

प्रस्तावना

नयाँ करारको यो अनुवाद साधारण मानिसहरूको, साथै केटाकेटीहरूको विशेष अवश्यकतालाई पूरा गर्नको निम्ति प्रस्तुत गरिएको छ। साथै जसले भर्खरै मात्र लेखन र पढन शुरू गरेका छन् तिनीहरूको अवस्थालाई ध्यानमा राखेर सरल अनि छोटो वाक्यहरूको प्रयोग गरि अनुवाद गरिएको छ। यो अनुवाद एक मार्गदर्शनको निम्ति एउटा संचार माध्यम हुन सकोस। अनुवादकले पाठकहरूको विशेष ध्यान राखी बाइबलको लेखकहरूको सन्देश स्वभाविक र वास्तविक तवरले प्रस्तुत गरे जस्तै कि मुख्य भाषामा पुरानो समयमा मानिसहरूको सम्मुख प्रस्तुत गरेका थिए। केटा-केटीहरू, मानिसहरू जो नेपाली भाषालाई विदेशी भाषाको रूपमा सिक्छन् अनि अन्य धेरैले पढनमा यस्तै कठिनाईहरूको सामना गर्नुपर्छ। यो विशिष्टकृत नेपाली अनुवाद यस्ता मानिसहरूलाई बुझेर पढनमा हुने सामान्य बाधाहरू पार गर्नमा सहायता होस् भन्ने दृष्टिकोणले तयार गरिएकोछ।

धर्म-शास्त्रको यो अनुवादको कार्यमा उत्तम अनुवाद नै उत्तम संचार हो भन्ने धारणाले मार्ग-प्रदर्शन गरेको छ। पाठकहरूको समक्ष बाइबलका लेखकहरूको सन्देश त्यस्तै स्वाभाविकता अनि वास्तविकतासित प्रस्तुत गर्ने अनुवाद कर्ताहरूले विशेष ध्यान दिएका छन् जस्तो मूल भाषामा पुराना समयका मानिसहरूका समक्ष प्रस्तुत गरिएका थिए। विश्वासनीय अनुवादको मतलब शब्दहरूलाई शब्दकोषसित मिलाउनु मात्र होइन। यो एक यस्तो प्रक्रिया हो जसद्वारा यस्तो प्रकारले मूल सन्देशलाई प्रस्तुत गरिन्छ कि त्यसको अर्थ केवल एकै मात्र न भएर सुन्नमा पनि त्यो त्यस्तै ठीक अनि त्यस्तै आकर्षक पनि होस अनि प्रभाव पनि त्यस्तै होस् जस्तो हजारौं वर्ष अघि थियो।

यो मूल-ग्रन्थको अनुवादकहरूका निम्ति प्रभावशाली संचारको विशेष महत्व छ। संसारको इच्छाले शुद्धता (सठीक पना) को महत्त्वलाई कम पारेको छैन। तर विचारहरूलाई विश्वसनीयरूपले प्रकाश गर्नुलाई शुद्धता सम्झिएको छ, त्यसको रूपात्मक विशेषतालाई ठीक सामंजस्य गर्नु होइन।

विशेषगरी नयाँ नियमको रचना प्रकाशित गर्ने, धर्मशास्त्रका लेखकहरूले संचार प्रति विशेष ध्यान दिएर भाषा अनि शैलीका प्रयोग गरेका देखिन्छन्। यो नेपाली अनुवादका अनुवादकहरूले यसलाई तयार गर्नमा यो कुरालाई अनुसरण गर्ने प्रमुख उदाहरण ठाने। यसर्थ आफ्ना विशेष श्रोताहरूलाई बाइबल धर्मशास्त्रको अर्थ सरल अनि स्वाभाविक रूपमा पुर्‍याउने तिनीहरूले परिश्रम गरे। बुझ्नमा बाधा सृष्टि गर्नको सट्टा नेपाली भाषाका विशाल अंशका निम्ति धर्मशास्त्रको सत्यता प्रकट गर्ने कुञ्जीको प्रबन्ध गर्ने गरी तिनीहरूले भाषाको प्रयोग गरेका छन्।

बुझ्नमा सहायता होस भन्ने हेतुले यो अनुवादमा अनेक विशेषताहरूको प्रयोग गरिएका छन्। शास्त्रमा भएका कठिन अनि अस्पष्ट शब्दहरू पछि कहाँ कहाँ संक्षिप्त व्यख्या अनि समार्थी शब्दहरू दिइएका

छन्। यस्ता व्याख्यात्मक शब्दहरू नियर्ग अक्षरमा लेखिएका छन्। शब्द अनि मुहावशा वाक् पद्धतिहरूलाई आवश्यक विस्तृत व्याख्याको पछि तारा चिह्न दिइएका छन् अनि पृष्ठको फेदमा पादटिप्पणी (संकेत) दिइएका छन्। त्यस माथि शास्त्रीय उद्धरणहरूको परिचय अनि परिवर्तित पठन पनि पाद-टिप्पणीमा दिइएका छन्। कहीं कहीं शब्द वा वर्णनहरू, जो सन्दर्भमा निहित छन्, जसलाई अर्थ स्पष्ट पार्न शास्त्रमा दिइएका छन्। यस्ता व्याख्यात्मक शब्द अनि वाक् पद्धतिहरूलाई अर्द्ध-कोष्कद्वारा चिह्नित गरिएका छन्।

यो सुसमाचारमा, नयाँ नियमका प्रथम चार पुस्तकहरूमा, अंशका शीर्षकहरूको पछिबाट पार-निर्देश (क्रस-रेफरेन्स) दिइएका छन्। यिनीहरूले जहाँ एउटै वस्तु वा पदार्थ एक अथवा अन्य अनेक सुसमाचारहरूमा पाइन्छ त्यसको परिचय गराउँछ।

भूमिका

नयाँ करार त्यो नाउँ हो जसलाई अनेक शताब्दीदेखि बाइबलको अन्तिम भाग निर्माण गर्ने लेख वा रचनाहरूको समूहको वर्णन गर्नमा प्रयोग गरिएको छ। यसर्थ बाइबल यथार्थमा पुस्तकहरूको दुइ समूह हो। वास्तवमा बाइबल शब्द “पुस्तकहरू” अर्थ भएको ग्रीक शब्दबाट आएको हो। अनुवाद गरिएको “टेस्टमेण्ट” शब्दलाई “करार” वा सम्झौताको अर्थमा प्रयोग गरिएको छ। यसले आफ्ना मानिसहरूलाई आशीर्वाद दिने परमेश्वरको वचनलाई निर्देश गर्छ। पुरानो करार लेख वा रचनाहरूको त्यो समूह हो जो मोशाको समयमा परमेश्वरले यहूदी मानिसहरूसित बाँध्नु भएको करारसित सम्बन्धित छ। नयाँ करार लेख वा रचनाहरूको त्यो समूह हो जसले येशू ख्रीष्ट प्रति विश्वास राख्ने मानिसहरूसित परमेश्वरले बाँध्नु भएको करारसित सम्बन्ध राख्छ।

पुरानो करारका लेख वा रचनाहरूले, परमेश्वरले गर्नु भएका महान कार्यहरूको विवरण दिन्छ जसले यहूदीहरू प्रति भएको परमेश्वरको व्यवहार बताउँछ अनि परमेश्वरको त्यस योजनाको बारेमा पनि बताउँछ जसद्वारा यी मानिसहरूलाई सारा संसारलाई आशीर्वाद ल्याउनका निम्ति प्रयोग गरिए। ती लेख वा रचनाहरूले आउनेवाला मुक्तिदाता (मसीह) तर्फ ईशारा गर्दछ जसलाई परमेश्वरले आफ्ना योजना प्राप्त गर्न पठाउने वाला थियो। नयाँ करारका लेखहरू पुरानो करारका कथाहरूका परिणाम हुन्। यिनीहरूले आउनेवाला मुक्तिदाता (येशू ख्रीष्ट)-को अनि सम्पूर्ण मानव जातिलाई उहाँको आगमनको मतलब वर्णन गर्नेछन्। पुरानो करार, नयाँ करार बुझ्नलाई आवश्यक छ किनभने पुरानो करारले आवश्यक पृष्ठ-भूमि प्रबन्ध गर्छ। अनि पुरानो करारमा प्रारम्भ भएको मुक्तिको कथालाई नयाँ करारले पूर्ण गर्दछ।

पुरानो करार

पुरानो करारका लेखहरू अनेक विभिन्न लेखकहरूले प्रकाशित गरेका ३९ विभिन्न पुस्तकहरूका संग्रह हुन्। ती विशेष रूपले प्राचीन इस्राएलको भाषा हिब्रूमा लेखिएका छन्। केही अंश बेबिलोन साम्राज्यको सरकारी भाषा आरमेइकमा लेखिएका छन्। पुरानो करारका अंशहरू ३,५०० वर्ष भन्दा अधिक अघि लेखिएका थिए अनि प्रथम पुस्तकको रचना अनि आखिरी पुस्तकको रचना माभ १,००० भन्दा अधिक वर्षको अन्तर छ। यो संग्रहमा व्यवस्था, इतिहास, गद्य, गीत, पद्य अनि ज्ञानी मानिसहरूका उपदेशका पुस्तकहरू संग्रहित छन्।

पुरानो करारलाई तीन प्रमुख अंशमा विभाजन गरिएको छ। व्यवस्था, अगमवक्ताहरू अनि पवित्र लेखहरू। व्यवस्थामा पाँच पुस्तकहरू छन् जसलाई “मोशाका पाँच पुस्तकहरू” भनिन्छ। प्रथम पुस्तक उत्पत्ति हो। यसले हामीले जाने भैँ संसारको प्रारम्भ, प्रथम पुरुष अनि स्त्री, अनि तिनीहरूको प्रथम परमेश्वर विरुद्धको पापको बारेमा बताउँछ। यसले महा-जल-प्रलय अनि त्यस प्रलयबाट परमेश्वरले

बचाउँनु भएको परिवारको विषयमा बताउँछ अनि इस्त्राएल राष्ट्रको आरम्भ, विशेष उद्देश्यका निम्ति उपयोग गर्नलाई परमेश्वरले छान्नु भएका मानिसहरूको बारेमा बताउँछ।

अब्राहामको कथा

परमेश्वरले एक विश्वासपूर्ण व्यक्ति अब्राहामसित एक करार बाँधि। करारमा परमेश्वरले अब्राहामलाई एक महान राष्ट्रका पिता तुल्याउने अनि उनी र उनका सन्तानहरूलाई कनान-देश दिने वचन दिनुभयो। उनले करार स्वीकार गरे भनी देखाउनका निम्ति अब्राहामको खतना गरियो अनि खतना गराई परमेश्वर अनि उनका मानिसहरू माभ्र बाँधिएको करारको साक्षी वा प्रमाण बन्यो। परमेश्वरले वचन दिनुभएका कुराहरू कसरी गर्नु हुनेछ सो अब्राहामलाई थाहा थिएन तर अब्राहामले परमेश्वरलाई विश्वास गरे। यसले परमेश्वरलाई अत्यन्त खुशी तुल्यायो।

परमेश्वरले अब्राहामलाई मेसोपोटामीयाका हिब्रूहरू माभ्रको आफ्नो घर छाड्नु भन्नुभयो अनि उनलाई वचन दिएको कनान देश (प्यालेस्टाइन पनि भनिन्छ)-मा लानुभयो। आफ्नो बृद्ध अवस्थामा अब्राहामको इसहाक नाउँका एक पुत्र भए। इसहाकका याकूब नाउँका छोरा भए। याकूब (इस्त्राएल पनि भनिन्छ)-का बाह्र जना छोराहरू अनि एक जना छोरी थिए। त्यो परिवार इस्त्राएल राष्ट्र बन्यो, तर यसले कहिले पनि आफ्नो जन-जातीय मूललाई बिर्सनै। यसले स्वयंलाई इस्त्राएलका बाह्रजन जाती (वा परिवार समूह) हो भनी निर्देश गर्दै रहे - याकूबका बाह्रजना छोराहरूका सन्तानहरू: रूबेन, शिमियोन, लेवी, यहूदा, दान, नप्ताली, गाद, आशेर, इस्साकार, जबुलोन, यूसुफ अनि बिन्यामीन। तीन मुख्य पूर्वजहरू-अब्राहाम, इसहाक अनि याकूब (इस्त्राएल)-लाई इस्त्राएलका पिताहरू वा पितृ प्रधानहरू भनी भनिन्थ्यो।

अब्राहाम एक अन्य प्रकारका पिता पनि थिए। धेरै पल्ट प्राचीन इस्त्राएलमा आफ्ना निम्ति बोल्नका निम्ति परमेश्वरले केही मानिसहरूलाई बोलाउनु भयो। यी विशेष मानिसहरू वा अगमवक्ताहरू उहाँका अन्य मानिसहरूका निम्ति परमेश्वरका प्रतिनिधिहरू थिए। अगमवक्ताहरूद्वारा परमेश्वरले इस्त्राएलका मानिसहरूलाई वचनहरू, चेतावनीहरू, व्यवस्थाहरू, शिक्षाहरू, विगत अनुभवहरूबाट प्राप्त पाठहरू अनि भावी घटनाहरूको आधारमा आधारित पाठहरू प्रदान गर्नु भयो। धर्म शास्त्रमा बताइएका प्रथम अगमवक्ता “हिब्रू” अब्राहाम हुन्।

दासत्वबाट मुक्त इस्त्राएल

याकूब (इस्त्राएल)-का परिवार बढेर गए अनि त्यसमा प्रायः उनका सतरी सन्तानहरू संलग्न भए। उनका एक जना छोरा, यूसुफ मिश्र देशका एक उच्च अधिकारी बने। समय कठिन थियो, यसर्थ यूसुफ अनि तिनका परिवार मिश्रदेशमा सरे जहाँ खाद्य आहार प्रशस्त थियो अनि जीवन सुगम थियो। हिब्रूहरूको यो जन जाति एक सानो राष्ट्रमा बढे अनि फिरऊन (मिश्रदेशका राजा)-ले यी मानिसहरूलाई दास तुल्याए। निर्गमनको पुस्तकले हामीलाई बताउँछ कि दासत्वको चारसय वर्षपछि इस्त्राएलका मानिसहरूलाई आखिरमा छुटकारा दिन र तिनीहरूलाई प्यालेस्टाइन फर्काएर लान परमेश्वरले कसरी अगमवक्ता मोशाको उपयोग गरे। छुटकाराको मूल्य भारी पखो तर त्यो मूल्य मिश्रवासीहरूले तिर्नु पखो। फिरऊन अनि मिश्रदेशका सबै परिवारहरूले, मानिसहरूलाई मुक्त अनि जानदिन फिरऊनले स्वीकार गर्न अधिनै, आफ्ना प्रथम पुत्रहरू गुमाउनु पखो। पहिलो जन्मेकोहरू मुर्नु पखो जसद्वारा मानिसहरू मुक्त भई जान सके अनि पछि इस्त्राएलका मानिसहरूले आफ्ना आराधना अनि बलिदानहरूमा धेरै प्रकारले संभ्रना गर्दथे।

इस्त्राएलका मानिसहरू स्वतंत्रताको आफ्नो यात्राका निम्ति तयार थिए। मिश्र देशबाट उम्कनका निम्ति तिनीहरूले वस्त्र पहिरेका थिए। प्रत्येक परिवारले एक एक वटा थुमा मारेर पोलेका थिए। तिनीहरूले थुमाको रगत आफ्ना ढोकाको खम्बामा परमेश्वरका निम्ति विशेष चिन्हको रूपमा लगाए। तिनीहरूले हतारसित अखमिरी रोटी पोले अनि आफ्ना भोजनखाए। त्यस रात प्रभुका स्वर्गदूत त्यो देश भएर गए। जसको ढोकाको खम्बामा थुमाको रगत लगाएको थिएन त्यस परिवारको प्रथम जन्मको मृत्यु भयो। इस्त्राएलका मानिसहरूलाई मुक्त गरियो। तर जसै ती दासहरू मिश्रदेश छाड्न आँटका थिए। फिरऊनले आफ्नो मन परिवर्तन गऱ्यो। तिनले इस्त्राएली दासहरूलाई समातेर तिनीहरूलाई फर्काइ ल्याउन भनी आफ्ना सेना पठाए, तर परमेश्वरले आफ्ना मानिसहरूलाई बाँचाउनु भयो। परमेश्वरले लाल सागरलाई चिर्नु (प्याँक पार्नु) भयो, आफ्ना मानिसहरूलाई छुटकारा दिनका निम्ति तिनीहरूलाई अर्कोतिर पुऱ्याउनु भयो अनि पिछा गर्ने मिश्री सेनाहरूलाई नष्ट गरिदिनु भयो। तब अरबी उपद्वीपको कुनै स्थानमा, सिनाइ सीनै मरुभूमिको एक पर्वतमा परमेश्वरले ती मानिसहरूसित विशेष करार बाँध्नु भयो।

मोशाको व्यवस्था

परमेश्वरद्वारा इस्त्राएलका मानिसहरूको उद्धार गराइ अनि सीनैमा तिनीहरूसित उहाँका करार बाँधाइले यो जातिलाई अन्य सबै देखि अलग तुल्याए। यो करारमा इस्त्राएलका मानिसहरूका निम्ति बचनहरू अनि व्यवस्थाहरू निहित छन्। दश आदेशको रूपमा जानिने यो करारको अंश परमेश्वरले दुइवटा शिला-पटमा लेख्नु भएको थियो अनि मानिसहरूलाई दिनु भएको थियो। यी आदेशहरूमा ती मूल सिद्धान्तहरू निहित थिए जसद्वारा परमेश्वरको इच्छा अनुसार इस्त्राएलका मानिसहरूले आफ्नो जीवन विताउनु पर्ने थियो। ती सिद्धान्तहरूमा भए अनुसार इस्त्राएलीहरूले आफ्ना परमेश्वर, आफ्ना परिवार एवं आफ्ना जीवनका अन्य मानिसहरू प्रति आफ्नो कर्तव्य पालन गर्नु थियो।

दश आदेश अनि शेष करारहरू अनि सीनै पर्वतमा दिएका उपदेश “मोशाका व्यवस्था” अथवा “व्यवस्था” का नाउँमा जानिन लागिए। धर्म शास्त्रका प्रथम पाँच पुस्तकहरूलाई निर्देश गर्न धेरै पल्ट अनि प्रायः सम्पूर्ण पुरानो करारलाई निर्देश गर्न यी शब्दहरूको व्यवहार भएका छन्।

दश-आदेश अनि जीवन चरित्रका अन्य करारहरू बाहेक मोशाको व्यवस्थामा पूजाहारीहरू, बलिदानहरू, उपासना अनि पवित्र दिवसहरू सम्बन्धित करारहरू निहित छन्। यी करारहरू “लेवी” को पुस्तकमा पाइन्छ। मोशाको व्यवस्था अनुसार समस्त पूजाहारीहरू अनि तिनीहरूका सहायकहरू लेवी वंशबाट आएका हुन्। यी सहायकहरूलाई लेवाती भनिन्थ्यो। सर्व प्रमुख पूजाहारीलाई प्रधान पूजाहारी भनिन्थ्यो।

व्यवस्थामा इस्त्राएलका मानिसहरू परमेश्वरको आराधना गर्न जाने स्थान, पवित्र तम्बू वा भेट हुने तम्बूको निर्माण गर्ने निर्देश संलग्न छ। यसमा आफ्ना आराधनामा चाहिने समस्त चीजहरू बनाउने निर्देशहरू पनि थिए। यसले इस्त्राएलीहरूलाई यरूशलेममा सियोन पर्वतमा मन्दिर निर्माण गर्नमा तयार पारे जहाँ पछि तिनीहरू परमेश्वरको आराधना गर्न जानेछन्। बलिदान अनि आराधना सम्बन्धित करारहरूले इस्त्राएलीहरूलाई तिनीहरू एक अर्का प्रति अनि परमेश्वरको विरुद्धमा पाप गरिरहेछन् भनेर जान्न वाध्य तुल्याए। तर ती करारहरूले तिनीहरूलाई क्षमागर्ने अनि एकअर्कासित एवं परमेश्वरसित फेरि एकहुने मार्ग पनि देखाए। यी बलिदानहरूले, संसारका सम्पूर्ण मानिसहरूलाई दिन परमेश्वरले तयार गरिरहेनु भएको बलिदानलाई राम्ररी बुझ्ने मार्ग प्रस्तुत गरे।

त्यो व्यवस्थामा केही पवित्र दिवसहरू वा उत्सवहरू मनाउने निर्देशहरू निहित छन्। प्रत्येक उत्सवको त्यसको आफ्नै विशेष अर्थ थिए। कोही उत्सवहरू वर्षका विशेष समयको उत्सव मनाउने खुशीका अवसरका थिए जस्तै प्रथम फलका फसल कटाइ उत्सव, शबाथ (पेन्तेकस्ट वा सप्ताहका उत्सव) अनि सुक्रोथ (आश्रयको उत्सव)।

केही उत्सवहरू परमेश्वरले आफ्ना मानिसहरूका निमित्त गर्नु भएका अद्भूत कुराहरूको संभना गर्नका निमित्त थिए। निस्तार पर्व यस्तो एक उत्सव थियो। हरेक परिवार मिश्रदेशबाट उम्केको कुरा संभन्थे। मानिसहरू परमेश्वरको स्तुतिका गानाहरू गाउँथे। एउटा थुमा मार्थे अनि भोजन तयार गर्थे। दाखरसका हरेक प्याला, अनि भोजनले मानिसहरूलाई, परमेश्वरले कसरी तिनीहरूलाई पीढा अनि कष्टको जीवन देखि छुटकारा दिनु भएको थियो त्यसको संभना गराउँद थियो।

अन्य उत्सवहरू अत्यन्त गम्भीर थिए। हरेक वर्ष, प्रायश्चित्तको दिन मानिसहरूले, तिनीहरूले अरूहरू प्रति गरेका अनि परमेश्वर प्रति गरेका अनेक दुष्कर्महरू सम्भन्थे। यो दिन अफसोसको दिन हुन्थ्यो अनि मानिसहरूले खानपिन गर्दैन थिए। तर त्यसदिन उच्च पूजाहारीले तिनीहरूका सबै पापलाई क्षमा प्रदान गर्नका निमित्त विशेष बलिदान चढाउँद थिए।

परमेश्वर अनि इस्राएल माभको करार पुरानो करारका लेखकहरूका निमित्त खूबै महत्वपूर्ण थियो। प्रायः समस्त अगमवक्ताहरूका पुस्तक अनि पवित्र लेखहरू इस्राएल राष्ट्र अनि इस्राएलका हरेक नागरिकहरूले “परमेश्वरसित बाँधिका विशेष करार” वा समान्यरूपले “करार” भन्दछन्। तिनीहरूका इतिहास पुस्तकले घटनाहरूलाई करारको प्रकाशमा नै व्यख्या गर्दछ। यदि व्यक्ति अथवा राष्ट्र परमेश्वर अनि करार प्रति विश्वासी भए परमेश्वरले तिनीहरूलाई पुरस्कार दिनु हुन्थ्यो। यदि मानिसहरूले करार त्याग गरे तब परमेश्वरले तिनीहरूलाई दण्डित तुल्याउनु हुन्थ्यो। परमेश्वरले परमेश्वरसित तिनीहरूको करार संभानलाई आफ्ना अगमवक्ताहरू पठाउनु भयो। इस्राएलका कविहरूले परमेश्वरले आफ्ना आज्ञाकारी मानिसहरूका निमित्त गर्नु भएका अद्भूत कुराहरूको गाना गाए अनि परमेश्वरको आज्ञा उलङ्घन गर्नेहरू माथि आइपरेको पीढा अनि दण्ड प्रति अफसोस प्रकट गरे। यी लेखकहरूले आफ्ना सही अनि गलत धारणा करारको शिक्षामा आधारित गरे। अनि जब निर्दोष मानिसहरूले यातना भोगे तब त्यसो किन भयो भनी बुझ्न कविहरूले संघर्ष गरे।

इस्राएलको राज्य

प्राचीन इस्राएलको कथा परमेश्वरलाई परित्याग गर्ने मानिसहरूको, परमेश्वरले मानिसहरूको उद्धार गर्नु भएको परमेश्वर तर्फ फर्केर आउने अनि आखिरमा फेरि परमेश्वरको परित्याग गर्ने मानिसहरूको कथा हो। यो चक्र मानिसहरूले परमेश्वरको करार स्वीकार गरेको तुरन्तबाद शुरू भयो अनि यसको पुनरावृत्ति घरि घरि भइ रह्यो। सियोन पर्वतमा इस्राएलका मानिसहरूले परमेश्वरको अनुसरण गर्ने कुरा स्वीकार गरेका थिए अनि त्यसपछि तिनीहरूले विद्रोह गरे अनि ४० वर्षसम्म तिनीहरू मरूभूमिमा भटकन वाध्य भए। अन्तमा मोशाका सहायक यहोशूले मानिसहरूलाई प्रतिज्ञा गरिएको देशमा पुर्‍याए। यो एक विजयको प्रारम्भ थियो अनि इस्राएल देशको आंशिक बन्दोबस्त थियो। बन्दोबस्तको प्रथम केही शताब्दी सम्म मानिसहरूलाई न्यायधीश कहलाइने स्थानीय अगुवाहरूले शासन गरे।

आखिरमा (परिणाममा) मानिसहरू एक राजा चाहन्थे। प्रथम राजा शावल थिए। शावलले परमेश्वरको आज्ञा पालन गरेनन् यसर्थ परमेश्वरले दाऊद नाउँको एक भेंडा-गोठालालाई नयाँ राजा चुन्नु भयो।

अगमवक्ता शामूल आएर तिनलाई इस्त्राएलको राजाको रूपमा अभिषेक गर्दै तिनको शिरमा तेल खन्याए। इस्त्राएलका भावी राजाहरू यहूदाका जनजातिका तिनका सन्तानहरू हुनेछन् भनी परमेश्वरले दाऊदलाई बचन दिनुभयो। दाऊदले यरूशलेम नगरलाई विजय गरे अनि त्यसलाई आफ्नो राजधानी अनि भावी मन्दिरको स्थल बनाए। तिनले पूजाहारीहरू, अगमवक्ताहरू, गीतलेखकहरू, सङ्गीतकारहरू, गायकहरूलाई मन्दिरको आराधनाका निम्ति व्यवस्थित तुल्याए। दाऊदले स्वयं अनेक गीतहरूको रचना गरे, तर परमेश्वरले तिनलाई मन्दिर निर्माण गर्न दिनु भएन।

जब दाऊद बृद्ध भए अनि मरण अवस्थामा थिए तिनले आफ्ना छोरा सुलेमानलाई इस्त्राएलका राजा बनाए। दाऊदले आफ्ना छोरालाई सर्वदा परमेश्वरको अनुसरण गर्नु अनि करारको पालन गर्नु भनी सावधान गराए। राजाको रूपमा सुलेमानले मन्दिर निर्माण गरे अनि इस्त्राएलको सीमाना विस्तार गरे। यी सम्पूर्ण समयमा इस्त्राएल आफ्नो गौरवको उच्च शिखरमा थियो। सुलेमान प्रसिद्ध भए अनि इस्त्राएल सुदृढ बन्यो।

यहूदा अनि इस्त्राएल - विभाजित राज्य

सुलेमानको मृत्युपछि नागरिक-विवाद उत्पन्न भयो। अनि राष्ट्र विभाजित भयो। उत्तरी दशजना जातिले स्वयंलाई इस्त्राएल कहलाउन थाले। दक्षिणी जनजातिले स्वयंलाई यहूदा भन्न थाले। (आधुनिक शब्द "यहूदी" यही नाउँबाट आएको हो।) यहूदा करार प्रति विश्वासी रहे अनि यहूदालाई पूर्णरूपले विजय नगरे सम्म अनि यसका मानिसहरूलाई बेबिलोनहरूले देश निकाला गरेर नलगे सम्म दाऊदका वंश (राजाहरूका परिवार)ले यरूशलेममा शासन चलाइरहे।

उत्तरीराज्य (इस्त्राएल)मा अनेक वंशहरू आए अनि गए, किनभने मानिसहरूले करारको पालन गरेनन्। इस्त्राएलका राजाहरूको निम्ति भिन्न समयमा अनेक राजधानी नगरहरू भए जुन मध्ये आखिरी सामरिया थियो। मानिसहरूमाथि तिनीहरूको अधिकारलाई मजबुत तुल्याउनका निम्ति इस्त्राएलका राजाहरूले परमेश्वरको आराधना गर्ने तरिका परिणत गरे। तिनीहरूले नयाँ पूजाहारीहरू छाने अनि तिनीहरूले दुइवटा नयाँ मन्दिरहरू निर्माण गरे: एउटा मन्दिर दानमा (इस्त्राएलको उत्तरी सीमानामा) अनि अर्को मन्दिर बेथेलमा (इस्त्राएलको यहूदा सितको सीमानामा)। इस्त्राएल अनि यहूदा माफ अनेक युद्धहरू भए।

नागरिक युद्ध अनि विपत्को समयमा परमेश्वरले यहूदा अनि इस्त्राएलमा अनेक अगमवक्ताहरू पठाउनु भयो। कोही अगमवक्ताहरू, पूजाहारीहरू, कोही कृषकहरू थिए। कोही राजाका परामर्शदाताहरू थिए, अन्यहरू सामान्य जीवन बिताउनेहरू थिए। केही अगमवक्ताहरूले आफ्ना उपदेशहरू अथवा अगमवाणीहरू लेखे, अरू धेरैले लेखेनन्। तर समस्त अगमवक्ताहरूले न्याय, उचितता अनि सहायताको निम्ति परमेश्वरमा भर पर्ने कुराहरू प्रचार गरे।

धेरै अगमवक्ताहरूले यो चेतावनी दिए कि मानिसहरू परमेश्वर तर्फ फर्केनन् भने तिनीहरू परस्त हुनेछन् अनि छरपष्ट हुनेछन्। यी अगमवक्ताहरू मध्ये कतिले भविष्यको गौरव अनि साथै भविष्यको दण्डका दर्शन पाएका छन्। यिनीहरू मध्ये धेरैले त्यो समयलाई हेरि रहेका छन् जब राज्यको शासन गर्न नयाँ राजा आउने छन्। कसैले यो राजालाई दाऊदका सन्तानको रूपमा देखेका छन् जसले परमेश्वरका मानिसहरूलाई एक नयाँ सुनौलो युगमा लानेछन्। यो राजाले सदा सर्वदा एक अनन्त राज्यमा शासन गर्नेछ भनी कतिजना भन्छन्। अरूहरूले तिनलाई एक सेवकको रूपमा देखेका छन्

जसले आफ्ना मानिसहरूलाई परमेश्वर तर्फ फर्काई ल्याउनलाई अनेक कुराको यातना भोग्ने छन्। तर ती सबैले तिनलाई एक मसीहको रूपमा, नयाँ युग ल्याउनलाई परमेश्वरद्वारा चुनिएका एक को रूपमा देखेका छन्।

इस्त्राएल अनि यहूदाको ध्वंश

इस्त्राएलका मानिसहरूले परमेश्वरको चेतावनी सुनेनन्, यसर्थ ७२२ वा ७२१ ख्रीष्ट पूर्व मा सामरिया अस्सिरियाको आक्रमणकारीहरूको हातमा पर्यो। इस्त्राएलका मानिसहरूलाई तिनीहरूका घरबाट लिएर अनि अस्सिरिया साम्राज्य भरि छरपष्ट पारिदिए, तिनीहरू यहूदाका आफ्ना भाइ बहिनीहरूद्वारा गुमिए। अस्सिरियाहरूले, त्यसपछि, इस्त्राएल देशमा पुनः बसाउन विदेशीहरू ल्याए। यी मानिसहरूलाई यहूदा अनि इस्त्राएलका धर्मका बारेमा सिकाइए अनि तिनीहरू मध्ये धेरैले करारको अनुसरण गर्ने प्रयास गरे। यी मानिसहरू सामरिया भनेर जानिन थालिए। अस्सिरियाहरूले यहूदा माथि विजय प्राप्त गर्ने कोशिश गरे। धेरै नगरहरू आक्रमणकारीहरूको हातमा पर्यो तर परमेश्वरले येरूशलेमलाई बचाउनु भयो। अस्सिरियाका पराजित राजा आफ्ना देशमा फर्के अनि त्यहाँ तिनका दुइजना छोराहरूले तिनको हत्या गरे। यसरी यहूदालाई बचाईयो। यसरी यहूदा बाँच्यो।

अल्प समयको निम्ति यहूदाका मानिसहरू परिवर्तन भए। तिनीहरूले अल्प समयको निम्ति परमेश्वरको आज्ञा पालन गर्न थाले तर तिनीहरूलाई पनि आखिरमा परास्त गरियो अनि छरपष्ट परियो। बेबीलोन राष्ट्र शक्तिमा आयो अनि यहूदा माथि आक्रामण गर्‍यो। पहिला तिनीहरूले केही कम प्रमुख मानिसहरूलाई कैदी बनाएर लगे। तर केही वर्ष पछि ५८७ वा ५८६ ख्रीष्ट पूर्व मा यरूशलेम अनि मन्दिरलाई नष्ट गर्न तिनीहरू फर्केर आए। केही मानिसहरू मिश्रदेश तिर उम्के तर धेरै जस्तो तिनीहरूलाई दासको रूपमा बेबीलोनमा लगियो। परमेश्वरले फेरि मानिसहरूकहाँ अगमवक्ताहरू पठाउनु भयो अनि तिनीहरूले सुन्न थाले। यस्तो लाग्थ्यो कि मन्दिर अनि यरूशलेमको ध्वंश अनि बेबीलोनमा देश निकालाले मानिसहरूमा वास्तविक परिवर्तन ल्यायो। अगमवक्ताहरूले नयाँ राजा अनि तिनको राज्यको बारेमा अधिक भन्दा अधिक बोल्नलागे। एक जना अगमवक्ता, यर्मियाले एक नयाँ करारको कुरा धरी गरे। यो नयाँ करार शिला-पटमा लेखिने छैन तर परमेश्वरका मानिसहरूको हृदयमा हुनेछ।

यहूदीहरू प्यालेष्टाइन फर्कन्छन्

त्यतिबेला मेदो-पारसी साम्राज्यमा साइरस शक्तिमा आए अनि बेबीलोन विजय गरे। साइरसले मानिसहरूलाई आफ्नो देश फर्कन दिए। यसरी ६० वर्षको देश निकाला पछि यहूदाका धेरै मानिसहरू घर फर्की गए। मानिसहरूले आफ्नो राष्ट्रको पुनः निर्माण गर्ने प्रयास गरे, तर यहूदा सानो अनि कमजोर नै रह्यो। मानिसहरूले मन्दिर फेरि निर्माण गरे तथापि त्यो सुलेमानले निर्माण गरेको जतिको सुन्दर भएन। धेरै जस्ता मानिसहरू साँच्चै नै परमेश्वर तर्फ फर्किए अनि व्यवस्था, अगमवक्ताहरूको लेखहरू अनि अन्य पवित्र लेखहरूको अध्ययन गर्न लागे। धेरै मानिसहरू शास्त्री (विशेष विद्वान) हरू भए, जसले धर्म शास्त्रका प्रति लिपिहरू बनाए। मानिसहरू अध्ययन गर्न, प्रार्थना गर्न अनि साथमा परमेश्वरको आराधना गर्न शबाथमा भेट गर्न थाले। तिनीहरूको सभाहरूमा तिनीहरूले धर्म-शास्त्रहरूको अध्ययन गर्थे अनि धेरै मानिसहरू मसीह आउने बाटो हेर्न थाले।

पश्चिममा महान अलेक्जण्डरले ग्रीसको नियन्त्रण प्राप्त गरे अनि शीघ्र संसार जिते। तिनले ग्रीक भाषालाई, दस्तुर अनि ग्रीक संस्कृतिलाई संसारको विभिन्न भागमा फैलाए। जब तिनको मृत्युभयो

तिनको राज्य विभाजित भयो अनि चाँडै अर्को साम्राज्य खडाभयो अनि जानिएको वा थाहा भएको संसारको विशाल भागको, प्यालेष्टाइन सहित, जहाँ यहूदाका मानिसहरू बस्थे, अधिकार लाभ गर्‍यो।

नयाँ शासक रोमीहरू प्रायः निष्ठुर अनि कठोर थिए अनि यहूदीहरू गर्विला अनि विद्रोही थिए। यी आपदका समयमा त्यहाँ धेरै यहूदीहरू थिए जो तिनीहरूको आफ्नै जीवन कालमा मसीहको आगमन पर्खिरहेका थिए। यहूदीहरू केवल परमेश्वरले, अनि परमेश्वरले तिनीहरूलाई पठाइदिन्छु भन्नु भएको मसीहद्वारा शासन भएको चाहन्थे। परमेश्वरले मसीहद्वारा संसारलाई बँचाउने योजना गर्नु भएको कुरा तिनीहरूले बुझेका थिएनन्। परमेश्वरको योजना संसारबाट यहूदीहरूलाई बँचाउने थियो भनी तिनीहरूले सोचेका थिए। केही यहूदीहरू परमेश्वरले आफ्ना मसीह पठाउनु भएको समय पर्खनमा सन्तुष्ट थिए। तर अरूहरूले परमेश्वरले आफ्ना नयाँ राज्य स्थापना गर्नु हुने कुरामा सहायता गर्ने निश्चय गरेका थिए। यी यहूदीहरूलाई “जिलौती” भनिन्थ्यो। जिलौतीहरूले रोमीहरूको विरुद्ध लड्ने प्रयास गरे अनि प्रायः रोमीहरूसँग सहयोगिता गर्ने अन्य यहूदीहरूलाई मारे।

यहूदी धार्मिक समूहहरू

ख्रीष्ट पूर्व प्रथम शताब्दी सम्ममा मोशाको व्यवस्था यहूदीहरूका निमित्त अत्यन्त महत्वपूर्ण हुन गयो। मानिसहरूले व्यवस्थाको अध्ययन गरे अनि त्यसमाथि बहस गरे। मानिसहरूले विभिन्न प्रकारले व्यवस्थालाई बुझे, तर धेरै यहूदीहरू त्यो व्यवस्थाको निमित्त मर्न तयार थिए। यहूदीहरू माभ तीन प्रमुख धार्मिक समूह थिए अनि प्रत्येक समूहमा शास्त्री वा लेखा-पाल (न्यायवेत्ता वा विद्वान)हरू थिए।

सदूकीहरू

एक समूहलाई सदूकी भनिन्थ्यो। यो नाउँ शायद सादोक नाउँबाट आएको हो जो राजा दाऊदको समयमा प्रधान पूजाहारी थियो। धार्मिक विषयमा आफ्ना अधिकारी स्वरूप यी मानिसहरूले केवल व्यवस्था (मोशाको पाँच पुस्तकहरू)लाई स्वीकार गरेका थिए। व्यवस्थाले पूजाहारी अनि बलिदानहरू बारे धेरै कुरा सिकाएका थिए, तर यसले मृत्यु पछिको जीवनबारे केही सिकाएन। यसर्थ सदूकीहरू मानिसहरू बौरी उठेको कुरामा विश्वास गर्दैन थिए।

फरिसीहरू

अर्को समूहलाई फरिसी भनिन्थ्यो। यो शब्द “व्याख्यागर्नु” वा “पृथक गर्नु” अर्थ भएको हिब्रू शब्दबाट आएको हो। यी मानिसहरूले मोशाको व्यवस्था सामान्य मानिसहरूलाई सिकाउने वा व्याख्या गर्ने कोशिश गरे। फरिसीहरूले मोशाको समयतिर एक मौखिक परम्परा थियो भनी विश्वास गर्थे। तिनीहरूको विश्वास थियो कि हरेक पुस्ताका मानिसहरू मोशाको व्यवस्थालाई यस्तो प्रकारले व्याख्या गर्न सक्थे जो त्यस पुस्ताका मानिसहरूको आवश्यकतालाई पूरा गर्दछ। यसको मतलब फरिसीहरूले आफ्ना अधिकार स्वरूप मोशाको व्यवस्थालाई मात्र स्वीकार नगरेर अगमवक्ता, पवित्र लेखहरू अनि आफ्ना परम्परालाई पनि स्वीकार गर्दथिए। यी मानिसहरूले व्यवस्था अनि आफ्ना परम्परालाई अनुसरण गर्न खूबै कठिन प्रयास गरे। यसर्थ तिनीहरूले के खाए अनि तिनीहरूले के स्पर्श गरे त्यसबारे तिनीहरू अत्यन्त होशियार थिए। तिनीहरू आफ्ना हात धुनु अनि स्नान गर्नुमा सावधान थिए। तिनीहरूले यो पनि विश्वास गर्थे कि मानिसहरू बौरी उठ्छन् किनभने तिनीहरू सम्भन्धे कि धेरै अगमवक्ताहरूले यो भनेका छन् कि यो बौरी उठ्ने काम हुन्छ भनी।

एस्सेनहरू

तेस्रो समूह एस्सेनहरू थिए। यरूशलेममा धेरै जस्ता पूजाहारीहरू त्यस प्रकारले जीवन जिउँदै थिए जुन प्रकारले परमेश्वर तिनीहरू बाँचेको चाहनु हुन्थ्यो। फेरि, रोमीहरूले धेरै प्रधान पूजाहारीहरूलाई नियुक्त गरेका थिए अनि यी केही मानिसहरू मोशाको व्यवस्था अनुसार पूजाहारी हुन योग्यका थिएनन्। यसले गर्दा यरूशलेममा आराधना अनि बलिदानहरू ठीक सितले गरिन्थ्यो भनी एस्सेनहरूले सोचेका थिएनन्। यसर्थ एस्सेनहरू निस्केर यहूदीय-मरूभूमिमा बस्न हिँडे। तिनीहरूले तिनीहरूका आफ्नै समुदाय गठन गरे जहाँ केवल अन्य एस्सेनहरू आउन अनि बस्न सक्थे। एस्सेनहरूले परमेश्वरले मसीह पठाउनु हुनेछ अनि मन्दिर एवं पूजाहारीपनलाई पवित्र तुल्याउनु हुनेछ भनी उपवास बसे, प्रार्थना गरे अनि प्रतिक्षा गरे। धेरै विद्वानहरू यो विश्वास गर्छन् कि एस्सेनहरू कुनै प्रकारले कुमरान समुदायसित अनि कुमरान एवं यहूदीय मरूभूमि क्षेत्रका अन्य स्थानहरूमा पाइएका अनेक प्राचीन लेखहरूसित सम्बन्धित छन्।

नयाँ करार

परमेश्वरले आफ्ना योजना शुरू गर्नु भयो। उहाँले एक विशेष राष्ट्र चुन्नु भयो। उहाँले ती मानिसहरूसित एक करार बाँध्नु भयो जसले तिनीहरूलाई उहाँको न्याय अनि भलापनलाई बुझ्नका निम्ति प्रस्तुत गर्नेछन्। उहाँले अगमवक्ताहरू अनि कविहरूद्वारा नयाँ अनि अन्य भन्दा असल करारको आधारमा आधारित एक पूर्ण आध्यात्मिक “राज्य”को स्थापना गरी संसारलाई आशीष प्रदान गर्ने योजना बताउनु भएको थियो। यो योजना प्रतिज्ञा गरिएको मसीहको आगमन साथै प्रारम्भ हुनेछ। उहाँको आगमनको कुरा अगमवक्ताहरूले विशालरूपले विस्तारसित बताएका थिए। तिनीहरूले मसीहको जन्म कहाँ हुन्छ, कस्तो किसिमको व्यक्ति उनी हुन्छन् अनि उनले गर्नु पर्ने कार्यको विषयमा भनेका थिए। अब त्यो समय आइसकेको थियो मसीह आउने अनि नयाँ करार शुरू हुने।

नयाँ करारका लेखहरूले यो वर्णन गर्छ कि कसरी परमेश्वरको नयाँ करार प्रकट भयो अनि येशू जो ख्रीष्ट थिए (मतलब “एक अभिषेककृत” मसीह)ले कार्यान्वित गरेका थिए। तिनीहरूले यो सिकाउँछ कि यो नयाँ करार समस्त मानिसहरूका निम्ति थिए। अनि तिनीहरू भन्छन् कि प्रथम शताब्दीमा मानिसहरूले कसरी परमेश्वरको प्रेमको दयापूर्ण उपहारलाई ग्रहण गरे अनि नयाँ करारको एक अङ्ग बने। यी लेखहरूले परमेश्वरका मानिसहरूलाई यो संसारमा कसरी जिउनु त्यसबारे निर्देश दिन्छ। ती लेखहरूले ती आशीर्वादको पनि विवरण दिन्छ जो परमेश्वरले आफ्ना मानिसहरूसित एक पूर्ण अनि सार्थक जीवन यहाँ अनि मरण पछि उहाँसँगको जीवनको प्रतिज्ञा गर्नु भएको छ।

नयाँ करारका लेखहरूमा कमसेकम आठ भिन्न भिन्न लेखकहरूद्वारा लेखिएका सताईस भिन्नभिन्न पुस्तकहरू संलग्न छन्। ती सबैले ग्रीक भाषामा लेखे जो प्रथम शताब्दीमा-संसारमा सर्वत्र बोलिन्थ्यो। सम्पूर्ण लेखहरूको आधा भन्दा अधिक लेखहरू येशूले आफ्ना विशेष प्रतिनिधि वा सहायक हुनका निम्ति चुनेका चारजना “प्रेरित” व्यक्तिहरूले लेखेका थिए। यी मध्ये मती, यूहन्ना अनि पत्रुस तीनजना पृथ्वीमा येशूका जीवनकालमा रहेका नजिकका बाहजना चेलाहरू मध्येका थिए। अर्को लेखक पावललाई येशूले अद्भूत प्रकारले दर्शन दिए पछि एक प्रेरितकोरूपमा चुनेका थिए।

“सुसमाचार” कहलाइने प्रथम चार पुस्तकहरूमा येशू ख्रीष्टका जीवन अनि मृत्युको अलग अलग विवरण छ। साधारणतः यी पुस्तकहरूले येशूका शिक्षा। पृथ्वीमा प्रकट हुनको उनको उद्देश्य अनि उनको मृत्युको विशेष महत्वलाई उनको सामान्य ऐतिहासिक विवरणलाई भन्दा अधिक जोर दिइएको

छ। चौथो पुस्तक यूहन्नाको सुसमाचारको यो कुरा विशेषरूपले साँचो हो वा यी चार पुस्तकहरूमा यूहन्नाको सुसमाचारको विशेष सत्यता छ। प्रथम तीन सुसमाचारहरू विषय-वस्तुमा प्रायः एकै छ। वास्तवमा एक पुस्तकको ज्यादा जस्ता सामग्री (लेख)हरू एक वा दुवै अन्यमा प्रायः एकै पाइन्छ। यद्यपि प्रत्येक लेखकहरूले विभिन्न श्रोतावर्गका निम्ति लेखिरहेछन् अनि प्रत्येक लेखकको दृष्टिमा केही भिन्न लक्ष्य भएको आभास पाइन्छ।

ती चार सुसमाचारहरूको पछि “कार्य” (प्रेरितका कार्य), येशूको मृत्यु पछिको घटनाहरूको इतिहास, आउँछ। यसले येशूका चेलाहरूले परमेश्वरको प्रेमको उपहार, जो समस्त मानिसहरूका निम्ति थियो, कसरी सम्पूर्ण संसारमा घोषित गरियो, सो बताएको छ। यसले बताउँछ कि यो “गोस्पेल” वा “सुसमाचार” को घोषणाले समस्त प्यालेष्टाइन अनि रोमन साम्राज्यमा ख्रीष्टीय धर्म (विश्वास) कसरी आपनाइयो। त्यो “कार्य” (प्रेरितका कार्य)को पुस्तक लूकाले लेखेका थिए जो आफूले लेखेका अधिकांश सामग्रीका (कुराका) प्रत्यक्षदर्शी थिए। लूका तेस्रो सुसमाचारका पनि लेखक थिए। तिनका दुइ पुस्तकमा तर्क-पूर्ण संगती छ किनभने येशूको जीवन बृहन्तको स्वाभाविक परिणती नै प्रेरितको काम हो।

“प्रेरितका काम” पछि व्यक्ति-व्यक्ति वा ख्रीष्टीयहरूका समूहहरूलाई लेखिएका पत्रहरूको संग्रह छ। यी पत्रहरू पावल अनि पत्रुस जस्ता येशूका दुइ प्रेरित ख्रीष्टीय अगुवाहरूबाट पठाइएका थिए। यी पत्रहरू त्यस समयका मानिसहरूलाई तिनीहरूले सामना गर्नु परिरहेका समस्याहरू निम्टाउनमा सहायताका निम्ति लेखिएका थिए। यी पत्रहरूले ती मानिसहरूलाई सुचनादिन, सुधार्न, सिकाउन अनि उत्साह दिन मात्र होइन तर समस्त ख्रीष्टीय मानिसहरूलाई तिनीहरूको विश्वास, पास्परिक जीवन अनि संसारमा तिनीहरूको जीवन सम्बन्धी तिनीहरूलाई सहायता प्रदान गर्न पनि लेखिएका थिए।

नयाँ करारका अन्तिम पुस्तक “प्रकाशित वाक्य” (प्रकाश) अन्य सबै पुस्तकहरू भन्दा भिन्नैछ। यसमा अति अलङ्कृत भाषा प्रयोग गरिएका छन् अनि यसका लेखक प्रेरित यूहन्नाले देखेका दिव्य-दर्शनको बारेमा तिनले बताएका छन्। यसका अनेक अलङ्कार अनि बिम्ब वा छाया पुरानो करारबाट लिइएका छन् अनि पुरानो करार पुस्तकसित तुलना गरे पछि मात्र त्यसलाई राम्रो सित बुझ्न सकिन्छ। यो अन्तिम पुस्तकले आफ्ना-प्रदर्शक अनि सहायक येशू-ख्रीष्ट तथा परमेश्वरको शक्तिद्वारा नराम्रो शक्ति माथि अन्तिम विजय प्राप्त गर्नका निम्ति विश्वासीहरूलाई उत्साहित गराउँछ।

नयाँ नियमका पुस्तकहरू

नयाँ नियमका निम्नलिखित विवरण प्रत्येक पुस्तक पढ्ने तयारीमा सहायक हुनेछः

मती: येशूका बाह्रजना नजिकका अनुयायीहरू मध्ये एक जनाको नाउँ मती हो। मती एक यहूदी तिरो संग्रह कर्ता थिए, जब तिनलाई येशूले उहाँका एक प्रेरितको रूपमा चुन्नु भयो। मतीको लेखहरूले तिनका आफ्ना यहूदी पृष्ठ-भूमि अनि अभिरूची प्रदर्शन गर्छ। तिनी विशेषरूपले येशूको जीवन कालमा नै पुरानो नियमका भविष्यवाणी पूर्ण भए कहाँ वा हुनुमा अभिरूची भए भै प्रतीत हुन्थ्यो। मतीको पुस्तक वास्तवमा येशूका शिक्षाहरूमा केन्द्रित छ।

मर्कूस: जोन मर्कूस केही प्रेरितहरूका जवान सङ्गी थिए। मर्कूसको लेखन शैली संक्षिप्त अनि गती पूर्ण छ। मती अनि लूकाले जस्तै तिनले येशूका शिक्षाहरू प्रति त्यति ध्यान दिएनन्। मर्कूसको लेखने उद्देश्य

रोम अयहूदी बुद्धिजीवी प्रति राखेका थिए अनि येशूका कार्यहरू प्रति केन्द्रित थियो जसले उहाँ परमेश्वरका पुत्र हुनुहुन्छ भनी प्रमाण गथ्यो। मर्कूसले विशेषगरी पापको परिणामबाट तिनीहरूलाई बचाउँन येशू पृथ्वीमा आउनु भएको हो भन्ने कुरा मानिसहरूले जान्नु पर्छ भन्ने कुरामा अभिरूची राखे भैं प्रतीत हुन्थ्यो।

लूका: प्रेरित पावलका यात्री-सङ्घीले लेखेका दुइ पुस्तकहरू मध्ये यो एउटा हो। लूका एक उत्तम शिक्षित डाक्टर अनि प्रतिभाशाली लेखक थिए। तिनी मर्कूसका सुसमाचार अनि मतीका सुसमाचारका अनेक सामग्रीहरूसित परिचित देखिन्थे, तर तिनले तिनका अयहूदी श्रोतावर्गलाई आकर्षक लग्ने अनि तिनीहरूले बुझ्न सक्ने विशेष अंशमात्र संलग्न गर्न चुने। अन्य सुसमाचारका लेखकहरूले भन्दा, येशूको जीवनीको विवरणको क्रमबद्धता अनि एक ऐतिहासिक वास्तविकता प्रस्तुत गर्न लूका अधिक चाहन्थे। यद्यपि येशूको जीवनका घटनामा जोर नदिएर, प्रेममय, वास्ता गर्ने व्यक्ति, मानिसहरूलाई जीवनको वास्तविक अर्थ सिकाउने अनि सबै मानिसहरूको आवश्यकतामा सहायता गर्ने अनि बँचाउने शक्ति सहित पुग्ने स्वयं येशूमा (जोर) दिइएको छ।

यूहन्ना: यो सुसमाचार प्रथम तीन भन्दा अति भिन्न छ। यसलाई यसको सुन्दर तर गम्भीर भूमिकाबाट नै तुरन्त देख्न सकिन्छ। यूहन्नाले अन्य सुसमाचारहरूमा नपाइने अनेक सामग्रीहरू प्रस्तुत गरेका छन्। तिनको मुख्य रूची येशूलाई दैविक मसीह (ख्रीष्ट), “परमेश्वरका पुत्र” अनि संसारका “उद्धारक” भनी प्रमाणित गर्नु हो।

प्रेरित: लूकाले लेखेको यो पुस्तक तिनको पहिलो पुस्तकको अन्त भएको ठाउँ देखि शुरू हुन्छ। यो येशूले आफ्ना शिष्यहरूलाई, सुसमाचार, समस्त मानिसहरू प्रति परमेश्वरको प्रेमको सन्देशको घोषणा गर्दै सारा संसारभरि जानु भन्ने आदेशबाट शुरू हुन्छ। येशू चाहनु हुन्छ कि उहाँको दिव्य-प्रचार जसद्वारा मानिसहरूलाई तिनीहरूको पापको परिणामबाट बचाइन्छ त्यसको विषयमा आफ्नो ज्ञान अरूहरूलाई बताउनु भनी। लूकाले, पत्रुस अनि पावल जस्ता दुइ मुख्य व्यक्तिहरूद्वारा यो कार्य पूर्ण गरिने उत्तेजनात्मक घटनाहरू प्रस्तुत गरेका छन्। तिनले यो पनि बताउँछ कि ईसाई धर्म येरूशलेममा एक सानो रूपमा प्रारम्भ भएर यहूदीया अनि सामरीयाका चारैतर्फको क्षेत्र भएर अन्तमा रोम साम्राज्यसम्म कति छिट्टो फैलिएर गयो।

नयाँ नियमका अर्कोलेख संग्रह अन्तर्गत पावलका पत्रहरू आउँछन्। प्रेरित पावल (खास नाउँ साऊल) सिलिसिया (दक्षिण पूर्व तुर्की) को तार्ससका एक उत्तम शिक्षित यहूदी थिए। येरूशलेममा शिक्षित तिनी फरिसीहरू माझका एक अगुवा थिए अनि आफ्ना प्रारम्भिक उमेरमा तिनी ख्रीष्टीय आन्दोलनका घोर विरोधी थिए। यद्यपि येशू तिनको दर्शनमा प्रकट हुनु भयो अनि तिनको जीवनको सम्पूर्ण दिशा परिवर्तन भयो। प्रायः दशवर्ष पछि ख्रीष्टका सन्देशको घोषणा वा प्रचार गर्न विस्तृत यात्रा शुरू गरे। यसै अवधिमा तिनले मण्डलीहरूलाई (ख्रीष्टीयहरूका समूह) अनि व्यक्ति-व्यक्तिलाई अन्तान्ती पत्रहरू लेखे। नयाँ नियममा यी मध्ये तेह्र पत्रहरू संलग्न छन्।

रोमी: पावलले रोमहरूलाई लेखेको पत्र सबै भन्दा लामो अनि उनका सबै पत्रहरू भन्दा पूर्ण छ। यी मध्ये अधिकांश पत्रहरू ती नगरहरूका ख्रीष्टीय समूहहरूलाई लेखिएका हुन् जसमा येशूका सन्देश अनि मण्डलीहरूको गठन गर्ने कार्य शुरू गरे। यद्यपि जब तिनले रोममा बस्ने ख्रीष्टीयहरूलाई यो पत्र लेखे तिनी त्यहाँ कहिले गएका थिएनन्। ५७ ख्रीष्टाब्दमा तिनी ग्रीसमा थिए। आफूले चाहे भैं

रोमको यात्रा गर्ने असमर्थ भएको हुँदा तिनले आफ्ना साविक शिक्षा यो पत्रमा लेखे। यो एक सावधानी पूर्वक लेखिएको ख्रीष्टीय धर्ममतका मौलिक सत्यताको प्रस्तुति थियो।

दक्षिण ग्रीसका नगर कोरिन्थका ख्रीष्टीयहरूलाई पावलले लेखेका अनेक पत्रहरू मध्ये १ कोरिन्थी अनि २ कोरिन्थी दुई पत्रहरू हुन्। यी दुई मध्ये प्रथम पत्रमा पावलले केही समस्याहरूको समाधानको जो त्यहाँ भएका ख्रीष्टीयहरू माभ उत्पन्न भएका थिए अनि तिनीहरू मध्ये केहीले तिनलाई पठाएका प्रश्नहरूका उत्तर सम्बन्धी कार्य गरेका कुरा थिए। यो विषयहरूमा ख्रीष्टीय एकता, विवाह, यौन-पाप, विच्छेदन, यहूदी दस्तुर आदि संलग्न थिए। अध्याय तेह्र विशेष रूचीको छ। यसमा पावलको प्रेम विषयमा प्रसिद्ध लेख छ जहाँ तिनले तिनीहरूका समस्त समस्याहरूका समाधान देख्छन्। दोस्रो पत्रले प्रथम पत्रको कोरिन्थीयहरूको प्रत्युत्तर पढ्याएको छ।

गलाती: गलातीयहरूलाई पावलको पत्रले गलातीयाका ख्रीष्टीयहरू माभ भएको भिन्न समस्यासित सम्बन्ध राख्छ। पावलले त्यहाँ ख्रीष्टीय सन्देश घोषणा गरेका थिए अनि केही मण्डलीहरूको गठन गरेका थिए। त्यसपछि एकदल यहूदी शास्त्रीहरू त्यहाँ गए अनि केही विचारधारणाहरू सिकाए जो ख्रीष्टका साँचो शिक्षा भन्दा धेरै भिन्न थिए। समस्या जटिल थियो किनकि त्यसमा परमेश्वरसित व्यक्तिको असल सम्बन्धको आधार निहित भएको थियो। त्यस समय गलातीया जान असमर्थ भएको हुनाले पावलले दृढतापूर्वक त्यस समस्या प्रति यो पत्रद्वारा आफ्नो विरोध जनाए। तिनले रोमहरूलाई लेखेको पत्र जस्तै यसले ख्रीष्टीय धर्ममतको आधार वा भितीसित सम्बन्ध राख्छ तर अर्कै वा भिन्दै कारणका निम्ति।

एफिसी: पावलले आफू कैदमा हुँदा एफिसीयहरूलाई पत्रलेखे तर कहाँ अनि कहिले यो निश्चित छैन। यो पत्रको विषय-बस्तु ख्रीष्टको शासनको अधीनमा सबै मानिसहरूलाई एकत्र ल्याउने परमेश्वरको योजना रहेको छ। पावलले ख्रीष्टीयहरूलाई एक अर्कासित मेल मिलापमा आफ्नो जीवन जिउनु अनि परमेश्वरको उद्देश्य प्रति पूर्णरूपले समर्पित रहनु भनी उत्साह दिए।

फिलिप्पी: फिलिप्पीयहरूलाई पावलको पत्र पनि कारावासबाट लेखिएको थियो सायद रोमबाट। त्यस समय पावलले अनेक विपदहरूको सामना गरि रहेका थिए। तर तिनले परमेश्वर माथि विश्वास राखे अनि यो पत्र विश्वास अनि आनन्दले परिपूर्ण छ। फिलिप्पीका ख्रीष्टीयहरूलाई उत्साह दिन अनि तिनलाई तिनीहरूले पठाएका केही वित्तीय सहायताका निम्ति धन्यवाद ज्ञापन गर्न पावलले तिनीहरूलाई पत्र लेखे।

कलस्सी: पावलले कलस्सीयहरूलाई केही भूँठो शिक्षा प्रति विरोध जनाउन पत्र लेखे, जसले गर्दा एशिया माइनर (तुर्की) को एक नगर कलस्सीयको मण्डलीलाई विपत् परिरेथ्यो। यो पत्रका अंशहरू एफिसीयलाई लेखिएको पत्रको जस्तै छ। पावलले ख्रीष्टीयहरूले जीवन यापन गर्ने तरिकाका केही व्यवहारिक पाठ दिएका छन्।

१ थिस्सलोनिकी अनि २ थिस्सलोनिकीहरूलाई पठाएका पत्र सम्भवतः पावलका प्रथम पत्रहरू मध्येका हुन्। पावलको मेसिडोनिया (उत्तरी ग्रीस) तर्फको प्रथम यात्रामा तिनले थिस्सलोनिका मानिसहरूलाई ख्रीष्टीय सन्देश सुनाएका थिए। धेरै मानिसहरूले विश्वास गरे तर अल्प समय पछि नै तिनले छाडेर हिँडनु पर्यो। पावलले मानिसहरूलाई तिनीहरूको नयाँ धर्ममत प्रति उत्साह प्रदान गरे।

तिनले मानिसहरूले नबुझेका केही कुराहरू, विशेष गरी येशूको प्रत्याशित प्रत्यागमनको सम्बन्धमा बहस-विमर्श गरे। दोस्रो पत्रले यही बहस-विमर्शलाई लगातार राखेको छ।

१ तिमोथी, २ तिमोथी अनि **तीतसलाई** पत्र पावलको जीवनको अन्ततिर तिनका नजिकका दुइजना साथीहरूलाई लेखिएका थिए। पावलले तिमोथीलाई एफिससमा छाडेका थिए अनिलाई क्रीटमा छाडेका थिए त्यहाँका मण्डलीहरूको व्यवस्था (संगठन) अनि कार्यावली सम्बन्धित केही समस्या समाधानमा सहायता गर्नु भनी। जाहेर थियो कि तिमोथी अनि तीतसको काम यी स्थानहरूका मण्डलीलाई स्वतंत्र अगुवाई अनि सञ्चालनको निम्ति तयारी गर्नमा सयाहता गर्नु थियो। तिमोथीलाई प्रथम पत्रमा अनि तीतसलाई पत्रमा पावलले अगुवाहरूको चयन अनि विभिन्न समस्या अनि स्थितिहरूको समाधान गर्ने विषयमा निर्देशनको केही मार्ग प्रदर्शिका दिएका छन्। तिमोथीलाई दोस्रो पत्र कारावासबाट लेखेका अत्यन्त व्यक्तिगत पत्र थियो जब तिनलाई आफ्नो जीवनको अन्तको अनुभव हुन लागेको थियो। त्यो पत्र परामर्श अनि उत्साहले परिपूर्ण थियो जसै तिनले तिमोथीलाई विश्वास, साहस अनि सहनशीलताको आफ्नै उदाहरण अनुसरण गर्नु भनी निवेदन गरेका थिए।

फिलेमोन पावलले कोलोस्सियहरूलाई पत्र लेखेकै समयमा लेखेको पत्र थियो। फिलेमोन कोलोसीयाका एक ख्रीष्टीय भागेको दास ओनेसिमसका मालिक थिए, जो पावलको प्रभावले ख्रीष्टीय बनेका थिए। त्यो पत्र ओनेसिमसलाई क्षमा दिने अनि त्यसलाई फिर्ता स्वागत गर्ने भनी फिलेमोनलाई निवेदन थियो। पावलको पत्रहरूको अतिरिक्त येशूका अन्य अनुयायीहरूले लेखेका आठवटा पत्रहरू छन्।

हिब्रू का ग्रन्थकर्ता अज्ञात छन् तर यो स्पष्ट छ कि त्यो ख्रीष्टमा विश्वास गर्ने यहूदीहरूलाई लेखिएको हो। तिनीहरूलाई येशूमा आफ्ना विश्वासबाट तानिइनेछ भन्ने विपदमा तिनीहरू थिए। यो पत्र यी ख्रीष्टीयहरूको विश्वासलाई उत्साहित अनि सुदृढ तुल्याउनलाई लेखिएको थियो। लेखकले सम्पूर्ण अन्य जीवन अनि व्यक्तिहरू माथि येशूको महानतामा जोर दिएका छन् । तिनले यो सिकाएका छन् कि येशू ख्रीष्टका अनन्त पुजारीत्व अनि “अन्य भन्दा उत्तम करार” पुरानो नियम-पुजारित्व अनि “प्रथम करार” भन्दा श्रेष्ठ छ। परमेश्वरमा विश्वास राख्नु अनि उहाँका निम्ति बाँच्नु भनी प्रेरणा दिएर लेखकले लेखाइ बन्द गरेका छन्।

परमेश्वर अनि येशूका एक सेवक **याकूबको** पत्रको वर्णनमा प्रायः नै “व्यावहारिक” शब्द प्रयोग भएको छ। कोही मानिसहरू तिनलाई येशूका एक भाइ सम्झन्छन्। याकूबको यहूदी पृष्ठ भूमि तिनले सिकाएका निष्पक्षता अनि न्याय, गरीबलाई सहायता, विश्वासित मित्रता, बुद्धि, आत्म संयम, अजमाइस अनि कमजोरी (लोभ) गर्ने अनि सुन्ने अनि विश्वास वा धर्म अनि कार्यबाट स्पष्ट भल्कन्छ। तिनले मानिसहरूलाई प्रार्थना गर्न अनि धीर बन्न पनि प्रोत्साहन दिएका छन्।

१ पत्रुस अनि **२ पत्रुस**का पत्रहरू प्रेरित पत्रुसले ख्रीष्टीयहरूलाई लेखेका थिए जो अनेक विभिन्न स्थानमा बसेका थिए। पत्रुसले यस्ता ख्रीष्टीयहरूलाई तिनीहरूका सजीव आशा अनि स्वर्गमा तिनीहरूका वास्तविक घरको बारेमा शिक्षा दिए। तिनीहरूले सामना गरि रहेका कठिन समयको कारणले पत्रुसले तिनीहरूलाई परमेश्वरले त्याग गर्नु भएको छैन भनी आशवासन दिन्छन्। तिनीहरूको यातनाको कारणले तिनीहरू उत्तम हुनेछन्। तिनले तिनीहरूलाई परमेश्वरले तिनीहरूलाई आशीर्वाद दिनु भएको छ अनि येशू ख्रीष्टद्वारा तिनीहरूको पापलाई क्षमा प्रदान गर्नु भएको छ भनी स्मरण गराउँछन्।

तिनीहरूले उचितसित बाँचेर प्रत्युत्तर दिनु पर्छ। पत्रुस २मा भूँठो शिक्षा प्रति पत्रुस प्रेरितले विरोध प्रकट गर्छन्। तिनले सत्य ज्ञान अनि ख्रीष्टको दोस्त्रो आगमन बारे शिक्षा दिन्छन्।

१ यूहन्ना, २ यूहन्ना अनि **३ यूहन्ना** का पत्रहरू प्रेरित यूहन्नाद्वारा लेखिएका थिए। यूहन्नाका प्रेमका पत्रहरूले, विश्वासीहरूलाई, परमेश्वरले तिनीहरूलाई सदैव स्वीकार गर्नु हुने छ भनी विश्वास दिलाउँछन्। यूहन्नाले यो शिक्षा दिन्छन् कि आफ्ना वरिपरिका मानिसहरूलाई प्रेम गरेर परमेश्वर प्रतिको तिनीहरूको प्रेम दर्शाउनु अनि परमेश्वरले चाहेको कामहरू गर्नु भनी। दोस्त्रो अनि तेस्त्रो पत्रहरूले ख्रीष्टीयहरूलाई एक-अर्का प्रति प्रेम गर्नु भनी निवेदन गर्छ अनि भूँठो शिक्षा र अनईश्वरीय व्यवहार विरुद्ध तिनीहरूले (पत्रहरूले) चेतावनी दिन्छ।

यहूदा पत्रका लेखक याकूबका भाइ शायद येशूका एक भाइ हुन्। यो पत्रले विश्वासीपनाको प्रोत्साहन दिन्छ अनि विपद सृष्टि गर्ने र भूँठो शास्त्री (शिक्षक)हरू विरुद्ध बोल्छ।

प्रेरित यूहन्नाको प्रकाशित वाक्य वा **प्रकाश** नयाँ नियमका सबै अन्य पुस्तकहरू भन्दा भिन्दै छ। यो पुस्तकले अत्यन्त अलङ्कृत भाषाको प्रयोग गरेर यूहन्नाले देखेको दिव्य दर्शनको बारे बताउँछ। अनेक आकृति अनि प्रतिबिम्बहरू पुरानो नियमबाट लिइएका छन् अनि त्यसलाई पुरानो नियमका लेखहरू सँग तुलना गरेर राम्रोसित बुझ्न सकिन्छ। यो पुस्तकले ख्रीष्टीयहरूलाई परमेश्वर अनि येशू ख्रीष्ट, तिनीहरूका अगुवाहरू अनि सहायकहरूका पराक्रमद्वारा नराम्रा-शक्तिहरू माथि अन्तिम विजय प्राप्तिको विश्वास दिलाउँछ।

बाइबल अनि आधुनिक पाठक

बाइबलका आजका पाठकहरूले यो मनमा राख्नु पर्दछ कि यी पुस्तकहरू हजारौं वर्ष अघि लेखिएका थिए ती मानिसहरूका निम्ति जो हामीहरूको भन्दा अत्यन्त भिन्नै संस्कृतिमा बाँचेका थिए। साधारणतः यी लेखहरू ती सिद्धान्तहरूमा केन्द्रित छन् जो शाश्वतरूपले सत्य छ। यद्यपि तिनीहरूलाई बुझ्नका निम्ति तिनीहरूको तुलना, तिनीहरूले प्रयोग गरेका ऐतिहासिक विवरण, उदाहरण अनि उद्धरण, त्यस युगको संस्कृति अनि त्यस युगको केही ज्ञान, जुन युगका ती मानिसहरू थिए, द्वारा मात्र सम्भव हुन्छ। उदाहरणको निम्ति येशूले एक मानिसको कथा सुनाउनु हुन्छ जो एक यस्तो खेतमा अन्न रोपिरहेछ जहाँ माटोको अवस्था भिन्न-भिन्न छ। वास्तवमा ती अवस्थाहरूसित आजका मानिसहरू परिचित नहोला, तर यो उदाहरणद्वारा येशूले जो शिक्षा प्रदान गर्नुहुन्छ त्यो प्रत्येक समय (काल) अथवा स्थानका मानिसहरूमा उपयुक्त जँचिन्छ।

आजका वा आधुनिक पाठकहरूले बाइबलको दुनियालाई केही अनौठो पाउन सक्छन्। त्यस समयका दस्तुर, प्रवृत्ति, मानिसहरूको बात गर्ने तरिका अपरिचित लाग्न सक्छ तर यो तर्क संगत छ कि यी कुराहरूलाई आधुनिक माप-दण्डद्वारा होइन, त्यस समय अनि स्थानको मापदण्ड अनुसार मुल्याङ्कन गर्नु पर्छ। यो कुराको पनि ध्यान राख्नु पर्छ बाइबल विज्ञानको पुस्तकको रूपमा लेखिएको होइन। समस्त मानिसहरूका निम्ति ऐतिहासिक घटनाहरूको वर्णन गर्नु अनि ती घटनाहरूको महत्व प्रस्तुत गर्नुलाई यो विशेषरूपले लेखिएको हो। यसको शिक्षामा विश्व-व्यापी सत्यसित संलग्न वा आधारित छ जो विज्ञानको सीमा देखि बाहिर छ। यो आधुनिक युगमा पनि प्रासङ्गिक रहेको छ किनभने यसले ती बुनियादी आध्यात्मिक आवश्यकतासित सम्बन्धित छ जो कहिल्यै परिवर्तन हुँदैन।

कुनै पनि व्यक्ति जसले प्रत्यक्ष वा वस्तुनिष्ठ रूपले बाइबलको पाठ गर्छ उसले अनेक लाभको अपेक्षा गर्न सक्छ। तिनीहरूले प्राचीन संसारको इतिहास अनि संस्कृतिको बारे ज्ञान प्राप्त गर्नेछन्। तिनीहरूले येशू ख्रीष्टको जीवन, शिक्षा अनि उहाँका विश्वासीहरूलाई त्यसको मतलब के थियो त्यसको बारे शिक्षा पाउने छन् वा जान्ने छन्। तिनीहरूले बुनियादी आध्यात्मिक अन्तर-दृष्टि प्राप्त गर्नेछन् अनि सशक्त आनन्दमय जीवन बाँच्ने व्यावहारिक ज्ञान प्राप्त गर्नेछन्। तिनीहरूले जीवनको अत्यन्त कठिन प्रश्नहरूको उत्तर पाउने छन्। यसर्थ यो पुस्तकको पाठ गर्नमा अनेक असल कारणहरू छन्, अनि व्यक्ति जसले यसलाई खुल्ला हृदय अनि जिज्ञासासाथ पाठगर्छ उसले तिनीहरूको जीवनका निम्ति परमेश्वरको उद्देश्य आविष्कार गर्न (जान्न) सक्ने छ।

License Agreement for Bible Texts

World Bible Translation Center

Last Updated: September 21, 2006

Copyright © 2006 by World Bible Translation Center

All rights reserved.

These Scriptures:

- Are copyrighted by World Bible Translation Center.
- Are not public domain.
- May not be altered or modified in any form.
- May not be sold or offered for sale in any form.
- May not be used for commercial purposes (including, but not limited to, use in advertising or Web banners used for the purpose of selling online ad space).
- May be distributed without modification in electronic form for non-commercial use. However, they may not be hosted on any kind of server (including a Web or ftp server) without written permission. A copy of this license (without modification) must also be included.
- May be quoted for any purpose, up to 1,000 verses, without written permission. However, the extent of quotation must not comprise a complete book nor should it amount to more than 50% of the work in which it is quoted. A copyright notice must appear on the title or copyright page using this pattern: "Taken from the HOLY BIBLE: EASY-TO-READ VERSION™ © 2006 by World Bible Translation Center, Inc. and used by permission." If the text quoted is from one of WBTC's non-English versions, the printed title of the actual text quoted will be substituted for "HOLY BIBLE: EASY-TO-READ VERSION™." The copyright notice must appear in English or be translated into another language. When quotations from WBTC's text are used in non-saleable media, such as church bulletins, orders of service, posters, transparencies or similar media, a complete copyright notice is not required, but the initials of the version (such as "ERV" for the Easy-to-Read Version™ in English) must appear at the end of each quotation.

Any use of these Scriptures other than those listed above is prohibited. For additional rights and permission for usage, such as the use of WBTC's text on a Web site, or for clarification of any of the above, please contact World Bible Translation Center in writing or by email at distribution@wbtc.com.

World Bible Translation Center

P.O. Box 820648

Fort Worth, Texas 76182, USA

Telephone: 1-817-595-1664

Toll-Free in US: 1-888-54-BIBLE

E-mail: info@wbtc.com

WBTC's web site – World Bible Translation Center's web site: <http://www.wbtc.org>

Order online – To order a copy of our texts online, go to: <http://www.wbtc.org>

Current license agreement – This license is subject to change without notice. The current license can be found at: <http://www.wbtc.org/downloads/biblelicense.htm>

Trouble viewing this file – If the text in this document does not display correctly, use Adobe Acrobat Reader 5.0 or higher. Download Adobe Acrobat Reader from: <http://www.adobe.com/products/acrobat/readstep2.html>

Viewing Chinese or Korean PDFs – To view the Chinese or Korean PDFs, it may be necessary to download the Chinese Simplified or Korean font pack from Adobe. Download the font packs from: <http://www.adobe.com/products/acrobat/acrrasianfontpack.html>

उत्पत्तिको पुस्तक

संसारको शुरु

पहिलो दिन - प्रकाश

१ आरम्भमा परमेश्वरले आकाश र पृथ्वी सृष्टि गर्नु भयो। २पृथ्वी शून्य थियो, पृथ्वीमा केही पनि थिएन। समुद्रलाई अँध्यारोले ढाकेको थियो अनि परमेश्वरको आत्मा पानीमाथि परिभ्रमण गरिरहन्थ्यो। तब परमेश्वरले भन्नुभयो, “उज्यालो होस्!” अनि उज्यालो चम्कन थाल्यो। ४परमेश्वरले उज्यालो देख्नु भयो अनि त्यसलाई असल मान्नु भयो। तब परमेश्वरले उज्यालो र अँध्यारोलाई छुट्याउनु भयो। ५परमेश्वरले उज्यालोलाई “दिन” र अँध्यारोलाई “रात” नाउँ दिनु भयो।

साँभ्र पखो अनि बिहान भयो। यो पहिलो दिन थियो।

दोस्रो दिन - आकाश

६तब परमेश्वरले भन्नुभयो, “पानीलाई दुइ भाग पार्न त्यहाँ बतास होस्!” ७यसर्थ परमेश्वरले त्यहाँ बतास सृष्टि गर्नुभयो अनि पानी छुट्टियो। केही पानी बतासमाथि रह्यो अनि केही पानी बतास मुनि। ८परमेश्वरले त्यस बतासलाई “आकाश” नाउँ दिनु भयो। साँभ्र पखो अनि बिहान भयो। यो दोस्रो दिन थियो।

तेस्रो दिन - सुखा भूमि र उद्भिद

९तब परमेश्वरले भन्नुभयो, “आकाश मुनिको पानी एकै ठाउँमा जम्मा होस्, र त्यहाँ सुखा भूमि देखियोस्।” अनि त्यस्तै भयो। १०त्यो सुखा भूमिलाई परमेश्वरले “पृथ्वी” नाउँ राख्नु भयो। अनि एकै ठाउँमा जम्मा भएको पानीलाई “समुद्र” नाउँ राख्नु भयो। परमेश्वरलाई यस्तो भएकोमा असल लाग्यो।

११तब परमेश्वरले भन्नुभयो, “पृथ्वीमा घाँस, अन्न उत्पन्न गर्ने उद्भिद तथा फल हुने बोटहरू उम्रियोस। फल-रुखहरूले बीउ भएका फल फलाउने छन। अनि प्रत्येक रुखले आफ्नै जातिका बीउ उब्जाउनेछ। यी उद्भिदहरू पृथ्वीमा उम्रिउन।” अनि यस्तै भयो। १२पृथ्वीमा घाँस र उद्भिदहरू उम्रे अनि अन्नहरू फले। अनि पृथ्वीमा फलभिन्न बीउहरू हुने फल फल्ने रुखहरू उम्रिए। प्रत्येक उद्भिदले आफ्नै प्रकारको बीउहरू सिर्जना गरे। अनि परमेश्वरले यिनलाई देखेर असल मान्नु भयो।

१३साँभ्र पखो अनि बिहान भयो। यो तेस्रो दिन थियो।

चौथो दिन - सूर्य, चन्द्रमा र ताराहरू

१४तब परमेश्वरले भन्नुभयो, “आकाशमा उज्यालो होस्। यी उज्यालाहरूले दिनहरूबाट रातहरूलाई छुट्याउनेछन्। यो उज्यालाहरूलाई विशेष चिन्हहरूको निम्ति प्रयोग गरिनेछन् र यिनीहरूले सभाहरू कहिले हुने बताउनेछन्। अनि यिनीहरूलाई दिनहरू र वर्षहरू बताउनमा प्रयोग गरिनेछ। १५यी उज्यालाहरू पृथ्वीमा ज्योति चम्काउनको निम्ति आकाशमा रहनेछन्।” अनि यस्तै भयो।

१६यसर्थ परमेश्वरले दुईवटा ठूला-ठूला प्रकाश पुञ्जहरू निर्माण गर्नुभयो। दिनमा प्रयोग गर्नको निम्ति परमेश्वरले ठूलो प्रकाश-पुञ्ज बनाउनु भयो अनि रातको निम्ति सानो प्रकाश-पुञ्ज बनाउनु भयो। परमेश्वरले ताराहरू पनि सृष्टि गर्नु भयो। १७पृथ्वीलाई उज्यालो पार्नको निम्ति यी प्रकाश-पुञ्जहरू परमेश्वरले आकाशमा राख्नु भयो। १८यसकारण उहाँले तिनीहरूलाई आकाशमा दिन र रातमाथि शासन गराउनु भयो। यी प्रकाश पुञ्जहरूले अँध्यारोबाट उज्यालो छुट्याए अनि परमेश्वरलाई यो असल लाग्यो।

१९त्यहाँ साँभ्र पखो र फेरि अर्को बिहान भयो। यो चौथो दिन थियो।

पाँचौँ दिन - माछ र चराहरू

२०तब परमेश्वरले भन्नुभयो, “पानी धेरै धेरै प्राणीहरूले भरियोस। अनि पृथ्वीमाथि आकाशको फैलावटमा चरा चुरुङ्गीहरू उडून् थाले।” २१यसर्थ परमेश्वरले सामुद्रिक ठूला-ठूला प्राणीहरू र पानीमा पौडिने विभिन्न प्रकारका जीव जन्तुहरू सृष्टि गर्नुभयो। परमेश्वरले आकाशमा उड्ने जाति-जातिका प्राणीहरू सृष्टि गर्नुभयो। पृथ्वीमा जलचर र थलचर विभिन्न प्रकारका प्राणीहरू परमेश्वरले सृष्टि गरी हेर्नु भयो र ती सबैलाई असल लाग्यो।

२२परमेश्वरले यी सबै प्राणीहरूलाई आशीर्वाद दिएर भन्नुभयो, पानीका प्राणीहरूले धेरै बच्चाहरू जन्माएर समुद्र भरियोस् अनि भूमिमा पनि चरा-चुरुङ्गीहरूले धेरै धेरै बच्चाहरू जन्माएर पृथ्वी भरियोस्।

२३त्यहाँ साँभ्र पखो र फेरि अर्को बिहान भयो। यो पाँचौँ दिन थियो।

छैटौं दिन-स्थल-चर र मानिसहरू

२४परमेश्वरले भन्नुभयो, “पृथ्वीले धेरै प्रकारका जीवित चीजहरू बनाओस। त्यहाँ घरेलु पशुहरू, घस्त्रने जन्तुहरू अनि सबै प्रकारको जङ्गली जनावरहरू रहोस्। अनि परमेश्वरले इच्छा गर्नु भएभैं नै यी सबै भए।”

२५यसर्थ परमेश्वरले जङ्गली जनावरहरू, पाल्तू जनावर साना साना घस्त्रने जनावर विभिन्न प्रकारका प्राणीहरू सृष्टि गरेर हेर्दा उहाँलाई राम्रो लाग्यो।

२६तब परमेश्वरले भन्नुभयो, “अब हामी मानिस सृष्टि गरौं। हामी मानिस हाप्रै स्वरूप बनाउनेछौं र मानिस हामी जस्तै हुनेछन्। तिनीहरूले जलचर, नभचर, स्थलचरमा ठूला साना अनि घस्त्रने सबै प्राणीहरूमाथि शासन गर्नेछन्।”

२७यसर्थ परमेश्वरले आफ्नै प्रतिरूपमा मानिसलाई सृष्टि गर्नुभयो। परमेश्वरले आफ्नै स्वरूपमा मानिसलाई सृष्टि गर्नु भयो। उहाँले पुरुष र स्त्री सृष्टि गर्नुभयो। २८परमेश्वरले तिनीहरूलाई आशीर्वाद दिदै भन्नुभयो, “धेरै सन्तानहरू उत्पत्ति गराऊ र पृथ्वी भरेर तिनीहरूको हेरचाह गर। समुद्रका माछाहरू, आकाशमा उड्ने चराहरू अनि पृथ्वीमा हिड्दुल गर्ने, सबै प्राणीहरूमाथि शासन गर।

२९“म तिमीहरूलाई अन्न हुने उद्भिद र फल फल्ने रुखहरू दिन्छु। ती रुखहरूले आफै भित्र फेरि उम्रने बीउ भएका फलहरू दिनेछन् र यी अन्न र फलहरू तिमीहरूको निम्ति खाद्य-पदार्थ हुनेछन्। ३०म फेरि पशुहरूलाई खानका निम्ति हरियो घाँस तथा उद्भिद दिनेछु र पृथ्वीमा भएका प्रत्येक साना-साना घस्त्रने प्राणीहरू, आकाशमा उड्ने चराहरू अनि पृथ्वीका सबै जनावरहरूले, यी चीजहरू खानेछन्।” अनि यस्तै भयो।

३१परमेश्वरले आफूले सृष्टि गरेका प्रत्येक चीजको निरीक्षण गर्नु भयो अनि सबै असल लाग्यो।

त्यहाँ साँभ पस्यो र फेरि अर्को बिहान भयो। यो छैटौं दिन थियो।

सातौं दिन-विश्राम

२ यसरी पृथ्वी, आकाश र तिनीहरूभित्र प्रत्येक वस्तुको सृष्टि पूरा भयो। २परमेश्वरले आफूले गर्दा गरेको काम पूरा गर्नुभयो। यसर्थ, सातौं दिनमा परमेश्वरले आफ्ना कामहरूबाट विश्राम लिनुभयो। ३परमेश्वरले सातौं दिनलाई आशीर्वाद दिनुभयो र एउटा पवित्र दिन बनाउनु भयो, परमेश्वरले यस दिनलाई एक विशेष दिन मान्नुभयो कारण त्यस दिन उहाँले संसार सृष्टि गर्ने कार्यबाट विश्राम लिनु भयो।

मानव जातिको शुरु

४आकाश र पृथ्वीको इतिहास यही हो। परमेश्वरले पृथ्वी र आकाश सृष्टि गर्दा भएका घटनाहरूको कुरा

यही नै हो। ५पृथ्वीमा उद्भिदहरूको उम्रनु अधिका कुरा यही हुन्। भूमिहरूमा केही पनि उम्रेको थिएन, किनभने परमप्रभुले पृथ्वीमा यतिञ्जेल पानीसम्म वर्षाउँनु भएको थिएन। त्यहाँ उद्भिदहरू हेरचाह गर्नलाई कुनै व्यक्ति पनि थिएन। ६पृथ्वीबाट पानी निस्कियो अनि मैदानमा फैलियो।

७तब त्यसपछि परमप्रभु परमेश्वरले भूईँबाट माटो उठाउनु भयो अनि मानिस सृष्टि गर्नु भयो। परमप्रभुले मानिसको नाकबाट सास हालिदिनु भयो र यसलाई जिउँदो बनाउनु भयो। ८परमप्रभु परमेश्वरले अदन नाउँ भएको ठाउँमा पूर्वपट्टि एउटा बगैँचा बनाउनु भयो र उहाँले सृष्टि गर्नु भएको मानिसलाई त्यहाँ राख्नु भयो। ९परमेश्वरले भूमिबाट राम्रा-राम्रा रुखहरू अनि खान योग्य फलहरू लाग्ने रुखहरू उमानु भयो। उहाँले बगैँचाको बीचमा जीवनको रूख अनि असल र खराबको ज्ञान दिन योग्य रूख पनि रोप्नु भयो।

१०बगैँचा भिजाउनलाई अदनबाट एउटा नदी बग्यो र पछि त्यो नदी चारवटा शाखाहरूमा विभाजन भयो। ११ती शाखाहरूमध्ये पहिलो शाखा नदीको नाउँ पीशोन हो। यो त्यही नदी हो जुन हवीलाको सम्पूर्ण भूमिमा बग्छ र त्यहाँ सुन पाइन्छ। १२यस प्रदेशको सुन राम्रो दर्जाको छ। धूप गोमेद र पत्थर पनि पाइन्छन्। १३दोस्रो नदीको नाउँ गीहोन हो र कूश देशको सम्पूर्ण भूमिमा बग्ने नदी पनि यही हो। १४तेस्रो शाखा नदीको नाउँ हिददेकेल हो र यो नदी अशशूरको पूर्वीतिर बग्छ। चौथो शाखा नदीको नाउँ यूफ्रेटिस हो।

१५तब परमप्रभु परमेश्वरले मानिसलाई लानु भयो अनि बगैँचा खन-जोत अनि हेरचाह गर्न उसलाई राख्नु भयो। १६परमप्रभु परमेश्वरले त्यस मानिसलाई आज्ञा दिनु भयो। परमप्रभु परमेश्वरले भन्नुभयो, “तिमीले कुनै चिन्ता बिना यस बगैँचाको कुनै पनि रुखबाट फलहरू खान सक्छौ।” १७तर तिमीले त्यस रुखको कुनै फल खानु हुँदैन जसले असल र खराबको ज्ञान दिन्छ, किनभने जुन दिन तिमी त्यस रुखको फल खान्छौ निश्चयनै त्यस दिन तिमी आफै मर्नेछौ।”

पहिलो स्त्री

१८तब फेरि परमप्रभु परमेश्वरले भन्नुभयो, “मानिसको लागि एक्लो बस्नु राम्रो होइन। म उसको लागि एकजना सहयोगी बनाउनेछु जो उ जस्तै नै हुनेछे।”

१९यसर्थ परमप्रभु परमेश्वरले जमीनका सबै पशुहरू र आकाशमा चरा-चुरुङ्गीहरू सृष्टि गरी तिनीहरूको के के नाउँ राख्दा रहेछन् भनी मानिसकहाँ पठाउनु भयो। अनि मानिसले तिनीहरूलाई जे भने तिनीहरूको त्यही नाउँ रह्यो। २०अनि मानिसले पाल्तू गाई वस्तु, आकाशमा उड्ने चरा-चुरुङ्गीहरू र जङ्गली जनावरहरूको नाउँ राख्यो। तर मानिसको निम्ति कुनै सहयोगी साथी

पाएन। २१त्यसपछि परमप्रभु परमेश्वरले मानिसलाई गहिरो निद्रामा सुताउनु भयो। जब त्यो मानिस गहिरो निद्रामा पर्यो उहाँले एउटा करङ्ग त्यस मानिसबाट निकाल्नु भयो तब परमेश्वरले करङ्ग निकालेको ठाउँमा मासुले पुरिदिनुभयो। २२त्यस मानिसबाट निकालिएको करङ्गबाट उहाँले एउटी स्त्री मानिस सृष्टि गरी तिनलाई त्यस मानिस कहाँ ल्याउनु भयो। २३तब त्यस मानिसले भने,

“आखिरमा म जस्तै अर्को एउटा व्यक्ति उसको हड्डी मेरो हड्डी बाट आयो अनि उसको शरीर मेरो शरीरबाट आयो। किनभने तिनी एउटा मानिसबाट निकालिएकी हुनाले म तिनलाई स्त्री मानिस भन्नेछु।”

२४यसकारण, एकजना मानिसले आफ्नो आमा-बाबुलाई छोडेर आफ्नी पत्नीसित सम्बन्ध राख्छ। यसरी दुइजना मानिसहरू एउटै बनिन्छन्।

२५त्यो मानिस र तिनकी पत्नी नाङ्गै भएता पनि तिनीहरूमा लाज भन्ने थिएन।

पापको शुरु

३ परमप्रभु परमेश्वरले सृष्टि गर्नु भएको सबै जन्तुहरू मध्ये सर्प अत्यन्त धूर्त थियो। सर्पले उसलाई सोध्यो, “हे नारी! के परमेश्वरले बाँगेचामा कुनै पनि रुखबाट फल खानु हुँदैन भनी मनाही गर्नु भएको छ?”

२त्यस स्त्रीले सर्पलाई उत्तर दिईन्, “होइन! परमेश्वरले त्यसो भन्नु भएन। हामीले बाँगेचामा भएका रुखहरूको फल खान सक्छौं। अरु परमेश्वरले भन्नुभयो, “तिमीहरूले बाँगेचाको बीचमा भएको रुखको फल खानु हुँदैन, तिमीहरूले छुनु पनि हुँदैन, नत्र तिमीहरू मर्नेछौं।”

४तर सर्पले स्त्रीलाई भने, “तिमीहरू निश्चय मर्ने छैनौं। ५परमेश्वरले पनि जान्नु हुन्छ जब तिमीहरूले त्यस रुखको फल खान्छौ तिमीहरूको ज्ञान खोलिन्छ अनि तिमीहरू कुन असल कुन खराब जान्ने ज्ञानी भई परमेश्वर जस्तै हुनेछौ।”

६तब त्यो स्त्रीले त्यस रुखको फल हेर्नमा राम्रो र खानमा पनि असल बुझिन् कारण त्यस रुखको फलले ज्ञान दिन्थ्यो त्यस रुखबाट केही फलहरू टिपेर खाई अनि आफूसँग भएको मानिसलाई पनि खान दिई र उसले पनि खायो।

७तब तिनीहरूले केही अनौठो अनुभव गरे। तिनीहरूले देखे तिनीहरू नाङ्गै थिए। यसर्थ तिनीहरूले नेभाराको पात गाँसे अनि आफ्ना निम्ति लुगाहरू बनाए।

८जब साँझको हावा बहिरहेको थियो परमप्रभु परमेश्वर बाँगेचामा घुमिरहनु हुँदा ती पुरुष र स्त्रीले परमप्रभु परमेश्वरको आवाज चाल पाएर तिनीहरू बाँगेचाको रुखहरूमाभ लुके।

९परमप्रभु परमेश्वरले त्यस पुरुष मानिसलाई बोलाउनु भयो अनि सोध्नु भयो, “तिमी कहाँ छौ?”

१०तब त्यस पुरुष मानिसले उत्तर दियो, “तपाईंको आवाज मैले बाँगेचा भित्र चाल पाएर म नाङ्गै रहेको हुँदा डराए र म लुकेँ।”

११तब परमप्रभु परमेश्वरले भन्नुभयो, “तिमी नाङ्गो छौ भनी कसले भन्यो? के तिमीले मैले जुन रुखबाट फल नखानु भनी आज्ञा दिएको थिएँ त्यसैको फल त खाएनौ?”

१२त्यस मानिसले भने, “स्त्री जो तपाईंले मसित बस्न दिनु भयो, उसैले मलाई रुखको फल दिईन् अनि मैले खाएँ।”

१३तब परमप्रभु परमेश्वरले त्यस स्त्री मानिसलाई भन्नुभयो, “तिमीले किन यस्तो काम गर्यौ?” तब त्यस स्त्रीले भनी, “सर्पले मलाई धोका दियो र मैले त्यो फल खाँएँ।”

१४तब परमप्रभु परमेश्वरले सर्पलाई भन्नुभयो, “तैले यस्तो काम गरेको हुनाले तलाई अन्य पशुहरू गाई-वस्तु र अरु सबै जङ्गली पशुहरूलाईभन्दा अभै ज्यादा सराप दिनेछु। तैले तेरो जीवन भरी आफ्नो पेटले घस्नु र माटो खाएर बस्नु परोस्।

१५म तँ र त्यस स्त्रीमाभ शत्रुता सृष्टि गर्नेछु। तेरो सन्तान र त्यस स्त्रीका सन्तानमाभ पनि शत्रुता सृष्टि गर्नेछु जसले गर्दा त्यसका सन्तानहरूले तेरो टाउको किच्याउनेछन् अनि तेरो सन्तानहरूले पनि तिनीहरूको कुर्कुचामा डस्नेछन्।”

१६त्यसपछि परमप्रभु परमेश्वरले त्यस स्त्रीलाई भन्नुभयो,

“जब तिमी गर्भ धारण गर्नेछौ त्यस अवस्थामा म तिमीलाई अति कष्ट दिनेछु र आफ्नो सन्तान जन्माउने बेलामा तिमीले साह्रै नै प्रसव वेदना सहनु पर्नेछ। तिमी आफ्नो पतिको चाहना गर्नेछौ। तर उनले तिमीलाई शासन गर्नेछ।” *

१७त्यसपछि परमप्रभु परमेश्वरले त्यस मानिसलाई भन्नुभयो,

“जब तिमीले तिमी पत्नीको कुरा मानेर मैले नखानु भनी आज्ञा दिएको रुखको फल खाँयो र म तिम्रो कारणले भूमिलाई सरापने छु जुन खाद्य पदार्थ भूमिबाट तिमीले पाउनेछौ त्यसको निम्ति तिमीले तिम्रो सारा जीवन भरि मेहनत गर्नु पर्नेछ।

१८त्यो भूमिले तिम्रो निम्ति जङ्गली घाँस र काँडाहरू उमार्नेछ अनि तिमीले जङ्गलमा उम्रेको सागपात खानु पर्नेछ।

१९तिमीले आफ्नो आहारको निम्ति आफ्नो अनुहार पसीनाले छयापछयापती नहुञ्जेलसम्म मेहनत गर्नु पर्नेछ,

तिमी ... शासन गर्नेछ तिमी आफ्नो पतिलाई नियन्त्रण गर्न चाहन्छौ यो हिब्रूमा उत्पत्ति ५:१ मा जस्तै छ। तर उनले तिमीलाई शासन गर्नेछ।

मरुञ्जेलसम्म नै तिमीले मेहनत गर्नु पर्नेछ। त्यसपछि तिमी फेरि माटोमा मिल्नेछौ। मैले तिमीलाई बनाउदा माटोको प्रयोग गरेको थिएँ र जब तिमी मर्ने छौ फेरि माटोमा मिल्नेछौ।”

२०त्यस आदमले आफ्नी पत्नीको नाउँ हव्वा राख्यो किनभने सबै मानिसहरूकी तिनी आमा हुन्।

२१परमप्रभु परमेश्वरले पशुको छालको लुगा बनाउनु भयो र त्यो मानिस र उसकी पत्नीलाई लगाउन दिनु भयो।

२२परमप्रभु परमेश्वरले भन्नुभयो, “हेर, त्यो मानिस हामी जस्तै भएको छ उनले राम्रो अनि नराम्रो विषयमा जान्दछ र अब जीवनको रूखबाट उनले फल खान सक्छ यदि उनले त्यो फल खायो भने, ऊ सधैंको निम्ति बाँच्नेछ।”

२३परमप्रभु परमेश्वरले आदमलाई बलपूर्वक जमीन जोत्नु निकाल्नु भयो जहाँबाट उसलाई सिर्जना गरिएको थियो। २४उहाँले मानिसलाई टाढो खेदनुभयो अनि अदनको बगैँचाको पूर्वतिर प्रवेशद्वारमा उहाँले एक जना स्वर्गदूत अनि एउटा प्रज्वलित तरवार जो जीवनको रूखतिर जाने बाटोको सुरक्षा गर्दै चारैतिर घुमिरहन्थ्यो।

पहिलो परिवार

आफ्नी पत्नी हव्वासँग आदमको सहवास भयो अनि तिनी गर्भवती भएर एउटा छोरो कथिनलाई जन्माइन। तिनले भनिन, “परमप्रभुको सहायताद्वारा मैले एउटा मानिसलाई जन्म दिएँ।”

रतिनले फेरि अर्को छोरो हाबिललाई जन्माइन। हाबिल भेडा गोठालो भयो अनि कथिन खेतीवाला भयो।

पहिलो हत्या

३केही समय पश्चात कथिनले भूमिको उब्जनीबाट केही खाने कुरो परमप्रभु कहाँ भेटीस्वरूप चढाउन ल्यायो। ४हाबिलले पनि आफ्नो भेडाको बथानबाट पहिले जन्मेको भेडाको उत्तम भाग चढाउन ल्यायो।

अनि हाबिलले ल्याएको भेटी परमप्रभुले स्वीकार गर्नुभयो। ५तर परमप्रभुले कथिन र उनले चढाएको भेटी स्वीकार गर्नु भएन। यसर्थ कथिन साहै रिसायो र दुःखी भयो।

६-७परमप्रभुले कथिनलाई सोध्नु भयो, “तँ किन रिसाएको छस्? तँ किन आफ्नो अनुहार अँध्यारो पार्दछस्? यदि तँले राम्रो काम गरिस् भने म तलाई स्वीकार गर्छु अनि तँले नराम्रो काम गरिस् भने पापले तलाई एकदमै नियन्त्रण गर्नेछ तर तँ यसको मालिक हुनै पर्छ।”

८कथिनले उसको भाइलाई भने, “हामी खेतमा जाऔँ!” अनि तिनीहरू खेतमा गएका थिए, कथिनले उसको भाइलाई आक्रमण गरी तिनलाई मार्यो।

९तब परमप्रभुले कथिनलाई भन्नुभयो, “तेरो भाइ हाबिल कहाँ छ?”

तब कथिनले उत्तर दियो, “म जान्दिन, मेरो भाइको हेरचाह गर्ने काम मेरो हो र?”

१०त्यसपछि, परमप्रभुले कथिनलाई सोध्नु भयो, “तँले उसलाई के गरिस्? कारण भूमिबाट उसको रगत मसँग कराउँदैछ। ११तँले तेरो भाइको हत्या गरिस् र तेरो हातबाट रगत पिउनलाई भूमिले मुख बाही रहेकोछ। यसकारण अब म त्यस भूमिमा नराम्रो कुराहरू हुने बनाइदिनेछु। १२जब तँले त्यो भूमिमा केही रोप्छस् तेरो निम्ति त्यस भूमिले केही फसल दिने छैन। पृथ्वीमा तेरो एउटा घर पनि हुने छैन, तँ एक ठाउँदेखि अर्को ठाउँ घुमिहिँड्ने छस्।”

१३तब कथिनले परमप्रभुलाई भने, “यो दण्ड चाँहि मैले सहन सक्नेभन्दा धेरै भयो। १४हेर्नोहोस, आज तपाईंले मलाई जमीनबाट निकालिदिनु भयो अनि म तपाईंको नजरबाट बाहिर रहनु पर्यो, यस पृथ्वीमा बेघरबारे घुमिहिँड्ने हुने भएँ र जसले पनि मलाई भेट्छ मलाई मार्नेछन्।”

१५तब परमप्रभुले उसलाई भन्नुभयो, “यस्तो हुन पाउने छैन! यदि कसैले तलाई मर्छ भने त्यसलाई म कठोर दण्ड दिनेछु।” तब परमप्रभुले कथिनमाथि यस्तो एउटा चिन्ह लगाउनु भयो जसले गर्दा त्यो देखेपछि कसैले कथिनलाई मार्ने छैन।”

कथिनको परिवार

१६तब कथिन परमप्रभुको सामुन्नेबाट टाढा गएर अदनको पूर्वपट्टि नोद देशमा बस्न थाल्यो।

१७कथिनको उसकी पत्नीसित सहवास भयो र तिनी गर्भवती भईन र हनोक नाउँ भएको एउटा छोरा जन्माइन। अनि कथिनले एउटा शहर बनायो र त्यो शहरको नाउँ हनोक राख्यो।

१८हनोकको ईराद नाउँको छोरा जन्म्यो। ईरादको एउटा छोरो भयो र उसको नाउँ महूयाएल राखियो। महूयाएलको पनि मतूशाएल नाउँको छोरो भयो अनि मतूशाएलको पनि लेमेक नाउँको छोरो भयो।

१९लेमेकले दुइवटी स्त्रीहरूसित विवाह गर्‍यो, तिनीहरूको नाउँ आदा र सिल्ला थियो। २०आदाले याबाल नाउँको छोरोलाई जन्म दिइन्। याबाल पालमा बस्ने र गाई-वस्तुहरू पाल्नेहरूको पुर्खा थिए। २१याबालको भाइको नाउँ यूबाल थियो अनि तिनी नै वीणा र बाँसुरी बजाउनेहरू सबैका पुर्खा थिए। २२सिल्लाले तूबल कथिनलाई जन्माइन् जो सबै प्रकारका पीतल र फलामको हतियारहरू बनाउथ्यो। तूबल कथिनका बहिनीको नाउँ नामा थियो।

२३लेमेकले आफ्ना पत्नीहरूलाई भने, “हे आदा र सिल्ला! मेरा कुरा सुन! लेमेकका पत्नीहरू हो, म के

भन्छु, सुन। मलाई चोट पुग्दाउने मानिसलाई मैले माउँ, त्यस जवान केटोले मलाई हिकार्यो मैले उसलाई माउँ।

२४ यदि कयिनलाई मारेकोमा सात गुणा बढी दण्ड भयो भने, लेमेकलाई मारेकोमा सतहत्तर गुणा बढी दण्ड हुनेछ।”

आदम र हव्वाको नयाँ पुत्र भए

२५ आदमको फेरि आफ्नी पत्नीसित सहवास भयो र तिनले फेरि एउटा छोरो जन्माइन् जसको नाउँ सेत राखियो। तिनले भनिन्, “कयिनले हाबिललाई मारेकोले उसको सट्टामा परमेश्वरले मलाई अर्को बालक दिनु भयो।” २६ सेतको पनि एउटा छोरो भयो जसको नाउँ एनोश थियो। यही समयदेखि मानिसहरूले परमप्रभुलाई विश्वास गर्न थाले।

आदमको पारिवारिक इतिहास

५ आदमको परिवारको विषयमा लेखिएको इतिहास यही हो। परमेश्वरले मानिसको सृष्टि गर्दा आफ्नै प्रतिरूपमा मानिसको सृष्टि गर्नुभयो। २ परमेश्वरले मानिसलाई पुरुष र स्त्री दुई रूपमा सृष्टि गर्नुभयो। जब उहाँले तिनीहरूलाई सृष्टि गर्नुभयो तिनीहरूलाई आशिष दिनु भयो अनि तिनीहरूलाई “मानिसजाति”* भन्नुभयो।

३ जब आदम १३० वर्षको वृद्ध भएका थिए, तिनको फेरि अर्को एउटा छोरो जन्मियो र उनले छोरोको नाउँ सेत राखियो। ४ सेतको जन्म भएपछि आदम अझ ८०० वर्ष सम्म जीवित रहे अनि उनको अरु पनि छोरा-छोरीहरू भए। ५ आदम ९३० वर्षसम्म बाँचेर मरे।

६ जब सेत १०५ वर्षको भए तब उनको एउटा छोरो जन्मियो जसको नाउँ उनले एनोश राखे। ७ एनोश जन्मेपछि सेत ८०७ वर्षसम्म जीवित रहे र यो समयमा सेतका अरु छोरा-छोरीहरू जन्मे। ८ यसर्थ सेत जम्मा ९१२ वर्षसम्म बाँचेर मरे।

९ एनोशको उमेर ९० वर्षको भएपछि उनको एउटा छोरो जन्मियो जसको नाउँ केनान राखियो। १० केनान जन्मेपछि एनोश ८१५ वर्ष सम्म बाँचे। यो समयमा एनोशका अरु छोरा-छोरीहरू पनि जन्मे ११ यसर्थ एनोश जम्मा ९०५ वर्ष बाँचेर मरे।

१२ केनान ७० वर्ष पुगेपछि उसको एउटा छोरा जन्मियो, उनले छोरोको नाउँ महलेल राखे। १३ महलेलले जन्म लिएपछि केनान ८४० वर्ष उमेरसम्म बाँचे। त्यस समयमा केनानका आठ छोरा-छोरीहरूले पनि जन्म लिए। १४ यसर्थ केनान ९१० वर्ष सम्म बाँचेर मरे।

मानिसजाति को अर्थ यस नाउँको अर्थ हुन्छ “मान्छे” अथवा “मानिस” यो “पृथ्वी” अथवा रातो “माटो” शब्दको अर्थ जस्तै छ।

१५ जब महलेल ६५ वर्षको भयो उसको एउटा छोरो जन्मियो जसको नाउँ येरेद राखियो। १६ येरेद जन्मेपछि महलेल ८३० वर्ष सम्म बाँचे र त्यस अवधिमा उसका धेरै छोरा-छोरीहरू जन्मे। १७ यसर्थ महलेल जम्मा ८९५ वर्ष सम्म बाँचे।

१८ जब येरेद १६२ वर्ष पुगे उनको एउटा छोरो जन्मियो जसको नाउँ हनोक राखियो। १९ हनोक जन्मिएपछि येरेद ८०० वर्ष सम्म बाँचे। यस अवधिमा येरेदका अरु छोरा-छोरीहरू भए। २० यसर्थ येरेद जम्मा ९६२ वर्षसम्म बाँचे।

२१ जब हनोक ६५ वर्ष पुगे उनको एउटा छोरो जन्मियो जसको नाउँ मतूशेलह राखियो। २२ मतूशेलह जन्मेपछि हनोक ३०० वर्ष सम्म परमेश्वरको पछि-पछि हिँडिरहे। यस अवधिमा उसको अरु छोरा-छोरीहरू जन्मे। २३ यसर्थ हनोक ३६५ वर्ष सम्म बाँचे। २४ एक दिन हनोक परमेश्वरसित हिँडिरहेको समयमा हनोक हराए। परमेश्वरले उसलाई जिउँदै स्वर्ग लानु भयो।

२५ जब मतूशेलह १८७ वर्षको थिए उनको एउटा छोरो जन्मियो जसको नाउँ लेमेक राखियो। २६ लेमेक जन्मेपछि मतूशेलह ७८२ वर्षसम्म बाँचे। यस अवधि-मित्र तिनको अन्य छोरा छोरीहरू पनि जन्मे। २७ यसर्थ मतूशेलह ९६९ वर्षसम्म बाँचे।

२८ जब लेमेक १८२ वर्षको थिए उनको एउटा छोरा जन्मियो। २९ उनले आफ्नो छोरोको नाउँ नूह राखे। उनले भने, “यसले हाम्रो काममा विश्राम दिओस। परमेश्वरले भूमिलाई सराप दिनु भएकोले हामी खेतीको लागि कठिन परिश्रम गर्छौं। तर नूहले हामीलाई विश्राम दिनु हुनेछ।”

३० नूह जन्मेपछि लेमेक ५६५ वर्षसम्म जीवित रहे। त्यस अवधिमा उनका अरु छोरा छोरीहरू जन्मे। ३१ लेमेक जम्मा ७७७ वर्षसम्म बाँचे।

३२ नूह ५०० वर्ष पुगेपछि उनको शेम, हाम र येपेत छोराहरू जन्मे।

मानिसहरू दुष्ट हुन्छन्

६ पृथ्वीमा जब मानिसहरूको संख्या बढ्दै गयो, तिनीहरूले कन्याहरूलाई जन्म दिए। २ परमेश्वरका छोराहरूले ती मानव कन्याहरूलाई मन पराए। यसकारण परमेश्वरका छोराहरूले आफूले रोजेका केही कन्याहरूलाई विवाह गरे। ३ तब परमेश्वरले भन्नुभयो,

“तिनीहरू मरणशील भएकाले मानव रूपमा लामो समयसम्म बाँच्ने छैनन्। ३ तिनीहरूको आयु केवल १२० वर्षसम्म मात्र हुने छ।”

४ यस पृथ्वीमा नपील मानिसहरू त्यस समय र त्यसपछि पनि थिए। परमेश्वरका छोराहरूले जब मनुष्य कन्याहरूसित शारीरिक सम्बन्ध राखे तिनीहरूले

परमेश्वरका छोराहरूका नानीहरू जन्माए। तिनीहरू प्राचीन समयबाट नै प्रसिद्ध लडाकुहरू थिए।

५परमप्रभुले देख्नु भयो पृथ्वीका मानिसहरूमा दुष्टता अत्यन्तै धेरै थियो अनि तिनीहरूले मनमा जे चिताउँदै थिए सधैं विचारहरू नै दुष्टपूर्ण हुन्थ्यो। ६अनि परमप्रभु पृथ्वीमा मनुष्य जाति सृष्टि गरेकोमा दुःखी हुनु भयो। त्यसले परमप्रभुलाई हृदयबाट नै दुःखी तुल्यायो। ७तब परमप्रभुले भन्नुभयो, “पृथ्वीबाट नै यी मानिसहरूलाई म ध्वंश पार्ने छु। म मानिस, घस्त्रने र अन्य पशुहरू अनि आकाशमा उड्ने चराहरू जे मैले सृष्टि गरे म सबैलाई ध्वंश पार्नेछु।”

८तर नूहले परमप्रभुलाई खुशी तुल्याए।

नूह र महा जलप्रलय

९यो नूहको पारिवारीक इतिहास हो। नूह उसको जीवनभरि एकजना असल व्यक्ति थिए। नूहले सधैं परमेश्वरको अनुसरण गर्दै थिए। १०नूहका तीन छोराहरू शेम, हाम र येपेत नाउँ भएका थिए।

११परमेश्वरको नजरमा पृथ्वी भ्रष्ट थियो। मानिसहरूले पृथ्वीमा हिंसा व्याप्त पारेका थिए। १२परमेश्वरले पृथ्वीमा देख्नु भयो पृथ्वीका मानिसहरूले आफ्नो जीवन भ्रष्ट पारेकोले पृथ्वी नै नष्ट भएको थियो।

१३तब परमेश्वरले नूहलाई भन्नुभयो, “मानिसहरूको हिंसाले पृथ्वी भरिएकोले यसमा भएका सबै प्राणीहरूलाई नष्ट पार्न मैले निर्णय लिएँ। यसर्थ पृथ्वीसितै तिनीहरू सबैलाई म भट्टै नष्ट पार्नेछु। १४तैले खोपेर काठको एउटा जहाज बनाउनु र त्यसमा कोठाहरू बनाउनु र त्यसको भित्री र बाहिर पट्टि अलकत्राले लिप्नु।

१५“त्यो जहाज ३०० हात लामो, ५० हात चौडा र ३० हात अल्गो बनाउनु र १६त्यसमा छाना लगाउनु। जब छानाको एक हात तल भयाल बनाउनु। त्यस जहाजको एकापट्टि एउटा ढोका राख्नु र त्यसमा पहिलो, दोस्रो र तेस्रो तला बनाउनु।

१७“मेरो भागमा म यस धरतीका सबै प्राणीहरूको सर्वनाश पार्न खतरनाक बाढी ल्याइरहेको छु। सजीव वस्तुहरू मर्नेछन्। १८तर म तँसँग एउटा करार गर्नेछु। त्यो जहाजभित्र पस्दा तैले आफूसँग आफ्नो छोराहरू, पत्नी, अनि बुहारीहरू लानु। १९अनि आफूसँग प्रत्येक जोडी जीवित प्राणी जहाजभित्र लानु, ती जीवित प्राणीहरू सबै भाले पोथीको जोडी होस् र तिनीहरू पनि तिमीहरूसितै बाँचिरहुन्। २०जीवन रक्षाको निम्ति प्रत्येक जातका पशु चरा र घस्त्रने प्राणीहरू त्यहाँ तिमीहरूसित रहनेछन्। २१अनि तेरो भागमा सबै प्रकारको खाद्य सामग्री भोजनको लागि जम्मा गर। तेरो र ती सब प्राणीहरूका निम्ति भोजन हुनेछ।”

२२परमेश्वरको आज्ञा अनुसार नूहले प्रत्येक काम पूरा गर्‍यो।

जलप्रलय प्रारम्भ

७ त्यसपछि परमप्रभुले नूहलाई भन्नुभयो, “आफ्नो पुरै परिवारसित जहाजमा पस किनभने पृथ्वीमा अहिले जीवित रहेका मानिसहरूमा तँ मात्र असल मानिस भनी मैले देखेँ। २सात जोडी, सातवटा भाले र सातवटा पोथी शुद्ध पशुहरू र एक जोडी एउटा भाले र एउटा पोथी अशुद्ध पशु। ३अनि सबै जातका चराहरूबाट पनि सातवटा भाले र सातवटा पोथी लिएर जहाजभित्र पसा। यी पशु-चराहरू अरु सबै ध्वंश गरिए पछि यिनीहरूका जातिहरूलाई पृथ्वीमा बचाई राख्नु यी सब तैले लानु पर्छ। ४अबदेखि सातौं दिनमा म यस पृथ्वीमा चालीस दिन चालीस रात पानी पार्नेछु अनि यस पृथ्वीबाट मैले सृष्टि गरेका सबै जीवित प्राणीहरू ध्वंश पार्नेछु।” ५अनि परमप्रभुबाट भएको आज्ञा नूहले पूर्ण रूपले पालन गरे।

६जब पृथ्वीमा प्रलय आयो नूह ६०० वर्ष पुगेका थिए ७प्रलयबाट बाँच्नको निम्ति नूह आफ्नो छोराहरू अनि पत्नी र बुहारीहरू लिएर जहाजभित्र पसे। ८-९तब प्राणीहरू, नर र नारी, जोडी नूहकहाँ जहाजमा आए। परमेश्वरले आज्ञा गर्नु भए अनुसार धरतीमा सबै स्वच्छ, अस्वच्छ प्राणीहरू तथा घस्त्रने प्राणीहरू आए। १०अनि ठीक सात दिनपछि पृथ्वीमा जल-प्रलयको पानी पर्नलाग्यो।

११नूहको जीवनको ६०० वर्षको दोस्रो महीनाको सातौं दिनमा जमीनबाट मूल फुट्यो अनि आकाशमा ठूला-ठूला प्वालहरू बनिए। १२अनि पृथ्वीमा मूसलधारे पानी चालीस दिन चालीस रात एकोहोरो परिरह्यो। १३त्यही दिन नूह, उसकी पत्नी, छोराहरू शेम, हाम र येपेत अनि बुहारीहरू जहाज भित्र गए। १४ती मानिसहरू, प्रत्येक जातका भाले पोथी गरी जोडी जोडी वन पशुहरू, घरमा पालिने पशुहरू, भूईँमा घस्त्रने जन्तुहरू अनि प्रत्येक जातका चराहरू जहाजमा पसे। १५यी सबै पशु-चराहरू नूहसँगै जहाजमा पसे। सास फेर्ने सबै जीवित प्राणीहरू भाले र पोथीको जोडीको दलमा ती पशु चराहरू जहाजमा आए। १६यी सबै पशुहरू परमेश्वरले नूहलाई दिनु भएको आज्ञा अनुसार जोडी जोडी भएर आए। त्यसपछि परमप्रभुले जहाजको ढोका बन्द गरिदिनु भयो।

१७जल प्रलय पृथ्वीमा चालीस दिन चालीस रातसम्म भयो। पानी बढेर जहाजलाई जमीनबाटमाथि उचाल्न थाल्यो। १८पानीको स्तर माथि उठ्यो अनि नाव पानीमा तैरिन थाल्यो। १९पानी यति साह्रो बढ्यो अग्लो-अग्लो पहाडहरू पनि पानीले ढाकिए। २०एकोहोरो पानी परिरहेकोले पृथ्वीमा यति धेरै पानी भयो अग्ला पहाडहरू पनि पानीमा बीस फिट डुबे।

२१-२२पृथ्वीमा बस्ने सबै पुरुष र स्त्रीहरू घरेछु पशुहरू, र जङ्गली पशुहरू, पृथ्वीमाथि उड्ने सबै

प्राणीहरू अनि सबै सजीव वस्तुहरू जो सुखा भूमिमा थिए मरे। २३यसर्थ पृथ्वीको सतहमा रहने मानिसहरू, पशुहरू, घस्त्रिने जन्तुहरू अनि आकाशमा उड्ने प्राणीहरू परमेश्वरले नष्ट पार्नु भयो। यी सब प्राणीहरूलाई पृथ्वीबाट नष्ट गरियो। केवल नूह र उनीसँगै जहाजमा भएका मानिसहरू र अन्य प्राणीहरू मात्र जीवित रहे। २४एक सय पचास दिनसम्म परेको पानी पृथ्वीमाथि बगिरह्यो।

जल प्रलयको अन्त

नूह र उनीसित जहाजमा जो मानिस पशु र चराहरू थिए, तिनीहरूलाई परमेश्वरले सम्भन्नु भयो। परमेश्वरले पृथ्वीमा हावा बगाउनु भयो। र पानी बिस्तारै घट्न थाल्यो।

२आकाशबाट पानी पर्न छोडे पछि भूमिमुनिबाट पनि पानी बग्न छोड्यो। ३त्यसपछि बिस्तारै जमीनमा पानी घट्न थाल्यो। १५० दिन पुगेपछि पानी घटेको थियो ४अनि सातौं महीनाको सत्रौं दिन अरारात पर्वतमा जहाज अडियो। ५यसरी पानी दशौं महीना नपुगुञ्जेलसम्म घटिरह्यो महीनाको पहिला दिन पर्वतको चुचुराहरू देखिए।

६त्यसपछि चालीसौं दिनको अन्तमा नूहले जहाजको ढोका खोलेर एउटा कागलाई उडाई दिए। ७अनि त्यो काग पृथ्वीमा पानी नसुकुञ्जेलसम्म उडेर जाँदै फर्कदै गरिरह्यो। ८त्यसपछि उनले फेरि पृथ्वीको सतहमा पानी सुकी सकेको छ छैन जान्न जहाजबाट एउटा ढुकुर उडाई दिए।

९तर त्यस ढुकुरले पृथ्वीमा कतै आफ्नो पाऊ राख्ने ठाउँ पाएन। जमीनमा कतै पाऊ राख्ने ठाउँ नपाएर त्यो ढुकुर फर्केपछि नहुले हात फिजाएर त्यसलाई समाती जहाजभित्र पसाए।

१०नूहले अझै सात दिन पर्खेर फेरि त्यस ढुकुरलाई जहाजबाट बाहिर उडाइदिए, ११अनि त्यो ढुकुर साँभमा फेरि जहाजमा नै फर्किएर आयो। यस पल्ट नूहले पृथ्वीको सतहबाट पानी सुकेको चाल पाए कारण यस पल्ट त्यस ढुकुरले आफ्नो चुच्चोमा एउटा भद्राक्षको पात चेपेर ल्याएको थियो। १२त्यसपछि नूहले फेरि सात दिनसम्म पर्खे र त्यही ढुकुरलाई जहाजबाहिर उडाई दिए तर यस पल्ट त्यो ढुकुर फर्केर नूह भएको जहाजमा आएन।

१३नूहको उमेरको ६०१ वर्ष भएको थियो पहिलो महीनाको पहिलो दिन पृथ्वीको सतहमाथि पानी पूर्णरूपले सुक्यो। यसर्थ नूहले जहाजको ढोका खोलेर हेर्दा देख्यो पृथ्वीको सतहमा पानी सुकिसकेको थियो। १४दोस्रो महीनाको सताइसौं दिनमा पृथ्वीको सतहबाट सम्पूर्ण रूपले पानी सुकेको थियो।

१५तब परमेश्वरले नूहलाई भन्नुभयो, १६“तँ, तेरी

पत्नी, तेरा छोराहरू र बुहारीहरू लिएर जहाज बाहिर आइज। १७जहाजमा तँसँग जे जति चराहरू, पाल्तू जनावर, वनका जनावर भूमिमा घस्त्रिने जन्तुहरू ती सब भूमिमा ओहाल जसले गर्दा तिनीहरूले पृथ्वीमा आफ्नो सन्तान बढाउन, पशुहरूले तिनीहरूको संख्या पृथ्वीमा बढाउनु।”

१८यसर्थ, नूह, उनका छोराहरू, उनकी पत्नी तथा बुहारीहरू जहाजबाट बाहिर भूमिमा निस्के। १९आफ्नो-आफ्नो परिवार, प्रत्येक जनावर, घस्त्रिने प्राणीहरू, प्रत्येक चरा जो पनि पृथ्वीमाथि हिँडुलु गर्छन तथा आकाशमा उड्छन् पृथ्वीमा ओर्लिए।

२०त्यसपछि नूहले परमप्रभुको निम्ति एउटा वेदी उभ्याए र उनले केही पवित्र पशुहरू र पवित्र चराहरू परमप्रभुको निम्ति वेदीमा होमबलि चढाए।

२१परमप्रभुले त्यस बलिदानहरूको बास्ना लिएपछि मनमा भन्नुभयो, “फेरि पृथ्वीलाई कहिल्यै पनि सराप दिने छैन। यसर्थ अब उसो कहिले पनि यस प्रकारका जीवित प्राणीहरूलाई नष्ट पार्ने छैन। २२जहिलेसम्म पृथ्वी रहन्छ, बिउ छर्ने र फसल काट्ने समय, जाडो र गर्मी, ग्रीष्म र शिशिर, दिन अनि रातको कहिल्यै अन्त हुनेछैन।”

नयाँ शुरू

परमेश्वरले नूह र उसका छोराहरूलाई आशीर्वाद दिनुभयो। उहाँले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “तिमीहरूका सन्तानहरूको संख्या यति सम्म बढोस धरती फेरि मानिसहरूले भरियोस्। २यस पृथ्वीको प्रत्येक पशु, आकाशको प्रत्येक चरा, प्रत्येक जन्तु जो भूँडैमा घस्त्रिने र समुद्रका प्रत्येक माछा तिमीसित डराउने छन। तिनीहरू सबै तेरो नियन्त्रणमा बसन्। ३कुनै पनि गतिशील चीज तेरो आहारको निम्ति होस्, जस्तो मैले पहिले हरियो उद्भिदहरू खाद्यको निम्ति दिएँ अहिले तलाई प्रत्येक चीज खानको निम्ति दिन्छु। ४जिउँदो पशुहरूको मासुमा जतिञ्जेलसम्म रगत रहन्छ त्यो चाँहि नखानु। ५अब उसो, यदि कुनै सजीवले एकजना मानिसलाई मार्छ भने, यसले त्यसको लागि आफ्नो जीवन दिनु पर्छ। यदि एकजना मानिसलाई अर्को मानिसले मार्छ भने म उसको जीवन लिनेछु।

६“यदि कसैले एउटा मानिसलाई मार्छ त्यसलाई अर्को मानिसले प्राणदण्ड दिनु पर्छ कारण परमेश्वरले मानिसलाई आफ्नै स्वरूपमा सृष्टि गर्नु भएको छ।

७“अनि तिमीले धेरै सन्तानहरू पाउनेछौ जसले गर्दा तिम्रो जनसंख्या बढ्नेछ अनि धरती भरनेछ।”

८तब परमेश्वरले नूह र उनका छोराहरूलाई भन्नुभयो, ९“म तिमी, तिम्रा भावी सन्तान अनि तिमीसित भएको प्रत्येक सजीव वस्तुसित विशेष सम्भौता तयार गर्दै छु। १०म मेरो करार सबै चराहरू अनि पाल्तू पशुहरू अनि

पृथ्वीमा भएका सबै जनावरहरूसित जो तिमीहरूसित जहाजभित्र थिए, पृथ्वीको सबै जीवित प्राणीहरूसित गर्नेछु। ११तिमीहरूसित म यो करार गर्दछु अब उसो कहिल्यै पनि जल प्रलयद्वारा प्राणीहरू नष्ट हुने छैनन् अनि अब फेरि पृथ्वीलाई नष्ट पार्न जल-प्रलय कहिल्यै हुनेछैन।”

१२अनि परमेश्वरले भन्नुभयो, “यो चाँहि मैले तिमीहरू र तिमीहरूसित भएका प्राणीहरूसित गरेको करारको चिन्ह हो। यो करार पृथ्वीमा तिमीहरूका सन्तान जति पनि जन्मन्छन् सबैसित सधैं रही रहनेछ। १३तिमीहरूसित मैले स्थापित गरेको करारको चिन्ह स्वरूप बादलमा इन्द्रेणी बनिए त्यो इन्द्रेणी म र पृथ्वीको करारको प्रमाण हो। १४जब म पृथ्वीमाथि बादल ल्याउछु बादलमा इन्द्रेणी देखा पर्छ। १५म मेरो करार सम्भन्नेछु ताकि कहिले पनि फेरि बाढीले पृथ्वीका सजीव प्राणीहरूलाई नष्ट गर्ने छैन। १६जब म इन्द्रेणीलाई देख्छु म त्यो करार सधैं सम्भन्ना गर्नेछु म अनि पृथ्वीमा भएको प्रत्येक जीवित प्राणीहरू बिचमा भएको करार सम्भन्ना गर्नेछु।”

१७अनि परमेश्वरले नूहलाई भन्नुभयो, “यही नै म र पृथ्वीमा भएका सबै जीवित प्राणीहरूसित स्थापित गरिएको करारको चिन्ह हो।”

कष्टहरूको प्रारम्भ

१८जहाजबाट निस्केका नूहका छोराहरू शेम, हाम र येपेत थिए (हाम कनानका पिता थिए) १९यी तीनै जना नूहका छोराहरू थिए र यी तीन जनाका सन्तानहरूले नै यो पृथ्वी भरियो।

२०नूह नै दाखको खेती गर्ने पहिलो खेतीवाला थिए। २१नूहले दाखरस बनाएर पिए अनि माते र उनी पालभित्र सुतिरहे। नूहले कुनै लुगा लगाएका थिएनन्। २२कनानका बाबु हामले आफ्नो बाबु नूहलाई नाङ्गै सुतिरहेको देख्यो र त्यो बाहिर आएर आफ्नो दुवै दाज्यूहरूलाई बाबु नाङ्गै सुतिरहेको कुरो सुनायो। तब शेम र येपेतले एउटा कोट लिएर दुबैजनाको कुममा राखी पछिल्लिरवाट हिँडेर आफ्नो बाबुको नाङ्गो शरीर ढाकिदिए। २३तिनीहरू पछिल्लिर फर्केका थिए र तिनीहरूले बाबुलाई नाङ्गो देखेनन्।

२४जब नूह मद्य निद्राबाट बिउँफिए उसको कान्छो छोरोले के गरेको थियो थाहा पाए। २५तब नूहले भने,

“कनानलाई सराप लागोस्, उ आफ्नो दाज्यू-भाइहरूको कमारो हुनेछ।”

२६तब नूहले भने,

“शेमका परमप्रभु परमेश्वर, धन्यका होऊन् कनान उनको दास बनियोस्।

२७परमेश्वरले येपेतको विकास गराई दिऊन्, अनि

येपेत शेमको पालहरूमा बसोस् अनि कनान उसको कमारा होस्।”

२८नूह जल प्रलयपछि ३५० वर्ष बाँचेर मरे।

२९यसर्थ नूह जम्मा ९५० वर्ष बाँचेर मरे।

राष्ट्रहरू बढ्दै गए अनि फिँजिए

१० नूहका छोराहरू शेम, हाम र येपेत थिए र यिनीहरूको पारिवारिक इतिहास यही हो। नूहको छोराहरूका घेरै धेरै सन्तानहरू भए।

येपेतका सन्तानहरू

२येपेतका छोराहरू थिए गोमेर, मागोग, मादे, यावान, तूबल, मेशेक र तीरास।

३गोमेरका छोराहरू थिए अशकनज, रिपत र तोगर्मा ४यावानका छोराहरू थिए -एलीशा, तर्शाश, कितीम र दोदनीम।

५तिनीहरूबाटै समुद्रतट वासीहरू फिँजिए। तिनीहरूको देशभित्र आफ्नो भाषा र जाति अनुसार फिँजिए। यी सबै येपेतका छोराहरू थिए।

हामका सन्तानहरू

६हामका छोराहरू थिए कूश, मिश्र, पूत र कनान।

७कूशका छोराहरू थिए -सबा, हवीला, सबता, रामा र सबतका। रामाका छोराहरू थिए-शबा र ददन।

८निम्रोद कूशको छोरा थियो। निम्रोद ज्यादै शक्तिशाली योद्धा बनिने पहिलो मानिस थिए।

९परमप्रभुको महान योद्धा शिकारीहरू मध्य एकजना थिए। त्यसकारण मानिसहरू निम्रोदसित तुलना गर्छन् अनि भन्दछन्, “यो मानिस परमप्रभुको दृष्टिमा निम्रोद जस्तै राम्रो शिकारी हो।”

१०शुरुमा तिनको राज्य शिनारको बाबेल, एरेक, अक्कद र कल्ने थियो। ११यहाँबाट तिनी अशशूर गए अनि नीनवे, रहोबोतीर र कालह शहरहरू बनाए। १२कालह र नीनवे माभ्र तिनले शहर रेसेन बनाए। ती शहरहरू मध्ये कालह सबै भन्दा ठूलो थियो।

१३मिश्र लूद, अनाम, लहाब, नप्तूह, १४पत्रुस, कसलू अनि कपतोर मानिसहरूका पिता थिए। (पलिशती मानिसहरू कसलूका सन्तान थिए।)

१५कनान सीदोनका पिता थिए र त्यो नै कनानका जेठो छोरो थियो। कनान हेत मानिसहरूका पिता थिए। १६कनानबाट हिती, यबूसी, एमोरी, गिर्गाशी, १७हिब्बा, अर्कात र सिनीत मानिसहरू, १८अर्वादी, समारी र हमाती मानिसहरू उत्पन्न भए। यसरी कनानका सन्तानहरू संसारका जताततै फिँजिए।

१९कनानी मानिसहरूको भूमिको सिमाना उत्तरमा सीदोनदेखि दक्षिणमा गाररसम्म, पश्चिममा गाजादेखि

सदोमसम्म र पूर्वमा गमोरा, अदाम र सबोयीमदेखि लाशासम्म थियो।

२०ती सब मानिसहरू हामका सन्तान थिए र ती सबै मानिसहरूको आफ्नो-आफ्नो भाषा र आफ्नै भूमि थियो र तिनीहरूको एउटा अलगै राज्य थियो।

शेमका सन्तानहरू

२१शेम येपेतका जेठा दाज्यू थिए। शेमका सन्तानहरूमा एक जना एबेर सबै हिब्रु मानिसहरूका पिता थिए।

२२शेमका छोराहरू एलाम, अशशूर, अर्पक्षद, लूद अराम थिए।

२३अरामका छोराहरू ऊज, हुल, गेतेर अनि मश थिए।

२४अर्पक्षद शेलहका पिता थिए, शेलह एबेरका पिता थिए थिए, २५एबेर दुइजना छोराहरूका पिता थिए जसमा एकजनाको नाउँ पेलेग थियो। उसलाई पेलेग नाउँ राखिएको कारण उसकै जीवनकालमा पृथ्वी विभक्त भएको थियो। अर्को छोरोको नाउँ योक्तान थियो।

२६योक्तान अल्मोदाद, शेलेप, हसर्मवित र येरह, २७हदोराम, ऊजाल, दिक्ला, २८ओबाल, अबमाएल, शबा, २९ओपीर, हवीला अनि योबाबको पिता थिए। यी सबै मानिसहरू योक्तानका छोराहरू थिए। ३०ती सबै मानिसहरू मेशा र पूर्वमा पहाडी भूमि इलाकामा बसो बास गर्थे। मेशा सापारा भूमितिर पर्थ्यो।

३१ती मानिसहरू शेमको परिवारका थिए। तिनीहरू आफ्नो वंश, परिवार, भाषा, भूमि र राष्ट्रमा गठित थिए।

३२नूहका सन्तानको वंश अनुसार तिनीहरूका जातिहरू यी नै थिए। यिनीहरू आफ्ना आफ्ना राष्ट्रमा गठित थिए अनि जल-प्रलय पछि तिनीहरूबाट नै पृथ्वीमा सबै मानिसहरू फिँजिएका थिए।

संसारको विभाजन

११ यतिबेला समस्त पृथ्वीमा एउटै भाषा थियो अनि थोरै शब्दहरू थिए। २जब मानिसहरू पूर्वबाट बसाइँ सर्न थाले शिनार देशमा तिनीहरूले समतल भूमि भेटे अनि तिनीहरूले त्यहाँ बसोबास शुरु गरे।

३तिनीहरू आपसमा कुरा गरे, “हामीले ईटा बनाउनु पर्छ अनि त्यसलाई कडा बनाउनको लागि आगोमा पोल्नु पर्छ।” यसर्थ तिनीहरूको घर बनाउदा ढुङ्गाको सट्टामा ईटालाई प्रयोग गरे अनि ईटा जोड्न माटोको सट्टामा मसला प्रयोग गरे।

४तिनीहरूले भने, “आऊ, हामी आफ्नो निम्ति एउटा शहर बनाऔं अनि एउटा धरहरा बनाऔं जसको शिखर स्वर्ग पुग्छ। हामी प्रख्यात हुनु पर्छ र यसले

हामीलाई संगठित राख्नेछ। नत्र हामी संसारभरि छरपष्ट हुनेछौं।”

५परमप्रभु मानिसहरूले बनाउदै गरेको किल्ला र शहर हेर्न तल आउनु भयो। ६तब परमप्रभुले भन्नुभयो, “हेर, तिनीहरू मिलेर एक भएका छन्, तिनीहरूले एउटै भाषा बोल्दैछन्। तिनीहरूले के गर्ने छन् यो एउटा शुरु मात्र हो, अब चाँडै तिनीहरूले के गर्न खोज्छन् त्यही गर्न सक्ने हुन्छन्। ७यसर्थ हामी तिनीहरूको माभ्रमा जाऔं र तिनीहरूको भाषामा खलबल पारिदिऔं जसले गर्दा तिनीहरू एक-अर्काले बोलेको भाषा बुझ्न नसकून्।”

८यसरी परमप्रभुले तिनीहरूलाई पृथ्वीको सम्पूर्ण सतहभरि छरपष्ट पारिदिनु भयो। यसर्थ उहाँले भवन निर्माणको काम रोकिदिनु भयो। ९त्यसकारण यो शहरको नाउँ बाबेल राखियो। यसप्रकार त्यस ठाउँबाट परमप्रभुले मानिसहरूलाई पृथ्वीको सतहभरि छरपष्ट पार्नु भएको थियो।

शेमको पारिवारिक इतिहास

१०शेमको पारिवारिक इतिहास यही हो। जल प्रलय भएको दुइ वर्षपछि शेम जब एक सय वर्ष पुगेका थिए तिनी अर्पक्षदका पिता भए। ११अर्पक्षद जन्मेपछि शेम पाँच सय वर्षसम्म बाँचे अनि तिनका अन्य छोरा-छोरीहरू पनि जन्मे।

१२जब अर्पक्षद पैतीस वर्षका भए तिनको एउटा छोरो जन्मयो जसको नाउँ शेलह थियो। १३शेलह पछि अर्पक्षद चार सय तीन वर्ष सम्म बाँचे अनि त्यस अवधिमा तिनका अन्य छोरा-छोरीहरू पनि भए।

१४शेलह तीस वर्ष पुगेपछि तिनको एउटा छोरो जन्मियो जसको नाउँ एबेर थियो। १५एबेर जन्मेपछि शेलह चार सय तीन वर्षसम्म जीवित रहे। त्यस अवधिमा शेलहका अन्य छोरा-छोरीहरू पनि जन्मे।

१६एबेर चौतीस वर्षको भएपछि तिनको एउटा पेलेग नाउँका छोरो जन्मियो। १७पेलेग जन्मेपछि पनि एबेर चार सय तीस वर्षसम्म बाँचे अनि त्यस अवधिमा तिनका अन्य छोरा-छोरीहरू जन्मे।

१८पेलेगको उमेर तीस वर्ष पुग्दा तिनको रुऊ नाउँका छोरो जन्मियो। १९रुऊ जन्मेपछि पेलेग अर्को दुइ सय नौ वर्षसम्म बाँचे अनि यस अवधिमा तिनका अरु छोरा-छोरीहरू पनि जन्मिए।

२०रुऊको उमेर बत्तीस वर्ष पुग्दा तिनको सरूग नाउँका छोरो जन्मियो।

२१सरूगको जन्म पछि रुऊ अर्को दुई सय सात वर्षसम्म बाँचे अनि त्यस अवधिमा तिनका अरु छोरा-छोरीहरू पनि जन्मिए।

२२सरूगको उमेर तीस वर्ष पुग्दा तिनको नाहोर नाउँको छोरो जन्मियो। २३नाहोर जन्मेपछि पनि सरूग

दुइ सय वर्षसम्म बाँचे अनि त्यस अवधिमा तिनका अरु छोरा-छोरीहरू जन्मे।

२४नाहोरको उमेर उन्तीस वर्ष पुग्दा तिनको तेरह नाउँको छोरो जन्मियो। २५तेरह जन्मेपछि पनि नाहोर एक सय उन्नाइस वर्षसम्म बाँचे अनि त्यस अवधिमा तिनका अरु छोरा-छोरीहरू जन्मे।

२६तेरहको उमेर सत्तरी वर्ष पुग्दा तिनका अब्राम, नाहोर र हारान नाउँका छोराहरू जन्मे।

तेरहको पारिवारिक इतिहास

२७तेरह परिवारको इतिहास यही हो। तेरह अब्राम, नाहोर र हारानका बुबा थिए। हारान लूतका बुबा थिए। २८हारान बाबेलको ऊरमा मरे अनि त्यस समय तिनका बुबा तेरह जीवित नै थिए। २९अब्राम र नाहोरले विवाह गरे, अब्रामको पत्नीको नाउँ साराई र नाहोरकी पत्नीको नाउँ मिल्का थियो। मिल्का हारानकी छोरी थिईन र हारान मिल्का र इस्काका बुबा थिए। ३०साराईबाट कुनै सन्तान भएन कारण ऊ बाँधी थिईन।

३१तेरहले आफ्नो छोरो अब्राम, उसको नाति लूत, बुहारी साराई-अब्रामकी पत्नी, लिएर कल्दीहरूको ऊर शहर छाडी कनान देशमा जान हिँडे। तर तिनीहरू हारानसम्म गई त्यही बसो-बास गर्न थाले। ३२तेरह दुइ सय पाँच वर्षसम्म बाँचे हारानमा मरे।

परमेश्वर अब्रामलाई बोलाउनु हुन्छ

१२ परमप्रभुले अब्रामलाई भन्नुभयो, “तिम्रो देश र तिम्रा मानिसहरूलाई छोड र मैले देखाएको देशमा जाऊ।

२म तिमीलाई आशीर्वाद दिनेछु, तिमीबाट महान् राष्ट्र बनाएर प्रसिद्ध बनाउनेछु। तब मानिसहरूले अरुलाई आशीर्वाद दिँदाँ तिम्रो नाउँ लिनेछन्।

३म तिमीलाई आशीर्वाद दिने मानिसहरूलाई आशीर्वाद दिनेछु अनि तिमीलाई सराप दिनेहरूलाई सराप दिनेछु। पृथ्वीमा सबै मानिसहरूलाई आशीर्वाद दिनका लागि म तिम्रो नाउँ प्रयोग गर्नेछु।”

अब्राम कनान जान्छन्

४यसर्थ अब्रामले परमप्रभुले भन्न भने अनुसार नै हारान छोडे अनि लूत तिनीसित गए। जब अब्रामले हारान छोडे त्यस समय तिनी पचहत्तर वर्ष पुगेका थिए। ५अब्रामले आफ्नी पत्नी साराई, उसको भतिजो लूत, आफूसित भएका कमारा-कमारीहरू र हारानमा आफ्नो जे जति थियो लिएर कनान गए। ६अब्राम कनान देशको शेकेमसम्म गए अनि मोरेमा ठूलो रुख भएको ठाउँ सम्म पुगे। त्यस समयमा कनानी मानिसहरू त्यस ठाउँमा बस्थे।

७त्यहाँ परमप्रभु अब्रामको अघि प्रकट हुनुभयो अनि भन्नुभयो, “म तेरो सन्तानहरूलाई (अनि अरु कसैलाई पनि होइन) यो भूमि दिनेछु।”

अब्रामले त्यस ठाउँमा जहाँ परमप्रभु तिनी अघि प्रकट हुनु भएको थियो। पूजाको निमित्त वेदी बनाए। ८त्यसपछि अब्रामले त्यस ठाउँ छाडी बेतेलको पूर्वको पहाडतिर यात्रा गरे अनि तिनले त्यहाँ आफ्नो पाल बनाए। त्यस ठाउँबाट बेतेल पश्चिममा थियो र यो शहर पूर्वमा पथर्यो। तिनले त्यस ठाउँमा परमप्रभुको निमित्त वेदी बनाए अनि परमप्रभुको उपासना गरे। ९तब अब्रामले यहूदाको दक्षिणी मरुभूमि इलाका नेगेबपट्टि आफ्नो यात्रा शुरु गरे।

अब्राम मिश्रमा

१०त्यस समय त्यहाँ अनिकाल चलिरहेको थियो। त्यहाँ अनिकाल अत्यन्तै भएकोले तिनी केही समयको निमित्त मिश्र देशतिर लागे। ११तिनी मिश्र देशमा पस्न मात्र लागेका थिए, तिनले आफ्नी पत्नी साराईलाई भने, “हेर, म जान्दछु तिम्री सुन्दरी नारी हौं। १२जब मिश्र देशीहरूले तिम्रीलाई देखेछन् तिनीहरूले भन्नेछन त्यो स्त्री मानिस मेरी पत्नी हुनु पर्छ र तिनीहरूले मलाई मार्नेछन्। तर तिम्रीलाई जीवित राख्नेछन्। १३यसकारण दया गरी तिनीहरूलाई भनी देऊ तिम्री मेरी बहिनी हौं, यदि तिम्रिले यसो भन्यौ भने, त्यो मेरो निमित्त राम्रो हुन सक्छ अनि तिम्रो कारणले म बाँचेछु।”

१४अब्राम मिश्र देश भित्र पसे अनि त्यहाँका मानिसहरूले साराईलाई सुन्दरी देखे। १५केही मिश्र देशी अधिकारीहरूले राजा फिरऊनलाई साराईको सुन्दरताको विषयमा सुनाए। तिनीहरूले साराईलाई फिरऊनकहाँ लगे। १६फिरऊनले अब्रामसित राम्रो व्यवहार गरे कारण तिनलाई फिरऊनले साराईको भाइ सम्भे अनि उनले अब्रामलाई भेडा, गाई-वस्तु गधा तथा पुरुष अनि महिला सेवकहरू र ऊँठहरू पनि दिए।

१७फिरऊनले अब्रामकी पत्नी साराईलाई राखेकोले परमप्रभुले फिरऊन र उसको परिवारमाथि कष्टदायक रोगहरू पठाउनु भयो। १८यसर्थ फिरऊनले अब्रामलाई बोलाएर भने, “तिम्रिले मेरो निमित्त एकदमै नराम्रो काम गर्नु तिम्रिले साराईलाई तिम्री पत्नी भनी बताएनौ। किन? १९तिम्रिले तिम्री बहिनी भन्यौ। किन तिम्रिले त्यस्तो कुरा गर्नु। यसकारण मैले साराईलाई आफ्नी पत्नी होस् भनेर राखे। तर अब म तिम्री पत्नी तिम्रीलाई नै फर्काउछु र उसलाई लिएर तिम्री जाऊ।”

२०त्यसपछि फिरऊनले आफ्ना मानिसहरूलाई अब्रामलाई मिश्रदेशबाट बाहिर पठाउने आज्ञा दिए। यसर्थ अब्राम र तिनकी पत्नी तिनीहरूसित भएका सबै मानिसहरू नयाँ अरु कुराहरू लिएर त्यहाँबाट प्रस्थान गरे।

अब्राम कनान फर्के

१३ अब्रामले उसकी पत्नी, भतिजो लूत अनि तिनीसंग भएका अन्य सबै वस्तुहरू लिएर नेगेब हुँदै मिश्र देश छोडे। २यस समय अब्राम निकै धनी थिए कारण तिनीसँग घेरै गाई-वस्तु र घेरै सुन-चाँदीहरू थिए।

अब्रामले नेगेब पार गरे अनि बेतेल गए अनि त्यो स्थान बेतेल अनि ऐ शहरहरूको बीचमा आइपुगे। ४त्यहाँ पाल बनाएका थिए अनि वेदी पनि बनाएका थिए। यसर्थ अब्रामले त्यहाँ परमप्रभुलाई उपासना गरे।

अब्राम अनि लूत छुट्टिए

५त्यस समयमा लूत पनि अब्रामसित यात्रा गरिरहेको थियो अनि तिनीसँग पनि पशुहरू र पालहरू धेरै नै थिए।

६अब्राम र लूतसित यति धेरै पशुहरू र सरसमानहरू भएकाले जग्गाको अभावले तिनीहरूलाई एकैठाउँ सँगै बस्न असम्भव भयो। ७त्यसै समयमा त्यस भूमिमा कनानी परिज्जी मानिसहरू पनि बस्थे। अब्राम र लूतका गोठालाहरू एक अर्कासँग भगडा गर्न थाले।

८यसर्थ अब्रामले लूतलाई भने, “हामीहरू सबै दाज्यू-भाइहरू हौं, यसर्थ तँ र म अथवा तेरा मानिसहरू र मेरा मानिसहरू भनेर भगडा हुनु हुँदैन। ९हामी अलग-अलग बसौं र तँ आफ्नो इच्छा अनुसार ठाउँ रोज, यदि तँ देब्रेतिर गइस् भने म दाहिने तिर जानेछु र यदि तँ दाहिनेतिर गइस् भने म देब्रेतिर जानेछु।”

१०लूतले भूमि खोजे अनि यर्दन नदीको बेंसीमा चाँहि पानी प्रशस्त भएको पाए। (यो परमप्रभुले सदोम र गमोरा ध्वंश पार्नु भन्दा अघिको कुरो हो। त्यस समयमा सोअरपट्टि यर्दनको बेंसी परमप्रभुको बगैँचा जस्तै थियो। यो भूमि मिश्रदेशको भैँ राम्रो थियो।) ११यसर्थ लूतले आफू बस्नको निम्ति यही भूमि रोजे र ती दुइ व्यक्तिहरू छुट्टिए अनि लूतले पूर्वतिर यात्रा शुरु गरे। १२अब्राम कनान भूमिमा रहे भने लूत बेंसीको शहरहरूमाभ बसे। लूत सदोमतिर निकै पर दक्षिणपट्टि गए अनि त्यही आफ्नो पाल बनाए। १३सदोमका मानिसहरू परमप्रभुको नजरमा अत्यन्तै दुष्ट थिए।

१४लूत गएपछि परमप्रभुले अब्रामलाई भन्नुभयो, “आफ्नो वरिपरि हेर, उत्तर, दक्षिण पूर्व, पश्चिमतिर हेर। १५किनभने म तिमीलाई सम्पूर्ण भूमि दिनेछु जो तिम्रो आफ्नो आउँदो पुश्टाकोलागि हुनेछ अनि यो सदाका लागि तिम्रो भूमि हुनेछ। १६म तिम्रो सन्तानहरूलाई पृथ्वीको धूलो जस्तै गन्न नसकिने बनाउनेछु जस्तै। जसरी पृथ्वीमा धूलो गन्न सकिँदैन अनि त्यस्तै प्रकारले तिम्रो सन्तानहरूलाई गन्न सकिने छैनन्। १७यसर्थ अघि बढ, आफ्नो सम्पूर्ण भूमिमा हिँड किनभने मैले यो तलाई दिएको छु।”

१८यसरी अब्रामले आफ्नो पालहरू हटाए अनि हेब्रोन्मा माप्रे फँलाटका रूखहरू भएकहाँ गए। अब्रामले त्यस ठाउँमा परमप्रभुको आराधना गर्नको लागि एउटा वेदी बनाए।

लूतको कैद

१४ शिनारका राजा अम्रापेल, एल्लासारका राजा अर्योक, एलामका राजा कदोर्ला ओमेर, तिदाका राजा गोयीम थिए। २यी सबै मिलेर सदोमका राजा बेरा, गमोराका राजा विशा अदमाका राजा शिनाब, सबोयीमका राजा शेमेबेर र बेलाका राजासित युद्ध लडे। (बेलालाई सोअर पनि भनिन्छ)।

३यी सब राजाहरूले आफ्ना-आफ्ना सेनाहरू सिद्दीमको बेंसीमा भेला पारे। (वर्तमान खाराको समुद्र नै सिद्दीमको बेंसी हो)। ४यी राजाहरूले राजा कदोर्लाओमेरलाई बाह्य वर्षसम्म सेवा गरेका थिए तर तेहाँ वर्षमा यी सब राजाहरूले तिनको विरुद्ध विद्रोह गरे। ५यसर्थ राजा कदोर्लाओमेर अरु राजाहरूसित मिले जो उनको समर्थनमा थिए, तिनीहरूसित युद्ध गर्न आए। राजा कदोर्लाओमेर र तिनका सहयोगीहरूले अस्तरो कर्पोममा रपाईलाई पराजित गरे। तिनीहरूले हाममा जूजी मानिसहरू, शावे-किर्यामा एमीमका मानिसहरूलाई परास्त गरे। ६अनि तिनीहरूले सेईर एल्पारान पहाडी इलाकामा बसो-बास गर्ने होरीत मानिसहरूलाई पराजित गरे। (एल्पारान मरुभूमि नजिक छ)। ७त्यसपछि राजा कदोर्लाओमेर एनमिशपात (कादेश) फर्किए अनि हस्मोन्तामारमा बोसो-बास गर्ने अमालेकी अनि अमोरीहरूलाई परास्त गरे।

८त्यस वेला सदोम, गमोरा, अदमा, सबोयीम र बेलाका राजाहरू मिले अनि तिनीहरूको शत्रुसित सिद्दीमको बेंसीमा युद्ध गर्न भनी गए। ९तिनीहरूले एलामका राजा कदोर्लाओमेर, गोइमका राजा तिदाल, शिनारका राजा अम्रापेल अनि एल्लासारका राजा अर्योकसित युद्ध लडे। अतः पाँच जना राजाहरूको विरुद्धमा चार जना राजाहरू थिए।

१०सिद्दीमको उपत्यकामा धेरै अलकत्राका खाल्डाहरू थिए। सदोम र गमोराका राजाहरू आफ्नो सेनाहरू समेत भागे। धेरै सेनाहरू ती खाल्डाहरूमा परे। तर रहेका सेनाहरू पहाडी अञ्चलतिर भागे।

११शत्रुहरूले सदोम अनि गोमराको सबै सम्पत्ति अनि तिनीहरूको सबै खाद्य पनि लगे गए। १२तिनीहरूले अब्रामको दाज्युको छोरा लूतसँगै उसको सबै सम्पत्ति लगे १३लूतका मानिसहरूमा एकजना जो कैद भएको थिएन र हिवू अब्राम भएको ठाउँमा गएर के भएको थियो वृतान्त दियो। त्यस समय अब्राम एशकोल र अनेर एमोरीको मग्रेको फलाँटको रूखहरू नजिकै बसेका थिए। तिनीहरूले एकअर्कामा सहायता गर्नु भनी

एउटा सम्भ्रौतामा सही गरेका थिए। अनि तिनीले अब्रामलाई पनि सहायता गर्ने सम्भ्रौता सही गरे।

लूतको छुटकारा

१४जब अब्रामले लूत पक्राउ परेको समाचार पाए तिनले आफ्नो सम्पूर्ण परिवारलाई बोलाए। आफ्नो परिवार भित्रका तीन सय अठ्ठाह जना प्रशिक्षित सेनाहरू लई तिनी दानसम्म शत्रुहरूलाई खेददै गए। १५शत्रुहरूमाथि आक्रमण गर्न तिनले आफ्नो सेनाहरूलाई राती दल दलमा भाग गरी दमीसकको उत्तर दिशामा पर्ने होबासम्म खेदेर तिनीहरूलाई परास्त पारे। १६अब्रामले आफ्नो भतिजो लूत र उसको सम्पत्ति, स्त्रीहरू र अरु कैदीहरू दुबै फर्काएर ल्याए।

१७कदोर्लाओमेर र तिनीसित मिलेका राजाहरूलाई पराजित गरेपछि अब्राम आफ्नो घर फर्के। जब तिनी घर आए सदोमका राजा तिनलाई भेट्न शाबेको बेंसीमा आए। यस ठाउँलाई ऐले राजाको बेंसी भनिन्छ।

मल्कीसेदेक

१८शालेमका राजा पनि मल्कीसेदेक रोटी र दाखरस लिएर अब्रामसित भेट्न आए। तिनी सर्वोच्च परमेश्वरको पूजाहारी थिए। १९मल्कीसेदेकले अब्रामलाई आशीर्वाद दिएर भने:

“जुन परमेश्वरले पृथ्वी र स्वर्ग बनाउनु भयो, सर्वोच्च परमेश्वरले अब्रामलाई आशीर्वाद दिऊन्।

२०अनि हामी सर्वोच्च परमेश्वरलाई धन्यवाद दिन्छौं। परमेश्वरले तिम्रा शत्रुहरूलाई परास्त पार्न तिमीलाई सहायता गर्नु भयो।”

अब्रामले आफूले युद्धमा पाएको प्रत्येक चीजको एक-दशांश मल्कीसेदेकलाई दिए। २१तब सदोमका राजाले अब्रामलाई भने, “तिमीले सब चीजहरू आफ्नै निम्ति राख्न सक्छौं। मलाई केवल कैद गरिएका शत्रुहरू फर्काई देऊ।”

२२तर अब्रामले सदोमका राजालाई भने, “म सर्वोच्च परमप्रभु परमेश्वरसित जसले स्वर्ग र पृथ्वी बनाउनु भयो, प्रतिज्ञा गरेको छु। २३मैले प्रतिज्ञा गरेको छु कुनै पनि चीज जो तिम्रो हो म लिनदिन, यहाँसम्म एक टुक्रा धागो अथवा जुत्ताको फिता पनि म लिनदिन-म तिमीलाई भन्ने मौका दिँदिन, ‘अब्रामलाई मैले धनी बनाए।’ २४म मात्र त्यो ग्रहण गर्नेछु जो ती जवान मानिसहरूले खाए। तर तिमीले ती अन्य मानिसहरूको भाग तिनीहरूलाई नै दिनु पर्छ। हामीले युद्धमा जितेर ल्याएका चीजहरू ग्रहण गर अनि त्यसबाट अनेर, एरकोल र मग्नेलाई तिनीहरूको हिस्सा देऊ। तिनीहरूले मलाई युद्धमा सहायता गरेका थिए।”

अब्रामलाई परमेश्वरको करार

१५यी सब कुराहरू भई सकेपछि अब्रामलाई परमप्रभुबाट दर्शनद्वारा केही संदेशहरू आए। परमप्रभुले भन्नुभयो, “अब्राम तिमी नडराऊ। म तिम्रो ढाल हुँ। तिम्रो इनाम अत्यन्त विशाल हुनेछ।”

२अब्रामले भने, “हे परमप्रभु परमेश्वर! हजुरले मलाई के दिनुहुन्छ? यस्तो हजुरले दिँदा मलाई खुशी पार्ने केही छैन। किन? किनभने, मसित छोरा छैन। यसर्थ मेरो घरमा जन्मेको कमारा दमीसकको एलीएजरले मेरो मृत्यु पछाडी मसँग भएका सबै सम्पत्ति पाउनेछ।”

३अब्रामले भने, “तपाईंले मलाई एउटा छोरा दिनुभएको छैन, अतः मेरो घरमा जन्मेको कमाराले मेरो जन्मै सम्पत्ति पाउनेछ।”

४त्यसपछि परमप्रभुले अब्रामसित कुरा गर्नु भयो। परमेश्वरले भन्नुभयो, “तिमीसँग भएको सम्पत्ति त्यो कमाराले पाउँदैन। तिम्रो आफ्नै छोरो जन्मनेछ। अनि तिम्रो सम्पत्तिको उत्तराधिकारी उही तिम्रो छोरो हुनेछ।”

५त्यसपछि परमेश्वरले अब्रामलाई बाहिर लानु भयो र भन्नुभयो, “आकाशमा हेर, तिमीले त्यहाँ यति धेरै ताराहरू देख्नेछौं गन्नु सक्तैनौं। भविष्यमा तिम्रा पनि त्यति धेरै सन्तानहरू हुनेछन्।”

६अब्रामले परमेश्वरलाई विश्वास गरे अनि परमेश्वरले अब्रामको विश्वासलाई विचार गर्नुभयो कि उसले वास्तवमा के गराउन चाहन्थे। ७परमेश्वरले अब्रामलाई भन्नुभयो, “म उही परमप्रभु हुँ जसले तिमीलाई कल्दीहरूको ऊरबाट ल्यायो। मैले यसो गर्नुको तात्पर्य तिमीलाई यो भूमि दिनु हो, यो भूमि तिमीले ग्रहण गर्नेछौं।”

८तर अब्रामले भने, “हे परमप्रभु मेरा मालिक, यो भूमि मैले नै पाउनेछु भनी म कसरी थाहा पाउन सक्छु?”

९परमेश्वरले अब्रामलाई भन्नुभयो, “हामी एउटा करार गर्नेछौं। एउटा तीन वर्षको कोरली, त्यसरी नै तीन वर्ष पुगेको बाख्रा अनि तीन वर्ष पुगेको एउटा भेडा ल्याऊ। अनि एउटा ढुकुर र एउटा परेवाको बच्चा पनि ल्याऊ।”

१०परमेश्वरको निम्ति अब्रामले यी सबै कुराहरू ल्याएर यी सबै कुराको बलि चढाई ती सबलाई दुई-दुई टुक्रा पारे। तब अब्रामले प्रत्येक आधा भागलाई अर्को आधा भाग माथि तैस्याए। तर तिनले पक्षीहरूलाई टुक्रा पारेनन्। ११पछि, ती पशुको मासु खान ठूला-ठूला पक्षीहरू उडेर आए तर अब्रामले तिनीहरूलाई धपाए।

१२पछि सूर्य अस्ताउन लाग्दा अब्रामलाई साहै निद्रा लाग्यो। चुक भैँ कालो अन्धकारले उसलाई चारै तिरबाट घेस्यो। १३तब परमप्रभुले अब्रामलाई भन्नुभयो, “तैले यो निश्चय जान्नु पर्छ, तिम्रा सन्तानहरू विदेशी हुनेछन्, तिनीहरू त्यस धरतीमा जानेछन् जो तिनीहरूको

होइन, तिनीहरू त्यहाँ कमारा-कमारीको रूपमा चार सय वर्षसम्म सेवा गर्नेछन् अनि तिनीहरूसित धेरै खराब व्यवहार गरिनेछ। चार सय वर्षसम्म तिनीहरूले धेरै दुर्व्यवहार र अन्याय सहनु पर्नेछ। १४म त्यो जाति जसले तिम्रा सन्तानहरूलाई कमारा-कमारी बनाए तिनीहरूको न्याय गर्नेछु अनि जब तिमीपछि आउँने तिम्रा सन्तानहरूले त्यो देश छोड्नेछन्, तिनीहरूले आफूसित धेरै राम्रा चीजहरू ल्याउँछन्।

१५“तर जहाँसम्म तेरो कुरा छ, तँ मनगगे बाँच्नेछस्। तँ शान्तिपूर्वक मर्नेछस अनि तँ त्यहाँ गाडिनेछस् जहाँ तेरा पिता-पुर्खाहरूलाई गाडिएको थियो। १६चार पुस्तापछि तिम्रा सन्तानहरू यही देशमा फर्केर आउनेछन् र तिनीहरूले एमोरीहरूलाई हराउँनेछन्। यहाँ बस्ने एमोरीहरूलाई सजाय भोग्न लगाउन म ती तिम्रा सन्तानहरूलाई प्रयोगमा ल्याउनेछु। यी सब कुराहरूपछि हुन्छ कारण ती एमोरीहरू अहिले सजाय पाउनुको निम्ति त्यति नराम्रो भई सकेका छैनन्।”

१७जब सूर्य अस्तायो, अत्यन्तै अन्धकार छायो। बलि चढाई मारिएका पशुहरू दुइ- दुइ टुकामा अहिलेसम्म जमीनमा लडिरहेको थिए। त्यही समयमा धुँवाको मुस्तो जसमा बल्दै गरेको ज्वाला थियो ती मारेर टुक्रा पारिएको पशुहरू बीचबाट गए।

१८यस प्रकारले त्यसै दिन परमप्रभुले अब्रामसित एउटा सम्झौता गर्नु भयो अनि भन्नुभयो, “तेरा सन्तानहरूका लागि मात्र म यो घरती दिनेछु। १९तिनीहरूलाई म मिश्रको नदीदेखि यूफ्रेटिस महानदीसम्म केनी कदमोनी, कनज्जी, २०हिती, परिज्जी, रपाई, २१एमोरी कनानी, गिर्गाशी तथा यबूसी दिनेछु। यो सम्पूर्ण भूमि मिश्रको नदी अनि यफ्रेटिस नदीको माभ्रमा पर्छ।”

हागार कमारी स्त्री

१६ साराई अब्रामकी पत्नी थिइन, तर ती दुइ जनाको कुनै सन्तान भएन। साराईकी एउटी कमारी थिई, जसको नाउँ हागार थियो त्यो मिश्रकी थिई। २साराईले आफ्नो लोग्नेलाई भनी, “परमप्रभुले मलाई कुनै सन्तान दिनु भएन। यसर्थ मेरी कमारीसित तपाईंले सहवास गर्नुहोस् अनि म त्यस कमारीबाट जन्मेको नानीलाई मेरो आफ्नै नानी मान्नेछु।”

अब्रामले आफ्नी पत्नीको सल्लाह माने। ३यो घटना अब्राम कनानमा दशवर्षसम्म बसे पछिको हो। साराईले अब्रामलाई आफ्नो कमारी राख्ने अनुमति दिई हालिन। (हागार साराईको मिश्र देशकी कमारी थिई)

४हागारले अब्रामको गर्भ धारण गरी। जब उनले चाल पाई उनले गर्भ धारण गरी ऊ घमण्डले फुलिइ अनि अनुभव गरी ऊ साराई उसको मालिकनीभन्दा असल हो। ५तर साराईले अब्रामलाई भनिन्, “मेरी

कमारीले मलाई घृणा गर्छ। यसको निम्ति म तपाईंलाई जिम्मावार ठहराउँछु। मैले तपाईंलाई आफ्नी कमारी दिएँ र त्यसले गर्भ धारण गरी। तब उनले आफूलाई म भन्दा असल हुँ भन्ने गर्छ। म चाहन्छु परमप्रभुले हामी दुइ बीच ठीक न्याय गरुन।”

६तर अब्रामले साराईलाई भने, “तिमी हागारकी मालिकनी हौ र तिमीले उसलाई जे इच्छा लाग्छ त्यही गर्न सक्छौ।” यसर्थ साराईले हागारलाई सजाय दिई अनि हागार भागी।

हागारको छोरो इश्माएल

७परमप्रभुको स्वर्ग दूतले हागारलाई मरुभूमिमा पानीको स्रोतनेर भेटे। त्यो पानीको स्रोत शूर जाने बाटोनिर थियो। ८स्वर्गदूतले हागारलाई भने, “हागार तिमी साराईकी दासी हौ, तिमी किन यहाँ छौ? तिमी कहाँ जाँदैछौ?”

हागारले भनी, “म साराईदेखि भागँदैछु।”

९परमप्रभुका स्वर्गदूतले हागारलाई भने, “साराई तिम्री मालिकनी हुन, जाऊ फर्केर अनि तिनको आज्ञा पालन गर।” १०स्वर्गदूतले पनि भने, “म तिम्रा सन्तानहरू यति सम्म बढाउनेछु तिनीहरूलाई गन्न सकिँदैन।”

११परमप्रभुका दूतले यसो पनि भने,

“हागार अहिले तिमी गर्भवती छौ। अनि तिमीले छोरो जन्माउने छौ। तिमीले उसको नाउँ इश्माएल राख्ने छौ किनभने तिमीलाई कुव्यवहार गरिएको छ जो परमप्रभुले सुनु भएको छ र उहाँले तिमीलाई सहायता गर्नु हुनेछ।

१२इश्माएल स्वतन्त्र जङ्गली गधा भैँ हुनेछ, ऊ सबैको विरुद्धमा जानेछ, अनि सबै व्यक्तिहरू उसको विरुद्धमा आउनेछन्। ऊ एउटा भूमिबाट अर्को भूमिमा जानेछ उनले आफ्नो आफन्तहरूको नजिक पाल हाल्नेछ तर तिनीहरूको विरुद्धमा जानेछ।”

१३परमप्रभुले हागारसित कुरा गर्नु भयो। हागारले परमेश्वरलाई अर्कै नाउँले सम्बोधन गरेर भनिन्, “तपाईं परमेश्वर हुनुहुन्छ जसले मेरो हेरचाह गर्नु हुन्छ।” यसैकारण उनले भनिन्, किनभने उनले विचार गरिन्, उनले साँच्चै त्यहाँ परमप्रभुलाई देखिन् जसले उसको हेरचाह गर्नु हुँदै थियो। १४यसैले त्यस पानीको स्रोतको नाउँ बेर-लहै-रोइ राखियो। त्यो स्रोत कादेश र बेरेदको बीचमा छ।

१५हागारले अब्रामको छोरो जन्माइन अनि अब्रामले छोरोको नाउँ इश्माएल राखे। १६इश्माएललाई हागारले जन्म दिँदा अब्राम छयासी वर्ष पुगेका थिए।

खतना करारको प्रमाण

१७ जब अब्राम ९९ वर्ष पुगे परमप्रभु तिनी सामु प्रकट हुनुभयो। परमप्रभुले भन्नुभयो, “म

सर्वशक्तिमान परमेश्वर हूँ। मसित सही पथ अनुशरण गर। २ यदि तिमीले यसो गर्छौं, म हामीबीच एउटा करार तयार पार्नेछु। म तिम्ना सन्तानहरू व्यापक संख्यामा बढाउनेछु।”

३ तब अब्राम परमेश्वरअघि नतमस्तक भए र परमेश्वरले तिनलाई भन्नुभयो। ४ “यो हाप्रो करारमा मेरो भाग हो। म तिमीलाई धेरै-धेरै जाति-समूहहरूको पिता बनाउनेछु। ५ तिम्ना नाउँ अब्राम रहने छैन-तिम्ना नाउँ अब्राहाम हुनेछ। म तिमीलाई यो नाउँ राख्दैछु कारण तिमीलाई म धेरै-धेरै जाति-समूहहरूको पिता बनाउँदैछु। ६ म तिमीलाई धेरै-धेरै सन्तानहरू दिनेछु। नयाँ राष्ट्र र राजा तिमीबाट नै बनिनेछन्। ७ म तिम्ना र मेरो बीचमा एक करार तयार बनाउँछु जुन करार तिम्ना सन्तानहरूको निम्ति पनि हुनेछ। म तिम्ना र तिम्ना सबै सन्तानहरूको परमेश्वर रहनेछु। यो करार सधैंको निम्ति रही रहनेछ। ८ अनि म तँ र तेरा सन्तानहरूलाई यो भूमि दिनेछु। म तलाई कनानको सम्पूर्ण भूमि दिनेछु जसमा तँ अहिले विदेशी छस्। म यो भूमि सधैंका लागि दिँदैछु अनि तेरो परमेश्वर हुन्छु।”

९ अनि परमेश्वरले अब्राहामलाई भन्नुभयो, “अब, यो चाहिँ करारको तिम्ना भाग हो। अनि तिम्ना सन्तानहरूले यो मेरो करार पालन गर्नेछन्। १० तेरो र मेरो बीचको करार यही हो अनि यो सब तिम्ना सन्तानहरूको निम्ति हो। सबै छोराहरू खतना गरउनु पर्छ। ११ तेरो र मेरो बिचमा भएको करार तैले पालन गरेको देखाउनका लागि छाला काट्नेछस। १२ जब केटो आठ दिनको हुन्छ, तैले उसको खतना गर्नु पर्छ। तेरो घरमा जन्मिने कमाराको प्रत्येक केटो अनि विदेशीहरूबाट किनेका सबै पुरुष कमाराहरूलाई पनि खतना गर्नु पर्छ। १३ यसरी तिम्ना जातिमा जन्मेको प्रत्येक केटाहरूको खतना भएको हुनु पर्छ। प्रत्येक केटो जो तिम्ना जाति-समूहमा जन्मिन्छ र प्रत्येक कमारा जो तिम्ना जाति-समूहमा ल्याइन्छ उसको खतना गरिनु पर्छ। १४ जुन मानिसको खतना गरिँदैन, त्यसलाई बहिष्कृत गरिनु पर्छ किनभने यो मेरो करार हो जसलाई उनले उल्लंघन गरेको छ।”

इसहाक-प्रतिज्ञाका पुत्र

१५ परमेश्वरले अब्राहामलाई भन्नुभयो, “म साराईलाई नयाँ नाउँ दिनेछु अनि तिम्नी पत्नि साराईको नयाँ नाउँ सारा हुनेछ। १६ म उसलाई आशीर्वाद दिनेछु। म उसलाई एउटा छोरा पनि दिनेछु अनि तँ छोराको बुबा हुनेछस्। तिनि धेरै राष्ट्रहरूको आमा हुनेछिन् अनि उबाट धेरै राजाहरू जन्मिनेछन्।”

१७ परमेश्वरलाई सम्मान दर्शाउन अब्राहाम जमीनतिर मुख गरी घोप्टो भए। तर तिनले हाँस्रै आफैसित भने, “म एक सय वर्षको भएँ, अब म छोरो जन्माउन

सक्तिन। अनि सारा पनि नब्बे वर्षकी भई र उनले नानी जन्माउन सक्तिन।”

१८ तब अब्राहामले परमेश्वरलाई भने, “म आशा गर्छु इशमाएल जीवित रही तपाईंको सेवा गर्नेछ।”

१९ परमेश्वरले भन्नुभयो, “होइन! मैले भनी सकेँ तिम्नी पत्नी साराले एउटा छोरो जन्माउनेछिन् जसको नाउँ तिमीले इसहाक राख्नेछौ। म त्योसित करार गर्नेछु। त्यो करार त्यस्तो हुनेछ उसका सबै सन्तानहरूसित सधैंको निम्ति बाँचिरहने छ।

२० “तैले इशमाएलको कुरा गरिस अनि मैले त्यो सुनें। म उसलाई आशीर्वाद दिन्छु। उसको धेरै सन्तानहरू हुनेछन् अनि तिनी बाहजना महान राजकुमारहरूको पिता हुनेछन् र तिनको परिवारहरूबाट एउटा महान् राष्ट्र बनिनेछ। २१ म मेरो करार इसहाकसित गर्नेछु। इसहाक साराको छोरो हुनेछ। त्यो छोरो अर्को वर्ष यही समयमा जन्मिनेछ।”

२२ परमेश्वर अब्राहामसित कुरा गरिसकेपछि स्वर्गमा जानु भयो। २३ परमेश्वरले अब्राहामलाई सबै पुरुष मानिसहरूको खतना गर्नु भनेको हुनाले तिनले इशमाएल र तिनको घरमा भएका सबै कमाराहरूलाई सँगै भेला गराए। अब्राहामले बाहिरबाट किनेर ल्याइएका कमाराहरूलाई पनि सँगै भेला गराए। अब्राहामको घरमा भएका सबै पुरुषहरूलाई भेला गराए अनि तिनीहरूको खतना गरियो। अब्राहामले तिनीहरूलाई त्यही दिन खतना गराए जुन दिन परमेश्वरले भन्नु भएको थियो।

२४ जब खतना गरियो अब्राहाम उनान्सय वर्षका र २५ तिनको छोरो इशमाएल तेह वर्षका थिए। २६ तिनको छोरो इशमाएल र तिनको एकै दिन खतना गरियो। २७ त्यही दिन अब्राहामको घरमा जन्मेका कमाराहरू र किनेर ल्याइएका कमाराहरूको पनि खतना गरियो।

तीनजना पाहुनाहरू

१८ पछि फेरि परमप्रभुले अब्राहामलाई दर्शन दिनु भयो। अब्राहाम मग्नेको फलौटको रूखको नजिक बस्दै थिए। एकदिन, दिउँसो एकदमै गर्मीको समयमा अब्राहाम पालको ढोकामा बसेका थिए। २ अब्राहामले आँखा उठाएर हेरे र उनले तीन जना पुरुषहरूलाई आफ्नो अगाडि उभिएको देखे। जब तिनले तिनीहरूलाई देखे तिनी तिनीहरूको सामु गए अनि नमस्कार गरे। ३ अब्राहामले तिनीहरूलाई भने, “हे मेरा महाशय म हजूरको दाससित केही बेर बस्नु होस्। ४ म तपाईंको पाउ धुनको निम्ति पानी लिएर आउँछु। तपाईंहरू रूखमुनि विश्राम गर्नुहोस्। ५ म तपाईंहरूको निम्ति केही रोटी ल्याउनेछु र तपाईंहरूको इच्छा अनुसार खान सक्नु हुन्छ। त्यसपछि तपाईंहरू आफ्नो गन्तव्य स्थानतिर प्रस्थान गर्न सक्नु हुन्छ।”

तीनैजनाले भने, “यो अति नै असल कुरो हो र तपाईं जस्तो ठीक सम्भन्नु हुन्छ त्यही गर्नुहोस्।”

६अब्राहाम लगतै पालभित्र पसे र सारालाई भने, “चाडो गरी मिहिन पीठोको तीनवटा रोटी बनाऊ।” ७तब फेरि अब्राहाम भट्टारिएर गाई-गोरुहरूको बथानतिर गई एउटा खाईलाग्दो असल बाख्रो ल्याएर भट्टै त्यसलाई मारी भोजन बनाउन नोकरलाई अहाए। ८अब्राहामले ती तीनै जनालाई मासुको परिकार, केही दही र दूध टक्रायाए। जब तिनीहरू रुखमुनि बसेर खान लागे अब्राहाम तिनीहरूको नजिक त्यही उभिरहे।

९ती तीनजना मानिसहरूले अब्राहामलाई सोधे, “तिमी पत्नी सारा कहाँ छिन्?”

अब्राहामले उत्तर दिए, “तिनी भित्र पालमा छिन्।”

१०तब परमप्रभुले भन्नुभयो, “म फेरि वसन्त ऋतुमा आउनेछु। त्यस समयमा तिम्री पत्नी साराले छोरो जन्माएकी हुनेछिन्।”

साराले पालबाट यी सब कुराहरू सुनिरहेकी थिइन।

११अब्राहाम र सारा निकै वृद्ध भइसकेका थिए। साराको सन्तान जन्मिने समय बितिसकेको थियो। १२यसर्थ उनले जे सुनिन त्यो विश्वास गरिन्। तिनी आफू एकलै हाँसिन र भनिन्, “म र मेरा पति दुवै वृद्ध भइसकेका छौं, मेरो गर्भ धारण गर्ने समय बितिसकेको छ।”

१३तब परमप्रभुले अब्राहामलाई भन्नुभयो, “किन सारा हाँसिन्छन् र भन्छिन् उमेरले गर्दा तिनी गर्भधारण गर्न असमर्थ भएकी छिन्। १४के परमप्रभुको निम्ति केही चीज गर्न गाह्रो छ? होइन! जब म वसन्तमा आउनेछु अनि तिम्री पत्नी साराले छोरो जन्माउनेछिन्।”

१५तर साराले आफू, “नहाँसेको कुरो भनिन्।” तिनले डराएर त्यसो भनेकी हुन्।

तर परमप्रभुले भन्नुभयो, “होइन। तिमिले जे भन्यौ त्यो साँचो होइन। तिमि साँच्चै हाँस्यौ।”

१६तब ती मानिसहरू जानका लागि तर्खरमा उठे। तिनीहरूले सदोमतर्फ हेरे अनि त्यही दिशातर्फ हिँडे। अब्राहाम तिनीहरूलाई बाटो देखाउन केही परसम्म गए।

परमेश्वरसित अब्राहामको अन्तर्बिन्ती

१७परमप्रभुले आफैलाई भन्नुभयो, “के म अब के गर्नेछु अब्राहामलाई भन्ने? १८अब्राहाम एउटा महान र शक्तिशाली जाति बनिनेछन् अनि पृथ्वीका सबै मानिसहरू तिनको कारणले आशिष् पाउनेछन्। १९म अब्राहामसित राम्रो सम्बन्ध राख्न आएकोछु जसले गर्दा उ आफ्ना नानीहरू अनि सन्तानहरूलाई सही र स्वच्छ के हो त्यो गर्न सिकाउन सक्छ ताकि तिनीलाई जे प्रतिज्ञा गरेको छ त्यो हुन दिन्छु।”

२०तब परमप्रभुले भन्नुभयो, “मैले धेरै पल्ट सुनेकोछु सदोम र गमोराका मानिसहरू साह्रै दुष्ट छन्। २१म

त्यहाँ जान्छु अनि हेर्छु मानिसहरू जस्तो मैले सुनेकोछु त्यस्तै छन् छैनन्। तब म पक्का जान्नेछु।”

२२तब ती मानिसहरू फर्के अनि सदोम तर्फ हिँड्न थाले। तर अब्राहाम परमप्रभुकोअघि उभिए। २३तब अब्राहामले परमप्रभुतर्फ बढेर सोधे, “परमप्रभु, के दुष्ट मानिसहरूलाई ध्वंश पार्दा धर्मी मानिसहरूलाई पनि ध्वंश पार्नु हुन्छ? २४यदि त्यहाँ पचास धर्मी मानिसहरू छन् भने त्यो शहरलाई नाश गर्नु हुन्छ? २५साँच्चै नै, तपाईंले शहर नष्ट पार्नु हुनेछैन। दुष्ट मानिसहरूलाई सर्वनाश पार्दा ती पचास जना मानिसहरूलाई ध्वंश पार्नु हुँदैन। यदि त्यस्तो भयो भने दुष्ट र राम्रा मानिसहरू एकै हुन्छन् दुवै वर्गले सजाय भोग्ने छन् निश्चय ब्रमाण्डका न्यायधिशले जे सही त्यही गर्नुहुन्छ।”

२६तब परमप्रभुले भन्नुभयो, “यदि मैले सदोममा पचास जना असल मानिसहरू पाएँ भने म सम्पूर्ण शहरलाई माफ गर्नेछु।”

२७तब अब्राहामले भने, “तपाईंको तुलनामा परमप्रभु म धूलो, र खरानी बराबर मात्र हुँ। तर तपाईंलाई विरक्त बनाउदै म एउटा प्रश्न फेरि गर्न पाउँ २८के यदि पाँच जना धर्मी मानिसहरू हराए अनि पैतालीस जना मानिसहरू असल छन् भने पनि के ती पाँच जानले गर्दा सारा शहर नाश पार्नुहुन्छ?”

परमप्रभुले भन्नुभयो, “यदि मैले पैतालीस जना धर्मी व्यक्तिहरू पाए भने त्यो शहर नाश पार्ने छैन।”

२९अब्राहामले फेरि भने, “के यदि चालीसजना त्यहाँ असल भेटिए त्यो शहर नष्ट पार्नु हुन्छ?”

परमप्रभुले भन्नुभयो, “यदि मैले चालीस जना व्यक्तिहरू असल भेटे त्यो शहर नाश पार्नेछैन।”

३०तब अब्राहामले भने, “परमप्रभु दया गरी मसँग नरिसाउनु होस्। मलाई यो जान्न दिनु होस् यदि त्यस शहरमा तीस जना व्यक्तिहरू असल भेटे तपाईं के त्यो शहर नष्ट पार्नु हुन्छ?”

परमप्रभुले भन्नुभयो, “यदि मैले तीस जना व्यक्तिहरू असल भेटे त्यो शहर नष्ट पार्ने छैन।”

३१तब अब्राहामले सोधे, “म मेरा परमप्रभुलाई विरक्त पार्दै फेरि प्रश्न गर्छु, यदि बीस जना मात्र असल मानिसहरू भेटे के गर्नु हुन्छ?”

परमप्रभुले उत्तर दिनु भयो, “यदि मैले बीस जना मात्र असल मानिसहरू भेटे म त्यो शहर नष्ट पार्ने छैन।”

३२तब अब्राहामले भने, “परमप्रभु, दया गरी मसँग नरिसाउनु होला, तर अन्तिम पटक तपाईंलाई विरक्त पार्दै फेरि म प्रश्न राख्न चाहन्छु। यदि तपाईंले दश जना मात्र असल मानिसहरू भेटे के गर्नु हुन्छ?”

परमप्रभुले भन्नुभयो, “यदि दश जना मात्र पनि असल मानिसहरू भेटे म नाश पार्ने छैन।”

३३जब परमप्रभुले अब्राहमसित कुरा गरि सक्नु भयो अनि जानु भयो। अनि अब्राहाम आफ्नो घर गए।

लूतका पाहुनाहरू

१९ सौंभमा दुइजना स्वर्गदूतहरू सदोम शहरमा आए। त्यस बेला लूत सदोमको फाटकमा बसिरहेका थिए। लूतले स्वर्गदूतलाई देखेर भेट्न गए। तब लूतले तिनीहरूको सामुन्ने निहुरेर दण्डवत गरे। रतिले भने, “महाशय, कृपा गरी तपाईंहरूको दासको घरमा गई हात पाउ धोई रात त्यही बिताउनु होस र बिहान चाँडै उठी आफ्नो स्थानको लागि बाटोतर्फ प्रस्थान गर्नु होस्।”

ती स्वर्गदूतहरूले भने, “अहँ हामी बाटोमै रात बिताउनेछौं।”

३तर लूतले तिनीहरूलाई आफ्नो घर लैजान अत्यन्तै बिन्ती गरे, यसर्थ स्वर्गदूतहरू लूतको घरमा गए। तब लूतले स्वर्गदूतहरूको निम्ति खाना तयार गरे अनि खमीर नहालेको रोटी बनाए। र तिनीहरूले खाए।

४तिनीहरू सुत्न जानुअघि सदोम शहरका सबै मानिसहरू आएर लूतको घर घेरे। ५तिनीहरूले उनलाई बोलाए अनि भने, “राती तिम्रो घरमा आएका दुइ मानिसहरू कहाँ छन्? तिनीहरूलाई बाहिर हामी भएकोमा ल्याऊ जसले गर्दा तिनीहरूसित हामी संभोग गर्न चाहन्छौं।”

६तब लूत बाहिर निस्केर घरको ढोका लगाए। ७त्यसपछि उनले भने, “हे मेरा साथीहरू, कृपा गरी तिनीहरूसित नराप्नो व्यवहार नगर। ८सुन, कुनै पुरुषसित सहवास नगरेका मेरो दुइ जना छोरीहरू छन्। म तिमीहरूलाई सुम्पिदिनेछु र आफ्नो इच्छा अनुसार जे गर्न मन लाग्छ तिनीहरूसित गर। तर यी मानिसहरू जो मेरो घरमा आएका छन तिनीहरूलाई केही नगर, तिनीहरूको रक्षा मैले गर्नु नै पर्छ।”

९घेरेका मानिसहरूले भने, “हामीलाई बाटो देऊ! हाम्रो बाटोबाट पर सर।” तब सदोमका ती मानिसहरूले भने, “यी मानिस हाम्रो शहरमा पाहुना भएर आएका हुन अनि अहिले हाम्रो न्यायाधीश यी को हुन?” “अब हामी तिमीसित तिनीहरूसित भन्दा अशिष्ट व्यवहार गर्ने छौं।” त्यो भीडले लूतमाथि एकसाथ घचेटेर ढोका भत्काएर खोल्ने चेष्टा गरे।”

१०तब ती भित्र भएका मानिसहरूले ढोका उघारे र लूतलाई भित्र ताने र ढोका थुने। ११त्यसपछि तिनीहरूले ती बाहिर घर घेरेर बस्ने सबै बूढा-जवानहरूलाई अन्धा बनाइ दिए। तब तिनीहरूले ढोका खोल्न असमर्थ भए।

सदोमबाट भागे

१२तब ती भित्र भएका दुइजना मानिसहरूले लूतलाई भने, “तिम्रो घरमा अरु कोही मानिसहरू छन्? तिम्रा ज्वाँईहरू, छोरा-छोरीहरू अनि जो पनि यस शहरमा छन्

भने तिनीहरूलाई शहर छोड्नु भनीदेऊ, १३शहर छोड, किनभने हामी यसलाई नाश गर्न लागेका छौं। परमप्रभुलाई यो थाह भएकोछ यो शहर दुष्टहरूले भरिएको छ अनि उहाँले हामीलाई यो शहर नाश गर्न पठाउनु भएको छ।”

१४तब लूत बाहिर गए अनि आफ्नो ज्वाँईहरूलाई भने, “उठ अनि यो शहर छोडिदेऊ किनभने परमप्रभुले यस शहरलाई नष्ट पार्नु हुँदैछ।” तर उसका ज्वाँईहरूले सोचे उनी ठट्टा गरिरहेका छन्।

१५अर्को बिहानै उज्यालो हुन लाग्दा ती स्वर्गदूतहरूले लूतलाई चाँडो गर्न लगाए। तिनीहरूले भने, “हेर, यो शहरलाई दण्ड दिइन्छ। यसर्थ तिम्री पत्नी अनि छोरीहरू जो यहाँ छन् तिनीहरूलाई लिएर शहरबाहिर जाऊ। यसो गरे तिमीहरू यो शहरसितै नष्ट हुने छैनौं।”

१६तर लूतले शहर छोड्न आनाकानी गरे। उनी दोमनमा परे। यसर्थ दुइजना स्वर्गदूतले उनलाई, उनकी पत्नी र छोरीहरूलाई आफ्नो हातले समाते अनि उनीहरूलाई सुरक्षित ठाउँमा लगे। परमप्रभु लूत अनि उनको परिवारप्रति दयालु हुनु हुन्थ्यो। १७यसर्थ ती दुइ स्वर्गदूतहरूले लूत र उनको परिवारलाई शहरदेखि बाहिर पुऱ्याए। तिनीहरू शहरबाहिर आएपछि एकजना स्वर्गदूतले भने, “अब तिमीहरूले शहरतिर फर्केर नहेर्नु, जीवन सुरक्षाको निम्ति भाग, अनि कुनै ठाउँमा पनि नथामिनु बेंसीमा कतै पनि नअडिनु। जबसम्म पर्वतमा पुग्दैनौ तिमीहरू भाग यदि थामियौ भने तिमीहरू शहरसितै नष्ट हुनेछौं।”

१८तर लूतले ती दुई स्वर्गदूतहरूलाई भने, “महाशयहरू हो, यति टाढासम्म भाग्न मलाई कर नलगाउनु होस्। १९म तपाईंको दासप्रति तपाईंहरू मेरो बचाऊको निम्ति अत्यन्तै दयालु हुनुहुन्छ। तर म यहाँदेखि पर्वतसम्म भागेर जान सकिन्न। यदि म अत्यन्तै ढिलो भएर पर्वतमा पुग्नु नसकेर केही हुनु गए भने? म मर्ने छु। २०हेर्नुहोस! यस ठाउँको नजिकै एउटा एकदमै सानो शहर छ र मलाई त्यहाँसम्म मात्र जानु दिनुहोस्। म त्यस शहरसम्म भाग्नु सक्छु र सुरक्षित रहन्छु।”

२१स्वर्गदूतले लूतलाई भने, “हेर, म तिमीलाई त्यसो गर्नु दिनेछु। म त्यो शहरलाई नाश पार्दिन। २२तर त्यहाँ छिटो पुग। तिमीहरू त्यस शहर नपुग्नुजेलसम्म म सदोम नाश पार्न सकिन्न।” (सानो शहर हुनाले यसको नाउँ सोअर हो।)

सदोम र गमोराको विनाश

२३घाम भुल्कदै गर्दा लूत सोअर शहरभित्र पस्दै थिए। २४त्यति बेलै परमप्रभुले सदोम र गमोरालाई नष्ट गर्न शुरु गर्नु भयो। परमप्रभुले आकाशबाट आगो र जल्दै गरेको गन्धक त्यहाँ खसाल्नु भयो। २५यसरी परमप्रभुले ती शहरहरू नष्ट पार्नु भयो। परमप्रभुले

समस्त बेंसी उद्भिदहरू र मानिसहरू सबै नष्ट पार्नुभयो।

२६जब तिनीहरू भाग्दै थिए, लूतकी पत्नीले पछाडी फर्केर शहरलाई हेरिन्। जब उनले फर्केर हेरिन् तिनी नूनको थुप्रोमा परिणत भइन्।

२७त्यसै दिन बिहानै अब्राहाम त्यस ठाउँमा गए जहाँ तिनी परमप्रभुको सामुन्ने उभिएका थिए। २८अब्राहामले सदोम र गमोरा शहरहरूतर्फ नजर डुलाएर त्यस बेंसीको सम्पूर्ण भूमिलाई हेरे। त्यो प्रान्तबाट धूर्वाको मुस्लो गइरहेको तिनले देखे अनि त्यो तिनलाई भयंकर आगोबाट निस्किएको धूर्वा जस्तो लाग्यो।

२९त्यस बेंसीको शहरहरूलाई परमेश्वरले नाश पार्नु भयो। तर परमेश्वरले जब यस्तो गर्नु भयो उहाँले अब्राहामलाई सम्झनु भयो र तिनको भतिजोलाई बचाउनु भयो। लूत बेंसीको शहरहरूमा बसो-बास गर्दथिए तर शहरहरू नष्ट पार्नुअघि परमेश्वरले त्यहाँबाट बाहिर भगाउनु भयो।

लूत अनि तिनका छोरीहरू

३०लूत सोअरमा बस्न डराए र आफ्नी दुवै छोरीहरू लिएर पर्वतको ओडारमा बस्न गए। ३१एक दिन उनका जेठी छोरीले आफ्नो बहिनीलाई भनी, “संसारमा कहीं पनि पुरुष र स्त्रीहरू विवाह गरेर आफ्नो सन्तान उत्पन्न गर्छन्। तर हाम्रा पिता वृद्ध भई सकेका छन् अनि यहाँ वरिपरि हामीलाई सन्तान उत्पन्न गर्नका लागि समर्थन गर्ने कोही छैन। ३२यसर्थ हामीले हाम्रो पितालाई दाखरस पियाएर मताऊँ र तिनीसित सम्बन्ध गरौं। यसरी हाम्रो परिवारलाई जीवित राख्न आफ्नो पितालाई प्रयोग गर्न सक्छौं।”

३३त्यस रात यी दुइ दिदी-बहिनीहरूले आफ्नो पितालाई मद्य दिएर पूरा मताए। तब दिदी चाहिँ आफ्नो पिताको ओछ्यानमा गई अनि उनीसित सहवास गरी। लूत यति मातेका थिए कति बेला छोरी आई र गई उनलाई थाहा भएन।

३४अर्को दिन दिदीले आफ्नी बहिनीलाई भनिन्, “हिजो राती, म हाम्रा पितासित सुतेँ। आज राती, फेरि उनलाई मताऊँ अनि तिमी उनको ओछ्यानमा जान सक्छौ अनि उनीसित शारीरिक सम्पर्क राख। यस प्रकार हामी आफ्नो परिवारलाई निःसन्तान हुनबाट बचाउन सक्छौं।” ३५त्यस राती ती दुइ बहिनीहरूले आफ्नो पितालाई दाखरस पियाएर मताए अनि सानी चाँहि छोरी उनको ओछ्यानमा गई र सहवास गरी। तर फेरि लूत यति साहो मातेका थिए कति बेला को केटी उनको ओछ्यानमा सुत्न आई अनि उठेर गई उनलाई पत्तै भएन।

३६लूतका दुवै छोरीहरू गर्भवती भए अनि तिनीहरूका पिता तिनीहरूको नानीहरूका पिता थिए। ३७जेठी

छोरीले छोरो जन्माई र उसको नाउँ मोआब राखी। मोआब आजका सबै मोआबी मानिसहरूको पिता हुन्। ३८सान्नी छोरीले पनि छोरो जन्माई र उसको नाउँ बेनअमी राखी। बेनमी आजका सबै अम्मोनी मानिसहरूका पिता हुन्।

अब्राहाम गरार तिर जान्छन्

२० अब्राहामले त्यस ठाउँ छाडी नेगेब गए। अनि तिनी गरार शहरमा बसे। यो शहर कादेश र शूरको बिचमा पर्छ। २जब अब्राहाम गरार गए, तिनले मानिसहरूलाई भने सारा तिनकी बहिनी हुन्। गरारका राजा अबीमेलेकले यो सुने अनि सारालाई पत्नी बनाउनु आफ्ना सेवकहरूलाई लिन पठाए। ३तर एक रात परमेश्वर उनको सपनामा आउनु भयो अनि भन्नुभयो, “हेर, तँ मरे जस्तै नै छस् किनभने जुन स्त्रीलाई तँले पत्नी बनाएको छस् तिनको पहिले विवाह भएको हो।”

४तर अबीमेलेक अभ्र सारासित सुतेका थिएनन्। यसर्थ अबीमेलेकले भने, “हे परमप्रभु, म दोषी छैन। के तपाईंले एक निर्दोष व्यक्तिलाई मारुहुन्छ? ५अब्राहाम आफैले मलाई भने, ‘ती स्त्री उनकी बहिनी हुन’ अनि स्त्रीले पनि भनिन्, ‘त्यो मानिस तिनको दाज्यु हुन्।’ यस कारण म पूर्णतः निर्दोष छु अनि जे मैले गरे म दोषी हुने छैन।”

६त्यसपछि परमेश्वरले अबीमेलेकलाई सपनामा भन्नुभयो, “हो, म जान्दछु तिमी निर्दोष छौ। अनि म यो पनि जान्दछु तिमीलाई थाहा थिएन तिमी के गरिरहेका थियौ। तिमीलाई मैले बचाएँ। मैले तिमीलाई मेरो विरुद्ध पाप गर्न दिइन। त्यो म नै हुँ जसले तिमीलाई त्यस स्त्रीसित सुत्ने अनुमति दियो। ७यसर्थ अब्राहामलाई उसकी पत्नी फर्काई देऊ। अब्राहाम एक अगमवक्ता हुन्। उनले तिम्रो निम्ति प्रार्थना गर्नेछन् र तिमी जीवित रहनेछौ। तर यदि तिमीले अब्राहामलाई सारा फर्काएनौ भने म प्रतिज्ञा गर्छु तिमी मर्नेछौ। अनि तिम्रा सबै परिवार तिमीसितै मर्नेछन्।”

८यसर्थ भोलिपल्ट एकाबिहानै अबीमेलेकले आफ्ना सबै सेवकहरूलाई बोलाए अनि तिनीहरूलाई आफ्नो सपनाको विषयमा बताए। उनका सेवकहरू साह्रै नै भयभीत भए। ९त्यसपछि अबीमेलेकले अब्राहामलाई बोलाएर भने, “तिमीले हाम्रो निम्ति किन यस्तो गरेका छौ? मैले तिमीलाई के अनिष्ट गरेको थिएँ? तिमीले मेरो राज्यमा निकै कष्ट ल्यायौ? तिमीले मसित यस्तो नगर्नु पर्ने थियो। १०तिमी किन डराएका हो? र किन मसित तिमीले यस्तो व्यवहार गर्नु?”

११तब अब्राहामले भने, “म डराएको थिएँ। मैले सोचे यस भूमिमा कसैले पनि परमेश्वरको डर मान्दैन होला यसर्थ मैले सोचेँ तिमीहरूले सारालाई पाउनका निम्ति मलाई मारने छौ। १२त्यसमाथि, सारा मेरो बहिनी

पनि हुन्। तिनी मेरा पिताकी छोरी हुन् तर मेरी आमाकी होइनन्। १३परमेश्वरले मलाई पिताको घरबाट टाडो पठाउनु भयो। उहाँले मलाई धेरै अञ्चलहरूमा भ्रमण गराउनु भयो। यही कारणले मैले सारालाई भने, 'यसरी नै तिमीले मलाई यो दया गर्न सक्छौ मानिसहरूलाई तिमी मेरी बहिनी हौ भन्नु।'"

१४तब अबीमेलेकले बुभे के भएको थियो। यसकारण उनले सारा अब्राहामलाई फर्काई दिए। अबीमेलेकले अब्राहामलाई भेट्न, बाखा गाई-गोरु तथा कमारा-कमारीहरू पनि दिए। १५अबीमेलेकले भने, "यो मेरो देश हो। तिम्रो वरिपरि हेर, तिमी जहाँ इच्छा गर्छौ त्यही बस्न सक्छौ।"

१६सारालाई अबीमेलेकले भने, "मैले तिम्रो दाज्यू अब्राहामलाई एक हजार चाँदीको टुक्राहरू दिएकोछु। मैले यो देखाउन दिएको हुँ जो घटना भयो त्यसको निम्ति म साह्रै नै दुःखी छु। प्रत्येकले जानून् तिमीले कुनै भूल गरेकी छैनौ।"

१७त्यसपछि अब्राहामले परमप्रभुलाई प्रार्थना गरे, अनि परमेश्वरले अबीमेलेक, उसकी पत्नी अनि उनकी कमारीहरू सबैलाई स्वस्थ पार्नु भयो। १८किनभने परमप्रभुले अब्राहामकी पत्नी सारासित भएको घटनाले अबीमेलेकको घरमा भएका जम्मै महिलाहरूको गर्भ बन्द गराएर तिनीहरूलाई सन्तान उत्पन्न गर्न अयोग्य बनाइएको थियो।

अन्तमा साराको निम्ति एउटा बालक

२१ परमप्रभुले सारालाई दया गर्ने प्रतिज्ञा गर्नु भएको थियो। परमप्रभु आफ्नो प्रतिज्ञा अनुसार साराप्रति दयालु हुनुभयो। २सारा गर्भवती भइन अनि तिनले वृद्धावस्थामा अब्राहामको निम्ति एउटा छोरा जन्माइन्। ठीक समयमा परमेश्वरले जे वचन दिनु भएको थियो त्यो पुरा भयो। ३साराले तिनको निम्ति एउटा छोरो जन्माएकी थिइन् उसको नाउँ अब्राहामले इसहाक राखे। ४परमेश्वरको आज्ञा अनुसार त्यो बालक आठ दिनको हुँदा अब्राहामले उसको खतना गराए।

५अब्राहाम एक सय वर्ष पुग्दा उसको छोरो इसहाक जन्मियो। ६अनि साराले भनिन्, "परमेश्वरले मेरो निम्ति हाँसो ल्याउनु भएको छ, प्रत्येक मानिस जसले यो सुन्छ मसँग हाँस्नेछ। ७कसैले पनि त्यो सोचेको थिएन अब्राहामको बुढेसकालमा साराले तिनलाई एउटा छोरो जन्माउनेछिन्। तर मैले बूढो अब्राहामको निम्ति छोरो जन्माइ दिएँ।"

घरैमा कष्ट

८इसहाक लगातर बढी रह्यो र चाँडै खँदिलो खाना खान शुरु गर्ने भयो। यसर्थ अब्राहामले एउटा ठूलो

भोज खुवाए। ९एकजना मिश्रकी कमारी हागारले अब्राहामको पहिलो छोरो जन्माएकी थिइन्। सारा दिक्क भइन जब उनले हागारको छोरासित आफ्नो छोरा इसहाकलाई खेल्दै गरेको देखिन्। १०साराले अब्राहामलाई भनी, "त्यो कमारी स्त्री र उसको छोरोलाई खेदि दिनु होस, तिनीहरूलाई टाढा पठाउनु पर्छ। जब हामी मर्छौ हामीसँग जे छ हाम्रो छोरो इसहाकले पाउनेछ। म चाहदिन कमारी स्त्रीको छोरो हाम्रा छोरो इसहाकको अंशको हकदार होस्।"

११यसले अब्राहामलाई अत्यन्तै दुःखी बनायो र तिनी आफ्नो छोरा इश्माएलको निम्ति चिन्तित भए। १२तर परमेश्वरले अब्राहामलाई भन्नुभयो, "त्यो केटा र कमारी स्त्रीको विषयमा तिमी चिन्ता नगर। जे साराले चाहन्छे त्यही गर, इसहाक मात्र तिम्रो उत्तराधिकारी हुनेछ। १३तर म तिम्रो कमारी स्त्रीको छोरोलाई पनि आशीर्वाद दिनेछु। उ पनि तिम्रो पुत्र हो। र उनले पनि आफ्नो परिवारबाट एउटा विशाल राष्ट्र बनाउने छ।"

१४अर्को दिन बिहानै अब्राहामले केही खाने कुरा र पानी ल्याए र हागारलाई दिए। हागारले ती कुराहरू लिई अनि आफ्नो छोरा लिएर हिँडी। हागारले त्यो ठाउँ छोडी अनि बेशबाको मरुभूमिमा यता उता घुमी हिँड्न थालिन्।

१५केही समयपछि मशकको पानी सिद्धियो र पिउने पानी पनि थिएन। यसर्थ उनले आफ्नो छोरोलाई पोथ्रोमुनि राखिन्। १६तब तिनी गइन् अनि आफ्नो छोरादेखि केही पर बसिन्। तिनले आफैलाई यस्तो भनिन्, म मेरो छोरोलाई तिर्खाले मर्दै गरेको देख्न चाहन्न। आफ्नो छोराको मृत्यु शोक सही नसक्नु हुनेवाला थियो, तिनी आफ्नो छोराको लागि नराम्रो घतले रून थालि।

१७परमेश्वरले हागारको छोरो रोएको सुन्नु भयो। अनि स्वर्गबाट परमेश्वरका स्वर्गदूत हागार कहाँ आए। उनले सोधे, "हागार तिमीलाई के कष्ट छ? परमेश्वरले बालक रोएको सुन्नुभयो। १८जाऊ, अनि बालकलाई सहायता गर उसको हात समात अनि सगँ-सँगै हिँड्जाऊ। म उसलाई धेरै धेरै मानिसहरूको पिता बनाउनेछु।"

१९परमेश्वरले हागारको आँखा यसरी उघारी दिनु भयो उनले एउटा पानीको कूवा देखिन्। यसर्थ पानीको कूवामा तिनी गइन् अनि पानीको मशक पहिले भरिन्, त्यसपछि छोरोलाई पानी पिउन दिइन्।

२०जबसम्म हागारको छोरो ठूलो भएन परमेश्वर ऊसँग नै रहनु भयो। इश्माएल मरुभूमिमा नै बस्यो र त्यहाँ एक शिकारी भयो। उनले तीर चलाउन राम्ररी सिकेको थियो। २१उसको आमाले मिश्र देशबाट उसको निम्ति एउटी दुलही ल्याई दिइन्। इश्माएल पारान मरुभूमिमा बसो-बास गर्न थाल्यो।

अबीमेलेकसित अब्राहामको सन्धि

२२त्यही समय अबीमेलेक र उसको सेनापतिले अब्राहामसित कुरा गरे। तिनीहरूले अब्राहामलाई भने, “तिमी जे पनि गछौं परमेश्वरले तिमीलाई सघाउनु हुन्छ। २३यसर्थ परमेश्वरको नाउँमा मलाई वचन देऊ तिमी म र मेरा नानीहरूसित राम्रो व्यवहार गर्नेछौ। वचन देऊ तिमी म अनि धरती प्रति जहाँ तिमी बाहिरको मानिस जस्तो भएर बसेका छौ दयालु हुने छौ। कसम पनि खाऊ तिमी म प्रति दयालु हुने छौ जस्तो म तिमीप्रति छु।”

२४अब्राहामले भने, “म शपथ दिन्छु तिमीले मसित जस्तो व्यवहार गरेका छौ त्यही व्यवहार म पनि तिमीसित गर्नेछु।” २५तब अब्राहामले अबीमेलेकसित नालिश गरे। उनले नालिश गरे कारण अबीमेलेकका नोकरहरूले एउटा पानीको कूवा खोसेका थिए।

२६तर अबीमेलेकले भने, “म जान्दिन कसले यस्तो काम गऱ्यो, तिमीले यस विषयमा मलाई भनेका थिएनौ, नत्र मैले आज भन्दा पहिला नै थाहा पाएँ।”

२७यसकारण अब्राहाम र अबीमेलेकले एउटा सम्झौता गरे। यस सम्झौताको चिन्ह स्वरूप अब्राहामले अबीमेलेकलाई केही भेडाहरू र गाई वस्तुहरू दिए। २८अब्राहामले सातवटा पाठी अबीमेलेकअघि राखि दिए।

२९अबीमेलेकले अब्राहामलाई सोधे, “तिमीले यी सातओटा पाठीहरू चाँहि किन अलग्गै राखेका छौ?”

३०अब्राहामले भने, “जब तिमीले मबाट यी सातवटा पाठीहरू लिन्छौ तब यो प्रमाण हुन्छ त्यो कूवाँ मैले खनाएको हो।”

३१यसकारण यस घटनापछि त्यस कूवाको नाउँ बर्शेबा भयो। तिनीहरूले यस कूवाको नाउँ यस्तो राखे किन भने यस भूमिमा जहाँ तिनीहरूले एक अर्कालाई वचन दिएका थिए।

३२यस प्रकारले अब्राहाम र अबीमेलेकले बर्शेबामा सम्झौता गरेका थिए। त्यसपछि अबीमेलेक अनि उनको सेनापति पलिशतीहरूको देशतिर फर्किए।

३३अब्राहामले बशोबामा एक विशेष रुख रोपे। त्यस भूमिमा अब्राहामले परमप्रभु परमेश्वर जो सधैं जीवित हुनुहुन्छ उहाँसित प्रार्थना गरे। ३४अनि अब्राहाम बाहिरको मानिस जस्तो भएर धेरै वर्षसम्म पलिशतीहरूको देशमा बसे।

अब्राहाम, तेरो छोरोलाई मार

२२ ती कुराहरू भइसकेपछि परमेश्वरले अब्राहामको जाँच लिने निर्णय लिनु भयो। परमेश्वरले तिनलाई भन्नुभयो, “अब्राहाम!”

अनि अब्राहामले भने, “हजुर!”

रतब परमेश्वरले भन्नुभयो, “मोरीयाह भूमिमा तिम्रो

छोरोलाई लैजाऊ। मोरीयामा मेरो निम्ति बलिदान स्वरूप तिम्रो छोरो बलि देऊ। तिम्रो छोरो चाँहि इसहाक हुनु पर्छ तिम्रो एउटा छोरा जुन छोरालाई तिमी बढी माया गछौं। त्यहाँको कुनै एउटा पर्वतमा तिम्रो छोरोलाई होमबलि चढाऊ। कुन चाँहि पर्वतमा बलिदान चढाउनु पर्छ त्यो म बताउनेछु।”

३बिहान अब्राहाम उठे अनि गधामा लगाम कसे। अब्राहामले आफूसँग छोरो इसहाक र दुइ जना नोकरहरू पनि लगे। तिनले बलिको निम्ति दाउरा काटे अनि परमेश्वरले बताउनु भएको ठाउँमा गए। ४तीन दिनसम्म यात्रा गरेपछि अब्राहामले माथितिर हेरे अनि तिनीहरू जानु पर्ने ठाउँ देखे। ५त्यसपछि अब्राहामले कमाराहरूलाई भने, “गधासित यही पर्ख। म छोरोसित त्यस ठाउँमा जानेछु, अनि उपासना गर्नेछौं। अनि केही बेरपछि तिमीहरू भएको ठाउँमा हामी फर्कन्छौं।”

६अब्राहामले होमबलिको निम्ति दाउरा उठाएर छोरोको काँधमा राखि दिए। तिनले एउटा विशेष काट्ने हतियार र आगो पनि लगे। त्यसपछि अब्राहाम र तिनको छोरो आराधना गरिने ठाउँमा गए।

७इसहाकले आफ्नो पिता अब्राहामलाई सोध्यो, “बुबा!” अब्राहामले उत्तर दिए, “भन, छोरा।”

इसहाकले भने, “म दाउरा र आगो देख्छु तर होम बलिको निम्ति दिनु पर्ने थुमाचाँहि कहाँ छ?”

८अब्राहामले उत्तर दियो, “छोरो परमेश्वर आफैले बलिदानको निम्ति थुमा बन्दोबस्त गरिदिनु हुँदछ।”

इसहाक बाँच्यो

यसरी अब्राहाम र तिनको छोरो इसहाकसँगै बलि दिने ठाउँमा पुगे। ९तिनीहरू त्यही निर्दिष्ट जग्गामा पुगे जहाँ परमेश्वरले अहाउनु भएको थियो। त्यहाँ अब्राहामले वेदी बनाए अनि त्यसपछि वेदी माथि दाउरा राखेर आफ्नो छोरोलाई बाँधी वेदीमाथि राखिएको दाउरामाथि राखे। १०तब तिनले काट्ने हतियार लिएर इसहाकलाई मार्न तत्पर भए।

११तर अब्राहामलाई परमप्रभुका स्वर्गदूतले बाधा दिए। स्वर्गबाट स्वर्गदूतले बोलाए अनि भने, “अब्राहाम, अब्राहाम!”

अब्राहामले उत्तर दिए, “हजुर।”

१२स्वर्गदूतले भने, “तिम्रो छोरोलाई नमार। उसलाई कुनै प्रकारको चोट पनि नलागोस्। मैले साँच्चै नै थाहा पाएँ तिमीले परमेश्वरलाई सम्मान गछौं अनि उहाँको आज्ञा पालन गछौं। तिमीले आफ्नो एक मात्र छोरोलाई मेरो निम्ति मार्न तयार भएको पनि मैले देखेँ।”

१३तब अब्राहामले त्यहाँ एउटा थुमा देखे। त्यो भेडाको पाठाको सिँग पोथ्रामा अडकिएको थियो। यसर्थ अब्राहामले त्यो थुमालाई मारे अनि आफ्नो छोराको बलिको सट्टामा त्यसलाई परमेश्वरको बलिदानको

रूपमा चढाए। १४यसकारण अब्राहामले त्यस ठाउँको नाउँ, “यहोवा थिये” राखे। आज पनि मानिसहरूले भन्छन्, “यस पर्वतमाथि परमप्रभुलाई देखिन सकिन्छ।”

१५परमप्रभुका स्वर्गदूतले दोस्रो पल्ट अब्राहामलाई बोलाए। १६ती स्वर्गदूतले भने, “तिमीले मेरो निम्ति आफ्नो छोरो मार्न तत्पर थियो, यसर्थ तिमीले यस्तो गरेको हुनाले म यो प्रतिज्ञा गर्छु। १७म तिमीलाई साँचो रूपले आशीर्वाद दिन्छु। म तिमीलाई आकाशका ताराहरू भन्दा धेरै सन्तान दिन्छु। तिम्रा मानिसहरू समुद्रको किनारमा भएको बालुवाको कणभन्दा पनि वेशी हुनेछन्। अनि ती तिम्रा मानिसहरू आफ्ना आफ्नो शत्रुहरूका शहरहरू जितेर बस्नेछन्। १८अनि तिम्रा सन्तानहरूले संसारका सबै राष्ट्रहरूले आफ्ना निम्ति आशीर्वादको रूपमा पाउनेछन्। म यसै गर्नेछु किनभने तिमीले मेरा आज्ञाहरू मानेकाछौ।”

१९त्यसपछि अब्राहाम आफ्नो नोकरहरू भएको ठाउँमा गए। तिनीहरू सबै बर्षेबा फर्के अनि अब्राहाम त्यहाँ धेरै समयसम्म बसे।

२०तब अब्राहामले खबर पाए, “उनको भाइ नाहोर र उनकी स्वास्नी मिल्कासित पनि नानीहरू थिए। २१तिनीहरूको जेठो छोराको नाउँ ऊज, माहिलो छोराको नाउँ बूज र साइलोको नाउँ कमूल थियो। कमूल आरामका पिता हुन्। २२तब त्यहाँ केसेद, हजो, पिलदाश यिदलाप र बतूल थिए।” २३बतूल रिबेकाको पिता थिए। मिल्काह यी आठजना छोराहरूकी आमा थिइन्, अनि नाहोर पिता थिए। नाहोर अब्राहामको भाइ थिए। २४नाहोरको उसकी नोकर्नी रूमबाट पनि अन्य चार छोराहरू थिए, ती छोराहरू तेबह, गहम, तहस र माका थिए।

सारको मृत्यु

२३ सारा एक सय सत्ताइस वर्षसम्म बाँचिन्। २अनि कनान देशको किर्यतअर्बा (हेब्रोन) शहरमा मरिन्। अब्राहाम आफ्नी पत्नीको मृत्युमा दुःखी भए अनि उनको निम्ति रोए। ३त्यसपछि अब्राहामले आफ्नी मरेकी स्वास्नीलाई छोडेर हिती मानिसहरूसित कुरा गर्न गए। ४उनले भने, “म यस प्रदेशको बासिन्दा होइन। यहाँ त म केवल यात्री हुँ यसर्थ मेरी पत्नीको लाश गाड्नुको निम्ति कही जग्गा छैन, म अलिकति जग्गा चाहन्छु म त्यो लाश गाड्न सकूँ।”

५ती हिती मानिसहरूले अब्राहामलाई उत्तर दिए, ६“महाशय सुन्नु होस, तपाईं हामीहरूमाभ्र परमेश्वरका एकजना मानिस हुनुहुन्छ यसर्थ हाम्रो चिहान घारीमा तपाईं जहाँ मन पराउनु हुन्छ त्यहाँ फिक्री नगरी आफ्नो पत्नीको लाश गाड्न सक्नु हुन्छ। तपाईंकी पत्नीको लाश गाड्न यहाँ हामी मध्ये कसैले पनि बाधा दिन सक्तैनौ।”

७अब्राहाम उठे अनि मानिसहरूको सामुन्ने शिर निहुराए। ८तिनले तिनीहरूलाई भने, “यदि तपाईंहरू साँच्चै मेरी पत्नीको लाश गाड्नको निम्ति सहायता गर्नु हुन्छ भने मेरो कुरा सुन्नु होस र सोअरको छोरो एप्रोनसित मेरो निम्ति कुरा गरिदिनु होस्। ९उसलाई भन्नु होस उसको खेतको आखिरमा मक्पेलाको ओडार छ र उनले मलाई त्यो मेरो दाममा चिहान बनाउन दियोस्।”

१०एप्रोन तिनीहरू कै बीचमा थियो। उनले अब्राहामलाई उत्तर दियो। ११“होइन, महाशय। म तपाईंलाई जमीन दिनेछु। यी सब मानिसहरूकोअधि म तपाईंलाई ओडार दिनेछु जसको फलस्वरूप तपाईंले त्यस जग्गामा आफ्नी पत्नीको लाश गाड्न सक्नु हुन्छ।”

१२तब अब्राहामले हिती मानिसहरूको अधि शिर निहुराए। १३ती सबै मानिसहरूको सम्मुख अब्राहामले एप्रोनसित भने, “तर म त खेतको पुरै मोल दिन चाहन्छु। मैले दिएको दाम स्वीकार गर्नु होस्। म मेरा मर्नेहरूलाई त्यहाँ गाड्छु।”

१४एप्रोनले अब्राहामलाई उत्तर दियो, १५“हे महाशय मेरो कुरा सुन्नु होस्। त्यस जग्गाको दाम त चार सय चाँदीको शेकेल हुन सक्छ जो तपाईं र मेरो निम्ति यो कुनै ठूलो कुरा होइन। तपाईंले आफ्नी पत्नीको मृत देह त्यहाँ गाड्नु होस्।”

१६अब्राहामले एप्रोनको कुरा माने अनि हिती मानिसहरूको सामुन्ने तिनले चार सय सिक्का चाँदी तौलीएर जमीनको धन्धा गर्ने व्यापारीको हातमा थमाई दिए।

१७-१८यसरी एप्रोनको खेतको मालिक बद्लिएर अब्राहाम बनिए। त्यो जग्गा ममेको पूर्व मक्पेलामा थियो र त्यसभित्र भएका ओडार र रूखहरू थिए। शहरका सबै मानिसहरू जो शहरको फाटकमा भेला भएका थिए, तिनीहरूले एप्रोन र अब्राहाम बीच भएको सौदा देखे। १९तब अब्राहामले उनकी पत्नीको मृत शरीरलाई मक्पेलाको चउरमा कनान देशको हेब्रोन (ममे) को छेउमा गुफामा गाडे। २०अब्राहामले त्यो जमीन र ओडार हिती मानिसहरूको अधि किने अनि त्यो तिनको कानूनी रूपले भयो अनि तिनले त्यो जमीन चिहान घारीको निम्ति प्रयोग गरे।

इसहाककी पत्नी

२४ अब्राहाम दीर्घ जीवन बाँचे अनि अत्यन्तै वृद्धा भएका थिए र त्यो समय भरि तिनले गरेका प्रत्येक कुरालाई परमप्रभूले आशीर्वाद दिनु भयो। २अब्राहामको सबभन्दा पुरानो अनि प्रमुख सेवक तिनको प्रत्येक चीजको जिम्मेवार थियो। अब्राहामले उसलाई आफू भएको ठाउँमा बोलाए अनि भने, “तेरो हात मेरो तिध्रामुनि राख। ३अब म चाहन्छु तैले मलाई एउटा

वचन दे। पृथ्वी अनि स्वर्गका परमप्रभु परमेश्वरको अधि तैले मलाई वचन दे कनान देशकी कुनै पनि कन्यासित मेरो छोरोको विवाह हुन दिने छैनस्। हामी तिनीहरूको वीचमा बस्छौं तर तैले कनानी कन्यासित उसलाई विवाह गर्न दिने छैनस्। ४तैं तेरो आफ्नै देशमा गएर मेरो छोरो इसहाकको निम्ति एउटी कन्या लिएर आइज।”

५त्यस नोकरले अब्राहामलाई भने, “हुन सक्छ कन्याले मसँग यहाँ आउने इच्छा गरिनन् भने के म तपाईंको छोरोलाई मेरो देशमा लैजाऊँ?”

६अब्राहामले उसलाई भने, “होइन, तैले मेरो छोरोलाई त्यस देशमा नलैजा। ७परमप्रभु, स्वर्गका परमेश्वरले मलाई मेरो जन्म थलोबाट यस भूमिमा ल्याउनुभयो। त्यो देश मेरो पिता अनि उनको परिवारको निम्ति थियो। तर परमप्रभुले म र मेरो परिवारलाई यो नयाँ भूमि दिने प्रतिज्ञा गर्नु भयो। परमप्रभु आफैले तिमीलाई लिएर जानका लागि एकजना स्वर्गदूत पठाउनु ताकि मेरो छोरोले बेहुली रोज्न सक्छ अनि यहाँ ल्याउछ। ८तर यदि केटीले तिमीसँग आउन अस्वीकार गर्छ भने तिमी आफ्नो वचन पूरा गर्नका लागि बाध्य हुनु पर्ने छैन। “त्यहाँ मेरो छोरोलाई न लैजाऊ।”

९यसर्थ त्यो नोकरले आफ्नो हात आफ्ना मालिक अब्राहामको तिघ्रा मुनि राखेर कसम खाए।

खोज शुरू हुन्छ

१०त्यो नोकरले अब्राहामबाट दशवटा ऊँट लियो अनि ऊ त्यस ठाउँबाट हिँड्यो। नोकरले धेरै प्रकारको राम्रा-राम्रा उपहारहरू लिएर गयो। ऊ नाहोरको शहर मेसोपोटामिया गयो। ११त्यो नोकर शहर बाहिरको कूवामा गयो जहाँ साँभमा स्त्रीहरू पानी लिन घरबाट बाहिर आउँथे। त्यस नोकरले त्यहाँ ऊँटहरूलाई घुँडा टेकाएर बसायो।

१२त्यस नोकरले भने, “हे परमप्रभु! तपाईं मेरा मालिक अब्राहामको परमेश्वर हुनुहुन्छ। आज उनको छोरोको निम्ति मलाई एउटी दुलही हासिल गराई दिनु होस्। कृपा गरी मेरा मालिक अब्राहामको निम्ति यति गरिदिनु होस्। १३म यहाँ पानीको कूवाको छेउमा बस्छु अनि पानी लिनको निम्ति कन्याहरू शहरबाट आइरहेका छन्। १४म विशेष एउटा चिन्हको निम्ति हेरिरहेको छु जसद्वारा म जान्न सकू कुन चाँहि केटी इसहाकको निम्ति असल हुन सक्छे। यो एउटा विशेष चिन्ह हो: म कन्यालाई भन्नेछु ‘दया गरी पानीको गांग्री तल राख म पानी पिउन सकू।’ जब त्यस कन्याले भन्छिन, ‘लौ पानी खाऊ, म तपाईंको ऊँटलाई पनि पानी दिन्छु,’ तब मलाई यो पक्का हुन्छ त्यो कन्या इसहाकको निम्ति योग्य छे। यदि यस्तो भयो भने तपाईंले प्रमाणित गराई दिनु हुन्छ त्यो कन्या इसहाकको निम्ति योग्य हुन्छे

अनि म पनि यो सम्झनेछु तपाईंले मेरा मालिक अब्राहामको निम्ति दया गर्नु भयो।”

एउटी दुलही पाइयो

१५तब नोकरको प्रार्थना शेष हुनअघि नै रिबेका नाउँ भएकी एउटी कन्या त्यहाँ आई। रिबेका बतूएलकी छोरी थिइ। बतूएल अब्राहामको भाइ नाहोर अनि मिल्काको छोरो थियो। रिबेका आफ्नो काँधमा पानीको गाग्रो लिएर कूवामा आएकी थिइन। १६तिनी अत्यन्तै सुन्दरी तरुणी थिइन जो सँग कुनै मानिस सुतेका थिएनन्। तिनी आफ्नो गाग्रोमा पानी भर्न कूवाको नजिक आइन्। १७तब त्यो नोकर त्यस केटी भएकोमा दगुरे पुग्यो अनि भने, “दया गरी तिम्रो गाग्रोबाट मलाई पानी पिउन देऊ।”

१८रिबेकाले तुरन्तै काँधबाट गाग्रो तल राखेर उसलाई पानी पिउन दिइ। उनले भनी, “महाशय, पानी पिउनुहोस्।” उनले त्यस नोकरलाई केही पानी पिउन दिइ शेष मात्र गरेकी थिइ। १९उनले भनी हालीन, “म तपाईंको ऊँटहरूको निम्ति पनि केही पानी दिन्छु।” २०त्यसपछि रिबेकाले गाग्रोमा रहेको पानी सबै ऊँटहरूको निम्ति पिउन राखिएको द्रोणिकामा खन्याई। तब ऊ पानी ल्याउनु कूवामा गई अनि सबै ऊँटहरूलाई पानी खुवाई।

२१त्यस नोकरले रिबेकालाई राम्ररी हेर्यो। त्यो निश्चित हुन चाहन्थ्यो परमप्रभुले उसको प्रार्थना सुन्नुभयो र उसलाई उत्तर दिनु भयो अनि उसको यात्रा सफल पारिदिनु भयो। २२ऊँटहरूले पानी खाईसके पछि उनले रिबेकालाई आधा शेकेल तौलको सुनको एउटा नत्थी र दश शेकेल तौलको सुनको दुइवटा बालाहरू पनि दियो। २३त्यस नोकरले उसलाई सोध्यो, “तिम्रा पिता को हुनुहुन्छ? अनि के उहाँको घरमा मेरो दललाई बास बस्ने ठाउँ छ?”

२४रिबेकाले उत्तर दिइ, “मेरा बुबा बतूएल हुनुहुन्छ। उहाँ मिल्का र नाहोरका छोरा हुनुहुन्छ। तपाईंका ऊँटहरूको निम्ति पराल र तपाईंको निम्ति बास बस्ने ठाउँ छ।” २५उनले फेरि भनिन्, “हजुर हामीसँग पराल र चारो दुवै अनि तपाईंहरूको लागि सुत्न एउटा कोठा पनि छ।”

२६त्यो नोकर निहुरियो अनि परमप्रभुको उपासना गर्‍यो। २७त्यसले भने, परमप्रभु मेरा मालिकका परमेश्वर, तपाईं धन्य हुनुहुन्छ। परमप्रभु मेरा मालिकको निम्ति दयालु तथा विश्वस्त हुनु भएको छ। मेरा मालिकको छोरोको निम्ति योग्य केटी भएकोले मलाई परमप्रभुले डोखाएर ल्याउनु भयो।”

२८तब रिबेका दगुरे गई अनि आफ्नो परिवारलाई यो विषय वृत्तान्त बताई। २९रिबेकाको दाज्यू थियो। उसको नाउँ लाबान थियो। रिबेकाले त्यस मानिसले भनेको सबै कुरा सुनाई। ३०लाबानले उनले भनेको

सुनिरहेको थियो अनि जब उनले रिबेकाको नाकमा सुनको नत्थ र हातमा बालाहरू देख्यो ऊ कूवामा दगुर्दै गए। अनि त्यहाँ कूवामा त्यो मानिस आफ्नो ऊँटहरूको नजिक उभिरहेको थियो।

३१लाबानले भने, “महाशय, तपाईं यहाँ बाहिर नउभिरहोस, तपाईंलाई हाम्रो घरमा स्वागत छ। विश्राम गर्न मैले तपाईंको निम्ति एउटा कोठा र ऊँटहरूलाई बस्ने ठाउँ ठीक पारेकोछु।”

३२यसर्थ अब्राहामको सेवक लबनानको घरभित्र गए अनि ऊँटहरूबाट भारी भार्न सगायो। उसले ऊँटहरूका लागि पराल ल्यायो। उनले पानी पनि तयार राख्यो ताकि सेवक अनि मानिसहरू जो उनीसँग थिए आफ्नो गोडा धुन सकुन। ३३लाबानले त्यस नोकरलाई खानु पनि दियो तर उनले खानु मानेन र भने, “म यहाँ किन आएको हुँ, जबसम्म म त्यो बताउँदिन, म खाने छैन।”

यसकारण लाबानले भने, “तब हामीलाई भन्नुहोस्, किन आउनु भएको हो?”

रिबेकाको विषयमा कुरकानी

३४त्यस नोकरले भने, “म अब्राहामको एकजना नोकर हुँ। ३५परमप्रभुले मेरा मालिकलाई धेरै आशीर्वाद दिनुभएको छ। मेरा मालिक महान मानिस हुनु भएकोछ। परमप्रभुले अब्राहामलाई धेरै बगाल बाखाहरू र धेरै बथान गाई-वस्तु दिनु भएकोछ। अब्राहामको धेरै धेरै ऊँटहरू र गधाहरू छन् दास-दासी र सुन-चाँदीहरू पनि निकै नै छन्। ३६सारा मेरा मालिक अब्राहामकी पत्नी थिइन अनि तिनले वृद्धावस्थामा एउटा छोरो जन्माइन र मेरा मालिकले उनीसँग भएका प्रत्येक चीज आफ्नो छोरोलाई दिएका छन्। ३७मेरा मालिकले मलाई एउटा शपथ गर्न कर लाउनु भयो। मेरो मालिकले मलाई भन्नुभयो, ‘तिमीले मेरो छोरोलाई कनानी केटी विवाह गर्न नदिनु। हामी यद्यपि तिनीहरूकै माभ्रमा बस्छौं तर म छोरोले कनानी केटी विवाह नगरोस भन्ने चाहन्छु। ३८यसर्थ तिमी मेरो आफ्नो पिताको भूमिमा जानेछौं र हाम्रो सन्तान भित्रबाट उसको निम्ति एउटी कन्या केटी रोजेर ल्याउने छौं।’ ३९मैले मालिकलाई भने, ‘हुन सक्छ कन्या मसित यो देशमा नआउलीन।’ ४०तर मेरा मालिकले मलाई भन्नुभयो, ‘म परमप्रभुको सेवा गर्छु, अनि परमप्रभुले आफ्नो स्वर्गदूत तैसित पठाउनु हुन्छ अनि तलाई सहायता गर्नु हुन्छ। मेरो मानिसहरूबीच नै तैले मेरो छोरोको निम्ति एउटी दुलही पाउनेछस्। ४१तर मेरो पिताको देशमा मेरा मानिसहरूले यदि मेरो छोरोको निम्ति दुलही दिन अस्वीकार गरे भने तँ यो शपथबाट मुक्त हुनेछस्।’

४२“आज मैले यो कूवामा आएर परमप्रभुसित बिन्ती गरें ‘हे परमप्रभु, मेरा मालिकका परमेश्वर, दया गरी मेरो यो यात्रा सफल तुल्याइदिनु होस्। ४३म यहाँ यस

कूवा नजिक उभिएर पानी भर्न आउने केटीलाई पखिनेछु। तब म भन्नेछु, “मलाई तपाईंको गाग्रोबाट पानी पिउन दिनु होस्।” ४४योग्य केटीले विशेष प्रकारले उत्तर दिनछे। उनले भन्छे, “यो पानी पिउनु होस-अनि म तपाईंका ऊँटलाई पनि पानी दिन्छु।” त्यस प्रकारले म चाल पाउनेछु परमप्रभुले मेरा मालिकको छोरोको निम्ति रोज्नु भएको दुलही यही केटी हुनु पर्छ।”

४५“मेरो प्रार्थना शेष हुनु अघि अचम्म हेर; रेबेका कूवामा पानी भर्न आइन्। कूवामा पानी भर्न आउँदा उनको काँधमा एउटा गाग्री थियो। मैले उनलाई अलिकति पानी मागें। ४६उनले भट्टै आफ्नो काँधबाट गाग्री तल भासिन अनि मलाई पानी दिइन्। तब उसले भनिन्, ‘यो पिउनु होस् अनि तपाईंका ऊँटहरूको निम्ति केही अरु पनि पानी दिइ।’ ४७त्यसपछि मैले उनलाई सोधें, ‘तिम्रा बाबु को हुन्?’ तिनले भनिन्, ‘मेरा बाबु बतूल हुन्, मिल्का र नाहोरका छोरा।’ तब मैले उनलाई नत्थी र पाखुरामा लाउने बालाहरू दिएँ। ४८मैले मेरो शिर भुकाएर परमप्रभुलाई धन्यवाद चढाएँ, मैले परमप्रभु मेरा मालिकका परमेश्वरलाई धन्यवाद दिएँ। मलाई सोभै मेरा मालिकको भाइकी नातिनीकोमा पुस्वाइदिनु भएकोमा मैले परमप्रभुलाई धन्यवाद दिएँ। ४९अब भन्नु होस, के तपाईं मेरा मालिकप्रति कृपालु अनि विश्वासी भई उनका छोरोलाई तपाईंकी छोरी दिनु हुन्छ? अथवा उसलाई तपाईंकी छोरी दिनु हुन्छ? भन्नु होस मलाई त्यसपछि मैले के गर्नु पर्छ म बुझ्नेछु।”

५०त्यसपछि लाबान र बतूलले उत्तर दिए, “हामीले थाहा पायौं यो सब परमप्रभुबाट नै भइरहेकोछ, यसर्थ यसकुरालाई बदली गर्ने विषयमा हामी केही पनि भन्न सक्तैनौं। ५१रिबेका यहाँ छे, यसलाई लिएर जाऊ। उनले तिम्रा मालिकका छोरोसित विवाह गरोस्। परमप्रभु यही चाहनु हुँदोरहेछ।”

५२जब अब्राहामको नोकरले त्यो सुन्यो ऊ परमप्रभुअघि भूँइमा निहुरियो। ५३त्यसपछि उनले ल्याएका उपहारहरू रिबेकालाई दियो। उनले राम्रो लुगाहरू र सुन चाँदीका गहनाहरू दियो। उनले रिबेकाको आमा र दाज्यूलाई पनि बहुमूल्य उपहार दियो। ५४त्यसपछि त्यो नोकर र ऊसँगै पुगेको मानिसले खाइपिइ गरेर त्यहाँ रात बिताए। बिहान मात्र चाँडै उठेर तिनीहरूले भने, “अब हामी मालिककहाँ जानै पर्छ।”

५५रिबेकाकी आमा र दाज्यूले भने, “रिबेका हामीसितै केही समयको निम्ति बसोस। हामीसित त्यो दश दिनसम्म बसोस् र त्यसपछि जान सक्छे।”

५६तर नोकरले तिनीहरूलाई भने, “मलाई पर्खनु नलाउनु होला। परमप्रभुले मेरो यात्रा सफल पार्नु भएकोछ। मलाई मेरा मालिककहाँ फर्केर जानु दिनुहोस्।”

५७रिबेकाको दाज्यू र आमाले भने, “हामी रिबेकालाई बोलाउनेछौं र उनले के गर्न चाहन्छे सोध्नेछौं।”

५८ तिनीहरूले रिबेकालाई बोलाएर भने, “के तँ यी मानिसहरूसँगै अहिले नै जान चाहन्छेस्?”

रिबेकाले भनिन्, “अँ, म जानेछु।”

५९ यसकारण तिनीहरूले रिबेकालाई अब्राहामको नोकर अनि उसका साथीहरूसित जान दिए। रिबेकाकी सहेली पनि उसैसँग लागीन। ६० जब तिनीहरू जानु तत्पर भए तब तिनीहरूले भने,

“ए हाम्री बहिनी, तिमी हजारौं हजार जनको जननी बन, र तिम्रो सन्तानले शत्रुहरूलाई हराओस्, अनि तिनीहरूको शहरहरू कब्जा गरुन्।”

६१ त्यसपछि रिबेका र उसको सहेलीहरू ऊँटमा चढेर अघि लागे अनि अब्राहामको नोकर र उसको साथीहरू तिनीहरूको पछि लागे। यसरी त्यो नोकरले रिबेकालाई आफूसँगै लिएर घर फर्कने यात्रा शुरु गरे।

६२ त्यस बेला इसहाकले बेर-लहै-रोई छोडेर नेगेवमा बस्न शुरु गरेको थियो। ६३ एक साँभ इसहाक मैदानमा घूमि रहेको थियो। इसहाकले आँखा उठाएर हेर्यो अनि धेरै टाढोमा ऊँटहरू आउँदै गरेको देख्यो।

६४ रिबेकाले नजर घुमाई अनि इसहाकलाई देखी। तब तिनी ऊँटबाट ओर्लिन। ६५ उनले नोकरलाई सोधी, “हामीहरूसित भेट गर्न त्यहाँ मैदानमा घूमिरहने जवान केटो को हो?”

त्यो नोकरले भने, “यो मेरो मालिकको छोरो हो।” यति सुनेपछि रिबेकाले आफ्नो अनुहार छोपिन्।

६६ जुन कुराहरू भएका थिए नोकरले इसहाकलाई सबै वृत्तान्त बतायो। ६७ तब इसहाकले केटीलाई आफ्नो आमाको पालमा लग्यो। त्यही दिन इसहाकले रिबेकालाई विवाह गर्‍यो। ऊ रिबेकालाई अत्यन्तै प्रेम गर्‍थ्यो। यसकारण आफ्नी आमाको मृत्यु पछि उनले धेरै सान्त्वना पायो।

अब्राहामको परिवार

२५ अब्राहामले फेरि विवाह गरे अनि तिनकी नयाँ पत्नीको नाउँ कतुरा थियो। १ कतुराले जिम्नान, योक्षान, मदान, मिद्यान यिशबाक र शूहललाई जन्माइन। २ योक्षान, शबा अनि ददानका बुबा थिए। ददानका सन्तानहरू, अशशूरी, लतूशी अनि लऊम्मी हुन। ३ एपा, एपेर, हनोक अबीदा अनि एल्दा मिद्यानका छोराहरू थिए। अब्राहाम र कतुराको विवाहबाट यी नानीहरू भए। ४-६ अब्राहामको मृत्यु हुनु अघि नै आफ्नो नोकरनीहरूका छोराहरूलाई केही उपहारहरू दिए अनि तिनीहरूलाई पूर्वतिर पठाइदिए। तिनीहरूलाई इसहाकदेखि टाढा पठाइदिए। त्यसपछि आफूसँग जे जति थियो अब्राहामले इसहाकलाई दिए।

७ अब्राहाम एक सय पचहत्तर वर्षसम्म स्वस्थ थिए। ८ त्यसपछि तिनी दुर्बल भए अनि मरे। तिनी धेरै वर्षसम्म आनन्दपूर्वक बाँचे। तिनलाई तिनका पुर्खाहरूसितै

गाडियो। ९ तिनका छोराहरू इसहाक अनि इश्माएलले तिनलाई मक्पेलाको ओडारमा गाडे। यो ओडार सोअरको छोरो एप्रोनको खेतमा थियो। यो मक्पेको पूर्वमा थियो। १० यो त्यही ओडार थियो जुन अब्राहामले हित्ती मानिसहरूबाट किनेका थिए। अब्राहाम र तिनकी पत्नी सारालाई त्यही ओडारमा गाडे। ११ अब्राहामको मृत्यु भएपछि परमेश्वरले इसहाकलाई आशीर्वाद दिनुभयो अनि तिनी बेर-लहै-रोईमा बसिरहे।

१२ इश्माएलको परिवारको सूची यही हो। इश्माएल अब्राहाम र हागारको छोरो थिए। हागार साराकी मिश्र देशी कमारी थिइन् १३ इश्माएलका छोराहरूको नाउँ यस प्रकार थियो। पहिलो छोरो नबायोत थियो। त्यसपछि जन्मनेहरू सूची अनुसार केदार, अबदेल, मिब्साम, १४ मिशमा, दुमा, मस्सा, १५ हदद, तेमा, यतूर, नपीश अनि केदमा थिए। १६ तिनीहरूको पर्खालभित्र र बाहिरको सम्भौता अनुसार यिनीहरू इस्त्राएलका छोराहरू थिए। १७ इश्माएल एक सय सैंतीस वर्षसम्म बाँचे। त्यसपछि उनको मृत्यु भयो। अनि उनलाई उनका आफन्तहरू गाडेको ठाउँमा गाडियो। १८ इश्माएलका सन्तानहरू समस्त मरुभूमिको इलाकामा बसे। यिनीहरूको इलाका हवीलादेखि शूरको नजिक मिश्रको सीमा र यसको पनि अघि अशशूरको किनारसम्म थियो। तिनीहरू घुमी हिँडे अनि आफ्नो दज्यू-भाइ, सन्तानहरू र भूमिमाथि आक्रमण गरिरहे।

इसहाकको परिवार

१९ इसहाक अब्राहामको छोरो थियो र यो तिनको वृत्तान्त कथा हो। २० जब इसहाक चालीस वर्षका भए उनले रिबेका नाउँकी कन्यासित विवाह गरे। रिबेका पढन-आराम भनिने ठाउँकी थिइन् अनि अरामी बतूएलकी छोरी र अरामी लाबानकी बहिनी थिइन्। २१ इसहाककी पत्नी रिबेका बाँधी थिई। यसर्थ इसहाकले आफ्नी पत्नीका निम्ति परमप्रभुसित प्रार्थना गरे। परमप्रभुले तिनको प्रार्थना सुन्नु भयो अनि रिबेका गर्भवती भइन्।

२२ जब रिबेका गर्भवती भएकी भइन्, उनले आफ्नो गर्भमा भएको शिशुबाट अत्यन्तै कष्ट सहनु पर्यो। उनको गर्भमा भएको शिशुहरू गर्भभित्रै आपसमा एका-अर्कामा लडाईँ गर्थे। रिबेकाले परमप्रभुसित प्रार्थना गरिन् अनि भनिन्, “मसित यस्तो किन भइरहेकोछ?” २३ परमप्रभुले उनलाई भन्नुभयो, “तिम्रो कोखमा दुइवटा राष्ट्रहरू छन्। दुइवटा राष्ट्रका राजाहरू तिमीबाट जन्मनेछन् र तिनीहरू छुट्टिनेछन्। एउटा छोरो अर्को छोरोभन्दा शक्तिशाली हुनेछ अनि जेठाले कान्छाको सेवा गर्नेछ।” २४ अनि जब समय पूरा भयो त रिबेकाले जुमल्याहा छोरा जन्माइन। २५ पहिलो छोरो रातो वर्णको थियो अनि उसको छाला भुत्ताले बनिएको लुगा जस्तो थियो।

यसर्थ उसको नाउँ एसाव राखियो। २६जब दोस्तो छोरो जन्म्यो। उनले पहिलो छोरो एसावको कुर्कुच्चा बलियोसित समातेको थियो। यसैले उसको नाउँ याकूब राखियो। एसाव र याकूब जन्मदा इसहाक साठी वर्ष पुगेका थिए।

२७केटाहरू हलहली बढे। एसाव एकजना सिपालु शिकारी भयो अनि ऊ मैदानतिरै बस्न मन पराउँथ्यो। तर याकूब शान्त स्वभावको थियो अनि पाल भित्रै बस्थ्यो। २८इसहाकले एसावलाई मन पराउँथिए अनि उनले मारेको जनवारहरूको मासु खान रुचाउँथिए। तर रिबेकाले याकूबलाई माया गर्थीन्।

२९एकदिन एसाव शिकारबाट थाकेर भोकले हुनु भएर फर्केर आयो। याकूब एक भाँडा सिमी उसिनिरहेको थियो। ३०यसर्थ एसावले याकूबलाई भने, “म भोकले दुर्बल भइरहेकोछु। मलाई त्यो केही रातो सिमी खान देऊ। (यही कारणले मानिसहरूले उसलाई एदोम भन्ने गर्द थिए।)

३१तर याकूबले उनलाई भने, “पहिला तिमीले मलाई जेठा छोराको जन्म अधिकार बेच्नु पर्छ।”

३२एसावले भने, “म भोकले मर्न आँटिकोछु। यदि म मरँ भने मेरो बाबुको सबै सम्पत्तिले पनि केही सहायता गर्न सक्न। यसर्थ मँ मेरो अंश दिइहाल्छु।”

३३तर याकूबले भने, “पहिले मलाई वचन दे तँले मलाई त्यो दिन्छस।” यसकारण एसावले याकूबलाई वचन दियो। एसावले आफ्नो बाबुको सम्पत्तिको आफ्नो ज्येष्ठ-अधिकार याकूबलाई बेचि दियो। ३४तब याकूबले एसावलाई रोटी र भोजन दियो। एसावले खायो, र हिड्यो। यस प्रकारले एसावले यो देखायो आफू पहिलो छोरो भएकोमा उसलाई आफ्नो ज्येष्ठ-अधिकारको कुनै पर्वाह छैन।

इसहाकले अबीमेलेकसित भूटो कुरा गर्छन्

२६ एकपल्ट त्यहाँ अनिकाल भयो। यो अनिकाल पनि तस्तै प्रकारको थियो जुन अब्राहामको समयमा भएको थियो। यसर्थ इसहाक गगर शहरमा पलिशती राजा अबीमेलेककहाँ गए। २परमप्रभुले इसहाकसित कुरा गर्नु भयो। उहाँले इसहाकलाई भन्नुभयो, “मिश्र देश नजाऊ, त्यस ठाउँमा जाऊ जुन म तिमीलाई देखाउनेछु। स्वही देशमा बस तब म तलाई सहायता गर्नेछु। म तलाई आशिर्वाद दिनेछु। तेरो परिवार र तलाई यो सबै देश दिनेछु। म त्यही गर्नेछु जुन मैले तेरो बाबु अब्राहामलाई वचन दिएको थिएँ। ४म तेरो परिवारलाई आकाशका ताराहरू जस्तै बनाउनेछु। अनि यी सबै भूमिहरू तेरो परिवारहरूलाई दिनेछु? पृथ्वीका सबै राष्ट्रहरूले तेरा सन्तानहरूद्वारा आशीर्वाद पाउँनेछन्। ५म यस्तो यसैले गरिरहेकोछु किनभने तेरो बाबु अब्राहामले मेरो आज्ञा पालन गरे अनि मैले जे जे भने

ती सब गरे। अब्राहामले मेरो आज्ञा, मेरो विधिहरू र मेरो नियमहरूको पालन गरे।”

६इसहाक गगरमै बसे। ७इसहाककी पत्नी रिबेका अत्यन्तै सुन्दरी थिइन। त्यस ठाउँका मानिसहरूले इसहाकलाई रिबेकाको विषयमा सोधे। इसहाकले भने, “यो मेरो बहिनी हो।” इसहाकले रिबेकालाई आफ्नो पत्नी हो भन्न डरायो। इसहाक रिबेकालाई पाउँनुको निम्ति मानिसहरूले उसलाई मार्न सक्छन् भनेर डराउँथ्यो।

८जब इसहाक त्यहाँ धेरै दिनसम्म बसे तब एक दिन अबीमेलेकले आफ्नो भ्यालबाट हेरे अनि इसहाक रिबेकासित जिस्की रहेको देखे। ९अबीमेलेकले इसहाकलाई बोलाए अनि भने, “यो आइमाई तेरी पत्नी रहेछ, तर तँले हामीलाई किन तेरो बहिनी हो भनेर भनिस?”

इसहाकले उसलाई भने, “म डराएँ कतै तिमीले उसलाई आफ्नो बनाउनुको निम्ति मलाई मारिन्छौ।”

१०अबीमेलेकले भने, “तिमीले हाम्रो निम्ति नराम्रो काम गराउँ। हाम्रा कोही पनि मानिस तिमी पत्नीसित सुत्न सक्थ्यो। तब त्यो मानिस ठूलो पापको दोषी हुने थियो।”

११तब अबीमेलेकले सबै मानिसहरूलाई चेतावनी दिए अनि भने, “तिनीहरूले त्यस मानिस र तिनकी पत्नीलाई नोक्सान नपुर्खानु। यदि कसैले तिनीहरूलाई नोक्सान पुर्खाउँछ भने उसलाई निश्चय नै मारिनेछ।”

इसहाक धनी बनिन्छन्

१२इसहाकले त्यस भूमिमा खेती गरे अनि त्यस वर्ष धेरै नै फसल उब्जाए। परमप्रभुले उसलाई धेरै आशिष दिनु भयो। १३इसहाक धनी भए। उनले त्यस बेलासम्म सम्पत्ति बटुली बसे जब सम्म उसँग धेरैभन्दा धेरै सम्पत्ति भएन। १४ऊसित धेरै बगाल अनि हूल गाई बस्तुहरू थिए। कमारा-कमारीहरू पनि उनकोमा धेरै नै थिए। सबै पलिशतीहरू ऊ सँग आरीस गर्थे। १५यसैले धेरै वर्ष अघि इसहाकका बाबु अब्राहाम र तिनका नोकरहरूले बनाएका कूवाहरू पलिशतीहरूले ध्वंश पारिदिए। पलिशतीहरूले कूवाहरूमा मैला हालेर भरिदिए। १६अनि अबीमेलेकले इसहाकलाई भने, “हाम्रो देश छोडी देऊ। तिमी हामी भन्दा धेरै शक्तिशाली भएकाछौ।”

१७यसर्थ इसहाकले त्यो भूमि छोडिदिए अनि गगरको उपत्यकामा बसे। १८त्यस समयभन्दा धेरै अघि अब्राहामले धेरै कूवाहरू खनाएका थिए। जब अब्राहामको मृत्यु भयो, पलिशतीहरूले सबै कूवाहरूमा माटो हालेर पुरिदिए। यसर्थ इसहाक त्यहाँ गएर फेरि ती कूवाहरू खानाए अनि उनका बाबु अब्राहामले जे जे नाउँ ती कूवाहरूको राखेका थिए ती नै नाउँ राखे। १९इसहाकका नोकरहरूले पनि त्यो सानो नदीको नजिक एउटा कूवा खने। त्यस कूवाबाट पानीको एउटा मूल बग्न थाल्यो। २०तर जो

मानिसहरूले गरार बेसीमा भेडा चराउँथे, तिनीहरूले इसहाकका गोठालासित भगडा गरे। तिनीहरूले भने, “यो पानी हाम्रो हो।” यसर्थ इसहाकले त्यस कूवाको नाउँ एसेक राखे। उनले त्यस कूवाको नाउँ त्यस कारण राखे किनभने त्यही जग्गामा ऊसित ती मानिसहरूले भगडा गरेका थिए।

२१त्यसपछि इसहाकका नोकरहरूले अभ अर्को एक कूवा खने। त्यस जग्गाका मानिसहरूले पनि त्यस कूवाको निम्ति भगडा गरे। यसर्थ इसहाकले त्यस कूवाको नाउँ पनि सित्ना राखे।

२२इसहाक त्यहाँबाट गए अनि फेरि अर्को कूवा खनाए। तर त्यहाँ कूवाको विषयमा कोही पनि भगडा गर्न आएनन्। यसर्थ इसहाकले त्यस कूवाको नाउँ रहोबोत राखे। इसहाकले भने, “अहिले परमप्रभुले हाम्रो निम्ति स्थान पाउनु भएछ।” हामी अघि बढ्नेछौं अनि सफल हुनेछौं।”

२३त्यस भूमिबाट इसहाक बेशेबा गए। २४त्यस रात परमप्रभुले इसहाकसित कुरा गर्नु भयो। परमप्रभुले भन्नुभयो, “म तेरो बाबु अब्राहामका परमेश्वर हुँ। नडरा, म तँसित छु र म तलाई आशीर्वाद दिनेछु। मेरो दास अब्राहामको कारणले म तेरो परिवारलाई विशाल बनाउनेछु।” २५यसर्थ त्यस ठाउँमा इसहाकले एउटा वेदी बनाए अनि परमप्रभुको आराधना गरे। इसहाकले त्यहाँ एउटा पाल अनि त्यहाँ उसका नोकरहरूलाई एउटा कूवा पनि खनाए।

२६अबीमेलेक इसहाकलाई भेट्न गरारबाट आए। तिनीसँग आफ्नो सल्लाहकार अहुज्जत र सैन्य सेनापनि पीकोललाई पनि ल्याएको थिए।

२७इसहाकले सोध्यो, “तिमी मलाई भेट्न किन आयौ? तिमी त मसित मैत्री सम्बन्ध राख्दैन थियौ। तिमीले मलाई आफ्नो देश त्याग्नु पनि बाध्य गराएको थियौ।”

२८उसले उत्तर दियो, “अब हामीले बुभन्यौ परमप्रभु तिमीसित हुनुहुन्छ। हामी चाहन्छौ तिमीसित हाम्रो एउटा सम्भोगिता होस्। हामी चाहन्छौ तिमीले हामीलाई एउटा वचन देऊ। २९हामीले तिमीलाई कुनै नोक्सान गरेका थिएनौ र अब तिमीले वचन दिनु पर्छ तिमीले पनि हाम्रो केही नोक्सान गर्ने छैनौ। हामीले तिमीलाई पठाउँ तर हामीले शान्तिसितै पठाउँ। अब यो निश्चित छ परमप्रभुले तिमीलाई आशीर्वाद दिनु भएको छ।”

३०त्यसकारण इसहाकले तिनीहरूलाई उद्युय-भोज दिए। तिनीहरू सबैले खाए अनि पिए। ३१अर्को दिन बिहान तिनीहरू प्रत्येक मानिसले कसम खाए अनि त्यसपछि इसहाकले तिनीहरूलाई शान्तिसित विदा दिए अनि तिनीहरू पनि सकुशल फर्के।

३२त्यसदिन इसहाकका नोकरहरू आए तिनीहरूले खनेको कूवाहरूको विषयमा बताए। नोकरहरूले भने,

“हामीहरूले ती कूवाहरूबाट पानी पियौ।” ३३यसकारण इसहाकले त्यसको नाउँ शिबा राखे र अहिले पनि त्यस शहरको नाउँ बेशेबा भनिन्छ।

एसाव र उनका पत्नीहरू

३४जब एसाव चालीस वर्ष पुगे उनले हिती स्त्रीहरूसित विवाह गरे। एक जना बेरीकी छोरी यहूदीत थिइन् अर्का एलोनकी छोरी बासमत थिइन्। ३५यी विवाहले इसहाक अनि रिबेकाको मन दुःखले भरिदियो।

पैतृकधनखी समस्या

२७ इसहाक बूढा भइसकेका थिए र उनका आँखा यति कमजोर भएका थिए उनले राम्ररी देख्न सक्तैन थिए। एक दिन आफ्नो जेठा छोरा एसावलाई बोलाए भने, “हे मेरो छोरा।”

एसावले उत्तर दिए, “भन्नु होस, बाबु।”

२इसहाकले भने, “हेर, म बूढा भइसकेकोछु। हुन् सक्छ अब म चाँडै मर्नेछु। ३अब तँ मेरो निम्ति धनु काँड लिएर शिकार खेल्न जा र एउटा जनावर मारेर। ४मेरो निम्ति स्वादिष्ट भोजन बनाएर मलाई दे, म खान्छु। तब म मर्नुभन्दा पहिले तलाई आशीर्वाद दिन्छु।” ५यसर्थ एसाव शिकार खेल्न गए।

याकूबले चलाखी गर्छ

जति बेला इसहाकले एसावसँग ती कुराहरू गरे रिबेकाले सुनिरहेकी थिइ। रिबेकाले आफ्नो छोरो याकूबलाई भनिन्, “सुन! तेरो बाबु र दाज्यू कुरा गरिहेको मैले सुनेँ। १तेरो बाबुले भने, ‘मेरो निम्ति एउटा जनावर मार। मेरो निम्ति भोजन बना र म खान्छु। त्यसपछि म मर्नुभन्दा पहिले तलाई आशीर्वाद दिनेछु।’ यसर्थ मेरा कुरा सुन छोरो, र म जसो भन्छु त्यसै गर। २आफ्ना बाखाहरू भएको ठाउँमा जा र दुइवटा मजाका बाखाहरू लिएर आइज। म तिनीहरूबाट यस्तो स्वादिष्ट भोजन तयार पार्नेछु जस्तो तेरो बाबुले मन पराउँछन्। ३त्यसपछि तैले तेरो बाबुलाई भोजन पुऱ्याउन र उनको मृत्युअघि तलाई आशीर्वाद दिनेछन्।”

४तर याकूबले आफ्नी आमालाई भने, “मेरा दाज्यू रौ नै रौ भएको मानिस हुन् म तिनी जस्तो रौ नै रौ भएको मानिस होइन। ५यदि मेरा बुबा मलाई छुनु हुन्छ, तब उनीले थाह पाउनेछन्, म एसाव होइन। उनले मलाई आशिर्वाद दिने छैनन्। किनभने मैले उनीसँग हिँड्ने प्रयत्न गरेँ।”

६यसर्थ रिबेकाले उसलाई भनिन्, “यदि केही भ्रमेला उब्जेको खण्डमा म त्यसको दोष स्वीकार्नेछु। मैले भनेको मान अनि गएर दुइवटा छिपिएका बाखाहरू लिएर आइज।”

१४यसर्थ याकूब बाहिर गए अनि दुइवटा बाखाहरू समाते अनि आमाकहाँ ल्याए। उनकी आमाले मासुको उसका बुबाले मन पराउने तरकारी पकाइन। १५त्यसपछि रिबेकाले उसको जेठा छोरोले लगाउन मन पराउने पोशक ल्याईन। उनले आफ्नो कान्छो छोरो याकूबलाई त्यो पशोक लगाउन दिईन। १६रिबेकाले बाखाको पाठाका छलाहरू याकूबको गाला अनि हातमा बाँधिदिई। १७तब उनले याकूबलाई आफूले पकाएको स्वादिष्ट भोजन अनि पोलेको रोटी दिईन।

१८याकूबले आफ्नो बाबुको नजिक गए भने, “बुबा।”

अनि उसको बाबुले सोधे, “के छोरो, तँ को होस्?”

१९याकूबले आफ्नो बुबालाई भने, “म तपाईंको जेठो छोरो एसाव हुँ। तपाईंले जे भन्नुभयो मैले त्यही गरें। अब उठनुहोस् अनि मैले शिकार गरी मारेको मृगको मासुको स्वाद चाख्नु होस् ताकि तपाईंले मलाई आशिष दिनुहुन्छ।”

२०तर इसहाकले आफ्नो छोरालाई भने, “तैले यति चाँडो शिकार खेली कसरी जनावरहरू मारिस्?”

याकूबले भने, “किनभने परमप्रभु परमेश्वरले मलाई भट्टै नै शिकार फेला पारिदिनु भयो।”

२१तब इसहाकले याकूबलाई भने, “मेरो छोरो, मेरो छेऊमा आइज त, यदि मैले छोएँ भने म जान्न सक्छु साँच्चै तँ मेरो छोरो एसाव नै होस्।”

२२यसर्थ याकूब आफ्नो बाबु इसहाक छेऊमा गए। इसहाकले छोए अनि भने, “तेरो आवाज याकूबको जस्तो सुनिन्छ, तर तेरा पाखुराहरू रौले भरिएकोले एसाव जस्तै लाग्छ।” २३इसहाकले यो याकूब नै हो भनी चिन्न सकेनन् किनभने उसको पाखुराहरू एसावको भैं थियो। यसर्थ इसहाकले याकूबलाई आशीर्वाद दिए।

२४इसहाकले सोधे, “के तँ साँच्चै मेरो छोरो एसाव होस्?”

याकूबले उत्तर दिए, “हो, म एसाव नै हुँ।”

याकूबको निम्ति आशीर्वाद

२५तब इसहाकले भने, “मलाई खाने कुरो ल्याइदे। म त्यो खानेछु अनि तलाई आशीर्वाद दिनेछु।” याकूबले इसहाकलाई खान दिए अनि तिनले खाए। त्यसपछि याकूबले तिनलाई केही दाखरस पनि दिए अनि उनले पिए।

२६त्यसपछि इसहाकले उनलाई भने, “मेरो छोरो, मेरो नजिके आएर मलाई चुम्बन गर।” २७तब याकूबले आफ्नो बाबुको नजिक गएर चुम्बन गरे। इसहाकले तिनका लुगाहरूको गन्ध सुँघे र उनलाई आशीर्वाद दिए। इसहाकले भने,

“मेरो छोरो परमप्रभुबाट आशीर्वाद पाएको खेतको सुगन्ध भैं होस्।

२८परमप्रभुले तलाई धेरै वर्षा दिऊन जसले गर्दा तलाई धेरै अन्न र दाखरसहरू प्राप्त होस्।

२९सबै मानिसहरूले तेरो सेवा गरुन। राष्ट्र तेरो अधि भुकोस्। तँ आफ्नो दाज्यू-भाइहरूको शासक हुनेछस्। तेरी आमाका छोराहरू, तँ अधि भुक्नेछन् अनि तेरो आज्ञा पालन गर्नेछन्। प्रत्येक मानिस जसले तलाई सराप दिन्छ उसले सराप पाउँछ, अनि प्रत्येक मानिस जसले तलाई आशीर्वाद दिन्छ, उसले आशीर्वाद पाउँछ।”

एसावलाई “आशीर्वाद”

३०इसहाकले याकूबलाई आशीर्वाद दिने काम पूरा गरे। याकूबले आफ्नो बाबु इसहाकलाई छोडेर गएको मात्र थिए एसाव शिकारबाट फर्केर आए। ३१एसावले आफ्नो बुबाले मन पराउने परिकारको मासु तयार पारे अनि बुबाकहाँ ल्याए। उनले आफ्नो बुबालाई भने, “बुबा” म तपाईंको छोरो हुँ। उठनु होस अनि मृगको मासु चाख्नु होस ताकि तपाईं मलाई आशिष दिनु सक्नु हुन्छ।

३२तर इसहाकले उसलाई सोधे, “तँ को होस्?”

उनले उत्तर दिए, “म तपाईंको छोरो हुँ, एसाव। तपाईंको जेठो छोरो।”

३३तब इसहाक छक्क परेर कामे अनि भने, “त्यो को थियो जसले तँ आउनु भन्दा अधि नै मासु ल्यायो? मैले सबै खाँए अनि त्यसलाई आशीर्वाद दिएँ। अब आशीर्वाद फर्काउन अत्यन्तै ढिलो भयो।”

३४एसावले आफ्नो बाबुको कुरा सुने। तिनी अत्यन्तै क्रोधित भए अनि दुःखी भए। तिनी चिच्याए अनि बाबुलाई भने, “बुबा, तब मलाई पनि आशीर्वाद दिनुहोस्।”

३५इसहाकले भने, “तेरो भाइले मसित धृत्याई गयो। त्यो आयो अनि तैले पाउने आशीर्वाद लिएर गए।”

३६एसावले भने, “उसको नाउँ याकूब हो। यो नाउँ उसको निम्ति उपयुक्त छ। उनले मसित दुइ पल्ट चलाखी गयो। उनले मबाट जेठो छोरोको अधिकार खोस्यो अनि अहिले मैले पाउने आशीर्वाद लग्यो।” त्यसपछि एसावले भने, “मेरो निम्ति केही आशीर्वाद साँच्चै भएको छ?”

३७इसहाकले उत्तर दिए, “छैन, अब एकदमै ढिलो भयो। मैले याकूबलाई तँमाथि शासन गर्ने शक्ति दिएँ। उसका सबै दाज्यू-भाइहरू उसको नोकर हुनेछन् पनि भनै। अनि मैले उसको निम्ति धेरै अन्न फलोस् अनि दाखरस होस् भनेर आशीर्वाद दिएँ। अब तेरो निम्ति मेरोमा केही छैन।”

३८तर एसावले आफ्नो बाबुलाई आशीर्वाद मागिरह्यो। “के तपाईंसित खाली एउटै मात्र आशीर्वाद छ, बुबा? बुबा! मलाई पनि आशीर्वाद दिनुहोस्!” एसाव रुन थाले।

३६तब इसहाकले उनलाई भने, “तँ मलिलो भूमिमा बस्न पाउने छैनस्। तैले आकाशबाट शीत सम्म पनि पाउने छैनस्।

४०तैले बाँचनको निम्ति संघर्ष गर्नु पर्छ। अनि तँ आफ्नो भाइको कमारा बनिनेछस्। तर तैले स्वाधीन हुन युद्ध गर्ने छस्। तैले उसको नियन्त्रणलाई भत्काउने छस्।”

४१यस आशीर्वादको कारणले त्यसपछि एसावले याकूबलाई घृणा गर्न थाले। एसावले मनमा सोचे, “मेरा बाबु अब चाँडै मर्नु हुन्छ, अनि त्यसपछि उनको शोक गर्ने समय आउनेछ, तर त्यसपछि म उसलाई मार्नेछु।”

४२एसावको याकूबलाई मार्ने योजना रिबेकाले सुनिन्। उनले याकूबलाई बोलाइन अनि भनिन्, “सुन, तेरो दाज्यू एसावले तलाई मार्ने षड्यन्त्र रचिरहेको छ। ४३यसर्थ, छोरो, म जे भन्छु त्यही गर। मेरो दाज्यू लाबान हारानमा छ, तँ त्यहाँ जा अनि लुक। ४४त्यहाँ उसित केही समयको निम्ति बस। जब सम्म दाज्यू रिसाउन छाड्दैन त्यतिञ्जेल तँ त्यही बस। ४५केही समयपछि तेरो दाज्यूले तैले उनलाई के गरिस भुल्नेछ। त्यसपछि तलाई लिन म नोकरहरू पठाउनेछु। म एकै दिनमा दुइवटा छोराहरू हराउनु चाहदिनँ।”

४६तब रिबेकाले इसहाकलाई भनिन्, “तिम्रो छोरो एसावले हिती आइमाईहरू विवाह गरेको छ। म यी आइमाईहरूसित विरक्त भइसकेकी छु, कारण यी आइमाईहरू हाम्रा समाजका होइनन्। यदि याकूबले पनि ती आइमाईहरूबाट नै कसैसित विवाह गरे, म पनि मरिहाल्नेछु।”

याकूब पत्नीको खोजीमा

२८ इसहाकले याकूबलाई बोलाए अनि उनलाई आशीर्वाद दिए। त्यसपछि इसहाकले उनलाई आज्ञा दिए। उनले भने, “तैले कनानी आइमाईहरू विवाह गर्ने छैनस्। यसर्थ यस ठाउँलाई छोडेर पद्दन-आराममा। तेरी आमाको माइती घर जा। तेरी आमाको दाज्यू लाबान त्यहाँ बस्छन्। उनको छोरीहरू मध्ये एक जनासित विवाह गर। ३म प्रार्थना गर्छु जसले गर्दा सर्वशक्तिमान परमेश्वरले तलाई आशीर्वाद दिनु हुनेछ अनि तेरो घेरै सन्तान हुनेछन्। म प्रार्थना गर्छु तँ एउटा महान राष्ट्रको पिता हुनेछस्। ४म प्रार्थना गर्छु, परमेश्वरले अब्राहामलाई भैं तलाई अनि तेरा सन्तानलाई आशीर्वाद दिनु हुनेछ। अनि म प्रार्थना गर्छु तँ जहाँ बसेको छस् त्यही भूमि तेरो हुनेछ। परमेश्वरले अब्राहामलाई दिनु भएको भूमि त्यही हो।”

५यसर्थ इसहाकले याकूबलाई रिबेकाको दाज्यूको घरमा पठाए। यसर्थ याकूब अरामी बतूलको छोरो लाबान कहॉ गए। लाबान रिबेकाको दाज्यू थिए। रिबेका एसाव र याकूबकी आमा थिइ।

६एसावले बुभे उसका बाबु इसहाकले याकूबलाई आशीर्वाद दिए। अनि एसावले बुभे विवाह गर्नको निम्ति याकूबलाई इसहाकले पद्दन-आराम पठाए। एसावले बुभे इसहाकले याकूबलाई कनानी आइमाई विवाह नगर्नु भनी आदेश दिएका छन्। ७अनि एसावले बुभे याकूबले आमा-बाबुको कुरा मानेर पद्दन-आराम गए। ८एसावले बुभे उनका छोराहरूले कनानी आइमाईहरू विवाह गरेको मन पराउँदैनन्। ९एसावकी दुइ पत्नीहरू थिए। तर एसाव इश्माएलकहाँ गए र उनकी छोरी महालथसँग विवाह गरे। इश्माएल अब्राहामका छोरा थिए र महलथ नबायोतकी बहिनी थिइन्।

परमेश्वरको घर-बेतल

१०याकूब बर्षेबा छोडेर हारानतिर लागे। ११याकूबले आफ्नो यात्रा शुरु गर्दा घाम डुबि सकेको थियो। यसर्थ रात बिताउनको लागि याकूब एउटा ठाउँमा गए। याकूबले त्यहाँ एउटा चिहान देखे अनि सुत्नको लागि त्यसैमा आफ्नो शिर राखे। १२याकूबले सपना देखे। एउटा सिडी पृथ्वीदेखि स्वर्गलोक सम्म पुगेको थियो। याकूबले स्वर्गदूतहरू त्यस सिँडीमा तल र माथि गरिरहेको देखे। १३याकूबले स्वर्गदूतहरूलाई यस लिस्नुमा चढेको र ओर्लेको देखे। उनले परमप्रभुलाई आफ्नो छेरुमा उभिएको देखे। परमप्रभुले भन्नुभयो, “म तिम्रो बाजे अब्राहामको परमेश्वर हुँ। म इसहाकको परमेश्वर हुँ। म तिमीलाई त्यो भूमि दिनेछु जहाँ तिमी सुतिरहेका छौ। म त्यो भूमि तिमी र तिम्रा सन्तानहरूलाई दिनेछु। १४तेरा सन्तानहरू त्यति विध्न हुनेछन जति पृथ्वीमा धूलोको कण छ। तिनीहरू पूर्व, पश्चिम, उत्तर अनि दक्षिणतिर फैलिएर बस्नेछन्। पृथ्वीमा बस्ने सबै जातिले तेरा सन्तानहरूको कारण आशीर्वाद पाउनेछन्।

१५“म तेरो साथमा रहनेछु र तेरो रक्षा गर्नेछु तँ जहाँ गए पनि तलाई म यहाँ फर्काएर ल्याउनेछु। म तलाई त्यसबेलासम्म छोड्ने छैन जबसम्म तेरो सन्तानहरूलाई म दिएको प्रतिज्ञा मैले पूरा गर्दिन।”

१६तब याकूब बर्षेभर उठे अनि भने “म जान्दछु परमप्रभु यही ठाउँमा हुनुहुन्छ। तर जबसम्म म सुतेको थिइन तबसम्म मलाई थाहा थिएन परमप्रभु यहाँ हुनुहुन्छ।”

१७याकूब डराए। उनले भने, “यो एउटा दुःखदायी ठाउँ हो। यो केही पनि होइन तर अवश्य नै परमेश्वरको घर हो। यो स्वर्गको द्वार हो।”

१८अर्को दिन बिहान याकूब चाडै उठे। उनले त्यस चट्टानलाई उठाए अनि त्यसलाई एक छेरुमा खडा पारेर राखे। तब उनले त्यसमा तेल दले। यस प्रकार उनले त्यस चट्टानलाई परमेश्वरलाई स्मरण गराउने स्तम्भ बनाए। १९पहिला त्यस ठाउँको नाउँ लूज थियो तर याकूबले त्यसको नाउँ बेतल राखे।

२०तब याकूबले एउटा प्रतिज्ञा गरे। उनले भने, “यदि परमेश्वर मसँगै रहनु भयो अनि म जहाँ जान्छु त्यहाँ मेरो रक्षा गर्नु भयो भने अनि परमेश्वरले मलाई खान भोजन र लगाउन लुगाहरू दिनु भयो भने। २१यदि म आफ्नो बुबाकहाँ सुरक्षित र शान्तिसित फर्किन सकेँ, यदि परमेश्वरले यी सबै कामहरू मेरो लागि गर्नु भयो भने तब परमप्रभु मेरो परमेश्वर हुनु हुनेछ। २२त्यो ठाउँ जहाँ मैले त्यो ढुङ्गा उम्भ्याएँ परमेश्वरको पवित्र स्थान हुनेछ अनि परमेश्वरले मलाई जे दिनुहुन्छ त्यसको एक दशांश म तपाईंलाई चढाउनेछु।

याकूब राहेललाई भेट्छन्

२६ तब याकूबले आफ्नो यात्रा जारी नै राख्यो। त्यो पूर्व तिरको प्रान्तमा गए। २याकूबले हेर्‍यो अनि उनले मैदानमा एउटा कूवा देख्यो। त्यहाँ त्यो कूवाको छेउमा तीन बगाल भेडाहरू बसिरहेका थिए। ती भेडाहरूले त्यस कूवामा पानी खान्थे। त्यहाँ एउटा ठूलो ढुङ्गाले त्यो कूवालाई ढाकेको थियो। ३जब सबै भेडाहरू त्यहाँ भेला हुन्थे गोठालाहरूले त्यो कूवा माथिको ढुङ्गा पल्टाई दिन्थे। त्यसपछि सबै भेडाहरूले पानी खान्थे र फेरि ती गोठालाहरूले त्यो ढुङ्गाले कूवाँ छोपिदिन्थे।

४याकूबले त्यस गोठालाहरूलाई भने, “हे मेराभाइ हो, तिमीहरू कहाँका हो?”

तिनीहरूले उत्तर दिए, “हामी हारानका हौ।”

५फेरि याकूबले भने, “के तिमीहरूले नाहोरको लाबानलाई चिन्छौ?”

गोठालाहरूले उत्तर दिए, “अँ हामी तिनलाई चिन्छौ।”

६तब याकूबले भने, “तिनी कुशलै त होलान्?”

तिनीहरूले भने, “तिनी कुशलै छन्। अनि सबै कुराहरू राम्रै छन्। हेर, उनकी छोरी राहेल भेडाहरू लिएर आइरहेकीछिन्।”

७याकूबले भने, “हेर, अहिले दिउँसो नै छ अनि घाम डुब्नु अझै घेरै समय बाँकी नै छ। अझै, रात पर्छ भनेर तिम्रो लागि भेडाहरू जम्मा गर्ने समय भएको छैन। यसर्थ ती भेडाहरूलाई पानी खान देऊ अनि चर्न मैदानमा जान देऊ।”

८तर ती भेडा गोठालाहरूले भने, “जबसम्म सबै भेडाहरू भेला हुँदैन हामी त्यसो गर्न सक्तैनौ। भेडाहरू भेला भइसकेपछि मात्र हामी कूवाँबाट ढुङ्गा पल्टाउँछौ र भेडाहरूले पानी खान्छन्।”

९याकूब भेडा गोठालाहरूसित कुरा गरीरहेको बेला नै राहेल आफ्नो बाबुका भेडाहरू लिएर आई। (आफ्नो बाबुका भेडाहरूको हेरचाह गर्ने काम राहेलको थियो।) १०राहेल लाबानको छोरी थिइन्। रिबेका लाबानकी बहिनी अनि याकूबकी आमा थिइन्। जब याकूबले राहेललाई देख्यो, तिनी गए अनि कूवाबाट ढुङ्गा

पल्टाएर भेडाहरूलाई पानी खान दियो। ११त्यसपछि उनले राहेललाई चुम्बन गर्‍यो अनि रोयो। १२याकूबले उसलाई बतायो त्यो उसको बाबुको परिवारबाट जन्मेको हो। उनले आफूलाई रिबेकाको छोरो भनी चिनायो। यसर्थ राहेल घरतिर दौडिन् अनि आफ्नो बाबुलाई भनिन्।

१३लाबानले आफ्नी बहिनीको छोरोको विषयमा सुने। यसर्थ लाबान उसलाई भेट्न हिँड्यो। लाबानले उसलाई जोडले अँगाल्यो, चुम्नो अनि घरमा लिएर गए। याकूबले के भएको थियो सम्पूर्ण घटनाको विवरण दियो।

१४त्यसपछि लाबानले भने, “यो आश्चर्य हो! तिमी हाम्रो आफ्नै परिवारको रहेछौ।” यसकारण याकूब त्यहाँ एक महिना बस्यो।

याकूबसित लाबानको चलाखी

१५एक दिन लाबानले याकूबलाई भने, “तिमी मेरो घरमा बिना तलब काम गर्न उचित होइन कारण तिमी आफन्त हौ, तर कमारा होइनौ मैले तिमीलाई के दिनु पर्छ?”

१६लाबानकी दइवटी छोरीहरू थिए। जेठीको नाउँ लेआ अनि सानी चाँहि राहेल थिइन्।

१७लेआका आँखाहरू सुन्दर थिए तर राहेल मनमोहक र सुन्दरी थिइन्। १८याकूबले राहेललाई माया गर्दथ्यो। याकूबले लाबानलाई भने, “म सात वर्ष सम्म तपाईंको सेवा गर्छु यदि तपाईंले आफ्नी छोरी राहेलसित मेरो विवाह गर्ने अनुमति दिनु भयो भने।”

१९लाबानले भने, “अरु मानिससित विवाह गर्नुभन्दा तिमीसितै विवाह गर्नु उसको निम्ति राम्रो हुनेछ। यसर्थ मसित बस।”

२०याकूबले सात वर्षसम्म लाबानको सेवा गर्‍यो तर उनले राहेललाई अत्यन्तै माया गरेकोले सात वर्ष समय बिताउन केही गाह्रो परेन।

२१सात वर्ष सेवा गरेपछि याकूबले लाबानलाई भने, “राहेल मलाई दिनुहोस म उसलाई विवाह गर्न सकुँ। मैले तपाईंलाई गर्नु पर्ने सेवाको अवधि-शेष भयो।”

२२यसर्थ त्यस ठाउँको सबै मानिसहरूको लागि लाबानले भोज गराए अनि २३त्यस रात उनकी छोरी लेआ याकूबलाई दिए। याकूब र लेआले त्यस रात सहवास गरे। २४(लाबानले आफ्नी कमारी जिल्पालाई आफ्नी छोरी लेआकी कमारीको रूपमा दिए।) २५बिहान याकूबले चाल पायो राती ऊसित सुत्ने स्त्री लेआ थिइन्। याकूबले लाबानलाई भने, “तपाईंले मलाई किन भुक्त्याउनु भयो। मैले तपाईंको धेरै सेवा गरेँ जसले गर्दा म राहेललाई विवाह गर्न पाऊँ। तपाईंले मलाई किन भुक्त्याउनु भयो?”

२६लाबानले भने, “हाम्रो देशमा हामी जेठी छोरीको विवाह नभई सानीको विवाह हुन दिदैनौं। २७विवाह-भोजको हप्ताहभरि उसित बस अनि तब तिमीलाई राहेलसित पनि विवाह गर्ने अनुमति दिन्छु। तर तिमीले अझै सात वर्ष मेरो सेवा गर्नु पर्छ।”

२८यसर्थ याकूबले त्यसै गरे र एक हप्ता पूरा भयो। तब लाबानले आफ्नो छोरी राहेललाई पनि याकूबको पत्नीको रूपमा दिए। २९(लाबानले आफ्नी कमारी बिलहालाई आफ्नी छोरी राहेलकी कमारीको रूपमा दिए)। ३०यसर्थ याकूबले राहेलसित पनि सहवास गरे अनि उनले लेआलाई भन्दाराहेललाई बढी प्रेम गर्थे उनले लाबानको निम्ति अरु सात साल सेवा गरे।

याकूबको परिवार बढ्छ

३१परमप्रभुले जान्नु हुन्थ्यो, याकूबले राहेललाई लेआ भन्दाबेशी माया गर्थे। यसर्थ परमप्रभुले लेआलाई एउटा नानी जन्माउन सक्ने योग्य बनाउनु भयो तर राहेल बाँधी रहिन्।

३२लेआले छोरो जन्माई अनि त्यसको नाउँ रूबेन राखीन्। लेआले छोरोको नाउँ यस्तो राखी किनभने उनले भनीन्, “मेरो दुःख परमप्रभुले देख्नु भएको छ। मेरा पतिले मलाई प्रेम गर्दैनन्, यसर्थ, अब हुनु सक्छ उनले मलाई प्रेम गर्नेछन्।”

३३लेआ फेरि गर्भवती भइन् अनि अर्को छोरो जन्माई। उनले त्यस छोरोको नाउँ शिमोन राखीन्। लेआले भनीन्, “परमप्रभुले सुन्नु भयो मैले प्रेम पाइन, यसर्थ उहाँले यो छोरो दिनुभयो।”

३४लेआ फेरि गर्भवती भई र छोरो जन्माई। उनले यो छोरोको नाउँ लेवी राखी। लेआले भनी, “अब, निश्चय मेरा पतिले मलाई प्रेम गर्नेछन्। मैले तिनलाई तीनवटा छोराहरू दिएँ।”

३५त्यसपछि लेआले अझ अर्को छोरो जन्माई र उसको नाउँ यहूदा राखी। लेआले चौथो छोरोको नाउँ यहूदा राखीन् कारण उनले भनीन्, “अब म परमप्रभुको प्रशंसा गर्नेछु।” त्यसपछि लेआले नानीहरू जन्माउनु छोडी।

३० राहेलले अनुभव गरिन् उनले याकूबको निम्ति कुनै नानी जन्माउनु सकेकी थिइन। यसर्थ ऊ आफ्ना दिदीसित डही भई। यसर्थ राहेलले याकूबलाई भनी, “मलाई नानी दिनु होस् नत्र म मर्नेछु।”

३१याकूब राहेलसित साह्रै क्रोधित भयो। उनले भन्यो, “म परमेश्वर होइन। परमेश्वर नै एकजना हुनुहुन्छ जसले तिमीलाई बाँधी बनाउनु भयो।”

३२त्यसपछि राहेलले भनी, “तिमीले मेरी कमारी बिलहालाई राख्न सक्छौ। त्यससित सहवास गर्नुहोस्

अनि उनले मेरो निम्ति नानी जन्माउनेछे। तब उनले गर्दा म आमा हुन सक्छु।”

३४यसर्थ राहेलले आफ्नी कमारी बिलहा आफ्नो पतिलाई दिइ। याकूबले त्यस कमारीसित सहवास गरे। ३५बिलहा गर्भवती भइन् अनि याकूबको निम्ति एउटा छोरो जन्माई।

३६राहेलले भनी, “परमेश्वरले मेरो प्रार्थना सुन्नु भयो र उहाँले मलाई एउटा छोरो दिने निर्णय गर्नु भयो।” यसर्थ राहेलले छोरोको नाउँ दान राखीन्।

३७बिलहा फेरि गर्भवती भइन् अनि याकूबको अर्को छोरो जन्माई। ३८राहेलले भनीन्, “मैले मेरी दिदीसित साह्रै कठिन प्रतियोगिता गर्नु पर्यो अनि अन्तमा मैले उसलाई जितें।” यसर्थ उनले त्यस छोरोको नाउँ नप्तालि राखीन्।

३९लेआले थाहा पाइन, उनले नानी पाउन छोडिन्। यसर्थ उनले याकूबलाई आफ्नी नोकर्नी जिल्पा दिइन्। ४०तब जिल्पाले एउटा छोरो जन्माई। ४१लेआले भनीन्, “म भाग्यमानी हुँ।” यसर्थ उनले छोरोको नाउँ गाद राखीन्। ४२लेआकी कमारी जिल्पाले फेरि अर्को छोरो पाई। ४३लेआले भनीन्, “म एकदमै खुशी छु, अब स्त्री जातिहरूले मलाई सुखी भन्नेछन्।” यसर्थ उनले त्यस छोरोको नाउँ आशेर राखीन्।

४४गहूँको फसल काटने समयमा रूबेन खेतमा गए अनि विशेष प्रकारको फूलहरू* पायो। उसले ती फूलहरू आफ्नी आमा लेआका लागि ल्यायो। तर राहेलले लेआलाई भनी, “तिम्रो छोरोले ल्याएको केही फूलहरू मलाई देऊ।”

४५लेआले भनीन्, “तिमीले पहिले मेरा पतिलाई लगिसकेकी छौ, अब मेरो छोरोको विशेष फूलहरू लिने चेष्टा गरिरहेकी छौ।”

तर राहेलले उत्तर दिई, “यदि तिमीले मलाई तिम्रो छोरोले ल्याएको विशेष फूलहरू दियौ भने तिमी आज राती याकूबसित सुत्न सक्छौ।”

४६त्यस राती याकूब खेतबाट घरमा फर्कियो। लेआले उसलाई देखिन् अनि भेट्न गइन्। उनले भनिन्, “तपाईं आज राती मसित सुत्नु पर्छ। म तपाईंसित सुत्नु पूर्ण तयार भएकी छु। मैले मेरो छोरोले ल्याएको फूलहरू राहेललाई दिएकी छु।” यसर्थ याकूब त्यस राती लेआसित सुते।

४७तब परमेश्वरले लेआलाई फेरि गर्भवती हुन दिनु भयो, उनले पाँचौं छोरो जन्माइन्। ४८लेआले भनिन्, “परमेश्वरले मलाई इनाम दिनु भएकोछ कारण मैले

विशेष प्रकारको फूल हिब्रू भाषामा यसको अर्थ हुन्छ ‘प्रेम बिरुवा’ मानिसहरूले विश्वास गर्छन् यो बिरुवाले स्त्रीहरूलाई गर्भवती हुन सहायता गर्छन्।

मेरा पतिलाई आफनी कमारी दिएकीछु।” यसर्थ लेआले आफ्नो त्यो छोरोको नाउँ इस्साखार राखीन्।

१६लेआ फेरि गर्भवती भइन् अनि छैटौँ छोरो जन्माइन्। २०लेआले भनिन्, “परमेश्वरले मलाई एकदम अमूल्य उपहार दिनु भयो। अब निश्चय याकूबले मलाई ग्रहण गर्नेछन् कारण उनलाई मैले छवटा छोराहरू जन्माइदिएँ।” यसर्थ उनले त्यस छोरोको नाउँ जबलून राखीन्। २१पछि लेआले एउटी छोरी जन्माई अनि त्यस छोरीको नाउँ दीना राखीन्।

२२त्यसपछि परमेश्वरले राहेलको प्रार्थना सुन्नु भयो अनि राहेललाई नानीहरू जन्माउनु सम्भव गराई दिनु भयो। २३-२४राहेल गर्भवती भई अनि एउटा छोरो जन्माई। राहेलले भनिन्, “परमेश्वरले मेरो अपमान हटाइ दिनुभयो अनि मलाई एउटा छोरो दिनु भयो।” यसैकारण राहेले उसको नाउँ यूसुफ यसो भन्दै राखीन्, परमेश्वरले मलाई अर्भक अर्को छोरो दिऊन।

लाबानसित याकूबले चलाखी गर्छ

२५यूसुफ जन्मेपछि याकूबले लाबानलाई भन्यो, “अब मलाई आफ्नै घर फर्की जान दिनु होस्। २६मेरा नानीहरू र पत्नीहरू दिनु होस, तपाईंको निम्ति चौध वर्षसम्म कठोर सेवा गरेर तिनीहरूलाई पाएको हुँ। तपाईं जान्नु हुन्छ मैले तपाईंको निम्ति राम्रो सेवा गरेकोछु।”

२७लाबानले उसलाई भने, “मलाई केही भन्न देऊ। म जान्दछु तिमीले गर्दा नै परमेश्वरले मलाई आशीर्वाद दिनु भएकोछ। २८भन मैले तिमीलाई के दिनु पर्ने अनि म तिमीलाई त्यो दिनेछु।”

२९याकूबले उत्तर दियो, “तिमीलाई थाहा छ मैले तिम्रो निम्ति कठोर परिश्रम गरेकोछु। मैले हेरचाह गरेकोले तिम्रा पशुहरू पनि बढेका छन् अनि यो असल भएको छ। ३०म आउँदा तिमीसित अलिकति मात्र थियो। तर अहिले धेरै भएका छन्। मैले जे पनि गरे तपाईंको निम्ति, त्यसमा परमप्रभुले आशीर्वाद दिनु भएकोछ। अब आफ्नो निम्ति मैले केही गर्नु पर्ने समय आएको छ र मैले आफ्नो घर बनाउनु पर्छ।”

३१लाबानले सोध्यो, “तब मैले तिमीलाई के दिनु पर्ने?”

याकूबले उत्तर दियो, “तपाईंले मलाई केही दिनु पर्दैन। मैले गरेको कामको निम्ति तपाईंले मलाई ज्याला देऊ म चाहन्छु खाली यही एउटा कुरा मलाई देऊ। म फर्केर जान्छु अनि तपाईंका भेडाहरूको हेरचाह गर्नेछु। ३२तर मलाई आज तपाईंका सबै भेडाहरूको माभवाट जान देऊ अनि थोप्ले या सिँगारे प्रत्येक थुमा मलाई लान देऊ, कालो नयाँ बाख्रा अनि प्रत्येक थोप्ले अनि सिँगारे बाख्रा लान देऊ। यही मेरो ज्याला हुनेछ। ३३भविष्यमा तपाईंले चाल पाउनु हुनेछ

म इमानदार छु। तपाईं मेरो भेडाहरू हेर्न आउन सक्नुहुन्छ। यदि कोही भेडा अथवा बाख्रा थोप्ले अथवा सिँगारे नभए तपाईं जान्न सक्नुहुन्छ ती मैले चोरेको हो।”

३४लाबानले उत्तर दिए, “तिम्रो कुरा म मान्छु। तिमीले जे भन्यौं हामी त्यही गर्नेछौं।” ३५अनि यसैकारण त्यस दिन लाबानले सबै टाटेपाटे बाख्रा र बाख्रीहरू ती सबै सेतो टाटा भएका अनि प्रत्येक काला भेडाका पाठाहरू आफ्नो बथानबाट निकाले। उनले आफ्नो छोरोलाई तिनीहरूलाई हेरचाह गर्नु भने। ३६यसर्थ छोरो चाँहिले सबै दाग भएका भेडा बाख्राहरू लिएर अर्कै भूमिमा गए। तिनीहरू तीन दिनसम्म यात्रा गरे। याकूब बसे अनि रहेको वस्तुहरूको हेरचाह गरे। तर त्यहाँ थोप्ले तथा कालो भेडा बाख्राहरू कुनै पनि थिएन।

३७यसर्थ याकूबले बदाम र पहाडी पिपलका काँचो हाँगाहरू काटेर बोक्रा ताछ्यो जसले गर्दा ती हाँगाहरूमा सेतो धर्काहरू भए। ३८याकूबले ती हाँगाहरू पानी भएको ठाउँमा भेडा-बाख्राहरूको अधि राख्यो। जब पशुहरू पानी पिउन आए तब त्यहाँ तिनीहरूले प्रजनन क्रीडा पनि गरे। ३९जब ती पशुहरू ती हाँगाहरूको सामुनो प्रजनन क्रीडामा लागे तब तिनीहरूले जो पाठाहरू जन्माए कालो, सिँगारे अनि थोप्ले थिए।

४०याकूबले ती कालो, सिँगारे अनि थोप्ले पशुहरूलाई अरुबाट बेग्लै राख्यो। उनले यसरी आफ्नो पशुहरू लाबानको पशुहरूबाट बेग्लै गर्‍यो अनि तिनीहरूलाई लाबानको भेडा बाख्राहरूसित मिसिन दिएन। ४१जहिले पनि कुनै स्वस्थ भेडाहरू प्रजनन क्रीडामा लाग्थे तब याकूबले ती दागवाला हाँगाहरू तिनीहरूको नजरअधि राखि दिन्थ्यो। ती हाँगाहरूको सामुने ती भेडा बाख्राले प्रजनन क्रीडा गर्थे। ४२तर जब कमजोर भेडा बाख्राहरू प्रजनन क्रीडामा लाग्थे तब याकूबले ती हाँगाहरू तिनीहरूको सामुनेमा राख्दैनथ्यो। यसरी कमजोर पशुहरूबाट जन्मेका पाठाहरू लाबानको हुन्थे। स्वस्थ पशुहरूबाट जन्मेका पाठाहरू सबै याकूबको हुन्थे। ४३यसरी याकूब धेरै धनी भयो। उसित धेरै भेडा बाख्रा, धेरै नोकरहरू ऊँट र गधाहरू थिए।

विवाहको बेला याकूब भागछन

३१ एकदिन याकूबले लाबानको छोराहरू कुरा गरिरहेको सुन्यो। तिनीहरूले भने, “हाम्रा बाबुसित भएको सम्पत्तिहरू याकूबले सबै लग्यो। याकूब धनी मानिस भयो। अनि उनले हाम्रा बाबुको सबै सम्पत्तिहरू लग्यो।” २याकूबले तब महसूस गरे लाबानसित उसको सम्बन्ध निश्चय नै पहिले जस्तो छैन। ३परमप्रभुले याकूबलाई भन्नुभयो, “तिम्रा पुर्खाहरू जहाँ थिए, त्यही तिम्रो भूमिमा जाऊ म तिमीसँग हुनेछु।”

४यसर्थ याकूबले राहेल र लेआलाई भेडा बाखाहरू राख्ने खेतमा भेटनु भन्यो। ५राहेल र लेआलाई याकूबले भने, “मैले थाहा पाएँ तिम्रा बाबु मसित रिसाएका छन्। तिनी मसित सधैं पहिले जस्तो राम्रो कुरा गर्दैनन्। ६तिमीहरू दुवैजनालाई थाहा छ तिम्रा बाबुको निम्ति त्यति मेहनत गर्ने जति मैले गर्न सक्थेँ। ७तर तिमीहरूका बाबुले मलाई धोका दिए। उनले मेरो ज्याला दश पल्ट बदली गरे। तर यी सबै समयमा परमेश्वरले मलाई उनको धोकाबाट बचाउनु भयो।

८“एक पल्ट लाबानले भने, ‘तिमीले थोप्ले जति सबै बाखाहरू राख्न सक्छौ, यही तिम्रो ज्याला हुनेछ।’ जब उनले त्यसो भने, तब सबै पशुहरूले सिंगारे पाठाहरू बियाए। यसर्थ ती सबै मेरा थिए। तर लाबानले भने, ‘म थोप्ले बाखाहरू राख्छु। सबै सिंगारे बाखाहरू तिमी राख्न सक्छौ। त्यही तिम्रो ज्याला हुनेछ।’ तिनले त्यसो भनेपछि सबै पशुहरूले सिंगारे पाठाहरू बियाए। ९यसर्थ परमेश्वरले सबै पशुहरू तिम्रो बाबुबाट लिएर मलाई दिनु भएको छ।

१०“पशुहरू जब प्रजनन क्रीडामा थिए मैले एउटा सपना देखेँ। मैले देखेँ ती सबै नर पशुहरू जो प्रजनन क्रीडामा लागेका थिए तिनीहरू मात्र थोप्ले र सिंगारे थिए। ११परमेश्वरका स्वर्गदूतले सपनामा मसित कुरा गरे। स्वर्गदूतले भने, “याकूब।” “मैले भनेँ, ‘हजुर।’

१२“त्यो स्वर्गदूतले भने, ‘हेर, खाली थोप्ले र सिंगारे बाखाहरू मात्र प्रजनन क्रीडामा छन्। म यस्तै गराउँदै छु। लाबान तिमीसित सबै भूल काम गरिरहेका छन्। सबै नयाँ जन्मेका पाठा-पाठीहरू तिम्रा हुन् भनेर म यस्तो गरिरहेको छु। १३म तिमी कहाँ बेतेलमा आउने परमेश्वर हुँ। त्यस ठाउँमा तिमीले एउटा वेदी बनायौ। तिमीले त्यस वेदीमा भद्राक्षको तेलले अभिषेक गर्छौ अनि त्यस ठाउँमा तिमीले मसित भाकल गरेका थियौ। अब म चाहन्छु तिमी आफ्नो भूमि जहाँ तिमी जन्मेका थियो त्यहाँ जान तयार होऊ।”

१४-१५राहेल अनि लेआले याकूबलाई उत्तर दिए, “हामीले हाम्रो बुबाबाट उनको मृत्युपछि पाउने केही छैन। उनले हामीसित पराङ्ग जस्तो व्यवहार गरे। उनले हामीलाई तिमीकहाँ बेचिदिए। अनि त्यो बाहेक उनले पैसाको प्रत्येक भाग खर्च गरे जो हाम्रो कारण पाएका थिए। १६परमेश्वरले हाम्रो बाबुबाट सबै सम्पत्ति लिनु भयो अनि अहिले त्यो हाम्रो र हाम्रो नानीहरूको निम्ति भयो। यसर्थ तिमीले त्यही गर्नु पर्छ, जुन परमेश्वरले गर्नु भन्नु हुन्छ।”

१७यसर्थ याकूब आफ्नो यात्राको निम्ति तयार भयो। उनले आफ्नो पत्नीहरू र नानीहरूलाई जूटमाथि राख्यो। १८तब तिनीहरूले कनान भूमिमा जहाँ उसको बाबु बस्ने गर्दथिए त्यहाँबाट फर्कनुको निम्ति यात्रा शुरु गरे। याकूब आफ्ना सबै पशुहरू तिनीहरूको अधि अधि

हिँड्यो। पहनराममा हुँदा जे जति तिनले हासिल गरेका थिए प्रत्येक चीज उनले लग्यो।

१९त्यस समय लाबान आफ्नो भेडाहरूको ऊन काट्न गएका थिए। जब ती गएका थिए, राहेल उनको घरमा गइन् अनि आफ्नो बाबुको भूटो देवता चोरेर ल्याइन्।

२०याकूबले अरामी लाबानलाई धोका दिए। उनले आफू जाने कुरो लाबानलाई भनेनन्। २१याकूबले आफ्नो जहान परिवार र आफ्ना सबै चीज बीजहरू लग्यो अनि चाँडै हिँड्यो। तिनीहरूले यूफ्रेटिस नदी पार गरी गिलादको पहाडी भूमितिर यात्रा गरे।

२२तीन दिनपछि मात्र याकूब भागेको कुरा लाबानले थाहा पाए। २३यसैकारण लाबानले आफ्ना मानिसहरू भेला गरे अनि याकूबलाई पछ्याउन शुरु गरे। सात दिनपछि लाबानले याकूबलाई गिलादको पहाडी क्षेत्रमा भेटे। २४त्यस रात परमेश्वर लाबानको सपनामा देखा पर्नु भयो। परमेश्वरले भन्नुभयो, “होशियार हुनु, याकूबलाई जे भन्छौ प्रत्येक शब्दको निम्ति होशियार हुनु।”

चोरिएका देवताहरूको खोजी

२५अर्को दिन बिहानै लाबानले याकूबलाई पक्रिए। याकूबले पर्वतमाथि आफ्नो पाल लगाएको थियो। यसर्थ लाबान अनि उनका मानिसहरूले पनि गिलादको पहाडी ठाउँमा पाल हाले।

२६लाबानले याकूबलाई भने, “मलाई किन धोका दिइस्? मेरो छोरीहरूलाई तँले लडाइँमा कैदी जस्तो बनाएर किन लगिस्? २७मलाई नभनी किन भागिस्? यदि मलाई भनेको भए म भोज गराउने थिएँ। त्यहाँ नाच गान हुनेथ्यो। २८तैले मेरा नातिहरूलाई म्वाइँ खान अनि छोरीहरूलाई विदा दिन पनि दिइनस्। यो सब गरेर तँ साहै मूर्ख भइस्। २९वास्तवमा तलाई चोट पुर्याउने शक्ति मसँग छ, तर हिजो राती तेरो बाबुको परमेश्वर मेरो सपनामा देखा पर्नु भयो। कुनै प्रकारले पनि तलाई चोट नपुर्याउनु भनी मलाई चेतावनी दिनु भयो। ३०म जान्दछु तँ तेरो घर जान चाहन्छस् र त्यसकै निम्ति तँ हिँडिस्। तर मेरो घरबाट देवताहरू किन चोरिस्?”

३१याकूबले भन्यो, “म डराएको हुनाले तिमीलाई नभनी म हिँडे। मैले सोचे तिमीले तिम्री छोरीहरू मबाट खोस्नेछौ, ३२तर मैले तिम्रा देवताहरू चोरेको छैन। यहाँ मसित हुनेहरू जोसित तिम्रो देवताहरू पाइन्छन् त्यस मानिसको हत्या गरिनेछ। तिम्रा मानिसहरू मेरा गवाहीहरू हुनेछन्। तिमीले तिम्रा चीजहरू तलाश गर्न सक्छौ र यदि तिम्रो केही पाइयो भने लान सक्छौ।” (राहेलले लाबानको घरबाट देवताहरू चोरी ल्याएको याकूबलाई थाहा थिएन)।

३३लाबान याकूबको छाउनीभित्र गएर खोज-तलाश गरे। उनले पहिले याकूबको अनि लेआको पालको

तलाश गरे। त्यसपछि दुइ कमारी आइमाईहरू बसेका पालको तलाश गरे। तर ती पालहरूमा उनले खोजका देवताहरू पाइएनन्। त्यसपछि लाबान राहेलको पालमा गए। ३४राहेलले ती देवताहरू ऊँटको जीनमुनि लुकाएकी थिइन् अनि त्यसैमाथि बसेकी थिइन्। लाबानले सम्पूर्ण पाल चहारे र उनले देवताहरू भेट्न सकेनन्।

३५अनि राहेलले आफ्नो बाबुसित भनिन्, “बुबा मसित नरिसाउनु है, म तपाईंको अघि उभिन असमर्थ छु कारण अहिले मेरो मासिक धर्म चलिरहेको छ।” यसर्थ लाबानले पालमा खोजी गरे तर उनले देवताहरू कही पाएनन्।

३६तब याकूब अत्यन्तै क्रोधित भएर भने, “मैले के कसूर गरेको छु? मैले कुन कानून भङ्ग गरेको छु? मलाई खेदने र रोक्ने अधिकार तिमीले कसरी पायौ? ३७मेरो माल समान जे जति छ, सब तलाश गर्खौ तर कही केही पाएनौ, जो तिम्नो हो। यदि तिमीले केही पायौ भने तब मलाई देखाऊ।” यहाँ राख मेरा मानिसहरूले देख्न सकून। मेरा मानिसहरूले निर्णय लिन सकून हामी माभ्र को सही छ। ३८मैले बीस वर्ष तिम्नो सेवा गरें। मेरो सेवाकालमा तिम्नो कुनै पनि भेडी र अरु बाख्रीको गर्भपात भएन। अनि मैले तपाईंका भेडोहरूबाट कुनैलाई खाइनेँ। ३९जहिले पनि जङ्गली जनावरले कुनै भेडा अनि बाख्रा खाए, त्यो जङ्गली जनावरले मारेको भेडा अथवा बाख्रको अवशेष मात्रै तिमीकहाँ कहिल्यै ल्याईन। मसधैँ तिमीले मलाई मागेको पूरा दाम तिरेँ। म दिन रात लुटिएका थिए। ४०दिउँसोको घामले मेरो शक्ति नष्ट गर्ख्यो अनि रातको चिसोले निद्रा लग्यो। ४१बीस वर्षसम्म कमारा भैँ तिम्नो सेवा गरें। पहिलो चौध वर्ष तिम्नी दुइवटी छोरीहरूको निम्ति अनि पछिको छः वर्ष तिम्नो वस्तुहरू पाउनको निम्ति खटें। अनि त्यस समयमा तिमीले मेरो ज्याला दश पल्ट हेरफेर गर्ख्यौ। ४२तर मेरा पुर्खाहरूका परमेश्वर, अब्राहामका परमेश्वर अनि इसहाकको परमेश्वरको डर मसित थियो। यदि परमेश्वर मसित नहुनु भएको भए तिमीले मलाई रितो हात फर्काई दिनेथ्यौ। मैले भोगेको कष्ट परमेश्वरले देख्नु भयो, मैले गरेको काम परमेश्वरले देख्नु भयो। अनि हिजो राती परमेश्वरले प्रमाण गर्नु भयो म सही छु।”

याकूब र लाबानको सन्धि

४३लाबानले याकूबलाई भने, “यी स्त्रीहरू मेरी छोरीहरू हुन्। यी नानीहरू मेरा हुन्। अनि यी पशुहरू सब मेरा हुन्। यहाँ तिमी जे पनि देख्छौ सबै मेरो हुन्। तर म मेरी छोरीहरू र नानीहरूको विषयमा केही गर्न सक्तनेँ। ४४यसर्थ म तिमीसित एक सम्भौता गर्न तयार छु। हामीबीच सम्भौता भएको प्रमाणको रूपमा दुइनाको एउटा थुप्रो बनाऊ।”

४५उनले सम्भौता गरेको हो भनी देखाउन याकूबले एउटा ठूलो दुइना ल्याएर त्यहाँ राख्यो। ४६उनले आफ्नो मानिसहरूलाई केही दुइनाहरू ल्याएर थुपार्न लगायो। तब तिनीहरूले त्यो दुइनाको थुप्रो नजिक बसेर खाए। ४७लाबानले त्यस ठाउँको नाउँ “यगर्सहदूता” राखे। तर याकूबले त्यस ठाउँको नाउँ गलेद राख्यो।

४८लाबानले याकूबलाई भने, “यो दुइनाको थुप्रोले हामी दुवैलाई हामीबीचको ‘सम्भौता’ सम्भना गराउनमा सहायता गर्नेछ।” यस कारण उसले त्यस ठाउँको नाउँ गलेद राख्यो।

४९लाबानले भने, “हामी एक अर्कामा छुट्टिँदा परमेश्वरले हामीलाई हेरून्।” यसकारण त्यस खाँमोको नाउँ मिस्या राखियो।

५०त्यसपछि लाबानले भने, “यदि मेरी छोरीहरूलाई कतै चोट पार्खौ भने, याद राख, परमेश्वरले तिमीलाई सजाय दिनु हुनेछ। यदि तिमीले अर्की आइमाई विवाह गरे, याद राख परमेश्वरले हेरि रहनु भएको छ। ५१यहाँ यी दुइनाहरू छन् जसले बताउछन् हामीबीच सम्भौता भएको छ। ५२दुइनाहरूको थुप्रो र विशेष दुइनाहरूले हामीलाई आफ्नो सन्धि सम्भना गराउन सहायता पुर्खाउछ। तिमीसित लड्न यस दुइनाको पल्लो पटि म कहिल्यै जाने छैन र त्यसरी नै मसित लड्नु तिमी कहिल्यै यो दुइनाबाट यता अघि आउने छैनौ। ५३यदि हामीले यो सम्भौता भङ्ग गर्खौ भने अब्राहामका परमेश्वर, नाहोरका परमेश्वर र उनीहरूको पुर्खाहरूका परमेश्वरले हाम्रो न्याय गर्नुहुनेछ।”

याकूबका बाबु इसहाकले परमेश्वरलाई “भय” नाउँले बोलाए। यसर्थ याकूबले सम्भौतामा त्यो नाउँ प्रयोग गरे। ५४त्यसपछि याकूबले एउटा पशु माख्यो र पहाडमा बलिदान स्वरूपमा चढायो अनि उनले आफ्नो पुरुष मानिसहरूलाई भोजमा भाग लिन निम्तो दियो। खाना शेष भएपछि तिनीहरूले त्यस रात त्यही पर्वतमा बिताए। ५५अर्को दिन बिहानै लाबानले आफ्नो नाति-नातिनीहरूलाई म्वाँँ खाए अनि छोरीहरूलाई विदा दिए। उनले तिनीहरूलाई आशीर्वाद दिए अनि घरतिर फर्किए।

एसावसित फेरि भेट

३२ याकूबले पनि त्यो ठाउँ छोड्यो। जब ऊ यात्रा गरिरहेको थियो उनले परमेश्वरको स्वर्गदूतहरूलाई देख्यो। २जब याकूबले तिनीहरूलाई देख्यो, उसले भन्यो, “यो परमेश्वरको शिविर हो।” यसैकारण उसले त्यस ठाउँको नाउँ ‘महोनोम’ राख्यो।

३याकूबको दाज्यू एसाव सईर नाउँको प्रान्तमा बस्दै थियो। त्यो इलाका एदोमको पहाडी भूमिमा थियो। याकूबले एसावकहाँ दूतहरू पठायो। ४याकूबले आफ्ना दूतहरूलाई भन्यो, “यी कुराहरू मेरा मालिक एसावलाई भन। ‘तपाईंका सेवक याकूब भन्छन्, म लाबानसँग

याति लामो समय सम्म बसिरहेकोछु। ५मसित गाई, गधा, भेडाहरू र नोकर-नोकरनी छन्। महाशय, तपाईंले हामीलाई ग्रहण गर्नु होस् भनी यो समाचार पठाउँदैछु।”

६ती दूतहरू याकूबकहाँ फर्केर आए अनि भने, “हामी तपाईंका दाज्यू एसावकहाँ गयौं। उनी तपाईंलाई भेट्न चार सय मानिसहरू सहित आउँदैछन्।”

७त्यस समाचारले याकूबलाई आतंकित बनायो। उनले आफूसित भएका मानिसहरूलाई दुई भागमा बाँड्यो। उनले गाई-वस्तु, भेडा बाख्राहरू, गाई ऊँटहरू दुई भाग पायो। ८याकूबले सोच्यो, “एसाव आएर ध्वंश पारे पनि एक भाग चाँहि भागेर बाच्न सक्छ।”

९याकूबले भने, “हे मेरा पिता अब्राहामका परमेश्वर, मेरा पिता इसहाकका परमेश्वर! परमप्रभु तपाईंले मलाई आफ्नो भूमि र परिवार भएको ठाउँमा जान भन्नुभयो। तपाईंले भन्नुभयो तपाईंले मलाई राम्रो गर्नु हुनेछ। १०तपाईं मेरो निम्ति अति दयालु हुनु हुन्छ। अनि तपाईंले मेरो निम्ति धेरै असल कार्यहरू गर्नु भएको छ। म पहिलो चोटी यर्दन नदी पारी यात्रा गर्दा मसँग टेक्ने लट्टी बाहेक केही थिएन। तर अहिले मसित यति धेरै चीजहरू छन् म ती चीजहरू दुइ भागमा पूरै बाँड्न सक्छु। ११म तपाईंसित प्रार्थना गर्छु कृपा गरेर मलाई मेरो दाज्यू एसावबाट बचाउनु होस्। म ऊसित डराएको छु। म डराएको छु किनभने ऊ आउँछ अनि मार्नेछ, उनले नानीहरूको आमा तथा नानीहरू पनि मार्नेछ। १२तर तपाईं आफैले भन्नुभयो, ‘म निश्चय नै तिमी उन्नति गराउने छु अनि तिमा सन्तानहरू संख्यामा यति धेरै बनाउने छु तिनीहरू समुद्रको बालुकाका कणभन्दा बढी हुनेछन् अनि तिनीहरूलाई गन्ती गर्न सकिन्न।”

१३अनि याकूबले त्यो रात त्यही बितायो। उनले उसको दाज्यू एसावको निम्ति केही उपहार तयार पायो। १४-१५याकूबले दुइ सयवटा बाख्रा, बीसवटा बोका, दुइ सयवटा भेडा, बीसवटा ठूलो भेडा, तीसवटा दुधारू ऊँट माऊहरू बाछाहरू समेत एकतिर छुट्यायो। १६याकूबले प्रत्येक बथान पशुहरू आफ्नो नोकरहरूलाई दियो। तब उनले नोकरहरूलाई भने, “पशुहरूको प्रत्येक हुललाई छुट्याऊ। मभन्दा अघि जाऊ अनि प्रत्येक हुलको बीचमा केही दूरी होस्।” १७याकूबले तिनीहरूलाई आदेश दियो। पशुहरूको पहिलो हुलको नोकरलाई उनले भने, “मेरो दाज्यू एसाव जब तेरो अघि आएर सोध्छ, ‘यी कसका पशुहरू हुन्? तँ कहाँ जाँदैछस्? तँ कसको नोकर होस्?’ १८तँले उत्तर दिनु, ‘यी पशुहरू तपाईंको दास याकूबका हुन्। उनले यी सब पशुहरू आफ्नो मालिक एसावलाई उपहार दिन पठाएका हुन्। याकूब पनि हाम्रोपछि आउँदै हुनुहुन्छ।”

१९याकूबले दोस्रो तेस्रो नोकरहरू र सबै अरु नोकरहरूलाई पनि यही कुरा गर्नु भनी आज्ञा दियो। उनले भने, “जब तिमीहरूले एसावलाई भेट्छौ तब यही

कुरा गर्नु। २०तिमीहरूले भन्ने छौ, ‘यो तपाईंलाई उपहार हो, अनि तपाईंको दास याकूब पनि मानिसहरूको पछि-पछि आउँदैछन्।”

याकूबले सोच्यो, “यदि यी उपहारहरूसँगै मानिसहरूलाई पठाएँ भने हुनसक्छ एसावले मलाई क्षमा गर्ला अनि मलाई स्वीकार गर्नेछ।” २१यसकारण उसले पहिला उपहार पठायो अनि ऊ त्यस राती शिविरमा नै बस्यो।

२२त्यसपछि राती उठेर उनले त्यो ठाउँ छोड्यो। उसले आफूसँग दुइ पत्नी, दुइ कमारी अनि आफ्नो एघारजना छोराहरूलाई लिएर हिँड्यो। घाटमा पुगेर याकूबले यब्बोक नदी पार गर्‍यो। २३उसले आफ्नो परिवारलाई नदी पारी पठायो अनि ऊसँग भएका प्रत्येक चीज नदी पारी पठायो।

परमेश्वरसित लडाइँ

२४याकूब नदी तर्ने अन्तिम मानिस थियो। तर नदी तर्नुअघि जब याकूब एकलै थियो, एकजना मानिस आयो अनि ऊसित कुशती लड्न थाल्यो। त्यस मानिसले घाम भुल्किञ्जेलसम्म कुशती लड्यो। २५त्यस मानिसले थाहा पायो ऊ याकूबलाई जित्नु योग्य छैन। यसैकारण उनले याकूबको नितम्बको खोपिल्टामा हिकार्यो। याकूबको नितम्ब जोर्नीबाट फूस्कियो जब ऊ त्यस मानिससँग कुशती लड्दै थियो।

२६तब त्यस मानिसले याकूबलाई भने, “मलाई जान देऊ। सूर्योदय भइरहेको छ।”

तर याकूबले भन्यो, “जबसम्म तिमी मलाई आशीर्वाद दिदैनौ म तिमीलाई जान दिने छैन।”

२७अनि त्यस मानिसले उसलाई भन्यो, “तिमी नाउँ के हो?”

अनि याकूबले उत्तर दियो, “मेरो नाउँ याकूब हो।”

२८तब त्यो मानिसले भने, “तिमी नाउँ याकूब रहने छैन। अब तिमी नाउँ ‘इस्राएल’ हुनेछ। म तिमीलाई यो नाउँ दिन्छु किनभने तिमीले परमेश्वर र मानिससित युद्ध गरेका छौ अनि तिनीहरू तिमीलाई जित्न अयोग्य भए।”

२९तब याकूबले उनलाई सोधे, “दया गरी मलाई तँपाइको नाउँ बताउनु होस्।”

तर त्यस मानिसले भने, “तिमीले मेरो नाउँ किन सोध्नु पर्‍यो?” त्यस बेला त्यस मानिसले याकूबलाई आशीर्वाद दियो।

३०यसर्थ याकूबले त्यस ठाउँको नाउँ पनीएल राख्यो। याकूबले भन्यो, “मैले यस ठाउँमा परमेश्वरलाई मुखा-मुख देखेको थिएँ तर अभै मेरो जीवन सुरक्षित थियो।”

३१उनले जब त्यो ठाउँ छोड्यो, सूर्य उदायो। याकूब आफ्नो खुट्टाले गर्दा खोच्याङ्ग-खोच्याङ्ग गर्दै हिँड्दैथ्यो।

३२यसर्थ आजसम्म पनि इस्राएलका मानिसहरूले कम्मरको

जोड़नीको मासु खँदैनन् कारण त्यही मांसपेशी हो जसमा याकूबलाई चोट लागेको थियो।

याकूबको साहस प्रदर्शन

३३ याकूबले हेस्यो अनि एसाव आउँदैगरको देख्यो। एसाव आइरहेको थियो अनि चार सय मानिसहरू ऊसँग थिए। याकूबले आफ्नो परिवारलाई चार दलमा बाँड्यो। लेआ र उसको नानीहरू एउटा दलमा अनि राहेल र यूसुफ अर्को एक दलमा अनि दुइवटी कमारीहरू र तिनीहरूका नानीहरूलाई दुइ दलमा। २याकूबले कमारीहरू र तिनीहरूका नानीहरूलाई अगाडि राख्यो। त्यसपछि तिनीहरूको पछि उनले लेआ र उसका नानीहरूलाई राख्यो। अनि अन्तमा याकूबले राहेल र यूसुफलाई राख्यो।

३याकूब आफै तिनीहरूको अगि गए अनि उसको आफ्नो दाज्यूको नजिक नपुगुञ्जेल सम्म सात पल्ट भूँँतिर घोप्ट्यो।

४एसाव उसलाई भेटन दगुस्यो अनि उसलाई अँगालो हाल्यो। उनले आफ्नो भाइको छातीमा हात राख्यो र उसलाई म्वाइँ खायो अनि तिनीहरू रोए। ५त्यसपछि एसावले हेस्यो अनि स्त्रीहरू र नानीहरूलाई देखेर भने, “तँसित यी को हुन्?”

याकूबले भने, “यी नानीहरू परमेश्वरले तिम्रा दासलाई दिनु भएका हो। परमेश्वरले मलाई दया गर्नु भएको छ।”

६त्यसपछि ती दुइ कमारीहरू र नानीहरू एसाव नजिक पुगे अनि उसकोअघि निहुरिए। ७त्यसपछि लेआ र तिनका नानीहरू एसावकहाँ गए अनि तिनलाई निहुरिएर ढोगे। राहेल र यूसुफले पनि त्यसै गरे।

८एसावले भने, “आउँदा बाटोमा मैले जो मानिसहरू देखेँ तिनीहरू को हुन्? अनि ती सब पशुहरू के को निम्ति हुन्?”

याकूबले उत्तर दियो, “तिनीहरू सब तिमीलाई मेरो उपहार हुन जसले गर्दा तिमीले मलाई स्वीकार गर्छौँ।”

९तर एसावले भने, “भाइ, तँले मलाई केही दिनु पर्दैन कारण मसँग प्रशस्त छ।”

१०याकूबले भने, “होइन, म तिमीलाई बिन्ती गर्छु, यदि तिमीले मलाई स्वीकार गर्छौँ भने यो मेरो उपहार पनि दया गरी स्वीकार गर्नु पर्छ। तिमीलाई दोस्तो पल्ट देख्न पाउँदा म अत्यन्तै आनन्दित छु। मलाई परमेश्वरले अनुग्रहले मिलाए जस्तै लागेको छ। म अन्यन्तै खुशी छु तिमीले मलाई स्वीकार्यौ। ११यसकारण म बिन्ती गर्छु जो उपहार म दिँदैछु त्यो स्वीकार गर। परमेश्वर ममाथि अत्यन्तै दयालु हुनुहुन्छ। मसँग मेरो आवश्यकताभन्दा बेशी छ।” यसरी याकूबले एसावसित उपहार स्वीकार गर्न बिन्ती गर्‍यो। यसकारण एसावले याकूबको उपहार स्वीकार गर्‍यो।

१२त्यसपछि एसावले भने, “अब तँले आफ्नो यात्रा जारी राख्न सक्छस् र म तँसँगै जानेछु।”

१३तर याकूबले भने, “तिमीलाई थाहा भयो कि अहिले मेरा नानीहरू एकदमै दुर्बल छन् अनि मैले मेरा भेडाहरू तथा तिनका थुमाहरूको पनि हेरचाह गर्नु पर्छ। यदि मैले तिनीहरूलाई दिउँसो धेरै बेरसम्म हिँडाउँ भने हुन सक्छ ती पशुहरू मर्छन्। १४यसकारण तिमीअघि जाऊ र म बिस्तारै-बिस्तारै तिम्रोपछि आउँछु। म पशुहरू अनि तिनीहरूका बच्चाहरू बचाऊँको लागि बिस्तारैसित आउँछु, अनि म अत्यन्तै बिस्तार आउँछु कारण मेरा नानीहरू धेरै नथाकून म तिमीलाई सेइरमा भेट्नेछु।”

१५यसकारण एसावले भने, “तब म मेरा केही साथीहरूलाई तेरो सहायताको निम्ति छोडी दिन्छु।”

तर याकूबले भन्यो, “यो तिम्रो विशेष दया हो। तर यसो गर्नु कुनै आवश्यकता छैन।” १६यसकारण त्यो दिन एसाव सेइर फर्क्यो। १७तर याकूब सुक्कोत गए अनि त्यहाँ उनले एउटा घर र पशुहरूको निम्ति सानो खोर बनायो। यही कारणले यस ठाउँको नाउँ सुक्कोत राखियो। १८यसर्थ याकूब पढन-आरामबाट कनान देशको शेकेमसम्म सुरक्षित यात्रा गरेर आयो। उनले शहरको पूर्वमा आफ्नो पाल हाल्यो। १९उनले जहाँ आफ्नो पाल हालेको थियो त्यस ठाउँ शेकेमको बाबु हमोरको परिवारबाट किनेको थियो। त्यसको निम्ति याकूबले एक सय चाँदीका सिक्का दियो। २०त्यहाँ उसले एउटा वेदी बनायो अनि त्यसको नाउँ “एल” इस्त्राएलका परमेश्वर’ राख्यो।

दीनाको बलात्कार

३४ दीना याकूब र लेआकी छोरी थिइन्। एक दिन दीना त्यस देशकी स्त्रीहरू हेर्न बाहिर गइन्। २त्यस देशका राजा हामोरका छोरा शेकेमले दीनालाई देख्यो। उसले उनलाई पक्रेर उनीसित बलात्कार गर्‍यो। ३शकेम दीनासित प्रेम गर्न थाल्यो अनि उनीसित विवाह गर्ने इच्छा गर्‍यो। ४शकेमले आफ्नो बाबुलाई भने, “दया गरी यस केटीलाई हासिल गर्नु होस् म यससित विवाह गर्नु सकूँ।”

५याकूबले थाहा पायो शेकेमले उसकी छोरीसित खुबै नराम्रो व्यवहार गर्‍यो। तर याकूबका सबै छोराहरू गाई-वस्तुहरूसित मैदानमा थिए। यसर्थ तिनीहरू नफर्कुञ्जेल केही गरेनन्। ६त्यस समय शेकेमका बाबु हमोर याकूबसित कुरा गर्न गए।

७जब याकूबका छोराहरूले यस बारे सुने तिनीहरू खेतबाट आए। तिनीहरू उत्तेजित भएर धेरै रिसाए किनभने शेकेमले यस्तो कामगरेका थियो जो इस्त्राएलमा गर्नु हुँदैन थियो। शेकेमको घृणाजनक कार्य सुनेर सबै दाज्यू-भाइहरू खेतबाट बाहिर निस्किए।

८तर हमोरले ती दाज्यू-भाइहरूसित कुरा गर्‍यो। उनले भने, “मेरो छोरो शकेमले दीनालाई खुबै चाहन्छ। दया गरी उसलाई विवाह गर्न दिनुहोस्। ९यस विवाहले बुभाउँछ हामीमाभ्र एउटा विशेष सम्भ्रौता भएको छ। त्यसपछि हाम्रा मानिसहरूले तिमीहरूका छोरीहरू विवाह गर्न सक्छन् अनि त्यसरी नै तिम्रा मानिसहरूले हाम्रा छोरीहरू विवाह गर्न सक्छन्। १०तिमीहरू हामीसितै यसै भूमिमा बस्न सक्छौ। तिमीहरू जमीनको मालिक हुन सक्छौ र स्वतंत्र रूपले व्यापार गर्न सक्छौ।”

११शकेमले पनि याकूब अनि तिनका छोराहरूसित कुरा गर्‍यो। उनले भने, “दया गरी मलाई ग्रहण गर्नु होस् अनि तपाईंहरूले भनेका कुरा म जेपनि गर्नेछु। १२यदि तपाईंहरूले दीनालाई मसित विवाह गर्न दिनु भयो भने म तपाईंहरूले मागेको उपहार दिनेछु। तपाईंहरू जे चाहनु हुन्छ त्यही दिनेछु तर मलाई दीनासित विवाह गर्न दिनुहोस्।”

१३शकेम र उसको बाबु हमोरसित याकूबका छोराहरूले भ्रुटो बोल्ने निर्णय गरे। तिनीहरू अभै पनि बौलाहा जस्तै थिए किनभने शकेमले आफ्नी बहिनी दीनासित साहै घिनलाग्दो कुकर्म गरेको थियो। १४यसर्थ ती दाज्यू-भाइहरूले शकेमलाई भने, “हामी हाम्री बहिनीसित तिमीलाई विवाहको अनुमति दिन सक्नेनौ कारण तिमी अभ्रसम्म खतना गरिएका छैनौ। हाम्री बहिनीको तिमीसित विवाह गर्नु एउटा भूल कर्म हुनेछ। १५तर हामी हाम्री बहिनीसित विवाह गर्न अनुमति दिन सक्छौ यदि तिमीले यो काम गर्‍यो भने तिम्रा शहरका प्रत्येक पुरुषहरू हामी जस्तै खतना गरिनु पर्छ। १६त्यसपछि तिम्रा पुरुषहरूले हामीहरूका छोरी विवाह गर्न सक्छन् अनि हाम्रा पुरुषहरूले पनि तिमीहरूका छोरीसँग विवाह गर्न सक्छन्। तब हामी एक हुनेछौ। १७यदि खतना गराउन अस्वीकार गरे दीनालाई हामी लैजानेछौ।”

१८यस सम्भ्रौतामा हमोर र शकेम दुवै खुशी भए। १९दीनाका दाज्यूहरूले भनेको कुरामा शकेम साहै खुशी भयो।

वैर साधन

आफ्नो परिवारमा शकेम अति आदरणीय मानिस थियो। २०हमोर र शकेम शहरको समावेश स्थलमा गए। तिनीहरूले शहरवासीहरूसित कुरा गरे र भने, २१“यी मानिसहरू हामीसित मैत्रीपूर्ण छन्, तिनीहरूलाई हामीहरूमाभ्र बस्न अनि व्यापार गर्न दिऊ। जहाँसम्म भूमिको कुरा छ, हेर, हामी सबैको लागि यो धेरै छ। हामी तिनीहरूकी छोरीहरूलाई हाम्री पत्नीहरू बनाऊ अनि हाम्री छोरीहरूलाई तिनीहरूका छोराहरूसित विवाह गर्न दिऊ। २२तर एउटा कुरो छ जो हाम्रा सबै मानिसहरूले मान्नु पर्छ। हाम्रा सबै मानिसहरू इस्त्राएलीहरू जस्तै खतना गराउनु राजी हुनु पर्छ। २३यदि हामीले

यसो गरे तिनीहरूका गाई वस्तुले गर्दा हामी धनी हुनेछौ। यसर्थ हामीले तिनीहरूसित यस्तो सम्भ्रौता गर्नु पर्छ जसले गर्दा तिनीहरू यहाँ हामीसित बस्न सक्नु।” २४सबै मानिसहरू जसले हमोर र शकेमबाट त्यस समावेश स्थलमा ती कुरा सुने, सबैले माने। अनि सबै मानिसहरूको खतना गरियो।

२५तीन दिन पछि खतना गरिएका मानिसहरूको घाउ भयो। याकूबका दुइजना छोरा, शिमोन अनि लेवीले बुभे तिनीहरू दुर्वल भएका छन्। यसर्थ तिनीहरूले शहरमा गए अनि सबै मानिसहरूलाई मारिदिए। २६दीनाका दाज्यूहरू शिमोन र लेवीले हमोर र उसको छोरो शकेमलाई पनि मारे अनि शकेमको घरबाट दीनालाई निकाले अनि लिए गए। २७याकूबका छोराहरू शहरमा गए अनि त्यहाँ भएको प्रत्येक चीज चोरे। शकेमले तिनीहरूकी बहिनीमाथि गरेको कुरोले तिनीहरूको अभै रीस मरेको थिएन। २८यसर्थ ती दाज्यू-भाइहरूले तिनीहरूका सबै पशुहरू, गधाहरू तथा शहरमा र खेतमा जे जति थिए प्रत्येक चीज लगे। २९ती दाज्यू-भाइहरूले तिनीहरूको पत्नी छोरा-छोरी तथा तिनीहरूसँग भएको प्रत्येक चीज लगे।

३०तर याकूबले शिमोन र लेवीलाई भने, “तिमीहरूले मलाई साहै कष्ट दियो। यहाँ सबै मानिसहरूले मलाई घृणा गर्नेछन्। सबै कनानी र परिज्जी मानिसहरू मेरो विरुद्धमा हुनेछन। हामीहरूको संख्या यहाँ कम्ती छ, यदि यहाँका मानिसहरू हामीसित लड्न भेला भए भने हामीहरू ध्वंश हुनेछौ। अनि मसँग भएका सबै हाम्रा मानिसहरू ध्वंश हुनेछन्।”

३१तर ती दाज्यू-भाइहरूले भने, “के तिनीहरूले हाम्री बहिनीलाई वेश्या जस्तै व्यवहार गर्नु? अहँ, हाम्री बहिनीलाई त्यस्तो व्यवहार गर्नु तिनीहरूको अन्याय थियो।”

याकूब बतेलमा

३५ परमेश्वरले याकूबलाई भन्नु भयो, “बतेल शहरमा जाऊ, त्यहाँ बस अनि पूजा गर्नलाई त्यहाँ एउटा वेदी बनाऊ। ‘एल’ लाई स्मरण गर, ती परमेश्वर जो तिमी दाज्यू एसावदेखि बाँच्नको लागि भागदैं थियो, त्यस समय तिमीलाई परमेश्वरले दर्शन दिनु भएको थियो। तिमीले आराधना गर्नको निम्ति त्यहाँ एउटा वेदी बनाऊ।”

रयसकारण, याकूबले आफ्नो परिवार तथा आफ्ना सबै सेवकहरूलाई भने, “काठ र धातुले बनिएका जे जति भ्रुटा देवताहरू तिमीहरूसित छन् ती सब नष्ट गरिरेऊ। आफूलाई पवित्र बनाऊ अनि सफा लुगाहरू लगाऊ। ३हामीहरू यो ठाउँ छोडेर बतेल जानेछौ, अनि त्यहाँ आफ्नो परमेश्वरको निम्ति एउटा वेदी बनाउनेछौ। उहाँ मेरो उही परमेश्वर हुनुहुन्छ जसले मेरो प्रत्येक

कष्टमा सहायता गर्नुहुन्छ, अनि म जहाँ जान्छु मसँगै हुनुहुन्छ।”

४यसर्थ मानिसहरूसित भएका भूटा देवताहरू तिनीहरूले सबै याकूबलाई दिए। तिनीहरूले आफ्नो कानमा लगाएका कुण्डलहरू पनि याकूबलाई दिए। याकूबले शकेम नाउँको शहरको नजिक एउटा फलौटको रुखको नजिक ती सब चीजहरू गाडि दिए।

५याकूब र तिनका छोराहरूले त्यो ठाउँ छोडे। त्यस ठाउँका मानिसहरूले तिनीहरूलाई लखेटेर मार्न चाहन्थे। तर तिनीहरूले त्यसो गरेनन् किनभने तिनीहरू परमेश्वरसित आत्यन्तै डराएका थिए। ६यसर्थ याकूब अनि उसका मानिसहरू लूज पुगे। आज लूजलाई बेतेल भनिन्छ। यो कनान भूमिमा पर्छ। ७याकूबले त्यहाँ एउटा वेदी बनाएर त्यस ठाउँको नाउँ “एल-बेतेल” राख्यो। याकूबले त्यस ठाउँको नाउँ त्यही रोजे कारण जति बेला ऊ आफ्नो दाज्यूदेखि भाग्दै थियो परमेश्वरले त्यही दर्शन दिनु भएको थियो।

८रिबेकाकी धाई दबोराह त्यहाँ मरी, तिनीहरूले त्यसलाई बेतेलमा फलौटको रूखमुनि गाडे। तिनीहरूले त्यस ठाउँको नाउँ अल्लोन बकुत राखे।

याकूबको नयाँ नाउँ

९याकूब जब पढनआरामबाट फर्क्यो परमेश्वरले फेरि उसलाई दर्शन दिनु भयो। परमेश्वरले याकूबलाई आशीर्वाद दिनुभयो। १०परमेश्वरले याकूबलाई भन्नुभयो, “तिम्रो नाउँ याकूब हो, तर म तिम्रो नाउँ बदली गरी दिनेछु। अब उसो तिमीलाई याकूब भनिने छैन र तिम्रो नयाँ नाउँ इस्त्राएल हुनेछ।” यसर्थ परमेश्वरले उसको नाउँ इस्त्राएल राख्नु भयो।

११परमेश्वरले उसलाई भन्नु भयो, “म सर्वशक्तिमान परमेश्वर हुँ अनि म तिमीलाई आशीर्वाद दिन्छु। फल, फूल अनि बढ्दै जाऊ। तिम्रा सन्तानहरूबाट धेरै राष्ट्र अनि राजाहरू बनिनेछन्। १२मैले अब्राहाम र इसहाकलाई विशेष भूमि दिएँ र अब तिमीलाई त्यो भूमि दिनेछु। अनि त्यो भूमि तिमीपछि आउने तिम्रा सन्तानलाई पनि दिनेछु।” १३त्यसपछि परमेश्वर त्यहाँबाट जानु भयो। १४-१५त्यस ठाउँमा याकूबले एउटा स्मारक ढुङ्गा राख्यो। उनले दाखरस र तेलले अभिषेक गरी त्यस ढुङ्गालाई पवित्र पाख्यो। यो ठाउँ एउटा विशेष ठाउँ भयो किनभने यहाँ परमेश्वरले याकूबसित कुरा गर्नु भएको थियो। याकूबले यस ठाउँको नाउँ बेतेल राख्यो।

राहेल प्रसुति पीडामा मरी

१६याकूब अनि उसको दलले बेतेल छोडे। तिनीहरू ठीक एघात आई पुग्नअघि राहेल प्रसुति वेदना भोग्न थाली। १७तर यसपल्ट राहेललाई सही नसक्नु वेदना

भइरहेको थियो। राहेलकी कमारीले हेरि र भनी “नडराऊ राहेल तिमीले अर्को छोरो जन्माउदैछौं।”

१८छोरो जन्मदा-जन्मदै राहेल मरी। मृत्युअघि आफ्नो त्यस छोरोको नाउँ तिनले बेन-ओनी राखीन्। तर याकूबले उसको नाउँ बिन्यामीन राख्यो।

१९राहेललाई एघात जाने बाटोमा नै गाडियो। (एघात नै बेतेलहेम हो)। २०राहेलको सम्मानमा याकूबले उसको चिहानमाथि एउटा खामो उभ्यायो। त्यो खामो अभ्र पनि त्यही खडा छ। २१त्यसपछि इस्त्राएलले आफ्नो यात्रा जारी राख्यो। उनले एदेर स्तम्भकै दक्षिणमा आफ्नो पाल हाल्यो।

२२इस्त्राएल त्यस ठाउँमा छोटो समयको निम्ति बस्यो। जब ऊ त्यहाँ थियो, रूबेन इस्त्राएलको सेविका बिल्हासित सुत्यो। इस्त्राएल यो सुनेर सहै क्रोधित भए।

इस्त्राएलको परिवार

याकूब (इस्त्राएल)का बाह्र जना छोराहरू थिए।

२३लेआका छोराहरू हुन: रूबेन (याकूबको पहिलो छोरो), शिमोन, लेवी, यहूदा, इस्साकार अनि जबूलून।

२४राहेलका छोराहरू: यूसुफ र बिन्यामीन।

२५राहेलकी कमारी बिल्हाबाट जन्मिएका छोराहरू दान र नप्ताली थिए।

२६लेआकी कमारी जिल्पाबाट जन्मिएका छोरीहरू गाद र आशेर थिए। यी तिनका नानीहरू तब जन्मिएका थिए जब तिनी पढमआराममा थिए।

२७याकूब आफ्ना बुबा इसहाककहाँ किर्यतर्बा (हेब्रोन)मा गए। यो त्यही ठाउँ हो जहाँ अब्राहाम र इसहाकले बसो-बास गरेका थिए। २८इसहाक एक सय असी वर्ष बाँचे। २९इसहाक जब मरे तिनीहरू अत्यन्त वृद्ध भएका थिए अनि सम्पूर्ण जीवन उपभोग गरे। उसको छोरा एसाव अनि याकूबले तिनलाई तिनका पिताको ठाउँमै गाडे।

एसावको परिवार

३६ एसावको पारिवारिक इतिहास यही हो। ३७एसावले कनानी स्त्रीहरूसित विवाह गरे। तिनीहरू थिए: हिती एलोनकी छोरी आदा, अन्नाकी छोरी ओहोलीबामा अनि हिच्वी सिनीकी नातिनी अनि र्बासमत-इश्माएलकी छोरी अनि नबायोतकी बहिनी। ४एसाव अनि आदाले एलीपज नाउँको छोरो जन्माए। बासमतले रूएल नाउँको छोरो जन्माइन्। ५अनि ओहोलीबामाका तीन जना छोराहरू थिए: तिनीहरूको नाउँ-यऊश, यालाम अनि कोरह। तिनीहरू एसावका छोराहरू थिए जो कनान भूमिमा जन्मे।

६-८याकूब अनि एसावका परिवारहरू अत्यन्तै विशाल भए जसले गर्दा कनान भूमिको अन्नले तिनीहरूलाई पुग्न असम्भव भयो। यसर्थ एसावले आफ्नो भाइ

याकूबलाई छोडेर धेरै टाढा देशमा गए। एसावले आफ्ना सबै चीजहरू आफूसँग लिएर गए। कनानमा हुँदा उनले यी सब चीजहरू प्राप्त गरेको थियो। यसर्थ एसावले आफूसँग पनीहरू, छोराहरू, छोरीहरू, सबै नोकरहरू, पशुहरू लग्यो। एसाव र याकूबको परिवारहरू यति बढ्दै गए, तिनीहरूलाई एकै ठाउँमा बस्न असम्भव भयो। त्यस भूमिबाट दुइ परिवारहरूलाई जीवन निर्वाह गर्न मुश्किल थियो। तिनीहरूसित धेरै गाई-वस्तुहरू थिए। एसाव पहाडी भूमि सेइरतिर लागे (एसावको नाउँ एदोम अनि सेइर पनि हो।)

६एसाव एदोमी मानिसहरूका पिता थिए। सेइर एदोमको पहाडी भूमिमा बस्ने एसावका परिवारहरूको नाउँ यी नै हुन्:

१०एसाव र आदाको छोरोको नाउँ एलीपज हो। एसाव र बासमतको छोरोको नाउँ रूएल हो।

११एलीपजका पाँचजना छोराहरूको नाउँ थियो : तेमान, ओमार, सपो, गोताम अनि कनज। १२एलीपजकी पनि एउटी दासी थिइ। उसको नाउँ तिम्ना थियो अनि तिम्ना र एलीपजको अमालेक नाउँका छोरो थियो।

१३रूएलका चारजना छोराहरू थिए। तिनीहरू: नहत, जेरह, शम्मा र मिज्जा थिए।

यिनीहरू एसावकी पत्नी बासमत पट्टिका नातिहरू नै हुन्।

१४एसावकी साइँली पत्नी सेबोनकी छोरो अन्नाकी छोरी ओहोलीबामा थिइन। एसाव र ओहोलीबामाकी छोरीहरू यऊश, यालाम र कोरह थिए।

१५यी परिवार एसावबाट आएका हुन्।

एसावको जेठा छोरो एलीपज थियो। एलीपजबाट यिनीहरू आए-तेमान, गोमार, सपो, कनज, १६कोरह, गाताम अनि अमालेक।

ती सबै पारिवारिक मुखियाहरू एसावकी पत्नी आदाबाट जन्मेका हुन्।

१७एसावको छोरो रूएल यी परिवारहरूको पहिलो बाबु थियो। नहत, जेरह, शम्मा अनि मिज्जा।

ती सब परिवारहरू एसावकी पत्नी बासमतबाट आएका हुन्।

१८एसाव को पत्नी र अनाकी छोरी ओहोलीबामाबाट जन्मेका छोराहरू हुन्-यऊश यालाम अनि कोरह। ती तीन जना मानिसहरू तिनीहरूको परिवारहरूका बाबु हुन्। १९यी मानिसहरू एसाव (एदोम)बाट आएका परिवारका प्रमुखहरू थिए।

२०एसावभन्दा अघि एदोममा सेइर नाउँको एक होरी मानिस बस्थ्यो। सेइरका छोराहरू थिए लोतान, शोबाल, सिओन, अना, २१दीशोन, एसेर, दीशान। यी छोराहरू एदोममा सेइरबाट आएका छोरी पारिवार मुखियाहरू थिए।

२२लोतान होरी र हेमानको बाबु थियो। (तिम्ना लोतानकी बहिनी थिई।)

२३शोबाल: अल्बान, मानहत, एबाल, सपो अनि ओनामका बाबु थियो।

२४सिबोनका अय्या र अना नाउँका दुइ छोराहरू थिए। (अना त्यही मानिस थियो जसले पहाडमा आफ्नो बाबुका गधाहरूको हेरचाह गर्दा तातो पानीको मुहान भेट्टाएको थियो।)

२५दीशोन र ओहोलीबामाका बाबु अना थिए।

२६दीशोनका चार छोराहरू हेमदान, एशबान, यित्रान र करान थिए।

२७एसेरका तीन जना छोराहरू बिल्हान, जावान र अकान थिए।

२८दीशोनका दुइ छोराहरू ऊज र आरान थिए।

२९होरी परिवारहरूका प्रमुखहरू थिए-लोतान, शोानन, सिबोन, अना, ३०दीशान, एसेर, अनि दीशान। जो सेइर भूमिमा बसे तिनीहरूको पारिवारिक प्रमुखहरू ती मानिसहरू नै थिए। ३१त्यस समयमा एदोममा राजाहरू थिए। इस्त्राएल राजा हुनुभन्दा धेरै समयअघि एदोममा राजाहरू थिए।

३२बओरको छोरो बेला राजा थियो जसले एदोममा शासन गर्‍यो। उनले दिन्हारा शहरमाथि शासन गर्‍यो।

३३जब बेला मर्यो योबाब राजा भयो। योबाब बोज्रामाको जेरहको छोरो थियो। ३४जब योबाब मर्यो, हूशामले शासन गर्‍यो।

हूशाम तेमानी मानिसहरूको देशको थियो। ३५जब हूशाम मर्यो हददले त्यस इलाकाको शासन गर्‍यो।

हदद बेदादको छोरा थियो (हदद ऊ थियो जसले माओबको भूमिमा मिद्यानीहरूलाई जितेको थियो।)

हदद अर्बीत शहरको थियो। ३६जब हदद मर्यो सम्लाले देशमा शासन चलायो। सम्ला मसेकामाको थियो।

३७जब सम्ला मर्यो त्यो इलाकामा शावलले शासन चलायो। शावल फरात नदीको किनारमा रहोबोतको थियो।

३८जब शावल मर्यो त्यो देशमा बाल्हनानले शासन चलायो। बाल्हनान अकबोरको छोरो थियो।

३९जब बाल्हनान मर्यो, हदरले त्यहाँ शासन गर्‍यो। हदर पाऊ शहरको थियो। हदरकी पत्नीको नाम महेतबेल थियो, तिनी मत्रेदकी छोरी थिइन। (मेजाहाब मत्रेदको बाबु थियो।)

४०-४१एसाव एदोमी परिवारहरू: तिम्ना, अल्वा, यतेत, ओहोलीबामा, एला, पीनोन, कनज, तेमान, मिब्सार, मग्दीएल अनि ईरामको बुबा थियो। यी परिवारहरू प्रत्येक नै त्यस इलाकामा बसो-बास गरे जुन इलाकाको नाउँ र पारिवारको नाउँ एकै थियो।

४०-४१एसाव एदोमी परिवारहरू: तिम्ना, अल्वा, यतेत, ओहोलीबामा, एला, पीनोन, कनज, तेमान, मिब्सार, मग्दीएल अनि ईरामको बुबा थियो। यी परिवारहरू प्रत्येक नै त्यस इलाकामा बसो-बास गरे जुन इलाकाको नाउँ र पारिवारको नाउँ एकै थियो।

सपना दर्शी यूसुफ

३७ याकूब रोकियो अनि कनान देशमा बस्न थाल्यो। यो त्यही देश हो जहाँ उसको बाबु

बसेको थियो। रयाकूबको परिवारको कथा यही हो। यूसुफ सत्रह वर्षको युवक थियो। उसको काम भेडा-बाखा हेरचाह गर्नु थियो। उनले यो काम आफ्नो दाज्यू-भाइ र जिल्पा र बिल्हाका छोराहरूसित गर्‍यो। (जिल्पा र बिल्हा उसको बुबाकी उप पत्नीहरू थिए।) यूसुफ आफ्नो बुबालाई उसका दाज्यूहरूले गरेका सबै दुष्टकर्मको विषयमा जानकारी दिने गर्दथ्यो। ३इस्त्राएल बूढो भइसकेपछि यूसुफ जन्मेको थियो। यसकारण इस्त्राएलले यूसुफलाई अरु छोराहरूलाई भन्दा बढी माया गर्थ्यो। याकूबले आफ्नो छोरोलाई एक विशेष लामो र अत्यन्तै राम्रो कोट दियो। ४यूसुफका अरु दाज्यू-भाइहरूले जब यो थाहाँ पाए कि तिनीहरूका बुबा उनीहरूलाई भन्दा बढी यूसुफलाई माया गर्थे। यसकारण तिनीहरू आफ्नो भाइलाई घृणा गर्थे। तिनीहरू उसित राम्रो प्रकारले कुरा गर्न अटयारो मान्ने गर्द थिए।

५एकपल्ट यूसुफले एउटा विशेष सपना देख्यो। पछि उनले आफ्नो दाज्यू-भाइहरूलाई त्यस सपनाको बारेमा भन्यो। त्यसपछि उसका दाज्यू-भाइहरूले भन्नु वेशी घृणा गर्न थाले।

६यूसुफले भने, “मैले एउटा सपना देखेँ। ७हामीहरू सबै खेतमा काम गर्दैथियौं। हामीहरू सबैले मिलेर गहुँको बिटा बाँध्दै थियौं। मैले बाँधेको बिटा अनि तिमीहरूले बाँधेको बिटाहरूले मेरो बिटालाई चारै तिरबाट घेरे। त्यसपछि तिमीहरूको बिटाले मेरो बिटालाई निहुरिएर दोग्यो।”

८यूसुफका दाज्यू-भाइहरूले भने, “के यसको अर्थ, तँ राजा हुन्छस् अनि हामीहरू सबैलाई शासन गर्छस्?” उसको दाज्यू-भाइहरूलेऊ माथि अर्धै धेरै घृणा गर्न थाले, कारण तिनीहरूको विषयमा उसले सपना देखेको थियो।

९तब फेरि यूसुफले अर्को सपना देख्यो। यूसुफले यस सपना बारेमा पनि आफ्नो दाज्यू-भाइहरूलाई बतायो। उनले भने, “मैले अर्को सपना देखेँ। मैले घाम, जुन र एघार नक्षत्रहरूले मलाई दोग गर्दै गरेको देखेँ।”

१०उनले आफ्नो बाबुलाई पनि त्यस सपना बारे भन्यो। तर उसको बाबुले त्यो सपनाको विषयमा आलोचना गरे। उसका बाबुले भने, “यो कस्तो प्रकारको सपना हो? के तलाई विश्वास हुन्छ तेरी आमा, तेरो दाज्यू-भाइहरू अनि म तँलाई दोग्छौं।” ११यूसुफका दाज्यू-भाइहरूले साहै ईर्ष्या गरिरहे। तर उसको बाबुले यी विषयमा धेरै गहिरिएर सोचे अनि विचार गरे यो सबको अर्थ के हुन सक्छ?

१२एक दिन यूसुफका आफ्ना दाज्यू-भाइहरू आफ्ना बाबुका भेडाहरूको हेरचाह गर्न शकम गए। १३याकूबले यूसुफलाई भने, “शकम जा! तेरा दाज्यू-भाइहरूले मेरो भेडाहरू हेरचाह गर्दैछन्।”

यूसुफले भने, “म जानेछु।”

१४यूसुफका बाबुले भने, “तेरा दाज्यू-भाइहरू सुरक्षित छन् या छैनन् यसो हेर। फर्की आएर मलाई भन मेरा भेडाहरू राम्रै छन् या छैनन्।” यसर्थ यूसुफका बाबुले उसलाई हेब्रोन बेसीबाट शकम पठाए।

१५शकममा यूसुफ हरायो। एक जना मानिसले उसलाई खेतमा हिंडिरहेको भेटायो। त्यस मानिसले भने, “के खोजिरहेको छस्?”

१६यूसुफले उत्तर दियो, “म मेरा दाज्यू-भाइहरू खोज्दैछु। के तिमीले भन्न सक्छौ तिनीहरू भेडाहरूसित कहाँ छन्?”

१७त्यस मानिसले भने, “तिनीहरू गईसके। तिनीहरू दोतान जाँदै गरेको कुरा मैले सुने।” यसर्थ यूसुफ उनीहरू गए तिरै गए अनि तिनीहरूलाई दोतानमा भेटायो।

यूसुफ कमारोको रुपमा बेचियो

१८यूसुफका दाज्यू-भाइहरूले उसलाई टाढाबाट आउँदै गरेको देखे। उनीहरूले उसलाई मार्ने निश्चय गरेर एउटा योजना बनाए। १९उनका दाज्यू-भाइहरूले एक-अर्कालाई भने, “हेर, सपनादर्शी यूसुफ आउँदैछ। २०यदि हामीले सक्छौ भने उसलाई अवश्य मार्नु पर्छ। हामीले उसको शरीर एउटा रित्तो कुवामा प्याक्नु पर्छ। तब हामी आफ्नो बुबालाई भन्न सक्छौ, जङ्गली जनावरले उसलाई मार्यो। तब हामी हेरौं उसको सपना के हुन्छ।”

२१तर रूबेनले यूसुफलाई बचाउन चाहन्थ्यो। रूबेनले भने, “त्यसलाई हामी नमारौं। २२हामी त्यसलाई चोट नलगाई कूवामा हाल्न सक्छौं।” रूबेन उसलाई बचाउन अनि बाबु भएको ठाउँमा फिर्ता पठाउन चाहन्थ्यो। २३जब यूसुफ आफ्नो दाज्यूहरू कहाँ पुग्यो, तिनीहरूले उसलाई एककसी समाते अनि उसको लामो अनि सुन्दर कोट च्यातच्युत पारे। २४त्यसपछि तिनीहरूले उसलाई एउटा खाली सूख्खा कूवामा पार्‍योकि दिए।

२५जब यूसुफ कूवाभित्र थियो उसका दाज्यू-भाइहरू खान बसे। तिनीहरूले हेरे अनि एक हुल व्यापारीहरू गिलाददेखि मिश्रतिर यात्रा गर्दै गरेको देखे। तिनीहरूले ऊँटहरूमाथि धेरै प्रकारका मसला र धन-दौलत लाँदै थिए। २६यहूदाले दाज्यू-भाइहरूलाई भने, “हामीले आफ्नो भाइ मारेर त्यसको मृत्यु लुकाएर के पाउँछौ? २७बरु हामीहरूले त्यसलाई ती व्यापारीहरूलाई बेच्दा लाभ हुन्छ। हामीले आफ्नो भाइलाई मारेकोमा दोषी पनि हुँदैनौं।” अरु दाज्यू-भाइहरू सहमत भए। २८जब ती मिद्यानी व्यापारीहरू नजिक आए, तिनीहरूले यूसुफलाई कूवाबाट बाहिर निकाले। तिनीहरूले यूसुफलाई बीसवटा चाँदीका टुकामा बेचे। ती व्यापारीहरूले यूसुफलाई मिश्र लिएर गए।

२६यी सब घटना हुँदा रूबेन त्यहाँ आफ्नो दाज्यू-भाइहरूसित थिएन। तिनीहरूले यूसुफलाई बेचेको उनले थाहा पाएन। जब रूबेन कूवामा आयो उनले त्यहाँ यूसुफलाई देखेन। शोक प्रकट गरेर उनले आफ्नो लुगाहरू च्यात्यो। ३०रूबेनले आफ्ना दाज्यू-भाइहरू भएको ठाउँमा गएर भने, “त्यो केटो कूवामा छैन। मैले के गर्नु?” ३१ती दाज्यू-भाइहरूले एउटा बोका मारेर अनि त्यसको रगत त्यो राम्रो लबेदामा लगाए। ३२तब तिनीहरूले त्यो लबेदा आफ्नो बाबुलाई देखाए। अनि तिनीहरूले सोधे, “हामीले यो लबेदा पायौं, के यो लबेदा यूसुफको हो?”

३३तिनीहरूका बुबाले कोट देखे अनि बुभे, कि यो यूसुफको कोट थियो, तिनीहरूका बुबाले भने, “हो, यो उसको कोट हो। जङ्गली जनावरले मेरो छोरा यूसुफलाई मारेर खाएको हुनुपर्छ।” ३४याकूब आफ्नो छोरोको निम्ति यति शोकाकुल भयो उसले आफ्नो लुगाहरू च्यात्यो। तब उनले आफ्नो शोक प्रकट गर्न एक खास प्रकारको लुगा लगायो। याकूबले छोरोको शोक धेरै लामो समयसम्म मनायो। ३५उसका सबै छोरा-छोरीहरूले तिनलाई सान्त्वना दिने प्रयास गरे। तर याकूब कहिल्यै शोकबाट मुक्त भएन। उनले भने, “मेरो छोरोको निम्ति म नमरूञ्जेलसम्म शोकमा रहनेछु।” यसर्थ याकूब पुत्र शोकमा परिरह्यो।

३६ती मिद्यानी व्यापारीहरूले मिश्र देशमा यूसुफलाई बेचे। फिरऊनका रक्षकहरूका कप्तान पोतीफरलाई तिनीहरूले यूसुफलाई बेचे।

यहूदा र तामार

३८ त्यस समय यहूदा आफ्नो दाज्यू-भाइहरूलाई छोडी हीरा नाउँको मानिससित बस्न गए। हीरा अदुदुलाम शहरको थियो। २यहूदाले त्यहाँ कनानी केटीलाई भेट्यो अनि उसलाई विवाह गर्‍यो। त्यस केटीको बाबुको नाउँ शूआ थियो। ३त्यस कनानी केटीले एउटा छोरो जन्माई। उनले उसको नाउँ एर राखी। ४पछि फेरि अर्को छोरो पाई र उसको नाउँ ओनन राखी। ५पछि फेरि उनले अर्को छोरो जन्माई अनि उसको नाउँ उनले शेलह राखीन्। उसको तेस्रो छोरो जन्मदा यहूदा कजीबामा थियो।

६यहूदाले आफ्नो छोरो एरको विवाह गराउँनको निम्ति एउटी केटीलाई रोज्यो। त्यस केटीको नाउँ तामार थियो। ७तर एरले अत्यन्तै नराम्रो काम गर्‍यो। परमप्रभु ऊसंग प्रसन्न हुनुभएन। यसकारण परमप्रभुले उसलाई मारुनु भयो। ८त्यसपछि यहूदाले एरको भाइ ओननलाई भने, “जा अनि मरेको दाइको पत्नीसित सुत। तँ उसको लोग्ने जस्तै बनिनु। यदि नानीहरू जन्मे ती तेरो दाइ एरका नानीहरू हुन्छन्।”

९ओननलाई थाहा थियो तामार र ऊबाट जो नानीहरू

हुन्छन् ती सबै उसका हुँदैनन्। ओननले तामारसित सहवास गर्‍यो। तर उनले आफ्नो गर्भ धारण हुन दिएन। १०यस विषयमा परमप्रभु क्रोधित हुनु भयो। यसकारण परमप्रभुले ओननलाई पनि मारुनु भयो। ११त्यसपछि आफ्नी बुहारी तामारलाई यहूदाले भन्यो, “तँ आफ्नो बाबुको घर फर्केर जा, त्यही बस अनि तबसम्म विवाह नगर्नु जबसम्म मेरो छोरा शेलह ठूलो हुँदैन।” यहूदाले डर थियो कतै शेलह पनि उसको दाज्यूहरू भै मारिन्छ। तामार आफ्नो बाबुको घरमा फर्केर गइन्।

१२पछि शूआकी छोरी यहूदाकी पत्नी मरी। यहूदाको शोक समय बितेपछि, त्यो अदुदुलामबाट आफ्नो साथी हीरासित तिम्ना गए। भेडाबाट काटिएको ऊन लिन यहूदा तिम्ना गए। १३उसको ससुरा यहूदा भेडाको ऊन लिन तिम्ना गएको कुरा तामारले चाल पाई। १४तामारले सधैं विधवाले लगाउने लुगा लाउने गर्द थिइ। यसर्थ उनले भिन्दै केही लुगा लगाई अनि आफ्नो अनुहार पर्दाले छोपी। त्यसपछि तिम्ना शहरको नजिक एनैम जाने बाटोको मुन्तिर बसी। तामारले थाहा पाई यहूदाको छोरो शेलह अब ठूलो भइसकेको छ। तर यहूदाले ऊसित विवाह गर्ने कुनै योजना बनाउने छैन।

१५यहूदा त्यही बाटो हिँडेर गए। उनले तामारलाई देख्यो तर त्यो वेश्या हो भनेर सोच्यो। उनले आफ्नो अनुहार वेश्याहरूले जस्तै पर्दाले ढाकेकी थिई। १६यसर्थ यहूदा तिनी भएको ठाउँमा गए अनि भन्यो, “तँसित शारीरिक सम्बन्ध गर्नु।” यहूदाले थाहा पाएन ऊ आफ्नी बुहारी तामार थिई।

उनले भनी, “तिमीले मलाई के दिन्छौ?”

१७यहूदाले उत्तर दियो, “म मेरो भेडाको हुलबाट एउटा भेडा पठाइ दिनेछु।”

उनले उत्तर दिई, “यसमा म राजी छु। तर तिमीले मलाई भेडा नपठाउञ्जेलसम्म राख्नलाई केही दिनु पर्छ।”

१८यहूदाले सोध्यो, “मैले बाख्रा नपठाउञ्जेलसम्म के बन्धक राख्न चाहन्छौ?”

तामारले उत्तर दिई, “तिमीले आफ्नो चिट्टी पठाउँदा प्रयोग गर्ने मोहर र डोरी देऊ। अनि तिमीले टेक्ने लट्टी पनि देऊ।” यहूदाले यी सब चीजहरू उसलाई दिएर तामारसित सहवास गरे। तामार गर्भवती भइन्। १९तामार घर गई अनि उनले आफ्नो मुखबाट पर्दा हटाएर फेरि त्यही आफूलाई विधवा देखाउने लुगा पहिरीन।

२०त्यसपछि यहूदाले वेश्यासित प्रतिज्ञा गरे अनुसार हीराले एउटा सानो बाख्रा दिएर एनैम पठाए। यहूदाले उसलाई आफ्नो मोहर र लट्टी फर्काएर ल्याउनु भन्यो। तर हीराले तामारलाई भेट्न सकेन। २१हीराले एनैम शहरका केही मानिसहरूलाई सोधी, “बाटोको छेउमा

बस्ने वेश्या कहाँ छे?" मानिसहरूले जवाफ दिए, "यहाँ कोही वेश्या थिइन।"

२२यसर्थ यहूदाको साथी तिनीकहाँ गए र भने, "मैले आइमाईलाई भेट्न सकिन। जब मैले त्यस ठाउँका मानिसहरूलाई सोधें, तिनीहरूले मलाई बताए त्यस ठाउँमा कोही वेश्या थिइन।"

२३यसकारण यहूदाले भने, "त्यसलाई ती चीजहरू राख्न देऊ। म चाहदिन मानिसहरू ममाथि हाँसून्। मैले त्यसलाई बाख्रा दिन खोजे तर उसलाई भेटिएन, त्यही नै पर्याप्त छ।"

तामार गर्भवती भई

२४प्रायः तीन महीनापछि कसैले यहूदालाई भने, "तिम्रो बुहारीले वेश्याले जस्तै काम गरी। अनि अहिले उ वेश्यावृतिले गर्दा गर्भवती छे।"

तब यहूदाले भन्यो, "उसलाई बाहिर निकाल, उसलाई मार अनि उसको शरीर जलाई दे।"

२५यहूदाका मानिसहरू तामारलाई मार्न गए। तर तामारले आफ्नो ससुरालाई समाचार पठाई। तामारले भनी, "जुन मानिसले मलाई गर्भवती बनायो त्यसैका यी चीजहरू हुन्। तब उनले मोहर, डोरी अनि टेक्ने लट्टी देखाई। यी चीजहरू हेर यी सब कसका हुन्? यी कसका विशेष मोहर, डोरी र टेक्ने लट्टी हो?"

२६यहूदाले ती चीजहरू चिन्थो अनि भने, "उनले ठीक भनी। म नै भूलमा थिएँ। मैले आफ्नो प्रतिज्ञा अनुसार उसको विवाह आफ्नो छोरा शेलहसित गर्न दिइनेँ।" अनि यहूदा फेरि तिनीसित सुतेनन्।

२७तामारको सुत्केरी हुने समय आइ पुग्यो अनि उनले थाहा पाई जुम्ल्याह नानीहरू हुनेछन्। २८जुन समयमा उनले नानी जन्माउँदै थिई एउटा नानीको एउटा हात बाहिर निसक्यो। सुँडेनीले त्यो नानीको हातमा रातो धागो बाँधे भनी, "यो नानी पहिले जन्मन्छ।" २९तर त्यस नानीले आफ्नो हात फेरि भित्र पसायो। त्यसपछि दोस्रो नानी पहिले जन्म्यो। त्यस बखत सुँडेनीले भनी, "तँ नै पहिले बाहिर आउन समर्थ भइस्।" त्यसकारण उनले त्यस नानीको नाउँ पेरेस राखी। ३०त्यसपछि अर्को नानी जन्म्यो। त्यस नानीको हातमा रातो धागो थियो। उनले त्यस नानीको नाउँ जेरह राखियो।

यूसुफ मिश्र देशको पोतीफरलाई बेचियो

३६ जुन व्यापारीले यूसुफलाई किन्यो उनले यूसुफलाई मिश्र देशमा लिएर गए। उनले यूसुफलाई फिरऊनको अंगरक्षकहरूको सेनापतिलाई बेचिदियो। २तर परमप्रभुले यूसुफलाई सहायता गर्नु भयो। यूसुफ एउटा सफल मानिस भयो। यूसुफ आफ्नो मिश्री मालिक पोतीफरको घरमा बस्यो।

३पोतीफरले थाहा पायो परमप्रभुले यूसुफलाई सहायता

गर्नु भएको छ। उनले यो पनि थाहा पायो यूसुफले जे गर्छ त्यसमा उसलाई सफल पार्न परमप्रभुले सहायता गर्नु भएको हुन्छ। यसकारण यूसुफलाई पाएर पोतीफर अत्यन्तै खुशी थियो। पोतीफरले उसलाई आफ्नो काम गराउन तथा घरमा व्यवस्था मिलाउने काममा लगायो। पोतीफरको प्रत्येक कुरोमा उसको अधिकार थियो। ५जब यूसुफ पोतीफरको घरमा प्रत्येक चीजको अधिकारी बनियो तब परमप्रभुले पोतीफरको घरमा रहेको प्रत्येक चीजमा आशीर्वाद दिनुभयो। परमप्रभुले यूसुफको कारणले यसो गर्नु भयो अनि पोतीफरको खेतीमा उब्जने प्रत्येक चीजलाई परमप्रभुले आशीर्वाद दिनु भयो। ६यसैले पोतीफरले यूसुफलाई आफ्नो घरको प्रत्येक चीजको जिम्मावारी लगायो। पोतीफरले कुनै कुराको चिन्ता गर्दैनथ्यो ऊ खाली आफ्नो भोजनको विषयमा मात्र चिन्ता गर्दथ्यो।

पोतीफरकी पत्नी अनि यूसुफको अस्वीकृति

यूसुफ अत्यन्तै सुन्दर र राम्रो थियो। ७केही समयपछि यूसुफको मालिककी पत्नीले उसलाई प्रेम गर्न थालीन्। एकदिन उनले भनिन्, "मसँग सुत्।"

८तर यूसुफ मानेन। उनले भने, "मेरो मालिक यस घरको प्रत्येक चीजको निम्ति मलाई विश्वास गर्छन। उनले यस घरको प्रत्येक चीजको लागि मलाई जिम्मावारी दिएका छन्। ९मेरा मालिकले मलाई आफू समान सम्भन्धछन्। तर मैले उसकी पत्नीसित सुत्नु हुँदैन। यो उचित होइन। यो परमेश्वरको बिरुद्धमा पाप हो।"

१०त्यो स्त्रीले प्रत्येक दिननै यूसुफसित कुरा गर्थी। तर यूसुफले ऊसित सुत्न अस्वीकार गर्दथियो। ११एक दिन यूसुफ आफ्नो कामको निम्ति घरभित्र पसेको थियो। त्यस बेला लोग्ने मानिस त्यस घरमा ऊ मात्रै थियो। १२उसका मालिककी पत्नीले यूसुफको लुगा समाती अनि उसलाई भनी, "तिमी मसित ओछ्यानमा आउँ।" तर यूसुफ त्यहाँबाट यति चाँडै भाग्यो अनि उसको लुगा मालिककी पत्नीको हातमा नै रह्यो।

१३त्यस पत्नी मानिसले देखी उसको लुगा उसैको हातैमा थियो अनि यूसुफ घरदेखि बाहिर भागेर गए। यसर्थ उनले निश्चय गरी जे भएको थियो त्यस विषयमा भूटो प्रचार गर्नुपर्छ। १४ऊ बाहिरका मानिसहरूलाई बोलाउन गई। उनले भनी, "हेर, यो हिब्रू कमार हाप्पो बेइज्जत गर्न यहाँ आएको थियो। ऊ भित्र आयो अनि मसित सुत्ने कोशिश गर्यो, तर म साहै चिच्याएँ। १५म चिच्चाएकोले गर्दा त्यो डरायो अनि यहाँबाट भाग्यो। तर उनले आफ्नो कोट मसितै छोडेर गयो।" १६यसकारण उनले आफ्नो लोग्ने घर फर्कुन्जेलसम्म त्यो लुगा आफूसँगै राखी। १७अनि उनले आफ्नो लोग्नेलाई त्यही कथा सुनाई। उनले

भनिन, “तिमीले ल्याएको हिब्रू दासले मसित ब्यभिचार गस्यो र लज्जित पास्यो। १८जब ऊ मकहाँ आयो म चिच्चाएँ अनि त्यो भाग्यो तर त्यसले आफ्नो लुगा छोडेर गयो।”

यूसुफ भ्याल खानामा

१९जति बेला यूसुफको मालिकले कथा सुने, तिनी साहै नै रिसाए। २०त्यहाँ एउटा भ्यालखाना थियो अनि त्यसमा राजाका शत्रुहरूलाई राखिन्थ्यो। पोतीफरले यूसुफलाई त्यही भ्याल खानामा राख्यो अनि यूसुफ त्यही बसिरह्यो।

२१तर परमप्रभु यूसुफसित हुनुहुन्थ्यो। उहाँ सधैं ऊसँग दयालु हुनुहुन्थ्यो। २२उहाँले अरु कैदीहरूको प्रमुख यूसुफलाई बनाए अनि एक रक्षकबाट गरिनु पर्ने प्रत्येक कुरो तिनलाई गर्न लगाए। २३रक्षकहरूका अधिकारीले भ्यालखानाको सबै कुराहरूमा यूसुफमाथि विश्वास गर्थे। यस्तो यस कारण हुने भयो कारण परमप्रभुले यूसुफलाई सहायता गर्नुहुन्थ्यो। यूसुफले जे गर्थ्यो परमप्रभुले उसलाई सफल गराउनु हुन्थ्यो।

यूसुफले दुइवटा सपना व्याख्या गर्छ

४० पछि, फिरऊनका दुइजना नोकरहरूले फिरऊनप्रति केही गल्ती गरे। तिनीहरूमध्ये एकजना फिरऊनका लागि रोटी पकाउने अनि अर्को उनको दाखरस दिने नोकर थिए। २फिरऊन यी रोटी पकाउने र दाखरस सेवा गर्ने मानिसहरूसित क्रोधित भए। ३उनले तिनीहरूलाई फिरऊनले यूसुफलाई जस्तै फोतिफरलाई भ्यालखानामा पठाए जसको मुख्य अङ्गरक्षकको घरमा जहाँ यूसुफ थियो। ४प्रमुखले ती दुइजनालाई यूसुफको हेरचाहमा राखि दिनुभयो। तिनीहरू यस भ्यालखानामा केही दिन थिए।

५एक दिन राती ती दुइजनाले सपना देखे। ती दुइजना नोकरहरू, एकजना रोटी पकाउने र अर्को दाखरस सेवा गराउने मिश्र देशका राजाका नोकरहरू थिए। प्रत्येक कैदीको आ-आफ्नो सपना थियो। अनि प्रत्येक सपनाको अलग्गै अर्थ थियो। ६यूसुफ भोलिपल्ट बिहानै तिनीहरूकहाँ गए। उनले तिनीहरूलाई साहै कष्टमा परेको भेटाए। ७यूसुफले सोध्यो, “आज तिमीहरू किन चिन्तित देखिन्छौ?”

८ती दुइजना मानिसहरूले उत्तर दिए, “हामीले राती सपना देख्यौं तर के सपना देख्यौं बुझ्नु सकेनौं। त्यो सपनाको अर्थ हामीलाई बुझाउने अथवा व्याख्या गर्ने मानिस यहाँ कोही पनि छैन।”

यूसुफले तिनीहरूलाई भने, “परमेश्वर नै एकजना हुनुहुन्छ जसले सपना बुझाउनु अथवा व्याख्या गर्न सक्नु हुन्छ। यसर्थ म बिन्ती गर्छु मलाई तिमीहरूको सपना बताऊ।”

दाखरस सेवकको सपना

९यसर्थ दाखरस सेवकले यूसुफलाई आफ्नो सपना बतायो। त्यसले भने, “मैले मेरो सपनामा दाखको बोट देखें। १०त्यस बोटमा तीनवटा हाँगाहरू थिए। कोपिला लागेपछि लगत्तै यसका फूलहरू प्रस्फुटित भए अनि पाकेको अङ्कुरको गुच्छा भयो। ११मैले फिरऊनको प्याला समातेको थिए यसर्थ दाख टिपेर त्यो प्यालामा निचोरेर त्यो प्याला फिरऊनलाई दिए।”

१२तब यूसुफले उत्तर दियो, “म सपनाको व्याख्या तिमीलाई दिनेछु। ती तीनवटा हाँगाहरूको अर्थ तीन दिन हो। १३तीन दिन शेष हुनुअघि फिरऊनले यहाँ आएर तिमीलाई आफ्नो काममा जान अनुमति दिनेछन। तिमीले त्यही काम गर्नेछौं जुन काम तिमीले फिरऊनसित पहिले गरिरहेका थियौं। १४तर जब तिमी यहाँबाट मुक्ति पाउँछौं मलाई पनि सम्भना गर्नु। मलाई सहायता अनि मेरो भलाई गर। मेरो विषयमा फिरऊनलाई भन जसले गर्दा म यहाँबाट निस्कन सकुँ। १५मलाई हिब्रूहरूको भूमि, मेरो देशबाट बल प्रयोग गरेर निकालियो। अनि त्यस समयमा मैले कुनै भूल गरेको थिइनँ जसले गर्दा म कैदमा पर्नु पर्ने थियो।”

रोटी पकाउनेवालाको सपना

१६त्यस रोटी पकाउनेले थाहा पायो अर्को नोकरको सपना राम्रो थियो। यसर्थ मुख्य रोटी पकाउनेले यूसुफलाई भने, “मैले पनि सपना देखे। मैले सपनामा देखें मेरो टाउको माथि रोटीले भरिएको तीनओटा डालाहरू थिए। १७सब भन्दा माथिको डालामा सबै प्रकारको पकाएको भोजन थियो। यो भोजन राजाको निम्ति थियो। तर भोजन चराहरूले खाइरहेका थिए।”

१८यूसुफले उत्तर दियो, “सपनाको अर्थ के हुन्छ म बताउने छु। ती तीन डालाहरूको अर्थ तीन दिन हो। १९तीन दिनभित्र राजा यहाँ आउनु हुनेछ अनि तिमी कैदबाट मुक्त हुनेछौं। तब राजाले तिम्रो टाउको छिनाउनु हुनेछ अनि तिम्रो शरीर खुट्टामा भुण्ड्याउनु हुनेछ अनि तिम्रो शरीरको मासु चराहरूले खानेछन्।”

यूसुफलाई बिर्सिन्छन्

२०तीन दिनपछि फिरऊनको जन्म दिन थियो। फिरऊनले आफ्नो सबै नोकरहरूलाई भोज दिए। भोजमा फिरऊनले मुख्य दाखरस दिने र मुख्य रोटी पकाउने नोकरहरूलाई भ्यालखानाबाट निकाल्ने अनुमति दिए। २१फिरऊनले दाखरस दिने सेवकलाई मुक्त गस्यो अनि उसलाई आफ्नो पुरानो काममा नै लगायो। अनि दाखरस दिने सेवकले फिरऊनको हातमा दाखरसको प्याला राखिदियो। २२तर फिरऊनले मुख्य रोटी पकाउनेलाई फाँसी दियो अनि यूसुफले जे जे हुन्छ भनी बताएको थियो त्यही भयो। २३तर मुख्य दाखरस दिने सेवकले

यूसुफलाई सहायता गर्न पनि बिर्स्यो उसले यूसुफको विषयमा फिरऊनलाई केही पनि भनेन। यूसुफको विषयमा उनले सबै बिर्स्यो।

फिरऊनको सपना

४१ दुइवर्ष पछि फिरऊनले एउटा सपना देख्यो। उनले आफैलाई नील नदीको किनारमा उभिरहेको सपना देख्यो। २सपनामा उनले देख्यो सातवटा गाईहरू नदीबाट निस्केर घाँस खाँदै उभिएका थिए। ती गाईहरू हेर्दा राम्रा र स्वस्थ थिए। ३त्यसपछि अभ्र सातवटा गाईहरू नदीबाट निस्केर अनि ती स्वस्थ गाईहरूको नजिकमा नदीको किनारमा उभिए। तर गाईहरू दुब्लो र बिमारी जस्ता थिए। ४आफ्नो सपनामा उनले यी सातवटा रोगी गाईहरूले सातवटा स्वस्थ गाईहरूलाई खाँदै गरेको देख्यो। तब फिरऊन ब्यँभयो।

५फिरऊन फेरि सुत्थो र सपना देख्यो। उनले सपनामा एउटा अन्नको बोटमा सातवटा बाला लागेको देख्यो। अन्नको बालाहरू मोटा र राम्रा थिए। ६अनि पछि अभ्र सातवटा अन्नहरू भएको उसले देख्यो। तर तिनीहरू पातलो र बाफिलो हावाले सुकेका थिए। ७ती पातला सातवटा अन्नका बालाहरूले ती राम्रा र भरिला अन्नका बालाहरू खाए। त्यसपछि फिरऊन बिउँभयो अनि सोच्यो त्यो सब एउटै सपना मात्र थियो। ८अर्को बिहान यी सपनाहरूको विषयमा फिरऊन एकदमै चिन्तित भयो। यसर्थ उनले मिश्र देशका सबै जादूगर अनि सबै ज्ञानी मानिसहरूलाई बोलायो। फिरऊनले ती सबै मानिसहरूलाई आफ्नो ती सपनाहरूको विषयमा बतायो तर कसैले पनि त्यस विषयमा व्याख्या गर्न सकेनन्।

नोकरले यूसुफको विषयमा फिरऊनलाई भन्छ

९तब त्यो दाखरस पुर्खाउने सेवकले यूसुफलाई सम्झिए अनि फिरऊनलाई भने, “आज म मेरो अतीतका भूलहरू सम्भरना गराइहेको छु। १०तपाईं म र रोटी पकाउनेसित दिक्कहुनु भएको थियो अनि हामीलाई प्रमुख रक्षकको घरमा कैदी बनाउनु भयो। ११त्यसपछि एक रात उनले र मैले सपना देख्यौ। प्रत्येक सपनाको भिन्दा भिन्दै अर्थ थियो। १२हामीसित भयालखानामा एक जना हिब्रू मानिस थियो। त्यो अंगरक्षकहरूको कप्तानको नोकर थियो। उसलाई हामीले आफ्नो सपना बतायौं र ती सपनाहरूको विषयमा उनले हामीलाई व्याख्या गर्‍यो। हामीलाई उनले प्रत्येक सपनाको अर्थ बतायो। १३उसले जे भनेको थियो म भयालखानबाट मुक्त हुनेछु अनि मेरो आफ्नै नोकर पाउनेछु, त्यो सही भयो। उनले त्यो रोटी पकाउने मानिस मर्छ भनेको थियो अनि त्यो मर्छो। यसर्थ उनले जे जे भनेको थियो सत्य भयो।”

यूसुफलाई सपना व्याख्या गर्न बोलाइयो

१४यसर्थ यूसुफलाई फिरऊनले भयालखानबाट भिकायो र अंग-रक्षकहरूले उसलाई लगत्तै भयालखानबाट ल्याए। यूसुफले दाही काट्यो अनि केही सफा लुगाहरू लगाएर फिरऊनलाई भेट्न गयो। १५फिरऊनले यूसुफलाई भन्यो, “मैले थाहा पाएँ कसैले तिमीलाई आफ्नो सपना बताए तिमी त्यसको बारेमा व्याख्या दिन सक्छौ अरे। मैले पनि एउटा सपना देखेको छु अनि त्यस सपनाको विषयमा यहाँ कसैले व्याख्या दिन सकेन।”

१६यूसुफले उत्तर दिए, “म त व्याख्या दिन सक्तिनँ, तर हुनसक्छ परमेश्वरले तिमीलाई सपनाको विषयमा बताउनु हुनेछ।”

१७त्यसपछि फिरऊनले यूसुफलाई भने, “मेरो सपनामा म नील नदीको किनारमा उभिरहेको थिएँ। १८त्यहाँ नदीबाट सातवटा गाईहरू निस्किए अनि किनारमा घाँस खाँदै उभिए। तिनीहरू हेर्दा स्वस्थ र राम्रा देखिने जनावर थिए। १९तब फेरि नदीबाट अरु सातवटा गाईहरू निस्किए तर यी हेर्दा दुर्बल र नराम्रा थिए। सम्पूर्ण मिश्रमा मैले देखेको गाईहरूभन्दा ती गाईहरू नराम्रा थिए। २०त्यसपछि ती दुब्ला र घिनलाग्दा गाईहरूले पहिलेका राम्रा र स्वस्थ गाईहरूलाई खाए। २१तर तिनीहरू अभ्र पनि दुब्ला र नराम्रा देखिए। तर सातवटा गाईहरू खाई सकेपछि पनि तिनीहरू दुब्ला र कुरूप नै देखिन्थे। तिनीहरूलाई हेरेर तिमीलाई भन्न सक्ने थिएनौ ती गाईहरूले सातवटा बलिया बलिया गाईहरू खाए। शुरुमा तिनीहरू जति कुरूप र दुब्ला थिए पछि पनि तिनीहरूलाई त्यस्तै देखिन्थे। तब म बिउँभे।

२२“मेरो फेरि अर्को सपनामा मैले एउटा अन्नको बोटमा सातवटा बालाहरू फल्दै गरेको देखेँ। ती सातवटा बालाहरू बाक्ला र अन्नले भरिएका थिए। २३अनि पछि अरु सातवटा बालाहरू तिनीहरूपछि पलाए। तर ती पछि पलाएका बालाहरू पातला र गरम हावाले नष्ट भएका थिए। २४त्यसपछि ती पातला बालाहरूले पहिलेको बाक्ला सातवटा बालाहरूलाई खाए। “मैले ती सपनाहरू मेरो जादूगरहरूलाई भनँ तर कसैले पनि ती सपनाहरूको विषयमा व्याख्या गर्न सकेनन्। तिनीहरूको अर्थ के हुन्छ त?”

यूसुफले सपनाको विषयमा व्याख्या गर्छ

२५तब यूसुफले फिरऊनलाई भन्यो, “ती दुवै सपनाहरू एउटै विषयका हुन्। परमेश्वरले अब चाँडै के घट्नु लागेको छ। त्यस विषयमा भनी रहनु भएको छ। २६दुवै सपनाहरूको अर्थ वास्तविक रूपमा एउटै हो। सातवटा राम्रा-राम्रा गाईहरू र सातवटा राम्रा-राम्रा अन्नको बालाहरूको अर्थ राम्रा सात वर्षहरू हुन्। २७ती सातवटा बिमारी गाईहरू र सातवटा अन्नको पातला

बालाहरूले यस इलाकामा सात वर्षसम्म अनिकाल लाग्छ भन्ने बोध हुन्छ। यी खराव सात वर्ष राम्रो सात वर्षपछि आउँछ। २८यो ठीक मैले तिमीलाई भने जस्तै नै हो। परमेश्वरले फिरऊनलाई बताउनु भएको छ उहाँ के गर्नु हुँदछ? २९मिश्र देशमा सात वर्ष प्रचूर अन्न हुने छ। ३०तर त्यसपछि फेरि सात वर्ष अनिकाल लाग्ने छ। मिश्र देशका मानिसहरूले अतीतमा कति अन्न उब्जनी गरेका थिए बिसर्नेछन्। अन्न र पानीको अभावले देश नष्ट हुने छ। ३१त्यो अनिकाल त्यति भयंकर हुनेछ मानिसहरूले प्रशस्त खाने कुरा खाँदा कस्तो हुन्छ भूल्नेछन्।

३२“हे फिरऊन, तपाइले एउटै अर्थ भएका दुइवटा सपना देख्नु भयो। यस्तो यो अर्थ बुझाउनको निम्ति भयो ताकि परमेश्वरले यो निश्चय गराउनु हुनेछ अनि चाँडै गराउनु हुनेछ। ३३यसैकारण, हे फिरऊन, तपाईंले यस्तो बुद्धिमान र ज्ञानी मानिस हेर्नुहोस् अनि उनलाई मिश्र देशको राज्यपाल बनाउनुहोस्। ३४तब जनताबाट अन्न उठाउनको निम्ति अरु मानिसहरू छान्नु होस्। प्रत्येक मानिसले असल सात वर्षमा जे जति अन्न उब्जाउँछ, त्यसबाट पाँचौं भाग बुझाओस्। ३५तिनीहरूलाई आज्ञा दिनु होस् जो असल वर्षहरू आउँदैछन् त्यसबेला प्रशस्त अनाजहरू जम्मा गरून्। मानिसहरूलाई घोषणा गरी दिनु होस् ती छानिएका मानिसलाई शहरहरूमा अनाजहरू जम्मा गर्ने अधिकार होस्। तब तिनीहरूले त्यति समयसम्म अन्न बचाएर राख्नेछन् जबसम्म त्यसको आवश्यक रहन्छ। ३६त्यो जम्मा गरिएको अन्न अनिकालको समय मिश्रमा उपयोग हुनेछ, यसर्थ मानिसहरू सात वर्ष अनिकालमा भोकले मर्ने छैनन्।”

३७फिरऊन र तिनका सबै पदाधिकारीहरूलाई यो योजना राम्रो लाग्यो। ३८त्यसपछि उनले तिनका सबै पदाधिकारीहरूलाई सोधे, “के परमेश्वरको आत्मा त्यो व्यक्तिभित्र रहेको कुनै व्यक्ति हामी भेट्न सक्छौं? सवदैनौं?”

३९यसर्थ फिरऊनले यूसुफलाई भने, “जब परमेश्वरले तिमीलाई यी सबै कुराहरू बुझने बनाउनु भयो, यस ठाउँमा तिमी जस्तो ज्ञानी तथा बुद्धिमानि कोही पनि छैन। ४०तिमी नै एक जना हौ जो यस देशको राज्यपाल हुन सक्ने अनि मेरा सबै मानिसहरूले तिम्रो कुरा सुन्ने छन् तिमी जे भन्छौ, आज्ञा पालन गर्नेछन्। म मात्र एकजना व्यक्ति हुनेछु जो तिमी देखि माथि रहनेछु।”

४१तब फिरऊनले यूसुफलाई फेरि भने, “मैले तिमीलाई समस्त मिश्र देशको राज्यपाल बनाएको छु।” ४२अनि फिरऊनले आफ्नो राजकीय मुकुटको छाप भएको औंठी यूसुफलाई दिए, उसलाई राम्रो रेशमी लुगा लगाई दिए अनि फिरऊनले उसको गलामा सुनको एउटा सिक्की लगाई दिए। ४३जब तिनिहरू रथको परेडमा चढे। फिरऊनले यूसुफलाई आफ्नो रथको

पछाडी राखे अनि “यूसुफलाई बाटो देऊ” भन्दै कराउँदै हिंडे त्यसरी फिरऊनले यूसुफलाई सम्पूर्ण मिश्रदेशको राज्यपाल बनाए। ४४राजा फिरऊनले तिनलाई भने, “म फिरऊन राजा हुँ। तिम्रो अनुमति बिना मिश्र देशको भूमिमा कसैले पनि हात अथवा खुट्टा हाल्न पाउने छैन।”

४५त्यसपछि फिरऊनले उनलाई अर्को नाउँ सापूनत-पानेह दिए। फिरऊनले उसको विवाह आसनत नाउँ भएकी आइमाईसित गराए जो ‘ओन’ शहरका पूजाहारी पोतीफरकी छोरी थिइ। यस प्रकार यूसुफ समस्त मिश्र देशका राज्यपाल भए।

४६मिश्र देश भरी भ्रमणमा निस्के। जब यूसुफले मिश्रका राजाको सेवा गर्न शुरु गरे। यूसुफ तीस वर्षका हुँदा निस्के अनि सारा मिश्र देशको भ्रमण गरे। ४७सहकालको सात वर्षको समयसम्म देशमा राम्रो उब्जनी भयो। ४८अनि तिनले ती वर्षहरूमा अन्नहरू जोगाएर शहरहरूमा जम्मा गरे। प्रत्येक शहरमा त्यस शहरको वरिपरिको भूमिबाट उब्जिएको अन्न जम्मा गराए। ४९समुद्रको बालुवाको थुप्रो भैँ अन्न यूसुफले थुपारे। तिनले थुपारेको अन्न यति विध्न थियो ओजन गर्न असम्भव थियो।

५०यूसुफकी पत्नी आसनत थिइन् अनि तिनी ओन शहरका पूजाहारी पोतीफरकी छोरी थिइन्। अनिकाल लाग्न दुइ वर्ष अघाडि यूसुफ र आसनतका दुइ छोराहरू जन्मे। ५१यूसुफले आफ्नो पहिलो छोरोको नाउँ मनश्शे राखे। यूसुफले उसको यस्तो नाउँ राखे कारण उनले भने, “मैले जति कष्ट पाएको थिएँ परमप्रभुले सबै देख्नु भयो र मेरो घरको सम्भना पनि विर्साइ दिनु भयो।” ५२तिनले आफ्नो दोस्रो छोरोको नाउँ एप्रैम राखे। तिनले उसको नाउँ यस्तो राखेको कारण बताए, “परमेश्वरले मलाई सफल तुल्याउनु भयो, जुन ठाउँमा मैले कष्ट भोगेँ।”

अनिकालको समय शुरु हुन्छ

५३सात वर्षसम्म मानिसहरूले जति चाहाथ्ये खाने अन्न पाए तर त्यसपछि ती वर्षहरू बिते। ५४अनि यूसुफको भविष्यवाणी अनुसार नै सात वर्षको अनिकाल शुरु भयो। यस अञ्चलका सबै देशहरूमा खाद्यको अभाव भयो। तर मिश्रमा अन्न प्रचूर थियो। यस्तो भएको कारण यूसुफले अन्न जम्मा गरेर राखेका थिए। ५५जब अनिकाल शुरु भयो मिश्रका मानिसहरूले फिरऊनलाई अन्नको दावी गरे अनि तिनले आफ्नो देशका मानिसहरूलाई भने, “यूसुफकहाँ जाऊ अनि सोध के गर्नु पर्छ।”

५६प्रत्येक ठाउँमा अनिकाल चलिरहेको थियो। यसर्थ यूसुफले मानिसहरूलाई गोदामबाट अन्न दिए। तिनले जोगाएर राखेको अन्न मिश्र देशका मानिसहरूलाई बेचे।

मिश्र देशमा नै घोर अनिकाल लाग्यो। ५७प्रत्येक यूसुफकहाँ अन्न किन्न आए, किनभने अनिकाल सबै ठाउँमा भयंकर थियो।

सपना साँचो भयो

४२ कनानमा पनि खराब प्रकारले नै अनिकाल लाग्यो। तर याकूबले मिश्र देशमा अन्न छ भनी थाहा पाए। यसर्थ याकूबले आफ्नो छोराहरूलाई भने, “हामी यहाँ किन केही यसरी बसिरहेका छौं। रबेचको निम्ति मिश्र देशमा अन्न राखिएको छ भनी मैले सुनेको छु। यसर्थ अन्न किन्नको निम्ति हामी त्यहाँ जाऊँ जसले गर्दा हामी आफैलाई अनिकालबाट बचाउनेछौं।”

यसर्थ मिश्रमा अन्न किन्न यूसुफका दाजुहरू मध्ये दश जना गए। ४२याकूबले बिन्यामीनलाई पठाएनन्। (यूसुफका भाइहरूमा बिन्यामीन मात्र आफ्नै भाइ हो।) बिन्यामीनलाई केही नराम्रो होला भनेर याकूब डराए।

५कनानमा अनिकाल औधी नै लागेको थियो, मिश्र देशमा अन्न किन्न जानेहरूमा कनानबाट धेरै मानिसहरू थिए। तिनीहरू मध्ये इस्त्राएलका छोराहरू पनि थिए।

६त्यस समयमा मिश्र देशका प्रशासक यूसुफ थिए। त्यहाँ यूसुफ मात्र एकजना मानिस थिए, जसले मिश्र देशमा मानिसहरूलाई अन्न बेच बिखान गारिएको निरीक्षण गर्थे। यसर्थ तिनका दाज्यू-भाइहरू तिनीकहाँ आए अनि शिर निहुर्याएर नमस्कार गरे। ७यूसुफले आफ्नो दाज्यू-भाइहरूलाई देखे अनि चिने। तर तिनले आफ्नो दाज्यू-भाइहरूलाई नचिने भैं गरे। तिनले तिनीहरूसित निष्ठुरतापूर्ण शब्दहरूमा कुरा गरे। तिनले भने, “तिमीहरू कहाँबाट आएका हो?”

ती दाज्यू-भाइहरूले उत्तर दिए, “हामी कनान देशबाट आएका हौं। यहाँ हामी अन्न किन्न आएका हौं।”

८यूसुफले चिने तिनीहरू तिनका दाज्यू-भाइहरू हुन् तर तिनी को हुन् तिनीहरूले चिनेनन्। ९यूसुफले आफ्नो दाज्यू-भाइहरूको विषयमा देखेको सपना सम्भे।

यूसुफ आफ्नो दाज्यू-भाइहरूलाई जासूस भन्छन्

यूसुफले आफ्नो दाज्यू-भाइहरूलाई भने, “तिमीहरू जासूसहरू हो, अन्न किन्न आएकाहरू होइनौं। हामी कहाँ दुर्बल छौं त्यो जान्न आएका हो।”

१०तिनीहरूले उत्तर दिए, “हे महाशय तपाईंका सेवकहरू यहाँ खाद्यान्न किन्न मात्र आएका छन। ११हामीहरू सबै दाज्यू-भाइहरू हौं, हामी सबैका बाबु एउटै हुन्। हामी ईमानदार मानिसहरू हौं। हामी खाली अन्न किन्न आएका छौं।”

१२तब यूसुफले तिनीहरूलाई भने, “होइन। हामी कहाँ दुर्बल छौं त्यो जान्न तिमीहरू आएका हो।”

१३अनि तिनीहरूले उत्तर दिए, “होइन, हामी सबै

दाज्यू-भाइहरू हौं। हाम्रो परिवारमा हामी बारहजना दाज्यू-भाइहरू छौं। हामीहरू सबैको एकजना बुबा हुनुहुन्छ। हाम्रो कान्छो भाइ घरमा बुबासित छ। एकजना भाइ धेरैअघि मर्यो। हामी, तपाईंका दासहरू, कनानको भूमिबाट आएका हौं।”

१४तर यूसुफले भने, “होइन। म बुझ्न सक्छु म भूलमा छैन। तिमीहरू जासूसहरू हो। १५तर म तिमीहरूलाई आफू सत्य भएको प्रमाण गर्ने मौका दिन्छु। म राजा फिरऊनको नाउँमा शपथ खान्छु जबसम्म तिमीहरूको कान्छो भाइ यहाँ आउँदैन त्यतिञ्जेलसम्म तिमीहरूलाई जान दिने छैन। १६तिमीहरू मध्ये एक कान्छो भाइलाई यहाँ म भएकोमा ल्याउन जान दिन्छु अनि अरु दाज्यू-भाइहरूलाई भ्यालखानमा राख्नेछु। तिमीहरूले साँचो कुरो गरेको हो होइन हामी हेर्नेछौं तर म विश्वास गर्छु तिमीहरू जासूसहरू हो।” १७त्यसपछि यूसुफले तिनीहरूलाई तीन दिनसम्म भ्यालखानमा राखे।

शिमोनलाई बन्धक भैं राखियो

१८तीन दिनपछि यूसुफले तिनीहरूलाई भने, “म परमेश्वरको डर मान्ने मानिस हुँ। मैले भनेको मान तब म तिमीहरूलाई बाँच्ने मौका दिन्छु। १९यदि तिमीहरू साँच्चै नै इमानदार मानिसहरू हो भने, तिमीहरू मध्ये एक भाइ यही भ्यालखानमा रहन सक्छ। अनि अन्य भाइहरू तिमीहरूका मानिसहरूको निम्ति अन्न लिएर फर्किन सक्छन्। २०तर तिमीहरूको कान्छो भाइ लिएर तिमीहरू फर्की आउने पर्छ। तब मात्र म थाहा पाउने छु तिमीहरूले साँचो बोलिरहेका छौं अनि तिमीहरूले मर्नु पर्ने छैन।”

दाज्यू-भाइहरू यसमा सहमत भए। २१“तिनीहरूले एकाकामा कुरा गरे, “हामीले हाम्रो भाइ यूसुफलाई नराम्रो कुरा गरेकोले दण्ड भोगिरहेका छौं। उनले भोगेको कष्ट हामीले देख्यौं, उनले आफ्नो बचाऊको निम्ति हामीसित प्रार्थना गर्छो तर हामीले उसको प्रार्थना अस्वीकार गर्छौं। यसर्थ अहिले हामीहरूले कष्ट भोगिरहेका छौं।” २२त्यसपछि रूबेनले तिनीहरूलाई भने, “मैले त्यस केटोलाई नराम्रो केही नगर्नु भनी तिमीहरूलाई भनेको थिए। तर तिमीहरूले मेरो सल्लाह मानेनौं। यसर्थ अहिले उसको मृत्युको सट्टामा हामी दण्ड भोगिरहेका छौं।”

२३आफ्ना दाज्यू-भाइहरूसित कुरा गर्नको निम्ति यूसुफले एकजना दोभाषे राखेका थिए। यसर्थ उनका भाइहरूले तिनीहरूको भाषा बुझे भनी जान्न सकेनन्। तर तिनीहरूले के के कुरा गरे तिनले सुने र बुझे। २४तिनीहरूको कुराले यूसुफ अत्यन्तै दुःखी भए। यसर्थ उनी तिनीहरूबाट अलग भए अनि रोए। केही क्षणपछि यूसुफ तिनीहरू समक्ष गए। उनले शिमोनलाई

समाते अनि बाँधे तर अरु दाज्यू भाइहरूले हेरिरेहे। २५यूसुफले केही नोकरहरूलाई तिनीहरूका बोरामा अन्न भर्न लगाए। ती दाज्यू-भाइहरूले यूसुफलाई अन्नको दाम दिए। तर यूसुफले तिनीहरूले तिरेको अन्नको पैसा तिनीहरूकै अन्नको बोरामा हालिदिए। त्यसपछि यूसुफले तिनीहरूलाई घर फर्कदा बाटोमा आवश्यक पर्ने चीजहरू दिए।

२६यसर्थ ती दाज्यू-भाइहरू अन्नको बोरामा लादेर त्यहाँबाट हिँडे। २७त्यस रात तिनीहरू एक ठाउँमा बास बसे। तिनीहरू मध्ये एकजनाले गधालाई खुबाउनु आफ्नो थैलो खोल्यो। अनि त्यस थैलोमा उनले तिरेको पैसा पायो। २८उनले आफ्नो दाज्यू-भाइहरूलाई भने, “हेर, मैले अन्नको निम्ति दिएको पैसा यहाँ छ। कसैले मेरो थैलोमा पैसा राखेको हुन सक्छ।” त्यस समय ती दाज्यू-भाइहरूको साहस हरायो अनि डराए। तिनीहरू एक-अर्कातिर फर्किए अनि भने, “परमेश्वर हामीमाथि के गर्नु हुँदछ?”

दाज्यू-भाइहरूले याकूबलाई बताए

२९कनानका ती दाज्यू-भाइहरू आफ्ना बाबु याकूबकहाँ पुगे। तिनीहरूले याकूबलाई के भएको थियो प्रत्येक कुरो बताए। ३०तिनीहरूले भने, “त्यस देशका शासकले हामीसित निष्ठुर शब्दमा कुरा गरे। तिनले हामी जासूस हौं पनि भने। ३१तर तिनलाई हामीले भन्यौं हामी जासूस होइनौं, हामी इमानदार मानिसहरू हौं। ३२हामीले तिनलाई भन्यौं हामीहरू बाह्र भाइ छौं। हामीले आफ्ना बुबाको विषयमा भन्यौं र यो पनि भन्यौं हाम्रो सब भन्दा कान्छो भाइ कनान देशमा नै छ।

३३“तब ती प्रशासकले हामीलाई भने, ‘तिमीहरू इमानदार मानिसहरू हौं भनी प्रमाण गर्ने एउटा उपाय छ। तिमीहरू मध्ये एकजनालाई मसित छोड अनि अरु भाइहरू आफ्ना मानिसहरूको निम्ति अन्न लिएर फर्क। ३४त्यसपछि तिमीहरूको कान्छो भाइ लिएर मकहाँ आऊ, तब म बुझ्ने छु तिमीहरू साँच्चै इमानदार मानिसहरू हौं अथवा हामीलाई नष्ट पार्ने सेनाको पक्षका तिमीहरू एउटा सेनाद्वारा हामीहरूलाई नष्ट पार्नु पठाएका हौं। यदि तिमीहरूले साँचो भनेका रहेछौं र इमानदार ठहरियौं भने आफ्नो भाइ फिर्ता पाउनेछौं। म उसलाई दिनेछु र तिमीहरू पनि हाम्रो देशमा अन्न किन्न स्वतन्त्र हुनेछौं।”

३५त्यसपछि ती दाज्यू-भाइहरूले आफ्नो आफ्नो बोरारूबाट अन्न बाहिर निकाल्न शुरु गरे अनि प्रत्येकले आफ्नो पैसाको थैलो आफ्नो अन्नको बोरामा पाए। ती दाज्यू-भाइहरू र तिनीहरूका बाबुले पैसा देखे र खुबै डराए।

३६याकूबले तिनीहरूलाई भने, “के तिमी मैले मेरा सबै नानीहरू गुमाएको चाहन्छौं? यूसुफ गए, शिमोन

पनि गए अनि अहिले तिमी मबाट बिन्यामीनलाई पनि छुट्याउन चाहन्छौं।”

३७तर रूबेनले आफ्नो बाबुलाई भने, “बुबा! यदि मैले बिन्यामीनलाई फर्काएर तपाईंकहाँ नल्याए मेरा दुवै छोराहरू मारिदिनु होस्। विश्वास गर्नु होस्, म बिन्यामीनलाई फर्काएर ल्याउँने नै छु।”

३८तर याकूबले भने, “म बिन्यामीनलाई तिमीहरूसित जान दिँदिन। उसको दाज्यू मर्यो अनि मेरी पत्नी राहेलबाट जन्मेको छोरो यो मात्र छ। मिश्र देश जाँदा यसलाई बाटोमा केही भए त्यस घटनाले मेरो मृत्युलाई निम्त्याउने छ। एक अति शोकाकुल बूढो मानिसलाई तिमीहरूले चिहानमा गाड्नेछौं।”

याकूबले बिन्यामीनलाई मिश्रदेश जान दिन्छन्

४३ त्यस देशमा अनिकालको प्रकोप साहै थियो। २मानिसहरूले मिश्र देशबाट ल्याएको सबै अन्न खाइसके। जब अन्न सकियो, याकूबले आफ्ना छोराहरूलाई भने, “हामीले खानुको निम्ति अभ्र केही अन्न किन्न मिश्र देश जानु पर्छ।”

३तर यहूदाले याकूबलाई भने, “तर त्यस देशको शासकले हामीलाई चेटाउनी दिएकाछन्। उनले भने, ‘यदि तिमीहरूले आफ्नो भाइ मकहाँ लिएर आएनौं भने म तिमीहरूसित कुरा गर्ने छैन।’ ४यदि तपाईं बिन्यामीनलाई हामीसित पठाउनु हुन्छ भने, मात्र हामीहरू अन्न किन्नु जान सक्छौं। ५तर यदि तपाईं उसलाई पठाउन अस्वीकार गर्नु भयो भने तब हामी जानेछैनौं। त्यस मानिसले बिना बिन्यामीन हामीलाई त्यहाँ जानु होशियारी गराएकाछन्।”

६इस्त्राएलले भने, “उसलाई तिमीहरूले अर्को पनि भाइ छ भनी किन भन्यौं? तिमीहरूले मेरो निम्ति यस्तो नराम्रो काम किन गर्छौं?”

७ती दाज्यू-भाइहरूले जवाफ दिए, “उनले हामी र हाम्रा कुटुम्बका विषय धेरै जान्न खोज्थ्यो र उनले हामीलाई थुप्रै प्रश्नहरू गर्छो। उनले हामीलाई सोध्यो, ‘के तिम्रा दाज्यू-भाइहरू अभ्र बाँचेका छन्? घरमा अभ्र कोही भाइहरू छन छैनन्?’ हामीले खाली उसको प्रश्नहरूको उत्तर मात्र दियौं। हामीले जानेका थिएनौं उनले भाइ लिएर मात्र आइज भन्छ।”

८त्यसपछि यहूदाले आफ्नो बाबु इस्त्राएललाई भने, “बिन्यामीन मसित जाओस। म उसको हेरचाह गर्नेछु। हाम्रो निम्ति अन्न लिनु हामी मिश्र देश जानै पर्छ। यदि हामी गएनौं भनी हाम्रा नानीहरू हामीहरूसँगै मर्नेछन्। ९म तिमीलाई विश्वास दिलाउँछु हाम्रो भाइ सुरक्षित रहनेछ। यसको लागि म सम्पूर्ण दायित्व लिने छु। यदि मैले उसलाई फर्काउन सकिन भने तिमीले मलाई सधैं दोष दिन सक्छौं। १०यदि तपाईं हामीलाई अघाडी नै जान दिएको भए, अहिलेसम्म दुइ चोटी अन्न लिएर आई सक्ने थियौं।”

११त्यसपछि तिनीहरूका बाबु इस्त्राएलले भने, “यदि यो सही रूपमा नै सँचो हो भने, तब बिन्यामीनलाई तिमीहरूसँगै लिएर जाऊ। तर त्यस शासकको निम्ति केही उपहारहरू लैजाऊ। हामीले आफ्नो भूमिमा उब्जाएका चीजहरूबाट केही लिएर जाऊ। केही सुगन्धित मसला, अलिकती मह, अलिकता, सुगन्धित लेप, मूर्, पेक्ता, र हाडे-बदाम लिएर जाऊ। १२त्यसपाली तिमीहरूसँग भएको पैसा भन्दा पनि दुइ गुणा वेशी लिएर जाऊ। हुन सक्छ शासकले भूल गरे होलान, यसर्थ तिमीहरूलाई फर्काई दिएको पैसा पनि लिएर जाऊ। १३बिन्यामीनलाई त्यस मानिसकहाँ लिएर जाऊ। १४म प्रार्थना गर्छु जब तिमी त्यो प्रशासकअघि उभिन्छौं सर्वशक्तिमान परमेश्वरले सहायता गर्नु हुनेछ। म प्रार्थना गर्छु उनले बिन्यामीन र शिमोनलाई सुरक्षित फर्कन दिनेछन। यदि यस्तो भएन भने, म फेरि पुत्र शोकले व्याकुल हुनेछु।”

१५यसर्थ ती दाज्यू-भाइहरूले शासकलाई दिनको निम्ति उपहार लगे। तिनीहरूले पहिलो पाली लगेको भन्दा दोबर रकम पनि लिएर गए। यस पल्ट बिन्यामीन आफ्नो दाज्यूहरूसँग मिश्र देश गए।

दाज्यू-भाइहरूलाई यूसुफको घरमा निम्त्याइयो

१६मिश्र देशमा यूसुफले तिनीहरूसँग बिन्यामीनलाई देखे। यूसुफले आफ्ना नोकरलाई भने, “ती मानिसहरूलाई मेरो घरमा लिएर जाऊ। एउटा पशु मार अनि पकाऊ, यिनीहरू आज दिउँसो मसित भोजन खानेछन्।” १७उसलाई जे भनिएको थियो नोकरले त्यही गर्‍यो। उनले ती मानिसहरूलाई यूसुफको घरमा ल्यायो।

१८जब ती दाज्यू-भाइहरूलाई यूसुफको घरमा लगियो तिनीहरू डराए। तिनीहरूले भने, “अस्तिको पाली हाम्रो बोरारूमा पैसा हालेर फर्काइएको थियो त्यसैकारण हामीलाई यहाँ ल्याइयो। त्यो तिनीहरूले हाम्रो विरुद्धमा अस्त्र बनाउने छन्। अनि तिनीहरू हाम्रो गधाहरू चोरेर लगी हामीलाई कमारा बनाउनेछन्।”

१९यसर्थ ती दाज्यू-भाइहरू यूसुफको घरको नोकरहरूको मुखियाकहाँ गए। २०तिनीहरूले भने, “महाशय, म प्रतिज्ञा गर्छु यो सत्य हो, अस्तिको पाली हामी अन्न किन्न आयौं। २१तर जब हामीहरूले रात बिताउनु पर्ने ठाउँमा आई पुग्यौं, हामीले आफ्नो बोरा खोल्याँ तब बोरारूको मुखमा नै हामीहरूले तिरेको पुरै रकम पायौं। अहिले हामीले यहाँ ल्याएका छौं। २२अनि अहिले फेरि पनि अन्न किन्नको निम्ति अरु रकम ल्याएका छौं। हामी जान्दैनौं कसले त्यो रकम हाम्रो बोरामा राख्यो।”

२३तब नोकरले उत्तर दियो, “तिमीहरू शान्तिसित बस। नडराऊ। तिमीहरूका परमेश्वर, तिमीहरूको बाबुका परमेश्वरले नै तिमीहरूको निम्ति बोरामा धन राखिदिएको हुनसक्छ। तिमीहरूले तिरेको रकम मैले पाएकै हुँ।”

त्यसपछि त्यस नोकरले तिनीहरू भएको ठाउँमा शिमोनलाई ल्यायो। २४तब उनले तिनीहरूलाई यूसुफको घरमा ल्याए अनि पानी दिए। तिनीहरूले तिनको खुट्टा धोए। उसले तिनीहरूको गधाहरूलाई पनि खुवायो।

२५यूसुफले पनि मध्य दिनको भोजन तिनीहरूसित खानेछन् भनी सुनेकोले त्यसपछि तिनीहरूले यूसुफलाई दिइने उपहार तयार राखे।

२६यूसुफ घरमा आए अनि दाज्यू-भाइहरूले तिनीहरूसित ल्याएको उपहारहरू तिनलाई दिए। त्यसपछि तिनीहरू तिनको अगाडी भूइँमा निहुरिए।

२७यूसुफले तिनीहरूलाई आफ्नो भलोकुशल सोधपूछ गरे। यूसुफले भने, “तिमीहरूले आफ्नो बूढो बाबुको बारेमा बताएका थियौं, तिनी अबै जीवित अनि स्वस्थ हुनुहुन्छ?” २८ती दाज्यू-भाइहरूले जवाफ दिए, “ज्यु हजुर, उहाँ जीवित हुनु हुन्छ।” अनि तिनीहरू फेरि यूसुफअघि निहुरिए।

यूसुफले आफ्नो भाइ बिन्यामीनलाई देखे

२९त्यसपछि यूसुफले आफ्नो भाइ बिन्यामीनलाई देखे। (बिन्यामीन र यूसुफकी एउटै आमा हुन्) यूसुफले भने, तिमीहरूले मलाई बताएको कान्छो भाइ यही हो?” त्यसपछि यूसुफले बिन्यामीनलाई भने, “हे बाबू, परमेश्वरले तिमीलाई आशीर्वाद दिनु हुनेछ।”

३०तब यूसुफ हतारिएर कोठा छोडे, किनभने तिनी आफ्ना दाज्यू-भाइहरूको मनोभावले व्याकुल भएका थिए अनि रुन चाहन्थे। तिनी आफ्नो कोठाभित्र पसे अनि रोए। ३१त्यसपछि यूसुफ मुख धोएर बाहिर आए। तिनले आफैलाई वशमा राखेर भने, “अहिले भोजन गर्ने समय हो।”

३२यूसुफले एकलै एउटा टेबलमासँगै भोजन खाए। उनका भाइहरूले अर्को एउटा टेबलमा भोजन खाए। मिश्र देशबासीहरूले अर्को टेबलमा सँगै भोजन खाए। तिनीहरूको विश्वास थियो हिब्रू मानिसहरूसँगै बसेर खानु राम्रो होइन। ३३यूसुफका दाज्यूभाइहरू तिनकै टेबल अघि बसेका थिए। तिनीहरू जेठादेखि कान्छासम्म उमेर अनुसार लहरै बसेका थिए। के भइरहेको छ सबै दाज्यूभाइहरूले एका-अर्कामा आश्चर्यमानी हेरिरहेका थिए। ३४नोकरहरूले यूसुफको टेबलबाट भोजन ल्याएर तिनीहरूलाई दिन्थे। तर ती नोकरहरूले बिन्यामीनलाई अरु दाज्यूभाइहरूलाई भन्दा पाँच गुणा वेशी दिन्थे। ती दाज्यूभाइहरू नघाउञ्जेलसम्म यूसुफसँगै खाए।

यूसुफले जाल फिजाउँछ

४४ तब यूसुफले आफ्नो नोकरलाई हुकुम गरे! यूसुफले भने, “यी मानिसहरू बोरारूमा जति अन्न लिएर जान सक्छन् त्यति धेरै अन्न हालिदेऊ। अनि प्रत्येक मानिसको पैसा उसको अन्नको बोरामाभित्र

हालिदेऊ। रकान्छो भाइको थैलोमा पैसा हालिदेऊ। तर उसको थैलोमा मेरो चाँदीको कचौरा पनि हालिदेऊ।” यूसुफको सेवकले उसलाई जस्तो गर्नु भनिएको थियो त्यस्तै गयो।

३अर्कोदिन, एका बिहानै, सबै दाज्यू-भाइहरूलाई तिनीहरूको गधा समेत फर्काई आफ्नो देशतिर पठाइयो। ४जब तिनीहरूले शहर नाघेका थिए यूसुफले आफ्नो नोकरलाई भने, “जाऊ अनि तिनीहरूलाई पछ्याऊ। तिनीहरूलाई रोकेर भन, ‘हामी तिमीहरूसित राम्रो थियौं, तर किन तिमीहरू हाम्रो निम्ति नराम्रो भयो? मेरा मालिकको चाँदीको कचौरा किन चोर्यौ? ५मेरा मालिकले यसै कचौराबाट पिउँछन् अनि गुप्त कुराहरू जान्नुको लागि यसलाई उपयोग गर्छन्। तिमीहरूले जे गर्नु त्यो साँच्चै धेरै नराम्रो हो।” ६यसर्थ त्यस नोकरले यूसुफको आज्ञा मानी सवारमा चढेर गयो अनि ती दाज्यू-भाइहरूलाई रोक्न थियो। यूसुफले तिनीहरूलाई जे भन्न लगाएको थिए त्यही उसले भन्यो।

७तर ती दाज्यू-भाइहरूले त्यस नोकरलाई भने, “किन हजूरका, शासकले यी कुराहरू गर्छन्। हामीले त्यस्तो केही गर्दैनौं। ८हामीले अघिल्लो पल्ट हाम्रो बोरारूमा जुन पैसा पाएका थियो त्यो पनि फर्काएर ल्यायौं। यसर्थ हामीले तिम्रो मालिकको घरबाट कुनै सुन अथवा चाँदी चोरेका छैनौं। ९यदि त्यो चाँदीको कचौरा हामी मध्ये कसैको थैलामा भेटियो भने त्यो मरोस्। तिमीहरू आफैले उसलाई मार्न सक्छौं अनि तब हामी तिमीहरूको कमारा हुनेछौं।”

१०नोकरले भने, “तिमीहरूले भने भैं गर्नेछौं। तर म मानिसको हत्या गर्दिन। जुन मानिससँग म चाँदीको कचौरा भेट्छु त्यो मानिस मेरो कमारा हुनेछ, तर अरु मानिसहरू स्वतन्त्र भएर जानेछन्।”

फिँजाइएको जालमा बिन्यामीन पश्यो

११तब प्रत्येक भाइले आफ्नो थैलो छिटो-छिटो भूँड्या राखे। १२त्यस नोकरले बोरारू निरीक्षण गर्न थाल्यो। उनले सबभन्दा जेठोबाट शुरु गरेर कान्छोसम्म निरीक्षण गर्‍यो। उनले बिन्यामीनको बोरामा चाँदीको कचौरा भेट्यो। १३ती दाज्यू-भाइहरू अत्यन्तै दुःखी भए। तिनीहरूले आफ्नो दुःख प्रदर्शन गर्न आफ्ना लुगाहरू च्याते। तिनीहरूले बोरारू आफ्नो-आफ्नो गधामा चढाएर शहरतिर फर्के।

१४यहूदा अनि उसका दाज्यू-भाइहरू यूसुफको घरमा गए। यूसुफ त्यतिञ्जेल त्यही थिए। ती दाज्यू-भाइहरू भूँड्या उनी अघि निहुरिए। १५यूसुफले तिनीहरूलाई भने, “तिमीहरूले किन यस्तो कुरा गर्‍यो? के तिमीहरूलाई थाह छैन म जस्तो मानिससित अगमवाणी गर्ने अभ्यास अनि यस्तो वस्तु पत्तो लगाउने क्षमता छ?”

१६यहूदाले भने, “व्याख्या गर्ने कुनै बाटो छैन। हामी दोषी छैनौं भनी साबित गर्ने हामीसित कुनै सबूत नै छैन। परमेश्वरले मात्र दोषी मानिस पत्तो लगाउनु भएको छ। यसर्थ हामी दुवै अनि जसको थैलामा कचौरा भेटियो कमारा कै रूपमा सेवा गर्न तयार छौं।”

१७तर यूसुफले भने, “म तिमीहरू सबैलाई कमारा बनाउदिन। त्यही मानिस मात्र कमारा हुनेछ जसले कचौरा चोरी गरेको छ। अरु तिमीहरू शान्तिसितै आफ्ना बाबु भएको भूमिमा जान सक्छौं।”

यहूदाले बिन्यामीनको निम्ति विन्ती गरे

१८त्यसपछि यहूदा यूसुफको नजिक गए अनि भने, “महाशय, दया गरी मलाई स्पष्टसित केही भन्न दिनु होस्। दया गरी मसित नरिसाउनु होस्। म जान्दछु तपाईं फिरऊन राजा सरह हुनुहुन्छ। १९हामी अघिल्लो पाली यहाँ हुँदा तपाईंले सोध्नु भयो, ‘के तिम्रो बाबु अथवा दाज्यू-भाइहरू छन्?’ २०हामीले उत्तर दियौं, ‘हाम्रा बाबु हुनुहुन्छ, उहाँ बूढो मानिस हुनुहुन्छ। अनि हाम्रो सानो भाइ पनि छ। हाम्रा बाबुले त्यसलाई खुबै प्रेम गर्नु हुन्छ कारण त्यो उहाँको वृद्ध अवस्थामा जन्मेको हो। त्यस सानो छोराको दाज्यू पनि मर्यो। यसर्थ त्यस आमाबाट जन्मेर बाँचेको छोरो त्यो मात्र हो। हाम्रा बाबुले उसलाई खुबै माया गर्नुहुन्छ।’ २१तब तिमीले हामीलाई भनेका थियौं, ‘त्यसो भए त्यस भाइलाई मकहाँ लिएर आऊ।’ म उसलाई हेर्न चाहन्छु। २२अनि हामीले तपाईंलाई भनेका थियौं, ‘त्यो भाइ आउन सक्तैन। उनले बाबुलाई छोड्न सक्तैन। यदि उसको बाबुले यसलाई पनि गुमाउनु परे तिनी अत्यन्तै शोकाकुल हुनेछन्। तिनी त्यही शोकमा मर्न पनि सक्छन्।’ २३तपाईंले भन्नु भएको थियो, ‘तिमीले आफ्नो कान्छो भाइलाई मकहाँ अवश्य ल्याउनु पर्छ, होइन भने तिमीहरूले अन्न पाउँने छैनौं।’ २४यसर्थ हामी आफ्ना बाबु भएको ठाउँमा गयौं अनि तपाईंले बताउनु भएका कुराहरू सबै उनलाई बतायौं।

२५“पछि हाम्रा बाबुले भन्नुभयो, ‘हाम्रो निम्ति तिमीहरू फेरि गएर अन्न किन।’ २६अनि हामीले आफ्नो बाबुलाई भन्यौं, ‘हामी आफ्नो कान्छो भाइ नलिइ जान सक्तैनौं। शासकले भनेका छन् जबसम्म उनी हाम्रा कान्छो भाइलाई देख्दैनन् तबसम्म हामीलाई अन्न बेच्ने छैनन्।’ २७तब हाम्रा बाबुले हामीलाई भन्नुभयो, ‘तिमीहरूलाई थाहा छ मेरी पत्नी राहेलले मेरो निम्ति दुइवटा छोरा जन्माइन। २८एकजनालाई मैले टाढा पठाएँ अनि जङ्गली पशुहरूले उसलाई माखो। अनि अहिलेसम्म मैले उसलाई देखेको छैन। २९अनि यदि अर्को छोरो पनि तिमीहरूले लगेर यदि उसलाई केही खतरा भए, तब मैले मेरो काल पर्खनु पर्दैन, त्यो मेरो निम्ति मृत्यु नै हुनेछ।’ ३०अब, सोचु होस् यदि हामी त्यसलाई नलिई गए के हुन्छ होला। हाम्रा बाबुको जीवनको

महत्व पूर्ण अङ्ग नै यही केटो हो। ३१यदि हाम्रा बाबुले त्यस केटोलाई हामीसित नदेखी तिनी मर्नेछन् र त्यसमा हामी दोषी हुनेछौं। हामी आफ्ना शोकाकुल बाबुलाई चिहान भित्र पठाउने छौं।

३२“त्यस केटोको जिम्मादारी मैले लिएँ। मैले मेरो बाबुलाई भनें, ‘यदि मैले त्यस केटोलाई फर्काई ल्याइन भने तपाईंले मलाई सारा जीवनभरि दोष दिन सक्नु हुन्छ।’ ३३यसर्थ म तपाईंसित बिन्ती गर्छु, त्यस केटोलाई आफ्नो दाज्यूहरूसित फर्कन दिनु होस, अनि म बस्छु र तपाईंको कमारो बनिन्छु। ३४यदि केटो मसँगै फर्किदैन भने म आफ्नो अनुहार बुबालाई देखाउन सकिदैन। यसले के आपत्ति मेरो बुबामाथि आउनेछ, म हेर्न भयभीत छु।”

यूसुफ भन्छ ऊ को हो

४५ यूसुफले अब केही क्षण पनि आफूलाई नियन्त्रणमा राख्न सकेन। तिनी त्यहाँ भएका सबै मानिसहरूको अघाडी रोए। यूसुफले भने, “प्रत्येकलाई यो ठाउँ छोडी जानु भन।” यसर्थ मानिसले त्यो ठाउँ छोडी दिए। खाली ती दाज्यू-भाइहरू मात्र यूसुफसित बसे। त्यसपछि यूसुफले तिनी को हुन् भने। २यूसुफ रोइरहे अनि फिरऊनको घरमा भएका जन्मै मिश्र देशीहरूले सुने। ३यूसुफले उनका दाज्यू-भाइहरूलाई भने, “म तिमीहरूका भाइ यूसुफ हुँ। के मेरा बाबु कुशल हुनुहुन्छ?” तर दाज्यू भाइहरूले तिनलाई उत्तर दिएनन्। तिनीहरू अलमल्ल परे अनि घबराएका थिए।

४यसर्थ यूसुफले आफ्ना दाज्यू-भाइहरूलाई फेरि भने, “मकहाँ आऊ। म बिन्ती गर्छु, तिमीहरू मेरो नजिक आओ” यसर्थ तिनीहरू यूसुफको नजिकमा गए। अनि उनले तिनीहरूलाई भने, “म तिमीहरूको भाइ हुँ। म त्यही भाइ हुँ जसलाई तिमीहरूले मिश्र देशमा कमारोको रूपमा बेचेका थियौं। ५अहिले चिन्ता नगर। तिमीहरू आफैसित आफूले गरेको कार्यको निम्ति नरिसाऊ। मलाई यहाँ ल्याउनमा परमेश्वरको एउटा योजना हो। म यहाँ तिमीहरूको जीवन बचाउनुको निम्ति छु। ६यस भयंकर अनिकाल दुइ वर्षसम्म चल्थो अनि अब पाँच वर्षसम्म कुनै अन्न-बाली तथा उद्भिदको उब्जाऊ बिना अनिकाल चलिरहने छ। ७यसर्थ तिमीहरूका मानिसहरूलाई बचाउनको निम्ति परमेश्वरले मलाई यस देशमा तिमीहरूभन्दा अगि पठाउनु भयो। ८यसर्थ मलाई यहाँ पठाएकोमा तिमीहरूको कुनै दोष छैन। यो परमेश्वरको इच्छा थियो। परमेश्वरले मलाई फिरऊनको बुबा जस्तै बनाउनु भयो। म मिश्रको सम्पूर्ण भूमि अनि फिरऊनको घरको राज्यपाल हुँ।”

मिश्रमा इस्त्राएललाई निम्तो

९यूसुफले भने, “चाँडो गर अनि मेरा बाबुकहाँ

जाऊ। उनलाई भन उनका छोरो यूसुफले यो समाचार पठाएको छ।”

परमेश्वरले मलाई मिश्रदेशको शासक बनाउनु भएको छ। यसर्थ मकहाँ आउनु। अबेर नगरी। अहिले नै आउनु। १०तिमीहरू गोशेनमा मेरो नजिकै बस्न सक्छौं। तिमी, तिमीहरूका बाल-बच्चाहरू, नाति-नातिनाहरू साथै सबै तिम्रा पशुहरूलाई यहाँ स्वागत गरिन्छ। ११म आउँदो पाँच वर्षसम्म हुने अनिकालमा तिमीहरूको हेरचाह गर्नेछु। यसर्थ तिमीहरू र तिमीहरूका परिवारहरूले आफूसँग भएका कुनै चीज पनि हराउने छैनौं।

१२यूसुफले आफ्ना दाज्यू-भाइहरूसित कुरा गरी रहे। उनले भने, “अब तिमीहरू जान्नेछौं म सौँच्चै नै यूसुफ हुँ र तिमीहरूको भाइ बिन्यामीनले जान्दछ म यूसुफ नै हुँ। म तिमीहरूको भाइ तिमीहरूसितै बात गरी रहेको छु। १३यसर्थ मेरा बुबालाई मैले मिश्र देशमा पाएको सम्मानको विषयमा भनिदेऊ। तिमीहरूले यहाँ देखेको प्रत्येक कुरा सुनाई देऊ। अब भट्टै जाऊ अनि मेरा बुबालाई यहाँ लिएर आऊ।” १४त्यसपछि तिनको भाइ बिन्यामीनसित यूसुफले आलिङ्गन गरे अनि तिनीहरू दुवै जना रुन शुरु गरे। १५त्यसपछि यूसुफले आफ्ना सबै दाज्यू-भाइहरूलाई म्वाइ खाए अनि तिनीहरूको निम्ति रोए। त्यसपछि उनका दाज्यू-भाइहरू उनीसँग कुरा गर्न थाले।

१६फिरऊनले थाहा पाए यूसुफका दाज्यू-भाइहरू त्यहाँ आएका थिए। फिरऊको राजमहलमा प्रत्येकले यो खबर चाल पाए। फिरऊन र उनका सेवकहरू यो खबर सुनेर खुशी भए। १७यसकारण फिरऊनले यूसुफलाई भने, “तिम्रो दाज्यू-भाइहरूलाई भन तिनीहरूलाई जति अन्न चाहिन्छ लिएर कनान देशमा जाऊन। १८आफ्ना दाज्यू भाइहरूलाई भन तिनीहरू आफ्नो बाबु र परिवारहरू लिएर यहाँ मकहाँ आउँन। जीवन निर्वाहको निम्ति म तिनीलाई यहाँको सब भन्दा असल भूमि दिनेछु अनि तिनीहरूले सबभन्दा असल भोजन गर्ने छन्।” १९त्यसपछि फिरऊनले भने, “तिम्रा दाज्यू-भाइहरूलाई यहाँ भएका गाडीहरू मध्ये सबभन्दा असल चाँहि दिनु। तिनीहरूलाई भन ती गाडीहरूमा तिनीहरू कनान गएर आफ्ना बाबु र जहान छोरा छोरीहरू लिएर आउनु। २०आफ्ना ती सर-समानहरूको फिक्री नगर जो तिमी आफूसँगै ल्याउन सक्दैनौं किनभने मिश्रका सर्वोत्तम वस्तुहरू तिनीलाई दिइनेछ।”

२१यसर्थ इस्त्राएलका छोराहरूले यसो गरे। फिरऊनले प्रतिज्ञा गरे भैँ यूसुफले तिनीहरूलाई गाडीहरू दिए। तिनीहरूको यात्राको निम्ति प्रशस्त भोजन पनि दिए। २२यूसुफले तिनीहरू प्रत्येकलाई सुन्दर लुगाको जोडा दिए। तर बिन्यामीनलाई चाँहि तिनले राम्रो लुगाले

बनिएको पाँच जोडा दिए। बिन्यामीनलाई तिनले चाँदीको तीन सय सिक्का पनि दिए। २३यूसुफले आफ्ना बाबुको निम्ति उपहारहरू पनि पठाए। तिनले दश गधामा लदाएर मिश्र देशको राम्रा-राम्रा समानहरू पठाइ दिए अनि आफ्ना बाबु लिएर आउनको लागि दशवटा छाउरी गधामा अन्न, रोटी र अरु भोजनहरू पूरा लादेर पठाए। २४त्यसपछि यूसुफले आफ्ना दाज्यू-भाइहरूलाई जाने अनुमति दिए। अनि जब तिनीहरू जान लागेका थिए यूसुफले तिनहरूलाई भने, “सरासरी घर जानु बाटोमा कतै लडाइँ नगर्नु।”

२५यसर्थ ती दाज्यू-भाइहरू मिश्र देश छोडी तिनीहरूका पिता भएका देश कनानमा गए। २६दाज्यू-भाइहरूले उनलाई भने, “बाबु, यूसुफ अभिसम्म जीवित छ। अनि त्यो समस्त मिश्र देशको शासक छ।”

तिनीहरूका बाबुले के सोच्नु पर्ने केही जानेन। प्रथम त, तिनले आफ्ना छोराहरूको कुरामा विश्वास गरेनन्। २७तर तिनीहरूले उनलाई यूसुफले भनेको प्रत्येक कुरा बताए। अनि यूसुफले आफ्नो बाबुलाई मिश्र देश लिएर आउनु भनी पठाएको गाडीहरू याकूबले देखे। तिनी उत्तेजित र अत्यन्तै खुशी भए। २८इस्त्राएलले भने, “अब म तिमीहरूलाई विश्वास गर्छु। मेरो छोरो यूसुफ अभि जीवित छ। मेरो मृत्युअघि म उसलाई भेट्न जानेछु।”

इस्त्राएललाई परमेश्वरको विश्वसनीयता

४६ यसर्थ इस्त्राएलले मिश्र देशको यात्रा शुरु गरे। पहिला तिनी बेशबा गए। त्यहाँ तिनले आफ्नो बुबा इसहाकका परमेश्वरलाई बलि चढाए। उनले परमेश्वरको आराधना गरे। २त्यस रात परमेश्वर इस्त्राएलसित सपनामा बोल्नु भयो। परमेश्वरले भन्नुभयो, “याकूब, याकूब।”

अनि इस्त्राएलले उत्तर दिए, “म यहाँ छु।”

३तब परमेश्वरले भन्नुभयो, “म परमेश्वर हुँ, तिम्रा बाबुको परमेश्वर। मिश्रमा जान नडराऊ मिश्रमा म तिमीलाई ठूलो जातिहरू बनाउनेछु। ४म तिमीसँगै मिश्र जानेछु, तर म आफैले निश्चय नै मिश्रबाट तिमीलाई फर्काएर ल्याउनेछु। जब तिमी मछौँ तिम्रो आँखा आफ्नो हातले बंद गरिदिने यूसुफ हुनेछ।”

इस्त्राएल मिश्र जान्छन्

५त्यसपछि याकूबले बेशबा छोडे र मिश्रको यात्रा गरे। उसका छोराहरू, पत्नीहरू र तिनीहरूका सबै नानीहरू मिश्रमा ल्याए। फिरऊनले पठाएको गाडीहरूमा तिनीहरूले यात्रा गरे। ६तिनीहरूसित गाई-वस्तुहरू र मिश्रमा तिनीहरूसित भएका सबै चीजबीजहरू थिए। यसर्थ आफ्नो सबै नानीहरू र परिवारसित मिश्र गए।

७तिनीसित तिनका छोरा-छोरीहरू र नाती-नातिनीहरू थिए। तिनका सबै परिवार तिनीसित मिश्रमा गए।

याकूबको परिवार

८तिनीसित मिश्र जाने छोरा-छोरी तथा परिवार यिनै हुन:

९रूबेन याकूबका जेठा छोरो थिए। १०रूबेनका छोराहरू: हनोक, पल्लु, हेस्त्रोन अनि कर्मी थिए।

१०शिमोनका छोराहरू: यमूएल, यामीन, ओहद, याकीन अनि सोहर र कनानी पनि थिए। (शाओल कनानी पत्नीबाट जन्मेका शिमोनका थिए।)

११लेवीका छोराहरू: गेशोन, कहात र मरारी थिए।

१२यहूदाका छोराहरू: एर, ओनान, शेला, पेरेस अनि जेरह थिए। (एर र ओनान कनानमा हुँदै मरे।) पेरेसका छोराहरू: हेस्त्रोन, अनि हामूल थिए।

१३इस्साकारका छोराहरू: तोला, पुवा, योब र शिमोन थिए।

१४जबूलनका छोराहरू: सेरेद, एलोन अनि यहलेल थिए।

१५रूबेन, शिमोन, लेवी, यहूदा, इस्साकार अनि जबूलन याकूबकी पत्नी लेआबाट जन्मेका छोराहरू थिए। लेआले यी छोराहरू पदानआराममा जन्माएकी थिइन्। तिनकी एउटी दीना नाउँ भएकी छोरी पनि थिइन्। यस परिवारमा तेतीस जना मानिसहरू थिए।

१६गादका छोराहरू: सिप्योन, हाग्यी, शूनी, यसबोन, एरी, अरोदो र अरेली थिए।

१७अशेरका छोराहरू: यिम्ना, यिश्वा, यिश्वी, र बरीआ थिए। तिनीहरूकी बहिनी सेरह, तिनीहरूसित बरीआका हेबेर र मलकियल नाउँ भएका छोराहरू पनि थिए।

१८यी सब याकूबकी पत्नी लेआकी कमारी जिल्पाबाट जन्मिएका थिए। (जिल्पा लाबानले आफ्नी छोरी लेआलाई दिएको कमारी हो।) त्यस परिवारमा सोह जना मानिसहरू थिए।

१९याकूबसित उसकी पत्नी राहेलबाट जन्मेको छोरो बिन्यामीन थियो। (यूसुफ पनि राहेलबाट नै जन्मेको हो तर ऊ अघिदेखि नै मिश्र देशमा थियो।)

२०मिश्रमाहुँदा यूसुफको दुइवटा छोराहरू जन्मिए: मनश्शे अनि एप्रैम थिए। ओन शहरका एक जना पूजाहारी पोतीफेराकी छोरी आसनतले यूसुफका लागि यी छोराहरू जन्माइन्।

२१बिन्यामीनका छोराहरू: बेला, बेकेर, अशबेल, गेरा, नामान, एही, रोश, मुप्पीम, हुप्पीम अनि आर्द थिए।

२२यिनीहरू याकूबकी पत्नी राहेलबाट जन्मेका छोराहरू थिए। यस परिवारमा चौध जना मानिसहरू थिए।

२३हुशीम दानका छोरो थियो।

२४नप्तालीका छोराहरू: यहसेल, गुनी, येसेर अनि शिल्लेम थिए।

२५याकूब र बिल्हाबाट जन्मेका छोराहरू तिनीहरू नै थिए। (बिल्हा लावानले आफ्नी छोरी राहेललाई पठाएको कमारी थिइ।) यस परिवारमा सात जना मानिसहरू थिए।

२६याकूबका सन्तानहरू जम्मा छयसठ्ठी जना थिए जो तिनीसित मिश्र देश गएका थिए। (यस संख्यामा याकूबका छोरा बुहारीहरू परेका छैनन्।)

२७त्यसमा यूसुफका दुइजना छोराहरू पनि थिए जो मिश्र देशमा जन्मेका थिए। यसर्थ मिश्र देशमा याकूब परिवारका मानिसहरू जम्मा सत्तरी जना थिए।

इस्राएल मिश्रमा पुछ

२८याकूबले यूसुफसित कुराकानी गर्न यहूदालाई पहिले पठाए। गोशेन भूमिमा यहूद यूसुफसित कुरा गर्न गयो। त्यसपछि याकूब र उनका अन्य मानिसहरू त्यस भूमिमा गए। २९यूसुफले थाहा पाए तिनका बाबु आउँदै हुनु हुन्छ। यसर्थ यूसुफले इस्राएल तथा तिनका बाबुलाई गोशेनमा भेट्न जान रथ तयार पारे। जब यूसुफले आफ्नो बाबुलाई भेटे र धेरै बेरसम्म आलिंगन गरे र धेरै बेरसम्म रोए।

३०तब इस्राएलले यूसुफलाई भने, “अब म शान्तिसित प्राण त्याग्न सक्छु। मैले तेरो मुख देखेँ अनि बुझें तँ जिउँदै छस्।”

३१यूसुफले आफ्नो दाज्यू-भाइ तथा बाबुका अरु परिवारलाई भने, “म जान्छु र फिरऊनलाई तिमीहरू यहाँ आएको कुरा गर्छु। म फिरऊनलाई भन्छु ‘मेरा दाज्यू-भाइ र मेरो बाबुका अरु सन्तानहरूले कनान देश छोडेर यहाँ मकहाँ आएका छन्। ३२यी परिवारहरू गोठालाहरू थिए। तिनीहरूले सधैं भेडा र गाई-गोरुहरू पाल्थे। तिनीहरूसित भएका गाई-वास्तुहरू सबै लिएर आएका छन्।’ ३३जब फिरऊनले बोलने छन् र तिमीहरूलाई तिनले सोध्ने छन्, ‘तिमीहरूले के काम गर्छौं?’ ३४तिमीहरूले उनलाई भन्नु, ‘हामी भेडा गोठालाहरू हौं। जीवनभरि हामी भेडा गोठाला थियौं। अनि हामी भन्दाअघि हाम्रा पुर्खाहरू पनि भेडागोठाला नै थिए।’ तब फिरऊनले तिमीहरूलाई गोशेन भूमिमा बस्ने अनुमति दिनेछन्। मिश्र देशीहरूले गोठालाहरू मन पराउँदैनन्, यसर्थ तिमीहरू गोशेनमा बस्दा राम्रो हुन्छ।”

इस्राएल गोशेनमा बस्छन्

४७ यूसुफ फिरऊनकहाँ गए अनि भने, “मेरा बाबु, दाज्यू-भाइहरू र सबै तिनीहरूका परिवारहरू कनान देश छोडेर तिनीहरूसित भएका सबै पशुहरू तथा प्रत्येक चीज लिएर यहाँ मकहाँ आएका छन्। अहिले तिनीहरू गोशेन भूमिमा छन्।”

२ फिरऊनकहाँ जान यूसुफले अरु आफ्ना पाँच दाज्यू-भाइहरूलाई रोजे।

३ फिरऊनले ती दाज्यू-भाइहरूलाई भने, “तिमीहरूको काम धन्धा के हो?” तिनीहरूले फिरऊनलाई भने, “हजूर, हामीहरू भेडा गोठालाहरू हौं। अनि हाम्रा अधिका पिता-पुर्खाहरू पनि भेडा गोठालाहरू नै थिए।” ४ तिनीहरूले फिरऊनलाई भने, “कनान देशमा अनिकालको घोर प्रकोप परेको छ। हाम्रा पशुहरूको निम्ति त्यहाँ कुनै भूमिमा घाँस छैन। यसर्थ हामी यस भूमिमा बस्न भनी आएका छौ र तपाईंलाई अनुमतिको निम्ति बिन्ती गर्छौं।”

५ तब फिरऊनले यूसुफलाई भने, “तिम्रा बाबु अनि दाज्यू-भाइहरू तिमी कहाँ आएका छन्। ६ तिनीहरूका लागि बस्ने कुनै ठाउँ मिश्रमा तिमी छान्न सक्छौ। आफ्ना बुबा र भाइहरूको लागि असल ठाउँ छानिदेऊ। गोशेनको भूमिमा तिनीहरूलाई बस्ने अनुमति देऊ। यदि तिनीहरूमध्ये कोही राम्रा गोठाला छन् भनी तिमीलाई थाहा छ भने तिनीहरूलाई मेरा पशुहरू हेर्ने जिम्मा देऊ।”

७ तब यूसुफले आफ्ना बाबु याकूबलाई फिरऊनसित भेट गर्न बोलाए। याकूबले फिरऊनलाई आशीर्वाद दिए।

८ अनि फिरऊनले उनलाई भने, “तिम्रो उमेर कति हो?”

९ याकूबले फिरऊनलाई भने, “मेरो जीवन छोटो अनि दुःखले भरिएको छ। म केवल एक सय तीस वर्ष पुगेको छु। यो मेरा पुर्खाहरूसित तुलना गर्दा केही होइन जब तिनीहरू यस धरतीमा बाँचेका थिए।”

१० याकूबले फिरऊनलाई आशीर्वाद दिए अनि उनले फिरऊनबाट विदा लिए। ११ यूसुफले फिरऊनको निर्देशन अनुसार आफ्ना बुबा र दाज्यू-भाइहरूलाई मिश्रको सबै भन्दा मलिलो भूमि रामसेसेमा राखे। १२ यूसुफले आफ्ना बाबु, दाज्यू-भाइ तथा तिनीहरूका मानिसहरूलाई चाहिएको खाद्य पदार्थहरू पनि दिए।

यूसुफ फिरऊनको निम्ति भूमि किन्छन्

१३ अनिकालको समयले अभ्र भयंकर रुप धारण गर्‍यो। त्यस भूमिमा कतै खाद्य वस्तुहरू थिएन। अनिकालको समयले गर्दा मिश्र र कनानको अवस्था सोचनीय भयो। १४ त्यस भूमिका मानिसहरूले धेरै भन्दा धेरै अन्न किन्न थाले, यूसुफले रुपियाँ जम्मा गरे अनि फिरऊनको महलमा ल्याए। १५ केही समय पछि मिश्र र कनान देशका मानिसको पैसा सकियो। तिनीहरूले आफ्नो सबै पैसा अन्न किनेरै खर्च गरे। यसर्थ मिश्रका मानिसहरूले यूसुफलाई भने, “हाम्रो पैसा सकियो हामीलाई खाने कुरा दिनुहोस्। यदि हामीले खान पाएनौ भने तपाईंको अधि नै हामी मर्नेछौं।”

१६ तब यूसुफले भने, “तिमीहरूले आफ्नो गाई-वस्तुहरू मलाई देऊ तब म अन्न दिनेछु।” १७ यसर्थ मानिसहरूले

आफ्नो सबै पशुहरूको बदलीमा खाद्यान्न किने। त्यस वर्ष यूसुफले मानिसहरूबाट भेडा, बाख्रा, घोडा र गधा लिएर अनि तिनीहरूलाई खाद्यान्न दिए।

१८तर अर्को वर्ष मानिसहरूसित अन्न किन्ने पैसा तथा पशुहरू केही थिएन। यसर्थ मानिसहरू यूसुफकहाँ गए अनि भने, “तपाईं जान्नु हुन्छ हामीसित पैसा छैन अनि पशुहरू पनि तपाईंकै भए। यसर्थ हामीसित यस घडी हाम्रो जीवन र जग्गा जमीनबाहेक केही छैन। १९अब हामी तपाईंको नजरको सामुने मर्नेछौं। तर यदि तपाईंले हामीलाई अन्न दिनु भयो भने हामी फिरऊनलाई जमीन दिनेछौं र उनको कमारा कमारी हुनेछौं। हामीलाई अन्नको बीउ दिनोस् त्यसलाई छरेर हामी अन्न उब्जाउन सक्छौं। त्यसो भए हामी मर्दैनौं र बाँच्छौं” अनि हाम्रो निम्ति भूमिले फसल फेरि उब्जाउनेछ।”

२०यसर्थ यूसुफले फिरऊनको निम्ति मिश्र देशको सबै भूमि किने। सबै मानिसहरूले यूसुफलाई भूमि बेचे। अनिकाल लागेको हुनाले तिनीहरूले त्यसो गरे। २१जहाँ सम्म साधारण मानिसहरूको कुरा छ, उनले तिनीहरूलाई सम्पूर्ण मिश्रका शहरहरूमा घुमफिर गर्ने अनुमति दिए। २२पूजाहारीहरूको भूमि मात्र यूसुफले फिरऊनको निम्ति किनेनन्। पूजाहारीहरूले आफ्नो भूमि बेचन परेन कारण तिनीहरूको कार्यको निम्ति फिरऊनले तिनीहरूलाई पैसा दिन्थे। यसर्थ अन्न किन्दा तिनीहरूले त्यही पैसा खर्च गरे।

२३यूसुफले मानिसहरूलाई भने, “मैले फिरऊनका निम्ति तिमीहरूको भूमि ल्याएँ। यसर्थ म तिमीहरूलाई बीउ दिन्छु जसले गर्दा तिमीहरू त्यसलाई खेतमा छर्न सक्छौं।

२४“फसल उठाउँदा तिमीहरू उब्जनीको पाँचौं हिस्सा फिरऊनलाई दिनु पर्छ। आफ्नो निम्ति तिमीहरूले अर्को फसलको निम्ति बीउ चार भाग राख्न सक्छौं। आफ्नो खेतमा र अन्न उब्जाउन सक्छौं। अब तिमीहरू आफ्नो परिवार र नानीहरूलाई खुवाउन सक्छौं।”

२५मानिसहरूले भने, “हामी फिरऊनको कमारा हुन खुशी छौं। कारण तपाईंले हामीलाई हाम्रो जीवन दान दिनु भयो।”

२६यसर्थ यूसुफले त्यस समयमा एउटा नियम बनाए जुन आजसम्म चलि रहेको छ। त्यस नियमले यसो भन्छ भूमिबाट उब्जेको प्रत्येक चीजको पाँच भागमा एक भाग चाहि फिरऊनको हो। पूजाहारीहरूले राखेको भूमि मात्र फिरऊनको होइन नत्र मिश्र देशको पुरै भूमि फिरऊनको हो।

“मिश्र देशमा मलाई नगाड”

२७इस्राएल मिश्र देशको गोशेन भूमिमा बसे। तिनका परिवारहरू बढेर अति विशाल भयो। तिनीहरूले मिश्रमा भूमि पाए अनि राम्रो जीवन बिताए।

२८याकूब मिश्र देशमा सत्र वर्षसम्म बसे। यसर्थ तिनी एक सय सैंतालीस वर्षका भए। २९इस्राएलले आफ्नो मृत्युको समय आयो भनी थाहा पाए। यसर्थ तिनले आफ्नो छोरो यूसुफलाई बोलाएर भने, “यदि तैले मलाई साँच्चै प्रेम गर्छस भने आफ्नो हात मेरो तिघामुनि राखेर कसम खा। मलाई वचन दे जे म भन्छु त्यही मान्छु भनेर म प्रति तँ साँचो हो। जब म मर्छु मलाई मिश्र देशमा नगाड। ३०मलाई त्यही जग्गामा गाड्नु जहाँ मेरा पिता-पुर्खाहरू गाडिएका छन्। मलाई मिश्र देशबाट बाहिर लगेर हाम्रा परिवारको चिहान घारीमा गाड्नु।”

यूसुफले भने, “तपाईंले जे भन्नु हुन्छ म त्यही गर्छु म वचन दिन्छु।”

३१तब याकूबले भने, “कसम खाऊ।” तब यूसुफले कसम खाए अनि भने उनले त्यही गर्नेछन् जे उनले गर्नु भनि कसम खाए। तब इस्राएल आफ्नो लट्टीमाथि* अडेसिएर शिर निहुराए।

मनश्शे अनि एप्रैमको लागि आशीर्वाद

४८ केही समय पछि यूसुफले थाहा पाए उनका बाबु सिकिस्त बिमार थिए। यसर्थ यूसुफले आफ्ना छोराहरू मनश्शे र एप्रैमलाई लिएर बाबुकहाँ गए। २जब त्यहाँ यूसुफ पुगे कसैले इस्राएललाई भने, “तिम्रो छोरो यूसुफ तपाईंलाई भेट्न आएका छन्।” इस्राएल खुबै दुर्बल भएका थिए तापनि तिनले आफ्नो ओच्छ्यानबाट उठेर बस्ने चेष्टा गरे।

३तब इस्राएलले यूसुफलाई भने, “सर्वशक्तिमान परमेश्वरले कनान देशको लूजमा मलाई दर्शन दिनु भयो। परमेश्वरले त्यहाँ मलाई आशीर्वाद दिनु भयो। ४परमेश्वरले भन्नुभयो, ‘म तिम्रो एउटा विशाल परिवार बनाउनेछु। म तिमीलाई धेरै नानीहरू दिनेछु अनि तिमी महान व्यक्ति हुने छौ। तिम्रा परिवारले यो भूमिमा सधैंको निम्ति अधिकार जमाउनेछन्।’ ५अनि अहिले तिम्रा दुइ छोराहरू छन्। यी छोराहरू म मिश्रमा आउनुभन्दा अघि नै यहाँ जन्मेका हुन्। तिम्रा एप्रैम र मनश्शे छोराहरू मेरो निम्ति रूबेन र शिमोन जस्तै हुन्। ६यसर्थ यी दुइ भाइ मेरा छोराहरू हुनेछन्। मेरो प्रत्येक चीजमा नै तिनीहरूले अंश पाउनेछन्। तर यदि अब तिम्रा अरु छोराहरू जन्मे, ती तिम्रा छोराहरू हुनेछन्, र तिनीहरू एप्रैम र मनश्शेका छोराहरू भैँ भएर भविष्यमा एफ्रेम र मनश्शेको सम्पत्तिको हकदार हुनेछन्। ७पहन-आरामबाट यात्रा गरेपछि राहलको मृत्यु भयो जसले मलाई अत्यन्तै शोकाकुल पास्यो। तिनी कनानमा मरिनु हामीहरू अझै एप्रातपट्टि यात्रा जारी राख्यौं। मैले

लट्टी “इस्राएलले आफ्नो ओच्छ्यानको सिरानमा टाउको निहुराए।”

तिनलाई एप्राततिर जाने बाटो छेउमा गाउँ। (एप्रात नै बेतलेहेम हो)।

८तब इस्राएलले यूसुफका छोराहरूलाई देखे। इस्राएलले भने, “यी केटाहरू को हुनु?”

९यूसुफले आफ्नो बाबुलाई भने, “यिनीहरू मेरा छोराहरू हुन। परमेश्वरले यी छोराहरू नै मलाई दिनु भएको हो।”

इस्राएलले भने, “ती तिम्रा छोराहरूलाई मकहाँ ल्याऊ, म तिनीहरूलाई आशीर्वाद दिन्छु।”

१०इस्राएल बूढो भइसकेकोले आखौँ राम्रो देख्दैन थिए। यसर्थ यूसुफले ती छोराहरूलाई आफ्ना बाबु नजिक ल्याए। इस्राएलले ती केटाहरूलाई चुम्बन दिँदै अङ्गालो हाले। ११तब इस्राएलले यूसुफलाई भने, “म तँलाई हेर्न पाउँछु भनी कहिल्यै सोचेको थिइन, तर हेर, परमेश्वरले तँ र तेरा छोराहरूसमेत मलाई भेट गराउँनु भयो।”

१२यूसुफले ती केटाहरूलाई आफ्ना बाबुको घुँडाबाट हटाए अनि तिनीहरू सबै आफ्नो बाबुअघि निहुरिए। १३यूसुफले एप्रैमलाई दाहिने तिर र मनश्शेलाई आफ्नो देब्रेतिर राखे। (यसरी एप्रैम याकूबको देब्रे र मनश्शे दाहिने पट्टि थिए।) १४तर इस्राएलले हात लम्काएर आफ्नो दाहिने हात सानो नानी एप्रैमको शिरमा राखे। त्यसपछि उनले आफ्नो देब्रे हात ठूलो चाँहि नानी मनश्शेको शिरमा राखे। मनश्शे पहिले जन्मेको र एप्रैमभन्दा जेठो भएता पनि इस्राएलले त्यसको शिरमा देब्रे हात राखे। १५अनि इस्राएलले यूसुफलाई आशीर्वाद दिँदै यसो भने:

“मेरो पिता-पुर्खाहरू अब्राहाम र इसहाकले हाम्रा परमेश्वरलाई आराधना गरे, अनि परमेश्वरले नै मेरो जीवन भरि डोखाउनु भयो।

१६उहाँ एकजना स्वर्गदूत हुनु हुन्थ्यो जसले मलाई मेरो जीवनका सबै कष्टहरूबाट मुक्त गर्नु भयो। अनि म प्रार्थना गर्छु, उहाँले यी केटाहरूलाई पनि आशीर्वाद दिनु हुनेछ। मेरा अनि मेरो पुर्खाहरू अब्राहाम अनि इसहाकको नाउँ यी केटाहरूले बढाउने छन्। तिनीहरू बढ्न अनि बहुसंख्यक मानिसहरू राष्ट्र होउन।”

१७यूसुफले आफ्ना बाबुले एप्रैमको शिरमा दाहिने हात राखेको देखे र यस मा यूसुफ खुशी भएनन्। उनले इस्राएलको दाहिने हात एप्रैमको शिरबाट हटाएर मनश्शेको शिरमाथि राख्न चाहन्थे, र तिनले आफ्नो बाबुको हात समाते। १८यूसुफले आफ्नो बाबुलाई भने, “तपाईंको दाहिने हात एप्रैमको शिरमा पस्नो तर त्यो राम्रो भएन कारण मनश्शे पहिले जन्मेको हो। यसर्थ तपाईंको दाहिने हात उसको शिरमा राख्नु होस्।”

१९तर तिनका बुबाले तर्क गर्नुभयो अनि भन्नुभयो, “मेरा छोरा, म जान्दछु। म जान्दछु, मनश्शे जेठो छोरो हो अनि उ महान् हुनेछ। मनश्शे ठूलो परिवारहरूको

बुबा पनि हुनेछ। तर कान्छो छोरा जेठाभन्दा अझै महान् हुनेछ। अनि कान्छोका सन्तानहरू बढ्नेछन् अनि देशमा महान् हुनेछन्।”

२०यसर्थ इस्राएलले तिनीहरूलाई त्यस दिन आशीर्वाद दिए। उनले भने,

जहिले पनि इस्राएलका मानिसहरूले आशीर्वाद दिँदा, तिमीहरूको नाउँ उच्चारण गर्नेछन्। तिनीहरूले भन्नेछन्, परमेश्वरले तिमीहरूलाई पनि एप्रैम र मनश्शे भैँ महान बनाउन।”

यसरी इस्राएलले एप्रैमलाई मनश्शेभन्दा महान् बनाए।

२१तब इस्राएलले यूसुफलाई भने, “हेर, मेरो आन्तिम समय आइसकेको छ। तर परमेश्वरले तिमीलाई सधैं सघाउनु हुनेछ। उहाँले तिमीहरूलाई तिमीहरूको पिता-पुर्खाहरूको भूमिमा लैजानु हुनेछ। २२जुन कुरो तिम्रा दाज्यू-भाइहरूलाई दिईन त्यो तिमीहरूलाई दिएको छु। मैले एमोरीहरूबाट जितेको पहाड तिमीलाई दिन्छु। यस पहाडलाई जित्नेको निम्ति मैले तरवार र धनु-काँड चलाएँ, अनि जिते।”

याकूबले छोराहरूलाई आशीर्वाद दिन्छन्

४९ तब याकूबले सबै छोराहरूलाई बोलाए। उनले भने, “मेरा सबै छोराहरू मकहाँ आऊ। भविष्यमा के हुनेवाला छ म त्यो भन्ने छु।

२“हे याकूबका छोराहरू, तिमीहरू सँगै आऊ अनि तिम्रा बाबु इस्राएलले भनेको सुन।”

रूबेन

३“रूबेन तँ मेरो जेठो छोरो होस, तँ मेरो जेठो छोरो साथै मेरो शक्तिको पहिलो प्रमाण होस्। तँ मेरो छोराहरू मध्ये सबैभन्दा गौरवशाली अनि शक्तिशाली हुन्छस्।

४तर तेरो महत्वपूर्ण शक्ति बाढीको पानी जस्तै शक्तिशाली थियो तर तँले त्यसलाई बचाई राख्न सकिनस्। यहीकारण तँ अरु छोराहरूभन्दा महत्वपूर्ण छैनस्। तँ आफ्नो बुबाको ओछ्यानमा चढिस् अनि उनकी एउटी पत्नीसित सुतिस्। तँ मेरो ओछ्यानमा गइस अनि त्यसलाई भ्रष्ट पारिस्।”

शिमोन र लेवी

५“शिमोन र लेवी दाज्यू-भाइ हुन्। तिनीहरू आफ्नो तरवार लिएर खेलन रुचाउँछन्।

६तिनीहरूको दुष्ट योजनामा म भाग लिनु चाहदिन अनि तिनीहरूको सभामा उपस्थित हुनु चाँहिदिन किनभने तिनीहरू आफू रिसाउँदा मानिसहरू मार्छन्। अनि आफ्नो आनन्दका लागि तिनीहरू प्राणीहरूलाई दुख दिन्छन्।

७तिनीहरूलाई रिसको सराप परेको छ किनभने यो साहै उग्र हुन्छ। जब तिनीहरू रिसले बौलाहा भए,

तिनीहरू साहै निर्दयी भए। तिनीहरू याकूबको भूमिमा आफ्नो अंश पाउने छैनन्। तिनीहरू याकूबको भूमिमा छरपस्ट हुनेछन्।”

१८“परमप्रभु, म तपाईंको उद्धारको प्रतीक्षामा पर्खिरहेको छु।”

यहूदा

८“हे यहूदा, तेरा दाज्यू-भाइहरूले तेरो प्रशंसा गर्नेछन्। तैले तेरा शत्रुहरूलाई ध्वंश पार्नेछस्। तेरा दाज्यू-भाइहरू तेरो अघि नतमस्तक हुनेछन्।

९यहूदा तँ सिंह जस्तै छस्। मेरो छोरा, तँ त्यो सिंह जस्तो देखिन्छस् जो आफुले मारेको जनावरमाथि उभिँदा देखिन्छ। तँ जब आराम गर्न ढल्किन्छस् तँ सिंह जस्तै देखिन्छस् अनि कसैले तेरो विरोध गर्ने साहस गर्दैन।

१०यहूदाको परिवारबाट राजाहरू हुनेछन्। राजत्वको प्रतीक यस परिवारबाट हराउने छैन जबसम्म एकजना वास्तविक राजा आउनु हुँदैन।* तब उनको आज्ञाहरू पालन गर्न र उहाँलाई सेवा पुऱ्याउनु धेरै मानिसहरू आउनेछन्।

११उसले आफ्नो गधा दाखको बोटमा बाँध्नेछ। उनले उसको जवान गधा सबभन्दा असल दाखको बोटमा बाँध्नेछ। सबभन्दा असल अङ्कुरको रसमा उनले आफ्नो लुगाहरू धुनेछ।

१२उसका आँखाहरू मट्टाले गर्दा राता हुनेछन् उसका दाँतहरू दूधले गर्दा सेता छन्।”

जबूलन

१३“जबूलन समुद्रको किनारमा बस्नेछ। समुद्रको किनार जहाजहरूको निम्ति सुरक्षित ठाउँ हुनेछ। उसको भूमि सीदोन शहरसम्म विस्तृत रहनेछ।”

इस्साखार

१४“इस्साखार आफ्नो जीन थैलोको बीचमा आराम गर्न ढल्किएको बलियो गधा जस्तो हो।

१५ऊ हेर्छ उसको विश्राम गर्ने ठाउँ राम्रो छ। ऊ हेर्छ उसको जग्गा राम्रो छ। त्यसपछि ऊ गरूङ्गो भारी बोक्न राजी हुने छ। ऊ कमारा जस्तै खट्न राजी हुने छ।”

दान

१६“दानले इस्त्राएलका अरु कुलहरूले भैँ आफ्ना मानिसहरूको न्याय गर्ने छ।

१७दान बाटोको किनारमा बसेको सर्प भैँ हुनेछ। दान बाटो छेउमा सुतिरहेको सर्प भैँ भयानक हुनेछ। ल्यो सर्पले घोडाको खुट्टामा डस्नेछ र घोडामाथि सवार हुने भूईँमा लड्नेछ।

वास्वविक... हुँदैन अथवा जबसम्म सिलोह आउँछ अवथवा जबसम्म यसको सम्बन्धित मानिस आउँछ अथवा “जबसम्म उसको उपहार आउँछ।”

गाद

१९“एक हुल डकुहरूले गादमाथि आक्रमण गर्नेछन्, तर गादले तिनीहरूलाई धपाउने छ।”

आशेर

२०“आशेरको भूमिमा राम्रो उब्जनी हुनेछ। त्यसले राजाका लागि उत्तम उपयोगी खाद्य प्रदान गर्ने छ।”

नप्ताली

२१“नप्ताली स्वतन्त्र दगुर्ने मृग जस्तै हो। अनि उसका शब्दहरू मृगका पाठा-पाठीहरू भन्दा सुन्दर छन्।”

यूसुफ

२२“यूसुफ अत्यन्त सफल भएको छ। यूसुफ फलले लादिएको बोट जस्तै वसन्तमा बढ्ने बोट जस्तै अनि यस्तो बोट हो जसका हाँगाहरू भित्तामा चढ्छन्।

२३धेरै मानिसहरू तिनको विरोधी भए अनि तिनीसित युद्ध गरे। काँइहरू लिएका मानिसहरू तिनका शत्रु भए।

२४दक्षतार बहादूरी अनि बलियो धनुले गर्दा लडाँई जित्यो। याकूबको परमेश्वर गोठालाबाट साहस र शक्ति प्राप्त गर्नेछन्।

२५आफ्ना बाबुका परमेश्वरबाट शक्ति पाउनेछन्। सर्वशक्तिमान परमेश्वरले तिमीलाई आशीर्वाद दिऊन, अनि स्वर्गबाट तिमीलाई आशीर्वाद दिऊन, अनि अगाध गहिरो समुद्रबाट तिमीलाई आशीर्वाद दिऊन। उहाँले तिमीलाई स्तन र गर्भबाट आशीर्वाद दिऊन।

२६मैले प्राप्त गरेको आशीर्वादहरू मेरा माता-पिताले प्राप्त गरेको आशीर्वादभन्दा धेरै छन्। ती पुराना पर्वतहरू जस्तै थुपारिएका यूसुफका यस्ता आशीर्वादहरू उनका दाज्यू-भाइहरू मध्ये राजकुमारको शिरमा परून्।”

बिन्यामीन

२७“बिन्यामीन एउटा भोकाएको ब्वाँसो जस्तै हो। बिहान ऊ शिकार गर्छ, जनावर मार्छ अनि खान्छ। अनि राती उ लुटेका वस्तुहरू भाग लगाउँछ।”

२८यिनीहरू इस्त्राएलका बाहा कुलहरू थिए। यो नै तिनका बुबाले भन्नु भएको थियो जब उहाँले तिनीहरूलाई आशीर्वाद दिनु भयो। उहाँले प्रत्येकलाई उचित आशीर्वाद दिनु भयो। २९तब इस्त्राएलले तिनीहरूलाई आज्ञा दिए अनि भने, “म मर्न आँटको छु। मलाई मेरो पिता-पुर्खाहरूसँग गाड्नु। एप्रोन हितीको क्षेत्रको ओडारमा गाडिन चाहन्छु जहाँ पुर्खाहरू गाडिएका छन्। ३०कनानमा

माप्रेको छेउ मकपेलाको मैदानमा भएको ओडार यही हो। यो त्यो ओडार हो जसलाई मेरा बुबा अब्राहामले एप्रोन हितीबाट इलाकासमेत आफ्नो गाड्ने चिहानको लागि किनेका थिए। ३१त्यही ओडार हो जहाँ अब्राहाम र उसको स्वास्नी सारालाई गाडिएको थियो। इसहाक र उसकी पत्नी रिबेकालाई पनि त्यस ओडारमा गाडिएको थियो। मैले मेरी पत्नी लेआलाई पनि त्यहाँ गाडें। ३२त्यो ओडार हिती मानिसहरूबाट किनेको भूमि हो।” ३३आफ्ना छोराहरूसित कुरा गरिसके पछि याकूबले आफ्नो खुट्टा ओछ्यानमा राखे अनि अन्तिम सास फेरे।

याकूबको दह-सँस्कार

५० जब याकूबको मृत्यु भयो यूसुफ खुबै दुःखी भए। तिनले आफ्नो बाबुलाई अँगालो हालेर रुदै म्वाई खाए। २यूसुफले आफ्ना सेवकहरूलाई आफ्नो बाबुको अन्तिम संस्कारको निम्ति तयार पार्न आज्ञा दिए। (ती सेवकहरू वैद्यहरू थिए।) ती वैद्यहरूले याकूबको शरीर अन्तिम संस्कारको निम्ति तयार पारे। तिनीहरूले याकूबको मृत शरीर मिश्र देशवासीहरूका विशेष नियम अनुसार तयार पारे। ३मिश्रीहरूले इस्त्राएलको लागि ७० दिन सम्म शोक गरे। तिनको शरीर तयार गर्ने समय ४० दिन भित्र पूरा भयो। शोकको पूरा समय पछि। यूसुफ फिरऊन कहाँ गए।

४सत्तरी दिनपछि शोक समय सकियो र यूसुफले फिरऊनका अधिकारीहरूसंग कुरा गरे। यूसुफले भने, “फिरऊनलाई यो कुरो भनीदिनु। ५मेरा बाबुको मृत्यु हुनअघि, मैले तिनलाई एउटा वचन दिएको थिएँ। मैले प्रतिज्ञा गरेको थिएँ म तिनलाई कनान भूमिमा दफन गर्नेछु। त्यो उनले आफ्नो निम्ति तयार पारेको ओडार हो। यसर्थ मेरा बाबुको अन्तिम संस्कार गर्न मलाई त्यहाँ जानु दिनु होस्। त्यसपछि म तपाईं कहाँ फर्केर आउने छु।”

६फिरऊनले उत्तर दिए, “आफ्नो प्रतिज्ञा पालन गर। जाऊ अनि बाबुको अन्तिम संस्कार गर।”

७यसकारण यूसुफ आफ्नो बाबुको अन्तिम संस्कार गर्न गए। फिरऊनका अधिकारीहरू, फिरऊनका अग्रजहरू अनि मिश्रका अग्रजहरू समस्त यूसुफसित गए। ८तिनीसित आफ्ना सबै दाज्यू-भाइहरू अनि तिनका बाबुका समस्त परिवारका मानिसहरू गए। गोशेन भूमिमा खाली नानीहरू र पशुहरू मात्र थिए। ९मानिसहरूको त्यहाँ एउटा विशाल घुइँचो भयो। त्यहाँ रथहरूमा र घोडसवार भएका सिपाहीहरू पनि थिए।

१०तिनीहरू यर्दन नदीको पूर्व गोरेन आतादमा गए। तब तिनीहरू यर्दन नदीको पूर्वेतिर आतादको खलामा पुगे। तिनीहरूले एउटा ठूलो अनि शोकपूर्ण अन्तिम संस्कार गरे। अनि त्यहाँ यूसुफले सात दिनसम्म आफ्नो

बुबाको मृत्यु शोक पालन गरे। ११जब कनान देशका मानिसहरू जो त्यस आताद खलामा थिए, तिनीहरूले भने, “मिश्र देशवासीहरू कति गहिरो शोक पालन गरिरहेका छन्।” यसर्थ तिनीहरूले त्यस भूमिको नाउँ हाबिल-मिश्रइम राखे।

१२यसर्थ याकूबका छोराहरूले आफ्ना बाबुले जे भनेका थिए त्यही गरे। १३तिनीहरूले बुबाको मृत शरीर कनान देशमा ल्याए अनि उसलाई त्यस ओडारमा गाडे जो मकपेला क्षेत्रमा छ अनि जसलाई अब्राहामद्वारा माप्रे नजिक हिती, एप्रोनबाट आफ्नो चिहानको लागि उपयोग गर्न किनिएको थियो। १४आफ्नो बुबाको मृत शरीर गाडे पछि यूसुफ सबै मानिसहरूसँगै मिश्र फर्किए जो तिनीसँग गएका थिए।

दाज्यू-भाइहरू यूसुफसित अभै डराइरहे

१५याकूबको मृत्यु पछि यूसुफका दाज्यू-भाइहरू चिन्तित भए। तिनीहरूले धेरै वर्षअघि यूसुफसित गरेको कर्मको निम्ति तिनीहरू डराए। तिनीहरूले भने, “हुन सक्छ, हामीले गरेको कर्मको निम्ति यूसुफले अभसम्म हामीलाई घृणा गर्छ।” १६यसर्थ उसका दाज्यू-भाइहरूले उसलाई यो संदेश पठाए:

तिम्रो बुबा मर्नु अघि उहाँ आफैले यो संदेश तिमीलाई दिनु भनी हामीलाई भन्नु भएको थियो। १७उनले भने, “दाज्यू-भाइहरूले तिमीसित गरेको कुकर्मको निम्ति क्षमा दिनु भनी म बिन्ती गर्दछु। यसर्थ, यूसुफ, हामीले तिमीसित गरेको कुकर्मको निम्ति दया गरी हामीलाई क्षमा गर। हामी तपाईंका बुबाको परमेश्वरका दासहरू हौं।”

त्यस समाचारले यूसुफलाई साहै दुःखी तुल्यायो, अनि तिनी खुबै रोए। १८तिनका दाज्यू-भाइहरू तिनीकहाँ गए अनि तिनी अघि निहुरिएर भने, “हामी तपाईंका दास हुनेछौं।”

१९तब यूसुफले तिनीहरूलाई भने, “नडराओ। म परमेश्वर होइन। तिमीहरूलाई दण्ड दिने मेरो कुनै अधिकार छैन। २०यो सत्य हो तिमीहरूले मेरो विरुद्धमा हानि गर्ने योजना गरेका थियौ। तर वास्तवमा, परमेश्वरले राम्रोको निम्ति योजना बनाउनु भएको थियो। परमेश्वरको योजना अनुसार धेरै मानिसहरूको जीवन बचाउँन मलाई प्रयोग गर्नु थियो। अनि उहाँको योजना जस्तो थियो त्यस्तै भयो। २१यसर्थ तिमीहरू नडराओ। म तिमीहरू र तिमीहरूका नानीहरूको हेरचाह गर्नेछु।” यसरी यूसुफले आफ्ना दाज्यू-भाइहरूलाई राम्रा कुराहरू भने। यसले दाज्यू-भाइहरूले धेरै शान्ति पाए।

२२यूसुफ उनको परिवारसित मिश्रमा बसे। यूसुफ एक सय दश वर्ष पुगेर मरे। २३यूसुफकै जीवन कालमा एप्रैमको छोरा-छोरी तथा नाता-नातिनीहरू जन्मेका

थिए। अनि तिनको छोरो मनश्शेबाट छोरो जन्मियो जसको नाउँ माकीर थियो। यूसुफ माकीरका नानीहरूको मुख हेर्न बाँचिरहे।

यूसुफको मृत्यु

२४जब यूसुफको मर्ने बेला भएको थियो, उनले आफ्ना दाज्यू-भाइहरूलाई भने, “प्रायः मेरो मृत्युको समय भयो। तर म जान्दछु परमेश्वरले तिमीहरूको हेरचाह गर्नु हुनेछ, अनि यस देशबाट बाहिर लैजानु हुनेछ। परमेश्वरले अब्राहाम, इसहाक र याकूबलाई

दिन्छु भनी प्रतिज्ञा गर्नु भएको भूमिमा तिमीहरूलाई लैजानु हुनेछ।”

२५तब यूसुफले मानिसहरूलाई एउटा प्रतिज्ञा गर्नु लगाए। उनले भने, “जब परमेश्वरले तिमीहरूलाई त्यो नयाँ भूमिमा लानु हुनेछ त्यस बेला मेरा अस्थिहरू तिमीहरूसित लिएर जानेछौं भनी प्रतिज्ञा गर।”

२६यूसुफ जब एक सय दश वर्ष पुगेपछि तिनको मृत्यु भयो। अन्तिम संस्कारको निम्ति वैद्यहरूले तिनको लाश तयार पारे अनि तिनको शरीरलाई मिश्रमा एउटा कफीनमा राखे।

मलाकीको पुस्तक

१ एउटा वचन परमेश्वरबाट। यो वचन परमप्रभुदेखि इस्त्राएललाई हो। परमेश्वरले मलाकीलाई यो वचन दिन उपयोग गर्नुभयो।

इस्त्राएल प्रति परमेश्वरको प्रेम

२ परमप्रभु भन्नुहुन्छ, “मानिसहरू, म तिमीहरूलाई प्रेम गर्छु।”

तर तिमीहरूले भन्यौ, “तपाईंले हामीलाई प्रेम गर्नुहुन्छ भनेर कसरी थाहा पाउँनु?”

परमप्रभुले भन्नुभयो, “एसाव याकूबको दाज्यु थियो, सही? तर मैले याकूबलाई चुनें। अनि मैले एसावलाई स्वीकार गरिन। मैले एसावको पहाडी देश उजाड़ पारिदिँ। एसावको देश नष्ट गरिएको थियो अनि अब त्यहाँ जंगली स्यालहरू मात्र बस्छन्।”

४ यो सम्भव छ कि एदोमका मानिसले भन्न सक्छन्, “ठीकै छ हामी नष्ट भएका छौं, तर हामीहरू हाम्रो शहर फेरि निर्माण गर्छौं।”

तर सर्वशक्तिमान परमप्रभु भन्नुहुन्छ, “यदि तिनीहरूले तिनीहरूको शहरहरू पुनःनिर्माण गरे तापनि म त्यसलाई फेरि भत्काई दिनेछु।” यसैकारण मानिसहरूले एदोमलाई नराम्रो देश भन्छन्। मानिसहरू भन्छन् कि परमप्रभु तिनीहरू सित सधैं क्रोधित हुनुहुन्छ।

५ मानिसहरूले यी सबै कुराहरू आँखाले देखे र भने, “इस्त्राएलको सीमाना भन्दा बाहिर पनि परमप्रभु महान हुनुहुन्छ।”

मानिसहरूले परमेश्वरलाई सम्मान गर्दैनन्

६ सर्वशक्तिमान परमप्रभु भन्नुहुन्छ, “नानीहरूले तिनीहरूका बाबुलाई आदर गर्दछन्। सेवकहरूले तिनीहरूको मालिकहरूलाई सम्मान गर्छन्। म तिमीहरूको बाबु हुँ, यसकारण तिमीहरूले मलाई किन सम्मान गर्दैनौ? म तिमीहरूको मालिक हुँ, यसकारण मलाई किन सम्मान गर्दैनौ? पूजाहारीहरू तिमीहरूले मेरो नाउँलाई सम्मान गर्दैनौ।”

तर तिमीहरू भन्छौ, “हामीहरूले के गस्यो? जो तपाईंले भन्नु हुन्छ हामीहरूले तपाईंलाई सम्मान गरेनौं।”

७ परमप्रभु भन्नुहुन्छ, “तिमीहरू मेरो वेदीमा अशुद्ध रोटी ल्याउछौ।”

तर तिमीहरू भन्छौ, “त्यो रोटी कसरी अशुद्ध भयो?”

परमप्रभु भन्नुहुन्छ, “तिमीहरूले मेरो वेदीलाई सम्मान गर्दैनौ। म तिमीहरूले बलिको निम्ति अन्धा पशुहरू ल्याउँछौ त्यसो गर्नु गल्ती हो। तिमीहरूले बलिको लागि बीमारी अनि लङ्गडा पशुहरू लिएर आउँदछौ, यो गल्ती हो। तिमीहरूले आफ्ना शासकलाई ती रोगी पशुहरू भेटी चढाउने चेष्टा गर्छौ! के तिनी तिमीहरूसित खुशी हुन्छन्? के तिनीले तिमीहरूलाई दया देखाउँछन्?” सर्वशक्तिमान परमप्रभुले यी सब भन्नुभयो।

८ “पूजाहारीहरू, तिमीहरूले परमप्रभुसंग हाम्रो असल हुनको निम्ति बिन्ती गर्नुपर्छ। तर उनले तिम्रो बिन्ती सुन्ने छैनन् अनि यी सबै दोषहरू तिम्रो हुनेछ।” सर्वशक्तिमान परमप्रभुले यो सबै कुरा भन्नुभयो।

१० “साँच्चै नै तिमीहरू मध्ये कसैले मन्दिरको ढोकाहरू बन्द गर्छ अनि सही जग्गामा दीयो बाल्छ, तर म तिमीहरूसंग प्रसन्न हुनेछैन। म तिम्रो भेटी स्वीकार गर्नेछैन।” सर्वशक्तिमान परमप्रभुले यी सबै कुराहरू भन्नुभयो।

११ “सूर्योदयदेखि सूर्यास्त सम्म मानिसहरूले मेरो सम्मान गर्छन्, ती सबैले मेरा निम्ति राम्रा-राम्रा भेटीहरू ल्याउँछन्। तिनीहरूले मेरो भेटीको रूपमा राम्रा धूप बाल्छन्। किन? किनभने मेरो नाउँ ती सम्पूर्ण मानिसहरूको निम्ति महत्वपूर्ण छ।” सर्वशक्तिमान परमप्रभुले यी सबै कुराहरू भन्नुभयो।

१२ “तर तिमीहरूले यो देखाउँछौ कि तिमीहरूले मेरो नाउँलाई सम्मान गरेनौ। तिमीहरू भन्छौ परमप्रभुको टेबल पवित्र छैन। १३ अनि तिमीहरू त्यो टेबलबाट भोजन लिन मन पराउँदैनौ तिमीहरूले त्यो खाने कुरा सुघँछौ तर खान अस्वीकार गर्छौ। तिमीहरू भन्छौ यो राम्रो छैन। तर यो साँचो होइन्। तब तिमीहरूले रोगी, खोरन्डा अनि चोट लागेको पशुहरू मेरा निम्ति ल्याउँछौ। तिमीहरूले रोगी पशुहरू मलाई बलिदान दिने चेष्टा गर्छौ। तर म ती रोगी पशुहरू स्वीकार गर्दिन।

१४ कति मानिसहरूसित राम्रो पशुहरू छन्, जुन उनीहरूले बलिदान स्वरूप चढाउन सक्छन्। तर उनीहरूले ती राम्रो पशुहरू मलाई चढाउँदैनन्। केही मानिसहरूले राम्रो पशुहरू मकहाँ ल्याउँछन्। तिनीहरूले स्वस्थ पशुहरू ल्याउने प्रतिज्ञा गर्दछन् तर गुप्तरूपमा त्यो राम्रो स्वस्थ पशुहरूलाई रोगी पशुहरूसंग साटेर मलाई रोगी पशु चढाउँछन्। तिनीहरूमाथि आपद आइलाग्नेछ। किनभने म महान राजा हुँ। तिमीले मलाई सम्मान गर्नु पर्ने हो।

सारा पृथ्वीका मानिसहरूले मेरो सम्मान गर्छन्।” सर्वशक्तिमान परमप्रभुले ती सबै कुराहरू भन्नुभयो।

पूजाहारीहरूका निम्ति विधिहरू

२ “हे पूजाहारीहरू हो, यो नियम तिमीहरूको निम्ति हो। मेरो कुरा सुन। जे म भन्छु त्यसमाथि ध्यान देऊ। मेरो सम्मान गर। र यदि तिमीले सुन्दैनौं अनि मेरो नाउँलाई सम्मान गर्दैनौं भने तिमीलाई खराब हुनेछ। तिमीले आशीर्वाद भन्नेछौं तर त्यो श्रापमा परिणत हुनेछ। यदि तिमीले मेरो नाउँमा सम्मान गरेनौं भने म खराब गर्नेछु।” सर्वशक्तिमान परमप्रभुले यी सबै कुराहरू भन्नुभयो।

३ “हेर, म तिमीहरूको कुललाई दण्ड दिनेछु। पवित्र दिनहरूमा पूजाहारीहरू तिमीहरूले मलाई बलिदाहरू चढाउँछौं। तिमीले गोबर अनि मरेको पशुको भित्री भाग लिएर आउँछौं अनि प्याँकि दिन्छौं। तर म त्यो गोबर तिम्रो मुखमा दलिदिनेछु र तिमीहरूलाई पनि लोसितै प्याँकिनेछौं। ४ तब तिमीहरूले बुझ्छौं मैले यी आदेश तिमीहरूलाई किन दिँदैछु? मैले तिमीहरूलाई यी कुराहरू किन बताउँदैछु कारण लेवीहरूसित मेरो करार चलिरहनेछ।” सर्वशक्तिमान परमप्रभुले यी सबै कुराहरू भन्नुभयो।

५ परमप्रभुले भन्नुभयो, “मैले यो करार लेवीहरूसंग गरे। मैले उनीहरूलाई शान्तिपूर्ण जीवन दिने प्रतिज्ञा गरे, अनि मैले दिएँ। लेवीहरूले मेरो सम्मान गरे। तिनीहरूले मेरो नाउँको सम्मान गरे। ६ लेवीहरूले साँचो शिक्षा दिए। लेवीहरूले भूटो उपदेशहरू दिएनन्! लेवीहरू ईमानदार र शान्ति प्रिय मानिस थिए। लेवीहरूले मेरो अनुसरण गरे अनि धेरै मानिसहरूलाई अपराध गर्नबाट बचाए। ७ पूजाहारीहरूले परमप्रभुको शिक्षा जान्नु पर्छ। मानिसहरू पूजाहारीको छेउमा जाने योग्यको हुनु पर्छ अनि परमप्रभुको शिक्षा सिक्नु पर्छ। पूजाहारीहरू मानिसहरूका निम्ति परमप्रभुको समाचार-वाहक हुनु पर्छ।”

८ परमप्रभुले भन्नुभयो, “पूजाहारीहरूले मेरो अनुसरण गर्न छोडिदिए। तिमीहरूले नराम्रो कामको निम्ति मानिसहरूलाई शिक्षा दियौं। तिमीहरूले लेवीहरूसंग गरेको करार भङ्ग गर्नुभयो।” सर्वशक्तिमान परमप्रभुले यी सबै कुरा भन्नुभयो।

९ “तिमीहरू मैले भनेको जस्ता भएनौं! तिमीहरूले हाम्रो शिक्षा स्वीकार गरेनौं। यसकारण म तिमीहरूलाई महत्वहीन बनाउँनेछु। मानिसहरूले तिमीहरूलाई आदर गर्ने छैनन्।”

यहूदा इस्त्राएल प्रति साँचो भएन

१० हामी सबैको एउटै पिता हुनुहुन्छ। उनै परमेश्वरले हामीहरू सबैलाई बनाउँनु भयो। यसकारण मानिसहरूले

आफ्नो भाइहरूलाई किन ठगछन्? उनीहरूले करारको पालन नगरेको प्रकट गर्छन्। उनीहरूले त्यो करारलाई लागु गर्दैनन् न त हाम्रा पिता-पुर्खाहरूले परमेश्वरसंग गरे। ११ यहूदाका मानिसहरूले अरू मानिसहरूलाई ठगे। यरूशलेम अनि इस्त्राएलका मानिसहरूले घिनलाग्दा कामहरू गरे। परमेश्वरले मन्दिरलाई प्रेम गर्नुहुन्छ। तर यहूदाका बासिन्दाले परमप्रभुको पवित्र मन्दिरको सम्मान गरेनन्। यहूदाको मानिसहरूले विदेशी देवताहरूको पूजा गर्न थाले। १२ परमप्रभुले ती मानिसहरूलाई यहूदाका कुलबाट अलग गर्नु हुन्छ। ती मानिसहरूले परमप्रभुलाई भेटीहरू ल्याउँन सकलान् तर यसले कुनै सहायता गर्ने छैन। १३ तिमीहरूले रोएर परमप्रभुको वेदी आँसुले भिजाउन सक्छौं, तर परमप्रभुले तिमीहरूको भेटी स्वीकार गरिनेछैन। परमप्रभु ती चीजहरूबाट प्रसन्न हुनुछैन जे तिमीहरूले लिएर आउँछौं।

१४ तिमीहरू सोध्छौं, “हाम्रो भेटीहरू परमप्रभुले किन स्वीकार गर्नु भएन?” किन? किनभने तिमीहरूले गरेको नराम्रा कामहरू परमप्रभुले देख्नु भएकोछ, उहाँ तिमीहरूको विरुद्ध साक्षी हुनुहुन्छ। उहाँले देख्नु भएको छ तिमीहरूले आफ्नो पत्नीलाई ठगि रहेछौं। तिमीहरूले त्यस स्त्रीसित तिमी जवान हुदा नै विवाह गरेको थियौं। उ तिम्रो प्रियसी थिई। त्यस समय तिमीहरूले वैवाहिक करार गर्नुभयो अनि उ तिम्री पत्नी भई। तर तिमीले उसलाई ठग्यौं। १५ परमेश्वर चाहनु हुन्छ पत्नीहरू एक शरीर अनि एक आत्मा हुन्। किन? जसबाट उसको नानीहरू पवित्र होस् यसकारण त्यो आत्मीय एकताको रक्षा गर। आफ्नी पत्नीलाई नठग। त्यो तिम्री पत्नी त्यही बेलादेखि भई जति बेला तिमी जवान थियौं।

१६ परमप्रभु इस्त्राएलका परमेश्वर भन्नुहुन्छ, “म विवाह विच्छेद घृणा गर्छु। म पुरुषहरूको त्रूर कामहरू घृणा गर्छु। यसकारण आफ्नो आत्मिक एकताको सुरक्षा गर। आफ्नो पत्नीलाई धोका नदेऊ।”

न्यायको विशेष समय

१७ तिमीहरूले परमेश्वरलाई शिक्षादेखि चिन्तित बनाएकाछौं अनि त्यो झूटो शिक्षाले परमप्रभुलाई अत्यन्तै कष्ट दिएकोछ। तिमीहरूले सोच्यौं कि परमेश्वर एउटा मानिस जस्तै हो जसले खराब काम गर्छ। तिमीहरूले भन्यौं कि परमेश्वरले उनीहरूलाई राम्रो सम्भन्नु हुन्छ अनि तिमीहरूले सोच्यौं कि परमेश्वरले नराम्रो कामको लागि दण्ड दिनु हुँदैन।

३ सर्वशक्तिमान परमप्रभु भन्नुहुन्छ, “हेर, म मेरो समाचार-वाहकलाई पठाउँदैछु। उसले मेरो निम्ति बाटो तयार पार्नेछ। मालिक तपाईं जसको खोजीमा हुनुहुन्छ त्यो अचानक उसको मन्दिरमा आउँनेछ। करारको समाचार वाहक साँच्चै आउँदैछ।”

२“कुनै पनि मानिस त्यस समयको निम्ति तयार पर्न सक्नेछैन। कुनै मानिसहरू उहाँको विरुद्धमा उभिन सक्नेछैन जब उहाँ आउँनुहुन्छ। उहाँ त्यो बल्दै गरेको आगो जस्तै हुनुहुनेछ। उहाँ त्यो धोवीको साबुन जस्तै हुनुहुन्छ जसलाई मानिसहरूले लुगा धुने कामका लगाउँछन्। उहाँले लेवी कुलहरूलाई पवित्र पार्नु हुनेछ। उहाँले लेवी कुलहरूलाई यस्तो शुद्ध पार्नुहुन्छ जस्तो आगोले चाँदीलाई शुद्ध पार्छ। उहाँले तिनीहरूलाई शुद्ध सुन र चाँदी जस्तै बनाउँनु हुनेछ। तब उनीहरूले परमप्रभुको भेटी लिएर आउँछन् अनि ती कामहरू पनि ठीकसंग गर्नेछन्।

४“त्यसपछि परमप्रभुले यहूदा अनि यरूशलेमको भेटी स्वीकार गर्नुहुनेछ। यो पहिला समयको जस्तै हुनेछ। यो पहिलाको लामो समय जस्तै हुनेछ। तब म तिमीहरूकहाँ आउँनेछु। तब म ठीक काम गर्नेछु। म त्यो साक्षी जस्तै हुनेछु जुन मानिसहरू द्वारा गरेको नराम्रो कामको निम्ति न्यायकर्ताहरूले गर्ने गर्छन्। कति मानिसहरूले नराम्रो जादु गर्छन्। कतिले व्यभिचारी पाप गर्छन्, कतिले भूटा गवाहीहरू दिन्छन्, कतिले आफ्नो मजदूरहरूलाई ठगन्छन्। उनीहरू आफैले तोकेको रकम दिदैनन्। विधवाहरू र दुहुरा-दुहुरीहरूलाई सहायता गर्दैनन् अनि परदेशीहरूलाई सहायता गर्दैनन्। मानिसहरूले मेरो सम्मान गर्दैनन्।” सर्वशक्तिमान परमप्रभुले यो सबै कुराहरू भन्नुभयो।

परमेश्वरलाई लुट्नु

६“म परमप्रभु हुँ अनि म परिवर्तन हुने छैन। तिमीहरू याकूबका सन्तान हो, यसकारण; तिमीहरूलाई पूर्णरूपले नष्ट गरियो। ७तर तिमीहरूले मेरा नियमहरू कहिल्यै पनि पालन गरेनौ। यहाँ सम्म कि तिमीहरूका पिता-पुर्खाहरूले पनि मेरो अनुसरण गरेनन्। मकहाँ आऊ अनि म तिमीहरूकहाँ आउँनेछु।” सर्वशक्तिमान परमप्रभुले यी सबै कुराहरू भन्नुभयो।

तिमीहरू भन्छौ, ‘हामी फेरि कसरी फर्कनु?’

८“परमेश्वरलाई लुट्न बन्द गर। मानिसहरूले परमेश्वरको चीजहरू चोर्नु हुँदैन तर तिमीहरूले मेरो भागहरू चोर्छौ।

“तिमीहरू भन्छौ, ‘हामीले तपाईंको के चोर्छौ?’

“तिमीहरूले मलाई तिमीहरूको चीजको दशांशकप दिनुपर्ने थियो। तिमीहरूले मलाई विशेष भेटी दिनुपर्थ्यो। तर तिमीहरूले मलाई ती चीजहरू दिएनौ। ९यस्तै प्रकारले तिमीहरूका सबै देशले मेरो चीजहरू चोर्छो। तिमीहरू श्रापमा छौ।” सर्वशक्तिमान परमप्रभुले यो सबै कुराहरू भन्नुभयो।

१०सर्वशक्तिमान परमप्रभु भन्नुहुन्छ, “यो परीक्षाको जाँच गर। आफ्नो चीजको दशांश भाग मलाई देऊ। ती चीजहरू ढुकुटीमा राख। मेरो घरमा खाने कुरा

लिएर आऊ। यसरी मलाई जाँचेर हेर! यदि तिमीहरूले यो सबै कामहरू गराउँ भने म आशीर्वाद दिनेछु। तिमीहरूसंग राम्रो चीजहरू जस्ताको त्यस्तै हुनेछन जस्तो आकाशबाट पानी पर्छ। तिमीहरूले हरेक चीज आवश्यकता भन्दा ज्यादा पाउनेछौ। ११म किराहरूलाई तिमी फसल नष्ट पार्न दिनेछैन। तिमीहरूको सबै दाखको बोटले फल फलाउँनेछ।” सर्वशक्तिमान परमप्रभुले यी सबै कुराहरू भन्नुहुन्छ।

१२“अन्य जातिहरूले पनि तिमीहरूलाई खुसी छौ भन्ने छन्। तिमीहरूका देश साँच्चै नै आश्चर्यजनक देश हुनेछ।” सर्वशक्तिमान परमप्रभु भन्नु हुन्छ।

न्यायको विशेष समय

१३परमप्रभु भन्नुहुन्छ, “तिमीहरूले मेरो विषयमा कुराहरू गराउँ।”

तर तिमीहरू सोच्छौ, “हामीले तपाईंको विषयमा के भन्यौ?”

१४तिमीहरूले भन्यौ, “परमप्रभुको उपसना गर्नु व्यर्थ छ। हामीले ती कामहरू गराउँ जुन परमप्रभुले गर्नु भन्नुभयो, तर हामीले केही पनि पाएनौ। हामीहरू आफ्नो पापको निम्ति त्यति नै दुःखी छौ जति शोकमा परेको मानिस दुःखी हुन्छ। यसबाट केही पनि काम भएन।

१५“हामीहरूले सोच्यौ अहंकारी मानिसहरू सुखी हुन्छन्। दुष्टहरू सफल हुन्छन्। उनीहरू परमेश्वरको धैर्यको परिक्षा लिनको निम्ति नराम्रो काम गर्छन् अनि परमेश्वरले उनीहरूलाई दण्ड दिनुहुदैन।”

१६परमेश्वरका भक्तहरूले एक-अर्कामा कुरा गरे जुन परमप्रभुले सुन्नु भयो। उहाँसंग एउटा पुस्तक छ जुन पुस्तकमा परमेश्वरका भक्तहरूको नाउँ छन् उनीहरू नै हुन् जसले परमप्रभुको नाउँको सम्मान गर्छन्।

१७परमप्रभुले भन्नुहुन्छ, “ती मानिसहरू मेरो हुन्। म उनीहरू प्रति कृपा दर्शाउँछु। मानिसहरूले ती नानीहरूमाथि ज्यादा दया राख्छन् जसले आज्ञा पालन गर्छन्। यस्तै प्रकारले म आफ्नो भक्तहरूमाथि कृपा राख्छु। १८मानिसहरू मकहाँ फर्केर आऊ अनि राम्रो नराम्रो कामको बारेमा सम्भ्र। तिमीहरूले परमेश्वरका भक्त र अन्य मानिसहरू बीचको अन्तर सम्भ्र।

४ “त्यो न्यायको समय आउँदैछ। यो दन्केको आगोको भेटी जस्तै हुनेछ। ती सबै अहंकारी मानिसहरूलाई दण्ड दिइनेछ। ती सबै पापी मानिसहरू सुखका घाँस जस्तै जल्ने छन्। त्यससमय त्यो आगोमा बल्दै गरेको पराल जस्तै हुनेछ जसको कुनै हाँगा अथवा जरा बाँच्ने छैन।” सर्वशक्तिमान परमप्रभुले यो सबै कुराहरू भन्नुभयो।

२“तर मेरा शिष्यहरूको निम्ति म धार्मिकताको सूर्यो जस्तो चम्कनेछु, अनि यसले सूर्यको किरणले जस्तो

फूर्ति ल्याउँछ। गोठबाट बाछा स्वतंत्र भए भैं तिमीहरू स्वतंत्र अनि खुशी हुनेछौ। ३त्यस समय तिमीले ती नराम्रा मानिसहरूलाई कुल्चनेछौ। तिनीहरू तिम्रो पैताला मुनिको धूलो जस्तै हुनेछन्। म न्यायको समयमा यो घटनाहरू घटाउँने छु।” सर्वशक्तिमान परमप्रभुले यी सबै कुराहरू भन्नुभयो।

४“मोशाको व्यवस्था सम्भ्रम अनि पालन गर। मोशा मेरो दास थियो। मैले होरेब पहाडमा उनीहरूलाई त्यो

नियम पालन गर्ने विधिहरू बनाएँ। त्यो नियम इस्राएलका सबै बासिन्दाहरूको निम्ति हो।”

५परमप्रभुले भन्नुभयो, “हेर म अगमवक्तालाई तिमीकहाँ पठाउँनेछु। परमप्रभुबाट त्यो महान अनि भयंकर न्यायको पहिला नै आउनेछ। ६एलियाले माता-पितालाई आफ्नो नानीहरू ल्याउँनेमा सहायता गर्नेछ। यो अवश्य घट्नेछ र म आउँनेछु अनि सम्पूर्ण रूपले तिम्रो देशलाई नष्ट पार्नेछु।”

जकरियाको पुस्तक

परमप्रभु आफ्ना मानिसहरूलाई फेरि फर्काउन चाहनु हुन्छ

१ बेरेक्याहका छोरा जकरियाले परमप्रभुबाट यो वचन प्राप्त गरे जुन फारसका राजा दाराको दोस्रो वर्षको आठौँ महीनामा आएको थियो। जकरिया बेरेक्याहका छोरा थिए। बेरेक्याह इदो अगमवक्ताका छोरा थिए। वचन यस प्रकार छ:

२ परमप्रभु तिमीहरूका पिता-पुर्खाहरू प्रति क्रोधित हुनुभयो। श्वसर्थ तिमीले मानिसहरूलाई यो सबै कुराहरू बताउनु पर्छ। सर्वशक्तिमान परमप्रभु भन्नुहुन्छ, “मकहाँ आऊ अनि म फेरि तिमीहरूकहाँ फर्केर आउनेछु।” सर्वशक्तिमान परमप्रभु भन्नुहुन्छ।

४ परमप्रभु भन्नुहुन्छ, “तिमीहरूका पिता-पुर्खाहरू जस्तो नबन बितेको समयमा अगमवक्ताहरू तिनीहरूसित कुरा गर्थे। तिनीहरूले भने, ‘सर्वशक्तिमान परमप्रभुको इच्छा छ, तिमीहरूले आफ्नो नराम्रो कु-कर्महरू छोडिदेऊ।’ तर तिम्रा पिता-पुर्खाहरूले मेरो एक शब्द पनि सुनेन।” परमप्रभुले यो कुरा भन्नुभयो।

५ परमेश्वरले भन्नुभयो, “तिमीहरूका पिता-पुर्खाहरू मरिसके अनि अगमवक्ताहरू सधैं बाँचिरहदैनन्। ६ अगमवक्ताहरू मेरा सेवकहरू थिए। मैले उनीहरूलाई तिमीहरूका पिता-पुर्खाहरूलाई मेरो व्यवस्था अनि शिक्षाहरूको विषयमा भन्न प्रयोग गरेँ। अनि तिमीहरूका पिता-पुर्खाहरूले शिक्षाहरू ग्रहण गरे। तिनीहरूले भने, ‘सर्वशक्तिमान परमप्रभुले जे जे गर्छु भन्नु भएको थियो ती सब गर्नुभयो। उहाँले हामीलाई सबै हाम्रो नराम्रो रहन्-सहन् अनि हाम्रो नराम्रो कर्मका निम्ति दण्ड दिनुभयो।’ यसरी तिनीहरूले पश्चात्ताप गरे अनि परमेश्वरकहाँ फर्केर गए।”

घोड़ाहरूको दर्शन

७ जकरियालाई फारसमा दाराको शासनकारलको दोस्रो वर्षको शबाथको महिना, एघारौँ महीनाको चौबिसौँ दिनमा परमप्रभुबाट यो समाचार प्राप्त भयो। जकरिया बेरेक्याहका छोरा थिए अनि बेरेक्याह इदो अगमवक्ताका छोरा थिए। समाचार यो थियो:

८ राती मैले एउटा मानिसलाई रातो घोड़ामा चढिरहेको देखें। त्यो बेंसीमा मेहेदीको रूखहरूको बीचमा उभिरहेको थियो। त्यसको पछि राता, फूस्त्रो अनि सेता घोड़ाहरू

पनि थिए। ९ मैले सोधें, “यी घोड़ाहरू के को निम्ति, परमप्रभु?”

त्यस समय मसंग कुरा गर्ने स्वर्गदूतले भने, “म तिमीलाई देखाउनेछु यी घोड़ा के को निम्ति हुन।”

१० त्यसपछि मेहेदीको रूखहरूको बीचमा उभिएको मानिसले भन्यो, “परमप्रभुले यी घोड़ाहरू पृथ्वीमा यता-उता घम्नको लागि पठाउनु भएको हो।”

११ त्यतिबेला घोड़ाहरूले मेहेदी रूखहरूको बीचमा उभिएको परमप्रभुका स्वर्गदूतसंग कुरा गरे। उनीहरूले भने, “हामी पृथ्वीमा यता उता घुमिसक्यौँ अनि सबै शान्त र आराम छ।”

१२ तब परमप्रभुका स्वर्गदूतले भने, “परमप्रभु तपाईंले यरूशलेम अनि यहूदाको शहरहरूलाई कहिले सम्म सान्त्वना दिनु हुन्छ? अहिले तपाईंले यी शहरहरूलाई सतरी वर्ष सम्म क्रोध देखाउँनु भयो।”

१३ तब परमप्रभुले त्यो स्वर्गदूतलाई उत्तर दिनुभयो जो मसंग कुरा गरिरहेको थियो।” परमप्रभुले सान्त्वना पूर्ण वचनहरू भन्नुभयो। १४ त्यस समय परमप्रभुका एकजना स्वर्गदूत जो मसंग कुरा गरिरहेको थिए उनले मलाई भने, मानिसहरूलाई यी सबै कुराहरू बताउँनु:

सर्वशक्तिमान परमप्रभु भन्नुहुन्छ, “यरूशलेम अनि सियोनका निम्ति मेरो विशेष प्रेम छ।”

१५ म यी राष्ट्रहरू प्रति अत्यन्तै क्रोधित छु जसले आफूलाई अति सुरक्षित अनुभव गर्छु, म अधिक क्रोधित भएको थिएँ, अनि ती जातिहरूको प्रयोग आफ्नो मानिसहरूलाई दण्ड दिनको लागि गरेँ। तर ती जातिहरूले ज्यादा भन्दा ज्यादा नोक्सान गरे।”

१६ यसकाण, परमप्रभु भन्नुहुन्छ, “म यरूशलेममा कृपासहित जान्छु।” सर्वशक्तिमान परमप्रभु भन्नुहुन्छ, “मेरो मन्दिर त्यहाँ पुनः निर्माण गरिनेछ अनि नाप्ने डोरी यरूशलेममाथि तन्काइनेछ।”

१७ स्वर्गदूतले भने, “मानिसहरूलाई यो पनि भन, सर्वशक्तिमान परमप्रभु भन्नुहुन्छ, ‘मेरो शहरमा फेरि उन्नति हुनेछ, परमप्रभुले सियोनलाई आराम दिनुहुनेछ, उहाँले यरूशलेमलाई फेरि चुन्नु हुनेछ।”

सीङ्गीहरूको दर्शन

१८ तब मैले माथि हेरेँ अनि चारवटा सीङ्गीको दर्शन पाए। १९ अनि मैले मसंग कुरा गर्ने स्वर्गदूतलाई सोधें, “यो सीङ्गीहरूको अर्थ के हो?”

उनेल भने, “यी ती सीङ्गहरू हुन जसले इस्त्राएल यहूदा अनि यरूशलेमका मानिसहरूलाई छरपष्ट पारेका थिए।”

२०त्यसपछि परमप्रभुले मलाई चारजना कारीगरहरू देखाउँनु भयो। २१मैले उहाँलाई सोधें, “यी चारजना कारीगरहरू किन आएकाछन्?” उहाँले भन्नुभयो, “यी सीङ्गहरू जसले यहूदालाई तितरबितर बनाए ताकि एउटै मानिसले पनि आफ्नो शिर खडा गर्दैन, तर यी कारीगरहरू ती देशहरू जसले यहूदा भूमिलाई छरपष्ट पार्न सिङ्गहरू खडा पारे ती देशहरूलाई डर देखाउन अनि तिनीहरूको सिङ्गहरू प्याँकिदिन आएका हुन्।”

यरूशलेमलाई नामने मानिसको दर्शन

२ तब मैले माथि हेरें अनि एउटा मानिसलाई हातमा नामने फिता लिएको देखें। २मैले उसलाई सोधें, “तपाईं कहाँ जाँदै हुनुहुन्छ?”

उसले मलाई उत्तर दिए, “म यरूशलेम नाम जौँदैछु, त्यसको लमाइ र चौडाइ कति छ।”

३त्यस समयमा मसित कुरा गरिरहेका स्वर्गदूत बाहिर गए अनि अर्को एकजना स्वर्गदूत उसित कुरा गर्न गए। ४उनले तिनलाई भने, “कुदेर जाऊ अनि त्यो जवान मानिसहरूलाई भन:

‘यरूशलेम पर्खाल बिनाको शहर हुनेछ। किन? किनकि त्यहाँ असंख्य मानिसहरू र पशुहरू बस्छन्।’

५परमप्रभु भन्नुहुन्छ, ‘म रक्षाको लागि यसको वरिपरि आगोको पर्खाल हुनेछु: म तिमीहरूको महिमा हुनेछु।”

परमेश्वरले मानिसहरूलाई घरमा बोलाउँनु हुन्छ

६परमप्रभु भन्नुहुन्छ, “छिट्टो उठ! अनि उत्तर देश छोड जहाँ मैले तिमीहरूलाई सबै दिशाहरूमा छरपष्ट पारें।

७हे सियोनका मानिसहरू! जो बाबेलमा कैदी छौ, दुगुर।” ८सर्वशक्तिमान परमप्रभुले यसो भन्नु भयो। उहाँले मलाई त्यस देशहरूको विरुद्ध पठाउँनु भएकोछ जसले तिमीलाई लगे। किनभने यदि उसले तिमीलाई चोट पुरायो भने परमप्रभुको आखाँको नानीमा चोट पुराए भैं हुनेछ।

९अनि म ती मानिसहरूको विरुद्धमा आफ्नो हात उठाउँछु। तिनीहरूका दासहरूले सम्पत्ति लिने छन। तब तिमीहरूले सम्झनेछौ, सर्वशक्तिमान परमप्रभुले मलाई यहाँ पठाउनुभएको हो।”

१०परमप्रभु भन्नुहुन्छ, “आनन्दपूर्ण भई कराऊ अनि खुशी होऊ, सियोन। किन? किनकि म आउँदैछु अनि तिमीहरूको बीचमा रहनेछु।

११त्यससमय धेरै जातिका मानिसहरू परमप्रभुकहाँ आउँनेछन, अनि तिनीहरू मेरा मानिस हुनेछन। म

तिमीहरूको बीचमा बस्नेछु। अनि तिमीले जान्नेछौ। कि सर्वशक्तिमान परमप्रभुले मलाई तिनीहरू कहाँ पठाउनु भएको हो।”

१२परमप्रभुले यरूशलेमलाई फेरि आफ्नो शहर बनाउँनु हुनेछ, अनि यहूदाको पवित्र भूमि उहाँको भाग हुनेछ।

१३तिमी सबै मानिसहरू परमप्रभुको सामुने चूपचाप बस! आफ्नो पवित्र घरबाट परमप्रभु बाहिर आउँनु हुँदैछ।

प्रधान पूजाहारीको बारेमा दर्शन

३ त्यसपछि स्वर्गदूतले मलाई प्रधान पूजाहारी यहोशू देखाए। यहोशू परमप्रभुको स्वर्गदूतको सामुने उभिएका थिए अनि शैतान यहोशूको दाहिने पट्टि उभिरहेका थिए। शैतान त्यहाँ यहोशुलाई दोष लगाउँन उभिरहेको थियो। २त्यस समय परमप्रभुका स्वर्गदूतले भने, “ए शैतान परमप्रभुले तँलाई हकारून्। परमप्रभुले तँलाई अपराधी घोषित गरून्। परमप्रभुले यरूशलेमलाई आफ्नो विशेष शहर चुन्नु भएकोछ। यो एउटा जल्दै गरेको आगोबाट निकालिएको अगुल्टो होइन र?”

४यहोशू स्वर्गदूतको छेउमा उभिएको थियो अनि यहोशूले मैला लुगा लगाएको थियो। ५त्यतिबेला स्वर्गदूतले उसको छेउमा उभिएका अरू स्वर्गदूतहरूलाई भने, “यहोशूको मैला लुगा खोलिदेऊ।” तब स्वर्गदूतले यहोशूसंग कुरा गरे। उसले भने, “हेर मैले तिम्रो अपराधहरू टाढा गरिदिँ अनि म तिमीलाई नयाँ लुगा लगाउँन दिइरहेछु।”

६त्यस पछि मैले भने, “त्यसको शिरमा एउटा नयाँ फेटा बाँधिदेऊ।” यसकारण, तिनीहरूले उसको टाउको वरिपरि नयाँ फेटा बाँधिदिए। जति बेला स्वर्गदूत उसको नजिक उभिरहेका थिए, तिनीहरूले उसलाई नयाँ लुगा लगाइदिए। ६त्यसपछि परमप्रभुका स्वर्गदूतले यहोशूसंग यसो भने:

७सर्वशक्तिमान परमप्रभुले यी सबै कुरा भन्नुभयो, “यदि तिमीले मैले भने जस्तै गरी बस्यौ अनि मेरो सेवा गर्नु भने, तिमीले मेरो मन्दिरमा न्याय गर्नेछौ। तिमीले यसको आँगनको हेरचाह गर्नेछौ अनि म तिमीलाई यहाँ उभिरहेका स्वर्गदूतहरूलाई भैं स्वतन्त्रसित हिडडुल गर्नुदिनेछु।

८प्रधान पूजाहारी यहोशू, सुन्। तिमी अनि तिम्रा साथीहरू जो तिम्रो अघि बसिरहेकाछन्, चिह्न हौ। अनि म मेरो दासलाई पनि ल्याउँदैछु। उसलाई “हाँगा” भनिन्छ।

९हेर! मैले एउटा विशेष ढुङ्गा यहोशूको छेउमा राखें। त्यस ढुङ्गाको सातवटा आँखाहरू छन् अनि म त्यस ढुङ्गामा विशेष समाचार खोप्नेछु, सर्वशक्तिमान परमप्रभु भन्नुहुन्छ। “म एकै दिनमा यो भूमिका सबै पापहरू निकालिदिनेछु।”

१०त्यस दिन प्रत्येक मानिसले तिनीहरूको छिमेकीहरूलाई तिमीहरूको दाखको बोट मनि अनि नेभाराको बोटमनि शान्ति र आनन्दले बस्नका निम्ति बोलाउनेछन्।”

सुनौलो सामदान अनि दुइवटा भद्राक्षेका रूखहरू

४ तब मसित कुरा गरिरहेको स्वर्गदूत मकहाँ फर्केर आए अनि उनले मलाई निद्राबाट जगाए भैं जगाए। रतब स्वर्गदूतले सोधे, “तिमी के देख्दैछौ?”

मैले भनें, “म सुनको एउटा सामदान देख्दैछु, त्यो सामदानमा सातवटा बत्ती छन् अनि त्यसको माथिल्लो भागमा एउटा प्याला छ। प्यालाबाट सातवटा नलीहरू निक्किलदैछन्, प्रत्येक दिशा तिर बत्ती जाँदैछन्, त्यो दिशा तेल हरेक दियोको प्याला सम्म जाँदै छन्। इत्यहाँ दुइवटा भद्राक्षेका रूख प्यालाको छेउमा थिए। एउटा दाहिने पट्टि अनि अर्को देब्रे पट्टि, यी रूखहरूले दिपहरूको निम्ति तेल उत्पन्न गर्थे।” ४तब मैले त्यो स्वर्गदूतलाई सोधें, जो मसित कुरा गरिरहेका थिए, “महोदय यी सबको अर्थ के होला?”

५मसंग कुरा गरिरहेका स्वर्गदूतले भने, “के तिमीलाई थाहा छैन यो सब चीज के हुन?”

मैले भने, “थाहा छैन महाशय।”

६तब उनले मलाई भने, “यो समाचार परमप्रभुबाट यरूबाबेललाई दिनु भएको हो, ‘तिम्रो सहायता तिम्रो बल अनि शक्तिबाट आउँदैन। तर सहायता मेरो आत्माबाट आउँदैन,’ सर्वशक्तिमान परमप्रभुले भन्नुभयो। ७त्यो अग्लो पर्वत यरूबाबेलका निम्ति समतल भूमि जस्तै हुनेछ, त्यहाँ मन्दिर बनिने छ। जब अन्तिम ढुङ्गा त्यहाँ राखिनेछ तब मानिसहरू चिच्याएर कराउँनेछन्, ‘सुन्दर! अति सुन्दर।’

८तब परमप्रभुको समाचार मकहाँ यसो भन्दै आयो, ९“यरूबाबेलले मेरो मन्दिरको जग बसाल्नेछ अनि यरूबाबेले नै निर्माण गरिसक्नेछ। तब तिमीहरूले बुझ्नेछौ कि परमप्रभुले मलाई तिमीहरू कहाँ पठाउँनु भएको हो। १०मानिसहरू त्यो साधारण आरम्भबाट लज्जित हुनेछैनन्, अनि उनीहरू साँच्चै प्रशन्न हुनेछन्। जब उनीहरू यरूबाबेलले बनाएको मन्दिर साहुलले नाप्दै जाँच गर्दै गरेको देख्नेछन्। यसकारण पत्थरहरू जुन तिमीले देख्यौ ती परमप्रभुको आँखाहरू हुन, जुन आँखाले हर दिशामा देखिर हनु भएकोछ। उहाँले पृथ्वीका सबै थोक देख्नुहुन्छ।”

११त्यसपछि मैले उनलाई भनें, “सामदानको दाहिने अनि देब्रे पट्टि भएका ती दुइवटा भद्राक्षेका बोटाहरूले के अर्थ बुझाउँछ?”

१२मैले उनलाई यो पनि सोधें, “दुइवटा भद्राक्षेका हागाँको अर्थ के हो जो दुइवटा सुनका नलीहरूको छेऊ सुनको रंगको तेलसंग छ।”

१३तब स्वर्गदूतले मलाई भने, “के तिमीलाई थाहा छैन यो चीजको अर्थ के हो?”

मैले भनें, “छैन महाशय।”

१४यसकारण उनले भने, “यो ती दुई मानिसको प्रतीक हो, जुन सारा संसारमा परमप्रभुको सेवाका निम्ति चुनिएका छन्।”

उडिरहेको पत्रको दर्शन

५ तब म उँभो हेर्दै फर्किएँ अनि मैले एउटा उड्दै गरेको पत्रको मुट्टो देखें। स्वर्गदूतले मलाई सोधे, “तिमीले के देख्यौ?”

मैले भनें, “मैले एउटा उड्दै गरेको पत्रको मुट्टो देखें, यो मुट्टो बीस हात लामो अनि दश हात चौडाँदार छ।”

इत्यसपछि स्वर्गदूतले मलाई भने, “त्यहाँ पत्रको मुट्टोमा एउटा सराप लेखिएकोछ। मुट्टाको एकापट्टि चोरहरूको बिषयमा सराप लेखिएकोछ अनि अर्कोपट्टि ती भुटो बोल्ने मानिसहरूको विषयमा सराप लेखिएको छ जब तिनीहरूले शपथ लिन्छ। ४सर्वशक्तिमान परमप्रभु भन्नुहुन्छ, ‘म यो पत्रलाई चोरहरूको घर अनि भूटा मानिसहरूको घरमा पठाउनेछु जसले भुटो शपथ खानेको मेरो नाउँको उपयोग गछर्न। यो मुट्टो त्यहाँ बस्नेछ अनि ती घरहरू नष्ट पार्नेछ, यहाँ सम्म कि ढुङ्गा र काठको खम्बा पनि नष्ट भएर जानेछ।”

स्त्री अनि बाल्टी

५त्यस समयमा मसंग कुरा गरिरहेका स्वर्गदूत बाहिर गए। उनले मलाई भने, “हेर! अनि निरीक्षण गर के भइरहेकोछ।”

६मैले भनें, “यो के हो?” उनले भने, “त्यो एउटा नाप्ने बाल्टी हो जो उनले बढिरहेकोछ।” उहाँले यसो पनि भने, “यो बाल्टी सम्पूर्ण भूमिको पापहरू नाप्न बनिएको हो।”

७बाल्टीको ढकनी सीसाले बनाएको थियो। जब त्यो खोलियो एउटा स्त्री त्योभित्र बसिरहेकी भेटाँए। ८तब स्वर्गदूतले भने, “यो स्त्री दुष्ट हो।” तब उनले त्यसलाई बाल्टीभित्र फ्याँकि दिए अनि सीसाले छोपी दिए। ९तब मैले मेरो आँखा खोलें अनि दुईजना स्त्रीहरू तिनीको पखेटाले हावामा बाहिर उड्दै गरेको देखें। तिनीहरूको पखेटाहरू सारसको जस्तै थिए। तिनीहरूले बाल्टी उठाए अनि यसैसित तिनीहरू निरन्तर हावामा उडिरहे। १०तब मैले कुरा गरिरहेको ती स्वर्गदूतलाई सोधें, “त्यो बाल्टीलाई कहाँ लिएर गइरहेका छन्?”

११स्वर्गदूतले मलाई भने, “तिनीहरू शिनारमा त्यसको निम्ति एउटा मन्दिर बनाउन गईरहे छन्। जब त्यो मन्दिर तयार हुन्छ त्यो बाल्टी उसकै आधारमा राखिनेछ।”

चारवटा रथहरू

६ तब म चारै पट्टि घुमैं। मैले माथि हेरें अनि चारवटा रथ दुइवटा काँसको पर्वतहरूको बीचबाट जाँदै गरेको देखें। पहिलो रथ रातो घोडाहरूले तानिरहेको थिए, दोस्रो रथ काला घोडाले तानिरहेको थिए, तेस्रो रथ सेता घोडाहरूले तानिरहेको थिए, अनि चौथो रथ पाङ्ग्रे घोडाहरूले तानिरहेको थिए। ४तब मैले कुरा गरिरहेका ती स्वर्गदूतलाई सोधें, “महाशय, यी सबको अर्थ के होला?”

५स्वर्गदूतले भने, “तिनीहरू स्वर्गका चार हावाहरू हुन्। तिनीहरू सम्पूर्ण पृथ्वीका मालिकबाट आइरहेका छन्। ६काला घोडाहरू उत्तरतिर जानेछन्, सेता घोडाहरू तिनीहरूलाई पछ्याउदै पश्चिम जानेछन् र पाङ्ग्रे घोडाहरू दक्षिण जानेछन्।”

७बलियो घोडाहरू पृथ्वीमाथि जानलाई तम्सिरहेका छन्। यसकारण स्वर्गदूतले तिनीहरूलाई भने, “जाऊ, पृथ्वीको चारै तिर घुम।” यसकारण, तिनीहरू पृथ्वी भरी गए।

८तब परमप्रभुले मलाई जोडसंग बोलाउनु भयो। उहाँले भन्नुभयो, “हेर त्यो घोडा जुन उत्तर तिर गए तिनीहरूले आफ्नो काम गरेर मेरो आत्मालाई त्यहाँ आराम दिएकोछ। अब म उत्तर भूमिसित क्रोधित छैन।”

पूजाहारी यहोशूले

एउटा मुकुट पाउँछन

९तब मैले परमप्रभुबाट अर्भै अर्को वचन प्राप्त गरें। उहाँले भन्नुभयो, १०“निर्वासित हेल्दै, तोबियाह, अनि यदायाह बाबेलको कैदबाट आएकाछन्। तिनीहरूलाई आज नै लैजाऊ अनि सपन्याहको छोरा योशियाहको घरमा जाऊ। ११त्यो सुन र चाँदी मुकुट बनाउँन प्रयोग गर। मुकुट यहोशूको शिरमाथि लगाई देऊ। यहोसादाको छोरा यहोशू प्रधान पूजाहारी हुन। तब यहोशूलाई यसो भन।

१२उसलाई भन, ‘सर्वशक्तिमान परमप्रभुले भन्नु भएकोछ: “त्यहाँ एकजना ‘हाँगो’ भनिने मानिस छ जसलाई ‘हाँगो’ भनिन्छ। त्यो ‘हाँगो’ जहाँ छ त्यहाँबाट निकाले छ र त्यसले परमप्रभुको मन्दिर निर्माण गर्नेछ।

१३हो, उसले परमप्रभुको मन्दिर निर्माण गर्नेछ अनि सम्मान गरिनेछ। त्यो आफ्नो सिंहासनमा बस्नेछ अनि उ शासन गर्नेछ। ऊ उसको सिंहासनमा पूजाहारी हुनेछ र उसले तिनीहरू बीचमा शान्तिको कार्य गर्नेछ।’

१४“त्यो मुकुट मन्दिरमा राखिनेछ जसले मानिसहरूलाई याद राख्न सहायता हुनेछ। त्यो मुकुटले हेल्दै, तोबियाह, यदायाह अनि सपन्याहको छोरा योशियाहलाई सम्मान दिनेछ। १५टाढा-टाढाका मानिसहरू आएर परमप्रभुको मन्दिर बनाउँनेछन्। तब मानिसहरूले जान्नेछन् कि सर्वशक्तिमान परमप्रभुले मलाई तिमीहरूकहाँ पठाउनु

भएको हो। अनि परमप्रभु परमेश्वरले तिमीहरूलाई जे अहाउनु हुन्छ त्यो गर्खौं भने यी सबै कुराहरू हुनेछ।”

परमप्रभु दया र करुणा चाहनु हुन्छ

७ फारसमा दाराको राज्यकालको चौथो वर्ष जकरियालाई परमप्रभुबाट एउटा वचन प्राप्त भयो। यो नवौं महीनाको चौथो दिन किसलेवको महीना थियो। रबतेलका मानिसहरूले शरेशेर, रेगेम-मेलेक अनि आफ्नो मानिसहरू समेतलाई परमप्रभुसंग एउटा प्रश्न सोध्न पठाए। ३तिनीहरू सर्वशक्तिमान परमप्रभुको मन्दिरमा अगमवक्ताहरू अनि पूजाहारीहरू कहँ गए। उनीहरूले प्रश्न सोधे, “हामीले कति वर्ष सम्म मन्दिर ध्वंस भएकोमा शोक मनाउने। अहिले गरिरहे भैं मैले प्रत्येक वर्षको पाँचौं महीनामा रुनु अनि उपवास बस्नु पर्छ?”

४सर्वशक्तिमान परमप्रभुको वचन मकहाँ आयो। ५“पूजाहारी अनि देशका सबै मानिसहरूलाई भन: उपवास र विलाप तिमीहरूले सत्तरी वर्षदेखि वर्षको पाँचौं अनि साँतौं महीनामा गर्दै आइरहेकाछौं, के त्यो उपवास साँच्चै नै मेरो निम्ति हो? होइन! ६जब तिमीहरूले खाँयौं अनि दाखरस पियौं के त्यो मेरो निम्ति हो? होइन! यो तिमीहरूको आफ्नो भलाईका निम्ति हो।

७“यी वचनहरू परमप्रभुले अगमवक्ताहरूद्वारा घोषणा गर्नु भएको थियो होइन? उहाँले त्यो वचन त्यति बेला भन्नु भएको थियो जति बेला यरूशलेम मानिसहरूले भरिएको पूरै उन्नति भएको शहर थियो। परमेश्वरले यो कुरा त्यस बेला भन्नुभयो जब यरूशलेमको चारैतिरका शहरमा अनि नेगव तथा पश्चिमी पहाडको तराईका मानिसहरू शान्ति पूर्वक बस्थे।”

८जकरियालाई परमप्रभुको यो वचन दिनु भयो: ९“सर्वशक्तिमान परमप्रभुले यो कुरा भन्नुभयो, ‘तिमीहरूलाई जे सत्य र उचित लाग्छ त्यही गर्नु पर्छ। तिमीहरूमा एका-अर्का प्रति दयालु र करुणापूर्ण हुनु पर्छ।’

१०विधवाहरू, दुहुरा-दुहुरी, विदेशी अथवा गरीब मानिसहरूलाई चोट पुर्‍याउनु हुँदैन। एक-अर्कालाई नराप्नो गर्ने विचार पनि मनमा ल्याउनु हुँदैन।”

११तर ती मानिसहरूले सुन्न अस्वीकार गरे जे उहाँले गर्न चाहनु हुन्थ्यो। तिनीहरूले आफ्नो कान बन्द गरे जसले गर्दा परमेश्वरले भनेको कुरा सुनेनन्।

१२तिनीहरू हठी थिए। तिनीहरूले परमेश्वरको व्यवस्था पालन गर्न अस्वीकार गरे। आफ्नो आत्माशक्तिद्वारा सर्वशक्तिमान परमप्रभुले अगमवक्त माध्यम आफ्ना मानिसहरूलाई वचन पठाउनुभयो। तर मानिसहरूले त्यो सुनेनन्, यसकारण सर्वशक्तिमान परमप्रभु साह्रै क्रोधित हुनु भयो।

१३ यसकारण सर्वशक्तिमान परमप्रभुले भन्नुभयो, “मैले तिनीहरूलाई तर तिनीहरूले उत्तर दिएनन्, यसकारण अब मलाई तिनीहरूले बोलाए पनि म उत्तर दिनेछैन।

१४ म अब तिनीहरूलाई एउटा आँधी बेहरीले भैं तिनीहरूले नचिनेको अन्य देशहरूमा छरपट गरिदिनेछु। जब तिनीहरू त्यो देश भएर जान्छन् तिनीहरूले छोडेको भूमि उजाड हुनेछ। त्यो सुन्दर भूमि ध्वंश हुनेछ।”

परमप्रभुबाट यरूशलेमलाई आशीर्वाद दिने प्रतिज्ञा

८ यो वचन सर्वशक्तिमान परमप्रभुको हो। २ सर्वशक्तिमान परमप्रभु भन्नुहुन्छ, “म साँच्चै नै सियोन पर्वतलाई प्रेम गर्छु। म तिनलाई यति साह्रो प्रेम गर्छु, तर तिनी मेरो विश्वासनीय भइनन् अनि म तिनीसंग क्रोधित भएँ।” ३ परमप्रभु भन्नुहुन्छ, “म सियोनमा फेरि फर्केर आएँ। म यरूशलेममा बसिरहेको छु। यरूशलेम सत्यको विश्वासी शहर भनिनेछ। सर्वशक्तिमान परमप्रभुको पर्वतलाई चाहिँ पवित्र पर्वत भनिनेछ।”

४ सर्वशक्तिमान परमप्रभु भन्नुहुन्छ, “यरूशलेमका बूढा-बूढीहरू फेरि गल्लीहरूमा देखिनेछन्। मानिसहरू यति लामो समयसम्म बाँच्नेछन् कि उनीहरूले टेक्ने लौरोको आवश्यकता पर्नेछ। ५ अनि शहरका बाटोहरू नानीहरूले भरिनेछ।

६ सर्वशक्तिमान परमप्रभु भन्नुहुन्छ, “जीवित मानिसहरूले सोच्लान्, यो एकदमै गाह्रो छ अनि म पनि सोच्छु यो एकदमै गाह्रो छ।”

७ सर्वशक्तिमान परमप्रभु भन्नुहुन्छ, “हेर, म पूर्व र पश्चिमका देशहरूबाट मानिसहरू बचाइरहेछ अनि मेरो मानिसहरूलाई डोह्याउनेछु। ८ म त्यहाँ फर्केर फेरि आउँछु अनि यरूशलेममा बस्नेछु। तिनीहरू मेरो मानिस हुनेछन् म राम्रो विश्वासनीय परमेश्वर हुनेछु।”

९ सर्वशक्तिमान परमप्रभु भन्नुहुन्छ, “शक्तिशाली होऊ! तिमीहरू आज त्यही सन्देश सुनिरहेकाछौ, जुन अगमवक्ताले पहिलाबाटै भन्दै थिए जब सर्वशक्तिमान परमप्रभुले आफ्नो मन्दिर बनाउँनका निम्ति फेरि जग बसाल्नु भएको थियो। १० त्यो समय मानिसहरूसंग श्रमिकहरूलाई मजदूरी बापत दिने पैसा थिएन अथवा पशु र शुत्रहरूको कारणले मानिसहरूको आवागमन सुरक्षित थिएन। मैले हरेकलाई आफ्नो छिमेकोको विरोधी बनाइदिएँ। ११ सर्वशक्तिमान परमप्रभुले यसो भन्नुभयो। तर अब जीवित मानिसहरूका निम्ति यस्तो हुनेछैन।”

१२ “ती मानिसहरूले शान्ति संग खेती लगाउँनेछन्। दाखको बोटले फलहरू दिनेछ। भूमिले राम्रो उब्जनी दिनेछ तथा आकाशबाट पानी पर्नेछ। म यी सबै चीजहरू मेरा ती मानिसहरूलाई दिनेछु।

१३ “मानिसहरू आफ्नो अभिशापको निम्ति यरूशलेम अनि यहूदाको नाउँ लिनेछन्। तर म इस्त्राएल र यहूदालाई बचाउँनेछु अनि उनीहरूको नाउँ आशिषको

रूपमा प्रमाणित हुन थाल्नेछ। यसकारण नडराऊ! बलिया होऊ!”

१४ सर्वशक्तिमान परमप्रभु भन्नुहुन्छ, “तिमीहरूका पिता-पुर्खाहरूले मलाई क्रोधित पारे। यसकारण मैले उनीहरूलाई नष्ट गर्ने निर्णय लिएँ। मैले आफ्नो विचार बदली गर्ने निश्चय गरेँ।” सर्वशक्तिमान परमप्रभुले यी सबै कुरा भन्नुभयो। १५ “तर अब मैले विचार बदली सकेँ अनि त्यस्तै प्रकारले मैले यरूशलेम र यहूदाका मानिसहरू प्रति वास्ता गरी रहने निश्चय गरेकोछु। १६ यसकारण नडराऊ तर तिमीहरूले यो गर्नुपर्छ कि आफ्नो छिमेकीहरूसित सत्य बोल, जब तिमीहरू आफ्नो शहरमा निर्णय लिन्छौ त्यसबेला साँचो, ठीक र शान्ति ल्याउने निर्णय होस्। १७ तिम्रो छिमेकीहरूलाई चोट पुऱ्याउने गुप्त योजनाहरू नबनाऊ। भूटो कसम नखाऊ। किन? किनकि म ती कुराहरूलाई घृणा गर्छु।” परमप्रभुले यसो भन्नु भयो।

१८ मैले सर्वशक्तिमान परमप्रभुको यो वचन पाएँ। १९ सर्वशक्तिमान परमप्रभु भन्नुहुन्छ, “तिम्रो शोक मनाउँने अनि उपवासको विशेष दिन चौथो महीना, पाँचौ महीना, साँतौ महीना अनि दशौ महीनामा हो। त्यो शोकको दिनलाई खुशीको दिनमा बदली गर। ती दिन हर्ष अनि आनन्दको उत्सवहरू र पवित्र विदाका दिनहरू हुनेछन्, र तिमीहरूले सत्य शान्तिलाई प्रेम गर्नु पर्छ।”

२० सर्वशक्तिमान परमप्रभु भन्नुहुन्छ, “भविष्यमा विभिन्न शहरहरूबाट मानिसहरू यरूशलेम आउँनेछन्।

२१ एउटा शहरका मानिसहरूले अर्को शहरका मानिसहरूलाई भन्नेछन्, ‘हामीहरू परमप्रभुको सामने उपासना गर्नु सर्वशक्तिमान परमप्रभुलाई खोज्न जाँदैछौ, ‘हामी सित आऊ।’”

२२ धेरै मानिसहरू अनि धेरै शक्तिशाली जातिहरू परमप्रभु सर्व शक्तिमानलाई खोज्न यरूशलेम आउँनेछन्। तिनीहरू यहाँ परप्रभुको सामने उपासना गर्न आउने छन्। २३ सर्वशक्तिमान परमप्रभु भन्नुहुन्छ, “त्यस समय, विभिन्न जातिहरूबाट विभिन्न भाषाहरू बोल्ने दशजना मानिसहरूले एकजना यहूदी मानिसको लुगाको छेउ समात्नेछ अनि भन्नेछ, ‘हामीले सुनेकाछौ कि परमेश्वर तिम्रो साथमा हुनुहुन्छ, के हामी उहाँको उपासना गर्न तिमी सित आउँन सक्छौ?’”

अन्य जातिहरूको विरुद्ध न्याय

८ एउटा दुःखपूर्ण समाचार! यो परमप्रभुको वचन हद्राक देशको अनि त्यसको राजधानी दमीशकको विषयमा छ: “मानिसहरू अनि सबै इस्त्राएली कुलहरूको आँखाहरू परमप्रभुमाथि छन्। २ यो समाचार हुदकको सीमाना हमातका निम्ति हो अनि सोर र सीदोनका निम्ति पनि हो यद्यपि तिनीहरू ज्ञानी छन्। ३ सोर एउटा

किल्ला जस्तै छ। त्यहाँ मानिसहरूले चाँदी यति धेरै जम्मा गरेका छन् त्यो धूलो बराबर छ, अनि सुन माटो समान छ। ४तर परमप्रभुले, यी सबै लिनुहुनेछ। उहाँले त्यसको धन सम्पत्ति समुद्रमा फ्याँकि दिनुहुनेछ अनि यो शहर आगोद्वारा नष्ट गराइनेछ।

५“अशकलोनमा बस्ने मानिसहरूले ती घटनाहरू देखेछन् अनि डराउँछन्। गाजाका मानिसहरू डरले काम्नेछन् अनि एक्रोनका मानिसहरूको आशा सङ्गेछ। गाजामा कुनै पनि राजा बाँचेछैन। अब एउटै मानिस पनि अशकलोनमा रहने छैन। ६अशदोदका मानिसहरूलाई थाहा छैन उनीहरूको पिताको हुन? म अहंकारी पलिशती मानिसहरूलाई सम्पूर्ण रूपले नष्ट गरिदिनेछु। ७म उसको मुखबाट रगत र उसको दाँतहरूबाट घृणापूर्ण वस्तुहरू निकाल्नेछु। बाँचेका कुनै पनि पलिशतीहरू हाम्रो जातिको एक अंग बन्नेछन्। तिनीहरू यहूदाको एउटा नयाँ कुल हुनेछन्। एक्रोनका मानिसहरू हाम्रा मानिसहरूका एक भाग हुनेछन्, यबूसीहरू बनिए जस्तै। ८म शत्रुका सेनाहरूलाई यहाँबाट जान दिने छैन, अब उसो म तिनीहरूलाई मेरा मानिसहरू प्रति चोट पुऱ्याउनु दिनेछैन। मैले मेरो आफ्ना आँखाले देखेकोछु कि बितेका दिनहरूमा मेरो मानिसहरूले कति कष्ट भोगेकाछन्।”

भविष्यको राजा

९हे सियोन, आनन्दित होऊ! यरूशलेमका मानिसहरू खुशीले कराऊ। हेर! तिमीहरूका राजा तिमीहरूकाहाँ आइरहेछन्। उहाँ धर्मी हुनुहुन्छु अनि उहाँले मुक्ति ल्याउनुहुन्छ। उहाँ नम्र हुनुहुन्छ अनि उहाँ गधामा चढेर आउँदै हुनुहुन्छ उहाँ एउटा जवान गधामा चढेर आउँदै हुनुहुन्छ।

१०राजा भन्नुहुन्छु, “मैले एप्रैममा रथहरू ध्वंश पारे अनि यरूशलेममा घोडसवारहरू ध्वंश पारे। मैले युद्धमा प्रयोग गरेको धनुहरू ध्वंश पारे।” उहाँले जातिहरू सित शान्ति वार्ता गर्नु हुनेछ। त्यो राजाले समुद्र देखि समुद्रसम्म राज्य गर्नुहुनेछ। उनले नदी देखि पृथ्वीको अन्त भूमिसम्म राज्य गर्नुहुनेछ।

परमप्रभुले उहाँका मानिसहरूलाई रक्षा गर्नुहुन्छ

११यरूशलेम, तिमी सित मेरो रगतको करार रहेकोले म रिन्तो खाइलबाट तिम्रा कैदीहरूलाई मुक्त गरिदिनेछु।

१२तिमीहरूका किल्ला तर्फ जाऊ हे आशावादी कैदीहरू। अब म तिमीहरूलाई भन्दैछु कि तिमीहरूले जति गुमाएका छौ त्यसको दुई गुणा ज्यादा म तिमीहरूलाई दिनेछु।

१३यहूदा, म तिमीहरूलाई धनु जस्तै प्रयोग गर्नेछु। एप्रैम म तिमीहरूलाई काँड जस्तै प्रयोग गर्नेछु। सियोन

म तिमीलाई युनानीहरू विरुद्ध युद्धको बलियो तलवार जस्तै प्रयोग गर्नेछु।

१४परमप्रभु तिनीहरू अघि प्रकट हुनुहुनेछ अनि आफ्नो काँड बिजुली चम्के जस्तै चलाउनु हुनेछ। परमप्रभु परमेश्वरले तुरही बजाउँनुहुनेछ अनि सेनाहरू मरुभूमिमा आँधी जस्तै अघाडी बढ्नेछन्।

१५सर्वशक्तिमान परमप्रभुले तिनीहरूको रक्षा गर्नुहुनेछ। सैनिकहरूले ढुङ्गा र घुँयेत्रोको प्रयोग गरेर शत्रुहरूलाई पराजित गर्नेछन्। उनीहरूले आफ्नो शत्रुको रगत बगाउने छन्, यो दाखरस जस्तै बग्नेछ। यो वेदीको कुना कुनामा फ्याकिएको रगत जस्तै हुनेछ।

१६त्यससमय, परमप्रभु तिनीहरूका परमेश्वरले उहाँका मानिसहरूलाई गोठालाहरूले आफ्नो भेडा बचाए भैं बचाउनुहुनेछ। तिनीहरू उहाँको निम्ति अत्यन्तै मूल्यवान हुनेछन्। त्यो उहाँको हातमा चम्कने रत्न जस्तै हुनेछ।

१७प्रत्येक चीज असल अनि सुन्दर हुनेछन्! त्यहाँ आश्चर्यचकित बाली कटानी हुनेछ। त्यो केवल अन्न र दाखरसको नभएर नयाँ केटा-केटीहरूको हुनेछ।

परमप्रभुको प्रतिज्ञा

१० वसन्त ऋतुमा वर्षाको निम्ति परमप्रभुसंग प्रार्थना गर। परमप्रभुले बिजुली पठाउनुहुनेछ अनि पानी वर्षाउनु हुनेछ। परमेश्वरले प्रत्येकको विरूवाहरू जमीनमा उत्पन्न गर्नु हुनेछ।

२मानिसहरूले तिनीहरूको आफ्नो सानो मूर्ति अनि तन्त्र-मन्त्र भविष्यमा के हुने हो भनि जान्न प्रयोग गर्छन्! तर त्यो सब व्यर्थ हुनेछ। तिनीहरूले भूटो चीज देख्छन्, तिनीहरूले भूटो सपना भन्छन्। तर ती सबै भूटो हुनेछ। यसकारण, मानिसहरू भेडा जस्तै सहायताको निम्ति यता उता भट्की हिड्छन्। तर तिनीहरूलाई बाटो देखाउने कुनै गोठाला हुँदैन।

३परमप्रभु भन्नुहुन्छ, “म गोठालाहरूप्रति एकदमै क्रोधित छु। म अगुवाहरूलाई दण्ड दिनेछु।” (यहूदाका मानिसहरू परमेश्वरका निम्ति बगाल हुन् अनि सर्वशक्तिमान परमप्रभुले साँच्चै नै बगालको हेरचाह गर्नु हुन्छ। उहाँले त्यसको हेरचाह गर्नु हुन्छ, जस्तै कुनै सैनिकले आफ्नो घोडाको गर्छ।)

४“कुनाको ढुङ्गा पालको खाँबो, युद्धको धनु अनि अघि बढिरहेका सैनिक पनि यहूदाकोमा आउनेछ।

५तिनीहरू शक्तिशाली मानिसहरू जस्तै हुनेछन्। तिनीहरूले युद्धमा आफ्नो शत्रुलाई गल्लीहरूको हिलो जस्तै कुल्ची-मिल्ची पारी पराजित गर्नेछन्। उनीहरूले युद्ध गर्नेछन् किनभने परमप्रभुले उनीहरूलाई साथ दिनुहुनेछ अनि उनीहरूले शत्रुको घोड-सवारलाई पनि पराजित गर्ने छन्। ६म यहूदाका कुललाई शक्तिशाली बनाउँने छु। म यूसुफको कुललाई बचाउनेछु। म तिनीहरूलाई फर्काएर ल्याउँनेछु किनभने तिनीहरूमाथि मेरो दया जागेकोछ।

यो यस्तो हुनेछ मानौं मैले तिनीहरूलाई कहिल्यै छोड्को छैन। म परमप्रभु तिनीहरूको परमेश्वर हु अनि म तिनीहरूलाई सहयोग गर्नेछु। ७ एप्रैमका मानिसहरू शक्तिशाली हुनेछन अनि प्रसन्न हुनेछन्। ती सैनिकहरू जस्तै जसले अत्यन्तै ज्यादा खाना पानी पाए। उनीहरूका छोरा-छोरीहरूले आनन्द मनाउँनेछन् अनि प्रसन्न हुने छन्। उनीहरू सबैले एकै साथ परमप्रभु संग आनन्द मनाउँनेछन्।

८ “म इशाराले सबैलाई एकै साथ बोलाउँनेछु। म साँच्चै उनीहरूलाई बचाउँनेछु, उनीहरूको सख्या अधिको जस्तै असंख्य हुनेछ। ९ हो, मैले सबै मानिसहरूलाई आफ्ना देशहरूमा छरपष्ट पारे तर ती देशहरूले मलाई याद गर्नेछन्। अनि उनीहरूका सन्तानहरू बाँचिरहनेछन् अनि फर्केर आउँनेछन्। १० म तिनीहरूलाई मिश्र र अशशूरबाट फर्काएर ल्याउँनेछु। म तिनीहरूलाई गिलाद र लबानोनको इलाकामा ल्याउनेछु किनभने त्यहाँ प्रशस्त ठाउँ हुनेछैन।” ११ यो पहिले कै भै हुनेछ जब परमेश्वरले तिनीहरूलाई मिश्रबाट ल्याउनु भएको थियो। उहाँले समुद्रको छालमा हिर्काउनु भयो, समुद्र छुट्टियो अनि मानिसहरू दुःखको समुद्रमा पैदल हिडेर पार गरे। परमप्रभुले नदीको बहावलाई सुकाई दिनु हुनेछ। उहाँले अशशूरको घमण्ड अनि मिश्रको शक्ति ध्वंश गरिदिनुभयो। १२ परमप्रभुले आफ्ना मानिसहरूलाई शक्तिशाली बनाउँनु हुनेछ अनि तिनीहरू उहाँको नाउँको लागि जीवित रहने छन्। परमप्रभुले यी सबै कुराहरू भन्नुभयो।

परमेश्वरले यहूदाको चारैतिर भएका देशहरूलाई दण्ड दिनेहुनेछ

११ लबानोन, आफ्नो दैलोहरू खोल, किनभने आगो भित्र आउँछ अनि तिमीहरूका देवदारुका रूखहरू भस्म पारिदिन्छ।

१२ बाशानका सल्लोको रूखहरू रूनेछन किनकि देवदारुका रूखहरू लडे। महान रूखहरू ध्वंश गराइए। बाशानको फँलाटका रूखहरू त्यो जंगलको निम्ति रोजु जुन काटिएकाछन्।

१३ गोठालाहरू रुएको सुन! तिनीहरूको महिमा ध्वंश भएकोछ। जवान सिंहहरूको गर्जन सुन, यर्दन नदीको किनारको तिनीहरूको बाक्लो जंगल उजाड गराइएकोछ।

१४ परमप्रभु मेरा परमेश्वर भन्नुहुन्छ, “ती भेड्गहरूको रक्षा गर, जसलाई मार्नका निम्ति पालिएकोछ। १५ तिनीहरू जसले भेड्ग किन्छन् तिनीहरूले भेड्गलाई मार्छन्, अनि तिनीहरू दण्डित हुँदैन्। व्यापारीले भेड्गलाई बेच्छ अनि भन्छ, ‘परमप्रभुको प्रशंसा होस् किनभने म धनी भएँ।’ गोठालाहरू आफ्नो भेडाका निम्ति शोक मनाउँदैन्। १६ अनि म यो देशका बासिन्दाको निम्ति दुःखी हुने छैन।” परमप्रभुले यो सबै भन्नुभयो, “हेर म प्रत्येकलाई उसको छिमेकी अनि राजाको हातमा सुम्पिदिने छु। म

तिनीहरूलाई उनीहरूको देशमा नष्ट पार्न दिनेछु, म तिनीहरूलाई रोक्नेछैन।”

१७ त्यसरी मैले ती भेडाहरूको रेखदेख गरे, विशेष कष्टमा परेका बथान जसलाई मार्नको लागि पालिएको थियो। मैले दुइवटा लौरा लिएँ। मैले एउटा लौराको नाउँ अनुग्रह राखेँ अनि अर्कोको नाउँ एकता अनि मैले भेडाहरूको रेखदेख आरम्भ गरेँ। १८ मैले तीनजना गोठालाहरूलाई एकै महीनामा नष्ट गरिदिएँ। म भेड्गहरू प्रति क्रोधित भएँ अनि तिनीहरूले मलाई घृणा गर्न थाले। १९ त्यसपछि मैले भनें, “म तिमीहरूको हेरचाह गर्दिन! म तिनीहरूलाई मर्न दिन्छु जो मर्न चाहन्छन। अनि तिनीहरू जो ध्वंश हुन चाहन्छन, तिनीहरू ध्वंश हुन। अनि जो बाँच्छ तिनीहरूले एका-अर्काको मासु खानेछन्।” २० त्यसपछि मैले अनुग्रह नाउँको लौरा लिएँ अनि त्यसलाई टुक्रा-टुक्रा पारिदिएँ। मैले सबै मानिसहरूसित मेरो करार रद्द गर्नलाई यसो गरेँ। २१ यसकारण त्यस दिन करार भङ्ग भयो अनि पीडित बगाल जसले मतिर हेरिरहेका थिए, उनीहरूले पनि बुभे, यो परमप्रभुको समाचार थियो।

२२ तब मैले तिनीहरूलाई भनें, “यदि तिमी ज्याला दिन चाहन्छौ भने देऊ। यदि चाहँदैनौ भने नदेऊ।” यसैले उनले मलाई तीसवटा चाँदीका टुक्रा दिए। २३ त्यसपछि परमप्रभुले मलाई भन्नु भयो, “त्यसलाई कोषागारमा फ्याँकिदेऊ। तिनीहरूले सोच्छन् कि त्यो महत्वपूर्ण रकमको लागि म योग्य छु। त्यो पैसालाई परमप्रभुको मन्दिरको भण्डारमा हालिदेऊ।” यसकारण चाँदीको तीसवटा टुक्रालाई परमप्रभुको मन्दिरको भण्डारमा हालिदिए। २४ तब मैले एकता नाउँको लौरालाई दुई टुक्रा पारेँ मैले यी कुरा सावित गर्नको लागि गरेँ कि इस्त्राएल अनि यहूदाको बीचको एकता समाप्त भयो।

२५ तब परमप्रभुले मलाई भन्नुभयो, “अब मूर्ख गोठालाको लौराको खोजी गर। २६ म यस भूमिमा एउटा नयाँ गोठालो उठाउनेछु। उसले नष्ट भइसकेको भेड्गहरूको हेरचाह गर्नेछैन उसले चोट लागेको भेड्गहरूलाई निको पार्नेछैन। उसले ती जो ऐले जिउँदो छन् तिनीहरूलाई खुवाउँनेछैन। अनि सबै स्वस्थ भेड्गहरू खाइसकिन्छ र खूरहरू मात्र बाँकी रहनेछ।”

२७ हे मेरो बेकामको गोठालो तिमीले मेरो भेडाहरूलाई त्यागिदियो। एउटा तरवारले उसको पाखुरामा अनि उसको दाहिने आँखामा हिर्काउनेछ। उसको पाखुरा बेकामको हुनेछ अनि उसको दाहिने आँखा अन्धा हुनेछ।

यहूदाको चारैतिरको देशहरूको विषयमा दर्शन

२२ इस्त्राएलको विषयमा परमप्रभुको दुःखको वचन। परमप्रभुले पृथ्वी र आकाश बनाउनु भयो। उहाँले मानिसको आत्मा रचु भयो अनि यी कुराहरू

भन्नुभयो, २“हेर, म यरूशलेमलाई चारैतिरको राज्यहरूका निम्ति यसलाई विषको बटुको जस्तो बनाउँछु अनि सम्पूर्ण यहूदा यरूशलेम भैं घेरामा पर्नेछ। ३तर त्यसदिन, म यरूशलेमलाई सबै जातिहरूको लागि गहौ दुङ्गा जस्तो बनाइदिनेछु अनि जसले त्यसलाई उठाउँने कोशिश गर्छ त्यो नै घाइते हुनेछ। तर पृथ्वीका सबै जातिहरू एकै साथ आउँनेछन् अनि यरूशलेमको विरुद्धमा लड्नेछन्। ४तर म घोडाहरूलाई भयभीत पारिदिनेछु अनि घोडसवारहरू डराउनेछन्। म शत्रुहरूका सबै घोडाहरूलाई अन्धा बनाइदिनेछु तर मेरो आँखा अन्धा हुनेछैन अनि म यहूदाका कुलका मानिसहरूलाई रक्षा गर्नेछु। ५तब यहूदाका आगुवाहरूले आफैलाई भन्नेछन्, ‘यरूशलेमका बासिन्दा, म परमप्रभु परमेश्वर सर्वशक्तिमानमा शक्ति पाउनेछु।’ ६त्यस समयमा यहूदाका परिवारहरूलाई जंगलमा लागि रहेको डढेलो जस्तै बनाउँनेछु, मुट्टाहरूको बीचमा बल्दै गरेको राँकोहरू जस्तै। तिनीहरूले चारैतिरका शत्रुहरूलाई नष्ट गर्नेछन् अनि यरूशलेमका बासिन्दाहरू फेरि बस्ने अनि आराम गर्ने स्थितिमा हुनेछन्।”

७परमप्रभुले पहिला यहूदाका मानिसहरूलाई बचाउँनु हुनेछ यसकारण यरूशलेमका बासिन्दाहरूले शेखी गर्ने छैनन्। दाऊदको घरानाको अनि यरूशलेममा बस्ने अन्य मानिसहरूको गौरव यहूदा को भन्दा बढी नहोस्। ८तर त्यसदिन परमप्रभुले यरूशलेमका मानिसहरूको साहै रक्षा गर्नुहुनेछ, यहाँ सम्म कि कमजोर मानिसहरू पनि दाऊद जस्तै योद्धा बनेछन् अनि दाऊदका परिवारहरू परमप्रभुको आफ्नो स्वर्गदूत जस्तै पथ प्रदर्शक हुनेछन्।

९परमप्रभु भन्नुहुन्छ, “त्यस समय म ती यरूशलेमको विरुद्धमा आउने सारा जातिहरूलाई नष्ट गर्नेछु। १०म दाऊदको घर अनि यरूशलेमका बासिन्दाहरूको हृदयमा अनुग्रह र करुणाको भावना भरिदिनेछु। तिनीहरूले म पट्टि हेर्नेछन् जसलाई छेड बनाएकाथिए अनि दुःखी हुनेछन्, जो एउटै मात्र पुत्रको निम्ति विलाप गर्छ अथवा उसको पहिला जन्मेको पुत्रको मृत्युको निम्ति विलाप गर्छ। तिनीहरू त्यसै दुःखी मानिस भैं हुनेछन्। ११त्यस दिन यरूशलेममा ठूलो दुःख अनि कष्ट आइपर्नेछ, त्यो यस्तो हुने छ जुन मगिदोको बेसीमा हदद-रिम्मोनको मृत्युमा मानिसहरू रोएका थिए। १२भूमिले शोक मनाउनेछन् प्रत्येक घराना रूनेछ। दाऊदका घरानाका मानिसहरू आफैले शोक मनाउनेछन् अनि उनीहरूका पत्नीले शोक मनाउनेछन्। नातान घरानाको मानिसहरू आफै रूनेछन् अनि तिनीहरूका पत्नी पनि अलग-अलग रूनेछन्। १३लेवी कुलका मानिसहरू अनि पत्नीहरू पनि अलग अलग एकलै- एकलै रूनेछन्। शिमी घरानाको मानिसहरू र पत्नीहरू पनि अलग-अलग रूनेछन्। १४अनि यही घटना सबै वंशमा हुनेछ। मानिसहरू एकलै हुनेछन् अनि स्त्रीहरू एकलै रूनेछन्।

१३ तर त्यस समय, पानीको एउटा कुलो दाऊदको घराना तथा यरूशलेमको बासिन्दाहरूको निम्ति मूल फुटेर आउँनेछ। त्यो मूलले तिनीहरूको पापलाई धोएर शुद्ध गरिदिनेछ।”

भूटा अगमवक्ता ज्यादा छैनन्

रसर्वशक्तिमान परमप्रभु भन्नुहुन्छ, “त्यस समयमा पृथ्वीबाट सबै मूर्तिहरू हटाइदिनेछु। मानिसहरूले तिनीहरूको नाउँ पनि याद राख्ने छैनन्, म भूटा अगमवक्ता अनि अशुद्ध आत्मालाई पृथ्वीबाट हटाई दिनेछु। ३यदि कुनै मानिसले अगमवाणी गरे त्यसले दण्ड पाउँनेछ। यहाँ सम्म कि त्यसको आफ्नो आमा बाबुले पनि भन्नेछन्, ‘तैले परमप्रभुको नाउँमा भूटो बोलिस। यसकारण त मर्नु पर्नेछ।’ त्यसका आफ्ना आमा बाबुले अगमवाणी गरेकोमा त्यसलाई छुराले रोपिदिनेछ। ४त्यस समय अगमवक्ता आफ्नो अगमवाणी र दर्शनको निम्ति लज्जित हुनेछ। मानिसहरूलाई भूटो अगमवाणी भनेर धोका दिनलाई तिनीहरूले त्यस प्रकारको बाक्लो पोषाक लगाउने छैनन्। ५तिनीहरूले भन्नेछन्, ‘म अगमवक्ता होइन, म एउटा किसान हुँ किनभने एउटा मानिसले मलाई मेरो बाल्यावस्थामा नै दासलाई जस्तै बेच्यो।’ ६अरू मानिसहरूले भन्नेछन्, ‘तिम्रो हातहरूको यो चोट के हो?’ उसले भन्नेछ, ‘यो मेरो साथीको घरमा लागेको चोट हो।’”

७सर्वशक्तिमान परमप्रभु भन्नुहुन्छ, “तरवार मेरो गोठालालाई हिकाऊ, मेरो साथीलाई हिकाऊ। मेरो गोठालालाई अनि भेडाँलाई प्रहार गर! भेडाँ भागेर जानेछ र साना-सानाहरूलाई म दण्ड दिनेछु। ८परमप्रभु भन्नुहुन्छ, “देशका दुई तिहाई मानिसहरूलाई चोट लगाइनेछ अनि मारिने छ। तर एक तिहाई बाँचेछन्। ९त्यसपछि म ती बाँचिकाहरूलाई जॉच्नेछु। म तिनीहरूलाई अत्यन्तै कष्ट दिनेछु। त्यो कष्ट आगो जस्तै हुनेछ जुन आगोले चाँदीको शुद्धता जॉच्छ। म तिनीहरूको जॉच त्यसरी नै गर्नेछु जसरी मानिसहरूले सुनको शुद्धता जॉच गर्छन्। तब तिनीहरूले मलाई सहायताको निम्ति बोलाउँनेछन् अनि म सहायता गर्नेछु। म भन्नेछु, ‘तिमीहरू मेरो प्रजा हो।’ अनि उनीहरूले भन्नेछन्, ‘परमप्रभु हाम्रा परमेश्वर हुनुहुन्छ।’”

न्यायको दिन

१४ हेर, परमप्रभुको न्यायको विशेष दिन आउदैछ, अनि जुन धन तिमीहरूबाट लिएको थियो त्यो धन तिम्रो शहरमा बाँडिनेछ। २म सबै देशहरूलाई यरूशलेमको विरुद्धमा युद्ध गर्नको निम्ति एकै ठाँउमा भेला पार्नेछु। तिनीहरूले शहरमा अधिकार जमाउनेछन् तथा घरहरू नष्ट गरिदिनेछन्। स्त्रीहरूलाई भष्ट पारिनेछ अनि आधा मानिसहरूलाई कैदमा लगिनेछन्। तर बाँकी

रहेकाहरूलाई शहरबाट बाहिर लगिनेछैन। ३त्यसपछि परमप्रभुले ती देशहरूको विरुद्ध युद्ध गर्नुहुनेछ। यो एउटा साँचो युद्ध हुनेछ। ४त्यस समय उहाँ भद्रक्षे पर्वतमा उभिरहनु हुनेछ। त्यो पहाड यरूशलेमको पूर्वपट्टि अवस्थित छ। जैतूनको पर्वत बिष्पोटन हुनेछ। पर्वतको एउटा भाग उत्तरपट्टि जानेछ, अनि अर्को भाग दक्षिणपट्टि जानेछ। एउटा गहिरो बेंसी पूर्वदिखि पश्चिम सम्म फैलिएर जानेछ। ५अनि तिमी पर्वतहरूका भञ्ज्याङ हुँदै भाग्नेछौ जुन ओजेल सम्म जान्छ जसरी उज्वियाह यहूदाको राजा भएको वेलामा भूकम्प आउँदा तिमी भागेका थियौ। तर परमप्रभु, मेरा परमेश्वर आउँनुहुनेछ अनि उहाँका सबै पवित्र मानिसहरू उहाँको साथमा आउँनेछन्।

६-७त्यो अत्यन्तै महत्वपूर्ण दिन हुनेछ। त्यसदिन प्रकाश, शीत अनि तुषारो केही हुनेछैन। परमप्रभुले मात्र जान्नु हुनेछ यो कस्तो हुन्छ, तर कुनै दिन रात हुनेछैन, जब सामान्य रूपमा आँन्ध्यारो हुन थाल्छ, अनि उज्यालो पनि हुन्छ। ८त्यससमयमा यरूशलेमबाट पानी लगातार* बगिरहनेछ। पानी विभाजन हुनेछ अनि एउटा भाग पूर्व तिर बग्नेछ अनि अर्को भाग पश्चिमको भूमध्य सागरसम्म जानेछ अनि यो पुरै पानी वर्ष भरी ग्रीष्म अनि शीत ऋतु दुवैमा बगिरहन्छ। ९त्यस समय परमप्रभु, समस्त पृथ्वीका राजा हुनुहुनेछ। परमप्रभु एकमात्र हुनुहुन्छ। उहाँको नाउँ एउटै हो। १०त्यससमय यरूशलेमको चारैतिर अराबा समतल जस्तै हुनेछ। गिबाबाट भएर नेगवमा रिम्मोन जमीनसम्म मरुभूमि जस्तै हुनेछ। तर यरूशलेमको पूरै शहर फेरि बिन्यामीनको फाटकदेखि प्रथम फाटक सम्म अनि हननेलको धरहरादेखि राजाको दाखको कोल सम्म फेरि बग्नेछ। ११तिनीहरू त्यहाँ बस्नेछन् अनि शहर फेरि कहिल्यै पनि नाश हुनेछैन अनि मानिसहरू यरूशलेममा सुरक्षित बस्नेछन्।

१२तर जो कोही जाति यरूशलेमको विरुद्धमा युद्ध लडे, परमप्रभुले ती राष्ट्रहरूलाई दण्ड दिनुहुनेछ। उहाँले तिनीहरूलाई डरलाग्दो बीमारद्वारा आक्रमण गर्नुहुनेछ। तिनीहरू उभिरहको बेला तिनीहरूको शरीर सड्नेछ। तिनीहरूका आँखा तिनीहरूकै खोपिल्टाम कुहिनेछ अनि जिब्रो तिनीहरूको मुखमा नै कुहिने छ। १३-१५त्यो

भयंकर डरलाग्दो महामारी शत्रुहरूको छाउनीमा हुनेछ अनि तिनीहरूका घोडाहरू, खच्चरहरू, ऊँटहरू, र गधाहरूलाई त्यो डरलाग्दो रोग लाग्नेछ।

त्यससमय तिनीहरू साँच्चै परमप्रभुसंग डराउँनेछन् तिनीहरूले एक-अर्काको घाँटी निमोटेनेछन्, तिनीहरूले एक-अर्कामाथि प्रहार गर्नको निम्ति हात उठाउनेछन्। यहूदाका मानिसहरूले यरूशलेममा युद्ध गर्नेछन्। तर तिनीहरूले शहरको चारै तिरका जातिहरूबाट धन प्राप्त गर्नेछन्। उनीहरूले एकदमै ज्यादा सुन, चाँदी अनि लुगाफाटाहरू प्राप्त गर्नेछन्। १६यरूशलेमको विरुद्ध युद्ध गर्नेहरू जति बाँचेकाछन् तिनीहरूले प्रत्येक वर्ष केही मानिसहरू जो यरूशलेमको विरुद्ध लड्न आउनेछन् र बाँचेछन् प्रत्येक वर्ष राजा, सर्वशक्तिमान परमप्रभुको आराधना गर्न आउँनेछन्। तिनीहरू छाप्रो-वासको चाड मनाउँन आउनेछन्। १७अनि यदि पृथ्वीका कुनै परिवारहरूका मानिस राजा, सर्वशक्तिमान परमप्रभुको आराधना गर्नको लागि यरूशलेम गएनन् भने परमप्रभुले तिनीहरूलाई वर्षा पनि बन्द गरिदिनु हुनेछ। १८यदि मिश्रदेशका कुनै परिवारका मानिस छाप्रो-वासको चाड मान्न आएन भने तिनीहरू डरलाग्दो रोगको शिकार हुनेछन्, जस्तो परमप्रभुले अरू शत्रु देशहरूलाई लगाई दिनु भएको थियो। १९मिश्रको निम्ति त्यही दण्ड हुने छ अनि अरू देशको निम्ति जसले छाप्रो-बासको चाड मनाउँन आउँदै।

२०त्यससमय प्रत्येक सर-सामान परमेश्वरको हुनेछ। यहाँ सम्म कि घोडाहरूको घण्टीमा परमप्रभुको निम्ति पवित्र भनी लेखिएको हुन्छ। अनि परमप्रभुको मन्दिरमा उपयोग गरिने सबै भाँडाहरू पनि त्यस्तै महत्वपूर्ण हुन्छन् जस्तो वेदीमा प्रयोग गरिने कचौराहरू महत्वपूर्णहुन्छ। २१निश्चय, यहूदा अनि यरूशलेमका प्रत्येक भाँडाहरूमा सर्वशक्तिमान परमप्रभुको निम्ति पवित्र भनी लेखिएको हुन्छ। अनि प्रत्येक मानिस जसले परमप्रभुको आराधना गर्छ उसैले ती भाँडाहरूमा खाना पकाउँने र खाने अधिकार पाउँनेछ।

अनि त्यससमय सर्वशक्तिमान परमप्रभुको मन्दिरमा चीज-बीजहरू किन-बेच गर्ने कुनै पनि व्यापारी हुने छैनन्।

हागैको पुस्तक

यो मन्दिर निर्माणको समय हो

१ फारसको राजा दाराको दोस्रो बर्षको छैठौँ महिनाको पहिलो दिन हागैलाई परमप्रभुबाट एउटा वचन प्राप्त भयो। यो वचन यरूबाबेल शालतीएलका छोरा अनि यहोशू यहोसादाकका छोराका निम्ति थियो। शालतीएल यहूदाको राज्यपाल थिए अनि यहोशू प्रधान पूजाहारी थिए। वचन यस प्रकार थियो। २सर्वशक्तिमान परमप्रभु भन्नुहुन्छ, “मानिसहरू भन्छन्, परमप्रभुको मन्दिर निर्माण गर्ने यो सही समय होइन।”

३फेरी परमप्रभुको वचन अगमवक्ता हागैबाट आयो, जसमा भनिएको थियो, तिमीहरू सोच्छौ तिमी सही समय आइ सक्थो। ४“परमप्रभुको मन्दिर नष्ट भएको समयमा के तिमीहरू काठको घर निर्माण गरेर बस्ने सही समय आएको छ भनी सम्झन्छौ? ५यसकारण सर्वशक्तिमान परमप्रभु भन्नु हुन्छ, ‘जुन कुरा तिमी माथि घटिरहेछ, त्यसको विषयमा सोच छोड। ६तिमीहरूले रोप्न त धेरै रोप्छौ, तर कट्नी चाँहि कम्ती गर्दछौ। तिमीहरूले खाना त खान्छौ तर भोकै हुन्छौ। तिमीहरूले मद्यपान पनि गर्छौ तर नशा लाग्दैन, तिमीहरू लुगा पनि लगाउँछौ तर सम्पूर्ण रूपमा तिमीहरूलाई तातो हुँदैन, तिमीहरू काम गरेर ज्याला कमाउँछौ, तिमीहरूलाई थाहा हुँदैन त्यो कहाँ खर्च हुन्छ, तिमीलाई लाग्छ कि गोजीमा छेड परेको छ।”

७सर्वशक्तिमान परमप्रभु भन्नुहुन्छ, “जे जति तिमीहरूमाथि घटिरहेछ त्यसको बारेमा सोच! ८पहाडमा चढ, काठ ल्याऊ अनि मन्दिर बनाऊ। त्यस समय म मन्दिरबाट प्रसन्न हुन्छु र सम्मानित हुन्छु।” परमप्रभुले यी सबै कुराहरू भन्नुहुन्छ।

९सर्वशक्तिमान परमप्रभु भन्नुहुन्छ, “तिमीहरूले धेरै-बाली पाउने आशा गर्छौ, तर थोरै मात्र प्राप्त गर्नेछौ। जे जति तिमीहरूले कमाउँछौ अनि घरमा राख्छौ, त्यसलाई म उडाईदिनेछु। किन? किनकि मेरो मन्दिर नष्ट भएकोछ, तर तिमीहरूलाई आफ्नो आफ्नो घरको मात्र चिन्ता छ। १०यसकारण, आकाशबाट शीत भर्न बन्द भएकोछ, र यही कारण भूमिले अन्न उब्जाउन बन्द गरेकोछ, यी सबै तिमीहरूको कारणले भएको हो।” ११परमप्रभु भन्नुहुन्छ, “मैले पृथ्वी, पहाडहरू, अन्न, नयाँ दाखरस, भद्राक्षको तेल अनि सबै ती चीजहरू जुन पृथ्वीमा उम्रन्छन् मानिसहरूका र परिश्रमीमाथि खडेरी पर्न आदेश दिएको छु।”

नयाँ मन्दिरको कार्य आरम्भ

१२तब शालतीएलका छोरा यरूबाबेल अनि यहोसादाकको छोरा महायाजक यहोशूले सबै बाँचेका मानिसहरूसंग आफ्नो परमप्रभु परमेश्वरको सन्देश अनि उहाँले पठाएउनु भएको अगमवक्ता हागैको वचन स्वीकार गरे अनि मानिसहरू आफ्नो परमेश्वर परमप्रभुसंग डराउन थाले।

१३परमप्रभु परमेश्वरको सन्देशवाहक हागैले मानिसहरूलाई परमप्रभुको सन्देश सुनाए। परमप्रभुले भन्नुभयो, “म तिमी सार्थमा छु।”

१४तब परमप्रभु परमेश्वरले शालतीएलका छोरा यहूदाका राज्यपाल यरूबाबेललाई उत्तेजित गर्नुभयो अनि परमेश्वर परमप्रभुले यहोसादाकका छोरा यहोशूलाई पनि आत्मामा उत्तेजित गर्नुभयो अनि परमप्रभु परमेश्वरले बाँकी सबै मानिसहरूलाई प्रेरित गर्नुभयो। तब तिमीहरू आए अनि तिमीहरूका सर्वशक्तिमान परमप्रभु परमेश्वरको मन्दिर निर्माणको काम गर्न थाले। १५उनीहरूले यो कार्य राजा दाराको दोस्रो बर्षको छैठौँ महिनाको चौबिसौँ दिनमा शुरु गरे।

परमप्रभुले मानिसलाई उत्तेजित पार्न थाल्नुभयो

२सातौँ महिनाको एक्कडसौँ दिनमा परमप्रभुबाट यो वचन हागैकहाँ आयो। २वचनमा भनिएको थियो, “अब यहूदाका शासक शालतीएलका छोरा यरूबाबेल, यहोसादाकका छोरा महायाजक यहोशू अनि जो जति मानिसहरू बाँचेका छन्। उनीहरूसंग कुरा गर अनि भन: ३“के तिमीहरू मध्ये कोही त्यस्तो मानिस बाँचेकोछ, जसले त्यस मन्दिरको आफ्नो पहिलाको महिमा देखेको थियो। अब तिमीलाई कस्तो लागिरेहेछ? यो क भयो, यो मन्दिर पहिलाको खण्ड जस्तो देखिन्छ! वा तुलना गर्न सकिन्छ? ४तर यरूबाबेल, ‘अब तिमी साहसी बन!’ परमप्रभु यसो भन्नु हुन्छ, ‘यहोसादाकका छोरा महायाजक यहोशू, तिमी पनि साहसी बन अनि सबै जातिका मानिसहरू तिमीहरू पनि साहसी बन!’ परमप्रभु यसो पनि भन्नु हुन्छ। काम गर! किनभने म तिमीहरूसंग छु।” परमप्रभु सर्वशक्तिमान यसो भन्नुहुन्छ।

५परमप्रभु भन्नुहुन्छ, “जहाँ सम्म मेरो भाकलको कुरा छ, जुन मैले तिमीहरूसंग मिश्र देशबाट बाहिर निस्केको समयमा भनेको थिएँ, नडराऊ मेरो आत्मा

तिमीसित छ। किन? किनभने सर्वशक्तिमान परमप्रभु यसो भन्नुहुन्छ, एकपल्ट फेरि म चाँडै नै पृथ्वी अनि आकाश, समुद्र अनि सुक्खा जमीन सबैलाई थरथर कमाउनेछु। ७म सबै जातिहरूलाई कमाईदिन्छु अनि ती सबै जातिहरू आफ्नो धन सम्पत्तिसंगै तिमीकहाँ आउनेछन्। तब म यो मन्दिर गौरवले भरिदिनेछु। सर्वशक्तिमान परमप्रभु यसो भन्नुहुन्छ। ८तिनीहरूको चाँदी मेरो हो, तिनीहरूको सुन मेरो हो। सर्वशक्तिमान परमप्रभु यसो भन्नुहुन्छ, ९यस मन्दिरको गौरव पहिलाको गौरव भन्दा ज्यादा हुनेछ। सर्वशक्तिमान परमप्रभुले यसो भन्नुहुनेछ; यस ठाँउमा म शान्ति स्थापित गर्नेछु, सर्वशक्तिमान परमप्रभु यसो भन्नुहुन्छ।”

कार्य आरम्भ भयो आशीर्वाद आउँदैछ

१०फारसका राजा दाराको दोस्रो वर्षको नवौं महिनाको चौबिसौं दिनमा यो वचन परमप्रभुबाट अगमवक्ता हागगै कहाँ आयो। ११सर्वशक्तिमान परमप्रभुले तिमीहरूलाई आज्ञा गर्नुहुन्छ, पूजाहारीहरूलाई सोध, व्यवस्थाले यस विषयमा के भन्छ। १२“मानिलेऊ, एउटा मानिसले उसको लपेटामा पवित्र मासु लिएर गयो, यो मासु बलिको भाग हो, यसकारण यो संभव छ जसको लपेटामा पवित्र मासु छ, के यदि ती लुगाले रोटी या पाकेको भोजन, दाखरस, तेल अथवा कुनै अन्य भोजनलाई छुयो भने, ती चीजहरू पवित्र हुन्छ?”

पूजाहारीले उत्तर दियो, “अँह।”

१३त्यसबेला हागगैले भने, “यदि एउटा मानिसले मुर्दालाई छुयो भने के त्यो अशुद्ध हुन्छ?”

अनि ती पूजाहारीहरूले उत्तर दिए, “त्यो अशुद्ध हुनेछ।” १४तब हागगैले भने, “परमप्रभु परमेश्वर भन्नु हुन्छ, ‘मेरो सामने यी मानिसहरू प्रति अनि यो राष्ट्र प्रति त्यही नियम छ। तिनीहरूले जे गर्छन् अनि आफ्नो हातले जे दिन्छन् त्यो अशुद्ध हो।

१५तर अब विचार राम्ररी सोच्नु होस, परमप्रभुको मन्दिरमा अघि एउटा ढुङ्गा माथि अर्को ढुङ्गा राखिएको थियो? १६त्यस समय बीस मुरी लिन आउने मानिसले दश मुरी मात्र पाउँथ्यो। दाखरसको कोलबाट पचास पाथी भिक्न आउनेले बीस पाथी मात्र पाउँथ्यो। १७मैले तिमीहरूका उद्भिदहरूमा ल्याएँ तिमीहरूको हातले बनाएको चीजहरू नष्ट पार्न असिना पठाएँ, तरै पनि तिमीहरू म तिर फर्केनौ।’ परमप्रभुले यसो भन्नु भयो।”

१८परमप्रभु भन्नुहुन्छ, “अबदेखि उसो विचार गर अर्थात् नवौं महिनाको चौबिसौं दिन देखि जुन दिन मन्दिरको जग बसालेको थियो सोच।

१९“के बीउहरू अब भकारीमा छन्? के दाखको बोट, नेभाराको बोट, दारिम र भद्राक्षको बोटले अहिले सम्म फल दिएको छैन? अँह! तर आजदेखि म तिमीलाई आशिष दिनेछु।”

२०अनि त्यही महिनाको चौबिसौं दिनमा हागगैलाई दोस्रो पल्ट परमप्रभुको वचन प्राप्त भयो। वचनमा भनिएको थियो,

२१“यहूदाका राज्यपाल यरूबाबेललाई भन, म आकाश अनि पृथ्वीलाई हल्लाउनेछु।

२२अनि म राज्यहरू र सिंहासन उठाएर प्याँकि दिनेछु। म राजधानीहरूको शक्ति ध्वंश पार्नेछु अनि रथहरू र सारथीहरूलाई पल्टाइदिनेछु। घोडा अनि त्यसको घोडसवार पनि लड्नेछन्, अनि दाज्यू-भाइमा दुश्मनी हुनेछ। तिनीहरू एक अर्कामा तरवारहरूले मारिनेछन्।

२३सर्वशक्तिमान परमप्रभु भन्नुहुन्छ, म त्यस दिन शालतीएलका छोरा, आफ्नो सेवक यरूबाबेललाई लिन्छु। परमप्रभु परमेश्वर यसो भन्नुहुन्छ, “अनि म तिमीलाई छाप लगाउने औँठी बनाउने छु। किन? किनभने मैले तिमीलाई रोजेकोछु।”

सर्वशक्तिमान परमप्रभुले यी सबै कुरा भन्नु भयो।

सपन्याहको पुस्तक

१ यो वचन परमप्रभुद्वारा सपन्याहलाई प्राप्त भयो। सपन्याहले यो वचन जुन बेला प्राप्त गरे त्यस बेला अमोनको छोरा योशियाह यहूदाका राजा थिए। सपन्याह कूशीका छोरा थिए। कूशी गदल्याहका छोरा थिए। गदल्याह अमर्याहका छोरा थिए। अमर्याह हिजकियाहका छोरा थिए।

मानिसहरूलाई न्याय गर्नका निम्ति परमप्रभुको दिन

२ परमप्रभु भन्नुहुन्छ, “म पृथ्वीका प्रत्येक चीज नष्ट गरिदिन्छु। ३म सबै मानिसहरू अनि सबै पशुहरूलाई नष्ट पार्नेछु। म आकाशमा उड्ने चराहरू अनि समुद्रका सबै माछालाई नष्ट गरिदिन्छु। दुष्ट मानिसहरू र सबै कुराहरू नष्ट गरिदिनेछु जसले तिनीहरूलाई पाप गराउँछ। यो पृथ्वीबाट मानिसहरूको अस्तित्व नै मेटाई दिनेछु,” परमप्रभुले भन्नुभयो।

४ परमप्रभु भन्नुहुन्छ, “म यरूशलेम अनि यहूदाका बासिन्दाहरूलाई दण्ड दिनेछु! म ती सबै चीजहरू त्यस स्थानबाट हटाउँनेछु। म बाल पूज्ने अन्तिम चिन्ह हटाउँनेछु। म पूजारीहरूलाई हटाई दिनेछु अनि ती मानिसहरू जसले नक्षत्रहरू पूज्नालाई तिनीहरूको घरको छाना माथि जान्छन्। ५ मानिसहरूले ती भूटा पूजाहारीहरूलाई बिर्सिनेछन्। कतिले भन्ने छन् तिनीहरूले मेरो पूजा गर्थे भनेर, तर तिनीहरूले मेरो पूजा गर्ने प्रतिज्ञा गरे तापनि अब तिनीहरूले भूटो देवता मल्कामको पूजा गर्न थाले। यसकारण म तिनीहरूलाई त्यो स्थानबाट हटाउँछु।

६ कतिपय मानिसहरू परमप्रभुबाट टाडिए। तिनीहरूले परमप्रभुको अनुसरण गर्न छोडे। तिनीहरूले परमप्रभु संग सहायता माग्न पनि छोडे। यसकारण म तिनीहरूलाई त्यस स्थानबाट हटाउँनेछु।”

७ मेरो मालिक परमप्रभुको अघि चूपचाप बस! किन? किनभने मानिसहरूलाई न्याय गर्ने परमप्रभुको दिन नजिक आउँदैछ। परमप्रभुले उहाँको बलि तयार पार्नु भएकोछ अनि उहाँको पाहुनाहरूलाई तयार रहनु भन्नु भएको छ।

८ परमप्रभु भन्नुहुन्छ, “परमप्रभुको बलिदानको दिन, म राजाका छोराहरू अनि अन्य भारादारहरूलाई दण्ड दिनेछु। म अरू देशको लुगा लगाउँने सबै मानिसहरूलाई पनि दण्ड दिनेछु। ९ त्यसदिन म त्यो सँघारमाथि उफ्रने सबै मानिसहरूलाई दण्ड दिनेछु,* अनि ती

जसले तिनीहरूका स्वामीको घर भूटो अनि हिंसाले भरिदिन्छन्।”

१० परमप्रभु यसो भन्नुहुन्छ, “त्यस समय मानिसहरू यरूशलेमको माछा ढोकामा सहायताको निम्ति रूढै बोलाई रहेका हुनेछन्। तिनीहरू शहरको अरू भागमा पनि रोइरहेका हुनेछन्। अनि सामानहरू भत्किरहेको भयानक आवाज जस्तै पहाडबाट शहर वरिपरि सुनिने छ। ११ शहरको तल्लो भागमा बस्ने मानिसहरू पनि चिच्याउनेछन्। किन? किनकि व्यापारीहरू अनि धनी व्यापारी नष्ट हुनेछन्।

१२ “त्यस समय, म एउटा लिएर यरूशलेममा गएर खोज्नेछु। म ती सबैलाई खोज्नेछु जो आफ्नो तरीकाले बाँचनमा सन्तुष्ट छन्। उनीहरू भन्छन्, ‘परमप्रभुले केही गर्नु हुन्न। उहाँले न त सहायता नै गर्नु हुन्छ न चोट नै पुऱ्याउनु हुन्छ।’ म तिनीहरूको खोजिर्नेछु, उहाँले ती सबैलाई दण्ड दिनु हुन्छ।

१३ तब तिनीहरूको सबै सम्पत्ति लुटिनेछन्, अनि घरहरू नष्ट हुनेछन्। तिनीहरूले घर बनाए तापनि त्यसमा बस्न पाउँने छैनन्। तिनीहरूले दाखको बोट रोपे पनि त्यसको दाखरस खान पाउने छैनन्।”

१४ परमप्रभुको न्यायको दिन चाँडै आउँदैछ। त्यो दिन नजिकै छ र भद्रै आउँदैछ। परमप्रभुको न्यायको विशेष दिनमा मानिसहरूको रूवाबासीको आवाज सुनिने छ। यहाँ सम्म कि वीर योद्धाहरू पनि रूनेछन्। १५ त्यसदिन परमेश्वरले उहाँको क्रोध प्रकट गर्नु हुनेछ। यो अत्यन्तै दुःखको दिन हुनेछ, यो विध्वंसको दिन हुनेछ। यो अँध्यारो र विरक्तको दिन हुनेछ। यो एउटा कालो, अँध्यारो, धुमिएको अनि आँधी चलिरहेको दिन हुनेछ। १६ यो युद्धको समय यस्तो जस्तो हुनेछ, जब मानिसहरूले सिङ्गहरू अनि तुरहीहरूको आवाज सुरक्षित किल्लाहरू अनि सुरक्षित शहरहरूमा सुनेछन्।

१७ परमप्रभु भन्नुहुन्छ, “म मानिसहरूको जीवन संकटमय बनाई दिनेछु। मानिसहरू अन्धा जस्तै जता ततै जानेछन् तिनीहरूकहाँ गइरहेकाछन् तिनीहरू आफै जान्नेछैनन्। किन? किनभने मानिसहरूले परमप्रभुको

त्यो सँघारमाथि ... दिनेछु यिनीहरू ती मानिसहरू अनि पूजाहारीहरू हुन सक्छन् जसले विदेशी देवताहरूको पूजा गर्छन् जस्तै डयागन अथवा ती मानिसहरू जसले तिनीहरूको पूजा गर्ने तरिकाहरू अनुशरण गर्छन्।

विरुद्ध पाप गरेकाछन्। धेरै मानिसहरू मारिने छन्। तिनीहरूको रगत जमीनमा बग्नेछ अनि लाश गोबर जस्तै जमीनमा छरिएर सङ्ग्रेह। १८जब परमप्रभुले उहाँको रिस धेरै देखाउनुहुनेछ तिनीहरूको सुन र चाँदिले तिनीहरूलाई सहायता गर्ने योग्य हुने छैन। त्यस समय परमप्रभु एकदमै क्रोधित हुनुहुनेछ। परमप्रभुले उहाँको रिसको आगोद्वारा सारा संसारलाई जलाई दिनुहुनेछ। परमप्रभुले पृथ्वीका सम्पूर्ण चीज-बीज नष्ट गरिदिनु हुनेछ।”

परमेश्वरले मानिसहरूको जीवन बदलि भन्नु हुन्छ गर

२ हे लाज नभएका मानिस हो! तिमीहरूको जीवन परिवर्तन गर। रतिमीहरूको जीवन शैली परिवर्तन गर! दिउँसो गर्मीमा केही फूलहरू ओइलाएर मर्छन्, तिमीहरू पनि त्यस्तै हुनेछौ, जब परमप्रभुले आफ्नो भयंकर क्रोध प्रकट गर्नुहुनेछ। यसकारण परमेश्वरको महान क्रोध तिमीहरूको अघि प्रकट हुनु अघि नै आफ्नो जीवन बदलि गर। ३सबै नम्र मानिसहरू परमप्रभुकोहाँ जाऊ। उहाँका नियमहरू पालन गर, राम्रो कुराहरू सिख, नम्रता खोज। तब मात्र तिमीहरू सुरक्षित रहनसक्छौ जुन समय परमप्रभुले क्रोध प्रकट गर्नुहुन्छ।

परमप्रभुले इज्राएलका छिमेकीहरूलाई दण्ड दिनुहुनेछ

४गाजा शहरमा कोही पनि बाँच्नेछैन। अशकलोन नष्ट हुनेछ। मानिसहरूलाई अश्वदोद मध्य दिनमा त्यागन विवश गरिनेछ। एक्रोन चाहिँ उजाड हुनेछ। ५पलिशतीको उपकुलमा क्रेटबाट आएर बस्ने मानिसहरू हो! यो परमप्रभुको संदेश तिमीहरूको लागि हो। कनानका भूमिहरू र पलिशतीका भूमिहरू अनि तिनीहरू ध्वंश हुनेछन् त्यहाँ कोही मानिस पनि बाँच्ने छैनन्। ६समुद्रको किनारको तिप्रो जमीन गोठालाहरू अनि तिनीहरूको भेडाको निम्ति खालि भूमि बनिनेछ। ७तब त्यो भूमि यहूदामा बाँचेका मानिसहरूको निम्ति हुनेछ। परमप्रभुले यहूदाका ती मानिसहरूलाई याद गर्नु हुनेछ। ती मानिसहरू विदेशमा बन्दी छन्, तर परमप्रभुले तिनीहरूलाई फर्काई ल्याउनु हुनेछ। तब यहूदाबाट मानिसहरूले तिनीहरूका भेडालाई घाँस खान ती भूमिमा डोखाउँने छन्। अनि साँभ्रमा तिनीहरू अशकलोनको खालि घरहरूमा सुत्नेछन्।

८परमप्रभु भन्नुहुन्छ, “मलाई थाहा छ मोआब अनि अम्मोनका मानिसहरूले के गरे? तिनीहरूले मेरा मानिसहरूलाई खिसी गरे अनि आफ्नो देश अफ्र विशाल बनाउँनेको निम्ति उनीहरूको भूमि लिए। ९यसकारण जस्तो जीवित छु, मोआब अनि अम्मोनका मानिसहरूलाई सदोम अनि गमोरा भैँ ध्वंश गरिदिनेछु। म सर्वशक्तिमान परमप्रभु, इज्राएलको परमेश्वर हुँ। म त्यो प्रतिज्ञा गर्छु कि ती देशहरू सदा सर्वदाको निम्ति

सम्पूर्ण रूपले नष्ट गरिनेछ। तिनीहरूको भूमिमा घाँस उम्रनेछ। तिनीहरूको जमीन नूनको खानी जस्तै हुनेछ। मेरो मानिसहरू मध्ये बाँचेकाहरूले त्यो जमीन अनि त्यसमा भएको चीज-बीजहरूको प्रयोग गर्नेछन्।”

१०तिनीहरूको घमण्डको कारण अनि तिनीहरूले सर्वशक्तिमान परमप्रभुका मानिसहरूलाई अपमान अनि गिल्ला गरेको कारण मोआब अनि अम्मोनका मानिसहरूले यो कष्ट भोग्नु पर्नेछ। ११ती मानिसहरू परमप्रभुसंग डराउनेछन्। किन! किनभनि परमप्रभुले तिनीहरूको देवताहरू नष्ट पार्नु हुनेछन्। त्यस समय सबै टाढा टाढाका मानिसहरूले परमप्रभुको आराधना गर्नेछन्। १२हे कुशका मानिसहरू! यी कुराहरू बुझ कारण तिमीहरू पनि परमप्रभुको तरवारले काटिनेछौ। १३अनि परमप्रभुले उत्तर पट्टि आफ्नो हात बढाउँनु हुनेछ र अशशूललाई दण्ड दिनुहुनेछ। उहाँले नीनवे शहर नष्ट पार्नु हुनेछ, त्यो शहर केवल सुक्खा उजाड मरुभूमि जस्तै हुनेछ। १४भेडा अनि जंगली जनावरहरू मात्र त्यो जमीनमा बस्नेछन्। लाटोकोसेरोहरू अनि कागहरू त्यो किल्लाहरूमा बस्नेछन् जुन वेकामे भएका छन्। तिनीहरूको स्वर खिङ्कीबाट आए जस्तो सुनिने छ। कागहरू ढोकामा बस्नेछन्। कालो चरा ती खालि घरहरूमा बस्नेछन्। १५नीनवे अहिले एकदमै घमण्डी भएकोछ। यो यस्तो आनन्दित शहर हो, मानिसहरू सम्भ्रन्छन् कि तिनीहरू सुरक्षित छन्। तिनीहरू सम्भ्रन्छन् कि नीनवे संसारको सबै भन्दा ठूलो शहर हो तर त्यो शहर नष्ट गरिनेछ। यो उजाड हुनेछ। जहाँ खाली जंगली जनवारहरूले मात्र बास गर्नेछन्। जब मानिसहरू यो बाटो भएर जान्छन् त्यति बेला तिनीहरूले देखेछन् कि कति नराम्रो प्रकारले शहर नष्ट गरिएकोछ, तब तिनीहरू टाउको हल्लाउँदै खुट्टा उटाउनेछन्।

यरूशलेमको भविष्य

३ यरूशलेम तिम्रा मानिसहरू परमेश्वरको विरुद्धमा लड्नेछन्। तिम्रा मानिसहरूले अरू मानिसहरूलाई चोट पुऱ्याएकाछन् अनि तिमी पापले कलङ्कित छौ। रतिप्रो मानिसहरूले मेरा वचन सुनेनन्। तिनीहरूले मेरो शिक्षा स्वीकार गरेनन्। यरूशलेमले परमप्रभुमा भरोसा गरेन। यरूशलेम उसको परमप्रभुको नजिक आएन। यरूशलेमका प्रमुखहरू गर्जिरहने रहेन सिंह भैँ छन्। त्यसका न्यायाकर्ताहरू भोका ब्वाँसोहरू जस्ता छन् जो साँभ्रमा आउँछन् अनि भेडाहरूलाई आक्रमण गर्न आउँछन् अनि बिहान केही पनि छोडेको हुँदैन। ४त्यसका अगमवक्ताहरूले धेरै प्राप्त गर्न सधैँ गुप्त योजना बनाउँछन्। त्यसका पूजाहारीहरूले पवित्र चीजहरू अशुद्ध बनाउँछन्। तिनीहरूले परमेश्वरको शिक्षाहरूप्रति गर्छन्। ५तर परमेश्वर अझै तिनीहरूको शहरमा हुनुहुन्छ अनि तिनीहरूलाई न्याय गर्नुहुन्छ। परमेश्वरले केही पनि

नराम्रो गर्नुहुन्छ। उहाँले सधैं उहाँका मानिसहरूको भलाई गर्नु हुन्छ। प्रत्येक बिहान परमेश्वरले उहाँका मानिसहरूलाई असल निर्णयहरू लिन सहायता गर्नुहुन्छ, तर दुष्ट मानिसहरू तिनीहरूले गरेका गल्तीहरूको निम्ति लज्जित हुनुपर्छ भन्ने पनि जान्दैनन्।

६ परमेश्वर भन्नुहुन्छ, “मैले जातिहरूलाई ध्वंश गरेकोछु। मैले तिनीहरूको रक्षा धरहराहरू नष्ट गरिदिएकोछु। मैले तिनीहरूको बाटोहरू नष्ट गरिदिएको छु अनि अहिले त्यहाँ कोही पनि जाँदैनन्। तिनीहरूका शहरहरू उजाड़ छन्, त्यहाँ कोही पनि बस्दैनन्। ७ मैले तिमीलाई यो यसकारण भनिरहेछु कि तिमीहरूले यसबाट शिक्षा लेऊ। म चाहन्छु तिमी मसित डराऊ अनि मेरो इज्जत गर। यदि तिमीले यस्तो गखौं भने तिमीहरूको घर नष्ट हुनेछैन। यदि तिमीहरूले यस्तो गखौं भने मैले बनाएको योजना अनुसार तिमीलाई दण्ड दिने छैन।” ती अपराधी मानिसहरूले अझै अपराध मात्र गर्न चाहन्छन् जुन तिनीहरूले पहिला देखि नै गर्दै आएका थिए।

८ परमप्रभु भन्नुहुन्छ, “यसकारण, म उठुञ्जेल अनि तिमी न्याय गरिञ्जेल पर्ख। धेरै जातिहरूका मानिसहरू ल्याउने अनि तिमीलाई दण्ड दिनको निम्ति तिनीहरूलाई प्रयोग गर्ने निर्णय मेरो हो। तिमीहरूको विरुद्ध मेरो क्रोध देखाउँन म तिनीहरूलाई प्रयोग गर्नेछु। म कति रिसाएको छु त्यो देखाउनु र समस्त देश नष्ट गराउनु म तिनीहरूलाई प्रयोग गर्नेछु।

९ त्यस समय म अरू जातिहरूका मानिसहरूलाई परिवर्तन गर्नेछु ताकि तिनीहरूले स्पष्ट भाषा बोल्न सक्छन्। तिनीहरूले परमप्रभुको नाउँ पुकार गर्नेछन्। तिनीहरू सबैले एक साथ मेरो आराधना गर्नेछन्। १० मानिसहरू आफ्नो बलिहरू लिएर मेरो लागि नदीपारिबाट यहाँ इथोपियामा आउनेछन्।

११ “यरूशलेम, तिमी मानिसहरूले मेरो विरुद्ध गरेका दुष्ट कुराहरूको लागि अब लाज मान्न पर्नेछैन। किन? किनभने म ती सबै नराम्रा काम गर्नेहरूलाई यरूशलेमबाट बाहिर ल्याउनेछु। म ती सबै घमण्डीहरूलाई टाडा पठाउँनेछु। त्यहाँ कोही पनि घमण्डी मानिसहरू मेरो पवित्र पहाडमा हुने छैनन्। १२ म शान्त अनि नम्र मानिसहरूलाई यरूशलेममा बस्नदिनेछु, अनि तिनीहरूले परमप्रभुको नाउँमा भरोसा राख्नेछन्। १३ इस्राएलमा बाँचेका मानिसहरूले नराम्रो काम गर्ने छैनन्, तिनीहरूले

भूटो बोल्ने छैनन्। तिनीहरूले भूटो बोलेर मानिसहरूलाई ठग्ने छैनन्। तिनीहरू त्यो भेडा जस्तै हुनेछन् जुन खाए पछि शान्तसंग सुतिबस्छ, कसैले पनि तिनीहरूलाई सताउँन छैन।”

एउटा खुशीको गीत

१४ हे यरूशलेम! खुशी होऊ अनि गीत गाऊ। हे इस्राएल! आनन्दले कराऊ, यरूशलेम खुशी होऊ, अनि आनन्द मनाऊ।

१५ किन! किनभने परमप्रभुले तिम्रो दण्ड रोकिदिनु भयो। उहाँले तिम्रो शत्रुहरूको दृढ़ किल्लाहरू नष्ट गरिदिनु भयो। इस्राएलका राजा परमप्रभु तिम्रो साथमा हुनुहुन्छ। तिमीले कुनै नराम्रो घटनाको बारेमा चिन्ता गर्नु पर्ने आवश्यकता छैन।

१६ त्यसबेला यरूशलेमलाई भनिनेछ, “नडराऊ, बलवान होऊ।

१७ परमप्रभु तिम्रो परमेश्वर तिमीसित हुनुहुन्छ। उहाँ एकजना शक्तिशाली सैनिक जस्तै हुनुहुन्छ। उहाँले तिम्रो रक्षा गर्नु हुनेछ। उहाँले तिमीलाई कति प्रेम गर्नु हुन्छ उहाँले देखाउनु हुन्छ। तिमीसित उहाँ कति प्रसन्न हुनुहुन्छ। उहाँ हँस्नु हुनेछ अनि तिम्रो विषयमा अति नै प्रसन्न रहनुहुनेछ।

१८ चाढको दिनमा मानिसहरू आनन्दित भए भैं खुशी हुनु हुनेछ।” परमप्रभुले भन्नुभयो, “म तिम्रो लाज निकाली दिनेछु। म तिमीहरूलाई घात गर्नदिखि ती मानिसहरूलाई रोकिने बनाउँछु।

१९ त्यस समय, म ती मानिसहरूलाई दण्ड दिनेछु जसले तिमीलाई चोट पुऱ्याए। मानिसहरू जो घायल छन् म तिनीहरूलाई बचाउँछु। म छरपष्ट भएका मेरो मानिसहरूलाई जम्मा गर्नेछु अनि म तिनीहरूलाई प्रसिद्ध बनाउँनेछु जता-ततैका मानिसहरूले तिनीहरूको प्रशंसा गर्नेछन्।

२० त्यस समय म तिमीहरूलाई फर्काएर ल्याउनेछु, म तिमीहरू सबैलाई एकै साथमा फर्काएर ल्याउनेछु, म तिमीहरूलाई प्रसिद्ध बनाउँनेछु। प्रत्येक ठाउँका मानिसहरूले तिम्रो प्रशंसा गर्नेछन्। यो त्यस बेला हुनेछ जब म तिम्रो आँखाको अघाडी ती कैदीहरूलाई फर्काएर ल्याउँनेछु।” परमप्रभुले यी सबै कुराहरू भन्नुभयो।

हबकूकको पुस्तक

हबकूक द्वारा परमेश्वरलाई उजुरी

१ यो यही वचन हो जुन हबकूक अगमवक्तलाई दिइएको थियो।

रहे परमप्रभु, म निरन्तर तपाईं संग सहायता मागी रहेकोछु। तपाइले मेरो बित्ति कहिले सुनु हुन्छ? म यो उपद्रवको कारण तपाईं संग पुकार गरिरहेछु, तर तपाईंले यस विषयमा केही पनि गर्नु भएन? मानिसहरूले सामानहरू लुट्छन् अनि अरू मानिसहरूलाई चोट पुर्‍याउँछन्। मानिसहरू लडाईं अनि भगडा गरिरहेकाछन्। किन तपाईंले मलाई यस्तो भयानक कुराहरू देखाउनु हुँदछ। ४ व्यवस्था कानून व्यर्थ भई सकेकोछ अनि मानिसहरूको न्याय गर्दैन। दुष्टहरूले धर्मीहरूलाई लडाईंमा जितिरहेछन्। यसकारण, न्याय निष्पक्ष छैन। न्यायले जित्दैन।

हबकूकलाई परमेश्वरको उत्तर

५ परमप्रभुले उत्तर दिनुभयो, “अन्य जातिहरूलाई हेर, तिनीहरूलाई हेरेर छक्क पर्नेछौ! म तिम्रो जीवनकालमा यस्तो गर्नेछु त्यसले तिम्रीलाई छक्क पार्नेछ। तिम्रीले यसलाई हेर्नु पर्छ अनि विश्वास गर्नु पर्छ। यदि तिम्रीलाई यस विषयमा बताए ता पनि तिम्रीले विश्वास गर्ने छैनौ।

६ म बाबेलका मानिसहरूलाई शक्तिशाली बनाउँनेछु। तिनीहरू नीच अनि एकदमै शक्तिशाली लडाकुहरू छन्। तिनीहरू पृथ्वीका सबै ठाउँमा छरिनेछन् अनि अधि बढिरहनेछन्। तिनीहरूले त्यो घरहरू अनि शहरहरूमा दखल गर्ने छन् जुन तिनीहरूका होइनन्। ७ कल्दी मानिसहरूले अन्य जातिहरूलाई भयभीत पार्ने छन्। कल्दी मानिसहरू आफूले जे सोच्छन् त्यही गर्नेछन्, अनि जहाँ जान इच्छा लाग्छ त्यही जानेछन्। ८ तिनीहरूका घोडाहरू चितुवा भन्दा पनि छिट्टो दौड्ने हुन्छन्। अनि सूर्य अस्ताए पछि निस्कने बर्षाहरू भन्दा पनि डर लाग्दा हुन्छन्। उनीहरूका घोडसवार सैनिक सुदूर स्थानबाट आउँछन्। तिनीहरूले तिनीहरूको शत्रुमाथि यस्तो आक्रमण गर्छन् जस्तो कि आकाशबाट चील शिकारमाथि हानिन्छ। ९ तिनीहरू सबै लडाईं गर्न उत्सुक छन्। तिनीहरूका सैन्य मरुभूमिको हुरी जस्तै छिटो अधि बढ्छन्। बाबेलका सेनाहरूले धेरै कैदीहरूलाई, जो बालुवाको कण जस्तै गनी नसक्ने संख्यामा टाडा लैजाने छन्।

१० “तिनीहरूका सैनिकहरूले अन्य देशका राजाहरूको हाँसो उदाउनेछन्। अन्य देशका राजाहरू उनीहरूका निम्ति तमाशा बन्नेछन्। तिनीहरूको सैनिकहरू अग्लो किल्ला भएको शहरमा गएर हाँस्नेछन् किनकि ती सैनिकहरूले माटोको दलदल परेको बाटो बनाएर तिनीहरूलाई सजिलै हराउँनेछन्। ११ फेरि उनीहरू अर्को स्थानमा युद्धका निम्ति पहिलो स्थान छोडेर आउनेछन् जसरी आँधी आउँछ अनि अघाडी बढेर जान्छ, कल्दी मानिसहरू आफ्नो शक्तिको पूजा गर्नछन्।”

परमेश्वरलाई हबकूकको दोस्रो उजुर

१२ हबकूकले फेरि भने, “हे परमप्रभु, तपाईं अमृत हुनुहुन्छ, परमप्रभु तपाईं मेरो परमपवित्र परमेश्वर हुनुहुन्छ जो कहिल्यै मर्नु हुँदैन। हे परमप्रभु! तपाईंले बाबेलका मानिसहरूलाई न्याय गराउन सृष्टि गर्नु भयो। हे हाम्रो चट्टान! तपाईंले अरू राष्ट्रहरूलाई सजाय दिन तिनीहरूलाई नियुक्त गर्नुभयो।

१३ तपाईंको आँखाहरूले दुष्ट कुरा हेर्न सक्तैनन्। तपाईंले ती मानिसहरूले पाप गरिरहेका हेर्न सक्नु हुन्न। यसकारण तपाईंले ती पापीहरूको विजय कसरी हेर्नु हुन्छ? दुष्टहरूले धर्मी मानिसहरूलाई जितेको देख्दा तपाईंले प्रतिक्रिया किन गर्नु हुन्न?

१४ “तपाईंले मानिसहरूलाई यस्तो बनाउनु भयो जस्तो समुद्रमा अनगन्ती माछाहरूछन्, तिनीहरू समुद्रको जीव जन्तु जस्तै छन् जसको कुनै शासक छैन।”

१५ शत्रुहरूले तिनीहरूलाई बल्छी अनि जाल लगाएर पक्रिन्छन्। तिनीहरूले तिनीहरूलाई जालमा पक्रिन्छन् अनि शुत्र त्यसरी पक्रिएकोमा एकदमै खुशी हुन्छन्।

१६ बल्छी अनि जालले माछा माछ त्यसको कामाईले उसलाई मिठो खान र धनी हुन सहायता गर्छ। यसकारण ती शुत्रहरूले जालहरूको पूजा गर्छन्। तिनीहरूले जालका निम्ति बलिदान चढाउँछन् अनि ती चीजहरूको सम्मानमा धूप जलाउँछन्।

१७ के यसरी तिनीहरू आफ्ना जालहरूले धन कमाई रहनेछन्? के तिनीहरू लगातार कुनै दया नदेखाई मानिसहरूलाई ध्वंस पारिरहने छन्?

२ “म एउटा प्रहारी भैं उभिन्छु र हेर्छु। परमप्रभुले मलाई के भन्नु हुन्छ म पर्खेर सुनेछु। म प्रतिक्षा गर्नेछु अनि म जान्नेछु कि उहाँले मेरो प्रश्नको के उत्तरहरू दिनुहुन्छ।”

हबकूकलाई परमेश्वरको जवाफ

परमप्रभुले मलाई उत्तर दिनुभयो, “तिमीलाई जुन कुरा दर्शाउँछु त्यसलाई राम्रोसित लेख। यो बचन सफा र प्रष्ट संग लेख कारण अरु मानिसहरूले पनि हेर पढ्न सक्नु। ३यो समाचार त्यो एउटा विशेष भविष्यको विषयमा छ। यो समाचार अन्तको समयको विषयमा हो अनि यो सत्य हुन आउँछ। यस्तो लाग्नेछ त्यस्तो समय कहिल्यै आउँछैन। तर धीरजसंग त्यसको समय प्रतिक्षा गर। त्यो समय आउनेछ त्यो आउन ढिलो लाग्नेछैन। ४यो समाचारले ती मानिसहरूलाई सहायता गर्ने छैन जसले यसमाथि कान थाप्न अस्वीकार गर्नेछन्। तर धर्मी मानिसहरूले यो समाचारमाथि विश्वास गर्नेछन् अनि तिनीहरूलाई आफ्नो विश्वासको कारणले बाँच्न दिइनेछ।”

५परमेश्वर भन्नुहुन्छ, “दाखरसले मानिसलाई धोखा दिन सक्छ त्यस्तै प्रकाले एउटा शक्तिशाली मानिसको घमण्डले उसलाई मूर्ख बनाउँछ। त्यो मानिसले शान्ति पाउनेछैन। उ एउटा मृत्यु जस्तै हो-उसले सधैं धेरै धेरै इच्छा गर्छ। मृत्यु भै उ कहिल्यै पनि तृप्त हुदैन। उसले अर्को देशहरूलाई सधैं हराई रहनेछ। उसले अन्य सबै राष्ट्रहरूलाई कैदी जस्तै लगिरहनेछ। ६निश्चय नै यी मानिसहरूले उसको हाँसो उडाउनेछन् अनि भन्छन्, ‘अर्काको धन खोसेर धनी हुनेलाई धिक्कार होस्, त्यसले कहिल्यै सम्म त्यसो गर्छ? त्यसलाई धिक्कार होस् जो अर्काको धन खोसेर धनी हुन्छ।’

७“हे मानिस, तिमीले मानिसहरूको धेरै धन खोसेका छौ। जे जति भइरहेछ त्यसको विरोधमा एक दिन ती मानिसहरू उठ्नेछन्। उनीहरूले चाल पाउने छन् अनि तिमी विरोधमा खडा हुनेछन्। त्यस समय तिनीहरूले ती सबै कुराहरू तिमीबाट लिनेछन्। अनि तिमी भयभीत हुने छौ। ८तिमीले धेरै देशहरू लुट्यौ। तर बाँकी रहेका जातिहरूले तिमीलाई लुट्नेछन्। तिमीले धेरै मानिसहरूको हत्या गर्छौ तिमीले खेतहरू र शहरहरू नष्ट पार्छौ र बासिन्दाहरूलाई मार्छौ। ९हो, जो मानिसले नराम्रो कर्म द्वारा धन कमाउँछ, उमाथि नराम्रो कुराहरू हुनेछ। सुरक्षासित बाँच्नको लागि उसले त्यसो गर्छ। उसले सोच्छ कि अरु मानिसहरूले उसको धन लुट्न सक्तैन, तर नराम्रो कुराहरू उमाथि घट्नेछ।

१०“तिमीले धेरै मानिसहरूको सर्वनाशको योजना बनाएर राखेको छौ। तर ती योजनाहरूले तिमी घरमा लाज-ल्याउनेछन्। तिमीले दुष्टयाँई गर्छौ यसकारण तिमीले तिमी जीवन गुमाउनेछस्। ११तिमी घरको पर्खालहरू तिमी विरुद्धमा चिच्याई चिच्याई बोल्नेछन्। तिमी घरका काठका घामहरूले पनि तिमी दुष्टयाँईको गवाई दिनेछ कि तिमीले दुष्ट कार्य गर्छौ। १२ती दुष्ट शासकहरूलाई नराम्रो हुनेछ जसले निर्देष मानिसहरूलाई मारेर शहरहरूको निर्माण गर्छन् अनि दुष्टाँईद्वारा शहरहरू

स्थापित गर्छन् तिनीहरूलाई नराम्रो हुनेछ। १३सर्वशक्तिमान परमप्रभुले निर्णय लिनुभएको छ कि ती मानिसहरूले निर्माण गरेका शहरहरू सबै आगोले जलाएर खरानीमा परिणत गर्ने। तिनीहरूको सबै मेहनत बेकामको भएर जानेछ। १४तब सबैतिर मानिसहरूले परमप्रभुको महिमा जान्नेछन् अनि यो खबर समुद्रमा पानी जसरी फिजिन्छ त्यसरी नै फिजिनेछ। १५हाय! तिमीलाई हेर! जसले आफ्ना साथीहरूलाई तिनीहरूलाई घर्खराउञ्जेल र चूर भई मातेर लडे भै नहुञ्जेल सम्म कुरछौ र जब तिनीहरू नाङ्गो लड्छन् तब हेर्छौ।*

१६“तर त्यसलाई परमप्रभुको क्रोधको विषयमा ज्ञान हुन्छ। त्यो क्रोध विष को एउटा बोटुको समान हुन्छ जुन परमप्रभुले आफ्नो दाहिने हातमा लिनु भएकोछ। त्यस मानिसले त्यो क्रोधको विष चाख्नु पर्छ। तब त्यो कुनै मातेको मानिस जस्तै मैदानमा लड्नेछ।

“हे दुष्ट शासक तिमीले विष को त्यो बोटुको पिउनेछौ। तिमीले इज्जत होइन लाज पाउँनेछौ। १७लबानोनमा तिमीले धेरै मानिसहरूको हत्या गरेको छौ। तिमीले त्यहाँ धेरै पशुहरू लुटेको छौ। तिमीले लबानोनमा गरेको हिँसाले तिमीलाई अत्याउनेछ। तिमी पशुहरू अनि मानिसहरूको वृहत हत्याले तिमी भयले आघातित हुनेछस्। ती शहरहरू अनि त्यहाँका मानिसहरूलाई नराम्रो काम गरेकोले तिमी डराउँने छौ।”

मूर्तिहरूको विषयमा समाचार

१८उसका भूटो देवताले उसलाई बचाउन सक्तैन। किनकि त्यो त एउटा मानव निर्मित मूर्ति मात्र हो, जो धातुले मोहरेर बनाइएकोछ। यसकारण मूर्ति निर्माण-कर्ताले यसबाट सहायता पाउने अपेक्षा गर्न सक्तैन। त्यो मूर्ति बोल्न सक्तैन। १९जसले एउटा काठको मूर्तिलाई भन्छ, “हे देवता जाग उठ!” उसलाई अत्यन्तै नराम्रो हुनेछ। त्यो मानिसलाई धिक्कार जसले एउटा ढुङ्गाको मूर्ति जो बोल्न सक्तैन त्यसलाई भन्छ, “हे परमेश्वर! उठ, जाग।” त्यो मूर्तिले सहायता गर्न सक्दैन अथवा मार्ग दर्शन दिन सक्तैन। मूर्ति सुन अथवा चाँदी द्वारा मोहोरिएको छ, तर त्यसभित्र जीवन छैन।

२०तर परमप्रभु, मूर्ति भन्दा भिन्दै हुनुहुन्छ। परमप्रभु उहाँको पवित्र मन्दिरमा बस्नुहुन्छ। यसकारण परमप्रभुको सामुने सम्पूर्ण पृथ्वी चुप बसेर उहाँ प्रति सम्मान प्रकट गर्नु पर्छ।

हबकूकको प्रार्थना

३ शिगिओनोथ* रागमा हबकूक अगमकाले प्रार्थना गर्छन्।

हाय ... हेर्छौ जुन व्यक्तिले आफ्नो साथीहरूलाई दाखरसमा विष थपेर मताउँछ अनि तिनीहरूको नाङ्गो अवस्था हेर्छ त्यो अत्यन्तै नराम्रो हुनेछ।

रहे परमप्रभु, मैले तपाईंको विषयमा सुनें अनि आश्चर्यले पूर्ण भए। हे परमप्रभु! विगतमा जुन महान कार्यहरू गर्नुभयो म त्यसमा छक्क परें। अब म तपाईंलाई हाम्रो समयमा पनि यस्तो महान कार्यहरू गर्न होस् भनी प्रार्थना गर्छु। म तपाईंसित बिन्ती गर्छु कि यो हाम्रो दिनहरूमा ती कुराहरू हुन दिनुहोस् तर जब तपाईं क्रोधित हुनुहुन्छ तब पनि हामीमाथि दया देखाउनु याद राख्नु होस्।

३परमेश्वर तेमानबाट आउँनु हुँदछ। पारान पर्वतबाट एक पवित्र आउँनु हुँदछ आकाशमा उहाँको महिमाले स्वर्ग ढाक्यो, अनि पृथ्वी उहाँको प्रशंसाले भरियो।

४उहाँको गौरव चम्कन्छ। उहाँको हातबाट ज्योतिको किरणहरू निस्कियो अनि ती हातहरूमा उहाँको शक्ति लुकेको छ।

५उहाँको अघि रूढी फैलिँदै गयो अनि विनाशक उहाँको पछि-पछि गयो।

६परमप्रभुले उभिएर पृथ्वीको नाप गर्नु भयो। उहाँले सबै जातिका मानिसहरूलाई तीब्र दृष्टिले हेर्नु भयो र तिनीहरू डरले काम्न थाले अनि प्राचीन पहाडहरू ढलेर टुक्रा-टुक्रा भएर फुटे। अति प्राचीन पहाडहरू ढले परमेश्वर सदा यस्तै हुनुहुन्छ।

७मैले कूशनका शहरहरूलाई संकष्टमा परेको देखें। मैले मिद्यानका घरहरू डरले कामिरहेको देखें।

८हे परमप्रभु, के तपाईं नदीहरूको विरुद्धमा क्रोधित हुनुभयो? के समुद्र तपाईंको क्रोधको पात्र बन्यो? के खोलाहरू प्रति तपाईं क्रोधित हुनुभयो जब तपाईंको विजयमा घोडाहरू अनि रथहरूमा सवार हुनु भयो, के तपाईं क्रोधित हुनुहुन्थ्यो?

९तैपनि तपाईंले तपाईंको इन्द्रधनुष देखाउनु भयो। यो तपाईंको पृथ्वीको परिवारहरूका निम्ति प्रमाण थियो तपाईंले पृथ्वीलाई नदीहरूले छुट्याउनु भयो।

१०तपाईंलाई देखेर पहाडहरू काम्न थाले; पानीले पृथ्वीमा बग्न शुरु गर्‍यो। जब गहिरो समुद्र भूमिबाट भस्यो यसले ठूलो हल्ला गर्‍यो।

११सूर्य अनि चन्द्रमाले आफ्नो प्रकाश दिन छाड्यो। जब तिनीहरूले तपाईंको उज्वल प्रकाश देखे, तिनीहरूले तिनीहरूको प्रकाश दिन बन्द गरे। त्यो बिजुली चम्किएको

हावामा हिक्राएको भालाहरू अथवा काँडहरू जस्तै थियो।

१२क्रोधमा तपाईं पृथ्वीमा हिड्नुभयो, अनि देशहरूलाई दण्ड दिनुभयो।

१३तपाईं आफैले आफ्नो मानिसहरूलाई बँचाउनु आउनु भयो। जसलाई तपाईंले विजयी बनाउनु रोज्नु भएको थियो त्यो राजालाई अगुवाई गर्नु आफै आउनु भयो। पृथ्वीको महत्वपूर्ण परिवारदेखि लिएर परिवारका प्रत्येक दुष्ट अगुवालाई तपाईंले मार्नु भयो।

१४शत्रुका सेनाहरू जसले हामीलाई शक्तिशाली आँधीले भैँ पछ्याए। हामीलाई मार्ने चेष्टा गरे तिनीहरूलाई रोक्न तपाईंले मोशाको लौरो प्रयोग गर्नु भयो। गुप्त रूपले गरीबलाई लुटे भैँ तिनीहरूले सोचे कि हामीलाई सजिलै जित्न सक्नेछौं।

१५तर तपाईं गहिरो समुद्रमा तपाईंको आफ्नै घोडाबाट माटोलाई घोल्दै तर्नु भयो। माटोलाई घोल्दै तर्नु भयो।

१६मैले यी कुराहरू सुनें, अनि मेरो शरीर काम्न थाल्यो। मैले जोडसंग सुस्केरा हालें। मैले मेरो हड्डीहरू एकदमै कमजोरी भएको अनुभव गरें। म त्यहाँ थर थर काम्दै उभिरहे। यसकारण जब शत्रुहरू मानिसहरूलाई आक्रमण गर्न आउँछन् म विनाशको दिन धैर्यता साथ पर्खिरहनेछु।

परमप्रभुमा सधैं आनन्दित बस

१७चाहे नेभाराको रूखहरूमा फल लागोस् अथवा नलागोस्, दाखको बोटमा फलहरू लागोस् अथवा नलागोस् भद्राक्षको बोटमा फल लागोस् या नलागोस् अन्न भूमिमा उमियोस् अथवा नउमियोस् खोरहरूमा केही भेडाहरू होस् अथवा नहोस् गोठहरूमा केही गार्इहरू होस् अथवा नहोस्।

१८तर म अभै परमप्रभुमा आनन्दित रहने छु। म मेरो उद्धारकर्ता परमेश्वरमा रमाउनेछु।

१९परमप्रभु जो मेरा मालिकले मलाई बल दिनुहुन्छ, उहाँले मलाई हरिण जस्तै दगुर्नमा सहायता गर्नुहुन्छ। उहाँले मलाई सुरक्षासंग पहाडमा चढाउनु हुन्छ।

संज्ञीत - निर्देशकको निम्ति मेरो

तार - वाद्यहरूमा बजाइने राग।

नहूमको पुस्तक

१ निनवेशको शहरको विषयमा यो दुःखको वचन हो। यो पुस्तक नहूमको दर्शनको पुस्तक हो। नहूम एल्कीशीका थिए।

परमप्रभु निनवे प्रति क्रोधित हुनुहुन्छ

१ परमप्रभु ईर्षालु र बदला लिने परमेश्वर हुनुहुन्छ। परमप्रभुले दोषीहरूलाई दण्ड दिनुहुन्छ। परमप्रभुले उहाँको विरोधी मानिहरूलाई दण्ड दिनुहुन्छ र एकदमै क्रोधित हुनुहुन्छ। परमप्रभुले उहाँका शुत्रहरूलाई दण्ड दिनुहुन्छ र उनीहरूसंग एकदमै क्रोधित हुनु हुन्छ।

२ परमप्रभु धैर्यशील हुनुहुन्छ, तर उहाँ अत्यन्तै शक्तिशाली पनि हुनुहुन्छ अनि परमप्रभुले दोषीलाई दण्ड दिनु हुन्छ। उहाँले तिनीहरूलाई भाग्न दिनुहुँदैन। हेर, परमप्रभु दुष्टजनहरूलाई दण्ड दिन आउँनुहुँदैन। उहाँले आफ्नो शक्ति देखाउँनका निम्ति भुवरी र आँधी ल्याउनु हुनेछ। मानिसहरू यो पृथ्वीमा माटोमाथि हिड्छन् तर परमप्रभु बादलमा हिड्नुहुन्छ।

३ परमप्रभु समुद्रसित कर्कश शब्दमा बोल्नु हुन्छ अनि त्यो समुद्र सुक्छ। सबै नदीहरू सुक्नेछ। बाशान र कर्मेलको हरियाली सुक्खाले मारिन्छ। लबानोनको फूलहरू ओइलिनेछन्।

४ परमप्रभुको आगमन हुनेछ अनि पहाडहरू डरले काम्नेछन्, अनि पहाडहरू पल्लेर बग्नेछन्। परमप्रभुको आगमन हुनेछ र पृथ्वी डरले काम्नेछ। यो संसार अनि यसमा रहने सबै डरले काम्नेछन्।

५ परमप्रभुको भयानक रिसको अधि कोही पनि उभिन सक्तैन। कसैले पनि परमप्रभुको भयानक रिस सहन सक्तैन। उहाँको क्रोध आगो भै हुन्छ। जब उहाँ आउनुहुन्छ तब चट्टानहरू समेत टुक्रा-टुक्रा हुन्छन्।

६ परमप्रभु असल हुनुहुन्छ! उहाँ कष्टको समयमा सुरक्षित स्थान हुनुहुन्छ। उहाँमाथि भरोसा गर्नेहरूको उहाँले हेरचाह गर्नुहुन्छ।

७ तर उहाँले आफ्नो शत्रुहरूलाई पुरै ध्वंश पार्नु हुन्छ। उहाँले शत्रुलाई बाढीको पानीले बगाए जस्तै बगाउँनु हुन्छ। अँध्यारोको बीचमा उहाँले आफ्नो शत्रुहरूलाई लखेट्नु हुन्छ।

८ के तिमीले परमप्रभुको विरुद्धमा षड्यन्त्र रच्यौ? परमप्रभुले तिमीलाई समाप्त पारिदिनु हुनेछ अनि अरु धेरै कष्ट पैदा गर्न सक्षम हुने छैनौ।

९ भाउँ भित्र अडकिएर जलिरहको काँडाहरू जस्तो तिमीहरू ध्वंश हुनेछौ। सुकेको बल्ने घाँसहरू जस्तो तिमी भूटै ध्वंश हुनेछौ।

१० हे अशशूर! एउटा मानिस तिमीहरूबाट आएकोछ। त्यसले परमप्रभुको विरुद्धमा षड्यन्त्र रचेकोछ अनि खराब सल्लाहहरू दिएकोछ।

११ परमप्रभुले यहूदासंग भन्नु हुन्छ, “अशशूरका मानिसहरू अत्यन्तै शक्तिशाली छन्। तिनीहरूका सैनिकहरू अनगन्ती छन्, तर तिनीहरू सबै काटिनेछन् अनि फ्याँकिनेछन्। प्रत्येकलाई शेष गरिनेछ। हे मेरो मानिसहरू! मैले तिमीहरूलाई धेरै कष्टहरू दिएँ, तर म अब तिमीहरूलाई अरु वेशी कष्ट पैदा गर्नेछैन।”

१२ म अब तिमीहरूलाई अशशूरको शक्तिबाट मुक्त गर्नेछु। म तिमीहरूको गर्दनबाट त्यो जुवा फुकालि दिनेछु। त्यसलाई म चकनाचुर पार्नेछु। जुन साङ्गलोलै तिमीहरू बाँधिएका छौ त्यसलाई टुक्रयाउनेछु।”

१३ हे, अशशूरको राजा! तिम्रो सम्बन्धमा परमप्रभुले यो आज्ञा दिनुभएकोछ, “तिम्रो नाउँ राख्नलाई तिम्रो कुनै सन्तान रहनेछैन। तिम्रो खोपेको अनि धातुले बनाएको मूर्तिहरू जुन तिम्रो देवताहरूको मन्दिरमा राखिएकाछन् म सबै ध्वंश पार्नेछु। म तिम्रा निम्ति चिहान बनाउँदछु किनकि तिम्रो अन्तिम क्षण आउँदछ।”

१४ हेर यहूदा! पहाडमाथिबाट त्यहाँ कोही आउँदछ। हेर, कसैले सुसमाचार लिएर आउँदछ। हेर, त्यसले भन्दैछ, ‘त्यहाँ शान्ति छ।’ यहूदा तिमीले आफ्नो विशेष भोज मनाऊ। यहूदा तिमी आफ्नो भाकल पुरा गर। फेरि दुष्टले तिमीमाथि आक्रमण गर्नेछैनन्। ती सबै दुष्टहरू ध्वंश पारिनेछन्।

निनवे नष्ट हुनेछ

१ हे निनवे, तिम्रो विरुद्धमा युद्ध गर्न शत्रुहरू आउँदछन्। यसकारण तिमीले आफ्नो शहर शक्तिशाली भूमिहरू सुरक्षित राख। बाटोमा रक्षा गर युद्धको निम्ति तयार होऊ। लडाइँका निम्ति तत्पर होऊ।

२ किनभने परमप्रभुले इस्राएलको महिमा जस्तै याकूबको महिमा फर्काएर ल्याउँदै हुनुहुन्छ। शत्रुले तिनीहरूलाई ध्वंश पारेकोछ अनि तिनीहरूको दाखबारी नष्ट पारेकोछ।

३ ती सैनिकहरूको ढालहरू राता छन्। तिनीहरूको पोशाक रातो चहकिलो छ। उनीहरूको रथहरू लडाइँको लागि पंक्तिमा राखिएकाछन् अनि आगोको ज्वाला भैँ

चम्किरहेकाछन्। तिनीहरूका भालाहरू ठाडो राखिएका छन्।

४ तिनीहरूका रथहरू बाटोमा अत्यन्तै बेगसित दौडिन्छन्। तिनीहरू खुल्ला मैदानमा यता उता गरिरहन्छन्। तिनीहरू बलिरहेको राँकोहरू जस्तो, ठाउँ ठाउँबाट बिजुली चम्किरहे जस्तो देखिन्छन्।

५ शत्रुले आफ्नो सर्वोत्तम सेनाहरूलाई बोलाइ रहेकाछन्। तर जब तिनीहरू बाटोमा कदम मिलाएर अघि बढ्छन् तब तिमीनरु धर्मराउँछन्। तिनीहरू भित्ता तिर आतुरिँदै अघि बढ्छन् अनि तिनीहरूको रक्षा ढाल भित्ता भत्काउने यन्त्रमाथि राख्छन्।

६ तर बाढीका फाटकहरू खुल्ला छन्। शत्रुहरू बाढी भैँ भित्र पसिरहेकाछन् अनि राजाको महल ध्वंश पारिँदैछ।

७ हेर, शत्रुहरूले रानीलाई लाँदैछन् अनि तिनका नोकनीहरू छाती पिट्दै ढुकुरहरू भैँ विलाप गर्दैछन्।

८ निनवे पानीको तलाउ जस्तै छ जसको पानी बगरे गइरहेकोछ। मानिसहरू चिच्याउँदै भन्दैछन्, “पर्खी! पर्खी! भागेर नजाऊ।” तर नत कोही रोकिए न त कसैले त्यसको वास्ता नै गरे।

९ हे, सैनिकहरू ज-जसले निनवेको विनाश गरिरहेकाछौ तिमीहरूले चाँदी लैजाऊ। तिमीहरूले सुन लैजाऊ। यहाँ सुन र चाँदीका धेरै वस्तुहरू छन्। यहाँ धेरै बहुमूल्य वस्तुहरू छन्।

१० अब निनवे रितियो। प्रत्येक चीज चोरियो। शहरको विनाश भयो। मानिसहरूको साहस हरायो। तिनीहरूको हृदय डरले गलेकोछ। तिनीहरूको घुँडाहरू काम्दैछन् तिनीहरूको शरीरहरू काम्छ, तिनीहरूको अनुहारहरू डरले पहेंलो भएकाछन्।

११ सिंहहरूका गुफा अब खोई? जहाँ सिंह अनि सिंहनीहरू बस्थे। उनीहरूको डमरूहरू निर्भय साथ रहन्थे।

१२ जुन सिंहहरूले आफ्नो डमरूहरू र सिंहनीहरूको निम्ति कति शिकार मारेका थिई, अनि आफ्नो गुफा भरेको थिई। त्यसले आफ्नो ओडारमा शिकार गरेर ल्याएका पशुहरूले र चिथोरेका मासुहरूले भरपूर पर्दाथी।

१३ सर्वशक्तिमान परमप्रभु भन्नुहुन्छ: “निनवे, म तिम्रो विरुद्धमा छु। म तिम्रा रथहरू जलाई दिनेछु। म तिम्रो जवान सिंहहरूलाई तरवारले मारिदिने छु। तिमीले कसैलाई पनि पृथ्वीमा शिकार गर्ने छैनस्। मानिसहरूले फेरि कहिले पनि तिम्रो वचनबाट नराम्रो समाचारहरू सुन्ने छैन।”

निनवेको निम्ति नराम्रो समाचार

३

यो हत्याराहरूको शहरलाई एकदमै नराम्रो हुनेछ! निनवे शहर भूटले भरिएको छ। यो अन्य

देशहरूबाट ल्याएको छनले भरिएकोछ। यो सधैं भरि शिकारहरूले भरिएकोछ।

४ रतिमीहरूले कोरहरूको आवाज, पाङ्ग्राहरूको आवाज, घोडाहरूका दौड अनि रथहरू दगुर्दै गरेको आवाज सुन्दैछौ।

५ घोड-सवारहरूले आक्रमण गरिरहेकाछन् र तिनीहरूको तरवारहरू चम्किरहेकाछन्, तिनीहरूका भाला चम्किरहेको छ। त्यहाँ लाशहरूको थुप्रो छ, अनगन्ती लाशहरू छरिएका छन् मानिसहरू ती लाशमा ठेस लागी लवराइएकाछन्।

६ यी सबै निनवेको कारणले भएको हो। निनवे वेश्या जस्तै छे जो कहिल्यै पनि तृप्ति हुँदैन। त्यसलाई अभैँ धेरै धेरै चाहिन्छ। उसले आफूलाई धेरै अरू देशमा बेच्यो अनि त्यसले उसलाई आफ्नो दास बनाउँन टुना-मुना गर्‍यो।

७ सर्वशक्तिमान परमप्रभु भन्नुहुन्छ, “हे निनवे म तिम्रो विरुद्धमा छु। म तिम्रो पोषाक तिम्रो अनुहारमाथि उठाउनेछु। सबै राष्ट्रहरूलाई तिम्रो नग्न शरीर देखाइ दिनेछु। ती राज्यहरूले तिम्रो लाज हेर्नेछन्।

८ म तिमी माथि घृणा लाग्दा चीजहरू प्याँकिदिनेछु। म तिमीलाई घृणित व्यवहार गर्नेछु। मानिसहरूले तिमीलाई देखेछन्, अनि तिमीलाई देखेर हाँसे छन्।

९ प्रत्येक जसले तिमीलाई देखेछ छक्क पर्नेछन्। तिनीहरूले भन्ने छन्, ‘निनवे ध्वंश भयो! उसका निम्ति को रून्छ?’ म जान्दछु कि तिमीलाई सान्तवना दिने म कोही पनि भेट्ने सकिदैन निनवे।”

१० निनवे, के तिमी नील नदीको किनारमा अवस्थित अमोन शहर भन्दा असल छौ? होइन, अमोनको चारैतिर पानी थियो अनि ओमनले यो पानी स्वयंलाई उनका शत्रुहरूबाट बचाउनका निम्ति प्रयोग गर्थ्यो। उसले यो पानी सुरक्षित पर्खालको रूपमा प्रयोग गर्‍यो।

११ कूश र मिश्रले अमोनलाई धेरै शक्ति दिए। त्यसलाई पूत अनि लिबियाको पनि समर्थन प्राप्त थियो। १० तर अमोन पराजित भयो। तिनका मानिसहरूलाई कैदी बनाएर अर्को देशमा लगियो। गल्लीहरूको कुनामा शत्रुका सैनिकहरूले उसका साना नानीहरूलाई पछारेर टुक्रा-टुक्रा पास्‍यो। कुन मानिसले उसका कुन महत्वपूर्ण मानिसहरूलाई कमरा बनाउन सक्छ, त्यो हेर्न चिट्ठा हाले। आमोनको सबै महत्वपूर्ण मानिसहरूलाई उनीहरूले साडलोलो बाँधे।

१२ यसकारण निनवे, एउटा मातेको मानिस जस्तै लड्ने छौ। तिमी लुक्ने चेष्टा गर्ने छौ। शत्रुबाट टाढा सुरक्षित स्थान खोज्दै हिड्ने छौ। १३ तर निनवे, तिम्रो सबै बलियो ठाउँहरू नेभाराको रुखहरू जस्तै हुनेछन्। नयाँ नेभाराको फल पाक्नेछ, कुनै एउटा मानिस आएर बोट हल्लाई दिन्छ र सबै नेभारा त्यो मानिसको मुखमा खस्छ। त्यसले सबै खान्छ र सबै सकिन्छ।

१३निनवे तिम्रो सबै मानिसहरू, स्त्रीहरू जस्तै छन् अनि तिनीहरूलाई लान शत्रुका सैनिकहरू तयार छन्। तिम्रो भूमिका फाटकहरू तिम्रो शत्रुहरूका निमित्त खुल्ला छन् अनि तिनीहरू भित्र पस्दै छन्। तिम्रो फाटकका काठका बारहरू जलाएर ध्वंश पारेकाछ।

१४तिमी पानी जम्मा गर, आफ्नो शहरभित्र जमा राख। किनकि शत्रुका सेनाहरूले तिम्रो शहर धेरैछन्। तिनीहरूले शहरभित्र कसैलाई पनि खाना अथवा पानी ल्याउन दिनेछैनन्। आफ्नो सुरक्षा बलियो बनाऊ। अनि धेरै इटाँ बनाउँनको लागि माटो जमा गर। ईटाँ बनाउनको लागि मसला मिसा अनि साँचो ठीक पार। १५तिमी यी सबै कामहरू गर्न सक्छौ तर फेरि आगोले तिम्रीलाई पूर्ण रूपले ध्वंश पार्नेछ। अनि तरवारले तिम्रीलाई मार्नेछ। तिम्रो केहिहरू भूमि यस्तो देखा पर्नेछ मानौं केही सलहहरू आएकाछन र यसको हर चीज खाइदिएका छन्। निनवे तिम्री लगातार बढ्दै गयो तिम्री फटेग्रेको हूल भैं भइस्। तिम्री सलहको हूल भैं थियो।

१६तिम्रो व्यापारीहरूको जो विभिन्न ठाँउहरूमा गएर सामानहरू किन्छन् तिनीहरूको संख्या बढेकोछ। तिनीहरू

आकाशका ताराहरू जस्तै धेरै भएकाछन्। तिनीहरू सलहको हूल जस्तै भएकाछन् जसले प्रत्येक वस्तु समाप्त नहुञ्जेल सम्म खान्छन् अनि त्यस पछि जान्छन्। १७अनि तिम्रो राज्यका अधिकारीहरू, सलहहरू जस्तै छन्। यी ती सलहहरू जस्तै छन् जो जाडोको दिनमा चट्टानमाथि बस्छन् तर सूर्य उदाए पछि चट्टानमा गर्मी हुन थाल्छ अनि ती उडेर कता जान्छन् कसैलाई पनि थाहा हुँदैन। तिम्रो अधिकारीहरू पनि यस्तै छन्।

१८हे अशशूरका राजा, तिम्रो गोठालाहरू निदाइरहेका छन्। ती शक्तिशाली मानिसहरू आराम गरिरहेका छन् अनि तिम्रो मानिसहरू पर्वतहरूमा घुमिरहेकाछन्। तिनीहरूलाई फर्काएर ल्याउने कोही छैन। १९निनवे, तिम्री नराम्रो प्रकारले घायल भएको छौ, अनि त्यस्तो कुनै चीज छैन जसले तिम्रो घाउलाई निकोपार्छ। जस-जसले तिम्रो विनाशको समाचार सुन्छ तिनीहरू सबैले ताली बजाउँछन्। उनीहरू सबै प्रसन्न हुन्छन्। किन? किनभने उनीहरू सबैले त्यो पीडा अनुभव गरेकाछन् जुन तिम्रीले उनीहरूलाई सधैं दुःख दिने गर्थ्यौ।

मीकाको पुस्तक

सामरिया र इस्राएललाई दण्ड दिनेछ

१ परमप्रभुको यो वचन मीकाकहाँ आयो। यो राजा याताम, आहाज र हिजकियाहका समयमा भएको थियो। यी मानिसहरू यहूदाका राजाहरू थिए। मीका मोरेशेत बाट आएका थिए। मीकाले यो दर्शन सामरिया र यरूशलेमको विषयमा देखे।

२ हे जाति-जातिका मानिसहरू हो! तिमीहरू सबैले सुन, हे पृथ्वी र त्यसमा बस्ने मानिसहरू सुन। मेरा मालिक, परमप्रभु उहाँको पवित्र मन्दिरबाट आउँदै हुनुहुन्छ। मेरा मालिक तिमीहरूको विरुद्धमा एकजना साक्षी भई आउँनु हुनेछ।

३ हेर, परमप्रभु आफ्नो वास स्थानबाट बाहिर जाँदै हुनुहुन्छ। उहाँ पृथ्वीको अग्लो ठाँउमा जानको निम्ति उभिएर तल आउँदै हुनुहुन्छ।

४ परमप्रभु परमेश्वरको चरणमुनि पर्वत पग्लेर जाने छ जसरी आगोमा मैन पग्लिने छ जसरी पहाडबाट पानी बगेर झर्नेछ।

५ यो किन भएकोछ? यस्तो भयो किनभने याकूबले पाप गरेको थियो। किनभने इस्राएलका कुल समूहहरूले पाप गरेका थिए। याकूबको पाप के हो? यो सामरिया हो। यहूदाका अग्लो स्थान कुन हो? यो यरूशलेम हो।

सामरिया पापको कारण

६ यसकारण म सामरियालाई खाली मैदानमा भग्नावशेषको थुप्रोमा परिणत गरिदिनेछु। त्यो यस्तो स्थान हुनेछ जहाँ दाख रोपिनेछ। म सामरियाका दुङ्गाहरूलाई बेंशीमा फालिदिनेछु र त्यसका जगहरू सतहमा पुऱ्याइदिनेछु।

७ म त्यसका सबै मूर्तिहरू टुक्रा-टुक्रा पारिदिनेछु। सबै धनहरू जे त्यसले कमाएको छ भस्म पारिदिनेछु र म तिनीहरूका भूटा देवताहरूको मूर्तिहरू सबै ध्वंश गरिदिनेछु, जबकि यी मूर्तिहरू वश्यावृत्ति मार्फत बनिएका थिए? ती मूर्तिहरू फेरि वेश्याहरूलाई तिर्न नै प्रयोग हुनेछन्।

मीकाको ठूलो दुःख

८ म चाँडै विनाशको विषयमा अति शोकाकुल हुनेछु र म प्रलाप गर्नेछु। म खालि खुट्टा र नाङ्गै हिड्नेछु। म स्याल जस्तै साहो कराउँनेछु र शतुमुर्ग भैं विलाप गर्नेछु।

९ सामरियाको घाउ निको हुनेछैन। त्यसको पाप यहूदासम्म फैलनेछ। यो मेरा मानिसहरूको शहरको प्रवेशद्वार सम्म जानेछ, किनकि यो त यरूशलेम सम्म आइपुगेको छ।

१० यो कुरा गातमा नभन। त्यसका निम्ति रूदै नरोऊ, विलाप गर्दै बेत-लाप्रामा धुलोमा लडीबाडी गर।

११ हे शाफीरका बासिन्दाहरू हो, तिमीहरू आफ्नो बाटोमा नाङ्गो र लज्जित भएर जाऊ। ती मानिसहरू जो सानानको बासिन्दा हुन बाहिर आउने छैनन्। बेतेसेलमा मानिसहरूको रुवाबासीले तिमीबाट सहायता लिनेछ।

१२ मारोतका बासिन्दाहरूले केही राम्रो कुरा होस् भनी व्याकुलतापूर्वक परिर्खरहेकाछन्। किन? किनभने कष्ट परमप्रभुबाट यरूशलेमको मूलढोकामा आएको छ।

१३ हे लाकीशका वासिन्दाहरू हो! तिमीहरूले वेगवान घोडाहरू रथमा बाँध। सियोनको पाप रथहरूबाट नै शुरू भएको थियो। जसको मार्फत तिनीहरूले इस्राएलले गरे जस्तै पाप गरे।

१४ यसकारण मोरशेत गातमा तिम्रो बिदाको सौगात तिमीले दिनु पर्नेछ। अकजीबका घरहरूले इस्राएलका राजालाई धोका दिनेछन्।

१५ हे मोरेशाका वासिन्दाहरू! तिमीहरूको विरुद्ध म एकजना मानिस पठाउनेछु जसले तिमीहरूबाट सबै चीजहरू खोस्नेछ। इस्राएलको महिमा अदुल्लाम सम्म आउनेछ।

१६ यसकारण तिमीले आफ्नो केश काट, चिण्डे* होऊ। किन? किनकि तिमी आफ्नो छोरा-छोरी जसलाई तिमी माया गर्छौ तिनीहरूका निम्ति रूनेछौ अनि तिम्रो शोक दर्शाउनका निम्ति एउटा गिद्ध भैं चिण्डे होऊ। किन? किनकि तिम्रो नानीहरूलाई कैदी भैं लगिनेछ।

मानिसहरूका दुष्ट योजना

२ मानिसहरूमाथि यस्तो विपत्ति आइपर्नेछ, जो पापपूर्ण योजनाहरू बनाउछन्। यस्ता मानिसहरू ओछ्यानमा सुति-सुति षड्यन्त्र रच्दछन्, अनि बिहान उज्यालो हुने बित्तिकै आफ्नो षड्यन्त्रमा हिड्न थाल्छन्। किन? किनकि त्यसो गर्ने सामर्थ्य तिनीहरूसँग छ।

चिण्डे मानिसले शोक देखाउन उनीहरूको केश मुण्डन गरे।

रतिनीहरूले जमीनहरूको चाहना गर्छन् भने तिनीहरूलाई लिन्छन्। तिनीहरूले घरहरू लिनै इच्छा गर्छ भने यसलाई लिन्छन्। तिनीहरूले कुनै पनि मानिसलाई धोका दिन्छन् र उसको घर लान्छन्। तिनीहरूले एउटा मानिसलाई धोका दिन्छन् र उसको सबै चिजहरू लिनेछन्।

मानिसहरूलाई सजाय दिने परमप्रभुको योजना

श्वसकारण परमप्रभु यी कुराहरू भन्नुहुन्छ, “हेर म तिनीहरूमाथि विपत्ति ल्याउने योजना बनाउँदैछु। तिमी आफ्नो सुरक्षा गर्न सक्तैनौ। तिमीले आफूले आफैलाई यो कष्टमा सहायता गर्न सक्तैनौ। किन? किनभने नराम्रो समय आउँदैछ!”

श्वस समय मानिसहरू तिमीमाथि हाँस्नेछन्। तिमी विषयमा विलापको गीत तिनीहरूले गाउनेछन्। अनि भन्नेछन्: ‘हामी नष्ट भयौं, परमप्रभुले हाम्रा मानिसहरूको जमीन खोसेर अरू मानिसहरूलाई दिनु भयो। हो उहाँले मेरो जमीन हाम्रो शत्रुहरूलाई बाडिदिनु भयो।’

पुनः त्यो भूमि परमप्रभुका मानिसहरूको सभामा चिट्ठा हालेर बाढिन्छ प्रतिनिधिको रूपमा सेवा गर्ने तिमी कोही हुनेछैन।”

मीकालाई उपदेश दिन दिइएन

६मानिसहरू भन्छन्, “तिमीले हामीलाई उपदेश नदेऊ उनीहरूले यस्तो गर्नु हुँदैन थियो, हामीमाथि कुनै नराम्रो कुरा आईपर्ने छैन।”

७याकूबका मानिसहरूले भन्छन्, “के परमप्रभु रिसाउनु भएको छ? के उहाँका कर्महरू यी हुन्? के धार्मिक जीवन जिउनेहरूको लागि उहाँले असल चीजहरू गर्नुहुन्छ र?”

८तर ऐले मेरो आफ्नै मानिसहरू मेरो शत्रु भएका छन्, जसले आफू सुरक्षित छौं भनी सम्भन्छन् तिमीहरू उनीहरूको खाष्टो चोर्छौं जस्तो कि तिनीहरू युद्ध बन्दीहरू हुन्।

९मेरो मानिसहरूका स्त्रीहरूलाई तिमीहरूले घरबाट निकालेर जानको निम्ति विवश बनायौं, जुन घरहरू राम्रो र आराममय थिए तिमीले उनीहरूको साना-साना नानीहरूलाई मेरो आशिष देखि वंचित गरायौं।

१०उठ, अनि यहाँबाट भाग! त्यो विश्राम गर्ने ठाँउ होइन। किनभने यो ठाँउ पवित्र छैन यो नष्ट भएर गयो, यो डरलाग्दो विनाश हो।

११यो सम्भव हुन्छ कि एकजना भूटा-अगमवक्ता आउँछ अनि भूटो बोल्छ। उसले भन्छ सक्छ, “यस्तो एउटा समय आउनेछ जब त्यहाँ प्रशस्त मद हुनेछ।” यस प्रकारका अगमवक्ता तिनीहरू चाहन्छन्।

परमप्रभुले उहाँका मानिसहरूलाई एकसाथ ल्याउनुहुन्छ

१२हो, हे याकूब म निश्चयने तिमीहरू सबैलाई भेला गर्नेछु। म इस्त्राएलका बाँचेका सबैलाई भेला पार्नेछु। म तिमीलाई गोठमा भेडा बाखाहरू र खर्कका बीचमा बथान भैं एकै ठाँउमा राख्नेछु। फेरि त्यो स्थान धेरै मानिसहरूको भीडले खचाखच र हल्ला-खल्ला हुनेछ।

१३तिनीहरू मध्ये एकजना आउनेछ, जसले पर्खाल भत्काएर जान सक्नेछ। उसले पर्खाल भत्काएर मानिसहरूको अघि बाटो बनाउनेछौं र मानिसहरूको अघि बाटो तयार पारिनेछ। तिनीहरू मोक्ष प्राप्त गरेर त्यो शहर छोडेर जानेछन्। तब राजा तिनीहरूसँग जानेछन्। परमप्रभु मानिसहरूसँग हुनुहुनेछन्।

इस्त्राएलको अगुवाहरू दुष्टको अपराधी

३ फेरि मैले भनें, “हे याकूबका अगुवाहरू, अब सुन। इस्त्राएलको शासकहरू तिमीहरूले न्याय के हो जान्नु पर्छ।”

२तर तिमीहरूले मलाई घृणा गरेर खराबलाई प्रेम गर्छौं। तिमीले मानिसहरूको छाला काढ्छौं। तिमीहरूले तिनीहरूका हड्डीहरूबाट मासु निकाल्दछौं।

३तिमीहरूले मेरा मानिसहरूलाई ध्वंस पारिहेका छौं। तिमीहरूले उनीहरूको छाला सम्म काढी रहेकोछौं। तिनीहरूको हड्डीहरू भाँचेर अनि तिनीहरूलाई भाँडामा पकाइने मासुको टुक्राहरू जस्तै बनाउँदै तिनीहरूको छाला काढिहेकाछौं।

४तिमीहरूले परमप्रभुको प्रार्थना गरिहेकाछौं तर परमप्रभु जवाफ दिनुहुन्न। परमप्रभुले आफ्नो मुख तिनीहरूदेखि लुकाइरहनु भएकोछ। किन? किनकि तिमीहरूले नराम्रो कर्म गरेकाछौं।”

भूटो अगमवक्ताहरू

५परमप्रभु भूटा अगमवक्ताहरूको विषयमा भन्नुहुन्छ जसले मेरा मानिसहरूलाई पाप गर्न लगाए।

“यदि मानिसहरूले यी भूटो अगमवक्ताहरूलाई खान दियो भने, “तिमीलाई शान्ति होस भन्छन्, यदि ती मानिसहरूले खान दिएन भने तिनीहरूको विरुद्ध सेनाहरू भड्काउँछन्।

६यसकारण यो तिमी निम्ति रात भैं हुनेछ, तिमीले कुनै दर्शन देख्न पाउनेछैनौ। भविष्यको गर्वमा जे लुकेकोछ, तिमीले बताउन सक्तैनौ। यसकारण तिमीहरूलाई अँध्यारो जस्तै लाग्नेछ। अगमवक्ताहरूमाथि सूर्य अस्ताउनेछ। अनि उनीहरूलाई दिने पनि रात जस्तो हुनेछ।

७दर्शन देख्नेहरूलाई लजित पारिनेछ। एकजना मानिस जो अगमवक्ता हो उसलाई भ्रमेलामा पारिन्छ। तिनीहरूले

आफ्नो अनुहार छोप्छन्। किन? किनभने परमेश्वरबाट त्यहाँ उत्तर आउनेछैन।”

मीका परमेश्वरका सौँवो अगमवक्ता हुन

८तर परमप्रभुको आत्माले मलाई शक्ति, न्याय, अनि सामर्थ्य दिनुभएको छ। म याकूबलाई उसको अपराध बताउँनेछु। हो, म इस्राएललाई त्यसको पापको बिषयमा भन्नेछु।”

इस्राएलको अगुवाहरू दोषी छन्

९हे याकूबका अगुवाहरू, इस्राएलका शासकहरू, तिमीहरू मेरो कुरा सुन। तिमीहरू न्यायलाई घृणा गर्छौ। यदि कुनै वस्तु सोभो बाटोमा छ भने, तिमीहरूले त्यसलाई बाझो पारिदिन्छौ।

१०तिमीहरूले सियोनको निर्माण गर्दा मानिसहरूको हत्या गरायो। तिमीहरूले यरूशलेमलाई पापको मूलढोका बनाउँछौ।

११यरूशलेमका न्यायधीशले घुस लिएर न्याय गर्दछन्। यरूशलेमका पूजाहारीहरूले ज्याला लिएर व्यवस्था सिकाउँछन्। मानिसहरूले अगमवक्तालाई पैसा दिनुपर्थ्यो, अनि मात्र उनीहरूले कुनै दण्ड पाउँदैनथिए। उनीहरूले सोच्थे, परमप्रभुले उनीहरूलाई बचाउँछन् अनि भन्छन्, “परमप्रभुले हामीलाई साथ दिनुहुन्छ, यसैकारण हामीमाथी कुनै विपत्ति आउन सक्तैन।”

१२हे अगुवाहरू! तिमीहरूको कारणले सियोनको विनाश भयो। यसैकारण यो खेत भैँ जोतिनेछ। यरूशलेम दुङ्गाको थुप्रो बनिनेछ अनि मन्दिरको डाँडा जंगलले ढाकिएको पहाड जस्तै सुनसान हुनेछ।

व्यवस्था यरूशलेमबाट आउने छ

४ अब पछिल्लो दिनमा परमप्रभुको मन्दिर, डाँडा चाँहि पहाडहरूमा सर्वोच्च बनाइनेछ, अनि त्यो पहाडहरू भन्दा उच्च पारिनेछ अनि अरू जातिहरू त्यसमा ओइरिएर आउनेछन्।

१३धेरै मानिसहरू त्यहाँ आएर भन्नेछन् “आऊ, हामीहरू परमप्रभुको पहाड, याकूबको परमेश्वरको मन्दिरमा जाउँ, र उहाँले हामीलाई आफ्नो मार्ग सिकाउँनु हुनेछ। हामीहरू उहाँको मार्गमा हिँड्नेछौ।” किनभने व्यवस्था सियोनबाट र परमप्रभुको वचन यरूशलेमबाट निस्कने छन्।

३उहाँले देशमा विभिन्न मानिसहरूका बीच इन्साफ गर्नु हुनेछ र टाढा सशक्त सामर्थी जातिहरूको भगडाको फैसला गर्नु हुनेछ। तिनीहरूले आफ्ना तरवार पिटेर हलोको फाली र भालाहरू चाँहि हँसिया बनाउनेछन्। जाति-जातिहरूले एका-अर्काको विरुद्धमा तरवार चलाउने छैनन्, नता तिनीहरूले फेरि कहिल्यै लडाईँ गर्न सिक्नेछन्।

४तर प्रत्येक मानिसहरू तिनीहरूको आफ्नो-आफ्नो दाखको बोट र नेभाराको बोटमुनि बस्नेछ। कसैले तिनीहरूलाई डर देखाउने छैन, किनभने सर्वशक्तिमान परमप्रभुको मुखले नै यी कुरा भन्नु भएकोछ।

५सबै जातिका मानिसहरू चाँहि आफ्नो-आफ्नो, देवताको नाउँमा हिँड्नेछन्। तर हामी चाँहि सदा-सर्वदै परमप्रभु हाम्रा परमेश्वरको नाउँमा हिँड्नेछौ।

राज्य फर्काएर ल्याइन्छ

६परमप्रभु भन्नुहुन्छ, “लङ्गडाहरूलाई म त्यसदिन जम्मा गर्नेछु अनि धपाइएकाहरूलाई र तिनीहरू जसलाई मैले दण्ड दिएको थिएँ, म भेला गर्नेछु।

७‘लङ्गडाहरूलाई’ एउटा बेचेको भाग र टाढा फेक्याएकाहरूलाई एउटा सामर्थी जाति तुल्याउनेछु।” तिनीहरूमाथि सियोनमा परमप्रभुले अब देखि सदा सर्वदै राज्य गर्नुहुनेछ।

८अनि तिमी, हे एदेरको धरहरा, सियोनकी छोरीको डाँडा। पहिलेको शासक तिमीकहाँ आउनेछन् र यरूशलेमकी छोरीको अधिराज्य कायम हुनेछ।”

किन इस्राएलीहरू बाबेल अवश्यै जानुपर्छ?

९अब तिमी किन चिच्याई चिच्याई रुन्छ्यौ? के तिमी माथि राज्य गर्ने कुनै राजा छैन? के तिम्रो सल्लाहकार नष्ट भयो र प्रसववेदनामा परेकी स्त्रीलाई जस्तै तिमीलाई पीडाले सताएकोछ?

१०हे सियोन छोरी, सुत्केरी वेदनामा परेकी आईमाइको पीडामा रऊ। किनकि अब तिमी शहरबाट बाहिर जानेछौ र मैदानमा बस्नेछौ र माथि बाबेलमा जानेछौ त्यहाँ तिमी सुरक्षित रहनेछौ। परमप्रभुले तिम्रा शत्रुको हातबाट तिम्रो उद्धार गर्नुहुनेछ।

परमप्रभुले अन्य राज्यहरूलाई

नाश गर्नुहुनेछ

११अनि अब धेरै जातिहरू भेला भएर, तिम्रो विरुद्धमा भन्नेछन्, “त्यो अशुद्ध होस् र सियोनलाई हाम्रो आँखाले नियालेर हेर्न पाइयोस।”

१२तर तिनीहरूले परमप्रभुको विचारलाई जान्दैनन्। नता तिनीहरू उहाँको युक्तिलाई बुझ्दछन्। किनभने उहाँले खलामा बिटाहरू जम्मा गरे भैँ तिनीहरूलाई जम्मा गर्नु भएकोछ।

इस्राएलले त्यसको शत्रुहरूलाई पराजित गर्ने छ

१३“हे सियोन छोरी, उठ अनि दाईँ गर, किनभने म तिम्रा सीडहरूलाई फलामको र तिम्रो खूरहरू पीतलको बनाउनेछु। तिमीले धेरै जातिहरूलाई चूर-चूर पार्नेछौ र तिनीहरूको धन सम्पत्ति सारा पृथ्वीका परमप्रभुमा अर्पण गर्नेछौ।”

५ अब तिमी पर्खालले घेरिय! हामी घेरामा पस्छौ। तिनीहरूले इस्राएलका न्यायकर्तालाई फकामको लौरोले गालामा हिकाउनेछन्।

मसीह बतलेहेममा जन्मेछन्

रतर हे बतलेहेम एप्राता, तिमी जो यहूदाका हजारौका बीचमा सानो छौ, तर तिमीबाट एउटा “इस्राएलको शासक” मेरो निम्ति आउनेछन्। उहाँको शुरुवात प्राचीनकाल देखिनै छ धेरै अघि देखि।

श्यसकारण जब सम्म जन्मको कष्टमा पर्नेले जन्माउँदैन तबसम्म उहाँले सियोनलाई त्यागिदिनुहुनेछ। तब तिनका बचेका दाज्यू-भाइहरूचाँहि इस्राएलीहरूकहाँ फर्केर आउनेछन्।

४ अनि उ खड़ा हुन्छ आफ्नो भेडोको बथानलाई परमप्रभुको शक्तिले अनि उसका परमप्रभु परमेश्वरको महिमाले खुवाउँछ। तिनीहरू सुरक्षित हुनेछन् किनभने उ पृथ्वीको अर्को अन्त सम्म महान रहनेछ।

५ शान्ति यहाँ हुनेछ जब अशशूरी हाम्रो देशमा आउँछ र त्यसले हाम्रो भूमिमा खुट्टा टेक्छ तब हामी त्यसको विरुद्धमा सात गोठाला र आठ अगुवाहरू खड़ा गर्नेछौ।

६ अनि तिनीहरूले अशशूरमाथि तरवारले र निम्नोदको भूमिमाथि नाङ्गो तरवारले शासन गर्नेछन्। जब अशशूरीहरू हाम्रो देशभित्र पर्छन् र हाम्रो सीमानामा पाइला टेक्छन् तब उहाँले हामीलाई अशशूरीहरूको हातबाट बचाउनुहुनेछ।

७ अनि याकूबका बाँकी रहेकाहरू चाँहि धेरै मानिसहरूका बीचमा परमप्रभुबाट आएको शीत र घाँसमाथि पर्ने भररी भैं हुनेछन्, जसले नत कुनै मानिसलाई न मानिसहरूका कुललाई पर्खनेछ।

८ अनि याकूबका बाँकी रहेकाहरू चाहिँ धेरै जनताको बीचमा जङ्गलका पशुहरूका बीच सिंह र जीव-जन्तुहरूको बीच, सिंहको बच्चा जस्तो हुनेछन् जो तिनीहरूका बीचमा कुल्चैदै र तिनीहरूलाई टुक्रा पाउँ जानेछन्, र बचाउने कोही पनि हुनेछैन।

९ तपाईंका बाहुली तपाईंका विरोधीहरू माथि रहोस् र तपाईंका सबै शत्रुहरू ध्वंश हुनेछन्।”

मानिसहरूले परमेश्वरमाथि भरोसा गर्नेछन्

१० परमप्रभु भन्नुहुन्छ, “त्यसदिन म तिम्ना घोडाहरू खोज्नेछु, तिम्ना रथहरू नष्ट गरिदिनेछु।

११ म तिम्ना देशको सबै शहरहरू उजाडी पारिदिनेछु। म तिम्ना सबै गढीहरू भत्काई दिनेछु।

१२ फेरि तिमीले जादू चलाउने प्रयत्न गर्नेछौ फेरि तिमी ती मानिसहरूको भविष्य बताउँने प्रयत्न गर्ने छैनौ।

१३ म तिम्ना भूटा देवताहरूको, मूर्तिहरू नष्ट गरिदिनेछु। ती भूटा देवताहरूको ढुङ्गाको मूर्ति, स्मृति, स्तम्भहरू

सबै उखालेर प्याकिदिनेछु जसलाई तिमीहरू स्वयंले आफ्नो हातले बनाएका थियौ, तिमीहरू त्यसको पूजा गर्न पाउनेछैनौ।

१४ म अशेरा देवीका पूजाको खम्बाहरू नष्ट गरिदिनेछु अनि म सबै तिम्ना भूटो देवताहरू नष्ट गरिदिनेछु।

१५ त्यहाँ केही जातिहरू छन् जसले मेरो कुरा सुन्दैनन्। म तिनीहरूसित क्रोधित हुनेछु र म तिनीहरूसंग बदला लिनेछु।”

परमप्रभुको आरोप

६ परमप्रभु जे भन्दै हुनुहुन्छ त्यसलाई ध्यान देऊ, “उठ अनि पहाडहरूको सामने खड़ा हौ। अनि फेरि उहाँलाई आफ्नो कथाको पक्ष सुनाऊ। पहाडहरूलाई आफ्नो कथा सुनाऊ।

२ परमप्रभु आफ्ना मानिसहरूलाई आरोप गर्नुहुन्छ। पहाडहरू आफ्ना परमप्रभुको आरोप सुन। अटल रहने पृथ्वीका जगहरू हो, परमप्रभुको आरोप सुन, उहाँले प्रमाण गर्नुहुनेछ कि इस्राएल दोषी छ।”

३ परमप्रभु भन्नुहुन्छ, “हे, मेरो मानिसहरू! के मैले कुनै दिन तिमीलाई नराम्रो गरे? मैले कसरी तिम्ना जीवन कठिन बनाइदिँए? मलाई भन! मैले तिमीलाई के गरे?

४ म तिमीलाई भन्दैछु, मैले तिमीलाई जे गरे, मैले तिमीलाई मिश्रदेशबाट निकालेर ल्याएँ! मैले तिमीलाई तिम्ना दासत्वको जीवनबाट मुक्त गराए। मैले तिम्ना अगुवाका निम्ति मोशा, हारून अनि मरियमलाई पठाँए।

५ हे मेरा मानिसहरू, मोआबको राजा बालाकको दुष्ट योजनाहरूलाई याद गर। ती कुराहरू याद गर जो बओरको छोरा बिलामले बालाकलाई भनेको थियो। ती कुराहरू स्मरण गर जो शित्तीमाबाट गिलगाल सम्म घटेको थियो। तब मात्र बुभनेछौ, परमप्रभुमा उद्धार छ।”

परमेश्वरले हामीबाट के चाहानु हुन्छ?

६ जब म परमप्रभुको छेउमा जान्छु अनि प्रमाण गर्छु तब परमेश्वरको छेउमा आफूसंग के लिएर जाऊँ? के परमप्रभुको छेउमा एक वर्षको बाछो होमबलि चढाउँने लिएर जाँऊ?

७ के परमप्रभु एक हजार भेडाहरू र तेलका दश हजार नदीसित प्रसन्न हुनुहुन्छ? के म आफ्नो अपराधका निम्ति आफ्नो जेठा छोरा जो आफ्नो शरीरको अंग हो, त्यो अपर्ण गरूँ?

८ हे मानिस! परमप्रभुले तिमीलाई के असल छ त्यो भन्नु भएकोछ। परमप्रभुले तिमीलाई उहाँले के चाहानु हुन्छ त्यो बताउनु भएकोछ। मानिसहरूसंग तिमी साँचो बन, अरूसंग प्रेम गर, तिम्ना परमेश्वरको अघि नम्र भएर बस।

इस्त्राएलका मानिसहरू के के गरिरहेका छन्?

६ परमप्रभुको आवाजले यरूशलेम शहरलाई बोलाउँदैछ: उहाँ भन्नुहुन्छ; ज्ञानी मानिसले परमप्रभुको नाउँलाई सम्मान गर्छ। यसकारण तिमी जातिहरू र तिमीहरू जो यहाँ जम्मा भएकाहरू हो ध्यान देऊ।

१० के अर्भै पनि दुष्टहरूले चोरेको धन सम्पत्तिहरू लुकाए राखेको छ? के दुष्टहरूले अर्भै पनि मानिसहरूलाई टोकरीहरूले धोका दिइ रहेकोछ जुन टोकरीहरू सानो छ?

११ के मैले ती दुष्ट मानिसहरूलाई बेवास्ता गर्ने? जसले अर्भै पनि कपट तराजु र छलको ढकले मानिसहरूलाई ठगिरहेकाछन्?

१२ त्यस शहरका धनी मानिसहरू निर्दयी काम गर्छन्। त्यस शहरका मानिसहरू अर्भै पनि भूटो बोल्छन्। हो! ती मानिसहरू तिमीहरूको भूटो कुराहरू गर्छन्।

१३ यसकारण मैले तिमीहरूलाई दण्ड दिन शुरु गरे। म तिमीहरूलाई तिमीहरूको पापहरूको कारण नष्ट गरिदिनेछु।

१४ तिमीले भोजन गर्नेछौ। तर तिमी पेट भरिनेछैन। अनि फेरि तिमी भोकै हुनेछौ। तिमीहरूले मानिसहरूलाई बचाउँने कोसिस गर्छौ। तर तिमीहरूले जसलाई बचाउँछौ म त्यसलाई तरवारले काटिदिनेछु।

१५ तिमीहरू आफ्नो बीऊ छर्छौ, तर तिमीहरू बाली काटनेछैनौ। तिमीले कोलामा जैतून पेलेर तेल निकाल्छौ तर तिमीले आफ्नो शिरमा घस्र्न पनि तेल प्रशस्त मात्रामा पाउँदैनौ। तिमीहरू दाख पेलेर दाखरस त निकाल्छौ तर पिउन पर्याप्त हुँदैन।

१६ यस्तो किन हुन्छ? किनकि तिमीहरू ओग्रीको कानूनहरू पालन गर्छौ। तिमीहरू ती नराम्रा कुराहरू भन्छौ जुन कुराहरू आहाबका घरानामा गर्छन्। तिमीहरू उनीहरूको शिक्षा अनुसार चल्छौ। यसकारण म तिमीहरूलाई नष्ट पार्नेछु। तिमी शहरका मानिसहरू हॉसोको पात्र हुनेछन्। तिमीहरू अन्य राज्यहरूको घृणाको पात्र बनिनेछौ।”

मानिसहरूको आचरणले मीका व्याकुल

७ म व्याकुल छु: किन? किनकि, म ग्रीष्म ऋतुको त्यो फल जस्तै भएकोछु जो टिपिडसकेकोछ। म त्यो दाख जस्तै छु जुन टिपिसकेको छ। अब त्यहाँ एउटा पनि दाख रहेकोछैन। पहिले फलेको नेभारा नै छैन जुन मलाई मन पर्थ्यो, एउटा पनि रहेको छैन।

रयसको अर्थ हुन्छ: यो सबै राम्रा मानिसहरू गइसकेकाछन्, एउटै पनि धर्मी मानिस यो भूमिमा रहेन। हरेक मानिस एका-अर्कालाई मार्नको निम्ति ढुकी बस्छन्। हरेक मानिस आफ्नो भाइलाई जालमा फसाउँन षड्यन्त्र रचिबस्छन्।

मानिसहरूको दुवै हात नराम्रो काम गर्न तयार छन्। शासकहरू काम गर्नलाई घुस माग्छन्। न्यायकर्ताले पैसा लिएर न्यायलयमा फैसला बदलि गर्छन्। “मुख्य अगुवाहरू” साँचो र निष्पक्ष निर्णय लिदैनन्। तिनीहरूलाई आफूलाई जस्तो मन पर्छ, त्यस्तै काम गर्छन्।

४ तिमीहरूका अगमवक्ताले भनेका थिए, यस्तो दिन आउनेछ, तिमीहरूका प्रहरीहरूको दिन आउँदैछ। अब तिमीहरूलाई सजाय दिनेछन्। तिमी अन्योलमा पर्नेछौ।

दण्डको दिन आइरहेछ

५ तिमी आफ्नो छिमेकीमाथि भरोसा नगर। तिमी आफ्नो साथीलाई विश्वास नगर। आफ्नो पत्नीसित पनि खुलेर कुरा नगर।

६ मानिसको आफ्नै घरभित्र शत्रु हुन्छ। छोराको बाबुको आदर गर्दैन। छोरी आफ्नो आमाको विरुद्धमा जानेछ। बुहारी आफ्नो सासुको विरुद्धमा जानेछ।

परमप्रभु राक्षा गर

७ म सहायताको निम्ति परमप्रभुलाई हेर्नेछु। म परमेश्वरको प्रतिक्षा गर्नेछु उहाँले मलाई बचाउनु भएकोछ। मेरा परमेश्वरले मेरो कुरा सुन्नुहुनेछ।

८ म लड्नेकोछु। तर हे, मेरो शत्रु! मेरो हॉसो नउडाऊ। म फेरि खडा हुनेछु। यद्यपि आज अँध्यारोमा बसेकोछु, परमप्रभुले ममा ज्योति ल्याउनुहुनेछ।

परमप्रभुले क्षमा गर्नुहुन्छ

९ मैले परमप्रभुको विरुद्धमा पाप गरेको थिएँ। यसकारण, उहाँ मसित रिसाउनुभएको थियो। तर न्यायलयमा उहाँले मेरो निम्ति मुद्दा लड्ने इन्साफ गर्नुहुनेछ। उहाँले त्यही काम गर्नुहुनेछ जुन काम मेरा निम्ति उचित छ। फेरि उहाँले मलाई बाहिर उज्यालोमा ल्याउनुहुनेछ अनि म उहाँको उद्धार हेर्नेछु।

१० फेरि मेरो शत्रुहरूले यो देखेर लजित हुनेछन्। मेरो शत्रुले मलाई सोधेको थियो, “तेरो परमप्रभु परमेश्वर कहाँ?” त्यस समय, म उमाथि हॉरनेछु। मानिसहरूले उसलाई हिलो मैलोले कुल्चेको जस्तै कुल्चने छन्।

यहूदी फर्कनेछन्

११ त्यो समय आउनेछ जुन दिन तिमी पर्खाल फेरि निर्माण हुनेछ, त्यस समयमा तिमी देश विशाल हुनेछ।

१२ तिमी मानसिहरू तिमी भूमिमा फर्केर आउनेछन्। तिनीहरू अश्शूर र मिश्रदेशदेखि आउनेछन्। तिमी मानिसहरू मिश्र र यूफ्रेटिस नदीको अर्को भूमिबाट आउनेछन्, समुद्रदेखि लिएर समुद्रसम्मका र पर्वतदेखि पर्वत सम्मका मानिसहरू आउनेछन्।

१३पृथ्वी ती मानिसहरू जो यस पृथ्वीका निवासी थिए तिनीहरूको कर्महरू जुन तिनीहरूले गर्थे ती कारणले बर्बाद भएको थियो।

१४यसकारण आफ्नो राजदण्डले तिमी शासन गर। तिमी ती बथानहरूलाई शासन गर जुन तिमी आफ्नो हो। मानिसहरूको बथान कर्मेलको पहाडमा एकलै बस्थे। यो बथान बाशानमा छ अनि गिलादमा छ जसरी ल्यो पहिला बसेको थियो।

इस्त्राएलले आफ्नो शत्रुलाई हराउने छ

१५जब मैले तिमीलाई मिश्रबाट निकालेर ल्याएको थिएँ मैले धेरै अचम्मका कामहरू गरेको थिए। त्यस्तै अचम्मका कामहरू म तिमीलाई देखाउँछु।

१६ती अचम्मका कामहरू अन्य जातिहरूले देखे छन्, अनि लज्जित हुनेछन्। ती जातिहरूले देखेछन्, तिनीहरूको शक्ति मेरो छेउमा केही पनि होइन। उनीहरू छक्क पर्नेछन् अनि आफ्नो मुख हातले थुन्नेछन् अनि कान बन्द गर्नेछन् केही पनि सुन्ने छैनन्।

१७तिनीहरूले जमीनमा घस्रने साँपले भैं धूलो चाट्नेछन्, र तिनीहरू डरले काम्नेछन्। तिनीहरू परमप्रभु हाम्रा परमेश्वरकहाँ घस्रने किरा भैं तिनीहरूका किल्लाहरूबाट आउँनेछन्। तिनीहरू तिमीहरूसित डराउँनेछन्।

परमप्रभुको निम्ति स्तुति

१८तपाईं जस्तो परमेश्वर अर्को छैन। तपाईंले पापीहरूलाई क्षमा गरिदिनुहुन्छ। तपाईंले आफ्नो बाँचेका मानिसहरूको पाप क्षमा गरिदिनुहुन्छ। तपाईंले आफ्नो रिसलाई राखिराख्नु हुन्न किनकि तपाईं सँधै दया गर्नु रूचाउनु हुन्छ।

१९हे परमप्रभु! हाम्रा पापहरू टाढा पर्यौंकि दिनुहोस, फेरि हामीलाई सुख चैन दिनुहोस; हाम्रा पापहरू तपाईंले टाढा गहिरो समुद्रमा पर्यौंकि दिनुहुनेछ।

२०तपाईं याकूबप्रति साँचो हुनुहुन्छ अब्राहामप्रति दयालु हुनुहुन्छ। तपाईंले यस्तो शपथ धेरै अघाडि हाम्रो पिता-पुर्खाहरूसंग गर्नुभएको थियो।

योनाको पुस्तक

परमेश्वरको बोलावट अनि योनाको भगाई

१ परमप्रभु अमितैको छोरा योनासंग बोल्नुभयो। परमप्रभु भन्नुहुन्छ; २“निनवे एउटा ठूलो शहर हो, त्यहाँका मानिसहरूले दुष्ट कर्महरू गरिरहेको विषयमा मैले सुनेकोछु। यसकारण, तिमी त्यो शहरमा जाऊ, अनि त्यहाँका मानिसहरूलाई ती नराम्रा कामहरू छोडिदऊ भनी भन।”

३योनाले परमेश्वरको कुरा मानेन। यसैकारण योनाले परमप्रभुबाट टाढा कतै भाग्ने प्रयास गरे। त्यसैले उनी यापो तिर गए। योना एउटा जहाजमा चढे जुन तर्शीश शहर तिर जाँदै थियो। योनाले आफ्नो यात्राका निम्ति पैसा दियो अनि जहाजभित्र गए बस्यो। योनाको इच्छा थियो कि उनी त्यो जहाजमा अरू मानिसहरूसितै तर्शीश जाने अनि परमप्रभुबाट कतै टाढा भाग्ने।

भयंकर तूफान

४तर परमप्रभुले समुद्रमा भयानक तूफान उठाउनु भयो, समुद्रमा प्रचण्ड आँधी उठेर जहाजलाई त्यसले नाश गर्ला जस्तो भयो। ५मानिसहरू चाहन्थे कि त्यो जहाज बचाउँनको निम्ति त्यसलाई हलुका बनाउँ, त्यसैले जहाजको सबै सामानहरू उठाएर समुद्रमा फ्याक्न थाले। मल्लाहहरू धेरै डराएका थिए, प्रत्येक मानिसले आ-आफ्नो देवतालाई प्रार्थना गर्न थाले।

योना सुत्नका निम्ति जहाजको भित्र भागमा गए अनि सुतिरहेका थिए।

६त्यसैले जहाजका कप्तान तिनीकहाँ आए र भने, ए सुतुवा, तिमी के गर्दैछौ? “उठेर तिम्रा परमेश्वरलाई पुकार, सायद परमेश्वरले हाम्रो प्रार्थना सुन्नु हुनेछ र हामी नष्ट हुने छैनौ।”

यो तूफान के कारण?

७अनि तिनीहरू आपसमा भन्नलागे, “कसको कारणले गर्दा यो आपद हामी माथि पर्नआएको होला त्यो थाहा पाउँनलाई हामी चिठ्ठा हालेर हेरौं।”

यसो भनेर तिनीहरूले चिठ्ठा हाले, चिठ्ठा योनाको नाउँमा पस्यो। ८तब मानिसहरूले योनालाई भने, “तिम्रो कारणले गर्दा यस्तो ठूलो आपत हामीमाथि आयो! यसकारण हामीले के गस्यौ? तिम्रो काम के हो? तिमी कहाँबाट आएका हो? तिम्रो देश कुन हो? अनि तिमी कुन जातिका हो?”

९अनि योनाले मानिसहरूलाई भने, “म हिब्रू हुँ। स्वर्गका परमप्रभु परमेश्वरको आराधना गर्छु। उहाँ परमेश्वर हुनुहुन्छ जसले समुद्र अनि पृथ्वी सृष्टि गर्नु भयो।”

१०योनाले मानिसहरूसंग भने, मानिसहरूले यो कुरा थाहा पाए कि तिनी परमप्रभुबाट टाढा भाग्दैछन्। तब तिनीहरू अत्यन्तै डराए। अनि मानिसहरूले योनालाई सोधे, “तिमीले आफ्नो परमेश्वरको विरुद्धमा किन नराम्रो काम गस्यौ?”

११उता आँधी तूफान र समुद्रको छाल भन-भन बढ्दै थियो। त्यसैकारण योनासंग मानिसहरूले भने, “हामीले आफ्नो सुरक्षाको निम्ति के गर्नुपर्छ? समुद्रलाई शान्त गर्नको निम्ति हामीले तिमीसंग के गर्नुपर्छ?”

१२योनाले मानिसहरूलाई भने, “म जान्दछु मेरो कारणले नै समुद्रमा तूफान आएको हो, यसकारण तिमीहरूले मलाई समुद्रमा फ्याँकिदेऊ अनि तूफान शान्त भइहाल्छ।”

१३तर मानिसहरूले योनालाई समुद्रमा फ्याँक्न चाहँदैन थिए। उनीहरूले जहाज किनारमा ल्याउन खुबै कोसिस गरे तर त्यो हुन सकेन। आँधी तूफान र समुद्रको छाल अझ बढ्दै गयो।

योनालाई दण्ड

१४यसकारण, मानिसहरूले परमप्रभुलाई पुकारे, “किन्ती छ, हे परमप्रभु किन्ती छ, यस मानिसको ज्यानको सट्टामा हामी नष्ट हुनु नपरोस्, र हामीमाथि निर्दोषमाथि हत्याको दोष नलागोस्, किनकि हे परमप्रभु! तपाईंलाई जस्तो इच्छा लागेको थियो, सो गर्नु भएको छ।”

१५तब तिनीहरूले योनालाई उचालेर समुद्रमा फालिदिए र समुद्र शान्त भयो। १६तब ती मानिसहरूले परमप्रभुको अत्यन्तै डर मान्न थाले र परमप्रभुको निम्ति भाकल गरे अनि बलिदान चढाए।

१७अनि योनालाई निल्न परमप्रभुले एउटा ठूलो माछालाई खटाउनु भयो, र तीन दिन तीन रात योना त्यस माछाको पेटभित्र रहे।

तब योनाले छुटकारको निम्ति प्रार्थना गरे

२ योनाले माछाको पेटभित्रबाट परमप्रभु आफ्ना परमेश्वरलाई प्रार्थना गरे।

२“उनले भने, “मेरो कष्टको कारणले मैले परमप्रभुलाई

प्रार्थना गर्ने अनि उहाँले मलाई उत्तर दिनुभयो। मृत्युको संसारदेखि म कराएँ, र तपाईंले मेरा विन्ति सुन्नुभयो।

३“तपाईंले मलाई गहीरोभिन्न, समुद्रको मुटुमै फालिदिनुभएको थियो, र मेरो चारैतिर छालहरू थिए। तपाईंका भयंकर छालहरूले मलाई ढुबायो।

४तब मैले भने, ‘म त तपाईंको दृष्टिबाट निकालिएको छु,’ तैपनि म फेरि तपाईंको पवित्र मन्दिरतिर हेर्नेछु।

५“पानीले मलाई मेरो प्राण सम्मै घेस्यो, गहिरो सागर मेरो चारैतिर थियो,’ मेरो टाउकोभरि समुद्रका भ्याऊहरू बेहेरिएका थिए।

६म त पर्वतहरूको फेद सम्मै पुगे। पृथ्वीले मलाई सदाका निम्ति थुनियो। तै पनि हे परमप्रभु! मेरा परमेश्वर, तपाईंले खाइलबाट उठाएर मलाई जीवन दिनु भयो।

७“मेरो प्राणले सबै आशा गुमाए। तब मैले परमप्रभुको सम्झना गरे। परमप्रभु मैले तपाइलाई प्रार्थना गर्ने। अनि तपाईंले मेरो प्रार्थना तपाईंको पवित्र मन्दिरबाट सुन्नु भयो।

८“ज-जसले व्यर्थका मूर्तिहरू तिर मन लगाउँछन्। तिनीहरूले गर्नु पर्ने साँचो भक्तिलाई त्याग्न छन।

९तर म त धन्यवादको स्तुति सहित तपाईंमा बलिदान चढाउने छु, मैले जे कुराको भाकल गरेको छु सो पुरा गर्नेछु। “उद्धार परमप्रभुबाटै हुन्छ।”

१०तब परमप्रभुले माछालाई आज्ञा गर्नुभयो, र त्यसले योनालाई किनारामा उगेलिदियो।

परमेश्वरको बोलावट अनि योनाको आज्ञा पालन

३ त्यसपछि परमप्रभुले योनालाई फेरि भन्नुभयो, २“तिमी निनवेको ठूलो शहरमा जाऊ अनि म जे कुरा तिमीलाई बताउँछु सो त्यहाँ प्रचार गर।”

३यसैले योना उठे अनि परमप्रभुको आज्ञा पालन गर्दै निनवेमा गए। निनवे साह्रै ठूलो शहर थियो, त्यो पार गर्न तीन दिन लाग्थ्यो। ४योना शहरको मध्य भागमा गए अनि मानिसहरूलाई प्रचार गर्न शुरु गरे। योनाले भने, “चालिस दिन पछि निनवे शहर नाश हुनेछ।”

५परमेश्वरबाट त्यस्तो संदेश आएपछि निनवेका मानिसहरूले परमेश्वरमाथि विश्वास गरे। अनि तिनीहरूले उपवास बसेर तिनीहरूले गरेको पापका निम्ति सोचन थाले। मानिसहरूले आफ्नो दुःख व्यक्त गर्नका निम्ति विशेष प्रकारको वस्त्र धारण गरे। शहरको सबै साना-ठूलाहरूले यसै गर्न थाले।

६निनवेका राजाले यो समाचार सुने अनि उनले पनि आफ्नो नराम्रो कर्मका निम्ति शोक मनाए। यसको निम्ति राजाले आफ्नो सिंहासन त्यागे। उनले आफ्नो राज वस्त्र त्यागे र आफ्नो दुःख व्यक्त गर्न शोक वस्त्र लगाए। त्यसपछि राजा धुलोमा बसे। ७त्यसपछि राजाले एउटा वचन लेख्न लगाए र शहरमा घोषणा गरे:

राजा अनि उनको ठूलो शासकहरूको आदेश यो थियो:

केही समयको निम्ति कुनै पनि मानिस अथवा पशु गाई-गोरू अथवा भेडा-बाख्रा, कसैले केही खाने कुरा नखानु। कुनै पनि सजिव प्राणीले नीनवेमा केही पनि खाने पिउनेछैन। ८तर प्रत्येक मानिस र पशुपनि विशेष वस्त्र धारण गरुन, जसबाट यो देखियोस् कि तिनीहरू सबै दुःखी छन। मानिसहरूले परमेश्वरलाई ठूलो स्वरले बोलाउनेछन्। अनि प्रत्येक मानिसले आफ्नो जीवन शैली बदली गर्नु पर्नेछ, अनि उसले नराम्रो कर्म छोड्नु पर्नेछ। ९त्यसपछि हुनु सक्छ, परमेश्वरले आफ्नो मन परिवर्तन गर्नु हुनेछ। अनि जुन योजना गर्नु भयो त्यो नगर्न पनि सक्नु हुन्छ। परमेश्वर क्रोधित हुन रोकिनु होला र हामीहरू ध्वंस नहौंला।

१०मानिसहरूले जुन कुरा गरेका थिए त्यो परमेश्वरले देख्नु भयो। कसरी तिनीहरू आफ्ना कुकर्मबाट फर्केर आए। त्यसैले परमेश्वरले आफ्नो इच्छा बढ्लिनुभयो, अनि तिनीहरूमाथि जुन आपत्ति ल्याउन सोचनु भएको थियो गर्नु भएन। परमेश्वरले मानिसहरूलाई दण्ड दिनु भएन।

परमेश्वरको दयाले योनालाई क्रोधित बनाए

४ योनालाई यो साह्रै मन परेन कारण परमेश्वरले शहर बचाउनु भयो। त्यसैले योनालाई रिस उठ्यो। २उनले परमप्रभुलाई आरोप गर्दै भने, “मलाई थाहा थियो तपाईंले यो पापी शहरलाई बचाउनु हुनेछ। म त आफ्नो देशमा थिएँ, तपाईंले नै यहाँ बोलाएर ल्याउनु भयो। त्यसै समय मलाई थाहा थियो, तपाईंले यो पापी शहरलाई बचाउनु हुनेछ। मैले त्यसैबेला तर्शाश तिर भागेर जाने कोशिश गरेको थिए। मलाई थाहा थियो तपाईं एक दयालु परमेश्वर हुनुहुन्छ भनेर। म जान्दथेँ तपाईं करुणामय हुनुहुन्छ भनेर अनि मानिसहरूलाई दण्ड दिन चाहानु हुन्न। मलाई थाहा थियो कि तपाईं दयापूर्ण हुन्छ। मलाई ज्ञान थियो यदि यिनीहरूले पाप गर्न छोडे भने तपाईंले यिनीहरूको विनाशको योजना बदली गर्नु हुन्छ। ३यसकारण हे परमप्रभु, म तपाईंलाई यही माग्छु कि तपाईंले मलाई मारुं होस। मेरो निम्ति बाँच्नु भन्दा मर्नु राम्रो छ।”

४तब परमप्रभुले भन्नुभयो, “मैले ती मानिसहरूलाई नष्ट गरिन भनेर तिमी रिसाउनु सही हो र?”

५यी सबै कुराहरूले योना अभै पनि रिसाई रहेका थिए। यसकारण उनी शहरबाट बाहिर गए। योना यस्तो शहरमा गए जुन शहर पूर्वी प्रदेशको नजिकमा थियो। योनाले त्यहाँ आफ्ना निम्ति छाप्रो बनाए। फेरि त्यसको छायामा बसि-बसि यस्तो कुरा सोचन थाले कि अब शहरमा के घट्ने हो?

लौकाको बोट र किरा

६ परमप्रभु परमेश्वरले एउटा लौकाको बोट उर्मानु भयो अनि त्यसलाई छिटो-छिटो ठूलो पार्नुभयो अनि योनामाथि छाया दिनुभयो जसले योनालाई शितल स्थान बनायो। योनाले यसबाट अत्यन्तै आराम पाए। यो बोटको कारण योना अत्यन्तै प्रसन्न भए।

७ अर्को दिन बिहानै बोटको एक भाग खानको निम्ति परमेश्वरले एउटा किरा पठाउनु भयो, किराले त्यो बोट खायो अनि त्यो बोट ओइलाई हाल्यो। सूर्य उदाए पछि परमेश्वरले पूर्वीय हावा चलाई दिनुभयो र घाम टनटलापुर सित योनाको टाउकोमा पस्यो र तिनी हैरान भए। मरिने रहेछ भनेर परमेश्वरसति विन्ति गर्न थाले, “मेरा निम्ति बाँच्नु भन्दा मर्नु नै उचित छ।”

६ अनि परमेश्वरले भन्नुभयो, “के लौकाको बोटको निम्ति रिसाउनु असल कुरो हो?”

योनाले उत्तर दिए, “हो मेरो निम्ति रिसाउनु नै उचित हो, मलाई यस्तो रिस उठिरहेकोछ कि म मरिहालौं।”

१० तब परमप्रभुले भन्नुभयो, “हेर, त्यो बोटका निम्ति तैले केही पनि गरिनस्। तैले रोपेको पनि होइन्। त्यो एकै रातमा उम्रियो र एकै रातमा ओइलाईहाल्यो अनि त त्यो बोटको निम्ति तँ सहानुभूति अनुभव गर्छस्। ११ यदि तँ त्यो बोटको निम्ति व्याकुल हुन् सक्छस् भने के यति ठूलो शहर निनवे, जसमा धेरै मानिसहरू अनि वस्तुहरूछन्। त्यस शहरमा १,२०,००० भन्दा बेशी मानिसहरू छन, तिनीहरूले जान्दैनन कि तिनीहरूले भूल गरिरहेका छन्।”

ओबदियाको पुस्तक

एदोम दण्डित हुनेछ

यो ओबदियाको दर्शन हो। परमप्रभु मेरा मालिकले एदोमको विषयमा यसो भन्नुहुन्छ:

हामीले परमप्रभु परमेश्वरबाट एउटा विवरण सुन्यौं। देशहरूमा एउटा राजदूत पठाइएको थियो। उनले भने, “आऊ, एदोमको बिरुद्ध युद्ध गरौं।”

परमप्रभु एदोमसंग कुरागर्नु हुन्छ

२“एदोम, म तिमीलाई सब भन्दा सानो देश बनाई दिनेछु। मानिसहरूले तिमीलाई घृणा गर्नेछन्।

३तिम्रो आफ्नो घमण्डले तिमीलाई धोका दिएकोछ। तिमी अग्लो पहाडहरूको गुफामाहरू बस्नेछौ। तिम्रो घर पहाडको अग्लाईमा छ र तिमी आफ्नो मनमा भन्छौ कि ‘मलाई कसैले पनि तल जमीनमा खसाल्न सक्तैन।’”

एदोमलाई तल भारिनेछ

४परमेश्वर परमप्रभु भन्नुहुन्छ: “यद्यपि तिमीले चील जस्तै माथि उड्यौ, अनि आफ्नो गुँड ताराहरूको बीचमा बनायौ भने पनि, म तिमीलाई त्यहाँबाट तल ल्याउनेछु।”

५तिमी सॉच्चै नै सर्वनाश हुनेछौ! हेर यदि कुनै चोर तिमी कहाँ आए, जब राती डाकु आए, तिनीहरू आफ्नो निम्ति यथेष्ट हुने मात्र लुटेर जानेछ। यदि तिम्रो दाखको बारीमा दाख चोर्न आए दाख टिपी सकेपछि उसले पनि आफ्नो पछाडी केही नकेही छोडेर जान्छ।

६तर हे एसाव! तिमीबाट तिम्रो सबै कुरो खोसिनेछ। मानिसहरूले लुकाएको सबै भण्डार खोजेर निकाल्नेछन्, अनि सबै भेट्याउनेछन्।

७तिम्रा मित्रराष्ट्रहरूले तिमीलाई आक्रमण गर्छन् र सिमानाबाट तिमीलाई तान्छन्। तिनीहरू तिम्रा मित्रहरू हुनु भनी मानिएका छन्। तर तिनीहरूले तिमीलाई धोका दिन्छन् र तिमीलाई पराजय गर्छन्। ती जसले तिम्रो रोटी तिमीसित मिलेर खान्छन् तिनीहरूले तिम्रो विरुद्ध पड्यन्त्र गरिरहेका छन्। र तिमीलाई त्यो थाहासम्म पनि हुँदैन।”

८परमप्रभु भन्नुहुन्छ: “त्यस दिन एदोमको बुद्धिमानि मानिसहरूलाई नष्ट पार्नेछु अनि एसावको पहाडबाट समभदार मानिसहरूलाई नष्ट पार्नेछु।

९त्यससमय तेमान, तिम्रो शक्तिशाली मानिसहरू डराउँने छन्। अनि एसाव पहाडको प्रत्येक मानिस नष्ट हुनेछन्।

१०तिमी लाजले पूरिने छौ अनि तिमी सधैंको निम्ति नष्ट हुनेछौ। किनकि आफ्नो भाइ याकूब प्रति तिमी अत्यन्तै निर्दयी भयौ।

११त्यससमय तिमी सहायता बिना अर्को पट्टि हुनेछौ। अपरिचितले याकूबको भण्डार लिएर गयो। विदेशीहरू इस्त्राएल शहरको दैलोबाट पस्यो, ती विदेशीले चिट्ठा राखेर निश्चय गरे कि तिनीहरूले यरूशलेमको कुन चाँहि भाग लिने। त्यससमय तिमी चाँहि अर्को तिर उभिरहेको थियौ।

१२तिमी आफ्नो भाइको विपत्तिमा, त्यो प्रति हाँस्यौ। तिमीले यसो गर्नुहुँदैन थियो। तिमी त्यससमय खुशि थियौ। जब मानिसहरूले यहूदालाई नष्ट पारे। तिमीले त्यसो गर्नु हुँदैन थियौ। उनिहरूको विपत्तिको समयमा, तिमीले तिनीहरूको खिल्ली उडायौ। तिमीले त्यसो गर्नु हुँदैन थियो।

१३तिमी मेरो शहरको दैलोबाट भित्र पसेर अनि उनीहरूको समस्यामा हास्यौ। तिमीले त्यसो गर्नु हुँदैन थियो। उसको त्यस्तो विपत्ति उनीहरूको धनको भण्डार लियौ तिमीले त्यस्तो गर्नु हुँदैन थियो।

१४तिमी दोबाटोहरूमा उसको जीवन बचाउँने चेष्टा गर्दै भगुवालाई रोक्न अभिनु हुँदैन थियो, तिमीले उसको बाँचेकाहरूलाई दुःखको दिनमा उसको हातमा सुम्पिनु हुँदैन थियो।

देशहरूको न्याय हुनेछ

१५सबै देशहरूमा चाडै नै परमप्रभु आउने हुने दिन आउँदैछ। तिमीले अन्य मानिसहरूसंग नराम्रो काम गरेकाछौ। त्यही नराम्रो काम तिमीले भोग्नु पर्ने छ। सबै नराम्रो कर्महरूको फल थाप्लोमा पर्नेछ।

१६किनकि जसरी तिमीले पवित्र पहाडमा दाखरस लिएर खुशी मनायौ, त्यसरी नै सबै अन्य जातिहरूले निरन्तर मेरो दण्ड पिउँनेछन् अनि उनीहरू सबै लोप भएर जानेछन्।

१७तर सियोन पहाडमा केही जीवितहरू हुनेछन्। र सियोन पवित्र हुनेछ। याकूबको देशले सबै चीजहरू फेरि पाउनेछ जुन त्यसको थियो।

१८याकूबको कुल बल्दै गरेको आगो जस्तै हुनेछ। यूसुफको घर आगोको ज्वाला जस्तै हुनेछ। तर एसावको देश चाहिँ अंगार जस्तै हुनेछ। यहूदाका मानिसहरूले एदोमको मानिसहरूलाई नष्ट पार्नेछन्।

एसावको राष्ट्रमा कोही पनि बाँच्नेछैन।” किनभने परमप्रभु परमेश्वरले यसो भन्नु भएकोछ।

१६तब नगेवका मानिसहरूले एसावको पहाडहरू अधिकार गर्नेछन् र बेसीकाहरूले पलिशतीको भूमिहरूमा अधिकार गर्नेछन्। यहूदाका मानिसहरूले एप्रैम र सामरियाको भूमिहरूमा अधिकार गर्नेछन् र बिन्यामीनले गिलादलाई अधिकार गर्नेछ।

२०इस्त्राएलीहरूका निर्वासितहरूले कनानीहरूको भूमि सपाराद सम्म आफ्नो बनाउनेछन्। यहूदाका मानिसहरूलाई यरूशलेम छोड्नु र सपारादमा बस्न विवश पारिएको थियो। तर उनीहरूले नेगव शहरलाई अधिकार गर्नेछन।

२१विजयीहरू सियोन पर्वतमा हुनेछन। ती मानिसहरूले एसाव पर्वतका बासिन्दाहरूमाथि शासन गर्नेछन् र राज्य परमप्रभुको हुनेछ।

आमोसको पुस्तक

परिचय

१ आमोसको वचन! आमोस तको देशको एकजना भेड़ा गोठालो थिए। यहूदाका राजा उज्जियाह र योआशका छोरा इस्राएलका राजा यारोबामको पालामा भुइँचालोको दुइ वर्ष अघि इस्राएलको विषयमा आमोसले दर्शन पाएका थिए।

अरामको निम्ति सजाय

२ आमोसले भने; “परमप्रभु सियोनमा सिंह जस्तै गर्जनु हुनेछ। परमप्रभुको ठूलो गर्जन यरूशलेमबाट हुनेछ। यस समय गोठालाहरूको हरियो मैदान सुक्ने छ। यहाँ सम्म कि कर्मेलको टाकुरा समेत ओइलिनेछ।

३ तिनीहरूले धेरै अपराधहरू गरेको कारण, “म निश्चय नै दमीशकलाई दण्ड दिनेछु। किन? किनभने तिनीहरूले गिलादका मानिसहरूलाई फलामको दाँदले धुलो पारेको छ। ४ यसकारण म हजाएलको घरमा आगो लगाई दिनेछु अनि त्यो आगोले बेनहददका पर्खालहरू भस्म पार्नेछ।

५ “म दमीशकका बलिया ढोकाहरू पनि भाँचिदिनेछु। र आवेनको बेसीको सिंहासनमा बस्ने मानिसलाई पनि नष्ट पारिदिनेछु। अनि बेथ-एदेनमा राजदण्ड लिने राजालाई पनि नष्ट पारिदिनेछु। अरामका मानिसहरू पराजित हुनेछन्। अनि उनीहरूलाई बन्दी बनाएर किर देशमा लगिने छ।” यो सबै परमप्रभुले भन्नु भएको हो।

पलिशतीहरूले सजाय पाउने

६ परमप्रभु भन्नुहुन्छ, “म गाजाका बासिन्दाहरूलाई उनीहरूले गरेको अपराधको विरुद्ध निश्चय नै सजाय दिनेछु। किन? किनभने उनीहरूले सम्पूर्ण देशको बासिन्दाहरूलाई कैद गरेर दासहरूलाई बनाएर एदोमको हातमा सुम्पिदिए। ७ यसकारण म गाजा देशको पर्खालहरूमा आगो लगाइदिनेछु। यो आगोले गाजाका सबै किल्लाहरू जलाइदिनेछ। ८ म अशदोदबाट राजसिंहासनमा बस्ने मानिसलाई नष्ट गरिदिनेछु। म अशकलोनबाट राजदण्ड लिने राजालाई पनि ध्वंश पारिदिनेछु, म एक्रोनका मानिसहरूलाई सजाय दिनेछु। अहिले सम्म बाँचेको पलिशतीहरू मर्नेछन्।” परमप्रभु परमेश्वरले यो सबै कुराहरू भन्नुहुन्छ।

फनूशियालाई सजाय

९ परमप्रभुले सबै कुरा भन्नुहुन्छ, “म यो सोरका मानिसहरूलाई तिनीहरूले गरेको अपराधका निम्ति निश्चयनै सजाय दिनेछु। किन? किनभने तिनीहरूले देशका सम्पूर्ण मानिसहरूलाई कैद गरी एदोमको दास बनाएर पठाइ दिए। तिनीहरूले तिनीहरूका दाज्यू-भाइहरू संग गरेको सम्भ्रौताको सम्भ्रना पनि गरेनन्। १० त्यस आगोले सोरको किल्लाहरू पनि ध्वंश पार्नेछ।”

एदोमहरूको निम्ति सजाय

११ परमप्रभु भन्नुहुन्छ: “म एदोमका मानिसहरूलाई तिनीहरूले गरेको अपराधहरूका निम्ति निश्चय दण्ड दिनेछु। किन? किनकि एदोमले आफ्नो दाज्यू-भाइ इस्राएललाई पछाडीबाट तरवारले रोपेकोछ। एदोमले अलिकति पनि दया देखाएन। एदोम रिसाइ नै रह्यो अनि केही सहानुभुति पनि देखाएनन्। उ जंगली जनावर सरह लगातार इस्राएललाई च्यातिरह्यो। १२ यसकारण, म तेमानमा आगो लगाई दिनेछु। त्यो आगोले बोत्राको किल्लाहरू पनि ध्वंश पारिदिनेछ।”

अम्मोनियाको निम्ति सजाय

१३ परमप्रभु भन्नु हुन्छ, “म अम्मोनका मानिसहरूलाई तिनीहरूले गरेको अपराधका निम्ति निश्चय नै दण्ड दिनेछु। किन? किनभने तिनीहरूले गिलादमा आफ्नो लागि अधिक जमीन प्राप्त गर्न गर्भवती महिलाहरूलाई मारे। १४ यसकारण, अब म रब्बाको पर्खालमा आगो लगाई दिनेछु। यो आगोले रब्बाको अग्लो पर्खाल नष्ट पार्नेछ। कष्ट तिनीहरूमाथि आधी बेरी जस्तै तिनीहरूको देशमा आईलाग्नेछ। १५ त्यस समय तिनीहरूको राजा कैदमा पर्नेछ, राजा र भारादारहरूलाई एकै साथमा बन्दी बनाइनेछ।” परमप्रभुले यी सबै कुरा भन्नुभयो।

मोआबको निम्ति सजाय

१६ परमप्रभुले यी कुराहरू भन्नुहुन्छ “म मोआबको मानिसहरूलाई तिनीहरूले गरेको अपराधका निम्ति निश्चय नै दण्ड दिनेछु। किन? किनभने मोआबले एदोमको राजाको हड्डीहरू जलाएर चुना बनायो। १७ यसकारण अब म मोआबमा आगो लगाइ दिनेछु, अनि त्यो आगोले करियोतका पर्खालहरू भस्म पार्नेछु र त्यहाँ खैलाबैला, चिच्चाइ, र तुरहीको आवाज आउँनेछ अनि

मोआब मर्नेछ। यसकारण म मोआबका राजालाई उनको सबै अगुवाहरूसितै मर्नेछु।” परमप्रभु यसो भन्नु हुन्छ।

यहूदाको निम्ति सजाय

४परमप्रभु भन्नुहुन्छ, “म यहूदालाई उनीहरूले गरेको विभिन्न अपराधहरूका निम्ति निश्चय नै दण्ड दिनेछु। किन? किनभने तिनीहरूले परमप्रभुको आज्ञाहरू मान्न अस्वीकार गरे। तिनीहरू आफ्ना बाबुहरूले मानेका भूटो देवाताहरूलाई मानेर पथभ्रष्ट भएका छन्। ५यसकारण म यहूदामा आगो लगाइदिनेछु अनि त्यो आगोले यरूशलेमको किल्लाहरूलाई खरानीमा परिणत गर्नेछ।”

इस्त्राएलको निम्ति सजाय

६परमप्रभु भन्नुहुन्छ, “म इस्त्राएललाई तिनीहरूले गरेका विभिन्न अपराधहरूका निम्ति दण्ड दिनेछु। किन? किनकि तिनीहरूले धर्मी र गरीब मानिसहरूलाई एक जोडी जुताको मूल्यमा बेचे।

७“तिनीहरूले ती गरीब मानिसहरूलाई कुल्चिए अनि पीडित मानिसहरूको कुरा सुनेन। ८तिनीहरूले गरीब मानिसहरूबाट उनीहरूको लुगा बन्धक लिए अनि ती लुगाहरू तिनीहरूले मूर्ति आराधना गर्दा लगाए। तिनीहरूले मानिसहरूलाई जरिमाना तिर्न बाध्य गराए र त्यस पैसाबाट तिनीहरूले दाखरस किने र तिनीहरूका देव-मन्दिरमा पिए।

९“तर मैले एमोरीहरूलाई तिनीहरूको अघाडी ध्वंश गरिदिएँ। मैले त्यसको फलहरू माथिदेखि र त्यसका जरा तलै सम्म ध्वंश गरिदिएँ।

१०“मैले तिमीहरूलाई मिश्रदेखि बाहिर निकालेर ल्याएँ र मरुभूमिका उजाड स्थानहरूमा चालीस वर्ष सम्म डोसाएँ। मैले तिमीहरूलाई एमोरीको भूमि दिएँ। ११मैले तिमीहरूका कतिपय नानीहरूलाई अगमवक्ताहरू बनाए। अनि मैले कतिपय युवकहरूलाई नाजिरी बनाएँ। हे इस्त्राएलीहरू हो! के यो कुरा सत्य होइन?” परमप्रभु भन्नुहुन्छ।

१२“तर तिमीहरूले नाजिरीहरूलाई दाखरस खुवायौ। तिमीहरूले अगमवक्ताहरूलाई अगमवाणी गर्न रोक लगायौ। १३हेर, म तिमीहरूलाई अन्न ठेलागाडी लादिएको जस्तै दबाउनेछु। १४कुनै पनि मानिस बाँच्ने छैन, यहाँ सम्म कि बेगसित दगुर्नेलाई पनि छाडिने छैन।

१५धनु-काँड चलाउँने पनि युद्धमा बाँच्न योग्य हुने छैन। वेगसित दुर्गने पनि उम्कनसक्ने छैन। घोडसवारले पनि आफ्नो प्राण बचाउँने योग्यहुन सक्छैन। १६परमप्रभुले न्याय गर्ने दिनमा सब भन्दा साहसी पनि युद्धबाट नाझै भाग्नेछ।”

इस्त्राएललाई चेतावनी

३ हे इस्त्राएलीहरू हो! यो समाचार जो परमप्रभुले मिश्रबाट उहाँले ल्याउनु भएका तिम्रा परिवारहरू र तिमीहरूको विरुद्ध भन्नु भएको छ। २“विभिन्न धेरै परिवारका मानिसहरूले पृथ्वी भरिनेछ। तर ती मध्ये केवल तिनीहरूलाई मैले चिनेकोछु र विशेष ध्यान दिएको तर तिमीहरू मेरो विरुद्धमा खडा भयौ। यसकारण, म तिमीहरूका सबै पापहरूका निम्ति तिमीहरूलाई दण्ड दिनेछु।”

इस्त्राएलले सजाय पाउने कारणहरू

३दुइ जनाको आपसमा सहमत् नभए सम्म सँग-सँगै हिड्न सक्तैनन्।

४के बुढो सिंह जंगलमा आफ्नो शिकार पाउनु अघि गर्जन्छ? के जवान सिंह शिकार नसमातिकन गुफाभित्र गर्जन्छ? ५जब सम्म तिमीले जालमा चोरा हाल्दैनु चरा पक्रिनु सक्तैनौ। अनि जब जाला माथि उठछ यसले चराहरू पक्रनेछ। ६के युद्धको तुरहीको ध्वनि सुनेर मानिसहरू डराउँनेदैनन्? अनि यदि शहरमा कष्टहरू आउँछ भने त्यो परमप्रभुद्वारा पठाइएको हो। ७मेरा स्वामी परमप्रभुले सबै कुराहरू गर्न सक्नुहुन्छ। तर केही गर्नु अघाडी उहाँले आफ्नो सेवक अगमवक्तालाई योजना देखाउनु हुन्छ। ८यदि कुनै सिंह गर्जयो भने मानिस अवश्य नै डराउँछ भने यदि परमप्रभु बोल्नु हुन्छ भने, उहाँको सूचना घोषणा गर्न कसले उहाँलाई रोक्न सक्छ?

९अशुद्ध र मिश्रका किल्लाहरूमा जाऊ अनि यो वचन धोषणा गर। “सामरियाका पहाडहरूमा आऊ। त्यहाँ तिमीले गोलमाल पाउँनेछौ। किन? किनभने त्यहाँ अपराध गरिएको छ। १०तिनीहरू एकअर्कामा कसरी सही तरिकाले बाँच्न जान्दैनन्। तिनीहरूले तिनीहरूको किल्लाहरूमा डकैती र लुटेका मालहरू थुपार्छन।”

११यसकारण परमप्रभु भन्नुहुन्छ, “त्यो देशमा एकजना शत्रु आउनेछ, त्यो शत्रुले तिमीहरूको सुरक्षा कुल्चिन्छ। उसले तिमीहरूको चीजहरू लिएर जानेछ जुन आफ्नो किल्लामा लुकाएर राखेकाछौ।”

१२परमप्रभु भन्नुहुन्छ, “जसरी गोठालोले सिंहको मुखबाट थुमा बचाउदा उसको दुइ खुट्टा र एउटा कान मात्र बचाउनु सक्ला, त्यसरी नै विलासीपूर्ण सोफामा र रेशमी ओछ्यानहरूमा सुत्ने सामरियामा बस्ने इस्त्राएली मानिसहरू मध्ये केही मात्र सुरक्षित रहनेछन्।

१३मेरा स्वामी सर्वशक्तिमान परमप्रभु परमेश्वर, यो कुरा भन्नुहुन्छ। “याकूबको घरानाका मानिसहरूलाई यी कुराहरूको चेतावनी देऊ। १४परमप्रभुले न्याय दिने दिनमा म इस्त्राएललाई उसका पापहरूको लागि दण्ड दिनेछु। म बेतेलका वेदी ध्वंश गरिदिनेछु र समस्त वेदी भूईँमा खस्ने बनाउँछु। १५म गर्मीमा बस्ने निवास

स्थान साथै शीतकालिन निवासस्थान पनि नष्ट पारिदिनेछु। अनि हातीको दाँतले बनाएका घरहरू पनि नष्ट पारिदिनेछु, धेरै घरहरू नष्ट गरिने छ।” परमप्रभु भन्नु हुन्छ।

आनन्दप्रिय स्त्रीहरू

४ हे सामरियाको डौँडामा बस्ने बाशानका गाईहरू हो, मेरो वचनहरू सुन। तिमीले गरीब मानिसहरूलाई दुःख दियो र दखिहरूलाई कुल्च्यौ। तिमीहरूले आफ्नो पतिहरूलाई भन्छौ, “हामीहरूका निम्ति नयाँ दाखरस पिउँनको निम्ति ल्याऊ।”

२परमप्रभु मेरो स्वामीले यो प्रतिज्ञा गर्नु भयो: उहाँले आफ्नो पवित्रताको शपथ खानुभयो अनि भन्नुभयो: हेर यस्तो दिन आइलाग्नेछ तिनीहरूले तिमीहरूलाई अडकुसेले समातेर र बाँकी रहेकाहरूलाई बल्छीले अल्हाएर लानेछन्। ३तिमीहरू सबै देवालका दूलोबाट बाहिर जानेछौ, तिमीहरू सबै हर्मोनको क्षेत्रपट्टि फ्याकिनेछौ,” परमप्रभु भन्नुहुन्छ। ४“बतेलको पवित्र स्थानमा जाऊ अनि पाप गर। गिलगालमा जाऊ अनि अभ्र पाप गर। दिनैपर्छ भने तिमीहरूले हरेक बिहान भेटी चाँडै चढाऊ। तीन दिन चाढ्को लागि तिमीहरूको फसलको एक दशांश चढाऊ।

५धन्यवादको भेटी खमीर हालेको रोटी चढाऊ अनि स्वेच्छा भेटीको घोषणा गर, किनभने हे इस्राएलीहरू हो। तिमीहरू यसो गर्न मन पराउँछौ।”

६“म नै हुँ जसले तिमीहरूलाई अनिकाल र भोक ल्याइदिएँ। मैले तिमीहरूलाई कुनै खाने कुरा दिइन। तिमीहरूका सबै शहरहरूमा अन्न थिएन् तर तिमीहरू फर्किएनौ,” परमप्रभु यसो भन्नुहुन्छ।

७“मैले वर्षा रोकिदिएँ अनि यो फसल पाक्नु भन्दा तीन महिना अघि थियो। मैले एउटा शहरमा पानी पर्न दिए तर अर्कोमा दिँन। त्यसपछि मैले एउटा खेतमा पानी पर्ने गराएँ तर अर्को खेत सुक्यो। ८प्यसकारण त्यस दुइ या तीन शहरका मानिसहरू पानीको निम्ति अर्को शहर तिर डुलिहिँडे तर त्यहाँ प्रत्येक मानिसको निम्ति प्रशस्त पानी थिएन। तर पनि तिमीहरू सहायताको निम्ति मकहाँ आएनौ।” परमप्रभुले यी कुराहरू भन्नुभयो।

९“मैले तिमी फसलहरू ज्यादै गर्मी र किराहरूद्वारा मारिदिए। जम्मै बशैया र दाखका बोटहरू मारिदिए। सलहले नेभाराको बोट र भद्राक्षेको बोटहरू सबै नष्ट पारिदियो। तर पनि तिमीहरू मकहाँ सहायताका निम्ति आएनौ।” परमप्रभु भन्नुहुन्छ।

१०“मैले तिमीहरूका विरुद्ध महामारी फैलाई दिएँ जस्तो मिश्र देशमा फैलाएको थिएँ। मैले तिमीहरूका युवाहरूलाई तलवारहरूले काटेर मारेँ। मैले तिमीहरूका घोडाहरू लगे। मैले तिमीहरूको घरमा मृत्युको दुर्गन्ध फैलाई दिए, तर पनि तिमीहरू मकहाँ सहायताको निम्ति आएनौ।” परमप्रभु यी कुराहरू भन्नुहुन्छ।

११“मैले जसरी सदोम र गमोरालाई नष्ट पारेको थिएँ। त्यसरी नै तिमीहरूलाई नष्ट पारेँ। तिमीहरू आगोबाट निकलेको धुवाँसित बल्दै गरेको दाउरा जस्तै छौ। तर पनि तिमीहरू मकहाँ सहायताको निम्ति आएनौ।” परमप्रभु भन्नुहुन्छ।

१२“यसकारण, इस्राएल! म तिमीहरूलाई दण्ड दिन जाँदैछु। इस्राएल, तिनीहरू परमेश्वरको दण्ड सामना गर्न तयार हुनु नै पर्छ।

१३“परमेश्वर नै एकजना हुनुहुन्छ जसले पहाड र बतास सृजना गर्नुहुन्छ। उहाँले मानिसहरूलाई आफ्नो विचार भन्नु हुन्छ। उहाँ नै एक हुनुहुन्छ जसले विहानलाई अँध्यारोमा परिणत गर्नुहुन्छ अनि पृथ्वीका पहाडहरूमाथि चढ्नु हुन्छ। उहाँको नाउँ यहोवा हो, सर्वशक्तिमान परमप्रभु।”

इस्राएलको निम्ति दुःखको गीत

५ हे इस्राएल, यी शोक गीतहरू सुन जुन मैले तिमीहरूको बारेमा गाँउछु।

२इस्रायलकी कन्या, सामरिया फेरि कहिल्यै नउठने गरी लडेकीछिन्। उनी आफ्नो भूमिमा कसैले नउठाउने गरी परित्यक्त छिन्।

३मेरा स्वामी परमप्रभु यो भन्नुहुन्छ, “शहरबाट एक हजार मानिसहरू गए र एक सय मात्र फर्केर आए। शहरबाट एक सय मानिसहरू गए र केवल दशजना मात्र इस्राएल राष्ट्रमा फिर्ता आए।

परमप्रभु इस्रायललाई आफू तर्फ

फर्काउन प्रोत्साहित गर्नु हुन्छ

४परमप्रभु इस्राएलका मानिसहरूसित यसो भन्नुहुन्छ, “मेरो खोजी गर्दै आऊ अनि बाँचेछौ।

५तर बतेललाई नखोज; गिलगालमा नजाऊ; सीमाना पार नगर। अनि बेशैबामा नजाऊ। गिलगालका मानिसहरूलाई कैदमा लगिनेछ। अनि बतेललाई नष्ट पारिदिनेछ।

६परमप्रभुकहाँ आऊ र तिमीहरू बाँचेछौ। यदि तिमी परमप्रभुकहाँ गएनौ भने उहाँले इस्राएल राष्ट्रमाथि आगोले भै भ्रम्टनु हुनेछ। इस्राएल राष्ट्र आगोले ध्वस्त पारिनेछ र परमेश्वरको घर समेत कोही सुरक्षित हुनेछैन।

७हे मानिसहरू हो! तिमीहरू किन न्यायलाई तिकातामा र धर्मलाई घृणा सरह व्यवहार गर्छौ?

८-९उहाँ जसले कृतिका र मृगशिरा नक्षत्रहरू बनाउनु भयो, उहाँ नै हुनुहुन्छ जसले विहानलाई गहिरो अन्धकारमा र दिनलाई रातमा परिवर्तन गर्नु हुन्छ। उहाँले समुद्रको पानीलाई बोलाउनुहुन्छ र पृथ्वीमा खन्याउनु हुन्छ। यहोवा उहाँको नाउँ हो। उहाँले बलिया सेनाहरू र किल्लाहरूलाई ध्वंश पार्नु हुन्छ।”

इस्त्राएलीहरूले गरेका दुष्ट कामहरू

१०तिमी मानिसहरू, अगमवक्तालाई घृणा गर्छौं जो तिमीहरूका अन्यायलाई लल्काउँ र मानिसहरूसित सत्य बोल्छ।

११अत्याचार र लुटद्वारा तिमीहरूले गरीबलाई कुल्चेकाछौं। तिमीहरूले तिनीहरूको खाना लुटेकाछौं। कुँदिएका ढुङ्गाका घरहरू बनाउन त्यो बेचेकाछौं। तर तिमीहरू यी राम्रा घरहरूमा बस्नेछैनौं, तिमीले राम्रा-राम्रा दाखका बोटहरू लगाएकाछौं तर तिमीले त्यसबाट बनेको दाखरस पिउने छैनौं।

१२मलाई थाहा छ तिमीहरूका धेरै डरलाग्दा पापहरू र ठूलो अपराध विजयमा मलाई थाहा छ। तिमीहरूले धर्मीहरूको विरोध (खेदो) गर्नु र गरीबहरूलाई अत्याचार गर्न घुस लियो।

१३त्यस समयमा बुद्धिमानहरू चूप लाग्नेछन्। किन? किनभने यो समय खराब छ।

१४राम्रो होइन राम्रो गर्ने लक्ष्य बनाऊ ताकि तिमीहरू बाँच्नेछौं। तब परमप्रभु परमेश्वर सर्वशक्तिमान तिमीहरूसंगै हुनुहुनेछ जसरी तिमीहरूले तिमीहरूसित उहाँ हुनुहुन्छ भनेकाछौं।

१५खराबीलाई घृणा गर अनि भलाईलाई प्रेम गर। न्यायलयमा न्यायमा फर्काई ल्याऊ, तब संभव छ कि सर्वशक्तिमान परमप्रभु परमेश्वरले यूसुफको कुलमा बाँचेका मानिसहरूलाई राम्रो गर्नुहुनेछ।

एउटा ठूलो शोकको दिन आउँदछ

१६त्यसकारण परमप्रभु परमेश्वर सर्वशक्तिमान भन्नुहुन्छ, “सबै सार्वजनिक स्थानहरूमा रोइरहने छन् र सबै गल्लीहरूमा मानिसहरूले परमेश्वरलाई पुकारिरहेका हुनेछन्। तिनीहरूले किसानहरूलाई रूनु र विलाप गर्नु बोलाउनेछन्। तिनीहरूले शोक गर्नेहरूलाई ज्यालामा ल्याउनेछन्।

१७मानिसहरू दाखका सबै खेतहरूमा रूनेछन्। किन? किनकि तिमीहरूको धार्मिक मण्डलीबाट जानेछु र तिमीहरूलाई दण्ड दिनेछु।” परमप्रभु यसो भन्नुहुन्छ।

१८अहा, परमप्रभुको विशेष दिनलाई परिर्खरहेका तिमीहरू आफैलाई हेर। तिमीहरू किन परमप्रभुको न्यायको दिन चाहन्छौं? यो एउटा गहिरो। अन्धकारको दिन हुनेवाला छ उज्यालो होइन।

१९तिमीहरू भालूको सम्मुख नहुनलाई भाग्दा कुनै सिंह अघि पुगेको मानिस जस्तै हुनेछौं; अथवा तिमीहरू एकजना मानिस आफ्नो घरमा जान्छ र आराम गर्नु भित्तामा अडेसिएको बेला साँपले डसेको मानिस भै हुनेछौं।

२०यसर्थ, परमप्रभुको विशेष दिन अँध्यारो हुनेछ उज्यालो होइन, यो शोकको समयमा हर्ष र उल्लास हुनेछैन।

परमप्रभुबाट इस्त्राएलीको आराधना अस्वीकार

२१“म तिमीहरूको पवित्र दिनलाई घृणा गर्छु। म त्यो स्वीकार गर्दिन। म तिमीहरूको धार्मिक सभाको आनन्द लिनेछैन।

२२तिमीहरूले होमबलि र अन्नबलि चढाए ता पनि म स्वीकार्ने छैन। तिमीहरूले अन्न खुवाएर बलियो पारेको जनावरको शान्तिबलि पनि म स्वीकार गर्नेछैन।

२३तिमीहरूका हल्लै गीतहरू हल्लाको मबाट टाडो राख, म तिमीहरूका वीणाबाट आएको धुन सुन्ने छैन।

२४तर न्याय बगोस पानी सरह र बगोस धर्म कहिले पानी शेष नहुने खोला भैँ।

२५हे इस्त्राएल! के तिमीहरूले जब तिमीहरू चालीस वर्ष सम्म मरुभूमिमा थियो मलाई भेटी चढायौ?

२६तिमीहरूले मूर्तिहरूका राजा सिक्कुतलाई तिमीहरूका राजा अनि तारा देवता कीयूनलाई देवाता भैँ मानेकाछौं। जो तिमीहरूले आफ्नै लागि बनायो।

२७यसकारण म तिमीहरूलाई दमीशकस भन्दा पर निर्वासित पार्नेछु।” परमेश्वर सर्वशक्तिमान उहाँको नाउँ हो।

इस्त्राएलबाट राम्रो समय लिइनेछ

६ हाय! तिमीहरू आफैलाई हेर, जो सियोनमा आरामको जीवन मनाइरहेकाहरू अनि सामरिया पर्वतमाथि बचाऊ अनुभव गरिरहेकाहरू। तिमी ‘महत्वपूर्ण मानिसहरू जसकहाँ ‘इस्त्रायलका राजपरिवार’ सल्लाहको लागि जान्छन, तिमीहरूका निमित्त अनिष्ट हुनेछ।

२कल्नेह, हमात अनि पलिशती शहर र गात शहर हेर, के इस्त्राएल यी शहरहरू भन्दा राम्रो छ? होइन! के यी शहरहरूका सीमाना इस्त्राएलका सीमाना भन्दा ठूला छन्? होइन।

३हाय! तिमीहरू आफैलाई हेर, तिमीहरू जसले खराब दिन जम्मा गर्छौं अनि हिंसाको दिन नजिक ल्याउछन।

४हाय! हेर तिमीहरू आफैलाई हेर, तिमीहरू जो आरामदायी पलंगमा सुत्छौ अनि सोफामा आफै तन्कन्छौ। यिनीहरू नै हुन् जो बथानबाट थुमाहरू खान्छन् र गाईको बथानबाट बाछो खान्छन्।

५तिमीहरू गरीबका दयनीय अवस्थाको वास्ता गर्दैनौ। तिमीहरू अल्छी गरी वीणा बजाउँछौ, तिमीहरू दाऊद जस्तै आफ्नै निमित्त वाद्वहहरूको आकार बनाउँछौ* जसमा आफ्ना गीतहरू बजाउँछौ।

६तिमीहरू सुन्दर-सुन्दर कचौरामा दाखरस पिउछौं। तिनीहरू उच्चस्तरीय तेलले आफू मालिस गर्छौं। अनि

आकार बनाउँछौ अथवा आविस्कार गर्छौ - हिब्रु शब्दमा सोच्नुको अर्थ हस्त कार्यमा निपुण हुनु।

तिमीलाई यसको निम्ति चिन्ता छैन कि यूसुफको परिवार नष्ट गरिदैंछ भन्ने।

७ यसकारण तिनीहरू निष्कासित हुनेछन्। हो, तिनीहरू बन्द बनाई लगिनेहरूमा प्रथम हुनेछन्। तिनीहरू मर्नामा पहिलो हुनेछन्। तिनीहरूका भोजनहरू र मोज मजाको अन्त हुनेछन्। परमप्रभु मेरो मालिकले उहाँले आफ्नो नाउँ सर्वशक्तिमान परमेश्वर भनेर यो प्रतिज्ञा गर्नु भयो: “म त्यो कुराहरूलाई घृणा गर्छु, जसमा याकुबले घमण्ड गर्छ। म उसको अट्टालिकाहरूलाई घृणा गर्छु। यसकारण म शत्रुलाई शहर र यसमा भएको प्रत्येक कुरा लिन दिनेछु।”

त्यहाँ केही इस्त्राएलीहरू मात्र जीवित छोडिन्छ

९ यस्तो हुनेछन् यदि दशजना मानिसहरू घरभित्र छन भने, तिनीहरू सबै मर्नेछन्। १० जब उनका मानिसहरू उसको लाश जलाउनु लिन आउँछन्, तिनीहरूले उसको हड्डी बाहेक केही पाउँदैनन्। तब उसले ती घरभित्र लुक्नेहरूलाई सोध्छ, “तिमीसित अन्य लाशहरू छन्?” तिनीहरूले जवाफ दिनेछन्, “छैन!” त्यस समयमा त्यस आफन्तले भन्नेछ, “चुप लाग, यहाँ हामीले परमप्रभुको नाउँ लिनु हुँदैन।”

११ हेर, परमप्रभु परमेश्वरले आज्ञा दिनुहुन्छ कि विशाल महल टुक्रा-टुक्रा पारिनु पर्छ र सानो घरहरू अझ सानो-सानो टुक्रा पारेर भत्काउनु पर्छ।

१२ के घोडाहरू चट्टानमाथि दर्गुछ? अँह के कुनै मानिसले समुद्रमा गोरू जोल्छ? अँह, तर पनि तिमीहरूले प्रत्येक चीज उल्टा पुल्टा पारिदिन्छौ। तिमीले त राम्रो अनि न्यायलाई विषमा परिणत गरिदिन्छौ र धर्मलाई तितेपाती जस्तै तितो बनाइदिन्छौ।

१३ तिमीहरू लो-देवारको पराजयमा खुशी हुन्छौ। तिमी भन्छौ, “हामीले कार्नेमलाई आफ्नो शक्तिले जितेका हौ।”

१४ “इस्त्राएल हेर! म तिम्रो विरोधमा एउटा राज्य खडा गर्नेछु। अनि तिनीहरूले तिमीहरूलाई हमातको प्रवेशद्वारदेखि अराबाको खोलो सम्म अत्याचार गर्नेछन्।” सर्वशक्तिमान परमप्रभु परमेश्वरले यो कुरा भन्नुभएको हो।

दर्शनमा सलह

७ परमप्रभुले मलाई यो दर्शन देखाउनु भयो। यस दर्शनमा राजाको अंश अन्न भित्र लागि पछि नयाँ अन्न उज्जैँ गरेकोमा उहाँले सलहहरू बनाउँदै गर्नु भएको मैले देखें। सलहले देशको सारा घाँसहरू खायो। त्यसपछि मैले भने, “मेरा स्वामी परमप्रभु, म बिन्ती गर्छु, हामीलाई क्षमा गर्नुहोस! याकूब बाँच्न सक्नु। त्यो अत्यन्तै सानो छ।”

इत्यसपछि परमप्रभुले यसको विषयमा आफ्नो विचार बद्लु भयो। परमप्रभुले भन्नुभयो, “यस्तो हुने छैन।”

आगोमा दर्शन

४ मेरा स्वामी परमप्रभुले मलाई उहाँको भयानक न्याय, परेको पानी पोखिए जस्तै देखाउनु भयो। आगोले विशाल समुद्र जलायो आगोले जमीन नष्ट पारिदियो। ५ तब मैले भने, “हे परमप्रभु परमेश्वर, म तपाईंसित बिन्ती गर्छु: “याकूब बाँच्न सक्नु, त्यो एकदमै सानो छ।”

६ त्यसपछि यसको विषयमा परमप्रभुले विचार बद्लु भयो। परमप्रभु परमेश्वरले भन्नुभयो, “यस्तो हुने छैन।”

साहुलको दर्शन

७ तब परमप्रभुले मलाई यो दर्शन देखाउनु भयो: यस दर्शनमा उहाँ साहुलले चिन्ह लगाएर बनाएको पर्खाल नजिक खडा हुनुहुन्थ्यो। अनि उहाँले आफ्नो हातमा साहुल समातिरहनु भएका थियो। परमप्रभुले मलाई सोध्नु भयो, “आमोस तँ के देख्दैछस्?” मैले भने, “मैले एउटा साहुल देख्दैछु।” त्यसपछि मेरा मालिकले भन्नुभयो, “हेर, म मेरा इस्त्राएलको मानिसहरू विरुद्ध साहुल प्रयोग गर्नेछु। म तिनीहरूको ‘दुष्टाई’ फेरि कहिल्यै वेवास्ता गर्ने छैन। इइसहाकको अग्ला ठाउँहरू नष्ट गरिनेछ। इस्त्राएलको पवित्र स्थानहरू उजाड हुनेछन्। म खडा हुनेछु र यरोबामको परिवारलाई तलवार लिएर आक्रमण गर्नेछु।”

अमस्याहले आमोसलाई रोक्ने कोसिस

१० बेतेलको पूजाहारी अमस्याहले इस्त्राएलका राजा यारोबामकहाँ यो संदेश पठायो: “आमोसले तिमीहरूको विरुद्ध षडयन्त्र रद्दैछ। उसले इस्त्राएलका मानिसहरूलाई तिम्रो विरुद्ध युद्ध गर्नका निम्ति कोसिस गरिरहेकोछ। उसले यति ज्यादा गर्दैछ कि उसको शब्दले पुरै देशमा खपिनसक्नु भएकोछ। ११ आमोसले भन्यो, ‘यारोबामलाई तरवारले काटिनेछ र इस्त्राएलका मानिसहरूलाई तिनीहरूको देशबाट निर्वासित गरिनेछन्।”

१२ अमस्याहले आमोसलाई भन्यो, “हे भविष्यवक्ता यहूदा तर्फ दक्षिणतिर दुगुर अनि त्यहाँ अगमवाणी दिएर आफ्नो भोजन कमाऊ। १३ तर यहाँ बेतेलमा ज्यादा उपदेश नदेऊ। यो यारोबामको पवित्र स्थान हो। यो इस्त्राएलको मन्दिर हो।”

१४ तब आमोसले आमस्याहलाई जवाफ दियो, “म पेशागत अगमवक्ता होइन र म राजाको अगमवक्ता होइन। म एउटा गोठाला हुँ अनि अंजीर र नेभाराका रुखहरू रूँने मानिस हुँ।

१५ परमप्रभुले मलाई भेडा बाख्राहरू चराउँदै गर्दा ठाउँबाट बोलाउनु भयो अनि भन्नुभयो, “जा मेरा

मानिसहरू इस्त्राएललाई अगमवाणी गर।' १६यसैकारण परमप्रभुको वचन सुन, तिमीहरू मलाई भन्छौ, 'इस्त्राएलको विरुद्ध अगमवाणी नगर। इस्त्राएलको कुलको विरुद्ध उपदेश नदेऊ।' १७परमप्रभुले यसो भन्नुहन्छ। तिम्रो पत्नी यो शहरमा एकजना वेश्या हुनेछ। अनि तिम्रो छोराहरू र छोरीहरू अपवित्र भूमिमा तरवारले मारिन्छन्। तिम्रो भूमि, नाप्ने डोरीले भाग गरिनेछ अनि तिमी आफैले भूमि अपवित्र पार्नेछौ। इस्त्राएल निश्चय नै आफ्नो भूमिबाट बन्दीको रूपमा लगिनेछ।"

पाकेको फलको दर्शन

परमप्रभुले मलाई यो देखाउनु भयो। मैले ग्रीष्म ऋतुमा पाकेको फलको डाला देखे। परमप्रभुले मलाई सोध्नु भयो, "आमोस तिमीले के देख्दै छौ?"

मैले भने, "ग्रीष्म ऋतुमा पाकेको फलको एउटा डालो देखे।"

तब परमप्रभुले म सित भन्नुभयो, "मेरा मानिसहरू इस्त्राएलको अन्त आयो। म तिनीहरूको पापलाई अफ नदेखे भैं गर्न सकिन्छ। अन्तिम दिनमा परमप्रभुको भवनमा शोकपूर्ण गीतहरू गाइन्छ, "मेरा परमप्रभु मालिक भन्नु हुन्छ। लाशहरू प्रत्येक ठाँउमा हुनेछन् र नीखतामा लाशहरू लगिनेछ।"

इस्त्राएलका व्यापारीहरू केवल पैसाको

पछि लागिरेहन मन पराउँछन

४सुन! मानिसहरूले असहाय मानिसहरूलाई थिचोमिचो गर्छन्। तिमीहरूले यस देशको गरीबहरू नष्ट पार्न चहान्छौ।

५हे व्यापारीहरू हो! तिमीहरू भन्छौ, "औंसी कहिल्ये बिच्छ ताकि हामी गहुँ बेच्नु सक्छौ। कहिले शबाथ बित्ता र हामीले बेचन शुरु गर्ने? तब हामीहरूले खोटो तराजु प्रयोग गरेर ठग्न सक्छौ र हाम्रा ग्राहकहरूलाई धोका दिन सक्छौ।

६तिमीले आफैलाई भन्छौ, "हामीले गरीबलाई चाँदीले किन्छौ अनि दरिद्रलाई एक जोड़ी जुताले किन्छौ। हामी सड्केको गहुँ पनि बेच्छौ।"

७परमप्रभुले 'याकूब गर्व नामक आफ्नो नाम प्रयोग गर्नु भयो र शपथ लिनु भयो, "म उसको कर्म कदापि भुल्ने छैन।"

८किनभने यी कार्यहरूको कारण सम्पूर्ण भूमि काम्नेछ। यस देशमा बस्ने प्रत्येक मानिस मृत्यु भएको मानिसहरूको निम्ति रुनेछ। मिश्रको नील नदी जस्तै सम्पूर्ण भूमि उट्नेछ र तल भर्नेछ। भूमि यता उता पयकिनेछ।"

९परमप्रभुले भन्नुभयो: "म सूर्यलाई मध्य दिनमा अस्ताउने बनाइदिनेछु अनि पृथ्वीको दिनको उज्यालोलाई अँध्यारो बनाइदिनेछु।

१०म तिमीहरूका चाडको दिनहरूलाई शोक मनाउने दिनहरूमा र खुशीको सबै गीतहरूलाई दुःखको गीतमा परिवर्तन गरिदिनेछु। म तिमीहरूलाई वस्त्रहरू शोक लगाएका बनाउनेछु र टाउको खौराउनेछु। म तिमीहरूले जन्माएको एउटै मात्र छोरो मर्दा शोक गरे जस्तो पारिदिन्छु अनि यो तिक्त दिन हुनेछ।"

परमप्रभुको वचनको एउटा डरलाग्दो

अनिकाल आउँदैछ

११परमप्रभु भन्नुहुन्छ: "हेर, त्यो दिन नजिक आउँदै छ जब म देशमा अनिकाल ल्याउने छु। मानिसहरू रोटी र पानीको निम्ति भोकाउने छैनन। तर मानिसहरू परमप्रभुको वचनको निम्ति भोकाउने छैनन।

१२तिनीहरू परमप्रभुको वचन सुन्न देशमा मृत्यु सागर देखि महा सागर सम्म यता-उता जाने छन। अनि देशको उत्तर भाग देखि पूर्वसम्म, मानिसहरू परमेश्वरको वचनको निम्ति यताउता गर्नेछ तर तिनीहरूले पाउने छैनन।

१३त्यस समय सुन्दर युवक र युवतीहरू तिर्खाँले मुच्छी पर्नेछन।

१४तिनीहरूले सामरियाका मूर्तिहरूद्वारा शपथ खान्छन् तिनीहरूले भन्छन्, 'दानको मूर्तिहरूद्वारा अथवा बेशेबाको मूर्तिहरू द्वारा।' तर यी मानिसहरू लड्नेछन र कहिल्यै पनि उठ्ने छैनन्।"

वेदीको छेउमा उभिनु भएको परमप्रभुको दर्शन

मैले परमप्रभुलाई वेदीको छेउमा उभिरहेको देखे। उहाँले भन्नुभयो, "संधार हल्लिज्जेल र मानिसहरूको टाउकोहरू चुर हुज्जेल खम्बामाथि ठोकाऊ। ती बाँचेकाहरूलाई तरवारले मार। भाग्नेहरू मारिनेछन्। कुनै मानिस पनि मेरो रिसबाट उम्कनेछैन।

१५यद्यपि तिनीहरूले पातालभित्र खने पनि तिनीहरू भएकहाँ मेरो हात पुग्नेछ अनि यदि तिनीहरूले स्वर्गमा चढे पनि म तिनीहरूलाई त्यहाँबाट तल भाग्नेछु।

१६यद्यपि तिनीहरू कमेल पर्वतको टाकुरामा लुके पनि र मेरो दृश्यबाट लुके पनि म तिनीहरूलाई भेट्नेछु। म तिनीहरूलाई मेरो छेउमा ल्याउनेछु। यदि तिनीहरू समुद्रको फेदमा लुके तापनि म सर्पलाई आज्ञा गर्नेछु र त्यसले तिनीहरूलाई डस्नेछ।

१७यद्यपि तिनीहरू तिनीहरूको शुत्रहरूको कब्जामा गए पनि म तरवारलाई आज्ञा गर्नेछु अनि त्यसले तिनीहरूलाई मार्नेछ। मैले तिनीहरूलाई नोक्सान गर्ने नै निश्चय राम्रो गर्ने होइन गर्ने।"

दण्डले मानिसहरूलाई नष्ट गर्नेछ

१८मेरो मालिक सर्वशक्तिमान परमप्रभुले भूमिलाई छुनुहुन्छ अनि त्यो भूमि पग्लन्छ। तब त्यस भूमिमा

भएको सबै मानिसहरू मृतकहरूका निम्ति रूनेछन्। त्यो प्रदेश मिश्रको नील नदि जस्तै माथि उर्लन्छ अनि तल भर्छ।

६ परमप्रभुले आफ्नो स्थान आकाशमाथि बनाउँनु भयो। उहाँले आफ्नो आकाश पृथ्वीमाथि राख्नुभयो। उहाँले समुद्रको पानीलाई बोलाउँनु हुन्छ। अनि देशमाथि खन्याउनु हुन्छ। उहाँको नाउँ परमप्रभु हो।

परमप्रभुको इस्त्राएललाई नष्ट गर्ने प्रतिज्ञा

७ परमप्रभु भन्नुहुन्छ: “हे इस्त्राएली, तिमीहरू मेरा निम्ति कुश जस्तै हो। मैले इस्त्राएललाई मिश्रबाट निकालेर ल्याएँ। मैले पलिशतीहरूलाई करतोरबाट ल्याएँ। अनि अरामीहरूलाई कोरबाट।”

८ हे परमप्रभु मेरा मालिकको! आँखाहरू पापपूर्ण राज्यमाथि छन्। परमप्रभुले भन्नु भयो, “म इस्त्राएललाई पृथ्वीबाट सम्पूर्ण रूपले ध्वंश पार्नेछु। हुँ न त म याकूबको घरलाई ध्वंश गर्ने छैन।”

९ हेर! वेकारका मानिसहरूलाई अलग गराउनु इस्त्रायलका मानिसहरूलाई चालनीमा आँटा चाले भैं हल्लाउनु म आज्ञा दिनेछु।

१० मेरा मानिसहरू मध्येका पापीहरू तरवारले मारिन्छन्। तिनीहरूले भन्दैछन्, ‘हामीमा नराम्रो आउने छैन।’ अथवा हामीलाई जित्ने छैन।”

परमेश्वर राज्यको पुनस्थापनाको शपथ लिन्छन्

११ “त्यसदिन म दाऊदको ढलेको पाललाई उठाउनेछु, म चर्केकाहरू र नष्ट भएका भवनहरू मरमत गर्नेछु। म त्यसलाई पहिलेको जस्तै पुनः निर्माण गर्नेछु।

१२ ताकि एदोममा बाँकी रहेका मानिसहरू र राष्ट्रहरू जो मेरो नाउँले (यहोवा) कहलाइन्छन तिनीहरू लिनलाई परमप्रभु जसले यी सब गर्नु हुन्छ। घोषणा गर्नु हुन्छ।”

१३ परमप्रभु भन्नुहुन्छ: “त्यो समय आइरहेछ जब प्रत्येक प्रकारको भोजन ज्यादा हुन्छ। अब मानिसहरूले आफ्नो फसल काटी सकेको हुँदा, हलो जोत्ने समय आई हाल्छ, मानिसहरू अहिले दाखरस निकाल्नको लागि बसेका हुन्छन फेरि दाखको रोप्ने समय आइहाल्छ। पहाडहरूबाट दाखरसको धारा बग्नेछ अनि त्यो पहाडहरूबाट भर्नेछ।

१४ मेरा मानिस इस्त्राएलीहरूलाई कैदबाट फर्काएर ल्याउनेछु। तिनीहरूले त्यो नष्ट भएको शहरहरू फेरि बनाउँनेछन् अनि तिनीहरू ती शहरहरूमा बस्नेछन् उनीहरूले दाख बारीहरू लाउनेछन् अनि तिनीहरूले उब्जाऊ गरेको दाखरस पिउनेछन् उनीहरूले बगैचाहरू रोप्नेछन् अनि त्यसबाट फलेको फलहरू खानेछन्।

१५ म उनीहरूलाई उनीहरूकै जमीनमा बसाउँछु अनि उनीहरू फेरि त्यो देशबाट निकालिने छैनन्। जुन मैले उनीहरूलाई दिए।” परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले यी कुराहरू भन्नुभयो।

योएलको पुस्तक

सलहहरूले देशलाई उजाड़ पारे

१ पतुएलको छोरा योएलले परमप्रभुको यो वचन प्राप्त गर्‍यो।

रहे अगुवाहरू हो यो वचन सुन! हे यो देशका सबै बासिन्दाहरू हो! तिमीहरू मेरो कुरामा ध्यान देऊ। के तिमीहरूको जीवनकालमा पहिला कहिले यस्तो भएको थियो? होइन! के तिमीहरूका पिता-पुर्खाहरूको समयमा कहिले यस्तो घटना घटेको थियो? होइन!

३ तिमीहरूका छोरा-छोरीहरूलाई यो कुरा बताऊ, अनि तिम्रो छोरा-छोरीहरूले उनिहरूका छोरा छोरीलाई बताउनेछन्। तिमीहरूको नाति-नातिनाले आफ्ना आउने पुस्तालाई बताउनेछन्।

४ जे कुरो काट्ने सलहहरूले छोडेका थिए सबै बगाले सलहहरूले खाए। अनि जे कुरा बगाले सलहहरूले छोडेका थिए, ती सबै उफ्रने सलहहरूले खाए। जे उफ्रने सलहहरूले छोडेका थिए, ती सबै विनाशकारी भुसुले सलहहरूले खाए।

सलहहरू आइपुग्न थाले

५ हे मतवालाहरू! जाग अनि रोऊ! तिमीहरू सबै दाखरस पिउनेहरू हो, जोड़सित रोऊ। किनभने तिमीहरूको मिठो दाखरस अब छैन। अब तिमीहरूले मिठो नैया दाखरस पाउनेछैनौ।

६ एउटा ठूलो अनि शक्तिशाली जातिले मेरो देशलाई आक्रमण गरेकाछन्।* तिनीहरूका दाँतहरू सिंहका जस्तै छन्। तिनीहरूका दाहाहरू सिंहनीका जस्तै छन्।

७ ती मानिसहरूले मेरो दाख बारीहरू नष्ट पारिदिए। दाखको बारी ओइलायो त्यसपछि मर्यो। ती मानिसहरूले मेरो राम्रो नेभाराका बोटहरू नष्ट पारिदिए। बोटको बोक्रा समेत उप्काई नभाएको नाङ्गो पारेर फालिदिए।

मानिसहरू रुन्छन्

८ कन्ये केटी भैं विलाप गर जसको विवाह हुन लागेको छ। जसले लोग्नेको निम्ति भाइरा लगाएकीछे जसको हुनलागेको लोग्ने विवाह हुनुभन्दा पहिला नै मारिएको छ।

९ पूजाहारीहरू परमप्रभुका सेवकहरू रोऊ। किनभने अब अन्नबलि, र अर्घबलि परमप्रभुलाई चढाइनेछ।

१० खेत उजाड़ पारिएकोछ। यहाँ सम्म कि खेत पनि रूँदैछ। किन? किनभने अन्नहरू सबै नष्ट भयो नैया दाखरस सुक्खा भयो अनि भद्राक्षेको तेल पनि समाप्त भयो।

११ हे किसानहरू! निराश हो। हे दाखवारीका किसानहरू अच्काली विलाप गर! गहुँ र जौको निम्ति विलाप गर किनकि खेतको फसलहरू नष्ट भएकोछ।

१२ दाखको बोट सुकाइयो अनि नेभाराको बोट ओइलोएकोछ। अनार, खजूर अनि स्याउका बोटहरू सुकाइयो। बारीका सबै रूखहरू सुकेकाछन्। मानिसहरूको बीचमा भएको आनन्द अन्त भएकोछ।

१३ हे पूजाहारीहरू! भाइरा लगाऊ अनि साहै विलाप गर। हे वेदीका सेवकहरू हो! विलाप गर। हे मेरा परमेश्वरका सेवकहरू! तिमीहरू भाइरा लाएर सुत। किनकि अन्नबलि र अर्घबलि तिम्रा परमेश्वरको मन्दिरमा हुने छैन।

सलहहरूद्वारा डरलाग्दो विनाश

१४ उपवासको समय निश्चित गर। विशेष सभाका निम्ति मानिसहरूलाई बोलाऊ। सभामा अगुवाहरू र यो देशका सबै बासिन्दाहरूलाई भेला गराऊ। उनीहरूलाई परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरको भवनमा ल्याऊ अनि परमप्रभुलाई पुकार गर।

१५ त्यस दिनको लागि यो एकदमै नराम्रो दिन हुनेछ। किनकि परमप्रभुको एक विशेष दिन नजिकै आउँदैछ। त्यस समय यस्तो सर्वनाश हुनेछ कि सर्वशक्तिमान परमेश्वरले आक्रमण गरिरहनु भएकोछ जस्तै। १६ हाम्रो खाने भोजन हाम्रो आँखाले हेर्दा हेर्दै हरायो। हाम्रो परमेश्वरको भवनबाट आनन्द र हर्ष हराएर गयो। १७ हामीले बिऊहरू त रोपेको थियौं तर जमीनमै सुकेर मर्यो। हाम्रो बोट बिरूवा सुकेर मर्यो। हाम्रा अन्नको भण्डारहरू खाली भयो अनि नष्ट भएर गयो।

१८ हाम्रा पशुहरू भोकले कराइरहेकाछन्। हाम्रा गाई गोरूका बथान यता-उता छरपष्ट भए। तिनीहरूले घाँस खान पाउँदैनन्। भेडाहरू पनि मरिरहेकाछन्। १९ हे परमप्रभु! म तपाईंलाई सहायताको निम्ति प्रार्थना गर्दैछु। किनकि हाम्रो हरियो मैदानहरू आगोले मरुभूमि बनाइदियो। मैदानका सबै रूखहरू आगोको ज्वालाले जलाईदिए। २० वन पशुहरू पनि तपाईंको सहायता चाहन्छन्। नदीहरू सुकी सके, कतै पनि पानीको नाउँ निशान

एउटा ... छन् सम्भवत सलहहले विनाश गरेर भैं।

छैन्। आगोले हाम्रो हरियाली मैदानलाई मरुभूमि बनाई दियो।

छन्। परमप्रभुको विशेष दिन महान् अनि डर लाग्दो हुनेछ। यो कसले सहन सक्छ र?

परमप्रभुको आउने समय

२ सियोनमा तरही फुक, मेरो पवित्र पर्वतमा चेतावनीको ध्वनि बजाऊ। ती सबै मानिसहरूलाई जो यो देशमा बस्छन् डरले थरथर कामुन्? परमप्रभुको विशेष दिन आउँदैछ। परमप्रभुको विशेष दिन नजिकै छ।

२त्यो दिन अन्धकार उदासी दिन हुनेछ। त्यो दिन धेरै अँध्यारो र बादलले ढाकेको हुनेछ। तिमीहरू विशाल र शक्तिशाली मानिसहरू पर्वतमा अन्धकार भैँ फैलिँदै गरेको देख्नेछौ। तिनीहरू जस्ता धेरै संख्यामा मानिसहरू पहिले त्यहाँ कहिल्यै पनि आएका थिएनन् अनि न त भविष्यमा यस्तो हुनेछ।

३तिनीहरूको अघाडी आगोले भस्म पार्छ। तिनीहरूको पछाडी आगोको ज्वाला दन्कन्छ। भूमि मानिसहरूको सामुने अदनको बगैँचा जस्तै हुनेछ अनि मानिसहरूको पछि उजाड़ मरुभूमि जस्तै हुनेछ। त्यहाँ केही पनि रहने छैन।

४सलहहरू घोड़ा जस्तै देखिन्छ अनि तिनीहरू युद्धको घोड़ा जस्तै दौड्छन्।

५तिनीहरूलाई सुन! तिनीहरूको ध्वनि युद्धको समयमा रथ पहाड़मा चढ्दा भएको खैलाबैला जस्तै हुन्छ। त्यो आवाज भुस जलेर निस्केको आगोको ज्वाला जस्तै छ। एक हुल शक्तिशाली मानिसहरू युद्धका निम्ति तत्पर हुदाँको जस्तै हुनेछ।

६मानिसहरू तिनीहरूको अघि डरले थर थर काम्छन्। तिनीहरूको अनुहार डरले पहुँलो हुन्छ।*

७तिनीहरू योद्धाहरू भैँ दर्गछन। तिनीहरू युद्धका मानिसहरू भैँ पर्खालमाथि चढ्छन्। प्रत्येक मानिस सोभो अघाडी बढ्छन्। तिनीहरू पंक्ति नबिगारी हिड्छन्।*

८उनीहरू एका अर्कामाथि ठेलाठेल गर्दैनन्। प्रत्येक सेना आफ्नो बाटोमा हिड्छन्। यदि कुनै सेनालाई चोट लागेर लडे पनि अरू सेनाहरू अघि बढि रहन्छन्।

९तिनीहरू कुदेर शहरमा पस्नेछन् अनि चाँडै पर्खाल माथि कुद्नेछन्। तिनीहरू घरमाथि चढ्छन् अनि भ्यालबाट चोरहरू जस्तै भित्र पस्छन्।

१०तिनीहरूको अघाडी पृथ्वी हलिन्छ, आकाश काम्छ। सूर्य र चन्द्रमा पनि अँध्यारो हुन्छ। अनि तारा चम्कन छोड्छ।

११परमप्रभुले आफ्नो सेनाहरूलाई ठूलो स्वरले बोलाउँनु हुन्छ। उहाँको छाउनी अत्यन्त विशाल छ। ती जसले परमप्रभुको आज्ञा पालन गर्छन तिनीहरू धेरै संख्यामा

परमप्रभुले मानिसहरूलाई परिवर्तन हुनु भन्नुहुन्छ

१२परमप्रभु भन्नु हुन्छ: “अहिले पनि तिमीहरू सम्पूर्ण हृदयले उपवास बसेर रुँदै र शोक गर्दै म तिर फर्क।

१३लुगा होइन, तिमीहरूको हृदय फटाएर” * परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरकहाँ फर्केर आऊ। उहाँ दयालु अनि करुणामय हुनुहुन्छ। उहाँ चाँडै रिसाउनु हुन्। उहाँको प्रेम महान छ, दण्ड दिने विषयमा उहाँले जो निर्णय लिनु भएको छ त्यो उहाँले परिवर्तन गर्नु सक्नु हुन्छ।

१४“कसले जान्दछ, हुन सक्छ परमप्रभुले आफ्नो मन बदलिनु सक्नु हुन्छ। यो पनि हुन सक्छ उहाँले तिमीहरूलाई आशिष दिनुहुन्छ। अनि फेरि तिमीहरूले परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरलाई अन्नबलि र अर्घबलि चढाउन योग्यका हुनेछौ।

परमप्रभुलाई प्रार्थना गर

१५सियोनमा तरही फुक, महापवित्र सभा बोलाऊ। उपवासको विशेष समयलाई बोलाऊ।

१६मानिसहरूलाई भेला गर। त्यो विशेष सभाको लागि उनीहरूलाई बोलाऊ। तिमीले बूढा-प्रधानहरू अनि नानीहरूलाई भेला गर। त्यो दूधै-बालकहरूलाई पनि लिएर आऊ, नयाँ दुलहा-दुलहीलाई सिधै तिनीहरूको कोठाबाट बोलाऊ।

१७पूजाहारीहरू, परमप्रभुका सेवकहरू मन्दिरको दलान वेदीको बीचमा रहनु। तिनीहरूले भनुन्: “हे परमप्रभु तपाईँका मानिसहरूलाई दया देखाउनु होस्। तपाईँका मानिसहरूलाई लज्जित हुन नदिनु होस्। तिनीहरूलाई राष्ट्रहरूको बीचमा हाँसोको पात्र नबनाउनु होस्। तपाईँले अन्य देशहरूलाई हाँसै भन्ने अवसर नदिनुहोस्, ‘तिनीहरूका परमेश्वर कहाँ हुनु हुन्छ?’”

परमप्रभुले तिम्रो देश फिर्ता दिनु हुन्छ

१८तब परमप्रभु आफ्नो भूमिको निम्ति अत्यन्तै जोशिलो हुनुभयो। उहाँ आफ्ना मानिसहरूमाथि करुणामय हुनुभयो।

१९परमप्रभुले आफ्ना मानिसहरूलाई उत्तर दिनुभयो। उहाँले भन्नुभयो, “म तिमीहरूका निम्ति अन्नहरू, नयाँ दाखरस र तेल पठाउँनेछु। तिमीहरूका निम्ति प्रशस्त

लुगा होइन ... हृदय फटाउ आफ्नो दुःख प्रकट गर्न मानिसहरू आफ्ना लुगा च्याथे। यहाँ परमेश्वरले चाहानुहुन्छ कि मानिसहरूले गरेका दुष्ट कामहरूको बारेमा तिनीहरू साँचो रितले दुःखीत होउन।

मानिसहरू...हुन्छ यो पद हिब्रूमा अनिश्चित छ।

तिनीहरू... हिड्छन् यो पद हिब्रूमा अनिश्चित छ।

हुनेछ। म तिमीहरूलाई अन्य जातिहरूको बीचमा हाँसोको पात्र बनिन दिनेछैन।

२०त्यहाँ आएका उत्तरवासीहरूलाई* तिमीहरूको देशबाट हटाइदिनेछु। उनीहरूलाई बाँधो र उजाड देशमा पठाइदिनेछु, त्यसमध्ये आधिलाई पूर्वको समुद्रपट्टि पठाई दिनेछु अनि फेरि आधिलाई पश्चिमको समुद्रतर्फ पठाई दिनेछु। उनीहरूले यस्तो घृणित कर्म गरेका छन्, उनीहरू सेडेको दुर्गन्धमाथि उठ्नेछन्। तिनीहरूको नराप्रो गन्ध उभो जानेछ।” तिनीहरूले धेरै घिनलाग्दा कामहरू गरेकाछन्।

फेरि देशलाई नयाँ बनाईने छ

२१हे देश नडरा! तँ खुशी भएर रमाईलो गर, किनकि परमप्रभुले ठूला-ठूला काम गर्नु हुनेछ।

२२हे जंगलका पशुहरू! नडराऊ, बनको उजाड खर्कहरूमा हरियाली आउँनेछ। रूखहरूले फल दिन थाल्नेछन्। नेभाराको बोटहरू र दाखको बोटहरूले प्रशस्त फल दिनेछ।

२३हे सियोनका मानिसहरू हो! खुशी होऊ। परमप्रभु, तिमीहरूका परमेश्वरसंग रमाऊ। किनभने उहाँले तिमीहरूलाई राम्रो गर्नुहुनेछ। उहाँले तिमीहरूलाई अघिल्लो र पछिल्लो दुवै भरी पहिले भै पठाई दिनुहुन्छ।

२४अब खलाहरू गहुँले भरिपूर्ण हुनेछन्। अनि दाखकुण्डहरू नयाँ दाखरस र तेलले भरिनेछन्।

२५“म परमप्रभुले मेरो शक्तिशाली सेना तिमीहरूको विरुद्धमा पठाएको थिएँ। ती काट्ने सलहहरू, ती बगाले सलहहरू अनि उफ्रने सलहहरूले तिम्रा सबै अन्नहरू खाइदिए। तर म परमप्रभु ती सबै नोक्सान भएको फेरि भरपुर गरिदिनेछु। तिमीहरू फेरि भरिभराऊ हुनेछौ।

२६फेरि तिमीहरूसंग प्रशस्त खानेकुरा हुनेछ। तिमीहरू सन्तुष्ट हुनेछौ र तिमीहरूले परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरको प्रशंसाको गीत गाउनेछौ। उहाँले तिम्रा निम्ति आश्चर्यचकित कामहरू गर्नु भएकोछ। अब मेरा मानिसहरू फेरि कहिल्यै लज्जित हुने छैनन्।

२७अनि तिमिले थाहा पाउनेछौ म इस्राएलको बीचमा छु। अनि फेरि तिमिले जान्नेछौ म परमप्रभु तिमीहरूको परमेश्वर हूँ र म वाहेक अर्को कुनै परमेश्वर छैन। मेरा प्रजाहरू फेरि कहिल्यै लज्जित हुनेछैनन्।”

परमेश्वरले उहाँको आत्मा सबै मानिसहरूलाई दिनुहुन्छ

२८“त्यसपछि म तिमीहरू सबैमाथि मेरो आत्मा

खन्याउनेछु। तिमीहरूका छोरा-छोरीहरूले अगमवाणी गर्नेछन्। तिमीहरूका बूढा मानिसहरू स्वप्न-दर्शी हुनेछन्। तिमीहरूका जवानहरूले दर्शन देख्नेछन्।*

२९त्यस समय म आफ्ना आत्मा मेरा दास र दासीहरूमाथि खन्याउनेछु।

३०पृथ्वी अनि आकाशमा म अद्भुत चिह्न देखाउनेछु। त्यहाँ रगत, आगो र धुवाँको खम्बाहरू हुनेछन्।

३१सूर्य अँध्यारोमा बदल्ने छ। चन्द्रमाको रंग रगतमा बदल्ने छ। अनि परमप्रभुको महान् र डरलाग्दो दिन आउनेछ।

३२अनि हरेक मानिस जसले परमप्रभुको नाउँ पुकार्छ उसलाई बचाइनेछ। किनकि परमप्रभुले भन्नु भए अनुसार त्यहाँ बाँचेकाहरू सियोन डाँडा र यरूशलेममा हुनेछन्। यो ठीक परमप्रभुले भन्नु भए जस्तै हुनेछ। बाँचेकाहरूको बीचमा तिनीहरू हुनेछन् जसलाई परमेश्वरले बोलाउनु हुनेछ।

यहूदाको शत्रुहरूलाई दिइनेछ सजाय

३ “हो, ती दिनहरूमा अनि त्यस समयमा म यहूदा र यरूशलेमलाई कैदबाट मुक्त पार्नेछु अनि देशबाट निर्वासितहरूलाई फर्काएर ल्याउनेछु।* २म सबै जातिहरूलाई भेला गर्नेछु। यो सबै जातिहरूलाई यहोशापातको बेसीमा भेला पार्छु, अनि त्यहाँ नै म उनीहरूलाई न्याय गर्नेछु। तिनीहरूले नै मेरो इस्राएलका मानिसहरूलाई तितर-बितर पारेका थिए। अन्य जातिहरूको बीचमा बस्नका निम्ति बाध्य तुल्याएको थिए। यसैकारण म तिनीहरूलाई दण्ड दिनेछु। तिनीहरूले मेरो भूमिलाई भाग-भाग गरेकाछन्। ३तिनीहरूले मेरो मानिसहरूको निम्ति चिट्ठा हाले। तिनीहरूले एउटा केटालाई वेश्यागमनको निम्ति बिक्री गरे अनि एउटा केटीलाई दाखरसको निम्ति बेचे अनि मद पिए।

४“हे सोर र सिदोन, पलिशतीका सम्पूर्ण भूमि हो। मलाई तिमीहरूको वास्ता छैन? के तिमीहरू मैले गरेको कुनै कर्मका निम्ति सजाय दिइरहेछौ! हुनसक्छ तिमीहरूले यो सोचिरहेका होलाऊ कि तिमीहरूले मलाई दण्ड दिई रहेछौ, तर चाँडै म नै तिमीहरूलाई दण्ड दिनेछु। ५तिमीहरूले मेरो सुन र चाँदी चोस्यौ। मेरो बहुमूल्य रत्नहरू चोरेर तिमीहरूले तिम्रा आफ्नो मन्दिरहरूमा राख्यौ।

६“तिमीहरूले यहूदा र यरूशलेमका बासिन्दाहरूलाई यूनानीहरूको हातमा बेचिदियौ ताकि तिनीहरू आफ्नो भूमिबाट टाढा लगिनेछन्। ७तिमीहरूले मेरा मानिसहरूलाई तिनीहरूका देशबाट टाढा पठायौ। तर म तिनीहरूलाई फर्काएर ल्याउन लागेकोछु अनि तिमीहरूले जे गस्यौ

पद२८ हिब्रूमा यो पद अध्याय ३:१ हो।

पद१ हिब्रूमा अध्याय ४:१ हो।

उत्तरवासीहरूलाई बाबेल सेना यहूदामा आक्रमण गर्न उत्तर दिशाबाट आउथे। अरु राष्ट्रहरूबाट सेनाहरू इस्राएलको दक्षिण र पूर्वका सेनाहरू यहूदा र इस्राएललाई आक्रमण गर्न यस दिशाबाट आउथे।

त्यसका निम्ति म तिमीलाई दण्ड दिनेछु। ८म तिमीहरूका छोरा-छोरीहरूलाई यहूदाहरूकै हातमा बेचिदिनेछु। अनि उनीहरूले फेरि तिनीहरूलाई एउटा टाढा देशमा बस्ने शबाहरूको हातमा बेचिदिनेछन।” यो कुरा परमप्रभुले भन्नुभएकोछ।

युद्धको निम्ति तयार होऊ

९जाति-जातिहरूलाई यो बताई देऊ; युद्धको निम्ति तयारी बस! शुरवीरहरूलाई बोलाऊ, सम्पूर्ण योद्धाहरूलाई भेला गर। उनीहरूलाई जगाऊ!

१०तिनीहरूको हलोको फालीहरू पिटेर तलवार बनाऊ। हँसियाहरूबाट तिमीहरूका भाला बनाऊ। ती कमजोरी मानिसले भनुन्, “म एउटा योद्धा हुँ।”

११हे सबै देशका जातिहरू! छिटो गर! त्यहाँ भेला होऊ। हे परमप्रभु तपाईं पनि आफ्नो शक्तिशाली बीरहरू लिएर आउनु होस्।

१२हे देशबासीहरू! उठ! यहोशापातको बेंसीमा आऊ! म त्यही बसेर सबै जातिहरूको न्याय गर्नेछु।

१३तिमी हँसिया लिएर आऊ! किनकि फसल काट्ने समय भइसकेको छ। आऊ! दाखहरू कुल्च, किनकि दाखरसको घडा भरिसकेकोछ। घडा भरिन्छ अनि उभ्रेर बाहिर आउँछ। किनकि उनीहरूले ज्यादै दुष्टता देखाएका छन्।

१४निर्णय गरिने बेंसीमा मानिसको धुइरो छ, किनकि फैसला गर्ने बेंसीमा परमप्रभुको विशेष दिन नजिकै आएको छ।

१५सूर्य, चन्द्रमा अँध्यार हुनेछन्। ताराहरू चम्कने छैन।

१६परमप्रभु परमेश्वर सियोनबाट गर्जनु हुनेछ। उहाँ यरूशलेमबाट गर्जनु हुनेछ। आकाश र पृथ्वी थर्थर काम्नेछ, तर परमप्रभु उहाँका मानिसहरूका निम्ति शरणस्थान हुनुहुनेछ। एउटा सुरक्षित स्थान इस्त्राएलका बासिन्दाका निम्ति हुनुहुनेछ।

१७“त्यससमय तिमीहरूले जान्नेछौ कि म नै परमप्रभु तिमीहरूको परमेश्वर हुँ। म सियोनमा बस्छु, जुन चाँहि मेरो पवित्र पर्वत हो। यरूशलेम पवित्र बन्नेछ र त्यहाँबाट कुनै विदेशीहरू फेरि कहिल्यै जाने छैन।”

यहूदाका जीवनका निम्ति नयाँ प्रतिज्ञा

१८“त्यसदिन मिठो दाखरस पहाडहरूमा चुहिनेछ। डौँडाहरूबाट दूधको नदी बग्नेछ। यहूदाका सबै खोल्साहरूमा पानी बग्ने थाल्नेछ। परमप्रभुको मन्दिरबाट एउटा मूल फुटेर शितीमको बेंसीलाई भिजाउनेछ।

१९मिश्रदेश मरुभूमि भै हुनेछ अनि एदोम पनि उजाड़ भूमि हुनेछ। किनकि तिनीहरू यहूदाका मानिसहरूप्रति निष्ठुर थिए। तिनीहरूले तिनीहरूकै देशको निर्दोष मानिसहरूको हत्या गरेकाछन्।

२०यहूदाका मानिसहरू सदा-सर्वदा रहनेछन् अनि यरूशलेम पुस्तौँ-पुस्तौँसम्म मानिसहरूका वासस्थान हुनेछ।

२१तिनीहरूले मेरो मानिसहरूको हत्या गरे। यसकारण म उनीहरूलाई सजाय दिनेछु।” किनकि परमप्रभु परमेश्वर सियोनमा बास गर्नुहुन्छ।

होशेको पुस्तक

होशे द्वारा परमप्रभु परमेश्वरको वचन

१ परमप्रभुको यो वचन बेरीको छोरा होशेकहाँ आयो। यो वचन उज्जियाह, योनाम, आहाज र हिजकियाह यइदाका राजा भएको समयमा प्राप्त भएको थियो। यो त्यस समयको कुरा हो जुन समय योआशका छोरो यारोबाम इस्राएलका राजा थिए।

२ परमप्रभुबाट होशेलाई नै यो पहिलो वचन थियो। परमप्रभुले भन्नुभयो, “जाऊ, गएर एउटी वेश्यालाई पत्नी बनाऊ र त्यसको वेश्यावृतिबाट जन्मिएको सन्तानलाई आफ्नो बनाऊ किन? किनभने यस देशका मानिसहरूले वेश्याहरू जस्तै काम गर्छन। तिनीहरू परमप्रभुदेखि अविश्वासी भइरहेका छन।”

यिजेरलको जन्म

३ यसकारण होशेले दिब्लैमकी छोरी गोमेरलाई विवाह गरे। गोमेर गर्भवती भई र होशेका लागि एउटा छोरा जन्माई। ४ परमप्रभुले होशेलाई भन्नुभयो, “उसको नाउँ यिजेरल राख। किन? किनभने म चाँडै नै यिजेरल गल्छिमा भएको हत्याको निम्ति येहूको परिवारलाई सजाय दिनेछु र इस्राएलको परिवारको राज्य अन्त गरिदिनेछु। ५ त्यस समय यिजेरलको बेंसीमा म इस्राएलको धनु भाँचिदिनेछु।”

लो-रूहामको जन्म

६ तब फेरि गोमेर गर्भवती भई र एउटी छोरी जन्माई। परमप्रभुले होशेलाई भन्नुभयो, “छोरीको नाउँ लो-रूहाम” राख्नु। किन? किनभने म अब इस्राएलको जाति प्रति दया देखाउने छैन। न त म तिनीहरूलाई क्षमा नै प्रदान गर्नेछु। ७ परम, म यहूदाको सन्तानलाई दया देखाउँनेछु। यहूदाको सन्तानलाई रक्षा गर्नेछु। तिनीहरूको रक्षा गर्न म न धनु-काँडहरू न तरवारहरू, न घोडाहरू न घोडामा चढ्ने सैनिकहरूकै उपयोग गर्नेछु। म तिनीहरूलाई आफ्नो शक्तिले बचाउँनेछु।

लो-अम्मीको जन्म

८ गोमेरले लोरूहामलाई दूध छोडाएकी मात्र थिई फेरि गर्भवती भएर एउटा अर्को छोरा जन्माई। ९ तब परमप्रभुले भन्नुभयो, “यसको नाउँ लोअम्मी राख्नु। किन? किनभने त्यो मेरो मानिस होइन। म तिमीहरूको परमेश्वर होइन।”

परमप्रभु परमेश्वर प्रतिज्ञा गर्नुहुन्छ कि त्यहाँ धेरै इस्राएलीहरू हुनेछन

१० “भविष्यमा इस्राएली मानिसहरूको संख्या समुद्रको बालुबा भैं हुनेछ, तिमीहरूले बालुवालाई तौलन सक्नेनौ अथवा गन्ती गर्न सक्नेनौ। ‘तिमीहरू मेरो मानिस होइनौ’ भन्नु को सट्टामा, ‘तिनीहरूलाई यो भनिने छ, तिमीहरू जीवित परमेश्वरको छोरा-छोरीहरू हौ।’

११ तब यहूदाका अनि इस्राएलका मानिसहरू एकैसाथ भेला हुनेछन। तिनीहरूले आफ्ना निम्ति एकजना शासक रोज्नेछन। तिनीहरू त्यस जग्गाबाट फर्किनेछन जहाँ तिनीहरू कैद थिए। साँचै नै यिजेरलका निम्ति महान कार्य हुनेछ।”

२ “तब तिमीले आफ्ना दाज्यू-भाइहरूलाई भन्नेछौ, ‘तिमीहरू मेरो मानिसहरू हौ।’ अनि आफ्ना दिदी बहिनीहरूलाई पनि भन्नेछौ ‘उहाँले ममाथि धेरै दया गर्नु भयो।’”

परमप्रभुले इस्राएलका

जातिहरूलाई भन्नुहुन्छ

२ “तिमी आमासित तर्क गर, किनभने तिनी मेरी पत्नी होइनन अनि म तिनको लोग्ने होइन। तिनलाई भन ‘वेश्या जस्तो हुन छाड। उसलाई आफ्नो स्तनबाट प्रेमीहरूदेखी टाडा राख्नु भन। यदि यस्तो कुकर्म गर्न छाडिन भने म तिनलाई नाङ्गो बनाउँनेछु। म तिनीलाई तिनी जन्मेको क्षणको अवस्थामा पुर्खाई छोडिदिनेछु। म तिनका मानिसहरूलाई खोस्नेछु र तिनलाई रिता मरुभूमि जस्तै बनाउँनेछु। म तिनलाई तिर्खाले मारिदिनेछु। ४ म उसका नानीहरूलाई कुनै दया देखाउँने छैन, कारण तिनीहरू सबै वेश्यावृतिबाट जन्मिएका नानीहरू हुन्। ५ तिनकी आमाले वेश्यागमन देखाई। आफ्ना कुकर्ममा तिनीहरूकी आमाले शर्म मान्नुपर्छ। तिनले भनिन्, ‘म मेरा प्रेमीहरू* कहाँ जान्छु। मेरा प्रेमीहरूले खाना पिउन दिन्छन्। तिनीहरूले मलाई ऊनी कपडाहरू दिन्छन्। तिनीहरूले दाखमध भद्राक्षको तेल दिन्छन।’

६ “यसकारण, म तिम्रो बाटो काँडाले बन्द गरिदिने छु। म पर्खाल पनि खडा गर्नेछु तब तिनले तिनको बाटो पाउन सक्ने छैनन। ७ तिनी आफ्ना प्रेमीहरूको पछि लाग्ने छिन, तर तिनले उनीहरूलाई भेट्नु

प्रेमीहरू यसको अर्थ इस्राएलीहरूका भुटो भगवान्।

छैनन। तिनले उनीहरूलाई खोजी गर्ने छिन तर तिनले भेट्ने छैनन। तब तिनले भन्नेछिन, 'अब म मेरो पहिलो लोग्नेकहाँ फर्किनेछु। जब म उसित थिएँ मेरो जीवन असलकी थियो। अहिले जीवन भन्दा असल थियो।'

८“त्यो तिनीहरूलाई थाहा छैन म नै अन्न दाखरस र तेल दिने हुँ। मैले तिनलाई धेरै सुन र चाँदीहरू दिइहे। तर इस्राएलीहरूले मैले दिएकै सुन र चाँदीबाट बालका मूर्तिहरू बनाउँन थाले। यसकारण म फेरि फर्केर आउँछु अन्न पाक्ने समयमा र म सबै लान्छु। अंगुर पाक्ने समयमा म दाखरस फिर्ता लान्छु। म ऊनी र कपास लान्छु। मैले तिनीहरूलाई आफ्नो नाङ्गोपन ढाक्नेछन भनेर ती सब दिएको थिएँ। १०अब म तिनलाई नाङ्गो बनाउँनेछु। तिनी सर्वांग नाङ्गो हुनछिन, र तिनका प्रेमीहरूले देखेछन्। मेरो शक्तिको अधि कसैले तिनलाई बचाउन सक्नेछैन। ११म परमेश्वर, तिनको जन्मै आनन्द र खुशीहरू खोस्नेछु। म तिनको विश्रामका दिनहरू, पूर्णका उत्सव र पार्थिव चाडहरू बन्द गरिदिनेछु। १२दाख र नेभाराका रूखहरू नष्ट गरिदिनेछु। तिनले भन्थिन, 'मेरो प्रेमीहरूले यी सब दिन्छन।' तर म तिनको उद्यान जंगलमा परिणत गरिदिनेछु। जंगली पशुहरू आएर त्यस जंगलमा चर्नेछन।

१३“तिनले बालको देवताहरूको सेवा गर्छिन। यसैले म तिनलाई सजाय दिनेछु। तिनले बाल देवताको अधि धूप जलाउँछन्। गर गहना लगाएर तिनले चिटिक्क पर्दै आफ्ना प्रेमीहरूसँग जाँदा मलाई भूलिथन। परमप्रभुले यसो भन्नुभयो।

१४“यसकारण म तिनलाई मायालु शब्दहरू भन्ने छु। म तिनलाई मरुभूमिमा पुर्‍याउँछु र दयापूर्वक कुराहरू गर्छु। १५त्यहाँ तिनलाई दाखबारीहरू दिनेछु। म तिनलाई आशाको द्वार जस्तै आकोरको बेसी दिनेछु। तब मलाई तिनले त्यस्तै जवाफ दिनेछन जस्तो मिश्रबाट आउँदा दिएका थिए।” १६परमप्रभु भन्नुहुन्छ।

“त्यस समयमा तिमीले मलाई 'मेरो लोग्ने भनी' बोलाउँनेछौ। तर तिमी मलाई 'मेरो बाल देवता' भन्ने छैनौ। १७म तिनको मुखबाट बाल नाउँलाई छिन्नेछु। त्यसपछि मानिसहरूले फेरि बालको नाउँ उच्चारण गर्नेछैनन।

१८“त्यस समय म इस्राएलीहरूका निम्ति एउटा करार गर्नेछु। जंगलका पशुहरूसित, आकासमा उडिहिँड्ने चराहरूसित र जमीनमा घसिहिँड्ने प्राणीसित। म युद्धका सम्पूर्ण धनु तरवार र हातहतियार नष्ट गरिदिनेछु। कुनै हतियार पनि यहाँ रहने छैन। म धरतीलाई सुरक्षित पार्नेछु यसर्थ इस्राएलका मानिसहरू शान्तिसित विश्राम गर्न सक्न। १९अनि म (परमेश्वर) तिमीलाई सधैँको निम्ति दुलही बनाउँनेछु। म तिमीलाई धर्म र न्यायपूर्वक दृढ प्रेम र माया गरेर दुलही बनाउँनेछु। २०म तिमीलाई मेरी विश्वास योग्य दुलही बनाउँनेछु। त्यसपछि तिमी

साँचो अर्थमा परमप्रभुलाई जान्नेछौ। २१अनि त्यस समयमा म तिमीलाई उत्तर दिनेछु।”

परमप्रभु भन्नुहुन्छ, “म आकाशलाई भन्नेछु अनि उसले धरतीलाई पानी दिनेछ।

२२पृथ्वीले अन्न, दाखरस अनि तेल उप्जाउनेछ अनि यिज्रेलको आवश्यकताहरू पूरा गरिदिनेछ।

२३म तिनको धरतीमा धेरै बिऊहरू छर्नेछु अनि लोरोहामालाई म दया देखाउने छु। अनि लो-अम्मीलाई म भन्नेछु, 'तिमीहरू मेरा मानिसहरू हौ।' अनि तिनीहरूले मलाई भन्ने छन्, 'तपाईं हाम्रो परमेश्वर हुनुहुन्छ।”

होशेले गोमेरलाई दसत्वबाट मुक्त गर्ने

३ त्यसपछि परमप्रभुले मलाई फेरि भन्नुभो, “गोमेरका धेरै प्रेमीहरू छन। तर तिमीले उसलाई प्रेम गरिरहनु पर्छ। किन? किनभने तिम्रो व्यवहार परमप्रभुको जस्तो हुनु पर्छ। परमप्रभुले इस्राएलका मानिसहरूलाई माया गर्नु हुन्छ अनि गरिरहनु हुन्छ। तर तिनीहरू चाहिँ अरू देवताहरूलाई पूजा गरिरहन्छन। अनि तिनीहरू दाखको रोटी खानु रूचाउँछन्।”

४ यसैकारण मैले गोमेरलाई पन्ध्र सिक्क चाँदी र नौ बुशल* जौ दिएर किनेर ल्याएँ। तब मैले उसलाई भने, “तिमी मेरो घरमा धेरै दिन बस्नेछौ। तिमी वेश्या जस्तो हुनेछैनौ। तिमी अर्को लोग्ने मानिससित बस्नेछैनौ। अनि म तिम्रो पती हुनेछु।”

४ यही प्रकारले, इस्राएलका मानिसहरू धेरै दिनसम्म राजा र नेता बिना रहनेछन। तिनीहरू बिना बलि र बिना स्मृति-पत्थर नै रहनेछन। तिनीहरूसित न एपोद न कुलदेवता नै रहनेछन। ५ त्यसपछि इस्राएलका मानिसहरू फर्किने छन। तब परमप्रभु आफ्ना परमेश्वरको र राजा दाऊदको खोजीमा लाग्नेछन। अन्तमा तिनीहरू परमप्रभु र उहाँको उदारतातिर आउनेछन।

परमप्रभु इस्राएलको विरुद्धमा क्रोधित हुनुहुन्छ

४ हे इस्राएलका मानिसहरू! परमप्रभुको सन्देश सुन। परमप्रभुले यस देशमा बस्ने मानिसहरूलाई आफ्नो तर्क राख्नुहुन्छ, “यस देशमा मानिसहरूले साँचो अर्थमा परमेश्वरलाई चिन्दैनन। परमेश्वर प्रति सत्य र निष्ठावान पटककै छैनन। २मानिसहरू भूटो कसम खान्छन, असत्य बोल्छन्, हत्या र चोरी गर्छन। तिनीहरू व्यभिचारी छन् र जहाँ तहाँ सन्तानहरू जन्माई हिड्दछन्। हत्या माथि हत्या गरिरहन्छन। ३देश मृत मानिसको लागि विलौना गर्ने मानिस जस्तो भएकोछ यो देश अनि यसका सबै मानिसहरू कमजोर भएका छन्। वनका जनावरहरू, आकाशका चराहरू अनि समुद्रका माछाहरू

नौ बुशल अढाई मुरी अर्थात 200 किलोग्राम जौ।

सम्म मरिरहेका छन। ४कसैले अरु मानिसलाई दोष दिनु अथवा अर्काको दोष देखाउनु पर्दैन। हे पूजाहारी! मेरो तिमीसित असहमति छ। ५तिमीहरूको पतन दिउँसो हुनेछ। अनि राति, तिमीहरूसित अगमवक्ताहरूको पतन हुन्छ। त्यसपछि म तिमीहरूकी आमालाई नष्ट गर्नेछु।

६“मेरा मानिसहरू ज्ञानको कमीले नष्ट भए, तर तिमीहरूले सिके इच्छा पनि राखेनौ। यसर्थ म तिमीहरूलाई मेरा पूजाहारी बन्न दिँदिन। तिमीहरूले तिमीहरूका परमेश्वरको व्यवस्था नै भूल्यौ। यसर्थ म तिम्ना कुलहरूलाई भूलिदिनेछु। ७तिनीहरू अंहकारी भए। मेरो विरुद्धमा तिनीहरूले पाप माथि पाप गर्दै नै रहे। यसैले म तिनीहरूको महिमालाई लाजमा परिवर्तन गरिदिनेछु।

८“पूजाहारीहरूले मानिसहरूले पाप गरे पछि चढाएका बलिहरू खान चाहन्छन्। यसैकारण तिनीहरू मानिसहरूले धेरै-धेरै पाप गरून भन्ने चाहन्छन्। ९यसैले पूजाहारीहरू र साधारण मानिसहरूमा केही भिन्नता छैन। म तिनीहरूलाई तिनीहरूको कर्मका निम्ति सजाय दिनेछु। तिनीहरूले जुन नराम्रो काम गरेका छन् त्यसको बदला चुकाएर छोड्नेछु। १०तिनीहरूले खान त खान्छन तर त्यसमा तिनीहरूलाई सन्तुष्टि हुँदैन। तिनीहरू संभोग त गर्छन तर तिनीहरूको संतान हुँदैन। यो किन? किनकि तिनीहरूले यहोवालाई त्यागे र वेश्याहरू जस्तै भए।

११“व्यभिचार, नयाँ दाखरस र दासत्वले कुनै पनि मानिसको राम्रो सोच्ने शक्ति नष्ट पारिदिन्छ। १२हेर! मेरा मानिस दाउराको टुक्रा काठको मूर्तिबाट सम्पति माँग्दैछन्। तिनीहरू यो सोच्छन कि यही छडीले उत्तर दिन्छ। यस्तो किन भयो? यस्तो यसकारण भयो कि तिनीहरू वेश्याहरू समान भूटा देवताहरूको पछि लागी रहन्छन। तिनीहरूले आफ्नो परमेश्वरलाई त्यागे अनि वेश्याहरू जस्तै बनिए। १३तिनीहरू पहाडको टाकुरामा बलि चढाउँछन। पहाडको टाकुरामा तिनीहरू फलौट र पहाडी पिलपलको रूखमुनि धूप बलि चढाउँछन्। ती रूखहरू मुनि शीतल छाया हुन्छ। यसैकारण, तिम्ना छोरीहरू वेश्याहरू जस्तै ती रूखहरू मुनि सुत्छन् अनि तिम्ना बुहारीहरूले व्यभिचार गर्छन।

१४“म तिम्ना छोरीहरूलाई दण्ड दिनेछैन जब तिनीहरू वेश्या जस्तो व्यवहार गर्छन अथवा तिम्ना बुहारीहरू व्यभिचार गर्छन। किनभने मानिसहरू आफै मन्दिरका देवदासीसंग बलि चढाउँदछन। यसकारण ती मूर्ख मानिसहरू नष्ट हुनेछन।

इस्त्राएलको लजापूर्ण पापहरू

१५“हे इस्त्राएल! तैले एक वेश्या समान व्यवहार गरे तापनि यहूदा दोषी नहुन, न तर तिमीहरू गिलगालमा आऊ, न वेतावनमा आऊ, ‘न परमप्रभुको जीवनको शपथ खाऊ।’ १६इस्त्राएल साहै अट्टेरी छ। यसर्थ, के

परमप्रभुले तिनीहरूलाई खुल्ला खर्कमा भेडा भैं खुवाउनु पर्छ? होइन! १७एप्रैम मूर्तिहरूको साथी भएको छ। त्यसलाई एकलै छोडिदेऊ।

१८“एप्रैम जँडियाहरूको दलमा सामेल भयो। तिनीहरूलाई वेश्यावृत्ति गर्नु दिऊँ। तिनीहरू लाजमर्दो रक्षाकहरूलाई रुचाउँछन।

१९तिनीहरू सुरक्षाको लागि ती देवताहरूकहाँ गए र तिनीहरूले सोच्ने क्षमता गुमाएकाछन।* तिनीहरूको वलिदानले तिनीहरूलाई लज्जित उत्पन्न गरायो।”

अगुवाहरूले इस्त्राएल अनि यहूदालाई पाप गर्न लगाए

५“हे पूजाहारीहरू! हे इस्त्राएलका कुलहरू! तथा राजाका कुल हो! मेरो कुरा ध्यान दिएर सुन, किनभने न्यायको फैसला तिमीहरूको विरुद्धमा छ।

“किनभने तिमीहरू मिस्रामा पासो र ताबोरका जाल भएकाछौ। रशित्तीमका खाल्डाहरू तिनीहरूले खुब गहीरा पारेकाछन। तर म तिनीहरू सबैलाई दण्ड दिनेछु।

३म एप्रैमलाई चिन्दछु औ इस्त्राएल मबाट लुकेको छैन। हे एप्रैम! तैले व्यभिचार गरिस। इस्त्राएल अशुद्ध भएकोछ।

४तिनीहरूका कामले तिनीहरूलाई आफ्ना परमेश्वर तिर फर्कन दिनेछैन, किनकि व्यभिचारी मन तिनीहरूको बीचमा छ र तिनीहरूले परमप्रभुलाई चिन्दैन। ५इस्त्राएलको अंहकारले आफ्नै विरुद्धमा सबूत दिन्छ। यसकारण, एप्रैम र यहूदा दुवै आ-आफ्नो दोषसित ठोकिनेछन।

६“तिनीहरू आफ्ना ‘भेडा-बाख्रा’ र ‘गाई गोरू’ लिएर परमप्रभुलाई खोज्न आउँछन्, तर तिनीहरूले उहाँलाई पाउनेछैनन्। उहाँ तिनीहरूदेखि हट्नु भएको छ। ७तिनीहरूले परमप्रभुको विरुद्धमा विश्वासघात गरेकाछन। किनकि तिनीहरूले बतासे छोरा-छोरीहरू जन्माएका छन्। यसर्थ उसले तिनीहरू र तिनीहरूका जमीनहरू नष्ट पार्नेछ।

इस्त्राएलीहरूको पतन हुने अगमवाणी

८“गिबामा सिंग अनि रामामा तुरही फुक। बेतावनमा खतराको घन्टी बजाऊ। हे बिन्यामीन, थरथर होऊ।

९दण्डको दिनमा एप्रैम उजाड हुनेछ। जे कुरो निश्चय हुनेवाला छ त्यो इस्त्राएलका सारा कुलहरूलाई मैले जनाएको छु।

१०यहूदाका शासकहरू ती मानिसहरू जस्तै हुन जो आफ्नो सीमा रेखा बढाउछन्। म मेरो रिस तिनीहरूमाथि पानी भैं खन्याउनेछु।

तिनीहरू ... छन हावाले तिनीहरूलाई त्यसको पखेचमा बोकेको छ। अथवा हावाले तिनीहरूलाई यसको पखेचामा जोडले समातेर राख्यो। यो श्लोक हिब्रूमा बुभ्नु गाछो छ।

११ एप्रैम कष्टमा परेको छ, मेरो न्यायमा त्यो चूर्ण भएको छ, किनभने व्यर्थका कुरा पछि लाग्न त्यसले निश्चय गर्‍यो।

१२ अतः म एप्रैमलाई नाश पार्ने एउटा कीरा अनि यहूदाको घरको निम्ति क्षय जस्तो हुँ।

१३ जब एप्रैमले आफ्नो रोग देख्यो र यहूदाले आफ्ना चोट देख्यो तब एप्रैम अशशूरकहाँ गयो, त्यसले ठूलो राजाकहाँ मानिस पठायो। तर त्यसले तिमीलाई निको पार्न सक्तैन। न त त्यसले तिम्रो चोटलाई जाती पार्न सक्नेछ।

१४ किनभने म एप्रैमका निम्ति एउटा सिंह अनि यहूदाको घरको निम्ति एउटा सिंहको बच्चा जस्तो हुनेछु। म आफै तिनीहरूलाई टुक्रा-टुक्रा पार्नेछु। म तिनीहरूलाई उठाएर लानेछु। अनि तिनीहरूलाई बचाउने कोही हुनेछैन।

१५ जबसम्म तिनीहरूले आफ्ना अपराध स्वीकार गरेर मेरो उपस्थितिको खोजी गर्दैनन तब सम्म म फर्केर आफ्नै ठाँउमा जानेछु। आफ्नो कष्टमा तिनीहरूले मलाई यसो भन्दै खोज्नेछन।”

परमप्रभु तर्फ फर्कि आउँनेको पुरस्कार

६ “आऊ, हामी परमप्रभुतिर फर्को किनभने उहाँले हामीलाई घायल पार्नु भएकोछ र उहाँले नै हामीलाई निको पार्नुहुनेछ। उहाँले चोट पार्नु भएकोछ, र उहाँले नै हामीलाई मलहम पट्टी बाँध्नु हुनेछ।

रुदुई दिनपछि उहाँले हामीलाई पुनर्जीवित पार्नु हुनेछ अनि तेस्रो दिन उहाँले हामीलाई माथि उठाउनु हुनेछ। हामी उहाँकै अघि जिउँदो हुनेछौं।

३ आऊ, हामी परमप्रभुलाई चिनाँ, हामी परमप्रभुलाई चिन्ने प्रयत्न गरिरहौं। उहाँको आगमन प्रभात भै निश्चय छ। उहाँ हामीकहाँ जमीनलाई भिजाउने आखिरी वर्षा भै आउनुहुनेछ।”

मानिसहरू विश्वास योग्य छैन

४ “ए एप्रैम, म तिमीलाई के गरूँ? ए यहूदा म तिमीलाई के गरूँ? किनकि तेरो प्रेम बिहानको कुइरो जस्तै र बिलिने शीत जस्तै छ।

५ यसैकारण मैले तिनीहरूमाथि अगमवक्ताद्वारा बच्चरो चलाएकोछु। मैले तिनीहरूलाई मेरो मुखको वचनद्वारा घात गरेकोछु। मेरो न्यायहरू ज्योति भै प्रकट हुनेछन।

६ किनभने म अमर प्रेम चाहन्छु बलिवान होइन अनि म चाहन्छु मानिसहरूले बल्दै गरेको बलि ल्याउनु भन्दा परमेश्वरलाई बेशी जानुन।

७ तर तिनीहरूले ता आदमले जस्तै करार भङ्ग गरे। त्यसैमा तिनीहरूले मेरो विरुद्धमा विश्वासघात व्यवहार देखाए।

८ गिलाद अधर्महरूको शहर हो। त्यो रगतले भरिएको छ।

९ जसरी डाँकूहरूले मानिसलाई दुकिबस्छन त्यसरीनै पूजाहरीहरूले गट्टा बाँधेका छन्। तिनीहरूले शकेम जाने बाटोमा हत्या गर्दछन। निश्चय तिनीहरूले महा-अपराध गरेकाछन।

१० इस्राएलको कुलमा मैले घिनलाग्दो कुरो देखेको छु, एप्रैमको वेश्यावृत्ति त्यहाँ छ। इस्राएल अशुद्ध भएको छ।

११ ए यहूदा तिम्रा निम्ति पनि कटनीको समय तोकिएको छ। त्यो हुनेछ जब म मेरो प्रजाको सुदिन फर्काउनेछु।”

७ “जब म इस्राएललाई निको पार्छु, तब एप्रैमको दुष्टता र सामरियाको कुकर्म उदाङ्गो हुनेछन, किनभने तिनीहरूले दुरव्यवहार गरे। चोरहरूले घर फोर्छन अनि लुटेराहरू बाटोमा लुटपाट गर्छन।

२ तर म तिनीहरूका सबै दुष्टकाम याद राख्छु भनी तिनीहरू आफ्ना हृदयमा विचार गर्दैनन। अब तिनीहरूको आफ्नै कालले तिनीहरूलाई घेरेर राखेको छ। ती कामहरू मेरै सामने छन।

३ तिनीहरू आफ्ना दुष्ट कामले राजालाई र मालिकहरूलाई भूटा कुराले खुशी तुल्याउँछन।

४ तिनीहरू सबै व्यभिचारी हुन। तिनीहरू रोटी पकाउनेले तातो पारेका तावा जस्तै छन। त्यसले पीठो मुछेको समयदेखि त्यो रोटी नपाकुन्जेल आगो चलाउँदै मिलाउँदै चलाउँदै गर्छ।

५ हाम्रा राजाको उत्सवको दिनमा अगुवाहरू ज्यादै पिएर मात्छन। अनि राजा गिल्ला गर्नेहरूसित मिल्नु हुन्छ।

६ दुकेर बस्दा तिनीहरूको मन चुलो जस्तै जल्दछ, किनकि चुलो जस्तै तिनीहरूका हृदय छल-युक्तिले जल्दछ। रातभरि तिनीहरूका रिस दन्किरहन्छ, बिहान त्यो जल्दै गरेको आगोभै हुन्छ।

७ तिनीहरू सबै चुलो भै तातिन्छन र आफ्ना शासकहरूलाई भस्म पार्छन। तिनीहरूका सबै राजाहरू मारिए। तिनीहरू मध्ये कसैले पनि मेरो दोहाई गर्दैन।”

इस्राएलले जान्दै यो नष्ट हुनेछ

८ “एप्रैम चाँहि अन्यजातिका बीचमा मिसिन्छ। एप्रैम एकापटि मात्र पाकेको रोटी जस्तै छ।

९ पराई मानिसहरूले त्यसको बललाई नाश पारे, तर त्यसलाई यो याद छैन। त्यसका टाउकोमा फाट-फूट फूलेका केश देखिनलागे, तर त्यसलाई त्यो थाहा छैन। १० इस्राएलको अहंकारले आफ्नै विरुद्धमा साक्षी दिन्छ, तापनि तिनीहरू परमप्रभु आफ्ना परमेश्वर तिर फर्कदैनन न उहाँको खोजी गर्दछन।

११एप्रैम बुद्धि नभएको मूर्ख दुकुर जस्तै छ। मिश्रदेशलाई तिनीहरू पुकारा गर्छन, अशशूरमा तिनीहरू जान्छन्।

१२जब तिनीहरू जान्छन, म तिनीहरूमाथि आफ्नो जाल फिजाउँनेछु, म तिनीहरूलाई आकाशका चराहरूलाई जस्तै तल भार्नेछु। अरू राष्ट्रहरूसंग सन्धि गरेकोमा म तिनीहरूलाई दण्ड दिनेछु।

१३तिनीहरूलाई धिक्कार! किनभने तिनीहरू मबाट तर्किएर गए। तिनीहरूमाथि विनाश आवोस। किनभने तिनीहरू मेरो विरुद्धमा गए। मैले तिनीहरूलाई बचाउँने थिएँ, तर तिनीहरू मेरो विरुद्धमा डाट्छन।

१४तिनीहरू हृदयबाट मलाई बोलाउँदैनन, तर तिनीहरू आफ्नो ओछ्यानमा विलाप गर्दछन। तिनीहरू अन्न र दाखरसका निम्ति भेला हुन्छन् तर तिनीहरू मदेखि टाडा भाग्न।

१५यद्यपि मैले तिनीहरूलाई शिक्षा दिएँ र तिनीहरूका पाखुरा बलियो बनाएँ, तापनि तिनीहरू मेरो विरुद्धमा युक्ति गर्दछन।

१६तिनीहरू “देवताहरूपट्टि फर्कन्छन् जो वास्तविक देवताहरू होइनन। “तिनीहरू काठको प्रत्यावर्ती क्षेप्यास्त्र जस्तै हुन। तिनीहरूका अगुवाहरू तिनका क्रोध पूजा वचनले गर्दा तरवारले मारिनेछन्। मिश्रदेशमा तिनीहरूलाई खिसी गरिइएको” कारण यही हो।

मूर्ति पूजाले नाश गराउँछ

८ “तुरही फुक! परमप्रभुको मन्दिरमाथि एउटा चील उडिरहेकोछ। किनभने तिनीहरूले मेरो करार भङ्ग गरे र मेरो सम्भ्रौताको विरुद्धमा अपराध गरे। र तिनीहरूले मसित चिच्याएर भन्छन, ‘हे हाम्रा परमेश्वर हामी इस्त्राएलीहरूले तपाईंलाई चिन्दछौं।’ रजे भलो छ त्यो इस्त्राएलले फालिदिएकोछ। बैरीले त्यसलाई खेदनेछ।

४तिनीहरूले राजाहरू नियुक्त गरे, तर मेरा अनुमोदन लिएनन। तिनीहरूले राजकुमारहरू नियुक्त गरे, तर मानिसहरूलाई म चिन्दिन। तिनीहरूले सुन र चाँदीका मूर्तिहरू आफ्ना निम्ति बनाए, अतः तिनीहरूलाई ध्वंश गरिनेछ। ५ए सामारिया, मैले तिप्रो बाछा मिल्काइ दिएँ! ‘मेरो रीस तिनीहरूको विरुद्धमा दन्केको छ!’ तिनीहरू कहिलेसम्म अशुद्ध रहनेछन? ६एकजना इस्त्राएली कारीगरले बाछा बनायो। त्यो परमेश्वर होइन। निश्चय नै सामारियाको बाछालाई टुक्रा-टुक्रा पारिनेछ। ७तिनीहरू बतास छर्दछन र तिनीहरूले भवैरी कटनी गर्नेछन। तिनीहरूको फसल केही रहनेछैन। त्यसको डौँठमा केही दाना लाग्नेछैन। पसाइहाले तापनि विदेशीहरूले खाइहाल्नेछन्।

८इस्त्राएल नष्ट भयो। अब तिनीहरू जाति-जातिहरूका बीचमा बेकामको भाँडा जस्तै भएका छन।

९वन-गधा आफै एकलै हिँडिरहे भैं तिनीहरू अशशूरमा

गए। एप्रैमले आफ्नो निम्ति ‘ज्यालामा’ नाठाहरू राखेको छ।

१०अन्य जातिहरूलाई तिनीहरूले ‘ज्यालामा’ राखे तापनि म तिनीहरूलाई अब चाँडै जम्मा गर्नेछु, राजा र भारादारहरूलाई अभिषेक गर्न केही समयका निम्ति तिनीहरू रोकिन्छन।

इस्त्राएलले परमेश्वरलाई भूले र मूर्तिहरूलाई पूजे

११एप्रैमले पाप गर्नलाई वेदीको संख्या बढायो। ती त्यसको निम्ति पाप गर्ने वेदीहरू भए।

१२मैले त्यसका निम्ति मेरो व्यवस्थामा लाखौं विधिहरू लेखें तापनि ती कुरा बीराना ठानिनेछन।

१३मेरो भेटीको लागि तिनीहरूले मासु चढाउँछन र खान्छन, तर परमप्रभुले तिनीहरूलाई ग्रहण गर्नुहुन्न। अब उहाँले तिनीहरूलाई तिनीहरूको पापको निम्ति दण्ड दिनुहुनेछ। तिनीहरूलाई मिश्रमा नै फर्काइनेछ।

१४किनभने इस्त्राएलले आफ्ना सृष्टिकर्तालाई बिर्सेर महलहरू बनायो औ यहुदाले चाँहि पर्खाल भएका शहरहरूको संख्या बढायो। तर म तिनीहरूका शहरहरूमा आगो लगाइदिनेछु र त्यसले त्यसका महलहरू भस्म पार्नेछ।”

निर्वासितको निम्ति खिन्ता

९ हे इस्त्राएल, तिमी अरू देशका मानिसहरूले मनाए जस्तै खुशी नमनाऊ। तिमी खुशी न हौ किनभने तिमीले आफ्ना परमेश्वरलाई त्यागेर वेश्यावृत्ति गर्न लागेको छौ। तिमीले प्रत्येक खलोमा* वेश्यावृत्ति गरेको छौ। र किनकि त्यो खेतमा उब्जेको अन्नले इस्त्राएललाई प्रयाप्त भोजन दिन सक्दैन। इस्त्राएलका निम्ति दाखरस पनि प्रयाप्त छैन।

३इस्त्राएलका मानिसहरू परमप्रभुको देशमा बस्ने छैनन्। एप्रैम मिश्रदेशमा फर्किजनेछ। अशशूरमा उनीहरूले यस्तो खाना खाने छन् जुन खाना उनीहरूले नखानु पर्नेथियो। ४इस्त्राएलका मानिसहरूले परमप्रभुलाई अर्धको रूपमा दाखरस चढाउने छैनन। न त उनीहरूले बलि नै चढाउँन पाउनेछन। यो बलिदान उनीहरूको निम्ति मरेकाहरूका निम्ति शोक गर्ने रोटी जस्तै हुनेछ। त्यो खानेहरू सबै अशुद्ध हुनेछन। परमप्रभुको मन्दिरमा उनीहरूको त्यो रोटी जान पाउँदैन। उनीहरूसंग त्यति मात्र रोटी हुन्छ जसले उनीहरू मात्र जीवित रहन सक्छन। ५महापरमप्रभुको पवित्र सभाको दिन अनि परमप्रभुको चाड मनाउँदा तिमी के गर्न जाँदैछौ?

६इस्त्राएलीहरू पूर्ण रूपले ध्वंश हुने डरले भाग्नेछन, तर मिश्रदेशले तिनीहरूलाई बटुल्नेछ। अनि मोपका मानिसहरूले तिनीहरूलाई गाड्नेछन्। तिनीहरूको बहुमूल्य

खलो खेतमा धान दाईंगर्ने ठाउँ।

चाँदीका वस्तुहरूको वरिपरि भारपात उम्रनेछ। तिनीहरूका पालहरूमा काँढा उम्रनेछ।

इस्त्राएलले साँचो अगमवक्तालाई नकारे

७अगमवक्ता भन्छन, “हे इस्त्राएल यो कुराहरूलाई बुझि राख, दण्ड दिने समय आएको छ। जुन नराप्नो कामहरू तिमीले गरेको छौ त्यसको भोग गर्ने समय आएको छ।” किनकि इस्त्राएलीहरू भन्छन, “अगमवक्ता मूर्ख छ र परमेश्वरको आत्मा भएको मानिस चाँहि बौलाह सरह छ।” अगमवक्ता भन्छन तिप्रो नराप्नो कामको लागि तिमीलाई दण्ड दिइनेछ। तिप्रो धृणित कामको निम्ति तिमीलाई दण्ड दिइनेछ।” ८परमेश्वर र अगमवक्ताको प्रजामाथिबाट एप्रैमको रखवाली गर्ने हो। किनकि उसको सबै बाटोमा शिकारी पासो थापिएकोछ, अनि उसको परमेश्वरको भवनमा त्यसप्रति दुश्मनी छ।

९गिबाका दिनमा भैं तिनीहरू आफैले आफैलाई साह्रै भ्रष्ट पारेकाछन। परमप्रभुले इस्त्राएलीहरूको पापको सम्भना गर्दै तिनीहरूको पापकोलागि दण्ड दिनुहुन्छ।

मूर्ति पूजा द्वारा इस्त्राएलको विनाश

१०उजाड़ जमीनमा कसैले अँगूर पाए भैं मलाई इस्त्राएल पाउनु थियो। तिमीहरूको पिता-पुर्खा मैले यसरी भेट्टाए जसरी पहिलो ऋतुमा कसैले नेभाराको पहिलो फल प्राप्त गर्छ। तर तिनीहरू बाल पोरकोमा गए र बाल देवताकहाँ आफूलाई अर्पण गरे। कुनै सडेको घिनलाग्दो सामान जस्तो भए। उनीहरूले जुन भयानक वस्तुलाई प्रेम गर्थे त्यस्तै भए।

इस्त्राएलीहरूका छोरा-छोरीहरू

११इस्त्राएलको वैभव कतै त्यसरी उडिजाने छ जसरी जुनै पक्षी उडिजान्छ। तिनीहरूमा न त कुनै जन्म न कोही गर्भवती न गर्भधारण हुनेछ। १२तर इस्त्राएलीले छोरा-छोरी पाएर हुर्काए तापनि एउटै बालक पनि नरहने गरि म तिनीहरूलाई निसन्तान तुल्याउने छु, म उनीहरूलाई त्यागिदिने छु अनि विवादमा फसाउँनेछु।

१३एकसमय एप्रैमको विषयमा मैले हरियो चौरमा रोपेको कलिलो खुजूरको रूख जस्तौ सोचेको थिएँ। तर अहिले एप्रैमले छोराहरूलाई मार्नको लागि डोर्याउनेछ। १४हे परमप्रभु! तपाईंले उनीहरूलाई जे चाहनुहुन्छ त्यो उनीहरूलाई दिनुहोस। उनीहरूलाई एउटा यस्तो गर्भ दिनुहोस् जुन तुयोस् र स्तन पनि यस्तो दिनुहोस जसद्वारा दूध खुवाउनु नसकोस्।

१५तिनीहरूको सबै दुष्टता गिगालमा छ। त्यही मैले तिनीहरूलाई धृणा गर्न शुरू गरेँ। म तिनीहरूलाई तिनीहरूको कुकर्मले गर्दा मेरो राजमहलबाट मिल्काई दिनेछु। म तिनीहरूलाई फेरि कहिल्यै पनि प्रेम गर्ने छैन। तिनीहरूका सबै अगुवाहरू बागी भए।

१६एप्रैमलाई दण्ड दिइनेछ, तिनीहरूको जरा सुकि हाल्यो। तिनीहरूमा फल लाग्नेछैन उनीहरूको अब धेरै सन्तान हुने छैनन। यदि तिनीहरूले सन्तान जन्माए पनि म तिनीहरूका प्रिय बालकहरूको हत्या गरिदिने छु, जो तिनीहरूबाट जन्मलिनेछन।

१७मेरा परमेश्वरले तिनीहरूलाई अस्वीकार गर्नुहुनेछ, किनभने तिनीहरूले उहाँलाई सुनेन। तिनीहरू फेरि अरु देशहरूमा बरालिनेछन्।

इस्त्राएलको सम्पत्तिले तिनीहरूलाई मूर्ति पूजा गरायो

१८इस्त्राएल त्यो दाख जस्तै छ जसले प्रशस्त मात्रमा फल दिन्छ। तर इस्त्राएलले भूटा देवहरूको निम्ति विभिन्न प्रकारको वेदीहरू बनाइरह्यो। भूमि जति राम्रो बनियो त्यति नै तिनीहरूले अपवित्र आफ्ना भूटो देवताहरूका निम्ति पत्थरहरू लगाए।

१९इस्त्राएलको मानिसहरूको हृदय भूटो छ। अब तिनीहरूले आफ्नो अपराधको दण्ड भोग्ने पर्छ। परमप्रभुले तिनीहरूका स्मारक-ढुङ्गाहरू नाश पार्नु हुनेछ। उहाँले तिनीहरूका वेदीहरू भत्काउनु हुनेछ।

इस्त्राएलीहरूका दुष्ट निर्णयहरू

२०अब इस्त्राएलीहरूले भन्नेछन्, “न त हाम्रो कुनै राजा छ न त हामी परमप्रभुलाई मान्छौ अनि उनका राजाले हामीलाई केही पनि गर्न सक्नुहुन्न।”

२१तिनीहरू प्रतिज्ञा गर्छन। तर तिनीहरू केवल भूटो बोल्छन। तिनीहरू आफ्नो प्रतिज्ञा पूरा गर्दैनन। अतः तिनीहरूले जोतेका खेतमा उम्रिएको विषालु भ्रापरत जस्तै विवाद बढ्छ।

२२सामरियाका बासिन्दाहरू बेतावनमा डराउँदै बाछाको पूजा गर्छन। यस्ता मानिसले वास्तवमा विलाप गर्नुपर्छ। यस्ता पूजाहारीहरू वास्तवमा विलाप गर्छन, किनकि उसको राम्रो मूर्ति हराएको हुन्छ। कसैले उठाएर लगेको हुन्छ। २३त्यस मूर्तिलाई अशशूरको महान राजालाई उपहारका निम्ति लगिएको हुन्छ। एप्रैमको लज्जित मूर्ति वहाँ लगिने छ। इस्त्राएल चाँहि आफ्नै मूर्तिमा लज्जित हुनुपर्नेछ। २४सामरियाका राजाहरूलाई नष्ट गरीनेछु। उ पानीमाथि बग्ने काठको टुक्रा जस्तै हुनेछन।

२५इस्त्राएलले पाप गर्छो अग्लो अग्लो स्थानमा मूर्ति निर्माण गर्छो। आवेनको अग्लो स्थान नष्ट गरिदिइनेछ। त्यसको वेदीहरूमाथि काँढा र बनमाराहरू उम्रनेछन् र त्यही बेला तिनीहरूले पर्वतहरूलाई भन्नेछन, “हामीलाई ढाक!” अनि डौंड़ाहरूलाई भन्नेछन, “हामीमाथि खस।”

इस्त्राएलाई पापको निम्ति तिर्नेछ

२६हे इस्त्राएल, तिमीले गिबाको समयदेखि पाप गर्न शुरू गर्छौ अनि तिनीहरू अझै त्यहाँ पाप गरिरहेका छन्। गिबाले अहिले पनि त्यही दुष्टकाम र पाप

गदैंछ। १०तिनीहरूलाई दण्ड दिन 'म' आउनेछु। तिनीहरूको विरुद्ध सेनाहरू एक भएर आउनेछन। इस्राएलले आफ्नो दुइवटा पापको निम्ति दण्ड भोग्नु पर्नेछ।

११एप्रैम एउटा तालिम पाएको बाछा जस्तै थियो जो खलाको अन्नमाथि हिड्न मन पराउँछ। म त्यसको काँधमा राम्रो जुवा राख्नेछु। म एप्रैमलाई डोरीले बाँध्नेछु अनि यहूदाले हलो जोत्नेछ। याकूबले स्वंग डल्लाहरू फोर्नेछ। १२धर्म रोप तब तिमीले स्थिर मायाको बाली उठाउनेछौ। खेत आफैले जोत। यो परमप्रभुलाई खोज्ने समय हो। उहाँ आउनु हुनेछ अनि तिमीमाथि धर्म बसाउनु हुनेछ।

१३तर तिमीहरूले दुष्टताको बीऊ रोपेकाछौ अनि तिमीहरूले अन्यायको बाली उठाएकाछौ। तिमीहरूले भूटो फल खाएकाछौ किनभने तिमीहरूले आफ्नै योजना र आफ्नो विशाल संख्याका योद्धाहरूमाथि भरोसा राख्यौ। १४यसैकारण तिमीहरूका सेनाहरूको बीच युद्धका निम्ति खैलाबैलाको स्वर सुनिनेछ, अनि तिमी सेनाको किल्लाहरू नष्ट हुनेछन। यो त्यस्तै हुनेछ जस्तो बेतबेल नगरमा युद्धको समय शल्मनले नष्ट पारिदिएको थियो। युद्धको समयमा आफ्ना नानीहरूसंगै आमाहरूको पनि हत्या गरिदिएको थियो। १५बेतेलमा तिमीहरूलाई पनि यस्तै हुनेछ किनकि तिमीले धेरै नै कुकर्महरू गरेकाछौ। त्यस दिनको शुरुवात हुँदा हुँदै इस्राएलको राजा पुरै नष्ट हुनेछन्।”

इस्राएलहरूले परमप्रभुलाई भक्त्यो

११ परमप्रभुले भन्नुभयो, “जब इस्राएल बालक थियो मैले त्यसलाई प्यारो गरें। तब मैले आफ्नो छोरालाई मिश्रदेशबाट बोलाएँ।

२तर जति जति मैले इस्राएलीहरूलाई बोलाएँ, त्यति त्यति तिनीहरू मबाट टाढा भए। तिनीहरूले बाल देवताहरूलाई बलि चढाँइरहे। उनीहरूले मूर्तिको अगाडी धूप जलाए।

३“एप्रैमलाई मैले हिडन सिकाए। इस्राएललाई मैले आँगमा बोकेँ अनि मैले नै तिनीहरूलाई निको पारें। तर यी सबै कुरा तिनीहरू जान्दैनन।

४मैले तिनीहरूलाई प्रेमको डोरी मायाको बन्धनले बाँधेर डोस्याएँ। म त्यस्तो व्यक्ति थिएँ जसले उनीहरूलाई स्वतंत्र गराएँ, म निउरेर उनीहरूलाई खाना खुवाएँ।

५“तर इस्राएलीहरूले परमेश्वर तर्फ जान अस्वीकार गरे। तिनीहरू फर्किएर मिश्र जाने छैनन, सट्टामा अशशूरका राजा नै तिनीहरूका राजा हुनेछन। ६उनीहरूका शहरमाथि तरवार भुण्डाई दिइनेछ। यही तरवारद्वारा उनीहरूका शक्तिशाली मानिसहरूलाई वध गरिनेछ। उनीहरूको मुखियाहरूको काम नष्ट गरिइन्छ।

७“मेरो प्रजाहरू फर्कने आशा गर्छन उनीहरू माथिका

परमेश्वरलाई पुकार्छन तर परमेश्वरले उनीहरूलाई सहायता गर्नु हुँदैन।”

परमप्रभुले इस्राएललाई नष्ट गर्न चहानुहुन

८“हे एप्रैम म तिमीलाई कसरी छोडिदिऊँ? ए इस्राएल म तिमीको रक्षा गर्न चाहँन्छु। म तिमीलाई कसरी अदमा जस्तै तुल्याऊँ! म चाहँदिन कि तिमीलाई सबोयीम जस्तै बनाऊँ। म आफ्नो मन बदली रहेछु, तिमी प्रति दयाले मन पग्लिरहेछ।

९म मेरो प्रचण्ड रिसलाई जित्न दिनेछैन। म फेरि एप्रैमलाई नष्ट पार्नेछैन। म त परमेश्वर हुँ, म कुनै मानिस होइन। म तिनीहरू माफ एक पवित्र छु। म आफ्नो रिस देखाउँनेछैन।

१०म सिंह जस्तै गर्जने छु, म गर्जन्छु अनि मेरा संतान मसँग आउने छन्, र मेरो पछि पछि हिड्नेछन्। मेरा सन्तानहरू डरले थर-थर काम्दै पश्चिमबाट आउनेछन्।

११तिनीहरू चरा जस्तै वेगसित मिश्र देशबाट आउनेछन। तिनीहरू अशशूरको भूमिबाट दुकुर जस्तै आउनेछन अनि म तिनीहरूलाई घरमा पठाउनेछु।” परमप्रभुले यो भन्नु भयो।

१२“एप्रैमले मलाई भूटो देवताहरूले छोपिकोछ। इस्राएलका मानिसहरूले मेरो विरोधमा षड्यंत्र रचे। तर यहूदा अहिले सम्म परमेश्वरसँग छ। यहूदा पवित्र र साँचो छ।”

परमप्रभु इस्राएलको विरुद्धमा हुनुहुन्छ

१२ एप्रैमले आफ्नो समय नष्ट गर्छ। “इस्राएल दिनभरि हावाको पछि पछि भागिहिड्छ। प्रजाहरू ज्यादा भन्दा ज्यादा भूटो बोल्छन, र चोरी गर्छन। तिनीहरूले अशशूरहरूसँग सन्धिगर्छन अनि आफ्नो भद्राक्षको तेल मिश्र देश लिएर जान्छन।

२परमप्रभु भन्नुहुन्छ, “मेरो तर्क यहूदाको विरुद्धमा छ। याकूबलाई उसले गरेको कार्मका निम्ति दण्ड दिनुपर्छ। उसलाई उसले गरेको कुकर्मका निम्ति निश्चय नै दण्ड दिनुपर्छ। ३जब याकूब आफ्नो आमाको गर्भमा थियो, अनि गर्भमा हुँदै उसले आफ्नो दाज्यूलाई छल्लन शुरू गर्‍यो। याकूब एकजना शक्तिशाली युवक थियो अनि त्यसै समय उसले परमेश्वरसँग कुशती लड्यो। ४याकूबले परमेश्वरका स्वर्गदूतसित युद्ध गर्‍यो अनि उ विजय भयो। उ रोयो अनि दयाको निम्ति विन्ति गर्‍यो। यो घटना बेतेलमा भएको थियो, त्यहाँ उसले परमेश्वरसँग बातचीत गर्‍यो। ५यहूदा सेनाहरूका परमेश्वर हुनुहुन्छ। उहाँको नाउँ यहूदा हो। ६यसकारण आफ्नो परमेश्वरतिर आऊ। उहाँ प्रति साँचो होऊ। राम्रो कर्म गर। परमेश्वरमाथि सधैं निर्भर गर।

७“याकूब एक व्यापारी हो। उ आफ्नो साथीहरू समेतलाई ठगछ। उसको तराजु भूटो छ। ८एप्रैम

भन्छ, 'म धनी छु। मैले साँचो धन प्राप्त गरेको छु। मेरो अपराधको बिषयमा कसैले पनि थहा पाउने छैन।'

६“तर जबदेखि तिमी मिश्रदेशमा थियौं म त त्यही समयदेखि नै परमप्रभु तिमी परमेश्वर हुँ। म तिमीलाई भेट हुने पालका दिनहरूमा जस्तै पालमा राख्नेछु। १०मैले अगमवक्तासित कुरा गरेकोछु र बारम्बार दर्शन दिएकोछु। मैले अगमवक्तालाई तिमीहरूको आफ्नो पाठ पढाउन धेरै तरीका पनि दिएकोछु। ११तर गिलादमा फेरि पनि पाप छ। अनुपयोगी मूर्तिहरू धेरै छन। गिलगालमा तिनीहरू गोरुहरू बलिको रूपमा चढाउँछन्। तिनीहरूका धेरै जस्ता वेदीहरू जोतेको खेतमा थुपारेको ढुङ्गाका थुप्राहरू जस्ता छन।

१२“याकूब आरामको खेतमा भागेर गए। यस जग्गामा इस्राएलले पत्नीको निम्ति काम गरेको थियो। स्वास्नी पाउनको निम्ति उसले भेडाहरूको हेरचाह गःयो। १३तर परमप्रभुले एउटा अगमवक्ताद्वारा इस्राएललाई मिश्र देशबाट लिएर आउनुभयो। परमप्रभुले एकजना अगमवक्ताद्वारा इस्राएललाई सुरक्षित राख्नुभयो। १४तर एप्रैमले परमप्रभुलाई धेरै रिस उठाइदियो। एप्रैम मृत्यु-दण्ड पाउने अपराधको दोषी छ। यसैकारण उसलाई उसको अपराधको निम्ति दण्ड दिइनेछ। उसको मालिकले उसलाई लजित पार्नुहुनेछ।”

इस्राएल आफै नष्ट भयो

१३ “एप्रैम आफैले इस्राएलमा आफूलाई महान बनायो। एप्रैम जब बोलथ्यो मानिसहरू डरले थर-थर काम्थे। तर एप्रैमले पापकर्म गःयो। उसले बाल देवताहरूको पूजा गर्न थाल्यो। त्यसैकारण मर्नेछ। २इस्राएलले धेरै पाप गर्न थाल्यो। तिनीहरूले आफ्नो निम्ति मूर्तिहरू बनाए। कारीगरले चाँदीको सुन्दर मूर्तिहरू बनाउन थाले अनि आफ्ना मूर्तिहरूसित कुरा गरे। तिनीहरूले ती मूर्ति सामु बलि चढाउन अनि बाछाहरूलाई चुम्बन गर्न शुरु गरे। ३अतः तिनीहरू चाँडै विलीन हुनेछन। तिनीहरू कुइरो जस्तै हुनेछन विहानको शीत जुन पछ तर चाँडै नै हराउँछ। इस्राएलीहरू हावाले उडाउने भुस जस्तै हुन। तिनीहरू चिम्लीबाट बाहिर निस्के पछि हराउने धुँवा जस्तै हुन।

४“मिश्रदेशमा जब तिमीहरू थियौं, त्यहि समयदेखि म परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वर हुँ। म बाहेक तिमीहरूले अन्य कुनै परमेश्वरलाई चिन्दैनौं। त्यो म नै हुँ जसले तिमीहरूलाई बचायो। ५उजाड भूमि तथा खडेरी परेको देशमा म तिमीहरूलाई चिन्थे। ६मैले नै इस्राएलीहरूलाई खान दिएँ। उनीहरूले त्यो भोजन खाए। आफ्नो पेट भरिए पछि उनीहरू तृप्त भए। उनीहरू धमण्डी भए अनि मलाई उनीहरूले भुलिहाले।

७“यसैकारण म तिनीहरूको निम्ति सिंह जस्तै हुनेछु। बाटोको किनारमा म चितुवा जस्तै ढुकिबस्नेछु। ८म

उनीहरूसँग माऊ भालू भैं भ्रमन्छु जसले उसका छाउराहरू खोसिदिएकोछ। म उनीहरूमाथि हमला गर्छु। म उनीहरूको छती चिरीदिन्छु। म त्यो सिंह अथवा अन्य कुनै हिंस्रक जनवार जस्तै हुनेछु जसले आफ्नो शिकार लुछी-लुछी खाई रहेको हुन्छ।”

परमेश्वरको क्रोधबाट कसैले इस्राएललाई बचाउँनु सक्तैन

९“हे इस्राएल, मैले तिमी रक्षा गरे तर तिमीले मेरो विरोध गःयो। यसकारण म तिमीलाई नष्ट गर्नेछु। १०कहाँ हुनुहुन्छ तिमी राजा? उहाँले तिमी सबै शहरहरूमा तिमीलाई सधाऊ पुःखाउनु हुनेछैन। कहाँ हुनुहुन्छ तिमी न्यायधीश? ‘मलाई एउटा राजा अनि धेरै राजकुमारहरू दिनुहोस्,’ भनी विन्ती गरेको थियो। ११म क्रोधित भएँ अनि मैले तिमीहरूलाई एउटा राजा दिए। म अभ अधिक क्रोधित भएँ अनि मैले उसलाई तिमीहरू देखि छुटाएँ।

१२“एप्रैमको दोष एउटा बिटोमा बाँधिएकोछ, उसको पाप अभिलेखमा राखिएको छ। उ दण्डित हुनेछ।

१३उसलाई प्रसव वेदना हुनेछ। उ एउटा अज्ञानी शिशु जस्तै हो चुनौति सामना गर्ने ठीक समयमा उ आउँदैन।

१४“के म उनीहरूलाई पातालको शक्तिदेखि बचाऊँ? के म उनीहरूलाई मृत्यु देखि मुक्त गराऊँ? हे मृत्यु! तेरो विध्वंसक प्रकोप कहाँ छ? हे चिहान तेरो शक्ति कहाँ छ? मेरो आखाँबाट अब दया लुकेकोछ।

१५इस्राएल आफ्नो दाज्यू-भाइहरूको बीच बढी रहेको छ तर पूर्वीय बतास आउनेछ। परमप्रभुको बतास उजाड मरुभूमिबाट आउनेछ अनि इस्राएलको कुवाहरू सुक्ने छन्। त्यसको पानीको मूल सुक्नेछ। त्यो आँधीले इस्राएलका सबै बहुमूल्य बस्तुको भण्डार रितो पारिदिने छ।

१६सामायिराले दण्ड भोग्नेछ किनकि उसले आफ्नो परमेश्वरदेखि मुख बटारेको छ। इस्राएलीहरूलाई तलवारद्वारा मारिने छ, उनीहरूको सन्तानलाई पछाँदै मारिनेछ अनि तिनीहरूका गर्भवती स्त्रीहरूको पेट निचोरिनेछ।”

परमप्रभु तिर फर्क

१४ हे इस्राएल! तिमी पापले तिमीलाई धर्मराउने बनाएकोछ। यसैकारण अब परमप्रभु आफ्नो परमेश्वर तिर फर्केर आऊ। २जुन कुरा तिमीले भन्नुछ, त्यसको बिषयमा साँच, अनि परमप्रभु तिर फर्केर आऊ, उहाँलाई भन,

“हाम्रा सबै पापहरू टाढा गरेर जे कुरा राम्रो छ त्यसलाई ग्रहण गर जुन हामीले भनिरहेकाछौं। हामी हाम्रो मुखले तपाईंको स्तुति गाउँछौं।”

३“अश्शूरले हामीलाई बचाउँन सक्तैन। हामी घोड़हरूमाथि सवार हुनेछैनौं। न त हामी आफ्नो हातले बनाएको कुरालाई 'हाम्रो परमेश्वर' भन्नेछौं। किन? किनकि बिना आमा बाबुका संतानहरूप्रति दया गर्ने केवल तपाईं मात्र हुनुहुन्छ।”

परमप्रभुले इस्राएललाई क्षमा गर्नुहुन्छ

४परमप्रभु भन्नुहुन्छ, “उनीहरूले मलाई त्यागे। म उनीहरूलाई यसको निम्ति क्षमा दिन्छु। म उनीहरूलाई मुक्त भावले प्रेम गर्नेछु। म अब उनीहरू प्रति क्रोधित हुनेछैन।

५म इस्राएलको निम्ति शीत भैं बन्नेछु। इस्राएल लिली फूल भैं फुल्नेछ। लबानोन भैं त्यसको जरा फैलनेछ।

६त्यसका हाँगाहरू भद्राक्षको रूख भैं हुनेछन। त्यो सुन्दर हुनेछ। त्यो त्यस सुगन्ध भैं हुनेछ जुन लबानोनको रूखको जराबाट आउँछ।

७इस्राएलका मानिसहरू फेरि मेरो संरक्षणमा हुनेछन। तिनीहरू अन्न भैं बढ्नेछन। तिनीहरू अगुरका लहरा भैं फल्ने र फूलने छन। अनि तिनीहरूको सुगन्ध लबानोनको दाखरस जस्तै हुनेछ।”

परमप्रभुले इस्राएललाई मूर्तिको विषयमा चेतावनी दिनुभयो

८“हे एप्रैम मैले मूर्तिहरूसित गर्नुपर्ने बढी केही छैन। म नै एकजना हुँ जसले तिम्रो प्रार्थनाहरूको उत्तर दिन्छु। म नै एकजना हुँ जसले माथिबाट तिम्रो रक्षा गर्छु। म सधैं हरियो रहने सल्लाहको रूख जस्तै हुँ। त्यसको फल मबाट नै आउँछ।”

अन्तिम सल्लाह

९यी कुराहरू ज्ञानी मानिसले बुझ्नु पर्छ। यो कुराहरू कुनै बुद्धिमान मानिसले जान्नु पर्छ। परमप्रभुको बाटो ठीक छ। असल मानिसहरू तिनीहरूद्वारा बाच्छन। पापीहरू तिनीहरूद्वारा मर्छन्।

दानियलको पुस्तक

दानियललाई बाबेलमा लगियो

१ तेस्रो वर्षमा यहूदाका राजा यहोयाकीमको शासनकालमा बाबेलका राजा नबूकदनेस्सरले यरूशलेममा आफ्ना सेनाद्वारा चारै तिर घेरेर त्यस माथि आक्रमण गरे। परमप्रभुले उसलाई यहूदाको राजा यहोयाकीमलाई पराजित गर्ने शक्ति दिनुभयो अनि परमेश्वरको मन्दिरबाट सबै भौँडा-कुँडाहरू लाने अनुमति दिनुभयो। नबूकदनेस्सरले ती चीजहरू शिनारको भूमि बाबेलमा ल्याए अनि उनका देवताहरूका मन्दिरमा राखे। त्यसपछि राजा नबूकदनेस्सरले अशपनजलाई आदेश दिए। अशपनज राजाका सेवकहरूको अगुवा थियो। राजाले अशपनजलाई राजकीय परिवारका केही यहूदीहरू अनि उच्च श्रेणीका इस्त्राएलीहरूलाई ल्याउनु भने। ४ती मानिसहरू हट्टा कट्टा, सुन्दर, शरीरमा कुनै चोट नभएका, सारा बुद्धिमा निपुण, साहित्य र विज्ञानको ज्ञानले परिपूर्ण, समभ्रदार राजदरवारको सेवा गर्न सक्ने योग्य कल्दीहरूका भाषा र साहित्य सिकाउन भनी नपुंसकहरूका प्रधान अशपनजलाई हुकूम गरे।

५राजा नबूकदनेस्सरले आफ्नो भोजन र मदको एक भाग तिनीहरूलाई दिए। राजाले तिनीहरूलाई तीन वर्षसम्म तालिम दिन र त्यसपछि उनको सामु प्रस्तुत गर्ने निर्देश दिए। ६यहूदाका ती नानीहरूमा दानियल, हनन्याह, मीशाएल अनि अजर्याह सामेल थिए।

७अशपनजले (नपुंसक) नाउँ राखिदिए। तिनीहरूले दानियलको नाउँ बेलतसजर राखिदिए। तिनीहरूले हनन्याहको नाउँ शद्रक राखिदिए। अनि मीशाएललाई मेशोक अनि अजर्याहलाई अबेदनगो नाउँ राखिदिए।

८तर राजाले उनीहरूलाई दिनु भनी पठाएको भोजन र दाखरस खाएर आफूलाई अशुद्ध नपार्ने दानियलले निश्चय गरे। यसैले आफूलाई अशुद्ध हुन नदिनुहोस् भनी नपुंसकहरूका प्रधानलाई बिन्ति गरे।

९परमेश्वरले नपुंसकहरूका प्रमुखको मनमा दानियल प्रति करुणा र दया भरिदिनु भयो। १०नपुंसकहरूका प्रमुखले दानियललाई भने, “मलाई डर लाग्छ, किनभने मेरा परमप्रभु राजाले मलाई तिमीले यो भोजन खाएको अनि यो दाखरस पिएको हेर्नु भनी आदेश दिनु भएको छ। यदि तिमीले यो भोजन खाएनौ भने तिमी बिमार अनि दुर्बल हुनेछौ। राजाले यो देख्नु हुनेछ र मसित रिसाउनु हुनेछ। हुन सक्छ, मेरो टाउको काटिइनेछ अनि यो दोष तिम्रो हुनेछ।”

११यसपछि दानियलले आफूलाई हेरचाह गर्ने कारिन्दालाई भने। अशपनजको त्यो कारिन्दालाई दानियल, हनन्याह, मीशाएल अनि अजर्याहमाथि ध्यान देऊ। १२दानियलले त्यो कारिन्दासँग भने, “दया गरेर दश दिन सम्म हाम्रो परीक्षा लेऊ, हामीलाई खान साग-सब्जी अनि पिउने पानी बाहेक केही नदेऊ। १३त्यसपछि तिमीले हाम्रो तुलना अरु जवान मानिसहरूसँग गर, जसले राजाको खाना खान्छन। त्यस पछि तिमीले देख्छौ कि को धेरै स्वस्थ छ, अनि आफै निर्णय गर, हामीसँग कस्तो व्यवहार गर्नु पर्छ, हामी तिम्रो सेवक हौं।”

१४उनी राजी भए अनि दश दिन सम्म जाँच गरे। १५दश दिनको अन्तमा तिनीहरू राम्रा र हट्टा-कट्टा देखिन थाले उनीहरू भन्दा, जसले राजाको खाना खान्थे। १६त्यसपछि त्यो रखवालाले उनीहरूलाई राजाको खाना र दाखरस दिन बन्द गरे। अनि तिनीहरूलाई साग-सब्जी नै दिनलागे।

१७परमेश्वरले ती चारजनालाई, ज्ञान, बुद्धि प्रदान गर्नुभयो, अनि हेरक प्रकारको लिपि, विज्ञानहरू जान्ने योग्यता दिनुभयो। दानियलले हरेक प्रकारको दिव्य दर्शन अनि सपनाहरू बुझ्न थाले।

१८त्यस अवधिको अन्तमा राजाको आदेश अनुसार नपुंसकहरूका अगुवाले तिनीहरूलाई राजा नबूकदनेस्सर अघि उपस्थित गराए। १९राजाले सबै मानिसहरूको अन्तवार्ता लिए तर उनले ती मध्ये कसैलाई पनि दानियल, हनन्याह, मीशाएल अनि अजर्याह जस्तो सर्वोत्तम पाएनन्। यसकारण उनले तिनीहरूलाई आफ्नो कार्यमा लिए। २०राजाले यी चारजनासित सबै महत्वपूर्ण विषयमा सरसल्लाह लिए अनि तिनीहरूले आफ्नो ज्ञान र सुभ्रबुभ्रको प्रमाण दिए। राजाले देखे कि यी चारजना उनको राज्यका सबै ज्ञानी अनि जादुगरहरू भन्दा दश गुणा राम्रा छन्। २१दानियलले कोरेसको शासन कालको पहिलो वर्ष सम्म राजाको सेवा गरिबसे।

नबूकदनेस्सरको सपना

२ आफ्नो शासनकालको दोस्रो वर्षमा नबूकदनेस्सरले एउटा सपना देखे। सपनाले उनलाई भयभीत बनायो अनि उनी सुत्न सकेनन्। २राजाले आफ्ना ज्ञानी मानिसहरूलाई बोलाए तिनीहरू जादु-टुना गर्थे। सपनाको फल व्याख्या गर्न ताराहरू हेरे। तिनीहरू त्यसो गर्थे

किनभने भविष्यमा जे घट्नेवाला छ, त्यो पहिले नै संकेत दिन सक्थे। राजाले तिनीहरूबाट यही चाहन्थे कि उनले देखेको सपनाको अर्थ तिनीहरूले भन्न सक्नु। तिनीहरू आए र राजाको सामु उभिए।

३त्यस पछि राजाले तिनीहरूलाई भने, “मैले एउटा सपना देखेँ, जसले गर्दा म एकदमै व्याकुल छु। म यो जान्न चाहन्छु कि त्यो सपनाको अर्थ के हो?”

४त्यस विषयमा कल्दीहरूले अरामी भाषामा बोल्दै उत्तर दिए, “महाराज अमर रहनु! हामी तपाईंका सेवकहरू हौं। तपाईंले आफ्नो सपना हामीलाई बताउनु होस् अनि हामी तपाईंलाई त्यसको अर्थ बताउँछौं।”

५यसपछि राजाले कल्दीहरूलाई भने, “होइन! त्यो सपना के थियो, यो पनि तिमीले बताउँनु पर्छ अनि त्यो सपनाको अर्थ के हो, यो पनि तिमीले बताउँनु पर्छ। यदि तिमीले यस्तो गर्न सकेनौ भने म तिमीलाई टुक्रा टुक्रा पार्नेछु अनि तिम्रो घर भत्काएर जनताको शौचालय बनाउनेछु। ६तर तिमीले मेरो सपना बताएर त्यसको व्याख्या गरिदियो भने म तिमीलाई धेरै उपहारहरू, आदार मान प्रदान गर्नेछु। अब मलाई मेरो सपना र त्यसको व्याख्या गर।”

७ती बुद्धिमानहरूले फेरि उत्तर दिए, “हे राजा, कृपया हामी तपाईंका दासहरूलाई सपना बताई दिनु होस् र हामी त्यसको अर्थ व्याख्या गरिदिन्छौं।”

८राजाले जवाफ दिए, “म जान्दछु, कि तिमीहरूले समय नाश गरिरहेकाछौं। किनभने तिनीहरू जान्दछौं मेरो हुकुम त्यस्तै रहनेछ। ९जस्तो कि यदि तिमीहरूले मेरो सपनाको बारेमा बताउँदैनौ भने म तिमीहरू प्रत्येकलाई दण्ड दिनेछु। यसकारण तिमीहरू मलाई सपना पक्कै भन्नेछौं ताकि म जान्नेछु कि तिमीहरू सपनाको व्याख्या सही तरिकाले गर्न सक्षम छौं।”

१०कल्दीहरूले राजालाई उत्तर दिए भने, “हे महाराज, तपाईंले जे भन्नु हुँदैछ त्यो गर्न सक्ने मानिस यस पृथ्वीमा केही छैन। कुनै पनि राजा, ऊ जति नै महान अथवा शक्तिशाली होस् उसले कहिले पनि ज्ञानी अथवा जादुवाला अथवा कल्दीहरूलाई यस्तो कर्म गर्न लगाएको छैन। ११राजाले केही कुरा रोधि रहेका छन त्यो गर्न एकदमै अप्ठ्यारो छ। देवताहरूले मात्र राजाको सपना अनि यसको अर्थ के हो भन्न सक्नेछन। तर देवताहरू मानिसहरूसित बस्दैनन्।”

१२जब राजाले यो कुरा सुने, तिनी साहै रिसाए अनि बाबेलका सबै ज्ञानी मानिसहरूलाई ध्वंश गरिनु पर्ने आदेश दिए। १३यसकारण राजा नबूदकनेसरको आज्ञा घोषणा गरियो कि सबै ज्ञानी मानिसहरूलाई मार्नु पर्छ! राजाका मानिसहरूले दानियल र उसका साथीहरूलाई पनि मार्नु भनी हल्ला गरे अनि खोजी गर्न पठाए।

१४अर्योक बाबेलका बुद्धिमानी मानिसहरूलाई मार्न तयार थिए। तर दानियलले राजाका सेनापति अर्योकसित

कुरा-कानी गरे। दानियलले अर्योकसित बुद्धिमानी कुरा गरे। १५दानियलले अर्योकलाई सोधे, “राजाले यति कठोर दण्डको आदेश किन दिनुभएकोछ?”

उत्तरमा अर्योकले राजाको सपनाको सम्पूर्ण कथा बताए अनि दानियलले बुझे। १६जब दानियलले यो कुरा सुने उनले राजासँग गएर बिन्ति गरे कि अधिक समय दिइयोस्। त्यस पछि उनले राजालाई उनको सपना र त्यसको अर्थ बताई दिनेछन्।

१७त्यसपछि दानियल आफ्नो घर गए अनि उसका साथीहरू, हनन्याह, मीशाएल अनि अजर्याहलाई सम्पूर्ण कुराहरू सुनाए। १८दानियलले आफ्ना साथीहरूलाई स्वर्गका परमेश्वरसँग प्रार्थना गर्नुभने। दानियलले उनीहरूलाई भने कि स्वर्ग परमेश्वरलाई प्रार्थना गर्दा उनीहरूमाथि दयालु हुनु अनि यो रहस्य बुझ्नमा सहायता गर्नु जसबाट बाबेलको दोस्रो बुद्धिमानी पुरुषहरूसँग दानियल र उसका साथीहरू नमारिउन।

१९रातको समय परमेश्वरले दानियललाई दर्शनको गुप्त बताई दिनुभयो। त्यसपछि स्वर्गका परमेश्वरको स्तुति गरे। २०दानियलले भने:

“परमेश्वरको नाउँको सदा-सर्वदा प्रशंसा गर! शक्ति र ज्ञान उहाँमा हुन्छ।

२१उहाँले नै समय परिवर्तन गर्नुहुन्छ उहाँले नै सालमा ऋतुहरू परिवर्तन गर्नुहुन्छ। उहाँले नै राजाहरू परिवर्तन गर्नुहुन्छ। उहाँले नै राजाहरूलाई शक्ति प्रदान गर्नुहुन्छ र उहाँले नै खोस्नुहुन्छ। उहाँले नै बुद्धि दिएर मानिसहरू बुद्धिमानी बन्छन् उहाँले मानिसहरूलाई ज्ञान दिनुहुन्छ अनि मानिसहरू ज्ञानी हुन्छन्।

२२उहाँले गहिरो अनि गुप्त रहस्यहरू प्रदर्शित गराउनु हुन्छ। उहाँले जान्नु हुन्छ अन्धकारमा के छ अनि ज्योति उहाँसँगै छ।

२३हे मेरो पिता-पुर्खाहरूका परमेश्वर, म तपाईंलाई धन्यवाद दिन्छु, अनि तपाईंको गुणगान गाँउछु। तपाईंले नै मलाई ज्ञान र शक्ति दिनुभयो। जुन कुरा हामीले सोध्यौं त्यसको रहस्य तपाईंले नै बताउँनु भयो। तपाईंले हामीलाई राजाको सपनाको विषयमा बताउँनु भयो।”

दानियलले सपनाको अर्थ के हो भन्छन्

२४त्यसपछि दानियल अर्योककोमा गए। राजाले उसलाई बाबेलका ज्ञानी मानिसहरूलाई मार्नु भनी आज्ञा दिएका थिए। दानियलले अर्योकलाई भने, “बाबेलका ज्ञानी मानिसहरूको हत्या नगर। मलाई राजा भएकोमा लिएर जाऊ, म उहाँलाई उहाँको सपना अनि अर्थको व्याख्या गरिदिन्छु।”

२५अर्योकले तुरन्तै दानियललाई राजाकहाँ लिएर गयो अनि राजालाई भन्यो, “यहूदाको बन्दीहरू मध्ये मैले एकजना यस्तो मानिसलाई खोजेँ जसले राजाको सपनाको अर्थ बताउँन सक्छ।”

२६ राजाले दानियललाई (बेलतसजर) जवाफमा प्रश्न गरे, “के तिमीले साँच्चै मेरो सपनाको अर्थ र त्यसको व्याख्या गर्न सक्छौ?”

२७ दानियलले राजालाई उत्तर दिए, “हे राजा नबूकदनेस्सर, कुनै पनि ज्योतिषीहरू बुद्धिमानी मानिस, मंत्रतंत्र जान्नेहरू अनि कल्दीहरूले राजाको सपनाको गुप्त कुराहरू बताउन सकेनन्। २८ तर स्वर्गमा एउटा यस्तो परमेश्वर हुनुहुन्छ, जसले गुप्त रहस्यहरू बताउन सक्नुहुन्छ। परमेश्वरले राजा नबूकदनेस्सरलाई अब के हुनेवाला छ यो दर्शाउनको लागि सपना देखाई दिनुभयो। आफ्नो ओच्छानमा सुतेर तपाईंले सपनामा जे कुराहरू देख्नुभयो, त्यो यो हो। २९ हे राजा, तपाईं आफ्नो ओच्छानमा सुतिरहुनु भएको थियो। तपाईंले भविष्यमा घट्ने घटनाको विषयमा सोचिरहुनु भएको थियो। परमेश्वरले मानिसहरूलाई रहस्यपूर्ण विषयमा बताउन सक्नुहुन्छ। त्यसैकारण उहाँले भविष्यमा जे घट्नेवाला छ, त्यो दर्शाई दिनु भयो। ३० परमेश्वरले यो रहस्य मलाई बताउनु भयो। यो यसकारण भयो कि मेरोमा अरु मानिसहरू भन्दा ज्यादा बुद्धि छ। तर परमेश्वरले मलाई यो भेद यसकारण बताउनु भयो कि राजालाई उसको सपनाको अर्थ थाहा होस्। हे राजा यस्तो प्रकारले, तपाईंको मनमा जुन विचारहरू आउँदैछ त्यसलाई सम्भन्नु होस।

३१ “हे राजा, तपाईंको सपनामा एउटा ठूलो मूर्ति आफ्नो छेउमा उभिएको देख्नु भयो जो चम्किरहेको थियो अनि साह्रै आकर्षक थियो। यसको रूप डरलाग्दो थियो। ३२ त्यो मूर्तिको टाउको निक्कुर सुनले बनिएको थियो। त्यसको छाती र हातहरू चाँदीका थिए। त्यसको पेट र फिला काँसाका थिए। ३३ यसको गोडाहरू फलामका थिए। त्यसको खुट्टाका केही भाग फलामको र तल्लो केही भाग माटोका थिए। ३४ जब तपाईंले त्यस मूर्तिलाई हेरिरहुनु भएको थियो तपाईंले एउटा चट्टान देख्नुभयो। चट्टान मानिसद्वारा काटिएको थिएन। चट्टानले फलाम र माटोले बनिएका मूर्तिको खुट्टाहरूलाई टुक्रा-टुक्रा पार्यो। ३५ त्यो फलाम, माटो, काँसा, चाँदी र सुन सबै चक्काचूर भए, अनि ग्रीष्म ऋतुमा खलाबाट भूस उडाए भै नाउँ निशानै नराखी हावाले उडाएर लग्यो। तर त्यस मूर्तिमा लाग्ने त्यो ढुङ्गा बढ्दै गयो अनि एउटा ठूलो पहाड बनिएर पृथ्वीलाई ढाक्यो।

३६ “सपना यही थियो। अब हामी राजालाई त्यसको अर्थ खोलिदिनेछौं। ३७ हे राजा! तपाईं महान राजा, राजाहरूको पनि राजा हुनुहुन्छ, जसलाई स्वर्गका परमेश्वरले राज्य, सामर्थ्य, अधिकार अनि मान दिनु भएको छ। ३८ तपाईंलाई परमेश्वरले मानिसका सन्तान, जङ्गलका पशुहरू र आकाशका पक्षीहरू माथि अधिकार गर्न दिनु भएको छ। तपाईं नै त्यो सुनको टाउको हुनुहुन्छ।

३९ “तपाईं पछि तपाईंको भन्दा कमजोर राज्य खडा

हुनेछ अनि त्यसपछि अर्को एउटा तेस्रो राज्य काँसाको राज्यजस्तै खडा हुनेछ, जसले सारा पृथ्वीमाथि अधिकार जमाउँनेछ। ४० त्यस पछि चौथो राज्य फलाम जस्तै बलियो हुनेछ। फलामले सबै थोकलाई चूर-चूर गरि नष्ट पारे भै त्यसले सारा पृथ्वीलाई टुक्रा टुक्रा पारेर तितर-बितर पार्नेछ! ४१ अनि तपाईंले खुट्टा र औंलाको केही भाग फलामको देख्नु भए भै त्यो एउटा विभाजित राज्य हुनेछ। तर पनि दर्शनमा तपाईंले फलाम र गिलो माटो मिसिएको देख्नु भए भै त्यसमा फलाम बलियो रहने छ। ४२ अनि खुट्टाको औंलाहरू केही भाग फलाम र केही भाग माटो मिसिए भै त्यो राज्य केही शक्तिशाली र केही सजिलै टुक्रा टुक्रा हुने कमजोर राज्य हुनेछन्। ४३ तपाईंले फलाम र गिलो माटो मिसिएको देख्नु भए भै ती राज्यहरू अन्तर जातीय वैवाहिक सम्बन्ध गरेर मिसिनेछ र फलाम र माटोसित मिसिनेछ अनि फलाम र माटोसित मिल्न नसके भै ती राज्यहरू एकसाथ अडिन सक्ने छैनन्।

४४ “ती राज्यहरूको समयमा स्वर्गका परमेश्वरले एउटा राज्य बनाउनु हुनेछ जुन कहिल्यै नाश हुने छैन न त त्यो राज्य कुनै अरु मानिसको हातमा दिइनेछ। यसले अन्य सबै राज्यहरूलाई ध्वंश पार्नेछ र तिनीहरूको अन्त्य गरिदिनेछ। तर त्यो राज्य सदा-सर्वदा रहनेछ।

४५ “यो राज्य चाहिँ तपाईंले देख्नु भएको त्यो चट्टान हो जुन कसैले नहटाई कन पहाडबाट आफै काटियो अनि त्यो चट्टान फलाम, पित्तल, चाँदी, माटो र सुनलाई टुक्रा टुक्रा पार्यो। यस प्रकार महान् परमेश्वरले तपाईंलाई भविष्यमा के हुनेछ देखाउनु भयो। यो सपना साँचो छ र तपाईं यसको व्याख्यामा भर पर्न सक्नुहुन्छ।”

४६ यसपछि राजा नबूकदनेस्सरले दानियललाई निहुरिएर दण्डवत गरे। राजाले दानियलको प्रशंसा गरे। राजाले आज्ञा दिए कि दानियलको सम्मानमा भेटी स्वरूप सुगन्धित धूप प्रदान गरियोस्। ४७ राजाले फेरि दानियललाई भने, “मलाई निश्चिन्त पूर्वक ज्ञान भएकोछ कि तिम्रो परमेश्वर सर्वाधिक महत्वपूर्ण अनि शक्तिशाली हुनुहुन्छ। उहाँ सबै राजाहरूको परमप्रभु हुनुहुन्छ। अनि जुन कुरा कसैले बताउँन सक्नेन त्यो गुप्त कुरा पनि उहाँले बताई दिनुहुन्छ।”

४८ यसपछि राजाले दानियललाई सम्मान पूर्वक आफ्नो राज्यको महत्वपूर्ण पदमा नियुक्ती गरे अनि धेरै बहुमूल्य उपहारहरू पनि दानियलाई दिए। दानियललाई सम्पूर्ण बाबेल प्रदेशको शासक नियुक्ती गरे अनि दानियललाई बाबेलको सबै ज्ञानी मानिसहरूको प्रधान बनाइदिए। ४९ दानियलले राजालाई विन्ति गरे अनि उनले शद्रक, मेशक अनि अबेदनगोलाई बाबेल प्रदेशको महत्वपूर्ण हाकिम बनाई मागे। दानियलले भने जस्तै राजाले त्यस्तै गरे। दानियल स्वयं ती महत्वपूर्ण मानिसहरू मध्ये एक भए जुन राजाको साथमा रहन्थे।

सुनको मूर्ति र तातो भट्टी

३ राजा नबूकदनेस्सरले सुनको मूर्ति बनाए। मूर्ति ६० हात अग्लो अनि ६ हात चौडा थियो। उनले त्यो मूर्ति बाबेल प्रदेशको दुरा मैदानमा स्थापित गरे। २तब राजा नबूकदनेस्सरले विभिन्न प्रान्तका सबै राज्यपाल, शासक, सल्लाहकार, कोषाध्यक्ष, न्यायधीशहरू, अधिकारीहरू र प्रान्तका सबै राज-कर्मचारीहरूलाई उनले स्थापित गरेको मूर्ति समक्ष समर्पण हुन भेला हुनु भनी आदेश दिए।

३ती सबै प्रान्तका बडा हाकिम, न्यायधीश, राज्यपाल, सल्लाहकार, खजाञ्ची, पुलिस प्रमुख अनि सबै अरु हाकिम, राजकर्मचारीहरू भेला भए अनि राजा नबूकदनेस्सरले स्थापना गरेको मूर्तिको अघाडी उभिए। ४त्यसपछि प्रवक्ताहरूले ठूलो स्वरमा कराएर भने, “हे विभिन्न राष्ट्र र विभिन्न भाषाका मानिसहरू ध्यान देऊ। ५जब तिमीहरू विभिन्न वाध्ययन्त्र- नरसिङ्ग, बाँसुरी, वीणा, सारङ्गी, सितार, मसकहरू बाजाहरू बजेको सुन्छौ, तिमीहरू सबै निहुरिनु पर्छ अनि राजा नबूकदनेस्सरले उभ्याएको सुनको मूर्तिको पूजा गर्नु पर्छ। ६यदि कसैले यो सुनको मूर्तिलाई निहुरेर दण्डवत् गर्दैन अनि पूजा गर्दैन भने त्यस मानिसलाई तुरन्तै दण्डन बल्दै गरेको आगोको भट्टीमा फ्याँकिदिनेछ।”

७यसकारण जब तिनीहरूले नरसिङ्ग, बाँसुरी, सितार, सारङ्गी, मसक र अरु बाजा बजेको सुने, तिनीहरू निहुरिए अनि सुनको मूर्तिको पूजा गरे।

८यस घटना पछि तुरन्तै कल्दीहरू राजाकहाँ आए, ती मानिसहरूले यहूदीहरूको विरुद्धमा बोले। ९तिनीहरूले राजा नबूकदनेस्सरलाई भने, “हे राजन, तपाईं अमर हुनुहुन्छ। १०महाराज, तपाईंले यस्तो आदेश दिनु भएकोछ कि प्रत्येक जसले नरसिङ्ग, बाँसुरी, सारङ्गी, सितार, मसक र अरु सबै किसिमका बाजाहरूको स्वर सुन्छ, त्यसले निहुरिएर सुनको मूर्तिलाई पूजा गर्नुपर्छ। ११अनि जसले घोप्टो परेर पूजा गर्दैन त्यसलाई दन्किरहेको आगोको भट्टीमा फ्याँकिनेछ। १२यहाँ केही यस्तो यहूदीहरू छन् जसले तपाईंको यो आदेशलाई पालन गर्दैनन्। तपाईंले ती यहूदीहरूलाई बाबेल प्रदेशमा महत्वपूर्ण हाकिम बनाउनु भएको छ। यिनीहरूको नाउँ यस प्रकार छ शद्रक, मेशक अनि अबेदनगो। यिनीहरूले तपाईंका देवताको पूजा गर्दैनन् अनि जुन सुनको मूर्ति तपाईंले स्थापित गर्नु भएको छ उनीहरू न त त्यस मूर्तिको सामने झुक्छन् न त पूजा नै गर्छन्।”

१३यो सुने बित्तिकै नबूकदनेस्सर रिसले चूर भएर भने शद्रक, मेशक, अबेदनगोलाई लिएर आऊ। त्यस पछि उनीहरू राजाको सामुन्ने हाजिर भए। १४नबूकदनेस्सरले भने, “शद्रक, मेशक र अबेदनगो के यो कुरा साँच्चो हो, तिमीहरूले मेरो देवताको पूजा गर्दैनौ अनि मैले स्थापित गरेको सुनको मूर्तिलाई

निहुरिएर पूजा गर्दैनौ? १५अब हेर, तिमीहरूले जब नरसिङ्ग, बाँसुरी, सितार, सात वटा तार भएको बाजा, वीणाहरू, मसक तथा प्रत्येक प्रकारको अर्को वाद्य यन्त्रहरूको ध्वनी सुन्थौ अनि सुनको मूर्तिको सामने झुकेर पूजा गर्नु पर्नेछ। यदि तिमीहरूले मैले बनाएको सुनको मूर्तिको पूजा गर्न तयार भयौ भने राम्रो हो तर यदि त्यसको पूजा गर्न अस्वीकार गर्थौ भने तिमीहरूलाई तुरन्तै दण्डन बल्दै गरेको आगोको भट्टीमा हालिनेछ। त्यस पछि तिमीहरूलाई कुनै पनि अरु देवताहरूले बचाउँन सक्ने छैन।”

१६शद्रक, मेशक अनि अबेदनगोले जवाफमा भने, “महाराज नबूकदनेस्सर, हामीलाई अभै व्याख्या गर्ने आवश्यकता छैन; हामी आफ्नो मन परिवर्तन गर्ने छैनौ। १७यदि, हाम्रो परमेश्वर जसको हामी उपसना गर्छौ उहाँको अस्तित्व छ भने, दन्किरहेको आगोको भट्टीबाट हामीलाई बचाउँन उहाँको सामर्थ्य छ। यसैले हे राजा उहाँले हामीलाई तपाईंको शक्तिदेखि बचाउँनुहुन्छ। १८तर राजा तपाईंले यो जान्नु पर्ने छ, हामी तपाईं को देवताहरूलाई पूजा गर्ने छैनौ अथवा सुनको मूर्तिको अघाडी झुकेर दण्डवत् पनि गर्ने छैनौ।”

१९यस कुरामा नबूकदनेस्सर राजा शद्रक, मेशक अनि अबेदनगोथिमाथि साहै रिसाए। उनको अनुहार रातो भयो। २०त्यस पछि उनले आफ्ना केही सैनिकहरूलाई हुकूम गरे, ती शद्रक, मेशक अनि अबेदनगोलाई कँसेर बाँधे अनि बल्दै गरेको आगोको भट्टीमा फ्याँकिदेऊ।

२१सैनिकहरूले शद्रक, मेशक अनि अबेदनगोलाई बाँधे अनि आगोमा फ्याँकिदिए। तिनीहरूले आफ्नो पोशाकहरू, सुरुवाल, टोपी लगाएका थिए। २२रिसाएका राजा द्वारा दिइएको कठोर आदेशको कारणले ती सेनाहरूले भट्टी यथारीति भन्दा सात गुणा बेशी तताए अनि ती सेनाहरू जब शद्रक, मेशक अनि अबेदनगोलाई आगोमा हाल्न नजिक गए त्यसको तातोले ती सेनाहरू मारिए। २३ती तीनजना शद्रक, मेशक अनि अबेदनगोलाई कँसेर बाँधी दन्किरहेको आगोमा फ्याँकिदिए।

२४त्यस पछि राजा नबूकदनेस्सर छक्क परे र साहै उत्तेजित भएर उभिए अनि आफ्ना सल्लाकारहरूलाई भने, “के हामीले आगोमा तीन जनालाई बाँधेर हालेको होइनौ?”

तिनीहरूले उत्तर दिए, “हो, अवश्य हो महाराज।”

२५तब राजाले भने, “तब कसरी म चार जना मानिसहरू खुल्ला भएर आगोमा हिँड्को देख्दैछु। त्यो चौथो मानिस परमेश्वरको पुत्र जस्तै छ।”

२६त्यस पछि नबूकदनेस्सरले त्यस दन्किरहेको भट्टीको ढोका नजिक आएर भने, “हे शद्रक, मेशक अनि अबेदनगो सर्वोच्च परमेश्वरका सेवक हो, निस्केर आऊ।” त्यस पछि शद्रक, मेशक र अबेदनगो आगोबाट निस्केर आए। २७प्रान्त, प्रान्तका बडा हाकिम, राज्यपाल,

सल्लाहकार र भारदारहरू जम्मा भए अनि आगोले यी मानिसहरूको शरीरमा हानी गर्न नसकेको देखे। तिनीहरूको टाउकाको केश पनि खुइलेको थिएन। तिनीहरूको लुगा पनि आगोले डढेन र तिनीहरूमा आगोको रापसम्म पर्न पाएन।

२८त्यस पछि नबूकदनेस्सरले भने, “शद्रक, मेशक र अबेद्नगोका परमेश्वर धन्य होऊन जसले उहाँ माथि विश्वास गर्ने र राजाको हुकुमलाई आफ्नै परमेश्वर बाहेक हामी अरु देवताको सेवा गर्ने छैनौं भनी आफूलाई आगोमा पठाँकिदिने आफ्ना यी दासहरूलाई बचाउन आफ्नो स्वर्ग दूतहरू पठाउँनु भयो। २९अब म हुकुम गर्दछु, कुनै पनि मानिस जुन सुकै जाति वा राष्ट्र अथवा जुनसुकै भाषा बोल्ने होस, जसले शद्रक मेशक अनि अबेद्नगोको परमेश्वरको निन्दा गर्ला त्यसलाई टुक्रा-टुक्रा बनाइनेछ र त्यसको घर उजाड़ पारिनेछ। किनभने यस किसिमले उद्धार गर्ने अरू कुनै पनि देवता छैनन्।” ३०त्यस पछि राजाले बाबेलको प्रान्तमा शद्रक, मेशक र अबेद्नगोको मान बढाई दिए।

वृक्षको विषयमा नबूकदनेस्सरको सपना

४ सारा संसारमा बस्ने विभिन्न भाषा बोल्ने जाति-जातिहरूका मानिसहरूलाई राजा नबूकदनेस्सरबाट तिमीहरूको भलो होस। भनि पठाए।

१सर्वोच्च परमेश्वरले मेरो निमित्त गर्नु भएको अद्भूत अनि छक्क-पर्दा चीजहरूको विषयमा तिमीलाई भन्न म अति खुशी छु।

२उहाँका चिन्हहरू महान छ। उहाँका आश्चर्यपूर्ण कर्महरू शक्तिशाली छन्। उहाँको राज्य सदा-सर्वदा रहिरहने छ। राज्यमा उहाँको प्रभुत्व पुस्तौं पुस्तासम्म रहिरहन्छ।

४म, नबूकदनेस्सर आफ्नो महलमा खुशी र सफल थिएँ।

५मैले यस्तो सपना देखें, मलाई भयभीत बनायो। म मेरो ओच्छानमा ढल्किरहेको थिएँ अनि मैले मेरो मनमा दिव्य दर्शन देखे, ती कुराहरूले मलाई एकदमै दुखित बनायो।

६यसकारण मैले बाबेलका सबै ज्ञानी पुरुषहरूलाई सपनाको अर्थ खोलि दिनलाई मकहाँ आउन भनी हुकुम गरें।

७जब जादुगर, तंत्र-मंत्र जाने कल्दी र ज्योतिषीहरू आए, मैले तिनीहरूलाई सपना बताई दिएँ, तर तिनीहरूले मलाई त्यसको अर्थ बताउँन सकेनन्। ८तब अन्तमा दानियल मेरो अघि आए। मैले दानियललाई मेरा देवताको सम्मानमा बेलतसजर नाउँ राखें। उसित देवताहरूको आत्मा थियो। यसकारण मैले आफ्नो सपना उसलाई बताएँ।

९“बेलतसजर (दानियल) तिमी सबै तांत्रिकहरूमा सर्वश्रेष्ठ हौ, मलाई थाहा छ कि तिमीमा ईश्वरीय आत्मा बास गर्छ, अनि कुनै पनि रहस्य बुझ्न तिमीलाई अपठ्यारो पर्दैन। मलाई यसको अर्थ भन, जुन सपना मैले देखें। १०म ओच्छानमा सुतिरहेको थिएँ। त्यति बेला मैले एउटा दिव्य दर्शनमा, अचानक, मेरो छेउमा पृथ्वीको बीचमा एउटा अग्लो रुख देखें, त्यो वृक्ष एकदमै अग्लो देखें। ११यो रुख एकदमै ठूलो अनि शक्तिशाली थियो। यसको अग्लाले आकाश छुन आँटको थियो। अनि यो रुख पृथ्वीको कुनै पनि कुनाबाट देखिन्थ्यो। १२यसका पातहरू सुन्दर थिए। यसको फलहरू प्रशस्तै थिए र यो फलले सबैलाई खान पुग्थ्यो। जंगली पशुहरू त्यो रुखको छहारीमुनि बस्थे। यसका हाँगामा चराहरूले गुँड बनाउँथे, अनि सबै जीवित प्राणीहरूले त्यसबाट आहार पाउँथे।

१३“ओच्छानमा सुतिरहेको बेलामा मैले त्यो दर्शन हेरिरहेको थिएँ, त्यसै बेला स्वर्गबाट एउटा पवित्र दूत तल आउँदै गरेको मैले देखें। १४उसले ठूलो स्वरमा कराएर भन्यो, ‘रुखलाई काट! त्यसको हाँगारू काट। पातहरू भाँदिऊ। यसको फलहरू चारैतिर छरपस्ट पारिदिऊ। जङ्गली पशुहरू त्यसको छहारी मुनिबाट अनि चराहरू त्यसको हाँगाबाट भागोस्। १५तर त्यसको टुटो चाँहि जरासितै जमीनमा नै रहोस्। अनि त्यही अवस्थामा फलामको अनि काँसको साङ्गलाले बाँधिएको होस जंगली घाँसले पेट भरोस् आकाशको शीतले त्यसलाई भिजावोस् र खर्कमा बस्ने पशुहरूसित र रुखका पातसँग खेतमा रहोस्। १६त्यस मानिसको मन बदलिएर पशुहरूको जस्तै होस्। सात काल त्यसमाथि त्यस्तै बितोस्।’

१७“एकजना पवित्र स्वर्गदूतले यो दण्डको घोषणा गरे। पृथ्वीको सबै मानिसहरूलाई थाहा होस कि, मानिसहरूको राज्यहरूमाथि सर्वोच्च परमेश्वरले शासन गर्नुहुन्छ। परमेश्वरले जसलाई चाहनु हुन्छ यी राज्यहरू उसलाई दिनुहुन्छ अनि परमेश्वरले ती राज्यहरू माथि शासन गर्नको निमित्त विनम्र मानिसलाई छान्नु हुन्छ।

१८“नबूकदनेस्सरले भने, मैले देखेको सपना यही हो। म राजा नबूकदनेस्सरले अब तिमी बेलतसजरले (दानियल), सपनाको अर्थ भन कारण मेरो राज्यको कुनै पनि बुद्धिमान मानिसले यो सपनाको अर्थ व्याख्या गर्न सक्ने छैन। तर बेलतसजर (दानियल) तिमीले यो सपनाको अर्थ व्याख्या गर्न सक्छौ कारण तिमीमा देवताहरूको आत्मा रहेकोछ।”

१६“त्यसपछि दानियल केही समय सम्म चुपचाप बसे। उसले केही कुरा सोची रहेको थिए, त्यसले उसलाई व्याकुल बनाइरहेको थियो। तब राजाले भने, “बेलतसजर (दानियल), तिमी त्यो सपना अथवा त्यो सपनाको अर्थदिखि भयभीत नहोउ।”

यसमा बेलतसजरले (दानियल) उत्तर दिए, “मेरा स्वामी, खाश यो सपना तपाईंका शत्रुहरूमाथि आवोस् अनि यसको अर्थ जो तपाईंको विरोधी छन् उनीहरूले प्राप्त गरून्। २०जुन रुख तपाईंले देख्नुभयो त्यो रुख ठूलो अनि शक्तिशाली भयो। रुखको टुप्पो आकाश सम्मै पुग्यो। त्यो रुख पृथ्वीको प्रत्येक कुनाबाट देखिन्थ्यो। २१त्यसका पातहरू सुन्दर थिए, त्यसमा फल प्रशस्तै थियो, त्यसको हाँगामा फलेको फलले सबैका लागि खान पुग्थ्यो अनि त्यसको छहारी मुनि सबै जङ्गली पशुहरू बस्थे। अनि त्यसको हाँगामा चराले गुँड बनाएको थियो।

२२“हे राजा त्यो रुख तपाईं नै हो। तपाईं बढेर शक्तिशाली हुनु भयो। तपाईंको धन सम्पत्ति बढ्यो। तपाईंको शक्ति बढेर स्वर्ग सम्म पुग्यो। तपाईंको प्रभुत्व बढेर पृथ्वीको पल्लो छेउ सम्म छ।

२३“अब तपाईंले एकजना पवित्र स्वर्गबाट स्वर्गदूत तल भर्दै गरेको देख्नु भयो? त्यसले भन्यो, ‘त्यस रुखलाई काटेर नष्ट गरिदेऊ, तर त्यसको टुटा जरा सँगै भूँडैमानै छोडिदेऊ जुन तिमीले भूँडैमा छोडेको थियो त्यसलाई फलाम र काँसाको साङ्गलोलो बाँध अनि खेतमा घाँसहरूको बीच छोडिदेऊ। आकाशको शीतले भिजोस र त्यसको भाग जङ्गलको पशुहरूसँग होस्। यो हालतमा सात साल बित्नेछ।’

२४“राजा, तपाईंको सपनाको व्याख्या यही हो। सर्वोच्च परमेश्वरले मेरो स्वामी राजा प्रति यी घटनाहरू घट्ने आदेश दिनुहुन्छ। २५राजा नबूकदनेस्सरले तपाईंलाई तपाईंको मानिसहरूबाट जबर्जस्ती टाडो पठाउनेछ, तपाईं जंगली जनावरहरूको बीचमा बस्नु हुनेछ। तपाईंले गाई गोरूले जस्तो घास खानु हुनेछ अनि तपाईं शीतले भिज्नु पर्नेछ। सात वर्ष सम्म यही प्रतिक्रिया दोहोरिनेछ। जब सम्म तपाईंले यो कुरा बुझ्नुहुने छैन, कि सर्वोच्च परमेश्वरले मानिसहरूमाथि सर्वधिकार गर्नुहुन्छ उहाँले जसलाई इच्छा गर्नु हुन्छ उसैलाई नै राज्य दिनुहुन्छ।

२६“जरा सहित टुटोलाई भूँडैमा छोडिदिने आज्ञा यो हो: तपाईंको राज्य तपाईंलाई फेरि फिर्ता दिनुहुनेछ। यो तब हुनेछ जब त्यो सर्वोच्च परमेश्वरले तपाईंको राज्यमा शासन गर्नुहुन्छ भन्ने तपाईंले जान्नु हुन्छ। २७यसकारण, राजा, दया गरेर मेरो सल्लाह स्वीकार्नु होस् आफ्नो पाप त्यागेर धर्म पट्टि लाग्नुहोस्, अत्यचारमा परेकाहरूलाई दया देखाएर गरीब मानिस प्रतिको अधर्म त्याग्नु होस्, त्यसो गर्नाले लामो समय सम्म सफल र शान्ति प्रिय हुनुहुनेछ।”

२८यो सबै सत्य घटना राजा नबूकदनेस्सरमाथि घट्यो। २९बाह्र महिना पछि राजा आफ्नो महलको कौसीमा घुमिरहेका थिए। ३०जब राजाले भने, “बाबेललाई हेर, यो महान शहरको निर्माण मैले आफ्नो शक्तिले गरेको हो। शहरको राजधानी मेरो राज्यले मेरो महोत्समको गौरव प्रदान गरेकोछ।”

३१राजाको मुखबाट यो कुरा निस्की नसकदै स्वर्गबाट यसो भन्ने आवाज आयो, “यो घटनाहरू तपाईंमाथि घट्नेछ, राजा नबूकदनेस्सर तपाईंको राज्य तपाईंबाट खोसिनेछ। ३२तपाईंलाई मानिसहरूबाट निस्कासित गरिनेछ। तपाईं जङ्गली पशुहरूसँग बस्नु पर्नेछ अनि गाईले भैं घाँस खानुहुनेछ। सात वर्ष सम्म यो चलिरहनेछ जब सम्म तपाईंले यो बुझ्नुहुँदैन कि सर्वोच्च परमेश्वरले मानिसहरूमाथि शासन गर्नुहुन्छ। अनि उहाँले जसलाई चाहनुहुन्छ उसलाई राज्य दिनुहुन्छ।”

३३फेरि तुरन्तै यो घटना घट्यो, नबूकदनेस्सर मानिसहरूबाट निकालिए, उनले गाईले जस्तो घाँस खान थाले र उनको शरीर आकाशको शीतले भिज्यो, उनको कपाल लामो, गीद्धको प्वाख जस्तो भयो अनि उनको नङ्गहरू चीलका नङ्गा जस्तै लामा लामा भए।

३४तब त्यो अन्तको समयमा म नबूकदनेस्सरले आँखा उठाएर स्वर्गतिर हेरेँ, अनि मैले सही तरिकाले सोचन थालेको थिए मैले सम्मान र महिमा दिएँ जो सदा-सर्वदा जीवित हुनुहुन्छ।

परमेश्वरले सदा सर्वदा शासन गर्नुहुन्छ। उहाँको राज्य पुस्तौँ पुस्ता सम्म चलिरहन्छ।

३५यो पृथ्वीका मानिसहरू साँच्चै ठूला छैनन् परमेश्वरले मानिसहरूसँग जे चाहनुहुन्छ त्यति गर्नुहुन्छ स्वर्गको शक्ति भन्दा ठूला कोही पनि छैनन् उहाँले भन्नुहुन्छ, स्वर्गको शक्तिलाई कसैले पनि रोक्न सक्तैनन् उहाँको सशक्त हातले जे गर्छ यसमाथि कुनै प्रश्न नै उठ्दैन।

३६त्यस समयमा परमेश्वरले मेरो बुद्धि मलाई फेरि दिनु भयो। अनि एउटा राजाको रूपमा मेरो मान, सम्मान अनि शक्ति फेरि फर्काई दिनुभयो। मेरो सल्लाहकार अनि राजकीय मानिसहरू फेरि मकहाँ आए। म फेरि पहिलाको भन्दा पनि महान अनि शक्तिशाली राजा भएँ। ३७त्यस पछि म नबूकदनेस्सर स्वर्गको राजाको स्तुति गर्छु तथा उहाँलाई सम्मान अनि महिमा प्रदान गर्छु। उहाँले जे भन्नुहुन्छ ठीक भन्नुहुन्छ, उहाँ सँधै न्यायपूर्ण हुनुहुन्छ, उहाँमा अहंकारहरूलाई विनम्र प्रदान गर्ने क्षमता छ।

भित्तामा लेखिरहेको

५ राजा बेलसजरले आफ्ना १,००० अधिकारीहरूलाई राजकीय भवनमा ठूलो भोज दिए अनि ती

अधिकारीहरूले दाखरस पिउन थाले। २दाखरस पिउरहेको बेला बेलसजरले आफ्नो सेवकहरूलाई सुन र चाँदीको प्याला ल्याउन हुकुम गरे जुन प्याला उनका बाजेले यरूशलेमको मन्दिरबाट ल्याएका थिए। नबूकदनेस्सरले चाहन्थे कि शासकहरू, तिनका पत्नीहरू, तथा दासीहरूले यो प्यालामा दाखरस पिउन। ३जब तिनीहरूले त्यो सुनको प्याला ल्याए जुन यरूशलेमको परमेश्वरको मन्दिरबाट ल्याइएको थियो। राजा अनि उसका अधिकारीहरू, पत्नीहरू तथा दासीहरूले त्यो प्यालामा दाखरस हालेर लिए। ४तिनीहरूले दाखरस लिए त्यस पछि उनीहरूले पूजा गर्ने सुन, चाँदी काँसा, फलाम, काठ र ढुङ्गाका देवताहरूको प्रशंशा गर्न थाले।

५त्यस समयमा अचानक एकजना मानिसको हातको औँलाले सामदानको अघि महलको भित्तामा केही लेखि रहेको देखियो। राजाले भित्तामा लेखिरहेको हात देखे।

६यो देखेर राजा बेलसजर भयभीत भए र तिनको अनुहारको रङ्ग पहेंलो भयो र हात खुट्टा गलेर थरथर काम्न थाले। ७अनि राजा चिच्याएर बाबेलका तंत्र-मंत्र जान्ने कल्दी र ज्योतिषीहरूलाई ल्याउन पठाए। तिनले बाबेलको ज्ञानी पुरुषहरूलाई भने, “जसले यो लेखोट पढेर मलाई त्यसको अर्थ खोलिदिन्छ, त्यसलाई बैजनी लुगा र सुनको हार पहिराइनेछ र यस राज्यको दर्जामा त्यो तेत्रो गनिने छ।”

८त्यस पछि सबै ज्ञानी पुरुषहरू राजाकहाँ आए, तर कसैले पनि त्यो लेखोट पढ्न सकेनन्। ९यसकारण राजा बेलसजर साह्रै डराए अनि चिन्तित भए। अनि उनका सबै हाकिमहरू पनि चिन्तित भए।

१०राजा र अधिकारीहरूको हल्ला-खल्ला सुनेर राजमाता भोजमा आइन् र राजमाताले भनिन्, “राजा अमर रहनु। नडराऊ। ११तपाईंको राज्यमा एउटा यस्तो मानिस छ, जसमा पवित्र देवताहरूको आत्मा छ। तपाईंको पितामहको पालामा तिनमा उत्तम समझ र देवताको भैं ज्ञान भएको पाइयो। यसैले तपाईंको पितामह नबूकदनेस्सरले तिनलाई जादूगर, तंत्र-मंत्र जान्ने कल्दी र ज्योतिषीहरूका प्रधान नियुक्त गरिदिए। १२यिनी दानियल, जसलाई राजाले बेलसजर नाउँ राखिदिए, खूबै उत्तम आत्मा, बुद्धि र समझ भएका सपनाको अर्थ खोल्ने, अड्को फुकाउने र समस्याहरू हल गर्ने ज्ञान भएका छन्। अब यिनै दानियललाई बोलाउन पठाऊ, र तिनले अर्थ खोलिदिनेछन्।”

१३त्यस पछि दानियललाई राजाको अघि पेश गरियो। राजाले दानियललाई भने, “तिमीनै दानियल हौ, निकालाबास भएको एक यहूदी, जसलाई राजा, मेरो पितामहले यहूदाबाट ल्याएका थिए। १४मैले तिम्रो विषयमा सुनें। तिमी एकजना त्यस्ता मानिस हौ जसमा पवित्र देवताहरूको आत्मा छ। तिमी एकजना त्यस्तो मानिस हौ, जसकोमा उत्तम समझ र अचम्भको रहस्य बुझ्ने ज्ञान छ।

१५बुद्धिमान पुरुष अनि तांत्रिकहरूलाई यो भित्ताको लेखोटको अर्थ बताउनुको निम्ति मेरोमा ल्याइयो। म चाहन्थे कि उनीहरूले यसको अर्थ खोलुन्। तर तिनीहरूले भित्ताको लेखोटको व्याख्या गर्न सकेनन्। १६मैले सुनें तिमिले यसको अर्थ खोल्न र व्याख्या गर्न सक्छौ अनि समस्याहरू हल गर्न सक्छौ। हेर, यदि तिमिले यो पढ्न सक्थौ अनि मलाई व्याख्या गर्न सक्थौ भने तिमिलाई बैगनी वस्त्र अनि सुनको हार दिनेछु। साथै तिमी यस राज्यको दर्जामा तेत्रो मानिस गनिनेछौ।”

१७त्यस पछि दानियलले उत्तर दिए, “तपाईंको उपहारहरू तपाईंनै राख्नु होस, अनि आफ्ना उपहारहरू अरुलाई नै दिनु होस। तर म यो लेखोट पढेर तपाईंलाई यसको अर्थ खोलि दिन्छु।

१८सर्वोच्च परमेश्वरले तपाईंको बाजे राजा नबूकदनेस्सरलाई एउटा राज्यको महान शक्तिशाली राजा बनाउनु भयो। १९अनि उहाँले दिनु भएको अधिकारले विभिन्न भाषा बोल्ने जाति जातिका मानिसहरू तिनको अघि डरले थरथर काम्थे। आफ्नो इच्छा अनुसार तिनले कसैको प्राण लिन्थे वा जीउँदो राख्थे, पदोन्नति गरिदिन्थे वा पदच्युत गरिदिन्थे।

२०“तर जब नबूकदनेस्सर अट्टेरी, ढिट र अभिमानी भए तब तिनी आफ्नो सिंहासनबाट खसालिए र तिनको गौरव तिनीबाट खोसियो। २१तब नबूकदनेस्सर समाजबाट निकालिए। उनको मन पशुको जस्तै बनाईयो तिनको बसाई जङ्गली गधाहरूसित हुन थाल्यो। अनि गाईले जस्तै घाँस खान थाले। उनको शरीर आकाशको शीतले भिज्यो। उनीमाथि यस्तो हुँदै गयो, फेरि उनलाई ज्ञान भयो कि मानिसको राज्य माथि सर्वोच्च परमेश्वरले शासन गर्नुहुन्छ अनि साम्राज्यहरूमाथि शासन गर्नको निम्ति उहाँले जसलाई चाहानुहुन्छ त्यसैलाई पठाउनुहुन्छ।

२२“अनि तिमी बेलसजर उहाँकै नाति हुनुहुन्छ, तपाईंले यो सबै कुरा जान्दा जान्दै पनि अभै आफ्नो हृदयलाई नम्र बनाउनु भएको छैन। २३होइन, तपाईं नम्र हुनु भएन यसको सट्टामा तपाईं स्वर्गका परमेश्वरको विरुद्धमा खडा हुनुभयो। तपाईंले परमप्रभुको मन्दिरका भाँडा-कुँडाहरू तपाईंकहाँ ल्याउने आज्ञा दिनुभयो, अनि तपाईं र राज भवनका अधिकारीहरू, तपाईंका पत्नीहरू र दासहरूले त्यो भाँडाहरूमा दाखरस पिउनु भयो। तपाईंले दाखरस पिउँदै सुन, चाँदी, काँस, फलाम, काठ अनि ढुङ्गाका देवताहरूको महिमा गर्न थाल्नु भयो। तिनीहरू साँचो देवता होइनन्। तिनीहरूले देख्न सकेनन् सुन्न सकेनन् तथा केही पनि सोच्न सकेनन्। तर तपाईंले परमेश्वरको सम्मान गर्नुभएन जसको शक्तिमा तपाईंको जीवन अनि प्रत्येक कुरा त्यसमाथि निर्भर छ। २४यसैले, परमेश्वरले त्यो हात पठाउनु भयो, जसले भित्तामा लेखोट लेख्यो। २५लेखोट यही हो:

मने, मने तकेल, पर्सीन।

२६“अनि त्यो लेखौटको व्याख्या यही हो “अर्थात् तिम्नो राज्यको अन्त हुन्छ, परमेश्वरले त्यति बेला सम्मको दिन गनी सक्नु भएको छ।

२७तकेल-तिमीलाई तराजुमा जोखियो अनि तिमीलाई घट्टै गएको पाइयो।

२८पर्सीन तिम्नो राज्य भाग भाग गरेर मादी र फारसीहरूलाई दिइने छ।”

२९यस पछि बेलसजरले आज्ञा दिए कि दानियललाई बैजनी लुगा लगाई दिनु अनि गलामा सुनको हार पहराइहोस् अनि तिनी राज्यको त्सेरो दर्जाको मानिस हुन भनी घोषण गरियो। ३०त्यसै रात कल्दीहरूको राजा बेलसजर मारिए। ३१अनि मादिका राजा दाराले त्यो राज्य लिए, उनी त्यति बेला ६२ वर्षका थिए।

दानियल अनि सिंहहरू

६ सम्पूर्ण उसका राज्यहरूमा शासन गर्न दारालाई १२० जना प्रान्तीय बड़ा हाकिमहरू नियुक्त गर्न असल लाग्यो। उनले तीन जना मंत्रिहरू, सल्लाहकारहरू नियुक्त गरे, राजाको काममा हानी नहोस् भनि यिनीहरूलाई नै राजालाई खबर दिनको निमित्त प्रान्तिय बड़ा हाकिम नियुक्त गरियो। यी मंत्रिहरू, सल्लाहकारहरू मध्ये एक जना दानियल पनि थिए। ३चौँदै दानियलले आफूलाई राम्रो चरित्र अनि धेरै योग्यता भएको देखाए। यसकारण, राजाले उनलाई सारा राज्यमा शासक बनाए। ४तर जब अरु पर्यवक्षकहरू अनि प्रान्त अधिपतिहरूले यो खबर पाए पछि दानियलसँग ईष्या गर्न र उनीहरूले दानियल सँग निँहू खोज्न थाले, जब दानियल सरकारी कामले कतै जान्थे त्यति बेला उनले गरेको काममा अरुहरूले नजर राख्थे तर पनि उनीहरूले दानियलमा कुनै दोष भेट्टाएनन्। दानियल एकदमै ईमानदार अनि विश्वासी थिए। उनले राजासँग कुनै प्रकारको छल कपट गरेनन्। उनी एकदमै परिश्रमी थिए।

५यसैले ती मानिसहरूले भने, “अहिले सम्म हामीले दानियलको कुनै दोष भेट्टाउन सकेनौ, यसैले दोष देखाउनको निमित्त यस्तो कुरा खोज्नु पर्छ जुन परमेश्वरको नियमसँग सम्बन्धित होस।”

६त्यसपछि ती मंत्रिहरू र सल्लाहकारहरू अनि प्रान्तका बड़ाहाकिमहरूले राजाकहाँ आएर भने, “राजा दारा अमर रहनु।” ७राज्यको हामी सबै मंत्रि, शासक, प्रान्तीय बड़ा हाकिम, भारादार र प्रदेशपालहरू सल्लाह गरेर सहमत भएकाछौं कि राजाले एउटा यस्तो विशेष नियम कायम राख्नुहोस, अनि प्रत्येक मानिसले त्यो नियम पालन गर्नुपर्ने होस्, यस्तो नियम होस् कुनै पनि मानिसले तपाईंलाई छोडेर अर्को कुनै मानिस अथवा देवताको पूजा तीस दिन सम्म गर्‍यो भने, त्यसलाई सिंहको खोरमा हालेर मारियोस्। ८अब हे राजा!

लिखित रूपमा नियम बनाएर हस्ताक्षर गरिदिनु होस्। त्यो बदली हुन नपावोस्, किनकि मादी र फारसिहरूको नियम न त बदली हुन्छ न त मेटिन्छ।” ९यसैले राजा दाराले यो नियम बनाएर हस्ताक्षर गरे।

१०दानियलले प्रत्येक दिन तीन पल्ट परमेश्वरलाई प्रार्थना गर्थे, प्रत्येक दिन तीन पल्ट दानियल घुडौं टकेर परमेश्वरको प्रार्थना अनि प्रशंसा गर्थो जब दानियलले यो नया नियमको विषयमा सुने उ उसको घरमा गए। दानियल उसको घरको छतमाथि गए। दानियल भ्याल तिर गए त्यो यरूशलेमपट्टि खोलिएको थियो। तब दानियलले सधैं जस्तै उनको घुँडा टकेर प्रार्थना गरे।

११उनका दुश्मनहरूले दानियललाई पक्रने मौका हेरिरहेका थिए र दानियललाई परमेश्वरको प्रार्थना गर्दै गरेको भेट्टाए। १२त्यसपछि उनीहरू राजा भएकहाँ आएर उनलाई त्यो नियमको विषयमा सम्भन्ना गराए। “हे राजा! तपाईंले यस्तो कानून बनाउनु भएको होइन कि तीस दिनभित्र तपाईंलाई बाहेक कसैले अरु कुनै देवता वा मानिसलाई बिन्ति प्रार्थना गर्‍यो भने त्यसलाई सिंहको खोरमा हालिने छ?”

राजाले जवाफ दिए, “हो यो निश्चय गरिएको हो। मादि र फारसीहरूको कानून स्थायी हुन्छ।”

१३यसपछि तिनीहरूले राजालाई भने, “निकालावास भएको यहूदीहरू मध्ये एकजना दानियलले तपाईंले बनाउनु भएको कानूनको वास्ता गरेनन्। तिनले आफ्ना परमेश्वरलाई दिनमा तीन पल्ट बिन्ती प्रार्थना गर्छन्।”

१४जब राजाले यो खबर सुने तिनी अत्यन्तै दुःखी भए, लगत्तै उनले दानियललाई बँचाउने चेष्टा गरे। उनले सूर्यास्त नहुञ्जेलसम्म दानियललाई बचाउने चेष्टा गरे। १५तब मानिसहरूले मौका पाए अनि राजाकहाँ आएर भने, “हे महाराज तपाईंलाई यो थाहा छ कि मादीहरूको र फारसीहरूको कानून कहिले पनि बदली हुँदैन, राजाले यो कानून बदली गर्न सक्नेनन्।”

१६तब राजाले तिनीहरूलाई दानियललाई सिंहको खोरमा फर्काउने आदेश दिए। राजाले दानियललाई भने, “म विश्वास गर्छु परमेश्वरले जसलाई तिमी सधैं आराधना गर्छौं, तिमीलाई बचाउन।” १७त्यसपछि तिनीहरूले एउटा ठुलो ढुङ्गा ल्याएर सिंहको खोरमा राखे अनि राजाको लाल मोहर, मन्त्रि र शासकहरूको लाल मोहर लगाई दिए जसद्वारा त्यो ढुङ्गालाई कसैले हटाउन अनि खोरबाट दानियललाई बचाउन नसकोस।

१८तब राजा दारा आफ्नो महलमा गए। तिनीले त्यो रात खाएनन् अनि सुतेनन् र कसैलाई पनि त्यहाँ आउनु दिएनन्। १९बिहान भिसमिसे उज्यालोमा राजा उठेर डरले काम्दै सिंहको खोरमा गए। २०राजा खोरको छेउमा गएर दानियललाई कराएर भने, “हे दानियल जीवित परमेश्वरका सेवक, तिमीले निरन्तर सेवा गरेका तिम्रा परमेश्वरले तिमीलाई बचाउन सक्नु भयो?”

२१ दानियलले राजालाई जवाफ दिए, “महाराज अमर रहनु। २२ मेरो परमेश्वरले आफ्ना स्वर्गदूत पठाएर सिंहहरूको मुख बंद गर्नु भयो। यसकारण सिंहहरूले मलाई नोक्सान गर्न सकेनन् किनभने मेरो परमेश्वर जान्नुहुन्छ कि म निर्दोष छु। हे महाराज! मैले तपाईंलाई कुनै अन्याय गरेको छैन।”

२३ त्यस पछि राजा अत्यन्तै खुशी भएर दानियललाई खोरबाट निकाल्ने हुकुम दिनुभयो। दानियल खोरबाट निकालिए अनि तिनमा कुनै प्रकारको चोट लागेको पाएनन्, किनभने उनले परमेश्वरमाथि विश्वास गर्थे।

२४ त्यसपछि राजाले तिनीहरूलाई हुकुम दिनु भयो जसले दानियललाई दोष दिएका थिए अनि सिंहको खोरमा हाल्न लगाए। तिनीहरूका पत्नी र छोरा छोरीहरू समेत सिंहको खोरमा हालिए। तिनीहरू तल खोरको मुखमा पुग्दा नपुग्दै सिंहहरूले भन्टेर तिनीहरूका हड्डी समेत कस्यक कुरुक पारेर खाइहाले।

२५ त्यसपछि राजा दाराले सारा पृथ्वी भरि बस्ने विभिन्न भाषा बोल्ने, विभिन्न जातिका मानिसहरूलाई एउटा शुभकामना चिट्ठी लेखे:

तिमीहरूलाई शान्ति होस्।

२६ म एउटा नयाँ नियम बनाउँदैछु: मेरो राज्यमा हरेक मानिसले दानियलका परमेश्वरको डर मानुन र आदर गर्नु। दानियलका परमेश्वर जीवित परमेश्वर हुनुहुन्छ, उहाँ सदा-सर्वदा जीउनु हुन्छ अनि उहाँको राज्य कहिलै अन्त ध्वंश हुनेछैन।

२७ परमेश्वर रक्षक र उद्धारकर्ता हुन, स्वर्ग अनि पृथ्वीमाथि परमेश्वरले आश्चर्यपूर्ण काम गर्नुहुन्छ। अनि उहाँ मात्र एक शक्तिशाली हुनुहुन्छ जसले दानियललाई सिंहको मुखबाट बचाउनु भयो।”

२८ यस प्रकारले दाराले राज्यमा शासन गरुञ्जेल अनि फारसमा राजा कोरेसको राज्य रहुञ्जेल यिनै दानियलको उन्नति भइरह्यो।

चारवटा जनावरहरूको विषयमा दानियलको सपना

७ बाबेलको राजा बेलसजरको शासन कालको पहिलो वर्ष दानियल आफ्नो ओछ्यानमा सुतिरहेको बेला सपनामा एउटा दर्शन देखे। उनले तुरन्तै त्यो सपना लेखे, त्यसको प्रमुख विवरण र विशेषताहरू र दानियलले भने, “राती मैले वरिपरि हावा चलिरहेको एउटा दर्शन पाएँ, हावाले सागर उचालिरहेको थियो। तब मैले चारवटा ठूलूला पशुहरू समुद्रबाट बाहिर आइरहेको देखे। तिनीहरू चार विभिन्न प्रकारका पशुहरू थिए।

४ “तिनीहरूमध्ये पहिलो पशु सिंह जस्तै थियो तर त्यसका पखेटाहरू चीलका जस्तै थिए। मैले त्यो पशुको पखेटाहरू उखेलिएको देखे। अनि त्यो जमीनमा मानिस जस्तै दुइ खुट्टामा उभियो अनि त्यसलाई मानिसको मन दिइएको थियो।

५ “तब मैले भालू जस्तै अर्को एउटा पशु देखे। त्यसले शरीरको एक भाग उठाएर उभिएको थियो। यसका दाँतहरूको बीचमा तीनवटा करङ्गहरू थिए। त्यस भालूलाई आदेश दिइयो ‘उठ् अनि तँलाई जति चाहिन्छ सबै मासु खा।’

६ “त्यसपछि मैले देखे त्यहाँ मेरो सामुने अर्को पशु थियो। त्यो एउटा चितुवा जस्तो थियो अनि त्यसका चारवटा पखेटाहरू अनि चारवटा टाउकाहरू थिए। यसलाई शासन गर्ने अधिकार स्वीकार गरिएको थियो।

७ “यसपछि मैले चौथो पशु मेरो दर्शनमा पाएँ। त्यो एउटा साह्रै डरलाग्दो हिंस्रक पशु थियो। यो फलामको लामो दाँत भएको साह्रै बलियो थियो। यसले आफ्नो शिकार टुक्रा-टुक्रा पाउँदै खाँदै थियो। खाइसके पछि यसले आफ्नो बाँचेको शिकार कुल्चियो। त्यो पशु मैले सपनामा देखेको अरु पशुहरू भन्दा एकदमै बेग्लै थियो। त्यसका सिङ्गहरू दशवटा थिए।

८ “अहिले म त्यो सिङ्गको विषयमा नै सोच्दै थिएँ, हेर्दा हेर्दै अर्को सिङ्ग उभियो ती सिङ्गहरूको बीचमा त्यो सिङ्ग अरु सिङ्गहरू भन्दा एकदमै सानो थियो। यो सिङ्गमा मानिसको जस्तो आँखा थियो। यो सानो सिङ्गमा एउटा मुख पनि थियो अनि स्वयंले प्रशंसा गरिरहेको थियो। यो सानो सिङ्गले अरु तीनवटा सिङ्गहरूलाई उचालेर पर्योकि दियो।

चौथो जनावरको न्याय

९ “मैले हेर्दा हेर्दै त्यसको ठाउँमा सिंहासन राखियो अनि त्यसमा प्राचीन राजा बस्नु भयो। उहाँले हिँउ जस्तो सेतो लुगा लगाउनु भएको थियो, अनि कपाल सेतो ऊन जस्तो थियो। उहाँको सिंहासन बलिरहेको आगोको ज्वाला जस्तै थियो र त्यसको चक्काहरू दन्केको आगो जस्ता थिए।

१० उहाँको छेउमा एउटा आगोको खोला बगेर आयो। हजारौं-हजारौं स्वर्गदूतहरूले उहाँको सेवा गर्दैथिए। दश-दशहजार स्वर्गदूतहरू उहाँको अघाडी सेवा गरिरहेका थिए। तब न्यायधीश न्याय दिन बसे अनि किताबहरू खोले।

११ “मैले हेरिरहेको थिएँ कि त्यो सानो सिङ्गले अभिमानी शब्दहरू प्रयोग गरिरहेको थियो। त्यसैले कठोर जनावरले त्यो चौथो जनावरलाई मारिदियो अनि त्यसको शरीर बल्दै गरेको आगोमा पर्योकिदियो। १२ अरु जनवारहरूको सर्वाधिकार खोसियो, ता पनि केही समय सम्म तथा ऋतुका निमित्त तिनीहरूलाई अभि बाँच्न दिइयो।

१३ “मैले राती मेरो दर्शनमा हेरिरहेको थिएँ अनि मैले आकाशको बादलमाथि मानिसको पुत्र जस्तै कोही आउँदै गरेको देखे। उहाँ त्यहाँ प्राचीन राजाकहाँ आउनु भयो अनि उहाँको सामु उपस्थित गराइयो।

१४“एउटा मनुष्य जस्तो देखिने मानिसलाई अधिकार, महिमा अनि सम्पूर्ण शासन गर्ने शक्ति दिइयो। प्रत्येक जाति र भाषाबाट मानिसहरूले उहाँको आराधना गर्नेछन्। उहाँको शासन सदा-सर्वदा रहनेछ। उहाँको राज्य लगातार सदा-सर्वदा रहनेछ। त्यो नष्ट हुनेछैन।

चौथो पशुको विषयमा व्याख्या गरिएको

१५“मेरो आत्मा मभित्र व्याकुल भयो कारण मैले पाएको दर्शनले नै म डराएँ। १६त्यहाँ उभिनेहरू मध्ये एकजनाकहाँ म गएँ र तिनलाई यी सबैका विषयमा सोधें अनि उहाँले मलाई अर्थ बताई दिनुभयो। १७उहाँले भन्नु भयो, ‘ती चारवटा डरलाग्दा पशुहरूले चार राज्यहरूको प्रतिनिधित्व गर्छन् जो पृथ्वीमा उदय हुनेवाला छ। १८तर सर्वोच्चका पवित्र जनहरूले राज्याधिकार पाउनेछन् र सदा सर्वदाका निमित्त त्यो कायम रहने छ।’

१९“त्यसपछि त्यो चौथो जन्तुको अर्थ जान्ने मलाई इच्छा भयो। त्यो अरुहरू भन्दा बेग्लै थियो जुन अत्यन्तै डरलाग्दो थियो। त्यसका फलामका दाँतहरू र काँसाको नङ्ग्राहरू थिए र जसले सबै कुरा चबाएर निल्थ्यो र बाँकी रहेको खुट्टाले कुल्चिन्थ्यो। २०त्यसको टाउकोमा दशवटा सिङ्गहरू थिए अनि बीचमा अर्को सिङ्ग उम्रियो। त्यस सिङ्गले अरु दशवटा सिङ्गहरूबाट तीनवटा उखेल्यो। त्यस सिङ्गको घमण्डसित बोल्न एउटा आँखा एउटा मुख थियो। यो अरु सिँगहरू भन्दा ठूलो देखिन्थ्यो। म यस दर्शनको विषयमा जान्न चाहन्थेँ। २१मैले हेर्दा हेदै त्यो सिङ्गले पवित्र मानिसहरूसँग युद्ध अनि अरु माथि आक्रमण गर्न शुरु गर्‍यो। २२जब सम्म त्यो अति प्राचीन राजा आएर न्याय गरेनन्, प्राचीन राजाले सीङ्गको न्यायको घोषणा गरे अनि ती पवित्र जनहरूले राज्य अधिकार प्राप्त गर्ने समय आयो।

२३“उहाँले मलाई यो जवाफ दिनुभयो: ‘चौथो डरलाग्दो पशुले एउटा अर्को चौथो राज्यको प्रतिनिधित्व गर्छ। यो अरु राज्यहरू भन्दा बेग्लै हुनेछ। यस चौथो राज्यले सम्स्त पृथ्वीलाई निल्नेछन्, यसलाई कुल्चेर धूलो-पीठो पार्नेछ। २४त्यो दशवटा सीङ्गले दशजना राजाहरू यस राज्यबाट खडा गर्नेछ। अनि त्यसपछि अर्को एउटा राजा खडा हुनेछ। त्यो चाहिँ अधिका राजाहरू भन्दा बेग्लै हुनेछ। त्यसले तीन राजाहरूलाई परास्त गर्नेछ। २५त्यसले सर्वोच्चको विरुद्धमा नै बोल्नेछ, सर्वोच्चका पवित्र जनहरूलाई धुजा-धुजा पार्नेछ। त्यसले तोकिएको समय र व्यवस्थाहरू बदल्ने विचार गर्नेछ अनि पवित्र जनहरूले त्यसको शक्तिमा, साढे तीन वर्ष राज्यको शक्ति सुम्पिदिनेछन्।

२६“तब न्यायको दरवार बस्नेछ र आखिरमा त्यसलाई शेष पार्न त्यसको सर्वाधिकार खोसिने छ। २७अनि राज्यधिकार र सर्वाधिकार र स्वर्ग मुनिका सारा राज्यहरूको

महिमा सर्वोच्चका पवित्र जनहरूलाई दिइनेछ। तिनीहरूको राज्यधिकार सदा सर्वदा हुनेछ। अनि सर्वाधिकार राजाहरूले तिनीहरूकै सेवा गर्नेछन् र तिनीहरूकै आज्ञा पालन गर्नेछन्।’

२८“विवरण यहाँ अन्त हुन्छ। म दानियल चाँहि मेरो विचारले गर्दा साहै डराएँ, र मेरो अनुहारको रङ्ग पहुँलो भयो र मैले यो कुरा आफ्नो मनमै राखें।”

एउटा भेडा अनि एउटा बोकको विषयमा दानियलको दर्शन

बेलसजर राजाको शासनकालको तेस्रो वर्षमा मैले यो दर्शन देखें। यस दर्शन त्यो दर्शन पछिको दर्शन हो। २मैले यो दर्शनमा देखें कि म शूशन शहरमा थिएँ। शूशन एलाम प्रान्तको राजधानी थियो। मेरो दर्शनमा म ऊलै नदीको किनारमा थिएँ। ३मैले माथि आँखा उठाएर हेरें, ऊलै नदीको किनारमा साँढे भेडा उभिरहेको थियो। त्यसका दुइवटा लामो सीङ्गहरू थिए एउटा भन्दा अर्को लामो थियो। लामो सिङ्ग पछि उम्रेको थियो। ४मैले भेडोलाई पश्चिम, उत्तर अनि दक्षिणका कुनाहरूमा यसले सिँगौरी खेल्दै दगुरी रहेको देखें। अनि त्यसको शक्तिबाट कसैलाई छुट्टाउन सक्न थियो। यसको आफ्नो शक्तिलाई इच्छा अनुसार प्रयोग गर्थ्यो।

५मैले उत्तर, पश्चिम अनि दक्षिणमा चीजहरूमा त्यो भेडाका सिँगहरू ठोकिँदै गरेको देखें। अनि अरु पशु यसको छैउमा उभिन सकेनन्। अनि कसैले तिनीहरूलाई यसको शक्तिबाट बचाउन सकेनन्। यसले आफ्नो क्षमता आफूले चाहे जस्तै देखायो।

६अनि बोकको दुइवटा सिङ्ग भएको भेडोकहाँ आयो। यो त्यही भेडा थियो जुन मैले ऊलै नदीको किनारमा देखेको थिएँ। अनि बोकको एकदमै रिसाएर भेडोतिर कुढ्यो। ७मैले बोकालाई भेडोतिर कुद्दै गरेको देखें। अनि बोकाले भेडोलाई हान्यो भेडाका दुइवटा सीङ्ग भाँचिदियो। बोकसित भेडोको सामना गर्ने शक्ति थिएन। बोकले भेडोलाई भूँड्या लडायो अनि त्यसलाई कुल्चियो। भेडोलाई बचाउने त्यहाँ कोही थिएन।

८त्यसपछि त्यो बोकको एकदमै शक्तिशाली भयो। तर जब त्यो शक्तिशाली भयो त्यसको सीङ्ग भाँचियो अनि फेरि त्यो ठूलो सीङ्गको ठाँउमा चार वटा सीङ्ग उम्रिए। ती चारैवटा सीङ्ग अलगै देखिन्थ्यो अनि चारै दिशा पट्टि फर्किएको थिए।

९फेरि त्यो चारै सीङ्गहरू मध्ये एउटा सानो सीङ्ग उम्रियो। त्यो सानो सीङ्ग बढेर ठूलो भयो। यो दक्षिण पूर्व पट्टितिर बढेर गयो। यो सीङ्ग सुन्दर भूमि पट्टि बढेर गयो। १०त्यो सानो सीङ्ग बढेर आकाश छुन पुग्यो। त्यसले धेरै तारा र ग्रहहरूलाई पनि पृथ्वीमा भारी दियो। ११सानो सिङ्ग बढेर अग्लो भयो। यो

बढेर घाम भन्दा अग्लो भयो। मन्दिरमा चढाउने दैनिक बलि पनि सिँगले रोकिदियो। १२ अनुचित रीतिले नै जन-समुदाय अनि दैनिक भेंटीहरू त्यस समक्ष त्यसले चाहे अनुसार गर्न सुम्पियो। यसले सत्यलाई भूईंमा पर्याँकिदियो। त्यो आफ्नो प्रत्येक कार्यमा सफल भयो।

१३ फेरि मैले कुनै पवित्र मानिसहरू मध्ये एकजनाले बोल्दै गरेको सुनें। तब अर्कोले पहिलो पवित्र मानिसलाई उत्तर दिँदै थियो। पहिलो पवित्र मानिसले भन्यो, “कहिल्यै सम्म यी कुराहरू भई रहनेछन्? दैनिक बलिको यो दर्शन, विनाशी पाप जसले नष्ट पाछै पुण्यस्थलको नियन्त्रण अनि जनसमुदायलाई सुम्पिन्छ?”

१४ अर्को पवित्र एकले गने “यो २,३०० दिनको निमित्त हुनेछ। तब पवित्र स्थान स्थापन गरिनेछ।”

दानियललाई दर्शन उलथा गरियो

१५ जब म दानियलले यो दर्शन देखें म यो बुझ्नको निमित्त कराँए। अनि अचानक मानिसको रूप भएको एकजना मेरो छेउमा उभिरहेको देखें। १६ त्यसै बेला मैले ऊलै नदीको किनारबाट मलाई बोलाउँदै गरेको मानव स्वर सुनें। स्वरले भन्यो, “हे गब्रियल! यस मानिसलाई दर्शनको अर्थ व्याख्या गरिदेऊ।”

१७ त्यसपछि तिनी म उभिएको ठाँउमा आए, उ आउँदा म डरले घोप्टो परें। तर उसले मलाई भन्यो, “हे मानिसको पुत्र! यो सम्भ्र कि यो दर्शनले अन्तको समयलाई संकेत गर्दै छ।”

१८ उ बोल्दा बोल्दै म भुईंमा अचेत भएर लडें। तर उसले मलाई समातेर म उभिएकै ठाउँमा फेरि उभ्याए। १९ गब्रियलले भने, “हेर म तिमीलाई भन्छु क्रोधको अन्त के हुनेछ। किनभने तोकिएको समयमा अन्त हुनेछ। २० तिमीले देखेको दुइ सीङ्गे साँढे भेडा मादी देश र फारस देशका राजाहरू हुन्। २१ त्यो बोको चाँहि यूनानीहरूको राज्य हो। अनि त्यसको निधारको ठूलो सीङ्ग चाँहि प्रथम राजा हो। २२ त्यो भाँचिएको सिङ्गको सट्टामा उभ्रेका चार सीङ्गहरू चाँहि चार राज्यहरू हुन्, जुन त्यस जातिबाट खडा हुनेछन्। तर तुलनामा त्यसको जतिकै पराक्रम हुनेछैन।

२३ “ती राज्यका अन्तिम दिनहरूमा जब तिनीहरूको पाप चरमसीमा मा पुगेको हुन्छ, तब एउटा क्रूर निष्ठुर र युद्धकलामा निपुण राजा देखा पर्नेछ। २४ त्यसको शक्ति महान हुनेछ, त्यसले अवर्णनीय विध्वंस ल्याउने छ। आफूले गरेको जुनसुकै काममा त्यो सफल हुनेछ। त्यसले ठूला-ठूला जाति र पवित्र मानिसहरूमा विध्वंस ल्याउने छ।

२५ “त्यसको मन निरन्तर क्रियाशील रहनेछ, र आफूले रचेको चतुर षडयन्त्रमा त्यो सफल हुनेछ। त्यसले ठूला ठूला युक्तिहरू रचेछ। तिनीहरूले नचिताएको समयमा त्यसले तिनीहरूमाथि धेरै विध्वंस ल्याउनेछ।

त्यसले प्रधानहरूका प्रधानलाई पनि धाक दिनेछ तर कुनै मानिसको हात विना नै त्यो ढल्नेछ। २६ साँभ्र र बिहानको विषयमा दिइएको यो प्रकाश सत्य छ, तर यो दर्शन तिमीले गुप्त राख्नै पर्छ, किनभने त्यसले धेरै पछि आउने दिनहरूलाई संकेत गर्छ।”

२७ त्यसपछि मेरो शक्ति हरायो। केही समय सम्म म बिमारी भइरहें। तब म उठेर फेरि राजाको काममा लागें। तर त्यस दर्शन ले गर्दा म डराई रहें र कसैले मलाई त्यो बुझाउँन सकेन।

दानियलको प्रार्थना

२८ राजा दाराको शासनकालको पहिलो वर्षको समयमा यो घटना घटेको थियो। दारा अहासुरस नाउँ भएका एकजना मानिसको पुत्र थिए। दारा मादीका मानिसहरूसँग सम्बन्धित थिए। उनी बाबेलको राजा भए। २९ दाराको राज्य कालको पहिले वर्षमा म दानियल केही पुस्तकहरू पढिरहेको थिएँ। ती पुस्तकहरूमा मैले देखें कि परमप्रभुले यमियाहलाई यो बताउनु भयो कि यरूशलेम पुनःनिर्माण कति वर्ष पछि हुन्छ? परमप्रभुले भन्नु भएको थियो यसभन्दा पहिला को यरूशलेम फेरि बनाउन, सतरी वर्ष लाग्नेछ।

३० तब म फेरि परमेश्वर मेरा मालिकपट्टि फर्किँएँ अनि सहायताको निमित्त प्रार्थना गरें। मैले खाना खान छोडें अनि यस्तो लुगा लगाएँ जसबाट यो बुझियोस् कि म दुःखी छु। मैले आफ्नो टाउकोमा धूलो हालें। ३१ मैले परमप्रभु मेरो परमेश्वरलाई प्रार्थना गरें। मैले मेरा सबै पापहरूको विषयमा उहाँलाई भनँ मैले भनें, “हे परमप्रभु तपाईं महान अनि भय योग्य परमेश्वर हुनुहुन्छ। तपाईंसित प्रेम गर्ने मानिसहरूसित तपाईंले प्रेम अनि दया गर्नुहुन्छ। तपाईंले तपाईंको करार मानिसहरूसित राख्नु हुन्छ जसले तपाईंको आज्ञाहरू पालन गर्छन।

३२ “तर परमप्रभु हामी पापी हौं। हामीले नराप्रो कर्म गर्छौं, कुकर्म गर्छौं, तपाईंको विरोध गर्छौं र तपाईंको निष्पक्ष न्याय अनि आदेशबाट टाढा गर्यौं। ३३ तपाईंका दास अगमवक्ताहरू हाभ्रा राजाहरू, शासकहरू, पिता पुर्खाहरू अनि देशका सबै मानिसहरूसँग तपाईंको नाउँमा बोलेका थिए! तर हामीले तिनीहरूको कुरा सुनेनौं।

३४ “हे परमप्रभु, तपाईं असल हुनुहुन्छ अनि सदचारिता तपाईंका हो! तर आज लाज हाभ्रो हो। लाज यहूदा र यरूशलेमका मानिसहरूबाट हो। लाज इस्राएलका सबै मानिसहरूको हो। मानिसहरू जो नजिकमा छ। अनि मानिसहरू त्यसको टाढामा छन्। परमप्रभु तपाईंले ती मानिसहरूलाई धेरै जातिहरूको बीचमा छरपष्ट पार्नु भयो। अनि ती देशमा भएका इस्राएलका मानिसहरू लज्जित हुनुपर्छ। तिनीहरूले तपाईंको विरुद्धमा नराप्रो काम गरेका हुनाले तिनीहरू लज्जित हुनुपर्छ परमप्रभु।

८“हे परमप्रभु हामी सबै लज्जित हुनु पर्छ। हाम्रो सबै राजाहरू र अगुवाहरू लज्जित हुनु पर्छ। हाम्रो पिता-पुर्खाहरू लज्जित हुन पर्छ। किन? किनभने हामीले तपाईंको विरुद्ध पाप गरेका छौं; परमप्रभु।

९“तर हे परमप्रभु तपाईं दयालु हुनुहुन्छ। तिनीहरूले गरेको नराम्रो कार्यहरूका निम्ति तपाईंले मानिसहरूलाई क्षमा दिनुहुन्छ। अनि हामी तपाईंको विरुद्ध बागी भएका छौं। १०हामीले परमप्रभु हाम्रा परमेश्वरको आज्ञा पालन गरेका छैनौं।

परमप्रभुले उहाँका दासहरू, अगमवक्ताहरू प्रयोग गरेर हामीहरूलाई नियमहरू दिनुभयो तर हामीले उहाँको नियमहरू पालन गरेनौं। ११तपाईंको वचन पालन नगरेर सारा इस्राएलीहरूले तपाईंको व्यवस्था भङ्ग गरेका छन् अनि त्यसदेखि तर्केका छन्। परमेश्वरको दास मोशाको व्यवस्थामा देखाईएका आज्ञा र तोकिएका सराप हामीमाथि पानी भैं खनिएका छन्, किनकि हामीले उहाँको विरुद्धमा पाप गर्छौं।

१२“हामीमाथि र यरूशलेममाथि संसारमा कहिल्यै नभएको विपत्ति ल्याएर हामी र हाम्रा शासकहरूको विषयमा भन्नु भएका सबै कुरा तपाईंले पूरा गर्नुभएको छ। १३हामीमाथि आएका सबै विपत्तिहरू मोशाको व्यवस्थाको पुस्तकमा पहिलानै लेखिएका थिए तर पनि हामीले आफ्ना परमेश्वरको सम्मानमा केही गरेका छैनौं। आफ्नो अधर्मको कामबाट हामीले पश्चाताप गरेनौं तपाईं आफ्नो वचनमा प्रतिवद्ध हुनुहुन्छ भन्ने कुरामा हामीले ध्यानै दिएनौं। १४यसकारण परमप्रभुले आफ्नो समयमा यो विपत्ति हामीमाथि ल्याउनु भयो। आफूले गर्नु भएका सबै कुरामा परमप्रभु हाम्रा परमेश्वर ठीक हुनुहुन्छ तर पनि हामीले उहाँको आज्ञा पालन गरेका छैनौं।

१५“अब परमप्रभु हाम्रो परमेश्वर जसले आफ्नो लोकलाई शक्तिशाली हातद्वारा मिश्र देशबाट निकालेर ल्याउनु भयो र आजको दिनसम्मै कायम रहने नाउँ राख्नु भएको छ हामीले पाप गरेका छौं। १६हे परमप्रभु! तपाईंको दया, उद्धारको राम्रो कामहरूद्वारा आफ्नो शहर पवित्र डाँडा यरूशलेमबाट आफ्नो क्रोध र रीस हटाउनु होस्। हाम्रा पाप र हाम्रा पिता-पुर्खाहरूको दोषले गर्दा यरूशलेम र तपाईंका मानिसहरू हाम्रा सबै छिमेकीहरूका बीचमा हामी लज्जित भएका छौं।

१७“अब हाम्रो परमप्रभु हाम्रो प्रार्थना सुन्नुहोस्। म तपाईंको दास हुँ सहायताको निम्ति मेरो प्रार्थना तिनीहरूको पवित्र स्थानका निम्ति असल कुराहरू गर्नुहोस्। त्यो भवन नष्ट भएको थियो। तर मालिक, तपाईं आफ्नै राम्रोको निम्ति यी असल कुराहरू गर्नुहोस्। १८मेरो परमेश्वर आफ्नो कान थापेर सुन्नुहोस्, आफ्नो आँखा खोल्नुहोस् र हाम्रो उजाड़ अवस्थामाथि र तपाईंको नाउँ भएको शहरमाथि निगाह राख्नुहोस्। हाम्रो आफ्नै

धार्मिकता द्वारा होइन, तर तपाईंको असीम दयाद्वारा तपाईंको सामुन्ने हामी आफ्नो अन्तर-बिन्ती टक्राउँदछौं। १९हे परमप्रभु! सुन्नुहोस्, मेरा परमेश्वर हाम्रो पाप क्षमा गर्नुहोस्, मेरो परमेश्वर हाम्रो प्रार्थना सुनेर त्यस अनुसार गरिदिनु होस। किनभने यो तपाईं आफ्नो भलाईको निम्ति गर्नुहोस्, ढिलो नगर्नुहोस्, तपाईंको शहर र तपाईंको लोक तपाईंके नाउँले कहलाइएको छन।”

७० हप्ताको विषयमा दर्शन

२०यसरी म बोल्दै, प्रार्थना गर्दै मेरो आफ्नो पाप र मेरा जाति इस्राएलीको पापको पश्चाताप गर्दै र उहाँको पवित्र डाँडाको पक्षमा परमप्रभु मेरो परमेश्वरको सामु मेरो अन्तर-बिन्ती टक्राइरहेको थिएँ। २१जतिबेला म प्रार्थना गरिरहेको थिएँ तब तिनै मानिस ग्याब्रिएल, जसलाई मैले अघि दर्शनमा पनि देखेको थिएँ, सांभको बलिदानको समयमा चाँडो गरी उड्दै मेरो छेउमा आए। २२स्पष्टसित बोल्दै तिनले मलाई बुझाए, तिनले भने, “दानियल अहिले म तिम्रो समझ खोलिदिनलाई आएको छु। २३जब तिमिले आफ्नो बिन्ती शुरु गरिरहेका थियौ तब एउटा वचन आयो। म तिमिले त्यही दिनलाई आएको छु, किनभने तिमि अति प्रिय मानिस छौ। त्यो वचन राम्ररी विचार गर, त्यस दर्शनलाई विचार गर।

२४“तिम्रो जाति र तिम्रो पवित्र शहरको निम्ति सतरी हप्ता तोकिएको छ। त्यसपछि विद्रोह थामिनेछ, पापको अन्त हुनेछ, दोषको प्रयाश्चित गरिनेछ। अनन्तको पवित्रता शुरु हुनेछ, दर्शन र भविष्यवाणी अन्त हुनेछ अनि सबै भन्दा पवित्रस्थान पवित्र तुल्याइनेछ।

२५“त्यसपछि यो जान र बुझ, यरूशलेमको पुनःप्राप्ति र पुनःनिर्माण हुनेछ भन्ने वचन निस्केको समयदेखि एक अभिषिक्त जन, एक राजकुमार देखा परेको समय सम्म सात हप्ता बित्नेछ। त्यसपछि बासट्टी हप्ता सम्म गल्ली र नाला समेत पुनःप्राप्ति र पुनर्निर्माण भइसकेको अवस्थामा रहनेछ। २६त्यस समयमा अर्थात बासट्टी हप्तापछि अभिषेक गरिएको मानिस हटाइनेछ। त्यसपछि एकजना राजकुमारको सेनाले आक्रमण गर्नेछ अनि शहरका पवित्र स्थान ध्वंश गर्नेछ। तब त्यहाँ ठूलो युद्ध हुनेछ अनि सम्पूर्ण ध्वंशको योजना बनाइनेछ।

२७“तब भविष्यका शासकले धेरै मानिसहरूसित सम्भ्रौता गर्नेछ। यो एक हप्ता सम्म चल्नेछ। आधा हप्ता सम्मको निम्ति भेटी अनि बलिदानहरू रोकाउनेछ। अनि एकजना विध्वंशक आउनेछ। उसले डरलाग्दो विनाशक कर्महरू गर्नेछ। तर परमेश्वरले त्यस विध्वंसको ध्वंशका निम्ति आदेश दिइसक्नु भएको छ।”

टाइग्रिस नदी छेउमा दानियलको दर्शन

१० कोरेसको शासनकालको तेस्रो वर्षमा कोरेस फारसको राजा थिए भन्ने खबर दानियलले

पाए। खबर साँचो थियो अनि यो एउटा ठूलो युद्धको विषयमा थियो। दानियलले त्यो बुझिहाले। यो कुरा एउटा दर्शनमा उसलाई बताइएको थियो। त्यस समय, म दानियल तीन हप्ता सम्म दुःखी भएँ। मलाई राम्रो खाने कुरा खाइन, मैले कुनै प्रकारको दाखरस र मासु खाइन। कुनै प्रकारको तेल टाउकोमा लगाइन, राम्रो लुगा लगाइन तीन हप्ता सम्म मैले केही पनि गरिन।

४“पहिलो वर्षको चौबीसौं दिनमा मैले आफूलाई ठूलो नदी अर्थात टाइग्रिस नदीको किनारमा पाएँ। ५मैले माथि हेरेँ, र सुतीको लुगा लगाएको मानिसलाई देखेँ। उसले ओपीरको सुनको पटुका कम्बरमा बाँधिका थिए। ६उनको शरीर फिरोजा पत्थर जस्तै चहकिलो थियो। उनको अनुहार बिजुली जस्तै चम्कन्थ्यो, उनको आँखा राँको भैं बलिरहेको थियो, उनका हात र खुट्टाहरू टल्काइएको काँसाको भाँडा जस्तै थिए। उनको बोलि भीडको आवाज जस्तै थियो।

७“म दानियल त्यस दर्शन हेरिरहने एक मात्र मानिस थिएँ, मेरो छेउमा हुने कसैले त्यो दर्शन देखेनन्। तर तिनीहरू एकदमै डराएका थिए अनि आफूलाई लुकाउन भागे। ८अनि म एकलै छोडिँएँ, म एकलैले त्यो महादर्शन हेरेँ, तर मसँग केही शक्ति पनि रहेन। म मानिसको पुत्ला जस्तै भएँ। मैले सबै शक्ति पनि हराएँ। ९जब मैले तिनी बोलेको सुनेँ, म भूँडूँमा अचेत भएर लडेँ, जब मैले उनी बोलेको सुनेँ, मैले आफ्नो अनुहार भूँडूँमा निहुराएँ।

१०“तब एउटा हातले मलाई छेयो। म मेरो हात र घुडौं टेकेर उभिएँ, म एकदमै डराएँ र म कामिरहेको थिएँ। ११दर्शनको मानिसले मलाई भन्यो, ‘दानियल परमेश्वरले तिमीलाई अतिनै प्रेम गर्नुहुन्छ। मैले तिमीलाई भन्न लागेको वचनको विषयमा राम्ररी ध्यान देऊ। उभिए, मलाई तिमीकहाँ पठाइएको हो।’ तब उहाँले मलाई यसो भन्नुभयो, उठ, म उठेँ। म अझै कामिरहेको थिएँ किनभने म डराएको थिएँ। १२त्यसपछि फेरि उ बोल्थ्यो, ‘नडराऊ दानियल, पहिलो दिनबाट नै तिमीले निश्चय गरेका थियौ कि परमेश्वरको छेउमा तिमी विनम्र र विवेकपूर्ण रहनेछु। परमेश्वरले तिम्रो प्रार्थना सुन्दै आउँनु भएकोछ, तिमी प्रार्थना गरिरहेका छौ, यसैले म तिम्रोमा आएको छु। १३फारसको राजकुमारले एक्काईस दिनसम्म मेरो विरोध गरिरह्यो। तर अचानक, मिकाएल एकजान प्रमुख राजकुमारले मलाई सहायता गर्न आए, किनकि म फारस देशको राजासँग अलमलिएको थिएँ। १४म तिमीलाई त्यो बताएर सहायता गर्न आएको छु कि भविष्यमा तिम्रा मानिसहरूमाथि घटना घट्नेछ। त्यो दर्शन आउनेवाला समयको विषयमा हो।’

१५“जब उनले मलाई त्यसो भने, म बोल्न सकिन अनि आफ्नो अनुहार भुईँतिर निहुराएँ। १६त्यस पछि

मानिस जस्तो कोही देखा पर्यो। मेरो ओठ छेयो अनि अगाडी उभियो। मैले आफ्नो मुख खोलें र बोलेँ। ‘महोदय, जब मैले पहिलो दर्शन देखेँ, यसले मेरो मुटु डरले काम्यो मेरो बलनै रहेन। १७महाशय म तपाईंको दास दानियल, म कसरी तपाईंसँग बात गर्न सक्छु? अहिले सम्म मसँग उभिनलाई बलनै छैन र सास फेर्न पनि सकेको छैन।’

१८“एकपल्ट फेरि त्यो मानिस जस्तो देखिनेले मलाई हुए, मलाई जब उसले छेयो मैले भन असल अनुभव गरेँ। १९त्यसपछि उनले भने, ‘प्रिय मानिस, नडराऊ! बलियो होऊ।’ “जब उनी मसँग बोलिसक्नु भयो, मैले शक्ति पाएँ अनि भनेँ, ‘महाशय, दया गरी बोल किनभने तपाईंले मलाई बल दिए।’

२०“त्यसपछि उनले भने, ‘के तिमीलाई थाहा छ म तिमीकहाँ किन आएँ? म फारसको राजकुमार सँग युद्ध गर्न जान्छु। जब म छोडेर जान्छु, त्यस पछि यूनानको राजकुमार आउनेछ। २१तर म तिमीलाई सत्यको पुस्तकमा लेखिएका कुराहरूको बारेमा भन्नेछु। यी राजकुमारहरूको विरुद्ध माइकल बाहेक मेरो पक्षमा कोही पनि छैन, जसले तिम्रो मानिसहरूमाथि शासन गर्छ।

२२ माइका राजा दाराको शासनकालको पहिलो २२ वर्षमा उसलाई बल अनि सहायता दिन म उभिएँ।

२३“अब म तिमीलाई साँचो कुरा बताउँदैछु। तीनजना राजाहरूले फारसमा शासन गर्ने छन्। त्यसपछि चौथो राजा आउनेछन्, तिनी आफूभन्दा अधिका राजाहरू भन्दा धनी हुनेछन्। तिनी यूनान राज्यको विरोधमा प्रत्येकलाई उक्साउनका निमित्त शक्ति प्राप्त गर्नलाई आफ्नो सम्पत्ति उपयोग गर्नेछन्। ३त्यसपछि एकदमै शक्तिशाली राजा आउनेछ, त्यसले ठूलो शक्तिसँग राज्य चलाउनेछ, उसले जे चाहन्छ त्यही गर्ने छ। ४शक्तिशाली राजा आए पछि त्यसको राज्य टुक्रा-टुक्रा हुनेछ। उसको राज्य संसारको चार भागमा बाँडिनेछ। उसको राज्य उसको नाताहरूमा बाँडिनेछैन, जुन शक्ति उसमा थियो, त्यो उसको राज्यमा हुने छैन।

५“दक्षिणको राजा शक्तिशाली हुनेछ। तर यसपछि उसको एउटा सेनापति उ भन्दा पनि शक्तिशाली हुनेछ त्यो सेना नायकले शासन गर्न थाल्नेछ, अनि एकदमै शक्तिशाली हुनेछ।

६“फेरि केही वर्षपछि एउटा सन्धि हुनेछ अनि दक्षिणका राजाकी छोरीसित उत्तरका राजाको विवाह हुन्छ। यो शान्तिका निमित्त गरिनेछ, तर तिनका सन्तान बलिया हुने छैनन्। तिनको नानी तिनलाई समर्थन गर्ने एकजनालाई सुम्पिनेछन्।

७“तर तिनको परिवारबाट एउटा मानिस दक्षिणी राजाको स्थान लिन आउँनेछ। उसले उत्तरी राजाको सेनामाथि आक्रमण गरेर सुदृढ किल्लामा प्रवेश गर्नेछ।

अनि युद्ध जितेर विजयी हुनेछ। ८उसले उनीहरूका देवताका मूर्तिहरू, चाँदी र सुनका बहुमूल्य वस्तुहरू लुट्नेछ। अनि केही वर्षकोलागि उत्तरको राजालाई एकलै छोड्ने छन। ९फेरि त्यो राजाले दक्षिणी राजामाथि आक्रमण गर्नेछ। तर पराजित भएर आफ्नो देश फर्कनेछ।

१०“फेरि उसका छोराहरूले युद्धको निम्ति विशाल सेना जुटाउने छन्। अनि तिनीहरूले रोक्न नसकिने बाढ भैं युद्ध जित्दै जानेछन्। र दक्षिणको राजाको किल्ला सम्म युद्ध गर्दै जित्नेछ। ११त्यस पछि दक्षिणको राजा क्रोधित भएर उत्तरको राजासँग युद्ध गर्न निस्कने छ। उनले एउटा ठूलो सैन्यदल जुटाउनेछ तर उनको सेनाको हार हुनेछ। १२त्यो ठूलो सैन्यदलले हार्नेछ, अनि ती सेनालाई अन्तै लगिनेछ। उ अत्यन्तै अभिमानी हुनेछ अनि हजारौं-हजारौं सेनाहरूलाई मार्नेछ, तर पनि यसबाट उसलाई सफलता हासिल हुनेछैन। १३त्यसपछि उत्तरको राजाले फेरि पहिला भन्दा पनि ज्यादा सख्यामा सैनिक भेला पार्नेछ। अनि केही वर्ष पछि उनले आक्रमण गर्नेछन्, त्यो सैन्यदल एकदमै ठूलो हुनेछ अनि तिनीहरूसँग धेरै हात-हतियार हुनेछ अनि युद्धको तयारीमा हुनेछ।

१४“त्यो समयमा, धेरै मानिसहरूले दक्षिणका राजाको विरोध गर्नेछन्। केही तिम्ना आफ्नै मानिसहरू युद्ध गर्ने मन पराउथे दक्षिणको राजाको विरुद्धमा बागी हुनेछ। तिनीहरूले विजय प्राप्त गर्ने छैनन, तर तिनीहरूले दर्शनलाई सत्य गराउँछन, जब तिनीहरूले यसो गर्छन। १५तब उत्तरको राजा आएर धेरा-मचान उठाउनेछन् र पर्खाल भएको शहरलाई लिनेछन् अनि दक्षिणको सेनाले तिनको सामना गर्न सक्नेछैन, यहाँ सम्म कि सेनाका वीर जवानहरू पनि तिनको सामने अडिन सक्ने छैनन्।

१६“शत्रुहरूले यसरी तिनीहरूलाई जे मनपर्छ त्यही गर्नेछन्। तिनको विरोधमा कोही पनि उठ्न सक्नेछैन। तिनले मनोरम जग्गामा नियन्त्रण गर्ने शक्ति प्राप्त गर्नेछन्। १७फेरि उनले दक्षिणका सबै राज्यहरू आफ्नो अधीनमा ल्याउने निश्चन गर्नेछन् र उचित शर्तहरू राख्नेछन्, अनि त्यस राज्यलाई नाश गर्नका निम्ति एउटी स्त्रीलाई विवाह गर्नेछन्। तर न ता त्यो स्त्री उसँग बस्छे न त उसको अभिप्राय सिद्ध हुन्छ।

१८“यसपछि उत्तरका राजाले भूमध्य सागरको किनार हुँदै देशहरू र टापूहरूका धेरैलाई कैदी बनाउनेछन्। तर एउटा सेनापतिले तिनलाई थर्काएर तिनको धाकलाई अन्त गरिदिनेछन् अनि उसले उत्तरका राजालाई लज्जित पार्नेछ।

१९“यसरी उत्तरको राजा स्वयं आफ्नो देशको सदृढ किल्लामा फर्केर जानेछन् र उनको पतन हुनेछ, फेरि कहिल्यै पनि त्यहाँ देखिने छैनन्।

२०“उनी पछि फेरि एकजना यस्तो आउनेछन् जसले सरकारी रक्षकको साथ एउटा अधिकारीलाई कर उठाउन

पठाउनेछ। उसको पनि चाँडै अन्त हुनेछ। तिनको अन्त न त खुल्ला रुपमा न त युद्धमा हुनेछ।

२१“यसपछि एकजना एकदमै निष्ठुर अनि घिनलाग्दो मानिस आउनेछ। उसले राज परिवारको एकजना उत्तराधिकारी हुने सम्मान पाउनेछैन। आफ्नो चलाकीद्वारा उ अप्रत्याशित ढंगले राजा हुनेछ। २२उसले शक्तिशाली विशाल सेनाहरूलाई हराइदिन्छ अनि सम्भ्रौता अनुसार सन्धि गरेका मुखियाहरू पनि परास्त हुनेछन्। २३त्यसपछि धेरै देशहरूले त्यो क्रुर राजासँग सन्धि गर्नेछन् तर उसले उनीहरूसँग भूटो र चलाक पूर्ण व्यवहार गर्नेछ। उ अत्यन्तै शक्तिशाली बिनिनेछ। तर धेरै मानिसहरूले मात्र उसलाई समर्थन गर्नेछन्।

२४“जब त्यस प्रदेशको सर्वाधिक धनी क्षेत्रले आफूलाई शान्ति र सुरक्षित अनुभव गर्छ, त्यति नै बेला उसले धनहरू लुट्नेछ र आफू पछि लाग्नेहरूलाई लूट्को धन दिनेछ। त्यसका पिता पुर्खाहरूले गर्न नसकेको काम त्यसले गर्नेछ।

२५“त्यस पछि उसले आफ्नो पुरै शक्ति अनि सबै सेना र साहस दक्षिणको राजाको विरुद्धमा लगाउनेछ। दक्षिणी राजाले पनि एउटा ठूलो अनि शक्तिशाली सैन्यदल जुटाउनेछन, तर विश्वासघातीहरूको षडयन्त्रले दक्षिणी राजाको हार हुनेछ। २६तिनै राजाहरू जुन दक्षिणी राजाले मित्र सम्भ्रन्थे, जसले उनको नुन खाएका थिए तिनीहरूले उनलाई हराउँछन् र तिनका सेनालाई परास्त पार्नेछन् र धेरैजना नै युद्धभूमिमा मर्नेछन्। २७ती दुवै राजाहरूले दुष्ट योजनाहरू बनाउँछन् र एउटै टेबलमा बसे पनि एउटाले अर्कोलाई ढाँट्ने छन् र त्यो योजना सफल हुनेछैन किनकि उनीहरूको अन्त हुने समय परमेश्वरले निर्धारित गरिसक्नु भएकोछ।

२८“उ धेरै धन सम्पत्ति लिएर आफ्नो देश फर्कने छ। फेरि त्यो पवित्र वाचा प्रति नराम्रो कर्म गर्ने निर्णय लिनेछ। उसले आफ्नो योजना अनुसार काम गर्नेछ अनि आफ्नो देश फर्कनेछ।

२९“फेरि उत्तरको राजाले ठीक समयमा दक्षिणका राजामाथि आक्रमण गर्नेछ तर यसपल्ट उ पहिलो पल्ट जस्तो सफल हुँदैन। ३०पश्चिमबाट जहाजहरू तिनको विरुद्धमा आउनेछन् अनि ऊ पराजित हुनेछ र फर्किनेछ। पवित्र करारमाथि उसले आफ्नो रीस देखाउनेछ। उ फर्किनेछ अनि तिनीहरूलाई सधाउनेछ जसले पवित्र करार अनुसरण गर्न रोके। ३१तिनले पठाएका सैन्य-दलहरूले पवित्र स्थानहरू, मन्दिरहरू अशुद्ध पार्ने छन र नित्य गरिने बलिदान रोक्नेछन। अनि त्यहाँ तिनीहरूले नाश गर्ने घृणित बस्तुलाई स्थापना गर्नेछन्।

३२“तिनले वाचा इन्कार गर्न तयार भएकाहरूलाई भूटो प्रतिज्ञाहरूद्वारा आफ्नो तर्फमा लानेछन्, तर आफ्ना परमेश्वरमा विश्वासी मानिसहरू दृढ भएर बस्नेछन।

३३“ज्ञानी-शिक्षकहरूले साधारण मानिसहरूलाई परिस्थिति बुझ्नु सहायता गर्नेछन। तर जो विवेक पूर्ण छन उनीहरूलाई तरवारले काटेर आगोमा हालेर अथवा बन्दी भएर मारिए। ३४जब तिनीहरू लड्नेछन्, तिनीहरूले अलिकति सहायता पाउँनेछन् अनि भूटा मानिसहरू तिनीहरूसँग सामेल हुनेछन्। ३५केही ज्ञानी शिक्षकहरू मारिने छन्। यस्तो गरिनेछ, जसले गर्दा तिनीहरूलाई अन्तिम दिनहरूमा बलियो शुद्ध अनि निर्दोष बनाइनु सकियोस्। तोकिएको समयमा किनभने आउनेछ।”

राजा जसले आफूलाई महिमा गर्छ

३६“फेरि राजाले जे इच्छा लाग्यो त्यही गर्नेछन। उसले आफ्नो विषयमा बढिबडाई गर्नेछ, अनि आफ्नो प्रशंसा गर्ने छ। उसले सोच्ने छ उ कुनै देवता भन्दा ज्यादा राम्रो छ। उसले यस्तो कुरा गर्नेछ जुन कहिल्यै कसैले पनि सुनेको छैन। उसले देवताहरूको परमेश्वरको विरोधमा यस्तो कुरा गर्नेछ। उ त्यति बेला सम्म सफल हुन्छ जतिबेला सम्म यो सबै नराम्रो घटनाहरू घट्दैन, तर नराम्रो घटना अवश्य घट्नेछ।

३७“आफ्नो पिता-पुर्खाहरूका देवताहरू र स्त्रीहरूका प्रिय देवताको उसले अवहेलना गर्नेछ। तिनले कुनै देवताको वास्ता गर्ने छैन। तिनले आफूलाई उनीहरू सबै भन्दा उच्च पार्नेछन। ३८त्यसको सट्टामा तिनले आफ्नो पिता-पुर्खाहरूले नजानेको किल्लाको सुन र चाँदी, रत्न र बहुमूल्य उपाहार चढाएर मान गर्नेछ।

३९“उ अनि उसका विदेशी देवताहरूले आफ्नो किल्लाहरू बलियो पार्नेछ। तिनको निगाहमा भएकाहरूलाई तिनले सम्मान दिएर र साधारण मानिसहरूलाई जागिर दिएर तिनीहरूलाई मानले परिपूर्ण पार्नेछ।

४०“आखिरमा दक्षिणका राजाले उत्तरका राजाको विरुद्ध युद्ध चलाउनेछन। उत्तरका राजा रथहरू पैदल फौजहरू अनि धेरै जहाजहरू लिएर आक्रमण गर्न आउँनेछ। उ भूमिबाट बाढी जस्तै आउनेछ। ४१फेरि उनले सुन्दर भूमिमा आक्रमण गर्ने छन् अनि धेरै पराजित हुने छन्। तिनीहरू मध्ये एदोम, मोआब अनि अम्मोनियाहरू उसको शक्तिद्वारा बाँच्नेछन्। ४२फेरि उसले धेरै देशहरूलाई आफ्नो शक्ति देखाउने छ र मिश्रले पनि यसको शक्ति थाहा पाउनेछ, यो अलग हुन सक्तैन।

४३“उसले मिश्रको सुन, चाँदिको भण्डार अनि त्यसको सबै सम्पत्ति खोस्ने छ। लिब्नी अनि कूशि पनि यसको अधीनमा हुनेछन्। ४४तर पछि उसले पूर्व र उत्तरबाट एउटा समाचार प्राप्त गर्नेछ, अनि उ भयभीत अनि क्रोधित हुनेछ। धेरै देशहरूलाई वर्वाद बनाउनको निम्ति अघि बढ्ने छ। ४५उसले आफ्नो राजकीय तम्बु समुद्र अनि सुन्दर पवित्र पर्वतको बीचमा बनाउनेछ। तर आखिरमा त्यो अपवित्र राजा मर्ने छ। जब उसको

अन्तिम समय आउँछ, त्यति बेला उसलाई सहायता दिने कोही पनि हुनेछैन।”

१२ “त्यस समयमा प्रमुख स्वर्गदूत माइकल तिम्रा मानिसहरूको रक्षक खडा हुनेछ। त्यस समयमा दुःखहरू र संकटहरू हुनेछन्। यस्तो संकट तिनीहरूमाथि तिनीहरू संयुक्त भएदेखि यता कहिल्यै आएको थिएन। तर त्यसै बेला तिम्रा मानिसहरू, जसको नाउँ यस पुस्तकमा लेखिएकोछ, मुक्त गरिनेछन। २अनि ती पृथ्वीको धूलोमा सुतेका कति चाँहि अनन्त जीवनको निम्ति अनि कति चाँहि अनन्त शरम र घृणा तिस्कारका निम्ति ब्यँभने छन। ३ज्ञानी-शिक्षकहरू उज्वल आकाश भै चम्कनेछन। अनि तिनीहरू तिनीहरूलाई सत्यको मार्गमा सदा-सर्वदाको निम्ति डोस्छाउने ताराहरू भै हुनेछन्।

४“तर तिमी दानियल यो दर्शनलाई बचाएर सुरक्षित ठाउँमा राख। धेरै मानिसहरू ज्ञानको खोजीमा यता उति जानेछन। अनि साँचो ज्ञान बढ्नेछ।’

५“त्यसपछि म दानियलले हेरेँ, अनि देखेँ अरू दुइ जना त्यहाँ उभिरहेको थिए, एउटा चाँहि नदी यताको किनारमा र अर्को चाँहि नदीको अर्को किनारमा थिए। ६एकजना मलमलको लुगा लुगाएको मानिसले अर्को मानिसलाई सोध्यो जो नदीको प्रवाहमाथि उभिएको थियो, ‘यस आश्चर्य अन्त गराउन कति समय लाग्नेछ?’

७“त्यो मानिस जसले मलमलको लुगा लगाएको थियो अनि नदीको वहावको विरुद्ध उभिएको थियो उसले आफ्नो दुवै हात आकाश पट्टि उठायो। मैले त्यस मानिसलाई अमर परमेश्वरको नाउँ प्रयोग गरेर एउटा शपथ गर्दै गरेको सुनेँ। उसले भन्यो, ‘यो साँढे तीन वर्षको निम्ति हुनेछ। पवित्र मानिसको शक्ति घट्ने छ अनि यी सबै कुराहरू एकदमै समाप्त हुन्छन।’

८“मैले यो सुनेँ तर बुझ्न सकिन, यसैले मैले सोधेँ, ‘हे महाशय! यी सबै कुराहरू सत्य भए पछि के हुन्छ।’

९“उसले भन्यो, ‘दानियल, तिमी आफ्नो जीवन बिताऊ, यो कुराहरू गुप्त राखिएकाछन अनि अन्तको समय सम्मलाई बन्द गरिएकाछन। १०धेरै जनाले आफूलाई पवित्र पार्नेछन तर दुष्टहरूले चाँहि दुष्टयाँई गरिनैरहने छन र तिनीहरू मध्येका कसैले पनि बुझ्न सक्ने छैनन। ज्ञानी शिक्षकहरूले मात्र बुझ्नेछन।

११“नित्य बलि रोकिएको समयदेखि र उजाड़को घृणित बस्तु स्थापना गरिएको समय सम्म १,२६० दिन हुनेछ। १२त्यो मानिस धन्य हो जसले १,३३५ दिन पूरा भएको हेर्न पर्रिखरिहन्छ।

१३“अब तिम्रो लागि अन्त सम्मको बाटो पूरा भयो। तिमी विश्राम गर, सुन अनि त्यसपछि अन्तमा तिमी आफ्नो भाग प्राप्त गर्नको निम्ति मृत्युबाट फेरि उठेर आऊ।”

इजकिएलको पुस्तक

परिचय

१-३म बूजीको छोरो पूजाहारी इजकिएल हुँ। म बाबेलमा कैदीहरूसित कबार नदीको किनारमा थिएँ। स्वर्ग खुलियो अनि मैले परमेश्वरको दर्शन देख्न सकें। यो तीसौं वर्षको चौथो महीनाको पाँचौं दिन थियो।

यो राजा यहोयाकीनको देश निष्कासनको पाँचौं वर्षको पाँचौं महीनाको पाँचौं दिन इजकिएलले परमप्रभुको वचन प्राप्त गरे। त्यस स्थानमा परमप्रभुको शक्ति ममाथि आयो।

परमप्रभुको रथ अनि उहाँको सिंहासन

४मैले उत्तर दिशाबाट आँधी-बेहरी आउँदै गरेको देखें। त्यो बाक्लो बादल थियो अनि बादलको चारै तिर उज्यालो थियो र यसबाट आगो बलिरहेको थियो। त्यस आगोको बीचमा टल्किएको तातो धातु* भैं केही देखिन्थ्यो। बादल भित्रबाट चारवटा जीवित प्राणीहरू भैं केही देखा पर्यो, त्यो हेर्दा मानिसको रूप जस्तै देखिन्थ्यो। ६तर हरेक प्राणीको चारवटा अनुहारहरू अनि चारवटा पखेटाहरू थिए। ७तिनीहरूको खुट्टाहरू सीधा थियो अनि पैताला बाछाको खुर जस्तो थियो। अनि त्यो टल्काइ राखेको काँसा जस्तै टल्किन्थ्यो। ८तिनीहरूको पखेटा मुनि चारैतिर मानिसको हातहरू थियो अनि ती चारै जनाको चारवटा चेहराहरू अनि चारवटा पखेटाहरू थियो। ९पखेटाले एका-अर्कालाई छुन्थ्यो। जब तिनीहरू हिड्थे, यता-उता फर्कदैन थिए अनि त्यसै दिशापट्टि हिड्थे जता हेरिरहेको हुन्थे।

१०हरेक प्राणीको चारवटा मुख थियो। अघाडी पट्टिको अनुहार मानिसको जस्तो थियो। दाहिने पट्टि सिंहको अनुहार जस्तो थियो। देब्रेपट्टि गोरूको जस्तो अनुहार थियो, अनि पछाडि पट्टिको अनुहार चीलको जस्तो थियो। ११प्राणीहरूको पखेटा तिनीहरूमाथि फैलिएको थियो, तिनीहरूले आफ्नो दुइवटा पखेटाले आफ्नो छेउको प्राणीको दुइवटा पखेटालाई छोएको हुन्थ्यो तथा दुइवटालाई आफ्नो शरीर छोप्नका निम्ति उपयोग गरिएको थियो। १२जब ती प्राणीहरू हिड्थे तिनीहरू फर्कन्दैन थिए। ती त्यसै दिशामा हिड्थे जुन

दिशा पट्टि तिनीहरू फर्केका थिए। तिनीहरू त्यहाँ जान्थे जहाँ तिनीहरूलाई हावाले लिएर जान्थ्यो।

१३हरेक प्राणीलाई यस्तो देखिन्थ्यो, ती प्राणीहरूको बीचको भाग बल्दै गरेको कोईलाको आगो जस्तै देखिएको हुन्थ्यो। यो आगो सानो सानो राँको जस्तै ती प्राणीहरूको बीचमा बलिरहेको थियो। आगो चहकिलो थियो अनि त्यसबाट बिजुली निस्कन्थ्यो। १४ती प्राणीहरू बिजुली चम्के जस्तै यतादेखि उता बेग संग दौड्थे।

१५-१६जति बेला मैले प्राणीहरूलाई हेरिरहेको थिएँ मैले चारवटा पाङ्ग्राहरू देखें। प्रत्येक प्राणीका निम्ति एउटा पाङ्ग्रा थियो। पाङ्ग्राले जमीनलाई छोएको थियो अनि सबै पाङ्ग्रा एक समान थिए। पाङ्ग्रा हेर्दा पहेंलो शुद्धमणि जस्तो थियो, अनि तिनीहरूको बनावट पाङ्ग्रा भित्र पाङ्ग्रा जस्तै थियो। १७त्यो पाङ्ग्रा कुनै दिशामा पनि घुम्न सक्थ्यो, तर जब तिनीहरू हिड्दा प्राणीहरू यता उता घुम्न सक्दैन थिए। १८त्यो पाङ्ग्रा अग्लो डरलाग्दो सुइरोले घेरिएको थियो। त्यसको चारै पाङ्ग्राहरू आँखै आँखाले घेरिएका थिए।

१९पाङ्ग्रा सधैं प्राणीहरूसंग हिड्थ्यो। यदि प्राणी माथि हावामा गयो भने पाङ्ग्रा पनि संगै जान्थ्यो। २०तिनीहरू त्यहाँ जान्थे जहाँ “हावाले लिएर जान्थ्यो अनि पाङ्ग्रा पनि तिनीहरूसितै जान्थ्यो किनभने यी प्राणीहरूको “हावा” पाङ्ग्राहरू थियो। २१यसकारण प्राणी चल्दा पाङ्ग्रा पनि चल्थ्यो, अनि प्राणी रोकिए पाङ्ग्रा पनि रोकिन्थ्यो। यदि पाङ्ग्रा हावामा माथि गए ती प्राणीहरू पनि जान्थ्यो, किनभने हावा पाङ्ग्राहरूमा थियो।

२२प्राणीहरूको शिरमाथि आश्चर्यजनक चीज थियो। यो एउटा उल्टा बटुका जस्तै थियो। बटुका बरफ जस्तै स्वच्छ थियो। २३यो बटुकाको तल प्रत्येक प्राणीको सीधा पखेटा थियो त्यो अर्को प्राणीसम्म पुगेको थियो। प्रत्येक प्राणीले यसको दुइवटा फिजिएको पखेटाहरू अनि अर्को दुइवटा पखेटाहरूले यसको शरीर छोपेको थियो।

२४जब-जब त्यो प्राणीहरू हिड्थ्यो, त्यसको पखेटाको ध्वनि बढो तेजसंग आउँथ्यो। त्यो ध्वनि समुद्रको गर्जन जस्तै हुन्थ्यो। त्यो सर्वशक्तिमान परमेश्वरको छेउमा निस्कने वाणी समान थियो। त्यो कुनै सेना समूहको स्वर जस्तै थियो। जब ती प्राणीहरू हिड्न छोड्थे त्यति बेला आफ्नो पखेटा तल झर्दथ्यो।

तातो धातु हामीलाई यसको अर्थ हिब्रू भाषामा निश्चित छैन। यो शायद “बिलिएको काँस” अथवा “तृणमणि” हुन सक्छ।

२५ती प्राणीहरूले हिड्न बन्द गर्थे, आफ्नो पखेटाहरू तल भर्थे अनि त्यहाँ फेरि डरलाग्दो आवाज हुन्थ्यो। त्यो आवाज बटुकाबाट हुन्थ्यो जुन तिनीहरूको शिरमाथि थियो। २६त्यो बटुकाको माथि केही थियो जुन एउटा सिंहासन जस्तो देखिन्थ्यो। यो नीलमणि जस्तै नीलो थियो, त्यहाँ कोही थियो जुन त्यो सिंहासनमाथि बसेको मानिस जस्तै देखिँदैथ्यो। २७मैले त्यसको कम्मरमाथि हेरे। त्यो चहकिलो काँसा जस्तो देखिन्थ्यो। त्यसको चारैतिर आगोको ज्वाला निस्करहेको थियो। मैले त्यसको कम्मरदेखि मन्तिर हेरेँ, त्यहाँ पनि आगो जस्तै निकलरहेको थियो जुन त्यसको चारैतिर आगो जस्तै जगमगाई रहेको थियो। २८त्यसको चारैतिर उज्यालो प्रकाश बादलमा इन्द्रेणीको आकार जस्तै थियो। त्यो परमप्रभुको महिमा जस्तो थियो। जब मैले त्यो देखे र म पृथ्वीमा लडे। मैले भूमा टाउको घोटो पारेँ अनि मैले कोही बोलिरहेको जस्तो स्वर सुनेँ।

२ त्यस आवाजले भन्यो, “हे मानिसको छोरो, खडा हौ र म तिमीसित कुरा गर्नेछु।”

३जब उहाँले मसित बात गर्नुभयो, तब उहाँको आत्मा म भित्र पस्थो र मलाई खडा गरयो। अनि मैले त्यस मानिसलाई मसित कुरा गरेको सुनेँ। ३उहाँले मलाई भन्नुभयो, “मानिसको छोरो, म तिमीलाई इस्राएलको परिवारसंग केही भन्नका निम्ति पठाउँदैछु। तिनीहरू बागीहरूको जाति हुन। लगातार मेरो विरुद्ध बागी भएकाछन् तिनीहरूका पिता-पुर्खाहरू पनि मेरो विरुद्धमा बागी भएको। तिनीहरू र तिनीहरूका पिता-पुर्खाहरूले मेरो विरुद्धमा अपराधहरू गरे अनि आज सम्म तिनीहरू त्यसै गर्दैछन्। ४म तिमीलाई तिनीहरू विरुद्ध केही भन्नको निम्ति पठाउँदैछु। तर तिनीहरू एकदमै हठी छन्। तिनीहरू कठोर हृदयका छन्। तर तिमीले तिनीहरूसंग कुरा गर्नु पर्नेछ। तिमीले भन्नु पर्छ, ‘परमप्रभु हाम्रा मालिकले यो कुराहरू भन्नुहुँदैछ।’ ५तिनीहरूले तिम्रो कुरा सुन्नेछन् वा सुन्नेछैनन् किनभने तिनीहरू विद्रोहीहरू हुन्। तर तिमीले ती कुराहरू भन्नुपर्छ ताकि उनीहरूले बुझ्न सकुन् कि तिनीहरूको माभमा एक जना अगमवक्ता छन्।

६“हे मानिसको छोरो! तिनीहरू संग नडराऊ। तिनीहरू जे भन्छन् त्यसको निम्ति नडराऊ। यो साँचो हो तिनीहरू तिम्रो विरुद्ध हुनेछन् अनि तिमीलाई चोट पुऱ्याउन चाहन्छन्। तिनीहरू काँडा जस्तै हुनेछन्। तिमीलाई यस्तो लाग्ने छ कि तिमी बिच्छीहरूको बीचमा बसेका छौ। तर तिनीहरूले जे जति भन्नेछन्, त्यसका निम्ति नडराऊ। तिनीहरू विद्रोहीहरू हुन्। ७तिमीले तिनीहरूसंग यी सबै कुराहरू भन्नुपर्छ, जुन मैले तिमीसंग भन्दछु। तिमीले भनेको तिनीहरूले सुन्न पनि सक्छन् अथवा सक्तैनन् पनि, किनभने तिनीहरू विद्रोहीहरू हुन्।

८“हे मानिसको छोरो! तिमीले ती कुराहरू सुन्नु पर्छ, जुन कुरा म तिमीलाई भन्छु। ती बागी मानिसहरू जस्तै मेरो विरुद्ध नहोऊ। आफ्नो मुख खोल, जुन कुरा म तिमीलाई भन्छु त्यो स्वीकार गर अनि ती कुराहरू मानिसहरूलाई भन। यी सबै वचनहरू मान।”

९अनि जब मैले एउटा हात आफूतिर बढ्दै गरेको देखेँ। त्यो एउटा मुट्टो पारेर बेहेरिएको लामो पुस्तक जसमा केही लेखेर समातेको थियो। १०मैले त्यो बेहेरिएको पत्र खोलें अनि त्यसको छेउ अनि पछाडि पट्टि केही कुराहरू लेखिएको थियो। त्यसमा सबै प्रकारको विलाप, शोक र दुःखका गीत, कथाहरू अनि चेताउनीहरू थिए।

३ परमेश्वरले मलाई भन्नुभयो, “हे मानिसको छोरो! जुन तिमीले देख्दै छौ, त्यो खाऊ। यो बेहेरिएको पत्र खाऊ अनि गएर इस्राएलका परिवारहरूलाई यी कुराहरू भन।”

४त्यसकारण मैले मेरो मुख खोलें अनि उहाँले त्यो बेहेरिएको पत्र मेरो मुखमा राखिदिनु भयो। ५तब परमेश्वरले भन्नुभयो, “हे मानिसको छोरो! म तिमीलाई यो बेहेरिएको पत्र दिँदैछु। यसलाई निल! यो बेहेरिएको पत्र तिम्रो शरीरमा भरियोस्।”

६यसकारण मैले त्यो बेहेरिएको पत्र खाँए। त्यो मेरो मुखमा मह जस्तै मीठो भयो।

७तब परमेश्वरले मलाई भन्नुभयो, “हे मानिसको छोरो! इस्राएलको परिवारमा जाऊ। मैले भनेको कुराहरू तिनीहरूलाई भन। ८मैले तिमीलाई कतै विदेशहरू पठाएको होइन, जसको भाषा तिमी बुझ्दैनौ। तिमीले अर्को भाषा सिक्नु पर्नेछैन। मैले तिमीलाई इस्राएलको परिवारकहाँ पठाउँदैछु। ९मैले तिमीलाई विभिन्न देशहरूमा पठाएको होइन जहाँका मानिसहरू यस्तो भाषाहरू बोल्छन् जुन तिमीले बुझ्दैनौ। यदि तिमी तिनीहरूकहाँ गई कुरा गर्छौ तब तिनीहरूले तिम्रो कुरा सुन्नेछन्। १०अहँ! मैले तिमीलाई इस्राएलको परिवारकहाँ पठाउँदैछु। किनकि इस्राएलका सारा घराना नै अट्टेरी, ढीठ र कठोर मनका छन् अनि इस्राएलका मानिसहरूले तिम्रो कुरा सुन्न इच्छा गर्ने छैनन्। तिनीहरूले मेरो कुरा सुन्ने छैनन्। ११तर म तिमीलाई त्यति नै हठी बनाउनेछु जति तिनीहरू छन्। उनीहरूको जस्तै तिम्रो हृदय त्यति नै कठोर हुनेछ। १२हीरा अग्नि चट्टान भन्दा पनि कडा हुन्छ, त्यस्तै प्रकारले तिम्रो हृदय पनि उनीहरूको भन्दा कठोर हुन्छ, तिमी उनीहरू भन्दा पनि हठी हुनेछौ, तिमी उनीहरूसँग डराउनेछैनौ। तिमी उनीहरूसँग नडराऊ जो सधैं मेरो विरुद्धमा गएका छन्।”

१३तब परमेश्वरले मलाई भन्नुभयो, “हे मानिसको छोरो! तिमीले मेरो प्रत्येक कुरा जुन म भन्दैछु सुन्नु पर्छ अनि ती कुराहरू याद राख्नु पर्छ। १४तब सबै तिम्रा मानिसहरू कहाँ जाऊँ, जो कैदमा छन्। तिनीहरू

कहाँ जाऊ अनि भन, 'परमप्रभु हाम्रा मालिकले यी कुराहरू भन्नुहुन्छ।' वास्ता नगर्नेहरूलाई यी कुराहरू भन चाहे तिनीहरूले सुन्छ अथवा सुन्दैन।"

१२तब मलाई एउटा हावाले माथि उठायो। तब मैले आफ्नो पछाडीबाट एउटा आवाज सुनें। यो आवाज मेघको गर्जन जस्तो थियो। त्यसले भन्यो, "परमप्रभुको महिमा धन्य छ जहाँ कही यो जान्छ।" १३अब ती प्राणीहरूले तिनीहरूको पखेटा हल्लाउन शुरु गरे। जब पखेटाहरूले एक-अर्कालाई छुन्थे, अनि पाङ्ग्राहरू तिनीहरू तर्फ सर्थे, तिनीहरूले मेघ गर्जे भैं आवाज निकाल्थे। १४आत्माले मलाई उठाएर माथि टाडो लग्यो। मैले त्यो स्थान छोडे। म साहै दुःखी थिएँ अनि मेरो आत्मा अत्यन्त खिन्न थियो, तर परमप्रभुको शक्ति म भित्र अत्यन्त प्रबल थियो। १५म ती कैदीहरू भए कहाँ गए जो कबार नदीको तेलाबीबमा* बस्दै थिए। म त्यहाँ सात दिन सम्म तिनीहरूको बीचमा छक्क अनि खिन्न भएर बसिरहे।

१६सात दिन पछि परमप्रभुको वचन मकहाँ आयो। उहाँले भन्नुभयो, १७"हे मानिसको छोरो! म तिमीलाई इस्त्राएलको प्रहरी बनाउँछु। म ती सबै नराम्रो घटनाहरू बताउनेछु जुन उनीहरूमाथि घट्नेछ, अनि तिमीले इस्त्राएलको ती घटनाहरूको बारेमा चेताउनी दिनुपर्नेछ। १८यदि मैले, 'यो नराम्रो मानिस मर्नेछ भने।' भने तिमीले त्यो चेताउनी पनि उसलाई दिनुपर्छ। तिमीले उसलाई भन्नु पर्छ, आफ्नो जिन्दगी बदली गर अनि नराम्रो काम गर्न छोड। यदि तिमीले त्यो मानिसलाई चेताउनी दिएनौ भने त्यो मर्नेछ। किनकि त्यसले पाप गरेको छ। तर म तिमीलाई त्यसको मृत्युको उत्तरदायी बनाउँछु। किन? किनकि तिमी त्यसकहाँ गएनौ अनि त्यसको जीवन बचाएनौ।

१९"यो पनि हुन सक्छ तिमीले कुनै मानिसलाई चेताउनी दियो, त्यसलाई त्यसको जीवन मार्ग बदली गर्नका निम्ति सम्झायौ अनि नराम्रो काम नगर्नु भन्यौ। यदि त्यसले तिम्रो कुरा सुनेन भने त्यो मर्नेछ। त्यो मर्नेछ किनकि त्यसले पाप गरेको छ। तर तिमीले उसलाई चेताउनी दियो यसकारण तिमीले आफ्नो जीवन बचायौ।

२०"यो पनि हुन सक्छ कि कुनै राम्रो मानिस राम्रो भइरहनु छोड्छ। किनभने मैले त्यसको पछि केही यस्तो राखेकोछु जसले त्यसलाई पाप गर्न लगाउँछ। त्यसले नराम्रो काम गर्न शुरु गर्छ यसकारण त्यो मर्नेछ। उसले गरेको असल कर्महरू उसको पक्षमा सम्भन्ना गरिनेछैन। त्यो मर्नेछ किनभने त्यसले पाप गर्‍यो र तिमीले उसलाई चेताउनी दिएनौ। म तिमीलाई उसको मृत्युको उत्तरदायी सम्भनेछु।

तेलाबीब यो भूमि इस्त्राएलको बाहिर थियो। हामी जान्दैनौ साथै नै कहाँ नाउँ को अर्थ "भर्नाको पहाड।"

२१"तर यदि तिमीले त्यो राम्रो मानिसलाई चेताउनी दियो अनि त्यसलाई पाप गर्न बन्द गर्नु भन्यौ अनि त्यसले पाप गर्न बन्द गर्‍यो भने त्यो मानिस मर्नेछैन। किन? किनभने तिमीले उसलाई चेताउनी दियो अनि उसले सुन्यो। यस प्रकारले तिमीले आफ्नो जीवन बचायौ।"

२२तब परमप्रभुको शक्ति मकहाँ आयो। उहाँले मलाई भन्नुभयो, "उठ, अनि बेसीमा जाऊ। म तिमीसित त्यहाँ कुरा गर्नेछु।"

२३यसकारण म उठें अनि बेसीमा गए। परमप्रभुको महिमा त्यहाँ त्यसरी नै प्रकट भयो जस्तो मैले कबार नदीको किनारमा देखेको थिएँ। यसकारण मैले मेरो अनुहार भूईँतिर निहुराए। २४तर एउटा हावा आयो अनि यसले मलाई मेरो खुट्टामा उभायो परमप्रभुले मलाई भन्नुभयो, "घर जाऊ, अनि आफै घरभित्र ढोका थुनेर बस्। २५हे मानिसको छोरो! मानिसहरू डोरी लिएर आउनेछन् अनि तिमीलाई बाँध्नेछन्। तिनीहरूले तिमीलाई बाहिरका अरू मानिस भएकोमा जान दिनेछैनन्। २६म तिम्रो जिब्रो तिम्रो तालुमा टँसाई दिनेछु। तिमीले बात गर्न सक्नेछैनौ। यसकारण तिनीहरूले कोही मानिसलाई पनि यस्तो भेट्टाउने छैनन् जसले तिनीहरूलाई शिक्षा दिन सकोस् कि तिनीहरूले पाप गरिरहेका छन्। किन? किनकि तिनीहरू सँधै मेरो विरुद्धमा गइरहेका छन्। २७तर जब म तिमीसित कुरा गर्छु त्यसबेला तिमीलाई म बोल्ने बनाउँनेछु। तर तिमीले भन्नु पर्छ, 'परमप्रभु हाम्रा मालिकले यी कुराहरू भन्नु हुन्छ।' यदि कसैले सुन्न चाहन्छ भने उसले सुनोस्। यदि होइन भने, मलाई तिरस्कार गरोस्। किनभने तिनीहरू विध्वंसकारीहरू हुन।

४ "हे मानिसको छोरो! एउटा ईटाँका पाटा लिऊर। त्यसमा एउटा नक्सा बनाऊ। एउटा शहरको अर्थात यरूशलेमको एउटा नक्सा बनाऊ। २अनि त्यस्तो काम गर मानौं त्यस शहरलाई चारैतिरबाट तिम्रो सेनाले घेरेको छ। शहरको चारैतिर एउटा माटोको पर्खाल यस्तो प्रकारले बनाऊ जसबाट आक्रमण गर्न सहायता होस्। शहरको द्वार सम्म पुग्ने गरी एउटा कच्चा बाटो बनाऊ, त्यसलाई भत्काउने मूढाहरू ल्याऊ अनि शहरको चारैतिर सैनिकहरूको छाउनी लगाऊ। ३अनि अब एउटा फलामको कराई ल्याए अनि तिमी आफू र शहरको बीचमा राख। यो एउटा फलामको पर्खाल जस्तै हुनेछ, जसले तिमी र शहरलाई अलग राख्छ। तिमीले यस्तो प्रकारले प्रदर्शित गर कि तिमी त्यो शहरको विरुद्धमा छौ। तिमीले त्यो शहरलाई घेर अनि त्यसमाथि आक्रमण गर। किन? किनभने यो इस्त्राएलको परिवारका निम्ति एउटा उदाहरण हुनेछ। यसबाट यो प्रदर्शित हुनेछ कि म यरूशलेमलाई नष्ट गर्नेछु।

४“त्यसपछि, तिम्नो देब्रेपट्टि ढल्क। तिमीले इस्त्राएलीहरूको पापहरूको तिम्नो दण्ड कार्यद्वारा अवश्यै देखाउनु पर्छ। तिनीहरूको पापहरूको निम्ति दण्ड जति वर्ष सम्म दण्ड भोग्नु पर्ने छ त्यति दिन सम्म तँ देब्रेपट्टि कोल्टे परेर ढल्की रहनु पर्छ। ५तिमीले यस्तो प्रकारले इस्त्राएली मानिसहरूको पाप ३६० दिनसम्म सहनु पर्छ। यस प्रकार म तिमीलाई बताउँदैछु इस्त्राएल एक दिन एकवर्षको बराबर लामो समयसम्म दण्डीत हुनेछ।

६“तब तिमी तिम्नो दाहिनेपट्टि फकिएर चालिस दिन सम्म लडिरहने छौ। यस्तै प्रकारले यहूदाको पापको सजाय चालिस दिन सम्म तिमीले देखाउनेछौ। एक दिन बराबर एक वर्ष हुन्छ। म तिमीलाई बताउँदैछु कि कहिले सम्म यहूदा दण्डीत हुनेछ।”

७परमेश्वरले फेरि भन्नुभयो। उहाँले भन्नुभयो, “अब आफ्नो पाखुरा घुमाऊ अनि आफ्नो हातलाई ईटाँमाथि राख। यस्तो देखाउ मानौ तिमीले यरूशलेम शहरमाथि आक्रमण गरिरहेछौ। यो देखाउनको निम्ति गर कि तिमी मेरो अगमवक्ताको रूपमा मानिसहरूसँग बात गरिरहेका छौ। ८हेर, म तिमीलाई डोरीले बाँधिराख्नेछु। जब सम्म घेराको दिन समाप्त हुँदैन तिमी यता उता फर्कन सक्ने छैनौ।”

९परमेश्वरले यसो पनि भन्नुभयो, “तिमीले रोटी पकाउनको निम्ति केही समान ल्याउनु पर्नेछ। केही गँहू, जौ, सिमी, दाल कोदो, फापर, यो सबैलाई एउटै भाँडामा हालेर पिँध अनि पिठो बनाऊ। तिमीले यो पिठो रोटी बनाउनका निम्ति प्रयोग गर्नुपर्छ। तिमीले खाली यो रोटी मात्र ३६० दिन सम्म कोल्टे परेर खानु पर्छ। १०तिमीले तिम्नो आफ्नै निम्ति खाने कुराहरू तैलनु पर्छ। प्रत्येक दिनको निम्ति बीस शेकेल। अनि तिमीले दिनको तोकिएको समयमा मात्र खानु पर्छ। ११अनि तिमीले दिनमा एक हिनको छैटौँ भाग मात्र पानी पिउन सक्छौ। १२प्रतिदिन तिमीले आफ्नो रोटी पकाउनु पर्छ। तिमीले मानिसको मल बाल्नु पर्छ अनि त्यो बल्दै गरेको मलमा रोटी पकाउनु पर्छ। तिमीले यो रोटी मानिसको आँखाको सामने खानु पर्छ।” १३तब परमप्रभुले भन्नुभयो, “यसले यो देखाउँछ कि इस्त्राएलका परिवारले विदेशमा अशुद्ध भोजन खानेछन् अनि मैले तिनीहरूलाई इस्त्राएल छोड्न अनि विदेशहरूमा जान बाध्य गरेँ।”

१४त्यसपछि मैले आश्चर्य भएर भनें, “तर हे परमप्रभु मेरो मालिक! मैले अशुद्ध भोजन कहिले खाइन। मैले कहिले जनावरको मासु खाइन जुन कुनै रोगले मरेको होस या कुनै जंगली जनावरले मारेको होस्। मैले बाल्यकालदेखि अहिले सम्म कुनै दिन पनि अपवित्र मासु खाइन। मेरो मुखमा त्यस्तो नराम्रो मासु पसेको छैन।”

१५तब परमेश्वरले मलाई भन्नुभयो, “ठीक छ! म तिमीलाई रोटी पकाउनुको निम्ति गाईको गोबर प्रयोग गर्नु दिनेछु। तिमीले मानिसहरूको सुकेको दिसाको प्रयोग गर्न आवश्यक छैन।”

१६तब परमेश्वरले मलाई भन्नुभयो, “हे मानिसको छोरो, म यरूशलेममा भोजनको लागि उब्जनी नष्ट पाउँ छु। मानिसकहाँ भोजन कम्ती रहनेछ। तिनीहरू आफ्नो भोजनको अभावले साह्रै चिन्तित हुनेछन् अनि तिनीहरूले पिउने पानी पनि नोपेर (जोखेर) मात्र पिउने छन्। १७किनभने मानिसहरूको निम्ति प्रयाप्त भोजन अनि पानी हुँदैन। मानिसहरू एक अर्कालाई हेरेर डराउनेछन् किनकि तिनीहरूले आफ्नो पापको कारण एउटाले अर्कोलाई नष्ट भएको देखेछन्।

१८-२०“हे मानिसको छोरो! तिमीले आफ्नो उपवासको समय पछि यो काम गर्नुपर्छ। तिमीले एउटा धारिलो तरवार लिनु पर्छ। त्यो तरवारको प्रयोग हजामको छुरा जस्तै गर। तिमीले आफ्नो कपाल र दाही त्यसले काट। कपाललाई तराजुमा राखेर तौल। आफ्नो कपाललाई तीन बराबर भागमा बाँड। आफ्नो कपालको तिहाई भाग त्यस ईटामाथि राख जसमा तिमीले शहरको चित्र बनाएका छौ। त्यो ‘शहरमा’ राखेको कपाल जलाऊ। यसले देखाउने गछ केही मानिसहरू शहर भित्र मर्नेछन्। त्यस समय तरवार उपयोग गर अनि आफ्नो कपालको एक तिहाई भाग सानो-सानो टुक्रा पारेर काट। त्यो कपाललाई ईटामा बनाएर शहरको वरिपरि राख। यसले देखाउँछ कि केही मानिस शहर बाहिर मर्नेछन्। त्यसपछि आफ्नो कपालको एक तिहाई भाग हावामा उड़ाइदेऊ। त्यसलाई हावाले टाढो उड़ाएर लान देऊ। यसले त्यो देखाउँछ कि म आफ्नो तरवार निकाल्नेछु अनि कतिपय मानिसहरूलाई खेदै तिनीहरूलाई टाढो देशमा भगाई दिनेछु। इतर त्यति बेला तिमी जानुपर्छ अनि त्यो कपालको केही भाग ल्याउनु पर्छ। त्यो कपालहरू ल्याएर, त्यसलाई छोप अनि त्यसको रक्षा गर। यसले देखाउँछ कि म आफ्नो मानिसहरू मध्ये कतिलाई बचाउँनेछु। ४अनि अब केही ज्यादा कपालहरू ल्याऊ अनि तिनीहरूलाई आगोमाथि फ्याकिदेऊ। यसले त्यो देखाउँछ आगो त्यहाँबाट शुरू हुनेछ अनि इस्त्राएलको सम्पूर्ण परिवारलाई जलाई दिनेछ।”

५त्यति बेला परमप्रभु मेरा मालिकले मलाई भन्नुभयो, “त्यो ईटाँ यरूशलेम हो। मैले यरूशलेम शहरलाई अन्य राष्ट्रहरूको बीचमा राखेको छु। यस समय इस्त्राएलको चारैतिर अन्य देशहरू छन्। ६यरूशलेमका मानिसहरूले मेरो नियमहरू र विधिहरू प्रति विद्रोह गरे। तिनीहरू अन्य कुनै पनि राष्ट्र भन्दा एकदमै नराम्रो छन्। तिनीहरूले मेरो नियमहरू त्यति ज्यादा विरोध गरे जति चारैतिरको अन्य देशहरूले विरोध

गरेनन्। तिनीहरूले मेरो आदेशहरू सुन्नु अस्वीकार गरिदिए। तिनीहरूले मेरो विधिहरू र विधानहरू पालन गरेनन्।”

ष्यसकारण परमप्रभु मेरो मालिकले भन्नुभयो, “म तिमीहरूमाथि भयंकर विपत्ती ल्याइदिनेछु। किन? किनभने तिमीहरूले मेरो नियम पालन गरेनौ। तिमीहरूले मेरो नियमहरू तिमीहरूको चारै तिर बस्ने मानिसहरूले भन्दा पनि ज्यादा भङ्ग गर्छौ। तिमीहरूले त्यो काम पनि गर्छौ जुन तिनीहरूले गर्दैनन्।” ष्यसकारण परमप्रभु मेरो मालिक भन्नुहुन्छ, “म पनि तिमीहरूको विरुद्धमा छु, म तिमीहरूलाई यस्तो दण्ड दिनेछु जसलाई अर्को मानिसले पनि देख्न सकोस्। ६म तिमीहरूलाई यस्तो गर्नेछु जुन मैले अघि कहिले गरेको थिइन्। अनि म त्यो भयानक काम फेरि कहिले पनि गर्नेछैन। किनभने तिमीहरूले धेरै डरलाग्दा कार्यहरू गरेकाछौ। १०यरूशलेमका मानिसहरू भोकले यति तडपिने छन कि आमा-बाबुले तिनीहरूको आफ्नै छोरा-छोरीहरू खाने छन् अनि छोरा-छोरीहरूले तिनीहरूको आफ्नै आमा बाबुहरू खाने छन्। म तिनीहरूलाई यस्तो प्रकारले दण्ड दिनेछु, अनि जो जति बाँचेका हुन्छन् तिनीहरूलाई म हावामा तितर-बितर पारिदिनेछु।”

११परमप्रभु मेरो मालिक भन्नुहुन्छ, “यरूशलेम, म आफ्नो जीवनको शपथ खाएर भन्दैछु म तँलाई दण्ड दिनेछु। म प्रतिज्ञा गर्दैछु कि म तँलाई दण्ड दिनेछु। किन? किनभने तँले मेरो पवित्र स्थानको विरुद्धमा भयंकर पाप गरिस्। तँले घृणित काम गरेर मेरो स्थान मैला बनाइ दिइस्। म तँलाई दण्ड दिनेछु। म तँमाथि दया गर्ने छैन। म तेरो निम्ति दुःखको अनुभव गर्ने छैन। १२तेरो एक तिहाइ मानिस शहरभित्र रोगले अनि भोकै मर्नेछन्। तेरो एक तिहाइ मानिस युद्धको समयमा शहर बाहिर मर्नेछन् अनि एक तिहाइ मानिसहरूलाई म आफ्नो तरवार हातमा लिएर खेदै तितर-बितर पार्नेछु। १३तब मात्र म तिनीहरू प्रति क्रोधित हुन रोकिनेछु। तिनीहरूले नराम्रो कार्यहरू गरेकोमा म आफैले तिनीहरूमाथि बदला लिन तिनीहरूलाई घटाउनेछु। तब तिनीहरूले सम्भन्नेछन् म परमप्रभुले तिनीहरूको विरुद्धमा उत्साहित भएर काम गरेको छु।”

१४परमेश्वरले भन्नुभयो, “यरूशलेम म तँलाई नष्ट गर्छु। तँ दुङ्गाको थुप्रो बाहेक अरू केही हुने छैनस। चारैतिरका मानिसहरूले तेरो हाँसो उडाउने छन्। प्रत्येक मानिस जुन तेरो छेउबाट जान्छ त्यसले तेरो हाँसो उडाउँछ। १५चारैतिरका जातिहरूले तेरो हाँसो उडाउँने छन्, तर त्यसबाट तिनीहरूले शिक्षा पाउँनेछन्। तिनीहरूले देख्नेछन्, म क्रोधित थिएँ अनि मैले तिमीहरूलाई दण्ड दिएँ। म एकदमै क्रोधित थिएँ। मैले तिमीहरूलाई चेतानी दिएको थिएँ। म, परमप्रभुले तिमीहरूलाई भनेको थिएँ म के गर्नेछु। १६मैले भनेको थिएँ कि म

तिमीहरूमाथि भयंकर अनिकालको समय पठाइदिनेछु। मैले तिमीसित भनेको थिएँ, ‘म ती चीजहरू पठाउँनेछु जसले तिमीलाई नाश गर्छ अनि तिमीसित भनेको थिएँ म तिप्रो भोजनको आपूर्ति खोस्नेछु, अनि त्यो अनिकालको समय घरि-घरि आउनेछ। १७मैले तिमीसँग भनेको थिएँ कि म तिमीहरू भएको ठाउँमा अनिकाल या जंगली जनावर पठाउँनेछु, जसले तिप्रो नानीहरू मार्नेछ। मैले तिमीसित भनेको थिएँ कि पुरै शहरमा रोग अनि मृत्यु फैलिनेछ अनि म ती सैनिक शत्रुहरू तिप्रो विरुद्धमा लड्नका निम्ति ल्याउँदैछु। म परमप्रभुले यी सबै कुराहरू घट्नेछ भनेको थिएँ अनि तिनीहरू घट्नेछन्।”

६ त्यसपछि परमप्रभुको वचन फेरि मकहाँ आयो। ६ रउहाँले भन्नुभयो, “हे मानिसको छोरो, इस्राएलको पर्वतहरूपट्टि फर्क। मेरो निम्ति तिनीहरूको विरुद्ध भन। ३ती पर्वतहरूसित यसो भन:

‘हे इस्राएलको पर्वतहरू! परमप्रभु मेरो मालिकको तर्फबाट यो संदेश सुन। परमप्रभु मेरा मालिक पहाडहरू, पर्वतहरू, बेंसीहरू अनि खोल्चाहरूसँग यसो भन्नुहुन्छ! ध्यान देऊ। म (परमेश्वर) शत्रुलाई तिप्रो विरुद्धमा लड्नका निम्ति ल्याउँदैछु। म तिप्रो उच्च स्थानहरू नष्ट गरिदिनेछु। ४तिप्रो वेदीहरू भत्काएर टुक्रा-टुक्रा पारिदिनेछु। तिप्रो सुगन्धित धूप चढाउने वेदीहरू पनि भत्काइ दिनेछु। अनि म तिप्रो लाशहरू तिप्रो अपवित्र मूर्तिहरूको अघाडी फ्याँकिदिनेछु। ५म इस्राएलका मानिसहरूको लाशहरू तिनीहरूको अपवित्र मूर्तिहरूको अघि फ्याँकिदिनेछु। म तिमीहरूको हड्डीहरू तिमीहरूको वेदीहरूको चारैतिर तितर बितर पारिदिनेछु। ६जहाँ-जहाँ तिमीहरूका मानिसहरू बस्छन् त्यहाँ नराम्रा कुराहरू ल्याई दिनेछु। तिनीहरू शहरहरूमा खाली दुङ्गाको थुप्रोमा परिणत हुनेछन्। तिनीहरूको उच्च स्थान नष्ट हुनेछ। किनकि ती पूजा स्थानहरूको उपयोग फेरि हुन नसकोस्। ती सबै वेदीहरू नष्ट गरिनेछ। मानिसहरूले फेरि ती अपवित्र मूर्तिहरू पूज्ने छैनन्। त्यो सुगन्धि धूपको वेदीहरू स-साना टुक्रा पारिनेछ। तिमीहरूले जो बनायौ त्यो पूर्ण रूपमा नष्ट पारिनेछ। ७तिप्रो मानिसहरू मर्नेछन् अनि तिमीले थाहा पाउनेछौ कि परमप्रभु म नै हुँ।”

८परमेश्वरले भन्नुभयो, “तर म तिमीहरूका कतिपय मानिसहरूलाई बाँच्ने दिनेछु। ती केही समय सम्म विदेशमा बस्नेछन्। म तिनीहरूलाई तितर-बितर पार्नेछु अनि विदेशमा बस्नका निम्ति बाध्य पार्नेछु। ९त्यसपछि ती बाँचेका मानिसहरूलाई बन्दी बनाइनेछ। तिनीहरूलाई विदेशमा बस्नको निम्ति बाध्य पारिनेछ। तर ती बाँचेका मानिसहरूले मलाई सम्भन्नेछन्। मैले तिनीहरूको आत्मालाई* खण्डित पारें। जुन पाप तिनीहरूले गरे

त्यसको निम्ति तिनीहरू स्वयंले आफैलाई धृणा गर्ने छन। बितेको समयमा जो मबाट विमुख भएर टाढा गएका थिए, तिनीहरू आफ्नो नराम्रो मूर्तिहरूको पछि लागेका थिए। तिनीहरू त्यस प्रकारको स्त्रीहरू जस्तै थिए जो आफ्नो पतिलाई छोडेर अर्को पुरुषको पछि लाग्छे। तिनीहरूले भयंकर पाप गरेका थिए। १०तर तिनीहरूले बुझ्नेछन् कि म नै परमप्रभु हुँ अनि तिनीहरूले यो पनि थाहा पाउनेछन् यदि मैले केही गर्छु भने ठाने भने त्यो गर्छु। तिनीहरूले बुझ्नेछन् यो सबै आपतहरू तिनीहरूमाथि आइलाग्यो ती सबै मैले गराएको हुँ।”

११तब परमप्रभु मेरो मालिकले मलाई भन्नुभयो, “ताली बजाऊ र खुट्टा ठट्टाएर भन्, हाय! इस्त्राएलका मानिसहरूले गरेका सबै डरलाग्दा कुरा भन। तिनीहरूलाई चेताउनी देऊ कि तिनीहरू रोग अनि भोकले मर्नेछन्। तिनीहरूलाई भन कि तिनीहरू युद्धमा मारिन छै। १२टाढाका मानिसहरू रोगबाट मर्नेछन्। छेउका मानिसहरू तरवार द्वारा मारिनेछन्। शहरमा छाडिएका मानिसहरू भोकले मर्नेछन्। त्यसपछि म क्रोधित हुन छाड्नेछु। १३अनि तब मात्र तिमीहरूले थाहा पाउने छौ कि म परमप्रभु हुँ।” तिमीले यो त्यति बेला सम्झने छौ जब तिमी आफ्नो लाश अपवित्र मूर्तिहरूको छेऊ अनि वेदीहरूको चारैतिर देख्नेछौ। ती शरीरहरू तिमीहरूका प्रत्येक पूजा स्थानहरूका ठाउँमा प्रत्येक पहाड तथा प्रत्येक हरियो फल नलाग्ने रूख अनि त्यस रूखको मुनि लाश हुनेछ। ती सबै ठाउँमा तिमीहरूले आफ्नो बलि चढाएकाछौ। १४तर म आफ्नो हात तिमीहरूमाथि उठाउनेछु अनि तिमी तिम्रा मानिसहरू जहाँ पनि बस्छन, दण्ड दिनेछु। म तिम्रो देश नष्ट पारिदिने छु। यो दिब्ला मरूभूमि भन्दा पनि सनुसान हुनेछ। त्यस पछि तिनीहरूले जान्ने छन म नै परमप्रभु हुँ।”

७ तब परमप्रभुको सन्देश मकहाँ आयो। २उहाँले भन्नुभयो, “हे मानिसको छोरा, अब परमप्रभु मेरो मालिकको संदेश यस प्रकार छ। यो संदेश इस्त्राएल देशको निम्ति हो:

अन्त्य! अन्त्य आइरहेको छ। सारा देश नष्ट हुनेछ।

३अब तिम्रो अन्त्य आएको छ। म देखाउँने छु कि म तिमीहरू प्रति कति क्रोधित छु। म तिमीलाई त्यो नराम्रो कर्मका निम्ति दण्ड दिनेछु जुन तिमीले गरेका छौ। तिमीले जुन डरलाग्दो काम गरेका छौ म तिमीलाई त्यसको दण्ड तिराउँने छु।

४म तिमीहरूलाई दया देखाउने छँईन म तिमीहरू प्रति टिठउने छैन। म तिमीहरूलाई तिमीहरूको नराम्रो कामको निम्ति दण्ड दिँदैछु। तिमीहरूले डरलाग्दो काम गरेका छौ। अब तिमीले बुझ्नेछौ म नै परमप्रभु हुँ।”

५परमप्रभु मेरा मालिकले यी कुराहरू भन्नुभयो, “एक पछि अर्को गर्दै आपत आउँनेछ। ६अन्त आइरहेछ

अनि यो एकदमै छिटो आउनेछ। ७तिमी इस्त्राएलका मानिसहरू, के तिमीहरूले चेताउनीको ध्वनी सुनिरहेकोछौ? शत्रुहरू आउँदैछ। त्यो दण्डको समय चाँडै आउँदैछन्। शत्रुहरूको खैलाबैला भन चर्को हुँदै पर्वतमाथि पुग्दैछ। म चाँडै नै देखाउँनेछु कि म कति क्रोधित छु। म तिम्रो विरुद्ध मेरो सारा क्रोध प्रकट गर्नेछु। म ती नराम्रो कामको निम्ति दण्ड दिनेछु जुन तिमीले गरेकाछौ। तिमीलाई तिमीले गरेको डरलाग्दो कार्यको निम्ति ज्याला दिन लगाउनेछु। ९म तिमीहरूप्रति अलिकति पनि दया देखाउने छैन। म तिमीलाई छोड्ने छैन। तिमीहरूको नराम्रो कामको निम्ति तिमीलाई दण्ड दिँदैछु। तिमीहरूले जुन डरलाग्दो काम गरेकाछौ, अब तिमीले थाहा पाउने छौ म नै परमप्रभु हुँ।

१०“दण्डको त्यो समय आई पुग्यो। दण्ड फूलहरू फूलन शुरू भए जस्तै शुरू हुनेछ; के तिमीले चेताउनीको ध्वनी सुन्दैछौ? परमेश्वरले संकेत दिनु भएकोछ। फूल फूलनु लागे भँ दण्ड आरम्भ हुँदैछ। घमण्डी राजा नबूकव्दनेस्सर तयार छ। ११त्यो हिंस्रक मानिस दुष्ट मानिसहरूलाई दण्ड दिन तयारी भइरहेको छ। उ तिनीहरू मध्येको एकजना होइन। उ तिनीहरूको भीडबाट एक जना होइन। ऊ तिनीहरूको सन्तान मध्येको पनि एक होइन। ऊ तिनीहरूको अगुवाहरू मध्येको पनि होइन।

१२“दण्डको समय आई पुगेको छ। त्यो दिन आई पुग्यो। जसले ती चीजहरू किन्छन, तिनीहरू खुशी नहुन्। ती जो खिन्न चीजहरू बेच्छन तिनीहरू पनि खुशी नहुन। किनभने डरलाग्दा दण्ड प्रत्येक मानिसमाथि आउँनेछ। १३मानिस जसले उसको सम्पत्ति बेच्छ यो उसले फिर्ता पाउने छैन। यद्यपि मानिस जीवित रहेता पनि उसले उसको सम्पत्ति फिर्ता पाउँने छैन। किनभने यो दर्शन सम्पूर्ण समूहका मानिसहरूका निम्ति हो। यसलाई फिर्ता लिन सक्तैन। प्रत्येक मानिसले उसको पापहरूको कारण उसको ज्यान सम्म बचाउनु सक्तैन।

१४“तिनीहरूले मानिसहरूलाई चेताउनी दिन तुरही बजाउने छन्। मानिसहरू युद्ध गर्नको निम्ति तयार रहन्छन्। तर तिनीहरू युद्ध गर्न निस्कने छैनन्। किनभने तिनीहरू सबैसित अत्यन्तै क्रोधित छु। १५तरवार लिएर शत्रुहरू शहरको बाहिर छन्। रोग अनि भोक शहर भित्र छ। यदि कोही पनि शत्रुको मैदानमा गयो भने शत्रुको सेनाले त्यसलाई मार्नेछ। यदि उ शहरमा बस्यो भने रोग र भोकले उसलाई नष्ट पार्नेछ।

१६“तर कति मानिसहरू बाँचेर निस्कने छन्। ती बाँचेका मानिसहरू भागेर पहाडमाथि जानेछन्। तर तिनीहरू सुखी हुने छैनन्। तिनीहरू आफ्नो पापले गर्दा दुःखी हुनेछन्। तिनीहरू चिच्याउने छन् अनि दुकुरले जस्तै दुःखले भरिएको आवाज निकाल्नेछन्। १७मानिसहरू यति थकित र खिन्न हुनेछन् कि तिनीहरू आफ्नो हात

पनि उठाउँनु सक्ने छैनन्। तिनीहरूको खुट्टा पानी जस्तै हुनेछ। १८ तिनीहरूले भाङ्गरा लगाउँने छन् अनि डरले काम्ने छन्। तिमीहरू प्रत्येकको अनुहारमा लाज देख्ने छौ। तिनीहरूले शोक देखाउनको निम्ति आफ्नो टाउको खौराउँने छन्। १९ तिनीहरूले तिनीहरूको चाँदीको मूर्तिहरू सड़कमा पर्याँकिदिने छन्। तिनीहरूको आफ्नो सुनको मूर्तिहरू अशुद्ध चीज जस्तै हुनेछ। किन? किनकि जब परमप्रभुले क्रोध प्रकट गर्नु भयो त्यति बेला मूर्तिहरूले तिनीहरूलाई बचाउँन सकेन्। ती मूर्तिहरू मानिसका निम्ति पतनको जाल अतिरिक्त अरु थिएन्। ती मूर्तिहरूले मानिसहरूलाई खाने कुरा दिन सकेनन्। ती मूर्तिहरूले तिनीहरूको पेटमा अन्न पुर्‍याएन्।

२०“ती मानिसहरूले तिनीहरूको सुन्दर गहना उपयोग गरेर मूर्ति बनाए। तिनीहरूले त्यो मूर्तिमाथि घमण्ड गरे। तिनीहरूले तिनीहरूको डरलाग्दो मूर्तिहरू बनाए। तिनीहरूले अपवित्र चीजहरूको बनाए। त्यसकारण म तिनीहरूलाई अशुद्ध चीज जस्तै पर्याँकिदिनेछु। २१म तिनीहरूलाई विदेशीहरूको हातमा छोडिदिनेछु। ती विदेशीहरूले तिनीहरूको हाँसो उडाउनेछन्। ती विदेशीहरूले तिनीहरू मध्ये कतिलाई मार्नेछन अनि कतिलाई बन्दी बनाउँनेछन्। २२म आफ्नो अनुहार तिनीहरूदेखि फर्काउनेछु तिनीहरूलाई हेर्नेछैनन्। ती विदेशीहरूले मेरो मन्दिर भत्काउनेछन् तिनीहरू त्यो पवित्र भवनको गुप्त भागमा जान्छन् अनि त्यसलाई अपवित्र बनाउँनेछन्।

२३“कैदीहरूकानिम्ति साङ्गली तयार पार! किन? किनभने धेरै मानिसहरूलाई अरु मानिसहरू मारेको खातिर दण्ड दिनेछ। त्यहाँ शहरका प्रत्येक ठाउँहरूमा अत्याचार फैलिने छ। २४म अरु देशहरूबाट दुष्ट मानिसहरू ल्याउँनेछु। अनि ती दुष्ट मानिसहरूले सबै इस्त्राएलका मानिसहरूका घरहरू पाउँनेछन्। म सबै शक्तिशाली मानिसहरूलाई घमण्डी हुनुबाट रोक्नेछु। अरु देशहरूका ती मानिसहरूले तिमीहरूको पूजा गर्ने सबै स्थानहरू लिनेछन्।

२५“तिमीहरू मानिसको डरले काम्ने छौ। तिमीहरू शान्ति खोज्नेछौ तर त्यहाँ पाउँने छैनौ। २६तिमीले एक पछि एक गर्दै दुःखको कथा सुन्ने छौ। तिमीले नराप्रो खबर बाहेक अरु केही सुन्ने छैनौ। तिमीले अगमवक्ताको खोजी गरेर दर्शन सोध्नेछौ, तर तिमीहरूले केही पनि पाउने छैनौ। पूजाहारीसँग तिमीहरूलाई दिने व्यवस्थाको शिक्षा केही पनि हुने छैन अनि बूढा-प्रधानहरूसँग तिमीलाई दिने राम्रो सल्लाह हुनेछैन। २७तिमीहरूको राजा तिनीहरूको निम्ति रुनेछन् जो मरिसकेको छ। अगुवाहरूले शोक वस्त्र लगाउने छन्। साधरण मानिसहरू अत्यन्तै डराउँनेछन्। किन? किनकि म त्यसको बदला लिन्छु जुन तिनीहरूले गरेका छन्। म तिनीहरूलाई निश्चय दण्ड दिनेछु। त्यति बेला तिनीहरूले सम्भन्ने छन् कि म नै परमप्रभु हुँ।”

एक दिन म आफ्नो घरमा बसिरहेका थिए अनि यहूदाको बूढा-प्रधानहरू त्यहाँ मेरो छेउमा बसेका थिए। यो देशबाट निकालिएको छैटौँ वर्षको छैटौँ महिनाको पाचौँ दिनको कुरा हो। अचानक परमप्रभु मेरो मालिकको शक्ति मकहाँ आयो। २मैले देखें त्यो आगो जस्तै थियो। एउटा मानिसको शरीर जस्तै देखिँदै थियो। कम्मरमुनि त्यो आगो जस्तै थियो। कम्मरमाथि त्यो आगोले टल्काएको पीतल जस्तै चहकिलो थियो। ३तब मैले केही हात जस्तै देखिने पसारेको देखें। त्यो हातले मेरो टाउकाको कपाल समातेर मलाई उठायो। तब बतासले मलाई हावामा उचाल्यो अनि मलाई यरूशलेम लिएर गयो। परमेश्वरको दर्शनमा हातले मलाई उत्तर तिर फर्केको मन्दिरको भित्री ढोकामा पुर्‍यायो। परमप्रभुलाई डाह गराउने मूर्ति त्यहाँ थियो। ४त्यहाँ इस्त्राएलका परमेश्वरको महिमा थियो। मैले त्यस्तो महिमीत दर्शनको कबारको खोल्चामा देखे।

५परमप्रभु मसित बोल्नुभयो। उहाँले भन्नुभयो, “हे मानिसको छोरो। उत्तर पट्टि हेर!” यसकारण मैले उत्तर पट्टि हेरें। अनि त्यहाँ मूल ढोकाको वेदी द्वारको उत्तरपट्टि त्यो मूर्ति थियो, जुन प्रति परमेश्वरको डाह, हुन्थ्यो।

६तब परमेश्वरले मलाई भन्नुभयो, “मानिसको छोरा! के तिमीले देख्यौ इस्त्राएलका मानिसहरूले कति डरलाग्दा कुराहरू गरिरहेका छन्? तिनीहरूले त्यो चीज यहाँ मेरो मन्दिरको छेउमा बनाएकोछ। यदि तिमी मसँग आयौ भने त्यो भन्दा पनि अभैँ भयंकर चीजहरू देख्नेछौ।”

७यसकारण म चोकको प्रवेशद्वारमा गएँ अनि मैले भित्तामा एउटा प्वाल देखें। ८परमेश्वरले मलाई भन्नुभयो, “हे मानिसको छोरो। त्यो भित्ताको प्वाल भित्र पस।” यसकारण म भित्ताको प्वाल भएर गएँ अनि यहाँ मैले एउटा ढोका देखें।

९तब परमेश्वरले मलाई भन्नुभयो, “भित्र जाऊ, अनि ती डरलाग्दा दुष्ट कामहरू हेर, जुन मानिसहरूले यहाँ गरिरहेका छन्।” १०यसकारण म भित्र गएँ अनि हेरे। मैले त्यहाँ सबै किसिमको घस्त्रने जन्तुहरू, घिनलाग्दा पशुहरू र इस्त्राएलको घरानाका सबै मूर्तिहरूका चित्रहरू बनाएको देखें, जसको विषयमा सोचन पनि घिन लाग्छ। ती इस्त्राएलका मानिसहरूले पूजे देव-मूर्तिहरू अपवित्र थिए। त्यहाँ ती जनावरहरूको चित्र प्रत्येक भित्तामा चारैतिर खोपेको थियो।

११तब मैले ध्यान दिएँ कि शापानको छोरा याज्न्याह अनि इस्त्राएलका सत्तरीजना बूढा-प्रधानहरू त्यस स्थानमा पूजा गर्नेहरूसित थिए। त्यहाँ तिनीहरू मानिसहरूको ठीक छेउमा थिए। अनि प्रत्येक अगुवाहरूको हातमा आ-आफ्नो सुगन्धित धूपको थाल थियो। बल्दै गरेको धूपको धूर्वाँ हावामा उड्दै थियो।

१२तब परमेश्वरले मसित भन्नुभयो, “हे मानिसको छोरो के तिमी देख्दैछौ? इस्त्राएलको बूढा-प्रधानहरू अँध्यारोमा के गर्दाहेछन्? प्रत्येक मानिससँग आ-आफ्नो भूटो देवताका निम्ति एउटा विशेष कोठा छ। तिनीहरू आपसमा यसो भनेर कुरा गर्छन, ‘परमप्रभुले हामीलाई देख्न हुदैन र परमप्रभुले यस देशलाई छोडिसक्नु भएको छ।’” १३तब परमप्रभुले मलाई भन्नुभयो, “यदि तिमी मसँग आयौ भने ती मानिसहरूले गर्दै गरेको डरलाग्दो कामहरू तिमीले देख्नेछौ।”

१४तब परमेश्वरले मलाई परमप्रभुको मन्दिरको प्रवेश द्वारमा लिएर जानुभयो। यो द्वार उत्तरपट्टि थियो। त्यहाँ मैले स्त्रीहरू बसेर रूँदै गरेको देखे। तिनीहरू भूटा देवता तम्मूजको विषयमा शोक मनाइरहेका थिए।

१५परमेश्वरले मलाई भन्नुभयो, “हे मानिसको छोरो, के तिमीले ती भयंकर कुराहरू देखिरहेकाछौ? मेरो साथमा आऊ अनि तिमीले यो भयंकर चीजहरू देख्नेछौ?” १६तब उहाँले मलाई परमप्रभुको मन्दिरको भित्री चोकमा लिएर जानुभयो। त्यस ठाँउमा मैले पच्चीस जना मानिसहरू तल निहुरेर पूजा गर्दै गरेको देखें। त्यो दलान अनि वेदीको बीचमा थियो। तर तिनीहरू गलत दिशातिर फर्केर उभिएका थिए। तिनीहरूको ढाड पवित्रस्थान पट्टि थियो। तिनीहरू सूर्यको पूजा गर्नका निम्ति तल निहुरिएका थिए।

१७तब परमेश्वरले भन्नुभयो, “मानिसको छोरा, तिमी यो देख्दैछौ? यहूदाका मानिसहरूले त्यो मेरो मन्दिरलाई यति महत्वहीन सम्भनछन् कि तिनीहरूले यस्तो डरलाग्दा कुराहरू गर्छन्। यो देश हिंसाले भरिएको छ। तिनीहरूले मलाई निरन्तर रीस उठाउने काम गर्छन्। हेर, तिनीहरूले आफ्नो नाकमा मूर्खहरूले भैं कुण्डल पनि घुसाछर्न। १८म तिनीहरूमाथि आफ्नो क्रोध प्रकट गर्नेछु, म तिनीहरूमाथि कुनै दया राख्ने छैन। म तिनीहरूको निम्ति दुःख अनुभव गर्ने छैन। तिनीहरू मलाई उच्च स्वरले बोलाउँछन्, तर म सुन्न अस्वीकार गरिदिनेछु।”

९ तब परमेश्वरले शहरमा दण्ड दिनको निम्ति उत्तरदायी प्रमुखहरूलाई ठूलो स्वरले बोलाउनुभयो प्रत्येक प्रमुखको हातमा उसको आफ्नो ध्वंसक हतियार थियो। २तब मैले छः जना मानिसहरू माथिल्लो ढोकाबाट सडकमा आउँदै गरेको देखें। त्यो ढोका उत्तरपट्टि थियो। प्रत्येक मानिसले आफैलाई नाश गर्ने हतियार आ-आफ्नो हातमा लिएका थिए। ती मानिसहरू मध्ये एक जनाले सूती लुगा लगाएको थियो। उसले कम्मरमा मसीदानी भिरेको थियो। तिनीहरू मन्दिरभित्र गएर काँसाको वेदीको छेउमा उभिए। ३तब इस्त्राएलका परमेश्वरको महिमा करूब स्वर्गदूतहरू कहाँ गयो जहाँ उहाँ हुनुहुन्थ्यो। तब महिमा मन्दिरको ढोकामा गयो। जब त्यो सँघारमा उभियो तब महिमाले जसले सूतीको

लुगा लगाएर लेखेको लेख्ने साधनहरू लिएको थियो त्यस मानिसलाई बोलायो।

४तब परमप्रभुले उसलाई भन्नुभयो, “यरूशलेम शहरबाट भएर जाऊ। त्यो शहरमा मानिसहरू तिनीहरूप्रति गरिएको डरलाग्दो चीजहरूको विषयमा दुःखी छन् अनि आपातमा छन्, तिनीहरू प्रत्येकको निधारमा एउटा चिन्ह लगाई देऊ।”

५-६तब मैले परमेश्वरले अरू छः जना मानिसहरूसित कुरा गरेको सुनें, “म चाहन्छु कि तिमी प्रथम मानिसलाई अनुसरण गर। तिमीले ती सबै मानिसहरूलाई मार जसको निधारमा चिन्ह छैन। यो केही नसोच कि बूढा-मानिस, युवक, युवती, नानी अथवा आमाहरू हुन् भनेर। तिनीहरू माभ जसको निधारमा चिन्ह छैन प्रत्येकलाई मार्न तिमीले तिप्रो हतियारहरू प्रयोग गर्नु पर्छ। कुनै दया नदेखाऊ। तिनीहरूलाई नछोड यहाँ मेरो मन्दिरबाट शुरू गर।” यसकारण तिनीहरूले मन्दिर भित्रको बूढा-पाखाहरूबाट शुरू गरे।

७परमेश्वरले उसलाई भन्नुभयो, “यो मन्दिरलाई अपवित्र बनाइदेऊ। यो चोकहरू लाशले भरिदेऊ!” यसकारण तिनीहरू गए अनि तिनीहरूले शहरमा मानिसहरू मार्न थाले।

८जब ती मानिसहरूले, मानिसहरूलाई मार्न गए, त्यति बेला म त्यहाँ उभिरहे। मैले मेरो शिर भूईँतिर निहुराएर कराए, “परमप्रभु मेरो मालिक तपाईं यरूशलेमको विरुद्ध क्रोध प्रकट गर्नका निम्ति तपाईंले इस्त्राएलमा बाँचेका सबै मानिसहरू माउँनु हुन्छ?”

९परमेश्वरले भन्नुभयो, “इस्त्राएल अनि यहूदाका परिवारले अत्यन्तै पाप गरेका छन्। यस देशमा सम्पूर्ण मानिसहरूको हत्या भइरहेकोछ अनि यो शहर अपराधले भरिएकोछ। किन? किनभने मानिसहरू स्वयं भन्छन्, ‘परमप्रभुले यो देश छोडेर जानु भयो। उहाँले हामीलाई यी कामहरू गरिरहेको हेर्न सक्नु हुन्न।’ १०अनि म दया देखाउँछैन छैन। म तिनीहरूका निम्ति अफसोस अनुभव गर्ने छैन। तिनीहरू स्वयंले यो बोलाएका हुन्, म यिनीहरूलाई मात्र दण्ड दिँदैछु जसको यिनीहरू पात्र हुन्।”

११तब सूती लुगा लगाए र लेखकको लेख्ने साधनहरू लिने मानिस बोल्यो। उसले भन्यो, “मैले त्यो गरे जुन तपाईंले आज्ञा दिनु भएको थियो।”

१० तब मैले त्यो बटुका देखें जुन करूब स्वर्गदूतको शिरमाथि थियो। बटुका नीलमणि जस्तै स्वच्छ नीलो थियो। त्यहाँ बटुकामाथि सिंहासन जस्तो केही चीज देखिन्थ्यो। २तब सिंहासनमा बस्ने मानिसले मिहिन सूती लुगा लगाएको मानिससित भन्नुभयो, “करूब स्वर्गदूतको मुनि रहेको पाङ्ग्राहरूको माभमा आऊ। करूब स्वर्गदूतको बीचबाट जलिरहेको कोइला हातमा

भर। जल्दै गरेको कोइलाहरू लैजाऊ अनि तिनीहरूलाई यरूशलेमको शहरमाथि प्याँकिदेऊ।”

मैले हेरिरहेको थिए मानिस भित्र गयो। ३जब त्यो मानिस भित्र पस्यो करूब स्वर्गदूत त्यस समय मन्दिरको दक्षिणपट्टि उभिरहेको थियो, भित्री चोक बादलले भरियो। ४तब परमप्रभुको महिमा करूब स्वर्गदूतबाट अलग भएर मन्दिरको ढोकामा गयो। बादल मन्दिरमा भरियो अनि परमप्रभुको महिमाले चोक पूरै भरियो। ५तब मैले करूब स्वर्गदूतको पखेटा फट्फटाएको जोड आवाज चोकमा सुनें। चोकमा फट्फटाहट बढे जोडसित थियो। सर्वशक्तिमान परमेश्वर बोल्नु भए भैं त्यो फट्फटाहटको आवाज जोडेले सुनिन्थ्यो।

६परमेश्वरले मिहिन सूतीको लुगा लगाउने मानिसलाई आज्ञा दिनुभयो। परमेश्वरले उसलाई पाङ्ग्राहरूको बीचमा जाने आज्ञा दिनुभयो अनि करूब स्वर्गदूतको मुनिबाट बल्दै गरेको कोइला ल्याउन लगाउनु भयो। यसकारण उ पाङ्ग्राहरूको बीचमा पस्यो अनि पाङ्ग्राहरू मध्ये एउटा पाङ्ग्राको छेउमा उभियो। ७करूब स्वर्गदूतले आफ्नो हात पसारे अनि करूब स्वर्गदूतको क्षेत्रको बीचमा बल्दै गरेको अलिकति कोइला लिएर गयो। उसले त्यो कोइला त्यस मानिसको हातमा राखिदियो। ८करूब स्वर्गदूतको पखेटाको मुनि यस्तो चीज थियो जुन हेर्दा मानिसको हात जस्तै देखिन्थ्यो।

९तब मैले देखें कि त्यहाँ चारवटा पाङ्ग्राहरू थिए। प्रत्येक करूब स्वर्गदूतको छेउमा एउटा पाङ्ग्रा थियो। अनि त्यो पाङ्ग्रा स्वच्छ पहलो रंगको थियो। १०त्यहाँ चारवटा पाङ्ग्राहरू थिए अनि सबै पाङ्ग्राहरू एक समानका थिए। त्यो यस्तो देखिन्थ्यो कि मानौं एउटा पाङ्ग्रा अर्को पाङ्ग्राभित्र थियो। ११जब पाङ्ग्राहरू हिडथे, तिनीहरू कुनै पनि दिशामा जान सक्थे। तर तिनीहरू पछि फर्कन्दैन थिए। तिनीहरू जति बेला हिड्थे सबै एकै साथ हिड्थे। त्यो त्यस दिशामा हिड्थ्यो जता त्यसको मुख फर्केको हुन्थ्यो। पछि नहेरी तिनीहरू हिड्थे। १२त्यसको सम्पूर्ण शरीरमा नै आँखा थियो। त्यसको पीठ, हात, त्यसको पखेटा अनि पाङ्गामा आँखा थियो। हो चारै पाङ्गामा आँखा थियो। १३ती पाङ्ग्राहरूलाई, “हुरू घुम्ने पाङ्ग्रा” भनेको मैले सुनें।

१४प्रत्येक करूब स्वर्गदूतको चारवटा अनुहारहरू थिए। पहिलो अनुहार करूबको थियो। दोस्रो अनुहार मानिसको थियो। तेस्रो अनुहार सिंहको थियो अनि चौथो गरुडको थियो। १५तब मलाई थाहा भयो कि ती करूब स्वर्गदूत तिनीहरू नै थिए जुन मैले कबार नदीमा दर्शनमा देखेको थिएँ।

तब करूबहरू हावामाथि उडे। १६तिनीहरूसित पाङ्ग्रा पनि उड्यो। पाङ्गाले आफ्नो दिशा त्यस बेला सम्म बदली गरेन जति बेला सम्म करूब स्वर्गदूतहरूले

पखेटा खोलेर हावामा उडेन। १७यदि करूब स्वर्गदूतहरू शान्तिसँग उभिए पाङ्ग्रा पनि उभिरस्थ्यो। किन? किनकि त्यसमा प्राणीहरूको आत्माको शक्ति थियो।

१८त्यसपछि परमप्रभुको महिमा मन्दिरको सँघारबाट उठ्यो अनि करूब स्वर्गदूतहरूको स्थानमाथि गएर रोकियो। १९त्यसपछि करूब स्वर्गदूतहरूले आफ्नो पखेटा खोलेर हावामा उडे। मैले उनलाई मन्दिर छोड्दै गरेको देखें। पाङ्ग्रा उनकै साथमा गयो। त्यसपछि उनी परमप्रभुको मन्दिरको पूर्वी ढोकामा गएर बसे। इस्राएलको परमेश्वरको महिमा हावामा तिनीहरूमाथि थियो।

२०त्यसपछि मैले इस्राएलको परमेश्वरको महिमाको तल प्राणीहरूको कबार नदीको दर्शनमा याद गरे अनि मैले अनुभव गरे कि त्यो प्राणी करूब स्वर्गदूत थियो। २१प्रत्येक प्राणीको चारवटा मुख औ चारवटा पखेटा थिए। पखेटाको तल यस्तो चीज थियो जुन चीज मानिसको हात जस्तो देखिन्थ्यो। २२करूब स्वर्गदूतको त्यही चारवटा मुख थियो जुन कबार नदीको दर्शनमा प्राणीहरूको थियो अनि त्यो सिधै अघाडि त्यस दिशा तर्फ हेर्ने जुन दिशा तर्फ तिनीहरू गइरहेका हुन्थे।

२३तब हावाले मलाई परमप्रभुको मन्दिरको पूर्वी ढोकामा लग्यो। त्यस ढोका पूर्वपट्टि फर्केको थियो जताबाट सूर्य उदय हुन्थ्यो। मैले त्यस मूल ढोकाको प्रवेशमा पच्चीस जना मानिसहरू देखें। अज्रूको छोरा याज्न्याह तिनीहरूसित थिए अनि बनायाहको छोरा पलत्याह दुवै जना मानिसहरूको अगुवा त्यहाँ थिए।

२४त्यसपछि परमेश्वर मसित बोल्नु भयो। उहाँले भन्नुभयो, “हे मानिसको छोरो। यिनीहरू ती मानिसहरू हुन् जसले शहरमा नराम्रो योजनाहरू बनाउँछन्। तिनीहरूले मानिसहरूलाई नराम्रो काम गर्न उस्काउँछन्। ३तिनीहरू भन्छन्, ‘हामीहरू फेरि चाँडै आफ्नो घर बनाउदैने?’ यो शहर एउटा भाँडा हो र हामी मासु हौं।” ४तिमीले मानिसहरूसँग मेरो निमित्त कुरा गर्नुपर्छ। मानिसको छोरो जाऊ र मानिसहरूलाई अगमवाणी गर।”

५तब परमप्रभुका आत्मा ममाथि आउनु भयो र मलाई भन्नुभयो, “तिनीहरूलाई भन परमप्रभुले यी सबै कुरा भन्नु हुँदैछ: इस्राएलका घरानाहरू, तिमीहरूले ठूलो योजना बनाउँदैछौ। तर मलाई थाहा छ तिमीहरूले के सोचिरहेकाछौ। ६तिमीले यो शहरको धेरै मानिसहरू मासु। तिमीले सडकको गल्लीहरू मारिएका मानिसहरूको लाशले भरिदियो। ७अब हाम्रा परमप्रभु यसो भन्नु हुन्छ, ‘यी सबै लाशहरू मासु हो अनि शहर भाँडा हो। तर उनी (नबूकदनेस्सर) आउनेछन अनि तिमीहरूलाई यो सुरक्षाको भाँडाबाट लिएर जानेछन्। ८तिमी तरवारसँग भयभीत छौ। तर म तिमी विरुद्ध तरवार लिएर

यो शहर ... हो यसको अर्थ हो तिनीहरू यरूशलेममा सुरक्षित छन् जस्तो मासु भाँडभित्र सुरक्षा रहन्छ।

आउँदैछु।” परमप्रभु हाम्रो मालिकले यी सबै कुरा भन्नुभयो। यसकारण यो घट्ने छ।

६परमेश्वरले यो पनि भन्नुभयो, “म तिमीहरूलाई यो शहरबाट बाहिर निकाल्नेछु अनि तिमीहरूलाई अपरिचितहरूको हातमा सुम्पिदिनेछु। म तिमीहरूलाई दण्ड दिनेछु! १०तिमीहरू तरवारद्वारा मारिनेछौ। म तिमीहरूलाई त्यहाँ इस्त्राएलमा दण्ड दिनेछु, यसकारण तिमीहरूले सम्झनेछौ कि त्यो म हुँ जसले तिमीहरूलाई दण्ड दिँदैछु, म परमप्रभु हुँ। ११हो, यो स्थान पकाउँने कराही हुनेछ अनि तिमीहरू यसमा मासु हुनेछौ जुन भुटिन्छ! म तिमीहरूलाई यहाँ इस्त्राएलमा दण्ड दिनेछु। १२त्यसपछि तिमीहरूले जान्नेछौ कि म नै परमप्रभु हुँ। त्यो मेरो नियम थियो जुन तिमीले तोड्यौ। तिमीले मेरो नियमहरू पालन गरेनौ। तिमीले आफ्नो चारैतिरको राष्ट्रका मानिसहरू जस्तै बस्ने निर्णय गर्छौ।”

१३मैले परमेश्वरको निमित्त बोल्ल समाप्त गर्ने साथ, बनायाहको छोरा पलत्याह मरे। म पृथ्वीमा लडे। मैले पृथ्वीमा टाउको टेकेर भनें, “हाय! परमप्रभु मेरा मालिक के तपाईं इस्त्राएलका सबै बाँचेका मानिसहरूलाई सम्पूर्ण रूपले नाश गर्न तयार हुनु हुन्छ?”

१४तर त्यसपछि परमप्रभुको वचन मैले प्राप्त गरे। उहाँले भन्नुभयो, १५“मानिसको छोरो! तिमी इस्त्राएलको परिवारको आफ्ना दाजू-भाइहरूलाई सम्झना गर जसलाई आफ्नो देश छोड्नलाई बाध्य गरिएको थियो। तर म तिमीहरूलाई फर्काई ल्याउँनेछु। तर यहाँ यरूशलेमका बासिन्दाहरूले भन्दैछन्, ‘तिनीहरू परमप्रभुबाट टाढो गए। यो भूमि हामीलाई दिइसकेकोछ यो हाम्रो हो।’”

१६“यसकारण मानिसहरूसँग भन: परमप्रभु हाम्रा मालिक भन्नु हुन्छ, ‘यो साँचो हो कि मैले आफ्नो मानिसहरूलाई टाढो भूमिहरूमा जानको निमित्त बाध्य गरे। मैले नै तिनीहरूलाई धेरै देशहरूमा तितर-बितर पारें। ती भूमिहरूमा म तिनीहरूको निमित्त केही समय मन्दिर हुनेछ। १७यसकारण तिमीले तिनीहरूलाई भन्नु पर्छ कि परमप्रभु तिनीहरूको मालिकले तिनीहरूलाई फेरि फर्काएर ल्याउँनु हुन्छ। मैले तिमीहरूलाई धेरै देशहरूमा छरिदिए। तर म तिमीहरूलाई एक ठाँउमा जम्मा गर्नेछु अनि ती देशहरूबाट तिमीहरूलाई फर्काएर ल्याउँनेछु। म इस्त्राएलको प्रदेश तिमीहरूलाई फेरि दिनेछु। १८अनि जब हाम्रा मानिसहरू फर्कन्छन् त्यसबेला तिनीहरूले त्यो सबै डरलाग्दा कुहिएको देव-मूर्तिहरू जुन अहिले यहाँ छ नष्ट गरिदिनेछन्। १९म तिनीहरूलाई एकैसाथ ल्याउँनेछु अनि तिनीहरूलाई एउटै मानिस जस्तै बनाउँनेछु। म तिनीहरूमा नयाँ आत्मा बर्नेछु। म तिनीहरूको ढुङ्गाको हृदय तोडेर त्यो ठाँउमा साँचो हृदय भरिदिनेछु। २०तब तिनीहरूले मेरो विधिहरू पालन गर्नेछन्। तिनीहरूले मेरो नियमहरू पालन गर्नेछन्, तिनीहरूले त्यो काम गर्नेछन् जुन म गर्न लगाउँछु।

तिनीहरू साँच्चै मेरो प्रजा हुनेछन् अनि म तिनीहरूका परमेश्वर हुनेछु।”

२१त्यसपछि परमेश्वरले भन्नुभयो, “तर यस समय उहाँको हृदय डरलाग्दा कुहिएको मूर्ति भइसकेको छ। मैले ती मानिसहरूलाई तिनीहरूको नराम्रो कामको निमित्त दण्ड दिनुपर्छ जुन तिनीहरूले गरेका छन्।” मेरा स्वामी परमप्रभु मेरा मालिकले यी सबै कुराहरू भन्नुभयो। २२तबपछि करूब स्वर्गदूतले आफ्नो पखेटा फटफटायो अनि हावामाथि उड्यो। पाङ्ग्रा तिनीहरूसितै गयो। इस्त्राएलका परमेश्वरको महिमा तिनीहरामाथि थियो। २३परमप्रभुको महिमामाथि हावामा उठ्यो अनि उसले यरूशलेम छोडि दियो। अनि केही क्षणको लागि यरूशलेमको पूर्वी पहाडमा गएर बस्यो। २४तब वतासले मलाई हावामाथि उठायो अनि फेरि बाबेल पुरायो, ती मानिसहरूकहाँ पुरायो जुन मानिसहरूलाई इस्त्राएल छोड्नुको निमित्त बाध्य गराइएको थियो। त्यसपछि दर्शनमा परमेश्वरको आत्मा हावामा उठाउनुभयो अनि मलाई छोडियो। मैले ती सबै चीजहरू परमेश्वरको दर्शनमा देखें। २५त्यसपछि मैले निर्वासित मानिसहरूसँग कुरा गरें। मैले ती सबै कुराहरू बताएँ जुन परमप्रभुले मलाई देखाउनु भएको थियो।

२२ त्यसपछि परमप्रभुको वचन मलाई प्राप्त भयो। उहाँले भन्नुभयो, २“हे मानिसको छोरो, तिमी विद्रोही मानिसहरूसँग बस्छौ। तिनीहरू सधैं मेरो विरुद्धमा गएका छन्। हेर्नको निमित्त तिनीहरूका आँखा छन्, जे जति मैले तिनीहरूको निमित्त गरें। तर तिनीहरूले त्यो देख्दैनन्। सुन्ने कान छन्, जे जति मैले तिनीहरूलाई गर्नु भनें तिनीहरूले सुनेनन्। किन? किनकि ती विद्रोहीहरू हुन्। ३यसकारण, हे मानिसको छोरो! आफ्नो समान तयार पार। यस्तो व्यवहार गर मानौ तिमी कुनै टाढो देशमा गइरहेकोछौ। यो यस्तो प्रकारले गर कि मानिसहरूले हेरेको हेरेकै छन सम्भव छ तिनीहरूले तिमीमाथि ध्यान दिनेछन्, तर ती मानिसहरू एकदमै विद्रोही हुन्।

४“दिउँसोको समयमा तिमी आफ्नो समान यस्तो प्रकारले बाहिर निकाल कि मानिसहरूले तिमीलाई हेरेको हेरेकै हुन। त्यसपछि साँभ्रमा यस्तो देखावटी गर कि तिमी टाढा देशमा एउटा बन्दी जस्तै जाँदैछौ। ५मानिसको आँखाको अघाडी पर्खालमा प्वाल बनाऊ अनि त्यो पर्खालको प्वालबाट बाहिर जाऊ। ६राती आफ्नो समान काँधमा राख अनि त्यस स्थान छोडीदेऊ। आफ्नो मुख छोप, जसद्वारा तिमीले देख्न नपरोस् कि तिमी कहाँ गई रहेकाछौ। यो काम तिमीले यस्तो प्रकारले गर कि कसैले देख्न नसकोस्। किन? किनकि म तिमीलाई इस्त्राएलको परिवारको लागि एउटा उदाहरणको रूपमा उपयोग गर्दैछु।”

७यसैकारण मैले आज्ञा गरे अनुसार गरे। दिउँसो मैले आफ्नो समान उठाएँ अनि यस्तो देखावटी गरे

मानौ म कुनै टाढो देश जाँदैछु। त्यो साँभ मैले आफ्नो हातको उपयोग गर्ने अनि भित्तामा प्वाल बनाए। राती मैले आफ्नो समान काँधमा राखें अनि गएँ। मैले यो सब यसप्रकारले गर्ने कि सबैले मलाई देखोस्।

८भोलि पल्ट बिहान मैले परमप्रभुको वचन प्राप्त गरेँ। उहाँले भन्नुभयो, ९“हे मानिसको छोरो, के इस्त्राएलका ती विद्रोहीहरूले तिमीलाई सोधे तिमीले के गर्दैछौ भनेर? १०तिनीहरूलाई भन कि परमप्रभु तिनीहरूका मालिकले यो कुरा बताउनु भयो। यो दुःखको संदेश यरूशलेमका बूढा-प्रधानहरू अनि यरूशलेममा बस्ने इस्त्राएलका सबै मानिसहरूको विषयमा हो। ११तिनीहरूलाई भन, ‘म तिमीहरू सबैका लागि उदाहरण हुँ। मैले जे जे गरे त्यो तिमीहरू सबैको निम्ति वास्तविक हुनेछ।’ तिनीहरू कैदीहरू जस्तो जान बाध्य हुनेछन्। १२तिमीहरूका अगुवाहरूले आफ्नो सामन उस्कै काँधमा लैजानेछन्। उसले भित्तामा प्वाल बनाई गुप्त रूपमा भागेर जाने छन। उसले आफ्नो मुख छोप्नेछ ताकि उ कहाँ जाँदैछ आफ्नो आँखाले देख्दैन। १३उसले भाग्ने कोशिश गर्नेछ, तर म (परमेश्वर) उसलाई समातिहाल्नेछु। ऊ मेरो जालमा फस्नेछ अनि म उसलाई कल्दीहरूको देश बाबेलमा लिएर जानेछु। तर उसले यो देख्न सक्तैन त्यो त्यहाँ मर्नेछ। १४म राजाका मानिसहरूलाई बाध्य गर्नेछु कि तिनीहरू इस्त्राएलको चारै तिर विदेशमा बसन्। म उनको सेनालाई तितर-बितर पार्नेछु अनि शत्रुको सेना उनको पछि लाग्नेछ। १५त्यसपछि तिनीहरूलेबुभन्छन् कि म नै परमप्रभु हुँ। तिनीहरूले सम्झनेछन् कि मैले नै तिनीहरूलाई देशबाट तितर-बितर पारे। तिनीहरूले सम्झने छन् कि मैले तिनीहरूलाई अरु देशहरूमा जानु बाध्य पारेँ।

१६“तर म कतिपय मानिसहरूलाई जीवित राख्नेछु। तिनीहरू रोग, अनिकाल र युद्धद्वारा मर्ने छैनन्। म तिनीहरूलाई यसकारण जीवित राख्नेछु कि तिनीहरू अन्य मानिसहरूसँग त्यो घिनलाग्दो कामको बारेमा भन्न नसकुन् जुन तिनीहरूले मेरो विरुद्ध गरे। त्यसपछि तिनीहरूले थाहा पाउनेछन् म नै परमप्रभु हुँ।”

१७तब फेरि परमप्रभुको वचन मकहाँ आयो र त्यसले भन्यो, १८“हे मानिसको छोरो, तिमीले यस्तो गर्नुपर्छ मानौं तिमी भयभीत छौ। तिमी जब खान्छौ काम्नु पर्छ। तिमीले पानी पिउँदा चिन्तित अनि भयभीत भए भैं हुनुपर्छ। १९तिमीले यी साधारण जनतासित भन्नुपर्छ। तिमीले भन्नुपर्छ, ‘परमप्रभु हाम्रो मालिक यरूशलेमको बासिन्दाहरू अनि इस्त्राएलको अन्य भागका मानिसहरूसँग यस्तो भन्नुहुन्छ। मानिसहरू, तिमीहरूले खाना खाँदा अफसोसमा पार्नुपर्छ। तिमीहरू पानी पिउदा साह्रै भयभीत हुनेछौ। किनकि त्यहाँ बसो-बास गर्नेहरूको हिंसाले गर्दा तिमीहरूको देशको सबै सामानहरू नष्ट हुनेछ। २०तिमीहरूको शहरमा यति बेला धेरै मानिसहरू

बस्दैछन् तर त्यो शहर नष्ट भएर जान्छ। तिम्रो पुरै देश नष्ट भएर जानेछ। त्यसपछि तिमीले बुभनेछौ कि ‘म नै परमप्रभु हुँ।’”

२१तब परमप्रभुको वचन मलाई प्राप्त भयो। उहाँले भन्नुभयो, २२“हे मानिसको छोरो, इस्त्राएल देशको विषयमा मानिसहरूले यो उखान किन सुनाउँछन:

विपत्ति चाडै आउँदैन, दर्शन कहिल्यै हुँदैन।

२३“ती मानिसहरूसँग भन कि परमप्रभु तिनीहरूका मालिकले यो उखान पढ्न बन्द गरिदिनु हुन्छ। तिनीहरू इस्त्राएलको बारेमा यो कुरा कहिल्यै पनि भन्दैनन्। अब तिनीहरू यो उखान सुनाउँछन्:

विपत्ति चाडै आउँछ, दर्शन पूरा हुनेछ।

२४“यो सत्य हो कि इस्त्राएलमा कहिल्यै पनि भूटो दर्शन हुँदैन। अब यस्तो जादु गर्नेहरू भविष्यमा हुँदैनन्, जसले यस्तो अगमवाणी गर्छ त्यो साँचो हुँदैन। २५किन? किनभने म परमप्रभु हुँ। अनि म त्यही भन्छु, जुन मलाई भन्न मन लाग्छ! अनि त्यही घट्नेछ अनि म घटना काललाई लामो तान्न दिनेछैन। ती विपत्तिहरू चाडै आउँदैछन् तिम्रो आफ्नो जीवनकाल मानै। विद्रोही मानिसहरू! जब म केही भन्छु त्यो पूरा गरेनै छाड्छु।” परमप्रभु मेरो मालिकले यी सबै कुरा भन्नुभयो।

२६तब परमप्रभुको वचन मकहाँ आयो। उहाँले भन्नुभयो, २७“हे मानिसको छोरा, इस्त्राएलका मानिसहरू सोच्छन् जे दर्शन म तिमीलाई दिन्छु त्यो भविष्यमा घट्नेछ। तिनीहरू सम्झनछन् जुन विपत्तिहरूको विषयमा तिमी कुरा गर्छौ त्यो आज भन्दा धेरै वर्ष पछि घट्नेछ। २८यसकारण तिमीले उनीहरूलाई भन्नुपर्छ, ‘परमप्रभु मेरो मालिक भन्नु हुन्छ: म अभि ज्यादा ढीलो गर्न सक्तिन्, यदि म हुनेछ भन्छु, त्यो भएनै छाड्नेछ।’” परमप्रभु मेरो मालिकले यी सबै कुरा भन्नुभयो।

१३ त्यसपछि परमप्रभुको वचन मलाई प्राप्त भयो। उहाँले भन्नुभयो, २“हे मानिसको छोरो, तिमीले इस्त्राएलको अगमवक्ताहरूसित मेरो विषयमा कुरा गर्नु पर्छ। ती अगमवक्ताहरूले वास्तवमा मेरो निम्ति कुरा गरेकोछैन। ती अगमवक्ताहरू त्यही भन्छन् जुन उनीहरूले भन्न खोज्दैछन्। यसकारण तिमीले उसँग कुरा गर्नु पर्छ। उसँग यो कुरा भन, ‘परमप्रभुबाट प्राप्त भएको यो वचन सुन! ३परमप्रभु मेरो मालिक यो वचन दिनुहुन्छ। मूर्ख अगमवक्ताहरू! तिमीहरूमाथि आपत आई लाग्ने छ। तिमीहरू आफ्नो आत्माको अनुसरण गरि रहेका छौ। तिमीहरूसँग त्यो भनेका छैनन् जुन तिमीले साँच्चै दर्शनहरूमा देख्छौ।

४“इस्त्राएलीहरू तिमीहरूका अगमवक्ताहरू त्यो सुनसान भत्केको ठाउँहरूमा बस्ने स्यालहरू जस्तै भएकाछन्। ५तिमीहरूले शहरको भत्केको पर्खालको नजिक सैनिकहरू बस्न दिएनौ। तिमीहरूले इस्त्राएलको परिवारको रक्षाको निम्ति पर्खालहरू बनाएनौ। यसकारण परमप्रभुको निम्ति

जब तिमीहरूलाई दण्ड दिने समय आउँछ त्यतिबेला तिमीहरू युद्धमा हार्नेछौ।

६“भूटा अगमवक्ताहरूले भने, तिनीहरूले दर्शन देखेकाछन्। तिनीहरूले तिनीहरूको तन्त्र मन्त्र गरेर भने कि घटनाहरू हुन्छन्। तर तिनीहरूले भूटो बोले। तिनीहरूले भने परमप्रभुले तिनीहरूलाई पठाउनु भयो तर तिनीहरूले भूटो बोले। भूटोलाई साँचो बनाउँने प्रयास आजसम्म पनि गर्दैनन्।

७“भूटा अगमवक्ताहरू! जुन दर्शन तिमीहरूले देख्यौ, त्यो सत्य थिएन। तिमीले आफै जादू ग्यौ अनि भन्यौ केही घट्ने बोला छ तर तिमीले मानिसहरूसँग भूटो भन्यौ। तिमी भन्छौ यो परमप्रभुको कथन हो, तर मैले तिमीहरूसँग कुरै गरिन।”

प्यसकारण परमप्रभु मेरो मालिक अब साँच्चै केही बोल्नुहुन्छ उहाँ भन्नुहुन्छ, “तिमीले भूटो भन्यौ। तिमीहरूले दर्शनमा जे देखेको थियो, त्यो सत्य होइन। यसकारण म अब तिमीहरूको विरुद्धमा छु।” परमप्रभु मेरो मालिकले यो कुरा भन्नुभयो। ९परमप्रभुले भन्नुभयो, “म ती अगमवक्ताहरूलाई दण्ड दिनेछु जसले असत्य दर्शन देखे अनि भूटा बोले। म तिनीहरूलाई आफ्नो मानिसदेखि अलग पार्नेछु। तिनीहरूको नाम इस्राएलको परिवारको सूचिमा रहनेछैन। तिनीहरू फेरि इस्राएल प्रदेशमा कहिल्यै जाने छैनन्। त्यसपछि तिमीले जान्ने छौ कि म परमप्रभु अनि मालिक हुँ।

१०“ती भूटो अगमवक्ताहरूले घरिघरि मानिसहरूसँग भूटो भने। अगमवक्ताहरूले भने शान्ति हुन्छ अनि त्यहाँ कुनै शान्ति भएन। मानिसहरूको पर्खाल दृढ गर्नुछ अनि युद्धको तयारी गर्नुछ। तर भत्केको पर्खालमा एउटा पातको तरह लेप लगाइरहेछन्। ११तिनीहरूलाई भन म असिना र पानी पठाउँनेछु। प्रचण्ड आँधी-बेही चल्नेछ अनि बाढी आउनेछ, अनि पर्खाल ढल्नेछ। १२पर्खाल तल ढल्नेछ। मानिसहरूले अगमवक्ताहरूलाई सोध्नेछन्, ‘त्यो चूना लगाएको के भयो, जुन तिमीले पर्खालमा लगाएका थियो?’” १३परमप्रभु मेरा मालिक भन्नुहुन्छ, ‘म क्रोधित छु, म तिमीहरूको विरुद्ध आँधी-बेही पठाउँछु। म क्रोधित छु अनि म घनघोर वर्षा पठाउँछु। म क्रोधित छु अनि आकाशबाट असिना खसाउँनेछु। अनि तिमीहरूलाई पूर्ण रूपमा नष्ट पार्नेछु। १४तिमी पर्खालमा चुना लगाउँछौ। तर म पूरै पर्खाल नष्ट पारिदिनेछु। म त्यसलाई भत्काई दिनेछु। पर्खाल तिमीमाथि ढल्नेछ अनि तिमीले जान्नेछौ म नै परमप्रभु हुँ। १५अब म पर्खालमाथि अनि मानिसहरूमाथि मेरो क्रोध छाडिदिनेछु जसले यसलाई लेप लगाए। तब तिमीलाई भन्नेछु, ‘अब कुनै पर्खाल रहेन र कुनै मजदूरले यसमाथि लेप लगाउनेछैन।’

१६“यो सबै इस्राएलको भूटो अगमवक्ताहरूको निम्ति हुनेछ। ती अगमवक्ताहरू यरूशलेमका मानिसहरूसँग

बात गर्छन्। ती अगमवक्ताहरू भन्छन् शान्ति हुन्छ तर कतै शान्ति छैन।” परमप्रभु मेरा मालिकले यसो भन्नुभयो।

१७परमप्रभुले भन्नुभयो, “हे मानिसको छोरो! इस्राएलमा स्त्री अगमवादिनीहरू खोज। त्यो स्त्री अगमवादिनीहरू मेरो निम्ति बोल्दैनन्। तिनले त्यही भन्छन्, जुन तिनीहरूलाई भन्न मन पर्छ। यसकारण तिमीले मेरो लागि उसको विरुद्ध बोल्नु पर्छ। तिमीले यसो भन्नु पर्छ। १८परमप्रभु मेरो मालिक भन्नुहुन्छ: विपत तिमी स्त्रीहरूमाथि आइलाग्नेछ। तिमीहरूले प्रत्येक मानिसको पाखुराहरूमा जादूको पाटा सिलाइ दिन्छौ। तिमीले मानिसको शिरमा बाँध्न “फेटा” बनाउँछौ। तिमीहरू भन्छौ कि ती चीजहरूमा मानिसहरूको जीवन नियन्त्रण गर्ने तन्त्र-मन्त्रको शक्ति छ। के तिमी सोच्छौ कि तिमीहरू आफ्नो आत्माहरू जीवित राख्न र मेरो मानिसहरूका आत्माहरूलाई मारुन सक्छौ। १९तिमी नै एकजना हो जसले मानिसहरूलाई म महत्वहीन हुँ भनी सोचन लगाउँछौ। तिमीहरू एक मुठी जौ र रोटीको केही टुक्राको लागि तिनीहरूलाई मेरो विरुद्धमा हिडाउँछौ। तिमीहरू मेरो मानिसहरूसँग भूटो बोल्छौ। तिनीहरू भूटो सुन्न मन पराउँछन्। तिमीहरू ती मानिसलाई माछो जसलाई जीवित रहन्छ अनि तिमीहरू त्यस्ता मानिसहरूलाई जीवित राख्न चाहन्छौ जसलाई मारु जरूरी छ। २०यसकारण परमप्रभु मेरो मालिक तिमीहरूसित यसो भन्नुहुन्छ: ‘म ती जादूका बूटीहरूको विरुद्धमा छु जो मानिसहरूलाई फसाउँने तिमी प्रयोग गर्छौ, तर म तिनीहरूलाई स्वतन्त्र पार्नेछु। म ती बूटीहरू तिनीहरूका पाखुराबाट चुडाइदिनेछु अनि तिमीहरूलाई मुक्त गराइदिनेछु। तिनीहरू जालबाट मुक्त गरिएका पक्षीहरू जस्तै हुनेछन्। २१म तिमीहरूको घुम्टो च्यातिदिनेछु अनि मेरो मानिसहरूलाई तिम्रो शक्तिबाट बचाउँनेछु। तिनीहरू तिम्रो जालबाट भाग्नेछन् अनि तिमीले बुभनेछौ म नै परमप्रभु हुँ।

२२“स्त्री अगमवादिनीहरू तिमीहरू भूटो बोल्छौ। तिम्रो भूटले राम्रो मानिसहरूलाई दुःख पुःखाउँछ म ती राम्रो मानिसहरूलाई दुःख दिन चाहँदिन। तिमी नराम्रो मानिसलाई सहायता गर्छौ अनि तिनीहरूलाई उत्साहित पार्छौ। तिमी तिनीहरूलाई आफ्नो जीवन बदलि गर भन्दैनौ। तिमी तिनीहरूको जीवन रक्षा गर्दैनौ। २३तिमीले अब भविष्यमा व्यर्थको दर्शनहरू देख्ने छैनौ। तिमीले भविष्यमा जादू गर्ने छैनौ। म मेरो मानिसलाई तिमीहरूको शक्तिदेखि बचाउँने छु अनि तिमीहरूले थाह पाउनेछौ। म नै परमप्रभु हुँ।”

१४ इस्राएलका केही बूढा-प्रधानहरू मकहाँ आए। तिनीहरू मसँग बात गर्न बसे। २परमप्रभुको वचन मकहाँ आयो उहाँले भन्नुभयो, ३“हे मानिसको छोरो! यी मानिसहरू तिमीसित बात गर्न आएकाछन्। तिनीहरू चाहन्छन् तिमीले मसँग सल्लाह लेउन्। तर ती

मानिसहरूले आज सम्म आफ्ना घिनलाग्दो मूर्तिहरू राखेकै छन्। तिनीहरू ती चीजहरू राख्छन् जसले तिनीहरूलाई पाप गराउँछन्। तिनीहरू आज सम्म त्यही मूर्ति पूजा गरिरहेका छन्। यसकारण, तिनीहरू मकहाँ सल्लाह लिन किन आउँछन्? के मैले उनीहरूको प्रश्नहरूको उत्तर दिनुपर्छ? अँह! ४तर म तिनीहरूलाई उत्तर दिन्छु। तिमीले तिनीहरूलाई भन्नु पर्छ, 'परमप्रभु मेरो मालिक भन्नुहुन्छ: यदि कोही इस्राएलीहरू अगमवक्ताकहाँ जान्छ अनि मदेखि सल्लाह माग्छ भने यदि त्यो मानिसले उसका मूर्तिहरू राखेकोछ भने त्यो मानिसको प्रश्नको उत्तर म आफै दिनेछु। यदि उसले ती चीजहरू जसले तिनीहरूलाई पाप कर्महरू गराउन उकास्छ अनि यदि उसले मूर्तिहरूको पूजा गर्छ भने म उसित कुरा गर्नेछु। ५किन? किनकि म तिनीहरूको हृदय छुन चाहन्छु। म देखाउन चाहन्छु कि म तिनीहरूलाई प्रेम गर्छु, यद्यपि तिनीहरूले मलाई आफ्नो घिनलाग्दो मूर्तिहरूको निम्ति छोडिदिए।'

६"यसकारण इस्राएलका परिवारसँग यी सब भन। तिनीहरूलाई भन, 'परमप्रभु मेरो मालिक भन्नुहुन्छ! मकहाँ फर्केर आऊ अनि आफ्नो घिनलाग्दो मूर्तिहरू छोडिदेऊ। ती सबै डरलाग्दा भूटो देवताहरूबाट तिमी फर्क ७यदि कुनै इस्राएलीहरू अथवा इस्राएलमा बस्ने विदेशीहरू सल्लाहमा निम्ति मकहाँ आए म उसलाई उत्तर दिनेछु। यदि उसले घिनलाग्दो मूर्तिहरू राखे ता पनि म उसलाई उत्तर दिन्छु। यदि उसले ती चीजहरू राख्छ जसले उसलाई पाप गराउँछ। यदि उसले तब सम्म ती मूर्तिहरूको पूजा गर्छ। म उसलाई यस्तो उत्तर दिन्छु। ८म त्यस मानिसको विरोधी हुनेछु। उसलाई नष्ट गरिदिन्छु। त्यो अरू मानिसहरूको निम्ति उदाहरण बनिनेछ। मानिसहरूले उसको हाँसो उडाउँछन्। म तिनीहरूलाई आफ्नो मानिसहरूबाट बाहिर निकाल्नेछु। त्यसपछि तिमीले जान्ने छौ म नै परमप्रभु हुँ। ९यदि अगमवक्ता धेरै मूर्ख भई आफ्नो उत्तर दियो भने म उसलाई देखाई दिन्छु कि उ कति मूर्ख छ, म उसको विरुद्ध आफ्नो शक्ति प्रयोग गर्छु। म उसलाई नष्ट गरिदिन्छु अनि आफ्ना मानिसहरूलाई इस्राएलबाट बाहिर निकाल्नेछु। १०यस्तै प्रकारले त्यो मानिस जुन राय लिन आएको थियो अनि अगमवक्ता जसले उत्तर दियो दुवैले एउटै दण्ड पाउँछन्। ११किनकि यसप्रकारले त्यो अगमवक्ताले मेरो मानिसहरूलाई मदेखि टाढो लिएर जान बन्द गरिदिन्छ। यसप्रकारले मेरा मानिसहरूले आफ्नो पापबाट अपवित्र हुनु बन्द गरिदिन्छन्। तब तिनीहरू मेरो विशेष मानिस हुनेछन अनि म तिनीहरूको परमेश्वर बनिन्छु।" परमप्रभु मेरो मालिकले यी सबै कुराहरू भन्नुभयो।

१२तब परमप्रभुको वचन मकहाँ आयो। उहाँले भन्नुभयो, १३"हे मानिसको छोरो! म आफ्नो त्यो

राष्ट्रलाई दण्ड दिन्छु जसले मलाई छोड्छ अनि मेरो विरुद्ध पापहरू गर्छ। म तिनीहरूको भोजनको आपूर्ति बन्द गरिदिन्छु। म अनिकाल उत्पन्न गरिदिन सक्छु अनि त्यस देशबाट मानिस अनि पशुहरू बाहिर गरिदिन सक्छु। १४म त्यस देशलाई दण्ड दिन्छु त्यहाँ नूह, दानियल अनि अय्यूब नै किन नबसुन, उनीहरू आफ्नो जीवन आफ्नो धार्मिकताद्वारा बचाउन सक्छन् तर तिनीहरूले सम्पूर्ण देशलाई बचाउन सक्तैनन्।" परमप्रभु मेरा मालिकले यी सबै कुरा भन्नुभयो।

१५परमेश्वरले भन्नुभयो, "अथवा म त्यो पुरै देशमा जंगली जनावरहरू पठाइदिन्छु अनि ती जनावरहरूले सबै मानिसहरूलाई मार्न सक्छन। जंगली जनावरहरूको कारणले त्यस देश भएर कसैले पनि यात्रा गर्नसक्तैनन्। १६यदि नूह, दानियल अनि अय्यूब त्यहाँ बस्थे भने म ती तीनैजनालाई बचाउने थिएँ। ती तीनैजना स्वयंले आफूलाई बचाउँनु सक्छन्। तर म मेरो जीवनको शपथ खाएर भन्छु कि तिनीहरूले आफ्नो बाहेक अरूको जीवनसितै आफ्नो छोरा-छोरी पनि बचाउन सक्ने थिएनन्। त्यो नराम्रो देश नष्ट गरिनेछ।" परमप्रभु मेरो मालिकले यी सबै कुरा भन्नुभयो।

१७परमेश्वरले भन्नुभयो, "अथवा त्यस देशको विरुद्ध लड्नका निम्ति म शत्रुका सेना पठाउन सक्छु। ती सैनिकले त्यो देश नष्ट पारिदिन्छन्। म त्यस देशको सबै मानिसहरू अनि जनावरहरूलाई बाहिर निकालिदिन्छु। १८यदि नूह, दानियल अनि अय्यूब त्यहाँ बस्थे भने ती तीनजना राम्रो मानिसहरूलाई बचाउँथे। ती तीनजनाले आफ्नो जीवन स्वयं बचाउन सक्छन्। म मेरो जीवनको शपथ खाएर भन्छु कि अरू मानिसहरूको जीवन तिनीहरूले बचाउन सक्तैनन् यहाँ सम्म कि आफ्नो छोरा-छोरीको जीवन पनि बचाउन सक्ने थिएन। त्यो देश सम्पूर्ण रूपमा नष्ट गरिनेछ।" परमप्रभु मेरो मालिकले यी कुराहरू भन्नुभयो।

१९परमेश्वरले भन्नुभयो, "अथवा म त्यस देशको विरुद्ध रूढी (महामारी) पठाउन सक्छु। म तिनीहरूमाथि आफ्नो क्रोध बसाउन सक्छु। म सबै मानिस अनि जनावरहरूलाई त्यस देशबाट हटाउन सक्छु। २०यदि नूह, दानियल अनि अय्यूब त्यहाँ बस्थे भने पनि म ती तीनजना राम्रो मानिसहरूलाई बचाउँथे किनकि ती तीनैजना राम्रा मानिसहरू हुन्। ती तीनैजना आफ्नो जीवन स्वयं बचाउन सक्छन्। तर म आफ्नो जीवनको शपथ खाएर भन्छु अरू मानिसहरूको जीवन तिनीहरूले बचाउन सक्तैनन्, यहाँ सम्म ताकि आफ्ना छोरा-छोरीको जीवन पनि बचाउँनु सक्तैनन्।" परमप्रभु मेरो मालिकले यी सबै कुरा भन्नुभयो।

२१त्यसपछि परमप्रभु मेरो मालिकले भन्नुभयो, "यसैकारण सोच यरूशलेमका निम्ति यो कति नराम्रो हुन्छ, म त्यस शहरको विरुद्ध यी चारैवटा दण्ड

पठाइदिन्छु! म शत्रुका सेना, अनिकाल, महामारी, अनि जंगली जनावरहरू त्यस शहरको विरुद्ध पठाउँछु। म त्यस देशको सबै मानिसहरू अनि जनावरहरूलाई बाहिर निकालिदिन्छु। २२केही मानिसहरू त्यो देशबाट भाग्नेछन्। तिनीहरू आफ्ना छोरा-छोरी लिएर तिमीहरूकहाँ सहायताको लागि आउनेछन्। तब तिमीहरूले थाहा पाउनेछौ कि यी मानिसहरू साँच्चै कति नराम्रा छन्। म जुन आपत यरूशलेममा ल्याउँनेछु त्यो न्यायसगत हो भन्ने तिमीलाई विश्वास गराइनेछ अनि तिमीहरूले सान्तवना पाउनेछौ। २३तिमीहरूले तिनीहरूको बस्ने ढंग अनि तिनीहरूले गर्ने नराम्रो काम देख्नेछौ। त्यसपछि तिमीले सम्झने छौ कि तिनीहरूलाई दण्ड दिने उचित कारण मसँग थियो।” परमप्रभु मेरो मालिकले यो कुराहरू भन्नुभयो।

१५ तब परमप्रभुको वचन मकहाँ आयो। उहाँले भन्नुभयो, २“हे मानिसको छोरो! के दाखको बोटको दाउरा जंगलको कुनै अर्को रूखको काठको सानो हाँगाभन्दा अधिक राम्रो हुन्छ? अँहँ। ३के तिमीहरू दाखको बोटको दाउरा कुनै काममा उपयोग गर्न सक्छौ? अँहँ! के तिमीहरू त्यसबाट केही चीज बनाउनको निम्ति काठ निकाल्न सक्छौ? अँहँ! ४यो आगो बाल्नु मात्र प्रयोग गरिन्छ। सुकेको दाउरा छेउबाट बल्छ बल्दैन, बीचको भाग आगोले जलेर कालो हुन्छ, तर दाउरा पूर्ण रूपमा जल्दैन। के तिमी त्यो जलेको दाउराबाट कुनै चीज बनाउन सक्छौ? ५यदि बल्नु भन्दा पहिला तिमीले त्यस दाउराको केही चीज बनाउन सक्छौ भने पनि निश्चय नै त्यो जलिसके पछि त्यसबाट केही बनाउन सक्तैनौ! ६यसैले दाखको बोटको दाउराको टुक्रा जंगलको ती कुनै पनि दाउराको टुक्राको बराबर छ। मानिसहरू त्यो दाउराको टुक्रा आगोमा हाल्छन् अनि आगोले त्यसलाई जलाउँछ। त्यस्तै प्रकारले, म यरूशलेमका मानिसहरूलाई आगोमा फ्याँक्छु!” परमप्रभु मेरो मालिकले यो सबै कुराहरू भन्नुभयो। ७“म तिनीसहरूलाई दण्ड दिनेछु, अनि तिनीहरू आगोबाट उम्के तापनि त्यसले तिनीहरूलाई अभै जलाउनेछ। अनि तिमीहरूले म नै परमप्रभु हुँ भनी जान्नेछौ। मैले तिनीहरूलाई दण्ड दिएँ भनेर जान्नेछन्। ८म त्यस देशलाई पुरै नष्ट गर्नेछु किनभने तिनीहरूले मलाई धोका दिए।” यो सबै कुरा परमप्रभु मेरो मालिकले भन्नुभयो।

१६ त्यसपछि परमप्रभुको वचन मकहाँ आयो। उहाँले भन्नुभयो, २“हे मानिसको छोरो! यरूशलेमका मानिसलाई त्यो डरलाग्दो नराम्रो कामको लागि जनाइदेऊ जुन तिनीहरूले गरेकाछन्। ३तिमीले भन्नु पर्छ, ‘परमप्रभु मेरो मालिक यरूशलेमका मानिसहरूलाई यो संदेश दिनुहुन्छ, आफ्नो इतिहास हेर। तिमी कनानमा जन्मेका थियौ। तिम्रो बाबु एक एमोरी अनि आमा हिती हुन। ४यरूशलेम जुन दिन उत्पन्न

भयो, तिम्रो नाभीको नाल काट्ने कोही पनि थिएन। कसैले पनि तिम्रो शरीरमा नुन मलिदिएन, अनि तिमीलाई सफा तुल्याउन कसैले पनि नुहाई दिएन। कसैले तिमीलाई लुगा लगाई दिएन। ५यरूशलेम, तिमी एकलै थियौ। कसैले पनि तिमीप्रति दया देखाएन, न त कसैले तिमीलाई हेरचाह नै गर्‍यो। हे! यरूशलेम तिमी जन्मिएको दिन, तिम्रो आमा-बाबुले तिमीलाई खेतमा राखिदिए। जब तिमी जन्मियौ तिमी रगतमा लपेटिएका थियौ।

६“त्यसपछि म (परमेश्वर) त्यताबाट गएँ। मैले त्यहाँ तिमीलाई रगतमा लटपटिएको अवस्थामा भेट्टाएँ। तिमी रगतमा लटपटिरहेको थियौ, तर मैले भनें “जीवित होऊ!” हो, तिमी रगतमा लटपटिएको थियौ, अनि मैले भनें, “जीवित होऊ!” ७मैले तिमीलाई खेतमा बिरुवा सियारे जस्तै सेवा गरेर बढाएँ। तिमी बढ्दै गयौ। तिमी जवान स्त्री बनियौ, तिम्रो मासिक-धर्म आरम्भ भयो, तिम्रो स्तन बढ्यो, तिम्रो कपाल बढ्न थाल्यो। तर त्यसबेला सम्म तिमी वस्त्रहीन र नाङ्गै थियौ। ८मैले तिमी प्रति दृष्टि घुमाएँ। मैले देखें तिमी प्रेमको लागि तयार थियौ। यसकारण मैले तिमीलाई लुगा लगाई दिएँ अनि तिम्रो नग्नता छोपिदिएँ। मैले तिमीसित विवाह गर्ने वचन दिएँ। मैले तिमीसँग वाचा बाँधे र शपथ खाएँ अनि तिमी मेरी भयौ।” परमप्रभु मेरो मालिकले यी कुराहरू भन्नुभयो। ९“मैले तिमीलाई पानीले नुहाई दिएँ। मैले तिम्रो रगत धोई दिएँ अनि तिम्रो शरीरमा तेल मालिश गरिदिएँ। १०मैले तिमीलाई एउटा राम्रो लुगा अनि नरम छालाको जुता दिएँ। मैले तिमीलाई एउटा मिहीन मलमलको अनि एउटा रेशमको लुगा दिएँ। ११तब मैले तिमीलाई केही गर-गहना दिएँ। मैले तिम्रो हातहरूमा चुरा लगाइ दिएँ अनि तिम्रो गलामा माला लगाइदिएँ। १२मैले तिमीलाई नाकमा एउटा मुन्ड्री, कानमा भुम्का अनि शिरमा राम्रो शिरपेच लगाइदिएँ। १३तिमी सुन, चाँदीको गर-गहना अनि रेशमको लुगामा बूट्टा गरेको लगाउँदा सुन्दर देखियौ। तिमीले राम्रो खाना खायौ। तिमी अत्याधिक सुन्दरी थियौ अनि तिमी रानी बनियौ १४तिम्रो सुन्दरताले गर्दा तिमी विख्यात भयौ। यो सब यसकारण भयो किनकि मैले तिमीलाई यति ज्यादा राम्री बनाए।” परमप्रभु मेरो मालिकले यी कुराहरू भन्नुभयो।

१५परमेश्वरले भन्नुभयो, “तर तिमीले आफ्नो सौन्दर्यमा भरोसा गर्न आरम्भ गर्‍यो। तिमीले आफ्नो यशको उपयोग गर्‍यो अनि तिमीले मलाई धोका दियौ। तिमीले एउटा वेश्याले जस्तो व्यवहार गर्‍यो अनि तिमीले त्यस्तो प्रत्येकसित गर्‍यो जो तिम्रो छैउमा आयो। तिमीले तिनीहरू सबैलाई आफ्नो शरीर अर्पित गर्‍यो। १६तिमीले आफ्नो सुन्दर लुगा लियौ अनि त्यसको उपयोग आफ्नो पूजाको स्थानमा सजाउन गर्‍यो। तिमीले त्यस ठाँउमा

एउटा वेश्याले जस्तो काम गर्छौ। तिमीले आफूलाई प्रत्येक मानिससँग अर्पित गर्छौ जो त्यहाँ आयो! १७तब मैले दिएको सुन्दर गर-गहना लियो अनि त्यो सुन-चाँदी मानिसहरूको मूर्तिहरू बनाउनमा उपयोग गर्छौ। तिमीले तिनीहरूलाई वेश्याले भैं पूज्यौ। १८त्यसपछि तिमीले सुन्दर लुगा लियो अनि ती मूर्तिलाई लगाई दियो। तिमीले सुगन्धि धूप अनि बत्ती लियो जुन मैले तिमीलाई दिएको थिएँ, अथवा त्यसलाई ती देवमूर्तिहरू अघाडी चढायौ। १९मैले तिमीलाई रोटी, मह अनि भद्राक्षेको तेल दिएँ। तर तिमीले त्यो खाना आफ्नो मूर्तिलाई दियो। तिमीले ती आफ्नो असत्य देवताहरूलाई प्रसन्न पार्नका निम्ति सुगन्धको रूपमा भेटी चढायौ। तिमीले ती भूटा देवताहरूसँग वेश्या जस्तो व्यवहार गर्छौ।” परमप्रभु मेरो मालिकले यो कुरा भन्नुभयो।

२०परमेश्वरले भन्नुभयो, “तिमीले मेरोलागि जन्मेको सबै छोरा-छोरीहरू मूर्तिहरू अघि बलि चढायौ। के तिम्रा मूर्तिहरूसित यस्तो वेश्यावृत्ति गर्नु सानो कुरो हो? २१तिमीले मेरो छोराहरूको हत्या गर्छौ अनि तिनीहरूलाई ती भूटा देवताहरूकोमा चढायौ। २२तिमीले मलाई छोड्यौ अनि त्यो डरलाग्दा काम गर्छौ। तिमीले आफ्नो समयको कहिल्यै पनि याद गरेनौ जब तिमी बाल्यावस्थामा थियौ तिमीले याद गरेनौ, जतिबेला मैले तिमीलाई भेट्टाएँ त्यति बेला तिमी नाङ्गै थियौ अनि रगतमा लटपटिरहेको थियौ।

२३“ती सबै नराम्रा चीजहरू पछि, हे यरूशललेम! यो तिमीलाई एकदमै नराम्रो हुन्छ।” परमप्रभु मेरा मालिकले यो कुराहरू भन्नुभयो। २४“ती सबै कुराहरू पछि तिमीले त्यो असत्य देवताको पूजा गर्न उच्च स्थानहरू बनायौ। तिमीले प्रत्येक बाटोको चोकमा भूटो देवताको पूजाका निम्ति उच्चस्थान बनायौ। २५तिमीले प्रत्येक दोबाटोमा आफ्नो उच्च स्थान बनायौ। तिमीले आफ्नो सुन्दरतालाई तुच्छ देखायौ। तिमीले प्रत्येक बाटो भएर हिडने मानिसहरूलाई फँसाउनका निम्ति यसो गर्छौ। तिमीले आफ्नो खुट्टा देखियोस भनी फरियामाथि उठायौ अनि त्यसपछि तिमीले ती मानिसहरूसँग वेश्याहरूले भैं व्यवहार गर्न थाल्यौ। २६तब तिमी त्यो छिमेकी मिश्रकहाँ गयौ, जसको लिङ्ग एकदमै ठूलो थियो। तिमीले मलाई क्रोधित पार्नका लागि त्योसँग धेरै पल्ट शारीरिक सम्बन्ध स्थापित गर्छौ। २७यसकारण मैले तिमीलाई दण्ड दिएँ। मैले तिमीलाई दिएको जमीनको एक भाग लिएँ। मैले तिमीलाई तिनीहरूको हातमा सुम्पिदिएँ जसले तिमीलाई घृणा गर्छन्। तिम्रो व्यवहारले गर्दा पलिशतीहरूका छोरीहरू पनि लज्जित भए। २८त्यसपछि तिमीले अशशूरहरूसित शारीरिक सम्बन्ध गर्छौ। तर तिमीलाई पर्याप्त भएन। तिमी कहिल्यै पनि सन्तुष्ट भएनौ। २९यसकारण तिमी कनान

पट्टि फर्कियो अनि त्यसपछि बाबेल पट्टि। तब पनि तिमी सन्तुष्ट भएनौ। ३०तिमी साह्रै कमजोर छौ। तिमीले ती सबै मानिसहरू र राज्यहरूलाई पाप गर्न लगायौ। तिमीले ठीक एउटी वेश्या जस्तै काम गर्छौ।” यी कुराहरू परमप्रभु मेरो मालिकले भन्नुभयो।

३१“तिमीले प्रत्येक दोबाटोहरूमा उच्च स्थानहरू बनायौ। अनि तिमीले बाटोको हरेक गल्लीको कुनामा पूजाको स्थान बनायौ। अनि वेश्याले भैं, त्यसबाट फाइदा हुने चासो पनि गरिनौ। ३२तिमी व्यभिचारी स्त्री हो। तिमीले आफ्नो पतिको भन्दा विदेशीहरूसँग शारीरिक सम्बन्ध राख्न ज्यादा राम्रो मान्यौ। ३३प्राय वेश्याहरू शारीरिक सम्बन्धको लागि मानिसलाई ज्याला तिर्नु बाध्य गर्दछन्। तर तिमीले आफ्नो प्रेमीहरू लोभाउन स्वयं भेटी दिन्छौ, अनि तिनीहरूलाई शारीरिक सम्बन्धको निम्ति आमन्त्रित गर्छौ। तिमीले आफ्नो चारैतिर सबैलाई आफूसँग शारीरिक सम्बन्धको लागि आमन्त्रित गर्छौ। ३४तिमी प्रायः सबै वेश्याहरूको ठीक विपरीत छौ। प्राय वेश्याहरू पुरुषहरूलाई ज्याला तिर्नका लागि बाध्य गर्छन्। तर तिमीले पुरुषहरूलाई आफूसँग शारीरिक सम्बन्धको ज्याला तिर्ने गर्छौ।”

३५हे वेश्या! परमप्रभुको वचन सुन। ३६परमप्रभु मेरो मालिकले यो कुरा भन्नुहुन्छ: “तिमीले तिम्रो पैसा खर्च गरायौ अनि आफ्नो प्रेमीहरू तथा भूटा देवताहरूलाई आफ्नो नाङ्गो शरीर हेर्न दियो तथा तिमीसित शारीरिक सम्बन्ध गर्नदियो। तिमीहरूले तिनीहरूको नानीहरू मास्यौ अनि तिनीहरूको रगत बगायौ। त्यो ती भूटा देवताहरूलाई तिम्रो भेटी थियो। ३७यसकारण, म तिम्रो सबै प्रेमीहरूलाई एकै ठाँउमा जम्मा गर्छु। म ती सबैलाई ल्याउँछु जोसँग तिमीले प्रेम गर्छौ तथा जुन मानिसहरूलाई घृणा गर्छौ। म ती सबैलाई एकै साथ लिएर आउँछु अनि तिनीहरूलाई तिम्रो नग्नता देखाउँछु। तिनीहरूले तिम्रो पुरै नग्नता देखेछन्। ३८त्यसपछि म तिमीलाई दण्ड दिन्छु। म तिमीलाई कुनै हत्यारिनी अनि त्यस स्त्रीलाई जस्तै दण्ड दिन्छु जसले व्यभिचारी पाप गरेकीछ। तिमी त्यस्तै दण्डित हुनेछौ मानौ कुनै क्रोधित तथा ईष्यालु पतिले आफ्नी पत्नीलाई दण्ड दिए जस्तै। ३९म तिमीलाई ती सबै प्रेमीहरूलाई प्राप्त गर्न दिन्छु। तिनीहरूले तिम्रो सबै उच्च स्थानहरू नष्ट पारिदिनेछन्। तिनीहरूले तिम्रो पूजा स्थानहरू जलाई दिनेछन्। तिनीहरूले तिम्रो लुगाहरू च्याति दिनेछन् तथा तिम्रो सुन्दर गर-गहनाहरू लिनेछन्। तिनीहरूले तिमीलाई वस्त्रहीन अनि नाङ्गै छोडिदिनेछन् जस्तो तिमीलाई मैले भेट्टाएको बेलामा थियौ। ४०तिनीहरूले आफूसँग विशाल जनसमूह लिएर आउनेछ, अनि तिमीलाई मार्नका निम्ति ढुङ्गा हान्नेछन् त्यसपछि तिमीलाई टुक्रा-टुक्रा पार्नेछन्। ४१अनि तिनीहरूले तिम्रो घरहरू आगोले जलाई दिनेछन् अनि तिमीलाई धेरै स्त्रीहरूको सामुने दण्ड दिनेछन्। म तिमीलाई तिम्रो वेश्यावृत्तिदेखि

रोक्नेछु र तिमीले अरु ज्याला पाउने छैनौ। ४२त्यसपछि म क्रोधित अनि डाही हुन छोडिदिनेछु। म शान्त हुनेछु। म फेरि क्रोधित हुनेछैन। ४३यी सबै कुराहरू किन हुन्छन्? किनकि तिमीले त्यो याद राखेनौ कि तिमीमाथि जवानी हुदा के घट्यो। तिमीले त्यो सबै नराम्रो पापहरू गस्यौ अनि मलाई क्रोधित बनायौ। यसकारण ती नराम्रो कामको निमित्त मैले तिमीलाई दण्ड दिनु पर्यो। तर तिमीले अर्भे ज्यादा डरलाग्दो योजनाहरू बनायौ।” परमप्रभु मेरो मालिकले यी कुराहरू भन्नुभयो।

४४“तिम्रो विषयमा कुरा गर्ने सबैसित अर्को एउटा कुरा पनि होला। तिनीहरू भन्छन, ‘जस्तो आमा त्यस्तै छोरी।’ ४५तिमी आफ्नो आमाको छोरी हो। तिमीले आफ्नो पति र नानीहरूलाई ध्यान दिदैनौ। तिमी ठीक आफ्नो बहिनी बराबर छौ। तिमी दुवै जनाले आफ्नो पति र नानीहरूलाई घृणा गर्छौ। तिमीहरू ठीक आफ्नो आमा-बाबु जस्तो छौ। तिम्रो आमा हिच्ची अनि बाबु एमोरी थिए। ४६तिम्रो ठूलो दिदी सामरिया थिई उ तिम्रो उत्तरदिशामा आफ्नो छोरीहरूसँग बस्थी अनि तिम्रो सानो बहिनी सदोम थिई। उ आफ्नो छोरीहरू (शहरहरू) सँग तिम्रो दक्षिणमा बस्थी। ४७तिमीले त्यो सबै डरलाग्दा पाप काम गस्यौ जुन तिनीहरूले गरे। तर तिमीले त्यो काम पनि गस्यौ जुन तिनीहरूले गरेको भन्दा नराम्रो थियो। ४८म परमप्रभु अनि मालिक हुँ। म सदा जीवित छु अनि आफ्नो जीवनको शपथ खाएर भन्छु कि तिम्रो बहिनी सदोम अनि उसको छोरीहरूले कहिल्यै पनि त्यति नराम्रो काम गरेनन् जति तिम्रो छोरीहरूले गरे।”

४९परमप्रभुले भन्नुभयो, “तिम्रो बहिनी सदोम अनि उसको छोरीहरू घमण्डी थिए। तिनीहरूसित आवश्यकता भन्दा ज्यादा खाने कुरा थियो अनि तिनीहरूसित समय पनि ज्यादा थियो। तिनीहरूले दीन अनि असहाय मानिसहरूलाई सहायता गर्दैनथिए। ५०सदोम अनि उसको छोरीहरू अत्याधिक घमण्डी भए र मेरो अघि डरलाग्दा पाप गर्न थाले। जब मैले ती कामहरू गरेको देखे, मैले दण्ड दिएँ।”

५१परमेश्वरले भन्नुभयो, “सामरियाले तिमीले गरेको पाप भन्दा आधा मात्र पाप गस्यो। सामरियाले भन्दा अधिक डरलाग्दा पाप तिमीले गस्यौ! आफ्नो बहिनीहरूले भन्दा अधिक डरलाग्दा पाप गस्यौ! सदोम अनि सामरियाको तुलना गर्दा तिनीहरूलाई तिमी भन्दा राम्रो लाग्छ। ५२यसकारण तिमी लज्जित हुनुपर्छ। तिमीले तिम्रो दिदी बहिनीहरूलाई तिमी भन्दा धार्मिक देखिने बनायौ। तिमीले भयंकर पापहरू गरेकीछौ यसकारण तिमी लज्जित हुनुपर्छ।”

५३परमेश्वरले भन्नुभयो, “मैले सदोम अनि त्यसको चारैतिरको शहरहरू नष्ट पारिदिएँ। मैले सामरिया अनि त्यसको चारैतिरको शहरहरू नष्ट पारें। यरूशलेम म

तिमीलाई नष्ट पार्नेछु। तर म ती शहरहरू फेरि बनाउनेछु। यरूशलेम म तिमीलाई फेरि बनाउनेछु। ५४म तिमीलाई आराम दिनेछु। त्यसबेला तिमीले डरलाग्दा पापहरू याद गर्नेछौ जुन तिमीले गरेका थियौ अनि तिमी लज्जित हुनेछौ। ५५यस्तो प्रकारले तिमी अनि तिम्रो बहिनीहरू फेरि बनाइनेछन्। सदोम अनि उसको चारैतिरको शहरहरू, सामरिया अनि त्यसको चारैतिरको शहरहरू तथा तिमी अनि तिम्रो चारैतिरको शहरहरू फेरि बनाइनेछन्।”

५६परमेश्वरले भन्नुभयो, “बितेका दिनहरूमा तिमी घमण्डी थियौ अनि तिम्रो बहिनी सदोमको हाँसो उडाउथ्यौ। तर तिमीले त्यस्तो फेरि गर्न सक्तैनौ। ५७तिमीलाई सजाय दिनु भन्दा पहिला आफ्नो छिमेकीहरूद्वारा हाँसो उडाउन शुरु गर्नु भन्दा पहिला तिमीले त्यो गरेकी थियौ। एदोमको छोरीहरू तथा पलिशतीले अहिले तिम्रो हाँसो उडाइहेकाछन्। ५८अब तिमीले जुन भयंकर पाप गस्यौ त्यसका निमित्त कष्ट उठाँउनु पर्छ।” परमप्रभुले यी कुराहरू भन्नुभयो।

५९परमप्रभु मेरो मालिकले यी सबै कुराहरू भन्नभयो, “तिमीले आफ्नो विवाहको प्रतिज्ञा भंग गस्यौ। तिमीले हाम्रो करारको आदर गरेनौ। ६०तर मलाई त्यो करार याद छ जुन त्यस समय गरिएको थियो, जुन समय तिमी नानी थियौ। मैले तिमीसँग करार गरेको थिएँ जुन सधैं रहने थियो। ६१म तिम्रो बहिनीहरू तिमी भएकहाँ ल्याउनेछु अनि म तिनीहरूलाई तिम्रो छोरीहरू बनाउनेछु। यो हाम्रो करारमा थिएन, तर म यो तिम्रा निमित्त गर्नेछु। त्यति बेला तिमी ती डरलाग्दा पापहरू याद गर्नेछौ, जुन तिमीले गस्यौ अनि तिमी लज्जित हुनेछौ। ६२यसकारण म तिमीसित मेरो करार बाँध्नेछु र तिमीले जान्नेछौ कि म नै परमप्रभु हुँ। ६३तिमीले गरेका ती सबै नराम्रा कर्महरूको निमित्त मैले क्षमा दिएँ। अब तिमीले त्यो सम्भरना गर्ने छौ अनि लज्जित हुनेछौ। तिमीले केही पनि भन्न सक्ने छैनौ।” परमप्रभु मेरो मालिकले ती सबै कुराहरू भन्नुभयो।

१७ त्यसपछि परमप्रभुको वचन मकहाँ आयो। उहाँले भन्नुभयो, २“हे मानिसको छोरो, इस्त्राएलका घरानालाई यो कथा सुनाऊ! तिनीहरूलाई प्रश्न गर यसको अर्थ के हो? ३तिनीहरूलाई भन,

यो त्यही हो जुन परमप्रभु मेरा मालिकले भन्नुहुन्छु: “एउटा विशाल चील विशाल पखेटासित लबानोन आउँदैछ। चीलको धेरै रंगहरू भएको लामो लामो प्वाँखहरू थिए। त्यो लबानोनमा आयो अनि देवदारु रूखको टुप्पा लग्यो।

४त्यो गरुडले त्यो विशाल देवदारुको (लबानोन) रूखको टुप्पो चुडाँयो अनि कनान लिएर गयो। गरुडले व्यापारीको शहरमा त्यो रोप्यो।”

त्यसपछि गरुडले केही बिऊहरू (मानिसहरू) कनानबाट केही भाग लिएर गयो। त्यसले त्यो मलिलो जमीनमा रोप्यो। त्यसले प्रशस्त पानी भएको छेउमा रोप्यो।

बिऊ उम्रियो अनि त्यो दाखको बोट बनियो। यो बोट राम्रो थियो। बोट अग्लो थिएन। तर यो एउटा ठूलो क्षेत्रभरि ढाक्ने गरी फैलियो। दाखको काण्ड बढ्यो अनि लामो भएर हाँगाहरू र पातहरू पलायो।

त्यसपछि अर्को ठूलो पखेटा भएको गरुडले दाखको बोट देख्यो। गरुडको लामो पखेटा थियो। दाखको बोटले चाहन्थ्यो कि यो नयाँ गरुडले उसको देख रेख गरोस्। यसकारण त्यसले आफ्नो जराहरू त्यो गरुड भए पट्टि फैलायो। यसको हाँगाहरू गरुड भएको पट्टि फैलिन थाल्यो। यसको हाँगाहरू त्यो खेतदेखि टाढो सम्म फैलिन थाल्यो, जहाँ यो रोपेको थियो। दाखको बोटले चाहन्थ्यो नयाँ गरुडले उसलाई पानी हालोस्।

दाखको बोट अर्को मलिलो खेतमा सारियो। यो प्रशस्त पानी भएको भूमिमा रोपिएको थियो। यसले हाँगाहरू अनि फल दिन सक्थ्यो। यो एउटा साह्रै राम्रो दाखको बोट हुन सक्थ्यो।”

१५परमप्रभु मेरो मालिकले यी कुराहरू भन्नभयो, “के तिमी सम्झन्छौ कि बोट सफल हुन्छ? अहँ! नयाँ गरुडले बोटलाई जमीनदेखि उखेलिदिन्छ अनि पक्षीले बोटलाई जरासँगै उखेलिदिन्छ। त्यसले सबै दाख खान्छ। त्यसपक्षि नयाँ पातहरू सुक्छ अनि मर्छ। त्यो बोट एकदमै कमजोर हुन्छ। त्यो बोटलाई जरासँगै उखाल्नका निम्ति शक्तिशाली अस्त्र-शस्त्र अथवा शक्तिशाली देशको आवश्यकता पर्दैन।

१०के त्यो बोट त्यहाँ बढ्छ जहाँ रोपेको छ? अहँ! गरम पूर्वीय बतास चल्ने छ; अनि बोट सुकेर मर्नेछ। यो त्यहाँ मर्छ जहाँ रोपेको थियो।”

११परमप्रभुको वचन मकहाँ आयो उहाँले भन्नुभयो, १२“यो कुराको व्याख्या इस्त्राएलका मानिसहरूको बीचमा गर, तिनीहरू सधैं मेरो विरुद्धमा जान्छन्। तिनीहरूलाई यो भन, पहिलो गरुड (नबूकदनेस्सर) बाबेलको राजा हो। उ यरूशलेममा आयो अनि राजा तथा अन्य प्रमुखहरूलाई लिएर गयो। उसले तिनीहरूलाई बाबेल लिएर आयो। १३त्यसपछि नबूकदनेस्सरले राजाको परिवारको एउटा मानिससँग सन्धि गर्‍यो। नबूकदनेस्सरले त्यस मानिसलाई शपथ गर्नका निम्ति वाध्य पार्यो। यस प्रकार त्यस नबूकदनेस्सरले मानिसलाई राजभक्त राख्ने शपथ गर्‍यो। नबूकदनेस्सरले यो मानिसलाई यहूदाको नयाँ राजा बनायो। त्यसपछि उसले सबै शक्तिशाली मानिसलाई यहूदाबाट बाहिर निकाल्यो। १४यस प्रकार यहूदा एक दुर्बल राज्य बनियो, जुन राजा नबूकदनेस्सरको विरुद्ध उठ्न सक्तैन्थ्यो। यहूदाको नयाँ राजासँग नबूकदनेस्सरले जुन सन्धि गरेको थियो त्यो पालन

गर्नका निम्ति त्यो मानिस बाध्य भयो। १५तर यो नयाँ राजाले कुनै न कुनै प्रकारले नबूकदनेस्सरको विरुद्ध विद्रोह गर्ने प्रयत्न गर्‍यो। उसले सहायताको लागि मिश्रमा राजदूतहरू पठायो। नयाँ राजाले धेरै घोडा अनि सैनिक मागे। यस्तो दशामा के तिमी सम्झन्छौ कि यहूदाको राजा सफल हुन्छ? के तिमी सम्झन्छौ कि नयाँ राजासँग प्रयाप्त शक्ति हुन्छ अनि उसले करार भङ्ग गरी दण्डबाट बाँच्न सक्छ?”

१६परमप्रभु मेरा मालिक भन्नुहुन्छ, “म आफ्नो जीवनको शपथ खाएर वचन दिन्छु कि यो नयाँ राजा बाबेलमा मर्नेछ। नबूकदनेस्सरले त्यो मानिसलाई यहूदाको नयाँ राजा बनायो। तर त्यो मानिसले नबूकदनेस्सरसँग भएको शपथ तोड्यो। यो नयाँ राजाले त्यो सन्धि तोड्यो। १७मिश्रको राजा यहूदाको राजाको रक्षा गर्नमा समर्थ हुँदैन। उसले धेरै संख्यामा सैनिक पठाउन सक्छ, तर मिश्रको महान शक्तिले यहूदाको रक्षा गर्न सक्तैन। नबूकदनेस्सरको सेनाहरूले शहरमा अधिकार गर्नका निम्ति कच्चा बाटो अनि माटोको पर्खाल बनाउँछन्। धेरै संख्यामा मानिसहरू मर्नेछन्। १८तर यहूदाको राजा बाचेर निक्लन सक्तैन। किन? किनकि उसले आफ्नो सन्धिको उपेक्षा गर्‍यो। उसले नबूकदनेस्सरलाई दिएको शपथ भङ्ग गर्‍यो।”

१९परमप्रभु मेरो मालिकले यो प्रतिज्ञा गर्नुभयो: “म आफ्नो जीवनको शपथ खाएर प्रतिज्ञा गर्छु कि म यहूदाको राजालाई दण्ड दिन्छु। किन? किनकि उसले मेरो चेताउनीहरूको उपेक्षा गर्‍यो। उसले हाम्रो करार भङ्ग गर्‍यो। २०म आफ्नो जाल फैलाउँछु अनि उ त्यसमा फँस्नेछ। म उसलाई बाबेलमा ल्याउँछु अनि हाम्रो मामला त्यहाँ फैसला हुनेछ, किनभने उसले मलाई धोका दियो। २१म उसको सेनाहरू नष्ट पारिदिन्छु। म उसको सर्वश्रेष्ठ सैनिकहरू नष्ट पारिदिन्छु अनि बाँचेका मानिसहरूलाई हावामा उडाइदिन्छु। तब तिमीले जान्नेछौ कि म नै परमप्रभु हुँ अनि मेले यो कुराहरू तिमीसित गर्ने।”

२२परमप्रभु मेरो मालिकले यी कुराहरू भन्नुभयो, “म लामो देवदार वृक्षको एउटा हाँगा लिन्छु। म वृक्षको टुप्पाको एउटा सानो हाँगा लिन्छु। अनि म स्वयं त्यसलाई अग्लो पर्वतमा रोप्छु।

२३“म स्वयंले यसलाई इस्त्राएलको अग्लो पर्वतमा रोप्नेछु। यो हाँगा एउटा सुन्दर देवदारको रूखमा परिणत हुनेछ। यसको हाँगा निक्लन्छ अनि यसले फल दिन्छ अनि यसका हाँगामा सबै प्रकारका चराहरूले गुँड बनाउँछन्।

२४“तब अर्को वृक्षले थाहा पाउँछ कि म अग्लो रूखलाई भूईँमा लडाईँ दिन्छु अनि म सानो रूखलाई बढाउँछु। त्यसलाई लामो बनाउँछु म हरियो रूखलाई सुकाई दिन्छु। म सुकेको रूखलाई हरियो बनाई दिन्छु

म परमप्रभु हुँ। यदि मैले गर्छु भने पछि त्यो निश्चय गर्नेछु।”

१८ परमप्रभुको वचन मकहाँ आयो, २“तिमीहरूले इस्त्राएलको भूमिमा बस्ने मानिसहरूको विषयमा यो उखान दोहर्खाइरहेका छौ। तिमी भन्छौ;

आमा-बाबुहरूले अमिलो अङ्कुर खाए,
तर नानीहरूले अमिलो स्वाद पाए।

अरु परमप्रभु मेरा मालिक भन्नुहुन्छ, “म आफ्नो जीवनको शपथ खाएर प्रतिज्ञा गर्छु कि इस्त्राएलका मानिस अब भविष्यमा यो उखानलाई कहिल्यै साँचो सम्झदैनन्! म सबै मानिसहरूलाई एउटै व्यवहार गर्छु। यो महत्वपूर्ण हुँदैन कि त्यो आमा-बाबु होस् अथवा सन्तान। जसले पाप गर्छन् ती मानिसहरू मर्नेछन्।

५“यदि कोही मानिस राम्रो हुन चाहन्छ भने उसलाई जुन न्याय र सही छ त्यो गर्न देऊ। ६त्यो धर्मी मानिस पहाडमाथि जाँदैन अनि असत्य देवताहरूलाई चढाएको खानाबाट कुनै भाग पनि बाढ्दैन। त्यो इस्त्राएलको नराम्रो देवताहरूको मूर्तिहरूको स्तुति गर्दैन। उसले आफ्नो छिमेकीको पत्नीसँग व्यभिचारको पाप गर्दैन। उसले आफ्नो पत्नीसँग उसको रजस्वलाको समयमा शारीरिक सम्बन्ध राख्दैन। ७असल मानिसले मानिसहरूबाट लाभ उठाउँदैन। यदि कसैले उदेखि ऋण लिन्छ भने उसले बन्धक राखेर ऋण दिन्छ र ऋणी मानिसले ऋण चुक्ता गर्दा बन्धकी फर्काई दिन्छ। राम्रो मानिसले भोको मानिसहरूलाई खाना दिन्छ अनि नाङ्गो मानिसहरूलाई लुगा दिन्छ। ८यदि कसैले ऋण लिनु चाह्यो भने राम्रो मानिसले उसलाई ऋण दिन्छ, उसले त्यो ऋणको ब्याज लिँदैन। राम्रो मानिस कुटिल हुनु सक्तैन। उ प्रत्येक मानिससँग राम्रो व्यवहार गर्छ, उसलाई मानिसहरूले विश्वास गर्छन्। ९उ मेरो विधिहरूको पालन गर्छ। उसले मेरो निर्णयहरू सम्झन्छ अनि राम्रो एवं विश्वासनीय हुन सिक्छ। किनकि उ राम्रो मानिस हो, यसकारण उ जीवित रहन्छ।

१०“तर त्यस मानिसको कुनै छोरा यस्तो हुन सक्छ, जो ती राम्रो कामहरूमध्ये कुनै पनि गर्दैन। त्यसले चीजहरू चोर्न सक्छ तथा मानिसहरूको हत्या गर्न सक्छ। ११छोरोले यी नराम्रो कामहरूमध्ये कुनै पनि काम गर्न सक्छ। उ पहाडहरूमा जान सक्छ अनि भूटो देवताहरूलाई चढाएको भोजनबाट हिस्सा बाड्न सक्छ। त्यो पापी छोरोले आफ्नो छिमेकीको पत्नीसँग व्यभिचार कर्म गर्न सक्छ। १२उसले गरीब र असहाय मानिससँग नराम्रो व्यवहार गर्न सक्छ। उसले मानिससँग अनुचित लाभ उठाउन सक्छ। उसले बन्धक राखेको बस्तु ऋण चुक्ता भइसक्दा पनि नफर्काउन सक्छ। त्यो पापी छोरोले नराम्रो मूर्तिहरूसित प्रार्थना गर्न सक्छ

अथवा अर्को डरलाग्दो पाप पनि गर्न सक्छ। १३कुनै मानिसलाई त्यो पापी छोरोबाट ऋण लिने आशयकता पर्न सक्छ, तर उ त्यो मानिसलाई ऋणको ब्याज तिर्नु बाध्य पर्छ। यसकारण त्यो पापी छोरो जीवित रहँदैन। उसले भयंकर पाप गर्छो। यसकारण त्यो मारिन सक्छ अनि आफ्नो मृत्युको निमित्त स्वयं उत्तरदायी हुन्छ।

१४“सम्भवतः त्यो पापी छोरोको पनि एउटा छोरा हुनुसक्छ। तर यो छोरोले आफ्नो बाबुद्वारा गरिएको पाप कर्महरू देख्न सक्छ अनि उ आफ्नो बाबु जस्तै हुन मान्दैन। राम्रो मानिसले मानिसहरूसित राम्रो व्यवहार गर्छ। १५त्यो मानिस पहाडहरूमा जाँदैन, भूटो देवताहरूलाई चढाएको खानामा भाग लिँदैन। त्यसले इस्त्राएलको भूटो मूर्तिहरू सित प्रार्थना गर्दैन। ऊ आफ्नो छिमेकीको पत्नीसँग व्यभिचारी पाप गर्दैन। १६त्यो राम्रो छोरोले मानिसहरूबाट अनुचित लाभ उठाउँदैन। यदि कुनै मानिसले उसबाट ऋण लियो भने त्यो राम्रो मानिसले चीज बन्धक राख्छ अनि त्यस मानिसलाई ऋण दिन्छ अनि जब त्यो मानिसले ऋण भुगतान गर्छ त्यतिबेला त्यो राम्रो मानिसले बन्धक राखेको चीज फर्काउँछ। राम्रो मानिसले भोकाएकोलाई भोजन दिन्छ अनि तिनीहरूलाई वस्त्र पनि दिन्छ जसलाई त्यसको आवश्यकता छ। १७उसले गरीबलाई सहायता गर्छ यदि कुनै मानिस ऋण लिन चाहन्छ भने त्यो राम्रो छोरोले ऋण दिन्छ अनि उसले त्यसको ब्याज लिँदैन। राम्रो छोरोले मेरो नियमहरू पालन गर्छ अनि मेरो नियमहरू अनुसार चल्छ। त्यो राम्रो छोरा आफ्नो आमा बाबुको पापले मर्दैन। त्यो राम्रो छोरा बाँचिरहन्छ। १८उसको बाबुले मानिसहरूबाट फाइदा उठाउन सक्छ अनि तिनीहरूबाट चीजहरू पनि चोर्न सक्छ। उसले केही राम्रो काम गर्न सक्तैन। किनभने त्यो बाबु आफ्नो पापहरूले गर्दा मर्छ। तर छोरोलाई उसको बाबुको पापको निमित्त दण्ड दिनु हुँदैन।

१९“तिमी सोध्न सक्छौ, ‘छोराले बाबुको पापहरूका निमित्त किन दण्डदायी हुँदैन?’ यसको कारण यो हो कि छोरा राम्रो छ अनि उसले राम्रो काम गरेकोछ! उसले एकदमै सावधानीसँग मेरो नियमहरू पालन गरेको छ। यसकारण उ बाँचिरहन्छ। २०जुन मानिसले पाप गर्छ, त्यही मानिस मारिन्छ। एउटा छोरो आफ्नो बाबुको पापले दण्डित हुँदैन। अनि अर्को बाबु आफ्नो छोरोको पापको लागि दण्ड पाउँदैन। एउटा धर्मी मानिसको धार्मिकता केवल उसको निजी हुन्छ अनि नराम्रो गरेको फल पनि उसकै मात्र हुन्छ।

२१“यस्तो स्थितिमा यदि कुनै नराम्रो मानिसले आफ्नो जीवन क्रम परिवर्तन गर्छ भने त्यो बाँच्नेछ। पाप कर्म छोडे पछि त्यो मानिस मर्दैन। त्यसले धेरै सावधानीसँग मेरो विधिहरू पालन गर्न आरम्भ गर्ने गर्छ। ऊ न्यायशील अनि राम्रो हुन सक्छ। २२परमेश्वरले उसले

गरेको सबै पापहरू याद राख्नु हुँदैन। परमेश्वरले केवल उसको धार्मिकता मात्र याद राख्नु हुन्छ, यसकारण त्यो मानिस जीवित रहन्छ।”

२३ परमप्रभु मेरो मालिक भन्नुहुन्छ, “म नराम्रो मानिसहरू मर्न दिन चाहँदैन। म तिनीहरू आफ्नो जीवनको दुष्ट चालबाट फर्केको चाहन्छु ताकि तिनीहरू बाँच्न सकोस्।

२४ “यस्तो पनि हुन सक्छ कि राम्रो मानिस राम्रो रहन छोड्न सक्छ। उ आफ्नो जीवन बदलिन सक्छ अनि त्यो डरलाग्दा पापहरू गर्न आरम्भ गर्न सक्छ जुन नराम्रा मानिसहरूले भूतकालमा गरे। यसकारण त्यो राम्रो मानिस बदलिएर नराम्रो बनियो भने परमेश्वरले त्यस मानिसले गरेको राम्रो कामहरू याद राख्नुहुन्छ। परमेश्वरले यही याद राख्नुहुनेछ कि त्यो मानिस उसको विरुद्ध गयो अनि उसले पाप गर्न थाल्यो। यसैकारण त्यो मानिस आफ्नो पापको कारण मर्नेछ।”

२५ परमेश्वरले भन्नुभयो, “तिमीले भन्न सक्छौ कि ‘परमेश्वर हाम्रो मालिक न्यायपूर्ण हुनुहुन्छ।’ तर हे इस्राएलका परिवारहरू सुन! मेरो मार्गहरू अन्याय संगत छैन। तिमीहरूकै मार्गहरू अन्याय संगत छन्। २६ यदि एउटा धर्मी मानिस बदलिन्छ अनि पापी बनिन्छ भने उसले आफूले गरेको नराम्रो कामको कारण मर्नु पर्छ। २७ यदि कुनै पापी बदलिन्छ अनि राम्रो तथा न्याय-प्रिय बनिन्छ भने उसले आफ्नो प्राण बँचायो! उ जीवित बाँच्छ! २८ त्यो मानिसले देख्यो कि उ कति नराम्रो थियो अनि मकहाँ आयो। उसले ती नराम्रो पापहरू गर्न छोडिदियो जुन उसले भूतकालमा गरेको थियो यसकारण उ बाँचेछ। उ मर्नेछैन!”

२९ इस्राएलका मानिसहरूले भने, “परमप्रभु हाम्रा मालिक न्यायपूर्ण हुनुहुन्छ।”

परमेश्वरले भन्नुभयो, “मेरा मार्गहरू अन्यायी छैनन्। यो त तिमीहरूका मार्गहरू हुन जुन न्याय सङ्गत छैनन्। ३० किन? किनकि इस्राएलको परिवारलाई, म प्रत्येक मानिससँग त्यही प्रकारले न्याय गर्नेछु जस्तो त्यो मानिसले कर्म गनेछ।” परमप्रभु मेरो मालिकले यी कुराहरू भन्नुभयो: “यसकारण मसित आऊ! पाप गर्न छोड! ती डरलाग्दा चीजहरूले (मूर्ति) तिमीलाई पाप गर्नु नलावोस्। ३१ ती सबै डरलाग्दा चीजहरू जुन तिमीले बनायो, पर्याँकि देऊ, तिनीहरूले तिमीलाई खाली पाप गराउँछ। आफ्नो हृदय र आत्मा बदलि गर! इस्राएलका मानिसहरू, तिमी आफूलाई किन मर्न दिन चाहन्छौ? ३२ म तिमीलाई मार्न चाहदिन। दया गरि फर्केर आऊ अनि बाँच!” यो सबै कुरा परमप्रभु मेरो मालिकले भन्नुभयो।

१९ परमेश्वरले मलाई भन्नुभयो, “तिमीले इस्राएलको नेताहरूको विषयमा दुःखको गीत गाउनु पर्छ।

२ “कस्तो सिंहिनी तिम्री आमा? उ सिंहहरू बीच एउटा सिंहिनी थिई। उ जवानसिंहहरूको बीच ढल्केर बस्थी अनि आफ्नो डमरूहरूलाई हुर्काउने गर्थी।

३ ती डमरूहरूमध्ये एउटालाई त्यसले हुर्काई। त्यो एउटा शक्तिशाली बलियो सिंह बनियो। त्यसले शिकार गर्न सिक्यो। त्यसले एउटा मानिसलाई मास्यो अनि खायो।

४ जाति-जातिहरूले त्यसले गर्जेको सुने अनि तिनीहरूले त्यसलाई आफ्नो जालमा फसाँए। तिनीहरूले त्यसको मुखमा बल्ली लगाए अनि जवान सिंहलाई मिश्र देशमा लिएर आए।

५ आमा सिंहिनीलाई आशा थियो कि त्यो डमरू प्रमुख बनेछ। तर अहिले तिनका सबै आशा हराए। यसकारण आफ्नो डमरूहरू मध्ये उसले अर्को एउटा लिई। त्यसलाई उसले एउटा सिंह हुने प्रशिक्षण दिई।

६ त्यो जवान सिंहहरूसँग शिकार गर्न गयो। त्यो जवान सिंह एउटा बलवान सिंह भयो। उसले आफ्नो शिकार पक्रन सिक्यो। उसले एउटा मानिस मास्यो अनि त्यसलाई खायो।

७ उसले महलहरूमा आक्रमण गऱ्यो, उसले शहरहरू नष्ट पऱ्यो। त्यो देशको प्रत्येक मानिस त्यति बेला साहै डराउँथे जतिबेला त्यसको गर्जन सुन्थे।

८ त्यसपछि उसको चारैतिर भएका राष्ट्रहरूले जाल फिँजाए अनि तिनीहरूले त्यलाई खाल्डामा पारे।

९ तिनीहरूले त्यसलाई खोरमा हाले अनि बन्द गरिदिए। तिनीहरूले त्यसलाई आफ्नो जालमा बन्द गरे यसप्रकारले तिनीहरूले त्यसलाई बाबेलको राजाकहाँ लिएर गए। अब त्यसको गर्जन तिमीहरूले इस्राएलको पर्वतमा सुन्नेछैनौ।

१० तिम्री आमा पानीको छेउको दाखको बोट जस्तै थिई। त्योसँग प्रशस्त पानी थियो। यसकारण त्यसले फल लाग्ने हाँगाहरू उत्पन्न गरी।

११ त्यसपछि उसले एउटा ठूलो हाँगा उत्पन्न गऱ्यो, त्यो हाँगा टेक्ने लौरो जस्तो थियो। त्यो हाँगा राजाको राजदण्ड जस्तो थियो। बोट अग्लो अनि अग्लो हुँदै गयो। यसको धेरै हाँगाहरू थिए अनि त्यसले बादलहरू छुन थाल्यो।

१२ तर बोटलाई जरैसँग उखेलिदियो, अनि त्यसलाई जमीनमा पर्याँकि दियो। गरम पूर्वीय बतास चलन थाल्यो अनि त्यसको फलहरू सुकाई दियो, शक्तिशाली हाँगाहरू भाँचिए अनि त्यसलाई आगोमा पर्याँकि दियो।

१३ तर त्यो दाखको बोट अब मरुभूमिमा रोपियो, यो एकदमै सुक्खा र पानी नभएको ठाउँ थियो।

१४ विशाल हाँगामा आगो फैलियो, आगोले त्यसको हाँगाहरू र फलहरू भस्म पारयो। यसकारण, कुनै हाँगाको शक्तिशाली लौरो रहेन। कुनै राजाको राजदण्ड थिएन।”

यो मृत्युको बारेमा दुःखको गीत थियो अनि यो मृत्युको बारेमा दुःखको गीतको रूपमा गाइयो।”

२० एकदिन परमप्रभुलाई एउटा प्रश्न गर्न इस्त्राएलका बूढा-प्रधानहरू मध्ये कतिजना मकहाँ आए। यो पाँचौं महीनाको दशौं दिन अनि देशबाट निकालिएको सातौं वर्ष थियो। बूढा-प्रधानहरू मेरो अघि बसेका थिए।

रत्यसपछि परमप्रभुको वचन मकहाँ आयो, उहाँले भन्नुभयो, **३**“हे मानिसको छोरो, इस्त्राएलका बूढा-प्रधानहरूसँग कुरा गर। तिनीहरूलाई भन, ‘परमप्रभु मेरो मालिकले, यो कुरा बताउनु हुन्छ: के तिमीहरू मेरो सल्लाह माग्नु आएका हो? यदि तिमीहरू आएका हो भने म तिमीलाई यो दिँदिन। परमप्रभु मेरा मालिकले यो कुराहरू भन्नुभयो।’ **४**हे मानिसहरूको छोरो! के तँ तिनीहरूको न्याय गर्नेछस्? के तँ तिनीहरूको न्याय गर्नेछस्? तिमीले तिनीहरूलाई ती डरलाग्दा पापहरूको विषयमा बताउनु पर्छ जुन तिनीहरूका पिता-पुर्खाहरूले गरेका थिए। **५**तिमीले तिनीहरूलाई भन्नुपर्छ, ‘परमप्रभु मेरो मालिक यसो भन्नुहुन्छ: जुन दिन मैले इस्त्राएललाई छाने, मैले आफ्नो हात याकूबको परिवारको विरुद्ध उठाएँ अनि मैले तिनीहरूलाई मिश्रमा भाकल गरे। मैले आफ्नो हात उठाएँ अनि भनें: “म परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वर हुँ। **६**त्यसदिन मैले तिमीलाई मिश्रबाट बाहिर ल्याउँने प्रतिज्ञा गरेको थिएँ अनि मैले तिमीलाई त्यस प्रदेशमा ल्याएँ जुन मैले तिमीलाई दिँदै थिएँ। त्यो एउटा राम्रो देश थियो जुन धेरै राम्रो चीजहरूले भरिएको थियो। यो सबै देशहरू मध्ये ज्यादै राम्रो थियो।

७“मैले इस्त्राएलको परिवारसित तिनीहरूको डरलाग्दा मूर्तिहरू फ्याँकि दिनु भनें। मैले त्यो मिश्रको नराम्रो प्रतिमाहरूसित तिनीहरूलाई नराम्रो नहुनको लागि भनें। म परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वर हुँ।” **८**तर तिनीहरू मेरो विरुद्ध भए अनि मेरो एक शब्द पनि सुनेनन्। तिनीहरूले आफ्नो डरलाग्दा मूर्तिहरू फ्याँकिनन्। उनीहरूले आफ्नो नराम्रो मूर्तिहरू मिश्रमा छोडेनन्। यसकारण मैले तिनीहरूलाई मिश्रमा नष्ट गर्ने निर्णय गरेँ अर्थात् आफ्नो क्रोधको पूरै शक्तिको अनुभव गर्न खोजें। **९**तर मैले तिनीहरूलाई नष्ट गरिन। मैले मानिसहरूलाई पहिला नै भनिसकेको थिएँ कि म आफ्नो मानिसहरूलाई मिश्रबाट बाहिर लिएर जान्छु। म आफ्नो राम्रो नाम बदनाम गर्न चाहँदिन। यसकारण मैले तिनीहरूको सामु इस्त्राएलीहरूलाई नष्ट गरिन। **१०**मैले इस्त्राएलको परिवारलाई मिश्रबाट बाहिर ल्याएँ। मैले तिनीहरूलाई मरुभूमिमा लिएर गएँ। **११**त्यसपछि मैले तिनीहरूलाई आफ्नो नियम दिएँ। मैले उनीहरूलाई सारा नियमहरू बताएँ। यदि कोही मानिसले यो नियमहरू पालन गर्दो भने ऊ बाँचेछ। **१२**मैले प्रत्येक सात दिने दिनहरूको

विश्राम विषयमा तिनीहरूलाई बताएँ। मैले तिनीहरूलाई मेरो पवित्र दिन तिनीहरू अनि मेरो बीचको एक विशेष संकेत जस्तै दिएँ। म परमेश्वर हुँ अनि मैले तिनीहरूलाई आफ्नो विशेष मानिसहरू बनाउँदै छु भनी तिनीहरूलाई बताई दिएँ।

१३“तर इस्त्राएलको परिवार मरुभूमिमा मेरो विरुद्धमा उठ्यो। तिनीहरूले मेरो नियमहरू अनुसरण गरेनन्। तिनीहरूले मेरो विधिहरू पालन गर्न अस्वीकार गरे। मानिसहरू जसले यी विधिहरू पालन गर्छन् ती जीवित रहनेछन्। तर तिनीहरूले मेरो विशेष विश्रामका दिनहरू यस्तो व्यवहार गरे मानौं यसको केही तात्पर्य नै छैन। मैले मरुभूमिमा तिनीहरूलाई नष्ट गर्ने निर्णय गरेँ। आफ्नो क्रोधको पूरै शक्तिको अनुभव तिनीहरूलाई गराउन खोजें। **१४**तर मैले तिनीहरूलाई नष्ट गरिन। अन्य राष्ट्रले मलाई इस्त्राएललाई मिश्रबाट बाहिर ल्याउँदै गरेको देख्यो। म आफ्नो राम्रो नाम समाप्त गर्न चाहँदिन। यसकारण मैले ती राष्ट्रहरूको सामने इस्त्राएललाई नष्ट गरिन। **१५**मैले मरुभूमिमा ती मानिसहरूसित एउटा शपथ ग्रहण गहँ। मैले शपथ खाए कि मैले तिनीहरूलाई त्यस प्रदेशमा ल्याउँदिन। जुन म उनलाई दिँदैछु। त्यो धेरै चीजहरूले भरिएको छ। एउटा राम्रो प्रदेश थियो। यो सबै देश भन्दा ज्यादा सुन्दर थियो।

१६“मैले त्यसो गरेँ कारण इस्त्राएलका मानिसहरूले मेरा नियमहरू पालन गर्नु इन्कार गरे! तिनीहरूले मेरो विधि-विधानहरूको अनुसरण गरेनन्। तिनीहरूले मेरो विश्राम दिनहरूमा यस्तो गरे मानौं तिनीहरूलाई कुनै महत्व थिएन। तिनीहरूले यो सबै काम गरे यसकारण किनभने तिनीहरूको हृदय तिनीहरूको मूर्तिहरूलाई समर्पण गरेका थिए। **१७**तर मलाई तिनीहरू प्रति दया जाग्यो, यसकारण मैले तिनीहरूलाई नष्ट गरिन। **१८**मैले तिनीहरूको नानीहरूसँग कुरा गरेँ, “मैले तिनीहरूलाई भनें, आफ्नो आमा-बाबु जस्तो नहुनु। तिनीहरूको नराम्रो मूर्तिहरूबाट आफूलाई नराम्रो नबनाऊ। तिनीहरूको नियमको अनुसरण नगर। तिनीहरूको आदेशहरू पालन नगर। **१९**म परमप्रभु हुँ। म परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वर हुँ। मेरो विधिहरू पालन गर। मेरो विधिहरू मान। त्यो काम गर जुन म गर भन्छु। **२०**यो प्रदर्शित गर कि मेरो विश्रामको दिन तिमी निम्ति महत्वपूर्ण छ। याद राख कि तिनीहरू तिमी र हाम्रो बीच विशेष प्रतीक होस्। म परमप्रभु हुँ अनि यो पवित्र दिनले यो संकेत गर्छ कि म तिमीहरूका परमेश्वर हुँ।”

२१“तर ती नानीहरू मेरो विरुद्ध भए। तिनीहरूले मेरा व्यवस्थाहरू पालन गरेनन्। तिनीहरूले मेरो आदेशहरू मानेनन्। तिनीहरूले त्यो काम गरेनन् जुन मैले भनें, त्यो राम्रो नियम थियो। यदि कसैले उहाँको नियम पालन गर्छ त्यो जीवित रहन्छ। तिनीहरूले मेरो विश्रामको विशेष दिनहरूमा यस्तो काम गरे मानौं तिनीहरूले

त्यसको महत्व राख्दैन। यसकारण मैले तिनीहरूलाई मरुभूमि पूर्ण रूपमा नष्ट गर्ने निश्चय गरेँ जसबाट तिनीहरूले मेरो क्रोधको पुरै शक्ति अनुभव गर्न सकुन्। २२तर मैले आफैलाई रोकेँ। अन्य राष्ट्रहरूले मलाई इस्त्राएललाई मिश्रबाट बाहिर ल्याउँदै गरेको देखे। जसबाट मेरो नाम अपवित्र नहोस्। यसकारण मैले ती अन्य देशहरूको सामुने इस्त्राएललाई नष्ट गरिन्। २३यसकारण मैले मरुभूमिमा तिनीहरूलाई अभै एउटा वचन दिएँ। मैले तिनीहरूलाई विभिन्न राष्ट्रहरूमा तितर-बितर हुने अनि दोस्रो अनेकौँ देशहरूमा पठाउने प्रतिज्ञा गरे।

२४“इस्त्राएलका मानिसहरूले मेरो आदेशको पालन गरेनन्। तिनीहरूले मेरो नियमहरू पालन गर्न अस्वीकार गरे। तिनीहरूले मेरो विश्रामको विशेष दिनहरूमा यस्तो गरे मानौँ तिनीहरू त्यसको महत्व राख्दैनन्। तिनीहरूले आफ्नो पिता-पुर्खाहरूको अपवित्र मूर्तिहरूको पूजा गरे। २५यसकारण मैले तिनीहरूलाई त्यो नियम दिए, जुन राम्रो थिएन। मैले तिनीहरूलाई त्यो आदेश दिए जुसद्वारा तिनीहरूले जीवन प्राप्त गर्नु सक्ने थिएनन्। २६मैले तिनीहरूले आफ्नो भेटीद्वारा आफैलाई अपवित्र बनाउँन दिएँ। तिनीहरूले आफ्नो प्रथम सन्तान सम्म बलि चढाउँन थाले। यस्तो प्रकारले मैले तिनीहरूलाई नष्ट गर्न चाहें। त्यसपछि तिनीहरूले थाहा पाए म नै परमप्रभु हुँ। २७यसकारण हे मानिसको छोरो! अब इस्त्राएलको परिवारलाई भन, ‘तिनीहरूसँग परमप्रभु मेरो मालिकले यो कुराहरू भन्नु हुन्छ: इस्त्राएलका मानिसहरूले मेरो विरुद्ध अपवित्र कुराहरू भने अनि मेरो विरुद्ध नराम्रो योजनाहरू बनाए। २८तर यस्तो हुँदा हुँदै पनि मैले तिनीहरूलाई त्यो देशमा ल्याएँ जुन मैले तिनीहरूलाई दिन्छु भनि प्रतिज्ञा गरेको थिएँ। तिनीहरूले ती पहाडहरू अनि हरियो वृक्षहरूलाई देखे यसकारण तिनीहरूलाई त्यो सबै स्थानहरूमा पूजा गर्न गए। तिनीहरूले आफ्नो बलिदान अनि क्रोध भेटी* ती सबै स्थानहरूमा चढाए। तिनीहरूले आफ्नो त्यो बलिदान चढाए जुन मधुर सुगन्धवाला थियो अनि तिनीहरूले आफ्नो पेय भेटी पनि ती स्थानमा चढाए। २९मैले इस्त्राएलको मानिसहरूलाई सोधें, तिनीहरू त्यो उच्चस्थानमा किन गई रहेछन्। यसरी आज सम्म पनि त्यसलाई अलग्गो ठाउँ भनिन्छ।*”

३०परमेश्वरले भन्नुभयो, “इस्त्राएलका मानिसहरूले त्यो सबै अपवित्र कामहरू गरे। यसकारण इस्त्राएलका

मानिसहरूसित कुरा गर। तिनीहरूलाई भन, ‘परमप्रभु मेरो मालिक यसो भन्नुहुन्छ: तिमीहरूले त्यो कामहरू गरेर आफैलाई अपवित्र बनायौँ जुन तिम्रो पिता-पुर्खाहरूले गरेका थिए। तिमीले एउटी वेश्याको जस्तो काम गर्छौ। तिमी ती डरलाग्दा देवताहरूसित मलाई छोडेर गयौँ जसको पूजा तिमीहरूका पिता-पुर्खाहरूले गर्थे। ३१तिमीले त्यसरी नै उपहारहरू चढाइरहेछौ। तिमीले आफ्नो नानीहरूलाई आगोमा (असत्य देवताहरूको उपहार स्वरूप) हालिरहेकाछौ। तिमीले आफूलाई आज पनि अपवित्र मूर्तिहरूद्वारा अपवित्र बनाइरहेकाछौ। के तिमी साँच्चै सोच्छौ कि म तिमीलाई मकहाँ आएर आफ्नो सल्लाह माग्न दिन्छु? म परमप्रभु अनि मालिक हुँ। म आफ्नो जीवनको शपथ खाएर प्रतिज्ञा गर्छु कि म तिम्रो प्रश्नको उत्तर दिँदिन अनि तिमीलाई सल्लाह पनि दिँदिन। ३२तिमी भन्छौ तिमी अन्य देशहरू जस्तै हुने इच्छा गर्छौ। तिमी त्यो राष्ट्रको मानिसहरू जस्तै बस्ने इच्छा गर्छौ। तिनीहरू जस्तै काठ अनि दुङ्गाको पूजा गर्छौ। तिमीले आफ्नो लागि जो सोच्छौ त्यो कदापि हुँदैन।”

३३परमप्रभु मेरा मालिक भन्नुहुन्छ, “आफ्नो जीवनको शपथ खाएर प्रतिज्ञा गर्छु कि म तिमीहरूमाथि राजाले जस्तै शासन गर्छु। म आफ्नो शक्तिशाली हातहरू उठाउँछु अनि तिमीहरूलाई दण्ड दिन्छु। म तिमीहरू विरुद्ध आफ्नो क्रोध प्रकट गर्छु! ३४म तिमीहरूलाई ती अन्य राष्ट्रहरूबाट निकाल्नेछु। जहाँ तिमीहरूले अरु राष्ट्रका मानिसहरूको माभ छरिएर बसेकाछौ म तिमीहरूलाई बटुल्नेछु। म मेरो शक्तिशाली हात उठाएर यसो गर्नेछु अनि तिमीहरूलाई दण्ड दिनेछु। म मेरो क्रोध तिमीहरूका विरुद्ध खन्याउनेछु। ३५म तिमीलाई मरुभूमिमा लिएर जान्छु, जहाँ अन्य राष्ट्रका मानिसहरू बस्छन्। हामी आमने सामने खडा हुनेछौ अनि हाम्रो मुद्दा निर्णय गरिनेछ। ३६म तिमीसँग त्यस्तै न्याय गर्नेछु जस्तो मैले तिम्रो पिता-पुर्खाहरूसित मिश्रको मरुभूमिमा गरेको थिएँ।” परमप्रभु मेरो मालिकले यी कुराहरू भन्नुभयो।

३७“म तिमीलाई मेरो टाँगमुनी छिर्न लगाउनेछु अनि मसित रहेको करार मान्न बाध्य गराउँछु। ३८म जो मेरो विरुद्धमा खडा हुन्छ अनि जसले मेरो विरुद्ध पाप गरेको छ तिनीहरू सबैलाई टाढा पठाउँनेछु। म तिनीहरू सबैलाई तिमीहरूको जन्म-भूमिबाट टाढा पठाउँनेछु। तिनीहरू इस्त्राएल भूमिमा फेरि कहिल्यै फर्केर आउँने छैनन्। तब तिमीले जान्ने छौ म नै परमप्रभु हुँ।”

३९हे इस्त्राएलका परिवार! अब सुन, परमप्रभु मेरो मालिक यसो भन्नुहुन्छ, “यदि कुनै मानिसले तिमीहरूको अपवित्र मूर्तिहरूको पूजा गर्ने इच्छा गर्छो भने, त्यसलाई जान देऊ अनि पूजा गर्न देऊ। तर पछि त्यसले नसोच्नु कि तिमीले मदेखि कुनै सल्लाह पाउँछु।

क्रोध भेटी मानिसहरूले त्यस भोजलाई “मेलबलि” भने तर इजकिएले गील्ला गरे अनि भने ती भोजले परमेश्वरलाई क्रोधित बनाए।

तर ... भनिन्छ अर्थात्, “आजको दिनसम्म पनि त्यो ठाँउ बामा भनिन्छ।”

तिमीले मेरो नाम भविष्यमा अभै ज्यादा अपवित्र पार्न सक्नेछैनौ। त्यस समय होइन, जब तिमी आफ्नो अपवित्र मूर्तिलाई भेटी दिन जारी राख्छौ।”

४०परमप्रभु मेरो मालिक भन्नुहुन्छ, “मानिसहरू मेरो पवित्र पर्वत-इस्त्राएलको अग्लो पर्वतमा मेरो सेवाको निमित्त आउनुपर्छ। इस्त्राएलको पुरै परिवार आफ्नो भूमिमा हुनेछन, त्यहाँ तिमीहरूको देश हुनेछ। त्यो त्यही ठाँउ हो जहाँ तिमीहरू मलाई सल्लाह माग्नु आउँनु सक्छौ अनि मलाई भेटी चढाउनु तिमीहरू त्यस स्थानमा आउँनु पर्छ। तिमीहरूले आफ्नो फसलको पहिलो भाग त्यो स्थानमा ल्याउनु पर्छ। तिमीहरूले आफ्नो सबै पवित्र भेटी त्यहीं ल्याउनु पर्छ। ४१तब तिमीहरूको सुगन्धित बलिदानहरूमा म प्रसन्न हुनेछु। यो सबै त्यस बेला हुनेछ जब म तिमीलाई फर्काई ल्याउँनेछु। मैले तिमीहरूलाई विभिन्न राष्ट्रहरूमा छरपष्ट पारें। तर म तिमीहरूलाई फेरि एकै ठाँउमा भेला गर्छु अनि फेरि तिमीहरूलाई आफ्नो विशेष मानिसहरू बनाउँनेछु अनि सबै राष्ट्रले यो देख्नेछन्। ४२तब तिमीले बुझ्छौ म नै परमप्रभु हुँ यो तिमीहरूले त्यस बेला थाहाँ पाउछौ जब म तिमीहरूलाई इस्त्राएलमा लिएर आउँछु। यो त्यही देश हो जुन मैले तिमीहरूको पिता-पुर्खाहरूलाई दिने वचन दिएको थिएँ। ४३त्यो देशमा तिमीहरूले ती अशुद्ध पापहरू याद गर्नेछौ। जसले तिमीहरूलाई दोषी बनायो अनि तिमीहरू लज्जित भयो। ४४हे इस्त्राएलको परिवार! तिमीहरूले धेरै दुष्ट कामहरू गर्छौ। तिमीहरूलाई त्यो अपवित्र अभ्यासहरूको निमित्त नष्ट गरिनेछ। तर आफ्नो नामको खातिर म तिमीहरूलाई त्यो दण्ड दिनेछैन जसको पात्र तिमीहरू छौ। त्यसपछि तिमीले थाहा पाउँनेछौ कि म परमप्रभु हुँ।” परमप्रभु मेरो मालिकले यी कुराहरू भन्नुभयो।

४५तब परमप्रभुको यो वचन मकहाँ आयो। उहाँले भन्नुभयो। ४६“हे मानिसको छोरो! ध्यान दिएर दक्षिणपट्टि हेर अनि यहूदाको दक्षिण भाग नेगेव हेर। नेगेवको जङ्गलको* विरुद्ध अगमवाणी गर। ४७नेगेव जङ्गललाई भन, ‘परमप्रभुको समाचार सुन। परमप्रभु मेरो मालिकले यी कुराहरू भन्नु भयो: ध्यान देऊ, म तिम्रो जङ्गलमा आगो लगाउनेछु। आगोले प्रत्येक वृक्ष अनि प्रत्येक सुक्खा वृक्षलाई नाश पार्नेछ। त्यसको दन्केको ज्वाला निभ्नेछैन। दक्षिणबाट उत्तर सम्म सम्पूर्ण देश आगाले जलाइनेछ। ४८त्यसपछि मानिसहरूले थाहा पाउनेछन कि मैले अर्थात परमप्रभुले आगो लगाएको हो। यो आगो निभाउन सक्तैन।”

४९त्यसपछि मैले भने, “हे परमप्रभु मेरो मालिक! यदि मैले यो कुराहरू मानिसहरूलाई भने-भने उनीहरूले

सम्झन्छन् कि मैले कथा सुनाउँदैछु। तिनीहरूले सोच्दैनन् कि यो साँचो हुनेछ।”

२१ यसकारण परमप्रभुको वचन फेरि मकहाँ आयो। उहाँले भन्नुभयो, २“हे मानिसको छोरो, यरूशलेमपट्टि ध्यान देऊ अनि त्यसको पवित्र स्थानहरूको विरुद्ध केही भन। मेरो निमित्त इस्त्राएल देशको विरुद्ध केही भन। इस्त्राएल देशलाई भन, ‘परमप्रभुले यी कुराहरू भन्नुभएको छ: म तिमीहरूको विरुद्धमा छु! म आफ्नो तरवार म्यानबाट बाहिर निकाल्छु! तिमीहरूबाट दुवै राम्रो नराम्रो सबै मानिसहरू काटेर हटाउनेछु। ४म राम्रो अनि नराम्रो दुवै मानिसहरू तिमीहरूबाट काटेर हटाउँछु। म आफ्नो तरवार म्यानबाट बाहिर निकाल्छु अनि दक्षिणबाट उत्तर सम्मका सबै मानिसहरूको विरुद्ध उपयोग गर्छु। ५तब सबै मानिसहरूले थाहा पाउनेछन् कि म नै परमप्रभु हुँ अनि तिनीहरूले थाहा पाउँनेछन् कि मैले नै तरवार म्यानबाट बाहिर निकाले। मेरो तरवार फेरि म्यानमा पस्ने छैन जबसम्म यो शेष हुदैन।”

६परमेश्वरले मलाई भन्नुभयो, “हे मानिसको छोरो, दु:खमा परेको मानिसको जस्तो दु:खको आवाज निकाल। मानिसहरूको छेउमा कराऊ। ७तब तिनीहरूले तिमीलाई सोध्ने छन्, ‘तिमी किन दु:खको आवाज निकालिरहेका छौ?’ त्यस बेला तिमीले भन्नुपर्छ, ‘किनभने कष्टदायक समाचार आउँदै छ। प्रत्येकको हृदय डरले पग्लिने छ। सबै हातहरू कमजोर हुनेछन। हरेकको आत्मा कमजोर हुनेछ। हरेकको घुँडा पानी जस्तै हुनेछ।’ ध्यान देऊ त्यो नराम्रो समाचार आउँदै छ। यी घटनाहरू घट्नेछन्।” परमप्रभु मेरो मालिकले यी कुराहरू भन्नुभएको हो।

तरवार तयार छ

८परमप्रभुको वचन मकहाँ आयो। उहाँले भन्नुभयो, ९“हे मानिसको छोरो, मेरो निमित्त यी कुराहरू गर। यी कुराहरू भन, ‘परमप्रभु मेरो मालिक यी कुराहरू भन्नुहुन्छ:

“‘ध्यान देऊ, एउटा तरवार, एउटा धारिलो तरवार हो, अनि तरवारमा सान लगाइएको छ।

१०तरवार ज्यान लिनको निमित्त धारिलो बनाइएको छ। बिजुली जस्तै चम्काउनलाई यसमा सान लगाएर टल्काइएको छ। “मेरो छोरा, तिमी त्यो लौरो देखि टाढो भाग्यौ जसले तिमीलाई दण्ड दिन्थ्यो। तिमीले त्यो काठको लौरोबाट दण्डित हुन अस्वीकार गर्छौ।

११यसकारण तरवारलाई टल्काइएको हो। अब यो प्रयोग गर्न सकिन्छ। तरवार धारिलो बनाइएको छ अनि सान लगाइएको छ। अब यो मार्नेको हातमा दिइसकेको छ।

१२“हे मानिसको छोरो! चिच्याऊ अनि कराऊ। किन? किनकि तरवारको उपयोग मेरा मानिसहरू अनि

नेगेव जंगल परमेश्वरले जातिसक्दो गील्ला गरिरहेक छ। नेगेव मरूभूमिमा क्षेत्र हो त्यहाँ नेगेवमा जंगल छैन।

इस्त्राएलको सबै शासकहरूको विरुद्धमा हुन्छ। ती अगुवाहरू मेरो मानिसहरूसितै तरवारद्वारा मारिनेछन्। यसकारण, तिमीले आफ्नो छाती पीट। १३किन? किनकि यो परीक्षा मात्र होइन तिमीले काठको लौराद्वारा दण्डदायी हुन अस्वीकार गर्छौ यसकारण त्यसको अतिरिक्त तिमीलाई दण्ड दिनको निम्ति म के उपयोग गरूँ? हो, तरवार नै।” परमप्रभु मेरो मालिकले यी कुराहरू भन्नुभयो।

१४परमेश्वरले भन्नुभयो, “हे मानिसको छोरा! ताली बजाऊ अनि मेरो निम्ति मानिसहरूलाई यी कुराहरू भन:

“तरवार दुइ पल्ट आवोस्, तीन पल्ट! यो तरवार मानिसहरू मार्नुका निम्ति हो। यो तरवार हो, ठूलो नर-संहारका निम्ति! यो तरवारले मानिसहरूलाई काट्नेछ!

१५तिनीहरूको हृदय डरले पग्लिनेछ, अनि धेरै मानिसहरू लड्नेछन्, धेरै ज्यादा मानिसहरू आफ्नो नगर-द्वारमा मर्नेछन्। तरवार बिजुलि जस्तै चम्कनेछ। यो मानिसहरू मार्नको निम्ति सान लगाएर टल्काइएको हो।

१६हे तरवार! धारिलो हो! तरवार दाहिनेपट्टि काट सीधै छेउमा काट देब्रे पट्टि काट, जाउ प्रत्येक स्थानमा जहाँ तेरो धारले जानका निम्ति छानेकोछ।

१७तब म ताली बजाउनेछु अनि म मेरो क्रोध देखाउनु बन्दा गर्नेछु। म परमप्रभुले नै भनेको छुँ।”

यरूशलेम सम्मको बाटो छन्

१८परमप्रभुको वचन फेरि मकहाँ आयो, १९“हे मानिसको छोरो! दुइवटा बाटोको नक्शा बनाऊ त्यो बाबेलका राजाले तरवार इस्त्राएलमा ल्याउन छाने। दुवै बाटोहरू एउटै भूमिमा आउनु पर्छ। एउटा संकेत शहरको शुरुमा लगाउनु पर्छ। २०जुन बाटो तरवारले प्रयोग गर्छ त्यसलाई देखाउन संकेत प्रयोग गर। एउटा बाटोले रब्बा अम्मोनी शहर अनि अर्को यहूदा यरूशलेमको बलियो शहर तिर लैजान्छ। २१यसले स्पष्ट पार्छ कि बाबेलको राजाले त्यो बाटोको योजना बनाउँदछ, जसद्वारा उसले त्यस क्षेत्रमा आक्रमण गर्न सकोस्। बाबेलको राजा त्यो बिन्दु सम्म आइपुगिसकेकोछ जहाँ दुइवटा बाटो छुटिन्छ। बाबेलको राजाले जादूको संकेतको उपयोग भविष्य जान्नुको निम्ति गरेको हो। उसले केही बाण हल्लायो, उसले परिवारको मूर्तिहरूसँग प्रश्न गर्छो, उसले मारेको जनावरको कलेजो हेर्छो।

२२“संकेतले उसलाई दाहिनेपट्टिको बाटोबाट यरूशलेम पुग्छ भन्ने बताउँदछ! उसले आफूसँग ध्वंस गर्ने हतियार ल्याउने योजना बनाएको छ। उसले आदेश दिनेछ अनि उसको सैनिकले ज्यान मार्न शुरू गर्नेछ। उसले युद्ध घोषणा गर्छ। त्यस समयमा उसले शहरको चारैतिर माटोको पर्खाल बनाउँनेछ। उसले पर्खाल सम्म पुग्ने एउटा माटोको बाटो बनाउँनेछ। उसले शहरमा

आक्रमण गर्नका निम्ति काठको धरहराहरू बनाउँनेछ। २३इस्त्राएलका मानिसहरूको निम्ति त्यो जादूको चिन्हको केही अर्थ हुँदैन। तिनीहरूले त्यो वचनको पालन गर्छन जुन तिनीहरूलाई दिइएको छ। तर परमप्रभुले तिनीहरूको पाप याद राख्नु हुनेछ। अनि इस्त्राएलीहरू कैदी हुनेछन्।”

२४परमप्रभु मेरो मालिक भन्नुहुन्छ, “तिमीले तिमीहरूको कुकर्महरू स्मरणीय पारेकाछौ। तिम्रो पापहरू पुरै प्रकाशमा आएको छ। तिमीले मलाई तिमी दोषी थियो भन्ने याद गर्न बाध्य गरायो। यसकारण शत्रुले तिमीलाई आफ्नो हातमा लिनेछ। २५अनि इस्त्राएलका दुष्ट शासकहरू! तिमीहरू मारिनेछौ, तिम्रो दण्डको समय आई सक्यो। अब अन्त छेउमा छ!”

२६परमप्रभु मेरो मालिक यो संदेश दिनुहुन्छ, “फेटा उठा। मुकुट उठा! परिवर्तनको समय आइपुग्यो। महत्वपूर्ण चीजहरू तल ल्याइनेछ अनि जो मानिसहरू महत्वपूर्ण छैनन तिनीहरू महत्वपूर्ण बनिनेछन्। २७म त्यो शहरहरू पूर्णरूपमा नष्ट पार्नेछु। तर यो त्यस बेला सम्म हुँदैन जब सम्म उपयुक्त मानिस राजा हुँदैन। त्यसपछि म बाबेलको राजालाई शहरमाथि अधिकार गर्नदिन्छु।”

अम्मोनको विरुद्धमा अगमवाणी

२८परमेश्वरले भन्नुभयो, “हे मानिसको छोरो, मेरो निम्ति मानिसहरूलाई भन, ‘परमप्रभु मेरो मालिकले यी कुराहरू अम्मोनका मानिसहरू अनि तिनीहरूको लज्जित देवतासँग भन्नुहुन्छ:

“ध्यान देऊ, एउटा तरवार! एउटा तरवार म्यानबाट बाहिर छ। तरवार टल्काइएको छ! तरवार मार्नको निम्ति तयार छ! बिजुली जस्तो चम्काउनका निम्ति यसलाई टल्काइएको थियो!

२९तिम्रो दर्शन व्यर्थ छ। तिम्रो जादूले तिमीलाई सहायता गर्नेछैन। यो भूठो अगमवाणी हो। अब ती दुष्ट मानिसहरूको घाँटीमा तरवार राखिन्छ। तिनीहरू चाँडै मर्नेछन। अन्त्यको दिन आइपुगेको छ। तिनीहरूको पापको अन्तिम समय आइसकेकोछ।

बाबेलको विरुद्धमा अगमवाणी

३०“अब तिम्रो तरवार (बाबेललाई) म्यानभित्र राख। बाबेल! म तिमीसित न्याय त्यही गर्छु तिमी जहाँ बसेकाछौ। अथवा त्यहाँ देश जहाँबाट तिमी उत्पन्न भएका थियो। ३१म तिम्रो विरुद्ध आफ्नो क्रोध खन्याउँछु। मेरो क्रोधले तिमीलाई तातो हावाले जस्तै जलाउँनेछ। म तिमीलाई क्रूर मानिसहरूको हातमा सुम्पिन्छु। ती मानिसहरू मानिसहरूलाई मार्नु सिपालु छन्। ३२तिमी आगोका निम्ति दाउरा जस्तै हुनेछौ। तिम्रो रगत पृथ्वीमा बग्नेछ, फेरि मानिसले तिमीलाई कहिल्यै याद गर्ने छैनन्। म परमप्रभुले यो भनेको हुँ।”

इजकिएल यरूशलेमको विरुद्धमा बोल्छन

२२ परमप्रभुको वचन मलाई प्राप्त भयो। उहाँले भन्नुभयो, “हे मानिसको छोरो! के तिमी न्याय गछौं? के तिमी हत्याराहरूको शहरसित न्याय गछौं? के तिमी तिनीहरूसित त्यो डरलाग्दो कुराहरूको विषयमा भन्छौं जुन तिनीहरूले गरे? इतिमीले भन्नुपर्छ, ‘परमप्रभु मेरो मालिक यसो भन्नुहुन्छ: शहर हत्याहरूले भरिएको छ। यसकारण यसको निमित्त दण्डको समय आइसकेको छ। त्यसले आफ्नो निमित्त अपवित्र मूर्तिहरू बनायो अनि यी अपवित्र मूर्तिहरूले तिनीहरूलाई अपवित्र बनायो।

४“यरूशलेमका मानिसहरू, तिमीहरूले धेरै मानिसहरू मार्यौ। तिमीहरूले अपवित्र मूर्तिहरू बनायौ। तिमीहरू दोषी छौ अनि तिमीहरूलाई दण्ड दिने समय आइसकेको छ। तिमी अन्त आइसकेको छ। अन्य राष्ट्रहरूले तिमी हॉसो उड़ाउनेछन्। ती देशहरू तिमीमाथि हॉस्नेछन्। प्टादा अनि नजिकका मानिसहरूले तिमी हॉसो उड़ाउने छन्। तिमीले आफैलाई बदनाम गर्छौ। तिमी उपद्रोले भरिएका छौ।

६“हेर! यरूशलेममा प्रत्येक शासकले आफूलाई शक्तिशाली बनाएकोछ जसद्वारा तिनीहरूले अन्य मानिसहरूलाई मारन सक्छन्। ७यरूशलेमका मानिसहरूले आफ्नो आमा बाबुको सम्मान गर्दैनन्। तिनीहरूले शहरहरूमा विदेशीहरूलाई सताउँछन तिनीहरूले दुहुरा-दुहुरी अनि विधवाहरूलाई पनि त्यो स्थानमा ठगछन्। ८तिमीहरूले पवित्र चीजलाई घृणा गछौं। तिमीहरूले मेरो विश्रामको दिनलाई यस्तो मान्छौ मानौ त्यस दिनको कुनै महत्व छैन। ९यरूशलेमका मानिसहरू अरु मानिसहरूको विषयमा भूटो बोल्छन्। यिनीहरूले यी निर्दोष मानिसहरूलाई मार्नका निमित्त गर्छन। मानिसहरू डाडाहरूमाथि मूर्तिहरूलाई अपर्ण गरेका भोजहरू खान जान्छन् यरूशलेममा मानिसहरूले धेरै व्यभिचारी पापहरू गर्दछन्।

१०“यरूशलेमका मानिसहरू आफ्नो पिताको पत्नीसँग व्यभिचार गर्छन। यरूशलेमका मानिसहरू रजस्वलको समयमा पनि स्त्रीहरूसँग अशुद्ध सम्भोग गर्छन। ११कसैले आफ्नो छिमेकीको पत्नीसित यस्तो डरलाग्दो पाप गर्छ। कसैले आफ्नो पुत्र-बंधुसित पनि शरीरिक सम्बन्ध राख्छन अनि उसलाई अपवित्र बनाउँछन् अनि कसैले आफ्नो बाबुकी छोरी अर्थात बहिनीसँग शारीरिक सम्बन्ध राख्छन्।

१२“यरूशलेममा तिमीहरूले, मानिसहरू मार्नको निमित्त पैसा लिन्छौ। तिमीहरूले ऋण दिन्छौ अनि त्यो ऋणको ब्याज लिन्छौ। तिनीहरू नाफा लिनकालगि आफ्ना छिमेकीहरूलाई दबाउँछौ। अनि तिमीहरूले मलाई विर्सेकाछौ।’ परमप्रभु मेरो मालिकले यी कुराहरू भन्नुभयो।

१३परमेश्वरले भन्नुभयो, “अब हेर! म तिनीहरूलाई देखेर ताली बजाउँनेछु। मानिसहरूलाई धोका दिएको

अनि हत्या गरेकोमा तिमीहरूलाई दण्ड दिन्छु। १४के त्यसपछि तिमी वीर बन्छौ? जति बेला म तिमीहरूलाई दण्ड दिन आउँनेछु के तिमी प्रयाप्त बलियो भएका हुन्छौ। अँहँ म परमप्रभु हुँ। मैले यो भनिदिँँ अनि म त्यति गर्छु जुन मैले गर्छु भनें! १५म तिमीलाई जाति जातिहरूको बीचमा पार्नेछु। म तिमीहरूलाई जाति-जातिहरूको बीचमा तितर-बितर पार्नेछु। म सबै अशुद्धता तिमीबाट निकालिदिनेछु। १६तर यरूशलेम तिमी अपवित्र हुन्छौ अनि अरु देशहरूले यो घटना देखेछ। त्यसपछि तिमीले थाहा पाउने छौ म नै परमप्रभु हुँ।”

इस्त्राएल बेकामको मरूभूमि जस्तै छ

१७परमप्रभुको वचन मकहाँ आयो। उहाँले भन्नुभयो, १८“हे मानिसको छोरो, ताँबा, फलाम, जस्ता, अनि सीसा चाँदीको तुलनामा बेकार छ। कारीगरले चाँदीलाई शुद्ध पार्न आगोमा हाल्छ। चाँदी गल्छ अनि कारीगरले यसलाई मैलाबाट अलग पार्छ। इस्त्राएल देश बेकारको मैला जस्तो भएको छ। १९यसैकारण परमप्रभु मेरो मालिक यसो भन्नु हुन्छ, ‘तिमीहरू सबै बेकारको मैला जस्तो भएकाछौ। त्यसकारण म तिमीहरूलाई यरूशलेम भित्र भेला गराउनेछु। २०कारीगरले चाँदी, काँसा, फलाम, सीसा अनि जस्तालाई आगोमा हाल्छ। आगो एकदमै ठूलो बनाउँनेको निमित्त फुकिन्छ। त्यसपछि यो धातुहरू सबै गल्ल थाल्छ। यस्तै प्रकारले म तिमीलाई आफ्नो आगोमा हालेर पगाल्छु। त्यो मेरो आगो चाँहि क्रोध हो। २१म तिमीलाई त्यो आगोमा हाल्छु अनि म आफ्नो क्रोधको आगो फुक्छु अनि तिमी पगिलनु थाल्छौ। २२चाँदी आगोमा पगिलन्छ अनि कारीगरले चाँदी हाल्छ अनि पगाल्छ। यस्तै प्रकारले शहरमा तिमी पगिलन्छौ। त्यसपछि तिमीले थाहा पाउनेछौ कि ‘म नै परमप्रभु हुँ अनि तिमीले सम्भनेछौ कि म नै तिमी विरुद्ध आफ्नो क्रोध निकाल्दैछु।”

इजकिएल यरूशलेमको विरुद्ध बोल्छन

२३परमप्रभुको वचन मकहाँ आयो। उहाँले भन्नुभयो, २४“हे मानिसको छोरो! यरूशलेमसित कुरा गर। उसलाई भन, तिमी भूमि हौ जुन सफा पारिएको छैन। जब म क्रोधित हुन्छ तिमीमाथि पानी पार्नेछैन। २५यरूशलेममा अगमवक्ताहरूले नराम्रो योजना बनाइरहेछ ऊ त्यो सिंह जस्तो भएको छ, जब त्यसले आफूले पक्रेको जनावर खान्छ त्यस समय गर्जन्छ। ती अगमवक्ताहरूले धेरै जीवनहरू नष्ट गरेका छन्। तिनीहरूले धेरै बहुमल्य चीहहरू राखेका छन्। तिनीहरूले यरूशलेममा धेरै स्त्रीहरूलाई विधवा बनाए।

२६“पूजाहारीहरूले मेरो व्यवस्था भङ्ग गरेका छन्। तिनीहरूले मेरो पवित्र चीजहरू अपवित्र बनाएका छन्। तिनीहरूले पवित्र र अपवित्र वस्तुहरूमा भेद राख्दैनन्

अनि तिनीहरूले मानिहरूलाई सफा र मैला बीचको भिन्नता सिकाउँदैनन्। तिनीहरूले मेरो विश्रामको दिनलाई सम्मान गर्न अस्वीकार गरे। म तिनीहरूको बिचमा अपमानित भएकोछु।

२७“यरूशलेमका बूढा-प्रधानहरू आफूले पत्रेका पशुहरू खाँदै गरेका ब्वासाँहरू जस्तै छन्। बूढा-प्रधानहरू फायदा लिनको लागि मानिसहरूलाई आक्रमण गर्छन अनि मार्छन्।

२८“अगमवक्ताहरूले मानिसहरूलाई चेताउनी दिँदैनथे तिनीहरूले सत्यलाई लुकाउँथे। तिनीहरू त्यो कारीगर जस्तै हुन जसले पर्खाल दृढ बनाउँदैन् केवल दूलोमा लेप लगाइदिन्छ। तिनीहरूको ध्यान केवल भूटोमाथि हुन्छ। तिनीहरूले आफ्नो जादूको उपयोग भविष्य जान्नका निम्ति गर्छन। तर तिनीहरू खाली भूटो बोल्छन्। तिनीहरू भन्छन्, ‘परमप्रभु मेरो मालिकले यो कुरा भन्नुभयो।’ तर तिनीहरू खाली भूटो बोलिरहेछन् परमप्रभुले तिनीहरूसँग बात गर्नुभएन।

२९“सामन्य जनता एका-अर्कामा लाभ उठाउँछन्। तिनीहरू एका-अर्कालाई धोका दिन्छन अनि चोरी गर्छन। तिनीहरू गरीब अनि असहाय मानिसहरूसँग यस्तो व्यवहार गर्छन्। तिनीहरूले विदेशीहरूलाई पनि धोका दिन्छन्, मानौं तिनीहरूको विरुद्ध कुनै नियम छैन।

३०“देश रक्षाकोलागि पर्खाल बनाउन अथवा त्यही भत्केको भागमा उभिन एकजना मानिस मैले तिनीहरूको माभ्रमा खोजें धाँदोमा उमेर प्रार्थना गर्ने मानिए तर जसले त्यस्तो गर्न सक्थ्यो कुनै मानिस पनि पाउन सकिन्। ३१यसकारण म आफ्नो क्रोध प्रकट गर्छु, म तिनीहरूलाई पूर्ण रुपमा नष्ट गर्छु! अपवित्र कामको निम्ति म तिनीहरूलाई दण्ड दिन्छु। जुन तिनीहरूले गरे। यो सब तिनीहरूको दोष हो।” परमप्रभु मेरो मालिकले यी कुराहरू भन्नुभयो।

२३ परमप्रभुको वचन मकहाँ आयो। उहाँले भन्नुभयो, २“हे मानिसको छोरो! सामरिया र यरूशलेमको विषयमा यो कथा सुन! त्यहा दुइ बहिनी थिए! तिनीहरू एउटै आमाका छोरीहरू थिए। ३तिनीहरू मिश्रमा त्यस बेला वेश्या भए जब सानो बहिनी एकदमै सानो थिई। मिश्रमा तिनीहरूले पहिलो प्रेम गरे अनि मानिसहरूले आफ्नो हातले तिनीहरूको स्तनलाई छुए। ४ठूलो दिदीको नाम ओहोला थियो अनि उसको बहिनीको नाम ओहोलिबा थियो। तिनीहरू मेरा पत्नीहरू भए अनि हामीहरूका छोरा-छोरीहरू भए। (ओहोला चाहिँ: सामरिया हो अनि ओहोलिबा चाहिँ: यरूशलेम हो।)

५“त्यसपाछि ओहोला पतिवृता रहिन। एउटी वेश्या जस्तो हुन गई। उसले आफ्नो प्रेमीहरू प्रति मात्र चाख राख्न थाली। ६उसले अशशूरको सैनिकलाई तिनीहरूको

वैजनी वस्त्र देखी तिनीहरू घोडाहरूमा चढ्ने सबै जवान मानिसहरूले मन पराउँथे। तिनीहरू राजपालहरू अनि अधिकारीहरू थिए। ७अनि ओहोलाले आफूलाई ती सबै मानिसहरूलाई सुम्पी दिए। ती सबै अशशूरको सेनाहरूमा विशिष्ट छानिएका सैनिकहरू थिए। अनि ती सबैसित मोहित भई! उ ती अपवित्र मूर्तिहरूसित अपवित्र भई। ८यसको अतिरिक्त उसले मिश्रसित आफ्नो प्रेम-व्यापार छोडी। मिश्रले त्योसित त्यस बेला प्रेममा फस्यो जब उ कुमारी थिई। मिश्र उसको स्तन छुने पहिलो प्रेमी थियो। मिश्रले तिनीमाथि आफ्नो भूटो प्रेम गथर्यो। ९यसकारण मैले त्यसको प्रेमीहरूलाई त्यसको कुमारी अवस्था भोग गर्न दिएँ। उसले अशशूरहरूलाई चाहन्थी, यसकारण मैले उसलाई तिनीहरूसित छोडि दिएँ। १०तिनीहरूले त्यसलाई बलात्कार गरे। तिनीहरूले त्यसको नानीहरू लिए अनि तिनीहरूलाई तरवारले मारे। तिनीहरूलाई दण्ड दिएँ अनि स्त्रीहरूले अहिले सम्म त्यसको कुरा गर्छन्।

११“उसको सानो बहिनी ओहोलिबाले यी घटनाहरू घटेको देखी। तर ओहोलिबाले आफ्नो दिदी भन्दा ज्यादा पाप गरी। ऊ ओहोलिबा भन्दा अझ खराब वेश्या भई। १२ऊ अशशूरको राज्यपालहरू अनि अधिकारीहरूलाई चाहन्थी। उसले वैजनी सुन्दर वस्त्र घोडसवार सैनिकहरूलाई चाहन्थी। तिनीहरू सबै मनपर्दो जवान मानिसहरू थिए। १३मैले देखें ती दुवै स्त्रीहरू एउटै गल्ती गरे आफ्नो जीवन नष्ट गरिरहेका थिए।

१४“ओहोलिबा म प्रति धोकबाज भई। बाबेलमा उसले मानिसहरूको चित्र पर्खालमा कोरिएको देखी। त्यो कल्दी मानिसहरूको रातो वस्त्र लगाएको चित्र थियो। १५तिनीहरूले कम्मरमा पेटी अनि शिरमा लामो फेटा बाधेका थिए। तिनीहरू सबै रथको अधिकारी जस्ता देखिन्थे। तिनीहरू सबै बाबेलको जन्मभूमिमा उत्पन्न पुरुष जस्तो ज्ञात हुन्थ्यो। १६ओहोलिबाले तिनीहरूलाई चाहन्थी। उसले तिनीहरूलाई आमंत्रित गर्नका निम्ति स्वर्गदूत पठाई। १७यसकारण बाबेलवासीहरू त्यसको ओह्यानमा सहवास गर्न आए र आफ्नो कामवासनाले त्यसलाई अशुद्ध पारे। तिनीहरूबाट भ्रष्ट भए पछि वाक्क भएर त्यसको मन तिनीहरू देखि हट्यो।

१८“ओहोलिबाले त्यो धोकबाज हो भनी सबलाई देखाई उसले यति ज्यादा मानिसहरूलाई आफ्नो नाङ्गो शरीरको उपयोग गर्न दिई कि मलाई उ प्रति त्यसै घृणा उत्पन्न भयो, जस्तो उसको बहिनी प्रति भएको थियो। १९ओहोलिबाले घरि-घरि मलाई धोका दिइरही अनि तब उसले आफ्नो प्रेम-व्यापार याद गरि जुन उसले युवावस्थामा मिश्रमा गरेकी थिई। २०उसले आफ्नो प्रेमीको गधाको जस्तो लिंग अनि वीर्य चाहिँ घोडाको भैं निस्केको सम्भना गरी।

२१“ओहोलिबा, तिमीले आफ्नो ती दिनहरू याद गस्यौ जब तिमी युवती थियौ, जब तिम्रो प्रेमीले तिम्रो स्तन छुन्थे अनि युवावस्थाका स्तन माडेका थिए। २२यसकारण ओहोलिबा, परमप्रभु मेरो मालिक यसो भन्नुहुन्छ: ‘तिमीले आफ्नो प्रेमीहरूलाई घृणा गर्न थाल्यौ। तर म तिम्रो प्रेमीहरूलाई भन्छु कि तिनीहरूले तिमीलाई चारै तिरबाट घेर्नेछन्। २३म ती सबै मानिसहरूलाई बाबेलमा विशेष गरी कल्दीहरूलाई ल्याउँछु। म पकोद शोअ अनि कोअबाट मानिसहरूलाई ल्याउनेछु अनि ती सबैलाई अशशूरबाट ल्याउँछु। यस्तै प्रकार म सबै शासकहरू अनि अधिकारीहरूलाई ल्याउँछु। तिनीहरू सबै योग्य, रथहरूको विशेष योग्यताको निम्ति छानिएका घोडसवार थिए। २४तिनीहरूको भीड तिम्रोमा आउने छ। तिनीहरू आफ्नो घोडामा अनि आफ्नो रथहरूमा आउनेछन्। तिनीहरू धेरै संख्यामा हुनेछन्। तिनीहरूसित भाला, तिनीहरूको ढाल अनि तिनीहरूको शिरमा सुरक्षा कवच हुनेछ। तिनीहरू तिम्रो चारै तिर जम्मा हुनेछन्। म तिनीहरूलाई बताउनेछु कि तिनीहरूले मसँग के गरे अनि तिनीहरूले आफ्नो तर्फबाट तिनीहरूलाई दण्ड दिनेछन। २५म तिमीहरूलाई मेरो इर्ष्या शक्ति तिमीहरूको विरुद्ध देखाउनेछु। तिनीहरू अत्यन्तै क्रोधित हुनेछन् अनि तिमीहरूलाई चोट पुग्नुअनेछन। तिनीहरूले तिम्रो नाक अनि कान काट्नेछन्। तिनीहरूले तिमीहरूलाई तरवारले मार्नेछन्। त्यसपछि तिनीहरूले तिम्रो नानीहरू लिएर जानेछन् अनि तिनीहरूले ती नानीहरू जलाई दिनेछन्। २६तिनीहरूले तिम्रो राम्रो लुगा गर-गहनाहरू लिनेछन। २७अनि म तिम्रो मिश्रसित व्यवचार कार्यहरू रोकिदिनेछु। तिमीहरूले फेरि कहिल्यै तिनीहरूरतिर फर्केर हेर्नेछैनौ। तिमीले फेरि कहिल्यै मिश्रलाई याद गर्ने छैनौ।”

२८परमप्रभु मेरो मालिक भन्नुहुन्छ, “म तिमीलाई ती मानिसहरूको हातमा दिँदैछु जसलाई तिमीले घृणा गर्छौ। म तिमीलाई ती मानिसहरूको हातमा दिन्छु जसलाई तिमीले घृणा गर्न थालेको थियौ। २९अनि तिनीहरूले देखाउँछन कि तिनीहरूले तिमीलाई कति घृणा गर्नेछ। तिनीहरूले तिम्रो प्रत्येक चीज लानेछन् जुन तिमीले कमाएकीछौ। तिनीहरूले तिमीलाई खाली हात र नाङ्गो छोडिदिन्छन्। मानिसहरूले तिम्रो पाप, वेश्यापना अनि लाज तिम्रो भक्तिहीन स्पष्ट देख्ने छन्। ३०यी चीजहरू तिमीमाथि आइलाग्यो किनभने तिमी आफैले आफैलाई वेश्या भै राष्ट्रहरूको पछि गएर कलंकित बनायौ अनि तिमीहरूका घिनलाग्दा मूर्तिहरूले फोहोर बनायौ। ३१तिमीले आफ्नो दिदी कै चालमा हिड्यौ अनि त्यसरी नै गरिरह्यौ। तिमीहरू आ-आफैले विषको कचौरा लियौ अनि त्यो आफ्नो हातमा उठाएर राख्यौ। तिमीले आफ्नो दण्ड स्वयं कमायौ।” ३२परमप्रभु मेरो मालिकले यसो भन्नुहुन्छ,

“तिमीले आफ्नो दिदीको विषको कचौरी पिउँछौ। यो विषको कचौरा लामो-गहिरो छ। त्यो कचौरामा धेरै विष छ। मानिसहरू तिमीप्रति हाँस्नेछन् अनि हाँसो उडाउनेछन्।

३३तिमी मतवाला मानिस जस्तै लड्बडाउनेछौ। तिमी ज्यादै अस्थिर हुनेछौ। यो ध्वंश अनि सर्वनाश हो। यो त्यही कचौरा जस्तै हो, जुन तिम्रो दिदी सामरियाले पिएकी थिई।

३४तिमीले त्यही कचौराबाट विष पिउनेछौ। तिमीले त्यसको अन्तिम थोपा सम्म पिउनेछौ। तिमीले कचौरा फ्याँकेर त्यसलाई टुक्रा-टुक्रा बनाउनेछौ अनि तिमीले आफ्नो छाती जता भावी पिट्नेछौ। यो हुनेछ किनकि म परमप्रभु अनि मालिक हुँ अनि मैले यी कुराहरू भने।

३५“यस्तो प्रकारले परमप्रभु मेरो मालिकले यी कुराहरू भन्नुभयो, ‘यरूशलेम, तिमीले मलाई बिर्सियौ। तिमीले मलाई फ्याँकि दियौ अनि पछाडी छोडिदियौ। यसकारण तिमीले मलाई छोडेको अनि वेश्या भै बाँचेकोमा तिमीले दण्ड भोग्नु पर्नेछ। तिम्रो दुष्याईका निम्ति तिमीले दण्ड भोग्नुपर्छ।”

ओहोला अनि ओहोलीबाको विरुद्ध निर्णय

३६परमप्रभु मेरो मालिकले मलाई भन्नुभयो, “हे मानिसको छोरो, के तिमी ओहोला अनि ओहोलीबाको न्याय गर्छौ? तब तिनीहरूलाई ती भयंकर कुराहरू भन जुन तिनीहरूले गरेका छन्। ३७तिनीहरूले व्यभिचारी पाप गरे। तिनीहरूले हत्या जस्तो अपराध गरे। तिनीहरूले वेश्या जस्तो काम गरे, तिनीहरूले आफ्नो अपवित्र मूर्तिहरूको लागि मलाई छोडिदिए। तिनीहरूले तिनीहरूको नानीहरूलाई बलिदान दिए जो मेरा निम्ति जन्माएका थिए। तिनीहरूले आफ्नो मूर्तिहरूलाई भोजन दिनका निम्ति यसो गरे। ३८तिनीहरूले मेरो विश्रामको दिन अनि पवित्र स्थानहरूमा यस्तो काम गरे मानौं त्यसको कुनै महत्व छैन। ३९तिनीहरूले मूर्तिको लागि आफ्नो नानीहरूलाई मारे अनि मेरो पवित्र स्थानमा गए अनि त्यसलाई अपवित्र बनाए। तिनीहरूले यो मेरो मन्दिरभित्र यस्तो गरे।

४०“तिनीहरूले अत्यन्तै टाढो ठाँउमा मानिसहरूलाई बोलाए। यी मानिसहरूका निम्ति तिमीले एउटा स्वर्गदूत पठायौ अनि तिनीहरू तिमीलाई हर्न आए। तिमीले तिनीहरूको निम्ति नुहायौ, आफ्नो आँखा सिंगास्यौ अनि गरगहनाहरू लगायौ। ४१तिमी राम्रो ओच्छानमा बस्यौ, जसको छेउमा टेबलमा राखिएको थियो। तिमीले मेरो सुगन्धित धूप अनि तेल त्यही टेबलमा राख्यौ।

४२“यरूशलेममा यस्तो आवाज सुनियो जुन मानिसहरूले भोज मनाइरहे जस्तो लाग्थ्यो। तिनीहरू मध्ये यरूशलेमबाट आउनेहरू पहिले नै मातेका थिए। तिनीहरू मरुभूमिबाट आए अनि स्त्रीहरूलाई चुरा अनि राम्रो राम्रो शिरवन्दीहरू

दिए। ४३तर मैले त्यो स्त्रीसित बात गरे, जो व्यभिचार कर्मले शिथिल भएकी थिई। मैले उसलाई भनें, 'के तिनीहरूसित लगातार व्यभिचार गरिरहन सक्छन, अनि उसले त्यससित व्यभिचार गरिरहन् सक्छे?' ४४तर ऊ त्योसित त्यसरी नै गईरहयो जसरी एउटा वेश्या भएकहाँ उ जान सक्थ्यो। हो, उ ती दुष्ट स्त्रीहरू ओहोला अनि ओहोलिबाकहाँ गइरह्यो।

४५"तर धार्मिक मानिसहरूले तिनीहरूको न्याय अपराधी भनी गर्नेछन्। ती स्त्रीहरूलाई तिनीहरूले अपवित्र अनि व्यभिचारिणीहरू भनी न्याय गर्नेछन्। किन? किनकि ओहोला अनि ओहोलिबाले व्यभिचार पाप गरेकाछन् अनि तिनीहरूले जुन स्त्रीहरूको हत्या गरका थिए तिनीहरूको रगतले तिनीहरूको हातहरू कलंकित छन्।"

४६परमप्रभु मेरो मालिकले यो कुरा भन्नुभयो, "मानिसहरूलाई एकै ठाउँमा भेला गर। त्यसपछि तिनीहरूले ओहोला अनि ओहोलिबालाई सजाय दिनेछन्। मानिसहरूको त्यो समूहले ती दुई स्त्रीहरूलाई दण्ड दिनेछन् तथा तिनीहरूको हासो उडाउनेछन्। ४७तब त्यो समूहले तिनीहरूलाई ढुङ्गा हान्नेछन् अनि तिनीहरूलाई मार्नेछन्, तब त्यो समूहले आफ्नो तरवारले स्त्रीहरूलाई टुक्रा पार्नेछन् ती स्त्रीहरूको नानीहरूलाई मार्नेछन् अनि घर जलाई दिनेछन्। ४८यस्तो प्रकारले म यो देशको दुष्टतालाई अन्त गरिदिनेछु, अनि सबै स्त्रीहरूलाई चेताउनी दिनेछु कि तिनीहरूले अब यस्तो लज्जित काम नगरुन् जुन तिमीहरूले गर्छौ। ४९तिनीहरूले तिमीलाई त्यो दुष्ट कामको निम्ति दण्ड दिनेछन जुन तिमीले गर्छौ अनि तिमीलाई तिम्रो आफ्नो मूर्तिको निम्ति पनि दण्ड दिनेछ। त्यस बेला तिमीले थाहा पाउनेछौ कि म नै परमप्रभु अनि मालिक हुँ।"

भाइो अनि मासु

२४ परमप्रभु मेरो मालिकको वचन मकहाँ आयो। त्यो दिन देशबाट निकालिएको नवौं वर्षको दशौं महीनाको दशौं दिन थियो। उहाँले भन्नुभयो, २"हे मानिसको छोरो! आजको दिन र आजैको दिनको नाम लेखिराख: 'आजै बाबेलको राजाको सेनाले यरूशलेमलाई घेस्यो।' ३यो कुरा त्यो घरानालाई भन (इस्त्राएल) जुन परिवार आज्ञा पालन गर्न अस्वीकार गरिरहेछ। उसलाई यो कुराहरू भन। 'परमप्रभु मेरो मालिक यसो भन्नुहुन्छ:

"भाइँ आगोमाथि राख, भाँडा राख अनि त्यसमा पानी हाल।

४त्यसमा राम्रो राम्रो टुक्राहरू हाल, फिला अनि कुमको मासुको टुक्राहरू हाल। भाँडा सर्वोत्तम हड्डीहरूले पूरा भर।

५बगालको राम्रो-राम्रो पशुहरू उपयोग गर, भाइको तल पूरा आगो लगाऊ, अनि मासुको टुक्राहरू पकाऊ।

सुरुआलाई त्यस बेला सम्म पकाऊ जब सम्म हड्डीहरू राम्रोसँग पावँदैन।'

६यसर्थ परमप्रभु मेरो मालिक यसो भन्नुहुन्छ: 'यो यरूशलेमको निम्ति नराम्रो हुन्छ। यो हत्याराहरूले भरिएको शहरका निम्ति नराम्रो हुन्छ। यरूशलेम त्यो भाँडा जस्तै हो जसमा खियाको दाग छ अनि त्यो खियाको दाग जब सम्म हट्दैन त्यो भाँडा शुद्ध हुँदैन यसकारण मासुको प्रत्येक टुक्रा भाँडाबाट बाहिर निकाल! त्यो मासु नखीऊ। पूजाहारीलाई त्यो बेकामको मासुबाट एउटा टुक्रा पनि छान्न नदेऊ।

७यरूशलेम त्यो कलंकित दाग लागेको भाडा जस्तै हो। किन? किनकि त्यसले बगाएको रगत त्यहाँ अहिले सम्म छ! उसले खुल्ला चट्टानमा रगत हाली। उसले रगत भूईँमा पोखाई अनि त्यसलाई धूलोले छोपीदिई।

८मैले त्यसको रगत खुल्ला चट्टानमा हालें। यसकारण यो नछोपियोस्। मैले यसो गरेँ जसबाट मानिसहरू क्रोधित होस् अनि उसले निर्दोष मानिसहरूलाई हत्याको दण्ड दिवोस्।'

९यसकारण परमप्रभु मेरो मालिक यसो भन्नुहुन्छ: 'हत्याराहरूले भरिएको यो शहरमा नराम्रो हुनेछ। म आगोको लागि दाउराको थुप्रो लगाई दिन्छु।

१०भाइँको मुनि धेरै दाउरा लगाऊ। आगो बाल राम्रोसँग मासु पकाऊ। मसला मिलाऊ अनि हड्डीहरू बेस्सरी पकाऊ जब सम्म ती हड्डीहरू डड्दैनन्।

११तब भाइँलाई खाली कोईलामा छोडीदेऊ। यसलाई यति तातो हुनु देऊ कि यसको दाग पनि डडोस्। त्यहाँबाट अपवित्रता पूरै जावोस् अनि खिया नाश होस्।

१२यरूशलेमले आफ्नो दागलाई धनुको लागि कठोर परिश्रम गर्न सक्छ तर त्यो 'खिया' जाँदैन। आगोले (दण्डले) मात्र त्यो खिया हटाउँनु सक्छ।

१३तिमीले मेरो विरुद्ध पाप गर्छौ अनि पापले कलंकित भयो मैले तिमीलाई नुहाई दिन खोजें, अनि तिमीलाई शुद्ध बनाउन चाहें। तर दाग बाहिर आएन। म तिमीलाई फेरि नुहाई दिन चाहेंदिन। जब सम्म मेरो तातो क्रोध तिमी प्रति समाप्त हुँदैन।

१४म परमप्रभु हुँ। मैले भनें, तिमीले दण्ड पाउनेछौ, अनि म यो गराउँछु। म दण्ड रोक्ने छैन। म तिम्रो निम्ति दुःखीत हुने छैन। म तिमीलाई अपवित्र कामहरूको निम्ति दण्ड दिन्छु, जो तिमीले गर्छौ।' परमप्रभु मेरो मालिकले यसो भन्नुभयो।"

इजकिएलको पत्नीको मृत्यु

१५त्यसपछि परमप्रभुको वचन मकहाँ आयो। उहाँले भनुभयो, १६"हे मानिसको छोरो! तिमी आफ्नो पत्नीलाई ज्यादै प्रेम गर्छौ तर म उसलाई तिमीदेखि टाढो लान्छु। तिम्रो पत्नी अचानक मर्नेछन। तर तिमीले उसको मृत्युमाथि शोक गर्ने छैनौ। तिमी चिच्याउने छैनौ।

आफैलाई रुन नदेऊ। १७तर तिमीले आफ्नो शोकमा सुस्केरा हाल। आफ्नो मृतक पत्नीका निमित्त नरोऊ। तिमीले सधैं जस्तै साधारण लुगा लगाऊ। आफ्नो फेटा र जुता लगाऊ। आफ्नो शोक प्रकट गर्न जुगाँ नछोप अनि एउटा मानिस मर्दा मानिसहरूले खाने भोजन नखाऊ।”

१८त्यसको अर्को बिहान, म मानिसहरूलाई भन्दै थिएँ। त्यही साँझ मेरी पत्नीको मृत्यु भयो। अर्को बिहान मैले त्यही गरेँ जुन परमेश्वरले मलाई आज्ञा दिनु भएको थियो! १९त्यसपछि मानिसहरूले मलाई सोधे, “तिमीले यो काम किन गरिरहेकाछौ? यसको अर्थ के हो?”

२०मैले तिनीहरूलाई भने, “परमप्रभुको वचन मकहाँ आयो, उहाँले भन्नुभयो, २१इस्त्राएलको घरानालाई भन्नु, परमप्रभु मेरो मालिकले भन्नुभयो, ‘हेर, म मेरो स्थानलाई नष्ट गर्नेछु। तिमीहरूलाई त्यसको घमण्ड छ अनि तिमीहरूले यसको विषयमा प्रशंसाको गीत गाउँछौ। तिमीले त्यो स्थान हेर्न मन पराउँनेछौ। तिमी साँच्चै त्यो ठाँउलाई प्रेम गर्छौ। तर म त्यो ठाँउ नष्ट पार्नेछु अनि तिमीले त्यागेका नानीहरू मारिनेछन्। २२तर तिमीले त्यही गर्नेछौ जुन मैले आफ्नो मृत पत्नीको विषयमा गरे। तिमीले आफ्नो शोक प्रकटको निमित्त जुगाँ छोप्ने छैनौ। तिमीले त्यो भोजन खाने छैनौ जुन प्राय कुनै मानिस मर्दा अरु मानिसहरूले खान्छन्। २३तिमीहरूले आफ्नो फेटा अनि जुता लगाउँछौ। तिमीहरूले आफ्नो शोक प्रकट गर्ने छैनौ। तिमी रुने छैनौ। तर तिमी आफ्नो पापको कारणले नष्ट हुनेछौ, तिमी चुपचाप आफ्नो अफशोस् अरुसँग गर्नेछौ। २४यसकारण इजकिएल तिम्रो निमित्त एउटा उदाहरण हो। तिमीले त्यही सब गर्नेछौ जुन उसले गर्‍यो। दण्डको समय आउँनेछ अनि तिमीहरूले थाहा पाउँनेछौ ‘म नै परमप्रभु हुँ।’”

२५“हे मानिसको छोरा! म त्यो सुरक्षित भूमि यरूशलेम मानिसहरूबाट लिनेछु। त्यो सुन्दर भूमिले तिनीहरूलाई आनन्दित पारिरहेछ। तिनीहरूले त्यो स्थान हेर्न मन पराउँछन्। तिनीहरूले साँच्चै त्यो स्थानलाई प्रेम गर्छन्। तर त्यस समय म शहर अनि तिनीहरूको नानीहरू तिनीहरूबाट लिन्छु। २६बाँच्नेहरू मध्ये एकजनाले तिमी कहाँ नराम्रो समाचार लिएर आउनेछ। २७त्यस समय तिमी त्यो मानिससित बात गर्न सक्छौ। तिमी अब अझ अधिक चुप लागेर बस्न सक्नेछौ। यसकारण तिमी उसको उदाहरण बन्नेछौ। त्यति बेला तिनीहरूले थाहा पाउँनेछन् ‘म नै परमप्रभु हुँ।’”

अम्मोनको विरुद्ध अगमवाणी

२५ परमप्रभुको वचन मकहाँ आयो। उहाँले भन्नुभयो, २“हे मानिसको छोरो! अम्मोनका मानिसहरूलाई ध्यान देऊ अनि मेरा निमित्त तिनीहरूको

विरुद्धमा केही भन। ३अम्मोनका मानिसहरूसँग भन: ‘परमप्रभु मेरो मालिकको वचन सुन! परमप्रभु मेरो मालिक भन्नु हुन्छ: तिमीहरू खुशी थियौ जति बेला मेरो पवित्र स्थान नष्ट भयो। तिमीहरू इस्त्राएल देशको विरुद्ध थियौ जब त्यो दूषित भयो। तिमी यहूदाको परिवारको विरुद्ध थियौ जब तिनीहरूलाई बन्दी जस्तै कैदी बनाएका थिए। ४यसैकारण म तिमीहरूलाई पूर्वबाट आएका मानिसहरूलाई दिन्छु। तिनीहरूले तिमीहरूको भूमि लिनेछन्। तिनीहरूका सेनाहरूले तिमीहरूको देशमा डेरा हाल्नेछन्। उनीहरू तिमीहरूको बीचमा बस्नेछन्। उनीहरू तिमीहरूको फल खानेछन् अनि तिमीहरूका दूध पिउनेछन्।

५“म रब्बा शहरलाई जँटहरू चर्ने ठाँउ अनि अम्मोनको भूमिलाई भेडाहरू खोर बनाइदिन्छु। त्यसबेला तिमीले जान्नेछौ म नै परमप्रभु हुँ। ६परमप्रभु यसो भन्नुहुन्छ: किनभने तिमीहरू खुशी थियौ अनि तिमीहरूले आफ्नो हातले ताली बजायौ अनि आफ्नो खुट्टा ठट्टायौ, अनि तिनीहरूले इस्त्राएको भूमिलाई ठट्टा गर्न अनि खिल्ली उड़ाउन मज्जा मान्यौ। ७यसकारण म तिमीलाई दण्ड दिन्छु। म जातिहरूलाई युद्धमा लुटिएको सामान भैं अन्य देशलाई दिनेछु। म तिमीहरूलाई जातिहरूको बीचबाट निकाल्नेछु तिमीहरू देशबाट लगिनेछौ। तिमीहरू टाढा देशमा मर्नेछौ। म तिमीहरूको देशलाई नष्ट पार्नेछु! त्यसपछि तिमीहरूले थाहा पाउँनेछौ म नै परमप्रभु हुँ।”

मोआब अनि सेइरको विरुद्ध अगमवाणी

८परमप्रभु मेरो मालिक यसो भन्नुहुन्छ: “मोआब र सेइर एदोमले भन्छ, ‘यहूदाको घराना ठीक अन्य कुनै राष्ट्रहरू जस्तो छ।’ ९म मोआबको काँध काट्नेछु यी शहरहरू बेत्याशीमोत, बाल्मोन अनि कियतैम जुन त्यस देशको महिमा हुन म लिनेछु। १०त्यसपछि म यी शहरहरू पूर्वका मानिसहरूलाई दिन्छु। तिनीहरूले तिमीहरूको भूमि लिन्छन् अनि म अम्मोनका मानिसहरूलाई एउटा राष्ट्र हुनदिन्छु। त्यसपछि प्रत्येकले बिर्सिनेछ कि अम्मोनका मानिसहरू त्यही राष्ट्रका थिए। ११यस्तो प्रकारले म मोआबलाई दण्ड दिन्छु। त्यसपछि तिनीहरूले थाहा पाउँनेछन् कि म नै परमप्रभु हुँ।”

एदोमको विरुद्ध अगमवाणी

१२परमप्रभु मेरा मालिक भन्नुहुन्छ, “एदोमका मानिसहरू यहूदाको घरानाको विरुद्ध खड़ा भएर तिनीहरूसँग बदला लिन खोजे। एदोमका मानिसहरू दोषी छन्।” १३यसैकारण परमप्रभु मेरो मालिक भन्नुहुन्छ: “म एदोमलाई दण्ड दिन्छु। म एदोमको मानिसहरू अनि पशुहरूलाई नष्ट पार्छु। म एदोमको पूरै देश तेमानदेखि दान सम्म नष्ट पार्छु। एदोमीहरू युद्धमा मारिनेछन्।

१४म आफ्ना मानिसहरू, इस्त्राएल एदोमको विरुद्ध उपयोग गर्छु। यस्तो प्रकारले इस्त्राएलका मानिसहरूले मेरा क्रोधलाई एदोमको विरुद्ध व्यवहार गर्छन्। त्यसपछि एदोमका मानिसहरूले बुभनेछन् मैले तिनीहरूलाई दण्ड दिएँ।” परमप्रभु मेरा मालिकले यसो भन्नुभयो।

पलिशतीहरूको विरुद्ध अगमवाणी

१५परमप्रभु मेरो मालिक भन्नुहुन्छ, “पलिशतीहरूले पनि तिनीहरूसित बदला लिने प्रयत्न गरे। तिनीहरू ज्यादै निर्दयी थिए। तिनीहरूले घृणा र अवहेलना वाहेक अरु केही देखाउँदैनन्।” १६यसैकारण परमप्रभु मेरा मालिक भन्नुहुन्छ, “म पलिशतीहरूलाई दण्ड दिन्छु। हो म करेतीहरूबाट तिनीहरूलाई नष्ट पार्छु। म समुद्रको किनारमा बस्ने ती सबै मानिसहरूलाई सम्पूर्ण रूपमा नष्ट पार्छु। १७म तिनीहरूलाई दण्ड दिन्छु। म तिनीहरूसँग बदला लिन्छु। म आफ्नो क्रोध द्वारा तिनीहरूलाई एउटा पाठ सिकाउँछु त्यसपछि तिनीहरूले थाहा पाउनेछन् म नै परमप्रभु हुँ।”

टायरको विषयमा दुःखको समाचार

२६ देशबाट निकालिएको एघारौँ वर्षको महीनाको पहिलो दिनमा, परमप्रभुको वचन मकहाँ आयो। उहाँले भन्नुभयो, “हे मानिसको छोरा, टायर यरूशलेमको विषयमा करायो। चाडै गर! मानिसहरूको रक्षा गर्ने शहर-द्वार ध्वंश भयो। शहर-द्वार मेरो निम्ति खुल्ला छ। यरूशलेम ध्वंश भयो। यसकारण म यसको धेरै बहुमूल्य समानहरू लिन सक्छु।”

३यसकारण परमप्रभु मेरो मालिक भन्नुहुन्छ: “हे टायर म तिमी विरुद्धमा छु! म तिमी विरुद्धमा लड्नका निम्ति धेरै राष्ट्रहरू ल्याउँछु। त्यो समुद्र किनारमा छाल जस्तो घरी-घरी आउँछेछ।”

४परमेश्वरले भन्नुभयो, “शत्रुका सैनिकहरूले टायरको पर्खालहरू नष्ट पार्नेछन् अनि त्यसको खम्बाहरू लडाईँ दिनेछन्। म पनि त्यसको जमीनमाथिको भाग खुर्किनेछु। म टायरलाई चट्टानमा परिणत गर्नेछु। ५टायर समुद्रको किनारमा माछा मार्ने ठाँउ मात्र हुनेछ। मैले यो भनेकोछु।” परमप्रभु मेरो मालिक भन्नुहुन्छ, “टायर युद्धमा लुटिएको सामान भै अन्य राष्ट्रहरूलाई दिइनेछ। ६मूल प्रदेशमा उसको छोरीहरू (सानो शहर) युद्धमा मारिनेछन्। त्यसपछि तिनीहरूले थाहा पाउँछन् कि म नै परमप्रभु हुँ।”

नबूकदनेस्सरले टायरमाथि आक्रमण गर्नेछ

७परमप्रभु मेरो मालिक यसो भन्नुहुन्छ, “म टायरको विरुद्धमा उत्तरबाट शत्रु ल्याउँछु। बाबेलको महान राजा नबूकदनेस्सर शत्रु हो। उसले एउटा विशाल सैनिक दल ल्याउनेछ, त्यसमा घोडा, रथ, घोडसवार सैनिकहरू, अनि धेरै धेरै संख्यामा अरु सैनिकहरू हुनेछन्। ती

सैनिकहरू विभिन्न राष्ट्रका हुनेछन्। नबूकदनेस्सरले मूल-प्रदेशमा तिमी छोरीहरूलाई (सानो शहर) मार्नेछ। त्यसले तिमी शहरमा आक्रमण गर्नका निम्ति किल्ला बनाउँछेछ! त्यसले तिमी शहरको चारैतिर कच्चा सडकहरू बनाउनेछ। त्यसले पर्खाल सम्म पुग्ने एउटा कच्चा बाटो बनाउँछेछ। ९त्यसले तिमी पर्खालहरू भत्काउन काठको मूढाहरू लिएर आउँछेछ। तिमी किल्लाहरू भत्काउन उसले शक्तिशाली हतियारहरू उपयोग गर्नेछ। १०त्यसको घोडाहरूको संख्या यति ज्यादा हुनेछ कि तिनीहरूले उडाएको धूलोले तिमीलाई छोप्नेछ। जब बाबेलको राजा शहर द्वारबाट शहरमा प्रवेश गर्छन् तिमी पर्खालहरू घोडसवार सैनिकहरू, माल गाडीहरू अनि रथहरूको आवाजले हल्लिनेछन्। हो, त्यो तिमी शहरमा आउनेछ किनकि त्यसको पर्खाल भत्काइनेछ। ११बाबेलको राजा तिमी शहरबाट घोडसवार गरेर निस्कनेछ। उसको घोडाको टापहरूले तिमी सबै सडकहरू कुल्चीमिल्ची पार्दै आउने छ। त्यसले तिमी मानिसहरूलाई तरवारले मार्नेछ। तिमी शहरको बलिया-बलिया खम्बाहरू जमीनमा ढल्नेछ। १२नबूकदनेस्सरको सैनिकहरूले तिमी सम्पत्ति लिएर जानेछन्। तिनीहरूले ती चीजहरू लिएर जानेछन् जुन चीजहरू तिमी बेच्न चाहन्थ्यौ, त्यसले तिमी पर्खालहरू नष्ट पार्नेछ अनि तिमी राम्रो-राम्रो घरहरू नष्ट पारिदिनेछ। त्यसले तिमी ढुङ्गा र काठले बनिएको घरहरू काठ पातसितै समुद्रमा फेंकिदिनेछ। १३यस प्रकारले म तिमी खुशीका गीतहरूको स्वर बन्द गरिदिन्छु। भविष्यमा मानिसहरूले तिमी वीणाको स्वर सुन्ने छैनन्। १४म तिमीलाई नाङ्गो चट्टानमा परिणत गरिदिनेछु। तिमी समुद्रको किनारमा माछाको जाल फैलाउने स्थान जस्तो मात्र हुनेछौ। तिमी फेरि कदाचित निर्माण हुने छैनौ। किनभने म परमप्रभुले यी कुराहरू भने।” परमप्रभु मेरो मालिकले यी कुराहरू भन्नुभयो।

अन्य देशहरू टायरको निम्ति रुनेछन्

१५परमप्रभु मेरो मालिक टायरसित यसो भन्नुहुन्छ: “तिमी पतनको आवाजले समुद्र किनारका भूमिहरू हल्लिनेछन्। यो त्यस बेला हुनेछ जब तिमी चोट लागेका मानिसहरूले कष्टको स्वर निकाल्नेछन अनि मर्छन। १६तब समुद्र किनारका देशहरूका सबै शासकहरू आफ्नो सिंहासनबाट उत्रेर आफ्नो दुःख प्रकट गर्नेछन। तिनीहरूले आफ्नो विशेष पोशाक फुकाल्छन्। तिनीहरूले आफ्नो सुन्दर लुगाहरू खोल्छन। त्यसपछि तिनीहरूले तिनीहरूको काम्ने (पाटको) लुगा लगाउँछन्। तिनीहरू जमीनमा बस्छन् अनि डरले काम्छन्। तिनीहरू तिमी यति चाँडै ध्वंश भएकोमा आघात हुनेछन। १७तिनीहरूले तिमी विषयमा विलाप गीत गाउँछन्।

“हे टायर! तिमी प्रसिद्ध शहर थियौ। समुद्र पारिबाट मानिसहरू तिमीसित बस्न आए। तिमी प्रसिद्ध थियौ। तर

अहिले तिमी केही छैनौ। तिमी समुद्रमा शक्तिशाली थियो अनि त्यस्तै तिमीसित बस्ने मानिसहरू पनि बलिया थिए। तिमीले मुख्य भूमिमा बस्ने सबै मानिसहरूलाई भयभीत पार्यो।

१८ अब जुन दिन तिमी पतन हुन्छ समुद्र किनारमा भएको देश डरले कामन थाल्यो। तिमीले समुद्र किनारको सहायताले कति उपनिवेश बनायो जब तिमी रहँदै नै तिनी भयभीत हुन्छन्।”

१९ परमप्रभु मेरो मालिक यसो भन्नुहुन्छ, “हे टायर म तिमीलाई नष्ट गर्छु अनि तिमी एउटा रितो शहर हुनेछौ। ती शहरहरूमा जस्तै त्यहाँ कोही पनि बस्ने छैन। म तिमीमाथि समुद्र बगाउँछु। ठूलो समुद्रले तिमीलाई छोप्नेछ। २० म तिमीलाई तल त्यो गहिरो पातालमा पठाईदिन्छु, जुन ठाँउमा मरेका मानिसहरू छन्। ती पहिले मरिसकेका मानिसहरूसँग तिमीले भेट गर्नेछौ। म तिमीहरूलाई ती सबै प्राचीन अनि खाली शहरहरू जस्तै पातालमा पठाउँछु। तिमीहरू ती मानिसहरूसँग रहनेछौ जो चिहानमा जान्छन् अनि त्यस बेला तिमीहरूसँग कोही पनि हुनेछैनन्। तिमी फेरि कहिल्यै जीवितहरूको देशमा बस्नेछैनौ! २१ अरु मानिसहरू तिनीहरूसँग डराउँछन्। तिमीहरू निमित्तान्न हुनेछौ। मानिसहरूले तिमीहरूको खोजी गर्नेछन्, तर तिमीहरूलाई फेरि कहिल्यै भेट्नुने छैनन्!” परमप्रभु मेरो मालिकले यी सबै कुराहरू भन्नुभयो।

टायर समुद्रमाथि व्यापारको महान केन्द्र

२७ परमप्रभुको वचन मकहाँ आयो। उहाँले भन्नुभयो, २ “हे मानिसको छोरो! टायर शहरको विषयमा यो दुःखको गीत गाऊ। ३ टायरको विषयमा यसो भन:

“टायर, तिमी समुद्रको द्वार हौ। तिमी धेरै राष्ट्रहरूका निमित्त व्यापारी हौ, समुद्र किनारको सहायताले तिमी धेरै देशहरूमा यात्रा गर्छौ।” परमप्रभु मेरो मालिक यसो भन्नुहुन्छ: टायर तिमी सोच्छौ कि तिमी यति ज्यादा सुन्दर छौ। तिमी सोच्छौ कि तिमी पूर्णतः सुन्दर छौ।

४ भूमध्य सागर तिमी शहरको चारैतिर सीमाना बनाउँछ! तिमी निर्माताहरूले तिमीलाई पूर्णतः सुन्दर बनाए। तिमी त्यो जहाजहरू जस्तै छौ जुन तिमीबाट यहाँ आउँछ।

५ तिमी निर्माताहरूले तिमी सबै काठपातहरू बनाउनका निमित्त सेनीर पर्वतबाट सनौवर वृक्षको उपयोग गरे। तिनीहरूले तिमी मस्तूल बनाउनका निमित्त लबानोनबाट देवदारु वनको उपयोग गरे।

६ तिमीहरूले तिमी जहाज खिचाउने डाँडीहरू बाशानबाट ल्याइएको बज्रौंठाका तक्काहरूबाट बनाए। तिमी जहाजका कोठाहरू बनाउन तिनीहरूले साइप्रसका धूपीको रूखहरू प्रयोग गरे। तिनीहरूले त्यो कोठालाई हात्तीको दाँतले सिँगारे।

७ तिमी जहाजको पालका निमित्त तिनीहरूले मिश्र देशमा बनिएको रंगीन सूती वस्त्रको उपयोग गरे। तिमी छाप्रोको पर्दा निलो अनि बैजनी रंगको थियो। तिनीहरू साइप्रसको समुद्र किनारमा आउँथे।

८ सीदोन अनि अर्वादको निवासीहरू तिमी लागि नाविक भए। बुद्धिमान मानिस टायर तिमी जहाजको चालक भयो।

९ गबालका बूढा-प्रधानहरू अनि बुद्धिमान मानिसहरू जहाज मुनिको तक्काबाट पानी नछिर्ने गरी टाल-टुल गर्नुको निमित्त जहाजमा थिए। समुद्रको सारा जहाज अनि त्यसको चालकहरू तिमीसँग व्यापार वाणिज्य गर्नको लागि आए।

१० “फारस, लूद र पूतका मानिसहरू तिमी सेनामा थिए। तिनीहरू तिमी लडाकु सैनिकहरू थिए। तिनीहरूले आफ्नो ढाल अनि टोप तिमी पर्खालमा भुण्डाएका थिए। तिनीहरूले तिमी शहरको निमित्त सम्मान अनि यश कमाए। ११ अर्वाद र हेलेकका मानिसहरूले तिमी शहरको चारैतिरका पर्खालमाथि रक्षकको रुपमा खडा थिए। गमादका मानिस तिमी टुङ्गमा थिए। तिनीहरूले तिमी शहरको चारैतिरको पर्खालमाथि तिनीहरूको ढाल लगाए। तिनीहरूले तिमी सुन्दरतालाई पूर्णरूप दिए।

१२ “तर्शाश तिमी सर्वोत्तम ग्राहकहरू मध्ये एक थियो। उसले तिमीसित व्यापारको लागि चाँदी, फलाम, टीन अनि सीसा तिमीले बेचेको चमत्कारी वस्तुहरूको बदलीमा दियो। १३ श्याबान, तूबल, मेशेकका मानिसहरूले व्यापार गरे। तिनीहरूले बेचेको चीजको सट्टामा तिमीलाई काँसका भाँडा दिन्थे। १४ तोगर्मा राष्ट्रका मानिसहरूले घोडा, युद्धका घोडा अनि खच्चर तिमीले बेचेका चीजहरूको सट्टामा दिन्थे। १५ रोडसका मानिसहरू तिमीसित व्यापार गर्थे। तिमीले आफ्नो चीजहरू धेरै ठाउँमा बेच्छ्यौ। मानिसहरूले तिमी चीजहरूको दाम तिर्न हात्तीको दाँत अनि काली काठ दिन्थे। १६ एदोमले तिमीसँग व्यापार गर्थे किनकि तिमीसँग धेरै राम्रा-राम्रा चीजहरू थिए। एदोमका मानिसहरूले तिमीले बेचेको चीजहरूको सट्टामा तिमीलाई फिरोजा नीलमणि, बैजुनी लुगा, बुट्टाले भरिएका लुगा, बुट्टा भरिएका सूती लुगा, मूंगा-मोती अनि रातो मलमल दिन्थे।

१७ “यहूदा अनि इज्राएलका मानिसहरूले तिमीसँग व्यापार गरे। तिनीहरूले तिमी व्यापारको माल-समानको सट्टामा गँहू, भद्राक्ष, अगौटे-नेभारा, मह तेल र अत्तर दिए। १८ दमीशक एउटा राम्रो ग्राहक थियो। उसले तिमीसँग भएको धेरै प्रकारको मूल्यवान चीजहरू हेलबनको दाखरस र सेतो उनको सट्टामा व्यापार गर्थ्यो। १९ जुन चीज तिमीले बेच्छ्यौ ती चीजहरू बेचेर उसले ऊजालाको दाखरस मंगाउने व्यापार गर्थ्यो। उसले त्यो चीजहरूको निमित्त फलाम, तेजपात र ऊखु तिर्थ्यो। २० ददानको राम्रो व्यापार थियो। उसले तिमीसँग घोडाको जीनको

पोशाकको व्यापार गर्थ्यौं। २१केदरका सबै अगुवाहरू अनि अरबका व्यापारीहरूले तिमीलाई भेडा अनि बाख्राहरू तिमीसँग बिक्री गरेको बस्तुको सट्टामा दिए। २२शबा अनि रमाहका व्यापारीहरू पनि तिमीसँग व्यापार गर्थे। तिनीहरूले तिमीले बेचेको चीजको सट्टामा सर्वोत्तम मसाला, हरेक प्रकारको रत्न अनि सुन दिन्थे। २३हारान, कन्नेह, अदन तथा शेबा, अशशूर र किल्मदका व्यापारीहरूले पनि तिमीसँग व्यापार गर्थे। २४तिनीहरूले सर्वोत्तम लुगाहरू, बुट्टा हानेको लुगा, नीलो धागोले बनाएको लुगा रंग-विरंगको गलैचाहरू, राम्रो बाटेको डोरीहरू, देवदारुको काठले बनिएको सामानहरू दिन्थे। तिमीले तिनीसित यी चीजहरूको व्यापार गर्छौ। २५तिमीले बेचेको चीजहरू तर्शीशको जहाजहरूमा लगिन्थ्यो।

“टायर तिमी ती व्यापारी जहाज जस्तै थियौं, तिमी समुद्रमा बहुमूल्य सामानहरू लिएर आउँथ्यौं।

२६तिम्रो नाविकहरूले, तिमीलाई विशाल अनि शक्तिशाली समुद्र पारि लिएर गयो, तर शक्तिशाली पूर्वी बतासले तिम्रो जहाजलाई समुद्रमा नष्ट पारिदियो।

२७अनि तिम्रो सबै सम्पत्ति समुद्रमा डुबेछ। तिम्रो सम्पत्ति, तिम्रो व्यापार, किन्ने अनि बेच्ने चीजहरू, तिम्रो मल्लाह अनि तिम्रो नाविकहरू, तिम्रो मानिस जो तिम्रो जहाजको पिँध टाल-टुल गर्छन् तिम्रो मल्लाह, तिम्रो शहरको सबै सैनिक अनि तिम्रो नाविक सबै समुद्रमा डुबेछन्। यो त्यही दिन हुनेछ जुन दिन तिमी नष्ट हुनेछौं!

२८तिमीले आफ्नो व्यापारीहरूलाई धेरै टाढो पठाओ जब तिनीहरूले तिम्रो नाविकहरू चिच्याएको सुन्छन ती भूमिहरू डरले काम्नेछ!

२९जहाजीहरू अनि चालकहरू सबैले तिम्रो जहाज छोड्नेछन अनि समुद्रको किनारमा उभिनेछन।

३०उ तिम्रो विषयमा धेरै दुःखी हुन्छ! उ धुरू-धुरू रुनेछ। उसले आफ्नो टाउकोमा धुलो हाल्नेछ। उ खरानीमा लडीबडी गर्नेछ।

३१उसले तिम्रा निम्ति कपाल मुण्डन गर्नेछ। उसले शोक वस्त्र लगाउँनेछ! उ तिम्रा निम्ति धुरूधुरू रुनेछन्, चिच्याउनेछ उ आफ्नो मानिस मर्दा रोए भैं रुनेछ।

३२तिनीहरू विलाप गरेर रोइरहेको समयमा तिम्रो विषयमा यो शोक गीत गाउँछन अनि रुनेछन:

‘कोही टायर जस्तो छैन! समुद्रको बीचमा टायर नष्ट गरिदियो।

३३तिम्रो व्यापारीहरू समुद्र पारि गए! तिमीले धेरै मानिसहरूलाई आफ्नो विशाल सम्पत्ति अनि विक्रय वस्तुबाट सन्तुष्ट पार्यौ तिमीले जमीनको राजाहरूलाई सम्पन्न बनायौं!

३४तर अब तिमी समुद्र र गहिरो पानीबाट विच्छेद भयो। तिमीले बेच्ने सबै चीजहरू अनि तिम्रो सबै मानिसहरू नष्ट भईसके!

३५समुद्र किनारमा बस्ने सबै मानिसहरू तिम्रा निम्ति शोक-ग्रस्त छन्। तिनीहरूको राजा भयानक रूपसँग डराउँछन् तिनीहरूको अनुहारमा आघात देखिदैंछ।

३६अन्य देशको व्यापारीहरूले तिमीलाई खिसी गर्नेछन्। घटेको घटनामा मानिसहरू भयभीत हुनेछन्, किनकि तिम्रो अन्त्य आएकोछ। तिमी भविष्यमा रहनेछैनौं।”

टायर यो एउटा परमेश्वर जस्तै सम्भ्रान्तैछ

२८ परमप्रभुको वचन मकहाँ आयो, उहाँले भन्नुभयो, २“हे मानिसको छोरो, टायरको राजालाई भन, ‘परमप्रभु मेरो मालिक यसो भन्नुहुन्छ:

तिमी धेरै घमण्डी छौ। अनि तिमी भन्छौ, “म एउटा देवता हुँ। म समुद्रको माभ्रमा देवताहरूको आसनमाथि बस्छु।”

तर तिमी एउटा मानिस मात्र हौ, परमेश्वर होइनौ। तिमी आफैलाई एक देवता जतिकै सम्भ्रन्छौ।

३तिमी सोच्छौ कि तिमी दानियल भन्दा बुद्धिमान छौ! तिमी सम्भ्रन्छौ कि तिमीले सारा रहस्यहरू जानेकाछौ।

४आफ्नो बुद्धि र ज्ञानबाट तिमीले सम्पत्ति कमायौं अनि तिमीले आफ्नो भण्डारमा सुन-चाँदी राख्यौ।

५आफ्नो तीव्र बुद्धि अनि व्यापारले गर्दा तिमीले सम्पत्ति बढायौं अनि त्यो सम्पत्तिले गर्दा तिमी घमण्डी भयौ।

६यसकारण परमप्रभु मेरो मालिक भन्नुहुन्छ: टायर, तिमीले सोच्यौ तिमी देवता जस्तै हौ।

७म विदेशीहरूलाई तिम्रो विरुद्धमा युद्ध गर्न लगाउँछु। तिनीहरू देश माभ्रमा धेरै डरलाग्दा छन, तिनीहरूले आफ्नो तरवार बाहिर निकाल्नेछन् अनि ती सुन्दर चीजहरूको विरुद्धमा चलाउनेछन् जुन तिमीले आफ्नो बुद्धिले कमायौ। तिनीहरूले तिम्रो गौरवलाई ध्वंश गरिदिनेछ।

८तिनीहरूले तिमीलाई तल चिहानमा पुर्याउनेछन्। तिमी त्यो व्यापारी जस्तै हुनेछौ जो समुद्रमा मर्यो।

९त्यो मानिसले तिमीलाई मार्नेछ। के अहिले सम्म तिमी भन्छौ, “म देवता हुँ?” त्यससमय उसले तिमीलाई आफ्नो अधिकारमा लिनेछ। त्यस समय तिमीले सम्भ्रनेछौ कि तिमी मानिस मात्र हौं, परमेश्वर होइनौ।

१०तिमी परदेशीहरूको हातमा बेखतनाको मानिस भैं मर्नेछौ। यो हुने नै छ किनभने मैले यस्तो भनेकोछु।” परमप्रभु मेरो मालिकले यी सब भन्नुभयो।

११परमप्रभु मेरो मालिकको वचन मलाई प्राप्त भयो। उहाँले भन्नुभयो, १२“हे मानिसको छोरो, टायरको राजाको विषयमा दुःखपूर्ण गीत गाऊ। उसलाई भन, ‘मेरो स्वामी परमप्रभु मेरो मालिक यसो भन्नुहुन्छ:

तिमी आदर्शवाद मानिस थियौ, तिमी बुद्धिले परिपूर्ण थियौ, तिमी पूर्णतः सुन्दर थियौ।

१३तिमी अदनमा थियौं, परमेश्वरको बगैँचामा तिमीसँग प्रत्येक बहुमूल्य रत्न थियो, मानिक, लालमणि, पुष्पराज, पन्ना, पीनमणि, हीरा, फिरोजा, गोमेद, आनिकस अनि जस्पर नीलम, हरितमणि अनि नीलामणि अनि हरेक रत्नमा सुन जडिएको थियो। तिनीहरूलाई यो सुन्दरता दिएको थियो जुन दिन तिमी सृजना गरिएको थियो, तिनीहरू तिमी लागि तयार गरिए। परमेश्वरले तिमीलाई बलियो बनाउनुभए थियो।

१४तिमी चुनिएका करूब स्वर्गदूत थियौं। तिमी पखेटा मेरो सिंहासन सम्म फैलिएको थियो अनि मैले तिमीलाई परमेश्वरको पवित्र पर्वतमा राखें। तिमी त्यो रत्नको बीचमा हिँड्यौं जुन आगो जस्तै दन्किरहेको थियो।

१५तिमी असल अनि ईमान्दार थियौं जब मैले तिमीलाई बनाएँ। तर त्यसपछि तिमीमा दुष्ट कुरो पाइयो।

१६तिमी व्यापारले तिमीकहाँ धेरै सम्पत्ति ल्यायो तर त्यसले तिमीभित्र क्रूरता उत्पन्न गरायो अनि तिमीले पाप गर्छौं। यसकारण मैले तिमीसँग यस्तो व्यवहार गर्ने, मानौं तिमी अपवित्र चीज हो। मैले तिमीलाई परमेश्वरको पर्वतमा पँयाकिदिएँ। तिमी विशेष करूब स्वर्गदूतहरू मध्ये एक थियौं तिमी पखेटा मेरो सिंहासनमा फैलिएको थियो, तर मैले तिमीलाई आगो जस्तो चम्किने रत्नहरू छोड्नु बाध्य गराएँ।

१७तिमी आफ्नो सुन्दरताको कारण घमण्डी भयौं, तिमी घमण्डले तिमी बुद्धि नष्ट पार्छो, यसैकारण मैले तिमीलाई तल जमीनमा ल्याएँ अनि राजाहरूको अधि पर्यो किं ताकि तिनीहरू तिमी विनाश देख्न सकुन्।

१८तिमीले धेरै नराम्रो काम गर्छौं, तिमी अत्यन्तै कपटी व्यापारी थियौं। यसप्रकारले तिमीले पवित्र स्थानहरू अपवित्र बनायौं, यसैकारण मैले तिमीभित्र आगो ल्याई दिए, यसकारण तिमीलाई जलायो अनि तिमी जमीनमा खरानी भयौं। अब प्रत्येकले तिमी लाज देख्नेछ।

१९अरु देशको सबै मानिसहरू, तिमीमाथि जे घट्यो, त्यसको लागि शोक ग्रस्त थिए। तिमीमाथि जे घट्यो त्यो देखेर मानिसहरू भयभीत भए। तिमी अन्त भयौं।”

सीदोनको विरुद्धमा सन्देश

२०परमप्रभुको वचन मलाई प्राप्त भयो। उहाँले भन्नुभयो, २१“हे मानिसको छोरो, सीदोनमाथि ध्यान देऊ, अनि त्यस ठाँउको विरुद्धमा मेरो लागि केही भन। २२भन, ‘परमप्रभु मेरो मालिक यसो भन्नुहुन्छ:

सीदोन म तिमी विरुद्धमा छु। तिमी मानिसहरूले मलाई सम्मान गर्न सिक्नेछन्, म सीदोनलाई दण्ड दिन्छु, त्यसपछि मानिसहरूले सम्झने छन् कि म नै परमप्रभु हुँ। त्यसपछि तिनीहरूले सम्झनेछन् कि म पवित्र छु। अनि मलाई तिनीहरूले त्यो रूपमा लिनेछन्।

२३म सीदोनमा रोग अनि मृत्यु पठाउँछु, शहरहरूको बाहिर तरवारले त्यो मृत्यु ल्याउँनेछ। त्यसपछि उसले सम्झनेछ कि म परमप्रभु हुँ।”

देशहरू इस्त्राएलको हँसो उड़ाउन बन्द गर्ने छन

२४“अतीत कालमा, इस्त्राएललाई त्यसको चारैतिरका देशहरूले घृणा गर्थे। अब उसो तिनीहरूको वरीपरीका सबै देशहरूबाट कष्ट दिनलाई कुनै तीखा काँढाहरू अथवा सिउडी रहने छैन। त्यसपछि तिनीहरूले जान्नेछन् म मात्र परमप्रभु तिनीहरूको मालिक हुँ।”

२५परमप्रभु मेरा मालिक यसो भन्नुहुन्छ, “म इस्त्राएल परिवारलाई जो अन्य राष्ट्रहरूमा तितर-बितर भएकाछन म तिनीहरूलाई भेला पार्नेछु। अनि ती राष्ट्रहरूले देख्नेछन् कि म पवित्र हुँ। त्यस समय इस्त्राएलका मानिसहरू त्यो देशमा बस्नेछन् जुन देश मेरो दास याकूबलाई दिएँ। २६तिनीहरू त्यो देशमा सुरक्षित रहनेछन्। तिनीहरूले घर बनाउँनेछन अनि दाखको बोट लगाउनेछन। म त्यसको चारैतिरको राष्ट्रहरूलाई दण्ड दिन्छु जसले तिनीहरूलाई घृणा गरे। त्यसपछि इस्त्राएलका मानिसहरू सुरक्षित रहनेछन्। अनि तिनीहरूले सम्झनेछन् कि म नै परमप्रभु तिनीहरूको परमेश्वर हुँ।”

मिश्रको विरुद्ध संदेश

२६ देशबाट निकालिएको दशौं वर्षको दशौं महीनाको बाह्रौं दिनमा परमप्रभु मेरा मालिकको वचन मकहाँ आयो। उहाँले भन्नुभयो, २“हे मानिसको छोरो! मिश्रको राजा फिराऊन प्रति ध्यान देऊ। मेरा निमित्त त्यसको तथा मिश्रको विरुद्धमा केही बोल। ३भन, ‘परमप्रभु मेरा मालिक भन्नुहुन्छ:

हे मिश्रको राजा फिराऊन! म तिमी विरुद्धमा छु। तिमी नील नदीको किनारमा सुतिरने ठूलो राक्षस (अजीङ्गर) हो। तिमीले भन्यौं, “यो मेरो नदी हो! यही नदी हो जुन मैले बनाएँ।”

४तर म तिमी बङ्गरामा बल्छी लगाउँनेछु। नील नदीको सबै माछाहरू तिमी कत्लाहरूमा टाँसिदिन्छु। तिमी कत्लाहरूमा टाँसिएका माछाहरूसितै तिमीलाई म नदीबाट बाहिर निकालिदिनेछु।

५म तिमीलाई सबै माछाहरूसितै मरुभूमिमा पयाँकिदिनेछु अनि तिमी जमीनमा खस्नेछौं।

६तब मिश्रमा बस्ने सबै मानिसहरूले जान्नेछन् कि म नै परमप्रभु हुँ। म यो कामहरू किन गर्दछु? किनकि इस्त्राएलका मानिसहरूले तिनीहरूको भरोसा मिश्रमाथि गरे तर मिश्रमाथि भरोसा गर्नु चाँहि पात्लो घाँसको पातमा अडैस लाग्नु सरह हो।

७इस्त्राएलका मानिसहरूले सहायताका निमित्त मिश्रमाथि भरोसा गरे। तर तिमीहरू घरल्याम्मै लड्यौं अनि तिनीहरूको काँधहरूमा चोट पुर्‍यायो। तिनीहरू सहायताको

लागि तिमीमाथि भर परे। तर तिमी भौँच्चियौ र तिनीहरूको दाइमा चोट पुऱ्यायौ।”

८यसैकारण, परमप्रभु मेरो मालिक भन्नुहुन्छ: “म तिमी विरुद्धमा तरवार चलाउँछु! म तिमी सबै मानिसहरू अनि पशुहरूलाई नष्ट पाछु।

९मिश्र देश शून्य अनि नष्ट हुनेछ। त्यसपछि तिनीहरूले सम्झनेछन् कि म नै परमप्रभु हुँ।”

परमेश्वरले भन्नुभयो, “म त्यो काम किन गर्छु? किनकि तिमीले भन्यौ, ‘यो मेरो नदी हो। मैले नै नदी बनाएको हुँ।’ १०यसकारण म तिमी विरुद्धमा छु। म नील नदीको खोलाहरूको विरुद्धमा छु। म मिश्रलाई पूर्ण रूपमा नष्ट पाछु। मिगदोलदेखि आश्वान सम्म, जहाँ सम्म इथोपियाको सीमाना छ, उजाड़ भूमि हुनेछ।

११मिश्र देश पशु तथा मानिस शून्य हुनेछ। कुनै पनि मानिस अथवा पशु चालीस वर्ष सम्म मिश्र भएर यात्रा गर्ने अथवा जीउने छैन। १२म मिश्रदेशलाई उजाड़ भूमि बनाइदिनेछु अनि तिनीहरूको शहरहरू चालीस वर्ष सम्म ध्वंश बस्नेछ। म मिश्रबासीलाई जाति-जातिहरूमा तितर-बितर पारिदिन्छु। तिनीहरूलाई म विदेशमा वास बस्ने बनाई दिन्छु।”

१३परमप्रभु मेरा मालिक यसो भन्नुहुन्छ, “म मिश्रका बासिन्दाहरूलाई कतिपय राष्ट्रहरूमा तितर-बितर पाछु। तर चालीस वर्षको अन्तमा फेरि तिनीहरूलाई एकै ठाँउमा जम्मा गर्छु। १४म मिश्रलाई कैदबाट फर्काएर ल्याउँछु। म मिश्रका मानिसहरूलाई पत्रोस देशमा जहाँबाट उत्पन्न भएका थिए फेरि त्यहाँ ल्याउँछु। तर तिनीहरूको राज्य महत्वपूर्ण हुनेछैन। १५यो सबै भन्दा कम्ती महत्व रहेको राज्य हुनेछ। म यसलाई फेरि अरु जातिहरू भन्दा माथि उठाउँने छैन। म यसलाई यति सानो बनाइदिन्छु कि त्यो राज्यहरूमाथि शासन गर्न सक्ने। १६अनि इस्त्राएलका परिवार फेरि कहिले पनि मिश्रमाथि अश्रित हुने छैन। इस्त्राएलीहरूले आफ्नो पाप याद गर्नेछन्। तिनीहरूले याद राख्ने छन कि तिनीहरू सहायताका निम्ति मिश्र पट्टि फर्किए, परमेश्वर पट्टि होइन, अनि तिनीहरूले सम्झनेछन कि म नै परमप्रभु अनि मालिक हुँ।”

बाबेलले मिश्रलाई प्राप्त गर्ने छ

१७देशबाट निकालिएको सत्ताईसौ वर्षको पहिलो महीनाको पहिलो दिन परमप्रभुको वचन मकहाँ आयो। उहाँले भन्नभयो, १८“हे मानिसको छोरो बाबेलको राजा नबूकदेस्सरले उसको सेनाहरूलाई टायरको विरुद्ध कठोर युद्ध गर्नु लगायो। तिनीहरूले प्रत्येक सैनिकको कपाल खौरिदिए। गरौं भारी काँधमा दल्लिँदा-दल्लिँदा, काँध पिल्सियो। टायरलाई जित्नुका निम्ति नबूकदेस्सार अनि उसको सेनाले कठिन प्रयत्न गर्‍यो तर त्यो कठिन प्रयत्नबाट केही पनि पाउन सकेन।” १९यसकारण

परमप्रभु मेरा मालिक भन्नुहुन्छ, “म नबूकदेस्सर मिश्रदेश दिनेछु बाबेलको राजालाई अनि उसले मिश्रका मानिसहरूलाई लैजानेछ। नबूकदेस्सरले मिश्रका बहुमूल्य चीजहरू लिनेछ। यो नबूकदेस्सरको सेनाको ज्याला हुनेछ। २०मैले नबूकदेस्सरलाई कठिन परिश्रम गरेकोमा त्यसलाई मिश्रदेश पुरस्कारको स्वरुप दिएँ। किन? किनकि उनी र तिनका सेनाहरूले मेरो लागि कठिन परिश्रम गरे।” परमप्रभु मेरा मालिकले यसो भन्नभयो।

२१“त्यस दिन इस्त्राएलका परिवारलाई म शक्तिशाली बनाउँछु अनि तिमी मानिसहरूले मिश्रवासीहरूको हाँसो उडाउनेछन्। त्यसपछि तिनीहरूले थाहा पाउनेछन् कि म नै परमप्रभु हुँ।”

बाबेलको सेनाले मिश्रमाथि आक्रमण गर्नेछ

३० परमप्रभुको वचन मकहाँ फेरि आयो। उहाँले भन्नभयो, २“हे मानिसको छोरो! मेरा निम्ति केही भन! भन, ‘परमप्रभु मेरा मालिक यसो भन्नुहुन्छ:

रूनु अनि भन, “हाय! त्यो डरलाग्दा दिन आउँदै छ।”

३त्यो दिन नजीकै छ। हो परमप्रभुको न्याय गर्ने दिन नजीकै आउँदैछ। त्यो बादल लागेको दिन यो राष्ट्रहरूसँग न्याय गर्ने समय हुनेछ।

४मिश्रको विरुद्धमा एउटा तरवार चलाइनेछा कूशका मानिसहरू डरले काम्नेछन्! जब त्यहाँ मिश्रको पतन हुन्छ बाबेलका सेनाले मिश्रका मानिसहरूलाई बन्दी जस्तै टाडा लगेर जानेछन्। कैदीहरू जस्तै पारेर टाडा लानेछन्। मिश्रको जगहरू भत्काइनेछन्।

५“धेरै मानिसहरूले मिश्रसँग शान्ति-सन्धि गरे। तर कूश, पूत, लूद, समस्त अरब देश, लिबिया अनि इस्त्राएलका सबै मानिसहरू नष्ट हुनेछन्।

६परमप्रभु मेरा मालिक यसो भन्नुहुन्छ: “हो, जसले मिश्रलाई सहायता गर्छ, त्यसको पतन हुन्छ। त्यसको युद्धको घमण्ड नाश हुन्छ। मिगदोलदेखि आश्वार सम्मको लागि मिश्रका मानिसहरू युद्धमा मारिनेछन्।” परमप्रभु मेरा मालिकले यी कुराहरू भन्नुभयो!

७मिश्र ती देशहरूसित मिल्नेछ जुन नष्ट गरिएको छ। उसको शहरहरू ती शहरहरूसित मिल्नेछन् जो नष्ट पारिएकाथिए।

८म मिश्रमा आगो लगाउँछु अनि त्यसको सबै सहायकहरू नष्ट हुनेछन्। त्यसपछि तिनीहरूले थाहा पाँउनेछन् म नै परमप्रभु हुँ।

९त्यस समयमा म समाचारवाहकहरू पठाउँछु। उसले जहाजहरूमा कूशको नराम्रो खबर पुऱ्याउन जान्छ। कूश अब आफूलाई सुरक्षित सम्झन थाल्छ। तर जब मिश्रलाई दण्ड दिनेछु त्यस बेला कूशका मानिसहरू डरले काम्नेछन्। त्यो समय आउँदैछ।

१०परमप्रभु मेरो मालिक यसो भन्नुहुन्छ:

“म बाबेलको राजा नबूकदनेस्सरको उपयोग गर्छु अनि म मिश्रका मानिसहरूलाई नष्ट पार्छु।

११नबूकदनेस्सर अनि त्यसका मानिसहरू राष्ट्रहरूमा सर्वाधिक भयंकर छन्। म तिनीहरूलाई मिश्रदेश नष्ट गर्नका निम्ति लिएर आउँछु। तिनीहरूले मिश्रको विरुद्ध आफ्नो तरवार उठाउँछन्। त्यो देश लशले भरिनेछ।

१२म नील नदीलाई सुक्खा जमीन बनाइदिन्छु। तब म सुक्खा जमीन नराम्रो मानिसको हातमा दिन्छु। त्यो देश खाली पार्नका निम्ति म विदेशीहरूको उपयोग गर्नेछु। म परमप्रभुले यो कुराहरू भन्दैछु!”

मिश्रको मूर्तिहरू नष्ट पारिनेछन्

१३परमप्रभु मेरा मालिक यसो भन्नुहुन्छ:

“म मिश्रमा मूर्तिहरू नष्ट पार्नेछु! म मूर्तिहरू नोपबाट बाहिर निकाल्छु। भविष्यका निम्ति मिश्र देशमा कुनै पनि शासक हुनेछैन, अनि म मिश्रबाट डर हटाउनेछु।

१४म पत्रोसलाई खाली गरीदिन्छु। म सोअनमा आगो लगाई दिन्छु अनि म नो शहरलाई दण्ड दिनेछु।

१५अनि म सीन नामक मिश्रको किल्लाको विरुद्ध आफ्नो क्रोध वर्षाउनेछु! म नो शहरको मानिसहरू नष्ट पार्छु।

१६म मिश्रमा आगो लगाउँछु। सीन नामक ठाँउ डरले पीडित हुन्छ, नो शहरमा सैनिकहरू लड्नेछन्। अनि नोप शहरमा प्रत्येक दिन नयाँ कष्टमा हुनेछ।

१७ओन अनि पी-बेसेतको युवकहरू युद्धमा मारिनेछन् अनि स्त्रीहरू पक्राउ पर्नेछन् अनि तिनीहरूलाई लगिनेछ।

१८यो तहपबहेसमाको निम्ति अन्धकारको दिन हुनेछ जब म मिश्रको अधिकार तोडी दिन। तिनका घमण्डी शक्ति समाप्त हुनेछ। मिश्र कालो बादल द्वारा ढाकिने छ। अनि मिश्रि केटीहरूलाई कैदी बनाएर लानेछन्।

१९यस्तो प्रकारले म मिश्रलाई दण्ड दिन्छु। त्यसपछि तिनीहरूले थाहा पाउनेछन् म नै परमप्रभु हुँ।”

मिश्र सदा-सवर्दाका निम्ति दुर्बल हुनेछ

२०देशबाट निकालिएको एघारौँ वर्षको प्रथम महिनाको सातौँ दिनमा परमप्रभुको वचन मकहाँ आयो। उहाँले भन्नुभयो, २१“हे मानिसको छोरो, मैले मिश्रको राजा फिराऊनको हात भाँचिदिँँ। कसैले पनि उसको हातमा पट्टी लगाई दिएन। उसको घाउ जाति भएन। यसकारण उसको हात तरवार समात्ने योग्य भएको हुँदैन।”

२२परमप्रभु मेरा मालिक यसो भन्नुहुन्छ, “म मिश्रको राजा फिराऊनको विरुद्धमा छु। म त्यसको दुवै हातहरू भाँचिदिन्छु शक्तिशाली हात अनि अर्को भाँचिएको हात। त्यसको तरवारलाई त्यसको हातबाट तल भर्ने बनाउँछु। २३म मिश्रीहरूलाई राष्ट्रहरूमा तितर-बितर पार्छु। २४म बाबेलको राजाको हातहरू शक्तिशाली बनाउँछु। म

आफ्नो तरवार उसको हातमा दिन्छु। तर म फिराऊनको हात भाँचिदिन्छु। त्यस बेला फिराऊन पीडाले चिच्याउने छ, राजाको चिच्याई एउटा मर्न आँटको मानिसको जस्तो हुनेछ। २५यसकारण म बाबेलको राजाको हातहरू शक्तिशाली बनाउँछु, तर फिराऊनको हातहरू काटिएर भर्नेछ। त्यसपछि तिनीहरूले थाहा पाउनेछन् कि म नै परमप्रभु हुँ।

“म बाबेलको राजाको हातमा आफ्नो तरवार दिन्छु। त्यति बेला मिश्र देशको विरुद्धमा आफ्नो तरवार अघाडी बढाउँछु। २६म मिश्रीहरूलाई राष्ट्रहरूमा तितर-बितर पार्छु। त्यसपछि तिनीहरूले थाहा पाउनेछन् कि म नै परमप्रभु हुँ।”

अशशूर एउटा देवदारुको रूख जस्तै हो

२१ देशबाट निकालिएको एघारौँ वर्षको तेस्रो महीनाको पहिलो दिन परमप्रभुको वचन मकहाँ आयो। उहाँले भन्नुभयो, २“हे मानिसको छोरो, मिश्रको राजा फिराऊन अनि त्यसको मानिसहरूलाई यसो भन: “तिमी अति मै महान छौ। तिमीलाई कोसित तुलना गर्न सकिन्छ?

३अशशूर देशलाई हेर त्यो लबानोनमा एउटा देवदारु झै थियो। यसको सुन्दर-सुन्दर हागाँहरूलाई हेर। जङ्गलमा छायादार अनि एकदमै अग्लो देवदारुको रूख थियो! यसको टुप्पोले बादल छुन्थ्यो।

४पानीको मूलले त्यसलाई पोषण गर्‍यो। नदीको पानीले त्यसलाई अग्लो बनायो! नदीहरू यस ठाँउको चारैतिरबाट बग्थे। जहाँ रूखहरू रोपिएका थियो। अरु मैदानको रूखहरूकोलागि यहाँबाट पानीको नालाहरू जान्थे।

५यसकारण खेतको अरु रूखहरू भन्दा यो नै सबै भन्दा अग्लो रूख थियो। अनि यसले धेरै हाँगा-बिँगाहरू फैलाएको थियो। त्यहाँ पानी प्रशस्त थियो यसकारण रूखले आफ्नो हाँगा-बिँगाहरू बाहिर फैलाएको थियो।

६रूखको हाँगाहरूमा आकाशका सबै पक्षीहरूले आफ्ना गुँड बनाएका थिए! रूखको हाँगाहरूमुनि भूमिमा सबै जीव जन्तुले बच्चा जन्माउथे। सबै ठूला-ठूला राष्ट्रहरू त्यो रूखको छाहारीमा बस्थे।

७यसकारण रूख आफ्नो महानता अनि लामो हाँगाहरूमा सुन्दर थियो। किन? किनकि यसको जराहरूमा यथेष्ट पानी थियो।

८परमेश्वरका बगैँचाको कुनै देवदारुको रूख पनि त्यस्तो थिएन जस्तो यो रूख थियो। सल्लाहको रूखले यति ज्यादा हाँगाहरू राख्दैन थियो। देवदारुको रूखले पनि यस्तो हाँगाहरू राख्दैन थियो। परमेश्वरको बगैँचाको कुनै पनि रूख, यति सुन्दर थिएन जति यो थियो।

६मैले धेरै हाँगाहरूसहित यसलाई सुन्दर बनाएँ अनि परमेश्वरको बगैँचाको अदानका सबै रूखहरूले यो रूखको ईर्ष्या गर्थ्यो!”

१०व्यसकारण, परमप्रभु मेरो मालिक यसो भन्नुहुन्छ: “रूख अग्लो भएकोछ। यसले आफ्नो हाँगाहरू बादल सम्म पुऱ्याएकोछ। यो घमण्डी छ किनकि यो अग्लो छ। ११व्यसकारण मैले एकजना शक्तिशाली राजालाई यो रूख दिएँ। त्यो शासकले त्यस रूखलाई दुष्ट कामका निमित्त दण्ड दियो। मैले त्यो रूखलाई आफ्नो बगैँचाबाट बाहिर पर्याँकेँ। १२विदेशीहरू बीचको सबै भन्दा कठोर जातिले यसलाई काटे। रूखको हाँगाहरू पर्वतमाथि अनि सम्पूर्ण बेसीहरूमा भऱ्यो। त्यस देशमा बग्ने नदीहरूले त्यसको भाँचिएको टुक्राहरू बगाएर लग्यो। रूख मुनि शीतल भएन, यसकारण सबै मानिसहरूले त्यसलाई छोडिदिए। १३अब त्यो भाँचिएको रूखमा आकाशका सबै पक्षी बस्नथाले अनि यसको लडेको हाँगामा जङ्गली पशुहरू हिड्न थाले।

१४“अब फेरि कुनै पनि रूख त्यो पानीले घमण्ड गर्नेछैन। त्यो बादल सम्म पुन चाहँदैन। असल पानी लगाएका कुनै पनि रूख अग्लो बढेर जानेछैन। किनकि सबैलाई मृत्यु निश्चित भईसकेकोछ। ती सबै मृत्युको ठाँउ शेओल नामक मृत लोकमा जानेछन्। तिनीहरू अरु मानिसहरूसँग जानेछन् जुन मरेर तल खाल्डामा गएकाछन्।”

१५परमप्रभु मालिक भन्नुहुन्छ, “त्यस दिन जब त्यो रूख चिहानमा गयो, मैले मानिसहरूलाई शोक मनाउन लाएँ। मैले त्यो रूखलाई गहिरो पानीमा चोपिदिएँ। मैले रूखको नदीहरू रोकिदिएँ अनि रूखकोलागि पानी बग्नु पनि रोकिदिएँ। मैले लबानोनलाई यसको निमित्त शोक मनाउन लगाएँ। खेतको सबै रूख यो ठूलो रूखको शोकले रोगी भए। १६मैले रूखलाई ढालिदिएँ अनि रूख ढलेको आवाजको डरले राष्ट्रहरू कामे। मैले रूखलाई मृत्युको स्थानमा ल्याए। यो तिनीहरूसँग मिल्न तल खाल्डामा गयो। अतीतमा एदेनको सबै रूख अर्थात् लबानोनको सर्वोत्तम रूखले त्यो पानी पिए। ती सबै रूखहरूले तल्लो संसारमा सान्त्वना प्राप्त गरे। १७हो, त्यो रूख पनि ठूलो रूखसँग मृत्युको चिहानमा गयो। तिनीहरू ती मानिसहरूसँग जम्मा भए, जो युद्धमा मारिएका थिए। त्यो ठूलो रूखले अरु रूखहरूलाई शक्तिशाली बनायो। त्यो रूख राष्ट्रमा, त्यो ठूलो रूखको छाँयामा बस्थ्यो।

१८“यसकारण, त्यहाँ अदनमा धेरै ठूला-ठूला अनि शक्तिशाली रूखहरूछन्। कुन रूखसँग मैले तिम्रो तुलना गर्नु? तिमी अदनको रूखसँग पाताल लोक जानेछौ। तिमीहरू खतना नभएका मानिसहरू अनि ती मृत्यु युद्ध भूमिमा मारिएकाहरूसित सम्मिलित हुनेछौ।

“हो, यो फिराऊन अनि उसको सबै मानिसहरूसँग हुनेछ।” परमप्रभु मेरा मालिकले यसो भन्नुभयो।

फिराऊन: एउटा सिंह या दैत्य?

३२ देशबाट निकालिएको बाह्रौँ वर्षको बाह्रौँ महीनाको पहिलो दिन परमप्रभुको वचन मकहाँ आयो। उहाँले भन्नुभयो, २“हे मानिसको छोरो! फिराऊन मिश्रको राजाको विषयमा यो दुःखको गीत गाऊ। उनलाई भन:

“तिमीले सोचेको थियौ तिमी शक्तिशाली जवान सिंह हो। देशहरूमा घमण्डसँग घुम्दै थियौ तर साँच्चै तिमी एक अजिङ्गर जस्तै हो। तिमी पानीको प्रवाहलाई ठेल्दै बाटो बनाउँछौ, अनि आफ्नो खुट्टाले पानी छयादै, नदीहरू माटै माटो बनायौ। तिमीले मिश्रको नदीहरूलाई उत्तेजित पाऱ्यौ।”

३परमप्रभु मेरा मालिक यी कुराहरू भन्नुहुन्छ:

“मैले धेरै मानिसहरूलाई एकै ठाँउमा जम्मा पारेकोछु। अब म तिमीमाथि आफ्नो जाल फिजाँउछु। त्यसपछि तिनीहरूले तिमीलाई तान्नेछन्।

४त्यसपछि तिमीलाई सुकखा जमीनमा भारिदिन्छु! म तिमीलाई खेतमा पर्याँकिदिन्छु। तिमीलाई खानका निमित्त म सबै पक्षीहरू बोलाउँछु। म प्रत्येक ठाँउबाट जंगली पशुहरू तिमीलाई खान अनि पेट भर्नका निमित्त बोलाउँछु।

५म तिम्रो शरीरलाई पर्वतमाथि तिरर-बितर पाऱ्युं। म तिम्रो लाशले बेसीहरू भरिदिन्छु।

६म तिम्रो रगतले पहाड भिजाउनेछु अनि भूमिमा सोसाउँछु। अनि खोला नालाहरू पनि त्यसैले भरिनेछन्।

७म तिमीलाई लोप गराइदिन्छु म आकाशलाई छोपिदिन्छु अनि ताराहरूलाई अँध्यारो पारिदिन्छु। म सूर्यलाई बादलले ढाकिदिन्छु अनि चन्द्रमा चम्किने छैन।

८म सबै चम्किने ज्योतिहरूलाई आकाशमा तिमीमाथि कालो बनाई दिन्छु। म तिम्रो सबै देशमा अँध्यारो पारिदिन्छु।” परमप्रभु मेरा मालिक भन्नुहुन्छ।

९“अनि जब म तिमी टुक्रिएका टुक्राहरू अन्य राष्ट्रहरू र देशहरूमा जुन तिमी चिन्दैना ल्याउनेछु, धेरै मानिसहरूको हृदयमा कष्ट पुराइदिनेछु। १०म धेरै मानिसहरूलाई तिम्रा विषयमा चकित पार्नेछु। तिनीहरूका राजा त्यस समय तिम्रो निमित्त भयभीत हुनेछन्, किनभने जब म उनको सामनेमा आफ्नो तरवार चलाउँछु दिनको प्रत्येक क्षणमा जब तिमी तल जान्छौ राजा डरले काम्नेछ। प्रत्येक राजा आफ्नो जीवनको निमित्त डराउनेछ।”

११किन? किनकि परमप्रभु मेरा मालिक यसो भन्नुहुन्छ: “बाबेलको राजाको तरवार तिम्रो विरुद्धमा युद्ध गर्नु आउँछ। १२म ती सैनिकहरूको उपयोग गरेर तिम्रो मानिसहरूलाई युद्धमा मार्न लगाउँनेछु। ती सैनिकहरू देशमा सबै भन्दा डरलाग्दा देशहरूबाट आएको हुनेछन्। तिनीहरूले मिश्रको त्यो चीजहरूलाई नष्ट गरिदिनेछन्।

जसको घमण्ड मिश्रले गर्छ। मिश्रका मानिसहरूलाई नष्ट गरिदिनेछ। १३मिश्रका नदीहरूको किनारमा धेरै पशुहरू छन्। म ती पशुहरूलाई पनि नष्ट गरिदिन्छु। मानिसहरूले भविष्यमा आफ्नो खुट्टाले पानी मैला पार्नेछैनन्। १४यस्तो प्रकारले म मिश्रको पानीलाई शान्त बनाइदिन्छु, म त्यसको नदीहरूलाई मन्द गति बगाउँनेछु, त्यो तेल जस्तै बग्ने छ।” परमप्रभु मेरो मालिकले यसो भन्नुभयो, १५“म मिश्र देशलाई रित्तो बनाइदिन्छु, त्यसले प्रत्येक चीज हराउनेछ। म मिश्रमा बस्ने सबैलाई दण्ड दिन्छु। त्यसपछि तिनीहरूले थाहा पाउँनेछन् कि म नै परमप्रभु अनि मालिक हुँ।

१६“यो एउटा विलापको गीत हो, जुन मानिसहरूले मिश्रका निमित्त गाउँछन्। अर्को देशहरूका छोरीहरूले (शहरहरू) मिश्रको विषयमा यो दुःखको गीत गाउनेछन्। तिनीहरूले यो मिश्र अनि त्यसको सबै मानिसहरूको विषयमा दुःखको गीत गाउँनेछन्।” परमप्रभु मेरो मालिकले यी सबै कुराहरू भन्नुभयो।

मिश्र देश नष्ट पारिनेछ

१७देशबाट निकालिएको बाह्रौं वर्षमा त्यही महीनाको पन्ध्रौं दिनमा परमप्रभुको वचन मकहाँ आयो। उहाँले भन्नुभयो, १८“हे मानिसको छोरो, मिश्रका मानिसहरूका निमित्त रुनु। मिश्र अनि ती छोरीहरूलाई शक्तिशाली राष्ट्रहरूबाट चिहान सम्म पुर्‍याऊ। तिनीहरूलाई खाल्डोमा लैजाऊ जहाँ तिनीहरू ती मानिसहरूसित सम्मिलित हुन्छ जो पहिले नै खल्डामा गइसकेकाछन।

१९“मिश्र तिमी अरुभन्दा असल छैनौ। तल मृत्युको ठाँउमा जाऊ। जाऊ अनि बेखतनेहरूसित सुत।

२०“मिश्रलाई ती अरुहरू सबै मानिसहरूसँग जानुपर्छ जुन युद्धमा मारिएका थिए। शत्रुले उ अनि उसका मानिसहरूलाई टाडा तानेर लगे।

२१“बलिया अनि शक्तिशाली नेताहरू युद्धमा मारिए। ती खतना नभएका मानिसहरू मृत्युको भूमिमा गए। तिनीहरू मिश्रसित अनि यसको सहायकहरू त्यस ठाउँबाट बात गर्नेछन्।

२२“अशशूर अनि त्यसको सबै सेना मृत्युको ठाँउमा छन्। अशशूरका ती सबै सेनिकहरू युद्धमा मारिएका थिए। तिनीहरूको चिहान अरुको चिहान वरिपरि छन्। २३तिनीहरूको चिहानहरू अत्यन्तै गहिरो खाइल भित्र छन्। अशशूरका सबै सेनाहरू युद्धमा मारिएका थिए। अनि तिनीहरूको चिहानहरू उसको चिहानको चारैतिर छन्। जब तिनीहरू जीवित थिए तिनीहरूले मानिसहरूलाई भयभीत पार्थे।

२४“एलाम त्यहाँ छ अनि उसका सबै सेनाहरू उसको चिहानको चारैतिर छन्। तिनीहरू सबै युद्धमा मारिएका थिए। ती बेखतने मानिसहरू पृथ्वीको गहिरो भागमा गए। जब तिनीहरू जीवित थिए तिनीहरूले

मानिसहरूलाई भयभीत पार्थे। तर तिनीहरूले तिनीहरूको लाज तिनीहरूसितै लिएर गहिरो खाइलभित्र गए। २५तिनीहरूले एलाम र उसका सेनिकहरूका निमित्त ओच्छ्यान लगाइ दिए जो युद्धमा मारिए। एलामका सबै मानिसहरू उसको चिहानको वरिपरि छन्। सबै खतना नभएकाहरू जो युद्धमा मारिए जब तिनीहरू जीवित थिए तिनीहरूले मानिसहरूलाई भयभीत बनाए। तर अहिले तिनीहरू जालसित तल गहिरो खाइलभित्र गए। तिनीहरूलाई जो पहिले मारिएका थिए तिनीहरूसितै राखियो।

२६“मेशेक, तूबल अनि त्यसको सम्पूर्ण सेनाहरू त्यहाँ छन्। तिनीहरूको चिहानहरू चारैतिर छन्। यी बेखतनाहरू सबै युद्धमा मारिएका थिए। जब यिनीहरू जीवित थिए तिनीहरूले मानिसहरूलाई भयभीत पार्थे। २७तर अब तिनीहरू धेरै अघि मारिएका शक्तिशाली मानिसहरूसित लडिरहेका छन। तिनीहरू आफ्नो आफ्नो युद्धको हतियारहरूसितै गाडिएका छन। तिनीहरूको टाउको मुनि तिनीहरूका तरवारहरू राखिएको छन्। तर तिनीहरूको पापले तिनीहरूको हड्डी ढाकेको छ। किनभने जब तिनीहरू जीवित थिए तिनीहरूले मानिसहरूलाई आतंकित पार्थे।

२८“मिश्र! तिमी पनि नष्ट हुनेछौ। तिमी ती बेखतनेहरूसँग पसारिने छौ। तिमी ती सैनिकहरूसँग सुत्नेछौ जो युद्धमा मारिएका छन्।

२९“एदोम पनि त्यही छ। त्यसको राजा अनि अरु शासकहरूसित त्यहाँ छ। ती शक्तिशाली सैनिकहरू पनि छन्। तिनीहरू अब अरुहरूसँग पसारिएका छन्, जो युद्धमा मरेका थिए। ती बेखतनेहरूसित पसारिएका छन्। तिनीहरू ती मानिसहरूसँग पातालमा गएका छन्।

३०“उत्तरका सबै शासकहरू त्यहाँ छन्। त्यहाँ सीदोनको सबै सैनिकहरू छन्। तिनीहरूको शक्तिले मानिसहरू डराउँथे। तर तिनीहरू लज्जित थिए। ती खतना नभएका मानिसहरूसित अरु मानिसहरूसँग जो युद्धमा मारिएका थिए त्यहाँ सुत्ने छन्। तिनीहरू आफ्नो लाज आफूसँग लिएर तल गहिरो पातालमा गए।

३१“फिराऊनले ती मानिसहरूलाई देखेछन्, जो मृत्यु स्थलमा पुगेका छन् अनि उसका आफ्ना मानिसहरूलाई शान्ति हुनेछ। हो, फिराऊन अनि उसका सेनाहरू युद्धमा मारिने छन्।” परमप्रभु मेरो मालिकले यसो भन्नुभयो।

३२“जति बेला फिराऊन जीवित थियो, उसले मानिसहरूलाई भयभीत गरायो। तर अब उसलाई सबै खतना नभएकाहरूसित सुताइनेछ। फिराऊन अनि उसको सेनाहरू ती सबै अरु सैनिकहरूसँग सुत्ने छन्, जो युद्धमा मरिसकेका छन्।” परमप्रभु मेरो मालिकले यसो भन्नुभयो।

**परमेश्वरले इजकिएललाई इस्त्राएलको
निमित्त प्रहरी छान्नु भयो**

३३ परमप्रभुको वचन मकहाँ आयो उहाँले भन्नुभयो, १“हे मानिसको छोरो! आफ्नो मानिसहरूलाई भन। तिनीहरूलाई भन, ‘म शत्रुको सैनिकहरूलाई त्यस देशको विरुद्ध युद्धका निमित्त ल्याउन सक्छु। जब यस्तो हुन्छ त्यस बेला मानिसहरूले एउटा मानिसहरूलाई प्रहरीको रूपमा छान्न सक्छन्। ३यदि प्रहरीले शत्रुको सैनिकहरू आउँदै गरेको देख्यो भने तुरही बजाएर मानिसहरूलाई सावधान गराउँछ। ४यदि यो मानिसले चेताउनी सुन्छ अनि त्यसको ध्यान दिएन भने नसुनेको जस्तो गरे शत्रुहरूले उसलाई मार्ने छ। त्यो मानिस आफ्नो मृत्युका निमित्त स्वयं उत्तरदायी हुनेछ। ५उसले तुरही सुन्यो तर चेताउनी नसुनेको जस्तो गःयो। यसकारण उसको मृत्युका निमित्त उ स्वयं दोषी हुन्छ। यदि उसले चेताउनी प्रति ध्यान दिएको भए उसले आफ्नो जीवन बचाउने थियो।

६“तर हुनसक्छ त्यो प्रहरीले शत्रुको सैनिक आउँदै गरेको देखेर पनि तुरही बजाएन। त्यस प्रहरीले मानिसहरूलाई चेताउनी दिएन शत्रुले तिनीहरूलाई कैदी बनाएर लैजान्छ र तिनीहरू बीचका एक मानिसलाई मार्छे। त्यो मानिस मारिनेछ किनभने उसले पाप गरेकोछ। तर प्रहरी पनि त्यो मानिसको मृत्युका निमित्त जिम्मेवारी हुनेछ।’

७“अब हे मानिसको छोरो, म तिमीलाई इस्त्राएलका घरानाको प्रहरी छान्दैछु। यदि तिमिले मेरो मुखबाट केही सन्देश सुन्नु भने तिमिले मानिसहरूलाई चेताउनी दिनुपर्छ। ८म तिमीलाई भन्न सक्छु, ‘यो पापी मानिस मर्नेछ।’ त्यस बेला तिमिले त्यो मानिसकहाँ गएर मेरा निमित्त त्यो चेताउनी दिनु पर्छ। यदि तिमिले त्यो मानिसलाई चेताउनी दिएनौ अनि उसको जीवन बदलि गर्नु भनेनौ भने त्यो मानिस मर्नेछ किनकि त्यसले पाप गःयो। तर म तिमीलाई त्यसको मृत्युको जिम्मेवारी बनाउँनेछु। ९तर तिमिले त्यो दुष्ट मानिसलाई आफ्नो जीवन बदलि गर्नको निमित्त अनि पाप बन्द गर्न भनेर चेताउनी दिएको भए अनि यदि त्यसले पाप बन्द गर्न अस्वीकार गरेको भए त्यो मानिस मर्नेथ्यो किनकि त्यसले पाप गःयो। तर तिमिले तिम्रो जीवन बचायौ।”

परमेश्वरले मानिसहरूलाई नष्ट गर्न चाहनुहुँदैन

१०“यसकारण हे मानिसको छोरो! इस्त्राएलका घरानालाई मेरा निमित्त केही भन। तिनीहरू भन्न सक्छन्, ‘हामीहरूले पाप गःयौ अनि आज्ञाहरू भङ्ग गःयौ। हाम्रो पाप, हाम्रो सहने शक्तिबाट बाहिर छ। हामी ती पापहरूको कारणले बाँच्नको निमित्त के गर्नसक्छौ?’

११“तिमिले तिनीहरूलाई भन्नुपर्छ, ‘परमप्रभु मेरो मालिक भन्नुहुन्छ: म आफ्नो जीवनको शपथ खाएर प्रतिज्ञा गर्छु कि म मानिसहरू मर्दै गरेको हेर्न इच्छा

गर्दिन, म चहाँदिनु दुष्ट मानिसहरू मरुन्। म ती पापी मानिसहरूलाई मकहाँ ल्याउन चाहन्छु। म चाहन्छु कि तिनीहरू आफ्नो जीवन बदलि गरुन् जसबाट जीवित रहन सक्नुन्। यसकारण मकहाँ आऊ। नराम्रो काम गर्न छोडिदेऊ। हे इस्त्राएलका घराना हो, तिमीहरू किन मर्छौ?’

१२हे मानिसको छोरो! तिम्रो मानिसहरूलाई भन: ‘यदि एउटा असल भन्दा असल कामले उसलाई सहातयता गर्नेछैन यदि उसले पाप गर्नु थाल्यो भने। अनि दुष्ट मानिसको दुष्टताले उसलाई पतन गराउने छैन, यदि उसले असल गर्न थाल्छ भने। धर्मी मानिसले यदि पाप गर्न थाले बाँच्न सक्ने।’

१३“म धर्मी मानिसलाई भन्न सक्छु कि उ निश्चय नै बाँच्न सक्छ। तर यो पनि हुन सक्छ, कि त्यो धर्मी मानिसले सोचन शुरु गर्छ कि अतीतमा उ द्वारा भएको असल कामहरूले उसलाई रक्षा गर्छ। यसकारण उसले नराम्रो काम गर्न शुरु गर्न सक्छ। तर म उसको अतीतको धार्मिकताको याद राख्ने छैन! अँह उ त्यो पापको कारण मर्नेछ जुन उसले शुरु गरेकोछ।

१४“अथवा यो पनि हुन सक्छ: मैले कुनै पापी मानिसलाई भने कि उ मर्छ। तर उसले आफ्नो जीवन बदलि गर्न सक्छ। उसले पाप गर्न छोड्न सक्छ अनि सही जीवन बिताउन शुरु गर्न सक्छ। उ राम्रो अनि असल रहनसक्छ। १५उसले त्यो धरोटी फर्काउन सक्छ जुन उसले ऋण दिँदा लिएको थियो। उसले चोरेको चीजहरूका निमित्त क्षतिपूर्ति गर्न सक्छ। उसले त्यो विधिहरू पालन गर्नसक्छ जसबाट जीवन प्राप्ति हुन्छ। उसले नराम्रो काम गर्न छोड्छ। तब त्यो मानिस निश्चय नै जीवित रहनेछ। उ मर्नेछैन! १६बितेका दिनहरूमा उसले गरेको पाप म याद गर्दिन। किन? किनकि उ अब ठीकसित बसेकोछ अनि उचित व्यवहार गर्छ। यसकारण उ जीवित रहन्छ।

१७“तर तिम्रा मानिसहरू भन्छन्, ‘यो उचित होइन! परमप्रभु मेरा मालिक त्यस्तो हुन सक्नु हुन्न।’

“तर तिनीहरू नै हुन जो जीवित छैनन्! तिनीहरू नै हुन् जो बदलिनु पर्छ! १८यदि कुनै धर्मी मानिसले धार्मिकता त्यागेर पाप गर्न शुरु गर्छ भने, त्यो मानिस मर्नेछ। १९अनि यदि कुनै दुष्ट मानिसले खराब काम गर्न छोडिदिन्छ अनि न्याय अनि सही व्यवहार गर्न थाल्छ भने त्यो मानिस जीवित रहनेछ! २०तर तिमीहरू अबै पनि भन्छौ: परमप्रभुको बाटो उचित छैन। इस्त्राएलका मानिसहरू म प्रत्येक मानिसलाई उसको जीउन तरीका अनुसार न्याय गर्नेछु।”

यरूशलेममाथि अधिकार गरियो

२१देशबाट-निकालिएको बाह्रौं वर्षको, दशौं महीनाको पाँचौं दिनमा एउटा मानिस यरूशलेमबाट मकहाँ आयो।

त्यो त्यहाँ भएको युद्धबाट भागेर आएको थियो। उसले भन्यो, “शहर (यरूशलेम) लग्यो!”

२२ अब साँभ्रमा कैदी मेरो अघि आउन भन्दा पहिले परमप्रभु मेरा मालिकको शक्ति मकहाँ आयो। परमेश्वरले मलाई बेल्ले योग्य बनाउनुभयो। जब त्यो मानिस मकहाँ आयो, परमप्रभुले मेरो मुख खोलि दिनुभयो अनि फेरि मलाई बोल्नदिनु भयो। २३ त्यस बेला परमप्रभुको वचन मकहाँ आयो। उहाँले भन्नुभयो, २४ “हे मानिसको छोरो! इस्त्राएलको ध्वंश शहरमा इस्त्राएलीहरू बसिरहेका छन्। तिनीहरूले भन्दैछन्, ‘अब्राहाम मात्र एउटा मानिस थियो अनि परमेश्वरले उसलाई सारा भूमि दिनुभयो। अब हामी धेरै छौं, यसकारण निश्चय नै यो हाम्रो भूमि हो। हामी यसलाई लिनेछौं।’

२५ “तिमीले भन्नु पर्छ कि परमप्रभु मेरा मालिक यसो भन्नु हुन्छ, ‘तिमीहरू रगत सरीको मासु खान्छौ। तिमीहरूले आफ्नो मूर्तिहरूसित सहायताको आशा गर्छौ। तिमीहरूले मानिस माछौं। यसकारण म तिमीहरूलाई यो जमीन किन दिन्छु? २६ तिमीहरू आफ्नो तरवारमा भर पर्छौं। तिमीहरू मध्ये प्रत्येकले डरलाग्दा पाप काम गर्छौं। तिमीहरू प्रत्येकले आफ्नो छिमेकीको पत्नीसित व्यवहार गर्छौं। यसकारण तिमीले भूमि पाँउदैनौ।’

२७ “तिमीले भन्नुपर्छ कि परमप्रभु मेरा मालिक यसो भन्नुहुन्छ, “म आफ्नो जीवनको शपथ खाएर प्रतिज्ञा गर्छु कि जुन मानिसहरू त्यो ध्वंस्त शहरहरूमा बसिरहेका छन् तिनीहरू तरवारद्वारा काटिनेछन्। यदि कुनै मानिस त्यो देशबाट बाहिर छ भने, म त्यसलाई जङ्गली पशुहरूलाई मार्न अनि खान लगाउँनेछु। यदि मानिसहरू किल्लामा अथवा गुफामा लुके भने रूढीले मर्नेछन्। २८ त्यो देशले ती सबै चीजहरू गुमाउनेछ जसमाथि तिनीहरूलाई घमण्ड थियो। इस्त्राएलको पर्वत उजाड़ हुनेछ। त्यस ठाँउमा केही पनि हुनेछैन। २९ तिनीहरूले अत्यन्तै भयंकर पापहरू गरेका छन्। यसकारण म त्यो देश उजाड़ अनि निर्जन पार्छु। त्यसबेला तिनीहरूले थाहा पाउनेछन कि म नै परमप्रभु हुँ।”

३० “अब तिम्रो विषयमा, हे मानिसको छोरो! तिम्रो मानिसहरू पर्खालहरूमा भुक्छन् अनि आफ्नो दैलोमा खड्ग भएर तिम्रो विषयमा कुरा गर्छन्। उनीहरू एक-अर्कामा भन्छन्, “आऊ र हामी गएर परमप्रभु के भन्नुहुँदछ सुनौ।” ३१ यसकारण उनीहरू तिमीकहाँ त्यसरी नै आउँछन् जसरी मेरो मानिसहरू आउँछन्। उनीहरू तिम्रो छेउमा मेरो मानिसहरू जस्तै बस्छन्। उनीहरूले तिम्रो सन्देश सुन्छन् तर उनीहरूले त्यो गर्देनन् जुन तिमीले भन्छौ। उनीहरू त्यो मात्र भन्न चाहन्छन् जुन अनुभव गर्दा राम्रो हुन्छ। उनीहरू मानिसहरूलाई धोका दिन चाहन्छन् अनि अधिक धन कमाउँन चाहन्छन्।

३२ “तिमी यिनीहरूको दृष्टिमा प्रेमका गीतहरू गाउने गायक भन्दा अधिक छैनौ। तिम्रो स्वर राम्रो छ। तिमी

आफ्नो बाजाहरू राम्रो बजाउँछौ। उनीहरूले तिम्रो वचन सुन्छन् तर त्यो अनुसार गर्देनन् जुन तिमी भन्छौ। ३३ तर जुन चीजहरूको विषयमा तिमी गाउँछौ त्यो साँच्चै घट्नेछ अनि त्यस बेला मानिसहरूले सम्भन्नेछन् कि उनीहरूको बीच साँच्चै एक अगमवक्ता थिए।”

इस्त्राएल भेडाहरूको एउटा बगाल जस्तै छ

३४ परमप्रभुको वचन मकहाँ आयो। उहाँले भन्नुभयो, २ “हे मानिसको छोरो! मेरा निम्ति इस्त्राएलको गोठालाहरूको विरुद्ध केही कुरा भन। तिनीहरूसित मेरो निम्ति बात गर। तिनीहरूलाई भन कि परमप्रभु अनि मालिक यसो भन्नुहुन्छ, ‘इस्त्राएलको गोठालाहरू, तिमीहरूले तिमीहरूका मात्र पेट भरिरहेकोछौ। यो तिमीहरूका निम्ति एकदमै नराम्रो हुनेछ। तिमी गोठालाहरूको पेट किन भरिदिँदैनौ? ३ तिमी बोसो खान्छौ अनि आफ्नो लुगा बनाउँनको निम्ति त्यसको ऊन उपयोग गर्छौ। तिमीले मोटो भेडा माछौं, तर तिमीले दुब्लो भेडालाई खान दिँदैनौ। ४ तिमीहरूले कमजोरी र दुब्लो भेडाहरूलाई बलियो बनाएनौ। तिमीले चोट लागेको भेडालाई पट्टी बाँधिदिनेनौ। कति भेडाहरू भड्केर टढो गए तर तिमीले त्यसको खोजी गरेनौ अनि फर्काएर ल्याएनौ। तिमी त्यो हराएको भेडाको खोजीमा गएनौ। अँह, तिमी निष्ठुर अनि कठोर भयौ।

५ “अनि अब भेडाहरू तितर-बितर भएका छन्, किनकि त्यहाँ कुनै गोठाला थिएन। त्यो प्रत्येक जङ्गली पशुको निम्ति भोजन बनियो। यसकारण भेडाहरू तितर-बितर भए। ६ मेरा सबै भेडाहरू बाटो बिराएर पर्वतहरू अनि हरेक अल्गो पहाडहरूमाथि गए। मेरा भेडाहरू पृथ्वी भरी बाटो बिराएर छरिए। कोही पनि त्यसको खोजी गर्ने थिएन।”

७ यसकारण तिमी गोठालाहरू हो, परमप्रभुको वचन सुन। परमप्रभु मेरा मालिक भन्नुहुन्छ। ८ “म आफ्नो जीवनको शपथ खाएर तिमीलाई प्रतिज्ञा दिलाउँछु। जङ्गली पशुहरूले मेरा भेडाहरूलाई समाते। हो, मेरो भेडाहरू सबै जङ्गली पशुहरूको निम्ति भोजन बनिए। किन? किनभने तिनीहरूको साँचो गोठाला थिएन। मेरो गोठालाले मेरो बगालको खोजी गरेनन्। ती गोठालाले भेडाहरूलाई माख्यो अनि आफै खायो। त्यसले मेरो भेडाहरूको पेट भरिदिन।”

९ यसकारण हे गोठालाहरू हो, परमप्रभुको वचन सुन! १० परमप्रभु भन्नुहुन्छ, “म ती गोठालाहरूको विरुद्धमा छु। मेरो भेडाहरूको लागि तिनीहरूलाई उत्तरदायी ठहर्याउँछु। अब उसो म उनीहरूलाई गोठाला हुन दिँदिन। त्यसपछि गोठालाहरूले आफ्नो पेट भर्नु पनि पाउँदैनन। म तिनीहरूको मुखबाट आफ्नो भेडाहरू बचाउनेछु। तब मेरा भेडाहरू उनीहरूको भोजन बन्नेछैन।”

११परमप्रभु मेरो मालिक भन्नुहुन्छ, “म आफै उनीहरूको गोठाला बन्देछु। म आफ्नो भेडाहरूको खोजी गर्नेछु। म तिनीहरूलाई खोज्नेछु। १२यदि कुनै गोठाला आफ्नो भेडासँग त्यस समयमा छ, जब उसको भेडा टाढा जान थाल्यो भने उसलाई खोज्न म जानेछु। यस्तै प्रकारले म आफ्नो भेडाहरूको खोजी गर्नेछु। म आफ्नो भेडालाई बचाउँनेछु म उनीहरूलाई त्यो ठाँउबाट फर्काएर ल्याउँछु जहाँबाट अँध्यारो अनि धुम्मिएको दिनमा तितर-बितर भएका थिए। १३म तिनीहरूलाई ती राष्ट्रहरूबाट फर्काएर ल्याउँछु। म तिनीहरूलाई देशहरूबाट जम्मा गर्छु। म तिनीहरूलाई तिनीहरूको आफ्नो देशमा ल्याउँछु। इस्राएलको पर्वतहरूमा खोलाहरूको किनारमा, सबै ठाउँहरूमा जहाँ मानिसहरू बस्छन्, म तिनीहरूलाई खुवाउँछु। १४म तिनीहरूलाई घाँस भएको चउरमा लिएर जान्छु। तिनीहरू इस्राएलको पर्वतको अग्लो स्थानमा जानेछन्। तिनीहरू घाँसमा चर्नेछन् र सुनेछन्। तिनीहरू इस्राएलको पर्वतमाथि भरपुर घाँस भएको चउरमा चर्नेछन्। १५हो, म आफ्नो भेडालाई खुवाउँछु अनि तिनीहरूलाई विश्रामको ठाँउमा लिएर जान्छु।” परमप्रभु मेरा मालिकले यो सबै कुराहरू भन्नु भएको थियो।

१६“म हराएको भेडाको खोजी गर्नेछु। म ती भेडाहरूलाई फर्काएर ल्याउँछु जुन तितर-बितर भएका छन्। म ती भेडाहरू जसलाई चोट लागेकोछ मलम पट्टी लगाई दिन्छु। म कमजोर भेडालाई बलियो बनाउँछु। तर म ती मोटा अनि शक्तिशाली गोठालाहरूलाई नष्ट पारिदिन्छु। म तिनीहरूलाई दण्ड दिन्छु जसको तिनीहरू भागिदार छन्।”

१७परमप्रभु मेरो मालिक यसो भन्नुहुन्छ, “अनि तिमी मेरो भेडा, म प्रत्येक भेडालाई न्याय गर्छु। म भेडा अनि बाख्राको बीचमा न्याय गर्नेछु। १८तिमीहरूले राम्रो जमीनमा उम्रेको घाँसमा चर्न सक्छौ। यसकारण तिमीहरू त्यो घाँसलाई किन कुल्चिन्छौ जुन अर्को भेडाले खाने इच्छा गरेको हुन्छ। तिमीले पर्याप्त स्वच्छ पानी पिउन सक्छौ। यसकारण तिमीले रहेको पानी आफ्नो खुट्टाले किन मैला पाछो? १९मेरो भेडाले त्यो घाँस अवश्यै खान्छ जुन तिम्रो खुट्टाहरूले कुल्चियौ अनि त्यो पानी पिउँछ जुन तिमीले खुट्टाहरूले फोहर पाछो?”

२०यसकारण परमप्रभु मेरो मालिकले ऊसँग भन्नुहुन्छ: “म मोटा अनि दुब्ला भेडाहरूको बीचमा न्याय गर्नेछु! २१तिमी आफ्नो बगालबाट अनि आफ्नो काँधले धक्का दिएर अनि आफ्नो साँगले सबै कमजोर भेडाहरूलाई त्यस बेला सम्म घचेटिरह्यौ जब सम्म तिमीले तिनीहरूलाई टाढा जानका निम्ति बाध्य पारेनौ। २२यसकारण म आफ्नो भेडाहरूलाई बचाउँनेछु। तिनीहरू भविष्यमा जङ्गली पशुहरूद्वारा समातिने छैनन्। म एउटा भेडा अनि अर्को बीचमा न्याय गर्नेछु। २३त्यसपछि म तिनीहरूमाथि

एकजना गोठाला आफ्नो दास दाऊदलाई राख्नेछु। त्यसले तिनीहरूलाई आफै खुवाउँछ अनि तिनीहरूको गोठाला हुन्छ। २४त्यसपछि म परमप्रभु अनि मालिक तिनीहरूको परमेश्वर भन्नु मेरो दास दाऊद तिनीहरू बीचमा शासक हुन्छ। म, परमप्रभुले यो कुरा भनें।

२५“म आफ्नो भेडाहरूसँग शान्तिको करार बाँध्नेछु। म हानिकारक पशुहरूलाई देशबाट बाहिर निकाल्छु। तब भेडाहरू मरुभूमिमा सुरक्षित रहेछ अनि जंगलमा सुत्नेछ। २६म भेडाहरूलाई अनि आफ्नो पहाडको चारैतिरको ठाँउहरूलाई आशीर्वाद दिन्छु। म ठीक समयमा वर्षा गराउँछु। त्यो आशीर्वाद सहित वर्षा हुनेछ। २७खेतमा उम्रिने वृक्षले आफ्नो फल दिन्छ। भूमिले आफ्नो फसल दिन्छ। यसकारण भेडाहरू आफ्नो प्रदेशमा सुरक्षित रहेछन्। म तिनीहरूमाथि राखेको जुवा भाँचिदिन्छु। म तिनीहरूलाई ती मानिसहरूको शक्तिबाट बचाउँछु जसले तिनीहरूलाई दास बनाएकोछ। त्यसपछि तिनीहरूले थाहा पाउनेछन् कि म नै परमप्रभु हुँ। २८उनीहरू पशुहरू जस्तै भविष्यमा अन्य राष्ट्रहरूद्वारा बन्दी बनाइनेछन्। ती पशुहरूले तिनीहरूलाई खानेछैन। तर तिनीहरू अब भविष्यमा सुरक्षित रहेछन्। कसैले उनीहरूलाई आतंकित पार्ने छैन। २९म उनीहरूलाई कुनै यस्तो भूमि दिन्छु जसमा एउटा राम्रो बगैँचा हुन्छ। तब उनीहरू त्यस देशमा भोकले पीडित हुनेछैनन्। तिनीहरू भविष्यमा राष्ट्रहरूबाट अपमानित हुन पाउँदैनन्। ३०त्यसपछि उनीहरूले सम्झनेछन् कि म नै तिनीहरूका परमेश्वर परमप्रभु हुँ। तब उनीहरूले सम्झनेछन् कि म तिनीहरूसँग छु। इस्राएलका मानिसहरूले सम्झनेछन् कि ती मेरा मानिस हुन्!” परमप्रभु मेरा मालिकले यसो भन्नुभयो।

३१“तिमी मेरो भेडा हौ, मेरो खर्कका भेडा, तिमीहरू मेरा मानिसहरू हौ, अनि म तिम्रो परमेश्वर हुँ।” परमप्रभु मेरो मालिकले यसो भन्नुभयो।

एदोमको विरुद्धमा सन्देश

३५ परमप्रभुको वचन मकहाँ आयो। उहाँले भन्नुभयो, “हे मानिसको छोरो! सेइर पर्वत तिर ध्यान देऊ अनि मेरो निम्ति त्यसको विरुद्धमा केही भन। ३त्यसलाई भन, ‘परमप्रभु मेरा मालिक यसो भन्नुहुन्छ:

“सेइर पर्वत, म तिम्रो विरुद्धमा छु। म तिमीलाई दण्ड दिन्छु म तिमीलाई उजाड र निर्जन बनाइदिन्छु अनि तिमी खाली हुनेछौ।

४म तिम्रा शहरहरू नष्ट गरिदिन्छु, अनि तिमी खाली हुनेछौ त्यसपछि तिमीले सम्झनेछौ म नै परमप्रभु हुँ।

५किन? किनकि तिमी सँधै मेरो मानिसहरूको विरुद्ध गयौ। तिमीले इस्राएलको विरुद्ध आफ्नो तरवारको उपयोग तिनीहरूको विपतिको आखिरी दण्डको समयमा गर्यौ।”

द्वयसकारण परमप्रभु मेरा मालिक भन्नु हुन्छ, “म आफ्नो जीवनको शपथ खाएर म त्यो प्रतिज्ञा गर्छु कि म तिमीलाई रक्तपातगर्न सुम्पिदिनेछु। रगतले पछ्याउनेछ। तिमीलाई मानिसहरू मार्न घृणा लाग्दैन, यसकारण, रगत तिमी पछि लाग्नेछ। ७म सेइर पर्वतलाई उजाड गरिदिन्छु। म ती प्रत्येक मानिसलाई मार्छु जो त्यो शहरबाट आउँछ अनि म त्यो प्रत्येक मानिसलाई मार्नेछु जो त्यो शहरमा जाने प्रयत्न गर्छ। ८म त्यसको पर्वतहरू लशले ढाकिदिनेछु। लशले तिमी सारा पहाडहरू, तिमी बेंसीहरू अनि खोलाहरू ढाक्नेछ। ९म तिमीलाई सधैंको लागि खाली गरिदिन्छु। तिमी शहरहरूमा कोही पनि हुनेछैन। त्यसपछि तिमीले सम्झन्छौ कि म नै परमप्रभु हुँ।”

१०तिमीले भन्यौ, “यी दुइ राष्ट्रहरू अनि देशहरू हाम्रा हुनेछन्। हामी यसलाई आफ्नो बनाउँछौ।”

तर परमप्रभु त्यहाँ हुनुहुन्छ। ११परमप्रभु मेरा मालिक भन्नुहुन्छ, “तिमीले मेरो मानिसहरूको ईर्ष्या गर्नु। तिमी उनीहरू प्रति क्रोधित थियौ अनि तिमीले मलाई घृणा गर्नु। यसकारण आफ्नो जीवनको शपथ खाएर म प्रतिज्ञा गर्छु कि म तिमीलाई त्यसरी नै दण्डित गर्छु जसरी तिमीले उनीहरूलाई चोट पुऱ्यायौ। म तिमीलाई दण्ड दिन्छु अनि आफ्नो मानिसहरूलाई सम्भन दिन्छु कि म उनीहरूसँग छु। १२त्यसपछि तिमीले पनि सम्झनेछैनौ कि मैले तिमी सबै अपमानहरू सुनें। तिमीले इस्राएल पर्वतको विरुद्ध धेरै नराम्रो कुराहरू भन्यौ। तिमीले भन्यौ, ‘इस्राएल नष्ट भएर गयो! हामीहरू त्यसलाई खाने कुरा जस्तो चबाउँछौ।’ १३तिमी घमण्डी थियौ। तथा मेरो विरुद्ध तिमीले कुराहरू सुन्यौ। तिमीले धेरै पल्ट भन्यौ अनि जुन तिमीले भन्यौ, त्यसको प्रत्येक शब्द मैले सुनें। हो मैले तिमीलाई सुनें।” १४परमप्रभु मेरो मालिक यसो भन्नुहुन्छ, “त्यस समय सारा पृथ्वी प्रसन्न हुन्छ, जब म तिमीलाई नष्ट पार्छु। १५तिमी त्यति बेला प्रसन्न थियौ जति बेला इस्राएल देश नष्ट भएको थियो। म तिमीसित त्यस्तै व्यवहार गर्छु। सेइर पर्वत अनि एदोमको पुरा देश नष्ट गरिदिनेछु। त्यस बेला तिमीले सम्झनेछौ कि म परमप्रभु हुँ।”

इस्राएल भूमि फेरि निर्माण गरिने छ

३६ “हे मानिसको छोरो, मेरो निमित्त इस्राएलको पर्वतहरूसित भन। इस्राएलको पर्वतहरू परमप्रभुको वचन सुन भन। २तिनीहरूलाई भन कि परमप्रभु मेरा मालिक यसो भन्नुहुन्छ, ‘शत्रुले तिमी बारेमा यसो भन्यो: हेर अब ती प्राचीन पर्वतहरू हाम्रो हुनेछन्।’

३“यसकारण मेरो लागि इस्राएलको पर्वतहरूलाई भन। भन कि परमप्रभु अनि मालिक यसो भन्नुहुन्छ,

‘शत्रुले तिमीलाई उजाड बनायो। उनीहरूले तिमीलाई चारै तिरबाट कुल्चियो। उनीहरूले यस्तो गरे यसकारण तिमी अरु राष्ट्रको अधिकारमा गयौ। तब तिमी बारेमा मानिसहरूले कुरा अनि कानेखुसी गरे।”

४यसकारण, हे इस्राएलका पर्वतहरू हो! परमप्रभु मेरा मालिकको वचन सुन। परमप्रभु मेरा मालिक पर्वतहरू, डाँडाहरू, धाराहरू, बेंसीहरू, खोल्साहरू, उजाड भएका भग्नावशेषहरू अनि छोडिएको शहरहरू जुन चारैतिरबाट अरु राष्ट्रहरूद्वारा लुटिएको अनि हाँसो उडाएको छ भन्छन्। ५परमप्रभु मेरा मालिक भन्नुहुन्छ: ‘म सबै बाँकी रहेका राष्ट्रहरू र सबै एदोमकाहरूको विरुद्ध मेरो तीव्र ईच्छा र अनुभव मेरो पक्षमा बोलोस् तिनीहरूले मेरो देश आफ्नो लागि लिए अनि त्यस समयमा तिनीहरूको हृदय खुशी थियो। तिनीहरूले मेरो भूमिलाई यति साहो घृणा गरे कि तिनीहरूले यसलाई लुटिनु पर्ने जग्गाको रूपमा हेरे।’

६“यसकारण, इस्राएल देशको विषयमा यसो भन। पर्वतहरू, पहाडहरू, खोलाहरू, अनि बेंसीहरूलाई यसो भन कि परमप्रभु मेरा मालिक यसो भन्नुहुन्छ, ‘म आफ्नो डाह अनि क्रोधलाई मेरो आफ्नो निमित्त बोलन दिनेछु। किनभने यी राष्ट्रहरूबाट तिमीले अपमानको पीडा अनुभव गरेकाछौ।”

७यसकारण, मेरो स्वामी परमप्रभु यसो भन्नुहुन्छ, “म प्रतिज्ञा गर्छु कि तिमी चारैतिरको राष्ट्रहरूले अपमानको कष्ट भोग्नेछन्।

८“तर इस्राएलको पर्वतहरू, तिमीले तिमी रूखहरूलाई हाँगाहरू फैलाउनु अनि फलहरू इस्राएलकामेरो मानिसहरूका निमित्त फलाउनु पर्छ। मेरो मानिसहरू चाँडै आउँनेछन्। ९म तिमीसित छु। म तिमीलाई सहायता गर्नेछु। मानिसहरूले तिमी जमीन जोत्नेछन्। बिऊ उमानेछन्। १०तिमीमाथि असंख्य मानिसहरू हुनेछन्। इस्राएलको सारा परिवार अनि सबै मानिसहरू त्यहाँ बस्नेछन्। शहरहरूमा मानिसहरू बस्नेछन्। नष्ट भएका नयाँ स्थान जस्तै बनाइनेछन्। ११म तिमीलाई धेरै मानिसहरू अनि जनावरहरू दिनेछु। तिनीहरू बढ्नेछन् अनि त्यसका बच्चाहरू हुनेछन्। म पहिलो जस्तै मानिसहरू तिमीमा बस्नलाई ल्याउनेछु र तिमीलागि पहिले भन्दा अझ राम्रो गर्नेछु। तब तिमीले थाहा पाउनेछौ, म नै परमप्रभु हुँ। १२हो, म मेरो मानिस, इस्राएललाई तिमी जमीनमा डोहयाउनेछु। तिनीहरूले तिमीमाथि अधिकार गर्नेछन् अनि तिमी तिनीहरूका हुनेछौ। तिमीले तिनीहरूलाई फेरि कहिल्यै बाँधो देख्ने छैनौ।”

१३परमप्रभु मेरा मालिक यसो भन्नुहुन्छ, “हे इस्राएल देशका मानिसहरू तिमीहरूसित नराम्रो प्रकारले बोल्छन्। उनीहरू भन्छन्, तिमीले आफ्नो मानिसहरू नष्ट पार्छौ। तिनीहरू भन्छन् कि तिमीले तिनीहरूका नानीहरू टाढा

लिए गयौ। १४अब भविष्यमा तिमीले मानिसहरू नष्ट गर्नेछैनौ। तिमीले भविष्यमा नानीहरू टाढो लिएर जानेछैनौ।” परमप्रभु मेरा मालिकले यी कुराहरू भन्नुभयो। १५“म ती अरु राष्ट्रहरूलाई तिमीलाई अभ्र अपमान गर्न दिनेछैन। तिमीहरू तिनीहरूद्वारा अवहेलित हुनेछौ। तिमीहरूले तिमीहरूको मानिसहरूलाई अब उसो नष्ट गर्ने छैनौ।” परमप्रभु मेरा मालिकले यी कुराहरू भन्नुभयो।

परमप्रभु उहाँका आफ्नो असल नामको रक्षा गर्नुहुन्छ

१६त्यसपछि परमप्रभुको वचन मकहाँ आयो। उहाँले भन्नुभयो, १७“हे मानिसको छोरो! इस्राएलको परिवार आफ्नो देशमा बसेका थिए। मेरो लागि तिनीहरू रजस्वला भएका स्त्रीहरू जस्तै थिए। तिनीहरूको दुष्ट कामहरूको कारण अशुद्ध भए। १८तिनीहरूले जब त्यो देशमा मानिसहरूको हत्या गरे, त्यस जमीनमाथि रगत फैलाए। उनीहरूले आफ्नो मूर्तिहरूले देश मैला बनाए। यसकारण मैले तिनीहरूलाई देखेँ कि म कति क्रोधित थिएँ। १९मैले उनीहरूलाई राष्ट्रहरूमा तितर-बितर पारें अनि सबै देशमा फैलाएँ। मैले उनीहरूलाई त्यही दण्ड त्यस कामको लागि दिए जुन उनीहरूले गरेका थिए। २०उनीहरू ती राष्ट्रहरूमा गए अनि ती देशहरूमा उनीहरूले मेरो बदनाम गरे। कसरी? त्यहाँ राष्ट्रहरूले उनीहरूको विषयमा कुरा गरे। तिनीहरूले भने, ‘ती परमप्रभुका मानिसहरू हुन् तर तिनीहरूले उहाँको भूमि छोड्नु पर्यो।’

२१“इस्राएलका मानिसहरूले मेरो पवित्र नाम सबै तिर बदनाम गरे। मैले आफ्नो नामका निम्ति दुःख अनुभव गरे। २२यसकारण इस्राएलका घरानालाई भन कि परमप्रभु मेरो मालिक यसो भन्नुहुन्छ, ‘हे इस्राएलका घराना हो, तिमी जहाँ पनि गयौ मेरो पवित्र नामको बदनाम गर्छौ। अब म केही गर्न गइरहेछु। म यो तिम्रो निम्ति गर्दिन। इस्राएल, म यो आफ्नो पवित्र नामको खातिर गर्नेछु। २३म ती राष्ट्रहरूलाई देखाउँछु कि मेरो महान नाम सौँच्चै पवित्र छ। तब ती राष्ट्रहरूले जान्नेछन् कि म नै परमप्रभु हुँ।’” परमप्रभु मेरा मालिकले यसो भन्नु भएको थियो।

२४परमेश्वरले भन्नुभयो, “म तिमीलाई ती राष्ट्रहरूबाट बाहिर निकालेर एकै ठाँउमा जम्मा गर्छु अनि तिमीलाई तिम्रो आफ्नो देशमा ल्याउँछु। २५त्यसपछि म तिमीहरूमाथि शुद्ध पानी छर्किदिनेछु अनि तिमीहरूलाई शुद्ध पार्छु। म तिमीहरूका सारा अशुद्धिहरू धुन्छु अनि ती घृणित मूर्तिहरूबाट उत्पन्न अशुद्धिहरू धुन्छु।”

२६परमेश्वरले भन्नुभयो, “म तिमीहरूमा एउटा नयाँ आत्मा पनि भर्छु अनि तिम्रो सोचाई पनि बदलि गरिदिन्छु। म तिम्रो शरीरबाट ढुङ्गाको हृदय निकालेर

मासुको हृदय दिन्छु। २७म तिमीहरूभित्र मेरो आत्मा हालिदिनेछु। म तिमीलाई बदली गर्छु जसद्वारा तिमी मेरो विधिहरू पालन गर्नेछौ। तिमी सावधानीसित मेरो नियमहरूको पालन गर्नेछौ। २८त्यसपछि तिमी त्यो देशमा बस्ने छौ जुन मैले तिमीहरूका पिता-पुर्खाहरूलाई दिएको थिएँ। तिमीहरू मेरो प्रजा हुनेछौ अनि म तिमीहरू परमेश्वर हुनेछु।”

२९परमेश्वरले भन्नुभयो, “म तिमीहरूलाई बचाउँछु अनि तिमीहरूलाई अशुद्ध हुनबाट पनि जोगाउँछु। म अन्नलाई उम्रनको लागि आज्ञा दिन्छु। म तिमीहरूको विरुद्ध अनिकाल ल्याउँछैनौ। ३०म तिमीहरूको रूखहरूमा ज्यादा भन्दा ज्यादा फल अनि खेतमा धेरै अन्न उमारिदिन्छु। त्यसपछि तिमी अरु देश भैँ भोकै बस्ने लाज फेरि कहिल्यै अनुभव गर्नेछैनौ। ३१तिमीहरूले त्यो नराम्रो काम याद गर्नेछौ जुन तिमीहरूले गर्छौ, तिमीहरूले याद गर्नेछौ त्यो काम राम्रो थिएन। त्यसपछि तिमीहरू आफ्नो पापहरू अनि जुन डरलाग्दा काम गर्छौ त्यसको लागि तिमी स्वयं आफूलाई घृणा गर्नेछौ।”

३२परमप्रभु मेरा मालिक भन्नुहुन्छ, “म चाहन्छु कि तिमी यो याद राख: मैले तिमीहरूको भलाईका निम्ति यो काम गरेको होइन। म त्यो आफ्नो राम्रो नामको निम्ति गर्दैछु। इस्राएलको परिवार, तिमीहरू आफ्नो बस्ने ढङ्गमा लज्जित अनि व्याकुल हुनु पर्ने।”

३३परमप्रभु मेरो मालिक भन्नुहुन्छ, “जुन दिन म तिमीहरूका सबै पापहरूबाट तिमीहरूलाई शुद्ध पार्छु। म मानिसहरूलाई फेरि तिमीहरूको शहरहरूमा ल्याउँछु, यो नष्ट भएको शहरहरू फेरि बनाइनेछन्। ३४उजाड भएको जमीन फेरि जोतिनेछ। यहाँबाट भएर जाने प्रत्येकलाई यो सर्वनाशको थुप्रो देखाइने छैन। ३५उनीहरूले भन्नेछन्, ‘बितेको दिनमा यो देश नष्ट भएको थियो। तर अब यो अदनको बगैँचा जस्तो भएकोछ। त्यो सर्वनाश अनि उजाड थियो, तर अब त्यो सुरक्षित भयो अनि त्यसमा मानिसहरू बस्छन्।”

३६परमेश्वरले भन्नुभयो, “तब तिमीहरूको चारैतिरको राष्ट्रहरूले जान्नेछन् कि म नै परमप्रभु हुँ अनि म फेरि ती स्थानहरू पूर्ण निर्माण गर्नेछु। मैले भूमिहरूमा रूखहरू रोपेँ जुन चाहिँ उजाड थियो। म परमप्रभु हुँ। मैले यी सबै भने अनि मैले सबै गरेँ।”

३७परमप्रभु मेरा मालिक यसो भन्नुहुन्छ “म यो पनि चाहन्छु कि इस्राएलको घरानाकहाँ आवोस अनि यी कुराहरू तिनीहरूका निम्ति माग्नु। म तिनीहरूलाई असंख्य मानिसहरू बनाउँछु। तिनीहरू भेडाको बगालहरू जस्तै हुन्छन्। ३८यरूशलेममा विशेष चाडहरूको अवसरमा पवित्र बनाएको भेडा अनि बाख्राहरू भरिने छ। यस्तै प्रकारले शहरहरू अनि नष्ट भएका भूमिहरू मानिसको भीडले भरिन्छ। त्यतिबेला मानिसहरूले सम्भन्नेछन् म परमप्रभु हुँ।”

सुकेका हाइहरूको दर्शन

३७ परमप्रभुको शक्ति ममाथि आयो। परमप्रभुको आत्माले मलाई शहर बाहिर लिएर गयो अनि तल एउटा बेंसीको बीचमा राखिदियो। बेंसी मरेको मानिसको हाइहरूले भरिएको थियो। २बेंसीमा असंख्य हाइहरू थिए, परमप्रभुले मलाई हाइहरूको चारैतिर घुमाउनु भयो। मैले देखें हाइहरू साह्रै सुकेका थिए।

त्यसपछि परमप्रभु मेरो मालिकले मलाई भन्नभयो, “हे मानिसको छोरो! के यी हाइहरू जीवित हुनुसक्छ?”

मैले उत्तर दिएँ, “परमप्रभु मेरो मालिक! यस प्रश्नको उत्तर तपाईंले मात्र जान्नु हुन्छ।”

परमप्रभु मेरो मालिकले मलाई भन्नुभयो, “ती हाइहरू विषयमा मेरो लागि केही भन। ती हाइहरूसँग भन, ‘सुकेका हाइहरू! परमप्रभुको वचन सुन। परमप्रभु मेरो मालिक तिमीहरूसित यो भन्नु हुन्छ, म तिमीहरूमा सास आउँन दिनेछु अनि तिमी जीवित हुनेछौ। ६म तिमीहरूमाथि नसा अनि मांसपेशीहरू लगाउँछु अनि म तिमीहरूलाई मासु र छालाले छोपिदिन्छु। त्यसपछि म तिमीहरूमा प्राण संचार गरिदिन्छु अनि तिमी फेरि जीवित भएर उठ्नेछौ। त्यतिबेला तिमीहरूले सम्झने छौ म नै परमप्रभु तिम्रा मालिक हुँ।”

ष्यसकारण मैले परमप्रभुको लागि त्यही कुरा गरेको जस्तो गर्न खोजें। जति बेला मैले केही भन्न आँटको थिएँ प्रचण्ड ध्वनी सुनें! हाइहरू चलनु थाले अनि हाइहरू, हाइहरूसित जोडिन थाले। ८मेरो आँखा अघाडी नसा, मांसपेशीहरू, मासु अनि छालाले हाइहरूलाई छोप्न शुरु गर्‍यो। तर शरीरहरू हलिलएन, तिनीहरूमा प्राण थिएन।

९तब परमप्रभु मेरा मालिकले मसँग भन्नुभयो, “मेरा लागि हावालाई अगमवाणी गर। हे मानिसको छोरो! मेरा निमित्त हावासित कुरा गर। हावासित भन कि परमप्रभु मेरा मालिकले यसो भन्नुहुँदैछ: ‘हावा सबै दिशाबाट आऊ अनि ती लाशहरूलाई जीवित दिइनेछ। तिनीहरू भित्र सास भरि दिनेछु अनि तिनीहरू फेरि जीवित हुनेछन्।”

१०उहाँले जस्तो बताउनु भएको थियो मैले त्यही प्रकारले हावासित कुरा गरें। अनि लाशहरूमा प्राण आयो। तिनीहरू जीवित भए अनि उभिए। त्यहाँ धेरै मानिसहरू थिए, अनि त्यहाँ एउटा एकदमै ठूलो सैनिक बनियो।

११त्यसपछि परमप्रभु मेरा मालिकले मलाई भन्नुभयो, “हे मानिसको छोरो! यी हाइहरू इस्त्राएलको पुरै घराना जस्तै हुन। इस्त्राएलका मानिसहरू भन्छन्, ‘हाम्रो हाइहरू सुकेका छन् हाम्रो आशा समाप्त भयो। हामी पूर्ण रूपले नष्ट गरिएकाछौ।’ १२यसकारण उसित मेरो निमित्त कुरा गर। उसलाई भन परमप्रभु अनि मालिक यसो भन्नु हुन्छ, ‘मेरो मानिसहरू, म तिमीहरूका चिहानहरू खन्छु

अनि तिमीहरूलाई बाहिर ल्याउँछु। त्यसपछि म तिमीहरूलाई इस्त्राएलको भूमिमा ल्याउँछु। १३मेरो मानिसहरू, म तिमीहरूका चिहानहरू खन्छु अनि तिमीहरूका चिहानहरूबाट तिमीहरूलाई बाहिर ल्याउँछु। त्यस बेला तिमी सम्झने छौ कि म नै परमप्रभु हुँ। १४म आफ्नो आत्मा तिमीहरूमा हालि दिनेछु अनि तिमीहरूलाई फेरि जीवित पाछु। त्यसपछि तिमीहरूलाई म तिमीहरूको देशमा फेरि ल्याउँछु। त्यसपछि तिमीहरूले थाहा पाउनेछौ म परमप्रभु हुँ। तिमीहरूले जान्नेछौ मैले यो कुरा भनें अनि यस्तो हुने पारें।” परमप्रभुले यसो भन्नु भएको थियो।

यहूदा अनि इस्त्राएल फेरि एक हुने

१५परमप्रभुको वचन फेरि मकहाँ आयो! उहाँले भन्नुभयो, १६“हे मानिसको छोरो! एउटा लौरौ ल्याऊ अनि त्यसमा यो वचन लेख: ‘यो लौरौ यहूदा अनि त्यसको मित्र इस्त्राएलको मानिसहरूका निमित्त हो।’ त्यसपछि अर्को लौरौ ल्याऊ अनि त्यसमा, ‘एप्रैमको यो लौरौ, यूसुफ अनि त्यस मित्र इस्त्राएलको मानिसहरूका निमित्त हो।’ १७त्यसपछि दुइवटै लौरौहरू एउटा ठाँउमा जोड। तिम्रो हातमा एउटा लौरौ हुनेछ।

१८“तिम्रा मानिसहरूलाई यो स्पष्ट पार्नका निमित्त भन्छु कि यसको अर्थ के हो? १९तिनीहरूलाई भन कि परमप्रभु अनि मालिक भन्नु हुन्छ, ‘म यूसुफको लौरौ लिन्छु जुन इस्त्राएलको मानिसहरूको हो, जो एप्रैम अनि उसको मित्रको हातमा छ। त्यसपछि म त्यो लौरौ यहूदाको लौरौसित राख्छु अनि त्यसलाई एउटै लौरौ बनाउँछु। मेरो हातमा त्यो एउटा लौरौ हुनेछ।’

२०“तिनीहरूको आँखाको अघाडी लौरौहरू आफ्नो हातमा समात। तिमीहरूले लौरौहरूमा त्यो नामहरू लेखेका थियौ। २१मानिसहरूलाई भन कि परमप्रभु अनि मालिक यसो भन्नुहुन्छ: ‘म इस्त्राएलका मानिसहरूलाई त्यो राष्ट्रहरूबाट ल्याउँछु, जहाँ उनीहरू गएका छन्। म उनीहरूलाई चारैतिरबाट एकत्रित पाछु। अनि तिनीहरूलाई तिनीहरूको आफ्नो देशमा ल्याउँछु। २२म तिनीहरूलाई इस्त्राएलको पर्वतहरूको देशमा एउटा राष्ट्र बनाउँछु। उनीहरू सबैको एउटा राजा हुनेछ त्यो दुईवटा राष्ट्रहरू बनिने छैन। त्यो भविष्यमा राज्यमा बाँडिने छैन। २३तिनीहरू तिनीहरूको मूर्तिसित लगातार तिनीहरू आफैलाई अशुद्ध बनाउने छनन अनि डरलाग्दा प्रतिमा अथवा केही अरु अपराध। तर म तिनीहरूलाई रक्षा गर्नेछु अनि तिनीहरू सबैलाई ती भूमिहरूदेखि जम्मा गर्नेछु जहाँ तिनीहरूले पाप गरेका थिए।

२४“मेरो दास दाऊदले तिनीहरूमाथि राज गर्नेछन तिनीहरू सबै एउटा मात्र गोठाला हुनेछ। उनीहरू मेरो नियमहरूको साहारामा बस्नेछन् अनि मेरो विधिहरू पालन गर्नेछन्। तिनीहरूले मेरो काम गर्नेछन् म जे

भन्छु त्यहाँ गर्नेछु। २५तिमीहरू त्यो भूमिमा बस्नेछु जुन मैले आफ्नो दास याकूबलाई दिएको थिएँ। तिनीहरूका पिता-पुर्खाहरू त्यो त्यस ठाँउमा बस्थे अनि मेरा मानिसहरू त्यहाँ बस्नेछन्। त्यो उनीहरूको नानीहरू अनि तिनीहरूको नाता-नातिनीहरू सदा-सर्वदा त्यहाँ बस्नेछन् अनि मेरो दास दाऊद तिनीहरूको अगुवा भएर सदासर्वदा त्यहाँ बस्नेछ। २६म तिनीहरूसित एक शान्ति करार बाँध्नेछु। यो सन्धि सधैं रहिरहनेछ। म तिनीहरूलाई तिनीहरूको देश दिनेछु। म तिनीहरूको संख्या वृद्धि गर्नेछु। म मेरो पवित्र स्थानलाई तिनीहरूको विषयमा सदा-सर्वदा राख्नेछु। २७मेरो पवित्र पाल त्यहाँ उनीहरूको बीच हुन्छ। हो, म तिनीहरूको परमेश्वर अनि उनीहरू मेरो मानिसहरू हुनेछन्। २८तब अरु राष्ट्रहरूले जान्नेछन् कि म परमप्रभु हुँ अनि तिनीहरूले यो जान्नेछन् कि म मेरो पवित्र भूमि सधैं इस्त्राएलमा राखेर, म तिनीहरूलाई मेरा विशेष मानिसहरू बनाउँदैछु।”

गोगको विरुद्धमा समाचार

३८ परमप्रभुको यो वचन मकहाँ आयो। उहाँले भन्नुभयो, “हे मानिसको छोरो! मागोगा देशमा गोगतिर ध्यान देऊ। त्यो मेशेक अनि तूबल राष्ट्रहरूको सर्वाधिक महत्वपूर्ण प्रमुख हो। गोगको विरुद्धमा मेरो लागि केही भन। ३८सलाई भन कि स्वामी परमप्रभु भन्नुहुन्छ, ‘गोग तिमी मेशेक अनि तूबल राष्ट्रको सर्वाधिक महत्वपूर्ण प्रमुख हौ। तर म तिम्रो विरुद्धमा छु। ४म तिमीलाई समात्छु अनि तिम्रो समस्त सेनालाई फर्काई ल्याउँछु। तिम्रो सेनाको सबै मानिसहरूलाई फर्काई ल्याउँछु। म सबै घोडा अनि घोडसवारहरूलाई फर्काई ल्याउँछु। म तिम्रो मुखमा बल्छी लगाउँनेछु अनि तिमीहरू सबैलाई फर्काई ल्याउँछु। सबै सैनिकले आफ्नो तरवारहरू अनि ढालहरू सहित आफ्नो सैनिक पोशाक लगाउँनेछन्। ५फारस, कूश अनि पूतको सैनिक उनीहरूसँग हुन्छन। ती सबैले तिनीहरूको ढाल तथा शिरमा टोप धारण गरेको हुन्छ। ६त्यहाँ गोमेर उसको सबै सैनिकहरूसित हुनेछ। त्यहाँ तोगर्माको राष्ट्र सबै सैनिक समूहसँग हुनेछ जो उत्तर दिशाको टाढो ठाँउबाट आउँछ। त्यहाँ तिमीहरूसित धेरै राष्ट्रहरूका मानिसहरू हुनेछन्।

७“तयार हौ, तिमी आफूलाई तयार पार अनि त्यो जो सैनाले तिमीहरूसँग एक्ता तिनीहरूलाई पनि गराइएकोछ। तिमीले निगरानी राख्नु पर्छ अनि तयार रहन पर्छ। ८लामो समय पछि म तिमीलाई सम्भन्नेछु। अब अन्तिम वर्षहरूमा तिमी त्यो प्रदेशमा आउनेछौ जुन युद्ध पछि पुनर्निर्माण हुन्छ। मानिसहरू फेरि धेरै राष्ट्रहरूबाट भेला गराइएका छन्। बितेको दिनहरूमा इस्त्राएलको पर्वत घरी-घरी नष्ट गरिएको थियो। तर यी मानिसहरू राष्ट्रहरूबाट फर्किएकाछन् तिनीहरू सबै सुरक्षासाथ

जीउनेछन्। ९तर तिमी तिनीहरूमाथि आक्रमण गर्न आउँनेछौ। तिमी तुफान जस्तै आउँनेछौ। तिमी देशलाई ढाक्दै गर्जने बादल जस्तै आउँनेछौ। तिमी अनि धेरै राष्ट्रहरूलाई तिम्रो सैनिकहरूको समूह, यी मानिसहरूमाथि आक्रमण गर्न आउँनेछन।”

१०परमप्रभु मेरा मालिक यसो भन्नुहुन्छ: “त्यस समय तिम्रो मनमा एउटा विचार आउनेछ। तिमीले एउटा नराम्रो योजना बनाउन शुरु गर्नेछौ। ११तिमीले भन्नेछौ, ‘म त्यो देशमा आक्रमण गर्न जानेछु जसको शहर बिना पर्खालको छ। सुरक्षित छौं भनी उनीहरू सम्भ्रमण उनीहरूको रक्षाका निमित्त चारैतिर पर्खाल छैन। उनीहरूको दैलोमा ताला छैन, उनीहरूको दैलो पनि छैन। १२म तिनीहरूलाई लुट्नेछु अनि सबै बहुमूल्य चीजहरू तिनीहरूबाट लिन्छु। म ती स्थानहरूको विरुद्धमा लड्छु जे नष्ट भइसकेकोछ, तर अब मानिसहरू त्यहाँ बस्न थालेकाछन्। म तिनीहरूको विरुद्ध जानेछु जो अन्य राष्ट्रहरूबाट जम्मा भएका छन्। अब तिनीहरू पशु र सम्पतिको मालिक भएका छन्। उनीहरू संसारको केन्द्रमा बस्छन्।”

१३“शेबा, ददान अनि तर्शाशका सबै व्यापारीहरू अनि सबै शहरहरू जजससित तिनीहरू व्यापार गर्छन्, तिमीलाई सोध्नेछन्, ‘के तिमी बहुमूल्य चीजहरूमाथि अधिकार जमाउनु आएका हौ? के तिमी आफ्नो सैनिकहरूको समूहसित ती राम्रो चीजहरू सुन, चाँदी, गाई-वस्तु तथा सम्पत्ति लिएर जान आएका हौ? के तिमी ती सबै बहुमूल्य चीजहरू लिन आएका हौ?’”

१४परमेश्वरले भन्नुभयो, “हे मानिसको छोरा! मेरा निमित्त गोगलाई भन। उसलाई भन कि परमप्रभु अनि मालिक यसो भन्नुहुन्छ, ‘तिमी हाम्रो मानिसहरूलाई आक्रमण गर्नु आउँनेछौ। जब कि उनीहरू शान्तिपूर्वक अनि सुरक्षित बसिरहेका छन्। १५तिमी टाढो उत्तरको आफ्नो ठाँउबाट आउँछौ अनि तिमी बहुसंख्यक मानिसहरूलाई साथमा लिएर आउँछौ। ती सबै घोडसवार हुनेछन्। तिमी एउटा विशाल अनि शक्तिशाली सेना हुनेछौ। १६तिमी मेरा मानिस इस्त्राएलको विरुद्ध युद्ध गर्न आउँनेछौ। तिमी देशलाई ढाक्ने गर्जने बादल हुनेछौ। म पछिबाट आफ्नो देशको विरुद्ध युद्ध गर्नु तिमीलाई ल्याउँछु। त्यसपछि राष्ट्रहरूले मलाई सम्मान गर्नेछन अनि जान्नेछन कि म पवित्र हुँ। उनीहरूले देख्नेछन् कि म तिम्रो विरुद्ध के गर्छु।”

१७परमप्रभु मेरा मालिक भन्नुहुन्छ, “अतीतमा मैले तिम्रो विषयमा जे भनेको थिएँ त्यस समय मानिसहरूले याद गर्नेछन्। उनीहरूले याद गर्नेछन् मैले आफ्ना दासहरू इस्त्राएलको अगमवक्ताहरूको उपयोग गरे। उनीहरूले याद गर्नेछन् इस्त्राएलका अगमवक्ताहरूले मेरो निमित्त अतीतमा कुरा गरे अनि भने कि म तिमीलाई उनिहरू विरुद्ध युद्ध गर्न ल्याउँछु।”

१८परमप्रभु मेरो मालिकले भन्नुभयो, “त्यस समय गोग, इस्राएल देश विरुद्ध युद्ध गर्नु आउँनेछ। म आफ्नो क्रोध प्रकट गर्नेछु। १९क्रोध अनि उत्तेजनामा म यो प्रतिज्ञा गर्छु, म प्रतिज्ञा गर्दछु कि इस्राएलमा एउटा ठूलो भूँँचालो आउँछ। २०त्यस समय सबै जीवित प्राणी डरले काम्ने छन, समुद्रका माछाहरू, आकाशका चराहरू, खेतका जंगली पशुहरू अनि ती जमीनमा घस्ने सबै सानो-सानो प्राणीहरू डरले काम्नेछन्। पर्वत भर्नेछ अनि डाडाहरू भत्किनेछ। प्रत्येक पर्खाल जमीनमा भर्नेछ।”

२१परमप्रभु मेरा मालिक भन्नुहुन्छ, “इस्राएलको पर्वतहरूमा, म गोगको विरुद्ध सबै किसिमको डर उत्पन्न गर्छु। त्यसको सैनिक यति भयभीत हुन्छन् कि तिनीहरूले एका अर्काथि आक्रमण गर्नेछन् अनि आफ्नो तरवारले एउटाले अर्कालाई मार्नेछन्। २२म गोगलाई रोग अनि मृत्युको दण्ड दिन्छु। म गोग अनि धेरै राष्ट्रहरूको सैनिकमाथि असिना, आगो अनि गन्धकको वर्षा वर्षाउनेछु। २३त्यसपछि म देखाउँछु कि म कति महान छु, म प्रमाणित गर्छु कि म पवित्र छु। धेरै राष्ट्रहरूले मैले यो कुरा गरेको देखेछन् अनि जान्नेछन् कि म को हुँ। तब उनीहरूले थाहा पाउने छन् कि म परमप्रभु हुँ।”

गोग अनि उसको सेनाको मृत्यु

३९ “हे मानिसको छोरो! गोगको विरुद्ध मेरा निम्ति केही भन। उसलाई भन कि परमप्रभु अनि मालिक यसो भन्नुहुन्छ, ‘गोग, तिमी मेशेक अनि तूबल देशहरूको सर्वाधिक महत्वपूर्ण प्रमुख हौ। तर म तिम्रो विरोधमा छु। २म तिमीलाई समातेर फर्काई ल्याउँछु। म तिमीलाई उत्तरको डाडाँबाट ल्याउँछु। म तिमीलाई इस्राएलको पर्वतहरूको विरुद्ध युद्ध गर्नका निम्ति ल्याउँछु। ३तर म तिम्रो धनुलाई तिम्रो देब्रे हातबाट तल खसालिदिन्छु। म तिम्रो दाहिने हातबाट तिम्रो काँड तल झारिदिन्छु। ४तिमी इस्राएलको पर्वतमा मारिनेछौ। तिमी तिम्रो सैनिक समूह अनि तिमीसित भएको अरू सबै राष्ट्रहरू युद्धमा मारिनेछन्। म तिमीलाई हरेक किसिमको पक्षीहरू, जुन मांसहारी छन्, तथा सबै जंगली पशुहरूको भोजनको रूपमा दिन्छु। ५तिमी खुल्ला मैदानमा मारिनेछौ। मैले यो भनिदिएकोछु।” परमप्रभु मेरा मालिकले ती कुराहरू भन्नुभयो।

६परमेश्वरले भन्नुभयो, “म मागोग अनि ती मानिसहरूलाई जुन समुद्रको किनारमा सुरक्षित बस्छन्, तिनीहरूको विरुद्ध आगो पठाइदिनेछु। त्यसपछि उनीहरूले थाहा पाउनेछन् कि म नै परमप्रभु हुँ। ७म मेरो पवित्र नाम मेरो इस्राएलका मानिसहरूलाई प्रकट गराउँछु। म मेरो पवित्र नाम मानिसहरू अघि अझ धेरै नष्ट पार्ने दिनेछैन। राष्ट्रहरूले थाहा पाउनेछन कि म परमप्रभु हुँ।

तिनीहरूले जान्नेछन् कि म इस्राएलमा एकमात्र पवित्र छु। ८त्यो समय आउने छ। यो घटने छ।” परमप्रभुले यी कुराहरू भन्नुभयो। “यो त्यही दिन हो, जुन दिनको विषयमा म भन्दैछु।

९“त्यस समय, इस्राएलको शहरमा बस्ने मानिसहरू ती खेतहरूमा जानेछन्। उनीहरूले शत्रुको हात-हतियारहरू जम्मा पार्नेछन् अनि जलाउनेछन्। ती सबै ढालहरू, धनु-काँडहरू अनि भालाहरू जलाउने छन्। उनीहरूले हात-हतियारहरू दाउराको रूपमा सात वर्ष सम्म प्रयोग गर्नेछन्। १०तिनीहरू मैदानबाट दाउरा जम्मा गर्दैनन् अथवा जंगलमा दाउराहरू काटन पर्नेछैन, किनकि त्यो हात-हतियारहरू प्रयोग दाउराको रूपमा गरिनेछ। ती बहुमूल्य चीजहरू सैनिकहरूबाट खोस्नेछन् जुन तिनीहरूले चोर्न चाहन्थे। ती सैनिकहरूबाट राम्रो चीजहरू लिन्छन् जसले तिनीहरूबाट राम्रो चीजहरू लिएका थिए।” परमप्रभु मेरा मालिकले भन्नभयो।

११परमेश्वरले भन्नुभयो, “त्यस समय गोगलाई गाड्न इस्राएलमा एउटा ठाँउ छान्नेछु। त्यो खार समुद्रको पूर्वमा यात्रीहरूको बेंसीमा गाडिनेछ। यसले यात्रीहरूको बाटो रोक्नेछ। किन? किनकि गोग अनि त्यसको सारा सेनाहरू त्यस ठाँउमा गाडिनेछन्! मानिसहरूले यसलाई ‘गोगको सेनाहरूको बेंसी भन्नेछन्।’ १२इस्राएलका परिवारले तिनीहरूको भूमि शुद्ध गर्नका निम्ति सात महीना सम्म गाड्ने छन्। १३देशका साधारण मानिसहरूले शत्रुको सैनिकहरूलाई गाडिनेछन्। इस्राएलका मानिसहरू त्यसदिन प्रसिद्ध हुनेछन् जुन दिन म आफ्नो सम्मान पाउँछु।” परमप्रभु मेरो मालिकले यसो भन्नुभयो।

१४परमेश्वरले भन्नुभयो, “मानिसहरूले मजदूरहरूलाई ती मरेको सैनिकहरू गाड्नको निम्ति पूरा समय सम्म नोकरी दिनेछन। यस्तो प्रकारले तिनीहरूले देशलाई पवित्र पार्नेछन्। ती मजदूरहरूले सात महीना सम्म काम गर्नेछन्। उनीहरू लाशहरू खोज्दै चारै तिर जानेछन्। १५ती मजदूरहरू चारै तिर खोज्दै घुम्नेछन्। यदि तिनीहरूले कुनै हड्डी देखे भने त्यसको छेउमा एउटा चिन्ह लगाइराख्नेछन् जब सम्म खाइल खन्ने मानिस आउँदैन गोगको सैन्यको बेंसीमा हड्डी गाडिदैन त्यतिञ्जेल सम्म चिह्न रहनेछ। १६त्यो मृतक मानिसहरूको नगर चिहान (हामोनाह) कहलाइनेछ। यस्तो प्रकारले उनीहरूले देशलाई शुद्ध पार्नेछन्।”

१७परमप्रभु मेरा मालिकले यसो भन्नुभयो, “हे मानिसको छोरो! मेरो लागि पंक्षीहरू, अनि जङ्गली पशुहरूसँग केही भन। त्यसलाई भन, ‘यहाँ आऊ। यहाँ आऊ, एक ठाँउमा भेला हौ। आऊ यो बलि खाऊ जुन मैले तिमीहरूको निम्ति तयारी बनाई रहेको छु। त्यो इस्राएलको पर्वतमा एउटा विशाल बलिदान हुनेछ। आऊ, मासु खाऊ अनि रगत पिऊ। १८तिमीले शक्तिशाली सैनिकहरूको मासु खानेछौ। तिमीहरूले

संसारको प्रमुखहरूको रगत पिउनेछौ। तिनीहरू तिमीहरूका निमित्त भेडाहरू अनि बोकाहरू अनि बाशानका मोटो साढेहरू जस्तै हुन्। १६तिमी जति चाहन्छौ त्यति बोसो खान सक्छौ अनि तिमीले रगत त्यसबेला सम्म पिउन सक्छौ जति बेला सम्म तिमी पेट भरिदैन। तिमीले मेरो बलि खानेछौ अनि पिउनेछौ जुन मैले तिमी निमित्त मारे। २०मेरो टेबलमा तिमीले खानुका निमित्त अत्यन्तै ज्यादा मासु पाउनेछौ। त्यहाँ घोडा अनि रथ सवारहरू, शक्तिशाली सैनिक अनि अरु सबै लड्ने मानिस हुनेछन्।” परमप्रभु मेरा मालिक यसो भन्नुभयो।

२१परमेश्वरले भन्नुभयो, “म अरु राष्ट्रहरूलाई देखाउनेछु, मैले के गर्ने। उनीहरूले राष्ट्रलाई सम्मान गर्न शुरु गर्नेछन्। उनीहरूले मेरो शक्ति देखेछन जुन मैले शत्रुको विरुद्ध उपयोग गरे। २२तब त्यस दिन पछि इस्राएलका घरानाले जान्नेछन् कि म नै परमेश्वर तिनीहरूका परमप्रभु हुँ। २३अनि राष्ट्रहरूले यो थाहा पाउनेछन् कि इस्राएलको परिवारलाई किन बन्दी जस्तै बनाएर अन्य जातिहरूमा लगे। तिनीहरूले जान्नेछन् मेरो मानिस, मेरो विरुद्धमा उठे। यसकारण मैले उनीहरूलाई टाढो लगे। मैले तिनीहरूको शत्रुहरू तिनीहरूलाई हराउन दिएँ। यसकारण, मेरा मानिसहरू युद्धमा मारिए। २४उनीहरूले पाप गरे अनि आफैलाई अपवित्र बनाए। यसकारण मैले उनीहरूलाई त्यो कामको निमित्त दण्ड दिएँ, जुन उनीहरूले गरे। यसकारण मैले मेरो अनुहार तिनीहरूबाट लुकाए।”

२५यसकारण परमप्रभु मेरो मालिक यसो भन्नुहुन्छ, “अब म याकूबको परिवारमा सुदिन फर्काई ल्याउनेछु। मैले पुरै इस्राएलको परिवारमाथि दया गरेकोछु। म आफ्नो पवित्र नामको निमित्त म जोशिलो हुनेछु। २६मानिसहरू आफ्नो लाज अनि मेरो विरुद्धमा सारा समय भुल्नेछन्। उनीहरू आफ्नो देशमा सुरक्षित रहनेछन्। कसैले पनि तिनीहरूलाई भयभीत पार्नेछैन। २७म मेरो मानिसहरूलाई अन्य देशहरूबाट ल्याउनेछु। तिनीहरूलाई म शत्रुहरूको देशमा भेला पार्नेछु। त्यति बेला धेरै राष्ट्रहरूले थाहा पाउनेछन् कि म कति पवित्र छु। २८तिनीहरूले सम्झनेछन कि म परमप्रभु तिनीहरूको परमेश्वर हुँ। किन? किनकि मैले तिनीहरूलाई घरबाट निकाले अनि अरु देशहरूमा बन्दीको रूपमा पठाएँ। त्यसपछि मैले तिनीहरूलाई एकै ठाँउमा भेला पारेँ अनि तिनीहरूको आफ्नो देशमा फेरि लिएर आएँ। २९म इस्राएलको घरानामाथि मेरो आत्मा खन्याउनेछु अनि त्यसपछि, म फेरि आफ्ना मानिसहरूबाट टाढा जानेछैन।” परमप्रभु मेरा मालिकले यी सबै कुराहरू भन्नुभयो।

नयाँ मन्दिर

४० हामीहरूलाई देश निकालाबास गरिएको पच्चीसौं वर्षको आरम्भमा, दशौं महीनाको दशौं दिनमा,

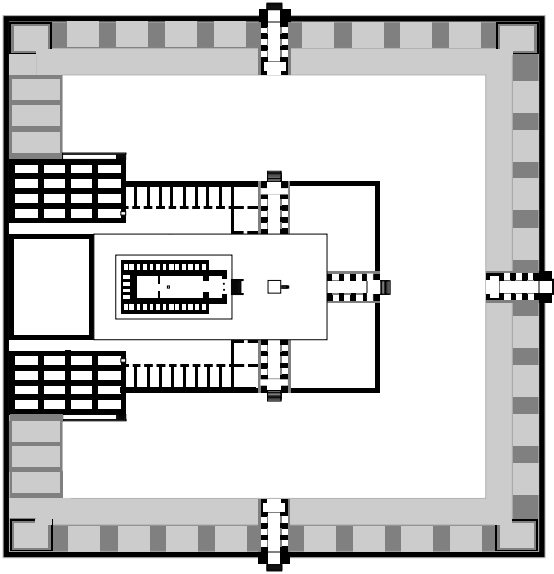
परमप्रभुको शक्ति मकहाँ आयो। यो यरूशलेम पक्राऊ परे पछिको चौधौं वर्षको दिन थियो। एक दर्शनमा परमप्रभुले मलाई त्यहाँ लिएर जानु भयो।

२दर्शनमा परमेश्वरले मलाई इस्राएल लिएर जानु भयो। उहाँले मलाई एउटा अति अल्लो पर्वतको छेउमा भार्नु भयो। पर्वतमा एउटा भवन थियो, जुन शहरको समान देखिन्थ्यो। ३परमप्रभुले मलाई त्यहाँ लिएर जानु भयो। त्यहाँ एउटा मानिस थियो जो चम्काएको काँस जस्तै चम्किरहेको देखिन्थ्यो। त्यस मानिसले एउटा लुगा नाप्ने फिता अनि एउटा नाप्ने टाँगो आफ्नो हातमा लिएको थियो, त्यो मूल-ढोकाका उभिएको थियो। ४त्यस मानिसले मलाई भन्नुभयो! “हे मानिसको छोरो, आफ्नो आँखा अनि कानको उपयोग गर। यी चीजहरूप्रति ध्यान देऊ अनि मेरो भनाई सुन। जुन म तिमीलाई देखाउँछु, त्यसमा ध्यान देऊ। किन? किनकि तिमीलाई यहाँ ल्याएको हो, यसकारण म तिमीलाई यी चीजहरू देखाउँनु सक्छु। तिमीले इस्राएलको परिवारलाई त्यो सबै बताउँनु जुन तिमीले यहाँ देख्दैछौ।”

५मैले एउटा पर्खाल देखें जसले मन्दिर चारैतिरबाट घेरेको थियो। त्यो मानिसको हातमा चीजहरू नाप्ने एउटा टाँगो थियो। त्यो टाँगो छः हातको लामो थियो। प्रत्येक हात एक हात र चार आँला लम्बाई थियो। यसकारण त्यस मानिसले पर्खालको चौडाई मोटो नाप्यो। त्यो एक हात चौडाईको थियो। त्यस मानिसले पर्खालको उचाई नाप्यो। यो एक टाँगो अग्लो थियो।

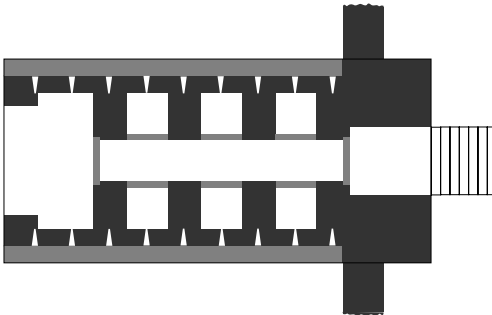
६त्यसपछि त्यो मानिस पूर्वी द्वारपट्टि गयो। त्यो मानिस त्यसको खुडकिलोमाथि चढ्यो अनि मूल-ढोकाको संघार नाप्यो। त्यो एक टाँगो बराबर चौडाईको थियो। ७रक्षकको कोठा एक टाँगो लामो अनि एक टाँगो चौडाई थियो। कोठाको बीचको पर्खालको मोटाई पाँच हात थियो। मन्दिरतिर फर्काएको दलानको ढोकाको सँधार एक टाँगो लामो थियो। ८तब त्यस मानिसले मन्दिरसँगको मूल-ढोकाको प्रशेव कक्ष नाप्यो जुन यो एक टाँगो चौडाईको थियो। ९यो आठ हात लामो थियो। तब त्यस मानिसले मूल-ढोकाको दलान नाप्यो। त्यो आठ हात थियो। त्यस मानिसले मूल-ढोकाको द्वारको स्तम्भहरू नाप्यो। हरेक द्वार स्तम्भ दुइ हात चौडाईको थियो। दलानको दैलो भित्रपट्टि थियो। १०मूल-ढोकाको प्रत्येक भित्तामा तीन-तीनवटा सानो-सानो कोठाहरू थिए। उसले प्रत्येक कोठा नाप्यो। ती कोठाहरू र दुवैतिरका स्तम्भहरू एकै नापका थिए। ११त्यस मानिसले मूल-ढोकाको दैलोको चौडाई नाप्यो। यो दश हात चौडाई अनि तेह हात लामो थियो। १२प्रत्येक कोठाको छेउमा एउटा पर्खाल थियो, कोठा वर्गीकार थियो अनि प्रत्येक भित्ताको चौडा छः हात थियो। १३त्यस मानिसले मूल-ढोकाको एउटा कोठाको छानाबाट अर्को कोठाको छाना सम्म नाप्यो। त्यो एउटा

इजकिएल द्वारा वर्णित मन्दिरको पुनर्निर्माण

0 500

0 50

बाहरी चोकको पूर्वी द्वार

ढोकाबाट आर्को ढोका सम्म पच्चीस हात लामो थियो। १४त्यस मानिसले प्रवेश द्वार पनि नाप्यो। यो बीस हात चौडाको थियो। प्रवेश द्वारको चारैतिर चोक थियो। १५प्रवेश द्वारको मूल-ढोका पुरै बाहिरपट्टि देखि मूल-ढोकाको भित्र सम्म नाप पचास हात थियो। १६रक्षाको कोठाहरूको सबै भागमा भित्र अनि चोकमा स-साना भ्यालहरूथिए। भ्यालहरूको चौडा भागहरू द्वारा तिर पर्केको थियो। ढोकाको प्रत्येक द्वार स्तम्भम खजूरका बोटहरू खोपिएका थिए।

बाहिरी चोक

१७तब त्यो मानिसले मलाई बाहिरी चोकमा ल्यायो। पक्का बाटोको छेउमा तीसवटा कोठाहरू थिए। मैले कोठाहरू अनि ढुङ्गा छापिएकोबाटो देखें। १८पक्का बाटो ढोकाहरूको छेउबाट गएको थियो। पक्का बाटो त्यति नै फराकिलो ढोकाहरू जस्तै थियो। यो तल्लो पक्का बाटो थियो। १९त्यसपछि त्यो मानिसले तलको मूल-ढोकाको छेउको भित्रपट्टिबाट लिएर चोकको पर्खाल छेउको भित्री पट्टि सम्म नाप्यो। त्यो एक सय हात पूर्व अनि उत्तरमा थियो।

२०तब त्यस मानिसले उत्तर द्वारको लम्बाई अनि चौडाई नाप्यो। त्यो बाहिर चोकको चारैतिरको भित्तामा थियो। २१यसको हरेक पट्टि तीन-तीन वटा कोठा थियो। यसको द्वार स्तम्भ अनि दलानको नाप एकै थियो, जुन पहिला मूल-ढोकाको थियो। मूल-ढोका पचास हात लामो अनि पच्चीस हात चौडा थियो। २२यसको भ्यालहरू यसको दलान अनि यसको खजूरको बोटहरूले सिँगारेका चित्रका नापहरू त्यही थियो जुन पूर्व पट्टिको मूल-ढोकामा थियो। मूल-ढोका सम्म सातवटा खुट्टकिला थिए। मूल-ढोकाको दलान भित्र थियो। २३भित्री चोकमा उत्तरको मूल-ढोका सम्म पुग्ने एउटा मूल-ढोका थियो। यो पूर्वको मूल-ढोका बराबर थियो। त्यस मानिसले एउटा मूल-ढोकाबाट अर्को मूल-ढोका सम्म नाप्यो। यो एउटा मूल-ढोकादेखि अर्को मूल-ढोका सम्म सय हात थियो।

२४तब त्यो मानिसले मलाई दक्षिण पर्खालतिर लिएर गयो। मैले दक्षिणमा एउटा ढोका देखें। त्यस मानिसले छेवैको पर्खालहरू अनि दलान नाप्यो। त्यो नाप त्यति नै थियो जति अरु मूल-ढोकाहरूको थियो। २५यसको चारैतिर अरु मूल-ढोकाहरूको जस्तै भ्यालहरू थिए। मूल द्वारको नाप पचास हात लामो अनि पच्चीस हात चौडा थियो। २६सातवटा खुट्टकिलाले यो मूल-ढोका सम्म पुर्‍याउँथ्यो। यसको दलान भित्र थियो। हरेक पट्टि एक-एकवटा द्वारस्तम्भमा खजूरको नक्शा थियो। २७भित्र चोकमा दक्षिणपट्टि एउटा मूल-ढोका थियो। त्यस मानिसले दक्षिण पट्टिको एउटा मूल-ढोकाबाट अर्को मूल-ढोका सम्म नाप्यो। यो एक सय हातको थियो।

भित्री चोक

२८त्यसपछि त्यो मानिसले मलाई दक्षिण मूल-ढोकाबाट भित्री चोकमा लिएर गयो। दक्षिणको मूल-ढोकाको नाप त्यति नै थियो जति अरु मूल-ढोकाहरूको थियो। २९कोठाका छेउको पर्खालहरू अनि दलानको नाप बराबर थियो जति अरु मूल-ढोकाहरूको थियो। भ्यालहरू, मूल-ढोका अनि दलानको चारैपट्टि थियो। मूल-ढोकाकोहरू नाप पचास हात लामो अनि पच्चीस हात चौडा थियो। ३०त्यसको चारैतिर त्यहाँ एउटा प्रवेश कोठा थियो। दलानहरू पच्चीस हात लामो अनि पाँच हात चौडाको थियो। ३१प्रवेश कोठा बाहिर पट्टिको आँगन तिर थिए। यसको द्वार-स्तम्भहरूमाथि खजूरका बोटहरूका चित्र खोपिएको थियो। त्यहाँ जानलाई आठवटा खुट्टकिला थिए।

३२त्यो मानिसले मलाई पूर्व पट्टिबाट भित्री चोकमा ल्यायो। उसले मूल-ढोका नाप्यो। त्यस मूल-ढोकाको नाप त्यही थियो। जुन अरु मूल-ढोकाको थियो। ३३पूर्वी द्वारको कोठाहरू, द्वार-स्तम्भहरू अनि दलानको नाप त्यही थियो जुन अरु मूल-ढोकाको थियो मूल-ढोका अनि दलानको चारैतिर भ्यालहरू थिए। पूर्वी मूल-ढोका पचास हात लामो अनि पच्चीस हात चौडा थियो। ३४त्यसको प्रवेश कोठा बाहिरको आँगनतिर थिए। प्रत्येक स्तम्भमा खजूरको बोटको चित्रहरू खोपिएको थिए। यसको सिँढीमा आठवटा खुट्टकिला थिए।

३५त्यसपछि त्यो मानिसले मलाई उत्तरी द्वारमा ल्यायो। उसले त्यो नाप्यो। त्यसको नाप त्यही थियो जुन अरु मूल-ढोकाहरूको थियो अर्थात्, ३६यसको कोठाहरू, द्वार-स्तम्भहरू अनि दलान त्यस्तै थिए। मूल-ढोकाको चारैतिर भ्यालहरू थिए। यो पचास हात लामो अनि पच्चीस हात चौडाको थियो। ३७बाहिरको आँगनतिर दलान थियो। प्रत्येक भित्तामाथि खजूरको बोटको चित्रहरू थिए अनि यसको सिँढीमा आठवटा खुट्टकिला थिए।

बलिदान तयार गर्ने कोठाहरू

३८एउटा कोठा थियो जसको ढोका मूल-ढोकाको प्रवेश कक्षको छेउमा थियो। यो त्यहाँ थियो जहाँ पूजाहारीले होमबलिको निम्ति पशुहरूलाई नुहाई दिन्थे। ३९मूल-ढोकाको प्रवेश द्वारको दुवै पट्टि दुइ-दुइवटा टेबल थियो। पापका निम्ति होमबलि, दोषबलि अनि पापबलि अपराधका निम्ति भेटिको पशुहरू त्यही टेबलमाथि मारिन्थ्यो। ४०दलानको बाहिर जहाँ उत्तरी मूल-ढोका खोल्छ, त्यहाँ दुइवटा टेबल थियो अनि मूल-ढोकाको प्रवेश कक्षको अर्को तिर दुइवटा टेबल थियो। ४१मूल-ढोकाभित्र चारवटा टेबल थियो। चारवटा टेबल मूल-ढोकाको बाहिर थियो। सबै मिलाएर आठवटा टेबल थियो। पूजारीहरूले यी टेबलहरूमा बलिका

निम्ति पशुहरू मार्थे। ४२होमबलिका निम्ति काटिएको दुङ्गाको चारबटा टेबल थिए। यी टेबलहरू डेढ हात लामो, डेढ हात चौडा अनि एक हात अल्गो थियो। पूजाहारीले होमबलि अनि बलिदानका निम्ति जुन पशुहरू मार्थे, उसले मार्ने हतियारहरू त्यो टेबलमा राख्थे। ४३चार औंला चौडा भएको बीट पुरै टेबलमा लगाएको थियो। भेटिका निम्ति मासु टेबलमाथि राखिन्थ्यो।

पूजाहारीहरूको कोठाहरू

४४भित्री चोकको मूल-ढोकाको बाहिर दुइवटा कोठाहरू थिए। एउटा उत्तरी मूल-ढोकासँग थियो। यसको दलान दक्षिणपट्टि थियो। अर्को कोठा दक्षिण मूल-ढोका पट्टि थियो। यसको दलान उत्तरपट्टि थियो। ४५त्यस मानिसले मलाई भन्यो, “त्यो कोठा, जसको दलान दक्षिणपट्टि छ, यो त्यहाँ काम गरिरहेका अनि मन्दिरको सेवा गरिरहेका पूजाहारीहरूको लागि हो। ४६तर त्यो कोठा जसको दलान उत्तरपट्टि छ, त्यो त्यहाँ काम गरिरहेका पूजाहारीहरूका निम्ति हो जो आफ्नो काममा छन् अनि वेदीको सेवा गर्नेहरूका निम्ति हो। यी सबै पूजाहारीहरू सादोकका सन्तानहरू हुन्। सादोकको वंशज नै लेवी कुलका एक मात्र मानिस हो, जो परमप्रभुको सेवा आफैसित बलि ल्याएर गर्न सक्छ।”

४७त्यस मानिसले चोक नाप्यो। चोक पूर्ण वर्गाकारको थियो। त्यो एक सय हात लामो अनि एक सय हात चौडाको थियो। वेदी मन्दिरको छेउमा थियो।

मन्दिरको दलान

४८त्यो मानिसले मलाई मन्दिरको दलानमा लिएर गयो अनि त्यसको हरेक द्वार-स्तम्भ नाप्यो। यहाँ प्रत्येक पट्टि पाँच हात थियो। मूल-ढोका चौध हात चौडाईको थियो। मूल-ढोका छेउको पर्खाल तीन हात प्रत्येक पट्टि थियो। ४९दलान बीस हात लामो अनि बाह्य हात चौडाको थियो। दलान सम्म दश खुडकिलाहरू थिए। द्वार-स्तम्भको सहायताको लागि दुवैतिर स्तम्भ थियो।

मन्दिरको पवित्र स्थान

४१ त्यो मानिसले मलाई मन्दिरको बाहिरी पवित्र स्थानमा ल्यायो। उसले यसको प्रत्येक स्तम्भ नाप्यो। त्यो सबैतिर छः हात मोटो थियो। १प्रवेश-द्वारको दश हात चौडा थियो। त्यसको बाहिरी छेउ चारैतिर पाँच हात थियो। त्यस मानिसले बाहिरी पवित्र स्थान नाप्यो। यो चालिस हात लामो अनि बीस हात चौडा थियो।

मन्दिरको महापवित्र स्थान

२तब त्यो मानिस भित्र गयो अनि प्रत्येक द्वार स्तम्भ नाप्यो। प्रत्येक द्वार स्तम्भ दुइ हात बाक्लो थियो।

प्रवेशद्वारको छः हात चौडा थियो। प्रवेशद्वारको प्रत्येक पट्टिको पर्खाल सात हात फराकिलो थियो। ३त्यसपछि त्यो मानिसले कोठाको लम्बाई नाप्यो। त्यो बीस हात लामो अनि बीस हात चौडा थियो। त्यस मानिसले मलाई भन्यो, “यो चाहिँ महापवित्र स्थान हो।”

मन्दिरका चारैतिर अरू कोठाहरू

४त्यसपछि त्यो मानिसले मन्दिरको पर्खाल नाप्यो। यो छः हात बाक्लो थियो। छेउको कोठा चार हात चौडा मन्दिरको चारै तिर थियो। ५छेउको कोठामा तीनवटा विभिन्न तला थियो। त्यो एक अर्कोमाथि थियो। हरेक तलाहरूमा तीस कोठा थियो। छेउको कोठा चारैतिरको पर्खालमा अडिएको थियो। यसकारण मन्दिरको पर्खाल स्वयं कोठाहरूमा अडिएको थिएन। ६मन्दिरको चारैतिरको जोडिएको कोठाहरू, तल्लो तला भन्दा ज्यादा फराकिलो थियो। यस्तो हुनुको कारण तल्लो तलाको भन्दा मन्दिरको अन्य प्रत्येक तला सानो थियो। त्यसैले अघिल्लो कोठाहरूको सतह तल्लो कोठाहरूको भन्दा फराकिलो थियो। सब भन्दा तल्लो तलामा जाने सिँढी बीचको तलाबाट गएको थियो।

७सैले यो पनि देखें कि मन्दिरको चारैतिर जगहरू बसालिएका थिए। छेउको कोठाहरूको जग पुरा एक टाँगो अर्थात् छः हात लामो थियो। ८छेउको कोठाको बाहिरी पर्खाल पाँच हात बाक्लो थियो। त्यहाँ मन्दिरको छेउको कोठाहरूको बीचमा एउटा खुल्ला क्षेत्र थियो। ९०अनि पूजाहारीको कोठाहरूको बीच खुला क्षेत्र बीस हात मन्दिरको चारै तिर थियो। ९१छेउको कोठाहरूको दैलो आधार उठाएको आधारमा खोलिन्थ्यो एउटा दैलो उत्तर पट्टि फर्केको थियो अनि अर्को दक्षिणपट्टि फर्केको थियो। उठाएका आधारमाथि सबै छेउहरू पाँच हात चौडा थियो।

९२पश्चिम पट्टिको भवनको चोकको छेउको मन्दिरको चौडा सतरी हात थियो। भवनको भिताको चारैतिर पाँच हात बाक्लो थियो। त्यसको लम्बाइचाहिँ नब्बे हात थियो। ९३त्यसपछि त्यो मानिसले मन्दिर नाप्यो। मन्दिर एक सय हात लामो थियो। भवन अनि यसको भितासँगको चोक पनि एक सय हात लामो थियो। ९४मन्दिरको पूर्व अनि चोकहरूको चौडा सय हात थियो।

९५-९६त्यस मानिसले त्यो भवनको लम्बाई नाप्यो जसको चोक मन्दिरको पछि फर्केको थियो तथा जसको भिताहरू दुवैपट्टि थियो। यो एक सय हात लामो थिए।

महापवित्र स्थानको भित्री कोठा अनि चोकको दलानको कोठा काठले ढाकिएको थियो। सबै भ्यालहरू अनि ठोकाहरू वरिपरि काठले मोहोरिएको थियो। ढोकाबाट मन्दिरको काठको फल्याक भूईँदेखि भ्यालहरू

सम्म थियो। भित्ताको भाग देखि १७ढोकामाथि सम्म थिए।

भित्री कोठादेखि बाहिरसम्म काठमा चौखट लगाएको थियो। मन्दिरकोबाटोको भित्री कोठा तथा बाहिरी कोठामा करूब स्वर्गदूत र खजूरको चित्र खोपिएको थियो। १८दूर्इटा करूब स्वर्गदूतको बीचमा एउटा खजूरको बोट थियो। प्रत्येक करूब स्वर्गदूतको दुइवटा चेहेरा थिए। १९दुइवटा मध्ये एउटा खजूरको बोट तिर हेरिरहेको अनुहार मानिसहरूको जस्तो थियो। अर्को चाँहि खजूरको बोटलाई हेरिरहेको अनुहार सिंहको जस्तो थियो। मन्दिरको चारैतिर सबै यस्तै खोपिएको थियो। २०बीचको कोठाको पवित्र स्थानको सबै भित्तामा करूब स्वर्गदूतहरू तथा खजूरको बोटको चित्र खोपिएको थियो।

२१पवित्र स्थानको द्वार-स्तम्भ वर्गाकार थियो। महापवित्र स्थानको अघाडी पट्टि केही चीज थियो। २२त्यो वेदी जस्तो काठले बनाएको थियो। यो तीन हात अल्गो अनि दुइ हात लामो थियो। यसको कुनाहरू, त्यसका आधार अनि पाटाहरू काठको थिए। त्यस मानिसले मलाई भन्यो, “यो चाहिँ परमप्रभुको सामुन्ने राखिएको टेबल हो।”

२३बाहिर पवित्र स्थान अनि महापवित्र स्थानको दुइपाटे द्वार थियो। २४एउटा द्वार दुइवटा सानो सानो ढोकाले बनिएको थियो। प्रत्येक द्वार साँच्चै हल्लिएको द्वार जस्तै थियो। २५बाहिरी पवित्र स्थानका ढोकामा करूब स्वर्गदूतहरू अनि खजूरको बोटको चित्र खोपेको थियो। त्यो त्यस्तै थियो जस्तो भित्तामा खोपिएको थियो। बाहिरको दलानको बाहिरी भागमा कोठाको चित्र थियो। २६अनि दलानको दुवैपट्टि भ्यालहरूको भित्तामा दलानको माथिल्लो छतमा तथा मन्दिरको चारैतिरको कोठामा खजूरको बोटको चित्र थियो।

पूजाहारीहरूको कोठा

४२ तब त्यो मानिसले मलाई बाहिरी चोकमा लिएर गयो जो उत्तरतिर फर्केको थियो। उसले ती कोठाहरूमा लिएर गयो जुन भवनको चोकको पारिपट्टि थियो। २भवनको १०० हात लामो अनि ५० हात चौडा थियो। मानिसहरू यसको उत्तर पट्टिको आंगनबाट प्रवेश गर्थे। ३भवन तीन तला अग्लो अनि बरण्डाहरू थिए। भवन अनि मन्दिरको बीचमा भित्री आँगन २० हात लामो थियो। अर्कोपट्टि कोठा बाहिर चोकको ढुङ्गा ओछ्याएको पिडीतिर फर्केका थियो। ४त्यस कोठाको अर्को तिर एउटा लामो भित्री बाटो थियो। त्यो भित्र पुग्थ्यो। यो दश हात चौडा, एक सय हात लामो थियो। यो भवनको उत्तर पट्टि थियो। ५माथिको कोठा अत्यन्तै साँघुरो थियो किनकि बरण्डाले बीच अनि तल्लो तलाको भन्दा बेंशीठाँउ ओगटेको

थियो। ६कोठा तीन तलामाथि थियो। बाहिरी चोकको जस्तै त्यसको स्तम्भ थिएन। यसकारण माथिल्लो कोठा बीचको कोठा अनि तल्लो तलाको कोठाहरू भन्दा ज्यादा पछाडी थियो। ७त्यहाँ बाहिर एउटा भित्ता थियो। त्यो कोठाहरूको सामान्तरमा थियो। यो बाहिरी चोक सम्म जान्थ्यो। यो कोठाहरूको छेउ-छेउमा थियो। यो पचास हात बढेको थियो। ८बाहिरी चोकपट्टि फर्केको कोठाहरू पचास हात लामो अनि मन्दिर तिर फर्केका कोठाहरू एक सय हात लामो थिए। ९यो कोठाहरूको बीचमा प्रवेशद्वार थियो। जुन बाहिरी चोकबाट पूर्व सम्म जान्थ्यो। १०बाहिरी भित्ताको आरम्भमा दक्षिणपट्टि भवनको चोकको छेउ अनि भवनको भित्ताको बाहिर कोठाहरू थिए।

११यी कोठाहरूको छेउमा एउटा ठूलो द्वार थियो। त्यो उत्तर कोठाहरूको छेउमा थियो। दक्षिणको द्वारको लमाई चौडाइमा त्यति नै नापको थियो जति उत्तरको थियो। दक्षिणको नाप द्वार, रुपाकृति अनि प्रवेश द्वारको दृष्टिबाट उत्तरका द्वारहरूको बराबर थियो। १२दक्षिणी कोठाहरूको तल एउटा द्वार थियो यो लामो भित्रीबाटो सम्म पुग्थ्यो। दक्षिणको कोठाको पारी एउटा छुट्याउने पर्खाल थियो।

१३त्यस मानिसले मलाई भन्यो, “चोकको पारिपट्टि दक्षिणको कोठाहरू अनि उत्तरको कोठाहरू पवित्र कोठाहरू हुन। ती पूजाहारीहरूले यी कोठाहरूमा अति पवित्र भोजन खाए। तिनीहरूले महापवित्र भेंटी त्यहाँ खाए। किनकि यो स्थान पवित्र हो। महापवित्र भेंटीहरू यी हुन: अन्नबलि, पापबलि र दोषबलि। १४पूजाहारी पवित्र स्थानमा प्रवेश गर्छन। तर बाहिर चोकमा जानु भन्दा पहिला उ आफ्नो वस्त्र पवित्र स्थानमा राख्छ। किन? किनकि यो वस्त्र पवित्र छ। यदि पूजाहारीले चाह्यो भने उ त्यो मन्दिरको त्यस ठाँउमा जान सक्छ जहाँ अरुहरू बस्छन्। त्यसैले तिनीहरू त्यो कोठामा जानु पर्छ अनि अरु लुगा लगाउनुपर्छ।”

आंगनको बाहिरी भाग

१५त्यो मानिसले जब मन्दिर भित्रको क्षेत्रको नाप लिई सकेको थियो, त्यति बेला त्यो मूल-ढोकाबाट मलाई बाहिर ल्यायो जुन पूर्वपट्टि थियो। उसले बाहिर चारैतिर नाप्यो। १६त्यस मानिसले टाँगोले पूर्वपट्टि नाप्यो। यो पाँच सय हात लामो थियो। १७त्यसले उत्तरपट्टि नाप्यो। त्यो पाँचसय हात लामो थियो। १८उसले दक्षिणपट्टि नाप्यो। त्यो पाँच सय हात लामो थियो। १९त्यो पश्चिम पट्टि गयो अनि त्यहाँ नाप्यो। त्यो पाँच सय हात लामो थियो। २०उसले मन्दिरको चारै पट्टि नाप्यो। त्यो भित्ता चारैतिर गएको थियो। भित्ता पाँच सय हात लामो अनि पाँच सय हात चौडाको थियो। यसले पवित्र क्षेत्रलाई अपवित्र क्षेत्रबाट अलग राखेको थियो।

परमप्रभु उहाँका मानिसहरू बीचमा बस्नु हुन्छ

४३ त्यो मानिसले मलाई मूल-ढोका सम्म लिएर गयो जुन मूल-ढोका सम्म पूर्व पट्टि खुल्ला थियो। त्यहाँ पूर्वबाट परमप्रभु इस्त्राएलको परमेश्वरको महिमा तल आयो। परमेश्वरको आवाज समुद्रको गर्जन बराबर उच्च थियो। परमेश्वरको महिमाबाट भूमि उज्ज्वल भयो। इर्दशन त्यस्तै थियो जब उहाँ शहर ध्वंश पार्न आउँदा मैले देखेको थिएँ। दर्शन त्यही थियो जुन मैले कबार नदीको किनारमा देखेको थिएँ। मैले मेरो शिर भूँडैतिर निहुराएर लम्पसार भएँ। परमप्रभुको महिमा मन्दिरमा मूल-ढोकाबाट आयो जुन पूर्वमा खोलिएको थियो।

त्यसपछि आत्माले मलाईमाथि उठायो अनि भित्री चोकमा लिएर गयो। परमप्रभुको महिमाले मन्दिर भरियो। मैले मन्दिरभित्र कोही बोल्दै गरेको सुनें। मानिस मेरो छेउमा उभिरहेको थियो। मन्दिरमा एउटा आवाजले मलाई भन्यो, “हे मानिसको छोरो! यो ठाँउ मेरो सिंहासनको ठाउँ मेरो पैतालाको लागि हो, म यस ठाँउमा इस्त्राएलका मानिसहरूसित सदा-सर्वदा रहनेछु। इस्त्राएलका सन्तानले मेरो नाम फेरि नष्ट गर्ने छैनन्। राजाहरू अनि तिनीहरूका मानिसहरूले व्यभिचार पापहरू गरेर अथवा तिनीहरूको राजाहरूको मृत शरीरहरू यस ठाउँमा गाडेर मेरो नामलाई बदनाम गर्नेछैन। तिनीहरूले मेरो नाम आफ्नो सँघार मेरो सँघारसित बनाएर तथा आफ्नो द्वारस्तम्भ मेरो द्वारस्तम्भसँग बनाएर लज्जित पार्नेछैनन्। बितेका दिनहरूमा एउटा भित्ताले मात्र मलाई तिनीहरूबाट अलग गरेको थियो। यसकारण तिनीहरूले जति-जति बेला पाप अनि ती डरलाग्दा कामहरू गरे त्यस बेला मेरो नाम बदनाम गरे। यसकारण म क्रोधित भएँ अनि तिनीहरूलाई नष्ट गरे। अब तिनीहरूलाई व्यभिचार पापहरू टाढो हटाउन देऊ अनि आफ्नो राजाहरूको लाश मबाट टाढा लानु देऊ। तब म तिनीहरू बीच सदैव रहन्छु।

१०“अब हे मानिसको छोरो! इस्त्राएलका परिवारलाई यस मन्दिरको विषयमा भन्। तब तिनीहरू आफ्नो पापहरू प्रति लज्जित हुनेछन्। तिनीहरूले मन्दिरको योजनाको बारेमा सिक्नेछन्।

११“यदि तिनीहरूले गरेको नराप्नो कर्महरूमा लज्जित हुन्छन भने मन्दिरको ढाँचा विषयमा बुझाइदेऊ। त्यो कसरी निर्माण गरिन्छ यसको प्रवेशद्वारहरू कस्तो हुनेछ, निस्कने द्वारहरू अनि सबै आकृतिहरू जो त्यसमा हुनेछन् ती सबै तिनीहरूले सिक्नुन। तिनीहरूलाई यसको सबै नमूनाहरू अनि विधिहरूको विषयमा सिकाऊ अनि तिनीहरू लेखिदेऊ जसबाट ती सबै तिनीहरूले देख्न सकुन्। त्यसपछि तिनीहरू मन्दिरको सबै नमूनाहरू अनि सबै विधिहरू पालन गर्नेछन्। तब तिनीहरूले ती सबै गर्न सक्छन्। १२मन्दिरको नियम यस्तो छ: पर्वतको

टाकुराका साग क्षेत्र अति पवित्र हुनेछ। यो मन्दिरको नियम हो।

वेदी

१३“वेदीको नाप हात भन्दा लामो नाप प्रयोग गरेर यस प्रकारको छ: वेदीको आधार वरिपरि त्यहाँ मैला नाली थियो त्यो चारै तिर एक हात गहिरो अनि एक हात चौडा थियो। यसको टाउकोमा चारैतिर एक बिता अल्गो बीट थियो। यही प्रकारले वेदीको उचाईमा, यस्तो थियो। १४तल्लो किनार सम्म जगको नाप दुइ हात थियो। यो एक हात चौडा थियो। सानो किनारबाट ठूलो किनार सम्म यसको नाप चार हात थियो। यो एक हात चौडा थियो। १५वेदीमा आगोको स्थान चार हात अग्लो थियो। वेदीको चारै किनार सीङ्गको आकारको थियो। १६वेदीमा आगोको स्थान बाह्र हात लामो अनि बाह्र हात चौडाको थियो। यो पुरै वर्गाकार थियो। १७किनार पनि वर्गाकार थियो, चौध हात लामो अनि चौध हात चौडा। यसको किनार चारैपट्टि आधा हात गहिरो थियो। वेदी सम्म जाने खुडकिला पूर्व दिशामा थियो।”

१८त्यसपछि त्यो मानिसले मलाई भन्यो, “हे मानिसको छोरो! परमप्रभु अनि मालिक यसो भन्नुहुन्छ: ‘वेदीका निमित्त यी नियमहरू छन। जुन दिन होमबलि दिइन्छ यसमाथि रगत छर्किनु पर्नेछ। १९त्यस दिन तिमी सादोकको परिवारको मानिसहरूलाई एउटा नयाँ बाछा पापबलिको रूपमा दिनेछु। यो मानिस लेवी कुल समूहको हो। तिनीहरू पूजाहारी हुनेछन्। तिनीहरूले भेटी मानिसहरूकहाँ ल्याउँछन् अनि यस्तो प्रकारले मेरो सेवा गर्छन।” परमप्रभु मेरो मालिकले यसो भन्नुभयो। २०“तिमीले बाछाको अलिकति रगत लिनु अनि वेदीको चारै सीङ्गहरूमा, किनारको चारै कुनामा अनि पट्टीको चारैतिर लगाऊ। यस्तो प्रकारले तिमीले वेदीलाई पवित्र पार्छौं। २१तिमीले बाछालाई पापबलिको रूपमा लिनेछौं। गोरु पवित्र क्षेत्र बाहिर, मन्दिरको विशेष स्थानमा पालिनेछ।

२२“अर्को दिन तिमीहरूले एउटा निष्षोट बोको बलिदान दिनेछौं। यो पापबलि हुनेछ। पूजाहारीले वेदीलाई त्यस्तै प्रकारले शुद्ध पार्नेछ जस्तो प्रकारले उसले बाछालाई शुद्ध पार्यो। २३जब तिमीहरूले वेदीलाई शुद्ध पारी सकेको हुन्छौ तब तिमीहरूले एउटा निष्षोट बाछा अनि एउटा निष्षोट भेडाको पाठो बलिदान चढाउनु आवश्यकता पर्छ। २४त्यसपछि पूजाहारीले त्यसमा रगत छर्किनेछ। त्यसपछि पूजाहारीले बाछा अनि थुमा परमप्रभुलाई होमबलिको रूपमा बलि चढाउनेछ। २५तब एउटा बोका प्रति दिन सात दिन सम्म पापबलिका निमित्त तयार पार। तिमीले एउटा नयाँ बहर अनि एउटा भेडा तयार पार्नेछौ। बहर र बाछी निष्षोट हुनुपर्छ। २६पूजाहारीहरूले

वेदीको प्रायश्चित्त सात दिन सम्म गरेर यसलाई शुद्ध पार्दै सेवाकोलागि तयार राख्नु पर्छ। २७यसको सँग-सँगै सात दिन वेदी तयार पार्ने अनि यसलाई परमेश्वरलाई समर्पित गर्ने, पुरा हुन्छ। आठौं दिन अनि यसको अघाडी पूजाहारीले तिमीहरूका होमबलि अनि मेलबालि वेदीमा चढाउन सक्छ। त्यसपछि म स्वीकार गर्छु।” परमप्रभु मेरो मालिकले यसो भन्नभयो।

बाहिरी मूल-ढोका

४४ त्यसपछि त्यस मानिसले मलाई फेरि पवित्र स्थानको बाहिरी मूल-ढोका जहाँ दलानको मुख पूर्वपट्टि थियो लिएर गयो। हामी मूल-ढोका-बाहिर थियौं अनि बाहिरी मूल-ढोका बन्द थियो। २परमप्रभुले मलाई भन्नुभयो, “यो मूल-ढोका बन्द हुन्छ। यो खोलिने छैन। कोही पनि यसबाट प्रवेश गर्न सक्ने छैन। किन? किनकि इस्राएलको परमप्रभु यसबाट प्रवेश गरिसक्नु भएकोछ। यसकारण यो बन्द हुनुपर्छ। ३मानिसहरूको शासक परमप्रभुसित भोजन गर्नेछन् यो द्वारमा बस्नेछन्। तिनी मूल-ढोकामा दलानको द्वारबाट प्रवेश गर्छन अनि त्यही बाटोबाट बाहिर जान्छन।”

मन्दिरको पवित्रता

४त्यसपछि त्यो मानिसले मलाई उत्तरी द्वारबाट मन्दिरको छेउमा ल्यायो। मैले परमप्रभुको महिमाले परमप्रभुको मन्दिर भरिँदै गरेको देखें। मैले आफ्नो शिर पृथ्वीमा राख्दै प्रणाम गरे। ५परमप्रभुले मलाई भन्नुभयो, “हे मानिसको छोरो, धेरै सावधानीसित हेर। तिम्रो आँखा अनि कानको उपयोग गर। यी चीजहरू तिर हेर। म तिमीलाई मन्दिरको विषयमा सबै नियम र विधिहरू बताउँछु। सावधानी पूर्वक मन्दिरको प्रवेशद्वार अनि पवित्र स्थानबाट सबै निस्कनेद्वारहरू हेर। ६तब बागी इस्राएलका घरानालाई यो खबर देऊ उनीहरूलाई भन, परमप्रभु मेरो मालिक भन्नुहुन्छ, “हे इस्राएलको घराना हो, मैले तिमीहरूले गरेका भयंकर कुराहरू आवश्यकता भन्दा ज्यादा सहें। ७तिमीहरूले विदेशीहरूलाई मेरो मन्दिरमा ल्यायौं, तिनीहरूको साँच्चै खतना भएको थिएन। तिनीहरू पूर्णरूपले मप्रति समर्पित थिएनन्। यस्तो प्रकारले तिनीहरूले मलाई अपवित्र पारेका थिए। तिमीले आफ्नो करार भङ्ग गर्छौ, भयंकर काम गर्छौ अनि त्यसपछि तिमीले मलाई रोटीको भेटी, बोसो अनि रगत चढायौ। यसरी मेरो मन्दिरलाई अशुद्ध पार्छौ। ८तिमीले मेरा पवित्र चीजहरूको हेरचाह गरेनौ। अहँ, तिमीहरूले विदेशीहरूलाई मेरो पवित्र स्थानको उत्तरदायी बनायौ।”

९परमप्रभु मेरो मालिक यसो भन्नुहुन्छ, “एउटा विदेशी जसको खतना भएको छैन, मेरो मन्दिरमा आउँनु हुँदैन। ती विदेशीहरू पनि जो इस्राएलको परिवारहरू

बीच स्थायी रूपले बसेका छन् तिनीहरूको पनि खतना अवश्य हुनुपर्छ अनि म प्रति पूर्ण समर्पित हुनुपर्छ, त्यस पश्चात उ मेरो मन्दिरमा आउनु पर्ने सक्छ। १०अतीतमा लेवीहरूले मलाई त्यस बेला छोडिदिए जतिबेला इस्राएलीहरू मेरो विरुद्धमा गएका थिए। इस्राएलले मलाई आफ्नो मूर्तिहरू अनुसरण गर्नको लागि छोडिदियो। लेवीहरू आफ्नो पापको निम्ति दण्डित हुनेछन्। ११लेवीहरू मेरो पवित्र स्थानको सेवा गर्नका निम्ति छानिएका थिए। तिनीहरूले मन्दिरको मूल-ढोकाको चौकीदारी गरे। तिनीहरूले मन्दिरको सेवा गरे। तिनीहरूले बलिहरू तथा होमबलिहरूको पशुहरू मानिसहरूका निम्ति मारे। तिनीहरू मानिसहरूको सहायता गर्न अनि तिनीहरूको सेवाका निम्ति छानिएका थिए। १२तर लेवीहरू मेरो विरुद्ध पाप गर्न मानिसहरूलाई सहायता गरे। तिनीहरूले मानिसहरूलाई आफ्नो मूर्तिहरू पूजा गर्न लगाए। यसकारण म तिनीहरू विरुद्ध प्रतिज्ञा गर्दैछु, ‘तिनीहरू आफ्नो पापका निम्ति दण्डदायी हुनेछन्।” परमप्रभु मेरा मालिकले यो कुराहरू गर्नुभयो।

१३“यसकारण लेवीहरूले बलिहरू मकहाँ पूजाहारीहरूले जस्तो ल्याउदैनन्। तिनीहरू मेरो कुनै पवित्र चीजसँग अथवा महापवित्र वस्तुको छेउमा जाँदैनन्। तिनीहरूले तिनीहरूको लाज बोक्नु पर्छ किनभने तिनीहरूले डरलाग्दा कामहरू गरेकाछन्। १४तर म तिनीहरूलाई मन्दिर हेरचाह गर्ने काम दिनेछु। तिनीहरूले मन्दिरको काम गर्नेछन् अनि ती सबै काम गर्नेछन् जुन यहाँ गरिन्छ।

१५“सबै पूजाहारीहरू लेवी कुल समूहका हुन्। तर जब इस्राएलका मानिसहरू मेरो विरुद्धमा फर्के त्यतिबेला केवल सादोक परिवारका पूजाहारीहरूले मात्र मेरो पवित्र ठाँउको हेरचाह गरे। यसकारण सादोकको परिवारले मलाई भेटी ल्याउने छ। तिनीहरू मेरो अघाडी उभिनेछन् अनि आफ्नो बलि चढाएको पशुहरूको बोसो अनि रगत मलाई भेटी चढाउनेछन्।” परमप्रभु मेरो मालिकले यसो भन्नुभयो। १६“तिनीहरू मेरो पवित्रस्थानमा प्रवेश गर्नेछन्। तिनीहरू मेरो टेबलको छेउमा मेरो सेवा गर्न आउँनेछन्। तिनीहरूले ती चीजहरूको हेरचाह गर्नेछन् जुन मैले तिनीहरूलाई दिएँ। १७जब तिनीहरू भित्री चोकको मूल-ढोकामा प्रवेश गर्नेछन् त्यतिबेला तिनीहरूले बहुमूल्य लुगा लगाउनेछन्। जब तिनीहरू चोकको मूल-ढोकाभित्र मन्दिरको सेवा गर्छन, त्यस बेला तिनीहरूले ऊनीको लुगा लगाउँछन्। १८तिनीहरूले टाउकोमा सूतीको फेटा लगाउनेछन् अनि कम्मरमा सूतीको भित्री लुगा लाउनुपर्छ। तिनीहरूले त्यस्तो लुगा लगाउँदैनन् जसबाट पसिना आउँछ। १९तिनीहरूले मेरो सेवा गर्दा लगाएको लुगा बाहिरी चोकमा मानिसहरूको छेउमा जानु भन्दा पहिला खोल्छन्। त्यसपछि तिनीहरूले त्यो लुगा पवित्र कोठाहरूमा राख्छन्। तब तिनीहरूले अर्को लुगा लगाउँछन्।

यस्तो प्रकारले तिनीहरूले मानिसहरूलाई त्यो पवित्र लुगा छुन दिदैनन्।

२०“ती पूजाहारीहरूले आफ्नो शिरको केश खौराउँने छैनन् न ता तिनीहरूले केश लामो हुन दिनेछन्। पूजाहारीहरूले आफ्नो शिरको केश छोट्याउँनु मात्र सक्छन्। २१कुनै पनि पूजाहारीले त्यस समय दाखरस पिउन सक्नेछैनन् जति बेला तिनीहरू भित्री चोकमा जान्छन्। २२पूजाहारीहरूले विधवा अथवा त्यागेकी स्त्रीसँग विवाह गर्न हुँदैन। तिनीहरूले इस्त्राएलको वंशका कन्याहरूसँग विवाह गर्न पर्छ, अथवा त्यस्तो विधवासँग विवाह गर्न सक्छन् जसको पति पूजाहारी थियो।

२३“पूजाहारीहरूले मेरा मानिसहरूलाई पवित्र चीजहरू अनि अपवित्र चीजहरूको अन्तरको विषय शिक्षा दिनु पर्छ। तिनीहरूले मेरा मानिसहरूलाई जुन शुद्ध अनि अशुद्ध छन्, त्यसको जानकारी दिनुमा सहायता दिन्छन्। २४पूजाहारीहरू न्यायलायमा न्यायाधीश हुन्छन्। तिनीहरूले मानिसहरूसँग न्याय गर्दा मेरो नियमहरू अनुसरण गर्छन्। तिनीहरू मेरो विशेष व्यवस्थाको समयमा मेरो नियम विधि-विधानहरू पालन गर्नेछन्। तिनीहरूले मेरो विशेष विश्रामको दिनको सम्मान गर्नेछन् अनि त्यसलाई पवित्र राख्नेछन्। २५तिनीहरू मानिसहरूको लाशहरूको छेउमा जानु हुदैन किनभने यसले तिनीहरूलाई अशुद्ध बनाउँछ। तर ती त्यस बेला आफूलाई अपवित्र गर्न सक्छन् यदि मर्ने मानिस बाबु-आमा, छोरा-छोरी, दाजू-भाइ अथवा अविवाहित दिदी-बहिनी हुन्छन्। २६शुद्ध गरिए पछि पूजाहारीहरूले सात दिन सम्म प्रतिक्षा गर्नुपर्छ। २७त्यसपछि यो पवित्र स्थानमा आउँन सक्छन्। तर जुन दिन त्यो भित्री चोकको पवित्र स्थानमा सेवा गर्नु जान्छन् उसले पापबलि आफ्नो निम्ति चढाउनु पर्छ।” परमप्रभु मेरो मालिकले यसो भन्नुभयो।

२८“लेवीहरूको आफ्नो जमीनको विषयमा: तिनीहरूको पैतृक सम्पत्ति म नै हुँ। इस्त्राएलमा लेवीका परिवारलाई कुनै पनि सम्पत्ति दिनुहुँदैन। म नै तिनीहरूको अधिकारी हुनेछु। २९तिनीहरूले अन्नबलि, पापबलि र दोषबलि खानका निम्ति पाउनेछन्। जे जति इस्त्राएलका मानिसहरूले परमप्रभुलाई दिन्छन्, त्यो तिनीहरूको हुनेछ। ३०प्रत्येक तयारी फसलको प्रथम भाग पूजाहारीहरूका निम्ति हुनेछ। तिमीले आफ्नो मुखको पिठोको प्रथम भाग पनि पूजाहारीहरूलाई दिनु। यसले तिमीहरूको घरानामा आशीर्वाद बर्षाउने छ। ३१पूजाहारीहरूले त्यो पंक्षी अथवा पशुहरूलाई खानु हुँदैन जसको स्वभाविक मृत्यु भएको छ अथवा जङ्गली पशुहरूद्वारा टुक्रा-टुक्रा पारिएको हो।

पवित्र कामको उपयोगमा जमीन भागबन्डा

४५ “जब तिमीहरू पैतृक सम्पत्तिको लागि जमीन भाग गर्छौ, त्यस समय जमीनको एक टुक्रा छुटाऊ: त्यो परमप्रभुको पवित्र हिस्सा हुनेछ। त्यो जमीन

२५,००० हात लामो, अनि १०,००० हात चौडाको होस्। त्यो जमीन पवित्र हुनेछ। २पाँच सय हात वर्गाकार क्षेत्र मन्दिरको निम्ति हुन्छ। मन्दिरको चारैतिर पचास हात चौडाको एउटा खुला क्षेत्र हुनेछ। ३त्यस अति पवित्र स्थानमा तिमीले २५,००० हात* लामो अनि १०,००० हात* चौडा नाप्नेछौ। मन्दिर यस क्षेत्रमा हुन्छ। मन्दिरको क्षेत्र महापवित्र स्थान हुनेछ।

४“यो पवित्र भागको भूमि मन्दिरको सेवक पूजाहारीहरूको लागि हुन्छ जहाँ तिनीहरू परमेश्वरको सामुने सेवा गर्न आउँछन्। त्यो जमीन पूजाहारीहरूको घर अनि मन्दिरको लागि हुन्छ। ५दोस्रो क्षेत्र २५,००० हात लामो अनि दश हात १०,००० चौडा ती लेवीहरूका निम्ति हुन्छ जो मन्दिरमा सेवा गर्छन्। यो जमीन पनि लेवीहरूको बस्ने शहरको निम्ति हुनेछ।

६“तिमीले शहरलाई ५,००० हात चौडा अनि २५,००० हात लामो क्षेत्र दिनु। यो पवित्र क्षेत्रको सहारा हुन्छ। यो इस्त्राएलको पुरै परिवारको निम्ति हुन्छ। ७पवित्र स्थानको दुवै छेउको एक हिस्सा अनि शहरको दुवैतिरबाट शासकले जमीन लिनेछ। यो पवित्र क्षेत्र अनि शहरको क्षेत्रको बीचमा हुन्छ। यो त्यही चौडाईको हुन्छ जुन चौडाई परिवार समूहको भूमिको हुन्छ। यो लगातार पश्चिम सीमानाबाट पूर्वी सीमाना सम्म जानेछ। ८यो भूमि इस्त्राएलको शासकको सम्पत्ति हुन्छ। यस्तो प्रकारले शासकले मेरो मानिसहरूको भावी जीवन कष्टमय बनाउन आवश्यक पर्दैन। तर त्यो भूमि इस्त्राएलीहरूको निम्ति तिनीहरूको परिवार समूहलाई दिइन्छ।” ९परमप्रभु मेरा मालिकले यसो भन्नुहुन्छ, “इस्त्राएलको शासकहरू धेरै भए। निर्दयी हुनु, मानिसहरूबाट समान चोर्न छोड्। राम्रो बन अनि असल काम गर। हाम्रो मानिसहरूलाई घरदेखि बाहिर अनिच्छामा जान विवश नपार।” परमप्रभु मेरा मालिकले भन्नुभयो।

१०“मानिसहरूलाई ठगनु बन्द गर। सही बाटो अनि नापहरूको उपयोग गर। ११एपा (सूखा चीजहरूको नाप) अनि बाथ (द्रवको नाप) एकै समान हुनु पर्छ। एक बाथ अनि एपा दुवै होमरको दशांश भाग बराबर हुनुपर्छ। त्यो नाप होमरमा आधारित हुन्छ। १२एक शेकेल बीस गेराको बराबर हुनुपर्छ। एक मीना साठी शेकेलको बराबर हुनुपर्छ। यो बीस शेकेल जम्मा, पच्चीस शेकेल जम्मा पन्ध्र शेकेल बराबर हुनुपर्छ। १३“यो विशेष भेट हो, जुन तिमीहरूले दिनु पर्छ:

एपाको छैटौँ भाग गहुँको हरेक होमर छ: बुशल गहुँ लागि एपाको छैटौँ भाग जौको हरेक होमर

१४बाथको दशौँ भाग भद्राक्षेको तेल हरेक कोर भद्राक्षेको तेलको लागि लेऊ। याद राख एक होमर

२५,००० हात करीब एघार किलोमीटर!

१०,००० हात करीब पाँच किलोमीटर!

बराबर दश बाथ हुन्छ अनि एक कोर बराबर दश बाथ हुन्छ!

१५ दुइसय भेडाहरूबाट एउटा भेडा इस्त्राएलको असल पानी लगाएको खर्कबाट ल्याऊ। यो भेडा अन्नबलि, “होमबलि अनि मेलबलि मानिसहरूलाई प्रायश्चित्त गर्नको निम्ति प्रयोग गरिन्छ।” परमप्रभु मेरो मालिक यसो भन्नुहुन्छ।

१६ “देशको हरेक मानिसले इस्त्राएलको शासकका निम्ति यो भेटी दिन्छ। १७ तर शासकले विशेष पवित्र दिनमा आवश्यक चीज दिनुपर्छ। शासकलाई होमबलि, अन्नबलि अनि अर्घबलिको व्यवस्था उत्सवको दिन औंसीहरूको चाडहरू, शबाथहरूका निम्ति अनि इस्त्राएलको परिवारको सबै विशेष उत्सवका निम्ति गर्नुपर्छ। शासकले सबै पापबलि, अन्नबलि, होमबलि, मेलबलि त्यसले इस्त्राएलको परिवारलाई पवित्र पार्नको निम्ति उपयोग गरिन्छ।”

१८ परमप्रभु मेरो मालिकले यी कुराहरू भन्नुभयो, “पहिलो महीनाको पहिलो दिनमा तिमीहरूले एउटा निष्खोट बहर लिनुपर्छ। तिमीले यो बहर उपयोग मन्दिरलाई शुद्ध पार्नको निम्ति गर्नु पर्छ। १९ पूजाहारीले पाप बलिबाट केही रगत लिन्छ, यसलाई मन्दिरको द्वार-स्तम्भ, वेदीको चारै कुनाको किनार अनि भित्री चोकको मूल-ढोकाको स्तम्भमा लगाउँछ। २० तिमीले यही काम महीनाको सातौँ दिनमा त्यो मानिसको निम्ति गर्नेछौँ जसले अन्जानमा अथवा नजानी पाप गरेकोछ। यस्तो प्रकार तिमीले मन्दिरको निम्ति प्रायश्चित्त गर्नेछौँ।

निस्तार-चाडको उत्सवको समयमा भेटी

२१ “पहिलो महीनाको चौथौँ दिनमा तिमीहरूले निस्तार चाड अवश्यै मनाउनु पर्छ। आखमिरी रोटीको उत्सव त्यस समयमा आरम्भ हुन्छ। त्यो उत्सव सात दिन सम्म लगातार चलिरहनेछ। २२ त्यस समय शासकले एउटा गोरु आपनोलागि तथा इस्त्राएलको मानिसहरूको निम्ति भेटी दिन्छ। गोरु पापबलिको निम्ति हुन्छ। २३ उत्सवको सात दिनको अवधिमा शासकले निष्खोट सातवटा गोरु, सातवटा भेडाबलि चढाउँछ। यो परमप्रभुको निम्ति होमबलि हुन्छ। शासकले उत्सवको सात दिन प्रत्येक दिन एउटा बोका भेटी पापबलिको निम्ति चढाउनु पर्छ। २४ शासकले प्रत्येक एउटा गोरुसँग अनि प्रत्येक एउटा भेडासित एक एपा अन्न भेटी चढाउनु पर्छ। शासकहरूले एक हीन* तेल हर एपा अन्नको लागि दिनुपर्छ। २५ शासकले यही कार्य भुप्रो-वासको चाड सात दिन सम्म गर्नुपर्छ। यो उत्सव सातौँ महीनाको पन्ध्रौँ दिनमा

आरम्भ हुन्छ। यसमा पापबलि, होमबलि, अन्नबलिहरू अनि तेल बलि हुनेछ।”

शासक अनि उत्सवहरू

४६ परमप्रभु मेरो मालिकले यसो भन्नुहुन्छ, “भित्री चोकको पूर्वी मूल-ढोका कामको छः दिन सम्म बन्द हुन्छ। तर यो शबाथको दिन र औंसीको दिन खोलिनेछ। २शासक मूल-ढोकाको प्रवेश कक्षबाट भित्र आउँछ अनि त्यस स्तम्भको छेउमा उभिनु पर्छ। तब पूजाहारीहरूले शासकको होमबलि अनि मेलबलि चढाउँछन्। शासकले मूल-ढोकाको सँघारमा आराधना गर्नुपर्छ। त्यसपछि उ बाहिर जानेछ। तर मूल-ढोका सँभ सम्म बन्द हुँदैन। ३देशका मानिसहरू पनि परमप्रभुको सम्मुख जहाँ मूल-ढोका शबाथको दिन अनि औंसीको दिन खोलिन्छ, त्यहाँ आराधना गर्छन्।

४ “शासकले शबाथ दिन होमबलि चढाउनु पर्छ। उसले निष्खोट छःवटा थुमा अनि निष्खोट एउटा भेडा दिनुपर्छ। ५ उसले एक एपा अन्नबलि भेडासँग दिनु पर्छ। शासकले त्यति नै अन्नबलि भेडासँग दिन्छ, जति उसले दिन चाहन्छ। उसले एक हीन भद्राक्षको तेल हरेक एपा अन्नसित दिनुपर्छ।

६ “औंसीको दिन उसले जवान निष्खोट एउटा गोरु भेटीका निम्ति दिनुपर्छ। उसले निष्खोट छःवटा थुमा अनि एउटा भेडा, जसमा कुनै खोट छैन भेटी दिन्छ। ७ शासकले गोरुसँग एक एपा अन्नबलि अनि साँढे भेडासँग उसले जति धेरै अन्नबलि दिन चाहन्छ दिन सकछ शासकले प्रत्येक एपा अन्नको निम्ति एक हीन भद्राक्षको तेल दिनुपर्छ।

८ शासक पूर्वी मूल-ढोकाको दलानबाट मन्दिरको क्षेत्रमा आउनुपर्छ अनि उसले जति धेरै अन्नबलि दिनु चाहन्छ उ त्यही बाटो जानुपर्छ।

९ “जब साधारण मानिसहरू परमप्रभुको अघि विशेष उत्सवमा आउँछन्, त्यस बेला जुन मानिस पूजा गर्न उत्तर मूल-ढोकाबाट प्रवेश गर्छ, उ दक्षिण मूल-ढोकाबाट जान्छ। जुन मानिस दक्षिण मूल-ढोकाबाट प्रवेश गर्छ, ऊ उत्तर मूल-ढोकाबाट जान्छ। कोही पनि त्यही बाटोबाट फर्कदैन। प्रत्येक सिधै बाहिर जानु पर्छ। १० जब मानिसहरू भित्र जान्छन् शासक पनि भित्र जान्छ। जति बेला तिनीहरू बाहिर आउँछन् तब शासक पनि बाहिर आउँछ। ११ उत्सवहरू अनि विशेष बैठकको अवसरमा एक एपा अन्नबलि प्रत्येक जवान गोरुसँग चढाउनु पर्छ। एक एपा अन्नबलि प्रत्येक भेडासँग चढाउनु पर्छ। थुमाहरूसित अन्नबलि निम्ति जस्तै शासकले जति सकदो दिनुपर्छ। उसले एक हीन तेल प्रत्येक अन्नबलिको लागि दिनुपर्छ।

१२ “जब शासकले परमप्रभुलाई स्वेच्छा भेटी, होमबलि, मेलबलि, अथवा स्वेच्छा भेटी चढायो भने उसको

एक हीन द्रवको नाप, करीब चार लीटर थियो। (पाँच पाथी)

निम्ति पूर्वको मूल-ढोका खुल्नेछ। तब उसले उसको होमबलि अनि मेलबलि शबाथको दिनमा* जस्तै चढाउँछ। उ गए पछि मूल-ढोका बन्द हुन्छ।

प्रत्येक दिनको भेटीहरू

१३“तिमीले एक वर्षको दोष रहित एउटा थुमा दिनुपर्छ। यो प्रतिदिन परमप्रभुलाई होमबलि हुन्छ। प्रत्येक बिहान तिमीले यो दिनु पर्छ। १४तिमीले प्रत्येक बिहान भेडासँग अन्नबलि पनि चढाउनु पर्छ। तिमीले एपाको छैटौं भाग पिठो अनि हीनको एक तिहाइ भाग तेल त्यो पिठोलाई राम्रो गरी भिजाउँनको लागि दिनुपर्छ। यो परमप्रभुको अन्नबलि हुनेछ। १५यस्तो प्रकारले उसले सदैव थुमा अन्नबलिसित तेल, होम बलिका निम्ति प्रत्येक बिहान दिइरहनु पर्छ।”

शासकका निम्ति उत्तराधिकारीको नियमहरू

१६परमप्रभु मेरो मालिक भन्नुहुन्छ, “यदि शासकले आफ्नो जमीनको कुनै भाग आफ्नो छोरालाई भेटीको रूपमा दिन्छ भने त्यो उसको हुनेछ। यो उसको सम्पत्ति हो। १७तर यदि कोही शासक आफ्नो जमीनको कुनै भाग आफ्नो दासलाई भेटीको रूपमा दिन्छ भने त्यो भेटी उ स्वतन्त्र हुने तिथि सम्म उसको हुन्छ। दास स्वतन्त्र भए पछि भेटी शासकलाई फिर्ता जान्छ। केवल राजाको छोरारहूले मात्र उसको जमीन भेटीको रूपमा आफूसँग राख्न सक्छ। १८अनि शासकले मानिसहरूको जमीनको कुनै पनि भाग लिँदैन अनि तिनीहरूलाई जमीन छोड्न बाध्य पनि गर्दैन। उसले आफ्नो जमीनको केही भाग आफ्नो छोरारहूलाई दिनु पर्छ। यस्तो प्रकारले हाम्रो मानिस आफ्नो जमीनबाट वंचित हुनुको लागि विवश गरिने छैन।”

विशेष भान्सा-घर

१९त्यो मानिसले मलाई द्वारबाट मूल-ढोकाको छेउमा लिएर गयो। उसले मलाई पूजारीहरूको उत्तरको पवित्र कोठा तिर लिएर गयो। मैले त्यहाँ पश्चिम पट्टि धेरै टाढो एउटा स्थान देखें। २०त्यस मानिसले मलाई भन्यो, “यही त्यो ठाँउ हो जहाँ पूजारीहरूले दोषबलि अनि पापबलि पकाउँछन्। किन? जसबाट तिनीहरूलाई ती भेटीहरू बाहिर चोकमा लिएर जाने आवश्यकता पर्दैनन्। यस्तो प्रकारले तिनीहरूले ती पवित्र चीजहरू बाहिर ल्याउँदैनन्, जहाँ साधारण मानिसहरू हुन्छन्।”

२१त्यसपछि त्यो मानिसले मलाई बाहिर चोकमा ल्यायो। उसले मलाई चोकको चारै कुनामा लिएर गयो। चोकको प्रत्येक कुनामा एउटा सानो चोक थियो।

२२चोकको कुनामा सानो चोक थियो। प्रत्येक सानो चोक चालीस हात लामो अनि तीस हात चौडाको थियो। चारै कुनाको नाप बराबर थियो। २३भिन्न यी सानो चोकको चारैतिर ईटाँको भित्ता थियो। प्रत्येक चोकहरूमा खाना पकाउने ठाँउहरू बनिएको थिए। २४त्यस मानिसले मलाई भन्यो, “यिनीहरू भान्सा-घरहरू हुन, जहाँ मन्दिरको सेवा गर्नेहरूले मानिसहरूका निम्ति बलि पकाउँछन्।”

मन्दिरबाट पानी बगिरहेकोछ

४७ त्यो मानिसले मन्दिरको द्वारमा मलाई फेरि लिएर गयो। मैले मन्दिरको पूर्वी सँघारको मुन्तिरबाट पानी आउँदै गरेको देखें। पानी मन्दिरको दक्षिण सीमाको मुन्तिरबाट वेदीको दक्षिणबाट बगिरहेको थियो। २त्यो मानिसले मलाई उत्तर मूल-ढोकाबाट बाहिर ल्यायो अनि बाहिरी मूल-ढोकाको पूर्वको चारैतिर लिएर गयो। मूल-ढोकाको दक्षिण पट्टि पानी बगिरहेको बढ्यो। ३त्यो मानिस पूर्वपट्टि हातमा नाप्ने डोरी लिएर बढ्यो। उसले १,००० हात नाप्यो। तब उसले मलाई त्यस ठाँउबाट पानीमा हिडेर जान लगायो। त्यहाँ मैले तरेको पानी मेरो गोली गाँठा सम्म थियो। ४उसले अझ १,००० हात नाप्यो। तब त्यस ठाँउमा मलाई पानीमा हिड्नु ल्यायो। त्यहाँ पानी घुडा घुडा जति गहिरो थियो। तब उसले अझ १,००० हात नाप्यो। अनि मलाई पानीमा हिड्नु लगायो। त्यहाँ पानी कम्बर कम्बर गहिरो थियो। ५त्यस मानिसले अझ १,००० हात नाप्यो। तर त्यहाँ पानी तर्न नसकिने गहिरो थियो। पानी त्यहाँ खोलामा परिणत भएको थियो। त्यहाँ पौडी खेल्नलाई प्रशस्त पानी थियो। खोला यति गहिरो थियो कि त्यहाँबाट तर्न सकिदैनथ्यो। ६तब त्यस मानिसले मलाई भन्यो, “हे मानिसको छोरो! के तिमीले जुन चीजहरू देख्यौ त्यसप्रति ध्यान दिथौ?”

तब त्यो मानिसले मलाई खोलाको किनारमा फर्काई ल्यायो। ७खोलाको किनारतिर फर्किने बित्तैकै मैले खोलाको दुवै तिर धेरै रूखहरू देखें। ८त्यस मानिसले मसँग भन्यो, “यो पानी पूर्वको अराबा बेंसीतर्फ तल बग्दैछ पानी खारा समुद्र सम्म पुग्छ। त्यो समुद्रमा पानी स्वच्छ अनि ताजा हुन्छ। ९यो पानीमा धेरै माछाहरू छन् अनि यो पानी जहाँ जान्छ त्यहाँ धेरै पशुहरू बास गर्छन्। १०तिमी जालहारीहरूलाई लगातार एन-गदीबाट एन-एग्लैम सम्म उभिएको देख्न सक्छौ। तिमी तिनीहरूले आफ्नो माछाको जाल फ्याँकेको देख्नसक्छौ अनि कति प्रकारको माछाहरू समातेको देख्नसक्छौ। खारा समुद्रमा त्यतिनै प्रकारको माछाहरू छन्, जति प्रकारको महा समुद्रमा छन्। ११तर दलदल अनि खाल्डाको प्रवेश क्षेत्र सानो बनाउँनु सकिन्दैन। त्यो नुनको लागि छोडिन्छ। १२हरेक प्रकारको फलदार वृक्षहरू नदीको दुवै किनारमा

शबाथ दिन शनिवार यहूदियाहरूको निम्ति एउटा विशेष विश्राम अनि आराधना को दिन।

उम्रिन्छन्। यसको पातहरू कहिल्यै सुक्दैन पनि मर्दैन पनि। यी वृक्षहरूमा फल लाग्न कहिल्यै पनि छोड्दैन। वृक्षले प्रत्येक महिनामा फल दिन्छ। किन? किनकि रूखहरूको लागि पानी मन्दिरबाट आउँछ। त्यो रूखको फलहरू भोजन बनिन्छ अनि त्यसको पातहरू औषधी बनिन्छ।”

परिवार समूहको निम्ति जमीनको भागवण्डा

१३ परमप्रभु मेरो मालिक यसो भन्नुहुन्छ, “यो सीमाना इस्त्राएलको बाहा कुल समूहको जमीन बाँड्नका निम्ति हो। यूसुफले दुइ भाग पाउनेछ। १४ तिमीले जमीन बराबर बाँड्नेछौ। मैले यो जमीन तिमीहरूका पिता-पुर्खाहरूलाई दिने प्रतिज्ञा दिएको थिएँ। यसकारण म यो जमीन तिमीलाई दिँदैछु।

१५ “यहाँ जमीनको सीमाना यस प्रकार छ। उत्तरपट्टि यो सीमाना महा-सागरबाट हेतलोन भएर जान्छ जहाँ बाटो हमात अनि सदादा सम्म, १६ बेरोतह, सिब्रैम (जुन दमिश्क अनि हमातका सीमानाको बीचमा छ) अनि हासेर-हात्तीकन जुन हौरानको सीमानामा छ, त्यतापट्टि फर्केको छ। १७ यसकारण सीमाना समुद्रबाट हसर-एनान सम्म जान्छ जुन दमिश्क अनि हमातको उत्तरी सीमानामा छ। यो उत्तर पट्टि पर्छ।

१८ “पूर्वपट्टिको सीमाना हसर-एनान हौरान अनि दमिश्कको बीच सम्म जान्छ अनि यर्दन नदीको किनारमा गिलाद अनि इस्त्राएलको जमीनको बीचमा पूर्वी समुद्र सम्म सोभै, तामार सम्म जान्छ। यो पूर्वको सीमाना हो।

१९ “दक्षिण पट्टिको सीमाना तामारबाट लगातार मेरीबा कादेशको नखलि स्थान सम्म जान्छ। त्यसपछि यो मिश्रको खोलाको सहायताले महा सागर सम्मै जान्छ। यो दक्षिणको सीमाना हो।

२० “पश्चिम पट्टि, भूमध्य सागर सोभै लेबो-हमानको छेउको क्षेत्र सम्म सीमाना बनिन्छ। यो तिम्नो पश्चिमी सीमाना हुन्छ।

२१ “यस्तो प्रकारले यो भूमि तिमीले इस्त्राएलमा कुल समूहमा बाँड्। २२ तिमी यो आफ्नो सम्पत्ति अनि आफूसँग बस्ने विदेशीहरूको सम्पत्तिको रुपमा, जसको नानीहरू तिमीहरूसँग बस्छन् तिनीहरूलाई बाँड्। तिनीहरू विदेशी निवासी हुनेछन्, इस्त्राएलीहरूमा स्वभाविक जन्मे जस्तै हुनेछन्। तिमीले केही जमीन इस्त्राएलको कुल समूहबाट तिनीहरूलाई दिनेछौ। २३ त्यो कुल समूह जोसँग तिनीहरू बस्छन्, तिनीहरूलाई केही जमीन दिइनेछ।” परमप्रभु मेरो मालिकले यसो भन्नुभयो।

इस्त्राएलको परिवार समूहहरूको निम्ति भूमि

४८ १-७ “उत्तरी सीमाना पूर्वमा हेतलोनबाट महा-सागरबाट हमात छाडेर अनि तब हसर-एनान

सम्म लगातार जान्छ। यो दक्षिण अनि हमातको सीमानाहरूको बीचमा छ। कुल समूहमा यो समूहको जमीन यी सीमानाहरूको पूर्वबाट पश्चिम सम्म जान्छन्। उत्तरबाट दक्षिण, यो क्षेत्रको कुल समूह हुन, दान, आशेर, नप्ताली, मनशशे, एप्रैम, रुबेन र यहूदा।

भूमिको विशेष भाग

८ “भूमिको अर्को क्षेत्र विशेष उपयोगका निम्ति हुनेछ। यो भूमि यहूदाको भूमिको दक्षिणमा छ। यो क्षेत्र २५,००० हात उत्तरबाट दक्षिण सम्म लामो छ अनि पूर्वबाट पश्चिम सम्म यो त्यति नै चौडा हुन्छ जति अरु कुल समूहको हुन्छ। मन्दिरको भूमि यो विभागको बीचमा हुन्छ। ९ तिमीले यो भूमि परमप्रभुलाई समर्पण गर्नुपर्छ। यो २५,००० हात लामो अनि २०,००० हात चौडा हुनेछ। १० भूमिको यो विशेष क्षेत्र पूजाहारीहरू अनि लेवीहरूमा बाँड्नेछ।

“पूजाहारीले यस क्षेत्रबाट एक भाग पाउँछन्। यो भूमि उत्तरपट्टि २५,००० हात लामो, पश्चिम पट्टि १०,००० हात चौडा, पूर्व पट्टि १०,००० हात चौडा अनि दक्षिण पट्टि २५,००० हात लामो हुन्छ। भूमिको यस क्षेत्रको बीचमा परमप्रभुको मन्दिर हुन्छ। ११ यो भूमि सादोक परिवारको निम्ति हुनेछ। यी मानिसहरू मेरो पवित्र पूजाहारीको लागि छानिएका थिए। किन? किनभने तिनीहरूले त्यति बेला पनि मेरो सेवा जारी राखे, जति बेला इस्त्राएलका अरु मानिसहरूले मलाई छोडिसकेका थिए। सादोकको परिवारले मलाई लेवी कुल समूहको अरु मानिसहरूले जस्तै छोडेनन्। १२ यो भूमिको विशेष भू-भागको विशेष भाग अत्यन्तै पवित्र हुनेछ विशेष रूपले यी पूजाहारीहरूको हुनेछ। यो लेवीहरूको सन्तानको भूमिको अर्को हो।

१३ “पूजाहारीहरूको निम्ति छेउमा लेवीहरूले जमीनको भाग पाउनेछन्। यो २५,००० हात लामो, १०,००० हात चौडा हुनेछ। यो भूमिको पुरा लम्बाई अनि चौडाई क्रमशः २५,००० हात लामो अनि १०,००० हात चौडा हुनेछ। १४ लेवीहरूले यो भूमिको कुनै पनि भाग नता बेच्नेछन् न व्यापार गर्नेछन्। तिनीहरूले यो भूमिको कुनै पनि भाग बेच्ने अधिकार राख्नेछैनन्। तिनीहरूले देशको यस भागलाई टुक्रा गर्न सक्तैनन्। किन? किनभने यो भूमि परमप्रभुको हो। यो अति विशेष हो। यो भूमिको सर्वोत्तम भाग हो।

शहर सम्पत्तिको लागि भाग

१५ “भूमिको एक क्षेत्र ५,००० हात चौडा अनि २५,००० हात लामो हुनेछ, जुन पूजाहारीहरू अनि लेवीहरूलाई दिइएको भूमिबाट अतिरिक्त हुन्छ। यो भूमि शहरका पशुहरूको चर्ने ठाँउ अनि घर बनाउँनको लागि हुन्छ। साधरण मानिसहरूले यसको उपयोग गर्न सक्छन्।

शहर यसको बीचमा हुन्छ। १६शहरको नाप यस प्रकार छ: उत्तर पट्टि यो ४,५०० हात हुन्छ। पूर्व पट्टि ४,५०० हात हुन्छ। दक्षिण पट्टि यो ४,५०० हात हुन्छ। पश्चिम पट्टि यो ४,५०० हात हुन्छ। १७शहर घाँसै-घाँसको चउर हुनेछ। यो चउर २५० हात उत्तर पट्टि, २५० हात दक्षिण पट्टि हुन्छ। २५० हात पूर्व पट्टि अनि २५० हात पश्चिम पट्टि हुन्छ। १८पवित्र क्षेत्रको किनारमा जुन लमाई रहन्छ, त्यो १०,००० हात पूर्वमा अनि १०,००० हात पश्चिममा हुन्छ। यो भूमि पवित्र क्षेत्रको छेउमा हुन्छ। यो भूमिमा शहरको मजदूरहरूको लागि अन्न उमारिन्छ। १९शहरका मजदूरहरूले यसमा खेती गर्नेछन्। मजदूरहरू इस्त्राएलका सबै कुल समूहबाट हुनेछन्।

२०“यो जमीनको विशेष क्षेत्र वर्गाकार हुनेछ। यो २५,००० हात लामो अनि २५,००० हात चौडा हुनेछ। खासगरी यो पवित्र भाग अनि शहरको लागि छुट्टाइएको भाग हुनेछ।

२१-२२“यो विशेष भूमिको एक भाग देशको शासकको लागि हुन्छ। यो विशेष भूमिको क्षेत्र वर्गाकार हुनेछ। यो २५,००० हात लामो अनि २५,००० हात चौडा छ। यसको एक भाग पूजाहारीहरूको लागि, एक भाग लेवीहरूको लागि अनि एक भाग मन्दिरको लागि हुनेछ। मन्दिर यो भूमि क्षेत्रको बीचमा छ। शेष भूमि शासकको हुनेछ। शासकले बिन्यामीन अनि यहूदाको भूमिको बीचको भूमि पाउँछ।

२३-२७“विशेष क्षेत्रको दक्षिणमा त्यस कुल समूहको भूमि हुन्छ जुन यर्दन नदीको पूर्वमा बस्छन्। प्रत्येक कुल समूहले त्यस भूमिको एक हिस्सा पाउँछ, जुन

पूर्वी सीमानाबाट महा सागर सम्म गएको छ। उत्तरबाट दक्षिण सम्म यो परिवार समूह हो: बिन्यामीन, शिमोन, इस्साकार, जबूलून अनि गाद।

२८“गादको भूमि दक्षिणी सीमाना तामारबाट मरीबोट-कादेशको नखलिस्तान सम्म जान्छ। तब मिश्रको खोला महा सागर सम्म पुग्छ। २९अनि यो त्यो भूमि हो जुन तिमीहरूले इस्त्राएलको कुल समूहमा बाँडिनेछौ। त्यो प्रत्येक इस्त्राएलका कुल समूहले पाउनेछन्।” परमप्रभु मेरा मालिकले यस्तो भन्नुभयो।

शहरको मूल-ढोका

३०“यो शहरको मूल-ढोका हो। मूल-ढोकाको नाम इस्त्राएलको कुल समूहको नाममा हुन्छ।

“उत्तरपट्टि नगर ४,५०० हात लामो हुन्छ। ३१त्यसमा तीनवटा मूल-ढोकाहरू रहन्छन्। रुबेनको मूल-ढोका, यहूदाको मूल-ढोका अनि लेवीको मूल-ढोका।

३२“पूर्व पट्टिको शहर ४,५०० हात लामो हुन्छ। त्यसमा तीनवटा मूल-ढोका हुन्छन्: यूसुफको मूल-ढोका, बिन्यामीनको मूल-ढोका अनि दानको मूल-ढोका।

३३“दक्षिण पट्टि ४,५०० हात लामो हुन्छ। त्यसमा तीनवटा मूल-ढोका हुन्छन्: शिमोनको मूल-ढोका, इस्साकारको मूल-ढोका अनि जबूलूनको मूल-ढोका।

३४“पश्चिमको मूल-ढोका ४,५०० हात लामो हुन्छ। यसमा तीनवटा मूल-ढोका हुन्छन्: गादको मूल-ढोका, आशेरको मूल-ढोका अनि नप्तालीको मूल-ढोका।

३५“चारैतिर वरीपरि शहरको घेराको नाप १८,००० हात हुनेछ। अब देखि शहरको नाम हुनेछ: परमप्रभु त्यहाँ हुनुहुन्छ।”

यर्मियाको विलाप

सियोनको उजाड़ र दुःख

१ हाय! यरूशलेम मानिसहरूको भीडले भरिएको शहर थियो। तर अहिले यो शहर नितान्त शुन्य भएको छ। यरूशलेम एक समयमा संसारको प्रख्यात शहरहरूमध्ये एक थियो, तर अहिले यो एउटी शोककुल विधवा जस्तो भएको छ। यो शहर एक समयमा संसारका शहरहरूको बीचमा एउटी राजकुमारी जस्तै थिई। तर अहिले यो नोकर जस्तो भएको छ।

रत्यो रातभरी साहै दुःख मानी रुन्छे। उसको गालामा आसुँको धारा बगिरहन्छ। उसलाई सान्त्वना दिने अहिले कोही पनि छैन यद्यपि एक समयमा विभिन्न जातिका मानिसहरू यसका साथीहरू हुने गर्थे। उसका सारा मित्रहरूले उसपट्टि पिठ्युँ फर्काए। तिनीहरू अहिले उसको शत्रुहरू भएका छन्।

श्यहूदा अति नै पीडित भए अनि यहूदलाई कैद बनाइयो। यहूदा अन्य जातिहरू माभ्रमा बस्थे। तर उनले कतै शान्ति पाएनन्। मानिसहरू जसले उनलाई खेदे अनि समाते तिनीहरूले उसलाई सागुरो खाइलमा समाते।

४सियोन जाने बाटो एकदम उदास छ। तिनीहरू दुःखी छन् किनभने विदाको समयमा त्यहाँ कोही पनि आँउदैनन। सियोनका सारा प्रवेशद्वारहरू भत्काईए। सियोनका सारा पूजाहारीहरू सुस्केरा मार्छन् सियोनका तरुनी केटीहरूलाई उठाएर लगियो। अनि यी सबै कुराहरूले सियोनप्रति आघात पर्थे।

५यरूशलेमका शत्रुहरू विजय भएका छन्। उनीहरू सफल भएका छन्। यरूशलेमले थुप्रै पापहरू गरेकाले परमप्रभुले दण्ड दिनुभएको छ। उसका नानीहरू शत्रुहरूद्वारा पत्थर टाढा लगिए।

६छोरी, सियोनको सुन्दरता लोप भएको छ। यसका राजकुमारीहरू चर्ने मैदान नपाएको मृगहरू जस्तै थिए। दुर्बल भएर तिनीहरू खेदनेहरूका अधि-अधि भागे।

७यरूशलेमले आफ्नो घर गुमाएको अनि चोट पाएको, अतीतमा उसित राम्रा राम्रा चीचहरहरू भएको, सम्भ्रान्छे। उसका मानिसहरूलाई शत्रुहरूले बन्दी बनाएको र आफूलाई मद्दत गर्ने कोही नभएको अवस्था सम्भ्रान्छे। जब उसलाई आफ्नो शत्रुहरूले देखे तिनीहरू हाँसे किनभने ऊ ध्वंश भएकी थिई।

८यरूशलेमले धेरै पापहरू गरेकी थिई। अनि त्यसैले गर्दा ऊ ध्वंश भएकी छे। यो देखेर मानिसहरूले मुन्टो

फर्काउँछन्। विगतका दिनहरूमा ती मानिसहरूले उसलाई माया गर्थे। तर अहिले उनीहरू उसलाई घृणा गर्छन्। उनीहरूले घृणा गर्छन् किनभने तिनीहरूले दुर्व्यवहार गरेकाछन् यरूशलेम रोइरहेकी छे र मुख फर्काउँछे।

९यरूशलेमको वस्त्रहरू कलंकित भएकाछन। भविष्यमा हुन सक्ने कुरोलाई उसले सोचिन। उसको दुर्दिनलाई यसको पतन भयङ्कर भयो। उसलाई सान्त्वना दिने कोही मानिस त्यहाँ भएनन्। ऊ भन्छे, “परमप्रभु, हेर्नुहोस् म कति दुःखित छु। हेर्नुहोस् मेरा शत्रुहरू कसरी आफूलाई महान सोचि रहेकाछन्।”

१०शत्रुहरूले आफ्ना हात फैलाएका छन्। तिनीहरूले उसका सबै बहुमूल्य चीजहरू लगेका छन्। हे परमप्रभु! विदेशी जातिहरू उसको मन्दिरभित्र पसेको देखी तपाईँले भन्नुभएको थियो कि ती मानिसहरू हामीहरूसंग मिसिनु हुँदैन।

११यरूशलेमका सारा मानिसहरू विलाप गरिरहेकाछन्। उसका सबै मानिसहरू भोजन खोज्दैछन्। तिनीहरूले आफ्नो सारा सुन्दर चीजहरू खाने कुराहरूसित साट्दैछन्। तिनीहरूले यसो गर्दैछन् ताकि तिनीहरू बाँच्न सक्नुन। यरूशलेम भन्छे, “हेर्नुहोस्, परमप्रभु मलाई हेर्नुहोस्। म तुच्छ ठानिन्छु।

१२यताबाट भएर जाने सबै मानिसहरू, तिमीहरू पर्वह गदैनौ। तर म प्रति हेर्नुहोस् के मेरो जस्तो पीडा कसैको छ? जुन मलाई आई पस्यो? के त्यहाँ मेरो जस्तै पीडा परमप्रभुले अरु कसैलाई दिनु भएको छ र? उहाँले मलाई क्रोधको समयमा दण्ड दिनु भएको हो।

१३परमप्रभुले माथिबाट आगो पठाउनु भयो। त्यो आगो मेरो हड्डीहरू भित्र पस्यो। उहाँले मेरो खुट्टातिर जाल फिजाउनु भयो। उहाँले मलाई फर्काउनु भयो र मलाई बाँझो भूमि तुल्य बनाउँनु भयो। म दिनभरि शिथिल भएँ।

१४“मेरा पापहरू जुवाजस्तै बाँधिएका छन्। ती पापहरू परमप्रभुकै हातद्वारा बाँधिएका छन्। परमप्रभुको जुवा मेरो गर्दनमाथि छ। परमप्रभुले मलाई कमजोर बनाउनु भएको छ। जुन मानिसहरूको विरुद्ध म उठ्न सक्तिन परमप्रभुले मलाई नै ती मानिसहरू कहौं सुम्पिनुभएको छ।

१५“शहरमा भएका मेरा बलिया सिपाहीहरूलाई परमप्रभुले रद्द गर्नु भएको थियो। अनि परमप्रभुले मेरो विरोधमा मानिसहरूको एक समूह पठाउनु भयो। उहाँले

ती मानिसहरू मेरा जवान सिपाहीहरूलाई मार्न पठाउनुभयो। कोलमा परमप्रभुले यहूदाकी छोरीलाई दाख पेलै भै पेल्लुभयो।

१६“म यी सारा घटनाहरूको शोक मनाइ रहेको छु। मेरो आखाँहरूबाट आँसुको धारा बग्छन्। तर त्यहाँ मलाई सान्त्वना दिन मेरो नजीक कोही छैन। मलाई सान्त्वना दिन सक्ने त्यहाँ कोहि छैन। मेरा नानीहरू बाँभो भूमि जस्तै छन्। तिनीहरू यस्ता भए किनभने तिनीहरूका शत्रुले तिनीहरूलाई जिते।”

१७सियोनले आफ्ना हातहरू फैलाई। त्यहाँ उसलाई सान्त्वना दिन कोही पनि आएनन्। परमप्रभुले याकूबका शत्रुहरूलाई आदेश दिनुभएको थियो। परमप्रभुले शहर वरिपरि तिनीहरूलाई घेर्ने आदेश दिनु भएको थियो। यरूशलेम उसका ती शत्रुहरू माभ केही मात्रामा कलंकित भई।

१८अब यरूशलेमले भन्छे, “मैले परमप्रभुको आदेश उल्लंघन गरें। यसर्थ परमप्रभुलाई ती कुराहरू गर्ने अधिकार छ। यसकारण तिमीहरू सबैले सुने। हेर मेरा पीडाहरू। मेरा सबै तरूणी र तन्देरीहरूलाई कैदी बनाइयो।

१९मैले आफ्ना प्रेमीहरूलाई बोलाएँ। तर तिनीहरूले मलाई धोका दिए। मेरा पूजाहारीहरू र मेरा ज्ञानी मानिसहरू यही शहरमा मरे। तिनीहरू खानाको खोजीमा थिए। तिनीहरूले आफूलाई जिउँदो राख्न चाहन्थे।

२०“हे परमप्रभु मलाई हेर्नुहोस्! म दुःखमा परेकोछु। मेरो प्राण अस्वस्थ छ। मेरो हृदय अस्वस्थ छ किनभने म विद्रोही भएको छुँ। मेरा नानीहरू सडकमा तरवारले काटिएर मारिए। घर भित्र मृत्युशोक व्याप्त छ।

२१“मेरो कुरा सुन, किनभने म पीडाले रूदै छु। मलाई सान्त्वना दिने कोही पनि छैनन। सबै शत्रुहरूले मेरो दुर्बलताहरूको बारेमा थाहा पाइसकेकाछन। तिनीहरू सुखी छन्। किनभने तपाईंले मलाई यस्तो गर्नु भयो। तिनीहरू सुखी छन् तपाईंले भन्नुभयो कि मेरा शत्रुहरूलाई तपाईंले दण्ड दिनुहुनेछ। अब तपाईंले जे भन्नुभएको थियो त्यो गर्नुहोस्। अब त्यही गर्नुहोस्। मेरा शत्रुहरू पनि अहिले मेरो जुन अवस्था छन त्यही अवस्थामा होउन्।

२२“मेरा शत्रुहरू कति दुष्ट छन, हेर्नुहोस्, तपाईंले उनीहरूसित त्यस्तो व्यवहार गर्न सक्नु हुनेछ, मैले जस्तो पाप गरेको थिए मसित त्यस्तो व्यवहार गर्नु भएको थियो। यस्तौ गर्नु होस् किनभने मेरो हृदय निर्बल छ। म व्यथमा कराइहेकीछु, व्यथमा बारम्बार कराइहेकीछु।”

परमप्रभुद्वारा यरूशलेमको विनाश

२ हाय! कसरी परमप्रभुले सियोनकी छोरीलाई बादलले ढाक्नु भएको छ, उहाँले कसरी इस्राएलको गौरवलाई,

आकाशदेखि भूईँमा खसाल्नु भएकोछ! परमप्रभुले, जब आफ्नो रिस देखाउनु भयो उहाँले इस्राएलमा राखिएको पाउदानलाई* पर्वह गर्नु भएन।

२परमप्रभुले याकूबको घर भत्काउनु भयो। उहाँले बडो निदर्यतापूर्वक यसो गर्नु भयो। रिस उठेको बेला उहाँले यहूदाकी छोरीको किल्ला पनि ध्वंस पार्नु भयो। परमप्रभुले यहूदाको राज्य र यसका शासकलाई धूलोमा मिलाउनु भयो।

३परमप्रभु रिसाउनु भयो यसर्थ उहाँले इस्राएलको सम्पूर्ण शक्ति ध्वंस पार्नुभयो। उहाँले इस्राएलको सैनिक सामर्थ्यलाई लानु भयो। वहाँले त्यसो गर्नु भयो। जतिबेला शत्रुहरू प्रवेश गरेका थिए। उहाँले याकूबलाई आगोको ज्वाला भै जलाई दिनुभयो। उनी चारै तिर बल्ने आगो जस्तै भए।

४परमप्रभुले आफ्ना शत्रुहरूले भै आफ्नो धमुमा ताँदो चढाउनुभयो। उहाँले दाहिने हातले काँड तयार पार्नुभयो। उहाँले यहूदाका सबै राम्रा मानिसहरूलाई मार्नु भयो। परमप्रभुले उनको आफ्नो शत्रुलाई भै हत्या गर्नुभयो। परमप्रभुले आफ्नो रिस सियोनको पालमाथि खनाउनु भयो।

५परमप्रभु शत्रु जस्तै हुनु भएकोछ। उहाँले इस्राइलका सबै राजमहलहरू र सबै किल्लाहरू निल्लु भएकोछ। उहाँले यहूदाको छोरीलाई, यस्तो दुःखी र मृत्युमा रुने बनाउनु भयो।

६परमप्रभुले आफ्नो पाल यसरी उखाल्नु भयो, मानौ त्यो एउटा बगैँचा हो। जुन ठाँउमा मानिसहरू भेला भएर उहाँको पूजा गर्थे, उहाँले त्यस ठाँउलाई ध्वंस पार्नु भएको छ। उनीहरू कुनै विशेष पवित्र दिन सियोनमा विशेष सम्मेलन गर्थे। परमप्रभुले मानिसहरूलाई भुल्ल लगाउनु भयो। परमप्रभुले राजा र पूजाहारीलाई त्याग्नु भयो। किनभने उहाँ रिसाउनु भएको थियो र त्याग्नु भएको हो।

७परमप्रभुले आफ्नो वेदी त्याग गर्नु भयो, उहाँले आफ्नो उपासनाको पवित्र स्थान पनि त्याग्नु भयो। उहाँले शत्रुलाई यरूशलेम राजप्रसादहरूका पर्खाल पनि ढाल्न लगाउनु भयो। परमप्रभुको भवनमा शत्रुहरू आनन्दले चित्कार गर्न लागे। उनीहरूको चित्कारले छुट्टीको जस्तो परिवेश बनिएको थियो।

८परमप्रभुले सियोनकी छोरीको पर्खाललाई ध्वंस गर्ने योजना गर्नुभयो। त्यसकारण उहाँले ती पर्खालहरू ध्वंस गर्नु पर्ने ठाउँमा चिन्ह लगाउन गजले नाप्नु भयो। त्यस पछि तिनीहरू सबै भत्के।

९यरूशलेमका सबै फाटकहरू भूईँमा भासिए। यहाँले फाटकका सबै डण्डहरू टुक्याई धुलो पार्नुभयो। उहाँका

पाउदान यो मन्दिरमा राखिएको करारको सन्दूक हो जहाँ परमेश्वर करूब स्वर्गदूतमाथि राजा भै विराजमान हुनुहुन्थ्यो।

राजा र राजकुमारहरू अरु कुनै राष्यमा छन्। उनीहरूलाई अब शिक्षा दिइने छैन। र यरूशलेमका अगमवक्ताहरूले पनि परमप्रभुबाट कुनै दर्शन पाएनन्।

१०सियोनका सबै बूढा-प्रधानहरू भूँँमा बसिरहेका छन्। उनीहरू भूँँमा चुपचाप बसिरहेका छन्। उनीहरूले आफ्नो टाउकोमा धूलो हाले अनि बोराको लुगा लगाएका छन्। यरूशलेमका तरुणीहरू दुःखले टाउको भूँँमा भुकाएका छन्।

११मेरो आँखा रोएर राता भएका छन् र फुलेका छन्। मेरो हृदय दुःखीरहेकोछ। मेरो हृदय भूँँमा खनिए भै अनुभव गर्छु। मेरा मानिसहरू नष्ट भएकाले मलाई यस्तो अनुभव भएको हो। नानीहरू र दूध शिशुहरू मूर्छा पर्दैछन्। उनीहरू शहरका गल्लीहरूमा मूर्छा पर्दैछन्।

१२जब आफ्ना आमाहरूका काखमा नानीहरूको प्राण शिथिल हुँदै जान्छ तिनीहरू आफ्ना आमालाई सोध्छन्, “रोटी र दूध कहाँ छन्?”

१३सियोनको छोरी तिमीहरूलाई म कोसित तुलना गरूँ? हे सियोनकी कन्या-छोरी तिमीलाई म कोसित तुलना गरु? म तिमीहरूलाई कसरी सुख शान्ति दिनुसक्छु। तिमीहरूको विनाश समुद्र भै विशाल छ। तिमीहरूलाई कसले जाती पार्न सक्छ?

१४तेरा अगमवक्ताहरूले तेरो लागि केहि देखेका थिए। तर उनीहरूको दर्शनहरू भूटो थियो। सुधारका निमित्त तिनीहरूले तेरो दोष देखाएनन्। तिनीहरूले तेरो विषयमा प्रचार गरे तर तिनीहरूले तँलाई शुद्ध मूर्ख बनाए।

१५त्यो बाटो हिड्ने कुनै पनि मानिसले, अचम्मले थप्पडी मार्छन्। तिनीहरूले यरूशलेमका छोरीलाई सिटी बजाउछन् र टाउको हल्लाउँछन्। उनीहरूले सोध्छन्, “के जुन शहरलाई मानिसहरूले ‘परम सुन्दर शहर’ र ‘सारा पृथ्वीको आनन्द भन्ने गर्थे, यही शहर हो?”

१६तेरा सबै शत्रुहरू तलाई खिसि गर्छन्। तिनीहरू सिटी बजाउँछन् र दाहा किट्टैन् भन्छन्, “हामी पूर्णरूपले ध्वंश भएका छौं। साँच्चै, आज त्यही दिन हो जुन दिनको आशा हामीले गरेका थियौं। अन्तमा हामीले आज त्यही देखिरहेका छौं जो हामीले सोचेका थियौं।”

१७परमप्रभुले त्यही काम गर्नुभयो जो उहाँले परिकल्पना गर्नुभएको थियो। उहाँले त्यही काम गर्नुभयो जो उहाँले हामीहरूलाई गर्नु भन्नु भएको थियो। वहाँले त्यहि गर्नु भयो जो धेरै समय वहाँले गर्नु चाहानुहुन्थ्यो। उहाँले कुनै दया नदेखाईकन ध्वंश गर्नु भयो। तिम्रो यो अवस्था देखेर तिम्रो शत्रुहरू अत्यन्तै खुशी भए। उहाँले तिम्रो शत्रुहरूलाई अत्यन्तै बलियो बनाउनुभयो।

१८परमप्रभुको सामुने अन्तर हृदयबाट क्रन्दन गर। हे सियोनकी छोरी तेरो पर्खालहरू आँसुको खोला जस्तै

बग्न दे। रात-दिन तेरो आँसु बग्न दे। तेरो आँखालाई नरोक शान्त हुन नदे!

१९उठ! राती रोजु! रातको प्रत्येक पहरको शुरुमा रोजु। हृदयलाई परमप्रभुको समीप पोखाऊ। परमप्रभुसँग प्रार्थनाको लागि हात उचाल। आफ्ना नानीहरूको जीवनका निमित्त प्रार्थना गर। भोकले बेहोस भएका नानीहरूलाई जीवनदान दिने प्रार्थना गर। उनीहरू शहरका बाटो-घाटोमा खाना बिनानै बेहोस हुँदैछन्।

२०हे परमप्रभु! मलाई हेर्नु होस, हेर्नुहोस, म को हुँ, जसलाई तपाईंले यस्तो व्यवहार गर्नु हुँदैछ? म तपाईंलाई एउटा प्रश्न गर्न चाहन्छु: के आफूले जन्माएको शिशुलाई नै स्त्रीले खानु? के तिनीहरूले हुर्काएको नानीहरूलाई नै खानु? के पूजाहारी र अगमवक्ताहरूलाई परमप्रभुको मन्दिरमा मार्ने पर्छ?

२१गल्लीहरूमा जवानहरू र बूढा मानिसको लाशहरू लडिरहेका छन्। तरुणी अनि तन्देरीहरू तरवारले बराबरी काटिए। परमप्रभु जब तपाईं रिसाउनु भयो तब तिनीहरूलाई मार्नु भयो। कुनै दया नदेखाईकन तपाईंले तिनीहरूको नष्ट गर्नु भयो।

२२ तपाईंले चारैतिरबाट मकहाँ आतङ्कलाई निम्ताउनु भयो। तपाईंले आतङ्कलाई कुनै पर्वका दिन जस्तै गरेर निम्ताउनु भयो। कुनै व्यक्ति पनि परमप्रभुको क्रोधबाट बाच्न सकेन जसलाई हुर्काइ बढाई गरेकी थिएँ मेरा शत्रुहरूले तिनीहरूलाई मारे।

वेदनाको अर्थ

३ म एक मानिस छु जसले पीडाको अनुभव गरेको छ। परमप्रभुले हामीलाई एउटा लाठीले कुट्नु भयो। अनि जे भयो मैले त्यो देखे।

२परमप्रभुले मलाई डोखाउनु भयो र ज्योति नभएको कालो अँध्यारोमा ल्याउनु भयो।

३परमप्रभुको हात मेरो विरुद्ध उठ्यो, उहाँले दिन भरि घरी-घरी यस्तै गर्नु भयो।

४उहाँले मेरो मासु र छाला तान्नु भयो। उहाँले मेरा हड्डीहरू भाँचि दिनुभयो।

५परमप्रभुले मलाई घेर्नु भयो अनि सबै तिरबाट आक्रमण गर्नु भयो। उहाँले मेरो वरीपरी समस्या र तिकता ल्याउनु भयो।

६धेरै समय देखि मृत रहेको मानिस भै उहाँले मलाई अँध्यारोमा बस्न बाध्या पार्नुभयो।

७परमप्रभुले मलाई बन्द गरेर राख्नु भयो, म उम्कन सकिन। उहाँले मलाई गहुँझ साडलाले बाँध्नुभएको थियो।

८मैले विलाप गर्दै गुहार मागें तर परमप्रभुले मेरो प्रार्थना सुन्नु नै भएन।

९उहाँले मेरो बाटो ढुङ्गाको पर्खाल बनाएर छेकिदिनु भयो। उहाँले मेरो मार्ग ध्वंश गर्नु भयो।

१०परमप्रभुले एउटा भालू सरह मलाई आक्रमण गर्न तयार हुनुहुन्थ्यो। उहाँ एक लुकि बस्ने सिंह जस्तै हुनुहुन्थ्यो।

११परमप्रभुले मेरो बाटो नै ढाकि दिनु भयो। उहाँले मलाई टुक्रा-टुक्रा पार्नु भयो। उहाँले मलाई उजाड ठाउँ जस्तो बनाउनु भयो।

१२उहाँले आफ्नो धनु तयार पार्नु भयो। उहाँले आफ्नो काँडले मलाई तौंदो बनाउनुभयो।

१३उहाँले मलाई भुडीमा हिकार्उनु भयो। उहाँले मलाई काँडले हिकार्उनु भयो।

१४म सारा मानिसहरूको समक्ष हाँसोको पात्र बनेको छु। सारा दिन तिनीहरूले मेरो खिल्ली उड़ाउँदै गीतहरू गाइरहे।

१५परमप्रभुले मलाई दण्ड-स्वरूप विष पिउन दिनुभयो। उहाँले कपको वीटसम्म भर्नु भयो र तितो चिराईतो मिलाएर त्यो सबै पिउन लगाउनुभयो।

१६परमप्रभुले मेरो दाँतहरू ढुङ्गा ठेलेर भोंचिदिनु भयो उहाँले मलाई दलदलमा धकेली दिनुभयो।

१७मैले सोचें अब फेरि मैले कहिल्यै शान्ति पाउने छैन। मसंग भएका सबै राम्रा कुराहरू मैले भूलें।

१८मैले आफैलाई भनें, “परमप्रभुबाट सहयोग पाउँने आशा अब म गर्दिन।”

१९परमप्रभु मलाई सम्फनु होस् म अति उदास छु। अनि मेरो घर छैन। त्यो तीतो विष सम्फनु होस् जुन तपाईंले मलाई दिनु भएको थियो।

२०म राम्रो प्रकारले मेरा कष्टहरू सम्भन्धु र अति उदास छु।

२१तर त्यसपछि अन्य केही कुरा सोचें,। तब ममा आशा जाग्यो। मैले के सोचें भन्दा:

२२परमप्रभुको महान प्रेम र कृपादृष्टि कहिल्यै समाप्त हुँदैन। उहाँको संवेदना कहिल्यै समाप्त हुँदैन।

२३हरेक बिहान उहाँले यसलाई नयाँ रूपमा देखाउनु हुन्छ। परमप्रभु, तपाईं अत्यन्त सत्य र विश्वासयोग्य हुनुहुन्छ।

२४म आफैलाई भन्छु, “परमप्रभु नै मेरो परमेश्वर हुनुहुन्छ अनि म उहाँमाथि विश्वास गर्दछु।”

२५परमप्रभु ती मानिसहरूका लागि असल हुनुहुन्छ जसले प्रतीक्षा गर्दछ। परमप्रभु ती मानिसहरूका लागि असल हुनुहुन्छ जसले उहाँलाई खोज्दछ।

२६ती मानिसहरूको लागि राम्रो हो। परमप्रभुले चुपचाप रक्षागर्न प्रतीक्षा गर्नु हुन्छ।

२७मानव जातिको लागि बाल्य अवस्था देखि परमप्रभुको जुवा बोक्नु असल कुरा हो।

२८जब परमप्रभुले उसलाई जुवा लगाई दिनु हुन्छ। त्यो मानिस एक्लो र चुपचाप बस्नु पर्छ।

२९त्यो मानिसले परमप्रभुको अगाडि आफ्नो अनुहार

जमीन तिर निहुराएर घोप्टीनुपर्छ। हुनसक्छ, त्यहाँ अभ्र आशा होला।

३०त्यो मानिसलाई कसैले हिकार्उँदा अर्को गाला पनि फर्काउनु पर्छ। मानिसहरूलाई अपमान गर्न दिनुपर्छ।

३१त्यो मानिसले त्यो कुरा याद गर्नु पर्छ कि परमप्रभुले मानिसहरूलाई सदा रद्द गर्नु हुन्छ।

३२जब परमप्रभुले दण्ड दिनुहुन्छ, उहाँसँग दया पनि हुन्छ। उहाँसँग दया छ किनभने उहाँको महान प्रेम र करुणा अपार छ

३३परमप्रभु मानिसहरूलाई दण्ड दिन चाहनुहुन्छ। उहाँ मानिसहरूलाई दुःखी बनाउन चाहनुहुन्छ।

३४परमप्रभु यी कुराहरू मनपारउनु हुन्छ। उहाँले पृथ्वीका सारा कैदीहरूलाई आफ्नो खुट्टाले कुल्चन चाहनुहुन्छ।

३५उहाँले सर्वोच्च परमेश्वर सम्मुख सामु मानिसहरूले मानिसहरूलाई अन्याय गरेको चाहनुहुन्छ।

३६मानिसलाई धोका दिएको मनपारउनु हुन्छ। यस्तो कुराहरू परमप्रभुले पटकै मनपारउनु हुन्छ।

३७परमप्रभुले आज्ञा नगरुञ्जेलसम्म कसैले पनि एस्तो घटना होस् भनेर भन्न सक्न।

३८सर्वोच्च परमप्रभुले नै असल र खराब दुवै घटनाहरू गराउन सक्नु हुन्छ।

३९जब परमप्रभुले उसको पापहरूको लागि दण्ड दिनु हुन्छ। कुनै जीउँदो मानिसले विरोध गर्न सक्न

४०जाँचौं र हेरौं हामीले के के गर्छौं। त्यसपछि परमप्रभु तर्फ फर्कीं।

४१हामी हाम्रा हृदय र हातहरू स्वर्गका परमप्रभुको तर्फ उठाओ, अनि

४२उहाँलाई भनौं, “हामीले पाप गर्छौं र बागी भयौं त्यसकारण तपाईंले हामीलाई क्षमा दिनु भएन।”

४३तपाईंले स्वयंलाई क्रोधले ढाक्नु अनि हामीलाई खेदनु भयो। तपाईंले हामीलाई निष्ठुरी प्रकारले मार्नु भयो।

४४तपाईंले स्वयंलाई बादलले ढाक्नु भयो त्यसकारण कुनै पनि उपासकहरू तपाईंकाहाँ पुग्न सकेनन्।

४५तपाईंले हामीलाई अन्य जातिहरू प्रति मैला कसिङ्गार र फोहरी बनाउनु भयो।

४६हाम्रा सारा शत्रुहरू हामीसँग क्रोधित भएर बोले।

४७हामी अत्यन्तै त्रसित भयौं र हाम्रो विनाश भयो।”

४८मेरा आँखाहरूबाट आँसुका धारा बगे। मेरो मानिसहरूको सर्वनाश देखेर म रोएँ।

४९मेरा आँखाबाट विनाविश्राम निरन्तर आँसु बगिरहे।

५०परमप्रभु म लगातार रुने छु, जबसम्म माथिबाट तपाईंले हामीलाई हेर्नुहुन्छ। म लगातार रुने छु जबसम्म तपाईंले स्वर्गबाट हामीलाई हेर्नुहुन्छ।

५१मेरा सबै शहरहरू रोएको देखेर मेरो आँखाहरूले मलाई दुःखी तुल्यायो।

५२हामीलाई घृणा गर्ने कुनै कारणै नभाएकाहरूले हामीलाई मात्र चरालाई भै खेदाए।

५३म जीउँदोलाई तिनीहरूले खाइलमा फ्याँकी दिए। तिनीहरूले ममाथि ढुङ्गाहरू वर्षाए।

५४मेरो टाउको सम्म पानी आई पुग्यो। मैले आफैलाई भनें, “म खतम भएँ।”

५५हे परमप्रभु, मैले तपाईंको नाउँ डाकेँ। मैले खाइलको पीदबाट तपाईंलाई पुकारें।

५६तपाईंले मेरो आवाज सुन्नुभयो। कान नथुन्नु होस् र मलाई उद्धार गर्नुहोस् अनि मलाई बचाउनु होस्।”

५७मैले सहायताका निम्ति गुहारकै दिन तपाईं आउनुभयो। तपाईंले मलाई भन्नुभयो, “नडराऊ।”

५८परमप्रभु, तपाईंले मेरो प्रतिरक्षा गर्नुभयो। तपाईंले मेरो जीवन पुनः फर्काई दिनु भयो।

५९हे परमप्रभु, तपाईंले मेरो कष्ट देख्नु भएको छ। अब मेरो न्याय गरीदिनु होस्।

६०मेरो विरुद्धमा तिनीहरूले बनाएको सबै प्रतिशोधका योजनाहरू तपाईंले देख्नु भयो।

६१हे परमप्रभु तिनीहरूले मेरो अपमान गरेको सुन्नु भयो। मेरो विरुद्धमा दुष्ट योजनाहरू गरेको तपाईंले देख्नु भयो।

६२मेरा शत्रुहरूका शब्द र विचारहरू सारा समय मेरो विरुद्ध छन्।

६३जब तिनीहरू उठ बस गर्छन्। हेर्नुहोस् तब मेरो खिल्ली उड़ाउदैछन्।

६४हे परमप्रभु! तिनीहरूले गरेको कर्म अनुसार तिनीहरूलाई दण्ड दिनुहोस्। तिनीहरूले जे गरे त्यसको लागि दण्ड भोगाउनुहोस्।

६५तिनीहरू माथि आफ्नो श्राप स्वरूप कठोर हृदय दिनुहोस्।

६६तिनीहरूलाई क्रोधमा खेदनु होस्। तिनीहरूको सर्वनाश गर्नुहोस् हे परमप्रभु आकाश मुनी देखि तिनीहरूलाई सर्वनाश गर्नुहोस्।

यरूशलेममाथि भिषण आक्रमण

४ हेर सुन कसरी फिका भयो। हेर असली सुन कसरी बदलियो। त्यहाँ चारैतिर छरिएका हीरामोतीहरू छन्। तिनीहरू प्रत्येक गल्लेझाहरूमा छरिएका छन्।

रसियोनका मानिसहरू बहुमूल्य रत्नहरू जस्तै थिए। तिनीहरूलाई सुनभै कदर गरिन्थ्यो। तर अहिले तिनीहरूका शत्रुहरूले तिनीहरूलाई कुमालेले बनाएका माटोका पुराना भाँडाहरू जस्तै ठानिरहेका छन्।

रस्यालहरूले पनि आफ्नो छाउराहरूलाई दूध चुसाएर हुकाउँछन्, तर मेरा मानिसकी छोरी निष्ठुरी छन्। उनी मरुभूमिमा हुने शतुमुर्ग जस्तै छन्।

४ दूध खाने शिशुको जिब्रो तिर्खाले तालुमा टाँसिन्छ। नानीहरूले रोटी मागिरहेका छन्, तर तिनीहरूलाई कसैले पनि दिइरहेका छैनन्।

५ ती मानिसहरू जो स्वादिष्ट खाना खान्थे, गल्लीमा भोकले मरिरहेका छन्। ती मानिसहरू जो राता लुगाहरू पहिरिए हुर्के तिनीहरूले घुरान-पेटीबाट मैलाहरू टिप्दैछन्।

६ मेरा मानिसका छोरीहरूको पाप सदोम र गोमोरको भन्दा ठूलो छ। सदोम र गोमोर सजिलै सर्वनाश भए। त्यो मानिसको हातबाट सर्वनाश भएको होइन्।

७ यहूदका कतिपय मानिसहरूले विशेष प्रकारले परमप्रभुलाई समर्पण गरे। ती मानिसहरू अति पवित्र थिए। तिनीहरू हिँउभन्दा पनि सफा र दूध भन्दा पनि सेतो थिए। तिनीहरूका शरीर मुँगा भन्दा पनि राता थिए। तिनीहरूका दाही नीलमणि ढुङ्गा जस्तै थिए।

८ अहिले तिनीहरूको अनुहारहरू लालटिनको मोसोभन्दा काला छन्। तिनीहरूलाई गल्लीहरूमा पार भएर जाँदा कसैले पनि चिन्दैन। तिनीहरूका छाला हड्डीसंग टाँसिएर चाउरी परेका छन्। तिनीहरूका छाला काठभै खस्त्रा छन्।

९ जो भोकले मर्नेहरू भन्दा तरवारले काटिएर मर्नेहरू भाग्यवान हुन्। खानको कमीले मर्नेहरू भन्दा चोटबाट रगत बगेर मर्नेहरू अझ भाग्यवान हुन्।

१० एक समयमा माया गर्ने आइमाईहरूले आफ्ना नानीहरूका लागि खाना पकाउँथे। पछिबाट ती नानीहरू नै तिनीहरूका आमाहरूका एकमात्र आहार बने। यी सबै कुराहरू भए जब मेरो मानिसहरूलाई नष्ट पारिएको थियो।

११ परमप्रभुले आफ्ना सारा क्रोध प्रकट गर्नुभयो र उहाँले आफ्नो क्रोध पोखाउनु भयो। उहाँले सियोनमा आगो लगाउनु भयो। आगोले सियोन्को जगहरू घराशायी गरिदियो।

१२ यरूशलेमका फाटकहरूबाट शत्रुहरू प्रवेश गर्ने छन् भन्ने कसैले विश्वास गर्न सक्दैन थै।

१३ यी सबै कुराहरू यरूशलेमका अगमवक्ताहरू र पूजाहारीहरूको पापको कारणले गर्दा अनि त्यहाँका निर्दोष जनतलाई जसले मारे ती मानिसहरूको कारणले गर्दा, भएका थियो।

१४ अगमवक्ताहरू र पूजाहारीहरू अन्धा मानिस सरह गल्लीहरूमा हिँड्दथे। तिनीहरू रगतले लतपत् भएका थिए। एका अर्कामा लुगा छुन पनि घिनाउँथे।

१५ तिनीहरू चिच्याए, “भाग! भाग! हामीलाई नछोऊ!” तिनीहरू भन्छन्, “तिनीहरू बेगारी भई घुम्नु पर्छ। उनीहरू यहाँ रहन सक्दैनन्।”

१६ परमप्रभु स्वयंले ती मानिसहरूलाई नष्ट गर्नुभयो उहाँले तिनीहरूको हेरचाह गर्नुभएन। उहाँले पूजाहारीहरूको आदर गर्नुभएन यहूदका बूढा-प्रधानहरूसँग उहाँको मैत्रीभाव थिएन।

१७सहायताको निम्ति हेर्दा हेर्दा हाम्रो आँखाहरू टट्टाए। तर कतैबाट सहायता आएन। हामीले स्वयंलाई बचाउँन कुनै एक जातिलाई हेर्छौं। तर कुनै जाति पनि आएन।

१८हाम्रा शत्रुहरूले सारा समय हामीलाई घात पारीरहे। हामी गल्लीमा सम्म निस्कन सकेनौं। हाम्रो अन्त्य नजीक आई सक्यो। हाम्रो समय पूरा भैसक्यो। हाम्रो अन्त्य आई सक्यो।

१९ती मानिसहरू जसले हामीलाई खेदे तिनीहरू आकाशमा उड्ने चील भन्दा तेज थिए। ती मानिसहरूले हामीलाई पर्वतहरू सम्म खेदे हामीलाई समात्न भनेर मरुभूमिमा लुकेर ढुकी बसे।

२०राजा हाम्रो लागि अत्यन्त प्रमुख थिए उनी हाम्रा प्राणका स्वास जस्तै थिए। तर राजालाई तिनीहरूले पासोमा पारे परमप्रभुबाटनै चुनिएका राजा थिए। हामीले राजाको विषयमा भन्यौं, “हामी उहाँको छाँया सँग बाच्नेछौं उहाँले हामीलाई अन्य जातिहरूबाट जोगाउनु हुने छ।”

२१एदोमका मानिसहरू खुशी बन, ऊज भूमिमा बस्नेहरू खुशी बन। तर याद गर, परमप्रभुको कचौरा तिमीहरूका वरिपरि आउने छ। जब तिमी त्यो कचौराबाट पिउछौ तिमीहरू मातिने छौ। अनि आफैलाई नाङ्गो पार्ने छौ।

२२हे सियोन तिमीहरूका दण्ड पूर्ण भयो, तिमीहरू फेरि कैदखानामा छैनौ। तर हेर परमप्रभुले एदोमका मानिसहरूलाई तिमीहरूको पापको दण्ड दिनुहुनेछ। उहाँले तिमीहरूका पाप उदाङ्गो पार्नु हुनेछ।

परमप्रभुलाई प्रार्थना

पू हे परमप्रभु, याद गर्नुहोस्, हामीमा के घटेको थियो। हाम्रो अपमान हेर्नु होस्।

१हाम्रो भूमि प्रदेशीहरूको हातमा सुम्पिदिए हाम्रा घरहरू विदेशीहरूलाई सुम्पिदिए।

२हामी अनाथ भयौं। हाम्रा पिता छैनन्। हाम्रा आमाहरू विधवा जस्ती भएकि छन्।

३हामीले पिउने पानी पनि किन्नु परेको छ। हामीले दाउराको पनि ज्याला तिर्नु परेको छ।

४हामीलाई भञ्जयाङमा जुवा बोकेर लैजान जोर गरिइएकोछ। हामी थकित छौं र हामीलाई विश्राम छैन।

५रोटी पाउनका लागि हामीले मिश्रसँग एउटा सम्भोता गस्छौं। हामीले अश्रूसँग एउटा सम्भोता गस्छौं।

७हाम्रा पिता-पुर्खाहरूले पाप गरेका थिए अनि तिनीहरू मरेका छन्। तिनीहरूको पापको कर्म अहिले हामीले भोगी रहेका छौं।

८जो ठीक हाम्रा नोकरहरू थिए तिनीहरू हाम्रा शासक भएका छन्। कसैले पनि हामीलाई तिनीहरूबाट बचाउन सकेनन्।

९हामीले आहार खोज्नको लागि प्राणघातक उजाड़ ठाउँमा होभ्रो जीवन खतरामा पार्यौं।

१०हाम्रा छाला चुल्हा जस्तै तातेको छ। भोकको अतिशयाले गर्दा हामीलाई असाध्य ज्वरो आएको छ।

११शत्रुहरूले सियोनका स्त्रीहरूमाथि व्यभिचार गरेका छन्। तिनीहरूले यहूदाका शहरहरूमा तरुणीहरूलाई व्यभिचार गरेका छन्।

१२हाम्रा राजकुमारहरूलाई शत्रुले भुण्डयाएर मारेका छन्। तिनीहरूले हाम्रा बूढा-प्रधानहरूलाई सम्मान गरेका छैनन्।

१३हाम्रा जवान छोराहरू शत्रुको कमारा छन् अनि हाम्रा छोराहरूका खुट्टा शत्रुहरूको भारी कामले लड्दोरिन्छन्।

१४बूढा-प्रधानहरू शहरका मूल ढोकाहरूमा भेला हुन छाडीदिए। जवान मानिसहरूले संगीत बजाउन छाडीदिए।

१५अब हाम्रो हृदयमा आनन्दको चिन्ह समेत पनि रहेन। हाम्रा नाचहरू शोक गीतमा परिवर्तन भएका छन्।

१६मुकुट हाम्रो टाउकोबाट भरेर गयो। हामीले गरेको पापको कारणले, हामीमा खराब समय आइकोछ।

१७ती कुराहरूको कारणले गर्दा, हाम्रा आँखाहरूले स्पष्ट देख्न छोड्यो।

१८सियोन पर्वत बाँभोभूमि भयो। स्यालहरू सियोन पर्वतको वरिपरि दर्गुछन्।

१९तर हे परमप्रभु। तपाईंले हामीमाथि सदैव शासन गर्नुभएको छ। तपाईंको सिंहासन सदाको लागि रहन्छ।

२०हे परमप्रभु, हामीलाई तपाईंले सदाको लागि बिर्सि जस्तो देखियो। तपाईंले त्यस्तो लामो समयदेखि हामीलाई एकलै छाड्नु भयो।

२१हे परमप्रभु, हामीलाई फेरि फर्काई तपाईं कहाँ ल्याउनु होस्। हामीआनन्दले तपाईं कहाँ फर्कने छौं। हामीहरूको जीवन पहिलेको जस्तै बनाईदिनु होस्।

२२तपाईं हामीप्रति अति क्रोधित हुनुहुन्थ्यो। के तपाईंले हामीलाई पूर्ण प्रकारले इन्कार गर्नु भयो?

यर्मियाको पुस्तक

१ यी सन्देशहरू हिल्कियाहको छोरो यर्मियाका हुन्। यर्मिया एक पूजाहारी परिवारका थिए जो अनातोत शहरमा बस्दथे। त्यो शहर बिन्यामीन वंशको अधीनमा छ। योशियाह यहूदाका राजा भएको समय देखि परमप्रभु यर्मियासित बात गर्न शुरू गर्नु भयो। योशियाहले सिंहासन आरोहण गरेको तेहौं वर्षमा यस्तो शुरू भयो। योशियाहको छोरा यहोयाकीम यहूदाका राजा हुदाँ पनि परमप्रभुको वचन यर्मियालाई आयो। यहूदाका राजा सिद्कियाहको राज्यकालको एघारौंको वर्षको पाँचौं महीना सम्म यर्मियाकहाँ परमप्रभुको वचन आइरह्यो। यहोयाकीम योशियाहको छोरो थिए। सिद्कियाह पनि योशियाको छोरो थिए। त्यस समयमा यरूशलेममा बस्ने मानिसहरूलाई निवासन गराईयो।

परमेश्वरले यर्मियालाई बोलाउनु हुन्छ

४ परमप्रभुको यो सन्देश मकहाँ आयो:

५ “मैले तिमीलाई तिम्रो आमाको गर्भमा गर्भधान गर्नुभन्दा अघिबाटै चिन्थें। तिमी जन्मनु अघिनै, म तिमीलाई जान्दथें। मैले तिमीलाई जाति-जातिहरूमा विशेष काम गराउनु अगमवक्ताको लागि रोजे।”

६ तब मैले भने, “तर हे सेनाहरूका परमप्रभु! कसरी बोल्नु म जान्दिन्। म एउटा बालक बाहेक केही होइन।”

७ तर परमप्रभुले मलाई भन्नुभयो, “त्यसो नभन, ‘म खाली एउटा बालक हुँ।’ तिमी चारैतिर जानै पर्छ, जहाँ म तिमीलाई पठाउँछु। तिमीले सबै कुरा भन्नै पर्छ जो म तिमीलाई भन्नेछु।

८ कसैसित नडाराऊ। म तिमीसित छु, अनि म तिमीलाई उद्धार गर्नेछु।” यो सन्देश परमप्रभुबाट आएको हो।

९ तब परमप्रभुले आफ्ना हातहरू तन्काएर मेरो मुखमा छुनु भयो। परमप्रभुले मलाई भन्नुभयो,

“यर्मिया, म मेरा वचनहरू तिम्रो मुखमा राख्दैछु।

१० आज म तिमीलाई राष्ट्रहरू र राज्य-राज्यहरूमाथिको कार्यभार सुम्पिदैंछु। तिनीहरूलाई उखेल्न, भत्काउन, नाश पार्ने र भताभुङ्ग पार्ने, बनाउन र स्थापित गर्ने तिम्रो जिम्मामा छ।”

दुइ दृश्यहरू

११ परमप्रभुको सन्देश मकहाँ आयो। यो सन्देश

परमप्रभुबाट नै आएको थियो: “यर्मिया, तिमीले के देख्छौं?”

मैले परमप्रभुलाई भने, “म हाडै बदामको काठबाट बनिएको एउटा लट्टी देख्छु।”

१२ परमप्रभुले मलाई भन्नुभयो, “तिमीले ठीकै देख्यौ। मेरो सन्देशलाई म नियालि रहेछ अनि म यो गर्नेछु।”

१३ परमप्रभुको सन्देश मकहाँ फेरि आयो। परमप्रभुको सन्देश यस्तो थियो: “यर्मिया, तिमीले के देख्यौ?”

मैले परमप्रभुलाई भने, “मैले उम्लिरहेको एउटा भाँडामा पानी देखें। त्यो भाँडा उत्तर पट्टि ढल्किरहेको छ।”

१४ परमप्रभुले मलाई भन्नुभयो, “केही भयानक उत्तरदेखि आउने छ। त्यो यस देशमा बस्ने सम्पूर्ण मानिसहरूमाथि घट्नेछ।

१५ म चाँडै उत्तर राज्यहरूका सम्पूर्ण मानिसहरूलाई बोलाउनेछु।” परमप्रभुले ती कुराहरू भन्नुभयो। “ती राज्यहरूका राजाहरू आउनेछन् अनि यरूशलेमको प्रवेशद्वारको छेउमा आफ्ना सिंहासनहरू बसाउनेछन्। तिनीहरूले यरूशलेम शहरका पर्खालहरूमाथि आक्रमण गर्नेछन्। तिनीहरूले यहूदाका सबै शहरहरूमाथि आक्रमण गर्ने छन्।

१६ अनि म मेरा मानिसहरूका विरुद्ध न्यायको उद्घोषणा गर्नेछु। म यसो गर्ने नै छु किनभने तिनीहरू दुष्ट मानिसहरू हुन्। तिनीहरू मेरो विरोधी भएका छन्। मेरा मानिसहरूले मलाई छडे। तिनीहरूले अन्य देवताहरूलाई बलि चढाए। तिनीहरूले आफ्नै हातले बनाएका मूर्तिहरूलाई दण्डवत् गरे।

१७ यर्मिया तिमी चाहिँ, तैयार हौ उठ र मानिसहरूलाई भन। मैले दिएको प्रत्येक आदेश तिनीहरूलाई भन। मानिसहरूसित नडाराऊ नत्र म तिमीलाई भयभीत पार्नेछु।

१८ आज म तिमीलाई फलामको खम्बा भैं अनि काँसाको पर्खाल भैं बलियो र दृढ शहर बनाउनेछु। यहूदाको राज्यमा राजाहरू, नेताहरू, पूजाहारीहरू र सर्वसाधारण मानिस प्रत्येकको सामुन्ने तिमी उभिन सक्नेछौ।

१९ ती सबै मानिसहरू तिम्रो विरुद्धमा लड्नेछन् तर तिनीहरूले तिमीलाई पराजित गराउने छैनन्। किन? किनभने म तिमीसँग छु, अनि म तिमीलाई बचाउने छु।” यो सन्देश परमेश्वरबाट आएको हो।

यहूदा विश्वासी थिएन

२ परमेश्वरको यो सन्देश मकहाँ आयो, २“जाऊ अनि यरूशलेमका मानिसहरूलाई भन, “यो सन्देश परमप्रभुको हो:

“जब तिमीहरू युवा अवस्थामा थियौ त्यस बेला तिमीहरूको म प्रति विश्वास अनि एउटी बेहुलीको भैं म प्रतिको माया मलाई सम्भना छ। तिमीहरूले मलाई मरुभूमि भरि र बीऊ छनलाई नजोतिएको जमीन भरि पछ्यायौ।

इस्त्राएलका मानिसहरू परमेश्वरका निम्ति पवित्र उपहार थिए। तिनीहरू परमेश्वरले बटुल्नु भएको प्रथम फल थिए। अनि ज-जसले तिनीहरूलाई नोक्साम पस्चाए उनीहरूलाई दोषी साबित गरियो अनि तिनीहरूमाथि कष्ट आइपस्यो।” यो सन्देश परमेश्वरबाट आएको थियो।

४हे याकूबका घरानाहरू हो, परमप्रभुको सन्देशमा कान थाप। हे इस्त्राएलका सबै परिवार समूहहरू हो, परमप्रभुको सन्देश सुन।

५परमप्रभुले के भन्नुहुन्छ त्यो यो हो: “तिम्रा पिता-पुर्खाहरूले ममाथि के दोष पाए ताकि तिनीहरूले मलाई छाडिदिए? तिम्रा पिता-पुर्खाहरूले मूल्यहीन मूर्तिहरू पूजे अनि तिनीहरू स्वयं नै मूल्यहीन बनिए।

६तिम्रा पिता-पुर्खाहरूले भनेनन्, ‘परमप्रभुले हामीलाई मिश्र बाहिर ल्याउनु भयो। परमप्रभुले हामीलाई अँध्यारो र जङ्गलको बाटो देखि डोस्चाउँदै ल्याउनु भयो। परमप्रभुले हामीलाई सुखा र उजाड़ भूमिमा डोस्चाउन भयो। परमप्रभुले हामीलाई अन्धकार र भयानक जग्गामा जहाँ कुनै मानिस बस्दैन र जुन ठाउँमा मानिसहरू यात्रा गर्दैनन्। त्यहाँ डोस्चाउनु भयो। तिनीहरूले सोधेनन्, ‘परमप्रभु कहाँ हुनुहुन्छ?’”

७परमेश्वर भन्नुहुन्छ, “मैले तिमीहरूलाई राम्रो ठाउँमा ल्याएँ, त्यस्तो ठाउँ जहाँ धेरै असल कुराहरूले परिपूर्ण छ। मैले त्यसो गरेको कारण तिमीहरूले त्यहाँ उब्जने फल र अन्नहरू खान सक्नेछौ। तर तिमीहरूले मेरो धरती खाली ‘अशुद्ध गर्छौ।’ मैले तिमीहरूलाई त्यो जमीन दिएँ, तर तिमीहरूले त्यसलाई नराम्रो जग्गा बनायौ।

८पूजाहारीहरूले सोधेनन्, ‘परमप्रभु कहाँ हुनुहुन्छ?’ मानिसहरू जसले व्यवस्था जान्दछन् मलाई जान्न चाहेनन्। इस्त्राएलका मानिसहरूका शासकहरू मेरो विरुद्ध खडा भए। अगमवक्ताहरूले झूटा देवता बालको नाउँमा अगमवाणी गरे। तिनीहरूले महत्वहीन मूर्तिहरूलाई दण्डवत गरे।”

९परमप्रभु भन्नुहुन्छ, “यसकारण म तिमीहरू र तिमीहरूका छोरा-नातिहरू विरुद्ध फेरि दोषारोपण गर्नेछु।

१०समुद्र तरै कितीमका टापुहरूमा जाऊ। कसैलाई केदारको भूमिमा पठाऊ। एकदमै होशियारी साथ हेर,

हेर, कसैले त्यस्तो प्रकारको काम कहिले गरेको थियो कि?

११के कुनै जातिले नयाँ देवताहरू पूज्न सक्छ भनेर? आफ्ना पूराना देवताहरू कहिल्यै पूज्न छाडे? अँह। अनि तिनीहरूका देवताहरू वास्तविक देवताहरू हुँदैहोइनन्। तर मेरो मानिसहरू तिनीहरूका महिमामय परमेश्वरलाई पूज्न छाडे महत्वहीन मूर्तिहरूलाई पूज्न थाले।

१२“यस्ता कुराहरू घटता आकाशहरूलाई आघात होस्। भीषण भयले थर्थरियोस्।” यो सन्देश परमप्रभुबाट आएको थियो।

१३“मेरा मानिसहरूले दुइवटा कुकर्महरू गरे। तिनीहरू म देखि टाडिए म जीवित पानीको श्रोत हुँ अनि तिनीहरू आफैले आफ्ना पानीको कुवाहरू खन्छन्। तिनीहरू अन्य देवताहरू प्रति फर्किए। तर तिनीहरूका कुवाहरू फुटे अनि पानी थाम्न सक्दैन।

१४“के इस्त्राएलका मानिसहरू कमारो भए? के तिनीहरू त्यस्ता मानिस जस्तो भए जो दास भएर जन्मेको थियो? किन मानिसहरूले इस्त्राएलका मानिसहरूबाट धन-सम्पत्ति लान्छन्?

१५इस्त्राएलका शत्रुहरू इस्त्राएलमाथि जवान सिंहहरू भैं गर्जन्छन्। तिनीहरू गर्जन्छन्। तिनीहरूले इस्त्राएल भूमिलाई उजाड़ पारिदिए। तिनीहरूले इस्त्राएलका शहरहरू जलाइदिए, यसर्थ त्यहाँ कोही बस्दैन।

१६नोप र तहपन्नेसबाट आएका मानिसहरूले तिम्रो शिरको शीर्षभाग चकनाचुर पारिदिए।

१७यो समस्या तिम्रो आफ्नै दोषले हो। परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले तिमीहरूलाई ठीक बाटोमा डोस्चाइरहनु हुँदै थियो, तर तिमीहरूले उहाँबाट अर्को पट्टि फर्कियौ।

१८यहूदाका मानिसहरू यस विषयमा सोच अब नील नदीबाट पानी पिउन किन मिश्र जान्छौ? परात नदीको पानी पिउन किन अशशूर जान्छौ?

१९तिमीहरूले नराम्रा कामहरू गर्छौ अनि ती नराम्रा कुराहरूले तिमीहरूलाई केवल दण्ड मात्र ल्याउनेछ। संकटहरू तिमीकहाँ आउनेछ। अनि त्यस संकटले तिमीहरूलाई शिक्षा दिनेछ। यस विषयमा विचार गर। तब तिमीहरूले बुझ्नेछौ परमेश्वरबाट कि विमुख हुँदा कति नराम्रो हुँदोरहेछ। मलाई सम्मान नगर्नु र मबाट नडराऊनु नै गल्ती हो।” यो सन्देश मेरो मालिक सैनाहरूका परमेश्वरबाट आएको थियो।

२०“हे यहूदाका मानिसहरू हो! धेरै अघि तिमीहरूले जुवा हटा यौ। मैले तिमीहरूलाई जुन डोरीले नियन्त्रण गर्थे त्यो तिमीहरूले छिनायौ। तिमीहरूले मलाह भन्यौ, ‘म तपाईंको सेवा गर्दिन।’ तिमी प्रत्येक अग्लो पर्वतमाथि र प्रत्येक हरियो रूखमनि सुत्ने वेश्या भैं हो।

२१यहूदा, मैले तिमीलाई एक खास दाखको झ्याँलाई जस्तै रोपेको थियो। तिमीहरू सबै नै असल बीऊ जस्तै

थियौ। कसरी तिमी भिन्दै प्रकारको दाखको झ्याँग भयो जसले नराम्रो फल फलाउँदछ?

२२तिमीले आफ्नो शरीर धेरै साबुनहरू दलेर खारयुक्त पानीले नुहाए पनि, अझ म तिम्रा अपराधहरूको दाग देख्नु सक्छ।” यो सन्देश मेरा मालिक परमप्रभुबाट आँउछ।

२३“हे यहूदाका मानिसहरू हो! तिमीहरूले कसरी मलाई भन्न सक्छौं, ‘म मैला छैन, मैले बाल मूर्तिहरू’ पूजेको छैन। तिमीहरूको कर्महरूलाई बेसीमा हेर। तिमीहरूले जे गरेका छौं त्यो स्वीकार गर। तिमीहरू यता र उता दुगुर्ने फुर्ति ऊँठहरू जस्ता छौं।

२४तिमीहरू निर्जन स्थानमा बस्ने जङ्गली गधा जस्तौ छौं। काम-वासनाको समयमा त्यसले हावाबाट गन्ध लिन्छे। त्यो त्यति कामातुर रहन्छे कि उसलाई फर्काउनु कसैले सक्तैन। काम-वासनाले उन्मत्त भएको समयमा उसलाई खोज्ने प्रत्येक बन-गधैनीले सजिलै भेट्न सक्छ।

२५खुट्टाहरू नाङ्गो नहुञ्जेल अनि घाँटी नसुकुञ्जेल दौडिन छोड। तर तिमीहरू भन्छौं, ‘आशा छैन कारण मैले अन्य देवताहरूलाई प्रेम गरेको छु अनि म तिनीहरूकै अनुसरण गर्नेछु।’

२६जसरी चोर पक्रा पर्दा लज्जित हुन्छ त्यसरी नै इस्राएलका घराना लज्जित भए। तिनीहरूका राजाहरू र शासकहरू, पूजाहारीहरू र अगमवक्ताहरू लज्जित हुनेछन्।

२७ती मानिसहरूले काठका टुक्राहरूसँग बात मार्छन अनि भन्छन्, ‘तिमी मेरा पिता हौ।’ ती मानिसहरू दुङ्गासँग कुरा गर्छन् अनि भन्छन्, ‘तिमीले मलाई जन्म दियौ।’ तिनीहरू आफ्नो ढाड मपट्टि फर्काउछन्, तर अनुहार चाँहि होइन। तर जब तिनीहरू अठेरामा पर्छन, तिनीहरू मलाई भन्छन्, ‘आऊ अनि हामीलाई बचाऊ।’

२८ती मूर्तिहरू आऊन् र तिमीहरूलाई बचाऊन। ती मूर्तिहरू जो तिमीहरू आफैले बनाएका छौ कहाँ छन? कतै आवश्यक परेको समयमा तिमीहरूलाई बचाँउछन कि? यहूदा तिमीसित जति शहरहरू छन् त्यति नै मूर्तिहरू पनि छन्।

२९तिमीहरू सबै मसित किन वहश गर्छौं? तिमीहरू सबैले मसित विद्रोह गर्छौं?” परमेश्वरबाट आएको वचन यही हो।

३०“मैले तिमीहरूका नानीहरूलाई दण्ड दिएँ। तर त्यो वेकार भयो कारण तिनीहरूले त्यो ग्रहण गरेनन्। जो अगमवक्ताहरू तिमीहरूकहाँ आएका थिए तिनीहरूलाई तिमीहरूले तरवारले काट्यौ। संहार गर्ने सिंहले भैं तिमीहरूले अगमवक्ताहरूलाई मार्छौ।”

३१यस पुस्ताका मानिसहरू, परमप्रभुको सन्देश तर्फ ध्यान देऊ। “के म इस्राएली मानिसहरूको लागि मरुभूमि जस्तै भएको थिएँ? के म तिनीहरूका लागि अन्धकार र डरलाग्दो भूमि भएको थिएँ? मेरा मानिसहरू

भन्छन्, ‘हामी आफ्नो बाटोमा जान स्वतन्त्र छौं। हामी तिमीकहाँ फर्की आउने छैनौं, परमप्रभु।’ किन तिनीहरूले त्यस्ता कुराहरू भन्छन्?

३२तरुणीले आफ्ना गर-गहनाहरू भुल्दैनन्। एउटा दुलहीले आफ्ना वस्त्र भुल्दैन। तर मेरो मानिसहरूले मलाई धेरै चोटी भुलेका छन्।

३३हे यहूदा! भूटा देवताहरूको माया कसरी खोज्नु त्यो तिमी साँच्चै नै जान्दछौ। वास्तवमा खराब स्त्रीहरूले तिम्रा तरिकाहरू पनि सिक्छन्।

३४तिमीले ती गरीब र निर्दोष मानिसहरूलाई तिम्रो घर फोर्दै गरेका भेट्न सकेनौ तापनि तिम्रो हातमा तिनीहरूको रगत छ।

३५तर तिमी अझ भन्छौ, ‘म निर्दोष छु। परमेश्वर मसँग क्रोधित हुनुहुन्न।’ यसकारण म तिम्रो न्याय गर्नेछु कारण तिमी भन्छौ कि ‘मैले पाप गरेको छैन।’

३६तिमी लक्ष्य सजिलै बदलिन्छौ! तिमी अशशूर पट्टि फर्क्यौ अनि तिनीहरूले तिमीलाई लज्जित बनाए। यसकारण, तिमी मिश्रपट्टि फर्क्यौ अनि तिनीहरूले पनि तिमीलाई लज्जित तुल्याए।

३७यसर्थ यो सत्य हो कि तिमीले मिश्र पनि त्याग्ने छौ। अनि तिमी लज्जाले आफ्ना अनुहार लुकाउनेछौ। तिमीले भरोसा राखेका देशहरूलाई परमेश्वरले इन्कार गर्न भएको छ, यसर्थ तिम्रो जीवनमा उन्नतिको लागि तिनीहरूले तिमीलाई सहयोग गर्न सक्तैनन्।

३ “यदि एकजना मानिसले आफ्नी पत्नीसित छुटानाम गर्छ र त्यस पत्नीले अर्को मानिससित विवाह गरी भने के त्यो पहिलो मानिस त्यही स्त्रीसित फेरि सम्बन्ध राख्न आँउछ? अँह, यदि त्यस स्त्रीकहाँ त्यो पहिलो पुरुष फर्की आए, जमीन नै एकदमै दूषित हुनेछ। तिमी धेरै प्रेमीहरूसित वेश्या भैं व्यवहार गरिरहेका छौ। अनि अब तिमी मकहाँ फर्की आउनु चाहन्छौ।” यो सन्देश परमप्रभुबाट आएको हो।

२“माथि पहाडको चुचुराहरू हेर, के त्यहाँ कुनै ठाउँ छ जहाँ तिम्रा प्रेमिकाहरूसँग तिमीले प्रेम रचेका छैनौ? अरबी मरुभूमिमा फिरन्ते भैं आफ्नो प्रेमीहरूको प्रतीक्षा तिमी बाटोको किनारमा पर्खेका थियौ। तिमीले भूमि “दूषित” पास्छौ। किनभने तिमीले थुप्रै नराम्रा कामहरू गर्छौ। साथै तिमी मप्रति अभक्त भयौ।

३तिमीले पाप गर्छौ, यसकारण पानी परेन। त्यहाँ पानी पर्ने समयमा कुनै पानी परेन तर अझ तिमी लज्जित हुन अस्वीकर गर्छौ। तिम्रो अनुहार हेर्दा एउटा वेश्याको अनुहारमा हेरे जस्तो हुन्छ जो निलज्ज हुन्छे। तिमी पनि आफूले जे गर्छौ त्यसको लागि निर्लज्ज छौ।

४तर अहिले तिमीले मलाई पुकारिरहेछौ, ‘पिता’ तिमीले भन्यौ, ‘तपाईं मेरो युवावस्था देखिको मित्र हुनुहुन्छ।’

५तिमीले पनि भन्यौ, ‘परमेश्वर मसित सधैं क्रोधित

रहनु हुँदैन। परमेश्वरको रीस धेरै बेर रहने छैन।' "यहूदा, तिमीले यी त कुराहरू भन्यौ, तर तिमीले सके जति दुष्ट कामहरू गर्यौ।"

दुइ जना नराम्रा दिदी बहिनी: इस्राएल र यहूदा

६योशियाह राजाले यहूदामा राज गरेको समयमा परमप्रभुले मलाई भन्नुभयो, "यर्मिया, इस्राएलले गरेको पाप तिमीले देख्यौ? तिमीले देख्यौ कि उ मप्रति अविश्वासी छ। तिनले प्रत्येक पहाडमाथि अनि हरियो रूख मनि व्यभिचार गरिरहेकी थिई। ७मैले आफैलाई भनें, 'उसले यी सब पाप कर्म गरिसके पछि, मकहाँ फकिन्छ होला।' तर मकहाँ आएन। अनि इस्राएलले गरेको उसको अविश्वासी बाहिनी यहूदाले देखी। ८इस्राएल अविश्वासी थिए अनि तिनले चाल पाई कि मैले उसलाई टाढो पठाएँ। इस्राएलले चाल पाइ कि उसले व्यभिचार पाप गरेकीले मैले उसित छुटानाम गरें। तर यसले उसको अविश्वासी बहिनीलाई कुनै डर भएन। यहूदा पनि बाहिर गई अनि वेश्या भैँ कर्म गर्नु लागि। ९यहूदाले आफू वेश्या भैँ कर्म गरिरहेको कुनै ध्यान नै दिएन। यसकारण उसले आफ्नो देश 'अशुद्ध' बनाई। उसले चट्टान र काठले बनिएका मूर्तिहरू पूजा गरेर व्यभिचारी पाप गरी। १०इस्राएलकी अविश्वासी बहिनी यहूदा मकहाँ मन खोलेर आएन। उसले खुल्ला हृदयले आए की भैँ निहुँ गरी।" यो सन्देश परमप्रभुबाट आएको हो।

११परमप्रभुले मलाई भन्नुभयो, "विश्वासहीन इस्राएल अविश्वासी यहूदा जस्ता खराब छैन। १२यर्मिया, उत्तर दिशा तिर अघि बढ अनि यो सन्देश घोषणा गर:

'हे इस्राएलका विश्वासहीन मानिसहरू हो, फर्की आऊ।' यो सन्देश परमप्रभुबाट आएको थियो। 'तिनीमाथि आँखा तर्न बन्द गर्छु। म कृपालु छु।' यो सन्देश परमप्रभुबाट आएका हो। म अब उसो तिमीसित रीस गर्ने छैन।

१३तिमीले आफ्नो खराब कर्म स्वीकार्नु पर्छ। तिमीले परमप्रभु आफ्ना परमेश्वरको विरुद्ध अपराध गरेका छौ। प्रत्येक हरियो रूखमनि तिमीले पराई देवताहरू पज्यौ। तिमीले मेरो कुरा सुनेका छैनौ।" यो सन्देश परमप्रभुबाट आएको हो।

१४"हे विश्वासहीन सन्तान हो, मकहाँ फर्की आऊ।" यो सन्देश परमप्रभुबाट आएको हो।

"म तिमीहरूका मालिक हुँ। हरेक शहरबाट तिमीहरू मध्ये एकजना र हरेक परिवारबाट दुइजना छान्नेछु अनि तिनीहरूलाई म सियोनमा लैजानेछु। १५तिमीहरूका निमित्त मेरै जस्तो मन भएको शासकहरू दिनेछु। तिनीहरूले तिमीहरूलाई ज्ञान र समभ्रशक्ति सिकाउनेछन्। १६त्यस समयमा देशमा तिमीहरूको संख्या बढ्नेछ।" यो सन्देश परमेश्वरबाट आएको हो।"

"त्यस समयमा, परमेश्वरसित भएको करारको सन्दूक विषयमा चर्चा हुने छैन, तिनीहरूले यस विषयमा सोच्ने छैनन्। अथवा सम्भन्ने छैनन् अथवा उम्काउने छैनन्। अनि तिनीहरूले अर्को सन्दूक बनाउने छैनन्। १७त्यस समयमा तिनीहरूले यरूशलेमलाई 'परमप्रभुको सिंहासन' भनी स्वीकार्ने छन्। परमप्रभुको सम्मान दिनलाई सबै राजाहरू यरूशलेममा आउनेछन्। तिनीहरूले आफ्नो अट्टेरी दुष्ट हृदयलाई अब उसो मान्ने छैनन्। १८ती दिनहरूमा, यहूदाका परिवारहरू इस्राएलका परिवारमा सम्मिलित हुनेछ। तिनीहरू उत्तरमा भएको भूमिबाट सँगै आउनेछन। तिनीहरू मैले तिनीहरूका पिता-पुर्खाहरूलाई दिएको भूमिमा आउनेछन।

१९"म, परमप्रभुले भनें, 'म तिमीहरूलाई आफ्नै नानीहरूलाई भैँ व्यवहार गर्नु चाहन्छु। म तिमीहरूलाई अन्य जातिहरू भन्दा पनि अझ राम्रो भूमि दिनु चाहन्छु।' तिमीहरूले मलाई 'पिता' भन्नेछौ अनि सधैँ मेरो अनुसरण गर्नेछौ।

२०तर तिमीहरू आफ्नो लोग्नेहरूसित अविश्वासी रहेका पत्नी मानिसहरू जस्तै भयौ। हे इस्राएलका परिवार, तिमीहरू म प्रति अविश्वासनीय भएका छौ।" यो सन्देश परमेश्वरबाट आएको हो।

२१नाङ्गो डौँडाहरूमा तिमीहरूले रोइरहेको सुन्न सक्छौ। इस्राएलका मानिसहरू दयाको निमित्त रोइरहेछन् र प्रार्थना गरिरहेछन्। तिनीहरू एकदमै दुष्ट भए। तिनीहरूले परमप्रभु आफ्ना परमेश्वरलाई बिर्सेका छन्।

२२हे विश्वासहीन छोराहरू हो, मकहाँ फर्की आऊ। तिमीहरूको विश्वासहीनता म हटाइदिनेछु। मानिसहरूले भन्ने पर्छ, "हामी तपाईं कहाँ आउँदैछौ तपाईं परमप्रभु हाम्रो परमेश्वर हुनुहुन्छ।

२३"डौँडाहरूमाथि मूर्ति पूजा एउटा मूर्खता थियो। पर्वतमा होहल्ला गर्ने दलहरू सबै गल्ती थिए। निःसन्देश इस्राएलको उद्धार परमप्रभु परमेश्वरबाट आउँछ।

२४हामीहरू युवास्था देखि नै भूटो देवताले हाम्रा पिता-पुर्खाहरूको सम्पत्ति नष्ट पारिदिए। तिनीहरूका भेडा, गाई-गोरूका बथानहरू अनि छोरा छोरीहरू पनि लगिदिए।

२५आफ्नौ लजले हामी डुबौ अनि हामीलाई अपमानले छोपोस्। किनभने हामीले परमप्रभु हाम्रो परमेश्वरको विरुद्ध पाप गर्यौ। हाम्रा पिता-पुर्खाहरूले पाप गरे अनि हाम्रो बाल्यकालबाट अहिले सम्म हामीले हाम्रा परमप्रभु परमेश्वरको आज्ञा पालन गरेका छैनौ।"

४ परमप्रभुले भन्नुभयो, "हे इस्राएलका मानिसहरू! यदि तिमीहरू मकहाँ फर्की आउनु चाहन्छौ भने आऊ। तिमीहरूका मूर्तिहरू मेरो सामनेबाट हटाइदेऊ। मदेखि नबरालिय।

२'यदि परमप्रभु जीवित हुनुहुन्छ,' भनी शपथ खान्छौ र त्यसलाई सरलता, इमान्दारी अनि धार्मिकतासित

पालन गर्छौं भने जाति-जातिहरू परमप्रभुको नाउँद्वारा जाति-जातिहरू आफै धन्य हुनेछन् अनि उहाँ तिनीहरूका परमेश्वर हुँ भनी गर्व गर्नु हुनेछ।”

३परमप्रभुले यही कुराहरू यहूदा र यरूशलेमलाई भन्नुभयो:

“तिम्रा खेतहरू जोत! काँदाहरू माभ बीऊहरू नछर।

४परमप्रभु अघि आफ्नै खतना गर अनि हृदयको अपवित्रता आफै हटाऊ। हे यहूदा र यरूशलेमका मानिसहरू हो! तिमीहरू परिवर्तित भएनौ भने मेरो क्रोध अग्नि भैं फैलिनेछ। कसैले पनि त्यो आगो नियन्त्रण गर्न सक्ने छैन। यो तिमीहरूको दुष्टकार्यको कारण यस्तो हुनेछ।”

उत्तरदेखि महाविपद्

५“यहूदाका मानिसहरूलाई यो सन्देश देऊ: यरूशलेम शहरका प्रत्येक मानिसलाई भन, ‘राज्यका चारैतिर तुरही फुक।’ चिच्याउँदै कराउँदै भन, ‘सँगै आऊ।’ ‘सुरक्षाको लागि हामी सबै बलियो शहरहरू तिर भाग्यौं।’

६सियोन तिर संकेतको भण्डा उठाऊ। नपर्ख, आफ्नो जीवनको लागि भाग! यसै गर किनभने म उत्तरतिरबाट महा विपत्ति र ठूलो सत्यनाश ल्याउनेछु।”

७एउटा “सिंह” आफ्नो ओडारबाट बाहिर आएको छ। जाति-जातिहरूलाई नष्ट गर्ने आएको छ। तिम्रा भूमि सर्वनाश पार्नु त्यो आफ्नो ठाँउबाट बाहिर आएको छ। तिम्रा शहरहरू नष्ट पार्नेछ अनि त्यहाँ कोही पनि बास गर्ने छैन।

८यसकारण भाङ्गा लगाऊ, शोक गर अनि विरक्तकर स्वरमा चिच्याऊ। किनभने परमप्रभु अबै हामीसित रीसाउनु भएको छ।”

९परमप्रभु भन्नुहुन्छ, “जब यस्ता घटना घटछ, राजा अनि उसका अधिकारीहरूको हृदय दुर्बल हुनेछ, पूजाहारीहरू भयभीत हुन्छन् अनि अगमवक्तहरू अचम्भित हुनेछन्।”

१०तब मैले भने, “हे परमप्रभु मेरो मालिक! तपाईंले साँच्चै यहूदा र यरूशलेमका मानिसहरूलाई धोका दिनुभयो। तपाईंले भन्नुभएको थियो, ‘तिमीहरूले शान्ति पाउनेछौं।’ तर तिनीहरूकै घाँटीहरूमा तरवारले हानियो!”

११त्यस समयमा यहूदा र यरूशलेमका मानिसहरूलाई सम्झाइनेछ, “मेरो मानिसहरू विरुद्ध नाङ्गो डाँडाहरूबाट तातो हावा बहने छ तर तिनीहरूलाई निफन्न अथवा सफा पार्नु होइन।

१२यो हावा त्यो भन्दा पनि बलियो हुनेछ हो अनि यो मबाट आउँछ। अब, यहूदाका मानिसहरूका विरुद्ध म मेरो न्याय घोषणा गर्नेछु।”

१३हेर! शत्रु बादल भैं आउँदैछ। उसको रथ हुरी

भैं चल्छ, घोडाहरू चीलहरू भन्दा छिटा छन्। हामीलाई धिक्कार छ, हामी नष्ट भयौं।

१४हे यरूशलेमका मानिसहरू! आफ्नो हृदयबाट पापहरू धोई पखाल ताकि तिमीहरू बाच्नेछौं कहिल्ये सम्म आफ्नो दुष्टयाँइसित अङ्किरहनेछौं।

१५दानका सन्देशवाहकको आवाज सुन। एप्रैमबाट उसले नराम्रो खबर घोषणा गर्छ।

१६“जाति-जातिहरूलाई खबर गर। यरूशलेमभरि मानिसहरूमा यो खबर फैलाऊ। टाढोबाट घेरा हाल्ने सैन्य आइरहेको छ। यी शत्रुहरूले यहूदा शहरहरू विरुद्ध लडाईं घोषित गरिरहेका छन्।

१७तिमीहरूले मेरो विरुद्धमा विद्रोह गरेकाले खेतालहरूले खेत सुरक्षित पारे भैं शत्रुहरूले यरूशलेमलाई घेरेका छन्।” यो सन्देश परमेश्वरबाट आएको हो।

१८“तिमीहरूले जुन प्रकारले काम गर्छौ अनि जुन तरिकाले बसो-बास गर्छौ त्यसले यो विपद् निम्त्यायो। यो तिम्रो लागि सजाय हो। यो तीक्ष्ण छ र तिम्रो मुटु छुन्छ।”

यर्मियाको विलाप

१९हाय मेरो वेदना, मेरो वेदना! म मनोव्यथामा छु! हे मेरो हृदय! मेरो मुटुले मभित्र प्रहार गरिरहेछ। म चूपचाप बस्न सक्तिनँ, किनभने मैले तुरहीले सुनेको छु अनि तुरहीले अनि सैन्यलाई युद्ध तर्फ बोलाइरहेछ।

२०ध्वंसपछि ध्वंस नै आउँछ। सम्पूर्ण भूमि ध्वंस भयो। हटात मेरा पालहरू पनि ध्वंस भए। मेरा पर्दाहरू च्यातिए अनि भारिए।

२१परमप्रभु, कहिले सम्म मैले युद्धको भण्डाहरू हेर्नु नै पर्छ? कहिले सम्म मैले युद्धको तुरहीहरू सुन्नै पर्छ?

२२परमेश्वरले भन्नुभयो, “मेरा मानिसहरू मूर्ख छन्। तिनीहरूले मलाई चिन्दैनन्। तिनीहरू अज्ञानी नानीहरू हुन्। तिनीहरू बुझ्दैनन्। तिनीहरू दुष्टाई गर्नमा सिपालु छन्, तर तिनीहरू असल काम कसरी गर्नु जान्दैनन्।”

विपत्ति आईरहेछ

२३मैले पृथ्वीमा हेर। यो खाली थियो। यसमा केही पनि थिएन। मैले आकाशमा हेर अनि यसको प्रकाश धीमा भइसकेको थियो।*

२४मैले पर्वतहरूलाई हेर अनि तिनीहरू कामिरहेका थिए। सारा पहाडहरू हल्लिरहेका थिए।

२५मैले हेर, तर त्यहाँ कोही पनि थिएन। अकाशका सारा चरा-चुरुङ्गीहरू उडिसकेका थिए।

मैले पृथ्वीमा ... थियो यर्मियाले पृथ्वीमा मानिस आउनु भन्दा पहिलेको समयसित आफ्नो देशको तुलना गरिरहेका छन्।

२६मैले हेर, अनि मलिलो भूमि मरुभूमि भयो। त्यस भूमिमा भएका सबै शहरहरू नाश भए। यो परमप्रभुले नै गर्नुभयो। परमप्रभु र उहाँको क्रोधको यो प्रतिफल हो।

२७परमप्रभुले यी कुराहरू भन्नुभयो: “सारा देश नै नष्ट हुनेछ। तर म पूर्ण रूपले यो भूमिलाई ध्वंस गर्ने छैन।

२८त्यसै कारण त्यो भूमि रूनेछ अनि माथि आकाश कालो हुनेछ। म बोलें अनि परिवर्तन हुने छैन। मैले निर्णय लिएँ अनि मेरो मन बदलिने छैन।”

२९प्रत्येक शहरले घोडसवारी र धनुर्धारीहरूको आवाज सुन्नेछ अनि भाग्नेछ! केही मानिसहरू पोथ्राहरूमा लुक्नेछन्, कतिपय मानिसहरू चट्टानहरूमाथि चढ्नेछन्। प्रत्येक शहर शून्य हुनेछ। त्यहाँ कोही पनि बस्ने छैन।

३०यहूदा तिमी ध्वंस भएकाछौ, यसकारण अहिले तिमी के गरिरहेका छौ? तिमी किन तिम्नो सब भन्दा राम्रो रातो वस्त्र लगाईरहेका छौ? किन तिमी तिम्नो सुनका गरगहनाहरू लगाई रहेछौ? तिमी किन आफैलाई सुन्दर पारिरहेकाछौ? खाली यो समयको बर्बादी हो। तिम्नो प्रेमीहरूले तिमीलाई घृणा गर्छन्। तिनीहरू तिम्नो ज्यान लिनु खोज्दैछन्।

३१एउटी स्त्रीलाई प्रसुती पीडाको समयको जस्तै आवाज मैले सुनेको छु। पहिलो पल्ट प्रसुती पीडामा परेकी स्त्रीको आवाज भैं थियो। त्यो सियोनकी छोरीले हावाको लागि कष्टश्वास फेर्दै र मुद्दतको लागि हात फैलाउँदै गरेको आवाज थियो। “हाय! म बेहोश हुनु लागेकि छु अनि हत्याराहरू मेरा वरिपरि छन्।”

यहूदाका मानिसहरूका दुष्टता

परमप्रभु भन्नुहुन्छ, “यरूशलेमका सडकहरूमा हिंड। वरिपरि हेर र ती कुराहरूको विषयमा सोच। यसका सार्वजनिक ठाँउहरू खोज। यदि यस्तो मानिस जसले जो इमान्दार छ अनि जसले सत्यको खोजी गर्छ र तिमीले त्यस्तो मानिस भेट्टायौ भने म यरूशलेमलाई माफ गर्नेछु। र मानिसहरू शपथ खान्छन् र भन्छन्, ‘परमेश्वर जीवित हुनुहुन्छ।’ तर तिनीहरू भूटा शपथ खान्छन्।”

३२हे परमप्रभु! म जान्दछु कि तपाईंप्रति मानिसहरू निष्ठावान् भएको चाहनु हुन्छ। तपाईंले यहूदाका मानिसहरूलाई हिकाउनु भयो तर तिनीहरूले अनुभव गरेनन्। तपाईंले तिनीहरूलाई नष्ट गर्नुभयो, तर तिनीहरूले त्यसबाट शिक्षा पाएनन् तिनीहरू साह्रै हठी थिए। तिनीहरूले जीवन परिवर्तन गर्न अस्वीकार गरे।

३३तर मैले परमप्रभुलाई भनें, “यिनीहरू गरीबहरू मात्र छन्। तिनीहरू मूर्ख छन्। तिनीहरू परमप्रभुले देखाउनु भएको बाटो चिन्दैनन् अर्थात् तिनीहरू आफ्नो परमेश्वरको इच्छा बुझ्दैनन्।

यसकारण म यहूदाका अग्रजहरूकहाँ जानेछु र तिनीहरूसँग कुरा गर्नेछु कारण परमप्रभुले देखाउनु भएको बाटो तिनीहरूले चिन्दछन् आफ्नो परमप्रभुको व्यवस्था बुझ्दछन्।” तर तिनीहरू सबैले परमप्रभुको सेवाबाट अलग रहन एक भएका थिए।

३४तिनीहरू परमेश्वरको विरुद्ध उठे। यसकारण जङ्गलबाट आएका सिंहले तिनीहरूलाई आक्रमण गर्नेछ मरुभूमिबाट आएका ब्वाँसोले तिनीहरूलाई मार्नेछ। एउटा चितुवा तिनीहरूकै शहरहरूमा लुकेकोछ। त्यस चितुवाले शहरबाट बाहिरा जो आउँछ त्यसलाई टुक्रा-टुक्रा पार्नेछ। तिनीहरूको भाग्य यस्तै हुनेछ कारण तिनीहरूले घरिघरि पाप गरे अनि धेरै पल्ट परमप्रभुबाट दण्ड गए।

३५परमेश्वरले भन्नुभयो, “यहूदा, मैले तिमीलाई क्षमा गर्नु पर्ने एउटा सही कारण भन। तिम्नो छोरा-छोरीहरूले मलाई परित्याग गरे। तिनीहरूले मूर्तिहरूका कसम खाए जो साँचो देवताहरू होइनन्। मैले तिनीहरूले इच्छा गरेको प्रत्येक चीज दिएँ। तर तिनीहरू मेरा विश्वासघाती भए। तिनीहरू भीडको साथ वेश्याहरूकहाँ भेला भए।

३६तिनीहरू पोसिएका खूब र घोडाहरू काम-वासनाले मस्त भएका जस्तै छन्। तैपनि तिनीहरूले आफ्नै छिमेकीका पत्नीहरूलाई डाक्दैछन्।”

३७यी कर्महरूको लागि के म सजाय नदिऊँ?” यो सन्देश परमप्रभुबाट आएको हो। “हो! म त्यस्ता जातिहरूलाई सजाय दिनेछु।

३८यहूदाको दाखका बोटहरूको एक किनार लागेर जाऊ दाखका काट। तर सम्पूर्ण प्रकारले नष्ट नगर। तिनीहरूका सबै हाँगाहरू काटी फाल। किनभने ती हाँगाहरू परमप्रभुको सम्पत्ति होइनन्।

३९इस्त्राएलका परिवारहरू अनि यहूदा सम्पूर्णरूपले मप्रति अविश्वासी भए।” यो सन्देश परमप्रभुबाट आएको हो।

४०तर तिनीहरूले परमप्रभुलाई अस्वीकार गरे विषयमा भने, ‘परमप्रभुले हामीलाई केही गर्नु हुने छैन। कुनै नराम्रो घटना घटने छैन। हामीले युद्ध देख्नु पर्ने हामी भोकै बस्नु पर्नेछ।’

४१भूटा अगमवक्ताहरू सुखा हावा मात्र हुन्। परमेश्वरको वचन तिनीहरूमा छैन। तिनीहरूमाथि यही हनेछ।”

४२परमप्रभु सेनाहरूका परमेश्वरले यी कुराहरू भन्नुभयो: “ती मानिसहरूले भने म तिनीहरूलाई दण्ड दिने छैन तिनीहरूलाई। यसकारण यर्मिया, मैले तिमीलाई दिएका वचनहरू आगो जस्तै हुनेछन्, अनि ती मानिसहरू दाउरा जस्तै हुने छन्। त्यो आगोले तिनीहरूलाई पूर्ण रूपले भस्म पार्नेछ।”

४३हे इस्त्राएलको घराना हो! यो सन्देश परमप्रभुबाट आएको हो, “म तिमीहरूमाथि आक्रमण गराउनु एउटा

जाति धेरै टाढाबाट ल्याउँदैछु। यो एउटा सामर्थी जाति हो। यो एउटा प्राचीन जाति हो। त्यसको भाषा तिमीहरूले जान्दैनौ। तिनीहरूले के भन्छन् त्यो तिमीहरू बुझ्दैनौ।

१६ तिनीहरूका काँड राख्ने तरकस खुल्ला चिहान जस्तो छ। तिनीहरू सबै शक्तिशाली योद्धाहरू हुन्।

१७ तिनीहरूले तिमीहरूका सबै अन्नहरू र खाद्य जिनिसहरू खाइदिनेछन्। तिनीहरूले तिमीहरूका सबै छोरा-छोरीहरू ध्वंस पार्नेछन्। तिनीहरूले तिमीहरूका भेडाको बथान र गाईका बथानहरू अनि दाखका बोटहरू र नेभाराहरू खाइदिनेछन्। तिनीहरूले तिमीहरूका पक्का शहरहरू जसमा तिमीहरू भरोसा गर्थ्यौ तलवारले ध्वंस पार्नेछन्।”

१८ यो सन्देश परमप्रभुबाट आएको हो, “जब ती संकटका दिनहरू तिमीहरूमाथि आइपर्नेछ, म सम्पूर्ण रूपले ध्वंस पार्नेछैन।

१९ यहूदाका मानिसहरूले तिमीलाई सोध्ने छन्, ‘यर्मिया, परमप्रभु हाम्रा परमेश्वरले हामीमाथि त्यस्तो हानीकारक कार्यहरू किन गर्ने?’ तिमीले तिनीहरूलाई उत्तर देऊ, ‘किनभने तिमीहरूले उहाँलाई त्यागेका छौ। तिमीहरूले आफ्नै भूमिमा विदेशी मूर्तिहरूका सेवा गर्नु यसकारण, त्यो भूमिमा जुन तिम्रो होइन त्यसमा विदेशीहरूलाई अब सेवा पुर्याउनेछौ।”

२० परमप्रभुले भन्नुभयो, “यो सन्देश याकूबका परिवारहरूलाई देऊ। यो सन्देश यहूदाका राज्यमा फैलाऊ:

२१ यो सन्देश सुन: ‘तिमी मूर्ख मानिसहरूसँग चेत नै छैन, तिमीहरूका आँखाहरू छन् तर तिमीहरू देख्दैनौ। तिमीहरूका कानहरू छन् तर तिमीहरू सुन्दैनौ।”

२२ परमप्रभुले भन्नुभयो, “तिमीहरू किन मसित डराउँदैनौ? तिमीहरू मेरो अघि डरले काप्दैनु? अहं। त्यो म नै हुँ जसले सागरको लागि सीमाना भैं तट बनाएँ। सागरले बालुवा ननागोस भनी मैले यो एउटा स्थायी नियम बनाएँ। सागरमा छालहरू उठेर आउँछन् तर तिनीहरूले नष्ट पार्न सक्ैनन्। छालहरू गर्जन्छन् तर तट नाग्न सक्ैनन्।

२३ यी मानिसहरू अठोरा र विद्रोही छन्। तिनीहरूले मसित विद्रोह गरे अनि मलाई छोडिदिए।

२४ तर तिनीहरूले कहिल्यै भनेनन्, ‘आज, हामी हाम्रा परमप्रभु परमेश्वरको डर बोको अनि उहाँको सम्मान गरौ। उहाँले वाली उठाउने समय निर्धारण गरिदिनु हुन्छ। उहाँले हामीलाई शरद ऋतु र वसन्तको वर्षा ठीक समयमा दिनुहुन्छ।’

२५ हे यहूदाका मानिसहरू हो! तिमीहरूले खराब काम गर्नु र यही कारणले वर्षाकाल र बाली उठाउने समय कहिल्यै आउँदैन। तिम्रो पापहरूले तिमीलाई असल वस्तुहरूको आनन्दमय भोगबाट वञ्चित गरायो।

२६ मेरा मानिसहरू माभमा दुष्ट मानिसहरू छन्। जो पासो थाप्छन् र चराको शिकार गर्नेहरू भैं लुक्छन्। तर तिनीहरूले मानिसहरूलाई नै पासोमा पार्छन्।

२७ चराहरूले भरिएको पिँजड़ा जस्तै दुष्ट मानिसहरूका घरहरू भूटा कुराहरूले भरिएको हुन्छ। तिनीहरूका मिथ्या कर्मले तिनीहरूलाई धनी र शक्तिशाली बनायो।

२८ तिनीहरू आफ्नो दुष्टकर्मले मोटा अनि ठूला मानिसहरू बनिएका छन्। तिनीहरूको दुष्टाईले सीमा नाघिसकेको छ। तिनीहरू दुहुरा-दुहुरीहरूका निमित्त बोल्दैनन्। तिनीहरू गरीबहरूको पक्षमा निष्पक्ष न्याय गर्दैनन्।

२९ के मैले ती यहूदाका मानिसहरूलाई तिनीहरूका दुष्टाईका निमित्त दण्ड नदिनु? यो सन्देश परमेश्वरबाट आएको हो। “के म यस्तो जातिको विरुद्ध प्रतिकार खोज्दै नखोज्ँ? हो।”

३० परमप्रभु भन्नुहुन्छ, डरलाग्दो र भयानक एउटा घटना यस देशमा घट्यो।

३१ अगमवक्ताहरूले भूटो अगमवाणी दिन्छन्। पूजाहारीहरूले आफू खुशी शासन गर्छन अनि मेरा मानिसहरूले त्यसलाई त्यसरी नै मन पराउँछन्। जब अन्त आउँछ तिमीहरूले के गर्नेछौ?”

शत्रुले यरूशलेम घेर्छ

६ हे बिन्यामिनी हो! आफ्नो सुरक्षाको लागि भाग। यरूशलेमको शहरदेखि भाग। तको शहरमा युद्धको तुरही फुक बेथक्के-रेमको शहरमा चेताउनीको फण्डा उठाऊ। ती कुराहरू गर किनभने उत्तरदिशाबाट महासर्वनाश आईरहेछ। डरलाग्दो सर्वनाश तिमीहरू कहाँ आईरहेछ।

रसियोनकी छोरी! तिमी हरियो मैदान जस्तै सुन्दरी छौ।

३ गोठालाहरू यरूशलेमा भेडाका बथानहरू लिएर आउँदछन्, तिनीहरूले आफ्नो पालहरू यसको वरिपरि बनाउँछन् प्रत्येक गोठालोले आफ्ना भेडा बथानको हेरचाह गर्दछ।

४ “यरूशलेमको विरुद्ध युद्ध गर्न तैयार हौ। उठ! मध्य-दिनमा हामी शहर आक्रमण गर्नेछौ। तर अति दिलो भइसकेको छ। साँभको छाँयाहरू फैलिरहेका छन्।

५ यसकारण उठ! हामी राती शहर आक्रमण गर्नेछौ। आज, यरूशलेमको पक्का महलहरू ध्वंस पारौं।”

६ यही रीतले सेनाहरूका परमप्रभु भन्नुहुन्छ: “रूखहरू काट र त्यही रूखहरूले यरूशलेमको वरिपरि छेकने घेराहरू बनाऊ। अत्याचार बाहेक त्यस शहरमा केही छैन। यसलाई सजाय भोगाउने पर्छ।

७ एउटा कुवाले आफ्नो पानी ताजा राख्छ। त्यस्तै प्रकारले, यरूशलेमले आफ्नो दुष्टता ताजा राख्छ। सधैं

शहरमा दंगा र ध्वंसको विषयमा सुन्छु। म सधैं यरूशलेममा विराम र चोटहरू देख्छु।

चेताउनी तर्फ ध्यान देऊ, यरूशलेम। यदि तिमीहरूले सुनेनौ भने म तिमीहरूपट्टि पिठ्युँ फर्काउनेछु। म तिमी भूमि रित्तो मरुभूमि जस्तै पारिदिने छु। कोही पनि त्यहाँ बस्न योग्य हुनेछैन।”

६यही प्रकारले सेनाहरूका परमप्रभु भन्नुहुन्छ, “खेतमा दाख बटुले भैं इस्त्राएलमा बाकी रहेका मानिसहरू भेला गर। दाखहरू टिप्नेले भैं दाखको बोटहरू फेरि नियाल।”

१०म कोसित बोल्नु? मैले कसलाई चेताउनी दिनु? कसले मेरो कुरा सुन्छ? इस्त्राएलका मानिसहरूले आफ्ना कानहरू थुनेका छन्। यसकारण तिनीहरूले मेरो चेताउनी सुन्दैनन्। परमप्रभुको वचन तिनीहरूका निम्ति शरमपूर्ण हुन्छ। तिनीहरू उहाँका कुरा सुन्नु चाहँदैनन्।

११यसकारण म परमप्रभुको क्रोधले भरिएको छु। म त्यसलाई लिएर थाकिसकेको छु। “परमप्रभुको क्रोध गल्लीहरूमा खेलिरहेका नानीहरूमाथि पोखाऊ। जवानहरूमाथि परमेश्वरको क्रोध खनाऊ। लोग्ने-स्वास्नी एकै साथ सबै पक्राऊ पर्नेछन्। सबै बूढा-पाकाहरू पक्राऊ पर्नेछन्।”

१२तिनीहरूका घरहरू अन्य मानिसहरूलाई दिइनेछ। तिनीहरूका खेतहरू र पत्नीहरू अन्य मानिसहरूलाई दिइनेछ। म यस भूमिका मानिसहरूमाथि मेरो हात उठाउनेछु।” यो सन्देश परमेश्वरबाट आएको हो।

१३“इस्त्राएलका सबै मानिसहरू लोभी छन्। माथिल्लो तहदेखि तल्लो तहसम्मका इस्त्राएली मानिसहरू घुसको लागि मरिमेटछन्। अनि अगमवक्ता देखिलिएर पूजाहारीहरूसम्म भूटो बोल्छन्।

१४अगमवक्ताहरू र पूजाहारीहरूले तिनीहरूका घाउहरूमा मलमपट्टी गर्नु पर्छ। तर तिनीहरूले ती घाउहरूलाई कोट्याको जस्तो मात्र ठाने। तिनीहरू भन्छन्, ‘प्रत्येक कुरो ठीक छ’ अनि प्रत्येक जगगामा शान्ति छ, जब कि त्यहाँ शान्ति छैन।’

१५पूजाहारीहरू र अगमवक्ताहरू आफूले गरेका नराम्रा कुराहरूले लज्जित हुनु पर्ने। तर तिनीहरू एकदमै लज्जित छैनन्। तिनीहरू कसरी लज्जित हुनु पर्ने जान्दैनन्। यसकारण तिनीहरू अरुसितै दण्डित हुनु पर्छ। जब म मानिसहरूलाई सजाय दिन्छु तिनीहरू भूँईमा पर्यौंकिनु पर्छ।” परमप्रभुले यी कुराहरू भन्नुभयो।

१६परमेश्वरले ती कुराहरू भन्नुभयो, “दोबाटोमा उभ अनि हेर। सोध पूरानो बाटो कहाँ छ। सोध कहाँ असल बाटो छ, अनि त्यो बाटोमा हिँड्। यदि तिमिले त्यसो गस्यौ, तिमि स्वयंले विश्राम पाउनेछौ। तर तिमीहरूले भन्यौ, ‘हामी असल बाटोमा हिँड्ने छैनौ।’

१७तिमीहरूमाथि निगाह राख्न मैले एकजना चौकीदार रोजेको छु। मैले तिनीहरूलाई बताएँ, ‘युद्धको

तुरहीको आवाज सुन।’ तर तिनीहरूले भने, ‘हामी सुन्ने छैनौ।’”

१८यसर्थ, सारा जाति-जातिहरू, सुन! तिनीहरूको साक्षी-प्रमाण विषयमा ध्यान देऊ।

१९हे पृथ्वीका मानिसहरू हो! यसमा ध्यान देऊ! यहूदाका मानिसहरूको लागि म ध्वंस ल्याइरहेको छु किनभने तिनीहरूले नराम्रो कर्मका निम्ति योजना बनाएका छन् अनि तिनीहरूले मेरो सन्देशहरूलाई ध्यान दिएनन् अनि मेरा शिक्षाहरू अस्वीकार गरे।”

२०परमप्रभु भन्नुहुन्छ, “किन मेरो लागि शबाको देशबाट सुगन्धित धूपहरू ल्यायौ? किन तिमीहरूले सुगन्धित मेरो निम्ति सुदुर देशबाट बेंत ल्यायौ? तिमीहरूले गरेका बलिहरूले मलाई खुशी बनाउँदैन। तिम्रो बलिदानहरूले मलाई सन्तुष्ट पार्दैन।”

२१यसकारण, त परमप्रभु यसो भन्नुहुन्छ: “म यहूदाका मानिसहरूलाई समस्याहरू दिनेछु। तिनीहरू दुङ्गाहरू जस्तो हुनेछन् जसले मानिसहरूलाई पतन गराउनेछ। बाबु छोराहरू तिनीहरूमाथि ठोकिने छन् मित्रहरू र छिमेकीहरू मर्नेछन्।”

२२परमप्रभु यसो भन्नुहुन्छ: “हेर, सेना उत्तरबाट आईरहेछ। घेरै टाढा-टाढाउहरूबाट एउटा महान जाति पृथ्वीमा आइरहेछ।

२३सेनाहरूले तिनीहरूसित धनु काँड र भालाहरू ल्याउँछन्। तिनीहरू निष्ठुर छन्। तिनीहरूमा दया छैन। तिनीहरूका घोडाहरूको आवाज जस्तै छ। हे सियोनकी छोरी! यी सेनाहरू युद्धका निम्ति तत्पर छन् र तिमीमाथि आक्रमण गर्नु आइरहेकाछन्।”

२४हामीले ती सेनाहरूको बारेमा सुनेका छौं। हाम्रा हातहरू भयले दुर्बल भएका छन्। प्रसुती वेदनामा परेकी स्त्रीलाई जस्तै हामीलाई दुःख र पीडाले घेरेको छ।

२५खेतमा नजाऊ। सड़कतिर नआऊ किनभने शत्रुहरूसित तरवारहरू छन् अनि जहाँ-तहाँ विपद छ।

२६मेरा मानिसहरू हो! दुःख प्रकट गर्ने पोषाक लगाऊ, अनि खरानीमाथि लडी-बडी गर। यस्तो प्रकारले विलाप गर कि मानौं तिम्रो भएको एउटै मात्र बालक मरेको छ, किनभने विनाश अतिशीघ्र हामीमाथि आउनेछ।

२७“यर्मिया, मैले तिमिलाई मेरा मानिसहरू माफ कसी लाउने मानिस बनाएँ। तिनीहरूलाई परीक्षा गर्नेछौ र तिनीहरूको जीवन विषयमा चाल पाउनेछौ।

२८तिनीहरू सबै विद्रोही हुन र चारैतिर असन्तुष्टी मच्चाइरहेका छन्। तिनीहरू सबै काँसा र फलाम जस्तै छन् तिनीहरू विनाशकहरू हुन्।

२९खँलाले आगो तेज पार्छ र अशुद्धी हटाउँछ तर मेरा मानिसहरूलाई केही गर्नु सकिदैन कारण तिनीहरूबाट खराबी हटाउनु सकिदैन।

३०तिनीहरूलाई 'खोटो चाँदी' भनिनेछ। तिनीहरूलाई त्यो नाउँ दिइने छ किनभने परमेश्वरले तिनीहरूलाई अस्वीकार गर्नु भयो।”

मन्दिरमा दिएको यर्मियाहको उपदेश

७ यो यर्मियालाई परमप्रभुको सन्देश हो:

यर्मिया, परमेश्वरको मन्दिरको प्रवेश द्वारमा उभ। यो सन्देश प्रवेश द्वारमा प्रचार गर:

“हे यहूदाका मानिसहरू! परमप्रभुको वचन सुन। परमप्रभुको पूजा गर्न जो पनि यी फाटकहरूबाट आउँछ; यो वचन सुन। सेनाहरूका परमप्रभु इस्राएलका परमेश्वरले यही भन्नुहुन्छ। ‘तिमीहरू आफ्नो जीवन शैली परिवर्तन गर अनि राम्रा कर्महरू गर। म तिमीहरूलाई यस भूमिमा बस्न दिनेछु। एकतिपय मानिसहरूले भूटो कुराहरू गर्छन त्यो विश्वास नगर। तिनीहरू भन्छन्, “यो परमप्रभुको मन्दिर हो, परमप्रभुको मन्दिर, परमप्रभुको मन्दिर हो।” प्यदि तिमीहरूले आफ्ना जीवन परिवर्तन गरेर असल कर्महरू गर्छौ भने, म तिनीहरूलाई यस ठाउँमा बस्न दिनेछु। तिमीहरू परस्परमा इमान्दार हुन पर्छ। इतिमीहरू परदेशीहरूसँग इमान्दार हुनु पर्छ। तिमीहरूले विधवाहरू एवं दुहुरा-दुहुरीहरूसित ठीक कुराहरू गर्न पर्छ। निर्दोष मानिसहरूलाई नमार। अन्य देवताहरूका अनुयायी नबन्। किनभने तिनीहरूले तिमीहरूका जीवन नष्ट पारिदिने छन्। ७यदि तिमीहरूले मेरो आज्ञा-पालन गर्छौ भने, म तिमीहरूलाई यस ठाउँमा बस्न दिने छु। म यो भूमि सधैं भरि तिमीहरूका पिता-पुर्खाहरूलाई दिनेछु।

८“हेर, तिमीहरू भूटो कुराहरूमाथि भरोसा गरिरहेका छौ जुन अनर्थका छन्। ९के तिमी चोरी गर्छौ, हत्या अनि व्यभिचार गर्छौ! के तिमी भूटो शपथ लिनेछौ? के बाललाई पूज्छौ? तिमीहरूले नजानेका देवताहरू पूज्छौ? १०यदि तिमीहरूले त्यस्ता पापहरू गर्छौ भने, मेरो समक्ष मेरो घरमा जुन मेरो नाउँले डाकिन्छ त्यहाँ उभिन सक्छौ भनेर सम्झिन्छौ? के तिमीहरू समझन्छौ कि मेरो समक्ष उभिएर यसो भन्न सक्छौ, “हामी सुरक्षित छौ,” त्यस्ता डरलाग्दा दुष्टयाई गरिरहनलाई?” ११यो मन्दिर मेरो नाउँद्वारा डाकिन्छ। के यो घर तिमीहरूका लागि डाकाहरू लुक्ने ठाउँ बाहेक केही होइन जस्तो लाग्छ? म तिमीहरूलाई नियाली रहेछु।” यो सन्देश परमप्रभुबाट आएको थियो।

१२“यहूदाका मानिसहरू शीलो अब शहरमा जाऊ। त्यो ठाउँमा जाऊ जहाँ मैले मेरो नाममा प्रथम घर बनाएँ। इस्राएलका मानिसहरूले पनि पाप कामहरू गरे। जाऊ र त्यहाँ हेर, मैले के गरेँ किनभने तिनीहरूले पाप कामहरू गरे। १३किनभने तिमीहरूले यी सब गर्यौ,” परमप्रभु भन्नुहुन्छ। “किनभने मैले तिमीहरूलाई तत्कालै भने, तर तिमीहरूले ध्यान दिएनौ अनि मैले

बोलाएँ तर जवाफ दिएनौ। १४यसकारण यरूशलेममा अवस्थित मेरो नाउँद्वारा बनिएको घर ध्वंस पार्नेछु। म त्यो घरलाई शीलो भत्काएँ भैं ध्वंस पारिदिनेछु। अनि यरूशलेममा अवस्थित त्यो घर जुन मेरो नाउँद्वारा डाकिन्छ त्यसमा तिमीहरू भरोसा गर्छौ। मैले त्यो ठाउँ तिमीहरू र तिमीहरूका पिता-पुर्खाहरूलाई दिएँ। १५म तिमीहरूलाई मेरो नजरबाट जबरजस्ती हटाउनेछ, जसरी मैले तिमीहरूका दाज्यू-भाइहरू, एग्रैमका सबै मानिसहरूलाई गरेँ।”

१६“सम्मान, यर्मिया, यहूदाका मानिसहरूका लागि प्रार्थना नगर। तिनीहरूको निमित्त बिन्ती अथवा प्रार्थना नगर। तिनीहरूका सहायताका निमित्त मलाई अन्तर बिन्ती नगर। म तिनीहरूका निमित्त तिम्रो प्रार्थना सुन्ने छैन। १७यहूदाका शहरहरू र यरूशलेमका गल्लीहरूमा तिनीहरूले के गरिरहेका छन् तिमी देख्न सक्तैनौ? १८छोरा-छोरीहरूले दाउरा बटुल्छन् अनि बाबुहरू आगो सल्काउछन्। स्वर्गकी रानीलाई मिठो रोटी चढाउँन स्त्रीहरू पिठो मुसिरहेका छन्। अरू देवताहरूलाई खुशी पार्न अर्घबलि चढाउन छन् मलाई रीस उठाउन तिनीहरू यसो गर्छन्। १९तर म त्यो होइन जसलाई यहूदाका मानिसहरूले चोट पुर्‍याइरहेका छन्।” यो सन्देश परमेश्वरबाट आएको हो, “तिनीहरू आफैलाई चोट पुर्‍याका छन्। तिनीहरूले आफैलाई लज्जित तुल्याइरहेका छन्।”

२०यसकारण सेनाहरूका परमप्रभु भन्नुहुन्छ: “म यो ठाउँमा, यहाँका मानिसहरू, पशुहरू, खेतका वृक्षहरू अनि अन्नहरू माथि मेरो रीस पोखाउने छु। मेरो रीस बलिरहेको आगो जस्तै हुनेछ। त्यो कसैले निभाउनु सक्नेछैन।”

परमेश्वरले उत्सर्ग भन्द वेशी आज्ञाकारिता चाहनु हुन्छ

२१सेनाहरूका परमप्रभु इस्राएलका परमेश्वर भन्नुहुन्छ: “तिमीहरूका बलिदानहरूमा तिमीहरूका होमबलि थप अनि उत्सर्गमा चडाएका मासुहरू खाऊ। २२मैले तिमीहरूका पिता-पुर्खाहरूलाई मिश्रदेखि बाहिर ल्याएँ। मैले तिनीहरूलाई होमबलि चढाउनु अथवा बलि चढाउन भनिन नता केही आज्ञा दिइन। २३मैले केवल तिनीहरूलाई आज्ञा दिएँ, ‘मेरो आज्ञा पालन गर अनि म तिमीहरूको परमेश्वर हुनेछु अनि तिमीहरू मेरो मानिसहरू हुनेछौ तिमीहरूको हितका निमित्त मेरा सबै आज्ञाहरू पालन गर।’

२४“तर तिमीहरूका पिता-पुर्खाहरूले मेरो कुराको वास्ता गरेनन्। तिनीहरू हठी थिए अनि तिनीहरूको दुष्ट हृदयले जे मन परायो त्यही गरे। तिनीहरू अघि बढेनन वरू पछि सरे। २५तिमीहरूका पिता-पुर्खाहरूले मिश्र छाडेको दिनदेखि आज सम्म मेरा सेवकहरू तिमीहरूकहाँ पठाएँ। मेरा सेवकहरू अगमवक्ताहरू

थिए। मैले तिनीहरूलाई दिन दिनै पठाँए। २६तर तिमीहरूका पिता-पुर्खाहरूले मेरो कुरा सन्दै सुनेनन्। तिनीहरू अत्यन्त हठी थिए अनि आफ्ना पिताहरूले भन्द नच भन्द नच कामहरू गरे।

२७“यर्मिया, तिमीले यहूदाका मानिसहरूलाई ती कुराहरू भन्नेछौ। तर तिनीहरूले तिम्रा कुराहरू सुन्ने नै छैनन्। तिमीले तिनीहरूलाई डाक्ने छौ, तर तिनीहरूले जवाफ दिने छैनन्। २८यसकारण तिमीले तिनीहरूलाई यी कुराहरू भन्नेछौ: यो यस्तो राज्य हो जहाँ मानिसहरूले परमप्रभु आफ्नो परमेश्वरको आज्ञा पालन गर्दैनन्। तिनीहरूले परमेश्वरले भने अनुशासन ग्रहण गरेनन्। सत्य सङ्केको छ, तिनीहरूको ओठबाट यो अलग गरिएको छ।

हत्याकाण्डको बेंसी

२९“यर्मिया, आफ्नो केश काट र त्यसलाई फ्याकिदेऊ। पहाडको थुम्कामा चढ र शोक गीत गाऊ। किनभने परमेश्वरले यो वंश जसले उहाँलाई रीस उठायो त्यसलाई अस्वीकार र त्याग गर्नु भएको छ। ३०त्यसै गर किनभने यहूदाका मानिसहरूले पाप कामहरू गरिरहेको मैले देखेको छु।” यो सन्देश परमेश्वरबाट आएको हो “तिनीहरूले आफ्नो मूर्तिहरू स्थापित गरेका छन्। अनि म ती मूर्तिहरू घृणा गर्दछु। तिनीहरूले मूर्तिहरू मेरो नाउँद्वारा डाकिने घरमा स्थापित गरे। तिनीहरूले मेरो घर ‘अशुद्ध’ पारे। ३१यहूदाका मानिसहरूले बेंसीमा भएको उपत्यकामा तोपेटको उच्च स्थानहरू बनाए। ती जग्गाहरूमा मानिसहरूले आफ्ना छोरा छोरीहरूलाई मारे-तिनीहरूले बलिको रूपमा तिनीहरूलाई जलाए। यस्तो आज्ञा मैले कहिल्यै गरिँँ। यस्तो कुराहरू मेरो मनभित्र कहिल्यै पसेको थिएन। ३२यसर्थ, म तिमीहरूलाई चेताउनी गर्छु। दिनहरू आइरहेछ,” यो सन्देश परमेश्वरबाट आएको हो, “जब मानिसहरूले यस ठाउँलाई तोपेट अथवा बेन-हिन्नोनको उपत्यका भनेर डाक्ने छैन। होइन, तिनीहरूले यसलाई हत्याको बेंसी भनेर डाक्नेछन्। तिनीहरूले यो नाउँ दिने छन। जब सम्म त्यहाँ एउटा चिहानको लागि मात्र पनि जग्गा रहनेछैन तब सम्म मानिसहरूले लाशहरू तोपेटमा गाड्नेछन्। ३३लाशहरू चरा चुरूङ्गी र जंगली पशुहरूको खाद्य बनिनेछ। त्यहाँ चराहरू र जानवरहरूलाई धपाउनु कोही पनि जीवित रहनेछैन। ३४म यहूदाका शहरहरूमा र यरूशलेमका गल्लीहरूमा आनन्द र खुशीयालीको ध्वनि अन्त गरिदिनेछु। यहूदा अथवा यरूशलेममा हर्ष र आनन्दको सोर अन्त गरिदिने छु। दुलहा र दुलहीको आवाज निस्कने छैन। त्यो भूमि उजाड हुनेछ।”

८ यो सन्देश परमेश्वरबाट आएको हो: “त्यस बेला मानिसहरूले यहूदाका राजाहरू र मुख्य शासकहरूको हड्डीहरू, अगमवक्ताहरू र पूजाहारीहरूका हड्डीहरू र

यरूशलेमका समस्त मानिसहरूका हड्डीहरू उनीहरूका चिहानहरूबाट लैजानेछन्। २तिनीहरूले सबै हड्डीहरू घाम, जुन र ताराहरू मुनि मैदानमा फिँजाउनेछन्। यरूशलेमका मानिसहरूले घाम, जुन अनि ताराहरूलाई माया गर्थे। तिनीहरूले तिनीहरूलाई सेवा र अनुसरण गरे। तिनीहरूले तिनीहरूसित परमर्श गरे अनि तिनीहरूको अघि घुँडा टेकेर पूजा गरे। फेरि कसैले पनि हड्डीहरू बटुल्ने छैन अनि पुर्ने छैन। यही कारणले हड्डीहरू मैदानमा फिँजाएको गाईको गोबर जस्तै हुनेछ।

३“म यहूदाका मानिसहरूलाई आफ्नो घरपरिवार छाड्न बाध्य गराउनेछु। ती मानिसहरूलाई विदेशमा लगिनेछ। यहूदाका केही मानिसहरू जो लडाईँमा मरेनन् तिनीहरूले लडाईँमा मरेको भए हुन्थ्यो भन्ने इच्छा गर्नेछन्।” यो परमप्रभुको सन्देश हो।

पाप र दण्ड

४यर्मिया, यो यहूदाका मानिसहरूलाई भन: परमप्रभु यी कुराहरू भन्नुहुन्छ: “तिमी जान्दछौ कि जब एकजना मानिस तल भर्छ फेरि माथि उठ्छ यदि एकजना मानिस विग्रन्छ भने, फेरि सप्रिनेछ।

५यहूदाका मानिसहरूले भूल बाटो समाते। तर किन यी मानिसहरू निरन्तर गल्ती बाटोमा गईरहेछन्? तिनीहरू आफ्नै भूटा कुराहरू विश्वास गर्छन। तिनीहरू फर्की आउन अस्वीकार गर्छन।

६मैले तिनीहरूलाई खुब होशियारीसित हेरेको छु अनि सुनेको छु। तिनीहरू सही कुरा बोल्दैनन्। तिनीहरू आफूले गरेको पापमा दुःखी छैनन् अनि भन्दैन, मैले के गरे? युद्ध भूमिमा दौडिरहेको घोडाहरू जस्तै तिनीहरू आफ्नै बाटोमा हिँडिरहेका छन्।

७आकाशमा उड्ने चराचुरूङ्गीहरूले पनि आफ्नो ठीक समय जान्दछन्, अनि सारस, ढुकुर, गौँथली कस्याङ्कुरुङ्गहरूले आफ्नो नयाँ घरमा जाने समय जान्दछन् तर मेरा मानिसहरू जान्दैनन् परमेश्वरले उनीहरूबाट के चाहनु हुन्छ।

८तिमीहरू भन्नु, ‘हामीसँग परमेश्वरको शिक्षाहरू छन् यसर्थ हामी ज्ञानी छौ’ यसकारण हामी ज्ञानी छौ!’ तर यो सत्य होइन। किनभने शास्त्रीहरूले आफ्ना कलमलाई भूटो बनाएका छन्।

९‘ज्ञानी मानिसहरूले’ परमप्रभुको वचनहरू सुन्न अस्वीकार गरे। यसकारण तिनीहरू वास्तवमा ‘ज्ञानी मानिसहरू’ होइनन्। ती ‘ज्ञानी मानिसहरूलाई’ जालमा फसाइएका छन्, अपमान गराइएका छन् र लज्जित पारिएका छन्।

१०यसकारण, म तिनीहरूका पत्नीहरू अरूहरूलाई दिनेछु। म तिनीहरूका खेतहरू नयाँ मालिकहरूलाई दिनेछु। सम्पूर्ण इस्राएलका मानिसहरूले घुस लिन्छन्। सबै मानिसहरू-तल्लो दर्जादिखि माथिल्लो दर्जा सम्मका

एउटै व्यवहारका छन्। तिनीहरू अगमवक्ताहरूदेखि पूजाहारीहरूसम्म सबै कपट व्यवहार गर्छन्।

११मेरो मानिसहरूका गहिरो घाउहरूलाई तिनीहरूले केही जस्तो मानेनन्। तिनीहरू भन्छन्, 'यो ठीकै छ, प्रत्येक कुरो नै ठीकै छ।' तर वास्तवमा केही पनि ठीक छैन।

१२तिनीहरू आफ्ना नराम्रा कामहरूदेखि लज्जित हुने पर्थे। तर तिनीहरू पट्टेकै लज्जित छैनन्। कसरी लज्जित हुनु तिनीहरू जान्दैनन्। यसर्थ जब म तिनीहरूलाई सजाय दिनेछु तिनीहरू अरू मानिसहरूसितै तल भर्छन्।" परमप्रभु यसो भन्दछन्।

१३परमप्रभुले भन्दछन्, "म तिनीहरूका अन्नबलि लैजानेछु। भयाङ्कमा एउटै पनि अङ्कुर रहनेछैन नेभाराको बोटमा एउटै पनि फल रहने छैन। पातहरू पनि ओइलिनैछन् र सूक्खा हुनेछन्। मैले दिएका प्रत्येक वस्तु लैजानेछु।

१४किन हामी यहाँ बसिरहेका छौं? आऊ, हामी बलिया शहरहरूमा जाँऊ। त्यहाँ हामी मृत्यु वरण गरू कारण परमेश्वर हाम्रा परमप्रभुले हामीलाई सङ्गु भनी आदेश दिनु भएकोछ। हामीले परमप्रभुको विरुद्ध पाप गरेकाछौं, यसकारण परमेश्वरले हामीलाई पानी मिसाएको विष पिउन दिनुभएको छ।

१५हामीले व्यर्थमा शान्ति पाउने आशा गर्छौं। हामीले निको हुने आशा गर्छौं तर डर मात्र हात लाग्यो।

१६दानबाट शत्रुहरूका घोडाहरूको स्वाँ-स्वाँ आवाज हामी सुन्छौं। घोडाहरूको हिनहिनाइले सम्पूर्ण जमीन काम्छ। यो जमीन र यसमा भएका प्रत्येक वस्तु नष्ट पार्न शत्रुहरू आएका छन्। तिनीहरू यो शहर यसमा बसो-बास गर्ने सबै मानिसहरू ध्वंस पार्न आएका छन्।

१७हेर, म तिमीलाई आक्रमण गराउन विषालु साँपहरू पठाउँदैछु। ती साँपहरूलाई नियन्त्रणमा राख्नु सकिदैन। तिनीहरूले तिमीलाई डस्नेछन्।" यो सन्देश परमप्रभुको हो।

१८हे परमेश्वर, शोकले मलाई ढाक्छ र मेरो हृदय दुर्बल भएको छ।

१९मेरा मानिसहरूको चित्कार दट्टोबाट सुन। तिनीहरू भन्छन्, "के परमप्रभु अभै सियोनमा हुनुहुन्छ? के सियोनका राजा अभै त्यहाँ हुनुहुन्छ?" तर परमेश्वर भन्दछन्, "यहूदाका मानिसहरूले बेकारका विदेशी देवताहरूलाई पूजे। तिनीहरूले मलाई क्रोधित पारे। तिनीहरूले किन त्यसो गरे?"

२०अनि मानिसहरू भन्छन्, "फसल कटनीको समय बितिहाल्लयो। ग्रीष्मकाल समाप्त भयो। अनि अभै हामी सुरक्षित भएका छैनौं।"

२१मेरा मानिसहरूले मलाई चकनाचूर पारेकाले म

चकनाचूर भएको छु। म शोकाकुल छु अनि त्रासले मलाई घेर्छ।

२२निःसन्देश गिलादमा केही औषधी छ। निःसन्देश गिलादमा वैद्य छ यसकारण किन मेरा मानिसहरूको चोट निको हुँदैन?

२३यदि मेरो शिर पानीले भरिएको हुन्थ्यो अनि यदि मेरो आँखाहरू आँसूको फोहोरा हुन्थ्यो भने म ती मेरा मानिसहरूका निम्ति जो मारिएका छन् रात दिन रुने थिएँ।

२४यदि मरुभूमिमा यात्री भैँ रात बिताउने ठाँउ मेरो भए म मेरा मानिसहरूलाई छाडिदिने थिएँ र तिनीहरूबाट टाढो गएको हुन्थे। किनभने तिनीहरू परमेश्वरप्रति अविश्वासी छन्। तिनीहरू सबै उहाँका विरोधमा उठे।

२५"ती मानिसहरू आफ्नो जिब्रो धनु भैँ बङ्गाउँछन् अनि भूटो कुराहरू मुखबाट काँड भैँ निकाल्छन्। त्यस ठाँउमा सत्य दृढ भई बढेको होइन। यी मानिसहरू एउटा खराब कर्म देखि अर्कोमा आफैँ सर्छन्। तिनीहरूले मलाई चिन्दैनन्।" परमप्रभुले यसो भन्दछन्।

२६"आफ्ना छिमेकीहरूलाई नियाल। कुनै सम्बन्धीलाई विश्वास नगर। किन? किनभने हरेक सम्बन्धी कपटी छ। हरेक छिमेकीले तिम्रो पछाडी निन्दा गर्दछ।

२७हरेक मानिसले आफ्नो छिमेकीसित भूटा बोल्छ। कसैले पनि साँचो बोल्दैन। यहूदाका मानिसहरूले आफ्नो जिब्रोलाई भूटो बोल्न पशिक्षण गराउँछन्। तिनीहरूले नथाकुञ्जेल सम्म पाप गरे।

२८एउटा नराम्रो कुराले अर्को नराम्रो कुरालाई पछ्यायो। अनि भूटोले भूटै पछ्यायो। मानिसहरूले मलाई चिन्नु अस्वीकार गरे।" परमप्रभुले ती कुराहरू भन्दछन्।

२९सेनाहरूका परमप्रभु भन्दछन्: "म तिनीहरूलाई शुद्ध पार्छ र परीक्षा गर्छ।* मेरोमा अन्य तरिका छैन। मेरा मानिसहरूले पाप गरे।

३०यहूदाका मानिसहरूको जिब्रो काँड जस्तै तीखा छन्। तिनीहरू मुखले भूटो बोल्दछन्। हरेक मानिस आफ्ना छिमेकीहरूसँग दयापूर्ण बात गर्छन् तर तिनीहरूले आफ्नो छिमेकीहरूलाई धरापमा पार्ने भित्री योजनाहरू बनाउँछन्।

३१मैले यहूदाका मानिसहरूलाई दण्ड दिनै पर्थे।" यो परमेश्वरबाट आएको सन्देश हो, "के मैले यसप्रकारको जातिलाई सजाय दिनु पर्दैन?"

३२म पर्वतहरूलाई चिच्याएर कराउनेछु। म उजाड भूमिका निम्ति शोकमय गीत गाउनेछु कारण ती पर्वतहरू र मैदानहरू नष्ट गराइएका छन् र त्यहाँबाट कोही पनि हिड्दैनन्। गाई-गोरूहरू रामेको आवाजहरू

म तिनीहरूलाई ... गर्छ शुद्ध परिणाम जान्नलाई एकजना कर्मिले धातु आगोमा गाल्छ। त्यसरी नै म यहूदाका मानिसहरूलाई गाल्छे।

अब त्यहाँ सुन्न सकिनदैन। चराचुरुङ्गी सबै उडेर, गइसके अनि पशुहरू पनि गइसके।

११“म यरूशलेमलाई अशुद्धको थुप्रोमा परिवर्तन गर्नेछु। यो स्यालहरूको घर हुनेछ। म यहूदाका शहरहरू विनाश गर्नेछु ताकि त्यहाँ कोही बस्ने छैन।”

१२के त्यहाँ यी चीजहरू बुझ्ने कोही ज्ञानी मानिसहरू छन्? त्यहाँ कोही छन् ज-जसलाई परमप्रभुले भन्नु भएको छ र ज-जसले सन्देश व्याख्या गर्नु सक्छ? किन यस भूमि ध्वंस पारियो अनि सूखा मरुभूमिमा परिणत गरियो, जहाँ कोही पनि जाँदैन?

१३परमप्रभुले भन्नुभयो, “किनभने मैले तिनीहरूलाई दिएको शिक्षा त्यागे अनि मेरा उपदेशहरू सुन्दैनन् अनि मैले देखाएका मार्गमा हिड्दैनन्।

१४यहूदाका मानिसहरूले आफ्नै तरिकाको जीवन शैली लिए। तिनीहरू हठी थिए। तिनीहरूले तिनीहरूका पिता-पुर्खाहरूले जो सिकाएका थिए त्यही बाललाई पूजा गरे।”

१५यसकारण सेनाहरूका परमप्रभु इस्त्राएलका परमेश्वर भन्नुहुन्छ, “म तिनीहरूलाई तीतो भोजन खाने र विषालु पानी पिउने बनाउनेछु।

१६म इस्त्राएलका मानिसहरूलाई अन्य जातिहरूमा जुन न त तिनीहरू न त तिनीहरूको पिता-पुर्खाहरूले जान्दथे तितर- बितर पारिदिनेछु। तिनीहरू सम्पूर्ण रूपले ध्वंस नहुञ्जेलसम्म म तिनीहरूको पछि तरवार पठाउनेछु।”

१७यही नै सेनाहरूका परमेश्वर भन्नुहुन्छ: “अब, यी कुराहरूबारे विचार गर। ती स्त्रीहरूलाई बोलाऊ जसलाई अन्त्येष्टि क्रियामा रुनलाई पैसा दिइन्छ। ती मानिसहरूलाई पठाऊ जो त्यस काममा निपुण छन्।

१८“तिनीहरूले हतार गरून र हाम्रा निमित्त रोइदिउन। तब हाम्रा आँखाहरू आँसूले भरिनेछन्, अनि पानीका मुहानहरू बाहिर आउनेछन्।”

१९“विलापको स्वरहरू सियोन्बाट सुनियो: ‘हामी साँचि नै ध्वंस भयौं। हामी लज्जित छौं कि हामीले आफ्नो भूमि त्याग्नु नै पर्छ, किनभने हाम्रो घरहरू भत्काइयो।’”

२०अब, यहूदाका स्त्रीहरू, परमप्रभुबाट आएको वचन ध्यान् दिएर सुन। परमप्रभुको मुखारबिन्दबाट आएको शब्दहरू सुन। परमप्रभु भन्नुहुन्छ, “तिमीहरूका छोरीहरूलाई कसरी चिच्चाएर रुने भन्ने सिकाऊ। हरेक स्त्रीले यो शोक-गीत गाउन सिकनै पर्छ:

२१‘हाम्रा झ्यालहरूबाट मृत्यु पसेको छ। हाम्रा किल्लाहरूमा मृत्यु आयो। यसले गल्लीहरूमा हाम्रा नानीहरूलाई र हाम्रा जवानहरूलाई शहरहरूबाट लग्यो।’

२२यी कुराहरूको घोषणा गर: ‘परमप्रभु भन्नुहुन्छ, मृत शरीरहरू भूईँमा गोबर जस्तै छरिएको हुनेछ।

तिनीहरूका शरीरहरू जसरी कृषकहरूले खेतमा बाली काटेर सुताई राख्छन् जसलाई उठाउने कोही हुँदैनन् त्यस्तै मैदानमा लडिरहेका हुनेछन्।”

२३परमप्रभु भन्नुहुन्छ: “ज्ञानीले आफ्ना ज्ञान बारे शेखी गर्नु हुँदैन। बलवानले आफ्ना शक्ति बारे घमण्ड गर्नु हुँदैन। धनीले आफ्ना धन बारे अहम् गर्नु हुँदैन।

२४तर यदि कसैले गर्व गर्छ भने, उसले यस विषयमा गर्व गरोस्। म परमप्रभुलाई चिन्छु र जान्दछु र उहाँ नै परमप्रभु हुनुहुन्छ जसले पृथ्वीमा न्याय, दया र धर्मिकताको व्यवहार गर्नुहुन्छ। किनभने म यी कुराहरूमा नै आनन्द लिन्छु।”

२५यो परमेश्वरबाट आएको सन्देश हो। “समय आइरहेको छ जब म ती सम्पूर्ण मानिसहरू जसले खाली शारीरिक खतना गरेका छन् उनीहरूलाई दण्ड दिनेछु। २६म ती मानिसहरूका बारेमा भनिरहेछु जो मिश्र देश, यहूदा, एदोम, अम्मोन, मोआबका बसिन्दा हुन अनि तिनीहरू सबै जो जंगलमा बस्छन्। ती सारा देशहरूमा बस्ने मानिसहरू वास्तवमा खतना गरिएको थिएनन अनि इस्त्राएलबाट आउने मानिसहरूका खतना तिमीहरूको हृदयमा गरिएको थिएन।”

परमप्रभु र मूर्तिहरू

१० हे इस्त्राएलका मानिसहरू, परमप्रभुको वचन सुन। परमप्रभुले यही भन्नुहुन्छ:

“अन्य जातिहरूबाट आएका मानिसहरू जस्तै नबाँच्। आकाशका विशेष चिन्हहरूसित नडराऊ। अन्य जातिका मानिसहरूले अकाशमा जे देख्छन् तिनीहरू डराँछन्। तर तिमीहरू त्यस्ता कुराहरूमा डराउनु पर्दैन।

३अन्य मानिसहरूका रीति-रिवाजहरू महत्वहीन छन्। तिनीहरू जंगलमा रूख काट्छन् शिल्पीकारले आफ्नो बञ्जरोले आकारमा बनाउँछ।

४तिनीहरूले चाँदी र सुन लगाएर प्रतिमाहरू सुन्दर बनाउँछन्। तब तिनीहरूले मार्तोलहरू र काँटीहरू मूर्तिहरू अडाउनलाई प्रयोग गर्छन् ताकि ती मूर्तिहरू तल नभरोस्।

५मूर्तिहरू खेतमा राखेको तसाउने पुतला जस्तै हुन्। तिनीहरू बोल्दैनन्। तिनीहरूलाई बोक्न पर्छ किनभने तिनीहरू हिंड्न सक्ैनन्। तिनीहरूलाई आदर नगर! तिनीहरूले नोक्सान अथवा सहायता गर्नु सक्ैन।”

६हे परमप्रभु, तपाईं जस्तो कोही पनि छैन! तपाईं महान हुनुहुन्छ अनि तपाईंको नाउँ महान र शक्तिशाली छ।

७हे परमेश्वर प्रत्येकले तपाईंलाई आदर गर्ने पर्छ। तपाईं सबै जातिहरूका महाराजा हुनुहुन्छ। तपाईं सम्मानको योग्य हुनुहुन्छ। अन्य राज्यहरूमा धेरै ज्ञानी मानिसहरू छन् तर तपाईं समान कोही पनि ज्ञानी छैन।

८अन्य जातिका मानिसहरू लठुवा र मूर्ख छन्। तिनीहरूका शिक्षा काठको महत्वहीन मूर्तिहरूबाट आउँछन्।

९तिनीहरूले मूर्तिहरू बनाउनु तर्शाशबाट चाँदी अनि उपज देशबाट सुन ल्याउछन्। मूर्तिकार र सुनारहरूले मूर्तिहरू बनाउँछन् र नीलो र बैजनी लुगाहरू लगाइदिन्छन्। निपुण “शिल्पीहरूले” यी सब “चीजहरू” बनाउँछन्।

१०तर परमप्रभु चाहिँ साँचो परमेश्वर हुनुहुन्छ। उहाँ मात्र जीवित परमेश्वर हुनुहुन्छ। उहाँ राजा हुनुहुन्छ जसले सदाकाल शासन चलाउनु हुन्छ। परमेश्वरको रीसमा पृथ्वी काम्छ अनि विदेशीहरूले उहाँको क्रोध सहन सक्तैनन्।

११परमप्रभु भन्नुहुन्छ, “यो सन्देश मानिसहरूमा घोषित गर: ‘यी भूटा देवताहरूले आकाश र पृथ्वी बनाएनन्। पृथ्वी र आकाश मुनि तिनीहरू लोप हुन्छन्।”

१२परमेश्वर नै हुनुहुन्छ, जसले पृथ्वीलाई आफ्नो शक्तिले सृष्टि गर्नुभयो। परमेश्वरले आफ्नो ज्ञानले संसारलाई रच्नु भयो अनि उहाँले आफ्नो समझ द्वारा आकाशलाई फैलाउनुभयो।

१३उहाँको वचनको आवाजले आकाशमा पानी गर्जन्छ। पृथ्वीको अन्तबाट उहाँले बादल आउने बनाउनु हुन्छ। उहाँले वर्षा सित बिजुली ल्याउनु हुन्छ। उहाँले आफ्नो भण्डारबाट बतास ल्याउनु भयो।

१४मानिसहरू एकदमै मूर्ख छन्। मूर्तिहरूले आफ्ना सृष्टिहरूलाई मूर्ख बनाए। ती मूर्तिहरू वास्तवमा मिथ्या बाहेक केही होइन। तिनीहरूमा जीवन हुँदैन।

१५ती मूर्तिहरू महत्वहीन हुन्। तिनीहरू केवल खिसीका पात्र हुन्। न्यायको समयमा ती मूर्तिहरू सङ्गै छन्।

१६तर याकूबका परमप्रभु ती मूर्तिहरू जस्ता हुनुहुन्छन्। परमप्रभुले सबै थोक बनाउनु भयो अनि परमप्रभुले इस्राएल परिवारलाई परमप्रभुले उहाँको आफ्नै मानिसहरू भनी रोज्नु भयो। परमेश्वरको नाउँ “सेनाहरूका परमप्रभु” हो।

विनाश आइरहेछ

१७घेरामा परेका तिमी मानिसहरू, प्रत्येक चीज पोको पार अनि जानलाई तत्पर हौ।

१८परमप्रभु भन्नुहुन्छ: “यस समय म यहूदाका मानिसहरूलाई देशबाट बाहिर निकाली दिनेछु। म तिनीहरूमाथि संकटहरू ल्याइदिनेछु ताकि तिनीहरूलाई पक्राइनेछ।”

१९धिवकार छ मलाई! मैले नराम्रो घतले चोट पाएँ। म साह्रै घाइते छु यद्यपि मैले स्वयंलाई भने, “यो मेरो बीमार हो जसको लागि म पीडित हुनै पर्छ।”

२०मेरो पाल भत्काइयो। सारा डोरीहरू चुँडाइयो। मेरा छोरछोरीहरूले मलाई त्यागे। तिनीहरू गए। मेरो

पाल फैलाउन अथवा पालको पर्दा उठाउन यहाँ केही पनि छैन।

२१गोठालाहरू मूर्ख छन् अनि परमप्रभु खोज्ने प्रयास गर्दैनन्। यसकारण तिनीहरू सफल भएनन् यसकारण तिनीहरूका बथानहरू तितर-बितर भए अनि हराए।

२२सुन! एउटा ठूलो कोलाहल्ला सुन। हेर त्यो हल्ला उत्तरदेखि आइरहेछ। यसले यहूदाका शहरहरू नष्ट पार्नेछ। यहूदा एक रित्तो मरुभूमि भै हुनेछ। यो स्थलहरूका गुफा हुनेछ।

२३हे परमप्रभु! म जान्दछु कि मानिसले आफ्नो जीवन नियन्त्रण गर्दैन। एउटा मानिसले आफ्नै पाइला ठीकसित राख्न सक्तैन।

२४हे परमप्रभु! निष्पक्ष भएर हामीलाई सुधार्नुहोस्। क्रोधमा हामीलाई सजाय नदिनुहोस् नत्र तपाईंले हामीलाई नाश पार्नु हुनेछ।

२५तपाईंको क्रोध ती जातिहरूमाथि पोखाउनु होस् जसले तपाईंलाई चिन्दैनन् अनि ती मानिसहरूमाथि पोखाउनु होस् ज-जसले तपाईंको नाउँ लिदैनन्। ती जातिहरूले याकूबको परिवारलाई ध्वंस पारे। तिनीहरूले इस्राएललाई पूर्णरूपले ध्वंस पारे। तिनीहरूले इस्राएलको देश ध्वंस पारे।

करार तोडियो

११ यर्मियाकहाँ आएको सन्देश यही हो। यो सन्देश परमप्रभुबाट आयो: २“यर्मिया, यस करारको वचनहरू सुन। यहूदाका मानिसहरूलाई यी कुराहरू बताऊ। यी कुराहरू यरूशलेमा बस्ने मानिसहरूलाई भन। ३यही त परमप्रभु इस्राएलका परमेश्वर, भन्नुहुन्छ: ‘जसले यो करारलाई पालन गर्दैन त्यो मानिसमाथि नराम्रो कुरो परी आउनेछ।’ ४म त्यो करार विषयमा कुरा गरिरहेछु जुन मैले तिनीहरूका पिता-पुर्खाहरूसँग गरेको थिएँ। त्यो करार मैले त्यसबेला गरेको थिएँ जब मैले तिनीहरूलाई मिश्रबाट ल्याएँ। मिश्र धेरै संकटहरूको ठाउँ थियो। यो फलाम गलाउने भट्टी भै थियो। मैले तिनीहरूलाई भने: मेरा आज्ञा पालन गर अनि मैले आदेश दिएको कुराहरू गर। यदि तिमीहरूले त्यसो गर्छौ भने, तिमीहरू मेरो मानिसहरू हुनेछौ र म तिमीहरूको परमेश्वर हुनेछु।

५“तब मैले तिमीहरूका पिता-पुर्खाहरूलाई मह र दूध बगिरहने मलिलो जमीन दिन्छु भनी गरेको प्रतिज्ञा सधैं बचाई राख्नेछु अनि आज तिमीहरू त्यही जमीनमा छौ।” मैले उत्तर दिएँ, “आमेन, हे परमप्रभु।”

६परमप्रभुले मलाई भन्नुभयो, “यर्मिया, यस सन्देश यहूदाका शहरहरू र यरूशलेमको गल्ली-गल्लीहरूमा प्रचार गर। सन्देश यो हो: यस करारका कुरा सुन र पालन गर। ७मैले मिश्रको भूमिबाट बाहिर ल्याएकै बेला तिमीहरूका पिता-पुर्खाहरूलाई चेटाउनी दिएको

थिएँ। त्यही दिन देखि नै मैले तिनीहरूलाई घरिघरि चेताउनी दिएँ। मैले तिनीहरूलाई मेरो आज्ञा पालन गर भन्दै चेताउनी दिएँ आएको हो। एतर तिनीहरू हठी थिएँ मेरो कुराहरूलाई कुनै महत्व नै दिएनन्। अनि तिनीहरूको दुष्ट मनले जे चितायो त्यही गरे। मैले तिनीहरूलाई करार-पत्रमा रहेका आज्ञाहरू पुरा गर्न आदेश दिएँ तर तिनीहरू मानेनन्, यसकारण त्यस करार-पत्रमा भनिएको सबै सजायहरू तिनीहरूलाई दिएँ।”

६फेरि परमप्रभुले मलाई भन्नुभयो, “यर्मिया, म जान्छु यहूदाका र यरूशलेममा बस्ने मानिसहरूले एक गुप्त योजना बनाएका छन्। १०ती मानिसहरूले जुन तिनीहरूका पिता-पुर्खाहरूले गरेका थिए त्यही पापहरू नै दोहोर्‍याइरहेका छन्। तिमीहरूका पिता-पुर्खाहरूले मेरो आदेश अनुसार हिड्न अस्वीकार गरे। तिनीहरूले अरु देवताहरू पूजे अनि तिनीहरूलाई सेवा गरे। इस्राएल अनि यहूदाका सन्ताहरूले करार भङ्ग गरे जुन मैले तिनीहरूका पिता-पुर्खाहरूसँग गरेको थिएँ।”

११यसकारण, परमप्रभु भन्नुहुन्छ: “म यहूदाका मानिसहरूमाथि आपद ल्याइरहेको छु। तिनीहरू उम्कन पाउने छैनन तिनीहरूले मलाई मद्दतको लागि गुहार्ने छन्, तर म तिनीहरूको पुकारमा ध्यान दिँदिन। १२यहूदाका मानिसहरू साथै यरूशलेमका मानिसहरू गई तिनीहरूका देवताहरूलाई गुहार्नेछन् जसलाई तिनीहरू धूप चढाउँछन्। तर ती देवताहरूले आवश्यक परेको बेलामा तिनीहरूलाई मद्दत पुर्‍याउन सक्षम हुने छैनन्।

१३“हे यहूदाका मानिसहरू! तिमीहरूसँग जति शहरहरू छन् त्यति नै मूर्तिहरू छन्। लज्जापूर्ण बाल देवताको पूजा गर्न यरूशलेम शहरमा जति गल्लीहरू छन् त्यति नै वेदीहरू छन्।

१४“यर्मिया, यहूदाका मानिसहरूका निमित्त प्रार्थना नगर। तिनीहरूका निमित्त वकालत नगर। तिनीहरूले संकटको समय जतिबेला सहायताका निमित्त प्रार्थना गर्छन म ध्यान दिँदिन।

१५“उसले धेरै डरलाग्दो कामहरू गरेको जान्दा जान्दै किन मैले मेरी प्रयसीलाई मेरा घरमा आदर गर्नु? यहूदा, के प्रतिज्ञाहरू र पशु बलिहरूले मात्र तिमीहरूलाई विनाशबाट बचाउनु सक्छ भन्ने तिमी सोच्छौ?”

१६परमप्रभुले तिमीलाई नाउँ दिनुभयो। ‘उहाँले तिमीलाई राम्रो फल लागेको सुन्दर जैतूनको वृक्ष भनी बोलाउनु भयो।’ तर शक्तिशाली आँधी गर्जनसितै परमप्रभुले त्यस वृक्षलाई आगोमा जलाउनु हुनेछ अनि त्यसका हाँगाहरू जल्नेछ।

१७सेनाहरूका परमप्रभुले तिमीलाई रोप्नु भयो अनि उहाँले भन्नुभयो कि ध्वंस आउनेछ किनभने इस्राएल र यहूदाका मानिसहरूले बाललाई सुगन्धित धूपहरू चढाएर अनिष्ट कामहरू गरे जुन कामले मलाई क्रोधित गरायो।”

यर्मियाको विरुद्धमा षड्यन्त्र

१८परमप्रभुले मलाई देखाउनु भयो अनि मैले चाल पाएँ। उहाँले तिनीहरूका खराब कामहरू मलाई देखाउनु भयो। १९मार्नलाई ल्याइएको एउटा निर्दोष थुमाभैँ म थिएँ। तिनीहरू मेरो विरुद्ध छन् भनी म जान्दिनथेँ। तिनीहरूले मेरो बारेमा यी कुराहरू भने: “यो रुख यसका फलहरूसितै नष्ट पारिदिऊँ। यसलाई मारिदिऊँ ताकि मानिसहरूले यसलाई भुल्नेछन्।” २०तर हे परमप्रभु! तपाईँ एक निष्पक्ष न्यायकर्ता हुनुहुन्छ। तपाईँ मानिसहरूका हृदय र इच्छाहरू जाँच गर्नु हुन्छ। तपाईँले तिनीहरूलाई दिने सजाय मलाई जान्न दिनुहोस् कारण मैले मेरो मामला तपाईँलाई सुम्पेको छु।

२१यसकारण अनातोतका मानिसहरूको विषयमा जसले यर्मियालाई मार्ने षड्यन्त्र रचिरहेका थिए। ती मानिसहरूले यर्मियालाई भने, “परमप्रभुको नाउँमा अगमवाणी नगर नत्र हामी तिमीलाई मार्नेछौं।” तिनीहरूका विषयमा परमप्रभु यसो भन्नुहुन्छ। २२सेनाहरूका परमप्रभुले भन्नुभयो, “म तिनीहरूलाई दण्ड दिनेछु। जवान मानिसहरू युद्धमा मर्नेछन्। तिनीहरूका छोरा-छोरीहरू भोकै मर्नेछन्। २३अनातोतबाट आएका मानिसहरू कसैलाई पनि छाडिनेछैन। कोही पनि बाँच्नेछैन। किनभने जब म तिनीहरूलाई दण्ड भोगाउँछु म तिनीहरूमाथि विपद खनाइदिनेछु।”

यर्मियाले परमप्रभुप्रति गुनासो गर्दछ

१२ हे परमप्रभु! यदि मैले तपाईँसँग वकालत गर्ने भने, तपाईँ सँधैँ धार्मिक नै हुनुहुन्छ। तापनि मलाई केही भन्न दिनुहोस् जुन सही देखिँदैन। किन दुष्ट मानिसहरू सफल हुन्छन्? किन दुष्ट मानिसहरू सम्पन्न जीवन जिउँछन्?

२तपाईँले तिनीहरूलाई रोप्नु भयो अनि तिनीहरू शक्तिशाली भए। तिनीहरू बढ्छन् अनि फल दिन्छन्। तपाईँ तिनीहरूका सम्मुख हुनुहुन्छ तर हृदयदेखि भने दढा।

३तर हे परमप्रभु तपाईँ मेरो हृदयलाई चिन्नु हुन्छ। तपाईँले मलाई देख्नु भएको छ अनि मेरो मनलाई जाँच्नु भएको छ। तिनीहरूलाई थुमाहरूलाई कसाइले अघि ताने भैँ तान्नुहोस्। हत्या गरिने दिनको लागि तिनीहरूलाई अलग राख्नु होस्।

४कहिले सम्म जमीन सूखा रहन्छ? कहिले सम्म घाँस ओइलिनछ? त्यहाँ बस्ने मानिसहरूको दुष्टयाईले गर्दा सब चरा-चुरुङ्गीहरू अनि पशुहरू लोप भइसके। तैपनि ती दुष्ट मानिसहरू भनिरहेका छन्, “यर्मियाले हामीमाथि के घट्छ देख्ने छैन।”

यर्मियालाई परमप्रभुको जवाफ

५“यर्मिया, यदि तिमी मानिसहरूसँग दुर्गुदा थाक्यौ

भने कसरी घोडाहरूसित दगुर्न सक्छौ? यदि तिमीले शान्तिमय ठाउँमा भरोसा गर्छौ भने डरलाग्दो जग्गामा तिमी के गर्नेछौ? यर्दन नदीको किनारमा बढ्दै गरेको काँडे भाडीहरूमा तिमी के गर्ने छौ?

६ती मानिसहरू तिम्रा आफ्नै दाज्यू-भाइहरू हुन। तिम्रा आफ्नै परिवारका सदस्यहरूले तिम्रै विरुद्धमा षड्यन्त्र रचिरहेका छन्। तिनीहरू तिम्रो विरुद्धमा जोरसित कराउँछन्। तिनीहरूले मीठा कुराहरू गरे पनि तिनीहरूमाथि भरोसा नगर।”

परमप्रभुले आफ्ना यहूदी मानिसहरूलाई इन्कार गर्नुन्छ,

७“मैले आफ्नो घर परिवार त्यागेको छु, मैले आफ्नो सम्पत्ति छोडें। म जसलाई प्रेम गर्दछु उसैलाई उसको शत्रुहरूलाई सुम्पें।

८मेरा मानिसहरू सिंह भैं छन। तिनीहरू म पट्टि फर्की गर्जिए, यसकारण म तिनीहरूको शत्रु भएको छु।

९मेरा मानिसहरू मरेका पशुहरू जस्तै छन्। गिद्धहरू तिनीहरूको वरिपरि उड्छन्। आऊ, जङ्गली हे पशुहरू हो। खान भेला होऊ।

१०घेरै गोठालाहरूले मेरो दाखबारीहरू नष्ट पारिदिए। ती गोठालाहरू मेरो खेतका विरुवामाथि जथाभावी हिँडे। ती गोठालाहरूले मेरो सुन्दर खेत बारी रितो मरुभूमिमा परिणत गरिदिए।

११तिनीहरूले मेरो खेत मरुभूमि बनाइदिए। यो सूखा र अनुर्बर छ र मेरो लागि रून्छ। सम्पूर्ण भूमि नै उजाड भएकोछ, तर कसैले वास्ता गर्दैन।

१२मरुभूमिको पहाडमाथि ध्वंसकहरू आँउछन्। यो भूमिको एक कुनादेखि अर्को कुना सम्म परमप्रभुको तरवारले सम्पूर्ण नष्ट पार्नेछ। कुनै जीवित वस्तु सुरक्षित रहने छैन।

१३मानिसहरूले गह्रौं रोप्ने छन् तर तिनीहरूले काँडाहरूको बाली काट्नेछन्। तिनीहरू महनेत अधिक गर्छन् तर त्यसबाट केही पाउँदैनन्। आफ्नो परिश्रमको फलमा तिनीहरू आफै लज्जित अनुभव गर्नेछन। परमप्रभुको क्रोधले यी सब चीजहरू हुनेछ।”

इस्त्राएलका छिमेकीहरूलाई परमप्रभुको वाचा

१४यसकारण परमप्रभु भन्नुहुन्छ: “मैले मेरा इस्त्राएली मानिसहरूलाई दिएको भूमि नजिक बसो-बास गर्ने दुष्ट मानिसहरूलाई के गर्नेछु म तिमीलाई भन्नेछु। म ती मानिसहरूलाई तिनीहरूको ठाँउबाट उखेल्नेछु अनि तिनीहरूबाट यहूदा छुट्टाउनेछु। १५जब ती मानिसहरूलाई देश निकाला गर्नु शेष हुन्छ, तिमीहरूमाथि दया राख्नेछु। म प्रत्येक मानिसलाई उसको आफ्नै पैतृक भूमिमा ल्याउनेछु। १६यदि ती मानिसहरूले मेरा

मानिसहरूलाई बालको नाउँमा शपथ गर्न सिकाए भैं मेरो नाउँमा ‘परमप्रभु जीवित हुनुहुन्छ’ भन्न साँचो रूपमा सिके भने म तिनीहरूलाई मेरा मानिसहरूको बीचमा स्थापित गराउछु। १७यदि कुनै राज्यले मेरो आज्ञा पालन गरेन भने त्यस जातिलाई चुड्नेछु र सम्पूर्ण रूपले ध्वंस पार्नेछु।” यो सन्देश परमप्रभुबाट आएको हो।

पटुकाको संकेत

१३ परमप्रभुले मलाई जे भन्नुभयो त्यो यही हो: “यर्मिया, जाऊ अनि सुतीको लुगा किनेर। तिम्रो कम्मरमा वरिपरि बाँध। यसलाई भिज्न नदेऊ।”

१४यसकारण परमप्रभुको आज्ञा अनुसार मैले सुती लुगा ल्याएँ अनि कम्मरमा वरिपरि बाँधे। १५त्यसपछि दोस्रो पल्ट परमप्रभुको सन्देश मकहाँ आयो। १६सन्देश यस्तो थियो: “यर्मिया, तिमीले किनेका पटुका बाँध र परात नदीमा जाऊ। अनि त्यो पटुका चट्टानहरू चर्केको ठाउँमा लुकाऊ।”

१७यसकारण म परात नदीतर्फ लागें परमप्रभुले दिनुभएको आदेश अनुसार पटुका लुकाएँ। १८धेरै दिन पछि, परमप्रभुले मलाई भन्नुभयो, “अब यर्मिया, परात नदीतर्फ जाऊ। पटुका ल्याऊ जुन मैले तिमीलाई त्याहाँ लुकाउनु भनेको थिए।”

१९यसकारण म परात नदीमा गएँ अनि जहाँ मैले पटुका लुकाएका थिएँ त्यो ठाँउ खनें। मैले पटुका पाएँ तर त्यो मक्किएर काम नलाग्ने भएको थियो।

२०त्यसपछि परमप्रभुको सन्देश मकहाँ आयो। २१परमप्रभुले यसो भन्नुभयो: “त्यसरी नै म यहूदाको गर्व र यरूशलेमको महागर्व ध्वंस पार्नेछु। २२यी दुष्ट मानिसहरूले मेरा वचनहरू सुन्न अस्वीकार गर्छन। तिनीहरू हठी छन्। तिनीहरू अन्य देवताहरूको अनुसरण गर्छन र तिनीहरूको पूजा गर्छन्। ती मानिसहरू पटुका भैं नष्ट हुनेछन्। २३एकजना मानिसले आफ्नो कम्मरमा पटुका कस्सेर बाँधेछ। त्यस्तै प्रकारले, म यहूदाका र इस्त्राएलका मानिसहरूलाई कस्सेर बाँध्नेछु।” यो सन्देश परमप्रभुबाट हो। “मैले त्यसो गरेको कारण ती मानिसहरूलाई म पट्टि खिचन र आफ्नो नाउँ प्रशंसा र महिमाका निमित्त आफ्नो मानिसहरू बनाउनु हो तर तिनीहरूले सुनेन।”

यहूदालाई चेताउनी

२४“तिनीहरूलाई यो सन्देश भन: ‘परमप्रभु इस्त्राएलका परमेश्वरले भन्नु भएको छ: हरेक दाख-मशक दाखरसले भर्नु पर्छ।’ ती मानिसहरूले तिमीलाई भन्छन्, ‘वास्तवमा हामी जान्दछौं हरेक दाख-मशक दाखरसले भर्नु पर्छ।’ २५तब तिमीहरू तिनीहरूलाई भन्नेछौ, ‘यही नै त

परमप्रभुले भन्नुहुन्छ: यस देशमा भएका सबै असाहयहरूलाई म जङ्घाँह जस्तो बनाउने छु। म ती राजाहरूको बारेमा भनिरहेछु जो दाऊदको राजगद्दीमा बस्छन्। म ती पूजाहारीहरू, अगमवक्ताहरू र यरूशलेममा बस्नेहरू सबै मानिसहरूका बारेमा भनिरहेको छु। १४तिनीहरूलाई एकाकारमा चकनाचूर पार्नेछु, बाबु छोराहरूमा पनि आपसमा चक्नाचुर हुनेछन्।” परमप्रभु भन्नुहुन्छ “तिनीहरूका निमित्त म दुःखी हुने छैन अनि म तिनीहरूमाथि क्षमा गर्ने छैन। यहूदाका मानिसहरूलाई ध्वंस पार्नु म रोकिने छैन।”

१५सुन र ध्यान देऊ। परमप्रभु तिमीहरूसित बोल्नु भयो। अंहकारी नहौं।

१६परमेश्वर आफ्ना परमप्रभुलाई सम्मान गर। उहाँलाई प्रशंसा गर नत्रता उहाँले अन्धकार ल्याउनु हुनेछ। तिमीहरू अन्धकारको पहाडहरूमा भर्न अगि प्रशंसा गर यहूदाका मानिसहरू तिमीहरूले उज्यालोको आशा गरिरहेछौं। तर परमप्रभुले डरलाग्दो अन्धकार ल्याउनु हुनेछ। उसैले उज्यालोलाई बद्लेर बाक्लो अन्धकार बनाउनु हुनेछ।

१७यहूदाका मानिसहरू यदि तिमीहरूले परमप्रभुको कुरालाई ध्यान दिएनौ भने। म लुक्छु अनि रून्छु। तिम्रो गर्वले मलाई रूने बनाउँछ। म धेरै जोडले रूनेछु। मेरो आँखाबाट आँसु बाढी भैं बग्नेछ? किनभने परमेश्वरको भेडाको बथान* पक्रा पर्नेछ।

१८यी कुराहरू राजा र राज-मातालाई भन, “राजगद्दीबाट तल भर’ तिमीहरूको गौरवशाली मुकुट तिमीहरूको शिरबाट खसेको छ।”

१९नेगब मरुभूमिमा भएको शहरहरूका प्रवेशद्वारहरू बन्द छन्, अनि कसैले पनि तिनीहरूलाई खोल्न सक्तैनन्। यहूदाका सम्पूर्ण मानिसहरूलाई निर्वसिन गरियो। तिनीहरूलाई कैदी जस्तै लगियो।

२०हेर! शत्रुहरू उत्तरबाट आइरहेकाछन्। परमप्रभुले दिनुभएको सुन्दर बथान, तिम्रो ती भेडाका बथानहरू कहाँ छन्?

२१यदि बथानको विषयमा परमप्रभुले सोध्नु भए तिमी के भन्नेछौ? तिमीहरूले सिकाउनु पथर्यो। तिमीहरूले अगुवाई गरिरहेको हुनु पर्ने। के तिमी सुत्केरी पीडामा परेकी स्त्रीहरू भैं छैनौ?

२२यदि तिमीहरू स्वयंलाई सोधे, “किन मलाई यस्तो नराम्रो कुराहरू भयो?” ती कुराहरू तिमीहरूकै पापको कारणले तिम्रो पोशाकहरू च्यातियो अनि तिमीहरू अपमानित भयौं।

२३जसरी एउटा चितुवाले आफ्नो छालाको थोले दागहरू बद्लाउनु सक्तैन त्यसरी नै एकजना कालो वर्णको मानिसले आफ्नो वर्ण बद्लिन सक्तैन। यसर्थ

तिमी दुष्टकर्मीहरू कहिल्यै परिवर्तन हुन र असल गर्न सक्तैनौं।

२४मरुभूमिको हावाले भूस उढाए भैं म तिनीहरूलाई तितर-बितर पारिदिनेछु।

२५मेरो योजनाभित्र गाभिएको यो तिम्रो भाग्य हो। यस्तो संयोक किन घट्यो? किनभने तिमीहरूले मलाई त्याग्यौ अनि भूटो देवताहरूमाथि भरोसा गर्छौ।”

२६यरूशलेम, म तिम्रो लुगा अनुहार सम्म तानी दिनेछु ताकि प्रत्येकले तिम्रो लाज देखेस्।

२७मैले तिमीहरूलाई घिनलाग्दा काम गरेको देखेको छु। मैले तिमीहरूलाई वेश्यावृत्ति भैं पहाडमा र मैदानमा आफ्नी प्रेमिकाहरूलाई अति आनन्दसित व्यभिचार काममा मस्त भएको देखेको छु।”

खडेरी र भूटा अगमवक्ताहरू

१४ खडेरीको बारेमा यर्मियाकहाँ आएको परमप्रभुको वचन यही हो:

२“यहूदा शोक गर्छ, उसको प्रवेशद्वारहरू कमजोर भएको छन्। मानिसहरू भूडैमा लडेर शोक मनाउँछन अनि यरूशलेमको चित्कार आकासिन्छ। ३मानिसहरूका नायकहरूले आफ्ना नोकरहरूलाई पानी लिनुलाई पठाए। नोकरहरू इनारमा गए तर तिनीहरूले पानी पाएनन्। नोकरहरू रिता जगहरू लिएर फर्की आए। यसकरण तिनीहरू लज्जित अनि अपमानित भए। तिनीहरूले लाजले आफ्नो अनुहार लुकाए।

४अनावृष्टि भएको कारण किसानहरूले खेतमा हलो जोतेनन्। यसर्थ तिनीहरूले लाजले आफ्नो मुख छोपे।

५माऊ मृगले सम्म आफूले भखर जन्माएको पाठा-पाठीहरू छोड्छे। त्यहाँ घास नभएकोले त्यसले त्यसो गरकी हो।

६जंगली गधाहरूले स्यालहरूले भैं पहाडमा उभिएर हावा लिदैछन्। चर्ने खर्कमा हरियो नभएको कारण तिनीहरूको आँखा तिर्मिराउँछन्।”

परमप्रभुसँग सहायताको लागि प्रार्थना

७“हे परमप्रभु! हाम्रो अर्ध मेले हामीलाई देखे तापनि आफ्नो नाउँको गौरवका निमित्त केही गर्नु होस्। हामी भन्छौ कि हामीले धेरै पल्ट तपाईंलाई त्यागेका हौं अनि तपाईंको विरुद्ध पापहरू गरेका छौं।

८हे परमेश्वर! तपाईं इस्त्राएलको आशा हुनुहुन्छ। संकटको समयमा धेरै चोटी तपाईंले इस्त्राएललाई बचाउनु भएको छ। तर अहिले यस ठाउँमा तपाईं विदेशी भैं देखिनु हुन्छ। तपाईंलाई रात बिताउने यात्री भैं लाग्छ।

९किन तपाईं भ्रममा परेको मानिस भैं देखिनु हुन्छ? तपाईंले कसैलाई पनि बचाउँनु हातमा नरहेका सेना भैं हुनुहुन्छ। तर हे परमप्रभु। तपाईं हाम्रो साथमा हुनुहुन्छ।

हामी तपाईंको नाउँले बोलाइन्छौं। हामीलाई असहाय नखोइनु होस्।”

परमप्रभुको सन्देश यहूदालाई

१० यसर्थ परमप्रभुले मानिसहरूलाई भन्नुहुन्छ। “तिनीहरूले मलाई त्याग्नु र दाढा जान मन पराउँछन्। मलाई त्याग्नु तिनीहरू आफैलाई रोक्दैनन्। यही कारणले परमप्रभुले तिनीहरूलाई स्वीकार गर्न भएन। होइन, परमप्रभुले तिनीहरूको दुष्टकर्म स्मरण गर्नुहुन्छ र तिनीहरूको पापले गर्दा सजाय दिनु हुनेछ।”

११ तब परमप्रभुले मलाई भन्नुभयो, “यर्मिया, यी मानिसहरूको लागि मलाई प्रार्थना नगर। १२ यहूदाका मानिसहरूले उपवास गर्न सक्लान अनि मलाई प्रार्थना गर्लान, तर म तिनीहरूका प्रार्थनाहरू सुन्ने छैन। यदि तिनीहरूले होमबली र अन्नबलि चढाए तापनि म ती मानिसहरूलाई स्वीकार गर्ने छैन। म यहूदाका मानिसहरूलाई युद्धले ध्वंस गर्ने छु। म तिनीहरूका भोजन लगिदिने छु, अनि यहूदाका मानिसहरू भोको हुनेछन। अनि म तिनीहरूलाई डरलाग्दो रोगहरूले विनाश गरी दिनेछु।”

१३ तर मैले परमप्रभुलाई भनें, “हे परमप्रभु मेरो मालिक! अगमवक्ताहरूले तिनीहरूलाई भन्छन्, ‘तिमीहरूलाई शत्रुहरूको तरवारले चोट लाग्ने छैन। तिमीहरू अनिकाल ग्रस्त हुनेछैौ। परमप्रभुले तिमीहरूलाई यस भूमिमा शान्ति प्रदान गर्नु हुनेछ।’”

१४ तब परमप्रभुले मलाई भन्नुभयो, “यर्मिया! अगमवक्ताहरूले मेरो नाउँमा भूटो प्रचार गरिरहेका छन्। मैले ती अगमवक्ताहरूलाई पठाइन। मैले तिनीहरूलाई न आदेश दिएँ न त तिनीहरूसित बात नै मारें। ती अगमवक्ताहरूले भूटो दर्शन, महत्वहीन मन्त्र-तन्त्र कुराको र तिनीहरूका आफ्नै भूल विचारहरू तिमीहरूलाई दिइरहेका छन्। १५ यसकारण यस्तै अगमवक्ताहरूको बारेमा भन्छु कि तिनीहरूले मेरो नाउँमा प्रचार गरिरहेका छन्। मैले ती अगमवक्ताहरूलाई पठाएको होइन। ती अगमवक्ताहरूले भने, ‘कुनै शत्रुले पनि आफ्ना तरवारहरूसित यस राज्यमा कहिले आक्रमण गर्ने छैन। यस देशमा कोही पनि कहिल्यै भोको रहने छैन।’ ती अगमवक्ताहरू भोकले मर्नेछन् अनि शत्रुको तरवारद्वारा मारिने छन। १६ जुन मानिसहरूसित अगमवक्ताहरू बोले तिनीहरूलाई यरूशलेमको गल्लीमा फ्याकिनेछ। ती मानिसहरू भोक र तरवारद्वारा शेष हुनेछन। त्यहाँ तिनीहरूलाई दफन गर्नेहरू केही पनि हुने छैन, तिनीहरूका पत्नीहरू अथवा तिनीहरूका छोरा-छोरीहरू पनि हुनेछैनन्। म तिनीहरूलाई तिनीहरूका दुष्ट कर्महरूका निम्ति दण्ड दिनेछु।

१७ “तिनीहरूमा यी वचनहरू घोषणा गर, ‘मेरा आँखाहरू आँसुले भरिएका छन्। म मेरा मानिसहरूको

महाध्वंस र तिनीहरूको गहिरो चोटहरूको लागि लगातार रात-दिन रोइरहेको छु।

१८ यदि म देशभित्र गएँ भने म तरवारद्वारा मारिएका मानिसहरू देख्छु। यदि म शहरभित्र पर्सें भने म बिरामीहरू जसको खाने कुराहरू छैन तिनीहरूलाई देख्छु। पूजाहारीहरू र अगमवक्ताहरू त्यही भूमिबाट जान्छन तर तिनीहरूले बुझ्दैनन्।”

१९ “हे परमप्रभु, के तपाईंले यहूदा राज्यलाई सम्पूर्णरूपले त्याग्नु भयो? हे परमेश्वर, के तपाईंले सियोनलाई घृणा गर्नुहुन्छ? तपाईंले यस्तो प्रकारले हामीलाई घात गर्नुभयो कि फेरि हामी ठीक हुन सक्तौं। हामी शान्तिको प्रतीक्षा गरिरहेका छौं, तर कुनै लाभ भएको छैन। हामी निको हुने समय पर्खिरहेका छौं, तर त्रास मात्र पो आउँछ।

२० हे परमप्रभु, हामी जान्दछौं कि हामी दुष्ट मानिसहरू हौं। हामी जान्दछौं कि हाम्रा पिता-पुर्खाहरूले अधर्म कामहरू गरे। हो, हामीले तपाईंको विरुद्ध पाप गर्छौं।

२१ हे परमप्रभु, तपाईंको नाउँको लागि हामीलाई तिरस्कार नगर्नुहोस्। महिमामय सिंहासनमाथि अपमान नल्याउनु होस्। हामीसित रहेको तपाईंको करार भंग नपार्नुहोस्।

२२ विदेशी मूर्तिहरूसँग पानी पार्ने शक्ति छैन। आकाशले पानी वर्षाउने शक्ति पाउँदैन। हे परमप्रभु, हाम्रा परमेश्वर! तपाईं नै हाम्रो आशा हुनुहुन्छ। तपाईं मात्र एकजना हुनुहुन्छ जसले यी सब कर्महरू गर्नुसक्छ।”

१५ परमप्रभुले मलाई भन्नुभयो “यर्मिया, यदि यहाँ मोशा र शमूएलले मलाई प्रार्थना गरेको भए पनि म ती मानिसहरूको लागि दुःखी हुने थिइन। यहूदाका मानिसहरूलाई मदेखि दाढा पठाऊ। तिनीहरूलाई जाऊ भन। २ती मानिसहरूले तिमीलाई सोध्न सक्छन्, ‘हामी कहाँ जाने?’ तब तिनीहरूलाई भन: यसकारण परमप्रभु भन्नुहुन्छ,

‘ती मर्नु पर्नेहरू मरुन, तरवारले मारिनु पर्नेहरू तरवारले नै मारिउन, अनिकालमा परिनु पर्नेहरू अनिकालमा नै परुन अनि कैदी हुनु पर्नेहरूलाई कैद नै गरिनेछ।

३म चार प्रकारको ध्वंसकहरू तिनीहरूका विरुद्ध पठाउने छु।’ यो परमेश्वरबाट आएको सन्देश हो। ‘म तिनीहरूलाई मर्नु तरवारहरू लिएका शत्रुहरू पठाउनेछु। तिनीहरूलाई घिस्याउन कुकुरहरू पठाउनेछु। म तिनीहरूका शरीरहरू खाओस् र नाश गरोस भनेर आकाशका चराहरू र जानवरहरू पठाउनेछु।

४ यहूदाका राजा हिजकियाहका छोरो मनश्शेले यरूशलेममा जे गरेको छ। त्यसको लागि पृथ्वीका मानिसहरूका निम्ति यहूदाका मानिसहरूलाई म एक डरलाग्दो उदाहरण बनाई प्रस्तुत गर्नेछु।’

५ यरूशलेमको शहरमा कुनै मानिस पनि तिम्रो लागि दुःखी हुने छैन। कुनै मानिस पनि तिम्रो निम्ति दुःखी

साथै रुने छैन कुनै मानिसले पनि तिमीलाई कस्तो छौ भनेर सम्म सोध्ने छैन।

६यरूशलेम, तिमीले मलाई त्याग्यौ।” यो सन्देश परमप्रभुबाट आएको छ। “तिमी जाऊ। यसकारण म तिमीलाई नष्ट पाछु। तिमीलाई दया देखाउँदा देखाउँदा म थाकिस्कैं।

७म तिनीहरूलाई अलकत्रा सोर्ने काँटाले यस ठाउँको शहरका फाटकहरूमा तितर-बितर पारिदिनेछु। मेरा मानिसहरू परिवर्तन भएनन यसर्थ म तिनीहरूलाई ध्वंस पार्नेछु। म तिनीहरूका नानीहरू लैजानेछु।

८धेरै स्त्रीहरूले तिनीहरूका लोग्नेहरू हराउने छन्। त्यहाँ बेशी विधवाहरू हुनेछन् म समुद्रका बालुवाहरू भन्दा मध्यदिनको विनाश ल्याउने छु, त्यो विनाशकले यहूदाका जवान मानिसहरूका आमाहरूलाई आक्रमण गर्नेछ। म यहूदाका मानिसहरूमाथि पीडा र त्रास ल्याइदिने छु, म यस्तो घटना अतिशीघ्र नै घटाउनेछु।

९शत्रुले तरवारहरू सहित आक्रमण गर्ने छ, अनि मानिसहरूलाई मार्ने छ। तिनीहरूले यहूदाका बाँकी रहेकाहरूलाई मार्नेछ। सातजना छोराहरूकी आमा थकित हुन्छे अनि मर्छे। उसका निमित्त मध्यदिनमा सूर्य अस्ताउँछ। उसलाई अपमानित र लज्जित पारिनेछ। बाँकी रहेका मानिसहरू शत्रुहरूको अधि युद्धमा मारिनेछन्,” परमप्रभु भन्नुहुन्छ।

यर्मियाले फेरि परमप्रभुलाई गुनासो प्रकट गर्दछ

१०हे मेरी आमा, मलाई तपाईंले जन्म दिनु भएको निमित्त म दुःखी छु। यस देशमा म त्यो मानिस हुँ जो दोष र घृणाको पात्र बनिएको छ, मैले कतैबाट ऋण लिएको अथवा दिएको छैन। तर प्रत्येक मानिसले मलाई सराफ्छन्।

११परमप्रभुले भन्नुभयो, “मैले संकष्टको समयमा निश्चय, तिमीलाई बल दिएको छु। मैले तिम्रा निमित्त संकटको समयमा शत्रुहरूसित मध्यस्थ गरेकोछु।”

यर्मियालाई परमप्रभुले जवाफ दिनुहुन्छ

१२“यर्मिया! उत्तरबाट कसैले पनि फलाम भाँच्नु सक्ैन न त कसैले काँसा नै टुक्रा-टुक्रा पार्नु सक्छ।

१३तिम्रो देशमा तिमीले गरेको पापले गर्दा तिम्रो भण्डारको सम्पत्ति लूटको समान भैँ गरी अरुलाई दिनेछु।

१४हे यहूदाका मानिसहरू! म तिमीहरूलाई तिमीहरूकै शत्रुहरूको दास बनाउनेछु। तिमीहरू त्यस्तो भूमिमा दासहरू हुनेछौ जुन तिमीहरू कहिल्यै जानेका छैनौ। मेरो क्रोध तातो आगो जस्तो छ र तिमीहरू त्यसमा जल्ने छौ।”

१५हे परमप्रभु! मलाई सम्भना गर्नुहोस् र मेरो हेरचाह गर्नुहोस्। मेरा निमित्त ती मानिसहरू विरुद्ध

बद्ला लिनुहोस् ज-जसले मेरो खेदो गर्छन। तिनीहरूसित धर्य धारण नगर्नु होस्। जब तपाईं उनीहरूसित धर्य धारण गरिरहनु भएको छ भने मलाई नलानु होस्। हे परमप्रभु याद गर्नु होस् मैले तपाईंका निमित्त कति लाज बोक्नु पर्छो?

१६तपाईंको सन्देश मकहाँ आयो। हे सेनाहरूका परमप्रभु तपाईंको सन्देशले मलाई अत्यन्त आनन्द तुल्यायो। तपाईंको नाउँमा मलाई बोलाउँदा म खुशी भएँ।

१७जब तिनीहरू हाँसीरहेका अनि ठट्टा गरिरहेका थिए म कहिल्यै भीडमा बसिन। म एकलै बसें कारण तपाईंको दैविक हात ममाथि थियो अनि तपाईंले म भित्र क्रोध भरिदिनु भएको थियो।

१८किन मलाई कष्ट भइरहन्छ? मेरो घाउ गहिरो छ जुन निको हुनलाई गाह्रो मानिरहेको छ? मेरा निमित्त तपाईं सुकेको खोल्सा हुनुहुन्छ, एउटा खोल्सा जसमाथि भरोसा नै छैन।”

१९तब परमप्रभुले भन्नुभयो, “यर्मिया, यदि तिमी फर्कियौ भने म तिमीलाई लिनेछु र तिमीले मेरो सेवा गर्नेछौ। यदि तिमीले महत्वपूर्ण कुराहरू गस्छौ, अनि महत्वहीन शब्दहरू बोलेनौ भने तिमी मेरा प्रवक्ता हुन सक्छौ। यर्मिया! यहूदाका मानिसहरू बदलिनु पर्छ अनि तिमीकहाँ आउँनु पर्छ तर तिमी तिनीहरूकहाँ जानु हुँदैन।

२०म तिमीलाई बलियो बनाउनेछु र ती मानिसहरूले तिमीहरूलाई काँसाको पर्खाल जस्तै बलियो सम्भनेछन्। यहूदाका मानिसहरू तिमीसित लड्नेछन्। तर तिनीहरूले तिमीलाई परास्त गर्नु सक्ैनन कारण म तिमीसित रहनेछु, म तिमीलाई सहायता गर्नेछु र बचाउँनेछु” परमप्रभु भन्नुहुन्छ।

२१“म तिमीलाई दुष्ट मानिसहरूबाट जोगाउने छु। ती मानिसहरूले तिमीलाई डर देखाउँछन्। तर म तिमीलाई ती मानिसहरूबाट मुक्त पारेर ल्याउनेछु।”

महाविपद्को दिन

१६ परमप्रभुको यो सन्देश मकहाँ आयो: २“यर्मिया, यहाँ तिमीले विवाह गर्न हुँदैन। तिमीसँग यस ठाउँमा कुनै छोरा-छोरी हुनु हुँदैन।”

३परमप्रभुले ती छोरा-छोरीहरूको विषयमा भन्नुभयो जो यहूदाको भूमिमा जन्मिएका छन्। अनि परमेश्वरले ती नानीहरूका आमा-बाबुहरूको बारेमा त्यस्तो भन्नुभयो: ४“ती मानिसहरूले डरलाग्दो मृत्यु मर्ने छन्। कोही पनि तिनीहरूका लागि रुने छैन। कसैले पनि तिनीहरूलाई दफन गर्ने छैन। तिनीहरूको शरीरहरू गोबरहरू जस्तो भूँईमा लडिरहनेछ। ती मानिसहरू शत्रुहरूको तरवारले मर्नेछन्, अथवा भोकले मर्नेछन्। तिनीहरूका मृत

शरीरहरू आकाशमा उड्ने चराहरू र पृथ्वीमा बस्ने जनावरहरूको लागि भोजन हुनेछ।”

५“यर्मिया, तिमी त्यो घरमा नजाऊ जहाँ मृत मानिसको अन्त्येष्टीको भोजन भैरहेको छ। मृतकको लागि विलाप गर्नु अनि रुनु नजाऊ कारण मैले त्यस मानिसबाट मेरो शान्ति, आशिर्वाद, मेरो माया अनि दया फर्काएको छु,” परमप्रभु भन्नुहुन्छ।

६“यहूदाको भूमिमा ठूलो तथा साना सबै मानिसहरू मर्नेछन्। कसैले पनि तिनीहरूलाई दफनाउने छैन, न त तिनीहरूका निम्ति रुने नै छन्। कसैले पनि तिनीहरूका निम्ति केश तथा दाही खौरने छैनन्। ७शोक गर्नेहरूलाई कसैले भोजन दिने छैनन्। तिनीहरूका बाबु अथवा आमा मर्दा सान्त्वना दिनलाई कसैले तिनीहरूलाई एक प्याला दाखरस पनि दिने छैनन्।

८“यर्मिया, त्यस्तो घरमा नजाऊ जहाँ मानिसहरू उत्सव मनाई रहेका हुन्छन्। त्यो घरमा पिउन, खान र बस्न नजाऊ। ९सेनाहरूका परमप्रभु, इस्त्राएलका परमेश्वर यी कुराहरू भन्नुहुन्छ: ‘अति शीघ्र नै तिमीले आफ्नो जीवनकाल नै देख्नेछौ कि म यो ठाउँमा आनन्दको ध्वनिहरू र दुलहा-दुलहीको आवाजहरू बन्द गरिदिनेछ।’

१०“यर्मिया, तिमीले यहूदाका मानिसहरूलाई यी कुराहरू भन अनि मानिसहरूले तिमीलाई सोध्ने छन्, ‘किन परमप्रभुले त्यस्ता डरलाग्दो कुराहरू हामीलाई भन्नु भएको छ? हामीले के भूल गरेका छौ? हामीले हाम्रो परमेश्वरको विरुद्ध के पाप गरेकाछौ?’ ११तब तिमीले ती मानिसहरूलाई यी कुराहरू भन्ने पर्छ: ‘कारण तिम्रा पिता-पुर्खाहरूले मलाई त्यागेकाछन्।’ परमप्रभुले घोषणा गर्नु हुन्छ, ‘अनि अन्य देवताहरूको अनुसरण गरी तिनीहरूको सेवा गरे अनि अर्चना गरे। तिनीहरूले मलाई त्यागिदिए अनि मेरा व्यवस्थाहरू मान्न अस्वीकार गरे। १२तिम्रा पिता-पुर्खाहरूले भन्दा तिमीहरूले अभ्य बढी पाप गरेकाछौ। तिमीहरू अत्यन्त हठी छौ अनि तिमीहरूले त्यस्ता कुराहरू मात्र गस्यो जुन तिमीहरूका मनले सुभावा दियो। तिमीहरूले मेरो आज्ञा पालन गरेका छैनो। १३यसकारण म तिमीहरूलाई देशबाट निकाली दिनेछु। म तिमीहरूलाई तिमीहरू तथा तिमीहरूका पिता-पुर्खाहरूले पनि नदेखेको विदेशमा जानु बाध्य गराउनेछु। त्यस देशमा तिमीहरू रात-दिन अरु देवताहरू पूज्नेछौ। म तिमीहरूलाई कहिल्यै सहायता गर्ने छैन।’

१४“मानिसहरू शपथ खान्छन् र भन्छन्, ‘परमप्रभु जसरी बाँच्नु हुन्छ।’ उहाँले मिश्रदेशबाट इस्त्राएलका मानिसहरूलाई बाहिर निकालेर ल्याउनु भयो।’ तर समय आउँदैछ जति बेला मानिसहरूले यी वचनहरू भन्नेछैनन्।” यो सन्देश परमप्रभुबाट आएको हो। १५“मानिसहरूले शपथ ग्रहण गर्नेछन्, ‘परमप्रभु जसरी बाँच्नु हुन्छ। परमप्रभु जसले इस्त्राएलका मानिसहरूलाई

भूमिको उत्तरी भाग र अन्य सबै भागहरूबाट ल्याउनु भएको हो, तिनीहरू त्यहाँबाट धपाइएका थिए।’ मानिसहरू ले यी वचनहरू भन्नेछन् किनभने मैले तिनीहरूका पिता-पुर्खाहरूलाई दिएको जमीनमा म तिनीहरूलाई फर्काई ल्याउनेछु।

१६“परमप्रभु भन्नुहुन्छ, म धेरै जालहारीहरूलाई पठाउँनेछु।” “तिनीहरूले यहूदाका मानिसहरूलाई समात्नेछन्। तब म धेरै शिकारीहरूलाई पठाउनेछु, जसले तिनीहरूलाई पहाडमाथि प्रत्येक पर्वत अनि चर्केको चट्टानहरूमा शिकार गर्नेछन्। १७तिनीहरूले गर्ने प्रत्येक कुरा म हेर्छु। यहूदाका मानिसहरूले कुनै कुरा म देखि लुकाउन सक्तैनन्। तिनीहरूले मबाट पाप लुकाउन सक्तैनन्। १८म यहूदाका मानिसहरूले गरेका अधर्म कामहरूका निम्ति पुनः क्षतिपूर्ण गर्नेछु। म तिनीहरूलाई प्रत्येक पापको दोबर दण्ड दिनेछु। म तिनीहरूलाई त्यसो गर्नेछु किनभने तिनीहरूले मेरो भूमि घृणित मूर्तिहरूद्वारा दूषित पारि दिए अनि तिनीहरूले मेरो देश तिनीहरूका घृणित मूर्तिहरूले भरिदिए।”

परमेश्वरलाई प्रार्थना

१९हे परमप्रभु, तपाईं मेरो बल र मेरो संरक्षण हुनुहुन्छ। तपाईं संकटको बेलामा दौडेर जाने एक सुरक्षित ठाउँ हुनुहुन्छ। सारा पृथ्वीका कुना-कुनारीट जातिहरू तपाईंकहाँ आउँछन्। तिनीहरू भन्छन्, “हाम्रा पिता-पुर्खाहरूकहाँ भूटा देवताहरू थिए। तिनीहरूले ती महत्त्वहीन मूर्तिहरू पूजे, जुन मूर्तिहरूले तिनीहरूलाई मद्दत गर्दैन।”

२०के कुनै मानिसले वास्तविक देवताहरू बनाउनुसक्छ? अहँ तिनीहरू वास्तविक देवताहरू होइनन्।

२१परमप्रभु भन्नुहुन्छ, “यसर्थ जसले मूर्तिहरू बनाउँछन्। तिनीहरूलाई अधिबाटै म मेरो शक्ति र बल विषयमा बताउनेछु। तब तिनीहरूले जान्नेछन् कि मेरो नाउँ परमप्रभु हो।”

हृदयमा लेखिएको दोष

१७ “यहूदाका मानिसहरूका पापहरू तिनीहरूका हृदयको पाटीमा अनि तिनीहरूका वेदीको सिँगहरूमा तिखो फलामले लेखिएको थियो।

२तिनीहरूका नानीहरूले भूटा देवताहरूका बेदीहरू सम्भ्रन्छन्। तिनीहरूले काठको स्तम्भहरू सम्भ्रन्छन् जुन अशिराहलाई समर्पित गरेको थियो। तिनीहरूले यी कुराहरू हरियो रुखहरू मनी अनि पहाडहरूमाथि सम्भ्रन्छन्।

३म मेरो पहाड, तिमीहरूका सम्पत्ति अनि मूल्यवान वस्तुहरू लूटेको समान भैं अरूलाई दिनेछु। तिमीहरूले तिमीहरूको सम्पूर्ण देशमा पापको दाम स्वरूप म ती चीजहरू दिनेछु।

४तिमीहरूले मैले दिएको भूमि उम्काउनेछौं। विदेशमा तिमीहरूले शत्रुहरूको सेवा गर्नेछौं कारण तिमीहरूले मेरो क्रोधलाई तातो आगो भैं बनायौं जुन सदा सर्वदाका निमित्त बलिरहनेछ।”

मानिसहरूमा अस्था, अनि परमप्रभुमा अस्था

५परमप्रभुले यी कुराहरू भन्नुभयो: “जुन मानिसले अरू मानिसमाथि भरोसा गर्छ अनि शारीरिक शक्तिमाथि विश्वास गर्छ र परमप्रभुबाट आफ्नो हृदय टाढो लैजान्छ त्यसलाई धिक्कार।

६ती मानिसहरू मरुभूमिमा उम्रने पोथ्रा भैं हुनेछन् अनि उन्नति तिनीहरूले देख्ने छैनन्। तिनीहरूले असल देख्दैनन जब यो आउँछ।

७त्यो मानिस धन्य हो जसले परमप्रभुमाथि भरोसा गर्छ, जसले उहाँमाथि विश्वास राख्छ।

८त्यो मानिस पानीको छेवमा रोपिएको रूख जस्तै हुनेछ जसले खोल्सा सम्म आफ्नो जराहरू फैलाएको हुन्छ। यसकारण त्यो वृक्ष गरम कालमा डराउदैन। यसका पातहरू खडेरी पर्दा पनि हरियै रहन्छन अनि यसमा फल फल्नु छोड्दैन।

९“मानिसको हृदय अन्य कुनै चीज भन्दा कपटपूर्ण हुन्छ। त्यो कहिल्यै निको नहुने हुन्छ। यसलाई कसैले बुझ्न सक्तैन।

१०तर म हुँ, म एकजना मानिसको हृदय देख्न र निर्णय लिनु अनि उसको कर्म र योग्यता अनुसार फल दिन्छु।

११एकजना मानिस जसले आफ्नो अधिकार बाहिरबाट सम्पत्ति पाँउछ त्यो अण्डा नपारी चिडना काड्ने चरा जस्तै हो। उसले आफ्नो सम्पत्ति जीवनको आधा अथवा अन्तिममा हराउँछ अनि उ मूर्ख बनिन्छ।”

१२आदिदेखि हाम्रो मन्दिर परमप्रभुको लागि महिमामय सिंहासन भएको हो। यो एकदमै मुख्य पवित्र स्थान हो।

१३हे परमप्रभु! तपाईं इस्त्राएलको आशा हुनुहुन्छ, तिनीहरू सब जसले छोड्छन्, पछि तिनीहरू लज्जित हुनेछन। भूमिमा जसले तपाईंलाई छोड्नेछन्। तिनीहरूको नाउँ मैलामा लेखिनेछ* किनभने तिनीहरूले परमप्रभुलाई जीवित जलश्रोतलाई त्यागे।

यर्मियाको तेस्रो गुनासो

१४हे परमप्रभु, यदि तपाईंले मलाई निको पार्नुभयो भने, म साँच्चि नै निको हुनेछु यदि तपाईंले मलाई

बचाउनु भयो भने, म साँच्चि नै बाँच्ने छु। परमेश्वर, म तपाईंको गुण गाउँछु।

१५तिनीहरूले मलाई सोच्छन्, “परमप्रभुबाट आएको वचन कहों छ? आउन देऊ!”

१६परमप्रभु, म तपाईंको गोठोला बनिनुबाट भागेर गईं। मैले शोकपूर्ण दिनको कहिल्यै इच्छा गरिन। तपाईं जान्नुहुन्छ तपाईंको मैले अघि के भनेको थिएँ यो तपाईंको सामु छ।

१७मलाई डर नदेखाउनु होस्। तपाईं मेरो विपत्तिको दिनमा शरण स्थान हुनुहुन्छ।

१८मलाई खेदनेहरूलाई लाज होस्, तर मलाई लज्जित नपार्नुहोस्। तिनीहरूलाई डर देखाउनु होस् तर मलाई होइन। तिनीहरूमाथि ध्वंसको दिन आवोस्। तिनीहरूलाई ध्वंस पार्नु होस्। तिनीहरूलाई फेरि ध्वंस पनि पार्नु होस्।

विश्राम दिनलाई पवित्र राखी रहनु

१९परमप्रभुले यी कुराहरू मलाई भन्नुभयो: “यर्मिया, प्रवेशद्वारमा जाऊ जहाँबाट यहूदाका राजाहरू भित्र जान्छन् अनि बाहिरा आउँछन् त्यहाँ खडा भई बस्। त्यसपछि यरूशलेमको अन्य प्रवेश द्वारहरूमा जाऊ।

२०“मानिसहरूलाई यी वचनहरू भन: ‘परमप्रभुका वचनहरूमा कान थाप। हे यहूदाका राजा अनि यहूदाका मानिसहरू, अनि यरूशलेमका बासिन्दाहरू। प्रत्येक मानिस जो यो फाटकबाट पस्छन् मेरो कुरा सुन।

२१परमप्रभुले यी कुराहरू भन्नुहुन्छ: तिमीहरूका जीवनका निमित्त विश्राम दिनमा कुनै भारी नबोक। यरूशलेमको प्रवेशद्वार भएर विश्राम दिनमा भारी नल्याऊ। २२विश्राम दिन आफ्ना घरबाट कुनै भारी ननिकाल। त्यसदिन कुनै काम नगर। तिमीहरूले त्यो दिन पवित्र राख्नेछौं जस्तो मैले तिमीहरूका पिता-पुर्खाहरूलाई आदेश दिएको थिएँ।

२३तर तिम्रा पिता-पुर्खाहरूले आज्ञा पालन गरेनन्। तिनीहरूले ममा कुनै ध्यान दिएनन्। तिम्रा पिता-पुर्खाहरू अत्यन्त हठी थिए। कुनै संशोधन तिनीहरू सुन्दैनथे अथवा ग्रहण गर्दैनथे।” २४परमप्रभु भन्नुहुन्छ, “तर यदि तिमीहरूले मेरो कुरा सुनेर विश्रामको दिन शहरका मूल-द्वारहरूबाट कुनै भारी भित्र ल्याएनो र विश्राम दिनलाई पवित्र मानी कुनै पनि काम गरेनौ भने,

२५“यदि तिमीले मेरो आदेश पालन गर्छौ भने, तब राजाहरू अनि राजकुमारहरू जो दाऊदका सिंहासनमा बस्छन यरूशलेमको प्रवेशद्वारबाट आउँछन्। ती राजाहरू रथहरू र घोडाहरूमाथि चढेर आउनेछन्। यहूदाका मानिसहरू र यरूशलेमका बासिन्दाहरूका नायकहरू ती राजाहरूसित आउँछन्। सदा सर्वदा यरूशलेमले यस प्रवेशद्वारमा मानिसहरूलाई स्वागत गर्नेछन्। २६यहूदाका शहरहरूबाट मानिसहरू यरूशलेम आउनेछन्। यरूशलेम वरिपरिका ससाना गाउँहरूबाट मानिसहरू यरूशलेम

नाउँ माटोमा लेखिनेछ यसको अर्थ यो हुन सक्छ कि एक मानिस चाँडै मर्नेवाला छ जसको नाउँ सूचिमा लेखिएको छ। अथवा बालुवामा लेखिएको मेटिए भैं त्यस मानिसको जीवन शेष हुनेछ।

आउनेछन्। मानिसहरू बिन्यामीन परिवारहरूको जमीनबाट राफेलको पहाडीदेशबाट अनि नेगेबबाट आउनेछन्। ती मानिसहरूले होमबलि, मेलबलि, अन्नबलि, र धूप र धन्यवादको बलिहरू परमप्रभुको मन्दिरमा ल्याउनेछन्।

२७“तर यदि तिमीहरूले मेरो कुरा सुनेनौ भने; यदि तिमीहरूले विश्रामको दिनमा यरूशलेमभित्र भारीहरू ल्यायौ भने, तिमीहरूले यस दिनलाई पवित्र दिन मानेका हुँदैनौ। यसकारण म आगो सल्काउनु शुरू गर्नेछु जुन निभाउन सकिन्दैन। त्यो आगो यरूशलेमको प्रवेशद्वारहरू देखि शुरू हुनेछ, अनि यरूशलेमको राजमहलहरू जलाउनेछ।”

कुमाले र माटो

१८ यर्मियाकहाँ आएको यो परमप्रभुको सन्देश हो: २“कुमालेको घरमा जाऊ अनि म त्यहाँ तिमीलाई मेरा बचनहरू सुनाउनेछु।”

३यसकारण म कुमालेको घरतिर गएँ। कुमालेले चक्रमा माटो लिएर काम गरिरहेको मैले देखेँ। ४उसले नरम माटोबाट एउटा हाँडी बनाउँदैथ्यो। तर हाँडीमा केही भूल रह्यो। यसर्थ उसले त्यो विगास्यो अनि उसलाई जुन माटो सही लाग्यो त्यसैबाट अर्को एउटा हाँडी बनायो।

५तब परमेश्वरको सन्देश मकहाँ आयो: ६“इस्त्राएलका घराना, तिमीहरू जान्दछौ कि म, परमेश्वर तिमीहरूसँग पनि त्यस्तै काम गर्न सक्छु। तिमीहरू कुमालेको हातको माटो जस्तै छौ। अनि म कुमाले जस्तो हुँ।

७एक समयमा एउटा जाति अथवा एउटा राज्यको बारेमा बोल्न सक्नेछु अनि भन्नेछु कि म यसलाई तान्छु र ध्वंस पार्नेछु। ८तर त्यस राज्यका मानिसहरूले आफ्ना हृदय र जीवन शैली परिवर्तन गर्न सक्छन। तिमीहरूले अधर्म कामहरू गर्न छाड्नु। तब म पनि मेरो मन बदलनु सकौला। अनि ध्वंस पार्ने मेरो प्रस्ताव नलिउँला। ९अर्को एक समय आउन सक्ला जब म एउटा राज्य अथवा जातिको बारेमा यसलाई खडा र स्थापित गराउँछु। १०तर यस्तो हुन सक्छ कि त्यो राज्यका मानिसहरूले नराम्रा कर्महरू गर्न सक्छन अनि मेरा आज्ञाहरू उल्लंघन गर्न सक्छन। तब राम्रा कामहरू जो मैले गर्न योजना गरेको थिएँ त्यस विषयमा मेरो मन परिवर्तन गर्नेछु।

११“यसकारण यर्मिया, अब यहूदाका मानिसहरू र यरूशलेममा बस्ने मानिसहरूलाई भन ‘यही नै परमेश्वर भन्नुहुन्छ: म तिमीहरूको लागि सकष्टहरू तैयार पारिरहेछु अनि तिनीहरूका विरुद्ध योजनाहरू बनाइरहेछु। यसकारण तिनीहरूले अनिष्ट कामहरू गर्नु वन्द गरोस्। प्रत्येक मानिस परिवर्तन होऊ र असल कुराहरू गर।’ १२तर यहूदाका मानिसहरूले जवाफ दिन्छन्। ‘निर्धक हो प्रयास

गर्नु हामी जे चाहन्छौ त्यही गर्नेछौ। हामी अट्टेरी अनि दुष्ट हृदयले जे सुभाव दिन्छ त्यही गर्छौ।”

१३यसकारण परमप्रभु भन्नुहुन्छ, “अन्य जातिहरूलाई यो सोध, ‘के तिमीहरू कसैले कन्या छोरी इस्त्राएलले गरे भैं दष्ट कर्महरू गरेको सुनेका छौ?’ अनि इस्त्राएल परमेश्वरको लागि अति प्रिय हो। इस्त्राएल परमेश्वरको लागि नववधु जतिकै हो।

१४तिमीहरू जान्दछौ कि लबानोन पर्वतहरूबाट हिउँ कहिल्यै अल्पिदैन अनि बगिरहने चिसो पानी कहिल्यै सुक्दैन।

१५तर मेरा मानिसहरूले मलाई बिर्सिए। तिनीहरूले अन्य देवताहरूलाई बलिहरू चढाए। तिनीहरू पूरानो पथबाट पल्टिए। अहिले तिनीहरू राम्रा सडकहरू छाडेर किनाराका पथहरू पछ्याउँछन्।

१६तिनीहरूको भूमि जन शून्य एक निन्दाको वस्तु हुनेछ। त्यहाँबाट जाने पथिकहरू दुःखित हुन्छन् अनि तिनीहरू आफ्नो टाउको हल्लाउँछन्।

१७पूर्वबाट बतासले उडाएको चीजहरू जस्तै म यहूदाका मानिसहरूलाई छरपुष्ट पारिदिनेछु। तिनीहरूले मलाई मुद्दत गर्न गएको देखे छैनन् तर मैले तिनीहरूलाई छाडेर गएको देखेछन्।”

यर्मियाको चौथो गुनासो

१८तब यर्मियाका शत्रुहरूले भने, “यर्मियाको विरुद्ध योजनाहरू तैयार गरौं। पूजाहारीले दिएको व्यवस्था अथवा ज्ञानीबाट पाइएको सल्लाह अथवा अगमवक्ताको सन्देश नाश हुनेछैन। यसकारण उसको बारेमा भूटा कुराहरू प्रचार गरौं ताकि ऊ नाश होस्। उसले भनेको कुराहरू प्रति ध्यान नदिऊँ।”

१९हे परमप्रभु ध्यान दिनुहोस् अनि सुन्नुहोस् मेरा शत्रुहरू के भन्दैछन्।

२०के मानिसहरूले असलको सट्टामा खराब फर्काउनु पर्छ? अँह सम्भ्रना गर, म तपाईं समक्ष उभिँ अनि तिनीहरूका निमित्त तिमीमा भएको क्रोध हटाऊँ तपाईंसित वकालत गरें। तर तिनीहरूले मलाई जालमा फसाउँन प्रयास गरिरहेकाछन्।

२१यसकारण तिनीहरूका नानीहरू भोक भोकै मरून्। शत्रुका तरवारहरूले तिनीहरू परास्त हउन। तिनीहरूका पत्नीहरू छोरा-छोरी बिहीन होऊन्। यहूदाका मानिसहरू मृत्यु तिर धकेलिउन्। तिनीहरूका पत्नीहरू विधवाहरू होऊन्। यहूदाका मानिसहरू मृत्यु तिर धकेलिउन। जवानहरू युद्ध-भूमिमा मारिऊन्।

२२जब हटात तिमी तिनीहरूका विरुद्ध शत्रुहरू ल्याउँछौ तिनीहरूको घरमा ठूलो चित्कार होस्। यी आपदहरू आइलागुन किनभने तिनीहरूले मलाई फसाउनु खाडल खने अनि मेरो खुट्टा समात्न पासो लुकाए।

२३हे परमप्रभु, मलाई मार्ने तिनीहरूका योजनाहरू तपाईं जान्नुहुन्छ। तिनीहरूका अपराधहरू क्षमा नगर्नु होस्। तिनीहरूका पापहरू नमेटिदिनो होस्। मेरा शत्रुहरूलाई ध्वंस गर्नु होस्। जब तपाईं क्रोधित हुनुहुन्छ। ती मानिसहरूलाई दण्ड दिनु होस्।

फुटेको भाँडो

१६ परमप्रभुले मलाई भन्नुभयो: “यर्मिया, जाऊ अनि कुमालेकोबाट माटोको भाँडो किन। मानिसहरूका केही प्रमुखहरू र पूजाहारीहरू कहाँ लैजाऊ। रबेन हिन्नोमको बेंसीमा जाऊ, जुन खपटे प्रवेशद्वारको नजिकै छ बेन मैले तिमीलाई जे भनेको छु त्यस ठाउँमा ती कुराहरू तिनीहरूलाई घोषणा गर्नु पर्छ। ३अनि भन, ‘परमप्रभुको वचन सुन, हे यहूदाका राजाहरू अनि यरूशलेमका मानिसहरू हो, सेनाहरूका परमप्रभु इस्त्राएलका परमेश्वर यसो भन्नुहुन्छ, ‘म यस ठाउँमा सर्वनाश ल्याउँदैछु अनि यो सुनेर हरेक मानिस आश्चर्यचकित हुनेछ। ४म ती कुराहरू हुन दिनेछु किनभने यहूदाका मानिसहरूले मलाई त्यागेका छन्। तिनीहरूले यो ठाउँ विदेशी मूर्तिहरूले भरेकाछन्। यहूदाका मानिसहरूले अन्य देवताहरूलाई बलिहरू चढाए जसलाई न तिनीहरूका पिता-पुर्खाहरू न यहूदाका राजाहरूले चिनेका छन्। अनि तिनीहरूले यो ठाउँ निर्दोष रगतले भरिदिए। ५आफ्नो नानीहरू बाललाई आगोमा चढाउनु तिनीहरूले अल्गा ठाउँहरू बनाए। मैले तिनीहरूलाई यसो गर्नु भनिन। मैले तिनीहरूलाई आफ्नो नानीहरू बलिदान गर्नु भनिन। मैले यस्तो कुराहरू सोचिन पनि। ६अहिले मानिसहरूले यस ठाउँलाई तोपेत र बेन-हिन्नोमको खाडी भन्छन्। तर, म तिमीहरूलाई यो चेताउनी दिन्छु। यो परमप्रभुको सन्देश हो: त्यस्तो दिनहरू आइरहेछ, जब मानिसहरूले यसलाई हत्याको खाडी भन्नेछन्। ७यस ठाउँमा, म यहूदा र यरूशलेमका योजनाहरू नष्ट पारिदिनेछु। म तिनीहरूलाई आफ्नो शत्रुहरूको तरवार अघि पर्ने बनाउनेछु तिनीहरूको सम्मुख पारिदिनेछु जसले तिनीहरूको जीवन खोजिरहेका छन्। म तिनीहरूको लाशहरू जंगली जनावर र चरा चुरुङ्गिहरूको आहार बनाइदिन्छु। ८म पूर्णरूपले यस शहरलाई ध्वंस पारिदिनेछु अनि यरूशलेम भएर जाने पथिकहरू यसको विनाशमा व्याकुल भएर ठाउँको हल्लाउनेछन्। ९शत्रुहरूले शहरको चारैतिर सेना ल्याउने छन्। ती सेनाहरूले जसले तिनीहरूको जीवन खोजिरहेकाछन् तिनीहरूलाई घेरामा पार्नेछन्। म तिनीहरूलाई आफ्नै नानीहरूको र एकाकाका मासु खाने बनाउँछु।’

१०“तब तिमीसित जो जो गएकाछन् तिनीहरूको उपस्थितिमा भाँडो फुटाऊ। ११त्यस समयमा यी वचनहरू भन: ‘सेनाहरूका परमप्रभु भन्नुहुन्छ: म यहूदाको राज्य र यरूशलेमको शहर, जसरी कसैले कुमालेको भाँडा

फुटाउँछ र त्यो जोडिन हुनु सक्तैन। मृत शरीरहरू तोपेतमा दफनाइनेछ जब सम्म त्यहाँ जग्गा शेष हुँदैन।

१२म यस्तो यस भूमिमा र यसका बासिन्दाहरूका निम्ति गर्नेछु। म यस शहरलाई तोपेत भैं पार्नेछु।’ यही परमप्रभुको सन्देश थियो। १३‘यरूशलेमका घरहरू र यहूदाको राजाका महलहरू तोपेतको ठाउँहरू जस्तै “अशुद्ध” पार्नेछु। यस्तो चीजहरू किन हुन्छ? किनभने मानिसहरूले ती घरहरूका छानामाथि भूटो देवताहरू पूजे। तिनीहरूले ताराहरू पूजे र तिनीहरूका सम्मानमा होमबलि समर्पित गरे। तिनीहरूले अरू देवताहरूलाई अर्घबलि चढाए।”

१४तब यर्मिया तोपेतबाट गए जहाँ परमेश्वरले उसलाई प्रचार गर्न भन्नु भएको थियो। यर्मिया परमेश्वरको मन्दिर तिर गए अनि मन्दिरको चोकमा उभिए। यर्मियाले सबै मानिसहरूलाई भने: १५“यो सेनाहरूका परमप्रभु इस्त्राएलका परमेश्वरले भन्नुभएको हो: ‘म यरूशलेममा र यसको वरिपरिका गाउँहरूमा धेरै प्रकारका नरात्रा कुराहरू घटाउनेछु। यो हुने छ किनभने तिनीहरू मेरो आदेशहरू पालन गर्न एकदमै अट्टेरी गर्छन्। म चाँडै ती कुराहरू घटाउने छु।”

यर्मिया र पशहूर

२० पशहूर नाउँ भएको एकजना पूजाहारी थिए। उनी परमेश्वरको मन्दिरको मुख्य अधिकारी थिए। पशहूर इम्मेरको छोरो थिए। पशहूरले यर्मियाले ती कुराहरू प्रचार गरेका सुने। रयसकारण उसले यर्मिया अगमवक्तलाई कुटे अनि ठिँगुरामा हाले। यो बिन्यामीनको ढोकाको माथिल्लो प्रवेशद्वारमा भएको थियो। ३अर्को दिन पशहूरले यर्मियालाई ठिँगुरोबाट मुक्त गरिदिए। तब यर्मियाले पशहूरलाई भने, “परमेश्वरले तिमीलाई दिएको नाउँ पशहूर होइन। अहिले तिमीलाई परमप्रभुले दिनुभएको नाउँ हो, डरले घेरिएको। ४यो तिम्रो नाउँ हो किनभने परमेश्वर भन्नुहुन्छ: ‘म तिमी स्वयंलाई आतङ्क बनाई दिनेछु। म चाँडै तिम्रा मित्रहरूका निम्ति तिमीलाई एक आतङ्क बनाइदिनेछु। शत्रुहरूले आफ्नो तरवारद्वारा तिम्रा साथीहरूलाई मारिरहेको तिमीहरूले देखेछौ म यहूदाका मानिसहरूलाई बाबेलका राजाकहाँ सुम्पने छु। उसले यहूदाका मानिसहरूलाई बाबेलमा अनि सेनाले आफ्ना तरवारहरूले यहूदाका मानिसहरूलाई मार्ने छन्। ५शहरका सम्पत्तिहरू, यसका नाफा, सबै बहुमूल्य वस्तुहरू र यहूदाका राजाहरूका सम्पत्तिहरू तिनीहरूकै शत्रुहरूलाई नै दिनेछु। शत्रुहरू यी सबै सम्पत्तिहरू बाबेलको राजधानीमा लानेछन्। ६तिमी र तिम्रो घरमा बस्ने मानिसहरू सबैलाई टाढा लागिनेछ। तिमीहरूलाई बाबेल राज्यमा जान वाध्य गराइनेछ। अनि तिमीहरू विदेशी राज्यमा मर्नेछौ अनि त्यहाँ तिमीहरू दफनाइनेछौ। तिमीले तिम्रा साथीहरूलाई मिथ्या कुराहरू

प्रचार गरेकाछौ। तर तिम्रा सारा मित्रहरू पनि मर्नेछन् र बाबेलमा दफन गरिनेछन्।”

यर्मियाको पाँचौ गुनासो

७हे परमप्रभु! तपाईंले मलाई धोका दिनुभयो, अनि म धोकामा परे। तपाईं बलियो हुनुहुन्छ, यसर्थ तपाईंले मलाई जित्नु भयो। मानिसहरू मसित हाँदछन् अनि दिनभरि मलाई हाँसोको पात्र बनाउँछन्।

८जब जब म बोल्छु, चिच्याउँछु, म हिंसा र विनाशको विरोधमा चिच्याइरहेछु। म मानिसहरूलाई त्यो सन्देश भन्छु जुन परमप्रभुले मलाई भन्नुभयो। तर मानिसहरूले सधैं मसित खिसी गर्छन् र मेरो हाँसो उदाउछन्।

९कहिले कही म स्वयंलाई भन्छु, “म परमप्रभु विषयमा सबै भुल्नेछु अनि म अब उप्रान्त परमेश्वरको नाउँमा बोल्ने छैन।” तर जब म त्यसो भन्छु, परमप्रभुको वचनहरू मेरो हठीभित्र आगो जलिरहे भैं म भित्र बल्छ। यसले मलाई थकाउछ अनि म सहन सकिन।

१०म मेरो विषयमा मानिसहरू जही-तही कानेखुशी गरेको सुन्छु, तिनीहरू भन्छन्, “चारैतिर आतंक छ! यो घोषणा गरौं।” मेरा साथीहरू पनि मलाई भ्रममा पार्न परिर्हरहेका छन्। यी मानिसहरू भन्छन् सायद उसलाई छक्काउनु अनि हामी जित्न सक्छौ। तब ऊ माथि हामी बद्ला लिनेछौं।”

११तर परमप्रभु मसँग बलियो सिपाही जस्तो हुनुहुन्छ। यसकारण मानिसहरू जो मेरो पछि लागेका छन् तिनीहरू लट्पटिनेछन् अनि मलाई जित्नु सक्ने छैनन्। तिनीहरू हारको सम्मुख हुनु पर्नेछ, लज्जित हुनेछन् र यो कहिल्यै भुलिनेछैन।

१२हे सेनाहरूका परमप्रभु! तपाईंले के सही जाँचु हुन्छ अनि मानिस इच्छाहरू र हृदयहरूको परीक्षा गर्नुहुन्छ। मैले तिनीहरूको विरोधमा नालिश प्रश्रुत गरेकोछु। तिनीहरूमाथि तपाईंको प्रतिकार हेरौं।

१३परमप्रभुको स्तुति गाऊ। परमप्रभुको प्रशंसा गर। किनभने परमप्रभुले गरीब मानिसहरूलाई दुष्ट मानिसहरूबाट बचाउँनु हुन्छ।

यर्मियाको छैटौ गुनासो

१४म जन्मेको दिन श्रापित होस्। त्यो दिनलाई धन्य नमान जुन दिन म आमासँग थिएँ।

१५त्यो मानिस श्रापित होस् जसले मेरा बाबुलाई म जन्मेको खबर सुनायो उसले भन्यो, “तिमीले एउटा छोरो पायौ।” उसले मेरो बाबुलाई अत्यन्त खुशी बनायो जब उसले मेरो बाबुलाई त्यो खबर सुनायो।

१६त्यो मानिस परमेश्वरले ध्वंस गर्नु भएको शहरहरू जस्तै होस्। ती शहरहरूमाथि परमप्रभुको दया छैन।

त्यस मानिसले बिहान कष्टको आवाज सुनोस्, अनि मध्य दिनमा युद्धको चिच्चाहट सुनोस्।

१७किनभने जब म आमाको गर्भमा थिएँ त्यस मानिसले मलाई मारेन। यदि त्यसले मलाई त्यस बेला मारेको भए मेरी आमा मेरो चिहान हुने थिइन। तिनी सधैंको लागि गर्भवती रहने थिइन।

१८यी सब शोकहरू र संकटहरू भोग्न अनि लज्जित भएर दिन बिताउन मेरी आमाको गर्भबाट म किन जन्मे?

परमप्रभुले राजा सिदकियाहको बिन्ती रद्द गरीदिनु भयो

२१ यर्मियाकहाँ परमप्रभुबाट आएको यो सन्देश हो। यो सन्देश त्यस बेला आएको थियो जब सिदकियाह यहूदाका राजाले पशहूर नाउँका एक मानिस र सपन्याह नाउँका एक पूजाहारी यर्मियाकहाँ पठाएका थिए। पशहूर मलिकयाह नाउँ भएको एक मानिसको छोरो थियो। सपन्याह मासेयाह नाउँका एक मानिसको छोरो थियो। पशहूर र सपन्याहले यर्मियालाई सन्देश ल्याएका थिए। पशहूर र सपन्याहले यर्मियालाई भने, “हाम्रा निमित्त परमप्रभुलाई प्रार्थना गरिदेऊ। के हुने छ भनेर परमप्रभुलाई सोधी देऊ। हामी जान्न चाहन्छौ। किनभने बाबेलका राजा नबूकदनेस्सरले हामीलाई आक्रमण गरिरहेछन्। हुनसक्छ उहाँले बितेका दिनहरूमा गर्नु भए जस्तै परमप्रभुले हाम्रो लागि महान कार्यहरू गरिदिनु हुनेछ। हुनसक्छ परमप्रभुले हामीलाई आक्रमण गर्न नबूकदनेस्सरलाई रोक्नु हुनेछ र फर्की जानेछ।”

३तर यर्मियाले पशहूर र सपन्याहलाई भने। उनले भने, “राजा सिदकियाहलाई भन: ४यही नै परमेश्वर, इस्त्राएलका परमप्रभुले भन्नुहुन्छ: ‘तिमीहरूसँग युद्धका हतियारहरू छन्। तिमीहरूले ती हतियारहरू आफू स्वयंलाई बचाउन बाबेलका राजा र बाबेलवासीहरू विरुद्ध चलाइरहेछौ। तर म ती हतियारहरू तिनीहरू कै विरुद्धमा चलाउनेछु।’”

“बाबेलका सैन्य शहर वरिपरिका पर्खालहरू बाहिर छन्। त्यो सैन्य शहर वरिपरि छ। म चाँडै त्यो सैन्य यरूशलेमभित्र ल्याउनेछु। ५म स्वयं मेरा शक्तिशाली हात र बलियो हतियार लिएर तिमीहरूसित लड्नेछु। ६म यरूशलेमका बसिन्दा दुवै मानिस तथा पशुहरूलाई मार्नेछु। तिनीहरू महा रूढीले मर्नेछन्।” ७यसपछि, परमप्रभुको यो सन्देश हो, “म यहूदाका राजा सिदकियाह, उनका अधिकारीहरू र रूढीले नमारेका शहरमा बाँचेका मानिसहरू नबूकदनेस्सरलाई सुम्पिदिनेछु। बाबेलका राजा अनि अरुहरू जो शहरमा बाँकी रहेकाछन्, तिनीहरू सब देशान, तरवार र अनिकालले मर्नेछन्। म तिनीहरूलाई तिनीहरूकै शत्रु र

तिनीहरूको जीवन खोज्नेहरूलाई सुम्पिनेछु। तिनीहरूले कुनै दया, क्षमा र सहानुभूति नराखी तरवाले मान्छेन।’

८“यरूशलेमका मानिसहरूलाई यी कुराहरू भन। परमप्रभुले भन्नुहुन्छ: ‘मैले तिनीहरूलाई जीवनको बाटो र मृत्युको बाटो बताएकोछु। ९ती जो यरूशलेममा बस्दछन् तिनीहरू तरवार, अनिकाल र रूढीले मारिन्छन्। तर जो यरूशलेमबाट बाहिर जान्छन् र आक्रमण गरिरहेका बाबेलका सैन्यलाई। आफै सुम्पिन्छन्, तिनीहरू बाँच्नेछन। १०मैले यरूशलेम शहरका मानिसहरूलाई नोक्सानमा पार्न निर्णय लिएँ। म शहरलाई भलाई गर्दिन।’” यो परमप्रभुको सन्देश हो “म यरूशलेम शहरलाई बाबेलका राजाकहाँ सुम्पिनेछु। उसले यसलाई आगोले भस्म पार्नेछ।’

११“यी कुराहरू यहुदाका शाही परिवारहरूलाई भन: परमप्रभुका वचनहरूलाई महत्व देऊ।

१२हे दाऊदको घराना! परमप्रभु भन्नुहुन्छ: ‘मानिसहरूलाई निष्पक्ष न्याय गर र अत्याचारमा परेकाहरूलाई अत्याचारीहरूबाट संरक्षण गर। यदि तिमीहरूले त्यसो गरेनौ भने रीसले म निभाउनु नसकिने आगो भै हुनेछ। यो साँचो हुनेछ कारण तिमीहरूले धेरै दुष्कर्महरू गरेकाछौ।’

१३हे यरूशलेम! म तिम्रो विरुद्धमा छु। तिमी मैदानमा भञ्जयाड माथिको पहाडमाथि बस्छौ। तिमी यरूशलेमका मानिसहरू भन्छौ, ‘कसैले तिमीहरूलाई आक्रमण गर्न र तिमीहरूको शक्तिशाली शहर जित्न सक्तैन।’ तर परमप्रभुबाट आएको वचनहरूलाई ध्यान देऊ।

१४“तिमीले पाउनु पर्ने दण्ड पाउने नै छौ। म तिमीहरूका जङ्गलमा आगो लगाउन थाल्ने छु। त्यो आगोले तिमीहरू वरिपरि भएका सारा चीजहरू जलाई दिनेछ।”

दुष्ट राजाहरू विरुद्ध न्याय

२२ परमप्रभुले भन्नुभयो: “यर्मिया, राजाको महलमा जाऊ। यहुदाका राजा कहाँ जाऊ र त्यहाँ यो सन्देशको प्रचार गर: १‘परमप्रभुबाट आएको यो सन्देश सुन, दाऊदको सिंहासनमा बस्ने हे यहुदाका राजा, तिम्रा अधिकारीहरू अनि यी ढोकाहरूबाट पस्ने मानिसहरू। २परमप्रभु भन्नुहुन्छ: निष्पक्ष र धार्मिक हौ। अत्याचारमा परेकाहरूलाई अत्याचारीबाट रक्षा गर। विदेशमा जन्मेका नागरिकहरू दुहुरा-दुहुरी अथवा विधवाहरूमाथि नराप्नो नगर। निर्दोष मानिसहरूलाई नमार। ४यदि तिमीहरूले आज्ञा पालन गर्छौ भने, राजाहरू जो दाऊदको सिंहासनमाथि बस्दछन अधिकारीहरू सहित रथहरू र घोडाहरूमाथि बसी यी प्रवेशद्वारहरूबाट बस्नेछन्। ५यदि तिमीहरूले ती आज्ञाहरू पालन गरेनौ भने, परमप्रभु भन्नुहुन्छ: म

आफ्नै नाउँमा शपथ लिन्छु: म यो राजमहल ध्वंस पार्नेछु।”

६यसैले परमप्रभु यहुदाको राजाको राजमहलको विषयमा भन्नुहुन्छ:

“तँ ता मेरो निमित्त गिलादको जंगल र लबानोनको पहाड जस्तै छस्। तर म तँलाई मरुभूमिमा परिणत गरिदिन्छु। कोही बसो-बास गर्ने नभएको शहर भै तँलाई म उजाड बनाइदिन्छु।

७म राजदरबार ध्वंस गर्नलाई हतियार सहित मानिस पठाउने छु। ती ध्वंसकहरूले तेरा देवदारको रुखहरू काट्नेछन् र आगोमा फ्याँकनेछन्।

८“धेरै राज्यका मानिसहरू यही शहर भएर जानेछन्। तिनीहरूले एकाकारमा सोध्नेछन्, ‘किन परमप्रभुले त्यस्तो डरलाग्दो कुरा यरूशलेम प्रति गर्नुभयो? यरूशलेम त्यस्तो महान शहर थियो।’ ९त्यो प्रश्नको उत्तर यो हुनेछ: ‘परमेश्वरले यरूशलेम ध्वंस पार्नुभयो किनभने तिनीहरूले तिनीहरूका परमेश्वर परमप्रभुसित रहेको करार त्यागे। तिनीहरूले अरु देवताहरूलाई पूजा गरे अनि तिनीहरूको सेवा गरे।”

राजा यहोआहाजको विरुद्ध न्याय

१०मेरेको राजाको लागि नरनु। उसको लागि विलाप नगर्नु बरू। त्यो राजाको लागि रूनु जसले यो ठाउँ छोड्छ नै छोड्न बाध्य भएको छ। उसको निमित्त रूनु किनभने उ कहिल्यै फर्की आउने छैन। ऊ आफ्नो स्वदेश फेरि हेर्नेछैन।

११यही कुरा शल्लूम (यहोआहाज) योशियाहको छोराको विषयमा परमप्रभु भन्नुहुन्छ। शल्लूम योशियाह राजाको मृत्यु पछि यहुदाका राजा भए। “यहोआहाज यरूशलेमबाट निस्की टाढा गए। उनी यरूशलेम फेरि कहिल्यै फर्की आउँदैनन्। १२यहोआहाज त्यो ठाउँमा मर्ने छ जहाँ मिश्रावासीले उनलाई लगेर गए। उनले यो देश फेरि हेर्ने छैनन्।”

यहोयाकीम राजाको विरुद्ध न्याय

१३हाय त्यसलाई जसले आफ्नो मानिसहरूलाई तिनीहरूको श्रमको ज्याला नदिई बेईमान्दरीले महल बनायो, अझ ठगेर तला थप्यो।

१४उसले भन्छ, “आफ्नो लागि म एउटा ठूलो महल बनाउनेछु। मेरो माथिल्लो तलामा ठूल-ठूलो कोठाहरू हुनेछन्।” उसले देवदारका पल्लाले भ्यालहरू बनाउँछ रतो रंग लाउँछ।

१५देवदारुले बनाएको तिम्रो विशाल महलले तिमीलाई महान राजा बनाउदैन। तिम्रा पिता खान र पिउनमा सन्तुष्ट थिए। उनले के ठीक र निष्पक्ष थियो त्यही गरे। यसर्थ प्रत्येक कुरो नै तिनको राष्ट्र भयो।

१६तिनले गरीब र असाहय मानिसहरूलाई मद्दत गरे। यसकारण प्रत्येक कुरा तिनको लागि राम्रै भयो। 'मलाई चिन्नु नै यसको अर्थ हो।'

१७तिप्रो आँखाहरूले तिमीलाई के लाभदायक छ ल्यो मात्र देख्छ। तिमी निर्दोष मानिसहरूलाई मार्न, मानिसहरूलाई टुहनु र चक्नाचूर पार्न मात्र चिन्ता गर्छौं।

१८यसर्थ परमप्रभुले योशियाहका छोरो राजा यहोयाकीमको विषयमा भन्नुहुन्छ, "यहोयाकीमको लागि यहूदाका मानिसहरू रुने छैनन्, 'हाय मेरो दाज्यू! हाय मेरी बहिनी! म यहोयाकीमको लागि अत्यन्तै दुःखीत छु।' भनी तिनीहरू कसैले पनि परस्परमा कुरा गर्ने छैनन्। यहूदाका मानिसहरू यहोयाकीमको लागि रुने छैनन्। तिनीहरूले उनको विषयमा भन्ने छैनन्, 'हाय मेरा मालिक! हाय, मेरा महाराज! तिप्रो मृत्युमा म अत्यन्तै दुःखी छु।'

१९यरूशलेमका मानिसहरूले यहोयाकीमलाई गधालाई जस्तै दफनाउनेछन्। तिमीहरूले उसको टाउको र शरीर तान्नेछन् अनि यरूशलेमको मूल-ढोकाको बाहिर पर्याँकेछन्।

२०"यहूदा, लबानोनको पर्वतमाथि जाऊ र जोडले चिच्याऊ। बाशान क्षेत्रमा जोडले कराऊ। अबारीमको पर्वतहरूमा चिच्याऊ किनभने तिप्रो 'प्रेमीहरूलाई' ध्वंस परिनेछ।

२१हे यहूदा, तिमीले आफै सुरक्षित विचार गर्छौ। तर मैले तिमीलाई सावधानी रहन चेताउनी दिएँ। तर तिमीले भन्यौ, "म ध्यान दिदिन्।" तिमीले त्यही जीवन शैली अपनायौ जुन तिप्रो युवावस्थालामा थियो। तिप्रो युवावस्थालदेखि नै तिमीले मलाई मान्न अस्वीकार गर्छौ।

२२हे यहूदा! तिप्रो भेडा गोठालाहरूलाई बतासले उडाई लानेछ। तिप्रो प्रेमीहरू कैदी बनिनेछन्। तिमीलाई अपमान गरिनेछ र पक्कै पनि तिप्रो दोषपूर्ण कर्महरूले तिमीलाई लज्जित पार्नेछ।

२३हे लबानोनका बासिन्दा जो देवदारुहरूको माभ्रमा बास गर्छन्, जब तिमीले व्यथा पाउनेछौ तिमी चिच्याउनेछौ। प्रसव पीडामा परेकी स्त्री भैं व्यथाले तिमी लडबडी गर्नेछौ।"

यहोयाकीन राजाको विरुद्ध न्याय

२४"जस्तो म निश्चित रूपमा बस्छु," यो परमप्रभुको सन्देश हो, "म यस्तो तिप्रो लागि गर्नेछु। यहोयाकीमको छोरो यहूदाको राजा, यहोयाकीन यदि तिमी मेरो दाहिने हातको छाप-औंठी हुँदो हो त म तिमीहरूलाई थुतेर पर्याँके थिएँ। २५यहोयाकीन, म तिमीलाई बाबेलका राजा नबूकदनेस्सरलाई र बाबेलवासीहरूलाई सम्पिनेछु। यी ती मानिसहरू नै हुन जसले तिप्रो प्राण खोजिरहेकाछन् र जोसित तिमी भयभित छौ। २६म तिमी र तिप्रो

आमालाई अर्को देशमा प्याकिदिने छु जहाँ तिमीहरू दुवै जन्मेका थिएनौ। तिमी र तिप्रो आमा त्यो देशमा मर्नेछौ। २७तिनीहरू आफ्नो भूमिमा फर्किन इच्छा गर्छन् तर तिनीहरूलाई अनुमति दिइनेछैन।"

२८के कोन्याह* कसैले आफलको फुटेको भाँडा जस्तो हो जसलाई कसैले मन पराउँदैन? किन यहोयाकीन र उसको नानीहरू पर्याँकिए? किन तिनीहरू नजानेको देशमा पर्याँकिए?

२९ए देश, ए देश, ए देश। परमप्रभुको सन्देश ध्यान दिएर सुन।

३०परमेश्वर भन्नुहुन्छ, "यहोयाकीनको बारेमा लेख: 'उ एकजना मानिस हो जसको कुनै नानीहरू छैन। यहोयाकीन आफ्नो जीवन कालमा सफल हुनेछैन। अनि उसको एउटै पनि सन्तान दाऊदको सिंहासनमा बस्ने छैन। कुनै पनि उसको सन्तानले यहूदामा शासन गर्ने छैन।'"

२३ "त्यो भेडा गोठालाहरूलाई धिक्कार जसले मेरा भेडाहरूलाई ध्वंस र तितर-बितर पार्छ।" यो परमप्रभुबाट आएको सन्देश हो।

२ती गोठालाहरू (नेताहरू) मेरा मानिसका उत्तरदायीहरू हुन। अनि इस्राएलका परमेश्वरले, यी कुराहरू ती गोठालाहरूलाई भन्नुहुन्छ: "तिमी गोठालाहरूले मेरो बगाललाई चारै तर्फ भगाई दियो। तिनीहरूलाई भाग्न वाध्य पार्यौ। अनि तिमीहरूले तिनीहरूलाई हेरचाह गरेनौ। तर मैले तिप्रो हेरचाह गर्ने। तिमीले गरेका दुष्ट कामहरूका निमित्त म दण्ड दिनेछु।" यो परमप्रभुबाट आएको सन्देश हो। ३"अब मैले अन्य देशहरू तिर खेदिएका बगाल भेला पार्छु र तिनीहरूलाई चर्ने खर्कमा ल्याउँछु। जब म मेरा बगाललाई चर्ने खर्कमा ल्याउँछु तिनीहरू लाभदायक बनिन्छन् र संख्या बढ्छ। ४म मेरा बगालको लागि नयाँ गोठालाहरूलाई राख्नेछु। तिनीहरूले मेरो बगालको हेरचाह गर्नेछन्। अनि मेरा बगाल डराउने अथवा भयभीत हुने छैन। मेरो कुनै पनि बगाल हराउँने छैन।" यो परमप्रभुबाट आएको सन्देश हो।

धार्मिक "अंकुरन"*

५परमप्रभु भन्नुहुन्छ, "अब समय आइरहेछ कि म दाऊदको कुलमा एउटा धार्मिक शाखा स्थापित गर्नेछु। उसको ज्ञानले शासन चलाउनेछ र धर्म र न्याय गर्नेछ।

६त्यस समयमा, यहूदाका मानिसहरूलाई बचाइनेछ, अनि इस्राएलले सुरक्षित जीवन जिउनेछ। उहाँको नाउँ यो हुनेछ: परमप्रभु हाम्रो धार्मिकता हुनुहुन्छ।

७"यसकारण ती दिनहरू आइरहेछन्," यो सन्देश परमप्रभुबाट आएको हो, "जब मानिसहरूले भन्नेछैनन्,

कोन्याह यहोयाकीनलाई कोन्याह पनि भिनिन्छ।

अंकुरन दाऊद परिवारको एक नयाँ राजा।

‘जसरी परमप्रभु जीवित हुनुहुन्छ अनि यो उहाँ नै हुनुहुन्छ जसले इस्राएलका मानिसहरूलाई मिश्र भूमिबाट बाहिर ल्याउनु भयो।’ एतर मानिसहरूले केही नयाँ कुरा भन्ने छन। तिनीहरूले भन्ने छन, ‘जसरी परमेश्वर जीवित हुनुहुन्छ, परमेश्वर मात्र हुन जसले इस्राएलका मानिसहरूलाई उत्तर-भूमिबाट ल्याउनु भयो। उहाँले तिनीहरूलाई सम्पूर्ण राज्यहरूबाट ल्याउनु भयो जहाँ उहाँले तिनीहरूलाई पठाउनु भएको थियो।’ त्यसपछि इस्राएलका मानिसहरू तिनीहरूका आफ्नै भूमिमा बस्नेछन्।”

भूटा अगमवक्ताहरूका विरुद्ध न्याय

९ अगमवक्ताहरूलाई सन्देश: अन्तस्करणमा मेरो हृदय भाँचेको छ। मेरो सबै हड्डीहरू कामिरहेका छन्। यो परमप्रभुको र उहाँको पवित्र वचनको कारणले हो। म मतवाला मानिस जस्तै भएकोछु।

१० यहूदाका भूमि यस्ता मानिसहरूले भरिएकोछ जो व्यभिचारीहरू छन। यसर्थ परमप्रभुले यस भूमिलाई श्राप दिनुभयो अनि खर्क मरुभूमिमा परिणत भएकोछ। अगमवक्ताहरू दुष्ट छन्। ती अगमवक्ताहरूले आफ्ना प्रभाव र शक्ति गल्ती गरी प्रयोग गर्दछन्।

११ “अगमवक्ता अनि पूजाहारी दुवै पापीहरू छन्। तिनीहरूको दुष्ट्याई मैले मेरो मन्दिरमा देखेकोछु। यो सन्देश परमप्रभुबाट आएको हो।

१२ “यसकारण, तिनीहरूको बाटो अन्धकारले ढाकेको चिप्लो हुनेछ अनि तिनीहरू कालो अन्धकारमा भर्नेछन। म ती पूजाहारीहरू र अगमवक्ताहरूमाथि विपद ल्याइ सजाय दिनेछु।” यो परमप्रभुबाट आएको सन्देश हो।

१३ “मैले सामरियामा अगमवक्ताहरूलाई अगमवाणी दिएर नराम्रो काम गरिरहेकोछु। बाल देवताको नाउँमा तिमीहरूले इस्राएलका मानिसहरूलाई पथभ्रष्ट गराए।

१४ मैले यहूदाका अगमवक्ताहरू डरलाग्दो कामहरू गरिरहेको देखेकोछु। तिनीहरूलाई व्यभिचारपूर्ण कर्ममा लिप्त छन्। तिनीहरू भूटो बोल्छन अनि दुष्ट मानिसहरूलाई सहयोग दिन्छन। त्यही कारणले मानिसहरूले दुष्ट काम गर्न रोकिदैनन्। तिनीहरू सदोमका मानिसहरू जस्ता छन्। अब यरूशलेम मेरो निम्ति गोमोरा जस्तै भएकोछ।”

१५ यसकारण सेनाहरूका परमप्रभुले ती अगमवक्ताहरूका बारेमा भन्नुहुन्छ: “म ती अगमवक्ताहरूलाई तितो भोजन खाने र विष हालेको पानी पिउने बनाउनेछु किनभने यरूशलेमका अगमवक्ताहरू देखि सम्पूर्ण देश नै दूषित पाउँछन्।”

१६ सेनाहरूका परमप्रभु भन्नुहुन्छ: “ती अगमवक्ताहरूका कुरामा ध्यान नदेऊ ती अगमवक्ताहरूले तिमीहरूलाई मूर्ख बनाउने कोशिश गरिरहेकाछन। ती अगमवक्ताहरूले जुन दर्शनहरू बताइरहेका छन ती सब तिनीहरूको आफ्नै सृष्टिहरू हुन। तिनीहरूले ती दर्शनहरू परमप्रभुबाट प्राप्त गरेका होइनन्।

१७ कतिपय मानिसहरूले परमेश्वरबाट आएको सन्देशलाई उपेक्षा गर्दछन्। अतः ती अगमवक्ताहरूले ती मानिसहरूलाई बेगला बेगलै सन्देश दिन्छन्। तिनीहरूले मलाई जसले निन्दा गर्छन तिनीहरूलाई भन्छन्, ‘परमप्रभुले भन्नुहुन्छ, ‘तिमीले शान्ति पाउँछौ।’ तिनीहरूले ज-जसको हृदय कठोर छ तिनीहरूलाई भन्छन्, ‘तिमीहरूमाथि अनिष्ट हुने छैन।’

१८ तर ती मध्ये कुनै पनि अगमवक्ताहरू दैवीय महासभामा उभिने होइन। ती मध्ये कसैले पनि परमप्रभुको संदेश न देखेको छन, सुनेको नै छ।

१९ अब परमप्रभुबाट हुने दण्ड तूफान जस्तो आउने छ। परमप्रभुको क्रोध आँधी-तूफान जस्तो हुनेछ। यो ती दुष्ट मानिसहरूका टाउकोहरूमाथि भुमरीको भोक्का ठोकिनेछ।

२० आफ्ना मनले चिताएको योजनाहरू सिद्ध नहोउञ्जेल परमप्रभुको रिस थामिने छैन। आउने दिनहरूमा तिमीहरूले त्यो छलङ्ग बुझ्नेछौ।

२१ मैले ती अगमवक्ताहरूलाई पठाएको होइन। तर तिनीहरू भागेर गए। तिनीहरू सँग बोलेको छैन। तर तिनीहरूले अगमवाणी दिए।

२२ तर यदि तिनीहरू मेरो महासभामा बसेका भए, तिनीहरूले मेरो यहूदाका मानिसहरूलाई मेरो सन्देशहरू भन्ने थिए। तिनीहरूले ती मानिसहरूलाई नराम्रो कामहरू गर्न देखि रोक्न सक्थे।”

२३ “म परमेश्वर हुँ, जो नजिक छु,” परमप्रभु भन्नुहुन्छ, “म त्यो परमेश्वर होइन जो टाढोमा छ।”

२४ मैले देख्न सकिन भन्ने विचारमा एउटा मानिसले आफैलाई लुकाउन सक्ला। तर यो मूर्खता हो। के म स्वर्ग र पृथ्वी भर्दिन र?” परमप्रभुले यसो भन्नुभयो।

२५ “त्यहाँ त्यस्ता अगमवक्ताहरू छन जसले मेरो नाउँ भूटा प्रचार गरिरहेछन्। तिनीहरू भन्छन्, ‘मैले सपना देखेको छु। मैले सपना देखेको छु।’ मैले तिनीहरूले त्यस्तो कुराहरू गरेको सुनें। २६ कहिले सम्म यी अगमवक्ताहरूले भूटो र आफ्नो माया प्रचार गरिरहने?

२७ ती अगमवक्ताहरूले मेरो नाउँ मानिसहरूबाट भुलाउनु प्रयास गरिरहेकाछन जसरी आफ्ना पिता-पुर्खाहरूले सपनाहरू भनेर भुलेका थिए। तिनीहरूका पिता-पुर्खाहरूले बाल देवतालाई पूजे। २८ पराल गहुँ भन्दा भिन्दै हुन्छ।

अगमवक्ताहरूले जसकहाँ सपना छ त्यही सपना विषयमा बोलुन्। जसकहाँ मेरा वचनहरू छन् साँचो गरी भनुन। २९ मेरो सन्देश आगो जस्तै छ।” यो सन्देश परमप्रभुबाट आएको हो, “यो मार्तोल जस्तो छ जसले ढुङ्गा चुरचुर पारेर फुटाउँदछ।

३० “यसर्थ म भूटा अगमवक्ताहरूको विरुद्धमा छु।” यो सन्देश परमप्रभुको हो: “ती अगमवक्ताहरूले मेरा शब्दहरू एका-अर्काबाट चोरिरहेका छन्। ३१ म भूटो अगमवक्ताहरूको विरुद्ध छु।” यो सन्देश परमप्रभुको

हो, “तिनीहरूले आफ्नै शब्दहरू चलाउछन् र मेरोबाट आएको सन्देश भनेर बहाना गर्दछन्। ३२म भूटा अगमवक्ताहरूका विरुद्ध छु जसले भूटो सपनाहरू प्रचार गर्छन्।” यो परमप्रभुको सन्देश हो। “तिनीहरूले मेरा मानिसहरूलाई भूटो शिक्षा दिँदै कुबाटो तिर लैजाउँछन्। न त मैले तिनीहरूलाई पठाए न मेरो पक्षमा बोल्नु भनी आदेश दिँँ। तिनीहरूले कदापि यहूदाका मानिसहरूलाई सहयोग गर्न सक्तैनन्।” यो परमप्रभुको सन्देश हो।

परमेश्वरबाट उदास सन्देश

३३“यहूदाका मानिसहरू अथवा अगमवक्ताहरू, अथवा पूजाहारीहरूले तिमीलाई सोध्न सक्छ, ‘परमप्रभुले के के भारी बोकाउनु भयो?’ तब तिमीहरूले तिनीहरूलाई उत्तर दिन्छौ र भन्छौ, ‘तिमीहरू अत्यन्तै गर्हुँ बोभ हौ र म तिमीहरूलाई पर्याँकेछु।’” यो परमप्रभुको सन्देश हो।

३४“यदि अगमवक्ता अथवा पूजाहारी अथवा कुनै मानिसले परमप्रभुको बोभ विषयमा कुरा गर्छ भने, ‘म उसका परिवार र उसलाई सजाय दिनेछु।’ ३५यो कुरा तिमीहरू एकाकाकाई भन्नेछौ: ‘परमप्रभुले के जवाफ दिनुभयो?’ अथवा ‘उहाँले के भन्नुभयो?’ ३६तर तिमीले फेरि ‘परमप्रभुको बोभ’ भन्ने छैनौ किनभने ‘बोभ’ प्रत्येकको आफ्नै शब्द बनिएको हो। तर तिनीहरूलाई भन, तिनीहरूले जीवित परमेश्वर, सेनाहरूका परमप्रभु हाम्रा परमेश्वरको वचन बढग्याएको छौ।

३७“यदि परमप्रभुको सन्देश तिमी सिक्न चाहन्छौ भने, अगमवक्तालाई सोध, ‘परमप्रभुले तिमीलाई के जवाफ दिनु भयो?’ अथवा ‘परमप्रभुले के भन्नुभयो?’ ३८तर तिमीले नभन परमप्रभुबाट के भारी बोभ थियो। यदि तिमीले यो शब्द प्रयोग गर्छौ भने परमप्रभुले तिमीलाई यी शब्दहरू भन्नु हुनेछ: ‘तिमीले मेरो वचनलाई परमप्रभुको भारी नभन्नु पर्थ्यो। मैले तिमीलाई यो शब्द नभन्नु भनें।’ ३९मैले तिमीहरू र तिम्रा पिता-पुर्खाहरूलाई दिएको शहर र तिमीलाई माथि उचालेर म देखि पर पर्याँके छु। ४०म तिनीहरूमाथि सदा-सर्वदा रहने लाज ल्याउनेछु। आफ्नो बेइज्जती तिमीहरू कहिल्यै भुल्ने छैनौ।”

असल र खराब नेभाराहरू

२४ परमप्रभुले उहाँको मन्दिर अघाडी राखिएको दुइ डालो नेभारा देखाउनु भयो। मैले यो दर्शन यहूदाका राजा यहोयाकीमका छोरा बाबेलका राजा नबूकदनेस्सरले यरूशलेमबाट निर्वासिन गराएर लगे पछि देखेको हो। यहोयाकीम र तिनका अधिकारीहरूलाई निपुण शिल्पकार र धातुकारहरूसितै लगियो। २५उटा डालोभित्र धेरै असल नेभाराहरू थिए। ती नेभाराहरू त्यस्ता थिए जुन समय अघाडि नै पाकेका थिए। तर

अर्को डालोमा कुहेको नेभाराहरू थिए। तिनीहरू खान लायकका थिएनन्।

३परमप्रभुले मलाई सोध्नु भयो, “तिमीले के देख्छौ, यर्मिया?” मैले जवाफ दिएँ, “अरू डालोमा म नेभाराहरू देख्छु। असल नेभाराहरू एकदमै असल छन् अनि अर्को डालोमा नराम्रो नेभाराहरू एकदमै नराम्रा छन जो खाने लायक छैनन्।”

४तब परमप्रभुको यो सन्देश मकहाँ आयो: ५“परमप्रभु, इस्त्राएलका परमेश्वरले भन्नुहुन्छ, यहूदाका मानिसहरूलाई आफ्ना देशबाट कैदी भैँ लगियो। तिनीहरूका शत्रुहरूले तिनीहरूलाई बाबेलमा लगे। तिनीहरू असल नेभाराहरू जस्ता छन। ६म तिनीहरूलाई दया देखाउनेछु। म तिनीहरूलाई यहूदाको भूमिमा फर्काई ल्याउनेछु। म तिनीहरूलाई विकास गराउनेछु, नष्ट हुन दिँदिन। म तिनीहरूलाई चुडाउँदिन तर तिनीहरूलाई जगाउँछु ताकि तिनीहरूको विकास हुन सकोस्। ७म तिनीहरूलाई म नै परमप्रभु हुँ भनेर चिन्ने योग्यता दिन्छु। तिनीहरू मेरा मानिसहरू हुनेछन् अनि म तिनीहरूका परमेश्वर हुँ, किनभने तिनीहरू पूर्ण-हृदयहरूले म तर्फ फर्कनेछन्।

८“तर यहूदाका राजा सिदकियाह कुहेको नेभारा जस्तो हुनेछ जुन खान लायक हुँदैन। सिदकियाह, उसका अधिकारीहरू, यरूशलेममा छाडिएका मानिसहरू जो यो देशमा रहिरहेका छन् अनि तिनीहरू जो मिश्रमा बसिरहेका छन् तिनीहरू कुहेको नेभाराहरू जस्तै हुन।

९“म तिनीहरूलाई जम्मै राज्यहरूमा डरलाग्दो र नराम्रो चीज बनाउनेछु। मैले तिनीहरूलाई जहाँ-जहाँ छरपस्ट पारेकोछु त्यहाँ तिनीहरूलाई अपमान, गिल्ला र श्राप का निम्ति पात्र बनाउँनेछु। १०म तरवार, अनिकाल अनि रूढी तिनीहरूका निम्ति पठाउनेछु। जब सम्म तिनीहरू निमटन्न हुँदैनन तिनीहरू र तिनीहरूका पिता-पुर्खालाई मैले दिएको देशमा तरवार, अनिकाल र देशान पठाउनेछु। त्यस पछि मेलै तिनीहरू र तिनीहरूका पिता-पुर्खाहरूलाई दिएको जग्गामा तिनीहरू रहने छैनन्।”

यर्मियाको प्रवचन

२५ यो सन्देश जुन यर्मियाकहाँ आयो त्यो यहूदाका सबै मानिसहरूको विषयमा सम्बन्धित छ। यो योशियाहको पुत्र यहोयाकीम यहूदाको राज-सिंहासनमा बसेको चौथो वर्षमा भएको हो। यो नबूकदनेस्सरले बाबेलको राजमुकुट पहिरिएको प्रथम वर्षमा भएको हो। २यसैले त्यही अगमवक्ता यर्मियाले यहूदाका जम्मै मानिसहरू र यरूशलेमका बासिन्दाहरूलाई भने:

३यहूदाका राजा आमोनका पुत्र योशियाहको राज्यकालको तेहौँ वर्षदेखि आजको दिनसम्म अर्थात् तेइस वर्षसम्म परमप्रभुको वचन मकहाँ आयो र मैले घरिघरि तिमीहरूलाई भनिरहेकोछु। तर तिमीहरूले यसलाई ध्यान नै दिएनौ। ४परमप्रभुले घरिघरि आफ्ना दास

अगमवक्ता तिमीहरूकहाँ पठाउनु भएकोछ। तिमीहरूले तिनीहरूको कुरा सुनेनौ अथवा तिनीहरूलाई कुनै ध्यानै दिएनौ।

५ती अगमवक्ताहरूले भने, “तिमीहरूले आफ्ना जीवन शैली परिवर्तन गर। कुकर्महरू गर्नदिखि आफूलाई पर राख। जीवन परिवर्तन गर र यस देशमा जुन परमप्रभुले तिमी र तिमीहरूका पिता-पुर्खाहरूलाई सदा-सर्वदाका निमित्त दिनु भएकोछ त्यहाँ बसो बासो गर। ६अन्य देवताहरूको पछि नलाग। तिनीहरूका सेवा वा पूजा नगर। मानिस निर्मित मूर्तिहरू पूजा नगर। यसले मलाई रीस उठाउनेछ। यदि तिमीहरूले मानेनौ भने तब म तिमीहरूलाई नोक्सान गर्नेछु।”

७परमप्रभुले भन्नुहुन्छ, “तर तिमीहरूले मेरो कुरा मानेनौ। तिमीहरूका मूर्तिहरूले मलाई उत्तैजित पास्यौ अनि आफैमा नोक्सान ल्यायौ।”

८यसकारण सेनाहरूका परमेश्वरले यसो भन्नुहुन्छ, “तिमीहरूले मेरो सन्देशहरूमा ध्यानै नदिएका हुनेले, ९यसकारण म उत्तरका सबै कुलहरूका मानसिहरूलाई र मेरो दास बाबेलका राजा नबूकदनेस्सरलाई ल्याउनेछु, र तिनीहरूलाई यो देश र यसका बासिन्दा र यसका चारैतिरका सबै जातिहरूको विरुद्धमा ल्याउनेछु। म ती सारा देशहरूलाई बिलकुलै ध्वंस गर्नेछु। म ती भूमिहरू सडालाई सूखा मरुभूमि जस्तो बनाई दिने छु अनि तिनीहरूलाई डरलाग्दो गाली र एक स्थायी अपमानको पात्रमा परिणत गर्नेछु।” १०म ती ठाउँहरू हर्ष र उत्साहका खुशीहरूलाई शेष पारिदिनेछु। त्यहाँ अबोप्रान्त नव दुलहा-दुलहीका खुशी र आनन्दका दिनहरू हुने छैन। म मानिसहरूले पिस्ने जाँतोका आवाज सम्म उठाउनेछ। म बत्तीको उज्यालोलाई लुगिदिनेछु। ११त्यो सम्पूर्ण क्षेत्र नै मरुभूमि जस्तो उजाड हुनेछ। यी सबै जातिहरूका मानिसहरूले सत्तरी वर्ष सम्म बाबेलका राजाको सेवा गर्नेछन्।

१२“तर सत्तरी वर्ष बिती सके पछि म बाबेलका राजालाई दण्ड दिनेछु। म बाबेलका जातिहरूलाई पनि दण्ड दिने छु। यो परमेश्वरको सन्देश हो: “म बाबेलवासीहरूको भूमिलाई पनि उनीहरूको पापहरूको कारण दण्ड दिनेछु। म त्यो भूमि सदाको लागि बाँधो बनाई दिनेछु। १३मैले त्यस देशको विषयमा जे भनेकोछु र यर्मियाले विरोधमा यसको जे अगमवाणी गरेकोछ अनि पुस्तकमा जे लखिएकोछ म त्यो देशकोको विरुद्ध सबै ल्याउनेछु। १४बाबेलका मानिसहरूले धेरै राज्यहरू र महाराजहरूको सेवा गर्नु पर्नेछ। तिनीहरूले गरेको अनिष्ट कामका निमित्त तिनीहरूलाई सजाय दिइनेछ।”

संसारका राज्यहरू माथि न्याय

१५परमप्रभु, इस्त्राएलका परमेश्वरले मलाई यी कुराहरू भन्नुभयो: “यर्मिया, यो कचौरको दाखरस मेरो हातबाट

लेऊ। यो मेरो क्रोधको दाखरस हो। म तिमीलाई विभिन्न जातिहरूमा पठाई रहेछु। ती जातिहरूलाई यही प्यालाबाट पियाऊ। १६तिनीहरूले यो पिउनेछन्। त्यसपछि तिनीहरू धरमराउनेछन् र पागल मानिस जस्तो व्यवहार गर्नेछन्। तिनीहरूले तरवारको कारण त्यसो गर्छन् जुन तिनीहरूको विरुद्ध म पठाउँदैछु।”

१७यसर्थ मैले परमेश्वरको हातबाट त्यो कचौरा दाखरस लिएँ। म ती जातिहरूमा गएँ अनि त्यो कचौराबाट मैले दाखरस पियाँ। १८मैले यो दाखरस यरूशलेम र यहूदाका शहरहरूमा खनाइदिएँ। मैले यहूदाका राजाहरू र अगुवाहरूलाई त्यो कचौराबाट दाखरस पिउँन लगाँ। तिनीहरू आज जस्तो देखन्छन्, मरुभूमि भै उजाड, डरलाग्दो चीज अनि खिल्ली र श्रापको पात्र बनाउन मैले तिनीहरूलाई पिलाएँ।

१९मैले मिश्रका राजा फिरऊन, तिनका अधिकारीहरू, महत्वपूर्ण नायकहरू, उनका सबै मानिसहरू, २०अरबका जम्मै बासिन्दाहरू, ऊजका सबै राजाहरू, पलिशतीहरूका सबै राजाहरू जसमा अश्कलोन, गाजा, एक्रोन, अशदोदमा बाँकी रहेका जम्मै २१अनि एदोम, मोआब र अम्मोनिहरूका सबै राजाहरू पनि गाभिन्छन्, सबैलाई परमप्रभुको रीसको दाखरस पिउनु लगाँ।

२२मैले सोर र सीदोनका सबै राजाहरू अनि समुद्रका टापुहरूका राजाहरूलाई यो पिउन लगाँ। २३ददान, तेमा र बूजका अनि कनपट सम्म केश काट्ने मानिसहरूलाई मैले यो पिउन बाध्य गराँ। २४मैले अरब देशका र सीमान्तका सारा राजाहरू जो मरुभूमिमा बस्छन्, २५जिम्नी, एलाम र मादैका सारा राजाहरूलाई पनि यो पिउन लगाँ। २६मैले सारा उत्तरका राजाहरू नजिक र टाढामा भएका राज्यहरूलाई यो पिउनु लगाँ। मैले सबै पृथ्वीका राजाहरूलाई परमप्रभुको क्रोधको कचौराबाट दाखरस पिउन लगाएँ। तर “शीशकका”* राजाले पनि अन्य जातिहरूले लिए पश्चात पिउनेछन्।

२७“यर्मिया! सेनाहरूका परमप्रभु इस्त्राएलका परमेश्वरले के भन्नुहुन्छ, ती जातिहरूलाई भनिदेऊ यसकारण परमप्रभुले भन्नुहुन्छ, ‘पिऊ, मात, वान्त गर र लड अनि नउठ किनभने म तिमीहरूका माभ्रमा तरवार पठाइरहेछु।’

२८“ती मानिसहरूले तिम्रो हातबाट कचौरा लिन अस्वीकार गर्छन्। तिनीहरूले यसलाई पिउन अस्वीकार गर्छन्। तर तिमीले तिनीहरूलाई भन्नेछौ, ‘सेनाहरूका परमप्रभुले यी कुराहरू भन्नुहुन्छ: तिमीहरूले अवश्य नै यो कचौराबाट पिउनेछौ। २९मैले यरूशलेममाथि जसलाई मेरो नाउँले कहलाइन्छ अनि सायद तिमीहरूले दण्ड पाउँदैनौ भनेर सोचिरहेका होलाऊ, विपत्ति ल्याउन

शेशक बाबेलको गुप्ती नाउँ।

थालिसकेकोछु। म पृथ्वीमा भएका सारा मानिसहरू प्रति आक्रमण गर्न तरवारलाई बोलाउनेछु।” यो सेनाहरूका परमप्रभुबाट आएको सन्देश हो।

३०“यर्मिया! तिनीहरूलाई भन्छु: ‘परमप्रभु उँभोबाट गर्जनु हुन्छ। उहाँ आफ्नो पवित्र मन्दिरबाट गर्जनु हुन्छ। परमप्रभु उहाँको भूमिका मानिसहरूलाई जोरसित गर्जनु हुन्छ। उहाँ दाखरस बनाउनेले अद्भुत किच्चाउँदा गरेको आवाज भैं चिच्चयाउनु हुन्छ। ती चिच्चयाहटहरू पृथ्वीका सबै बासिन्दाहरू सम्म पुग्छ।

३१त्यो हल्लाको प्रतिध्वनि पृथ्वीको आखिर सम्म पुग्छ। पृथ्वीका मानिसहरूका विरुद्धमा परमप्रभुको एउटा अभियोग छ। उहाँले मानिसहरूलाई न्याय र दुष्टहरूलाई तरवारले मारु हुनेछ।” परमप्रभु भन्नुहुन्छ।

३२यसकरण सेनाहरूका परमप्रभु भन्नुहुन्छ: “हेर, महा सर्वनाश एक देशदेखि अर्को देशमा फैलिनेछ। पृथ्वीको सुदूर कुनाहरूबाट एक सर्वनाशक आँधी आइरहेछ।”

३३परमप्रभुले मारु भएको मानिसहरूको लाशहरू पृथ्वीको एक कुनादेखि अर्को कुनासम्म छरिएर रहनेछ। मर्नेहरूका निम्ति शोक मनाउने कोही हुँदैन। लाशहरू बटुलिदैन न त दफन नै गरिन्छ। ती लाशहरू खेतमा गोबर भैं छरपस्ट रहन्छन।

३४हे गोठालाहरू हेर, विलाप गर! हे बथानका नायकहरू हो, खरानीमा लड्डीबड्डी गर। किनभने तिमीहरूका हत्या हुने र चिच्चाउने अनि तितर-बितर हुने समय आएको छ। तिमीहरू भर्नेछौ र दामी जग भैं फुट्नेछौ।

३५गोठालाहरूले आफैं लुक्ने ठाँउ पाउने छैनन्। बथानका मालिकहरूले भाग्न सक्तैनन्।

३६म गोठालाहरूका हाऊ-हाऊ शब्दहरू र बथानका मालिकहरूका चित्कार सुन्छु। परमप्रभुले तिनीहरूको खर्क नै ध्वंस पार्नु भयो।

३७शान्तमय खर्कहरू नष्ट गरिए। परमप्रभुको भीषण क्रोधले यस्तो गरेको हो।

३८परमप्रभु हिसंक सिंह ओडारबाट निस्केको जस्तै हुनुहुन्छ। परमप्रभुको बल्दै गरेको रीस र अत्याचारीहरूको रीसले तिनीहरूको देश उजाड़ निर्जन बनिएकोछ।

मन्दिरमा यर्मियाको पाठ

२६ योशियाहका छोरो यहूदाका राजा यहोयाकीमको शासनकालको शुरूमा यो वचन परमप्रभुबाट आयो। परमप्रभुले भन्नुभयो: “यर्मिया, परमप्रभुको मन्दिर चोकमा तिमी उभ र यो वचन भन। मन्दिरमा आराधना गर्न आउने यहूदाका सबै बासिन्दाहरूलाई भन। मैले भनेको प्रत्येक कुरा उनीहरूलाई भन। मेरो सन्देशको कुनै भाग पनि नछोड। ३यो हुनसक्छ, तिनीहरूले सुनेछन अनि मेरो सन्देश पालन गर्नेछन। र

तिनीहरू खराब काम गर्नुबाट रोकिनेछन। यदि तिनीहरू परिवर्तन भए भने म मेरो तिनीहरूलाई तिनीहरूको दुष्टकर्मका निम्ति सजाय दिन जुन योजना तयार पारेकोछु त्यो बदलिनेछु। ४तिमीले तिनीहरूलाई भन्नेछौ, ‘यही नै परमप्रभु भन्नुहुन्छ: यदि तिमीहरूले मेरा कुराहरू सुनेनौ अनि मैले तिमीहरू अघि राखेको शिक्षाहरू। ५मेरा दास अगमवक्ताहरू जसलाई मैले तिमीहरूकहाँ समय समयमा पठाएको थिए तर तिनीहरूका वचनहरू अनुसरण गरेनौ, तिमीहरूले तिनीहरूको कुराहरू सुनेनौ। ६तब म यो मन्दिरलाई शिलोह* जस्तै बनाउनेछु अनि पृथ्वीभरिको मानिसहरूका निम्ति यो शहर एक श्राप भैं बनाउनेछु।”

७पूजाहारीहरू, अगमवक्ताहरू अनि सारा मानिसहरूले यर्मियाले परमेश्वरको मन्दिरमा भनेको ती शब्दहरू सुने। ८परमप्रभुले दिनुभएको आदेश अनुसार यर्मियाले सबै कुराहरू मानिसहरूलाई भनी समाप्त गरे। तब पूजाहारीहरू, अगमवक्ताहरू र सारा मानिसहरूले यर्मियालाई समाते अनि भने, “तिमी निश्चय नै मर्नेछौ। ९कसरी तिमीले परमप्रभुको नाउँमा यति नराम्रो कुरा गर्ने आँट गस्यौ? कसरी परमप्रभुको यो मन्दिर शीलोहमा ध्वंस भए जस्तो हुनेछ भन्ने आँट कसरी गस्यौ? कुन आँटले तिमीले यरूशलेम निर्जन मरुभूमि भैं हुनेछ भन्यौ?” परमप्रभुको मन्दिरमा सबै मानिसहरू यर्मियाको विरुद्ध भेला भए।

१०जब यहूदाका शासकहरूले ती अप्रिय घटनाहरूको बारेमा कुराहरू सुने तिनीहरू राजाको राजदरबारबाट बाहिर निस्के। तिनीहरू परमेश्वरको मन्दिर भएतिर उक्लिए। त्यहाँ, तिनीहरूले नयाँ प्रवेशद्वारमा आफ्ना ठाउँ लिए। ११त्यसपछि पूजाहारीहरू र अगमवक्ताहरूले शासकहरू र सारा अन्य मानिसहरूलाई यसो भने। तिनीहरूले भने, “यर्मिया मारिनु पर्छ। उनले यरूशलेमको बारेमा नराम्रो कुराहरू भने। तपाईंहरूले उनले त्यस्तो कुराहरू भनेको सुनेकाछौ।”

१२तब यर्मियाले यहूदाका सबै प्रशासकहरू र मानिसहरूसँग बात गरे। “परमप्रभुले मलाई यो मन्दिर र शहर बारे यी सबै कुराहरू जो तिमीहरूले सुन्यौ, भन्न पठाउनु भयो। १३तिमीहरूले आफ्नो मन अनि कार्य बदलिन नै पर्छ। तिमीहरूले आफ्नो परमप्रभु परमेश्वरको आज्ञा पालन गर्नु नै पर्छ। यदि तिमीहरूले त्यसो गस्यौ भने उहाँले आफ्नो मनलाई बदलनु हुनेछ र खराब कामहरू जो उहाँले तिमीहरूका विरुद्ध उद्घोषणा गर्नु भएको छ त्यो टर्नेछ। १४मेरो विषयको कुरा र म तिमीहरूकै हातमा छु। तिमीहरूलाई जे ठीक लाग्छ त्यही गर। १५तर यदि तिमीहरूले मलाई मास्यौ भने,

शिलोह त्यो शहर जहाँ एलिको समयमा करारको सुन्दूक राखिएको थियो। द्रष्टव्य; शामुयेल २:८ र यर्मिया ७:१२-१४

एउटा कुराको लागि निश्चित हो। कि तिमीहरू एक निर्दोष मानिसको हत्या हुनेछौ। तिमीहरूले यो शहर र यसमा बस्ने सबै मानिसहरूलाई दोषी बनाउँनेछौ। किनभने उहाँ परमप्रभु नै हुनुहुन्छ जसले मलाई ती वचनहरू तिमीहरूलाई भन्न पठाउनु भयो जो तिमीहरूले सुन्यौ।”

१६त्यसपछि सबै प्रशासकहरू र मानिसहरू बोले। ती मानिसहरूले पूजाहारीहरू र अगमवक्ताहरूलाई भने, “यर्मियालाई मारु हुँदैन। जति कुराहरू यर्मियाले हामीलाई भने ती सबै परमप्रभु हाम्रा परमेश्वरबाट आएको हो।”

१७तब कतिपय बूढा-पाकाहरू उठे र सबै मानिसहरूलाई भने। १८तिनीहरूले भने, “यहूदाका राजा हिजकियाहको शासनकालमा मारसेतबाट मीका नाउँ भएका एकजना अगमवक्ता आएका थिए। मीकाले यहूदाका सबै मानिसहरूलाई यी कुराहरू भने:

सेनाहरूका परमप्रभु भन्नुहुन्छ: “सियोन ध्वंस हुने छ। यो जोतेको खेतभै हुनेछ। यरूशलेम ढुङ्गाको थक हुनेछ। परमप्रभुको मन्दिर भएको डाँडा, जंगल र बनमाराहरूको रितो डाँडा बनिनेछ।”

१९“यहूदाका राजा हिजकियाहले मीकालाई मारेनन्। यहूदाका कुनै मानिसले मीकालाई मारेन। हिजकियाह परमप्रभुदेखि डराए अनि उहाँको दया याचना गरे। अनि परमप्रभुले तिनीहरूको विरोधमा भन्नु भएको कुराहरू विषयमा आफ्नो मन बदलिनु भयो। तर हामीहरूले हाम्रो आफ्नो जीवनमाथि महाविपद ल्याउन आटेकाछौं।”

२०विगतमा त्यहाँ शमायाहको छोरो ऊरियाह नाउँ गरेका किर्यत्यारीमबाट आएका एकजना मानिस थिए। उसले यर्मियाले भैँ यो शहर र यस भूमि विरुद्धमा परमप्रभुको सन्देश प्रचार गरे। २१राजा यहोयाकीम र उनका सैनिक अधिकारीहरू अनि यहूदाका प्रमुखहरूले ऊरियाहले गरेको प्रचार सुने। तिनीहरू क्रोधित भए। राजा यहोयाकीमले ऊरियाहलाई मारन चाहन्थे। तर ऊरियाहले त्यो कुरा चाल पाए। ऊरियाह डराए र मिश्रको देशमा भागेर गए। २२तर राजा यहोयाकिमले एलनातान नाउँ भएका एक मानिस र अन्य मानिसहरूलाई मिश्रमा पठाए। एलनातान अकबोरको छोरा थियो। २३तिनीहरूले ऊरियाहलाई मिश्रबाट ल्याए अनि यहोयाकीमलाई सुम्पिए। यहोयाकीमले ऊरियाहलाई तरवारले मारु भन्ने हुकुम दिए। ऊरियाहको मृत शरीर साधारण मानिसहरू गाड्ने चिहानमा पर्योकिदिए।

२४अब शापानको छोरो अहीकामले यर्मियालाई सुरक्षा दिए। यसर्थ तिनले तिनलाई मानिसहरूको हातबाट बचाए।

परमेश्वरले नबूकदनेस्सरलाई शासक बनाउनु भयो

२७ यहूदामा सिदकियाहको शासनकालको चौथो वर्षमा* परमप्रभुको यो वचन यर्मियाकहाँ आयो। सिदकियाह योशहका छोरो थिए। परमप्रभुले भन्नुभयो, “यर्मिया, यी फीता र डण्डहरूबाट एउटा जुवा बनाऊ र तिम्रो काँधमा लगाऊ। त्यसपछि एदोम, मोआब, अम्मोन, सोर र सीदोमका राजाहरूकहाँ यी राजाहरूका दूतहरू जो यहूदाका राजा सिदकियाहलाई भेट्न यरूशलेममा आएका छन तिमीहरूको माध्यम यी समाचार पठाऊ। ४तिनीहरूका मालिकहरूलाई यी खबरहरू पुऱ्याऊ भनी तिनीहरूलाई भन तिनीहरूलाई भन, ‘सेनाहरूका परमप्रभु, इस्त्राएलका परमेश्वरले भन्नुहुन्छ: तिम्रा मालिकहरूलाई भन कि ५मैले पृथ्वीमा सारा पशुहरू बनाएँ। यो मैले मेरो महान शक्ति र बलिष्ठ पाखुराले गरें। म यो पृथ्वी जसलाई चाहन्छु त्यसैलाई दिन सक्छु। ६अहिले तिमीहरूका सबै देशहरू मैले बाबेलका राजा नबूकदनेस्सरलाई दिएको छु। उनी मेरा दास हुन। मैले जङ्गली पशुहरू सम्मलाई पनि उसको आज्ञा पालन गर्ने बनाउँछु। ७सारा जातिहरूले नबूकदनेस्सर, उनको छोरो र उनको नातिको सेवा गर्नेछन्। त्यसपछि बाबेल परास्त हुने समय आउनेछ। धेरै राज्यहरू र महान राजाहरूले बाबेललाई आफ्नो कमारो बनाउँनेछन।

८“तर अहिले केही जातिहरू यस्ता हुनेछन कि तिनीहरू बाबेलका राजा नबूकदनेस्सरलाई सेवा गर्न अस्वीकार गर्नेछन। यदि कुनै जातिले आफ्नो घिच्रोमा जुवा राख्न अस्वीकार गरे म त्यसलाई तरवार, अनिकाल र डरलाग्दो बीमारहरू मार्फत सजाय दिनेछु,” यो परमप्रभुबाट आएको सन्देश हो। “जब सम्म त्यो जातिलाई उसको पक्षबाट ध्वंस पादिन तब सम्म म यसो गर्नेछु। ९यसर्थ तिमीहरू अगमवक्ताहरू जोखना हेर्नेहरू, दर्शन देख्नेहरू, ज्योतिषिहरू र जादूगरी गर्नेहरू जसले तिमीहरूलाई भन्छन्, “तिनीहरूले बाबेलका राजाको सेवा गर्नेछैनौ,” तिमीहरूलाई ध्यान नदेऊ। १०तर ती मानिसहरूले तिमीहरूलाई भूटो अगमवाणी दिनेछन् यसले गर्दा म तिमीहरूलाई तिनीहरूका देशबाट टाढो लखेट्नेछु र तिमीहरू मनेछौ।

११“ती जातिहरू ज-जसले बाबेलका राजाको सार्वभौमिकतालाई ग्रहण गर्नेछ। अनि उसको सेवा गर्नेछ, जब सम्म चाहन्छन् म तिनीहरूलाई तिनीहरूकै भूमिमा विकास हुनु दिन्छु,” परमप्रभुले घोषणा गर्नुहुन्छ।

१२“मैले सिदकियाह यहूदाका राजालाई भनें, “सिदकियाह तिमिले बाबेलका राजाको जुवा तिम्रो घिच्रोमा

राख्नै पछ, यदि तिमीले बाबेलका राजा र उसको मानिसहरूका अस्वीकार गर्थौ भने तिमी बाँचेछौ। १३ यदि तिमीले बाबेलका राजालाई सेवा गर्न राजी भएनौ भने तिमी र तिम्रा मानिसहरू शत्रुको तरवार भोक अनि भयानक रोगहरूबाट मर्नेछौ। बाबेलका राजालाई सेवा गर्न अस्वीकार गर्ने कुनै पनि जातिको सम्बन्धमा परमप्रभुले यसो भन्नुभयो। १४ तर तिमीहरूलाई भूटो अगमवक्ताहरूले भनिरहेका छन्: तिमीहरू बाबेलका राजालाई सेवा गर्नेछैनौ।

“तिनीहरू तिमीहरूसित भूटो बोलिरहेकाछन। यसकारण तिमीहरूले तिनीहरूको कुरा नसुन।” १५ परमप्रभु भन्नुहुन्छ, “मैले त्यस्ता अगमवक्ताहरूलाई पठाएको होइन, तर तिनीहरू मेरो नाउँमा भूटो अगमवाणी कहिरहेका छन। यसकारण यहूदाका मानिसहरूलाई सुदूर ठाउँमा पठाउनेछु। तिमीहरू सड्नेछौ अनि त्यसरी नै ती अगमवक्ताहरू जसले तिमीहरूकहाँ अगमवाणी कहने तिनीहरू पनि नष्ट छन्।”

१६ तब मैले ती पूजाहारीहरू अनि ती प्रचालाई सूचना दिए, “परमप्रभु भन्नुहुन्छ: ‘ती भूटा अवमक्ताहरूको कुरा नसुन जसले बाबेलबाट परमप्रभुको मन्दिरका जम्मै समानहरू भट्टै फर्काइदैंछ।’ तिनीहरूले भूटो बोलिरहेका छन्। १७ ती अगमवक्ताहरूका कुरामा ध्यान नदेऊ। बाबेलका राजालाई सेवा गर अनि बाँच। यो शहर किन ध्वंस होस? १८ यदि ती मानिसहरू अगमवक्ता हुन भने अनि परमप्रभुको वचन तिनीहरूसँग छ भने, तिनीहरूले परमप्रभुलाई, राजाको महलमा रहेका, परमप्रभुको मन्दिरमा रहेका, र यरूशलेममा रहेका जुन चीजहरू अहिले सम्म छोडिएकाछन् बाबेलमा ल्याउन नसकियोस भनी प्रार्थना गर्नु।”

१९ सेनाहरूका परमप्रभु भन्नुहुन्छ ती चीजहरूको बारेमा जुन अभै यरूशलेममा छाडिएका छन त्यहाँ मन्दिरमा विशाल काँसाको स्तम्भहरू, गुड्ने आधारहरू र अन्य चीजहरू छन। बाबेलका राजा नबूकदनेस्सरले ती सबैहरू यरूशलेममा छाडे। २० बाबेलका राजा नबूकदनेस्सरले जब यहोयाकीमको छोरा यहूदाका राजा यहोयाकीन र यहूदा र यरूशलेमका जम्मै भारादारहरूलाई देश निष्कासन गरी बाबेलमा लगेका थिए, त्यस समय ती समानहरू बाबेल लगेनन्। २१ सेनाहरूका, परमप्रभु, इस्त्राएलका परमेश्वर, परमेश्वरका मन्दिरमा छाडिएका अनि राजाका महल र यरूशलेममा छाडिएका चीजहरूको बारेमा भन्नुहुन्छ: ती सम्पूर्ण समानहरू पनि बाबेल तर्फ लागि। २२ ती सारा समानहरू बाबेलमा लगिन्छ र जब सम्म तिनीहरूको निमित्त आउँदिन तब सम्म ती समानहरू त्यही रहन्छ।” यो सन्देश परमप्रभु भन्नुहुन्छ, “तब म ती समानहरू फर्काई ल्याउँनेछु। म ती समानहरू यो ठाउँमा फर्काई राख्नेछु।”

हनन्याह भूटो अगमवक्ता

२८ त्यही साल नै जब सिदकियाह यहूदाका राजा भएको चौथो वर्षको पाँचौ महीनामा अजूरको छोरो अगमवक्ता हनन्याहले परमप्रभुको मन्दिरमा सबै पूजाहारीहरू र अन्य मानिसहरूको उपस्थितिमा मसित भने। हनन्याह गिबोनका बासिन्दा थिए। हनन्याहले भने, २ “सेनाहरूका परमप्रभु इस्त्राएलका मानिसहरूका परमेश्वरले भन्नुहुन्छ: ‘बाबेलका राजाले यहूदाका मानिसहरूको काँधमा राखेको जुवा म भाग्नेछु। ३ दुइ वर्ष बित्दा नबित्दै म बाबेलका राजा नबूकदनेस्सरले परमप्रभुको मन्दिरबाट जति सरसामानहरू लगेका थिए ती सबै फर्काई ल्याउनेछु। ४ म यहोयाकीमका छोरो यहूदाका राजा यहोयाकीनलाई यस ठाउँमा फर्काई ल्याउने छु। म ती सारा यहूदाका मानिसहरूलाई फर्काई ल्याउनेछु जसलाई नबूकदनेस्सरले आफ्ना घरहरू छोड्न बाध्य गराए बाबेलतिर पठाएका थिए।’ परमप्रभु भन्नुहुन्छ, ‘यसकारण म बाबेलका राजाको जुवा भाँचिदिनेछु।”

५ तब अगमवक्ता यर्मियाले पूजाहारीहरू र अन्य मानिसहरू जो परमप्रभुको मन्दिरमा उभिरहेका थिए तिनीहरूको सम्मुख अगमवक्ता हनन्याहलाई जवाफ दिए। ६ अगमवक्ता यर्मियाले हनन्याहलाई भने, “आमेन। म आशा गर्दछु परमप्रभुले साँच्चि नै त्यो गर्नु हुनेछ परमप्रभुले तिमीले बोलेका वचनहरू पूरा गर्नु हुनेछ। म आशा गर्दछु परमप्रभुले उहाँको मन्दिरबाट जम्मै सामानहरू र मानिसहरू पनि बाबेलबाट यस ठाउँमा फर्काई ल्याउनु हुनेछ।

७ “हनन्याह तर मैले भनेका कुराहरू सुन। मैले भनेका कुराहरू तिमीहरू सबै मानिसहरूले सुन। ८ हनन्याह त्यहाँ तिमी र म अगमवक्ता हुन भन्दा धेरै अघि नै अगमवक्ताहरू थिए। तिनीहरूले युद्ध, अनिकाल, भयानक रूढी धेरै देशहरू र महान राज्यहरूमा आउनेछ भनेर प्रचार गरेका थिए। ९ तर यदि एकजना अगमवक्ताले शान्तिको अगमवाणी दिन्छ र उसको अगमवाणी सत्य हुन्छ तब मानिसहरूले जान्ने छन् कि परमप्रभुले उसलाई नै पठाउनु भएको हो।”

१० यर्मियाले आफ्नो काँधमा जूवा भिरि रहेका थिए। तब अगमवक्ता हनन्याहले यर्मियाको काँधबाट जूवा निकाली दिए। हनन्याहले त्यो जुवा भाँचिदिए। ११ तब हनन्याह अरु जम्मै मानिसहरूको उपस्थितिमा जोरले कराए अनि भने, “त्यो यो हो जुन परमप्रभु भन्नुहुन्छ: ‘त्यसरी नै नबूकदनेस्सर बाबेलका राजाको जूवा म सबै जातिहरूको काँधबाट दुइ वर्ष भित्रमा भाँचि दिन्छु।” त्यस पछि अगमवक्ता यर्मियाले परमप्रभुको मन्दिर छोडे अनि बाहिर गए।

१२ जब हनन्याहले अगमवक्ता यर्मियाको काँधबाट जुवा निकालेर भाँचिदिए परमप्रभुको वचन यर्मियालाई आयो। १३ परमप्रभुले यर्मियालाई भन्नुभयो, “जाऊ अनि

परमप्रभुले जे भन्नुहुन्छ हनन्याहलाई भनः 'तिमीले काठको जुवाहरू भाँचिदियो। तर म काठको सट्टामा फलामको जुवाहरू बनाउनेछु।' १४सेनाहरूका परमप्रभु, इस्राएलका परमेश्वर भन्नुहुन्छः 'म सारा जातिहरूका काँधमा फलामको जुवा लगाइदिनेछु ताकि तिनीहरूले बाबेलका राजा नबूकदनेस्सरको सेवा गरुन। तिनीहरू राजा नबूकदनेस्सरका दास-दासीहरू हुनेछन्। म उसलाई जङ्गली जानवर माथि पनि राज गर्ने क्षमता प्रदान गर्नेछु।'"

१५तब अगमवक्ता यर्मियाले अगमवक्ता हनन्याहलाई भने, "सुन हनन्याह। परमेश्वरले तिमीलाई पठाएको होइन। तर तिमीले यहूदाका मानिसहरूलाई भूटो कुरामा विश्वास गर्नुलाई। १६यसकारण परमप्रभु यसो भन्नुहुन्छ, 'चाँडै म तिमीलाई यस पृथ्वीबाट हटाई दिनेछु, हनन्याह। तिमी यही वर्ष मर्नेछौ। किनभने तिमीले मानिसहरूलाई परमेश्वरको विरुद्ध भड्कायो।'"

१७अगमवक्ता हनन्याह त्यही वर्षको सातौं महीनामा मरे।

बाबेलका कैदहरूलाई एक पत्र

२६ अगमवक्ता यर्मियाले यरूशलेमबाट बूढा-प्रधानहरू, पूजाहारीहरू, अगमवक्ताहरू अनि यहूदाका सबै मानिसहरू जसलाई नबूकदनेस्सरले यरूशलेमबाट बाबेलमा ल्याएका थिए तिनीहरूलाई एउटा पत्र पठाए। २यो पत्र राजा यहोयाकीन, राजमाता, नपुंसकहरू अनि यहूदा र यरूशलेमका शासकहरू, कारीगरहरू, लोहारहरू जसलाई यरूशलेमबाट ल्याएका थिए सबैलाई पठाए। ३यहूदाका राजा सिदकियाहले शापानका छोरो एलासा र हिल्कियाहका छोरो गर्मयाहलाई बाबेलका राजा नबूकदनेस्सरकहाँ पठाए। यर्मियाले ती मानिसहरूलाई बाबेलमा पत्र लैजानु भने। पत्रको अर्न्त विषय यस्तो थियो।

४सेनाहरूका परमप्रभु, इस्राएलका परमेश्वरले यरूशलेम देखि बाबेल सम्म कैद भएका ती मानिसहरूलाई यी कुराहरू भन्नु भएको थियोः ५"घरहरू बनाऊ र त्यसमा बस्। बारीहरू बनाऊ र बिरुवाहरू रोप र फलहरू खाऊ। ६विवाह-बारी गरेर छोरा-छोरीहरू जन्माऊ। आफ्ना छोराहरूको लागि बुहारीहरू रोज। त्यसो गर्दा तिनीहरूले पनि छोरा-छोरीहरू जन्माउनेछन्। त्यहाँ सन्तान बढाऊ, नघटाऊ। ७शहरमा पनि असल कार्यहरू गर जसका निम्ति मैले तिनीहरूलाई पठाएँ। जहाँ तिमीहरू बसिरहेकाछौ त्यस शहरका निम्ति परमप्रभुसित प्रार्थना गर। किनभने यदि त्यहाँ शान्ति छाए तिमीहरू पनि शान्तिसित बस्नु सक्छौ।" ८सेनाहरूका परमप्रभु, इस्राएलका परमेश्वरले

भन्नुहुन्छः "तिमीहरूका अगमवक्ताहरू र मंत्र-तंत्रहरू गर्नेहरूले तिमीहरूलाई धोका नदिऊन्। तिनीहरूले देखेका सपनाका कुराहरूमा ध्यानै नदेऊ। ९तिनीहरूले मेरो नाउँमा भूटो अगमवाणी कहिरहेका छन्। अनि तिनीहरूले भनिरहेका छन्। तर मैले तिनीहरूलाई पठाएको होइन।" यो सन्देश परमप्रभुबाट आएको छ।

१०परमप्रभु यो भन्नुहुन्छः "बाबेल सत्तरी वर्ष सम्म शक्तिशाली रहनेछ। त्यसपछि म तिमीहरूकहाँ आउनेछु र तिमीहरूलाई यस ठाउँमा फर्काई ल्याउने मेरो प्रतिज्ञा पूरा गर्नेछु। ११म यसो भन्छु किनभने तिमीहरूका निम्ति मैले बनाएका योजनाहरू म जान्दछु।" यो परमप्रभुबाट आएको सन्देश हो, "मसँग तिमीहरूको लागि राम्रो योजनाहरू छ। म तिमीहरूलाई चोट पुऱ्याउने योजना बनाउदिन। मैले तिमीहरूलाई आशा र असल भविष्य दिने योजना गरेको छु। १२त्यसपछि तिमीहरूले मलाई बोलाउनेछौ, मकहाँ आऊ अनि मलाई प्रार्थना गर। म तिमीहरूलाई प्रार्थनाको उत्तर दिनेछु। १३तिमीहरूले मलाई खोज्नेछौ। अनि जब तिमीहरू आफ्ना तनमन लगाएर मलाई खोज्नेछौ, तिमीहरूले मलाई पाउनेछौ। १४म तिमीहरूलाई भेट गर्न अनुमित दिनेछु।" यो परमप्रभुबाट आएको सन्देश हो "म तिमीहरूलाई कैदबाट छुटाई ल्याउनेछु। म तिमीहरूलाई सबै जाति-जातिहरू र ठाउँ-ठाउँहरूदेखि भेला गर्नेछु जहाँ मैले तिमीहरूलाई पठाएको थिएँ।" यो परमप्रभुबाट आएको सन्देश हो। "अनि तिमीहरूलाई यस ठाउँमा फर्काई ल्याउनेछु।"

१५तिमीहरूले भनेका छौ, "तर परमप्रभुले हामीलाई यहाँ बाबेलमा अगमवक्ताहरू दिनु भएको छ।" १६तर तिमीहरूका आपनतहरू जो बाबेलमा लागिएका थिएनन तिनीहरूको विषयमा परमप्रभु यी कुराहरू भन्नुहुन्छ। म अहिले त्यो राजा जो दाऊदको राजसिंहासनमा बसेका छन् र ती मानिसहरू जो अझ सम्म यरूशलेम शहरमा छन् तिनीहरूको विषयमा भन्दैछु। १७सेनाहरूका परमप्रभु भन्नुहुन्छः "म तरवार, अनिकाल, र भयानक रूढीहरू ती मानिसहरूका विरुद्ध पठाउँदैछु जो यरूशलेममा बसिरहेका छन्। तिनीहरूलाई खान नसकिने कुहेका नेभाराहरू जस्ता बनाउने छु। १८म तिनीहरूलाई तरवार, अनिकाल अनि भयानक रूढीहरूले खेद्नेछु। म तिनीहरूलाई पृथ्वीका राजधानीहरूको सामुन्ने डरलाग्दो दृश्य बनाइदिनेछु, समस्त जातिहरू जहाँ म तिनीहरूलाई पठाउँछु त्यहाँ श्राप, डर, घृणा, खिसी र निन्दाको पात्र बनाउनेछु। १९यरूशलेममा बस्ने ती मानिसहरूले मेरो कुराहरू

प्रति ध्यान नदिदा मैले तेस्तो अनिष्ट कुराहरू तिनीहरू प्रति घटाउन लगाएको हो।" यो परमेश्वरबाट आएको सन्देश हो। "किनभने तिनीहरूले मेरा वचनहरू सुनेनन् जब मैले सेवक, अगमवक्ताहरू घरिघरि तिनीहरूकहाँ पठाएँ। तिनीहरूले कुनै ध्यान नै दिएनन्।" मेरो सन्देश परमप्रभुबाट आएको हो। २०"तिमीहरू कैदीहरू हो। मैले तिमीहरूलाई यरूशलेमबाट बाबेल जानलाई वाध्य पारेँ। यसकारण परमप्रभुबाट आएको सन्देशलाई ध्यान दिएर सुन।"

२१सेनाहरूका परमप्रभु, इस्राएलका परमेश्वर कोलायाहको छोरो आहाब र मासेयाहको छोरो सिदकियाहको बारेमा भन्नुहुन्छ: "यी दुइ जना मानिसहरू मेरो नाउँमा तिमीहरूकहाँ भूटो प्रचार गरिरहेका छन। यसर्थ दुवै अगमवक्ताहरूलाई बाबेलका राजा नबूकदनेस्सरलाई म सुम्पने छु अनि उनले तिमीहरूलाई तिमीहरूकै सामुने मार्नेछन। २२सम्पूर्ण यहूदी कैदीहरूले तिमीहरूलाई श्राप दिनेछन्। 'परमप्रभुले तिमीहरूलाई सिदकियाह र आहाबलाई जस्तै व्यवहार गर्नु जसलाई बाबेलका राजाले आगोमा डढाएको थियो।' २३ती दुवैजना अगमवक्ताहरूले इस्राएलमा खराब कामहरू गरे। तिनीहरूले आफ्ना छिमेकीकी पत्नीहरूसँग व्यभिचार गरे अनि तिनीहरूले मेरो नाउँमा भूटो बोले। म जान्दछु तिनीहरूले के गरे। म आफै साक्षी छु।" मैले तिनीहरूलाई त्यसो गर भनेर आज्ञा दिएको छैन।

शमायाहलाई परमप्रभुको सन्देश

२४नेहेलामबाट शमायाहलाई तिमीले भन्नु पर्छ। २५सेनाहरूका परमप्रभु इस्राएलका परमेश्वर भन्नुहुन्छ, "शमायाह, तिमीले आफ्नै नाउँमा यरूशलेममा रहेका सबै मानिसहरूलाई चिट्टी पठाएका छौ तिमीले मासेयाहको छोरो सपन्याहलाई चिट्टीहरू पठायौ। तिमीले बाँकी सबै पूजाहारीहरूलाई पनि चिट्टीहरू पठायौ। २६शमायाह, तिमीले सपन्याहलाई चिट्टीमा भनेकाछौ, 'सपन्याह, परमेश्वरले तिमीलाई यहोयादको ठाउँमा पूजाहारी बनाएका छौ। तिमीले परमप्रभुको मन्दिरको परिदर्शन गर्नु पर्छ अनि जसले पागल भै कर्म गर्छ र अगमवाणी दिन्छ त्यसता कुनै पनि मानिसलाई पक्रनु पर्छ। तिमीले त्यसलाई ठिँगुरोमा ठोक्नु पर्छ र उसको घिच्रोमा साङ्गलोलो बाँध्नु पर्छ। २७अहिले यर्मियाले अगमवक्ता जस्तो व्यवहार गरिरहेछ। यसर्थ उसलाई तिमी किन नपक्रने? २८यर्मियाले यसो भन्दै यो समाचार हामीलाई बाबेलमा पठाएका थिए, "तिमीहरू बाबेलमा धेरै समय सम्म बस्नेछौ। यसकारण घरहरू बनाऊ र त्यही बस्। जमीन कमाऊ र त्यसका उब्जनी खाऊ।"

२९पूजाहारी सपन्याह पूजाहारीले यर्मियालाई पत्र पढेर सुनाए। ३०तब परमेश्वरबाट यर्मिया कहौ वचन आई पुगयो: ३१"यर्मिया, यो सन्देश बाबेलमा रहेका कैदीहरूलाई पठाऊ: 'यसकारण नहेलाम परिवारका शमायाहको बारे परमप्रभु यसो भन्नुहुन्छ, शमायाहले तिमीलाई अगमवाणी दिएको छ तर मैले उसलाई पठाएको होइन। शमायाहले तिमीहरूलाई भूट कुराहरूमा भरोसा गरायो। ३२यसकारण परमप्रभु भन्नुहुन्छ: "म उसको परिवार र उसलाई सजाय दिनेछु। म पूर्णरूपले उसको परिवारलाई नष्ट पारि दिनेछु। अनि उसले असल कुराहरूमा जुन म मेरो मानिसहरूका निम्ति गर्नेछु देख्नु पाउने छैन।" यो परमप्रभुको सन्देश हो: "म शमायाहलाई दण्ड दिनेछु किनभने उसले मानिसहरूलाई परमप्रभुको विरुद्ध भडकाएको छ।"

आशाका वचनहरू

३० परमेश्वरबाट यो वचन यर्मियाकहाँ आएको हो। २परमप्रभु इस्राएलका परमेश्वरले भन्नुभयो: "यर्मिया, मैले भनेका सबै कुराहरू एउटा पुस्तकमा लेख। ३यसो गर किनभने समय आउनेछ: जब म यहूदा र इस्राएलका मेरा मानिसहरूलाई कैदबाट छुटाउनेछु अनि तिनीहरूलाई त्यस देशमा ल्याउनेछु जुन मैले तिनीहरूका पिता-पुर्खाहरूलाई दिएको थिएँ। तब मेरो मानिसहरू यो देशमा मालिक बनिनेछन्।"

४परमेश्वरले यो सन्देश इस्राएल अनि यहूदाका मानिसहरूका बारेमा भन्नु भएको हो। ५उहाँले भन्नुभयो: "मानिसहरू डरले रोएका हामीले सुनिरहेका छौ। मानिसहरू तर्सका छन। त्यहाँ शान्ति छैन।

६यो प्रश्न सोध, र यसलाई हेर: के एकजना पुरुषले नानी जन्माउनु सक्छ? निश्चय सक्नेन। तब म किन प्रत्येक म बसिरहेको लोग्ने मानिसलाई भूँडीमाथि हात राखी निहुरिएर प्रसव पीडामा परेकी स्त्रीलाई भै देख्छु। किन हरेक मानिसको अनुहार पहिलो भएको छ?

७हाय! त्यो आउने समय कति डरलाग्दो हुनेछ! कुनै समय पनि त्यस्तो डरलाग्दो हुने छैन। याकूबको निम्ति यो अति दुःखको दिन हुनेछ, तर याकूबलाई बचाइनेछ।

८"त्यस बेला," सेनाहरूका परमप्रभुबाट आएको यो सन्देश हो: "म तिमीहरूको काँधबाट जुवाहरू निकालिदिन्छु अनि भाँचिदिनेछु। तिमीहरूलाई बाँधेको बन्धन फुकाइदिनेछु। विदेशीहरूले अब कहिल्यै तिनीहरूलाई दास बनाउनेछैन। ९तिनीहरूले परमप्रभु आफ्ना परमेश्वरलाई अनि तिनीहरूका राजा दाऊदलाई सेवा गर्नेछन्। म त्यो तिनीहरूको राजा पठाइदिनेछु।

१०"यसकारण हे याकूब मेरो दास! नडराऊ।" यो परमप्रभुबाट आएको सन्देश हो। "हे इस्राएल! नडराऊ! म तिमीलाई ती सुदूरका देशहरूबाट जोगाएर ल्याउँछु अनि तिमीहरूका सन्तानहरूलाई कैदी बनाउने देशहरूबाट

जोगाउनेछु। याकूब फर्कनेछ अनि फेरि शान्ति पाउनेछ र मेरा मानिसहरूलाई भय देखाउनु शत्रु रहेनछैन।

११हे इस्त्राएल र यहूदका मानिसहरू, म तिमीहरूसँग छु।” यो परमेश्वरबाट आएको सन्देश हो। “म तिमीहरूको रक्षा गर्नेछु। मैले तिमीहरूलाई जुन देशहरूमा तितर-बितर पारें ती सब नष्ट पार्नेछु तर तिमीहरूलाई नष्ट पार्दिन। यद्यपि तिमीहरूले तिमीहरूको अनिष्ट कर्मको लागि सजाय भोग्ने पर्नेछ तर म तिमीहरूलाई ठीकसित अनुशासित पार्ने छु।”

१२परमेश्वर भन्नुहुन्छ: “तिमीहरूको घाउ गहिरो र जाति हुनलाई निकै चर्को पर्छ।

१३तिमीहरूका निम्ति बोलिदिने कोही छैन। तिमीहरूको घाउ निको पार्न कुनै औषधी पाँउदैनौ।

१४तिमीहरूका प्रेमीहरूले* तिमीहरूलाई भूलेका छन् अनि अहिले तिमीहरूको चिन्ता गर्दैनन्। म तिमीहरूलाई शत्रु सरह घात पुऱ्याउनेछु। तिमीहरूका धेरै दुष्टकर्महरू र अनगन्ती पापहरूको कारणले म तिमीहरूलाई कडा दण्ड दिनेछु।

१५इस्त्राएल र यहूदा तिमीहरूका कष्टदायक घाउका निम्ति किन रोइरहेका छौ? त्यसको कुनै उपचार नै छैन। मैले तिमीहरूको धेरै दुष्ट कार्यहरू र अनगन्ती पापहरूको कारणले तिमीहरूलाई यस्तो पारेको छु।

१६यसकारण ती सबै ज-जसले तिमीहरूलाई नष्ट पार्छन् तिनीहरूलाई पनि नष्ट परिनेछ। तिम्रा शत्रुहरू सबैलाई कैद गराइन्छ। ती जाति-जातिहरू ज-जसले तिमीहरूलाई नष्ट बनाएका छन्। तिनीहरू आफै नष्ट हुनेछन्। ती सबै ज-जसले तिमीहरूलाई लुटेका छन् अरुले तिनीहरूलाई लुटनेछन्।

१७अनि म तिमीहरूका स्वास्थ्य निको पारिदिनेछु। अनि म तिमीहरूका घाउ निको पार्ने छु।” यो परमप्रभुको सन्देश हो, “किनभने अन्य मानिसहरूले तिमीहरूलाई कसैले पनि सियोनको वास्ता गर्दैन भन्दै बहिष्कार गरिएको भनेका छन्।”

१८परमप्रभु भन्नुहुन्छ: “हेर, याकूबका मानिसहरूको भाग्य पुर्नहाल गर्नु म जाँदैछु। डेराहरूप्रति दयाममा दया नगर मेरो याकूबको पालहरूमाथि दया रहने छ। ध्वंस भएको ठाउँमा शहर फेरि बनिनेछ अनि राजाको महल ठीक ठाउँमा नै बनिनेछ।

१९तिनीहरूबाट धन्यवादको स्तुतिगान र आनन्दको स्वर गुञ्जिनेछ। म तिमीहरूलाई धेरै छोरा-छोरीहरूका निम्ति आशीर्वाद दिनेछु। तिमीहरू कम्ती हुनेछैनन्। म तिनीहरूमा गौरव ल्याउनेछु र तिनीहरूलाई कैसैले तिरस्कार गर्नु पाउने छैनन्।

२०तिनीहरूका बाल-बच्चाहरूले उहिलेका जस्तो समय पाउनेछन्। तिनीहरूको समुदाय मेरो अघि स्थापित

हुनेछ। जसले तिनीहरूमाथि अत्याचार गर्छ म तिमीहरूलाई दण्ड भोगाउनेछु।

२१तिनीहरू मध्येकै एक मानिस तिनीहरूका शासक हुनेछ। त्यो मानिस उसका मानिसहरूबाट हुनेछ। म उसलाई मेरो नजिक ल्याउनेछु र उ मेरो नजिक आउनेछ। यदि मैले उसलाई नबोलाए कसले मेरो अघि आउने सहास गर्छ, परमप्रभु भन्नुहुन्छ।

२२तिमीहरू मेरो प्रजा हुनेछौ। अनि म तिमीहरूका परमेश्वर हुनेछु।”

२३“हेर! परमप्रभुको आँधी! उहाँको क्रोध बाहिर जान्छ! यो गर्जिरहेको आँधी हो! त्यो दुष्ट मानिसको शिरमा बज्रिनेछ।

२४परमप्रभुको क्रोध तबसम्म शेष हुदैन जबसम्म उहाँले गर्नु भएको योजना सम्पन्न गर्नु हुन्न। पछिका दिनहरूमा तिमीहरूले यो सब बुझ्नेछौ।”

नयाँ इस्त्राएल

३१ परमेश्वरले यी कुराहरू भन्नुभयो, “त्यस बेला म इस्त्राएलका घरनामा परमप्रभु हुनेछु। अनि तिनीहरू मेरो प्रजा हुनेछन्।”

२परमप्रभु भन्नुहुन्छ: “मानिसहरू जो शत्रुको तरवारबाट जोगिएका छन् तिनीहरूले मरुभूमिमा पनि विश्राम पाउँनेछन् अनि इस्त्राएल त्यहाँ शान्तिको खोजीमा जानेछ।”

३तद्बाबत परमप्रभु आफ्ना मानिसहरू अघि देखा पर्नु हुन्छ। परमप्रभु भन्नुहुन्छ, “मैले तिमीहरूलाई त्यस्तो प्रेमले प्रेम गर्ने जुन सर्वदर रहीरहन्छ। यसर्थ मैले तिमीहरूलाई मेरो विश्वासयोग्यता कायम राखेको छु।

४हे कुमारी इस्त्राएल! म तिमीलाई पुनर्निर्माण गर्नेछु। तिमी पुनः एक राजधानी हुनेछौ। तिमीहरूले फेरि आफ्नो खैजडी उठाउने छौ अनि तिमीहरू अन्य मानिसहरूसँग नाच्नेछौ।”

५तिमीहरूले दाखरसको खेती फेरि सामरियाको पहाड वरिपरि लाउनेछौ। जसले खेती लाउनेछन् तिनीहरूले दाखको फल खानेछन्।

६त्यहाँ त्यस्तो समय हुने छ जब चौकीदारले यो सन्देश जोडले भन्ने छ ‘आऊ, सियोन माथितिर जाँऊ परमप्रभु हाम्रो परमेश्वरलाई पूज्नुको लागि।’ एप्रैमको पहाडी देश सम्मका चौकीदारहरूले त्यो सन्देश जोडले भन्नेछन्।”

७परमप्रभु भन्नुहुन्छ: “आनन्दित हौ अनि याकूबका निम्ति गाऊ। इस्त्राएलको राज्यहरूमा महानताका निम्ति हल्ला गर। प्रशासको गीत गाऊ अनि यसो भन्दै चिच्याऊ: ‘हे परमप्रभु! तपाईंका मानिसहरू जो इस्त्राएलबाट जीवित छोडिएका छन् तिनीहरूलाई सुरक्षा गर्नु होस्।’

८हेर, म तिनीहरूलाई उत्तरबाट र तद्दो-तद्दो देशहरूबाट ल्याउनेछु अनि भेला पार्नेछु। तिनीहरू मध्ये कतिपय मानिसहरू अन्धा र लङ्गडहरू छन्। कतिपय स्त्रीहरू

गर्भवती छन् अनि तिनीहरू मध्ये कति जना प्रसव पीडामा छन्। तर धेरै धेरै मानिसहरू फर्की आउनेछन्।

६ तिनीहरू रुँदै आउनेछन्। तर म तिनीहरूलाई सान्त्वना दिनेछु र पानीको भरनातिर डोखाई लानेछु। म तिनीहरूलाई सोभो बाटो डोखाउनेछु ताकि तिनीहरू लड्ने छैनन्। म तिनीहरूलाई यस्तो पथ डोखाउने छु किनभने इस्राएलको निमित्त म पिता हुँ, अनि एप्रैम मेरो जेठो छोरो हो।

१० हे जातिहरू हो, परमप्रभुबाट आएको वचनलाई ध्यान लगाएर सुन यो सन्देश समुद्र उता सुदूर भूमिहरूमा फिजाऊ, 'परमप्रभुले इस्राएलका मानिसहरूलाई जताततै तितर-बितर पार्नु भएकोछ तर उहाँले उनीहरूलाई फेरि भेला गरेर ल्याउनु हुनेछ र भेडा गोठालाले आफ्नो भेडा बथानहरू सुरक्षा गरे भैं सुरक्षा गर्नुहुनेछ।'

११ परमप्रभुले याकूबलाई मोल तिर उकास्नु हुन्छ र याकूब भन्दा बलियाहरूबाट उद्धार पार्नु हुन्छ।

१२ इस्राएलका मानिसहरू सियोनको टाकुरामा आउने छन् र खुशीले चिच्याउने छन्। तिनीहरूका अनुहारहरू परमप्रभुको उदारताले चम्किनेछ। असल कुराहरूका बारे जुन परमेश्वरले तिनीहरूलाई दिनुहुन्छ। परमेश्वरले तिनीहरूलाई अन्न, नयाँ दाखरस, भद्राक्षेको तेल, थुमाहरू र गाई-गोरूहरू दिनु हुनेछ। तिनीहरूको हृदय पानीले भिजेको बारी जस्तो हुनेछ। इस्राएलका मानिसहरूलाई सक्ष्टहरूले अब पिरोलिने छैनन्।

१३ तब इस्राएलका तरुणीहरू आनन्दले मग्न हुँदै नाच्नेछन्। अनि जवान र बूढा मानिसहरू त्यो नाचगानमा सम्मिलित हुने छन्। म तिनीहरूका उदासीपनलाई हर्ष र अनन्दामा परिवर्तन गरिदिन्छु। म इस्राएलका मानिसहरूलाई शोकको सट्टामा आनन्द र सान्त्वना दिनेछु।

१४ म पूजाहारीहरूलाई असल असल कुराहरूले परिपूर्ण पार्नेछु। मेरा मानिसहरू मैले दिएका उपहारहरूले सन्तुष्ट हुनेछन्।" परमप्रभु भन्नुहुन्छ।

१५ परमप्रभु भन्नुहुन्छ: "रामामा एउटा चर्को रूवाई शोकको आवाज सुनियो। राहेल आफ्ना नानीहरूका लागि रुनेछिन राहेललाई सान्त्वना दिनु सकिदैन किनभने उनका नानीहरू मरेका छन्।"

१६ तर परमप्रभु भन्नुहुन्छ: "रुन बन्द गर र आफ्ना आँखाहरू आँसुले नभर। किनभने तिमी काम फलवन्त हुनेछ। तिनीहरू आफ्ना शत्रुको देशबाट फर्किनेछन्।

१७ तिमीहरूको आशा छ।" यो परमप्रभुबाट आएको सन्देश हो। "तिमीहरूका नानीहरू आफ्नै देशमा फर्किनेछन्।

१८ मैले एप्रैमले यसो भन्दै रोएको सुनेकोछु। 'हे परमप्रभु तपाईंले साँच्चि नै मलाई दण्ड दिनुभयो अनि मेरो शिक्षा पाएँ। म बाछा जस्तै थिएँ जसलाई सिकाउनु सकिदैन। मलाई फर्काई ल्याउनु होस् अनि म तपाईंकहाँ फर्की आउनेछु। तपाईं मेरो लागि साँच्चि कै परमप्रभु परमेश्वर हुनुहुन्छ।

१९ परमप्रभु, "म तपाईं देखि भड्किएर टाढा भाएँ।

तर आफूले गरेका अनिष्ट कुराहरूबाट मैले शिक्षा पाएँ। यसकारण मैले मेरो हृदय र जीवन बदलिँ आफू युवावस्थामा हुँदा आज्ञानतावश गरेको कामहरूले गर्दा म लज्जित र व्याकुल भएँ।"

२० परमप्रभु भन्नुहुन्छ, "तिमीहरू जान्दछौ कि एप्रैम मेरो प्यारो छोरो हो, म त्यो बालकलाई विशेष प्रेम गर्छु हो, मैले प्रायः एप्रैमलाई निन्दा गरेँ, तर म अभ् उसैको बारेमा सोच्दछु म उसलाई साँच्चै माया गर्छु। अनि म साँच्चि नै उसलाई सान्त्वना दिन चाहन्छु।"

२१ "बाटो देखाउने चिन्हहरू र दिशा निर्देशकहरू ठीक गर। घरतिर डोखाउने बाटोमा चिन्ह लगाऊ। बाटो नियाल। आफूले छाडेका बाटो याद गर। हे कन्ये इस्राएल, घर फर्क। आफ्ना शहरहरू तिर फर्केर आऊ।

२२ हे अविश्वासी छोरी, कहिलेसम्म तिमी मबाट यता उता गरिरहन्छौ?" "परमेश्वरले पृथ्वीमा एउटा नयाँ कुरो सृजना गर्नुहुन्छ: एक स्त्रीले लोग्ने मानिसलाई सुरक्षा दिनेछ।"

२३ सेनाहरूका परमप्रभु, इस्राएलका परमेश्वरले भन्नुहुन्छ: "म ती मानिसहरूलाई फर्काई ल्याउनेछु जसलाई कैदी बनाएर टाढा लिएका थिए। त्यस बेला, यहूदाको देशमा भएका मानिसहरू अनि यसका शहरहरूले पुनः एकपल्ट यी शब्दहरू प्रयोग गर्नेछन्। 'हे धार्मिकताको वासस्थान, हे पवित्र पर्वत, परमेश्वरको आशिष तिमीहरूमा रहोस्।'

२४ मानिसहरू यहूदामा र यसका शहरहरूमा एक साथ बस्नेछन्, खेतीवाल अनि जो आफ्नो भेडाका बथानहरूसित वरिपरि घुमिहिड्छन्। २५ थाकेकाहरूलाई म आराम र कमजोरहरूलाई बल दिनेछु।"

२६ यो सुन पछि म, उठेर चारैतिर हेरे। त्यो निद्रा आनन्दमय थियो।

२७ "हो दिनहरू आईरहेछ," यो परमेश्वरको सन्देश "जब म इस्राएल र यहूदाका परिवारलाई उन्नति साथ भनेर मद्दत गर्नेछु। म तिनीहरूका नानीहरू र पशु प्राणीहरू बढाउनेछु। २८ बितेका दिनमा, मैले तिमीहरूलाई उखाल्न, तल भार्न च्यात-च्युत पार्न ध्वंस पार्न र नोक्सान गर्न नियाले। तर अहिले तिनीहरूलाई निमार्ण गर्न र तिनीहरूको र जग बासाउन म तिनीहरूलाई नियाली रहेछु।" यो परमप्रभुबाट आएको सन्देश हो।

२९ "ती दिनहरूमा, ती दिनहरूमा मानिसहरूले भन्ने छैननः

पिता-पुर्खाहरूले अमीलो अड्डर खाए
अनि नानीहरूले अमीलो स्वाद पाए।

३० तर हरेक मानिस आफ्नो दुष्टताको कारणले मर्नेछ। त्यो मानिस जसले अमीलो अड्डरहरू खाँदछ र अमीलै स्वाद पाउँदछ।"

नयाँ करार

३१ परमप्रभुले ती कुराहरू भन्नुभयो, “त्यो समय आईरहेछ जब म यहूदा र इस्राएलका परिवारहरूसँग गरेर नयाँ करार स्थापित गर्नेछु। ३२ यो उनीहरूका पिता-पुर्खाहरूसँग मैले गरेको करार जस्तो हुनेछैन। मैले त्यसबेला त्यो करार गरेको थिएँ जब मैले तिनीहरूलाई तिनीहरूको हात समातेर मिश्रबाट निकाली ल्याएको थिएँ। म तिनीहरूका मालिक थिएँ तापनि तिनीहरूले मेरो करार भंग गरेका थिए।” यो सन्देश परमप्रभुको थियो।

३३ “म भविष्यमा यही करार इस्राएलका मानिसहरूसित गर्नेछु। म मेरो शिक्षाहरू तिनीहरूका विवेकमा राख्नेछु अनि तिनीहरूका हृदयमा लेख्नेछु। म तिनीहरूका परमप्रभु हुनेछ अनि तिनीहरू मेरा मानिसहरू हुनेछन्। ३४ तिनीहरूका शाखा-सन्तानहरू र छिमेकीहरूलाई परमेश्वरको बारेमा सिकाउनु पर्दैन किनभने मानिस ठूलो होस् अथवा सानो, प्रत्येकले मलाई चिन्छ।” यो परमप्रभुबाट आएको सन्देश हो। “म तिनीहरूको कुकर्महरू क्षमा गरिदिनेछु, म तिनीहरूका पापहरूलाई याद गर्ने छैन।”

परमप्रभुले इस्राएललाई कहिल्यै त्याग्नु हुने छैन

३५ परमप्रभु भन्नुहुन्छ: “उहाँ एकजना जसले दिनमा सूर्य। अनि रातमा चन्द्र र ताराहरू उदाउने गराउनु हुन्छ। उहाँले समुद्रलाई उत्तेजित र छालहरूलाई गर्जने पार्नु हुन्छ। सेनाहरूका परमप्रभु उहाँको नाउँ हो।”

३६ परमप्रभुले यी कुराहरू भन्नुहुन्छ: “यदि मैले मेरो आफ्नो नियन्त्रण सूर्य, चन्द्र, तारा र समुद्रमाथि हटाएँ भने मात्र इस्राएलका भावी सन्तानहरू एक जातिमा परिणत हुन रोकेनेछन्।”

३७ परमप्रभु भन्नुहुन्छ: “म इस्राएलका भावी सन्तानहरूलाई कहिल्यै अस्वीकार गर्ने छुइँ। त्यो त्यसबेला मात्र घटन सक्ला यदि मानिसहरूले माथि आकाश नाप सक्थे अनि पृथ्वी मुनीका सारा रहस्यहरू जान्न सक्थे भने। त्यसबेला मात्र म इस्राएलका सन्तानहरूलाई तिनीहरूले गरेको कुकर्महरूका निम्ति अस्वीकार गर्नेछु।” यो सन्देश परमेश्वरबाट आएको थियो।

नयाँ यरूशलेम

३८ यो सन्देश परमप्रभुबाट आएको हो, “ती दिनहरू आईरहेछन् जब यरूशलेमको शहर परमप्रभुको लागि पुनर्निर्माण गरिनेछ। हनानेलको धरहरादेखि कुनाको प्रवेशद्वारसम्म नै सम्पूर्ण शहर पुनर्निर्माण गरिनेछ। ३९ जोखिने रेखा कुना त्यहाँदेखि सोभै गारेब डँडासम्म जानेछ अनि त्यहाँबाट घुमेर गोआ नाउँका ठाउँसम्म जानेछ। ४० समस्त बेसी जहाँ लाशहरू र खरानी पर्याँकिन्छन् परमप्रभुको

लागि पवित्र हुनेछ। पूर्वका सबै मैदानहरू-किद्रोन खोल्चाबाट घोडे ढोकाको कुनासम्म नै परमप्रभुका निम्ति पवित्र हुनेछ। त्यो भूमि फेरि कहिल्यै उखालिने र भत्काइने छैन।”

यर्मियाले नयाँ क्षेत्र किन्छ

३२ यहूदामा सिदकियाहको शासनकालको दशौं वर्षमा यो सन्देश परमप्रभुबाट यर्मियाहको आयो। सिदकियाहको दशौं वर्ष नबूकदनेस्सरको राज्यकालको अठारौं वर्ष थियो। त्यस बेला, बाबेलका राजाका सैन्याले यरूशलेमको शहर वरिपरि घेरा हालेर राखेका थिए अनि यर्मियालाई प्रहरीको चोकमा कैद गरिएको थियो जुन चोक यहूदाका राजाको महल थियो। ३ यहूदाका राजा सिदकियाहले यर्मियालाई त्यस ठाउँमा यसो भन्दै थुनेका थिए “परमप्रभुले यो शहर बाबेलका राजालाई दिनुहुनेछ अनि उसले यसलाई नियन्त्रणमा राख्छ भनी तिमीले किन अगमवाणी गरेको?” ४ यहूदाका राजा सिदकियाह बाबेलका सैन्यदेखि बाँच्ने छैन। तर निःसन्देह उसलाई बाबेलका राजाकहाँ सुम्पिनेछ। अनि सिदकियाह बाबेलका राजा सँग आमने-सामने बोल्ने छ। सिदकियाहले उसलाई आफ्नै आँखाले देखेछ। ५ बाबेलका राजाले सिदकियाहलाई बाबेलमा लैजानेछ। जहाँ मैले कार्वाही नगरुञ्जेल सम्म उ रहेनछ। यहूदाका सैन्यले बाबेलका सैन्यसित लडाइँ गर्नेछन् तर तिनीहरू सफल हुँदैनन्।” यो परमप्रभुबाट आएको सन्देश हो।

६ कैदमा भएको बेला यर्मियाले भन्यो, “यो सन्देश परमप्रभुबाट मकहाँ आयो। ७ यर्मिया, तिम्नो काका शल्लूमको छोरो हनमेल तिमीकहाँ आउँदैछ। हनमेलले तिमीलाई एउटा प्रस्ताव दिनेछ कि ‘तिमीले अनातौत शहरको छेउमा भएको क्षेत्र किन्नु पर्नेछ कारण हनमेल उसको एकदम निकट सन्तान हो। अनि हनमेलको त्यो ठाँउ किन्ने जिम्मावारी र अधिकार तिम्नो हो।’

८ “तब परमप्रभुले भन्नु भए अनुसार नै घटना हुन गयो। मेरो काकाको छोरो हनमेल मकहाँ प्रहरीको चोकमा आयो। हनमेलले मलाई भन्यो, ‘यर्मिया, बिन्यामीन क्षेत्रभित्र अनातौत शहरको छेउमा भएको मेरो जमीन किन्नुहोस्। त्यो जमीन तपाईँकै लागि किन्नुहोस् यो किन्ने यसलाई विमुक्त पार्ने अधिकार तपाईँको हो। यो तपाईँकै लागि किन्नु होस्।’

यसर्थ मैले जाने कि यो सन्देश परमप्रभुबाट थियो। ९ “मैले मेरो काकाको छोरो हनमेलबाट अनातौतमा जमीन किनें। मैले उसको लागि सत्र शेकेल* चाँदी ओजन गरें। १० मैले जमीनको तमसुकमा सही गरें। अनि मोहर लगाए तमसुक मसित रह्यो। मैले कतिपय मानिसहरू त्यो जमीन किन्दा साक्षी बस्नेहरू पनि पाएँ।

सत्र शेकेल अर्थात २०० ग्राम।

मैले चाँदीहरू मापदण्ड अनुसार ओजन गर्ने। ११तब तमसुक लिएँ दुवै व्यवहार र शर्तहरू सहित मोहर लगाएको अनि मोहर नलगाइएको तमसुकको मैले लिएँ प्रतिलिपि। १२अनि मैले तिनीहरू बास्कलाई दिएँ। बास्क नेरियाहको छोरो हो। मोहर लगाइएको तमसुकमा मैले जमीन किन्दा गरिएको सबै शर्तहरू समावेश थियो। जब मेरो काकाको छोरा हनमेल र अन्य मानिसहरू त्यहाँ थिएँ मैले बास्कलाई त्यो तमसुक दिएँ। ती साक्षीहरूले पनि तमसुकमा सही गरे। त्यहाँ चोकमा यहूदाका धेरै मानिसहरू थिएँ अनि तिनीहरूले मैले बास्कलाई तमसुक दिएको देखे।

१३“मैले ती सबै मानिसहरूकै समक्ष बास्कलाई भने: १४सेनाहरूका परमप्रभु, इस्त्राएलका परमेश्वर भन्नुहुन्छ: तमसुकको दुवै प्रतिलिपिहरू मोहर लगाइएको अनि मोहर नलगाइएको तिनीहरूलाई माटोको भाँडामा राख यसो गर ताकि यो जमीनका तमसुकहरू लामो समय सम्म सुरक्षित हुनेछ। १५सेनाहरूका परमप्रभु, इस्त्राएलका परमेश्वरले भन्नुहुन्छ: “भविष्यमा मेरो मानिसहरूले फेरि एकपल्ट घरहरू खेत दाखका खेतहरू र यस बारीहरू किन्नेछन्।”

१६“नेरियाहको छोरो बास्कलाई त्यो जमीनको तमसुक दिइसके पछि मैले परमप्रभुसंग प्रार्थना गर्ने।

१७“हे परमप्रभु परमेश्वर, तपाईंले तपाईंको महान-शक्तिद्वारा अनि तपाईंको विस्तृत स्वर्ग र पृथ्वी बनाउनु भयो अनि तपाईंको लागि केही असम्भव छैन। १८हे परमप्रभु, तपाईं हजारौँ मानिसहरूका लागि कृपालु हुनुहुन्छ तर तपाईंले पिता-पुर्खाहरूको पापको भागी नानीहरूलाई दण्ड दिनुभयो। हे महान एवं शक्तिशाली परमेश्वर, तपाईंको नाउँ सेनाहरूका परमप्रभु हो। १९तपाईंको विचार महान छ अनि महान कर्महरू गर्नुहुन्छ। हे परमप्रभु! तपाईंले मानिसहरूले जे गर्छन हेर्नु हुन्छ अनि तिनीहरूको कर्म अनुसार फल दिनुहुन्छ। २०हे परमप्रभु! तपाईंले शक्तिशाली र मिश्र भूमिमा गर्नुभयो अहिले सम्म इस्त्राएलमा र अन्य मानिसहरूको बीचमा आश्चर्यचकित कर्महरू गरिरहनु भएको छ। तपाईं आफैले आज पसिद्ध पार्नु भएकोछ। २१तपाईंले आफ्नो आलौकिक शक्ति प्रयोग गरी मिश्रबाट इस्त्राएलका मानिसहरू ल्याउनु भयो। तपाईंले यी कुराहरू तपाईंका शक्तिशाली हात विस्तृत पाखुरा अनि कार्यहरूद्वारा यस्तो गर्नुभयो।

२२“परमप्रभु, तपाईंले यो देश इस्त्राएलका मानिसहरूलाई दिनुभयो। यो त्यही देश हो जुन तपाईंले धेरै अघि तिनीहरूका पिता-पुर्खाहरूलाई सुम्पिने वचन दिनु भएको थियो। यो अति असल देश हो। यो धेरै कुराहरू भएको राम्रो देश हो।

२३इस्त्राएलका मानिसहरू यस देशमा आए अनि त्यसलाई बनाए। तर तिनीहरूले तपाईंको आज्ञा पालन गरेनन अथवा तिनीहरूले तपाईंको शिक्षा अनुसरण गरेनन अथवा तपाईंको आज्ञा पालन तिनीहरूले गरेनन्। यसकारण तपाईंले इस्त्राएलका मानिसहरूमाथि यी सारा संकटहरू ल्याउनु भयो।

२४“अनि अहिले, बाबेलवासीहरूले त्यो शहर कब्जा गर्न घेरेर राखेकाछन्। तिनीहरूले आफ्ना तरवारहरूद्वारा अनिकाल फैलाएर अनि भयानक रोगहरू फैलाएर यरूशलेममाथि विजय प्राप्त गर्नेछन्। त्यो शहर अहिले बाबेल सेनाहरूको आक्रमणमा छ। हे परमप्रभु! तपाईंले यस्तो होस् भन्नु भएकोले यस्तो भएकोछ।

२५“हे परमप्रभु मेरो मालिक यो शहर कल्दीहरूको भए ता पनि यी सबै घटनाहरू घटिसके। तर अहिले मलाई भनिरहनु भएको छ। तर मलाई तपाईं भनी रहनु भएको छ, ‘यर्मिया, जमीन चाँदीले किन् अनि कतिपय मानिसहरूलाई साक्षी चुन।’ तपाईंले यो मलाई यस्तो भन्नुहुन्छ। बाबेलका सेनाले त्यो शहर अधीन पार्न तैयार भैरहेको बेला।”

२६त्यसपछि परमप्रभुको वचन यर्मियाकहाँ आई पुग्यो: २७“यर्मिया, म परमप्रभु हुँ। म सबै जीवधारीका परमेश्वर हुँ। के मेरो निमित्त कुनै कुरा असम्भव छैन।” २८परमप्रभुले तब भन्नुभयो, “म यरूशलेम शहर बाबेलका सेना र बाबेलका राजा नबूकदनेस्सरलाई सुम्पिरहेको छु। ती सेनाले शहर आफ्नो अधीनमा तिनेछन। २९बाबेल सेनाले यरूशलेम शहरमाथि आक्रमण गरिरहेकाछन तिनीहरू भित्र पस्नेछन र आगो लाउनेछन। तिनीहरूले जलाएर नै यो शहर भत्काउनेछन्। शहरमा यस्ता मानिसहरू छन् जो भूटा देवता बाललाई छानामाथि बाल्छन् अनि अर्घ बलिहरू अर्पण गर्छन् अनि मलाई रीस उठाउँछन्। बाबेल सेनाले यी घरहरू जलाएर खरानी पार्नेछन्। ३०मैले इस्त्राएलका र यहूदाका मानिसहरूलाई नियालेकोछु। प्रत्येक कुरा जे तिनीहरूले गरेकाछन् त्यो पाप हो। तिनीहरूले बालक अवस्थामा हुँदैदेखि पाप कामहरू गरेकाछन्। इस्त्राएलका मानिसहरूले मलाई अति रीस उठाएका छन्। तिनीहरूले मलाई रीस उठाए किनभने तिनीहरूले आफ्नै हात द्वारा बनाएको मूर्तिहरू पूजे गर्छन।” यो परमप्रभुबाट आएको सन्देश हो। ३१“यरूशलेम शहर बनिएको समयदेखि अहिलेसम्म यस शहरका मानिसहरूले मलाई क्रोधित बनाए। यो शहरले मलाई क्रोधित पार्छो यसर्थ मेरो दृश्यबाट यसलाई हटाउने पर्छ। ३२म यरूशलेमलाई ध्वंस गरिदिनेछु किनभने इस्त्राएल र यहूदाका मानिसहरूले पापमय कर्महरू गरेका छन्। यरूशलेम र यहूदाका मानिसहरूले

तिनीहरूका राजाहरूले, शासकहरूले, तिनीहरूका पूजाहारीहरूले र अगमवक्ताहरूले लगाएत सम्पूर्ण मानिसहरूले मलाई क्रोधित पारेका छन्।

३३“ती मानिसहरूले मलाई पिठ्युँ देखाए। मैले तिनीहरूलाई घरि घरि शिक्षा दिन कोशिश गरें तर तिनीहरूले चाहेनन् मैले तिनीहरूलाई सुधार्ने प्रयास गरें, मेरो कुरामा ध्यानै दिएनन् तिनीहरूले मेरो अनुशासन ग्रहण गरेनन्। ३४ती मानिसहरूले दिक्क लाग्दा मूर्तिहरू मेरो मन्दिरमा सजाए अनि त्यसलाई दूषित पारे।

३५“बेन-हिन्नोमको बेसीमा ती मानिसहरूले मोलेकलाई आफ्ना छोरा-छोरीहरू बलि चढाएर भूटा देवता बाललाई पूजन उच्च स्थानको निर्माण गरे। मैले तिनीहरूलाई कहिले पनि त्यस्तो भयानक कार्यहरू गर भनेर आज्ञा गरिसँँ यहूदाका मानिसहरूले यस्तो पापपूर्ण कामहरू गर्छन् भनेर कहिल्यै पनि मेरो मनमा लागेको थिएन।

३६“तिमीहरू भनिरहेका छौ, ‘बाबेलका राजाले तरवारले अनिकाल र रूढीले यरूशलेम आफ्नो अधीनमा पार्ने छ।’ तर परमप्रभु इस्त्राएलका परमेश्वर यो शहरको विषयमा भन्नुहुन्छ: ३७‘म तिनीहरूलाई तिनीहरूको भूमिमा फर्काई ल्याउनेछु। म ती मानिसहरूसँग रीसाएको समयमा तिनीहरूलाई तितर-बितर पारेको ठाउँहरूबाट भेला पार्नेछु। तर म तिनीहरूलाई यो ठाउँमा फर्काई ल्याउनेछु। म ती मानिसहरूलाई त्यस्तै पार्नेछु। म तिनीहरूको जीवनलाई शान्त र सुरक्षित बनाउनेछु। ३८तिनीहरू मेरो मानिसहरू हुनेछन् अनि म तिनीहरूका परमप्रभु हुनेछु। ३९म तिनीहरूलाई संयुक्त हृदय र पथ दिनेछु ताकि तिनीहरू र आफ्ना आफ्ना बाल-बच्चाको भलइको निमित्त मलाई सधैं सम्मान गर्नेछन्।

४०“‘म तिनीहरूसित एक स्थायी करार गर्नेछु। यो करार बमोजिम म तिनीहरूको सधैं भलाई गर्नेछु। तिनीहरूले मलाई आदर गर्ने बनाउनेछु। यसकारण तिनीहरूले मलाई कहिल्यै त्याग्ने छैनन्। ४१तिनीहरूलाई भलाई गर्नुमा म खुशी रहेनछु। म निश्चय तिनीहरूलाई यस देशमा रोप्ने छु र हुर्काउने छु। म आफ्नो जम्मै हृदय र मनले त्यसो गर्ने छु।’”

४२यसकारण परमप्रभु भन्नुहुन्छ: “मैले तिनीहरूमाथि ठूलो विपत्ति ल्याएँ। त्यसरी नै मैले जो प्रतिज्ञा गरेको छु तिनीहरूको लागि उपकारी थोकहरू ल्याउँनेछु। ४३तिमीहरूले भनिरहेका छौ कि ‘बाबेलका सेनाले यो देश परास्त गःयो अनि यो ता मानिस र पशुहरू बिना एक मरुभूमि भएको छ।’ तर याद गर मानिसहरूले एकपल्ट फेरि यस ठाउँमा जमीन किन्नेछन्। ४४तिनीहरूले पैसाहरू दिएर खेतहरू किन्नेछन्। तिनीहरूले जमीनको तमसुकमा हस्ताक्षर गर्नेछन् र साक्षीहरूको उपस्थिति मोहर लगाउनेछन्। मानिसहरूले फेरि साक्षीहरूको उपस्थितिमा बिन्यामीनको देशमा यरूशलेम वरिपरिका ठाउँहरूमा, यहूदाको शहरहरूमा पहाडी देशमा, पश्चिमी

बेसीहरू अन्तर्गत, अनि नेगेबमा जमीनहरू किन्ने छन्। त्यस्तो हुने नै छ किनभने म तिनीहरूलाई पुर्नस्थापना गर्नेछु।” यो परमप्रभुको सन्देश हो।

परमेश्वरको प्रतिज्ञा

३३ परमप्रभुको सन्देश दोस्रो पल्ट यर्मियाकहाँ आयो। यर्मिया अभ्र प्रहरीहरूका चोकमा बन्द थियो। २परमप्रभुले पृथ्वी बनाउनु भयो अनि यसलाई सुरक्षित राख्नु भयो। उहाँको नाउँ परमप्रभु हो। परमप्रभु भन्नुहुन्छ, ३“यहूदा, मलाई प्रार्थना गर, अनि म जवाफ दिनेछु। म तिमीलाई महत्वपूर्ण गुप्त कुराहरू भन्नेछु। यी कुराहरू तिमीले पहिले कहिले सुनेका छैनौ। ४परमप्रभु, इस्त्राएलका परमेश्वर हुनुहुन्छ। परमेश्वरले ती कुराहरू यरूशलेमका घरहरू, जुन घेरामचान र लडाईँको प्रतिरोधमा ध्वंस भएको थियो त्यस बारेमा र यहूदाका जग्गाहरू र राजाको महलहरू बारेमा भन्नुहुन्छ।

५“यस शहरको दुष्टकर्मले गर्दा म अब उसो यसको रक्षा गर्ने छैन। यरूशलेमको विरुद्ध युद्ध लड्न बाबेलका सैन्य आउनेछ र मेरो क्रोधले मारेको लाशहरूले यो शहर भरिनेछ।

६“तर म शहरमा पुनः आरोग्यता र स्वस्थ ल्याउनेछु। म तिनीहरूलाई सुस्वास्थ्यमा राख्नेछु। म शान्ति र सुरक्षा ल्याउनेछु। ७म यहूदा र इस्त्राएलबाट लटिएका समानहरूको पुनः बहाली गराउनेछु। म तिनीहरूलाई विगतको जस्तै बनाई दिनेछु। ८मेरो विरोधमा तिनीहरूले गरेको पाप धोई पखाल्नेछु। तिनीहरूले मेरो विरुद्ध गरेको सबै पाप र विद्रोहहरू क्षमा गर्नेछु। ९जब मैले गरेको भलाइ कार्यहरू यस शहरका बसिन्दाहरूले सुन्छन्। तब पृथ्वीका जम्मै जातिहरू अघि यस शहरले मकहाँ प्रशंसा र महिमा ल्याउनेछ। जब ती जातिहरूले मैले यो शहरवासीहरूका निमित्त गरेको शान्ति र उन्नतिका कुराहरू सुन्छन् तिनीहरू भयभीत हुनेछन् अनि काम्नेछन्।

१०“यसकारण परमप्रभु भन्नुहुन्छ: ‘तिमीहरू भनिरहेका छौ, ‘हाम्रो देश मानिस र पशुहरू बिनाको उजाड़ ठाउँ हो।’ अहिले यरूशलेमका गल्लीहरू र यहूदाका शहरहरू मानिसहरू र पशुहरू बिना ध्वंस भएको छ। ११तर चाँडै यो ठाउँमा आनन्दको मिठो, दुलहा-दुलहीहरूको खुशीयाली र परमप्रभुमा प्रशंसाको आवाजहरूले प्रतिध्वनित हुनेछ। ती मानिसहरूले भन्ने छन्, ‘सेनाहरूका परमप्रभुको प्रशंसा गर। परमेश्वर भलो हुनुहुन्छ। उहाँ सधैं कृपालु हुनुहुन्छ। तिनीहरूले मन्दिरमा धन्यवाद बलि चढाउनेछन् कारण यस ठाउँबाट जे जे लुटिएको थियो म त्यो पुनः बहाली गराउनेछु अनि अघि जस्तो थियो त्यस्तै बनाउनेछु,’ परमप्रभु भन्नुहुन्छ।

१२सेनाहरूका परमेश्वर भन्नुहुन्छ, “मानिसहरू अथवा पशु प्राणीहरू नभएर अहिले यो ठाउँ उराठलाग्दो छ। तर यहूदाका सबै शहरहरूमा भेडा गोठालाहरूले भेडा बथानहरू चराउने र ती बथानहरूले थकाई मार्ने खर्कहरू हुनेछन्। १३पहाडी देशमा, पश्चिमी बेसीमा, नेगेबमा, बिन्यामीनको शहरहरूमा, अनि यरूशलेम र यहूदाको वरिपरि सबै शहरहरूमा भेडाका बथानहरू हुनेछन् अनि भेडा गोठालाहरू र भेडाहरू गन्ती गर्नेछन्,” परमप्रभु भन्नुहुन्छ।

असल शाखा

१४यो परमप्रभुबाट आएको सन्देश हो: “मैले इस्राएल र यहूदाका मानिसहरूको लागि विशेष प्रतिज्ञा गरेकोछु, समय आइरहेछ, म ती वचनहरू पूरा गर्नेछु। १५त्यसबेला, म दाऊदको परिवारमा एउटा धार्मिकताको ‘शाखा’ उत्पन्न गराउनेछु। उसले यो देशमा न्याय ल्याउनेछ। १६‘यो ‘शाखाको’ समयमा यहूदाका मानिसहरू सुरक्षित हुने छन् अनि तिनीहरू यरूशलेममा मुक्त रहनेछन्। यो ‘शाखाको’ नाउँ हो: परमप्रभु हाम्रा धार्मिकता हुनुहुन्छ।”

१७परमप्रभु भन्नुहुन्छ, “दाऊदको परिवारबाट एकजना मानिस सधैं सिंहासनमा बस्नेछ र इस्राएलका परिवारमाथि शासन गर्नेछ। १८अनि पूजाहारीहरू जो लेवी परिवारहरूबाट हुनेछन् तिनीहरू त्यहाँ मेरो अधि होमबलिहरू, अन्न बलिहरू र अरू बलिहरू चढाउन उभिन्छन्।”

१९यो सन्देश परमप्रभुबाट यर्मिया कहों आयो। २०परमप्रभु भन्नुहुन्छ, “मसँग रात र दिनको करारछ। ल्यो सदा-सर्वदा चलिरहनेछ। यदि तिमीहरूले यसलाई परिवर्तन गर्न सक्छौ भने ताकि दिन र रात आफ्नो तोकिएको समयमा नआवोस्। २१तब तिमीहरूले मेरा सेवक दाऊद र लेवीसँग पनि मेरो करार बढ्लिन सक्छौ। दाऊदका सन्तानहरू अब राजा हुनेछैन र लेवीका परिवारबाट पूजाहारी हुनेछैन। २२तर म मेरो दास दाऊदका सन्तानहरूलाई र लेवीका परिवारहरूलाई जसले मेरो सेवा गरिरहेका छन् संख्या वृद्धि गराउनेछु। तिनीहरूको सन्तानको संख्या आकाशमा ताराहरू र सागरको किनारमा बालुवाको कण भैं अनगन्ती हुनेछ।”

२३यर्मियाले यो सन्देश परमप्रभुबाट प्राप्त गरे: २४“यर्मिया, तिमीले सुन्यौ, मानिसहरूले के भनिरहेछन्? ती मानिसहरूले भनिरहेका छन्, ‘परमप्रभुले यहूदा र इस्राएलका परिवारहरूलाई जसलाई चुन्नुभएको थियो ती दुइलाई त्याग गर्नु भयो। तिनीहरूले मेरा मानिसहरूलाई घृणा गर्छन् अनि तिनीहरूलाई एउटा जाति भनी भन्नु चाहँदैनन्।”

२५परमप्रभु भन्नुहुन्छ, “यदि मैले रात र दिनसँग करार नराखेको भए अनि यदि मैले आकाश र पृथ्वीको लागि नियमहरू तैयार नबनाएको भए। २६तब

याकूबका सन्तानहरू अस्वीकार गर्न सक्छु। अनि मेरो दास दाऊदका सन्तानहरूलाई अब्राहाम, इसहाक र याकूबको वंशहरूमाथि राज्य गर्नदिने छैन। तर तिनीहरूबाट जो खोसिएको छ त्यो पुनः बहाल गरिनेछ र तिनीहरूमाथि दया गरिनेछ।”

यहूदाका राजा सिदकियाहलाई चेताउनी

३४ परमप्रभुबाट यर्मियाकहाँ सन्देश आयो। सन्देश त्यतिबेला आयो जब बाबेलका राजा नबूकदनेस्सर, यरूशलेम र त्यसका वरिपरिका शहरहरूका विरुद्ध लडाइँ गरिरहेका थिए। नबूकदनेस्सरसँग उसका सारा सेना अनि आफूले शासन गरेका राज्यहरूका सेना र मानिसहरू थिए।

२“परमप्रभु इस्राएलका परमेश्वर भन्नुहुन्छ: यर्मिया यहूदाका राजाकहाँ जाऊ अनि तिनलाई भन: ‘सिदकियाह, परमप्रभु यसो भन्नुहुन्छ: म यरूशलेमको यो शहर बाबेलका राजालाई दिइरहेको छु जसले यसलाई जलाएर खरानी पार्नेछ। ३सिदकियाह बाबेलका राजा देखि तिमी उम्कने छैनौ। तिमीलाई निःसन्देह पक्रिने छ र उसलाई सुम्पने छ। तिमीले आफ्नै आँखाहरूले बाबेलका राजालाई देखेछौ आमने सामने कुरा गर्नेछौ। तब तिमीलाई बाबेलमा लैजानेछन्। ४यहूदाका राजा सिदकियाह परमप्रभुको वचन सुन। परमप्रभुले तिमीहरूलाई भन्नुहुन्छ, तिमी युद्धमा मारिने छैनौ। ५तिमी शान्तिसित मर्नेछौ। मानिसहरूले तिम्रो पिता-पुर्खाहरूलाई जस्तै ती राजाहरू जो तिमी भन्दा अधि आए तिम्रो लागि धूप जलाउनेछन्। तिनीहरूले तिम्रा निमित्त शोक मनाउनेछन् र दुःखीत भएर भन्नेछन्। “हे! प्रभु।” मैले म कुरा तपाईँसँग भनेकोछु।” यो सन्देश परमप्रभुबाट आएको हो।

६तब यर्मिया अगमवकाले परमेश्वरको यी सबै वचन यरूशलेममा सिदकियाहलाई भने। ७बाबेलका राजाले यरूशलेम अनि यहूदाको बाँकी रहेका गद्दीमा भएका शहरहरू लाकीश र अजेकाको विरुद्ध लडे। यी मात्र यहूदाको देशमा पर्खालले बारेका थियो।

मानिसहरूले आफ्नो एउटा करार भङ्ग गरे

८राजा सिदकियाहले यरूशलेमका मानिसहरूसँग हिब्रू कमाराहरूलाई मुक्ति दिनलाई करार गरेका थिए। एउटा सिदकियाहले करार गरिपछि सन्देश परमप्रभुबाट यर्मियाकहाँ आयो। ९प्रत्येक मानिसले आफ्ना हिब्रू-कमाराहरूलाई स्वतन्त्र पार्नु पर्ने हो। प्रत्येक हिब्रू कमारा-कमारीहरू स्वतन्त्र गराउनु पर्ने हो। कसैले पनि यहूदा समुदायबाट कमारो नबनावोस्। १०यसकारण यहूदाका शासकहरू र मानिसहरूले यो करार स्वीकार गरे। प्रत्येक मानिसले आफ्ना कमारा-कमारीहरू स्वतन्त्र बनाउनेछ। प्रत्येक मानिस राजी भए र सबै कमारा-कमारीहरू स्वतन्त्र गरिदिए। ११तर त्यसपछि, मानिसहरू ज-जसकहाँ आफ्ना

कमारा-कमारीहरू थिए तिनीहरूले आफ्ना मन बदले। यसकारण फेरि तिनीहरू आफैले स्वतन्त्र पारेका मानिसहरू ल्याए अनि तिनीहरूलाई आफ्नो कमारा-कमारीलाई बनाए।

१२तब परमप्रभुबाट सन्देश यर्मियाकहाँ आयो: १३यही नै परमप्रभु, इस्त्राएलका परमेश्वर भन्नुहुन्छ: “तिमीहरूका पिता-पुरखाहरू मिश्रमा कमारा-कमारीहरू थिए मैले उनीहरूलाई मिश्रबाट निकालें अनि कमारापनबाट पनि निकालें र तिनीहरूलाई एउटा करार गरे। १४यो करार अनुसार प्रत्येक मानिसले आफ्ना हिब्रू कमाराहरूलाई प्रत्येक सातौं वर्षको आरम्भमा स्वतन्त्र दिनु पर्छ। प्रत्येक हिब्रू कमारा-कमारी छ: वर्षको सेवा पछि स्वतन्त्र हुनु पर्छ। तर तिमीहरूका पिता-पुरखाहरूले मेरो कुरामा ध्यान दिएनन्। १५भखरै तिमीहरू आफूले गरेको कामका निमित्त पश्चाताप गर्छौ अनि मेरो नजरमा के सही हो त्यो गर्छौ। जुन मन्दिर मेरो नाउँले प्रसिद्ध छ त्यसमा तिमीहरूले मेरो समक्ष एउटा करार गर्छौ अनि हिब्रू कमारा-कमारीहरूलाई स्वतन्त्र दिने घोषणा गर्छौ। १६तर फेरि, तिमीहरूले आफ्ना मन बदलियो। तिमीहरूले मेरो नाउँको बेइज्जत गर्छौ। तिमीहरूले मुक्ति दिएका कमारा-कमारीहरूलाई फर्काई ल्यायो र बलपूर्वक तिनीहरूलाई कमारा-कमारी बनायो।

१७“यसकारण परमप्रभु भन्नुहुन्छ: ‘तिमीहरूले मेरो कुराको पालन गरेनौ। तिमीहरूले आफ्ना मित्र अनि छिमेकीहरूलाई स्वतन्त्र पारेनौ। यसकारण तरवार, अनिकाल र भयानक महामारीद्वारा मानिको लागि म तिमीहरूलाई “मुक्ति” घोषणा गर्छु। म तिमीहरूको अवस्था यति दर्दनाक बनाउनेछु कि तिमीहरूको अवस्था देखी सम्पूर्ण पृथ्वी नै भयभीत हुनेछ। १८ज-जसले त्यो करार भंग गरेछन् अनि ज-जसले मेरो अधि गरेका प्रतिज्ञाहरू लत्याएका छन् तिनीहरूसित त्यही व्यवहार गर्नेछु जस्तो एउटी बाछीलाई दुइ प्याक पार्छन र ती दुइ टुक्राहरूको माभ्रमा हिड्छन्।* १९ती मानिसहरू जो त्यो बाछीको दुइप्याक माभ्रबाट हिँडे तिनीहरू यहुदा र यरूशलेमका शासकहरू, त्यो देशका मानिसहरू अनि नपुंसकहरू र पूजाहारीहरू थिए। २०यसकारण ती मानिसहरू तिनीहरूका शत्रुहरूलाई सुम्पनेछु जसले तिनीहरूलाई मार्न चाहन्छन्। ती मानिसका लाशहरू चरा-चुरङ्गीहरूका लागि खाद्य अनि पशुहरूको शिकार हुनेछ। २१म यहुदाका राजा सिदकियाहलाई र उसका मानिसहरूलाई तिनीहरूका शत्रुहरूकहाँ सुम्पिनेछु जसले तिनीहरूलाई मार्न चाहन्छन्। ती सेनाहरू यरूशलेमबाट गइसकेका भएता पनि म

एउटी बाछी...हिड्छन् यो एउटा उत्सव हो जुन मानिसहरूले सम्भ्रौता गर्दा गर्ने गर्छन। सम्भ्रौता गर्ने मानिसहरू काटिएको पशुको टुक्राहरू माभ्रबाट हिड्छन् तिनी केही भन्दै हिड्छन् जस्तै यदि मैले सम्भ्रौता मानिन भने मेरो पनि यस्तै अवस्था होस्।

तिनीहरूलाई बाबेलका राजाको सेनाहरूकहाँ सुम्पिनेछु। २२तर म आदेश दिनेछु अनि बाबेलका सेनाहरू फर्की आउनेछन्।’ यो परमप्रभुको सन्देश हो। ‘ती सेनाहरूले यरूशलेम विरुद्ध युद्ध गर्नेछ। बाबेलका सेनाहरूले यो शहर कब्जा गर्नेछन र यसलाई जलाई खरानी बनाउनेछन। म यहुदाका शहर ध्वंस पार्नेछु र यसलाई कोही नबस्ने निर्जन मरुभूमिमा परिणत गरिदिनेछु।”

रेकाबी परिवारका असल उद्वहरण

३५ योशियाहको छोरो यहोयाक्रीम यहुदाका राजा भएको बेला, परमप्रभुबाट यो सन्देश यर्मिया कहाँ आयो। यो परमप्रभुको सन्देश थियो: २‘यर्मिया, रेकाबीहरूका परिवारकहाँ जाऊ। परमप्रभुको मन्दिरको एउटा छेउको कोठामा तिनीहरूलाई निम्त्याऊ। अनि तिनीहरूलाई दाखरस खुवाऊ।”

३यसर्थ मैले यर्मियाको* छोरो याजन्याह जो हबसिन्याहको नाति हो र उसका दाज्यू-भाइहरू र सबै छोराहरू पनि ल्याएँ। मैले रेकाबीहरूका सम्पूर्ण परिवारलाई पनि ल्याएँ। ४त्यसपछि मैले तिनीहरूलाई मन्दिरभित्र ल्याएँ। हामीहरू हानान जो यिगदल्याहको छोरो हुन तिनको छोराहरूको कोठामा गयौं हानान परमप्रभुको एकजना भक्त थियो। त्यो कोठाको छेउमा अधिकारीहरूको थियो। यो कोठा शल्लूमको छोरो मासेयाह ढोकेको कोठाको छेउमा थियो। मासेयाह परमप्रभुको मन्दिरको ढोके थियो। ५तब मैले रेकाबी परिवारको अघाडि एक घैटो दाखरस र केही कचौराहरू राखिदिएँ। अनि मैले तिनीहरूलाई पिउनु भने।”

६तर रेकाबी मानिसहरूले जवाफ दिए, “हामी कहिले पनि दाखरस पिउने छैनौ किनभने हाम्रा पिता-पुरखा रेकाबको छोरो योनादाबले, हामीलाई यस्तो आज्ञा दिए: ‘तिमीहरू र तिमीहरूका सन्तानहरूले कहिल्यै दाखरस पिउनु हुँदैन। ७उनले अभ्र भनेका छन् घरहरू निर्माण नगर्नु। बिऊ नरोप्नु अथवा दाख नरोप्नु। तिमीहरूले यी मध्ये कुनै एक पनि नगर्नु। केवल तम्बूहरूमा बस्नु। यदि तिमीहरूले त्यसो गर्छौ भने, जो तिमीहरू डुलुवाहरू थियो यस देशमा धेरै कालसम्म रहने छौ।’ रेकाबका छोरो हाम्रा पिता-पुरखा योनादाबले दिनुभएको प्रत्येक आज्ञा हामीले पालन गरेकाछौ। हामी कहिले मदपान गर्दैनौ। हाम्रा पत्नीहरू, छोराहरू र छोरीहरूले कहिले दाखरस पिउँदैनन्। ८हामी बस्ने घरहरू कहिले बनाउँदैनौ। अनि हाम्रो आफ्नै दाखबारी र खेतहरू छैनन्। हामी कहिल्यै अन्न रोप्दैनौ। ९हामी तम्बूहरूमा बस्छौ अनि हाम्रा पिता-पुरखा योनादाबले आज्ञा गरेको प्रत्येक कुरा पालन गर्छौ। ११तर जब बाबेलका राजा नबूकदनेस्सरले यहूदामाथि आक्रमण गरे, हामी यरूशलेम गयौं। हामीले

यर्मिया यो अर्को मानिस हो।

एक-अर्का माभ भन्यौ, 'हामी यरूशलेमको शहरभित्र प्रवेश गर्ने पछि ताकि हामी बाबेल र अरामीहरूका सेनाहरूबाट छुटकारा पाउन सकौं।' यसकारण हामी यरूशलेममा बस्यौं।"

१२तब परमप्रभुको वचन यर्मियाकहाँ आयो: १३सेनाहरूका परमप्रभु, इस्राएलका परमेश्वर भन्नुहुन्छ: "यर्मिया, जाऊ अनि यो सन्देश यहूदा र यरूशलेमका मानिसहरूलाई भन: के तिमीहरूले शिक्षा नलिने अनि मेरो आदेश पालन नगर्ने?" १४परमप्रभु भन्नुहुन्छ, "रेकाबको छोरो योनादाबले आफ्ना छोराहरूलाई दाखरस नखानु भनेर आदेश गरे अनि त्यो आदेश पालन गरियो। आज पर्यन्त योनादाबका सन्तानहरूले आफ्ना पिता-पुर्खाहरूका आज्ञा पालन गरे। तिनीहरू दाखरस पिउँदैनन्। तर मैले तिमीहरूलाई एकोहोरो भनिरहेकोछु तर तिमीहरूले मेरो आज्ञाहरू पालन गरेका छैनौ। १५मैले मेरा दास अगमवक्ताहरू तिमीहरूकहाँ घरिघरि पठाएकोछु। अगमवक्ताहरूले तिमीहरूलाई भनेकाछन्, 'तिमीहरू प्रत्येकले खराब कामबाट अलग रहनु पर्छ। तिमीहरू सबै असल हुनै पर्छ। तिमीहरूले अरु देवताहरूको अनुसरण र सेवा गर्नु हुँदैन। यदि मेरो आज्ञा पालन गरे यो देश जुन मैले तिमीहरू र तिमीहरूका पिता-पुर्खाहरूलाई दिएकोछु यहाँ बस्नेछौ।' तर तिमीहरूले मेरो कुरा सुनेनौ। १६योनादाबका सन्तानहरूले आफ्ना पिता-पुर्खाहरूले दिएका आज्ञा पालन गरे तर यी मानिसहरूले मेरो आज्ञा पालन गरेका छैनन्।"

१७यसकारण सेनाहरूका परमप्रभु, इस्राएलका परमेश्वर भन्नुहुन्छ: "मैले यहूदा र यरूशलेमका बासिन्दाहरूकहाँ सबै संकटहरू ल्याउँदैछु जुन अघि मैले चेताउनी दिएको थिएँ। म ती मानिसहरूसँग बोलेँ, अनि तिनीहरूले मेरो कुरा सुन्न अस्वीकार गरे। मैले तिनीहरूलाई डाके तर तिनीहरूले जवाफ दिएनन्।"

१८तब यर्मियाले रेकाबी मानिसहरूलाई भने, "सेनाहरूका परमप्रभु, इस्राएलका परमेश्वर भन्नुहुन्छ, 'तिमीहरूले आफ्ना पिता-पुर्खाहरूका आज्ञा पालन गर्नु। तिमीहरूले योनादाबको उपदेशहरू अनुसरण गर्नु। उनले जो आदेश दिएका थिए त्यो तिमीहरूले पालन गर्नु। १९यसकारण सेनाहरूका परमप्रभु, इस्राएलका परमेश्वर भन्नुहुन्छ: यसकारण त्यहाँ रेकाबका छोरो योनादाबका सन्तान सधैं रहनेछ जसले मेरो सेवा गर्छ।"

राजा यहोयाकीमले यर्मियाको बेहेरूवा जलाउँदछ

३६ योशियाहको छोरो यहोयाकीम यहूदाका राजा भएको चौथो वर्षमा परमप्रभुको यो सन्देश यर्मियाकहाँ आयो। यो परमप्रभुबाट आएको सन्देश थियो: २"यर्मिया, मैले तिमीलाई भनेको जम्मै सन्देशहरू बेहेरूवामा लेख। मैले तिमीलाई इस्राएल, यहूदा र अन्य सारा जातिहरूका बारेमा भनेको छु। योशियाह

राजा भए यता आज सम्मको ती सारा शब्दहरू जुन मैले भनेकोछु लेख। ३हुनसक्छ यहूदाका परिवारले गरेका दुष्टकर्महरू विरुद्ध मैले गरिरहेको योजना बारे यहूदाका मानिसहरूले सुन्नेछन् अनि हुनसक्छ तिनीहरू दुष्ट कामहरू गर्नदिखि रोकिनेछन। यदि तिनीहरूले त्यसो गरे भने म तिनीहरूले गरेका अपराधहरू र पाप क्षमा गरिदिनेछु।"

४यसकारण यर्मियाले नेरियाहको छोरो बारूकलाई बोलाए। बारूकले यर्मियालाई परमप्रभुले भन्नु भएको सबै कुराहरू यर्मियाको लेखन-आदेशमा बेहेरूवामा लेखे। ५यर्मियाले बारूकलाई भने, "मलाई परमप्रभुको मन्दिरमा जाने अनुमति छैन। ६यसकारण म चाहन्छु कि तिमी परमप्रभुको मन्दिरमा उपासको दिन जाऊ अनि तिनीहरूका शहरहरूबाट आएका यहूदाका मानिसहरूलाई मेरो निर्देशनमा तिमीले बेहेरूवामा लेखेको परमप्रभुको सन्देशहरू पढेर सुनाऊ। ७हुनसक्छ कि मानिसहरूले परमप्रभुलाई सहयोगको लागि गुहार्नेछन् अनि हरेकले दुष्ट कामहरू गर्न देखि जोगिनेछन्। किनभने परमप्रभुले यी मानिसहरूमाथि महा रीस र क्रोध पोखाउँने भनी घोषणा गर्नु भएको छ।" ८यसकारण नेरियाहको छोरो बारूकले अगमवक्ता यर्मियाले अह्राएका प्रत्येक कुरा गरे। बारूकले बेहेरूवामा लेखिएका परमप्रभुको कुरा परमप्रभुको मन्दिरमा पढे।

९योशियाहको छोरा यहोयाकीमको राज्यकालको पाँचौ वर्षको नवौं महीनामा यरूशलेमका अनि यहूदाका शहरबाट यरूशलेममा आएका सबै मानिसहरूले परमप्रभुको नाउँमा उपास बस्ने घोषणा गरे। १०त्यसबेला, बारूकले परमप्रभुको मन्दिरमा भेला भएका मानिसहरूको उपस्थितिमा यर्मियाका वचनहरू बेहेरूवाबाट पढे। तिनले परमप्रभुको मन्दिरको नयाँ प्रवेशद्वार छेउमा रहेको मथिल्लो आँगनमाथिको शापनको छोरो गमर्याहको कोठाबाट बेहेरूवा पढे। गमर्याह एकजना सचिव थिए।

११गमर्याहको छोरो अर्थात् शापानको नाति मिकायाहले बेहेरूवाबाट पढिएको परमप्रभुको सन्देशहरू सुने। १२जब मिकायाहले बेहेरूवाबाट परमप्रभुका सन्देश सुने, उनी राज महलको सचिवको कोठामा गए। सम्पूर्ण शाही अधिकारीहरू त्यहाँ राजाको दरबारमा बसिरहेका थिए। ती अधिकारीहरू हुन्: सचिव एलीशामा, शमायाहको छोरो दलायाह, अकबोरको छोरो एलनातान, शापानको छोरो गमर्याह, हनन्याहको छोरो सिदकियाह अनि अन्य अधिकारीहरू पनि त्यहाँ थिए। १३जब बारूकले मानिसहरूलाई बेहेरूवाबाट पढी सुनाएको मिकायाहले जे सुनेका थिए तिनले प्रत्येक कुरो नै ती अधिकारीहरूलाई भने।

१४तब सबै अधिकारीहरूले नतन्याहको छोरो शोलेम्याहको नाती अनि कूशीको पनाति यहूदीलाई बारूककहाँ पठाए। यहूदीले बारूकलाई भने, "तिमीले

जुन बेहेरूवा मानिहसरू समक्षपढ्यौ त्यो लिएर मसित आऊ।” नेरियाहको छोरो बारूकले बेहेरूवा लिए अनि तिनीहरूकहाँ गए।

१५तब ती अधिकारीहरूले बारूकलाई भने, “बस अनि हाम्रो लागि पढेर सुनाऊ।”

यसर्थ तिनीहरूलाई बारूकले पढेर सुनाए।

१६ती शाही अधिकारीहरूले बेहेरूवाबाट सारा सन्देशहरू सुने। तब तिनीहरू डराए, अनि एका अर्कालाई प्रति हेरा हरे गरे। तिनीहरूले बारूकलाई भने, “हामीले बेहेरूवामा भएका सबै सन्देशहरू राजा यहोयाकीमलाई भन्नै पर्छ।” १७त्यसपछि अधिकारीहरूले बारूकलाई एउटा प्रश्न गरे, “बारूक, हामीलाई भन, तिमीले बेहेरूवामा लेखिएका सन्देशहरू कहाँबाट पायौ? के त्यो यर्मियाले भनेका कुराहरू लेखेका हौ?”

१८“हजूर”, बारूकले जवाफ दिए। “यर्मियाले भन्यो, अनि मैले सारा सन्देशहरू बेहेरूवामा मसीले लेखें।”

१९तब शाही अधिकारीहरूले बारूकलाई भने, “तिमी र यर्मिया भागनु पर्छ र लुक्नु पर्छ। तिमीहरू कहाँ लुक्छौ कसैलाई पनि नभन्नु।”

२०तब शाही अधिकारीहरूले बेहेरूवा सचिव, एलीशामाको कोठामा राखे। तिनीहरू राजा यहोयाकीमकहाँ चोकमा गए र बेहेरूवामा भएको सबै कुरा भने।”

२१यसकारण राजा यहोयाकीमले त्यो बेहेरूवा ल्याउनु यहूदीलाई पठाए। यहूदीले सचिव, एलीशामाको कोठाबाट त्यो बेहेरूवा ल्याए। तब यहूदीले त्यो बेहेरूवा राजालाई र तिनको नजिकै उभिएका सेवकहरूलाई पढेर सुनाए।

२२यो नवौं महीना चलिरहेको थियो, अनि राजा हिउँदमा बस्ने महलमा बसिरहेको थिए। राजा यहोयाकीमको सम्मुख अगेनामा आगे दन्द्न् बलिरहेको थियो। २३यहूदीले बेहेरूवा पढ्न शुरू गरे। जब उसले तीन वा चार पृष्ठ पढ्दथे, राजाले ती पढिसकेका पंक्ति एउटा सानो छुरीले काट्थे अनि आगेनामा हाली दिन्थे र जब सम्म पुरै बेहेरूवा आगेनामा जलेर नष्ट भएन तब सम्म तिनले त्यसै गरे। २४राजा यहोयाकीम र उनका सेवकहरू जसले बेहेरूवाबाट यी वचनहरू सुने तिनीहरू न त डराए न तिनीहरूले आफ्नो लुगा नै च्याते।

२५एलनातान, दलयाह र गमर्याहले राजा यहोयाकीमलाई त्यो बेहेरूवा नजलाउनु होस् भनेर विन्ती गरे। तर राजाले तिनीहरूको विन्ती सुनेनन्। २६राजा यहोयाकीमले आफ्नो छोरो यरहमेल, अज्रिएलको छोरो सरयाह र अबदीलको छोरो शैलेम्याहलाई सचिव बारूक र अगमवक्ता यर्मियालाई पक्रन हुकूम दिए। तर परमप्रभुले तिनीहरूलाई लुकाउनु भएको थियो।

२७यर्मियाले भनेको अनि बारूकले लेखेको सन्देशहरू भएको बेहेरूवा राजाले जलाई सके पछि परमप्रभुको सन्देश यर्मियाकहाँ आयो।

२८“परमप्रभुले भन्नुभयो, “यर्मिया, अर्को एउटा

बेहेरूवा लियर यहूदाका राजा यहोयाकीमले जलाएको पहिलो बेहेरूवामा जुन सन्देशहरू थिए सबै लेख।

२९यहूदाका राजा यहोयाकीमको सम्बन्धमा तिमीले भन्नेछौ, ‘त्यसपछि परमप्रभुले भन्नुभयो, “तिमीले बेहेरूवा जलायो कारण तिमीले सोच्यौ, बाबेलको राजा निश्चय आउनेछ र यो देश ध्वंस पारि मानिसहरू र पशुहरू काट्नेछ भनी सन्देशहरू किन तिमीले लेख्यौ?” ३०यसकारण, परमप्रभुले यहूदाका राजा यहोयाकीमको बारेमा भन्नुहुन्छ: यहोयाकीमका सन्तानहरू दाऊदको सिंहासनमा अब उसो बस्नेछैन। जब यहोयाकीम मर्दछ, ‘उसको लाश भूँमा फ्याँकिनेछ र दिनको गरम र रात चिसोमा त्यहाँ रहनेछ। ३१म, परमप्रभुले, यहोयाकीम र उसका नानीहरूलाई दण्ड दिनेछु। उसका अधिकारीहरूलाई पनि दण्ड दिनेछु। कारण तिनीहरू दुष्ट छन् म तिनीहरूमाथि डरलाग्दो विपत्ति ल्याउनेछु भनी मैले चेताउनी दिएको छु। त्यो दुर्भाग्य तिनीहरूमाथि मात्र होइन तर यरूशलेम र यहूदामा बस्ने सम्पूर्ण जातिलाई पनि असर गर्नेछ। मेरो चेताउनी अनुसार जम्मै अधर्मकामहरू तिनीहरूमाथि पर्नेछु तर तिनीहरूले मेरो कुरा सुन्ने छैनन्।”

३२त्यसपछि यर्मियाले अर्को एउटा बेहेरूवा लिए अनि त्यो नेरियाहको छोरो सचिव बारूकलाई दिए। जस्तै यर्मियाले बोले, बारूकले परमप्रभुको त्यही सन्देशहरू बेहेरूवामा लेखे जुन राजा यहोयाकीमले आगेमा जलाई दिएका थिए। ती सन्देशहरू बाहेक अन्य धेरै त्यस्तै शब्दहरू दोस्रो बेहेरूवामा थपिएका थिए।

यर्मिया कैदमा

३७ नबूकदनेस्सर बाबेलका राजा थिए। उनले यहोयाकीमको छोरो कोन्याहको सट्टामा सिदकियाहलाई यहूदाका राजा नियुक्त गरे। सिदकियाह योशियाहको छोरो थिए। रतर सिदकियाहले परमप्रभुको सन्देश प्रति ध्यानै दिएन जुन सन्देश परमप्रभुका अगमवक्ता यर्मियालाई प्रचार गर्न भनी दिनुभएको थियो। अनि सिदकियाहको कर्मचारीहरू र यहूदाका मानिसहरूले परमप्रभुको सन्देशलाई ध्यानै दिएनन्।

३८राजा सिदकियाहले शेलेप्याहको छोरो यहूकल नाउँका मानिस अनि मासेयाहको छोरो पूजाहारी सपन्याहलाई अगमवक्ता यर्मियाकहाँ यसो भनी पठाए। यो सन्देश तिनीहरूले यर्मियाकहाँ ल्याए: “हाम्रा निमित्त परमप्रभु हाम्रा परमेश्वरसित प्रार्थना गरिदिनु होस्।”

४त्यसबेला, यर्मियालाई कैदमा राखिएको थिएन, यसकारण उनी जता चाहन्थे त्यतै जान सक्थे। ५फिरऊनको सेना मिश्रदेखि बाहिर आएको थियो। मिश्रका सेना तिनीहरूतिर अघि बढिरहेको सन्देश सुनेर बाबेलका सेनाहरू जो यरूशलेमलाई घेरा हाल्दै थिए त्यहाँबाट गए।

६परमप्रभुबाट अगमवक्ता यर्मियाकहाँ सन्देश आयो:

७“परमप्रभु इस्राएलका परमेश्वर भन्नुहुन्छ: ‘यहूकल अनि सपन्याह! यहूदाका राजा सिदकियाहले तिमीलाई मकहाँ प्रश्नहरू सोध्न पठाएका छन्। राजा सिदकियाहलाई यसो भन: मिश्रका सेना जो तिमीलाई सघाउन आइरहेका थिए, फर्की जानेछन्। त्यसपछि, बाबेलका सेना फर्केर यता आउनेछन्। तिनीहरूले यरूशलेममा आक्रमण गर्नेछन्। त्यसपछि बाबेलबाट आएका सेनाले यरूशलेमलाई आफ्नो अधीनमा पारी जलाईदिनेछ।’ ६परमप्रभु भन्नुहुन्छ: “बाबेलका सेना निश्चय हामीबाट फर्केर जानेछन भनी सोचेर तिमीहरू आफैलाई मूर्ख नबनाऊ। तिनीहरू जाने छैनन्।” १०यदि तिमीहरूले सम्पूर्ण बाबेली सेनालाई जितेता पनि केही घाइते सेनाहरू तम्बूमा छाडिए भने ती घाइते सेनाहरू उठनेछन र यरूशलेमलाई जलाई दिनेछन्।”

११जब बाबेलका सेना मिश्रका फिरऊनका सेनासित लडाइँ गर्नलाई यरूशलेम पुगे १२यर्मियाले यरूशलेमबाट बिन्यामीनको देश तर्फ यात्रा गर्न इच्छा गरे। उनी त्यहाँ आफ्नो सम्पत्तिको अंश लिनलाई गर्इरहेका थिए। १३तर जब तिनी यरूशलेमको बिन्यामीन प्रवेशद्वारमा पुगे प्रहरीहरूका अध्यक्षले तिनलाई पत्रे। त्यो अध्यक्षको नाउँ यिरियाह हो। यिरियाह शेलेम्याहका छोरा थियो। शेलेम्याह हनन्याहको छोरो थियो। अध्यक्ष यिरियाहले यर्मियालाई पत्रे अनि भने, “यर्मिया! तिमी हामीलाई छोडेर कल्दीहरूको पक्षमा गइरहेका छौ।”

१४यर्मियाले यिरियाहलाई भने, “त्यो सत्य होइन। म कल्दीहरूकहाँ सम्मिलित हुन गएको होइन।” तर यिरियाले तिनको कुरा सुनेन अनि तिनलाई यरूशलेमको अधिकारीहरूकहाँ लगे। १५ती शाही अधिकारीहरू यर्मियासंग अति क्रोधित थिए। तिनीहरूले यर्मियालाई कुट्ने आदेश दिए। त्यसपछि तिनीहरूले यर्मियालाई जोनाथनको घरमा कैद गरे। जोनाथन एकजना सचिव थिए। जोनाथनको घरलाई तिनीहरूले भ्यालखान बनाएका थिए। १६तिनीहरूले यर्मियालाई एक तहखानाको सानो कोठामा राखे। यर्मिया त्यहाँ धेरै समय सम्म बसे।

१७त्यसपछि राजाले यर्मियालाई उनको राजाको महलमा ल्याउन पठाए। सिदकियाहले गुप्त रूपमा यर्मियालाई सोधे, “के परमप्रभुबाट केही सन्देश छ?”

यर्मियाले जवाफ दिए, “ज्यू छ। तपाईंलाई बाबेलका राजाकहाँ सुम्पिनेछन्।” १८तब यर्मियाले राजा सिदकियाहलाई सोधे, “मैले के भूल गरेकोछु? तपाईं र तपाईंका अधिकारीहरू विरुद्ध अथवा यरूशलेमका मानिसहरूमाथि के अपराध गरे ताकि तपाईंले मलाई भ्यालखानमा राख्नु भयो? १९तिम्रा अगमवक्ताहरू अहिले कहाँ छन्? ती अगमवक्ताहरूले अगमवाणी गरेका थिए कि ‘बाबेलका राजाले तपाईं अथवा यहूदाको देशमाथि आक्रमण गर्ने छैन।’ २०तर अहिले मेरो प्रभु, यहूदाका राजा, दया गरेर मेरो कुरा मान्नुहोस्

अनि मलाई सचिव जोनाथनको घरमा नपठाउनु होस्, नत्र म त्यहाँ मर्नेछु।”

२१यसकारण राजा सिदकियाहले यर्मियालाई प्रहरीहरूको चोकमा राख्ने हुकूम दिए। तिनीहरूले उनलाई शहरमा जम्मै रोटी नसक्नुजेलसम्म दिनहुँ एउटा-एउटा रोटी दिए। यसकारण यर्मिया प्रहरीहरूको चोकमा बसे।

यर्मियालाई इनार भित्र फालियो

३८ कतिपय शाही अधिकारीहरूले जस्तै मतानको छोरो शपत्याह, पशहूरको छोरो गदल्याह, शेलेम्याहको छोरो यूकल अनि मल्कियाहको छोरो पशहूरले यर्मियाले सबै मानिसहरूलाई यसो भन्दैगरेको सुने, २“कि परमप्रभु भन्नुहुन्छ ‘जो यरूशलेममा बसे तिनीहरू तरवारहरूले अथवा अनिकालले अथवा डरलाग्दो रूढीले मर्नेछन् तर ज-जसले सैन्य समक्ष आत्मसमर्पण गर्नेछ तिनीहरू जीवित रहनेछन् उसले जीवन युद्ध परितोषक रूपमा पाउनेछ र मर्नेछैन।’ ३अनि यही हो जो परमप्रभु भन्नुहुन्छ: ‘यरूशलेमको शहरलाई निःसन्देश बाबेलको राजाकहाँ सुम्पिनेछ। तिनीहरूले यसलाई कब्जा गर्नेछन्।”

४तब यर्मियाले भनेका कुराहरू सुनेपछि शाही अधिकारीहरू राजा सिदकियाहकहाँ गए। तिनीहरूले राजालाई भने, “यर्मियालाई मार्ने पछ किनभने उसले यस्ता कुराहरू गरेर शहरमा भएका सिपाहीहरूलाई हतोत्साही बनाइरहेको छ। यर्मियाहले यस्तो कुरा गरेर प्रत्येक मानिसलाई हतोत्साही बनाइरहेको छ। यर्मियाहले हामीलाई राम्रो होस् भन्ने चाँहदैन। उसले यरूशलेमका मानिसहरू नष्ट भएको हेर्न चाहन्छ।”

५यसकारण राजा सिदकियाहले ती अधिकारीहरूलाई भने, “यर्मिया तिमीहरूको नियन्त्रणमा छ। म तिनीहरूलाई रोक्न केही गर्नु सक्तिन।”

६त्यसपछि ती अधिकारीहरूले यर्मियालाई लगे अनि राजाको छोरो मल्कियाहको पानीको इनारमा फ्याँकिदिए। त्यो इनार प्रहारी चोकामा थियो। ती अधिकारीहरूले डोरी लगाएर यर्मियालाई इनारमा मनीभारे। इनारमा पानी थिएन, तर हिलो थियो अनि त्यो हिलोमा यर्मिया भासिए।

७तर एबेदमेलेक नाउँका एकजना कूशी मानिस जो राजमहलमा नपुंसक थिए तिनले सुने कि अधिकारीहरूले यर्मियालाई पानीको इनारमा हालिदिए। ८राजा सिदकियाह त्यस समय बिन्यामीनको प्रवेशद्वारमा बसिरहेका थिए। तिनी राजदरवारबाट गए। तिनले राजालाई भने, ९मेरो प्रभु महाराज! ती अधिकारीहरूले यर्मियासित दुष्टकर्म गरिरहेका छन्। तिनीहरूले यर्मियालाई भोकै मरोस भनी पानीको इनारमा फ्याँकिदिए किनभने शहरमा रोटी छैन।”

१०तब राजा सिदकियाहले कूशवासी एबेदमेलेकलाई आदेश दिए: “एबेदमेलेक यहाँबाट तीनजना मानिसहरू लैजाऊ अनि मर्न अधि नै यर्मियालाई इनारबाट निकाल।”

११यसकारण एबेदमेलेकले आफूसँग तीनजना मानिसहरू लगेर गए। तर सर्व प्रथम उनी राजदरबारको भण्डार तर्फ गए अनि तिनले त्यहाँबाट पुराना र च्यातिएका लुगाहरू लगे। त्यसपछि डोरीमा ती थोत्रे लुगाहरू बाँधेर इनारमाभित्र यर्मियातिर भारिदिए। १२कूशवासी एबेदमेलेकले यर्मियालाई भने, “यी पुराना लुगाहरू आफ्नो काखीमा चेप। जब डोरीद्वारा तिमीलाई माथि तानिने छ तिम्रो काखीमा यसले पैडको काम गर्नेछ। अनि तानिन्दा डोरीहरूले तिम्रो काखीमा चोट पार्नेछन्।” यसकारण यर्मियाले एबेदमेलेकले भने जस्तै गरे १३ती मानिसहरूले डोरीहरूद्वारा यर्मियालाई तानेर पानीको इनारबाट बाहिर निकाले। अनि यर्मिया प्रहारीहरूको चोकमा बसे।

सिदकियाहले यर्मियालाई अभ प्रश्नहरू सोध्छन्

१४तब राजा सिदकियाहले यर्मियालाई ल्याउनु कसैलाई पठाए। त्यो मानिसले परमप्रभुको मन्दिरको तेश्रो द्वारमा यर्मियालाई ल्यायो। तब राजाले भने, “यर्मिया, म तिमीलाई केही प्रश्नहरू सोध्नेछु। मबाट केही पनि नलुकाऊ।”

१५यर्मियाले सिदकियाहलाई भने, “यदि मैले उत्तर दिए भने तपाईंले मलाई मारु हुन्छ होला। अनि यदि मैले तपाईंलाई परामर्श दिएँ भने पनि सुनु हुने छैन।”

१६तर राजा सिदकियाहले गुप्त रूपमा यर्मियासित कसम खाए र भने, “म परमप्रभु जसले हामीलाई सृष्टि गर्नु भयो अनि हामीलाई जीवन दिनुभयो, जस्तो जीवित हुनुहुन्छ त्यस्तै कसम खान्छु, म तिमीलाई न त मार्नेछु न तिमीलाई ज-जसले मार खोजिरहेका छन् तिनीहरूलाई नै सुम्पिन्छु।”

१७तब यर्मियाले राजा सिदकियाहलाई भने, “सेनाहरूका परमप्रभु, इस्त्राएलका परमेश्वर भन्नुहुन्छ, ‘यदि तिमीले बाबेलका राजाको अधिकारीहरू अधि आत्मा समर्पण गर्छौ भने, तिमी र तिम्रो परिवार सुरक्षित रहनेछन् अनि यरूशलेम जलेर भस्म हुनेछैन। १८तर यदि तिमीले आत्मा समर्पण गर्न अस्वीकार गर्छौ भने यरूशलेम बेबीलियोनका सेनालाई सुम्पिने छ। तिनीहरूले यरूशलेमलाई जलाएर भस्म पार्ने छन्, अनि तिमी पनि तिनीहरूबाट जोगिने छैनौ।”

१९तर राजा सिदकियाहले यर्मियालाई भने, “तर म यहूदाका मानिसहरूसँग डराउँछु जसले अधिबाटै बाबेलका सेनाको पक्ष लिइसकेका छन्। म डराउँछु कारण तिनीहरूले मलाई यहूदाका मानिसहरूलाई सुम्पेछन् अनि तिनीहरूलाई मसित अति निम्न प्रकारले व्यवहार गर्ने अनुमति दिन्छन्।”

२०तर यर्मियाले जवाफ दिए, “सिपाहीहरूले तिमीलाई ती यहूदाका मानिसहरूलाई दिने छैनन्। राजा सिदकियाह, “परमप्रभुको आज्ञा पालन गर, मैले भनेको कुराहरू मान। तब सबै कुराहरू तिम्रा निमित्त राम्रै हुनेछ, अनि तिम्रो जीवन सुरक्षित रहनेछ। २१तर यदि तिमीले बाबेलका सेना समक्ष आत्मासमर्पण गर्न अस्वीकार गर्छौ भने, यो जो परमप्रभुले मलाई देखाउनु भएको त्यो हुनेछ। २२सारा स्त्रीहरू जो यहूदाको राजाको दरबारमा छोडिएका थिए तिनीहरूलाई बाबेलको राजाका मुख्य अधिकारीहरूकहाँ ल्याइने छ। ती स्त्रीहरूले भन्ने छन्:

“तिम्रा मित्र जाति-जातिहरूले तिमीलाई धोका दिए अनि तिमीलाई जितेका छन्। तिम्रो खुट्टा हिलोमा भास्सियो अनि तिमीलाई तिनीहरूले एकलै छोडेर गए।”

२३“तिम्रा सबै पत्नी र छोरा-छोरीहरू बाहिर ल्याइए अनि बाबेलका सेनालाई सुम्पिइयो। तिमी स्वयं पनि बाबेल सेनाबाट उम्कन पाउने छैनौ। तिमी बाबेलका राजाद्वारा लगिनेछौ अनि यरूशलेम जलेर भस्म हुनेछ।”

२४तब सिदकियाहले यर्मियालाई भने, “हाम्रो बातचीत कसैले थाहा नपाउँन नत्र तिमी मर्नेछौ। २५ती अधिकारीहरूले मैले तिमी सँग गरेको कुरा थाहापाउने छन्। तब तिनीहरू तिमीकहाँ आएर सोध्नेछन्, ‘यर्मिया, हामीलाई बताऊ राजा सिदकियाहले तिमीलाई के भन्यो। अनि तिमीले राजालाई के भन्यौ सबै नै हामीलाई भन। ईमान्दारी साथ सारा कुरा हामीलाई भन नत्र तिमीलाई हामी मार्ने छौ।’ २६यदि तिनीहरूले त्यसो भने, तिनीहरूलाई भन् ‘मैले राजालाई नम्र निवेदन गरेको छु कि मलाई जोनाथनको घरमा नफकाइयोस् यदि मलाई त्यहाँ पठाउनु भयो भने, म मर्नेछु।”

२७तब यस्तो भयो कि ती शाही अधिकारीहरू आए अनि यर्मियालाई प्रश्न गरे। यसकारण यर्मियाले तिनीहरूलाई राजाले दिएको आज्ञा अनुसार सबै कुराहरू भने। तब ती अधिकारीहरूले यर्मियालाई एकलै छोडेर गए किनभने कसैले पनि यर्मिया र राजा माभ भएको कुराहरू चाल पाएका थिएनन्।

२८यसकारण यरूशलेमलाई अधीनमा लिनेदिन सम्मै यर्मिया प्रहारीहरूको चोकमानै बसे।

यरूशलेमको पतन

३९ यरूशलेमलाई कसरी परास्त पारियो यहाँ वर्णन गरिएको छ: यहूदाका राजा सिदकियाहको शासनकालको नवौ वर्षको दशौ महीनामा बाबेलका राजा नबूकदनेस्सरले आफ्ना सम्पूर्ण सेना लिएर यरूशलेमको विरुद्ध अधि बढे अनि त्यसलाई घेराव हाले। २अनि सिदकियाह राजा भएको एघारौ वर्षको चौथो महीनाको

नवौ दिनमा, शहरको पर्खाल भत्काइयो। बाबेलका राजाका जम्मै भारद्धारहरू भित्र आए अनि मध्य प्रवेशद्वारमा बसे। ती त्यहाँ आउने अधिकारीहरूको नाउँ यस प्रकार छ, नेर्गल-सरेसेर, समगरनबो, मुख्य अधिकारी सर्सकीम, रब-सारीस, उच्च अधिकारी नेर्गल-सरेसर, रबमाग र अन्य मुख्य अधिकारीहरू पनि थिए।

४यहूदाका राजा सिदकियाहले बाबेलका अधिकारीहरूलाई देखे। यसकारण उनी आफ्ना सिपाहीहरू सहित राजाको बगैँचाको फाटकबाट राती भागे अनि दुइ पर्खालको बीच भएर यरूशलेम शहरबाट बाहिर आए। तिनीहरू अराबा तिर लगे। ५कल्दीहरूका सिपाहीहरूले सिदकियाह र उनका सिपाहीहरूलाई खेद्वै गए अनि त्यति बेला सिपाहीहरू सिदकियाह सँगै यरीहोको मैदानमा पक्राए। तिनीहरूले सिदकियाहलाई बाबेलका राजा नबूकदनेस्सर जो हमात देशको रिबला शहरमा थिए त्यहाँ पुऱ्याए। रिबला शहरमा बाबेलका राजा नबूकदनेस्सरले सिदकियालाई कस्तो व्यवहार गर्नु पर्ने, बताए। ६रिबला शहरमा बाबेलका राजाले सिदकियाहका छोरो र सबै मुख्य मानिसहरूलाई तिनकै उपस्थितिमा मारे। ७तब नबूकदनेस्सरले सिदकियाहको आँखा निकालिदिए र उसलाई बाबेलमा ल्याउन साङ्गलाले बाँधे।

८बाबेलका सेनाले राजाको महल अनि यरूशलेमको मानिसहरूको घरहरू जलाइदिए। अनि तिनीहरूले यरूशलेमको पर्खालहरू भत्काइदिए। ९नबूजरदान बाबेलका राजाको विशेष सैनिकका कप्तान थिए। उनले शहरमा छोडिएका बाँकी मानिसहरूलाई ज-जसले समर्पण गरेका थिए अनि अन्य जो रहेकाहरूलाई कैदी बनाई बाबेलमा ल्याए। १०तर कप्तान नबूजरदानले यहूदाका गरीब मानिसहरू ज-जसको यहूदा देशमा केही थिएन तिनीहरूलाई छोडिदिए। यसर्थ उनले ती मानिसहरूलाई दाखबारी र खेतहरू दिए।

११तर नबूकदनेस्सरले यर्मियाको बारेमा नबूजरदानलाई केही आज्ञा दिए। नबूजरदान नबूकदनेस्सरका खास रक्षकहरूको कप्तान थिए। आदेश यही थियो: १२“यर्मियालाई लैजाऊ र उसको हेरचाह गर। उसलाई नोक्सान नपार। उसले जे माग्छ देऊ।”

१३यसर्थ राजाका विशेष रक्षकहरूका कप्तान नबूजरदानले नबु-शजबान, रब-सारीस, रब-माग, समगरनबो, मुख्य अधिकारी सर्सकीम, नेर्गलसरसेर र सबै मुख्य अधिकारीहरू अनि बाबेल सेनाका हाकिमहरूलाई यर्मियाकहाँ पठाए। १४तिनीहरूले यर्मियालाई प्रहारीको चोक बाहिर निकाले। बाबेल सेनाका हाकिमहरूले यर्मियालाई अहीकामको छोरो अनि शापानको नाति गदल्याहको देखरेखमा राखे। गदल्याहलाई दिइएको आदेश अनुसार यर्मियालाई घर लग्यो, यसर्थ उनी आफ्ना मानिसहरूसँगै बसे।

एबेद-मेलेकलाई परमप्रभुको सन्देश

१५मन्दिरको चोकमा जब प्रहारीहरूले यर्मियाहलाई देखरेख गरिरहेका थिए। परमप्रभुबाट तिनलाई एउटा सन्देश आयो। यो सन्देश यसप्रकार थियो: १६“यर्मिया तिमी कूशी मानिस एबेदमेलेककहाँ जाऊ र यो सन्देश भन: ‘सेनाहरूका परमप्रभु, इस्त्राएलका परमेश्वर यसो भन्नुहुन्छ: अति चाँडै म यरूशलेममा मेरो सन्देश सत्य बनाउने काम गर्छु। यो सन्देश सर्वनाश र नराम्रो कुराहरूबाट सत्य हुनेछ। तिमीले तिम्रै आँखाले प्रत्येक कुरो साँचो भएको देख्नेछौ। १७तर म त्यस दिन तिमीलाई जोगाउने छु, एबेदमेलेक।’ यो परमप्रभुको सन्देश हो। ‘जुन मानिसहरूसित तिमी डराउँछौ म तिमीलाई ती मानिसहरूसँग सुम्पने छैन। १८तिमी तरवारले मारिने छैनौ। म तिम्रो रक्षा गर्छ। तिमीले ममाथि भरोसा गरेकाले तिमीले तिम्रो जीवन युद्ध पारितोषक रूपमा पाउनेछौ।” यो सन्देश परमप्रभुको हो।

यर्मियाको छुटकारा

४० विशेष रक्षकहरूका कप्तान नबूजरदानले जब यर्मियालाई रामामा कैद मुक्त गरेका थिए तिनिकहाँ परमप्रभुबाट एउटा सन्देश आयो। तिनले यर्मियाहलाई यरूशलेम र यहूदाका मानिसहरूलाई कैदी बनाई बाबेलमा लगिरहेकाहरूसितै साङ्गलो बाँधिएको भेटे। २जब नबूजरदानले यर्मियालाई भेटे, उनी तिनीसँग बात गरे। उनले भने, यर्मिया, परमप्रभु तिम्रो परमेश्वरले यस ठाउँमा विपत्ती आउनेछ भनेर घोषणा गर्नुभयो। ३अनि अहिले परमप्रभुले जे भन्नु भएको थियो प्रत्येक कुरो गर्नुभयो। यो सर्वनाश आइलाग्यो कारण परमप्रभुको विरुद्ध यहूदाका मानिसहरूले पाप गरेका थिए। तिमीहरूले परमप्रभुको आज्ञा पालन गरेनौ। यसकारण तिनीहरूलाई यस्तो भयो। ४तर अब म तिमीलाई मुक्त गरिदिनेछु। म तिमीलाई साङ्गलाबाट मुक्त पाछु। यदि तिमी इच्छा गर्छौ भने म सँग बाबेलतिर जाऊँ, म तिम्रो राम्रो देख-रेख गर्ने छु। तर यदि तिमी मसँग आउँन चाहँदैनौ भने नआऊ। हेर, सारा देश नै तिम्रो सम्मुख छ अनि तिमी जहाँ जान चाहन्छौ त्यहाँ जाऊ। ५अथवा शापानको नाति अहीकामको छोरो गदल्याहकहाँ जाऊ। बाबेलका राजाले गदल्याहलाई यहूदाको राज्यपाल नियुक्त गरेका छन्। जाऊ गदल्याहकहाँ तिम्रा मानिसहरू माभ बस अथवा तिम्रो इच्छा अनुसार तिमी जहाँ चाहन्छौ त्यहाँ जाऊ।”

त्यसपछि नबूजरदारले यर्मियालाई केही भोजन र उपहार प्रदान गरे अनि बिदा गरे। ६यसकारण यर्मिया अहीकामको छोरो गदल्याहकहाँ मिस्रमा गए। यर्मिया गदल्याहसँग मानिसहरू माभ बसे जो यहूदाको देशमा छोडिएका थिए।

गदल्याहको छोटे शासन

७यस्रुशलेम ध्वंस भए पश्चात केही सैन्य, अधिकारीहरू अनि तिनीहरूका मानिसहरू जो खेतमा बसिरहेका थिए, चाल पाए कि बाबेलका राजाले गरीब, र बाबेलमा कैदी बनाई नलगाएका मानिसहरूको कल्याणार्थ अहिकमेको छोरो गदल्याहलाई राज्यपाल नियुक्त गरेका छन्। यसकारण ती सिपाहीहरू मिस्पामा गदल्याहकहाँ आए। ती सिपाहीहरू थिए: नतन्याहको छोरो इश्माएल, कारेहका दुइ छोराहरू योहानान अनि जोनाथन, पन्ध्रमेतको छोरो सरयाह, नतोफाबासी एपेकाका छोराहरू, अनि माकाबासीको छोरो याजन्याह र यिनीहरूका सबैका मानिसहरू।

९अहीकामका छोरो गदल्याहले ती सिपाहीहरूले सुरक्षित अनुभव गरून भनी तिनीहरूसित शपथ लिएका थिए गदल्याहले यही नै भने: “यही ठाउँमा बस अनि बाबेलका राजालाई सेवा गर र यो तिमीहरूका निम्ति भलो हुनेछ। १०बाबेलवासीहरू अघि जो हामीकहाँ आउँछन तिमीहरूको प्रतिनिधित्व गर्न म आफैँ मिस्पामा बस्नेछु। दाखरस, ग्रीष्मऋतुका फल, तेल जम्मा गर अनि भाँडामा राख। तिनीहरूले आफ्नो अधीनमा लिएको शहरहरूमा बस्।”

११यहूदाका मानिसहरू जो मोआब, अम्मोन र एदोमका अनि अन्य देशहरूमा थिए तिनीहरूले चाल पाए कि बाबेलका राजाले बाँचेका मानिसहरूलाई यहूदामा छोडेका छन र शापानको नाति अहीकामको छोरा गदल्याहलाई त्यस ठाउँका राज्यपाल नियुक्त गरे। १२यसर्थ यहूदाका मानिसहरू जो विभिन्न ठाउँमा छरिएर बसेका थिए यहूदामा फर्के अनि मिस्पामा गदल्याहलाई भेटे। तिनीहरूले धेरै मद र ग्रीष्म ऋतुका फलहरू बटुले।

१३कारेहका छोरो योहानान अनि यहूदाका हाकिमहरू जो खेतमा थिए गदल्याहकहाँ मिस्पामा आए। १४योहानान र अन्य मानिसहरू आएर गदल्याहलाई भने, “तिमीलाई थाह छ कि अम्मोनवंशी राजा बालीसले तिमीलाई मार्न चाहन्छ? उसले नतन्याहको छोरो तिम्रो हत्याको लागि इश्माएललाई पठायो।” तर अहीकामको छोरो गदल्याहले ती कुराहरू विश्वास गरेनन्।

१५तब कारेहका छोरो योहानानले गुप्त रूपमा मिस्पामा गदल्याहलाई भेटे अनि उनलाई भने, “नतन्याहको छोरो इश्माएललाई मार्न। कसैले पनि यस बारेमा केही पनि जाँच्नैन्। तपाईंलाई मार्न उसलाई स्वतन्त्रता दिनु हुँदैन। यदि यस्तो भयो भने यहूदाका मानिसहरू जो भेला भएकाछन तितर-बितर हुनेछन अनि यहूदाका सन्तान ध्वंस हुनेछ।”

१६तर अहीकामको छोरो गदल्याहले कारेहको छोरो योहानानलाई भने, “इश्माएललाई नमार। जुन कुराहरू

तिमीहरूले इश्माएलको बारेमा बताएका छौ ती सबै असत्य हो।”

४१ सातौँ महीनामा, एलीशाको नाति नतन्याहको छोरो इश्माएल, अहीकामको छोरो गदल्याहकहाँ उसको दशजना मानिसहरूसित आई पुग्यो। ती मानिसहरू मिस्पामा शहरमा आए। इश्माएल राज-परिवारको सदस्य थिए। उनी राजा यहूदाका हाकिमहरू मध्ये एकजना थिए। इश्माएल अनि उसका मानिसहरूले गदल्याहसँग भोजन गरे। २जब तिनीहरूले खाईरहेका थिए, इश्माएल र उसका मानिसहरू उठे अनि शापानको नाति अहीकामको छोरो गदल्याहलाई तरवारले मारे। गदल्याह ती मानिस हुन जसलाई राजाले बाबेलका राज्यपाल नियुक्त गरेका थिए। ३इश्माएलले यहूदावासी मानिसहरू अनि कल्दी सिपाहीहरू जो गदल्याहसँग मिस्पामा शहरमा थिए। तिनीहरूलाई पनि मारे।

४-५ गदल्याहको हत्या भए पछि त्यही दिन। कसैले यस विषयमा चाल पाउन अघि नै आफैँ दाही काटेका अनि लुगाहरू च्यातेका अनि तिनीहरू आफैँ काटिएकाहरू अन्नबलिहरू, अनि धूपहरू लिएर परमप्रभुको मन्दिरमा पूजा गर्न ८० जना मानिसहरू मिस्पामा आए। तिनीहरू शेकेम, शीलो र सामरियाबाट आएका थिए। ती कुनै पनि मानिसहरूलाई गदल्याहको हत्या भएको तिनीहरूलाई थाहा थिएन। ६इश्माएलले मिस्पामा छाडे अनि ती ८० जना मानिसहरू भेट्न गए। तिनी ती ८० जना मानिसहरूसँग भेट्न जाँदा रोए। तिनले ती ८० जना मानिसहरूलाई भेटे अनि अहीकामका छोरो गदल्याहलाई भेट्न मसित जाऊँ भने। ७तिनीहरू शहरमा पुगेका मात्र थिए, इश्माएल र उनका मानिसहरूले ती ८० जना मानिसहरूलाई मार्न थाले अनि इनारमा फ्याँकी दिए। ८तर ती मध्ये दशजना मानिसहरूले इश्माएललाई भने, “हामीलाई नमार। हामीले कतिथोकहरू जमीनमा लुकाएका छौ। हामीसँग गहुँ, जौ तेल र मह छन्। हामी ती थोकहरू तिमीहरूलाई दिनेछौ।” यसकारण इश्माएल थामिए अनि तिनीहरूलाई मारेनन्। ९नतन्याहको छोरो इश्माएलले ती मृत शरीरहरू इनारभित्र त्यो नभरिञ्जेसम्म फ्याँके। त्यो ठूलो इनार राजा आसाले इस्त्राएलका राजा बाशाबाट आफू सुरक्षित रहन बनाएका थिए।

१०इश्माएलले मिस्पामा शहरका सारा मानिसहरूलाई आफ्नो कब्जामा पारे अनि अम्मोनी मानिसहरूको देश पार गरे। ती मानिसहरूमा राजाको छोरीहरू अनि अन्य जे मानिसहरू त्यहाँ छाडिएका थिए। तिनीहरू थिए, बाबेलका राजाका विशेष रक्षकहरू कप्तानले, नबूजरदान गदल्याहलाई ती मानिसहरूको हेरचाह गर्न भनी नियुक्त गरेका थिए।

११कारेहको छोरो योहानान अनि सेनाका हाकिमहरू जो उनीसँग थिए, इश्माएलले गरेका दुष्ट्याइँको बारेमा सुने। १२यसकारण तिनीहरूले तिनीहरूसित रहेका सारा

सैन्य नतन्याहको छोरो इश्माएलसित लड्न लगे। तिनीहरूले इश्माएललाई गिबोन शहरको ठूलो दहनेर नजिकै भेटे। १३कैदीहरू जसलाई इश्माएलले लगेर गएका थिए उनीहरूले योहानान र तिनका साथमा भएका सेनाका सबै हाकिमहरूलाई देखे। तिनीहरू अति खुशी भए। १४यसर्थ ती मानिसहरू जसलाई इश्माएलले मिस्पाबाट कैदी बनाएर लगेका थिए कारेहको छोरो योहानानकहाँ गए। १५तर इश्माएल र उनका आठजना मानिसहरू योहानानबाट बाँचे अनि अम्मोन मानिसहरूकहाँ भागे।

१६यसकारण कारेहको छोरो योहानान अनि उसका सेनाका हाकिमहरूले कैदीहरूलाई मुक्त पारे जसलाई इश्माएलले गदल्याहको हत्या गरे पछि ती मानिसहरूलाई मिस्पाबाट कैदी बनाई लगेका थिए। तिनीहरूमा सिपाहीहरू, पत्नी मानिसहरू, नानीहरू अनि नपुंसकहरू थिए। योहानानले तिनीहरूलाई गिबोन शहरबाट ल्याए।

मिश्र तर्फ पलायन

१७-१८योहानान र अन्य सेनाका हाकिमहरू कल्दीहरूसँग डराएका थिए। बाबेलका राजाले यहूदाका राज्यपालका रुपमा अहीकामको छोरो गदल्याहलाई नियुक्त गरेका थिए। यसकारण तिनीहरूले मिश्र जान यात्रा शुरु गरे अनि बेतलेहेम छेउ गेरूथ-किम्हाममा शिविर हाले।

४२ तिनीहरू गेरूथ किम्हाममा भएको बेला, योहानान र होशयाहको छोरो याजन्याह यर्मिया अगमवक्ताकहाँ गए। जम्मै सेनाका हाकिमहरू र सानोदेखि ठूला दर्जा सम्मका मानिसहरू योहानान र याजन्याहसित गए। २ती सबै जनाले अगमवक्ता यर्मियालाई भने, “हाम्रो नम्र बिान्ति ग्रहण गर्नुहोस् र हाम्रा निम्ति तथा बाँचेका यी मानिसहरूको लागि परमप्रभु तपाईंका परमेश्वरसित प्रार्थना गरिदिनु होस्। एकपल्ट हामीहरू बहुसंख्यामा थियौं तर अहिले तपाईं देख्नु हुन्दैछ हामी केही मात्र बाँचेका छौं। ३यर्मिया, परमप्रभु तपाईंको परमेश्वरसित प्रार्थना गरिदिनु होस् ताकि हामी कहाँ जानु पर्ने अनि हामीले के गर्नु पर्ने हो।”

४तब अगमवक्ता यर्मियाले उत्तर दिए, “तिमीहरूले के गर्नु पर्ने भनेको हो मैले बुझें। तिमीहरूले भनें भैं म परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरसित प्रार्थना गरिदिने छु। परमप्रभुले भन्नु भएको सबै कुराहरू म तिमीहरूलाई भन्नेछु। कुनै थोकहरू पनि म तिमीहरूदेखि लुकाउने छैन।”

५तब ती मानिसहरूले यर्मियालाई भने, “यदि हामीले परमप्रभु तपाईंका परमेश्वरले चाहनु भए जस्तै कामहरू गरेनौं भने हाम्रा निम्ति परमप्रभु साँचो र विश्वासी साक्षी रहन हुन्छ। हामी जान्दछौं परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले के गर्नु पर्ने तिमीहरूलाई भन्न हामीलाई पठाउनु हुन्। ६परमप्रभुको आदेश चाहे हाम्रो हितमा

होस् अथवा नहोस् हामी पालन गर्नेछौं ताकि जब हामी परमप्रभु हाम्रा परमेश्वरको सबै आदेश पालन गर्छौं सब कुरो हाम्रो हितमा हुनेछ। हामी तिमीलाई ती सन्देश लिनुका लागि परमेश्वर कहाँ पठाई रहेछौं। तब असल कुराहरू हामी प्रति हुने छ। हो, हामी परमेश्वरको सारा कुराहरू पालन गर्ने नै छौं।”

७दश दिनको अन्त्यमा, यर्मियाकहाँ परमप्रभुबाट सन्देश आयो। ८तब यर्मियाले कारेहका छोरो योहानान र तिनका साथमा भएका सेनाका सबै हाकिमहरू अनि साना ठूला दर्जाका सबै मानिसहरूलाई डाके। ९तब यर्मियाले तिनीहरूलाई भने, “परमप्रभु इस्त्राएलका परमेश्वरको सन्देश यही हो। तिमीहरूले मलाई उहाँ कहाँ पठाओ। मैले परमप्रभुलाई तिमीहरूले जे चाहन्थ्यौं त्यही सोधें। परमप्रभु भन्नुहुन्छ: १०‘यदि तिमीहरू साँचै यस देशमा बस्थ्यौं भने, म तिमीहरूलाई बलियो बनाउँछु। म तिमीहरूलाई नष्ट गर्ने छैन। म तिमीहरूलाई जोगाउनेछु अनि तिमीहरूलाई उखाल्ने छैन कारण तिमीहरूका निम्ति मैले गरेको नराम्रो काममा म दुःखित छ। ११‘तिमीहरू बाबेलका राजासित भयभित छौं। तर अब उसँग नडराऊ। म तिमीहरूसित छु अनि म तिमीहरूलाई उबाट बचाउने छु। १२‘म तिमीहरूलाई दया दर्शाउनेछु। बाबेलका राजाले पनि तिमीहरू प्रति दयादृष्टि राख्नेछन् अनि उसले तिमीहरूलाई आफ्नो देशमा आउने अनुमति दिनेछन।’ १३‘यदि तिमीहरू भन्छौं, ‘हामी यस देशमा बस्ने छौं,’ तब तिमीहरूले परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरको आज्ञा पालन गरेनौं। १४‘तिमीहरूले भन्न सक्छौं, ‘हामी मिश्रमा जानेछौं जहाँ हामी युद्धको सम्मुखिन हुनु पर्दैन, मिश्रमा हामीले युद्धको तुरहीहरू सुनु पर्दैन, हामी भोक भोकै बस्नुपर्दैन।’ १५‘यदि तिमीहरूले ती कुराहरू भन्छौं भने, तब परमप्रभुको सन्देश ध्यान दिएर सुन्, हे यहूदामा बाँचेर रहेका मानिसहरू! सेनाहरूका परमप्रभु, इस्त्राएलका परमेश्वर भन्नुहुन्छ, ‘यदि तिमीहरू मिश्रमा जाने निर्णय लिन्छौं अनि त्यहाँ बस्छौं भने यो तिनीहरूलाई हुनेछ। १६‘तिमीहरू तरवारसित डराउँछौं, तर तिमीहरूलाई त्यहाँ तरवारले परास्त गर्ने नै छ। तिमीहरू भोकको चिन्ता गर्छौं तर, यसले तिमीहरूलाई मिश्रमा पनि पछ्याउनेछ अनि तिमीहरू त्यहाँ मर्नेछौं। १७‘प्रत्येक मानिस जो मिश्र गएर बस्ने निर्णय लिन्छ, तरवार, अनिकाल र भयानक रोगबाट मर्नेछ। अनि कोही पनि मानिस मैले ल्याएको त्यो भयानक अनिष्टबाट बाँच्ने छैन।’

१८‘सेनाहरूका परमप्रभु, इस्त्राएलका परमेश्वर भन्नुहुन्छ: ‘यरूशलेम बासिन्दाहरूमाथि मैले मेरो क्रोध देखाएँ। त्यसरी नै जो मिश्र जाँदैछन् तिनीहरूमाथि क्रोध वर्षाउनेछ। तिमीहरू श्राप, श्राप, अपराध र निन्दाको पात्र बनिनेछौं अनि तिनीहरूले यहूदा फेरि कहिल्यै देख्ने छैनौं।’

१९“यहूदाका बाँचेका मानिसहरू हो, परमप्रभुले तिमीहरूलाई भन्नु भएको छ: ‘मिश्रमा नजाऊ।’ तिमीहरू निश्चय जान्दछौ कि म तिमीहरूलाई चेताउनी दिँदछु। २०तिमीहरूले गल्ती गरिरहेका छौ जुन गल्ती तिमीहरूकै मृत्युको कारण बनिनेछ। तिमीहरूले मलाई परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरकहाँ पठाऔ र भन्यौ, ‘हाम्रो लागि परमप्रभु हाम्रा परमेश्वरसंग प्रार्थना गरिदिऊ अनि परमप्रभुले भन्नुभएको प्रत्येक कुरा हामीलाई भनिदिनु अनि हामी त्यो मान्नेछौ।’ २१यसकारण आज मैले तिमीहरूलाई परमप्रभुबाट सन्देश भनेको छु। तर तिमीहरूले मैले बताएको कुनै कुरामा पनि परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरको आज्ञा पालन गरेका छैनौ। २२यसर्थ निश्चित हौ कि तिमीहरूले बुझ्छौ। तिमीहरू मिश्रमा गई बस्न चाहन्छौ। तर मिश्रमा तिमीहरूमाथि यी घटनाहरू हुनेछ। तिमीहरू तरवार, अनिकाल अथवा भयानक रूढीले मार्नेछौ।”

४३ यसकारण परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरबाट आएको सन्देश यर्मियाले मानिसहरूलाई भनी सिध्याए। परमप्रभुले मानिसहरूलाई भन्नु भनी यर्मियालाई भन्नु भएको प्रत्येक कुरो तिनले भने।

रहोशयाहको छोरो अजर्याह, कारेहको छोरो योहानान, अनि सबै अभिमानी मानिसहरू घमण्डी र हठी थिए। तिनीहरूले यर्मियालाई भने, “यर्मिया तिमी भूटो छौ! परमप्रभु हामीहरूका परमेश्वरले हामीलाई ‘तिमीहरू मिश्रमा बस्नु जानु भन्नु भनी तिमीलाई सुभाउ दिनु भएको छैन।’ यर्मिया, हामी सोच्छौ कि नेरियाहको छोरो बारूकले हाम्रो विरुद्ध तिमीलाई अनुप्रेरित गरिरहेको छ। उसले चाहन्छ कि तिमीले हामीलाई बाबेलका मानिसहरूलाई सुम्पिदिऊ। उसले तिमीलाई त्यही काम गराउन चाहन्छ ताकि तिनीहरूले हामीलाई मार्न सकुन। अथवा उसले तिमीबाट त्यसो गर्न चाहन्छ ताकि तिनीहरूले हामीलाई कैदीहरू बनाउन सकुन र बाबेल लैजान्छन्।”

४यसर्थ, कारेहको छोरो योहानान, सेना हाकिमहरू, अनि सारा मानिसहरूले परमप्रभुको आज्ञा उल्लंघन गरे। परमप्रभुले तिनीहरूलाई यहूदाका बस्न भनी आज्ञा दिनु भएको थियो। ५परमप्रभुको आज्ञा पालन गर्नुको सट्टा, योहानान र सेना हाकिमहरूले ती रहेका मानिसहरूलाई मिश्रमा लगे। बितेका दिनहरूमा शत्रुहरूले ती बाँचेका रहल मानिसहरूलाई अन्य देशहरूमा लगेका थिए तर तिनीहरू यहूदाका फर्केर आए। ६अहिले, योहानान र सबै सैन्य हाकिमहरूले सम्पूर्ण लोग्नेमानिसहरू, स्त्रीमानिसहरू, नानीहरू, राजकुमारीहरू अनि सबै अरू मानिसहरू जसलाई बाबेल राजाको विशेष रक्षाहरूका कप्तान नबूजरदानले गदल्याहको जिम्मामा छोडेका थिए तिनीहरूलाई मिश्रमा लगे। योहानानले अगमवक्ता यर्मिया अनि नेरियाहको छोरो बारूकलाई पनि लगे। ७ती

मानिसहरूले परमप्रभुलाई ध्यानै दिएनन्। यसकारण ती सबै मानिसहरूलाई मिश्र लगे। तिनीहरू तहपनेस शहरमा गए।

८तहपनेस शहरमा, यर्मियाले परमप्रभुबाट सन्देश प्राप्त गरे: ९“परमप्रभुले यर्मियालाई भने, ठूलठूलो ढुङ्गाहरू हातमा ल्याऊ र तिनीहरूलाई ल्याऊ र फिरऊनको तहपनेस महलको हिलो र ईटालेमा छापेको सडकमा गाडी देऊ। यहूदाका मानिसहरूले हेरिरेहँदा नै तिमीहरूले त्यसो गर। १०तब ती मानिसहरूलाई यसो भन कि ‘सेनाहरूका परमप्रभु, इस्राएलका परमेश्वरले भन्नुहुन्छ: म बाबेलका राजा नबूकदनेस्सरलाई जो मेरो दास हो यहाँ बोलाउनेछु। अनि उसको सिंहासन यहाँ मैले ढुङ्गा लुकाएको ठाउँमा खडा गराउँछु। नबूकदनेस्सरले आफ्नो राज-छत्र ती ढुङ्गाहरू माथि फैलाउनेछ। ११नबूकदनेस्सर यहाँ आउनेछ र मिश्रमाथि आक्रमण गर्नेछ। उसले जो मर्नु पर्नेछ तिनीहरूका लागि मृत्यु ल्याउनेछ। उसले तिनीहरूलाई कैद-स्थिति ल्याउने छ जो कैदमा पुर्नु पर्नेछ। अनि उसले तिनीहरूको लागि तरवार ल्याउनेछ जो तरवारले मारिनु पर्नेछ। १२नबूकदनेस्सरले मिश्रका भूटो देवताहरूको मन्दिरहरूमा आगो जलाउनेछ। उसले ती मन्दिरहरू जलाउनेछ र ती मूर्तिहरू लैजानेछ। जसरी एकजना गोठालाले आफ्नो पोषाक सफा पार्छ। त्यसरी नै, नबूकदनेस्सरले मिश्रलाई सफा पार्ने छ। तब उसले मिश्रलाई सुरक्षित छाडिदिनेछु। १३नबूकदनेस्सरले मिश्रको सूर्य देवको मन्दिरमा रहेको स्मृति ढुङ्गाहरू नष्ट गर्नेछ जुन मिश्रमा सूर्य-देवताको मन्दिरमा छ। उसले मिश्रका जम्मै मन्दिरहरू र देवताहरूलाई आगि लगाइदिनेछन्।”

मिश्रमा भएका यहूदी मानिसहरूको

निमित्त परमप्रभुको सन्देश

४४ परमप्रभुको सन्देश यर्मियाकहाँ आयो। यो सन्देश मिश्रमा बस्ने मिग्दोल, तहपनेस, मेम्फिस र माथिल्लो मिश्रमा बस्ने यहूदाका मानिसहरूका लागि थियो। २सेनाहरूका परमप्रभु, इस्राएलका परमेश्वर भन्नुहुन्छ; “मैले ल्याएका महा आपतहरू तिमीहरूले यरूशलेम र यहूदाका शहरहरूमा देखेका छौ। ती शहरहरू भग्नावशेषमा मात्र छन् र त्यहाँ कोही मानिस बस्दैन। ३ती ठाउँहरू ध्वंस गरिए किनभने तिनीहरूमा बस्ने मानिसहरूले दुष्ट कामहरू गरे। ती मानिसहरूले अन्य देवताहरूलाई बलिदानहरू चढाए जसलाई न तिनीहरू न तिमीहरू न तिमीहरूका पिता-पुर्खाहरूले जान्दथे, अनि तिनीहरूलाई पूजा गरेर त्यसले मलाई रीस उठायो। ४मैले घरिघरि तिमीहरूकहाँ अगमवक्ताहरू जो मेरो दासहरू हुन पठाए। अगमवक्ताहरूले ‘यस्ता भयानक पापहरू जुन म घृणा गर्छु नगर्नु भनी तिमीहरूलाई आग्रह गरे।’ ५तर तिनीहरूले तिनीहरूका

नराम्रा कार्यहरूबाट फर्कन मानेनन् तिनीहरूको आग्रहमा कुनै ध्यानै दिए। तिनीहरूले अन्य देवताहरूलाई बलिदानहरू छाडेनन्। ६यही कारण मैले मेरो क्रोध यहूदा र यरूशलेमका मानिसहरूमाथि देखाएँ। मैले यहूदाका शहरहरू र यरूशलेमका गल्लीहरूलाई दण्ड दिएँ। मेरो क्रोधको कारणले यरूशलेम र यहूदाका शहरहरू भग्नावशेषमा परिणत भयो अनि आज ती शहरहरू जन शून्य छन्।”

७यसकारण, सेनाहरूका परमप्रभु इस्राएलका परमेश्वर भन्नुहुन्छ: “मूर्तिपूजा गरेर किन तिमीहरूले स्वयंमा यति विघ्न नोक्सान ल्याइ रहेकाछौ? तिमीहरू किन यहूदा देखि किन पुरुष, स्त्री, बालक र शिशुहरूलाई अगल गरिरहेका छौ। किन तिमीहरू आफ्नै निमित्त पनि भावी सन्तानहरू राख्दैनौ? ८अहिले मिश्रमा भूटो देवता तिमीहरूले पुज्दै मलाई रीस उठाउँदै बसिरहेका छौ। तिमीहरू आफैले आफैलाई ध्वंस पारिहेका छौ। तिमीहरू आफैले आफैलाई अन्य जाति-जातिहरूको सम्मुख श्राप र खिसीको पात्र बनाएका छौ। ९के तिमीहरूले तिम्रा पिता-पुर्खाहरू, यहूदाका राजाहरू, तिनीहरूका पत्नीहरू, तिमीहरू आफ्नै अनि आफ्ना पत्नीहरूको दुष्टाई जो तिनीहरूले यहूदाको देशमा र यरूशलेमका गल्लीहरूमा गरेका थिए, भुल्थौ? १०अहिले सम्म यहूदाका मानिसहरूले आफूलाई विनम्र बनाएका छैनन्। तिनीहरूले कुनै प्रकारको सम्मान म प्रति देखाएका छैनन्। ती मानिसहरूले मेरो शिक्षाहरू अनुसरण गरेनन्। तिनीहरूले व्यवस्था र विधिहरू पालन गरेनन् जुन मैले तिमीहरू अनि तिमीहरूका पिता-पुर्खाहरूका निमित्त बनाएको थिएँ।”

११यसकारण, सेनाहरूका परमप्रभु, इस्राएलका परमेश्वर यसो भन्नुहुन्छ: “मैले तिमीहरूमाथि भयानक घटनाहरू घट्टुन् भनेर निर्णय गरेँ। म यहूदाका सारा परिवारलाई नष्ट गर्नेछु। १२यहूदामा केही बाँचेकाहरू जसले मिश्रमा जाने र बस्ने निर्णय लिएका छन् तिनीहरू सबै मिश्रमा मर्नेछन्। तिनीहरू साना देखि ठूला तिनीहरू स्तरका सबै तरवार र अनिकालले मर्नेछन्। तिनीहरू श्राप, त्रास, हाँसो अनि अपमानको पात्र हुनेछन्। १३जो मानसिहरू मिश्रमा बस्न गएका छन् तिनीहरूलाई दण्ड दिनेछु। म तरवारहरू, अनिकाल, भयानक हैजा फैलाएर तिनीहरूमाथि दण्ड दिनेछु। म तिनीहरूलाई यरूशलेमको शहरलाई दण्डित पारे जस्तै गर्नेछु। १४यहूदामा जीवितहरू रहेका जो मिश्रमा फर्कन्छन् तिनीहरू मध्ये म कसैलाई पनि जीवित राख्दिन। तिनीहरू मध्ये कसैले यहूदामा फर्की बस्ने इच्छा गरे पनि केही बाहेक कोही पनि बाँचे छैनन्।”

१५यहूदाका पत्नी मानिसहरू जो मिश्रमा बस्न फर्केका थिए तिनीहरूले अन्य देवताहरूलाई बलिदानहरू चढाउथे अनि त्यो सत्य तिनीहरूका लोग्नेहरूले जान्दथे तर तिनीहरूले आफ्ना पत्नीहरूलाई त्यसो गर्न रोकेनन्।

त्यहाँ यहूदाका एक ठूलो हुदा भेला हुन्थे। तिनीहरू दक्षिणी मिश्रमा बस्ने यहूदाका मानिसहरू थिए। ती अन्य देवताहरूलाई बलिदानहरू चढाउने स्त्रीहरूका पतिहरूले यर्मियालाई भने, १६“परमप्रभुबाट आएको सन्देश जो तिमीले हामीलाई सुनायो त्यो हामी मान्दैनौं। १७हामीले स्वर्गकी रानीलाई बलिदानहरू चढाउछौ भनी प्रतिज्ञा गरेका छौं र हामीले जे प्रतिज्ञा गरेका छौं त्यही गर्ने छौं। हामी बलिदानहरू चढाएउंछौ अनि उनको पूजामा हामी उनलाई अर्घबलि खनाउछौं। पहिले पनि हामीले यसै गरेका थियौं हाम्रा पिता-पुर्खाहरू, हाम्रा राजाहरू तथा हाम्रा अधिकारीहरूले विगतमा त्यसै गरे। यहूदा शहर र यरूशलेमको गल्लीहरूमा पनि हामीले त्यसै गर्यौं। त्यस समयमा हामीले स्वर्गकी रानीको पूजा गछौं र हामीसँग प्रशस्त भोजनहरू थियो। हामी सफल भयौं हामीलाई केही भएको थिएन। १८तर त्यसपछि हामीले स्वर्गकी रानीलाई बलिदानहरू छोड्यौं। उनमाथि हामीले अर्घबलि चढाउन छाड्यौं। जब हामीले उनलाई त्यसरी पूज्ने छाड्यौं प्रत्येक कुरोको अभाव हुन थाल्यो। हामी तरवार र अनिकालले मारियो।”

१९तब स्वास्नीमानिसहरूले यर्मियालाई भने, “हामीहरूले जे गर्दै थियौं र जब हामीले स्वर्गकी रानीलाई बलिहरू चढायौं अनि अर्घबलिहरू अर्पण गछौं, हाम्रा पतिहरूले जान्दथे। पूजा गर्नु भनी जब हामीले स्वर्गकी रानीको निमित्त तिनको मूर्ति भएको केकहरू बनायो हाम्रा पतिहरूले जान्दथे।”

२०तब यर्मियाले जम्मै मानिसहरू पुरुषहरू, स्त्रीहरू र ज-जसले तिनलाई उत्तर दिएका थिए तिनीहरूलाई भने। २१यर्मियाले तिनीहरूलाई भने, “तिमीहरूले तिमीहरूका पिता-पुर्खाहरू, राजाहरू र भारद्धारहरू अनि यहूदाको शहर र यरूशलेमको गल्लीहरूको देशका मानिसहरूले गरेका अर्पणहरू विषयमा परमप्रभुले राम्ररी जान्नु हुन्छ। २२तिनीहरूले गरेका कुकर्महरू परमप्रभुले जुन घृणा गर्नुहुन्छ अब सहनुहुन्न। यही कारणले तिमीहरूको देशमा कोही पनि बस्दैन र आज जस्तो छ, त्यो श्रापित, उजाड र बाँभो भएको छ। २३सारा ती टुष्ट कुराहरू हुन गएको कारण तिमीहरूले भूटा देवताहरू प्रति गरेको बलिदानहरूले गर्दा हो। तिमीहरूले परमप्रभुको विरुद्ध पाप गछौं। तिमीहरूले परमप्रभुको आज्ञा पालन गरेनौं। तिमीहरूले उहाँले दिनु भएको विधि र व्यवस्था अनुसरण गरेनौं। यसकारण आज यो महासर्वनाश आइलाग्यो।”

२४तब यर्मियाले ती स्वास्नीमानिसहरू सहित जम्मै पुरुष मानिसहरूलाई भने, “यहूदाका सारा मानिसहरू जो अहिले मिश्रमा छौं; परमप्रभुको सन्देश सुन: २५सेनाहरूका परमप्रभु, इस्राएलका परमेश्वर भन्नुहुन्छ: ‘तिमीहरू र तिमीहरूका पत्नीहरूले जे गछु भनेका थियौं त्यही गर। ‘हामी हाम्रा प्रतिज्ञा पूरा गर्छौं, भेटीहरू र अर्घबलि

स्वर्गकी रानीलाई चढाउछौ।” यसर्थ तिमीहरूको काममा अघि बढ अनि तिमीहरूको प्रतिज्ञा पूरा गर। तिमीहरूको प्रतिज्ञा राख। २६तर, परमप्रभुको सन्देश सुन, मिश्रमा बसिरहेका यहूदाका मानिसहरू: म परमप्रभु भन्छु कि म आफ्नो महान नाउँमा प्रतिज्ञा गर्छु कि आजदेखि उता मिश्रमा बस्ने यहूदाका मानिसहरू कसैले पनि निश्चित रूपमा “परमप्रभु हुनुहुन्छ।” भनी मेरो नाउँ लिने छैन।

२७“म ती मिश्रमा बासो-बास गर्ने यहूदाका मानिसहरूलाई नियाली रहेको छु। म तिनीहरूको रक्षाको लागि होइन तर ध्वंस पार्नको लागि नियाली रहेको छु। मिश्रमा बस्ने यहूदाका मानिसहरू अनिकाल र तरवारद्वारा मारिनेछन, जबसम्म तिनीहरू पूरा खतम हुँदैनन तबसम्म लगातार मरि नै रहनेछन। २८तरवारबाट बाँचेकाहरू थोरै मात्र यहूदामा फर्कन्छन अनि जो यहूदामा बाँचेका छन् र मिश्रमा बस्नजान्छन् तिनीहरूले बुझ्नेछन् कि मेरो वचन कि तिनीहरूको वचन साँचो हुनेछ? २९तब म तिमीहरूलाई प्रमाण दिनेछु,’ यो परमप्रभुको सन्देश हो, ‘म मिश्रमा तिमीहरूलाई दण्ड दिनेछु अनि तिमीहरूले जान्नेछौ कि “तिमीहरूलाई नोक्सान पुऱ्याउने” मेरो वचन साँचो ठहरिनेछ।’ ३०परमप्रभु भन्नुहुन्छ: ‘म जे भन्छु त्यो हुनेछ। मैले यहूदाका राजा सिदकियाह जो उसको शत्रु अनि जसले उसलाई मार्न खोजिरहेको थियो बाबेलको राजा नबूकदनेस्सरलाई दिएँ। “मिश्रको राजा फिरऊन होप्रोलाई उसका शत्रुहरू जसले मार्न खाजिरहेका छन्, तिनीहरूलाई सुम्पिनेछु।”

बारूकलाई एउटा सन्देश

४५ यहूदाका राजा योशियाहको छोरो यहोयाकीमको राज्यकालको चौथो वर्षमा अगमवक्ता यर्मियाले बारूकलाई यी कुराहरू भने। उसले यर्मियाको बेहेरूवामा ती कुराहरू लेखे यर्मियाले बारूकलाई जे भने त्यो यही हो। २“परमप्रभु इस्राएलका परमेश्वरले तिमीलाई यसो भन्नुहुन्छ, बारूक, तिमीले भनेका छौ, यो मेरो लागि अति नराम्रो हो। ३“परमप्रभुले मेरो पीडा सहित मलाई दुःख दिनु भएको छ। म अत्यन्त थकित छु। मेरो पीडाको कारणले गर्दा म थकित मात्र होइन गलित पनि छु। म आराम पाउन सकिन।’ ४यर्मिया” बारूकलाई यो भने, परमप्रभुले यसो भन्नुहुन्छ: ‘मैले बनाएको सबै कुरा भत्काईदिनेछु। अनि मैले जे रोपेको छु उखेल्नेछु। यहूदाको जताततै म त्यसो गर्ने छु।’ ५परमप्रभुले भन्नुभयो, बारूक तिमीले आफ्नै लागि ठूलो कुरा खोजिरहेका छौ। तर ती चीजहरू नखोज किनभने म सम्पूर्ण मानिसहरूमाथि भयानक कष्ट ल्याउनेछु।’ परमप्रभुले यी कुराहरू भन्नुभयो। ‘तिमी धेरै ठाउँमा जानु पर्नेछ। तर तिमी जहाँ जान्छौ म तिमीलाई बाँच्ने मौका दिन्छु।”

जातिहरूका बारेमा सन्देशहरू

४६ ती वचनहरू जो परमप्रभुबाट अगमवक्ता यर्मियाकहाँ आए धेरै जाति-जातिहरूको विषयमा छ।

मिश्रका बारेमा सन्देशहरू

२यो सन्देश मिश्र देशको विषयमा हो। यो सन्देश मिश्रदेशका राजा फिरऊन नेकोका सेनाको बारेमा छ। उसको सेना यूफ्रेटिस नदीको किनार कर्कशमा भन्ने शहरमा पराजित भएको थियो। जब बाबेलका राजा नबूकदनेस्सरले फिरऊन नेकोका सेनालाई कर्कशमा पराजित गरे। त्यसबेला योशियाहको छोरो यहोयाकीम यहूदाका राजा भएको चार वर्ष पुगेको थियो। यो मिश्रलाई परमप्रभुको सन्देश हो:

३“तिम्रो ठूलो र सानो ढालहरू तैयार पार। युद्धको लागि अघि बढ।

४घोडाहरू तैयार पार सिपाहीहरू आफ्नो घोडाहरूमाथि चढे युद्धभूमिमा जाऊ। लडाइँको टोपहरू लगाऊ। भालाहरू तीखो पार झिलम लगाऊ।

५मैले के देखें? सिपाहीहरू भयभीत छन् अनि भागिरहेका छन्। ती वीर सेनाहरू परास्त भइरहेका छन्। पछि नहेरी तिनीहरू हतारिएर भागिरहेका छन्। त्यहाँ वरिपरि त्रास छ।” परमप्रभुले यी कुराहरू भन्नुभयो।

६फुर्तीला धाक्कहरू पनि भाग्न सक्तैनन्। बलियो सिपाहीहरू पनि उम्कन सक्तैनन्। तिनीहरू सबै ठेस लागेर लड्ने छन्। उत्तरमा यूफ्रेटिस नदीको किनारमा यस्तो घटनाहरू हुनेछन्।

७नील नदी जस्तै को आइरहेछ? को त्यस्तो तीव्र नदीहरू भैं आइरहेछ?

८यो मिश्र हो जो नील नदी भैं आइरहेछ। यो मिश्र हो जो त्यो तीव्र नदीहरू भैं उर्लेर आइरहेछ। मिश्रले भन्दछ, ‘म आउने छु अनि पृथ्वीलाई ढाक्नेछु। म शहरहरू र त्यहाँ बस्ने मानिसहरूलाई नाश पार्नेछु।’

९हे घोड़-सवारी सिपाहीहरू, अघिबढ! हे रथ हँक्नेहरू, चाँडो हँक! हे वीर सिपाहीहरू, अघि बढ! कूश र पूटबाट आएका सिपाहीहरू, जो आफ्ना ढालहरू बोके। लूदबाट आएका सिपाहीहरू धनु समाल।

१०तर त्यस समय, हाम्रो मालिक सेनाहरूका परमप्रभु, परमेश्वरले आफ्नो शत्रुहरूमाथि बद्ला लिनुहुनेछ। त्यो बद्ला लिने दिन हुनेछ। तरवारले मार्नेछ अनि सन्तुष्ट हुनेछ। तिनीहरूको रगतले तरवार भरिनेछ। यो उत्तर देशको यूफ्रेटिस नदीको किनारमा मेरो मालिक, सेनाहरूका परमप्रभु निम्ति बलि हुनेछ।

११हे मिश्र देशकी कन्ये-छोरी! गिलाद जाऊ अनि औषधि ल्याऊ। अनि सबै औषधिहरू जो तिमीले लगाउँछौ त्यो व्यर्थको हुनेछन्। तिमी निको हुने छैनौ।

१२तिम्रो अपमान विषयमा जाति-जातिहरूले सुन्नेछन्। तिम्रो रुवाई सारा पृथ्वीभरि सुनिने छ। एउटा 'वीर सिपाही' अर्को 'वीर सिपाहीमाथि' पल्टिनेछ अनि दुवै एकैचोटी लड्छन्।"

१३यो सन्देश अगमवक्ता यर्मियाकहाँ परमप्रभुबाट आयो जब नबूकदनेस्सर मिश्रमाथि आक्रमण गर्न अघि बढिरहेको थियो।

१४"यो सन्देश मिश्र, मिग्दोल, मेमफिस र तहपन्हेसमा घोषणा गरेर यसो भन्, 'युद्धको लागि तैयार हौ किनभने तिम्रो वरिपरि तरवारले खाँदैछ।'

१५तिम्रो गोरू किन प्याँकिएको छ? त्यो कि उभिन सक्तैन? किनभने परमप्रभुले तिनीहरूलाई तल घचेटि दिनुहुनेछ।

१६धेरै सिपाहीहरू ठोक्किनेछन् अनि लड्नेछन्। तब तिनीहरू परस्परमा भन्नेछन्, 'उठ, हाम्रा आफ्ना मानिसहरूकहाँ जाऊँ। हामी हाम्रा अत्याचारीहरूको तरवार भन्दा टाढो आफ्ना देशमा फर्काउँ। हामी भाग्नै पर्छ किनभने हाम्रा शत्रुहरूले हामीलाई परास्त गरे।'

१७मिश्रको राजा फिरऊनलाई 'चर्को हल्ला जसले आफ्नो नाउँमा बोलाऊ मौका गुमायो।'

१८जास्तो म जीवित छु। राजा भन्छन्- यो राजाको नाउँ हो सेनाहरूका परमप्रभु आउनु हुनेछ। उनी याबेर पर्वत अनि समुद्रको किनारको कर्मेल पर्वत जस्तै महान हुनेछ।"

१९हे मिश्रकी छोरी! आफ्ना सामानहरू बाँधबुध गर दासत्वको लागि तैयार हौ, किनभने मेमफिस शहर ध्वंस हुनेछ, जन शून्य बेकामे भूमि हुनेछ।

२०मिश्र एउटी सुन्दरी गाई जस्तै हो, तर एउटा डाँस उत्तरबाट उसकहाँ आइरहेछ।

२१मिश्रका भाडाका सिपाहीहरू पोसिएका गोरूहरू छन् भैं तिनीहरू सबै पीठ फर्काएर भागे। तिनीहरू आक्रमणकारीहरू समक्ष एक क्षण टिक्न सकेनन्। तिनीहरूको नाशको समय आईरहेछ। तिनीहरू दण्डित हुनेछन्।

२२मिश्र साँपको भैं आवाज गर्दै सुल्किरहेको छ किनभने उसको शत्रुहरू तेजले आएकाछन्। शत्रुले मिश्रलाई बन्चरोहरूले रूख काटे भैं आक्रमण गर्नेछ।"

२३परमप्रभु भन्नुहुन्छ, "तिनीहरूले उसको जंगल बाक्लो भए पनि फाँड्नेछन्। शत्रुका सेनाहरू सलह भैं छन् अनि कसैले गन्न सक्तैन।

२४मिश्रकी छोरी लज्जित हुनेछ। उत्तर दिशाबाट आएका शत्रुले उसलाई पराजित गर्नेछ।"

२५सेनाहरूका परमप्रभु, इस्राएलका परमेश्वर भन्नुहुन्छ: "म थेबेसको आमोनलाई दण्ड दिनेवाला छु। अनि म फिरऊन, मिश्र र त्यसका देवताहरूलाई दण्ड दिनेछु। म मिश्रका राजाहरूलाई र फिरऊनमाथि भरोसा गर्नेहरूलाई दण्ड दिनेछु। २६म तिनीहरूलाई बाबेलको राजा

नबूकदनेस्सर र उसको सेवकहरूको हातमा सुम्पिनेछु जसले तिनीहरूलाई मार्न खोजिरहेका छन्।"

"यस ध्वंस पछि मिश्रमा फेरि अघि भैं मानिसहरू बसो-बास गर्नेछन्।" परमप्रभुले यी कुराहरू भन्नुभयो।

उत्तर इस्राएललाई सन्देश

२७"हे याकूब, मेरो दास! नडराऊ। हे इस्राएल, होतोत्साही नबन। म तिमीहरू र तिम्रो नानीहरूलाई ती सुदूर र तिमीहरूलाई कैदी बनाउने ठाउँबाट बचाउनेछु। याकूब फर्कनेछ अनि शान्ति र सुरक्षा पाउने छ अनि कसैले पनि उसलाई भयभित पार्नेछैन।"

२८परमप्रभु भन्नुहुन्छ, "हे याकूब, मेरो दास! नडराऊ। म तिमीसँग छु। मैले तिमीलाई जहाँ पठाएको थिए ती जाति-जातिहरू सबै ध्वंस पार्नेछु। तर म तिमीलाई पूर्णरूपले ध्वंस गर्ने छैन। आवश्यकता अनुसार म तिमीलाई सुधारनेछु र तिमीलाई सजाय नदिइ मुक्त पार्नेछैन।"

पलिशती मानिसहरूका बारेमा सन्देश

४७ यो सन्देश पलिशती मानिसहरूका बारेमा अगमवक्ता यर्मियालाई परमप्रभुबाट आयो। यो सन्देश फिरऊनले गाजा शहरमा आक्रमण गर्न अघि नै आएको थियो।

२परमप्रभु भन्नुहुन्छ: "हेर, शत्रुका सिपाहीहरू उत्तरमा भेला भइरहेकाछन्। तिनीहरू किनारमा छालले हिकार्डै उल्लेको नदी जस्तै आउनेछन्। तिनीहरूले बाढीले भैं सारा देश शहरहरू र त्यहाँ बस्ने मानिसहरू ढाक्नेछन्। त्यस देशका मानिसहरूले विलौना गर्नेछन् तथा गुहार माग्नेछन्।

३तिनीहरूले घोडाहरू दौडेको टापहरू सुन्ने छन् तिनीहरूले रथहरू दौडाइएको तेज आवाजहरू सुन्नेछन् तिनीहरूले चक्काको गुडुल्किएको आवाज सुन्ने छन्। बाबुहरू आफ्ना नानीहरू जोगाउन असमर्थ हुनेछन्। तिनीहरू अति नै कमजोर हुनेछन्।

४सोर अनि सिदोनलाई सहायता गर्न सक्ने त्यहाँ रहेका प्रत्येक जिउँदालाई टुक्राउनको लागि पलिशतीलाई सर्वनाश पार्ने समय आएको छ। पलिशतीहरू र कप्तोर टापुमा रहेका मानिसहरू सबैलाई परमप्रभुले ध्वंस गर्नु हुनेछ।

५गाजाका मानिसहरूले आफ्नो केश खौरन्छन्। अशकलोनका मानिसहरू चूपचाप रहन्छन्। हे बेसीमा बाँच्नेहरू हो! कहिलेसम्म तिमीहरू स्वयंलाई काट्नेछौ?

६हे परमप्रभुको तरवार, तिमी मुक्त भएकै छैनौ। कहिले सम्म तिमी लडाइँ गरिरहेने छौ? आफ्नो छापभित्र फर्केर जाऊ। रोक शान्त हौ।

७तर कसरी परमप्रभुको तरवार शान्त हुनसक्छ?

अशकलोन र समुद्री किनारमा आक्रमण गर्नु परमप्रभुले यसलाई आज्ञा दिनु भएको छ।”

मोआबको बारेमा सन्देश

४८ यो सन्देश मोआब देशसित सम्पर्कित छ। सेनाहरूका परमप्रभु इस्राएलका परमेश्वर भन्नुहुन्छ:

“पर्वत नबोको दुर्भाग्य सामुने छ। यो ध्वंस हुनेछ। कियतैमको शहर लज्जित हुनेछ अनि कब्जामा पर्नेछ। ती बलिया किल्लाहरू लज्जित तथा हतोत्साही हुनेछन्।

रमोआबलाई फेरि प्रशंसा गरिने छैन। हेशबोनमा मानिसहरूले मोआबको पराजयको युक्ति रचे। तिनीहरूले भने, ‘आऊ, हामी मिलेर त्यस ठाउँलाई नष्टपारौं ताकि अब उसो एउटा जाति नरहोस्।’ हे मदमेन, तिमीलाई पनि चूपचाप पारिन्छ। तरवारले तिम्नो खेदो गर्नेछ।

होरोनैमबाट आएको चिच्याहट सुन। तिनीहरू लुटपाट र विध्वंसले गर्दा चिच्याई रहेका छन्।

४मोआब नष्ट हुने नै छ। उसका स-साना बालकहरू गुहार माग्दै रूने छन्।

५मोआबका मानिसहरू रूदै लूहीतको उकालो बाटो जान्छन्। होरोनैम तिर जाने ओह्रालो बाटोमा ध्वंसको परितापमा क्रन्दन सुनिन्छ।

६भाग जाऊ! भाग आफ्नो प्राण बचाऊ, मरुभूमिको जंगलमा हुने पोश्रा भैं बन।

७तिमीहरूले आफ्नो काम र धनमा भरोसा गर्नु। यसकारण तिमीहरू कैदमा पर्नु। उसका अधिकारीहरू र पूजाहारीहरूसितै कमोशलाई देश निष्कासन गरियो।

८प्रत्येक शहर ध्वंस पारिनेछ अनि कुनै एउटा शहर पनि बाँकी राखिनेछैन। परमप्रभुले भन्नु भएको बेसी नष्ट हुनेछ। अनि समतल देश ध्वंस पारिनेछ।

९मोआबमा खेत बारि भरि नून छरिदेऊ किनभने यो निश्चय नष्ट हुनेछ अनि बासिन्दा कोही नभएर मोआब शून्य मरुभूमि हुनेछ।

१०श्रापित होस् त्यो मानिस जसले परमप्रभुको काम गर्न विलम्ब गरिरहेछ। धिक्कार छ त्यस मानिसलाई जसले ती मानिसहरू मार्न आफ्नो तरवार चलाउँदैन।

११मोआबले अनिष्ट कहिल्यै देखेको छैन। मोआब दुग्रोमा रहेको र एउटा भाँडादेखि अर्को भाँडामा नसारिएको दाखरस जस्तै छ। उ कैदी भएर कहिले पनि बसेको छैन यसकारण उ पहिल्यै जस्तै ताजा नै छ अनि उसको स्वादमा बदली आएको छैन।”

१२तब परमप्रभु भन्नुहुन्छ, “हेर, समय आइरहेछ जब म उसलाई तिम्नो भाँडाबाट खन्याउन अनि खाली भाँडाहरू टुक्रा-टुक्रामा परिणत गराउन मानिसहरू पठाउनेछु।”

१३तब, मोआबका मानिसहरू कमोशले गर्दा लज्जित हुनेछन्। जसरी इस्राएलका मानिसहरूले भूटा देवता

बतेललाई विश्वास गरेका थिए। त्यही भूटा देवताले मद्दत नगर्दा तिनीहरू लज्जित भए।

१४“तिमीहरू कसरी भन्न सक्छौ, ‘हामी बलिया सिपाहीहरू हौं अथवा हामी वीर योद्धाहरू हौं।’

१५शत्रुहरूले मोआबमाथि आक्रमण गर्नेछन् र शहरभित्र पसेर तिनीहरूलाई ध्वंस पार्नेछन्। उसका खास जवान मानिसहरू हत्या गरेर मारिनेछन्।” यो सन्देश महाराजाको हो, उहाँको नाउँ सेनाहरूका परमप्रभु हो।

१६“मोआबको अन्त नजिकै छ। मोआबलाई चाँडै ध्वंस पारिनेछ।

१७मोआबका वरिपरि बस्ने मानिसहरू तिमीहरू सबैले त्यो देशको लागि विलाप गर्नुपर्नेछ। तिमीहरू जान्दछौ मोआबकति प्रसिद्ध छ। यसर्थ त्यसको लागि रूनु ‘भन मोआबको शक्तिशाली अनि महिमामय राजदण्ड पूर्णरूपले टुक्रियो।’

१८तिमीहरू दीबोनमा बसिरहेका छौ। आफ्नो सम्मानपूर्ण ठाउँबाट भरेर आऊ सुखा जमीनमा बस किनभने विनाश आइरहेछ अनि उसले तिमीहरूको दरिलो शहरहरू भत्काइदिनेछ।

१९हे अरोएरमा बस्ने मानिसहरू हो। बाटोको सहायतामा उभर। हेर पुरुष मानिसहरू भागिरहेका हेर स्त्री मानिसहरू भागिरहे तिनीहरूलाई के भयो सोध।

२०मोआब धराशायी भएको छ लज्जले पूर्ण भएको छ। विलौना गर अनि रोऊ। अर्नोन नदीमा गएर घोषणा गर कि मोआब ध्वंस भयो।

२१समतल देशमाथि न्याय हुने समय आएको छ। होलोन, यहसा र मेपात शहरहरूमा न्याय गरिने समय आएकोछ।

२२दीबोन, नबो बेत-दिबलातैम शहरहरूमा न्याय गरिने समय आएकोछ।

२३कियतैम, बेतगामूल, बेत-मोन शहरहरूमा न्याय गरिने समय आएकोछ।

२४करियोत र बोज्रा र छेउ, टाढाका अनि नजिकका मोआब सबै शहरहरूमा न्याय गरिने समय आएकोछ।

२५मोआबको सिंग काटियो अनि मोआबको पाखुरा भाँचिएको छ।” परमप्रभुले यो कुरा भन्नुभयो।

२६“मोआबले सम्भक्तो थियो कि उ परमप्रभु भन्दा महान हो। अतः मोआबलाई पगला हुञ्जेलसम्म सजाय देऊ। मोआब लडेर आफ्नै वान्तामा लटपटिने छ। मोआब मानिसहरूको हाँसोको पात्र हुनेछ।

२७मोआब तिमीले इस्राएलको हाँसो उढायौ इस्राएललाई एउटा चोरका समूहले पकडे। प्रत्येक पल्ट तिमीहरूले इस्राएलको बारेमा बोल्दा आफ्नो टाउको हल्लायौ अनि इस्राएलभन्दा असल छु भनी बहाना गर्छौ।

२८मोआबका मानिसहरू हो आफ्नो शहरहरू छोड। जाऊ दुङ्गाहरूमा बस, ढुकुर जस्तो हौं जसले ओढारको मुखमा आफ्नो गुँड बनाउँछ।”

२६“हामीले मोआबको गर्व सुनेकाछौं, उ अत्यन्तै शेखीवाल र रीसाह थियो र उसले आफै ठूलो हुँ भने ठान्थ्यो।”

३०परमप्रभु भन्नुहुन्छ, “मोआब कति रीसाह छ म जान्दछु, उसले आफ्नै प्रशंसाको गीत गाउँछ। तर उ भूटो अंहकार गर्छ ऊ आफूले भनेको कुराहरू गर्न सक्ने।

३१यसर्थ म मोआबका मानिसहरूको लागि विलाप गर्दछु, म सम्पूर्ण मोआबको लागि रून्छु। म कीरहेरेसका मानिसहरूका लागि शोक गर्छु।

३२म याजेरको मानिसहरूसित याजेरकै लागि शोक गर्छु। हे सिब्नाका दाखका बोट, बिगतमा तिम्रा दाखका बोटहरू चारैतिर फैलिदै समुद्र पारी याजेर शहरसम्म फैलिएको थियो। तर विनाशले तिनीहरूका फल र दाखहरू लगे।

३३मोआबको विस्तृत दाखबारीहरूबाट खुशी र आनन्द लिएकोछ। मैले अङ्कुर निचोर्दा रस निकल्न बन्द गरिदिँ। यसर्थ आनन्दको स्वरले तिनीहरूले अङ्कुर निचोर्दैनन्। स्वर छ तर आनन्दको होइन।

३४मानिसहरू हेशबोनदेखि एलाले अनि जहाजसम्म कराउँदैछन्। मानिसहरू विलाप गरी रहेका छन्। तिनीहरूको विलाप सोअर, होरोनैम, एगलथ-शेलीशिया शहरहरूबाट सुनिन्छ। निम्नीमको पानी सुक्यो। ३५म मोआबलाई उच्च स्थानहरूमा तिनीहरूको देवताहरूलाई सुगन्धित धूप बाल्न र बलि चढाउनु रोक्छु।” परमप्रभुले यो कुरा भन्नुभयो।

३६“म मोआब र किरहेरेसतका मानिसहरूको लागि उदास छु। मेरो हृदय बासुरीको शोक धुन जस्तै रून्छ किनभने तिनीहरूको जोगाड गरेको धन-सम्पति सबै नष्ट भयो। ३७प्रत्येक मानिसको केश खौरैको छ। प्रत्येकले दाही काटेको छ।* प्रत्येकको हातहरू काटिएको छ। प्रत्येकले आफ्ना कम्मरमा उदासीनताको धोती बेरेको छ। ३८घरका धुरीहरूमा तथा मोआब गल्लीहरूमा मरेर गएकाहरूको लागि मानिसहरू जता-ततै विलाप गरिरहेका छन्। समस्त भूमि नै उदासीनताले छाएको छ किनभने मोआबलाई मैले कसैलाई नचाहिने माटोको भाँडालाई भैं चकानाचूर पारेको छु।” परमप्रभुले यो कुरा भन्नुभयो।

३९“मोआब तितर-बितर भएका छन्। मानिसहरू विलाप गरिरहेका छन्। मोआब लाजले वरिपरि घुम्छ। मानिसहरूले मोआबको खिल्ली उड़ाइरहे छन् ऊ आफ्नो वरिपरि प्रत्येकका निम्ति डरको पात्र बनेको छ।”

४०परमप्रभु भन्नुहुन्छ, “हेर! एउटा चील आकाशबाट

बेगहानेर आइरहेको छ। यसले आफ्नो पखेटाहरू मोआब भरि फैलाई रहेछ।

४१शहरहरू कब्जा गरिनेछ। बलिया किल्लाहरू घेरामा पर्नेछन्। त्यस समयमा मोआबका शक्तिशाली सिपाहीहरूको मुटु प्रसव वेदनामा परेकी स्त्रीको जस्तो हुनेछ।

४२मोआब देश ध्वंस गराइनेछ। किनभने उसले सम्भन्थ्यो कि ऊ परमप्रभु भन्दा महान छ।”

४३परमप्रभुले यी कुराहरू भन्नुहुन्छ: “मोआबका मानिसहरू हो! तिमीहरूको लागि डर, गहिरो खाइलहरू र पासोहरू छन्।

४४मानिसहरू डराउने छन् र भाग्ने छन्, तर तिनीहरू गहिरो खाइलहरूमा पर्नेछन्। यदि तिनीहरू कसैले त्यहाँबाट उक्लिए भने पासोहरूमा फस्नेछन् किनभने म मोआबमाथि दण्डको वर्ष ल्याउनेछु।” परमप्रभुले यी कुराहरू भन्नुभयो।

४५“हेशबोनको छाँयामा शरणार्थीहरू नरहेको देखिन्छ। तिनीहरू रहेन कारण हेशबोनबाट आगो र सिहोनबाट ज्वाला गएको छ। यसले मोआबको निधार र ती अहिले आनन्द मनाउँदै गर्नेहरूको शिरलाई काटेर नास पारिदिनेछ।

४६ए मोआब! तिमीलाई शोक! कमोशका मानिसहरू नष्ट भएको छन्। तिम्रा छोरा- छोरीहरूलाई कैदी बनाएर लगिन्छ।

४७“तर समय आउनेछ, म मोआबबाट लिएको फर्काउनेछु।” यो सन्देश परमप्रभुबाट थियो।

यसकारण मोआबमाथि लादिएको सजाय पूर्ण भयो।

अम्मोनवंशीहरूको बारेमा एउटा सन्देश

४९ यो सन्देश अम्मोनवासीहरूसित सम्बन्धित छ परमप्रभु भन्नुहुन्छ: “अम्मोनवासी हो! के तिमीहरू ठान्छौ कि इस्राएलका मानिसहरूका नानीहरू छैनन्? के तिनीहरूका अभिभावकहरू जमीनको उत्तराधिकारीहरू छैनन्? तब किन मल्कामले गादको जमीन लियो? किन उसको मानिसहरू उसका शहरहरूमा बस्छन्?”

२परमप्रभु भन्नुहुन्छ, “अम्मोनको रब्बाले युद्धको स्वर सुन्ने समय आउनेछ। रब्बा एउटा नष्ट पहाड हुनेछ। वरिपरिका सबै गाउँहरू जलाइनेछन् र जसले तिनीहरूलाई बलपूर्वक निकालेका थिए तिनीहरूलाई इस्राएलका मानिसहरूले बाहिर निकाल्नेछन्।” यो सन्देश परमप्रभुबाट थियो।

३“हे हेशबोनका मानिसहरू! विलाप गर। किनभने ऐ शहर ध्वंस भएको छ। हे रब्बामा बस्ने अम्मोनी स्त्रीहरू शोक प्रकट गर्ने लुगाहरू लगाऊ। विलाप गर अनि पर्खालतिर दगुर। मल्कम आफ्नो पूजाहारी र अधिकारीहरूसित निष्कासन हुन्छ।

प्रत्येकले ... काटेकोछ मरेर गएकाहरूको लागि शोक जाहेर गर्न मानिसहरूले यसो गरेका हुन।

४तिमीहरूले आफ्नो शक्तिमा घमण्ड गर्छौ। तर तिमीहरूको शक्ति क्षय भएर गइरहेको छ। हे अविश्वासी छोरी! तिमीले आफ्नो सम्पत्तिमा भरोसा गर्छौ अनि ठान्यौ कि कसैले पनि तिमीमाथि आक्रमण गर्नेछैन।”

५सेनाहरूका परमप्रभु, मेरो मालिक भन्नुहुन्छ: “प्रत्येक पक्षबाट म तिमीहरूका निमित्त भय ल्याउनेछु। तिमीहरू सबैलाई खेदिनेछ अनि शरणार्थीहरूलाई भेला पार्ने कोही हुने छैन।”

६“त्यसपछि अम्मोनीहरूबाट जे खोसिएको थियो ती सबै कैदीहरूलाई फर्काएर ल्याउनेछु।” यो सन्देश परमप्रभुबाट आयो।

एदोमको बारेमा एउटा सन्देश

७यो सन्देश एदोनसित सम्बन्धित छ। सेनाहरूका परमप्रभु भन्नुहुन्छ: “के तेमानमा केही ज्ञान बाँचेको छैन? के मानिसहरूको विवेकबाट परामर्श नष्ट भएर गयो? के तिनीहरूले आफ्नो विवेक हराए?”

८हे ददानका मानिसहरू हो, भाग, लुक! किनभने म एसावलाई उसको कर्मको लागि दण्ड दिने छु।

९जब मानिसहरूले अङ्कुर फल बटुल्छन्, तिनीहरूले केही छाड्छन्। जब राती चोरहरू आउँछन् तिनीहरूलाई जति चाहिन्छ त्यति मात्र लैजान्छन्।

१०तर एसावबाट म प्रत्येक कुराहरू लैजानेछु। म यसका गुप्त ठाउँहरूको पनि पत्तो लाउने छु अनि उ मबाट लुक्न पाउने छैन। उसका नानीहरू, आफन्त र छिमेकीहरू सारा सङ्गै छन् अनि एसाव अस्तित्वविहिन हुनेछ।

११आफ्ना अनाथहरूलाई छाडिदेऊ। म तिनीहरूलाई सुरक्षा दिनेछु। तिमीहरूका विधवाहरूले ममाथि भरोसा राख्नु।”

१२परमप्रभु भन्नुहुन्छ, “कतिपय मानिसहरू दण्डका पात्र छैनन्, तर तिनीहरू पीडित भए। तर एदोम तिमी दण्डको पात्र हो। यसर्थ तिमी निश्चय दण्डित हुनेछौ। तिमी यसबाट मुक्त हुने छैनौ।” १३परमप्रभु भन्नुहुन्छ, “म आफै यो प्रतिज्ञा गर्छु कि बोज्रा ध्वंस हुनेछ अनि एक खिसीको पात्र हुनेछ। यो बेकामे र अभिशाप हुनेछ। बोज्रा वरिपरिका जम्मै शहरहरू सदा-सर्वदाको निमित्त नष्ट हुनेछन्।”

१४मैले परमप्रभुबाट यो सन्देश सुनेको छु। उहाँले ती जातिहरूलाई भन्न समाचारवाहक पठाउनु हुनेछ:

“आफ्ना सिपाहीहरूलाई भेला गर अनि एदोम विरुद्ध अघि बढ।

१५एदोम, म तिमीलाई जाति-जातिहरू मध्ये एकदमै निम्न पार्नेछु। प्रत्येक मानिसले तिमीलाई घृणा गर्नेछन्।

१६एदोम! तिमीहरूले अन्य जाति-जातिहरूलाई भयभित पार्छौ अनि स्वयंलाई महान ठानेका छौ। तर तिमीहरू

आफैलाई मूर्ख बनायौ। तिम्रा गर्वले तिमीलाई धोका दियो। तिमी फुटेको चट्टानमा बस्छौ; उच्च पहाडहरूमा बस्छौ। तर यदि तिमीले आफ्ना घर चीलको गुँड भन्दा माथि बनायौ भने पनि म तिमीलाई तल भार्नेछु।”

१७परमप्रभु भन्नुहुन्छ, “एदोम शोकको दृश्य बनिने छ अनि मानिसहरू जसले उजाड़ शहर देख्छन् आश्चर्यचकित हुन्छन् अनि यसका घाउहरूमा खिसी गर्नेछन्।

१८एदोम शहर, सदोम र गमोरा अनि वरिपरिका शहरहरू जस्तै परास्त हुनेछन् अनि त्यहाँ कोही पनि बस्ने छैन।” परमप्रभुले यसो भन्नुभयो।

१९“यर्दन नदी नजिक बाक्लो जङ्गलबाट कहिले काहीँ निस्कने अनि जहाँ मानिसहरू आफ्नो खेतमा भेडा र गाई वस्तुहरू राख्छन् म त्यहाँ जाने सिंह जस्तै हुँ। म एदोममा जान्छु। म मानिसहरूलाई खेदो ल्याउनेछु। जसलाई म मन पराउँछु उसलाई यहाँ नियुक्त गर्छु। म जस्तो को छ? कसले मलाई चुनौती दिनु सक्छ? कुनै गोठाला मेरो अघि उभिने सक्ने।”

२०एदोम र तेमानका मानिसहरूका निमित्त परमप्रभुले बनाउनु भएको योजना सुन। तिनीहरूले थुमाहरू घिस्यार्नेछन्। उसले तिमीहरूको खेत सम्पूर्ण नष्ट पार्नेछ।

२१एदोमको पतनको आवाजले पृथ्वी थर्किनेछ। तिनीहरूका विलाप लाल समुद्र सम्मै सुनिनेछ।

२२अक्कासिने चील उँभो बेगले तल फरी आफ्नो पखेटा बोज्रामाथि फिँजाउनेछ। त्यस समयमा, एदोमका सिपाहीहरूको हृदय प्रसव वेदनामा परेकी स्त्रीको जस्तो हुनेछ।

दमिशकको बारेमा सन्देश

२३यो सन्देश दमिशक शहरसित सम्पर्कित छ:

“हमात र अर्पादका शहरहरू भयभीत छन् किनभने तिनीहरूले कुल्छिनको खबर सुनेका छन्। तिनीहरू डरले पग्लिए। तिनीहरू शान्त हुन नसक्ने समुद्र भैं कष्टमा छन्।

२४दमिशक शहर कमजोर भयो। मानिसहरू भाग्न चाहन्छन्। आंतकले तिनीहरूलाई समातेको छ। तिनीहरूले शोक र प्रसव वेदनामा परेकी स्त्रीले भैं वेदना अनुभव गरिरहेका छन्।

२५मानिसहरूले प्रसिद्ध शहर, ‘आनन्दको शहरलाई’ किन छोडेका छैनन्।

२६यसकारण जवानहरू शहरको सार्वजनिक स्थलहरूमा। उसका सारा सिपाहीहरू त्यही समयमा मारिनेछन्।” सेनाहरूका परमप्रभुले यी कुराहरू भन्नुहुन्छ।

२७“म दमिशकको पर्खालहरूमा आगो लगाईदिनेछु। त्यो आगोले बेनहददका किल्लाहरू पूर्ण रूपले जलाइदिनेछ।”

केदार र हासोरका बारेमा सन्देश

२८यो सन्देश केदार र हासोरको परिवार समूहको विषयमा छ। बाबेलका राजा नबूकदनेस्सले तिमीहरूलाई पराजित पारे।

परमप्रभु भन्नुहुन्छ: “जाऊ र केदारलाई आक्रमण गर। पूर्व दिशाका मानिसहरूलाई ध्वंस पार।

२९तिनीहरूको पालहरू, भेडाका बगालहरू, पालका पर्दाहरू र तिनीहरूका चीजहरू लगिनेछ। शत्रुले तिनीहरूका ऊँटहरू लगेर जानेछन। मानिसहरू प्रति चिच्याउने छन्। डरलाग्दा कुराहरू चारैतिर भई रहेको छ।

३०भाग! छिटो भाग! हे हासोरका मानिसहरू, लुक्ने ठाउँहरू खोज किनभने बाबेलको राजा तिमीहरूलाई परास्त पार्नु एउटा युक्ति सँधैकोछ।” यो सन्देश परमप्रभुबाट हो।

३१“एउटा देश छ जसले आफू सुरक्षित छु भन्ने सम्झन्छ। तिमीहरूको न कुनै फाटक छ न त बार नै छ। तिनीहरू एकलो बस्छन्। यसकारण उठ अनि तिनीहरूमाथि जाई लाग।”

३२शत्रुहरूले तिनीहरूका ऊँटहरू अनि गाई वस्तुहरू लैजानेछन्। आफ्नो केश कुना मिलाएर चिटिक्क पारी काट्ने मानिसहरूलाई म हावामा तितर-बितर पारिदिनेछु। सबै तिरबाट म तिनीहरूमाथि संकटहरू ल्याइदिनेछु।” यो परमप्रभुको सन्देश हो।

३३“हासोरको देश स्यालहरूको बास-स्थान बनिनेछ। त्यहाँ एकजना मानिस पनि बस्ने छैन साथै त्यहाँबाट कोही हिड्दुल गर्ने छैन। सधैका निमित्त यो एक शून्य उजाड़ मरुभूमि जस्तै हुनेछ।”

एलामको बारेमा सन्देश

३४सिदकियाह यहूदाका राजा भएको प्रारम्भिक कालमा अगमवक्ता यर्मियाले परमप्रभुबाट एउटा सन्देश प्राप्त गरे। यो सन्देश एलामको विषयमा थियो।

३५सेनाहरूका परमप्रभु भन्नुहुन्छ, “हेर, म एलामको धनु भाँचिदिनेछु। धनु एलामको सबभन्दा श्रेष्ठ हतियार हो।

३६म आकाशको चारै कुनाबाट एलामको विरुद्ध हावा ल्याउनेछु। म एलामको मानिसहरूलाई पृथ्वीको सबै ठाउँहरूमा जहाँ चारैदिशाबाट हावा बहन्छ त्यहाँ छरपष्ट पारिदिन्छु कैदीहरूलाई हरेक जातिमा खेदी पठाउनेछु।

३७म एलामलाई तिनीहरूका शत्रुहरू जसले तिनीहरूलाई मार्नु खोजिरहेकाछन् तिनीहरूकै अधि चक्माचूर पारिदिनेछु। म एलाममाथि डरलाग्दो सङ्कटहरू ल्याउनेछु। मेरो उग्र रीस म तिनीहरूलाई देखाउनेछु।” यो परमप्रभुबाट आएको सन्देश हो। “म तिनीहरूलाई खेद्न तरवार पठाउँनेछु अनि त्यो तरवारले तिनीहरू सबैलाई शेष नपारञ्जेल सम्म खेद्नेछ।

३८म मेरो सिंहासन एलाममा स्थापित गर्नेछु र त्यहाँका राजा अनि भारद्धारहरूलाई ध्वंस पार्नेछु।” यो परमप्रभुको सन्देश हो।

३९“तर पछिल्ला दिनमा, एलामबाट जे लुटिएको छ त्यो पुनर्वहाल गर्नेछु।” यो परमप्रभुले भन्नुभयो।

बाबेलको बारेमा सन्देश

५० यो सन्देशमा परमप्रभुले अगमवक्ता यर्मियाको मुखबाट बाबेल र यसको देश विषयमा भन्नुभयो।

२“प्रत्येक जाति-जातिलाई यो घोषण गर, भण्डा उठाऊ र सन्देश प्रचार गर। सम्पूर्ण सन्देश सुनाऊ र भन, ‘बाबेलको राज्य कब्जा गरिनेछ। बाल देवता लाजको पात्र हुनेछ। मरोदक देवता भयभीत हुनेछ। बाबेलका मूर्तीहरू लज्जित हुनेछन्। उसका देवताका मूर्तिहरू त्रासित हुनेछन्।’

३उत्तर दिशाबाट आएर एउटा जातिले बाबेलमाथि आक्रमण गर्नेछ। त्यो जातिले बाबेललाई, जन-शून्य मरुभूमि तुल्य पार्ने छ, कुनै मानिस पनि त्यहाँ बस्ने छैन। दुवै मानिस जाति र पशुहरू त्यहाँबाट भागेर जानेछन्।”

४परमप्रभु भन्नुहुन्छ, “त्यसबेला इस्राएलका मानिसहरू अनि यहूदाका मानिसहरू एकैजुट हुनेछन्। तिनीहरू संग-संगै रुने छन्। अनि सँगै, तिनीहरू आफ्ना परमेश्वरलाई खोज्न जानेछन्।

५ती मानिसहरूले सियोनमा कसरी जाने, सोध्ने छन्। तिनीहरू त्यही दिशातर्फ जान थाल्नेछन्। ती मानिसहरूले भन्ने छन्, ‘आऊ, हामी परमेश्वरकहाँ सम्मिलित हौ। एक त्यस्तो करार गरौ जुन सदा-सर्वदा रहनेछ। एक त्यस्तो करार गरौ जुन कहिल्यै भूलिने छैन।’

६मेरो मानिसहरू हराएका भेडा जस्तै भएका छन्। तिनीहरूका गोठालाहरूले तिनीहरूलाई कुमार्गमा डोस्न। तिनीहरूका अगुवाहरूले तिनीहरूलाई पर्वत र पहाडहरूमा लक्ष्यहीन घुमी हिड्ने बनाए। यसर्थ तिनीहरूले आफ्ना मूल वासस्थान पनि बिर्सिए।

७ज-जसले मेरो मानिसहरूलाई भेटे तिनीहरूलाई चोट पुराये। तिनीहरूका शत्रुहरूले भने, ‘हामीले गल्ती काम गरेका छैनौ’ किनभने ती मानिसहरूले परमेश्वरको विरुद्ध पाप गरे जो तिनीहरूका साँचो आश्रय घर थियो। तिनीहरूका पिताहरूले विश्वास गरेका परमप्रभु परमेश्वर हुनुहुन्थ्यो।

८बाबेलबाट भाग। कल्दीहरूका भूमि छाडिदेऊ। बगालको अधि साँढ भेडा जस्तै होऊ।

९म उपद्रव मचाउनेछु र उत्तरबाट धेरै जातिहरू ल्याउनेछु। यी जातिहरूको समूह बाबेलको विरुद्ध युद्ध लड्न अधि आउनेछन्। तिनीहरूले बाबेललाई आफ्नो

अधीनमा पार्नेछन्। तिनीहरूको काँड सिपालु लडाकुहरू भैं छन् र एउटै काँड पनि व्यर्थ जाँदैन।

१०ती शत्रुहरूले कल्दी मानिसहरूको सारा सम्पत्तिहरू लैजाने छन्। लूटेको सम्पत्तिले तिनीहरू पूर्ण हुनेछन्।” परमप्रभुले ती कुराहरू भन्नुभयो।

११“बाबेल, तिमी उत्तेजित र खुशी छौ। किनभने तिमीले मेरो पैतृक सम्पत्ति लूट्यौ। तिमी हस्तियो घाँसमाथि कोरली गाई भैं नाचिरहेकाछौ। तिमीहरू घोडाहरू भैं हिन्न लागि रहेका छौ।

१२तर तिमीहरूकी आमा जसले तिमीलाई जन्म दिईन तिमी धेरै लज्जित हुनेछन्। बाबेल सबै जाति-जातिहरू माभ नगन्य हुनेछ। उ उदास र सूखा मरुभूमि हुनेछ।

१३परमप्रभुले आफ्नो क्रोध देखाउनु हुनेछ। बाबेल पूर्ण रूपले उजाड हुनेछ अनि त्यहाँ कोही पनि बस्ने छैन। प्रत्येक यात्री जो बाबेल भएर जान्छ त्यो अचम्बित हुनेछ र त्यसको घाउहरू देखेर खिसी गर्नेछ।

१४बाबेलसित युद्धको लागि तैयार हौ। बाबेलमाथि काँडहरू हान, नरोक किनभने यसले परमप्रभु विरुद्ध पाप गरेको छ।

१५सिपाहीहरूले बाबेललाई घेरे अनि विजय ध्वनि सुनाऊ। बाबेलले आत्मासमर्पण गरेकोछ। उसका पर्खालहरू र धरहराहरू धरशायी गराइयो। यो परमप्रभुबाट प्रतिशोध हो। ऊमाथि वैरशुद्धि गर। अन्य जातिहरूलाई उसले के गस्तो तिमीहरू उसलाई त्यसै गर।

१६तिनीहरूलाई अन्न रोपन नदेऊ। तिनीहरूलाई बाली काटन नदेऊ। अहिले शत्रुका सिपाहीहरू आएका छन्। प्रत्येक मानिस र तिनीहरू आफ्नो आफ्नो गाऊँमा जाउन देशमा जाउन।

१७इस्राएल भेडाको बथान जस्तो छ जो देशभरि नै छरिएका थिए। इस्राएल भेडाको बथान जस्तो छ जसलाई सिंहले खेददै सबै ठाँउमा छरपष्ट पारेकोछ। जसले उसलाई पहिला खानेसिंह अशशूरको राजा हो। अन्तिम सिंह जसले उसका हड्डीहरू तोड्यो त्यो बाबेलका राजा नबूकदनेस्सर हो।”

१८यसकारण सेनाहरूका परमप्रभु, इस्राएलका परमेश्वर भन्नुहुन्छ: “म बाबेलका राजा र उसको देशलाई दण्ड दिनेछु त्यही तरीकाले जसरी मैले अशशूरका राजालाई दण्ड दिएको थिएँ।

१९म इस्राएललाई फेरि फर्काएर आफ्नै ठाउँमा ल्याउने छु। तिनीहरूले कर्मेल र बाशानको चरण भूमिमा खुवाउनेछन्। तिनीहरूले एप्रैम र गिलादका डोँडाहरूमा खाएर तृप्त हुनेछन्।”

२०परमप्रभु भन्नुहुन्छ, “त्यस बेला, तिनीहरूले इस्राएलको अधर्म खोज्ने प्रयास गर्नेछन् तर तिनीहरूले कुनै पाप पाउने छैन किनभने जसलाई मैले बचाएँ तिनीहरूको पाप क्षमा गरेकोछु।”

२१परमप्रभु भन्नुहुन्छ, “मरातैमको देशलाई आक्रमण गर। पकोदमा बस्ने मानिसहरूमाथि आक्रमण गर। तिनीहरूमाथि आक्रमण गर तिनीहरूलाई मार अनि सर्वनाश पार। मैले जुन कुरो दिएँ ती सब गर।

२२सारा देशभरि नै युद्धको कोलाहल सुनिन सक्छ। यो विनाशको कोलाहल हो।

२३त्यो देश जसले सारा पृथ्वीलाई नै मार्तोलले हिकारियो त्यो कटिएको छ र टुक्रिएको छ। बाबेल जाति-जातिहरू माभ प्राणीहीन भएकोछ।

२४हे बाबेल, मैले तिमीलाई पासो थापें अनि तिमीले थाहा पाउन अघि नै पक्राउ पर्यौ। तिमी परमेश्वरको विरुद्ध लड्यौ, यसकारण तिमी बन्दी भयौ।

२५परमप्रभुले आफ्नो अस्त्र-घर उघार्नु भयो अनि क्रोधको हाति हियार निकाल्नु भयो। मेरो मालिक, सेनाहरूका परमप्रभुले ती हतियारहरू निकाल्नु भयो किनभने उहाँले कल्दीहरूका देशमा आफ्नो काम गर्नु थियो।

२६सुदूरदेशबाट पनि बाबेलको विरुद्ध आऊ। अन्न-भण्डारहरू तोडी देऊ, अन्नको थुप्रो भैं बाबेललाई थुपार अनि बाबेललाई पूर्ण ध्वंस पार र कसैलाई पनि बाँच्न नदेऊ।

२७सारा साँढेहरू मार। तिनीहरूलाई कसाइकहाँ जानदेऊ। तिनीहरूलाई धिक्कार! तिनीहरूका निम्ति दण्ड पाउने समय आएकोछ।

२८मानिसहरू बाबेलबाट भागिरहेका छन्। मानिसहरू जो बाबेलबाट बाँचेर आएकाछन तिनीहरू भन्दैछन् परमप्रभु हाम्रा परमेश्वरले उहाँको र उहाँको मन्दिरको लागि प्रतिशोध लिनु भएकोछ।

२९काँडहरू हान्ने मानिसहरूलाई बोलाऊ, तिनीहरूलाई बाबेलमाथि काँड हान्नु भन। शहर घेरबन्दी गर भन। कसैलाई पनि नछोड। तिनीहरूका कुकर्मका फल देऊ। अन्य जातिहरूलाई जसो गरेकी थिई त्यसै गर, किनभने इस्राएलका एक मात्र पवित्र परमप्रभु विरुद्ध बाबेलले विद्रोह गरेको हो।

३०त्यस समय बाबेलका जवानहरूलाई गल्लीहरूमा मारिनेछ र सेनाहरू मर्नेछन्।” परमप्रभुले यो कुरा भन्नुभयो।

३१“बाबेल तिमी अति अंहकारी छौ अनि म तिम्रो विरुद्ध छु।” हाम्रो मालिक, सेनाहरूका परमप्रभुले भन्नुहुन्छ, “तिम्रो दिन आएकोछ म तिमीलाई दण्ड दिनेछु।

३२घमण्डी बाबेल ठोकिएर लड्नेछ अनि कसैले पनि उनलाई उठाउने छैन। म उसको शहरहरूमा आगो लगाउनेछु अनि उसको वरिपरि भएका प्रत्येक कुरो नै जल्नेछ।”

३३सेनाहरूका परमप्रभु भन्नुहुन्छ: “इस्राएल र यहूदाका मानिसहरूलाई शत्रुहरूले बन्दी बनाई लगियो। तिनीहरूलाई

कैद गर्नेहरूले तिनीहरूलाई पत्रेर राखेका छन् र मुक्त पार्न अस्वीकार गरे।

३४तर तिनीहरूका उद्धारक शक्तिशाली हुनुहुन्छ। उहाँको नाउँ सेनाहरूका परमप्रभु हो। उहाँले तिनीहरूको मामलामा वकालत हुनेछ र पृथ्वीलाई आराम दिनुहुनेछ। तर बाबेलमा बस्ने मानिसहरूलाई उहाँले शान्ति दिनु हुनेछैन।”

३५परमप्रभु भन्नुहुन्छ, “बाबेलका बासिन्दाहरू, राजाका हाकिमहरू र ज्ञानीहरूको निम्ति विरुद्ध तरवार छ।

३६हे तरवार! अगमवक्ताहरूलाई हिकाऊ ताकि तिनीहरू मूर्ख बनून, बाबेलका सिपाहीहरूलाई मार ताकि तिनीहरू भयभीत हुन।

३७तरवार, बाबेलका घोडाहरू, रथहरूलाई मार। अन्य देशका भाडाका सिपाहीहरूलाई मार ताकि तिनीहरू स्त्रीहरू जस्तो डराउन। तरवार, बाबेलको गाडधनहरूमाथि जाइलाग ताकि तिनीहरू लुटिउन्।

३८तरवार! पानीको मुहानहरू काट ताकि मुहानहरू सुकुन। किनभने बाबेलमा धेरै मूर्तिहरू छन् अनि तिनीहरू मूर्तिको निम्ति पागल हुन्छन्।

३९बाबेल फेरि मानिसहरूले भरिने छैन। जङ्गली कुकुरहरू, शतुरमूर्गहरू, र अन्य पशु-प्राणीहरू त्यहाँ बस्नेछन्, तर त्यहाँ फेरि कोही मानिस रहने छैन।

४०परमेश्वरले सदोम र गमोरालाई पूर्ण रूपले ध्वंस पार्नु भयो अनि त्यसका वरिपरिका शहरहरू पनि ध्वंस पारिदिनु भयो। अनि ती शहरहरूमा अब कोही पनि बस्ने छैन। त्यस्तै प्रकारले, कुनै मानिस बाबेलमा बस्ने छैन। अनि कोही मानिस त्यहाँ बस्न जाने छैन।

४१हेर! उत्तर दिशाबाट मानिसहरू आइरहेका छन्। एक शक्तिशाली जाति र धेरै राजाहरू पृथ्वी वरिपरिबाट आइरहेका छन्।

४२तिनीहरूका सेनाहरूसँग धनुहरू र भालाहरू छन्। सिपाहीहरू निष्ठुर छन्। तिनीहरूमा दया छैन। सैनिकहरू घोडाहरूमा चढेर आउनेछन अनि तिनीहरूको अवाज समुद्रको गर्जन जस्तै छ। तिनीहरू तिम्प्रो विरुद्धमा युद्ध गर्न तैयारभई पंक्तिमा बसेका छन्। हे बाबेलकी छोरी।

४३बाबेलका राजा ती सेनाहरूका गडगडाहट आवाज सुनेर डराए। उनका हातहरू चलन छाडे। उसलाई घेस्यो अनि उसलाई प्रसव वेदनामा परेकी स्त्रीलाई भैं कष्ट भयो।”

४४परमप्रभु भन्नुहुन्छ, “म एउटा त्यस्तो सिंह हुँ जो कहिले काँही यर्दन नदी छेवको घना जंगलबाट बाहिर निस्कन्छ। म हटात उसका मानिसहरूलाई खेदो गर्नेछु। म त्यसमाथि कसैलाई पनि नियुक्त गर्नेछु। म जस्तो को छ? मलाई कसले बोलाउन सक्छ। गोठालाको हो जो मेरो अधि उभिन सक्छ?”

४५बाबेलको विरुद्ध परमप्रभुको रचनुभएको योजना सुन। बगालको ससाना थुमाहरू घिस्साएर लगिनेछ र

परमप्रभुले तिनीहरूको चरणभूमि सम्पूर्ण ध्वंस पार्नु हुनेछ।

४६बाबेलको पतन हुनेछ, अनि त्यो पतनको आवाजले पृथ्वी थर्काउनेछ। हरेक जातिहरूका मानिसहरूले बाबेलको विनाशको बारेमा सुन्ने छन्।

५१ परमप्रभु भन्नुहुन्छ, “म एक शक्तिशाली हावा बाबेल र ‘लेब कामीका’* बासिन्दाहरूमाथि बहाउनेछु।

२म बाबेलमा विदेशीहरू पठाउनेछु अनि तिनीहरूले नबेललाई हावामा तितर-बितर पार्नेछ र उसको जमीन ध्वंस पार्नेछ। तिनीहरू सर्वनाशको दिन प्रत्येक दिशाबाट आउनेछन्।

३बाबेलका सिपाहीहरूले धनु काँडहरू चलाउने छैनन ती सिपाहीहरूले कवच सम्म लगाउने छैन। बाबेलका तन्हेदेहरूमाथि दया नराख। उसको सेनाहरूलाई पूर्ण रूपमा ध्वंस पार।

४बाबेलका सिपाहीहरू कल्दीका भूमिमा मारिनेछन् तिनीहरू बाबेलका गल्लीहरूमा नराप्रो घतले घाइते हुनेछन।”

५इस्त्राएलका एकमात्र पवित्रको अधि तिनीहरूको भूमि दोषले भरिएको भए पनि सेनाहरूका परमप्रभुले इस्त्राएल र यहूदालाई एकलै छोड्नु हुन।

६बाबेलदेखि भाग। प्राण बचाऊ। बाबेलको पापको कारणले ध्वंस नहोऊ। यो समय परमप्रभुले बद्ला लिने समय हो। उसले गरेको कर्म अनुसार उहाँले बद्ला लिनुहुनेछ।

७बाबेल परमेश्वरको हातमा एक सुनको कचौरा थियो। बाबेलले सारा पृथ्वीलाई मतायो। सारा जाति-जातिहरूले बाबेलको मद्धपान गरे। यसकारण तिनीहरू पागल भए।

८तर बाबेल एक्कासि पतन हुनेछ अनि टुक्रिनेछ। उसको लागि विलाप गर अनि उसको घाउमा मलहम लगाऊ। हुन सक्छ उ निको हुन्छे।

९हामीले बाबेललाई निको पार्ने कोशिश गर्यौं, तर त्यो निको हुन सकेन यसकारण हामीले त्यसलाई छोडौं अनि हामी आफ्नै देशमा जाऊ। किनभने उहाँको न्याय स्वर्ग पुग्नेछ अनि बादलसम्म पुग्नेछ।

१०परमप्रभुले हामीलाई विजय हासिल गराउनु भयो। आऊ, हामी सियोन जाऊ र परमप्रभु हाम्रा परमेश्वरको कार्यहरूका विषयमा मानिसहरूलाई भनौं।

११काँडहरू तीखो पार। ढालहरू लगाऊ। परमप्रभुले मादीहरूका राजाहरूलाई उस्काउनु भएको छ। उहाँले तिनीहरूलाई उस्काउनु भयो किनभने उहाँले बाबेललाई ध्वंस गर्न चाहनु हुन्छ। परमप्रभुले बाबेलका मानिसहरूलाई त्यो दण्ड दिनु हुनेछ जसको लागि तिनीहरू योग्यका

लेबकामी हिब्रू भाषामा कल्दी को छद्म नाउँ।

छन्। बाबेलका सेनाले यरूशलेममा परमप्रभुको मन्दिर भत्काएका थिए। यसकारण परमप्रभुले तिनीहरूलाई दण्ड दिनुभयो जुन तिनीहरूले पाउनु नै पर्ने थियो।

१२बाबेलको पर्खालहरूका विरुद्ध भण्डा माथि उठाऊ। अभ्र प्रहरीहरू ल्याऊ। तिनीहरूका ठीक ठीक ठाउँमा चौकीदार राख। धरापहरू थाप किनभने परमप्रभुले त्यही गर्नुहुन्छ जुन उहाँले योजना बनाउनु भएकोछ।

१३बाबेल, तिमी धेरै पानी भएको छेवमा छौ तिमी सम्पत्तिले सम्पन्न छौ। तर तिम्रो अन्त आएको छ। यो तिम्रो ध्वंस हुने बेला हो।

१४सेनाहरूका परमप्रभुले यो प्रतिज्ञा आफ्नो नाउँ लिएर गर्नुभयो: “बाबेल म तिमीलाई धेरै शत्रुहरूले परिपूर्ण पारिदिनेछु। तिनीहरू सलहहरू जतिकै हुनेछन्। तिनीहरूले तिम्रो विरुद्ध युद्ध जित्नेछन् र तिनीहरू तिमीमाथि उभिएर विजय गान गाउने छन्।”

१५परमप्रभुले आफ्नो महान शक्ति प्रयोग गर्नुभयो अनि पृथ्वी सृष्टि गर्नु भयो। उहाँले आफ्नो ज्ञानले पृथ्वीलाई स्थापित गर्नु भयो र उहाँले आफ्नो सुभ्र बुद्धिले आकाशलाई फैलाउनु भयो।

१६जब उहाँ गर्जनुहुन्छ आकाश पनि गर्जन्छ। उहाँले पृथ्वीको अन्तबाट कुइरो निस्केर माथि आउने पार्नुहुन्छ। उहाँले वर्षासँग बिजुली चम्काउनुहुन्छ। उहाँले आफ्नो भण्डारबाट बतास निकाल्नुहुन्छ।

१७तर हरेक मानिसहरू मूर्ख र बुद्धिहीन, हरेक मानिस जसले मूर्ति बनाउछ उसलाई लजित पारिन्छ किनभने उसको मूर्तिहरू मूल्यहीन हुन। तिनीहरूमा जीवन छैन।

१८तिनीहरू मूल्यहीन छन्, छलको काम मात्र। जब तिनीहरूलाई सजाय दिइन्छ तिनीहरू सड्नेछन्।

१९याकूबका परमेश्वर यी मूर्तिहरू जस्ता मूल्यहीन हुनुहन्। मानिसहरूले परमेश्वर बनाएनन्। परमेश्वरले आफ्ना मानिसहरू बनाउनुभयो। उहाँले आफ्नो उत्तराधिकारी जाति सहित प्रत्येक चीज बनाउनु भयो। उहाँको नाउँ सेनाहरूका परमप्रभु हो।

२०परमप्रभु भन्नुहुन्छ, “बाबेल! तिमी मेरो डण्डा हौं, मेरो युद्धको हतियार। मैले त्यस जाति जातिहरूलाई टुक्राउनु र ध्वंस पार्नुलाई चलाएँ।

२१मैले तिमीलाई घोडा र सवारीमा प्रहार गर्न चलाएँ। मैले तिमीलाई रथ र सारथीधूलो पार्न प्रहार गर्न चलाएँ।

२२मैले तिमीलाई पुरुष र स्त्री माथि प्रहार गर्न चलाए। मैले तिमीलाई, जवान र वृद्ध मानिसहरूमाथि प्रहार गर्न चलाएँ। मैले तिमीलाई युवा-युवती माथि प्रहार गर्न चलाएँ।

२३मैले तिमीलाई गोठालो र भेडावथान माथि प्रहार गर्न चलाएँ। मैले तिमीलाई किसानहरू र गाईहरूमाथि

प्रहार गर्न चलाएँ। मैले तिमीलाई राज्यपालहरू र मुख्य हाकिमहरूमाथि प्रहार गर्न चलाएँ।

२४तर म बाबेल र सबै कल्दीहरूलाई तिनीहरूले सियोन विरुद्ध गरेका जम्मै अनिष्ट कार्यहरू फर्काइदिनेछु।” परमप्रभु ती कुराहरू भन्नुहुन्छ।

२५परमप्रभु भन्नुहुन्छ, “बाबेल! हे पर्वत ध्वंस छ जसले सारा भूमि नै ध्वंस पार्छ म तिम्रो विरोधमा छु। म तिम्रो विरोधमा मेरो हात उठाउँछु। म तिमीलाई भिरालो चट्टानबाट तल भारी दिनेछु म तिमीलाई डढेको पर्वत बनाइदिनेछु।

२६आफ्नो मन्दिरको लागि कुनै ढुङ्गा अथवा घडेरी बनाउनको लागि मानिसहरूले तिमीहरूबाट ढुङ्गाहरू लिनेछैनन्। किनभने तिमी सधैंका निमित्त काममा नआउने भूमि हुनेछौ।” परमप्रभुले घोषणा गर्नु भयो।

२७“भूमिमा युद्धको भंड उठाऊ। सबै जाति-जातिहरूमा युद्धको तुरही फुक। जातिहरूलाई बाबेलको विरुद्ध लडाइँ गर्नलाई तैयार पार। अरारत, मिन्नी र अशकनज राज्यहरूलाई बाबेलको विरुद्ध लडाइँ गर्न डाक। उसको विरोधमा सेना संचालन गर्न एकजना कप्तान नियुक्त गर। संख्यामा सलहसरह घोडाहरू त्यहाँ पठाऊ।

२८उसको विरुद्ध लडाइँ गर्न जाति-जातिहरू तयार पार। मादीका राजाहरूलाई, राज्यपालहरू, सारा मुख्य हाकिमहरू र तिनीहरू जसले बाबेल विरुद्ध शासन गरे ती जम्मै देशहरूलाई तैयार पार।

२९जब बाबेललाई जुन शून्य उजाड भूमि बनाउन परमप्रभुको काम धरती यथाराउनेछ अनि बेदनामा परे भैं माडिनेछ।

३०बाबेलका सिपाहीहरूले लडाइँ गर्न बन्द गरे। तिनीहरू आफ्नै दृढ किल्लाहरूमा पसे। तिनीहरू थकित भए। तिनीहरू स्त्री जस्तै भए। बाबेलका घरहरू जलिरहेका छन्। अनि प्रवेश द्वारहरू भत्काइएकाछन्।

३१एक सन्देशवाहकको पछि अर्को सन्देशवाहक जान्छ अनि सम्पूर्ण शहर कब्जामा पर्यो भन्ने खबर बाबेलका राजाकहाँ पुग्दाइन्छ।

३२चाँचरहरू घेरामा परे; सिमसारहरू आगो लगाइए; सिपाहीहरू भयग्रस्त भए।”

३३सेनाहरूका परमप्रभु, इस्त्राएलहरूका परमेश्वर यसो भन्नुहुन्छ: “बाबेल धान कुट्ने ढिकी जस्तै भएकी छ। बालीको समय मानिसहरूले धान कुटेर असल र भुस छुट्टयाउँछन्। अनि बाबेलमा धान कुट्ने समय चाँडै आइरहेछ।”

३४सियोनका मानिसहरूले भन्नेछन्, “बाबेलका राजा नबूकदनेस्सरले हामीलाई खायो। हामीलाई चोट पुग्दायो। उसले हामीलाई खाली भाँडाजस्तै बनायो। राक्षसलेभैं उसले हामीलाई निल्यो। हाम्रो राम्रो भोजनले उसले आफ्नै पेट भर्यो। तब उसले हामीलाई बाहिर थुक्यो।

३५ बाबेलले हामीमाथि डरलाग्दो र निन्दनीय कामहरू गर्‍यो। अब हामी बाबेलमाथि त्यही अनिष्टहरू भएको हेर्न चाहन्छौं।” यरूशलेमका मानिसहरू भन्छन्, “हाम्रो रगत बाबेलका मानिसहरूमाथि परोस्।”

३६ यसकारण परमप्रभु भन्नुहुन्छ: “यहूदा! म तिमीहरूको मामला लिनेछु र प्रतिशोध गर्नेछु। म बाबेलको समुद्र सुकाइदिनेछु अनि भरनाहरू सुकाइदिनेछु।

३७ बाबेल मन्दिरहरूका धराशायीको थुप्रो मात्र भएको छ अनि त्यो जङ्गली कुकुरहरू बस्ने ठाउँ हुनेछ। मानिसहरू ढुङ्गाहरूको राश हेर्न डराउनेछन्। बाबेलको विषयमा सोचेर मानिसहरू टाउँको हल्लाउने छन्। यो कोही नबस्ने सुनसान ठाँउ बनिनेछ।

३८ बाबेलका मानिसहरू गर्जनि जवान सिंह जस्तै छन्। तिनीहरू डमरुहरूभै गर्जिन्छन्।

३९ जब तिनीहरू उत्तेजित हुन्छन् म तिनीहरूलाई एक प्रीति भोज दिनेछु। म तिनीहरूलाई मताउनेछु। तिनीहरू हौंसै छन् खुशी मनाउनेछन्। तिनीहरू कहिल्यै नउठ्नेलाई निदाउँनेछन्।” परमप्रभुले यी कुराहरू भन्नुभयो।

४० “बाबेल भेडा-भेडी र बाख्राहरू भै काटिनलाई परिखरहको हुनेछन्। तिनीहरूलाई म कसाइखानमा डोसाउनेछु।

४१ ‘शीशक’ परास्त हुनेछ। सारा पृथ्वीको गौरवको र प्रशंसाको पात्र बाबेल कैद गरिनेछ। अन्य जातिहरूका मानिसहरूले बाबेलमा हेर्नेछन् अनि त्यस देशको सर्वनाश देखेर तिनीहरू भयग्रस्त हुनेछन्।

४२ समुद्र उल्लेख बाबेलमाथि उठ्नेछ ढाकिने छ। यसको गर्जनि छलहरूले उसलाई ढाकी दिन्छ।

४३ बाबेलका शहरहरू ध्वंस पारिनेछन। बासिन्दाहरू बिना ती शहरहरू सूखा मरुभूमि र उदास हुनेछन, बाबेल देशबाट मानिसहरू यात्रा गर्नेछैन।

४४ म बाबेलको बाललाई दण्ड दिनेछु। उसले जे-जे निलेको छ त्यसलाई उल्टी गराउँछु। बाबेलमा जाति-जातिहरूका मानिसहरू अब उसो आउने छैनन्। बाबेलको पर्खाल ढल्नेछ।

४५ हे मेरो मानिसहरू हो। बाबेलका शहरबाट बाहिर निस्क, आफ्नो प्राण बचाउन भाग। परमप्रभुको भयानक रीसदेखि भाग।

४६ हे मेरा मानिसहरू हो, नडराऊ। उडान्त कुराहरू फैलिनेछ तर नडराऊ। यो वर्षमा एउटा उडान्त कुरा आउनेछ; अनि अर्को वर्षमा अर्को आउनेछ, यस भूमिमा हिंसाको उडान्त खबरहरू र शासकहरूको विरुद्ध शासकहरू लड्ने उडान्त कुरा हुनेछ।

४७ निःसन्देह समय आउने छ जब म बाबेलका भूटा देवताहरूलाई सजाय दिनेछु अनि बाबेलका सारा देश लजले पानी हुनेछ। बाबेलका गल्लीहरूमा धेरै लाशहरू लडिरहेका हुनेछन्।

४८ तब स्वर्ग र पृथ्वी अनि त्यहाँ भएका सबै

बाबेलका बारेमा आनन्दले काराउने छन् किनभने ध्वंसकहरू बाबेलसित लड्न उत्तर दिशाबाट आउनेछन्।” परमप्रभुले यो कुरा भन्नुभयो।

४९ “बाबेलले इस्त्राएलबाट आएका मानिसहरू मारे। बाबेलले पृथ्वीमा भएका प्रत्येक ठाउँबाट आएका मानिसहरू मारे। यसकारण बाबेलको पतन हुनै पर्छ।

५० तिमीहरूलाई तरवारहरूबाट बचाइएको छ। एकदम चाँडो बाबेल छोड नपर्ख। तिमीहरू घेरै टाढा ठाउँमा छौ परमप्रभु र यरूशलेमलाई सम्भ।

५१ हामी यहूदाका मानिसहरू लजित गराइएका छौं। हामी अपमानित भएकाछौं र तिरस्कारले हाम्रा अनुहारहरू ढाकिन्छ किनभने विदेशीहरू परमप्रभुको मन्दिरको पवित्र ठाउँहरूमा पसे।”

५२ परमप्रभु भन्नुहुन्छ, “समय आइरहेछ, जब म बाबेलका मूर्तिहरूलाई न्याय-दण्ड दिनेछु। त्यो देशका चारैतिर चोटहरूमा रुनेछन्।

५३ स्वर्गसम्म बाबेल बढ्न सक्छ। उसले उसका किल्लाहरू बलियो बनाइदिनेछ। तर उसको विरुद्ध ध्वंसक पठाउनेछु।” परमप्रभुले यो कुरा भन्नुभयो।

५४ “हामी बाबेलमा मानिसहरूले विलाप गरिरहेका सुन्न सक्छौं। बाबेलको देशमा मानिसहरूले ध्वंस पारिहेको आवाज हामी सुन्छौं।

५५ परमप्रभुले बाबेललाई ध्वंस गरिदिनु हुन्छ उहाँले त्यो शहरको कोलाहललाई बन्द गरिदिनु हुनेछ, शत्रुहरू समुद्रका छालहरू जस्तै गर्जेर आउनेछन। पृथ्वीभरि मानिसहरूले त्यो गर्जनि सुनेछन्।

५६ सेना आउने छ अनि बाबेल ध्वंस पार्नेछ। बाबेलका सिपाहीहरू तितर-बितर हुनेछन् तिनीहरूका धनुहरू भाँचिने छन्। किनभने परमप्रभु परमेश्वर हुनुहुन्छ जसले परिशोधन माँग गर्नुहुन्छ। उहाँले निश्चय तिनीहरूलाई चुक्त पारिदिनु हुनेछ।

५७ म बाबेलका ज्ञानी मानिसहरू र मुख्य हाकिमहरूलाई मताईदिनेछु म राज्यपालहरू, हाकिमहरू र सिपाहीहरूलाई पनि दाखरसमा डुबाइ दिनेछु। तब तिनीहरू सबै सदा-सर्वदाका निमित्त सुत्नेछन् तिनीहरू कहिल्यै बिउँफने छैनन्।” महाराजले यी कुराहरू भन्नुभयो। उहाँको नाउँ सेनाहरूका परमप्रभु हो।

५८ सेनाहरूका परमप्रभु भन्नुहुन्छ: “बाबेलको बाक्लो, बलियो पर्खाल तल भास्नेछ। उसको अग्लो प्रवेशद्वारहरू जलाइनेछ। बाबेलका मानिसहरू व्यर्थमा कठोर परिश्रम गर्दछन्। जाति-जातिहरूको परिश्रम खाली आगोको लागि हुनेछ।”

यर्मियाले बाबेल तर्फ एक सन्देश पठाउँछ

५९ यो सन्देश अगमवक्ता यर्मियाले नेरियाहको छोरो मासेयाहको नाति सरयाहलाई दिए। सरयाह यहूदाका राजा सिदकियाहसँग बाबेल तर्फ गए। यस बेला

सिदकियाहको शासनकालको चौथो वर्ष थियो। अहिले सरयाह राजभवनका मुख्य प्रभारी थिए। ६०यर्मियाले त्यो पुस्तकमा ती सम्पूर्ण भयानक कुराहरू जुन बाबेलमा घट्नेवाला थिए सबै लेखिदिएका थिए।

६१यर्मियाले सरयाहलाई भने, “जब तिमी बाबेलमा जान्छौ यी वचनहरू जोरले पढ्नु। ६२तब भन, ‘हे परमप्रभु! तपाईंले यो बाबेल ध्वंस गरिदिन्छु भन्नु भएको छ अनि यहाँ मानिसहरू र पशुहरू कोही पनि यसमा बसो-बासो गर्ने छैनन्।’ ६३यो पढिसके पछि, यसलाई ढुङ्गामा बाँधेर यूफ्रेटिस नदीमा फ्याँकिदेऊ। ६४त्यसपछि भन, ‘यसको विरोधमा म जुन सर्वनाश ल्याउनेछु जसले गर्दा बाबेल त्यसरी भासिनेछ त्यो कदापि माथि उठ्न सक्नेछैन।’”

यर्मियाका सन्देश यहाँ समाप्त हुन्छन्।

यरूशलेमको पतन

५२ सिदकियाह यहूदाका राजा हुँदा उनी १२ वर्ष मात्रका थिए। सिदकियाहले यरूशलेममा एघार वर्ष राज्य गरे। उनकी आमाको नाउँ हमतूल हो तिनी यर्मियाकी छोरी थिइन्। हमतूलका परिवार लिब्ना शहरका थिए। रथहोयाकीमले गरे जस्तै सिदकियाहले परमप्रभुको दृष्टिमा नै अनिष्ट कार्य गरे। ३इरलाग्दा घटनाहरू यरूशलेम र यहूदामा भयो किनभने परमप्रभु तिनीहरूसित रिसाउनु भएको थियो। अन्तमा, परमप्रभुले आफ्नो दृष्टिबाट यरूशलेम र यहूदाका मानिसहरूलाई फ्याँकिदिनु भयो।

सिदकियाहले बाबेलको राजा विरुद्ध विद्रोह गरे। ४यसर्थ सिदकियाहको शासनकालको नवौं वर्षको दशौं महीनाको दशौं दिन बाबेलका राजा नबूकदनेस्सर आफ्ना सम्पूर्ण सेना लिएर यरूशलेम विरुद्ध अघि बढे। बाबेलका सेनाले यरूशलेम बाहिर शिबिर बनाएका थिए। तिनीहरूले शहरको वरिपरि घेरा पर्खालहरू बनाए। ५शहर घेराव सिदकियाहको राज्यकालको एघारौं वर्षसम्म रह्यो। ६चौथो महीनाको नवौं दिनमा शहरमा महा अनिकाल पर्यो। त्यस देशमा मानिसहरूका निम्ति भोजन थिएन। ७शहरको पर्खालमा प्वाल बनाएको थियो। यरूशलेमका सेना भागे। तिनीहरूले शहर रता-रत ल्यागे। राजाको बगैँचाको दुइ पर्खालहरूको माभको प्रवेशद्वारबाट तिनीहरू गए। अहिले बाबेलीहरूले शहरलाई घेरेका थिए। तिनीहरू आराबतिर भागे।

८तर राजा सिदकियाहलाई बाबेलका सेनाले खेदे। तिनीहरूले यरीहोको मैदानमा तिनलाई समाते। सिदकियाहका सबै सिपाहीहरू भागे। ९बाबेलका सेनाले राजा सिदकियाहलाई पक्रे अनि तिनीहरूले उसलाई हमातको देश रिब्लामा बाबेलका राजाकहाँ ल्याए। रिब्लामा बाबेलका राजाले राजा सिदकियाहमाथि आफ्नो निर्णय सुनाए। १०रिब्लामा बाबेलका राजाले सिदकियाहको

छोरोहरू तिनको उपस्थितिमा मारिदिए। सिदकियाहलाई उनका छोराहरू उपस्थितिमा मारिएको हेर्न वाध्य पास्वियो। तिनीहरूले यहूदाका सारा हाकिमहरूलाई पनि मारिदिए। ११त्यसपछि बाबेलका राजाले सिदकियाहलाई अन्धा बनाए। उसले सिदकियाहलाई साङ्गलाले बाँधे अनि तिनलाई बाबेलमा लगेर तिनको मृत्यु सम्म कैदमा राखे।

१२राजा नबूकदनेस्सरको राज्यकालको उन्नाईसौं वर्षको पाँचौं महीनाको दशौं दिनमा बाबेलका राजाका विशेष रक्षकहरूको कप्तान नबूजरदान यरूशलेममा आए। १३नबूजरदानले परमप्रभुको मन्दिरमा आगो लगाइदियो। उनले राजाको महल, सबै साधरण र महत्वपूर्ण घरहरूमा आगो लगाइदियो। १४बाबेलका सम्पूर्ण सेना जो तिनीहरूका कप्तानसित थिए, तिनीहरूले यरूशलेमको वरिपरिको पर्खालहरू तोडिदिए। १५कप्तान नबूजरदानले केही गरीब मानिसहरू अनि शहरमा बाँकी रहेका मानिसहरूलाई कैद गरे अनि बाबेलका राजासित समर्पण भइसकेकाहरूलाई बाबेल लगे। उनले कुशल कारीगरहरूलाई पनि कैद गरेर लगे। १६तर नबूजरदानले कतिपय गरीब मानिसहरूलाई खेती र दाखबारीमा काम गर्नलाई छोडी दिए।

१७बाबेलीहरूले परमप्रभुको मन्दिरको काँसाको खम्बाहरू त्यसको घेडेरीहरू, काँसाको ट्याँकी तोडे अनि काँसा बाबेलमा लगे। १८बाबेलका सेनाले मन्दिरबाट: भाँडाहरू, बेलचाहरू, सलेदो काट्नेहरू, धुपौरोहरू, ठूलो बाटाहरू, कचौराहरू, अनि सारा काँसाका भाँडाहरू जो मन्दिरको काममा चलाइन्थ्यो सबै लगे। १९राजाका कप्तानका विशेष प्रहरीहरूले साना-साना धूपदानीहरू, अभिषेक गर्ने बोलहरू, भाँडाहरू सामदानहरू, चम्चाहरू जुन सुन र चाँदीबाट बनाइएका थिए अनि अर्घ बलिहरूको लागि प्रयोग गरिन्थ्यो सबै लगे। २०ती दुइ खम्बाहरू, एउटा ठूलो काँसाको खड्कुँलो, बाह्रवटा काँसाको गोरुहरू अनि सार्ने नसकने आधारहरू जो राजा सुलेमानले परमप्रभुको मन्दिरको लागि बनाएका थिए। ती सबै काँसाले बनाएका चीजहरू तौल गरी नसक्नुको थियो।

२१प्रत्येक काँसाका स्तम्भहरू १८ हात उँचाई, १२ हात गोलाई र ४ अङ्गूळ मोटाई अनि बीचमा खोक्रो भएको थियो। २२प्रत्येक स्तम्भको शिरहरू काँसाले बनिएका अनि ५ हात अग्ला थिए। यो काँसाले सजिएको जाली र काँसाले दारीमदाना बुट्टाहरूले वरिपरि सजिएको थियो। अन्य स्तम्भ पनि दारीमदाना जस्तै बुट्टाले सजिएका थिए। २३त्यस्का छेव-छैवमा ६६वटा दारिमहरू थिए। त्यहाँ जालीको घेरा वरिपरि जम्मा १०० वटा दारिमहरू थिए।

२४राजाको खास रक्षकहरूको अधिकारीले सरयाह र सपन्याहलाई कैदी बनाएर लगे। सरयाह मुख्य पूजाहारी

र सपन्याह दोस्रो पूजाहारी थिए। त्यस बाहेक तीनजना ढोकेहरूलाई पनि कैदीहरू बनाएर लगे। २५तिनले यरूशलेममा भेटिएका राजाका सेनाहरूका अफिसर अनि राजाका सातजना सल्लाहकारहरूलाई पनि लगे। तिनले अधिकारीहरूका सचिव जसले मानिसहरूको नाउँ सेनामा लेख्छथे तिनलाई, त्यस ठाउँमा भेटिएका मानिसहरू र शहरमा भेटिएका साठी जना पुरुषहरूलाई पनि लगे। २६-२७विशेष रक्षकका कप्तान नबूजरदानले तिनीहरूलाई बाबेलका राजा जो रिब्लामा थिए तिनकहाँ पुर्याए। रिब्ला हमात देशमा छन। राजाले तिनीहरू सबैलाई मार्ने आदेश दिए। यसर्थ तिनले तिनीहरूलाई मारे।

यसरी यहूदाका मानिसहरूलाई कैदी जस्तै आफ्नो देशबाट बाहिर लगियो। २८नबूकदनेस्सरले यसरी मानिसहरूलाई कैद बनाएर लगे अनि तिनीहरूको संख्या यो हो।

नबूकदनेस्सर राजा भएको सातौं वर्षमा, ३,०२३ मानिसहरू यहूदाबाट लगियो।

२९नबूकदनेस्सरको राज्यकालको अठारौं वर्षमा ८३२ यहूदीहरूलाई यरूशलेमको बाहिर लगियो।

३०नबूकदनेस्सरको राज्यकालको तेईसौं वर्षमा प्रहारीहरूका कप्तान नबूजरदानले ७४५ यहूदीहरूलाई निर्वासनमा लगियो।

जम्मा ४,६०० यहूदीहरूलाई कैदी बनाएर लगियो।

यहोयाकीनलाई मुक्त गराए

३१यहूदाका राजा यहोयाकीनले बाबेलमा सैतीस वर्ष कैदी जीवन बिताए। यहोयाकीनको कैदीकालको सैतीस वर्षमा बाबेलका राजा एवील-मरोदकले अति दया साथ यहोयाकीनलाई कैदबाट मुक्त गराए। यो त्यही वर्ष थियो जब एवील-मरोदकका राजा भएका थिए। ३२एवील-मरोदकले यहोयाकीनसँग प्रेमपर्वक बात गरे। अनि उनले यहोयाकीनलाई बाबेलमा उनीसँग रहेका अन्य राजाहरूलाई भन्दा उच्च स्थानको सम्मान दिए। ३३यसकारण यहोयाकीनले आफ्ना कैदी पोषाक खोलेर उतारे। त्यसपछि उसले भोजन पनि राजाकै टेबलमा खाए। ३४प्रत्येक दिन बाबेलका राजाले यहोयाकीनलाई भत्ता दिन थाले। यो यहोयाकीनको मृत्यु पर्यन्त लगातार चलिरह्यो।

यशैयाको पुस्तक

१ यो अमोसको छोरो यशैयाको दर्शन हो। जुन कुराहरू यहूदा र यरूशलेममा हुन आउने थिए। परमेश्वरले ती कुराहरू यशैयालाई देखाउनु भयो। यशैयाले ती दर्शनहरू उज्रियाह योतम, आहाज अनि हिजकियाह यहूदाका राजाहरू भएका समयमा देखे।

आफना मानिसहरू विरुद्ध परमेश्वरको मुद्दा

रहे, आकाश र पृथ्वी परमप्रभुको कुरालाई ध्यान लगाएर सुन! परमप्रभु भन्नु हुन्छ,

“मैले मेरा नानीहरूलाई पालन-पोषण गरेँ। मैले तिनीहरूलाई हुकाएँ, बढाएँ तर तिनीहरू नै मेरा विरोधी भए।

३गोरूले आफ्नो मालिकलाई चिन्छ अनि गधा आफ्नो स्वामीले दाना दिने ढुङ्गा* कहाँ छ जान्दछ। तर इस्त्राएलका मानिसहरूले मलाई चिन्दैनन्। मेरै मानिसहरूले मलाई बुझ्दैनन्।”

४इस्त्राएल राष्ट्र नै दोष पूर्णछ। यो दोष मानिसहरूले बोक्नु पर्ने गह्रौं भारी जस्तो छ। ती मानिसहरू पापी परिवारहरूबाट जन्मिएका दुष्ट नानीहरू हुन्। तिनीहरूले परमप्रभुलाई छाडे। तिनीहरूले इस्त्राएलका पवित्र परमप्रभुको अपमान गरे। तिनीहरूले उहाँलाई त्यागे र उहाँलाई विदेशी जस्तो व्यवहार गरे।

५परमेश्वर भन्नुहुन्छ, “मैले तिमीहरूलाई किन दण्ड दिइरहनु? मैले तिमीहरूलाई दण्ड दिएँ तर तिमीहरू बदलिएनौ अथवा सचेत भएनौ। तिमीहरू अब मेरो विरोधमा अटेरी भइरह्यौ। अहिले मन र हृदय दुवै नै अस्वास्थ्य छ। ६तिमीहरूका पैतालादेखी टुप्पी सम्म, शरीरको प्रत्येक अङ्गमा चोटै चोट र पीडै-पीडाहरू मात्र छन्। तिमीहरूले आफ्ना पिडाहरूको ध्यानै गरेका छैनौ। तिमीहरूका घाउहरू न त सफा गरिएकाछन त पुरिएकै छन्।

७“तिमीहरूका देश विध्वंश भएको छ। तिमीहरूका शहरहरू आगोले जलिसकेका छन्। तिम्रा शत्रुहरूले तिमीहरूको जग्गा-जमीन लगिसकेको छ। तिमीहरूको जग्गा-जमीन सेनाहरूद्वारा ध्वंस्त पारिएको एउटा देश जस्तो छ। ८सियोनकी छोरी अहिले दाख बारीहरूमा छोडिएको रितो पाल जस्तै भएकी छे। उ काँक्रा

बारीहरूमा छाडिएको एक पुरानो छाप्रो जस्तो छ। शत्रुहरूद्वारा परास्त भएको शहर जस्तो छ।” ९यो सत्य हो सेनाहरूका परमप्रभुले हाम्रा निमित्त केही मानिसहरूलाई अभि बाँच्ने अनुमति दिनु पर्छ। हामी सोदोम र गमोरा शहरहरू जस्तै पूर्ण रूपमा ध्वंस्त भएका छैनौ।

परमेश्वर साँचो सेवा चाहनु हुन्छ

१०हे सोदोमका शासकहरू परमप्रभुको सन्देश ध्यान दिएर सुन! गमोराका मानिसहरू परमेश्वरका उपदेशहरू ध्यान दिएर सुन! ११परमेश्वर भन्नुहुन्छ, “तिमीहरू किन मलाई यस्ता बलिहरू दिइरहेकाछौ? मसित तिमीहरूले बलि चढाएका बाख्राहरू, साँढे र भेडाको बोसो चाहिएको भन्दा अधिक थियो। म यिनीहरूमा आनन्द लिदिँन्।

१२“जब तिमीहरू मसँग भेट्न आयौ, तिमीहरूले मेरो आँगनको सबै चीजहरू कुल्चदै आयौ। तिमीहरूलाई त्यसो गर्न कसले भन्यो?

१३“व्यर्थको बलिहरू अब मकहाँ बल्याओ। जुन धूप तिमीहरू मलाई चढाउछौ, त्यो म घृणा गर्छु। आँसी, विश्रामको दिन र पवित्र दिनहरूमा भएको तिमीहरूका समारोह म सहन सकिनेँ। तिमीहरूले पवित्र सभामा गरिरहेका दुष्ट कामहरू म घृणा गर्छु। १४मेरा सम्पूर्ण हृदयबाटै तिमीहरूले गरेका मासिक सभा र महासभाहरू म घृणा गर्छु। ती सभाहरू मेरा निमित्त अत्यन्त बोझ भएका छन्। अनि म ती भारीहरू बोकेर थाकि सकेकोछु।

१५“तिमीहरू मलाई प्रार्थना गर्न आफ्ना हातहरू उचाल्ने छौ, तर म तिमीहरू तर्फ हेर्न पनि अस्वीकार गर्नेछु। तिमीहरू धेरै भन्दा धेरै प्रार्थनाहरू गर्नेछौ, तर म सुन्नलाई अस्वीकार गर्नेछु। किन? किनभने तिमीहरूका हातहरू रगतले मुछिएका छन्।

१६“आफू स्वयंलाई धोई-पखाल। आफू स्वयंलाई शुद्ध बनाऊ। आफूले गरिरहेको नराम्रा कामहरूलाई रोक म त्यस्ता नराम्रा कामहरू हेर्न चाँहदिन गल्ती काम नगर! १७राम्रो कामहरू गर्न सिक। अरु मानिसहरूप्रति स्वच्छ बन्। ती मानिसहरूलाई दण्ड देऊ जसले दुःख पैदा गर्छ। ती नानीहरूलाई साथ देऊ जसका आमा-बाबुहरू छैनन्। ती आइमाईहरूलाई समर्थन गर जसका लोग्नेहरू पहिल्यै मरिसकेका छन्।”

१७ गाई वस्तुलाई कुडो पकाएर दिने ठाउँ (काठलाई खोपेर बनाएको खोक्रो)

१८परमप्रभु भन्नुहुन्छ, “आऊ, ती कुराहरूमा चर्चा गरौं। तिमीहरूका पापहरू सिंदूर जस्ता राता छन्, तर तिनीहरू पखालेर पर्याँकन सकिन्छ र तिमीहरू हिउँ जस्ता सेतो हुनेछौ। तिमीहरूका पापहरू चहकिलो राता छन्, तर तिमीहरू ऊन जस्तो सेतो हुन सक्छौ।

१९“मैले भनेका कुराहरूमा तिमीहरूले ध्यान दियौ भने तिमीहरूले यस ठाउँबाट असल कुराहरू पाउनेछौ। २०ध्यान दिएनौ भने, तिमीहरू मेरो विरोधी हुनेछौ। अनि तिम्रा शत्रुहरूले तिमीहरूलाई नाश गर्नेछन्।”

परमप्रभु स्वयंले ती कुराहरू भन्नुभयो।

परमप्रभु प्रति यरूशलेम निष्ठावान छैन

२१परमेश्वर भन्नुहुन्छ, “यरूशलेमलाई हेर! ऊ यस्तो शहर थिई जसले मलाई भरोसा गरी अनि मेरो अनुसरण गरी। के कारण थियो एक वेश्या हुन बाध्य भई अहिले मलाई पछ्याउँदिन्। यरूशलेमको न्याय गरीनेछ। यरूशलेमका बासिन्दाहरू परमेश्वरले मन पराउनु हुने बाटोमा हिउँनु पर्छ। तर अहिले त्यहाँ हत्याराहरू मात्र बस्छन्।

२२“तिम्रो धार्मिकता मूल्यहीन भएको छ। तिम्रो दाखरसमा पानी मिसाएको छ। अब यो रसहीन भएको छ। २३तिमीहरूका शासकहरू विद्रोही अनि चोरका मित्रहरू भएका छन्। तिमीहरूका सम्पूर्ण अधिकारीहरूले घूस माग्दछन् -तिनीहरूले नराम्रा कामहरू गरेर पैसा लिन्छन्। तिम्रा सम्पूर्ण अधिकारीहरूले मानिसहरूलाई ठगेर ज्याला लिन्छन्। आमा-बाबु नभएका टुहुरा-टुहुरीहरूलाई तिम्रा अधिकारीहरूले सहयोग गर्ने प्रयास गर्दैनन्। तिनीहरूले विधवाहरूका गुनासोलाई पनि ध्यानै दिदैनन्।”

२४ती सबै कुराहरूले गर्दा- मालिक, सेनाहरूका परमप्रभु इस्त्राएलका शक्तिशाली परमपवित्र परमेश्वर भन्नुहुन्छ, “म तिमीहरूलाई दण्ड दिनेछु। मेरो शत्रुहरू तिमीहरू मेरो लागि अब उप्रान्त दुःखका कारण हुने छैनौ, २५चाँदी टल्काउनलाई मानिसहरूले खरानी प्रयोग गर्दछ। त्यस्तै प्रकारले म तिमीहरूका सम्पूर्ण गल्ती कार्यहरू साफ गरिदिने छु। म तिमीहरूबाट सम्पूर्ण मूल्यहीन कुराहरू निकाली दिनेछु। २६न्यायकर्ताहरूलाई म पहिले जस्तै फर्काई ल्याउनेछु। तिमीहरूका सल्लाहकारहरू* जस्तो तिमीहरूसँग धेरै पहिला थिए त्यस्तै हुनेछन्। त्यसपछि तिमीहरूले भन्नेछौ ‘असल र विश्वासयोग्य शहर।”

२७सियोन परमप्रभुको न्यायद्वारा उद्धार हुनेछ अनि जो उहाँकहाँ फर्कन्छ तिनीहरूलाई उहाँको धार्मिकताले

उद्धार गरिनेछ। २८तर सम्पूर्ण अपराधीहरू र पापीहरू नष्ट हुनेछन्। (परमप्रभुलाई नपछ्याउने मानिसहरू ती हुन्।)

२९भविष्यमा मानिसहरू जसले फलौँटका रूखहरू* र विशेष बगैँचाहरू पूजनलाई रोजे उनीहरू लज्जित हुनेछन्। ३०यस्तो घटना हुने नै छ किनभने तिमीहरू फलौँटका पातहरू ओइलिएर मरेको जस्तै हो। तिमीहरू पानी बिना सुक्दै गएको बगैँचा जस्तै हो। ३१शक्तिशाली मानिसहरू जङ्गलमा सुकेका मसिना दाउराहरू जस्तै हुनेछन्। अनि जुन कुराहरू ती मानिसहरूले गर्नेछन् त्यो एक भिल्का जस्तो हुनेछ जसले आगो लगाउनेछ। ती शक्तिशाली मानिसहरू र तिनीहरूले गरेका कार्यहरू सबै त्यही आगोमा डढेर भस्म हुनेछन् अनि कसैले पनि त्यो आगो निभाउन सक्ने छैन।

२ आमोसको छोरो यशैयाले यहूदा र यरूशलेमको विषयमा यो सन्देश देखे।

२अन्तिम दिनहरूमा परमप्रभुको मन्दिर सबै पर्वतहरू भन्दा उच्चमा हुनेछ। यो सबै पहाडहरू भन्दा-माथि हुनेछ। सबै जातिहरू त्यहाँ ओइरो लाग्नेछन्। ३धेरै मानिसहरू त्यहाँ जानेछन्। तिनीहरूले भन्नेछन् “आऊ! हामीमाथि परमप्रभुको पर्वत सम्म जाऊ, माथि याकूबको परमेश्वरको मन्दिरमा। अनि परमेश्वरले हामीलाई जीउने विषयमा शिक्षा दिनु हुनेछ। अनि हामीले उहाँलाई पछ्याउनेछौ।”

परमेश्वरका उपदेशहरू-परमप्रभुको अनि सन्देश-यरूशलेम अन्तर्गत सियोन पर्वतमा हुनेछ र सम्पूर्ण संसारभरि नै फैलिएर जानेछ। ४त्यसपछि परमेश्वर नै सबै जातिहरूकालागि न्यायाधिष हुनुहुनेछ। उहाँले विवादका कुराहरू मानिसहरूकै लागि अन्त गर्नुहुनेछ। ती मानिसहरूले लडाइँ गर्ने आफ्ना हात-हतियारहरू बन्द गर्नुहुनेछ। तिनीहरूले आफ्ना तरवारबाट हलोको फाली बनाउनेछन्। अनि तिनीहरूका आफ्ना चलाउने भालाहरूबाट घाँस काट्ने हँसिया बनाउनेछन्। मानिसहरू एक अर्कोको विरुद्धमा लडाइँ लड्न छाड्ने छन्। मानिसहरूले फेरि कहिल्यै पनि युद्धकालागि तालिम लिने छैनन्।

५याकूबको सन्तानहरू, तिमीहरूले परमप्रभुलाई पछ्याउनु नै पर्छ। ६म तिमीलाई यो भन्छु किनभने तिमीले आफ्ना सन्तानहरू छोड्यौ। तिम्रा मानिसहरू पूर्वका मानिसहरू जस्तो भूल विचारले भरिएकाछन्। तिम्रा मानिसहरू पलिशतीहरूले जस्तै भविष्यवाणी गर्ने चेष्टा गर्दछन्। तिम्रा मानिसहरूले विदेशी विचार सम्पूर्ण रूपले स्वीकार गरिरहेका छन्। ७अन्य देश भन्दा

सल्लाहकारहरू खरानीलाई हलमा वारनिस् पनि भनिन्छ। त्यसबेला वारनीस् (ओथ।) थिएन र आगोको खरानी नै चलाइन्थ्यो। संस्कृतमा क्षार भनिन्छ।

भविष्यमा...रूखहरू को अर्थ अक तरेएस काँडैकाँडा र चोप भएको एक प्रकारको माभीफल व मायाफलको रूख हो। तर मूर्ति पुजे प्रतीकमा प्रयोग भएको छ।

तिमीहरूको देश सुन र चाँदीले भरिएको छ। त्यहाँ धेरै भन्दा धेरै राजकोषहरू छन्। तिमीहरूका देश घोडाहरूले भरिएका छन्। त्यहाँ अनगन्ती रथहरू छन्। ८ तिमीहरूको देश मूर्तिहरूले भरिएका छन्। त्यहाँ तिमीहरूले मूर्तिहरू बनाएर नै पुज्दछन्। ९ मानिसहरू तुच्छ भन्दा पनि तुच्छ बनिए। मानिसहरू अत्यन्त नीच भए। परमेश्वर निःसन्देह तपाईंले तिमीहरूलाई क्षमा दिनु हुने छैन?

परमेश्वरका शत्रुहरू डराउने छन्

१० जाऊ मैलो-हिलोमा लुक, गुफा-कन्दरा तिर लुक! तिमीहरू परमप्रभुबाट डराउनु पर्नेछ र उहाँको महामहिम-शक्तिबाट लुकनु पर्नेछ!

११ घमण्डी मानिसहरू घमण्ड गर्न छोड। ती घमण्डी मानिसहरू लाजले आफै आफ्नो नजरबाट खस्नेछन्। त्यसबेला, परमप्रभु मात्र उच्च हुनुहुनेछ।

१२ परमप्रभुसँग एक त्यस्तो दिनको योजना छ। त्यस खास दिनमा परमप्रभुले ती घमण्डी र सेखी गर्ने मानिसहरूलाई दण्ड दिनुहुनेछ। तब ती घमण्डी मानिसहरूको महत्व रहने छैन। १३ ती घमण्डीहरू लबानोनका देवदारुको अगला रूखहरू जस्ता हुन्। तिनीहरू बाशानका फलौट जस्ता हुन्। तर परमेश्वरले तिनीहरूलाई दण्ड दिनुहुनेछ। १४ ती घमण्डी मानिसहरू अगला पर्वतहरू र उच्च पहाडहरू जस्ता हुन्। १५ ती घमण्डी मानिसहरू अल्गो धरहरा र दरिलो पर्खालहरू जस्तै हुन्। तर परमेश्वरले तिनीहरूलाई दण्ड दिनुहुनेछ। १६ ती घमण्डीहरू तर्शाशको विशाल जहाजहरू जस्तै हुन्। ती जहाजहरू बहुमूल्य सामानहरूले भरिएको छन्। तथापि परमेश्वरले ती घमण्डी मानिसहरूलाई दण्ड दिनु हुनेछ।

१७ तब मानिसहरू घमण्डी हुन छोड्नेछन्। ती मानिसहरू जो घमण्डी छन्, तिनीहरूको घमण्ड माटोमा मिल्नेछ। त्यस बेला, परमप्रभु मात्र सबै भन्दा उच्च हुनुहुनेछ। १८ सम्पूर्ण मूर्तिहरू हराएर जानेछन्। १९ मानिसहरू ओडारहरू र पृथ्वीका चेपचापमा लुक्ने छन्। मानिसहरू परमप्रभु र उहाँको महामहिम शक्तिबाट डराउनेछन्। यो घटना त्यतिबेला घट्ने छ जब परमप्रभुले पृथ्वीलाई कमाउन उभिनु हुन्छ।

२० त्यतिबेला मानिसहरूले आफ्ना सुन र चाँदीका मूर्तिहरू फ्याँकि दिनेछन्। ती मूर्तिहरू मानिसहरूले पुज्न सक्नु भन्ने उनीहरूले नै बनाएका थिए। मानिसहरूले ती मूर्तिहरू पृथ्वीका प्वालहरूमा फ्याँकिदिनेछन जहाँ चमेराहरू र छुचुन्द्रा बस्छन्। २१ त्यसपछि मानिसहरू चट्टानका-कन्दरातिर लुक्नेछन्। तिनीहरू परमप्रभु र उहाँका महान शक्तिबाट भयभीत भएर त्यसो गर्नेछन्। यो त्यतिबेला घटना घट्ने छ जब परमप्रभुले पृथ्वीलाई थर्थर कमाउन उठ्नु हुनेछ।

इस्त्राएलले परमप्रभुमा विश्वास गर्नु पर्छ।

२२ तिमीहरूले आफूलाई जोगाउन अन्य मानिसहरूमा भरोसा नगर्। तिनीहरू मानिसहरू मात्र हुन्-जो मर्दछन्। यसकारण तिमीहरूले उनीहरूलाई परमप्रभु जस्तै प्रभावशाली हुन्छन भनेर नठाने पनि हुन्छ।

३ मैले तिमीहरूलाई भन्दै गरेको कुराहरू बुझ। परमेश्वर, सेनाहरूका परमप्रभुले, यरूशलेम र यहूदाले भर गर्ने सबै थोकहरू लैजानु हुनेछ। परमेश्वरले सबै भोजन र पानी पनि लैजानु हुनेछ। २ परमेश्वरले सबै वीरहरू र महान सिपाहीहरू लैजानु हुनेछ। परमेश्वरले सबै न्यायकर्ताहरू, अगमवक्ताहरू, जोखना हेर्ने मानिसहरू र बूढा-प्रधानहरू सबैलाई नै लैजानु हुनेछ। ३ परमेश्वरले सैन्य अधिकारीहरू र सरकारी अधिकारीहरू लैजानु हुनेछ। परमेश्वरले कुशल कारीगरहरू र चलाख जादूगर जसले भविष्य बताउने प्रयास गर्दछ तिनीहरूलाई पनि लैजानु हुन्छ।

४ परमेश्वर भन्नुहुन्छ, “म जवान युवाहरूलाई तिमीहरूका मार्ग दर्शक बनाउनेछु। ५ प्रत्येक मानिस अर्को मानिसको विरोधी हुनेछ। यसर्थ सबै जना नै पिरोलिनेछन्। युवाहरूले ठूला बडाहरूको आदर गर्ने छैनन्। साधारण मानिसहरूले महत्वपूर्ण मानिसहरूको विश्वास गर्ने छैनन्।”

६ त्यसबेला, एकजना मानिसले आफ्नै परिवारको कुनै भाइलाई समाल्नेछ। त्यस मानिसले आफ्नो भाइलाई भन्नेछ, “तिमीसँग एउटा कोट छ, यसैले तिमी हाम्रो अगुवा हुनेछौ। तिमी यी सबै विनाशको अगुवा हुनेछौ।”

७ तर त्यो भाइले भन्नेछ, “म तिमीलाई साथ दिन सकिन्। घरमा मसँग प्रशस्त भोजन र लुगाहरू छैनन्। तिमी मलाई तिमीहरूका अगुवा नबनाऊ।”

८ त्यस्तो घटना हुनेछ किनभने यरूशलेमले ठक्कर खाएको छ र साथै गल्ती काम गरेको छ। यहूदाको पतन भयो अनि परमेश्वरलाई पछ्याउन छोडे। जुन कामहरू तिनीहरूले गर्छन अनि भन्छन तिनीहरू परमप्रभुकै विरुद्धमा हुन्छन्। परमेश्वरको महिमामय आँखहरूले ती सबै कुराहरू छर्लङ्ग देख्नु हुन्छ।

९ मानिसहरूका अनुहारहरूले बताउँछन कि तिनीहरू आफ्नो गल्ती कार्यहरूको लागि दोषी छन्। अनि तिनीहरू आफ्नो पापकर्ममा अहंकार गर्दछन्। तिनीहरू सदोमका मानिसहरू जस्तै छन्। तिनीहरू आफ्ना पापहरू कसैले देख्ला भनेर प्रदर्शन गर्दैनन्। यो उनीहरूका लागि अत्यन्त हानीकारक हुनेछ। तिनीहरू आफैले स्वयंमा बढी दुःखहरू ल्याएका छन्।

१० धर्मी मानिसहरूलाई भन, “तिनीहरूको लागि राम्रो कुराहरू हुनेछन्। तिनीहरूले गरेको राम्रो कार्यको लागि पुरस्कार पाउँनेछन्। ११ तर दुष्ट मानिसहरूका लागि यो एकदम अनिष्ट हुनेछ। एकदमै ठूलो दुःख-कष्टहरू

उनीहरूमा आइपर्नेछ। तिनीहरूले गरेको जति पनि गल्ती कर्महरूको लागि दण्ड पाउनेछन्। १२युवाहरूले मेरा मानिसहरूलाई परास्त गर्नेछन्। स्त्रीहरूले मेरो मानिसहरूमाथि शासन गर्नेछन्। मेरा मानिसहरू, तिम्रा मार्ग दर्शकहरूले तिमीहरूलाई गल्ती बाटो डोखाउनेछन्। तिनीहरूले सुमार्गबाट तिमीहरूलाई फर्काउनेछन्।

आफ्ना मानिसहरूप्रति परमेश्वरको निर्णय

१३मानिसहरूको न्याय गर्नकोलागि परमप्रभु खडा हुनुहुन्छ। १४परमेश्वरले ती बूढा-प्रधानहरू र अगुवाहरूका विरुद्धमा उनीहरूका कुकर्मकोलागि आफ्नो न्याय दिनुहुनेछ।

परमप्रभु भन्नुहुन्छ, “तिमीहरूले दाखबारीहरू जलायौ। तिमीहरूले गरीब मानिसहरूका धन-सम्पत्ति लुट्यौ जो अहिले सम्म तिमीहरूको घर-घरमा छँदैछ। १५मेरा मानिसहरूलाई यसरी दुःख कष्ट दिनु भनेर तिमीहरूलाई कसले अधिकार दियो? ती गरीब मानिसहरूमाथि चिचोमीचो गर्नु भनेर कसले अधिकार दियो?” मेरो मालिक, सेनाहरूका परमप्रभुले यी कुराहरू भन्नुभयो।

१६परमप्रभु भन्नुहुन्छ, “सियोनका स्त्रीहरू अत्यन्त अहंकारी भएका छन्। तिनीहरू शिर ठाडो पारेर वरिपरि हिडिरहन्छन्, मानौ अरू भन्दा तिनीहरू असल हुन्। ती स्त्रीहरू आँखाहरू भिम्काउँदै हिडिरहन्छन्। तिनीहरू आफ्ना पायलहरू भन्काउँदै स्वांग पारेर वरिपरि नाँच्दै घुमिहिड्छन्।”

१७मेरा मालिकले ती स्त्रीहरूका टाउकोमा लूतै लूतो भरिदिनु हुनेछ। सियोनका ती स्त्रीहरूका सबै केशहरू भर्नेछन्। १८त्यस बेला परमप्रभुले तिनीहरूको घमण्डको सबै थोक, सुन्दर कल्लीहरू, सूर्य र चन्द्रमा जस्तै देखिने कण्ठहार लैजाउनु हुनेछ। १९कुण्डलहरू, चुराहरू, घुम्टोहरू, २०दोपट्टाहरू, पायलहरू, पटुका, कल्ली, अत्तरका बोटलहरू अनि जन्तरहरू, २१छाप आँठीहरू र नाकका मुन्त्री, २२दामी पोषाकहरू, टोपीहरू शालहरू र थैलीहरू, २३ऐनाहरू, मलमलका पोषाकहरू, फेटाहरू, र लाम शालहरू।

२४ती स्त्रीहरूले अब सुगन्धको सट्टामा दुर्गन्ध पाउनेछन्। अहिले तिनीहरूले पटुका बाँधिकाछन् तर त्यस समयमा तिनीहरूले डोरी बाँध्ने छन्। अहिले तिनीहरूको केश सुहाउदो पारेर बाटेकाछन् तर त्यस समयमा केश खौरेर एउटा केश सम्म टाउकोमा हुनेछैन। अहिले तिनीहरूसँग आकर्षक पहिरन छ तर त्यस समयमा तिनीहरूले शोक मनाउने पहिरन लाउनेछन्। अहिले तिनीहरूका अनुहारमा सुन्दर चिन्हहरू छन्। तर त्यस समयमा त्यहाँ अर्के दागहरू हुनेछन्। ती दागहरू डामेका दागहरू हुनेछन्।

२५त्यतिबेला, तिमीहरूका पुरुष जातिहरू तरवारहरूद्वारा मारिनेछन्। तिमीहरूका वीरहरू युद्धमा मर्ने छन्। २६त्यहाँ रूवाई र उदासीनता छाउनेछ। शहरको प्रवेशद्वारको सभाहरूमा रूनु पर्दछ। यरूशलेम चोरहरू र डाकूहरूबाट सबै थोकहरू लुटिएर खाली हात बसेकी स्त्री जस्तै हुनेछे। उसले त्यस बेला भूर्मा बसेर विलाप गर्छे।

४ त्यतिबेला, सातजना स्त्रीहरूले एकजना पुरुषलाई समात्ने छन्। तिनीहरूले भन्ने छन्, “हामी खानलाई आफ्नै रोटी बनाउने छौ। अनि लगाउनलाई आफ्नै लुगा बनाउने छौ। हामी यी सम्पूर्ण कुराहरू आफ्नै निम्ति गरिरहेका छौ यदि तिमी हामीहरूसँग विवाह गर्छौ भने तिम्रो नाउँ जान्न पाउँ। दया गरेर, हाम्रा अपमान हटाई देऊ।”

२त्यस समयमा, परमप्रभुको हँगो (यहूदा) सुन्दर र गौरवपूर्ण हुनेछ। अभै इस्त्राएलमा बसोबास गर्ने मानिसहरू धरतीमा उज्जिएका वस्तुहरू देखेर गर्वित हुनेछन्। श्रुतिबेला अभ्र सियोन र यरूशलेममा बसिरहेका मानिसहरू सबैले पवित्र मानिसहरू भनी मान्नेछन्। यी नाउँहरू खास सूचीमा दर्ता भएका मानिसहरूका निम्ति हुनेछ; सूचीमा दर्ता भएका मानिसलाई सधै बस्ने अनुमति दिइनेछ।

४परमप्रभुले सियोनका स्त्रीहरूको रगत धोई दिनुहुनेछ। परमप्रभुले यरूशलेमबाट सबै रगत धोई पखाली* दिनुहुनेछ। परमेश्वरले न्यायिक स्वभाव प्रयोग गरी निष्पक्ष न्याय गर्नुहुनेछ। अनि उहाँको अग्नि स्वभावले सम्पूर्ण कुराहरू शुद्ध पार्नु हुनेछ।

५तब परमप्रभुले प्रमाण गर्नुहुनेछ कि उहाँ आफ्ना मानिसहरूसँगै हुनुहुन्छ। परमेश्वरले दिनभरि धुवाँले भरिएको बादल बनाउनु हुनेछ। अनि रातभरि बल्दै गरेको आगोको ज्वाला उज्ज्वल बनाउनु हुनेछ। यी प्रमाणहरू सियोन पर्वतमाथि प्रत्येकमा अनि तिनीहरूको सबै सभाहरूमाथि हुनेछन्। प्रत्येकमाथि सुरक्षाको घेरा हुनेछ। ६यो सुरक्षाको ठाउँ हुनेछ। त्यस व्यवस्थाले मानिसहरूलाई घामको तापबाट जोगाउने छ। त्यो व्यवस्थाले प्रत्येक बाढी र वर्षाबाट मानिसहरूलाई लुकाउने ठाउँ हुनेछ।

इस्त्राएल परमेश्वरको विशेष बगैँचा

५ अब, म मेरा साथीहरूकालागि गीत गाउनेछु। यो गीत उनीहरूका दाख बारीको विषयमा छ।

मेरा मित्रको अत्यन्त समृद्ध दाखबारी थियो।

२मेरा मित्रले खेत खने अनि सफा पारे। उनले त्यहाँ राम्रो अङ्कुरको बोट रोप। उनले खेतको माभमा एउटा

रगत धोई पखाली नारी जातीको मासिक रजस्वला भए परचात मनाइने एक दिन। त्यसपछि मात्र लोग्ने स्वामी सँग बस्न सक्छ।

मचान अनि एउटा कोल निर्माण गरे। तब उनले त्यहाँ अङ्कुरको राम्रो फसल आशा गरे। तर त्यहाँ नराम्रा अङ्कुरहरू मात्र फल्यो।

श्यसकारण परमेश्वरले भन्नुभयो: “यरूशलेममा बस्ने मानिसहरू अनि यहूदाका मानिसहरू, म अनि मेरो दाखबारीको विषयमा सोच।

४मेरो दाखबारीकोलागि म अभ्र के गर्न सक्थे र? मैले सबै कुरा गरे।

मैले असल दाखको उब्जनी हुन्छ भन्ने आशा गरेको थिए तर त्यहाँ सबै नराम्रा उब्जाऊ भयो किन त्यस्तो भयो?

५अब म तिमीहरूलाई भन्नेछु, म मेरो अङ्कुरको बगैँचालाई के गर्नेछु। म सबै बारहरू उखल्नेछु। अनि तिनीहरूलाई जलाउनेछु। म ढुङ्गाका पर्खालहरू भत्काउने छु अनि ती ढुङ्गाहरूमाथि हिड्नेछु।

६म मेरो दाखबारीलाई रितो मैदान पारिदिनेछु। कसैले पनि बिरुवाहरूको ख्याल गर्ने छैन। कसैले पनि खेतमा काम गर्ने छैन। त्यहाँ बेकामको भ्रार-काँढाहरू मात्र उम्रनेछन्। म बादललाई पृथ्वीमा पानी नपार भनेर आज्ञा दिनेछु।”

७सेनाहरूका परमप्रभुमा भएको दाखबारी इस्त्राएल घरानाका सम्पत्ति हो। अनि दाखको हाँगा-बिरुवालाई परमप्रभुले प्रेम गर्नुहुन्छ-त्यो यहूदाको मानिस हो।

परमप्रभुले न्यायको आशा गर्नुभयो, तर त्यहाँ हत्याहरू मात्र भए। परमप्रभुले धार्मिकताको आशा गर्नुभयो, तर त्यहाँ नराम्रा व्यवहार भएका मानिसहरूबाट कोलाहल मात्र थियो।

८तिमीहरू एकदमै नजिक-नजिकमा बस्छौ। कही कसैको लागि केही जग्गा नराखी घरहरू बनाउँछौ। तर परमप्रभुले तिमीहरूलाई दण्ड दिनुहुनेछ अनि तिमीहरूलाई एकलो पार्नु हुनेछ। सम्पूर्ण भूमिमा तिमीहरूमात्र रहनेछौ। ९सेनाहरूका परमप्रभुले मलाई भन्नुभयो र मैले सुने, “अब त्यहाँ धेरै घरहरू छन्। तर म प्रतिज्ञा गर्छु कि ती सबै घरहरू ध्वंस हुनेछन्। त्यहाँ सुन्दर र ठूला-ठूला घरहरू होलान तर सबै रिता हुनेछन्। १०त्यसबेला दश बीघा जमिनबाट अलिकति मात्र दाखरस बनिने छ। अनि धेरै बोरा बीउहरूबाट अलिकति मात्र अन्न उब्जनेछ।”

११तिमीहरू बिहानै उठ्ने छौ र पिउनलाई मद्य खोज्ने छौ। दाखरस लिएर मातेकोले गर्दा तिमीहरू राती अबेर सम्म जागा रहन्छौ। १२तिमीहरू मातेर सँगीतमय सामग्रीहरू जस्तै विणा, ढोलक, खैजडी, सारङ्गी, बाँसुरी र मद्य लिएर उत्सव मनाउँछौ। अनि परमप्रभुले गर्नु भएका कुराहरू तिमीहरू वास्ता गर्दैनौ। परमप्रभुका हातले धेरै भन्दा धेरै चीजहरू बनाउनु भयो तर तिमीहरूले त्यतापट्टि ध्यान दिएनौ। यसकारण यो तिमीहरूकालागि अशुभ हुनेछ।

१३परमप्रभु भन्नुहुन्छ, “मेरा मानिसहरू पक्राउ पर्नेछन अनि लगिनेछन किन? किनभने तिनीहरूले मलाई राम्ररी चिनेनन्। अहिले इस्त्राएलमा भएका कतिपय मानिसहरू मुख्य छन्। तिनीहरू आफ्ना विलासी जीवनमा सुखी छन्। तर ती सबै महान मानिसहरूलाई भोक प्यासले अत्यन्त सताइनेछन्। १४तब तिनीहरू मर्नेछन् र पातालमा जानेछन् सियोलले, तिनीहरूले धेरै-धेरै मानिसहरू भेट्नेछ। चिहानले आफ्नो ठूलो मुख उघारेर बसेको छ। अनि सबै मानिस सियोल भित्र जानेछन्।

१५ती मानिसहरू नम्र हुनेछन्। ती ठूला मानिसहरूले शिर झुकाउनेछन् अनि भूँदतिर हेर्नेछन्। १६सेनाहरूका परमप्रभुले निष्पक्ष न्याय गर्नु हुनेछ, र मानिसहरूले उहाँ कति महान हुनुहुन्छ भनेर थाहा पाउने छन्। पवित्र परमेश्वरले जुन सही कुराहरू छन् त्यही काम गर्नुहुनेछ, र मानिसहरूले उहाँलाई सम्मान गर्नेछन्। १७परमेश्वरले इस्त्राएलका मानिसहरूलाई देश छोडेर जान बाध्य पार्नुहुनेछ; त्यो स्थान खाली हुनेछ। भेडाहरू जहाँ इच्छा लाग्दछ त्यहाँ गएर बस्ने छन्। त्यसका पाठाहरू त्यही ठाँउमा चर्ने छन् जुन ठाउँमा एकपल्ट धनी मानिसहरू थिए।

१८ती मानिसहरूलाई हेर! तिनीहरूले आफ्ना दोष र पापहरू आफ्ना पछाडी त्यसरी तान्दछन् जसरी मानिसहरूले हातेगाडी र डोरीहरू तान्दछन्। १९ती मानिसहरूले भन्दछन्, “हामी परमप्रभुलाई कामना गर्दछौ कि उहाँले चाहनु भएका कुराहरू चाँडै नै गरून्। तब हामी जान्नेछौ के घटना घट्छ। हामी कामना गर्छौ परमप्रभुको योजना चाँडै नै हुन्छ होला। तब मात्र हामी जान्दछौ उहाँको योजना के हो।”

२०हाय! भन्छौ नराम्रो वस्तुहरू राम्रो हुन अनि राम्रो वस्तुहरू नराम्रो हुन्। तिनीहरू सोच्छन अँध्यारो उज्यालो हो अनि उज्यालो अँध्यारो हो। तिनीहरू सोच्छन् मीठो तीतो हो अनि तीतो मीठो हो। २१तिनीहरू हामी चतुर छौ भनी सम्भन्दछन्। तिनीहरू आफूलाई बुद्धिमान ठान्दछन्। २२ती मानिसहरू दाखरस पिउनमा प्रसिद्ध छन्। तिनीहरू मद्य मिसानमा सिपालु छन्। २३अनि तिमीहरूले त्यस्ता मानिसहरूलाई पैसा दियौ भने उनीहरूले अपराधीलाई क्षमा दिनेछन्। तर तिनीहरूले असल मानिसहरूलाई न्याय गर्न अनुमति दिँदैनन्। २४तिनीहरूमाथि नराम्रा घटनाहरू घट्नेवाला छ। तिनीहरूका भावी सन्तानहरू पराल र पातहरू आगोले जले जस्तो पूर्णरूपले ध्वंस हुनेछन्। तिनीहरूका भावी सन्तानहरू जरैसित मर्नेछन र धुलो हुनेछ। तिनीहरूका भावी सन्तानहरू आगोले फूल जलाएर ध्वस्त गरे जस्तो नष्ट हुनेछन् औ खरानी हावामा उडेर जानेछ।

ती मानिसहरूले सेनाहरूका परमप्रभुको व्यवस्थालाई पालन गर्न अस्वीकार गर्नेछन्। ती मानिसहरूले इस्त्राएलका परमपवित्रको सुसमचारलाई निन्दा गरे। २५यसैले परमप्रभु आफ्ना मानिसहरूसित एकदमै क्रोधित हुनुभएको छ।

अनि परमप्रभुले आफ्ना हातहरू उचाउल्लु हुनेछ, अनि तिनीहरूलाई दण्ड दिनु हुनेछ। उहाँ यति क्रोधित हुनु हुनेछ कि पर्वतहरू सम्म काम्नेछन्। मरेका लाशहरू गोरेटोहरूमा फोहोर मैलो जस्तै हुनेछन्। तब पनि परमेश्वर क्रोधित रहनुहुनेछ। उहाँका हातहरू अभै मानिसहरूलाई दण्ड दिन उचालिएकै हुनेछन्।

इस्त्राएलका मानिसहरू परमप्रभुबाट दण्डित

२६हेर! परमेश्वरले पृथ्वीका सबै जातिहरूलाई चिन्ह दिइरहुनु भएको छ। परमेश्वरले भण्डा उठाइरहुनु भएको छ साथै ती टाढा-टाढाका मानिसहरूलाई बोलाउनलाई सुसेली मारु हुँदैछ। शत्रुहरू टाढा-टाढा ठाउँबाट आइरहेकोछन्। शत्रु छिट्टै देशभित्र पस्नेछ। तिनीहरू छिट्छिटो हिंडिरहेका छन्। २७तिनीहरू कहिल्यै थाक्दैनन अनि ध्वंश हुँदैनन्। तिनीहरू न त मन्द हुनेछन न सुत्नेछन्। तिनीहरूको पटुका कहिल्यै खकुलो हुनेछैनन्। तिनीहरूको जुत्ताको तुना कहिल्यै चुडिँदैन। २८शत्रुको काँडेहरू तीखा-तीखा छन्। तिनीहरूको सबै धनुहरू हिकाँउनलाई तयार छन्। घोडाका खुट्टाहरू दुङ्गाहरू जतिकै कडा छन्। तिनीहरूका रथका चक्काहरू आँधीबेरी जस्तै उड्नेछन्।

२९शत्रु चिच्याउँछन्, अनि तिनीहरूका चिच्याहट सिंहको गर्जन जस्तै हुनेछ। शत्रुहरू गर्जन्छन र तिनीहरूसित लाडने मानिसहरूलाई पक्रन्छन्। मानिसहरू तिनीहरूबाट बाँच्न संघर्ष गर्छन्। तर त्यहाँ तिनीहरूलाई बचाउँने कोही पनि हुँदैन। ३०यसकारण, 'सिंह' समुद्रका छालहरू जस्तै गर्जनेछ। समातिएका मानिसहरू भूडँतिर हेर्ने गर्दछन तब त्यहाँ अन्धकार मात्र हुनेछ। सम्पूर्ण प्रकाश बाक्लो कालो बादल जस्तो हुनेछ।

परमेश्वरले यशैयालाई अगमक्ता भनी डाक्नुभयो

६ राजा उज्रियाहको मृत्यु भएको बेला मैले मेरा मालिकलाई देखें। उहाँ एकदम उच्च अनि आश्चर्यचकित सिंहासनमा विराजमान हुनुहुन्थ्यो। उहाँको लामो वस्त्रले मन्दिर भरिएको थियो। २सराफ स्वर्गदूतहरू परमप्रभुको चारैतिर उभिएका थिए। प्रत्येक सराफ स्वर्गदूतका छ-छवटा पखेटाहरू थिए। ती स्वर्गदूतहरूले मुख ढाकनलाई तिनीहरूको दुइ-दुइवटा पखेटाहरू प्रयोग गरेका थिए। अर्का दुइ-दुइवटा पखेटाहरू तिनीहरूको खुट्टाहरू छोपनलाई प्रयोग गरेका थिए। अनि तिनीहरूको दुइवटा पखेटाहरू उड्नलाई प्रयोग गरेका थिए। ३प्रत्येक स्वर्गदूतले एका-अर्कालाई बोलाइरहेका थिए। तिनीहरूले भन्थे, "पवित्र, पवित्र, पवित्र सेनाहरूका परमप्रभु अत्यन्त पवित्र हुनुहुन्छ। सारा पृथ्वी उहाँको महिमाले भरिएको छ।" स्वर्गदूतहरूका आवाजहरू एकदम चर्को थियो। ४तिनीहरूका आवाजले वरिपरिका दैलोका संघारहरू हल्लिए। तब मन्दिर धूवल्लै भरिन थाल्यो।

५म भयभीत भएँ। मैले भनें, "अहँ, होइन! म नाश हुने रहेछु। म परमेश्वरसँग बोलनलाई त्यतिको पवित्र छैन। अनि म त्यस्तै अधर्मी मानिसहरू माभ बस्दछु। तथापि मैले सेनाहरूका परमप्रभु महाराजाधिराजलाई देखेकोछु।"

६वेदीमा आगो थियो सराफ स्वर्गदूतहरूमध्ये एकजनाले आगोबाट तातो कोइला निकाल्न चिम्टा उपयोग गरे। उनले तातो कोइला आफ्नो हातमा राखेर मकहाँ ल्याए। ७सराफ स्वर्गदूतले तातो कोइलाले मेरो ओठहरू छोए। तब उनले भने, "हेर, यस तातो कोइलाले तिम्रो ओठहरू छोएपछि तिमिले जो गरेका थियो ती सबै हराए। अब तिमि पाप मुक्त भयौ।"

८त्यसपछि मैले मेरो परमप्रभुको आवाज सुने। परमप्रभुले भन्नुभयो, "म कसलाई पठाउन सक्छु? हाम्रा निम्तिको जाने?"

यसकारण मैले भने, "म यहाँ छु। मलाई पठाउनुहोस!"

९तब परमप्रभुले भन्नुभयो, "जाऊ अनि मानिसहरूलाई यो बताऊ: 'ध्यानपूर्वक सुन, तर नबुझ! ध्यानपूर्वक हेर, तर नसिक!' १०मानिसहरूलाई अल्मलाऊ। मानिसहरूलाई तिनीहरूले सुनेका र देखेका कुराहरू नबुझ्ने तरिकाले बताऊ। यदि तिमिले त्यसो गरेनौ भने, मानिसहरूले देखेका र आफ्ना कानले सुनेका कुराहरू मनमा बुझ्न सक्नेछन्। यदि तिनीहरूले बुझे भने मकहाँ फर्केर आउन सक्छन् र तिनीहरूले पाप माफ हुनेछ!"

११तब मैले सोधें, "हे मेरा मालिक, कहिले सम्म मैले त्यसो गर्नु पर्छ?"

परमप्रभुले भन्नुभयो, "यो त्यति बेला सम्म गर्नु जब सम्म शहरहरू ध्वंस हुँदैन र मानिसहरूले छोडेर जाँदैनन्। यो त्यति बेला सम्म गर्नु जतिबेला सम्म घरहरूमा मानिसहरू जीवित रहन्छन्। जबसम्म यो देश ध्वंस भएर खाली छोडिँदैन तबसम्म तिमिले मैले भने जस्तो गर्नु।"

१२परमप्रभुले मानिसहरूलाई टाढा जाने बनाउनु भयो। भूमिमा विस्तृत क्षेत्रहरू खाली हुनेछ। १३एक दशांश मानिसहरूलाई मात्र त्यस भूमिमा बस्ने अनुमति दिइनेछ। ती मानिसहरू ध्वंश गरिनु पर्ने भए तापनि परमप्रभुमा फर्कनेछन्। ती मानिसहरू फलाँटका रूख भैं हुनेछन्। जब रूख काटेर ढालिन्छ त्यसको ठुटो रहनेछ। यो ठुटो विशेष वंशज नै त्यसको ठुटो हो।

आरामसँग सङ्कट

७ योतामाको छोरो आहाज थिए। योताम उज्रियाहको छोरो थिए। रसीन अरामका राजा थिए। रमल्याहको छोरो* पेकह इस्त्राएलका राजा थिए। आहाज यहूदाका

रमल्याको छोरो पेकह उत्तरी इस्त्राएलका राजा।

राजा भएको बेलामा, रसीन र पेकह यरूशलेम विरुद्ध लडाइँ लड्न गए। तर तिनीहरू त्यस शहरलाई परास्त गर्न सक्षम भएनन्।

२दाऊदको परिवारलाई एक समाचार भनियो। समाचार यस्तो थियो, “अरामको सैन्य र एप्रैमको सैन्य आपसमा सम्मिलित भए। दुवै सैन्यहरूले मिलेर शिविर बसाले।”

जब राजा आहाजले त्यस्तो समाचार सुने, उनी स्वयं र उनका मानिसहरू अत्यन्त डराए। तिनीहरू हावा जोडले लाग्दा वनका रूखहरू हल्लिए जस्तो थर्थराए।

३तब परमप्रभुले यशैयालाई भन्नुभयो, “तिमी अनि तिम्नो छोरो शार्यासूबलाई आहाजकहाँ गएर कुरा गर्नुपर्छ। त्यस ठाउँमा जाऊ जहाँ माथिल्लो पोखरीमा पानी बग्छ। त्यो स्थान धोबीहरूको खेत जाने बाटोमा पर्छ।

४“आहाजलाई भन, ‘होशियार होऊ तर शान्त हौ! नडराऊ। ती दुइ जना मानिसहरूलाई रसीन र रमल्याहको छोरालाई तिमीलाई भयभीत पार्न नदेऊ। ती दुइजना बल्दै गरेको लौरो जस्तै हुन्। अतीतमा तिनीहरू बल्दै गरेको तातो थिए। तर अहिले तिनीहरू धुवाँ मात्र भएका छन्। रमल्याहको छोरा रसीन र अराम क्रोधित भएका छन्। ५तिनीहरूले तिम्नो विरुद्ध योजनाहरू तयार पारेका छन्। तिनीहरूले भने: ६हामी जानै पर्छ र यहूदाको विरुद्ध लड्नु पर्छ। हामी यहूदालाई हाप्रै निम्ति विभाजन गर्ने छौं। हामी ताबालको छोरालाई यहूदाको नयाँ राजा बनाउनेछौं।”

७परमप्रभु मेरो मालिक भन्नुहुन्छ, “तिनीहरूका योजना सफल हुने छैन। यो हुने नै छैन। ८जबसम्म रसीन दमीशकको शासक हुनेछन् यो कुरा हुने नै छैन। एप्रैम अहिले एउटा राष्ट्र हो तर ६५ वर्षपछि यो राष्ट्र रहने छैन। ९जबसम्म सामरिया एप्रैमको राजधानी अनि रमल्याको छोरा यसको शासक रहन्छ तिनीहरूको योजना सफल हुने छैन। यदि तिमीले यो कुरा विश्वास गर्दैनौ भने तब मानिसहरूले तिमीलाई विश्वास गर्नेछैनन्।”

इम्मानुएल-परमेश्वर हामीसँग हुनुहुन्छ

१०त्यसपछि परमप्रभुले आहाजसँगै भन्नुभयो। ११परमप्रभुले भन्नुभयो, “यस कुरा साँचो हो भनी प्रमाण गर्नलाई कुनै त्यस्तो एउटा चिन्ह माँग। तिमीले आफ्नो इच्छा अनुसारको चिन्ह माग्न सक्छौ। त्यो चिन्ह सियोल जस्तै गहिरो, अथवा आकाश जतिकै उचाईबाट आउन सक्छ।”

१२तर आहाजले भने, “म प्रमाण गर्नको निम्ति कुनै चिन्ह पनि माग्ने छैन। म परमप्रभुको परीक्षा गर्नेछैन।”

१३तब यशैयाले भने, “हे दाऊदका घराना, ध्यानपूर्वक सुन! तिमीले मानिसहरूका धैर्यलाई जाँच्यौ अनि तिम्नो लागि यो त्यस्तो प्रमुख कुरा होइन्। यसैले अब तिमीले मेरो परमेश्वरको धैर्य जाँच। १४तर परमेश्वर, मेरो मालिकले, तिमीलाई चिन्ह देखाउनु हुनेछ:

हेर कन्य स्त्री गर्भवती हुनेछ र उसले एउटा छोरो जन्माउनेछ उसले छोरोको नाउँ इम्मानुएल* राखिनेछ।

१५इम्मानुएलले नौनी र मह खानेछ, राम्रो कुराहरू छान्न र नराम्रो अस्वीकार गर्न उ बाँच्नेछ।

१६तर बालककुन राम्रो र कुन नराम्रो जान्ने हुन अघि नै एप्रैम र अरामको भूमि रित्तो हुनेछ।

“तिमी ती दुइजना राजाहरूबाट अहिले डराएका छौ। १७तर तिमी परमप्रभुसित डराउनु पर्छ। किन? किनभने परमप्रभुले केही संकटको समय तिमीमाथि पार्नुहुनेछ। ती संकटहरू एप्रैम यहूदाबाट छुट्टिएको समयको संकट जस्तै तिम्नो अनि तिम्नो बुबाका मानिसहरूकहाँ आउनेछन्। परमेश्वरले के गर्नु हुनेछ? परमेश्वरले अशशूरका राजालाई तिमीसित लडाइँ गराउन ल्याउनु हुनेछ।

१८“त्यसबेला, परमप्रभुले ‘भौँगालाई’ (अहिले त्यो ‘भौँगा’ मिश्रदेशको नजिको खोला हो) डाक्नु हुनेछ। अनि परमप्रभुले ‘मौरीलाई’ डाक्नु हुनेछ। (त्यो ‘मौरी’ अहिले अशशूर देशलाई भनिन्छ) यी शत्रुहरू तिम्नो भूमिमा आउनेछन्। १९ती शत्रुहरूले चट्टानी क्षेत्रहरूमा, मरुभूमिका साना साना खोलाहरू नजिक र पिउने पानी भएको ठाउँको यता उति शिविर बनाउने छन्। २०यहूदालाई दण्ड दिनु परमप्रभुले अशशूरलाई प्रयोग गर्नु हुनेछ। अशशूरलाई भ्यालामा ल्याएर छुरा जस्तो चलाउनु हुनेछ। यो यस्तो हुनेछ मानौ परमप्रभुले यहूदाको टाउकोको केश र खुट्टाका रौँहरू खौरिनु हुनेछ यो यस्तो हुनेछ कि परमप्रभु यहूदाको दाही खौरिनु हुनेछ।

२१“त्यसबेला, एक मानिसले एउटा कोरली र दुइवटा भेडाहरू जिँउदो राख्न सक्ने मात्र हुनेछ। २२त्यहाँ त्यतिमात्र दूध हुन्छ कि त्यस मानिसलाई घिकु खानलाई मात्र हुनेछ। प्रत्येक मानिसले त्यो देशमा दही र मह खाने छ। २३त्यस जमीनमा अहिले १,००० अङ्कुरका लहराहरू छन्। प्रत्येक अङ्कुरको लहराको मूल्य १,००० चाँदीका टुक्राहरू हो। तर ती खेतहरू भारपातहरू र काँढाहरूले छोपिनेछ। २४त्यो जमीन जङ्गल हुनेछ र त्यसको उपयोग शिकारहरूको लागि मात्र हुनेछ। २५एउटा समय थियो मानिसहरूले एकपल्ट परिश्रम गर्थे र त्यस पहाडबाट खाद्य उपजाउँथे। तर त्यसबेला मानिसहरू त्यहाँ जाने छैनन्। त्यो जमीन जङ्गली भारपातहरू र काँढाहरूले ढाकिनेछ खालि गाई-गोरु र भेडाहरू मात्र ती ठाउँमा जानेछन्।”

अशशूर चाँदै आउनेछ

परमप्रभुले मलाई भन्नुभयो, “एउटा ठूलो कागजको मुठा ल्याऊ अनि यी शब्दहरू लेख्न एउटा कलम प्रयोग गर: ‘महेर-शालल हाज-बज।’ यसको अर्थ हुन्छ, ‘त्यहाँ चाँदै लुटमार चोरी हुनेछ।”

इम्मानुएल यसको अर्थ “परमेश्वर हामीहरूसँग” हो।

रमैले केही मानिसहरू जम्मा गरे जसलाई मेरा विश्वासयोग्य साक्षीहरू मान्न सकिन्छ। यी मानिसहरू येबेरक्याहका छोरा ऊरियाह र जकर्याह पूजाहारी थिए। तिनीहरूले मलाई शब्दहरू लेख्दै गरेको देखे। इत्यसपछि म अगमवादिनीकहाँ गएँ। उनी गर्भवती भएकी थिइन अनि उनको एउटा छोरो भयो। तब परमप्रभुले मलाई भन्नुभयो, “त्यस छोरोको नाउँ महेर-शाललहाज-बज राख। किन? किनभने त्यो बालकले माता-पिता भन्नु अघि नै परमेश्वरले सारा धन-सम्पति खोसेर लैजानु हुनेछ साथै त्यहाँ धनाढ्य मानिसहरू जस्तै दमीसकश र सामरियाबाट लैजानु हुनेछ अनि ती चीजहरू अशशूरका राजालाई सुम्पिनु हुनेछ।”

५फेरि परमप्रभुले मलाई भन्नुभयो। ६“ती मानिसहरूले शीलो पोखरीमा विस्तारै बग्ने पानीलिन मानेन्। ती मानिसहरू रसीन र रमल्याहका छोरासित खुशी छन्। ७तर म परमप्रभु अशशूरका राजालाई तिमीहरूको विरुद्धमा ल्याउनेछु। तिनीहरू यूफ्रेटिस नदीको बाढी जस्तै भयानक भएर आउनेछन्। यो यस्तो हुनेछ कि नदीमा बाढी आउँदा किनारहरू भत्काउँदै आउने उर्लेको पानी जस्तै हुनेछ। ८त्यो पानी यहूदातर्फ बग्नेछ औ यो यहूदीलाई डुबाउनेछ।

“इम्मानुएल, यो तिम्रो सम्पूर्ण देश डुबाउञ्जेल फैलिनेछ।”

परमप्रभुले आफ्ना सेवकहरूलाई रक्षा गर्नुहुन्छ

६सबै तिमी राष्ट्रहरू, युद्धको लागि तयार हौ! तिमीहरू परास्त हुनेछौ। सुन टाढामा भएका सारा देशहरू! युद्धका लागि तयार हौ। तिमीहरू सबै परास्त हुनेछौ।

१०लडाइँ गर्नका निम्ति तिम्रा योजनाहरू तयार पार! तिम्रा योजनाहरू परास्त हुने छन्। तिम्रा सैन्यहरूलाई हुकुम गर तिम्रा हुकुमहरू बेकामे हुनेछन्। किन? किन्नभने परमेश्वर हामीसँग हुनुहुन्छ।

यशैयाहलाई चेताउनीहरू

११आफ्नो प्रभावपूर्ण शक्तिद्वारा परमप्रभुले मलाई भन्नुभयो। परमप्रभुले मलाई अरू मानिसहरू जस्तो नहुनु भनेर चेताउनी दिनु भयो। परमप्रभुले भन्नुभयो, १२“प्रत्येक मानिसले भनिरहेछन् कि अरूहरूले उहाँका विरुद्ध षडयन्त्रहरू तयार पार्दैछन्। तिमीले त्यस्ता कुराहरू विश्वास गर्नुहुँदैन। अन्य मानिसहरू डराए जस्तो भयावह कुराहरूबाट नडराऊ! त्यस्ता कुराहरूमा तिमी नडराऊ।”

१३सेनाहरूका परमप्रभुको मात्र तिमीले डर राख्नु पर्छ। उहाँलाई मात्र तिमीले आदर गर्नु पर्छ। १४यदि तिमीले परमप्रभुको आदर गर्छौ भने र उहाँलाई पवित्र ठान्यौ भने, उहाँले तिम्रो लागि सुरक्षा दिनुहुनेछ। तर तिमीले उहाँको आदर गरेनौ। यसैले तिमीहरूले ठेस

खानेछौ। परमेश्वर चट्टान सरह हुनुभयो। उहाँ चट्टान हुनुहुन्छ जसद्वारा इस्त्राएलका दुइ परिवारहरूले नराम्रो ठेस खाए। यरूशलेमका सारा मानिसहरूलाई समात्नका लागि परमप्रभु एक पासो हुनुहुन्छ। १५धेरै मानिसहरू यस चट्टानमाथि भरे। ती मानिसहरू भरेर टुक्रिए। तिनीहरू पासोमा समातिए।

१६“करार पत्र तयार गर अनि यसलाई मोहर लगाऊ। मेरो शिक्षा बचाएर राख। मेरा चेलाहरूले हेरि रहेको बेलामा नै यसो गर।

१७हामी परमप्रभुलाई हाम्रो सहयोगका लागि पखिनेछौं। परमप्रभु याकूबको परिवारले गर्दा लज्जित हुनु भयो। उहाँले तिनीहरूलाई भेट्ने इच्छा त्याग्नु भयो। तर म परमप्रभुलाई पखिनेछु। उहाँले हामीलाई बचाउनु हुनेछ।

१८“म र मेरा छोरा-छोरीहरूले सही छाप गर्छौ र इस्त्राएलका मानिसहरूका लागि प्रमाण गर्छौं। हामीलाई सेनाहरूका परमप्रभुले पठाउनु भएको हो! ती परमप्रभु जो सियोन पर्वतमा बस्नुहुन्छ।”

१९कतिपय मानिसहरू भन्छन्, “भूतप्रेत खेलाउने अनि जादूगरहरूलाई के गर्नु पर्ने?” ती भूतप्रेत खेलाउने र जादूगरहरूले कानेखुसी गरी उनीहरूले मात्र मानिसहरू समक्ष गुप्त कुराहरू जानेको भन्तान्। तर म तिमीलाई भन्छु कि मानिसहरूले परमप्रभुको आज्ञा माग्नु नै पर्छ! ती भूतप्रेत खेलाउने र जादूगरहरूले मुर्दालाई के गर्नु पर्ने भनेर सोध्छ। किन जीवित मानिसहरूले मुर्दाहरूबाट केही माग्नु पर्छ?

२०तिमीले शिक्षा र करार अनुसरण गर्ने पर्छ। यदि तिमी आज्ञाहरू अनुसरण गर्दैनौ भने तिमीले उज्यालो पाउनेछैनौ। भूल आज्ञाहरू ती आज्ञाहरू हुन् जुन जादूवालाहरू अनि भविष्यवक्ताहरूले दिन्छन्। ती आज्ञाहरूको कुनै मूल्य छैन। तिमीहरूले त्यस्ता मूल्यहीन आज्ञाहरूबाट केही पनि लाभ पाउने छैनौ।

२१यदि तिमीहरूले त्यस्ता भूल आज्ञाहरू अनुसरण गर्छौ भने यस देशमा संकष्ट र अनिकाल आई पर्नेछ। मानिसहरू भोकै हुनेछन्। त्यसपछि तिनीहरू क्रोधित हुनेछन् र आफ्नै राजा र देवताहरूको विरुद्धमा अपमान गर्दै कुरा गर्नेछन्। २२यदि तिमीहरूले आफ्नै देशको वरिपरि हेर्छौ भने तिनीहरूले संकष्ट र उदासपूर्ण अन्धकार मात्र देख्नेछौ -त्यस्ता अन्धकारमय नैराशयले गर्दा आफ्नो देश त्यागेर जान बाध्य हुनेछौ। अनि जो मानिसहरू त्यस्तो अन्धकारमय पासोमा पर्छन् तिनीहरू आफूलाई स्वतन्त्र पार्ने योग्यका सम्म बन्दैनन्।

एक नयाँ दिन आइरहेछ

६ पहिला मानिसहरूले सोचे जबूलून र नप्तालीको कुनै महत्व थिएन। तर पछि परमेश्वरले ती तीन जग्गाहरूलाई महिमामय बनाउनु हुनेछ। ती तीन जग्गाहरू

हुनः समुद्रको बाटो, यर्दन नदीको पूर्वमा भएको जग्गा र गालीलका गैर-यहूदीहरू।

२ती मानिसहरू अन्धकारमय संसारमा बाँचेका थिए। तर तिनीहरूले “दिव्य ज्योति” देखेछन्। तिनीहरू अँध्यारोमा बसेका थिए, तर दिव्य ज्योति तिनीहरूमाथि चम्कनेछ।

३परमेश्वर, तपाईंका कारणले गर्दा ती जातिहरूको वृद्धि हुने भयो। तपाईंले मानिसहरूलाई खुशी पार्नु भयो। अनि मानिसहरूले आफ्ना खुशीहरू तपाईंलाई देखाए। खेतमा बाली काट्ने बेलाको भँ त्यो खुशी रमाइलो हुनेछ। त्यो खुशी युद्धमा जितेर आ-आफ्नो भाग बाँड्ने बेलाको आनन्द भँ हुनेछ, ४किन? किनभने तिमीहरूले गर्नु भार लगेर गयौ। मानिसहरूका ढाडका गर्नु भारी तिमीहरूले हटाएर लगिदियौ। मानिसहरूलाई दण्ड दिने फलामको डन्डा भँचेर फालिदियौ। यो तिमीहरूले मिद्यानलाई पराजय गरेको बेला जस्तै हुनेछ।

५युद्धमा चल्ने प्रत्येक सैनिकले लगाएको जुता ध्वंश गराइनेछ। पोशाकमा लागेका रगतको प्रत्येक दाग मेटाइनेछ। ती सबै चीजहरू आगोमा भस्म हुनेछन्। ६कुनै विशेष बालक जन्मदा त्यस्तो घटना हुनेछ। परमेश्वरले हामीलाई एउटा पुत्र दिनु हुनेछ। त्यही बालकले मानिसहरूमाथि शासन गर्ने जिम्मेवारी लिनेछ। उहाँका नाउँ “अचम्मका सल्लहाकार, पराक्रमी परमेश्वर, सनातनका पिता, शान्तिका राजकुमार कहलाउनु हुनेछ।” ७उहाँको राज्यमा शक्ति र शान्ति रहनेछ। दाऊद परिवारको यस राजा सदा अभिवृद्धि भइरहनेछ। यस राजाले सदा-सदाकोलागि धार्मिकता अनि न्यायका साथ देश शासन गर्नु हुनेछ। सेनाहरूका परमप्रभुसित आफ्ना मानिसहरूप्रति उत्कट प्रेम छ। यस उत्तेजित जोशले गर्दा यो सबै उहाँद्वारा गरिनेछ।

परमेश्वरले इस्राएललाई दण्ड दिनुहुने छ।

८मेरा मालिकले याकूबका मानिसहरूका विरुद्ध आज्ञा दिनुभयो। इस्राएलको विरुद्धमा दिनुभएको त्यो आज्ञा पालन हुनेछ। ९एप्रैमका मानिसहरू, सामरियाका अगुवाहरू सम्मलाई, परमेश्वरले दण्ड दिनुहुनेछ भन्ने कुरा थाहा छ।

ती मानिसहरू अहिले एकदम अंहकारी र घमण्डी छन्। तिनीहरू भन्दछन्, १०“ती ईटाहरू भर्न सक्छन्, तर हामी फेरि निर्माण गर्नेछौ। अनि हामी पक्का ढुङ्गाले निर्माण गर्नेछौ। यो मसिना रूखहरू काटेर ढाल्न सकिन्छ। तर हामी नयाँ रूखहरू रोप्ने छौ।”

११यसकारण इस्राएलका विरुद्ध लडाइँ गर्ने मानिसहरू परमप्रभुले पाउनु हुनेछ। परमप्रभुले रसीनका शत्रुहरू तिनीहरूको विरुद्ध उठाउँनु हुनेछ। १२परमप्रभुले पूर्वबाट अरामीहरू र पश्चिमबाट पलिशतीहरू ल्याउनु हुनेछ।

ती शत्रुहरूले आफ्ना सैन्य शक्तिहरूबाट इस्राएललाई पराजित पार्ने छन्। तर परमप्रभु इस्राएल प्रति रिसाइरहेकै हुनुहुनेछ। परमप्रभु मानिसहरूलाई दण्ड दिनलाई तयार हुनुहुन्छ।

१३परमप्रभुले मानिसहरूलाई दण्ड दिनुहुनेछ, तर तिनीहरू पाप गर्न रोकिने छैनन्। पाप गरिनै रहनेछन्। तिनीहरू उहाँ प्रति फकिने छैनन्। तिनीहरूले सेनाहरूका परमप्रभुलाई पछ्याउने छैनन्। १४तब परमप्रभुले इस्राएलको टाउको र पुच्छर काटी फालिदिनु हुनेछ। परमप्रभुले मुख्य फेद र हाँगाहरू काटेर फालिदिनु हुनेछ। १५यहाँ टाउको भन्नाले बूढा-प्रधानहरू एवं प्रमुख अगुवाहरू बुझिन्छ। पुच्छरको तात्पर्य अगमवक्ताहरू जो भूट बोल्दछन्।

१६जुन मानिसहरूले अगुवाई गरे तिनीहरूले गल्ती बाटो डोखाए। अनि तिनीहरूलाई पछ्याउनेहरू नष्ट हुने छन्। १७सम्पूर्ण मानिसहरू दुष्ट छन्। यसैले युवावर्गसँग परमप्रभु प्रसन्न हुनुहुन्छ। अनि तिनीहरूका विधवाहरू र दुहरा-दुहरीहरू प्रति परमप्रभु दया दर्शाउनु हुन्छ। किन? किनभने सारा मानिसहरू दुष्ट र पापी छन्। तिनीहरू परमेश्वरकै विरुद्ध काम गर्छन्। तिनीहरू भूट बोल्छन् यसैले परमेश्वर ती मानिसहरूसँग रिसाएको रहेकै हुनुहुन्छ। परमेश्वर ती मानिसहरूलाई दण्ड दिनलाई अहिले पनि तयार नै हुनुहुन्छ।

१८दुष्टता सानो आगो जस्तै हो। प्रथम, त्यसले सिउँडी र काँढाहरू जलाउँछ। अर्कोपल्ट, त्यसले वनका विस्तृत घाँस र भाडीहरू जलाएर सखाप पार्दछ। अनि अन्तिममा यो भयङ्कर ठूलो आगो हुन्छ र प्रत्येक कुरा धूवाँमा परिणत हुन्छ।

१९सेनाहरूका परमप्रभु क्रोधित हुनुहुन्छ, यसैले सारा जमीन आगोमा जलेर भस्म हुनेछ। सारा मानिसहरू त्यस आगोमा जलेर खरानी हुनेछन्। कसैले पनि आफ्नो दाज्यू-भाइलाई बचाउने प्रयास गर्न सक्दैनन्। २०मानिसहरूले दाहिनेपट्टि समाउनेछन्, तर त्यसले तिनीहरूको भोक तृप्त गर्नेछैन। तिनीहरूले देब्रेपट्टि भएको केहि खानेछन् तर तृप्ति छुनेछैनन्। तब सबैतिर फर्केर मानिसहरूले आफ्नै शरीर खानेछन्। २१(यसको तात्पर्य, मनशशे एप्रैमको विरुद्ध लड्ने छ र एप्रैम मनशशेको विरुद्ध लड्ने छ। अनि तिनीहरू दुवै यहूदाको विरुद्ध फकिने छन्।)

परमप्रभु अभ् सम्म इस्राएल सगँ रिसाउनु भएको छ। परमप्रभु तिनीहरूलाई दण्ड दिन अभ् पनि तयार नै हुनुहुन्छ।

१० कानून बनाउनेहरूलाई हेर। तिनीहरू कुटिल कानूनहरू लेख्दछन्। कानूनहरूले अन्यायपूर्ण फैसला दिन्छन्। २ती कानूनका ठेकेदारहरू गरीब जनता प्रति निष्पक्ष छैनन्। तिनीहरूले ती गरीब मानिसहरूका अधिकारहरू खोसेर लगे। विधवाहरू र

टुहुरा-टुहुरीहरूको सम्पत्तिहरू चोर्ने अनुमति मानिसहरूलाई दिए।

इकानून बनाउनेहरू हो! तिमीहरूले गरेका प्रत्येक कुराको लेख दिनु पर्नेछ। त्यसबेला तिमीहरू के गर्नेछौ? तिमीहरूको विनाशको समय सुदूर देशबाट आइरहेछ। कहाँ भागेर सहयोग माग्ने छौ? तिमीहरूका रूपिया-पैसा र धनले तिमीहरूलाई मद्दत दिने छैन। ४तिमीहरूले कैदी सरह शिर निहुराएर रहनुपर्ने छ। तिमीहरू मृत मानिस जस्तो ढल्नेछौ! तर साथ पाउने छैनौ! परमेश्वर अभ्र पनि क्रोधित नै हुनुन्छ। उहाँ तिमीहरूलाई दण्ड दिनलाई अभ्र पनि तत्पर रहनुहुन्छ।

५परमेश्वरले भन्नु हुन्छ, “म लाटो जस्तो अशशूरलाई प्रयोग गर्नेछु। क्रोधमा, इस्त्राएललाई दण्ड दिनलाई म अशशूरलाई प्रयोग गर्ने छु। ६म ती दुष्ट काम गर्नेहरूका विरुद्ध लडाइँ गर्न अशशूरलाई पठाउनेछु। म ती मानिसहरूप्रति क्रोधित छु, अनि म अशशूरलाई तिनीहरू विरुद्ध लडाइँ लड्न आज्ञा गर्नेछु। अशशूरले तिनीहरूलाई पराजित गर्नेछ र तिनीहरूको धन-सम्पत्ति खोसेर लैजाने छ। अशशूरका निमित्त इस्त्राएल कुल्चिने मैला-हिलो भएको ठाउँ हुनेछ।

७“मैले उसलाई प्रयोग गरिरहेको छु भनेर अशशूरले बुभ्दैन्। अशशूरले उ आफू मेरो एक कठपुतली हो भन्ने बुभ्दैन्। अशशूर अन्य मानिसहरूलाई नाश गर्न मात्र चाहन्छ। अशशूरले अन्य जातिहरूलाई ध्वंश गर्ने योजना मात्र गर्दछ। ८अशशूरले आफू स्वयंलाई भन्दछ, ‘मेरा सारा अगुवाहरू राजाहरू जस्ता हुन्! ९कल्लो शहर कर्कमीश शहर जस्तो हो। अनि अर्पाद हमात शहर जस्तो हो। सामरिया शहर दमीशक शहर जस्तो हो। १०मैले ती अनिष्ट राज्यहरूलाई पराजित गर्ने अनि अहिले तिनीहरूलाई आफ्नो नियन्त्रणमा राखेको छु। ती मानिसहरूले पूजे मूर्तिहरू यरूशलेम र सामरियाका मूर्तिहरू भन्दा अति उत्तम खालका छन्। ११मैले सामरिया र त्यसका मूर्तिहरूलाई पराजित गर्ने। के म यरूशलेम अनि त्यहाँका मानिसहरूले बनाएका मूर्तिहरूलाई पराजित नगर्ने?”

१२मेरो मालिकले यरूशलेम र सियोन पर्वतका निमित्त योजना गर्नु भएको कामहरू समाप्त भयो। त्यसपछि परमप्रभुले अशशूरलाई दण्ड दिनु हुनेछ। अशशूरका राजा एकदम अंहकारी छन्। उसको अहमले उसलाई नराम्रा कामहरू गर्ने प्रेरित गर्छ। यसकारण परमेश्वरले उसलाई दण्ड दिनु हुने नै छ।

१३अशशूरका राजाले भन्छन्, “म मात्र ज्ञानी छु। मेरो आफ्नै विवेक र शक्तिद्वारा धेरै कुराहरू गर्ने। मैले धेरै जातिहरूलाई पराजित गर्ने। मैले तिनीहरूका सम्पत्ति खोसें। अनि तिनीहरूका मानिसहरूलाई दास बनाएँ। म एकदम शक्तिशाली मानिस हुँ। १४मेरा आफ्नै हातहरूले ती मानिसहरूका धन सम्पत्तिहरू लगेको छु जसरी एक

मानिसले चराको गुँडबाट अण्डाहरू लैजाउँछ। चराले प्रायः आफ्नो गुँड र अण्डाहरू छोड्दछ। अनि त्यसलाई रक्षा गर्ने कोही पनि हुँदैन। त्यहाँ कुनै पनि चराले कराउँदै आफ्ना पखेटाहरू अथवा चूँ चूँ गर्दै लडाइँ गर्न सक्दैन। यसैकारण मानिसहरूले अण्डाहरू लाने गछन्। त्यस्तै प्रकारले पृथ्वीमा त्यस्तो कुनै मानिस छैन जसले मलाई मानिसहरू लैजानदेखि रोक्न सक्छ।”

परमेश्वरले अशशूरको शक्तिलाई नियन्त्रण गर्नुहुन्छ

१५मानिस भन्दा बच्चरो राम्रो होइन जसले बच्चरोले काट्ने काम गर्छ। मानिस भन्दा आरी राम्रो होइन जसले आरीद्वारा चिर्ने काम गर्छ। अनि मानिस भन्दा लौरो धेरै शक्तिशाली होइन जसले कसैलाई दण्ड दिन यसलाई उपयोग गर्छ।

१६सेनाहरूका परमप्रभुले अशशूरका योद्धाहरूको विरोधमा डरलाग्दो रोग पठाउनु हुनेछ। तब अशशूरको गौरव नाश अनि विलीन हुनेछ। प्रत्येक वस्तु खरानी नहुञ्जेलसम्म आगो जस्तै बलि रहनेछ। १७इस्त्राएलको ज्योति त्यस्तै एक आगो हो। त्यही परमपवित्र मात्र आगोका ज्वाला स्वरूप हुनुहुन्छ। उहाँ आगो जस्तै हुनुहुन्छ जसले पहिले सिउँडीहरू र काँढाहरू जलाउँछ। १८तब आगो ठूलो हुन्छ, ठूला-ठूला रूखहरू अनि ठूला अङ्कुरका बोटहरूलाई खरानीमा परिणत गर्छ। अन्तमा प्रत्येक वस्तु यस प्रकारले नाश हुन्छ कि त्यहाँ एक जना मानिस रहने छैन। अशशूर यस प्रकारले सड्को मुडा जस्तै नष्ट हुनेछ। १९त्यहाँ वनमा केही रूखहरू मात्र छोडिनेछ। ती छाडिएका रूखहरू नानीहरूले पनि ती गनेर लेख्न सक्छ।

२०त्यस बेला, इस्त्राएलमा छाडिएर बसेका याकूब परिवारका मानिसहरूले, जसले तिनीहरूलाई कुट्दछन् त्यस मानिसमा नै आफूलाई आश्रित पारी राख्ने छैनन्। तिनीहरूले सौँचो रूपमा इस्त्राएलका परम पवित्र अर्थात् परमप्रभु परमेश्वरमाथि आश्रय हुने कुरा सिक्दछन्। २१याकूबको परिवारमा छाडिएका मानिसहरूले शक्तिशाली परमेश्वरलाई फेरि पढ्याउने छन्।

२२तिम्रा मानिसहरू एकदम ज्यादा संख्यामा छन्। तिनीहरू समुद्रका बालुवाहरू जस्ता छन्। तर परमप्रभुमा फर्कनलाई ती मध्ये कतिपय मानिसहरू मात्र छाडिनेछन् तर पहिले तिम्रो देश ध्वंश हुनेछ। अनि धरतीमा सदगुणा आउनेछ; यो प्रवाहपूर्ण वहने नदी जस्तो हुनेछ। २३मेरा मालिक, सेनाहरूका परमप्रभुले घोषणा गर्नु भएकोछ कि उहाँले निश्चय नै यस पृथ्वीलाई ध्वंश पार्नुहुनेछ।

२४मेरो मालिक, सेनाहरूका परमप्रभु भन्नुहुन्छ, “हे सियोनमा बस्ने मेरा मानिसहरू अशशूरदेखि नडराऊ! जसरी मिश्रले तिमीहरूलाई पहिले प्रहार गरेका थियो त्यसरी नै अशशूरले पनि प्रहार गर्नेछ। मानौँ अशशूरले

प्रहार गर्नलाई कुनै डण्डाको प्रयोग गर्दछ। २५तर केही समयभित्र नै मेरो क्रोध शान्त हुनेछ। अशशूरले तिमीहरूलाई सोचे जति दण्ड दिएकोमा म सन्तुष्ट हुनेछु।”

२६त्यसपछि सेनाहरूका परमप्रभुले अशशूरलाई कोरलिन पिट्नु हुनेछ। पहिले परमप्रभुले ओरेब चट्टानमा मिद्यानलाई पराजित गर्नु भएको थियो, यस्तै प्रकारले परमप्रभुले अशशूरमाथि आक्रमण गर्नुहुनेछ। पहिले परमप्रभुले मिश्रलाई दण्ड दिनु भएको थियो उहाँले समुद्रमाथि बाट डण्डा उठाउनु भएको थियो अनि आफ्ना मानिसहरूलाई मिश्रबाट डोखाएर लैजानु भएको थियो। त्यस्तै प्रकारले परमप्रभुले मानिसहरूलाई अशशूरबाट बचाउनु हुन्छ।

२७अशशूरले तिमीहरूमाथि जुवाको भार ल्याउनेछ। ती जुवा तिमीहरूले आफ्नो काँधमा बोक्नु भारी जस्तै हुनेछन्। तर परमेश्वरले त्यो समस्या हटाउनु हुनेछ अनि भारी बोक्ने डन्डा भाँच्नु हुनेछ।

अशशूरका सैन्यहरूले इस्राएलमाथि धावा बोले

२८सेनाहरू अघ्यात* नजिक प्रवेश गर्नेछन्। तिनीहरू मिग्रोनबाट भएर जानेछन्। सेनाले आफ्नो भोजनहरू मिक्माशमा राखेका छन्। २९तिनीहरू माबराहमा नदी तरेर जानेछन्। सेनाहरू गोबा शहरमा बास बस्नेछन्। रामा डराउनेछन्। शाऊलका गिबामा भएका मानिसहरू भाग्नेछन्।

३०बाथ-गल्लीम चिच्याऊ, कराऊ! ए लैशा, सुन! अनातोत, मलाई जवाफ देऊ! ३१मदमेनाका मानिसहरू भागेर भाग्दैछन्। गिबोनका रैथाने बासिन्दाहरू लुक्दैछन्। ३२त्यस दिन सेना नोबमा रोकिनेछन्। अनि सेनाहरू यरूशलेमका पहाड, सियोन पर्वत विरुद्ध लडाइँ गर्न तयार हुनेछन्।

३३नेहेर! हाम्रो मालिक, सेनाहरूका परमप्रभुले ठूलो रूख काटेर अशशूरलाई ढाल्नु भयो। परमप्रभुले आफ्ना महान शक्तिद्वारा त्यसो गर्नुभयो। महान र मुख्य मानिसहरू काटिदै, ढालिदै गए-तिनीहरू अब मुख्य रहेनन्। ३४परमप्रभुले आफ्ना बन्चरोले जङ्गल नै फाँडि दिनुभयो अनि लबानोन अन्तर्गतका ठूला-ठूला रूखहरू को पतन भयो।

शान्तिको राजा आउँनुहुँदछ

११ यसरीको टुटाबाट एउटा सानो रूख उम्रनेछ। यसरीको जराहरूबाट त्यस्को हाँगा बढ्ने छ। २परमप्रभुको आत्मा त्यस बालकमा रहनेछ। त्यस आत्माले बालकलाई ज्ञान, बुद्धि, मार्गदर्शन र शक्ति प्रदान गर्नेछ। अनि त्यस आत्माले परमप्रभुको बारेमा बुझ्नु र आदर गर्न सिकाउँछ। ३त्यस बालकले परमप्रभुलाई आदर गरेर आनन्दित हुनेछ।

अघ्यात खेडण्हर अर्थात भग्नावशेष।

त्यस बालकले अनुहार हेरेर इन्साफ गर्ने छैन। सुनेको कुराको आधारमा उनले न्याय गर्नेछैन। ४-५उसले गरीब मानिसहरूलाई निष्पक्ष र इमानदारीपूर्वक न्याय गर्नेछ। त्यस ठाउँका मानिसहरूलाई के गर्ने निर्णय गर्दछ त्यस बेला उ निष्पक्ष रहनेछ। यदि उसले गरीब मानिसहरूलाई कुट्नु परे, पहिले उसले त्यसको निमित्त आदेश दिनेछन् र ती मानिसहरू कुटिनेछन्। यदि उनले मानिसहरू मर्ने पछि भन्ने निर्णय लिँदछ, तब उसले पहिले आज्ञा दिनेछ र ती मानिसहरू मारिनेछन्। त्यस बालकले उपकार अनि निष्पक्षताको बल पाउनेछ। तिनीहरू उसको लागि एक पटुका जस्तो हुनेछन् जुन उसले आफ्ना कम्मरमा वरिपरि बाँध्नेछ।

६त्यसबेला व्वाँसोहरू थुमाहरूसँग चुपचाप बस्ने छन्। अनि बाघहरू पाठाहरूसँग बस्नेछ। सिंहहरू, बाछा र भैँसीहरूसँग मिलेर बस्नेछन्। एउटा सानो बालकले तिनीहरूलाई डोखाउनेछ। ७गाई र भालूहरू एकैसाथ बस्नेछन्। तिनीहरूका सबै बच्चाहरूसँगै बस्नेछन् अनि एका अर्कामा कष्ट पैदा गर्ने छैनन्। गाई-गोरूहरूले जस्तै सिंहहरूले पनि घाँस खानेछन्। ८एक शिशु सम्मान गोमन सर्प घर छेउमा खेल्ने छ। एउटा शिशुले विषालु सर्प बस्ने प्वालभित्र हात छिराउन सक्नेछ।

९यी सारा कुराहरूले त्यहाँ शान्ति छाएको देख्न सकिन्छ। कुनै मानिसले पनि एक-अर्कालाई आघात पुर्याउने छैन। मानिसहरू जो मेरो पवित्र पर्वतमाथि छन् तिनीहरूले कुनै चीजहरू पनि नष्ट गर्ने छैनन्। किन? किनभने मानिसहरूले साँचो मनले परमप्रभुलाई चिने। समुद्र पानीले परिपूर्ण भए जस्तो तिनीहरू पनि उहाँको बारेमा भरिपूर्ण हुनेछन्।

१०त्यसबेला, यस्सी वंशबाट एउटा विशेष मानिस आउनेछ। त्यो मानिस “भण्डा” जस्तो हुनेछ। त्यस “भण्डा” सारा जातिहरूलाई के देखाउँछ र भन्नेछ उहाँको वरिपरि तिनीहरू सबै आउनु पर्दछ। ती जातिहरू के गर्नु पर्ने भनेर उनलाई सोध्नेछन्। अनि जुन ठाउँमा उनी हुने छन् त्यो ठाउँ महिमाले परिपूर्ण हुनेछ।

११त्यसबेला, मेरो मालिक परमेश्वरले तिनीहरूलाई बढाउनु हुन्छ र छाडिएका आफ्ना मानिसहरूलाई लिएर जानुहुनेछ। परमप्रभु परमेश्वरले यस्तो कर्म गर्नु भएको यो दोस्रो पल्ट हुनेछ। (छाडिएका मानिसहरू परमेश्वरका हुन ती देशहरूमा जस्तै अशशूर, उत्तर मिश्र, दक्षिण मिश्र, पत्रोस कूश, एलाम, बेबिलोनिया, हमात अनि जुन संसार वरिपरि सुदूरमा भएका ती देशहरूमा।)

१२परमेश्वरले यो “भण्डा” सबै मानिसहरूकोलागि एउटा चिन्ह स्वरूप उठाउनु हुनेछ। इस्राएल र यहूदाका मानिसहरू जो जबरदस्ती निकालिएका थिए, ती मानिसहरू पृथ्वीभरि टाढा सम्म वरिपरि यत्रतत्र छरिएका थिए। तर तिनीहरूलाई परमेश्वरले एकजुट पार्नु हुनेछ।

१३त्यसबेला, एप्रैमले यहूदासँग डाह गर्नेछैन। यहूदाले कुनै शत्रुहरू छाड्ने छैन। अनि यहूदा एप्रैमको लागि सङ्कटको कारण बनिने छैन। १४तर एप्रैम र यहूदाले पलिशतीहरूमाथि आक्रमण गर्नेछन्। दुवै राष्ट्रहरू मिलेर पूर्वका मानिसहरू जो धनी छन् तिनीहरूलाई एकसाथ ल्याउनेछन्। एप्रैम र यहूदाले एदोम, मोआब अनि अम्मोनीका मानिसहरूमाथि शासन गर्नेछन्।

१५परमप्रभु रिसाउनु हुनेछ; र मिश्रको समुद्रलाई दुई भागमा बाँडिदिनुहुनेछ। त्यस्तै प्रकारले, परमप्रभुले युफ्रेटिस नदीमाथि हात हल्लाउनुहुने छ। उहाँले नदीमाथि हिकाउनु हुनेछ र त्यो स-साना सातवटा नदीहरूमा बाँडिनेछ। साना नदीहरू गहिरा हुने छैनन्। मानिसहरू आफ्ना जुत्ताहरू नफुकाली ती नदीहरू तर्न सक्नेछन्। १६परमेश्वरका जुन मानिसहरू छाडिए तिनीहरूका निम्ति अशशूर छाड्ने बाटो निस्कने छ। यो समय परमेश्वरले मिश्र बाट मानिसहरू निकाली लानु भएको बेला भैँ हुनेछ।

परमेश्वर प्रति स्तुति-गान

१२ त्यस बेला, तिमीहरू भन्नेछौ: “हे परमप्रभु म तपाईंको महिमा गाउँछु! तपाईं मसित रिसाउनु भएको थियो। तर अहिले तपाईंको रिस साम्य भएकोछ अनि मलाई आफ्नो माया देखाउनु भएकोछ।”

२परमेश्वरले मलाई बचाउनु हुन्छ। म उहाँमाथि भरोसा गर्दछु। म डराउने छैन। परमप्रभु परमेश्वर मेरो बल हुनुहुन्छ। उहाँले मलाई बचाउनु हुन्छ। अनि म उहाँको महिमाको गुणगान गर्नेछु।

३तिमीहरूले उद्धारको इनारबाट पानी लेऊ। तब तिमीहरू आनन्दित हुनेछौ।

४त्यसपछि तिमीहरू भन्नेछौ, “परमप्रभुको प्रशंसा गर! उहाँको नाउँमा आराधना गर! उहाँले गर्नु भएका कामहरूको बारेमा सबै मानिसहरूलाई भन! र उहाँको नाउँ उच्च पारिएको छ भनी घोषणा गर।”

५परमप्रभुको बारेमा स्तुतिका गीतहरू गाऊ। किन? किनभने उहाँले महान कार्यहरू गर्नु भएकोछ! परमेश्वरको बारेमा सारा संसारै भरि सुसमाचार फैलाऊ। यी कुराहरू प्रत्येक मानिसहरूले जान्न पाउन्।

६हे सियोनका मानिसहरू हो, यी कुराहरूका बारेमा चिच्याऊ! इस्राएलका परमपवित्र परमेश्वर तिमीहरूका बीचमा शक्तिशाली हुनुहुन्छ। त्यसैले आनन्दित हौऊ!

बाबेललाई परमेश्वरको सन्देश

१३ परमेश्वरले आमोसको छोरा यशैयालाई यस्तो बाबेलको विषयमा दुःखको सन्देश बताउनु भयो:

२“त्यस पर्वतमाथि यी भण्डा उठाऊ जहाँ केही पनि उब्जिन्दैन। मानिसहरूलाई बोलाऊ। तिम्रा हातहरू

हल्लाऊ। तिनीहरूका प्रमुख मानिसहरूलाई प्रवेशद्वारहरूबाट छिर्नु भन!”

३परमेश्वरले भन्नुभयो: “मैले ती मानिसहरूलाई जन समूहबाट छुट्याएँ अनि म आफैँ नै तिनीहरूलाई आज्ञा दिनेछु। म रिसाएको छु। ती मानिसहरूलाई दण्ड दिनका लागि मैले मेरा सबभन्दा भेला गरेँ। उत्तम मानिसहरूलाई यी खुशी मानिसहरूको लागि म गर्वित छु।

४“त्यहाँ पर्वतहरूमा ठूलो हल्ला छ। ध्यान लगाएर हल्ला सुन। यो धेरै राष्ट्रहरूका मानिसहरूको हल्ला जस्तो छ। सेनाहरूका परमप्रभुले आफ्ना सैनिकहरूलाई एक साथ बोलाइरहनु भएको छ।

५परमप्रभु र उहाँका सेनाहरू कुनै टाढा ठाउँबाट आइरहेकाछन्। तिनीहरू क्षितिज पारिबाट आइरहेका छन्। परमप्रभुले आफ्नो क्रोध दर्शाउनलाई ती सेनाहरूलाई हतियार स्वरूप चलाउनु हुनेछ। ती सेनाहरूले सम्पूर्ण देश नै नष्ट परिदिनेछन्।”

६परमप्रभुको विशेष दिन नजिक आइरहेको छ। यसैले तिमीहरू आफ्नैलागि रोई कराई गर। समय आइरहेको छ जब शत्रुहरूले तिमीहरूका धन-सम्पत्ति चोर्नेछन्। सर्वशक्तिमान परमेश्वरले त्यस्तो घटना घटाउनु हुनेछ। ७मानिसहरूले आफ्नो हिम्मत हार्नेछन् र मानिसहरूलाई डरले कमजोर बनाउने छ। ८प्रत्येक मानिस डराउने छन्। नानी जन्माउन आटेकी आइमाईको पेटको पीडा सरह डरले तिनीहरूका पेटमा पीडा हुनेछ। तिनीहरूका अनुहार आगो जस्तो रातो हुने छ। मानिसहरू छक्क पर्नेछन् किनभने त्यस्तो डरले भरिएको हेराई तिनीहरूका छिमेकिहरूका अनुहारहरूमा समेत हुनेछ।

बाबेलका विरुद्ध परमेश्वरको न्याय वाक्य

९हेर, परमप्रभुको विशेष दिन आइरहेछ! यो दिन भयानक हुनेछ। परमेश्वर रिसाउनु हुनेछ अनि उहाँले देश ध्वंश पारि दिनुहुनेछ। प्रत्येक पापीलाई त्यस देश छोड्नु वाध्यतामा पार्नुहुनेछ। १०आकाश अन्धकार हुने छ। घाम, जून र तारामण्डलहरू चम्कने छैनन्।

११परमेश्वर भन्नुहुन्छ, “म यस संसारमा नराम्रा कुरा हुने कारण सृष्टि गर्नेछु। म दुष्ट मानिसहरूलाई तिनीहरूको पापको लागि दण्ड दिन्छु। म घमण्डीको शेखी भारिदिनेछु। म तिनीहरूप्रति कुनै दया-माया राख्ने छैन। १२त्यहाँ केही मानिसहरू मात्र छोडिन्छन्। सुन जस्ता निष्प्रेत मानिस पाउन त्यहाँ दुर्लभ हुनेछ। अनि ती अलिकति रहेका मानिसहरू खोटी सुन भैँ बहुमूल्य हुनेछन्। १३मेरो क्रोधमा म आकाश थर्काई दिनेछु। अनि पृथ्वी आफ्नो ठाउँबाट हट्नेछ।”

त्यो त्यस दिन हुनेछ, जब सेनाहरूका परमप्रभू क्रोधित हुनुहुन्छ। १४तब मानिसहरू घाइते मृग जस्तै

भानेछन्। तिनीहरू गोठालो नभएको भेडा जस्तै भानेछन्। तिनीहरू भागेर आफ्नो देश र मानिसहरूकहाँ जानेछन्। १५अनि ती शत्रुहरूले ज-जसलाई पक्रनेछन् ती सबैलाई तरवारले मार्नेछन्। १६तिनीहरूका घरमा भएका सबै चीज-बीजहरू चोरिनेछ। तिनीहरूका पत्नीहरूको इज्जत छुटिनेछ। तिनीहरूका नानीहरूलाई कुटेर मार्नेछन् तर मानिसहरूले हेरिरहेका हुनेछन्।

१७परमेश्वर भन्नुहुन्छ, “म मादी सैनिकहरूलाई बाबेल विरुद्ध लड्न कर लगाउनेछु। मादीका सैनिकहरू तिनीहरूका सुन र चाँदीले लोभिने छैनन्। १८आक्रमण गर्दा सिपाहीहरूले बाबेलका जवानहरूलाई मार्नेछन्। सिपाहीहरूले भर्खर जन्मिएका नानीहरूमाथि समेत दया र करुणा देखाउने छैनन्। सिपाहीहरू नानीहरूप्रति दयालु हुने छैनन्।

१९“सदोम र गमोरा जस्तै नै बाबेल पनि ध्वंश पारिनेछ। परमेश्वरले यस्तो ध्वंशात्मक घटना घटाउनु हुनेछ जहाँ केही रहेन छैनन्। सबै राज्यहरूमा बाबेल सर्वश्रेष्ठ छ। बासिन्दाहरू आफ्नो राज्यप्रति साह्रै गर्वित हुनेछन्। २०तर मानिसहरू भविष्यमा त्यहाँ बस्न योग्यका हुने छैनन्। अरबीहरूले त्यहाँ तम्बु टाँगेने छैनन्। गोठालाहरूले आफ्ना भोजनको लागि त्यहाँ भेडा ल्याउने छैनन्। २१जङ्गलबाट आएका जङ्गली जनावरहरू मात्र त्यहाँ बाँचिरहेका हुनेछन्। मानिसहरू बाबेलमा भएका आफ्ना घरहरूमा बस्नु पाउने छैनन्। घरहरूमा लाटोकोसेरोहरू र ठूलठूला चराहरू बस्नेछन्। लामा-लामा भुत्लाहरू भएका जङ्गली बाख्राहरू त्यस घरहरूमा चराहरू हिड्नेछन्। २२जङ्गली कुकुरहरू अनि ब्वाँसोहरू बाबेलका विशाल महलहरूमा कराउने छन्। बाबेल खतम हुनेछ। बाबेलको अन्त नजिकै आइसक्यो। त्यो विध्वंशको दिन म पर्खने छैनन्।”

इस्त्राएल घर फर्किनेछ

१४ भविष्यमा, परमप्रभुले फेरि आफ्नो प्रेम याकूबमाथि दर्शाउनु हुने छ। परमप्रभुले फेरि एकपल्ट इस्त्राएललाई छान्नु हुनेछ। त्यसबेला परमप्रभुले तिनीहरूलाई आफ्ना भूमि फर्काइ दिनुहुनेछ। तब गैर-यहूदीहरू आफैँ यहूदी समूहमा सम्मिलित हुनेछन्। दुवै समुदायहरू परस्परमा मिलेर एक परिवार अर्थात् याकूबको परिवार तुल्य हुनेछन्। २ती जातिहरूले ती मानिसहरूलाई इस्त्राएल फर्काइ लैजाने छन्। ती पुरुष र स्त्रीहरू इस्त्राएलका नोकर-नोकर्नी हुनेछन्। पहिले ती मानिसहरूले जबरजस्ती इस्त्राएलीहरूलाई कमारा-कमारीहरू बनाएका थिए। तर, यसबेला ती जातिहरूमाथि इस्त्राएलले आधिपत्य जमाए र तिनीहरूलाई पराजित गरे। ३परमेश्वरले तिमीहरूका अष्टेरा कामहरू लिनु हुनेछ र तिमीहरूलाई आराम दिनुहुनेछ। पहिले तिमीहरू कमारा-कमारीहरू थियौ। मानिस जातिहरूले तिमीहरूलाई जबरजस्ती नसक्ने

कामहरू गर्न लगाए। तर परमप्रभुले ती दुःखका दिनहरू अन्त गरिदिनु भयो।

बाबेलका राजा बारे एक गीत

४त्यस बेला, तिमीहरू बाबेलका राजाको बारेमा यस्तो गीत गाउन थाल्ने छौ:

राजाको अर्थ नै हामीमाथि राज गर्नु थियो। तर अब उसको शासन समाप्त भयो।

५परमप्रभुले दुष्ट शासकहरूको राज डन्डा भाँच्नु भएकोछु। परमप्रभुले तिनीहरूका शक्ति खोसेर लैजानु हुनेछ।

६बाबेलका राजा रिसाउँदा मानिसहरूलाई एकहोरो कुटिरहनु हुन्थ्यो। ती दुष्ट शासकहरूले मानिसहरूलाई लगातर कष्ट दिइरहे।

७तर अहिले सारा देशले विश्राम र शान्ति पाएका छन्। अहिले जनताहरूले उत्सव मनाउन थाले।

८तिमी एकजना पापी राजा हौ र अहिले तिमी समाप्त भएकाछौ। सल्लाका रूखहरूसमेत आनन्दित छन्। लबानोनको देवदारका रूखहरू पनि आनन्दित छन्। ती रूखहरू भन्दछन्, “राजाले हामीलाई ढाले। तर अहिले राजा आफैँ ढलेका छन् अनि फेरि कहिल्यै उठ्नु हुने छैन।”

९पातल उत्तेजित छ किनभने तिमीहरू आइरहेका छौ। तिमीहरूकालागि पातलले सारा संसारका अगुवाहरूका मरेकाहरूलाई जागाउँदछौ। पातलले राजाहरूलाई तिनीहरूको राजगद्दीमा उभ्याउन लगाउछ पाताल तिमीहरूको आगमनमा सबै तयार पारिरहेकोछ।

१०सारा ती अगुवाहरूले तिमीहरूको खिल्ली उडाउने छन्। तिनीहरूले भन्ने छन्, “अब तिमी हामीहरू जस्तै मृत-शरीर हौ। अब तिमीहरू खाली हामीहरू जस्तै हौ।”

११तिम्रो रवाफ पातालमा पठाइएकोछ। वीणाबाट गुञ्जेको स्वरले तिम्रो घमण्डी आत्मा आएको घोषणा गर्दछ। औसाहरूले* तिम्रो शरीर खानेछ। तिमी ती औसाहरूको ओछ्यान हुनेछौ। कीराहरूले तिम्रो शरीर बर्केले जस्तै ढाकी दिनेछन्।

१२तिमी बिहानको तारा जस्तो थियौ, तर तिमी आकाशबाट खस्यौ। पहिले सारा पृथ्वी नै तिमी समक्ष नतमस्तक हुन्थ्यो। तर अहिले तिमी काटिएर ढल्यौ।

१३तिमीले सँधैँ आफैँले आफूलाई भन्ने गर्दथ्यौ, “म सर्वोच्च परमेश्वर जस्तो उच्च हुनेछु। म आकाशमाथि जानेछु। म मेरो सिंहासन परमेश्वरको ताराहरूमाथि राख्नेछु। म पवित्र पर्वत जफोनको टापुमा बस्नेछु। म धेरै देवताहरूलाई त्यस पर्वतमाथि भेट्नेछु।

औसा मासुमा वा छाउमा पर्ने सेतो किरा।

१४म बादलहरूको बेदी सम्म जानेछु, म आफू सर्वोच्च परमेश्वर जस्तै हुनेछु।”

१५तर त्यस्तो भएन, तिमी परमेश्वरसँग आकाशमाथि गएनौ, तिमीलाई गहिरो खाइल मनि ल्याइयो पातालमा-मृत्युको ठाउँमा।

१६मानिसहरूले तिनीहरूलाई देखेर तिमीहरूको बारेमा सोचन थाले। तिनीहरूले देखे कि तिमीहरू पनि केवल मृत-शरीर रहेछौ, अनि मानिसहरूले भने, “के यो त्यही मानिसहरू हुन जो सारा पृथ्वीभरि ठूलो डरको कारण थिए?”

१७के यो त्यही मानिस हो जसले शहरहरू ध्वस्त पार्छो र घन जङ्गलमा परिणत गरिदियो? के यो त्यही मानिस हो जसले युद्धमा समातिएका मानिसहरूलाई आफ्ना घर फर्कन दिएनन्?”

१८पृथ्वीमा प्रत्येक राजाले गौरवमय मृत्यु प्राप्त गरे। प्रत्येक राजाको आफ्नै चिहान छ।

१९तर ए दुष्ट राजा तिमी आफ्नै चिहानबाट स्वयं पर्याकियो। तिमी हागौं हो जो रूखबाट काटिएर टाडो पर्याकिएको छौ। तिमी युद्धमा ढलेको मृत मानिस जस्तो छौ जसमाथि अन्य सिपाहीहरूले कुल्चेर हिडदछन्। अहिले तिमी अन्य मृत मानिस जस्तो देखिन्छौ। तिमी कात्रोमा बेरिएका छौ।

२०तर अरू तिमी धेरै राजाहरू मरेका छन अनि तिनीहरू सबैको आफ्नो चिहानहरू छन्। ती मरेका राजाहरूसित सम्मिलित हुन सक्ने छैनौ किनभने तिमीले आफ्नै देश ध्वंश पाखौ। तिम्रा सन्तानले तिमीहरूले भैं ध्वंश गरिरहने छैन तिम्रा सन्तानहरूलाई रोकिनेछ।

२१उनका सन्तानहरूलाई मार तयार हौ। तिनीहरूलाई मार किनभने तिनीहरूका पिता दोषी थिए। तिनका नानीहरू फेरि आफ्नो देशलाई हरेचाह गर्ने योग्य छैनन्। अब तिनीहरूले यस संसारमा त्यस्ता शहरहरू स्थापना गर्न सक्तैनन्।

२२सेनाहरूका परमप्रभुले भन्नुभयो, “म ती मानिसहरूका विरुद्धमा लडाईं गर्न उपस्थित हुनेछु। त्यो नाउँ चलेको शहर बाबेल ध्वंश पार्नेछु। म बाबेलका मानिसहरूलाई नष्ट पार्नेछु। म तिनीहरूका नानीहरूलाई नष्ट गर्नेछु। तिनीहरूका नाती र नातिनीहरूलाई नष्ट पारिदिनेछु।” परमप्रभु स्वयंले त्यस्ता कुराहरू भन्नुभयो।

२३परम प्रभुले भन्नुभयो, “म बाबेललाई परिवर्तन गर्ने छु। त्यो जग्गा मानिसहरूका निम्ति नभएर, पशुहरूका लागि हुनेछ। त्यो ठाउँ दलदल हुनेछ। म ‘त्यसलाई सर्वनाशको कुचोले बढारेर बाबेललाई टाढ पयाक्नेछु।” सेनाहरूका परमप्रभुले त्यस्ता कुराहरू भन्नुभयो।

परमेश्वरले अशूरलाई पनि दण्ड दिनुहुनेछ

२४सेनाहरूका परमप्रभुले एक शपथ लिनुभयो। र

परमप्रभुले भन्नुभयो, “मैले सोचेको जस्तै ती कुराहरू घट्नेछन् भनेर म शपथ गर्नेछु। ती कुराहरू ठीक मैले योजना गरे जस्तै घट्ने छ। २५म मेरो देशमा अशूरका राजालाई नष्ट गरिदिनेछु। म त्यस राजालाई मेरो पर्वतहरूमा कुल्चेर मार्नेछु। त्यो राजाले मेरो मानिसहरूलाई दास बनायो, त्यसले तिनीहरूका घाँटीहरूमा जुवाहरू राखिदियो। त्यस्तो भारी हटाइनेछ। २६त्यस्तो योजना मैले मेरो मानिसहरूका लागि बनाएकोछु। अनि सारा जातिहरूलाई दण्ड दिनका लागि म आफ्ना शक्ति प्रयोग गर्नेछु।”

२७जब परमप्रभुले योजना बनाउनु हुन्छ, त्यो योजना कसैलेपनि रोक्न सक्तैन। जब परमप्रभुले आफ्नो शक्तिले मानिसहरूलाई दण्ड दिनलाई उठाउनु हुनेछ, त्यो कसैले पनि रोक्न सक्तैन।

पलिशतीहरूलाई परमेश्वरको सन्देश

२८आहाज राजा मरेकै वर्षमा यस्तो दुःखको सन्देश प्राप्त भयो।

२९हे पलिशतीहरूको देश तिमीहरूलाई हिकाउने राजा मर्यो, त्यसैले तिमीहरू खुशी छौ। तर तिमीहरू साँचि नै खुशी नहोऊ। यो सत्य हो कि शासनको अन्त भयो। तर राजाको छोरो आएर शासन गर्नेछ। अनि यो एउटा सर्पले अन्य थुप्रै डरलाग्दा सर्पहरू जन्माए जस्तै हो। यो नयाँ राजा एकदम चतुर र डर लाग्दो सर्प सरह हुनेछन्। ३०तर मेरा गरीब मानिसहरू सुरक्षित भएर खाने छन्। तिनीहरूका छोरा-छोरीहरू सुरक्षित हुनेछन्। मेरा गरीब मानिसहरू आरामसित सुरक्षाको अनुभव गर्न सक्ने छन्। तर म तिमीहरूका नानीहरूलाई भोकै मार्नेछु। अनि बचेका तिम्रा मानिसहरू रोगले मर्नेछन्।

३१तिमी मानिसहरू आफ्नो शहरको प्रवेशद्वारमा रुनु! शहरका मानिसहरू विलाप गर। पलिशतीमा तिम्रा सबै मानिसहरू भयभीत हुनेछन्। तिम्रो आँट मोमबती जस्तै पग्लिनेछ। उत्तरतिर हेर। त्यहाँ बादलको रूपमा धूलो छ। अशूरबाट सेनाहरू आउँदैछन्। त्यस सेनाका सबै मानिसहरू बलिया छन्।

३२त्यस सेनाले सन्देशवाहकहरूलाई तिनीहरूका देशमा पठाउनेछ, ती सन्देश-वाहकहरूले तिनीहरूका मानिसहरूलाई के भन्ने छन? तिनीहरूले घोषणा गर्नेछन्, पलिशती पराजित भयो, तर परमप्रभुले सियोनलाई बलियो बनाउनु हुने छ। अनि उहाँका गरीब मानिसहरू त्यहाँ सुरक्षित गए।

मोआबलाई परमेश्वरको सन्देश

१५ एउटै रातमा, सेनाहरूले मोआबको आर शहरबाट धन-सम्पत्ति लूटपाट पारे। एउटै रातमा, शहरलाई ध्वंश पारियो। एउटै रातमा, सैनिकहरूले कीर शहरबाट

धन-समपत्ति लूटपाट गरे। एउटै रातमा शहरलाई ध्वंस पारियो।

राजाका परिवारहरू र दीबोनका मानिसहरू उच्च ठाउँहरूमा रूनलाई गए। नबो र मेदबाको लागि मोआबका मानिसहरू डाको छोड़ी, छोड़ी रोए। मानिसहरूले आफ्ना दुःख प्रकट गर्नका निम्ति कपाल र दाहीहरू खौरिए।

मोआबमा चारैतिर घरको दलानहरूमाथि र गल्लीहरूमा मानिसहरूले कालो लुगाहरू लगाएर रूँदै कराउँदै हिँडे।

हेशबोन र एलालेह शहरहरूमा मानिसहरू चिच्याउँदै रोइरहेछन तिनीहरूको आवाजहरू टाढा-टाढा यहसा शहर सम्म पनि सुन्न सकिन्थ्यो। यति सम्म कि सिपाहीहरू तर्सिए। सिपाहीहरू डरले थरथर कामिरहेछन्।

पमेरो हृदय मोआबको निम्ति रुन्छ। उसका मानिसहरू सुरक्षाका निम्ति भागे। तिनीहरू सोअर तर्फ भागे। तिनीहरू एगलत शलीशियाह तर्फ भागे। मानिसहरू लूहीतको उकालो बाटोहरूमाथि रूँदै चिच्याउँदै चढे। होरोनैम उक्लैला तिनीहरू चिच्याउँदै गए।

दतर निम्रीम खोला मरुभूमि जस्तो सुक्खा छ। सारा वनस्पति मरे, हरियो भन्ने केही थिएनन्।

उयसकारण तिनीहरूले आफ्ना सर-सामानहरू बटुले र मोआब त्यागेर गए। तिनीहरूले ती सामानहरू बोकेर अरबाह खोलाबाट सीमा पार गरे।

मोआबभरि रोएको सुन्न सकिन्छ। अनि मानिसहरू बीर-एलीम र एगलको शहरमा रोइरहेकाछन्।

दीमोनको पानी रगतले भरिएकोछ अनि म अर्भै दीमोनमा कष्ट ल्याउँछु। मोआबमा केही मानिसहरू मात्र बाँच्न योग्य शत्रुहरूको हातबाट बाँचे। तर म तिनीहरूलाई शेष पार्न सिंहहरू पठाउनेछु।

१६ तिमीहरूले त्यस भूमिको राजालाई उपहार पठाउनु पर्नेछ। तिमीहरूले मरुभूमि हुँदा सेलादेखि सियोनको छोरीको पर्वतलाई एउटा थुमा पठाउनु पर्नेछ।

मोआबका स्त्रीहरूले अर्नोनको अरोण नदी पार गर्ने प्रयास गर्छन्। तिनीहरू सहायताका निम्ति एक ठाउँ देखि अर्को ठाउँमा हेरिरहेछन्। तिनीहरू रूखबाट गुँड भूईँमा भरेपछि लापता भएका बच्चाहरू चरा जस्ता भएका छन्।

तिनीहरू भन्दछन्, “हामीलाई सहयोग दिनुहोस! के गर्नु पर्ने हो बताउनु होस! मध्यदिनको घामबाट हामीलाई ओभल पारे जस्तै हाम्रा शत्रुहरूबाट हामीलाई बचाउनु होस। हाम्रा शत्रुहरूबाट हामी भागिरहेका छौं। हामीलाई लुकाउनु होस! शत्रुहरूको हातमा पर्न नदिनुहोस।”

४ती मोआबबाट आएका मानिसहरूलाई जबरजस्ती आफ्ना घरहरू छोड्न लगाए। यसकारण तिमीहरूका

जग्गामा तिनीहरूलाई बस्न देऊ। तिनीहरूका शत्रुहरूबाट तिनीहरूलाई लुकाऊ, लुटपाट रोकिने छ शत्रु पराजित हुनेछ। मानिसहरूलाई दुःख कष्ट दिनेहरू जति यस ठाउँबाट जानेछन्।

प्रत्यसपछि दाऊदको घरानाबाट एकजना नयाँ राजा आउनेछन्। उनी देशभक्त, मायालु र कृपालु हुनेछन्। यी राजाले निष्पक्ष न्याय गर्नेछन्। उनले ती कुराहरू मात्र गर्नेछन् जुन राम्रो र सही हुन्।

हामीले सुनेका छौं कि मोआबका मानिसहरू एकदम अंहकारी र कपटी छन्। ती मानिसहरू हिंसक र ठूला कुराहरू गर्नेवालाहरू छन्। तर घमण्ड चहिँ खाली खोक्रो शब्दमात्र हो।

उत्तरी अंहकारको कारणले मोआबका सारा मानिसहरूले दुःख पाउनेछन्। मोआबका सारा मानिसहरू रुनेछन्। मानिसहरू उदास हुनेछन्। विगतमा तिनीहरूसित भएका कुरा तिनीहरूले चाहन्छन्। तिनीहरूले कीरहारेशेतमा बनाएको नेभाएको केकहरूको इच्छा गर्छन्। हेशबोन अनि सिब्माका दाखका बोटहरूमा दाखहरू नउपजनाले मानिसहरू उदास हुनेछन्। विदेशी शासकहरूले दाखका बोटहरू ढाल्नेछन्। शत्रुका सैनिकहरू याजेर शहर र मरुभूमिभरी फैलिए। अनि तिनीहरू समुद्र पारि सम्म फैलिए।

मोआब बारे एउटा उदास गीत

९“दाखका बोटहरू नष्ट भएकोले गर्दा म याजेर अनि सिब्माको मानिसहरूसित रुनेछ। म हेशबोन र एलालेका मानिसहरूसँग रुनेछ किनभने त्यहाँ फसलहरू हुनेछैनन्। त्यहाँ ग्रीष्मऋतुको फलहरू पनि हुने छैनन्। अनि त्यहाँ आनन्दको हल्ला पनि हुनेछैनन्।

१०एक समय फलले परिपूर्ण रहने अङ्कुरको खेतहरूमा खुशीको गीतहरू गाइने छैनन्। बाली भियाउने समयमा मोज मज्जा समाप्त पार्नेछु। अङ्कुरहरू दूध मदमा परिणत हुन तयार छन्। तर ती सबै चीजहरू खेर जानेछन्।

११यसैकारण, मोआब प्रति म अत्यन्तै दुःखी छु। कीर-हरेशे प्रति म अत्यन्तै दुःखी छु। म ती शहरहरू प्रति अत्यन्त दुःखी छु।

१२मोआबका मानिसहरू आफ्ना पूजा गर्ने ठाउँमा जानेछन् तिनीहरू प्रार्थना गर्ने प्रयास गर्नेछन्। तर त्यहाँ के हुँदैछ तिनीहरूले देख्ने छन् अनि तिनीहरू प्रार्थना गर्नु अत्यन्तै दुर्बल हुनेछन्।”

१३रामप्रभुले मोआबको बारेमा यस्ता कुराहरू धेरै पल्ट भन्नु भएको थियो। १४अनि अहिले परमप्रभु भन्नुहुन्छ, “तीन वर्षभित्र ज्यालामा काम गर्नेहरूले आफ्नो समय गने भैं सबै मानिसहरूका गर्व र वस्तुहरू समाप्त भएर जानेछ। त्यहाँ केही मानिसहरू मात्र रहनेछन् तर धेरै मानिसहरू हुने छैनन्।”

आरामलाई परमेश्वरको सन्देश

१७ दमीशकको विषयमा यो दुःखको सन्देश हो। परमप्रभुले यी कुराहरू दमीशकमा घटनेछ भनेर भन्नु हुन्छ: “दमीशक अहिले शहर हो तर त्यो नष्ट हुनेछ। दमीशकमा खाली भग्नावशेषहरू मात्र रहनेछ।

रमानिसहरू अरोएर शहरहरूमा त्यागेर जानेछन्। भेंडाका बथानहरू ती शुन्य शहरहरूमा स्वतंत्र भएर घुम्नेछन्; त्यहाँ तिनीहरूलाई सताउने कोही पनि हुने छैन।

इस्राएल शहरहरूको किल्ला ध्वंश हुने छ। दमीशकको शासन अन्त हुनेछ। जुन घटना इस्राएलमा भएको थियो त्यहि घटना आराममा हुनेछ। अनि प्रमुख मानिसहरू हटेर जानेछन्।”

सेनाहरूका परमप्रभुले भन्नुभयो कि ती कुराहरू घट्नेछ।

४त्यसबेला याकूबको सम्पत्ति नाश हुनेछ। याकूब बीमार मानिस जस्तो हुनेछ अनि उ कमजोर र दुब्लो हुनेछ।

५त्यस समय रफाईमको वेंसीमा बाली भित्र्याउने समय जस्तै हुनेछ। कर्मीहरूले खेतमा सप्रेको बाली थुर्पाछन्। तब तिनीहरूको बोटहरूबाट बाला टिप्छन अनि अन्न बटुल्छन्।

६त्यसबेला जैतून पाकेको समय जस्तै हुनेछ। मानिसहरू जैतूनको बोटबाट जैतूनहरू मात्र टिप्छन्। तर केही जैतूनहरू मात्र रूखको टुप्पामा रहन्छन्। लगभग चार वा पाँचवटा जैतून रूखको हाँगाहरूमा रहन्छन्। त्यस्तै घटनाहरू ती शहरहरूमा हुनेछ। सेनाहरूका परमप्रभु यसो भन्नु हुन्छ।

७त्यसबेला, मानिसहरूले परमेश्वरलाई मास्तिर हेर्नेछन् जसले उनीहरूलाई सृष्टि गर्नुभयो। र तिनीहरूका आर्खौं इस्राएलका परमपवित्रतिर लागिरहनेछ। ८मानिसहरू आफैले रचना गरेका महान कुराहरूमा विश्वास गर्ने छैनन्। तिनीहरू ती विशेष बगैँचाहरू र वेदीहरूमा जाने छैनन् जुन तिनीहरूले भूटा देवी-देवताहरूकालागि बनाए।

९त्यसबेला शक्तिशाली शहरहरू सबै रिता हुनेछन्। ती शहर यी पर्वतहरू जङ्गल हुनेछन् जस्तो इस्राएलका मानिसहरू त्यस भूमिमा आउनु अघि हुने गर्थ्यो बितेका दिनहरूमा त्यहाँका मानिसहरू भागेका थिए। किनभने त्यहाँ इस्राएलीहरू आउँदैथे। फेरि भविष्यमा पनि, त्यो देश रिता हुनेछ। १०यस्तो घटना हुनेछ, किनभने तिमीहरूले परमेश्वरलाई जसले तिमीहरूलाई बचाउनु हुन्छ भुल्यौ। परमेश्वर नै तिमीहरूका सुरक्षाको ठाउँ हुनुहुन्छ भनेर तिमीहरूले सम्भेनौ। तिमीले दाढा-दाढाबाट एकदम राम्रा खालका दाखका बिरूवाहरू ल्यायौ।

तिमीले ती दाखका बिरूवाहरू रोप्न सक्छौ तर तिनीहरू सर्दैनन्। ११तिमीले एक दिन दाखका बिरूहरू

रोप्ने छौ र बढाउने चेष्टा गर्नेछौ। अर्को दिन ती बिरूवाहरू बढना शुरू गर्छन्। तर फसल उठाउने गर्खौ अर्को दिन ती बिरूवाहरूले फलदिन थाले। तर फसल काट्ने बेलामा, बोटहरूबाट फलहरू बटुल्न जानेछौ, अनि तिमीहरूले प्रत्येक कुरो मृत देख्नेछौ। एउटा रोगले सबै बिरूवाहरू मार्नेछ।

१२धेरै धेरै मानिसहरूलाई सुन! तिनीहरू समुद्रमा उठेका छाल जस्तै चिच्याउदै रोइरहेका छन्। ती हल्लाहरूलाई सुन, ती हल्लाहरू समुद्रमा छालहरू उर्लेको आवाजहरू जस्ता छन्।

१३अनि मानिसहरू ती छालहरू जस्तै हुनेछन्। परमेश्वरले तिनीहरूलाई हकारेर बोल्नु हुनेछ अनि तिनीहरू टाढा भाग्नेछन् मानिसहरू बतासले खेद्दै उडाई लैजाने भुस जस्ता हुने छन्। मानिसहरू हुरीले उखेलेर उडाउने जङ्गली भारहरू जस्तै हुनेछन हुरी चल्नेछ र जङ्गली भारहरू उडाई लानेछ।

१४त्यो रात मानिसहरू भयभीत हुनेछन्। बिहान हुन अघि केही छोडिएको हुने छैन। यसकारण हाम्रा शत्रुहरूले केही पनि पाउँने छैनन् अनि त्यहाँ केही हुनेछैन।

कूश देशलाई परमेश्वरको सन्देश

१८ कूश देशसँग नदीहरू जोडिएको जमीनलाई हेर। त्यो ठाउँमा कीराहरू छन; तिनीहरूले चलाएको पखेटाहरू बजाएको आवाजहरू सुन्न सक्छौ। त्यस जग्गामा मानिसहरूलाई मालिङ्गोले* बनिएका डुङ्गाहरूमा पठाइन्छ।

हे फूर्तिला समाचार-वाहकहरू! ती मानिसहरूकाहाँ जाऊ जो अगला र बलिया छन्! सबै ठाउँका मानिसहरू ती अलगा अनि बलिया मानिसहरूदेखि डराउँछन्। तिनीहरू बलियो जाति हुन्। तिनीहरूले अन्य जातिहरूलाई परास्त पार्छन्। नदीहरूले भाग-भाग गरेका देशमा तिनीहरू छन्। ३केही नराम्रो घटना तिनीहरूमाथि घट्नेछ भनी ती मानिसहरूलाई होशियार गराऊ। संसारका सारा मानिसहरूले तिनीहरूमाथि घटने घटना हेर्नेछन्। पर्वतमाथि स्पष्ट रूपमा उठेको भण्डा भैं तिनीहरूले त्यो घटना देख्नेछन्। ती अगला मानिसहरूमाथि त्यस्तो घटना घट्न गएको खबर पृथ्वीका सबै मानिसहरूले सुन्नेछन्। युद्ध प्रारम्भ हुनु अघि फुकेको तुरहीको आवाज जस्तै स्पष्ट रूपमा तिनीहरूले सुन्नेछन्।

४परमप्रभुले भन्नुभयो, “मेरा निमित्त तयार पारेको ठाउँमा म हुनेछु। म चुपचाप ती घटनाहरू भएको हेर्नेछु। ५मुन्दर ग्रीष्मको दिनमा, मध्यदिनको बेला मानिसहरू आराम गरिरहेका हुन्छन्। यो गर्मीको फसल

मालिङ्गो एकप्रकारको मलबाँस भन्दा सानो निगाँलो भन्दा ठूलो उदामेढ।

काट्ने समय हुनेछ तब त्यहाँ कुनै वर्षा हुनेछैन, खाली बिहानको शीत मात्र पर्नेछ। त्यसपछि केही डरलाग्दो घटना घट्नेछ। त्यो पहिल्यै फूलहरू फुलेको समय हुनेछ। त्यो अङ्कुर पाकेको फल हुने अनि बढ्ने समय हुनेछ। तर बाली पाक्न अघि नै शत्रुहरू आउनेछन् अनि बुटाहरू काट्नेछन्। तिनीहरूले अङ्कुरका लहराहरू चूडैनेछन् अनि प्याँक्नेछन्। ६ती दाखका बोट-बिरूवाहरू पर्वतहरूबाट आउने चरा-चुरूङ्गीहरू र वन जनावरका निमित्त छोडिनेछ। चरा-चुरूङ्गीहरू त्यस दाखका बोटहरूमा ग्रीष्म कालको दिनमा बस्नेछन्। अनि जाडो महीनामा वनका पशुहरूले ती सबै खानेछन्।

७त्यस समय सेनाहरूका परमप्रभुलाई विषेश भेट चढाइनेछ। त्यो भेट ती अग्ला अनि बलिया मानिसहरूबाट हुनेछ, अत्याचारीहरू ती मानिसहरूसित भयभीत हुन्छन् जो नदीले छुट्याएको भूमिमा बस्छन्। यो भेट परमप्रभुको स्थल सियोन पर्वतमा ल्याइनेछ।

मिश्र देशलाई परमेश्वरको सन्देश

१९ मिश्रको बारेमा शोक सन्देश: हेर! परमप्रभु तिम्र गतिमा उडिरहने बादलमाथि चडेर आउनु हुँदैन। परमप्रभु मिश्रमा प्रवेश गर्नु हुनेछ अनि मिश्रका सबै भूटा देवताहरू डरले काम्नेछन्। मिश्र वीर थियो, तर त्यो गरिमा पग्लेर जानेछ।

२परमेश्वर भन्नुहुन्छ, “मिश्रका मानिसहरूलाई आपसमा म भ्रगडा गर्ने बनाउँछु। दाज्यू-भाइहरू-माभ लडाईँ हुनेछ। छिमेकीहरू आफ्नै छिमेकीहरूसित लडाईँ गर्नेछन्। शहरहरू शहरहरूकै विरुद्ध लड्नेछन्। राज्यहरू राज्यहरूकै विरुद्ध लड्नेछन्। ३मिश्रका मानिसहरू दोधारमा पर्नेछन्। ती मानिसहरू आफ्ना भूटा देवताहरू अनि ज्ञानी जनलाई सोध्नेछन्, के गर्नु पर्नेछ? तिनीहरूले आफ्ना तांत्रिकहरू र भौँक्रीहरूलाई सोध्नेछन्। तर तिनीहरूको उपदेश अनुपयोगी हुनेछन्।”

४मेरो मालिक सेनाहरूका परमप्रभु भन्नुहुन्छ, “म मिश्रलाई निष्पूर मालिकको हातमा सुम्पिदिनेछु। एकजना शक्तिशाली राजाले मानिसहरूमाथि शासन गर्नेछन्। ५नील नदी सुक्नेछ। समुद्रहरूबाट पानी सुखेर जानेछ। ६सारा नदीहरू नराम्रो प्रकारले गन्हाउने छ। मिश्रका सारा खोला-नालाहरूको पानी घट्नेछ र सुकेर जानेछ। पानीका सारा वनस्पतिहरू सड्नेछ। ७सारा उद्भिद नदीका किनारहरूसँगै मर्नेछन् र उडेर जानेछन्। नदीको ठूलो भागमा भएको उद्भिदहरू समेत मरेर जाने छ।

८“जालहारी ती सबै मानिसहरू जसले नील नदीबाट माछाहरू समाउँछन् तिनीहरू उदास हुनेछन् र रुने छन्। तिनीहरूले नील नदीकै भरमा आफ्नो जीविका चलाएका हुन्, तर त्यो सबै सुक्खा हुनेछ। ९सारा बाटेका सुनपाटको काम गर्ने मानिसहरू अत्यन्त दुःखी हुनेछन्।

ती मानिसहरूलाई लुगा बनाउने उद्भिदहरू नदी सुखेकोले गर्दा उब्जने छैन। १०मानिसहरूले पानी जोगाउनलाई बाँध बनाउनेछन् तर विफल हुनेछन्, यसकारण तिनीहरू दुःखी हुनेछन्।

११“सोअन शहरका मानिसहरू मूर्ख छन्। फिराऊनका ‘सल्लाहकारहरूले’ भूल सल्लाह दिनेछन्। ती अगुवाहरूले आफूलाई ज्ञानी ठान्दछन्। तिनीहरू भन्छन् तिनीहरू प्राचीन राजाहरूका सन्तानहरू हुन्। तर तिनीहरू त्यति ज्ञानी छैनन् जति तिनीहरू सोच्छन्।”

१२हे मिश्र! तिम्रा ज्ञानी मानिसहरू कहाँ छन्? ती ज्ञानी मानिसहरूले सिक्नु पर्छ कि सेनाहरूका परमप्रभुले मिश्रको लागि यो योजना बनाउनु भयो। के हुनेछ तिनीहरूले तिमीहरूलाई भन्नु?

१३सोअनका अगुवाहरू मूर्ख भएका छन्। नोपका अगुवाहरूले भूटा देवताहरूमाथि भरोसा गरे। त्यसकारण अगुवाहरूले मिश्रलाई गलत मार्ग तिर लगे। १४परमप्रभुले अगुवाहरूलाई दोधार बनाई दिनुभयो। तिनीहरू भड्के र मिश्रलाई गल्ती मार्गमा डोखाए। जे पनि अगुवाहरूले गरे सबै गल्तीहरू नै गरे। तिनीहरू मतवाला मानिसहरू सरह धर्मराउँदै भूईँमा शिथिल भएर लडिरहेका छन्। १५त्यहाँ अगुवाहरूले गर्नु पर्ने केही कुरा छैन। ती अगुवाहरू “उद्भिदको टाउको र पुच्छरहरू हुन्।” तिनीहरू “टुप्पाहरू र काण्डहरू हुन्।”

१६त्यसबेला मिश्रदेशवासीहरू डराएकी स्त्रीहरू जस्तै हुनेछन्। तिनीहरू सेनाहरूका परमप्रभुदेखि डराउनेछ। परमप्रभुले तिनीहरूलाई दण्ड दिनलाई उहाँको पाखुरा उठाउनु हुनेछ र तिनीहरू डराउनेछन्। १७यहूदा देशले सारा मिश्रका मानिसहरूको लागि डराउने ठाउँ हुनेछ। यहूदाको नाउँ सुने बित्तिकै मिश्रका मानिसहरू तर्सिनेछन्। यस्तो हुने नै छ किनभने सेनाहरूका परमप्रभुले मिश्रमा त्यस्तो घटना घटोस, भनेर योजना गर्नु भएको हो। १८त्यस समय मिश्र शहर पाँचवटा हुनेछ जहाँ मानिसहरूले कनानी भाषा बोल्छन्। ती शहरहरू मध्ये एउटाको नाउँ “विनाशक शहर”* हुनेछ।

मानिसहरूले सेनाहरूका परमप्रभुलाई अनुसरण गर्ने प्रतिज्ञा गर्नेछन्। १९त्यस समय मिश्रको बीचमा परमप्रभुको लागि एउटा वेदी तयार हुनेछ। मिश्रको सिमानामा परमप्रभुमाथि श्रद्धा प्रकट गर्नलाई एउटा स्मारक बनाइनेछ। २०सेनाहरूका परमप्रभुले गर्नु भएको महान र प्रभावपूर्ण कार्यहरूका यो चिह्न हुनेछ। कुनै पनि समय मानिसहरू परमप्रभुदेखि केही माग्न चिच्याइ रुनेछन् अनि परमप्रभुले सहयोगी पठाउनु हुनेछ। परमप्रभुले मानिसहरूलाई बचाउन र रक्षा गर्नलाई एक मानिस पठाउनु हुनेछ। त्यस

विनाश शहर यो शब्दको खेल हो यो नाउँ सूर्य शहर अर्थ दिने एउटा नाउँ जस्तै हो। यो शायद ओन (होलियोपोलिस) शहर हो।

मानिसले तिनीहरूमाथि अरूले गरेको अन्याय र दुष्ट कार्यबाट बचाउनेछ।

२१त्यसबेला, मिश्रका मानिसहरूले परमप्रभुले साँचो रूपमा जान्नेछन्। मिश्रका मानिसहरूले परमेश्वरलाई प्रेम गर्नेछन्। मानिसहरूले परमेश्वरको सेवा गर्नेछन् र धेरै बलिदानहरू अर्पण गर्नेछन्। तिनीहरूले परमप्रभुसित भाकल गर्नेछन्। अनि तिनीहरूले ती प्रतिज्ञाहरू कायम राख्नेछन्।

२२परमप्रभुले मिश्रका मानिसहरूलाई दण्ड दिनु हुनेछ। अनि त्यसपछि परमप्रभुले तिनीहरूलाई क्षमा गर्नु हुनेछ। तिनीहरू परमप्रभुपट्टि फर्केर आउनेछन्। परमप्रभुले तिनीहरूका प्रार्थना सुन्नु हुनेछ र तिनीहरूलाई क्षमा गर्नुहुनेछ।

२३त्यस समयमा मानिसहरू अशशूरबाट मिश्र अनि मिश्रबाट अशशूर जानेछन्। मिश्र र अशशूरका मानिसहरूसँगै आराधना गर्नेछन्।

२४त्यस समयमा इस्राएल, अशशूर र मिश्रले संयुक्त भई पृथ्वीमाथि शासन गर्नेछन्। यो त्यो देशको लागि एक आशिर्वाद हुनेछ। २५सेनाहरूका परमप्रभुले त्यस देशलाई आशीर्वाद दिनुहुनेछ। उहाँले भन्नु हुनेछ, “मिश्र, तिमीहरू मेरा मानिसहरू हो। अशशूर, मैले तिमीलाई बनाएँ। इस्राएल तिमी मेरो सम्पत्ति हो। तिमीहरू सबै धन्य हो!”

अशशूरले मिश्र र कूशलाई पराजित गर्नेछ

२० सर्गान अशशूरका राजा थिए। सर्गानले त्यो शहरसित युद्ध गर्नु अशदोदकहाँ टर्टोनलाई पठाए। टर्टोनले त्यहाँ गएर शहर कब्जामा पारे। २त्यस बेला, परमप्रभुले आमोसका छोरा यशैयाद्वारा बोल्नुभयो, “जाऊ, तिम्रा कम्मरबाट उदासपूर्ण लुगाहरू खोलेर प्याँक। खुट्टाहरूबाट जुताहरू खोल।” यशैयाले परमप्रभुको आज्ञा पालन गरे। अनि यशैया निवस्त्र र खाली खुट्टा वरिपरि हिँडे।

३तब परमप्रभुले भन्नुभयो, “यशैया तीन वर्ष सम्म त्यसरी नै निवस्त्र र खाली खुट्टा हिँडे। यो मिश्र र कूशदेशको चिह्न हो। ४अशशूरका राजाले मिश्र र कूश पराजित गर्ने छ। अशशूरले कैदीहरू लिएर तिनीहरूलाई टाढा देशहरू तर्फ धपाउनेछ। बुढा मानिसहरू र युवावर्गलाई निवस्त्र र खाली खुट्टामा डोखाउने छन्। तिनीहरू सम्पूर्ण रूपमा नाङ्गो हुनेछन्। मिश्रका मानिसहरू लजित हुनेछन्। ५मानिसहरूले कूशलाई सहयोग माग्ने छन्। मानिसहरू बाँडिनेछन्। मानिसहरू मिश्रको गौरव देखेर छक्क पर्नेछन्। ती मानिसहरू लजित हुनेछन्।”

६समुद्रको छेउमा बस्ने मानिसहरूले यसो भन्नेछन्, “हामीलाई सहयोग गर्न ती देशहरूलाई भरोसा गर्छौं। तिनीहरूले हामीलाई अशशूरका राजाबाट छुटकारा दिलाउने

छन् भन्ने आशमा हामी तिनीहरूकहाँ पुग्यौ, तर तिनीहरूलाई हेर। ती देशहरू कब्जामा पारिए। यसर्थ हामी कसरी जोगाउन सकिन्छ?”

बाबेललाई परमेश्वरको सन्देश

२१ मरुभूमिको समुद्रको बारेमा दुःखको सन्देश: मरुभूमिबाट केही आइरहेछ, यो नेगेवबाट बहेको हावा जस्तै आइरहेछ, यो भयानक देशबाट आइरहेछ।

२मैले केही भयानक कुरा देखेकोछु जुन हुने वाला छ। मैले तिम्रो विरुद्धमा उठेका देशद्रोहीहरू देखेकोछु। तिम्रा सम्पत्तिहरू लुट्ने मानिसहरू देख्छु। एलाम, जाऊ अनि तिनीहरूका विरुद्ध युद्ध गर, मादी। शहरका वरिपरि तिम्रा सैनिकहरू तैनात गर म त्यस शहरमा नराम्रो कार्यहरू समाप्त गर्न चाहन्छु।

३मैले त्यस्ता भयानक कुराहरू देखें, अनि अहिले म डराएँ। डरले गर्दा मेरो भूडी दुख्छ। त्यो पीडा स्त्री जातिलाई हुने नानी जन्माउने बेला भएकी प्रसव पीडा जस्तो छ। जुन कुरा मैले सुनें त्यसले मलाई एकदम भयभीत पास्यो। जुन कुरा मैले देखें त्यसले मलाई डरले र्थथर कमायो। ४मेरो मनोरम साँभ डरलाग्दो रातमा परिणत भयो किनभने त्रासले ममाथि विजय प्राप्त गस्यो।

५मानिसहरू सोच्दछन् कि प्रत्येक कुरो ठीक छ। मानिसहरू रात्री भोजनको लागि टेबल ठीक पाउँछन्।” सैनिकहरू पनि भन्दैछन्, “रक्षकहरू पठाऊ। अधिकारीहरू उठ अनि आफ्नो ढाल चम्काऊ।”

६मेरो मालिकले मलाई भन्नुभयो, “जाऊ, यस शहरलाई सुरक्षित राख्न एकजना मानिस खोज। उसले जे देख्छ विवरण प्रस्तुत गर्ने पर्छ। ७यदि प्रहरीले घोडचढी सिपाहीहरूका लहर, गधाहरूको र ऊटहरूको लहर देख्यो, उसले एकदम होशीयारी साथ कान थाप्नु पर्दछ।”

८तब एकदिन त्यस रक्षकले यसो भन्दै बोलाउने छ, “मेरा मालिक, धरहरामाथि हुनु भएकाले म प्रत्येक दिन नै नियाली रहेकोछु। म प्रत्येक रात उभिएर पहरा दिइरहेकोछु। तर... ९हेर! तिनीहरू आइरहे छन्! मानिसहरूका लस्कर र घोडचढी सिपाहीहरूका लस्कर म देख्छु।”

तब एउटा सन्देशवाहकले भन्यो, “बाबेल पराजित भयो। बाबेलको पतन भयो। उसका सारा भूटा देवताका मूर्तिहरू भूईँमा बजाउँ प्याँकिए अनि ती सबै टुक्रा-टुक्रा भए।”

१०“मेरा मानिसहरू तिमीहरूलाई मैले भनिसकेको छु सेनाहरूका परमप्रभु, इस्राएलका परमेश्वरबाट मैले सुनिसकेकोछु। जाँतोले गर्हुँ पिँधे जस्तै तिमीहरू पनि पिँधिनैछौ।”

एदोमलाई परमेश्वरको सन्देश

११दूमा बारे एक दुःखको सन्देश: कसैले मलाई एदोम देखि डाक्यो। उनले भने, “हे प्रहरी, रात अर्ध कति बाँकी छ? कहिले सम्म बस्नु पर्ने हो!”

१२प्रहरीले जवाफ दिन्छ, “बिहान हुँदैछ तर फेरि रात आउने नै हो। यदि तिमीलाई केही सोध्नु छ भने फर्केर आऊ र सोध।”

अरबयालाई परमेश्वरको सन्देश

१३अरब बारे एउटा शोक सन्देश ददानका मरुभूमिका यात्री समूहले! अरब मरुभूमिको रूखहरूमाथि रात बिताए।

१४तेमाका मानिसहरू तिमीहरूले तिर्खाको केही यात्रीहरूलाई पानी अनि भोजन दियो।

१५ती मानिसहरू जो मारिनलाई तयार थिए तरवारबाट भागि रहेका थिए। तिनीहरू धनुबाट भागि रहेका थिए। जो छोडिनलाई तयार थिए, तिनीहरू कठिन साथ युद्ध भूमिबाट भागिरहेका थिए।

१६परमप्रभु, मेरो मालिक, ती हुने कुराहरू मलाई बताउनु भयो। परमप्रभुले भन्नुभयो, “एक वर्ष भित्रमा ज्यालामा काम गर्ने नोकरले समय गने जस्तै केदारको सम्पूर्ण गौरव जानेछ। १७त्यस समयमा केदारका केही धनुर्धारी, महान सेनाहरू मात्र त्यहाँ रहनेछन्।” परमप्रभु, इस्त्राएलका परमेश्वरले ती कुराहरू मलाई बताउनु भयो।

यरूशलेमलाई परमेश्वरको सन्देश

२२ दिव्य दर्शनको बेंसी बारे दुःखको सन्देश: तिमीहरूलाई के भयो? घरमाथि किन लुकिरहेछौ?

रविगतमा, यो शहर अत्यन्त व्यस्त थियो। यो हल्लै हल्लाले भरिएको र अति सुखी शहर थियो। तर, अहिले स्थिति परिवर्तन भयो। तिमीहरूका मानिसहरू मारिए तर तरवारहरूले होइन्। मानिसहरू मरे तर युद्धमा लडेर होइन्।

३तिमीहरूका सारा शासकहरूसँगै भाग्दै गए। तर तिनीहरू सबै नै पक्राउ परे। अनि तिनीहरूसित धनु थिएन्। सबै शासकहरूसँगै भागे तर तिनीहरू सबै नै पक्राउ परे।

४यसकारण म भन्छु, “मलाई नहेर! मलाई चिच्याउन देऊ! यरूशलेम ध्वंश भई सकेपछि मलाई सान्त्वना दिन अघि नबढ।”

५परमप्रभुले एक खास दिन रोज्नु भयो। त्यस दिन त्यहाँ कोलाहल र अस्तव्यस्त स्थिति हुनेछ। दर्शनको बेंसीमा मानिसहरू एकअर्कालाई कुल्ची मिल्ची पाउँदै हिड्नेछन्। शहरका पर्खालहरू भत्काई भार्नेछन्। बेंसीमा बस्ने मानिसहरू पर्वतमा बस्ने मानिसहरू प्रति चिच्याई

कराउनेछन्। ६एलामबाट आएका घोडचडी सिपाहीहरूले आफ्ना धनुहरू बोकेर युद्धकालागि जानेछन्। कीरका मानिसहरूले आफ्ना ढालहरूका टिङ्गटिङ्ग र टुङ्गटुङ्ग आवाज गर्दै कोलाहल मच्चाउनेछन्। ७सैन्यहरू तिमीहरूका खास बेंसीमा भेला हुनेछन्। त्यो बेंसी युद्धका रथहरूले भरिएको हुनेछ। शहरको मूल प्रवेशद्वारमा घोडचडी सिपाहीहरू राखिनेछ। ८त्यस समयमा, यहूदाका मानिसहरूलाई ती हतियार उपयोग गर्ने खाँचो पर्छ जसलाई तिनीहरूले जंगलभित्रको घरमा राखेका थिए। कारण परमेश्वरले यहूदाको सुरक्षा हटाइदिनु भयो। ९-११दाऊदको शहरका भित्ताहरू चर्किन थाल्नेछन् अनि तिमीहरूले चर्केका ठाउँहरू देख्नेछौ। यसकारण तिमीहरू घरहरू गन्न शुरू गर्नेछौ, अनि ती घरहरूका ढुङ्गाहरू उपयोग गर्दै तिमीहरू भित्ताहरूमा चर्केको ठाउँमा टाल्नेछौ। तिमीहरू पुराना नदीहरूको पानी जम्मा गर्न दुइवटा भित्ताको माथमा ठाउँ बनाउने छौ अनि पानी जोगाउने छौ।

तिमीहरू यी सबै कामहरू आफ्नै सुरक्षाका लागि गर्नेछौ। तर तिमीहरू परमेश्वरमाथि भरोशा गर्ने छैनौ जसले यी सबै कुराहरू सृष्टि गर्नु भयो। तिमीहरू उहाँको विषयमा फिक्री गर्ने छैनौ जसले यी सबै चीजहरू धेरै अघि सिर्जना गर्नु भयो।

१२यसैले, मेरो मालिक, सेनाहरूका परमप्रभुले मानिसहरू रून र आफ्ना मृत साथीहरूमाथि दुःखी बन भनेर भन्नु हुनेछ। मानिसहरूले आफ्ना कपालहरू खोर्सिनेछन् र शोकपूर्ण पोषाकहरू लगाउनेछन्।

१३तर हेर! मानिसहरू अहिले खुशी छन्। मानिसहरू प्रफुल्लित छन्। तिनीहरूले गाईहरू अनि भेडाहरू मारिरहेकाछन्, भोज खाइरहेकाछन् खाद्य र मद ग्रहण गरिरहेकाछन् अनि भनिरहेकाछन्: खाऊ अनि मदपान गर किनभने भोलि हामी मर्नेछौं।

१४सेनाहरूका परमप्रभुले ती कुराहरू मलाई भन्नुभयो अनि मैले आफ्नो कानले सुनें: “गल्ती कामहरू गरेकोले तिमी दोषी छौ। अनि म वचन दिँदछु कि तिमीहरू आफ्ना दोषबाट क्षमा पाउनु अघि नै मर्ने छौ।” यी कुराहरू मेरा मालिक, सेनाहरूका परमप्रभुले भन्नुभयो।

शेबालाई परमेश्वरको सन्देश

१५मेरा मालिक सेनाहरूका परमप्रभुले मलाई ती कुराहरू भन्नुभयो: “त्यो शेबा नाउँ भएको सेवककहाँ जाऊ। त्यो राजमहलको जिम्मेवार सेवक हो। १६उसलाई सोध, ‘तिमीहरू यहाँ के गरिरहेका छौ? के तिम्रो कुनै सन्तान यहाँ गाडिएकोछ? तिमीहरूले किन यहाँ चिहान खनिरहेका छौ?’

“तिमीहरू चट्टान काटेर अल्गो ठाउँमा आफ्नो चिहान बनाइरहेका छौ।

१७-१८ “हे वीर पुरुष परमप्रभुले तिमीलाई श्राप दिनुहुनेछ। परमप्रभुले तिमीलाई डल्लो पारेर एउटा सानो गोलीलाई भैं कुनै एउटा ठूलो देशभित्र पर्याकिदिनु हुनेछ। अनि त्यहाँ तिमी मर्नेछौ।”

परमप्रभुले भन्नुभयो, “तिमी आफ्नो रथमाथि एकदम घमण्डी थियौ। तर टाढाको देशमा तिमी नयाँ शासककहाँ अभ् उत्तम रथहरू पाउनेछौ। अनि तिमी रथहरूले उसको राजमहलमा त्यतिको महत्व पाउने छैन। १९म तिमी मुख्य काम देखि यहाँबाट जबरदस्ती हटाउनेछु। तिमी मुख्य कामबाट तिमी नयाँ शासकले तिमीलाई लगेर जानेछ। २०त्यसबेला, म मेरो दासलाई डाक्नेछु। त्यो दास हिल्कियाहको छोरो एल्याकीम हो। २१म तिमी पोशाक लैजानेछु अनि उसलाई लाउन दिनेछु। तिमीबाट यो लिए पछि म उसलाई राजकीय अधिकार प्रदान गर्नेछु। तिमीमा भएको काम म उसलाई दिनेछु। त्यो सेवक यरूशलेमका मानिसहरू अनि यहूदा परिवारको बुबा हुनेछ।

२२ “म त्यस मानिसको घाँटी वरिपरि दाऊदको घरको साँचो भुण्डयाउनेछु। यदि उसले ढोका उधारो भने त्यो खुल्ला नै रहनेछ। कसैले पनि ढोका बन्द गर्न सक्नेछैन। यदि उसले ढोका बन्द गर्छ भने त्यो कसैले खोल्न सक्नेछैन। २३म त्यसलाई यति बलियो बनाउनेछु जस्तो हतौडाले कुनै कडा फल्याकमा काँटी ठोकेर गाडिन्छ। त्यो सेवक आफ्नो बुबाको घरमा सम्माननीय आसनमा रहनेछ। २४आफ्नो बाबुको सम्पूर्ण महिमा र मुख्य चीजहरू त्यसैमा भुण्डाईनेछ। ठूलाहरू र साना नानीहरू पनि उमाथि नै भर पर्नेछन्। साना थालहरू र पानीका ठूला बोतलहरू उसैमाथि भुण्डयारहेको जस्तो ती मानिसहरू हुनेछन्।

२५ “त्यसबेला, काँटी अर्थात् शेब्ना जुन कडा काठमा भर्खरै ठोकेर गाडियो त्यो कमजोर भएर भाँचिनेछ। त्यो काँटी भूर्मा खस्नेछ र त्यसमा भुण्डाएका वस्तुहरू सबै नष्ट हुनेछन्। तब मैले यस सन्देशमा भनेका सबै कुराहरू घट्ने छन्।” ती कुराहरू घट्ने नै छन किनभने परमप्रभुले तिनीहरूलाई यसो भन्नु भएको थियो।

लबनोनलाई परमेश्वरको सन्देश

२३ सोरको विषयमा शोक सन्देश: “हे तर्शाशिका जहाजहरू हो! शोक मनाऊ! तिमीहरूको बन्दरगाह ध्वंश गरिएकोछ। जहाजहरूमा भएका मानिसहरूलाई सूचना दिइयो जब तिनीहरू कित्तिमहरूको भूमिबाट आफ्नो लक्ष्यतिर गईरहेका थिए।

रहे समुद्र नजिकका वासिन्दाहरू हो! तिमीहरू रोकिनु पर्छ र दुःखी हुनु पर्छ। सोर “सीदोनका व्यापारी” थियो। त्यस शहरले व्यापारीहरू समुद्र पारि पठाउँथ्यो र ती मानिसहरू धनी भए। ३ती यात्रीहरू समुद्री यात्रा गर्दै अन्नहरू खोज्दै बेच्थे। ती मानिसहरूले

सोरबाट अन्नहरू ल्याउँछन् जुन नील नदी छेउमा उब्जन्थ्यो र तिनीहरूले त्यसलाई अन्य राज्यहरूमा बेच्दै छन्।

४सीदोन, तिमी अत्यन्त दुःखीत हुनुपर्नेछ। किन? किनभने अब समुद्र अनि समुद्रका किल्ला यसो भन्दछ:

मेरा नानीहरू छैनन्। मसित प्रसव पीडाको अनुभव छैन। मैले नानीहरूलाई जन्म दिएको छैन। मैले जवान मानिसहरू र स्त्रीहरू पालेको छैन।

५मिश्रले सोरको बारेमा खबर सुन्ने छ। यो खबरले मिश्रलाई घात गर्दै दुःखी पार्नेछ।

६हे जहाजहरू! तर्शाशिका फर्क। हे मानवहरू, समुद्रको छेउमा बसेर तिमीहरूले विलाप गर्नुपर्नेछ।

७अतीतमा तिमीहरूले सोरको शहरमा आनन्द गर्थौ। त्यो शहर शुरुदेखि नै बढिरहेकोछ। त्यस शहरका मानिसहरू व्यवस्थित हुनको लागि धेरै टाढा यात्रा गरेकाछन्।

८सोर शहरले धेरै अगुवाहरू जन्मायो। त्यस शहरका व्यापारीहरू राजकुमारहरू जस्ता छन्। मानिसहरू जसले किन-बेच गरे उनीहरूलाई चारैतिर स्वागत र सम्मान भयो। यसकारण कसले सोरको विरुद्ध षडयन्त्र गर्‍यो?

९उहाँ सेनाहरूका परमप्रभु हुनुहुन्छ। उहाँले तिनीहरूलाई महत्व नदिने निर्णय गर्नु भयो।

१०हे तर्शाशिका जहाजहरू! आफ्नै देशमा फर्केर जाऊ। सानो नदी सम्भेर समुद्र पार गर, अब कसैले पनि तिमीहरूलाई रोक्ने छैन।

११परमप्रभुले समुद्र तर्फ आफ्ना हातहरू फैलाउँनु भयो अनि परमप्रभुले सोरको विरुद्ध युद्ध गर्नलाई राज्यहरू भेला गर्नुभयो। परमप्रभुले कनानलाई सोरको सुरक्षाको ठाउँ ध्वंस पार्नलाई आज्ञा गर्नुभयो।

१२परमप्रभुले भन्नुहुन्छ, “हे सीदोनकी कन्यकेटीहरू, तिमीहरू नष्ट हुनेछौ। तिमीहरू पटककै आनन्दित हुने छैनौ।” तर सोरका मानिसहरू भन्दछन्, “कित्तिमहरूले हामीलाई साथ दिनेछ!” तर तिमीले समुद्र पार गरेर कित्तिम पुग्यौ भने, तिमीहरूले त्यहाँ आराम गर्ने ठाउँ समेत पाउने छैनौ।

१३यसैले सोरका मानिसहरू भन्दछन्, “बाबेलका मानिसहरूले हामीलाई साथ दिनेछन्!” तर कल्दीहरूको देशलाई हेर! बाबेल अब देश रहेन्। अशशूरहरूले बाबेलमाथि आक्रमण गरेर युद्धका मचानहरू निर्माण गरे। सिपाहीहरूले ती सुन्दर घरहरूबाट धेरै सम्पत्ति लगेर गए। अशशूरले बाबेललाई जङ्गली जानवरहरू बस्ने ठाउँ बनायो। तिनीहरूले बाबेललाई एउटा खण्डहरूमा परिणत गरे।

१४यसैले, दुःखी बन, तर्शाशिकाबाट आएका जहाजहरू तिमीहरूका सुरक्षाको ठाउँ अर्थात् सोर ध्वंस हुनेछ।

१५मानिसहरूले सत्तरी वर्ष सम्म सोरलाई बिसर्नेछन्। (अर्थात एउटा राजाको राज्यकाल भरि बिसर्नेछन्)। सत्तरी वर्ष पछि सोर वेश्यालयको गीत जस्तै हुनेछ।

१६ए पुरुषहरूले छोडेका नारीहरू, आफ्नो सारंगी लेऊ अनि शहरमा हिँड। आफ्नो गीतका धुन उचित ढंगले बजाऊ। आफ्नो गीत गाऊ। तब तिम्रा पुरुषहरूले सम्मवतः तिमीहरूलाई सम्भना गर्नेछन्।

१७सत्तरी वर्षपछि, परमप्रभुले सोरको विषयमा पुर्नविचार गर्नुहुन्छ र उसको निर्णय दिनुहुनेछ। सोरको व्यापार फेरि कायम हुन्छ। सोर पृथ्वीको जम्मै देश वा जातिहरूका लागि एउटा वेश्यालय हुनेछ। १८तर आफूले आर्जन गरेको पैसा सोरले राख्ने छैन। सोरले व्यापारबाट संचय गरेको पैसा परमप्रभुको लागि राख्नेछ। सोरले त्यो पैसा परमप्रभुको सेवा गर्ने सेवकहरूलाई दिनेछ। यसकारण अघाईजेल सम्म परमप्रभुका सेवकहरूले खानेछन्, सुन्दर र राम्रा लुगाहरू लगाउनेछन्।

परमेश्वरले इस्त्राएललाई दण्ड दिनु हुनेछ

२४ हेर! परमप्रभुले यो ठाउँलाई ध्वंस गर्नुहुनेछ। परमप्रभुले यस ठाउँलाई सम्पूर्ण प्रकारले सफा पार्नु हुनेछ। परमप्रभुले मानिसहरूलाई जबरजस्ती यस ठाउँबाट टाढा खेदनु हुनेछ।

२त्यसबेला, साधारण मानिसहरू र पूजाहारीहरू एक समान हुनेछन्। दासहरू र मालिकहरू एक समान हुनेछन्। दासीहरू र उनीहरूका मालिकनीहरू पनि समान हुनेछन्। किन्ने ग्राहाक र बेच्ने पसलेहरू पनि एक समान हुनेछन्। कर्जदार र साहूकारहरू एक समान हुनेछन्। बैंकवाला र बैंकबाट ऋण लिनेहरू पनि समान हुनेछन्। ३सारा मानिसहरूलाई त्यो ठाउँ छोड्नलाई बाध्य पारिने छ। जम्मै धन-सम्पत्ति लैजाने वा खोसिने छ। यस्तो घटना हुने नै छ कारण परमप्रभुले आदेश गर्नु भएकोछ। ४यो देश रित्तो र उजाड हुनेछ। यो संसार रित्तो र दुर्बल हुनेछ। पृथ्वीका महत्वपूर्ण मानिसहरू हराउँनेछन्।

५यो पृथ्वीमा बस्ने मानिसहरूले भूमि नै अशुद्ध बनाउनेछ। यो कसरी भयो? मानिसहरूले परमेश्वरको व्यवस्थाका विरुद्ध गल्ती कामहरू गरे। मानिसहरूले परमेश्वरको धार्मिक-विधानहरू पालन गरेनन्। मानिसहरूले धेरै समय अघि नै परमेश्वरसँग एक करार गरेका थिए तर त्यो तिनीहरूले भङ्ग गरे। ६यस पृथ्वीमा बस्ने मानिसहरू आफ्ना गल्ती कामहरूले गर्दा दोषी छन्। यसैले यस पृथ्वीलाई ध्वंस गर्नलाई परमेश्वरले निर्णय गर्नुभयो। मानिसहरू दण्डित हुने छन्। केवल थोरै मानिसहरू मात्र बाँकी रहने छन्।

७दाखका बोटहरू मर्नेछन्। नयाँ दाखरस राम्रो छैन। बितेका दिनहरूमा मानिसहरू खुशी थिए। तर अहिले ती मानिसहरू दुःखी छन्। ८मानिसहरूले आफ्नो हर्ष र

उल्लास देखाउन बन्द गरे। ढोलकहरू, खैजडीहरू र विणाहरूबाट आउने सँगीतहरू समाप्त भए। ९मानिसहरूले दाखरस पिइरहेको बेलामा खुशीका गीतहरू गाउँदैन्। तिनीहरूले पिइरहेका दाखरसको स्वाद तितो भयो।

१०“पूर्णा अस्तव्यस्त” भन्ने नाउँ नै यो शहरलाई सुहाउँछ। शहर ध्वंस पारियो। मानिसहरू घरभित्र प्रवेश गर्न सक्दैनन् ढोकाहरू बन्द भएकाछन्। ११मानिसहरूले बजारमा दाखरस अफ्न खोजी रहन्छन्। तर सम्पूर्ण रमाईलोपन समाप्त भयो। खुशी टाढा लगियो। १२यस शहरको लागि विनाश मात्र छोडियो। प्रवेशद्वारहरू पनि नष्ट गरियो।

१३फसलको बेलामा, मानिसहरूले रूखबाट जैतून भारे तर केही मात्रामा जैतूनहरू रूखमा नै छाडिए। त्यस्तै प्रकारले यस पृथ्वीमा केही जातिहरू मात्र छाडिनेछन्।

१४छाडिएका मानिसहरू चिच्याउन थाल्नेछन्। तिनीहरूका चिच्याहट समुद्रका गर्जन भन्दा पनि जोड्ले हुनेछ। तिनीहरू परमेश्वरको महानताले गर्दा खुशी हुनेछन्।

१५ती मानिसहरूले भन्नेछन्, “पूर्वमा भएका मानिसहरू, परमप्रभुको प्रशंसा गर! टाढा देशहरूमा बस्ने मानिसहरू, परमप्रभु इस्त्राएलका परमेश्वरको प्रशंसा गर!”

१६संसारका सबै कुनाहरूबाट परमेश्वरको निम्ति गाइएका स्तुति गीत सुनिनेछन्। ती गीतहरू असल परमेश्वरको स्तुति गीत हुनेछ। तर म भन्छु: “मलाई पीर छ! म दुःखमा छु। म जे देख्छु, ती भयंकर चीजहरू हुन्। देशद्रोहीहरू मानिसहरूको विरुद्ध उठ्दैछन् अनि तिनीहरूलाई चोट पुऱ्याउँदैन्।

१७यस पृथ्वीमा बाँच्ने मानिसहरूको लागि म त्रासै-त्रास देख्छु, मैले तिनीहरूको लागि डरको खाइलहरू र पासोहरू देख्छु।

१८मानिसहरूले भयको बारेमा सुन्नेछन् र भयभीत हुनेछन्। कतिपय मानिसहरू भाग्नेछन्, तर तिनीहरू खाइलहरूमा जाकिनेछन्। पासोहरूमा अल्भिने छन्। ती मध्ये कतिजना खाइलहरूबाट उक्लिनेछन्, तर तिनीहरू फेरि अर्को पासोमा अल्भिनेछन्।” स्वर्गमा भएका प्रवेशद्वारहरू बाढी भै खुलिने छन् अनि बाढीहरू प्रारम्भ हुनेछ। पृथ्वीको जगहरू हल्लन्छन्।

१९त्यहाँ भूकम्प आउँनेछ। अनि पृथ्वी फाट्नेछ।

२०संसारमा पापहरू एकदम गहुँ भईसक्यो। यसैले पृथ्वी त्यही गहुँको कारण भर्नेछ। पृथ्वी पुरानो घर जस्तै थर्किनेछ। मद पिएर मातेको मानिस जस्तो पृथ्वी लड्नेछ। पृथ्वी यथावत रहनलाई सक्षम हुनेछैन।

२१त्यस समय परमप्रभुले स्वर्गीय सैन्यहरू र पृथ्वीका राजाहरूका न्याय गर्नुहुनेछ।

२२धेरै मानिसहरू एक साथ भेला गराइनेछन्। ती मध्ये केही खाल्डोमा पर्याकिनेछन्। अनि केही कैद

हुनेछन्। तर अन्तमा धेरै समय पछि तिनीहरूको न्याय गरिनेछ।

२३ परमप्रभुले सियोन पर्वतमा राजा सरह राज गर्नुहुनेछ। उहाँको महिमा बूढा-प्रधानहरूका समक्ष हुनेछ। उहाँको महिमाको प्रकाश उज्यालो यस्तो हुनेछ कि त्यो देखेर जुनलाई अप्ठेरो लाग्ने सरमा पर्ने छ अनि घाम लज्जित हुनेछ।

परमेश्वर प्रति स्तुति-गान

२५ हे परमप्रभु, तपाईं मेरो परमेश्वर हुनुहुन्छ। म तपाईंलाई आदर गर्दछु र तपाईंको नाउँको प्रशंसा गर्दछु। तपाईंले उदेककोकामहरू गर्नुभयो। धेरै पहिले तपाईंले भन्नु भएका वचनहरू पूर्णतः सत्य छन्। त्यस्तै भयो जस्तो तपाईंले हुन्छ भन्नु भएको थियो।

२ तपाईंले शहर ध्वंस पार्नु भयो। यो दरिलो पर्खालहरूले सुरक्षित पारेको शहर थियो। तर अहिले यो केवल ढुङ्गाहरूको थुप्रो भएको छ। विदेशी महल नष्ट भयो अब यो कहिल्यै फेरि बनिने छैन।

३ शक्तिशाली जातिहरूका मानिसहरूले तपाईंको सम्मान गर्नेछन्, दरिलो शहरहरूका शक्तिशाली मानिसहरूले तपाईंसित डराउनेछन्।

४ परमप्रभु, तपाईं गरीब मानिसहरूका निम्ति सुरक्षाको ठाउँ हुनुहुन्छ। यी मानिसहरूलाई पराजित गर्न धेरै समस्याहरू सृष्टि भए तर तपाईंले तिनीहरूको रक्षा गर्नुभयो। परमप्रभु, बाढी र गर्मीबाट जोगाउनुका निम्ति तपाईं मानिसहरूको घर जस्तै हुनुहुन्छ। कष्टहरू भयंकर हुरी र बर्खा जस्तै हुन्। पानी पर्खालको विरोधमा प्रचण्ड बढ्छ। तर घरभित्र मानिसहरूलाई क्षति हुनेछैन।

५ शत्रुहरू चिच्याउँदछन् अनि कोलाहल मच्चाउँछन्। शत्रुले भयानक चुनौतीहरू दिन्छन्। तर परमप्रभु तपाईंले, तिनीहरूलाई रोक्नु हुन्छ। गर्मीको बेला मरुभूमिमा भारपातहरू ओइलिँदै भूईंमा खस्दछ। त्यस्तै प्रकारले, तपाईंले शत्रुलाई पराजित गराउँदै घुडौं टेक्न बाध्य गराउनु हुन्छ बाक्लो बादलहरूले ग्रीष्म ऋतुको तापलाई रोक्छ। त्यस्तै प्रकारले, तपाईंले भयानक शत्रुको कोलाहल बन्द गरिदिनु हुन्छ।

उहाँका सेवकहरूका निम्ति परमेश्वरको महाभोज

६ त्यस समय, सेनाहरूका परमप्रभुले त्यो पर्वतमा आफ्ना सारा मानिसहरूलाई महाभोज दिनुहुनेछ। त्यस भोजमा उत्तम भोजनहरू र मद हुनेछ। मासु कलिलो र राम्रो हुनेछ।

७ तर अहिले, एउटा आवरण छ जसले सबै राष्ट्र अनि जातिहरूलाई छोप्छ। त्यस आवरणलाई 'मृत्यु' भनिन्छ। ८ तर मृत्युलाई सदाको निम्ति नष्ट गरि दिनुहुनेछ। अनि मेरो परमप्रभु, मेरो मालिकले प्रत्येकको अनुहारबाट आँसु पुछि दिनुहुनेछ। बितेका दिनहरूमा,

तिनीहरू सबै उदास थिए। तर परमेश्वरले पृथ्वीबाट त्यो उदासीनता हटाई दिनुहुनेछ। यी सबै कुराहरू हुनेछ किनभने परमप्रभुले त्यसो भन्नुभएको थियो।

९ त्यसबेला, मानिसहरूले भन्नेछन्, "उहाँ हाम्रो परमेश्वर हुनुहुन्छ, जसलाई हामीले पर्खिरहेका थियौं। उहाँ हामीलाई बचाउन आउनु हुनेछ। हामी हाम्रो परमप्रभुलाई पर्खिरहेका छौं। यसकारण जब उहाँले हामीलाई बचाउनु हुनेछन हामी आनन्दित र खुशी हुनेछौं।"

१० परमप्रभुको शक्ति यो पर्वतमाथि छ। अनि मोआब परास्त हुनेछ। परमप्रभुले शत्रुलाई कुल्चिनु हुनेछ। यो मलको थुप्रोको तल थिचिएको पराल जस्तै हुनेछ।

११ परमप्रभुले आफ्ना पाखुराहरू त्यसरी फैलाउनु हुनेछ जसरी पौडी खेल्ने मानिसले फैलाउँदछ। परमप्रभुले सारा कुराहरू बटुल्नु हुन्छ जसबाट मानिसहरू गौरव अनुभव गर्छन्। तिनीहरूले बनाएका सुन्दर कुराहरू उहाँले थुपार्नु हुनेछ। अनि ती चीजहरू फालि दिनुहुनेछ।

१२ परमप्रभुले मानिसहरूका सबै सुरक्षित ठाँउहरू अनि अग्ला भित्ताहरू ध्वंश पार्नु हुनेछ। परमप्रभुले तिनीहरूलाई भूईंमा लडाएर धूलो पार्नु हुनेछ।

परमेश्वर प्रति स्तुति-गान

२६ त्यसबेला मानिसहरूले यहूदामा यो गीत गाउनेछन्:

परमप्रभुले, हामीलाई हाम्रो मुक्ति दिनु हुनेछ। हामीसँग बलियो शहर छ। हाम्रो शहरको दरिलो पर्खाल र रक्षकहरू छन्।

२ प्रवेशदोकाहरू खोल र धार्मिक मानिसहरू भित्र पस्नेछन्। ती मानिसहरूले परमेश्वरको नियमहरू पालन गर्दछन्।

३ परमप्रभु तपाईंले मानिसहरूलाई साँचो शान्ति दिनुभयो जो तपाईंमाथि आश्रित छन् जसले तपाईंलाई विश्वास गर्दछन्।

४ यसकारण, सधैं परमप्रभुमा भरोसा राख। किन? परमप्रभु परमेश्वरमा नै, सदा-सर्वदा तिमीहरूको सुरक्षा छ!

५ तर परमप्रभुले अंहकारी शहरहरू ध्वंश गर्नुहुनेछ। अनि त्यहाँ बसिरहेका मानिसहरूलाई दण्ड दिनुहुनेछ। परमप्रभुले, त्यो उच्च शहरलाई भूईंमा फारि दिनुहुनेछ यो धुलोमा खस्ने छ।

६ तब गरीब र साधरण मानिसहरू त्यो भग्नावशेषमाथि हिँड्ने छन्।

७ असल मानिसहरूको लागि जिउने बाटो ईमानदारीता हो। भद्र मानिसहरूले यस्तो बाटो पहिल्याउछन् जुन सीधा र साँचो हुन्छ अनि तपाईंले बाटो सजिलो पार्नु भयो जसले गर्दा तिनीहरू आरामसित हिँड्न सक्नु।

८तर परमप्रभु, हामी तपाईंको न्यायको बाटो पखिर्हेका छौं। हाम्रो प्राण तपाईं र तपाईंका नाउँ सम्भेर आनन्द हुन्छ।

९मेरो प्राण रातमा तपाईंसँग रहन चाहन्छ। अनि मभित्र भएको आत्मा प्रत्येक नयाँ दिनेको प्रातः कालमा तपाईंसँग रहन चाहन्छ। जब तपाईंको न्यायको बाटो यस पृथ्वीमा आउँदछ, मानिसहरूले बाट्टै राम्रो र ठीक बाटो पाउने छन्।

१०यदि तपाईंले तिनीहरूलाई करुणा दर्शाउनु भयो भने दुष्ट मानिसहरूले राम्रो काम गर्न सिक्ने छैनन्। उनीहरू राम्रो संसारमा बसे ता पनि दुष्ट मानिसहरूले अनिष्ट कामहरू मात्र गर्दछन्। त्यो दुष्ट मानिसले कहिले पनि परमप्रभुको महानता देख्ने छैन।

११तर परमप्रभु, तपाईं तिनीहरूलाई दण्ड दिन तयार हुनुहुन्छ, तर तिनीहरू यसलाई देख्दैनन्। तिनीहरूले आफ्ना मानिसहरूप्रति तपाईंको गहिरो प्रेम देख्छन्। निश्चय नै दुष्ट मानिसहरू लज्जित हुनेछन्। निश्चयनै तपाईंका शत्रुहरू आफ्नै आगोमा जल्ने छन्।

१२परमप्रभु, तपाईंले हामीलाई शान्ति दिनुहुनेछ, किनभने हामी जे गछौं ती सबै तपाईंले पूर्ण गर्नु भएकोछ।

परमेश्वरले आफ्ना प्रजाहरूलाई नयाँ जीवन दिनुभयो

१३हे परमप्रभु, तपाईं हाम्रा परमेश्वर हुनुहुन्छ। तर विगतमा हामी अन्य देवताहरूको पछि लाग्यौं। हामी अन्य मालिकहरूका अधीनमा भयौं। तर अब हामी चाहन्छौं कि मानिसहरूले खाली तपाईंको नाउँ मात्र सम्मान गछौं।

१४ती मृत देवताहरू जीवत हुनेछैनन्। ती प्रेतहरू मृत्युबाट बौरी उठ्नेछैनन्। तपाईंले तिनीहरूलाई नाश गर्ने निर्णय गर्नु भएको छ। जसले हामीलाई सोच लगाउँदछन् त्यो प्रत्येक कुरा नाश गर्नु भयो।

१५तपाईंले त्यस राष्ट्रलाई सधाउनु भयो जसलाई तपाईं माया गर्नु हुन्थ्यो। तपाईंले उसको सौँध बढाउनु भयो। हे परमप्रभु, तपाईंको नाउँ गरिमा पूर्ण छ।

१६हे परमप्रभु, जब मानिसहरू कष्टमा पर्दछन् तिनीहरूले तपाईंलाई याद गर्दछन्। जब तपाईंले उनीहरूलाई दण्ड दिनुहुन्छ। मानिसहरूले तपाईं प्रति चुपचाप प्रार्थना गर्दछन्।

१७हे परमप्रभु, जब हामी तपाईं सँग थिएनौं, हामी प्रसुतो वेदनामा रुने स्त्री जस्तै थियौं।

१८हामीलाई प्रचण्ड वेदना थियो। तर हामीले हावा मात्र जन्मायौं। हामीले संसारका लागि मानिसहरू बनाउन सकेनौं। हामीले यस धरतीमा मुक्ति ल्याएनौं।

१९तर परमप्रभु भन्नुहुन्छ: “तिम्रा मानिसहरू पहिल्यै मरिसकेका छन्, तर तिनीहरू फेरि बाँच्नेछन्। मेरा

मानिसहरूका मृत शरीरहरू मृत्युबाट उठ्नेछन्। मृत मानिसहरू भूईंमा उभिएर आनन्दित हुन्छन्! शीतले तपाईंलाई यस प्रकार छोप्नेछ जसरी नयाँ विहानको शीतमा प्रकाशका चमक हुन्छ। नयाँ समय आएको संकेत दिन्छ जब पृथ्वीले मृत्युलाई त्याग गर्छ।”

न्याय: पुरस्कार अथवा दण्ड

२०हे मेरा मानिस हो, आफ्ना कोठाभित्र जाऊ। ढोकाहरू बन्द गर। केही क्षणको लागि आफ्ना कोठाहरूभित्र लुक। परमेश्वरको क्रोध शान्त नभइञ्जेल सम्म लुक।

२१संसारका मानिसहरूले गरेका अनिष्ट कामहरूका न्याय गर्नलाई परमप्रभुले आफ्नो ठाउँ छोडेर आउनु हुनेछ। पृथ्वीमा जो जो मारिए उनीहरूको रगत प्रकट गराइनेछ। पृथ्वीले धेरै बेरसम्म मृत-मानिसहरू छिपाउने छैन।

२७ त्यस समयमा परमप्रभुले लिब्यातानलाई जाँच गर्नु हुनेछ। लिब्यातान एउटा अधर्मी सर्प जस्तै हो जसमाथि परमप्रभुले आफ्नो विशाल तरवार चलाउनु हुनेछ। उहाँले आफ्नो बलियो अनि शक्तिशाली तरवारद्वारा सर्प लिब्यातानलाई दण्ड दिनु हुनेछ। परमप्रभुले समुद्रको ठूलो राक्षसलाई मारुनुहुनेछ।

२८त्यसबेला, मानिसहरूले आनन्दित दाखको बोटको गीत गाउनेछन्।

३“म, परमप्रभु, त्यस बगैँचाको देखरेख गर्नेछु। म ठीक समयमा त्यसमा पानी लगाउनेछु म राति र दिनमा बराबर त्यसलाई पहरा दिनेछु, कसैले पनि त्यस बगैँचालाई नाश गर्ने छैन।

४म रिसाएको होइन। तर त्यहाँ युद्ध भएको भए र कसैले काँडदार पर्खालहरू बनाए तापनि, म त्यसमाथि हिँड्दै त्यसलाई बालिदिन्थे।

५तर यदि कोही मानिस रक्षाको निम्ति मकहाँ आउँदछ भने र मबाट शान्ति चाहन्छ भने, तब उसलाई आउन देऊ, अनि मबाट शान्ति पावोस।

६त्यस समयमा याकूब राम्रो जरा भएको बलियो रूख जस्तो हुनेछ। तब मिश्र बद्न र फूलन लागेको बोट जस्तै हुनेछ। त्यसपछि यो धरती इस्त्राएलका नानीहरूले फलहरूले बोट भरिएको जस्तै हुनेछ।”

परमेश्वरले इस्त्राएललाई टाढा पठाउनु हुनेछ

७परमप्रभुले आफ्ना मानिसहरूलाई कसरी दण्ड दिनु हुनेछ? बितेका दिनहरूमा शत्रुहरूले मानिसहरूलाई सताए। के त्यसरी नै परमप्रभुले पनि सताउनु हुन्छ? विगतमा, धेरै मानिसहरू मारिए। के परमप्रभुले पनि त्यसै गर्नु हुन्छ र सबै मानिसहरूलाई मारुनु हुन्छ?

८परमप्रभुले इस्त्राएललाई टाढा पठाएर आफ्नो तर्कलाई साम्य पार्नुहुनेछ। परमप्रभु इस्त्राएलसित कर्कश शब्दमा

बोल्नु हुनेछ। उहाँका शब्दहरूले मरुभूमिको तातो हावाले जस्तै पोल्नेछ।

६याकूबको दोष कसरी क्षमा गरिने? उसका पापहरू कसरी हटाइने? ती कुराहरू हुने नै हो: चट्टानको वेदी धूलो परिनेछ। भूटा देवताहरूलाई मूर्तिहरू र वेदीहरू पुज्ने नष्ट हुनेछन्।

१०त्यस समय, महान शहर रिक्तो हुनेछ, त्यो मरुभूमि जस्तो हुनेछ। सारा मानिसहरू गइसकेका हुनेछन्। तिनीहरू भाग्ने छन्। शहर एक खुल्ला चउर जस्तो हुनेछ। गाई-वस्तुहरूले त्यहाँ खानेछन्। गाई-वस्तुहरूले दाखका हागाँहरूबाट पातहरू खानेछन्। ११दाखहरू सुक्नेछन् अनि हागाँहरू भाँचिएर जाने छन्। स्त्रीहरूले ती हागाँ दाउरा बाल्ने छन्।

मानिसहरूले बुभनलाई अस्वीकार गर्ने छन्। यसर्थ परमेश्वर, सृष्टिकर्ताले तिनीहरूलाई आराम दिनु हुनेछैन। तिनीहरूका सृष्टिकर्ता तिनीहरू प्रति कृपालु हुनु हुनेछैन।

१२त्यसबेला परमप्रभुले आफ्ना मानिसहरूलाई अरुहरूबाट अलग गर्नुहुनेछ। उहाँले यूफ्रेटिस नदीमा शुरू गर्नु हुनेछ। परमप्रभुले आफ्ना मानिसहरूलाई यूफ्रेटिस नदीबाट मिश्रको नदीमा जम्मा गर्नुहुनेछ।

तिमीहरू इस्राएलका मानिसहरू एक, एक गर्दै त्यहाँ भेला हुने छौ। १३मेरा धेरै मनिसहरू अशशूरमा हराएका छन्। कतिपय मेरा मानिसहरू मिश्रबाट भागेका छन्। तर त्यही बेला, महान तुरही फुकिने छ। अनि ती सारा मानिसहरू यरूशलेममा फर्किने छ। ती मानिसहरूले त्यो पवित्र पर्वतमा आएर परमप्रभुको सामु घुँडा टेकेर झुक्ने छन्।

उत्तरी इस्राएललाई चेताउनी

२८ सामरियालाई हेर! एप्रैमका मतवालाहरूले त्यस शहरको घमण्ड गर्छन्। त्यो शहर वरिपरि भञ्ज्याङ भएको पहाडमा अवस्थित छ। सामरियाका मानिसहरूले त्यो शहरलाई। फूलहरूको मुकुट जस्तै सुन्दर सम्भ्रन्छन्। तर तिनीहरू दाखरस पिएर मस्त छन्। अनि यो “सुन्दर मुकुट” ओइलाउदै गएको विरूवा भइरहेछ।

रहेर, मेरो मालिकको एकजना बलियो र शक्तिशाली मानिस छ। त्यो मानिस यस देशमा असिनाका ढिका र आँधी बेही भै आउने छ। उ तूफान जस्तो भएर यो देशभित्र आउने छ। उ शक्तिशाली नदीको पानी सरह बाढी भएर यो देशमा आउनेछ। उसले मुकुट भूईँमा फालि दिनेछ।

३एप्रैमका मातेका मानिसहरू आफ्नो “सुन्दर मुकुट” को गर्व गर्नेछन्। तर शहर कुल्चिमिल्चि पारिनेछ।

४त्यो शहर पहाडमा अवस्थित छ। सुन्दर घाटीहरूले यसलाई घेरेको छ। अनि फूलहरूको त्यो सुन्दर मुकुट ओइलिँदै गएको बोट जस्तो हो। यो ग्रीष्मको पहिलो

नेभारा जस्तो हुनेछ। जब एकजना मानिसले नेभार देख्छ, उसले त्यसलाई टिप्छ अनि खान्छ।

५त्यस समयमा उहाँ आफ्ना छोडिएका मानिसहरूका निमित्त सेनाहरूका परमप्रभु “सुन्दर मुकुट” हुनुहुने छ। “छक्क पर्दा फूलहरूको मुकुट” हुनुहुनेछ। ६तब परमप्रभुले मानिसहरूलाई शासन गर्नको लागि न्यायधीशहरूलाई न्यायको ज्ञान दिनु हुनेछ। परमप्रभुले शहरको प्रवेशद्वारमा लडाइँकालागि मानिसहरूलाई शक्ति दिनुहुनेछ। ७अहिले ती अगुवाहरू मातेकाछन्। पूजाहारीहरू र सबै अगमवक्ताहरू सम्पूर्ण रूपले दाखमद्यमा डुबेकाछन् अनि तिनीहरू भ्रमित भएर धर्मराउँछन्। ८जब तिनीहरू सपना देख्छन् अगमवक्ताहरू मातेका हुन्छन्। निणर्थ लिदौं न्यायधीशहरू मातेको हुन्छन्।

परमेश्वर आफ्ना मानिसहरूलाई सघाउन चाहनु हुन्छ

९परमप्रभुले मानिसहरूलाई पाठ सिकाउने कोशिश गरिरहनु भएकोछ। परमप्रभु आफ्ना उपदेशहरू मानिसहरूलाई बुझाउने कोशिश गर्नुहुन्छ। तर मानिसहरू भने बालखै जस्त छन्। तिनीहरू भने केही क्षण अधिबाट मात्र आमाको दूध खान लागे जस्ता छन्। १०यसकारण परमप्रभु तिनीहरूसँग नानीहरूसँग बोले जस्तै बोल्नुहुन्छ:

सौ लासौ सौ लासौ,
काव लाकाव काव लाकाव,
जेईर शाम जेईर शाम*

११परमप्रभुले यस्तो प्रकारको नयाँ कुरा गर्नुहुन्छ अनि उहाँले ती मानिसहरूसित बोल्न अन्य भाषाहरू चलाउनु हुन्छ।

१२अतीतमा परमप्रभु ती मानिसहरूसित बोल्नु भयो, “यहाँ एउटा आराम गर्ने ठाउँ छ। यो शान्तिमय जग्गा हो। थकित मानिसहरू यहाँ आएर समय बिताउन यो शान्तिको जग्गा हो।”

तर मानिसहरूले परमेश्वरको कुरा प्रति ध्यानै दिएनन्। १३यसर्थ परमेश्वरद्वारा बोलिने शब्दहरू सरल हुनुपर्छ; आदेश यहाँ छ, आदेश त्यहाँ छ।

सौ लासौ सौ लासौ,
काव लाकाव काव लाकाव,
जेईर शाम जेईर शाम*

सौ लासो ... जेईर शाम यो शायद साना नानीहरूलाई लेख्न सिकाउने एक हिब्रू गीत हो। यो शिशूको बोली अथवा विदेशी भाषा जस्तो सुनिन्छ। यो अनुवादमा यस्तो छ, “एउटा आज्ञा यहाँ, एउटा आज्ञा त्यहाँ। एउटा शासन यहाँ, एउटा शासन त्यहाँ। एउटा पाठ यहाँ, एउटा पाठ त्यहाँ।”

तिनीहरूले त्यसै गरे जस्तो तिनीहरूले मन पराए। त्यही कारण तिनीहरू पछौटे भए अनि पराजित भए। मानिसहरू धरापमा परे अनि पक्राउमा परे।

कोही पनि परमेश्वरको न्यायबाट बाँच्ने छैन

१४ तिमी अगुवाहरू जो यरूशलेममा छौ, तिमीहरूले परमप्रभुको सन्देश सुन्नु पर्छ। १५ तिमीहरूले भन्छौ, “हामीले मृत्युसँग सम्भ्रौता गरेका छौं। हाम्रो पातालसँग सम्भ्रौता छ। यसैले हामी दण्डित हुने छैनौं। दण्डले हामीलाई घात नगरी जानेछ। हामी हाम्रो चलाकी अनि भूटो पछाडी लुक्नेछौं।”

१६ ती कुराहरूले गर्दा परमप्रभु मेरो मालिक यसो भन्नुहुन्छ, “म चट्टान राखिदिनेछु। एउटा मूलदुङ्गा-सियोनको भूईंमा। यो एकदमै बहुमूल्य दुङ्गा हुनेछ। प्रत्येक कुरा यस महत्वपूर्ण दुङ्गामाथि बनाइनेछ। जसले त्यो दुङ्गामा भरोसा राख्छ उ निराश हुनेछैन।

१७ “मानिसहरूले पर्खाल सिधा देखाउनलाई वजन सहितको साउल प्रयोग गरे। त्यस्तै प्रकारले के चाहि ठीक हो देखाउनलाई म इन्साफ र सद्भावना चलाउनेछु।

“दुष्ट मानिसहरू तिमीहरू आफ्नो चालाकी अनि भूटोको पछाडी लुक्ने खोजिरहेछौं। तर तिमीहरू दण्डित हुनेछौं। तिमीहरू लुक्ने ठाउँहरूमा तूफान वा बाढी जस्तो ध्वंश गर्न आइरहेछ। १८ मृत्युसँग भएको तिम्रो सम्भ्रौता मेटिएर जानेछ। पातालसँग भएको तिम्रो सम्भ्रौताले तिमीलाई सहयोग गर्नेछैन।

“कोही एकजना मानिस आएर तिमीहरूलाई दण्ड दिनेछ। उसले तिमीहरूलाई फोहर-मैला जस्तै कुल्चेर जानेछ। १९ त्यो मानिस आएर तिमीहरूलाई लगेर जानेछ। तिमीहरूलाई भयानक दण्ड हुनेछ। तिमीहरूकहाँ दण्ड बिहानै आउनेछ अनि राती सम्म रहिरनेछ।

२० “त्यसपछि मात्र तिमीहरूले यो कथा बुझ्नेछौं: एक जना मानिसले एउटा ओच्छानमा सुत्ने प्रयास गर्‍यो जुन उसको लागि एकदमै छोटो थियो। अनि ऊसँग एउटा कम्बल त थियो तर त्यसले पुरै ढाकँदै थियो। ओच्छान र कम्बल बेकामको भयो, अनि त्यस्तै प्रकारले तिमीहरूका सम्भ्रौताहरू पनि।”

२१ परमप्रभु पराजीम पर्वतमा जस्तै युद्ध गर्नु हुनेछ। उहाँ गिबोनको बेसीमा भए जस्तै क्रोधित हुनु हुनेछ। तब परमप्रभुले ती कुराहरू गर्नु हुने नै छ, परमप्रभुले केही अद्भुत कामहरू गर्नुहुनेछ। तर उहाँले आफ्नो काम सिद्ध्याउनु नै हुनेछ। उहाँका कार्यहरू अनौठो कार्यहरू हुन्। २२ अब तिमीहरूले ती चीजहरूको विरुद्धमा लडाइँ गर्नु नै हुँदैन। यदि गर्‍यो भने, डोरीहरूले तिमीहरूलाई वरिपरि कसेर बाँध्नेछ।

मैले सुनेका शब्दहरू बदलिने छैन। ती शब्दहरू सेनाहरूका परमप्रभुबाट आएका हुन् जो सारा पृथ्वीका शासक हुनुहुन्छ। अनि ती कुराहरू हुने नै छन्।

परमप्रभुले निष्पक्ष रूपमा दण्ड दिनुहुन्छ

२३ मैले तिमीहरूलाई भनिरहेका सन्देश अत्यन्त ध्यान दिएर सुन्। २४ के किसानले सारा समय खेत जोतिरहन्छ? होइन! के पूरे समय त्यसले माटो फुटाउने काम गर्छ? होइन! २५ किसान पहिला खेत तयार गर्दछ र बिऊ छर्दछ। किसानले बिऊहरू धेरै प्रकारले रोप्ने गर्दछ। किसान मसलाका बिऊहरू छर्दछ। जीराका बिऊहरू माटोमा छर्दछ। गहुँ लहर पाउँ रोप्दछ। किसान खास जग्गामा जौ रोप्दछ, अनि गहुँका बिऊ खेतमा छर्ने गर्दछ।

२६ हाम्रा परमेश्वरले उसलाई शिक्षा दिनु यो प्रयोग गर्नुहुनेछ। किनभने परमेश्वरले उसलाई दिशा-निर्देश दिनुहुन्छ अनि सही बाटो देखाउनु हुन्छ। २७ के किसानले रोपका बिऊहरू फुटाउनलाई काटाँहरू प्रयोग गर्छ? अँह! एक किसानले जीराको बिऊहरू गोडनलाई चारचक्के गोरूगाडी चलाउँछ? होइन! किसान ती अन्नहरूको एउटा फुटाउनलाई एक सानो लौरो चलाउनेछ।

२८ जब एकजना स्त्रीले रोटी पकाउँछे, उसले पीठोको ससाना डल्लाहरू बनाउँछे अनि आफ्नो हातले थिच्छे। अन्न लगातार दिइदैन, किनभने गाडाको चक्काले तिनीहरूलाई नष्ट पार्छ अनि दाउने कार्य शेष हुन्छ। २९ यस्तो पाठ सेनाहरूका परमप्रभुबाट आउँदछ। परमप्रभुले अनौठो सल्लाह दिनुहुन्छ। परमेश्वर साँच्चि नै ज्ञानी हुनुहुन्छ।

यरूशलेमसित परमेश्वरको प्रेम

२६ परमेश्वरले भन्नुहुन्छ, “अरीएलमा हेर! अरीएल। त्यो शहर, जहाँ दाऊदले छाउनी बनाएका थिए। उसको छुट्टीहरू वर्ष पछि लगातार भयो। २७ मैले अरीएललाई दण्डित गरे। त्यो शहर खिन्नता र विलापले परिपूर्ण भयो। तर सधैं मेरो अरीएल भई। २८ अरीएल मैले तिम्रो वरिपरि सैनिकहरू तैनात पारेर राखें। मैले तिम्रो विरुद्ध विशाल युद्ध आवाहन गरे तिमी पराजित भयौ। २९ अनि भूईंमा ढल्यौ। अब, म भूईंबाट प्रेतको आवाज जस्तो तिम्रो आवाज सुन्दछु तिम्रो शब्दहरू मैलाबाट आउने सुक्खा आवाज जस्तो छ।”

३० त्यहाँ धूलोका कणहरू जस्तै धेरैजना विदेशीहरू छन्। त्यहाँ हावामा उड्ने फूलको पराग जस्तै धेरै क्रुर मानिसहरू छन्। अचानक तिमीकहाँ नै आउनेछन्। ३१ सेनाहरूका परमप्रभुले तिमीहरूलाई भूईंचालो, बज्रपात र डरलाग्दो होहल्लाद्वारा दण्ड दिनु हुन्छ। भुवँरी, आँधी-बेरी र आगो थिए, जेले जलाउँछन अनि नष्ट पार्छ। ३२ धेरै-धेरै जातिहरू अरीएलको विरुद्ध युद्ध गर्न तयार भए यो एक भयानक सपना जस्तो थियो। सैनिकहरूले अरीएललाई घेरेर दण्डित गरे। ३३ तर यो

पनि सैन्यहरूको लागि सपना जस्तै भयो। तिनीहरूले मन पराएको केही भेटेनन्। यो एक जना भोको मानिसले भोजनको सपना देखे जस्तै थियो। जब त्यो मानिस ब्यँभन्छ, उ भोकै हुनेछ। यो एकजना तिर्खाएको मानिसले देखेको पानीको सपना जस्तै हुनेछ। जब मानिस ब्यँभन्छ, ऊ तिर्खाएकै हुन्छ। यो सियोनको विरोधमा लड्ने प्रत्येक राष्ट्रको लागि साँचो हो, ती राष्ट्रहरू सन्तुष्ट थिएनन्।

६ आश्चर्यचकित र छक्क पर। तर दाखरस पिएर होइन तिमी घरमिरिँदै लड्नेछौ।

१० परमप्रभुले तिमीहरूमा गहीरो निद्रा ल्याइदिनु भएको छ। परमप्रभुले तिमीहरूका आँखाहरू बन्द गरिदिनु हुनेछ। (अगमवक्ताहरू नै तिमीहरूको आँखाहरू बन्देछ।) परमप्रभुले तिमीहरूका टाउकाहरू छोपि दिनुहुनेछ (अगमवक्ताहरू तिमीहरूका शिर हुनेछन्।

११यी कुरारू घट्ने छन् म तिमीहरूलाई भन्छु, तर तिमीहरूले मलाई बुझ्ने छैनौ। मेरा शब्दहरू त्यस्ता शब्दहरू हुन जो पुस्तकमा बन्द र मोहर लगाएको छ। तिमीले त्यो पुस्तक त्यस मानिसलाई दिनसक्यौ जसले पढ्न सक्छ, अनि त्यस मानिसलाई त्यो पुस्तक पढ्नु भन्। तर त्यस मानिसले भन्नेछ, “म त्यो पुस्तक पढ्न सक्तिनँ, यो बन्द छ र म खोल्नु सक्तिनँ ” १२अथवा तिमीले त्यो पुस्तक त्यस मानिसलाई दिन सक्यौ जसले पढ्न सक्दैन। अनि त्यस मानिसलाई पढ् भनेर भन्। त्यस मानिसले भन्नेछ, “म यो पुस्तक पढ्न सक्तिन किनभने म पढ्न जान्दिनँ।”

१३मेरो मालिकले भन्नुहुन्छ, “ती मानिसहरूले मलाई प्रेम गर्छु भन्छन्। तिनीहरूले मलाई मुखबाट शब्दहरू निकालेर सम्मान दर्शाउँछन्। तर तिनीहरूका हृदय मबाट धेरै टाढा छ। तिनीहरूले मप्रति दर्शाएका आदर अनि गौरव केही होइन तिनीहरूले केवल मानव विधिहरू स्मरण गरेका मात्र हुन्। १४यसैले म तिनीहरूलाई लगातार प्रभाव पूर्ण र अचम्म लाग्दा कामहरू गरेर चकित पारिरहन्छु। तिनीहरूका ज्ञानी मानिसहरूले आफ्ना विवेकहरू हराउनेछन्। तिनीहरूमा बुझ्ने क्षमता हुँदैन।”

१५ती मानिसहरू धेरै कुराहरू परमप्रभुबाट लुकाउने कोशिश गर्दछन्। तिमीहरूले सोच्दछन् कि परमप्रभुले बुझ्नु हुन्छ। तिनीहरूले आफ्नो दुष्ट कार्यहरू अँध्यारोमा गर्नेछन्, तिनीहरूले आफैलाई भन्ने छन्, “कसैले पनि हामीलाई देख्न सक्तैन। हामी को हौं भनेर पनि कसैले चिन्दैन।”

१६तिमी अन्योलमा पर्नेछौ। तिमी माटो र कुमालेलाई बराबर हो भन्ने सोच्छौ। तिमी सोच्छौ एउटा चीज जुन बनाइन्छ त्यसले आफ्नो सृष्टिकर्तालाई भन्न सक्छ, “तिमीले मलाई बनाएनौ।” यो आफूलाई सृष्टि गर्नेलाई भनिरहेको भाउँ जस्तै हो, “तिमी बुझ्दैनौ।”

उत्तम समय आइरहेछ

१७यो सत्य हो। केही समय पछि कर्मेल पर्वत भैं लबानोनले मलिलो माटो पाउनेछ अनि कर्मेल पर्वतको खेतहरू बाक्ला बन जस्तै हुनेछन्। १८बहिराले पुस्तकको शब्दहरू सुनेछ। अन्धाले अन्धकारमय कुहिरोबाट देखेछ। १९परमप्रभुले दीनदुखीहरूलाई खुशी बनाउनु हुनेछ। ती दुःखी मानिसहरूले इस्राएलको परम पवित्रतामा आनन्द मानाउनेछन्।

२०दुष्ट र निर्दयी मानिसहरूको अन्त भएपछि यस्तो घटना हुनेछ। जब ती मानिसहरूले नराम्रा कामहरू गर्दै आनन्द लुटिरहेको दिनहरू समाप्त भएपछि यस्तो घटना हुनेछ। २१ती मानिसहरूले असल मानिसहरूका बारेमा भूटो कुरा गर्नेछन्। तिनीहरूले मानिसहरूलाई न्यायालयमा पुर्‍याउन खोज्दछन्। ती निर्देष मानिसहरूलाई नाश पार्न चाहन्छन्।

२२यसैले परमप्रभु याकूबका परिवारसित बात मान्नु हुन्छ। उहाँ उही परमप्रभु हुनुहुन्छ जसले अब्राहामलाई स्वतन्त्र पार्नु भयो। परमप्रभु भन्नुहुन्छ, “अब याकूब लज्जित र व्याकुल हुनेछैन न त तिनीहरूको अनुहार पहेंलो हुनेछ। २३उसले आफ्नो छोराछोरीहरू देख्नेछ अनि उसले मलाई मेरो नाउँ पवित्र छ भन्नेछ। ती केटाकेटीलाई मैले आफ्ना हातहरूले बनाएँ। अनि ती केटाकेटीहरूले याकूबका परमपवित्र एकदमै विशेष प्रकारको रहेछ भन्नेछन्। ती केटाकेटीहरूले इस्राएलका परमेश्वरलाई मान्ने छन्। २४धेरै जना मानिसहरूले बुझेनन् यसैले तिनीहरूले गल्ती कामहरू गरे। ती मानिसहरूले बुझेनन्, तर तिनीहरूले आफ्नो शिक्षा पाउनेछन्।”

इस्राएलले परमेश्वरमा विश्वास गर्नुपर्छ मिश्रलाई होइन

३० परमप्रभुले भन्नुभयो, “ती केटाकेटीहरूलाई हेर। तिनीहरूले मेरो आज्ञा पालन गर्दैनन्। तिनीहरू योजनाहरू तयार गर्छन् तर तिनीहरूले मलाई सहायता माग्दैनन्। तिनीहरूले अन्य जातिहरूसँग सम्भ्रौता गर्छन्, तर मेरो आत्माले ती सम्भ्रौताहरू चाहँदैन। ती मानिसहरूले स्वयं नै पापमाथि पापहरू थुपार्दछन्। २ती केटाकेटीहरू सहायता माग्नालाई मिश्रतिर भर्दछन् यदि त्यसो गर्नु सही थियो? तर तिनीहरू मसँग सहायता माँगिन्। तिनीहरूले आशा गर्छन् कि मसँग फिरऊनले तिनीहरूलाई बचाउँछ। मिश्रले तिनीहरूलाई सुरक्षा गरोस भन्ने चाहन्छन्।

३“तर म तिमीहरूलाई भन्छु, मिश्रमा लुवदैमा तिमीहरूलाई सहायता मिल्छ भन्ने छैन। मिश्र तिमीहरूलाई बचाउन सक्ने योग्यको छैन। ४तिमीहरूका अगुवाहरू सियोनमा गइसके र तिमीहरूका राजदूतहरू हानेसमा गए। ५तर तिनीहरू निराश हुने छन्। तिनीहरू एक अर्का जातिमाथि भरपरि रहेका छन् जसले तिनीहरूलाई

सघाउन सकैन्। मिश्र काम न दामको छ मिश्रले साथ दिने छैन्। मिश्रको कारणले लाज र गिल्ला पार्नेछ।”

यहूदालाई परमेश्वरको सन्देश

६नेगव क्षेत्रका पशुहरूको निमित्त एउटा शोक सन्देश: नेगव एउटा भयानक ठाउँ हो। यो ठाउँ सिंहहरू, विषालु सर्पहरू र उडने सर्पहरूले भरिएकोछ। तर केही मानिसहरू नेगव भएर यात्रा गर्छन्, तिनीहरू त्यस ठाउँमा गइरहेकाछन् जुन ठाउँले तिनीहरूलाई सघाउन सक्तैन्। तिनीहरूले आफ्नो धन-सम्पत्ति गधाहरूको पिठ्युँमाथि चढाएकाछन्। तिनीहरूले आफ्ना बहुमूल्य खजानाहरू ऊँटहरूको पिठ्युँमाथि चढाएकाछन्। यसको तात्पर्य हो अरु राष्ट्रहरूमाथि भर पर्ने मानिसहरूलाई यसले सहयोग गर्दैन। ७त्यो मिश्र एकदमै व्यर्थको जाति हो। मिश्रको सहयोग व्यर्थको छ। यसैले मैले मिश्रलाई भनें, “केही पनि नगरी बस्ने राहाब हो।”

८अब संकेतको रूपमा यो लेख, ताकि सबै मानिसहरूले यो देख्न सकुन्। अनि यो एउटा पुस्तकमा लेख। यो लिखित रूपमा अन्तिम दिनको लागि राख। यो निकट अगमवमा साक्षी बनिनेछ।

९यी मानिसहरू त्यस्ता छोराछोरीहरू जस्ता हुन् जसले आफ्ना माता पितालाई टेढैनन्। तिनीहरूले परमप्रभुको शिक्षाहरू मान्नलाई अस्वीकार गर्दछन्। १०तिनीहरूले अगमवक्ताहरूलाई भने, “ती हामीले गर्नु पर्ने कामहरूमाथि दृष्टि नराख। हामीलाई सत्य नबताऊ। हामीलाई राम्रो कुराहरू भन जसले हामीलाई स्वस्थ अनुभव हुन सकोस्। हाम्रा लागि असल कुराहरू मात्र हेर।” ११ती कुराहरूलाई हेर्न छाडिदेऊ जुन सौँच्चि नै हुनेछ। हाम्रो बाटोबाट निस्की हाल अनि इस्त्राएलका परमपवित्रको बारेमा भन्न छोड।”

परमेश्वरबाट यहूदालाई मात्र सहायता आउँदछ

१२इस्त्राएलका परमपवित्र भन्नुहुन्छ, “परमप्रभुबाट आएका सन्देश स्वीकार गर्न तिमीहरू मानेनौ। तिमीहरू लडाइँ गर्न र भूटोको सहायतामा बाँच्न चाहन्छौ। १३तिमीहरू ती कुराहरूको दोषी छौ। यसकारण तिमीहरू चर्किएको अग्लो पर्खाल जस्तो छौ। त्यो पर्खाल अचानक ढल्नेछ र टुक्राटुक्रा हुनेछ। १४तिमी ठूलो माटाको टुक्रिएको हाँडी जस्तो छौ। ती टुक्राहरू बेकामेका हुनेछन्। ती टुक्राहरूद्वारा न त तिमीहरू बल्दै गरेको आगो ल्याउन सकछौ न त कुवाबाट पानी ओसार्न सकछौ।”

१५परमप्रभु मेरा मालिक, इस्त्राएलका परमपवित्र यही भन्नुहुन्छ, “यदि तिमी मकहाँ फर्किन्छौ भने तिमी सुरक्षित हुनेछौ। अनि ममाथि गरेको भरोसाले तिमीलाई

मकहाँ ल्याउने शक्ति हुनेछ। ताकि तिमी शान्तिमा रहन सकछौ।”

तर तिमीहरू त्यसो गर्न चाँहदैनौ। १६तिमीहरू भन्छौ, “होइन, हामीलाई भाग्नकालागि घोडाहरू चाहिन्छन्।” त्यो सत्य हो तिमीहरू घोडाहरूमा चढेर भाग्नेछौ। तर तिम्रो शुत्र चाँडै तिम्रो पछि लाग्नेछ अनि तिमीलाई भेटनेछ। १७एकजना शत्रुले तिमीहरूलाई धम्की दिन्छ र तिमीहरू हजारौजना भाग्नेछौ। पाँचजना शत्रुहरूले डर देखाउँदा तिमीहरू सबै भाग्नेछौ। तिमीहरूका सेनाले एउटा खाली चीज मात्र त्यहाँ छाडी जानेछ त्यो पहाडमाथि भण्डा गाड्ने एउटा खम्बा हुनेछ।

१८परमप्रभुले तिमीहरू प्रति यही अनुग्रह दर्शाउनु चाहनु हुन्छ। परमप्रभुले प्रतीक्षा गरिरहनु भएको छ। परमप्रभु उठेर तिमीहरूलाई सान्त्वना दिन चाहनु हुन्छ। परमप्रभु परमेश्वर निष्पक्ष हुनुहुन्छ, अनि प्रत्येक मानिस जसले परमप्रभुको साथ पर्खन्छ उसलाई आशीर्वाद हुनेछ।

१९परमप्रभुका मानिसहरू यरूशलेम र सियोन पर्वतमा बस्नेछन्। तिमीहरू लगातार रुने छैनौ। परमप्रभुले तिमीहरू रोएको सुनुनु हुनेछ अनि सान्त्वना दिनु हुनेछ। परमप्रभुले तिम्रो विलाप सुनुनु हुनेछ, अनि उहाँले तिमीलाई सहयोग गर्नुहुनेछ।

परमेश्वरले आफ्ना मानिसहरूलाई सहयोग गर्नुहुन्छ

२०अतीतमा, मेरो मालिकले तिमीहरूलाई दुःख र कष्ट दिनुभयो। त्यो तिमीहरूले खाएको रोटी र पानी जस्तो थियो। तर परमेश्वर तिमीहरूका गुरु हुनुहुन्छ, अनि उहाँ तिमीहरूबाट लगातार लुकेर बस्नु हुनेछैन। तिमीहरूले आफ्ना गुरुलाई आफ्नै आँखाले हेर्न पाउनेछौ। २१तब यदि तिमीहरूले गल्ती काम गर्छौ भने वा गल्तीबाटो नै गयौ भने, तिमीहरूले एक आवाज सुन्नेछौ तिमीहरूको आफ्ना आवाज पछाडी, “यो तिमीहरूको दाहिने बाटो हो। तिमीहरू यही बाटो जानुपर्छ।”

२२तिमीहरूले सुन र चाँदीले मूर्तिहरूलाई ढाकिदिएका छौ। ती भूटो देवताहरूले तिमीहरूलाई फोहरी बनाई दिए। तर तिमीहरूले ती भूटो देवताहरूलाई आराधना गर्न रोक्न सकछौ। तिमीहरूले ती भूटो देवताहरूलाई फोहर मैला, कसिगर जस्तै टाढा फाली दिनेछौ।

२३त्यस समय, परमप्रभुले तिमीहरूका निमित्त वर्षा पठाई दिनुहुनेछ। तिमीहरूले भूमिमा बिऊहरू रोप्नेछौ, अनि त्यस भूमिले तिमीहरूका निमित्त खाद्यान्न उब्जाई दिनेछ। तिमीहरूले प्रशस्त बाली पाउनेछौ। आफ्ना पाल्तु पशुहरूका लागि त्यस भूमिले प्रशस्त मात्रामा खाद्यान्न दिनेछ। त्यहाँ तिमीहरूका भेंडाका लागि विस्तृत खर्क हुनेछ। २४तिमीहरूका गोरु र गधाहरूले आवश्यक

अनुसार सबै प्रकारको दाना पाउनेछन्। पशुहरूका निमित्त दाना यति विध्न हुन्छ कि पशुहरूलाई दाना दिँदा पनि तिमीहरू फरुवा र बेलचाहरू चलाउँछौ। २५प्रत्येक पहाड र पर्वतसित पानी भरिएको भञ्ज्याङ हुनेछन्। यी कुराहरू धेरै संख्यामा मानिसहरू मारिए पछि अनि भूमिमा धरहराहरू ढलेपछि मात्र हुनेछन्।

२६त्यस समयमा चन्द्रमाको प्रकाश सूर्यको प्रकाश भन्दा चहकिलो हुनेछ। घामको प्रकाश अहिलेको भन्दा सात गुणा बढी चहकिलो हुनेछ। एक दिनको घामको प्रकाश एक साताको प्रकाश जति हुनेछ। यी कुराहरू त्यति बेला हुनेछ जब परमप्रभुले आफ्नो मानिसहरूको घाउहरूमा पट्टी लगाउनु हुनेछ अनि निको पार्नुहुनेछ।

२७हेर! परमप्रभुको नाउँ सुदूर जग्गाबाट आइरहेछ। उहाँको क्रोध यस्तो आगो भैं छ जो धुवाँको कालो मुस्लोसित मिसिए जस्तै छ। परमप्रभुको मुख क्रोधले भरिएको छ र उहाँको जिब्रो ज्वाला जस्तो छ। २८परमप्रभुको सास एउटा महानदी समाम छ जुन त्यतिञ्जेल सम्म बढिरहेनछ, जब सम्म त्यो घाँटी सम्म पुग्दैन। परमप्रभुले राष्ट्रहरूमाथि न्याय गर्नुहुनेछ। परमप्रभुको न्याय गराई राष्ट्रहरूलाई विनाश चाल्नीमा चले भैं हुनेछ। परमप्रभुले तिनीहरूलाई आफ्नो मुट्टीमा ल्याउनु हुनेछ। त्यो काबु पशुलाई रत्याउनु लगाइएको लगाम जस्तै हुनेछ। त्यसले तिनीहरूलाई विनास तिर डोस्दाउनेछ।

२९त्यस समय, तिमीहरूले खुशीको गीतहरू गाउने छौ। त्यो समय ती रातहरू भैं हुनेछ जब तिनीहरू आफ्नो उत्सव मनाउन शुरू गर्छौ। त्यतिबेला तिमीहरू ती मानिसहरू भैं खुशी हुनेछौ। जो इस्त्राएलको चट्टान परमप्रभुको पर्वतमा जाँदा बाँसुरीको धुन सुनेर खुशी भएका थिए।

३०परमप्रभुले उहाँको महान वाणी सुन्न मानिसहरूलाई विवश पार्नु हुनेछ। परमप्रभुले आफ्नो रिसले शक्तिशाली पाखुर तल भरेको हेर्न मानिसहरूलाई विवश पार्नु हुनेछ। त्यो पाखुरा सम्पूर्ण कुराहरू जलाई दिने भयानक आगो सरह हुनेछ। परमप्रभुको शक्ति वर्षा र असिना बर्साउने भयानक तूफान जस्तो हुनेछ। ३१परमप्रभुको आवाज सुनेपछि अशशूर डराउने छ। परमप्रभुले अशशूरलाई राजदण्डले हिकाउनु हुनेछ। ३२परमप्रभुले अशशूरलाई हिकाउँदा त्यो खैँजडी र वीणाहरू बजाइएको जस्तो हुनेछ। परमप्रभुका ठूला पाखुराले अशशूरलाई हराउनु हुनेछ।

३३धेरै पहिले देखि नै तोपेटलाई तयार पारिएको छ। यो राजाको लागि तयार छ। यो एकदम गहिरो र चौडावाला थियो। त्यहाँ दाउराको थाक र आगो छ। अनि परमप्रभुको सास बलिरहेको गन्धकको तूफान जस्तै आउँछ अनि यो बल्नेछ।

इस्त्राएल परमेश्वरको शक्तिमा आश्रित हुनपर्छ

३१ मिश्रतिर सहायता माग्न गइरहेको मानिसहरूलाई हेर। मानिसहरूले घोडाहरू मागिरहेका छन्। घोडाहरूले तिनीहरूलाई बचाउनेछ भनेर सोच्छन्। मिश्रबाट आएका रथहरू र घोडचढी सैन्यहरूले तिनीहरूलाई रक्षा गर्नेछ भनेर आशा गरिरहेछन्। मानिसहरूले सोच्छन् कि विशाल सैनिक हुँदा उनीहरू सुरक्षित हुनेछन्। मानिसहरूले इस्त्राएलका परमपवित्रलाई भरोसा गर्दैनन्। मानिसहरू परमप्रभु सँग सहायता माग्दैनन्। २तर, उहाँ परमप्रभु हुनुहुन्छ जो ज्ञानी हुनुहुन्छ। अनि परमप्रभुले नै उनीहरूका विरुद्ध कष्ट ल्याइदिनु हुन्छ। मानिसहरूले परमप्रभुको आज्ञालाई परिवर्तन गर्न सक्तैनन्। परमप्रभु उठनु हुनेछ र दुष्ट मानिसहरूका विरुद्ध लडनु हुनेछ। अनि परमप्रभु ती मानिसहरूका विरुद्ध लड्नु हुनेछ जसले दुष्ट मानिसहरूलाई सघाउन सहायता गर्छन्।

३मिश्रका जनताहरू केवल मानिसहरू मात्र हुन् परमेश्वर होइनन्। मिश्रबाट आएका घोडाहरू केवल पशुहरू मात्र हुन् आत्मा होइनन्। परमप्रभुले आफ्नो हात फैलाउँनु हुनेछ र सहायता गर्नेहरू पराजित हुनेछन्। अनि सहायता चाहाने मानिसहरू पतन हुनेछन्। ती सबै मानिसहरू-सँगै नाश हुनेछन्।

४परमप्रभुले मलाई भन्नुभयो: “जब एउटा सिंह अथवा सिंहको बच्चाको खानलाई पशु पक्रन्छ, सिंह मृत पशुको छेऊमा उभिन्छ अनि गर्जन्छ। त्यसबेला कसैले पनि ठूलो सिंहलाई डर देखाउन सक्तैन। सिंह यदि मानिसहरू आएर कराए पनि डराउँदैन। मानिसहरू ठूलो स्वरमा कराए पनि सिंह भाग्दैन।”

यस्तै प्रकारले, सेनाहरूका परमप्रभु सियोन पर्वतमा भर्नु हुनेछ। परमप्रभुले त्यस पर्वतमाथि लडाइँ गर्नु हुनेछ। ५चराहरू आफ्ना गुँडहरूमाथि उडीरहे जस्तै गरी सेनाहरूका परमप्रभुले यरूशलेमलाई बचाउनु हुन्छ। परमप्रभुले उसलाई बचाउनु हुन्छ। परमप्रभुमाथिबाट जानुहुनेछ र यरूशलेमलाई बचाउनु हुनेछ।

६इस्त्राएलका नानीहरूले परमेश्वरको विरुद्ध विद्रोह गरे। तिमीहरू परमेश्वरकहाँ फर्केर आउनै पर्नेछ। ७तब मात्र मानिसहरू ती सुन र चाँदीले बनिएका मूर्तिहरू पूज्नु छाड्नेछन्। तिमीहरूले ती मूर्तिहरू बनाएर साँच्चि नै पाप कमायौ। ८त्यो साँचो हो अशशूर तरवारले पराजित हुने नै छ। तर त्यो तरवार मानिसको तरवार हुने छैन। अशशूर परमप्रभुको तरवारदेखि भागि जाने छ। तर युवकहरूलाई समातेर नोकर बनाइने छ। ९तिनीहरूका सुरक्षाको ठाउँ ध्वंस हुने छ। तिनीहरूका अगुवाहरू पराजित हुनेछन् र भन्डा छाडेर भाग्नेछन्।

परमप्रभुले यी सबै कुराहरू भनी सक्नु भयो। परमप्रभुको अग्नि स्थान सियोनमाथि छ। परमप्रभुको सियोन र भट्टी यरूशलेम हो।

अगुवाहरू असल र शिष्ट हुनु पर्छ

३२ यो कुरा ध्यान दिएर सुन जो म भन्छु। राजा सदाचारी हुनु पर्छ जसले दया ल्याउन सकछ। अगुवाहरूले मानसिहरूलाई नेतृत्व दिँदा निष्पक्ष निर्णय लिनु पर्छ। र यदि यस्तो हुन्छ भने राजा हावा पानीबाट लुक्ने ठाउँ हुनुहुनेछ अनि सुकखा जमीनमा पानीको धारा हुनुहुनेछ। यस गरम ठाउँमा ठूलो चट्टानको शीतल छाँया हुनेछ। ३मानिसहरू राजासँग सहायता माग्नुलाई त्यतातिर जान्छन् अनि मानिसहरूले साँच्चै नै उहाँका कुरा सुनेछन्। ४मानिसहरू जो अहिले अन्यौलमा परेका छन्, पछि तिनीहरू बुझ्न सक्ने योग्यका हुनेछन्। जुन मानिसहरूले स्पष्ट बोल्न सक्दैनन् तिनीहरू अब स्पष्ट र छिटो बोल्नेछन्। ५मूर्ख मानिसहरूलाई महान मानिसहरू भनिने छैन। मानिसहरूले तिनीहरूलाई आदर गर्दैनन्। जसले गुप्त रूपमा योजना बनाउँछन्।

६मूर्ख मानिसहरूले मूर्ख कुराहरू नै गर्छन्, अनि उसको हृदयमा दुष्ट कामहरू गर्ने योजनाहरू हुँदछ। मूर्ख मानिसहरूले ती कुराहरू नै गर्न चाहन्छन् जुन गल्ती छ। मूर्ख मानिसहरूले गरीब मानिसहरूलाई भोजन गर्न दिँदैनन्। मूर्ख मानिसहरूले परमप्रभुको बारेमा अधार्मिक कुराहरू भन्दछन्। मूर्ख मानिसहरूले तिर्खाएका मानिसहरूलाई पानी पिउन दिँदैनन्। ७त्यस मूर्ख मानिसले पापलाई हतियार जस्तो चलाउँदछ। उसको योजनाहरूले गरीब मानिसहरूबाट सबै थोकहरू लुट्ने बाटो बनाउँदछ। त्यो मूर्ख मानिसले गरीब मानिसहरूको विषयमा भूटो कुराहरू गर्दछ। अनि त्यस्ता भूटो कुराहरूबाट गरीब मानिसहरू निष्पक्ष रूपबाट न्याय पाउनदेखि वञ्चित हुँदछन्।

८तर असल अगुवाको योजनाहरू राम्रो काम गर्नलाई नै हुँदछ। अनि ती असल कुराहरूले नै उसलाई असल अगुवा बनाउँदछ।

कठिन समय

९तिमीहरू माभ कतिपय स्त्रीहरूलाई अहिले शान्ति छ। तिमीहरूले सुरक्षित अनुभव गरिरहेका छौ। तर तिमीहरूले उभिएर मैले भनेका कुराहरू सुन्नु पर्छ। १०तिमी स्त्री मानिसहरूले अहिले सुरक्षित अनुभव गरिरहेका छौ, तर एक वर्ष पछि तिमीहरू कष्टमा पर्ने छौ। किन? किनभने तिमीहरूले आउने वर्षमा दाखहरू बढुल्न सक्ने छैनौ। त्यहाँ बढुल्नलाई दाखहरू नै हुनेछैन।

११स्त्रीहरू, तिमीहरू अहिले शान्त छौ, तर तिमीहरू भयभीत हुन पर्ला। स्त्रीहरू हो अहिले तिमीहरू शान्त अनुभव गरिरहेका छौ तर तिमीहरू चिन्तित हुन पर्नेछ। तिमीहरूको राम्रो लुगाहरू खोली देऊ अनि शोकको लुगाहरू लगाऊ। आफ्ना कम्मरमा वरिपरि ती लुगाहरू

बेर। १२ती शोकमा लगाउने लुगाहरू आफ्ना दुःखहरूले भरिएका छातीमा लगाऊ।

डाको छोडेर विलाप गर, किनभने तिमीहरूका खेतहरू रिता छन्। तिमीहरूका दाखका बोटहरूले एकपल्ट फल दिए तर अहिले तिनीहरू रिता छन्। १३मेरा मानिसका जमीनका लागि डाँको छोडेर रूनु। किनभने त्यहाँ काँडा र सिउँडी मात्र उम्रनेछ। ती शहरको निम्ति अनि सबै घरहरूको निम्ति बिलाप गर जुन एक पल्ट आनन्दले परिपूर्ण थिए।

१४मानिसहरूले प्रमुख शहर छोडेर जानेछन्। तिनीहरूले राजमहल र रक्षा धरहराहरू छोड्नेछन्। मानिसहरू घरहरूमा बस्ने छैनन्- तिनीहरू ओडारहरूमा बस्नेछन्। जंगली गधाहरू र भेडाहरू शहरमा बस्नेछन् अनि त्यहाँ घाँस खान पशुहरू जानेछन्।

१५-१६जब परमप्रभुलेमाथिबाट आफ्नो आत्मा दिनु हुँदैन तब सम्म हुनेछ। अब त्यस देशमा धर्म छैन। यो मरुभूमि सरह भएको छ। तर भविष्यमा त्यो मरुभूमि कर्मेल जस्तै मलिलो जमीन हुनेछ। न्याय निष्पक्ष हुनेछ। अनि मलिलो खेत हरियो जङ्गल सरह हुनेछ -त्यहाँ धार्मिकताको हुनेछ। १७त्यो धार्मिकता शान्ति र सुरक्षा सदाका निम्ति रहनेछ। तिनीहरू चुपचाप शुन्य र शान्तिमय ठाउँमा बस्ने छन्। १८मेरा मानिसहरू एकदमै सुरक्षित अनि शान्तिपूर्ण ठाउँमा बस्नेछन्।

१९तर यी कुराहरू हुन अघि नै वन-पतन हुने पर्छ। त्यो शहर परास्त हुने पर्छ। २०तिनीहरू कतिपय मानिसहरूले खोलाको छेउछाउमा बिउहरू रोप्नेछन्। आफ्ना गोरु र गधाहरूलाई स्वतंत्र रूपमा त्यहाँ चर्न र खान दिनेछन्। तिमीहरू एकदम खुशी हुनेछौ।

दुष्टले दुष्टता मात्र उत्पन्न गर्छ

३३ हेर, तिमीहरू युद्ध गर्छौ र मानिसहरूका चीजबीजहरू लुटपीट पाछौ, तर ती मानिसहरूले तिमीहरूबाट केही पनि लुट्दैनन्। तिमीहरू मानिसहरूको विरुद्ध जानेछौ, तर ती मानिसहरू तिमीहरूका विरुद्ध कहिल्यै उभिने छैनन्। यसर्थ तिमीहरूले जब चोर्न छोड्नेछौ, अरु मानिसहरूले चोरी गर्न थाल्नेछन्। जब तिमीहरू मानिसहरूको विरुद्ध उभिन छोड्नेछौ अरु मानिसहरू तिमीहरूका विरुद्ध उभिन थाल्नेछन्।

२हे परमप्रभु, 'हामीमा अनुग्रह गर्नुहोस्। हामी तपाईंको सहायतकोलागि परिरहेका छौ। परमप्रभु, हामीलाई प्रत्येक बिहान शक्ति प्रदान गर्नुहोस् कष्टमा हाम्रो उद्धार हुनुहोस्।

३तपाईंको प्रभावपूर्ण सोरले मानिसहरूलाई भयभीत पार्दछ। अनि तिनीहरू तपाईंदेखि भाग्नेछन्। तपाईंको महानताले जातिहरूलाई भगाउँछ।"

४तिमीहरूले युद्धमा चोरेका चीजबीजहरू तिमीहरूबाट खोसिनेछन्। धेरै-धेरै मानिसहरू आउनेछन् र तिमीहरूको

धन सम्पत्ति लुटेर लानेछन्। यो त्यस्तो समय हुनेछ जब सलहहरू आएर तिमीहरूका सबै अन्नहरू खानेछन्।

५परमप्रभु महान हुनुहुन्छ। उहाँ एकदम उच्च ठाउँमा बस्नुहुन्छ। परमप्रभुले सियोनलाई न्याय अनि धार्मिकताले परिपूर्ण पार्नुहुनेछ।

६यरूशलेम तिमी सम्पन्न छौ। तिनी ईश्वरी ज्ञान र बुद्धिले सम्पन्न छौ। तिमीहरू मुक्तिले समृद्ध छौ। तिमीहरू परमप्रभुको आदर गर्छौ, अनि त्यसैले तिमीहरू समृद्ध छौ। यसर्थ तिमीहरू जान्न सक्छौ तिमीलाई यस्तै भइरहनेछ।

७तर ध्यान दिएर सुन्। वीर मानिसहरू बाहिर रोइरहेकाछन्। ती सन्देशवाहकहरू जसले शान्ति ल्याउँछन् तिनीहरू डाको छोडेर रोइरहेकाछन्। ८बाटोहरू ध्वंस भएका छन्। कोही पनि गल्लीहरूमा हिडेका छैनन्। मानिसहरूले जुन सन्धि गरेका थिए त्यसलाई भङ्गा गरिदिएकाछन्। मानिसहरूले गवाहीहरूले दिएको प्रमाण अस्वीकार गरेकाछन्। कसैले पनि अरूलाई आदर गर्दैनन्। ९यो भूमि रोगी भएको छ। लबानोन शर्ममा परेर आइलायो र शारोन खाडी सुक्खा र रितो भएको छ। बाशान र कर्मलले एकपल्ट सुन्दर पातहरू उप्जाउने थियो तर अहिले ती पातहरू उब्जन बन्द भएका छन्।

१०परमप्रभु, भन्नुहुन्छ, “अब म उभिनेछु र मेरो महानता देखाउँछु। अब म मानिसहरूकालागि महत्वपूर्ण हुनेछु। ११तिमीहरूले अनुचित कामहरू गर्नुभयो। ती कुराहरू पराल जस्ता हुन्। तिनीहरू केही काम लाग्ने छैनन्। मेरो आत्मा आगो जस्तो हुनेछ अनि यसले तिमीलाई जलाउनेछ। १२मानिसहरू त्यतिबेला सम्म जल्नेछन् जब सम्म उनीहरूका हड्डीहरू जलेर सेतो चूना जस्तो हुँदैनन्। मानिसहरू चाँडै काँढाहरू र सुक्खा घाँसहरू जस्तै बालिनेछन्।

१३“टाढा देशहरूमा हुने मानिसहरू, मैले गरेका ती कुराहरू सुन्। मानिसहरू जो मेरा नजिकमा छौ मेरो शक्तिको बारेमा बुझ।”

१४सियोनमा भएका पापीहरू त्रसित छन्। ती मानिसहरू जसले नराम्रा कामहरू गर्छ उनीहरू डरले काम्दछ। तिनीहरूले भने, “के हामी मध्ये कोही यस आगोबाट छिर्न सक्छौ जसले खरानी बनाउँछ? यस आगोको छेउमा बस्न सक्छौ जसले पोल्दछ?”

१५असल, धार्मिक मानिसहरू जसले पैसाको लागि अरूलाई चोट पुऱ्याउन चाहँदैनन्-तिनीहरू यस आगोबाट छिरेर पनि बाँच्न सक्छन्। तिनीहरूले घुसहरू लिन स्वीकार गर्दैनन् तिनीहरू अरूलाई हत्या गर्ने योजनाहरू फर्केर पनि हेर्दैनन्। १६ती मानिसहरू उच्च ठाउँहरूमा सुरक्षित बस्ने छन्। तिनीहरूले सँधै भोजन र पानी पाउनेछन्। तिनीहरू उच्च चट्टाने किल्लाहरूमा सुरक्षित बस्नेछन्।

१७तिमीहरूले आफ्ना आँखाहरूले राजालाई उहाँको आफ्नो सुन्दरतामा देखेछौ। तिमीहरूले महान देश देखेछौ। १८-१९तिमीहरूले पहिलेका दुःख र यन्त्रणाहरूको बारेमा सोचेछौ। तिमीहरूले सोचेछौ, “कहाँ छन् ती अन्य देशहरूबाट आएका मानिसहरू? तिनीहरूले बोलेको भाषा हामी बुझ्न सक्दैनौ। अरू जग्गाबाट आएका ती अधिकारीहरू र कर उठाउनेहरू कहाँ गएका छन्? जसले हाम्रा सतर्कता संरक्षण गरे ती गुप्तचर कहाँ छन्? तिनीहरू सबै गए। तिमीहरूले फेरि तिनीहरूलाई देखे छैनौ।”

परमेश्वरले यरूशलेमको रक्षा गर्नु हुनेछ

२०सियोनमा हेर, हाम्रा धार्मिक चाडहरूको शहर। यरूशलेममा हेर-त्यो विश्रामको सुन्दर ठाँउ यरूशलेम एउटा पाल लगाइएको ठाउँ जस्तै हो जुन कहिल्यै उखेलिने छैन। खाँबाहरू जसलाई उसले समातेर राखेको छ त्यो कहिल्यैमाथि तानिने छैन। उसका कीलाहरू कहिल्यै चुँडिने छैन। २१-२३किन? किनभने सेनाहरूका परमप्रभु त्यहाँ हुनुहुन्छ। त्यो जग्गा खोला र फैलिएको नदीहरूको ठाउँ हो। तर त्यहाँ कुनै पनि शत्रुहरूका नावहरू र शक्तिशाली जहाजहरू छैनन्। तिमीहरू जो त्यस नाँवहरूमा काम गरिरहेछौ तिमीहरू डोरीहरू सहित ती कामबाट भाग्न सक्छौ। तिमीहरू एकदम दरिलो खम्बा बनाउन सक्दैनौ। तिमीहरू पालहरू खोल्न सक्ने हुँदैनौ। किन? किनभने परमप्रभु नै हाम्रा न्यायकता हुनुहुन्छ। परमप्रभुले हामीलाई व्यवस्था गरिदिनु हुन्छ। परमप्रभु नै हाम्रा राजा हुनुहुन्छ। उहाँले नै हामीलाई बचाउनु हुन्छ। यसैले परमप्रभुले हामीलाई प्रशस्त धन सम्पत्ति दिनु हुन्छ। लङ्गडा मानिसहरूले पनि युद्धमा ठूलो सम्पत्ति जिनेछ। २४त्यहाँ बस्नेहरू कसैले पनि भन्ने छैन, “म बिरामी छु।” त्यहाँ बस्ने मानिसहरू ती मानिसहरू हुन् जसका पापहरू क्षमा गरिएको छ।”

परमेश्वरले आफ्नो शत्रुहरूलाई दण्ड दिनुहुन्छ

३४ सारा जाति जातिका मानिसहरू हो नजिकै आओ र ध्यान दिएर सुन्। तिमीहरू सबैले एकदम ध्यान दिएर सुन्नुपर्छ। पृथ्वीमाथि भएका सबै मानिसहरूले यी कुराहरू सुन्नुपर्छ। २परमप्रभु ती सारा जातिहरू र आफ्ना शत्रुहरूमाथि क्रोधित हुनुहुन्छ। परमप्रभुले ती सबैलाई नाश गर्नु हुनेछ। उहाँ नै तिनीहरूका मृत्युको कारण हुनुहुनेछ। ३तिनीहरूका मारिएकाहरू बाहिर फ्याँकिने छन्। तिनीहरूका लाशहरूबाट नराम्रा दुर्गन्धहरू आउनेछ, अनि रगतहरू पर्वततिर भर्दै बग्नेछ। ४आकाश किताब पढिसके पछि बन्द गरे जस्तै हुनेछ। अनि ताराहरू भर्नेछन् जसरी दाखका रूखहरू र जैतूनका रूखहरूबाट पातहरू भर्दछ। आकाशमा भएका सारा ताराहरू झर्नेछन्।

परमप्रभु भन्नुहुन्छ, “यस्तो घट्ने नै छ जब मेरो तरवार आकाशमा रगतले लतपत हुन्छ।”

हेर! परमप्रभुको तरवारले एदोमलाई काटनेछन् परमप्रभुले ती मानिसहरूलाई अपराधी ठहराउनु भएकोछ। अनि तिनीहरू मर्नु नै पर्छ। किन? किनभने परमप्रभुलाई भेडा र बाख्राको प्रशस्त बलि लिइसक्नु भएको छ। परमप्रभुले निर्णय लिनु भएको छ कि बोत्रा र एदोममा संहारको समय आउनु नै पर्छ। यसकारण भेडाहरू, गोरूहरू, बाछाहरू र भैँसीहरू मारिनेछन्। जमीन तिनीहरूको रगतले भसिने छ। फोहर-मैला पनि तिनीहरूका बोसोले छोपिनेछ।

८ती कुराहरू हुने नै छन्, किनभने परमप्रभुले दण्ड दिने समय निर्णय गरिसक्नु भयो। परमप्रभुले वर्ष पनि चुनिसक्नु भयो। मानिसहरूले सियोनले गरेका कामहरूको परिणाम भोग्नु नै पर्नेछ। ९एदोमका नदीहरू अलकत्रा जस्तो तातो हुनेछ। एदोमको धूलो जलिरहेको गन्धक जस्तो हुनेछ। १०दिन-रात आगो बलिनैरहनेछ। कसैले पनि त्यो आगो थाम्न सक्नेछैन। एदोमबाट धूवाँ निरन्तरलाई निस्कानेछ। त्यो ठाउँ सदा सर्वदाको लागि ध्वंस हुनेछ। कोही पनि त्यस ठाउँबाट कहिल्यै यात्रा गर्न सक्ने छैन। ११चराहरू र पशुहरूका आफ्नै ठाउँ हुनेछ। लाटाकोसेरोहरू, उल्लुहरू र कागहरू त्यहाँ बस्ने छ। त्यो ठाउँलाई “रितो मरुभूमि” भनिनेछ। १२त्यस ठाउँका असल नागरिकहरू र अगुवाहरू सबै गई सके। अनि त्यहाँ शासन गर्नलाई केही पनि छाडिएको छैन।

१३ती सुन्दर घरहरूमा काँढाहरू र वन-भारहरू उम्रिनेछ। जङ्गली कुकुरहरू र लाटाकोसेरोहरू ती घरहरूमा बस्ने छन्। जङ्गली पशुहरूले त्यहाँ बासस्थान बनाउनेछन्। ठूला-ठूला चराहरू त्यहाँ उम्रेका घाँसहरूमा बस्नेछन्। १४जङ्गली बिरालोहरू त्यहाँ ब्वाँसोहरूसँग बस्ने छन्। अनि जङ्गली बाख्राहरूले आफ्ना साथीहरूलाई बोलाउनेछन्। रातका पशुहरूले त्यस ठाउँको हेरचाह गर्दै त्यहाँ विश्राम गर्ने ठाउँ पाउँनेछ।

१५सर्पहरूले त्यहाँ आफ्नो बासस्थान बनाउने छन्। सर्पहरूले कालो ठाउँहरूमा अण्डाहरू पार्नेछन्। अण्डाहरू फुटेर त्यहाँबाट स-साना सर्पहरू घसिदै निस्कनेछन्। चराहरू जसले मरेका चीजहरू खान्छन् आइमाईहरू आफ्ना साथीहरूसँग भेट्न आए जस्तै भेला हुनेछन्।

१६परमप्रभुको पुस्तकमा हेर! पढ, त्यहाँ के लेखिएको छ। केही पनि हराएको छैन। यो पुस्तकमा लेखिएको छ कि ती पशुहरू भेला हुनेछन्। परमेश्वरले भन्नुभयो उहाँले तिनीहरूलाई त्यहाँ एकै साथ भेला गर्नुहुनेछ। यसकारण परमेश्वरको आत्मा तिनीहरूसँग मिल्नेछ। १७तिनीहरूलाई के गर्नु पर्ने परमेश्वरले निर्णय गर्नुहुनेछ। तब परमेश्वरले तिनीहरूको निम्ति ठाउँ तयार पार्नुहुनेछ। परमेश्वरले धर्का कोरेर तिनीहरूलाई आफ्नो ठाउँ

देखाई दिनुहुनेछ। यसैले पशुहरूले आफ्नो ठाउँ बनाउने छन्। तिनीहरू त्यहाँ सधैंका लागि बस्नेछन्।

परमेश्वरले आफ्ना मानिसहरूलाई सान्त्वना दिनुहुनेछ

३५ खडेरीले डडेको भूमिमा त्यस समयमा पानीको खोला बग्नेछ। सुखवा जग्गाहरूमा पानीको कुवाहरू हुनेछन्। २जुन ठाउँ एक समय पशुहरूको अधीनमा थियो त्यहाँ अग्ला-अग्ला जल वृक्षहरू हुनेछन्। मरुभूमि फुलेका फूलहरूले परिपूर्ण हुनेछ अनि यसले आफ्नो खुशीयाली दर्शाउनेछ। यो यस्तो प्रफुल्लित हुँदछ कि मरुभूमि खुशीले नाचिरहेकोछ। मरुभूमि लबानोनको बौँचा जस्तो सुन्दर हुनेछ, कर्मलको पहाड र शारोनको बेँसी जस्तो हुनेछ। यस्तो हुने नै छ किनभने मानिसहरूले परमप्रभुको महिमा देखेछन्। मानिसहरूले हाम्रो परमप्रभुको सुन्दरता देखेछन्।

३कमजोर पाखुराहरू फेरि बलियो पार। कमजोर गोडाहरू दरिलो पार। ४मानिसहरू भयभीत र अन्योलमा परेका छन्। ती मानिसहरूलाई भन, “बलियो हौऊ, नडाराऊ!” हेर, तिमीहरूका परमेश्वर आउनु हुनेछ अनि शत्रुहरूलाई दण्ड दिनुहुनेछ। उहाँ आएर तिमीहरूलाई पुरस्कार दिनु हुनेछ। परमप्रभुले तिमीहरूलाई बचाउनु हुनेछ। ५तब अन्धा मानिसहरूले फेरि पनि देख्न सक्नेछन्। तिनीहरूका आखाँहरू खोलिने छन्। तब बहिराले पनि सुन्न सक्ने छन्। तिनीहरूका कानहरू खोलिने छ। ६लङ्गडा मानिसहरू मृग जस्तो नाच्ने छन्। अनि बोल्न नसक्ने लाटा मानिसहरूले पनि आफ्ना स्वरले खुशीको गीतहरू गाउनेछन्। यो त्यति बेला हुनेछ जब मूलको पानी मरुभूमिमा बर्सिने थाल्ने छ। भरनाहरू सकेको ठाउँहरूमा बहनेछ। ७बलद्वै गरेको तातो भूमिमा पानीको धाराहरू हुनेछ। सुखा ठाउँहरूमा इनारहरू हुनेछन्। भूईँबाट पानी बग्नेछ। त्यहाँ अग्ला जलीय रुखहरू उम्रिनेछन् जहाँ एक समय पशुहरूले शासन गरेका थिए।

८त्यसबेला, त्यहाँ एउटा मुलबाटो बनिनेछ र त्यसलाई “पवित्र मार्ग” भनिनेछ। दुष्ट मानिसहरूलाई त्यहाँ हिँड्ने अनुमति दिइने छैन। कुनै मूर्ख त्यस बाटोबाट हिँड्न पाउने छैन। खाली असल मानिसहरू त्यस मार्ग भएर हिँड्ने छन्। ९त्यस बाटोमा कुनै प्रकारको खतरा हुने छैन। त्यहाँ मानिसहरूलाई घात पार्ने कुनै सिंहहरू हुने छैन। त्यस बाटोमा कुनै प्रकारको हिसंक पशुहरू हुने छैन। परमेश्वरले मानिसहरूको लागि त्यो बाटो जोगाई राख्नु भएको हो।

१०परमेश्वरले आफ्ना मानिसहरूलाई स्वतन्त्र पारिदिनु हुनेछ। अनि ती मानिसहरू उहाँकहाँ फर्केर आउनेछन्। मानिसहरू खुशी हुने छन् जब उनीहरू सियोनभित्र आउने छन्। मानिसहरू सदा-सर्वदाको लागि खुशी हुनेछन्। तिनीहरूको खुशी उनीहरूको शिरको मुकुट

हुनेछ। तिनीहरूको रमाहट र आनन्दले तिनीहरूलाई भरिपूर्ण पार्नेछ। शोक र उदासीनताको दिनहरू टाढा, टाढा भाग्नेछन्।

अशशूरहरूले यहूदामा आक्रमण गर्दछ

३६ हिजकियाह राजा भएको चौधौं वर्षमा अशशूरका राजा सनहेरीब यहूदाका मुख्य शहरहरूको विरुद्ध लडाईं लड्न गए। सनहेरीबले ती शहरलाई पराजित गरे। रसनहेरीबले आफ्ना कप्तानसँग विशाल सेनाहरू यरूशलेममा राजा हिजकियाहकहाँ पठाए। कप्तान र उनका सेनाहरू लाकीश छाडेर यरूशलेम तिर गए। तिनीहरू माथिल्लो भाङ्गीको जलमार्ग नजिक रोकिए। (माथिल्लो पोखरी धोबीको खेत जाने बाटोतर्फ पर्छ।)

यरूशलेमबाट तीन जना पुरुषहरू कप्तानसँग कुरा गर्न गए। तिनीहरू हुन हिल्कियाहको छोरो एल्याकीम, आसाको छोरो योआ अनि शेब्बा। एल्याकीम राजदरबारका प्रशासक थिए। योआ लेखापाल थिए। अनि शेब्बा दरबारको सचिव थिए।

४कप्तानले तिनीहरूलाई भने, “हिजकियाहलाई, ‘महाराज, अशशूरका राजाले यसो भन्छन् भन:

तिमीहरूले सहायताको लागि केमा भरोसा गरिरहेकाछौ? ५म तिमीहरूलाई भन्दछु यदि तिमीहरूले शक्ति र युद्धको योजनामा भरोसा गर्दछौ, यो व्यर्थ हो। तिनीहरू खोक्रा शब्दहरू बाहेक केही होइनन्। अब म तिमीहरूलाई सोध्दछु, तिमीहरूकोमाथि भरोसा गरेर मेरो विरुद्धमा विद्रोह गरिरहेका छौ? ६के तिमीहरू सहयोगको लागि मिश्रमाथि भर परिरहेकाछौ? मिश्र एउटा भाँचिएको लौरो जस्तो छ। यदि तिमीहरू सहायताको लागि त्यता ढल्किन्छौ भने, त्यसले केवल तिमीहरूलाई चोट पुऱ्याउनेछ र तिमी हातमा दुलो पारिदिनेछ। मिश्रका राजा फिरऊनमाथि कसैले पनि भरोसा राख्न सक्दैन।

७तर तिमीहरू यसो भन्न सक्छौ, “हामी आफ्ना परमप्रभु परमेश्वरबाट सहायता पाउने भरोसा गरिरहेछौ।” तर म जान्दछु हिजकियाहले ती वेदीहरू र उच्च स्थानहरू ध्वंश पारे जहाँ मानिसहरूले परमप्रभुलाई पूज्दथे। अनि हिजकियाहले यहूदा र यरूशलेमका मानिसहरूलाई भने, “तिमीहरूले यहाँ यरूशलेमको एउटा वेदीमा आराधना गर्नुपर्छ।”

८यदि तिमीहरू अभ्र लडाईं गर्न चाहन्छौ भने मेरो मालिक, अशशूरका राजाले तिमीहरूसँग यो सम्झौता गर्नेछन्। यदि तिमीहरूले युद्धको लागि घोड-सवारहरू पाउन सक्छौ भने म दुइ हजार घोडाहरू दिने वचन दिन्छु। ९तर त्यसो हुँदा पनि

तिमीहरूले मेरो मालिकका निम्न स्तरका अधिकारीहरू सम्मलाई पराजित गर्न सक्दैनौ। यसकारण किन तिमीहरू लगातार मिश्रका रथहरू र घोड-सवारी सेनाहरूमा भर पर्छौ?

१०अहिले के तिमीहरू सोच्छौ कि म परमप्रभुको सहयोग बिना यो देश ध्वंश गर्न आएको थिएँ? होइन! परमप्रभुले मलाई भन्नुभयो, “यो देशको विरुद्ध उठ, जा र ध्वंश पार।”

११तब एल्याकीम, शेब्बा र योआहले रबशाकेलाई भने, “दया गरेर हामी प्रति अरामी भाषामा बोल्नु होस्। हामी त्यो भाषा बुझ्छौ। हामीसित यहूदी भाषामा नबोल्नु होस्। यदि तिमीले हाम्रो भाषा प्रयोग गर्छौ भने शहरका पर्खालहरूमा भएका मानिसहरूले पनि बुझ्नेछन्।”

१२तर रबशाकेले भने, “के मेरा मालिकले तिमीहरू र तिमीहरूका मालिकहरूसित मात्र बोल्न पठाएको होइन। मेरो मालिकले ती मानिसहरूसँग पनि बोल्न पठाए जो पर्खालहरूमाथि बसिरहेका छन्। ती मानिसहरूसँग खाद्य र पानी सम्म छैन, तिमीहरूले जस्तै तिनीहरूले आफ्नै दिशा खानेहरू र आफ्नै पिसाब पिउनेछन्।”

१३तब रबशाके यहूदी भाषामा साहो चिच्याए अनि यसो भने, १४“अशशूरका महाराजाको यो सन्देश सुन,

हिजकियाहले तिमीहरूलाई मूर्ख नबनावोस। उसले आफ्नो शक्तिले तिमीहरूलाई बचाउँन सक्दैन। १५हिजकियाहमाथि भरोसा नगर जब उसले भन्दछ, ‘परमप्रभुमा भरोसा गर! परमप्रभुले निश्चय हामीलाई बचाउनुहुनेछ। परमप्रभुले अशशूरका राजालाई यो शहर परास्त गर्न दिनुहुने छैन।’

१६हिजकियाहबाट ती शब्दहरू नसुन्। अशशूरका महाराजाको कुरा सुन्। अशशूरका राजाले भन्दछ, “हामीले एउटा सम्झौता गर्नुपर्छ। तिमीहरू शहरबाट मकहाँ आउनु पर्छ। तब मात्र प्रत्येक मानिसले आफ्नो घर जानलाई स्वतन्त्र हुनेछ। प्रत्येक मानिसले आफ्ना दाखको बोटबाट स्वतन्त्र रूपले दाख खान पाउनेछ। अनि प्रत्येक मानिसले स्वतन्त्र रूपमा आफ्नो नेभाराको बोटबाट फल खान पाउने छ। प्रत्येक मानिसहरूले आफ्ना इनारबाट स्वतन्त्र रूपमा पानी पिउन पाउने छ। १७जबसम्म म आउँदिन तिमीहरूले त्यसो गर्न सक्छौ अनि तिमीहरू प्रत्येकलाई त्यस भूमिमा लिएर जाँदिन जो तिमीहरूकै आफ्नो जस्तै छ। त्यस नयाँ देशमा तिमीहरूले राम्रो अन्न र नयाँ दाखरस, रोटी अनि अङ्गुरका लहराहरू पाउनेछौ।”

१८ हिजकियाहलाई कष्ट पुर्याउन नदेऊ। हिजकियाह भन्दछ, “परमप्रभुले हामीलाई बचाउनु हुने छ।” तर म तिमीहरूलाई सोध्छु, के अन्य जातिहरूका देवताहरूले तिनीहरूको देशलाई अशशूरका राजाबाट बचाउन सक्यो? होइन। १९हमात र अर्पादका देवताहरू कहाँ छन्? तिनीहरू परास्त भए। सपर्वमका देवताहरू कहाँ छन्? तिनीहरू परास्त भए, के तिनीहरूले शक्तिद्वारा सामरियालाई बचाए? होइन। २०के अन्य देवताहरूले अरू देशहरूमा मबाट आफ्ना ठाउँहरू बचाए? अँह! के परमप्रभुले मबाट यरूशलेम बचाउन सक्नुहोला त?”

२१तर यरूशलेमका मानिसहरू एकदम चुपचाप थिए। तिनीहरूले एक शब्द पनि कप्तानलाई भनेन किनभने राजा हिजकियाहले तिनीहरूलाई हुकुम दिएका थिए। उनले भने, उसलाई केही पनि नभन्।”

२२त्यसपछि राजदरबारका व्यवस्थापक (हिल्कियाहको छोरो एल्याकीम), राजकीय सचिव शेब्ना अनि धर्मशास्त्री आसापको छोरो योआ हिजकियाह कहाँ गए। तिनीहरूले शोकव्यक्त गर्न आफ्ना लुगाहरू च्याते अनि हिजकियाहलाई प्रत्येक कुरा भने जो अशशूरका कप्तानले भनेका थिए।

हिजकियाहले परमेश्वरलाई सहयोग मागे

३७ राजा हिजकियाहले ती कुराहरू ध्यानपूर्वक सुने। त्यसपछि उनले आफ्ना लुगाहरू च्याते अनि आफ्नो शोक प्रकट गरे। त्यसपछि उनले शोक वस्त्रहरू लगाए, अनि परमप्रभुको मन्दिर गए। हिजकियाहले राज-दरबारका व्यवस्थापक एल्याकीम राजकीय सचिव शेब्ना अनि पूजाहारीहरूका बूढा-प्रधानहरूलाई आमोसको छोरा अगमवक्ता यशैयाकहाँ पठाए। तिनीहरूले यस्ता लुगाहरू लगाएका थिए जसले तिनीहरूको शोक र खिन्नता प्रकट गर्दथ्यो।

३ती मानिसहरूले यशैयालाई भने, “राजा हिजकियाहले आदेश गरे कि आजको दिन दुःख र शोकको विशेष दिन हो। यो अत्यन्तै शोकमय दिन हुनेछ। यो यस्तो दिनु हुनेछ जब एउटा बालक जन्मनेवाला छ। तर शक्तिको अभावमा जन्म लिन सक्तैन। ४सेनापतिको मालिक, अशशूरका राजाले उसलाई जीवित परमेश्वरको बारेमा अनिष्ट कुराहरू भन्नलाई पठाए। हुन सक्छ परमप्रभु तपाईंका परमेश्वरले ती कुराहरू सुन्नु भएकोछ। शायद परमप्रभुले शत्रुको गल्ती छ भनेर प्रमाण गर्नु हुनेछ। यसकारण छाडिएका ती मानिसहरूका लागि प्रार्थना गर जो अब जीवित छन्।”

५-६राजा हिजकियाहका अधिकारीहरू यशैयाकहाँ गए। यशैयाले तिनीहरूलाई भने, “यो सन्देश तिमीहरूका मालिक हिजकियाहलाई देऊ। परमप्रभु भन्नुहुन्छ,

“कप्तानहरूका कुराहरू सुनेर तिमीहरू नडराऊ! अशशूर राजा बाट मेरो बारेमा आएका ती “केटाहरूले” जुन अनिष्ट चीजहरू भने त्यो विश्वास नगर। ७हेर, म अशशूरको विरुद्ध एउटा आत्मा पठाउने छु। अशशूरका राजाले चेताउनी स्वरूप उसको देश कष्टमा पर्नेछ। यसकारण उ आफ्नो देशमा फर्केर जानेछ। त्यसबेला, म उसलाई उसको आफ्नो देशको तरवारले मार्नेछु।”

अशशूरका सेनाले यरूशलेम छोड्दछ

८-९अशशूरका राजाले एक विवरण प्राप्त गरे। विवरणमा भनिएको थियो, “तिर्हाकाह, कूशका राजा, तिमीहरूसँग लडाई गर्न आइरहेछ।” यसर्थ, अशशूरका राजाले लाकीश त्यागेर लिब्नामा गए। कप्तानले त्यस्तो सुने, अनि उ लिब्ना शहरमा गए जहाँ अशशूरका राजा युद्ध गरिरहेका थिए। उनले हिजकियाहकहाँ दूतहरू पठाए। उनले भने, १०“तिमीले यहूदाका राजा हिजकियाहलाई यी कुराहरू भन्ने पर्छ:

तिमीहरूले विश्वास गर्ने ईश्वरद्वारा मूर्ख नबन्। यसो नभन, “परमेश्वरले अशशूरका राजाद्वारा यरूशलेमलाई परास्त गराउनु दिनु हुने छैन।”

११अशशूरका राजाहरूले अन्य सारा देशहरूलाई के गरे भनेर सुनेकाछौ। तिनीहरूले तिनीहरूलाई पूर्ण रूपले ध्वंश पारी दिए। के तिमीहरू सुरक्षित हुनेछौ होइन! १२के ती मानिसहरूका देवताहरूले तिनीहरूलाई बचाउनु भयो? होइन! मेरा पुर्खाहरूले तिनीहरू सबैलाई ध्वंश पारिदिए। तिनीहरूले गोजान, हारान, रेसेपमा बस्ने मानिसहरू अनि तलस्सारमा बस्ने एदेन वंशीहरूलाई ध्वंश पारे। १३हमातका राजा कहाँ छन्? अर्पादका राजाकहाँ छन्? सपर्वमका राजा कहाँ छन्? हेना र इब्बाका राजाहरू कहाँ छन्? तिनीहरू सबैलाई ध्वंश पारियो।

हिजकियाहले परमेश्वरसँग प्रार्थना गरे

१४हिजकियाहले दूतहरूका हातबाट चिट्ठी लिए अनि पढे। त्यसपछि हिजकियाह परमप्रभुको मन्दिरमा गए। हिजकियाहले चिट्ठी खोले र परमप्रभुको समक्ष राखिदिए। १५हिजकियाहले परमप्रभुसित प्रार्थना गर्दै भने:

१६हे सेनाहरूका परमप्रभु, इस्राएलका परमेश्वर, तपाईं राजा सरह करूब दूतहरूमाथि बस्नु हुन्छ। तपाईं, अनि तपाईं मात्र, परमेश्वर हुनुहुन्छ जसले पृथ्वीमा भएका सारा राज्यहरूमाथि शासन गर्नु हुन्छ। तपाईंले स्वर्गहरू र पृथ्वी बनाउनु भयो। १७हे परमप्रभु, दया गरेर मेरो कुरा ध्यान दिएर सुन्नु होस। परमप्रभु, आफ्ना आर्खाँहरू खोल्नु होस यस सन्देशमा हेर्नुहोस। हे जीवित परमेश्वर!

सनहेरीबबाट तपाईंलाई निन्दा गर्न पठाएका शब्दहरू सुन्नुहोस।

१८हे परमप्रभु! यो सत्य हो, अशशूरका राजाहरूले जम्मै जातिहरू नाश गरे। १९अशशूरका राजाहरूले ती जातिहरूका सबै देवताहरू जलाई दिए। तर तिनीहरू वास्तविक रूपमा देवताहरू थिएनन्। तिनीहरू खाली मानिसहरूले बनाएका काठ र ढुङ्गाहरूका मूर्तिहरू थिए। यसैकारण अशशूरका राजाहरूले तिनीहरूलाई नाश गर्न सके। २०तर तपाईं परमप्रभु हाम्रो परमेश्वर हुनुहुन्छ। यसैले कृपा गरेर हामीलाई अशशूरका राजाबाट बचाउनु होस। तब सारा जातिहरूले जान्ने छन् कि तपाईं हाम्रो परमप्रभु हुनुहुन्छ, अनि तपाईं मात्र परमेश्वर हुनुहुन्छ।

परमेश्वरको हिजकियाहलाई जवाफ

२१तब आमोसका छोरो यशैयाले हिजकियालाई यो समाचार पठाए। यशैयाले भने, “परमप्रभु, इस्त्राएलका परमेश्वर भन्नुहुन्छ, ‘तिमीहरूले त्यो समाचार जुन सन्देश अशशूरका राजा सनहेरीबबाट आएको थियो। त्यस बारेमा मलाई प्रार्थना गर्नु।’”

२२“सनहेरीबको बारेमा यो परमप्रभुको सन्देश हो: ‘सियोनकी कन्या-छोरी सोच्छे तिमी महत्वपूर्ण छैनौ। उसले तिमीलाई खिसी गर्छे। यरूशलेमकी छोरीले तिमीहरूलाई हाँसोको पात्र बनाउँछे।’

२३तिमीले कसलाई अपमान गर्नु र हाँसोको पात्र बनायौ? तिमीहरूले कसको विरोधमा आवाज उठायौ? तिमीहरू इस्त्राएलका परम पवित्रको विरुद्ध थियौ। तिमीहरूले आफूलाई उहाँ भन्दा महान सोच्यौ।

२४तिमीहरूले आफ्ना अधिकारीहरू परमप्रभु, मेरा मालिकलाई अपमान गर्न पठायौ। तिमीले भन्यौ, ‘म अत्यन्त शक्तिशाली छु। मसँग धेरै-धेरै रथहरू छन्। म आफ्नो शक्तिले लबानोनलाई परास्त गर्छु। म लबानोनको उच्चतम पर्वतहरूमा चढें। मैले लबानोनका सबै ठूलो रूखहरू काटेर ढाले। म ती उच्च पर्वत र जङ्गलको गहिरो भागहरूभित्र थिएँ।’

२५मैले इनारहरू खने र नयाँ ठाउँहरूबाट पानी पिएँ। मैले मिश्रका नदीहरू सुक्या पारी दिएँ अनि त्यस देशमाथि कुल्चेर हिँडेँ।’

२६त्यही त तिमीले भनेको हो। तर तिमीले मैले के भने सुनेनौ। ‘मैले धेरै अघि योजना बनाएको थिएँ। मैले यो प्राचीनकालदेखि नै योजना बनाएको थिएँ अनि अहिले मैले यसलाई गराएँ। मैले तिमीलाई शक्तिशाली शहरहरू ढल्ने अनि तिनीहरूलाई भग्नावशेष परिणत गर्ने अनुमति दिएँ।’

२७त्यस शहरहरूमा शक्ति थिएन तिनीहरू भयभीत र अन्योलमा थिए। तिनीहरू खेतमा भएका घाँस र

पालुवाहरू जस्ता काटिन लागेका थिए। तिनीहरू हुर्किनु भन्दा अघिनै ओइलाई जाने घरका छानाहरूमा उम्रिएका घाँसहरू सरह भए।

२८म तिम्रा सारा युद्धहरूका विषयमा जान्दछु। तिमीले कहिले आराम गर्नु त्थो म जान्दछु, तिमी कहिले युद्ध तर्फ गर्नु त्थो म जान्दछु तिमी कहिले युद्धबाट घरमा फर्क्यौ म जान्दछु। म यो पनि जान्दछु कि तिमी मसित कहिले खिन्न भयौ।

२९हो, तिमी मसित खिन्न थियौ। मैले तिम्रो अंहकारी अपमानहरू सुनें यसैले मैले तिम्रो नाकमा अंकुसे राखी दिएँ। अनि मैले तिम्रो मुखमा लगाम लगाई दिएँ। त्यस पछि मैले तिमीलाई फनक्क घुमाएँ र जहाँबाट आएका थियौ त्यतै डोर्साएँ।”

हिजकियाहलाई परमप्रभुको सन्देश

३०त्यसपछि परमप्रभुले हिजकियाहलाई भन्नुभयो, “म तिमीलाई यी शब्दहरू सत्य हुन भनी देखाउने एउटा यस्तो संकेत दिने छु। तिमी बिऊ छर्न अयोग्य थियौ। यसैले यो वर्ष तिमी बिऊ नछरी उम्रिएको नै खानेछौ। तर तीन वर्षमा तिमी आफैले रोपेको अन्न खानेछौ। तिमीहरू ती अन्नहरू उमानेछौ अनि तिमीसित खानलाई प्रचूर अन्न हुनेछ। तिमी अङ्कुरका विरूवा रोप्नेछौ अनि त्यसको फल खानेछौ।

३१“यहूदाका कुलबाट आएका सन्तानहरू जो भागेको थिए र जीउँदै छाडिएका थिए ती बढ्न थाल्नेछन्। ती मानिसहरू पालुवाहरू जस्ता हुन जसले आफ्ना जराहरू गहिरो प्रकारले भूर्मा गाडिएका छन् र भूर्माथि फल फलाउँदछन्। ३२केही मानिसहरू मात्र जिउँदो रहनेछन् अनि यरूशलेम बाहिर जानेछन्। केही बाँचेकाहरू सियोन पर्वतबाट आउनेछन्।” यस्तो सेनाहरूका परमप्रभुको जोश प्रेम कै कारण हुनेछ।

३३यसकारण परमप्रभुले अशशूरका राजाको बारेमा भन्नुहुन्छ: “उनी यस शहर भित्र आउने छैनन् उनले यस शहरमा काँडे हान्ने छैनन्। उनले आफ्नो ढालहरू यो शहरको लागि ल्याउने छैनन् उनले यो शहरका पर्खालहरूमा धावा बोल्नलाई कुनै प्रकारको गढ बनाउने छैनन्।

३४उनी जुन बाटो आएका थिए त्यही बाटो फर्केर जान्छन् उनी यस शहरभित्र आउने छैनन्, भनेर परमप्रभु भन्नुहुन्छ।

३५म यस शहरको सुरक्षा गर्नेछु र बचाउनेछु, यो म मेरै निम्ति र मेरो दास दाऊदको लागि गर्नेछु।”

३६त्यस रात, परमप्रभुका दूत गएर अशशूरहरूको छाउनी एक लाख पचासी हजार मानिसहरूलाई मारे। जब बाँचेका मानिसहरू बिहान ब्युँभे तिनीहरूले आफ्ना वरिपरी मृत शरीरहरू देखे। ३७यसैले अशशूरका राजा, सनहेरीब, निनवेमा गए अनि त्यहाँ बसे।

३८ एकदिन सनहेरीब आफ्नो देवता निस्त्रोकको मन्दिरमा उसको पूजा गरिरहेका थिए। त्यस बेला उनका दुइजना छोरा अद्रमेलक र शरेसेरले तिनलाई तरवारले मारे। त्यसपछि छोराहरू अरातर तिर भागे। यसैले सनहेरीबको छोरो एसहर्ददोन अशशूरका नयाँ राजा भए।

हिजकियाह विरामी परेका

३८ त्यसबेला, हिजकियाह बिमार भए अनि मृत्युको मुख सम्म पुगे। आमोसको छोरो अगमवक्ता यशैया उनलाई हेर्न गए।

यशैयाले राजालाई भने, “तिमीलाई यी कुराहरू भन्नु परमप्रभुले मलाई भन्नुभयो: ‘तिमी चाँडै मर्नेछौ। यसैले तिमीले तिप्रो सन्तानहरूलाई तिमी मरे पछि के गर्नु पर्ने बताउनु पर्छ। तिमी निको हुने छैनौ।’”

२ हिजकियाह भित्तातिर फर्किए जुन मन्दिर सम्मुख पर्दथ्यो र प्रार्थना गर्न थाले। उनले भने: ३ “हे परमप्रभु! याद गर्नुहोस कि मैले तपाईंलाई आफ्नो साँचो हृदयबाट पूर्ण रूपले सेवा गरेकोछु। मैले ती कुराहरू गरे जुन तपाईंले असल हुन भन्नुभयो।” तब हिजकियाह धुरू-धुरू रोए।

४ यशैयाले यो वचन परमप्रभुबाट प्राप्त गरे: ५ “हिजकियाहकहाँ जाऊ अनि भन उसलाई कि परमप्रभु, तिप्रो पिता-पुर्खा दाऊदका परमेश्वरले भन्नुहुन्छ, ‘मैले तिप्रो प्रार्थना सुने अनि मैले तिप्रो आँशुहरू देखें। म तिप्रो आयु पन्ध्रह वर्ष बढाइदिनेछु। ६ म तिमी र तिप्रो यस शहरलाई अशशूरका राजाबाट बचाउने छु। म यस शहरको रक्षा गर्नेछु।’”

२२ *तर हिजकियाहले यशैयालाई सोधे, “त्यस्तो के संकेत छ परमप्रभुबाट ताकि म निको हुनेछु? त्यस्तो के संकेत छ जसले म परमप्रभुको मन्दिर जाने समर्थताको प्रमाण गर्दछ?”

७ यो परमप्रभुबाट संकेत हो जसले देखाउँदछ कि उहाँले भन्नु भएका कुराहरू नै गर्नु हुनेछ। ८ “हेर, दश पाइला पछि हट्नुलाई म छाँया बनाउँदैछु जुन अहाजको पाइलाहरूमाथि* छ। जब घाम ती सिडीहरूमा चम्कन्थ्यो त्यो छाँयाले दिनको समय बताउँथ्यो।”

२१ *तब यशैयाले हिजकियाहलाई भने, “तिमीले नेभारा पिधेएर धूलो पार अनि त्यो आफ्नो घाउमा लगाऊ, तब तिमी निको हुनेछौ।”

वचन २२ यो अध्यायको अन्तिममा मुद्रित भएको पद हो जुन हिब्रू भाषामा छ।

अहाजको पाइला विषेश एउटा भवनको सिडीहरू जुन अहाजले घडी भैं प्रयोग गर्थ्यो।

वचन २१ यो अध्यायको अन्तिममा मुद्रित भएको पद हो जुन हिब्रू भाषामा छ।

९ यो हिजकियाहबाट पठाईएको चिट्ठी हो जुन उनी आफ्नो बिमारी अवस्थाबाट निको भए पछि लेखेका हुन:

१० मैले स्वयंलाई भने, “म बूढो भई बाँच्ने छु। तर त्यतिबेला मेरो उमेर पातालको प्रवेशद्वारहरूबाट जाने भइसकेको हुनेछ। अब मैले मेरो सबै समयहरू यहाँ बिताउँ।”

११ यसकारण मैले भने, “म परमप्रभु याहलाई* यस संसारमा फेरि बाँचिरहेको देख्ने छैन, म पृथ्वीमा मानिसहरू बाँचिरहेको देख्ने छैन।

१२ मेरो घर, मेरो गोठालाको तम्बु, भत्काई रहेछन अनि मबाट टाढा सारिरहेछन्। म मानिसहरूले लुगा तानबाट तान्दै सिलाउनलाई काटे जस्तै शेष भइरहेछु। तिमीले मेरो जीवन यति चाँडै शेष पारिदियौ।

१३ सारा रात सिंह गर्जे जस्तै म साहो रोएँ, तर मेरा आशाहरू धुलो पारिदिए सिंहले हड्डीहरू चपाए जस्तै। तिमीले मेरो जीवन यति चाँडै शेष पारिदियौ।

१४ म ढुकुर जस्तै रोएँ म चरा जस्तै रोएँ मेरा आँखाहरू थकित भए तर मैले लगातार स्वर्ग तिर हेरिरहे। हे मेरो मालिक! म अत्यन्त खिन्न भएँ मलाई साथ दिने वचन दिनुहोस्।”

१५ के म भन्न सक्छु? के घटना हुनेछ मेरो मालिकले मलाई भन्नुभयो। अनि मेरो मालिकले नै त्यस्तो घटना गराउनु हुनेछ। यस्तो विपत्तिहरू मेरो आत्मामा थिदै थियो यसकारण अब मेरो जीवनभरि विनम्र हुनेछु।

१६ हे मेरो मालिक, मेरो आत्मा बलियो पार्नलाई यी दुःखका दिनहरू देखाउनुहोस। मेरो आत्मालाई बलियो र स्वस्थ बनाउनलाई सघाउनुहोस। मलाई असल हुनलाई सघाउनु होस। मलाई फेरि बाँचनलाई साथ दिनुहोस।

१७ हेर! मेरा कष्टहरू गए। अब मलाई शान्ति छ। तपाईंले मलाई असाध्य प्रेम गर्नुभयो। तपाईंले मलाई चिहानमा सङ्ग दिनु भएन तपाईंले मेरो सारा पापहरू क्षमा गरिदिनु भयो। तपाईंले मेरो सबै पापहरू टाढा फालिदिनु भयो।

१८ मृत मानिसहरूले तपाईंको स्तुति-गान गाउन सक्ने। पातालमा भएका मानिसहरूले तपाईंको गुण गाउँदैनन्। मृत मानिसहरूले उनीहरूलाई नै सघाउन तपाईंमा भर पर्दैन। तिनीहरू धरतीको प्वालभित्र जान्छन् अनि कहिल्यै बोल्न सक्ने।

१९ मानिसहरू जो जीउँदा छन् म जस्तै के आज ती मानिसहरूले तपाईंको गुण गाउनेछन्। पिताले भन्न सक्नु पर्दछ उनका छोरा छोरीहरूलाई कि तपाईं विश्वासयोग्य हुनुहुन्छ।”

याह : हिब्रूमा परमेश्वरको नाउँ।

२०यसैले म भन्दछु: “परमप्रभुले मलाई बचाउनु भएको छ। यसैले हामी परमेश्वरको मन्दिरमा आफ्नो जीवनभरि गीत गाउनेछौं अनि सँगै गीत बनाउने छौं।”

बाबेलबाट सन्देशवाहकहरू

३६ त्यसबेला बलदानको छोरो मरोदक बलदान बाबेलका राजा थिए। मरोदकले चिट्ठी र एक उपहार हिजकियाहलाई पठाए। मरोदकले त्यसो गरे किनभने हिजकियाह बिमार भएको सुनेका थिए। रती कुराहरूले हिजकियाहलाई आनन्द पुरायो। यसकारण हिजकियाहले मानिसहरूलाई आफ्नो भण्डारबाट सारा बहुमूल्य वस्तुहरू देखाए। हिजकियाहले तिनीहरूलाई सुन, चाँदी बहुमूल्य मसलाहरू र महँगो मूल्य भएको अत्तरहरू देखाए। हिजकियाहले तिनीहरूलाई युद्धमा चलाएका तरवारहरू र ढालहरू देखाए। हिजकियाहले तिनीहरूलाई सबै चीजहरू देखाए। जुन उनले सुरक्षित राखेका थिए। हिजकियाहले आफ्ना घर अनि राज्यमा भएका सम्पूर्ण चीजहरू तिनीहरूलाई देखाए।

इत्यसपछि अगमवक्ता यशैया राजा हिजकियाहकहाँ गए र उनलाई सोधे, “यी मानिसहरूले के भने? तिनीहरू कहाँबाट आएका हुन्?”

हिजकियाहले भने, “तिनीहरू सुदूर देशबाट मलाई हेर्न भनी आएका थिए। तिनीहरू बाबेलबाट आएका हुन्।”

४यसैले यशैयाले उनलाई सोधे, “तिनीहरूले तिप्रो घरमा के देखे?”

हिजकियाहले भने, “तिनीहरूले मेरो राजमहलका सम्पूर्ण चीजहरू हेरे। मैले तिनीहरूलाई जम्मै सम्पत्तिहरू देखाएँ।”

५त्यसपछि यशैयाले हिजकियाहलाई यसो भने, “सेनाहरूका परमप्रभुबाट आएको यी शब्दहरू ध्यान लगाएर सुन्। ६समय आइरहेछ आज सम्म तिमी र तिप्रो पुर्खाहरूले बचत गरेर राखेको सारा सम्पत्तिहरू बाबेलमा बोकेर लैजानेछ। केही पनि छोड्ने छैन। सेनाहरूका परमप्रभुले भन्नुभयो यी कुराहरू। ७बाबेलीहरूले तिप्रो आफ्नै छोराहरू पनि लैजानेछन्। अनि तिप्रो छोराहरू बाबेलका राजाका महलमा अधिकारीहरू हुनेछन्।”

८हिजकियाहले यशैयालाई भने, “परमप्रभुबाट आएको यो सन्देश राम्रो हो।” हिजकियाहले यसो भनेको कारण थियो, “त्यहाँ खास शान्ति र सुरक्षा हुनेछ जब म राजा हुन्छु।”

इस्त्राएलको दण्ड समाप्त हुनेछ

४० तिमीहरूका परमेश्वरले भन्नुहुन्छ: “मेरा मानिसहरूलाई सान्त्वना, सान्त्वना देऊ।

र्यरूशलेमसित नम्र भएर बोल। र्यरूशलेमलाई भन, “तिमीहरूको सेवाको अवधि सकिएको छ। तिमीहरूले आफ्नो पापको प्रायश्चित गरिसकेका छौं।” परमप्रभुले र्यरूशलेमलाई उसले गरेको एउटा पापकोलागि दुइपल्ट दण्ड दिनु भएकोछ।

३सुन, कोही मानिस चिच्याइरहेको छ! “मरुभूमिमा परमप्रभुका लागि एउटा बाटो तयार गर। मरुभूमिमा हाम्रो परमेश्वरको लागि चिल्लो बाटो बनाऊ।

४प्रत्येक बेंसी पूर्ण गर प्रत्येक पर्वत र पहाडलाई मैदान बनाऊ। बाङ्गो-टेटो परेका बाटोहरू सोभो बनाऊ। खस्त्रो मैदानलाई चिल्लो बनाऊ।

५तब, परमप्रभुको महिमा प्रकट गरिनेछ। अनि सँगै सँगै सारा मानिसहरूले परमप्रभुको महिमा देखेछन्। हो, परमप्रभु, स्वयंले यी कुराहरू भन्नु भएको थियो।”

६एउटा आवाजले भन्यो, “बोल।” यसकारण मानिसले भन्यो, “मैले के भन्नु पर्छ?” त्यो आवाजले भन्यो, “तिनीहरू सबै घाँस जस्ता हुन्। तिनीहरूको धर्म जङ्गली फूल जस्तै हो।”

७परमप्रभुबाट एक प्रवाहपूर्ण वायु घाँसमाथि बहनेछ अनि घाँस मर्नेछ र फुल भर्नेछ।” हो, जम्मै मानिसहरू घाँस जस्तै हुन्।

८घाँस मर्दछ र जङ्गली फूलहरू भर्दछ। तर हाम्रो परमेश्वरको वचन निरन्तर रहिरहन्छ।”

मुक्ति : परमेश्वरको सुसमाचार

९सियोन, भन्नलाई तिमीसँग सुसमाचारहरू छन्। तिमी अल्गो पर्वतमाथि जाऊ र चिच्याउँदै सुसमाचार भन्। र्यरूशलेम, भन्नलाई तिमीसँग सुसमाचार छन्। नडराऊ, कराएर बोल। यी समाचार यहूदाका सारा शहरहरूमा भन: “हेर, यहाँ तिमीहरूका परमेश्वर हुनुहुन्छ।”

१०परमप्रभु मेरा मालिक पराक्रमसाथ आइरहनु भएकोछ। उहाँ सबै मानिसहरूमाथि शासन गर्न बल उपयोग गर्नुहुनेछ। परमप्रभुले आफ्ना मानिसहरूको राम्रो कर्मकोलागि पुरस्कार ल्याउनु हुनेछ।

११गोठालेले भेडा डोखाए भैं परमप्रभुले आफ्ना मानिसहरूलाई डोखाउनु हुनेछ। परमप्रभुले आफ्ना शक्ति चलाउनु हुनेछ अनि आफ्ना भेडाहरू एकत्रित पार्नुहुनेछ। परमप्रभुले साना पाठो उठाउनुहुनेछ अनि आफ्नो पाखुरामा च्याप्नु हुनेछ, तिनीहरूका आमाहरू उहाँको पछाडि हिँडेछन्।

परमेश्वरले संसार बनाउनु भयो, उहाँले यसमा शासन गर्नु हुन्छ

१२कसले आफ्नो हातको हत्केलामा भरेर समुद्र नाप्यो? कसले आफ्नो हात प्रयोग गरेर आकाशलाई नाप्यो? कसले डालो चलाए पृथ्वीका सारा कणहरू

नापनलाई? पर्वतहरू र पहाडहरू नापनलाई कसले नापने यन्त्र चलायो? यी सबै नापने परमप्रभुमाथि थिए।

१३कसैले पनि परमप्रभुको आत्मालाई उसले के गर्नु पर्ने, बताएन्। कसैले पनि उहाँले गरेको कार्य कसरी गर्नु पर्छ बताएन्।

१४के परमप्रभुले कसैबाट सहयोग माग्नु भयो? के कसैले परमप्रभुलाई निष्पक्ष हुनु सिकाए? के कसैले परमप्रभुलाई ज्ञान सिकायो? के कसैले परमप्रभुलाई समझको मार्ग देखायो? होइन! पहिल्यैबाट परमप्रभुलाई ती कुराहरूको ज्ञान थियो।

१५हेर, यस संसारमा सारा जातिहरू गाग्रिमा रहेको एक थोपा पानी सरह छन्। यदि परमेश्वरले टाढा टाढाका सबै जातिहरूलाई एकसाथ आफ्नो जोखने तराजुमा राख्नुभयो भने, पनि तिनीहरू मसिना धूलोका कणहरू जस्तै हुनेछन्।

१६लबानोनमा भएका जम्मै रूखहरूले पनि परमप्रभुको लागि दाउरा प्रशस्त हुँदैन। अनि लबानोनका जम्मै पशुहरू होमबलिका तिमि प्रशस्त हुँदैन।

१७परमेश्वरसँग तुलना गर्दा संसारका सारा देश केही पनि होइनन्। परमेश्वरसँग तुलना गर्दा सबै जातिहरू अत्यन्त तुच्छ रहन्छन्।

परमेश्वर कस्तो हुनुहुन्छ मानिसहरूले कल्पना गर्न सक्दैनन्

१८के तिमी परमेश्वरलाई अन्य केही थोकसँग तुलना गर्न सक्छौ? अँह! के तिमी परमेश्वरको प्रतिरूप बनाउन सक्छौ? अँह।

१९तर कतिपय मानिसहरूले ढुङ्गा र काठबाट मूर्तिहरू बनाउँछन् अनि तिनीहरूलाई देवताहरू भन्छन्। एकजना कारीगरले मूर्ति बनाउँदछ त्यसपछि अर्को कारीगरले त्यसलाई सुनले ढाकिदिँदछ। अनि चाँदीको सिक्रीहरूले त्यसलाई बाँधिदिँदछ।

२०अनि त्यसको आधारको लागि उसले नकुहिने विशेष प्रकारको काठ छान्छ। त्यस पछि उसले काठको खास काम गर्ने कर्मी खोज्दछ। अनि त्यस कारीगरले “देवता” तयार पार्दछ जुन हल्लिएर लड्ने छैन।

२१निश्चय तिमीहरू वास्तविकतालाई जान्दछौ, होइन र? निश्चय तिमीहरूले सुनेका छौ। निश्चय कसैले तिमीहरूलाई धेरै पहिल्यै भनीसकेको छ। निश्चय तिमीहरू जान्दछौ कसले पृथ्वी बनाएको हो।

२२परमप्रभु नै साँचो परमेश्वर हुनुहुन्छ। उहाँ पृथ्वीको परिधि भन्दा माथि विराजमान हुन हुन्छ, अनि उहाँसँग तुलना गर्दा मानिसहरू फट्याङ्गा बराबर मात्र हुन्। उहाँले लुगाको टुक्रा बेरे जस्तो आकाशलाई बेर्नु भयो। बस्नलाई पाल टाँगे जस्तो उहाँले आकाशलाई फिँजाउनु भयो।

२३उहाँ शासकहरूलाई महत्वहीन पार्नु हुन्छ। उहाँले

पृथ्वीका न्यायधीशहरूलाई सम्पूर्ण रूपले अयोग्य बनाउन हुन्छ।

२४ती शासकहरू माटोमा रोपिएका बिरूवाहरू जस्ता छन् तर तिनीहरूले माटोमा जराहरू हाल्नु अघि नै परमेश्वरले “बिरूवाहरू”माथि फुक्नु भयो भने तिनीहरू सुक्या र मृत हुन्छन अनि हावाले तिनीहरूलाई पराल भै उडाइदिन्छ।

२५परमपवित्र परमेश्वरले भन्नुहुन्छ: “के कसैसँग तिमीहरू मेरो तुलना गर्न सक्छौ? अँह। मेरो बराबर कोही पनि छैन।

२६माथि आकाशमा हेर, ती ताराहरू कसले रचे? कसले ती सारा ‘सैन्यहरू’ आकाशमा रचे? प्रत्येक ताराको नाउँ कसले जान्दछ? साँचो परमेश्वर अत्यन्त बलवान र शक्तिशाली हुनुहुन्छ यसैले कुनै पनि तारा हराउँदैन।”

२७हे याकूबका मानिसहरू! यो सत्य हो। इस्त्राएल यसलाई तिमीहरूले विश्वास गर्ने पर्छ। यसैले तिमी किन भन्छौ “मेरो जीवन शैली परमप्रभुले देख्न सक्नुहुन्। परमेश्वरले मलाई भेट्न सक्नुहुन्न र दण्ड दिन सक्नुहुन्।”

२८निःसन्देह तिमी जान्दछौ र सुनेकाछौ कि परमप्रभु परमेश्वर अत्यन्तै बुद्धिमानी हुनुहुन्छ। मानिसहरूले प्रत्येक कुरो सिक्नु सक्दैनन्, उहाँले जान्नु हुन्छ। परमप्रभु थाक्नु हुन्न र आरामको खाँचो पनि पर्दैन। परमप्रभुले पृथ्वीमा सुदूर स्थानहरू बनाउनु भयो परमप्रभु सन्तानका परमेश्वर हुनुहुन्छ।

२९परमप्रभुले दुर्बल मानिसहरूलाई बलियो पार्न सहयोग गर्नु भयो। उहाँले नै दुर्बल मानिसहरूलाई शक्तिशाली बनाउनु हुन्छ।

३०जवान मानिसहरू थाक्छन र आरामको खाँचो पर्दछ, तन्देरी केटाहरू पनि दुःखमिदै लड्छन्।

३१तर तिनीहरू जसले परमप्रभुमाथि भरोसा गर्दछ उन अझ बलियो हुन्छ अनि चीलहरू जस्तै आकासिन्छ। ती मानिसहरू दुर्बल नभई दगुर्छन्। ती मानिसहरू थकित नभई हिँड्छन्।

परमप्रभु अमर सृष्टिकर्ता हुनुहुन्छ

४१ परमप्रभुले भन्नुहुन्छ, “टाढामा भएका देशहरू, शान्त बन र मकहाँ आऊ। जातिहरू बालवान होऊ। मकहाँ आऊ र बोल। हामी साथ साथै भेट्नेछौं, अनि को ठीक हो भनेर निर्णय गर्नेछौं।

२निम्न प्रश्नहरूका मलाई उत्तर देऊ: जो मानिस पूर्वबाट आइरहेको छ उसलाई कसले जगायो? धार्मिकता उसँग हिँड्दछ। उसले आफ्नो तरवार चलाउँछ र जातिहरू परास्त गर्छ। तिनीहरू धूलोको जस्ता हुन्छन्। उसले आफ्नो धनु चलाउँछ र राजाहरूलाई जित्छ अनि तिनीहरू हावाले पराल उडाए भै भाग्दछन्।

इससले सैन्यहरूको खेदो गर्दछ र कहिल्यै घाइते हुँदैन। उ कहिल्यै नपुगेका ठाउँहरू पुग्दछ।

४कसले यी कुराहरू हुने गरायो? कसले यो गर्‍यो? कसले प्रारम्भदेखि सारा मानिसहरूलाई बोलायो? म, परमप्रभुले, यी कुराहरू गरे। म, परमप्रभु नै प्रथम मानिस हुँ, अनि जब पृथ्वीमा सारा थोकहरू समाप्त हुन्छन् म यहाँ हुनेछु।

५तिमीहरू सबै सुदूर ठाउँहरू हेर, अनि डराऊ। तिमीहरू सबै सुदूर ठाउँहरू, पृथ्वीमाथि डरले कम्पित हौ। यहाँ मकहाँ आऊ र ध्यान दिएर सुन्।” अनि तिनीहरू आए।

६“कर्मिहरू एकाकारमा सहयोग गर्छन आपस साथ निभाउँदछ। तिनीहरू बलियो हुनलाई परस्परमा प्रेरणा दिन्छन्। एकजना कर्मिले मूर्ति बनाउनलाई काठ काट्छ। त्यस मानिसले सुनारलाई प्रेरणा दिन्छ। अर्को एकजना कर्मिले मार्तोल पिटेर धातुलाई चिल्लो पार्दछ। त्यसपछि त्यस कर्मिले लीही चलाउनेलाई प्रेरित गर्दछ। यो अन्तिम कर्मिले भन्दछ, ‘यो काम असल हो, धातु आउने छैन।’ त्यसपछि भूर्मा नखसोस भनेर त्यसलाई काँटी ठोकेर दरिलो बनाउँदछ ताकि त्यो कहिल्यै नढलोस। अनि त्यो कहिल्यै हल्लिदैन।”

परमप्रभुले मात्र हामीलाई बचाउन सक्नु हुन्छ

८परमप्रभु भन्नुहुन्छ: “तिमी इस्त्राएल मेरो दास हौ, याकूब मैले तिमीलाई रोजे। तिमी आब्राहाम परिवारका हौ। अनि म आब्राहामलाई प्रेम गर्दछु।

९तिमी टाढा देशमा थियो, तर म तिमीकहाँ पुगे मैले तिमीलाई त्यो टाढा ठाउँबाट बोलाएँ। मैले भने, ‘तिमी मेरो दास हौ।’ मैले तिमीलाई रोजे। अनि मैले तिमीलाई रद्द गरिँ।

१०सुर्ता नगर, म तिमीसितै छु। नडराऊ, म तिम्रै परमेश्वर हुँ। म तिमीलाई बलियो बनाउनेछु। म तिमीलाई सहायता दिनेछु, म तिमीलाई मेरो धार्मिकताको दाहिने हातले समाल्नेछु।

११हेर, कतिपय मानिसहरू तिमीसँग रिसिएका छन्। तर तिनीहरू लज्जित हुनेछन्। तिम्रा शत्रुहरू हराउनेछन् र विलाई जानेछन्।

१२तिमीले ती मानिसहरूलाई खोज्नेछौ जो तिम्रो विरोधीहरू थिए, तर तिमीले तिनीहरूलाई भेटाउन सक्ने छैनौ। ती मानिसहरू जो तिम्रो विरुद्ध लडे तिनीहरू पूर्ण रूपमा बिलाई जानेछन्।

१३म परमप्रभु तिम्रो परमेश्वर हुँ। मैले तिम्रो दाहिने हात समाति रहेकोछु। अनि म तिमीलाई भन्दछु नडराऊ। म तिम्रो साथमा हुनेछु।

१४हे बहुमूल्य यहूदा, नडराऊ! मेरा इस्त्राएलका प्रिय मानिसहरू, भयभीत न हौ म साँच्चि नै तिमीहरूलाई सघाउने छु।” परमप्रभु स्वयंले ती कुराहरू भन्नु भएका

थियो। इस्त्राएलका पवित्र परमप्रभु जसले तिमीलाई बचाए उहाँले ती कुराहरू भन्नुभयो:

१५“हेर, म तिमीलाई एक भाँटेने उपकरण बनाउनेछु। त्यो उपकरण धेरै तीखा दाँतहरू भएका हुनेछन्, कृषकहरूले यो अन्न कुट्नलाई चलाउने छन् यसकारण तिनीहरूले अन्न देखि खोस्टा अलग्गै पार्नेछन्। तिमी पर्वतहरूमाथि कुल्चिँदै हिड्नेछौ र तिनीहरूलाई धूलोपीठो पार्नेछौ। तिमीले पहाडहरूलाई छिल्काहरू जस्तो पार्नेछौ।

१६तिमीले तिनीहरूलाई बतास पर्याँकी दिनेछौ, अनि तिनीहरूलाई उडाएर लैजाने छ र छरपष्ट पारिदिने छ। तब तिमी परमप्रभुमा रमाहट हुनेछौ। तिमी इस्त्राएलका पवित्र परमप्रभुसँग गर्व गर्नेछौ।”

१७“गरीब र दीन-दुःखी मानिसहरूले पानी खोज्नेछन्, तर तिनीहरूले पाउने छैनन र पनि तिनीहरू प्यासी छैनन्। तिनीहरूको जिब्राहरू सुख्खा छन्। म तिनीहरूक प्रार्थनाको प्रत्युत्तर दिनेछु। म तिनीहरूलाई त्यसै छोड्ने छैन र मर्न दिने छैन।

१८म सुख्खा पहाडहरूमा नदीहरू बगाइ दिनेछु। म भरनाको मूल फुटाएर बेसीहरूमा बगाउने छु। म पानीले भरिपूर्ण पार्नेछु मरुभूमिलाई तलावमा परिवर्तन गर्नेछु। त्यहाँ सुख्खा भूमिहरूमा भरनाका पानी हुनेछ।

१९देवदारुहरू मरुभूमिमा उम्रिनेछन्, त्यहाँ बबुलका रूखहरू, चन्दनका र जैतूनका रूखहरू र धूपीका रूखहरू हुनेछन्।

२०मानिसहरूले ती कुराहरू हेर्नेछन्। अनि उनीहरूले बुझ्ने छन् कि यी सबै परमप्रभुकै शक्तिले भएका हुन्। मानिसहरूले यी कुराहरू देख्नेछन् अनि तिनीहरूले बुझ्न थाल्नेछन कि इस्त्राएलका पवित्र परमप्रभुले यी कुराहरू गरेका हुन्।”

परमप्रभुले भूटा देवताहरूलाई चुनौती दिनुभयो

२१परमप्रभु, याकूबका राजाले भन्नुहुन्छ, “आऊ मलाई तिमीहरूका वाद-विवादहरू बताऊ। मलाई तिमीहरूका प्रमाणहरू देखाऊ, अनि हामी ती कुराहरू ठीक रहेछन् भनेर निर्णय गर्नेछौ। २२तिमीहरूका भूटा देवताहरू आउनु पर्छ अनि के भइरहेछ बताउनु पर्छ।

“आदिमा के भयो? हामीलाई बताऊ। भविष्यमा के हुने हो? हामीलाई बताऊ। हामी एकदम ध्यान दिएर सुन्नेछौ। तब मात्र हामीहरू जान्नेछौ कि अर्को पल्ट के हुने हो। २३हामीलाई ती कुराहरू बताऊ जुन के हुने होला हामीले जान्ने पर्छ। तब तिमीहरू वास्तवमा देवताहरू नै हौ भनेर हामी विश्वास गर्ने छौ। केही त गर! जे पनि गर राम्रो वा नराम्रो। तब तिमी जीउँदो नै हौ भनेर हामी देख्नेछौ। अनि हामी तिमीलाई पछ्याउने छौ।”

२४“हेर, भूटा देवताहरू, तिमीहरू वास्तवमा केही पनि होइनौ। तिमीहरू केही गर्न सक्नेनौ। केवल मूर्ख मानिसहरूले मात्र तिमीहरूलाई पुज्ने छन्।”

परमप्रभुले प्रमाण गर्नुहुन्छ कि उहाँ मात्र एक परमेश्वर हुनुहुन्छ

२५“मैले उत्तरबाट एकजना मानिसलाई माथि उठाउएको छु। उ पूर्वबाट आइरहेको जहाँबाट सूर्य उदाउँछ। उसले मेरो आराधना गर्छ। एकजना कुमाले जसले भाँडा बनाउँछ, हिलो माटोमा हिँड्छ। त्यस्तै प्रकारले त्यो मानिस राजाहरूलाई मिचेर हिँड्छ।”

२६यस्तो हुन भन्दा अघि हामीलाई कसले भन्यो? हामीले उनलाई परमेश्वर भनेर घोषणा गर्नुपर्छ। के तिमीहरूको एउटै मूर्तिले यी कुराहरूको विषय भन्यो र? अँह। ती कुनै पनि मूर्तिहरूले हामीलाई केही पनि भनेनन्। ती मूर्तिहरूले एउटा शब्द पनि भनेनन् अनि ती भूटा देवताहरूले तिमीले भनेका शब्दहरू सुन्न सक्नेनन्।

२७सियोनका बारेमा ती कुराहरू भन्ने म, परमप्रभु, नै प्रथम मानिस थिए। मैले यो समाचार सहित यरूशलेममा सन्देशवाहकहरू पठाएँ “हेर, तिम्रा मानिसहरू फर्केर आइरहेछन्।”

२८मैले ती भूटा देवताहरूमा हेरें। तिनीहरू केही भन्नलाई कोही पनि बुद्धिमानी थिएनन्। मैले तिनीहरूलाई प्रश्नहरू गरे तर तिनीहरूले एउटा शब्द पनि भनेनन्।

२९ती सारा देवताहरू वास्तवमा केही पनि होइनन्। ती मूर्तिहरू पूर्णतः महत्वहीन छन्। तिनीहरूले केही गर्न सक्नेनन्।

परमप्रभुको खास दास

४२ “मेरो दासलाई हेर! म उसलाई सम्हाल्नेछु, उसलाई मात्र रोजेको हुँ। अनि म उसँग एकदम खुशी छु। मैले मेरो आत्मा उसमा हालीदिए। उसले जातिहरूमा निष्पक्ष न्याय गर्नेछ।

३०उनी गल्लोहरूमा कराएर बोल्ने छैनन, उनी चिच्याउनेछैनन, नत उच्च स्वरमा कराउने छन्।

३१भद्र हुनेछ। उसले पानीको छेउमा उम्रे निगालो सम्म भोँचने छैन। उसले निभन लागेको कम्जोर दियोलाई सम्म फुकी निभाउने छैन। उसले निष्पक्ष रूपमा जाँच गरेर सत्य कुरा निकाल्ने छ।

३२उसले जबसम्म संसारमा खास इन्साफ ल्याउने छैन तबसम्म उ कमजोर हुने छैन। नत शिथिल नै हुने छ। अनि टाढा देशमा बस्ने मानिसहरूले उनमाथि विश्वास राख्नेछन्।

परमप्रभु नै संसारका शासक र निर्माणकर्ता हुन्छ

३३परमप्रभु, साँचो परमेश्वरले यी कुराहरू भन्नुभयो।

परमप्रभुले आकाशहरू बनाउनु भयो। परमप्रभुले आकाशलाई पृथ्वीभरि नै फैलाउनु भयो। उहाँले पृथ्वीमा अन्य थोकहरू पनि बनाउनु भयो। परमप्रभुले पृथ्वीमा भएका सारा मानिसहरूभित्र प्राण संचार गर्नुहुन्छ। परमप्रभुले प्रत्येक मानिसलाई आत्मा प्रदान गर्नु भयो जो पृथ्वीमा हिँड्दछन्।

३४“म, परमप्रभुले, तिमीलाई मेरो धार्मिकता-अनुसार बोलाएको छु। म तिम्रो हात समाउने छु। अनि म तिम्रो रक्षा गर्नेछु। तिमी त्यस्तो चिह्न हुनेछौ जसले देखाउँदछ। मानिसहरूसँग मेरो करार भएको। तिमी सारा मानिसहरूका निमित्त प्रज्वलित ज्योति हुनेछौ।

३५तिमीले अन्धाका आँखाहरू खोलि दिने छौ, अनि तिनीहरूले देख्न सक्नेछन्। धेरै मानिसहरू कैदमा छन, तिमीले तिनीहरूलाई स्वतन्त्र पार्नेछौ, धेरै मानिसहरू अन्धकारमा बस्दछन् तिमीले तिनीहरूलाई त्यस कदैबाट निकाल्नेछौ।

३६“म परमप्रभु हुँ, मेरो नाउँ यही हो। मेरो महिमा म अरूलाई दिने छैन। म भूटा देवताहरूलाई प्रशंसा लैजान दिने छैन जुन मेरो हुनुपर्नेछ।

३७शुरूमा नै केही घटना हुनेछ भनेर भनी सकेको थिए अनि ती घटनाहरू भए। अनि अब, यी घटनाहरू हुनु अघि नै केही कुराहरू म तिमीहरूलाई बताउनेछु जुन भविष्यमा हुनेछ।”

परमेश्वरलाई एक स्तुति गान

३८परमप्रभुका निमित्त एउटा नयाँ गीत गाओ, टाढा देशहरूमा भएका सारा मानिसहरू, समुद्रमा यात्रा गर्ने सारा मानिसहरू, सागरहरूमा भएका सारा पशु-प्राणीहरू, टाढा ठाउँहरूमा भएका सारा मानिसहरू परमप्रभुको गुण गाओ!

३९मरुभूमि र शहरहरू, केदारका गाउँहरू परमप्रभुको प्रशंसा गर। सेलामा बस्ने मानिसहरू, खुशीको गीत गाओ। तिम्रो पर्वतको चुचुरा देखि गाओ।

४०परमप्रभुलाई महिमा प्रदान गर, सबैले उहाँको प्रशंसा गर, जो टाढा टाढामा छन्।

४१परमप्रभु शक्तिशाली सैनिक जस्तो बाहिर निस्केर जानु हुनेछ। उहाँ युद्ध गर्न तयार भएको मानिस जस्तो हुनुहुनेछ। उहाँ साहै उत्तेजित हुनुहुनेछ। उहाँले चिच्याउनु हुनेछ र जोडले कराउने हुनेछ अनि उहाँले शत्रुहरूलाई पराजित गर्नुहुनेछ।

परमेश्वर अत्यन्तै सहनशील हुनुहुन्छ

४२“धेरै लामो समय देखि मैले केही पनि भनेको छैन। मैले स्वयलाई नै नियन्त्रण गरेँ अनि केही पनि भनिनेँ। तर अब म शिशुलाई जन्म दिइरहेकी स्त्री जस्तो कराउनेछ म तेज जबरजस्ती गरेर सास फेर्नेछु।

१५म पहाड र पर्वतहरूलाई उजाड़ पारिदिनेछु म त्यहाँ उम्रिने सारा वनस्पतिहरूलाई सुकाइदिनेछु। म नदीहरूलाई सुक्या धरतीमा परिवर्तन गर्नेछु। म पानीका इनारहरू पनि सुकाइदिनेछु।

१६तब तिनीहरूले कहिल्यै नजानेका बाटोमा म अन्धा मानिसहरूलाई डोराउनेछु। म अन्धा मानिसहरूलाई त्यस्ता ठाउँहरूमा डोखाई लैजानेछु जहाँ तिनीहरू पहिला थिएनन्। म तिनीहरूका अँध्यारोलाई प्रकाशमा बदलिदिनेछु अनि म खस्रो भूमिलाई चिल्लो पारिदिनेछु। मैले वचन दिएका ती कुराहरू म गर्नेछु अनि म आफ्नो मानिसहरूलाई ल्याग्ने छैन।

१७तर कतिपय मानिसहरूले मलाई पछ्याउन छाडे। ती मानिसहरूसँग मूर्तिहरू छन् जुन सुनै सुनले ढाकिएको छ। तिनीहरूले ती भूटा मूर्तिहरूलाई, 'तपाईं मेरो देवताहरू हुनुहुन्छ' भन्छन्। ती मानिसहरू आफ्ना भूटा देवताहरूमा भरोसा गर्छन् तर ती मानिसहरू निराश हुनेछन्।

इस्त्राएलले परमेश्वरलाई ध्यान दिनु अस्वीकार गरे

१८“हे बहिरा मानिसहरू हो, तिमीहरूले मलाई सुनु पर्छ! हे अन्धा मानिसहरू, तिमीहरूले मलाई हेर्नु र देख्नपर्छ।

१९सारा संसारमा, मेरो दास अत्यन्त अन्धा छन्। सन्देशवाहक जसलाई संसारमा मैले पठाएँ त्यो अत्यन्त बहिरो छ। जोसँग मैले करार गरे-परमप्रभुको दास उ अत्यन्त अन्धो छ।

२०मेरो दासले निकै हेर्छ तर उसले मेरो आज्ञा पालन गर्दैन। उसले आफ्नो कानले सुन्न सक्छ तर उसले मेरो कुरा सुन्न अस्वीकार गर्दछ।”

२१परमप्रभुले आफ्नो सेवक धार्मिक भएको चाहनुहुन्छ। परमप्रभुले उसको अनौठापूर्ण व्यवस्थाबाट उसको सम्मान रहेको हेर्न चाहनुहुन्छ।

२२तर मानिसहरूमा हेर! अन्य मानिसहरूले तिनीहरूलाई परास्त गरेर तिनीहरूका सम्पतिहरू लुटे। सारा जवान मानिसहरू डराएका छन्। तिनीहरू भन्थालखानामा बन्द छन्, मानिसहरूले तिनीहरूका रूपिया पैसा लगेर गए अनि त्यहाँ उनीहरूलाई बचाउने कोही छैन। अन्य मानिसहरूले तिनीहरूका पैसामा ध्यान दिए। “यो फर्काई देऊ” भन्ने त्यहाँ कोही पनि थिएन।

२३के तिमीहरू मध्ये कसैले पनि परमेश्वरका वचनहरूमा ध्यान दियो? अँह! तर तिमीहरूले उहाँको वचनहरूलाई अत्यन्त गहिरो प्रकारले ध्यान दिनुपर्छ अनि के हुने हो भन्ने कुरा सोच्नुपर्छ। २४याकूब र इस्त्राएलबाट धन लिनलाई कसले मानिसहरूलाई लगायो? परमप्रभुले तिनीहरूलाई त्यसो गर्ने आज्ञा दिनु भयो! हामीले परमेश्वरको विरुद्धमा पाप गर्छौं। यसैकारण

परमप्रभुले मानिसहरूलाई हाम्रो धन-सम्पत्ति लैजाने अनुमति दिनु भयो। इस्त्राएलका मानिसहरूले परमप्रभुले चाहनु भएको बाटोमा बाँच्न चाहेनन्। इस्त्राएलका मानिसहरूले उहाँको व्यवस्थाहरू सुन्न रूचाएनन्। २५यसकारण परमप्रभु तिनीहरूसित क्रोधित हुनुभयो। परमप्रभुले तिनीहरूका विरुद्ध शक्तिशाली युद्धहरू गराउनु भयो। इस्त्राएलका मानिसहरू जस्तै उहाँले तिनीहरूका वरिपरि आगो लगाइदिनु भयो। तर के भइरहेको थियो भनेर तिनीहरूले जानेनन्। तिनीहरू जलिरहेका जस्तै थिए। तर ती भएका घटनाहरू बारेमा तिनीहरूले जान्न चाहेनन्।

परमेश्वर सबै आफ्ना मानिसहरूसँग हुनुहुन्छ

४३ याकूब, तिमीलाई परमप्रभुले बनाउनु भयो। इस्त्राएल, तिमीलाई परमप्रभुले बनाउनु भयो। अनि अब परमप्रभु भन्नुहुन्छ, “तिमीहरू नडराऊ! मैले तिमीहरूलाई बचाएँ। मैले तिमी नाउँ राखे। तिमी मेरो हौ। रजब तिमीमाथि कष्टहरू पर्छन, म तिमी साथमा छु। जब तिमी नदीहरू तर्छौ तिमीलाई चोट लाग्नेछैन। जब तिमी आगोबाट हिँड्दछौ, तिमी जल्ने छैनौ; आगोको ज्वालाले तिमीलाई लपेटने छैन। किन? किनभने म, परमप्रभु, तेरो परमेश्वर हुँ। म इस्त्राएलको परमपवित्र तेरो उद्धारक तिमीहरूको उद्धारको निम्ति मैले मिश्र भुक्तान गरेको थिएँ। तिमीलाई आफ्नो बनाउन मैले कूश र सेबालाई दिएको थिएँ। ४तिमी मेरो निम्ति अत्यन्त मुख्य छौ। यसकारण म तिमी सम्मान गर्छु। म तिमीलाई प्रेम गर्छु र तिमीलागि सारा मानिसहरू एवं जातिहरू प्रदान गर्नेछु ताकि तिमी बाँच्न सक।”

परमेश्वरले आफ्ना नानीहरू घर ल्याउनु हुन्छ

५“यसैले नडराऊ! म तिमीहरूको साथमा छु। म तिमी नानीहरूलाई भेला गरेर तिमीकहाँ ल्याइदिनेछु। म तिनीहरूलाई पूर्व र पश्चिमबाट भेला गर्नेछु। ६म उत्तर दिशालाई भन्नेछु: मेरा मानिसहरू मलाई देऊ! म दक्षिण दिशालाई भन्नेछु; मेरा मानिसहरूलाई बन्दी बनाएर नराख! मेरा छोरा-छोरीहरू जो टाढा ठाउँहरूमा छन्, मलाई देऊ। ७ती सबै मानिसहरू देऊ जो मेरा हुन - मेरो नाउँ तिनीहरूसित संयुक्त छ। मैले ती मानिसहरू आफ्नोलागि सृष्टि गरेँ। तिनीहरूलाई सृष्टि गरेँ यसकारण तिनीहरू मेरा हुन्।”

संसारको लागि इस्त्राएल परमप्रभुको साक्षी हो

८परमेश्वर भन्नुहुन्छ, “जसका आँखाहरू छन् तर तिनीहरू अन्धा छन् भने, ती मानिसहरू मकहाँ ल्याऊ। ती मानिसहरू मकहाँ ल्याऊ जसका कानहरू छन् तर बहिरा छन्। ९सबै मानिसहरू र जाति-जातिहरू राष्ट्र

एकैसाथ भेला हुनुपर्छ। हुन सक्छ तिनीहरूका भूटा देवताहरू मध्ये एकजनाले प्रारम्भमा के भएको थियो बताउनु चाहन्छ। तिनीहरूले आफ्ना कुरालाई प्रमाणित पार्नलाई साक्षीहरू पनि ल्याउन पर्छ। साक्षीहरूले साँचो कुरा बोल्नु पर्छ। तब तिनीहरू ठीक रहेछन् भन्ने साबित हुनेछ।

१०परमप्रभु भन्नुहुन्छ, “तिमीहरू मेरो साक्षी हो। मैले चुनेका दास तिमी हो। मैले तिमीहरूलाई छाने ताकि तिमीहरूले मानिसहरूलाई मप्रति विश्वस्त पार्नलाई सहयोग गर। मैले तिमीहरूलाई छाने ताकि तिमीहरूले बुझ्नु पर्छ कि ‘म नै उही हुँ’ म नै साँचो परमेश्वर हुँ। मभन्दा पहिल्यै त्यहाँ कोही पनि परमेश्वर थिएन अनि म पश्चात पनि कोही परमेश्वर हुने छैन। ११म हो म नै परमप्रभु हुँ। मबाहेक अरु कोही पनि मुक्तिदाता छैन। १२म एकजना हुँ जसले तिनीहरूसित बोल्थो। मैले तिमीलाई बचाएँ, मैले ती कुराहरू भने। त्यो तिमीसित जो थियो नयाँ वस्तु होइन्। तिमी म साक्षी हो अनि मेरो तिम्रो परमेश्वर हुँ। परमप्रभु आफैले यी कुरा भन्नुभयो। १३“म सधैं नै परमेश्वर रहेको छु। जब म कुनै काम गर्छु, कसैले पनि त्यो मैले गरेको कुरा बदलिन सक्तैन। अनि कसैले पनि मानिसहरूलाई मेरो शक्तिबाट बचाउन सक्तैन।”

१४परमप्रभु, इस्राएलका परमपवित्रले, तिमीहरूलाई बचाउनु हुनेछ। अनि परमप्रभु भन्नुहुन्छ, “तिमीहरूका खातिर म बाबेलमा सेनाहरू पठाउने छु। धेरै मानिसहरू पक्राउ पर्नेछन्। ती मानिसहरू, कल्दीहरू, उनीहरू कै आफ्ना जहाजहरूमा लैजानेछु। कल्दीहरू आफ्ना जहाजहरूमाथि गर्व गर्छन्। १५म परमप्रभु तिमीहरूका परमपवित्र हुँ। मैले इस्राएल बनाएँ, म तिमीहरूका राजा हुँ।”

परमेश्वरले आफ्ना मानिसहरूलाई पुनः बचाउनु हुन्छ

१६परमप्रभुले समुद्रमा बाटोहरू बनाउनु हुनेछ। उहाँले धमिलो पानीबाट पनि आफ्ना मानिसहरूको लागि बाटो बनाउनु हुनेछ। अनि परमप्रभु भन्नुहुन्छ, १७“मानिसहरू ज-जसले मेरो विरुद्ध तिनीहरूको रथहरू, घोडाहरू, र सेनाहरू सहित लड्ने छन तिनीहरू पराजित हुनेछन्। तिनीहरू फेरि उठ्न सक्ने छैनन तिनीहरू ध्वंश हुनेछन्। तिनीहरू मैनबत्ती जस्तो थामिने छन्। १८यसकारण जो शुरूमा भएको थियो त्यसलाई नसम्भ। धेरै वर्ष अगडी जे भइसकेको छ त्यसलाई नसोच। १९किन? किनभने म नयाँ काम गर्नेछु। अब तिमी नयाँ पालुवा जस्तो उम्रनेछौ। निःसन्देह तिमी जान्दछौ कि यो सत्य हो। म साँच्चि नै मरुभूमिमा बाटो बनाउने छु। म साँच्चि नै सुक्खा जग्गाहरूमा नदीहरू बगाउनेछु। २०यसले गर्दा जङ्गली पशुहरू सम्मले मलाई धन्यवाद प्रकट गर्नेछन्। विशाल पशुहरू र चराहरूले पनि म प्रति धन्यवाद

प्रकट गर्नेछ। तिनीहरूले मलाई सम्मान गर्नेछन् जब म मरुभूमिमा पानी पार्नेछु। म यसो गर्नेछु मेरा मानिसहरूलाई पानी दिनलाई-जसलाई मैले रोजे। २१ती मानिसहरूलाई मैले बनाएको हो। अनि ती मानिसहरूले मेरो स्तुति गान गाउनेछन्।

२२“याकूब, तिमीले मेरो पुकारा गरेनौ। किन? किनभने तिमी इस्राएलीहरू मसँग थकित भएकाछौ। २३तिमीहरूले मेरो लागि होमबलि चढाउनलाई आफ्नो भेडा ल्याएनौ। तिमीहरूले मेरो सम्मान गरेनौ। तिमीहरूले मेरोलागि बलि चढाएनौ। मैले बलिहरू चढाऊ भनेर जबरजस्ती गरिन। मैले धूपहरू सत्काउनु भनेर कर लगाइन जब सम्म तिमीहरू थकित भयौ। २४यसर्थ मेरो सम्मानकोलागि तिमीहरूले आफ्नो पैसाले केही पनि किनेनौ, तर तिमीहरूले मलाई आफ्नो पापको भारी बोकायौ। तिमीहरूले त्यतिञ्जेल पाप गर्थौ जब सम्म म तिमीहरूका नराम्रा कुराहरूले अत्यन्त कमजोर भईन्।

२५“म, उही हुँ, जसले तिमीहरूका सारा पापहरू धोई पखाली दिएँ। मैले यी सबै स्वयंलाई खुशी पार्नलाई गर्दछु। म तिमीहरूका पापहरू सम्भन्ने छैन। २६तर तिमीहरूले मलाई सम्भन्नु पर्छ। हामी एकै साथ भेला हुनुपर्छ अनि निर्णय लिनुपर्छ जसले गर्दा तिमीहरू आफ्नो स्थिति प्रस्तुत गर्न सक्छौ अनि हामी के सही हो निर्णय लिनु सक्छौ। २७तिमीहरूका पहिले पिता पापी थिए। अनि तिमीहरूका उकीलहरूले मेरो विरुद्ध कुराहरू गरे। २८यसकारण म पवित्र शासकहरूलाई अपवित्र बनाउनेछु अनि याकूबलाई गाली गर्नेछु। नराम्रा घटनाहरू इस्राएलमा हुनेछन्।”

परमप्रभु नै केवल परमेश्वर हुनुहुन्छ

४४ “याकूब, तिमी मेरो दास हो। मेरो कुरा होशियारी साथ सुन, इस्राएल मैले तिमीलाई छानेको छु। म जे कुरा भन्छु सुन। २म परमप्रभु हुँ अनि मैले तिमीलाई बनाएँ। म मात्र हुँ जसले तिमीलाई बनाए जो अहिले तिमी छौ। मैले तिमीलाई त्यति बेलादेखि सहयोग गरेको हुँ जब तिमी आमाको गर्भमा थियौ। मेरो दास, याकूब, नडराऊ। यशूरून (इस्राएल) मैले तिमीलाई चुनेको हुँ।

३“म तिर्खाएको मानिसहरूलाई पानी खन्याई दिनेछु। म सुक्खा भूमिहरूमा खोला बगाइदिनेछु। म मेरो आत्मा तिम्रा छोरा-छोरीहरूमाथि खन्याई दिनेछु, यो तिम्रो सन्तानमा बगिरहने पानीका धाराहरू जस्तै हुनेछ। ४तिनीहरू संसारका मानिसहरूका माभ्रमा बढ्नेछन्। तिनीहरू खोलाहरूका छेउमा उम्रेर बढ्ने रूखहरू जस्ता हुनेछन्।

५“एकजनाले भन्नेछ, ‘म परमप्रभुको हुँ।’ अर्को मानिसले ‘याकूबको’ नाउँ लिनेछ। अभै अर्को मानिसले

उसको नाउँ बताउनेछ? 'म परमप्रभुको हुँ' अनि अर्को मानिसले 'इस्त्राएलको' नाउँ प्रयोग गर्नेछ।"

६परमप्रभु इस्त्राएलको राजा हुनुहुन्छ। सेनाहरूका परमप्रभुले इस्त्राएललाई बचाउनु हुनेछ। परमप्रभुले भन्नु हुन्छ, "म केवल परमेश्वर हुँ। यहाँ अरु कोही देवताहरू छैनन्। म नै आदि हुँ र म नै अन्त हुँ। ७यहाँ म जस्तै अन्य कुनै परमेश्वर छैन। यदि यहाँ छ भने, त्यो परमेश्वरले जस्तै बोल्नु पर्छ। त्यो परमेश्वर आएर म जस्तै परमेश्वर हो भनी प्रमाण गर्नु पर्छ। त्यो परमेश्वरले त्यस समयदेखिको घटनाहरू बताउनु पर्छ जब मैले प्राचीन मानिसहरू बनाएँ। त्यस परमेश्वरले भविष्यमा हुने कुराको संकेत पनि दिन सक्नुपर्छ। ८तिमीहरू नडराऊ। सुर्ता नगर। मैले तिमीहरूलाई के हुनेछ भनेर पहिल्यै भनिसकेको छु। तिमीहरू मेरा साक्षी हो। यहाँ अन्य कुनै परमेश्वर छैन। यहाँ अन्य कुनै 'चट्टान छैन,' म जान्दछु म मात्र एक हुँ।"

भूटा देवताहरू व्यर्थका छन्

९केही मानिसहरूले मूर्तिहरू बनाउँछन्। तर तिनीहरू कामै नलाग्ने छन्। ती मानिसहरू मूर्तिहरूका साक्षीहरू हुन् - तर तिनीहरूले देख्न सक्दैनन्। तिनीहरू केही जान्दैनन्। तिनीहरूले जे गरेकाछन् त्यसका लागि तिनीहरूलाई लज्जित बनाइनेछ।

१०कसले ती भूटा देवताहरू बनाएँ? कसले ती व्यर्थका मूर्तिहरू बनाए? ११कारीगरहरूले ती देवताहरू बनाए! अनि ती कारीगरहरू केवल मानिसहरू नै हुन् देवताहरू होइनन्। यदि त्यस्ता मानिसहरू एकसाथ आएर ती कुराहरूमा छलफल गरे, तब तिनीहरू लज्जित र त्रसित हुने थिए।

१२एक कारीगरले तातो आगोमा फलाम तताउनु आफ्ना हतियारहरू चलाउँदछ। त्यो धातु पिट्नलाई त्यस मानिसले मातौल चलाउँदछ, अनि त्यो धातुबाट मूर्ति बन्दछ। त्यस मानिसले आफ्ना शक्तिशाली पाखुराहरू चलाउँदछ। तर जब त्यो मानिस भोको हुन्छ, उसले आफ्नो शक्ति प्रयोग गर्दछ। यदि मानिसले पानी पिउँदैन भने, उसको तिर्खा मेटिँदैन।

१३अर्को कारीगरले काठमाथि रेखाहरू खिचनका लागि फिता र सिसाकलम चलाउँदछ। यसो गर्नाले के देखाउँछ भने उसले काठ कहाँ काट्नु पर्छ। त्यसपछि त्यस मानिसले आफ्नो छिनोहरू चलाउँदछ र काठबाट मूर्ति काट्दछ। उसले आफ्नो फिताले मूर्ति नाप्ने काम गर्दछ। यस प्रकारले, कारीगरले काठलाई एउटा मानिस जस्तो देखिने स्वरूप बनाउँदछ। अनि यो मानिस जस्तो देखिने मूर्तिले केही गर्दैन, तर त्यसको घरमा बस्दछ।

१४मानिसले धुपी, देवताहरू काठ र फलौटको रूखहरू काट्छ। त्यो मानिसले रूखहरू उमारेन, ती रूखहरू आफै उम्रन्छ। यदि कुनै एउटा मानिसले

धुपीको रूख रोप्दछ भने, वर्षाले ती रूख उमार्दछ। १५त्यसपछि त्यस मानिसले त्यो रूख आफ्नो आगोमा बाल्दछ। मानिसहरूले त्यस रूखलाई दाउराको रुपमा काट्दछन्। अनि उसले त्यी दाउरा खाना पकाउन र आफूलाई न्यानो बनाउनका लागि प्रयोग गर्दछ। मानिसले केही दाउरा बालेर आफ्नो लागि रोटी बनाउँछ तर मानिसले त्यही रूखलाई अथवा त्यस रूखको केही अंशबाट देवता बनाउँछ अनि त्यस देवतालाई पूजा थाल्दछ। त्यो देवता मानिसले बनाएको मूर्ति हो तर मानिस त्यस मूर्ति समक्ष भुक्छन्। १६मानिसले आधा जस्तो काठ आगोमा बाल्छ। मानिसले त्यो आगोमा मासु पकाउछ र अघाउञ्जेल खान्छ। मानिसले आफूलाई न्यानो राख्नका लागि दाउरा बाल्दछ। त्यस मानिसले भन्छ, "असल! अब म न्यानो भएँ अनि म देख्नु सक्छु, त्यो आगोको उज्यालो कहाँसम्म पर्दछ।" १७तर सानो रूखको टुक्रा त्यहाँ छाडियो, यसकारण मानिसले त्यस टुक्राबाट मूर्ति बनाउँछ अनि ईश्वर मान्छ। उ त्यस देवता समक्ष भुक्छ अनि पूजा गर्दछ। मानिसले देवताहरूलाई प्रार्थना गर्दै भन्दछ, "तपाईं मेरा ईश्वर हुनुहुन्छ, मलाई बचाउनु होस्।"

१८ती मानिसहरूले जान्दैनन् तिनीहरूले के गरिरहेकाछन्। तिनीहरूले बुझ्दैनन्। तिनीहरूका आँखा बन्द भए जस्तै छन्, यसैले तिनीहरूले देख्न सक्दैनन्। तिनीहरूको हृदयले बुझ्ने कोशिश गर्दैनन्।

१९ती मानिसहरूले यस विषयमा सोच विचार गरेका छैनन्। मानिसहरूले बुझ्दैनन् यसकारण तिनीहरूले आफ्नो बारेमा कहिल्यै सोचेका छैनन्, "मैले आधा दाउरा आगोमा बालें। मैले तातो कोइलामा रोटी बनाएँ अनि मासु पकाएँ। त्यसपछि मैले मासु खाँए। अनि मैले बाँचेको ती काठहरूले यस्तो भयानक चीज बनाए। मैले दाउराका मुढालाई पूजीरहेको छु।"

२०त्यो मानिसले जान्दैन आफूले के गरिरहेछ। उ अन्योलमा छ, यसकारण उसको मनले उसलाई भुटो बाटोमा लगिरहेकोछ। त्यस मानिसले आफूलाई बचाउन सक्तैन। अनि उसले गरिरहेका गल्ती काम देख्न सक्तैन। मानिसले भन्नेछ, "यो मूर्ति जुन मैले समाती रहेकोछु त्यो भूटा देवता हो।"

परमप्रभु, सत्य परमेश्वरले, इस्त्राएललाई साथ दिनुहुन्छ

२१"याकूब, यी कुराहरू याद राख। इस्त्राएल, याद राख, तिमी मेरो सेवक हो। मैले तिमीलाई बनाएँ! तिमी मेरो सेवक हो यसकारण इस्त्राएल, म तिमीलाई कहिल्यै बिर्सिने छैन।

२२तिम्रो पापहरू ठूलो बादल जस्ता थिए तर मैले ती पापहरू पखालिदिएँ। तिम्रा पापहरू मेटिएर गए, जसरी बादल पातलो हावामा हराउँदछ। मैले तिमीलाई जोगाएँ अनि बचाएँ यसैले तिमी फर्केर मकहाँ आयौ।"

२३ आकाशहरू आनन्दित छन् किनभने परमप्रभुले ती महान वस्तुहरू बनाउनु भयो। पृथ्वी आनन्दित छ, पृथ्वी मुनिका गहिरोई सम्म। पर्वतहरू परमप्रभुलाई धन्यवाद प्रकटगर्दै गाउँदछन्। जङ्गलमा भएका सारा रूखहरू आनन्दित छन्। किन? किनभने परमप्रभुले याकूबलाई बचाउनु भयो। परमप्रभुले महान कुराहरू इस्त्राएलको लागि गर्नु भयो।

२४ परमप्रभुले तिमीलाई बनाउनु भयो जो तिमी आज छौ। परमप्रभुले त्यस्तो गरिरहनु भएको बेला तिमी आमाकै गर्भभित्र थियौ। परमप्रभु भन्नुहुन्छ, “म, परमप्रभुले, सबै थोक बनाएको हो। म स्वयंले आकाश राखें। मैले पृथ्वीलाई मेरो समक्ष फैलाएँ।”

२५ भूटा अगमवक्ताहरूले भूट बोल्दछन्, तर परमप्रभुले तिनीहरूका भूटा कुराहरू गल्ती हुन भनेर देखाउनुहुन्छ। परमप्रभुले मूर्ख मानिसहरू बनाउनु हुन्छ जसले जादू गर्दछन्। तिनीहरू सोच्दछन् कि तिनीहरू ज्यादा जान्दछ। परमप्रभुले ज्ञानी मानिसहरू सम्मलाई अन्योलमा पारिदिनुहुन्छ। परमप्रभुले तिनीहरूलाई मूर्ख पार्नुहुन्छ। २६ परमप्रभुले आफ्ना दासहरूलाई समाचार भन्नुलाई मानिसहरूकहाँ पठाउनु भयो। अनि परमप्रभुले ती समाचारहरूलाई सत्य साबित पार्नुभयो। परमप्रभुले दूतहरूलाई मानिसहरूकहाँ के कुराहरू गर्नुपर्छ भनेर बताउनलाई पठाउनु भयो। अनि परमप्रभुले तिनीहरूको सल्लाह असल हो भनेर देखाउनुहुन्छ।

परमेश्वरले यहूदा पुनः निर्माण गर्नलाई कोरेस छान्नु हुन्छ

परमप्रभुले यरूशलेमलाई भन्नुहुन्छ, “मानिसहरू फेरि त्यहाँ बस्नेछन्।” परमप्रभुले यहूदाका शहरहरूलाई भन्नुहुन्छ, “तिमी फेरि पुनःनिर्माण हुनेछौ।” परमप्रभुले ती शहरहरूलाई भन्नु हुन्छ कि तिनीहरू ध्वंश भए, “म तिमीलाई नयाँ शहरमा पुनःस्थापित गर्नेछु।”

२७ परमप्रभुले गहिरा पानीलाई भन्नुहुन्छ, “सुक्खा भई जाओस्। म तिम्रा मूल श्रोतहरू पनि सुकाइदिनेछु।”

२८ परमप्रभुले कोरेसलाई भन्नुहुन्छ, “तिमी मेरो भेंडा गोठाला, तिमीले त्यही कुरा गर्ने छौ जो म चाहन्छु। तिमीले यरूशलेमलाई भन्नेछौ “तिमी पुनः निर्माण हुनेछौ। तिमीले मन्दिरलाई बताउनेछौ, ‘तिम्रो जग पुनःनिर्माण हुनेछ।’”

परमेश्वरले इस्त्राएललाई स्वतन्त्र पार्नु कोरेस छान्नु हुन्छ

४५ आफैले अभिषेक गर्न भएको राजालाई यी निम्न कुराहरू परमप्रभुले कोरेसको बारेमा भन्नुहुन्छ।

“म कोरेसको दाहिने हात समाउनेछु। राजाहरूका शक्ति लिनलाई म उसलाई सहायता गर्नेछु। शहरका

ढोकाहरू कोरेसलाई बन्द हुनेछैन, म शहरका प्रवेशद्वारहरू खोली दिनेछु अनि कोरेस शहर भित्र जानेछ।”

२ “कोरेस, तिम्रा सेनाहरूले अघि बढ्नेछन् अनि म तिम्रो अघाडी जानेछु। म पर्वतहरू मैदान तुल्य पारिदिनेछु। म शहरका काँसाका प्रवेशद्वारहरू भत्काइदिनेछु। म फलामका ढोकाको बारहरू काटिदिनेछु।

३ म तिमीलाई त्यो धन दिनेछु जसले अन्धकारमा बचाउनेछ। म तिमीलाई ती गुप्त स्थानमा जम्मा गरेको धन दिनेछु। म यसो गर्ने छु ताकि तिमीहरूले म परमप्रभु भनेर जान्नेछौ। म इस्त्राएलको परमेश्वर हुँ, अनि म तिमीलाई तिम्रो नाउँले बोलाउने छु।

४ म यी कुराहरू मेरो दास याकूबको लागि गर्छु। म यी कुराहरू मैले चुनेको इस्त्राएलको लागि गर्छु। कोरेस, म तिमीलाई नाउँले बोलाउनेछु। तिमी मलाई जान्दैनौ। तर म तिमीलाई जान्दछु त्यसैले नाउँले बोलाउनेछु।

५ म परमप्रभु हुँ। म मात्र परमेश्वर हुँ। अरु परमेश्वर छैन। मैले तिमीलाई बलसँगै लुगा लगाइदिँ। तर अबै तिमी मलाई बुझ्दैनौ।

६ यी कुराहरू गर्छु ताकि सारा मानिसहरूले म नै परमेश्वर हुँ भनेर जानु। पूर्वदेखि पश्चिम सम्मका मानिसहरूले म परमप्रभु हुँ भनेर जानु, अनि त्यहाँ म बाहेक अरु कुनै परमेश्वर छैन।

७ मैले उज्यालो बनाएँ अनि मैले अंधारो बनाएँ। मैले शान्ति बनाएँ अनि मैले कष्टहरू बनाएँ। म परमेश्वर हुँ अनि मैले यी सबै चीजहरू बनाएँ।

८ माथिआकाश बाट पृथ्वीमा पण्डा बर्सिन्छ जसरी बादलबाट पानी बर्सिन्छ। पृथ्वी खोलिन्छ अनि मुक्ति उत्पन्न होस्! मुक्तिको विकास हुन्छ साथ साथै सद्भावना बढ्छ। म परमप्रभुले नै यी सब बनाएँ।

परमेश्वरले आफ्ना सृष्टिलाई वशमा राख्नु हुन्छ

९ “यी मानिसहरूलाई हेर! कसले तिनीहरूलाई सृष्टि गरे त्यसबारे उचित तर्क गरिरहेकाछन्। तिनीहरूलाई हेर मसँगै तिनीहरू वहश गरिरहेका छन्। तिनीहरू माटोको फुटेको भाँडा जस्ता छन्। मानिसले, भिजेको गिलो माटो भाँडा बनाउन उपयोग गर्छ अनि गिलो माटोले सोध्दैन, ‘मानिस, तिमी के गरिरहेकाछौ?’ चीजहरू जो बनाइन्छन। ती चीजहरूमा त्यो शक्ति हुदैन कि जसले बनायो उसलाई सोधोस। मानिसहरू पनि गिलो माटो जस्तै हुन्। १० एकजना पिताले नानीहरूको जन्म गराउँछ। अनि नानीहरूले सोध्ने सक्तैनन, ‘तपाईंले किन हामीलाई जीवन दिइरहनु भएकोछ?’ नानीहरूले आफ्नी आमालाई सोध्न सक्तैनन, ‘तपाईंले किन हामीलाई जन्म दिइरहनु भएको छ?’”

११ परमप्रभु परमेश्वर एकमात्र इस्त्राएलको परमपवित्र हुनुहुन्छ। उहाँले इस्त्राएल बनाउनु भयो। अनि परमप्रभु भन्नुहुन्छ,

“मेरा छोराहरू, तिमीहरूले मलाई ‘संकेत दिनुहोस’ भनेर भन्यौ। तिमीहरूले मलाई मैले गरेका कामहरू देखाउनु होस् भन्यौ।

१२ यसकारण हेर। मैले पृथ्वी बनाएँ अनि मैले सारा मानिसहरूलाई यस जीवन दिएँ। मैले आफ्नै हातहरूद्वारा आकाशहरू बनाए। अनि मैले सारा तारामण्डललाई आकाशमा आदेश दिए।

१३ मैले कोरेसलाई शक्ति प्रदान गरे ताकि उसले राम्रो काम गरोस। अनि मैले उसको कामहरू सहज पारिदिए। कोरेसले मेरो शहर पुनःनिर्माण गर्नेछ। अनि उसले मेरा मानिसहरू स्वतन्त्र पार्नेछ। कोरेसले मेरा मानिसहरू मलाई बेच्नेछन्। मैले उसलाई ती कुराहरू गर्नलाई त्यसको मूल्य तिर्नु पर्नेछैन। मानिसहरू स्वतन्त्र हुनेछन् अनि मेरो लागि त्यसको मूल्य केही पनि होइन्।” सेनाहरूका परमप्रभुले यी कुराहरू भन्नुभयो।

१४ परमप्रभुले भन्नुहुन्छ, “मिश्र र कूश धनी छन् तर इस्राएल, तिमीले ती धनहरू पाउनेछौ। शबाईका अग्ला मानिसहरू तिम्रा हुनेछन्। तिनीहरूको गर्दन वरिपरि बाँधिएको साङ्गलोसितै तिनीहरू तिम्रो पछि पछि हिंड्नेछन्। तिनीहरू तिमी समक्ष भुक्नेछन्। अनि तिनीहरूले तिमीसित प्रार्थना गर्ने छन्।” अनि त्यहाँ अन्य कोही परमेश्वर हुनेछैन। इस्राएलका, परमेश्वर तिमीसँग हुनुहुन्छ।

१५ परमेश्वर, तपाईं सर्वशक्तिमान् हुनुहुन्छ, मानिसहरूले देख्न सक्नेनन्। तपाईं इस्राएलको उद्धारक हुनुहुन्छ।

१६ धेरै मानिसहरूले भूटा देवताहरू बनाउँछन्। तर ती मानिसहरू निराश हुनेछन्। ती सारा मानिसहरू लज्जित हुनेछन्।

१७ तर इस्राएल परमप्रभुद्वारा बचाइनेछ। त्यो उद्धार कार्य सदा-सर्वदा रहनेछ। कहिल्यै पनि इस्राएल लज्जित हुनेछैन।

१८ परमप्रभु नै परमेश्वर हुनुहुन्छ। उहाँले आकाशहरू र पृथ्वी बनाउनु भयो। परमप्रभुले पृथ्वीलाई यसको ठाउँमा राख्नु भयो। परमप्रभुले यस पृथ्वीलाई खाली गर्न चाहनुहुन्न, जुन उहाँले बनाउनु भयो! उहाँले पृथ्वी बस्नका लागि बनाउनु भयो! “म परमप्रभु हुँ, म बाहेक अरु कोही परमेश्वर छैन।

१९ “म गुप्तमा बोलिदिन म खुल्ला प्रकारले बोल्छु। मैले मेरा शब्दहरू यस संसारको अन्धकारमा लुकाइन्। मैले याकूबका मानिसहरूलाई यस रिती ठाउँहरूमा हेर भनेर भनिन। म परमप्रभु हुँ, अनि सत्य बोल्दछु। मैले भनेका कुराहरू सत्य छन्।”

परमप्रभुले प्रमाण गर्नुहुन्छ कि उहाँ मात्र एक परमेश्वर हुनुहुन्छ

२० “त्यसकारण, हे मानिसहरू हो, तिमीहरू भेला हौं। तिमीहरू अर्का राष्ट्रहरूबाट उम्केका छौ। मानिसहरू जान्दैनन् तिनीहरू के गरिरहेका छन्। जब

तिनीहरू काठको मूर्तिहरू बोक्छन् तिनीहरू जान्दैनन् कि तिनीहरू ती देवताहरूलाई प्रार्थना गर्छन् जसले तिनीहरूलाई सहायता गर्न सक्नेनन्। २१ यी मानिसहरूलाई भन, मकहाँ आऊ। तिनीहरूका आफ्ना मामला प्रस्तुत गर्दै ती कुराहरूका छलफल तिनीहरूलाई देऊ।

“कसले तिमीहरूलाई ती कुराहरू बताए जुन धेरै वर्ष अघि घटेका थिए? कसले धेरै वर्षहरूदेखि यी कुराहरू लगातार भने? म, परमप्रभुले, मात्र यी कुराहरू भनें। म मात्र परमेश्वर हुँ। त्यहाँ के म जस्तो अन्य कोही देवता छ? के त्यहाँ अन्य असल देवता छ? के त्यहाँ अन्य कोही देवता छ जसले आफ्ना मानिसहरूलाई बचाउँदछ? अँह! त्यहाँ अन्य देवता छैन। २२ टाढामा भएका सारा मानिसहरूले ती भूटा देवताहरू पछ्याउन छोड्नु पर्छ। तिमीहरूले मलाई पछ्याउनु पर्छ र बाँच्ने छौ। म परमेश्वर हुँ। त्यहाँ अन्य देवता छैन। म मात्र परमेश्वर हुँ।

२३ “मेरो आफ्नै शक्तिद्वारा यो प्रतिज्ञा गर्छु। अनि जब प्रतिज्ञा सत्य हो। जुन कुरा विषयमा म वचन दिँन्छु त्यो हुने नै छ। अनि म वचन दिँदछु कि प्रत्येक मानिस मेरो समक्ष भुक्नेछ। अनि प्रत्येक मानिसले मलाई पछ्याउने प्रतिज्ञा गर्नेछ। २४ मानिसहरूले भन्नेछन्, “धार्मिकता र शक्ति परमप्रभुबाटै मात्र आउने छ।”

कतिपय मानिसहरू परमप्रभुसित कोधित छन्। तर परमेश्वरको साक्षी आउनेछ र परमप्रभुले गर्नु भएको कुराहरूको विषयमा बताउनु हुनेछ। यसकारण ती क्रोधित मानिसहरू लज्जित हुनेछन्। २५ असल काम गर्नका लागि परमप्रभुले इस्राएलका मानिसहरूलाई सघाउनु हुनेछ, अनि मानिसहरू तिनीहरूका परमेश्वरसित अत्यन्त आनन्दित हुनेछन्।

असत्य देवताहरू निरर्थक छन्

४६ बाल देवता अनि नबो देवता, मेरो समक्ष भुक्नेछन्। ती भूटा देवताहरू मूर्ति मात्र हुन्। मानिसहरूले ती मूर्तिहरू पशुहरूका ढाङ्गहरूमाथि राख्दछन् ती मूर्तिहरू खाली बोक्नको भारी मात्र हुन्। २१ ती भूटा देवताहरू भुक्नेछन् तिनीहरू सबै पतन हुनेछन्। ती भूटा देवताहरू उम्किन पाउने छैनन् - तिनीहरू सबैलाई कैदीहरू सरह ल्याइनेछ।

३ “हे याकूबका परिवार, मलाई ध्यान दिएर सुनु। इस्राएलबाट आएका सारा मानिसहरू जो अभ्र जीवित छन्, ध्यान दिएर सुनु। मैले तिमीहरूलाई बोकी ल्याएको हुँ। तिमीहरू आफ्ना आमाको गर्भमा हुँदादेखि नै मैले बोकी ल्याएको हुँ। ४ जब तिमीहरू जन्मियौ मैले बोकेर ल्याएँ अनि जब तिमीहरू वृद्ध हुनेछौ म बोकी नै रहनेछु। तिमीहरूका कपालहरू सेतै पाकी सक्नेछ, त्यति बेला पनि म तिमीहरूलाई बोकी नै रहने छु, किनभने मैले तिमीहरूलाई बनाएको हुँ। म

लगातार तिनीहरूलाई बोकी रहनेछु अनि म तिमीहरूलाई बचाउनेछु।

५“के तिमीहरू मलाई अरु कुनै चीजसित तुलना गर्न सक्छौ? अहं कोही पनि मेरो बराबर छैन। म जस्तो कोही छैन। ६कतिपय मानिसहरू सुन र चाँदीको धनी छन्। सुन तिनीहरूको थैलोबाट भर्छ, अनि तिनीहरूले चाँदी तराजुमा तौलन्छन्। ती मानिसहरूले काठबाट भूटा देवताहरू बनाउनलाई शिल्पकारहरूलाई पैसा दिँदछन्। त्यसपछि ती मानिसहरू नतमस्तक भएर भूटा देवता पूज्दछ। ७ती मानिसहरू आफ्ना काँधमा ती भूटा देवताहरू बोक्छन्। भूटो देवता अर्थहीन हो। मानिसहरूले यसलाई बोक्नु पर्छ। मानिसहरू भूर्इमा मूर्ति उभ्याउँछन्। अनि भूटो देवता त्यहाँबाट हिँड्न सक्छन्। भूटा देवता मूर्ति मात्र हो। यसले मानिसहरूलाई संकटबाट रक्षा गर्न सक्दैन। मानिसहरू त्यससित चिच्याउँछन् तर कुनै उत्तर पाउँदैनन्। भूटो देवता मात्र मूर्ति हो। यसले मानिसहरूलाई तिनीहरूको समस्याबाट रक्षा गर्न सक्दैन।

८“तिमीहरूले पाप गरेकाछौ, तिमीहरूले ती कुराहरूको बारेमा फेरि विचार गर्नुपर्छ। ती कुराहरूलाई सम्भ्र र बलियो हो। ९त्यो धेरै वर्ष अघाडी घटेको घटना सम्भ्र। सम्भ्र म परमेश्वर हुँ। त्यहाँ अन्य कोही परमेश्वर छैन। ती भूटा देवताहरू म जस्ता छैनन्।

१०“शुरूमा मैले जो कुराहरू भने ती अन्तमा हुनेछन्। धेरै वर्ष अघि घटनाहरूको बारेमा मैले भनेको थिएँ जो घटित भएका छैनन्। जब म कुनै योजना गर्छु त्यो अवश्य नै हुनेछ। म ती कुराहरू आफ्नो इच्छाले गर्छु। ११अनि म मानिसलाई पूर्वबाट बोलाइरहेछु। त्यो मानिस चील जस्तै हुनेछ। उ धेरै टाढा देशबाट आउने छ, म ती कुराहरू गर्ने निर्णय गर्छु। म तिमीलाई भनिरहेछु कि म यो गर्ने छु अनि म गर्ने नै छु। मैले उसलाई बनाएँ र उसलाई ल्याउनेछु।

१२“तिनीहरू कतिजनाले सोच्छौ कि तिमीसँग ठूलो शक्ति छ, मलाई ध्यान दिएर सुन्। तर तिमीले राम्रो कामहरू गरेनौ। १३म धार्मिक कामहरू गर्नेछु। चाँडो गरि म मेरो मानिसहरू बचाउँनेछु। म सियोनलाई उब्झा गर्नेछु। मेरो आश्चर्यपूर्ण इस्त्राएलका निमित्त ल्याउनेछु।”

बाललेलाई परमेश्वरको सन्देश

४७ “हे बाबेलकी कन्या तल आऊ अनि भूर्इमा बस। कल्दीहरूकी कन्ये छोरी,* भूर्इमा बस। तिमी अहिले शासक होइनौ। मानिसहरू सोच्ने छैनन्, कि तिमी एकजना सुन्दरी, कोमल, सुकुमारी हो।

२अब तिमीले कठिन परिश्रम गर्नुपर्छ। तिमीले ढुङ्गाको जाँतो ल्याउनु पर्छ अनि अन्न पिँधेर पीठो

बनाउनु पर्छ तिम्रो घुम्टो हटाऊ अनि तिम्रो सुन्दर पोषाकहरू खोल। तिमीले तिम्रो देश छोड्नु पर्नेछ। तिम्रा फरियाहरू उठाऊ जबसम्म मानिसहरूले खुट्टाहरू देख्न सक्नेनन्, अनि नदीहरू* पार गर।

३मानिसहरूले तिम्रा गुप्त अंगहरू हेर्नेछन् अनि तिम्रो लाज हेर्नेछन्। तिमीले गरेको सबै दुष्टकर्मको बदला म चुकाउनेछु। अनि कोही पनि तिमीलाई सघाउन आउने छैन।

४“मेरा मानिसहरू भन्छन्, “परमेश्वरले हामीलाई बचाउनु हुन्छ। उहाँको नाउँ हो: सेनाहरूका परमप्रभु, इस्त्राएलका परमपवित्र हुनुहुन्छ।”

५“यसकारण बाबेल, त्यहाँ बस अनि शान्त हो। कल्दीहरूका छोरीहरू अन्धकार भित्र जाऊ। किन? किनभने अब तिमी राज्यहरूकी रानी रहने छैनौ।”

६“म मेरो मानिसहरूसित क्रोधित थिएँ, ती मानिसहरू मेरा हुन्, तर म क्रोधित थिएँ, यसकारण मैले तिनीहरूलाई प्रमुख बनाइँन्। मैले तिनीहरू तिमीलाई दिएँ, अनि तिनीहरूलाई तिमीले दण्ड दियो। तर तिमीले तिनीहरूमाथि कृपा राखेनौ। तिमीले बूढा-पाकहरूलाई पनि कठिन काम गर्न लगायो।

७तिमीले भन्यौ, ‘म सदा-सर्वदा बाँच्नेछु। म सँधै नै रानी हुनेछु।’ तिमीले ती मानिसहरू प्रति गरेको नराम्रो कुराहरूमा तिमीहरूले ध्यान दिएनौ। तिमीले के हुने होला भनेर सोच्दा पनि सोचेनौ।

८यसकारण अब, ‘विलासी स्त्री’ ध्यान दिएर सुन! तिमी सुरक्षित अनुभव गर र आफैलाई भन, ‘म मात्र प्रमुख मानिस हुँ। म जस्तो प्रमुख अन्य कोही पनि छैन। म कहिल्यै पनि विधवा हुने छैन। मसँग सँधै नानीहरू हुनेछन्।’

९यी दुइ कुरा अचानक तिमीसित घट्नेछन्। पहिले, तिमीले आफ्ना नानीहरू गुमाउनेछौ। अनि त्यसपछि तिमीले आफ्नो लोग्ने गुमाउनेछौ। हो, यी कुराहरू साँच्चि नै तिमीसित घट्ने नै छन्। अनि तिम्रा सबै मन्त्र र मोहनी शक्तिले तिमीलाई बचाउनेछैन।

१०तिमीले दुष्ट कर्महरू गर्छौ, तर अब तिमी सुरक्षित अनुभव गर्छौ। तिमीले आफूले आफूलाई मात्र सोच्छौ, ‘मैले गरेको दुष्ट कामहरू कसैले पनि देख्दैन।’ तिमी सोच्छौ कि तिम्रो विवेक र बुद्धिले तिमीलाई बचाउने छ। तिमी आफैलाई सोच्छौ ‘म मात्र हुँ म जस्तो अरु कोही मुख्य छैन।’

११“तर कष्टहरू तिमीमाथि आइलाग्नेछ। तिमी जान्दैनौ यो कहिले घट्ने छ? तर विपत्ति आइरहेछ। तिमी ती कष्टहरूलाई रोक्न केही पनि गर्न सक्नेछैनौ। तर तिमी जान्दैनौ कि के भयो भनेर तिमी चाँडै ध्वंस हुनेछौ।

नदीहरू टाइग्रीस, युफ्रेटिस नदीहरू। बाबेल यी नदीहरूका माभमा पर्छ।

कल्दीहरूकी कन्ये छोरी : बाबेल शहरको अर्को नाउँ हो।

१२तिमीले टुना-मुना र तन्त्र-मन्त्र सिक्नलाई तिम्नो जीवनमा अत्यन्त परिश्रम गर्छौ। यसकारण तिम्नो टुना-मुना र तन्त्र-मन्त्र प्रयोग गर्न शुरू गर्छौ। हुनसक्छ तिम्नो टुना-मुनाले तिमीलाई साथ देला हुनसक्छ। तिमीले कसैलाई भयग्रस्त पार्न सक्छौ।

१३तिमीसँग धेरैजना सल्लाहकारहरू छन्, के तिमी तिनीहरूका सल्लाहहरूबाट थकित भयो? तब तिम्नो ज्योतिषीहरू पठाऊ ताकि ताराहरू पढ्नु। तिनीहरूले तिमीलाई महीना कहिले शुरू हुन्छ बताउन सक्नु। यसकारण हुन सक्छ तिनीहरूले तिमीलाई कष्टहरू कहिले आउन सक्छ भनेर बताउन सक्नु।

१४“तर ती मानिसहरूले आफैलाई सम्म बचाउन सक्तैन। तिनीहरू पराल जस्तो जल्नेछन्। तिनीहरू यति चाँडो जल्नेछन कि कसैलाई तातो पार्न कोइला सम्म रहने छैन।

१५त्यो प्रत्येक कुरामा घट्ने छ जुन तिमीले परिश्रम साथ गर्छौ। जो मानिसहरूसँग तिमीले जीवनभर काम गर्छौ तिनीहरूले तिमीलाई छाड्नेछन्। प्रत्येक मानिस आ आफ्नो बाटो जाने नै छन् अनि त्यहाँ तिमीलाई बचाउने कुनै पनि मानिस रहने छैन।”

परमेश्वरले आफ्नो संसारमा शासन गर्नुहुन्छ

४८ परमप्रभु भन्नुहुन्छ, “हे याकूबका परिवार हो मलाई ध्यान दिएर सुनु। तिमीहरू आफैले आफूलाई इस्त्राएल भन्यौ। तिमीहरू यहूदाको वंशहरू हौं। तिमीले वचन राखनलाई परमप्रभुको नाउँ चलायौ, तिमीले इस्त्राएलको परमेश्वरको स्तुति गान गर्छौ। तर तिमी धार्मिक र निष्कपट थिएनौ जब तिमीले ती कुराहरू गर्छौ।”

२हो, तिनीहरू पवित्र शहरका नागरिकहरू हुन्। तिनीहरू इस्त्राएलका परमेश्वरमाथि आश्रित छन्। उहाँको नाउँ सेनाहरूका परमेश्वर नै हो।

३“जुन कुरो घट्ने छ मैले धेरै अघि त्यस विषयमा बताएको थिएँ। मैले ती कुराहरूको बारेमा भनेको थिएँ। अनि मैले तिनीहरूलाई अचानक हुने बनाए।

४मैले यी सबै गरे किनभने म जान्दथेँ तिमी एकदम अटेरी थियो। तिमीले मैले भनेको कुनै पनि कुरामा विश्वास गर्न मानेनौ। तिमी एकदमै अटेरी थियो फलाम जस्तै नबाङ्गिने अनि काँसा जस्तै कडा।

५यसकारण के घटना घट्छ होला भनेर धेरै अघि मैले तिमीहरूलाई भनेको थिएँ। मैले ती कुराहरू घट्नु भन्दा अघि नै तिनीहरूको बारेमा भनेको थिएँ। मैले यो गरे ताकि तिमीले भन्नु नपरोस, ‘ती सबै हामीले बनाएका देवताहरूले गरेका भनेर।’ मैले यस्तो गरे भनी तिमीले भन्नु नपरोस, ‘हाम्रा मूर्तिहरूले यी देवताहरू हाम्रा हुन भन्ने कुरा बतायो।”

परमेश्वरले इस्त्राएललाई शुद्ध पार्नलाई दण्ड दिनु हुन्छ

६“तिमीले के भयो भनेर ती घटनाहरू देख्यौ र सुन्यौ। यसैले तिमीले अन्य मानिसहरूलाई यी खबरहरू भन्नु पर्नेछ। अब म तिमीलाई नयाँ समाचारहरू बारे बताउनेछु ती कुराहरू अब सम्म तिमी जान्दैनौ।

७“यी कुराहरू ती होइनन् जो अधिनै घटिसकेका थिए। यी ती कुराहरू हुन जुन अहिले भइरहेका छन्। आज भन्दा पहिले तिमीले ती कुराहरू जानेको थिएनौ यसैकारण तिमीले भन्न सक्तैनौ, ‘हामीले पहिल्यै जानेका थियौं भनेर।’

८“तर त्यसो भएर पनि, तिमीले मेरो कुरामा ध्यान दिएनौ। केही पनि सिकेनौ। मैले भनेका कुनै पनि कुरा तिमीले मान्दै मानेनौ। म शुरू देखि नै जान्दछु कि तिमी मेरो विरुद्ध उठ्नेछौ। तिमी जन्मेकै दिनदेखि तिमीले मेरो विरुद्धमा आन्दोलन गर्छौ।

९“तर, म धैर्यवान हुनेछु। म यो आफ्नैलागि गर्नेछु। तैपनि मलाई नरिसाएको देखेर मानिसहरूले मेरो प्रशंसा गर्नेछन्। किनभने मैले तिमीलाई नाश गरिन्।

१०“हेर, म तिमीलाई शुद्ध पार्नेछु। मानिसहरूले शुद्ध चाँदी बनाउनु तातो आगो प्रयोग गर्दछन्। तर म तिमीलाई कष्टहरू दिएर शुद्ध पार्नेछु।

११“यो म स्वयंकोलागि गर्नेछु। तिमीले मलाई त्यस्तो व्यवहार गर्नेछैनौ, मानौ म मुख्य होइन, म मेरो महिमा र प्रशंसा कुनै भूटा देवताहरूलाई लैजान दिने होइन।

१२“हे याकूब, मेरो कुरा ध्यान दिएर सुनु। इस्त्राएल, म तिमीलाई मेरो मानिसहरू भनेर आह्वान गर्नेछु। यसैले मलाई ध्यान दिएर सुनु। म आदि हुँ र म अन्त हुँ।

१३“मैले पृथ्वीलाई मेरो आफ्नै हातले बनाएँ। मेरो दाहिने हातले आकाश बनाएँ अनि यदि मैले तिनीहरूलाई बोलाएँ भने तिनीहरू एकैसाथ मेरो समक्ष आउनेछन्।

१४“तिमीहरू सबै यहाँ आऊ र मेरो कुरा ध्यान दिएर सुनु। के कुनै भूटो देवताले यी कुराहरू घट्नेछन् भनी भने? अँह।” त्यस मानिस जसलाई परमप्रभुले बाबेल अनि कल्दीहरूलाई सजाय दिन रोज्नुहुन्छ, उसले जे मन पर्छ त्यही गर्छ।

१५परमप्रभु भन्नुहुन्छ, “मैले तिमीहरूलाई भनें, म उसलाई बोलाउनेछु अनि म उसलाई ल्याउँनेछु। म उसलाई सफल तुल्याउनेछु।

१६यहाँ आऊ र मलाई ध्यान दिएर सुनु। म त्यहाँ थिएँ जब बाबेल एक राष्ट्र सरह भएको थियो अनि आदिदेखि नै, मैले स्पष्ट रूपले बोले, यसकारण ती मानिसहरूले जान्न सकोस मैले के भनें।”

त्यस पछि यशैयाले भने, “अहिले परमप्रभु मेरो मालिकले मलाई पठाउनु हुन्छ अनि उहाँको आत्माले यी कुराहरू भन्नु हुन्छ। १७परमप्रभु, तिम्नो उद्धारक र इस्त्राएलका परमपवित्र भन्नुहुन्छ,

“म तिम्रो परमप्रभु तिम्रो परमेश्वर हुँ। म तिमीहरूलाई ती कुराहरू सिकाउँछु जुन लाभदायक छ। म तिमीहरूलाई ती बाटोहरू लानेछु जहाँ तिमीहरू जानुपर्छ।

१८यदि तिमीले मेरो कुरा मानेको भए तिमीहरूकाहाँ पूर्ण रूपमा बगीरहेको पानी सरह शान्ति आउने थियो। असल कुराहरू घरिघरि आउने समुद्रका छालहरू सरह तिमीहरूकाहाँ आउने थियो।

१९यदि तिमीहरूले मेरो कुराहरू मानेको भए तिमीहरूले धेरै छोरा छोरीहरू पाउने थियौ। तिनीहरू बालुवाका कणहरू जस्ता हुने थिए। यदि तिमीले मेरा आज्ञा पालन गरेको भए, तिमीहरू नाश हुने नै थिएनौ।” तिमीहरू लगातार मसँग नै हुने थियौ।”

२०मेरा मानिसहरू बाबेल त्याग। मेरा मानिसहरू, कल्दीहरूबाट भाग। आनन्दको स्वरले यो सन्देशहरू मानिसहरूसँग भन्। यो सन्देशहरू पृथ्वीको टाढा ठाउँहरूमा फैलाऊ। मानिसहरूलाई भन, “परमप्रभुले आफ्ना दास याकूबलाई बचाउनु भयो।

२१परमप्रभुले मरुभूमिबाट भएर मानिसहरूलाई डोखाउनु भयो, अनि तिनीहरू कहिल्यै तिर्खाएनन्। किन? किनभने आफ्ना मानिसहरूका निमित्त चट्टानबाट बगाएर उहाँले पानी बनाउनु भयो। उहाँले चट्टान फोर्नु भयो र पानी बगाउनु भयो।”

२२तर परमप्रभुले फेरि भन्नुभयो, “त्यहाँ दुष्ट मानिसहरूकालागि शान्ति छैन।”

परमेश्वरले आफ्ना विशेष दासलाई डाक्नु हुन्छ

४९ टाढामा रहेका मेरा मानिसहरू! मेरा कुरा ध्यान दिएर सुन्। पृथ्वीमा बाँचिरहेका सम्पूर्ण मानिसहरू ध्यान दिएर सुन्। परमप्रभुले उहाँको सेवा गर्न मलाई आज्ञा गर्नुभयो। म जन्मनु भन्दा अघि नै परमप्रभुले मेरो नाउँ काढ्नु भयो जब म आमाको गर्भमा नै थिएँ।

२परमप्रभुले मलाई उहाँका निमित्त बोलन प्रयोग गर्नुहुन्छ। उहाँ मलाई धारिलो तरवार जस्तै प्रयोग गर्नुहुन्छ, तर उहाँले मलाई रक्षा पनि गर्नुहुन्छ। उहाँले मलाई आफ्नो हत्केलामा लुकाउनु हुन्छ। परमप्रभुले मलाई तिखो काँड भैं उपयोग गर्नुहुन्छ, तर उहाँले मलाई काँडको ढोक्रोमा लुकाउनु हुन्छ।

३परमप्रभुले मलाई भन्नुभयो, “इस्राएल, तिमी मेरो दास हो। म तिमीसँग अचम्म लाग्दो कामहरू गर्नेछु।”

४मैले भने, “मैले व्यर्थै परिश्रम गर्ने, मैले आफूलाई थोत्रो पारें, तर उपयोगी काम भने भएन्। मैले मेरा सारा शक्तिहरू प्रयोग गर्ने तर वास्तवमा मैले केही पनि पाइन्। यसैले, परमप्रभुले मसँग केही गर्नलाई निर्णय दिनु पर्छ। परमेश्वरले मेरो कामको प्रतिफल दिनै पर्छ।

५परमप्रभुले मलाई आमाको गर्भमा सिर्जना गर्नु भयो ताकि याकूब र इस्राएललाई उहाँ समक्ष फर्काउनका

लागि उहाँको सेवक हुन सकूँ। परमप्रभुले मलाई सम्मान गर्नुहुनेछ। म परमेश्वरबाट आफ्नो बल पाउनेछु” परमप्रभुले मलाई भन्नुभयो।

६“तिमी मेरो एक मुख्य दास हो। इस्राएलका मानिसहरू कैदी छन्, तर तिनीहरूलाई मकहाँ फर्काई ल्याउनेछु। याकूबका वंशहरू मकहाँ फर्काई आउनेछन्। तर, तिमीसँग अर्को काम छ यो त्यो भन्दा पनि अभिमुख्य छ। सारा जातिहरूका लागि म तिमीलाई ज्योति बनाउनेछु। तिमी पृथ्वीमा भएका सारा मानिसहरूलाई बचाउने मेरो बाटो हुनेछौ।”

७परमप्रभु, इस्राएलका परमपवित्र र इस्राएलका उद्धारक भन्नुहुन्छ, “मेरो दास नम्र छ उसले शासकहरूको सेवा गर्दछ, तर मानिसहरूले उसलाई हेला गर्दछन्। तर, राजाहरूले उसलाई हेर्ने छन्, अनि उसलाई आदर गर्न उभिनेछन्। महान अगुवाहरूले उअघि शिर झुकाउनेछन्।” यो घटना हुने नै छ किनभने परमप्रभु, इस्राएलका परमपवित्रले, यो चाहनुहुन्छ। अनि परमप्रभुलाई विश्वास गर्न सकिन्छ। उहाँले नै तिमीलाई चुन्नु भएको हो।

उद्धारको दिन

८परमप्रभु भन्नुहुन्छ, “त्यहाँ एक त्यस्तो विशेष समय आउनेछ जब म आफ्नो दया देखाउनेछु। त्यस समय म तिम्रो प्रार्थनाको उत्तर दिनेछु। त्यहाँ एक विशेष समय आउनेछ जब म तिमीलाई बचाउँछु, त्यस समय म तिमीलाई सहायता गर्नेछु म तिमीलाई रक्षा गर्ने छु अनि मानिसहरू र म बीच भएको करार पत्रको तिमी साक्षी हुनेछौ। देश अहिले ध्वंश भयो तर तिमीले त्यो भूमि फिर्ता दिनेछौ ती मानिसहरूलाई जो त्यसको मालिक थियो।

९तिमीहरूले कैदीहरूलाई भन्ने छौ, ‘कैदबाट तिमीहरू बाहिर आऊ। अन्धकारमा बसे मानिसहरूलाई तिमीहरूले भन्नेछौ, ‘अन्धकारबाट निस्क।’ यात्रा गरिरहेका बेलामा मानिसहरूले खानेछन्। रित्तो पहाडहरूमा तिनीहरूले खानेकुरा पाउनेछन्।

१०मानिसहरू भोको हुने छैनन्। तिनीहरू तिर्खाउने छैनन्। तातो घाम र बतासले तिनीहरूलाई हानि पुऱ्याउने छैन। किन? किनभने परमेश्वरले तिनीहरूलाई सान्त्वना दिनुहुनेछ अनि उहाँले तिनीहरूलाई डोखाउनु हुनेछ। उहाँले तिनीहरूलाई पानीका श्रोतहरूको छेउमा लैजानु हुनेछ।

११मेरा मानिसहरूका लागि म बाटो बनाइदिनेछु। पर्वतहरू समतल बनाई दिनेछु, अनि भत्किएको बाटोहरूमाथि उठनेछन्।

१२हेर, मानिसहरू टाढा-टाढाबाट मकहाँ आइरहेछन् उत्तर अनि र पश्चिमबाट आइरहेछन्। मानिसहरू मकहाँ मिश्रदेश अन्तर्गत आस्वानबाट आइरहेछन्।”

१३हे स्वर्ग र पृथ्वी, आनन्दित होऊ। हे पर्वतहरू आनन्दले चिच्याऊ। किन? किनभने परमप्रभुले आफ्नो मानिसहरूलाई सान्त्वना दिनुहुन्छ। परमप्रभु आफ्ना गरीब मानिसहरू प्रति असल हुनुहुन्छ।

सियोन, एउटी परिव्यक्त स्त्री

१४तर अहिले सियोनले भन्दछ, “परमप्रभुले मलाई ल्यागु भयो, मेरो मालिकले मलाई भुल्नु भयो।”

१५तर म भन्छु, “के एउटी स्त्रीले आफ्नो नानी बिर्सिन सक्छे? अँह! के एउटी स्त्रीले आफ्नो गर्भबाट जन्माएको आफ्नो नानीलाई बिर्सिन सक्छे? यदि उसले बिर्सिन सक्छे भने पनि म तिमीलाई बिर्सिने छैन।

१६हेर, मैले तेरो नाउँ मेरो हत्केलामा खोपेको छु। म सारा समय तेरो बारेमा सोच्दछु।

१७तिमीहरूका नानीहरू तिमीहरूकहाँ फर्केर आउनेछन्। मानिसहरूले तिमीहरूलाई पराजित गरे तर ती मानिसहरूले तिमीहरूलाई एकलै छोडेर गए।”

इस्त्राएलका मानिसहरू फर्के

१८माथि हेर, तिम्रा चारैतिर हेर तिमीहरूका सारा नानीहरू एकसाथ तिमीहरूकहाँ आइरहेछ। परमप्रभु भन्नुहुन्छ, “जस्तो म जीवित छु म तिमीहरूसँग यो प्रण गर्दछु: तिमीहरूका नानीहरू तिमीहरू कै घाँटी वरिपरि बाँधिएको गहना जस्तो हुनेछन्। तिम्रा नानीहरू दुलहीले लगाउने घाँटीको हार जस्तो हुनेछन्।

१९तिमीहरू अहिले पराजित र नष्ट भएकाछौ। तिमीहरूका ठाउँहरू काम नलाग्ने भएकाछन्। तर केही छिनमा नै, तिमीहरू आफ्ना ठाउँमा धेरै मानिसहरू हुनेछन् अनि मानिसहरू जसले तिमीहरूलाई नाश गरे तिमीहरू एकदम टाढा हुनेछन्।

२०तिमीहरू आफ्ना नानीहरू हराउँदा दुःखी भएका थियौ तर ती नानीहरूले तिमीहरूलाई भन्नेछन् यो भूमि एकदम सानो छ। हामीलाई बस्न एउटा ठूलो ठाउँ दिनुहोस।

२१तब तिमीहरू स्वयंले भन्नेछौ, “कसले मलाई यी सारा नानीहरू दिए? यो राम्रो हो। म दुःखी र एकलै थिएँ। म पराजित भएको थिएँ र आफ्ना मानिसहरूबाट टाढा भएको थिएँ। यसकारण कसले मलाई यी नानीहरू दिए? हेर, म एकलै छाडिएको थिएँ। यी सारा नानीहरू कहाँबाट आए?”

२२परमप्रभु मेरो मालिक भन्नुहुन्छ, “हेर म आफ्ना हात जातिहरू प्रति हल्लाउने छु। म मेरो भण्डा सारा मानिसहरूले देख्ने गरी उठाउनेछु। त्यसपछि तिनीहरूका नानीहरू तिमीहरूकहाँ ल्याउनेछन्। ती मानिसहरूले तिमीहरूका नानीहरू काँधमा बोकेर ल्याउने छन्, अनि तिनीहरूका पाखुराहरूमा उनीहरूले समात्नेछन्।

२३राजाहरू तिम्रा नानीहरूका शिक्षकहरू हुनेछन्।

राजाका छोरीहरूले तिनीहरूलाई हेरचाह गर्नेछन्। ती राजाहरू र छोरीहरूले तिमीहरूको अघि आफ्ना शिर भुकाउने छन्। तिनीहरूले तिमीहरूका खुट्टाको मैलामा चुम्बन गर्नेछन्। त्यसपछि तिमीहरूले जान्नेछौ कि म परमप्रभु हुँ। तब तिमीहरूलाई थाहा हुनेछ कि जसले ममाथि आशा गर्दछ उ निराश हुनेछैन।”

२४जब बलवान सिपाहीले युद्धमा धन जित्दछ, तिमीहरूले उबाट त्यो धन लिन सक्नेनौ। जब शक्तिपूर्ण सिपाहीले कैदीलाई पहरा दिनछन् त्यो कैदी भाग्न सक्नेन।

२५तर परमप्रभु, भन्नुहुन्छ, “कैदीहरू भाग्नेछन्। टाढाका ती बलवान सिपाहीबाट कतिजनाले ती कैदीहरू लैजाने छन। यो कसरी हुनेछ? तिम्रो युद्ध म लड्नेछु। म तिम्रो नानीहरूको रक्षा गर्नेछु।

२६“ती मानिसहरूले तिमीहरूलाई चोट पुऱ्याउछन् तर म तिनीहरूलाई आफ्नै शरीरको मासु खान वाध्य गराउनेछु। तिनीहरूका आफ्नै रगत दाखरस जस्तो हुन्छ जो उनीहरूले पिउने छन्। तब प्रत्येक मानिसले जान्नेछन्। कि म परमप्रभुले तिमीहरूलाई बचाउनुभयो। सारा मानिसहरूले जान्नेछन कि याकूबको शक्तिशाली परमप्रभुले तिमीहरूलाई बचाउनु भयो।”

तिनीहरूका पापका कारण इस्त्राएलले दण्ड पायो

५० परमप्रभु भन्नुहुन्छ, “इस्त्राएलका मानिसहरू, तिमीहरूले भन्यौ कि मैले तिमीहरूकी आमा यरूशलेमलाई त्यागिदिए। तर कानून र त्याग-पत्र कहाँ छ जसले उसलाई त्यागेको प्रमाण गर्छ? मेरा नानीहरू, के मैले कसैबाट पैसा ऋण लिएँ? के ऋण चुकाउनलाई मैले तिमीलाई बेचे? अँह! तिमीहरू बेचियो किनभने तिमीहरूले पापपूर्ण कामहरू गर्नुभयो। तिम्रो आमालाई टाढा पठाइयो किनभने तिमीहरूले नराम्रा कामहरू गर्नुभयो।

२म घरमा आएँ, त्यहाँ कोही पनि थिएन। मैले घरिघरि बोलाईनै रहें। तर के म तिमीहरूलाई बचाउँन सकिन भनेर सोच्दछौ? तिमीहरूलाई आफ्ना सारा सङ्गतहरूबाट बचाउनलाई मसँग शक्ति छ। हेर, यदि मैले समुद्रलाई सुक्खा भई जा भनेर आदेश दिएँ भने त्यो सुक्खा हुनेछ। माछा पानी बिना मर्ने छ, अनि तिनीहरूका शरीरहरू कुँहिएर जानेछन्।

३दुःखमा लगाउने कालो भन्दा कालो लुगा जस्तै म आकाश अन्धकार बनाउन सक्छु।”

परमेश्वरका दास पूर्णरूपमा परमेश्वरमा नै आश्रित हुन्छ

४परमप्रभु मेरो मालिक मलाई पढाउने ज्ञान दिनुहोस। यसकारण म यी दुःखी मानिसहरूलाई अहिले पढाउँनेछु। प्रत्येक बिहान उहाँले मलाई उठाँउनु हुन्छ एक छात्र सरह र पढाउनु हुन्छ। ५परमप्रभु मेरो मालिकले शिक्षा

लिन मलाई सघाउनु हुन्छ, र म उहाँको विरुद्ध उठेको छैन। मैले उहाँलाई पछ्याउन छाडेको छैन। ६मलाई कुट्न ती मानिसहरू छाडी दिन्छु। उनीहरूलाई मेरो बारीबाट केरा उखेल्न छाडी दिन्छु। पीर पर्ने कुराहरू भने पनि म मेरो अनुहारमा थुके पनि उनीहरूबाट अनुहार लुकाउने छैन। ७परमप्रभु मेरो मालिकले मलाई साथ दिनहुन्छ, यसैले तिनीहरूले म प्रति गरेका नराम्रा कुराहरूले मलाई असर पार्दैन। म बलियो हुनेछु। म जान्दछु कि म निराश हुने छैन।

८परमप्रभु मसँग हुनुहुन्छ। उहाँले मलाई निर्दोष ठहराउनुहुन्छ। यसैकारण कसैले पनि मलाई दोषी देखाउन सक्ने छैन। यदि कसैले म गल्ती छु भनेर मलाई प्रमाण गर्न खोज्छ भने त्यो मानिस मकहाँ आउनुपर्छ अनि हामीमा परीक्षा हुनेछ। ९तर हेर, परमप्रभु मेरो मालिकले मलाई साथ दिनुहुनेछ। यसकारण कसैले पनि मलाई पापी भएको देखाउनु सक्तैन। ती सारा मानिसहरू पुरानो लुगाहरू जस्ता हुनेछन्। मदले तिनीहरूलाई खानेछ।

१०ती मानिसहरू जसले परमप्रभुको सम्मान गर्छन्, जसले आफ्नो सेवकका कुराहरू सुन्छन् अनि के हुनेछ थाहा नपाई परमेश्वरसित जान्छन्, तिनीहरूले साँच्चै नै परमप्रभुको नाउँमाथि विश्वास गर्छन् र परमेश्वरमाथि भर पर्छन्।

११“हेर, तिमीहरू आफ्नो तरिकाले बाँच्न चाहन्छौ। तिमीहरूले आफ्नो हिसाबले आगो बाल्छौ र राँको सल्काउँछौ। यसकारण आफ्ना तरिकाले नै बाँच्छौ। तर, तिमीहरू दण्डित हुनेछौ। तिमीहरू आफैले बालेका आगो र राँकोमा भरेर स्वयं जल्ने छौ। म त्यस्तो घटना घट्न दिनेछु।”

इस्राएल अब्राहाम जस्तो हुनु पर्दछ

५१ “तिमीहरू कतिपय असल जीवन जीउनलाई एकदमै कोशीश गर्छौ। तिमीहरू यसको लागि परमप्रभुको सहयोग माग्न जान्छौ। मलाई ध्यान दिएर सुनु। तिमीहरूले आफ्ना पिता अब्राहामलाई हेर्नु पर्छ। उनी एक चट्टान हुन जसको टुक्रा तिमीहरू होऊ। २अब्राहाम तिमीहरूका पिता हुन् अनि तिमीहरूले उनलाई खोज्नु पर्छ। तिमीहरूले सारालाई हेर एक नारी जसले तिमीहरूलाई जन्म दिईन्। अब्राहाम मैले बोलाउँदा एवलै थियो। त्यसपछि मैले उसलाई आशीर्वाद दिएँ अनि उसले एउटा ठूलो परिवार प्रारम्भ गर्‍यो। धेरै, धेरै मानिसहरू उसबाट नै जन्मिए।”

३यस्तै प्रकारले परमप्रभुले सियोनलाई सान्त्वना दिनुहुनेछ। परमप्रभुले उनी र उनको सन्तानहरू प्रति दुःख अनुभव गर्नुहुनेछ अनि उहाँले उसको लागि एक महान कार्य गर्नुहुनेछ। परमप्रभुले मरुभूमिलाई परिवर्तन गर्नु हुनेछ। त्यो मरुभूमि अदनको बगैचा जस्तो हुनेछ।

त्यो जग्गा रिक्तो थियो, तर त्यो परमप्रभुको बगैचा जस्तो हुनेछ। मानिसहरू त्यहाँ अति नै खुशी हुनेछन्। मानिसहरूले त्यहाँ आनन्द प्रकट गर्नेछन्। तिनीहरूले धन्यवाद र विजयको गीत गाउनेछन्।

४“मेरा मानिसहरू, मलाई ध्यान दिएर सुनु। मेरो निर्णयहरू कसरी जीउनु भनेर मानिसहरूलाई देखाउँदै ज्योति जस्ता हुनेछन्।

५म निष्पक्ष छु भनेर चाँडै नै देखाउनेछु। म चाँडै नै तिमीहरूलाई बचाउनेछु म आफ्नो शक्ति लाएर सारा जातिहरूमा न्याय गर्नेछु सबै सुदूरका ठाउँहरूले मलाई परिखरहेका छन्। तिनीहरूले आफ्ना महत्कालागि मेरो शक्तिको प्रतीक्षा गर्दछन्।

६माथि आकाशमा हेर! तल पृथ्वी वरिपरि हेर! आकाश बादलहरूका धूँवा सरह अल्गिदै जानेछ। पृथ्वी काम नलाग्ने पुरानो लुगा सरह हुनेछ। पृथ्वीमा भएका मानिसहरू मर्नेछन तर मेरो उद्धार सदा-सर्वदा रहिरहनेछ। मेरो सद्भावना कहिल्यै अन्त हुनेछैन।

७तिमीहरू जसले मेरो धार्मिकतालाई जान्दछौ त्यसले मलाई ध्यान दिएर सुनु पर्छ। तिमीहरू जसले मेरो उपदेशहरू मान्दछौ उनीहरूले मैले भनेका कुराहरू मान्नु पर्दछ। दुष्ट मानिसहरूबाट नडराऊ। तिनीहरूले तिमीहरूलाई भनेका नराम्रा कुराहरूबाट नडराऊ।

८किन? किनभने तिनीहरू पुराना लुगाहरू जस्ता हुन्। माऊ कीराहरूले तिनीहरूलाई खानेछन्। तिनीहरू ऊन जस्तो हुन कीराहरूले तिनीहरूलाई खानेछन तर मेरो सद्भावना सदा-सर्वदा चल्तिरहनेछ। मेरो उद्धार सदा सर्वदा लगातार चल्तिरहनेछ।”

परमेश्वरको शक्तिले आफ्ना मानिसहरूलाई बचाउनेछ

९जाग! जाग! हे परमप्रभुको बाहु, बलवान बन्। आफ्नो बल चलाऊ जसरी तिमीहरूले धेरै अधि गरेका थियौ। जसरी तिमीहरूले प्राचीन कालमा गरेका थियौ। तिमीहरूसग राहाबलाई पराजित गरेको त्यो शक्ति छ। तिमीहरूले अजीङ्गर पराजित गर्‍यौ।

१०तिमीहरूले गर्दा नै समुद्रलाई सुक्खा हुने पास्‍यौ। तिमीहरूले अति गहिरोबाट पानी सुकायौ। तिमीहरूले समुद्रको गहिरो भागमा बाटो बनायौ। तिमीहरूले त्यो बाटो पार गरेर बाँच्यौ।

११परमप्रभुले उहाँका मानिसहरूलाई बचाउनु हुन्छ। तिनीहरू आनन्दित भएर सियोन फकिनेछन्। तिनीहरू अत्यन्त खुशी हुनेछन्। तिनीहरूका खुशीयाली तिनीहरूको शिरको एउटा मुकुट सरह सदा-सर्वदा रहने छ। तिनीहरूले खुशीसँग गाउनेछन् सबै दुःखद अवस्थाहरू टाढा हटेर जानेछ।

१२परमप्रभु भन्नुहुन्छ, “म मात्रै हुँ तिमीहरूलाई सान्त्वना दिने। यसैले तिमीहरू किन मानिसहरूसँग डराउँछौ? तिनीहरू मानिसहरू मात्र हुन् जो बाँच्छन र

मर्छन तिनीहरू मानिस जातिहरू हुन तिनीहरू घाँस जस्तै मर्दछन्।”

१३परमप्रभुले तिमीहरूलाई बनाउनु भएको हो। उहाँको आफ्नो शक्तिले पृथ्वी बनाउनु भयो। अनि उहाँको आफ्नो शक्तिले पृथ्वी भरि आकाश फैलाउनु भयो। तर तिमीहरूले उहाँलाई भुल्यौ र उहाँको शक्तिलाई पनि भुल्यौ। यसकारण तिमीहरू क्रोधित मानिससँग डराउँछौ जसले तिमीहरूलाई चोट पुऱ्याउँछ। ती मानिसहरूले तिमीहरूलाई नाश गर्ने योजना बनाए तर तिनीहरू सबै गए तिनीहरू अब कहाँ छन्।

१४कैदमा परेका मानिसहरू चाँडै नै स्वतन्त्र हुनेछन्। ती मानिसहरू भयालखानमा मर्ने अथवा सडने छैनन्। ती मानिसहरूले प्रशस्त खानेकुराहरू पाउनेछन्।

१५“किनकि म, परमप्रभु, तेरो परमेश्वर हुँ। म समुद्रलाई उत्तेजित पारी उठाउनेछु र छालहरू उठाउनेछु।” (सेनाहरूका परमप्रभु उहाँको नाउँ हो।)

१६“मेरो दास, म तिमीहरूलाई ती वचनहरू दिने छु जुन म तिमीहरूलाई भन्न चाहन्छु। अनि म तिमीहरूलाई मेरो हातले छेक्नेछु र म तिमीहरूलाई बचाउनेछु। म तिमीहरूलाई नयाँ आकाश अनि नयाँ पृथ्वी बनाउनलाई चलाउनेछु। म तिमीहरूलाई चलाउनेछु इस्त्राएललाई यसो भन्नलाई, ‘तिमीहरू मेरा मानिसहरू हो।’”

परमेश्वरले इस्त्राएललाई दण्ड दिनुभयो

१७जाग जाग! यरूशलेम, उठ! परमप्रभु तिमीहरूमाथि अति क्रोधीत हुनु हुन्थ्यो। यसैकारण तिमीहरू दण्डित भयौ। यो दण्ड एक कचौरा विष जस्तो थियो, तिमीहरूले पीउनु नै पथर्यो अनि तिमीहरूले यसलाई पियौ।

१८यरूशलेमसँग धेरै मानिसहरू थिए, तर तिनीहरू मध्ये कोही पनि यरूशलेमको अगुवा हुन सकेन। तिनले उठाएका कुनै पनि छोरा छोरीहरूले उनलाई डोऱ्याएनन्। १९कष्टहरू दुइ वर्गमा यरूशलेममा देखा परे, चोरी र सीमित खाद्यन्न, ठूलो अनिकाल र युद्ध।

तिमीहरू दुःखमा परेको बेला कसैले पनि तिमीलाई साथ दिएन। कसैले पनि तिमीहरू प्रति करूणा देखाएन। २०तिमीहरूका मानिसहरू कमजोर भए तिनीहरू भूर्ईमा लडेर त्यही पल्टिरहे। ती मानिसहरू प्रत्येक कुना काप्चा र गल्लीहरूमा लडिरहे। तिनीहरू पाशोमा परेका पशुहरू जस्ता भए। जब सम्म तिमीहरूले दण्ड थाम्न नक्सने भयो परमप्रभुको क्रोधवाट दण्डित भइरह्यौ। जब परमेश्वरले अधिक दण्ड दिन्छु भनेर भन्नुभयो, तिनीहरू सातो हराएका भैं भए।

२१मलाई ध्यान देऊ, दुःखी यरूशलेम। तिमीहरू दाखरस नपिएता पनि एउटा मद पिउने मानिस जस्तै कमजोर छौ। तिमीहरू त्यस, “विषको कचौराबाट” कमजोर छौ।

२२तिमीहरूका परमेश्वर र मालिक, परमप्रभु, आफ्ना मानिसहरूका लागि लड्नु हुन्छ उहाँले तिमीहरूलाई भन्नु हुन्छ, “हेर, म यस विषको कचौरालाई तिमीहरूबाट टाढा हटाइरहेछु। म मरो क्रोध तिमीहरूबाट टाढा लागिरेछु। मेरो क्रोधको कारणले अब उप्रान्त तिमीहरू दण्डित हुने छैनौ। २३म मेरो क्रोध तिनीहरूमाथि प्रयोग गर्नेछु जसले तिमीहरूलाई चोट पुऱ्याउनेछ, जसले तिमीहरूलाई मार्ने प्रयास गर्दछ। तिनीहरूले तिमीहरूलाई भने, ‘हाम्रो अघाडी धुडा टेक अनि हामी तिमीहरूमाथि हिड्नेछौ।’ तिनीहरूले जबरजस्ती तिनीहरूलाई भुकाउने कोशिश गर्छन्। अनि तिनीहरू तिमीहरूका ढाढमा हिड्नेछन्। तिमीहरू तिनीहरू हिड्ने एक बाटो जस्तो हुनेछौ।”

इस्त्राएल सुरक्षित हुनेछ

५२ जाग! जाग! हे सियोन! आफै वस्त्र लगाऊ! आफ्नो शक्ति धारण गरेर पवित्र यरूशलेममा उभ! मानिसहरू जो परमेश्वरको बाटोमा हिडन तयार भएनन तिमीहरूकहाँ फेरि प्रवेश गर्नेछैन। ती मानिसहरू शुद्ध र सफा छैनन्।

२धूलो टक्काऊ। आफ्ना आश्चर्य पोषाकहरू लगाऊ! यरूशलेम, सियोनको छोरी, तिमी कैदी थियौ। तर अहिले, आफ्नो साङ्गलाहरूबाट मुक्त छौ जुन बन्धन तिम्रा घाँटी वरिपरि बाँधिएका थिए।

३परमप्रभु भन्नुहुन्छ, “तिमीहरू पैसाकोलागि बेचिएनौ। यसकारण म तिमीहरूलाई मुक्त पार्न पैसाको प्रयोग गर्ने छैन।”

४परमप्रभु, मेरो मालिकले भन्नुहुन्छ, “मेरा मानिसहरू पहिले बस्नलाई मिश्रतिर गए अनि त्यसपछि तिनीहरू दासहरू भए। पछि अशशूरले तिनीहरूलाई दास बनाए।

५अब हेर के भयो। अर्को जातिले मेरा मानिसहरू लगेर गयो। त्यो देशले ज्याला तिरेन। यी जातिले मेरा मानिसहरूमा शासन गरे र उनीहरू हँसि। ती मानिसहरूले मेरो बारेमा सधैं नराम्रा कुराहरू गर्दछन्।”

६परमप्रभु भन्नुहुन्छ, “यस्तो भयो, यसकारण मेरा मानिसहरूले मेरो बारेमा सिक्नेछन्। मेरा मानिसहरूले म को हुँ भनेर जान्नेछन्। मेरा मानिसहरूले मेरो नाउँ जान्नेछन्, अनि तिनीहरूले म उही परमेश्वर हुँ भनेर जान्नेछन् जो उनीहरूसित बोलिरहेकोछु।”

७एकजना समाचार-वाहक सु-समाचार लिएर पहाडमाथि आउँदै गरेको देख्नु आश्चर्यपूर्ण कुरा हो। समाचार-वाहकले सियोनमा यो घोषणा गरेको सन्दा खुशीयाली आउँछ, “शान्ति छ! हामी सुरक्षित छौ!” तिमीहरूका परमेश्वर राजा हुनुहुन्छ!”

८शहरका पहरादारहरू चिच्याउन थाले। तिनीहरू सबै एकाकामा आनन्दित छन्। किन? किनभने तिनीहरू प्रत्येकले परमप्रभु सियोन तर्फ फर्किरहेको देख्दछन्।

६यरूशलेम, तिमी भग्नावशेष भवनहरू फेरि खुशीले भरिनेछ। तिमीहरू सबै पुनः आनन्दित हुनेछौ। किन? किनभने यरूशलेममाथि परमप्रभु कृपालु हुनुहुन्छ। परमप्रभुले आफ्ना मानिसहरूलाई बचाउनुहुनेछ।

१०परमप्रभुले आफ्नो पवित्र बाहुबल सारा जातिहरूलाई देखाउनु हुनेछ। टाढामा भएका सारा राष्ट्रहरूले परमप्रभुले कसरी आफ्ना मानिसहरूको उद्धारलाई देखेछन्।

११तिमीहरू बन्दी मुक्त हुनुपर्छ। त्यो ठाउँ छोड। पूजाहरीहरू, तिमीहरूले जे चीजहरू बोक्छौ सबै पूजामा उपयोग हुन्छन्, यसैले आफूलाई शुद्ध पार। कुनै चीज नछोऊ जुन पवित्र छैन।

१२तिमीहरू कैदबाट मुक्त हुनेछौ, तर तिनीहरूले तिमीहरूलाई छोड्न हतार गर्दैनन्। तिमीहरू बलपूर्वक खेदिनेछौ। तिमीहरू हिड्नेछौ अनि तिमीहरूसँग परमप्रभु हिड्नुहुनेछ। परमप्रभु तिमीहरूका सामुने जानुहुनेछ अनि इस्त्राएलका परमेश्वर पछिल्लि हनुहुनेछ।

परमेश्वरको सेवक तडपी रहेछ

१३“हेर मेरो दासलाई। उ एकदम सफल हुने छ। उनी एकदम मुख्य हुनेछ। भविष्यमा मानिसहरूले उनको आदर र सम्मान गर्नेछन्।

१४“तर मानिसहरू मेरो दासलाई देखेर छक्क पर्नेछन्। उसलाई यस्तो प्रकारले चोट पुग्दाइएको थियो कि उसलाई मानिस भनेर चिन्नलाई पनि गाह्रो पर्थ्यो।

१५तर अभ् मानिसहरू छक्क पर्नेछन्। राजाले उसलाई हेर्नेछन, छक्क पर्नेछन र मुखबाट एक शब्द पनि निस्कने छैन। ती मानिसहरूले मेरो दासको कथा सुनेनन्। तिनीहरूले के भयो देखे। तिनीहरूले त्यो कथा सुनेन तर तिनीहरूले बुझे।”

५३ हामीले घोषणा गरेका कुराहरू वास्तवमा कसले विश्वास गर्छ? वास्तवमा कसले परमप्रभुको दण्डलाई स्वीकार गर्दछ?

२३ एक सानो पालुवा जस्तो परमप्रभुको अगडी हुर्कियो। उ सुक्खा भईमा उम्रिरहेको एउटा जरा जस्तै थियो। उसमा त्यस्तो खास गौरव थिएन। उसमा विशेष कुरा देखिँदैन थियो। यदि हामीहरूले उसलाई हेर्छौ भने हामी त्यस्तो केही खास कुरा देख्ने छैनौ जसले उ प्रति हामी आकृष्ट नै हुने कारणै देखिँदैन। मानिसहरूले उसलाई हाँसोको पात्र बनाए अनि आफ्नो साथीहरूले उसलाई छाडिदिए। ऊ पीडा नै पीडाले भरिएको मानिस थियो। ऊ राम्रो प्रकारले निको हुनेछ भनेर जान्दथे। मानिसहरूले उसलाई हेर्न दिएनन्। हामीले उसलाई ध्यानै दिएनौं।

४तर उसले हाम्रा कष्टहरू आफ्नै ठान्यो। उसले हाम्रा यन्त्रणाहरूको भारी उठायो अनि हामीले सोच्यौ उसलाई परमेश्वरले दण्ड दिनुभयो। हामीले सोच्यौ उसले गरेको दुष्टकर्मको लागि परमेश्वरले दण्ड दिनुभयो।

५तर हामीले गरेको भूल कामहरूका लागि उसलाई पीडा सहन बाध्य गराइयो। उसलाई हाम्रो दोषकोलागि श्राप दिइयो। हाम्रो ऋणको निम्ति उसलाई सजाय दिइयो। उसको पीडाले नै हामीलाई क्षमा गरियो। ६हामी सबै भेडा जस्तै लक्ष्यविहीन घुमिरह्यौं। हामी सबै आ-आफ्ना बाटो तिर लाग्यौं। परमप्रभुले हाम्रो दोषहरू माफ गरिदिनु भयो अनि हामीले आफ्ना सबै दोष उहाँमाथि थोपयौं।

७उसलाई चोट पुग्दाएर दण्ड दिइयो। तर उसले कहिल्यै विरोध गरेन। मार्नलाई लगेको भेडा जस्तै उसले केही पनि भनेन। ऊ ऊन काट्दा पनि चुपचाप रहने भेडाको पाठो जस्तो भयो। उसले आफ्नै बचाउको लागि कहिल्यै मुख खोलेन। ८मानिसहरूले जबरजस्ती गरेर उसलाई लगे। अनि तिनीहरूले उसलाई निष्पक्ष प्रकारले न्याय गरेनन्। कसैले पनि उसको परिवारको बारेमा केही भन्न सकेनन, किनभने बाँचिरहेका मानिसहरूका ठाउँबाट उसलाई लगेर गयो। मेरा मानिसहरूका पापहरूका खातिर उसलाई दण्ड दिइयो।

९उ मस्यो र उसलाई धनीहरूको चिहानसँगै गाडियो। उसलाई दुष्ट मानिसहरूसँग गाडियो। उसले केही नराम्रो काम गरेन। उसले कहिल्यै भूटो बोलेन तर यस्ता दुर्घटनाहरू उमाथि भए।

१०परमप्रभुले उसलाई श्राप दिने निर्णय गर्नु भयो। परमप्रभुले उ पीडित हुनै पर्छ भनेर निर्णय गर्नुभयो। यसकारण दासले स्वयंलाई मर्नको लागि समर्पण गरे। तर उसले लामो समय सम्म नयाँ जीवन बाँचे। उसले आफ्ना मानिसहरूलाई देखेछन्। परमप्रभुले उसबाट चाहे जस्तै उसले ती कुराहरू पूर्णगर्ने छ।

११मनमा उ कैयौं कुराहरूबाट पीडित हुनेछ तर उसले हुने असल कुराहरू देख्नेछ। उसले सिकेका कुराहरूबाट उ सन्तुष्ट हुनेछ। मेरो धर्मी दासले धेरैलाई दोषी बनाउनेछैन, उसले तिनीहरूका दोष बोकी लानेछ। १२यसकारण मैले उसलाई मेरो मानिसहरू मध्ये पुरस्कार दिएँ। उसले ती सबै चीजहरू बलिया मानिसहरूसँग बाड्नेछ। म उसैको लागि यो कुरा गरिरहेछु किनभने उसले मानिसहरूको लागि आफ्नो जीवन अर्पण गर्छो अनि मस्यो। मानिसहरूले भने उ एक अपराधी थियो। तर वास्तवमा के थियो भने उसले अन्य सबैका पापहरू स्वयंले बोक्यो। अनि जोसँग पापहरू छन ती मानिसहरूकै लागि बोल्यो।”

परमेश्वरले आफ्ना मानिसहरूलाई घर ल्याउनु हुन्छ

५४ ए बाँधी स्त्रीहरू हो, खुशी होऊ! तिमीहरूका नानीहरू छैनन्, तर तिमीहरू खुशी हुनुपर्छ। परमप्रभु भन्नुहुन्छ, “त्यो स्त्री जो एकलै छे, लोग्ने भएका स्त्रीहरू भन्दा उसको धेरै नानीहरू हुनेछन्।”

रतिमीहरूका डेरालाई ठूलो बनाऊ, तिमीहरूका ढोकाहरू फराकिलो पार। तिमीहरूको घर बढाउन नरोक। तिम्रा डेरा ठूलो र बलियो बनाऊ।

३किन? किनभने तिमीहरू एकदम बडी हाल्नेछौ। तिम्रा छोरा-छोरीहरूले धेरै जातिहरूबाट मानिसहरू पाउनेछन्, तिम्रा छोरा-छोरीहरू फेरि त्यही शहरहरूमा बस्ने छ जुन ध्वंश भएका थिए।

४नडराऊ! तिमीहरू निराश हुनेछैनौ। मानिसहरूले तिमीहरूको विरुद्ध अनिष्ट कुराहरू गर्ने छैनन्। जब तिमीहरू जवान थियौ, तिमीहरू लज्जित थियो। तर तिमीहरूले अहिले त्यो लाज बिसर्प्यौ। तिमीहरूले त्यो लाज सम्भन्ना गर्दैनौ। तिमीहरूले व्यक्त गस्यौ जतिबेला तिमीहरूका लोग्ने मेर।

५किन? किनभने तेरा लोग्ने तेरा सृष्टिकर्ता हुनुहुन्छ। उहाँको नाउँ सेनाहरूका परमप्रभु हो! उहाँ इस्त्राएलको संरक्षक हुनुहुन्छ। उहाँ इस्त्राएलको एकजना परमपवित्र हुनुहुन्छ। अनि उहाँलाई सारा पृथ्वीका परमेश्वर भनिन्छ।

६तिमी त्यस्ती आइमाई थियो जसलाई लोग्नेले त्यागिसकेको थियो। परमेश्वरको विषयमा तिमी तिम्रो अन्तर आत्मामा एकदमै दुःखित थियो, तर उहाँले तिमीलाई आफ्नो बनाउन बोलाउनु भयो। तिमी त्यस्ती आइमाई हो जसले सानो उमेरमा विवाह गरेकी थिई। अनि उसको लोग्नेले परित्याग गरेको थियो। तर परमेश्वरले तिमीलाई आफ्नो बनाउन बोलाउनु भएको थियो।

७परमेश्वर भन्नुहुन्छ, “मैले तँलाई केही क्षणको निमित्त त्यागेको थिएँ। तिमीहरूलाई फेरि भेला गर्नेछु अनि धेरै दया दर्शाउनेछु।

८म अत्यन्तै क्रोधित भएँ अनि तिमीहरूदेखि केही क्षणको लागि छुके। तर म तिमीहरूलाई सदा सर्वदा कृपाले सान्त्वना दिनेछु।” परमप्रभु तेरा उद्धारक भन्नुहुन्छ।

परमेश्वरले नित्य आफ्ना मानिसहरूलाई प्रेम गर्नुहुन्छ

९परमेश्वर भन्नुहुन्छ, “सम्भ्र नूहको समयमा मैले संसारलाई जलप्रलयद्वारा दण्डित गरेको थिएँ। तर मैले नूहसँग वचन राखेको थिएँ कि म फेरि संसारलाई जलप्रलय द्वारा विध्वंश गर्ने छैन। त्यस्तै प्रकारले म तिमीहरूसँग करार बाँध्छु कि कहिल्यै पनि म तिमीहरूसँग रिसाउने छैन अनि नराम्रा कुराहरू गर्ने छैन।”

१०परमप्रभु भन्नुहुन्छ, “पर्वतहरू हराउन सक्छन्, अनि डौँडाहरू धूलो हुनसक्छन्, तर मेरो दया तिमीहरूबाट अलग हुनेछैन। म तिमीहरूसँग शान्ति कायम गर्नेछु अनि यसको कहिल्यै अन्त हुनेछैन।” परमप्रभुले तिमीहरूमाथि दया दर्शाउनु हुन्छ। अनि उही परमेश्वरले यी कुराहरू भन्नुभयो।

११तिमी गरीब शहर! शत्रुहरू तूफान सरह तिमीहरूका विरुद्ध आई लागे। अनि कसैले पनि सान्त्वना दिएनन्।

तर म फेरि तिमीलाई निर्माण गर्छु दुङ्गाहरूका भित्ताहरू सजाएर म सुन्दर दुङ्गाले तिमीलाई बनाउनेछु। म बहुमूल्य दुङ्गाहरू प्रयोग गरेर तिम्रो वरिपरिको पर्खालहरू बनाउनेछु।

१२भित्ताको माथिल्लो तहका दुङ्गाहरू लालमाणिहरूले बनाउनेछु। मूलद्वार बहुमूल्य चम्कने रत्नहरूले सजाउनेछु। तिम्रा वरिपरिका भित्ताहरूमा बहुमूल्य रत्नहरू जड्नेछु।

१३तिम्रा नानीहरूले परमेश्वरलाई पछ्याउनेछन्। अनि उहाँले तिनीहरूलाई शिक्षा दिनुहुनेछ। तिम्रा नानीहरूले वास्तविक रूपमा शान्ति पाउनेछन्।

१४तिमी धार्मिकतामाथि निर्माण हुनेछौ। यसैले तिमी सुरक्षित हुनेछौ। केहीले पनि तिमीलाई चोट पुऱ्याउने छैन। तिमी डराई रहनु पर्नेछैन।

१५मेरा कुनै पनि सैन्यले तिम्रो विरुद्धमा लडाइँ गर्ने छैन। यदि कुनै सैनिकले आक्रमण गस्यो भने तिमीले त्यस सैन्यलाई पराजित गर्नेछौ।

१६हेर, मैले लोहारलाई बनाएँ। उसले आगो फुक्छ र फलामलाई तातो बनाउँछ। त्यसपछि उसले तातो फलाम लिएर जस्तो चाहन्छ त्यस्तै हतियार बनाउँदछ। यसै प्रकारले मैले ‘नाश गर्नेवाला’ जसले धेरै थोकहरू नष्ट पार्दछ उसलाई पनि मैले नै सृजना गरेको हुँ।

१७मानिसहरूले तिम्रो विरुद्ध लडाइँ गर्न हतियारहरू बनाउँनेछन्, तर ती हतियारहरूले तिमीलाई पराजित गर्न सक्दैन। केही मानिसहरूले तिम्रो विरुद्ध कुराहरू गर्नेछन्, तर तिनीहरू जो तिम्रो विरुद्ध कुरा गर्छन् आफै दोषी रहेको प्रमाणित गर्नेछन्।”

परमप्रभु भन्नुहुन्छ, “परमप्रभुको दासले के पाउनेछ? तिनीहरूले मबाट माफ पाउनेछन्।”

परमेश्वरले तृप्त गराउने "भोजन दिनुहुन्छ

५५ “हे सबै, तिर्खाएका मानिसहरू, आऊ पानी पिऊ! पैसा छैन भनेर सुर्ता नगर। आऊ, अघाउञ्जेल सम्म खाऊ र पिऊ! तिमीहरूलाई पैसा चाहिन्दैन अघाउञ्जेल खाऊ र पिऊ। खान र पिऊनुको ज्याला लाग्दैन।

३किन? तिमीहरू त्यस्तो चीजहरूमा पैसा बर्बाद गर्छौं जुन खास भोजन नै होइन? किन तिमीहरू त्यस्ता व्यर्थका कामहरू गर्छौं जसले तिमीहरूलाई सन्तुष्टी दिँदैन? एकदमै ध्यान दिएर मेरा कुरा सुन अनि तिमीहरूले राम्रा भोजन खान पाउनेछौ। तिमीहरूले त्यस्तो राम्रा खाना खानेछौ जसले तिम्रो आत्मा तृप्त पार्नेछ।

३मैले भनेका कुराहरूमा एकदमै ध्यान दिएर सुन। मेरो कुरालाई ध्यान दिएर सुन तिमीहरूका प्राणहरू बाँच्नेछन्। मकहाँ आऊ र तिमीहरूसँग एक करार गर्नेछु जुन सदा-सर्वदा रहनेछ। यो करार त्यस्तो हुनेछ जुन मैले दाऊदसँग गरेको थिएँ। मैले दाऊदलाई प्रेम

गर्नेछु अनि सदा उ प्रति उदार रहनेछु भनेर वचन दिएको थिएँ। अनि तिमीहरूले त्यो करारमाथि विश्वास गर्न सक्छौ।

४मैले मेरो शक्ति-प्रमाण र सबै जातिहरूकालागि दाऊदलाई बनाएँ। मैले दाऊदलाई वचन दिएँ कि उ धेरै जातिहरूका शासक र सेनापति हुनेछ।”

५ती ठाउँहरूमा धेरै जातिहरू छन् जो तिमीहरू जान्दैनौ, तर तिमीहरू ती जातिहरूलाई डाक्नेछौ। ती जातिहरूले तिमीहरूलाई जान्दैनन तर तिनीहरू दौडेर तिमीहरूकहाँ आउनेछन्। यस्तो घटना हुने छ किनभने परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले घटना चाहनुहुन्छ। इस्राएलका परमपवित्रले तिमीहरूलाई आदर गर्नुहुन्छ।

६यसैले तिमीहरूले परमप्रभुलाई खोज्नु पर्छ एकदमै ढिलो हुनु अघि नै। तिमीहरूले उहाँलाई अहिले नै बोलाइहाल्नु पर्छ उहाँ नजिक भएको बेला।

७दुष्ट मानिसहरूले पापमय जीवन बाँचन छाड्नु पर्छ। तिनीहरूले नराम्रा कुराहरू सोचन छाड्नु पर्छ। तिनीहरू परमप्रभुकहाँ फेरि एकपल्ट आउनु पर्छ। तब परमप्रभुले उनीहरूलाई सान्त्वना दिनुहुनेछ। ती मानिसहरू परमप्रभुकहाँ आउनु पर्नेछ किनभने हाम्रो परमेश्वरले क्षमा गर्नुहुन्छ।

मानिसहरूले परमेश्वरलाई बुझ्न सक्नेन्

८परमप्रभु भन्नुहुन्छ, “तिमीहरूका विचारहरू मेरा विचारहरू जस्ता छैनन्। तिमीहरूका चालहरू मेरा चालहरू जस्ता छैनन्।

९आकाश पृथ्वी भन्दा अल्गो छ। त्यस्तै प्रकारले, मेरा चालहरू पनि तिमीहरूका भन्दा फराकिला छन् अनि मेरा विचारहरू पनि तिमीहरूका विचारहरू भन्दा अग्ला छन्।” परमप्रभु स्वयंले यी कुराहरू भन्नुभयो।

१०“पानी र हिँऊ आकाशबाट बर्षन्छ अनि तिनीहरू फर्केर आकाश तिर जाँदैनन्। जब सम्म तिनीहरूले धरतीलाई छोएर त्यसलाई भिजाउँदैनन्। तब धरतीले बिरूवामा टुसा उमार्दछ। ती टुसाहरूले किसानकोलागि अन्न उब्जाउँछन अनि मानिसहरूले ती अन्न रोटी बनाई खान्छन्।

११यस्तै प्रकारले मेरा वचनहरूले मेरो मुख छाडदछ अनि ती वचनहरूले केही नगरुञ्जेल सम्म फर्की आउँदैनन्। मेरा वचनहरूले घटनाहरू घटाउने गर्छ जुन म चाहन्छु। मैले पठाएका ती वचनहरू आफ्नो काम गर्न सफल हुन्छन्।

१२तिमी खुशी साथ बाहिर जानेछौ अनि शान्त रहनेछौ। पर्वत र पहाडहरू प्रसन्न भएर नाचन चाहनेछन्। खेतका सबै रुखहरूले ताली बजाउनेछन्।

१३जहाँ पोथ्राहरू छन् त्यहा विशाल सल्लाका रूखहरू उम्रनेछन्। वनमारा घारीमा हिना वृक्षहरू उम्रनेछन्। ती कुराहरूले परमप्रभुको ख्याति बढाउने

छ। ती कुराहरूले परमप्रभुको शक्तिको प्रमाण गर्दछ। यो चिह्न कहिल्यै नाश हुने छैन।”

सारा जातिहरूले परमप्रभुलाई पछ्याउने छन्

५६ परमप्रभुले यी कुराहरू भन्नुभयो, “सबै मानिसहरूसित न्यायपूर्वक व्यवहार गर। ठीक कुराहरू मात्र गर। किन? किनभने मेरो मुक्ति तिमीहरूमा हुनेछ। मेरो धार्मिकता संसारभरि चाँडै प्रकट हुनेछ।”

रत्यस मानिस जसले परमप्रभुको विश्राम दिन बारे नियमहरू मान्छ उसमा परमप्रभुको कृपा रहन्छ। अनि त्यस मानिस जसले कुनै पाप कर्म गर्दैन उ खुशी हुनेछ। केही मानिसहरू जो यहूदी होइनन आफै परमप्रभुसँग मिल्नेछन्। तिनीहरूले भन्नु पर्दैन, “परमप्रभुले आफ्ना मानिसहरूसित मलाई ग्रहण गर्नेछैन।” नपुंसकले यसो भन्नुपर्दैन, “म सुखा काठको एउटा टुक्रा हुँ।”

४-५ती नपुंसकहरूले त्यस्ता कुराहरू भन्नु पर्दैन किनभने परमप्रभुले भन्नुहुन्छ, “नपुंसक मध्ये केहीले विश्राम दिनको नियम अनुसरण गर्छन्। कार्यहरू त्यही गर्छन जो म इच्छा गर्छु अनि मेरो करार साँचो हृदयले अनुशरण गर्छन्। यसैले म तिनीहरूकोलागि स्मारक ढुङ्गा मेरो मन्दिरमा राखिदिनेछु। तिनीहरूका नाउँ मेरो शहरमा सम्भना गरिनेछ। हो, म ती नपुंसकहरूलाई केही चीज दिनेछु जुन नानीहरू भन्दा राम्रो हुन्छ। म तिनीहरूलाई नाउँ दिनेछु जुन सधैं रहनेछ। तिनीहरू मेरा मानिसहरूबाट अलग हुने छैनन्।”

६कतिपय मानिसहरू जो यहूदीहरू होइनन उनीहरू परमप्रभुकहाँ आएर मिल्नेछन्। तिनीहरूले त्यसो गर्नेछन यसैले तिनीहरूले उहाँलाई सेवा गर्न सक्छन र परमप्रभुको नाउँलाई प्रेम गर्नेछन्। तिनीहरू उहाँका दासहरू हुनलाई आपसमा स्वयं मिल्नेछन्। तिनीहरूले शबथ विश्राम दिनलाई खास उपासनाको दिन भनेर राख्नेछन अनि लगातार मेरो कुरारलाई गहन प्रकारले अनुसरण गर्नेछन्।

७परमप्रभु भन्नुहुन्छ, “म ती मानिसहरूलाई मेरो पवित्र पर्वतमा ल्याउनेछु। म तिनीहरूलाई मेरो प्रार्थनाको घरमा खुशी पार्नेछु। तिनीहरूले चढाएका होमबलि र बलिदानहरूले मलाई खुशी पार्नेछ। किन? किनभने मेरो मन्दिर सबै जातिहरूका निम्ति प्रार्थनाको घर हुनेछ।”

८परमप्रभु मेरो मालिकले ती कुराहरू इस्राएलका मानिसहरूलाई भन्नुभयो जसलाई आफ्नो देश छोड्न बाध्य गराइयो। तर परमप्रभुले तिनीहरूलाई एकसाथ भेला गर्नुहुनेछ। परमप्रभु भन्नुहुन्छ, “म ती मानिसहरूलाई फेरि एक पल्ट भेला गर्नेछु।”

परमेश्वरले सबै मानिसहरू आफ्नो सेवार्थ भेला गर्नुभयो

६जङ्गलमा भएका जङ्गली जानवरहरू, आउँछन र खान्छन्।

१०पहरादारहरू सबै अन्धा छन्। के गरिरहेका छन तिनीहरू स्वयं जान्दैनन्। तिनीहरू नभुक्ने कुकुरहरू जस्ता छन त्यसले भुक्दैनन्। तिनीहरू भूँइँमा सुल्छन्। अहो! तिनीहरू सुत्न मन पराउँछन्।

११तिनीहरू भोको कुकुरहरू जस्ता छन्। तिनीहरू कहिल्यै सन्तुष्ट हुँदैनन्। गोठालाहरूले जान्दैनन तिनीहरू के गरिरहेछन्। तिनीहरूले आफ्ना भेंडाहरू मन पराउँछन जो भड्किएर टाढा गएकाछन्। तिनीहरू लोभी छन्। तिनीहरू सबै जना आफूलाई सन्तुष्ट पार्न चाहन्छन्।

१२तिनीहरू भन्नेछन्, “आऊ म केही मद ल्याउनेछु अनि हामीले केही निगार पनि लिनु सक्नेछौं। भोलि हामीले यस्तै गर्ने छौं किनभने हामीसँग यस्तो प्रशस्ती छ।”

इस्त्राएलले परमेश्वरलाई पछ्याउँदैन

५७ धर्मी मानिसहरू गइसकेकाछन् तर यसमा कसैले पनि ध्यान दिएन। मानिसहरू बुभुदैनन के हुँदछ। धर्मी मानिसहरू भेला भईरहनेछन्। मानिसहरू विपदहरू आएरहेछ भनी बुभुदैनन्। तिनीहरूलाई थाहा सम्म छैन कि बचाउको लागि धर्मी मानिसहरू भेला गरिएकोछ।

रतर ती मानिसहरूमा शान्ति आउनेछ अनि तिनीहरू आफ्नो ओच्छानमा आराम गर्नेछन्। किनभने तिनीहरू परमप्रभुले चाहेकै बाटोमा गए।

३“बोक्सीहरूका छोरा-छोरीहरू, तिमीहरू यता आऊ। तिम्रो पिता व्यभिचारका दोषी छन्। अनि तिम्रा आमाले शारीरिक सहवासको आफ्नो निमित्त शरीर बेच्छे। यहाँ आऊ।

४तिमीहरू पापी र भूटो बेस्ने नानीहरू हौ। तिमीहरूले मसँग ठट्टा गर्छौ। तिमीहरूले आफ्नो अनुहार मदेखि अर्कोतिर फर्कायो। तिमीहरूले जिब्रो देखाउँदै मलाई खिसी गर्छौ। तिमीहरू विप्लवीका नानीहरू हौ।

५तिमीहरू सबै हरियो रूख मनि भूटा देवताहरू पूजन चाहन्छौ। तिमीहरूले नानीहरूको हत्या गर्छौ अनि प्रत्येक खोलामा अनि चट्टानै चट्टान भएको ठाउँहरूमा तिनीहरूको बलि चढाउँछौ।

६तिमीहरू नदीहरूमा चिल्लो ढुङ्गाहरू पूजन मन पराउँछौ। तिमीहरू दाखमदद्य चढाएर तिनीहरूलाई पूज्छौ। तिमीहरू तिनीहरूलाई बलि चढाउँछौ। तर तिमीहरूले ढुङ्गाहरू मात्र पाउनेछौ। के तिमीहरू सोच्छौ ती कुराहरूले मलाई खुशी पार्छ? अहँ! तिनीहरूले मलाई खुशी पार्दैनन्। तिनीहरू प्रत्येक पहाडी अनि ठाउँमा आफ्नो ओच्छान लगाउछौ।

७तिमी प्रत्येक पहाड र अल्गो पर्वतमा जान्छौ र ती ठाँहरूमा बलि चढाउँछौ।

८तब तिमीहरूले ती विच्छौनाहरू बीचमा जान्छौ र ती देवताहरूलाई प्रेम गरेर मेरो विरुद्ध पाप गर्छौ।

तिमीहरूले ती देवताहरूलाई प्रेम गर्छौ, तिमीहरू तिनीहरूका नाङ्गो शरीरहरू हेरेर खुशी हुन्छौ। तिमीहरू मसँग थियौ, तर तिनीहरूले मलाई त्याग्यौ तिनीहरूका हुनको लागि मलाई सम्भन सहयोग पुऱ्याउने कुराहरू तिमीहरूले लुकायौ। तिमीहरूले ती कुराहरू ढोका र चौखटहरू पछाडी लुकायौ। त्यसपछि तिमीहरू गयौ र ती भूटा देवताहरूसँग करार बाँध्यौ।

९तिमीहरूले आफ्नो भूटा देवता मोलक अधि सुन्दर देखिनलाई आफ्ना तेलहरू र अत्तरहरू उपयोग गर्छौ। तिमीहरूले आफ्ना सन्देशवाहकहरू टाढा ठाउँहरूमा पठायौ, तर तिनीहरू मृत्युको स्थानमा जानेछौ।

इस्त्राएलले परमेश्वरमा विश्वास गर्ने पछ, मूर्तिहरूलाई होइन

१०“तिमीहरूले ती कामहरू गर्नलाई पूरा परिश्रम गर्छौ अनि कहिल्यै थाकेनौ। तिमीहरूले अतिरिक्त बल प्राप्त गर्छौ, किनभने तिमीहरू निराश र थकित भएनौ।

११तिमीहरूले मलाई सम्भना गरेनौ। तिमीहरूले मलाई हेर्दा पनि हेरेनौ। यसकारण तिमीहरू चिन्ता गर्ने को थियौ? कससँग डराएका थियौ? किन भूट बोल्यौ? हेर, म लामो समयदेखि चुपचाप छु अनि तिमीहरूले मलाई सम्मान गरेनौ।

१२म तिमीहरूका असल कार्यहरू बारेमा अनि सम्पूर्ण धार्मिकताका बारेमा बोल्न सक्थे, तर ती सबै निरर्थक हुन्छन्।

१३जब तिमीहरूलाई सहायताको खँचो पस्यो तिमीहरूले ती भूटा देवताहरूलाई गुहार मग्छौ जुन मूर्तिहरू तिमीहरूले आफ्ना वरिपरि भेला गरेका थियौ। तिनीहरूलाई त्यही मूर्तिहरूले सघावोस। तर म तिमीहरूलाई भन्दछु बतासले तिनीहरू सबैलाई उडाई लैजानेछ। बतासको एक वेगले तिनीहरूलाई उडाई लैजानेछ। तर त्यो मानिस जो ममाथि आश्रित छ त्यसले त्यो जमीन पाउनेछ, त्यो म वचन दिन्छु। त्यस मानिसले मेरो पवित्र पर्वत पाउनेछ।

परमप्रभुले आफ्ना मानिसहरूलाई बचाउनुहुन्छ

१४बाटो शुद्ध पार, बाटो शुद्ध पार! मेरा मानिसहरूका लागि बाटो शुद्ध पार।

१५परमेश्वर उच्च हुनुहुन्छ र माथि उठनु भएको छ। परमेश्वर सदा सर्वदा जीवित हुनुहुने परमेश्वरको नाउँ नै पवित्र हो। परमेश्वर भन्नुहुन्छ, “म उच्च र पवित्र ठाउँमा बस्दछु, साथै ती दुःखी र नम्र मानिसहरूसँग बस्दछु। जो हृदयमा नम्र हुँदछ तिनीहरूलाई म नयाँ जीवन प्रदान गर्दछु। जो हृदयमा पश्चता गर्छन तिनीहरूलाई पनि म नयाँ जीवन प्रदान गर्दछु।”

१६म सर्वदा लडाईँ गर्ने छैन। म सँधै नै क्रोधित भई

रहन्। यदि म लगातर क्रोधित भई रहें भने मैले प्रदान गरेका मानिसहरूका आत्माहरू मेरो समक्ष मर्नेछन्।

१७ती मानिसहरूले पाप काम गरे अनि त्यसैले मलाई क्रोधित बनाए। यसैले मैले इस्त्राएललाई दण्ड दिएँ, उबाट मैले मुख फर्काएँ किनभने म रिसाएको थिएँ। अनि इस्त्राएलले मलाई त्यागेर गयो, उसले जता इच्छा गर्‍यो उतै गयो।

१८इस्त्राएल कहाँ गयो, मैले देखें। यसकारण मैले उसलाई क्षमा दिएँ। मैले उसलाई सान्त्वना दिएँ अनि उसलाई स्वास्थ्य पार्ने शब्दहरू भने। त्यसपछि उ र उसका मानिसहरूले उदासी अनुभव गरेनन्।

१९तिनीहरूलाई मैले एक नयाँ वचन सिकाए: 'शान्ति' मेरा नजिक साथै टाढा रहेका मानिसहरूलाई म शान्ति प्रदान गर्नेछु म ती मानिसहरूलाई क्षमा दिनेछु।' परमप्रभु स्वयंले ती कुराहरू भन्नुभयो।

२०तर दुष्ट मानिसहरू समुद्रको छाल उठेका जस्ता छन्। तिनीहरू शान्त र चुपचाप बस्न सक्नेनन्। तिनीहरू क्रोधित छन छाल उठेका समुद्र जस्ता त्यसले हिलो माटोहरू उछिटाउँछ। मेरा परमेश्वर भन्नुहुन्छ, २१"दुष्ट मानिसहरूलाई त्यहाँ शान्ति छैन।"

मानिसहरूलाई परमेश्वरलाई पछ्याऊ भन्नु पर्छ

५८ तिमी जति सक्छौ त्यति चिच्याऊ, नरोकिन्। आफैँ नरोकिन्। तुरही बजे जस्तै चिच्याऊ। मानिसहरूको दुष्टकर्मको विषयमा बताऊ। याकूबको परिवारलाई तिनीहरूका पापहरू बारे बताऊ।

२तिनीहरू पाप गर्छन र पनि तिनीहरू आफैँ प्रत्येक दिन मलाई पूजन आउँछन्। अनि तिनीहरू मेरो बाटो अपनाउन इच्छुक छन्। तिनीहरू धार्मिक-विधानमा बाँचेको अनि परमेश्वरका असल आज्ञा अनुसरण गरेका राष्ट्रले जस्तो व्यवहार गर्छन्। तिनीहरू मसित सही न्याय माग्छन्। तिनीहरू निष्पक्ष निर्णयको लागि परमेश्वरकहाँ जान्छन्।

३अब ती मानिसहरू भन्दछन्, "तपाईंलाई सम्मान गर्न हामीले उपवास बस्‍यौ। तर तपाईंले किन हामीलाई हेर्नुहुन्न? हामीले हाम्रो शरीरहरूलाई तपाईंको सम्मान गर्नु पीडा दियौ। तपाईंले किन हामीलाई हेरचाह गर्नुहुन्न?"

तर परमेश्वर भन्नुहुन्छ, "तिमीहरूले विशेष दिनमा उपवास बसेर स्वयंलाई आनन्दित पार्‍यो। अनि तिमीहरूले आफ्ना दासहरूलाई दण्ड दियौ। ४तिमीहरू भोको छौ, तर भोजनको लागि होइन्। तिमीहरू मानिसहरूलाई आफ्ना दुष्ट हातहरूले कुट्नलाई भोको छौ। जब तिमीहरूले भोजन खान छोड्‍यो त्यो मेरो लागि होइन्। तिमीहरूले आफ्ना आवाज मेरो स्तुति गाउन उपयोग गरेनौ। ५के तिमीले त्यो खास दिनहरूमा बसेका उपवास र शरीरलाई दिएको कष्ट हेर्न म चाहन्थे र?

के म मानिसहरू उदास भएको हेर्न चाहन्छु भनेर तिमीहरू सोच्‍छौ? के तिमीहरू सोच्‍छौ कि म मानिसहरू मृत मानिसहरू भैं भुकेका र उदासी पोषाकहरू लगाएको हेर्न चाहन्छु? मानिसहरू खरानीमाथि बसेर आफ्नो शोक प्रदर्शन गरेको हेर्न म चाहन्छु? त्यसैको लागि त तिमीहरू त्यस खास दिनहरूमा उपवास बसेका थियौ। के तिमीहरू सोच्‍छौ कि परमप्रभुले नै त्यस्ता चाहेका हुन?

६"म कुन प्रकारको विशेष दिन चाहन्छु, भन्नेछ। एक दिन मानिसहरूलाई स्वतन्त्र पार्ने दिन। म त्यस्तो दिन चाहन्छु ताकि त्यो दिन तिमीहरूले मानिसहरूको बोझा हटाइदिनेछौ। म त्यस्तो दिन चाहन्छु कि त्यस दिन तिमीहरूले मानिसहरूलाई सकंटाबाट छुटकारा दिलाइदिनेछौ। म त्यस्तो दिन चाहन्छु कि जब तिमीहरूले उनीहरूका काँधबाट बोभहरू हटाइदिनेछौ। ७म चाहन्छु कि तिमीहरूले आफ्ना भोजन भोका मानिसहरूसँग बाँडेर खानेछौ। म चाहन्छु कि तिमीहरूले घर नभएका गरीब मानिसहरूलाई खोजेर आफ्नो घरहरूमा आश्रय दिनेछौ। जब तिमीहरूले नाङ्गो वस्त्रहीन मानिस देख्‍यो भने त्यसलाई आफ्ना लुगाहरू दिनेछौ। ती मानिसहरूलाई सहयोग गर्न नचुक, तिनीहरू पनि तिमीहरू जस्तै नै हुन्।"

८यदि तिमीहरूले त्यसो गर्‍यो भने तिम्रो ज्योति प्रातः कालमा चम्किने उज्यालो जस्तै हुनेछ। तिमीहरूका घाउहरू सबै निको हुनेछन्। तिमीहरूका "सद्भावना" तिमीहरू कै समक्ष हिँड्नेछ अनि परमप्रभुको महिमाले तिनीहरूलाई पछ्याउँदै पछि पछि आउनेछ! ९त्यसपछि तिमीहरूले परमप्रभुलाई पुकारनेछौ र परमप्रभुले तिमीहरूलाई जवाफ दिनुहुनेछ। तिमीहरू परमप्रभुलाई बोलाउनेछौ अनि उहाँले भन्नुहुनेछ, "म यहाँ छु।"

परमेश्वरका मानिसहरूले ठीक काम गर्नुपर्छ

तिमीहरूले मानिसहरूलाई कष्टहरू र बोभहरू थप्न बन्द गर्नुपर्छ। तिमीहरूले मानिसहरूलाई कट-वचन बोल्न र दोष दिनु छाड्नु गर्न पर्छ। १०तिमीहरूले भोको मानिसहरूसँग दुःख अनुभव गर्नुपर्छ र तिनीहरूलाई भोजन दिनुपर्छ। कष्टमा परेका मानिसहरूलाई तिमीहरूले सहयोग दिनुपर्छ। तिनीहरूको खाँचो समाधान पारिदिनु पर्छ। तब तिमीहरूका ज्योति अँध्यारोमा चम्किनेछ। अनि तिमीहरूले दुःख पाउनेछैनौ। तिमीहरू मध्यदिनको उज्यालो सूर्योदय जस्तो हुनेछौ।

११परमप्रभुले सँधैँ तिमीहरूलाई डोखाउनु हुनेछ। उहाँले सुक्खा जमीनहरूमा पनि तिमीहरूको आत्मालाई सन्तुष्ट पार्नुहुनेछ। परमप्रभुले तिमीहरूका हड्डीहरूमा शक्ति भरिदिनु हुनेछ। तिमीहरू प्रशस्त पानी भएको बाँँचा जस्तो हुनेछौ। तिमीहरू सदा-सर्वदा रहने पानीको श्रोत जस्तै हुनेछौ।

१२तिमीहरूका शहरहरू धेरै वर्षदेखि नै ध्वंश भइसकेको हो। ती शहरहरू फेरि नयाँ गरी बनाउनेछौ। नयाँ शहरहरू तिमीहरूले त्यही पुरानो जगहरूमाथि नै बनाउनेछौ। तिमीहरूलाई “भत्केका पर्खालहरू निर्माण गर्न” भनेर बोलाइनेछ तिमीहरूलाई “बाटोहरू र घरहरू बनाउनेहरू भनेर बोलाउनेछ।”

१३त्यस्ता कुराहरू हुनेछन् जब तिमीहरूले विश्रामकोदिन परमेश्वरको नियमहरू विरुद्ध पाप गर्न बन्द गर्नेछौ। अनि त्यस्तो हुनेछ जब तिमीहरू ती कुरा गर्दैनौ जसले तिमीलाई प्रसन्नता दिन्छ। तिमीहरूले विश्राम दिनलाई आनन्दको दिन गर्नेछौ। तिमीहरूले परमप्रभुको विशेष दिनलाई आदर गर्नेछौ। तिमीहरूले त्यस विशेष दिनलाई अरु दिनहरूमा गरेको काम नगरेर सम्मान गर्नेछौ।

१४त्यसपछि तिमीहरूले परमप्रभुलाई दयाको लागि बिन्ती गर्न सक्छौ। अनि उहाँले तिमीहरूलाई पृथ्वीमाथि अल्लो ठाउँहरूमा लैजानु हुनेछ। अनि उहाँले तिमीहरूलाई ती सबै चीजहरू दिनुहुनेछ जुन तिमी पुरखा याकूबका थिए।

परमप्रभु आफैले ती कुराहरू भन्नुभयो।

दुष्ट मानिसहरूले आफ्ना जीवाइहरू परिवर्तन गर्नु पर्छ

५९ हेर, तिमीहरूलाई बचाउनको निम्ति परमप्रभुको शक्ति नै प्रयाप्त छ। उहाँले सुन्नु हुनेछ जब तिमीहरूले उहाँको साथ मोंगछौ। २तर तिमीहरूको पापले गर्दा तिमीहरू र परमेश्वर माझ एउटा तगारो छ। परमप्रभुले तिम्रा पापहरू देख्नु हुन्छ अनि अनुहार अर्को तिर फुर्काउनु हुन्छ।

३तिमीहरूका हातहरू मैला छन्, तिनीहरू रगतमा लतपतिएका छन्। तिमीहरूले आफ्ना मुखबाट भूटो बोल्यौ। तिमीहरूका जिब्राहरूले दुष्ट कुराहरू भन्छन्। ४कसैले पनि अरूहरूको बारेमा साँचो कुरा भन्दैन। मानिसहरूले न्यायलयमा भटो मामला दायर गर्छन् अनि आफ्ना मुद्दाहरू जित्नको लागि भूटो तर्कहरू मा भर पर्दछन्। तिनीहरू परस्परमा भूटो बोल्दछन्। तिनीहरू कष्टले पूर्ण छन् अनि पापलाई जन्म दिन्छन्। ५तिनीहरूले अनिष्ट कर्म जन्माउछन् जसरी विषालु सर्पहरूले आफ्ना अण्डाबाट विषालु बच्चा निकाल्छन्। यदि तिमीहरूले तिनीहरू मध्ये एउटा अण्डा पनि खायौ भने मर्नेछौ। अनि यदि तिमीहरूले एउटा पनि अण्डा फुटायौ भने त्यहाँबाट विषालु साँप बाहिर निस्कनेछ।

भूटा मानिसहरूले भनेका कुराहरू माकुराको जाल जस्तै हुन्छ। ६माकुराका जालहरूबाट लुगा बनाउन सकिदैन। तिमीहरूले स्वयंलाई ती जालहरूसँग ढाक्न सक्दैनौ।

कतिपय मानिसहरूले अधर्म कामहरू गर्छन् र आफ्ना हातहरूले अरूलाई चोट पुऱ्याउँछन्। ७तिनीहरूले आफ्ना खुट्टाहरू पापमा दर्गुन चलाउँछन्। कुनै पनि निर्दोष

मानिसलाई मार्नको लागि तिनीहरू हतारिन्छन्। तिनीहरूले दुष्टकुराहरू सोच्छन्। उपद्रव एव चोरी गर्नु नै तिनीहरूको जीवनको बाटो हो।

८ती मानिसहरूले शान्तिको बाटो जान्दैनन्। ती मानिसहरू निष्पक्ष छैनन्। तिनीहरू कपटी जीवन जिउँछन्। अनि जो मानिसहरू त्यस्तो प्रकारले बाँच्छन् तिनीहरूले कहिल्यै शान्ति पाउने छैनन्।

पापले इन्ज्यालमा सङ्कट ल्याउँदछ

९सबै न्याय र धार्मिकता हराएर गयो। यहाँ हाम्रा सामु अन्धकार मात्र छ। यसर्थ उज्यालोकोलागि हामीले पर्खनु पर्छ। हामी चहकिलो प्रकाशको आशा गर्दछौ तर हामी सबैमा अन्धकार मात्र छ।

१०हामी आँखाहरू नभएका मानिसहरू जस्ता छौं हामी अन्धाहरू भैं भिन्ना छाम्दै हिँड्छौ। हामी ठोकिन्दै लड्छौ मानौ यो रात हो हामी दिनको उज्यालोमा पनि देख्न सक्तैनौ मध्यदिनमा हामी मृत मानिस जस्तै लड्छौ।

११हामी सबै अत्यन्त उदास छौं, दुकुरहरू र भालूहरूले भैं हामी आवाजहरू निकाल्छौ। मानिसहरू कहिले निष्पक्ष हुन्छन् भन्ने समयलाई हामी पर्खिरहेका छौं। तर अभ्र सम्म त्यहाँ सत्य भन्ने नै छैन। हामी सुरक्षित हुन पर्खिरहेका छौं तर मुक्ति भने अभ्रै टाढा छ।

१२किन? किनभने हामीले धेरै पल्ट गल्ती कुराहरू परमेश्वरका विरुद्ध गर्छौ। हाम्रा पापहरूले हामी गल्ती भएको देखाउँछ। हामी जान्दछौ त्यस्ता कामहरू गरेर हामी दोषी छौं।

१३हामीले पाप गर्छौ र परमप्रभुको विरोधमा कर्म गर्छौ। हामीले उहाँबाट मुख फर्कायौ र उहाँलाई त्याग्यौ। हामीले परमेश्वरको विरुद्ध पापपूर्ण कुराहरू गर्छौं। हामीले त्यस्ता कुभलो हुने कुराहरू मनमनै सोच्यौ त्यस्तो योजना बनायौं।

१४न्याय हामीबाट फर्केर टाढा गयो। सत्य टाढा नै उभिन्छ। सत्यता भन्ने कुराहरू गल्लीहरूमा खसे। धार्मिकता भन्ने कुरा शहरमा प्रवेश गर्न निषेध भयो।

१५सत्य हराएर गयो। अनि मानिसहरू जसले राम्रो काम गर्न प्रयास गरे तिनीहरू छुटिए। परमप्रभुले हेर्नु भयो अनि उहाँले धार्मिकता कतै पाउन सक्नु भएन। परमप्रभुले ती सबै मन पराउनु भएन।

१६परमप्रभुले हेर्नु भयो र कतै पनि कुनै मानिस नभएकोले उहाँ छक्क पर्नुभयो जससँग उभिएर बोल्न सकिन्छ। यसकारण परमप्रभुले आफ्नो शक्ति प्रयोग गर्नु भयो र साथै आफ्नै धार्मिकता चलाउनु भयो अनि मानिसहरूलाई उद्धार गर्नु भयो।

१७परमप्रभुले युद्ध तयार गर्नुभयो। परमप्रभुले धार्मिकताको हतियार भिर्नु भयो। मुक्तिको टोपी लगाउनु

भयो दण्डको पोषाक र प्रबल प्रेमको लुगा लगाउनु भयो।

१८परमप्रभु आफ्ना शत्रुहरूमाथि क्रोधित हुनुहुन्छ। यसैले परमप्रभुले तिनीहरूलाई दण्ड दिनुहुनेछ जसको हकदार तिनीहरू छन्। परमप्रभु आफ्ना शत्रुहरूसँग क्रोधित हुनुहुन्छ। यसकारण टाढा टाढामा भएका सबै मानिसहरूलाई उहाँले दण्ड दिनुहुनेछ।

१९तब नै पश्चिमका मानिसहरू परमप्रभुसित डराउँछन् अनि उहाँलाई सम्मान गर्छन्। पूर्वका मानिसहरू डराउनेछन् अनि उहाँको महिमाको आदर गर्नेछन्। तेज बग्ने नदी प्रबल हावाले हत्याए भैं गरी परमप्रभु भट्टै आउनु हुनेछ।

२०तब सियोनमा मुक्तिदाता आउनेछ। उहाँ याकूबको सन्तानहरूकहाँ आउनु हुनेछ जसले पापगरे तर परमप्रभु कहाँ फर्केर आए।

२१परमप्रभु भन्नुहुन्छ, “म ती मानिसहरूसँग करार गर्नेछु। म वचन दिँदछु कि मेरो आत्मा र वचनहरू जुन म तिमीहरूको मुखमा राख्नेछु त्यसले तिमीहरूलाई कहिल्यै त्याग्ने छैन। तिनीहरू तिमीहरूका छोरा छोरी र नाती पनाती सम्म रहनेछन्। तिनीहरू अहिले तिमीहरूसँग हुनेछन् र सर्वदा रहनेछन्।”

परमेश्वर आउनु हुँदछ

६० “मेरो प्रकाश, यरूशलेम उठ! तेरो प्रकाश आइरहेछ परमप्रभुको महिमा तिमीहरूमाथि चम्किने छ।

२अब अन्धकारले पृथ्वी ढाक्छ अनि मानिसहरू अन्धकारमा पर्नेछन्। तर परमप्रभु तिमीहरूमाथि चम्कनु हुन्छ अनि उहाँको महिमा तिनीहरूमाथि देखा पर्नेछ।

३तिमीहरूका जातिहरूकहाँ प्रकाश आउनेछ, राजाहरू तिमीहरूको चहकिलो प्रकाशमा आउनेछ।

४आफ्नो वरिपरि हेर! देख्यौ मानिसहरू भेला भएर तिमीहरू तिरै आइरहेछ। ती टाढाबाट आइरहेका तिमीहरूकै छोराहरू हुन्। अनि तिमीहरूका छोरीहरू पनि उनीहरूसँगै आइरहेछन्।

५यो भविष्यमा पूरा हुनेछ। अनि त्यस समय, तिमीहरूले आफ्ना मानिसहरूलाई देख्नेछौ। अनि तिमीहरूका अनुहार खुशीले चम्किनेछन्। पहिला, तिमीहरू डराउनेछौ, तर पछि, तिमीहरू खुशीले उत्तेजित हुनेछौ। समुद्रहरू तरेर आएका सारा सम्पत्तिहरू तिमीहरू समक्ष राखिनेछन जाति-जातिका सम्पत्तिहरू तिमीहरूकहाँ नै आउनेछन्।

६मिद्यान र एपाबाट आएका ऊँटहरूले तिमीहरूका धरती पार गर्ने छन्। शेबाबाट आएका ऊँटहरूका लस्करले सुन र सुगन्धित वस्तु लिएर आउनेछन्। मानिसहरूले परमप्रभुको स्तुति गान गाउनेछन्।

७केदारबाट आएका सारा भेंडा मानिसहरूले जम्मा गर्नेछन अनि तिमीहरूकहाँ ल्याइदिनेछन् नबायोतका भेडाँहरूले तिमी सेवा गर्नेछन्। तिमीहरूले ती पशुहरू मेरो बेदीमा अर्पण गर्नेछौ। अनि म ती सबै ग्रहण गर्नेछु। म मेरो महिमाको मन्दिर पहिलेको भन्दा अभ् सुन्दर बनाउने छु।

८मानिसहरूलाई हेर। बदलहरू आकाशमा छिटो उडे जस्तै तिनीहरू तिमीहरू कहाँ आतुरिन्दै आइरहेछन मानौ तिनीहरू ढुकुरहरू आफ्ना गुँडहरूमा जान उडिरहे जस्तै तिनीहरू आउँदैछन्।

९टाढामा भएका देशहरूले मलाई पखिँरहेछ। समान बोक्ने जहाजहरू समुद्रमा जान तयार छन्। ती जहाजहरू टाढामा भएका तिमीहरूका नानीहरू ल्याउनलाई तयार छन्। तिनीहरूले परमप्रभु तिम्रा परमेश्वरलाई जो इस्त्राएलका परमपवित्र हुनुहुन्छ श्रद्धा प्रकट गर्न सुन र चाँदी बोकेर ल्याउनेछन्। परमप्रभुले तिमीहरूका लागि अचम्मका कामहरू गर्नुहुनेछ।

१०अन्य देशका छोरा छोरीहरूले तिम्रा पर्खालहरू फेरि निर्माण गरिदिनेछन्। तिनीहरूका राजाहरूले तिमीहरूका सेवा गर्नेछन्। जब म क्रोधित हुन्छु, म तिमीहरूलाई चोट पुऱ्याउछु। तर अहिले, म तिमीहरूलाई दया देखाउन चाहन्छु यसैले म तिमीहरूलाई सान्त्वना दिइरहेछु।

११तिमीहरूका प्रवेशद्वारहरू सधैं खोलिनेछन्। ती द्वारहरू दिन तथा रातमा कहिल्यै बन्द हुने छैनन जातिहरू र राजाहरूले तिमीहरूलाई आफ्ना सम्पत्ति ल्याइदिनेछ।

१२कुनै कुनै जाति अथवा राष्ट्रले तिमीहरूको सेवा गर्दैन तर तिनीहरू नाश हुनेछन्।

१३लबानोनका सबै महत्वपूर्ण कुराहरू तिमीहरूलाई दिइनेछ। मानिसहरूले देवदारु धूपी रूखहरू तिमीहरूलाई ल्याई दिनेछन्। ती रूखहरू मेरो पवित्र स्थान सुन्दर बनाउनको लागि प्रयोग गरिनेछ, यो मेरो सिंहासन समक्ष एउटा चौकी जस्तो हुनेछ। अनि म यसलाई ज्यादा श्रद्धा दिनेछु।

१४विगतमा जुन मानिसहरूले तिमीहरूलाई चोट पुऱ्याए ती मानिसहरू तिम्रो समक्ष भुक्ने छन्। विगतमा, जो मानिसहरूले तिमीहरूलाई घृणा गरे ती मानिसहरू तिम्रा खुट्टामा निउरिनेछन्। ती मानिसहरूले तिमीलाई ‘परमप्रभुका शहर’ इस्त्राएलको परम पवित्र ‘सियोन भन्ने छन्।”

नयाँ इस्त्राएल : शान्तिको देश

१५“तिमीहरू फेरि एकलै छाडिनेछैनौ। तिमीहरू फेरि हेला हुनेछैनौ। तिमीहरू फेरि रिक्तो हुनेछैनौ। म तिमीहरूलाई सर्वदा महान बनाउनेछु। तिमी सदा सर्वदा खुशी हुनेछौ।

१६जाति जातिले तिमीहरूले चाहेका सबै कुराहरू दिनेछन्। यो आफ्ना आमाको दूध पिउने बालक जस्तो हुनेछ। तर तिमीले राजाहरूबाट धनहरू पाउनेछौ। तब तिमीले 'म परमप्रभु हुँ' भनेर चिन्नेछौ, जसले तिमीलाई बचाउँछ। तिमीले जान्नेछौ कि याकूबको शक्तिशाली परमेश्वरले तिमीलाई उद्धार गर्नु हुन्छ।

१७तिमीमा अहिले काँसा छ, "म सुन ल्याई दिनेछु। तिमीसँग अहिले फलाम छ, म तिमीलाई चाँदी ल्याई दिनेछु। म तिमीको काठलाई काँसा बनाई दिनेछु। म दण्डलाई शान्तिमा परिवर्तन गरिदिने छु। जब मानिसहरूले तिमीलाई चोट पुऱ्याउँछ तर अहिले मानिसहरूले तिमीलाई राम्रो व्यवहार गर्नेछन्।

१८"त्यहाँ तिमी देशमा फेरि कहिल्यै अत्याचारको खबरहरू आउने छैनन्। मानिसहरूले फेरि कहिल्यै तिमी देशमा आक्रमण र चोरी गर्ने छैनन्। तिमीले आफ्नो भित्ताहरूको नाउँ 'मुक्ति' भनेर लेख्नेछौ। तिमीले आफ्नो प्रवेशद्वारको नाउँ 'स्तुति' राख्नेछौ।

१९"घाम अब तिमी लागि दिनभरिको प्रकाश हुनेछैन। चन्द्रमाको उज्यालो पनि तिमी लागि रातभरिको प्रकाश हुनेछैन। किनभने परमप्रभुको प्रकाश नै सदा सर्वदा तिमी प्रकाश हुनेछ। तेरो परमेश्वर नै तेरो महिमा हुनुहुनेछ।

२०"तिमी 'सूर्य' कहिल्यै अस्ताउने छैन फेरि तिमी 'चन्द्रमा' कहिल्यै अन्धयोरो हुनेछैन फेरि। किनभने परमप्रभु नै अनन्तको प्रकाश हुनुहुनेछ। अनि तिमी शोकका दिन अन्त हुनेछ।

२१"तिमी सारा मानिसहरू धार्मिक हुनेछन्। ती मानिसहरूले पृथ्वी फेरि प्राप्त गर्नेछन्। मैले ती मानिसहरू सृजना गरे। तिनीहरू अद्भूत बिरूवा हुन् त्यो मैले आफ्नै हातले बनाएको हुँ।

२२"स-साना परिवारहरू ठूलो परिवारमा परिणत हुनेछन्। स-साना परिवार एक दरिलो जाति हुनेछ। जब समय अनुकूल हुन्छ म, परमप्रभु चाँडै आउनेछु। म ती कुराहरू घटित गर्नेछु।"

परमप्रभुको मुक्तिको समाचार

६१ "परमप्रभु, मेरो मालिकले आफ्नो आत्मा मभित्र हाल्नु भयो। परमेश्वरले मलाई गरीब मानिसहरूकहाँ सुसमाचार भन्न र पीडित मानिसहरूलाई सुख दिनकोलागि रोज्नु भयो। परमेश्वरले मलाई कैदीहरूलाई स्वतन्त्र हुनेछौ भन्नु र कैदीहरूलाई स्वतन्त्र पार्नु पठाउनु भयो। परमेश्वरले मलाई त्यो समय घोषणा गर्न पठाउनु भयो जब परमप्रभुले आफ्नो करुणा प्रकट गर्नु हुनेछ। परमेश्वरले मलाई त्यो समय घोषणा गर्नु पठाउन भयो जब उहाँले पापीहरूलाई दण्ड दिनुहुनेछ। परमेश्वरले दुःखी मानिसहरूलाई सान्त्वना दिन मलाई पठाउनुभयो। परमेश्वरले सियोनका दुःखी

मानिसहरूका लागि मलाई पठाउनु भयो। उत्सवका लागि म तिनीहरूलाई तयार पार्नेछु। म तिनीहरूका टाउकोबाट खरानी पुछेर मुकुट लगाई दिनेछु। म तिमीहरूको दुःखमय जीवन हटाएर खुशीको तेल प्रदान गर्नेछु। म तिनीहरूको पीडा हटाएर उत्सवको निम्ति पोषाकहरू दिने छु। परमेश्वरले मलाई ती मानिसहरूलाई धार्मिकताका वृक्षहरू र 'परमप्रभुको अद्भूत बोट नाउँ दिनलाई पठाउनु भयो।'

४"त्यस बेला, ध्वंश भएका पुराना शहरहरू फेरि निर्माण गरिनेछन्। ती शहरहरू पहिले जस्तै नयाँ बनिने छन्। धेरै धेरै वर्ष अघाडि भत्किएका ती शहरहरू नयाँ जस्तै बनिनेछन्।

५"तब तिमी शत्रुहरू तिमीकहाँ आएर तिमी भेडाको हेरचाह गर्नेछ। शत्रुका नानीहरूले तिमी खेतहरू र बगैचामा काम गरिदिनेछ।

६तिमीहरूलाई 'परमप्रभुका पूजाहारीहरू' र 'हाम्रा परमेश्वरको सेवकहरू' भनेर बोलाइनेछौ। तिमीहरूले सारा पृथ्वीका जातिहरूबाट ल्याइएका धन-सम्पत्ति पाउनेछौ। अनि तिमीहरू त्यो पाएर गर्वित हुनेछौ।

७"बितेका दिनहरूमा ती मानिसहरूले तिमीहरूलाई लज्जित पारे र सबै तिमीहरूको विरुद्ध नराम्रा कुराहरू गरे। तिमीहरू अन्य मानिसहरू भन्दा बढ्ता लज्जित भयौ। यसैले तिमीहरूको देशमा तिमीहरूले अरूहरू भन्दा दुइगुणा बढी पाउनेछौ। तिमीहरूले मनाउनेछौ जुन अनन्तसम्म रहनेछ। ८"यो खुशी किन यस्तो हुनेछ? किनभने म परमप्रभु हुँ र निष्पक्षता मन पराउछु। म चोरी र अरू सबै कुराहरूलाई घृणा गर्दछु जुन गल्ती हुन्छ। यसैले म मानिसहरूलाई उनीहरूको कर्मको ज्याला दिनेछु। म मेरा मानिसहरूसँग अनन्तको लागि करार गर्नेछु। ९"सारा जातिको मेरा प्रत्येक मानिसले चिन्नेछन्। मेरा जातिका नानीहरूले प्रत्येक मानिस चिन्ने छन्। कुनै पनि मानिसले तिनीहरूलाई देख्यो भने पक्कै परमेश्वरको आशीर्वाद परेकोछ भनेर जान्नेछन्।"

परमेश्वरको सेवकले मुक्ति ल्याउछ

१०"परमप्रभुले मलाई अत्यन्त खुशी पार्नुभयो। म सम्पूर्णमा परमेश्वरमा खुशी मनाउँनेछु। परमेश्वरले उद्धारको पोषाक मलाई लगाइदिनुभयो। ती पोषकहरू अत्यन्तै सुन्दर छन् जुन विवाहको उपलक्ष्यमा मानिसहरू लगाउँछन्। परमप्रभुले धार्मिकताको पोषक मलाई लगाई दिनुभयो त्यो पोषक स्त्रीहरूले विवाहमा लगाउने जस्तो सुन्दर छ।

११पृथ्वीले नै बिरूवा उर्माछ। मानिसहरूले त्यसको बीउ बगैचामा रोप्दछन्, अनि बगैचाले त्यसलाई उर्माछ फलाउँछ। त्यसरी नै परमप्रभुले धार्मिकता उर्माउनु हुन्छ। परमप्रभुले प्रत्येक जातिबाट महिमा लानुहुन्छ।"

धार्मिकताले भरिएको शहर नयाँ यरूशलेम

६२ “म सियोनलाई प्रेम गर्छु, यसैले म उसँग लगातार कुरा मार्ने गर्छु। म यरूशलेमलाई प्रेम गर्छु। यसैले म कुरा गर्नु रोकिने छैन। जब सम्म धार्मिकता उज्यालो बती भै चम्कदैन तब सम्म म कुरामार्नेछु। जब सम्म मुक्ति उज्यालो ज्योति जस्तै बल्दैन म बात मार्नेछु।

रतब समस्त जातिहरूले तेरो धार्मिकता देखेछन्। सबै राजाहरूले तेरो गौरव देखेछन्। त्यसपछि तिमीले नयाँ नाउँ पाउने छौ। परमप्रभु स्वयंले तिमीलाई त्यो नयाँ नाउँ दिनुहुनेछ।

परमप्रभुले तिमीलाई देखेर अत्यन्त गर्वित हुनु हुनेछ। तिमी परमप्रभुको हातमा एक सुन्दर मुकुट जस्तै हुनेछौ।

“तिमीलाई ‘परमेश्वरले त्यागेका मानिसहरू फेरि कहिल्यै भनिने छैन।’ तिमीहरूका देशलाई फेरि कहिल्यै यसो भन्ने छैन, ‘परमेश्वरले नाश गर्नु भएको देश।’ तिमीहरू डाकिनेछौ परमेश्वरले प्रेम गर्नु भएका मानिसहरू भनी।’ तिमीहरूको देशलाई भनिने छ, ‘परमेश्वरको बेहुला।’* किन? किनभने परमेश्वरले तिमीहरूलाई प्रेम गर्नुहुन्छ अनि तिमीहरूको देश उहाँकै सम्पत्ति हो।

जब कुनै जवान मानिसले एउटी स्त्रीलाई प्रेम गर्दछ, उसले त्यही स्त्रीलाई विवाह गर्छ। यस्तै प्रकारले, तिमीहरूका उद्धारक नै तिमीहरूका स्वामी पनि हुनु हुनेछ। एकजना मान्छे आफ्नी नयाँ दुलहीसँग अति खुशी हुँदछ। यस्तै प्रकारले तिम्रो परमेश्वर तिमीसँग खुशी हुनुहुनेछ।”

परमेश्वरले आफ्नो वचनहरू राख्नु हुन्छ

“यरूशलेम, म तिम्रा पुर्खालहरूमाथि रक्षकहरू खटाउनेछु। ती रक्षकहरू चुप लागेर बस्ने छैनन्। तिनीहरू रात दिन प्रार्थना गरिरहनेछन्।” रक्षकहरू! तिमीहरूले परमप्रभुलाई प्रार्थना अवश्य गर्नुपर्छ। तिमीहरूले उहाँलाई आफ्ना वचनहरूको सम्भना गराउनु पर्छ। कहिल्यै प्रार्थना गर्न नचुक।

जबसम्म परमप्रभुले पृथ्वीमा यरूशलेम बनाउनु हुन्न तबसम्म तिमीहरूले उहाँलाई प्रार्थना गर्नु नै पर्छ।

परमप्रभुले शपथ ग्रहण गर्नुभयो। उहाँले प्रमाण स्वरूप आफ्नै शक्ति चलाउनु भयो अनि परमप्रभुले त्यो आफ्नो शक्ति त्यही वचनहरू कायम राख्न चलाउनु हुनेछ। परमप्रभुले भन्नुभयो, “म किरिया खाँन्छु कि अब कहिल्यै तिमीहरूका खाद्यान्न तिमीहरूका शत्रुहरूलाई दिने छैन। म वचन दिँदछु कि तिमीहरूले बनाएका दाखरस तिम्रा शत्रुहरूले लैजाने छैनन्।

६जुन मानिसले अन्नहरू थुपारेकाछन् त्यसैले खानेछ,

अनि त्यस मानिसले परमप्रभुको प्रशंसा गर्नेछ। जुन मानिसले दाखरहरू थुपार्दछ, ती दाखरहरूबाट उसले दाखरस पिउनेछ अनि ती कुराहरू मेरो पवित्र देशमा हुनेछ।”

१०मूल ढोकाहरूबाट आऊ! मानिसहरूकोलागि बाटो खुल्ला पारिदेऊ। बाटो तयार पार। बाटोको सारा ढुङ्गाहरू हटाई देऊ। मानिसहरूकोलागि चिन्ह स्वरूप उन्डा उठाऊ।

११सुन, परमप्रभु टाढा देशहरूमा बस्नेहरूसँग बोली रहनु भएकोछन: “सियोनका मानिसहरूलाई बताऊ: हेर, तिमीहरूका मुक्तिदाता आउँदै हुनहुन्छ। उहाँले तिमीहरूको लागि पुरस्कार ल्याई रहनु भएकोछ उहाँले त्यो इनाम आफैसँग लिएर आउनु हुँदछ।”

१२उहाँका मानिसहरूलाई यसरी डाकिने छ: “पवित्र मानिसहरू,” “परमप्रभुका सुरक्षित मानिसहरू।” अनि यरूशलेमलाई भनिने छ: “परमेश्वरले चाहनु भएको शहर,” “परमेश्वरसँगै भएको शहर।”

परमप्रभुले आफ्नो मानिसको न्याय गर्नु हुन्छ

६३ एदोमबाट को आइरहेछ? उ बोझाबाट आउँदछ। अनि उसको पोशाकहरूमा चहकिलो रातो रंगका दागहरू छन्। उसको तेजस्वी उसकै पोशाकहरूमा छ। उ पराक्रमी स्वरूप महान शक्तिसँग आइरहेछ। उसले भन्दछ, “तिमीहरूलाई बचाउने मसँग शक्ति छ। अनि म सत्य बोल्छु।”

२“किन तिम्रो पोशाकहरू चकिलो रातो छ? तिनीहरू त्यस्ता मानिसहरूले लगाउने पोशाक हुन जो दाखरहरूमाथि हिँड्दछन् र त्यसको दाखरस बनाउँदछन्।”

उसले जवाफ दिन्छ, “मैले आफै अङ्गुरहरू कुल्चिए हिँडा पिस्दैछु। मलाई कसैले पनि सघाएन्। म रिसाएको थिएँ यसैले अङ्गुरहरूमाथि कुल्चिँदै हिँडेँ। मेरो लुगामा अङ्गुरको रसको छिटाहरू उछिटिए पर्यो। यसैले मेरा लुगाहरू मैला भयो।

४“मैले मानिसहरूलाई दण्ड दिने समय रोजेँ। मेरा निम्ति मेरो मानिसहरूलाई बचाउने र रक्षा गर्ने समय आइसकेकोछ।

५“मैले चारै तिर हेरेँ, तर कुनै मानिस पनि सघाउने देखिएन। मलाई कसैले नसघाएको देखेर छक्क परेँ। यसकारण मैले आफ्ना मानिसहरूलाई रक्षा गर्न आफ्नै शक्ति प्रयोग गरेँ। मरो आफ्नै क्रोधले मलाई प्रेरणा दियो।”

६म रिसाएको बेला, मानिसहरू माथिहिँडेँ। म पागल भएको बेला मानिसहरूलाई दण्ड दिएँ। मैले तिनीहरूका रगत भूर्डमा पोखाएँ।”

परमप्रभु आफ्ना मानिसहरू प्रति कृपालु हुनुहुन्छ

७मैले परमप्रभुका दयापूर्ण कर्महरू सोचिरहेकोछु। म

परमप्रभुको स्तुति गर्न सोचिरहेकोछु। परमप्रभुले इस्त्राएलका मानिसहरूलाई धेरै राम्रो चीजहरू दिनु भयो। परमप्रभु हाम्रो निम्ति साह्रै दयालु हुनुहुन्छ। परमप्रभुले हामीलाई दया देखाउनु भयो।

८परमप्रभुले भन्नुभयो, “तिनीहरू नै मेरा मानिसहरू हुन्। तिनीहरू मेरा खास मानिसहरू हुन्।” यसकारण परमप्रभुले ती मानिसहरूलाई बचाउनु भयो।

९मानिसहरूसँग धेरै कष्टहरू थिए, तर परमप्रभु उनीहरूका विरुद्ध थिएनन्। परमप्रभुले मानिसहरूलाई प्रेम गर्नुभयो। अनि उनीहरू प्रति दुःखी हुनुभयो। यसकारण परमप्रभुले उनीहरूलाई बचाउनु भयो, उहाँले तिनीहरूलाई बचाउनु आफ्ना खास स्वर्गदूतलाई पठाउनु भयो। उहाँले तिनीहरूलाई उठाउनु भयो र बोक्नु भयो; अनि तिनीहरूलाई सदा-सर्वदा हेरचाह गर्नु भयो।

१०तर मानिसहरू परमप्रभुको विरुद्ध उठे। तिनीहरूले पवित्र आत्मालाई दुःखित बनाए। यसकारण उनीहरू परमप्रभुको शत्रु भए परमप्रभुले ती मानिसहरू विरुद्ध लडाईँ गर्नु भयो।

११तर धेरै वर्ष अघि के भएको थियो परमप्रभु अबै सोच्नु हुन्छ। उहाँ मोशा र मानिसहरूको बारेमा सोच्नु हुन्छ। परमप्रभु नै एकजना हुनुहुन्छ जसले मानिसहरूलाई समुद्रबाट ल्याउनु भयो। परमप्रभुले आफ्ना भेंडाहरू डोस्त्राउन आफ्नो गोठाला प्रयोग गर्नु भयो। तर परमप्रभु, जसले आफ्नो आत्मा तिनीहरूमा स्थापित गर्नु भयो, अहिले कहाँ हुनुहुन्छ?

१२परमप्रभुले मोशालाई दाहिने हातले डोस्त्राउनु भयो। मोशालाई डोस्त्राउनकोलागि परमप्रभुले आफ्नो अद्भुत शक्ति प्रयोग गर्नभयो। परमप्रभुले पानीलाई दुइ भागमा विभाजन गर्नु भयो ताकि मानिसहरू समुद्रबाट हिड्न सक्नु। त्यस्ता महान कुराहरू गरेर परमप्रभुले आफ्नो नाउँ प्रख्यात पार्नुभयो।

१३परमप्रभुले गहिरो समुद्रहरूबाट मानिसहरूलाई डोस्त्राउनु भयो। मानिसहरू नडुबीकन पानीमाथि हिडे जसरी एउटा घोडा जङ्गलमा हिडीरहेछ।

१४एउटा गाई खेतमा हिँड्दा सजिलै लड्दैन। यस्तै प्रकारले समुद्रमा हिँड्दा मानिसहरू लडेनन्। परमप्रभुको आत्माले मानिसहरूलाई विश्रामको ठाउँमा लाई थियो। सब समय मानिसहरू सुरक्षित थिए। परमप्रभु, त्यही नै बाटो हो तपाईंले मानिसहरूलाई डोस्त्राउनु भयो तपाईंले मानिसहरूलाई डोस्त्राउनु भयो अनि तपाईंको प्रशंसायोग्य नाउँ महिमीत पार्नुभयो।

आफ्ना मानिसहरूलाई साथ दिनलाई

परमेश्वर प्रति प्रार्थना

१परमप्रभु, स्वर्गबाट तल हेर्नुहोस। ती कुराहरू अब घटिरहेको देख्नुहुन्छ। तपाईंको महान र पवित्र

स्वर्गको घरबाट तल हामीतिर हेर्नुहोस। तपाईंको प्रगाढ प्रेम हाम्रो लागि कहाँ छ? तपाईंको भित्री आत्माबाट आउने प्रबल शक्ति कहाँ छ? तपाईंको प्रति मा दया छ? किन मबाट तपाईंको आफ्नो करुणामय प्रेम लुकाउनु हुन्छ?

१६हेर्नुहोस! तपाईं हाम्रा पिता हुनुहुन्छ! अब्राहामले हामीलाई जान्दैनन्। याकूबले हामीलाई चिन्दैन। हे परमप्रभु तपाईं हाम्रा पिता हुनुहुन्छ। तपाईं मात्र हुनुहुन्छ जसले हामीलाई सधैं बचाउनु हुन्छ।

१७हे परमप्रभु, तपाईंले आफूबाट हामीलाई किन टाढा घचेटिरहुनु भएको छ? तपाईंको अनुसरण गर्न हामीलाई किन वञ्चित गराउनु भयो? हामीकहाँ फर्केर आउनु होस परमप्रभु। हामी तपाईंका दासहरू हौं। हामीकहाँ आएर हामीलाई साथ दिनुहोस हाम्रा सन्तानहरू तपाईंकै सम्पत्ति हुन्।

१८तपाईंका पवित्र मानिसहरू आफ्ना देशमा केही समय सम्म मात्र बसे। त्यसपछि हाम्रा शत्रुहरूले तपाईंको पवित्र मन्दिरमा कुल्चेर हिडे।

१९केही मानिसहरू तपाईंद्वारा शासित भएनन्। ती मानिसहरू तपाईंको नाउँ लिँदैनन्। अनि हामी त्यस्ता खालका मानिसहरू थियौं।

६४ यदि तपाईंले आकाश च्याति पृथ्वीमा भार्नु भयो भने प्रत्येक कुराहरू परिवर्तित हुने थियो। पर्वतहरू तपाईं समक्ष पल्टे थिए।

२पर्वतहरू आगोको रापमा भारपातहरू जलिरहे जस्तो जल्ने थिए। पर्वतहरू आगोमाथि पानी जस्तै उम्लिने थिए। तब तपाईंका शत्रुहरूले तपाईंको बारेमा जान्नेथिए। तब सारा जातिहरू तपाईंलाई देख्दा डरले काम्ने थिए।

३जब तपाईं अप्रत्यासित कार्य गर्नुहुन्छ, पर्वतहरू तपाईं अघि पल्टेनन्।

४तपाईंका मानिसहरूले साँच्चि नै तपाईंको कुरा कहिल्यै सुनेन्। तपाईंले बताएका कुराहरूमा कहिल्यै ध्यान दिएर सुनेन्। कसैले पनि तपाईं जस्तो परमेश्वर देखेका छैनन्। तपाईं बाहेक त्यहाँ त्यस्तो परमेश्वर हुनु हुन्। यदि मानिसहरूमा धैर्य भए अनि तपाईंको सहयोग पर्खेको भए, तिनीहरूका लागि तपाईंले महान कुराहरू गरिदिनुहुने थियो।

५तपाईं त्यस्ता मानिसहरूसित हुनुहुन्थ्यो जो काम गर्न मन पराउँथे। ती मानिसहरूले तपाईंले बताउनु भएको बाटो अनुसार गर्दै तपाईंलाई सम्भन्ना गर्छन्। तर अतीतमा हामीले तपाईंको विरुद्ध पाप गर्छौं। यसैकारण तपाईं हामीसित क्रोधित हुनुभयो। अब हामीहरू कसरी बचाउन सक्नेछौं?”

६हामी सबै पापले अशुद्ध भएका छौं। हाम्रा असल कामहरू पनि शुद्ध छैनन्। तिनीहरू रगतका दागहरू भएका लुगाहरू जस्ता छन्। हामी ओइलएर भरेका

पातहरू भैं छौं। हाम्रा पापहरूले हामीलाई बतासले भैं उडाइलैजानेछ।

७हामी तपाईंलाई पूज्दैनौं। हामी तपाईंको नाउँमा विश्वास गर्दैनौं। हामी तपाईंलाई अनुसरण गर्न उत्साहित हुँदैनौं। यसकारण तपाईं हामीदेखि टाढा हुनु भएकोछ। हामी तपाईं समक्ष असहाय छौं, किनभने हामी पापै पापले पूर्ण छौं।

८तर परमप्रभु, तपाईं हाम्रो पिता हुनुहुन्छ। हामी हिलो जस्तै छौं अनि तपाईं कुमाले हुनुहुन्छ। तपाईंका हातले हामीहरूलाई बनाउनु भयो।

९परमप्रभु, हामीसित अब यसरी क्रोधित भइ नरहनु होस। हाम्रा पापहरूलाई सँधै ध्यानमा नराखी भुलि दिनु होस। दया गरेर, हामीमाथि हेर्नुहोस् हामी तपाईंका मानिसहरू हौं।

१०तपाईंका पवित्र शहरहरू रित्तो छन्। ती शहरहरू उजाड़ र निर्जन छन्। सियोन निर्जन छ! यरूशलेम ध्वंश भइसक्यो।

११हाम्रा पिता-पुर्खाहरूले तपाईंलाई हाम्रा पवित्र मन्दिरमा पूज्थे। हाम्रा मन्दिरहरू एकदम अचम्भका थिए, तर अहिले यो आगोमा जलेर गयो। हाम्रा सारा बहुमूल्य सम्पत्तिहरू विनाश भए।

१२के यी सबै कुराहरूले हामीलाई तपाईंको प्रेमदेखि टाढा लानेछ? के तपाईं सधैं चूपचाप बस्नु हुन्छ? के तपाईं हामीलाई सधैं दण्ड दिनुहुन्छ?

सम्पूर्ण मानिसहरूले परमेश्वरको बारेमा जान्नेछन्

६५ परमप्रभुले भन्नुहुन्छ, “मैले ती मानिसहरूलाई सहयोग गरे जो मसँग सल्लाह गर्न आएनन्। जसले मलाई भेटे उनीहरूले मलाई खोज्न आएनन्। जसले मेरो नामै लिएनन्। त्यो जातिलाई मैले भने, ‘हेर, म यहाँ छु, मलाई हेर।’

२“म ती मानिसहरूलाई स्वीकार गर्न तयार छु जो मेरो विरुद्धमा उठेकाछन्। मकहाँ तिनीहरू आऊन, भनेर म पर्खिरहेछु। तर तिनीहरू लगातार त्यसरी नै बाँचे जुन असल होइन्। तिनीहरूले आफ्ना मनले जे चाहे त्यही गरे। ३ती मानिसहरू मसित छन अनि मलाई सधैं रिस उठाउँछन्। तिनीहरूले बलिहरू चढाउँछन र आफ्नो विशेष बगैँचाहरूमा धूपहरू जलाउँछन्। ४ती मानिसहरू चिहानहरू माभ्रमा बस्दछन्। तिनीहरू मृत मानिसहरूबाट समाचार पर्ख्छन्। तिनीहरू मुर्दाहरू बीचमा बस्दछन्। तिनीहरू सुंगुरको मासु खान्छन्। तिनीहरूको काँटा र धुपौरोहरू सडेका मासुले गर्दा डरलाग्दो मैला छन्।

५“तर ती मानिसहरूले अरूलाई भन्दछन, ‘मेरो नजिक नआऊ! मैले तिमीहरूलाई शुद्ध नपारुञ्जेलसम्म मलाई नछोऊ।’ ती मानिसहरू मेरो नाकको धूवाँ जस्तै छन्, अनि सब समय तिनीहरूको आगो बल्दछ।”

इस्त्राएल दण्डित हुनै पर्छ

६“हेर, यहाँ एक हिसाब छ त्यो तिर्ने पर्छ। यो हिसाबले तिमीहरू आफ्ना पापहरूका दोषी भएको दर्शाउछ। यो हिसाब नतिरुञ्जेल सम्म म चूपचाप बस्ने छैन अनि म दण्ड दिएर तिनीहरूलाई हिसाब तिर्न लगाउनेछु।

७“तिमीहरूका पापहरू र तिनीहरूका पिता-पुर्खाहरूका पापहरू बराबरी छन्।” परमप्रभुले यसो भन्नुभयो, “पर्वतहरूमा धूपहरू जलाएर ती पापहरू गरे। तिनीहरूले ती पहाडहरूमा मलाई लज्जित पारे। अनि मैले तिनीहरूलाई प्रथम दण्ड दिएँ। तिनीहरूले पाउनुपर्ने दण्ड मैले दिएँ।”

परमेश्वरले इस्त्राएललाई पूर्ण रूपले ध्वंश गर्नु हुने छैन

८परमप्रभु भन्नुहुन्छ, “जब अङ्कुरका भुप्पाहरूमा दाखरस रहन्छ, मानिसहरूले त्यसबाट निचोरेर दाखरस निकाल्छन्। तर तिनीहरू अङ्कुर नष्ट गर्दैनन्। म आफ्ना सेवकहरूलाई त्यसै नै गर्नेछु। म तिनीहरूलाई पूरै ध्वंश पार्ने छैन। ९म याकूबका सन्तानहरूबाट केही वंश राख्नेछु। यहूदाका मानिसहरूले मेरो पर्वत पाउने छौं। मेरो सेवकहरू त्यहाँ बस्नेछन्। म ती मानिसहरू छान्ने छु जो त्यहाँ बस्नेछ। १०तब शारोनका बेसी भेंडाहरूलाई चर्ने चरन हुनेछ। आकोरका बेसी आराम गर्ने ठाउँ हुनेछ। यी सम्पूर्ण थोकहरू मेरा मानिसहरूका लागि हुन् जसले मलाई खोज्दछन्।

११“तर तिमीहरूले परमप्रभुलाई त्याग्यौ, यसैले तिमीहरू दण्डित हुनेछौ। तिमीहरूले मेरो पवित्र पर्वत भुल्यौ। तिमीहरूले भाग्यलाई मान्न थाल्यौ। तिमीहरूले भूटो देवताहरूको भाग्य-देवलाई मान्न थाल्यौ। १२तर म तिमीहरूको भविष्यको निर्णय गर्दछु। अनि तिमीहरू तरवारद्वारा मारिनेछौ, सबै भनेर पनि निर्णय गर्दछु। तिमीहरू सबै नै मारिने छौ। किन? किनभने मैले तिमीहरूलाई बोलाएँ तर तिमीहरूले अस्वीकार गर्नु, जवाफ दिएनौ। म तिमीहरूसँग बोलेँ अनि तिमीहरूले सुनेनौ। तिमीहरूले त्यही काम गर्नु जुन मैले पापपूर्ण हो भने। मैले मन नपराउने कामहरू नै तिमीहरूले गर्ने निर्णय गर्नु।”

१३यसकारण परमप्रभु मेरो मालिकले यी कुराहरू भन्नुभयो। “मेरा दासहरूले खानेछन्। तर तिमीहरू दुष्ट मानिसहरू भने भोको हुनेछौ। मेरा दासहरूले पिउनेछन् तर दुष्ट मानिसहरू तिर्खाउनेछन्। मेरा दासहरू खुशी हुनेछन्, तर दुष्ट मानिसहरू लज्जित हुनेछन्।

१४मेरा दासहरू आनन्दले खुशी हुनेछन्, तर दुष्ट मानिसहरू दुःखले रुनेछन्। तिमीहरूका आत्माहरू टुटेका छन् अनि तिमीहरू दुःखी छौ।

१५तिमीहरूको नाउँ मेरा दासहरूकालागि एक नराम्रो शब्द हुनेछ।” परमप्रभु मेरो मालिकले तिमीहरूलाई

मानु हुन्छ अनि उहाँले आफ्ना दासहरूलाई नयाँ नाउँले डाक्नु हुन्छ।

१६अहिले जो तिमीहरूले पृथ्वीको नाउँमा आशिर्वाद दिइरहेका छन्। तिनीहरूले भविष्यमा पनि परमेश्वर जसमाथि भरोसा गर्नु सकिन्छ उहाँको नाउँमा आशिर्वाद दिनेछन्। मानिसहरू जसले पृथ्वीमा कसम खाने गर्छन्, तिनीहरूले सत्यका परमेश्वरद्वारा त्यसो गर्छन्। किन? किनभने विगतका पीडाहरू बिर्सिसकेको हुनेछ। मेरा मानिसहरूले फेरि ती पीडाहरू कहिल्यै सम्झने छैनन्।

नयाँ समय आइरहेछ

१७“म नयाँ आकाश र पृथ्वी बनाउनेछु। मानिसहरूले विगतका कुराहरू सम्झने छैनन्। तिनीहरूले ती कुनै पनि कुरा सम्झने छैनन्।

१८मेरा मानिसहरू खुशी हुनेछन्। तिनीहरू सदा सर्वदा आनन्दित हुनेछन् किन? किनभने म नै बनाउनेछु, म यरूशलेमलाई आनन्दले भरिपूर्ण बनाउने छु अनि म तिनीहरूलाई आनन्दित मानिसहरू बनाउनेछु।

१९तब म यरूशलेमसँग आनन्दित हुनेछु। म मेरा मानिसहरूसँग खुशी हुनेछु। त्यहाँ फेरि कहिल्यै पनि कोलाहल, र कष्ट हुनेछैनन्।

२०त्यहाँ त्यस शहरमा कुनै पनि यस्तो नानी हुने छैन जुन जन्मेर केही दिन मात्र बाँच्छ। त्यस शहरमा छोटो आयु लिएर बाँच्ने कुनै मानिस हुनेछैन। प्रत्येक बालक लामो आयु लिएर बाँच्छ अनि प्रत्येक मानिस धेरै लामो समयसम्म बाँच्नेछ। सय वर्ष सम्म बाँच्ने मानिसलाई जवान नै ठानिने छ। अनि जुन मानिस सय वर्ष सम्म पनि बाँच्दैन उसलाई श्रापित भएको ठानिन्छ।

२१त्यस शहरमा, यदि कसैले घर बनाउँछ भने, त्यो मानिस त्यही बस्नेछ। यदि कसैले दाखहरूका बोट बगैँचामा रोप्दछ भने त्यस मानिसले त्यही बगैँचाबाट दाख फलहरू खानेछ।

२२कहिल्यै पनि एकजनाले घर बनाउने छैन अनि अर्को मानिस त्यसमा बस्ने छैन। कहिल्यै पनि एकजनाले बगैँचा लगाउने छैन अनि अर्को मानिसले बगैँचाको फलफूल खाने छैन। मेरा मानिसहरू रुखहरू बाचुञ्जेल सम्म बाँच्नेछन्। मैले रोजेका मानिसहरू आफूले बनाएका चीजहरू प्रसन्न भएर लिनेछन्।

२३स्त्रीहरू मरेका नानी जन्माउनका लागि कहिल्यै पनि फेरि कष्ट गर्ने छैनन्। स्त्रीहरू नानी जन्माउने बेलामा के कस्तो घटना होला भनेर डराउने छैनन्। सारा मेरा मानिसहरू र उनीहरूका बालकहरू परमप्रभुकै आशिष परेका हुनेछन्।

२४तिनीहरूले भन्नु अघि नै म तिनीहरूको खाँचो के छ जान्दछु। अनि तिनीहरूले आफ्नो दावी राख्न अघि नै म तिनीहरूलाई सहायता गर्नेछु।

२५बुद्धिसो र थुमा एउटै ठाउँमा एकसाथ खानेछन्। सिंहहरू र गोरूहरूसँगै पारल खानेछन्। मेरो पवित्र पर्वतमा कसैले कसैलाई डर देखाउने अनि चोट पुऱ्याउनेछैन।” परमप्रभुले यी सबै कुराहरू भन्नुभयो।

परमेश्वरले सारा जातिहरूका न्याय गर्नु हुनेछ

६६ परमप्रभु भन्नुहुन्छ, “स्वर्ग मेरो सिंहासन हो, र पृथ्वी मेरो पाउदान हो। यसर्थ, के तिमीहरू मेरा निमित्त एउटा घर बनाउन सक्छौ? अँह! तिमीहरूले सक्तैनौ। के तिमीहरू मेरो आरामकोलागि एउटा जग्गा बनाउनु सक्तैनौ? अँह!

२म स्वयंले सम्पूर्ण चीजहरू। सबै चीजहरू यहाँ छन किनभने तिनीहरू सबै मैले बनाएका हुन्।” परमप्रभुले नै ती कुराहरू भन्नुभयो। “मलाई बताऊ, कस्तो मानिसहरूलाई म हेरचाह गरूँ? मैले गरीब मानिसहरूलाई हेरचाह गर्ने मैले एकदमै दुःखी भएका मानिसहरूको हेरचाह गर्ने, मैले मेरो वचन पालन गर्नेहरूलाई हेरचाह गर्ने।

३कतिपय मानिसहरूले बलिदानको नाउँमा साढेहरू मार्दछन्। तर तिनीहरूले मानिसहरूलाई पनि कुट्छन्। ती मानिसहरूले बलिदानको नाउँमा थुमाहरू मार्दछन् तर तिनीहरूले कुकुरहरूको घाँटी भाँच्दछन्। ती मानिसहरूले धानहरू पनि अर्पण गर्दछन्। तर तिनीहरूले साथ साथै सुँगुरको रगतहरू चडाउँछन्। ती मानिसहरू धूपहरू जलाउँदछन् तर तिनीहरूले निरर्थक मूर्तिहरू पनि पूज्दछन्। ती मानिसहरू आफूले रोजेका बाटाहरू हिड्छन साथै डरलाग्दो मूर्तिहरू पनि मन पराउँछन्।

४यसैले तिनीहरूका आफ्नै छलकपट चलाउन भन्ने निर्णय गरे। मेरो तात्पर्य र मैले तिनीहरूलाई दण्ड दिएँ तिमीहरूले आसध्य डराउने चीजहरू चलाए। मैले ती मानिसहरूलाई बोलाएँ तर तिनीहरूले सुनेनन्। म तिमीहरूसित बोलें तर तिनीहरूले कानमा तेल हाले। यसैले म त्यही कुरा तिनीहरूकालागि गर्नेछु। तिनीहरूले त्यस्ता कामहरू गरे जुन मैले दुष्टपूर्ण काम भनैं। तिनीहरूले मैले मन नपराएका कामहरू गरे।”

५तिमीहरूले परमप्रभुका आज्ञाहरू पालन गर्छौ भने परमप्रभुले भन्नु भएका कुराहरू पनि सुन्नुपर्छ। “तिमीहरूका दाज्यू-भाइहरूले तिमीहरूलाई घृणा गरे, तिनीहरू तिमीहरूका विरोधी भए किनभने तिमीहरूले मलाई पछ्यायौ। तिमीहरूका दाज्यू-भाइहरूले भने, ‘हामी तिमीहरूकहाँ फर्केर आउनेछौ जब परमप्रभु सम्मानित हुनुहुन्छ।’ ती दुष्ट मानिसहरू दण्डित हुने नै छ।

दण्ड म नयाँ जाति

६सुन! ती शहर र मन्दिरबाट होहल्ला आइरहेछ। त्यो परमप्रभुले शत्रुहरूलाई दण्ड दिनु भइरहेको होहल्ला

हो। परमप्रभुले तिनीहरूले पाउनु पर्ने दण्ड नै तिनीहरूलाई दिनु भइरहेछ।

७-८“एकजना स्त्रीले प्रसव वेदना अनुभव नगरी नानी जन्माउदिन्। एकजना स्त्रीले जन्मेको छोरोको मुख हेर्न अघि प्रसव वेदनाको अनुभव गरेकी हुनुपर्छ। यस्तै प्रकारले कसैले पनि एकै दिनमा नयाँ ससार बनिएको देखेन्। कुनै मानिसले पनि एकै दिनमा नयाँ जाति प्रारम्भ भएको सुनेन्। त्यो देशले प्रथम पीडा पाउने पछि नयाँ शिशु जन्माउँदा जस्तै। प्रसव वेदनाको अनुभव पछि भूमिले उसको बालकलाई जन्म दिन्छ, एक नयाँ जाति। ९त्यसरी नै, म कसैलाई नानी नजन्माइ प्रसव वेदना अनुभव गर्ने अनुमति दिदिन्।”

परमप्रभुले भन्नुहुन्छ, “म वचन दिन्छु, यदि तिमीलाई प्रसव वेदना अनुभव हुन्छ भने तब म नयाँ राष्ट्र जन्माउनलाई तिमीलाई रोक्ने छैन।” तिमीहरूका परमेश्वरले यस्तो भन्नुभयो।

१०हे यरूशलेम! खुशी हो। सारा मानिसहरू! जसले यरूशलेमलाई प्रेम गर्छ, खुशी हो। दुःखका दिनहरू यरूशलेम प्रति घटे, यसैले कतिजना तिमीहरू दुःखी छौ।

११किन? तिमीहरूले दया प्राप्त गर्नेछौ जसरी स्तनबाट दूध आउँदछ। त्यस “दूध”ले तिमीहरूलाई सन्तुष्ट प्रदान गर्नेछ। तिमीहरूले दूध पिउनेछौ, अनि तिमीहरूले साँचो रूपमा यरूशलेमको महिमाको आनन्द उठाउनेछौ।

१२परमप्रभुले भन्नुहुन्छ, “हेर, म तिमीहरूलाई शान्ति प्रदान गर्नेछु। यो शान्ति ठूलो नदी सरह बग्नेछ। पृथ्वीमा भएका सारा जातिहरूको धनसम्पत्ति बगदै तिमीहरूकहाँ आउनेछ। त्यो धन दौलत बाढी जस्तो आउनेछ। तिमीहरू स-सना शिशुहरू जस्तै हुनेछौ। तिमीहरूले त्यो दूध पिउनेछौ, म तिमीहरूलाई उठाउनेछु, आफ्ना पाखुराहरूमा पक्रनेछ, अनि मेरो गोडाहरूमा उफार्नेछ।

१३म तिमीहरूलाई एउटा आमाले आफ्नो बालकलाई गरेकी जस्तै सान्त्वना दिनेछु। अनि तिमीहरू यरूशलेममा हुनेछौ जब म तिमीहरूलाई सान्त्वना दिइरहेको हुनेछु।”

१४तिमीहरूले ती चीजहरू देखेछौ जसले तिमीहरूलाई साँचै आनन्दित तुल्याउनेछ। तिमीहरू स्वतन्त्र हुनेछौ र घाँस जस्तो बढ्नेछौ। परमप्रभुका सेवकहरूले उहाँको शक्ति देखेछन्, तर उहाँका शत्रुहरूले उहाँको रिस मात्र देखेछन्।

१५हेर, परमप्रभु आगोसित आउँदै हुनुहुन्छ। परमप्रभुको सिपाहीहरू आँधी-बेहेरी भै आउँदै छन। परमप्रभुको आफ्ना क्रोधले तिनीहरूलाई दण्ड दिनुहुनेछ। परमप्रभुले क्रोधले राँको जलाएर तिनीहरूलाई दण्ड दिनुहुनेछ। १६परमप्रभुले मानिसहरूको न्याय गर्नुहुनेछ। तब परमप्रभुले

मानिसहरूलाई आगो र उहाँको तरवारले नाश गर्नेहुनेछ। परमप्रभुले धेरैलाई नाश गर्नुहुनेछ।

१७ती मानिसहरूले आफ्नो विशेष बागैचामा पूजा गर्न आफैलाई पवित्र बनाउन आफै धोई पखाली गर्ने। ती मानिसहरूले तिनीहरूका विशेष बगैचाहरूमा एकैसाथ अनुसरण गरे। तब तिनीहरूले आफ्ना मूर्तिहरू पूजे। तर, परमप्रभुले ती सारा मानिसहरूलाई नाश गर्नुहुनेछ।

“ती मानिसहरूले सुँगुरहरू मूसाहरू र अन्य मैला कुराहरूको मासु खान्छन्। तर, सम्पूर्ण ती मानिसहरू नाश हुनेछन्।” परमप्रभु स्वयंले ती कुराहरू भन्नुभयो।

१८“म जान्दछु, ती मानिसहरूसँग नराम्रो विचारहरू थिए र नराम्रो कामहरू गरे। यसकारण म तिनीहरूलाई दण्ड दिन आइरहेकोछु। म सबै राष्ट्रहरू र मानिसहरू बटुल्नेछु। सबै मानिसहरूसँगै आउनेछन् अनि मेरो शक्ति देखेछन्। १९मैले केही मानिसहरूमा चिह्न लगाएँ - म तिनीहरूलाई बचाउनेछु। म सुरक्षित मानिसहरू मध्ये केहीलाई तर्शीश राष्ट्र अनि लिबिया, लूदी (धनुधारीको देश) तूबल, याबान अनि टाढा-टाढा देशहरूमा पठाउनेछु। ती मानिसहरूले मेरा शिक्षाहरू कहिल्यै सुनेका छैनन्। ती मानिसहरूले मेरो महिमा कहिल्यै देखेका छैनन्। यसकारण यी सुरक्षित मानिसहरूले ती राष्ट्रहरूलाई मेरो बारेमा बताउनेछन्। २०यसर्थ जीवित मानिसहरूले ती जातिहरूलाई मेरो विषयमा बताउनेछन्। तिनीहरूलाई मेरो पवित्र पर्वत, यरूशलेममा ल्याउनेछन्। तिनीहरूका दाज्यू-भाइ र दिदी-बहिनी, घोडाहरूमा गधाहरूमा र ऊँटहरूमा र साथै रथहरू अनि माल गाडीहरूमा चँडेर आउनेछन्। तिम्रा दाज्यू-भाइ अनि दिदी बहिनीहरू त्यस्ता उपहार जस्ता हुनेछन जस्तो इस्त्राएलका मानिसहरूले परमप्रभुको मन्दिरमा सफा थालहरूमा ल्याउँदछ।” २१म तिनीहरू मध्ये पूजाहारी र लेवीहरू छान्नेछु। परमप्रभु स्वयंले यी कुराहरू भन्नुभयो।

नयाँ आकाशहरू न नयाँ पृथ्वी

२२“म नयाँ पृथ्वी बनाउनेछु। अनि सदा-सर्वदा रहने नयाँ आकाश र नयाँ पृथ्वी बनाउनेछन यस्तै प्रकारले, तिमीहरूका नाउँहरू र तिमीहरूका नानीहरू सदा-सर्वदा मसँग हुनेछन्। २३सारा मानिसहरू प्रत्येक आराधनाको दिनमा मकहाँ उपासना गर्न आउनेछन् तिनीहरू प्रत्येक विश्राम दिन र प्रत्येक महिनाको प्रथम दिन आउनेछन्। परमप्रभु भन्नुहुन्छ।

२४“ती मानिसहरू मेरो पवित्र शहरमा हुनेछन्। अनि यदि तिनीहरू बाहिर गए भने तिनीहरूले मृत शरीरहरू देखेछन जसले मेरो विरुद्धमा पाप गरेका थिए। तिनीहरूका शरीरहरूमा कीराहरू लाग्नेछन र ती कीराहरू कहिल्यै मर्ने छैनन्। आगोले ती शरीरहरू जलाउनेछ र त्यो आगो कहिल्यै निभ्ने छैन।”

सुलेमानको श्रेष्ठगीत

१ सुलेमानको सबैभन्दा उत्तम गीत।

उनले स्त्रीलाई प्रेम गर्छन्

रचुम्बनहरूसंग मलाई छुनुहोस् तपाईंको प्रेम दाखरस भन्दा उत्तम भएकोले तपाईंले मलाई आफ्नो चुम्बनले भरिदिनुहोस्।

रतपाईंको नाउँ मुल्यवान अत्तर भन्दा सुगन्धित छ, तपाईंको गन्ध अन्य सबै अत्तरहरू भन्दा उत्तम छ। यसकारण तरुणी केटीहरूले तपाईंलाई माया गर्छन्।

रतपाईंको लागि हामी खुशी अनि आनन्दित हुन छौं। हामी तपाईंको पछि दगुर्ने छौं राजाले मलाई उसको आफ्नो कोठामा ल्याउनु भयो।

यरुशलमको स्त्रीहरू मनिस् प्रति

हामीहरू खुशी अनि आनन्दित हुन्छौं। याद गर्नुहोस् तपाईंको प्रेम दाखरस भन्दा असल छ। यसकारण तरुणी केटीहरूले तपाईंलाई प्रेम गर्छन्।

ऊ स्त्रीहरूसित कुरा गर्छिन्

परुशलमकि छोरीहरू हो! म काली तर सुन्दरी छु। केदार र शाल्माको पाल भै काली छु।

६म कति काली छु, मलाई घामले काली पारेको त्यसलाई ननिनीहाल। मेरा दाज्यू-भाइहरू म प्रति क्रोधित थिए, तिनीहरूले मलाई उनीहरूको दाखबारीहरू हेर्नु अहाए, त्यसै कारण आफूलाई ध्यान पस्वाउनु पाइन।

तिनले पुरुषलाई भन्छिन्

७म तिमीलाई सम्पूर्ण आत्माले प्रेम गर्छु। मलाई भन, तिमी आफ्नो भेडाहरू कहाँ चराउँछौ? मध्य दिनमा तिनीहरूलाई कहाँ विश्राम गराउँछौ? म तिमीलाई भेट्न आउनेछु अथवा तपाईंका साथीहरूको बगाल अघि म किन घुम्तो हालेर बस्ने केटी भै हुने?

पुरुषको स्त्रीहरू प्रति वचन

८तिमीलाई निश्चय थाहा छ कि के गर्नु पर्ने हो? स्त्रीहरूमा तिमी सबै भन्दा सुन्दरी छौ। जहाँ थुमा अनि बाखाका पाठाहरू जान्छन् त्यहाँ पछ्याएर जाऊ आफ्नो बाखाका पाठाहरूलाई गोठालाहरूको तम्बुको छेउमा चर्न देऊ।

९मेरी प्यारी, तिमी मेरो निम्ति यस घोड़ी भन्दा पनि ज्यादै उत्तेजक छौ जुन घोड़ी अन्य घोडाहरूसित फिरऊनको रथ तान्छे।

१०ती घोडाहरू तिनीहरूको मुख देखि गर्दनको वरीपरी सम्म राम्ररी सजाइएका छन्।

११तिम्रो निम्ति हामी सुनको लुर्कन चाँदीले मोरेर बनाउँने छौं।

स्त्री बोल्छे

१२जब राजा आफ्नो कोठामा थिए, मेरो अत्तरको सुगन्ध फैलियो।

१३मेरा प्रेमी सुगन्धको थैली भै हुनुहुन्छ, मेरो स्तन माभ्रमा सारा रात बिताउनु हुनेछ।

१४मेरा प्रेमी, मग-मग सुगन्ध दिने, एन-गदीका फूलको गुच्छा जस्तै हुनुहुन्छ जुन एन-गदीको दाखबारीको बगैचामा फुल्छ।

पुरुषले भन्छ

१५मेरी प्रियतमा, तिमी अत्यधिक राम्री छौ, आहा, तिमी साँच्चै राम्री छौ, तिम्रा आखाँहरू दुकुरका भैं सुन्दर छन्।

स्त्री बोल्छे

१६मेरो प्रेमी तपाईं असाध्य सुन्दर हुनुहुन्छ, साँच्चै तपाईं मनोहर हुनुहुन्छ! हाम्रो ओछ्यान हरियो घाँसको चउर जस्तो छ।

१७हाम्रा घरका आइ दिने काठहरू र देवदारका छानाका छन् डाँडा भाटाहरू सल्लाका छन्।

२ म भञ्ज्याडमा फुल्ने गुलाफ अनि बेसीमा फुल्ने लिली फूल भै छु।

पुरुष बोल्छ

२हेर प्रेमी अन्य स्त्रीहरूको माभ्र तिमी काढाँहरू माभ्रमा फूलेकी लिली फूल भै छौ।

स्त्री भन्छिन्

३हे मेरा प्रिय अन्य पुरुषहरूको बीच तपाईं जंगलमा अन्य धेरै रूखहरू बीच स्याऊको बोट भैं छौ। म त्यो बोट मुनि बसेर आनन्द लिन चाहान्छु अनि त्यसको फल अति स्वदिष्ट लाग्छ।

४मेरा प्रियले मलाई मधु शालाम ल्याउनु भयो र उहाँले म माथि राख्नु भएको संकेत उहाँको प्रेम हो।

५म प्रेम रोगी हुँ यसर्थ मलाई किसमिस र स्याऊहरू खुवाएर सजीव बनाउनु होस।

६उहाँको देब्रे पाखुरा मेरो टाउको मुनी छ अनि दाइने हातले मलाई अगाँलेकोछ।

७हे यरूशलेमका तरुणीहरू! मुडुली मृग र हरिणहरूको नाउँमा प्रतिज्ञा गर। मसित प्रेम गर्न उत्तेजित नहौ जबसम्म म यसको निमित्त तैयारी हुँदिन।

८मेरो प्रेमीकाको स्वर सुन! लौ हेर, उहाँ आउँनु हुँदछ, पहाडहरूमा उप्रदै अनि डाँडाहरूमा दगुर्दै।

प्रेमिका फेरि बोल्छे

९मेरा प्रेमी एउटा लघुमृग अथवा जवान मृग भैं हुनुहुन्छ। हेर, उहाँ हाम्रो पर्खाल पछाडी उभिनु भएको छ, भ्यालबाट हेरिरहनु भएकोछ, आँखी भ्यालबाट चियाइरहनु भएकोछ।

१०मेरा प्रेमिले भन्नु भयो, हे सुन्दरी, मेरी प्यारी उठ, कँहा टाडा जाऊँ।

११हेर! हिउँद बित्यो, वर्षा काल पनि गई सव्यो।

१२भूमिमा फूलहरू फूलिरहेकोछन, चराहरूले गाउने समय आइसकेको छ पृथ्वीमा ढुकुरहरू कुर्लिन थालिसके।

१३नेभाराका चिचिलाहरू लाग्न थाल्यो, दाखका फूलहरूबाट वासना फैलिन थाल्यो। मेरी प्रियतमा उठ, हे मेरी सुन्दरी हिडि कँही टाढा जाऊँ।

१४अग्लो चट्टानको गुफाहरूमा र, पहाडहरू माथि लुक्ने मेरो ढुकुर। मलाई तिम्रो दर्शन देऊ, मैले तिम्रो स्वर सुन्नु पाउँ। कारण तिम्रो स्वर अत्यन्तै प्रिय लाग्छ अनि तिमी अत्यन्तै सुन्दरी छौ।

स्त्रीको वचन प्रियतम प्रती

१५हाम्रा निमित्त स्यालहरूलाई समातिदेऊ, किनभने ती स्यालहरूले हाम्रो दाखबारी नष्ट गरिदिन्छन् जो पूर्णरूपले फूलेकोछ।

१६मेरा प्रेमी मेरा हुनु हुन्छ अनि म उहाँकी, मेरा प्रेमिले लिलीफूलहरू माभ्रमा चाँडो बास गर्छन।

१७जबसम्म दिन बितेर छाँया लामो हुँदैन फर्कि आऊ, मेरा प्रेमी हरिण भैं बन अथवा मृगहरू भैं सुन्दर पहाडहरूमाथि।

संगीहरूसँग स्त्री

३ राती मेरो ओछ्यानमा, म आफूले माया गरेको मानिस खोज्छु। मैले उसलाई खोजें तर पाउन सकिन।

२अब म उठ्छु म शहर वरीपरी घुम्छु। म मेरा मायालु लाई शहरको गल्ली र कुना कुनामा खोज्छु।

मैले शहरका पालेहरूलाई भेटे, तर मैले उहाँलाई पाउँनु सकिन।

३मलाई पालेहरूले भेटे शहर घुम्दै गर्दा मैले तिनीहरूलाई सोधें "के तिमीहरूले मेरा मायालुलाई देख्यौ?"

४जब म ती पालेहरूदेखि अलिक पर मात्र पुगेकी थिएँ मैले मेरा मायालुलाई भेटे। मैले उहाँलाई समाते र उहाँलाई मेरी आमाको घरमा लगे अर्थात ती नारीको कोठामा जसले मलाई आफ्नो गर्भमा राखेकी थिइन।

ऊ स्त्रीहरूसँग बोल्छिन्

५हे यरूशलेमका तरुणीहरू हो। हरिण र मृगहरूलाई साक्षी राखेर मलाई आफ्नो वचन देऊ कि म तयार नभए सम्म तिमीले प्रेम ममा जागृत गर्ने छैनौ।

ऊ अनि उसकी दुलही

६यो नारी को हुन जो धेरै मानिसहरू सित मरुभूमिबाट आइरहेकी छिन्? तिनीहरूको पछि यस्तो धूलो निस्कँदैछ कि मानौ? त्यो धूवाको बादल हो, जुन धूवाँ बल्दै गरेको सुगन्धित रस, धूप अथवा सुगन्धित मसला बाट निस्कन्छ।

७सुलेमानको सवारी हेर! इस्त्राएलका साठी जना बलिया बलिया सैनिकहरूले त्यो पालकी रक्षा गरिरहेका छन्।

८तिनीहरू सबै प्रशिक्षित सेनाहरू हुन्, रातमा आईर्पने कुनै पनि विपतीको सामना गर्न तिनीहरू तत्पर छन्।

९राजा सुलेमानले आफ्नो निमित्त यात्रा गर्ने पालकी बनाए। तिनको पालकीको काठ लेवनानबाट ल्याइएको हो।

१०त्यसका खम्बाहरू चाँदीले बनिएको छ, आधारहरू सुनको बनाएका छन् आसन वैजनी रंगका लुगाले ढाकिएको छ। त्यो यरूशलेमकी स्त्रीहरूको प्रेमले बुनिएको हो।

११सियोनकी तरुणीहरू हो, बाहिर आएर सुलेमानलाई उनको मुकुटसित हेर, त्यो उसकी आमाले त्यो दिन पहिरयाई दिएको थिइन्, जुन दिन उनको विवाह भएको थियो। त्यो दिन उनी अत्यन्तै खुशी थिए।

ऊ उनीसित कुरा गर्छन्

४ मेरी प्रेमीका, तिमी अत्यन्तै सुन्दरी छौ।

आहा! तिमी सुन्दरी छौ। घुम्तोभिन्न लुकेका ती तिम्रा आँखाहरू ढुकुरका जस्तै छन् तिम्रा ती लामा केश गिलाद पाहाडबाट ओहालो नाच्दै भरिरहेको बाखाको बगाल भैं छन।

रतिम्रो दाँतहरू भेडा भैं सेता छन् जसलाई भरखरै नुहाइएको र कत्रनु तयारी बनाएको छ। तिनीहरू सबैले

जम्ल्याहा पाठा जन्माउँछन र तिमीहरूको एउटै थुमा पनि हराएको छैन।

३तिम्रो ओठहरू रेशमको धागो जस्तै राता छन्। तिम्रो मुख अति सुन्दर छ, तिम्रो घुम्टोभित्रका गालाहरू एउटा दारीमका दुई फ्याकहरू जस्तै छन्।

४तिम्रो घाँटी दाऊदको किल्ला भै लामो अनि पालतो छ, त्यो किल्ला सजाउनको निमित्त बनाएका हजारौं ढालहरू यसको भित्ताहरूमा शक्तिशाली सेनाहरूसँग छन्।

५तिम्रो स्तनहरू एक जोडी पाठाहरू जस्तै छन्, हरिणको जम्ल्याहा पाठा जस्तै लिली फूलहरू विच चरिरहन्छ।

६म त्यो गन्धरसको पर्वत माथि जानेछु, र सुगन्धितको पहाडमा जानेछु, जब मैले आफ्नो अन्तिम सास लिनेछु अनि छायाहरू लामो भई लुक्नेछन्।

७मेरी प्रेमी, तिमी सबैभन्दा सुन्दरी छौ, तिमीमा कुनै प्रकारको दाग छैन।

८हे मेरी दुलही, तिमी मेरो निमित्त लेबनोनबाट आऊ। म भएकोमा आऊ तिमी मसित अमानाको चुचुरोबाट, सनीरको उचाईबाट, सिंहको गुफाबाट अनि चितुवाको पाहाडबाट आऊ।

९मेरी प्रेमिका, मेरी दुलही तिमीले मलाई उत्तेजित गराउछ्यौ। तिम्रो आखाँको एक झलकले तिम्रो गलामा लगाइएको मोतीको हारका एउटै दानाले, मेरो हृदय चोरेकी छौ।

१०हे मेरी साथी, हे मेरी दुलही। तिम्रो माया कति सुन्दर छ। तिमीले गासेको माया दाखरस भन्दा धेरै राम्रो छ, तिम्रो अत्तरको सुगन्ध अन्य कुनै पनि सुगन्ध भन्दा असल छ।

११मेरी दुलही। तिम्रो ओठबाट मह टप्किन्छ, दूध र मह तिम्रो जिब्रो मुनि छ, तिम्रा बस्त्रहरूबाट मिठो अत्तरको वासना आँउछ।

१२मेरी प्रेमिका, मेरी दुलही! ताल्चा लगाएको बगैँचा जस्तै शुद्ध छौ। बन्द गरेको ताल जस्तै शुद्ध छौ। त्यो बन्द गरेको फोहरा जस्तै शुद्ध छौ।

१३-१४तिम्रो शरीर दारीम जस्तै छ अनि अरू लोभ्याउने फलहरू, फूलहरू र मसलाहरूको बासनाले भरिएको बगैँचा भै: जतामसी केश दालचिनी, तिमी एउटा सबै प्रकारको सुगन्धित रूखहरूले भरिएको बगैँचा भै छौ मूर् र यसमा सबै प्रकारको असल मसलाहरू छन्।

१५तिमी बग्ने पानीको स्रोत जस्तै छौ। एउटा लेबानोनबाट बग्दै आएको पानीको मूल।

ऊ बोलिन्छ

१६उत्तरी हावा, तिमी उठ। दक्षिणी हावा, तिमी आऊ! मेरो बगैँचामा बह अनि आफ्नो सुगन्ध छर्क।

मेरा प्रेमी आफ्नो बगैँचाभित्र पसुन् अनि त्यहाँका मिठा फलहरू खाऊन्।

प्रियतम भन्छ

५ मेरी प्रेमीका, हे मेरी दुलही, म आफ्नो सुगन्धित सामग्रीसित बगैँचामा पर्सें। मैले मेरो मूर् र मशालाहरू बढुलेकोछु। मैले मेरो चाका महसंग खाएँ। मैले आफ्नो दाखरस र दूध पिएकोछु।

स्त्रीहरू प्रेमीहरूसँग कुरा गर्छन्

हे साथीहरू हो। खाऊ, प्रेमीहरू हो। पिय हो। प्रेमको मद्यले मस्त हौ।

प्रेमिका भन्छे

२म मस्त सुतेँ, तर मेरो हृदय जाग्रित थियो। मैले मेरा प्रेमिले ढोका ढकढकाइरहेको सुन्छु। ढोका खोल मेरी प्रेमी, मेरी दुकुर, मेरी प्रियतमा, पुर्णता मेरो शीर शीतले भिजेकोछ, मेरो केश मध्य रातले भिजाएकोछ।

३मैले मेरा लुगाहरू फुकालिसकेकोछु। म फेरि पहिरिन चाहौँदिन। मैले मेरा पाऊ धुइसकेकोछु, यसलाई म फेरि मैला हुन दिँदिन।”

४तर उसको निमित्त म व्याकुल भए मेरा प्रेमिले ढोकाको प्वालबाट हातहाल्दा।

५म आफ्नो प्रेमीको लागि ढोका उघार्न उठेँ, मेरा हातहरूबाट रस गन्ध अनि औलीहरूबाट रस गन्धका थोपाहरू तल माथि चुहे।

६जब मैले मेरा प्रेमीको लागि ढोका उघारेँ, तर मेरो प्रेमी त्यहाँबाट गइसकेका थिए। म भण्डै मरेँ जब उहाँ आएर गए पछि। मैले उहाँलाई खोजी हिडे तर भेटिन, मैले उहाँलाई बोलाउँदै खोजे तर उहाँले मेरो बोलावटको उत्तर दिनु भएन।

७शहरका पहरेदारहरूले मलाई भेटे, र तिनीहरूले मलाई पिटे, अनि मलाई चोट पुऱ्याए। पर्खाल माथि बसेका पहरेदारहरूले मैले ओढेको घुम्टो खोसे।

८हे यरूशलेमका तरुणीहरू! म तिमीहरूलाई भन्छु, “यदि तिमीहरूले मेरा प्रेमिले भेट्यौ भने भनिदेऊ, म उहाँलाई यति साहो प्रेम गर्छु, कि जब उहाँ मसित हुनुहुन्न तब म बिमारी हुन्छु।

यरूशलेका स्त्रीहरूले उत्तर दिन्छन्

९स्त्रीहरूमा तिमी अति सुन्दरी छौ, तिम्रा प्रेमी र अन्य प्रेमीहरूमा के भिन्नता छ? के तिम्रा प्रेमी अरूका प्रेमीहरू भन्दा उत्तम छन्? के यसैकारण तिमी हामीबाट वचन लिन चाहान्छौ कि तिम्रा प्रेमी अरूका प्रेमीहरू भन्दा सुन्दर छन्?

तिनले यरूशलेमका स्त्रीहरूलाई उत्तर दिन्छिन्

१०दश हजार मानिसहरूको बीचमा पनि मेरा प्रेमी उज्ज्वल र तन्दुरुस्त देखिन्छन्।

११उहाँको शीर शुद्ध सुन जस्तै छ, उहाँको घुँघुरिएको कालो काग जस्तै केश छ।

१२उहाँका आँखाहरू खोलाको किनारमा बसिरहेका दुक्कुर जस्ता छन्, उहाँका आँखाहरू दूधमा डुबेका दुक्कुरहरू जस्ता छन्।

१३उहाँका गाला सुगन्धित मसलाको बगैँचा भैं, सुगन्धको लागि प्रयोग गरिएका फूलहरू जस्तो छ। उहाँका ओठहरू सुगन्धित रस चुहिरहने, लिली फूलहरू जस्ता छन्।

१४उहाँका पाखुराहरू ढुङ्गा जडित, सुनका डन्डाहरू जस्ता छन् उहाँको शरीर नीलम जडित हात्तिको चिल्लो दाँत जस्तो छ।

१५उहाँका पाऊहरू शुद्ध सुनमा राखिएका सङ्गमरमर जस्ता छन्। उहाँ लेबनोनमा हुने राम्रो उभिदा अग्लो देवदारु वृक्ष भैं देखिनु हुन्छ।

१६हो, यरूशलेमका स्त्रीहरू! उहाँको मुख अधिक मिठास पूर्ण छ। मेरा प्रेमी अत्यन्तै कामनीय हुनुहुन्छ। मेरा प्रियतम, मेरा साथी यस्तो हुनुहुन्छ।

यरूशलेमका स्त्रीहरू ऊ सित बोलिन्छिन्

६ हे सुन्दरी स्त्री, भन तिम्रा प्रेमी कहाँ गएका छन्? भन तिनी कुन बाटो गएका छन्? हामीलाई भन, ताकि हामी उहाँको खोजीगर्न तिमीलाई सहायता गर्न सकौं।

यरूशलेमका स्त्रीहरूलाई तिनी उत्तर दिन्छिन्

रमेरो प्रेमी आफ्नो बगैँचामा जानुभएको छ। उहाँ बगैँचालाई हेर्न र त्यहाँबाट लिलीहरू बटुल्न जानु भएको छ।

३म मेरा प्रेमीकी हुँ र उहाँ मेरो। उहाँ लिली फूलको बगैँचामा डुल्नु हुन्छ।

उनी सित ऊ बोल्छ

४तिमी तिस्रा जस्तै सुन्दरी छौ, तिमी यरूशलेम जस्तै आकर्षक छौ। तिमी एउटा भण्डा बोक्ने डरलाग्दो सेना भैं साहासी छौ।

५तिम्रा आँखाहरूले मलाई अति उत्तेजित बनाउँछन्। अनि तिम्रो केश लामो र भ्रुमिरहेको छ गिलाद पर्वतबाट तलतिर ओलदै गरेका बाख्राहरूको बगाल भैं। यसर्थ तिमीले मलाई नहेर।

६तिम्रो दाँतहरू नुहाएर निस्केका र कत्रन तयार रहेका भेडाहरू जस्तै छन्। तिनीहरू सबै जम्लहा पाठाहरू जन्माए अनि तिनीहरू मध्ये एउटा पनि गुमाएन्न्।

७घुम्टो मित्र तिम्रा ती कनपटहरू एस्ता छन् कि जस्ता दारीमका फ्यापलाहरू हुन।

८वहाँका साठी रानीहरू छन् अनि असी रखौटिहरू अनि अनगन्ती नयाँ तरुणीहरू छन्।

९तर त्यहाँ मेरो दुक्कुरको निमित्त एउटै स्त्री छन् मेरो सम्पूणता जुन आमाले तिनलाई जन्माइन् ती आमाकी प्रसिद्ध नानी जवान स्त्रीहरूले देखेर प्रशंसा गरे, अनि रानीहरू र रखौटीहरूले पनि तिनको प्रशंसा गरे।

स्त्रीहरूले उसको प्रशंसा गर्छिन्

१०ती कन्या स्त्री को हुन्? अरुणोदयभैं चम्कन्छिन् जुनभैं सुन्दरी छिन्। तिनी घामभैं चहकिली छिन् तिमी एउटा भण्डा बोक्ने डरलाग्दो सेनाभैं साहासी छौ।

ऊ बोलिन्छिन्

११म तल ओखरको बगैँचा तिर गएँ बेशीहरूको फल हेर्न दाखहरू फूल्यो कि भनेर हेर्न दारिमले कोपीलाहरू लगायो कि भनेर हेर्न गएँ।

१२तिनले मलाई मेरा मानिसहरूको सब भन्दा राम्रो रथमा चढ्न मञ्जुरी दिएको अनुभव गरेँ।

यरूशलेमका स्त्रीहरूले तिनलाई बोलाए

१३हे शूलम्मेनी फर्केर आऊ, फर्केर आऊ, फर्केर आऊ ताकि हामी तिमीलाई हेर्न सकौं, किन तिमीहरूले शूलम्मेनीलाई सेनाहरूको युद्ध छावनीमा नर्तकीलाई भैं हेरिरहेका छौ!

युवकले युवती सौन्दर्यमाथि प्रशंसा

७ हे राजकुमारी! यी जुत्ताहरूमा तिम्रा पाऊ साँच्चै सुन्दर देखिन्छ। तिम्रा छेपारीहरू कुनै शिल्पीले कुँदैको गहना भैं छन्।

रतिम्रो नाभि गोलो बटुको भैं छ, यसमा दाखरस बिना कहीले नहोस। तिम्रो पेट यस्तो छ कि गहुँको थुप्रो लिली फूलहरूले सीमाना लगाए जस्तो छ।

३रतिम्रो स्तनहरू एक जोडा हरिण को पाठहरू जस्तै छन्।

४रतिम्रो घाटी यस्तो छ, मानौ हात्तीको दाँतले बनिएको किल्ला हो। तिम्रा आँखाहरू यस्ता छन् मानौ बाथ रब्बीमको फाटक नजिक हेस्बोनमा भएको कुणहरू हुन्। तिम्रो नाक यस्तो छ, मानौ त्यो लबनानको किल्ला हो जुन दमशकश तिर फर्केकोछ।

५रतिम्रो टाउको कार्मेलको पर्वत जस्तो छ अनि टाउकोको केश रेशम जस्तो छ। तिम्रो तल भरेको लामो केशले राजाको पनि मन पग्लिन्छ।

६तिमी मेरो निम्ति कति आनन्दायक छौ, हे मेरी प्रेमीका। तिमी कति राम्री र मनमोहक छौ।

७तिमी खजुरको रूख जस्तै अग्लो छौ। अनि तिम्रा ती स्तनहरू खजुर फलेको भुप्या जस्तै छन्।

८म खजुरको रूखमाथि चढ्नेछु, र त्यसका हाँगाहरू समात्छु। तिम्रा स्तनहरू अङ्गुरको भुप्या भै र तिम्रो सासको गन्ध स्याउको बासना भै होऊन।

९तिम्रो मुख विशेष दाखमद भै होस जुन मेरो मायामा सोभै तल बगोस त्यो बिस्तारै सित मस्त निद्रामा परेका मानिसहरूको ओठ सम्म बगोस।

तिनले युवकलाई भन्छिन्

१०म मेरा प्रेमीकी हुँ र जसलाई उहाँले चाहनुहुन्छ म त्यो हुँ।

११आउँनु होस्: मेरा प्रेमी हामी मैदानमा जाँऊ, हामी गाँउमा रात काटौं।

१२हामी चाँडै दाखबारीमा जाँऊ, हामी त्यहाँ हेरौं कतै दाखका फूलहरू फल्नेका छन् कि हेरौं कतै फूल फुलिसकेको छ कि अनि दारीमको बोटमा फूलहरू ढकमक्क छन् कि म त्यहाँ तिमीलाई देखाउँछु म तिमीलाई कति प्रेम गाेरहेकीछु।

१३हे मेरा प्रेमी! सबै प्रकारका राम्रा फूलहरू हाप्रै द्वारमा छन्, दूधेफलहरूले सुगन्ध फैलाइरहेकाछन नयाँ र पुरानो आनन्दमय बस्नुहरू मैले तिम्रो निम्ति साँचिराखेकीछु।

८ आफ्नी आमाको दुध चुस्तै हुकने मेरो सानो भाइ जस्तै तिमी पनि नानी हुँदो हो त म तिमीलाई बाहिर नै भेट्ने थिए अनि तिमीलाई म्वाई खाने थिए। र कसैले यो गल्ती हो भन्न सक्ने थिएनन्। २जुन जननीले मलाई त्यो कोठामा शिक्षा दिइन म तिमीलाई ती जननीको घरको त्यो कोठामा लैजाने थिए। म तिमीलाई मेरो दारिमबाट निचोरेर निकालेको रसले बनेको मसला युक्त मद्य दिने थिए।

तिनले स्त्रीहरूलाई भन्छिन्

३उनको देब्रे हात मेरो टाउको मुनि छ अनि दाहिने हातले मलाई समात्नु भएको छ।

४हे यरूशलेमका तरुणीहरू हो! मलाई वचन देऊ कि जबसम्म म यसको निम्ति तैयारी हुदिन। मलाई प्रेमले उत्तेजित पार्ने छैन।

यरूशलेमका स्त्रीहरू बोल्छन्

५आफ्नो प्रेमीसित अढेसिएर मरुभूमिबाट आँउदै गरेकी स्त्री को हुन्?

तिनले उसलाई भन्छिन्

मैले तपाईंलाई स्याऊको बोट मुनि जगाँए, जहाँ तपाईंकी आमले तपाईंलाई गर्भधारण गरेकी थिईन, जहाँ तपाईंको जन्म भएको थियो।

६मलाई तपाईंको हृदयमा छाप लगाउँनु होस् यदि म एउटा औंठी जस्तै भएर तपाईंको हातमा रहन्छु, प्रेम मृत्यु जस्तै प्रबल हुन्छ, अनि तृष्णा चाहिँ चिहान जस्तै शक्तिशाली हुन्छ कुनै ज्वालाभन्दा पनि कडा, त्यो दन्केको आगो भै दन्किन्छ।

७के कसैले आफ्नो प्रेमका निम्ति आफ्नोमा भएको प्रत्येक चीज दिन्छ भने उ उपेक्षित हुन्छ र?*

तिनकी दाज्यू भाइहरू बोल्छन्

८हाम्री सानी बहिनी छ अनि जसको स्तन विकाश भएकै छैन, यदि कसैले तिनलाई विवहा गर्न खोजे, हामीले बहिनीको लागि के गर्नु पर्ने!

९यदि तिनी पर्खाल हुँदी हुन त तिनको वरिपरी चाँदी मोरेर चिट्क्क पार्ने थियौं, यदि तिनी ढोका हुँदी हो त हामीले देवदारुको फल्छ्याकले वरिपरी बार्ने थियौं।

तिनले आफ्ना दाज्यूहरूलाई उत्तर दिन्छिन्

१०म एउटा पर्खाल हुँ, मेरा स्तनहरू धरहराहरू जस्तै छन्। म उसको निम्ति एउटा सुरक्षाको अनुभव गर्ने भएकी छु।

तिनी भन्छन्

११बाल-हमनमा सुलेमानको एउटा दाखको बगैँचा थियो, तिनले आफ्नो बगैँचा रखवालहरू दिए, र प्रत्येक रखवालले १,००० चाँदीको शेकेल बराबरको दाख ल्याउनु पर्थ्ये।

१२सुलेमान! तिमी आफ्नो १,००० शेकेल राख्न सक्छौ। प्रत्येक रखवाललाई २०० शेकेल देऊ उसले तिम्रो लागि ल्याएको दाखको सट्टामा! तर म मेरो आफ्नै दाखबारीको दाख राख्छु। मेरो अधिको यो दाखबारी मेरो आफ्नै हो।

स्त्रीलाई भन्छन्

१३बगैँचामा तिमी नै बस, साथीहरू तिम्रो आवाज सुनिरहेका छन्, तिमी मलाई पनि सुन्न देऊ।

तिनी ऊसित बोल्छिन्

१४हे प्रियतम, चाँडो गर। अब सुगन्धित मसालाको पर्वतमा तपाईं हरिण अथवा मृगका पाठा जस्तै हुनु होस्।

के कसैले ... हुन्छ र? "कसैले आफ्नो प्रेमको खातिर आफ्नोमा भएको सबै त्याग्न भने उ महामूर्ख बनिन्छ।"

उपदेशकको पुस्तक

१ यी उपदेशकका वचन हुन्। उपदेशकहरू दाऊदका पुत्र यरूशलेमका राजाका थिए।

२ उपदेशकको भनाइ छ; सबै थोक व्यर्थका छन र अकारथ छ।* अर्थात् सब कुरा व्यर्थ छ। ३ यस जीवनमा मानिसहरू जुन किसिमले मेहनत गर्छन्, त्यसबाट तिनीहरूलाई साँच्चै कुनै लाभ हुन्छ र?

जीजहरू साच्चै नै परिवर्तन हुदैन

४ एउटा पिँढी आउँछ र जान्छ तर संसार चलिरहन्छ। ५ सूर्य उदाउँछ र अस्ताउँछ तर भोलिपल्ट त्यसै ठाँउबाट उदाउँछ फेरि हतारिन्छ।

६ हावा दक्षिणतिर बहन्छ र यो उत्तरतिर पनि बहन्छ। हावा एक ठाउँदेखि अर्कोमा बहन्छ अनि त्यहि फेरि फर्केर जहाँबाट बहेको थियो त्यहीँ आउँछ।

७ सबै नदीहरू एकै तिर बगिनै रहन्छन्। ती सबै समुद्रमा आएर मिसिन्छन्। तर पनि समुद्र कहिल्यै भरिँदैन।

८ शब्दले वस्तुहरूको पूरा वर्णन गर्न सक्दैन।* मानिसहरू र आफ्नो विचार व्यक्त गर्न सक्दैनन् तर पनि मानिसहरू बोलि नै रहन्छन्।* शब्द हाम्रो कानमा बारम्बार परिरहन्छन्, तर तिनले हाम्रो कान भरिँदैनन्। हाम्रा आँखाले, जे-जति पनि देख्छन्, तीबाट कहिल्यै अघाउँदैनन्।

नयाँ भन्ने कुरा केही छैन

९ शुरु देखि जुन कुरो जस्तो छ, त्यस्तै नै छ। जस्तो भएर आइरहेको छ सबै थोक त्यस्तै रहिरहन्छ। यस जीवनमा नयाँ भन्ने केही छैन।

१० कसैले भन्न सक्छ, “हेर, यो कुरो नयाँ रहेछ।” तर त्यो धेरै अघि देखि थियो, त्यो त हामी भन्दा पनि पहिले भएको थियो।

सबै थोक ... अकारथ छ मूलमा जो हिब्रु शब्द छ त्यसको अर्थ हुन्छ वाफ वा सास वा कुनै यस्तो थोक जसको कुनै काम छैन, जुन खालि छ, गलत छ र समयको बरबादी छ।

शब्दले वस्तुको ... सक्दैन शाब्दिक “सबै शब्द (वस्तु) कमजोर छन्।”

मानिसहरू ... रहन्छन् हिब्रुको यो वाक्य “मानिस बोलन सक्दैनन्” भनेर पनि अनुवाद हुनसक्छ।

११ धेरै अघि घटेका कुराहरू मानिसहरू याद गर्दैनन् र अहिले घटेका कुराहरू भविष्यमा पनि याद गर्दैनन्। त्यस पछि पनि ती अरू कुराहरूको याद राख्दैनन् जुन उनीहरू भन्दा अधिका मानिसहरूले गरेका थिए।

बुद्धिबाट आनन्द पाइन्छ?

१२ म, जो अहिले प्रचारक हुँ, एक समयमा यरूशलेममा इस्त्राएलको राजा थिएँ। १३ मैले निश्चय गरेँ, यस जीवनमा जे कुरा हुन्छ, त्यसलाई बुझ्न आफ्नो बुद्धि उपयोग गर्दै त्यसलाई अध्ययन गर्छु। मैले बुझे, परमेश्वरले मानिसहरूलाई गर्नु भनी जुन कुराहरू दिनुभयो त्यो खुबै कठिन रहेछ। १४ सबै कामहरू जुन यो पृथ्वीमा गरेँ मैले तिनीहरूमाथि हेरेँ र देखेँ कि यी सबै व्यर्थका हुन्। यो ठीक त्यस्तै हो जस्तो हावालाई पक्रनु।* १५ तिमी ती कुराहरूलाई बदल्न सक्दैनौ। यदि कुनै कुरो टेढो छ भने त्यसलाई तिमीले सोझो बनाउँन सक्दैनौ र यदि कुनै वस्तुको अभाव छ भने तिमीले त्यसलाई भर्न सक्दैनौ।

१६ मैले आफैलाई भनेँ, “म खुबै बुद्धिमान् छु। म भन्दा अघि यरूशलेममा जति पनि राजाहरूले राज गरे, म ती सबै राजाहरू भन्दा अधिक बुद्धिमान् छु। म जान्दछु वास्तवमा बुद्धि र ज्ञान के हो?”

१७ मैले यो पनि जान्ने निश्चय गरेँ कि मूर्खता पूर्ण चिन्तन भन्दा विवेक र ज्ञान कसरी श्रेष्ठ छन्। तर मलाई ज्ञान भयो विवेकी बन्ने प्रयास पनि त्यस्तै रहेछ जस्तो हावालाई पक्रने प्रयास गर्नु। १८ किन कि अधिक ज्ञानले त्यसै हताशा उब्जाउँदो रहेछ। जसले अधिक ज्ञान प्राप्त गर्दछ उसले त्यतिनै दुःख पनि प्राप्त गर्दछ।

“हाँस-खेलबाट” साँचो आनन्द पाइन्छ?

२ मैले आफैले विचार गरेँ म खुशी हुने चेष्टा गर्छु अनि आनन्द लिन्छु।” तर मैले बुझेँ, यो पनि व्यर्थ रहेछ। २१ र समय हाँसै रहनु पनि मूर्खता हो। हाँसखेल बाट मेरो कुनै भलो भएन।

२२ तब मैले निश्चय गरेँ म आफ्नो शरीर दाखरसले भर्छु यद्यपि मेरो मनले मलाई ज्ञानकै बाटो देखाइरहेको

यो ठीक त्यस्तै ... हावालाई पक्रनु अथवा, “यसले मलाई (मनलाई) दुःखित तुल्याउँछ।” “दुःखितको अर्थ “इच्छुक” पनि हुनसक्छ र मनको अर्थ “हावा” पनि हुन सक्छ।

थियो। मैले यस्तो मूर्खता पूर्ण आचरण देखाएँ किन कि मैले आनन्दको कुनै बाटो खोजिरहेको थिएँ। म चाहन्थेँ, मानिसहरूको लागि आफ्नो जीवनका थोरै दिनहरूमा के गर्नु उत्तम हो, त्यो खोज्नु।

कठोर परिश्रमबाट आनन्द पाइन्छ?

४अनि मैले ठूला-ठूला काम गर्न शुरू गरें। मैले आफ्नो लागि घरहरू बनाएँ र दाखको बगैँचा लगाएँ। ५मैले फूलबारी र बगैँचा बनाएँ। मैले सबै किसिमका फलहरूको रूख रोपें। ६मैले आफ्नो लागि पानीको तलाउ बनाएँ अनि फेरि ती तलाउको पानीलाई बढ्न लागेका मेरा रूखहरूमा हाल्ने काममा लगाएँ। ७मैले नोकर-नोकरनीहरू किनेँ। घरमा जन्मेका नोकर-नोकरनीहरू त छँदै थिए। म ठूला-ठूला कुराहरूको मालिक बनेँ। मसित बथानका-बथान गाई-गोरु र भेडा बाखाहरू थिए। यरूशलेममा अघि भएका राजाहरूको भन्दा मसंग धेरै चीजहरू थिए। ८मैले आफ्नो लागि सुन चाँदि जम्मा गरे। मैले अरु राजाहरू र तिनीहरूका देशहरूबाट पनि धन-दौलत जम्मा गरे। म सित थुप्रै नाच्ने-गाउने स्त्री-पुरुषहरू थिए। ९म सित चाहिएका जति सबै कुरा थिए। म खुब धनी र महान भएँ। म भन्दा अघि यरूशलेममा जो रहन्थे ती भन्दा पनि महान थिए। मेरो बुद्धिले सधैं मेरो सहायता गर्ने गर्दथ्यो। १०मेरा आखँले जे देख्थे र चाहन्थेँ तिनीहरूलाई मैले प्राप्त गरें। म जे गर्थेँ, मेरो मन सधैं त्यसले प्रसन्न हुन्थ्यो र त्यो प्रसन्नता मेरो कठोर परिश्रमको फल थियो।

११मैले गरेका सबै कुराहरूमा नजर लगाएँ अनि आफूले गरेका कठिन परिश्रमको बारेमा विचार गर्दा मलाई लाग्यो त्यो सब समयको बरबादी मात्र थियो। यो हावालाई समाउने चेष्टा गरे जस्तो मात्र थियो। मानिसहरूले तिनीहरूको जीवनमा गरेको कठिन परिश्रमबाट केही प्राप्त गर्न सक्दैन।

यसको उत्तर बुद्धि हुनसक्छ

१२मैले बुद्धि पागलपन र मूर्खता के रहेछन् सो हेर्न निर्णय गरें, जब एउटा राजाले अर्को राजाको ठाउँ लिन्छ भने, त्यहाँ केही पनि नयाँ कुराहरू नयाँ राजाको निमित्त गर्नेछैन, किनभने यो पहिले नै गरिसकेको हुन्छ। १३मैले बुझें मूर्खता भन्दा बुद्धि त्यत्तिनै उत्तम हो त्यति अँध्यारो भन्दा उज्यालो उत्तम हो। १४यो त्यस्तै हो जस्तो: एक बुद्धिमान मानिस, त्यो कहाँ जाँदैछ, त्यो हेर्नलाई आफ्ना आखँले जस्तै उसको बुद्धिले हेर्छ। तर एउटा मूर्ख मानिस अर्ध्याँरामा हिंड्ने मानिस जस्तै हो। तर मैले यो पनि देखेको छु कि मूर्ख र बुद्धिमान दुवैको अन्त्य एकै प्रकारले भएको छ। अन्तमा दुबै मृत्युको मुखमा पर्दछन्। १५मैले आफ्नो मनमा सोचें,

‘कुनै मूर्ख मानिसलाई जे परिआउँछ त्यो मलाई पनि परिआउँछ भने यति बुद्धिमान बन्नाको लागि यति कठिन परिश्रम मैले किन गरें?’ मैले आफैलाई भनें, “बुद्धिमान बन्नु पनि बेकार रहेछ।” १६बुद्धिमान मानिस र मूर्ख मानिस दुवै मर्ने नै छ। र मानिसहरूले सधैं न बुद्धिमानलाई सम्झन्छन् न कुनै मूर्खलाई नै तिनीहरूले जे-जति गरेका थिए, पछि मानिसहरूले भूल्छन्। यसरी बुद्धिमान मानिस र मूर्ख मानिस वास्तवमा एउटै जस्तो रहेछ।

के जीवनमा साँचो आनन्द होला?

१७यस कारणले मलाई जीवनसित घिन लाग्छ। जीवनमा जो जति छ सब व्यर्थ छ, भन्ने विचारले म खिन्न भएँ। यो हावालाई पक्रइन खोज्नु जस्तै हो।

१८मैले जुन कठिन परिश्रम गरे, त्यसलाई घिनाउँन थाले। मैले देखें, म पछि बाँच्नेहरूले मेरो कठिन परिश्रमको फल पाउँछन्। म त ती वस्तुहरू लिएर जाँदिन। १९जुन कुराहरूका लागि मैले यति मन लगाई परिश्रम गरे ती सब माथि अरुकै अधिकार हुनेछ र म यो पनि जान्दिन कि त्यो अधिकार जमाउने मानिस बुद्धिमान हुन्छ कि मूर्ख। तर यी सब पनि त व्यर्थ नै रहेछन।

२०यसकारण मैले जे जति कठिन परिश्रमहरू गरेको थिएँ, ती सबलाई सोचेर म दुःखीत भएँ। २१एउटा मानिसले आफ्नो बुद्धि, आफ्नो ज्ञान र आफ्नो चतुस्वाइलाई काममा लाएर कठोर परिश्रम गर्दछ। तर त्यो मानिस मर्दछ र जुन कुराको लागि उसले त्यतिको परिश्रम गर्‍यो त्यो कुनै अर्कैले पाउँछ। त्यो पाउनेले ती कुराहरूको लागि कुनै काम त गरेको थिएन, र पनी उसलाई ती सब हात पर्ने छ। यसले मलाई ठूलो दुःख लाग्छ। यो न्याय पूर्ण कुरो होइन। यो विवेक पूर्ण कुरो पनि होइन।

२२आफ्नो सारा जीवनमा त्यतिको परिश्रम गरेर उसले आखिरमा के पाउँछ? २३सारा जीवनमा परिश्रम गर्‍यो तर पीडा र निराशा बाहेक उसको हातमा केही पर्ने होइन। रातको समयमा पनि मानिसको मनले विश्राम पाउँदैन यी सब पनि व्यर्थको हुन्।

२४-२५जीवनको आनन्द जति मैले लिएको छु त्यति आनन्द लिन कोशिश गर्ने कोही अरू होला? छैन। मैले जुन ज्ञान पाँए त्यो यही हो यति कसैले राम्रो भन्दा राम्रो नै गर्नसक्छ कि खानु, पिउनु र आफूले गर्नु पर्ने काममा आनन्द लिनु। मैले यो पनि बुझें कि सब परमेश्वरबाटै प्राप्त हुन्छन। २६यदि कसैले परमेश्वरलाई प्रसन्न गरे परमेश्वरले उसलाई ज्ञान, बुद्धि र आनन्द दिनुहुन्छ। तर जसले उहाँलाई खिन्न पार्छन, त्यो त खाली वस्तुहरू थुपार्ने र त्यसलाई बोक्ने काम मात्र गर्दछ। परमेश्वरले खराब मानिसहरूबाट लिएर असल

मानिसहरूलाई दिनुहुन्छ। यसकारण यी सब काम व्यर्थ छन्। यो पनि हावालाई पकड्न काम जस्तो मात्र हो।

एउटा समय हुन्छ

३ प्रत्येक कुराको लागि एउटा उचित समय छ। र यो पृथ्वीमा प्रत्येक कुरा सही समयमा हुन्छ।

रजन्म लिने एउटा निश्चित समय छ, र मृत्युको पनि। रूख रोप्ने एउटा समय हुन्छ, अनि त्यसलाई उखेल्ने एउटा समय।

रत्यहाँ मार्ने एउटा समय छ, निको पार्ने एउटा समय, भत्काउने एउटा समय छ, बनाउने एउटा समय।

४कराउने र रूने एउटा समय हुन्छ अनि हाँस्ने र आनन्द गर्ने एउटा समय हुन्छ। शोक मनाउने एउटा समय छ र नाच्ने र गाउने एउटा समय हुन्छ।

५एक समय हुन्छ ढुङ्गा प्याँक्ने एक समय हुन्छ ढुङ्गा थुपार्ने। कसैलाई अङ्गलोमा हाल्ने एक समय हुन्छ त्यसै छोडिदिने एउटा समय हुन्छ।

६एक समय हुन्छ कुनै चीज खोज्ने र एक समय हुन्छ हराओस् र भन्ने एकसमय हुन्छ। चीज-बीज सम्हालेर राख्ने र एक समय हुन्छ कतै फालि दिने एक समय।

७त्यहाँ लुगा च्यात्ने एउटा समय छ र लुगा सिलाउने एउटा समय। त्यहाँ एउटा चुपचाप रहने समय छ बोल्ने एउटा समय। ८एक समय हुन्छ माया गर्ने एक समय हुन्छ घृणा गर्ने एक समय हुन्छ झगडा गर्ने र एक समय हुन्छ मेल-मिलाप गर्ने।

परमेश्वर आफ्नो संसारलाई नियन्त्रण गर्नु हुन्छ

९के मानिसले आफ्नो कठोर परिश्रमबाट वास्तवमा केही पाउँछ? १०मैले त्यो कठोर परिश्रम देखेको छु जुन परमेश्वरले हामीलाई गर्नको लागि दिनु भएको छ। ११परमेश्वरले मानिसहरूको हृदयमा बितेको समय र आउने समयको चेतना राखि दिनुभएको छ। तर परमेश्वरले के गर्नुहुन्छ ती कुराहरू हामी पूर्णरूपले कहिल्यै बुझ्न सक्दैनौं। तर पनि परमेश्वरले हरेक कुरा उचित र उपयुक्त समयमा गर्नुहुन्छ।

१२मैले बुझें कि मानिसहरूको निम्ति सबैभन्दा उत्तम कुरो यही हो, उसको जीवनमा आनन्द लिनु र असल गर्नु हो। १३परमेश्वर चाहनुहुन्छ कि प्रत्येक मानिसले खाओस्, पियोस् र आफ्नो काममा आनन्द लिईरहोस्। यी कुराहरू परमेश्वरबाट पाइएको उपहार हुन्।

१४म जान्दछु परमेश्वरले जे घटित गर्नुहुन्छ त्यो सदा घट्छ नै। मानिसले परमेश्वरको कामलाई एक रति बडाउन पनि सक्दैनन् र एक रति घटाउन पनि

सक्दैनन्। परमेश्वरले यस्तो यसकारण गर्नुभयो कि मानिसहरूले उहाँको आदर गरून्। १५जुन अहिले भइरहेको छ त्यो पहिले पनि भएकै हो। भविष्यमा के हुनेछ त्यो पहिले पनि भएकै थियो। जे हुन गयो परमेश्वरले त्यसको लेखा लिनुहुन्छ। १६यस जीवनमा मैले यी कुराहरू पनि देखेको छु, कि न्यायालय जहाँ न्याय र भलाई हुनुपर्छ, तर त्यहाँ आज खराब मात्र पाइन्छ। १७यसकारण मैले आफ्नो मनमा भनं, 'त्यहाँ हरेक कुरा अनि हरेक कार्यको निम्ति सही समय छ। परमेश्वरले भलो मानिस र खराब मानिसको न्याय गर्ने नै छन्।

के मानिसहरू पशु जस्ता नै छन्?

१८मैले मानिसहरूको विषयमा सोचें अनि आफैलाई भनं, 'परमेश्वर चाहनुहुन्छ कि मानिसहरू आफूले आफूलाई त्यही रूपमा देखोस् जुन रूपमा तिनीहरूले त्यो पशुहरूलाई देख्दछन।' १९के एउटा मानिस पशु भन्दा उत्तम छ? छैन! किन? किन कि हर कुरो व्यर्थ छ। मानिस तथा पशुहरू एउटै तरीकामा मर्छन्। तिनीहरू पृथ्वीमा आउँछन् पृथ्वीमा नै शेष हुन्छन्। २०मानिसहरू र पशुहरूको देहको अन्त एकै प्रकारले हुन्छ। तिनीहरू माटोवाट आएका हुन् अनि माटोमा नै मिल्छन। २१कसले जान्दछ कि मानिसको आत्मालाई के हुन्छ? के कसले जान्दछ मानिसहरूको आत्मा परमेश्वर कहाँ जान्छ अनि पशुहरूको आत्मा तल जमीनभित्र जान्छ? २२यसकारण मैले बुझें कि मानिसले गर्नु पर्ने सब भन्दा असल काम हो आफ्नो काममा आनन्द उपभोग गर्नु। एकजना मानिसलाई भविष्यमा के हुनेवाला छ देखाउन सक्न।

के मरिजानु राम्रो हो?

४ मैले फेरि यो पनि बुझें: कि कसै सित नराम्रो बर्ताउ गरिन्छ। मैले उसको आँसु देखेको छु र फेरि यो पनि देखेको छु कि ती दुःखीहरूलाई सान्तवना सम्म दिने पनि कोही हुँदैन। मैले बुझेको छु, कठोर मानिसहरू सित सम्पूर्ण शक्ति हुन्छ, र तिनीहरूले जसलाई क्षति पुर्‍याउँछन् उनीहरूलाई ढाड्स दिने कोही पनि हुँदैनन्। २म यो निणर्णमा पुगें कि ती जो मरिसकेकाहरू छन् तिनीहरू अझै बाँचिरहनेहरू भन्दा असल छन्। ३अझ यो भन्दा असल जो अहिलेसम्म जन्मेको छैनन् तिनीहरूलाई छ किन? किनभने, तिनीहरूले यस संसारको खराबी देखेका छैनन्।

यति कठोर परिश्रम किन?

४मैले फेरि सोचें, 'मानिसहरू यति कठोर परिश्रम किन गर्छन्।' मैले बुझें मानिस सफल हुनालाई र अरूहरू भन्दा ठूलो बन्नालाई परिश्रम गरिरहन्छन्।

यस्तो कोशिश यसकारण गरिन्छ कि मानिस इर्ष्यालु हुन्छन्। आफ्नोमा जति छ, अरूकोमा त्यो भन्दा धेरै नहोस् भन्ने उनीहरू चाँहन्छन्। यी सब अर्थहीन कुराहरू हुन्। यो त्यस्तै मात्र हावालाई पक्रडने जस्तो हो।

५कति मानिस भन्छन्, हात बाँधेर बसिरहुनु केही नगर्नु मूर्खता हो। यदि तिमी काम गर्दैनौ भने भोकै मर्छौ। धेरै भन्दा धेरै पाउँन हावाको पछि झगडा गर्दै भाग्नु भन्दा तिम्रो हातमा जे छ यसमा सन्तोषजनक भएर वस्तु असल हो।

७फेरि मैले अर्को पनि एउटा कुरो देखेका छु जसको कुनै अर्थ छैन:

८एउटा मानिस सन्तानहीन हुन सक्छ। हुनसक्छ उसको कुनै छोरो वा यहाँसम्म कि कुनै दाज्यू-भाइ पनि छैनन् तर पनि त्यो मानिसले कठोर भन्दा कठोर परिश्रम गर्नमा लागि रहेको हुन्छ र जे जति ऊसित छ त्यतिबाट उ कहिल्यै सन्तुष्ट हुँदैन। तब म पनि यति कठोर मेहनत किन गर्दछु? म आफै पनि यस जीवनको आनन्द किन लिदिन। अब हेर यो पनि एउटा दुःखको र व्यर्थ कै कुरो हो।

मित्र र परिवारबाट शक्ति पाइन्छ

९एक जना भन्दा दुइजना मानिस राम्रो हो। जब दुइ जना मिलेर सँगै काम गर्छन् भने जुन काम गर्छन् त्यसमा अधिक लाभ पाउँदछन्।

१०यदि एक जना लड्ने अर्काले उठाउँदछ। तर कसैको लागि पनि एक्लो रहन राम्रो होइन, किनकि जब त्यो लड्छ उसलाई सहायता गर्ने त्यहाँ कोही अर्को हुने छैन।

११यदि दुइजना एक साथ सुते त्यहाँ तातो हुनेछ, तर एक्लो सुत्ने मानिस तातिदैन।

१२एक्लो मानिसलाई शत्रुले हराउँन सक्छ, तर त्यही शत्रुले दुइजनालाई हराउँन सक्दैन, अनि तीन जनाको शक्ति त अझै धेरै हुँदछ। ती एउटा यस्तो डोरी जस्तो हुन्छन्, जो तीन पोयाले बाटिएको हुन्छ। त्यसलाई चुँडाउन कठिन पर्छ।

मानिस शासक र प्रसिद्धि

१३एक जना गरीब तर बुद्धिमान युवा शासक, एउटा बृद्ध तथा मूर्ख राजाभन्दा असल हुन्छ। त्यो बृद्ध राजाले चेटाउनी हरूमा ध्यान दिँदैन। १४हुन सक्छ त्यो युवा शासक त्यस राज्यमा गरीब भएर जन्मेको होस् र हुनसक्छ उ जेलबाट छुटेर देशमा शासन गर्न आएको होस्। १५तर मैले यस जीवनमा देखेको छु र जान्दछु, मानिसहरू त्यस दोस्त्रा युवा शासकलाई नै मान्ने छन् र उही नयाँ राजा बन्ने छ। १६धेरै जना त्यस युवकका पछि लाग्नेछन्। तर पछि गएर ती मानिसहरूले उसलाई

पनि मन पराउने छैनन् र यी सब पनि व्यर्थ हुन्। यो पनि त्यही हावालाई पक्रडने प्रयास जस्तै हो।

भाकल गर्नमा होशियार

५ परमेश्वरको उपासना गर्न जाँदा खुबै होशियार रहू। अज्ञानीहरूले जस्तो परमेश्वरलाई बली चढाउनु भन्दा उनको आज्ञा मान्नु धेरै राम्रो हो अज्ञानीहरू प्रायः खराब काम गर्ने गर्छन् र के गर्दछन् त्यो पनि जान्दैनन्। परमेश्वरसित प्रतिज्ञा गर्ने बेलामा होशियार होऊ। परमेश्वरसित प्रतिज्ञाहरू गर्नमा हतार नगर। परमेश्वर स्वर्गमा हुनुहुन्छ र तिमी पृथ्वीमा छौ। यसकारण तिमीले परमेश्वरसंग एकदमै कम बोल्नु पर्छ। यो उखान सँचो छ: धेरै चिन्ता गर्नाले खराब सपना देखिन्छ। र धेरै बोल्नाले मूर्ख कुरा उपजन्छ।

४यदि तिमीले परमेश्वरसंग कुनै कुराको प्रतिज्ञा गर्छौ भने पुरा गर्नमा दिलो नगर। परमेश्वर मूर्ख मानिसहरूसंग खुशी हुनुहुन्न। तिमीले परमेश्वरलाई जुन कुरो चढाउँने प्रतिज्ञा गरेका छौ त्यो चढाऊ। परमेश्वर कुनै भाकलै नगर्नु राम्रो हो तर भाकल गरेर पूरा नगर्नु राम्रो होइन। यसर्थ तिम्रो आफ्नै शब्दहरूले आफैलाई पापमा पतन नगरावोस पूजाहारीलाई* नभन, “मैले जे कुरा भनें त्यसको अर्थ यो होइन!” तिमीले यसो गर्छौ भने परमेश्वर* तिम्रा शब्दहरूमा रिसाउनुहुनेछ, जुन कुराको निमित्त तिमीले कर्म गरेका छौ ती सबै नष्ट पारिदिनु हुनेछ। धेरै सपनाहरू देखनाले र शेखी गर्नाले व्यर्थको कुराहरूमा डोहस्त्राउँछ। तिमीले परमेश्वरलाई आदर गर्नुपर्छ।

प्रत्येक शासकको माथि शासक हुन्छन्

८कतिपय देशहरूमा तिमीले यस्ता दीन-हीन मानिसहरू देख्छौ जसलाई कठोर मेहनत गर्न बाध्य गरिन्छ। तिमी बुझ्न सक्छौ कि गरीबहरू प्रति यस्तो व्यवहार राम्रो होइन। यो गरीबहरूको अधिकारको विरुद्ध ठहरिन्छ। तर अचम्म नमान। जो शासकले ती मानिसहरूलाई काम गर्न बाध्य तुल्याउँछन् तिनलाई बाध्य तुल्याउने अर्को शासक पनि हुन्छन्। अनि अझै अर्को एक शासक पनि हुन्छ, जसले यी दुवै शासकहरूलाई काम गर्न बाध्य गराउँछन्। ९यति हुँदाहुँदै पनि कुनै खेती गर्न योग्य भूमिमा एउटा राजा हुनु देशको निमित्त लाभदायक हो। राजा पनि अन्तमा: एउटा दास नै हो।

धनले आनन्द किन्न सकिँदैन

१०जसले धनलाई प्रेम गर्छ त्यो आफूसित भएको धनले कहिल्यै सन्तुष्ट हुँदैन। जसले धनलाई प्रेम गर्छ,

पूजाहारीलाई हकर हुलाकी अथवा समाचारवाहक।

परमेश्वर न्यायधीश।

धेरै भन्दा धेरै धन प्राप्त गरे पनि उसको मन कहिल्यै अघाउँदैन। यसकारण धन पनि व्यर्थै हो।

११कसैसित जति धेरै धन हुन्छ, उसलाई खर्च गर्नको निम्ति त्यति नै धेरै साथीहरू हुन्छन्। यसकारण त्यस धनी मानिसलाई वास्तवमा प्राप्त केही हुने होइन्। उसले आफ्नो धनलाई मात्र हेरिबस्न सक्छ। १२जसले सारा दिन कड़ा मेहनत गर्छ, ऊ घर गएर चैन साथ सुत्न सक्छ। उसलाई खान कम छ कि धेरै छ केही खाँचो पर्दैन। तर धनी मानिस आफ्नो धनको चिन्तामा नै डुबिरहन्छ र सुत्नसम्म पनि सक्दैन।

१३मैले यस जीवनमा धेरै दुःखको कुरो घटेको देखेको छु। मानिसले भविष्यको लागि धन सञ्चय गर्छन् तर त्यसले नोक्सानी पुर्‍याउँछ। १४अनि केही नराम्रो घटना घट्छ र उसको सबै कुरा जान्छ र त्यस मानिससित आफ्नो छोरालाई दिने पनि केही रहँदैन।

हामी खाली हात आँउछौ र खाली हातै जान्छौ

१५एक मानिस आफ्नो आमाको गर्भबाट खाली हात आँउछ। जब त्यस मानिसको मृत्यु हुन्छ, उ आफूसित केही नलिई सबै कुरा यही छोडेर जाँदछ। सम्पत्ति थुपार्न उसले कठोर परिश्रम गर्दछ तर जब मर्छ उ आफूसित केही लिएर जान सक्दैन। १६यो बड़ा दुःखको कुरो हो। यस संसारलाई उसले त्यसरी नै छोड्नु पर्छ जसरी उ आएको थियो। यसकारण 'हावालाई पक्रडने कोशिश' गर्नाले के पाउन सक्छ? १७उसले यदि केही पाँउछ भने त्यो हो दुःख र शोकले भरेको दिन! त्यसैले आखिरमा ऊ हताश, रोगी र रिसाहा बन्दछ।

आफ्नो जीवनको कर्ममा रमाऊ

१८मैले त यो देखें कि मानिसले जे गर्न सक्छ त्यो सबैभन्दा असल रहेछ खान, पिऊन र जुन काम उसले यस धरतीमा आफ्नो छोटो जीवनमा गर्छ त्यसमा आनन्द लिन्छ। परमेश्वरले यिनै केही दिनहरू दिनुभएको छ बस् यहि तिम्रो र उसको हो।

१९यदि परमेश्वरले कसैलाई धन, सम्पत्ति र ती कुराहरूको आनन्द लिने शक्ति दिनुभएको छ भने उसले तिनको आनन्द लिन पर्छ। आफूसित जे जस्तो छ त्यसलाई स्वीकार गर्नुपर्छ र परमेश्वरबाट उपहार स्वरूप पाएको आफ्नो काममा आनन्द मनाउनु पर्छ। २०यसो भए त्यस्ता मानिसले कहिल्यै पनि जीवन छोटो छ भनी सोच्दैन। किन कि परमेश्वरले त्यस्तालाई त्यस्तै काममा लगाई राख्नुहुन्छ, जुन काम गर्नमा उसको रुचि हुँदछ।

धनबाट प्रसन्नता पाईदैन

६ मैले जीवनमा अर्को कुरो पनि देखेकोछु जुन उचित होइन। धेरै मानिसहरूले यसको अनुभव

गरेका छन्। रत्यस मानिससित चाँहिंदो कुराहरू हुन्छन् र जति चाहन्छ त्यो पनि पाउँदछ। तर परमेश्वरले उसलाई ती कुराहरूको भोग गर्न दिनुहुन्न। कोही अर्कै आइपुग्छ र ती सबै थोकहरू खोसेर लैजान्छ। यो खुबै खराब र व्यर्थ कुरो हो।

३एकजना मानिस लामो समयसम्म बाच्छ अनि उसका एक सय नानीहरू हुन्छन्। तर यदि त्यो मानिस ती असल कुराहरूसित सन्तुष्ट नभए अनि उसको मृत्युपछि उसलाई सम्झना गर्ने कोही नभए, म त भन्छु कि त्यस मानिस भन्दा तुहेको बालकको भाग्य असल हुन्छ। ४त्यस बालकलाई कुनै नाम नदिई उसलाई एउटा अँध्यारो खाइलमा पुरिन्छ। ५त्यस्ता बालकले कहिल्यै सूर्य देख्दैन र केही कुरो पनि जान्दैन। तर त्यस मानिसको भाग्य! जसलाई परमेश्वरले दिएका कुराहरूको आनन्द कहिल्यै लिएन। त्योभन्दा त त्यस बालकले बडी चैन र शान्ति पाउँदछ। ६त्यस्ता मानिसहरू दुई हजार वर्ष बाँच्न सक्छन तर यदि तिनीहरूले जीवनमा आनन्द लिन नसके, त्यो राम्रो हो र हरेक मानिस अन्तमा त्यही ठाउँमा जान्छ।

७एउटा मानिसले निरन्तर काम गरिनै रहन्छ किन? किन कि उसलाई आफ्नो इच्छा पूरा गर्नु छ। तर उ सन्तुष्ट चाँहि कहिल्यै हुँदैन। ८त्यस प्रकारले एक बुद्धिमान मानिस पनि एक मूर्ख मानिस भन्दा धेरै राम्रो होइन। यस्तो दीन-हीन मनुष्य हुनुमा पनि के फायदा हुनसक्छ? ९एकोहोरो लागि रहनुमाभन्दा आफूसित जो छ त्यसैमा सन्तोष हुनु राम्रो हो। सधैं धेरै खोजिरहनु व्यर्थ हो। यो पनि हावालाई पक्रडन खोज्नु जस्तै हो।

१०जे जति भइरहेको छ त्यो भूतकालमा नै वर्णन गरिसकेको छ कोही, मानिसहरूले तिनीहरू भन्दा बलियोलाई विरोध गर्न सक्दैन। ११यसकारण ज्यादा बोल्नु व्यर्थ हो। १२कसले जान्दछ मनुष्यको छोटो जीवनमा उसको लागि यस भूमिमा सबैभन्दा राम्रो के छ? उसको जीवन त छायाँ जस्तो हराईहाल्छ। यस संसारमा भोली के हुन्छ भनी कुनै मानिसले भन्नसक्दैन।

बुद्धि र शिक्षाको सूची

७ एउटा असल नाम हुनु सुगन्धित अत्तर भन्दा राम्रो हो। मृत्यु दिवस जन्म दिन भन्दा उत्तम हो।

२भोजको घरमा जानु भन्दा मलामी जानु असल हो। किन कि सबै एक दिन मर्ने पर्छ अनि हरेक जीवित प्राणीले यो सम्झनु पर्छ।

३हाँसो भन्दा शोक र सुर्ता राम्रो हो किनकि जब हाम्रो अनुहारमा विषाद छाँउछ तब हाम्रो हृदय कञ्चन बन्छ।

४ज्ञानीले सधैं मृत्युबारे सोच्छ तर मूर्खले रमाइला दिनहरू सम्भन्छ। ५मूर्खबाट प्रशांसित हुनुभन्दा ज्ञानीबाट निन्दित हुनु धेरै राम्रो।

६मूर्खहरूको हाँसो त बेकार हुन्छ जस्तो काँढाको आगो बालेर भाँडा तताउँछ।

७घुसले ज्ञानी मानिस भ्रष्ट हुन्छ अनि पैसाको उपहारले उसको हृदयलाई बिगारिदिन्छ। ८शुरू गरेको भन्दा अन्त गरेकै राम्रोहो अहंकारी को अधीरनमा बन्नुभन्दा नम्र र धीरज भएकै राम्रो।

९छिट्टै रीसाउने काम नगर, किनकि रीसाहा बन्नु मूर्खता हो। १०नभन, “बितेका दिनहरूमा के भयो। तब चीजहरू अझ राम्रा थिए।” यस्तो प्रश्न गर्नु ज्ञानको कुरो होइन। ११जसरी धनी हुनु राम्रो हो त्यसरी नै ज्ञान हुनु पनि राम्रो हो। विवेक ती जो कोही जीउनेहरूको निमित्त श्रेष्ठता हो। १२धनी हुनु जसरी नै ज्ञानी हुनु राम्रो। जीउँदो मानिसको लागि ज्ञान लाभदायक हो।

१३परमेश्वरद्वारा सृजित वस्तुहरू हेर। यदि परमेश्वरले केही कुरा बाङ्गो बनाउनु भएको छ भने तिमीले त्यसलाई सोझो बनाउन सक्ने छैनौ। १४जब जीवन उत्तम छ भने त्यसबाट आनन्द लेऊ। तर जीवन कठिन छ भने याद गर परमेश्वरले हामीलाई कठिन समय पनि दिन्छन् र असल समय पनि दिन्छन्। अनि भोलि के हुन्छ त्यो कसैले जान्दैन।

मानिस साँच्चै असल हुँदैन

१५आफ्नो छोटो जीवनमा मैले सबैथोक देखेको छु। मैले देखेको छु राम्रा मानिस उमेरमा नै मर्छन् र मैले देखेको छु दुष्ट मानिस लामो आयु बाँच्छन्। १६-१७यसकारण आफैलाई किन माछौं? साह्रै राम्रो पनि नबन। साह्रै खराब पनि नबन। अनि साह्रै बुद्धिमानि पनि नबन, साह्रै मुख पनि नबन। समय नपुगी किन मर्छौं?

१८अलिकति यस्तो बन, अलिकति उस्तो। परमेश्वरका अनुयायीहरूले पनि केही राम्रो काम गर्छन् केही नराम्रो। १९ज्ञानले मानिसलाई शक्ति दिन्छ, एउटा ज्ञानी मानिस शहरभित्र दशजना शासकहरू भन्दा शक्तिशाली हुन्छ। २०वास्तवमा यस संसारमा कोही असल मानिस छैन जसले असल कुरा मात्र गर्छ र दुष्ट काम कहिले गर्दैन।

२१मानिसहरूले भनेका सबै कुरा नसुन तिम्रो आफ्नै नोकरले पनि तिमी बारे नराम्रो कुरा गर्नसक्छ। २२अनि तिमी जान्दछौ, तिमी आफैले पनि अरूहरूका बारेमा नराम्रो कुरा गरेका छौ।

२३यी सबै कुराको बारेमा मैले आफ्नो बुद्धि र विचार लगाएँ। म साँच्चिकै बुद्धिमान बन्न खोजें तर त्यो असम्भव थियो। २४किन म बुझ्न सकिदैन आखिर कुरो त्यही छ। जस्तो त्यो छ! कसैलाई पनि यो बुझ्न कठिन छ। २५साँचो ज्ञान पाउन मैले ठूलो परिश्रम र गहिरो अध्ययन गरें, हरेक कुराको कारण पत्ता लाउने चेष्टा गरें तर मैले जानें के? मैले यतिनै जाने

कि दुष्ट बन्नु मूर्खता हो र मूर्ख व्यवहार गर्नु पागलपन हो।

२६मैले यो पनि देखे कि कतिपय स्त्रीहरू धराप जस्तै खतरनाक हुन्छन्। तिनका हृदय जाल जस्ता र तिनका पाखुरा साङ्गला जस्ता हुन्छन्। त्यस्ता स्त्रीहरूका फन्दामा पर्नुभन्दा मर्नु निको। परमेश्वरका अनुयायी त्यस्ता स्त्रीहरूदेखि भागछन्। तर पापी तिनको फन्दामा पर्छ।

२७उपदेशक भन्छन् “मैले यी सब प्रश्नहरू एक साथ राखें अनि तिनीहरूको उत्तर खोजी गरें। २८उत्तर अझै खोजिरहेकोछु तर यति चाँहि जाने कि हजारमा एकजना साँचो पुरुष मैले पाएँ, तर साँचो नारी एउटै पनि पाइन।

२९अर्को एउटा कुरो पनि बुझें परमेश्वरले मनुष्यलाई राम्रो बनाउनु भएको थियो। तर मानिसहरू आफैले अनेकौं छलहरू बनाए।

बुद्धि र शक्ति

ज्ञानी मानिस जस्तो को छ? कसले वस्तुहरूको अर्थ लगाउनु सक्छ? ज्ञानले चिन्तित अनुहारलाई खुशीमा बदल्न सक्छ।

२म भन्छु, तिमीले सधैं राजाको आज्ञा पालन गर्नुपर्छ। किनकि तिमीले परमेश्वरलाई त्यसो गर्ने वचन दिएका छौ। ३यस विषयमा चिन्तित नहोऊ। जब उहाँले तिमीलाई पठाउनु हुन्छ उहाँलाई छोडिदेऊ। मामला मन नपर्ने भए पनि ढिलो नगर, किनकि राजाले उसको इच्छानुसार आज्ञा गर्नुहुन्छ। ४आज्ञा दिनु राजाको अधिकार हो। अनि यसो गर, उसो गर भनेर उनलाई कसैले भन्न सक्दैन। ५राजाको आज्ञा पालन जसले गर्छ उ सुरक्षित रहन्छ। तर बुद्धिमानिले यसो गर्दा उचित समय जान्दछ, अनि उचित कुरो कहिले गर्ने त्यो पनि जान्दछ।

६त्यहाँ धेरै कष्टहरू भए तापनि मानिससित प्रत्येक कुरा गर्ने सही समय र सही मार्ग छ। ७उसलाई थाहा हुँदैन भविष्यमा के हुने हो, किन कि भविष्यमा के हुने हो उसलाई कसैले भन्न सक्दैन।

८कसैले पनि हावालाई आज्ञा दिन अथवा नियन्त्रित गर्न सक्दैन, आफ्नो मृत्यु रोक्ने शक्ति कसैको छैन। युद्धको समयमा एउटा सिपाहीलाई आफ्नो ठाउँ छोडेर आफूले भनेको ठाँउमा जाने स्वतन्त्र हुँदैन। त्यसरी नै यदि कसैले पापहरू गर्छ भने त्यो पापले उसलाई रक्षा गर्न सक्तैन।

९मैले यी सब कुराहरू देखें। यस संसारमा घट्ने सब कुराको बारेमा मैले खुबै गंभीरता पूर्वक सोचें र देखें कि मानिस अरूमाथि शासन गर्ने शक्ति पाउन सदा संघर्ष गरिरहन्छन् र मानिसलाई कष्ट दिइरहन्छन्।

१०मैले दुष्ट मानिसहरूको सजि-सजाउ र विशाल शवयात्रा देखें। देह दफन-क्रिया पछि घर फर्कन लागेका मलामीहरूले त्यस दुष्ट मानिसको गुणगान गरेको पनि सुनें। यस्तो त्यसै शहरमा हुनेगर्छ, जहाँ त्यस दुष्ट मानिसले धेरै किसिमको खराब कामहरू गरेको हुन्छ। त्यो पनि अर्थहीन नै हो।

न्याय, पुरस्कार र दण्ड:

११कहिले काहीं मानिसहरूले खराब काम गर्छन् त्यसको लागि उसलाई चाँडै दण्ड दिइँदैन। तिनले विस्तार-विस्तार दण्ड पाउँदै जान्छन्। त्यसैले गर्दा अरूहरू पनि खराब काम गर्न हिचकिचाउँदैनन्।

१२एउटा पापीले सयौं पाप-कर्म गरेको उसको आयु पनि लामै होस्। तर म यो जान्दछु, परमेश्वरको सम्मान गर्नु असल हो। १३खराब मानिसहरूले परमेश्वरको सम्मान गर्दैनन्। त्यसैले त्यस्ता मानिसहरूले वास्तवमा राम्रो कुराहरू पाउँदैनन्। त्यस्ता कुकर्मीहरू लामो समय सम्म बाँच्दैनन्। घाम अस्ताउने समयको छाया झैं लामो हुँदैन। १४यो धरतीमा अर्को कुरो पनि छ जुन म ठिक ठान्दिन। दुष्ट मानिसलाई दुष्ट कुराहरूनै घट्नु पर्थ्यो अनि असल मानिसलाई असल कुरानै। तर कहिले काहीं असल मानिसलाई दुष्ट कुराहरू घट्छ, र दुष्ट मानिसलाई असल कुराहरू। यो गल्ती भएको जस्तो लाग्छ। १५यसैकारण मैले निश्चिन्त गरे जीवनको आनन्द लिनु सबैभन्दा महत्वपूर्ण कुरो रहेछ। किन? किनकि यस जीवनमा एउटा मानिसले सबभन्दा राम्रो काम गर्नसक्छ, त्यो हो खानु, पिउनु र जीवनको आनन्द लिनु। यसले कमसेकम मानिसलाई यस भूमि उसको जीवन कालमा परमेश्वरले गर्नु भनी जो कठीन काम दिनुभएको छ त्यसको आनन्द लिनामा सहायता मिल्छ।

परमेश्वरका सबै काम हामी बुझ्न सक्दैनौं

१६यस जीवनमा मानिसहरूले गरेका काम मैले ध्यान पूर्वक अध्ययन गरें। मैले देखें मानिसहरू अति नै व्यस्त छन्। ती रात दिन काम गर्छन र प्रायः सुत्दैनन् पनि। १७परमेश्वरले गरेका थुप्रै कामहरू पनि मैले देखें। अनि परमेश्वरले जति काम यस भूमिमा गर्नुभयो त्यो मानिसहरूले बुझ्न सक्दैनन्। तिनीहरूले बुझ्न जति कोशिश गरून बुझ्दैनन् कुनै ज्ञानीले परमेश्वरको काम म बुझ्छु भने पनि त्यो साँचो होइन। ती सब कुरा कसैले बुझ्न सक्दैनन्।

मृत्यु असल हुन्छ?

६ मैले यी सबै कुराहरू खुबै ध्यानपूर्वक सोचे र देखे भला र ज्ञानी मानिसहरूसित जे घट्छ अनि जुन काम तिनीहरू गर्छन् त्यसको नियन्त्रण परमेश्वरले

गर्नुहुन्छ। मानिसहरू जान्दैनन् कि तिनले प्रेम पाउँछन् कि घृणा तिनीहरू जान्दैनन् कि भोलि के हुन्छ।

२तर एउटा कुरो यस्तो छ जुन प्रत्येकमाथि परिआउँछ हामी सबै मछौं। मृत्यु असल मानिसलाई पनि आउँछ, दुष्ट मानिसलाई पनि, मृत्यु पवित्र मानिसलाई पनि आउँछ र जो अपवित्र छ उसलाई पनि आउँछ। मृत्यु बलि चढाउनेलाई पनि आउँछ नचढाउनेलाई पनि आउँछ। असल मानिस पनि एउटा पापी जस्तै मर्दछ। परमेश्वरसंग विशेष प्रतिज्ञा गर्ने मानिस पनि, प्रतिज्ञा नगर्ने मानिस जस्तै मर्छ।

३यस जीवनमा जति पनि घटना घट्छ त्यसमा सबै भन्दा नराम्रो कुरो हो कि सबैको अन्त एकै प्रकारले हुन्छ। साथै यो पनि खुबै नराम्रो कुरो हो, कि मानिसहरू सधैं खराब र मूर्ख बिचारमा डुबिरहन्छन्, अनि त्यस्ता बिचारले मृत्युतिर लैजाँन्छ। ४प्रत्येक जीवित मानिसले विश्वास गर्छन कि एउटा मरेको सिंह भन्दा जिउँदो कुकुर असल हो।

५जिउँदा मानिसहरू जान्दछन् कि उनीहरू एक दिन मर्ने पर्छ। तर मरेकाहरूले केही जान्दैनन्। मरेकाहरूले कुनै पुरस्कार पनि पाउने होइनन्। मानिसहरूले तिनलाई भूलिहाल्छन्। ६कुनै मानिस मरेपछि उसको प्रेम, घृणा, ईर्ष्या सब समाप्त हुन्छ। मृत मानिसले संसारमा जे सुकै भइरहोस त्यसको कुनै भाग लिने होइन। लिन सकिञ्जेल जीवनको आनन्द लेऊ।

७अब जाऊ अनि आफ्नो खाना खाऊ र आनन्द मनाऊ। दाखमध खाऊ र खुश होऊ। तिमीहरूले यति गर्न परमेश्वरबाट अनुमति छ। ८राम्रो लगाउ र तिम्रो टाउकोमा, सुगन्धित तेल लगाउ। ९तिम्रो पत्नीसंग जीवनको सुख-भोग गर, जसलाई तिमी प्रेम गर्छौं यो संसारमा परमेश्वरले तिमीलाई छोटे जीवन दिनुभएकोछ। यो तिम्रो भाग हो। यसर्थ यस जीवनमा गर्नुपर्ने काममा आनन्द उपभोग गर। १०हर समय गर्नको लागि तिमी सित काम छ, त्यसलाई तिमी जति राम्रोसित गर्नसक्छौं गर। चिहानमा त कुनै कामै हुँदैन। त्यहाँ न त चिन्तानै हुन्छ न ज्ञान, न विवेक नै। अनि मृत्युको त्यस ठाँउमा। हामी सबै त जाँदैछौं।

हामी के पो गर्न सक्छौं र? सौभाग्य? दुर्भाग्य?

११यो जीवनमा मैले त्यो चाँडै दग्नुनेले सधैं दौडमा जितेको देखेको छैन शक्तिशाली सेनाले नै युद्ध सधैं जित्दैन, महान ज्ञानी मानिसले आफ्नो कमाई सधैं खान पाउँदैन, ज्ञानी मानिसले सधैं सम्पत्ति पाउँदैन; अनि विवेकशील मानिसले सधैं प्रशंसा पाउँदैन जुन उसले पाउनु पर्थ्यो। समय र अवसर प्रत्येकका निम्ति आउँछ।

१२कसैले जान्दैन, यसपछि उसलाई के हुन्छ, उ त जालमा परेको माछा जस्तो हो माछाले जान्दैन उसलाई के हुने हो। उ त पाशोमा परेको चरो जस्तो हो चराले

जान्दैन उसलाई के हुने हो। यस्तो प्रकारले मानिसलाई पनि भाग्यले फसाउँछ जो उसमाथि अचानक आइपर्छ।

विवेकको शक्ति

१३मानिसले जीवनमा विवेकपूर्ण काम गरेको पनि मैले देखेको छु। अनि त्यो मलाई खुबै महत्वपूर्ण लागेको छ। १४एउटा सानो शहर थियो जहाँ थोरै मानिसहरू बस्थे। एक जना ठूला राजाले त्यस शहरमा आक्रमण गर्न शहरका चारैतिर आफ्ना सेना तैनात गरे। १५तर त्यो शहरमा एकजना ज्ञानी मानिस बस्थे उनी गरीब थिए। आफ्नो शहर बचाउन उनले आफ्नो ज्ञान प्रयोग गरे। जब शहरमा आपत्ति टस्यो मानिसहरूले गरीब मानिसलाई पनि भुले। १६तर म अझै पनि भन्छु, बल भन्दा बुद्धि श्रेष्ठ हो। ती मानिसहरूले गरीब मानिसको ज्ञानको बारेमा भुले अनि उनले भनेका कुराहरू सुन्न छोडे।

१७ज्ञानीले शान्तसित बोलेका थोरै शब्द मूर्ख शासकले चिच्याएको शब्दभन्दा धेरै राम्रो।

१८ज्ञान युद्धको हात हतियार भन्दा धेरै असल हो। तर मूर्खले थुप्रै असल कुराहरूलाई नष्ट गर्दछ।

१० मरेका थोरै झिँगाले उत्तम सुगन्धलाई पनि दुर्गन्धपूर्ण बनाउँदछन्। यसरी नै सानो मूर्खताले सम्पूर्ण बुद्धि र सम्मान नष्ट गर्दछ।

ज्ञानीको विचारले उसलाई ठिक बाटोमा हिँडाउँदछ। तर मूर्खको विचारले उसलाई गलत बाटोमा हिँडाउँदछ। ३मूर्ख बाटोमा हिँडाखेर पनि आफ्नो मूर्खता दर्शाउँदछ र हरेकले उ मूर्ख हो भन्ने कुरा जान्दछन्।

४मालिक रिसाए भन्दैमा आफ्नो काम नछोड्। यदि तिमी शान्त र सहायक बनिरह्यौ भने तिमीले ठूला-ठूला गल्तीहरू सुधार्न सक्ने छौ।

५यहाँ केही भिन्नै कुराहरू पनि छन् जुन मैले आफ्नो जीवनमा देखेको छु। अनि यो न्याय संगत पनि छैन। यो त्यस्तो भूल हो जुन शासकहरूबाट हुन्छ। ६मूर्खहरूलाई महत्वपूर्ण ओहोदा दिइन्छ, जहाँ धनी मानिसहरूले यस्ता काम पाउँछन् जसको कुनै महत्व हुँदैन। ७नोकर बन्नु पर्नेहरू घोडामा चढेर हिँडेको पनि देखेको छु, जहाँ शासक बन्नु पर्नेहरू नोकर जस्ता भई तिनैका छेउछाऊ पैदलै हिँडिहेका हुन्छन्।

हरेक काम जोखिमपूर्ण हुन्छ

८आफूले खनेको खाइलमा आफै पर्न सक्छन। पर्खाल भत्काउनेलाई साँपले डस्न पनि सक्छ। ९दुङ्गाहरू त्यो मानिसमाथि झर्ने सक्छ जसले त्यसलाई चलाउँछ अनि जसले रूख काटेर ढाल्छ उसलाई चोट लाग्न सक्छ। १०तर बुद्धिले हर काम सुगम हुन्छ। भुत्ते छुरीले काट्न कठीन पर्छ। तर कसैले छुरीलाई उध्याएर काटे त्यही सजिलो काम हुन्छ ज्ञान त्यस्तै हो।

११लट्ट्याउन अघि नै साँपले डस्यो भने सपेरालाई केही फाइदा हुँदैन।

१२ज्ञानीका शब्दहरूले प्रशासित तुल्याउँछन्, परन्तु मूर्खका शब्दहरूले विनाश गराउँछन। १३मूर्ख मानिसले मूर्खताबाट कुरा थाल्छ अन्तमा पागल कुरामा टुग्याउँदछ। १४मूर्खले धेरै कुराहरू गर्छ तर कसैलाई पनि थाहा हुँदैन कि भविष्यमा के घट्छ। कसैले पनि भन्न सक्दैन भविष्यमा हुनेवाला छ। १५एउटा मूर्ख आफ्नै घरको बाटो पत्ता लाउनमा साह्रै बुद्ध बनिनु सक्छ, यसर्थ जुनकाम गर्ने चेष्टा गर्छ त्यसले उसलाई थकित बनाउँछ।

कामको मूल्य

१६देशको निम्ति यो खुबै खराब हो जुन देशको राजा बालक जस्तो छ। अनि कुनै देशको निम्ति पनि उत्तिकै खराब छ यो जहाँको राजा सारा समय खानैमा व्यस्त रहन्छ। १७तर जुन देशको राजा एउटा महान परिवारबाट आएको हुन्छ त्यस देशलाई खुबै असल हुन्छ। अनि भूमिलाई पनि फाइदा हुन्छ जब ती शासकहरूले ज्यादा खाँदैन अथवा मतुवा हुँदैनन्।

१८अलछेको घरमा पानी चुईन थाल्छ र टाल्दै नटाली सबै छाना झर्छ। १९मानिस भोजनमा आनन्द लिन्छन् अनि दाखरसले जीवन अझै आनन्दित बनाउँछ। तर धनले नै सबै समस्या सुल्झाउँदछ।

निन्दा

२०राजाको निन्दा नगर अनि महानुभाव र सम्पन्न मानिसहरूको बारेमा पनि निन्दा नगर। चाहे तिमी आफ्नो घरमा एकलै किन नहोऊ, नराम्रो कुरै नगर। किन? किन कि कुनै एउटा सानो चरो उडेर गएर तिमीले भनेका सबै कुरा तिनीहरूलाई सुनाइदेल।

निर्धिक बनी भविष्यको सामना गर

११ विभिन्न धन्दाहरूका कुराहरूमा पैसा लगाओ बिस्तारै त्यसले फाइदा* ल्याउँछ।

२जो कुरा तिमीसित छ त्यसलाई थुप्रै काममा लगाऊ। बाँड्नु गर। तिमी जान्दैनौ यस भूमिमा कहिले के घटन सक्छ।

३कति कुरा यस्ता छन् जस बारे तिमी निश्चिन्त रहन सक्छौ। बादल पानीले पूर्ण छ भने धरतीमा वर्षा हुन्छ। एउटा रूख उत्तरपट्टि दशिन पट्टि, जता ढले पनि त्यही तैर्सिरहन्छ।

४तर कति कुरा यस्ता हुन्छन्, जसको निम्ति निश्चिन्त रहन सक्दैनौ। तिमीले अवसर छोप्नु पर्छ। कसैले ठीक मौसम पर्खि बसे उसले कहिल्यै बिउ छर्न सक्दैन।

खर्चा ... फाइदा साहित्यिक रूपले, तिम्रो रोटी पानी माथि प्याकि देऊ अनि धेरै दिनहरू पछि यो तिमीले पाउँने छौ।

अनि कोहीले हर बादल बर्षन्छ नै भनी डराए उसले आफ्नो अन्न उठाउनै सक्दैन।

प्रतिमी जान्दैनौ हावा कुन ठाउँमा बहन्छ यस्तै प्रकाले तिमी जान्दैनौ कसरी एउटा आमाको गर्भमा एउटा नानीले सास फेर्छ। त्यसरी नै सबै थोकका सृजक परमेश्वरका कामलाई तिमी जान्दैनौ।*

द्वयसकारण बिहानै बिऊ छर्न शुरू गर र साँझमा तिम्रो काम नरोक। तिमीलाई थाहा हुँदैन पहिले छरे अथवा पछि छरेको अथवा दुवै कामहरूमा सफलता पाउँछौ।

उज्यालो आनन्दमय हुन्छ, अनि यो जीउँको लागि असल हो। तिम्रो आयु जतिसुकै लामो रहोस्, जीवनको हरेक दिन आनन्द पूर्वक बिताऊ। तर याद राख, तिमी मर्छौ। अनि जति लामो समय तिमी बाँच्छौ मरे पछि त्यो भन्दा लामो तिम्रो समय बिन्छ प्रत्येक कुरा जे घट्नेछ त्यो व्यर्थ हुन्छ।

उमेर छँदै परमेश्वरको सेवा गर

द्वयसकारण हे युवा-युवतीहरू हो जबसम्म तिमीहरू जवान हुँदै आनन्द मनाऊ। जो मनले भन्छ त्यही गर। प्रसन्न रहौ। जो तिमीहरूको इच्छा छ त्यही गर। तर याद राख, तिमीहरूको प्रत्येक कर्म अनुसार परमेश्वरले न्याय गर्नेछन्। १०रिसले तिमीलाई वशमा नराखोस् अनि शरीरले पाप गर्न नलगाओस् किनभने युवा अवस्था व्यर्थको हुन्छ।

बुढेसकालको समस्या

१२सानै उमेरदेखि आफ्ना सृष्टिकर्ताको स्मरण गर। बुढेसकाल आउन अघि समय नै उनलाई संझ। उमेर ढले पछि। मैले मेरो जीवन खेर फालें।” भन्नु नपरोस्।

सानै उमेरदेखि आफ्ना सृष्टिकर्ताको स्मरण गर। जब सूर्य, चन्द्र र ताराहरू तिमीलाई अँध्यारो लाग्दछ जब एउटा आँधी पछि अर्को आँधी आए जस्तो घरि-घरि आपत आइपर्दछ। त्यसभन्दा अघि नै परमेश्वरलाई सम्झ। स्वयसबेला तिम्रा पाखुराहरू कमजोर बन्छन्। तिम्रा पाउहरू लुला र बाझा बन्छन्। तिम्रा दाँतहरू झर्छन् र तिमी आफ्नो खाना समेत चबाएर खान नसक्ने हुन्छौ। आँखाले सफासित देख्दैनौ। प्रतिमी कान नसुन्ने हुन्छौ। बाटोका हल्ला खल्ला तिमी सुन्नसक्ने छैनौ। अन्न पिधिरहेको जाँतो पनि तिमीलाई शान्त लाग्छ। स्त्रीहरूले गाएको तिमीले सुन्न सक्ने छैनौ। बिहान

तिमीलाई जान्दैनौ ... प्रत्येक कुरा अथवा, “तिमी जान्दैनौ कसरी श्वास एउटा बालक भित्र उसको आमाको गर्भमा हुदा पसिजान्छ, तिमी पनि जानदछौ परमेश्वरको हुन् जसले यी सबै कुराहरू हुन लगाउँछ।”

एउटा चरा समेतले तिमीलाई बिउँझाइदिन्छ किनकि तिमी सुनै पनि सक्दैनौ।

पडोँडाहरू देखि तिमीलाई डर लाग्छ। बाटोका स-साना ढुङ्गा देखि पनि लडछु कि भन्ने डर लाग्छ। तिम्रा केशहरू बदामका फुल जस्तै सेतै हुन्छन्। हिड्दा खेरी एउटा फट्टेप्राले जस्तै तिमीले आफूलाई घिसाउँछौ। तिम्रो बाच्ने* इच्छा पनि हुँदैन, अनि त तिमी आफ्नो सदाको घरमा जानेछौ। अनि तिम्रा शरीरलाई दफन गर्न लैजाने मलामीहरू बाटोमा थुपने छन्।

मृत्यु

द्वचौँदीको तार चुँडिन अघि र सुनको कचौरा फुटाइन अघि, माटोको गाग्री इनारमा फुट्नु अघि अनि पाङ्गो जलाशयमा झर्नु पहिल्यै जब तिमीहरू युवास्थामा छौ तिम्रा सृष्टिकर्तालाई याद गर।

७तिम्रो शरीर माटोबाट बनिएको हो। मरेपछि पनि माटामै फर्कन्छ। तर आत्मा जुन परमेश्वरबाट आयो मरेपछि त्यो आत्मा परमेश्वरकहाँ जानेछ।

८सब थोक व्यर्थ छ। उपदेशक भन्छन् यी सब समयको बरबादी मात्र हो।

निष्कर्ष

९उपदेशक खुबै ज्ञानी थिए। उनले मानिसहरूलाई शिक्षा दिन आफ्नो ज्ञानको उपयोग गरे। उपदेशकले खुबै सावधानीसित अध्यायन गरे र धेरै शक्तिहरूलाई सम्पादन गरे। १०उचित शब्दको लागि उपदेशकले ठूलो परिश्रम गरे। अनि उनले ती शिक्षाहरू लेखे जुन सत्य र भरोसापूर्ण छन्।

११ज्ञानी मानिसको शब्दहरू छरिता सिकर्ना जस्ता हुन्छन् जसको उपयोग मानिसहरू पशुहरूलाई ठीक बाटोमा हिडाउन गर्छन्। ती शिक्षाहरू दहिलो प्रकारले ठोकेको काँटीहरू झैं हुन्छन् ती एउटा गोठालाबाट आउँछन्। १२यसर्थ मेरा छोरा-छोरीहरू हो। ती उपदेशहरू पढ। तर अरू किताबहरू देखि सतर्क रहौ। मानिसहरू किताब लेखिनै रहन्छन् र धेरै पढाइले तिमीलाई थकित बनाउँछ।

१३अब, किताबमा लेखिएका ती सबै कुराहरूबाट हामी के सिक्छौ त? सबभन्दा महत्वपूर्ण कुरो हो परमेश्वरलाई आदर गर र उहाँको आज्ञा मान। १४किनकि मानिसहरू जे गर्छन ती सब परमेश्वर जानुहुन्छ गुप्त कुरा समेत उहाँ जानुहुन्छ। सबै राम्रा कुरा नराम्रा उहाँ जानुहुन्छ। मानिसले गरेको प्रत्येक कर्मको उहाँ न्याय गर्नुहुन्छ।

बाच्ने इच्छा अथवा ‘भोक’ वा भोगको इच्छा” यहाँ हिब्रुको अर्थ निकाल्नु गाह्रो छ।

हितोपदेशको पुस्तक

प्रस्तावना

१ यी हितोपदेशहरू दाऊदका छोरा सुलेमानका हुन। सुलेमान इस्त्राएलका राजा थिए।

२मानिसहरू ज्ञानी भएर असल कर्म गर्न सिकुन् भनी यी वचनहरू लेखिएका हुन्। यी वचनहरूले मानिसहरूलाई असल असल शिक्षाहरू ग्रहण गर्न सिकाउँछन्।

३यी वचनहरूले मानिसहरूलाई विवेकशील, असल, न्यायपूर्ण, इमान्दार हुने सही मार्गदर्शन गर्छन्।

४यी हितोपदेशहरूले अनुभवहीन मानिसहरूलाई विवेकशील भएर काम गर्न सिकाउँछन्। तिनीहरूले युवकहरूलाई बुद्धि दिन्छन् अनि यसलाई तिनीहरूले कसरी प्रयोग गर्ने भन्ने सिकाउँछन्।

५बुद्धिमान मानिसहरूले यी वचनहरू सुनेर अथवा पढेर आफ्नो ज्ञान बढाइ दिशा निर्देशन पाउँछन्। ती बुद्धिमानि मानिसहरूले यी वचनहरूबाट अभि वेशी ज्ञान विकास गराउँन सक्छन् र अभि ज्ञानी हुन्छन्। अनि त्यस्ता मानिसहरू जो समस्या समाधान गर्न निपुण छन् तिनीहरूले यी वचनहरूबाट अभि ज्ञानार्जन गर्छन्।

६तब गुप्त अर्थहरू भएका कार्यहरू अनि भनाईहरू ती मानिसहरूका निमित्त स्पष्ट हुनेछन्। रहस्यमय कुराहरू तिनीहरू बुझ्न योग्य हुनेछन्।

७परमप्रभुलाई सम्मान गर्नु बुद्धिको शुरूवात हो। तर मूर्खहरूले* अनुशासन अनि ज्ञानलाई घृणा गर्छन्।

उसको छोरोलाई सुलेमानले उपदेश

८हे मेरो छोरो, आफ्नो बाबुको कुरा सुन जब उनले तिमीलाई प्रशिक्षण दिन्छन् अनि आफ्नी आमाले दिएको शिक्षालाई अवहेलना नगर।

९तिम्रा आमा बाबुले तिमीलाई सिकाएका शिक्षाहरू कुनै मानिसलाई सुहाउँदो मुकुट अथवा सबैलाई अभि शोभायमान गराउने सुनको हार भै हुन।

खराब मानिसहरूसँग संगत गर्दा चेतावनी

१०हे मेरो छोरा, केही मानिसहरू नराम्रो कर्म गर्न रूचाउँछन् अनि त्यस्ता मानिसहरूले तिमीलाई पनि नराम्रो कर्म गर्न उत्साह दिन्छन् तिनीहरूको कुरा नसुन।

११त्यस्ता मानिसहरूले भन्लान, “हामी सित आऊ, हामी लुकेर दुक्नेछौं अनि कसैलाई मार्नेछौं। हामी निर्दोष मानिसमाथि जाईलाग्नेछौं।

१२आऊ, हामी त्यस मानिसलाई जसरी चिहानले लाश निल्ल्छ त्यसरी नै सम्पूर्णरूपले त्यसलाई निल्ल्ने छौं, जसरी चिप्लेर कोही गहिरो खाल्डामा भर्छ त्यसरी नै त्यस मानिसलाई शुन्य पार्नेछौं।

१३हामी धेरै बहुमूल्य चीजहरू लूटेर आफ्नो घर लैजान्छौं।

१४यसकारण हामी सित आऊ अनि हामीलाई सहायता गर। हामीले लुटेर पाएको प्रत्येक चीजको भाग बराबरी बाँड्नेछौं।”

१५हे मेरो छोरो, तिमी तिनीहरूको बाटोको अनुशरण नगर। त्यस्तो बाटोमा एक पाइला पनि नराख।

१६किनभने तिनीहरू पाप कर्म गर्न सधैं अग्रसर रहन्छन् अनि तिनीहरू कसैको हत्या गर्न हतारिन्छन्।

१७बेकारछ जाल थाप्नु जब सबै चराहरूले तिमीलाई देखिरहेका हुन्छन्।

१८यसर्थ जो मानिस निर्दोष मानिसलाई हत्या गर्न लुकेर बसेको हुन्छ, वास्तवमा त्यो मानिस त्यस्तै जालमा फँसेर मर्छ।

१९जो जो मानिसहरू भ्रष्ट कर्मद्वारा धन कमाउने लालचमा बस्छन् तिनीहरूको अन्त पनि नराम्रो प्रकारले नै हुन्छ।

असल स्त्रीको बुद्धि

२०सुन, ज्ञान गल्लीहरूमा जोडले कराउँदै मानिसहरूको पुगे चेष्टा गर्छ। ज्ञानले शहरको सार्वजनिक स्थानहरूमा आवाज निकाल्छे।

२१ज्ञानले भीड गल्लीहरूमा बोलाइरहेकोछ। ज्ञान नगरको फाटकमा बसेर मानिसहरूलाई बोलाई रहन्छे। ज्ञानले भन्छे:

२२अनुभवहीन मानिसहरू। आफ्नो सरलतालाई तिमी गिल्ला गर्नेहरू, कहीले सम्म गिल्ला गरी आनन्द लिइरहने छौं। हे मुखहरू हो! तिमीहरूले कहिले सम्म बुद्धिलाई घृणा गरिरहने छौं।

२३यदि तिमीहरूले मेरो हण्कीलाई ध्यान दियौं भने, म जे जान्दछु तिमीलाई भन्नेछु अनि मेरो जम्मै बुद्धि सिकाउनेछु।

मूर्ख हिब्रूमा “मुख” को अर्थ “अधर्मतिर लाग्ने” पनि हुन सक्छ।

२४मैले बोलाएँ तर तिमीहरूले मलाई सुनेनौ, मैले तिमीहरूको लागि आफ्नो हात अघि बढाएँ तर तिमीहरूले म तिर ध्यानै दिएनौ

२५मेरा सबै उपदेशहरू सुनेनौ। मेरा हरपकीहरू अस्वीकार गर्छौ।

२६यसकारण तिमीहरू नाश हुँदा म हाँस्नेछु। जब तिमीहरूमाथि आपत्ति आउँछ म तिमीहरूलाई खिसी गर्नेछु।

२७जब तिमीहरूमाथि आँधी भैँ विनाश आउँछ। जब हटात प्रकोपको भुँवरीले भैँ अत्याउँछ, जब आपात र कष्ट तिमीमाथि आउँछ।

२८तब तिमीहरूले मलाई बोलाउनेछौ र मैले जवाफ दिनेछैनू। तिमीहरूले सहायताको निमित्त मलाई खोज्नेछौ, तर मबाट तिमीहरूले सहायता पाउने छैनौ।

२९म तिमीहरूलाई सहायता गर्ने छैन कारण मैले दिएको ज्ञान तिमीहरूले लिन अस्वीकार गरेका छौ तिमीहरूले परमप्रभुको डर मान्न र उहाँलाई सम्मान गर्न अस्वीकार गरेका थियौ।

३०तिमीहरूले मेरो उपदेश सुन्न अस्वीकार गरेका थियौ। जब मैले तिमीहरूलाई सही मार्ग दर्शन गराउन खोजेँ त्यस वखत तिमीहरूले मलाई ध्यानै दिएनौ।

३१तिमीहरूले आफूले रोजेको जीवन शैली नै मन परायौ। दुष्ट योजनामा व्यस्त रह्यौ, तिमीहरूले मेरा उपदेश मानेनौ, यसर्थ तिमीहरूले अहिले आफ्नो कर्मको फल भोग्ने पर्छ, त्यही नै तिमीहरूले ग्रहण गर्नु पर्छ।

३२अनुभवहीन मानिसहरू बरालिन्छन् अनि मर्छन्, मुखहरू कुनै विषयमा चिन्तित हुँदैनन् अनि यसले तिनीहरूलाई नष्ट गर्नेछ।

३३तर त्यो मानिस जसले मलाई पछ्याउँछ ऊ सधैं सुरक्षित रहनेछ। त्यस्ता मानिस अचानक आइपर्ने खतराहरूबाट सुरक्षित रहनेछन।

ज्ञानका कुराहरू सुन

२ मेरो छोरा! म जे भन्छु ग्रहण गर। मेरा आदेशहरू स्मरण गर।

२ज्ञानका कुराहरूमा ध्यान देऊ। तिम्रो समझ शिक्षाहरू तिर लगाऊ।

३ज्ञानका निमित्त बोलाऊ अनि समझशक्ति पाउनलाई कराऊ।

४चाँदी खोजे भैँ ज्ञान खोज, गाड-धन खोजे भैँ ज्ञान खोज।

५यदि तिमीले यसो गर्छौ भने परमप्रभुको डर मान्नुको अर्थ के हो तिमीले जान्न सक्ने छौ। तिमीले साँच्चैँ परमेश्वरको विषयमा जान्ने छौ।

६परमप्रभुले ज्ञान दिनुहुन्छ। बुद्धि अनि समझशक्तिहरू उहाँको मुखबाट बग्दछन।

७उहाँले असल र ईमानदार मानिसको लागि उहाँको भण्डारमा विजय साँचेर राख्नु भएको छ।

८उहाँले ती मानिसहरूको रक्षा गर्नुहुन्छ जो अरू प्रति स्वच्छ हुन्छन् उहाँले पवित्र मानिसहरूलाई पहाडा दिनु हुन्छ।

९यसर्थ परमप्रभुले तिमीहरूलाई ज्ञान दिनुहुनेछ अनि तिमीहरूले सही, असल र न्यायपूर्वक कुराहरू बुझ्नेछौ।

१०बुद्धि तिम्रो हृदयमा पस्नेछ अनि ज्ञान पाएर तिमीहरूको आत्मा सुखी हुनेछ।

११ज्ञानले तिमीलाई सुरक्षा दिनेछ र बुद्धिले तिम्रो रक्षा गर्नेछ।

१२ज्ञान र बुद्धिले दुष्ट मानिस भैँ भूल मार्गमा रहनबाट रोक्छ अनि दुष्टतापूर्वक बोल्नेहरूबाट बचाउँछ।

१३यस्ता मानिसहरू इमान्दारी मार्गबाट हट्छन्, तिनीहरू अँध्यारो मार्गमा हिड्छन्।

१४तिनीहरू नराम्रो कर्म गर्न रूचाउँछन् र त्यसमा आनन्द लिन्छन्।

१५तिनीहरूको मार्गमा भरोसा गर्न सकिँदैन, तिमीहरूका मार्गहरू कपटपूर्णछन। तिनीहरू भूटो बोल्छन् अनि ठगछन्। तर तिम्रो ज्ञान र बुद्धिले तिमीलाई ती चीजहरूबाट अलग राख्छ।

१६बुद्धिले तिमीहरूलाई पर-स्त्रीबाट अलग राख्छ र तिमीलाई ऊ प्रति आकर्षण गराउने मिठा कुराहरूबाट बचाउँछ।

१७जब त्यो आइमाई तरूणी थिई त्यसले विहे गरी, तर त्यसले आफ्नो लोग्नेलाई छाडि दिई। आफूले परमेश्वर अघि विहेको समयमा गरेको प्रतिज्ञा भूली।

१८अनि अब उसित उसको घर जाँदा उसको घरले मृत्यु सम्मुख पुर्‍याउँछ। उसको पछि लाग्ने मर्नेछ।

१९जो कोही उसको घरभित्र जान्छ उसले आफ्नो जीवन गुमाउँछ, उ जीवनको मार्ग फर्कि आउँदैन।

२०ज्ञानले तिमीहरूलाई असल मानिसहरूले गरेको कार्यको उदाहरण अनुशरण गर्न सहायता गर्छ अनि धर्मी मानिसहरूको जीवन रीतिमा बाँच्न सिकाउँछ।

२१इमान्दारी मानिसहरू तिनीहरूको भूमिमा लगातार जीउने छन् अनि दोषरहित मानिसहरू त्यहाँ बस्नेछन।

२२तर दुष्ट मानिसहरू आफ्नो भूमि गुमाउनेछन् अनि कपटपूर्ण मानिसहरूलाई त्यस भूमिबाट हटाइनेछ।

सही जीवन जीउनाले तिम्रो जीवन थपिन्छ

३ हे मेरा छोरा, मेरा शिक्षाहरूलाई नभुल। मैले तिमीलाई गर्नु भनेका ती चीजहरूको सम्भना गर।

४मैले भनेका कुराहरूले तिमीलाई दीर्घ, सुखमय तथा अधिक शान्तिपूर्ण जीवन जीउन सिकाउँछ।

५प्रेम, विश्वासनीयताले तिमीलाई कहिल्यै नखाडोस्। तिनीहरूलाई आफ्नो मानसपटभमा गहिरोसित राख।

तिनीहरूलाई ती शिक्षाहरूलाई माला गुँथी गलामा लगाई राख।

७तब तिमी ज्ञानी हुनेछौं अनि तिमीले परमेश्वर अनि मानिसहरूबाट अनुग्रह पाउनेछौं।

परमप्रभुमाथि भरोसा गर

५तिम्रो सम्पूर्ण हृदयले परमप्रभुमा भरोसा गर। तिम्रो आफ्नै बुद्धिमा मात्र भर नपर।

६तिम्रा सम्पूर्ण मार्गहरूमा परमप्रभुलाई सम्भ्र। उहाँले नै तिम्रा सबै मार्गहरू सोभो पारिदिनु हुनेछ।

७आफैलाई बुद्धिमानि नसोच, परमप्रभुसित डराउनु अनि दुष्कर्मबाट टाडो बस्नु।

८यदि तिमीले यसो गर्छौ भने तिम्रो शरीरलाई त्यो औषधी हुनेछ अथवा तिम्रो शरीरलाई ताजा बनाउने कुनै पेय वस्तु भै हुनेछ।

परमप्रभुमा अर्पण गर

९तिम्रो सम्पत्तिले परमप्रभुको आदर गर। तिम्रो सर्वोत्तमबाट परमप्रभुलाई चढाऊ।

१०त्यस पछि तिम्रो सम्पूर्ण खाँचो पूरा हुनेछ। तिम्रा ढुकुटीहरू अन्नले भरिने छन् अनि तेरा मसकबाट दाखरस पोखिरहेको हुनेछ।

परमप्रभुले दिनुभएको सजाय ग्रहण गर

११हे मेरा छोरा, परमप्रभुको अनुशासन स्वीकार गर अनि उहाँले दण्ड दिनु भए रीस नगर। त्यसबाट शिक्षा हासिल गर। १२किन? आफूले माया गर्नुभएका मानिसहरूलाई उहाँले सुधार्नु हुन्छ। हो, परमेश्वर बाबु जस्तै हुनुहुन्छ जुन बाबुले आफूले माया गरेको छोरालाई सजाय दिन्छ।

ज्ञानहरूको आशीर्वाद

१३धन्य हो त्यो मानिस जसले ज्ञान प्राप्त गर्छ। जसले विवेक हाँसिल गर्छ त्यो धन्य हो।

१४ज्ञानबाट जो लाभ हुन्छ त्यो बहुमूल्य चाँदी भन्दा असल हो। ज्ञानबाट भएको लाभ सुन भन्दा असल हो।

१५ज्ञान भौतिक मणि माणिक भन्दा अधिक मूल्यवान हो। तिमीले चाहेको वस्तुहरूमा ज्ञान भन्दा मुल्यवान अरू हुन सक्ैन।

१६ज्ञानको दाहिने हातमा दीर्घायु छ भने देब्रे हातमा धन र सम्मान छ।

१७ज्ञानका मार्गहरू आनन्ददायक हुन्छन् ज्ञान मार्गबाट शान्ति पाइन्छ।

१८ज्ञान एउटा मानिसको निमित्त जीवनको बृक्ष भैँ हो जसले उसलाई बलिय गरी समाउँछ अनि त्यसमा जो टाँसिएर रहेनछ सधैं धन्य रहन्छन्।

१९परमेश्वरले ज्ञानद्वारा पृथ्वी स्थापना गर्नु भयो, र सम्भ्र-शक्तिद्वारा आकाश सृजना गर्नु भयो।

२०उहाँको ज्ञान द्वारा परमप्रभुले समुद्र र बादल सृजना गर्नु भयो जसबाट पानी पर्छ।

२१हे मेरा छोरा, ज्ञानलाई तिम्रो विवेकशील दृष्टिबाट ओभलमा नपार। विजयहरूमा नियालेर सोच अनि होशियारीसित योजनाहरू बनाऊ।

२२ज्ञान र सम्भ्र-शक्तिले तिमीलाई जीवन दिनेछन र यसले तिम्रो जीवन सुन्दर पार्नेछ।

२३त्यसपछि तिमी सुरक्षित बस्नेछौ र तिम्रो पतन हुनेछैन। तिमी आफ्नो मार्गमा सुरक्षित भई हिडने छौ कतै पल्टने छैनौ। २४जब तिमी ओह्छानमा पल्टनेछौ तिमीलाई डर लाग्दैन अनि सुत्दा घोर निद्रामा पर्नेछौ।

२५तिमी आकस्मिक विनाशमा कहिल्यै नडराउनु अथवा जुन विनाशमा दुष्ट मानिसहरू फाँसिन्छन् त्यसमा कदापि नडराउनु।

२६किनभने परमप्रभु तिमीहरूको छेवैमा हुनुहुनेछ, यसर्थ उहाँले नै तिम्रो पाऊ कतै फस्न दिनु हुन्न।

सही जीउने ज्ञान

२७जब तिमी त्यो काम गर्नु योग्य छौ, अनि जो त्यसको लागि उपयुक्त छ त्यो मानिसको लागि असल कर्म गर्नु अस्वीकार नगर।

२८जब तिमीसँग आफ्नो छिमेकीलाई आवश्यक परेको चीज छ र उसले पनि माग्छ भने, “भोलि आऊ” नभन, दिई हाल।

२९तिमीहरूका छिमेकीहरूका विरुद्ध नराम्रो योजना नबनाऊ जो तिम्रो छेउमा बस्छअनि तिमीमाथि भरोसा गर्छन।

३०कुनै कारण बिना कसैलाई अदालतमा घिस्याउ यदि त्यो मानिसले तिमीलाई क्षति पुऱ्याएको छैन भने।

३१उपद्रव गर्ने मानिसको इर्ष्या नगर, अनि उ जस्तै हुन नखोज।

३२किन? किनभने परमप्रभुले त्यस्ता मानिसलाई घृणा गर्नु हुन्छ, तर उहाँ इमान्दार मानिसहरूको मित्र हुनुहुन्छ।

३३दुष्ट मानिसको घर परमप्रभुद्वारा श्रापित रहन्छ अनि इमान्दार मानिसको घर उहाँद्वारा आशीषित हुन्छ।

३४यदि कुनै मानिस घमण्डी छ र अन्य मानिसहरूको खिल्ली उडाउछ भने परमेश्वरले त्यस मानिसलाई दण्ड दिन हुनेछ र खिसि गर्नु हुनेछ। तर नम्र मानिसहरू प्रति परमेश्वर दयालु हुनुहुन्छ।

३५ज्ञानी मानिसले आदर पाउँछन, तर मूर्ख मानिसले लाज तथा अपमान मात्र पाउँछ।

ज्ञानको महत्वपूर्ण

४ हे मेरा छोराहरू, आफ्नो बाबुको शिक्षाहरूमा ध्यान देऊ अनि तिमीहरूले ती शिक्षाहरू बुझ्ने छौ।

१म तिमीलाई गहिरो ज्ञान दिन्छु। मैले दिएको यो शिक्षा तिमीले नत्याग।

२एक समयमा म पनि मेरो पिताको एउटा छोरा थिएँ अनि मेरी आमाको प्रिय सानो केटो थिएँ, उनको एउटै मात्र छोरो।

४अनि मेरो बाबुले मलाई यी सब कुराहरू सिकाउनु भयो। उहाँले मलाई भन्नु भयो, “मैले भनेका कुराहरू याद गर, मेरा आज्ञाहरू पालन गर, तब तिमी जीवित रहनेछौ।

५ज्ञान र समझ-शक्तिलाई प्राप्त गर। मेरो अर्तीलाई नबिर्सनु अनि मैले दिएको शिक्षाहरूलाई अस्वीकार नगर्नु।

६ज्ञानलाई नत्याग, ज्ञानलाई प्रेम गर, तब ज्ञानले तिम्रो रक्षा गर्नेछ।

७सबभन्दा महत्वपूर्ण कुरो नै ज्ञान हो। तिमीले ज्ञान प्राप्त गर्न आफूसँग भएको सबै बेच।

८ज्ञानलाई सम्मान गर अनि यसैले तिमीलाई महान बनाउने छ। ज्ञानलाई अँगाल यसले तिमी मा सम्मान ल्याउनेछ।

९उसले तिम्रो शिरमाथि महिमाको माला लगाई दिन्छ अनि तिमीलाई महिमामय शिरपेचले सुगोभित पार्छे।

१०हे मेरा छोरा, त्यो मैले दिएको शिक्षा सुन अनि तिमीले लामो जीवन जीउने छौ।

११म तिमीलाई ज्ञानको बाटोको शिक्षा दिइरहेको छु। अनि मैले तिमीलाई सोभोबाटोमा डोखाइरहेको छु।

१२जब तिमी अघि बढ्छौ, तिम्रो खुट्टा जालमा पर्ने छैन अनि जब तिमी दगुछौ तिमीलाई ठेस लाग्ने छैन।

१३अर्तीलाई समातिराख् अनि यसलाई जान नदेऊ। यसमाथि नजर राख किनभने ऊ तिम्रो जीवन हो।

१४दुष्ट मानिसहरूको बाटो नकुल्च अनि दुष्ट मानिसहरूको मार्गमा नहिड।

१५यसलाई त्याग। यसलाई कटेर पनि नजाऊ! त्यसलाई तिम्रो पिठ्यौँ फर्काई देऊ अनि टाढा हिड।

१६दुष्ट मानिसहरू दुष्टयाई नगरी सुत्न सकैनन। जब सम्म कसैलाई नोक्सान पुऱ्याउँदैनन तिनीहरू निदाँउ नै सकैनन।

१७किनभने तिनीहरू त सबै पाप कर्मबाट नै जीवन निर्बाह गर्छन र पाशविक कमाईबाट मद्य पिउँछन कारण पाप तथा खराब कर्म गर्न त तिनीहरूको निम्ति खानु पिउनु जत्तिकै स्वभाविक हो।

१८तर धर्मको बाटो चाँहि सूर्यको प्रभात किरण भैँ हुन्छ जसले मध्यान सम्म प्रकाश बढाउँदै जान्छ।

१९दुष्टहरूको चाल अत्यन्तै अन्धकारमय हुन्छ र दुष्ट मानिसले जान्दैन कि कहाँ उसले ठक्कर खाँन्छ।

२०हे मेरा छोरा, मेरा कुराहरू सुन। मैले के भन्छु ध्यान दिएर सुन।

२१ती कुराहरूलाई सदा आफ्नो मनमा राख र तिनीहरूलाई आफ्नो सामने बाट टाढा नराख।

२२मेरो शिक्षाहरूले तिनीहरूलाई जीवन दिन्छ जसले यसलाई पालन गर्छ अनि मेरा वचनहरूले शरीरमा तन्दूरुस्ती दिन्छ।

२३सबभन्दा महत्वपूर्ण कुरो के हो भने तिमीले सोच्नु पर्ने कुराहरूमा तिमी अत्यन्तै होशियारी हुनु पर्छ। किनभने तिम्रो मन तिम्रो जीवनको स्रोत हो।

२४तिम्रो मुखबाट मिथ्यापूर्ण शब्दहरू निस्कन नदेऊ। भूटो नबोल।

२५तिम्रा आँखाहरू अगि सधैँ मार्ग सोभो रहोस् र आँखाको पलकले सधैँ अगि नै ताकिरहेको होस्।

२६तिमी हिडेको मार्गलाई राम्ररी हेर अनि तिमीले गरेका सबै कुरामा सुरक्षित हुनेछौ। २७दाहिने अथवा देखे नर्फक, तिम्रो खुट्टाहरूलाई गल्ती मार्गमा जानबाट रोक।

व्यभिचारबाट जोगाऊने ज्ञान

५ हे मेरो छोरो! तिमी मेरो ज्ञानपूर्ण शिक्षाहरूमा ध्यान देऊ। मेरा बुद्धिका वचनहरू होशियार साथ सुन।

२यी कुराहरूबाट तिमीलाई कुन असल अथवा खराब त्यो बोध भइरहनेछ र तिम्रो ओठमा ज्ञानका कुराहरू वास गरिरहन्छन।

३कारण पर स्त्रीको मुखबाट मह टप्किन्छ अनि ओठ भद्राक्षको तेल दले भैँ चिप्लो हुन्छ।

४तर पछि परिणाम चाँहि नीमको पत्ता भैँ तीतो तथा दुई धारे तरवार जस्तै धारिलो हुन्छ।

५परस्त्रीको गोडाहरू मृत्यु तिर लम्कन्छन र उसको पाइला चिहानतिर जान्छन।

६उसको मार्गले कहाँ लगिरहेको छ त्यसले विचार गर्दिन त्यसले बाटो विराएर हिडेकि हुन्छे तैपनि त्यसले त्यो जान्दिन।

व्यभिचारले तिमीलाई नष्ट गरिदिन्छ

७यस कारण अब मेरो छोराहरू सुन! त्यो मैले दिएको उपदेशहरूबाट निलित नहोऊ।

८स्त्री देखि टाढा बस अनि त्यसको घरको ढोका नजिक पनि नजाऊ।

९नत्र आफ्नो सर्वोत्तम शक्ति अर्कालाई दिनेछौ, अनि त्यस द्वारा तिम्रो सम्पूर्ण जीवनको प्राप्तिहरू निष्पूर एउटा दुष्ट मानिसको हातहरूमा राख्ने छौ।

१०यस्तो चाँहि नहोस कि तिप्रो धनमा अरूले आनन्द भोगोस् र तिमीहरूको परिश्रमले अन्य मानिसको ढिकुटी भरियोस्।

११जब तिप्रो धन सम्पत्ति शरीर तथा आयु सब शेष हुन्छ त्यतिबेला चिन्ता गरेर रोई बस्नु पर्ला।

१२तिमीले भन्नेछौ, “अहा! मैले अनुशासनलाई किन घृणा गरें? किन मेरो हृदयले सुधारलाई अस्वीकार गस्यो?”

१३मैले आफ्नो शिक्षकहरूको कुरा मानिन अनि उनिहरू प्रति ध्यान नै दिइन।

१४म प्रायः पूर्णरूपले ध्वंस भएको छु भनी प्रत्येकले जान्दछ।

तिप्रो आफ्नै पत्नि सँग आनन्द गर

१५-१६तिमी आफ्नै पानीको कुवाबाट निकालेको पानी पिउने गर। तिमी आफ्नै जल श्रोतबाट स्वच्छ पानी पिउने गर। तिमी नै भन, के तिप्रो आफ्नो जल श्रोतबाट पानी बाटोमा जतातै बगोस्। तिप्रो जलश्रोतबाट निस्केको पानी बाहिर कहाँ नबगोस।

१७त्यो पानी त केवल तिप्रो हो, तिप्रो मात्र। त्यसमा कुनै विदेशीको अंश नहोस।

१८तिप्रो श्रोत धन्य रहोस् अनि आफूले तन्नेरी हुँदा विहे गरेकी पत्नीसित आनन्द रहौ।

१९ऊ एउटी सुन्दरी मृग भैं होस्, एउटी प्यारी हरिणको बच्चा भैं होस्, उसका स्तनहरूले तिमीलाई सधैं तृप्त पारून र उसको प्रेमले तिमीलाई सधैं बाधोस्।

२०हे मेरो छोरो, तिमीलाई किन व्यभिचारी स्त्रीले वशमा राखोस्। किन तिमीले अर्को स्त्रीको छातीलाई अंगालो हाल्नै पर्छ?

२१परमप्रभुको आँखाहरूले मानिसको बाटोहरूलाई हेरीरहन्छन्, उसले गरेको प्रत्येक चीज उहाँले देख्नु हुन्छ।

२२एकजना खराब मानिस उसले गरेको खराब कर्महरू द्वारा नै फस्छ। उसको पापले उसलाई डोरीले भैं बाध्ने छ।

२३एकजना खराब मानिस अनुशासनको अभावले मर्नेछ। उसको ठूलो मूर्खताले उसलाई पथभ्रष्ट बनाउँछ।

कुनै मानिसलाई ऋण लिन सहायता गर्दा खतरा

६ हे मेरो छोरो! यदि तिमी छिमेकीको ऋणको लागि जमानी बसेको भए अथवा त्यसले आफ्नो ऋण तिर्न नसकेकोमा आफूले तिर्ने वचन दिएको भए,

२तिमी तब जालमा फँस्यौ, तिमी आफ्नै प्रतिज्ञामा आफै पक्राउ पर्यौ।

३तिमी तिप्रै छिमेकीको नियन्त्रणमा पर्यौ, यसकारण फेरि पनि जाऊ अनि तिप्रो छिमेकि सँग क्षमा माग।

४अलिकति समय पनि नपर्ख अथवा नसुत।

५मृग एउटा सिकारीबाट भागे भैं अथवा त्यो एउटा चरा जालबाट उम्के भैं तिमी आफैलाई रक्षा गर।

अल्छी हुँदा खतरा

६हे अल्छी मानिस हो, तिमी एक कमिला भैं मेहनती हुनु पर्छ। हेर, कमिलाले कति मेहनत गर्छ, यसर्थ कमिलाबाट सिक।

७कमिलाहरूका कुनै सेनाध्यक्ष, पदाधिकारी या शासक हुँदैन।

८तर ग्रीष्म ऋतुमा कमिलाले आफ्नो निम्ति खाना बटुल्छ, जम्मा गरेर राख्छ र कटनीको समयमा त्यसको निम्ति प्रशस्त खाना रहन्छ।

९हे अल्छी मानिसहरू हो! कहिले सम्म पल्टि रहन्छौ? कहिले तिमीहरू आफ्नो निद्राबाट उठछौ।

१०अल्छे मानिसले भन्छ, “केही क्षणको निम्ति अभि सुतौं। हाम्री एक छिन सुतौं, हाम्रा हातहरूलाई केही क्षण आराम दिऊं।”

११अनि उसको गरिबी एउटा डौँकू भैं, आँउछ र उसको अभाव एक योद्धा भैं आउँछ।

दुष्ट मानिस

१२एक दुष्ट अनि नीच मानिस जहाँ गएता पनि भूटो बोल्छ अनि

१३उसले मानिसहरूलाई छक्क्याउन आँखा भिम्क्याउँछ खुट्टा हल्लाएर तथा हातको औली द्वारा इशारा गर्छ।

१४उसको विचार छलपूर्ण हुन्छ, उसले खराब योजनाहरू बनाउँछ, उसले सबै समयमा तर्क गर्छ।

१५तर अचानक बिपदले उसलाई आधात गर्छ, उसलाई चोट लाग्छ अनि यस चोटबाट ऊ निको हुने छैन।

सातवटा कुराहरू जुन परमेश्वर घृणा गर्नुहुन्छ

१६परमेश्वरले छ वटा कुराहरूलाई घृणा गर्नुहुन्छ, सात वटा जो घृणित छन।

१७आँखाहरू जसले मानिसलाई घमण्डी दर्शाउँछ, जिब्राहरू जसले भूटो बोल्छ, हातहरू जसद्वारा निर्दोष मानिसको हत्या गर्छ, हृदय जहाँ दुष्ट कर्म गराउने योजनाहरू बनिन्छन् गोड़ाहरू जुन दुष्ट कर्मको निम्ति दौडन्छन्।

१८त्यो मानिस जसले अदालतमा भूटो बोल्छ। त्यो मानिस जो दाज्यू भाइहरूको बीचमा भगडा लगाउँछ।

१९नीतिवचन तथा अरु कही पनि जहाँ सात कुराहरू भनिएकोछ, ती सात कुराहरू यी नै भनी कुनै निश्चय छैन। तर सात भन्दा धेरै नै भनिएकोछ। जहाँ सात होइन आठ भनिन्छ, त्यसको अर्थ धेरै भन्दा पनि अभि धेरै मानिनु पर्छ।

२०हे मेरो छोरो, आफ्नो बाबुको आज्ञाहरू स्मरण गर अनि तिमी आमाले दिएको शिक्षाहरूलाई इन्कार नगर।

२१उनीहरूले भनेका वचनहरू सधैं हृदयमा राख, तिनीहरूलाई तिमी गला वरिपरि बाँधेर राख।

२२जब तिमी अगि बढ्ने छौ त्यति बेला ती वचनहरूले तिमी मार्गदर्शन गर्नेछ। जब तिमी सुत्छौ, तिनीहरूले तिमी रक्षा गर्नेछन र जब तिमी जाग्यौ ती वचनहरू तिमीसित कुरा गर्नेछन्।

२३किनभने यी आज्ञाहरू चाहिँ बती र यी शिक्षाहरू चाही ज्योति हुन। तिमी आमा बाबुका शिक्षाहरूले तिमीलाई सही मार्गमा डोखाउनेछ। ती शिक्षाहरूले तिमी जीवन सुधानेछ अनि जीवनको सही मार्गमा हिंड्न तिमीलाई प्रशिक्षण दिनेछन्।

२४तिनीहरूको शिक्षाले तिमीलाई अपवित्र आइमाईकहाँ जानु अवरोध पुऱ्याउनेछ अनि व्यभिचारी स्त्रीको चिप्ल्याईबाट बच्नेछौ।

२५उसको सुन्दरताको इच्छा तिमी मनमा नगर अनि उसको आँखाको जादूमा बन्दी नबन।

२६एउटी वेश्याले तिमीबाट एक टुक्रा रोटीको दाम लिनु सक्छे, तर अर्काकी पत्नीले तिमी जीवन नै ध्वंश गरिदिन्छे।

२७जल्दै गरेको आगो के एउटा मानिसले उसको काखमा राख्दा उसको लुगा चाहिँ जल्दैन?

२८एउटा मानिस बल्दै गरेको कोइला माथि हिंड्न सक्छ अनि उसको खुट्टा चाहिँ जल्दैन के यस्तो हुन सक्छ?

२९जो कोही मानिसको लागि पनि त्यस्तै हुन्छ जब ऊ अन्य मानिसको पत्नीसित ओछ्यानमा सर्पक राख्छ। त्यस मानिसले दुःख भोग्ने छ।

३०-३१कुनै चोर भोकले चुर भएर यदि आफ्नो ज्यान बचाउनको निम्ति चोरी गर्छो भने, मानिसहरूले त्यसको त्यति निन्दा गर्दैनन। तर पनि त्यो मानिस चोर्दै गर्दा पक्राउ पर्छो भने उसले चोरी गरेको परिणाम भन्दा सात गुणा वेशी तिर्नु पर्छ, चाहे यसरी तिर्नु पर्दा उसको घरको सम्पूर्ण सम्पत्ति नै किन शेष नहोस्।

३२तर जो मानिसले अर्काको पत्नीसित यौन सम्बन्ध राख्छ त्यसको विवेक हुँदैन उसले आफ्नै मात्र विनाश ल्याउँछ।

३३उसले पिटाइ अनि बेइज्जत पाउँछ, अनि उसको नराम्रो नाम कहिले टाढा जाँदैन।

३४त्यस पर स्त्रीको लोग्ने ईर्ष्याले क्रोध जगाउँछ अनि जब उसले त्यस मानिसमाथि बदलाको भाव राख्छ तब उसको हृदयमा त्यो मानिसप्रति दया कहिल्यै जागदैन।

३५त्यस स्त्रीको लोग्नेले कुनै प्रकारको क्षतिपूर्ति

ग्रहण गर्दैन जति सुकै पैसादिएर पनि त्यसलाई मनाउन सकिँदैन।

ज्ञानले तिमीलाई व्यभिचारीणीबाट टाढा राख्छ

७ हे मेरो छोरो! मेरा सल्लाहहरू सम्झ राख। मेरा आज्ञाहरू बहुमूल्य सम्पत्ति भैं संचय गरिराख।

रतिमीले मेरा आज्ञाहरू पालन गर्छौ भने तिमी बाँच्नेछौ। मेरो सल्लाहलाई आँखाको नानी भैं जोगाई राख। रतिनीहरू तिमीले आफ्नो आँलीहरूमा बाँधेर राख अनि हृदयमा लेखेर राख। ४ज्ञानलाई भन: “तिमी मेरी बहिनी हौ; समभक्तिलाई भन, “तिमी मेरो आफन्त हौ!” ५तब तिमीलाई तिनीहरूले अर्को मानिसको चिप्लो कुरा गर्ने पत्नीसँग शारीरिक सम्बन्ध हुनबाट बचाउँछ।

६एकदिन मैले मेरो घरको भयालबाट हेरेँ, मैले धेरै ठिटाहरूलाई देखेँ ७अनि तिनीहरू मध्ये एकजनालाई ध्यान दिएँ त्यो एकदमै मूर्ख रहेछ। ८त्यो केटो त्यस्तै एउटी स्त्रीको घरको छेउबाट गइरहेको थियो। उ उसको घरको दिशातिर अगि बढिरहेको थियो। ९अस्ताँउने घामले गोधुली बेलालाई डकदै थियो। रात आफ्नो अन्धकारसँग आउँदै थियो। १०त्यसै समयमा कुनै एउटी स्त्री उसलाई भेट्न आई। उसले एउटा वेश्याले भैं लुगा लगाएकी थिइ र उ एकदमै धूर्त थिइ। ११ऊ उच्च स्वरकी अनि विद्रोही थिइ। ऊ उसको घरमा वस्नु चाहन्दैन् थिइ। १२त्यो स्त्री कहिले गल्लीमा, कहिले चोकहरूमा तन्देरी केटाहरूलाई फँसाउन कुना काप्चाहरू तिर लुकेर बस्थी। १३उसले त्यस केटोलाई समाती र चुम्बन खाई अनि निर्लज्जा रूपमा उसको आँखामा हेर्दै भनी, १४“आज मैले मेलबलि चढाउनु पर्छ। कारण मैले आज आफ्नो भाकल पूरा गरेँ। त्यसको केही भाग घर लगेँ र आज मसित खानेकुराहरू प्रशस्त छन्। १५यसैकारण म तपाईंलाई खोज्न बाहिर निस्केर आइरहेकी थिँए अनि अहिले तपाईंलाई भेटेँ। १६मैले मेरो ओछ्यानमा मिश्रदेशको रंगीन च्यादरले सजाएकिछु। १७मैले मेरो ओछ्यान माथि, मूर्, एलवा, दालचिनी अनि सुगन्धित अत्तर छर्केकीछु। १८म सित आऊ, रात भरी हामी प्रेमको आलिंगनमा बाँधिँएर आनन्दमा विभोर भई भोग गरौँ। १९मेरो पति घरमा छैनन्, तिनी धेरै लामो यात्रामा गएका छन्। २०तिनी आफ्नो थैली भरी पैसा बोकेर गएका छन अनि यो तोकीएको दिन सम्म फर्केर आँउदैनन्।”

२१त्यस स्त्रीले उसलाई फँसाउन यी शब्दहरूको व्यवहार गरी अनि त्यो मूर्ख केटो फस्यो। २२उसले त्यस आइमाईलाई पछ्याउँछ र एक्कासि ऊ कसाइखाना तिर लगिदै गरेको सँढि भैं हुन्छ। ऊ धनुषकाँडले कलेजो छेडेको मृग भैं भएको छ। ऊ जस्तै जालमा फस्न उडिरहेकोछ।

२३तर उसलाई थाहा छैन कि यसको लागि उसले आफ्नो जीवन दिने छ।

२४अब हे मेरा छोराहरू हो, मेरो कुरा सुन, मेरो बचनहरूमा ध्यान देऊ। २५तिम्रो हृदयलाई उसको मार्ग तिर डोर्याउन नदेऊ त्यो बाटो तिर नफर्क। २६त्यसले धेरै शिकारलाई लडाएकी छ, त्यसले अनगन्ती मानिसहरूलाई मारेकी छिन्। २७त्यस स्त्रीको घरले चिहानतिर डोर्यारिहेको हुन्छ र त्यसलाई पछ्याउनेहरू मृत्युको मुखमा पर्छन्।

ज्ञान नै असल स्त्री हुन्

के ज्ञानले तिमीलाई बोलाउँदैन र? के समभक्तिले तिमीलाई ठूलो स्वरमा बोलाएको छैन र?

२८आग्लो ठाउँहरू माथि उभिन्छे जहाँबाट दोबाटो देखिन्छ।

३०शहरको प्रवेशद्वार नजिक छिन उनले खुल्ला ढोकाहरूबाट बोलाइरहेकी छिन्।

३१ज्ञानले भन्छ, “हे मानिस हो, म तिमीहरूलाई आहवान गर्दछु, म सबै मानिसहरूलाई बोलाउँदछु।

३२तिमीहरू जो अनुभवी छैनौ भने ज्ञानी हुन सिक। हे मूर्खहरू हो, बुझ्न शिक।

३३तिमीहरू सुन, म जुन कुराहरू सिकाउँछु, तिनीहरू महत्वपूर्ण छन्। जुन कुराहरू सही हुन, तिनीहरू नै भन्छु।

३४मेरा वचनहरू सत्य हुन। किनभने मेरा ओठहरूले मिथ्यालाई घृणा गर्छन्।

३५मेरो मुखबाट निस्केका सबै वचनहरू सही तथा न्यायपूर्ण हुन्छन् अनि कुनै पनि भ्रमित तथा भूटो हुँदैन।

३६यी सब भनाईहरू सुभबुभ हुने मानिसहरूको लागि स्पष्ट छन् अनि ज्ञानी मानिसहरूको निमित्त तिनीहरू सरल अप्रिम छन्।

३७मैले दिएका उपदेशहरू स्वीकार गर, कारण तिनीहरू चाँदी भन्दा असल छन्, अनि बहुमूल्य सुन लिनु भन्दा ज्ञान-बुद्धि लिनु नै उत्तम हो।

३८ज्ञान मोतीहरू भन्दा अभ्र उत्तम हो। ज्ञान मानिसले चाहने ती सबै चिजहरू भन्दा असल हो।”

ज्ञानले के गर्छ

३९“म ज्ञान हुँ। अनि म विवेकसँग बस्छु। तिमीले मलाई विद्या अनि राम्रो योजना सँग पाउँन सक्छौ।

४०परमप्रभुको डर मान्नु नै दुष्टतालाई घृणा गर्नु हो। अभिमान, अहंकार, कुटिल व्यवहार अनि छलपूर्ण बोलिलाई म घृणा गर्छु।

४१म सँग राम्रो सल्लाह अनि स्वास्थ्य ज्ञान छ। म सँग समभक्ति अनि सामर्थ्य छन्।

४२मेरै सहायतामा राजाहरूले राज गर्छन्, अनि

शासकहरूले उचित कानून बनाउँछन् जुन सही र न्यायपूर्ण हुन्छ।

४३राजकुमारहरू, राजकीय मानिसहरू, निष्पक्ष न्याय घोषणा गर्नेहरूले आफ्नो काम म द्वारा गर्छन्।

४४म ती मानिसहरूलाई प्रेम गर्छु, ज-जसले मलाई प्रेम गर्छन् अनि यदि मानिसहरूले मलाई चेष्टा गरेर खोज्छन् भने तिनीहरूले मलाई भेट्ने छन्।

४५धन दौलत र आदर मसित रहन्छ, म अनन्त धन अनि साचो सफलता प्रदान गर्छु।

४६मैले दिएका भेटीहरू शुद्ध चाँदी भन्दा असल छन् औ म जुन चीज दिन्छु तिनीहरू अकबरी सुनभन्दा असल हुन्छन्।

४७म मानिसहरूलाई सही मार्गमा डोर्खाउँछु, म तिनीहरूलाई सही न्यायले चल्ने पथमा डोर्खाउँछु।

४८मलाई मन पराउनेहरूलाई सम्पत्ति दिन्छु, हो, म तिनीहरूको घर नै सम्पत्तिले भरिदिन्छु।

४९परमप्रभुले उहाँको प्राचीन कार्यहरू भन्दा पहिला सृष्टिको प्रारम्भमा नै मलाई बनाउनु भयो।

५०यो संसार सृजना गरिनु भन्दा पहिला अस्मरणीय आनन्द कालमा मेरो सृजना भयो।

५१जब त्यहाँ भूमध्यसागर थिएन, म जन्मिएको थिए। पानीले भरिएको महानहरू भन्दा पहिला म जन्मिएको थिए।

५२पर्वतहरूलाई तिनीहरूको ठाउँमा राख्नु भन्दा अघि, पहाडहरू हुन भन्दा अघि, म जन्मिएको थिएँ।

५३परमप्रभुले पृथ्वी रचनु भन्दा पहिल्यै, खेत सृजना गर्नु भन्दा पहिल्यै, पृथ्वीमा पहिलो धूलो बनाउँनु भन्दा अघि नै, म त्यहाँ थिएँ।

५४जब परमप्रभुले आकाश सृष्टि गर्नु भयो, म त्यहाँ थिए। जब परमप्रभुले क्षितिजहरूको चित्रसागरको प्रतिबिम्ब माथि कोर्नु भन्दा पहिला म त्यहाँ थिएँ।

५५जब उहाँले आकाशमा बादल राखेर महा सागर सृष्टि गर्नु भन्दा पहिला म जन्मेको थिएँ।

५६उहाँले समुद्रको सिमाना तोक्दा उहाँको आज्ञा नाघी पानी बाहिर नजाओस भनी उहाँले पृथ्वीको जग् बसाउँनु हुदा।

५७म उहाँको छेउमा एउटा प्रिय बालक भैं थिएँ। म दिन प्रति दिन उहाँको खुशीयालिमा थिएँ। हर समय उहाँको उपस्थिमा निरन्तर आनन्द मनाउँथेँ।

५८म वहाँले सृष्टि गर्नु भएको संसारमा आनन्द लिन्छु, म मानव जातिमा खुशी लिन्छु।

५९अनि अब, हे मेरो छोराहरू, मलाई सुन! ती मानिसहरूले भाग्यमानी हुन् जो मैले देखाएको बाटोमा हिड्छन्।

६०मेरो शिक्षाहरूलाई सुन अनि ज्ञानी बन, तिनीहरूलाई अस्वीकार नगर।

३४ जुन मानिसले मेरो कुरा सुन्छ, त्यही मानिस नै भाग्यमानी हुनेछ, जसले दिनहुँ मेरो ढोकामा आँखा लगाइरहन्छ, जसले मेरो ढोकाको संघार पखिँरहन्छ। तिनीहरूनै धन्य हन्छन्।

३५ किनभने जसले मलाई पाउँछ, उसले जीवन पाउँछ। अनि उसैले परमेश्वरबाट अनुग्रह पाउँछ।

३६ तर जसले मेरो बिरूद्ध पाप गर्छ, उसले आफैँलाई हानी पुऱ्याउँछ। जो कोहीले मलाई घृणा गर्छ उसले मृत्युलाई प्रेम गर्छ।”

ज्ञान र मूर्खता

६ ज्ञानले आफ्नो घर बनाई। उसले त्यस घरमा सातओटा खम्बाहरू खडा गरी।

७ उसले मासु पकाई अनि त्यसपछि दाखरस बनाई। उसले खाना टेबिलमाथि राखी।

८ तब उसले उसको सेविका केटीहरूलाई शहरको अग्लो ठाउँमा मानिसहरूलाई निम्त्याउन पठाई।

९ तिमी मानिसहरू ज-जसलाई सिक्न आवश्यक छ, आओ। उसले मूर्ख मानिसहरूलाई पनि निम्त्याउन भनी।

१० आओ, अनि मेरा ज्ञानका भोजन खाओ। अनि दाखरस पनि पिओ जुन मैले तयार पारेकी छु।

११ अनुभवहीनता तिम्रो पछि छोड अनि समभशक्ति भएको बाटोमा हिडे।

१२ अरूलाई अपमान गर्नेहरूलाई सुधार्न खोज्ने मानिस आफैँ अपमानित हुन्छ र जसले दुष्टमानिसलाई हप्काउँछ उसलाई हानी हुन्छ।

१३ अरूलाई अपमान गर्ने मानिसलाई तिमीले कहिल्यै पनि नभर्पार्नु नत्र उसले तिमीलाई नै घृणा गर्न थाल्छ। तर यदि तिमीले कुनै ज्ञानी मानिसलाई हप्काओ भने उसले तिमीलाई प्रेम गर्न थाल्नेछ।

१४ ज्ञानी मानिसलाई अर्ती दियो भने उ अर्भै ज्ञानी हुन्छ। त्यसरी नै एउटा धर्मी मानिसलाई सिकायो भने उसले ज्ञान धेरै बढाउनेछ।

१५ परमप्रभुलाई आदर गर्नुको अर्थ ज्ञान प्राप्त गर्ने पहिलो पाइलो हुन्छ, अनि पवित्र परमप्रभुको ज्ञान नै समभशक्ति हो।

१६ किनभने तिम्रो आयु बढ्ने, दिन समय बढ्नु र तिम्रो जीवनमा वर्षको वर्ष बढेर जानु मबाट नै हुन्छ।

१७ यदि तिमी बुद्धिमान छौ भने तिमी आफैँले लाभ उठाउने छौ। तर यदि तिमी ठट्टा गर्छौ भने तिमी आफैँले दुःख पाउनेछौ।

१८ मूर्खता यस्तो आइमाई हो जसले खुब कुरा गर्छ तर ऊ मूर्ख हो, र केही पनि जान्दैन।

१९ उ उसको घरको दैलोमा, बसीरहन्छे शहरको सबैभन्दा अग्लो स्थानमा भएको आसन माथि बस्छे।

२० उसको अगाडीबाट जो आफ्नो सोभो बाटो गइरहेको हुन्छ उसलाई बोलाएर भन्छे,

२१ अरे हे बुद्धि नभएकाहरू हो, यहाँ मित्र आऊ।” उसले तिनीहरूलाई भन्छे जोसँग चेतना नै छैन।

२२ “वोरेको पानीको स्वाद अभ मिठो हुन्छ, चोरेको खाना साच्चैँ स्वादिष्ट हुन्छ।”

२३ मूर्ख मानिसहरूले जान्दैनन् कि तिनका घर भूतहरूले पूर्ण छ अनि तिनले तिनीहरूलाई चिहानको गहिरो भागमा निमन्त्रण गरेको छन्।

सुलेमानका हितोपदेशहरू

१० एकजना बुद्धिमानि छोरोले आफ्नो बाबुलाई आनन्द दिन्छ भने, एक मूर्ख छोरोले आफ्नी आमालाई कष्ट दिएको हुन्छ।

२४ खराब काम गरी कमाएको धन सदाको लागि व्यर्थ हुन्छ इमान्दारीताले मानिसहरूलाई मृत्युबाट बचाउँछ।

२५ परमप्रभुले धर्मीहरूलाई भोकै राख्नु हुन्न तर उहाँले दुष्ट मानिसको लालसालाई पनि विरोध गर्नु हुन्छ।

२६ अलच्छी मानिसले दरिद्रता निम्त्याउँछ भने, एक मेहनती मानिस धनी हुन्छ।

२७ ग्रीष्म ऋतुमा जसले अन्न जम्मा गरेर राख्छ त्यो ज्ञानी मानिस हो तर जुन मानिस कटनीको समयमा सुत्छ त्यसले शरम ल्याउँछ।

२८ ईमानदार मानिसको शिरमाथि आशीषहरू वर्षन्छन्, तर दुष्ट मानिसको मुखबाट घृणित कुराहरू मात्र निस्कन्छन्।

२९ एकजना इमान्दार मानिसको स्मरण आशीर्वादको श्रोत हो तर दुष्ट मानिसको नामबाट दुर्गन्ध आउँछ।

३० एकजना ज्ञानी मानिसले आज्ञाहरू पालन गर्छ। तर तर्क गर्ने मूर्खले आफैँलाई नासमा पुऱ्याउँछ।

३१ ईमानदार मानिस सदा सर्वदाको लागि सुरक्षित भई रहन्छ भने एउटा दुष्ट मानिस अवश्य पतन हुन्छ।

३२ सच्चाई लुकाउने मानिसले दुःख ल्याउँछ। खुलासँग बोल्ने मानिसले शान्ति ल्याउँछ।

३३ इमान्दार मानिसको मुख जीवनको स्रोत हो, तर मूर्ख मानिसको मुखबाट घृणित कुराहरू मात्र निस्कन्छन्।

३४ घृणाले भगडा उत्पन्न गराउँछ, तर प्रेमले सबै अपराधहरूलाई क्षमा गर्छ।

३५ बुद्धि ज्ञानी मानिसहरूको मुखमा पाइन्छ, तर मूर्खलाई उसको पीठयूमा लट्टीले हिकाइन्छ।

३६ बुद्धिमानि मानिसहरूले ज्ञानलाई संचय गर्छन्, तर मूर्खको बोलीले आपद विपदहरू मात्र बोलाउँछ।

३७ धनी मानिसलाई धनले रक्षा गर्छ तर दरिद्रताले गरीब मानिसहरूलाई नष्ट पार्छ।

३८ एकजना इमान्दार मानिसले जे कमाउँछ, त्यसले जीवन प्रदान गर्छ, तर दुष्ट मानिसको कमाईहरू पापको निम्ति प्रयोग हुन्छ।

१७आफूले भोगेको सजायबाट जुन मानिसले शिक्षा लिन्छ उसले अन्य मानिसहरूलाई पनि बाँच्नु सिकाउँछ। तर जुन मानिसले सजायबाट शिक्षा लिनु अस्वीकार गर्छ त्यसले अरूलाई पथभ्रष्ट बनाई दिन्छ।

१८जसले आफ्नो घृणा लुकाएर राख्छ, त्यो कपटी हो र जसले आफूले फैलाउनु सक्ने कथाहरू मात्र खोज्छ त्यो मूर्ख हो।

१९धेरै बोल्ने मानिसले प्रायः समस्या उबजाउँछ, तर चुपचाप रहने मानिस विवेकी हुन्छ।

२०इमान्दार मानिसको मुखबाट निस्केका शब्दहरू निखुर चाँदी भैं अमूल्य हुन तर नराम्रो मानिसका विचारहरूको मूल्य हुँदैन।

२१इमान्दार मानिसका वचनहरूले धेरै मानिसहरूलाई सहायता गर्छ, तर एउटा मूर्खको मूर्खयाँईले उसलाई मारछ।

२२परमेश्वरको आशीर्वादले धन सम्पत्ति ल्याउँछ अनि उहाँले यसमा कष्टहरू थप्नु हुन्छ।

२३एउटा मूर्ख मानिस दुष्कर्ममा रमाउँछ, तर समभदार मानिस ज्ञानमा खुशी हुन्छ।

२४दुष्ट मानिसहरू जे कुरामा डराउनु हुन्छ तिनीहरूलाई त्यहि हुन्छ तर एउटा धर्मी मानिसले जे चिताउँछ त्यहि प्राप्त गर्छ।

२५आँधी-बेहरीले उडाएर लगे भैं दुष्ट मानिसहरू एक क्षणमै नष्ट हुन्छन्, तर धर्मी मानिस अनन्तसम्मै दृढ़ रहिरहन्छ।

२६जसले अलच्छी मानिसलाई काम अह्राएर पठाउँछ उसलाई दाँतमा अमिलो सिरका परे भैं र आखाँमा धूवाँ लागे भैं हुन्छ।

२७परमप्रभुको भयले मानिसको आयु बढाइ दिन्छ, तर दुष्ट मानिसको आयु घट्नेछ।

२८धर्मी मानिसका आशाहरू खुशीमा अन्त हुन्छन्, तर दुष्ट मानिसहरूका आशाहरू शून्यमा अन्त हुन्छ।

२९परमप्रभुको मार्ग धर्मी मानिसहरूको लागि शरणस्थान हो, तर दुष्ट मानिसहरूको लागि विध्वंस हो।

३०धर्मी व्यक्ति कहिले डगगाउदैन तर दुष्ट मानिसहरू पृथ्वीमा टिके छैनन्।

३१धर्मी मानिसले ज्ञानको उच्चारण गर्छ, तर एउटा कुटिल जिब्रो काटिनेछ।

३२एकजना धर्मी मानिसले ग्रहणयोग्य कुरा बोल्न जान्दछ तर एकजना दुष्ट मानिसले यस्ता मात्रै शब्द बोल्छ जसले दुःख दिन्छ।

११ केही ठग मानिसहरू त्रुटिपूर्ण तराजुहरू प्रयोग गर्छन्। परमप्रभुले त्यस्तो व्यवहार गर्नेहरूलाई घृणा गर्नु हुन्छ तर सही ओजन गर्नेहरूलाई उहाँले मन पराउनु हुन्छ।

२अपमान घमण्डसँग आँउछ, तर ज्ञान नम्रता सँगै आउँछ।

३ईमानदार मानिसहरूलाई आफ्नो इमान्दारीले पथ-प्रदर्शन गराउँछ, तर विश्वासघातीहरूलाई तिनीहरूको दुष्टताले नै सर्वनाश गराउँछ।

४धनले मानिसहरूलाई परमेश्वरको न्याय दिनमा सहायता गर्नु सक्दैन, तर धार्मिकताले मानिसलाई मृत्युबाट रक्षा गर्छ।

५निर्दोष मानिसहरूको धार्मिकताले तिनीहरूको मार्ग सिधा बनाउँछ, तर दुष्ट मानिसलाई उसले गरेका दुष्टकार्यहरूले ध्वंश पार्नेछ।

६सोभो मानिसहरूको धार्मिकताले तिनीहरूलाई बचाउँछ, तर अविश्वासीहरू तिनीहरूको खराब अभिलाषा द्वारा नै ध्वंश हुन्छन्।

७जब एकजना दुष्ट मानिस मर्छ उसको कुनै आशा हुँदैन। उसले आशा गरेका प्रत्येक चीज सकिन्छ र यसको मूल्य हुँदैन।

८धर्मी मानिसलाई कष्टबाट बचाइन्छ, तर बदलामा त्यो कष्ट दुष्ट माथि आइ पर्छ।

९अधर्मी मानिसले आफ्नो छिमेकीलाई वचनले नै आघात तुल्याउँछ, तर धर्मी मानिसहरू ज्ञान द्वारा बचाइन्छन्।

१०जब धर्मी मानिसहरूले उन्नति गर्छन् सम्पूर्ण शहर नै आनन्दित हुन्छ। तर जब दुष्टहरूको ध्वंश हुन्छ मानिसहरू आनन्दमा कराउँछन्।

११ती धार्मिक मानिसहरूले उनीहरूको शहरलाई आशीर्वाद दिन्छन् त्यो शहरको उन्नति हुन्छ, तर दुष्टहरूले भनेका कुराहरूले शहर ध्वंश हुन्छ।

१२असल समभ नभएकाहरूले आफ्ना छिमेकीहरूको विषयमा विरोधी कुरा गर्छन्, तर समभदार मानिसहरूले आफ्नो जिब्रोलाई नियन्त्रणमा राख्छन्।

१३अविश्वासी मानिसले अरुको गोप्य कुराहरू जतातै भनि हिड्छ, तर एउटा विश्वासनीय मानिसले ती कुराहरू गोप्य राख्छ।

१४मार्गदर्शन सही नभएको खण्डमा एउटा राष्ट्र नष्ट हुन्छ, तर धेरै सल्लाहकारहरू भए विजय आउँछ।

१५नचिनेको मानिसको निमित्त जमानी बसे कष्ट भोग्नु पर्छ तर यदि तिमी त्यस्तो काममा संलग्न भएनौ भने, तिमी सुरक्षित रहनेछौ।

१६एउटी दयालु तथा भद्र स्त्रीले आदर पाउँछे तर निर्दयी मानिसले सम्पत्ति मात्र आर्जन गर्छ।

१७दयालु मानिसले केही कर्म गर्दा उसको हित हुन्छ, तर दुष्ट मानिसको कर्मले उसैलाई सङ्कष्ट गराउँछ।

१८दुष्ट मानिसले अरूलाई ठग्न र तिनीहरूबाट पैसा लिन्छ तर एक धार्मिक मानिसले सही कर्म गर्छ अनि उसले वास्तविक इनाम पाउँछ।

१६सौँचो धार्मिक मानिसले जीवन ल्याउँछ, तर दुष्ट मानिसहरू दुष्टताको पछि लाग्छन अनि मर्छन।

२०कुटिल हृदय भएका मानिसहरूलाई परमप्रभुले घृणा गर्नुहुन्छ तर ईमान्दार जीवन जीउने मानिसहरू सित उहाँ खुशी हुनुहुन्छ।

२१यो सत्य हो कि दुष्ट मानिसहरूले सजाय पाउँछन् तर धर्मी मानिसहरूले तिनीहरूको संन्तानहरूलाई मुक्त पार्नेछन्।

२२एउटी सुन्दरी तर मूर्ख आइमाई, सुँगुरको नाकमा शुद्ध सुनको बुलाकी जस्ती हो।

२३जब धर्मी मानिसहरूले तिनीहरूले इच्छा गरेको चीजहरू पाउँछन्, यसले असल चीजहरूमा डोरयाउँछ तर जब दुष्ट मानिसहरूले चाहेको चीजहरू तिनीहरूले पाउँछन् त्यसले कष्ट मात्र गराउँछ।

२४त्यहाँ एकजना मानिस छ जसले उदारहातले दिन्छ तर उसले धेरै पाउँदै जान्छ अनि त्यहाँ अर्को मानिस छ जसले दिन पर्ने चीज दिन अस्वीकार गर्छ तर ऊसँग सामान कम्ति कम्ति हुँदै जान्छ।

२५उदार मानिसले उन्नति गर्छ अरूको तिर्खा मोटाउने मानिसको आफ्नो पनि तिर्खा मेटिन्छ।

२६एकजना मानिस जसले अन्न बेच्न अस्वीकार गर्छ* उसले सराप पाउँछ। तर जसले इच्छा र इमान्दारी पूर्वक बेच्छ उसले आशिर्वाद पाउँछ।

२७एउटा मानिस जसले असल गर्न चेष्टा गर्छ, ऊ जनप्रिय हुनेछ, तर जसले दुष्ट कर्म मात्र गर्छ उसले पनि खराबी नै सामना गर्नु पर्छ।

२८जसले आफ्नो सम्पत्तिमा भरोसा गर्छ त्यो सुकेको पात भैँ भर्छ। तर असल मानिस नयाँ पालुवाको हरियो पात भैँ बढ्छ।

२९यदि कुनै मानिसले आफ्नो परिवारमा कष्ट पुऱ्याउँछ भने उसले पैतृक सम्पत्तिको अधिकार प्राप्त गर्दैन। अनि आखिरमा त्यस मूर्ख मानिसलाई ज्ञानी मानिसको सेवा गर्ने बनाइन्छ।

३०धर्मी मानिसले गरेको कर्मफल “जीवनको वृक्ष” जस्तो हो, अनि ज्ञानी मानिसले आरूलाई नयाँ जीवन दिन्छन्।

३१यदि एकजना धर्मी मानिसलाई अफूले पृथ्वीमा गरेको राम्रो कामको फल प्राप्त हुन्छ।

१२ एकजना मानिस जसले अनुशासनलाई प्रेम गर्छ उसले त ज्ञानलाई त्यसै माया गर्छ, तर जसले सुधारलाई घृणा गर्छ, त्यो त पटमूर्ख हो।

२असल मानिसले परमप्रभुबाट अनुग्रह पाउँछ, तर एउटा धूर्त मानिसले दण्ड मात्र पाउँछ।

अन्न बेच्ने अस्वीकार गर्छ अन्न अभावको कारण त्यसको दाम नबढुञ्जेल नबेचिकन भण्डार गदरेर राख्छ।

३दुष्टता द्वारा कसैलाई पनि सुरक्षित बनाउँनु सकिँदैन, तर धर्मी मानिसहरूको जरा उखाल्नु सकिँदैन।

४एक योग्य पत्नी आफ्नो पतिको निमित्त शिरको मुकुट हो, तर पति माथि अपमान ल्याउने गृहिणी लोग्नेको शरीरमा मक्काउँदै गरेका हड्डीहरू जस्ती हो।

५धर्मी मानिसहरूको योजनाहरू न्याय संगत हुन्छन्, तर दुष्टहरूको सल्लाह छलपूर्ण हुन्छन्।

६दुष्टहरूको शब्दहरू उपगोपनबाट आक्रमण भए भैँ आउँछन्, तर ईमानदारीहरूको वचनले तिनीहरूलाई बचाउँछ।

७दुष्ट मानिसहरूलाई नष्ट गरिन्छ अनि अस्तित्व रहित हुन्छ, तर धर्मी मानिसहरूको घर दृढतासाथ खडा रहन्छ।

८मानिस आफ्नो भलो बुद्धिले प्रशंसा कमाउँछ, तर त्यस्तो मानिस जसको मन सदा कुबाटो तिर रहन्छ त्यो घृणित हुन्छ।

९प्रतिष्ठित व्याक्ति हूँ भनी बहना गर्नु तर प्रचुर मात्रमा खाना नहुनु भन्दा एउटा साधरण व्याक्ति भएर आफैँलाई आफ्नो सेवक बनाउँनु असल हो।

१०एकजना धर्मी मानिसले उसको पशुहरूको आवश्यकता ख्याल गर्छ, तर दुष्ट मानिसको असल काम निष्ठुर हुन्छ।

११आफ्नो खेतमा काम गर्ने कृषक सित प्रशस्त खाने चीज हुन्छ, तर बेकारमा समय नष्ट गर्ने मानिसको बुद्धि हुँदैन।

१२दुष्ट मानिस सधैँ दुष्टयाई कर्म गर्न मात्र खोज्छ, तर धर्मी मानिससित गहिरो शक्ति हुन्छ।

१३दुष्ट मानिस आफ्नै खराब शब्दहरू चंगुलमा फस्छ। तर धर्मी मानिस त्यस्तो अप्ठेरोमा पर्दैन।

१४मानिसको व्याख्याले धेरै असल चीजहरू प्रदान गर्छ अनि त्यसरी नै उसले गरेको कामले उसलाई लाभ दिन्छ।

१५एक मूर्खले उसले जे गर्छ त्यसैलाई ठीक सोच्छ तर एक ज्ञानीले अरूबाट उपदेश लिन्छ।

१६एकजना मूर्ख मानिस छिटो रिसाउँछ, तर एक समभक्दार मानिस उसको अपमान सहन्छ।

१७एक सत्यवादी गवाहीले सत्य बयान दिन्छ तर एउटा भूटो साक्षी द्वारा दिएको बयान, भूटो हुन्छ।

१८विचार नगरी बोलेको बचनले तरवारले भैँ घोच्छ, तर ज्ञानी मानिसले सोचेर बोल्छ र उसले भनेको शब्दले मलमको काम गर्छ।

१९जो सत्य बोल्छ सदा स्थीर रहन्छ, तर जो भूटो बोल्छ केही क्षणको निमित्त मात्र रहन्छ।

२०ती जसले दुष्ट योजना बनाउँछन् मनमा छलकपट लुकाउछन् तर ती जो शान्ति मार्गको उपदेश दिन्छन् सुखी हन्छन्।

२१ एकजना धर्मी व्याक्तिलाई हानी हुने छैन, तर दुष्टले धेरै दुःख पाउँछ।

२२ परमप्रभुले भूटो ओठलाई घिनाउनुहुन्छ, तर सत्यवादी मानिस सित खुशी हुनुहुन्छ।

२३ एकजना समभदार तथा ज्ञानी मानिसले आफ्नो ज्ञान आफूसित राख्छ, तर मूर्खले भने आफ्नो मूर्खता पूर्ण कुराहरू लगत्तै बोली हाल्छ।

२४ मेहनती मानिस निरीक्षक बनाइन्छ, तर अल्छे मानिस सधैं कमरो हुनेछ।

२५ चिन्ताले मानिसको सुखलाई लुट्छ, तर खुशीको खबरले उसलाई माथि उठाउँछ।

२६ धर्मी मानिसहरू सही काम गर्नुको निमित्त, एक साथ मिलेर काम गर्छन् ता दुष्ट मानिसहरूले बरालिने बाटो लिन्छन्।

२७ एकजना अल्छी मानिसले उसको शिकार भुट्टै, तर परिश्रमी मानिसले धेरै सम्पत्ति प्राप्त गर्नेछ।

२८ धार्मिकताको मार्गले जीवनमा डोस्छाउँछ। तर अधर्मीको मार्गले मृत्युमा डोस्छाउँछ।

१३ एक ज्ञानी छोरोले आफ्नो बाबुको कुरा राम्ररी सुन्छ, तर घमण्डी मानिसले हप्काइलाई ग्रहण गर्दैन।

२९ तिनीहरूले भनेका कुराहरूको लागि असल मानिसहरू पुरस्कृत हुन्छन्, तर दुष्ट मानिस सधैं खराब काम मात्र गर्न चाहन्छन्।

३० एकजना मानिस जसले आफ्नो मुखलाई काबुमा राख्छ उसले आफ्नै जीवनलाई रक्षा गर्छ। तर जो मानिस केही नसम्भन्थी अथवा बेफिक्री धेरै बोल्छ त्यसले आफैमाथि विपत्ति र विनाश ल्याउँछ।

४ अल्छे मानिसको धेरै चाहनहरू हुन्छन् तर उसले केही पाउँदैन तर परिश्रमी मानिस सँग उसले चाहे भन्दा ज्यादा चीज हुन्छ।

५ धर्मी मानिसहरूले भूटलाई घृणा गर्छन्। तर दुष्ट मानिसहरूले शर्मलाग्दो अनि बेइज्जतीपूर्ण व्यवहार गर्छन्।

६ इमान्दरिताले निर्दोषहरूको रक्षा गर्छ, तर दुष्टताले पापीहरूलाई नष्ट पार्छ।

७ यस्ता मानिसहरू छन् जो धनी छौ भनी बहाना गर्छ, तर उनीहरूसँग केही पनि हुँदैन, अनि यस्ता मानिसहरू छन् जो गरिब भएको वहाना गर्छन् तर उनीहरूसँग धेरै सम्पत्ति हुन्छ।

८ धनी मानिसले आफ्नो ज्यान जोगाउनुलाई धेरै धन खर्च गर्ला, तर गरीब मानिसलाई त्यस्तो अवस्था कतै आइलाग्दैन।

९ एकजना धर्मी मानिस उज्यालोमा चम्कने दीप जस्तै हो तर दुष्ट मानिस प्रकाश नभएको दीप जस्तै हो।

१० घमण्डले भगडा मात्र बढाउँछ, तर जो मानिस नम्रतापूर्वक अरूको उपदेश सुन्छ त्यो ज्ञानी हुन्छ।

११ यदि कसैले पैसा ठग्न भने उसको पैसा चाँडै

शेष हुन्छ, तर जसले आफ्नो परिश्रमले एक-एक पैसा गर्दै कमाउँछ उसको धन बढेर जान्छ।

१२ पूरा नभएको र स्थगित रहेको आशाले मन दुःखित बनाउँछ, तर इच्छा पूरा हुनु एउटा जीवनको वृक्ष जस्तो हो।

१३ मानिस जसले अर्तीलाई आदर गर्दैन उसले आफैमा दुःख ल्याउँछ, तर जसले आज्ञालाई आदर गर्छ ऊ पुरस्कृत हुनेछ।

१४ बुद्धिमानी मानिसको शिक्षा जीवनको मूल हो, यसले मानिसहरूलाई मृत्युको पासोबाट फर्काउँछ।

१५ बुद्धिमानीले दया पाउछ तर बेईमानको बाटो तिनीहरूको नाश हो।

१६ प्रत्येक समभदार मानिसले आफ्नो ज्ञानद्वारा कर्म गर्छ। तर मूर्खले भने आफ्नो मूर्खता मात्र प्रदर्शन गर्छ।

१७ सन्देशवाहक अविश्वासीय छ भने त्यसले कष्ट उब्जाउँछ, तर त्यही सन्देशवाहक विश्वासी भए उसले शान्ति ल्याउँछ।

१८ जसले अर्तीलाई ध्यान दिँदैन उसले लाज र दरिद्रताको सामना गर्नु पर्छ। तर जसले शिक्षालाई स्वीकार्छ उसले सम्मान पाउँछ।

१९ यदि कुनै मानिसले उसले चाहेको केही चिज पाउँछ भने ऊ आनन्दित हुन्छ। तर मूर्खहरू दुष्टता र खराब कर्महरूबाट फर्कन घृणा गर्छन्।

२० जो ज्ञानीको सँगतमा छ ऊ ज्ञानी हुन्छ। तर जो मूर्खसित मित्रता गर्छ उसले दुःख पाउँछ।

२१ पापीहरू जहाँ गए पनि कष्टले पछ्याउँछ, तर असल चिजहरू धर्मी मानिसहरूको लागि एउटा इनाम को रूपमा आउँछन्।

२२ इमान्दार तथा सज्जन मानिसले आफ्नो छोरा तथा नाति-नातिनाहरूको लागि सम्पत्ति छोडेर जान्छ, तर एउटा पापीले संचय गरेको सम्पत्ति धर्मीको हुन्छ।

२३ गरीब मानिसले आफ्नो खेतबाट प्रशस्त बाली उब्जाउन सक्छ तर जब त्यहाँ न्याय हुँदैन भने त्यो बाली खोसिन्छ।

२४ जुन मानिसले आफ्नो छोरा-छोरीलाई सजाय दिँदैन उसले तिनीहरूलाई माया पनि गर्दैन, तर जुन मानिसले आफ्नो छोरोलाई प्रेम गर्छ उसलाई अनुशासनमा राख्छ।

२५ एकजना धर्मी मानिसको प्रचुर मात्रमा खाने कुरा हुन्छ, तर दुष्ट मानिसहरूको पेट भर्न प्रयाप्त खाने कुरा हुँदैन।

१४ बुद्धिमान् स्त्रीले आफ्नो घर निर्माण गर्छ, तर बुद्धिहीन स्त्रीले बनिएको घर आफ्नै हातले भत्काउँछ।

२६ जुन मानिसको मार्ग सिधा छ, उसले परमप्रभुको सम्मान गर्छ तर जुन मानिसको मार्ग कुटिल छ उसले उहाँलाई घृणा गर्छ।

३मूर्खको कुराले उसकै ढाङ्गमा लट्टी बजाउँछ, तर बुद्धिमानको कुराले उसलाई सुरक्षा गर्छ।

४जहाँ गोरूहरू हुँदैन त्यहाँ ढिकुटी खाली रहन्छ, अनि गोरूहरूको बलले नै अन्न प्रशस्त उब्जिन्छ।

५एकजना साँचो गवाहीले साँचो बोल्छ, तर भूटो गवाहीले सधैं भूटो नै बोलिरहन्छ।

६एक अभिमानी मानिसले ज्ञान खोजिरहन्छ, तर यसलाई भेट्दैन, तर एउटा ज्ञानी मानिसलाई बुद्धि सजिलै आउँछ।

७मूर्खको संगतबाट तिमी सधैं टाढा बस, किनभने उसको बचनबाट तिमीले केही बुद्धि पाउँदैनौ।

८ज्ञानी मानिसको ज्ञान यो हो कि कुन बाटोले उसलाई कता डोखाउँदछ त्यो उसले बुझ्छ, तर मूर्ख मानिसको मूर्खताले आफैलाई छलेको हुन्छ।

९पाप निवारण गर्ने विचारमा मूर्ख मानिस हाँस्छ, तर त्यहाँ ईमानदारी मानिसहरूको बीचमा सद्भाव पाइन्छ।

१०यदि एकजना मानिस दुःखी भए उसले आफ्नो दुःख मात्र बुझ्छ, अनि यदि कोही खुशी छ भने, उसको खुशी उसले मात्र बुझ्छ।

११एक दुष्ट मानिसको घर ध्वंश हुनेछ, तर ईमानदार मानिसको घर फलिफाप हुनेछ।

१२त्यहाँ एउटा यस्तो मार्ग पनि छ जसलाई मानिसहरूले सही भनी सम्झन्छन्, तर अन्त्यमा त्यस मार्गले मृत्युतिर डोखाउँछ।

१३कुनै मानिस यदि उसको मनमा पीर भए पनि हाँसिरहनु सक्छ, तर हाँसी सक्दा पनि उसको पीर रहिरहन्छ।

१४एकजना दुष्ट मानिस उसले गरेको खराब कार्यको फल भोग्छ अनि त्यसै गरी एउटा असल मानिसले गरेको असल कार्यको फल उसले पाउँछ।

१५एकजना अनुभवरहित मानिसले आफूले सुनेको प्रत्येक कुरामा विश्वास गर्छ, तर एकजना ज्ञानी मानिसले उसले टेकेको प्रत्येक पाइलाको राम्ररी विचार गर्छ।

१६एकजना ज्ञानी मानिस सतर्क रहन्छ अनि दुःखहरूबाट तर्कन्छ, तर एकजना मूर्ख विश्वासको साथ यसै दुःखतिर अघि बढ्छ।

१७चाँडो रिसाउने मानिसले मूर्खतापूर्ण कामहरू गर्छ अनि एकजना कुबाटोमा लाग्ने मानिस घृणित हुन्छ।

१८अज्ञानीले मूर्खता प्राप्त गर्नेछ, तर विवेकी मानिसहरूलाई ज्ञानको मुकुट लगाई दिइनेछ।

१९नराम्रा मानिसहरू असल मानिसहरूको अघि भुक्नु पर्छ अनि दुष्ट मानिसहरू धर्मी मानिसहरूको दैलोमा भुक्नुपर्छ।

२०गरीब मानिसहरूलाई तिनीहरूका छिमेकीहरूले पनि मन पराउँदैनन्। तर धनीका त धेरै मित्रहरू हुन्छन्।

२१जसले आफ्नो छिमेकिलाई हेला गर्छ उसले पाप गर्छ, तर जसले गरीब माथि दया गर्छ त्यो धन्यको हुन्छ।

२२जुन मानिसले षडयन्त्र मात्र रचिरहन्छ त्यो बरालिन्छ नै, तर जुन मानिसले राम्रो राम्रो योजनाहरू बनाउँछ उसले प्रेम र विश्वास पाउँछ।

२३यदि कसैले कडा परिश्रम गर्छ भने उसले इच्छा गरेको वस्तु पाउँछ, तर यदि कसैले कुरा मात्र गरिरहन्छ भने तब त्यो गरीब हुँदै जान्छ।

२४ज्ञानी मानिसले पुरस्कार धन पाउँछ, तर मूर्ख मानिसले मूर्खता नै पाउँछ।

२५साँचो गवाहीले जीवनको रक्षा गर्छ, तर भूटो गवाहीले भूटो बोल्छ।

२६परमप्रभु प्रतिको सम्मान एउटा बलियो किल्ला हो, यो उसका छोरा-छोरीहरूको लागि सुरक्षित स्थान हुनेछ।

२७परमप्रभुको सत्कार गर्नु जीवनको मूल हो, यसले मानिसलाई मृत्युको पासोहरूबाट टाढा राख्छ।

२८यदि धेरै मानिसहरू माथि राजाले शासन चलाउँछ भने त्यो महान हो, तर प्रजा बिनाको राजा तुच्छ हो।

२९धैर्यशील मानिसले धेरै विचार गरी काम गर्छ, तर जो मानिस चाँडै रिसको प्रकोपमा पर्छ उसले धेरै मूर्खतापूर्ण कामहरू गर्छ।

३०शान्ति हृदयले शरीरलाई जीवन दिन्छ, तर डाहले शरीरको हड्डी सम्म मकाउँछ।

३१जो मानिसले गरीबलाई दुःख दिन्छ उसले सृष्टिकर्तालाई अपमान गर्छ, तर जसले उहाँलाई आदर गर्छ गरीबलाई दया देखाउँछ।

३२एकजना दुष्ट मानिस उसको दुष्टता द्वारा पारजित हुन्छ, तर एकजना धर्मी मानिस उसको पवित्रतामा सुरक्षित रहन्छ।

३३ज्ञानी मानिसहरूको विचार ज्ञानको घर हो तर एकजना मूर्ख मानिसले ज्ञान के हो जान्दैन।

३४धार्मिकताले राष्ट्रलाई महान तुल्याउँछ तर पाप भनेको सबैको लागि लजाजनक हो।

३५ज्ञानी सेवकले राजाको अनुग्रह पाउँदछ, तर एक जसले भ्रमेला उत्पन्न गर्छ तिनको क्रोध पाउँछ।

१५ नम्र तथा कोमल वचनले क्रोध शान्त गराउँछ भने कठोर वचनले क्रोधलाई अभ्र उतेजित पार्छ।

३६ज्ञानीको जिब्रोले ज्ञानलाई आनन्दप्रद बनाउँछ, अनि मूर्खको मुखबाट खाली मूर्खता नै बाहिरिन्छ।

३७परमप्रभुको नजर प्रत्येक कुनामा पुगेको हुन्छ। उहाँ खराब असल देखिरहनु भएको हुन्छ।

३८जुन वचनले मनको घाउ शान्ति पार्छ त्यो जीवन बृक्ष हो, तर छलपूर्ण वचनले आत्मालाई आघात पुऱ्याउँछ।

५मूर्खले आफ्नो बाबुले दिएको सजायलाई हेला गर्छ, तर जसले सुधारका कुरालाई ध्यान दिएर सुन्छ ऊ ज्ञानी हुनेछ।

६धर्मी मानिसको घरमा प्रशस्त धन हुन्छ, तर दुष्ट मानिसको कमाइले कष्ट मात्र निम्त्याउँछ।

७बुद्धिमानीको वचनले ज्ञान फैलाउँछन् तर मूर्ख हृदयले त्यस्तो काम गर्दैन।

८एउटा अन्यायी मानिसले चढाएको बलिदानलाई परमप्रभुले घृणा गर्नु हुन्छ तर ईमानदारीसित व्यवहार गर्ने मानिसको प्रार्थनासित उहाँ खुशी हुनुहुन्छ।

९दुष्ट मानिसको मार्गलाई परमप्रभुले घृणा गर्नु हुन्छ तर जो मानिस न्यायीक र इमानदारी हुन संघर्ष गर्छ, त्यसलाई उहाँले प्रेम गर्नु हुन्छ।

१०जुन मानिसले सही मार्ग अपनाउँदैन उसलाई कठोर सजायले अपेक्षा गरिरहेको हुन्छ, अनि जसले सुधारलाई घृणा गर्छ त्यो निश्चय नै मर्छ।

११परमप्रभुले प्रत्येक कुरा जान्नु हुन्छ, मृत्युको संसार नै उहाँको सामुने रहेकोछ। यसर्थ मानिसको हृदयमा के छ उहाँ सबै जान्नु हुन्छ।

१२मूर्खले उसलाई कसैले सुधारेको मन पराउँदैन। यसर्थ त्यो बुद्धिमान मानिसबाट सल्लाह लिन जाँदैन।

१३एउटा खुशी हृदयले अनुहारमा उज्यालो भल्काई दिन्छ, तर कसैको हृदयको शोकले आत्मालाई दुःखी र खिन्न बनाउछ।

१४विवेकशील हृदयले अभिज्ञान पाउने चेष्टा गर्छ, तर मूर्खले खाली मूर्खता मात्र खोजि रहन्छ।

१५गरीब मानिसहरूको समय सधैं दुःखमय हुन्छ, तर सुखी हृदय लगातार उत्सव जस्तै सुखमय हुन्छ।

१६धेरै धन हुनु र त्यसबाट दुःख पाउनु भन्दा थोरै हुनु तर परमप्रभुलाई सत्कार गर्नु उत्तम हो।

१७घृणाले भरिएको ठाउँमा धेरै खानु भन्दा, प्रेमले भरिएको ठाउँमा अलिकति खानु उत्तम हो।

१८एउटा क्रोधित मानिसले भगडा मच्चाउँछ तर सहनशील मानिसले भगडालाई शान्त गराउँछ।

१९एकजना अल्छे मानिसको मार्ग, काढाहरूले भरिएको हुन्छ, तर ईमानदार मानिसको मार्ग फराकिलो बाटो भैँ हुन्छ।

२०एक बुद्धिमानी छोरोले बाबुको निमित्त खुशीयाली ल्याउँछ भने, मूर्ख छोरोले उसको आमालाई हेला गर्छ।

२१मूर्खलाई दुष्ट कामले खुशी तुल्याउँछ। तर ज्ञानी मानिसले के सही हो त्यो गर्छ।

२२चाँहिदो परामर्श नपाएर एकजना मानिस आफ्नो योजनामा विफल हुन सक्छ, तर धेरै परामर्शदाताहरूको सल्लाहले ऊ आफ्नो योजनामा सफल हुन सक्छ।

२३सही जवाफ दिन सके मानिस खुशी हुन्छ, र ठीक समयमा सही जवाफ अत्यन्तै राम्रो हो।

२४बुद्धिमान मानिसले गरेको कामले उसलाई यस पृथ्वीमा जीवन दिन्छ अनि मृत्यु स्थानतिर जान रोक्छ।

२५अहंकारीको घर परमप्रभुले भताभुङ्ग पारिदिनुहुन्छ भने, विधवाको साँध-सीमानमा उहाँले सुरक्षित राखि दिनु हुन्छ।

२६दुष्ट मानिसहरूको विचारलाई परमप्रभु घृणा गर्नु हुन्छ तर उहाँले शुद्ध मानिसहरूको विचार सँग खुशी हुनु हुन्छ।

२७लोभी मानिसले आफ्नै घरमा आपद बोलाउँछ, तर त्यो मानिस बाँची रहन्छ जसले घूसलाई घृणा गर्छ।

२८एउटा धर्मी मानिसले प्रत्येक शब्द तौलदै भन्छ। तर दुष्ट मानिसहरूको मुखबाट दुष्ट कुराहरू निस्कन्छन्।

२९परमप्रभु दुष्ट मानिसबाट टाढा बस्नु हुन्छ, तर उहाँले धर्मी मानिसहरूको प्रार्थना सुनु हुन्छ।

३०एउटा उज्यालो अनुहारको हेराइले मनलाई खुशी पार्छ, अनि शुभ समाचारले हड्डी भित्र पनि खुशी संचार गर्छ।

३१जसले जीवनदायी भ्रपेडाईको अवहेलना गर्दैन, ऊ बुद्धिमान मानिसहरूको बीचमा बस्नेछ।

३२जुन मानिसले अनुशासनलाई अस्वीकार गर्छ उसले आफ्नो जीवनमा कष्ट ल्याउँछ, तर जसले हप्काइलाई स्वीकार गर्छ उसले समभक्ति पाउँछ।

३३परमप्रभुको डरले मानिसमा बुद्धि सिकाउँछ। आदर पाउँनु भन्दा अघि नम्रता आउँछ।

१६ मानिसले भन्न चाहन्छ त्यो आफूले निर्णय गर्छ तर त्यो कुरा व्यक्त गर्नु चाहिने ठीक शब्दहरू चुन्नमा ऊ परमप्रभुमा भर पर्छ।

४मानिसले सोच्छ कि उसले गरेको प्रत्येक कुराहरू सही हो तर परमप्रभुले उसका अभिप्रायहरू जाँच्नु हुन्छ।

५तिनीले जे सुकै गर त्यसलाई परमप्रभुमा सुम्पिदेऊ, अनि तिम्रो योजना सफल हुनेछ।

६परमप्रभुको प्रत्येक वस्तुको लागि आफ्नो उद्देश्यमूलक योजनाले रच्नु भएको हो, दुष्ट मानिसहरूलाई पनि वहाँले तिनीहरूको विपत्तिको योजना गर्नु भएको छ।

७जुन मानिसले आफूलाई अरु भन्दा असल सम्भन्छ त्यसलाई परमप्रभुले घृणा गर्नु हुन्छ। निसन्देह त्यस्तो घमण्डी मानिसलाई उहाँले दण्ड दिनु हुन्छ।

८राज भक्ति अनि विश्वासयोग्यताले दोषलाई मेटिदिन्छ। अनि परमप्रभु प्रतिको सम्मानले विपत्तिबाट बचाउँछ।

९परमप्रभुलाई जब एकजना मानिसको मार्ग मन पर्छ उहाँले उसको शत्रुलाई पनि ऊ सित प्रेमभावमा बस्ने बनाउनु हुन्छ।

१०बेइमानीको माध्यमबाट पाएको ठूलो लाभ भन्दा, धार्मिकताबाट कामाएको थोरै धन उत्तम हो।

११हृदयमा मानिसले आफ्नो मार्ग ठीक पार्छ तर

परमप्रभुले उसको गोडाहरूलाई मार्ग दर्शन गराउनु हुन्छ।

१०राजाले बोलेको नै नियम बन्दछ, यसर्थ उसले न्याय संगत बोल्नु पर्छ।

११सही तराजु र नाप परमप्रभु सित सम्बन्धित रहन्छन्। उहाँ चाहानु हुन्छ, कि सबै व्यवसाय-धन्धाहरू न्याय पूर्वक रहन्।

१२राजाले दुष्ट्याई गर्नु घृणीत हो किनभने धार्मीकताद्वारा सिंहासन सबल हुन्छ।

१३साँचो कुरा सुन्न मन पराउँछने राजाहरूले ईमानदारी सँग बोल्ने मानिसहरूलाई मन पराउँछन्।

१४जब राजा क्रोधित हुन्छ उसले कसैलाई पनि मार्न सक्छ तर ज्ञानी मानिसले उसलाई शान्त गराउँन सक्छ।

१५राजा खुशी भए प्रत्येकको जीवन राम्रो हुन्छ। जब राजा तिमी सित खुशी हुन्छ, तब वसन्त ऋतुमा बादलबाट पानी परे भै हुन्छ।

१६ज्ञान प्राप्त गर्नु सुन भन्दा असल हो! समभशक्तिलाई प्राप्त गर्नु चाँदी भन्दा असल हो।

१७धर्मी मानिसहरूको बाटोले दुर्भाग्यलाई त्यागछ, आत्मालाई जोगाउँन चाहने मानिसले ऊ कहौं जान्छ त्यसको ख्याल गर्नु पर्छ।

१८सर्वनाश भन्दा अघि अहंकार आउँछ, अनि घमण्ड अपमानको अघि आउँछ।

१९अहंकारी मानिससित लुटको धन बाँड्नु भन्दा नम्र भएर गरीब मानिससित नम्र भै बस्नु असल हो।

२०मानिसहरूले उपदेश दिँदा जसले सुन्छ त्यो मानिसलाई लाभ हुन्छ, अनि जसले परमप्रभु माथि भरोसा गर्छ त्यो धन्य हुन्छ।

२१ज्ञानी हृदय भएको मानिसलाई विवेकशील मानिस भनिन्छ, अनि कर्णमधु शब्दले ज्ञान बढाउछ।

२२तीव्र-बुद्धि भएको मानिसलाई बुद्धि जीवनको मूल हुन्छ, तर मूर्खहरूलाई तिनीहरूको मूर्खताले नै दण्ड भोगाउँछ।

२३बुद्धिमानको हृदयले आफ्नो बोलीमा नियन्त्रण ल्याउँछ, र उसको ओठले शिक्षा बढाउँछन्।

२४आनन्दयाक बोली मह भै हुन्छ, यसले आत्माआ आनन्द दिन्छ यसले शरीरमा चंगाई ल्याउँछ।

२५कहिले कही यस्तो लाग्छ कि बाटो सही छ, तर अन्त्यमा त्यस बाटोले मृत्यु तिर पुर्याउँछ।

२६परिश्रमी मानिसहरूलाई उसको भोकले नै काम गराई राख्छ। उसको भोकले उसलाई काम गराउँछ ताकि उसले खान पावोस्।

२७एकजना बेकाम्मा मानिसले दुष्ट योजना बनाउँछ अनि उसको उपदेशलाई आगोले भै ध्वंश परी दिन्छ।

२८एकजना भगइलु मानिसले सधै बहसहरू सृजना गर्छ, अनि एकजना निन्दा गर्नेले घनिष्ट मित्रहरू बीच लडाइ गराउँछ।

२९एकजना उपद्रवी मानिसले उसको छिमेकिलाई उग्ल। उसले आफ्नो मित्रलाई अनुचित बाटोमा डोखाउँछ।

३०जब मानिस हाँसै एउटा आँख भिम्क्याउँछ भने, उसले नराम्रो योजना बनाएको हुन्छ। अर्कालाई विगानि आफू मुस्कुराउँदै काम गर्ने मानिस हुन्छ।

३१फूलेको केश इमान्दार जीवन जीउने मानिसहरूको गरीमाको मुकुट हुन्छ।

३२मानिस धैर्यवान् हुनु लडाकु योद्धा भन्दा पनि उत्तम हो, जसले आफ्नो क्रोधलाई नियन्त्रणमा राख्छ, त्यो जसले नगर जित्छ त्यस भन्दा पनि राम्रो मानिस हो।

३३चिट्टा, मानिसहरू द्वारा फ्याकिन्छ तर त्यसको निर्णय परमप्रभुले गर्नु हुन्छ।

१७ प्रत्येक मानिसले भगइ गदै खाद्यान्नले भरिएको घरमा बस्नु भन्दा एक टुक्रा सूखा रोटी खाँदै शान्तिमा बस्नु असल हो।

२एकजना बुद्धिमान नोकरले एकजना हडबडाउने छोरामाथि शासन गर्छ, अनि उसले एउटा दाज्यू-भाई भै पैतृक धन प्राप्त गर्छ।

३सुन अनि चादीलाई तिनीहरू कति शुद्ध छन् भनी हेर्न आगोमा पगालिन्छ, अनि मनुष्यको हृदय परमप्रभुद्वारा जाचिन्छ।

४दुष्ट मानिसले अरू मानिसहरूले बोलेको दुष्ट चीजहरूमा ध्यान दिन्छ, अनि ढट्टकाहरूले अरूको निन्दा सुन्छ।

५जसले गरीबलाई घृणा गर्छ उसले सृष्टिकर्तालाई अपमान गर्छ। जो अरूको विपत्तिमा रमाउँछ ऊ दण्डबाट उम्कने छैन।

६नाति-नातिनीहरू बृद्धमानिसको निमित्त मुकुट हुन, अनि आमा-बाबुहरू आफ्ना छरा-छरीका गौरव हुन्।

७मूर्ख मानिसले धैरै बोल्नु असल हुदैन, त्यसरी नै शासकलाई भूटो बोल्नु सुहाउँदैन।

८घूस ग्रहण गर्ने मानिसलाई घूस महामन्त्र भै लाग्छ, र त्यो मानिस जहाँ जान्छ वही उसले सफलता पाए जस्तो लाग्छ।

९जसले अरूको गल्तीको बारेमा भूलिदिन्छ उसले प्रेमलाई अघि बढाउनछ, तर जसले अर्काको गल्ती घरि-घरि ल्याउँछ त्यसले घनिष्ट साथीहरूलाई गुमाउँछ।

१०विवेकी मानिसलाई एउटा वचनले जति असर पाछ, मूर्खलाई एक सय कोरले पनि असर पादैन।

११एउटा दुष्ट मानिस सधै नै बिद्रोह गरिरहन्छ। यसर्थ उसको बिरोधमा एकजना निष्ठुरी मानिस पठाइन्छ।

१२मूर्खको सामुने पर्नु भन्दा बच्चाहरू खोसिएको भालूको सामुने पर्नु असल हुन्छ।

१३यदि कसैले असलको बदला दुष्टाईले लिन्छ भने घरले सधै कठिनाइहरूको सामना गर्नेछ।

१४ भगडा शुरू गर्नुको अर्थ नदीको बाँधमा प्वाल पार्नु बराबर हो। यसैकारण नियन्त्रण भन्दा बाहिर जानु अधिनै बहसलाई अन्त गरिदोऊ।

१५ जसले एउटा दोषी मानिसलाई निर्दोष ठहराउँछ अनि एउटा निर्दोष मानिसलाई दोषी, तिनीहरू दुवैलाई परमप्रभुले घृणा गर्नु हुन्छन।

१६ एकजना मूर्खलाई सम्पत्तिको के काम? ज्ञान किन्न? उसको दिमागनै छैन।

१७ असल मित्रले सधैं माया गरिरहेको हुन्छ। त्यसरी नै साँचो दाज्यू-भाइले पनि कष्टको समयमा सहायता पुऱ्याइरहेको हुन्छ।

१८ समझ नभएको मानिसले नै वाचा बन्धन गर्छ। अनि अर्काको ऋणमा जमानी बस्छ।

१९ लडाईं-भगडा मन पराउनेले पाप मन पराउँछ, अनि जसले शेखी गर्छ उसले त आफ्नै सर्वनाशलाई निम्तो दिन्छ।

२० कुटिल हृदय भएको मानिसको कहिल्यै उन्नति हुँदैन, अनि जसको बोलीमा छल कपट हुन्छ त्यो त आफै सत्यनाश हुन्छ।

२१ मूर्ख छोरा भएको पिता दुःखी हुन्छ। मूर्ख छोरोको बाबु कहिल्यै सुखी हुँदैन।

२२ आफ्नो मनलाई प्रसन्न राख्नु नै सब भन्दा असल औषधी सेवन गर्नु हो। दुःखेको मनले हड्डीहरू पनि नरम पारिदिन्छ।

२३ एकजना दुष्ट मानिसले न्याय बिर्गानको लागि गोप्य तरिकाले घूस दिन्छ।

२४ ठीक विचार भएको मानिसले सधैं ज्ञानको बिषयमा सोचिरहन्छ तर मूर्ख मानिसले सधैं टाडा टाडा ठाउँको सपना देख्छ।

२५ मूर्ख छोरोले उसको बाबुलाई शोक दिइरहन्छ, अनि आफूलाई जन्म दिने आमालाई पीर मर्कामा पार्छ।

२६ अन्याय नगरी दण्ड दिनु गल्ती हो। यसरी नै ईमानदार अगुवाहरूलाई ठीक काम गरे बापत सजाय दिनु अनुचित हो।

२७ एकजना ज्ञानी मानिस सजिलै रिसाउँदैन। ज्ञानी मानिसले होशियारसित शब्द प्रयोग गर्दै बात मार्छ।

२८ चुपचाप बसे मूर्खलाई पनि ज्ञानी ठानिन्छ अनि जसले उसको मुखतालाई बन्द राख्छ ऊ विवेकी देखिन्छ।

१८ एक्ले बस्ने मानिसले उसका आफ्नै स्वार्थी इच्छाहरू पूरा गर्न खोज्छ। उसले विवेकपूर्ण सल्लाहलाई गिल्ला गर्छ।

२९ मूर्ख मानिसले अर्काको अर्ति सुन्न रूचाउँदैन। त्यस्तो मानिसले उसको आफ्नै मात्र विचार व्यक्त गर्न चहान्छ।

३० जब दुष्टता आउँछ, तब घृणा पनि आउँछ, अनि अपमानसित बदनाम आउँछ।

४ मानिसका बचनहरू गहिरो पानी भैं हुन्, ज्ञानको स्रोत एउटा बेगले बग्ने भरना भैं हो।

५ एकजना दोषी मानिसको पक्ष लिएर निर्दोष मानिसलाई अन्याय गर्नु अत्यन्तै अनुचित हो।

६ मूर्खहरूको ओठहरूले बहस ल्याउँछ उसको मुखले थप्पड़ खोज्छ।

७ मूर्खको मुखले उस माथि विपत्ति ल्याउँछ, उसको ओठहरू एउटा पासो जस्तै हो जसले उसको आफ्नै जीवनलाई समात्छ।

८ मानिसहरू सधैं बदनाम गराउने भूटा कुराहरूले बहकाउने मानसिको मुखबाट सुन्न मन पराउँछन, अनि त्यस्ता कुराहरू मीठो भोजन भैं पेट भित्र जान्छन्।

९ यो निश्चय हो कि जसले आफ्नो काम अल्छी गरि गर्छ, त्यो सर्वनाश गर्नेको भाइ जति कै हो।

१० परमप्रभुको नाम एउटा दृढ किल्ला भैं हो, धर्मीहरू यसभित्र कुदछन् र सुरक्षित रहन्छन्।

११ एकजना धनी मानिसको सम्पत्ति उसको निम्ति बलियो किल्ला भैं हो, उसले यसलाई अग्लो पर्खाल जस्तो सम्भ्रिन्छ।

१२ मानिसको पतन हुनु अघि उसको मनमा अहंकार आउँछ तर नम्रता आदरको अघि आउँछ।

१३ जसले कुरा सुन्न अघि उत्तर दिन्छ ऊ भ्रमेला गराउँने मूर्ख हो।

१४ जब मानिस बिमारी हुन्छ उसको आत्माले उसलाई बीमार सहने शक्ति दिन्छ, तर चोट लगेको आत्मालाई कसले सहन सक्छ ?

१५ एकजना विवेकशील मानिसले सधैं केही चीज सिक्न चाहन्छ। एउटा ज्ञानी मानिसले ज्ञान लिन ध्यान दिएर सुन्छ।

१६ उपहारले एकजना मानिसको निम्ति ढोका उर्घाछ, अनि त्यो मानिस महापुरुषहरूको सामुने पुग्न सक्छ।

१७ आफ्नो मुद्दाको बारेमा बोल्ने पहिलो मानिस, अर्को मानिसबाट केरकार नहुञ्जेलसम्म सही जस्तो लाग्छ।

१८ गोला हालेर भगडा मोटिन्छ अनि शक्तिशाली प्रतिद्वन्द्वीहरूलाई छुट्टाइन्छ।

१९ यदि साथीलाई अपमान गरेर उसलाई मनाउनु एउटा बलियो पर्खालले घेरिएको शहरलाई कब्जा गर्नु भन्दा गाह्रो पर्छ।

२० आफ्नो मुखको फलले मानिसले पेट भर्छ, जे उसको ओठले उत्पन्न गर्छ त्यसमा ऊ सन्तुष्ट हुन्छ।

२१ आफैले बोलेको शब्दहरूले आफैलाई जीवन अथवा मृत्यु बोलाइ दिन्छ। यसर्थ बोल्नु मन पराउने मानिसले आफूले बोलेको शब्दहरूले के ल्याउँछ स्वीकार्नु तत्पर रहनु पर्छ।

२२ जसले पत्नी भेट्छ उसले उत्तम कुरो भेट्यो। परमप्रभुबाट उसले अनुग्रह प्राप्त गरेको छ।

२३गरीब मानिसहरूलाई दयाको भिक्षा चाहिन्छ तर धनी मानिसहरूले खन्नो जवाफ दिन्छन्।

२४धेरै मित्रहरू भएको मानिसले आफैलाई हानी गर्छ, तर कुनै भित्र यस्तो पनि हुन्छ जो आफ्नै दाज्युभाई भन्दा पनि विश्वासी हुन्छ।

१६ कुटिलता पूर्ण शब्द प्रयोग गर्ने मूर्ख भन्दा निष्कलंक गरीब असल हो।

रबिनाज्ञान उत्साहीत हुनु राम्रो होइन। यदि तिमी धेरै हतार गर्छौ भने विराउने छौ।

मानिसले आफ्नै भूलले आफ्नो जीवन नष्ट पार्छ, तर त्यसको दोष परमप्रभुलाई लगाउँछ।

धनले धेरै मित्रहरू बनाउँछ, तर गरीबलाई आफ्नै भित्रले पनि त्यागि दिन्छ।

भूटो गवाहीले सजाय पाउँछ नै अनि जुन मानिस भूटो बोलिरहन्छ त्यो बाँच्नु सक्दैन।

धेरै मानिसहरूले शासकको निगाह खोज्छन् अनि प्रत्येकले उदार मानिसको साथी बन्न चाहन्छ। अनि असल मानिसको मित्र हुन चाहन्छ।

गरीब मानिस सित आफन्तहरू पनि टूटकिन्छन्। साथी भाइहरू पनि त्यस गरीब मानिस देखि पर-पर बस्न चहान्छन्। उसले जति नै बिन्ति गरोस कसैले सहायता गर्दैनन्।

बुद्धि प्राप्त गर्नेले आफ्नै जीवनलाई माया गर्छ। जसले आफ्नो समझ शक्ति बढाउँछ ऊ सधैं उन्नति गरिरहन्छ।

एकजना भूटो गवाही दिनेलाई दण्ड दिइने छ। जसले भूटो बोल्छ त्यो ध्वंश हुनेछ।

१०मूर्ख धनी हुनु हुदैन यस्तै प्रकार एकजना नोकरले राजकुमारमाथि शासन गर्नु हुँदैन।

११ज्ञानी मानिस रिसाउनमा ढिलो हुन्छ अनि गल्ती गर्नेलाई क्षमा दिनु उसको यशको लागि राम्रो हुन्छ।

१२राजाको क्रोध सिंहको गर्जन जस्तो हो, अनि उसको निगाह घाँसमा परेको शीतको थोपा जस्तो हो।

१३मूर्ख छोरो बाबुको लागि विनाशको बाढी हो, अनि भगडालु पत्नी नित्य पानी चुहुने घर जस्तै हो।

१४धन सम्पत्ति तथा घर आफ्नो आमा-बाबुबाट पाइन्छ, तर विवेकशील पत्नी चाहिँ परमप्रभुबाट आउँछ।

१५अल्छीपनले गहिरो निद्रा लगाउँछ, अनि अल्छी मानिस भोक भोकै रहन्छ।

१६जसले कानून मानेर चल्छ उसको जीवन सुरक्षित हुन्छ, तर जसले आफूले के गर्‍यो त्यसको विषयमा वास्ता गर्दैन भने त्यो मर्नेछ।

१७गरीब माथि दया गर्नु परमप्रभुलाई सापट् दिनु हो। अनि परमप्रभुले उसलाई फिर्ता तिर्नु हुनेछ।

१८सुध्रिने आशा अभै छ भने तिम्रो छोरालाई शिक्षा देऊ नत्र भने तिमीले उसको मृत्युको लागि सहयोग गरेका हुनेछौ।

१९यदि कसैलाई सजिलै रीस उठ्छ भने, उसले त्यसको मूल्य चुकाउनु पर्छ। यदि तिमी उसलाई बचाउँछौ भने उसले त्यो गल्ती दोहोराइरहन्छ।

२०उपदेश सुन अनि अनुशासित भई बस। यस प्रकार अन्त्यमा तिमी ज्ञानी हुनेछौ।

२१मानिसले हृदयमा अनेकौं कुराहरू गर्न भनी सोच्छ, त्यही हुन्छ जो परमेश्वरले चाहनु हुन्छ।

२२विश्वासले मानिसलाई आनन्दायक बनाउँछ, यसकारण भूट हुनु भन्दा गरीब हुनु नै असल हो।

२३पमप्रभु प्रतिको डरले जीवन दिन्छ र व्यक्तिका आवश्यकताहरू पूरा हुन्छन अनि दुःखले उसलाई छुन सक्दैन।

२४एकजना अल्छेले उसको हात भाडा भित्र हाल्छ, तर उसले त्यसलाई उठाएर आफ्नो मुखमा पुर्‍याउँदैन।

२५मूर्खलाई सजाय देऊ ताकि अनुभव नभएकाहरू विवेकशील होउन्।

२६जसले आफ्नो बाबुलाई नराम्रो व्यवहार गर्छ, अनि आफ्नो आमालाई टाढा खेदछ ऊ लाजमर्दो कलंकित छोरा हो।

२७हे मेरो छोरो, यदि तिमीले अनुशासनलाई ध्यान दिन छाड्यौ भने तिमी ज्ञानी वचनहरूबाट पनि टाडिन्छौ।

२८भूटो गवाहीले न्यायको खिल्ली उडाउँछ। दुष्ट मानिसहरू द्वारा भनेका कुराहरूले अभि दुष्टता मात्र बढाउँछ।

२९जसले आफैलाई अरु भन्दा असल सम्भन्छ उसले सजाय भोग्नु पर्छ। त्यस्तो मूर्खहरूले कुटाई भेट्छन्।

२० दाखरस उपहास गरिने बस्तू हो, निगार चाहिँ एउटा भगडा ल्याउने चीज हो। जो यसको प्रभावमा पर्छ ऊ ज्ञानी हुने छैन।

२१राजाको क्रोध सिंहको गर्जन भै हो, जसले उसलाई क्रोधित बनाउँछ आफ्नो जीवनलाई खतरामा पार्छ।

२२भगडा गर्न अस्वीकार गर्ने मानिस आदरणीय हुनेछ तर मूर्ख मानिस त सदैव भगडाको लागि तत्पर रहन्छ।

२३एउटा अल्छे मानिसले शरद ऋतुमा खेत जोत्दैन, समयमा उसले अन्नहरू खोज्छ अनि त्यहाँ केही हुँदैन।

२४मानिसहरूको हृदयमा रहेका कुराहरू गहिरो कुवाको पानी जस्तै हुन, तर समझदार मानिसले त्यो तानेर निकाल्छ।

२५धेरै मानिसहरूले भन्ने गर्छन तिनीहरू विश्वास योग्य मानिस छन्, तर विश्वासनीय मानिस कसले भेट्न सक्छ ?

२६एकजना धर्मी मानिस सधैं ईमानदारी पूर्वक बास्छ र उसका नानीहरूलाई पाछि फायदा पुर्‍याउछ।

८जब राजा उनका मानिसहरूको न्याय गर्नु बस्छन् उनले दुष्टतालाई आफ्नै आँखाले छानबिन गर्छन।

९के कसैले म शुद्ध छु भनि दावी गर्न सक्छ? के कुनै मानिसले दावी गर्न सक्छ की ऊ आफ्नो पापबाट शुद्ध हुन सक्छ?

१०परमप्रभुले त्यो तौल र नापहरूलाई घृणा गर्नुहुन्छ जुन बेठीक छन्।

११एउटा बालकलाई उसको चाल-चलनबाट पनि जान्नु सकिन्छ उसको व्यवहार असल छ की छैन।

१२परमप्रभुले देख्ने आँखा र सुन्ने कान दुबैलाई सृष्टि गर्नु भयो।

१३यदि तिमी धेरै सुत्न मन पराउछौं भने। तिमी गरीब हुने छौ। जागा रहो अनि तिमीसँग प्रशस्त खाने कुरा हुनेछ।

१४राम्रो छैन! यो राम्रो छैन! भन्दै ग्राहकले किन्छ तर पछि उसले भाउ कसेकोमा आफैलाई प्रशंसा गर्छ।

१५सुन अनि धेरै लालमणिहरू छन्, तर ज्ञानीको भाषण, निखुर गहना हो।

१६एउटा अपरिचित मानिसलाई उधारो दिन्छौं भने उसको कोट बन्धक लेऊ। निश्चित होऊ की उसले तिमीलाई ती विदेशीहरूको बन्धकको रूपमा केहि दिन्छ।

१७छल गरि कमाएको अन्न खान मीठो लाग्छ, तर अन्तमा त्यसले मुखभरी ढुङ्गा चपाए जस्तो हुन्छ।

१८कुनै योजना बनाउनु अघी राम्रो सल्लाह गर्नु। यदि युद्धमा जानु छ भने असल मार्गदर्शन लिनु।

१९अर्काको गोप्यनीय कुराहरू भन्ने मानिसलाई भरोसा गर्न सकिँदैन। यसर्थ धेरै बोल्ने मानिसबाट जोगिएर बस।

२०यदि कुनै मानिसले आफ्ना आमा-बाबुलाई सराफ्न भने उसको बत्ती राती अन्धकारको बीचमा निभ्ने छ।

२१यदि तिमी सित भएको सम्पत्ति तिमीले छिटो छिटो र सजिलै हासिल गरेको भए यो अन्तमा आशिषपूर्ण हुनेछैन।

२२यसो नभन, “म दुष्टको बदला लिनेछु।” परमप्रभुको निमित्त पर्ख अनि उहाँले तिम्रो रक्षा गर्नु हुनेछ।

२३परमप्रभुले गलत तौललाई घृणा गर्नु हुन्छ अनि भूटा तराजूहरू असल होइनन्।

२४मानिसले चाल्ने प्रत्येक कदम नै परमप्रभुले तोक्नु हुन्छ। तब मानिस कसरी जान्दछ कि उसको जीवनमा के परी आँउछ।

२५परमप्रभुलाई भाकल गर्न अघि नै सोचेर भाकल गर्नु, पछि पछुताउनु नपरोस कि “मैले यस्तो भाकल नगर्नु पर्ने रहेछ।”

२६एकजना ज्ञानी राजाले दूष्टहरूलाई भूस निफाने भैं गरी छुट्टयाउनछन् अनि तिनीहरूलाई सजाय दिन्छन्।

२७एकजना मानिसको आत्मा परमप्रभुको दियो हो जसले उसको आत्माको गहिराई देखाउछ।

२८यदि राजा विश्वासी र सत्यवादी छन् भने, उसले शक्ति सुरक्षित राख्नु सक्छन्। उसको विश्वासनीयताले उसको राज्य बलियो राख्ने छ।

२९एकजना जवान मानिसको गौरव उसको बल हो, अनि एउटा बूढो मानिसको गौरव उसको फूलेको केश हो।

३०कुटाइले चोट पुऱ्याउन र खराबी हटाउँछ अनि मुक्कारहरूले भित्रि जीवलाई सफा गर्छ।

२१ राजाको हृदय परमप्रभुको हातमा हुन्छ, र त्यो खोलाको पानीभैँ जता पायो उतै उहाँले बगाइ दिनु हुन्छ।

२मानिसले आफ्नो नजरमा आफ्नो सम्पूर्ण व्यवहार सही देख्छ। तर परमप्रभुले हृदयमा के छ त्यो जाँच गर्नुहुन्छ।

३बलिदानहरू भन्दा, मानिसहरूले सही अनि न्याय काम गर्नु परमप्रभुको निमित्त अधिक महत्वपूर्ण हुन्छ।

४घमण्डी आँखा अनि गर्वले भरिएको मन पाप हो, र यिनीहरूले दुष्ट मानिसको दुष्टता चिनाउन प्रदीपको सलेदोको काम गर्छन।

५लगनशीलको योजनाहरूले मानिसहरूलाई लाभ गराउँछ, र हतार गर्नाले निश्चय दरिद्रता ल्याउँछ।

६भूटो बोलेर कमाएको सम्पत्ति वाफ भैँ अस्थिर हुन्छ अनि त्यो घातक पासो बनिन्छ।

७दुष्ट मानिसहरूले गरेको नराम्रो कामले तिनीहरूलाई ध्वंश पार्छ। जुन न्याय संगत छ त्यो गर्नु यी मानिसहरू अस्वीकार गर्छन्।

८दुष्ट मानिसहरू सधैँ अर्कालाई ठग्ने हुन्छन तर असल मानिसहरू ईमान्दार र न्याय संगतका हुन्छन्।

९एउटी भगइालु पत्नी सित घर भित्र बस्नु भन्दा शान्ति सित घरको एककुनामा बस्नु शान्तिमय हुन्छ।

१०दुष्ट मानिसहरू सधैँ खराब काम गर्न खोज्छन् अनि तिनीहरूले वरिपरि भएका मानिसहरूलाई दया देखाउँदैन।

११दुष्ट मानिसहरूले सजाय पाउँदा सरल मानिसहरूले ज्ञान पाउँछन्। जब बुद्धिमानी मानिसहरूलाई अनुशासित बनाइन्छ तिनीहरू अर्भैँ ज्ञानी हुन्छन्।

१२परमप्रभुले दुष्ट मानिसहरूको घर माथि नजर राख्नु हुन्छ अनि दुष्ट मानिसहरूलाई ध्वंश पार्नु हुन्छ।

१३यदि कुनै गरीब मानिसले पुकार्दा कसैले कान थुन्छ भने उसले पुकार्दा पनि कसैले सुन्दैन।

१४गुप्तरूपले दिइएको उपहारले रीस शान्त पार्छ। लुकाएर दिएको घूसले अर्भैँ डरलाग्दो क्रोधलाई पनि शान्त पारिदिन्छ।

१५न्यायले इमान्दार मानिसहरूलाई आनन्दित तुल्याउँछ, तर कुकर्मीहरूलाई यसले भयभित पार्छ।

१६जो मानिस समभदारीको मार्गबाट बरालिन्छ ऊ अन्तमा मृत मानिसहरू सँग समाप्त हुन्छ।

१७जसले सूख-भोगलाई प्रेम गर्छ ऊ दरिद्र बन्छ। जसले दाखरस अनि तेललाई प्रेम गर्छ ऊ धनी हुनु सक्दैन।

१८एउटा दुष्ट मानिस एउटा धर्मी मानिसको निम्ति उद्धारक हुनेछ, अनि त्यसरीनै एउटा अविश्वासी मानिस इमान्दार मानिसको निम्ति हुनेछ।

१९छिटो रिसाउने र भगडेलु स्वभाव भएकी पत्नी सित बस्नुभन्दा निर्जन मरूभूमिमा रहनु असल हुन्छ।

२०बुद्धिमान मानिसले आफूलाई चाहिने चीजहरू संचय गरेर राख्छ भने, मूर्खले यो सबैलाई खाने र खर्च गर्नेछ।

२१जो इमान्दार जीवन जीउछ र विश्वास देखाउँछ उसले असल जीवन, सम्पत्ति अनि आदर आर्जन गर्छ।

२२एकजना ज्ञानी मानिसहरूले सशस्त्र सेनाहरूको शहर आक्रमण गरे अनि उनीहरूको सुरक्षित र भरपर्दो किल्लालाई ध्वंश गरि दिए। ज्ञानी मानिसलाई कुनै कुराको अप्ठेरो पर्दैन।

२३जसले आफ्नो मुख र जिब्रोलाई नियन्त्रणमा राख्छ उसले आफैलाई कष्टबाट रक्षा गर्छ।

२४जो मानिस जसले आफूलाई अरू मानिसहरू भन्दा श्रेष्ठ ठान्छ त्यो घमण्डी हो अनि उसलाई “खिल्ली उड़ाउनेवाला” नाम द्वारा बोलाइन्छ, उसले अत्यन्त घमण्डकासाथ काम गर्छ।

२५एउटा अल्ले मानिसको लालसाले उसलाई मार्छ, किनभने उसको हातहरूले काम गर्न अस्वीकार गर्छन्।

२६लोभि मानिसले उसका सबै दिनहरू धेरै पाउँने इच्छा गर्दै बिताउँछ, तर धर्मी मानिसले उदारता पूर्वक दिन्छ।

२७दुष्ट मानिसले चढाएको बलिदान त्यसै पनि परमेश्वरले घृणा गर्नु हुन्छ, त्यसमाथि पनि दष्ट अभिप्रयले चढाएको त भन घृणित हुन जान्छ।

२८भूटो साक्षीहरूको नाश हुन्छ, तर एकजना मानिस जसले सवाधानी पूर्वक सुन्छ ऊ सधैंको निम्ति बोल्छ।

२९एउटा दुष्ट मानिसले अविवेकी अनि साहसी कार्यहरू गर्छ तर एउटा इमान्दार मानिसले उसको कार्यहरूमा सोच विचार गर्छ।

३०कुनै पनि यस्तो ज्ञान अथवा समझ शक्ति अथवा सल्लाह छैन जसले परमप्रभुलाई जित्न सक्छ।

३१मानिसहरूले लड़ाई जित्न हात-हतियार तथा घोड़ा तयार पार्न सक्छन्, तर तिनीहरूलाई विजय अथवा पराजय परमप्रभुले नै दिनु हुन्छ।

२२ धन सम्पत्तीको मालिक हुनु भन्दा सम्मान पाउनु असल हो। सम्मानित हुनु सुन चाँदी भन्दा उत्तम हो।

रसबै परमप्रभुका सृष्टि हुन यसर्थ कुन धनी कुन गरीब बराबरी हो।

३२एउटा बुद्धिमान मानिसले कष्टलाई पहिले नै देखेर यसबाट अघि नै तर्किन्छ, तर अनुभव नभएका मानिसहरू सिधै ती कष्टहरूमा पर्छन् अनि दुःख पाउँछन्।

३३नम्र बन अनि परमप्रभुलाई आदर गर, तब तिमीहरू बाच्नेछौ अनि धन र सम्मान पाउने छौ।

३४दुष्ट मानिस नाना थरीका फंदामा पर्छ, तर आफ्नो आत्माको पर्वाह गर्ने मानिस यस्तो कष्ट देखि टाडो बस्छ।

३५नानीहरूलाई सही जीवन निर्वाह गर्नु सानै बाट सिकाउनु पर्छ, तब त्यो नानी बढे पनि त्यही प्रकारले जीवन यापन गर्छ।

३६धनी मानिसहरूले गरीब मानिसहरूलाई शासन गर्छन् अनि उधारो लिनेहरू उधारो दिनेहरूको कमारा बन्छन्।

३७अन्याय रोप्ने मानिसले आपतको वाली काट्छ अनि उसको अत्याचारी शासनको अन्त हुन्छ।

३८एकजना उदार योग्य मानिसले आशिष् पाउँछ। उसले आशिष् पाउँछ किनभने उसले आफ्नो भोजन गरीबलाई दिन्छ।

३९यदि कुनै मानिसले अरूलाई खिसी गर्छ भने उसलाई त्यहाँबाट बल लगाएर निकाली देऊ। जब ऊ मानिस नै हट्छ भगडाहरू जान्छ र अनि लड़ाई र अपमानहरू पनि सकिन्छ।

४०एउटा मानिस जसले शुद्ध हृदयलाई प्रेम गर्छ, जसको बोलीवचन करुणामय हुन्छ, ऊ राजाको मित्र हुनेछ।

४१परमप्रभुले सत्यता माथि पहरा दिनु हुन्छ, अनि अविश्वासी मानिसहरूले भनेका कुराहरूलाई विफल बनाउनु हुन्छ।

४२अल्ले मानिसले भन्छ, “सिंह बाहिर बसिरहेको छ,” अथवा “म गल्लीमा मारिनेछु।”

४३व्यभिचारी पापको जाल हो यसर्थ परमप्रभु यस्तो जालमा फँस्नेसित अत्यन्तै क्रोधित हुनु हुन्छ।

४४नानीको मनका मूर्खता रहेको हुन्छ। अनुशासनको डण्डाले यस मूर्खतालाई ऊबाट भगाइन्छ।

४५आफ्नो धन बढाउनु जसले गरीबलाई ठग्न अनि धनी मानिसलाई उपहार चढाउँछ भने ती दुवै जना पछि दरिद्र हुन्छन्।

तीस ज्ञानपूर्ण भनाईहरू

४६रात्रो सँग ध्यान देऊ, म के भन्छु सुन। म तिमीहरूलाई त्यो ज्ञान शिकाउने छु, जुन ज्ञानी मानिसहरूले मलाई दिएका छन्। मैले तो शिक्षाहरूबाट सिक्ने।

४७यदि तिमीले यी कुराहरू याद राख्यौ भने असल हुनेछ। यी वचनहरू भन्नु सक्थौ भने तिमीलाई सहायता हुनेछ।

१६अब म तिमीलाई ती कुराहरू नै सिकाउनेछु। म चाहन्छु, कि तिमीले परमप्रभु माथि भरोसा गर।

२०तिम्रो लागि मैले तीसओटा नीति-वचनहरू लखेकोछु, यी सबै ज्ञान र उपदेशका वचनहरू हुन्।

२१यी वचनहरूले सत्य र महत्वपूर्ण कुराहरू सिकाउँछ। तब तिमीलाई जसले पठाउनु भएको छ उहाँलाई सही जवाफ दिन सक्छौ।

-१-

२२गरीबलाई शोषण नगर किनभने तिनीहरू गरीब छन्, अनि गरीबलाई अदालतमा न्यायबाट बञ्चित नगर।

२३परमप्रभुले तिनीहरूको मुद्दाको पक्ष लिनु हुन्छ, अनि उहाँले तिनीहरूको जीवन लिनु हुनेछ जसले उनीहरूलाई लुटछन् र शोषण गर्छन्।

-२-

२४भट्टै रिसाउने मानिस सित मित्रता नजोड। सितिमिति रिसाउने मानिससित संगत नगर।

२५नत्र भने तिमीले उसको बाटो जान्ने छौ र फंदामा फँस्ने छौ।

-३-

२६कहिल्यै कसैको जिम्मवारी लिने नहोऊ अकाले लिएको ऋणको लागि जमाना नबस्।

२७तिमीले त्यो ऋण चुक्ता गराउनु नसके निमीकहाँ भएको सबै गुमाउनु पर्नेछ। तिमीले आफ्नो ओढ्ने ओच्छ्याउने सम्म गुमाउनु पर्नेछ।

-४-

२८तिम्रो जमीन जसमा सिमाना तिम्रा पुर्खाहरूले कोरेका हुन, त्यो सिमाना कहिल्यै हल्लिन नदेऊ।

-५-

२९यदि कोही मानिस आफ्नो काममा निपुण छ भने ऊ राजाको सेवा गर्ने योग्यको हुन्छ। उसले नचिनेका मानिसहरूको सेवा गर्दैन।

-६-

२३ यदि तिमी कुनै अधिकृतसित भोजनमा बसेको छौ भने याद राख तिमी कसको अघि छौ।

रतिमी धेरै खाने गथ्यौ भने पनि तिमीले आफूलाई नियन्त्रणमा राख्नु पर्छ।

३३उसको स्वादिलो भोजन द्वारा परिक्षित नहोऊ किनभने उसको भोजन छलपूर्ण हुन्छ।*

-७-

४धनी बन्न चेष्टा गर्दै आफैलाई नथकाऊ। यदि

तिमी बुद्धिमानी छौ भने तिमीले यस्तो गर्न बन्द गर। ५धन-सम्पत्ति हेर्दा-हेर्दा शेष भएर जान्छ। धन सम्पत्ति आफ्नो परखेटा फैलाएर उडेर जाने चरा भै आकाशमा जान्छ।

-८-

६एउटा कृपण मानिस सित भोजन नखाऊ। उसको घरमा पकाएको स्वादिलो भोजनको इच्छा नगर।

७त्यो यस्तो मानिस हो जो आफ्नो भोजनको मोल लगाई रहन्छ। तिमीलाई त भन्छ, “तिमी खाऊ, मस्त भई खाऊ,” तर त्यो उसको मनभित्रबाट भनेको होइन।

८तिमीले अलिकति खाएको पनि उकेलि दिने छौ अनि तिमीले उसलाई गरेका प्रशंसाहरू व्यर्थ भएर जान्छन।

-९-

९मूर्खले तिम्रा ज्ञानी वचनहरूलाई घृणा गर्छ, मूर्खसित कुरा नगर।

-१०-

१०जमीनमा पुरानो सिमाना भए त्यसलाई सार्ने प्रयास नगर। टुहुरा-टुहुरीहरूको जमीन जबरजस्ती दरखल नगर।

११किनभने ती अनाथहरूको शक्तिशाली संरक्षक हुनु हुन्छ जसले अनाथहरूको पक्षमा तिमीसित अदालतमा लड्नु हुन्छ।

-११-

१२तिमीहरूको विचारलाई अनुशासनमा लगाऊ अनि ज्ञानको शिक्षाहरूमा ध्यान देऊ।

-१२-

१३आवश्यकता अनुसार नानीलाई सधैं सजाय देऊ। सजाय दिदाँ त्यो मर्दैन।

१४यदि तिमीले उसलाई सजाय दियौ भने, तिमीले उसलाई चिहानबाट रक्षा गर्ने छौ।

-१३-

१५हे मेरो छोरो, तिमी बुद्धिमान् भयौ भने म खुशी हुनेछु।

१६यदि तिमीले सही कुराहरू गरेको सुन्न पाए म हृदयबाट नै खुशी हुने थिएँ।

उसको ... हुन्छ यसले यो अर्थ गर्न सक्छ कि घरवालाले पहनाबाट कोहि पाउने चाहन्छ। त्यसकरण उसले पहनालाई आँखा लोभ्याउने भोजन दिन्छ। तर उसका उद्देशहरू साँचो छैनन्: तिनीहरू छलपूर्ण छन्।

-१४-

१७पापीहरूको ईर्ष्या नगर। तर सबै समयमा, परमप्रभुलाई सम्मान गर।

१८तब तिम्रो एउटा भविष्य हुन्छ, तिम्रो आशा कहिल्यै हराउने छैन।

-१५-

१९मेरो छोरो, सुन र ज्ञानी बन! सधैं सही बाटोमा हिंड्ने कुरा ख्याल गर।

२०धेरै भोजन गर्ने तथा दाखरस पिउँने मानिस सित मित्रता नराख।

२१जुन मानिसले धेरै खान्छ अनि धेरै पिउँछ भने गरीब हुन्छ। उसको उड़ाइले उसलाई थोत्रो लुगा लगाउने बनाई दिन्छ।

-१६-

२२तिम्रा बाबु जसले तिमीलाई जीवन दिए उनको बचनहरू सुन। तिम्री आमा भनेर उनलाई हेला नगर।

२३सत्यतालाई किन अनि यसलाई नबेच। ज्ञान, अनुशासन अनि समभक्त शक्तिलाई पनि किन।

२४इमान्दार मानिसका बाबु अति सुखी मानिस हुन। यदि कुनै मानिसको बुद्धिमान नानी छ, भने त्यस नानीले घरमा खुशीयाली ल्याउँछ।

२५यसर्थ तिम्रा आमा-बाबु तिमी सित खुशी भई बसुन्। तिम्री आमाले आनन्द पाउन।

-१७-

२६हे मेरो छोरो ! म जे भन्दैछु अलिक ध्यान दिएर सुन। मैले भनेका कुराहरू स्वीकार गर।

२७एउटी वेश्या एक गहिरो खाइल जस्तो हो एक व्यभिचारिणी स्त्री, एक साँधुरो इनार जस्तो हो।

२८एउटा खराब आइमाई डाकुले भैं बाटो ढुकेर वस्छे अनि धेरै मानिसहरूलाई अविश्वासी बनाउँछे।

-१८-

२९कसको दयनीयता छ? कसको दुःख छ? को कष्टमा डुबेकोछ? को भगडा टंटामा फँसेकोछ? बिना कारण कसले चोट पाएको छ? कसको आँखा राता भएका छन्? ३०तिनीहरू ती हुन् जो रात दिन दाखरसको सेवनमा बिताउछन अनि जो मिश्रित मद्य चाख्न भोजनहरूमा जान्छन्।

३१दाखरस द्वारा दासको रातो रंग द्वारा यसको प्याला भित्रको चमक द्वारा सम्मोहित नहोऊ। यो बिना अवरोध घाँटीबाट तल स्वाट्टै जान्छ।

३२तर अन्तमा यसले सर्पले भैं डस्छ गोप्य विष भएको विषालु सर्पले भैं डस्छ।

३३तिमीले विचित्र चीजहरू देख्ने छौ। भ्रान्त विचार, तिम्रो मनमा कूदने छन्।

३४तिमीलाई यस्तो लाग्नेछ महासमुद्रको माथिल्लो सतहमा सुतिरहेछौ, तिमी जहाज माथि सुतिरहेछौ।

३५तिमी भन्छौ तिनीहरूले मलाई हिकोए मैले अनुभव गरिन, तिनीहरूले पिटे तर मलाई थाहोँ भएन। म कति वेला ब्यूभन्छु? म जान्छु अनि अर्को मद्य पिउँछु।

-१९-

२४ दुष्ट मानिसहरूको डाह नगर। तिनीहरूको संगतको इच्छा नगर।

२तिनीहरू आफ्नो हृदयमा नराम्रा योजनाहरू मात्र रच्छन्। तिनीहरू अरूलाई कसरी कष्ट दिने त्यस विषयमा मात्र ककिरहेका हुन्छन्।

-२०-

३एउटा घर ज्ञान द्वारा निर्माण गरिन्छ र समभक्त शक्ति द्वारा यसलाई राम्रो स्याहार सुसार गरिन्छ।

४अनि ज्ञानद्वारा यसको भण्डारकोठाहरू विरल बहुमूल्य अनि असल चीजहरूले भरिन्छन्।

-२१-

५एकजना बुद्धिमान मानिस, एउटा बलवान मानिस भन्दा असल हो। एकजना ज्ञानी मानिस महान शक्ति भएको मानिस भन्दा असल हो।

६यसकारण तिमीले लड़ाई लड्न। अघि सावधानी पूर्वक योजनाहरू बनाउनु पर्छ। यदि तिमी विजयी हुनु चाहन्छौ भने तिमीले धेरै सल्लाहकारहरूको सल्लाह लिनुपर्छ।

-२२-

७मूर्ख मानिसले ज्ञान के हो बुझ्न सक्तैन शहरको फटाकमा बसेर कुनै महत्वपूर्ण विषयमा तर्क गरिरहेको समय मूर्ख मानिसले केही बोल्न सक्तैन।

-२३-

८दुष्ट षडयन्त्र सधैं गरिरहन्छौ भने, मानिसहरूले तिमीलाई जाल रच्ने भनि बोलाउँछे।

९मूर्ख मानिसले गर्न चाहेका कुरा पापपूर्ण मात्र हुन्छन्। मानिसहरूले यस्तालाई घृणा गर्छन जसले अन्य मानिसहरू भन्दा आफूलाई माथिल्लो तहको सम्भन्छे।

-२४-

१०यदि तिमीले आफैलाई संकटको समयमा कमजोर देखाउँछौ भने, तिमी साच्चै नै कमजोर हो।

-२५-

११यदि मानिसहरू कसैलाई मार्ने दाऊमा रहेको पाए तिमीले त्यस मानिसलाई बचाउने भरमग्दुर प्रयास गर्नु पर्छ।

१२यदि तिमीले भन्छौ "हेर, हामीहरूलाई यो कहिल्यै थाहा थिएन" के उहाँ जसले मानिसहरूको हृदयहरूलाई जाँच गर्नु हुन्छ यो सत्यतालाई जान्नु हुन्न र? उहाँ जसले मानिसहरूको आत्माहरूलाई पहारा दिनु हुन्छु यसको बारेमा जान्नु हुन्न र? अनि उहाँले प्रत्येक मानिसलाई उसको काम अनुसार दण्ड दिनुहुनेछ।

-२६-

१३हे मेरो छोरो, मह उपभोग गर, यो असल हो, यो मुखमा अति नै गुलियो हुन्छ।

१४यसरी नै यो पनि तिमी जान कि त्यो तिम्रो आत्मा ज्ञानमा रमाउँछ। यदि तिमीले यो ज्ञान प्राप्त गर्छौ भने तिम्रो भविष्य हुनेछ, तिम्रो आशा कहिल्यै हराउने हुँदैन।

-२७-

१५एकजना चोर भैं होऊ जसले धर्मी मानिसको घरमा छापा मार्छ अनि यसबाट चिजबिचहरू लुटेर लान्छ।

१६धर्मी मानिस सात पल्टसम्म लडे पनि ऊ फेरि उठेछ। तर दुष्ट मानिसहरूलाई दुःख कष्टले लडाउँछ।

-२८-

१७शत्रु हार्दा पनि खुशी नहोउ। शत्रुले ठोक्कर पाउँदा तिमी खुशी नबन्।

१८यदि तिमीले यसो गर्छौ भने परमप्रभुले चाल पाउनु हुनेछ अनि उहाँ तिमी सित निरास हुनु हुनेछ र यस्तो हुन सक्छ कि तिम्रो शत्रुलाई नै उहाँले सहायत गर्नु हुन्छ होला।

-२९-

१९दुष्ट मानिसहरूको कारणले गर्दा क्रोधित नबन; दुष्टहरूको डाहा नगर,

२०किनभने दुष्ट मानिसहरूको भविष्य छैन, तिनीहरू एउटा बती भैं निभनेछन्।

-३०-

२१हे! मेरो छोरा, परमप्रभुको अनि राजाको डर मान् अनि विद्रोहीहरूसँग कहिले सम्मिलित नहोऊ।

२२किनभने त्यस्ता मानिसहरू एकसी नासिनेछन। अनि तिमीलाई थाहोँ हुँदैन कि कस्तो खालको कष्ट परमेश्वर र राजाले तिनीहरूमाथि ल्याउने छन्।

ज्ञानले धेरै भन्छ

२३यी ज्ञानी मानिसहरूका वचनहरू हुन: न्याय गर्दा पक्षपात गर्नु अनुचित हुन्छ।

२४एकजना न्यायधीस जसले अपराधीलाई निर्दोष भनी फैसला गर्छ भने राष्ट्रहरू द्वारा ऊ श्रापित हुनेछ अरू राष्ट्रहरू द्वारा ऊ निन्दित हुनेछ।

२५तर जसले अपराधीलाई सजाय दिन्छ ऊ जनप्रिय हुनेछ र ऊ एकदमै धन्य हुनेछ।

२६निष्पक्ष वाक्य यस्तो चीज हो जसले मानिसहरूलाई आनन्दित तुल्याउँछ।। यो ओठमा लिएको चुम्बन भैं हो।

२७पहिले बाहरी काम गर। खेतको काममा आफूलाई स्थापित गर अनि त्यस पछि तिम्रो घर बनाऊ।

२८तिम्रो छिमेकीको विरुद्ध कुनै न्यायिक कारण बिना गवाहीहरू नदेऊ भूटो नबोल।

२९यसो नभन, "उसले मलाई जसो गर्छो म उसलाई त्यस्तै गर्नेछु! उसको कार्य अनुसार म उसको बदला लिने छु।"

३०म एकजना अल्ले मानिसको भूमि भएर हिड्दै आए। म एउटा विवेकहीन मानिसको दाखबारी भएर हिडे।

३१त्यो भूमि काडाको भाडीले छोपेको छ, जता ततै बेकामको भार-पात उम्रेको छ। अनि दुङ्गाको पर्खाल भत्केको छ।

३२मैले यसलाई राम्ररी हेरें, अनि यसको बारेमा विचार गरे, मैले बुझे अनि एउटा पाठ सिकें।

३३एक छिनको सुताईले अनि एक छिनको आरामले।

३४दरिद्रता अनि अभाव तिमी माथि सशस्त्र मानिस भैं भएर आउनेछ जस्तालाई तिमीले हराउन असक्षम हुन्छौ।

सुलोमानका केही अरू हितोपदेशहरू

२५ सुलोमानका यी हितोपदेशहरू यहूदाका राजा हिजकियाका नोकरहरूबाट उतारेका हुन्।

२५परमेश्वरको महिमा चीजहरू लुकाउनु हो अनि राजाको महिमा चीजहरूको जाँच गर्नु हो।

२६जसरी स्वर्ग हामी माथि छ र जमीन हामीबाट मुनि त्यसरी नै राजाको मन पनि रहस्य मय हुन्छ हामी बुझ्नै सक्तौ।

२७यदि चाँदीबाट अशुद्धतालाई निकालिइयो भने शिल्पी सुनारले त्यसबाट सुन्दर गहना बनाउनु सक्छन्।

२८यस्तै प्रकारले, यदि दुष्ट अनि बेइमान उपदेशकहरूलाई राजाको उपस्थितिबाट हटाइन्छ भने, उसको शासन धर्मिकता द्वारा सुरक्षित हुनेछ।

२९राजाको अधि घमण्ड नगर, मुख्य मानिसहरूको महत्वपूर्ण स्थान नओगट।

७ एकजना राजकुमारको सामुनेमा अपमानित हुनु भन्दा राजाले तिमीलाई “यहाँ आइज” भनेको असल हो।

८ न्यायाकर्तालाई तिमीले देखेको कुरा तत्कालै नभनी हाल। यदि तिमी त्यसो गर्दा अर्को मानिसले तिम्रो कुरोलाई असत्य प्रमाण गरिदिए तिमी अपठेरोमा पर्नेछौ।

९ तिम्रो कसै सित दुई मत भए आपसमा नै मिलाई हाल अनि साथीको रहस्यको कुरा कसैलाई नभन।

१० यदि तिमीले अर्काको रहस्य खोलिदियौ भने तिमी आफै लाजमा पर्नेछौ र तिमी माथि लागेको बदनामी तिमीबाट कहिल्यै मेटिने छैन।

११ सही चिज सही समयमा भन्नु एउटा सुनको स्याउ चाँदीको घेरामा जोडेको जस्तै हो।

१२ एकजना भट्ट बुझ्ने मानिसको निमित्त ज्ञानी मानिसको हप्काई एउटा शुद्ध सुनको औंठी अथवा सब भन्दा राम्रो सुनबाट बनेको अन्यकुनै गहनाहरू जस्तो मूल्यवान हुन्छन।

१३ एक विश्वसनीय दूत संवाद पठाउने मानिसको निमित्त बाली भित्रयाउने समयको गरमदिनको शीतल पानी जस्तै हो उसले उसको मालिकको आत्मालाई पुनः ताजगी गराउँछ।

१४ कसैले उपहार चढाउँछु भनी प्रतिज्ञा गर्छ तर चढाउदैन भने त्यो बादल अनि बतास जस्तै हो।

१५ धैर्यपूर्ण कुराले राजालाई सम्म शान्त गराउँछ नम्र बोली अत्यन्त शक्तिशाली हुन्छ।

१६ मह खानु स्वस्थको लागि असल हो तर यही धेरै खाए मानिस विमारी हुन्छ।

१७ त्यसरी नै, आफ्नो छिमेकीको घरमा घरी-घरी नजानु नत्र उसले तिमीलाई घृणा गर्न थाल्छ।

१८ जसले उसको छिमेकीको विरुद्ध भूटा साक्षी दिन्छ ऊ एउटा लाट्टी तरवार अथवा एउटा तीखो काइभै खतरा हुन्छ।

१९ भूटो बोल्ने मानिस माथि कहिल्यै भर नपर्नु, त्यो मानिस कष्टदायी दाँत तथा लड्ने खुट्टा जस्तै हो। र आवश्यकताको समयमा धोका दिन सक्छ।

२० शोकाकुल मानिसको अघि खुशीयालीको गीत गाउनु जाडो लागेको समयमा कसैको शरीरको लुगा उतारि दिनु जस्तै हो। यो सोझामा सिका मिलाउनु जस्तो हो।

२१ तिम्रो शत्रु पनि भोकाएको भए उसलाई भोजन देऊ र तिर्खाएको भए पानी देऊ।

२२ यदि तिमीले यसो गर्यौ भने त्यो मानिस लाजमा पर्नेछ। यो उसको टाउको माथि बल्दै गरेका कोइलाहरू राख्नु बराबर हो अनि परमप्रभुले तिम्रो क्षतिपूर्ति गर्नु हुनेछ।

२३ उत्तरबाट वहने हावाले पानी बर्षाउँछ अनि त्यसरी नै निन्दाले क्रोध जगाउँछ।

२४ भगइलु स्वभाव भएकी पत्नीसित घरमा वास गर्नु भन्दा छाना माथि बस्नु असल हो।

२५ टाढा ठाउँ बाट आएको शुभ समाचारहरू त्यत्तिकै शीतल हुन्छ जति गर्मीको दिनमा प्यास र थकित भएर पिएको पानी शीतल हुन्छ।

२६ यदि असल मानिस दुर्बल हुन्छ र दुष्ट मानिसलाई पछ्याउँछ भने यो शुद्ध पानीमा फोहर मिसिनु जस्तै हो।

२७ मह पनि धेरै खाए तितो हुन्छ, त्यसरी नै धेरै मान नखोज।

२८ आफैले आफैलाई नियन्त्रणमा राख्न नसक्ने मानिस भत्केको पर्खाल भएको शहर बराबर हो।

ज्ञानले मूर्खहरूको विषयमा भन्छ

२६ ग्रीष्म ऋतुमा हिउँ बर्षनु राम्रो होइन, बाली काट्ने समयमा पानी बर्षनु ठीक होइन अनि त्यसरी नै मूर्खलाई सम्मान गर्नु अनुचित हो।

२१ तिमीले कसैको हानी नगरी उसले तिमीलाई सराफ्न भने उसको त्यो श्राप तिमी माथिबाट कुनै चंचल चरा उडेर गए जस्तै हो।

२२ जसरी घोडा चाबुकले काबुमा आउँछ, खच्चर लगामले आउँछ, त्यसरी नै एकजना मूर्ख डण्डले काबुमा आउँछ।

२३ मूर्खलाई त्यसको मूर्खता अनुसारको उत्तर नदेऊ, नत्रभने तिमी पनि मूर्ख हुनेछौ।

२४ एउटा मूर्खलाई उसको मूर्खतापूर्ण उत्तर देऊ तर पनि उसले आफैलाई ज्ञानी सम्झिन्छ।

२५ मूर्खलाई दूत बनाई पठाउनु, आफ्नो घुँडा बन्चरोले हान्नु अथवा जानी-जानी विपद ल्याउनु जस्तै हुन्छ।

२६ मूर्खको मुखमा एउटा हितोपदेश हुनु लडगडो मानिसका भण्डिएका लुला गोडा जस्तै हो।

२७ मूर्खलाई सम्मान गर्नु त्यति नै खराब हो जति एउटा घुयैत्रोमा दुङ्गा बाध्नु हो।

२८ मूर्खले केही हितोपदेश कुरा गर्न चाहानु, मातेर चुर भएको मानिसले हातमा बिजेको काँडा निकाल्नु खोज्नु जस्तै हो।

२९ कुनै मूर्खलाई अथवा नचिनेको मानिसलाई काम अहाउनु विपद मोल्नु हो। तिमीलाई थाहा हुँदैन कता नोक्सान हुन्छ।

३० कुकुरले केही खाएर बिमार भयो भने त्यसले उल्टी गर्छ औ केही समय पछि त्यही उल्टी खान्छ। मूर्ख मानिस पनि त्यस्तै हो औ त्यसले पनि एउटै काम घरी-घरी गरिरहन्छ।

३१ यदि कोही मानिस ज्ञानी होइन तर आफैलाई ज्ञानी मान्छ भने त्यो जतिको मूर्ख अर्को हुँदैन।

ज्ञानले अल्छेको विषयमा भन्छ

१३अल्छेले भन्छ, “सड़कमा सिंह बसेकोछ, यसकारण म घरबाट निस्कन सक्तिन।”

१४अल्छे मानिस कही जाँदैन, ढोका आफ्नो कब्जामा अल्छेरे यता उति भइरहेको भैँ, अल्छे आफ्नो ओछ्यानमा यता उति पल्टि रहन्छ।

१५अल्छे मानिसलाई यति अल्छी लाग्छ कि उसलाई आफ्नो थालबाट गाँस उठाउनु पनि गाह्रो पर्छ।

१६एउटा अल्छेले आफैलाई बुद्धिमान सम्भन्छ। उसले आफैलाई विवेकपूर्ण जवाफ दिने ती सात जाना बुद्धिमान मानिसहरू भन्दा पनि ज्ञानी सम्भन्छ।

१७दुईजना मानिसहरूको विवादमा पक्ष लिनु त्यति नै विपद जनक हो जति गल्लीमा कुकुरको कान तानेर हिड्नु।

१८-१९छिमेकीलाई धोका दिनु अनि त्यस पछि त्यो मैले दिल्लगी गरेको” भनेर भन्ने मानिस एकजना पागल मानिस जसले प्राणनाशक काँडहरू हान्छ।

२०जसरी दाउराविना आगो बल्दैन त्यसरी नै बदनाम गराउनेलाई हटाइन्छ भने भगडा आफै अन्त हुनेछ।

२१जस्तो कोइलाले अंगारलाई अनि दाउराले ज्वालालाई चम्काउँछ त्यस्तै भगडालु मानिसले भगडा चम्काउँछ।

२२बदनाम गराउने शब्दहरू त्यतिकै स्वादिष्ट हुन्छन् जतिको मानिसहरूको पेटमा जाने भोजन हुन्छ।

२३माटोको भाडोमा चाँदीको जलप लगाएभैँ दुष्ट जाली मानिसको ओठमा चिप्लो कुरा हुन्छ।

२४द्वेषपूर्ण मानिसले उसका मिठा कुराहरूले आफ्नो द्वेषलाई ढाक्छ तर उसले द्वेषलाई आफ्नो हृदयमा पालेको हुन्छ।

२५उसको मिठो कुरामा विश्वास नगर, किनभने उस भित्र सातओटा घिनलाग्दो विचारहरू जागिरहेको हुन्छन्।

२६उसले उसको द्वेष छलहरूद्वारा लुकाउन सकेतापनी उसको दुष्टता सबैको सामुने प्रकट हुन्छ।

२७अर्कालाई जाक्नु खाइल खन्ने मानिस आफै त्यही खाइलमा पर्छ। अरूलाई ढुङ्गा पल्टाउने मानिस आफै ढुङ्गाले चेपिएर मर्छ।

२८जुन मानिसले भूटो बोल्छ, त्यसले आफूले हानि पुर्‍याएको मनिसहरूलाई नै घिनाउँछ, अनि एउटा मानिस जसले चाप्लसी गर्छ उसले आफैलाई हानी गर्छ।

२७ तिमीलाई ज्ञान छैन भोलि के हुने हो, यसर्थ भविष्यमा हुने कुरा लिएर शेखी नगर।

२आफ्नो प्रशंसा अरूले गरोस, आफैले होइन।

३ढुङ्गा गहाँ हुन्छ, बलुवा ओसारु अठेरो पर्छ। तर त्यो भन्दा अभ्र गहाँ हुन्छ क्रोधित मूर्खले गराएको कष्ट सहनु।

४रिस निर्दयी हुन्छ अनि क्रोध एउटा बाढी भैँ हुन्छ, तर डाहको सामुने को खडा हुन सक्छ?

५लुकेको माया भन्दा खुल्ला आलोचना राम्रो।

६साथीले तिमीलाई कुनै बेला कडा शब्द भन्दा उसको उद्देश्य नराम्रो होइन। तर शत्रुको चुम्बनहरू भूटा हुन्छन्। उसले तिमीलाई दया नै देखावोस, तर उसको हृदयमा तिमी प्रति शत्रुताले नै बास गरेको हुन्छ।

७अघाएको बेला मह पनि मीठो हुँदैन, तर भोकाएको मानिसको लागि सबै तीतो चीज पनि मीठो हुन्छ।

८आफ्नो घर छाडे पछि गुँडबाट निस्केको चरा जस्तै भौतारिन्छ।

९अन्तर तथा सुगन्धित वस्तुहरूले मनमा आनन्द ल्याउँछ। अनि एकजना मानिसको साथीको आनन्ददायता हृदय देखि दिएको सल्लाहबाट आउँछ।

१०आफ्नो साथी अनि बाबुको साथीलाई कहिल्यै नभूल्लु। आपद आइलागेको समयमा भाइ भनी टाडो सहायता माग्न नजानु कारण टाडाको भाइ भन्दा छिमेकी नै उपयोगी हुन्छ।

११हे मेरो छोरो! तिमी बुद्धिमान् भएर मेरो मन खुशी पारिदेऊ ताकि, जसले मलाई घिनाउँछ त्यसलाई म जवाफ दिन सकुँ।

१२बुद्धिमानी मानिस आपात आईलाग्ने चाल पाए, सुरक्षाको निमित्त शरण लिन्छ तर अज्ञानीमानिस शिरहरू सीधा पारेर यसै आपततिर जान्छ अनि दुःख पाउँछ।

१३एउटा अपरिचित मानिसलाई उधारो दिन्छौँ भने उसको कोट बन्धक लेऊ। निश्चित होऊ की उसले तिमीलाई ती विदेशीहरूको बन्धकको रूपमा केहि दिन्छ।

१४प्रभात स्वागतको लागि जसले छिमेकीको निन्द्रा बिच्काउन जान्छ उसले श्राप पाउँछ।

१५एउटा कचकचे, भगडालु, पत्नी वर्षाको दिनमा पानी चुहुने छाना जस्ती हो।

१६उसलाई रोक्न कोशीष गर्नु हावा चल्नुबाट रोक्न प्रयास गर्नु जस्तै अथवा हातहरूले तेल समात्न प्रयास गर्नु जस्तै व्यर्थ हो।

१७जसरी फलामको सानो टुक्राले फलाम कै छुरी तथा हतियारहरू उधाइन्छ त्यसरी नै मानिसहरूले पनि एक-आर्काबाट ज्ञान सिक्छन्।

१८जसले अञ्जीरको रूख रेखदेख गर्छ उसले त्यसको फल खानु पाउँछ, त्यसरी नै जसले मालिकको खुब सेवा गर्छ उसले पुरस्कार पाउँछ।

१९जब मानिसले पानीमा हेर्छ उसले त्यहाँ आफ्नो अनुहारको प्रतिबिम्ब देख्छ, त्यसरी नै एकजना मानिसको हृदय कस्तो छ उसको व्यवहारबाट चाल पाइन्छ।

२०जसरी चिहान कहिल्यै भरिदैन, मानिसको आँखा पनि कहिल्यै तृप्त हुँदैन।

२१सुन र चाँदी आगोद्वारा जाचिन्छ, त्यसरी नै एकजना मानिसलाई उसको यशबाट जाँचिन्छ।

२२मूर्खलाई जाँतोमा पिँधेर धूलो पिठो बनाई सक्दा पनि उसको मूर्खताले उसलाई छोड्दैन।

२३तिमी निश्चित हौं की तिम्रो भेडाहरूको अवस्था तिमी जान्दछौं अनि तिम्रो बथानहरूलाई राम्रो ध्यान देऊ।

२४सम्पत्ति कसै सित पनि स्थायी भई बस्दैन। राजमुकुट पनि एउटा वंशको टाउकोमा बसिरहँदैन।

२५-२७जब घाँस काटिन्छ र नयाँ पालाउँछ र पहाडको डाँडाकाडाँमा पराला जम्मा गरिन्छ, तब थुमाहरूबाट तिम्रो लुगाफटा प्राप्त हुनेछ, भेडाहरूबाट खेत किन्न सक्ने छौं बाख्राको दूध तिम्रो घर परिवारको लागि र तिम्रो नोकर्नीहरूको भरण पोषणको लागि प्रयाप्त हुनेछ।

२८ दुष्टको मनमा सधैं डर हुन्छ र कसैले नलखेटे पनि ऊ भागिहिँड्छ। तर धर्मी मानिस सिंह भैं आँटिलो हुन्छ।

२जब देशमा राजद्रोह हुन्छ अनगन्ती शासकहरू बलपूर्वक उठ्छन्। तर जब शासक ज्ञानी अनि समभद्रार हुन्छ उसले सबै कुरालाई व्यवस्थित बनाएर राख्छ।

३एकजना गरीब मानिस जसले अर्को गरीबमाथि अत्याचार गर्छ। ऊ एउटा मुसलधारे वर्षा जस्तै हो उसले अन्न बालि को विनाश गर्छ।

४जसले व्यवस्थाको विधान त्यगि दिन्छ उसले दुष्टको प्रशंसा गर्छ तर जसले व्यवस्थाको पालन गर्छ। उसले तिनीहरूको विरोध गर्छ।

५दुष्ट मानिसले न्याय के हो बुभदैन, तर जुन मानिसले परमप्रभुलाई खोज्छ उसले बुभेको हुन्छ।

६ईमान्दार भई गरीब हुनु राम्रो हो, धनी भई दुष्ट हुनु राम्रो होइन।

७जसले व्यवस्थाको पालन गर्छ ऊ विवेकी छोरा हो, तर जसले बेकारका घिचुवाहरूलाई साथी बनाउँछ, त्यसले केवल आफ्नो बाबुलाई लज्जित बनाउँछ।

८जसले अधिक ब्याज असुल गरी सम्पत्ति कमाउँछ, उसले आफ्नो निम्ति होइन, तर कुनै दयालु मानिसको निम्ति धन जम्मा गर्छ जसले गरीबमाथि दया गर्छ।

९यदि कसैले परमप्रभुको अनुशासन ग्रहण गर्न अस्वीकार गर्छ परमेश्वरले पनि उसको प्रार्थना सुन्न अस्वीकार गर्नु हुन्छ।

१०धर्मी मानिसहरूलाई पथभ्रष्ट बनाउन खोज्ने मानिस आफ्नै पासोमा पर्छ तर निर्दोष मानिसहरूले असल कुराहरू आर्जन गर्छन्।

११धनी मानिस आफ्नो नजरमा बुद्धिमान् हुन सक्छ, तर ज्ञानी गरीब मानिसले उसलाई चिनिहाल्छ।

१२जब सज्जन मानिसहरूले जित्छन्, विजय हुन्छ र सबै खुशी हुन्छन्, तर जब दुष्ट मानिसहरूको हातहरूमा शक्ति जान्छ मानिसहरू आफै लुक्छन्।

१३जसले आफ्नो पापहरू लुकाउँछ उसको कहिल्यै उन्नति हुँदैन, तर जसले आफ्नो पापहरू स्वीकार गर्छ र यसलाई त्यागी दिन्छ उसले कृपा प्राप्त गर्छ।

१४त्यो मानिस धन्य हो जो परमप्रभु सित डराउँछ, तर जसले आफ्नो हृदय कठोर पार्छ त्यो संकष्टमा पर्छ।

१५एउटा दुष्ट शासक जसले गरीब राज्य माथि शासन गर्छ ऊ एकजना गर्जन सिंह जस्तो हो अथवा आक्रमक भालू जस्तो हो।

१६जब एउटा शासकको विवेक हुँदैन त्यहाँ धेरै अत्याचार हुन्छ, तर जसले भ्रष्टचारको उपायबाट कमाएको धनलाई घृणा गर्छ उसले लामो शासन गर्नेछ।

१७मानिसलाई हत्या गर्ने मानिसले शान्ति पाउँदैन। त्यसलाई सहायता नगर।

१८यदि कुनै मानिस सही जीवन जीई रहेको छ भने सुरक्षित रहन्छ, तर जो इमान्दारी पूर्वक जीवन जिउदैन उसको अचानक पतन हुन्छ।

१९एकजना मानिस जसले आफ्नो जमीनमा काम गर्छ उसँग खाने कुरा प्रशस्त हुन्छ, तर जसले आफ्नो समय संसारको कल्पनामा विताउँछ, ऊ सधैं गरीब नै रहन्छ।

२०एकजना विश्वासनीय मानिसले धेरै आशिष पाउँछ, तर चाडै धनी हुन खोज्ने मानिस दण्डित हुनेछ।

२१न्यायधीश पक्षपाती हुनु हुँदैन तर मानिसहरूले एउटा सानो रोटीको टुक्राको निम्ति पनि कुकर्म गर्छन्।

२२एकजना लोभि मानिस चाडै नै धनी हुन खोज्छ, उसले यो बुभन सक्दैन कि उसको लोभले उसलाई गरीबीको भन भनै नजिक तानिरहेको हुन्छ।

२३चिप्लो घस्ने मानिस भन्दा सुधार गर्नेको लागि हप्काउने मानिस अन्तमा लोकप्रिय हुन्छ।

२४एकजना मानिस जसले उसको आफ्नै आमा-बाबुको धन चोर्छ अनि "मैले कुनै गलत गरिन" भन्छ भने मानिस विनाशकारी जातिकै खराब हो।

२५एकजना लोभि मानिसले भगडा उठाउँछ, तर जुन मानिसको परमप्रभुमाथि भरोसा छ उसले त उन्नति गर्छ।

२६जो आफ्नै विचारमा भरोसा राख्छ एकजना मूर्ख हो। तर जो ज्ञानको बाटोमा हिँड्छ ऊ सुरक्षित रहन्छ।

२७जसले गरीबहरूलाई दान गरी बस्छ उसलाई अभावले कहिल्यै स्पर्श गर्दैन। तर जो गरीबलाई यादै गर्दैन उसले श्राप पाउँछ।

२८जब कुनै दुष्टले शक्ति हासिल गर्छ, तब मानिसहरू लुकछन तर जब दुष्टको विनाश हुन थाल्छ धर्मीहरू सत्तामा आउने छन्।

२९ यदि एकजना मानिस जसलाई प्रायः हप्काइन्छ तर ऊ अट्टेरी गर्छ भने उसको एक्कासी विनाश हुनेछ उसको लागि आशा हुँदैन।

२९जब धर्मी मानिसहरू सत्तामा आउँछन् राज्य खुशी बन्छन् तर जब दुष्ट मानिस शासक बन्छ तब सबै मानिसहरू दुःखीत हुन्छन्।

३०यदि कुनै मानिसले ज्ञानलाई प्रेम गर्छ भने, उसको बाबु खुशी हुन्छन, तर वेश्याहरूको साथीले आफ्नो सम्पत्ति बरबाद गर्छ।

३१एकजना राजाले आफ्नो राज्यलाई न्याय द्वारा बलियो राख्छ, तर घूस लिने मानिसले यसलाई सर्वनाश पार्छ।

३२जसले आफ्नो मित्र सित तेल घस्र्छ भने उसले आफ्नै खुट्टामा जाल फिजाउँछ।

३३पापीजनहरू स्वयं आफ्नो जालमा फस्छन् तर धर्मी जनहरू गीत गाउँछन् अनि खुशी रहन्छन्।

३४धर्मी मानिसहरूले बुभन्छन् कि गरीबले न्याय पाउँनुपर्छ। तर दुष्ट मानिसले गरीबको विषयमा चिन्ता नै गर्दैन।

३५जसले आफैलाई अरू भन्दा असल हुँ भन्ने सोच्छ त्यसले सारा शहर नै अस्त-व्यस्त पारिदिन्छ। तर बुद्धिमान मानिसहरूले जलि रहेको क्रोधालाई शान्त बनाउछन्।

३६बुद्धिमान मानिस जब मूर्खसित भगडा गर्छ तब मूर्खले तर्क गर्छ र मूर्खतापूर्वक बोल्छ त्यो बहसको कहिल्यै समाधान हुने छैन।

३७हत्यागर्ने मानिसले ईमानदारी मानिसलाई घृणा गर्छ, र उसलाई मार्न चहान्छ।

३८मूर्ख मानिसले आफ्नो रिस थाम्दैन। तर बुद्धिमान मानिसले आफ्नो रिसलाई नियन्त्रणमा राख्छ।

३९यदि एकजना शासकले भूटो कुरामा ध्यान दियो भने उसका सबै सेवकहरू भ्रष्ट हुन्छन्।

४०गरीब मानिस र अत्याचारीले महसूस गर्ने पर्छ कि ती दुबै बराबर हुन कारण दबैलाई परमप्रभुले नै सृष्टि गर्नुभएको हो।

४१यदि कुनै राजाले गरीबहरूलाई न्यायपूर्वक हेरचाह गर्छन भने, उनको शासन दीर्घकाल सुरक्षित रहनेछ।

४२दण्ड अनि शिक्षाहरूले ज्ञानतिर डोर्छाउँछ, तर एकजना छाडा छोडिएको छोरा आमाको लाज बन्छ।

४३खराब मानिसले राष्ट्रलाई शासन गर्छन भने पाप र अपराध बढ्दो हुनेछ तर आखिरमा धर्मीले दुष्टहरूको पतन देख्नेछन् र त्यस पछि तिनीहरूले विजय प्राप्त गर्नेछन्।

४४तिम्रो छोरालाई शिक्षा देऊ अनि उसले तिमीमा शान्ति ल्याउँछ; उसले तिम्रो आत्मामा खुशी ल्याउनेछ।

४५जब दर्शन-प्रकाश हुँदैन मानिसहरू मनमानि गर्छन जो न्यायोचित भइहन्छ उसले आशिष पाउँछ।

४६कुराले मात्र नोकरलाई सुधार्न सकिदैन, कुरा बुझिहाले पनि उसले त्यसलाई स्वीकार्दैन।

४७नसोची बोल्ने कुनै मानिसलाई तिमी चिन्दछौ? त्यस्तो मानिस भन्दा मूर्खको धेरै आशा गर्न सकिन्छ।

४८यदि तिमीले आफ्नो दासले जे माग्छ सो सधैं दिने गर्छो भने एकदिन यस्तो हुन्छ त्यो तिम्रो दास भएर रहँदैन।

४९क्रोधी मानिसले धेरै विवाद उठाउछ अनि क्रोध धेरै हुने मानिस धेरै पापहरूको अपराधी हुन्छ।

५०मानिसलाई अहंकारले होच्याउँछ, तर नम्र आत्मा भएको मानिसले सम्मान पाउँछ।

५१चोरको साथी ऊ आफ्नै शत्रु हो, जब उसले शपथ खानु पर्छ तब ऊ साक्षी बस्न धेरै डराउँछ।

५२अरू मानिसहरूसँगको डर एउटा पासो भै हो, यदि तिमीले परमप्रभुमाथि भरोसा गर्छौ भने, तिमी सुरक्षित रहनेछौ।

५३धेरै मानिसहरूले न्याय पाउनको लागि शासकलाई हेर्न खोज्छन्, तर मानिसको इन्साफ परमप्रभुबाट मात्र आउँछ।

५४धर्मी मानिसहरूले बेईमानहरूलाई घृणा गर्छन, फेरि बेईमान मानिसहरूले ईमानदार मानिसलाई घृणा गर्छन।

याकेको छोरा आगूरका हितोपदेशहरू

३० यी हितोपदेशहरू आगूरले भनेका हुन्। आगूर याकेका छोरा थिए। यी हितोपदेशहरू इथीएल अनि यूकाललाई भनिएका हुन:

३१अरू कुनै मानिस भन्दा म धेरै अनभिज्ञ छु, जसरी बुभनु पर्छ त्यसरी बुभन म असक्षम छु।

३२मैले ज्ञान के चीज हो जानिन, न त मैले परमेश्वरको विषयमा नै जान्न पाँएँ।।

३३स्वर्ग गएको छु र फेरि फर्केर आएको छु? कसले आफ्नो खोक्रो हातमा हावा जम्मा गरेको छ? कसले पानीलाई आफ्नो खाष्टोमा पोको पारेको छ? कसले पृथ्वीको सीमानाहरू स्थानपना गरेको छ? उनको नाम के हो उनको छोराको नाम के हो?

३४परमेश्वरको प्रत्येक वचन दोष रहित हुन्छ औ जो परमेश्वरको शरणमा जान्छ उसको निम्ति उहाँ सुरक्षित स्थान हुनुहुन्छ।

३५यसकारण परमेश्वरको वचनमा परिवर्तन नगर नत्र उहाँले दण्ड दिनु हुन्छ साथै तिमी भूट प्रमाणित हुनेछौ।

७हे परमप्रभु! मेरो मृत्यु अघि हजुरबाट केवल दुईओटा चीज माग्नेछु औ ती हुन,

८मलाई भूटो नबोल्न सहायता गर्नुहोस अनि साहै धनि अथवा साहै गरीब नपार्नु होस केवल मलाई ती चीजहरू दिनु होस जो प्रत्येक दिन खाँचो पर्छ।

९यदि मसँग चाहिने भन्दा वेशी भए, मैले तपाईंसंगको सम्बन्ध छोड्ने छु अनि भन्ने छु यो परमप्रभु को हो?" यदि म गरीब भए भने चोर बनेर परमेश्वरको नाममा दुर्नाम ल्याउने छ।

१०मालिक अघि उसको नोकरको विरोधमा नबोल। यदि तिमीले त्यसो गर्छौ भने, उसले तिमीलाई सराप्ने छ अनि तिमीलाई दोषी बनाउनेछ।

११कति मानिसहरूले आफ्नो बाबुको विरोधमा कुरा गर्छन अनि आफ्नी आमा प्रति कुनै आदर गर्दैनन।

१२केहि मानिसहरू आफैलाई शुद्ध सम्झिन्छन। तर वास्तवमा तिनीहरू आफ्नो फोहोरबाट सफा भएका हुदैनन्।

१३केहि मानिसहरू घमण्डी हुन्छन् अनि तिनीहरूले आफूलाई अरू मानिसहरू भन्दा उत्तम सोच्छन्।

१४मानिसहरू यस्ता पनि हुन्छन् जसका दाँत तरवार र बङ्गरा छुरी जस्ता हुन्छन्। तिनीहरू यी चीजले गरीब मानिसहरूबाट तिनीहरूको प्रत्येक चीज लिन्छन्।

१५जूकाका दुई जना छोरीहरू छन् अनि तिनीहरू "अभ्रै देऊ, अभ्रै देऊ" मात्र भन्छन्। तीनओटा यस्ता वस्तुहरू छन् जो कहिल्यै तृप्त हुदैनन् चौथोले कदापि प्रयाप्त भयो भन्दैन।

१६चिहान, बाभ्री गर्भ र भूमि, पानीले कहिल्यै तृप्त हुदैनन् अनि आगोले "पुग्यो अब कहिल्यै भन्दैन।"

१७जुन आँखाले आफ्नै बाबुलाई खिसी गर्छ, आफ्नी आमाको आज्ञालाई घृणा गर्छ, बैसीको कागले त्यसलाई टुंगुछ अनि गिद्धले मासु खान्छ।

१८तीनओटा कुराहरू मलाई अचम्म लाग्छ अनि चौथो कुरा त बुभिन्दन।

१९आकाशमा उड्ने गरूडको चाल, चट्टानमा घस्त्रने साँपको चाल, समुद्रमा चल्ने जहाजको चाल र एक तरुणी कन्याको प्रेम पासोमा बाँधिएको पुरुषको चाल।

२०यसप्रकार कि एउटी आइमाईले व्यभिचार गर्छ: उसले खान्छे, मुख पुछ्छे र भन्छे, "मैले केही पनि खराब काम गरेकी छैन।"

२१यी तीन कुराहरू यस्ता छन् जसले पृथ्वीलाई कमाउँछन् अनि चौथो यस्तो चिज हो जो पृथ्वीले यसलाई खप्न सक्दैन।

२२एकजना कमारा जो राजा हुन्छ अनि एकजना मूर्ख जो खाएर टन्न अघाउँछ।

२३माया नपाएकि आइमाई जसले विवाहित गर्छ अनि एउटी केटी जसले आफ्नो मालिकनीको ठाउँ लिन्छे।

२४पृथ्वीका प्राणीहरू बीचमा यी चारओटा प्राणीहरू सबै भन्दा साना छन्, तर तिनीहरू ज्ञानी मानिसहरू भन्दा बुद्धिमान् छन्।

२५कमिलाहरूको एकदमै बलियो समुदाय हुँदैन तर तिनीहरूले ग्रीष्म ऋतुमा हिउँदको भोजन सञ्चय गर्छन्।

२६पहराको न्याउरी मुसाको समुदाय शक्तिशाली हुँदैन तापनि चट्टानमा तिनीहरू आफ्नो घर बनाउँछन्।

२७सलहको कोही नेता हुँदैन तापनि तिनीहरू लहतै हूल बाधेर अघि बढ्छन्।

२८अनि छेपारो जसलाई हातले सजिलै समात्न सकिन्छ त्यो राजमहलहरूमा पनि बस्छ।

२९तीनओटा प्राणीहरू आकर्षक ढंगले हिड्छन् अनि वास्तवमा चारओटा प्राणी मर्यादित भएर हिड्छन्:

३०सबै पशुहरू भन्दा बलियो अनि कहिल्यै कसैसित नडराउने सिंह।

३१लचकमा हिँडेने कुखुराको भाले, र बोक अनि आफ्नो मानिसहरूलाई नेतृत दिने राजा।

३२यदि तिमी आफैलाई प्रशंसा गर्ने मूर्ख भयो भने, यदि तिमीले दुष्ट योजनाहरू बनाएका छौ, भने तिमी आफ्नो मुख आफ्नै हातले बन्द गर।

३३जसरी दूध मथ्यो भने घिउ पाइन्छ, नाक वेस्सरी घस्दा रगत निस्कन्छ र त्यसरी नै रीस उठाउदा भगडा मच्चिन्छ।

राजा लमूलका हितोपदेशहरू

३१ यी हितोपदेशहरू राजा लमूलले सग्रह गरेका हुन, जुन तिनकी आमाले सिकाएकी हुन:

३१तिमी मेरा छोरा हौ जसलाई म माया गर्छु। तिमी मैले भाकल गर्दा जन्मेका छोरा हौ।

३२स्त्रीहरूमाथि आफ्नो शक्ति खेरो नफाल। स्त्रीहरूले राजालाई नष्ट पार्छन यसर्थ तिनीहरू माथि आफैलाई नहोम।

३३लमूल, राजाको लागि दाखरस पिउनु असल होइन। शासकहरूले मदिरा पिउन हुँदैन।

३४तिनीहरूले ज्यादै पिएर यस्तो हुनु सक्छन कि कानुनमा के भनिएकोछ भूलन सक्छन। यसरी तिनीहरूले गरीबहरूको सबै अधिकार खोस्न सक्छन।

३५गरीब मानिसहरूलाई दाखमद्य देऊ अनि कष्टमा परेका मानिसहरूलाई मदिरा देऊ।

३६मदिरा पिएर गरीबहरूले आफ्नो गरीबी अनि कष्टलाई भुलन देऊ।

३७तिनीहरूको निम्ति बोली देऊ जसले आफ्नो लागि बोल्न सक्दैनन् अनि ती अभावग्रस्त गरीबहरूको अधिकारको लागि बोली देऊ।

३८न्यायमा नहिचकिचाई बोली देऊ, गरीब र अभावग्रस्त मानिसहरूको अधिकारको रक्षा गर।

आदर्श पति

१०असल पत्नी पाउँन अतिनै गाहो हुन्छ किनभने एउटी आदर्श पत्नी, बहुमूल्य रत्नहरू भन्दा पनि मूल्यवान हुन्छे।

११तिनको पतिले तिनी माथि पूरा भरोसा राख्छन अनि कहिल्यै गरीब हुनु पर्दैन।

१२आदर्श पत्निले आफ्नो पति सित असल व्यवहार गर्छिन अनि जीवन भरी आफ्नो पतिको निमित्त विपत्ति ल्याउँदैन।

१३तिनी सधैं ऊनी तथा सूतीको लुगा बनाउनमा व्यस्त रहन्छिन्।

१४तिनी टाढा देशबाट आउने समुद्री जहाजले जस्तै, कहीबाट पनि भोजन लिएर घर आउँछिन्।

१५तिनी बिहानै उठी भोजन पकाउछिन्, अनि आफ्नो परिवार र नोकर्नीहरूलाई बाइछिन्।

१६तिनी जमीन निरीक्षण गर्छिन अनि उचित मूल्यमा किन्छिन् आफूले कमाएको पैसाबाट दाख रोप्छिन।

१७तिनी अत्यन्तै परिश्रमी छिन् अनि सबै प्रकारको काम गर्नलाई सक्षम हुन्छिन्।

१८आफैले बनाएका र उब्जाएका चीजहरूको व्यापार गर्छिन, र नफा कमाउछिन् अनि तिनी रातीसम्म कडा परिश्रम गर्छिन।

१९तिनीले आफै धागो काट्छिन अनि आफ्नो घरको लागि लुगा बनाउँछिन्।

२०गरीबलाई सधैं दान दिन्छिन् अनि दीन-हीन मानिसहरूको खाँचो पूरा गर्छिन।

२१हिउँ पर्दा पनि आफ्नो परिवारको निमित्त चिन्ता गर्दिन। तिनले परिवारका सबैलाई तातो अनि असल लुगाहरू दिएकी छिन्।

२२तिनले च्यादर बुनछिन् र ओछ्यानमा फिजाउँछिन अनि आफूले सुन्दर नरम सुतीको लुगाहरू पहिरिन्छिन्।

२३उनका पतिलाई सबैले आदर गर्छन किनभने तिनी त्यस ठाउँका नेताहरूमा एक हुन्।

२४तिनी कुशल व्यापारिनी हुन, तिनी लुगा तथा पटुकाहरू बनाउछिन र व्यापारीहरूलाई बेच्छिन्।

२५तिनी बलीयी अनि मर्यादित छिन, तिनले भविष्यलाई हेरेर दुक्क भएर हाँस गर्न सक्छिन्।

२६तिनको बोलीमा ज्ञान छ र तिनले मानिसहरूलाई मायालु तथा दयालु बन्नु सिकाउँछिन।

२७तिनले आफ्नो परिवारको कामको हेरविचार गर्छिन्। तिनले कहिले अल्छी गर्दिनन्।

२८तिनलाई आफ्नै बाल बच्चाले प्रशंसा गर्छन, तिनको पतिले तिनी माथि गर्व गर्छन् र भन्छन्,

२९“संसारमा धेरै असल स्त्रीहरू छन् तर ती मध्ये तिमि नै सर्वश्रेष्ठ हो।”

३०आकर्षण र सौन्दर्य क्षणिक वस्तुहरू मात्र हुन, तर जो स्त्रीले परमप्रभुको डर मान्छे उसको प्रशंसा गर्नु पर्छ।

३१तिनको योग्यताले पाउने इनाम तिनले पाउनु पर्छ अनि तिनले गरेको प्रशंसनीय कार्यहरूका निमित्त तिनी समाजमा प्रशंसित हुनै पर्छ।

भजनसंग्रह

पहिलो भाग

भजन १

- १ यदि उसले दुष्ट मानिसको सल्लाह मान्दैन, पापीहरूको जस्तो जीवन बिताउँदैन अनि जसले परमेश्वरलाई श्रद्धा नगर्ने मानिसहरूलाई मन पराउँदैन त्यो मानिस साच्चै नै सुखी हुनेछ।
- २ धार्मिक मानिसले परमप्रभुको शिक्षा मन पराउँदछ। ऊ परमप्रभुको शिक्षाहरूको विषयमा रात-दिन सोचिरहन्छ।
- ३ यसकारण त्यो मानिस खोलाको पानीले सिँचेको रूख जस्तै बलियो हुन्छ ऊ ठीक समय फल दिने रूख सरह हो। ऊ पातहरू भएको रूख जस्तै हो जो मर्दैन उसले गरेको प्रत्येक काम सफल हुन्छ।
- ४ तर दुष्ट मानिसहरू त्यस्ता हुँदैनन्। दुष्ट मानिसहरूलाई भूसलाई जस्तै हावाले उडाई लान्छ।
- ५ यदि सबै धर्मी मानिसहरू अदालतको मुद्दा निर्णय गर्न भेला हुन्छन् तब दुष्ट मानिसहरू दोषी प्रमाणित हुनेछन्। ती पापीहरूलाई निर्दोष भनेर न्याय गरिने छैन।
- ६ किन? किनभने परमप्रभुले धर्मी मानिसहरूको रक्षा गर्नुहुन्छ, तर दुष्ट मानिसहरूलाई नष्ट गर्नुहुन्छ।

भजन २

- १ किन अन्य राष्ट्रका मानिसहरू साहै रिसाएका छन्? किन तिनीहरू मूर्खतापूर्ण योजनाहरू बनाउँदै छन्?
- २ तिनीहरूका राजाहरू र अगुवाहरू परमप्रभुको विरुद्ध र उहाँले रोजेका राजाको विरुद्धमा युद्ध गर्न एकजुट भए।
- ३ ती अगुवाहरूले भने, “परमेश्वर र आफूले रोजेका राजाको विरुद्ध विद्रोह गरौं तिनीहरूबाट अलग हौं।”
- ४ तर मेरा स्वामी, स्वर्गका राजा ती मानिसहरू प्रति हाँस्नुहुन्छ।
- ५-६ तब परमेश्वर रिसाउनु हुन्छ अनि ती मानिसहरूलाई भन्नुहुन्छ, “यो मानिस राजा होस भनी मैले रोजें। अनि उसले सियोन पर्वतमा राज गर्नेछ। सियोन मेरो एक विशेष पर्वत हो।” अनि यसो गर्दा, ती अन्य अगुवाहरू डराउँछन्।

- ७ अब म तिमीलाई परमप्रभुको करारको विषयमा भन्नेछु। परमप्रभुले मलाई भन्नुभयो, “आज म तिमीको पिता भएँ र तिमी मेरा पुत्र हौ।
- ८ यदि तिमीले माग्छौ भने म तिमीहरूलाई अन्य जातिहरू दिनेछु! अनि पृथ्वीमा भएका सबै जातिहरू तिमीहरूका मानिसहरू हुनेछन्।
- ९ तिमीहरूले ती देशहरूलाई फलामको डण्डाले माटोको भाँडाहरू टुक्रा पारे भैं नष्ट गर्न सक्ने छौ।”
- १० यसैकारण राजाहरू, बुद्धिमान होऊ। तिम्रा सम्पूर्ण शासकहरूले यो पाठ सिक्रछन्।
- ११ यसकारण एकदम डराएर परमप्रभुको आज्ञा पालन गर।
- १२ तिमीहरूले परमप्रभुको पुत्रको भक्त हुँ भन्ने देखाऊ। यदि तिमीहरूले त्यसो गरेनौ भने उहाँ क्रोधित हुनुहुनेछ र तिमीहरू सबैलाई ध्वंस पार्नु हुनेछ। जसले परमप्रभुमाथि विश्वास गर्दछन् उनीहरू सुखी हुन्छन्। तर अन्य मानिसहरू होशियार हुनु पर्नेछ। परमप्रभु आफ्नो क्रोध देखाउन तयार हुनुहुन्छ।

भजन ३

यो आफ्ना छोरो अब्बालोमदेखि भागेर

जाँदा दाऊदको भजन हो।

- १ “हे परमप्रभु, मेरा शत्रुहरू धेरै छन्। धेरै मानिसहरू मेरो विरुद्ध उभिएका छन्।
- २ धेरै मानिसहरूले मेरो विषयमा कुरा गर्छन्। तिनीहरू भन्छन्, “परमेश्वरले उसलाई बचाउनु हुन्।”
- ३ तर, हे परमप्रभु, तपाईं मेरो ढाल हुनुहुन्छ। परमप्रभु तपाईं मेरो महिमा हुनुहुन्छ। तपाईंले मलाई महान बनाउनु भयो!
- ४ म परमप्रभुलाई प्रार्थना गर्नेछु र उहाँले मलाई आफ्नो पवित्र-पर्वतबाट उत्तर दिनुहुनेछ।
- ५ म ढल्केर आराम गर्न सक्छु, अनि जान्दछु म उठ्ने छु। किन? किनभने परमप्रभुले मलाई ढाक्नु र रक्षा गर्नुहुन्छ!
- ६ मेरो वरिपरि हजारौ सिपाहीहरू हुन सक्लान्, तर म ती शत्रुहरूदेखि डराउने छैन!
- ७ हे परमप्रभु, उठनु होस्! हे मेरा परमेश्वर, मलाई बचाउनुहोस्! तपाईं शक्तिशाली हुनुहुन्छ! यदि

तपाईंले मेरो दुष्ट शत्रुहरूको गालामा हिकाउनु मात्र भयो भने तपाईंले तिनीहरूका सबै दाँत भारि दिनु हुनेछ।

८ हे परमप्रभु, विजय तपाईंको हो! आफ्ना मानिसहरू प्रति कल्याणकारी हुनुहोस्।

भजन ४

प्रमुख संगीतकारको लागि। तार भएको बाजासहित

(वीणा-वाद्य) दाऊदको भजन।

- १ हे मेरो धार्मिक परमेश्वर, जब म प्रार्थना गर्दछु मलाई जवाफ दिनुहोस्। मेरो प्रार्थना सुन्नुहोस् र ममाथि कृपा राख्नु होस्! मेरो सम्पूर्ण कष्टहरूदेखि मलाई मुक्ति दिनुहोस्!
- २ हे मानिसहरू हो! मेरो विषयमा कहिलेसम्म दुष्ट कुराहरू गरिरहन्छौ? मेरो विषयमा तिमीहरूले फेरि नयाँ भूटा कुराहरू खोजिरहेका छौ। त्यस्ता भूटा कुराहरू भन्न गर्न तिमीहरू मन पराउँछौ।
- ३ तिमीहरूलाई थाहा छ परमप्रभुले आफ्ना धार्मिक मानिसहरूको कुरा सुन्नु हुन्छ। यसकारण जब म प्रार्थना गर्दछु उहाँले सुन्नु हुन्छ।
- ४ यदि तिमीहरूलाई केही कुराले विरक्त पार्दा रीस उठ्न सक्छ, तर पाप चाँहि नगर। जब तिमी सुत्न जान्छौ तब ती कुराहरू सोच र निदाऊ।
- ५ परमप्रभुलाई पवित्र बलिदानहरू चढाऊ, र उहाँमा भरोसा राख।
- ६ धेरै मानिसहरूले भन्छन्, “हामीलाई कसले परमेश्वरको भलाई देखाऊला? हे परमप्रभु, तपाईंको प्रज्वलित अनुहार हामीलाई देखाउनु होस्!”
- ७ हे परमप्रभु, तपाईंले मलाई खुशी बनाउनु भयो। तपाईंले मलाई अन्न बाली काटने उत्सव भन्दा पनि ज्यादा खुशी दिनु भयो। जब हामीसंग प्रचुर मात्रामा अन्न र दाखरसहरू थिए।
- ८ म ओछ्यानमा जान्छु र मस्तसँग निदाउँछु। किन? किनभने, परमप्रभु मलाई सुरक्षित निदाउनु दिनुहुन्छ।

भजन ५

संगीत प्रमुखको निमित्त, बाँसुरीसहित

गाइने दाऊदको भजन।

- १ हे परमप्रभु, मेरो वचनहरू सुन्नुहोस्, र बुझ्नुहोस् मैले के भन्न खोजिरहेको छु।
- २ हे मेरा राजा, हे मेरा परमेश्वर, मेरो प्रार्थना सुनिदिनु होस्।
- ३ हे परमप्रभु, प्रत्येक बिहान, म आफ्ना उपहारहरू तपाईंको समक्ष राख्दछु, र तपाईंको सहयोग खोज्दछु। अनि प्रत्येक बिहान तपाईंले मेरो प्रार्थना सुन्नुहुन्छ।
- ४ हे परमेश्वर, तपाईंको नजिक दुष्ट मानिसहरू

भएको तपाईं मन पराउनु हुन्न। तिनीहरू तपाईंको आदर गर्दैनन्।

- ५ मूर्खहरू तपाईंको नजिकै आउन सक्तैनन्। तपाईंले अधर्मी काम गर्नेहरूलाई घृणा गर्नुहुन्छ।
- ६ जसले भूटो बोल्दछ त्यसलाई नष्ट गर्नुहुन्छ। तपाईंले ती मानिसहरूलाई घृणा गर्नुहुन्छ जसले अन्य मानिसहरूलाई चोट पुर्याउने गुप्त योजनाहरू बनाउँछन्।
- ७ तर परमप्रभु, तपाईंको अनुग्रहद्वारा म तपाईंको मन्दिरमा आउनेछु। तपाईंको सम्मानका निमित्त तपाईंको मन्दिरअघि म दण्डवत् गर्नेछु।
- ८ हे परमप्रभु! मेरा शत्रुहरूले कतै म गल्ती गर्छु कि भनी हेरिरहेका छन्। यसकारण मलाई ठीक काम गर्न सजिलो पारिदिनु होस्।
- ९ ती मानिसहरू सत्य बोल्दैनन्। तिनीहरू भूटा छन् तिनीहरू सत्य बड्याउँछन्। तिनीहरूका मुख खाली चिहान जस्ता छन्। तिनीहरू अरूहरूलाई फसाउनको लागि मात्र मिठो बोल्दछन्।
- १० हे परमेश्वर, तिनीहरूलाई दण्ड दिनुहोस्! तिनीहरूले थापेको पासोमा आफै परून्। ती मानिसहरूले तपाईंको विरुद्धमा विद्रोह गरे, यसर्थ तिनीहरूको धेरै अपराधहरूको लागि दण्ड दिनुहोस्।
- ११ तर जसले तपाईंमाथि भरोसा राख्दछन् तिनीहरू सुखी रहून्। तिनीहरू अनन्त सुखी रहून्! परमेश्वर, जसले तपाईंको नाउँलाई प्रेम गर्दछन् तिनीहरूको रक्षा गर्नुहोस्, अनि शक्ति दिनुहोस्।
- १२ हे परमप्रभु, धार्मिक मानिसहरूलाई तपाईंले आशीर्वाद दिनुहुन्छ। तिनीहरू प्रति तपाईंको दया तिनीहरूको निमित्त रक्षा ढाल भैं छ।

भजन ६

संगीत प्रमुखलाई, तार वाद्यमा शिमिनिथको

सहयोगद्वारा, दाऊदको भजन।

- १ हे परमप्रभु, तपाईं क्रोधित भएको समयमा मलाई नहप्काउनुहोस्। तपाईं क्रोधित नहुनुहोस् अनि मलाई सजाय नदिनुहोस्।
- २ हे परमप्रभु, ममाथि दया राख्नुहोस् कारण म रोगी र कमजोर छु। मलाई निको पार्नुहोस्! मेरो हड्डीहरू दुःखिरहेका छन्।
- ३ मेरो सम्पूर्ण शरीर कामि रहेकोछ, परमप्रभु, कहिले सम्म मलाई निको पार्नुहुन्छ?
- ४ परमप्रभु, फेरि फर्की आउनुहोस् र मलाई बलियो बनाउनुहोस्! तपाईं अत्यन्त दयालु हुनुहुन्छ, यसैले मलाई बचाउनुहोस्।
- ५ मरिसकेकाहरूले आफ्नो चिहानबाट तपाईंलाई सम्भन्ने होइनन्। मृत्युको घाटबाट कसैले तपाईंको स्तुति गर्न सक्दैन। यसैले मलाई निको पार्नुहोस्!

- ६ हे परमप्रभु, रातभरि मैले तपाईंलाई प्रार्थना गरिरहेँ। मेरो आँसुले ओच्छान लथपथ भिजेको छ। आँसु मेरो ओच्छानबाट तप-तप तप्किरहेछ। म तपाईंको लागि कराएँ, चिच्चाएँ थाकिसकेँ।
- ७ मेरो शत्रुहरूले मलाई धेरै दुःख-कष्टहरू दिए। त्यसले मलाई अत्यन्त दुःखी र व्यथित बनायो। अब मेरो आँखाहरू रूँदा-रूँदा शिथिल भएका छन्।
- ८ दुष्ट काम गर्ने प्रत्येक मानिस मबाट टाढा जाऊ! किनभने परमप्रभुले मेरो विलाप सुन्नु भएकोछ।
- ९ परमप्रभुले मेरो प्रार्थना सुन्नुहुन्छ अनि परमप्रभुले मेरो प्रार्थना ग्रहण गर्दै जवाफ दिनुहुन्छ।
- १० मेरा सबै शत्रुहरू विस्तक दुःखी र निराश हुनेछन्। अचानक केही कुरा अवश्य घटनेछ र तिनीहरू लज्जित हुनेछन्।

भजन ७

परमप्रभुको लागि गाइने दाऊदको यो भजन कूशका छोरा शाऊलको विषयमा हो जो बिन्यामीन परिवारका हुन्।

- १ हे परमप्रभु, मेरा परमेश्वर, म तपाईंमाथि भरोसा राख्दछु। ती खेदो गर्ने मानिसहरूबाट मलाई बचाउनु होस्।
- २ यदि तपाईंले मलाई सहयोग गर्नु हुन्न भने, म सिंहले पक्रेको पशु जस्तै हुनेछु। मलाई तिनीहरूले लगेर जानेछन्, र मलाई कसैले बचाउन सक्ने छैन!
- ३ हे परमप्रभु मेरा परमेश्वर, मैले त्यस्तो कुनै नराम्रो काम गरिन। म कसम खान्छु मैले नराम्रो काम गरिँनेँ!
- ४ मैले मेरा साथीहरूका लागि अधर्म काम गरेको छैन। म बिना कारण मेरा शत्रुहरूमाथि जाइलागेको छैन।
- ५ यदि त्यो सत्य होइन भने, मलाई दण्ड दिनुहोस्। मलाई मेरो शत्रुहरूले खेदुन, समातुन र मारुन। मलाई भुइँमा कुल्चिउन र मेरो आत्मालाई धूलोमूलोमा फालिदिउन।
- ६ हे परमप्रभु, जागनु होस अनि तपाईंको रिसले तिनीहरूलाई न्याय गर्नुहोस्। मेरा रिसाएका शत्रुहरूको विरोधमा उठनु होस्। हे मेरा परमेश्वर, तपाईं न्याय मागनुहुन्छ यसर्थ यो मेरो निमित्त हुन दिनुहोस्।
- ७ हे परमप्रभु, मानिसहरूको न्याय गर्नुहोस्, जातिहरूलाई वरिपरि जम्मा गर्नुहोस्। परमप्रभु, जागनु होस् र स्वच्छ न्याय गर्नुहोस्।
- ८ हे परमप्रभु, मानिसहरूको न्याय गर्नुहोस्। मेरो न्याय गर्नुहोस्। म सही र निर्दोष छु भनेर प्रमाणित गर्नुहोस्।
- ९ दुष्ट मानिसहरूलाई दण्ड दिनुहोस्, अनि धार्मिक

- मानिसहरूलाई सहयोग गर्नुहोस्। हे परमप्रभु, तपाईंले मानिसहरूको हृदय देख्न सक्नुहुन्छ।
- १० परमेश्वरले ईमान्दार हृदयसँग मानिसहरूलाई सघाउनु हुन्छ। यसकारण परमेश्वरले मेरो रक्षा गर्नुहुन्छ।
- ११ परमेश्वर असल न्यायाकर्ता हुनुहुन्छ, उहाँ सधैं अधर्मको विरुद्ध बोलुनु हुन्छ।
- १२ यदि परमेश्वरले कुनै निर्णय लिनु भयो भने उहाँले आफ्नो मन बदलनु हुन्न।
- १३ यदि दुष्ट मानिसहरू परिवर्तन हुँदैन भने, परमेश्वर तिनीहरूलाई सजाय दिनु तयार हुनुहुन्छ। परमेश्वरले आफ्नो तरवार उध्याउनु भएकोछ अनि काँड हान्न तयार हुनुहुन्छ।
- १४ दुष्ट मानिसहरूले दिएको कष्ट र पीरहरू तपाईंले निश्चय देख्नु भएकोछ। यस विषयमा तपाईंले केही गर्नुहोस्।
- १५ ती असहाय मानिसहरूलाई सहायता गर्ने कोही पनि छैनन। दृष्टीहीनको निमित्त तपाईं रक्षक हुनुहुन्छ।
- १६ तिनीहरूले पाउनु पर्ने दण्ड पाउने छन्, जो अरूको लागि कपटी छन्। तर तिनीहरूले जस्तो रोपेका छन् त्यस्तै फल पाउनेछन्।
- १७ म परमप्रभुको प्रशंसा गाउँदछु किनभने उहाँ असल हुनुहुन्छ। सर्वोच्च परमप्रभुको नाउँको म प्रशंसा गर्नेछु।

भजन ८

- प्रमुख संगीतकारलाई गितित रागमा गाउने दाऊदको भजन।
- १ हे परमप्रभु हाम्रो स्वामी! तपाईंको नाउँ समस्त पृथ्वीमाथि अत्यन्तै आश्चर्यपूर्ण छ। तपाईंको नाउँले स्वर्गमा चारैतिर तपाईंलाई प्रशंसा ल्याएको छ।
- २ साना केतकेटी र दूधमुखे बालकहरूका मुखहरूबाट पनि तपाईंको महिमा र प्रशंसा सुनिन्छ। तपाईंले तिनीहरूलाई त्यस्तो शक्तिशाली गीतहरू दिनुभएकोछ, जसले तपाईंको सम्पूर्ण शत्रुहरूलाई चुप पारी दिन्छ।
- ३ हे परमप्रभु, तपाईंले आफ्नो हातले बनाउनु भएको स्वर्ग अनि तपाईंले सृष्टि गर्नु भएका जुन ताराहरू हेरेँ र म अचम्म मान्छु।
- ४ किन मानिसहरू तपाईंका लागि महत्वपूर्ण छन्? किन तपाईंले तिनीहरूको सम्भना गर्नु हुन्छ? किन मानिसहरू तपाईंका लागि यति महत्वपूर्ण छन्? किन तपाईंले तिनीहरूलाई ध्यान दिनु हुन्छ?
- ५ तर मानिसहरू तपाईंको लागि महत्वपूर्ण छन्! तिनीहरूलाई तपाईंले परमेश्वर जस्तै बनाउनु भयो अनि तिनीहरूलाई गौरव र आदरको मुकुट पहिराउनु भयो।

- ६ तपाईंले सिर्जना गर्नु भएका प्रत्येक थोकको अधिकारी तिनीहरूलाई बनाउनु भयो। तपाईंले प्रत्येक कुराको निमित्त तिनीहरूलाई अधिकार दिनुभयो।
- ७ सबै मानिसहरूले भेंडा र गाई साथै सम्पूर्ण जङ्गली जनावरमाथि शासन गर्छन्।
- ८ तिनीहरूले आकाशमा उड्ने पक्षी र समुद्रमा पौडिने हरेक जनावार र माछाहरूमाथि शासन गर्दछन्।
- ९ हे परमप्रभु, हाम्रा स्वामी, सारा पृथ्वीमा तपाईंको नाउँ अत्यन्त आश्चर्यपूर्ण छ।

भजन ९

प्रमुख संगीतकारलाई, अलामौथ बने रगतमा

मानिसलाई दाऊदको भजन।

- १ म सम्पूर्ण हृदयबाट परमप्रभुको प्रशंसा गर्छु। हे परमप्रभु, तपाईंले सिर्जना गर्नु भएका सबै आश्चर्यपूर्ण कुराहरूको विषयमा म भन्नेछु।
- २ सर्वोच्च परमेश्वर, म तपाईंको नाउँको प्रशंसा गर्छु। तपाईंले मलाई अत्यन्त खुशी बनाउनु भयो।
- ३ मेरा शत्रुहरू तपाईंदिखि भागेर फर्किए तर तिनीहरू लडे र नष्ट भए।
- ४ तपाईं साँचो न्यायकर्ता हुनुहुन्छ, तपाईं आफ्नो सिंहासनमा न्यायकर्ता सरह विराजमान हुनुहुन्छ। हे परमप्रभु, तपाईंले मेरो मामिला सुनिदिनु भयो र मेरो विषयमा निर्णय लिनु भयो।
- ५ तपाईंले अन्य मानिसहरूका दोष देखाउनु भयो। हे परमप्रभु, तपाईंले ती दुष्टहरूलाई नाश गर्नुभयो। तपाईंले तिनीहरूको नाउँ जिउँदा मानिसहरूको सूचीबाट सदाको लागि मेटिदिनु भयो।
- ६ शत्रुहरू खतम भए! हे परमप्रभु, तपाईंले तिनीहरूका शहरहरू पनि ध्वंस पारिदिनु भयो। अब, खाली भग्नावशेष मात्र छाडिएका छन्। ती दुष्टहरूको पुनः सम्भनाको लागि हामीसँग केही पनि बाँकी छैन।
- ७ तर परमप्रभुले सदा सर्वदा राज्य गर्नुहुन्छ, परमप्रभुले आफ्नो साम्राज्य दरिलो बनाउनु भएको छ। परमप्रभुले यस पृथ्वीमा भएका सबै मानिसहरूको ठीक न्याय गर्नुहुन्छ।
- ८ परमप्रभुले यस पृथ्वीका सबैलाई निष्पक्ष न्याय गर्नुहुन्छ। उहाँले सबै जातिहरूलाई एक समान न्याय गर्नुहुन्छ।
- ९ धेरै मानिसहरू संकटमा फसेका छन् र पीडित छन् किनभने तिनीहरूसँग धेरै कष्टहरू छन्। ती मानिसहरू आफ्ना समस्याहरूको बोझद्वारा श्रापित छन्। परमप्रभु, सुरक्षाको स्थान हुनुहुन्छ, तिनीहरू भाग्न सक्छन्।

- १० मानिसहरू ज-जसले तपाईंको नाउँ जान्दछन् तपाईंमाथि भरोसा राख्ने नै छन्। हे परमप्रभु, यदि मानिसहरू तपाईंकहाँ आए भने, तपाईंले उनीहरूलाई सहयोग नगरी बस्न सक्नु हुन्न।
- ११ तिमीहरू जो सियोनमा बस्दै छौं परमप्रभुको प्रशंसा गाऊ। अन्य मानिसहरूलाई पनि परमप्रभुले गर्नु भएका महान् कार्यहरूको विषयमा भन।
- १२ परमप्रभुले ती मानिसहरूलाई सम्भन्नु भयो जसले उहाँलाई गुहारे। ती दुःखी मानिसहरू सहयोगको लागि चिच्याए अनि परमप्रभुले उनीहरूलाई बिरसु भएन।
- १३ मैले परमेश्वरलाई यो प्रार्थना गरे: “हे परमप्रभु, ममाथि कृपा गर्नुहोस्। मेरो शत्रुहरूले मलाई सताइहेछन् मृत्युको द्वारबाट” मलाई बचाउनु होस्।
- १४ तब, यरूशलेमको प्रवेशद्वारहरूमा म तपाईंको लागि स्तुति-गान गर्न सक्छु। परमप्रभु म अत्यन्त खुशी हुनेछु किनभने तपाईंले मलाई बचाउनु भयो।”
- १५ ती मानिसहरू जो अन्य जाति-जातिहरूबाट आएका थिए, तिनीहरूले अरूलाई संकटमा पार्न खाइल खने। तर तिनीहरू आफूले थापेका पासोहरूमा आफै फस्नेछन्। अनि तिनीहरू ती जालहरूमा आफै पर्ने छन्।
- १६ परमप्रभुले ती दुष्ट मानिसहरूलाई समाउनु हुनेछ, यसकारण मानिसहरूले अधर्म काम गर्दा परमप्रभुबाट दण्ड पाइन्छ भनेर ज्ञान पाउनेछन्।
- १७ मानिसहरू जसले परमेश्वरलाई बिरसन्छन् तिनीहरू दुष्टहरू हुन्, तिनीहरू मृत्युको ठाउँमा जानेछन्।
- १८ कहिले काहीँ यस्तो लाग्छ परमेश्वरले दुःखहरूमा परेका मानिसहरूलाई बिरसु भयो। यस्तो प्रतीत हुन्छ ती गरीबहरूमा आशा छैन। तर परमेश्वरले तिनीहरूलाई कहिल्यै पनि बिरसु हुने छैन।
- १९ हे परमप्रभु, उठनुहोस् र जाति-जातिहरूलाई न्याय गर्नुहोस्। तिनीहरू शक्तिशाली छन् भनेर मानिसहरूलाई सोचन नदिनुहोस्।
- २० मानिसहरूलाई शिक्षा दिनुहोस्। तिनीहरूले जान्न सक्नु तिनीहरू मनुष्य मात्र हुन्।

भजन १०

- १ हे परमप्रभु, तपाईं यति टाढा किन बस्नु हुन्छ? दुखी मानिसहरूले तपाईंलाई देख्न सक्तैनन्।
- २ घमण्डी र दुष्ट मानिसहरूले खराब योजनाहरू बनाउँछन्। अनि दिनहीन मानिसहरूलाई चोट पुर्याउँछन्।
- ३ दुष्ट मानिसहरूले आफ्नो इच्छामाथि घमण्ड गर्छन् अनि ती लोभी मानिसहरूले परमप्रभुलाई सराफ्छन्।

- यसले यो सबै हुन्छ ती पापीहरूले परमप्रभुलाई घृणा गर्छन्।
- ४ दुष्ट मानिसहरू यस्तो घमण्डी हुन्छन् तिनीहरूले परमेश्वरलाई मान्दैनन्। तिनीहरूले आफ्ना खराब योजनाहरू बनाउँछन् अनि त्यहाँ परमेश्वर हुनु हुन्न भने भैँ व्यवहार गर्छ।
- ५ दुष्ट मानिसहरूले सधैं नराम्रा कामहरू मात्र गर्दछन्। तिनीहरूले परमेश्वरको विधिहरू र ज्ञानीको शिक्षामा ध्यान दिंदैनन्, परमेश्वरका शत्रुहरूले उहाँका शिक्षाहरूलाई अस्वीकार गर्छन्।
- ६ तिनीहरूले सोच्छन् तिनीहरूमाथि केही पनि नराम्रो हुन सक्तैन। तिनीहरू भन्छन्, “हामीमा मज्जा गर्नेछौ र हामी कहिल्यै दण्डित हुनेछैनौ।”
- ७ ती मानिसहरू सधैं सरापी रहन्छन्। तिनीहरू सधैं अरूको अहितका कुराहरू मात्र सोच्छन्।
- ८ ती मानिसहरू गुप्त ठाउँमा लुकेर बस्दछन् र मानिसहरू पक्रन पर्खी रहन्छन्। तिनीहरू लुक्छन् र मानिसहरूलाई घात पुर्‍याउन खोजिरहेका हुन्छन्, तिनीहरूले निर्दोष मानिसहरूलाई मार्दछन्।
- ९ तिनीहरू त्यस्ता सिंह जस्तो हुँदछन् जसले जनावर पक्रेर खान्छ। तिनीहरूले असहाय मानिसहरूमाथि आक्रमण गर्दछन्। गरीब मानिसहरू दुष्टहरूले बनाएका पासोमा फँस्दछन्।
- १० घरि-घरि ती दुष्ट मानिसहरूले असहायहरू मानिसहरूलाई कष्ट दिँदछन्।
- ११ यसकारण ती असहाय मानिसहरूले सोच थाल्दछन्, “परमेश्वरले हामीलाई बिसन्नु भयो। हामीदेखि उहाँ सदाको लागि विमुख हुनुभयो। हामीमाथि के घटिरहेछ परमेश्वरले हेर्नुहुन्न!”
- १२ हे परमप्रभु, उठनुहोस् र केही गर्नु होस्! हे परमेश्वर, ती पापीहरूलाई दण्ड दिनु होस् असहायहरूलाई नबिसन्नु होस्।
- १३ किन दुष्ट मानिसहरू परमेश्वरको विरोधी हुन्छन्? किनभने तिनीहरू सोच्छन् उहाँले दण्ड दिनु हुँदैन।
- १४ हे परमप्रभु, निश्चय नै तपाईंले ती दुष्टहरूले गरेको निर्दयतापूर्ण र दुष्ट कार्यहरू देख्नुहुनेछ, अनि तिनीहरूको निम्ति केही गर्नु हुनेछ! समस्याहरूले लादिएका मानिसहरू तपाईं कहाँ सहयोग माग्न आउँदछन्। हे परमप्रभु, तपाईं मात्र हुनुहुन्छ जसले दुहुरा-दुहुरीलाई सहायता गर्नु हुन्छ, यसैले सहयोग गर्नुहोस्।
- १५ हे परमप्रभु, दुष्टहरूलाई नष्ट गर्नुहोस्। खराब मानिसको दुष्टता खोज्नुहोस् र उनीहरूको विनाश गर्नुहोस्।
- १६ परमप्रभु सदा सर्वदाको निम्ति राजा हुनुहुन्छ। तपाईंको भूमिबाट तिनीहरूलाई हटाउनु होस्!

- १७ हे परमप्रभु, तपाईंले सुनु भयो गरीब मानिसहरूले के चाहन्छन्। उनीहरूको प्रार्थना सुनिदिनु होस् अनि उनीहरूले मागेको कुरा गरिदिनु होस्!
- १८ हे परमप्रभु, माता-पिता नभएका नानीहरूको रक्षा गर्नुहोस्। दुःखी मानिसहरूलाई अभैँ समस्या र कष्टहरूमा बढ्ता पीडित हुन नदिनु होस्। दुष्टहरूलाई यहाँ बस्नसम्म भयभीत पारीदिनु होस्।

भजन ११

प्रमुख संगीतकारलाई, दाऊदको भजन।

- १ म परमप्रभुमा भरोसा गर्छु यसकारण किन मलाई भाग र लुक भन्यो? तिमीले मलाई भन्यो, “चरा जस्तो उडेर आफ्नो पहाडमा जाऊ!”
- २ दुष्ट मानिसहरू शिकारी जस्तै हुन्छन्, तिनीहरू अँध्यारोमा लुक्छन्। तिनीहरू धनुको डोरीलाई तान्दछन् र आफ्ना काँडहरू ताकेर धार्मिक र ईमानदार मानिसहरूका मुटुमा प्रहार गर्दछन्।
- ३ के तिनीहरू महान् हुन्छन् होला यदि तिनीहरूले सबै असल चीजहरू ध्वंश गरे भने! तब असल मानिसहरूले के गर्नु पर्ला?
- ४ परमप्रभु! आफ्नो पवित्र मन्दिरमा हुनुहुन्छ। परमप्रभु आफ्नो स्वर्गीय सिंहासनमा विराजमान हुनुहुन्छ। अनि सबै घटनाहरू भएको देख्नु हुन्छ परमप्रभुले मानिसहरूलाई असल अथवा दुष्ट भनी एकदम नजिकबाट हेर्नु हुन्छ।
- ५ परमप्रभुले धर्मीहरूलाई खोज्नु हुन्छ तर निर्दयी र दुष्टहरूलाई घृणा गर्नुहुन्छ।
- ६ उहाँले तातो कोईलाहरू र जलेको गन्धक बर्खा जस्तै ती दुष्टहरूमाथि पार्नु हुन्छ, ती दुष्ट मानिसहरूले तातो, कोईलाको हावा बाहेक केही पाउने छैनन्।
- ७ तर परमप्रभु धर्मी हुनुहुन्छ, र उहाँले राम्रो काम गर्नेहरूलाई प्रेम गर्नु हुन्छ। धार्मिक मानिसहरू उहाँसँग हुन्छन् र उहाँको मुहार हेर्छन्।

भजन १२

प्रमुख संगीतकारलाई, शेमिनिथ रागमा बजाइने

दाऊदको भजन।

- १ हे परमप्रभु मलाई बचाउनु होस्! अब धार्मिक मानिसहरू छैनन्। त्यहाँ पृथ्वीमा रहेका मानिसहरूमा कोही पनि साँचा विश्वासी रहेनन्।
- २ मानिसहरूले आफ्ना छिमेकीहरूलाई असत्य कुराहरू भन्छन्। प्रत्येक मानिसले आफ्ना छिमेकीहरूलाई भूट बोलेर चिप्लो धस्दछन्।
- ३ परमप्रभुले ती भूट बोल्ने आँठहरू काटी दिनु हुन्छ। परमप्रभुले ती ठूल-ठूला कुराहरूमा घमण्ड गर्नेहरूको जिब्रो काटिदिनु हुन्छ।

- ४ ती मानिसहरूले भन्छन्, “हामी ठीक असत्य कुरा गर्नेछौं अनि अत्यन्त मुख्य हुँदछ। के भन्नु पर्ने हामी जान्दछौं, यसैले हाम्रो कोही पनि स्वामी छैनन्।”
- ५ तर परमप्रभु भन्नुहुन्छ: ‘दुष्टहरूले गरीबहरूबाट केही थोकहरू चोरेका छन्, तिनीहरूले असहाय मानिसहरूबाट चीजहरू लिएका छन् तर म ती असहाय मानिसहरूको पक्ष लिएर लडाइँ गर्नेछु।’
- ६ परमप्रभुका वचनहरू तातो आगोमा बिलाएको चाँदी जस्तो सत्य र शुद्ध छन्। तिनीहरू सातपल्ट सम्म गालेका शुद्ध चाँदी जस्ता शुद्ध छन्।
- ७ हे परमप्रभु, असहाय मानिसहरूको रेख-देख गर्नुहोस्। तिनीहरूलाई अहिले र सधैंभरिका लागि सुरक्षा दिनु होस्।
- ८ ती दुष्ट मानिसहरू महत्वपूर्णका हूँ भनी अभिनय गर्छन्। तर वास्तवमा, तिनीहरू गर-गहना जस्तै छन् जो महङ्गो देखिन्छ तर वास्तवमा एकदमै सस्तो छ।

भजन १३

प्रमुख संगीतकारलाई। दाऊदको भजन।

- १ हे परमप्रभु, कहिलेसम्म तपाईंले मलाई बिर्सनु हुन्छ? के मलाई सदाको लागि बिर्सनु हुन्छ? कहिलेसम्म* मलाई ग्रहण गर्न तिरस्कार गर्नु हुन्छ?
- २ कहिलेसम्म म अन्योलमा परूँ, कहिलेसम्म मैले मेरो हृदयमा उदासीनताको अनुभव गर्नु? कहिलेसम्म मेरा शत्रुहरू मभन्दा पनि बलिया हुन्छन्?
- ३ हे परमप्रभु मेरो परमेश्वर, मलाई हेर्नुहोस्! मेरो प्रश्नको जवाफ दिनुहोस् मैले जवाफ पाऊँ नत्र म मर्नेछु।
- ४ यदि त्यस्तो घटना भयो भने, मेरा शत्रुले भन्ने छ, “मैले उसलाई कुटे!” यदि त्यसले मलाई पराजित गःयो भने मेरो शत्रु खुशी हुनेछ।
- ५ हे परमप्रभु, आफ्नो सहयोगको निम्ति मैले तपाईंको प्रेममा भरोसा गरें। तपाईंले मलाई बचाउनु भयो र सुखी बनाउनु भयो!
- ६ म परमप्रभुको लागि सुखको गीत गाउने छु, किनभने उहाँले मलाई धेरै असल कुरा गर्नु भएको छ।

भजन १४

प्रमुख संगीतकारलाई, दाऊदको भजन।

- १ मूर्ख मानिसले मात्र आफ्नो हृदयमा भन्छ, “ईश्वर छैन।” मूर्ख मानिसहरूले अनैतिक र घिनलाग्दा

कामहरू गर्छन्। ती मध्ये एउटा पनि राम्रो काम हुँदैन।

- २ परमप्रभुले ज्ञानी मानिसहरू कोही छन् भनेर स्वर्गबाट तल हेर्नुहुन्छ। ज्ञानी मानिसहरूले सहयोगको निम्ति परमेश्वरलाई पुकार्छन्।
- ३ तर सबै मानिसहरू परमेश्वरबाट विमुख भएर टाढिए र दुष्ट भइसके। कुनै एकजना मानिसले पनि राम्रो काम गरेको छैन।
- ४ दुष्ट मानिसहरूले मेरो प्रियजनहरूलाई नष्ट गरिसके अनि ती दुष्ट मानिसहरू परमेश्वरको विषयमा जान्दैनन्। दुष्ट मानिसहरूका लागि खानलाई प्रशस्त खाद्य छ, तर पनि तिनीहरूले परमप्रभुलाई सम्मान गर्दैनन्।
- ५-६ दुष्ट मानिसहरूले ती गरीब मानिसहरूबाट कुनै सल्लाह लिन मान्दैनन्। किन? किनभने ती गरीब मानिसहरू परमप्रभु परमेश्वरका भक्तजनहरू हुन् तर परमेश्वर सधैं ती असल मानिससँग हुनुहुन्छ। यसैले दुष्ट मानिसहरू प्रशस्त भयबोधले ग्रस्त छन्।

- ७ सियोनमा इस्त्राएललाई बचाउने को छ? परमेश्वर बाहेक कोही पनि छैनन्! परमप्रभुका मानिसहरूलाई लगियो अनि कैदी बनाइयो। तर परमप्रभुले आफ्ना भक्तजनहरूलाई पकाएर ल्याउनु हुनेछ, तब याकूब (इस्त्राएल) खुशी हुनेछ।

भजन १५

दाऊदको भजन।

- १ हे परमप्रभु, तपाईंको पवित्र पालमा को बस्न सक्छ? तपाईंको पवित्र पर्वतमा को बस्न सक्छ?
- २ केवल त्यो मानिस बस्न सक्छ जसको जीवन पवित्र छ र जसले असल कामहरू गर्न सक्छ। जसले सत्य बोल्छ, केवल त्यो मात्र तपाईंको पर्वतमा बस्न सक्छ।
- ३ यस्तो मानिसले अरूको विषयमा खराब बोल्दैन। उसले आफ्नो छिमेकीको विरुद्धमा नराम्रो गर्दैन। उसले आफ्ना परिवारका मानिसहरूको विषयमा लज्जाजनक कुराहरू गर्दैन।
- ४ त्यो मानिसले तिनीहरूलाई अस्वीकार गर्छ जसले परमेश्वरलाई घृणा गर्छ। तर उसले तिनीहरूलाई सम्मान गर्छ जसले परमप्रभुलाई आदर गर्छ। यस्तो मानिसले आफूलाई हानि गराएर पनि आफ्नो प्रतिज्ञा कायम राख्छ।
- ५ उसले यदि कसैलाई ऋण दिन्छ ब्याज लिँदैन। अनि निर्दोष मानिसहरूलाई नोक्सान पार्न घूस लिँदैन। यदि कुनै असल मानिस जस्तै बाँच्छ भने, त्यो सदा परमेश्वरको नजिक हुनेछ।

भजन १६

दाऊदको मिकताम भजन।

- १ हे परमेश्वर, मेरो रक्षा गर्नुहोस्, किनभने म तपाईं माथि नै आश्रित छु।
- २ मैले परमप्रभुलाई भने, “हे परमप्रभु, तपाईं मेरो स्वामी हुनुहुन्छ, प्रत्येक असल कुराहरू मैले तपाईंबाट पाएँ।”
- ३ परमप्रभुले आफ्ना भक्तजनहरूका लागि पृथ्वीमा अनेक आश्चर्यपूर्ण कामहरू गर्नुभयो। परमप्रभुले आफ्नो स्नेहपूर्ण करुणा तिनीहरूलाई देखाउनु भयो।
- ४ तर जसले परमेश्वरलाई त्यागे र अन्य देवताहरू पुज्ज थाले तिनीहरूले कष्ट पाउने छन्। तिनीहरूले मूर्तिहरूमा चढाएको रक्तबलिमा म सहभागी हुने छैन। म ती मूर्तिहरूको नाउँ समेत लिने छुइन।
- ५ अहँ, मेरो हिस्सा र मेरो कचौरा परमप्रभुबाट नै कृपादान हुन्छ। हे परमप्रभु, तपाईं मेरो सहारा हुनुहुन्छ, तपाईंले मेरो भाग प्रदान गर्नुहुन्छ।
- ६ मेरो भाग आश्चर्यपूर्ण छ, मेरो उत्तराधिकार अति सुन्दर छ।
- ७ म परमप्रभुको प्रशंसा गर्छु, किनभने उहाँले मलाई असल कुरा सिकाउनु भएको छ। राती पनि, मलाई आन्तरिक अती दिनुहुन्छ।
- ८ परमप्रभुलाई मैले सधैं आफू समक्ष राखेको छु र म उहाँको दाहिने तिरबाट कहिल्यै सर्ने छुइन।
- ९ मेरो हृदय र आत्मा यसैले आनन्दित हुनेछ। अनि मेरो शरीर पनि सुरक्षित रहनेछ।
- १० किन? किनभने परमप्रभु, तपाईंले मलाई चिहानमा* छोड्नु हुनेछैन। तपाईंले आफ्नो आज्ञाकारी भक्तजनलाई चिहानमा त्यसै कूहुन दिनुहुने छैन।
- ११ तपाईं मलाई बाँच्ने सही बाटो सिकाउनु हुनेछ। तपाईंसँग हुँदा सम्पूर्ण खुशी प्राप्त हुनेछ। तपाईंको दाहिनेपट्टि हुँदा सधैं खुशी प्राप्त हुनेछ।

भजन १७

दाऊदको भजन।

- १ हे परमप्रभु, न्यायको निम्ति मेरो प्रार्थना सुन्नुहोस्। म तपाईंलाई उच्च स्वरमा पुकार्दैछु। अनि मैले भनेका कुरामा म ईमान्दार छु। यसैले मेरो प्रार्थना प्रति ध्यान दिनुहोस्।
- २ तपाईं मेरो विषयमा सही निर्णय लिनु हुनेछ। तपाईं सत्य देख्न सक्नु हुन्छ।
- ३ तपाईंले मेरो हृदयलाई गहिरो हेर्नु भएको छ तपाईं रातभरि मसँग हुनुहुन्थ्यो। तपाईंले मलाई प्रश्न

गर्नु भयो अनि केही दोषहरू पाउनु भएन। मैले कुनै खराब योजना बनाइँन।

- ४ मैले जहाँसम्म एकजना मानवको निम्ति सम्भव छ तपाईंको आज्ञाहरू पालन गर्ने चेष्टा गरेको छु।
- ५ मैले तपाईंको पथ अनुशरण गरेकोछु। मेरो पाइलाहरूले तपाईंले बताउनु भएको बाँच्ने तरिका कहिल्यै छोडेनन्।
- ६ हे परमेश्वर, प्रत्येक पल्ट मैले तपाईंलाई बोलाएँ। तपाईंले मलाई जवाफ दिनुभयो। यसैले अब मेरो कुरा सुन्नु होस्।
- ७ हे परमेश्वर, तपाईंले ती मानिसहरूलाई सहयोग गर्नुभयो, जसले तपाईंमाथि भरोसा गरे। तिनीहरू तपाईंको दाहिनेतर्फ उभिएका छन्। यसैले यो प्रार्थना तपाईंले आफ्ना भक्तजनहरू मध्ये एकजनाबाट सुन्नु होस्।
- ८ तपाईंले आफ्नो आँखाको नानी जस्तै मेरो रक्षा गर्नुहोस्। तपाईंको छत्रछाँयामुनि मलाई लुकाउनु होस्।
- ९ हे परमप्रभु, मलाई नष्ट गर्न खोज्ने दुष्ट मानिसहरूबाट जोगाउनु होस्। मेरो चारैतिर बाट घात पुग्दाउन प्रयास गरिरहेका दुष्ट मानिसहरूदेखि जोगाउनु होस्।
- १० तिनीहरूमा दया छैन। तिनीहरू साहै अहंकारी छन्। तिनीहरूले परमेश्वरका कुराहरू सुन्दैनन्।
- ११ ती मानिसहरूले मेरो खेदो गरे। अहिले तिनीहरू मेरो चारैतिर आक्रमण गर्न तयार छन्।
- १२ ती दुष्ट मानिसहरू हिंस्रक सिंहहरू जस्तै अन्य प्राणीहरूलाई मारेर खान्छन्। तिनीहरू सिंहहरू जस्तै लुक्छन् र आक्रमण गर्न तयार छन्।
- १३ हे परमप्रभु, उठनुहोस् र शत्रुतर्फ जानु होस्। तिनीहरूलाई आत्मसमर्पण गर्न बाध्य पार्नुहोस्। तपाईंको आफ्नो तरवार चलाउनु होस् र ती दुष्ट मानिसहरूबाट मलाई बचाउनुहोस्।
- १४ हे परमप्रभु, तपाईंको शक्ति प्रयोग गर्नुहोस् र दुष्ट मानिसहरूलाई यस धरतीमा बस्ने प्राणीहरूबाट हटाउनुहोस्। हे परमप्रभु, प्रशस्त मानिसहरू तपाईं कहाँ सहायता माग्न आउँछन्। ती मानिसहरूको यो जीवनभित्र प्रचुर केही पनि छैन। ती मानिसहरूलाई प्रशस्त खानेकुरा दिनु होस्। तिनीहरूका नानीहरूलाई चाहे जति सबै दिनुहोस्। ती नानीहरूलाई यति प्रशस्त खानेकुराहरू दिनुहोस्, तिनीहरूका भावी सन्तानलाई पनि पुगोस्।
- १५ मैले न्यायको निम्ति प्रार्थना गरें। यसैले, हे परमप्रभु, म तपाईंको मुहार हेर्नेछु। हे परमप्रभु, तपाईंलाई हेरेर, म पूर्ण सन्तुष्ट हुनेछु।

भजन १८

प्रमुख संगीतकारलाई। दाऊदले यो भजन तब बेला लेखे जब परमप्रभुले उसलाई शाऊल र उनका शत्रुहरूबाट बचाउनु भएको थियो। परमप्रभुको दास दाऊदको भजन।

- १ उनले भने, "हे परमप्रभु, मेरो शक्ति म तपाईंलाई प्रेम गर्छु!"
- २ परमप्रभु मेरो चट्टान हुनुहुन्छ, मेरो किल्ला हुनुहुन्छ। मेरो सुरक्षाको ठाउँ हुनुहुन्छ।" मेरो परमेश्वर, मेरो चट्टान हुनुहुन्छ म उहाँकहाँ सुरक्षाको लागि ढगुरेर जान्छु। परमेश्वर मेरो ढाल हुनुहुन्छ उहाँको शक्तिले मलाई बचाउँछ। परमप्रभु उच्च पर्वतहरूमा मेरो सुरक्षास्थल हुनुहुन्छ।
- ३ तिनीहरूले खिल्ली उड़ाए। तर मैले सहायताको लागि परमप्रभुलाई बोलाएँ, अनि म मेरो शत्रुहरूबाट बाँचे।
- ४ मेरा शत्रुहरूले मलाई मार्ने प्रयास गरिरहेका थिए! मृत्युको डोरीले मलाई चारैतिर घेरेको थियो। म बाढीमा फसेको थिएँ जसले मलाई मृत्युको मुखतिर लगिरहेथ्यो।
- ५ चिहानको डोरीले मलाई चारैतिर घेरि राखेको थियो, मृत्युको पासो मेरो सम्मुख थियो।
- ६ म पासोमा फसेँ, मैले सहयोगको लागि परमप्रभुलाई बोलाएँ। हो, मैले परमेश्वरलाई बोलाएँ। परमेश्वर उहाँको मन्दिरमा हुनुहुन्थ्यो उहाँले मेरो स्वर सुन्नभयो। उहाँले मेरो विलापमा गोहारेको सुनुभयो।
- ७ पृथ्वी थर्कियो र काम्यो; पर्वतहरूको जग हल्लियो। किन? किनभने परमप्रभु क्रोधित हुनुहुन्थ्यो!
- ८ परमेश्वरको नाकको प्वालबाट धुवाँ आयो। परमेश्वरको मुखबाट जल्दै गरेको ज्वाला अनि जल्दै गरेका भिल्लाहरू उहाँबाट उडेर निस्कियो।
- ९ परमप्रभुले आकाश च्याति दिनु भयो, अनि उहाँ तल ओर्लनु भयो! उहाँ बाक्लो, कालो बादलमा उभिनु भयो।
- १० परमप्रभु करूब स्वर्गदूतमाथि चढेर आकाश वारिपारि उड्नुभयो। उहाँमाथि बतासमा उडिरहनु भएको थियो।
- ११ परमप्रभु कालो बादलमा लुक्नु भएको थियो जसले उहाँलाई पालले जस्तो घेरेको थियो उहाँ बाक्लो बज्र स्वरूप बादलमा लुक्नु भएको थियो।
- १२ त्यसपछि, परमेश्वरको तेजिलो चमकले त्यो कालो बादलहरू फटाई दिनुभयो। त्यहाँ असिनाको गोला र आगोका फिलिङ्गाहरू वर्षिए!
- १३ परमप्रभु स्वर्गबाट गर्जनु भयो। सर्वोच्च परमेश्वरले उहाँको स्वर सुनिने बनाउनु भयो। त्यहाँ असिनाको गोला र आगोका फिलिङ्गाहरू वर्षिए।
- १४ परमप्रभुले आफ्नो काँड हिकार्नु भयो र शत्रुहरूलाई छरपस्ट पारीदिनु भयो। परमप्रभुले धेरै बज्रहरू

पर्याँवु भयो अनि मानिसहरू अलमल्ल भएर छरिए।

- १५ परमप्रभु, तपाईंले आफ्नो आदेश दिनु भयो अनि शक्तिशाली हावा बग्न थाल्यो। पानी पछाडी गयो अनि हामीले समुद्रको तल देख्न सक्छौं। हामीले पृथ्वीको नींव देख्न सक्छौं।
- १६ परमप्रभु माथिबाट ओर्लेर तलसम्म पुगनु भयो र मलाई बचाउनु भयो। परमप्रभुले मलाई समात्नु भयो र गहिरो पानीबाट तानेर निकाल्नुभयो।
- १७ मेरा शत्रुहरू म भन्दा बलिया थिए, तिनीहरूले मलाई घृणा गर्दथे। मेरा लागि मेरा शत्रुहरू एकदम शक्तिशाली थिए, यसर्थ परमेश्वरले मलाई बचाउनु भयो।
- १८ म विपत्तिमा थिएँ, र मेरा शत्रुहरू ममाथि आइलागे। तर परमप्रभु मेरो सहयोगको लागि त्यहाँ हुनुहुन्थ्यो!
- १९ परमप्रभुले मलाई प्रेम गर्नु हुन्छ यसैले उहाँले मलाई बचाउनु भयो। उहाँले मलाई सुरक्षित ठाउँमा ल्याउनु भयो।
- २० म निर्दोष छु, यसैकारण उहाँले मलाई पुरस्कार दिनुहुनेछ। मैले अलिकति पनि गल्ती काम गरिनँ, यसैकारण उहाँले मेरो निम्ति राम्रो काम गर्नुहुनेछ।
- २१ किनभने म उहाँका आज्ञाहरू पालन गर्छु! मैले परमेश्वरको विरुद्धमा पाप काम गरिनँ।
- २२ म सधैं उहाँको निर्णयहरूलाई सम्भना गर्छु। म उहाँको नियमहरू मान्छु!
- २३ म उहाँसँग पवित्र र ईमान्दार थिएँ, मैले अधर्मका कामहरू गन्देखि आफूलाई अलग्ग राखेँ।
- २४ यसैकारण परमप्रभुले मलाई पुरस्कार दिनु हुनेछ। किन? किनभने म निर्दोष छु! परमेश्वरको दृष्टिमा मैले सानो भूल पनि गरिन। यसैकारण उहाँले मप्रति राम्रै व्यवहार गर्नुहुन्छ।
- २५ हे परमप्रभु, यदि कुनै मानिसले तपाईंलाई साँच्चै नै प्रेम गर्छ भने तपाईंले आफ्नो स्नेहपूर्ण करुणा उनलाई देखाउनु हुनेछ। यदि कुनै मानिस तपाईं प्रति साँचो छ भने तपाईं पनि ऊ प्रति साँचो हुनुहुनेछ।
- २६ हे परमप्रभु, तपाईं धार्मिक र शुद्ध मानिसहरूका लागि धार्मिक अनि शुद्ध हुनु हुन्छ। तर कपटीहरूका निम्ति तपाईं अभै कपटीपूर्ण कार्य गर्नु हुन्छ।
- २७ हे परमप्रभु, तपाईं नम्र मानिसहरूलाई सधाउनु हुन्छ तर अंहकारीहरूलाई अपमान गर्नुहुन्छ।
- २८ हे परमप्रभु! तपाईंले मेरो दियो बाल्नु हुन्छ। मेरो परमेश्वरले चारैतिरका अन्धकारलाई उज्यालो पारीदिनु भयो!

- २९ परमप्रभु तपाईंको सहायताले म सिपाहीहरूसँग दगुर्न सकछु। परमेश्वरको सहयोगले म शत्रुहरूको पर्खालहरूमाथि चढ्न सकछु।
- ३० परमेश्वरको शक्ति पूर्ण छ। उहाँको वचन प्रमाणित भएको छ। उहाँ आफूमाथि भरोसा गर्ने मानिसहरूलाई रक्षा गर्नुहुन्छ।
- ३१ त्यहाँ परमप्रभु बाहेक अरू कुनै परमेश्वर छैन, त्यहाँ परमेश्वर छोडेर अर्को चट्टान छैन।
- ३२ परमेश्वर मलाई शक्ति प्रदान गर्नु हुन्छ। उहाँले मलाई चोखो जीवन जिउन सहायता गर्नुहुन्छ।
- ३३ परमेश्वरले मलाई मृग जस्तो चाँडो दगुर्न सक्ने क्षमता दिनुहुन्छ। उहाँले सर्वोच्च ठाउँहरूमा मलाई दृढ भई उभिने बनाउनु हुन्छ।
- ३४ परमेश्वरले मलाई युद्ध-कुशलता सिकाउनु हुन्छ। यसकारण मेरा पाखुराहरू बलिया धनुबाट काँडहरू हान्न योग्यको हुनेछ।
- ३५ परमेश्वर तपाईंले रक्षा गर्नुभयो र मलाई जित्नमा सघाउनु भयो। तपाईंको दाहिने पाखुराले मलाई सघाउनु भयो। तपाईंले शत्रुलाई परास्त गर्नमा सघाउनु भयो।
- ३६ मेरा खुट्टाहरू र पाइलाहरू दरिलो पारिदिनु होस्। यसैला म ठेस् नलागिकन चाँडो-चाँडो हिँड्न सकछु।
- ३७ त्यसपछि म मेरा शत्रुहरूलाई खेद र पक्रन सकछु तिनीहरूलाई ध्वंस नगरीकन म फर्केर आउने छैन!
- ३८ म शत्रुहरूलाई नाश गर्नेछु तिनीहरू फेरि उठ्ने छैनन्। सम्पूर्ण शत्रुहरू मेरो पैतालामुनि हुनेछन्।
- ३९ हे परमेश्वर, तपाईंले मलाई शक्तिशाली बनाउनु भयो, युद्धमा तपाईंले मेरो शत्रुहरूलाई मेरो अघि भुकाउनु भयो।
- ४० तपाईंले मलाई मेरा शत्रुहरूका घिच्रोमा हिकार्उने र मेरा विरोधीहरूलाई ध्वंस पार्ने मौका दिनुभयो।
- ४१ मेरा शत्रुहरूले सहयोगको लागि गुहारे, तर त्यहाँ तिनीहरूलाई बचाउने कोही पनि थिएन। तिनीहरूले परमप्रभु समेतलाई गुहारे तर उहाँले तिनीहरूलाई जवाफ दिनुभएन।
- ४२ मैले मेरो शत्रुहरूलाई धूलो पिठो पारेर कुटे। तिनीहरू बतासमा उडाइएको धूलो जस्तो भए। मैले तिनीहरूलाई धूलो पिठो पारिदिँँ।
- ४३ मलाई ती मानिसहरूसँग जोगाउनु होस जो मेरो विरुद्ध लडाइँ गर्छन्। मलाई जातिहरूका अगुवा बनाउनु होस्। मलाई नजान्ने मानिसहरूले पनि मेरो सेवा गर्नेछन्।
- ४४ ती मानिसहरूले मेरो विषयमा सुन्नेछन् अनि भट्टै मेरो आज्ञा पालन गर्नेछन्। ती विदेशीहरू मदेखि भयभीत हुनेछन्।
- ४५ ती विदेशीहरू डरले काम्नेछन्। तिनीहरू आफू लुकेका ठाउँहरूबाट डरले काम्दै निस्कने छन्।
- ४६ परमप्रभु जीवित हुनुहुन्छ, म मेरो चट्टानलाई प्रशंसा गर्छु। परमेश्वरले मलाई बचाउनु हुन्छ किनभने उहाँ महान् हुनुहुन्छ!
- ४७ मेरो निमित्त परमप्रभुले मेरो शत्रुहरूलाई दण्ड दिनुभयो। उहाँले मानिसहरूलाई आफ्नो अधीनमा राख्नु भयो।
- ४८ हे परमप्रभु, तपाईंले मेरो शत्रुहरूबाट मलाई बचाउनु भयो जो मेरो विरुद्ध उभिए, तिनीहरूलाई पराजित गर्न मलाई सहयोग गर्नुभयो। मलाई अत्याचारी मानिसहरूबाट जोगाउनु भयो।
- ४९ हे परमप्रभु, यही कारणले ती जातिहरूको बीचमा म तपाईंको स्तुति गर्छु। यही कारणले गर्दा म तपाईंको नाउँको गीत गाउँछु।
- ५० परमप्रभुले आफ्ना राजालाई धेरै युद्धहरूमा सहयोग गर्नुहुन्छ! उहाँले आफ्नो स्नेहपूर्ण करुणा आफूले अभिषेक गर्नु भएको राजालाई देखाउनु हुन्छ। उहाँ दाऊद र उनका सन्तानहरूसित सधैंको लागि विश्वासयोग्य रहनुहुनेछ।

भजन १९

प्रमुख संगीतकारलाई। दाऊदको भजन।

- १ स्वर्गले परमेश्वरको महिमाको विषयमा बोल्छ। आकाश-मण्डले उहाँका हातबाट बनिएका राम्रा-राम्रा कुराहरूका विषयमा भन्दछ।
- २ प्रत्येक नयाँ दिनले धेरै-धेरै सृष्टिको कथा वर्णन गर्छ। अनि प्रत्येक रातले परमेश्वरको धेरै-धेरै शक्ति प्रकट गर्छ।
- ३ तिमीले साँच्चि नै केही वचन वा शब्दहरू सुन्न सक्तैनौ। उनीहरूले स्वर निकाल्दैनन् जो हामी सुन्न सक्छौं।
- ४ तर तिनीहरूको “स्वर” सारा संसारभरि फैलिएर जाँदछ। तिनीहरूका “वचनहरू” पृथ्वीको कुना कुनासम्म पुग्छन्। घामको लागि आकाश घर सरह हुँन्छ।
- ५ घाम एक हर्षित दुलहा जस्तो भएर आफ्नो ओछ्यानबाट आउँछ। घाम एउटा बलियो खेलाडी जस्तै दगुर्नमा तीव्र इच्छा भए भैं आफ्नो यात्रा आकाशमा तर्न शुरू गर्छ।
- ६ घामले आफ्नो यात्रा एक क्षितिजबाट थालेर अर्को क्षितिजमा शेष गर्छ। यसको तापबाट केही पनि लुक्दैन। परमप्रभुको उपदेशहरू पनि त्यस्तै छ।
- ७ परमप्रभुका शिक्षाहरू अत्युत्तम छन्। तिनीहरूले परमेश्वरका भक्तजनहरूलाई शक्ति प्रदान गर्छन्। परमप्रभुको व्यवस्था विश्वास योग्यको छ। यसले मूर्ख मानिसहरूलाई ज्ञानी बनाउँछ।

- ८ परमप्रभुका विधिहरू सही छन्। तिनीहरूले मानिसहरूलाई खुशी पार्छन्। परमप्रभुका आदेशहरू निष्कपट छन् तिनीहरूले जीवनमा उचित मार्ग देखाउदछन्।
- ९ परमप्रभुको उपासना एउटा ज्योति जस्तै हो जसले अन्त चम्किलो उज्यालो पार्छ। परमप्रभुको न्यायहरू उचित र निष्कपट छन्। तिनीहरू सपूर्ण ठीक छन्।
- १० परमप्रभुको शिक्षाहरू अकबरी सुनभन्दा पनि मूल्यवान छन्। तिनीहरू सोभै घरबाट निकालेको उत्तम महभन्दा पनि मीठा छन्।
- ११ परमप्रभुका शिक्षाहरूले आफ्ना दासहरूलाई होशियार पार्छ। यदि तिनीहरूलाई पालन गर्नु भन्ने असल चिजहरू आउँछन्।
- १२ हे परमप्रभु, कसैले पनि आफ्ना सबै भूलहरू देख्न सक्तैनन्। यसैले मलाई गुप्ती पापहरू गर्न नलगाउनु होस्।
- १३ मैले चाहेका पापहरू गर्न नलगाउनु होस्। ती पापले ममाथि राज नगरोस्। यदि तपाईंले मलाई सहयोग गर्नुभयो भने म आफ्ना पापहरूबाट मुक्त हुन्छु।
- १४ आशा गर्छु, मेरा वचनहरू र विचारहरूले तपाईंको चित्त बुझ्यो होला। परमप्रभु, तपाईं मेरो चट्टान हुनुहुन्छ, तपाईंले मात्र मलाई बचाउनु हुन्छ।
- ७ कतिपय मानिसहरूले आफ्ना रथहरूमाथि भरोसा गर्दछन् कतिपय मानिसहरूले आफ्ना सिपाहीहरूमाथि भरोसा गर्दछन्। तर हामी ता परमप्रभु हाम्रा परमेश्वरकै नाउँमा भरोसा गर्छौं।
- ८ ती अन्य मानिसहरू पराजित भए, तिनीहरू युद्धमा मारिए। तर हामीले जित्यौं! हामी विजेता हौं।
- ९ परमप्रभुले आफूले रोजेका राजालाई बचाउनु हुन्छ! परमेश्वरले रोजेका राजाले गुहार मागे अनि परमेश्वरले त्यसको जवाफ दिनुभयो!

भजन २१

प्रमुख संगीतकारलाई दाऊदको भजन।

- १ हे परमप्रभु, तपाईंको बलले राजालाई खुशी पार्छ। जब तपाईं उसलाई बचाउनु हुन्छ ऊ अति नै खुशी हुन्छ।
- २ तपाईंले राजालाई ती थोकहरू दिनु भयो जुन उनले चाहेका थिए। हे परमप्रभु, राजाले तपाईंसँग केही थोकहरू मागे, र मागेका थोकहरू सबै तपाईंले दिनुभयो।
- ३ हे परमप्रभु, तपाईंले साँच्चि नै राजालाई आशीर्वाद दिनु भयो। तपाईंले सुनको मुकुट उनको शिरमा लगाई दिनु भयो।
- ४ हे परमेश्वर, राजाले जीवन-दान तपाईंसित मागे र तपाईंले उनलाई त्यही दिनुभयो। तपाईंले उनलाई दीर्घायु प्रदान गर्नुभयो, जुन सदा सर्वदाको निमित्त जारी रहनेछ।
- ५ तपाईंले जित्नाका लागि राजालाई अगुवाई गर्नुभयो अनि उनलाई महान् महिमा प्रदान गर्नुभयो। तपाईंले उसलाई इज्जत र आदर दिनुभयो।
- ६ हे परमेश्वर, तपाईंले साँच्चि नै राजालाई सदा सर्वदाको निमित्त आशीर्वाद दिनुभयो। जब राजाले तपाईंको मुहार हेर्नु हुन्छ अनि त्यसले उनलाई आनन्दमय पार्दछ।
- ७ राजाले परमप्रभुमाथि भरोसा राख्छ। सर्वोच्च परमेश्वरको दयाबाट उनले कहिल्यै उदास हुनु पर्दैन।
- ८ हे परमेश्वर, तपाईंले आफ्ना शत्रुहरूलाई तपाईं कतिको शक्तिशाली हुनुहुन्छ देखाउनु हुनेछ। जसले तपाईंमाथि हेय-दृष्टि राख्छन्। तपाईंको शक्तिले ती मानिसहरूलाई परास्त गर्छ।
- ९ हे परमप्रभु, तपाईं जब राजासँग हुनुहुन्छ, उनी तातो चूल्हा जस्तो हुन्छन्। जसले प्रत्येक कुरा दिँदछन्। आफ्नो क्रोधको ज्वालामा सबै शत्रुहरूलाई नष्ट पार्छ।
- १० शत्रुहरूका सन्तानहरू समेत नष्ट भए। तिनीहरू यस पृथ्वीबाट गए।
- ११ किन? किनभने ती मानिसहरूले तपाईंको विरुद्ध

भजन २०

प्रमुख संगीतकारलाई दाऊदको भजन।

- १ सङ्कष्टहरू परेको बेलामा परमप्रभुले तिम्रो गुहारलाई सुन्नु भएको होस्। याकूबका परमेश्वरले तिम्रो रक्षा गर्नु भएको होस्।
- २ उहाँको पवित्र स्थानबाट परमप्रभुले तिम्रीलाई सहायतामा पठानु भएको होस्। उहाँले सियोनबाट तिम्रीलाई मदत दिऊन्।
- ३ तिम्रीले अर्पण गरेका सम्पूर्ण उपहारहरू परमेश्वरले सम्भरना गरून्। उहाँले तिम्रा बलिहरू सबै स्वीकार गरून्।
- ४ तिम्रीले खास जे चाहन्छौ परमेश्वरले त्यही दिऊन्। उहाँले तिम्रा सबै योजनाहरू सफल पारी दिऊन्।
- ५ जब परमप्रभु परमेश्वरले तिम्रीलाई सहयोग गर्नु हुन्छ हामीहरू खुशी हुनेछौ। परमेश्वरको नाउँको स्तुति गरौं। तिम्रीले मागेको प्रत्येक कुरा परमप्रभुले दिऊन्!
- ६ अब म जान्दछु आफूले रोजेका राजालाई परमप्रभुले सहयोग गर्नुहुन्छ! परमेश्वर आफ्नो पवित्र स्वर्गमा हुनुहुन्छ अनि आफूले रोजेका राजालाई जवाफ दिनुहुन्छ। परमेश्वरले बचाउन आफ्नो महान् शक्ति चलाउनु हुन्छ।

नराम्रा योजनाहरू तयार गरे, परमप्रभु। तिनीहरूले अधर्मका कामहरू गर्ने योजना गरे तर तिनीहरू सफल भएनन्।

- १२ हे परमप्रभु, तपाईंले ती मानिसहरूलाई आफ्ना दास बनाउनु भयो। तपाईंले तिनीहरूलाई डोरीले सँगै बाँध्नु भयो। तपाईंले तिनीहरूका घाँटीहरू वरिपरि डोरीहरू बाँध्नु भयो तिनीहरूलाई जस्तै दासहरू शिर भुकाएर बस्ने पार्नु भयो।
- १३ हे परमप्रभु, हामी तपाईंको प्रशंसा गर्छौं! हामी तपाईंको महा शक्तिको विषयमा वाद्य-वादनसहित गीतहरू गाउने छौं।

भजन २२

प्रमुख संगीतकारलाई 'मृगको प्रभात'को धुन।

दाऊदको भजन।

- १ हे मेरो परमेश्वर, हे मेरो परमेश्वर! किन मलाई छाड्नुभयो? मलाई बचाउन तपाईं किन यति टाढा हुनुहुन्छ! तपाईं मेरो विलौना, गुहार सुन्नलाई कति टाढा हुनुहुन्छ!
- २ हे मेरो परमेश्वर, मैले तपाईंलाई दिउँसो बोलाएँ तर तपाईंले मलाई उत्तर दिनु भएन अनि मैले निरन्तर तपाईंलाई रतभरि बोलाएँ।
- ३ हे परमेश्वर तपाईं मात्र पवित्र हुनुहुन्छ तपाईं राजा जस्तो बस्नुहुन्छ। इस्त्राएलका प्रशंसाहरू तपाईंको सिंहासन हो।
- ४ हाम्रा पिता-पुर्खाहरूले तपाईंमाथि भरोसा गरे हो तिनीहरूले तपाईंमाथि भरोसा गरे, अनि तपाईंले तिनीहरूलाई बचाउनु भयो।
- ५ हे परमेश्वर, हाम्रा पिता-पुर्खाहरूले तपाईंलाई गुहार मागे अनि तिनीहरू आफ्ना शत्रुहरूबाट जोगिए। तिनीहरूले तपाईंमाथि भरोसा राखे अनि तिनीहरू निराश भएनन्!
- ६ यसकारण के म कीरा हुँ मानिस होइन? मानिसहरू मबाट लज्जित छन्। तिनीहरूले मलाई निन्दा गर्छन्।
- ७ प्रत्येक जसले मलाई हेर्छ मेरो खिसी गर्छ। उसले आफ्नो टाउको हल्लाउँछ र मलाई जिब्रो देखाउँछ।
- ८ तिनीहरूले मलाई भन्दछन्: "परमप्रभुलाई गुहारको लागि बोलाऊ, हुन सक्छ तिमीलाई बचाउँलान। यदि उनले तिमीलाई सँच्ची नै मन पराउँदछन् भने तब निःसन्देह उनले तिमीलाई रक्षा गर्ने नै छन्।"
- ९ हे परमेश्वर, सत्य हो भनि तपाईं मात्र एकजना हुनुहुन्छ जसमाथि म आश्रित हुन्छु। तपाईंले म जन्मेको दिनदेखि नै मेरो खुबै हेरचाह गर्नु भएकोछ। जब म दूध चुस्ने बालकै थिएँ तपाईंले मलाई आश्वसन र सान्त्वना दिनुभयो।

- १० तपाईं मेरो जन्म काल देखि नै परमेश्वर हुनुभएको छ। म आमाको गर्भबाट निस्कने बित्तिकै तपाईंको हेरचाहमा राखिएको थिएँ।
- ११ यसैले हे परमेश्वर, मलाई नछाड्नु होस्! सङ्कष्ट नजिक छ। त्यहाँ मलाई साथ दिने कोही पनि छैनन्।
- १२ मानिसहरू मेरो चारैतिर छन्। तिनीहरू बलिया साँढेहरू जस्ता छन् जसले मलाई घेरेर राखेका छ।
- १३ तिनीहरूले मलाई गर्जदै शिकार निल्ने सिंहले जस्तै आक्रमण गरिरहेका छन्।
- १४ मेरो शक्ति क्षीण भएको छ जसरी जमीनमा पानी पोखिन्छन्। मेरा जम्मै हाडहरू अलग भइसकेको छन्। मेरो आँट हराई सक्यो!
- १५ मेरो मुख फुटेको माटोको भाँडो जस्तै सूक्खा छ। मेरो जिब्रोमाथि तालुमा टाँसिदै छ। तपाईंले मलाई मृत्युको धूलोमा पार्नु भएको।
- १६ "कुकुरहरू" दुष्ट मानिसहरू हुन, चारैतिर छन्। तिनीहरूले मलाई पासोमा पारे। तिनीहरूले मेरा खुट्टा र हातहरू सिंहजस्तै नै चिथोरेका छन्*।
- १७ म मेरो हाडहरू देख्न सक्छु अनि मानिसहरूले मलाई चियो गरिरहेका छन्! तिनीहरूले मलाई हेरिरहेका छन्!
- १८ ती मानिसहरूले मेरो लुगाहरू बाँडिरहेका छन्। तिनीहरूले मेरो पोशाकहरूको निमित्त चिट्ठा उडाइरहेका छन्।
- १९ हे परमप्रभु, मलाई छोडी नजानुहोस्! तपाईं मेरो बल हुनुहुन्छ। मेरो सहायताको निमित्त आइहाल्नुहोस्।
- २० हे परमप्रभु, मेरो प्राण तरवारबाट बचाउँनुहोस्। मेरो बहुमूल्य प्राण ती कुकुरहरूबाट जोगाई दिनुहोस्।
- २१ सिंहको मुखदेखि मेरो रक्षा गर्नुहोस्। साँढेहरूका सिङ्गहरूबाट मेरो रक्षा गर्नुहोस्।
- २२ हे परमप्रभु, म तपाईंको विषयमा मेरा दाज्यू-भाइहरूलाई भन्नेछु। महासभामा म तपाईंको प्रशंसा गाउने छु।
- २३ सम्पूर्ण मानिसहरू ज-जसले उहाँको प्रशंसा गर्दछन् परमप्रभुको प्रशंसा गर। हे इस्त्राएलका सन्तान हो, परमप्रभुलाई सम्मान देखाऊ। हे, इस्त्राएलका मानिसहरू! परमप्रभुको डर मान र सम्मान गर।
- २४ किन? किनभने परमप्रभुले सङ्कटहरूमा परेका सबै दीनहीन मानिसहरूलाई सहयोग गर्नुहुन्छ। परमप्रभु तिनीहरूदेखि लज्जित हुनुहुन्न। यदि मानिसहरूले परमप्रभुलाई गुहार मागे उहाँ आफै तिनीहरूदेखि लुक्नु हुन्न।

- २५ हे परमप्रभु, तपाईंले जे गर्नु भएकोछ त्यसको निम्ति म तपाईंको प्रशंसा महासभामा गर्छु। ती सम्पूर्ण भक्तजनहरूको सम्मुख मैले सबै जुन दिन्छु भनेर वचन दिएको थिएँ बलिहरू अर्पण गर्नेछु।
- २६ नम्र मानिसहरू, आऊ, खाऊ र सुन्तष्ट हौ! तिमीहरू जो परमप्रभुलाई खोज्दै आएका छौ उहाँको प्रशंसा गर! तिमीहरूका हृदयहरू सधैंको निम्ति खुशी रहोस्।
- २७ टाढा-टाढा भएका जातिका मानिसहरूले परमप्रभुलाई सम्भून् र उहाँतिर फर्केर आऊन्! विदेशीहरूका परिवारहरूले पनि, उहाँ अघि दण्डवत् गरून र उहाँको पूजा गरून।
- २८ किन? किनभने परमप्रभु नै राजा हुनुहुन्छ। उहाँले सबै जातिहरू माथि शासन गर्नुहुन्छ।
- २९ बलिया, स्वस्थ्य मानिसहरूले खाइसके पछि परमेश्वरको सम्मुख शिर निहुराएर ढोग गर्दछन्। वास्तवमा, सबै मानिसहरू मर्नेछ अनि जो मरिसकेका छन्, तिनीहरूले परमेश्वर सम्मुख शिर निहुराएर ढोग्दछन्!
- ३० अनि भविष्यमा हाम्रा सन्तानहरूले परमप्रभुको सेवा गर्नेछन्। मानिसहरूले सदा सर्वदा उहाँको विषयमा भन्ने छन्।
- ३१ प्रत्येक भावी सन्तानले केटा-केटीहरूलाई परमेश्वरले गर्नु भएको राम्रा कुराहरूको विषयमा भन्नेछन्।

भजन २३

दाऊदको भजन।

- १ परमप्रभु मेरो गोठाला हुनुहुन्छ। मलाई खाँचो परेका सबै थोकहरू पाउनेछु।
- २ उहाँले मलाई हरियो घाँसको चौरमा सुताउनुहुन्छ। उहाँले मलाई शान्त तलाउतिर लानु हुन्छ।
- ३ उहाँले आफ्नै नामको लागि मेरो आत्मामा नयाँ शक्ति दिनुहुन्छ। उहाँ सौँच्चै नै असल हुनुहुन्छ भन्ने देखाउनलाई उहाँले मलाई धार्मिकताको बाटोतर्फ डोराउनु हुन्छ।
- ४ यदि म चिहानभन्दा पनि अन्धकार-खाडी भएर हिँडे पनि, डरले रातभरी पनि तर्सिने छैन। किन? किनभने हे परमप्रभु, तपाईं मसँग हुनुहुन्छ। तपाईंको लाठी र लौरोले मलाई सान्त्वना दिँदछ।
- ५ हे परमप्रभु, तपाईंले मेरो शत्रुहरूका समक्ष मेरो निम्ति भोजन तयार पारिदिनु भयो, अनि तपाईंले मेरो शिरमा तेल हाल्नु भयो।* मेरो कचौरा चुलिन्छ र पोखिएर बगिरहेछ।
- ६ मेरो जीवनको अन्तसम्म करुणा र भलाई मसँगै रहने छ, अनि म परमप्रभुको मन्दिरमा दीर्घ दिनको निम्ति बस्ने छु।

भजन २४

दाऊदको भजन।

- १ पृथ्वी र त्यसमा भएका सबै थोकहरू परमेश्वरका सम्पत्ति हुन्। यो संसार र यसका सबै मानिसहरू उहाँकै सम्पत्ति हुन्।
- २ परमप्रभुले पानीमाथि पृथ्वी बनाउनु भयो उहाँले यसलाई नदीहरूमा बसाउनु भयो।
- ३ परमप्रभुको पर्वतमाथि को जान सक्छ? उठेर परमप्रभुको पवित्र मन्दिरमा उपासना गर्न को सक्छ?
- ४ मानिसहरू जसले पाप कर्महरू गरेका छैनन् मानिसहरू जसका शुद्ध हृदयहरू छन्। मानिसहरू जसले सत्य भनेर भूट बोल्नलाई मेरो नाउँ प्रयोग गरेका छैनन्। अनि जसले भूटो बोलेनन् र भूटा कसमहरू खाएका छैनन्, तिनीहरूले मात्र त्यहाँ उपासना गर्न सक्छन्।
- ५ असल मानिसहरूले मात्र अन्य मानिसहरूलाई पनि आशीर्वाद दिइयोस् भनी परमप्रभुलाई प्रार्थना गर्छन्। ती असल मानिसहरूले आफ्ना परमेश्वर, आफ्ना उद्धारकलाई असल कुराहरू गरिदिनु होस् भनी याचना गर्छन्।
- ६ ती असल मानिसहरूले परमेश्वरलाई पछ्याउने कोशिश गर्दछन्। तिनीहरू सहयोग माग्न याकूबका परमेश्वर कहाँ जान्छन्।
- ७ हे मूल प्रवेश-द्वारहरू। आफ्ना टाउकाहरू उठाऊ! सनातनका द्वारहरू, खोल, अनि महिमापूर्ण राजा आउनु हुनेछ।
- ८ महिमाका महाराज को हुनुहुन्छ? परमप्रभु नै ती राजा हुन्। उहाँ शक्तिशाली सिपाही हुनुहुन्छ। परमप्रभु उही राजा हुनुहुन्छ, उहाँ पराक्रमी हुनुहुन्छ।
- ९ हे मूल प्रवेश-द्वारहरू, आफ्ना टाउकाहरू उठाऊ। सनातनका द्वारहरू खुल्ला होऊ, र महिमापूर्ण महाराज भित्र आउनु हुनेछ।
- १० यो महिमाका महाराज को हुनुहुन्छ? सर्वशक्तिमान् परमप्रभु नै महाराज हुनुहुन्छ। उहाँ नै महिमाका महाराज हुनुहुन्छ!

भजन २५

दाऊदको भजन।

- १ हे परमप्रभु, म स्वयंलाई नै तपाईंकहाँ अर्पण गर्दछु।
- २ हे मेरो परमेश्वर, म तपाईंमाथि भरोसा गर्छु र म

मेरो ... भयो यसको अर्थ हुनसक्छ: परमेश्वरले यो व्यक्तिलाई सम्माननीय पुरुषलाई भैं स्वागत गर्नु भयो अथवा परमेश्वरले उसलाई प्रचुर सम्पत्ति दिनु भयो, परमेश्वरले उसलाई, एक राजा, पूजाहारी अथवा अगमवक्तलाई भैं विशेष रूपमा चुन्नु भयो।

- कहिले निराशा हुने छैन। मेरा शत्रुहरू ममाथि हाँस्ने छैनन्।
- ३ यदि कुनै मानिसले तपाईंमाथि भरोसा गर्छ भने त्यो कहिल्यै निराश हुने छैन। तर विश्वासघातीहरू निराशा हुनेछन्। तिनीहरूले केही पनि पाउने छैनन्।
- ४ हे परमप्रभु, मलाई तपाईंको पथ निर्देशन गर्नुहोस्। मलाई तपाईंको शिक्षा सिकाउनुहोस्।
- ५ बाटो देखाउनु होस् र मलाई तपाईंको सत्यताहरू सिकाउनुहोस्। तपाईं मेरो परमेश्वर हुनुहुन्छ, मुक्तिदाता हुनुहुन्छ। म दिनहुँ तपाईंमा भरोसा गर्दछु।
- ६ हे परमप्रभु, तपाईंको कृपाको सम्भन्ना ममाथि सधैं रहोस्, मलाई प्रेम देखाउनु होस् जो तपाईं सँग सधैं छ।
- ७ ती मेरा पापहरू र दुष्टतापूर्ण कामहरू नसम्भन्नु होस् म जवानी हुँदा गरेको थिएँ। हे परमप्रभु, तपाईंको शुभनाउँको लागि, मलाई प्रेममा सम्भन्ना गर्नुहोस्।
- ८ परमप्रभु साँच्चै असल अनि इमान्दार हुनुहुन्छ। उहाँले पापीहरूलाई ठीक मार्गमा बाँच्ने तरिका सिकाउनु हुन्छ।
- ९ जब उहाँ विनम्र मानिसहरूको निमित्त न्याय संगत हुनुहुन्छ। यसरी उहाँले तिनीहरूलाई जिउन सही मार्ग देखाउनु हुन्छ।
- १० परमप्रभु सधैं ती मानिसहरू तर्फ दयालु र सत्य हुनुहुन्छ जसले उहाँको प्रतिज्ञा र करारहरू मान्दछ।
- ११ हे परमप्रभु, मैले धेरै गल्तीहरू गरेको छु। तर, तपाईंको अनुग्रह देखाउनु होस्, मैले जे जति अधर्म कामहरू गरेँ त्यासलाई क्षमा गरिदिनु होस्।
- १२ यदि कुनै मानिसले परमप्रभुको भक्त हुन खोज्दछ, तब उहाँले त्यस मानिसलाई बाँच्ने उत्तम बाटो देखाउनु हुनेछ।
- १३ त्यस मानिसले असल चीजहरूमा तृप्ति पाउनेछ अनि परमेश्वरले प्रतिज्ञा गर्नु भएको जमीन उसका छोरा-छोरीहरूले पाउनेछन्।
- १४ परमप्रभुले आफ्ना गुप्त कुराहरू आफ्ना भक्तजनहरूलाई भन्नुहुन्छ। उहाँले आफ्नो करारहरू तिनीहरूलाई सिकाउनु हुन्छ।
- १५ म सधैं परमप्रभुको सहयोग पाउन उहाँलाई पखिरेको छु। उहाँ सधैं मेरो सङ्कटहरूबाट मलाई मुक्ति गर्नुहुन्छ।
- १६ हे परमप्रभु, म पीडित र एक्लो छु, मपट्टि फर्केर ममाथि कृपा दर्शाउनु होस्।
- १७ मेरा सङ्कटहरूबाट मलाई मुक्ति दिनुहोस्। मेरो समस्याहरू समाधान गर्न साथ दिनुहोस्।

- १८ हे परमप्रभु, मेरा परीक्षाहरू र सङ्कटहरूमा दृष्टि राख्नुहोस् र मैले गरेका सबै पापहरू क्षमा गर्नुहोस्।
- १९ मसँग भएका मेरा शत्रुहरूमा नजर परोस्। तिनीहरूले मलाई हेला गर्छन् र कष्ट दिन्छन्।
- २० हे परमप्रभु मेरो सुरक्षा गर्नुहोस् अनि बचाउनुहोस्। म तपाईंमाथि भरोसा गर्छु यसर्थ मलाई निराश नपार्नुहोस्।
- २१ हे परमेश्वर, तपाईं साँच्चै नै इमान्दारी र धार्मिक हुनुहुन्छ म तपाईंमा भरोसा राख्छु यसैले मेरो रक्षा गर्नुहोस्।
- २२ हे परमेश्वर! इस्त्राएलका सम्पूर्ण मानिसहरूलाई उनीहरूका शत्रुहरूदेखि बचाउनुहोस्।

भजन २६

दाऊदको भजन।

- १ हे परमप्रभु मेरो न्याय गर्नुहोस्। म चोरको भएर बाँचेको छु प्रमाण गर्नुहोस्। म परमप्रभुमा भरोसा गर्न कहिल्यै चुकेको छैन।
- २ हे परमप्रभु प्रयास गरेर मलाई जाँच गर्नुहोस्। मेरो मन र हृदय जाँचन नियालेर हेर्नुहोस्।
- ३ मैले तपाईंको साँचो प्रेम कहिल्यै बिर्सिएको छुइन अनि तपाईंको विश्वासले मेरो सारा जीवनलाई डोखाइरहेको छ।
- ४ म ती व्यर्थका मानिसहरू मध्येको होइन। म दुष्टका संगतहरूलाई घृणा गर्छु।
- ५ म ती कुकर्मिहरूको समुदायलाई घृणा गर्छु। म ती ठग धूर्तहरूको समुदायहरूमा सामेल छैन।
- ६ हे परमप्रभु, म चोरको छु भनेर देखाउनलाई मेरो हातहरू धोई दिनुहोस् म तपाईंको वेदीको वरिपरि हिँड्न सकूँ।
- ७ हे परमप्रभु, म तपाईंको महिमाको गीत गाउँछु। म ती अद्भूत सृजनाहरूका गीत गाउँछु जुन सबै तपाईंले सृष्टि गर्नुभयो।
- ८ हे परमप्रभु म तपाईंको मन्दिरलाई प्रेम गर्दछु। म तपाईंको महिमापूर्ण पाललाई प्रेम गर्दछु।
- ९ हे परमप्रभु, मलाई पापीहरूसित सजाय नदिनुहोस्। ती हत्याराहरू सँगै मलाई नमार्नुहोस्।
- १० ती पापीहरूले अन्य मानिसहरूलाई ठग्न सक्छन्। तिनीहरूले नीच काम गर्न पैसाहरू लिनसक्छन्।
- ११ तर म निर्दोष छु। यसैले परमेश्वरको म प्रति कृपा रहोस् र रक्षा गर्नुहोस्।
- १२ म सबै विपदहरूबाट सुरक्षित छु। हे परमप्रभु, म तपाईंका मानिसहरूको महासभामा बोलाइएकाहरूको माभ्रमा जब उभिन्छु, तपाईंको प्रशंसा गर्नेछु।

भजन २७

दाऊदको भजन।

- १ हे परमप्रभु, तपाईं मेरो ज्योति र उद्धारकर्ता हुनुहुन्छ, मैले कोहीसँग पनि डराउनु पर्दैन! मेरो जीवनको लागि परमप्रभु नै सुरक्षित ठाउँ हुनुहुन्छ! यसैले म कोहीसँग डराउने छैन।
- २ दुष्ट मानिसहरूले मलाई आक्रमण गर्न सक्छन्। तिनीहरूले मलाई तरवारले काट्न सक्छन्। मेरा शत्रुहरूले आक्रमण गर्न सक्छन् अनि मलाई ध्वंस पार्ने प्रयास गर्न सक्छन्।
- ३ तर मेरा शत्रुहरू ठक्कर खानेछन् अनि पतित हुनेछन्। तथापि सिपाहीहरू मेरो वरिपरि छन्, म डराउने छैन। यदि मानिसहरूले युद्धमा आक्रमण गरे तापनि म डराउने छैन। किन? किनभने म परमप्रभुमाथि भरोसा गर्दछु।
- ४ परमप्रभुबाट म एउटै मात्र कुरा जान्न चाहन्छु: “जीवनभर म उहाँको मन्दिरमा बस्न सकूँ, परमप्रभुले दिने खुशी अनुभव गर्नुसकूँ अनि मन्दिरमा परिदर्शन गर्नु सकूँ।”
- ५ परमप्रभुले मलाई बचाउनु हुन्छ। जब म सङ्कटमा पर्छु उहाँले मलाई आफ्नो वासस्थानमा लुकाउनुहुन्छ। उहाँले मलाई आफ्नो सुरक्षाको ठाउँमा लानुहुन्छ।
- ६ मेरा शत्रुहरूले मलाई घेरेका छन्। तर तिनीहरूलाई परास्त गर्न मलाई परमप्रभुले सहयोग गर्नु हुनेछ। त्यसपछि म उहाँको पालमा बलि चढाउने छु। म आनन्दको जयकार सहित बलिदान गर्नेछु म परमप्रभुको सम्मानमा भजन गाउनेछु।
- ७ हे परमप्रभु, मेरो बिन्ती सुन्नुहोस्। मलाई जवाफ दिनुहोस्। मलाई कृपादान गर्नुहोस्।
- ८ हे परमप्रभु, म तपाईंसँग बोल्न चाहन्छु। म हृदयबाटै तपाईंसँग कुरा गर्न चाहन्छु। म तपाईं समक्ष बोल्न आएँ।
- ९ हे परमप्रभु, तपाईंको दासबाट मुख नफर्काउनु होस् मलाई साथ दिनुहोस्। मलाई टाढा नधकेल्नुहोस्! मलाई न त्याग्नु होस् मेरो परमेश्वर, तपाईं मेरो रक्षक हुनुहुन्छ।
- १० मेरो माता-पिताले मलाई छोडी गए। तर परमप्रभुले मलाई लानु भयो र बनाउनु भयो।
- ११ हे परमप्रभु, मेरा शत्रुहरू छन्। यसैले मलाई पथ प्रदर्शन गर्नुहोस् र तपाईंको उपायहरू बताउनु होस्। मलाई ठीक कुराहरू मात्र गर्न सिकाउनु होस्।
- १२ मेरा शत्रुहरूले ममाथि आक्रमण गरे। मलाई अरूले चोट पुऱ्यायोस भनी तिनीहरूले मेरो विषयमा भूटो बोलेका छन्। परमप्रभु, मेरा शत्रुहरूले मलाई पराजित नगरून्।

- १३ मलाई पूरा विश्वास छ म मर्नु भन्दाअघि परमप्रभुको सतगुण हेर्न पाउनेछु।
- १४ परमप्रभुको सहयोगलाई पर्ख! बलियो र वीर होऊ! अनि परमप्रभुको सहयोग पर्ख!

भजन २८

दाऊदको भजन।

- १ हे परमप्रभु, तपाईं मेरो निम्ति चट्टान हुनुहुन्छ। म तपाईंलाई सहायताको निम्ति गुहारी रहेछु। मेरो प्रार्थनाहरूलागि कान नथुन्नुहोस्! यदि तपाईंले सहायताको निम्ति मेरो बिन्ती सुन्नु भएन भने मानिसहरूले सोच्नेछन् म चिहानमा भएका मुर्दाहरूभन्दा हीन छु।
- २ हे परमप्रभु, म आफ्ना पाखुराहरू उचाइतै तपाईंको खास पवित्र स्थानतर्फ प्रार्थना गर्छु। जब म बोलाउँछु मलाई सुनि दिनुहोस्। मप्रति दया दर्शाउनु होस्।
- ३ हे परमप्रभु, मलाई ती दुष्ट मानिसहरू मध्येको नठान्नुहोस्। तिनीहरूले आफ्ना छिमेकीहरूलाई “शालोम”* शब्दसँग स्वागत गर्दछन्, तर तिनीहरूको मनभित्र आफ्ना छिमेकीहरूको विरुद्ध अधर्म कामहरू गर्दछन्।
- ४ हे परमप्रभु, ती मानिसहरूले अरूको निम्ति अहितकारी कामहरू गर्दछन्। यसैले अधर्म कुराहरू नै तिनीहरू तर्फ फर्काई दिनुहोस्। तिनीहरूका कुकार्यहरू अनुसार दण्ड दिनुहोस्।
- ५ दुष्ट मानिसहरूले परमप्रभुको धार्मिक कार्यहरू बुझ्दैनन्। उहाँले के बनाउनु भएकोछ भनी तिनीहरू बुझ्दैनन्। परमप्रभुले तिनीहरूलाई दण्ड दिऊन अनि सम्वृद्धिपूर्ण नबनाऊन।
- ६ परमप्रभुको प्रशंसा गर। उहाँले मेरो करुणाको प्रार्थना सुन्नुभयो।
- ७ परमप्रभु मेरो शक्ति हुनुहुन्छ। उहाँ मेरो ढाल हुनुहुन्छ, म उहाँमाथि भरोसा गर्छु, म खुशी छु र उहाँको प्रशंसाको गीत गाउँछु।
- ८ परमप्रभुले आफूले रोज्नु भएका प्रियजनलाई रक्षा गर्नुहुन्छ। परमप्रभुले उहाँलाई बचाउनु हुन्छ। परमप्रभु उसको शक्ति हुनुहुन्छ।
- ९ हे परमेश्वर, आफ्ना मानिसहरूलाई रक्षा गर्नुहोस्। जो तपाईंका हुन तिनीहरूलाई आशीर्वाद दिनु होस्। तिनीहरूको अनन्त अगुवाइ र सम्मान गर्नुहोस्।

*शालोम अर्थ हो ‘शान्ति’। तर अभिवादन गर्दा ‘नमस्ते’ मा पनि प्रयोग हुन्छ।

भजन २६

दाऊदको भजन।

- १ परमेश्वरका सन्तान हो, परमप्रभुको प्रशंसा गर। उहाँको महिमा र शक्तिको प्रशंसा गर।
- २ परमप्रभुको स्तुति गरौं र उहाँको नाउँको सम्मान गरौं! आफ्ना खास पोशाक* लगाएर उहाँको उपासना गरौं।
- ३ परमप्रभुले आफ्ना आवाज समुद्रमा उठाउनु हुन्छ। मेघको गर्जन समुद्रमाथि प्रतिध्वनि हुन्छ। यही नै महिमापूर्ण परमप्रभुको आवाज हो।
- ४ परमप्रभुको आवाजले उहाँको शक्ति बुझाउँछ। उहाँको आवाजले आफ्नो महिमा दर्शाउँछ।
- ५ परमप्रभुको आवाजले देवदारुका रूखहरू पनि टुक्रा-टुक्रा पारेर भाँच्छ। परमप्रभुले लबनोनका ठूला-ठूला देवदारुको रूखहरू भाँच्नु हुन्छ।
- ६ परमप्रभु लबनोनलाई हल्लाउनु हुन्छ। यो सानो साँढे उफिरहेको भैं देखिन्छ। सिरिओन हल्लिन्छ। त्यो सानो बाख्रा नाच्दै गरे भैं देखिन्छ।
- ७ परमप्रभुको आवाज बिजुलीको चमकसित हावाबाट बाहिरिन्छ।
- ८ परमप्रभुको आवाजले मरुभूमि पनि चम्काई दिन्छ। कादेशको मरुभूमिलाई परमप्रभुको आवाजले थर्काई दिन्छ।
- ९ परमप्रभुको आवाजले मृगलाई भयभीत पारिदिन्छ। परमप्रभुले जङ्गलहरू ध्वंस पारिदिनु हुन्छ; तर उहाँको दरबारमा, मानिसहरू “महिमा” गाउँछन्।
- १० जम्मै बाढी आएको बेलामा परमप्रभु राजा हुनुहुन्थ्यो अनि सदा सर्वदको लागि राजा नै हुनुहुनेछ।
- ११ परमप्रभुले उहाँका मानिसहरूलाई सुरक्षा गरून्। परमप्रभुले आफ्ना मानिसहरूलाई शान्तिले आशीर्वाद दिऊन्।

भजन ३०

भजनहरू मध्ये एउटा। यो भजन मन्दिरको नाउँमा समर्पण। दाऊदको भजन।

- १ हे परमप्रभु, तपाईंले मलाई मेरो सङ्कटहरूबाट माथि उठाउनु भयो। तपाईंले मेरो शत्रुहरूलाई जित्न दिनु भएन र मप्रति हाँसो उडाउन दिनु भएन। यसैले तपाईं प्रति म सम्मान जनाउँदछु।
- २ हे परमप्रभु, मेरो परमेश्वर, मैले तपाईंलाई प्रार्थना गरें र मलाई निको पार्नु भयो।
- ३ तपाईंले मलाई चिहानबाट निकाल्नु भयो र बाँच्न दिनुभयो। मैले खाइलमा लडिरहेका मृतकहरूसित मिल्नु परेन।

खास पोशाक जुन मन्दिरमा परमेश्वरको पूजापाठ गर्दा लगाइन्छ।

- ४ हे परमेश्वरका भक्तजनहरू, परमप्रभु प्रति भजन गाओ! उहाँको पवित्र नाउँको प्रशंसा गर!
- ५ परमेश्वर क्रोधित हुनुहुन्थ्यो यसर्थ निर्णय “मृत्यु” हुन गयो। तर उहाँले आफ्नो प्रेम दर्शाउनु भयो र मलाई “जीवनदान” दिनुभयो। म राती रोइरहें अर्को बिहान म खुशी थिएँ र गाइरहेथेँ।
- ६ जब म जोगिएँ र सुरक्षित भएँ, सोचें केही कुरोले पनि मलाई कष्ट पुर्‍याउन सक्ने होइन!
- ७ हे, परमप्रभु जब तपाईं मप्रति कृपालु हुनुहुन्थ्यो मैले अनुभव गरें कसैले पनि मलाई पराजित गर्न सक्ने होइन! जब तपाईंले मबाट मुख फर्काएर जानुभयो, म डराएँ र कामे।
- ८ यसर्थ परमेश्वर, म फर्के अनि तपाईं प्रति प्रार्थना गरें। मैले तपाईंलाई दयाको बिन्ती गरें।
- ९ मैले भने, “परमेश्वर, के राम्रो हुन्छ! यदि म मरे अनि चिहानभित्र गए भने? मरेका मानिसहरू खाली धूलोभित्र पल्टिएर बस्छन्! तिनीहरूले तपाईंको प्रशंसाहरू गाउँदैनन्। कतिसम्म हामी तपाईंमाथि निर्भर हुनसक्यौं। तिनीहरूले मानिसहरूलाई भन्दैनन्।
- १० हे परमप्रभु, मेरो प्रार्थना सुन्नुहोस् र मप्रति कृपादृष्टि राख्नुहोस्! हे परमप्रभु, मलाई साथ दिनुहोस्!”
- ११ मैले प्रार्थना गरें र तपाईंले साथ दिनुभयो! तपाईंले मेरो रूवाइँलाई नाचमा बदली दिनुभयो। तपाईंले मेरो उदासीनताका पोशाकहरू फुकालेर लैजानु भयो र खुशीयालीले मलाई ढाकिदिनु भयो।
- १२ हे परमप्रभु, मेरो परमेश्वर, म सदासर्वदा तपाईंको स्तुति गाउनेछु यसकारण त्यहाँ कहिल्यै निस्तब्ध हुनेछैन, अनि म सधैं तपाईंको प्रशंसा गर्छु।

भजन ३१

प्रमुख संगीतकारलाई। दाऊदको भजन।

- १ हे परमप्रभु, म तपाईंमाथि आश्रित हुन्छु मलाई निराश नपार्नुहोस्। मप्रति कृपालु हुनुहोस् र मेरो रक्षा गर्नुहोस्।
- २ हे परमेश्वर, मप्रति ध्यान दिनुहोस्। चाँडै आउनु होस् अनि मलाई बचाउनु होस्। मेरो चट्टान हुनुहोस्। मेरो सुरक्षाको ठाउँ भइदिनु होस्। मेरो किल्ला बनिनुहोस् मेरो रक्षा गर्नुहोस्।
- ३ हे परमेश्वर, तपाईं मेरो रक्षक हुनुहुन्छ अनि तपाईं मेरो किल्ला हुनुहुन्छ। यसर्थ, तपाईंको सुरक्षाको निमित्त मेरो अगुवाइ गर्नुहोस् र मलाई निर्देश गर्नुहोस्।
- ४ मेरा शत्रुहरूले मेरै समक्ष पासो थापे। मलाई तिनीहरूको पासोबाट बचाउनु होस्। तपाईं मेरो सुरक्षाको स्थान हुनुहुन्छ।

- ५ हे परमप्रभु, तपाईं परमेश्वर हुनुहुन्छ, जसमाथि हामी भरोसा गर्न सक्छौं। मैले आफ्नो जीवन तपाईंको हातमा राखिदिएँ, मलाई बचाउनु होस्!
- ६ म ती भूटा देवताहरू मान्नेहरूलाई घृणा गर्छु। म परमप्रभुमा मात्र भरोसा गर्छु।
- ७ हे परमेश्वर, तपाईंको विश्वासपूर्ण प्रेमको आनन्दमा म खुशी हुनेछु अनि नाच्नेछु। तपाईंले मेरो पीरहरू देख्नु भएको छ। मलाई भएका दुःख कष्टहरू तपाईं जान्नुहुन्छ।
- ८ तपाईंले मेरा शत्रुहरूलाई मलाई लिएर जानु दिनु भएन। तपाईंले तिनीहरूको पासोबाट मलाई बचाउनु भयो।
- ९ हे परमप्रभु, मसँग कैयौं दुःख-कष्टहरू छन् यसैले मप्रति कृपा-दृष्टि राख्नुहोस्। यसैले म यति साहो उदास छु मेरा आँखाहरू बिभाउंदैछन्। मेरो घोक्रो र भूडीहरू दुखिरहेछन्।
- १० मेरो जीवन उदासीनतामा समाप्त भइरहेछ। मेरो उमेर नैराश्रयमा बितिरहेछ। मेरा सङ्कटहरूले मेरो शक्ति नाश गर्दै लाँदैछ। मेरो शक्तिले मलाई छोड्दै गइरहेछ।
- ११ मेरा शत्रुहरूले मलाई हेला गर्छन्। अनि मेरा सम्पूर्ण छिमेकीहरूले पनि हेला गर्छन्। सबै मेरा आफन्तहरूले मलाई गल्लीमा देखेका छन्। तिनीहरू मसँग डराउछन् जब गल्लीमा मलाई तिनीहरूले देख्छन्, तिनीहरू मलाई नदेखे भैं भान गर्छन्।
- १२ मानिसहरूले आफ्नो हराएको औजार जस्तै पूर्ण प्रकारले मलाई बिसर्काछन्।
- १३ मेरो विषयमा मानिसहरूले भनेका डरलाग्दा कुराहरू म सुन्छु। तिनीहरू मेरा विरोधीहरू भए। तिनीहरूले मलाई मार्ने योजना गरे।
- १४ तर हे परमप्रभु, म तपाईंमाथि भरोसा गर्छु। तपाईं नै मेरो परमेश्वर हुनुहुन्छ।
- १५ मेरो जीवन तपाईंको हातमा छ, मलाई मेरो शत्रुहरूदेखि बचाउनुहोस्। कतिपय मानिसहरूले मलाई खेदिरहेका छन्। मलाई तिनीहरूबाट बचाउनुहोस्।
- १६ कृपया स्वागत जनाएर तपाईंको दासलाई ग्रहण गर्नुहोस्। ममाथि कृपादृष्टि परोस् र मलाई बचाउनु होस्!
- १७ हे परमप्रभु, मैले तपाईंलाई प्रार्थना गरें। यसर्थ म असन्तुष्ट हुँदिन। दुष्ट मानिसहरू असन्तुष्ट हुनेछन्। तिनीहरू निस्तब्ध चिहानभित्र जानेछन्।
- १८ ती दुष्टहरू अहंकार गर्छन् अनि राम्रा मानिसहरूको विषयमा भूटा कुरा गर्छन्। ती दुष्टहरू घमण्डी छन्, तिनीहरूको भूटो बोल्ने ओठहरू मौन हुनेछन्।
- १९ हे परमेश्वर! तपाईंले धेरै आश्चर्य-जनक कुराहरू आफ्ना भक्तजनहरूको निम्ति लुकाउनु भएको छ। तपाईंले असल कुराहरू प्रत्येक मानिसहरूको गर्नु हुन्छ जसले तपाईं विश्वास गर्छन्।
- २० धर्मी मानिसहरूलाई कष्ट दिनलाई दुष्टहरू एक जुट हुन्छन्। ती दुष्टहरू लडाइँ गर्न तैयार हुन्छन्। तर तपाईंले ती मानिसहरूलाई लुकाउनु हुन्छ र तिनीहरूको रक्षा गर्नु हुन्छ। तपाईंले तिनीहरूलाई आफ्नो छत्रछायामा जोगाउनु हुन्छ।
- २१ परमप्रभुको जय होस्! जब सम्पूर्ण शहरलाई शत्रुहरूले घेरेका थिए आफ्नो स्नेहपूर्ण करुणा अद्भूत प्रकारले मलाई देखाउनु भयो।
- २२ म भयभीत थिएँ अनि मैले भने, “म यस्तो ठाउँमा छु जहाँ परमेश्वरले मलाई देख्न सक्नु हुन्न। तर मैले तपाईंलाई प्रार्थना गरें, परमेश्वर अनि तपाईंले मेरो प्रार्थना सहायताका लागि सुन्नु भयो।”
- २३ हे परमेश्वरका भक्तजनहरू, तिमीहरूले परमप्रभुलाई प्रेम गर्नु पर्छ! परमप्रभुले तिनीहरूलाई रक्षा गर्नुहुन्छ जो उहाँप्रति विश्वासी छन्। तर परमप्रभुले तिनीहरूको दण्ड दिनुहुन्छ जसले आफ्नो बलको अहंकार गर्छन्। उहाँले तिनीहरूलाई दण्ड दिनुहुन्छ जो त्यसको लायक छन्।
- २४ बलियो र वीर होऊ, तिमीहरू सबै जो परमप्रभुको सहयोग पखिरेहेका छौं।

भजन ३२

दाऊदको भजन 'मस्किल'।

- १ त्यो मानिस खुशी हुँन्छ जसका पापहरू क्षमा गरिएका छन्। त्यो मानिस एकदमै भाग्यमानी हो जसका पापहरू मेटिका छन्।
- २ त्यो मानिस खुशी हुँन्छ जब परमप्रभुले त्यो दोषी होइन भनिदिनु हुन्छ। त्यो मानिस एकदमै भाग्यमानी हुन्छ जब उसले आफ्ना निजी पापहरू लुकाउँदैन।
- ३ परमेश्वर मैले तपाईंलाई घरिघरि प्रार्थना गरें। तर मैले आफ्नो गुप्त पापहरूको विषयमा कुरा गरिनेँ। जतिपल्ट प्रार्थना गरें, उतिपल्ट म कमजोर हुँदै गएँ।
- ४ परमेश्वर, तपाईंले मेरो जीवन रात-दिन कठिन भन्दा कठिन बोभ बनाउनु भयो। म ग्रीष्म ऋतुमा सुखवा जमीन जस्तो भएँ।
- ५ तर त्यसपछि मैले आफ्ना सारा पापहरू परमप्रभु समक्ष स्वीकार गर्ने निर्णय लिएँ। परमप्रभु, मैले आफ्ना पापहरू तपाईंलाई भने मेरा दोषहरू तपाईं देखि कुनै पनि लुकाइन्। अनि तपाईंले मेरो सारा पापहरू क्षमा गरिदिनु भयो!

- ६ यही कारणले गर्दा, परमेश्वर, तपाईंका सम्पूर्ण भक्तजनहरूले तपाईंलाई प्रार्थना गर्नु पर्छ। तपाईंका भक्तजनहरूले ठूलो बाढी जस्ता सङ्कटहरू आईपरे तापनि तपाईंलाई प्रार्थना गर्नुपर्छ।
- ७ हे परमेश्वर, तपाईं मेरो लुक्ने ठाउँ हुनुहुन्छ, तपाईं मलाई सङ्कटहरूबाट रक्षा गर्नुहुन्छ। तपाईं मलाई चारैतिरबाट घेरेर रक्षा गर्नुहुन्छ। यसैले जुन तरिकाले मलाई बचाउनु भयो त्यसको गीत गाउँदछु।
- ८ परमप्रभु भन्नुहुन्छ, “म तँलाई शिक्षा दिनेछु र कुन तरिकाले बाँच्नु पर्ने हो सो म सिकाउनेछु। म तिम्रो रक्षा गर्नेछु र पथ-प्रदर्शक हुनेछु।
- ९ यसैले घोडा अथवा गधा जस्तो मूर्ख होऊ। ती पशुहरूलाई वशमा पार्नलाई लगाम र अंकुश लगाउनु पर्छ। ती चीजहरू नलगाए, ती पशुहरू काबुमा आउने छैनन्।”
- १० दुष्ट मानिसहरूकाहाँ कैयौं पीरहरू आउने छन्। तर परमेश्वरको स्नेहपूर्ण करुणाले ती मानिसहरूलाई घेर्ने छ जसले परमप्रभुमाथि भरोसा गर्छन्।
- ११ हे धार्मिक मानिसहरू हो, परमप्रभुमा प्रफुलित र अत्यन्त खुशी होऊ। हे शुद्ध हृदय भएका मानिसहरू प्रफुलित होऊ।

भजन ३३

- १ हे असल धार्मिक मानिसहरू परमप्रभुमा आनन्दित होऊ! उहाँको गुण गाउनु मानिसहरूका लागि राम्रो हुन्छ।
- २ वीणा बजाएर परमप्रभुको स्तुति गर! दश तारे सारङ्गी बजाएर परमप्रभुको भजन गाओ।
- ३ उहाँको निमित्त एउटा नयाँ गीत गाऊ। सुखमय सुन्दर वाद्यहरू बजाऊ!
- ४ परमेश्वरको वचन सत्य छ। उहाँले गर्नुभएको प्रत्येक कुरामा तिमीहरू भर पर्न सक्छ।
- ५ परमेश्वर स्वच्छ हुनु मन पराउनु हुन्छ अनि राम्रो काम गर्नु हुन्छ। परमेश्वरको साँचो प्रेमले पृथ्वी भरिन्छ।
- ६ परमप्रभुले आदेश गर्नुभयो र यो संसार बनियो। परमेश्वरको मुखबाट निस्केको सासबाट पृथ्वीमा प्रत्येक कुराको सृजना भयो।
- ७ परमप्रभुले समुद्रबाट पानी एक ठाउँमा थुपार्नु भयो। उहाँले सागरलाई आफ्नो ठाउँमा राख्नुहुन्छ।
- ८ यस पृथ्वीमा प्रत्येक मानिसले डराउनु पर्छ र परमप्रभुको सम्मान गर्नु पर्छ। संसारमा भएका सबै मानिसहरू उहाँदेखि डराउनु पर्नेछ।
- ९ किन? किनभने परमेश्वरले आदेश गर्दा मात्र ती कुराहरू प्रकट हुन्छन्। अनि यदि उहाँले भन्नुहुन्छ, “रोक!” तब ती सबै रोकिने छन्।
- १० यदि परमप्रभुले चाहनु भयो भने, प्रत्येकका योजनाहरू व्यर्थ पार्न सक्नुहुन्छ। उहाँले तिनीहरूका योजनाहरू ध्वंस पार्न सक्नु हुन्छ।
- ११ तर परमप्रभुको सल्लाह सदा-सर्वदा असल हुन्छ। उहाँका योजनाहरू पुस्तौं-पुस्तासम्म असल हुन्छन्।
- १२ परमप्रभु जुन मानिसहरूको परमेश्वर स्वरूप हुनुहुन्छ, तिनीहरू सौभाग्यशाली हुन्छन्। किन? किनभने परमेश्वरले तिनीहरूलाई उहाँको आफ्नै खास मानिसहरू सरह रोज्नु भएकोछ।
- १३ परमप्रभुले स्वर्गबाट तल हेर्नु भयो अनि उहाँले सारा मानिसहरूलाई देख्नु भयो।
- १४ उहाँले उच्च-आसनबाट तल पृथ्वीमा बाँचिरहेका सारा मानिसहरूलाई हेर्नु भयो।
- १५ परमेश्वरले प्रत्येक मानिसको रचना गर्नुभयो। परमेश्वर तिनीहरूले के सोच्दछन् जान्नुहुन्छ।
- १६ कुनै पनि राजा आफ्नो महान् शक्तिद्वारा बाँच्दैन। कुनै पनि बलियो सिपाही उसको महान् बलबाट बाँच्दैन।
- १७ घोडाहरूले साँच्चै लडाइँमा विजय ल्याउँदैनन्। तिनीहरूका बलले तिमीहरूलाई वास्तवमा भाग्न सहायता गर्न सक्दैन।
- १८ परमप्रभुले हेर्नुहुन्छ साथै हेरचाह गर्नुहुन्छ तिमीहरूमध्ये जसले उहाँलाई मान्दछन्। जसले उहाँलाई सम्मान गर्छ उहाँ महान् प्रेमले, मानिसहरूको रक्षा गर्नुहुन्छ।
- १९ परमेश्वरले ती मानिसहरूलाई मृत्युबाट बचाउनु हुन्छ। जब तिनीहरू भोका हुन्छन् उहाँले तिनीहरूलाई बल दिनुहुन्छ।
- २० यसैले हामी आशा लिएर परमप्रभुलाई पखिन्छौं। उहाँले हामीलाई साथ दिनुहुन्छ र रक्षा गर्नुहुन्छ।
- २१ परमेश्वरले हामीलाई खुशी पार्नु हुन्छ, हामी साँच्चै उहाँको पवित्र नाउँमा भरोसा गर्छौं।
- २२ हे परमप्रभु, हामी साँचो मनले तपाईंलाई पूज्दछौं! यसर्थ हामीलाई तपाईंको महान् प्रेम दर्शाउनुहोस्।

भजन ३४

त्यस समय दाऊद विक्षिप्त भएपछि अबिमेलेकले उनलाई निकाली दियो। यसरी दाऊदले त्याग गरे।
दाऊदको एउटा भजन।

- १ हर समय म परमप्रभुलाई धन्य भन्छु। उहाँको स्तुति निरन्तर मेरो ओठमा हुनेछ।
- २ नम्र मानिसहरू! सुन र खुशी बन। मेरो प्राणले परमप्रभुको विषयमा घमण्ड गर्दछ।
- ३ परमप्रभुको स्तुति मसँग गर! उहाँको नाउँको सम्मान गरौं।

- ४ म परमेश्वरको संगत पाउनलाई उहाँकहाँ गएँ। अनि उहाँले मलाई उत्तर दिनुभयो। मेरा सब डरहरूबाट उहाँले मलाई बचाउनु भयो।
- ५ उहाँको पाउन परमप्रभुलाई हेर, लज्जित नहोऊ उहाँले तिमीलाई स्वीकार गर्नुहुने छ।
- ६ यस दुःखी मानिसहले उहाँको पाउनलाई परमप्रभुलाई बोलायो। अनि परमप्रभुले मेरो कुरा सुन्नुभयो। उहाँले मलाई सबै सङ्कटहरूबाट बचाउनुभयो।
- ७ परमप्रभुको स्वर्गदूतले जुन मानिसहरूले परमप्रभुको अनुशरण गरे, उनीहरूको चारैतिर छाउनी बनाउँछ अनि तिनीहरूलाई बचाउँ। स्वर्गदूतहरूले तिनीहरूको रक्षा गरे।
- ८ परमप्रभुलाई जाँच गरेर हेर, उहाँ कति असल हुनुहुन्छ। जुन मानिसले उहाँमाथि आश्रय राख्दछ ऊ अवश्य खुशी हुनेछ।
- ९ परमप्रभुका पवित्र भक्तजनहरू उहाँको उपासना गर। उहाँ बाहेक परमप्रभुका भक्तजनहरूका लागि अरू कुनै सुरक्षित ठाउँ छैन।
- १० बलवान मानिसहरू कमजोर र भोका हुनेछन्। तर जुन मानिसहरू सहयोग माग्न परमेश्वर कहाँ जान्छन् तिनीहरू मध्ये प्रत्येकले असल थोकहरू पाउनेछन्।
- ११ केटाकेटीहरू मलाई ध्यान देऊ, म तिमीहरूलाई परमेश्वरको आदर गर्ने तरिका सिकाउनेछु।
- १२ यदि कुनै मानिस आफ्नो जीवनलाई प्रेम गर्दछ र असल, लामो जीवन बाँच्न चाहन्छ भने,
- १३ तब त्यस मानिसहले अधर्म कुराहरू भन्नु हुँदैन; त्यस मानिसले भूटा कुराहरू त गर्नुहुँदैन।
- १४ नराम्रा कामहरू गर्नुदेखि आफूलाई रोक! राम्रो, असल कुराहरू मात्र गर। शान्तिको पछाडी दगुर अनि त्यसलाई समात।
- १५ परमप्रभुले असल र राम्रो मानिसहरूको रक्षा गर्नुहुन्छ। उहाँले तिनीहरूको प्रार्थना सुन्नुहुन्छ।
- १६ तर परमप्रभु ती मानिसहरूका विरुद्ध हुनुहुन्छ जसले नराम्रा कामहरू गर्छन्। उहाँले तिनीहरूलाई पूर्ण प्रकारले ध्वंस पारिदिनु हुन्छ!
- १७ परमप्रभुलाई प्रार्थना गर र उहाँले सुन्नु हुनेछ। उहाँले तिमीहरूका सबै सङ्कटहरूबाट बचाउनु हुनेछ।
- १८ जब कष्टले सताउँछ केही मानिसहरू नम्र हुन्छन्। परमप्रभु तिनीहरूको नजिक हुनुहुन्छ। अनि उहाँले तिनीहरूलाई बचाउनु हुन्छ।
- १९ धार्मिक मानिसहरूका धेरै समस्याहरू हुन सक्छन्, तर परमप्रभुले तिनीहरूका प्रत्येक समस्याबाट बचाउनु हुनेछ।
- २० परमप्रभुले तिनीहरूका सम्पूर्ण हड्डीहरू जोगाउनु हुनेछ। एउटा पनि हड्डी भाँचिन दिनु हुनेछैन।

- २१ तर दुष्टहरूलाई सङ्कट र दुःखले मार्ने छन्। असल मानिसहरूका शत्रुहरू ध्वंस हुने नै छन्।
- २२ जुन मानिसहरू उहाँमाथि आश्रित छन् परमप्रभुले आफ्ना दासहरूको प्राणको रक्षा गर्नु हुन्छ। उहाँले तिनीहरूलाई ध्वंस हुन दिनु हुनेछैन।

भजन ३५

दाऊदको भजन।

- १ हे परमप्रभु, मेरा युद्धहरू लडिदिनु होस्। मेरा रणहरू लडिदिनु होस्!
- २ हे परमप्रभु! तपाईंको सानो ढाल र ठूलो कवच उठाउनु होस्। उठनु होस् र मलाई सहायता गर्नुहोस्।
- ३ भाला र बरछा लिनुहोस् अनि मलाई खेदो गर्नेहरूको विरुद्ध लडनु होस्। परमप्रभु, मेरो प्राणलाई भन्नुहोस्, “म तिमीलाई बचाउनेछु।”
- ४ कतिपय मानिसहरू मलाई मार्न तम्सिरहेका छन्। तिनीहरूलाई पछि फर्किएर भाग्ने बनाउनु होस्। तिनीहरूले मलाई नोक्सान गर्ने योजना बनाइरहेका छन्। यसर्थ तिनीहरूलाई जित्नु होस् र लज्जित पार्नु होस्।
- ५ तिनीहरूलाई हावाले उड्उने भूस* जस्तो बनाउनु होस्। तिनीहरूलाई परमप्रभुको स्वर्गदूतले खेदो गरून्।
- ६ तिनीहरूका बाटाहरू अँध्यारो चिप्ला हुन्। परमप्रभुका स्वर्गदूतले तिनीहरूलाई खेदन सक्नुन्।
- ७ मैले अधर्म कर्महरू गरिनेँ, तर ती मानिसहरूले मलाई पासोमा पार्ने कोशिश गरे। कुनै कारण नै बिना तिनीहरूले मलाई पासोमा पार्न खोजे।
- ८ यसैकारण, हे परमप्रभु! तिनीहरूलाई आफ्नै पासोमा फस्न दिनुहोस्। तिनीहरूलाई आफ्नै जालोहरूमा पछारिन दिनुहोस्। तिनीहरूलाई आज्ञात सङ्कटहरूले पक्रोस्।
- ९ तब म परमप्रभुमा हर्षित रहनेछु। जब उहाँले मलाई बचाउनु हुनेछ म हर्षित हुनेछु।
- १० मेरो सम्पूर्ण शरीर र आत्माले भन्नेछ, “हे परमप्रभु! तपाईं परमेश्वर जस्तो हुनुहुन्छ, तपाईं ती बलिया मानिसहरू माभक्का कमजोर मानिसहरूलाई बचाउनु होस् तपाईंले ती बलिया मानिसहरूबाट सामानहरू थुतेर ती खँचोमा परेका गरीब मानिसहरूलाई दिनुभयो।”
- ११ भूटो बोल्ने समुदायका साक्षीहरूले मलाई कष्ट दिने योजनाहरू तयार पारिरहेछन्, म केही पनि जान्दिनेँ भनेर ती मानिसहरूले मलाई सोधिरहेछन्।

- १२ मैले असल कुराहरू मात्र गर्ने। तर ती मानिसहरूले मेरो लागि नरात्रा कामहरू गर्नेछन्। हे परमप्रभु, मलाई मेरो योग्यता अनुसारको असल कुराहरू दिनुहोस्।
- १३ जब ती मानिसहरू बिमारी हुन्थे, म तिनीहरूका लागि दुःखी हुन्थे। मैले उपवास बसेर आफ्नो शोक प्रकट गर्ने। के तिनीहरूका निमित्त प्रार्थना गर्नाले मैले यही पाएको हुँ?
- १४ मैले ती मानिसहरूका लागि उदास पोशाकहरू लगाएँ, ती मानिसहरूलाई साथी-भाइहरू जस्तो व्यवहार गर्ने। कुनै मानिसकी आफ्नो आमा मर्दा ऊ रोएको जस्तो अवस्था म उदास थिएँ। मैले आफ्नो उदासीनता देखाउनका लागि कालो पोशाक लगाएको थिएँ। म आफ्नो शरीर भुकाएर उदास भई हिँड्दथेँ।
- १५ तर जब मैले भूल गर्ने। ती मानिसहरू ममाथि हाँसे। तिनीहरू साँच्चै नै मेरा मित्रहरू थिएनन्, म तिनीहरूलाई चिन्दा पनि चिन्दैन थिएँ। तर तिनीहरूले मलाई धेरैपल्ट आक्रमण गरे।
- १६ तिनीहरूले गाली गरे र मेरो खिसी गरे। तिनीहरूले म तर्फ आफू रिसाएको आफ्ना दाँतहरू किटेर दर्शाए।
- १७ मेरा स्वामी, कहिलेसम्म तपाईं हेरिरहनु हुन्छ त्यस्ता नरात्रा घटनाहरू घटेका? तिनीहरूले मलाई नष्ट गर्न खोजिरहेका छन्। परमप्रभु! ती दुष्ट मानिसहरूबाट जो हिंस्त्रक सिंह जस्तै छन्। मेरो जीवनको रक्षा गर्नुहोस्, मेरो प्यारो जीवनको रक्षा गर्नु होस्।
- १८ हे परमप्रभु, जब म शक्तिशाली मानिसहरूसँग हुनेछु, महासभामा म तपाईंको स्तुति गाउने छु।
- १९ मेरो भूटा बोल्ने शत्रुहरू वास्तवमा ममाथि हाँसिरहने छैनन्। निःसन्देह मेरा शत्रुहरूले आफ्ना गुप्त योजनाहरूको दण्ड पाउनेछन्।
- २० मेरो शत्रुहरूले वास्तवमा शान्तिको लागि योजनाहरू तयार गरिरहेका हुन्छन्। तिनीहरू गुप्त प्रकारले यस देशमा शान्तिसँग बसिरहेका मानिसहरू प्रति अधर्म कामहरू गर्नलाई योजनाहरू तयार पारिरहेछन्।
- २१ मेरा शत्रुहरूले मेरो विषयमा नरात्रो कुराहरू भनिरहेका छन्। तिनीहरू भूटो बोल्दछन् र भन्छन् “आहा! हामी जान्दछौ तिमी के गरिरहेका छौ।”
- २२ हे परमप्रभु, के भइरहेछ वास्तवमा तपाईंले देख्न सक्नु हुन्छ, यसैले मौन नबस्नुहोस्। मलाई छाडेर नजानुहोस्।
- २३ हे परमप्रभु, जानुहोस्! उठनुहोस्! मेरो परमेश्वर, मेरो परमप्रभु, मेरो लागि लडाइँ गर्नुहोस्। अनि मलाई न्याय ल्याई दिनुहोस्।
- २४ हे मेरो परमप्रभु परमेश्वर, तपाईंको धार्मिकता अनुसार मलाई न्याय गर्नुहोस्। तिनीहरूलाई ममाथि उपहास गरेर हाँस्न नदिनुहोस्।
- २५ मानिसहरूलाई भन्न नदिनुहोस्, “हामी जे चाहन्थ्यौं हामीले पायौं। हामीले उसलाई ध्वंस पारिदियौं!”
- २६ म आशा गर्छु मेरा सम्पूर्ण शत्रुहरूले निन्दित अनुभव गर्नेछन् अनि लाजमा पारिनेछन्। जब ममाथि हानिकारक घटना हुन्छ तब तिनीहरू खुशी हुन्छन्। तिनीहरू सोच्दछन् मभन्दा तिनीहरू उत्तम छन्! यसकारण ती मानिसहरू लाज र अपमानले ढाकिएर जाऊन।
- २७ कतिपय मानिसहरू मप्रति राम्रो कुराहरू होस् भनेर चाहन्छन्। भरोसा गर्दछु तिनीहरू खुशी हुनेछन्। तिनीहरू सधैं भन्दछन्, “परमप्रभु महान् हुनुहुन्छ। उहाँ आफ्ना दासको लागि के उत्तम हो त्यही इच्छा गर्नुहुन्छ।”
- २८ यसकारण परमप्रभु! म तिनीहरूलाई भन्दछु, तपाईं कति धार्मिक हुनुहुन्छ। म प्रत्येक दिन तपाईंको प्रशंसा गर्छु।

भजन ३६

प्रमुख संगीतकारलाई। परमप्रभुका दास
दाऊदको भजन।

- १ एकजना दुष्ट मानिसले एकदमै दुष्ट काम गर्छ जब त्यो आफैले आफैलाई यसो भन्छ, “म न त परमेश्वरसँग डराउनेछु न त परमेश्वरलाई आदर नै गर्नेछु।”
- २ त्यो मानिस आफैसित भूटो हुन्छ। त्यस मानिसले आफ्नो गल्ती देख्दैन। यसैले उसले क्षमाको याचना गर्दैन।
- ३ उसका शब्दहरू बेकामे भूटहरू मात्र हुन्छन्। त्यो ज्ञानी पनि बन्न सक्तैन अथवा राम्रो कुरो सिक्न सक्दैन।
- ४ राती उसले दुष्ट योजना तयार पार्दछ। ऊ उठ्छ तर राम्रो काम गर्दैन। तर उसले अधर्म गर्नलाई नाइँनास्ति गर्दैन।
- ५ हे परमप्रभु, तपाईंको स्नेहपूर्ण करुणा आकाश भन्दा पनि उच्च छ। तपाईंको विश्वसनीयता बादलहरूभन्दा पनि उच्च छ।
- ६ परमप्रभु, तपाईंको धार्मिकता सर्वोच्च पर्वत भन्दा पनि उच्च छ। तपाईंको न्याय अगाध समुद्र भन्दा गहिरो छ। परमप्रभु, तपाईंले मानिस र पशुहरूलाई रक्षा गर्नुहुन्छ।
- ७ तपाईंको प्रिय अनुग्रह भन्दा कुनै चीज पनि बहुमूल्य छैन। मानिस जाति र स्वर्गदूतहरू तपाईंकहाँ सुरक्षाको निमित्त आउँछन्।

- ८ परमप्रभु! तिनीहरू तपाईंको घरमा राम्रो चीजहरूबाट नयाँ शक्ति पाउँछन्। तपाईंको आश्चर्यपूर्ण नदीबाट तिनीहरूलाई पिउन दिनु हुन्छ।
- ९ हे परमप्रभु! जीवनको स्रोत तपाईंबाट बहन्छ! तपाईंकै ज्योतिबाट हामी ज्योति पाउँछौं।
- १० हे परमप्रभु, तिनीहरूलाई प्रेम गर्नुहोस् जसले तपाईंलाई साँचो रूपले चिन्छन् अनि जो विश्वासी छन् तिनीहरूको लागि असल काम गरिदिनु होस्।
- ११ हे परमप्रभु, अहंकारी मानिसलाई मलाई कुल्चिन नदिनुहोस्। दुष्ट मानिसहरूले मलाई घचेटन नदिनु होस्।
- १२ यी चिन्हहरू तिनीहरूका चिहानमा राखी दिनुहोस्: “यहाँ दुष्ट मानिसहरू सुतेका छन्। तिनीहरूलाई धूलो पिठो पारियोस। तिनीहरू फेरि कहिल्यै पनि जाग्न सक्ने छैनन्।”

भजन ३७

दाऊदको भजन।

- १ दुष्ट मानिसहरूप्रति उदास न होऊ। दुष्ट काम गर्नेहरूको ईर्ष्या नगर।
- २ दुष्ट मानिसहरू हरियो घाँस र उद्भिद जस्तै हुन् जो ओइलिन्छन् अनि चाँडै मर्छन्।
- ३ यदि तिमीहरू परमप्रभुमा भरोसा गछौं र राम्रो कामहरू गछौं भने तिमीहरू भूमिले दिने धेरै चीजहरूसित बाँच्नेछौं र आनन्द लिने छौं।
- ४ आनन्दसित परमप्रभुको सेवा गर अनि उहाँले तिमीहरूलाई तिमीले चाहको कुराहरू दिनुहुनेछ।
- ५ परमप्रभुमाथि भरोसा गर। उहाँ माथि भरोसा गर अनि के गर्नु पर्नेछ उहाँले गर्नु हुनेछ।
- ६ तिमीहरूका असल कार्यहरू र निर्मलता मध्य दिनको घाम भै चम्कियोस्।
- ७ परमप्रभुमाथि भरोसा गर, र उहाँको सहयोगको निम्ति पर्खौं। दुष्ट मानिसहरूको सफलतामा ईर्ष्या नगर। जब दुष्ट मानिसहरूले दुष्ट योजनाहरू बनाउँछन् अनि तिनीहरूको खराब युक्तिहरू सफल हुन्छन् ईर्ष्या नगर।
- ८ नरिसाऊ! बौलाहा न होऊ! त्यति उदास न होऊ जसले गर्दा तिमी पनि दुष्ट कार्य गछौं।
- ९ किन? किनभने दुष्ट मानिसहरू ध्वंस हुनेछन् तर ती मानिसहरू जसले परमप्रभुलाई सहयोगको लागि बिन्ती गर्छन्, परमप्रभुले वचन दिनु भएको जमीन पाउनेछन्।
- १० चाँडै नै त्यहाँ अब दुष्ट मानिसहरू हुने छैनन्। तिमीले ती मानिसहरू खोज्नु पर्ला, तर तिनीहरू सबै गइसकेका हुनेछन्।
- ११ नम्र मानिसहरूले परमेश्वरको वचन अनुसार जमीन पाउने छन् अनि तिनीहरूले प्रचूर उन्नति र आनन्द उपभोग गर्नेछन्।
- १२ दुष्टहरूले धर्मी मानिसहरूका विरुद्ध खराब योजनाहरू बनाउँछन्। ती दुष्टहरूले आफ्नो क्रोध धर्मीहरूलाई दाँरा किटेर देखाउँछन्।
- १३ तर हाम्रा स्वामी, ती दुष्टहरूसँग हाँसु हुन्छ। उहाँले तिनीहरूमा के हुनेछ हेर्नुहुन्छ।
- १४ दुष्ट मानिसहरूले आफ्ना तरवारहरू लिन्छन् र आफ्ना धनुहरू ताक्छन्। ती असहाय, गरीबहरूलाई मार्न चाहन्छन्। ती असल, ईमान्दारी मानिसहरूलाई मार्न चाहन्छन्।
- १५ तर तिनीहरूको धनुहरू भाँचिने छन् तिनीहरूका तरवारहरू आफ्नै मुटुहरूमा रोपिनेछ।
- १६ दुष्ट मानिसहरूको एकदम घुइँचोभन्दा कम्ती, धार्मिक मानिसहरू नै उत्तम हुन्छन्।
- १७ किन? किनभने दुष्ट मानिसहरू ध्वंस हुनेछन्, तर परमप्रभुले धार्मिक मानिसहरूको हेरचाह गर्नु हुनेछ।
- १८ परमप्रभुले निर्दोष मानिसहरूलाई जीवनभरि रक्षा गर्नुहुन्छ, तिनीहरूको पुरस्कार सदा-सर्वदाका निम्ति हुनेछ।
- १९ जब सङ्कटहरू आउँछन्, धर्मी मानिसहरू असन्तुष्ट हुनेछैनन्। अनिकालको समयमा पनि धर्मीहरूको निम्ति खानेकुरा प्रशस्त हुनेछ।
- २० तर दुष्ट मानिसहरू परमप्रभुका शत्रुहरू हुन्, अनि तिनीहरू नष्ट हुने नै छन्। तिनीहरूका घाटीहरू सुक्खा हुनेछन् अनि जल्ने छन्। तिनीहरू सबै नाश हुनेछन्।
- २१ दुष्ट मानिसहरूले भट्टै पैसा ऋण लिन्छन् अनि कहिल्यै ती ऋण चुक्ता गर्दैनन्, तर धर्मी जनहरूले उदारतापूर्वक अरूलाई दिँछन्।
- २२ यदि धर्मी मानिसहरूले अरूहरूलाई आशीर्वाद दिए भने, तिनीहरूले परमप्रभुको वचन अनुसार जमीन पाउनेछन्। तर तिनीहरू जसलाई उहाँले सराप्नु भएको छ, सम्पूर्ण रूपमा नष्ट हुनेछन्।
- २३ सर्तक भएर हिँड्ने सिपाहीलाई परमप्रभुले साथ दिनुहुन्छ। परमप्रभुले ती सिपाहीहरूलाई नष्ट हुनदेखि जोगाउनु हुन्छ।
- २४ यदि त्यो सिपाहीले दगुरेर आफ्ना शत्रुलाई आक्रमण गर्छ भने परमप्रभुले उसको हात समात्नु हुनेछ, र उसलाई युद्ध गर्नुबाट जोगाउनु हुनेछ।
- २५ म जवान थिए तर अब वृद्ध भएको छु, तर मैले कहिल्यै पनि परमेश्वरले धार्मिक मानिसहरूलाई त्याग्नु भएको देखेको छैन। मैले कहिल्यै पनि धर्मी मानिसहरूका नानीहरूले खानको लागि भीख माग्नु परेको देखेको छैन।

- २६ धार्मिक मानिसहरूले उदारतापूर्वक अरूलाई दिन्छन्
अनि धार्मिक मानिसहरूका नानीहरू परमप्रभुका
आशीर्वाद हुन्।
- २७ यदि तिमीले अधर्मका कामहरू गर्न अस्वीकार
गर्खौं अनि असल कामहरू गर्खौं भने तिमी सधैं
बाँच्ने छौं।
- २८ परमप्रभुले न्याय मन पराउनु हुन्छ, उहाँले
आफ्ना भक्तजनहरूलाई खाली हात छोड्नु हुन्छ।
परमप्रभुले आफ्ना भक्तजनहरूलाई सधैं रक्षा
गर्नुहुन्छ तर कपटी मानिसहरूलाई नाश गर्नु
हुनेछ।
- २९ धार्मिक मानिसहरूले परमप्रभुको वचन अनुसारको
देश पाउनेछन्। तिनीहरू त्यहाँ सदा-सर्वदा बस्ने
छन्।
- ३० धर्मी मानिसले उत्तम सल्लाह दिँदछ। उसको
निर्णय प्रत्येक मानिसको निमित्त निष्पक्ष हुन्छ।
- ३१ उनले परमप्रभुका उपदेशहरू मनन गरेको छ।
अनि ठीक प्रकारले बाँचनबाट उ कहिल्यै वन्चित
हुँदैन।
- ३२ तर दुष्ट मानिसहरूले जहिले पनि धर्मी मानिसहरूलाई
मार्ने बाटाहरू खोजिरहेका हुन्छन्।
- ३३ जब असल मानिसहरू दुष्ट मानिसको पासोमा
पर्छन् परमप्रभुले तिनीहरूलाई कहिल्यै पनि त्याग्नु
हुन्छ। जब दुष्ट मानिसहरूले असल मानिसहरूलाई
न्यायालयमा लैजान्छन् परमप्रभुले तिनीहरूलाई
कहिल्यै पनि त्याग्नु हुन्छ।
- ३४ परमप्रभुले भन्नु भएको कुराहरू गर र उहाँको
सहयोगको निमित्त पर्खौं। परमप्रभुले तिनीहरूलाई
विजयी बनाउनु हुनेछ, अनि परमेश्वरले दिनु
भएको जग्गा पाउने छौं, उहाँले दुष्टहरूलाई त्यो
जग्गा छोड्न लाउनु हुनेछ।
- ३५ मैले एक बलवान कपटी मान्छे देखें। ऊ एकदमै
सप्रेको रूख जस्तै बलियो थियो।
- ३६ तर ऊ हिँड्ने सकेको थियो। मैले उसलाई खोजें,
तर भेट्न सकिन।
- ३७ शुद्ध र ईमानदार बन। शान्ति प्रिय मानिसहरूले
धेरै सन्तानहरू पाउनेछन्।
- ३८ तर जुन मानिसले नियम मान्दैन पूर्ण रूपले ध्वंस
हुनेछन्। अनि तिनीहरूका भावी सन्तानहरूलाई
जग्गा छोडेर जानेलाई बाध्य हुनेछन्।
- ३९ धर्मी मानिसहरूलाई परमप्रभुले बचाउनु हुन्छ।
जब धर्मी मानिसहरू सङ्कटमा पर्दछन् परमप्रभु
तिनीहरूको बल बन्नु हुनेछ।
- ४० परमप्रभुले धर्मी मानिसहरूलाई मद्दत गर्नुहुन्छ र
तिनीहरूलाई बचाउनु हुन्छ। धर्मी मानिसहरू
परमप्रभुमाथि आश्रित हुन्छन् अनि तिनीहरूलाई
उहाँले दुष्ट मानिसहरूबाट बचाउनु हुनेछ।

भजन ३८

सम्भक्ताको निमित्त दाउदको भजन।

- १ हे परमप्रभु, तपाईंको क्रोधमा मलाई निन्दा नगर्नु
होस्। तपाईंको क्रोधमा हुँदा मलाई दण्ड नदिनुहोस्।
- २ हे परमप्रभु, तपाईंले मलाई आघात गर्नु भएको
छ। तपाईंको काँडाहरू गहिरिएर मभिन्न गाडिए।
- ३ तपाईंले मलाई दण्ड दिनुभयो। अहिले मेरो सम्पूर्ण
शरीर शिथिल भएको छ। मैले पाप गरेँ र
तपाईंले मलाई दण्ड दिनुभयो, यसैले मेरो सारा
हाडहरू कट्कट दुःखिरहे छन्।
- ४ म अधर्म कामहरूको दोषी छु। अनि त्यो दोष
भारी बोके छ। म टाउको उठाएर हिँड्न पनि
लज्जित छु।
- ५ मैले मूर्ख कामहरू गरेँ। अब मेरो घाउ खटिराहरूले
दुर्गन्ध दिँदैछन्।
- ६ म कुप्रिएँ र साह्रै ज्यादा भुकेको छु, म दिनभरि
हताश-हताश हुन्छु।
- ७ मलाई ज्वरो आएको छ, अनि मेरो सम्पूर्ण शरीर
कट्कट खाइरहेछ।
- ८ म यति विघ्न पीडित छु कि अनुभव गर्न सक्तिन।
मेरो दुःखको मुटुले मलाई रूने बनाएको छ।
- ९ मेरो स्वामीले, मेरो पीडित स्वर सुन्नुभयो। मेरो
सुस्केरा तपाईंबाट लुकेको छैन।
- १० मेरो मुटु बढ्दा ढुक्ढुकी रहेछ। मेरो बल तुरिन्दै
गइरहेछ, अनि म अन्धो हुन लागिरहेछु।
- ११ मेरा बिमारीको कारणले गर्दा मेरा मित्रहरू र मेरो
छिमेकीहरू हेर्नसम्म आउने छैनन्। मेरो परिवार
सम्म मेरो नजिकै आउँदैन।
- १२ मेरा शत्रुहरूले मेरो विषयमा अप्रिय कुराहरू
भन्छन्। तिनीहरूले भूटा कुराहरू र व्यर्थको
हल्लाहरू फिँजाइरहेका छन्। सदा तिनीहरू मेरो
विषयमा कुरा गर्छन्।
- १३ तर म बहिरो मानिस जस्तो छु जसले सुन्न
सक्तैन। म त्यो मुख नउघार्ने मानिस जस्तो छु
जसले बोल्न सक्तैन।
- १४ म त्यो सुन्न नसक्ने मानिस जस्तो छु जसलाई
मानिसहरूले के भनिरहेछ थाहा हुँदैन। म मेरा
शत्रुहरू गल्ली छन् भनेर कुनै तर्क गर्न सक्तिन र
प्रमाण पनि गर्न सक्तिन।
- १५ किन? किनभने, हे परमप्रभु, आफ्नो रक्षाको
निमित्त म तपाईंलाई परिर्खरहेको छु। हे
परमेश्वर, मेरो स्वामी तपाईंले मलाई जवाफ दिनु
हुनेछ।
- १६ यदि मैले केही कुरा गरेँ भने शत्रुहरूले मलाई
खिसी गर्छन्। तिनीहरूले बिमारी अवस्था देखेछन्
कि म बिमारी छु अनि भन्नेछन् कि मेरो बिमार
मेरै दुष्टकर्मको सजाय हो।

- १७ म जान्दछु गल्ती कार्यहरू गरेकोले म दोषी छु।
म मेरो पीडा बिर्सिन सक्तिन।
- १८ हे परमप्रभु, मैले आफ्ना कुकार्यहरूको विषयमा
तपाईंलाई भने। म आफ्नो पापहरूको विषयमा
दुःखी छु।
- १९ मेरा शत्रुहरू जिउँदा र स्वस्थ छन्, अनि तिनीहरूले
धेरै-धेरै भूटा कुराहरू भने।
- २० मेरा शत्रुहरूले मतर्फ कुकार्यहरू गरे अनि मैले
तिनीहरूको निम्ति खाली सुकार्य गरे। मैले सुकार्य
गर्ने प्रयास मात्र गरे, तर तिनीहरू मेरो विरुद्धमा
नै उठे।
- २१ हे परमप्रभु, मलाई त्यागी नजानुहोस्। हे मेरो
परमेश्वर, मेरो हितैषी भएर बस्नुहोस्।
- २२ चाँडै आउनुहोस् र मलाई सहयोग दिनुहोस्। हे
मेरो परमेश्वर, रक्षा गर्नुहोस्।

भजन ३९

प्रमुख संगीतकार यदूतनलाई।

दाऊदको भजन।

- १ मैले भने, “म आफैले भनेका कुरामा सतर्क
हुनेछु। म मेरो जिब्रोलाई पाप गर्न लगाउने छैन।
जब म कपटी मानिसको चारैतिर हुन्छु म मेरो
मुख बन्द राख्ने छु।”
- २ यसैले मैले केही भनिन। मैले त्यस्तो कुनै राम्रो
कुरा पनि भनिन। तर मेरो मनोव्यथा अझ
बझ्यो।
- ३ म एकदमै रिसाएको थिएँ अनि म यस विषयमा
घोरिएँ र भन् रिसाह भएँ, यसैले मैले केही
भनें।
- ४ हे परमप्रभु, भन्नुहोस्, मतर्फ अब के घट्ने छ?
भन्नुहोस्, कहिलेसम्म म बाँच्ने छु? मेरो आयु
कति छोटो छ, म जान्न पाउँ!
- ५ परमप्रभु! तपाईंले मलाई छोटो जीवन दिनुभयो।
तपाईंको तुलनामा मेरो जीवन अत्यन्तै छोटो छ।
प्रत्येक मानिसको जीवन बादल जस्तो छ जुन
चाँडै विलिन हुँदछ, कुनै पनि मानिस सदा सर्वदा
बाँच्दैन!
- ६ हाम्रो जीवन एँनामा भएको एक बिम्ब मात्र हो।
हामी ठेलाठेल गर्दै धन-सम्पतिहरू बटुल्न खोज्छौं,
तर हामी जान्दैनौं मरेपछि ती धन-सम्पतिहरू
कसले पाउनेछ।
- ७ यसैकारण हे स्वामी, मैले कस्तो आशा राख्नु
पर्नेछ? तपाईं मात्र मेरो भरोसा हुनुहुन्छ।
- ८ हे परमप्रभु, मैले गरेको नराम्रा कामहरूबाट
मलाई जोगाउनु होस्। मलाई क्रोधित अनि मूर्ख
मानिसलाई जस्तो व्यवहार नगर्नु होस्।
- ९ म आफ्नो मुख खोल्ने छैन म केही पनि भन्ने

छैन। परमप्रभु, के गर्नु पर्ने त्यो तपाईंले नै
गर्नुहोस्।

- १० तर परमेश्वर, मलाई शान्ति दिन थाम्नु होस् यदि
तपाईं थाम्नु भएन भने मलाई ध्वंश पार्नुहुनेछ!
- ११ हे परमप्रभु, मैले गल्ती काम गरेको कारण दण्ड
दिनुभयो, तिनीहरूले ठीक बाँच्ने तरिका सिक्नु।
जसरी माउकीराले लुगा नष्ट पार्छ मानिसहरूले
मन पराउने थोकहरू उहाँले नाश पार्नुहुन्छ। हो,
हाम्रो जीवन चाँडै नै हराउने जाने बादल जस्तो
छ।
- १२ हे परमप्रभु, मेरा प्रार्थना सुन्नुहोस्! मेरा ती
विलापका शब्दहरू सुन्नुहोस्, मेरा आँसुहरू हेर्नुहोस्।
तपाईंसँग यस जीवनबाट पार गरेर जाने म खाली
एक यात्री हुँ। मेरा सबै पिता-पुर्खाहरू जस्ता म
यहाँ क्षणिकको निम्ति मात्र छु।
- १३ हे परमप्रभु, मलाई एक्लो छोडी दिनुहोस् अनि
मेरेर जानुअघि मलाई खुशी हुन दिनुहोस्।

भजन ४०

प्रमुख संगीतकारलाई। दाऊदको भजन।

- १ मैले परमप्रभुलाई बोलाएँ, र उहाँले मलाई भन्नुभयो।
उहाँले मेरा विलापहरू सुन्नुभयो।
- २ परमप्रभुले मलाई चिहानबाट माथि उठाउनु भयो।
उहाँले मलाई हिलै हिलो भएको ठाउँबाट उठाउनु
भयो। उहाँले मलाई उठाउनु भयो, भूँमा राख्नु
भयो अनि चिप्लीनदेखि मेरा खुट्टा सम्हाली दिनुभयो।
- ३ परमप्रभुले मेरो ओठमा नयाँ गीत दिनु भयो,
परमेश्वरको लागि स्तुति-गान गर। धेरै मानिसहरूले
ममाथि के हुन लागि रहेछ भनेर हेर्नेछन्, अनि
तिनीहरूले परमेश्वरको उपासना गर्नेछन्। तिनीहरूले
परमप्रभुमा भरोसा गर्नेछन्।
- ४ त्यो मानिस जसले परमप्रभुमाथि भरोसा गर्छ,
साँच्चै धन्य हुनेछ। यदि कुनै मानिसले कसैलाई
आफ्नो भूलहरू र भूटो देवताहरूतर्फ लार्दै भने
त्यो मानिस साँच्चै नै धन्य हुनेछ।
- ५ हे परमप्रभु, हाम्रा परमेश्वर, तपाईंले आश्चर्यजनक
कामहरू गर्नुभएको छ! तपाईंसँग हाम्रो लागि
अद्भूत प्रकारका योजनाहरू छन्। कसैले पनि
त्यस्तो सूची बनाउन सकेनन्! म घरि-घरि ती
कुराहरू भन्छु जुन कुराहरू अनगन्ती छन्।
- ६ परमप्रभु, तपाईंले मेरो निम्ति कुराहरू बुझाउनु
भयो: तपाईं प्राणीका बलिहरू र अन्नको अर्पणहरू
चाहनु हुन्न। तपाईं होमबलि र पापबलिहरू चाहनु
हुन्न।
- ७ यसैले मैले भने, “म यहाँ छु! मलाई लैजानुहोस्।
म आइरहेछु। धर्मशास्त्रमा यी कुराहरू मेरो
विषयमा लेखिएको छन।

- ८ हे मेरो परमेश्वर, तपाईं जे चाहनु हुन्छ म त्यही अनुरूप गर्दछु। म तपाईंको व्यवस्था जान्दछु।
- ९ मैले महासभामा मानिसहरूलाई तपाईंको विजयको सुसमाचारहरू बताएँ। अनि परमप्रभु, तपाईं जान्नुहुन्छ म ती सुसमाचारहरू भन्नका लागि कहिल्यै रोकिने छैन!
- १० हे परमप्रभु, तपाईंले गर्नु भएका असल कुराहरू बताएँ, मैले ती कुराहरू हृदयमा लुकाई राखिन। परमप्रभु, मैले मानिसहरूलाई भनें तिनीहरू बाँचलाई तपाईंमाथि आश्रित हुन सक्छन्। मैले तपाईंको विश्वस्तता र अनुग्रहलाई सभामा मानिसहरूबाट लुकाइन।
- ११ यसैकारण, हे परमप्रभु! मदेखि तपाईंको कृपा नलुकाउनु होस्! तपाईंको विश्वस्तता र कृपादानले मेरो रक्षा गरेकोस्।”
- १२ दुष्ट मानिसहरू मेरो चारैतिर थुपेका छन्। तिनीहरू अनगन्ती छन्! मेरा पापहरूले मलाई पक्रियो, अनि म तिनीहरूबाट भाग्न सकिन। तिनीहरू मेरो टाउकोको केशभन्दा पनि धेरै छन्। मैले मेरो आँट हराएको छु।
- १३ हे परमप्रभु, मतिर दुगुरेर मलाई बचाउँनु होस्! हे परमप्रभु, चाँडै आउनुहोस् र मलाई साथ दिनुहोस्!
- १४ ती दुष्ट मानिसहरूले मलाई मार्ने प्रयास गरिरहेछन्। हे परमप्रभु, ती मानिसहरूलाई लज्जित र निराश बनाई दिनुहोस्। तिनीहरूले मलाई कष्ट दिन चाहन्छन्, तिनीहरूलाई लज्जित बनाएर भगाउनु होस्!
- १५ ती दुष्ट मानिसहरूले मलाई लज्जित पार्छन्। तिनीहरू बोल्नलाई पनि संकोच होस्!
- १६ तर ती मानिसहरू ज-जसले तपाईंको सहायता खोज्दछन आनन्दित् र खुशी होऊन। तपाईंले गरेको संख्यालाई तिनीहरूले प्रेम गर्छन। तिनीहरूले सधैं यसो भन्न, “परमप्रभु महान् हुनुहुन्छ।”
- १७ हे स्वामी, म दुःखी अनि असहाय मानिस हुँ, मलाई सहायता गर्नुहोस्। मलाई रक्षा गर्नु होस्। हे मेरो परमेश्वर, विलम्ब नगर्नु होस्!
- ३ जब त्यो मानिस रोगी हुन्छ र ओच्छानमा पर्छ, परमप्रभुले उसलाई बल दिनु हुनेछ। त्यो मानिस बिमार हुन सक्छ, तर परमप्रभुले उसलाई निको पार्नु हुनेछ।
- ४ मैले भने, “हे परमप्रभु, मप्रति अनुग्रह गर्नु होस्। मैले तपाईंको विरुद्ध पाप गरेँ, तर मलाई क्षमा दिनुहोस र निको पार्नु होस्।”
- ५ मेरा शत्रुहरूले मेरो विषयमा अप्रिय कुराहरू गरे। तिनीहरूले भनिरहेका छन्, “ऊ कहिले मर्नेछ र विस्मृत हुनेछ?”
- ६ मानिसहरू मलाई हेर्न आउँछन्। तर तिनीहरूले वास्तवमा के सोचिरहेछन् तिनीहरू भन्दैनन्। तिनीहरू खाली मबाट केही समाचारहरू मात्र लिन आउँछन्, अनि तिनीहरू जान्छन् र मेरो विषयमा उड्न्ते कुराहरू फिँजाउँछन्।
- ७ मेरो विषयमा शत्रुहरूले परस्परमा कानेखुसी गर्छन्। तिनीहरूले मेरो विरुद्ध षड्यन्त्रहरू गरिरहेछन्।
- ८ तिनीहरू भन्छन्, “उसले केही भूल काम गर्‍यो त्यसैले गर्दा ऊ बिमारी भयो। म आशा गर्छु तिनी निको हुनेछैन।”
- ९ मेरो प्रिय साथीले मसँगै खायो। म उसलाई भरोसा गर्थे। तर अहिले, तिनी मेरो विरोद्धमा बागी भए।
- १० यसैले, हे परमप्रभु, दया गरेर मप्रति कृपा गर्नु होस्। मलाई उठाउनु होस् अनि म तिनीहरूको ऋण चुक्ता गर्नेछु।
- ११ हे परमप्रभु, शत्रुहरूलाई ममाथि आघात गर्न नदिनुहोस्। तब म जान्ने छु तपाईंले तिनीहरूलाई ममाथि आघात गर्न पठाउनु भएन।
- १२ म निर्दोष थिएँ र तपाईंले मलाई सधाउनु भयो। तपाईं मलाई उठ्न दिनुहोस र सदा तपाईंको सेवा गर्नपाऊँ।
- १३ परमप्रभु, इस्राएलका परमेश्वर धन्य हुनु हुन्छ! उहाँ सधैं हुनुहुन्थ्यो, अनि उहाँ सधैं हुनुहुनेछ। आमेन, आमेन।

भजन ४१

प्रमुख संगीतकारलाई। दाऊदको भजन।

- १ एकजना मानिस जसले गरीब मानिसहरूलाई सफल हुनमा सघाउँछ, धेरै आशिर्वादहरू पाउनेछ। जब संकट आँउछ परमप्रभुले त्यस मानिसलाई बचाउनु हुन्छ।
- २ परमप्रभुले त्यस मानिसलाई रक्षा गर्नुहुनेछ र उसको जीवन बचाउनु हुनेछ। त्यो मानिस पृथ्वीमा धन्य हुनेछ। परमेश्वरले त्यस मानिसका शत्रुहरूद्वारा ध्वंश हुन दिनु हुनेछैन।

दोस्रो भाग

भजन ४२

प्रमुख संगीतकारलाई। कोरह परिवारबाट

मसिकल नाउँका भजन।

- १ एउटा हरिण घाराबाट पानी पिउन तिर्खाएको हुन्छ। त्यसरी नै मेरो आत्मा तपाईंको लागि तिर्खाएको हुन्छ, परमप्रभु।
- २ मेरो प्राण जीवित परमेश्वरको लागि तिर्खाउँछ। म उहाँलाई भेट्न कहिले जान सक्छु?

- ३ मेरो शत्रुले निरन्तर मलाई ठट्यौली बनाएको छ। ऊ भन्छ, “तेरो परमेश्वर कहाँ छ? ऊ तिमीलाई बचाउन आउँछ?” म, उदास र दुःखी भएँ। आँसु मेरो रात दिनको खाद्य बनिएको छ जो मेरो आँखाबाट अर्छ।
- ४ जब म मन्दिरमा बिताएका सुन्दर क्षणहरू सम्झने गर्छु मेरो हृदय चर्किएर आउँछ। तिनीहरू सबैलाई भीडभाडबाट छिराउँदै परमेश्वरको मन्दिरतिर लगेको सम्झन्छु। ती घुइँचोहरूमा मनाइरहेका उत्सवहरूमा स्तुति-गान खुशीसँग गाएको सम्झन्छु।
- ५ म यति उदास किन हुनु पर्ने? म किन यति साह्रो विचलित हुने! म परमप्रभुको सहयोगको निम्ति पर्खन्छु। फेरि मैले उहाँको प्रशंसा गर्ने मौका पाउनेछु। उहाँले मलाई बचाउनु हुन्छ!
- ६ हे मेरो परमेश्वर, म एकदम उदास छु, किनभने मैले यस ठाउँबाट तपाईंलाई सम्झना गर्नुपर्छ, यस सानो पहाड जहाँ हेर्मीन पर्वत र यर्दन नदीको मिलन हुँदछ।
- ७ पृथ्वीको मुहानबाट निस्केर छङ्ग छङ्ग गर्दै खोला बगेको आवाज म सुन्छु। हे परमप्रभु, तपाईंका छालहरूले मेरो वरिपरि छङ्ग छङ्ग गर्दै मलाई धोइरहेका छन्।
- ८ यदि प्रत्येक दिन परमप्रभुले आफ्नो स्नेहपूर्ण करुणा देखाउनु हुन्छ अनि प्रत्येक रात म प्रशंसा मेरो जीवित परमेश्वरका लागि प्रार्थना गर्ने थिएँ।
- ९ म परमेश्वर, मेरो चट्टानसँग कुरा गर्छु म भन्छु, “हे परमप्रभु, किन तपाईंले मलाई बिर्सनु भयो? शत्रुको क्रूरताको कारणले गर्दा? त्यस्तो उदासीनता मैले किन खप्नु?”
- १० मेरा शत्रुले लगातार मेरो अपमान गर्दछ र मार्ने तरिकाले प्रहार गर्दछ अनि मलाई सोध्दछ, “तेरो परमेश्वर कहाँ छ? के तँलाई बचाउन अहिलेसम्म आएको छ?”
- ११ मैले यति उदास किन हुनु पर्छ? किन मैले यति विरक्तिनु पर्छ? मैले परमेश्वरको सहायताको निम्ति अपेक्षा गर्नु पर्छ। म फेरि उहाँको प्रशंसा गर्ने मौका अर्भै पाउनेछु। उहाँले मेरो रक्षा गर्नु हुनेछ!

भजन ४३

- १ हे परमेश्वर, एकजना मानिस छ, जो तपाईंका भक्तजन मध्ये एकजना होइन। त्यो मानिस दुष्ट छ र भूटो बोल्दछ। हे परमेश्वर, मेरो रक्षा गर्नुहोस्, अनि प्रमाण दिनु होस् कि म सही छु। मलाई त्यो मानिसबाट बचाउनु होस्।
- २ हे परमेश्वर, तपाईं मेरो सुरक्षा-स्थल हुनुहुन्छ, किन तपाईंले मलाई त्यगनु भयो? किन तपाईंले

मलाई देखाउनु भएन कि कसरी म मेरो शत्रुदेखि भाग्नु।

- ३ हे परमेश्वर, तपाईंको ज्योति र सत्यता ममाथि चम्कोस, तपाईंको ज्योति अनि सत्यताले मलाई बाटो देखाओस्। तिनीहरूले मलाई तपाईंको पवित्र पर्वत अनि तपाईं बस्ने मन्दिरमा डोस्छाउनेछन्।
- ४ म परमेश्वरको वेदीमा जानेछु। हे परमेश्वर, म परमेश्वरकहाँ आउनेछु जसले मलाई अत्यन्तै खुशी बनाउँनु हुन्छ। हे परमेश्वर, हे मेरो परमेश्वर, म वीणा बजाएर परमेश्वरको प्रशंसा गर्छु।
- ५ किन म यति साह्रो तल भरें? किन म यति साह्रो विचलित छु? मैले परमेश्वरको सहायताको निम्ति पर्खनु पर्नेछ, म फेरि अर्भै पनि उहाँको प्रशंसा गर्न मौका पाउँछु, उहाँले मलाई बचाउनु हुन्छ।

भजन ४४

प्रमुख संगीतकारलाई। कोरह परिवारको

मस्किल भन्ने भजन।

- १ हे परमेश्वर, हामीले तपाईंको विषयमा सुनेका छौं। हाम्रा पिता-पुर्खाहरूको जीवनकालमा तपाईंले के के गर्नुभयो उहाँ बताउनु भयो। तपाईंले धेरै वर्ष अघि गरेका कार्यहरू। तिनीहरूले बताउनु भयो।
- २ परमेश्वर, तपाईंले आफ्नो महान् शक्ति सहित अरूका जग्गाहरू लिनुभयो अनि हामीलाई दिनु भयो। तपाईंले ती विदेशी मानिसहरूलाई टुहुरो पार्नु भयो। तपाईंले तिनीहरूलाई यो ठाउँ छोड्न वाध्य गर्नुभयो।
- ३ हाम्रा पिताहरूका तरवारहरू थिएनन् जसले जमीन खोस्यो। उनीहरूका पाखुराहरू बलिया थिएनन्। जसले तिमीहरूलाई विजयी गराए। यो हाम्रो पिता-पुर्खाहरूसँग तपाईं भएको कारणले गर्दा भएको हो। परमेश्वर, तपाईंको महान् शक्तिले हाम्रा पिता-पुर्खाहरूलाई बचाउनु भयो। किन? किनभने तपाईंले उहाँहरूलाई प्रेम गर्नुभयो!
- ४ हे मेरो परमेश्वर, तपाईं मेरो राजा हुनुहुन्छ। आदेश दिनुहोस् अनि याकूबका मानिसहरूलाई विजयतर्फ अगुवाइ गर्नुहोस्।
- ५ मेरो परमेश्वर, तपाईंको सहायताले गर्दा हामी आफ्ना शत्रुहरूलाई पछि धकेल्ने छौं। तपाईंको नाउँमा हामी तिनीहरूलाई कुल्चदै हिँड्ने छौं।
- ६ म मेरो धनु र तरवारमाथि भरोसा राख्दि। मेरो तरवारले मलाई बचाउन सक्दैन।
- ७ हे परमेश्वर, तपाईंले हामीलाई मिश्रबाट बचाउनु भयो। तपाईंले हाम्रा शत्रुहरूलाई लज्जित बनाएर राख्नु भयो।

- ८ हामीले दिनभरि नै परमेश्वरको स्तुति-गान गाएका छौं। अनि तपाईंको नाउँको प्रशंसा सदा सर्वदा गर्नेछौं!
- ९ तर, हे परमेश्वर, तपाईंले हामीलाई छोड्नु भयो, तपाईंले हामीलाई लज्जित पार्नु भयो। तपाईं युद्धभूमिमा हामीसँग आउनु भएन।
- १० तपाईंले हाम्रा शत्रुहरूलाई पछि धकेल्न लगाउनु भयो। हाम्रा शत्रुहरूले हाम्रो सम्पत्ति लगेर गए।
- ११ तपाईंले हामीलाई खाद्य रूपमा खाओस् भनेर भेंडा जस्तो टाढा अलग्ग राखि दिनु भयो। तपाईंले विदेशीहरूका माभ हामीलाई छरपस्ट पारेर छाडी दिनुभयो।
- १२ हे परमेश्वर, तपाईंले आफ्ना मानिसहरू सितैमा बेचिदिनु भयो, तपाईंले तिनीहरूको दर दाम पनि गर्नु भएन।
- १३ तपाईंले छिमेकीहरू समक्ष हामीलाई हाँसोको पात्र बनाउनु भयो। तिनीहरूले हामीमाथि हाँसे र खिल्ली उडाए।
- १४ हामी हाँसाउने कथाहरू मध्ये एक हौं जो मानिसहरू भन्छन्। आफ्नो देश नभएका मानिसहरू सम्म हामीमाथि हाँस्छन् र आफ्ना टाउकाहरू हल्लाउँछन्।
- १५ म लाजले छोपिएको छु। सारा दिन आफ्नो लज्जित रूप हेर्छु।
- १६ मेरा शत्रुहरू जसले मसित साटो फेर्न चाहन्थे, तिनीहरूको खिसी र अपमानबाट उप्जेको लाजले गर्दा म आफैँ लुक्छु।
- १७ परमेश्वर, तपाईंलाई हामीले बिरसेका छैनौं। अबै यी सबै कुराहरू तपाईंले हाम्रा लागि गर्नु हुन्छ। हामीले तपाईंको करार पत्रमा हस्ताक्षर गर्दा छल-कपट गरेका छैनौं!
- १८ परमेश्वर, हामी तपाईंबाट टाढाएका छैनौं। हामी तपाईंलाई पछ्याउनका लागि रोकिएका छैनौं।
- १९ तर, परमेश्वर, तपाईंले हामीलाई यस ठाउँमा मिच्चु भयो जहाँ स्यालहरू बस्दछन्। तपाईंले हामीलाई त्यस ठाउँमा छाडिदिनु भयो जुन मृत्यु भन्दा पनि भयानक अंधारो छ।
- २० के हामीले हाम्रो परमेश्वरको नाउँ बिरसियौं? के हामीले विदेशी देवताहरूलाई प्रार्थना गर्छौं? होइन!
- २१ निश्चय नै परमेश्वर यी सबै कुराहरू जान्नुहुन्छ। उहाँले हाम्रो गहन गुप्त कुराहरू पनि जान्नुहुन्छ।
- २२ हे परमेश्वर, दिनभरि हामी तपाईंका लागि मरिमेद्व्यौं! हामी मार्न लागिएका भेडा जस्तै छौं।
- २३ उठनु होस, मेरो स्वामी! किन तपाईं सुतिरहुनु भएको छ? उठनु होस्! हामीलाई सदाको निम्ति नखोड्नु होस्!
- २४ परमेश्वर, तपाईं किन हामीदेखि लुकिरहुनु हुन्छ? तपाईंले हाम्रो पीर र सङ्कटहरूलाई बिरसिनु भयो?

- २५ हामीलाई फोहारेभित्र हत्याएको छ। हामी भूडौंले धूलोमा पल्टिरहेका छौं।
- २६ हे परमेश्वर, उठनु होस र हामीलाई सहयोग गर्नुहोस्। तपाईंको स्नेहपूर्ण करुणाले हामीलाई बचाउनुहोस्।

भजन ४५

प्रमुख संगीतकारलाई। शोशनिम रागमा।

कोरह परिवारको मस्किल भन्ने भजन। प्रेमको भजन।

- १ जब म यी कुराहरू राजाको निम्ति लेख्छु सुन्दर शब्दहरूले मेरो मस्तिष्कमा भरिन्छन्। शब्दहरू मेरो जिब्रोबाट आउँछन् मानौं ती शब्दहरू सिपालु लेखकका कलमबाट आइरहेका छन्।
- २ तपाईं सबै भन्दा असल हुनुहुन्छ। तपाईं एकदम योग्य वक्ता हुनुहुन्छ। यसकारण परमेश्वरले सदा-सर्वदा तपाईंलाई आशिष दिऊन्!
- ३ तिम्रो पटुकामा तरवार भिर। तिम्रो महिमापूर्ण जंगी पोशाक लगाऊ।
- ४ तिम्री अचम्मको देखिन्छौं। धार्मिकता, सत्यता र न्यायको निम्ति जाऊ अनि लडाईँ जित, तिम्रो शक्तिशाली दाहिने पाखुरा अद्भूत कार्यहरू गर्नलाई दक्ष थियो।
- ५ तिम्रा काँडहरू तीखा छन्, तिम्रा शत्रुहरूका मुटुभित्रसम्म गाडिने छन् जसले गर्दा मानिसहरू तिम्रै सम्मुख भूँड्मा लड्ने छन्।
- ६ हे परमेश्वर, तपाईंको सिंहासन सदा-सर्वदाको लागि रहनेछ। धार्मिकता नै तपाईंको शाही राजदण्ड हो।
- ७ तपाईंले धार्मिकतालाई प्रेम गर्नुहुन्छ र दुष्टतालाई घृणा गर्नुहुन्छ। यसकारण परमेश्वर तपाईंलाई आफ्ना साथीहरूमाथि* राज गर्न चुनुहुन्छ।
- ८ तपाईंको पोशाक सुगन्धित द्रव्य; मूर्, घिउकुमारी र तेजपातले युक्त छ। यहाँ देखि महल हस्तिहाइले सजिएको छ, जहाँबाट तपाईंलाई खुशी पार्न संगीत आउँछ।
- ९ लोकन्तीहरू राजाहरूकै छोरीहरू हुन्। तपाईंको दुलेही तपाईंको दाहिनेपट्टि, निक्खुर सुनको मुकुट लगाएर उभिरहेकी छिन्।
- १० हे मेरी स्त्री, मेरा कुरा सुन। ध्यानदिएर सुन अनि तिमिले बुझ्ने छौं। आफ्ना मानिसहरू र आफ्ना पिताका परिवारलाई बिरस।

साथीहरू शुद्ध भाषामा “तपाईंको साथीहरूको सट्टमा सुगन्धित तेलले तपाईंलाई अभिषेक गरिन्छ।” यो खास तेल राजाहरू पूजाहारी र अधिक्ताहरूको निम्ति मन्दिरमा राखिन्थ्यो।

- ११ यसकारण राजा तिम्रो सुन्दरतादेखि मक्ख पर्नेछन्। ऊ तिम्रो नयाँ लोग्ने हुनेछ। यसैले तिमिले उनको सम्मान गर।
- १२ टायर शहरबाट आएका सम्पन्न मानिसहरूले तिम्रो निम्ति उपहारहरू ल्याउनेछन् यसकारण तिमिसँग तिनीहरू भेट गर्न सक्छन्।
- १३ राजकुमारी सुनको धागोले बुनेको पोशाकमा सजिएकी छिन्।
- १४ राजाकहाँ पुग्दाउनलाई, बेहुली आफ्ना सुन्दर पोशाकमा छिन्, उनका लोकन्तीहरू पछि पछि छन्।
- १५ तिनीहरू आनन्दको साथ आउँछन्। आनन्दले नै भरिएर तिनीहरू राजाको महलमा प्रवेश गर्छन्।
- १६ राजा, तपाईंका पुत्रहरूले तपाईंपछि राज गर्नेछन्। तपाईंले तिनीहरूलाई पृथ्वीभरि शासकहरू बनाउनु हुनेछ।
- १७ तपाईंको नाउँ सदाका लागि प्रसिद्ध बनाउनेछु। मानिसहरूले तपाईंको सदा-सर्वदा प्रशंसा गर्नेछन्।

भजन ४६

प्रमुख संगीतकारलाई। अलामोतद्वारा* गाउने कोरह
परिवारहरूको एउटा भजन।

- १ परमेश्वर हाम्रो बलको भण्डार हुनुहुन्छ। सङ्कटको बेला उहाँबाट हामी सधैं सहयोग पाउन सक्छौ।
- २ यसैकारण भैचालो आए ता पनि पर्वतहरू समुद्रको गर्भमा भरे तापनि हामी डराउँदैनौ।
- ३ हामी भयग्रस्त छैनौ जब समुद्र आँधीले अन्धकार हुँन्छ र पर्वतहरू थर्किन्छन्।
- ४ त्यहाँ एउटा नदी छ जसको धाराले सर्वोच्च परमेश्वरको पवित्र शहरमा आनन्द ल्याउँछ।
- ५ परमेश्वर त्यस शहरमा हुनुहुन्छ यसैले यो कहिल्यै नाश हुने छैन। घाम उदाउनु अघिनै परमेश्वर साथ दिन त्यहाँ हुनुहुन्छ।
- ६ जब परमप्रभु कराउनु हुनेछ अनि पृथ्वी टुक्रिने छ। प्रत्येक जाति डरले काम्ने छन् अनि ती साम्राज्यहरू धराशायी हुनेछन्।
- ७ सर्वशक्तिमान् परमप्रभु हामीसँग हुनुहुन्छ। याकूबका परमेश्वर हाम्रो शरणस्थान हुनुहुन्छ।
- ८ परमप्रभुले गर्नुभएको ती शक्तिशाली कामहरूलाई हेर। उहाँले पृथ्वीमा गर्नु भएको डरलाग्दा कार्यहरू हेर।
- ९ परमप्रभुले पृथ्वीमा कतैपनि युद्धहरू रोक्न सक्नु हुन्छ। उहाँले सिपाहीहरूका धनु भाच्च सक्नु हुन्छ, तिनीहरूका भालाहरू छरपस्ट पारेर तिनीहरूका ढालहरू जलाई दिनुहुन्छ।

अलामोत एक किसिमको भजन हो।

- १० परमेश्वर भन्नुहुन्छ, “लडाइँ रोक, म नै परमेश्वर हुँ भनेर जान! म जाति-जातिलाई परास्त गर्नु सक्छु, म संसारलाई अधीनमा राख्न सक्छु!”
- ११ सर्वशक्तिमान् परमप्रभु हामीसँग हुनुहुन्छ। याकूबका परमेश्वर हाम्रो शरणस्थान हुनुहुन्छ।

भजन ४७

प्रमुख संगीतकारलाई। कोरह परिवारहरूको भजन।

- १ हे सारा मानिसहरू हो ताली बजाऊ! परमेश्वर तिर आनन्दमय भएर चिच्याऊ!
- २ सर्वशक्तिमान् परमप्रभु भय योग्य हुनुहुन्छ। सारा पृथ्वीभरि नै उहाँ महान् राजा हुनुहुन्छ।
- ३ अन्य मानिसहरूलाई पराजित गर्न हामीलाई साथ दिनुभयो, उहाँले ती जातिहरूलाई हाम्रो अधीनमा राख्नु भयो।
- ४ परमेश्वरले हाम्रो निम्ति जग्गा रोजी दिनु भयो। उहाँले त्यो अचम्मको जग्गा याकूबको निम्ति रोज्नु भयो जसलाई उहाँले मन पराउनु भएको थियो।
- ५ नरसिंह र तुरहीको आवाजमा जयजयकार साथ उहाँ आफ्नो सिंहासनतर्फ जानुहुन्छ।
- ६ परमेश्वरको स्तुति-गान गर। स्तुतिहरू गाऊ, हाम्रा राजाको निम्ति स्तुति-गाऊ।
- ७ परमेश्वर सारा पृथ्वीको राजा हुनुहुन्छ। प्रशंसाको* गीतहरू गाऊ।
- ८ परमेश्वर आफ्नो पवित्र सिंहासनमा बस्नुहुन्छ र सबै जाति-जातिहरूमाथि राज गर्नुहुन्छ।
- ९ सबै जाति-जातिका शासकहरू एकाकारसित भेट गर्दछन्। अब्राहामका परमेश्वरको मानिसहरूसँग भेट गर्छन्। सबै जातिका सबै शासकहरू परमेश्वरकै हुन। परमेश्वर ती सबैका सर्वोच्च अधिकारी हुनुहुन्छ।

भजन ४८

कोरह परिवारहरूको उपासनाको भजन।

- १ परमप्रभु महान् हुनुहुन्छ। उहाँको पवित्र पर्वतमा, मानिसहरूले हाम्रो परमेश्वरको शहरमा अधिक प्रशंसा गर्दछन्।
- २ परमेश्वरको पवित्र शहर यस्तो आनन्दमय उचाइमा छ! यसले पृथ्वीभरिका मानिसहरूलाई आनन्द दिन्छ! सियोन पर्वत परमेश्वरको साँचो पर्वत* हो, यो महान् राजाको शहर हो।

प्रशंसा मूल अर्थ ‘मस्किल’ हुन्छ। तर ‘मस्किल’ को ठीक माने स्पष्ट छैन। तथापि प्रशंसाको गीतलाई उपासनाको भजन भनेर मानिन्छ। वा कुशलतापूर्वक लेखिएको भजन भन्ने अर्थ लाग्छ।

- ३ त्यस शहरको राजमहलमा, परमेश्वरलाई किल्ला भनिन्छ।
- ४ एक समय, केही राजाहरू आपस्तमा भेट गरे। तिनीहरूले यस शहरमाथि आक्रमण गर्ने योजना गरे। तिनीहरू सबैले यस शहरतर्फ कदम बढ़ाए।
- ५ तर त्यसपछि ती राजाहरू यो शहर देखेर छक्क परे। तिनीहरू सबै भयग्रस्त भए अनि लम्पट परे!
- ६ डरले ती राजाहरूलाई कसेर समात्यो। ती राजाहरू डरले कामे।
- ७ हे परमेश्वर तपाईंले शक्तिशाली पूर्वेली बतास चलाउनु भयो अनि तिनीहरूका ठूल-ठूला जहाजहरू सबै भतामुङ्ग पारिदिनु भयो।
- ८ हो, हामीले तपाईंको महान् शक्तिका कथाहरू सुनेका छौं। तर यसलाई हामीले हाम्रो परमेश्वरको शहरमा पनि देख्यौं, सर्वशक्तिमान् परमेश्वरको शहरलाई उहाँले अनन्त सम्मको लागि बलियो बनाउनु भयो!
- ९ हे परमेश्वर, तपाईंको मन्दिरमा तपाईंको प्रेमपूर्ण अनुग्रहलाई हामी सतर्क भएर सोच्दछौं।
- १० हे परमेश्वर, तपाईं प्रख्यात हुनुहुन्छ, मानिसहरूले तपाईंलाई पृथ्वीभरि प्रशंसा गर्दछन्। तपाईं कति धार्मिक हुनुहुन्छ भनेर सबैलाई थाहा छ।
- ११ हे परमेश्वर! सियोन पर्वत खुशी हुन्छ। यहूदाका शहरहरू तपाईंको सही निर्णयले गर्दा रमाउँदछन्।
- १२ सियोनको चारैतर्फ हिँड्। शहरमा हेर। त्यहाँका अग्ला महलहरू गन।
- १३ अग्ला पर्खालहरू हेर, सियोनका राजमलहरूको प्रशंसा गर। तब तिमिले आफ्ना भावी सन्तानहरूलाई यसको विषयमा भन्न सक्नेछौं।
- १४ यी परमेश्वर सदा-सर्वदाका लागि हाम्रा परमेश्वर हुन्! उहाँले हामीलाई सधैं पथ-प्रदर्शन गर्नु हुनेछ।
- वीणासँग गाउने छु अनि त्यो संदेश तपाईंलाई प्रकट गर्ने छु।
- ५ कष्ट आउँछ भनेर म किन डराउनु? यदि दुष्ट मानिसहरूले वरिपरि घेरेर मलाई पासोमा पार्ने कोशिश गर्छन् भने पनि म डराउने आवश्यकता छैन।
- ६ कतिपय मानिसहरू सोच्छन् कि तिनीहरूको बल र धनले तिनीहरूलाई रक्षा गर्नेछ। तर ती मानिसहरू मूर्खहरू हुन्।
- ७ कुनै तिप्रो मानव मित्रले तिमिलाई बचाउन सक्तैन, अनि तिमिले परमेश्वरलाई घूस* दिन सक्तैनौं।
- ८ कुनै मानिससँग त्यस्तो प्रशस्त धन हुनेछैन जसद्वारा उसले आफ्नो जीवन किन्न सकोस्।
- ९ कुनै मानिससँग त्यस्तो प्रशस्त धन हुनेछैन जसद्वारा उसले अनन्त बाँच्ने अधिकार किन्न सकोस्, अनि आफ्नो जीवन चिहानमा सङ्ग देखि बचाउन सकोस्।
- १० हेर, ज्ञानी पुरुषहरू पनि त्यसरी नै मर्छन् जसरी मूर्खहरू र अट्टैरी* मर्छन्। तिनीहरू मर्छन् र आफ्ना धन-सम्पतिहरू अरूहरूलाई छोडेर जान्छन्।
- ११ चिहाननै तिनीहरूको निम्ति सदा-सर्वदा आफ्नो घर हुनेछ। तिनीहरू कति जग्गा-जमीनका मालिक हुन् त्यसले कुनै फरक पर्दैन!
- १२ मानिसहरू सम्पन्न हुन सक्लान्, तर तिनीहरू यहाँ सधैंका लागि बाँचा सक्तैनन्। तिनीहरू पशुहरू जस्तै मरेर जानेछन्।
- १३ ती मूर्खहरूसँग त्यही घटना हुनेछ जो आफ्ना सम्पत्तिसँग खुशी हुन्छन्।
- १४ ती मानिसहरू खाली भेंडा जस्तै हुन्। चिहान नै तिनीहरूको खोर हो। मृत्यु तिनीहरूको गोठाला हुनेछ। त्यस पश्चात् त्यो बिहान धार्मिक मानिसहरू नै विजेता हुनेछन्। जति बेला ती धर्मी मानिसहरूका शरीरहरू विस्तारै चिहानमा सड्दछ तिनीहरू आफ्ना सुन्दर-सुन्दर घरहरूदेखि टाढा हुन्छन्।
- १५ तर परमेश्वरले मूल्य तिर्नु हुनेछ अनि मेरो जीवन बचाउनु हुनेछ, उहाँले मलाई पातालको शक्तिबाट बचाउनु हुनेछ जब उहाँले मलाई आफूसितै लैजानु हुने छ!
- १६ तिनीहरू धनी छन् भनेर मानिसहरूसित नडराऊ। तिनीहरूका सुन्दर घरहरू छन् भनी नडराऊ।
- १७ ती मानिसहरू मरेर गएपछि आफूसँग केही पनि लाँदैनन्। तिनीहरूले ती कुनै पनि सुन्दर चीजहरू लगेर जाने होइनन्।

भजन ४९

प्रमुख संगीतकारलाई कोरह परिवारहरूको भजन।

- १ तिमिहरू सबै जाति-जातिहरू यसलाई ध्यान दिएर सुन। पृथ्वीमा भएका सबै मानिसहरू यसलाई ध्यान दिएर सुन।
- २ प्रत्येक मानिस, धनी-गरीब सबैले बराबर ध्यान दिएर सुनु नै पर्छ।
- ३ म तिमिहरूलाई ज्ञान र बुद्धिका कुराहरू भन्ने छु।
- ४ मैले स्वयंले ती कथाहरू सुनें अनि अब मेरो

परमेश्वरको साँचो पर्वत भूल अर्थ 'सापोनको चुचुरा' हो। कनानीहरूका कथाहरूमा, पर्वत सापोन जहाँ देवताहरू बस्दथे।

घूस यहाँ परमप्रभुलाई चढाउने बलि हो जसद्वारा दोषीलाई उहाँले क्षमा गर्नु हुनेछ।

अट्टैरी अथवा पशुहरू।

- १८ एकजना धनी मानिसले आफ्नो जीवनमा कति राम्रो काम गर्ने भनेर आफूलाई नै बधाइ दिन सक्छ। अनि हो, अरु मानिसहरूले पनि उसले राम्रो काम गःयो भनेर उसको प्रशंसा गर्न सक्छन्।
- १९ तर उसको मरणको समय आउनेछ अनि आफ्नो पिता-पुर्खाहरूकहाँ जान्छ, अनि उसले कहिल्यै पनि दिनको उज्यालो देख्ने छैन।
- २० मानिसहरू सम्पन्न हुन सक्लान अनि अझै बुभदैन् तिनीहरू पशुहरू जस्तै मर्ने छन्।

भजन ५०

आसापको भजन।

- १ परमप्रभु, देवताहरूका पनि परमेश्वर बोलु भयो। सूर्योदयदेखि र सूर्यास्तसम्म उहाँले सबैलाई पृथ्वीमा बोलाउनु भयो।
- २ सियोनबाट चम्किरहने परमेश्वर परम सुन्दर हुनुहुन्छ।
- ३ हाम्रो परमेश्वर आउनु हुँदछ। अनि उहाँ चुपचाप बस्नु हुने छैन। उहाँको अघि आगो बल्छ। उहाँको वरिपरि ठूलो आँधी छ।
- ४ जब हाम्रो परमेश्वरले मानिसहरूको न्याय गर्नु हुन्छ उहाँले पृथ्वी र आकाशलाई साक्षीको रूपमा बोलाउनु हुनेछ।
- ५ परमेश्वर भन्नुहुन्छ, “मेरा शिष्यहरू मेरो वरिपरि भेला हुन्छ आऊ मेरा भक्तजनहरू हामीले एका-अर्कासित सम्भौता गर्छौं।”
- ६ परमेश्वर न्यायी हुनुहुन्छ र आकाशले उहाँको धार्मिकता प्रकट गर्नेछ।
- ७ परमेश्वर भन्नुहुन्छ, “हे मेरो भक्तजनहरू, ध्यान दिएर मेरो कुरा सुन! इस्त्राएलका मानिसहरू हो, म तिमीहरूलाई तिमीहरूकै विरुद्धमा साक्षी प्रकट गर्ने छु म परमेश्वर हुँ, तिमीहरूकै परमेश्वर।
- ८ मैले तिमीहरूले चढाएका बलिहरूका विषय मैले गुनासो गरिरहेको छैन। तिमी इस्त्राएलका मानिसहरूले सधैं नै होमबलिहरू चढायौं। प्रत्येक दिन ती बलिहरू मलाई चढायौं।
- ९ म तिम्रो घरबाट साँढैहरू लिने छैन म तिमीहरूको गोठहरूबाट बाख्रहरू लिने छैन।
- १० मलाई ती पशुहरूको आवश्यक छैन। मसँग पहिल्यैबाट जङ्गलमा पशुहरू छन्। हजारौं पर्वतहरूमा त्यस्ता पशुहरू मेरो आफ्नै छन्।
- ११ उच्च पर्वतहरूमा भएका सबै चरा-चुरूङ्गीहरू म जान्दछु। प्रत्येक जल-प्राणी र जति पहाडहरूमा छन् ती सबै मेरै हुन्।
- १२ म भोको छैन। तर यदि म भोको हुँदा हुँ ता पनि म तिमीहरूलाई खाना माग्ने छैन। पहिल्यैबाटै यो संसार र यसका प्रत्येक चीजहरू मेरो आफ्नै हुन्।

- १३ म साँढैहरूको मासु र बाख्राहरूका दूध खान्।”
- १४ यसैले अरूहरूसँग बाँड्नुँ गरे पछिको धन्यवादको अर्पणहरू लिएर मसित हुनलाई आऊ। तिमीहरूले उच्चतम परमेश्वरलाई वचनहरू दिएका छौ, यसैले ती वचनहरू पूरा गर।
- १५ परमप्रभु भन्नुहुन्छ, “तिमीहरूलाई दुःख परेको बेला मलाई डाक म सहयोग गर्नेछु। अनि त्यसपछि तिमीहरूले मलाई सम्मान गर्न सक्छौ।”
- १६ परमेश्वरले दुष्ट मानिसहरूलाई भन्नुहुन्छ, “तिमीहरूले मेरो नियमहरूको बारेमा कुरा गर्छौ। तिमीहरूले मेरो करारको बारेमा कुरा गर्छौ।
- १७ यसकारण यसलाई किन उपेक्षा गर्छौं जब कि म तिमीहरूलाई सुधार्न खोज्छु? किन मैले भनेका कुराहरू अस्वीकार गर्दछौं?
- १८ तिमीहरूले चोरलाई भेट्छौ र त्यो सित मिल्न दौडन्छौ। तिमीहरू व्यभिचारीहरूसँग सुत्छौ।
- १९ तिमीहरूले अनुचित र भूटो कुराहरू गर्छौ।
- २० तिमीहरूले लगातार आफ्ना दाज्यु भाईहरूको विषयमा आलोचना गर्छौं अनि दोष लगाईरहेका छौ।
- २१ यद्यपि तिमीहरूले त्यस्ता अनुचित कुराहरू गर्छौ पनि मैले केही भनिन। यसैले सोच्यौ कि म पनि तिमीहरू जस्तै हुँ। हेर धेरै बेर म चुपचाप बस्ने छैन! म स्पष्ट गर्न चाहन्छु र तिमीहरूकै सम्मुखमा दोष लाउनेछु।
- २२ तिमीहरूले परमेश्वरलाई भुलेर गयौ, यो मैले तिमीहरूलाई टुक्रा-टुक्रा पार्नु भन्दा अघि नै बुझ्ने चेष्टा गर। यदि त्यस्तो घट्यो भने कसैले पनि तिमीहरूलाई बचाउन सक्ने छैन!
- २३ यदि कसैले धन्यवाद अर्पण दिन्छ भने, उसले मलाई श्रद्धा देखाउँछ, तर त्यो जसले सही जीवन विताउन चाहन्छ म उसलाई मेरो मुक्तिको शक्ति देखाउने छु।”

भजन ५१

प्रमुख संगीतकारलाई। बतशेबा गए पछि जब अगमवक्ता नातान तिनीकहाँ आएपछि दाऊदको एउटा भजन।

- १ हे परमेश्वर, मतर्फ कृपालु हुनुहोस्, किनभने तपाईंको दायालु कृपादृष्टिले, तपाईंको महान् अनुग्रहले मेरा सारा पापहरू मेटाई दिनुहोस्।
- २ परमेश्वर मेरो दोष धोएर मेटाई दिनुहोस्। मेरा पापहरू धोइ-पखाली दिनुहोस्, मलाई फेरि एकपल्ट शुद्ध पारिदिनुहोस्!
- ३ म जान्दछु मैले पाप गर्ने। म सधैं ती पापहरू देख्दछु।
- ४ हे परमेश्वर, जुन तपाईंले गल्ती भन्नुभयो मैले त्यही कुरा गरे। परमेश्वर, तपाईंको विरुद्धमा

मात्र मैले पाप गरें म ती गलतीहरू स्वीकार गर्दछु, ताकि मानिसहरूले जानुन म गलत छु, र तपाईं साँचो हुनुहुन्छ। तपाईंको निर्णयहरू निष्कपट छन्।

- ५ पापमा नै मेरी आमाले मलाई गर्भधारण गरिन् अनि म पापमा नै जन्मेको थिएँ।
- ६ हे परमेश्वर, तपाईंले मलाई साँचो रूपमा विश्वासी भएको देख्न चाहनु हुन्छ, यसैले साँचो ज्ञान मेरो अन्तःस्करणमा हाली दिनुहोस्।
- ७ विधिपूर्वक हिसप भारले* मस्काएर मलाई शुद्ध पार्नुहोस्। जबसम्म म हिँऊ जस्तो सेतो हुन्न तबसम्म मलाई धोइ पखाल्नुहोस्।
- ८ मलाई खुशी पार्नुहोस्। बताउनु होस फेरि खुशी कसरी हुनु। तपाईंले धूलो-पिठो पार्नु भएको हड्डीहरू फेरि आनन्दले नाचोस्।
- ९ मेरो पापहरू तपाईं नहेर्नु होस्! ती सबै मेटी दिनुहोस्!
- १० हे परमेश्वर, शुद्ध हृदय मभित्र सृजना गरिदिनु होस्! मेरो आत्मा फेरि एकपल्ट बलियो पारी दिनुहोस्।
- ११ मलाई नठेल्लु होस्। अनि मदेखि तपाईंको पवित्र आत्मा टाढा नलैजानु होस्!
- १२ तपाईंको सहयोगले मलाई खुशी पार्दछ! मलाई फेरि एकपल्ट त्यो आनन्द दिनुहोस्। मेरो आत्मा बलियो पारी दिनुहोस् र तपाईंको आज्ञा पालन गर्न तयार होस्।
- १३ म पापीहरूलाई तपाईंको चाहना अनुसार कसरी बाँच्न भनेर सिकाउने छु अनि तिनीहरू फर्केर तपाईं कहाँ आउने छन्।
- १४ हे परमेश्वर, मृत्यु दण्ड देखि मलाई बचाउनु होस्। मेरो परमेश्वर, तपाईंले मात्र मलाई बचाउनु हुन्छ! तपाईंको धार्मिकताको विषयमा मलाई गीत गाउनु दिनुहोस्।
- १५ हे मेरो स्वामी, म मेरो मुख खोल्नेछु, र तपाईंको प्रशंसा-गीत गाउने छु!
- १६ तपाईं वास्तवमा बलिहरू चाहनु हुन्न यसकारण मैले किन बलिहरू चढाउन जुन तपाईंले चाहनु हुन्न!
- १७ जुन बलि परमेश्वरले चाहनु हुन्छ त्यो विनम्र आत्मा। हे परमेश्वर, जो-जो विनम्र अनि समर्पित हृदय लिएर आउँदछन्, तपाईं उनीहरू देखि मुख फर्काउनु हुन्न!
- १८ हे परमेश्वर, सियोन प्रति कल्याणार्थ बन्नु होस्। यरूशलेमको पर्खालहरू पुनर्निर्माण गर्नुहोस्।

- १९ तब तपाईंले धार्मिकताको बलिदान र होमबलिहरूको आनन्द लिन सक्नु हुन्छ। अनि मानिसहरूले फेरि साँदहरू तपाईंको वेदीमा चढाउने छन्।

भजन ५२

प्रमुख संगीतकारलाई। जब एदोमी दोयेग शाऊल कहाँ गए र उनलाई भने, “दाऊद अहिमेलेको घरमा छ”।

दाऊदको मस्किल भन्ने भजन।

- १ हे वीर मानिस, किन तिमी आफ्नो अधर्म कामहरूमा घमण्ड गर्दछौ? तिमी परमेश्वरको नजरमा अपमानित मानिस हो।
- २ तिमीले सधैं मूर्ख योजनाहरू तयार पाछौ अनि तिमी जिब्रो धारिलो छुरा जस्तो डर लाग्दो छ। तिमीले सधैं भूटो बोल्छौ अनि मानिसहरूलाई ठगछौ।
- ३ तिमीले असलभन्दा दुष्ट्याँई नै मन पराउँछौ। तिमी सत्य बोल्नु भन्दा भूटो बोल्नु नै मन पराउँछौ।
- ४ तिमी र तिमी भूटो बोल्ने जिब्रोले मानिसहरूलाई कष्ट दिन मन पराउँछन्।
- ५ यसैले परमेश्वरले तिमीहरूलाई सदा-सर्वदाको निम्ति नाश गर्नुहुनेछ! उहाँले तिमीहरूलाई पक्रनु हुनेछ अनि तिमी घरबाट* धकेल्दै तान्नु हुनेछ, जसरी मानिसहरूले उद्भिद्लाई जमीनबाट जरासँग तानेर निकाल्दछ।
- ६ धर्मात्माहरूले यो देखेछन र परमेश्वरको डर मान्ने छन्। परमेश्वरको आदर गर्नेछन्। तिनीहरू तिमीमाथि हाँसेन छन् र भन्नेछन्।
- ७ “हेर, परमेश्वरमाथि जो भर पर्देन त्यस मानिसको गति कस्तो हुन्छ। उसले सोच्यो कि सम्पत्ति र भूटो कुराहरूले उसलाई रक्षा गर्नेछ।”
- ८ तर म परमेश्वरको मन्दिरमा उम्रिने हरियो धुपीको रूख जस्तै हुँ। म सदा-सर्वदा परमेश्वरको स्नेहपूर्ण करुणामा भरोसा गर्नेछु।
- ९ हे परमेश्वर, जुन कामहरू तपाईंले गर्नुभयो म ती कुराहरूको सदासर्वदा स्तुति गर्नेछु। म भक्तजनहरूका समक्ष तपाईंको नाउँ लिनेछु किनभने यो अति राम्रो छ!

भजन ५३

प्रमुख संगीतकारलाई। महलथ भन्ने रागमा दाऊदको मस्किल नामक भजन।

- १ केवल मूर्खहरूले मात्र परमेश्वर छैन भनेर

हिसप भार एक प्रकारको सुगन्धित उद्भिद्। हामी शुद्धीकरण वा चोख्खाउने काम त्यस्तै सुगन्ध भएको तितेपाती।

घर यहाँ घरको माने शरीर हो। यो परमेश्वर तर्फ कवितात्मक भनाई हो परमप्रभुले सदा तिमीलाई ध्वंश पार्नु हुनेछ भनेर।

- सोच्छन्। त्यस्ता मानिसहरू भ्रष्ट, दुष्ट, धूर्त हुन्छन्, अनि तिनीहरूले कहिल्यै राम्रो काम गर्दैनन्।
- २ त्यहाँ साँच्चै नै परमेश्वर हामी तर्फ नै सर्वाबाट हेरिरहनु भएको छ। परमेश्वरले ज्ञानी पुरुषहरूलाई खोजिरहनु भएको छ, जसले परमेश्वरलाई नै खोजिरहेछन्!
- ३ तर प्रत्येक जन परमेश्वर देखि विमुख भएका छन्। प्रत्येक मानिस कपटी छन। कसैले पनि राम्रो काम गर्दैन। एकजना पनि राम्रो काम गर्ने मानिस छैन।
- ४ परमेश्वर भन्नुहुन्छ, “निःसन्देह ती दुष्ट मानिसहरूले सत्य जान्दछन्। तिनीहरूले मलाई प्रार्थना गर्दैनन्। दुष्ट मानिसहरू मेरो भक्तजनहरूलाई ध्वंस पार्न उनीहरूको खाना खान जतिकै तयार छन्।”
- ५ तर ती दुष्ट मानिसहरू भयग्रस्त हुनेछन् त्यस्तो पहिले कहिल्यै भएका-थिएनन्! ती पापीहरू इस्त्राएलका शत्रुहरू हुन्। परमेश्वरले त्यस्ता पापीहरूलाई रद्ध गर्नु भएको छ। यसैले परमेश्वरका मानिसहरूले तिनीहरूलाई परास्त पार्नेछन्, अनि परमेश्वरले तिनीहरूको हाडहरू छिन्न-भिन्न पारिदिनु हुनेछ।
- ६ म इच्छा गर्छु परमेश्वरले सियोन पर्वतमाथि इस्त्राएलको निमित्त विजय ल्याउनु हुनेछ। त्यही बेला परमेश्वरले आफ्ना भक्तजनहरूलाई निर्वासनबाट फर्काई ल्याउनु हुनेछ। याकूब प्रफुल्लित हुनेछ। इस्त्राएल आनन्दले ओतप्रोत हुनेछ।

भजन ५४

प्रमुख संगीतकारलाई। वाद्य वादन सहित-जति बेला सेफिद आयो अनि शाऊललाई भन्यो, “दाऊद हाम्रा मानिसहरूका बीचमा लुकिरहेको छ। दाऊदको मस्किल नाउँका भजन।

- १ हे परमेश्वर, तपाईंको शक्ति उपयोग गरेर मलाई बचाउनु होस्। मलाई स्वतन्त्र* पार्नलाई तपाईंको शक्ति उपयोग गर्नुहोस्।
- २ हे परमेश्वर, मेरो प्रार्थना सुनी दिनुहोस्। मैले भनेका कुराहरूमा ध्यान दिनुहोस्।
- ३ विदेशीहरू जसले परमेश्वरलाई उपासना गर्दैनन् उनीहरू मेरो विरुद्ध उठिरहेछन्। ती शक्तिशाली मानिसहरूले मलाई मार्न खोजिरहेछन्।
- ४ हेर, मेरो परमेश्वरले मलाई बचाउँनु हुनेछ। मेरो स्वामीले मलाई साथ दिनुहुनेछ।
- ५ जो मेरो विरुद्धमा उभिन्छन तिनीहरूलाई परमेश्वरले दण्ड दिनुहुनेछ। परमेश्वर मप्रति साँचो

हुनुहुन्छ, अनि उहाँले ती मानिसहरूलाई नाश गर्नुहुनेछ।

- ६ परमेश्वर, मेरो निस्वार्थ मनले तपाईंलाई भेटीहरू चढाइरहेछु। हे परमप्रभु, म तपाईंको शुभनाउँको स्तुति गर्नेछु।
- ७ किनभने तपाईंले मलाई सारा कष्टहरू देखि बचाउँनु भयो। मैले आफ्ना शत्रुहरू परास्त भइरहेको देखें।

भजन ५५

प्रमुख संगीतकारलाई। वाद्य वादन सहित।

दाऊदको मस्किल भन्ने भजन।

- १ हे परमेश्वर, मेरो प्रार्थना सुनुहोस्। कृपया मेरो प्रार्थनालाई अनुग्रहको निमित्त अवहेलना नगरीदिनु होस्।
- २ परमेश्वर, मलाई सुनिदिनुहोस् र जवाफ दिनुहोस् मलाई तपाईं प्रति बोल्न दिनुहोस् अनि मभित्रका पीडा र व्यथा, सुनिदिनुहोस्।
- ३ मेरो शत्रुहरूले मप्रति अनुचित कार्यहरू गरे। त्यो दुष्ट मानिसले मसित चिच्यायो। मेरो शत्रुहरू क्रोधित थिए र मलाई आक्रमण गरे। तिनीहरूले मलाई सम्पूर्ण प्रकारले तहस-नहस गर्ने विघ्न-वाधाहरू सृष्टि गरे।
- ४ मेरो हृदय भित्रभित्रै जोडले धडकिरहेको छ। मलाई मृत्युसित डर लाग्यो।
- ५ म डरले गर्दा र थर-थर कामी रहेकोछु, म ती विघ्न-वाधाहरूको तूफानबाट भाग्न चाहन्छु।
- ६ ओ हो! डुकुरको जस्तो पखेटाहरू भए म उड्ने थिएँ! अनि विश्राम गर्ने ठाउँ खोज्ने थिएँ।
- ७ म धेरै टाढा, एकदम टाढा निर्जन ठाउँमा जाने थिएँ।
- ८ म भागेर बाँच्ने थिएँ। म दुःखको तूफानबाट भाग्ने थिएँ।
- ९-१० मेरो स्वामी, तिनीहरूका भूटो कुराहरू बन्द गर्नुहोस्। मैले यस शहरमा उपद्रव र भगडाहरू देखें। प्रत्येक रात-दिन, हरेक छिमेकीपनमा, यो शहर अपराध र बर्बरताले भरिपूर्ण भयो।
- ११ त्यहाँका गल्लीहरूमा अधिक भन्दा अधिक अपराधहरू भए। मानिसहरूले चारैतिर भूटा बोलेर ठगिरहेका थिए।
- १२ यदि यो शत्रु भएको भएता, म हेलोँ गरेको पनि सहन सक्थेँ। यदि यो मेरो शत्रु भएता म उनीहरूको आक्रमणदेखि लुक्न सक्थेँ।
- १३ तर तिमी नै एक हौ, मेरो साथी मेरो सहकर्मी। मेरो साथीहरूले नै मलाई कष्टहरू दिइरहेकाछन्।
- १४ हामी आपसमा आफ्ना गुप्त कुराहरूको सहभागी

स्वतन्त्र मूल अर्थ, “परमप्रभु, परमेश्वर मलाई तपाईंको नाउँसँग बचाउनु होस्। तपाईंको प्रतापद्वारा न्याय गर्नुहुनेछ।”

हुने गर्दथ्यौ, अनि हामी सँगै भीड़भाड़मा छिर्दै, छिर्दै परमेश्वरको मन्दिरमा जाने गर्दथ्यौ।

- १५ मेरो शत्रुहरूलाई मृत्युले अचानक लैजावोस्! म कामना गर्दछु कि पृथ्वीको मुख खुलियोस् र तिनीहरूलाई जिउँदै निली दिओस्! किन? किनभने तिनीहरूले परस्परमा त्यस्तो डरालाग्दो योजनाहरू बनाइरहेछन्।
- १६ म सहयोगको लागि परमेश्वरलाई पुकार्ने छु, अनि परमप्रभुले मलाई जवाफ दिनु हुनेछ।
- १७ म परमेश्वरसँग बिहान, दिउसो र बेलुकी कुरा गर्दछु। मेरो अस्तव्यस्त उहाँलाई बताउँछु। अनि उहाँले मेरो कुरा सुन्नु हुन्छ!
- १८ मैले धेरै युद्धहरू लड्ने सकेको छु। तर परमेश्वरले मलाई सधैं बचाउनु भएको छ साथै सकुशल फर्काउनु भएको छ।
- १९ परमेश्वरले मेरा कुरा सुन्नु हुनेछ। सदा-सर्वदा रहने राजाले मलाई साथ दिनुहुनेछ।
- २० मेरा शत्रुहरूले आफ्नो जीवन शैली सुधार्ने छैनन्। तिनीहरू डराउँदैनन् र परमेश्वरलाई आदर गर्दैनन्।
- २१ मेरा शत्रुहरूले आफ्नै मित्रहरूमाथि पनि आक्रमण गर्छन्। तिनीहरूले सबै सहमत भएको कामहरू गर्दैनन्।
- २२ मेरा शत्रुहरू वास्तवमा चिप्लो धस्नेहरू हुन्, तिनीहरू शान्तिका कुराहरू गर्छन्, वास्तवमा तिनीहरू युद्धको तयारी गरिरहेका हुन्छन्। तिनीहरूका शब्दहरू तेल जस्त चिप्लो हुँदछ, तर तिनीहरूले छुरीले भैं काट्ने गर्छन्।
- २३ तिम्रो चिन्ताहरू परमप्रभुलाई देऊ अनि उहाँले तिम्रो हेरचाह गर्नुहुनेछ। परमप्रभुले कहिले पनि धर्मात्माहरूलाई परास्त हुन दिनुहुन्न।
- २४ हे परमेश्वर तपाईंको करार अनुसार, ती भूटोहरू र हत्याराहरूलाई आधा जीवन नबित्दै चिहानमा पठाउनु हुनेछ, मेरो पक्षको करार अनुसार म तपाईंमा भरोसा गर्नेछु।

भजन ५६

प्रमुख संगीतकारलाई। "सुदूर ओक्मा ढुकुर" भन्ने धुनमा।

जब गाथमा उहाँलाई पलिशतीहरूले पक्राँदा।

दाऊदको मिकताम भन्ने भजन।

- १ हे परमेश्वर, मानिसहरूले ममाथि आक्रमण गरे, यसैले मप्रति तपाईंको कृपादान रहोस्। तिनीहरूले लगातार मेरो खेदो गरेर मसँग लडाईं गरे।
- २ मेरो शत्रुहरूले ममाथि लगातार आक्रमण गरे। त्यहाँ अनगन्ति लडाकुहरू छन्।
- ३ जब म भयग्रस्त हुन्छु, तब तपाईंमाथि भरोसा राख्दछु।
- ४ म परमेश्वरमा भरोसा गर्छु, यसैले म भयभित

हुन्न यसर्थ मानिसहरूले जे गर्न सक्छन् त्यसमा म डराउँदिन। उहाँको मप्रतिको वचनको लागि उहाँको स्तुति गर्छु।

- ५ मेरा शत्रुहरूले सधैं मेरा कुराहरूको उल्टो अर्थ लाउछन्। तिनीहरूले सधैं मेरो विरुद्ध योजनाहरू तयार गर्दछन्।
- ६ तिनीहरू सधैं लुक्छन् अनि जसरी पनि मलाई मार्ने मौका हेर्दै, मेरो प्रत्येक चहल-पहल हेर्दछन्!
- ७ हे परमेश्वर, तिनीहरूलाई टाढा पठाई दिनुहोस्। किनभने तिनीहरूले नराम्रो अधर्म कामहरू गरेका छन्। तिनीहरूलाई विदेशी जातिहरूको क्रोधमा तडपाउनु टाढा पठाइदिनुहोस्।
- ८ तपाईं जान्नुहुन्छ म कति डराएको छु। तपाईं जान्नुहुन्छ मैले कति विलाप गर्ने। निःसन्देह तपाईंले मेरो सम्पूर्ण आँसुको हिसाब राख्नु भएको होला।
- ९ यसैले, मेरो शत्रुहरूलाई प्ररास्त गरिदिनुहोस्। जब म तपाईंलाई सहयोगको निम्ति गुहार गर्छु म जान्दछु तपाईं त्यसो गर्न सक्नुहुन्छ कारण तपाईं परमप्रभु परमेश्वर हुनुहुन्छ!
- १० म परमेश्वरको वचनलाई प्रशंसा गर्छु। म परमप्रभुको प्रशंसा गर्छु जसले उहाँको वचन म प्रति राख्नुभयो।
- ११ म परमेश्वरमा भरोसा गर्छु, यसैकारण मानिसहरूले मलाई के गर्न सक्ला भनी मैले डर मान्नु पर्दैन।
- १२ हे परमेश्वर, मैले खास वचनहरू तपाईंको लागि दिएको छु। अनि मैले जे वचन दिएको छु त्यो गर्ने नै छु। म मेरो धन्यवादको भेटीहरू तपाईंलाई अर्पण गर्ने छु।
- १३ किन? किनभने तपाईंले मेरो प्राणलाई मृत्युबाट बचाउँनु भयो। तपाईंले मलाई परास्त हुन देखि जोगाउनु भयो। यसैले म उज्यालोमा परमेश्वरलाई उपासना गर्नेछु, त्यो खाली जिउँदो मानिसहरूले मात्र देख्नसक्छन्।

भजन ५७

प्रमुख संगीतकारलाई। "ध्वंश नगर" भन्ने रागमा।

जुन समय दाऊद ओडारमा शाऊलबाट भागे।

दाऊदको मिवताम भन्ने भजन।

- १ हे परमेश्वर, मप्रति कृपालु हुनु होस्। दयावान हुनुहोस् किनभने म तपाईंको शरणमा आएकोछु। जबसम्म कष्ट हरौँउदैँन म तपाईंको संरक्षणमा छु।
- २ म सर्वोच्च परमेश्वरलाई उहाँको सहयोगको निम्ति प्रार्थना गर्दछु अनि परमेश्वरले पूर्णतः मेरो हेरचाह गर्नुहुन्छ!
- ३ स्वर्गबाट उहाँले मलाई साथ दिनुहुन्छ र बचाउँनु

- हुन्छ। उहाँले मलाई सताउने मानिसहरूलाई परास्त गर्नुहुन्छ। परमेश्वरले मप्रति आफ्नो स्नेहपूर्ण करुणा प्रकट गर्नुहुनेछ।
- ४ मेरो प्राण विपदमा छ। मेरा शत्रुहरू चारैतिर छन्। तिनीहरू तीखा भालाहरू र काँडाहरू जस्तो दाँत अनि तरवार जस्तो धारिलो जिब्रो लिएर मानिसहरूलाई सिंहहरू जस्तो गर्दछन्।
- ५ परमेश्वर, तपाईं स्वर्गभन्दा पनि उच्च हुनुहुन्छ। तपाईंको महिमा पृथ्वी ढाकिएर फैलिन्छ।
- ६ मेरा शत्रुहरूले मलाई पासोमा पार्ने चेष्टा गरिरहेका थिए। तिनीहरूले मलाई फन्दामा पार्ने चेष्टा गरिरहेका छन्।
- ७ हे परमेश्वर, म तपाईंमा भरोसा राख्छु, जे हुन्छ त्यसको निम्ति म तयार छु। म गाउनेछु अनि तपाईंको प्रशंसाको निम्ति बाजा बजाउँछु।
- ८ हे मेरो प्राण जाग! वीणा र सितार गन्काएर संगीत प्रारम्भ गर! प्रभात फेरि लगाऊ।
- ९ हे मेरा स्वामी, म सबैको अधि तपाईंको प्रशंसा गर्छु। प्रत्येक जाति समक्ष तपाईंको विषयमा म स्तुति-गान गर्छु।
- १० तपाईंको स्नेहपूर्ण करुणा आकाश माथि-माथि भएको बादलहरूको उचाई भन्दा उच्च छ।
- ११ परमेश्वर स्वर्गभन्दा पनि सर्वोत्तम हुनुहुन्छ। उहाँको महिमाले पृथ्वी ढाक्दछ।

भजन ५८

प्रमुख संगीतकारलाई। "ध्वंश नगर" रागमा।

दाऊदको मिकताम भन्ने भजन।

- १ हे न्यायकर्ताहरू, तिमीहरूको निर्णयमा पक्षपात रहित छैनौं। तिमीहरूले मानिसहरूलाई उचित न्याय दिएकै छैनौं।
- २ होइन, तिमीहरू दुष्ट्याँई कामहरू गर्नलाई मात्र सोच्दछौं। तिमीहरू घोर अपराधहरू मात्र यस भूमिमा गर्दछौं।
- ३ ती दुष्टहरूले जन्मने बित्तिकै गलती कार्यहरू गर्न जान्दछ। तिनीहरू जन्मैदेखि भूटो बोल्न थाल्दछन्।
- ४ तिनीहरूको क्रोध सर्पको विष* जस्तै डरलाग्दो छ। साँबे सर्प जस्तै तिनीहरूले सुन्न सक्तैनन् अनि तिनीहरूले सत्य कुरा सुन्न अस्वीकार गर्छन्।
- ५ साबे सर्पले सम्मोहन गर्ने गीतहरू सुन्न सक्तैन। अनि ती पापीहरू त्यस्तै प्रकारले दुष्ट योजनाहरू तयार गरिरहेका छन्।
- ६ हे परमप्रभु, ती मानिसहरू सिंहहरू जस्ता हुन्छन् यसैले परमप्रभु, तिनीहरूका दाँतहरू भाँची दिनुहोस्।

- ७ तिनीहरू नालीका पानी जस्तै सुकेर बिलाउँदै जाऊन्। तिनीहरू बाटोमा कुल्चिने जंगली भारहरू भैं होऊन्।
- ८ तिनीहरू घस्त्राँदा-घस्त्राँदै विलाई जाने चिप्ले कीरा जस्तै होऊन्। तिनीहरूले जन्मनु अघि नै मरेको शिशु जस्तो कहिल्यै दिनको उज्यालो देख्न नपाऊन्।
- ९ तिनीहरू तातो भाँडामा जलेर चाँडै खरानी हुने, काँडाहरू जस्तै चाँडो भन्दा चाँडो विनाश होऊन्।
- १० धार्मिक मानिस जब दुष्ट कर्म गर्नेहरूले सजाय पाएको देख्छ खुशी हुन्छ। उ सबै शत्रुहरूलाई परास्त गर्ने सिपाही जस्तो हुनेछ।
- ११ जब त्यस्तो घटेपछि, मानिसहरूले भन्ने छन: "निश्चयनै धार्मिक मानिसहरू पुरस्कृत हुनेछन, परमेश्वरले निश्चयनै संसारमा न्याय गर्नुभयो!"

भजन ५९

प्रमुख संगीतकारलाई। "नष्ट नगर" भन्ने रागमा।

जब शाऊलले दाऊदको चियो गरेर मार्न मानिसहरू पठाए। यो दाऊदको मिकताम भन्ने भजन।

- १ हे परमेश्वर, मेरा शत्रुहरूबाट बचाउनु होस्। मेरो विरुद्धमा लडाईं गर्न आउनेहरूलाई परास्त गर्न मलाई सहायता दिनुहोस्।
- २ मलाई ती दुष्ट कार्य गर्नेहरूबाट बचाउनु होस् मलाई ती हत्याराहरूबाट बचाउनु होस्।
- ३ हेर, बलिया मानिसहरूले मलाई पर्खीरहेका छन्। तिनीहरू मलाई मार्न पखिरहेका छन्। मैले कुनै पाप काम र अपराध गरेको छैन।
- ४ मैले कुनै गलती काम गरिन, तर तिनीहरू मलाई मार्न यहाँ (मकहाँ) आईरहेछ। परमप्रभु, तपाईं स्वयं आएर हेर्नुहोस्।
- ५ तपाईं सर्वशक्तिमान् परमप्रभु परमेश्वर, इस्त्राएलका परमेश्वर हुनुहुन्छ! उठनुहोस् र तिनीहरूलाई दण्ड दिनुहोस्। ती दुष्ट अपराधीमाथि कुनै प्रकारको दया नदेखाउनु होस्।
- ६ ती पापीहरू कुकुर जस्ता साझै पछि भुवतै शहरभित्र आउँदछ, अनि ड्वार ड्वार र डर डर गर्दै शहरभित्र घुम्दछ।
- ७ तिनीहरूका निन्दा र धम्की सुन्नु होस्। तिनीहरूले निष्ठुरी कुराहरू गर्दछन्, तिनीहरूको कुरा कसले सुन्छ त्यो पर्वाह गर्दैनन्।
- ८ हे परमप्रभु, तिनीहरूलाई उपहास गर्नुहोस्। ती सबै जातिहरूलाई एक तमाशा बनाई दिनुहोस्।
- ९ म तपाईंको स्तुति-गान गर्नेछु। हे परमेश्वर, तपाईं नै मेरो उच्च पर्वतहरूमा पनि आश्रय हुनुहुन्छ।
- १० परमेश्वरले मलाई प्रेम गर्नुहुन्छ, अनि उहाँले मलाई जित्न साथ दिनुहुन्छ। उहाँले मेरो शत्रुहरू परास्त गर्नलाई सघाउनु हुन्छ।

विष यो शब्द हिब्रुमा प्रचलन छ। क्रोधको पर्यायवाची चेहाँ मानिको छ।

- ११ हे परमेश्वर, तिनीहरूलाई नमार्नुहोस् नत्र मानिसहरूले भूल्न सक्छन्। मेरो स्वामी, मेरो रक्षक तपाईंको सामर्थ्यले तिनीहरूलाई परास्त पार्नु होस् अनि तितर-बितर पार्नु होस्।
- १२ ती दुष्टहरू सराफ्छन् र भूटो बोल्छन्। तिनीहरूले भनेको कुरामा दण्ड दिनुहोस्, तिनीहरूलाई आफ्नै फुटानीले पाशोमा फसावोस्।
- १३ तपाईंको क्रोधले तिनीहरूलाई खरानीमा परिणत गरिदिनु होस्। तिनीहरूलाई पुरै खरानीमा परिणत गर्नुहोस्। तब संसार भरिका मानिसहरूले बुझ्ने छन परमेश्वरले इस्त्राएलमा राज्य गर्नुहुन्छ।
- १४ ती धूर्त पुरुषहरू ड्वार ड्वार र डर डर गर्ने कुकुरहरू जस्तै भुवतै शहरभित्र पस्नेछन्।
- १५ तिनीहरूले खाने-कुरा खोज्छन् तर तिनीहरूले न खानेकुरा न त सुत्ने ठाउँ नै पाउँछन्।
- १६ तर बिहान पख म तपाईंको स्तुति-गान गाउनेछु म तपाईंको प्रेममा आनन्दित हुनेछु। किन? किनभने अग्लो पर्वतहरूमा तपाईं मेरो शरणस्थान हुनुहुन्छ। अनि जब ममाथि संकट आई पर्छ म तपाईंकहाँ दौडेर आउँदछु।
- १७ म मेरो गीत तपाईंको प्रशंसाको लागि गाउनेछु। किन? किनभने तपाईं मेरो सुरक्षाको अग्लो पर्वत हुनुहुन्छ। तपाईं परमेश्वर हुनुहुन्छ जसले मलाई प्रेम गर्नुहुन्छ।
- ५ तपाईंको महान् शक्ति चलाएर हामीलाई बचाउनु होस्। मेरो प्रार्थनाको जवाफ दिनुहोस् अनि तपाईंले माया गर्ने मानिसहरूलाई बचाउनु होस्।
- ६ परमेश्वर आफ्नो मन्दिरमा बोल्नु भयो, “यसकारण म धेरै नै खुशी छु। परमेश्वरले भन्नुभयो, “म यो भूमि आफ्ना मानिसहरू माफ बाँदछु। म तिमीहरूलाई शेकेम दिनेछु, म तिमीहरूलाई सुक्कोत थाली दिनेछु।
- ७ गिलाद र मनश्शे मेरो हुनेछ, एप्रैम मेरो शिरस्त्राण* हुनेछ यहूदा मेरो राजदण्ड* हुनेछ।
- ८ मोआब मेरो खुट्टा धुने बाटा हुनेछ। एदोम मेरो जुत्ताहरू बोक्ने दास हुनेछ म पलिस्तीका मानिसहरूलाई परास्त गर्ने छु अनि विजयको स्वर कराउनेछु।”
- ६-१० तर परमेश्वर, तपाईंले हामीलाई त्याग्नु भयो! तपाईं हाम्रो सेनासँग जानु भएन! यसैले यस्तो बलियो र सुरक्षित शहरमा कसले मेरो अगुवाई गर्ला? कसले मलाई एदोमसँग लडाईं गर्नलाई बाटो देखाउँला?
- ११ हे परमेश्वर, हाम्रा शत्रुलाई हराउन हामीलाई सहयोग गर्नुहोस्। मानिसहरूले हामीहरूलाई सहयोग गर्न सक्तैनन्।
- १२ परमेश्वरले मात्र हामीलाई बलियो बनाउन सक्नु हुन्छ। अनि परमेश्वरले मात्र हाम्रो शत्रुहरूलाई हराउन सक्नु हुन्छ।

भजन ६०

प्रमुख संगीतकारलाई। “करारको लिल्ली” को रागमा।
त्यो त्यस बेलाको गीत हो जब दाऊद अराम नेहेखाम र अराम जोबह सँग लडे अनि योआबले सल्ट १२,००० टावीम सिपाहीहरूलाई परास्त गरेर फर्केर आए।
दाऊदको मिक्ताम* भन्ने भजन।

- १ हे परमेश्वर, तपाईं हामीसित क्रोधित हुनुहुन्थ्यो। तपाईंले हामीलाई त्याग्नु भयो र ध्वंश पार्नु भयो। दया गरेर हामीलाई पुनः त्यस्तै राम्रो बनाई दिनुहोस्।
- २ तपाईंले यस पृथ्वीलाई थर्काउनुभएको छ। तपाईंले त्यसलाई फटाउनुभएको छ। दया गरी यसलाई जोड्नु होस्।
- ३ तपाईंले आफ्नो मानिसहरूलाई धेरै दुःख-कष्टहरू दिनुभएको छ। हामी धर्मिरिदै लड्दै हिंड्ने रक्साह मानिसहरू हौं।
- ४ जसले तपाईंको उपासना गर्छन उसैलाई चेटाउनी दिनुभयो। अब तिनीहरू आफैले आफ्ना शत्रुहरूबाट बचाउन सक्छन्।

भजन ६१

प्रमुख संगीतकारलाई। तारे वाध्यसँग दाऊदको भजन।

- १ हे परमेश्वर, मैले गरेको प्रार्थना सुन्नुहोस्। मेरो प्रार्थना सुनी दिनुहोस्।
- २ जहाँ म भए तापनि, जस्तो कमजोर म भए तापनि, तपाईंको सहयोग माग्नलाई पुकारा गर्ने छु! मलाई धेरै माथि सुरक्षित ठाउँमा लैजानुहोस्।
- ३ तपाईं मेरो शरणस्थान हुनुहुन्छ। तपाईंले मेरो शत्रुहरूबाट मलाई बचाउँने बलियो धरहरा हुनुहुन्छ।
- ४ म तपाईंको पालमा सदा सर्वदा रहनेछु। म तपाईंको शरणमा लुक्न चाहन्छु।
- ५ हे परमेश्वर, मैले के दिन्छु भनेर वाचा गरेको छु त्यो तपाईंले सुन्नु भयो, तर प्रत्येक कुरा तपाईंका भक्तजनहरूले पाउने तपाईंबाट नै आउँदछ।
- ६ राजालाई दीर्घायु दिनुहोस्। ऊ अनन्त सम्म बाँचोस्।
- ७ उनी परमेश्वर सँगै सदा-सर्वदा रहनु। तपाईंको स्नेहपूर्ण करुणाले उहाँलाई बचाउनु होस्।

शिरस्त्राण शिर सुरक्षा गर्ने धातूका बलियो टोपी।

मिक्ताम सायद यसको अर्थ “सुसज्जित गीत।” यो गीत, हुन सक्छ, दाऊदले लेखेको अथवा उहाँमा समर्थन गरिएको।

राजदण्ड खास किसिमको लट्टी राजा अनि अगुवाहरूले बोलेर आफूलाई शासक हुँ भनेर दर्शाउने।

८ अनि म तपाईंको नाउँको गुणगान सधैंलाई गर्नेछु।
प्रत्येक दिन, मैले वाचा गरेका कुराहरू मात्र गर्ने
छु।

भजन ६२

प्रमुख संगीतकारलाई। यदूतूनको निम्ति दाऊदको भजन।

- १ जे हुनु छ त्यही होस चिन्ता छैन, मेरो प्राणले
धैर्यसित परमेश्वरलाई मेरो सुरक्षाको निम्ति पर्खिन्छ।
मेरो उद्धार उहाँबाट मात्र आउँदछ।
- २ मसँग धेरैजना शत्रुहरू हुन सक्छन, तर परमेश्वर
मेरो किल्ला हुनुहुन्छ। उहाँले मलाई बचाउनु
हुन्छ। परमेश्वर अग्लो पर्वतमा मेरो सुरक्षाको
ठाउँ हुनुहुन्छ। कुनै ठूलो सैनिकले पनि मलाई
परास्त गर्न सक्तैन।
- ३ कहिले सम्म तिमीले मलाई आक्रमण गर्नेछौ? म
ढल्की सकेको भित्ता जस्तो छु ढल्न तयार भएको
बार हुँ।
- ४ मेरो प्रतिष्ठित ओहोदा हुँदा हुँदै पनि, ती मानिसहरू
मलाई नष्ट पार्ने योजनाहरू बनाउँछन्। मेरो
विषयमा भूटो कुराहरू गर्दा उनीहरू खुशी
हुँदछन्। जनसमूहमा, तिनीहरूले मेरो विषयमा
राम्रो कुराहरू गर्दछन् तर गुप्त रूपमा भने मलाई
सरापदछन्।
- ५ मेरो प्राणले धैर्यतापूर्वक मेरो सुरक्षाको निम्ति
परमेश्वरलाई पर्खन्छ। परमेश्वर मात्र मेरो आशा
हुनुहुन्छ।
- ६ परमेश्वर मेरो किल्ला हुनुहुन्छ। उहाँले मेरो
उद्धार गर्नुहुन्छ। परमेश्वर मेरो सुरक्षाको ठाउँ
हुनुहुन्छ।
- ७ मेरो गौरव र विजय परमेश्वरबाट आउँदछ। उहाँ
मेरो बलियो किल्ला हुनुहुन्छ। परमेश्वर मेरो
शरणस्थान ठाउँ हुनुहुन्छ।
- ८ हे मानिसहरू! परमेश्वरमाथि सधैं भरोसा राख!
तिमीहरूको सम्पूर्ण संकटहरू परमेश्वरलाई बताऊ।
परमेश्वर हाम्रा शरणस्थान हुनुहुन्छ।
- ९ मानिसहरूले वास्तवमा सहयोग दिन सक्तैनन्।
तिमीले आफ्नो बचाऊको निम्ति मानिसहरूमाथि
भरोसा राख्न सक्तैनौ। परमेश्वरको तुलनामा तिनीहरू
केही पनि होइनन् फगत तिनीहरू पानीको वाफ
हुन्।
- १० थोकहरू छिन्नलाई शक्तिमाथि भरोसा नगर। चोरेर
तिमीहरूले फाइदा पाउनेछै भनेर नसोच। अनि
जब तिमी धनाढ्य हुनेछौ, सहयोगको लागि
धनीहरूमाथि आशा नगर।
- ११ परमेश्वर भन्नुहुन्छ: एउटै चीज छ जसमाथि
तिमीहरू निश्चय आधार लिन सक्छौ, अनि म
विश्वास गर्छु: “शक्ति परमेश्वरबाट आउँदछ!”

१२ हे मेरो स्वामी, तपाईंको प्रेम साँचो छ। परमप्रभु,
हरेक मानिसको काम अनुसार तपाईं उसलाई
प्रतिफल अथवा दण्ड दिनुहुन्छ।

भजन ६३

जब तिनी यहूदाको मरुभूमिमा थिए। दाऊदको एउटा भजन।

- १ हे परमेश्वर, तपाईं मेरो परमेश्वर हुनुहुन्छ। अनि
म तपाईंलाई अत्यन्तै चाहन्छु। मेरो प्राण र शरीर
तपाईंको लागि पानी नभएको सुकखा, जमीन
सरह तिर्खाउँछ।
- २ हो, मैले तपाईंलाई तपाईंको मन्दिरमा देखेको छु।
मैले तपाईंको शक्ति र महिमा देखेको छु।
- ३ तपाईंको स्नेहपूर्ण करुणा जीवनभन्दा श्रेष्ठ छ।
मेरो ओंठले तपाईंको प्रशंसा गाउँदछ।
- ४ हो, म तपाईंको प्रशंसा तपाईंको नाउँमा म मेरो
दुई हात जोडेर जीवन भर प्रशंसा गर्नेछु।
- ५ मानौं मैले उत्तम खाना खाए जस्तो मनभरि तृप्ति
हुनेछु। अनि मेरो प्रफुलित ओंठले तपाईंकै गुण
गाउँनेछ।
- ६ म बिच्छ्याउनमा ढल्कि रहेको बेलामा पनि तपाईंलाई
नै सम्भिरहनेछु। मध्य-रातमा पनि म तपाईंलाई
सम्भिरहने छु।
- ७ तपाईंले साँच्चि नै मलाई साथ दिनुभयो! म खुशी
छु कि तपाईंले मेरो रक्षा गर्नुभयो।
- ८ मेरो प्राण तपाईंमा अलिभन्छ अनि तपाईं मेरो
हात समाउनु हुन्छ।
- ९ कतिपय मानिसहरूले मलाई मार्ने कोशिश गरिहेछन
तर तिनीहरू नाश हुने नै छन्। तिनीहरू आफ्ना
चिहानहरूमा जानेछन्।
- १० तिनीहरू तरवारले मारिनेछन्। जंगली कुकुरहरूले
तिनीहरूका मृत शरीरहरू खानेछन्।
- ११ तर राजा आफ्ना परमेश्वरसँग खुशी हुनेछन अनि
वचन दिएका ती मानिसहरू पनि परमेश्वरकै
आज्ञामा गुण-गान गर्नेछन्। किन? किनभने उहाँले
ती सम्पूर्ण भूटाहरूलाई परास्त पार्नुभयो।

भजन ६४

प्रमुख संगीतकारलाई। दाऊदको भजन।

- १ हे परमेश्वर! मेरो कुराहरू सुन्नु होस्। मेरो
शत्रुले मलाई धमास दिएको छ। त्यो देखि मेरो
जीवन रक्षा गर्नुहोस्!
- २ मेरो शत्रुहरूका षडयन्त्रहरूबाट मलाई रक्षा गर्नुहोस्।
ती कुकर्महरूबाट मलाई जोगाउनु होस्।
- ३ तिनीहरूले मेरो विषयमा नाना थरिका अनुचित
कुराहरू गरेकाछन्। तिनीहरूका जिब्रोहरू तरवार
जस्ता धारिला छन्, तिनीहरूको तीता वचनहरू
काँड भैं तिखा छन्।

- ४ तब अचानक, भयहीन भएर, आफ्ना सुरक्षित र गुप्त ठाउँहरूबाट ईमानदारी मानिसहरूमाथि तिनीहरू ताख्दछन्।
- ५ एक-अर्कामा नराप्रो गर्न तिनीहरू उस्काँउदछन्। तिनीहरू पासो बिछाउने कुराहरू गर्दछन्। तिनीहरू परस्परमा भन्छन्, “कसैले पनि ती पासोहरू देख्नेछैन!”
- ६ तिनीहरूले पासोहरू लुकाएका छन्। तिनीहरूले शिकार खोजीरहेका हुन्छन्। मानिसहरू एकदम चलाक-धूर्त हुन्छन् तिनीहरूले के सोचिरहेका छन् भन्न वा जान्न गाह्रो छ।
- ७ तर परमेश्वरले पनि आफ्ना “काँइहरू” हान्न सक्नु हुन्छ! अनि तिनीहरूले जान्नु भन्दा अघि नै दुष्टहरू घाइते हुँदछन्।
- ८ दुष्ट मानिसहरूले उरूलाई नराप्रो काम गर्ने योजनाहरू तयार पार्दछन्। तर परमेश्वरले तिनीहरूको योजनाहरू नष्ट पारी दिन सक्नुहुन्छ, अनि त्यस्ता नराप्रो कार्यहरू उनीहरूमाथि नै घट्दछ। तब सबैले तिनीहरूलाई देखी छक्क परेर आफ्ना टाउकाहरू हालान्ने छन्।
- ९ परमेश्वरले गर्नु भएको काम मानिसहरूले देख्नेछन्। अन्य मानिसहरूलाई तिनीहरूले यस विषयमा बताउने छन्। तब प्रत्येकले परमेश्वरको विषयमा अफ बढी जान्नेछ। कसरी डराउनु पर्ने र आदर गर्नु पर्ने भन्ने कुरा सिक्नेछन्।
- १० एक असल मानिस परमप्रभुको सेवा गर्न खुशी हुन्छ। ऊ परमेश्वरमा नै आश्रित हुन्छ अनि जब असल ईमानदारी मानिसहरूले के भयो भनेर देख्दछ, तिनीहरूले परमेश्वरको गुण गाउँदछन्।
- उनीहरूको प्रार्थनाको जवाफ दिनुहुन्छ। तपाईंले उनीहरूको निम्ति अचम्म लाग्ने कार्यहरू गर्नुहुन्छ। संसारभरिका मानिसहरूले तपाईंलाई विश्वास गर्दछन्।
- ६ परमेश्वरले आफ्ना शक्तिद्वारा पर्वतहरू बनाउनु भयो। हामीले उहाँका शक्तिहरू हाम्रा वरिपरी देख्छौं।
- ७ परमेश्वरले कठोर समुद्रलाई शान्त पार्नुभयो। परमेश्वरले पृथ्वीमा मानिसको “समुद्र” बनाउनुभयो।
- ८ संसार भरिका मानिसहरू तपाईंको आश्चर्यचकित कार्यहरू देखेर छक्कै परेकाछन्। सूर्योदय र सूर्यास्तले हामीलाई आनन्द दिन्छ।
- ९ तपाईंले धरतीको खुप ख्याल गर्नुहुन्छ तपाईं यसलाई पानीले सिंचनु हुन्छ र यसले थोकहरू उमार्दछ। परमेश्वर तपाईंले खोला-नालाहरू पानीले भर्नुभयो अनि त्यहाँको पानीले उज्जनी गराउँछ।
- १० तपाईंले खेतहरू रोप्नलाई पानी बर्साउनु भयो, तपाईंले खेतहरू पानीले चिसो पार्नुभयो अनि ताजा अद्भिदहरू उमार्नु भयो।
- ११ तपाईंले नयाँ-वर्ष सप्रेको फसलसँग शुरु गर्नुभयो। तपाईंले हाते-गाडी धेरै फसलहरूले भर्नुभयो।
- १२ तपाईंले मरुभूमि र पहाड़मा घाँसहरूले सहित ढाक्नुभयो।
- १३ चउरहरू भेंडाहरूले भरिएका छन्, बेसीहरू अन्नले पुरिएका छन्। हरेक जना खुशीसँग गाईरहेछन्, कराईरहेका छन्।

भजन ६६

प्रमुख संगीतकारलाई। प्रशंसाको गीत।

- भजन ६५**
- प्रमुख संगीतकारलाई। दाऊदको एउटा स्तुतिगान।
- १ सियोनमा हुने परमेश्वर, म तपाईंको प्रशंसा गर्दछु। मैले वाचा गरेका कुराहरू तपाईंलाई दिनेछु।
- २ सबै मानिसहरू तपाईंकहाँ आउँछन् किनभने तपाईंले हाम्रो प्रार्थना सुन्नुहुन्छ।
- ३ जब हाम्रा पापहरू यति विघ्न बोभिला हुन्छन तब तपाईंले ती पापीहरू लैजानुहुन्छ।
- ४ हे परमेश्वर, तपाईंले आफ्ना मानिसहरू छान्नु भएकोछ। तपाईंले हामीलाई तपाईंको मन्दिर आउनु र उपासना गर्नलाई छान्नु भएको छ। अनि हामी अत्यन्त खुशी छौं। तपाईंको घरमा, पवित्र मन्दिरमा हामी असल पदार्थहरू पाँउछौं र हामी सन्तुष्ट हुन्छौं।
- ५ हे परमेश्वर, हामीलाई बचाउनु होस्। धर्मी मानिसहरूले तपाईंलाई प्रार्थना गर्दछन अनि तपाईंले
- १ हे पृथ्वीमा भएका प्रत्येकले, परमेश्वर प्रति आनन्द सहित चिच्याउँछ!
- २ उहाँको नाउँको महिमाको प्रशंसा गर! स्तुति-गानहरूले उहाँको सम्मान गर!
- ३ उहाँको कार्यहरू कति अद्भूतपूर्ण छन् भन! परमेश्वर, तपाईंको शक्ति महान् छ। तपाईंका शत्रुहरू भुक्दछन्। तिनीहरू तपाईंसँग डराउँदछ्!
- ४ सारा पृथ्वीले तपाईंको उपासना गरून, प्रत्येकले तपाईंको नाउँको स्तुति-गान गरून।
- ५ परमेश्वरले गर्नु भएको कामहरू हेर! ती कुराहरूले हामीलाई छक्क पार्छ।
- ६ परमेश्वरले सुक्खा धरतीमा समुद्र बनाउनु भयो। उहाँका सुखी भक्तजनहरूले हिंडेर नदी पार गरे।
- ७ परमेश्वरले आफ्ना महान् शक्तिद्वारा संसार चलाउनु हुन्छ, उहाँले मानिसहरूलाई चारैतिर विचारु हुन्छ। कोही पनि उहाँको विरुद्धमा जान सक्तैनन्।
- ८ हे जातिहरू हो! हाम्रा परमेश्वरको गुण-गान गर। ठूलो स्वरले उहाँको गुण-गान गर।

- ६ मानिसहरूलाई जीवन दिनु भयो। अनि हाम्रो रक्षा उहाले गर्नुभयो।
- १० मानिसहरूले चाँदीलाई आगोले खारे जस्तै, परमेश्वरले हाम्रो मन जाँनुभयो।
- ११ हे परमेश्वर, तपाईंले हामीलाई पासोमा पार्नु भयो। तपाईंले हामीलाई गह्रौं भारी बोकाउनु भयो।
- १२ तपाईंले आगो र पानी माथिबाट टाउको समातेर हामीलाई तान्नु भयो,* तैपनि तपाईंले हामीहरूलाई आश्चर्यचकित पार्नु भएकोछ।
- १३-१४ यसैकारण, म तपाईंको मन्दिरमा होमबलि अर्पण गर्नेछु। जब-जब म सङ्कटमा परे तब तपाईंको सहयोग मागें। मैले मेरा प्रतिज्ञाहरू तपाईं प्रति पालन गरें। अब, म तपाईंलाई ती चीजहरू दिइरहेछु जुन मैले गरेथें।
- १५ म तपाईंलाई पापमय बलिहरू अर्पण गर्नेछु, म तपाईंलाई भेडाहरू सहित धूपहरू चढाउँने छु, म सौँदेहरू र बाख्राहरू चढाउने छु।
- १६ तिमीहरू सबैले परमेश्वरको उपासना गरिरहने छौ। आज, अनि म तिमीहरूलाई भन्ने छु परमेश्वरले मेरो निम्ति के गर्नुभयो।
- १७ मैले उहाँलाई प्रार्थना गरें, र मेरो जिब्रोबाट उहाँको गुणगान गरें।
- १८ मेरो हृदय शुद्ध थियो, यसैले मेरो स्वामीले मलाई सुन्नुभयो।
- १९ परमेश्वरले मलाई सुन्नुभयो। परमेश्वरले मेरो प्रार्थना सुन्नुभयो।
- २० परमेश्वरको प्रशंसा गर! परमेश्वर मबाट विमुख हुनु भएन, उहाँले मेरो प्रार्थना सुन्नुभयो। उहाँले आफ्नो प्रेम मलाई दर्शाउनु भयो।

भजन ६७

प्रमुख संगीतकारलाई। वाद्य-वादन सहित। एउटा स्तुतिगान।

- १ हे परमेश्वर म तर्फ कृपा दर्शाउनु होस र आशीर्वाद दिनुहोस्। कृपया हामीलाई ग्रहण गर्नुहोस्!
- २ म भरोसा गर्दछु कि पृथ्वीमा भएका प्रत्येक मानिसले परमेश्वरको विषयमा जान्ने छन। प्रत्येक जातिले देखुन कि तपाईंले मानिसहरूलाई कसरी बचाउँनु हुन्छ।
- ३ हे परमप्रभु! मानिसहरूले तपाईंको गुण-गान गर्न सक्नुन। प्रत्येक मानिसले तपाईंको प्रशंसा गर्न सक्नुन।
- ४ प्रत्येक जातिमाथि प्रफुलित र आनन्द हुन सक्नुन। किन? किनभने तपाईंले मानिसहरूलाई निष्पक्षपूर्वक

न्याय गर्नुहुन्छ। अनि तपाईंले प्रत्येक जातिमाथि शासन गर्नुहुन्छ।

- ५ मानिसहरूले तपाईंको गुण-गान गर्न सक्नुन। हे परमेश्वर! प्रत्येक मानिसले तपाईंको गुण गाउन सक्नुन।
- ६ हे परमेश्वर, हाम्रो प्रिय परमेश्वर, हामीलाई आशीर्वाद दिनुहोस्। हाम्रो खेतले विस्तृत फसल दिओस्।
- ७ हामीलाई परमेश्वरले आशीर्वाद दिऊन्। अनि पृथ्वीमा भएका सारा मानिसहरूले परमेश्वरसँग डर राखुन् र श्रद्धा गर्नुन।

भजन ६८

प्रमुख संगीतकारलाई। दाऊदको एउटा भजन।

- १ हे परमेश्वर, जागु होस र तपाईंका शत्रुहरूलाई यत्रतत्र छरिदिनु होस्। उहाँका शत्रुहरू उहाँबाटै भागोस्।
- २ हावाले धूवाँलाई फुकेर जस्तै तपाईंको शत्रुहरू यत्रतत्र छरिन परोस्। मै न अगोमा पग्लिए जस्तै तपाईंको शत्रुहरू नष्ट-बिनष्ट होस्।
- ३ तर धर्मी मानिसहरू सुखी छन्, धर्मी मानिसहरू परमप्रभु-परमेश्वरको साथ हुने-सँगै आनन्दमा छन्। धर्मी मानिसहरू स्वयं आनन्द मनाउने छन् अनि सुखी हुन्छन्।
- ४ उहाँको सम्मानमा बाजा गाजा सहित गीत गाऊ। परमेश्वरको निम्ति बाटो तयार पार। उहाँले आफ्नो रथ मरुभूमि तिर उड़ाउनुहुन्छ उहाँको नाउँ 'याह*', हो उहाँको नाउँको प्रशंसा गर!
- ५ उहाँको पवित्र मन्दिरमा परमेश्वर टुहुरा-टुहुरीका निम्ति पिता भैं हुनुहुन्छ, उहाँले विधवहरूको हेरचाह गर्नुहुन्छ।
- ६ परमेश्वरले एक्लो मानिसलाई घर दिनुहुन्छ। उहाँले कैदीहरूलाई धेरै सम्पत्तिसित बाहिरा ल्याउनुहुन्छ। तर जो मानिसहरू परमेश्वरको विरोधमा जान्छन् तिनीहरूसित केही पनि रहँदैन।
- ७ हे परमेश्वर, तपाईंले आफ्नो भक्तजनहरूलाई मिश्रबाट बाहिर डोर्छाउनु भयो। तपाईं मरुभूमि भएर कदम बढाउनु भयो र पृथ्वी पनि हल्लियो।
- ८ हे परमेश्वर, इस्त्राएलका परमेश्वर, पर्वत सीनेमा आउनु भयो, पृथ्वी काम्यो अनि आकाश पग्लियो।
- ९ हे परमेश्वर, तपाईंले वर्षा पठाउनु भयो, क्लान्त, वृद्ध धरतीलाई फेरि बलियो भूमि बनाउन।

हामीलाई ... भयो अथवा हामीलाई हाम्रो शत्रुहरू प्रयोग गरेर तान्नु भयो। हामी आगो र पानी माथि भएर गयौं।

याह यो परमेश्वरको हिब्रू नाउँ हो। यही हिब्रू नाउँ प्रयः (उचलित) 'परमप्रभु' भएर अनुवादित भयो।

- १० तपाईंका पशुहरू फर्केर त्यही भूमिमा आए। हे परमेश्वर, तपाईंले गरीब दुःखीहरूलाई धेरै राम्रा चीजहरू दिनुभयो।
- ११ परमेश्वरले आज्ञा दिनुभयो अनि धेरै मानिसहरू सुसमाचार सुनाउन गए।
- १२ “शक्तिशाली राजाहरूका सिपाहीहरू भागेर गए! नारीहरूले लुटका सामान घर-घरमा भाग गरेर राखेकी छन् जुन सिपाहीहरूले युद्धबाट ल्याएका थिए। ती मानिसहरू जो घरमा बसेका छन् तिनीहरूले सम्पत्ति बाँड्ने छन्।
- १३ तिनीहरूले चाँदीले छोपीएका ढुकुरका पर्खेटाहरू पाउने छन्। तिनीहरूले सुनका चमकले टल्किरहेका पर्खेटाहरू पाउने छन्।”
- १४ जालमन पर्वतमा परमेश्वरले शत्रु राजाहरू तितर-बितर पार्नु भयो। ती भरिरेहेका हिमपात जस्तै थिए।
- १५ परमेश्वरको पर्वत बाशान पर्वत हो! बाशान पर्वत धेरै चुचुराहरू भएको विशाल पर्वत हो।
- १६ हे बाशान पर्वत! तिमी किन सियोन पर्वतलाई हेला गर्छौ? परमेश्वरले सैनै पर्वतलाई प्रेम गर्नुहुन्छ। उहाँले त्यही जग्गालाई वास-स्थान बनाउनु भयो।
- १७ परमप्रभु पवित्र सैनै पर्वतमा आउनु भयो। उहाँको पछि लाखैलाख रथहरू छन्।
- १८ उहाँ उच्च पर्वत माथि-माथि जानु भयो। ती मानिसहरूसित जो उहाँका विरुद्ध भए कैदीहरूको लहरलाई पथ-निर्देश गर्दै पुरुषहरूबाट उपहार लिनलाई, परमप्रभु परमेश्वर त्यहाँ रहनलाई जानु भयो।
- १९ परमप्रभुको प्रशंसा गर! प्रत्येक दिन उहाँले हाम्रो बोभ उठाउनु हुन्छ। जुन हामी आफैले उठाउनु पर्ने हो परमेश्वरले हामीलाई मृत्युबाट बचाउनुहुन्छ।
- २० उहाँ हाम्रा परमेश्वर हुनुहुन्छ। उहाँ नै परमेश्वर हुनुहुन्छ जसले हामीलाई उद्धार गर्नुहुन्छ। परमप्रभु हाम्रा परमेश्वरले हामीलाई बचाउनु हुन्छ।
- २१ परमेश्वरले आफ्ना शत्रुहरूलाई परास्त गरेको देखाउनु हुनेछ। परमेश्वरले उहाँको विरुद्ध लड्नेहरूलाई दण्ड दिनुहुनेछ।
- २२ मेरो स्वामीले भन्नुभयो, “म बाशानबाट शत्रु फर्काई ल्याउने छु, म पश्चिमबाट शत्रु ल्याउनेछु।
- २३ यसकारण तिमीहरू उनीहरूको रगतमा हिँड्न सक, यसकारण तिमीहरूका कुकुरहरूले तिनीहरूको रगत ल्याप्-ल्याप् चाट्ने छन्।”
- २४ हेर, परमेश्वरले विजयी लहरलाई डोर्खाई रहनुभएको! हेर मेरो पवित्र परमेश्वर, मेरो राजा, विजयी लहरलाई डोर्खाईरहनु भएको!
- २५ आगाडि गायकहरू हिँडिरहेका छन्, तिनीहरूको पछि पछि संगीतकारहरू हिँड्दैछन्। तिनीहरूलाई

- खैजडी बजाउँदै गरेका कुमारीहरूले घरेका छन्।
- २६ समुदायहरूमा परमेश्वरको प्रशंसा गर! इस्राएलका मानिसहरू, परमप्रभुको प्रशंसा गर!
- २७ त्यहाँ सानो बिन्यामीन छ, तिनीहरूलाई डोर्खाईरहेका। अनि त्यहाँ यहूदाका महान् परिवार पनि छन्। अनि त्यहाँ जबूलून र नप्ताली अगुवाहरू पनि छन्।
- २८ हे परमेश्वर, हामीलाई तपाईंको शक्ति देखाउनु होस्! हाम्रो निम्ति बितेका दिनहरूमा प्रयोग गर्नु भएको शक्ति देखाउनु होस्।
- २९ राजाहरूले आफ्नो सम्पत्ति तपाईंको महल यरूशलेममा ल्याउने छन्।
- ३० तिम्रो लट्टीले ती “पशुहरूलाई” सधाऊ। ती मानिसहरूको जस्ता “साँढिका बथानलाई” तिमीले अनुशरण गर्ने बनाऊ। तिनीहरूले आज्ञा मान्दछ्। तिमीले ती जातिहरूलाई युद्धमा हरायौ। अब तिनीहरूलाई चाँदीका टुक्रा ल्याउन लगाऊ।
- ३१ मिश्रबाट तिनीहरूलाई सम्पत्ति ल्याउन लगाऊ, एथियोपियाहरूलाई तिमीकहाँ धन ल्याउन लगाऊ।
- ३२ हे पृथ्वीका राजाहरू हो! परमेश्वरको गुण गाऊ! हाम्रो स्वामीको स्तुति-गान गर!
- ३३ परमेश्वरको लागि गीत गाऊ! उहाँ रथद्वारा सनातन आकाश भएर आउनु भईरहेछ। उहाँको शक्तिशाली आवाज सुन!
- ३४ परमेश्वरको प्रशंसा गाऊ किनभने उहाँ इस्राएलमाथि महिमित राजा हुनुहुन्छ अनि उहाँको शक्ति आकाशमा छ।
- ३५ हे परमेश्वर आफ्ना मन्दिरमा तपाईं डरलाग्दो हुनुहुन्छ। इस्राएलका परमेश्वरले आफ्ना मानिसहरूलाई बल र शक्ति दिनुभयो, परमेश्वरको प्रशंसा गर।

भजन ६९

- प्रमुख संगीतकारलाई। ‘लिलि’को धुनमा। दाऊदको भजन।
- १ हे परमेश्वर, मेरो सम्पूर्ण संकटहरूबाट बचाऊँ होस्! मेरो मुखसम्म पानी उठिसक्यो।
- २ त्यहाँ उभिने कुनै ठाउँ छैन। म तल-तल दलदलमा भाँसिदैछु। म गहिरो पानी भित्र छु, अनि छालहरूले मलाई जोडसँग चारैतिर हिकाई रहेछन्।
- ३ तपाईंको सहायताको लागि गुहार माग्नलाई बोलाउँदा बोलाउँदा म कमजोर भइरहेछु। मेरो घाँटी पोलिरहेछ। म तपाईंको सहयोगको निम्ति मेरो आँखा नट्टाउज्जेल सम्म पखिरेहें,
- ४ मेरा शिरका केशहरू भन्दा धेरै शत्रुहरू छन्। कारणै बिना तिनीहरू मलाई हेला गर्छन्। तिनीहरूले मलाई विध्वंस पार्ने पूरा चेष्टा गरे। मेरो विषयमा

- तिनीहरू भूटो कुराहरू गर्छन्, तिनीहरू भूटा छन् र मैले सामानहरू चोरें भन्छन्। तिनीहरूले मलाई जबर्जस्ती नचोरेका चीजहरूको मूल्य तिर्न लगाउँदछन्।
- ५ हे परमेश्वर, तपाईं जान्नुहुन्छ कि, मैले कुनै गल्ती काम गरेको छैन। म तपाईंदिखि आफ्ना पापहरू लुकाउन सकिन।
- ६ हे मेरो स्वामी, सेनाहरूका परमेश्वर, मेरो लागि तपाईंका भक्तजनहरूलाई लज्जित नपार्नु होस्। हे इस्त्राएलका परमेश्वर, जो तपाईंमाथि निर्भरछन्, उपासकहरूलाई मेरो कारणले लज्जित हुन नदिनुहोस्।
- ७ मेरो अनुहार शर्मले ढाकिएको छ। म तपाईंको निमित्त त्यो शर्म सहन्छु।
- ८ मेरो दाज्यू-भाइहरूले मलाई परदेशी जस्तो व्यवहार गर्दछन्। मेरो आमाको छोराहरूले मलाई विदेशी सरह व्यवहार गर्दछन्।
- ९ तपाईंको मन्दिर तर्फको मेरो दरिलो जोशले मलाई ध्वंश पारिरहेछ। म ती मानिसहरूदेखि जसले तपाईंलाई खिसी गर्दछ उपहासको पात्र बनिरहेछु।
- १० म रोएँ र उपवास बसें, अनि तिनीहरूले यसो गरेको देखेर खिसी गरे।
- ११ आफ्नो उदासीपन देखाउनलाई थोत्रो पोशाक लगाएँ, अनि मानिसहरूले मेरो विषयमा ठट्टा गरे।
- १२ तिनीहरूले जनसमूहमा मेरो विषय कुराहरू गर्छन्। मद्यपान गर्नेहरूले मेरो निमित्त उपहासपूर्ण गीतहरू बनाए।
- १३ तर, हे परमप्रभु, यो प्रार्थना तपाईंको निमित्त हो: तपाईंले मलाई ग्रहण गरेको चाहन्छ। हे परमेश्वर, म तपाईंबाट प्रेमसाथ जवाफ चाहन्छु, म जान्दछु कि मलाई बचाउँन तपाईंमाथि भरोसा गर्नुसक्छु।
- १४ दलदल देखि मलाई तान्नु होस्। मलाई दलदल भित्र भासिन नदिनुहोस्। मलाई यो गहन पानीबाट बचाउनुहोस्। मलाई ती मानिसहरूबाट बचाउनु होस जसले मलाई हेलगर्छन्।
- १५ पानीका छालहरूमा मलाई डुब्न नदिनुहोस्। गहीरो प्वालले मलाई निल्न नदिनुहोस्। मलाई मेरो शत्रुहरूबाट र यो गम्भीर कष्टबाट बचाउनुहोस्।
- १६ हे परमप्रभु, तपाईंको प्रेम असल छ। म पट्टि फर्कनु होस् र तपाईंको महान् दयाले मलाई सहायता गर्नुहोस्।
- १७ तपाईंको दासबाट मुख नफर्काउनु होस्। म संकटमा छु। चाँडो, मलाई सघाउनु होस्।
- १८ आउनु होस र मेरो प्राण जोगाउनु होस्। मेरो शत्रुहरूबाट मलाई जोगाउनु होस्।
- १९ मेरो लज्जितपन तपाईं जान्नुहुन्छ, मेरो शत्रुहरूले मलाई अपमान गरेको तपाईं जान्नुहुन्छ, तिनीहरूले मलाई ती कुराहरू गर्दै गरेको तपाईंले देख्नुभयो।
- २० गालीले मलाई धूलो-पिठो पारेको छ! म गालीको कारणले मर्न लागेको छु म संवेदना पर्खिएको छु तर कसैबाट पाउन सकिन। म कतिपय मानिसहरूलाई सान्त्वनाको निमित्त पर्खी बसे, तर कोही पनि आएन।
- २१ तिनीहरूले मलाई खानलाई विष दिए। तिनीहरूले मलाई सिर्का दिए, दाखरस दिएनन्।
- २२ तिनीहरूका टेबलहरू खानाहरूले सजिएका छन्। तिनीहरूसँग त्यस्तो विशाल बन्धुत्वपूर्ण भोजहरू छन्। मलाई ती भोजहरूले विनाश गर्ला भन्ने लाग्दछ।
- २३ तिनीहरूका आँखा अन्धा होउन, अनि तिनीहरूको पीठ्यू सधैंको निमित्त दुर्बल हुन दिनुहोस्।
- २४ तपाईंका सम्पूर्ण क्रोधहरूका अनुभव तिनीहरूले पनि गरून्।
- २५ तिनीहरूका घरहरू रिक्तो पारिदिनुहोस्। कोही पनि त्यहाँ बस्न नपाओस्।
- २६ तिनीहरूलाई दण्ड दिनुहोस, अनि तिनीहरू भाग्नेछन्। त्यसपछि तिनीहरूले कुरा गर्दा पीडा र घायलहरू पाउनेछन्।
- २७ तिनीहरूका अधर्म कामहरूको लागि दण्ड दिनुहोस्। तपाईं कतिको असल हुनुहुन्छ भनी तिनीहरूलाई नदेखाउनु होस्।
- २८ जीवनको पुस्तकबाट तिनीहरूको नाउँ मेटि दिनुहोस्, तिनीहरूका नाउँ धर्मी मानिसहरूको साथमा नलेखि दिनुहोस्।
- २९ म दुःखीत र पीडित छु। परमेश्वर मलाई उठाउनु होस, मलाई बचाउनु होस्।
- ३० म परमेश्वरको नाउँ गीतमा प्रशंसा गर्नेछु। म धन्यवादको गीतहरूमा प्रशंसा गर्नेछु।
- ३१ यसले परमेश्वरलाई खुशी पार्नेछ! यो साँढे र अन्य पशुहरू मारेर बली चढाउनु भन्दा उत्तम हुनेछ।
- ३२ हे नम्र मानिसहरू! परमेश्वरलाई उपासना गर्न जो आएका छन। यी कुरा जानेर तिनीहरू खुशी हुने छन्।
- ३३ किनकि परमप्रभुले दीन-दुःखि र असहायकहरूको पुकारा सुन्नु हुन्छ। कैदमा परेका मानिसहरूलाई पनि परमप्रभुले मन पराउनु हुन्छ।
- ३४ स्वर्ग र पृथ्वीले, परमेश्वरको प्रशंसा गरून्। समुद्र र यसमा भएका जम्मै चीजहरूहो! परमप्रभुको प्रशंसा गर।
- ३५ परमप्रभुले सियोनलाई बचाउनुहुनेछ। परमप्रभुले यहूदाका शहरहरू अभ्र एकपल्ट निर्माण गर्नु

- हुनेछ ताकि उहाँका मानिसहरू त्यहाँ फेरि बस्न सकुन।
- ३६ उहाँका दासहरूका सन्तानले त्यो धरती पाउनेछन्, मानिसहरू ज-जसले उहाँको नाउँलाई प्रेम गर्दछन् उनीहरू त्यहाँ बस्ने छन्।

भजन ७०

प्रमुख संगीतकारलाई। मानिसहरूलाई सम्भन्ना गराउन।

दाऊदको भजन।

- १ हे परमेश्वर, मलाई बचाउनु होस्! हे परमेश्वर, मलाई सहायता गर्नलाई आतुरी गर्नुहोस्।
- २ मानिसहरूले मलाई मार्ने कोशिश गरिरहेछन्। तिनीहरूलाई असन्तुष्ट पार्नुहोस्। तिनीहरूलाई अपमानित पार्नुहोस्। मानिसहरू मप्रति अधर्म काम गर्न चाहन्छन्। तिनीहरूका पतन हुन्छ र लज्जित अनुभव गर्छन भन्ने मलाई लाग्दछ।
- ३ मानिसहरूले मलाई हाँसोको पात्र बनाए। ज-जसले मेरो निन्दा गरे जुन कुराको निम्ति तिनीहरू योग्य छन् तिनीहरूले त्यो पाउन सकुन।
- ४ ज-जसले तपाईंको उपासना गर्छन, तिनीहरू खुबै खुशी होऊन। जसले तपाईंको मुक्तिलाई प्रेम गर्छन् सधैं तपाईंको प्रशंसा गरून्।
- ५ हे परमेश्वर! म दीन-दुःखी र असहाय मानिस हुँ! हे परमेश्वर! चाँडो आएर मलाई बचाउनु होस्! हे परमेश्वर, तपाईंले मात्र मलाई बचाउन सक्नु हुन्छ! अफ विलम्ब नगर्नुहोस्!

भजन ७१

- १ हे परमप्रभु, म तपाईंमाथि भरोसा गर्छु ताकि म कहिल्यै निराशा नहुँ।
- २ तपाईंको धार्मिकताको कारण, तपाईंले मलाई बचाउनु हुनेछ। तपाईंले मलाई छुटकारा दिनु हुनेछ। मेरो गुहार सुनी दिनुहोस्। मलाई बचाउनुहोस्।
- ३ मेरो किल्ला बनिनु होस, त्यो घर जहाँ म बचाऊको निम्ति भागेर जान सक्छु। तपाईं मेरो चट्टान हुनुहुन्छ, मेरो सुरक्षाको ठाउँ। यसैले मलाई बचाउनुलाई आज्ञा दिनुहोस्।
- ४ हे मेरा परमेश्वर, दुष्ट मानिसहरूबाट मलाई बचाउनु होस्। मलाई धूर्त र दुष्ट मानिसहरूबाट बचाउनु होस्।
- ५ मेरो परमेश्वर तपाईं मेरो स्वामी, तपाईं मेरो आशा हुनुहुन्छ, म जवान अवस्थादेखि तपाईंमा भरोसा गरेको छु।
- ६ म जन्मनु भन्दा अघिबाटै तपाईंमाथि आश्रित थिएँ, आमाको कोखमा हुँदादेखि नै मैले तपाईंमाथि पूर्ण भरोसा गरेको हुँ। मैले सधैं तपाईंलाई प्रार्थना गरे।
- ७ तपाईं मेरो बलको श्रोत हुनुहुन्छ। यसैले म अरूको निम्ति उदाहरण भएकोछु।
- ८ तपाईंले गर्नु हुने आश्चर्यपूर्वक कार्यको विषयमा म सधैं गीत गाउँदछु।
- ९ म बूढो भएँ भनी मलाई नपर्थेवन् होस्। मेरो बल सकिदछ भनेर मलाई नत्यागनु होस्।
- १० मेरो शत्रुहरूले मेरो विरुद्धमा योजनाहरू तयार गरे, तिनीहरू वास्तवमा एक-अर्कामा पहिल्यै भेला भए, अनि मलाई मार्ने योजना गरे।
- ११ मेरो शत्रुहरूले भने, “जाऊ त्यसलाई पक्रौ। परमेश्वरले त्यसलाई छोडी दिए। अनि कसैले पनि त्यसलाई साथ दिनेछैन।”
- १२ हे परमेश्वर, मलाई नत्यागनहोस्। हे मेरा परमेश्वर, चाँडो आएर मलाई बचाउनु होस्!
- १३ मेरो शत्रुहरूलाई परास्त पार्नुहोस्। तिनीहरूलाई पूर्ण रूपले ध्वंस पार्नुहोस्! तिनीहरूले मलाई घात गर्ने कोशिश गरिरहेका छन्। तिनीहरूले शर्म र बदनामी अनुभव गर्नु सकुन।
- १४ तब म तपाईंमाथि सर्वदा भरोसा गर्नेछु। अनि म तपाईंको प्रशंसा धेरै भन्दा धेरै गर्नेछु।
- १५ तपाईं कति असल हुनुहुन्छ भनेर म मानिसहरूलाई भन्नेछु। एकपल्ट मात्र होइन धेरै पल्ट तपाईंले मलाई बचाएको कुरो म तिनीहरूलाई भन्नेछु। ती समयहरूको गन्ती नै छैन।
- १६ हे परमप्रभु मेरो स्वामी म तपाईंको महानताको बारेमा बताउनेछु। म तपाईंको बारेमा र तपाईंको भलाईको विषय बताउनेछु।
- १७ हे परमेश्वर, म सानो केटो हुँदादेखि तपाईंले मलाई शिक्षा दिनु भयो। अनि आज सम्म मैले मानिसहरूलाई तपाईंले गरेका अद्भूत कार्यहरू बारेमा घोषणा गर्दछु।
- १८ अब म बूढो भएँ अनि मेरा केश सेता छन् तर म जान्दछु तपाईंले मलाई त्यागनु हुने छैन, परमेश्वर। म प्रत्येक भावी पुस्तालाई तपाईंको शक्ति र महानता बारेमा बताउने छु।
- १९ हे परमेश्वर, तपाईंको उपकार आकाशभन्दा माथि छ। परमेश्वर, तपाईं बाहेक यहाँ कोही पनि छैन तपाईंले अद्भूत कामहरू गर्नुभयो।
- २० यद्यपि तपाईंले मलाई नै यत्रो विघ्न देखे बनाउनु भयो, तपाईंले मलाई ती सबै कष्टहरूबाट बचाउनु भयो अनि मलाई जिउँदो राख्नुभयो। यद्यपि म धेरै गहिरोमा डुबें तपाईंले मलाई मेरा कष्टहरूबाट माथि उठाउनु भयो।
- २१ मलाई पहिलेको भन्दा अफ असल काम गर्न साथ दिनुहोस्। लगातार मलाई सान्त्वना दिनुहोस्।
- २२ अनि म वीणा बजाउने छु र तपाईंको स्तुति-गान गर्नेछु। हे मेरा परमेश्वर, तपाईंमाथि विश्वास गर्न

सकिन्छ भनेर म गीत गाउने छु। इस्त्राएलका एकमात्र पवित्र परमेश्वरको निमित्त म मेरो वीणा बाजामा गीत गाउने छु।

- २३ तपाईंले मेरो प्राणलाई बचाउनु भयो, मेरो प्राण अत्यन्त खुशी छ। मेरा ओठहरूले तपाईंको स्तुति-गान गर्नेछन्।
- २४ मेरो जिब्रोले तपाईंको धार्मिक कार्यहरूको विषयमा सदा-सर्वदा गीत गाउने छ। अनि ती मानिसहरू ज-जसले मलाई मार्न चाहन्छन्। तिनीहरू परास्त र अपमानित हुनेछन्।

भजन ७२

सुलेमानको भजन।

- १ हे परमेश्वर त्यस राजालाई सहायता गर्नुहोस्, ताकि उसले तपाईंद्वारा विवेकपूर्ण न्याय गरोस्। राजकुमारको सहायता गर्नुहोस् गर ताकि उसले तपाईंको धार्मिकता जानोस्।
- २ आफ्ना प्रजाहरूलाई निष्पक्ष न्याय गर्न राजालाई सघाउनुहोस्। गरीब मानिसहरू प्रति विवेकपूर्ण न्याय गर्नलाई तपाईंले राजालाई सघाउनु होस्।
- ३ त्यहाँ देशभरि शान्ति र न्याय रहोस्।
- ४ गरीब मानिसहरूप्रति राजा निष्पक्ष रहनु। उहाँले असहायहरूलाई साथ दिओस्। कष्ट दिने मानिसहरूलाई उहाँले दण्ड दिऊन्।
- ५ जब सम्म घाम उदाउँदछ अनि जून आकाशमा रहन्छन् मानिस डरले राजालाई सम्मान गर्ने होस्।
- ६ खेतहरूमा पानी वर्षे जस्तै, धरतीमा पानी भरी जस्तै राजा बनोस्।
- ७ उहाँको राज्यकालमा धार्मिकता फूलोस, फलोस। जब सम्म जून रहन्छ तब सम्म शान्ति रहोस्।
- ८ उहाँको राज्य समुद्र देखि समुद्रसम्म फैलियोस्। युफ्रेटिस नदीदेखि पृथ्वीमा धेरै टाढो सम्म बढोस्।
- ९ मरुभूमिमा बसिरहेका मानिसहरूले उहाँको अधि भूँई तिर अनुहार पारेर शिर भुकाउनु उहाँको सम्पूर्ण शत्रुहरू तिनीहरूको मैलो अनुहार लिएर उहाँप्रति निहुरिऊन्।
- १० तर्शाशका बसिरहेका अनि सुदूर प्रान्तकाहरूले उहाँलाई उपहार ल्याऊन्। शेबा र सेबाका राजाहरूले उहाँ प्रति भेटी चढाऊन्।
- ११ सम्पूर्ण राजाहरूले हाम्रो राजाप्रति शिर भुकाउनु। सबै जातिहरूले उहाँको सेवा गरून्।
- १२ हाम्रो राजाले असहायहरूलाई सहयोग गर्नु हुन्छ। हाम्रो राजाले दीन-दुःखि, असहायहरूलाई साथ दिनुहुन्छ।
- १३ दीन-दुःखी, असहायहरू उहाँमाथि आश्रित छन्। राजाले तिनीहरूलाई जीउँदो राख्नुहुन्छ।
- १४ अत्याचार र क्रूर मानिसहरू जसले तिनीहरूलाई

नोक्सान पुराघाउँन चाहन्छन् तिनीहरूदेखि राजाले बचाउँनु हुन्छ। ती दीनहीन मानिसहरूको जीवन राजाको निमित्त अत्यन्त महत्वपूर्ण छ।

- १५ राजाको दीर्घायु होस्! अनि उहाँले शेबाबाट सुन प्राप्त गरून्। सधैं राजाको निमित्त प्रार्थना गर। प्रत्येक दिन राजालाई आशीर्वाद दिनु।
- १६ खेतहरूमा प्रशस्त मात्रमा अन्नहरू उब्जियोस र पहाडहरू अन्नबालीले ढाकियोस्। खेतहरू लबानोन जस्ता मलिलो रहोस्। अनि खेतहरू हरियो घाँसहरूले ढाकिए जस्तो शहरहरू मानिसहरूले भरिभराव बनोस्।
- १७ राजा सदालाई ख्याती प्राप्त बनोस्। जब सम्म घाम रहन्छ तब सम्म मानिसहरूले उहाँको नाउँ याद गरून्। मानिसहरू उहाँबाट धन्य रहोस अनि सबैले उहाँलाई आशीर्वाद दिऊन्।
- १८ परमप्रभु परमेश्वर, इस्त्राएलका परमेश्वरको गुण-गान गर! परमेश्वरले मात्र त्यस्तो आश्चर्यचकित कामहरू गर्न सक्नु हुन्छ।
- १९ उहाँको महिमामय नाउँको सदा-सर्वदा प्रशंसा गर! उहाँको महिमाले सारा संसार भरिपूर्ण रहोस्! आमेन! आमेन!
- २० यरस्सीको छोरो दाऊदको प्रार्थना यही समाप्त हुँदछ।

तेस्रो भाग

भजन ७३

आसाको स्तुतिगान।

- १ साँच्चै नै इस्त्राएलको निमित्त परमेश्वर राम्रो हुनुहुन्छ। परमेश्वर ती मानिसहरूका निमित्त राम्रो हुनुहुन्छ जसको हृदय शुद्ध छ।
- २ म प्रायः चुकें अनि पाप गर्न थालें।
- ३ मैले दुष्ट मानिसहरू सफल भएको देखें। म ती अंहकारी मानिसहरू देखि इर्ष्यालु भएँ।
- ४ ती मानिसहरू हिष्टपुष्ट छन्। तिनीहरूलाई बाँचको लागि संघर्ष गर्नु पर्दैन।
- ५ ती दुष्ट मानिसहरू हामी जस्तो पीडित हुँदैनन्। अन्य मानिसहरू जस्ता तिनीहरू संकटमा छैनन्।
- ६ यसैले तिनीहरू अंहकारी र घृणित मानिसहरू हुन्। तिनीहरूले लगाएका बहुमूल्य गर-गहनाहरू र आकर्षक पोषाकहरू जस्तै देखिन्छन्।
- ७ यदि ती मानिसहरू केही अरु थोक जस्तो देखिएको भए, तिनीहरू जान्छन् र लिन्छन् तिनीहरूले जे चाहे पनि गर्दछन्।
- ८ तिनीहरूले नीच र दुष्ट कुराहरू अरूको बारेमा भन्दछन् तिनीहरू घमण्डी र हठी खालका छन् अनि तिनीहरूले सधैं नै अरू माथि सहजै फार्दा उठाउने उपायहरू गर्दछन्।

- ६ ती अंहकारीहरू आफूलाई देवता मान्दछन्। तिनीहरूले आफूलाई पृथ्वीको शासक ठान्छन्।
- १० यसर्थ परमेश्वरका मानिसहरू पनि उनीहरू तिर फर्किए र तिनीहरूले जे भने तिनीहरूको निम्ति त्यही कुराहरू गरे।
- ११ ती दुष्ट मानिसहरू भन्छन्, “हामीहरूले के गरिरहेका छौं भनेर परमेश्वर जान्दैनन्! सर्वोच्च परमेश्वरले जान्दैनन्।”
- १२ ती घमण्डी मानिसहरू दुष्ट छन्, तर तिनीहरू धनी छन् र भन् धनी भईरहेका छन्।
- १३ यसैले मैले मात्र हृदय किन शुद्ध पार्नु? किन मैले मेरो हातहरू धोई सफा राख्नु।
- १४ हे परमेश्वर, म दिनभरि नै कष्ट भोग्छु अनि प्रत्येक बिहान तपाईंले मलाई दण्ड दिनुहुन्छ।
- १५ हे परमेश्वर, म यस विषयमा अरूहरूसँग कुरा गर्नु चाहन्छु। तर म बुझ्छु कि म तपाईंका मानिसहरूलाई विश्वासघात गरिरहेको हुन्छु।
- १६ मैले यी कुराहरू जान्नुलाई यथासक्य कोशिश गरें। तर ती सबै मेरो लागि एकदम कठिन थिए।
- १७ जबसम्म म परमेश्वरको मन्दिरमा गईंन्। मैले तब सम्म तिनीहरूको आखिरी विचार गरिन।
- १८ परमेश्वर, साँच्चि नै तपाईंले ती मानिसहरूलाई भयानक अवस्थामा राख्नु भएको रहेछ। सहजै तिनीहरू पतन हुने र नष्ट हुने रहेछन्।
- १९ संकट अचानक आउन सक्छ, तब ती अंहकारीहरू नष्ट-विनिष्ट हुन सक्छन्। भयानक कुराहरू तिनीहरूमा घट्न सक्छन् अनि तिनीहरू समाप्त हुन्छन्।
- २० हे परमप्रभु, ती मानिसहरू सपना जस्तै हुन्, हामी जाग्ने बित्तिकै तिनीहरू अल्पिन्छन्। हाप्रो सपनाका राक्षसहरू जस्ता तपाईंले तिनीहरूलाई विलुप्त पारी दिनु हुनेछ।
- २१-२२ म अज्ञानी थिएँ। मैले धनी र दुष्ट मानिसहरूको बारेमा सोचेर व्यर्थै खिन्न भएँ। हे परमेश्वर! म तपाईंसित शोकाकुल र क्रोधित थिएँ। मैले एउटा लठुवा र अज्ञात पशुले जस्तो व्यवहार गरें।
- २३ मैले चाहेका सबै थोकहरू मसँग छन्। म सधैं नै तपाईंसँग साथमा छु। हे परमेश्वर, तपाईंले मेरो हात पक्रनु हुन्छ।
- २४ हे परमेश्वर, तपाईंले मेरो अगुवाई गर्नु हुन्छ अनि असल सल्लाह दिनुहुन्छ। त्यस पश्चात् महिमा तर्फ मलाई अगुवाई गर्नु हुन्छ।
- २५ हे परमेश्वर, तपाईं बाहेक म स्वर्गमा कसलाई चाहन्छु। अनि म तपाईंसित पृथ्वीमा भएको बाहेक अरू केही इच्छा गर्दिन।
- २६ मेरो तन र मन नष्ट हुन सक्छ, तर मसँग

परमेश्वर छ जसलाई म प्रेम गर्छु। मसँग परमेश्वर सदा-सर्वदा हुनुहुन्छ!

- २७ हे परमेश्वर, मानिस जसले तपाईंलाई त्यग्दछ त्यो हराउने छ। तपाईंले तिनीहरूलाई ध्वंस गर्नु हुनेछ जो तपाईंसित विश्वासी छैनन्।
- २८ म परमेश्वर कहाँ आएँ अनि त्यो मेरो लागि हितकारी भयो। मैले परमप्रभु परमेश्वरलाई मेरो सुरक्षित ठाउँ बनाएँ। परमेश्वर, म तपाईंकहाँ, तपाईंले गर्नु भएका सबै थोकहरू बताउन आएँ।

भजन ७४

आसापको मस्किल भन्ने भजन।

- १ हे परमेश्वर, के तपाईंले हामीलाई सधैंको निम्ति त्यागनु हुन्छ? के तपाईं आफ्ना मानिसहरूसित अभै क्रोधित हुनुहुन्छ?
- २ तपाईंले धेरै अधि किन्नु भएका ती मानिसहरूलाई संभन्नु होस्। तपाईंले हामीलाई बचाउँनु भयो। हामी तपाईं कै सम्पत्ति हौं। जहाँ तपाईं बस्नु भयो, त्यो सियोन पर्वतलाई सम्भन्नु होस्।
- ३ परमेश्वर, यी अनन्त भग्नावशेषहरूबाट हिँडेर आउनु होस्, पवित्र ठाउँमा जुन शत्रुहरूले नष्ट गरेको तर्फ फर्की आउनु होस्।
- ४ शत्रुहरू मन्दिरमा आफ्नो विजय नारा लगाएर चिच्याए। तिनीहरूले आफ्ना भण्डा युद्ध जित्यौं भनेर भान गर्न मन्दिरमा गाउँयो।
- ५ शत्रुका सैनिकहरू यस्ता देखिन्छन् कि घाँस काटने मानिसहरू घास काटिरहे जस्तो।
- ६ हे परमेश्वर, तिनीहरूले आफ्ना बन्चरो र हँसियाहरू चलाउँदै तपाईंको मन्दिरका चौकटहरू काट्दै भत्काउने छन्।
- ७ ती सिपाहीहरूले तपाईंको पवित्र स्थान जलाए। तिनीहरूले त्यो मन्दिर जुन तपाईंको नाउँको सम्मानमा बनिएको थियो भूईँमा लडाए।
- ८ शत्रुले हामीलाई पूर्ण रूपले तहसुनहस् पार्ने निर्णय गरे, तिनीहरूले देशमा भएको प्रत्येक परमेश्वरको पवित्र स्थान जलाए।
- ९ हामीले कुनै पनि हाप्रो चिन्हहरू देख्नसकेनौं। अब त्यहाँ अगमवक्ताहरू छैनन्। के गर्नु पर्ने कसैले जान्दैनन्।
- १० हे परमेश्वर, कहिले सम्म शत्रुले हामीलाई खेलौना बनाउने हो? के तपाईं आफ्नो निन्दा गराउन तिनीहरूलाई सधैं दिइरहनुहुन्छ?
- ११ हे परमेश्वर, तपाईंले यति कठिन दण्ड हामीलाई किन दिनुहुन्छ? तपाईंले आफ्नो महान-शक्तिले हामीलाई पूर्ण रूपमा नष्ट पार्नु भयो।

- १२ हे परमेश्वर, तपाईं लामो समयदेखि हाम्रो राजा हुनु भएको छ, तपाईंले यस देशमा धेरै युद्धहरू जिताउनलाई सहयोग गर्नु भएकोछ।
- १३ हे परमेश्वर, तपाईंले आफ्नो महान् शक्ति प्रयोग गर्नुभयो, समुद्रलाई दुइ भागमा विभाजन गर्नुभयो।
- १४ तपाईंले विशाल समुद्रको राक्षसहरूलाई जित्नु भयो, तपाईंले लिब्यातानको शिर टुक्रा-टुक्रा पार्नु भयो, अनि त्यसको शरीर जनावरहरूले खाओस भनेर फाली दिनुभयो।
- १५ तपाईंले नदीहरू र भर्नाहरू बग्ने बनाउनु भयो अनि तपाईंले नदीहरू सुकाइ दिनुभयो।
- १६ हे परमेश्वर, तपाईं एक हुनुहुन्छ जसले दिन र रातलाई नियन्त्रण गर्नु हुन्छ। तपाईंले चन्द्रमा र सूर्य बनाउनु भयो।
- १७ तपाईंले पृथ्वीमा सबै कुराको सीमा बनाइदिनु भयो। अनि तपाईंले ग्रीष्म ऋतु र शिशिर ऋतु बनाउनु भयो।
- १८ हे परमेश्वर, यी कुराहरू सम्भन्नु होस कसरी तपाईंको निन्दा भयो। ती मूर्खहरूले तपाईंको नाउँलाई हेला गर्छन्!
- १९ ती जङ्गली जनावरहरूलाई तपाईंको प्रिय टुकुरलाई लैजान नदिनुहोस्! तपाईंको प्रिय दीन-दुःखी मानिसहरूलाई कहिल्यै नभुल्नुहोस्!
- २० हाम्रो करार याद गर्नुहोस्! यस धरतीको प्रत्येक अन्धारो जगगामा हिंसात्मक रूप छ।
- २१ हे परमेश्वर, तपाईंका मानिसहरूलाई दुर्व्यवहार गरियो। प्रति कष्ट दिन तिनीहरूमाथि अभ्र लज्जित नबनाउनु होस्। दीन-दुःखी, असहाय मानिसहरूले तपाईंको प्रशंसा गर्न सक्नुन।
- २२ हे परमेश्वर, उठनुहोस र लडाइँ गर्नुहोस्! सम्भन्नुहोस, ती मूर्खहरूले तपाईंलाई दिएका चेताउनी!
- २३ तपाईंका शत्रुहरूको चिच्याहटलाई नभुल्नुहोस, तिनीहरूले घरि-घरि तपाईंको अपमान गरे।

भजन ७५

प्रमुख संगीतकारलाई। "विनाश नहोस्" भन्ने रागमा।

दाऊदको भजन।

- १ हे परमेश्वर, हामी तपाईंको प्रशंसा गर्दछौं! हामी तपाईंको प्रशंसा गर्छौं। तपाईं छेउमा हुनुहुन्छ अनि मानिसहरूले तपाईंले गर्नु भएको अचम्मका कुराहरूका बारेमा भन्दछन्।
- २ परमेश्वर भन्नुहुन्छ, "म न्यायको ठीक समय छान्नेछु म निष्पक्ष न्याय गर्नेछु।
- ३ यद्यपि पृथ्वी र यसमा भएका सम्पूर्ण चीजहरू हल्लिरहेका छन् र धराशायी हुन तयार छ, तर म यसलाई स्थिरपार्छु।"

- ४-५ "कतिपय मानिसहरू अत्यन्त अंहकारी हुन्छन्। तिनीहरू स्वयंलाई शक्तिशाली र महत्वपूर्ण सोच्छन्। तर म ती मानिसहरूलाई भन्छु, 'शेखी नगर!' 'यति साह्रो अंहकारी नहौं!'"
- ६ पृथ्वीमा त्यस्तो कुनै शक्ति छैन जसले कुनै मानिसलाई महत्वपूर्ण पार्छ।
- ७ परमेश्वर नै न्यायकर्ता हुनुहुन्छ। अनि उहाँले नै को महत्वपूर्ण हुनेछ भन्ने कुराको निर्णय गर्नुहुन्छ। परमेश्वरले एक व्यक्तिलाई उठाएर उसलाई महत्वपूर्ण बनाउनु हुन्छ, उहाँले नै कसैलाई तल भारेर उसलाई महत्वहीन पार्नुहुन्छ।
- ८ परमेश्वर सधैं दुष्ट मानिसहरूलाई दण्ड दिन तयार हुनुहुन्छ। परमप्रभुसँग उहाँको हातमा एउटा कचौरा छ जुन कचौरामा विष भरिएको दाखमद्यले पूर्ण छ। उहाँले त्यो विषयुक्त दाखमद्य खनाउनु हुन्छ, अनि दुष्ट मानिसहरूले त्यसको अन्तिम घट्को सम्म पिने छन्।
- ९ म यस बारेमा सधैं मानिसहरूलाई भन्नेछु। म इस्त्राएलको परमेश्वरको स्तुति-गान गर्नेछु।
- १० म दुष्ट मानिसहरूको शक्ति छिनेर लानेछु, अनि धर्मी मानिसहरूलाई शक्ति प्रदान गर्नेछु।

भजन ७६

वाद्य-वादन साथ संगीतकारले गाउन पर्ने आसापको भजन।

- १ यहूदामा भएका मानिसहरूले परमेश्वरलाई चिन्छन्। इस्त्राएलका मानिसहरूले परमेश्वरको नाउँको आदर गर्दछन्।
- २ शालेममा परमेश्वरको मन्दिर छ। परमेश्वरको भर सियोन पर्वतमा छ।
- ३ त्यस ठाउँमा, परमेश्वरले धनु र काँडहरू ढाल, तरवार र अन्य युद्धका हतियारहरू छिन्न-भिन्न पार्नुभयो।
- ४ हे परमेश्वर! जब तपाईं पहाडहरूबाट फकेदै हुनुहुन्छ जहाँ तपाईंले आफ्नो शत्रुहरूलाई मार्नु भयो, तपाईं गौरवमय देखिनु हुन्छ।
- ५ ती सिपाहीहरूले आफू बलियो भएको सोचे। तर अहिले तिनीहरू भुईँमा मृत रूपमा लडिरहेका छन्। तिनीहरूको शरीर लुटिएर लडिरहेको छ। ती बलिया सिपाहीहरूले आफू स्वयंलाई नै बचाउने योग्यका हुन सकेनन।
- ६ जब याकूबका परमेश्वरले ती सिपाहीहरूलाई गाली गर्नुभयो, घोडसवारहरू र घोडाहरू मरे।
- ७ हे परमेश्वर, तपाईं विस्मयकारी हुनुहुन्छ! जब तपाईं क्रोधित हुनुहुन्छ तब कोही पनि तपाईंको विरुद्ध उभिन सक्दैन।
- ८-९ परमप्रभु न्यायकर्ता जस्तो उभिनु भयो अनि आफ्नो निर्णय घोषणा गर्नुभयो, परमेश्वरले यस

- धरतीका विनम्र मानिसहरूलाई बचाउँनु भयो। स्वर्गबाट उहाँले निर्णय दिनुभयो, सम्पूर्ण पृथ्वीमा निस्तब्ध र भयभीत भए।
- १० हे परमेश्वर, जब तपाईंले दुष्ट मानिसहरूलाई सजाय दिनुहुन्छ तपाईंलाई मानिसहरूले सम्मान गर्दछन्। तपाईंले आफ्नो क्रोध देखाउनु हुन्छ, अनि जीवित रहनेहरू बलिया हुन्छन्।
- ११ हे मानिसहरू, तिमीहरूले परमप्रभु परमेश्वर प्रति वचन दिएका थियौ। अब उहाँप्रति ती वचनहरू पूरा गर। प्रत्येक ठाउँमा मानिसहरू परमेश्वरसित डराउँछन् र आदर गर्छन्। तपाईंले तिनीहरूलाई भेटीहरू ल्याउन दिनुहोस्।
- १२ परमेश्वरले महान् शासकहरूलाई पराजित गर्नु हुन्छ। पृथ्वीका सबै राजाहरू उहाँसित डराउँछन्।

भजन ७७

प्रमुख संगीतकारलाई। यदूतको निम्ति। आसापको भजन।

- १ मैले ठूलो-ठूलो आवाजले कराएँ परमेश्वरलाई गुहार मागें। हे परमेश्वर, मेरो रोदन सुनिदिनु होस्!
- २ मेरो स्वामी, जब म संकटमा परेँ म तपाईं कहाँ आएँ तपाईंलाई पाउने प्रयासमा म रातभरी जागें र पनि आत्मामा शान्ति भएँ।
- ३ मैले परमेश्वरको बारेमा सोचें, अनि आफ्नो हालत बताउने प्रयास गरें, तर मैले सकिन।
- ४ तपाईंले मलाई सुत्न दिनु भएँ म केही भन्न चाहन्थे तर म एकदम हताश थिएँ।
- ५ मैले बितेका कुराहरू सम्झिरहेको थिएँ। धेरै अगाडि हुन गएको घटनाहरू सम्झिरहेको थिएँ।
- ६ रातमा, मैले आफ्ना गीतहरूको बारेमा सोच्ने प्रयास गरें। मैले आफैलाई बुझ्ने कोशिश गरें।
- ७ म छक्क पर्छु, “के हाम्रो स्वामीले हामीलाई सदाको लागि त्याग्नु भयो? के फेरि उहाँ हामीसित खुशी हुनु हुन्छ?”
- ८ के फेरि हामीसँग उहाँ बाट मार्न सक्नु हुनेछ? के परमेश्वरको प्रेम सदाको निम्ति बिलायो छ?”
- ९ करुणा के हो भन्ने कुरा उहाँले भुल्नु भयो? उहाँको समवेदना जति क्रोधमा परिवर्तन भयो?”
- १० तब मैले सोचें, “जुन कुराले मलाई सधैं सताई रहन्छ त्यो हो: ‘के सर्वशक्तिमान् परमेश्वरले आफ्नो शक्ति गुमाउनु भयो?’”
- ११ म सम्झना गर्छु उहाँले कस्तो-कस्तो कार्य गर्नुभयो भनेर। परमेश्वर, म ती आश्चर्यपूर्वक कुराहरू सम्झना गर्छु जुन तपाईंले धेरै-धेरै अगाडि गर्नु भएको थियो।
- १२ तपाईंले के गर्नु भएको थियो मैले सोचें। म तपाईंका सबै शक्तिशाली कार्यहरू सोच्दछु।

- १३ परमेश्वर, तपाईंका बाटोहरू पवित्र छन्, तपाईं बाहेक कोही पनि महान् छैन।
- १४ तपाईं परमेश्वर हुनुहुन्छ जसले अचम्मका कामहरू गर्नु हुन्छ। तपाईंले मानिसहरूलाई आफ्नो महान् शक्तिहरू देखाउनु भयो।
- १५ तपाईंको शक्तिले मानिसहरूलाई बचाउनु भयो तपाईंले याकूब र यूसफका सन्तानहरूलाई बचाउनु भयो।
- १६ परमेश्वर, पानीले तपाईंलाई देख्यो र भयभित भयो। गहिरो पानी भएका ठाउँहरू पनि डरले कामे।
- १७ बाक्लो बादलहरूले पानी बर्षाए। मानिसहरूले डरलाग्दो उच्चबादलहरूमा बिजुली चम्केको सुने।
- १८ त्यहाँ बिजुलीको गड़गड़ाहट थियो, तब बिजुलीको चमक्ले संसार नै उज्यालो पार्यो अनि पृथ्वी काम्न थाल्यो र थर्थर भयो।
- १९ परमेश्वर, तपाईं गहिरो पानी भएर हिँड्नु भयो तपाईंले गहन समुद्र पार गर्नुभयो, तर तपाईंले कुनै छाप छोड्नु भएन।
- २० तपाईंले आफ्ना भक्तजनहरूलाई भेडा सहर डोखाउन मोशा र हासूनलाई खटाउनु भयो।

भजन ७८

आसापको मस्किल भन्ने भजन।

- १ मेरो मानिसहरू, मेरो उपदेशहरू ध्यान दिएर सुन। मैले भनेका कुराहरूमा ध्यान देऊ।
- २ म तिमीहरूलाई यो कथा भन्ने छु। म तिमीहरूलाई यो पुरानो कथा भन्ने छु।
- ३ हामीले ती कथाहरू सुन्यौ, अनि हामी त्यो राम्रो प्रकारले जान्दछौ। हाम्रा पिता-पुर्खाहरूले यी कथाहरू सुनाए।
- ४ अनि हामी त्यो कथा भुल्ने छैनौ। हाम्रा मानिसहरूले पछि आउने सन्तानहरूलाई त्यो कथाहरू भन्ने नै छन्। हामी मिली परमप्रभुको प्रशंसा गर्नेछौ, अनि उहाँका अचम्म लाग्दा कार्यहरू सबैलाई भन्नेछौ।
- ५ परमप्रभुले याकूबसँग सम्भ्रौता गर्नुभयो। परमेश्वरले इस्त्राएललाई नियम दिनुभयो। परमेश्वरले हाम्रा पिता-पुर्खाहरूलाई आज्ञाहरू दिनुभयो। उहाँले हाम्रा पिता-पुर्खाहरूलाई भन्नुभयो कि ती नियमहरू बारे आफ्ना भावी सन्तानहरूलाई बताऊ।
- ६ नयाँ सन्तानहरू जन्मने छन्। तिनीहरू बढेर जवान हुने छन् अनि तिनीहरूले आफ्ना नानीहरूलाई त्यही कथाहरू भन्ने छन्। यस्तै प्रकारले अन्तिममा आउने सन्तानहरू सम्म मानिसहरूले नियमबारे जान्नेछन्।
- ७ यसैकारण ती सबै मानिसहरूले परमेश्वरमाथि भरोसा गर्नेछन्। तिनीहरूले परमेश्वरका कार्यहरू

- भुल्ने छैन। तिनीहरूले आज्ञानुसार उहाँको नियमहरू पालन गर्नेछन्।
- ८ यदि मानिसहरूले आफ्ना नानीहरूलाई परमेश्वरका आज्ञाहरूको विषयमा बताए भने नानीहरू तिनीहरूका पुर्खाहरू जस्तै हुने छैनन्। तिनीहरूका पिता-पुर्खाहरू परमेश्वरका विरुद्ध खडा भए। तिनीहरूले उहाँको आज्ञा पालन गर्न अस्वीकार गरे। ती मानिसहरू हठी थिए। तिनीहरू परमेश्वरको आत्मा प्रति विश्वासी थिएनन्।
- ९ एप्रैमबाट आएका मानिसहरूसँग हतियारहरू थिए, तर तिनीहरू युद्धभूमिबाट भागे।
- १० तिनीहरूले परमेश्वरसँग गरेको करार पालन गरेनन्। तिनीहरूले उहाँका उपदेशहरू अस्वीकार गरे।
- ११ एप्रैमबाट आएका मानिसहरूले परमेश्वरले गर्नु भएको महान् कार्यहरू भुले। तिनीहरूले परमेश्वरले प्रदर्शन गर्नु भएको ती अचम्म लाग्दा कार्यहरू बिर्सि।
- १२ परमेश्वरले तिनीहरूका पिता-पुर्खाहरूलाई मिश्र अन्तर्गत सोअनमा आफ्ना महान् शक्तिहरू देखाउनु भयो।
- १३ परमेश्वरले लाल समुद्रलाई फार्नु भयो अनि मानिसहरूलाई पार गराउनु भयो। पानी तिनीहरूका लागि दुवै तिर पक्का पर्खाल भएर उभिएको थियो।
- १४ प्रत्येक दिन परमेश्वरले तिनीहरूलाई अग्लो बादल सहित डोखाउनु भयो। अनि प्रत्येक रातभरि आगोको ज्वाला वा राँको बालेर तिनीहरूलाई डोखाउनु भयो।
- १५ परमेश्वरले चट्टानलाई मरुभूमिमा फार्नु भयो। जमीनको भित्री तहबाट उहाँले मानिसहरूलाई पानी दिनुभयो।
- १६ परमेश्वरले पानीका भरनाहरू नदीहरू सरह चट्टानबाट ल्याउनु भयो!
- १७ तर मानिसहरूले उहाँकै विरुद्ध पाप अविरामरूपले गरिरहे। मरुभूमिसम्म तिनीहरू सर्वशक्तिमान् परमेश्वरको विरुद्ध नै उठे।
- १८ तब ती मानिसहरूले परमेश्वरको परीक्षा गर्न फौसला गरे। तिनीहरूले परमेश्वरलाई खाना मागे तिनीहरूको तृप्त पार्न मात्रै।
- १९ तिनीहरूले परमेश्वर बारे गुनासो गरे अनि भने, “के मरुभूमिमा परमेश्वरले हामीलाई खाना व्यवस्था गर्न सक्नु हुन्छ?”
- २० जब उहाँले चट्टानमा हिकार्उनुभयो, तेजले पानी बाहिर आयो र खोलाहरू बढेर आएँ। निःसन्देह उहाँले हामीलाई केही रोटी र मासु दिन सक्नु हुन्छ!”
- २१ परमप्रभुले ती मानिसहरूले गरेका कुराहरू सन्तु

- भयो। परमेश्वर याकूबमाथि क्रुध हुनुहुन्थ्यो। इस्राएलका मानिसहरूसँग क्रोधित हुनुहुन्थ्यो।
- २२ किन? किनभने मानिसहरूले उहाँमाथि विश्वास गरेनन्। तिनीहरूले परमेश्वरले नै बचाउनु हुन्छ भन्ने कुरामा विश्वास गर्दै गरेनन्।
- २३-२४ ता पनि परमेश्वरले माथि बादलहरूलाई आज्ञा गर्नुभयो, अनि तिनीहरूको निमित्त खानाको रूपमा मन्ना वर्षाउनु भयो। आकाश ढोकाहरू जस्तै खोलियो अनि आकाशका भण्डारबाट अन्न वर्षाउनु भयो।
- २५ मानिसहरूले स्वर्गदूतहरूका खानाहरू खाए। परमेश्वरले प्रशस्त मात्रामा सन्तुष्टपूर्ण खाद्यहरू तिनीहरूलाई पठाउनु भयो।
- २६-२७ परमेश्वरले पूर्वीबाट बतास बहाउन भयो। उहाँले तिनीहरूमाथि आकाशबाट मासु वर्षाउनु भयो। अनगन्ती चराहरू तिनीहरूको छाउनीमाथि भरे, तिनीहरू समुद्रको बलुवा जस्तै थिएँ।
- २८ ती मानिसहरूका छाउनीका वरिपरि छाउनीको माभ्रमा ठीक चराहरू भरे।
- २९ तिनीहरूलाई खाना प्रशस्त थियो, तर तिनीहरूको भोकले तिनीहरूलाई पापी बनायो।
- ३० तिनीहरूले आफ्नो भोक खप्न सकेनन्। यसकारण तिनीहरूले चराहरूको रगत ननिकाली क्वेल चरा खाए।
- ३१ परमेश्वर ती मानिसहरूमाथि अत्यन्त रिसाउनु भयो, अनि ती मध्ये धेरै जनालाई मार्नु भयो। परमेश्वरले धेरै हट्टाकट्टा युवाहरूलाई मृत्यु पट्टि ढाल्नुभयो।
- ३२ तर पनि फेरि मानिसहरूले अफ्र पाप गरी नै रहे! परमेश्वरको आश्चर्यचकित कार्यहरूमाथि तिनीहरूले विश्वास गरेनन्।
- ३३ यसकारण तिनीहरूको वेकार जीवन महाविपदसँग समाप्त पारिदिनु भयो।
- ३४ जब-जब परमेश्वरले तिनीहरू मध्ये केही मानिसहरू मार्नु भयो, रहेकाहरू, उहाँप्रति परिश्रमी हुँदै फर्के। तिनीहरूले परमेश्वर कै खोजी गरे।
- ३५ तिनीहरूले सम्भो कि परमेश्वर तिनीहरूका चट्टान हुनुहुन्छ। तिनीहरूले सम्भन्थे कि सर्वोच्च परमेश्वर नै तिनीहरूको उद्धारक हुनुहुन्छ।
- ३६ तिनीहरूले उहाँलाई प्रेम गर्छु भने, तर भूटो बोले। तिनीहरू परमेश्वरसित इमान्दार थिएनन्।
- ३७ तिनीहरूको हृदय परमेश्वरसँग थिएन। तिनीहरू करारसँग* आज्ञाकारी थिएनन्।
- ३८ तर परमेश्वर दयालु हुनुहुन्थ्यो। उहाँले तिनीहरूका

करारसँग चेप्टो ढुंगामा लेखिएको ‘दश आज्ञाहरू’ जुन इस्राएलका मानिसहरू र परमेश्वर माझ एक करार पत्र हो।

- पापहरूलाई क्षमा गरिदिनु भयो। अनि तिनीहरूलाई विनाश गर्नु भएन। धेरै पल्ट परमेश्वरले आफ्नो क्रोध थाम्नु भयो, उहाँले स्वयंलाई क्रोधी हुनदेखि थाम्नु भयो।
- ३९ परमेश्वरले तिनीहरूलाई फगत मानिस मात्र सम्भन्नु भयो। मानिसहरू हावाका भोकाहरू मात्र छन् जो बहन्छ र जाने गर्छ।
- ४० उफ! यी नै मानिसहरूले मरुभूमिमा परमेश्वरलाई खुब कष्ट दिए! तिनीहरूले परमेश्वरलाई साह्रै खिन्न पारे!
- ४१ घरि-घरि ती मानिसहरूले परमेश्वरको संयम कति छ भनेर जाँच गरिरहे। तिनीहरूले वास्तवमा इस्त्राएलका पवित्रलाई दुःख दिए।
- ४२ ती मानिसहरूले परमेश्वरको शक्तिलाई बिसर्से। तिनीहरूलाई उहाँले शत्रुहरूबाट बचाउँनु भएको कुराहरू बिसर्से।
- ४३ तिनीहरूले मिश्र देशमा परमेश्वरले देखाउनु भएको अलौकिक कार्यहरू भुले अनि उहाँले जीवनमा गर्नु भएको आश्चर्यजनक कामहरू भुले।
- ४४ परमेश्वरले नदीहरूलाई पानीमा परिणत गराईदिनु भयो। मिश्र वासीहरूले पानी पिउन सकेनन्।
- ४५ परमेश्वरले फटेग्राहरू पठाउनु भयो। जसले मिश्रवासीहरूलाई टोके। परमेश्वरले भ्यागुताहरू पठाउनु भयो जसले मिश्रवासीहरूका जीवन नाश गरिदियो।
- ४६ परमेश्वरले भूसिल्वकीराहरू बलीमा पठाउनु भयो, अनि अन्य उद्भिदहरूमा सलहरू पठाउनु भयो।
- ४७ परमेश्वरले तिनीहरूको अङ्गुरहरू असिनाद्वारा नष्ट गराउनु भयो। अनि हिम वर्षाद्वारा तिनीहरूको राम्रो अङ्गुरको भर्याङ्गहरू नष्टपार्नु भयो।
- ४८ परमेश्वरले बिमार र अस्वस्थताले तिनीहरूको-पशुहरू मार्नुभयो।
- ४९ परमेश्वरले आफ्नो क्रोध मिश्रवासीहरूलाई देखाउनु भयो। उहाँले आफ्ना ध्वंश गर्ने दूतहरू तिनीहरूको विरुद्ध पठाउनु भयो।
- ५० परमेश्वरले आफ्ना क्रोध देखाउने बाटो पाउनु भयो। उहाँले कसैलाई पनि जिउँदो रहन दिनु भएन, डरालाग्दो बिमारको कारणले तिनीहरूलाई मर्न लगाउनु भयो।
- ५१ परमेश्वरले हाम्रो प्रथम जन्मने सन्तानलाई मार्नु भयो। उहाँले हाम्रो पहिले जन्मने सन्तानलाई मार्नुभयो।
- ५२ त्यसपछि परमेश्वरले इस्त्राएललाई भेडीवालाले भैं डोखाउनु भयो। उहाँले तिनीहरूलाई मरुभूमिमा भडो भैं डोखाउनु भयो।
- ५३ उहाँले आफ्ना मानिसहरूलाई सुरक्षित ठाउँमा लैजानु भयो। उहाँका मानिसहरू डराउने कुनै
- कामै थिएन। परमेश्वरले आफ्ना शत्रुहरूलाई लाल समुद्रमा डुबाई दिनुभयो।
- ५४ परमेश्वरले आफ्ना मानिसहरूलाई उहाँकै पवित्र स्थानतिर डोखाउनु भयो उहाँले आफ्ना मानिसहरूलाई आफ्नो शक्तिले बनाउनु भएको पर्वत तिर डोखाउँनु भयो।
- ५५ परमेश्वरले अन्य जातिहरूलाई त्यो ठाउँ छोड्न बाध्य गराउनु भयो। परमेश्वरले प्रत्येक इस्त्राएली परिवारलाई तिनीहरूकै भूमि अंश दिनुभयो। उहाँले तिनीहरूको परिवार समूहलाई आफ्नो आफ्नै घरमा पुनर्वास गराउनु भयो।
- ५६ तर तिनीहरूले सर्वशक्तिमान् परमेश्वरलाई जाँचे अनि उहाँको विरोधमा लगातार बिद्रोह गरे। तिनीहरूले उहाँका आज्ञाहरू पालन गरेनन्।
- ५७ इस्त्राएलका मानिसहरू परमप्रभु परमेश्वरबाट विमुख भई टाढा गए। तिनीहरूका पिता-पुर्खाहरूले जस्तै तिनीहरूले पनि गरे। तिनीहरूले भटारो पर्याँके* जस्तै व्यवहार गरे।
- ५८ इस्त्राएलका मानिसहरूले अगला ठाउँहरू बनाए अनि परमेश्वरलाई रीस उठाए। तिनीहरूले मिथ्या देवताहरूका सालिगहरू बनाए र परमेश्वरलाई ईर्ष्यालु बनाए।
- ५९ परमेश्वरले यस्तो सुनेपछि एकदम क्रोधित हुनु भयो। अनि उहाँले इस्त्राएललाई पूर्णत रद्द गर्नुभयो।
- ६० उहाँले शीलोमा भएको पवित्र पाललाई त्यागी दिनुभयो। परमेश्वर मानिसहरू माभ पालमा बस्नु भयो।
- ६१ परमेश्वरले आफ्नो मानिसहरूलाई अरू जातिद्वारा पक्राउनु भयो। शत्रुहरूले उहाँको “सुन्दर रत्न” लगे।
- ६२ परमेश्वरले आफ्ना मानिसहरूलाई क्रोध देखाउनु भयो। उहाँले युद्धमा तिनीहरूलाई मर्न छाडी दिनुभयो।
- ६३ जवान पुरुषहरू जलेर मरे, अनि केटीहरूले विवाहको गीत गाउन पाएनन्।
- ६४ पूजाहारीहरू मारिदिए, तर विधवाहरू तिनीहरूका निम्ति रोएनन्।
- ६५ अन्तमा, निद्रामा हिंडीरहने मानिस जस्तै धेरै मर्द पिएको सिपाही जस्तै हाम्रो स्वामी व्यूभनु भयो।
- ६६ परमेश्वरले आफ्ना शत्रुहरूलाई परास्त गरेर पछि हटाउनु भयो। उहाँले शत्रुहरूलाई हराएर सदाको निम्ति अपमानित गर्नुभयो।

झटारो पर्याँके जब त्यो आकाश तिर सोझो पर्याँकेन्छ त्यो सीधा जमीन माथि जान्छ र हावामा हटात बाँगेन्छ, कोही कोही बेला त्यो झटारो पर्याँकेने मानिसमाथि नै पर्न आँउछ।

- ६७ तर परमेश्वरले यूसुफको परिवारलाई रद्ध गर्नुभयो। उहाँले एफ्रैमको परिवारलाई पनि ग्रहण गर्नु भएन।
- ६८ अहँ, परमेश्वरले यहूदाको परिवारलाई चुन्नु भयो। परमेश्वरले सियोन, उहाँले प्रेम गरेको पर्वत चुन्नु भयो।
- ६९ परमेश्वरले त्यो उच्च पर्वतमा आफ्नो मन्दिर बनाउनु भयो। परमेश्वरले आफ्नो पवित्र मन्दिर पृथ्वी भै सदा सर्वदाको निमित्त बनाउनु भयो।
- ७० परमेश्वरले दाऊदलाई आफ्नो खास दासको रूपमा छान्नु भयो। दाऊदले भेंडागोठ सम्हाली रहेका थिए, तर परमेश्वरले उनलाई त्यस कामबाट टाढो लैजानु भयो।
- ७१ दाऊदले भेंडालाई हेरचाह गरिरहेका थिए, तर परमेश्वरले उनलाई त्यस कामबाट टाढा लैजानु भयो। परमेश्वरले दाऊदलाई उहाँका आफ्ना मानिसहरूलाई हेरचाह गर्ने काम सुम्पनु भयो। याकूबका मानिसहरूलाई हेरचाह गर्ने इस्त्राएलका मानिसहरूलाई हेरचाह गर्ने परमेश्वरको सम्पत्ति हेरचाह गर्ने काम सुम्पनु भयो।
- ७२ दाऊदले आफ्नो शुद्ध हृदयले तिनीहरूलाई डोखाए। खुब सतर्कपूर्ण अगुवाई गरे।

भजन ७९

आसापको स्तुतिगान।

- १ हे परमेश्वर, अन्य राष्ट्रहरू तपाईंको मानिसहरूसँग लडाइँ गर्न आए। ती मानिसहरूले तपाईंको पवित्र मन्दिर भत्काईदिए तिनीहरूले यरूशलेमलाई भग्नावशेष बनाई छोडे।
- २ शत्रुले तपाईंका दासहरू र भक्तजनहरूका शरीरहरू जङ्गली चराहरूले र जङ्गली जनावरहरूले खावोस भनी छाडिदिए।
- ३ परमेश्वर, ती शत्रुले पानी सरह रगत नबगुञ्जेल सम्म तपाईंका मानिसहरू मारे। ती मृत शरीरहरू गाड्नलाई सम्म कोही पनि भएनन।
- ४ हाम्रा वरिपरिका गाउँहरूले हामीलाई खिसी गरे। हाम्रो चारैतिर भएका मानिसहरू हामीमाथि हाँसेर हाम्रो खिल्ली उड़ाए।
- ५ हे परमेश्वर, के तपाईं हामीसँग सधैंको निमित्त रिसाउनु हुनेछ? के तपाईंको बलिया भावनाहरू* आगो भै अनवरत भल्दछ?
- ६ हे परमेश्वर, तपाईंको क्रोध ती सम्प्रदायहरूप्रति उतार्नु होस जुन सम्प्रदायले तपाईंलाई

चिन्दैन। तपाईंको क्रोध ती सम्प्रदायहरूप्रति उतार्नु होस जसले सहायताको निमित्त तपाईंको नाउँ पुकार्दैन।

- ७ ती सम्प्रदायहरूले याकूबलाई र उसको देशलाई ध्वंश पारे।
- ८ हे परमेश्वर, हाम्रा पुर्खाहरूले गरेको पापको निमित्त हामीलाई सजाय नदिनुहोस्। चाँडै आफ्नो कृपादृष्टि हामीलाई देखाउनु होस कारण हामीहरू असहाय अनि अभावग्रस्त छौ।
- ९ हाम्रो परमेश्वर, अनि रक्षक, हामीलाई सहायता दिनुहोस्! बचाउनु होस र त्यसले तपाईंको नाउँमा गौरव ल्याउनेछ। तपाईंको सुनाउँको लागि हाम्रो पापहरू मेटाइदिनु होस्।
- १० अन्य सम्प्रदायहरूले हामीलाई यसो नभनोस, “तिम्रो परमेश्वर कहाँ छ? के उसले तिमीहरूलाई सहायता गर्न सक्नेन?” परमेश्वरले ती मानिसहरूलाई दण्ड दिन्छन्, यसकारण हामी त्यो हेर्न चाहन्छौ। तिनीहरूलाई दण्ड दिनुहोस जसले तपाईंको दासहरू मारी दिए।
- ११ कैदीहरूको आर्त्तनादलाई दया गरेर सुनी दिनुहोस्! परमेश्वर, तपाईंको महाशक्ति प्रयोग गरेर ती मानिसहरूलाई बचाउनुहोस जसलाई मृत्युदण्ड दिइएकोछ।
- १२ हे परमेश्वर, तिनीहरूले हामीमाथि गरेको कर्मको निमित्त हाम्रा वरिपरि भएका मानिसहरूलाई सातौँ पल्ट दण्ड दिनुहोस्। तपाईंको अपमान गर्ने ती मानिसहरूलाई दण्ड दिनुहोस्।
- १३ हामी तपाईंका मानिसहरू हौं। तपाईंको बथानका हामी भेंडा हौं। हामी तपाईंको सधैं प्रशंसा गर्दछौ, परमेश्वर, हामी सदा-सर्वदाको लागि तपाईंको प्रशंसा गर्नेछौं।

भजन ८०

प्रमुख संगीतकारलाई। करारको लिलिको रागमा।

आसापको स्तुति-गीत।

- १ हे इस्त्राएलका भेंडावाला, दया गरी मेरो कुरा सुन्नुहोस्। तपाईंले यूसुफका भेंडाहरू डोखाउनु भयो। तपाईं करूब स्वर्गदूतहरूमाथि राजा सरह विराजमान हुनुहुन्छ। हामी तपाईंलाई हेर्छौं।
- २ इस्त्राएलका भेंडावाला, तपाईंको महानता ती एफ्रैम, बिन्यामीन र मनाशशेलाई देखाउनु होस्। आएर हामीलाई बचाउनु होस्।
- ३ परमेश्वर, हामीलाई फेरि स्वीकार गर्नुहोस्। हामीलाई स्वीकार गर्नुहोस्, र बचाउनु होस्!
- ४ परमप्रभु परमेश्वर, सर्वशक्तिमान् परमेश्वर तपाईंले हाम्रो प्रार्थना कहिले सुन्नु हुनेछ? के हामी प्रति तपाईं सधैं रिसाउनु हुने छ?

बलिया भावनाहरू हिब्रु भाषाको अर्थमा कुनै पनि खुशी, ईर्ष्या र प्रेमको प्रगाढ़ भावना हुँदछ।

- ५ तपाईंले आफ्ना मानिसहरूलाई आँसु खुवाउनु भयो। तपाईंले तिनीहरूलाई प्रशस्त आँसु खान दिनु भएको छ। त्यो आँसु तिनीहरूको पिउने पानी भयो।
- ६ ती छिमेकीहरूसँग लड्नलाई तपाईं केही त गर्नुहोस्स् हाम्रा शत्रुहरू हामी प्रति हौँदछन्।
- ७ हे सर्वशक्तिमान् परमेश्वर, हामीलाई फेरि स्वीकार गर्नुहोस् र बचाउनु होस्।
- ८ बितेका दिनहरूमा, तपाईंले हामीहरूलाई महत्वपूर्ण विरूवा जस्तो सद्गर्नु भयो। तपाईंले मिश्रबाट तपाईंको “अङ्गुरको भ्याँड” ल्याउनु भयो। तपाईंले “अरूहरूलाई” यो जमीन छोड्न वाध्य गराउनु भयो, अनि तपाईंले यहाँ “अङ्गुरको भ्याँड” रोप्नु भयो।
- ९ तपाईंले “अङ्गुर” रोप्नलाई जमीन तयार गर्नुभयो। तपाईंले यसका जराहरूको निम्ति ध्यान दिनुभयो। चाँडै सम्पूर्ण जमीनमा अङ्गुरको भ्याँड फैलियो।
- १० यसले पर्वतहरू ढाकेर गयो। यसको पातहरूले नीमका रूखहरू सम्म छेकियो।
- ११ यसको अङ्गुरहरू भूमध्य सागर सम्म फैलियो। यसको लहराहरू युफ्रेटिस नदी तर्फ फैलिएर गए।
- १२ हे परमेश्वर, किन तपाईंले पर्खालहरू तानेर भार्नु भयो जसले तपाईंको “अङ्गुरको रूखलाई” सुरक्षा दिन्छ? अब बाटो हिँड्नेहरूले पनि यसको अङ्गुरहरू टिप्नेछन्।
- १३ जङ्गली सुङ्गुरहरू आउँदछ र तपाईंको “अङ्गुरको भ्याँड-माथि” हिँड्दछ। जङ्गली पशुहरू आएर त्यसको पातहरू खौँदछ।
- १४ परमेश्वर, सर्वशक्तिमान् परमेश्वर, फर्की आउनुहोस्। स्वर्गबाट तपाईंको “अङ्गुरको भ्याँड-लाई” तल हेर्नुहोस् अनि रक्षा गर्नुहोस्।
- १५ हे परमेश्वर, तपाईंको आफ्नै हातहरूले रोप्नु भएको “अङ्गुरको बोटलाई” हेर्नुहोस्। तपाईंले आफ्नै निम्ति बढाएको पौधाहरू हेर्नुहोस्।
- १६ तपाईंको “अङ्गुरका बोटहरू” सुक्खा गोबर जस्तै आगोमा छन्। तपाईं यसमा रिसाउनु भयो र नष्ट पार्नुभयो।
- १७ परमेश्वर, मानिस कहाँ पुग्नु होस् जो तपाईंको दाहिने पट्टि उभिनु भएको छ। तपाईंले उठाउनु भएको मानिसकहाँ पुग्नु होस्।
- १८ उहाँले तपाईंलाई फेरि छाड्नु हुन्न उहाँलाई बाँच्न दिनेोस् अनि उहाँले तपाईंको नाउँको उपासना गर्नेछन्।
- १९ सर्वशक्तिमान् परमप्रभु परमेश्वर, हामी भएकहाँ फर्की आउनु होस्, हामीलाई ग्रहण गर्नुहोस् र हामीलाई बचाउनु होस्।

भजन ८१

प्रमुख संगीतकारलाई। गीतीथको रागमा।

आसापको भजन।

- १ खुशी हौ र परमेश्वर हाम्रो शक्ति हुनुहुन्छ भनी गीत गाऊ। इस्राएलका परमेश्वर तर्फ कराउँदै खुशी मनाऊ।
- २ संगीत प्रारम्भ गर। खैंजडीहरू बजाऊ। सुरमय वीणा बजाऊ।
- ३ जब हाम्रो विश्राम शुरू हुँछ पूर्णिमा लागेको बेला। तुरही फुक नरसिङ्गा फुक औसी परेको बेला।
- ४ त्यो इस्राएलका मानिसहरूको निम्ति नियम हो। परमेश्वरले याकूबलाई आज्ञा दिनुभयो।
- ५ जब परमेश्वरले यूसूफलाई मिश्रबाट निकाली ल्याउनु भयो परमेश्वरले उनीसित यो करार गर्नुभयो। मिश्रमा हामीले नजानेको भाषा सुन्थौ।
- ६ परमेश्वर भन्नुहुन्छ, “तिमीहरूको काँधको भारी मैले लिएँ। मैले तिमीहरूको कर्मीको डोको तिमीहरूको हातबाट लिए।
- ७ तपाईंका मानिसहरू संकटमा थिए। तिमीहरूले गुहार मागे र मैले मुक्त पाएँ। तुफान बोकेको बादलहरूमा म लुकिरहेको थिएँ। त्यहीबाट मैले जवाफ दिएँ, मैले तिमीहरूलाई मरीबाको* पानीद्वारा जाँच गरे।”
- ८ “मेरो मानिसहरू ध्यान देऊ, अनि मेरो कुरा सुन। म तिमीहरूलाई मेरो करार-वचन दिनेछु। इस्राएल, कृपया मेरो कुरा ध्यानले सुन।
- ९ कुनै पनि कृत्रिम देवताहरू नमान जुन विदेशीहरूले मान्दछन्।
- १० म, परमप्रभु, तिमीहरूको परमेश्वर हुँ, मैले तिमीहरूलाई मिश्रबाट निकालेर ल्याएँ। इस्राएल, तिमीहरू मुख खोल अनि म खुवाउने छु।
- ११ “तर मेरो मानिसहरू, तिमीहरूले मेरो कुरा सुनेनौ। इस्राएलले मेरो आज्ञा पालन गरेन।
- १२ यसैले तिनीहरू जे-जे चाहन्छन् त्यही गर भनेर छाडी दिएँ, इस्राएलले आफ्नो मनले चाहेको गर्‍यो।
- १३ यदि मेरो मानिसहरूले मेरो कुरा मानेको भए अनि मेरो तरिका अनुसार बसेको भए।
- १४ तब म तिनीहरूको शत्रुहरूलाई हराउने थिएँ। म त्यस्ता मानिसहरूलाई दण्ड दिने थिएँ जसले इस्राएलमा संकटहरू ल्याउँदछ।
- १५ परमप्रभुका शत्रुहरू डरले काम्नेछन्। तिनीहरूलाई सदा दण्ड दिनेछ।

मरीबा यी शब्द संगीतकारहरूलाई हो। यसले संगीतकारहरू कहाँ रोकिनु र चर्को हुनपर्छ, बोध गर्दछ।

१६ परमेश्वरले आपना मानिसहरूलाई उत्तम गर्नु दिनुभयो। चट्टानले* तृप्त नहुज्जेल सम्म तिनीहरूलाई मह दिए।”

भजन ८२

आसापको एउटा भजन।

- १ परमेश्वर अन्य देवताहरूको सभामा उभिनु हुन्छ। उहाँ त्यस सभाको प्रमुख न्यायकर्ता हुनुहुन्छ।
- २ परमेश्वर भन्नुहुन्छ, “तिमीहरूले कहिले सम्म मानिसहरूलाई पक्षपाती न्याय गर्नेछौ? कहिले सम्म तिमीहरूले दुष्ट मानिसहरूलाई कुनै प्रकारको दण्ड नदिइकन छोडी दिन्छौ?”
- ३ “गरीब र टुहुरा-टुहरी मानिसहरूको रक्षा गर। ती गरीब मानिसहरूका अधिकारको रक्षा गर।
- ४ ती गरीब र असहाय मानिसहरूलाई सहयोग गर। दुष्ट मानिसहरूबाट तिनीहरूलाई बँचऊ।
- ५ “तिनीहरू के भइरहेछ त्यो पनि जान्दैनन्। तिनीहरू बुभन्दैनन्! तिनीहरू स्वयं गरिरहेका छन्, त्यो पनि बुभन्दैनन्, तिनीहरूको संसार तिनीहरूकै चारैतिर भरि सक्थो वा भर्दै गइरहेछ।”
- ६ म भन्दछु, “तिमीहरू देवताहरू हौं। तिमीहरू एकदम सर्वशक्तिमान परमेश्वरको छोराहरू हौं।
- ७ तर तिमीहरू मर्नेछौ जसरी अन्य अगुवाहरू मर्दछन्।”
- ८ हे परमेश्वर, उठनु होस! तपाईं न्यायकर्ता हुनुहोस्। तपाईं सबै जातिहरूमा अगुवा हुनुहोस्।

भजन ८३

एउटा स्तुतिगान। आसापले रचेको भजन।

- १ हे परमेश्वर, चुपचाप नबस्नुहोस्! तपाईंको कानहरू नथुनु होस, कृपया केही त भन्नु होस, परमेश्वर।
- २ परमेश्वर, तपाईंका शत्रुहरूले तपाईंका विरुद्ध योजनाहरू बनाउँदैछन् अनि तिनीहरूले चाँडै आक्रमण गर्नेछन्।
- ३ तिनीहरूले तपाईंका प्रिय मानिसहरूको विरुद्ध गुप्त योजनाहरू बनाउँदैछन्। तपाईंका शत्रुहरूले ती तपाईंका प्रिय मानिसहरूको विषयमा नै योजनाहरू बनाउँदै छन्।
- ४ ती शत्रुहरू भन्दैनन्, “आएर, तिनीहरूलाई पूर्णतः ध्वंश गरीदिनु होस्। तब कसैले पनि ‘इस्त्राएलको’ नाम समेत कहिल्यै सम्झना गर्नेछैन।”
- ५ परमेश्वर, तिनीहरू आपसमा एकजुट भएका छन् तपाईं र तपाईंको करार विरुद्ध लडाईं गर्नलाई जुन तपाईंले हामीसँग गर्नु भएको थियो।
- ६-७ ती शत्रुहरू हामीसँग लड्नलाई एकजुट भएका छन्: प्रदोम, इश्माएली मानिसहरू मोआब अनि

हागारीका भावी सन्तानहरू, गलाबीहरू, अमालेकीहरू, एमालीहरू, पलिशतीहरू, अनि टयरमा बस्ने जनसमूह। ती सबै हामीसँग लड्नलाई एकजुट भएका छन्।

- ८ असिरियनहरू समेत तिनीहरूसँग मिल्न पुगे। तिनीहरूले लूतका सन्तानहरूलाई अति शक्तिशाली बनाए।
- ९ परमेश्वर, तिनीहरूलाई मिद्यानीहरूलाई भैं परास्त पारिदिनु होस्, सिसरा र याबीनहरूलाई किसोन नदीको किनार परास्त पारे भैं पार्नुहोस्।
- १० तपाईंले तिनीहरूलाई एन्दोरमा परास्त पार्नुभयो। अनि तिनीहरूका सारा शरीरहरू भूडैमा सडी रह्यो।
- ११ परमेश्वरले, शत्रुहरूका नाईकहरूलाई परास्त गर्नुहोस्। ओरेब र जीबमा जे गर्नु भएथ्यो त्यसै गर्नुहोस्। जेबह र सलमुन्नामा जे गर्नु भएथ्यो, त्यसै गर्नुहोस्।
- १२ हे परमेश्वर, ती मानिसहरूले हामीलाई तपाईंको यो जमीनबाट खेद्वन चाहन्छन्।
- १३ तिनीहरूलाई हावाले उडाएर लैजाने। मरीजूना उदिभद जस्तै बनाई दिनुहोस हावाले पराललाई छिन्नभिन्न पारे जस्तै तिनीहरूलाई पनि छिन्नभिन्न पारिदिनु होस्।
- १४ जङ्गलमा आगो लागे भैं ती शत्रुहरूलाई ध्वंश पारिदिनु होस्। डढेलोले पहाडहरू जलाए भैं नाश गरिदिनुहोस्।
- १५ हे परमेश्वर, जसरी तीब्र आँधीले धूलो उडाउँछ तिनीहरूलाई पनि त्यसरी नै खेदाउनु होस्। हलाउँदै तिनीहरूलाई तूफान जस्तै टाढा, टाढा उडाई खेदी दिनुहोस्।
- १६ परमेश्वर, तिनीहरूलाई सताउनु होस ताकि तिनीहरू वास्तवमा कमजोर नै छन भन्ने बोध होस्। त्यसपछि तिनीहरूले तपाईंको नाउँलाई उपासना गर्नेछन्।
- १७ हे परमेश्वर, तिनीहरूलाई भयग्रस्त पार्नुहोस् अनि सदाको निम्ति लज्जित तुल्याउनु होस्। तिनीहरूलाई अपमानित तुल्याउनु होस अनि ध्वंश पार्नु होस्।
- १८ तब मात्र तिनीहरूले तपाईंलाई परमेश्वर भनेर मान्नेछन्। तिनीहरूले तपाईंको नाम यहीवा भनेर जान्नेछन् तपाईं सर्वोच्च परमेश्वर भनेर जान्ने छन्। सारा संसारका परमेश्वर भनेर चिन्ने छन्।

भजन ८४

प्रमुख संगीतकारलाई। गित्ति भन्ने रागमा कोरह

परिवारहरूको एउटा भजन।

- १ हे सेनाहरूका परमप्रभु! तपाईंको मन्दिर साँच्चि नै प्रिय छ।

- २ हे परमप्रभु, म तपाईंको मन्दिर भित्र पस्न इच्छा गर्दैछु। म एकदमै उत्तेजित छु। मेरा प्रत्येक अंग शाश्वत परमेश्वरसँग लिप्त हुन चाहन्छन।
- ३ हे सेनाहरूका परमप्रभु, मेरो राजा, मेरो परमेश्वर, चराहरू सम्मले तपाईंको मन्दिरभित्र आश्रय पाए। तपाईंको वेदीको छेउमा आफ्नो गुँड बनाउँछन् अनि तिनीहरूले त्यहाँ आफ्ना बच्चाहरू हुर्काउँछन्।
- ४ तपाईंको मन्दिरमा बस्ने ती मानिसहरू भाग्यवान हुन। तिनीहरूले तपाईंको प्रशंसा लगातार गरि रहेकाछन्।
- ५ मानिसहरू तपाईंको मन्दिरमा आफ्नो मनभरी हर्षका गीतहरू लिएर आउँछन्, तिनीहरू धेरै खुशी छन्।
- ६ तिनीहरू रूने वेंसी भएर यात्र गर्दै आए जुन परमेश्वरले जलस्रोत बनाउनु भएको छ। शरद ऋतुको वर्षाले ताल बनिन्छ।
- ७ ती मानिसहरू सियोन आउने शहरदेखि शहर भ्रमण गर्दै आए जहाँ तिनीहरूले परमेश्वरलाई भेट्ने छन्।
- ८ हे सेनाहरूका परमेश्वर परमप्रभु, मेरो प्रार्थना सुनिदिनु होस हे याकूबका परमेश्वर, मलाई ध्यान दिनुहोस्।
- ९ हे परमेश्वर, हाम्रो रक्षकको* रक्षा गर्नुहोस्, तपाईंका अभिषिक्त राजाप्रति* कृपालु हुनु होस्।
- १० हे परमेश्वर, तपाईंको मन्दिरभित्रको एक दिन अरू ठाउँका हजार दिनभन्दा उत्तम छ। दुष्टहरूका घरमा बस्नुभन्दा बरु मेरा परमेश्वरका मन्दिरको ढोके हुनलाई मलाई मन पर्छ।
- ११ परमप्रभु हाम्रा रक्षक र महिमामय राजा हुनुहुन्छ, परमेश्वरले हामीलाई दया र महिमाले आशीर्वाद दिनुहुन्छ। जसले परमप्रभुको अनुसरण र आज्ञा पालन गर्दछ। उहाँले ती मानिसहरूलाई प्रत्येक असल चीज दिनुहुन्छ।
- १२ हे सेनाहरूका परमप्रभु, मानिसहरू जसले तपाईंमाथि भरोसा गर्छन उनीहरू अति नै आनन्दित हुन्छन्।
- ४ हाम्रो परमेश्वर अनि रक्षक, हामीमा क्रोधी हुनदेखि रोकिनु होस, अनि हामीलाई फेरि ग्रहण गर्नुहोस्।
- ५ के तपाईं हामी संग सधैं क्रोधित हुनुहुन्छ?
- ६ दया गरी हामीसंग प्रसन्न हुनुहोस, तपाईंको मानिसहरूलाई खुशी बनाउनु होस्।
- ७ हे परमप्रभु! हामीलाई देखाउनु होस कि तपाईंले हामीलाई प्रेम गर्नु हुन्छ। हामीलाई आपत्तिबाट बचाउनु होस्।
- ८ उहाँले के भन्नुहुन्छ भनेर मैले मेरो कानलाई परमप्रभु परमेश्वरतिर लगाए। परमेश्वरले भन्नुभयो कि उहाँका मानिसहरू अनि विश्वासी चेलाहरूको निम्ति त्यहाँ शान्ति छ। यदि तिनीहरू पछि भनेर फर्केर मुखताको बाटोमा हिडेन भने उनीहरूले शान्ति पाउने छैनन्।
- ९ परमेश्वरले चाँडै आफ्नो चेलाहरूलाई बचाउनु हुनेछ। हामीहरू चाँडै इज्जतको साथ हाम्रा स्थानमा पस्नेछौं।
- १० परमेश्वरको साँचो प्रेममा उनका सबै भक्तजनहरू भेट हुन्छन। धार्मिकता र शान्तिले तिनीहरूलाई चुम्बन गरी स्वागत गर्नेछन्।
- ११ पृथ्वीमा बस्ने मानिसहरू परमेश्वरमा विश्वासी हुनेछन्। अनि स्वर्गको परमेश्वर उनीहरूको निम्ति असल हुनुहुनेछ।
- १२ परमेश्वरले हामीहरूलाई धेरै उत्तम थोकहरू दिनु हुनेछ, अनि जमीनले धेरै उत्तम अन्न उप्जाउँनेछ।
- १३ धार्मिकताचाहिँ परमेश्वरको अधि जान्छ, र उहाँको निम्ति एउटा मार्ग तयार गर्छ।

भजन ८६

दाऊदको प्रार्थना।

भजन ८५

प्रमुख संगीतकारलाई। कोरह परिवारहरूको स्तुतिगान।

- १ हे परमप्रभु, आफ्ना देश प्रति कृपा ररनुहोस्। याकूबका परिवारहरू परदेशमा निष्कासित छन् तिनीहरूलाई आफ्नो देशमा फेरि ल्याउनु होस्।
- २ हे परमप्रभु, आफ्ना मानिसहरूलाई, क्षमा गर्नुहोस तिनीहरूका पापहरू मेटाई दिनुहोस्!
- ३ हे परमप्रभु, क्रोधी हुनदेखि रोकिनु होस, पागल नबन्नु होस्।
- १ म दरिद्र र असहाय मानिस हुँ। हे परमप्रभु, दया गरि मेरो प्रार्थना सुनुहोस्, अनि उत्तर दिनुहोस्।
- २ हे परमप्रभु, म तपाईंको भक्त हुँ, दयागरी मलाई बचाउनु होस्। म तपाईंको दास हुँ तपाईं मेरो परमेश्वर हुनुहुन्छ, मेरो, भरोसा तपाईंमा छ, मलाई रक्षा गर्नुहोस्।
- ३ मेरो स्वामी, ममाथि दया गर्नुहोस्। म प्रत्येक क्षण तपाईंलाई नै प्रार्थना गरीरहेछु।
- ४ हे स्वामी, म मेरो जीवनलाई तपाईं कै हातमा सुम्पिन्छु। उपयोगी मलाई बनाउनु होस, म तपाईंको दास हुँ।
- ५ हे स्वामी, तपाईं धर्मी र दयालु हुनुहुन्छ। तपाईंका मानिसहरू तपाईंलाई सहयोग माग्छन्, तपाईं ती मानिसहरूलाई साँच्चि नै प्रेम गर्नुहुन्छ।
- ६ परमप्रभु, मेरो प्रार्थना ग्रहण गर्नुहोस्। कृपादानको निम्ति मेरो प्रार्थना सुनुहोस्।
- ७ परमप्रभु, म मेरो संकटको समयमा तपाईंलाई

रक्षक शाब्दिक अर्थ ढाल हो जुन राजासँग सभन्धित छ।

छानिका राजाप्रति आभिषेक भएको व्यक्ति।

- प्रार्थना गर्दछु, म जान्दछु तपाईंले जवाफ दिनु हुनेछ।
- ८ हे परमेश्वर, तपाईं भैं अर्को कोही छैन। तपाईंले गर्नु भएको काम अरू कसैले गर्न सक्तैन।
- ९ स्वामी, तपाईंले प्रत्येक व्यक्तिलाई बनाउनु भयो। तिनीहरू सबै जना आएर तपाईंलाई उपासना गरून्। तिनीहरू सबै जनाले तपाईंको नामको सम्मान गरून्।
- १० हे परमेश्वर, तपाईं महान् हुनुहुन्छ! तपाईं अद्भुत कार्यहरू गर्नुहुन्छ, तपाईं अनि तपाईं मात्र, परमेश्वर हुनुहुन्छ।
- ११ हे परमप्रभु, तपाईंको तरिकाहरू सिकाउनु होस्, अनि म बाँच्नेछु र सत्य पालन गर्नेछु। मलाई मेरो जीवनको मुख्य चीज, तपाईंको नाउँमा पूजा गरिरहन सहायता गर्नु होस्।
- १२ हे परमेश्वर, मेरो स्वामी तपाईंको प्रशंसा गर्दछु। मेरो सम्पूर्ण हृदयबाट म तपाईंको नामको अनन्त सम्मान गर्नेछु।
- १३ हे परमेश्वर, तपाईंसँग म प्रति कति बढ्ता प्रेम छ। तपाईंले मलाई मृत्युको मुखबाट बचाउनु भयो।
- १४ अंहकारीहरूले ममाथि आक्रमण गरिरहेछन्, परमेश्वर। निर्दयी भ्रुण्डका मानिसहरूले मलाई मार्ने कोशिश गरिरहेछन्। अनि त्यस्ता मानिसहरूले तपाईंको इज्जत गर्दैनन्।
- १५ हे स्वामी तपाईं दया र कृपाले पूर्ण भएका परमेश्वर हुनुहुन्छ। तपाईं अनि धैर्य, सत्यता र कृपामा भरिपूर्ण हुनुहुन्छ।
- १६ परमेश्वर, तपाईंले मेरो कुरा सुनेको र मप्रति कृपालु भएको देखाउनु होस्। म तपाईंको दास हुँ। मलाई बल प्रदान गर्नुहोस्, म तपाईंको दास हुँ। मलाई बचाउनु होस्!
- १७ परमेश्वर, तपाईंले मलाई साथ दिएको संकेत दिनुहोस्। मेरो शत्रुहरूले त्यो संकेत हेर्नेछन् अनि तिनीहरू असन्तुष्ट हुनेछन्। त्यसले तपाईंले मेरो प्रार्थना सुन्नु भएको बुझाउँछ अनि मलाई तपाईंले सहायता दिनु हुनेछ।

भजन ८७

कोरह परिवारहरूको एउटा भजन-स्तुतिगान।

- १ परमेश्वरले यरूशलेमको पवित्र पहाडहरूमा आफ्नो मन्दिर बनाउनु भयो।
- २ परमप्रभुले इस्त्राएलका अन्य ठाउँहरू भन्दा सियोनका प्रवेशद्वारहरू मन पराउनु हुन्छ।
- ३ परमेश्वरको शहरका मानिसहरूले तिम्रो विषयमा प्रशंसीय कुराहरू गर्दछन्।
- ४ परमेश्वरले आफ्ना सबै मानिसहरूको सूची राख्नु

- भएको छ। ती मध्ये कतिपय मिश्र र बेबिलोनमा बस्दछन्। ती मध्ये कतिपय फिलिस्तिया, टायर र एथियोपियामा पनि जन्मेका थिए।
- ५ परमेश्वरले सियोनमा जन्मेका प्रत्येक मानिसलाई चिन्नु हुन्छ। सर्वोच्च परमेश्वरले त्यो शहर बनाउनुभयो।
- ६ परमेश्वरले आफ्ना सबै मानिसहरूका सूची राख्नु भएको छ। तिनीहरू कहाँ, कहाँ जन्मेका हुन् भन्ने कुरा परमेश्वरले जान्नु हुन्छ।
- ७ परमेश्वरका मानिसहरू खास छुट्टीहरू मान्नलाई यरूशलेम जाँदछन्। तिनीहरू सुखी छन्। तिनीहरू गाइरहेछन् र नाचिरहेछन्। तिनीहरू भन्दछन्, "प्रत्येक असल कुराहरू यरूशलेमबाट आउँदछ।"

भजन ८८

प्रमुख संगीतकारलाई पीडापूर्ण रोग बारेस्।

एज्री हेमानको एउटा भजन।

- १ हे परमप्रभु, परमेश्वर, तपाईं मेरो रक्षक हुनुहुन्छ, रातदिन म तपाईंलाई प्रार्थना गरिरहेकोछु।
- २ मेरो प्रार्थनाहरू प्रति कृपया ध्यान दिनुहोस्। कृपादानको निम्ति मेरो प्रार्थना सुनी दिनुहोस्।
- ३ मेरो प्राणसँग प्रशस्त त्यस्तो पीडा छँदै थियो! म चाँदै मर्ने छु।
- ४ मानिसहरूले मलाई मृत मानिस अथवा बाँच्नु परेको एकदम कमजोर, हीन मानिस जस्तो व्यवहार गर्दछन्।
- ५ मृत मानिसहरूको माभ्रमा मलाई खोज्नु होस्। म चिहानमा लडिरहेको मुर्दा जस्तो छु। तपाईंले भुल्लु भएका मरिसकेका मानिसहरू माभ्र म एक हुँ। तपाईंबाट अलग्ग र हेलचेक्राई भयो। सेला
- ६ तपाईंले मलाई धरतीको त्यो प्वालमा राख्नु भयो। हो तपाईंले मलाई त्यस्तो अन्धकार ठाउँमा राख्नु भयो।
- ७ परमेश्वर, तपाईं मसँग रिसाउनु भएको थियो, अनि मलाई सजाय दिनुभयो।
- ८ मेरो साथीहरूले मलाई छाडी गए। सबैले मलाई अछुत व्यक्ति जस्तो छिःछिः दूर-दूर गरे। म त्यस घरमा बन्द थिए अनि बाहिर जान सकिन।
- ९ मेरा आँखाहरू मेरो सम्पूर्ण दुःखहरूमा रूढ रूढ पोल्ल थालिसक्यो। हे परमप्रभु, म तपाईंलाई अटूट प्रार्थना गर्छु मेरो पाखुराहरू तपाईं प्रति प्रार्थनामा उठ्दछन्।
- १० हे परमप्रभु, के मृत मानिसहरूका लागि तपाईं आश्चर्य काम रचनुहुन्छ? के भूतहरूमाथि उठ्छन् र तपाईंको प्रशंसा गर्छन्? अहँ गर्दैनन्।
- ११ चिहानभित्र भएका मृत मानिसहरूले तपाईंको प्रेम बारे कुरा गर्न सक्ने छैनन्। मृत मानिसहरूले

- मृतकहरूको संसारमा तपाईंको विश्वासको विषयमा भन्न सक्ने छैनन्।
- १२ मृत मानिसहरू अन्धकारमा लडिरहेका हुन्छन्, तपाईंले गर्नु भएका अचम्मका कुराहरू देख्न सक्तिनन्। मृत मानिसहरूले बिर्सिएको संसारमा तपाईंको धार्मिकताको कुरा गर्न सक्ैनन्।
- १३ हे परमप्रभु, म तपाईंको सहायताको निम्ति प्रार्थना गरिरहेको छु। प्रत्येक प्रातःकालमा म तपाईंमा प्रार्थना गर्दछु।
- १४ हे परमप्रभु, किन तपाईंले मलाई त्यागनु भयो? किन मेरो कुरा सुन्न अस्वीकार गर्नुहुन्छ?
- १५ युवा अवस्थादेखि नै म कमजोर र रोगी थिएँ। मैले तपाईंको क्रोध सहें, म असहाय छु।
- १६ हे परमप्रभु, तपाईं मसँग रिसाउनु भएको छ, अनि सँजायले मलाई माँदै छ।
- १७ दुःखाई र पीडाहरू सधैं मसँग छन् म ती दुःखाई र पीडाहरूमा डुलीरहेको अनुभव गर्दछु।
- १८ हे परमप्रभु, मेरा सारा मित्रहरू र प्रेमीहरू त्यागनु मलाई वाध्य गराउनु भयो। खाली अन्धकार मात्र मसँग रहेको छ।

भजन ८९

एज्री एथानबाट मस्किल भन्ने भजन।

- १ म सदा परमप्रभुको निम्ति प्रेमको गीत गाउनेछु। स उहाँको विश्वासको प्रशंसा सदा-सर्वदा गर्नेछु।
- २ हे परमप्रभु, म तपाईंमा सँचो रूपमा विश्वास गर्दछु कि तपाईंको प्रेम अनवरत छ। तपाईंको विश्वास आकाश भै व्यापक छ।
- ३ परमेश्वर भन्नुहुन्छ, “मैले चुनेका राजासँग करार गरेको छु, मैले मेरो दास दाऊदसँग कसम खाएँ:
- ४ दाऊद, म तिम्रो वंशलाई सदा सर्वदाको निम्ति स्थिर बनाउनेछु। म तिम्रो राज्य सदा सर्वदाको निम्ति कायम गराउने छु।”
- ५ हे परमप्रभु, तपाईंले आश्चर्यपूर्वक कुराहरू सृजना गर्नु हुन्छ। जसको निम्ति तपाईंलाई आकाशहरूले पनि प्रशंसा गर्छन्। मानिसहरू तपाईंमाथि आश्रित हुन सक्छन्। पवित्र स्वर्गदूतहरूको सभाले तपाईंको बारेमा गाउँदछ।
- ६ स्वर्गमा तपाईंको बराबरी हुने कोही पनि छैन। कुनै पनि “देवता” परमप्रभुको तुलनामा आउन सक्ैन।
- ७ परमेश्वर पवित्र स्वर्गदूतहरूसित सदा सर्वदा मिल्नु हुन्छ। ती सबै स्वर्गदूतहरू उहाँका हुन्। तिनीहरू डराएर उहाँको श्रद्धा गर्दछन्, तिनीहरू उहाँको सम्मानमा बस्दछन्।
- ८ हे सेनाहरूका परमप्रभु, परमेश्वर तपाईं जस्तो

- यहाँ अरू कोही छैन। हामी पूर्णरूपले तपाईंमाथि भरोसा राख्छौं।
- ९ तपाईंले विशाल समुद्रको शक्तिशाली ज्वारभाटामाथि शाश्वत गर्नुहुन्छ। तपाईं त्यसको छालहरूलाई शान्त पार्न सक्नु हुन्छ।
- १० परमेश्वर तपाईंले राहबलाई डर देखाउनु भयो, तपाईंको आफ्नै शक्तिशाली पाखुराहरूले तपाईंका शत्रुहरूलाई यत्रतत्र पारिदिनु भयो।
- ११ स्वर्ग र पृथ्वीमा भएका सबै थोकहरू तपाईंकै हुन्, परमेश्वर तपाईंले संसार र यसका सबै थोकहरू सृजना गर्नुभयो।
- १२ उत्तर र दक्षिण दिशामा तपाईंले सारा थोकहरू सृजना गर्नुभयो। ताबोर पर्वत र हर्मोन पर्वतले तपाईंकै नाउँको गुण-गान गर्दछ।
- १३ हे परमेश्वर तपाईंसँग शक्ति छ। तपाईंको शक्ति महान् छ विजय तपाईंकै हो।
- १४ तपाईंको साम्राज्य सत्य र न्यायमाथि बनिएको छ। प्रेम र विश्वास तपाईंको सिंहासनका दासहरू हुन्।
- १५ हे परमेश्वर, तपाईंका ईमान्दार भक्तजनहरू सौँच्चि नै खुशी छन्। तिनीहरू तपाईंको कृपाको प्रकाशमा बाँच्दछन्।
- १६ तपाईंको नाउँले तिनीहरूलाई सधैं खुशी पार्छ। तिनीहरूले तपाईंको सद्गुणको प्रशंसा गर्दछन्।
- १७ तपाईं तिनीहरूका आश्चर्यमय बल हुनुहुन्छ। तपाईंबाटै उनीहरूको शक्ति आउँदछन्।
- १८ परमप्रभु, तपाईं हाम्रो रक्षक हुनुहुन्छ। इस्त्राएलको एकमात्र पवित्र आत्मा हाम्रा राजा हुनुहुन्छ।
- १९ तपाईं आफ्ना भक्तजनहरूसँग दर्शनमा बोल्नु भयो अनि भन्नुभयो, “मैले भीड़बाट एकजना जवान केटोलाई छानेँ अनि मैले त्यस जवानलाई मुख्य मानिस बनाएँ, मैले त्यस जवान सिपाहीलाई बलियो, बनाएँ।
- २० मैले मेरो दास दाऊदलाई पाएँ अनि मेरो विशिष्ट तेलले उसलाई अभिषेक गरेँ।
- २१ मैले दाऊदलाई आफ्नो दाहिने पाखुराले सहयोग गरेँ। अनि मेरो शक्तिले, उसलाई बलियो बनाएँ।
- २२ शत्रुले चुनेका राजालाई पराजित गर्न सकेन। दुष्ट मानिसहरूले उनलाई परास्त गर्न सकेन।
- २३ मैले उनको शत्रुहरूलाई शेष पारिदिँ। मैले ती मानिसहरूलाई परास्त गरेँ मैले छानेका राजालाई घृणा गरे।
- २४ म सधैं आफूले छानेका राजालाई प्रेम र सहयोग गर्नेछु। म उनलाई सधैं बलियो बनाउने छु।
- २५ मैले छानेका राजालाई समुद्रको अध्यक्ष नियुक्त गर्छु। उसले नदीहरूमाथि नियन्त्रण गर्नेछ छ।

- २६ उसले मलाई भन्नेछ, तपाईं मेरो पिता हुनुहुन्छ। तपाईं मेरो परमेश्वर, मेरो चट्टान, मेरो रक्षक हुनुहुन्छ।
- २७ अनि उसलाई म मेरो प्रथम जन्मने छोरो बनाउने छु। ऊ नै पृथ्वीमा सबै भन्दा महान् राजा हुनेछन।
- २८ मेरो प्रेमले चुनिएका राजालाई सदा-सर्वदा रक्षा गर्नेछु। तिनको र मेरो यो करार कहिल्यै समाप्त हुनेछैन।
- २९ उनका परिवारहरू अनवरत रहने छन् जबसम्म स्वर्ग रहन्छ तबसम्म उनको राज्य रहनेछ।
- ३० यदि उनका सन्तानहरूले मेरो व्यवस्था मान्न छाडे यदि तिनीहरूले मेरो आज्ञा अमान्य गरे। भने म तिनीहरूलाई दण्ड दिनेछु।
- ३१ यदि छानिएका राजाका भावी सन्तानहरूले मेरो नियमहरू भत्काउँदै मेरो आज्ञाहरू उलंघन गर्छन भने,
- ३२ तब म उनीहरूलाई कडा दण्ड दिनेछु। म तिनीहरूका दुष्टकर्मको सजाय कोराले दिनेछु।
- ३३ तर म ती मानिसहरूबाट माया मारेर टाढा जाने छैन। म तिनीहरू प्रति सधैं विश्वासी रहने छु।
- ३४ म दाऊदसँग भएको करार तोड्ने छैन। म मेरो करार-वचन परिणत गर्नेछैन।
- ३५ मेरो पवित्रतामा, उनीप्रित एक प्रतिज्ञा गरेको छु अनि म दाऊद प्रति भूटो हुने छैन।
- ३६ दाऊदका सन्तानहरू अनवरत रहनेछन्। रहुञ्जेल उनको राज्य रहने छ।
- ३७ जुन सरह, यो अनवरत चल्नेछ, त्यस करारको साक्षी आकाशहरू छन्, त्यो करारमा भरोसा गर्न सकिन्छ।”
- ३८ तर परमेश्वर तपाईं आफूले रोजेका राजाप्रति रिसाउनु भयो। अनि उनलाई एकलै छाडी दिनु भयो।
- ३९ तपाईंले आफ्नो करार अस्वीकार गर्नु भएकोछ। तपाईंले राजाको मुकुट मैलामा पर्याँकिदिनु भयो।
- ४० तपाईंले राजाको शहरका भित्ताहरू भत्काई भार्नु भयो। उनका सबै किल्लाहरू ध्वंश पार्नुभयो।
- ४१ त्यताबाट भएर जाने मानिसहरूले उनका चीजहरू चोरे। उनका छिमेकीहरूले उसलाई खिसी गरेर हाँसे।
- ४२ तपाईंले त्यस्तो गरेर राजाका शत्रुहरूलाई खुशी बनाउनु भयो। तपाईं उनका शत्रुहरूलाई युद्ध जित्न दिनुभयो।
- ४३ परमेश्वर, तपाईंले उनीहरूको रक्षा गर्दै सघाउनु भयो। तपाईंले आफ्ना राजालाई युद्धमा सघाउनु भएन।
- ४४ तपाईंले उनलाई जित्न दिनु भएन। तपाईंले उनको राजगद्दी भूईँमा पर्याँकिदिनु भयो।
- ४५ तपाईंले उनको जीवन घटाई दिनु भयो तपाईंले उनलाई लज्जित पार्नुभयो।
- ४६ हे परमप्रभु, यस्तो कहिले सम्म जाल्ने हो? के तपाईंले हामीलाई सधैं उपेक्षा गर्नुहुन्छ? के तपाईंको क्रोध आगो जस्तो सधैं बल्ने हो?
- ४७ याद गर्नुहोस् मेरो जीवन कति छोटो छ: तपाईंले हामीलाई छोटो जीवन बाँचलाई रचनुभयो।
- ४८ कोही पनि बाँच्ने छैन र कहिल्यै मर्दैन कोही पनि चिहानबाट भाग्न पाउने छैन।
- ४९ हे परमेश्वर, तपाईंले विगतमा देखाउनु भएको प्रेम खै कहों छ? तपाईंले दाऊदको परिवार प्रति विश्वासी हुनेछु भनेर प्रतिज्ञा दिनु भयो।
- ५०-५१ हे स्वामी, कृपया याद गर्नुहोस्, मानिसहरूले कसरी तपाईंको दासलाई अपमान गरे। हे परमप्रभु, मैले तपाईंका शत्रुहरूबाट ती सारा अपमानहरू सहन पस्यो। ती मानिसहरूले तपाईंले रोजेको राजाको अपमान गरे।
- ५२ परमप्रभुको सदा सर्वदा प्रशंसा गर। आमेन! आमेन!

चौथो भाग

भजन ९०

परमेश्वरको जन मोशाको प्रार्थना।

- १ हे परमेश्वर, तपाईं पुस्तादेखि पुस्तासम्म हाम्रो वासस्थान हुनुभएको छ।
- २ परमप्रभु, तपाईं परमेश्वर हुनुहुन्थ्यो पर्वतहरूको समक्ष जहाँ जन्मिएका थियो अनि पृथ्वी र संसारको समक्ष जहाँ बनिएका थियो। परमेश्वर, तपाईं सधैं परमेश्वर रहनु भयो र सधैं हुनुहुने नै छ।
- ३ तपाईंले यस संसारमा मानिसहरू ल्याउनु हुन्छ अनि पछि तिनीहरूलाई धुलोमा परिणत गर्नुहुन्छ।
- ४ तपाईंको लागि हजारौं वर्षहरू पनि हिजो बितेको रात जस्तै लाग्दछ।
- ५ हामीलाई कसिंंगर जस्तै बढार्नुहुन्छ। हाम्रो जीवन बिहानै हराएर विलाई जाने सपना जस्तै छ। हामी घाँस जस्तै छौं।
- ६ बिहान पख घाँस उम्रन्छ अनि बेलुकी यो औलाएर मर्छ।
- ७ हे परमेश्वर, तपाईंको रीसले हामीलाई ध्वंश गर्न सक्छ। तपाईंको क्रोधले हामीलाई भयभीत पार्दछ।
- ८ तपाईं हाम्रो सबै पापहरू जान्नु हुन्छ। हे परमेश्वर, तपाईंले हाम्रो गुप्त पापहरू सबै देख्नुहुन्छ।
- ९ तपाईंको क्रोधले हाम्रो जीवन समाप्त गर्न सक्छ। कानेखुसी जस्तै हाम्रो जीवन धमिलिदै जान्छ।

- १० हामी सत्तरी वर्षसम्म बाँच्न सक्छौं, यदि अभ बलियो भए असी वर्षसम्म बाँच्न सक्छौं। हाम्रो जीवन कठिन काम र पीडाले भरिएको छ। त्यसपछि अचानक हाम्रो जीवन सिद्धिएर जान्छ अनि हामी उडेर टाढा जान्छौं।
- ११ हे परमेश्वर! वास्तवमा कसैले पनि तपाईंको क्रोधपूर्ण शक्तिलाई जान्दैन। तर हाम्रो डर र तपाईं प्रतिको आदर तपाईंको क्रोध जतिकै महान् छ।
- १२ हाम्रो जीवन कति छोटो छ भनेर हामीलाई सिकाउनु होस, ताकि हामी साँच्चि नै ज्ञानी हुन सकौं।
- १३ हे परमप्रभु, सधैं हाम्रो पछाडि आउनु होस्। आफ्ना दासहरू प्रति दयालु हुनुहोस्।
- १४ प्रत्येक बिहान आफ्नो प्रेमले हामीलाई भरिदिनु होस्। हामी सुखी रहौं र रमाइलो जीवनबोचौं।
- १५ तपाईंले हामीलाई हाम्रो जीवनमा अति उदासीनता र संकटहरू दिनुभयो। अब हामीलाई खुशी वा सुखी पार्नुहोस्।
- १६ तपाईंका दासहरूले आश्चर्यपूर्वक थोकहरू देख्नु जुन तपाईंले तिनीहरूका लागि गर्न सक्नु हुन्छ अनि उनीहरूका नानीहरूले तपाईंको महिमा देख्न सक्नु।
- १७ हाम्रो परमप्रभु परमेश्वर, हाम्रो निमित्त कृपालु बन्नु होस्। हामी जे काम गछौं त्यो फलदायक होस, हामी जे काम गछौं परमेश्वरले सफल पारी दिऊन।
- ७ तपाईंले एक हजार शत्रुहरूलाई परास्त गर्नु हुनेछ। तपाईंको आफ्नै दाहिने हातले दश हजार शत्रुका सेनाहरूलाई परास्त पार्नेछ। ती शत्रुहरूले तपाईंलाई छुँदैन पनि।
- ८ हेर मात्र, अनि तिमीले देख्ने छौं ती दुष्ट मानिसहरू दण्डित भएको।
- ९ किन? किनभने तिमी परमप्रभुमा भरोसा गर्दछौं। तिमीले सर्वोच्च परमेश्वरलाई आफ्नो सुरक्षाको ठाउँ बनायौं।
- १० तिमीलाई केही नराम्रो हुनेछैन। त्यहाँ तिम्रो घरमा कुनै प्रकारको रोग हुने छैन।
- ११ परमेश्वरले तिमीहरूको लागि स्वर्गदूतहरूलाई आज्ञा दिनु हुनेछ, अनि तिनीहरूले तिमीहरूलाई जहाँ जादा पनि रक्षा गर्नेछन्।
- १२ तिनीहरूका हातहरूले तिमीहरूलाई पक्रनेछ, त्यसैकारण तिमीहरूले आफ्नो खुट्टा दुङ्गामा बजारु पार्दैन।
- १३ तिमीहरूले सिंहहरूमाथि र विषालु सर्पहरूमाथि हिँड्ने शक्ति पाउनेछौं।
- १४ परमप्रभु भन्नुहुन्छ, “यदि कुनै मानिसले ममा भरोसा गर्दछ भने, म उसलाई बचाउने छु जसले मेरो नाउँलाई उपासना गर्दछ म मेरो भक्तजनहरूलाई रक्षा गर्नेछु।
- १५ मेरो भक्तजनहरूले सहयोगको निमित्त मलाई डाक्ने छन्। अनि म तिनीहरूलाई जवाफ दिने छु म तिनीहरूको दुःखको बेलामा साथ रहनेछु, म तिनीहरूलाई मुक्त गर्ने छु र सम्मान गर्ने छु।
- १६ अनि मेरा भक्तजनहरूलाई दीर्घायु दिनेछु अनि तिनीहरूलाई बचाउनेछु।”

भजन ६१

- १ तिमी सर्वोच्च परमेश्वरकहाँ लुक्न जान सक्छौं। तपाईं सर्वशक्तिमान् परमेश्वरकहाँ सुरक्षाको लागि जान सक्छौं अवश्य नै।
- २ म परमप्रभुलाई भन्दछु, “तपाईं मेरो सुरक्षाको ठाउँ हुनुहुन्छ, मेरो किल्ला हुनुहुन्छ। मेरो परमेश्वर, म तपाईंमाथि भरोसा गर्दछु।”
- ३ परमेश्वरले तिमीलाई लुप्त विपदहरू र डरलाग्दो बिमारीहरूबाट जोगाउनुहुन्छ।
- ४ तिमी सुरक्षाको लागि परमेश्वर कहौं जान सक्छौं। उहाँले तिमीहरूलाई रक्षा गर्नुहुनेछ जसरी एउटा चराले आफ्ना पखेटाहरू फिँजाएर आफ्ना बच्चाहरूको सुरक्षा गर्दछ। परमेश्वर तिमीहरूका सुरक्षाका लागि ढाल र पर्खालहरू जस्ता हुनुहुनेछ।
- ५ तिमीहरू राती व्यर्थै डराउने कामै छैन अनि दिनमा पनि तिमी आफ्ना शत्रुहरूको काँडहरूसित डराउने छैनौं।
- ६ तिमी राती चल्ने रूढीदेखि र दिउँसो क्षय गर्ने नाशदेखि डराउने छैनौं।

भजन ६२

विश्रामको दिनको निमित्त एउटा भजन-स्तुतिगान।

- १ परमप्रभुको गुण-गान गर्नु असल कुरा हो। सर्वोच्च परमेश्वर, तपाईंको गुण-गान गर्नु असल कुरा हो।
- २ बिहानको बेलामा तपाईंको प्रेम बारे गाउनु असल हो, अनि रातमा तपाईंको विश्वास बारेमा गाउनु असल हो।
- ३ परमेश्वर, दश तारे बाजाहरू, वीणा र सारङ्गीहरू तपाईंको लागि बजाउनु असल कुरा हो।
- ४ हे परमप्रभु, तपाईंले आफ्ना सृजनासित हामीलाई साँच्चि नै खुशी बनाउनु भयो। हामी खुशीसाथ तपाईंले गर्नु भएका कुराहरू बारे गाउँछौं।
- ५ हे परमप्रभु तपाईंले कति महान् कुराहरू गर्नुभयो। तपाईंका विचारहरू हामीलाई बुझ्न अति कठिन छ।

- ६ हामीसँग तपाईंको तुलना गर्दा मानिस जाति मूर्ख जनावरहरू जस्तै छन्। हामी मूर्खहरू हौं जसले केही पनि बुझ्न सक्दैन।
- ७ दुष्ट मानिसहरू भारपातहरू जस्ता जही तही उम्रन्छन्। तर तिनीहरू सधैंको निमित्त नष्ट हुनेछन्। तिनीहरू जे गर्छन् त्यो सदालाई विनिष्ट हुन्छ।
- ८ तर हे परमप्रभु, तपाईंलाई सदा आदर गरिनेछ।
- ९ हे परमप्रभु, तपाईंका सम्पूर्ण शत्रुहरू नाश हुनेछन्। सम्पूर्ण ती मानिसहरू जसले पाप कामहरू गरे तिनीहरू नष्ट हुनेछन्।
- १० तर तपाईंले मलाई बलियो बनाउनु भयो। म दरिलो सिंगहरू भएको भेडा जस्तै हुनेछु। तपाईंले खास कामको लागि मलाई रोज्नुभयो, तपाईंले आफ्ना ताजा तेलहरू ममाथि खन्याउनु भयो।
- ११ मैले मेरो शत्रुहरू वरिपरि भएको देखें। तिनीहरू मलाई आक्रमण गर्न तयार भएका विशाल सँढिहरू जस्ता छन्। मेरो बारेमा तिनीहरूले के कुरा गरिरहेका छन् सुनें।
- १२-१३ असल मानिसहरू लेबानेना परमप्रभुको मन्दिरमा रोपिएको देवदारु जस्ता छन् परमप्रभुको मन्दिरमा रोप्न गरिएको। धर्मी मानिसहरू हाम्रो परमेश्वरको मन्दिरको प्राङ्गणमा फुलिरहेका छन्।
- १४ तिनीहरू बृद्ध भए तापनि तिनीहरूले नयाँ र स्वस्थ रूखले जस्तै लगातार फल उत्पादन गरिरहने छन्।
- १५ तिनीहरू त्यहाँ हुनु नै परमप्रभु असल हुनुहुन्छ, भन्नलाई नै हो। उहाँ मेरो चट्टान हुनुहुन्छ, अनि उहाँले अनुचित काम गर्नुहुन्छ।

भजन ६३

- १ परमप्रभु राजा हुनुहुन्छ। उहाँले वैभवी अनि सामर्थ्यपूर्ण पोषाकहरू लगाउनु हुन्छ। उहाँ तयार हुनुहुन्छ यसैले सारा संसार सुरक्षित छ, यो नष्ट हुनेछैन।
- २ परमेश्वर, तपाईंको राज्य सर्वदा चल्ने छ। परमेश्वर, तपाईं अनन्त सम्म बाँच्नु भयो।
- ३ हे परमप्रभु नदिहरूको आवाज अति गर्जनपूर्ण छ। जोडसँग आउने छालहरू गर्जनपूर्ण छन्।
- ४ जोडसँग आउने समुद्रका छालहरू गर्जनपूर्ण र शक्तिशाली छन् तर परमप्रभु तिनीहरूमाथि अभ शक्तिशाली हुनुहुन्छ।
- ५ हे परमप्रभु, तपाईंको नियम सर्वदा चल्ने छ तपाईंको पवित्र मन्दिर धेरै कालसम्म रहनेछ।

भजन ६४

- १ हे परमप्रभु, तपाईं परमेश्वर हुनुहुन्छ जसले

- मानिसहरूलाई दण्ड दिन्छ। तपाईं परमेश्वर हुनुहुन्छ जसले मानिसहरू प्रति दण्ड लिएर आउँछन्।
- २ तपाईं सारा पृथ्वीका न्याय पालक हुनुहुन्छ। अहंकारी मानिसहरूलाई दण्ड दिनुहोस जो त्यसका लायक छन्।
- ३ हे परमप्रभु, कहिले सम्म दुष्ट मानिसहरूले खेलौंची गर्नेछन्? कहिले सम्म परमप्रभु?
- ४ कहिलेसम्म ती दुष्टकर्मीहरूले तिनीहरूको भयंकर कामहरू गर्नेछन्?
- ५ हे परमप्रभु, तिनीहरूले तपाईंको मानिसहरूलाई कष्ट दिए। तिनीहरूले नै तपाईंका मानिसहरूलाई दुःखी, पीडित बनाए।
- ६ ती दुष्ट मानिसहरूले हाम्रा देशमा बसिरहेका विधवाहरू र परदेशीहरूलाई मारे। तिनीहरूले माता-पिता नभएका नानीहरूलाई हत्या गरे।
- ७ अनि तिनीहरूले भने परमप्रभुले तिनीहरूले गरिरहेका नीच कामहरू देख्दैनन्। तिनीहरूले भने कि इस्राएलका परमेश्वरले के भईरहेछ त्यो केही पनि जान्दैनन्।
- ८ तिमी अबुभ मानिसहरू ज्ञानी तिमीहरूले कहिले तिमीहरूको शिक्षा? हे मूर्खहरू हो तिमीहरू कहिले चेतनशील हुने हो? तिमी पापी मानिसहरू अति हरिलठक छौं। तिमीहरूले बुझ्नु नै पर्छ।
- ९ परमेश्वरले यो कुरा सोच्दैनौं कि जसले कान बनायो उसले सुन्नसक्छ? निश्चय नै जसले तिम्रो आँखहरू बनायो उसले पनि देख्न सक्छ। परमेश्वरले आँखा बनाउनु भयो, यसकारण निश्चय नै के भइरहेको छ त्यो देख्न उहाँका पनि आँखाहरू छन्।
- १० परमेश्वरले ती मानिसहरूलाई अनुशासनमा राख्नु हुनेछ। ती मानिसहरूले के गर्नु पर्ने परमेश्वरले सिकाउनु हुनेछ।
- ११ मानिसहरूले के सोचिरहेछन् परमेश्वर जान्नुहुन्छ। परमेश्वर जान्नुहुन्छ कि मानिसहरू मात्र हावाका भोका हुन्। भनेर।
- १२ मानिस जसलाई परमप्रभुले अनुशासनमा राख्नु भएको छ त्यो सुखी हुनेछ। परमेश्वरले त्यस मानिसलाई ठीक तरिकाले बाँच्ने बाटो बताउनु हुनेछ।
- १३ हे परमेश्वर, तपाईंले त्यस मानिसलाई सहयोग गर्नु हुनेछ जो संकट आईपर्दा बिछिन्न हुँदछ। जब सम्म ती दुष्ट मानिसहरूलाई चिहानमा पुरिदैन, त्यसलाई शान्ति बस्न तपाईंले सहायता गर्नु हुनेछ।
- १४ परमप्रभुले आफ्ना मानिसहरूलाई त्याग्नु हुन्न उहाँले तिनीहरूलाई सहयोग दिन छोड्नुहुन्न।
- १५ न्याय फर्केर निर्मलतासित आउने छ। अनि त्यहाँ असल, ईमान्दारी मानिसहरू हुनेछन्।

- १६ कसैले पनि मलाई दुष्ट मानिसहरूको विरुद्ध लड्न सघाएनन्। कोही पनि मसँग ती नीच कर्म गर्ने मानिसहरूको विरुद्ध लडाईं गर्न उभिएनन्।
- १७ यदि परमप्रभुले मलाई सहायता नगर्नु भएको भए मृत्युद्वारा म मौन भइसकेको हुन्थे।
- १८ म जान्दछु कि म पतन हुन लागेको थिएँ, तर परमप्रभुले आफ्नो चेलालाई सहायता गर्नुभयो।
- १९ म अत्यन्त चिन्तीत र हडबडिएको थिएँ तर परमप्रभु, तपाईंले मलाई सान्त्वना दिनुभयो अनि खुशी पार्नुभयो!
- २० परमेश्वर, कपटी न्यायकर्तालाई सहयोग नगर्नुहोस्। ती दुष्ट न्यायकर्ताहरूले साधारण जनताको लागि कठिन जीवन यापन गर्ने नियमहरू बनाउँदछ।
- २१ त्यस्ता न्यायकर्ताहरूले असल मानिसहरूलाई आक्रमण गर्दछन्। तिनीहरूलाई दोषी साबित गरेर मार्न लगाउछन्।
- २२ तर मेरो परमप्रभु, उच्च पर्वतमाथि मेरो सुरक्षाको ठाउँ हुनुहुन्छ। परमेश्वर मेरो चट्टान हुनुहुन्छ मेरो सुरक्षाको ठाउँ!
- २३ परमेश्वरले भयंकर कार्य गर्ने ती दुष्ट न्यायकर्ताहरूलाई दण्ड दिनुहुनेछ। परमेश्वरले तिनीहरूलाई नष्ट गर्नुहुनेछ किनभने तिनीहरूले पाप गरे। परमप्रभु हाम्रा परमेश्वरले ती पापी न्यायकर्ताहरूलाई नष्ट गर्नुहुनेछ।

भजन ९५

विश्रामको दिनको निम्ति एउटा भजन-स्तुतिगान।

- १ आऊ, परमप्रभुको गुण-गान गरौं। चट्टान प्रति, ठूलो स्वरमा गुण-गान गरौं जसले हामीलाई बँचायो।
- २ परमप्रभु प्रति धन्यवादको गीत गाऊ। उहाँप्रति आनन्दमय प्रशंसाको गीत गाऊ।
- ३ किन? किनभने परमप्रभु नै महान् परमेश्वर हुनुहुन्छ! अन्य सारा "देवताहरू"लाई अधीनमा राख्ने उहाँ महान् राजा हुनुहुन्छ।
- ४ गहिरो गुफाहरू र उच्च पहाड-पर्वतहरू परमप्रभुका सम्पत्ति हुन्।
- ५ सागर उहाँकै हो उहाँले यो सृजना गर्नु भएको हो, परमेश्वरले आफ्नै हातले सुक्खा जमीनहरू बनाउनु भयो।
- ६ आऊ, निर्हुरिएर, उहाँको उपसना गरौं। जसले हामीलाई बनाउनु भयो उहाँ परमेश्वरको उपसना गरौं।
- ७ उहाँ हाम्रो परमेश्वर हुनुहुन्छ अनि हामी उहाँका सन्तानहरू हौं। यदि हामीले उहाँको आवाज सुन्यौं भने आज हामी उहाँका भेडा हौं।
- ८ परमेश्वर भन्नुहुन्छ, "तिमीहरूले जंगलमा हुँदा मरीबामा गरे भैं अनि मरुभूमिमा गरेको मस्सामा भैं जिद्दी नगर।
- ९ तिम्रा पिता-पुर्खाहरूले मलाई जाँच गरे, तिनीहरूले मलाई जाँचे, तर तिनीहरूले म के गर्न सक्थे भन्ने कुरा देखे।
- १० चालीस वर्षसम्म म ती मानिसहरूबाट सहन गरेर बसे। अनि म जान्दछु कि तिनीहरू आज्ञाकारी छैनन्। तिनीहरूले मेरो शिक्षाहरू लिन अस्वीकार गरे।
- ११ यसैले मेरो रीसमा तिनीहरू मेरो विश्रामको भूमिमा पस्ने छैनन भनी प्रतिज्ञा गरे।"

भजन ९६

- १ परमप्रभुले गर्नु भएको नयाँ कुराहरूका बारेमा नयाँ गीत गाऊ सारा संसारले परमप्रभु प्रति गीत गाउन्।
- २ परमप्रभु प्रति गाऊ! उहाँको नाउँलाई आशीवाद देऊ! सुसमाचार भन। प्रत्येक दिन उहाँको मुक्तिको विषयमा कुरा गर।
- ३ परमप्रभु साँच्चि नै अदभूत हुनुहुन्छ, भनेर मानिसहरूलाई भन। परमेश्वरले गर्नु हुने आश्चर्यचकित चीजहरूका विषयमा राष्ट्रहरू माभ भन। सृजना गर्नु हुने अचम्मका कामहरूको बारेमा मानिसहरूलाई भन।
- ४ परमप्रभु महान् हुनुहुन्छ र प्रशंसाको योग्य हुनुहुन्छ। उहाँ अन्य सबै "देवताहरू"को भन्दा अझ उहाँकै डर राख्नु पर्छ।
- ५ अन्य जातिहरूका सबै "देवताहरू" खाली मूर्तिहरू मात्र हुन्। तर परमेश्वरले स्वर्ग बनाउनुभयो।
- ६ उहाँको समक्षमा आदर र महिमा चम्किरहेको छ। परमेश्वरको पवित्र मन्दिरमा शक्ति र सौन्दर्य छ।
- ७ परिवारहरू, जातिहरू परमप्रभुको प्रशंसा र महिमाको गीत गाऔं।
- ८ परमप्रभुको नाउँको प्रशंसा गर आफ्ना बलिहरू ल्याऊ र मन्दिर तर्फ जाऊ।
- ९ पवित्रताको सौन्दर्यसित परमप्रभुको उपासना गर। पृथ्वीमा प्रत्येक मानिसले परमप्रभुको उपासना गर।
- १० जाति-जातिहरूलाई घोषणा गर। परमप्रभु नै राजा हुन्, ताकि संसार नष्ट नहोस्। परमप्रभुले निष्पक्ष रूपमा संसारमा राज गर्नुहुनेछ।
- ११ हे आकाश, खुशी हो! हे पृथ्वी, आनन्दित बन! यसमा भएका समुद्र र प्रत्येक थोक खुशीले कराऊ, चिच्याऊ।
- १२ खेतहरू र त्यसमा उब्जने प्रत्येक चीज, खुशी बन। जङ्गलका रूखहरू, गाऊ र खुशी बन!

१३ खुशी बन किनभने परमप्रभु संसारमा “राज” गर्न आइरहनु भएको छ। उहाँले पक्षपात नगरी संसारमा न्याय गर्नु हुनेछ।

भजन ६७

- १ परमप्रभुले राज गर्नु हुन्छ र पृथ्वी खुशी हो। सबै सुदूरतिरका देशहरू खुशी हुन्छन्।
- २ बाक्लो बादलहरूले परमप्रभुलाई घेरी राखेको छ। धर्म र न्यायले यस राज्यलाई बलियो बनाउँदछ।
- ३ परमप्रभुको सामुन्नेबाट एउटा आकाश जाँदछ अनि उहाँका शत्रुहरूलाई नाश गर्दछ।
- ४ उहाँको बिजुली आकाशमा भलाक भिलिक चम्किन्छ। मानिसहरू यसलाई देख्छन् र डराउँछन्।
- ५ परमप्रभुको, समक्ष पर्वतहरू मैन जस्तो पगलन्छन्, सारा पृथ्वीका स्वामीको सामुन्ने।
- ६ हे आकाश, उहाँको धार्मिकताको बारे बताऊ। ताकि परमेश्वरको महिमा सारा मानिसहरूले देखुन।
- ७ मानिसहरू आफ्ना मूर्तिहरू पूजा गर्छन्। तिनीहरू आफ्ना “देवताहरूका” विषयमा घमण्ड गर्दछन्। तर ती मानिसहरू लज्जित हुनेछन्। तिनीहरूका “देवताहरू” शिर भुकाएर परमप्रभुलाई उपासना गर्नेछन्।
- ८ हे सियोन, सुन अनि खुशी बन! हे यहूदाका शहरहरू, खुशी होओ। किन? किनभने परमप्रभुले बुद्धिमानी निर्णयहरू गर्नु भयो।
- ९ सर्वोच्च परमप्रभु, तपाईं नै वास्तवमा पृथ्वीका शासक हुनुहुन्छ। तपाईं अन्य “देवताहरू” भन्दा धेरै असल हुनुहुन्छ।
- १० मानिसहरू जसले परमप्रभुलाई प्रेम गर्दछ उसले दुष्टतालाई घृणा गर्छ। परमेश्वरले धूर्तहरूबाट उहाँका भक्तजनहरूलाई बचाउनु हुँदछ।
- ११ धर्मी मानिसहरूमा उज्यालो र खुशीयाली चम्किन्छ।
- १२ धर्मी मानिसहरू, परमप्रभुमा खुशी रहौं! उहाँको पवित्र नाउँको श्रद्धा गर!

भजन ६८

एउटा भजन-प्रशंसाको गीत।

- १ परमप्रभु प्रति नयाँ गीत गाऊ किनभने उहाँले नयाँ र छक्क पार्ने कुराहरू गर्नुभयो।
- २ उहाँको पवित्र दाहिने पाखुराले उहाँलाई फेरि विजय तुल्यायो।
- ३ परमप्रभुले आफ्नो बचाउने शक्ति जातिहरूलाई देखाउनु भयो। परमप्रभुले आफ्नो धार्मिकता तिनीहरूलाई देखाउनु भयो।

- ४ उहाँका भक्तजनहरूले इस्त्राएलका मानिसहरू प्रति परमेश्वरको विश्वास सम्भिए। सुदूर ठाउँमा भएका मानिसहरूले हाम्रो परमप्रभुको रक्षा गर्ने शक्ति देखे।
- ५ हे पृथ्वीमा भएका प्रत्येक मानिसहरूले, परमप्रभु प्रति खुशीले हल्ला गर। प्रशंसाको गीत गाउन प्रारम्भ गर!
- ६ परमप्रभुको प्रशंसा वीणा बजाएर गर। वीणाबाट निस्केको संगीतले, उहाँको प्रशंसा गर्दछ।
- ७ तुरही र कर्णालहरू बजाऊ, अनि परमप्रभु हाम्रो राजा प्रति चिच्याउँदै प्रशंसा गर।
- ८ समुद्र र पृथ्वीले र त्यहाँ भएका प्रत्येक कुराले जोडले गावोस्।
- ९ हे नदीहरू, आफ्ना हातहरूले थप्पड़ी मार! पर्वतहरू सबै एकैसाथ आनन्दको गीत गाऔं।
- १० परमप्रभुको सम्मुख गाऊ किनभने उहाँ संसारमा राज गर्न आइरहनु भएको छ। उहाँले संसारमा न्यायपूर्वक राज गर्नु हुनेछ। उहाँले धार्मिकतासित मानिसहरूमाथि राज गर्नुहुनेछ।

भजन ६९

- १ परमप्रभु नै राजा हुनुहुन्छ। यसैले सारा जातिहरू डरले काम्छन्। परमेश्वर राजा सरह करूब स्वर्गदूतहरूमा बस्नु हुन्छ। यसैले सारा संसार डरले काम्दछ।
- २ सियोनमा परमप्रभु महान् हुनुहुन्छ! उहाँ सम्पूर्ण मानिसहरूमाथि महान् अगुवा हुनुहुन्छ।
- ३ सारा मानिसहरूले तपाईंको नाउँको गुण-गान गरून्। परमेश्वरको नाउँ विस्मयकारक छ। परमेश्वर पवित्र हुनुहुन्छ।
- ४ शक्तिशाली राजाले न्याय मनपराउनु हुन्छ। परमेश्वर, तपाईंले मंगलमयता बनाउनु भयो। तपाईंले याकूबमा धार्मिकता र निष्पक्षता ल्याउनुभयो।
- ५ परमप्रभु हाम्रो परमेश्वरको प्रशंसा गर अनि उहाँको पवित्र पाउदानमा* दण्डवत गर।
- ६ मोशा र हारून उहाँका केही पूजाहारीहरू मध्ये थिए। तिनीहरू मध्ये शमूएल हुन जसले परमेश्वरको नाम पुकारे। तिनीहरूले परमेश्वरलाई प्रार्थना गरे, अनि उहाँले तिनीहरूलाई जवाफ दिनुभयो।
- ७ परमेश्वर अग्ला बादलबाट बोल्नु भयो। तिनीहरूले उहाँको विधिहरू पालन गरे अनि परमेश्वरले तिनीहरूलाई नियम प्रदान गर्नुभयो।
- ८ हे परमप्रभु हाम्रा परमेश्वर, तपाईंले तिनीहरूको प्रार्थनाको जवाफ दिनुभयो। तपाईंले आफू क्षमादायी

पाउदान पाउदान मन्दिर तर्फको अर्थ हो।

परमेश्वर अनि नीच काम गर्ने मानिसहरूलाई
दण्ड दिनेको रूपमा दर्शाउनु भयो।

- ६ हाम्रा परमप्रभु परमेश्वरको प्रशंसा गर। हाम्रो
परमेश्वर साँच्चि नै पवित्र हुनुहुन्छ। उहाँको
पवित्र पर्वत तर्फ दण्डवत् गर।

भजन १००

धन्यवादको भजन।

- १ हे सारा पृथ्वीको मानिसहरू हो, परमप्रभुको
जयजयकार गर।
२ परमप्रभुको सेवामा खुशी हो! खुशीका गीतहरू
लिएर परमप्रभुको सम्मुख आऊ!
३ परमप्रभु नै हाम्रा परमेश्वर हुनुहुन्छ भन्ने जान।
उहाँले हामीलाई रच्यो अनि हामी उहाँका
मानिसहरू हौं, हामी उहाँका भेडा हौं।
४ उहाँको शहरमा धन्यवादको गीत लिएर आऊ।
उहाँको मन्दिरमा प्रशंसाको गीतहरू लिएर आऊ।
उहाँको प्रशंसा गर र उहाँको नाउँलाई धन्यवाद
चढाओ।
५ परमप्रभु, भलो हुनुहुन्छ। उहाँको प्रेम अनन्त छ।
हामी सदा सर्वदा उहाँमाथि भरोसा राख्न सक्छौं!

भजन १०१

दाऊदको भजन।

- १ म प्रेम र निष्पक्ष न्यायको गीत गाउनेछु। परमप्रभु,
म तपाईंको निम्ति गाउने छु।
२ म सतर्कतासाथ शुद्ध जीवन जिउनेछु। म मेरो
घरमा शुद्ध प्रकारले जिउनेछु। परमप्रभु तपाईं
मकहाँ कहिले आउनुहुनेछ?
३ म आफू समक्ष कुनै मूर्तिहरू राख्ने छैन, म त्यस
मानिसलाई घृणा गर्नेछु जो तपाईंको विरुद्ध जाँन्छ।
म त्यस्तो गर्नेछैन!
४ म ईमान्दार हुनेछु। म दुष्टपूर्ण कामहरू गर्नेछैन।
५ यदि कसैले उसको छिमेकिहरू बारे गुप्त भावमा
नराम्रा कुराहरू गर्दछ भने, म त्यस मानिसलाई
रोक्छु। आफूलाई घमण्ड गर्दै र अरू भन्दा म
श्रेष्ठ छु भनेर सोच्नेहरूलाई म अनुमति दिनेछैन।
६ म मानिसहरूलाई संसारभरि नै हेर्नेछु जसमाथि
भरोसा गर्न सकिन्छ अनि तिनीहरूलाई मात्र मेरो
सेवा गर्न दिन लाउने छु। खाली त्यस्ता मानिसहरू
मात्र मेरो दासहरू हुन सक्छन् जो शुद्ध
जिउँदछ।
७ म मेरो घरमा भूटाहरू बस्न दिने छैन। म भूट
बोल्नेहरूलाई आफू नजिक बस्न दिने छैन।
८ यस देशमा बसिरहेका दुष्ट मानिसहरूलाई सँधै
नाश गर्नेछु। परमेश्वरको शहर जानलाई म ती
सब दुष्टहरूलाई वाध्य पार्नेछु।

भजन १०२

पीडित मानिसको भजन। ऊ पीडित भएर,

परमप्रभुलाई दुःख पोख्छ।

- १ हे परमप्रभु, मेरो प्रार्थना सुनिदिनु होस्। साथ
पाउनलाई रोएको क्रन्दन सुनिदिनु होस्।
२ परमप्रभु तपाईं त्यसरी विमुख नभईदिनु होस्। जब
म संकटहरूमा भेलिएको हुन्छु मप्रति ध्यान
दिनुहोस्। जब म तपाईंको सहायताको निम्ति रोई
कराई गर्छु मलाई भट्टै जवाफ दिनुहोस्।
३ मेरो जीवन धुवाँ जस्तो भई बित्दैछ। मेरा जीवन
आगो सरह छ जो बिस्तारै जल्छ।
४ मेरो शक्ति क्षीण हुँदै गईसक्यो म सुक्खा,
ओलिन्दै गई रहेको घाँस जस्तै छु। मैले खान
समेत भूली सकेको छु।
५ आफ्नो उदासीनताको कारणले गर्दा, मेरो ओजन
घटिरहेछ।
६ म मरुभूमिमा बसिरहेको लाटकोसेरो जस्तो एकलो
छु। भवनहरूको भग्नावशेषमा बस्ने एकलो
लाटकोसेरो जस्तै छु।
७ म सुत्न सकिदैन। म छानामा भएको एउटा एकलो
चरो जस्तो छु।
८ मेरा शत्रुहरूले मलाई लगातार अपमान गर्छन्।
तिनीहरूले मलाई खिसी गरे अनि सरापे।
९ मेरो ठूलो उदासीनता खाली मेरो भोजन हो। मेरो
आँसु मेरो पिउने बस्तु हो।
१० किन? किनभने तपाईं ममाथि क्रोधित हुनुहुन्छ,
परमप्रभु, तपाईंले मलाई उठाउनु भयो अनि
त्यसपछिमलाई पर्याँकी दिनुभयो।
११ दिनको अन्तिम प्रहरमा लामो छायाहरू जस्तो मेरो
जीवन प्रायः सुकिसक्यो। म सुक्खा र ओइलिएको
घाँस सरह मदै जाँदैछु।
१२ तर परमप्रभु, तपाईं सदा-सर्वदा बाँच्नु हुनेछ।
तपाईंको नाउँ सदा सर्वदा र अनन्त सम्म रहनेछ।
१३ तपाईं उठनु हुनेछ र सियोनलाई सान्त्वना दिनु
हुनेछ। तपाईं सियोन प्रति कृपालु हुनुहुनेछ त्यो
समय आइरहेछ।
१४ तपाईंका दासहरूले उनको, दुङ्गाहरू मन पराउनेछ,
तिनीहरूले त्यो शहरको धूलोलाई सम्म मन
पराउने छ।
१५ मानिसहरूले परमप्रभुको नाउँ उपासना गर्नेछन।
परमेश्वर, पृथ्वीमा भएका राजाहरूले तपाईंलाई
सम्मान गर्नेछन।
१६ परमप्रभुले फेरि सियोन बनाउँनु हुनेछ। मानिसहरूले
फेरि उनको महिमा देखेछन।
१७ परमेश्वरले जिउँदै छाड्नु भएका मानिसहरूको
प्रार्थनाहरूको जवाफ दिनुहुनेछ। परमेश्वरले
तिनीहरूको प्रार्थना सुन्नुहुनेछ।

- १८ यी कुराहरू आउने भविष्यका सन्तानहरूको निम्ति लेख। अनि भविष्यमा, ती मानिसहरूले परमप्रभुको प्रशंसा गर्नेछन्।
- १९ परमप्रभुले आफ्ना पवित्र स्थानबाट तलतिर हेर्नुहुनेछ। परमप्रभुले स्वर्गबाट तल पृथ्वीमा हेर्नुहुनेछ।
- २० अनि उहाँले कैदीहरूका प्रार्थनाहरू सुन्नुहुनेछ। उहाँले मृत्यु घोषित भइसकेका मानिसहरूलाई मुक्ति दिलाई दिनुहुनेछ।
- २१ तब सियोनका मानिसहरूले परमप्रभुको बारेमा भन्नेछन्। तिनीहरूले उहाँको नाउँलाई यरूशलेममा प्रशंसा गर्नेछन्।
- २२ जातिहरू परस्परमा भेला हुनेछन्। राज्यहरू परमप्रभुको सेवा गर्नलाई आउने छन्।
- २३ मेरो बलले मलाई नै असफल तुल्यायो। मेरो जीवन छोटो भएर घट्यो।
- २४ यसकारण मैले भने, “मलाई ठिटौली बेलामा नै मर्न नदिनुहोस्। परमेश्वर तपाईं सदा-सर्वदा बाँच्नु हुनेछ।
- २५ धेरै वर्ष पहिले, तपाईंले यो संसार बनाउनु भयो। तपाईंले आफ्नै हातद्वारा यो आकाश बनाउनु भयो।
- २६ संसार र यो आकाश समाप्त होला तर तपाईं सर्वदा रहनु हुनेछ। तिनीहरूले लुगाहरू खोले जस्तै गर्नेछन्, अनि, लुगाहरू जस्तै, तपाईं तिनीहरूलाई परिवर्तन गर्नुहुनेछ। तिनीहरू सबै परिवर्तित हुनेछन्।
- २७ तर तपाईं परमेश्वर, कहिल्यै बदलिनु हुन्न। तपाईं सर्वदा जीवित रहनु हुन्छ।
- २८ हामी आज तपाईंका दासहरू हौं। हाम्रा नानीहरू यहाँ छन्। अनि तिनीहरूका सन्तानहरू पनि यहाँ तपाईंको उपासना गर्नेहरू हुनेछन्।”

भजन १०३

दाऊदको भजन।

- १ मेरो आत्मा, परमप्रभुको प्रशंसा गर! प्रत्येक मेरो अङ्गले उहाँको पवित्र नाउँको गुण-गान गर्दछ।
- २ हे मेरो आत्मा, परमप्रभुको प्रशंसा गर। अनि नबिस कि उहाँ नै वास्तवमा कृपालु हुनुहुन्छ।
- ३ परमेश्वरले हाम्रा सारा पापहरू क्षमा गरिदिनु हुन्छ। उहाँले हाम्रा सारा रोगहरू निको पारिदिनु हुन्छ।
- ४ परमेश्वरले चिहानबाट हाम्रो जीवन बचाउनु हुन्छ। अनि हामीलाई उहाँले प्रेम र दया गर्नुहुन्छ।
- ५ परमेश्वरले हामीलाई प्रशस्त राम्रा कुराहरू दिनुहुन्छ। उहाँले हाम्रो जवानीलाई गरुड जस्तो नयाँ तुल्याउनुहुन्छ।
- ६ परमप्रभु निष्पक्ष हुनुहुन्छ, परमेश्वरले मानिसहरू

प्रति न्याय ल्याउनु हुन्छ, जुन अन्य मानिसहरूबाट प्रतिघात भएको छ।

- ७ परमेश्वरले आफ्ना विधिहरू बारे मोशालाई बताउनु भयो। परमेश्वरले उहाँको शक्तिशाली कामहरू इस्त्राएलका मानिसहरूलाई देखाउनु भयो।
- ८ परमप्रभु अनुग्रही र करुणामय हुनुहुन्छ। परमेश्वर संवेदनशील र मायालु हुनुहुन्छ।
- ९ परमप्रभुले सधैं आलोचना गर्नु हुन्न परमप्रभु सधैं हामीसँग क्रोधित भएर बस्नु हुन्न।
- १० हामीले परमेश्वरको विरुद्ध पाप गर्यौं। तर उहाँले हामीलाई कुनै प्रकारको दण्ड दिनु भएन जसको लागि हामी योग्य थियौं।
- ११ परमेश्वरको प्रेम आफ्ना भक्तजनहरूमा पृथ्वीदेखि आकाशको उचाई जस्तै अग्लो छ।
- १२ अनि परमेश्वरले हाम्रो पापहरू पूर्व र पश्चिम टाढा-टाढा रहे जस्तो टाढो राखि दिनुभयो।
- १३ परमप्रभु आफ्ना भक्तजनहरूसँग त्यस्तो स्नेही हुनुहुन्छ जसरी एक पिता आफ्ना छोरा-छोरीहरूसँग हुन्छ।
- १४ परमेश्वरले हाम्रो बारेमा सबै कुराहरू जान्नुहुन्छ, हामी धूलाका कणहरूबाट बनिएका हौं भनेर परमेश्वर जान्नुहुन्छ।
- १५ हाम्रो जीवन छोटो छ भनेर उहाँले जान्नुहुन्छ। हाम्रो जीवन घाँस जस्तै हो भन्ने कुरा पनि जान्नुहुन्छ।
- १६ परमेश्वर जान्नुहुन्छ हामीहरू जङ्गली फूलहरू जस्तै हौं। जुन फूलहरू छिट्टै हुकिन्छन्। त्यसपछि तातो बतासको भोका आएर मर्छन। भट्टै तिमी भन्न सक्दैनौ कि फूल कहाँ फुलि रहेथ्यो।
- १७ तर परमप्रभुले आफ्ना भक्तजनहरूलाई सधैं माया गर्नुभयो अनि उहाँले आफ्ना भक्तजनहरूलाई अनवरत प्रेम गर्नुहुन्छ। परमेश्वरको धार्मिकता तिनीहरूका छोरा-नातिमाथि अनन्तदेखि अनन्तसम्म रहन्छ।
- १८ परमेश्वर ती मानिसहरूका लागि असल हुनुहुन्छ जसले उहाँको करार पालन गर्छ। परमेश्वर ती मानिसहरूका लागि असल हुनुहुन्छ जसले उहाँको आदेश पालन गर्छ।
- १९ परमेश्वरको सिंहासन स्वर्गमा छ। अनि उहाँले सबै थोकमा शासन गर्नुहुन्छ।
- २० हे स्वर्गदूतहरू, परमप्रभुको प्रशंसा गर। हे स्वर्गदूतहरू, परमप्रभुको प्रशंसा गर। तिमीहरू शक्तिशाली सिपाहीहरू हौं जसले उहाँको आज्ञा पालन गर्छन। तिमीहरू ध्यानपूर्वक उहाँका कुराहरू सुन्छौं अनि आज्ञाहरू पालन गर्छौं।
- २१ हे उहाँका सबै सिपाहीहरू! परमप्रभुको प्रशंसा गर। तिमीहरू उहाँको दासहरू हौं। जो परमप्रभुले इच्छा गर्नुहुन्छ तिमीहरू त्यही काम गर्दछौं।

२२ परमप्रभुले प्रत्येक थोक प्रत्येक ठाउँमा बनाउनु भयो। परमेश्वरले प्रत्येक ठाउँमा भएका सबै थोकहरूमा राज गर्नु हुन्छ, अनि ती सबै थोकहरूले परमप्रभुको गुण-गाऊनु पर्छ! हे मेरो प्राण परमप्रभुको गुण-गान गर!

भजन १०४

१ हे मेरो आत्मा परमप्रभुको प्रशंसा गर। हे परमप्रभु मेरो परमेश्वर, तपाईं महान् हुनुहुन्छ! तपाईं आदर र महिमाले सजिएको हुनुहुन्छ।
 २ तपाईं ज्योति पहिरनु हुन्छ जसरी मानिसहरू पोशाक पहिरन्छन्। तपाईं पर्दा जस्तै आकाशहरू फैलाउनु हुन्छ।
 ३ परमेश्वर, तपाईंले तिनीहरूमाथि आफ्नो घर बनाउनु भयो। तपाईंले बाक्लो बादलहरू रथ सरह चलाउनु भयो, अनि बतासको पखेंटाहरूमा आकाश तरेर चढ्नुभयो।
 ४ परमेश्वर, तपाईंले आफ्ना स्वर्गदुतहरू बतास* जस्ता अनि आफ्ना दासहरू आगो जस्तो बनाउनु भयो।
 ५ हे परमेश्वर, तपाईंले यसको आधारमा पृथ्वी बनाउनु भयो, यसैले यो ध्वंश हुने छैन।
 ६ तपाईंले यसलाई वस्त्रले जस्तै पानीले ढाक्नु भयो। पानीले पर्वतहरू छोपीए।
 ७ तपाईंले आज्ञा दिनुभयो, अनि पानी आतूरी गर्दै निष्कियो। परमेश्वर, तपाईं पानीमा चिच्याउनु भयो, अनि पानी आतूरी गर्दै निस्कियो।
 ८ पानी पर्वतहरूबाट तल झर्न थाल्यो, खडीहरूमा भर्दै र त्यसपछि ती ठाउँहरू तर्फ लाग्यो जुन तपाईंले बनाउनु भयो।
 ९ तपाईंले समुद्रहरूको सीमा तयार पार्नु भयो ताकि पानी कहिल्यै पृथ्वी तर्फ उर्लेर ढाक्ने छैन।
 १० हे परमेश्वर, तपाईंले पानीलाई भरनाहरूबाट नदीहरूतिर बहने बनाउनु भयो। यो पर्वतहरूको जलस्रोतबाट तलतिर बहन्छ।
 ११ नदीहरूको पानी सारा जंगली जनावरहरूको निम्ति हो अनि यहाँसम्म कि जंगली गधा पनि यहाँ पानी पिउन आउँदछन्।
 १२ जङ्गली चरा-चुरूङ्गीहरू पोखरी भए तिर बस्न आउँदछन्। तिनीहरू छेउकै रूखका हाँगामा बसेर गाउँदछन्।
 १३ परमेश्वरले वर्षालाई पर्वतहरूमा पठाउनु हुन्छ। चीचहरू जुन परमेश्वरले सृष्टि गर्नुभयो र

पृथ्वीलाई दिनु भयो ती त्यसैको आवश्यकता हुन्।

१४ परमेश्वरले पशुहरूको आहारको निम्ति घाँस उमानु भयो। उहाँले हामीलाई सागपातहरू रोप्नलाई दिनुभयो। जसलाई हामी हुर्काउने काम गर्छौं। ती सागपातहरूले पृथ्वीदेखि हामीलाई भोजन दिन्छन्।
 १५ परमेश्वरले हामीलाई दिनु हुन्छ दाखरस जसले हामीलाई खुशी तुल्याउँछ तेल जसले हाम्रो छाला नरम पार्दछ, अनि भोजन जसले हामीलाई बलियो बनाउँदछ।
 १६ लबानोनको विशाल देवदारु रूखहरू परमप्रभुको सम्पत्ति हुन्। परमप्रभुले ती रूखहरू रोप्नु भयो अनि त्यसलाई आवश्यकता भरि पानी दिनु भयो।
 १७ चरा-चुरूङ्गीहरूले त्यसैमा गुँड लगाउँछन् अनि त्यहाँ बस्छन्। सल्लाका रूखहरूमा सारसहरू फिँजिएर बस्दछन्।
 १८ उच्च पर्वतहरू जङ्गली बाख्राहरूको लागि घर हुन्। विशाल चट्टानहरू खरायोहरूको लागि लुक्ने ठाउँ हुन्।
 १९ परमेश्वर जब बिदाहरू प्रारम्भ हुन्छ तपाईंले हामीलाई दर्शाउनुका लागि जुन दिनुभयो। अनि घामले कहिले अस्ताउनु पर्छ त्यो जान्दछ।
 २० तपाईंले अन्धकार पार्नु भयो रात हुनलाई, त्यस समय जङ्गली पशुहरू बाहिर निस्कन्छन् र चारैतिर घुम्दछन्।
 २१ सिंहहरूले आक्रमण गर्दा परमेश्वरलाई आहार मागे भै गरी गर्जन्छन् जुन उहाँले तिनीहरूको निम्ति व्यवस्था गरिदिनु हुन्छ।
 २२ त्यसपछि घाम उदाउँछ, अनि पशुहरू आफ्ना घर तर्फ फर्कन्छ अनि विश्राम गर्दछन्।
 २३ तब मानिसहरू आफ्नो काम धन्दा तिर लाग्दछन् अनि सौँभ सम्म काम गरि रहन्छन्।
 २४ हे परमप्रभु, तपाईंले धेरै चकित थोकहरू गर्नुभयो। पृथ्वी त्यही थोकहरूले परिपूर्ण भई भरिएको छ। हामी जताततै प्रत्येक थोकमा तपाईंको बुद्धिमत्ता देख्छौं।
 २५ समुद्रमा हेर। त्यो कति ठूलो छ! अनगन्ती प्राणीहरूले त्यो भरिएकोछ। त्यहाँ ससाना र विशाल अनगन्ति प्राणीहरू छन्।
 २६ त्यस समुद्रमा लिब्यातान भएको बेला जहाजहरू चल्दछ, समुद्री प्राणी जुन तपाईंले सृष्टि गर्नुभयो समुद्रमा खेल्नलाई।
 २७ परमेश्वर, ती सारा चीजहरू तपाईंमा आश्रित छन् तपाईंले ठीक समयमा तिनीहरूलाई भोजन दिनुहुन्छ।
 २८ परमेश्वर, तपाईंले सारा प्राणी जातिहरूलाई तिनीहरूले खाने भोजन दिनुहुन्छ। तपाईंले आफ्ना

परमेश्वर ... बतास परमेश्वर तपाईंले आफ्नो दूतहरूलाई बतास जस्तै बनाउनु भयो। अथवा यसको अर्थ हुनु एक्छ: तपाईंले आफ्नो दूतलाई आत्मा बनाउनु भयो।

- हातहरू खोलेर, राम्रो पौष्टिक भोजन दिनुहुन्छ, अनि तृप्त नहुञ्जेलसम्म तिनीहरू खान्छन्।
- २९ जब तपाईं तिनीहरूबाट टाढा फर्किनुहुन्छ तिनीहरू भयभीत हुन्छन्। तिनीहरूका आत्माले तिनीहरूलाई छोड्दछ, तिनीहरू कमजोर भएर मर्छन् अनि तिनीहरूका शरीरहरू फेरि धूलोकण नै बन्दछन्।
- ३० तर हे परमप्रभु, जब तपाईंले आफ्नो आत्मा पठाउनु हुन्छ, तिनीहरू स्वस्थ हुन्छन्। अनि तपाईंले फेरि भूमि नयाँ बनाउनु हुन्छ।
- ३१ परमप्रभुको महिमा अनवरत अनन्त रहीरहोस्! उहाँले सृजना गर्नुभएको कुराहरूमा उहाँ आनन्दित होउन्।
- ३२ परमप्रभुले पृथ्वी तिर मात्र हेरि दिँदा पनि त्यो कम्पन हुनेछ। उहाँले पर्वतहरूलाई छोडिदिँदा मात्र तिनीहरूबाट धुवाँ उड्न थाल्दछ।
- ३३ मेरो जीवनभरी परमप्रभुको प्रशंसाको गीत गाउनेछु। जबसम्म म बाँच्छु परमप्रभुको प्रशंसा गरिरहेने छु।
- ३४ भरोसा छ मेरो यी शब्दहरूले उहाँलाई खुशी पार्नेछ। म परमप्रभुसित खुशी छु।
- ३५ पृथ्वीबाट पापहरू हटी जाओस्। दुष्ट मानिसहरू सदाको लागि हराएर जाऊन। मेरो प्राणले परमप्रभुको जयजयकार गर्दछ। परमप्रभुको प्रशंसा गर!
- भजन १०५**
- १ परमप्रभुलाई धन्यवाद देऊ। उहाँको नाउँ उपासना गर। सबै जाति-जाति मानिसहरूलाई ती अचम्म लाग्दा कुराहरूको बारेमा भन जुन उहाँले गर्नुहुन्छ।
- २ परमप्रभु प्रति भजन गाओ, उहाँको प्रशंसा गर। उहाँले गर्नु भएको अलौकिक कुराहरूको बारेमा बताऊ। जो उहाँले गर्नुहुन्छ।
- ३ परमप्रभुको पवित्र नाउँमा घमण्ड गर। तिमीहरू परमप्रभुलाई खोज्दै-खोज्दै आई पुग्यौ। खुशी हौ।
- ४ बल पाउनुलाई परमप्रभु कहौ जाऊ। सहायताको लागि सधैं उहाँकोमा जाऊ।
- ५ याद गर ती अचम्मका कुराहरू जुन उहाँले गर्नुहुन्छ। याद गर उहाँका आश्चर्यकामहरू साथै उहाँका बुद्धिमानी निर्णयहरू।
- ६ तिमीहरू उहाँका दास अब्राहामका सन्तानहरू हौ। तिमीहरू याकूबका सन्तानहरू हौ। तिमीहरू परमेश्वरद्वारा छानिएको मानिसहरू हौ।
- ७ परमप्रभु नै हाम्रो परमेश्वर हुनुहुन्छ। परमप्रभुले सारा संसारमा राज्य गर्नुहुन्छ।
- ८ परमेश्वरको करार पत्र सदा सर्वदा याद गर। याद गर उहाँले एक हजार पुस्ताहरूलाई दिनुभएका उहाँका आदेशहरू!
- ९ परमेश्वरले अब्राहामसित करार गर्नु भएको थियो। परमेश्वरले इसहाक प्रति प्रतिज्ञा राख्नु भएको थियो।
- १० त्यसपछि याकूबको लागि यो नियम भै बनाउनु भयो। परमेश्वरले इस्राएलसँग करार गर्नु भएको थियो। यो सर्वदा रहिरहने छ।
- ११ परमेश्वरले भन्नुभयो, “म तिमीहरूलाई कनानको देश दिनेछु। त्यो देश तिमीहरूकै सम्पत्ति हुनेछ।”
- १२ परमेश्वरले त्यो वचन त्यतिबेला राख्नु भएको थियो। जब अब्राहामका परिवारहरू ससाना थिए। तिनीहरू त्यहाँ परदेशीहरू जस्तै बसे।
- १३ तिनीहरू एक जातिदेखि अर्को जाति, एक राज्य देखि अर्को राज्य हुँदै भ्रमण गर्दैहिँदै।
- १४ तर परमेश्वरले तिनीहरूप्रति अत्याचार गर्न दिनु भएन। परमेश्वरले राजाहरूलाई पनि तिनीहरूलाई दुःख नदिनु भनेर चेताउनी दिनुभएको थियो।
- १५ परमेश्वरले भन्नुभयो, “मैले रोजेका मानिसहरूलाई दुःख नदेऊ। मेरो अगमवक्ताहरू प्रति अधर्मी व्यवहार गर्दै नगर।
- १६ परमेश्वरले त्यस देशमा अनिकाल पारिदिनु भयो। मानिसहरूले खानलाई प्रशस्त भोजन पाएनन्।
- १७ तर परमेश्वरले यूसुफ नाउँका एकजनालाई तिनीहरूको अगाडि त्यस ठाउँमा पठाउनु भयो। यूसुफ एक कमारा सरह बेचियो।
- १८ तिनीहरूले यूसुफका खुट्टा वरिपरि डोरीले कसे। तिनीहरूले उनको घाँटी वरिपरि फलामको घेरा हाली दिए।
- १९ उनले भनेका अगमवाणी कुराहरू सँच्चै नहोउञ्जेल सम्म तिनी दास सरह नै भए। परमप्रभुको सन्देशले प्रमाण गर्‍यो कि यूसुफ ठीक मानिस हो।
- २० यसैले मिश्रका राजाले उनलाई मुक्त गरिदिए। राष्ट्रका शासकले उनलाई जेल मुक्त गरिदिए।
- २१ उहाँले यूसुफलाई आफ्नो घरको जिम्मामा राखिदिए, यूसुफले आफ्नो स्वामीको सबै सम्पत्तिमाथि हेरचाह गरे।
- २२ यूसुफले अन्य अगुवाहरूलाई निर्देश दिए। यूसुफले बूढापाकाहरूलाई शिक्षा दिए।
- २३ तब इस्राएल मिश्र तर्फ आए, याकूब हामको देशमा बसे।
- २४ याकूबको परिवार अत्यन्त बढेर गयो। तिनीहरू आफ्ना शत्रुहरू भन्दा धेरै शक्तिशाली भए।
- २५ यसकारण मिश्रवासीहरूले याकूबको परिवारलाई हेलौं गर्न थाले। तिनीहरूले उनीहरूका दासहरू विरुद्ध योजना तयार गर्न थाले।

- २६ यसैले परमेश्वरले आफ्ना दास मोशालाई पठाउनु भयो, अनि उहाँले रोजेको पूजाहारी हारूनलाई पठाउनुभयो।
- २७ परमेश्वरले मोशा र हारूनको माध्यमद्वारा हाम्रो देशमा धेरै आश्चर्यकामहरू देखाउनु भयो।
- २८ परमेश्वरले निक्खुर कालो अन्धकार पठाउनुभयो तर मिश्रवासीहरूले उहाँलाई सुनेनन्।
- २९ यसैले परमेश्वरले पानीलाई रगतमा परिवर्तन गर्नुभयो, अनि त्यहाँका सारा माछाहरू मरे।
- ३० तिनीहरूका देश भ्यागुतै भ्यागुताले भरियो। राजाका सुत्ने कोठा पनि भ्यागुताहरू भरिए।
- ३१ परमेश्वरले आज्ञा दिनुभयो, अनि भिङ्गाहरू र जुम्राहरू आउन थाले। तिनीहरू चारैतिर फैलिएर गए।
- ३२ परमेश्वरले वर्षालाई असिनामा परिवर्तन गर्नुभयो। बिजुलीको प्रहार तिनीहरूको देशभरि पर्योकियो।
- ३३ परमेश्वरले तिनीहरूको अङ्गुरका र नेभराको रूखहरू ध्वंश पारी दिनुभयो। परमेश्वरले सारा रूखहरू ध्वंश पारी दिनुभयो।
- ३४ परमेश्वरले आज्ञा दिनुभयो, अनि सलहहरू र फटेङ्गराहरू आउन थाले। तिनीहरू अनगन्ति थिए।
- ३५ सलहहरू र फटेङ्गराहरूले देशमा सारा उद्भ्रिदहरू खाई नष्ट पारिदिए। तिनीहरूले खेतका सारा अन्नबालीहरू खाई नष्ट पारिदिए।
- ३६ त्यसपछि तिनीहरूको देशमा परमेश्वरले पहिलो जन्मेका प्रत्येक पुत्रलाई मारिदिनु भयो। परमेश्वरले प्रत्येक पुरुषको शक्ति प्रमाणलाई नष्ट पार्नु भयो।
- ३७ त्यसपछि उहाँले आफ्ना मानिसहरू मिश्रबाट निकाल्नु भयो। तिनीहरूले आफूसँग सुन र चाँदीहरू लिएर आए। परमेश्वरका मानिसहरू कोही पनि ठोकिएनन् र लडेनन्।
- ३८ परमेश्वरका मानिसहरू गएका देखेर मिश्रवासीहरू खुशी भए किनभने तिनीहरूबाट उनीहरू भयभीत थिए।
- ३९ परमेश्वरले कम्बल जस्तो बादल फिँजाई दिनुभयो। परमेश्वरले आफ्नो आगो राती उज्यालो पार्नलाई तिनीहरूलाई दिनुभयो।
- ४० मानिसहरूले भोजन मागे अनि परमेश्वरले तिनीहरूलाई वट्टाई चरा ल्याइदिनु भयो। परमेश्वरले स्वर्गबाट तिनीहरूलाई प्रशस्त खानेकुरा र रोटीहरू दिनुभयो।
- ४१ परमेश्वरले चट्टानलाई खण्डित पार्नु भयो अनि त्यहाँबाट भुलभुल पानी निस्क्यो। मरुभूमिमा नदी बग्न थाल्यो।
- ४२ परमेश्वरले उहाँको वचन संभन्नु भयो। परमेश्वरले आफ्ना दास अब्राहामसँग गर्नु भएको वचन सम्भन्नुभयो।
- ४३ परमेश्वरले आफ्ना मानिसहरू मिश्रबाट निकालेर ल्याउनु भयो। मानिसहरू खुशी र आनन्दले गाउँदै, गाउँदै निस्किए।
- ४४ तब परमेश्वरले तिनीहरूलाई देश दिनुभयो, जहाँ अन्य मानिसहरू बस्दै गरेका थिए। परमेश्वरका मानिसहरूले अन्य मानिसहरूले गर्नु परेका पश्चिमका चीजहरू पाए।
- ४५ किन परमेश्वरले त्यसो गर्नुभयो? यसकारण उहाँका मानिसहरूले उहाँका नियमहरू पालन गर्न सक्नु। यसकारण तिनीहरूले होशियारीसाथ उहाँका व्यवस्थाहरू पालन गर्न सक्नु। परमप्रभुको प्रशंसा गर!

भजन १०६

- १ परमप्रभुको प्रशंसा गर! परमप्रभुलाई धन्यवाद चढाओ किनभने उहाँ असल हुनुहुन्छ। परमेश्वरको प्रेम अनन्त छ!
- २ कुनै मानिसले पनि उहाँ कति महान् हुनुहुन्छ, भनेर वर्णन गर्न सक्दैन। कसैले पनि परमप्रभु पराक्रमको घोषणा गर्न सक्दैन।
- ३ मानिसहरू जसले परमेश्वरको आज्ञाहरू पालन गर्दछन् उनीहरू धन्य हुन्छन्। ती मानिसहरूले सधैंभरि असल कामहरू गर्दछन्।
- ४ हे परमप्रभु, याद गर्नुहोस् जब तपाईं आफ्ना मानिसहरूको लागि कृपालु हुनुहुन्छ मलाई पनि बचाउनु पर्छ भन्ने संभन्नु होस्।
- ५ हे परमप्रभु, मलाई राम्रो कुराहरूमा सहभागी हुन दिनुहोस् जुन तपाईंले आफ्ना रोजेको मानिसहरूको निम्ति गर्नुभयो। मलाई तपाईंका मानिसहरूसित प्रफुल्लित हुन दिनुहोस्। मलाई तपाईंका मानिसहरूसँग गुण-गान गर्न दिनुहोस्।
- ६ हामीले त्यस्तै पाप गर्छौं जस्तो हाम्रा पुर्खाहरूले गरेका थिए। हामी अन्ययोलमा थियौं, हामीले अधर्म कामहरू गर्छौं!
- ७ हे परमप्रभु, तपाईंले गर्नु भएका आश्चर्यकामहरूबाट मिश्रमा हाम्रो पुर्खाहरूले केही पनि सिक्नेनन्। त्यहाँ लाल समुद्र द्वारा, हाम्रा पुर्खाहरू तपाईंका विरुद्ध उपस्थित भए।
- ८ तर परमेश्वरले आफ्नो नाउँको खातिर हाम्रा पिता-पुर्खाहरूलाई बचाउनु भयो। परमेश्वरले तिनीहरूलाई बचाएर आफ्नो महान् शक्ति देखाउनु भयो।
- ९ परमेश्वरले आज्ञा दिनुभयो, अनि लाल समुद्र सुक्छा भयो। परमेश्वरले हाम्रो पिता-पुर्खाहरूलाई

- गहन समुद्र भएर मरुभूमि जस्तै सुक्खा धरती सम्म अगुवाई गर्नुभयो।
- १० परमेश्वरले हाम्रा पिता-पुर्खाहरूलाई उनीहरूका शत्रुहरूबाट बचाउनु भयो! परमेश्वरले तिनीहरूलाई शत्रुहरूबाट मुक्ति दिनुभयो।
- ११ परमेश्वरले तिनीहरूका शत्रुहरूलाई समुद्रले ढाकिदिनु भयो। तिनीहरूका एउटै शत्रुहरूले पनि बाँच्न पाएनन्।
- १२ तब हाम्रा पिता-पुर्खाहरूले परमेश्वरमा विश्वास गरे। तिनीहरूले उहाँप्रति गुण-गान गरे।
- १३ तर हाम्रा पिता-पुर्खाहरूले तुरुन्तै परमेश्वरले गर्नु भएका कुराहरू बिर्सि। तिनीहरूले परमेश्वरको सल्लाहलाई ध्यान दिएनन्।
- १४ हाम्रा पिता-पुर्खाहरू मरुभूमिमा भोकाए अनि तिनीहरूले आफ्नो जङ्गली रूपमा परमेश्वरलाई जाँच गरे।
- १५ तर हाम्रा पिता-पुर्खाहरूले मागेका सबै थोक परमेश्वरले दिनुभयो। तर परमेश्वरले तिनीहरूलाई डरलाग्दो रोगहरू पनि दिनुभयो।
- १६ मानिसहरू मोशादेखि डाह गर्न थाले। तिनीहरू हारून्देखि पनि ईर्ष्यालु भए जो परमप्रभुका पवित्र पूजाहारी हुनुहुन्थ्यो।
- १७ यसैकारण परमेश्वरले ती डाही मानिसहरूलाई दण्ड दिनुभयो। धरती चिरिएर दातानलाई निलिदियो। त्यसपछि चिरिएको जमीन बन्द भए अनि अबिरामको समुदाय जमीनभित्र छोपिएर गयो।
- १८ तब त्यस भीडको माभ्रमा आगो लाग्यो र त्यो आगोले ती दुष्टहरूलाई जलाई दियो।
- १९ ती मानिसहरूले होरेब पर्वतमा सुनको बाछो बनाएर तिनीहरूले त्यस मूर्तिलाई पूजा गरे!
- २० तिनीहरूले आफ्ना गौरवमय परमेश्वरसित घाँस खाने बाछोको मूर्ति साटे।
- २१ परमेश्वरले हाम्रा पिता-पुर्खाहरूलाई बचाउनु भयो। तर तिनीहरूले उहाँको बारेमा ती सबै बिर्सीदिए। जुन परमेश्वरले मिश्रमा महान कार्यहरू गर्नु भएको थियो तिनीहरूले उहाँको बारेमा भुलिदिए।
- २२ परमेश्वरले हाम्रो देशमा आश्चर्यजनक कुराहरू गर्नुभयो। परमेश्वरले लाल समुद्रको छेउमा डरलाग्दो कामहरू गर्नुभयो!
- २३ परमेश्वरले ती मानिसहरूलाई नष्ट गर्न चाहनु हुन्थ्यो। तर परमेश्वरले चुन्नु भएको दास मोशाले, बाटो छेके। परमेश्वर अत्यन्त रिसाउनु भयो, तर मानिसहरूमाथि परमेश्वरको रीस रोक्नुको निम्ति मोशाले बाटोहरू बन्द गरिदिए। यसैले परमेश्वरले मानिसहरूलाई नष्ट गर्नु भएन।
- २४ तर ती मानिसहरूले केना भन्ने रमाइलो ठाउँमा जान अस्वीकार गरिदिए। तिनीहरूले त्यस ठाउँमा भएका मानिसहरूलाई परास्त पार्न परमेश्वरले सहायता गर्नुहुन्छ भनी भरोसा गरेनन्।
- २५ हाम्रा पिता-पुर्खाहरूले परमेश्वरका वचन पालन गर्न अस्वीकार गरे!
- २६ तर तिनीहरूले आफ्नो पाल परमेश्वरको विरोधमा नालिश गरे। यसकारण परमेश्वरले शपथ लिनु भयो कि तिनीहरू मरुभूमिमा मर्नेछन्।
- २७ परमेश्वरले अन्य मानिसहरूले तिनीहरूका सन्तानहरूलाई परास्त गरोस भनी वचन दिनुभयो परमेश्वर हाम्रा पिता-पुर्खाहरूलाई आफ्नै सम्प्रदायहरू माभ्र तितर-बितर पार्न वचनबद्ध हुनुभयो।
- २८ त्यसपछि बाल पोरमा, परमेश्वरका जनहरू बाललाई पूज्नु भनी त्यहाँ सम्मिलित भए। परमेश्वरका मानिसहरू उत्सवमा सहभागी हुनु पुगे र मरेका मानिसहरूका* नाउँमा चढाएका बलिहरू खाए।
- २९ परमेश्वर आफ्ना मानिसहरूमाथि भयङ्कर रूपमा क्रोधित भए अनि तिनीहरूलाई डरलाग्दो बिमारी पारिदिनु भयो।
- ३० तर पीनहासले परमेश्वर प्रति प्रार्थना गरे। अनि त्यो हैजा रोकियो।
- ३१ पीनहासले उचित काम गरेको परमेश्वरलाई थाहा थियो। परमेश्वरले उसलाई सदा-सर्वदा संभन्नु हुने छ।
- ३२ मरीबामा मानिसहरू क्रोधित भए। अनि तिनीहरूले मोशालाई अधर्मी काम गर्न लगाए।
- ३३ ती मानिसहरूले मोशालाई दुःखीत गराए। नसोचिकन मोशा बोले।
- ३४ परमप्रभुले अन्य जातिहरूलाई ध्वंश पार्न मानिसहरूलाई आज्ञा दिनु भयो। तर इस्त्राएलका मानिसहरूले उहाँको आज्ञा पालन गरेनन्।
- ३५ तिनीहरू अरू जातिहरूसँग मिसिए, अनि अरू जातिहरूले जे गर्दै थिए त्यही गरे।
- ३६ ती मानिसहरू परमेश्वरका मानिसहरूका लागि एक पासो नै भए। उहाँका भक्तजनहरूले पनि अन्य मानिसहरूले जस्तै कृत्रिम देवताहरू पूज्नु थाले।
- ३७ उहाँका भक्तजनहरूले आफ्ना नानीहरू सम्म मारे, अनि त्यो भूतहरूलाई बलि चढाए।
- ३८ उहाँका भक्तजनहरूले निर्दोष मानिसहरू मारे। तिनीहरूले आफ्नै छोरा-छोरीहरू मारे अनि ती कृत्रिम देवताहरूलाई भोग चढाए।
- ३९ यसकारण परमेश्वरका मानिसहरू अरूजातिहरू जस्तै पापहरूले दूषित भए। उहाँका मानिसहरू परमेश्वर प्रति आज्ञाकारी भएनन् अनि अरू जातिहरूले जे अधर्म सिकाए त्यही कामहरू गरे।

- ४० परमेश्वर आफ्ना भक्तजनहरूमा क्रोधित हुनु भयो। उहाँ तिनीहरूसँग दिक्क हुनुभयो!
- ४१ परमेश्वरले आफ्ना मानिसहरू अन्य जातिहरूलाई सुम्पु भयो। शत्रुहरूले नै उनीहरूमा राज गरोस-भनेर उहाँले छोडी दिनुभयो।
- ४२ उहाँका मानिसहरूका शत्रुहरूले तिनीहरूलाई नियन्त्रणमा राखे अनि तिनीहरूको जीवन कठिन पारिदिए।
- ४३ परमेश्वरले आफ्ना मानिसहरूलाई धेरै पल्ट बचाइदिनु भयो। तर तिनीहरू उहाँकै विरुद्ध उठे अनि आफ्ना इच्छा अनुसार काम गरे। तिनीहरूले धेरै भन्दा धेरै अनुचित कामहरू गरे।
- ४४ तर जब-जब परमेश्वरका मानिसहरूमा संकट आई पस्यो तिनीहरूले परमेश्वरलाई सहायता माग्दथे अनि उहाँले प्रत्येक पल्ट तिनीहरूको प्रार्थना सुनीदिनु हुन्थ्यो।
- ४५ परमेश्वरले आफ्ना करार सधैं याद गर्नुहुन्थ्यो र तिनीहरूलाई सप्रेम सान्त्वना दिनु हुन्थ्यो।
- ४६ अन्य जातिहरूले तिनीहरूलाई कैदीहरू जस्तो लगे तर परमेश्वरले तिनीहरू प्रति टिढाउने बनाई दिनुभयो।
- ४७ हे परमप्रभु, हाम्रा परमेश्वर, हाम्रो उद्धार गर्नुहोस्। परमेश्वरले ती राष्ट्रहरूबाट फर्काई हामीलाई ल्याउनु भयो। यसकारण हामीले उहाँको पवित्र नाउँको गुण-गान गर्न सक्थौ। यसकारण हामीले उहाँ प्रति गुण-गान गर्न सक्थौ।
- ४८ इस्त्राएलका परमप्रभु परमेश्वरको प्रशंसा गरौं। परमेश्वर सधैं रहनु हुन्छ, उहाँ सधैं नै रहनुहुने छ। अनि सारा मानिसहरूले भने, “आमेन! परमप्रभुको प्रशंसा गर!”

पाँचौं भाग

भजन १०७

- १ परमप्रभुलाई धन्यवाद चढाओ, किनभने उहाँ उपकारी हुनुहुन्छ। उहाँको प्रेम सधैं रहन्छ।
- २ यसैले ज-जसलाई परमप्रभुले बचाउनु भएको थियो, प्रत्येक मानिसले भन्नु पर्दछ कि परमप्रभुले बचाउनु भयो। परमप्रभुले तिनीहरूका शत्रुहरूदेखि तिनीहरूलाई बचाउनु भयो।
- ३ परमप्रभुले आफ्ना मानिसहरूलाई विभिन्न देश देशबाट सँगै भेला गर्नुभयो। उहाँले तिनीहरूलाई पूर्व र पश्चिम, उत्तर र दक्षिणबाट सँगै भेला ल्याउनु भयो।
- ४ तिनीहरूमा कतिपय सुख्खा मरुभूमिमा छोडिए। तिनीहरूले बस्ने ठाउँ खोजिरहेका थिए। तर तिनीहरूले कुनै शहर भेटाएनन्।
- ५ तिनीहरू भोका र प्यासा थिए अनि कमजोर हुँदै गइरहेका थिए।
- ६ त्यसपछि तिनीहरूले परमप्रभुलाई सहायताको निम्ति पुकारे। अनि उहाँले तिनीहरूलाई संकटहरूबाट जोगाउनु भयो।
- ७ परमप्रभुले तिमीहरूलाई सोभै शहर तिर डोराएर लैजानु भयो जहाँ तिमीहरू बस्न पाउँथे।
- ८ उहाँको अनन्त प्रेमको निम्ति उहाँले सृजना गर्नु भएका आश्चर्यकामहरूको निम्ति उहाँलाई धन्यवाद देऊ।
- ९ परमेश्वरले अतृप्त आत्मालाई तृप्त पार्नु भयो। परमेश्वरले भोको आत्मालाई गुणपूर्ण कुराहरूले परिपूर्ण पारिदिनु भयो।
- १० परमेश्वरका कतिपय मानिसहरू कैदीहरू थिए, भ्यालखानको अन्धेरो कोठाहरूमा बन्धी थिए।
- ११ किन? किनभने तिनीहरू परमेश्वरले भनेका कुराहरूका विरुद्ध लडेका थिए। तिनीहरूले सर्वोच्च परमेश्वरबाट आएका सल्लाहहरू प्रति कानै थापेनन्।
- १२ परमेश्वरले तिनीहरूकै कुकर्मको कारणले गर्दा उनीहरूका जीवन जीउन कठिन परिदिनु भयो। तिनीहरूठेस लागेर लडे अनि त्यहाँ तिनीहरूलाई साथ दिने कोही पनि थिएन।
- १३ ती मानिसहरूलाई संकटहरूमा फँसाइयो। यसैकारण, तिनीहरूले परमेश्वरलाई गुहार मागे अनि उहाँले तिनीहरूलाई संकटबाट बचाउनु भयो।
- १४ कालो कोठरीको कैदबाट परमेश्वरले तिनीहरूलाई बाहिर निकाल्नु भयो। तिनीहरूलाई बाँधिएका डोरीहरू उहाँले चुडाई दिनुभयो।
- १५ उहाँको अनन्त प्रेम र मानिसहरूको निम्ति उहाँले सृजना गर्नु भएको आश्चर्यकामहरूको निम्ति उहाँलाई धन्यवाद देऊ।
- १६ हाम्रा शत्रुहरूलाई नाश गर्न परमप्रभुले हामीलाई सहायता दिनुभयो, परमेश्वरले तिनीहरूको काँसाको मूल ढोका भत्काउन सक्नुहुन्छ। परमेश्वरले तिनीहरूका फलामका बारहरू टुक्रा-टुक्रा पारिदिन सक्नुहुन्छ।
- १७ कतिपय मानिसहरूले आफ्ना पापहरू र दोषहरूद्वारा आफैलाई मूर्ख बनाए।
- १८ ती मानिसहरूले खान पनि रूचाउँदैनन् अनि तिनीहरू प्रायः मर्छन्।
- १९ तिनीहरू संकटहरूमा थिए, यसैले सहयोगको निम्ति परमेश्वरलाई गुहार मागे र उहाँले तिनीहरूलाई ती संकटहरूबाट बचाउनु भयो।
- २० परमेश्वरले आज्ञा गर्नुभयो र तिनीहरू निको भए। यसकारण ती मानिसहरू चिहानबाट बाँचे।

- २१ परमप्रभुको अनन्त प्रेम अनि मानिसहरूका निम्ति उहाँले सृजना गर्नु भएको आश्चर्यकामहरूको निम्ति परमप्रभुलाई धन्यवाद देऊ।
- २२ प्रति बलिदान स्वरूप उपहारहरू अर्पण गर अनि उहाँका कार्यहरू प्रति धन्यवाद प्रदान गर। खुशी भएर उहाँले गर्नु भएका कार्यहरूको बारे भन्दै जाऊ।
- २३ कतिपय मानिसहरू जहाजमा तरेर समुद्र पारी पुगे। तिनीहरूका कर्मले नै तिनीहरूलाई महासागर पार ताख्यो।
- २४ ती मानिसहरूले परमेश्वरले के गर्न सक्नु हुन्छ भन्ने कुरा देखे। तिनीहरूले समुद्रमा गर्नु भएको उहाँको अद्भूत कामहरू देखे।
- २५ परमेश्वरले आज्ञा गर्नुभयो, अनि प्रबल बतास बहन थाल्यो। छालहरू उच्च भन्दा उच्च हुँदै गए।
- २६ ती छालहरूले तिनीहरूलाई उठाएर आकाशमा पुऱ्याए अनि गहिरो समुद्रमा फारिदिए। तूफान एकदम भयंकर थियो ती मानिसहरूको साहस हराएर गयो।
- २७ तिनीहरू धरमरिहकेका थिए अनि मातेको मानिस सरह पछारिए, माझी रूपमा तिनीहरूको कुशलता बेकार भयो।
- २८ तिनीहरू संकटहरूले घेरिए, यसैकारण तिनीहरूले परमेश्वरलाई गुहार मागे। अनि उहाँले ती संकटहरूबाट तिनीहरूलाई बचाउनु भयो।
- २९ परमेश्वरले समुद्र तूफानलाई रोक्नु भयो। अनि छालहरूलाई शान्त पार्नुभयो।
- ३० माझीहरू खुशी भए किनभने समुद्र शान्त थियो। अनि परमेश्वरले तिनीहरू जहाँ जान चाहन्थे त्यहाँ जोगाएर लैजानु भयो।
- ३१ उहाँको प्रेम र मानिसहरूको लागि उहाँले सृजना गर्नु भएको आश्चर्यकामहरूको निम्ति परमप्रभुलाई धन्यवाद देऊ।
- ३२ महासभामा परमेश्वरको प्रशंसा गर। बूढा-प्रधानहरू सँगै भेला भएको बेला उहाँको प्रशंसा गर।
- ३३ परमेश्वरले नदीहरूलाई पनि मरुभूमिमा परिवर्तन गर्नुभयो। परमेश्वरले भरनाहरू बहनुदेखि रोकिदिनु भयो।
- ३४ परमेश्वरले मलिलो भूमिलाई काम नलाग्ने नूनिलो जमीन बनाई दिनुभयो। किन? किनभने ती दुष्ट मानिसहरूले गर्दा हो। जो त्यस ठाउँमा बसीरहेका थिए।
- ३५ परमेश्वरले मरुभूमिलाई पानीको पोखरीमा परिवर्तन गर्नुभयो। परमेश्वरले बाँझो जमीनमा पानीको मूल फुटाउनु भयो।
- ३६ परमेश्वरले भोकाएका मानिसहरूलाई राम्रो ठाउँमा

लानुभयो। अनि तिनीहरूले आफ्नो निम्ति शहर बसाए।

- ३७ ती मानिसहरूले त्यस धरतीमा बिजन छरे। तिनीहरूले त्यहाँ अङ्गूरको खेती गरे। अनि तिनीहरूले असल बाली पाउन सके।
- ३८ परमेश्वरले ती मानिसहरूलाई आशीर्वाद दिनु भयो। तिनीहरूका सन्तानहरू बढे। तिनीहरूका अधिक भन्दा अधिक पशुहरू भए।
- ३९ घोर विपत्ति र संकटहरूले गर्दा तिनीहरूका परिवारहरू सानो र कमजोर भए।
- ४० परमेश्वरले तिनीहरूका शासकहरूलाई लज्जित र व्याकुल पार्नु भयो। उहाँले तिनीहरूलाई मरुभूमिमा भड्किहिङ्गे बनाउनु भयो जहाँ कुनै बाटो छैनन्।
- ४१ त्यसपछि परमेश्वरले ती गरीब मानिसहरूलाई तिनीहरूको दुःखबाट मुक्ति दिनुभयो। अनि तिनीहरूका परिवारहरू भेडाका बथानहरू जस्ता विशाल हुँदै गए।
- ४२ असल मानिसहरूले त्यसलाई देख्छन् अनि तिनीहरू आनन्दित हुन्छन् तर दुष्ट मानिसहरूले त्यसलाई देखे पछि के भन्नु, के भन्नुहुन्छन्।
- ४३ यदि कुनै मानिस ज्ञानी छ भने उसले यी कुराहरू सम्झने छ। परमेश्वरको प्रेम के हो त्यसपछि मात्र उसले वास्तविक रूपमा बुझ्न थाल्नेछ। परमेश्वरको प्रेम के हो भनेर।

भजन १०८

एउटा स्तुतिगीत-दाऊदको भजन।

- १ हे परमेश्वर, म आत्मा र हृदय सहित स्तुति-गीतहरू गाऊन र बजाउनलाई तयार छु।
- २ साङ्गीतहरू एवं वीणाहरूले सूर्यलाई जगाँऊ!
- ३ हे परमेश्वर, हामी तपाईंलाई जातिहरू माझ गुण-गान गर्नेछौं।
- ४ परमप्रभु! तपाईंको प्रेम आकाशभन्दा पनि उच्च छ। तपाईंको सत्यता उच्चतम बादल भन्दा पनि उच्च छ।
- ५ हे परमेश्वर, आकाशभन्दा पनि माथि उठनुहोस्! सारा संसारले तपाईंको महिमालाई देखोस्।
- ६ हे परमेश्वर, आफ्ना मित्रहरू बचाउनलाई त्यसो गर्नुहोस्। मेरो प्रार्थनाको प्रत्युत्तर दिनुहोस् अनि तपाईंको महान् शक्ति बचाउनलाई प्रयोग गर्नुहोस्।
- ७ परमेश्वर उहाँको मन्दिरमा बोल्नु भयो: “म युद्ध जित्ने छु अनि विजयी भएर प्रफुल्लित हुनेछु! म यो धरती आफ्ना मानिसहरूको माझमा भाग गरेर बाँडिदिने छु। शेकेम तिनीहरूलाई दिनेछु। म तिनीहरूलाई सुक्कोत बेसी दिनेछु।
- ८ गिलाद र मनस्से मेरो हुनेछ। एप्रैम मेरो शिरकवज हुनेछ, यहूदा मेरो राजदण्ड हुनेछ।

- ६ मोआब मेरो खुट्टा धुने ठूलो गर्दुवा हुनेछ, एदोम मेरो जुताहरू बोक्ने दास हुनेछ, म पलिस्तिलाई परास्त गर्ने छु अनि विजय भएको खुसीमा कराउने छु।”
- १० कसले मलाई शत्रुहरूको किल्लातिर लैजाने हो? कसले मलाई एदोमको विरुद्ध लडाइँ गर्न लैजाने हो?
- ११ हे परमेश्वर, यी सबै कुराहरू सार्थक पार्न तपाईंले मात्र मलाई सहायता गर्न सक्नु हुन्छ। तर तपाईंले हामीलाई त्यागेर जानु भयो! तपाईं हाम्रा सेनाहरूसँग जानु भएन!
- १२ हे परमेश्वर, हाम्रा शत्रुहरू नाश गर्नलाई साथ दिनुहोस्। मानिसहरूले हामीलाई सघाउन सक्दैनन्।
- १३ परमेश्वरले मात्र हामीलाई बलियो बनाउन सक्नु हुन्छ। परमेश्वरले हाम्रा शत्रुहरू पराजित गर्न सक्नु हुन्छ।

भजन १०९

प्रमुख संगीतकारलाई दाऊदको भजन।

- १ हे परमेश्वर, मेरो प्रार्थनाहरूको लागि कान नथुनु होला!
- २ दुष्ट मानिसहरूले मेरो बारेमा भूटा कुराहरू भनिरहेका छन्। तिनीहरूले भनेका कुराहरू सत्य होइनन्।
- ३ मानिसहरूले मेरो बारेमा उपेक्षामूलक कुराहरू गर्दछन्। मानिसहरूले विनाकारण ममाथि आक्रमण गर्दछन्।
- ४ मैले तिनीहरूलाई प्रेम गरेँ तर तिनीहरूले मलाई घृणा गरे। यसैले अब म तपाईंलाई प्रार्थना गरिरहेछु।
- ५ मैले ती मानिसहरूको लागि राम्रो कामहरू गरे। तर तिनीहरूले मप्रति अनुचित कामहरू गरे। म तिनीहरूलाई प्रेम गर्छु तर तिनीहरूले मलाई घृणा गर्छन्।
- ६ मेरो शत्रुलाई उसको कुकार्यका लागि दण्ड दिनुहोस्। उनी गल्ती हुन भनी प्रमाण गर्ने मानिस खोज्नु होस्।
- ७ न्यायकर्ताले मेरो शत्रु गल्लीमा छन् भनेर निर्णय दिओस् अनि उसलाई दोषी प्रमाण गरोस्। मेरो शत्रुले भनेका सबै कुराहरू उनीहरूमाथि नै परोस्।
- ८ मेरो शत्रु चाँडै मरोस्। अर्को कसैले उसको स्थान पाओस्।
- ९ मेरो शत्रुका छोरा-छोरीहरू टुहुरा-टुहुरी होऊन र तिनका पत्नी विधवा होऊन।
- १० तिनीहरूले आफ्ना घरहरू छोड्नु परोस् र तिनीहरू भिखारी भई जाऊन।
- ११ मानिसहरूले मेरो शत्रुको पैसा-रूपियाँ, जे-जति सम्पत्तिहरू छन सबै लगिदियोस्। परदेशीहरूले उनले गर्ने काम सबै लैजाऊन।
- १२ भरोसा गर्छु मेरो शत्रुप्रति कोही पनि कृपालु छैनन्। भरोसा गर्दछु कसैले पनि त्यसको नानीहरू प्रति दया दर्शाउँदैनन्।
- १३ मेरो शत्रुहरूलाई पूर्णरूपले ध्वंश गर्नुहोस्। अर्को आउने त्यसको सन्तानले चारैतिर बाट नाउँ सम्म हटाई दियोस्।
- १४ भरोसा छ परमप्रभुले मेरो शत्रुको पिताका पापहरूलाई स्मरण गर्नुहुनेछ। अनि भरोसा छ उसकी आमाले गरेका पापहरू कहिल्यै मेटिन्दैनन्।
- १५ भरोसा छ परमप्रभुले ती पापहरू कहिल्यै बिर्सनु हुनेछैन। अनि शत्रुलाई पूर्ण प्रकारले भुल्नलाई परमप्रभुले मानिसहरूलाई वाध्य गर्नु हुनेछ।
- १६ किन? किनभने त्यस दुष्ट मानिसले कहिल्यै राम्रो काम गरेन। त्यसले कसैलाई प्रेम गरेन, त्यसले दीन-दुःखीको जीवन कठिन र असहाय बनाई दियो।
- १७ त्यस दुष्ट मानिसले अरूकोलागि नराम्रो होस भन्ने इच्छा गर्‍यो अनि सराप्यो। त्यसले कहिल्यै पनि अरूहरूको निमित्त राम्रा कुराहरू चिताएन। यसैले त्यसप्रति पनि राम्रो कुरा हुन नदेऊ।
- १८ सराप नै उसले लाउने छुगाहरू होस्। सराप नै त्यसको पिउने पानी बनियोस्। त्यो दुष्ट मानिसले शरीरमा लगाउने तेल नै सराप होस्।
- १९ सराप नै उसले कम्मरमा बाध्ने पटुका होस्। सराप नै उसको कम्मरमा बाँधिने पेटी होस्।
- २० भरोसा गर्छु कि परमप्रभुले सबै त्यस्ता कुराहरू मेरो शत्रुप्रति गर्नुहुनेछ। भरोसा गर्दछु कि परमप्रभुले सबै त्यस्ता कुराहरू जसले मलाई मार्ने प्रयास गरे मानिसहरूका लागि गर्नु हुनेछ।
- २१ हे परमप्रभु, तपाईं मेरो स्वामी हुनुहुन्छ। यसकारण त्यस्तो प्रकारले मलाई सद्व्यवहार गर्नुहोस् जसबाट तपाईंको नाउँलाई सम्मान पुग्छ। तपाईंसँग त्यस्तो महान् प्रेम छ, यसैले मलाई बचाउनु होस्।
- २२ म खाली गरीब, असहाय मानिस हुँ। म वास्तवमा उदास छु, मेरो हृदय टुक्रा टुक्रा भएको छ।
- २३ म यस्तो अनुभव गर्दछु कि मेरो जीवन अब शेष भइसक्यो, दिनको अन्तिम प्रहरको लामो छाया जस्तो। म आफूलाई बढारेर पर्थौं कि जाने कीरा जस्तो लाग्छ।
- २४ मेरो गोडाहरू कमजोर छन् किनभने म भोको छु। मैले आफ्नो ओजन हराइसकेँ अनि दुब्लो भईरहेछु।
- २५ दुष्ट मानिसहरूले मलाई अपमान गरे। तिनीहरूले मलाई हेरे अनि टाउकाहरू हल्लाए।

- २६ हे परमप्रभु, मेरो परमेश्वर, मलाई सहयोग गर्नुहोस्!
तपाईंको स्नेहपूर्ण करुणा दर्शाएर मलाई बचाउनु होस्!
- २७ तब ती मानिसहरूले बुझ्नेछन् कि तपाईंले मलाई सहयोग गर्नुभयो। तब तिनीहरूले जान्नेछन् कि यो मलाई सहायता गर्ने शक्ति तपाईंको हो।
- २८ ती दुष्ट मानिसहरूले मलाई सराप्छन् तर तपाईंले मलाई आशीर्वाद दिनुहुन्छ। तिनीहरूले मलाई आक्रमण गरे, यसकारण तिनीहरूलाई हराइयोस्। तब, तपाईं को दास, म खुशी हुनेछु।
- २९ मेरो शत्रुहरूलाई व्याकुल पार्नु होस्! तिनीहरूले लाजलाई कोट जस्तै लगाऊन।
- ३० म परमप्रभुलाई धन्यवाद दिन्छु। म उहाँलाई धेरै मानिसहरूको समक्ष प्रशंसा गर्छु।
- ३१ किन? परमप्रभु असहाय मानिसहरूको छेउमा बस्नु वा उभिनु हुन्छ; परमेश्वरले तिनीहरूलाई अन्य मानिसहरूबाट बचाउनु हुन्छ जसले तिनीहरूलाई प्राण दण्ड दिने प्रयास गर्दछ।

भजन ११०

स्तुतिगान-दाऊदको भजन।

- १ परमप्रभुले मेरो प्रभुलाई भन्नुभयो, “जति बेला सम्म म तिम्रा शत्रुहरूलाई तिम्रो अधीनमा पार्दिन त्यस बेलासम्म मेरो दाहिनेपट्टि बस्।”
- २ परमप्रभुले तिम्रो राज्य बढाउनलाई सहयोग गर्नु हुनेछ। तिम्रो राज्य सियोनमा शुरू हुनेछ अनि यो त्यति बेलासम्म बढ्दै जानेछ जति बेलासम्म आफ्ना शत्रुहरूलाई आफ्नो शासन गर्नेछौ!
- ३ जब तिमीले आफ्ना सैन्याहरूसँगै भेला गर्नेछौ तिम्रो मानिसहरू स्वयंसेवक हुनेछन्। तिनीहरूले आफ्नो विशेष पोशाकहरू लगाउनेछन्। अनि विहानै एकाकासित भेट हुनेछ। ती युवा पुरुषहरू भूँइँमा शीत परे जस्तै तिम्रो वरिपरि हुनेछन्।
- ४ परमप्रभुले प्रतिज्ञा गर्नुभयो उहाँले आफ्नो मन बदलि गर्न हुँदैन। “तिमी अनन्तको निम्ति मत्कीसेदेक जस्तै पूजाहारी हौ।”
- ५ मेरो स्वामी तिम्रो दाहिनेपट्टि हुनुहुन्छ। जब उहाँ क्रोधित हुनुहुन्छ उहाँले अन्य राजाहरूलाई डराउनु हुनेछ।
- ६ परमेश्वरले जाति-जातिहरूलाई न्याय गर्नुहुनेछ। धरती मृत शरीरहरूले ढाकिने छ। अनि परमेश्वरले शक्तिशाली जातिहरूका नेताहरूलाई दण्ड दिनु हुनेछ।
- ७ राजाले बाटोमा भरनाको पानी पिउनु हुनेछ। त्यसपछि उहाँले टाउको उठाउनु हुनेछ। अनि बलियो* हुनु हुनेछ।

भजन १११

- १ परमप्रभुको प्रशंसा गर! म परमप्रभुलाई सभामा जहाँ असल मानिसहरू भेला हुँदछन् आफ्ना सम्पूर्ण हृदयबाट धन्यवाद दिँदछु।
- २ परमप्रभुले आश्चर्यकामहरू गर्नुहुन्छ। मानिसहरूले त्यस्तै असल कुराहरू चाहन्छन् जुन परमेश्वरबाट आउँदछ।
- ३ परमप्रभुले साँच्चि नै महिमापूर्ण र अचम्मका कामहरू गर्नुभयो। उहाँको धार्मिकता सर्वदा रहने छ।
- ४ परमेश्वरले आश्चर्यकामहरू गर्नु भएकोले उहाँलाई सम्झिइने कि परमप्रभु कृपालु र करुणामय हुनुहुन्छ।
- ५ परमेश्वरले आफ्ना अनुयायीहरूलाई भोजन दिनुहुन्छ, उहाँले आफ्नो करार सदा सर्वदा सम्भन्नु हुन्छ।
- ६ उहाँको प्रभावशाली कर्महरूले प्रमाण दियो कि उहाँले तिनीहरूलाई अन्य जातिहरूको जमीन दिँदै हुनु हुन्थ्यो।
- ७ प्रत्येक कुरा परमेश्वरले धर्मी रूपमा र निष्पक्ष रूपमा गर्नुहुन्छ। उहाँका सारा आज्ञाहरू सबै नै विश्वास योग्यका छन्।
- ८ परमेश्वरका आज्ञाहरू अनन्तसम्म रहनेछन्। ती आज्ञाहरू तिनीहरूलाई दिनुको कारण परमेश्वर इमान्दार र शुद्ध हुनुहुन्छ।
- ९ परमेश्वरले आफ्ना मानिसहरूलाई बचाउनु भनी कसैलाई पठाउनु भयो। परमेश्वरले तिनीहरूसँग एउटा करार गर्नुभयो जुन सर्वदा रहने छ। परमेश्वरको नाउँ पवित्र र भययोग्य छ।
- १० ज्ञान परमेश्वरको भय र आदरबाट प्रारम्भ हुन्छ। मानिसहरू जसले परमेश्वरलाई मान्दछ उनीहरू ज्ञानी हुन्। स्तुति प्रशंसाहरू परमेश्वर प्रति सर्वदा गाइनेछ।

भजन ११२

- १ परमप्रभुको प्रशंसा गर! कुनै मानिसले परमेश्वरको डर र आदर राख्दछ। उ सुखी हुनेछ। त्यस मानिसले परमेश्वरका आज्ञाहरू मन पराउँदछ।
- २ उनका सन्तानहरू पृथ्वीमा महान् हुनेछ। असल मानिसका सन्तानहरूलाई साँचो रूपमा आशीर्वाद दिइनेछ।
- ३ त्यस मानिसको परिवारहरू अति सम्पन्न हुनेछ अनि उसको भद्रता सदा सर्वदा रहने छ।
- ४ सोझा मानिसहरूको लागि, परमेश्वर अन्धकारमा

बलियो यहाँ दुइवटा अर्थ लाग्दछ, (१) “उनले पानी खाईसकेर टाउको उठाए, र (२) बलियो र महत्वपूर्ण मानिस भए।”

- चम्किरहने ज्योतिको स्वरूप हुनुहुन्छ। परमेश्वर २ यहूदा परमेश्वरको खास मानिस भए। इस्राएल
धर्मी, दयालु र करुणामय हुनुहुन्छ। उसको राज्य हुन गयो।
- ५ मानिसको लागि दयालु र उदार हुनु उत्तम हो। ३ लाल समुद्रले यो देखेर भाग्यो, यर्दन नदी उल्टा
एक मानिसको लागि आफ्नो व्यापारमा स्पष्ट हुनु बग्न थाल्यो।
- ६ त्यो मानिसको पतन कहिल्यै पनि हुनेछैन, असल ४ पर्वतहरू भेडाहरूभै' वरिपरि नाचन थाले। पहाडहरू
मानिसको सधैं स्मरण गरिन्छ। भेडाका पाठाहरू जस्तै उफ्रन थाले
- ७ उनी कुनै पनि नराम्रो समाचारले डराउनु हुँदैन। ५ लाल समुद्र, तिमी किन भागेर गयौ? यर्दन नदी,
त्यो मानिसमा आत्मविश्वास छ किनभने उसले तिमी किन फर्केर भागी गयौ?
- ८ त्यो मानिसमा आत्मविश्वास छ, उ भयभीत ६ हे पर्वतहरू! तिमीहरू भेडाहरू भै' किन खुशीले
हुनेछैन। उसले आफ्नो शत्रुहरूलाई परास्त गर्नेछ। उफ्रियौ? अनि पहाडहरू! तिमीहरू किन भेडाका
त्यस्तो मानिस जसले आफ्नो इच्छा अनुसार गरीब पाठाहरू भै' बुशुक-बुशुक उफ्रियौ?
- ९ मानिसहरूलाई चिजबीजहरू दिँदछ। अनि उसको ७ हे पृथ्वी, याकूबको परमप्रभु परमेश्वर स्वामीको
उपकार सर्वदा रही रहने छ। सामने थरहरी हो।
- १० दुष्ट मानिसहरू त्यस्तो देखेर क्रोधित हुन्छन्। ८ परमेश्वर नै हुन् जसले चट्टानबाट पानी बग्ने
तिनीहरूले रीसमा आफ्ना दाँतहरू कडकडाउँछन्। बनाउनु भयो। परमेश्वरले कडा चट्टानबाट भरना
तर त्यसपछि तिनीहरू अल्पिने छन्। दुष्ट मानिसहरूले बहाउनु भयो।
आफुले चाहेका कुराहरू पाउने छैनन।

भजन ११३

- १ परमप्रभुको प्रशंसा गर! परमप्रभुका दासहरू उहाँको २ हे परमप्रभु, हामीले सम्मान पाउनु पर्ने होइन।
प्रशंसा गर! परमप्रभुको नाउँको प्रशंसा गर। तपाईंको प्रेम र विश्वासले गर्दा सम्मान तपाईंको
२ परमप्रभुको नाउँ अहिले र सदा-सर्वदालाई धन्य मात्र हो।
बनी रहोस्।
- ३ परमप्रभुको नाउँको प्रशंसा पूर्वमा सूर्य उदय हुने ३ परमप्रभु स्वर्गमा हुनुहुन्छ, अनि उहाँले आफ्नो
ठाउँदेखि पश्चिममा सूर्य अस्ताउने ठाँउ सम्म चाहनाले जे पनि गर्न सक्नुहुन्छ।
भइरहोस्।
- ४ परमप्रभु सबै जातिहरूभन्दा उच्च हुनुहुन्छ। उहाँको ४ ती सम्प्रदायहरूका “देवताहरू” सुन र चाँदीले
महिमा स्वर्गमाथि सम्म जान्छ। बनिएका खाली मूर्तिहरू मात्र हुन्। तिनीहरू कुनै
५ कुनै मानिस पनि हाम्रो परमप्रभु परमेश्वर जस्तो ५ ती मूर्तिहरूका मुखहरू छन्, तर बोल्न सक्दैनन्।
छैन। परमेश्वरमाथि स्वर्गमा बस्नु हुन्छ। तिनीहरूका आँखाहरू छन्, तर देख्न सक्दैनन्।
६ परमेश्वर हामी भन्दा नितान्त माथि हुनुहुन्छ। ६ तिनीहरूका कानहरू छन्, तर सुन्न सक्दैनन्।
उहाँले आकाश र पृथ्वी देख्न तल हेर्नुपर्छ। तिनीहरूका नाकहरू छन्, तर सुघ्न सक्तैनन्।
७ परमेश्वरले हीन अवस्थाबाट गरीबहरूलाई माथि ७ तिनीहरूका हातहरू छन्, तर अनुभव गर्न सक्दैनन्।
उठाउनु भयो। परमेश्वरले भिखारीहरूलाई मैला तिनीहरूका खुट्टाहरू छन्, तर हिँड्न सक्दैनन्।
फ्याँक्ने ढवाङ्गबाट निकाल्नु भयो। अनि कुनै स्वर-ध्वनिहरू उनीहरूका कण्ठबाट
८ अनि परमेश्वरले ती मानिसहरूलाई मुल्यवान ८ मानिसहरू जसले तिनीहरूलाई बनाउँछन् र
बनाउनु भयो। परमेश्वरले तिनीहरूलाई महत्वपूर्ण तिनीहरूमाथि भरोसा गर्छन तिनीहरू त्यस्तै
नेताहरू बनाउनु भयो। हुन्छन्!
- ९ एउटी स्त्रीको नानीहरू नहुन सक्लान तर परमेश्वरले ९ हे इस्राएलका मानिसहरू, परमप्रभुमाथि भरोसा
तिनलाई छोरा-छोरीहरू दिएर सुखी तुल्याउनु हुनेछ! परमप्रभुको प्रशंसा गर। गर! परमप्रभु तिनीहरूका बल र ढाल हुन्।
- १० परमेश्वरले तिनीहरूलाई महत्वपूर्ण १० हारूनका परिवारहरू, परमप्रभुमाथि भरोसा राख!
नेताहरू बनाउनु भयो। परमप्रभु तिनीहरूका बल र ढाल हुनुहुन्छ।
- ११ एउटी स्त्रीको नानीहरू नहुन सक्लान तर परमेश्वरले ११ हे परमप्रभुका अनुयायीहरू, परमप्रभुमाथि भरोसा
तिनलाई छोरा-छोरीहरू दिएर सुखी तुल्याउनु हुनेछ! परमप्रभुको प्रशंसा गर। गर! परमप्रभु तिनीहरूका बल र ढाल हुन्।

भजन ११४

- १ इस्राएलले मिश्र त्यागेर गए। याकूबले त्यो विदेशलाई १२ परमप्रभुले हामीलाई सम्भन्नुहुन्छ। परमप्रभुले
त्यागेर गए। हामीलाई आशीर्वाद दिनुहुन्छ। परमप्रभुले

- इस्त्राएललाई आशीर्वाद दिनुहुनेछ। परमप्रभुले हारूनका परिवारलाई आशीर्वाद दिनुहुनेछ।
- १३ महान् र क्षुद्र दुवैलाई परमप्रभुले आफ्ना भक्तहरूलाई आशीर्वाद दिनुहुनेछ।
- १४ परमप्रभुले तिमीहरूका छोरा-छोरीहरूलाई धेरै भन्दा धेरै नै दिऊन।
- १५ परमप्रभु जसले स्वर्ग र पृथ्वी बनाउनु भयो, तिमीहरूलाई आशीर्वाद दिऊन!
- १६ स्वर्गमा परमप्रभुको अधिकारमा छ। तर पृथ्वी उहाँले मानिसहरूका अधिकारमा दिनु भयो।
- १७ मेरोका मानिसहरूले परमप्रभुको प्रशंसा गर्दैनन। चिहान भित्र भएका मानिसहरूले परमप्रभुको प्रशंसा गर्दैनन।
- १८ तर हामी अहिले परमप्रभुको प्रशंसा गर्छौं, अनि उहाँको हामी सदा-सर्वदा प्रशंसा गर्छौं। परमप्रभुको प्रशंसा गर!

भजन ११६

- १ जब परमप्रभुले मेरो प्रार्थना सुन्नु हुँदछ त्यो मलाई मन पर्दछ।
- २ जब मैले गुहार माग्दा उहाँले दिनु हुन्छ त्यो मलाई मन पर्दछ।
- ३ म मर्न आटेको थिएँ। मृत्युको डोरीहरूले मलाई वरिपरि बाँधिएको थियो। चिहान मेरो वरिपरि थियो म भयभीत र चिन्तित थिएँ।
- ४ तब मैले परमेश्वरको नाउँ डाके। मैले भने: “परमप्रभु, मलाई बचाउनु होस्!”
- ५ परमप्रभु धार्मिक र करुणामय हुनुहुन्छ। हाम्रा परमेश्वर कृपालु हुनुहुन्छ।
- ६ परमप्रभुले असहाय मानिसहरूको हेरचाह गर्नु हुन्छ। म असहाय थिएँ अनि परमप्रभुले मलाई बचाउनु भयो।
- ७ हे मेरो प्राण, विश्राम गर! परमेश्वरले तिमीलाई हेरचाह गरिरहनु भएको छ।
- ८ हे परमेश्वर, तपाईंले मेरो प्राणलाई मृत्युबाट बचाउनु भयो। तपाईंले मेरो आँसुहरू थामिदिनु भयो। तपाईंले मलाई पतन हुनदेखि जोगाउनु भयो।
- ९ जीवितहरूको देशमा पनि म परमप्रभुको सेवा अनवरत गर्नेछु।
- १० यद्यपि मैले भने अझ पनि मेरो विश्वास थियो, “म सर्वनाश भएँ!”
- ११ हो, मलाई विश्वास थियो, जब म डराएको थिएँ, मैले भने, “सबै मानिसहरू भूटा छन्!”
- १२ म परमप्रभुलाई के दिन सक्छु र? ममा भएका सबै कुराहरू परमप्रभुले नै दिनु भएको हो।

- १३ उहाँले मलाई बचाउनु भयो, यसकारण म उहाँलाई अर्घ बलि चढाउनेछु। अनि म परमप्रभुको नाउँ बोलाउनेछु।
- १४ परमप्रभुले वचन दिएको कुराहरू म परमेश्वरलाई दिनेछु। म अब सम्पूर्ण मानिसहरूका समक्षमा जानेछु।
- १५ परमेश्वरका भक्तजनहरू मध्ये एउटै पनि मर्यो भने त्यो उहाँको निमित्त महत्वपूर्ण हुनेछ। परमप्रभु तपाईंको दासहरू मध्ये म एक हुँ।
- १६ हे परमप्रभु, म तपाईंको दास हुँ। म तपाईंकी एकजना सेविकाको बालक हुँ। परमप्रभु, तपाईं नै मेरो प्रथम गुरु हुनुहुन्थ्यो!
- १७ म तपाईंलाई धन्यवादको भेटी टक्र्याउने छु। म परमप्रभुको नाउँ पुकार्नेछु।
- १८ आफुले वचन दिएको कुराहरू म परमेश्वरलाई दिनेछु। अब म सम्पूर्ण मानिसहरूको समक्ष जाने छु।
- १९ म यरूशलेमको मन्दिरमा जाने छु। परमप्रभुको प्रशंसा गर!

भजन ११७

- १ हे सबै जातिका मानिस हो! परमप्रभुको प्रशंसा गर। हे सबै मानिसहरू हो! परमप्रभुको प्रशंसा गर।
- २ परमेश्वरले हामीलाई असाध्यै प्रेम गर्नुहुन्छ! अनि परमेश्वर सदा-सर्वदाको निमित्त हाम्रो विश्वासयोग्य हुनुहुनेछ। परमप्रभुको प्रशंसा गर!

भजन ११८

- १ परमप्रभुलाई आदर गर किनभने उहाँ परमेश्वर हुनुहुन्छ। उहाँको स्नेहपूर्ण करुणा सर्वदा रहनेछ!
- २ इस्त्राएलले यसो भन्छ, “उहाँको स्नेहपूर्ण करुणा सदा सर्वदा रहनेछ!”
- ३ पूजाहारीहरू यसो भन्छन्, “उहाँको स्नेहपूर्ण करुणा अनन्त रहनेछ!”
- ४ मानिसहरूले परमप्रभुलाई पुज्दै यसो भन्दछन्, “उहाँको स्नेहपूर्ण करुणा अनन्त रहनेछ!”
- ५ म संकटहरूमा फँसेको थिएँ। यसैले सहायताको निमित्त मैले परमप्रभुलाई डाकेँ। परमप्रभुले त्यसको जवाफ दिनुभयो अनि मलाई मुक्त पार्नुभयो।
- ६ परमप्रभु मसँग हुनुहुन्छ, यसैले म भयभीत छैन। मानिसहरूले मलाई कुनै प्रकारको हानी पुऱ्याउन सक्तैन।
- ७ परमप्रभु मेरो सहयोगी हुनुहुन्छ म मेरो शत्रुहरू परास्त भएको देख्नेछु।
- ८ मानिसहरूमा भरोसा राख्नु भन्दा परमप्रभुमाथि नै भरोसा राख्नु उत्तम हो।

- ६ तिमीहरूका नेताहरूमा भरोसा राख्नु भन्दा परमप्रभुमाथि नै भरोसा राख्नु उत्तम हो।
- १० धेरै शत्रुहरूले मलाई घेरेर राखे तर परमप्रभुको शक्तिले ती शत्रुहरूलाई मैले परास्त पारें।
- ११ शत्रुहरूले मलाई घरि-घरि घेरी रहे। मैले तिनीहरूलाई परमप्रभुको शक्तिले परास्त पार्दै गएँ।
- १२ शत्रुहरूले मलाई त्यसरी घेरे जसरी भीर माउरीहरूले घेर्दछ। तर, तिनीहरू छिट्टै नाश भएर गए जसरी पराल एकै छिनमा जलेर जान्छ। मैले तिनीहरूलाई परमप्रभुको शक्तिले परास्त पारें।
- १३ मेरो शत्रुहरूले ममा आक्रमण गरे अनि लगभग नष्ट गरीसकेका थिए। तर परमप्रभुले मलाई साथ दिनुभयो।
- १४ परमप्रभु मेरो शक्ति र विजयी गीत हुनुहुन्छ। उहाँले मलाई बचाउनु हुन्छ!
- १५ तिमीले विजयी उत्सवहरू शिष्ट मानिसहरूका घरमा मानेको हुन सक्छौ। परमप्रभुले आफ्नो महान् प्रभाव फेरि एकपल्ट दर्शाउनु भयो।
- १६ परमप्रभुको पाखुराहरू विजयी भएर उठे। परमप्रभुले आफ्नो महान् प्रभाव फेरि एकपल्ट दर्शाउनु भयो।
- १७ म बाँच्ने छु मर्ने छैन अनि परमप्रभुले के गर्नुभयो भनेर बताउनेछु।
- १८ परमप्रभुले मलाई दण्ड दिनु भयो, तर उहाँले मलाई मर्न दिनु भएन।
- १९ असल प्रवेशद्वारहरू, मेरो निमित्त खोलियो अनि म भित्र आउने छु र परमप्रभुलाई पूजे छु।
- २० तिनीहरू परमप्रभुको प्रवेशद्वारहरू हुन्। विशेष धर्मी मानिसहरू मात्र त्यहाँबाट जान सक्दछन्।
- २१ परमप्रभुले, मेरो प्रार्थनाको जवाफ दिनु भएकोमा धन्यवाद प्रकट गर्दछु। मलाई बचाउनु भएकोमा धन्यवाद प्रकट गर्छु।
- २२ जुन ढुङ्गा निर्माणकर्ताहरूले लिन चाहेनन्। त्यही मूल ढुङ्गा* हुन गयो।
- २३ परमप्रभुले यस्तो बनाउनु भयो। अनि हामीले यसलाई आश्चर्यजनक भनेर सोच्यौं!
- २४ आज त्यो दिन हो जुन परमप्रभुले बनाउनु भयो। फेरि आज प्रफुल्लित र खुशी हौं!
- २५ मानिसहरूले भने, “परमप्रभुको प्रशंसा गर! परमप्रभुले हामीलाई बचाउनु हुन्छ!”
- २६ परमप्रभुको नाउँ गरेर आउने मानिसहरूलाई स्वागत छ।” पूजाहारीहरूले जवाफ दिए। “हामी तिमीहरूलाई परमप्रभुको मन्दिरमा स्वागत गर्दछौं!”
- २७ परमप्रभुनै परमेश्वर हुनुहुन्छ। अनि उहाँले हामीलाई ग्रहण गर्नु हुन्छ। भेडाका पाठालाई बलिदानको

लागि बाँध अनि यसलाई वेदीको सिङ्ग तर्फ ल्याऊ।”

- २८ परमप्रभु, तपाईं मेरो परमेश्वर हुनुहुन्छ। म तपाईंमा धन्यवाद दिन्छु। म तपाईंको प्रशंसा गर्छु।
- २९ परमप्रभुको प्रशंसा गर किनभने उहाँ भलो हुनुहुन्छ। उहाँको स्नेहपूर्ण करुणा सदा सर्वदा रहेनेछ।

भजन ११९

अलिफ्

- १ शुद्ध जीवन जिउने मानिसहरू खुशी हुन्छन्। ती मानिसहरूले परमप्रभुको उपदेशहरू पढ्छाउँदछ।
- २ परमप्रभुको करार जसले पालन गर्छ ती मानिसहरू सुखी हुन्छन्। तिनीहरूले परमप्रभुलाई आफ्ना सम्पूर्ण हृदयबाटै खोज्दछन्।
- ३ ती मानिसहरूले अनुचित कामहरू गर्दैनन्, तिनीहरूले परमप्रभुको आज्ञा पालन गर्दछ।
- ४ परमप्रभु, तपाईंले आफ्ना आज्ञाहरू हामीलाई दिनु भयो अनि ती आज्ञाहरू पूर्ण हृदयले पालन गर्नु भनेर बताउनु भयो
- ५ यदि सँधै तपाईंको विधिहरू पालन गरें भने, परमप्रभु,
- ६ तब म कहिल्यै पनि लज्जित हुने छैन जब म तपाईंको आज्ञाहरू पालन गर्छु।
- ७ जस्तो म तपाईंको न्याय र सद्गुणको अध्ययन गर्छु म साँचो रूपमा तपाईंको सम्मान गर्नेछु।
- ८ परमप्रभु, म तपाईंका आज्ञाहरू पालन गर्नेछु, कृपया मलाई नत्यागु होस्!

बेथ

- ९ तपाईंको विधिहरू अपनाएर कसरी एउटा युवा मानिस साँचो जीवन जिउन सक्छ?
- १० म सम्पूर्ण हृदयबाट परमेश्वरको सेवा गर्ने कोशिश गर्दछु। परमेश्वर, तपाईंका आदेशहरू पालन गर्नलाई मलाई साथ दिनुहोस्।
- ११ मैले तपाईंको उपदेशहरू होशियारी साथ कण्ठस्थ गरें। किन? किनभने तपाईंको विरुद्धमा म पाप गर्नेछैन।
- १२ हे परमप्रभु, तपाईंको प्रशंसा होस्। मलाई तपाईंको विधिहरू सिकाउनु होस्।
- १३ म तपाईंको ज्ञानपूर्ण विधिहरूको बारेमा बताउने छु।
- १४ म अरू केही भन्दा तपाईंको करार नै अध्ययन गर्दा आनन्द पाउँछु।
- १५ म तपाईंको विधि विषयमा चर्चा गर्नेछु। म तपाईंको जिउने पथको अनुसरण गर्नेछु।
- १६ म तपाईंको नियमहरूमा रमाउने छु म तपाईंका वचनहरू भुल्ने छैन।

गिमेल्

- १७ मेरो निमित्त राम्रो गर्नुहोस्, ताकि म बाँच्न सकौं
अनि तपाईंको आज्ञा पालन गर्ने छु।
- १८ हे परमप्रभु, मेरो आँखाहरू उघारी दिनुहोस् ताकि
तपाईंका शिक्षाहरू हेर्न सकुँ अनि तपाईंका चमत्कारी
कार्यहरू अध्ययन गर्न सकुँ।
- १९ म यस देशमा परदेशी हुँ। परमप्रभु, तपाईंका
उपदेशहरू मबाट नलुकाउनुहोस्।
- २० म सारा समय तपाईंको विधिहरू अध्ययन गर्न
चाहन्छु।
- २१ हे परमप्रभु! तपाईंले अहंकारी मानिसहरूलाई
निन्दा गर्नुभयो। अनुचित घटनाहरू तिनीहरूतर्फ
घटनेछन् तिनीहरूले तपाईंका आज्ञाहरू पालन गर्न
अस्वीकार गरे।
- २२ मलाई लज्जित र व्याकुल हुन नदिनुहोस्। मैले
तपाईंको करार पालन गरेको छु।
- २३ अगुवाहरूले पनि मेरो बिरोधमा कुरा गरे। तर म
तपाईंको दास हुँ, हे परमप्रभु! अनि मैले तपाईंको
नियमहरू पढेकोछु।
- २४ तपाईंको करार मेरो सल्लाहाकार हो। यसले
मलाई हितकारी परामर्श दिँदछ।

दालथ

- २५ म चाँडै मर्नेछु। हे परमप्रभु! तपाईंको प्रतिज्ञा
बमोजिम मलाई बाँच्न दिनु होस्।
- २६ मैले आफ्नो जीवनको बारेमा तपाईंलाई बताएँ।
अनि तपाईंले त्यसको प्रत्युत्तर दिनुभयो। अब,
तपाईंका नियमहरू सिकाउनु होस्।
- २७ हे परमप्रभु, तपाईंका नियमहरू बुझ्नलाई मलाई
साथ दिनुहोस्। तपाईंले सृजना गर्नु भएका
आश्चर्यजनक कुराहरूको विषयमा मलाई अध्ययन
गर्न दिनुहोस्।
- २८ म दुःखीत र थकित छु। आज्ञा दिनुहोस् अनि
मलाई फेरि बलियो बनाई दिनुहोस्।
- २९ हे परमप्रभु! मलाई भूटो जीवन बाँच्न नदिनुहोस्।
तपाईंको शिक्षाहरूसँग मलाई बाटो देखाउनु होस्।
- ३० हे परमप्रभु! म तपाईं प्रति उदार भई बसौ भनेर
रोजेको छु। मैले सचेतपूर्ण तपाईंका निर्णयहरू
मनन गरेको छु।
- ३१ म तपाईंको करार-वचनमा अडिग भएर बस्नेछु।
मलाई असन्तुष्ट नबनाउनु होस्।
- ३२ म खुशीले तपाईंको आज्ञाहरू पालन गर्नेछु।
परमप्रभु, तपाईंका आज्ञाहरूले मलाई आनन्द
दिन्छ।

हेथ

- ३३ हे परमप्रभु, मलाई तपाईंका नियमहरू सिकाउनु

- होस्, अनि म होशियारीसित तिनीहरूको अनुसरण
गर्नेछु।
- ३४ मलाई बुझ्न सहायता गर्नु होस् अनि म तपाईंको
व्यवस्था पालन गर्ने छु।
- ३५ हे परमप्रभु, तपाईंको आज्ञाहरूसँग मलाई बाटो
देखाउनु होस्। म साँचो रूपले त्यो जीवन शैली
अपनाउने छु।
- ३६ मलाई धनाढ्य हुनुको सट्टामा तपाईंको करारको
बारेमा सोचनलाई साथ दिनुहोस्।
- ३७ परमप्रभु, बेकामे मूर्तिहरूमा मेरो ध्यान पर्न नदिनु
होस्। तपाईंको तरिकामा मलाई बाँच्न
दिनुहोस्।
- ३८ त्यही गर्नुहोस् जुन तपाईंले आफ्नो दासलाई वचन
दिनु भएको थियो ताकि मानिसहरूले तपाईंको
श्रद्धा गरून्।
- ३९ हे परमप्रभु, जुन खप्कीदेखि म डराउँछु त्यो
मबाट हटाइदिनुहोस् तपाईंको बुद्धिमानी निर्णयहरू
उत्तम छन्।
- ४० हेर्नुहोस्, म तपाईंको आज्ञाहरू मन पराउँछु।
तपाईंको धार्मिकतामा मलाई बाँच्न दिनुहोस्।

वाव्

- ४१ हे परमप्रभु, मलाई तपाईंका स्नेहपूर्ण करुणा
तपाईंले कसम खाए जस्तै देखाउनु होस्, अनि
मलाई बचाउनु होस्।
- ४२ जसले मलाई निन्दा गर्छ, तिनीहरूको निमित्त म
जवाफ दिनेछु। म साँच्चि नै तपाईंको वचनहरूमा
भरोसा गर्छु।
- ४३ म सधैं तपाईंको साँचो उपदेशहरू बोल्न पाऊ। हे
परमप्रभु, म तपाईंको बुद्धिमानी निर्णयहरूमा आश्रित
छु।
- ४४ हे परमप्रभु, म तपाईंको उपदेशहरू सदा-सर्वदा
अनुसरण गर्नेछु।
- ४५ यसकारण म स्वतन्त्र हुने छु। किन? किनभने
मैले तपाईंको नियमहरू पालन गर्ने कष्ट गरेँ।
- ४६ म तपाईंको करारको विषयमा राजाहरूसँग चर्चा
गर्नेछु, अनि तिनीहरूले मलाई लज्जित पार्ने
छैनन्।
- ४७ म तपाईंको आज्ञाहरू मनन गर्दा आनन्दित हुन्छु,
परमप्रभु। म ती आज्ञाहरू मन पराउँछु।
- ४८ हे परमप्रभु, म तपाईंको आज्ञाहरूलाई प्रशंसा
गर्छु। म तिनीहरूलाई मन पराउँछु। अनि म
तिनीहरूलाई अध्ययन गर्छु।

जाइन

- ४९ हे परमप्रभु, मप्रति गर्नु भएको प्रतिज्ञा याद
गर्नुहोस्। त्यो प्रतिज्ञाले मलाई आशा दिएकोछ।

- ५० म पीडित थिएँ, र तपाईंले मलाई सान्त्वना दिनुभयो। तपाईंका वचनहरूले मलाई फेरि एकपल्ट जीवित तुल्यायो।
- ५१ ती घमण्डीहरूले मलाई लगातार अपमान गरे, तर मैले तपाईंका शिक्षाहरूको अनुसरण गर्न छोडिन।
- ५२ हे परमप्रभु, म सधैं तपाईंको बुद्धिमानी निर्णयहरू सम्भ्रन्छु, तपाईंको बुद्धिमानी निर्णयहरूले मलाई सान्त्वना दिँदछ।
- ५३ जब मैले ती दुष्ट मानिसहरूले तपाईंको उपदेशहरू मान्न छाड्दै गएको देखेर म क्रोधित भएँ।
- ५४ मेरो प्रवासको घरमा तपाईंका नियमहरू नै मेरो गीतहरू भएका छन्।
- ५५ हे परमप्रभु, मैले रातमा तपाईंको नाउँ स्मरण गरेको छु। अनि मैले तपाईंको उपदेशहरू पनि याद गरेको छु।
- ५६ त्यस्तो हुने गर्छ किनभने म सर्तकतासाथ तपाईंको आज्ञाहरू पालन गर्दछु।

हेथ

- ५७ हे परमप्रभु, मैले मेरो कर्तव्य नै तपाईंको आज्ञाहरू पालन गर्नु हो भनेर निर्णय लिएँ।
- ५८ हे परमप्रभु, म सम्पूर्ण रूपले तपाईंमाथिनै आश्रित छु मप्रति सधैं तपाईंले वचन दिए भैं कृपादृष्टि रहोस्।
- ५९ मैले आफ्नो जीवनलाई खुब होशियारिसँग सोचेँ। अनि म तपाईंको करार प्रति फर्किएर आएँ।
- ६० कुनै विलम्ब नगरीकन हतारिन्दै म तपाईंको आज्ञाहरूलाई पालन गर्नलाई फर्केँ।
- ६१ केही दुष्ट मानिसहरूका भ्रुण्डले मेरो बारेमा नीच कुराहरू गरे। तर परमप्रभु मैले तपाईंको उपदेशहरू भुलिन।
- ६२ तपाईंको धार्मिक निर्णयहरूको निमित्त धन्यवाद दिन म रातमा उठेँ।
- ६३ ज-जसले तपाईंलाई पूज्दछन म ती सबै मानिसहरूको साथी हुँ। म ती सबै मानिसहरूको साथी हुँ ज-जसले तपाईंको आदेशहरू मान्दछन।
- ६४ हे परमप्रभु, पृथ्वी तपाईंको स्नेहपूर्ण करुणाले भरिन्छ। मलाई तपाईंको नियमहरू सिकाउनुहोस्।

तेथ

- ६५ परमप्रभु, तपाईंले आफ्नो दासको लागि असल काम गर्नुभयो। तपाईंले वचन दिएकै अनुसार काम गर्नुभयो।
- ६६ हे परमप्रभु, ज्ञानी निर्णयहरू लिन मलाई बुद्धि दिनुहोस्। म तपाईंको आज्ञाहरूमा भरोसा राख्छु।
- ६७ म पीडित हुनु भन्दा अगाडि, मैले धेरै नराप्रो

- कामहरू गरेको थिएँ तर अहिले खुब सतर्क भएर तपाईंको आज्ञाहरू पालन गर्दछु।
- ६८ परमेश्वर तपाईं भलो हुनुहुन्छ, र तपाईंले असल कामहरू गर्नुहुन्छ। तपाईंको नियमहरू सिकाउनु होस्।
- ६९ मानिसहरू ज-जसले आफूलाई म भन्दा उत्तम ठान्दछ तर तिनीहरूले मेरो बारेमा भूटा कुराहरू गर्छन्। तर परमप्रभु मेरो सम्पूर्ण हृदय सहित म तपाईंको आज्ञाहरू लगातार पालन गर्छु।
- ७० ती मानिसहरू अत्यन्त मूर्ख छन्। तर म तपाईंका उपदेशहरू अध्ययन गर्दा आनन्दित हुन्छु।
- ७१ मेरो निमित्त वेदना उत्तम थियो। मैले तपाईंको नियमहरू सिके।
- ७२ हे परमप्रभु, तपाईंका उपदेशहरू मेरो लागि असल छन्। तिनीहरू एक हजार टुक्रा चाँदी र सुनहरूभन्दा उत्तम छ।

योद्

- ७३ हे परमप्रभु, तपाईंले मलाई बनाउनु भयो अनि मलाई सघाउनु भयो। मलाई तपाईंका आज्ञाहरू सिक्नु र बुझ्नुलाई सहयोग गर्नुहोस्।
- ७४ हे परमप्रभु! तपाईंका भक्तजनहरूले मलाई हेर्दछन् र आदर गर्दछन्। तिनीहरू खुशी छन् किनभने तपाईंले जे भन्नुभयो मैले त्यसैमा विश्वास गरेँ।
- ७५ हे परमप्रभु, म जान्दछु कि तपाईंका निर्णयहरू निष्पक्ष छन्। अनि तपाईंले मलाई दण्ड दिनु सठीक थियो।
- ७६ अब, तपाईंको स्नेहपूर्ण करुणाले मलाई सान्त्वना दिनुहोस्। तपाईंको प्रतिज्ञा बमोजिम मलाई सान्त्वना दिनुहोस्।
- ७७ हे परमप्रभु, मलाई सान्त्वना दिनुहोस र मलाई बाँच्न दिनुहोस्। म तपाईंको शिक्षाहरूमा आनन्दित हुन्छु।
- ७८ मानिसहरू ज-जसले तिनीहरू मभन्दा असल हुँ भनेर सोचे, मेरो बारेमा भूटो बोले। ती मानिसहरू लज्जित होऊन। परमप्रभु, म तपाईंको व्यवस्था सिक्छु, पढ्छु।
- ७९ भरोसा गर्छु तपाईंको भक्तजनहरू मकहाँ फर्केर आऊन। यसकारण तिनीहरूले तपाईंको करार-वचनहरू सिक्न सक्छन्।
- ८० परमप्रभु, मैले तपाईंको आज्ञाहरू सम्पूर्ण प्रकारले पालन गर्न सक्छु ताकि म लज्जित हुने छैन।

काफ्

- ८१ म मर्न आँटेको छु। तपाईंले मलाई बचाउनु हुन्छ भनेर पर्खिरहेछु। तर परमप्रभु, तपाईंले भनेका कुराहरूमा म भरोसा गर्छु।

- ८२ मैले तपाईंको प्रतिज्ञा लगातार हेरिरहेकोछु। तर मेरो आँखाहरू शिथिल भइरहेछन् परमप्रभु, कहिले मलाई सान्त्वना दिनुहुन्छ?
- ८३ म मैला-कचेराको राशमाथि राखिएको सुक्खा छालाको थैलो भए तापनि, तपाईंको नियमहरू भुल्ने छैन।
- ८४ म कहिले सम्म बाँच्ने छु? हे परमप्रभु, जसले मेरो खेदो गरे, ती मानिसहरूलाई कहिल्यै सजाय दिनु हुन्छ?
- ८५ कतिपय अंहकारी मानिसहरूले मलाई भूटो कुराहरू जुन तपाईंको उपदेशहरूको विरुद्ध हुन् सहित मलाई प्रहार गरे।
- ८६ हे परमप्रभु, मानिसहरू सबैले तपाईंको आज्ञाहरूमाथि भरोसा गर्न सक्छन्, ती मानिसहरूले बिना कारणै मेरो खेदो गरे। मलाई सहायता दिनुहोस्!
- ८७ ती मानिसहरूले प्रायः मलाई ध्वंश गरिसके। तर मैले तपाईंको आज्ञाहरू मान्न छाडिन।
- ८८ हे परमप्रभु, तपाईंको स्नेहपूर्ण करुणा मलाई दर्शाउनु होस अनि मलाई बाँच्न दिनुहोस्। तपाईंले जे भन्नुहुन्छ म त्यही गर्नेछु।

लामेद

- ८९ हे परमप्रभु, तपाईंका वचनहरू सदा-सर्वदा रहनेछन्। तपाईंका वचनहरू स्वर्गमा पनि अनन्त रहनेछन्।
- ९० तपाईं सदा-सर्वदा विश्वासी हुनुहुन्छ। हे परमप्रभु, तपाईंले पृथ्वी सृजना गर्नुभयो, अनि यो अभि विश्वासयोग्य हुनुहुन्छ।
- ९१ तपाईं कै नियमहरूले गर्दा, यो आज सम्म जीवित रहेको छ किनभने यसले तिनीहरूलाई दासले भैं पालन गर्दछ।
- ९२ यदि तपाईंको शिक्षाहरूमा मैले आनन्द नलिएको भए, मेरो पीडाहरूले मलाई ध्वंश पार्ने थियो।
- ९३ हे परमप्रभु, म तपाईंको आज्ञाहरू कहिल्यै भुल्ने छैन किनभने तिनीहरूले मलाई बाँच्न दिए।
- ९४ हे परमप्रभु, म तपाईंकै हुँ, यसैले मलाई बचाउनु होस्। किन? किनभने मैले तपाईंको आज्ञाहरू पालन गर्न यथाशक्य कोशिश गरे।
- ९५ दुष्ट मानिसहरूले मलाई ध्वंश गर्ने प्रयास गरे। तर तपाईंको करारले मलाई ज्ञानी बनायो।
- ९६ तपाईंको नियमहरू बाहेक प्रत्येक कुराको आफ्नो सीमा हुन्छ।

मेम्

- ९७ हे परमप्रभु! म तपाईंको व्यवस्थालाई माया गर्छु। म त्यसको विषयमा सदाकाल भन्ने गर्छु।
- ९८ हे परमप्रभु, तपाईंको आज्ञाहरूले मलाई मेरो

शत्रुहरूभन्दा बढता ज्ञानी बनाउँदछ। तपाईंको नियमहरू मसँग सदैव रहन्छ।

- ९९ म आफ्ना शिक्षकहरू भन्दा पनि ज्ञानी छु किनभने म तपाईंको करार-वचनको अध्ययन गर्दछु।
- १०० मेरो समझदार नेताहरूले भन्दा मैले बढता बुझेको छु किनभने म तपाईंको आज्ञाहरू राख्छु।
- १०१ मेरो प्रत्येक पाठशाला बेठीक मार्गहरूबाट अलग राखी दिनु भयो।
- १०२ यसैले तपाईं मेरो गुरु हुनुहुन्छ यसैले तपाईंको नियमहरू पालन गर्न देखि म रोकिने छैन।
- १०३ तपाईंका वचनहरू मेरो मुखमा मह भन्दा पनि मीठा छन।
- १०४ तपाईंका शिक्षाहरूले मलाई ज्ञानी बनाउँदछ, यसैले म भूटा शिक्षाहरूलाई घृणा गर्दछु।

जुन

- १०५ हे परमप्रभु, तपाईंका वचनहरू बत्ती हुन जसले मेरो बाटोहरू उज्यालो पार्छन
- १०६ तपाईंको नियमहरू असल छन्। म ती नियमहरू पालन गर्ने कसम खाँदछु अनि म आफ्नो वचन राख्नेछु।
- १०७ हे परमप्रभु, म धेरै समयदेखि पीडित रहेको छु। कृपया तपाईंको प्रतिज्ञा अनुसार मलाई पुनर्जीवित पार्नु होस्!
- १०८ हे परमप्रभु, मेरो प्रशंसा ग्रहण गर्नुहोस्। अनि तपाईंका नियमहरू सिकाउनु होस्।
- १०९ मेरो प्राण अनवरत विपदमा परेको छ तर मैले तपाईंको शिक्षाहरू भुलेको छैन।
- ११० दुष्ट मानिसहरूले मलाई पासोमा फसाउन कोशिश गरे। तर मैले तपाईंको आज्ञाहरूलाई उलङ्घन गरिन।
- १११ हे परमप्रभु, म सधैं तपाईंको करार पत्र पालन गर्नेछु। यसले मलाई खुशी पार्दछ।
- ११२ म यथाशक्य तपाईंको विधिहरू पालन गर्ने प्रयास गर्नेछु।

समेख

- ११३ हे परमप्रभु, म त्यस्ता मानिसहरूलाई घृणा गर्छु, जो तपाईं प्रति पूर्ण रूपले विश्वासी छैनन्। तर म तपाईंको शिक्षाहरू मन पराउछु।
- ११४ मलाई लुकाउनु होस र रक्षा गर्नुहोस्। हे परमप्रभु, तपाईंले भन्नु भएका प्रत्येक कुरामा म भरोसा गर्छु।
- ११५ हे परमप्रभु, दुष्ट मानिसहरूलाई मेरो नजीक आउन नदिनुहोस अनि म परमेश्वरको आज्ञाहरू पालन गर्नेछु।

- ११६ हे परमप्रभु, तपाईंले वचन दिए जस्तै मलाई सघाउनु होस, अनि म बाँच्ने छु। म तपाईंमा भरोसा राख्छु यसर्थ मलाई असन्तुष्ट नपार्नु होस्।
- ११७ मलाई साथ दिनुहोस, परमप्रभु र म जोगिने छु। म तपाईंका आज्ञाहरू अनन्त सिकने छु।
- ११८ हे परमप्रभु, तपाईंका विधिहरू भङ्ग गर्नेहरूदेखि तपाईं विमुख भएर जानु हुन्छ। किन? किनभने तिनीहरूले तपाईंको करार अनुसार हिँड्छु भनेर भूटो बोले।
- ११९ परमप्रभु, पृथ्वीमा तपाईंले दुष्ट मानिसहरूलाई मैला पुछेको जस्तो पर्याकिदिनु भयो। यसैले म तपाईंको करारलाई सर्वदा मान्ने नै छु।
- १२० हे परमप्रभु, म तपाईंबाट भयभीत छु। म डराउँछु र तपाईंका विधिहरूको आदर गर्दछु।
- १२२ हे परमेश्वर, मलाई हेर्नुहोस र मप्रति कृपालु बन्नु होस्। जसले तपाईंको नाउँ जप्दछ ती मानिसहरूका लागि सही के हो त्यो काम गर्नुहोस्।
- १२३ हे परमप्रभु, तपाईंले कसम खाए भैं मलाई डोखाउनु होस मतर्फ कुनै प्रकारको दुर्घटना घट्न नदिनुहोस्।
- १२४ हे परमप्रभु, मलाई दुःख-कष्ट दिने मानिसहरूबाट बचाउनु होस अनि म तपाईंको आज्ञाहरू पालन गर्ने छु।
- १२५ हे परमप्रभु, मलाई ग्रहण गर्नुहोस्, अनि आफ्नो नियमहरू सिकाउनुहोस्।
- १२६ म आँसुका बलिन्धारा नदी सरी बहाएर रोएँ किनभने कसैले पनि तपाईंको शिक्षाहरू पालन गरेनन्।

ऐ

- १२१ मैले के सही र के राम्रो त्यही गरेकोछु। हे परमप्रभु, मलाई ती मानिसहरूकाहाँ नदिनु होस जसले मलाई आघात पुऱ्याउन चाहन्छन्।
- १२२ मप्रति असल रहने कसम खानुहोस्। म तपाईंको दास हुँ। हे परमप्रभु, ती अंहकारीहरूलाई मप्रति आघात पुऱ्याउन नदिनुहोस्।
- १२३ हे परमप्रभु, तपाईंबाट सहायताको र तपाईंको राम्रो वचनको निम्ति बाटो हेर्दा हेर्दा मेरो आँखाहरू टट्टाई सके।
- १२४ म तपाईंको दास हुँ। तपाईंको स्नेहपूर्ण करुणा मलाई देखाउनु होस्। मलाई तपाईंको विधिहरू सिकाउनु होस्।
- १२५ म तपाईंको दास हुँ, मलाई बुझ्ने सामर्थ पार्नुहोस ताकि तपाईंको करार-वचन म बुझ्न सकुँ।
- १२६ हे परमप्रभु, यो तपाईंले केही गर्ने समय हो। मानिसहरूले तपाईंको विधिहरू भङ्ग गरे।
- १२७ हे परमप्रभु, म खाटी सुन भन्दा पनि तपाईंको आज्ञाहरू मन पराउँछु।
- १२८ म खुब होशियारीसँग तपाईंको आज्ञाहरू पालन गर्छु। म भूटो शिक्षाहरूलाई घृणा गर्दछु।

पे

- १२९ हे परमप्रभु, तपाईंको करार अद्भूत छ। यसकारण म त्यसको अनुसरण गर्दछु।
- १३० कुनै ज्योतिले तिनीहरूलाई बाँच्ने ठीक तरिका देखाए भैं मानिसहरूले तपाईंको शब्दहरू बुझ्न शुरू गरे। तपाईंका वचनले सामान्य भन्दा सामान्य मानिसहरूलाई सम्म बुद्धिमानी बनाउँदछ।
- १३१ हे परमप्रभु, म साँचो रूपले तपाईंका आज्ञाहरू मनन गर्न चाहन्छु, म त्यो स्वास रोकिएर अधैर्यपूर्ण पर्खिरहेको मानिस जस्तो छु।

त्साधे

- १३७ हे परमप्रभु, तपाईं धर्मी हुनुहुन्छ। तपाईंका नियमहरू सही र इमान्दार छन्।
- १३८ तपाईंले हामीलाई आफ्ना करारमा धार्मिक नियमहरू दिनुभयो। हामी साँच्चै नै तिनीहरूमा भरोसा गर्न सक्छौ।
- १३९ मेरो उत्साहले मलाई ध्वंश पारिरहेछ। म अत्यन्त उदास छु किनभने मेरो शत्रुहरूले तपाईंको आज्ञाहरू भूले।
- १४० हामीले प्रमाण पनि दियौं कि हामी तपाईंका वचनमा विश्वास गर्छौं, परमप्रभु। अनि म यसलाई मन पराउँछु।
- १४१ म क्षुद्र र तुच्छ छु, अनि मानिसहरूले मेरो आदर गर्दैनन्। तर म तपाईंको आज्ञाहरू भुल्ने छैन।
- १४२ परमप्रभु, तपाईंको धार्मिकता चिरस्थायी छ। अनि तपाईंको उपदेशहरू विश्वास गर्न सकिन्छ।
- १४३ मसँग संकट र दुःखका दिनहरू छँदै थिए तर म तपाईंको आज्ञाहरूमा आनन्द लिन्छु।
- १४४ तपाईंको करार अनन्तको लागि असल छ। यसलाई समझशक्ति दिनुहोस् ताकि म बाँच्न सकुँ।

कोफ

- १४५ हे परमप्रभु, म मेरो सम्पूर्ण हृदयले तपाईंलाई डाक्दछु। मलाई जवाफ दिनुहोस्! म तपाईंको आज्ञाहरू पालन गर्छु।
- १४६ हे परमप्रभु, म तपाईंलाई डाक्दछु मलाई बचाउनु होस्! अनि म तपाईंको करार पालन गर्नेछु।
- १४७ तपाईंलाई प्रार्थना गर्न म बिहानै उठ्दछु। म तपाईंले भन्नुभएको कुरामा विश्वास गर्दछु।
- १४८ तपाईंका वचनहरू मनन गर्न म रातमा अबेर सम्म बस्छु।

- १४६ आफ्नो सारा प्रेमले, मलाई बोलाउनु होस्। हे परमप्रभु, तपाईंले ठीक भनेका कुरानै गरूँ अनि मलाई बाँच्न दिनुहोस्।
- १५० मानिसहरूले मेरो विरुद्ध दुष्ट योजनाहरू बनाइरहेछन्। ती मानिसहरूले तपाईंको शिक्षाहरू अनुसरण गर्दैनन्।
- १५१ परमप्रभु, तपाईं मेरो नजीकै हुनुहुन्छ। अनि तपाईंका सबै आदेशहरूमा भरोसा गर्न सकिन्छ।
- १५२ धेरै वर्ष अघिदेखि तपाईंको करारबाट सिकेँ कि तपाईंको उपदेशहरू अनन्त रहने छन्।

रेश

- १५३ हे परमप्रभु, मेरो पीडाहरू हेर्नुहोस् र मलाई बचाउनु होस्। मैले तपाईंको उपदेशहरू भुलेको छैन।
- १५४ हे परमप्रभु, मेरो लडाइँ मेरो निम्ति लडि दिनु होस् र मलाई बचाउनु होस्। तपाईंले वचन दिए जस्तै मलाई बाँच्न दिनुहोस्।
- १५५ दुष्ट मानिसहरूले जित्ने छैन किनभने तिनीहरूले तपाईंको नियमहरू मान्दैनन्।
- १५६ हे परमप्रभु, तपाईं कृपालु हुनुहुन्छ। तपाईंले ठीक भनेकै काम गरूँ, र मलाई बाँच्न दिनुहोस्।
- १५७ मेरो धेरै शत्रुहरू छन् मलाई घात गर्नेहरू तर मैले तपाईंको करार-वचन अनुसरण गर्दैदेखि रोकिने छैन।
- १५८ म ती विश्वासघातीहरूलाई देख्छु, तिनीहरूले तपाईंको वचनको पालन गर्दैनन् र म त्यो घृणा गर्छु।
- १५९ हेर्नुहोस्, मैले तपाईंको आज्ञाहरू पालन गर्न यथासक्थ कोशिश गरें। हे परमप्रभु, तपाईंको सारा प्रेमसहित, मलाई बाँच्न दिनुहोस्।
- १६० हे परमप्रभु, आदि कालदेखि नै, सारा तपाईंका वचनहरू भरोसा गर्न सकिन्थ्यो। अनि तपाईंको धार्मिक नियमहरू सदा-सर्वदा रहनेछन्।

शीन्

- १६१ प्रभावशाली शासकहरूले अकारण मलाई आक्रमण गरे। तर डर राख्दछु र तपाईंको नियमलाई आदर गर्दछु।
- १६२ परमप्रभु, तपाईंको वचनले मलाई आनन्दित तुल्यायो, धेरै धन पाएर अत्यन्त खुशी भएको मानिसलाई जस्तो।
- १६३ म भूटाहरूलाई घृणा गर्दछु! म तिनीहरूलाई तिरस्कार गर्दछु! तर परमप्रभु म तपाईंको शिक्षाहरू मन पराउछु,!
- १६४ दिनमा सातपल्ट म तपाईंका धार्मिक नियमहरूका निम्ति तपाईंको प्रशंसा गर्छु।

- १६५ मानिसहरू जसले तपाईंको उपदेश मन पराउछन् तिनीहरू साँचो रूपमा शान्तिमा पुग्दछन्। केहीले पनि तिनीहरू पतन गराउन सक्दैन।
- १६६ हे परमप्रभु, म तपाईंलाई पखिँरहेछु। मलाई बचाउन भनी मैले तपाईंको आज्ञाहरू पालन गरें।
- १६७ मैले तपाईंको करार-वचनलाई अनुसरण गरें। हे परमप्रभु, म तपाईंको व्यवस्था बढ्ता नै मान्दछु।
- १६८ मैले तपाईंको करार र आज्ञाहरू पालन गरे। हे परमप्रभु, मैले गरेका सबै कुराहरू तपाईंलाई थाहा छ।

ताव्

- १६९ हे परमप्रभु, मेरो खुशीका गीतलाई सुन्नुहोस्। तपाईंले कसम खाए जस्तै मलाई बुद्धिमानि बनाउनु होस्।
- १७० परमप्रभु, मेरो प्रार्थना सुनी दिनुहोस्। तपाईंले वचन दिए भैं मलाई बचाउनु होस्।
- १७१ म प्रशंसाको गीत गाँउछु। किनभने तपाईंले मलाई आफ्नो नियमहरू सिकाउनु भयो।
- १७२ तपाईंको वचनहरू जवाफ दिन मलाई सहयोग गर्नुहोस् र मलाई मेरो गीत गाउन दिनुहोस्। परमप्रभु, तपाईंको सारा नियमहरू असल छन्।
- १७३ मैले तपाईंका आज्ञाहरू पालन गर्न खोजें। यसैले पुगु होस् र मलाई साथ दिनुहोस्।
- १७४ हे परमप्रभु, म चाहन्छु, मलाई बचाउनु होस्। तर तपाईंको शिक्षाहरूले मलाई खुशी पार्छन्।
- १७५ मलाई बाँच्न दिनुहोस् र तपाईंको प्रशंसा गर्न दिनुहोस्, परमप्रभु! तपाईंका नियमहरूले मलाई सघावोस्।
- १७६ म हराएको भेंडा सरह भट्किरहेँ हे परमप्रभु, आएर मलाई खोज्नु होस्। म तपाईंको दास हुँ, अनि मैले तपाईंको भरोसा भुलेको छैन।

भजन १२०

मन्दिर तर्फ गइरहेको बेलाको गीत वा भजन।

- १ म संकटमा थिएँ, मैले परमप्रभुको सहायता मागें। अनि उहाँले मलाई बचाउनु भयो!
- २ हे परमप्रभु, मलाई ती मानिसहरूबाट जोगाउनु होस् जसले मेरो बारेमा भूटो बोले ती मानिसहरूले भनेका कुराहरू सत्य थिएनन्।
- ३ भूटो बोल्ने, तिनीहरूले के पाउनेछौं भनेर सोच्यौं? जान्दछौं तिमीहरू आफ्नो भूटो कुराहरूबाट के पाउनेछौं।
- ४ सैनिकको तीखो बाणले र तातो कोइलाहरूले दण्ड दिनेछ।
- ५ तिमी भूटा मानिसहरू, मोशा छेउमा बसिरहेका जस्तै यो केदारको पालहरूभित्र बसिरहेका छौं।

- ६ म शान्ति घृणा गर्ने मानिसहरूसँग धेरै समय सम्म बसें।
 ७ मैले भने म शान्ति चाहन्छु, यसकारण तिनीहरूले युद्ध चाहे।

भजन १२१

मन्दिर तर्फ जाँदाको भजन।

- १ सहायताको निम्ति म पहाडहरू तिर हेर्छु। तर मेरो सहायता कहाँबाट आउनेछ?
 २ मेरो सहायता स्वर्ग र पृथ्वी सृजना गर्नुहुने परमप्रभुबाट आउनेछ।
 ३ परमेश्वरले पतनहुन दिनु हुनेछैन, तिप्रो संरक्षक निदाई जाने होइन।
 ४ इस्त्राएलको रक्षा गर्ने निद्रालु हुनुहुन्न। परमेश्वर कहिल्यै निदाउनु हुन्न।
 ५ परमप्रभु तिप्रो रक्षक हुनुहुन्छ, उहाँले आफ्नो महान् शक्तिद्वारा तिप्रो रक्षा गर्नुहुन्छ।
 ६ तिमीलाई दिउँसो घामले अनि राती जूनले हानि पुराउँदैन।
 ७ परमप्रभुले प्रत्येक संकटबाट तिप्रो रक्षा गर्नुहुन्छ। परमप्रभुले तिप्रो प्राणको रक्षा गर्नुहुन्छ।
 ८ तिमी आउँदा र जाँदा परमप्रभुले रक्षा गर्नुहुनेछ। परमप्रभुले तिमीलाई अहिले र अनन्तसम्म सहयोग गर्नुहुनेछ!

भजन १२२

मन्दिर तर्फ गइरहेको बेला दाऊदको भजन।

- १ म अत्यन्त खुशी थिएँ जब मानिसहरूले यसो भने, “परमप्रभुको मन्दिर तर्फ जाऊ आऊ।”
 २ हामी यहाँ, यरूशलेमको प्रवेशद्वारमा उभिरहेकाछौ।
 ३ यो नयाँ यरूशलेम हो! एक संयुक्त शहर जस्तो यो शहर फेरि निर्माण गरियो।
 ४ त्यही ठाउँ हो जहाँ परिवार समूहहरू जान्छन्। परमप्रभुको नाउँको स्तुति-गान गर्नलाई इस्त्राएलका मानिसहरू त्यहाँ जाँदछन्।
 ५ दाऊद परिवारका राजाहरूले त्यहाँ तिनीहरूको राज सिंहासन बनाए। तिनीहरूले मानिसहरूको न्याय गर्न राज सिंहासन त्यहाँ बनाए।
 ६ यरूशलेममा शान्तिको निम्ति प्रार्थना गर। “जसले तपाईंलाई प्रेम गर्दछ उसले शान्ति पावस्। तपाईंको पर्खालहरूभित्र शान्ति छावोस्। म आशा गर्दछु त्यहाँ तपाईंको भवनहरू सुरक्षा हुनेछ।”
 ७ मेरो दाज्यू-भाइ र छिमेकीहरूको हितार्थ म यहाँ शान्ति छावोस् भनेर त्यहाँ प्रार्थना गर्दछु।
 ८ हाम्रा परमप्रभु परमेश्वरको मन्दिरको निम्ति, म प्रार्थना गर्छु कि राम्रो कुराहरू यस शहरमा होऊन्।

भजन १२३

मन्दिर गइरहेको बेलाको भजन।

- १ हे परमेश्वर, म माथि हेर्छु र तपाईंलाई प्रार्थना गर्छु। तपाईं राजा सरह स्वर्गमा विराजमान हुनुहुन्छ।
 २ दासहरू आफ्ना आवश्यकताको निम्ति उनीहरूको स्वामीमाथि भर पर्दछ।
 ३ त्यस्तै प्रकारले, हामी हाम्रा परमप्रभु परमपितामा निर्भर छौ। उहाँले कति बेला हामीतर्फ दया देखाउनु हुन्छ भनेर पर्खिएका छौ।
 ४ हे परमप्रभु, हामीमाथि तपाईंको दया रहिरहोस्, किनभने हामी धेरै समय सम्म निन्दित भएका छौ।
 ५ धेरै समयदेखि ती अल्ले र घमण्डी मानिसहरूले निन्दा गरिरहेका छन्।

भजन १२४

दाऊद मन्दिर गइरहेका बेलाको भजन।

- १ मलाई जवाफ देऊ, इस्त्राएल हामी माथि कस्तो घटना घट्ने थियो होला। यदि परमप्रभु हाम्रो पक्षमा नभई दिएको भए?
 २ जब मानिसहरूले हामीलाई आक्रमण गरे त्यस समय यदि परमप्रभु हाम्रो पक्षमा नभएको भए के हुने थियो?
 ३ हाम्रा शत्रुहरूले हामीलाई जिउँदै निल्ने थिए, जब तिनीहरू हामीमा क्रोधित हुनेगर्थे।
 ४ हाम्रो शत्रुहरूका सैनिकहरूले हामीलाई बाढीले बगाए भै र नदीले हामीलाई डुबाए भै पार्ने थिए।
 ५ ती अंहकारी मानिसहरू हाम्रा मुख-मुख सम्म उठ्ने पानी भए हामीलाई डुबाउने थियो।
 ६ परमप्रभुको प्रशंसा गर! हाम्रा शत्रुहरूले हामीलाई पक्रन र मार्न परमप्रभुले कदापि दिनुहुन्न।
 ७ हामी जालमा फस्न पुगेका चरा जस्तै छौ अथवा यस्तो भएर मुक्ति पाएका छौ। जाल फाट्यो अनि हामी मुक्त भयौ!
 ८ हाम्रो निम्ति सहायता परमप्रभुबाट आउँदछ। परमप्रभुले आकाश र पृथ्वी बनाउनु भयो!

भजन १२५

यात्राको गीत।

- १ मानिसहरू जसले परमप्रभुमाथि भरोसा राख्दछन् तिनीहरू सियोन पर्वत जस्तो हुनेछन्। तिनीहरू कहिल्यै पनि हल्लिने छैनन। तिनीहरू सदा-सर्वदा रहनेछन्।
 २ पर्वतहरू सारा यरूशलेम वरिपरि छन्। अनि परमप्रभु आफ्ना मानिसहरूको वरिपरि हुनुहुन्छ।

- उहाँले आफ्ना मानिसहरूलाई सर्वकाल रक्षा गर्नुहुनेछ।
- ३ दुष्ट मानिसहरूले धर्मी मानिसहरूको देशलाई अधीन गर्न कहिल्यै सक्दैन। यदि त्यस्तो भयो भने, असल मानिसहरूले पनि अनुचित कामहरू गर्न थाल्दछन्।
- ४ हे परमप्रभु, धर्मी मानिसहरू प्रति हितकारी बन्नुहोस्। पवित्र हृदय भएकाहरू प्रति हितकारी बन्नुहोस्।
- ५ दुष्ट मानिसहरूले कपटपूर्ण कामहरू गर्दछन्। परमप्रभुले ती दुष्टहरूलाई दण्ड दिनुहुनेछ त्यहाँ इस्त्राएलमा शान्ति छावोस्।

भजन १२६

यात्राको भजन। मन्दिरमा गइरहेको बेलाको भजन।

- १ जब हामीलाई परमप्रभुले एकपल्ट फर्काएर ल्याउनु हुन्छ त्यो हाम्रो लागि सपना जस्तै लाग्नेछ।
- २ हामी हर्षोल्लासले हाँसिरहेको हुने छौं र खुशीका गीतहरू गाउने छौं! अन्य सम्प्रदायका मानिसहरूले भन्नेछन्, “परमप्रभुले इस्त्राएलका मानिसहरूका निमित्त अद्भूत काम गर्नुभयो।”
- ३ हो, हामी अत्यन्त खुशी हुनेछौं यदि परमप्रभुले हाम्रो लागि त्यस्तो आश्चर्यजनक काम गरिदिनु हुन्छ भने।
- ४ परमप्रभु, हामीलाई फेरि एकपल्ट स्वतंत्र पार्नुहोस्, जसरी भरना र बग्दा पानीले एकपल्ट मरुभूमि भरिनेछ।
- ५ एकजना मानिस उदास हुन सक्ला जब उसले बीजहरू छर्दछ। तर त्यो खुशी हुनेछ जब बाली उठाउने समय आउँछ।
- ६ त्यो रून् पनि सक्ला जब बीजहरू उसले खेत तर्फ बोकेर लैजादछ, तर त्यो खुशी हुनेछ जब उसले फसल काटेर ल्याउँछ।

भजन १२७

यात्राको भजन। सुलेमानले रचेको एउटा भजन।

- १ यदि घर बनाउँने परमप्रभु हुनुहुन्छ भने। घर बनाउनेहरूले त्यसै तिनीहरूको समय बर्बाद गरिरहेछन्। यदि यो शहरमाथि परमप्रभुले ध्यान दिनु भएको होइन भने प्रहरीहरूले आफ्नो समय व्यर्थ खेर फर्काइरहेछन्।
- २ जीवन तयार पार्ने चेष्टामा विहान चाँडै जागेर राती ढिलो सम्म बस्नु चाँहि समय नष्टपार्नु मात्र हो। परमेश्वरले मन पराउनु भएका आफ्ना मानिसहरू मस्त सुतीरहेका बेला पनि ध्यानमा राख्नुपर्छ।
- ३ शिशुहरू परमप्रभुकै उपहार हुन्। आमाको शरीरबाट पुरस्कार हो।

- ४ आफू जवान रहेको समयमा जन्मेका छोराहरू सिपाहीको तरकसको काँडहरू जतिकै हुन।
- ५ जुन मानिसको आफ्नो तरकस छोराहरूले भर्छ, त्यो अत्यन्तै खुशी हुनेछ।
- ६ त्यो मानिस कहिल्यै परास्त हुने छैन। उसको छोराहरूले उसलाई जनसमूह समक्ष उसको शत्रुहरू विरुद्ध सहायता गर्नेछन्।

भजन १२८

मन्दिर तर्फ जाँदै गएको स्तुतिगान।

- १ परमप्रभुको सबै भक्तजनहरू खुशी छन्। ती मानिसहरू परमप्रभुले रूचाएको तरिकामा बस्दछन्।
- २ तिमीले गरेको कार्यको निमित्त तिमी खुशी हुनेछौ। तिमी खुशी हुनेछौ, अनि हितकारी कुराहरू तिमी तिर घट्नेछन्।
- ३ घरमा, तिम्री पत्नी अङ्गुरको विरूवा जस्तो फलदायक हुनेछ।, तिम्रा छोरा-छोरीहरू तिमीले टेबल वरिपरि रोपेको फलदायक जैतूनको भयाङ्कहरू भैँ हुनेछन्।
- ४ परमप्रभुले आफ्ना भक्तजनहरूलाई यस्तै प्रकारले साँचो रूपमा आशीर्वाद दिनुहुनेछ।
- ५ सियोनबाट परमप्रभुले तिमीलाई आशीर्वाद दिऊन्। तिमीहरूको जीवनभरि यरूशलेममा आशीर्वादको आनन्द उपभोग गर्न सक।
- ६ अनि भरोसा गर्दछु कि तिमीहरू आफ्ना नाति-पनातिहरू जन्मज्जेल सम्म बाँचेछौ। इस्त्राएलमा शान्ति कायम रहोस्!

भजन १२९

यात्रा स्तुतिगीत।

- १ मेरो जीवनकालमा प्रशस्त शत्रुहरू छँदै थिए। इस्त्राएल ती शत्रुहरूको बारेमा हामीलाई बताऊ।
- २ मेरो जीवनकालमा प्रशस्त शत्रुहरू छँदै थिए तर तिनीहरूले कहिल्यै जितेनन्।
- ३ तिनीहरूले मेरो ढाङ्मा गहिरो चोट नपर्नुजेल सम्म मलाई कुटे। धेरै समय सम्म मेरो गहिरो घाउ थियो।
- ४ तर असल परमप्रभुले डोरीहरू काटीदिनु भयो अनि ती दुष्टहरूबाट मलाई छुटकारा दिनुभयो।
- ५ मानिसहरू जसले सियोनलाई घृणा गर्छन्, तिनीहरू परास्त होऊन्। तिनीहरू लडाइँ गर्न छाडेर भागुन।
- ६ ती मानिसहरू छानामा भएको घाँसहरू जस्ता थिए। ती घाँसहरू बढ्न अगावै ओइलाएर गए।
- ७ काम गर्ने मानिसले एकमुट्टी घाँस त्यहाँबाट पाउन सक्नेन। एक थुप्रो अन्नको निमित्त पनि प्रशस्त हुँदैन।
- ८ तिनीहरूको नजिकैबाट गइरहेको मानिसहरूले यसो भन्ने छैनन् “परमप्रभुको आशीर्वाद तिमीहरूमा

रहोस्।” मानिसहरूले तिनीहरूलाई स्वागत गर्ने छैनन् र भन्ने छैनन्, “हामी तिमीहरूलाई परमप्रभुको नाउँमा आशीर्वाद दिनेछौं।”

भजन १३०

यात्रा स्तुतिगीत।

- १ हे परमप्रभु, म गहीरो संकटमा छु। यसैकारण म तपाईंलाई गुहार मान्छु।
- २ मेरो स्वामी! मलाई ध्यान दिनु होस्। मेरो गुहार प्रति ध्यान दिनु होस्।
- ३ परमप्रभु, यदि तपाईंले मानिसहरूलाई उनीहरूका पापहरूका लागि दण्ड दिनुहुन्छ भने, कुनै मानिस पनि जिउँदो हुने थिएन।
- ४ परमप्रभु, तपाईंका मानिसहरूलाई क्षमा गरिदिनु होस्, त्यसपछि त्यहाँ तपाईंलाई पूज्ने मानिसहरू हुनेछन्।
- ५ म परमप्रभुको साथ पाउनलाई पर्खी बसेको छु, मेरो आत्माले उहाँलाई पर्खिन्छ, परमप्रभुले जे भन्नुहुन्छ म त्यसमा विश्वास गर्छु।
- ६ म मेरो स्वामीलाई पर्खिरहेछु। म एकजना पहरेदार जस्तै छु, जसले बिहारन नहुञ्जेल सम्म पर्खिरहन्छ।
- ७ हे इस्त्राएल, परमप्रभुमाथि भरोसा गर। स्नेहपूर्ण करुणा परमप्रभुसँग मात्र पाउन सकिन्छ। परमप्रभुले घरिघरि हामीलाई बचाउनु हुन्छ। अनि परमप्रभुले इस्त्राएलवासीहरूका सारा पापहरूलाई क्षमा गरिदिनु हुन्छ।

भजन १३१

यात्रा स्तुतिगीत। दाऊदको भजन।

- १ हे परमप्रभु, म अंहकारी छैन। म आफूलाई महत्व दिने काम गर्दिन। म महानकार्य गर्ने कोशिश गर्दिन म ती कठिन-कार्यहरूको जुन कार्यहरू गर्नु मेरो निमित्त असम्भव छ।
- २ म चुपचाप छु। मेरो प्राण शान्त छ।
- ३ आमाको काखमा भएको एक सन्तोषी बालक जस्तो मेरो प्राण चुपचाप र शान्त छ।
- ४ हे इस्त्राएलवासी, परमप्रभुमाथि भरोसा गर। उहाँलाई अहिले भरोसा गर अनि उहाँलाई सधैं भरोसा गर।

भजन १३२

मन्दिर गइरहेको बेलाको गीत वा भजन।

- १ हे परमप्रभु! सम्झनु होस्, कसरी, दाऊद पीडित भए।
- २ दाऊदले परमप्रभुसँग एक प्रतिज्ञा गरेका थिए। दाऊदले याकूबका सर्वशक्तिमान् परमप्रभुसँग शपथ लिएका थिए।

- ३ दाऊदले भने, “म आफ्नो घरभित्र जाने छैन, म आफ्नो ओछ्यानमा ढल्कने छैन,
- ४ म सुत्ने छैन म आफ्नो आँखालाई विश्राम दिने छैन,
- ५ जबसम्म याकूबको सर्वशक्तिमान् परमप्रभुको घर बनाउन जमीन पाउँदिन, म ती कुराहरू गर्ने नै छैन!”
- ६ एफ्रातामा हामीले त्यसको विषयमा सुनेका थियौं। हामीले किरियथ-योरीम भन्ने ठाउँमा करार पत्रको बाकस पायौं,
- ७ पवित्र पालतर्फ जाऊ। त्यस टुललाई पूजा जहाँ परमप्रभुले आराम गर्न आफ्ना खुट्टाहरू राख्नुहुन्छ।
- ८ परमप्रभु, आफ्नो विश्राम गर्ने ठाउँबाट उठनु होस्। हे परमप्रभु! तपाईंको शक्तिशाली सन्दूकसित उठनु होस्।
- ९ हे परमप्रभु, तपाईंका पूजाहारीहरू धार्मिकताको पोशाकमा छन्, तपाईंका भक्तजनहरू आनन्दित छन्।
- १० तपाईंको आफ्ना असल दास दाऊदको निमित्त, आफूले रोजेका राजालाई रब्द नगर्नुहोस्।
- ११ परमप्रभुले दाऊदप्रति एक प्रतिज्ञा गर्नु भएथ्यो। परमप्रभुले दाऊदप्रति विश्वासी रहन्छु भनी प्रतिज्ञा गर्नु भएको थियो। परमप्रभुले वचन दिनु भएको थियो कि दाऊद कै परिवारबाट राजाहरू आउने छन्।
- १२ परमप्रभुले भन्नुभयो, “दाऊद, यदि तिम्रा नानीहरूले मेरो करार र मैले सिकाएको नियमहरू पालन गरे भने, तिम्रो परिवारबाट कोही एकजना सधैं राजा हुनेछ।”
- १३ परमप्रभुले आफ्नो मन्दिरको लागि सियोन भन्ने ठाउँ रोज्नु भयो। त्यही ठाउँमा नै उहाँले आफ्नो घर बनाउन चाहनु भयो।
- १४ परमप्रभुले भन्नुभयो, “यो सदा सर्वदाको लागि मेरो ठाउँ हुनेछ। यो ठाउँ मैले रोजे जहाँ म हुने छु।
- १५ म यस शहरलाई प्रशस्त खाद्य-प्रदार्थले पूर्ण रहोस् भनेर आशिष दिनेछु। गरीब भन्दा गरीब मानिसले पनि खानलाई प्रशस्त पाउने छ।
- १६ म उनको पूजाहारीहरूलाई पनि उद्धारको वस्त्र पहिर्खाउनेछु। अनि मेरा भक्तजनहरू यहाँ अत्यन्त खुशी हुनेछन्।
- १७ यस ठाउँमा, म दाऊदलाई बलियो पार्नेछु। आफूले रोजेका राजाको निमित्त एक बत्तीको नियुक्त गरेको छु।
- १८ म दाऊदका शत्रुहरूलाई लाज र शर्ममा ढाकि दिनेछु तर दाऊदको राज्यलाई उत्तरोत्तर बढाई दिनेछु।”

भजन १३३

यात्राको एक गीत। दाऊदको भजन।

- १ जब दाज्यू-भाइहरू एक साथ मिलेर बस्छन त्यो अति नै राम्रो र आनन्दपूर्ण हुँदछ।
- २ हारूनको शिरमा पोखिएको यो एक सुगन्धित तेल जस्तो लाग्छ। त्यो तेल उनको दाहीबाट भर्दै उनको विशेष लुगाहरूमा बहन्छ।
- ३ यो हर्मोन पर्वतबाट आएर सियोन पर्वतमा भरिरहेको हिउँ जस्तो छ।
- ४ किन? किनभने यो सियोनमा थियो, जहाँ परमप्रभुले अनन्त जीवनको आशीर्वाद दिनुभएको थियो।

भजन १३४

यात्रा गीत। मन्दिर गइरहेको बेलाको गीत वा भजन।

- १ परमप्रभुको प्रशंसा गर, हे सबै दासहरू हो! जसले रातभरि मन्दिरमा सेवा गरे।
- २ दासहरू हो, आफ्ना पाखुराहरू उठाऊ र परमप्रभुलाई धन्य हो भन।
- ३ परमप्रभुले सियोनबाट तिमीहरूलाई आशीर्वाद दिऊन। परमप्रभुले स्वर्ग र पृथ्वी सृजनु भयो।

भजन १३५

- १ परमप्रभुको दासहरू, परमप्रभुको प्रशंसा गर! परमप्रभुको नाउँको प्रशंसा गर! उहाँको प्रशंसा गर!
- २ ती मानिसहरू, जो परमप्रभुको मन्दिरमा र परमप्रभुकै मन्दिरका चोकहरूमा उभिहेका छन्, उहाँको प्रशंसा गर।
- ३ परमप्रभुको प्रशंसा गर, किनभने उहाँ भला हुनुहुन्छ। उहाँको नाउँको प्रशंसा गर, किनभने यो आनन्दमय छ।
- ४ परमप्रभुले याकूबलाई रोज्नु भयो, इस्राएल परमप्रभु कै हो।
- ५ म जान्दछु परमप्रभु महान् हुनुहुन्छ! हाम्रो स्वामी सबै देवताहरूभन्दा महान् हुनुहुन्छ!
- ६ परमप्रभुले चाहेका जेपनि आकाशमा, पृथ्वीमा, पातालमा, समुद्रमा र गहिरा सागरहरूमा गर्नुहुन्छ।
- ७ परमप्रभुले पृथ्वीभरि नै बादलहरू उठने बनाउनु हुन्छ। परमेश्वरले बिजुली र वर्षा पठाउनु हुन्छ। परमेश्वरले हावा ल्याउनुहुन्छ।
- ८ परमप्रभुले प्रथम जन्मिएका सारा पुरुषहरू अनि मिश्रमा प्रथम जन्मिएका सारा पशुहरू नाश गर्नुभयो।
- ९ परमप्रभुले धेरै आश्चर्यजनक र अलौकिक कार्यहरू मिश्रमा गर्नुभयो। परमप्रभुले फिरऊन र उनका अधिकारी प्रति त्यस्ता घटनाहरू गराउनु भयो।
- १० परमेश्वरले धेरै ठूला-ठूला जातिहरूलाई परास्त

पार्नुभयो। शक्तिशाली राजाहरूलाई पनि उहाँले मार्नुभयो।

- ११ परमप्रभुले अमोरीहरूका राजा सीहोनलाई परास्त पार्नु भयो। परमप्रभुले ओग् भन्ने बाशानका राजालाई परास्त पार्नु भयो। परमप्रभुले कनानका सबै जातिहरूलाई परास्त पार्नुभयो।
- १२ परमेश्वरले तिनीहरूका भूमि इस्राएललाई सुम्पनु भयो। परमप्रभुले ती जग्गाहरू आफ्ना मानिसहरूलाई दिनुभयो।
- १३ हे परमप्रभु, तपाईंको नाउँ सदा-सर्वदा प्रख्यात रहने छ! हे परमप्रभु, मानिसहरूले तपाईंलाई सदा-सर्वदा याद गर्नेछन्।
- १४ परमप्रभुले अन्य जातिहरूलाई दण्ड दिनु भयो तर परमप्रभुले आफ्ना दासहरूलाई कृपादृष्टि राख्नु भएको थियो।
- १५ अन्य मानिसहरूका देवताहरू सुन र चाँदीका मूर्तिहरू थिए। तिनीहरूका देवताहरू मानिसहरूले बनाएका मूर्तिहरू मात्र थिए।
- १६ ती मूर्तिहरूका मुखहरू थिए, तर बोल्न सक्दैनथे। ती मूर्तिहरूका आँखाहरू थिए, तर देख्न सक्दैनथे।
- १७ ती मूर्तिहरूका कानहरू थिए, तर सुन्न सक्दैनथे। ती मूर्तिहरूका नाकहरू थिए, तर सुघ्न सक्दैनथे।
- १८ तिनीहरू जसले ती मूर्तिहरू बनाए उनीहरू पनि त्यस्तै खालको हुनेछन्। किनभने तिनीहरूले ती मूर्तिहरूमा सहायताको निम्ति भरोसा गरे।
- १९ हे इस्राएलको परिवार, परमप्रभुको प्रशंसा गर! हे हारूनको परिवार, परमप्रभुको प्रशंसा गर!
- २० हे लेवीको परिवार, परमप्रभुको प्रशंसा गर! हे परमप्रभुको भक्तजनहरू हो, परमप्रभुको प्रशंसा गर!
- २१ सियोनबाट आएका परमप्रभु धन्य हुनुभयो, यरूशलेम र उहाँको वास-स्थानबाट परमप्रभुको प्रशंसा गर।

भजन १३६

- १ हामी परमप्रभुको प्रशंसा गरौं, किनभने उहाँ भलो हुनुहुन्छ। उहाँको स्नेहपूर्ण करुणा अनन्तसम्म रहनेछ।
- २ देवहरूका परमेश्वरलाई प्रशंसा गरौं! उहाँको स्नेहपूर्ण करुणा अनन्तसम्म रहनेछ।
- ३ परमप्रभुहरूका पनि महापरमप्रभुलाई प्रशंसा गरौं। उहाँको स्नेहपूर्ण करुणा अनन्तसम्म रहनेछ।
- ४ परमेश्वरको प्रशंसा गरौं, जसले एकलैले नै आश्चर्यकामहरू गर्नुभयो। उहाँको स्नेहपूर्ण करुणा अनन्तसम्म रहनेछ।
- ५ परमेश्वरको प्रशंसा गरौं जसले आकाश बनाउन बुद्धि लगाउनु भयो। उहाँको स्नेहपूर्ण करुणा अनन्तसम्म रहनेछ।

- ६ परमेश्वरले सुक्खा जमीन समुद्रमा राख्नु भयो, उहाँको स्नेहपूर्ण करुणा अनन्तसम्म रहनेछ।
- ७ परमेश्वरले ठूला-ठूला ज्योतिहरू बनाउनु भयो, उहाँको स्नेहपूर्ण करुणा अनन्तसम्म रहनेछ।
- ८ दिनमा शासन गर्न परमेश्वरले घाम बनाउनु भयो। उहाँको स्नेहपूर्ण करुणा अनन्तसम्म रहनेछ।
- ९ परमेश्वरले रातमा शासन गर्नलाई जून र तारहरू बनाउनु भयो। उहाँको स्नेहपूर्ण करुणा अनन्तसम्म रहनेछ।
- १० परमेश्वरले मिश्रमा सबै भन्दा पहिला जन्मेका पुरुषहरू र पशुहरू मार्नु भयो। उहाँको स्नेहपूर्ण करुणा अनन्तसम्म रहनेछ।
- ११ परमेश्वरले मिश्रबाट इस्राएललाई लानु भयो, उहाँको स्नेहपूर्ण करुणा अनन्तसम्म रहनेछ।
- १२ परमेश्वरले आफ्नो महान् शक्ति र बल देखाउनु भयो। उहाँको स्नेहपूर्ण करुणा अनन्तसम्म रहनेछ।
- १३ परमेश्वरले लाल समुद्रलाई दुइ भागमा बाँड्नु भयो। उहाँको स्नेहपूर्ण करुणा अनन्तसम्म रहनेछ।
- १४ परमेश्वरले इस्राएललाई समुद्र तार्नु भयो। उहाँको स्नेहपूर्ण करुणा अनन्तसम्म रहनेछ।
- १५ परमेश्वरले फिरऊन र उनका सैन्यहरू लाल समुद्रमा डुबाई दिनु भयो। उहाँको स्नेहपूर्ण करुणा अनन्तसम्म रहनेछ।
- १६ परमेश्वरले आफ्नो मानिसहरूलाई मरुभूमि भएर डोखाउनु भयो। उहाँको स्नेहपूर्ण करुणा अनन्तसम्म रहनेछ।
- १७ परमेश्वरले शक्तिशाली राजाहरूलाई हराउनु भयो। उहाँको स्नेहपूर्ण करुणा अनन्तसम्म रहनेछ।
- १८ परमेश्वरले बलवान राजाहरूलाई पनि हराउनु भयो। उहाँको स्नेहपूर्ण करुणा अनन्तसम्म रहनेछ।
- १९ परमेश्वरले अमोरीहरूका राजा सीहोनलाई हराउनु भयो। उहाँको स्नेहपूर्ण करुणा अनन्तसम्म रहनेछ।
- २० परमेश्वरले बाशानका राजा ओगलाई हराउनु भयो। उहाँको स्नेहपूर्ण करुणा अनन्तसम्म रहनेछ।
- २१ परमेश्वरले तिनीहरूका जग्गा इस्राएललाई दिनुभयो। उहाँको स्नेहपूर्ण करुणा अनन्तसम्म रहनेछ।
- २२ परमेश्वरले त्यो जग्गा उपहारको रूपमा इस्राएललाई दिनुभयो। उहाँको स्नेहपूर्ण करुणा अनन्तसम्म रहनेछ।
- २३ परमेश्वरले हामी हारेको बेलामा संभन्नु भयो। उहाँको स्नेहपूर्ण करुणा अनन्तसम्म रहनेछ।
- २४ परमेश्वरले शत्रुहरूबाट हामीलाई बचाउनु भयो। उहाँको स्नेहपूर्ण करुणा अनन्तसम्म रहनेछ।
- २५ परमेश्वरले प्रत्येकलाई खाना दिनुभयो। उहाँको स्नेहपूर्ण करुणा अनन्तसम्म रहनेछ।
- २६ स्वर्गका परमेश्वरको प्रशंसा गरौं। उहाँको स्नेहपूर्ण करुणा अनन्तसम्म रहनेछ।

भजन १३७

- १ हामी बाबेल नदीहरूका किनारमा बसेर सियोनलाई सम्भरे रोयौं।
- २ हामीले हाम्रा वीणाहरू छेउमा भएको बैसको रूखहरूमा भुण्डाएर राख्यौं।
- ३ बाबेलमा जसले हामीलाई पत्रेरा राखे उनीहरूले नै गीत गाउनु भने। तिनीहरूले हामीलाई खुशीका गीतहरू गाउन भने, तिनीहरूले हामीलाई सियोनको बारेमा गीतहरू गाउन भने।
- ४ तर विदेशमा हामीहरू परमप्रभुका गीतहरू गाउन सक्दैनौं।
- ५ हे यरूशलेम, यदि मैले तिमीलाई बिर्सेको भए, मैले कहिल्यै फेरि दाहिने हातले वीणा बजाउनु बिर्सिने थिएँ।
- ६ यरूशलेम यदि मैले तिमीलाई भुलेको भए तब म भरोसा गर्छु फेरि कहिल्यै गाउने थिईन्। म कसम खाँन्छु, म तिमीलाई कहिलै भुल्ने छैन।
- ७ म कसम खाँन्छु यरूशलेम सँधै मेरो महान् आनन्द हुनेछ। हे परमप्रभु, एदोमीहरूले के काम गरे, याद गर्नुहोस्। तिनीहरूले चीत्कार गरे, “पूर्णरूपले विध्वंस पार, त्यसको जगसम्मै पूर्णरूपले विध्वंस गर।”
- ८ हे बेबिलोन, तिमी नाश हुनेछौ! त्यस मानिसलाई धन्यवाद देऊ जसले तिमीलाई दण्ड दिन्छ जुन दण्डको निमित्त तिमी योग्य थियौ। त्यस पुरुषलाई धन्यवाद देऊ जसले तिमीलाई कष्ट दियो जसरी तिमीले हामीलाई कष्ट दियौ।
- ९ त्यस मानिसलाई धन्यवाद देऊ जसले तिमीहरूका शिशुहरू समाते तिनीहरूलाई दुङ्गामा थेचारे।

भजन १३८

दाऊदको भजन।

- १ हे परमेश्वर, म सम्पूर्ण हृदयबाट तपाईंको प्रशंसा गर्छु। सारा देवहरूको सम्मुख म तपाईंका गीतहरू गाउनेछु।
- २ हे परमेश्वर, तपाईंको पवित्र मन्दिर तर्फ म शिर झुकाउँछु। म तपाईंको नाउँको प्रशंसा गर्छु, तपाईंको स्नेहपूर्ण करुणा र विश्वासको प्रशंसा गर्छु। तपाईं आफ्नो वचनको शक्तिमा प्रख्यात हुनुहुन्छ। अहिले, तपाईंले यसलाई अभिमान बनाउनुभयो!
- ३ हे परमेश्वर, मैले तपाईंलाई सहयोगको निमित्त गुहारें। अनि तपाईंले मलाई जवाफ दिनुभयो! मलाई तपाईंले बल दिनुभयो।
- ४ हे परमप्रभु, तपाईंले भन्नु भएका कुराहरू सुने पछि पृथ्वीका जम्मै राजाहरूले तपाईंको प्रशंसा गर्नेछन्।

- ५ तिनीहरूले परमप्रभुको मार्गको गुण-गान गर्ने छन् किनभने परमप्रभुको महिमा महान् छ।
- ६ परमेश्वर अत्यन्तै महत्वपूर्ण हुनुहुन्छ, तर पनि उँहाले नम्र मानिसहरूको हेरचाह गर्नुहुन्छ। परमेश्वर ती अंहकारी मानिसहरूले के गर्दछन् भन्ने कुरा जान्नुहुन्छ, तर उहाँ त्यस्ता मानिसहरूबाट टाढा नै रहनु हुन्छ।
- ७ परमेश्वर, यदि म संकटमा परे भने मलाई सप्राण राख्नुहोला। यदि मेरो शत्रुहरू ममाथि क्रोधित भए तिनीहरूबाट मलाई बचाउनु होस्।
- ८ परमप्रभु, मलाई ती कुराहरू दिनुहोस् जुन तपाईंले वचन दिनु भएको थियो। परमप्रभु, तपाईंको स्नेहपूर्ण करुणा अनन्त रहनेछ। परमप्रभु, तपाईंले हामीलाई रच्नु भयो, यसैले हामीलाई नत्यागनु होस्।

भजन १३९

प्रमुख संगीतकारलाई, दाऊदको एक
स्तुति-गान वा भजन।

- १ हे परमप्रभु, तपाईंले मलाई जाँच्नु भयो। तपाईं मेरो बारेमा सबै जान्नुहुन्छ।
- २ म कहिले बस्छु र म कहिले उठछु तपाईं सबै जान्नुहुन्छ। धेरै टाढाबाट नै तपाईं मेरो विचारहरू बुझ्नुहुन्छ।
- ३ परमप्रभु, म कहाँ गईरहेको हुन्छ, र कहिले लम्पसार हुन्छु भन्ने सबै कुरा तपाईं जान्नुहुन्छ। मैले गर्ने प्रत्येक कुरा तपाईं जान्नुहुन्छ।
- ४ परमप्रभु, म के भन्न चाहँदछु भन्ने कुरा मेरो मुखबाट निस्कनु अघि नै तपाईं जान्नुहुन्छ।
- ५ परमप्रभु, तपाईं मेरो वरिपरि हुनुहुन्छ, मेरो अगाडि पछाडि र चारैतिर। तपाईंले माया गरेर मेरो शिरमा हात राख्नुहुन्छु।
- ६ तपाईं यी सबै कुरा जान्नुहुन्छ, भनेर म छक्क पर्छु, मलाई यी कुराहरू बुझ्नलाई एकदम कठिन पार्छो।
- ७ म जता-जता जान्छु तपाईंको आत्मा त्यता-त्यतै हुँन्छ। हे परमप्रभु, म तपाईंको सम्मुखबाट फुत्किन सकिदैन।
- ८ हे परमप्रभु, यदि म स्वर्ग तिर गए तपाईं त्यतै हुनुहुन्छ। यदि म पाताल तर्फ भरे तपाईं त्यतै हुनुहुन्छ।
- ९ परमप्रभु, जहाँ घाम उदाउँछ त्यतै पूर्वतिर गए भने, तपाईं त्यतै तिर हुनुहुन्छ। यदि म पश्चिम समुद्र तिर गए तपाईं त्यतै तिर हुनुहुन्छ।
- १० त्यहाँ पनि तपाईंको दाहिने हातले मलाई पक्रन्छ अनि मलाई त्यही हातले डोखाउनु हुन्छ।
- ११ हे परमप्रभु, मैले तपाईं देखि लुक्ने कोशिश गरे

- र भन्छु, “दिन रातमा परिवर्तन भएको छ। निश्चय रातले मलाई लुकाउनेछ।”
- १२ तर अन्धकार पनि तपाईंको निमित्त अन्धकार हुँदैन। परमप्रभु, तपाईंको निमित्त रात दिन भैं उज्ज्वल छ।
- १३ हे परमप्रभु, तपाईंले मेरो सम्पूर्ण शरीर बनाउनु भयो। म आमाको गर्भमा हुँदा मेरो विषयमा सबै कुराहरू जान्नुहुन्छ।
- १४ हे परमप्रभु, म तपाईंको प्रशंसा गर्छु। तपाईंले मलाई आश्चर्यपूर्वक र अपूर्व प्रकारले बनाउनु भयो। म खुब जान्दछु कि जे तपाईंले गर्नुभयो, आश्चर्यपूर्ण छ।
- १५ तपाईं मेरो बारेमा सारा कुराहरू जान्नुहुन्छ। जब मेरो शरीरले आफ्नो रूप लिनै बढ्दै गयो तपाईंले मेरो हड्डीहरू नियाल्नु भयो जुन मेरो आमाको गर्भमा लुकेको थियो।
- १६ तपाईंले मेरो अंग-प्रत्यंग बढ्दै गरेको नियाल्नु भयो, तपाईंले आफ्नो पुस्तकमा ती कुराहरू लेख्नु भयो। तपाईंले प्रत्येक दिन मलाई नियाल्नु भयो। कुनै दिन पनि त्यसै खाली गएन।
- १७ तपाईंका विचारहरू मेरो निमित्त महत्वपूर्ण छन्। हे परमेश्वर, तपाईं यति विध्न जान्नुहुन्छ!
- १८ यदि मैले ती सबै गन्न सक्दो हुँ ता तिनीहरू बालुवाका कणहरू भन्दा धेरै हुने थिए होला। अनि मैले जब गनी सकेपछि पनि, तपाईंसँगै नै हुनेछु।
- १९ हे परमेश्वर, दुष्ट मानिसहरूलाई मार्नु होस्। त्यस्ता हत्याराहरू मदेखि टाढै राखी दिनुहोस्।
- २० ती दुष्टहरूले तपाईंको बारेमा नराम्रा कुराहरू गरे तिनीहरूले तपाईंको नाउँको पनि बदनाम गरे।
- २१ हे परमप्रभु, म ती मानिसहरूलाई घृणा गर्दछु ज-जसले तपाईंलाई घृणा गर्दछन्। म ती मानिसहरूलाई घृणा गर्दछु जो तपाईंको विरुद्धमा उठ्दछन्।
- २२ म तिनीहरूलाई पूर्ण रूपले घृणा गर्छु! तपाईंका शत्रुहरू मेरो पनि शत्रुहरू हुन्।
- २३ हे परमप्रभु, मेरो हृदयमा हेर्नुहोस् अनि मेरो मनलाई जान्नुहुन्छ। मलाई जाँच्नुहोस् र मेरो विचारहरू जान्नुहुन्छ।
- २४ मसँग त्यस्तो कुनै पापपूर्ण विचारहरू छ भने हेर्नु होस्, अनि त्यस्तो बाटोमा डोराई लैजानु होस् जुन अनन्त रहनेछ।

भजन १४०

प्रमुख संगीतकारलाई, दाऊदको भजन।

- १ हे परमप्रभु, मलाई दुष्ट मानिसबाट बचाउनु होस् कुर मानिसहरूबाट मेरो रक्षा गर्नुहोस्।

- २ तिनीहरू पापपूर्ण कामहरू गर्नलाई योजना बनाउँछन्। तिनीहरू युद्ध गर्नलाई सँधै नै तयार हुन्छन्।
- ३ तिनीहरूका जिब्राहरू विषालु सर्पहरूका जस्तै छन्। त्यो सर्पको विष तिनीहरूको जिब्रो मुनि रहे जस्तै हो।
- ४ हे परमप्रभु, मलाई दुष्ट मानिसहरूबाट जोगाई दिनुहोस, क्रूर मानिसहरूबाट मेरो रक्षा गरिदिनु होस, तिनीहरू मेरो पछि लागेर खोज्दछन् र कष्ट दिने प्रयास गर्दछन्।
- ५ ती अंहकारीहरूले मेरो निम्ति पासो थापे। तिनीहरूले मलाई पक्रन भनी जाल फिँजाए। तिनीहरूले मेरो बाटोमा पासो थापे।
- ६ हे परमप्रभु, तपाईं मेरो परमेश्वर हुनुहुन्छ। हे परमप्रभु, मेरो प्रार्थना सुनी दिनुहोस्।
- ७ हे परमप्रभु, तपाईं मेरो बलवान स्वामी हुनुहुन्छ। तपाईं मेरो मुक्तिदाता हुनुहुन्छ। तपाईं मेरो शिरस्त्राण सरह हुनुहुन्छ जसद्वारा युद्धमा मेरो शिर सुरक्षित पारिन्छ।
- ८ हे परमप्रभु, ती मानिसहरू दुष्ट छन्। तिनीहरूले चाहेका कुराहरू नपाउन्। तिमीहरूका योजनाहरू सफल नहोस्।
- ९ परमप्रभु, कुनै पनि शत्रुहरूलाई जित्न नदिनुहोस्। ती मानिसहरूले दुष्ट योजना बनाउँछन्। तर ती दुष्ट कार्यहरू उनीहरूमाथि नै परून्।
- १० जल्दै गरेको कोईलाहरू उनीहरूकै शिरमा बर्षोस्, मेरो शत्रुहरूलाई आगोमा पर्याँकियोस तिनीहरूलाई चिहानमा पर्याँकिदिनु होस ताकि उनीहरू चढेर आउनु कहिल्यै नसकोस्।
- ११ परमप्रभु, ती भूटाहरूलाई बस्न वा बाँच्न नदिनुहोस्। नराम्रा कुराहरू ती नराम्रा मानिसहरूमा नै घटोस्।
- १२ म जान्दछु कि परमप्रभुले दीन-दुःखी मानिसहरूलाई निष्पक्ष रूपले न्याय गर्नुहुनेछ परमेश्वरले असहाय मानिसहरूलाई साथ दिनुहुनेछ।
- १३ धर्मी मानिसहरूले, तपाईंको नाउँको गुण-गान गर्नेछन् परमप्रभु। सोझा मानिसहरूले तपाईंलाई पूजे छन्।

भजन १४१

दाऊदको स्तुति-गान।

- १ हे परमप्रभु, मैले तपाईंलाई गुहार मागेर प्रार्थना गरिरहेको बेला मलाई सुनिदिनु होस्। चाँडो आएर मलाई साथ दिनुहोस्।
- २ परमप्रभु, मेरो प्रार्थना स्वीकार गर्नुहोस्, यो जलिरहेको धूपको उपहार जस्तो होस यो साँभको बेलाको बलिदान जस्तो होस्।
- ३ हे परमप्रभु, मैले भनेका कुराहरूमा अधीन गर्न

- मलाई सहायता दिनुहोस्। म के भन्छु त्यस विषयमा होशियार हुन सहायता गर्नुहोस्।
- ४ मलाई नराम्रो कुरा गर्ने चाहना तर्फ न फर्काउनु होस, जब दुष्ट मानिसहरूले अनुचित काम गर्छन् मलाई दुष्ट तिनीहरूसित सामिल हुन देखि जोगाउनु होस्। मलाई ती कुराहरूमा सहभागी हुन देखि जोगाउनु होस, जुन कुरामा ती दुष्ट मानिसहरूले आनन्द लिइरहेका हुन्छन्।
- ५ म त्यसलाई दया सम्भन्ने थिए, यदि एकजना धर्मी मानिसले मलाई पिटोस्। तपाईंका भक्तजनहरूले मलाई चेताउनी दिऊन। तिनीहरूलाई त्यसो गर्न असल हुन्थ्यो। म ती कुराहरू स्वीकार गरौंला। तर म सँधै ती दुष्ट मानिसहरूको विरोधमानै प्रार्थना गर्नेछु।
- ६ तिनीहरूका अधिकारीहरूलाई दण्ड होस तब मैले सत्य बोलेको उनीहरूले बुभनेछन्।
- ७ मानिसहरूले खन्दै र जोतै जमीन वरिपरि मैला थुपारे वा फिँजाए। यस्तै प्रकारले, हाम्रा हड्डीहरू तिनीहरूका चिहानमा वरिपरि फिँजिएर गए।
- ८ हे परमप्रभु मेरो स्वामी, मैले तपाईंको सहायता खोजें म तपाईंमा भरोसा गर्छु मलाई मर्न नदिनु होस्।
- ९ दुष्ट मानिसहरूले मेरो लागि पासो थापे। मलाई ती पासोहरूमा फस्न नदिनुहोस्। मलाई पासोमा पर्न नदिनुहोस्।
- १० ती दुष्ट मानिसहरू आफ्नै पासोमा आफै फँसोस ताकि म चाँहि त्यहाँबाट उम्कनसक्ँ।

भजन १४२

यो उनी ओडारमा हुँदा खेरीको भजन।

दाऊदको मस्किल भन्ने भजन-प्रार्थना।

- १ म परमप्रभुलाई तपाईंको सहयोगको लागि पुकार्दछु। म परमप्रभुलाई पुकार्दछु।
- २ म आफ्ना समस्याहरू परमप्रभुलाई भन्नेछु। म आफ्ना संकटहरू परमप्रभुलाई भन्नेछु।
- ३ मेरो शत्रुहरूले मेरो लागि पासोहरू थापे। म त्याग्न तयार छु। तर परमप्रभुले मप्रति के हुन भन्ने कुरा जान्नुहुन्छ।
- ४ मैले वरिपरि हेरे, अनि म मेरो कुनै पनि साथीहरूलाई हेर्दै हेर्दिन। मेरो भाग्ने ठाउँ कतै छैन। कसैले पनि मलाई बचाउने प्रयास गर्दैन।
- ५ यसैले म परमप्रभुको साथ पाउनलाई रोड-कराई गर्दछु। हे परमप्रभु, तपाईं मेरो सुरक्षाको ठाउँ हुनुहुन्छ। परमप्रभु, तपाईं मलाई अनवरत बाँच्न दिनुहोस्।
- ६ परमप्रभु, मेरो प्रार्थना सुनिदिनु होस, मलाई तपाईंको अति खाँचो छ। मलाई खेदने ती

मानिसहरूबाट बचाउनुहोस्, तिनीहरू मभन्दा पनि बलिया छन्।

- ७ मलाई यस फन्दाबाट छुटकारा पाउनलाई सहायता दिनुहोस् ताकि म तपाईंको नाउँको प्रशंसा गर्न सकूँ अनि धर्मी मानिसहरू मसँग मिलेर उत्सव मनाउने छन्। किनभने तपाईंले मलाई हेरचाह गर्नुहुन्छ।

भजन १४३

दाऊदको एउटा भजन।

- १ हे परमप्रभु, मेरो प्रार्थना सुनीदिनुहोस्। मेरो प्रार्थनामा ध्यान दिनु होस् र त्यसपछि मेरो प्रार्थनाको जवाफ दिनुहोस्। तपाईं सत्यता र विश्वासयोग्यताको मलाई दर्शाउनुहोस्।
- २ मलाई कुनै मामिला नलगाउनु होस्। म आफै आफ्नो प्रतिक्षा गर्न सक्ने थिइन। तपाईंको तुलनामा कसैलाई पनि निर्दोष पाउन सकिदैन।
- ३ तर मेरो शत्रुहरूले मलाई खेदो गरिरहेछन्। तिनीहरूले मेरो जीवन मैला-फोहोरभैँ अभिशप्त पारे। धेरै वर्ष अगाडि मरेको मानिस सरह तिनीहरूले मलाई अन्धकार चिहान तिर धकेले।
- ४ म छोड्नु तयार छु म आफ्ना आँट हराई रहेछु।
- ५ तर म ती घटनाहरू संभन्धु जुन धेरै वर्ष अगाडि घटेको थियो। म तपाईंले गर्नु भएको धेरै कुराहरू बारे सोचिरहेछु। म तपाईंले गर्नु भएका ती कुराहरूका बारेमा भनिरहेछु जुन तपाईंले आफ्नो महान् शक्तिद्वारा गर्नुभयो।
- ६ परमप्रभु, म मेरो पाखुराहरू उठाएर तपाईंलाई प्रार्थना गर्दछु। बाँभो धरतीले वर्षा पर्खे जस्तै म तपाईंको साथ पर्खिरहेछु।
- ७ परमप्रभु चाँडो गरेर मलाई जवाफ दिनुहोस्! मैले आफ्नो आँट हराएँ। मदेखि टाढा नभाग्नु होस्। मलाई मर्नबाट जोगाउनु होस् र ती मरेर चिहानमा सुतिरहेको मध्ये एउटा हुन नदिनु होस्।
- ८ परमप्रभु, आज बिहान तपाईं आफ्नो स्नेहपूर्ण करुणा मलाई देखाउनु होस्। म तपाईंलाई भरोसा गर्दछु मैले गर्नुपर्ने कुराहरू मलाई देखाउनु होस् तपाईंको हातमा मैले आफ्नो जीवन अर्पण गरे!
- ९ हे परमप्रभु, म तपाईंकहाँ सुरक्षाको निम्ति आएको थिएँ। मलाई मेरो शत्रुहरूबाट बचाउनु होस्।
- १० तपाईंले मलाई के गर्न चाहनुहुन्छ देखाउनु होस्। तपाईं मेरो परमेश्वर हुनुहुन्छ। तपाईंको शुद्ध आत्माले मलाई सही मार्ग निर्देश गरोस्।
- ११ हे परमप्रभु, मलाई बाँच्न दिनुहोस्, यसकारण मानिसहरूले तपाईंको नाउँको प्रशंसा गर्नेछन्। तपाईं वास्तवमा धर्मी हुनुहुन्छ भनेर दर्शाउनु होस् अनि मेरो शत्रुहरूबाट मलाई बचाउनु होस्।

- १२ हे परमप्रभु, तपाईंको प्रेम देखाउनुहोस्, अनि मेरो शत्रुहरूलाई परास्त पार्नुहोस् जसले मलाई मार्ने प्रयास गरिरहेका छन्। किन? किनभने म तपाईंको दास हुँ।

भजन १४४

दाऊदको भजन।

- १ परमप्रभु मेरो चट्टान हुनुहुन्छ, परमप्रभुको प्रशंसा गर। परमप्रभुले मलाई युद्धको लागि प्रशिक्षण दिनु हुन्छ। उहाँले मलाई युद्ध भूमिको निम्ति तयार पार्नुभयो।
- २ परमप्रभुले मलाई प्रेम गर्नुहुन्छ र मेरो रक्षा गर्नुहुन्छ। परमप्रभु नै त्यो उच्च पर्वतमा मेरो सुरक्षाको जग्गा हुनुहुन्छ। परमप्रभुले मलाई मुक्ति दिनुहुन्छ। परमप्रभु मेरो ढाल हुनुहुन्छ। म उहाँमा भरोसा राख्छु परमप्रभुले मलाई आफ्ना मानिसहरूमाथि राज गर्न सघाउनु हुन्छ।
- ३ हे परमप्रभु, मानिसहरू तपाईंको लागि किन मुख्य छन्? किन तपाईं मानव जातिलाई नियाल्नुहुन्छ?
- ४ मानिसको जीवन मात्र हावाको भौँका हो। मानिसको जीवन अस्थायी छाया जस्तो मात्र हो।
- ५ हे परमप्रभु, आकाश च्यातेर तपाईं तलतिर झर्नुहोस् पर्वतहरूमा हुनुहोस् र धूवाँ त्यहाँबाट उठने छ।
- ६ परमप्रभु, चट्याङ्ग पठाउनु होस् र मेरो शत्रुहरूलाई धपाई भगाउनु होस्। तपाईंका "काँडहरू" चलाउनु होस् र तिनीहरूलाई खेदनुहोस्।
- ७ परमप्रभु, आकाशबाट तल भरेर मलाई बचाउनु होस्! मलाई शत्रुहरूका समुद्रमा डुब्नबाट बचाउनु होस्। मलाई ती परदेशीहरूबाट बचाउनु होस्।
- ८ ती शत्रुहरू भूटाहरू हुन्। तिनीहरूले जे कुरा गर्छन् तिनीहरू सत्य छैनन्।
- ९ हे परमप्रभु, तपाईंले गर्नु भएका आश्चर्यजनक कुराहरूका बारेमा। म एक नयाँ गीत गाउने छु म तपाईंको स्तुति-गान गर्नेछु अनि दशतारे वीणा बजाउने छु।
- १० परमप्रभुनै राजाहरूलाई युद्ध जित्नुलाई सघाउनु भयो। परमप्रभुले आफ्ना दास दाऊदलाई शत्रुहरूका तरवारहरूबाट बचाउनु भयो।
- ११ मलाई ती विदेशीहरूबाट बचाउनु होस्। ती शत्रुहरू भूटा छन्। तिनीहरूले भनेका कुराहरू असत्य छन्।
- १२ हाम्रा जवान छोराहरू बलिया रूखहरू जस्ता छन्। हाम्रा छोरीहरू राजाको दरबारमा सजिएको सजावट जस्ता छन्।
- १३ हाम्रो भण्डारहरू नाना प्रकारका अन्नहरूले भरिएका छन्। त्यहाँ हाम्रो खेतहरूमा हजारौँ-हजारौँ भेडाहरू छन्।

- १४ हाम्रा सैन्यहरू सुरक्षित छन्। कुनै शत्रुले पनि भत्काउने चेष्टा गरिरहेको छैन। हामी युद्ध गर्न गइरहेका छैनौं। युद्धमा शिकार भएकाहरू हाम्रो गल्लीमा चिच्याई रहेका छैनन्।
- १५ समयमा यसरी नै मानिसहरू खुशी छन्। मानिसहरू खुशी हुन्छन् यदि परमप्रभु नै उनीहरूको परमप्रभु परमेश्वर हुनहुन्छ भने।

भजन १४५

दाऊदको स्तुतिको भजन।

- १ म मेरो परमेश्वरको प्रशंसा गर्छु र मेरो राजाको प्रशंसा गर्दछु। म तपाईंको नाउँलाई सदा-सर्वदा धन्य मान्नेछु।
- २ म प्रत्येक दिन तपाईंको प्रशंसा गर्छु। म तपाईंको नाउँलाई सदा-सर्वदा प्रशंसा गर्नेछु।
- ३ परमप्रभु महान् हुनुहुन्छ मानिसहरू उहाँको अत्यन्त गुणगान गर्दछन् उहाँले गर्नु वा रच्नुभएको महान् चीजहरू हामी गन्न पनि सक्तौं।
- ४ परमप्रभु, तपाईंले गर्नु वा रच्नुभएको कार्यहरूका निम्ति मानिसहरूले सर्वदा र अनन्तरूपमा प्रशंसा गर्नेछन्।
- ५ तपाईंको शाही र महिमा अश्चर्यजनक छन् म तपाईंको आश्चर्यकामहरूको बारेमा भन्ने छु
- ६ हे परमप्रभु, मानिसहरूले तपाईंका आश्चर्यजनक कार्यहरूको बारेमा भन्नेछन्। म तपाईंले गर्नु भएको महान् कार्यहरूको बारेमा भन्नेछु।
- ७ मानिसहरूले तपाईंले गर्नुभएका राम्रा कुराहरूको प्रशंसा गर्दछन्। मानिसहरूले तपाईंका धार्मिकताको गीत गाउने छन्।
- ८ परमप्रभु अनुग्रही र दयाले भरिपूर्ण हुनुहुन्छ। परमप्रभु धीरजी र मायालु हुनुहुन्छ।
- ९ परमप्रभु प्रत्येक मानिसको लागि असल हुनुहुन्छ। परमेश्वरले बनाउनु भएको प्रत्येक कुरामाथि आफ्नो दया देखाउनु हुन्छ।
- १० परमप्रभु, जुन कुराहरू तपाईंले गर्नुभयो त्यसले तपाईंको प्रशंसा ल्याउँदछ। तपाईंका भक्तजनहरूले तपाईंको गुण गाउँछन्।
- ११ तिनीहरूले भन्छन्, तपाईंको राज्य कति महान् छ। तिनीहरूले भन्छन् तपाईं कति महान् हुनुहुन्छ।
- १२ परमप्रभु। यसकारण अन्य मानिसहरूले तपाईंले गर्नु भएका महान् कार्यहरूका विषयमा सिक्नेछन्। मानिसहरूले तपाईंको राज्य कति महान् र आश्चर्यपूर्ण छ भनेर सिक्दछन्।
- १३ परमप्रभु, तपाईंको राज्य सदा-सर्वदा रहनेछ। तपाईंको प्रभुत्व सदा-सर्वदा रहिरहनेछ।
- १४ पतन भएका मानिसहरूलाई परमप्रभुले उठाउनु

हुन्छ। परमप्रभु जो संकटहरूमा पर्दछन् उनीहरूलाई सघाउनु हुन्छ।

- १५ परमप्रभु, सम्पूर्ण जीवित प्राणीहरूले आफ्नो भोजनको लागि तपाईंलाई नै खोज्दछन् अनि तपाईंले तिनीहरूलाई ठीक समयमा नै आहार दिनुहुन्छ।
- १६ परमप्रभु, तपाईं आफ्ना हातहरू खुल्ला पार्नुहोस अनि तपाईंले प्रत्येक जीवित प्राणीहरूलाई उनीहरूको आवश्यक अनुसार सबै थोकहरू दिनुभयो।
- १७ प्रत्येक कुरा परमप्रभुले गर्नुभएको धार्मिक अनि उचित छ। प्रत्येक कुराहरूबाट उहाँ कति भलो हुनुहुन्छ भन्ने दर्शनछ।
- १८ जसले परमप्रभुको साथ माग्छ उहाँ ती प्रत्येकको नजीक हुनुहुन्छ। जसले परमप्रभुलाई साँच्चो मनले पूज्दछ उहाँ ती प्रत्येकको नजीक हुनुहुन्छ।
- १९ परमप्रभुले त्यही गर्नुहुन्छ जो भक्तजनहरूले चाहन्छन्। परमप्रभुले उहाँका भक्तजनहरूले सहायताको निम्ति गरेको पुकार सुन्नु हुन्छ, ध्यान दिनुहुन्छ। उहाँले उनीहरूको प्रार्थनालाई जवाफ दिनुहुन्छ र तिनीहरूलाई बचाउनुहुनेछ।
- २० जसले उहाँलाई प्रेम गर्दछ परमप्रभुले तिनीहरूकै रक्षा गर्नुहुन्छ तर परमप्रभुले दुष्ट मानिसहरूलाई नष्ट गर्नुहुन्छ।
- २१ म परमप्रभुको प्रशंसा गर्नेछु! म प्रत्येकले सदा-सर्वदा र अनन्त उहाँको प्रशंसा गरेको चाहन्छु!

भजन १४६

- १ परमप्रभुको प्रशंसा गरौं! मेरो प्राण, परमप्रभुको प्रशंसा गर!
- २ जीवनभरि नै म परमप्रभुको गुणगान गर्नेछु जीवनभरि नै म उहाँ प्रति प्रशंसाको गीत गाउने छु।
- ३ साथ पाउनलाई तिनीहरूको अगुवामाथि आश्रित नबन मानिसहरूलाई भरोसा नगर। किन? किनभने मानिसहरूले तिमीलाई बचाउन सक्दैनन्।
- ४ मानिसहरू मर्दछन् र गाडिन्छन्! अनि तब, तिनीहरूका सबै योजनाहरू र सहयोगहरू जान्छन्।
- ५ तर मानिसहरूले जसले परमप्रभुको साथ माग्दछन् तिनीहरू सुखी छन्। ती मानिसहरू आफ्ना परमप्रभु परमेश्वरमा आश्रित छन्।
- ६ परमप्रभुले स्वर्ग अनि पृथ्वी बनाउनु भयो। परमप्रभुले समुद्र र त्यहाँ भएका प्रत्येक कुरा रच्नु भयो। परमप्रभुले तिनीहरूलाई सँधै रक्षा गर्नुहुन्छ।
- ७ दबिएका मानिसहरूको निम्ति परमेश्वर न्याय गराउनु हुन्छ। परमप्रभुले भोकाहरूलाई भोजन दिनु भयो। कैदमा थुनिएकाहरूलाई स्वतन्त्र पार्नुभयो।
- ८ परमप्रभुले अन्धाहरूलाई फेरि देख्ने शक्ति दिनुभयो। परमप्रभुले ती मानिसहरूलाई साथ दिनुहुन्छ जो

- संकटमा परेका छन्। परमप्रभुले धर्मी मानिसहरूलाई प्रेम गर्नुहुन्छ।
- ६ परमप्रभुले परदेशीहरूलाई हाम्रो देशमा रक्षा गर्नुहुन्छ। परमप्रभुले विधवहरू र दुहुरा-दुहुरीहरूका हेरचाह गर्नुहुन्छ तर परमप्रभुले दुष्ट मानिसहरूलाई नाश गर्नुहुन्छ।
- १० परमप्रभुले सधैंको निमित्त राज्य गर्नुहुनेछ! हे सियोन, तेरा परमेश्वरले सदा-सर्वदा राज्य गर्नुहुनेछ! परमप्रभुको प्रशंसा गरौ।

भजन १४७

- १ परमप्रभुको प्रशंसा गर किनभने उहाँ असल हुनुहुन्छ। परमप्रभुप्रति स्तुतिगान गर! उहाँको गुण-गान गर्नु आनन्दमय र असल हो।
- २ परमप्रभुले यरूशलेम बनाउनु भयो। परमेश्वरले इस्त्राएलवासीहरूलाई फेरि फर्काई ल्याउनु भयो, जसलाई कैदी बनाएर थुनिएको थियो।
- ३ परमेश्वरले तिनीहरूको भाँचेको हृदय निको पारिदिनु हुन्छ। तिनीहरूका घाउहरूमा मलमपट्टी बाँधिदिनुहुन्छ।
- ४ परमेश्वरले ताराहरू गन्नुहुन्छ र ती प्रत्येकको नाउँ जान्नुहुन्छ।
- ५ हाम्रो स्वामी महान् हुनुहुन्छ। उहाँ अत्यन्त पराक्रमी हुनुहुन्छ। उहाँको ज्ञान अपार छ।
- ६ परमप्रभु विनम्र मानिसहरूलाई सघाउनु हुन्छ तर दुष्ट मानिसहरूलाई सताउनु हुन्छ।
- ७ परमप्रभुलाई धन्यवाद छ। हाम्रो परमप्रभुलाई वीणा बजाएर प्रशंसा गरौ।
- ८ परमेश्वरले आकाश बादलहरूले भरिदिनु हुन्छ। परमेश्वरले पृथ्वीमा वर्षा पठाउनु हुन्छ परमेश्वरले पर्वतहरूमा हरियो घाँसहरू उमार्नु हुन्छ।
- ९ परमेश्वरले पशुहरूलाई खाना दिनुहुन्छ। परमेश्वरले चराहरूलाई खुवाउनु हुन्छ।
- १० युद्धका घोडाहरूले र शक्तिशाली सैन्यहरूले उहाँलाई खुशी पार्दैन।
- ११ परमप्रभु ती मानिसहरू सित आनन्दित हुनुहुन्छ जसले उहाँलाई पूज्दछन्। परमप्रभु ती मानिसहरूसँग खुशी हुनुहुन्छ जसले उहाँको प्रेममा भरोसा राख्छ।
- १२ यरूशलेम, परमप्रभुको प्रशंसा गर! हे सियोन आफ्ना परमप्रभुको प्रशंसा गर!
- १३ यरूशलेम, परमेश्वरले तिम्रा प्रवेशद्वारहरू बलियो बनाइदिनु भयो। अनि परमेश्वरले तिम्रो शहरका मानिसहरूलाई आशीर्वाद दिनुभयो।
- १४ परमेश्वरले तिमीहरूलाई आफ्नो देशमा ल्याईदिनु भयो। यसैले शत्रुहरूले तपाईंका अन्नहरू युद्धमा लगेनन्। अनि तिमीहरूसँग प्रशस्त खाद्य-पदार्थहरू छन्।

- १५ परमेश्वरले पृथ्वीलाई आदेश दिनुभयो, यसले तुरन्तै पालन गःयो।
- १६ जबसम्म धरती ऊन जस्तो सेतो हुँदैन परमेश्वरले हिमबर्षा गराउनु हुन्छ। परमेश्वरले हावाबाट धूलोको कण खसे भै हिमपात वर्षाउनुहुन्छ।
- १७ परमेश्वरले आकाशबाट चट्टानहरू बर्षाउनुलाई असिना बनाउनु भयो। उहाँले पठाएको चिसो कसैले पनि थाम्न सक्तैन।
- १८ त्यसपछि, परमेश्वरले अर्को आज्ञा गर्नुभयो, अनि फेरि तातो बतास बहन थाल्यो हिँउ पगिल्यो अनि पानी बग्न थाल्यो।
- १९ परमेश्वरले आज्ञाहरू याकूबलाई दिनुभयो, परमेश्वरले आफ्ना नियमहरू र कानूनहरू इस्त्राएललाई दिनुभयो।
- २० परमेश्वरले यस्ता कामहरू कुनै जातिको लागि गर्नु भएन। परमेश्वरले अन्य जातिहरूलाई आफ्नो नियमहरू सिकाउनु भएन। परमप्रभुको प्रशंसा गर!

भजन १४८

- १ परमप्रभुको प्रशंसा गर! माथि स्वर्गमा भएका स्वर्गदूतहरू हो। परमप्रभुको प्रशंसा गर।
- २ हे सारा स्वर्गदूतहरू हो, परमप्रभुको प्रशंसा गर! उहाँ र उहाँका सारा सैन्यहरूका प्रशंसा गर!
- ३ सूर्य र चन्द्र, परमप्रभुको प्रशंसा गर। आकाशमा भएका ताराहरू र ज्योतिहरू, उहाँको प्रशंसा गर।
- ४ हे आकाशका आकाश, परमप्रभुको प्रशंसा गर! आकाशमाथि भएका पानी हो! परमप्रभुको प्रशंसा गर!
- ५ परमप्रभुको प्रशंसा गर। किन? किनभने परमेश्वरले आज्ञा दिनुभयो अनि सबैको सृजना भयो।
- ६ परमेश्वरले यी सब कुराहरू सदा-सर्वदा रहोस भनी रचनुभयो। परमेश्वरले सारा नियमहरू बनाउनुभयो जुन कहिल्यै अन्त हुने छैनन।
- ७ हे पृथ्वीमा भएका सारा कुराहरूले, परमप्रभुको प्रशंसा गर! समुद्रमा भएका सारा ठूल-ठूला प्राणीहरू हो! परमप्रभुको प्रशंसा गर।
- ८ परमेश्वरले आगो र हिउँ, असिना, धुँवा, आँधी, बतास रचनुभयो।
- ९ परमेश्वरले पर्वतहरू र डाँडा-काँडाहरू रचना गर्नुभयो, फलका रूखहरू र देवदारुको रूखहरू रचनुभयो।
- १० परमेश्वरले सारा जङ्गली पशुहरू, विशाल पशुहरू, सानो सानो घस्त्रने जन्तुहरू साथै चरा-चरुङ्गीहरू रचनु भयो।

- ११ परमेश्वरले राजा र राष्ट्रहरू दुवै पृथ्वीमा बनाउनु भयो। परमेश्वरले अगुवाहरू र न्यायाकर्ताहरू बनाउनु भयो।
- १२ परमेश्वरले तरुण पुरुष र नारीहरू रच्यु भयो। परमेश्वरले बृद्ध र युवा मानिसहरू रच्युभयो।
- १३ परमप्रभुको नाउँको प्रशंसा गर! सदा-सर्वदा उहाँको नाउँको सम्मान गर। स्वर्ग र पृथ्वीमा भएको प्रत्येक चीजले उहाँको प्रशंसा गर!
- १४ परमेश्वरले आफ्ना मानिसहरूलाई बलियो बनाउनु हुनेछ। मानिसहरूले परमेश्वरका चेलाहरूको प्रशंसा गर्नेछन्। मानिसहरूले इस्त्राएललाई प्रशंसा गर्नेछन्। तिनीहरूकै लागि परमेश्वरले लड्नु भयो। परमप्रभुको प्रशंसा गरौं!
- ६ मानिसहरूले चिच्याउँदै, कराउँदै परमप्रभुको प्रशंसा गरून अनि आफ्ना तरवारहरू हातमा लिऊन।
- ७ आफ्ना शत्रुहरूलाई सजाई दिन तिनीहरूलाई जान देऊ। ती मानिसहरूलाई दण्ड दिन, तिनीहरूलाई जान देऊ।
- ८ परमेश्वरका मानिसहरूले ती राजा र प्रमुख मानिसहरूलाई साङ्गलाले बाँधेछन्।
- ९ परमेश्वरका मानिसहरूले तिनीहरूलाई दण्ड दिनेछन् परमेश्वरले गर्नु भएको आज्ञा जस्तै परमेश्वरका सारा भक्तजनहरूले उहाँलाई सम्मान गर। परमप्रभुको प्रशंसा गर!

भजन १५०

- १ परमप्रभुको प्रशंसा गर। परमप्रभुले रच्यु भएको नयाँ कुराहरूको बारेमा नयाँ गीत गाऊ! महासभामा उहाँको प्रशंसा गर जहाँ उहाँका चेलाहरू आपसमा भेला हुँदछन्।
- २ इस्त्राएलका मानिसहरूले आफ्नो सृष्टिकर्तामा आनन्द होऊन। सियोनका मानिसहरू आफ्ना राजा सहित प्रफुल्लित होऊन।
- ३ ती मानिसहरूले नाच्यै खँजडी र वीणाहरू बजाउँदै परमप्रभु परमेश्वरको प्रशंसा गरून।
- ४ परमप्रभु उहाँका मानिसहरूसँग खुशी हुनुहुन्छ। परमेश्वरले आफ्ना नम्रहरूको लागि आश्चर्यजनक कामहरू गर्नुभयो। उहाँले तिनीहरूलाई बचाउनु भयो!
- ५ हे परमेश्वरका चेलाहरू, आफ्नो विजयमा प्रफुल्लित हौं! सुत्न गइसके पश्चात् पनि सुखी हौं।
- १ परमप्रभुको प्रशंसा गर! परमप्रभुलाई उहाँको मन्दिरमा प्रशंसा गर! उहाँको शक्तिको स्वर्गमा प्रशंसा गर!
- २ परमप्रभुले गर्नु भएको महान् कार्यहरूका निमित्त उहाँको प्रशंसा गर। उहाँको सारा महानता अनुसार, उहाँको प्रशंसा गर!
- ३ नरसिंहा र तुरही फुकेर परमेश्वरको प्रशंसा गर! वीणाहरू बजाएर उहाँको प्रशंसा गर।
- ४ खँजडीहरू बजाउँदै नाच्यै परमेश्वरको प्रशंसा गर। तारहरूले बनिएको वादनद्वारा उहाँको प्रशंसा गर। बाँसुरीहरू बजाएर गर!
- ५ भयालीहरू जोड-जोडले बजाएर परमेश्वरको प्रशंसा गर! भयालीहरूको गर्जनपूर्ण आवाजले उहाँको प्रशंसा गर!
- ६ प्रत्येक जीवित प्राणीले उहाँको प्रशंसा गर। परमप्रभुको प्रशंसा गर!

अय्यूबको पुस्तक

असल मानिस अय्यूब

१ अय्यूब नाउँ भएको एकजना मानिस ऊज मुलुकका वासिन्दा थिए। अय्यूब एकजना असल र ईमान्दारी मानिस थिए। अय्यूबले परमेश्वरलाई आदर गर्थे र तिनी खराब कर्महरूबाट पर सर्थे। २अय्यूबका सात भाई छोराहरू र तीन बहिनी छोरीहरू थिए। ३अय्यूबको आफ्नै ७,००० भेडाहरू, ३,००० ऊँटहरू, १,००० साँढेहरू र ५०० गधाहरू थिए। उनको धेरै नोकर चाकरहरू थिए। अय्यूब पूर्वातिरका एक धनी मानिस थिए।

४अय्यूबका छोराहरूले पालैपालो गरेर आफ्ना घरहरूमा प्रीतिभोजहरू दिने गर्थे, अनि तिनीहरूले आफ्ना बहिनीहरूलाई निमंत्रणा गर्थे। ५तिनीहरूको भोजपछि अय्यूबले तिनीहरूलाई बोलाउन पठाउँथे र परमप्रभु प्रति समर्पित गराउँथे। उसले यो काम बिहान चाँडै उठेर र प्रत्येक नानीहरूका लागि एउटा बलि चढाएर गर्थे। अय्यूबले यस्तै गरे किनभने उनी आफैले सोच्थे, “हुन सक्छ असावधानीको कारण मेरो छोरा र छोरीहरूले गुप्त तरिकारले केही गल्ती गरेर परमेश्वरलाई सरापे।”* अय्यूबले यी सबै सधैं गर्ने गर्थे।

६एक दिन स्वर्गदूतहरूका निमित्त परमप्रभुसँग भेट्ने दिन आयो। त्यहाँ ती स्वर्गदूतहरूसँग शैतान पनि थियो। ७परमप्रभुले शैतानलाई* भन्नुभयो, “अहिलेसम्म तँ कहाँ थिइस?”

शैतानले परमप्रभुलाई जवाफ दियो, “म पृथ्वीकै वरिपरि घुमिरहेको थिएँ।”

८तब परमप्रभुले शैतानलाई भन्नुभयो, “तैले मेरो दास अय्यूबलाई देखिस? यस पृथ्वीमा उ जस्तो कुनै मानिस छैन। अय्यूब एक असल र इमान्दार मानिस छ। उसले परमेश्वरको आराधना गर्छ र नराम्रा कामहरूदेखि सधैं टाढो रहन्छन्।”

९शैतानले जवाफ दियो, “निश्चय! तर परमेश्वरलाई आराधना गर्न अय्यूबसँग एक खास कारण छ। १०तपाईंले सधैं उसको परिवार, उसलाई र उसँग भएका चीजहरूको रक्षा गर्नुहुन्छ। उसले गरेका सबै कार्यहरू तपाईंले सफल पार्नुहुन्छ। हो, ऊमाथि तपाईंको

आशिष रहेको छ। उ यति सम्पन्न छ कि सारा मुलुकभरि उसको आफ्नै साँढे, ऊँट र भेडाका बथानहरू फैलिएका छन्। ११तर यदि तपाईंले उसँग भएका सारा कुराहरू नष्ट गरिदिनु भयो भने, म दृढता पूर्वक भन्छु कि उसले तपाईंलाई तपाईंकै सामु सराप्नेछ।”

१२परमप्रभुले शैतानलाई भन्नुभयो, “ठीक छ, अय्यूबसँग भएका जे पनि कुराहरूमाथि तँ जे चाहन्छस् गर। तर उसको शरीरलाई चोट नपुःया।”

तब शैतान परमप्रभुदेखि टाढा गयो।

अय्यूबले सारा चीजहरू गुमाउँछ

१३एकदिन, अय्यूबका छोरा-छोरीहरू आफ्ना जेठा दाज्यूको घरमा खाँदै अनि दाखरस पिउँदै उत्सव मनाइरहेका थिए। १४तब एकजना सन्देश-वाहक अय्यूबकहाँ आए र भने, “साँढेहरूले जोतिरहेका थिए र गधाहरूले छेउमा नै घाँस खाईरहेका थिए। १५शबाईका मानिसहरूले हामीमाथि आक्रमण गरे अनि तपाईंका पशुहरू लगे। ती मानिसहरूले अन्य नोकरहरूलाई पनि मारे। यो समाचार तपाईंलाई दिन म मात्र बाँचे।”

१६त्यो सन्देश-वाहक बोलिरहेकै बेला अर्को सन्देश-वाहक अय्यूबकहाँ आई पुग्यो। त्यो दोस्रो सन्देश-वाहकले भन्यो, “आकाशबाट आएको चट्याङले तपाईंको सारा भेडाहरू र नोकरहरू मास्यो। यो समाचार तपाईंलाई दिन म मात्र बाँचे।”

१७त्यो सन्देश-वाहक बोलिरहेको बेला अर्को सन्देश-वाहक आई पुग्यो। त्यो तेस्रो सन्देश-वाहकले भन्यो, “कल्दीहरूले तीन सैन्यदलहरू पठाए। तिनीहरूले हामीमाथि आक्रमण गरे अनि सारा ऊँटहरू लगे। तिनीहरूले नोकरहरूलाई पनि मारे। यो समाचार तपाईंलाई दिन म मात्र बाँचे।”

१८तेस्रो सन्देश-वाहक बोलिरहेकै बेला, अर्को सन्देश-वाहक त्यहाँ आई पुग्यो। त्यो चौथो सन्देश-वाहकले भन्यो, “तपाईंका जेठा छोरोको घरमा तपाईंका अन्य छोरा-छोरीहरूले खाइरहेका र दाखरस पिइरहेका थिए।

१९तब एक जोडदार हावा मरूभूमिबाट अचानक चल्यो र त्यसले घर घराशायी पारिदियो। त्यो घर तपाईंका छोरा-छोरीहरूमाथि बज्रयो, अनि तिनीहरू सबैजना मरे। यो समाचार तपाईंलाई दिन म मात्र बाँचे।”

२०जब अय्यूबले ती सबै खबरहरू सुने आफ्नो दुःख र उदासीनता प्रकट गर्नका लागि उनले आफ्ना

सरापे हिब्रूमा यसको अर्थ आशिर्वाद पनि बुझिन्छ।

शैतान को अर्थ “दोष लाउने” हो! शैतानको अर्को नाउँ दियाबलस हो!

लुगाहरू च्याते अनि केश खौर्यो। तब अय्यूब भूर्मा घोप्टो परेर परमेश्वरलाई दण्डवत गरे। २१उनले भने:

“जब म यस संसारमा जन्मको थिएँ, म नाङ्गो थिएँ, अनि मसँग केही पनि थिएन। जब म मर्छु अनि यो संसार छाडेर जान्छु, म नाङ्गो नै जानेछु, अनि मसँग केही रहनेछैन। परमप्रभुले दिनुभयो, अनि परमप्रभुले लानु भयो। परमप्रभुको नाउँको प्रशांसा होस्।”

२२ती सारा कुराहरू घटे, तर अय्यूबले केही गल्ती काम गरेनन्। जे भयो त्यसको लागि अय्यूबले परमेश्वरलाई दोष दिएनन्।

शैतानले अय्यूबलाई फेरि सतायो

२ अर्को दिन स्वर्गदूतहरू परमप्रभुसित भेट गर्न आए। शैतान पनि परमप्रभुसित भेट गर्न आयो। परमप्रभुले शैतानलाई भन्नुभयो, “अहिलेसम्म तँ कहाँ थिइस्?”

शैतानले जवाफ दियो, “म पृथ्वी वरिपरि घुमरहेको थिएँ।”

३तब परमप्रभुले शैतानलाई भन्नुभयो, “तैले मेरो दास अय्यूबलाई कतै देखिस्? अय्यूब जस्तो यस पृथ्वीमा अन्य कोही मानिस छैन। अय्यूब एक असल र ईमान्दारी मानिस हो। उसले परमेश्वरको आराधना गर्दछ र अशिष्ट कुराहरू गर्न देखि टाढा बस्छ। तैले मलाई उसित भएको प्रत्येक चीज कुनै कारण बिना ध्वंश पार्ने सुभाव दिएता पार्न अभ् उसले सही काम नै गर्छ।”

४शैतानले जवाफमा भन्यो, “चामको साटो चामलाई!” एउटा मानिसले आफ्नो जीवन रक्षा गर्नका लागि सारा कुरा प्रदान गर्दछ। ५यदि तपाईंले आफ्नो शक्ति उसको शरीरलाई चोट पुर्‍याउनु भयो भने, तब उसले तपाईंको मुखकै सामुने तपाईंलाई सरापे छन्।”

६यसकारण परमप्रभुले शैतानलाई भन्नुभयो, “ठीक छ, अय्यूब तिम्रो अधीनमा छ। तर उसलाई मार्ने अनुमति भने तैलाई छैन।”

७तब शैतान परमप्रभुबाट विदा भयो। शैतानले अय्यूबलाई कष्टमय घाउहरू गराई दियो। पीडामय घाउहरू अय्यूबका खुट्टा देखि टाउकोसम्म शरीरभरि थियो। ८यसैले जहाँ खरानी थुपारिएको थियो त्यहाँ अय्यूब बसे। माटोको खपेटा लिएर आफ्नो घाउहरू कन्याउन थाले। ९अय्यूबको पत्नीले उसलाई भनी, “अभ् तपाईं परमेश्वर प्रति इमान्दार हुनुहुन्छ? किन तपाईंले परमेश्वरलाई सरापेर मर्नु हुन्न!”

१०अय्यूबले आफ्नो पत्नीलाई जवाफ दिए, “तिमी एक मूर्ख आईमाई जस्तै बोल्दैछौ। परमेश्वरले हामीलाई असल कुराहरू दिनुभयो, अनि हामीले तिनीहरू ग्रहण गर्छौ।” यसकारण हामीले संकटहरू पनि ग्रहण गर्नपर्छ।”

नाना किसिमका घटनाहरू घटे। तर अय्यूबले पाप काम गरेनन्। उनले परमेश्वरको विरुद्ध बोलेनन्।

अय्यूबका तीनजना साथीहरू उनलाई भेट्न आउँदछन्

११अय्यूबका तीनजना साथीहरू थिए। तेमानीका एलीपज, बिल्ददबाट शुही अनि नमातीबाट सोपर। ती तीनजना साथीहरूले अय्यूबमाथि जो आपतहरू घटेका थिए ती सबै सुने। तिनीहरूले आफ्ना घरहरू छाडे अनि एक-अर्कालाई भेटे। आफ्ना सहानुभूति देखाउनु र सान्त्वना दिनका लागि अय्यूबलाई तिनीहरूले एक साथ भेट्न राजी भए। १२जब तिनीहरूले अय्यूबलाई टाढाबाट देखे, तिनी अय्यूब नै थिए भन्ने निश्चय भएन तिनी अर्कै देखिन्थे। तिनीहरू चिच्याउँदै रून थाले। आफ्ना दुःख र उदासीनता देखाउनका लागि तिनीहरूले आफ्ना लुगाहरू च्याते, धूलोमैलो टाउकामाथि हावामा उडाए। १३तब ती तीनजना साथीहरू अय्यूबसँग सात दिन सात रातसम्म भूर्मा बसे। तिनीहरू कसैले पनि अय्यूबलाई एक शब्द पनि भनेनन् किनभने तिनीहरूले अय्यूबलाई सही नसक्नु पीडाले ग्रस्त पारेको बुभे।

आफू जन्मेको दिनलाई अय्यूबले सराछ

३ तब अय्यूबले आफ्नो मुख खोले अनि आफू जन्मेको दिनलाई धिक्कार्न लागे। २-३उनले भने:

“म जन्मेको जुन दिन थियो त्यो सधैंको लागि लोप होस् अनि जुन रात तिनीहरूले मलाई “त्यो केटो हो” भने त्यो रात पनि हरावोस् भन्ने म कामना गर्छु।

४म त्यो रात अन्धकारै रहोस् भन्ने कामना गर्दछु। परमेश्वरले त्यो दिन भुल्नु भन्ने कामना राख्दछु। त्यो दिनमा प्रकाश नपरोस् भन्ने कामना गर्दछु।

५म कामना गर्छु कि त्यो दिन मृत्यु भैँ अँध्यारो होस्। बादलले त्यो दिनलाई ढाकिदियोस् भन्ने कामना गर्दछु। म कामना गर्छु कालो बादलहरूले म जन्मेको दिनको उज्यालोलाई भ्रंसंग पारिदिन सकोस्।

६निष्पट्ट अन्धकारले त्यो रात राखोस्। त्यो रातले त्यस वर्षको पञ्चाङ्गमा जग्गा नपावोस्। त्यो रात कुनै पनि महीनामा नपारियोस्।

७त्यो रात रितो रहोस्। कुनै खुशीका होहल्ला त्यो रातमा नसुनियोस्।

८कतिपय जाडुवालाहरूले सँधैँ लिब्यातनलाई* जगाउनु चेष्टा गरिरहेका छन। यसकारण तिनीहरूका श्रापहरू तिनीहरूलाई भन्न देऊ अनि म जन्मेको दिनलाई श्रापित पारिदेऊ।

९त्यो प्रातः कालको तारा अन्धकारमा रहोस्। त्यो

लिब्यातन सम्भवत ठूलो शार्क, हेल अथवा गोही भैँ, कैयौँ पल्ट लेखहरूमा उधृत गरिएको काल्पनिक सामुद्रिक राक्षस।

रातले बिहानलाई पखिर्बहेको होस् तर त्यो प्रकाश कहिल्यै नआवोस्। यसले सूर्यको प्रथम किरणसम्म नदेखोस्।

१०किन? किनभने त्यस रातले म जन्मनु मलाई रोकेन। त्यो रातले ती दुःख संकटहरू हेर्न मलाई रोकेन।

११म जन्मदा नै किन मरिन? किन म गर्भमा नै तुइन?

१२किन मेरी आमाले मलाई घुइँमाथि राखिन? किन मेरी आमाले मलाई दूध खुवाइन?

१३यदि म जन्मेकै दिन मरेको भए म अहिले विश्राममा हुने थिएँ।

१४म गहन निद्रामा परेको हुन्थेँ अनि आरामसंग ती राजाहरू एवं ज्ञानी पुरुषहरूसंग रहन्थेँ जो विगतमा यस पृथ्वीमा थिए। ती मानिसहरूले आफ्ना लागि ठाउँहरू बनाए ती अहिले ध्वंश र शेष भइसकेको छ।

१५म ती शासकहरूसंगै दफनाइयोस जसले आफ्ना चिहानहरू सुन र चाँदीहरूले भरेका थिए।

१६किन म आमाको गर्भमा नै तुइन? म त्यस्तो बालक हुन चाहन्थेँ जसले दिनको उज्यालो नै देख्न पाएन।

१७दुष्ट मानिसहरू जब चिहानभिन्न हुन्छन् तब कुकर्महरू बन्द गर्छन। अनि जो मानिस थकित हुन्छ उसले चिहानमा विश्राम पाउँछ।

१८कैदीहरूलेसम्म मोक्षा पाउँछन्, तिनीहरूले आफ्ना पालेहरूका चित्कारहरू सुने छैन।

१९सबै प्रकारका मानिसहरू चिहानमा छन्, अति महत्वपूर्ण मानिसहरू अनि साधरण मानिसहरू अनि दास पनि आफ्नो मालिकबाट मुक्त हुन्छ।

२०किन पीडित मानिसहरू मात्र सधैं बाँच्ने पर्छ? जसको मन तीतो छ त्यस्ता मानिसलाई किन जीवन दिनु?

२१त्यो मानिस मर्न चाहन्छ तर मृत्यु आउँदैन। त्यस दुःखी मानिसले मृत्युलाई गाइधन भन्दा पनि ज्यादा खोज्छ।

२२ती मानिसहरू आफ्ना चिहान पाउँदा खुशी हुनेछन। ती मानिसहरू आफ्ना चिहान पाउँदा प्रफुलित हुनेछन।

२३तर परमेश्वरले तिनीहरूका भविष्यलाई गुप्त राख्नुहुन्छ अनि तिनीहरूका सुरक्षाका निमित्त चारैतिर पर्खालहरू निर्माण गर्नुहुन्छ।

२४जब खाने बेला हुँदछ, म शोक अनुभव गर्छु। मेरा गुनासोहरू पानी भैं बग्छ।

२५जुन कुराहरूसित म डराउँथेँ मलाई त्यही भयो, अनि जेसित म अति डराउँथेँ त्यही ममाथि पस्यो।

२६म चुप लाग्न सक्तिन। म विश्राम लिन सक्तिन। म शान्त रहन सक्तिन मेरो सन्तापले मलाई छोपि रहन्छ।”

एलीपजका भाषण

४ तब तेमानीका एलीपज बोले।

२“यदि मैले केही भने तिमी रिसाउँदैनौ? जुन नभनी म रहन सक्तिन।

३अय्यूब तिमीले धेरैजना मानिसहरूलाई शिक्षा दियौ। तिमीले कमजोर हातहरूलाई बलवान बनायौ।

४तिम्रो वचनहरूले मानिसहरूलाई मद्दत गर्छो जो पतन हुनलाई तयार थिए। तिमीले मानिसहरूलाई बल दियौ जो स्वयं उभिन सक्न थिए।

५तर अहिले तिमीमाथि कष्टहरू आए अनि तिमी हतास भयौ। कष्टले तिमीलाई छुन्छ अनि तिमी हतास हुन्छौ।

६तिमीले परमेश्वरलाई आराधना गर्छौ। तिमीले उहाँमाथि भरोसा गर्दछौ। तिमी एकजना असल मानिस हो। यसकारण ती तिम्रा आशा बनोस।

७अय्यूब यस विषयमा सोच: निर्दोष मानिसहरू कहिल्यै पनि ध्वंश भएका छैनन। असल मानिसहरू कहिल्यै ध्वंश हुँदैनन।

८मैले कतिपय संकटकारीहरूलाई देखेको छु अनि तिनीहरू जसले जीवन कष्टमय पार्दछ। तर तिनीहरू नै सधैं दण्डित हुन्छन्।

९परमेश्वरको सरापले ती मानिसहरूलाई मर्दछ। परमेश्वरको क्रोधको रापले तिनीहरू नाश हुँदछन्।

१०दुष्ट मानिसहरू सिंहहरू जस्तै गर्जन्छन र भर्किन्छन। तर परमेश्वरले ती दुष्ट मानिसहरूलाई तहमा ल्याउनु हुन्छ अनि तिनीहरूका दाँतहरू भाँचिदिनु हुन्छ।

११हो, ती दुष्ट मानिसहरू सिंहहरू जस्तै हुन्छन जसले शिकार मार्नलाई भेट्दैनन। तिनीहरू मर्छन अनि तिनीहरूका डमरूहरू छरपष्ट हुन्छन्।

१२गुप्तरूपमा एउटा खबर मकहाँ ल्याइयो। मेरो कानहरूले त्यसका कानेखुसी पक्रिए।

१३मेरो रातको सपनाहरू बीचमा मानिसहरू निद्रामा हुन्छन्,

१४म त्रासित भएँ, अनि कामें। मेरो सबै हाडहरू कामे।

१५एउटा मन्द हावाले मेरो अनुहारलाई छोएर गयो। मेरा शरीरको रौं ठाडो भए।

१६त्यो आत्मा त्यहाँ उभियो, तर त्यो के थियो मैले देख्न सकिनेँ। एउटा आकार मेरो आँखाको सामने उभियो, अनि त्यहाँ चकमन्न भयो, तब मैले एउटा अत्यन्त मधुर स्वर सुनें:

१७एकजना मानिस परमेश्वर भन्दा धर्मी हुन सक्न। मानिस आफ्नो सृष्टिकर्ता भन्दा पवित्र हुन सक्न।

१८हेर, परमेश्वरले आफ्नै स्वर्गीय सेवाहरूमाथि पनि भरोसा राख्न सक्नुहुन्न। परमेश्वरले आफ्ना स्वर्ग दूतहरूका समस्याहरू देख्नुहुन्छ।

१६यसकारण मानिसहरू निश्चय नै खराब हुन्छन्। मानिसहरू माटाको घरमा बस्दछन्। ती माटाका घरहरूको जग फोहरमा हुन्छ। कीरा फटेङ्गाहरू भन्दा तिनीहरू सजिलै किच्चाएर मर्छन्।

२०मानिसहरू विहानदेखि बेलुकीसम्म मर्छन् अनि कसैलाई पनि थाहा हुँदैन। तिनीहरू मर्छन् र सदाको लागि अल्पिन्छन्।

२१यदि तिनीहरूको पालको डोरी तानियो भने मर्ने कारण थाहा नपाई तिनीहरू मर्ने छैनन् र?’

५ “अय्यूब, यदि तिमी चाहन्छौ भने डाकी पठाऊ तर कसैले पनि तिमीलाई जवाफ दिनेछैन। कुन पवित्र पुरुषले तिमीलाई फर्काउनेछ?

२मूर्ख मानिसको क्रोधले उसलाई नै मार्नेछ। सरल मानिसको उग्र आवेशले उसलाई नै मार्नेछ।

३मैले एकजना मूर्ख मानिसलाई देखें। उसले आफू सबै सुरक्षित मान्थ्यो तर अचानक उसको घर श्रापित भयो।

४उसको नानीहरूलाई सहयोग गर्ने त्यहाँ कोही थिएन। अदालतमा उनीहरूका पक्षमा बोलिदिने कोही थिएन।

५भोका मानिसहरूले उसको सबै अन्नहरू खाइदिए, ती भोका मानिसहरूले काँडाहरू माभ उम्रेका सबै अन्नहरूसम्म उसको लागिदिए तिनीहरूमा जे जति थिए लोभी मानिसहरूले सबै लागिदिए।

६दुःख फोहरबाट आउँदैन। संकटहरू भुमिबाट उम्रिन्दैन।

७तर आगोबाट उडेको फिलंगो जतिकै मानिस संकट लिनलाई नै जन्मन्छ।

८तर अय्यूब, यदि म तिमी भएको भए, म परमेश्वरपट्टि फकिने थिएँ अनि आफ्ना समस्याहरूका बारेमा उहाँलाई भन्ने थिए।

९हाम्रो बुझ्ने शक्ति बाहिर परमेश्वरले अलौकिक कर्महरू गर्नुहुन्छ। चमत्कारी कर्महरू गर्न उहाँले कहिल्यै रोकिनु हुन्न।

१०परमेश्वरले पृथ्वीमा वर्षाहरू पठाउनु हुन्छ। उहाँले खेतहरूमा पानी पठाउनु हुन्छ।

११परमेश्वरले नम्र मानिसलाई माथि उठाउनु हुन्छ, अनि उहाँले दुःखी मानिसलाई सुरक्षित राख्नु हुन्छ।

१२परमेश्वरले धूर्त र दुष्टहरूका युक्तिलाई विफल पारिदिनु हुन्छ, यसकाण तिनीहरूले सफलता पाउँदैनन्।

१३परमेश्वरले ज्ञानी मानिससम्मलाई तिनीहरूको आफ्नै पासोमा समात्नुहुन्छ। यसैले ती धूर्तपूर्ण योजनाहरू सफल हुँदैनन्।

१४ती चतुर मानिसहरू दिउँसै पनि जताततै ठोक्कर खान्छन् मध्य दिनको बेलामा पनि तिनीहरू अन्धकारमा बाटो खोज्दै हिंड्ने मानिस जस्तो हुनेछ।

१५परमेश्वरले दरिद्र मानिसहरूलाई मृत्युबाट पनि जोगाउनु हुन्छ। उहाँले गरीब निरीह मानिसहरूलाई शक्तिशालीहरूबाट जोगाउनु हुन्छ।

१६यसकारण गरीब मानिसहरूले आशा गर्छन्। उहाँले दुष्टकर्मीको मुख थुनिदिनु हुन्छ।

१७त्यो मानिस धन्यको हो, जब परमेश्वरले उसलाई सुमार्ग बताउनुहुन्छ। यसैले गुनासो नगर जब सर्वशक्तिमान परमेश्वरले तिमीमाथि अनुशासन गर्नुहुन्छ।

१८परमेश्वरले दिनुभएको घाउहरूमा मलमपट्टी गरिदिनुहुन्छ। उहाँले कसैलाई चोट पुऱ्याउन सक्नुहुन्छ तर उहाँकै हातहरूले नै निको पार्नुहुन्छ।

१९उहाँले तिमीलाई छःपल्ट संकटहरूबाट बचाउनु हुनेछ। हो, सातपल्ट दुर्घटनाहरू हुँदा पनि तिमीलाई छुने छैन।

२०जब त्यहाँ अनिकाल आईपर्छ परमेश्वरले तिमीलाई मृत्युबाट जोगाउनु हुन्छ। अनि जब त्यहाँ युद्धहुँदछ परमेश्वरले तिमीलाई मृत्युबाट जोगाउनु हुन्छ।

२१जब मानिसहरूले तिम्रो निन्दा गर्छन् परमेश्वरले तिम्रो रक्षा गर्नु हुन्छ। अनि यस्तो हुदाँ तिम्रो विनाश हुन्छ भनी डराउनु पर्दैन।

२२तिमी विनाश र अनिकाल देखेर हाँसेनौ। तिमी जंगली जनावरहरूदेखि भयभीत हुने छैनौ।

२३खेतका ढुङ्गाहरूसित तिम्रो वाचा बाँधिएको छ। जंगली जनावरहरू तिमीसंग शान्ति साथ रहनेछन्।

२४तिम्रो घरमा शान्ति रहेको तिमीले चाल पाउनेछौ। तिमीले आफ्नो सम्पत्ति गन्नेछौ अनि कुनै पनि चीज हराएको हुनेछैन।

२५तिम्रा धेरै नानीहरू हुनेछन्। तिनीहरू घाँसका पातहरू भैं प्रशस्त हुनेछन्।

२६तिमी त्यो गर्हूँ जस्तै हुनेछौ जुन बाली काटिने बेलामम्ममा उब्जनेछ। हो, तिमी बृद्धवस्थासम्म बाँच्नु पर्नेछ।

२७अय्यूब, हामीले ती कुराहरूका अध्ययन गरेका छौ अनि हामी जान्दछौ। यसकारण अय्यूब, ध्यान दिएर सुन, अनि तिनीहरूबाट तिमी आफै सिक।”

अय्यूबले एलीपजलाई जवाफ दिँदछ

६ १-२तब अय्यूबले जवाफ दिए: “यदि मेरो पीडाहरू ओजन गर्न सक्ने भएता अनि मेरो सबै संकटहरू तराजुमा जोखिन सक्ने भएता।

३तिमीले मेरो दुःखको अन्दाज लगाउन सक्ने थियौ। मेरो दुःख म यता समुद्रहरूमा भएका बालुवाभन्दा गहुँङ्ग हुनेथ्यो। यसैले मेरो वचनहरू अर्थहीन प्रतीत हुन्छ।

४सर्वशक्तिमान परमेश्वरको काँइहरू ममाथि छन्। मेरो आत्मा ती काँइहरूदेखि विषको अनुभव गर्दछु।

परमेश्वरका डरलाग्दा हतियारहरू मेरो विरुद्धमा लस्कर लागेका छन।

५जब कुनै दुर्घटना घटेको छैन। तिम्रो शब्दहरू भन्नालाई सजिलो छ। जंगली गधाले पनि गुनासो गर्दैन। जब त्यहाँ उसलाई खान घाँस छ अनि गाईले गुनासो गर्दैन जब त्योसँग खाद्य छ भने।

६नुन विनाको भोजनको स्वाद असल हुँदैन अनि अण्डाको सेतो खोस्टाको कुनै स्वाद हुँदैन।

७यस प्रकारको खाद्य खान अस्वीकार गर्छु। यस्ता भोजनले मलाई अस्वास्थ्य पार्छ। अनि तिम्रा कुराहरू त्यस्तै छन्।

८हाय! मैले जे मागे त्यो पाउँन सक्ँ। म कामना गर्छु मैले चाहेको जे छ परमेश्वरले दिनुहुनेछ।

९म कामना गर्छु परमेश्वरले मलाई श्राप दिउन, केही अघि बढेर मलाई मारुन।

१०अनि यदि उहाँले मलाई मारुनुहुन्छ भने म एउटा कुरामा आश्वसित हुनेछु। म एउटा कुरामा खुशी हुनेछु। अनेकौं पीडाहरू भए पनि मैले परमेश्वरको आज्ञा अमान्य कहिल्यै गरेको छैन।

११मेरो बल गयो यसैले मसित बाँच्ने आशा पनि छैन। म जान्दिनँ ममाथि के दुर्घटना आइपर्नेछ। यसैले मसँग धैर्य पनि छैन।

१२म चट्टान जस्तो बलियो छैन। मेरो मासु काँसको जस्तो धातुबाट बनेको होइन।

१३म सँग स्वयंलाई सहयोग गर्ने क्षमता पनि अब छैन। किन? किनभने मबाट सफलता जति लगेर गयो।

१४कुनै मानिस यदि संकटहरूमा छ भने उसको साथी उसको निमित्त कृपालु हुनुपर्छ। यदि उसका साथी सर्वशक्तिमान परमेश्वरदेखि विमुख भए पनि कुनै मानिस आफ्नो साथीको लागि उदार हुनुपर्छ।

१५तर तिमी, मेरो दाज्यू-भाइहरू, उदार भएनौ। म तिमीहरूमाथि आश्रित हुन सक्तिन। तिमीहरू त्यस्ता खोलाहरू जस्तै हौ जुन कहिले काही मात्र बहन्छ अनि अरु बेला बहँदैन। तिमीहरू त्यस्ता खोला हौ जो पोखिन्छ।

१६जब तिनीहरू बरफले जम्छन् अनि जहाँ हिउँ लुकाएर राखिएको हुन्छ।

१७अनि जब ऋतु गर्मी र सूख्खा हुन्छ, पानी बहन रोकिन्छ। अनि खोलाहरू सुक्छन।

१८व्यापारीहरू बाङ्गो टेडो मोडहरू पछ्याउँदै जङ्गलमा हराउँदछ। तिनीहरू विनाशतिर उक्लन्छन् र नष्ट हुन्छन्।

१९तेमाका व्यापारीहरू पानी खोज्न आउँछन्। शेबाबाट यात्रीहरू पानी पाउँने पूर्ण आशामा आउँछन्।

२०तिनीहरू पानी पाइन्छ भनेर आशा गर्छन तर तिनीहरू निराश हुन्छन।

२१अहिले तिमीहरू त्यस्ता खोलाहरू जस्ता हौ। तिमीहरूले मेरो संकटहरू देखेर भयभीत छौ।

२२के मैले तिमीहरूलाई सहायता मागे? होइन। तर तिमीहरूले मलाई आफ्ना सल्लाहहरू खुल्ला रूपमा दियौ।

२३के मैले तिमीहरूलाई भने, 'शत्रुहरूबाट मलाई जोगाऊ? निष्ठुर मानिसहरूबाट मलाई जोगाऊ?'

२४यसैले अब, मलाई शिक्षा देऊ अनि म चूपचाप रहनेछु। मलाई देखाऊ कि मैले के त्यस्तो गल्ती गरे?

२५ईमानदार वचनहरू शक्तिशाली हुन्छन। तर तिम्रो तर्कहरूको के मतलब छ।

२६जब एकजना निराशापूर्ण मानिसको शब्दहरू बतास भैं हुन्छन् भने के तिमीहरू मेरा कुराहरूमा बहस गर्न सक्छौं भनी सोच्छौं?

२७तिमीहरूले च्याँखेसम्म थापेर ती चीजहरू जित्न खोज्दैछौ जुन ती बाबु हीन नाबालकहरूका हुन्। तिमीहरूले आफ्नै साथीहरूलाई बेच्नेछौ।

२८तर अब, दया गरेर मेरो अनुहारलाई ध्यान देऊ। म तिमीहरू प्रति भूटो हुने छैन।

२९यसैले अब, आफ्ना विचारहरू परिवर्तन गर बेईमानी नगर सोचाइ परिवर्तन गर। मैले कुनै गल्ती काम गरेको छैन।

३०म भूटो बोलिरहेको छैन। अनि म भूटोबाट सही के हो जान्दछु।"

७ अय्युबले भने, "मानिसले पृथ्वीमा कठोर संघर्ष गर्छ। उसको जीवन एक ज्यालामा काम गर्नेहरूको जस्तो छ।

२मानिस एक दास जस्तो हो जसले गर्मीको दिनमा कठोर काम गरेपछि चिसो छाँया खोज्छ। मानिस एक ज्यालाको कर्मी जस्तो हो जसले ज्याला पखिँरहन्छ।

३त्यसरी नै मैले महिनौसम्म अर्थहीन यन्त्रनाहरू भोगेको थिएँ अनि मेरो लागि कष्टका रातहरू अलग राखिएका छन्।

४जब म सुतेँ, मैले सोचेँ, 'कतिञ्जेल मैले सोच्ने, जबसम्म म उठ्दिन?' तर रात लामो छ। अनि घाम नभुल्कुञ्जेलसम्म म ओछ्यानमा छटपटाउँदै रहेँ।

५मेरो शरीर किराहरू र फोहरले ढाकिएको छ। मेरो छाला निको हुन थाल्छ अनि त्यसपछि फेरि एकपल्ट नयाँ घाउहरूले छोपिन्छ।

६मेरो दिनहरू जुलाहा तानको धागो भैं चाढो चाढो वितिरहेको छ अनि प्रत्येक दिन निराशमय भई शेष हुन्छ।

७परमेश्वर, सम्भन्नुहोस् मेरो जीवन त ढुकढुकी मात्र हो। म कहिल्यै पनि फेरि केही राम्रो देख्ने छैन।

८अनि तपाईंले मलाई फेरि देख्नु हुने छैन, तपाईंले मलाई हेर्नु हुनेछ, तर म गई सकेको हुनेछु।

६बादल विलिन भएर गए जस्तै मानिस मर्छ अनि चिहानभित्र गाड़िन्छ अनि उ फेरि फर्की आउँदैन।

१०उ आफ्नो पुरानो घरमा फेरि फर्की आउँदैन उसको घरले फेरि उसलाई चिन्ने छैन।

११यसैले म चुपचाप रहने छैन। म बोल्नेछु। मेरो आत्माले कष्ट पाएको छ। म गुनासो गर्नेछु किनभने मेरो आत्मा दुःखमा छ।

१२के म समुद्र हुँ अथवा समुद्री-जन्तु हुँ? परमेश्वर, किन मेरो हेरचाह गर्नु हुन्छ?

१३मेरो ओछ्यानले मलाई आराम दिनु पर्छ, मेरो ओछ्यानले मलाई विश्राम र शान्ति दिनुपर्छ।

१४तर परमेश्वर जब म ढल्किन्छु सपनाहरूमा तपाईंले तर्साउनु हुन्छ, दर्शनहरूले भयभीत पार्नु हुन्छ।

१५यसर्थ म यसरी बाँचिरहनु भन्दा गला अठयाएर मर्न चाहन्छु।

१६म आफ्नो जीवनलाई घृणा गर्छु। म चीरकालसम्म बाँच्न चाहन्न। मलाई एकलै छाडी दिनुहोस् मेरो जीवनको अर्थ नै छैन।

१७परमेश्वर, तपाईंको निमित्त मानिस किन अत्यन्त मुख्य छ? किन तपाईंले उसको सम्मान गर्नुपर्छ? किन तपाईंले उसको हेरचाह गर्नुपर्छ?

१८किन प्रत्येक बिहान तपाईंले मानिसको प्रतिक्षा गर्नुहुन्छ? अनि प्रत्येक क्षण परीक्षा लिनुहुन्छ?

१९परमेश्वर, तपाईं मबाट कहिल्यै टाढा रहन सक्नुहुन्न। तपाईंले मलाई एकछिन पनि एकलै छाड्न सक्नुहुन्न।

२०परमेश्वर तपाईंले मानिसहरूमाथि नजर राख्नुहुन्छ। यदि मैले पाप गरेको छु भने, सजाय दिनुहोस्, मैले के गर्न पर्छ र? किन तपाईंले मलाई निशाना बनाई प्रयोग गर्नु भयो? के म तपाईंको निमित्त एक समस्या भएको थिएँ र?

२१किन तपाईंले मेरो अपराध क्षमा गर्नु भएन? किन तपाईंले मेरा निमित्त पापहरूको क्षमागर्नु भएन? चाँडै म मर्ने छु र आफ्नो चिहानमा हुनेछु। तब तपाईंले मलाई खोज्नु हुनेछ तर म गइसकेको हुनेछु।”

बिल्दद अय्यूबसंग बोल्दछ

८ तब शुहाबाट आएका बिल्ददले उत्तर दिए,
२“कहिलेसम्म तिमी त्यसरी भनी रहने छौ? तिम्रा वचनहरू तीव्र हावाको प्रहार जस्तो छ।

३परमेश्वर सदा निष्पक्ष हुनुहुन्छ। सर्वशक्तिमान परमेश्वरले ती कुराहरू कहिल्यै बदल्नु हुन्न जुन ठीक छन्।

४यदि तिम्रा छोरा-छोरीहरूले परमेश्वरको विरुद्ध पाप गरेका छन् भने तब उहाँले तिनीहरूलाई दण्ड दिनु हुने नै छ। तिमीहरूले दण्ड भोग्नु नै पर्छ।

५तर अब अय्यूब, परमेश्वर पट्टिहेर, अनि सर्वशक्तिमान प्रति प्रार्थना गर।

६यदि तिमी निर्दोष अनि इमान्दार छौ भने उहाँले तिमीलाई मद्दत गर्नचाँडै आउनु हुनेछ। उहाँले तिम्रा घर पुनः निर्माण गरिदिनुहुनेछ।

७तब तिमीसंग पहिले जति थियो त्यो भन्दा अभ्र ज्यादा हुनेछ।

८बूढा-प्रधानहरूलाई सोधखोज गर, तिनीहरूका पिता-पुर्खाहरूले के सिके।

९हामी हिजै मात्र जन्मे जस्तो प्रतीत हुँदछ, त्यो पक्का बुभनका लागि हामी अभ्र कलिलै छौं। यस पृथ्वीमा हाम्रा आयु छाया जस्तै छोटो छन्।

१०हुनुसकछ बूढा-प्रधानहरूले तिमीलाई पढाउन सक्छन। हुनसकछ उनीहरूले जे सिकेका छन् त्यही शिक्षा दिनसकछन।”

११बिल्ददले भन्यो, “के सिमसार अग्लो सुक्खा ठाउँमा उम्रिन सक्छ? के निगालाहरू पानीबिना उम्रन सक्छ?

१२अहँ! यदि पानी सुकाइयो भने, तब तिनीहरू पनि अरू उद्भिदहरू भन्दा चाँडो ओइलाउने छैन।

१३मानिसहरू जजसले परमेश्वरलाई भुल्छन तिनीहरू मसिना र सूक्खा निगालाहरू जस्तो हुनेछन्। जुन मानिसले परमेश्वरलाई भुल्छ उसले आफ्नो सम्पूर्ण आशा हराउनेछ।

१४त्यो मानिसको अडेस लाग्ने ठाउँसम्म हुँदैन। उसको सुरक्षाको घर माकुराको जालो जस्तो हुन्छ।

१५यदि त्यो मानिस माकुराको जालोमा अडेस लाग्यो भने त्यो जालो फाट्छ। माकुराको जालमा भुण्डिन्छ तर त्यसले उसलाई थाम्न सक्तैन।

१६त्यो मानिस एक उद्भिद् जस्तो छ जसमा प्रशस्त पानी र घामको किरण छ त्यसको हाँगाहरू सबै बगैँचाभरि फैलिएको छ।

१७त्ययसले आफ्नो जराहरू वरिपरि ढुङ्गाहरूको थुप्रोले लपेट्छ। ढुङ्गामा बढनका निमित्त ठाउँहरू खोजिरहन्छ।

१८तर यदि उद्भिदलाई त्यसको ठाउँ साखो भने त्यो मर्नेछ, र त्यो उद्भिद त्यहाँ एक समयमा थियो भन्ने कसैलाई थाहा पनि हुँदैन।

१९तर उद्भिद खुशी थियो अनि यसको ठाउँमा अर्को उम्रिनेछ।

२०परमेश्वरले निर्दोष मानिसहरूलाई त्याग्नु हुन्न। उहाँले दुष्ट मानिसहरूलाई मद्दत गर्नुहुन्न।

२१परमेश्वरले सधैं तिम्रो मुख हाँसोले भरिदिनुहुन्छ अनि तिमीहरूका ओठहरू खुशीका आवाजले भरिदिनुहुन्छ।

२२तर तिम्रा शत्रुहरूले लगाउने पोषाक नै लाजको हुनेछ अनि दुष्ट मानिसहरूका घरहरू भत्काइनेछ।”

अय्यूबले बिल्ददलाई जवाफ दिन्छन्

६ तब अय्यूबले जवाफ दिए: २“हो, म जान्दछु तिमीले जे कुरा भन्छौ त्यो सत्य हो। तर कसरी मानिसले परमेश्वरलाई तर्कमा पराजित गराउनु सक्छ?

३एक मानिसले परमेश्वरसंग तर्क गर्न सक्तैन। परमेश्वरले १,००० प्रश्नहरू सोध्न सक्नु हुनेछ तर त्यो मानिसले एउटा मात्रको पनि जवाफ दिन सक्ने छैन।

४परमेश्वर महाज्ञानी हुनुहुन्छ, अनि उहाँको शक्ति महान छ। परमेश्वरसंग लड़ाई गर्ने कसैले पनि चोट पाउन सक्छ।

५परमेश्वरको क्रोधले पर्वतहरू नै हल्लाइदिन सक्छ अनि तिनीहरूले थाहासम्म पाउँदैनन्।

६परमेश्वरले पृथ्वी थर्काउनलाई भुईँचालो पठाउनु हुन्छ। परमेश्वरले पृथ्वीको मूलाधार हल्लाई दिनुहुन्छ।

७परमेश्वर घामसँग बोल्न सक्नु हुन्छ अनि यसलाई उदाउन दिनुहुन्छ। उहाँले ताराहरूलाई बन्द गर्न सक्नु हुन्छ। यसकारण तिनीहरू चम्कन सक्तैनन्।

८परमेश्वर एकलैले आकाशहरू बनाउँनुभयो। उहाँ समुद्री छालहरूमा हिँड्नुहुन्छ।

९परमेश्वरले सप्तर्षि, मृगशिरा अनि किर्किट ताराहरू बनाउँनुभयो। उहाँले दक्षिणी तारागण बनाउनु भयो।

१०परमेश्वरले महान कर्महरू गर्नुहुन्छ जुन मानिसहरूले बुझ्न सक्तैनन्। परमेश्वरका चमत्कारहरूको कुनै अन्त हुँदैन।

११जब परमेश्वर मदेखि जानुहुन्छ, म उहाँलाई देख्न सक्तिन। जब परमेश्वर मेरै छेउबाट जानु हुन्छ म उहाँलाई देखिन्छु।

१२यदि परमेश्वरले केही थोक लगेर जानु भयो भने कसैले उहाँलाई रोक्न सक्दैन। कसैले पनि उहाँलाई केही भन्न ‘सक्तैनन तपाईं के गरिरहनु भएको छ?’

१३परमेश्वरले आफ्नो क्रोध फर्काउँनुहुन्छ। रहाबको सहयोगीहरूले परमेश्वरको डर माने।

१४यसैले म परमेश्वरसंग तर्क गर्न सक्तिन। उहाँलाई मैले के भन्नुपर्छ म जान्दिन।

१५म निर्दोष छु तर म उहाँलाई जवाफ दिन सक्तिन। म उहाँको दयाका निमित्त मात्र याचना गर्न सक्छु।

१६मैले बोलाउँदा उहाँले जवाफ दिनुभयो, म अब विश्वास गर्ने छैन कि उहाँले साँचि नै मलाई सुन्नु भएकोछ।

१७परमेश्वरले मात्र मलाई मिच्च आँधी पठाउनु भयो। उहाँले कुनै कारणै बिना मलाई ज्यादा घाउ र चोटहरू दिनुभयो।

१८परमेश्वरले फेरि मलाई सास फेर्न दिनुहुने छैन। उहाँले खाली मलाई ज्यादा दुःखहरू मात्र दिनुहुन्छ।

१९म परमेश्वरलाई पराजित गर्न सक्तिनँ। परमेश्वर अत्यन्त शक्तिशाली हुनुहुन्छ। म परमेश्वरलाई न्यायलयमा

लैजान सक्तिन! अनि ममाथि निष्पक्ष हुनुहोस् भनेर जिद्दी गर्न सक्तिन।

२०म निर्दोष छु, तर मैले भनेका कुराहरूले मलाई दोषी बनाए जस्तो लाग्छ। म निर्दोष छु, तर यदि म बोलेँ भने मेरो मुखले मलाई नै दोषी प्रमाणगर्छ।

२१म निर्दोष छु। तर म जान्दिन के सोच्ने। म आफ्नै जीवनलाई घृणा गर्छु।

२२म आफैलाई भन्छु, ‘त्यस्तै कुराहरू सबैमाथि घटिरहन्छ। निर्दोष मानिसहरू दोषी भै मर्छन्। परमेश्वरले सबैको जीवनलाई समाप्त गर्नुहुन्छ।’

२३जब केँही डरलाग्दो घटनाहरू भयो भने अनि निर्दोष मानिसहरू मारिए भने के परमेश्वर तिनीहरूमाथि हौँस्नुहुन्छ?

२४जब एकजना दुष्ट मानिस एउटा देशको शासक हुन्छ तब के परमेश्वरले आफ्नो नायकलाई त्यहाँ के भएको छ हेर्न पठाउनुहुन्छ? यदि त्यो सत्य हो भने परमेश्वर चाँहि के हुन त?

२५दगुर्ने भन्दा पनि मेरो दिनहरू चाँडो भाग्दछ मेरा दिनहरू उडी जाँदैछ अनि त्यहाँ तिनीहरूमा कुनै खुशीयाली नै छैन।

२६मेरा दिनहरू ढुँगा जस्तै छिटो बग्छन्। मेरो दिनहरू चीलले आफ्नो शिकारमाथि बेगले भ्रम्टे भैँ चाँडो बिच्छ।

२७“यदि म भन्छु ‘म गुनासो गर्ने छैन म आफ्ना पीडाहरू भुल्छु, म मेरो अनुहारमा मुस्कानले भर्र्छु।

२८म मेरा पीडाले अबै भयभीत छु। म जान्दछु तिमीले मलाई निर्दोष मान्ने छैनौ।

२९यदि म दोषी ठहरी सकेको छु भने आफ्नो परीक्षा किन गरिरहने। म भन्छु, ‘यो भुलिदेऊ।’

३०यदि मैले स्वयंलाई हिँउले धोएँ भने अनि साबूनले हातहरू सफा राखे भने,

३१परमेश्वरले मलाई हिलो भएको खाइलमा धकेल्नु हुन्छ। तब मेरो लुगाहरूले पनि मलाई घृणा गर्नेछन्।

३२परमेश्वर म जस्तो मानिस हुनुहुन्छ यसकारणले गर्दा म उहाँलाई जवाफ दिन सक्तिन। हामी न्यायलयमा एकाकाले भेट गर्न सक्तौँनौ।

३३म चाहन्छु कि त्यहाँ दुवै पक्षहरूलाई सुनिदिने कोही रहोस्। म चाहन्छु कि त्यहाँ दुवै पक्षलाई निष्पक्ष रूपमा न्याय गर्ने कोही होस्।

३४म चाहन्छु कि परमेश्वरले लिने डण्डा लगिदिने त्यहाँ कोही होस्।

तब परमेश्वरले मलाई एकदमै भयभीत पार्नु हुने छैन।

३५तब परमेश्वरको भयबाट स्वतन्त्र भएर मैले चाहेको कुरा म भन्न सक्थेँ।

३० म आफ्नो जवीनलाई घृणा गर्दछु। यसकारण म स्वतन्त्र रूपमा गुनासो पोख्नेछु। मेरो मन एकदमै तितो छ, यसकारण अब म बोल्नेछु।

२म परमेश्वरलाई भन्ने छु: 'मलाई दोष नदिनु होस्। मलाई भन्नुहोस्, मैले के गल्ती गरेको छु? मसित विरोध गर्ने तपाईंसँग के तथ्य छ?

३परमेश्वर, मलाई चोट पार्दा तपाईं खुशी हुनुहुन्छ? यसले के देखिन्छ भने तपाईंले जे बनाउनुभयो त्यसको वास्ता गर्नु हुन्छ। अथवा तपाईं त्यो दुष्ट मानिसहरूले बनाएको योजनाहरूसित खुशी हुनुहुन्छ।

४परमेश्वर, तपाईंसँग मानवी आँखाहरू छन्? तपाईं मानिसहरूले देखे जस्तै देख्नु हुन्छ?

५के तपाईंको आयु मानिसको जस्तै छोटो छ? के तपाईंको जीवन हाम्रो जस्तै क्षणिक छ?

६तपाईंले मेरो दोष खोज्नु हुन्छ अनि मेरो पाप खोज्नु हुन्छ।

७म निर्दोष छु भनेर तपाईं जान्नु हुन्छ तर कसैले पनि मलाई तपाईंको शक्तिदेखि बचाउन सक्तैन।

८परमेश्वर, तपाईंको हातले मलाई बनाउनु भयो अनि मेरो शरीरको आकार बनाउनु भयो। के तपाईंले मलाई नष्ट गर्नु हुन्छ?

९परमेश्वर, सम्झनु होस्, तपाईंले मलाई माटोबाट बनाउनु भयो। के फेरि तपाईंले मलाई माटोमा नै परिणत गर्नुहुन्छ?

१०तपाईंले मलाई दूध सरह पोखाउनु भयो तपाईंले मलाई घुमाउनु भयो र कसैले पनीर बनाए जस्तै निचोर्नु भयो।

११तपाईंले मलाई हड्डी र माँसपेशीहरूमा राख्नु भयो। अनि तपाईंले मलाई मासु अनि छालाले पहिन्छाउनुभयो।

१२तपाईंले मलाई जीवन दिनु भयो अनि म प्रति धेरै दया दर्शाउनु भयो। तपाईंले मेरो हेरचाह गर्नुभयो अनि मेरो आत्मालाई जगाउनु भयो।

१३तर तपाईंले हृदयमा यो के लुकाउनु भयो, म जान्दछु तपाईंले हृदयमा के गोप्य योजना गर्नु भएको छ। हो तपाईंको मनमा के छ म जान्दछु:

१४यदि मैले पाप गरें भने तपाईंले देख्नु हुन्छ। यसैले गल्ती काम गर्दा तपाईंले दण्ड दिन सक्नु हुन्छ।

१५जब म पाप गर्छु, म दोषी हुन्छु अनि यो मेरा निमित्त एकदम नराम्रो हुन्छ। तर म निर्दोष भएता पनि आफ्नो शिर उठाउन सक्तैन। म अपमानित तथा चिन्ताग्रस्त छु।

१६यदि म सफल हुँदा र गर्व गर्दा, तपाईंले मलाई चोट पुऱ्याउनु भयो, जसरी एकजना मानिसले सिंहलाई चोट दिँदछ त्यसरी नै तपाईंले फेरि मेरो विरुद्ध शक्ति देखाउनु भयो।

१७तपाईंसँग मेरो गल्ती प्रमाण गर्ने सधैं एकजना रहन्छ। एउटा सेनाको पछि अर्को सेना मेरो विरुद्ध पठाए जस्तै तपाईंले ममाथि रीस घरिघरि देखाउनु हुन्छ।

१८यसकारण, परमेश्वर मलाई किन जन्म दिनु भयो? म इच्छा गर्छु मलाई कसैले देख्नु अघि नै म मरेको हुनु पर्थ्यो।

१९म इच्छा गर्छु म कलियै नबाचेको भए हुने थियो। आमाको कोखबाट सोभै चिहान तिर मलाई डोऱ्याएको भए हुने थियो।

२०मेरो जीवन प्रायः बितिसकेको छ। यसकारण मलाई एक्लो छोडी दिनु होस्।

२१जुन अँध्यारो, मृत्यु स्थान जहाँबाट कुनै मानिस फर्कदैन त्यस ठाउँमा जानु भन्दा अघि मेरो अलिकति बाँचेको समय मलाई उपभोग गर्न दिनुहोस्।

२२अघिनै मैले छाडेको थोरै समय मलाई उपभोग गर्न दिनुहोस्। "अन्धकार, छाया र अन्योल जसलाई कसैले देख्न सक्तैन अनि त्यो ठाउँ जहाँ प्रकाश पनि कालो हुँदछ म त्यस्तो ठाउँमा पुग्न।"

सोपर अय्यूबसित बोल्दछ

११ तब नामातीबाट आएका सोपरले अय्यूबलाई जवाफ दिँदै भने,

२"यी शब्दहरूको प्रवाहलाई उत्तर दिनुपर्छ। के यी कुराहरूले अय्यूबलाई ठीक गराउँछ? अँह।

३अय्यूब के तिमी सम्झन्छौ कि तिमीलाई जवाफ दिने हामीसँग शब्दहरू छैनन्? जब तिमी परमेश्वरलाई खिसी गर्छौ, तिमी सोच्छौ तिमीलाई चेतावनी दिने कोही छैन?

४अय्यूब तिमीले परमेश्वरलाई भन्छौ, 'मेरो तर्कहरू यथार्थ छन अनि तपाईंले मलाई चोखो देख्न सक्नु हुन्छ।'

५अय्यूब, म चाहन्छु परमेश्वरले तिमीलाई जवाफ दिनुहुन्छ अनि भन्नुहुनेछ कि तिमी गल्ती छौ।

६परमेश्वरले तिमीलाई ज्ञानको रहस्य भन्न सक्नु हुन्थ्यो। उहाँले तिमीलाई भन्नुहुनेथियो कि प्रत्येक कथाको दुइ पक्ष हुन्छन्। अय्यूब, मेरो कुरा सुन। तिमीले जति दण्ड पाउनु पर्थ्यो परमेश्वरले त्यति दण्ड तिमीलाई दिइरहनु भएको छैन।

७अय्यूब, के तिमी सोच्छौ कि तिमीले वास्तविक रूपमा परमेश्वरलाई बुझ्छौ? तिमीले सर्वशक्तिमान परमेश्वरलाई बुझ्न सक्तैनौ।

८माथि स्वर्गमा के छ त्यस विषयमा तिमीले केही गर्न सक्तैनौ मृत्युलोकको बारेमा तिमीले केही पनि जान्दैनौ।

९परमेश्वर पृथ्वी भन्दा महान अनि सागर भन्दा विशाल हुनु हुन्छ।

१०यदि परमेश्वरले तिमीलाई कैद गरेर न्यायलयमा ल्याउनु भयो भने, कसैले उहाँलाई रोक्न सक्तैन।

११साँच्चो रूपमा, को अयोग्य छ भनेर परमेश्वरले

चिन्नुहुन्छ। जब परमेश्वरले अनिष्ट देख्नु हुन्छ उहाँले लो याद गर्नुहुन्छ।

१२जसरी एउटा जङ्गली गधाले मानिस जन्माउन सक्ने एकजना मूर्ख मानिस कहिल्यै ज्ञानी मानिस हुन सक्ने।

१३तर अय्यूब तिमीले आफ्नो परमेश्वरको सेवा गर्नलाई मात्र मन तयार राख अनि उहाँलाई आराधना गर्न तिम्रो हातहरू माथि उठोस।

१४तिम्रो घरमा रहेको पाप तिमीले त्यहाँबाट लखेट्नु पर्छ। तिम्रो घरमा दुष्टलाई आश्रय नदेऊ।

१५तब तिमी आफ्नो निर्दोष अनुहारले परमेश्वरलाई हेर्न सक्नेछौ। तिमी उठ दरिलो होऊ अनि भयभीत नहोऊ।

१६तब तिमीले आफ्नो दुःख भुल्न सक्छौ। तिम्रा दुःखहरू विगतमा तिमीमाथि बगेर गएको पानी भैं एक यादगार हुनेछ।

१७जब तिम्रो जीवन मध्य दिनको घाम भन्दा प्रकाशमय हुनेछ, जीवनको कालो क्षणहरू बिहानको सूर्योदय जस्तो चम्किलो हुनेछ।

१८तब तिमीले सुरक्षित अनुभव गर्नेछौ किनभने त्यहाँ आशाको किरण देखा पर्नेछ परमेश्वरले तिम्रो हेरचाह गर्नु हुनेछ अनि तिमीलाई आराम प्रदान गर्नुहुनेछ।

१९तिमी विश्राम गर्न ढल्किन सक्नेछौ अनि कसैले तिमीलाई सताउने छैन। अनि धेरै मानिसहरूले तिम्रो निमित्त सहयोगको हात बढाउन आउनेछन।

२०नराम्रा मानिसहरूले सहयोग खोज्लान, तर तिनीहरू आफ्ना कष्टहरूबाट मुक्त हुन सक्नेनन्, तिनीहरूका आशाले मृत्यु तर्फ ओँल्याउने छ।”

अय्यूबले सोपलाई जवाफ दिँदछ

१२ तब अय्यूबले तिनीहरूलाई जवाफ दिए:

२“निःसन्देह तिमी सोच्छौ तिमी मात्र ज्ञानी पुरुष हौ तिमी सोच्छौ जब तिमी मर्छौ ज्ञान पनि तिमीसँगै जानेछ।

३तर मेरो मन तिम्रो जस्तै नै छ। तिमी जतिकै होशियारी म पनि छु। कसैले पनि यो सत्यलाई देख्न सक्छ।

४मेरो मित्रहरू म प्रति अब हाँसो उड़ाऊ। तिनीहरू भन्छन, ‘उसले परमेश्वरलाई प्रार्थना गर्छो अनि उसले आफ्नो जवाफ पायो त्यसैले यी सारा दुष्ट कुराहरू उमाथि आइलाग्यो।’ म एक असल मानिस हुँ, म निर्दोष छु। तर तिनीहरू अझ ममाथि हाँस्छन्।

५दुःखमा नपरेका मानिसहरू दुःखमा पर्नेहरूमाथि हाँस्छन। जब उसको खुट्टा चिप्लिन्छ तिनीहरू उसलाई तिरस्कार गर्न तत्पर रहेका हुन्छन।

६तर चोरहरूको घरले तिनीहरूको टाउको दुःखाउदैन। मानिसहरू जसले परमेश्वरलाई क्रोधित

पार्दछ उ शान्तिमा वस्दछ, अनि तिनीहरूको आफ्नो बल नै देवता हुन।

७तर पशुहरूलाई सोध, तिनीहरूले तिमीहरूलाई सिकाउने छन। अथवा हावामा उड़ने चराहरूलाई सोध, तिनीहरूले तिमीहरूलाई भन्नेछन्।

८अथवा पृथ्वीसँग बोल, त्यसले तिमीलाई भन्नेछ। अथवा समुद्रका माछाले तिनीहरूको ज्ञान तिमीलाई बताउनेछ।

९प्रत्येकले जान्दछ कि परमेश्वरले सारा कुराहरू बनाउनु भयो।

१०प्रत्येक प्राणीहरू जो बाँच्दछन् अनि प्रत्येक मानिस जसको प्राण छ, सबै परमेश्वरकै शक्तिको अधीनमा छ।

११तर जसरी जिब्रोले भोजनको स्वाद लिए जस्तै, कानहरूले जसरी शब्दहरू सुनेर आनन्द लिए जस्तै हुन्छ र?

१२हामी भन्छौ, ‘ज्ञान बूढापाकाहरूमा नै पाइन्छ लामो जीवनले बुद्धि ल्याउँछ।’

१३तर ज्ञान र पराक्रम परमेश्वरको सम्पत्ति हो। राम्रो सल्लाह र बुद्धि उहाँकै हुन्।

१४यदि परमेश्वरले कुनै कुरा भत्काउनु भयो भने मानिसहरूले यसलाई फेरि बनाउन सक्दैनन। यदि परमेश्वरले कसैलाई कैदमा राख्नु भयो भने मानिसले त्यसलाई मुक्त पार्न? सक्दैनन्।

१५यदि परमेश्वरले वर्षा रोकिदिनु भयो भने पृथ्वी सूख्छा हुनेछ। यदि परमेश्वरले वर्षालाई छोडिदिनु भयो भने त्यसले पृथ्वीमा बाढी ल्याउनेछ।

१६परमेश्वर शक्तिशाली हुनुहुन्छ र सँधै जित्नु हुन्छ। एकजना जसले भुल गर्छ अनि एकजना जसले उसलाई धोका दिन्छ दुवै परमेश्वर कै हुन।

१७परमेश्वरले सल्लाहकार र उसको ज्ञान खोस्नुहुन्छ अनि मुखियाहरूलाई मूर्ख बनाउनु हुन्छ।

१८राजाहरूले मानिसहरूलाई कैदमा राख्छन तर परमेश्वरले तिनीहरूलाई छुटकारा दिनुहुन्छ अनि तिनीहरूलाई शक्तिशाली बनाउनु हुन्छ।

१९उहाँले पूजाहारीहरू आफ्नो कब्जामा राख्नुहुन्छ अनि जजसले आफैलाई सुरक्षित देख्छन तिनीहरूलाई पराजित पार्नुहुन्छ।

२०परमेश्वरले विश्वासी सल्लाहकारहरूलाई चुप पार्नुहुन्छ। उहाँले बूढापाकाहरूको ज्ञान खोसी लैजानुहुन्छ।

२१परमेश्वरले मुखियाहरूलाई महत्वहीन बनाउनु हुन्छ। उहाँले शासकहरूको शक्ति खोसेर लैजानु हुन्छ।

२२परमेश्वरले अन्धकारका गहिरो रहस्यहरूसम्म थाहा पाउनु हुन्छ। उहाँले त्यस्ता मृत्यु भन्दा कडा अन्धकारमा पनि प्रकाश पठाउनु हुन्छ।

२३परमेश्वरले जाति-जातिहरूलाई ठूला र शक्तिशाली बनाउनुहुन्छ, अनि तिनीहरूलाई ध्वंश पार्नुहुन्छ। उहाँले

जातिहरूलाई विस्तार गराउनु हुन्छ त्यसपछि त्यहाँका जनसमूहलाई छरपष्ट पार्नुहुन्छ।

२४परमेश्वरले शासकहरूलाई मूर्ख बनाउनु हुन्छ। उहाँले तिनीहरूलाई जङ्गलमा उदेश्यहीन भौतारिरहेको पार्नुहुन्छ।

२५ती मुखियाहरू त्यस मानिस जस्ता हुन जो अँध्यारो बाटोहरूमा हिँडिरहेको अनुभव गर्दछ। तिनीहरू मताहा मानिस जस्ता हुन्छन जसलाई कहाँ गइरहेछु भन्ने होश हुँदैन।”

१३ अय्यूबले भन्यो, “यी सबै मैले पहिल्यै देखेको छु। तिमीले भनेका सबै कुरा पहिल्यै सुनेको छु। म ती सबै कुराहरू बुझ्छु। रतिमीले जाने जति म पनि जान्दछु। म तिमी जतिकै तेज छु। रतर म तिमीसँग तर्क गर्न चाहन्न। म सर्वशक्तिमान परमेश्वरसँग बोल्न चाहन्छु।। म परमेश्वरसँग आफ्ना संकट विषयमा बहश गर्न चाहन्छु। रतर तिमीले हाम्रो बातचीतलाई भुटो कुराले कलंकित पाछौं। तिमीहरू त्यस्ता अयोग्य वैद्यहरू हौ जसले कसैलाई पनि निको पार्न सक्तैनन। ५म चाहन्छु तिमीहरू चूपचाप बस। त्यही नै तिमीहरूले गर्न सक्ने बुद्धिमानी काम त्यही हुन सक्छ।

६“अब, मेरो तर्कमा ध्यान देऊ। म के भन्छु त्यसमा ध्यानदेऊ।

७के तिमीहरू परमेश्वरसित भूटो बोल्छौ? के तिमीहरू विश्वास गर्छौ कि तिमीहरूका भटा कुराहरू परमेश्वरले चाहनु भएका कुराहरू हुन्छ?

८उहाँ परमेश्वर हुनुहुन्छ भन्ने खातिरमा मात्र तिमीहरूले परमेश्वरको पक्ष लिइरहेका होइनौ? के तिमीहरू उहाँकै पक्षमा मेरो विरुद्धमा माम्लामा बहश गर्ने चेष्टा गरिरहेका छौ? तिमीहरूले निष्पक्ष भएका छैनौ।

९यदि परमेश्वरले तिमीलाई गहिरिएर जाँच गर्नुभयो भने, ‘के तिमीहरूलाई उहाँले सही देखाउनु हुन्छ? जसरी अन्य मानिसहरूलाई तिमीहरूले मूर्ख बनाउँछौ के परमेश्वरलाई त्यसरी मूर्ख बनाउनु सक्छौ?

१०यदि तिमीहरूले कुनै विवादमा पक्षपात गर्छौ भने तिमी जान्दछौ कि परमेश्वरले तिमीहरूलाई हप्काउनु हुनेछ।

११परमेश्वरको महा महिमाले तिमीहरूलाई भयभीत पार्नेछ। तिमीहरू उहाँदेखि डराउछौ।

१२तिमीहरूको ज्ञानका कुराहरू अर्थहीन छन। तिमीहरूका बहशहरू बेकामे छन।

१३चूपचाप बस र मलाई बोल्न देऊ। जेसुकै ममाथि आईपरे तापनि म स्वीकार गर्छु।

१४म स्वयंलाई संकटमा राख्ने छु, अनि आफ्नो जीवन आफ्नै हातमा लिनेछु।

१५हेर, परमेश्वरले मलाई यसको लागि मार्न सक्नु हुन्छ, तर तै पनि म उहाँलाई विश्वास गरिरहनेछु। म

आफ्ना मामला उहाँ सम्मुख प्रस्तुत गर्ने नै छु। तर म स्वयंलाई उहाँको समक्ष बचाउ गर्ने छु।

१६अनि यदि मलाई परमेश्वरले बाँचन दिनुभए, त्यस्तै हुनेछ किनभने उहाँसँग बोल्न सक्ने मसँग क्षमता थियो। कुनै पनि दुष्ट मानिसले परमेश्वर समक्ष सामना गर्न सक्तैन।

१७मैले भनेको कुरा ध्यान दिएर सुन। मलाई व्याख्या गर्न देऊ।

१८म आफै मेरो मामिलामा बचाऊ गर्न तत्पर छु। म होशियारी साथ आफ्नो बहश प्रस्तुत गर्नेछु। म जान्दछु म उचित नै ठहरिनेछु।

१९यदि कसैले म गल्ती छु भनेर मलाई प्रमाण गर्न सक्छ भने, तब म तुरन्तै चुप लाग्नेछु।

२०हे परमेश्वर, मलाई यी दुइ कुराहरू मात्र दिनुहोस् अनि म तपाईंबाट लुक्ने छैन।

२१मलाई दण्डदिन रोकिनु होस् अनि तपाईंका आतंकीहरूले मलाई भयभीत पार्न छोडाउनु होस्।

२२तब मलाई डाक्नु होस् अनि म जवाफ दिनेछु। अथवा मलाई बोल्न दिनुहोस् अनि मलाई जवाफ दिनुहोस्।

२३मैले कति पाप कामहरू गरेको छु? मैले के गल्ती कामहरू गरे? मेरा पापहरू र गल्तीहरू देखाउनु होस्।

२४हे परमेश्वर, तपाईंले किन मलाई त्यागनु हुन्छ? अनि मलाई आफ्नो शत्रु भै व्यवहार गर्नुहुन्छ?

२५के तपाईंले मलाई भयभीत पार्नु हुन्छ? म हावामा उड्ने पत्कर भै हुँ। तपाईंले परालको एउटा सानो टुकुरालाई आक्रमण गरिरहनु भएको छ।

२६हे परमेश्वर, तपाईंले मेरो विरुद्ध तिक कुराहरू गर्नुभयो। तपाईंले मलाई ठिटौले हुँदा गरेको दुष्कर्मको लागि दुःख दिनुहुन्छ।

२७तपाईंले मेरो खुट्टामा साङ्गलाहरू बाँधिदिनु भयो मेरो प्रत्येक पाइला याद गर्नु भयो। तपाईंले मेरो प्रत्येक चाल चलनलाई याद गर्नु भयो।

२८यसैले म कमजोर भन्दा कमजोर भई रहेछु सडदै गएको काठको टुक्रा जस्तो, माऊ किराले खाँदै नष्ट भएको लुगाको टुक्रा जस्तो।”

१४ अय्यूबले भने, “हामी सबै मानिसहरू हौ। हाम्रो आयु छोटो अनि संकटहरूले भरिएको छ। रमानिसको जीवन एउटा फूल जस्तो छ। चाँडो उम्रन्छ अनि त्यसपछि भरैर जान्छ। यहाँ मानिसको जीवन एउटा छाया जस्तो यहाँ छोटो समयको लागि छ। अनि त्यसपछि यो बिलाएर जान्छ। रत्यो सत्य हो, तर परमेश्वरले, म प्रति हेर्नु हुनेछ, एउटा मानिस? अनि तपाईं न्यायलयमा मसँग आउनु हुनेछ अनि हामी दुवैले आफ्ना तर्कहरू प्रस्तुत गर्छौं?

४“म इच्छा गर्छु कसैले केही मैला चीज लिएर

त्यसलाई सफा पारोस। तर कसैले पनि त्यसो गर्न सक्तैन।

मानिसको जीवन सीमित छ परमेश्वर तपाईंले निर्णय गर्नुभयो कति लामो मानिस बाच्छ? तपाईंले ती सीमाहरू एकजना मानिसका निमित्त बनाउनु भयो अनि कसैले पनि परिवर्तन गर्न सक्दैन।

द्वयसैले परमेश्वर, हामीलाई हेर्न छोडिदिनु हवस। हामीलाई एकलो छोडि दिनुहोस् ताकि हामी हाम्रो मेहनती दिनहरूमा सन्तुष्ट भई बस्न सकौं।

त्यहाँ एउटा रूखको आशा छ। यदि यो काटियो भने, त्यो फेरि उम्रनेछ। त्यसमा नयाँ हाँगाहरू पलाउनेछ।

त्यसको जराहरू भूर्मा बुढो भएर उम्रेला अनि यसको ठुटो मैलोमा सङ्गनेछ।

एतर पानीमा यो फेरि उम्रनेछ। यसले नयाँ उद्भिद् जस्ता हाँगाहरू उमार्नेछ।

१०तर जब मानिस मर्छ, ऊ लोप हुन्छ। जव मानिस मर्छ, उसको अन्त हुन्छ।

११नदीहरू सूखा नभइञ्जेलसम्म तिमीहरूले पानी समुद्रबाट लैजान सकौला, अनि मानिस अभ्र मृत नै हुनेछ।

१२जब कुनै मानिस मर्छ, उ तल ढल्छ अनि उ उठ्दैन। मृत मानिस उठ्न अघाडी आकाश विलिन हुनेछ। होइन। मानिसहरू त्यो निद्राबाट माथि उठ्दैन।

१३म चाहेछु तिमीहरूले मलाई मेरो चिहानमा लुकाई राख्नेछौ। मलाई त्यहाँ लुकाई राख्न भन्ने कामना गर्छु। जबसम्म तिमीहरूका रीस मर्दैन। तब तिमीहरूले मलाई सम्भन्ने समय निकाल्ने छौ।

१४यदि एकजना मानिस मर्छ, के ऊ फेरि जीउँदो हुन्छ? तबसम्म म पर्खुला जबसम्म म स्वतन्त्र हुन नसक्छुला।

१५परमेश्वर, तपाईंले मलाई बोलाउनु हुनेछ अनि म तपाईंलाई जवाफ दिनेछु। तब तपाईंले सिर्जना गर्नु भएको मानिसहरूसित बस्न तपाईंले इच्छा गर्नुहुनेछ।

१६तब तपाईंले मेरो प्रत्येक पाइलालाई ध्यान दिनुहुन्छ, तर तपाईंले मेरो पापहरू सम्भन्नु हुन्न।

१७तपाईंले मेरो पापहरूलाई थैलोमा मोहर लगाएर राख्नु हुनेछ। मेरा अपराधहरू ढाक्नु हुनेछ।

१८पर्वतहरू ढल्छ अनि टुक्रा-टुक्रा भएर जान्छ। विशाल चट्टानहरू फुस्केर टुक्रिएर भर्छन।

१९पानी ढुङ्गाहरूमाथि बहँदा तिनीहरूलाई खिचाँछ बाढीहरूले मैदानको माटो काटिदिन्छ। त्यस्तै प्रकारले, परमेश्वर, तपाईंले मानिसहरूका आशाहरू नष्ट पारिदिनुहुन्छ।

२०तपाईंले तिनीहरूलाई पूर्णरूपले पराजित गरेर मात्र फर्केर जानु हुन्छ। तपाईंले तिनीहरूलाई दुःखी बनाउनु हुन्छ। अनि सदाको लागि टाढा मृतलोकमा पठाइदिनु हुन्छ।

२१यदि उहाँका छोराहरूका सम्मानित, उहाँलाई कहिल्यै थाहा हुँदैन। यदि उहाँका छोराहरूले गल्ती काम गरे भने उहाँले कहिल्यै देख्नुहुन्न।

२२त्यो मानिसले आफ्ना शरीरमा खाली पीडा मात्र अनुभव गर्दछ, अनि उ आफ्नै लागि चिच्याएर रून्छ।”

एलीपजले अय्यूबलाई जवाफ दिँदछ

१५ त्यसपछि तेमानीबाट आएका एलीपजले अय्यूबलाई जवाफ दिए:

२“अय्यूब, यदि तिमी साँच्चि नै ज्ञानी हुँदो हो त तिमीले यसरी आफ्ना अर्थहीन व्यक्तिगत विचारहरूले जवाफ दिने थिएनौ। तिमी किन आफैलाई तातो हावाले भराई रहन्छौ?

३के तिमी सोच्छौ कि एकजना ज्ञानी मानिससित त्यस्तो बेकामे तर्क अनि त्यस्ता विवेकशून्य क्षमा-याचना हुन्छ।

४अय्यूब, यदि तिमीले यस्तै गर्दै गयौ भने कसैले पनि परमेश्वरलाई श्रद्धा अनि आराधना गर्ने छैन।

५जे कुराहरू तिमीले भन्छौ त्यसले तिम्रो पाप छर्लङ्ग देखाउँछ। अय्यूब, तिमीले चतुर शब्दहरू चलाएर आफ्नो पापहरू छोप्न खोजिरहेछौ।

६म तिमी गल्ती छौ भनेर प्रमाण गर्न खोज्दिन। किन? तिमीले आफ्नो मुखबाट उच्चारण गरेका शब्दहरूले नै तिमी गल्ती भएको देखाउँछ। तिम्र ओठहरू तिम्रै विरुद्ध बोल्छ।

७अय्यूब, के तिमी सोच्छौ कि प्रथम जन्मिने मानिस तिमी मात्र थियौ? तिमी यो पहाडहरू भन्दा पहिल्यै जन्मेका थियौ?

८के तिमीले परमेश्वरको गोप्य योजनाहरू सुन्यौ? के तिमी आफै मात्र ज्ञानी मानिस भनेर सोच्छौ?

९अय्यूब, तिमीले गरे भन्दा धेरै कुराहरू हामी जान्दछौ हामी बुभन्छौ अनि त्यही तिमी बुभन्दैनौ

१०केश सेतै पाकेका बूढा-पाकाहरू हामीसँग सहमत छन्। हो, तिम्रा बाबु भन्दा जेठा मानिसहरू हाम्रो पक्षमा छन्।

११परमेश्वरले तिमीलाई सान्त्वना दिनु हुन्छ तर त्यति मात्र तिमीलाई प्रशस्त छैन हामी परमेश्वरको सन्देश तिमीलाई शिष्ट भाषामा भन्छौ।

१२अय्यूब, तिमी किन बुभन्दैनौ? किन हामी सत्य देख्दैनौ?

१३जब तिमी त्यस्ता क्रोधपूर्ण शब्दहरू भन्छौ तिमी परमेश्वरको विरुद्धमा छौ।

१४मानिस साच्चै नै निर्दोष हुन सक्तैन। मानिस परमेश्वर भन्दा धर्मी हुन सक्तैन।

१५परमेश्वरले आफ्ना दूतहरूसम्मलाई विश्वास गर्नुहुन्छ? परमेश्वरसँग तुलना गर्दा स्वर्गसम्म निर्दोष छैन।

१६मानिस अत्यन्तै निम्न हुन्छ। मानिस मैलो र भ्रष्ट छ। उसले अधर्म पानी सरह पिउँछ।

१७मेरो कुरा ध्यान दिएर सुन अय्यूब, अनि म यो तिमीलाई व्याख्या गर्नेछु। मैले के बुझे त्यही तिमीलाई भन्नेछु।

१८म तिमीलाई ती कुराहरू भन्नेछु, जुन ज्ञानी मानिसहरूले मलाई भनेका छन ती ज्ञानी मानिसहरूका पिता-पुर्खाहरूले ती कुराहरू तिनीहरूलाई भनेका हुन्।

१९तिनीहरू मात्र आफ्ना देशमा बस्थे। त्यहाँ कुनै विदेशीहरू बसोवास गर्न पाउँदैनथे यसकारण तिनीहरूलाई कसैले नौलो विचारहरू भनेन्।

२०दुष्ट मानिसहरूले आफ्नो सम्पूर्ण जीवनभरी कष्ट पाइरहन्छ। निष्ठूर मानिस जीवनभरी नै प्रत्येक साल शिकार भइरहन्छ।

२१प्रत्येक कोलाहलले उसलाई तर्साउँछ। उसका शत्रुहरूले उसलाई सताउँछ, शत्रुले आक्रमण गर्छ जब उसले आफूलाई सुरक्षित सम्भवदछ।

२२दुष्ट मानिसहरू अत्यन्त निराश हुन्छन अनि अन्धकारदेखि छुटकारा पाउने तिनीहरूसँग कुनै मौका नै हुँदैन। त्यहाँ कतै तिनीहरूलाई मार्नका लागि तरवार छ।

२३रोटीको खोजीमा “त्यो कहाँ छ” भनी यता उता घुमिरहन्छ। उसले जान्दछ कि उसको मृत्यु अब नजिक छ।

२४चिन्ता र पीडाहरूले उसलाई भयभीत बनाउँछ। राजा ध्वंस गर्न तम्से जस्तो ती कुराहरूले तिनीहरूलाई आक्रमण गर्छ।

२५किन? किनभने दुष्ट मानिसहरूले परमेश्वरलाई मान्नु अस्वीकार गर्छ उसले आफ्नो मुक्का परमेश्वरमा नचाउँछ अनि सर्वशक्तिमान परमेश्वरलाई पराजित गर्ने कोशिश गर्छ।

२६त्यो दुष्ट मानिस साहै हठी हुन्छ। उसले मोटो बलियो ढालसंग परमेश्वरलाई आक्रमण गर्ने कोशिश गर्छ।

२७उसको अनुहार बोसोले ढाकिएको छ। धनी अनि मोटा भएको छ।

२८तर उसको शहर ध्वंश हुनेछ, उसको घर ध्वंश हुनेछ, उसको घर रिक्तो हुनेछ।

२९दुष्ट मानिस सधैँलाई धनी भई रहँदैन। उसको सम्पत्ति सधैँलाई रहँदैन उसको अन्नबालि सबै उम्रिन्दैन।

३०ती दुष्ट मानिस अन्धकार देखि मुक्त हुनेछैन। उ त्यस्तो रूख सरह हुनेछ जसका पातहरू रोगबाट भर्छ। अनि बतासले सबै उडाई लैजाईनेछ।

३१दुष्ट मानिसले स्वयंलाई मूर्ख बनाउनु पर्दैन जब उसले महत्वहीन कुराहरूमा विश्वास गर्छ। किन? किनभने उसले केही पनि पाउँदैन छैन।

३२उसको जीवन अन्त हुन अघि नै त्यो दुष्ट मानिस

बृद्ध र निराश भइजान्छ। उ सुकेको हाँगा जस्तो हुन्छ, फेरि कहिल्यै हरियो हुनेछैन।

३३त्यो दुष्ट मानिस दाखको रूख जस्तो हुनेछ जसले पावन अधिनै दाख गुमाउँछ। त्यो मानिस भद्राक्षेको रूख जस्तै हुनेछ जसले आफ्नो कोपिलाहरू गुमाउँछ।

३४किन? किनभने परमेश्वर नभए मानिसहरूसँग केही पनि रहँदैन। मानिसहरू जसले पैसालाई प्रेम गर्छ आगोले आफ्नो घर खरानी बनाउँछ।

३५दुष्ट मानिसहरूले कष्ट गर्भधान गर्छन, दृष्टयाँइ जन्माउछन् अनि तिनीहरूको कोखले खाली कपट उज्जाउँछ।”

अय्यूबले एलीपजलाई जवाफ दिँदछ

१६ तब अय्यूबले जवाफ दिए,
२मैले पहिलाबाट “यी कुराहरू सुनेको हुँ। तिमीहरू तीनजना मानिसहरूले मलाई दुःख दिइरहेकाछौ, सान्तवना होइन।

३तिमीहरूका लामा भाषणहरू कहिले सिद्धिने होइन। किन तिमीहरूको तर्कहरू तर्काई रहन्छौ?

४तिमीहरूले भनेकै कुराहरू म पनि भन्न सक्थे यदि तिमीहरूसँग मेरो जस्तै संकटहरू भए। म तिमीहरूलाई ज्ञानी कुराहरू सुनाउन सक्थे अनि मेरो टाउको तिमीहरू तिर हलाउँथे।

५तर म तिमीलाई उत्साह दिउँला अनि मैले भनेका कुराहरूसँग आशा जगाई दिउँला।

६मैले जे भने पनि मेरो पीडा केहीबाट हरण हुने छैन, तर चुपचाप बसिरहनु पनि लाभ छैन।

७हे परमेश्वर, साँचो रूपमा, तपाईंले मेरो शक्ति लैजानु भयो। तपाईंले मेरो सबै परिवार तहसनहस पारिदिनु भयो।

८तपाईंले मलाई दुब्लो-पातलो बनाइदिनु भयो, अनि मानिसहरूलाई त्यसले मलाई दोस्याउने कारण उज्जाउँछ।

९परमेश्वर क्रोधित हुनुभयो अनि मेरो शरीरलाई एउटा सिंहले भैं आक्रमण गर्नु भयो। मेरो शरीर टुक्रा-टुक्रा पारी च्यात्नु भयो। अनि मेरो शत्रुहरूले मलाई तिनीहरूको घृणित नजरले हेरे।

१०मानिसहरूले मेरो वरिपरि थुप्रेर, तिनीहरूले मलाई हाँसोको पात्र बनाए अनि थप्पड़ लगाए।

११परमेश्वरले मलाई दुष्ट मानिसहरूकाहाँ दिनु भयो। मलाई दुःख दिवोस भनेर उहाँले कुकर्महरूलाई छोडी दिनुभयो।

१२जबसम्म परमेश्वरले मलाई घाँटीमा समात्नु भएन अनि मलाई टुक्रा-टुक्रा पार्नु भएन तबसम्म प्रत्येक कुरो राम्रै भइरहेको थियो। तब उहाँले मलाई पहिलेकै अवस्थामा ल्याउनु भयो र मलाई उहाँको तारोको रूप प्रयोग गर्नुभयो।

१३परमेश्वरका धनुर्धारीहरू मेरो वरिपरि छन्। उहाँले मेरो मिर्गौलामा काँढले हान्नु भयो। उहाँले ममाथि दयाभाव देखाउन भएन उहाँले मेरो पित्त भुईंमा फुटाउनु भयो।

१४घरिघरि परमेश्वरले मलाई आक्रमण गर्नुहुन्छ। उहाँ एक सिपाही युद्धभूमिमा दौँदै जस्तो दर्गनुहुन्छ।

१५म अत्यन्त उदास छु, यसैले म त्यस्ता उदासी पोषाकहरू लगाउँछु। म यहाँ धुलोमुलो र खरानीको थुप्रोमा बस्छु, अनि म पराजित भएको ठान्छु।

१६रूँदा रूँदा मेरो अनुहार रातो भइसक्यो। मेरो आँखा वरिपरि कालो गोलो रेखाहरू छन्।

१७मैले कसैलाई नोक्सान गरेको छैन। तर त्यस्ता अप्रिय घटनाहरू मकहाँ आई लाग्यो। मेरा प्रार्थनाहरू उचित र चोखा छन।

१८पृथ्वी, गल्ती कुराहरू नलुकाऊ जुन ममाथि आइपस्छो। मेरो न्यायको पुकारलाई नरोक।

१९अहिले पनि त्यहाँ स्वर्गमा कोही छ जो मसँग बोल्नु हुन्छ। त्यहाँ माथि कोही त छ जसले मेरो लागि साक्षी दिनेछ।

२०मेरो साथीहरूले मलाई हत्काउँछ। मेरा आँखहरूबाट परमेश्वरका निम्ति आँशु बग्छ।

२१तर परमेश्वर अघि उसले मेरो विषयमा साथीको लागि न्याय गरिदिने मानिसले भैं बोलिदिन्छ।

२२केही वर्षमा म नफर्किने ठाउँमा जानेछु।

१७ “मेरो आत्मा टुक्रियो: म त्याग्न तयार छु। मेरो जीवन प्रायः बितिसक्यो, चिहानले मलाई परिवर्तितहेछ।

२मानिसहरू मेरो वरिपरि उभिन्छन अनि मप्रति हाँस्छन। जब तिनीहरूले मलाई जिस्काउछन र खिसी गर्छन म तिनीहरूलाई हेर्छु।

३हे परमेश्वर, मलाई देखाउनु होस् कि साँचि नै मलाई मद्दत गर्नुहुन्छ। अन्य कुनै मानिसहरूले मलाई मद्दत गर्नेछैन।

४तपाईंले मेरा मित्रहरूका ज्ञान बन्द गरिदिनु भयो अनि तिनीहरूले बुभदैनन्। दया गरेर तिनीहरूलाई जित्न नदिनुहोस्।

५तपाईंहरूलाई यो भनाई थाहा छ, ‘मानिसहरूले आफ्ना नानीहरूलाई भोक भोकै राखी साथीलाई मद्दत गर्छन।’

६परमेश्वरले अरूहरू अघि मेरो बदनाम गर्नुभयो। मानिसहरूले मेरो मुखमा थुक्छन्।

७मेरो आँखाहरू प्राय अन्धा बराबर भइसके किनभने म साह्रै दुःखी छु अनि अत्यन्तै पीडामा छु। मेरो सारा शरीर छाया जस्तै हल्का भएको छ।

८धार्मिक मानिसहरू यसमा शोकित हुन्छन। अधर्मी मानिसहरूको कारणले निर्दोष मानिसले कष्ट पाउँछ।

९तर इमान्दार मानिसहरू सही ढंगमा लगातार बसिरहन्छन्। विधि पूर्वक शुद्ध हात भएको मानिस अझ बलियो बनिन्छ।

१०तर तिमीहरू सबैजना आऊ, यी सबै भुल मैरे हुन भनी देखाउने कोशिश गर। तिमीहरू माझ मैले ज्ञानी मानिस पाउन सक्तिन।

११मेरो जीवन बितिरहेछ। मेरो योजनाहरू नष्ट भइरहेछ। मेरो इच्छा मर्यो।

१२तर मेरो सारा मित्रहरू सालेमाले भए। तिनीहरू रातलाई दिन सोच्छन तिनीहरू अन्धयारोले उज्यालो भगाउँछ भनेर सोच्छन्।

१३म चिहानलाई मेरो नयाँ घर भनेर आशा गरौंला अन्धयो चिहानमा मेरो ओछ्यान बनाउँने आशा गरौंला।

१४म चिहानलाई भन्न सक्छु, ‘तपाईं मेरा पिता हुनु हुन्छ, अनि कीरालाई, ‘मेरी माता’ अथवा ‘मेरी बहिनी भन्न सक्छु।’

१५तर त्यति नै मेरो आशा हो भने तब मेरो अरू कुनै आशा छैन। यदि त्यति नै मात्र मेरो आशा हो भने तब मानिसहरूले मलाई आशा शून्य पाउँनेछन्।

१६के मेरो आशा मसँगै मरेर जानेछ? के यो मृतलोकमा जानेछ? के हामी साथसाथै मैला धूलोमा सँगै जानेछौं?”

बिल्ददले अय्यूबलाई जवाफ दिँदछ

१८ तब बिल्ददले (शुहीले यसो भनेर) जवाफ दिए:

२“अय्यूब, तिमी कहिले बोल्न बन्द गर्नेछौ? चुपलाग अनि सुन। हामीलाई केही भन्नदेऊ।

३किन तिमीले हामीलाई लाटा गाई जस्तो मूर्ख सम्भन्छौ?

४अय्यूब, तिम्रो रीसले तिमीलाई नै पिरोल्छ। के मानिसहरूले खाली तिम्रो लागि पृथ्वी छोड्ने पछ? के तिमी सोच्छौ कि परमेश्वरले तिम्रै सन्तुष्टीको लागि मात्र पर्वतहरूको ठाउँ सार्नु हुन्छ?

५हो, दुष्ट मानिसको प्रकाश निभाइनेछ। उसको आगो जल्न छाड्नेछ।

६उसको घरको प्रकाश अन्धयो हुनेछ। उसको छेउको बत्ती पनि निभने छ।

७उसको बलियो पाइलाहरू अझ छोटो र कमजोर हुनेछन्। उसको पापपूर्ण योजनाहरूले उसकै पतन गराउनेछ।

८उसको आफ्नै खुट्टाले उसलाई पासोमा फसाउने छ उ पासोमाथि हिँड्नेछ र फस्नेछ।

९पासोले उसको एढी पक्रने छ। पासोले उसलाई कस्सेर समात्ने छ।

१०भूईंमा लुकेको डोरीले त्यसलाई अल्झाउनेछ। पासोले उसको बाटो पर्वनेछ।

११ आतंकले त्यसलाई चारैतिरबाट पखिँरहेछ। त्रासले त्यसको बढ्दो प्रत्येक पाईलालाई पछ्याई रहेछ।

१२ भोकले उसको शक्ति दुर्बल पार्छ। जब उसको पतन शुरु हुन्छ उसको विनाश र ध्वंश तत्पर रहन्छन।

१३ डरलाग्दो रोगले उसको छाला खाई दिनेछ। त्यसले उसको पाखुराहरू र खुट्टाहरू सडाउनेछ।

१४ दुष्ट मानिसलाई आफ्नो सुरक्षित घरबाट टाडो लैजानेछ। उसलाई आतंकका राजाहरू भेटाउनलाई त्यतैतिर डोस्नाउनेछ

१५ उसले आफ्नो घरमा केही पनि छाड्ने छैन। किन? किनभने सबै जल्ने गन्धक उसको घरभरि छरिनेछ।

१६ उसको मुनिका जराहरू सुकेर जानेछन अनि उसकामाथिका हाँगाहरू मरेर जान्छन।

१७ पृथ्वीमा भएका मानिसहरूले उसलाई सम्भन्ने छैन। कसैले उसलाई एकैपल्ट पनि सम्भन्ने छैन।

१८ मानिसहरूले उसलाई उसको संसारको प्रकाशबाट अन्धकारमा खेदनेछन्।

१९ उसको न छोरा-छोरीहरू हुनेछ न त नाता-नातिनीहरू उसको कुनै पनि सन्तान रहनेछैन।

२० पश्चिममा भएका मानिसहरूलाई आपत पर्नेछ जब उनीहरूले दुष्ट मानिसहरूमा कस्तो घटना आइपस्को भन्ने सुन्दा पूर्वमा भएका मानिसहरू डरले स्तब्ध हुनेछन्।

२१ त्यो साँचि नै ती दुष्ट मानिसहरूको घरमा घटने नै छ। त्यस्ता मानिसको जीवनमा घटिन जानेछ जसले परमेश्वरलाई यादै गर्दैन।”

अय्यूबले जवाफ दिँदछ

१६ तब अय्यूबले जवाफ दिए:

१ “कहिलेसम्म तिमीहरूले मलाई चोट पुऱ्याउने छौं अनि मेरो वचनहरू भङ्ग पार्ने छौं?

२ तिमीहरूले मलाई दश पल्ट बेइज्जत गर्नु। ममाथि अन्याय गर्दा तिमीहरू लज्जित भएनौं?

३ यो मेरो समस्या हो। यदि मैले पाप गरेँ भने पनि त्यसले तिमीहरूलाई चोट पुऱ्याउँदैन।

४ तिमीहरूले म भन्दा केवल आफूलाई राम्रो देखाउन चाहनु। तिमीहरूले मेरा संकटहरू नै मेरा गल्तीहरू हुन भन्नु।

५ तर यहाँ परमेश्वर हुनु हुन्छ जसले ममाथि गल्ती काम गर्नु भयो। मलाई पक्रन उहाँले आफ्नो पासो थाप्नु भयो।

६ चिच्याएँ, ‘उहाँले मलाई चोट पुऱ्याउनु भयो।’ तर मैले जवाफ पाइन। मैले सहायताको लागि करौँएँ, तर न्यायको लागि कसैले पनि मेरो कुरा सुनेन।

७ परमेश्वरले मेरो बाटो रोकि दिनु भयो। यसकारण

म बाटोबाट जान सकिन। उहाँले अन्धकारमा मेरो बाटो हराइदिनु भयो।

८ परमेश्वरले मेरो सम्मान खोसेर लैजानु भयो उहाँले मेरो शिरबाट मुकुट उतारिदिनुभयो।

९ परमेश्वरले म शेष नहोउञ्जेलसम्म चारैतिरबाट हिकाउनु भयो। उहाँले मेरो आशा खोसेर लैजानु भयो जसरी जराहरूले रूखलाई तान्दछ।

१० परमेश्वरको क्रोधको आगो मेरो विरुद्ध जल्यो। उहाँले मलाई आफ्नो शत्रु ठान्नु भयो।

११ परमेश्वरले मलाई आक्रमण गर्न आफ्ना सेनाहरू पठाउनु भयो। तिनीहरूले आक्रमण धरहराहरू मेरो वरिपरि बनाए तिनीहरूले मेरो पाल वरिपरि आफ्नो छाउनी बनाए।

१२ परमेश्वरले मेरो दाज्यू-भाइहरूलाई मलाई घृणा गर्ने बनाउनु भयो। म मेरो सारा मित्रहरूका लागि नौलो मानिस भएँ।

१३ मेरो आफन्तहरूले मलाई त्यागेर गए। मेरो मित्रहरूले मलाई बिसै।

१४ मेरो घरमा भेट गर्न आउनेहरूले अनि मेरो दासीहरूले मलाई यस्तो प्रकारले हेर्छन मानौं म एउटा विदेशी अथवा परदेशी हुँ।

१५ मैले आफ्नो दासलाई बोलाएँ तर त्यसले जवाफ दिएन। मैले उसित माफ माग्नु पर्छ।

१६ मेरो पत्नीले मेरो सासको गन्धलाई घृणा गर्छ। मेरो आफ्नै दाज्यू-भाइहरूले मलाई घृणा गर्छन।

१७ साना-साना नानीहरूले पनि मलाई घृणा गर्छन। जब म तिनीहरूको छेउमा जाँदछु, तिनीहरूले म प्रति नराम्रा वचनहरू बोल्छन।

१८ मेरा सारा हितैषी मित्रहरूले मलाई घृणा गर्छन। जुन मानिसहरूलाई म प्रेम गर्छु तिनीहरू सम्मले मेरो विरुद्ध मुख खोले।

१९ एकदम दुब्लो छु, मेरो छालाहरूले हड्डीहरू छाडेर भोलिएका छन। मसँग अब अलिकति मात्र प्राण छ।

२० मलाई दया गर, मेरो मित्रहरू ममाथि करूणा जगाऊ। किन? किनभने परमेश्वर मेरो विरुद्ध हुनुहुन्छ।

२१ किन तिमीहरूले मलाई परमेश्वरले भैं सजाय दिइरहेछौं? तिमीहरूले मलाई चोट पुऱ्याइसकेका छैनौं।

२२ म चाहन्छु कि कसैले ती कुराहरू सम्भेला जुन म भन्छु र पुस्तकमा लेख्छु। म चाहन्छु मेरो वचनहरू चर्मपत्रमा लेखियोस्।

२३ म इच्छा गर्छु कि मेरा शब्दहरू फलामको छिनुले ढुङ्गामाथि कुँदियोस् ताकि सदासर्वदा रहनेछन्।

२४ म जान्दछु त्यहाँ मेरा निमित्त लडिदिने कोही त छ। म जान्दछु उ बाँच्छ। अनि अन्तमा उ यहाँ पृथ्वीमा उभिनेछ अनि मलाई बचाउनेछ।

२६म जान्दछु कि म मरे पछि अनि मेरो शरीरबाट छाला काट्टिए पछि मैले परमेश्वरलाई देख्ने छु।

२७म परमेश्वरलाई आफ्नै आँखाहरूले देख्नेछु। म मात्रै अन्य कोही पनि होइन, परमेश्वरलाई देख्नेछु। मेरो इच्छाको खिँचाईलाई मेरो हृदयले थाम्मन सक्तैन।

२८हुन सक्छ, तिमीले भन्नेछौ, 'हामीले उनीमाथि दवाऊ पार्नुपर्छ। हामीले उसलाई दोष दिने कारणहरू पाउँन सक्नेछौं।'

२९तर तिमीहरू आफै नै तरवारदेखि डराउनु पर्नेछ। किन? किनभने परमेश्वरले दोषी मानिसहरूलाई दण्ड दिनुहुनेछ। परमेश्वरले तिमीहरूलाई दण्ड दिनलाई तरवार चलाउनु हुनेछ। तब तिमीहरूले जान्नेछौ कि त्यहाँ न्यायको समय छ।"

सोपरले जवाफ दिन्छ

२० तब नमाबाट आएका सोपरले जवाफ दिए:
२"मेरा दोधारे विचारहरू मभित्रै संघर्ष गर्छन् तिमीहरूलाई उत्तर दिन म हतारिरहेको छु।

३तिम्रो जवाफले हामीलाई अपमान गर्‍यो! तर म ज्ञानी छु, तिमीलाई कसरी जवाफ दिनु म जान्दछु।

४-५तिमी जान्दछौ कि एक दुष्ट मानिसको आनन्द लामो समयसम्म टिक्दैन। त्यो पहिल्यै देखिको सत्य थियो। आदमलाई पृथ्वीमा राखेको बेलादेखि नै त्यो सत्य थियो त्यो मानिस जसले परमेश्वरको बारेमा याद गर्दैन भने उसको खुशी छोटो अवधीको लागि मात्र हुन्छ।

६हुनसक्छ दुष्ट मानिसको घमण्ड आकाश माथि पुग्ला, अनि उसको शिरले बादलहरूलाई छोला।

७तर उ सदाको लागि जानेछ, उसको आफ्नै शरीर सकिँदै गए जस्तो। मानिसहरू जसले उसलाई जान्दछ भन्नेछन्, 'उ कहाँ छ?'

८सपना जस्तो उडेर जानेछ अनि कसैले पनि उसलाई फेरि भेटाउने छैन। नराम्रा सपना जस्तो उसलाई जबरजस्ती भुलिनेछ।

९मानिसहरू जसले उसलाई देखे फेरि अब देख्ने छैनन। उसको परिवारले उसलाई फेरि कहिल्यै हेर्ने छैन।

१०दुष्ट मानिसका केटाकेटीहरूले फर्काइदिने छ जे थोक उनीहरूले गरीब मानिसहरूबाट लिएका थिए। त्यो दुष्ट मानिसको आफ्नै हातहरूले उसको सम्पत्ति फर्काई दिनुपर्नेछ।

११जब ऊ जवान थियो उसका हड्डीहरू बलिया थिए, तर, उसको शरीरका बाँकी भाग जस्तै तिनीहरू चाँडै नै फोहार मैलामा ढल्नेछ।

१२दुष्ट मानिसहरूको मुखमा खराबले मिठो स्वाद दिन्छ, यसर्थ उसले पूर्ण आनन्द लिनु त्यसलाई आफ्नो जिब्रो मनि राख्छ।

१३दुष्ट मानिसहरूले पाप लुट्दछ। उसले यसलाई फुत्काउन चाहदैन। त्यो त्यस्तो मिठो मिश्री जस्तो हुँदछ उसले आफ्नो मुखमा चेपी राख्दछ।

१४तर त्यो दुष्टको पेटमा उसको भोजन विष हुन्छ। त्यो उसको पेटभित्र एउटा साँपको विष जस्तै तितो हुन्छ।

१५दुष्ट मानिसले धनीहरूलाई निल्ल्छ। तर त्यसले तिनीहरूलाई उल्टी गरेर निकाल्छ। परमेश्वरले पापी मानिसलाई उल्टी गरेर बाहिर निकाल्ने पार्नुहुन्छ।

१६दुष्ट मानिसहरूको पेय पदार्थ साँपबाट निकालिएको विष भै हो। तर साँपको जिब्रोले उसलाई मार्नेछ।

१७तब पापी मानिसले मह र नौनी बग्दै गरेको नदीहरू देखेर पनि आनन्द उपभोग गर्नेछैन।

१८दुष्ट मानिसलाई उसले कमाएको नाफा जति फर्काई दिनलाई बाध्य गराईन्छ। उसले गरेको कामहरूमाथि उसलाई खुशी हुने अधिकार दिँदैन।

१९किन? किनभने पापी मानिसले गरीब मानिसहरूलाई घात पार्दछ अनि गल्ती हिसाबले उसलाई जोख्दछ। उसले तिनीहरूको चिन्ता नै गरेन अनि उसले तिनीहरूका चीजबीचहरू लगिदियो। अरूले बनाएको घरहरू त्यसले खोसेर लगिदियो।

२०दुष्ट मानिस कहिले सन्तुष्ट हुँदैन। उसको धनले उसको रक्षा गर्न सक्तैन।

२१जब उसले खाँदछ, त्यहाँ केही पनि छाड्दैन। उसले सफलता पाउने छैन।

२२जब दुष्ट मानिसकहाँ प्रशस्त हुँदछ उसलाई संकटहरूले थिचेर राख्नेछ। उसको समस्याहरू उमाथि नै खनिन्छ।

२३जब दुष्ट मानिस आफूले चाहे जति सबै थोक खान्छ, ऊ परमेश्वरको क्रोधको लप्कोमा पर्दछ। परमेश्वरले त्यस दुष्ट माथि दण्ड वर्षाउनु हुनेछ।

२४हुनसक्छ फलामको तरवारदेखि त्यो दुष्ट मानिस भाग्ला। तर काँसको टुप्पा भएका काँढले त्सलाई ढाल्ने छ।

२५त्यो काँसाको काँढ जसरी भए पनि उसको शरीरमा वारपार भएर जाने नै छ, अनि उसको ढाँडबाट त्यो निस्कने छ। यसको टल्किने टुप्पाले उसको कलेजो छेड्नेछ, अनि ऊ त्रासले मुर्छा पर्नेछ।

२६उसका सारा धन सम्पत्ति नष्ट हुनेछ। आगोले उसलाई ध्वंस गर्ने छ जुन आगो मानिस तथा प्राणीले शुरू गरेको होइन्। आगोले उसका घरमा बाँकी रहेका सारा सामानहरूसम्म जलाएर खरानी बनाउँनेछ।

२७दुष्ट मानिस दोषी हो भनी स्वर्गले प्रमाण गर्नेछ। पृथ्वी स्वयं त्यसको विरुद्ध उठ्नेछ।

२८उसको घरमा भएको सम्पूर्ण सामानहरू परमेश्वरलाई रीस उठेको दिन खोसिनेछ।

२६हो, त्यसरी नै परमेश्वरले दुष्ट मानिसहरूमाथि गर्नुहुनेछ। त्यसरी नै परमेश्वरको योजनाहरू तिनीहरूलाई दिनु हुनेछ।”

अय्यूबले जवाफ दिन्छन्

२१ तब अय्यूबले जवाफ दिए:

२१“म के भन्छु सुन मलाई सान्तवना दिने तिम्रो त्यही तरिका रहोस्।

३जब म बोल्दछु, धैर्य राख्नु मैले बोलिसके पछि तिमीहरूले मेरो खिल्ली उडाउन सक्छौ।

४म मानिसहरूका विरुद्ध गुनासो गर्ने होइन, त्यहाँ राम्रो कारण छ किन म धैर्य रहिन।

५म प्रति हेर अनि शोकले आघात बन तिम्रो हात मेरो मुखमा राख, अनि शोकले आघात भएको आँखाले मलाई हेर।

६जब मलाई के भएको थियो भनी सोच्छु मलाई डर लाग्छ अनि मेरो शरीर काम्छ।

७किन पापीहरू दीर्घायु हुन्छ? किन तिनीहरू बूढा हुन्छन् र सफल हुन्छन्?

८दुष्टहरूले आफ्ना छोरा-छोरीहरू आफूसितै हुर्केको देख्छन् र आफ्ना नाता नातिनीहरू हेर्न धेरै बाँच्छन्।

९तिनीहरूका घरहरू सुरक्षित छन् अनि तिनीहरू भयभीत छैनन्। परमेश्वरले ती दुष्टहरूलाई दण्ड दिनलाई लट्टी प्रयोग गर्नुहुन्छ।

१०तिनीहरूका साँढे प्रजनन क्रियामा कहिले चुक्दैनन्। तिनीहरूका गाईहरूले बाछीहरू ब्याउँछन् अनि तुहिनै।

११दुष्टहरूले आफ्नो नानीहरूलाई भेडाका पाठाहरू जस्तै बाहिर खेल्न दिन्छन्। तिनीहरूका नानीहरू वरिपरि नाच्छन्।

१२तिनीहरू वीणा र बासुरीको धुनमा गाउछन् र नाच्छन्।

१३दुष्टहरूले आफ्नो जीवन कालमा सफलता भोग्दछन्। त्यसपछि तिनीहरू मर्छन् अनि कुनै पीडाबिना आफ्नो चिहानतिर जान्छन्।

१४तर दुष्टहरूले परमेश्वरलाई भन्छन्, ‘हामीलाई एकलो छाडी दिनुहोस्। हामी तपाईंका मार्ग जान्ने इच्छा गर्दैनौं।’

१५अनि दुष्टहरूले भन्छन्, ‘सर्वशक्तिमान परमेश्वर को हो? हामीलाई उसको सेवा गर्ने खाँचो छैन। उसलाई प्रार्थना गरेर हामीले के पाउँछौं?’

१६यो सत्य हो, दुष्टहरूले आफ्ना सफलताहरू आफै बनाउँदैनन्, म तिनीहरूको परामर्शको पछि लाग्दिन।

१७तर, प्रायः कहिले कहीं कसरी परमेश्वरले दुष्टहरूको ज्योति निभाइ दिनु हुन्छ? प्रायः कसरी दुःखकष्टहरू दुष्टहरूमाथि आई पर्दछ? कहिले परमेश्वरले तिनीहरूलाई क्रोधित भएर दण्ड दिनुहुनेछ?

१८हावाले पराल उडाए जस्तै, तीब्र बतासले धानको भूसहरू उडाए जस्तै के परमेश्वरले दुष्टहरूलाई उडाई भगाउनु हुनेछ।

१९तर तिमी भन्छौ, ‘उसको पिताले पापहरू गरेको निमित्त परमेश्वरले नाबालकलाई दण्ड दिनुहुन्छ।’ परमेश्वर स्वयंले दुष्टहरूलाई नै दण्ड दिऊन् तब तिनीहरूले कि तिनीहरूको आफ्नै पापले गर्दा तिनीहरू दण्डित भएरहेका छन्।

२०दुष्टहरूले आफ्नै सजाय देख्नु। सर्वशक्तिमान परमप्रभुको क्रोध तिनीहरू आफैले देख्नु।

२१जब दुष्ट मानिसको जीवन शेष हुन्छ अनि ऊ मर्दछ, उसले आफ्ना नानीहरू ज-जसलाई छाड्छ, तिनीहरूको पर्वाह नै गर्दैन।

२२कसैले पनि परमेश्वरलाई ज्ञान दिन सक्तैन। परमेश्वरले उच्च वर्गका मानिसहरूलाई पनि न्याय गर्नुहुन्छ।

२३एकजना मानिस आफ्नो पूर्ण र सफल जीवन उपभोग पछि मर्छ। ऊ आफ्नो जीवनमा पूर्णतः सुरक्षित अनि आनन्द प्रकारले बाँच्यो।

२४उसको शरीरका हड्डीहरू बलिया थिए कारण उसले भोजन प्राशस्त पाएको थियो।

२५तर कतिपय मानिस कष्टप्रद जीवन बिताए पछि मर्छ। उसले कहिल्यै राम्रो जीवन बिताउन पाएन।

२६अन्तमा, ती दुवै मानिसहरू सँगसँगै फोहोरमा ढल्नेछन्। ती दुबैमा कीराहरूले पुर्नेछन्।

२७तर, म जान्दछु तिमीहरू के सोची रहेछौ अनि म जान्दछु तिमीहरूसित मलाई नोक्सान पुऱ्याउन योजना छ।

२८तिमीले भन्छौ होला: ‘मलाई राम्रो मानिसको घर देखाऊ। अहिले, दुष्ट मानिसहरू कहाँ बस्छन् देखाऊ।’

२९तर तिमीहरूले कहिल्यै यात्रीहरूलाई सोधेनौ अनि तिमीहरूले उनीहरूको कथाहरू पत्याएनौ।

३०जब परमेश्वर रीसाएर सजाए दिनु हुन्छ दुष्ट मानिसहरू सधैं जोगिन्छन्। जब परमेश्वरले रीस देखाउनु हुन्छ तिमीहरूलाई बचाइन्छ।

३१कसैले पनि दुष्ट मानिसका सम्मुख उसका नराम्रा कार्यहरूको आलोचना गर्दैन। कसैले पनि उसका दुष्ट कार्यका निमित्त दण्ड दिँदैन।

३२जब दुष्ट मानिसलाई चिहानमा लगन्छि उसको चिहानको छेउमा चौकिदार उभिन्छ।

३३यसैले त्यस ठाउँको माटो त्यो दुष्ट मानिसको लागि असल हुनेछ। अनि हजारौ मानिसहरू उसको मलामी भएर चिहानमा भेला हुन्छन्।

३४त्यसैकारण तिमीले आफ्ना खोक्रो शब्दहरूले मलाई सान्तवना दिन सक्तैनौ, तिम्रो जवाफहरूले एकदमै सहयोग गर्दैन।”

एलीपजले जवाफ दिन्छ

२२ तेमानीबाट आएका एलीपजले जवाफ दिए;
२“के परमेश्वरलाई हाम्रो सहायता चाहिन्छ?
अहैं। ज्ञानी पुरुष पनि परमेश्वरलाई साँच्चि नै कामलाने
होइन।

३यदि तिमी धर्मी छौ भने के यसले परमेश्वरलाई
मदत पुऱ्याउँछ? अहैं! यदि तिम्रो मार्गहरू सही छन
भने के सर्वशक्तिमान परमेश्वरलाई केही लाभ हुन्छ?
अहैं।

४अय्यूब, किन परमेश्वरले तिमीलाई दण्ड र दोष
दिनुभयो? के यो तिमी उहाँको डर बोक्छौ भनेर हो?”

५होइन, यो तिम्रो धेरै दुष्टकर्महरूको कारणले हो।
अय्यूब, तिमीले कहिल्यै तिम्रो दुष्टकर्म रोकेनौ।

६हुन सक्छ तिमीले दाज्यू-भाइ देखि रूपियाँ पैसा
ऋण लिएका छौ, अनि तिमीलाई उसले केही दिवोस
भनेर वाध्य गर्छौ जसले त्यो फर्काइने प्रमाण गर्छो।
हुन सक्छ तिमीले गरीब मानिसबाट बन्धक राखे जस्तै
लुगा लिएको थियो। हुन सक्छ कुनै कारणै बिना
तिमीले त्यसो गर्छौ।

७हुन सक्छ तिमीले ती थकित र भोकोहरूलाई पानी
र भोजन दिएनौ।

८अय्यूब, तिमीसँग खेती गर्ने थुप्रै जमीनहरू छ।
अनि मानिसहरूले तिमीलाई आदर गर्छन्।

९हुन सक्छ तिमीले केही पनि नदिइकन विधवाहरूलाई
टाढा पठाछौ। अय्यूब, हुन सक्छ तिमीले दुहुरा-दुहुरीहरूलाई
धोका दियो।

१०यसकारण तिम्रो वरिपरि पासै-पासो छन् अनि
नसोचेको दुःखले तिमीलाई भयभीत पार्दछ।

११यसैले गर्दा यो अत्यन्त अन्धकार छ तिमी देख्न
सक्तैनौ, अनि बाढीले तिमीलाई बगाउँछ।

१२परमेश्वर स्वर्गको उच्च तहमा बस्नुहुन्छ। हेर
ताराहरू कतिमाथि छन। परमेश्वरले उच्च ताराहरूबाट
तल हेर्नु हुन्छ।

१३तर अय्यूब तिमीले भन्न सक्छौ, ‘परमेश्वरले के
जान्नु हुन्छ? के परमेश्वरले कालो बादलहरूबाट देख्न
सक्नुहुन्छ अनि हामीलाई न्याय गर्नुहुन्छ?’

१४बाक्लो बादलले उहाँलाई हामीदेखि लुकाउँछ,
यसैले जब उहाँ आकाशको उच्चतम भागमा
हिड्नु हुन्छ माथि आकाशबाट उहाँले हामीलाई देख्नु
हँदैन।’

१५अय्यूब जुन बाटोमा दुष्ट मानिसहरू हिडिसकेका
थिए, तिमी त्यही पुरानो बाटोमा हिँडिरहेछौ।

१६ती दुष्टहरू नष्ट भए तिनीहरू मृत्युको मुखमा
पुग्नु अघि नै तिनीहरूलाई बाढीले बगाएर लग्यो।

१७ती मानिसहरूले परमेश्वरलाई भने, ‘हामीलाई
एकलै छाडी दिनुहोस्, सर्वशक्तिमान परमेश्वरले हामीलाई
केही पनि गर्न सक्नु हुन्न।’

१८उहाँ नै परमेश्वर, जसले आफ्ना घरहरू असल
कुराहरूले भरि भयो। अहैं, म दुष्ट मानिसहरूका
सल्लाहको पछि लाग्दिन।

१९धर्मी मानिसहरूले तिनीहरूलाई विनाश भएको
देख्न अनि ती धर्मी मानिसहरू खुशी हुनेछन। निर्दोष
मानिसहरू ती दुष्ट मानिसहरूमाथि हाँसदछन्।

२०साँच्चि नै हाम्रा शत्रुहरू नाश भए। आगोले
तिनीहरूका सम्पत्ति खरानी बनाई दियोस।’

२१अब, अय्यूब, तिमी स्वयंलाई परमेश्वर कहाँ
समर्पण गर अनि उहाँसँग शान्तिले बस। त्यसो गर,
अनि तिमीले धेरै असल कुराहरू पाउँदछौ।

२२उहाँबाट शिक्षा ल्याऊ। उहाँले के भन्नुहुन्छ
त्यसमा ध्यान देऊ।

२३अय्यूब, सर्वशक्तिमान परमेश्वर तर्फ फर्की आऊ,
अनि तिमी पुनर्स्थापित हुनेछौ तर, अहिले तिमीले
आफ्नो घरबाट दुष्ट आत्मालाई अहिले खेदी हाल।

२४सोच, तिम्रो जति सुनहरूछन तर ती धुलो हुन
अति उत्तम सुन खोलाका ससाना ढुंगाहरू जस्ता।

२५अनि सर्वशक्तिमान परमेश्वरलाई तिम्रो लागि
मुल्यवान र तिम्रो सुन चाँदी भैं हुन देऊ।

२६तब सर्वशक्तिमान परमेश्वरमा तिमी आनन्दित हुन
सक्छौ। तब तिमी परमेश्वरलाई माथि हेर्नेछौ।

२७तिमीले उहाँलाई प्रार्थना गर्नेछौ अनि उहाँले तिम्रो
प्रार्थना सुन्नु हुनेछ। अनि तिमीले आफ्ना वचनहरू पूर्ण
गर्नेछौ।

२८यदि तिमीले केही गर्नु भनेर निर्णय लिएका छौ
भने त्यो सफलता पूर्वक हुनेछ अनि तिम्रो भविष्य
निश्चय उज्ज्वल हुनेछ।

२९परमेश्वरले घमण्डी मानिसहरूलाई लज्जित पार्नुहुन्छ।
तर परमेश्वरले विनम्र मानिसहरूलाई सहयोग गर्नुहुन्छ।

३०तब तिमी ती मानिसहरूलाई सहयोग गर्न सक्छौ
जसले गल्ती कामहरू गर्छन। तिमीले परमेश्वरलाई
प्रार्थना गर्नेछौ अनि उहाँले ती मानिसहरूलाई क्षमा
गरिदिनु हुनेछ। किन? किनभने तिमी एकदमै पवित्र
हुनेछौ।”

अय्यूबले जवाफ दिँदछ

२३ तब अय्यूबले जवाफ दिए:
२“म थाकेर कमजोर भएता पनि अभै म
विद्रोही कुरा गरिरहेको छु।

३म जान्ने इच्छा गर्नु परमेश्वर कहाँ हुनु हुन्छ, तब
म उहाँ जहाँ हुनु हुन्छ त्यही जाने थिएँ।

४अनि मेरो निर्दोषपनालाई प्रमाण गर्न म मेरो तर्क
प्रस्तुत गर्ने थिएँ। म मेरो सबै तर्क पेश गर्न तैयार
हुनेथेँ।

५अनि म उहाँको प्रत्युत्तर चाल पाउने थिएँ अनि
जान्ने थिएँ कि उहाँले मलाई भन्नु पर्ने के छ।

६के उहाँले मेरो विरुद्ध उहाँका महाशक्ति प्रयोग गर्नु हुनेछ? होइन, उहाँले मेरा वचनहरूमा ध्यान दिनु हुनेछ।

७उहाँसँग मेरो इमान्दार त्यहाँ छलफल हुनेथ्यो, अनि म मेरो मामला जित्ने थिएँ।

८यदि म पूर्व तिर गएँ भने, परमेश्वर त्यहाँ रहनु हुनेछैन। यदि म पश्चिम तिर गएँ भने पनि परमेश्वरलाई देखिदैन।

९अनि यदि म उत्तर जान्छु, परमेश्वरले के गर्नु हुन्छ त्यो म पक्रन सक्तिन। अनि उहाँ दक्षिण जानु भयो भने म उहाँलाई देख्ने छैन।

१०तर, जब कि मैले गरेको प्रत्येक चीज परमेश्वरले जान्नु हुन्छ, उहाँले मलाई जाँच्नु सक्नु हुन्छ अनि शुद्ध सुन जस्तै मै त्यो जाँचमा उत्तीर्ण हुनेछ।

११परमेश्वरले इच्छा गर्नु भएको बाटोमा होशियारीसित हिँडे। परमेश्वरको बाटोबाट म भड्किन।

१२मैले सँधै परमेश्वरको आज्ञाको पालन गरे। परमेश्वरले भन्नु भएका वचनहरू मैले मेरो हृदयमा संचय गरिराखेको छु।

१३तर परमेश्वर कहिल्यै परिवर्तन हुनुहुन्न। परमेश्वरको विरुद्ध कोही पनि उठन सक्तैन। परमेश्वरले जे चाहनुहुन्छ त्यही गर्नुहुन्छ।

१४परमेश्वरले त्यही गर्नु हुनेछ जुन उहाँले मेरो लागि योजना गर्नु भएको थियो अनि उहाँसँग मेरो निमित्त अभ्र धेरै योजनाहरू छन्।

१५यसकारण म परमेश्वरसँग डराउँछु। म ती कुराहरू बुझ्छु यसकारण म परमेश्वरसँग डराउँछु।

१६परमेश्वरले मेरो हृदय निर्बल बनाउनु भयो, अनि मेरो उत्साह बिलिन गरिदिनु भयो। सर्वशक्तिमान परमेश्वरले मलाई त्रसित पार्नुभयो।

१७अप्रिय घटनाहरू जुन ममाथि आइपस्‍यो तिनीहरू मेरो मुखमा ढाकिएको कालो बादल जस्तो छन्। तर त्यस अन्धकारले मलाई चुपचाप राख्ने छैन।

२४ “यो यस्तो कि सर्वशक्तिमान परमेश्वरबाट केही पनि लुकेको हुँदैन, तर को आँउदैछ भनेर उनका अनुयायीहरूलाई थाहा हुँदैन।

१“मानिसहरूले आफ्नो जमीन बढाउन सीनाम सार्छन अनि अर्काको बगाल चोरेर टाढा खर्कमा चराउँछन्।

२तिनीहरूले टुहुरा-टुहुरी नानीहरूको गधा चोर्छन। जबसम्म उसले ऋण तिर्न सक्तिन तिनीहरूले विधवाको गाई खोसेर लैजान्छ।

३तिनीहरूले गरीब मानिसहरूलाई घरविहीन पार्छन। तिनीहरूले गरीब मानिसहरूलाई एक ठाउँबाट अर्को ठाँउ घुमिहिँड्न बाध्य गराउँछन्। सबै गरीब मानिसहरूलाई तिनीहरूबाट लुक्ने बनाउँछन।

४गरीब मानिसहरू जङ्गली गधाहरू जस्तै आहारको खोजीमा मरुभूमिमा घुमिरहेका छन। भोजनको खोजीमा

तिनीहरू विहानै उठ्छन् अनि आफ्ना नानीहरूको भोजनको लागि अँध्यारो नहुञ्जेलसम्म काम गर्छन।

५गरीब मानिसहरू रात अबेरसम्म खेतमा पराल काटिरहन्छन अनि खेतमा धनी मानिसहरूको लागि दाख टिपिरहन्छन।

६गरीब मानिसहरू ओझ्ने लुगाहरू नभएकोले जाडोको रातमा पनि नाङ्गै सुत्नु पर्छ। जोडोबाट जोगिन तिनीहरूसित केही हुँदैन।

७तिनीहरू पर्वतहरूमा वर्षाले निशुक्क भिज्छन्। चट्टानहरूको ओराडमा लुक्नु बाहेक तिनीहरूको जाडोदेखि जोगिन कुनै उपाए छैन।

८खराब मानिसहरूले बाबु नभएका नानीहरूलाई आमाबाट खोसेर लान्छन। तिनीहरूले गरीबका नानीहरूलाई ऋणको बन्धक राख्न लैजान्छन।

९गरीब मानिसहरूसँग लगाउने पोषाकहरू छैन। यसैले तिनीहरू नाङ्गो छन्। तिनीहरूले अन्नका भारीहरू दुष्ट मानिसहरूका लागि बोक्छन् तर तिनीहरू भने सँधै भोको हुन्छन।

१०गरीब मानिसहरूले भद्रक्षको तेल निचोरेर निकाल्छन्। मद्य बनाउनका लागि तिनीहरूले दाखहरू पेल्छन। तर तिनीहरूसँग पिउने पदार्थ केही हुँदैन।

११शहरमा तिमीहरूले मर्न लागेका मानिसहरूको कोलाहल सुन्न सक्छौ। ती पीडित मानिसहरू गुहार माँग्दै चिच्याउँछन्। तर परमेश्वरले सुन्नुहुन्न।

१२कतिपय मानिसहरूले प्रकाशको विरुद्ध विद्रोह गर्छन। तिनीहरू जान्दैनन् परमेश्वर के चाहनुहुन्छ। तिनीहरू परमेश्वरले चाहेको बाटोमा जीउन चाहँदैनन।

१३हत्यारा बिहान छिट्टै उठदछ, अनि गरीबहरूलाई मार्छ, असहाय मानिसहरूलाई मार्छ। अनि रातमा त्यो चोर हुन्छ।

१४एक व्यभिचारीले रातको प्रतीक्षा गर्छ। उसले सोच्छ, ‘कसैले पनि मलाई देख्न सक्तैन।’ तर पनि, उसले आफ्नो अनुहार छोप्छ।

१५जब अन्धकार हुन्छ, दुष्ट मानिसहरू बाहिर निस्कन्छन अनि मानिसहरूको घरहरू फोर्छन्। तर दिनको उज्यालोमा तिनीहरूले स्वयंलाई आफ्नो घरमा बन्द गरेर राख्दछ अनि प्रकाशलाई मन पराउँदैन।

१६ती दुष्ट मानिसहरूका लागि अँध्यारो बिहान जस्तै हो। हो, तिनीहरू डरलाग्दो अन्धयारो रात मन पराउँछन्।

१७तर दुष्ट मानिसहरू त्यसरी लगिन्छ जसरी बाढीले समानहरू बगाएर लान्छन्। तिनीहरूको भूमि श्रापित रहन्छन, यसकारण तिनीहरूले खेतबाट दाख थुपार्न सक्तैनन।

१८हिउँदको हिउँबाट आउनेछ तिनीहरूको पानी गरम सूखा मौसमले सुकाइदिन्छ। यसर्थ ती पापीहरू चिहामना लागिन्छन।

२०त्यो दुष्ट मानिस मर्छ र उसकै आमाले पनि उसलाई बिर्सिन्छे। उसको प्रियसी कीराहरू हुन्छन् जसले शरीर खान्छन् मानिसहरूले उसलाई सम्भन्ने छैनन। त्यो दुष्ट मानिस कुँहेको लट्टी जस्तै भाँचिएको छ।

२१दुष्ट मानिसहरूले नानी जन्माउन नसक्ने स्त्रीहरूलाई कष्ट दिन्छन। अनि लोग्ने मरेका स्त्रीहरूलाई तिनीहरूले सहयोग गर्दैनन।

२२दुष्ट मानिसहरूले शक्तिशाली मानिसहरूलाई नाश गर्न आफ्ना शक्ति चलाउछन्। दुष्ट मानिसहरू शक्तिशाली हुनसक्ला तर तिनीहरू आफ्नै जीवनमा पक्का हुन सक्तैनन्।

२३दुष्ट मानिसहरूले क्षणिक समयको लागि आफूलाई सुरक्षित पार्न सक्छन। उसले आफैमाथि विश्वासमा राख्छ अनि आफ्नो बाटो होशियारी साथ हेर्छन। २४नराम्रा मानिसहरू केही क्षणको लागि सफल हुन सक्लान, तर तिनीहरू पछि खतम हुनेछन। तिनीहरू बाली काटे जस्तै काटिन्छन्।

२५म कसम खान्छु कि ती कुराहरू सत्य हुन। कसले प्रमाण गर्ला मैले ढाँटे भनेर? कसले देखाउन सक्छ म गल्ती छु भनेर?"

बिल्ददले अव्युबलाई जवाफ दिँदछ

२५ तब शुहबाट आएका बिल्ददले जवाफ दिए:

२"परमेश्वर शासक हुनु हुन्छ। उहाँले मानिसहरूलाई त्रसित पार्नुहुन्छ अनि उहाँलाई आदर गर। उहाँले माथि आफ्नो स्वर्गमा शान्ति कायम राख्नु हुन्छ।

३परमेश्वरबाट सबै मानिसहरूमा घाम उदय हुँदछ। कसैले पनि उहाँका ताराहरूलाई गन्न सक्दैनन।

४परमेश्वरको तुलनामा कोही मानिस पनि धर्मी मानिन सकिदैन। कुनै पनि मानिस कहिल्यै निर्दोष हुन सक्तैन।

५परमेश्वरको दृष्टिमा, जुनसम्म शुद्ध र प्रज्वलित छैन ताराहरू पनि शुद्ध छैन।

६मानिसहरू कम्ती नै शुद्ध हुन्छन, मानिसहरू कीराहरू जस्ता हुन, मानिसहरू महत्त्वहीन कीराहरू जस्ता छन।"

अव्युबले बिल्ददलाई जवाफ दिँदछ

२६ तब अव्युबले जवाफ दिए:

२"बिल्दद, यस थकित अनि उदास मानिसलाई तिमीले साँच्चि नै ठूलो सहयोग गर्यौ। के तिमी साँच्चै सोच्छौ कि तिमीले त्यो मानिसलाई जसको बाहुबलमा केही शक्ति छोडिएको छैन बचाएका छौ?"

३तिम्रो परामर्श त्यस मानिसको लागि हो जसको

ज्ञान छैन। के तिमीले धेरै अन्तर्ज्ञान हासिल गरेकाछौ भनी सच्चौ?"

४कसले तिमीहरूलाई यस्ता कुराहरू भन्न सहयोग गर्यो? कसको आत्माले तिमीलाई उत्साह प्रदान गर्यो?"

५मरेकाहरूका आत्माहरू डरले पृथ्वी मनि पानीमा काम्दछ।

६तर परमेश्वरले त्यो मृतलोक भित्र देख्न सक्नुहुन्छ। मृत्यु परमेश्वर देखि लुक्न सकेको छैन।

७परमेश्वर उत्तर आकाशको शुन्य अन्तरिक्षमा लम्पसार हुनुभयो। परमेश्वरले पृथ्वीलाई शुन्यतामा भुण्ड्याउनु भयो।

८परमेश्वरले पानीलाई बाक्लो बादलहरूले छोप्नु हुन्छ। तर परमेश्वरले त्यो गहुँङ्ग चीजले बादलहरू फुटाउनु हुन्न।

९परमेश्वरले पूर्णिमाको चन्द्रमालाई छोपी दिनुहुन्छ। उहाँले आफ्नो बादलहरू त्यसतर्फ फैलाउनु हुन्छ अनि त्यस माथि लुकाउनु हुन्छ।

१०जहाँ अँध्यारो र उज्यालोको संगम हुन्छ त्यहाँ परमेश्वरले क्षितिज जस्तै परिधि कोर्नु भयो।

११आकाशलाई थामी राख्ने आधारहरू डरले काम्छ जब परमेश्वरले तिनीहरूलाई चेतावनी दिनुहुन्छ।

१२परमेश्वरको शक्तिले समुद्र शान्त हुन्छ। परमेश्वरको ज्ञानले राहाबलाई नष्ट पार्नु भयो।

१३परमेश्वरको स्वासले आकाश सफा हुन्छ। परमेश्वरको हातले साँपलाई नाश गरिदिनु हुन्छ जो भाग्ने कोशिश गर्छ।

१४यी परमेश्वरले गर्नु भएको अचम्मका केही कुराहरू मात्र हुन। हामी परमेश्वरले गर्नु भएको कानेखुशी मात्र सुन्छु। परमेश्वर कति महान र शक्तिशाली हुनुहुन्छ भनेर कसैले पनि वास्तविक रूपमा बुझ्न सक्तैन।"

२७ तब अव्युबले आफ्नो वृतान्त कहि रहयो। अव्युबले भन्यो,

२"परमेश्वर जीवित हुनु भए भैं कसले मबाट न्याय खोसेको छ! सर्वशक्तिमान परमेश्वर जसले मेरो जीवन तिक बनाउनु भयो,

३तर जबसम्म जीवन म भित्र रहन्छ अनि परमेश्वरको जीवनको स्वास मेरो नाकमा रहन्छ,

४तब मेरो ओठहरूले परमेश्वर विषयमा गल्ती कुराहरू भन्नेछैन, अनि मेरो जिब्रोले कहिल्यै कपटपूर्ण गर्न सक्तैन।

५म तिमीहरू ठीक छौ कहिल्यै स्वीकार गर्दिन कि भनी म नमरूञ्जेलसम्म लगातार भनी रहने छु कि म निर्दोष छु।

६मैले गरेका उचित कुरालाई म बलियो गरी समाती रहनेछु म ठीकसंग बाँच्नलाई कहिल्यै चुक्ने छैन।

जबसम्म म बाँच्चछु मेरो चेतनाले मलाई कहिल्यै सताउने छैन।

७मेरो शत्रुहरू दुष्ट मानिसहरू मानिउन। मेरो विरोधमा जो पनि उठ्छ त्यो खराब मानिस मानियोस्।

८जुन मानिसले परमेश्वरको पर्वाह राख्दैन त्यो मानसि मर्दा त्यसको केही आशा हुँदैन। जब परमेश्वरले उसको प्राण लानु हुन्छ उसका निमित्त केही आशा रहँदैन।

९त्यस दुष्ट मानिसले जब कष्ट पाउनेछ अनि उ चिच्याएर परमेश्वरलाई गुहार माग्दछ। तर परमेश्वरले उसको चित्कारमा ध्यान दिनु हुनेछैन।

१०त्यस मानिसले सर्वशक्तिमान परमेश्वरसँग कुरागर्दै आनन्द लिन सक्नुपर्थ्यो। त्यस मानिसले सदा नै परमेश्वरलाई प्रार्थना गर्नुपर्थ्यो।

११म तिमीहरूलाई परमेश्वरको शक्तिको बारेमा प्रवचन दिनेछु। म सर्वशक्तिमान परमेश्वरको योजनाहरूलाई लुकाउने छैन।

१२तिमीहरूले परमेश्वरको शक्ति आफ्नै आँखाले देख्यौ। यसकारण किन तिमीहरू त्यस्ता अर्थहीन कुराहरू गर्छौं?

१३परमेश्वरले दुष्ट मानिसहरूको लागि यही उपाय गर्नुभयो। सर्वशक्तिमान परमेश्वरबाट यस्तै पाइन्छ।

१४दुष्ट मानिसका धेरै छोरा-छोरीहरू हुन सक्लान तर उसका छोरा छोरीहरू युद्धमा मारिनेछ। दुष्ट मानिसहरूका छोरा-छोरीहरूले प्रशस्त भोजन पाउनेछैन।

१५उसका सारा छोरा-छोरीहरू रूढीले मर्नेछन् अनि तिनीहरूका विधवाहरू दुःखी हुने छैनन्।

१६दुष्ट मानिसहरूले प्रचुर चाँदी पाउन सक्ला तर त्यो उसको लागि मैला बराबर हुनेछ। उसले धेरै लुगाहरू पाउन सक्ला तर त्यो उसको लागि माटोको थुप्रो बराबर हुनेछ।

१७तर असल मानिसहरूले ती लुगाहरू लगाउने छ अनि निर्दोष मानिसहरूले त्यो चाँदी पाउने छन्।

१८दुष्ट मानिसले एउटा घर बनाउन सक्ला तर त्यो दीर्घकालीन रहनेछैन। त्यो माकुराको जाला जस्तो हुने छ। अथवा प्रहरीको तम्बु जस्तो हुनेछ।

१९दुष्ट मानिस सुत्न जाँदा धनी हुन सक्छ। तर जब ब्यूभिन्छ उसले ती उसका सारा धनहरू हराएर हुनेछन्।

२०ऊ भयभीत हुनेछ। यो बाढी बतास आए जस्तो हुनेछ अनि सारा सामान बगाएर लगे जस्तो हुनेछ। हटात आएको बाढीले जस्तो उसलाई कष्टले लपेट्दछ अनि उसलाई राति नै आँधीले उडाई लैजानेछ।

२१पूर्वको बतासले उसलाई उडाएर लैजानेछ, अनि उ सदालाई जाने छ, बतासले उसको घरबाट नै कसिगर भैं उडाएर लैजाने छ।

२२दुष्ट मानिस बतासको शक्तिबाट भाग्ने कोशिश गर्ला तर निर्दयी तूफान ऊमाथि आइलाग्नेछ।

२३जब दुष्ट मानिस भाग्छ मानिसहरूले थप्पड़ी मार्नेछन्। जब त्यो घरबाट भाग्छ तिनीहरूले सुइसेलो मार्नेछन्।

२८ “त्यहाँ सुन र चाँदीका खानीहरू छन् र त्यहाँ त्यस्तो ठाउँ पनि छ जहाँ मानिसहरूले सुन पगालेर खाँटी बनाउँछन्।

२मानिसहरूले जमीन खनेर फलाम निकाल्छन् ढुंगाहरू पगालेर तामा निकाल्छन्।

३कर्मीहरूले गुफामा प्रकाश लैजान्छन्। तिनीहरूले गुफा भित्र खोज तलाश गर्दछन्। उ पृथ्वीको अँध्यारो गहिरोभित्र खानीको खोजी गर्छन्।

४मानिसहरूले बसो-बास गरेको जग्गा भन्दा धेरै टाडोमा अथवा मानिसहरूको पाइला कहिल्यै नपराको ठाउँमा कर्मीहरूले खानी पडल्याउने बाटो खन्छन्। तिनीहरू गहिरो भित्र डोरीमा भुण्डिएर सुरूङ्ग खन्छन्।

५जमीनमाथि अन्न उम्रन्छ। तर जमीन मनि, भिन्नै छ मानौं प्रत्येक कुरा आगोले पगिए जस्तै छ।

६जमीनमनि बहुमूल्य धातुहरू अनि काँचो सुनको कणहरू छन्।

७जङ्गली चरा-चुरूङ्गीहरूले जमीन मनिको बाटोहरूको बारेमा जान्दैनन्। बाजले पनि कहिल्यै त्यस्ता बाटोहरू देखेको हुँदैन।

८जङ्गली पशुहरू त्यस्ता बाटोहरूमा हिंडेका छैनन्। सिंहले पनि त्यो बाटो हिंडेको छैन।

९कर्मीहरूले कडा ढुंगाहरू खन्छन्। तिनीहरूले पर्वतहरू खनेर उदाङ्गो पारिदिएका छन्।

१०कर्मीहरूले चट्टानहरू काटेर सुरूङ्ग बनाएका छन्। तिनीहरूले चट्टानमा बहुमूल्य खनिज पदार्थ देखेका छन्।

११कर्मीहरूले पानी रोक्नको लागि बाँध बनाउँछन्। तिनीहरूले लुकेका चीजहरू बाहिर प्रकाशमा ल्याउँछन्।

१२तर मानिसहरूले ज्ञान कहाँ पाउन सक्छन्? बुद्धि पाउन हामी कहाँ जान सक्छौं?

१३हामी जान्दैनौं ज्ञान कति बहुमूल्य वस्तु हो। पृथ्वीमा भएका मानिसहरूले जमीन खनेर ज्ञान भेट्न सक्दैनन्।

१४महासागर गहिरो भन्दछ, ‘ज्ञान यहाँ मसित छैन।’ समुद्र भन्दछ ‘ज्ञान यहाँ मसित छैन।’

१५तिमीहरूले शुद्ध सुन दिएर पनि ज्ञान किन्न सक्दैनौं। यस संसारमा ज्ञान किन्नलाई प्रशस्त चाँदी छैन।

१६तिमीहरूले ओपीरका सुन अथवा बहुमूल्य ढुङ्गा अथवा बहुमूल्य रत्नहरूले पनि ज्ञान किन्न सक्दैनौं।

१७ ज्ञान सुन अथवा स्फटिकभन्दा बहुमूल्य हो। सुनमा कुँदिएका बहुमूल्य गहनाहरूले पनि ज्ञान किन्न सकिन्दैन।

१८ ज्ञान मूगा अनि बिल्लोर जस्ता मणिहरू भन्दा बहुमूल्य हो। ज्ञान मानिक मणिहरू भन्दा अत्यन्त मुल्यवान हुन्छ।

१९ कूश देशको पुष्पराज ज्ञानभन्दा बहुमूल्य होइन। तिमीहरू खाँटी सुनले पनि ज्ञान किन्न सक्तैनौ।

२० यसकारण ज्ञान कहाँबाट आउँदछ? हामीले कहाँबाट बुद्धिको मूल पाउन सक्छौ?

२१ ज्ञान पृथ्वीमा भएका सबै प्राणपूर्ण जीवहरूदेखि गोप्य रहँदछ। आकाशमा उड्ने चराहरूलेसम्म ज्ञानलाई देख्न सक्तैन।

२२ मृत्यु र विनाशले भन्दछ, 'हामीमा ज्ञान छैन। हामीले त्यसका विषयमा उड्ता कुराहरू मात्र सुनेका छौं।

२३ केवल परमेश्वरले मात्र ज्ञानको बाटो जान्नु हुन्छ। परमेश्वरले मात्र ज्ञान कहाँ छ जान्नुहुन्छ।

२४ परमेश्वरले मात्र पृथ्वीको अन्तसम्म देख्न सक्नु हुन्छ परमेश्वरले आकाश मनि सबै थोक देख्नुहुन्छ।

२५ परमेश्वरले बतासलाई शक्ति दिनु भएको छ। र समुद्रको सीमाना बाँधि दिनुभयो।

२६ पानी कहाँ वर्षाउनु पर्छ परमेश्वरले मात्र निर्णय गर्नु हुन्छ। अनि कहाँ चट्याङ्गहरू पर्यो किनु पर्छ त्यो निर्णय पनि उहाँले गर्नु हुन्छ।

२७ त्यस समय परमेश्वरले ज्ञान देख्नु भयो अनि यस विषयमा सोच्नु भयो। ज्ञान कति महत्वपूर्ण छ परमेश्वरले बभ्नु भयो अनि परमेश्वरले ज्ञान अनुमोदन गर्नुभयो।"

२८ अनि परमेश्वरले मानिसहरूलाई भन्नुभयो, "परमेश्वरको डर र सम्मान नै ज्ञान हो। खराब कामहरूबाट आफूलाई अलग राख्नु बुद्धि हो।"

अय्यूबले क्रमशः आफ्नो कुरा भन्दछ

२९ अय्यूबले क्रमशः आफ्नो कथा भनिरहेछ। अय्यूबले भन्यो:

२९ "केही महीना अघि वितेको जीवन म चाहन्छु। त्यस समयमा परमेश्वरले ममाथि नजर राख्नु भयो अनि मेरो हेरचाह गर्नुभयो।

३० त्यसबेला, परमेश्वरको प्रकाश ममाथि छायो ताकि म अन्धकारमा हिंडन सकथें। परमेश्वरले मलाई ठीक बाँच्ने बाटो देखाई दिनु भयो।

३१ म ती दिनहरूको कामना गर्दछु जब म सफल थिएँ, अनि परमेश्वर मेरो हितैषी मित्र हुनुहुन्थ्यो। ती दिनहरूमा परमेश्वरले मेरो घरलाई आशिष दिनुभयो।

३२ म ती दिनहरूको कामना गर्छु जब सर्वशक्तिमान परमेश्वर मसँग हुनुहुन्थ्यो अनि मेरा बाल-बच्चाहरू मरै वरिपरि थिए।

३३ जीवन त्यतिबेला अत्यन्तै राम्रो थियो। म मेरो खुट्टाहरू नौनीले धुन्थें, अनि मसँग प्रशस्त दामी तेलहरू थिए।

३४ त्यस्ता दिनहरू थिए जब म शहरको द्वारमा जान्थें अनि शहरका मुखियाहरूसँग आम सभा-गृहमा बस्दथें।

३५ सारा मानिसहरूले मलाई त्यहाँ आदर गर्दथे युवाहरूले म आउँदै गरेको देख्दा पाइला सारेर मलाई बाटो छोडिदिन्थे। आफ्नो श्रद्धा म प्रति प्रदर्शन गर्नलाई वृद्ध मानिसहरू बसेको ठाउँबाट उठ्दथे।

३६ जनसमूहका नेताहरू बोल्न बन्द गर्दथे अनि हातहरू मुखमा राखेर अन्य मानिसहरूलाई चुपचाप बस्न लउगाथें।

३७ प्रमुख नेताहरू पनि बोल्दा आफ्ना आवाजहरू पार्दथे। हो, मानौ तिनीहरूका जिब्रोहरू मुखको तालुमा टाँसिएको भैं प्रतीत हुन्थ्यो।

३८ मैले के भन्दैछु ती कुराहरू मानिसहरूले ध्यान दिएर सुन्थे, अनि मेरो बारेमा असल कुराहरू गर्थे। मैले गरेका कुराहरूलाई तिनीहरू विचार्ये अनि तिनीहरूले मेरो प्रशंसा गर्थे।

३९ किन? किनभने जब गरीब मानिसले गुहारथ्यो, म सघाउथें। अनि माता-पिता नभएका नानीहरू र रक्षाहीनहरूको म हेरचाह गर्थे।

४० मरिँदै गरेका मानिसले मलाई आशीर्वाद दिन्थे दुःख पाएका विधवाहरूलाई म सहयोग गर्थे।

४१ धार्मिकता मेरो लागि पोषाक थियो, निष्पक्षता मेरो लुगा र फेटा थियो।

४२ म अन्धा मानिसहरूको लागि आँखा थिएँ, तिनीहरू जहाँ जान रूचाउथें म त्यतै डोराउँथें। म लङ्गडो मानिसहरूका लागि खुट्टा थिएँ, तिनीहरू जहाँ चाहन्छन् त्यतै बोकेर लान्थे।

४३ म गरीबहरूको लागि पिता समान थिएँ। यदि मैले नजानेको विषयका कुनै मामला मेरो सामु आएँ मैले त्यस मामलाको विषयमा विस्तृत रूपमा खोजी गर्ने गर्थे।

४४ म दुष्ट मानिसहरूलाई आफ्नो शक्ति दुर्वउपयोग गर्न रोक्थे अनि म उसलाई गल्ती तरीकाले जे लिन चेष्टा गरेको हुन्थ्यो त्यो फर्काउन लगाउथें।

४५ मेरै परिवार भित्र बुढो हुँदाँ म धेरै लामो बाँचुला भनेर सँधै सोच्दथें,

४६ म सोचथें म स्वास्थ्य र शक्तिशाली हौँ स्वास्थ्य पालुवा जस्तै प्रशस्त पानी भएको जराहरू जस्तौ अनि शीतले भिजेका हागाँहरू जस्तौ।

४७ प्रत्येक नयाँ दिन उज्ज्वल नयाँ उत्तेजनापूर्ण सम्भावनाहरू हुने होलान भनी म सोचथें।

४८ बितेका दिनहरूमा मानिसहरूले मेरो कुरामा ध्यान दिन्थे। तिनीहरू मेरो सल्लाह सुन्दा चुपचाप रहन्थे। बोलिसके पछि मेरो कुरा सुन्नेहरूमा कसैको केही बोल्न रहँदैनथ्यो।

२२मैले बोल्दा मानिसहरूले मेरो कुरालाई ध्यान दिइरहेका हुन्थे, तिनीहरू अरु केही भन्ने थिएनन्। मेरो शब्दहरू तिनीहरूका कानहरूमा मन्द गतिमा पर्थे।

२३मेरो प्रवचनको निमित्त मानिसहरू मलाई पर्खन्थे, मानौं तिनीहरूले वर्षालाई पर्खिरहेछन्। तिनीहरूले मेरो शब्दहरू पिउँथे मानौं तिनीहरू बसन्तको बेलामा वर्षाको पानी थियो।

२४जब म ती मानिसहरूसित हाँसे तिनीहरूले यो विश्वास गर्न सकेनन्। मेरो आनन्दित अनुहारले उनीहरूलाई हतोत्साही गरेन।

२५म तिनीहरूकै मुखिया भए तापनि म ती मानिसहरूसँग रहन चाहन्थे। दुःखी मानिसहरूलाई सान्त्वना दिँदै म तिनीहरूका छाउनीका समूहमा राजा भै थिएँ।

३० तर अहिले ती मानिसहरू जो म भन्दा जवान छन् मेरो खिल्ली उड़ाई रहेछन्। अनि तिनीहरूका पिताहरू यति व्यर्थका थिए कि म तिनीहरूलाई कुकुरहरू सँग मेरो भेडाको रक्षा गर्नलाई राख्थेँ।

२६ती जवान मानिसहरूका पिताहरू यति कमजोर थिए कि तिनीहरूले मलाई सघाउन सक्थेनन्। तिनीहरू बृद्ध र थकित थिए, तिनीहरूका मांसपेशीहरू कडा अनि एकदमै बलियो थिएनन्।

२७तिनीहरू मृत मानिसहरू जस्ता थिए। तिनीहरू खान नपाएर भोकै थिए। यसैले तिनीहरू मरुद्यानका सूक्खा धुलोहरू खान्थे।

२८तिनीहरूले जङ्गलमा नूनिलो भारका पालुवाहरू तान्छन् तिनीहरूले भयाउका जराहरू खान्थे।

२९तिनीहरू अन्य मानिसहरूबाट खेदिन्छन्। मानिसहरू तिनीहरूलाई चोर ठानेर चिच्याउछन्।

३०तिनीहरू सूक्खा नदीका किनारहरूमा, पहाडहरूका गुफाहरू र जमीनका प्वालहरूमा बाच्नु पर्छ।

३१भाडीहरूमा तिनीहरू चिच्याउँछन्, अनि काँडे भाडीहरूमा सँगसँगै अल्भिन्छन्।

३२तिनीहरू नाउँ नभएका महत्वहीन मानिसहरूका भुण्डहरू हुन जो आफ्नो देशबाट जबरजस्ती निकालिए।

३३अहिले ती मानिसहरूका छोराहरूले मेरो हाँसो उदाउनु मेरो बारेमा गीत गाउँदछन्। मेरो नाउँ तिनीहरूका लागि ठट्टाको शब्द भएको छ।

३४ती जवान मानिसहरूले मलाई घृणा गर्दछन्, तिनीहरू मदेखि टाढा रहन्छन्। तिनीहरू सोच्छन् कि तिनीहरू म भन्दा राम्रा छन्। तिनीहरूले मेरो मुखमा पनि थुक्छन्।

३५परमेश्वरले मेरो धनुबाट तौँदो लानु भयो र मलाई कमजोर बनाउनु भयो। ती मानिसहरूले आफै थामिँदैनन् बरू क्रोधित भएर मेरो विरोधमा जान्छन्।

३६ती युवकहरूले दाहिनेपट्टि आक्रमण गर्छन्। तिनीहरूले मेरो खुट्टामा हिकारिएर मबाट अलग पार्न

खोज्छन्। म एक आक्रमण भईरहेको शहर जस्तो अनुभव गर्छु तिनीहरूले मेरो भित्ताहरूमा मैलो प्याँकिर मलाई आक्रमण गरी नष्ट बनाउँछन्।

३७भाग्न नसकोस भनी मेरो बाटो छेक्छन्। तिनीहरूले मलाई ध्वंश गर्नमा सफल भए। तिनीहरूलाई कसैलाई सहयोग चाँहँदैनन्।

३८तिनीहरूले भित्तामा प्वाल बनाउँछन् तिनीहरू त्यस प्वालबाट खचाखच आउँछन् अनि ढुङ्गाहरू फोर्दै ममाथि पर्छन्।

३९म डरले कामिरहेछु हावाले केही चीज उड़ाई लगे जस्तो गरी ती युवकहरू मेरो खेदो लाउँछन्। मेरो सुरक्षा बादल जस्तो विलिन हुँदछ।

४०“अहिले मेरो जीवन प्रायः बितिसक्यो, अनि म चाँडै मर्नेछु। पीडित दिनहरूले मलाई पक्रेकोछ।

४१मेरो हड्डीहरू पीडाले राती दुख्छ। मलाई कष्टले चपाउन कहिल्यै छाड्दैन।

४२परमेश्वरले मेरो कोटको कलरमा समात्नु हुन्छ अनि बटारेर रूप बिगारिदिनु हुन्छ।

४३परमेश्वरले मलाई हिलोमा जाकि दिनु भयो र म धूलो र खरानी जस्तै भएकोछु।

४४हे परमेश्वर, सहायताको लागि मैले पुकारें, म उठें र प्रार्थना गरें, तर तपाईंले मलाई ध्यान दिनु भएन।

४५हे परमेश्वर, तपाईंले मसित निष्ठुरताले व्यवहार गर्नु हुन्छ। मलाई सताउन तपाईं शक्ति प्रयोग गर्नुहुन्छ।

४६हे परमेश्वर, तपाईं मेरो लागि निष्ठुर हुनु भयो। मलाई नष्ट पार्न तपाईं आफ्नो शक्ति प्रयोग गर्नु हुन्छ।

४७मलाई थाहा छ कि तपाईंले मलाई मृत्यु तिर लैजानु हुन्छ, त्यस ठाँउमा, जहाँ अन्तमा सबै प्राणि जानै पर्छ।

४८तर, निश्चय जो मानिस सर्वनाश भएकोछ अनि सहायता माग्दैछ, त्यसलाई कसैले पनि नोक्सान पुऱ्याउँदैन।

४९तपाईं जान्नु हुन्छ मानिसहरूको कष्टमा म रूएँ। तपाईं जान्नु हुन्छ गरीब मानिसहरूको लागि मेरो हृदय साहै दुःखीत थियो।

५०जब मैले राम्रो चीज खोजें बद्लामा राम्रो पाएँ। जब मैले उज्यालो खोजें, अंधारो आयो।

५१म भित्र कष्ट कहिल्यै रोकिँदैन अनि दुःख भर्खरै शुरू भएको छु।

५२म संधै दुःखी र उदासीन छु कुनै चैन छैन। म सहायताको लागि सभामा उभिन्छु।

५३म जंगली कुकुर र मरुभूमिमा शत्रुमुर्ग जस्तै एक्लो छु।

५४मेरो छाला जलेकोछ र उष्किँदैछ। ज्वरोले मेरो शरीर तातो छ।

३१मेरो वीणाले करूणाको लय निकाल्छ मेरो बाँसुरीले दुःखको आवाज निकाल्छ।

३१ मैले आफ्नो आँखासित सम्भ्रौता गरेको छु कि वासना उब्जाउने तरिकाले म कुनै तुरुणीलाई हेर्दिनँ।

२परमेश्वरले स्वर्गबाट ठहराउनु भएको भाग कुन चाहिँ हो? उँभोबाट सर्वशक्तिमानले दिनुभएको इनाम!

३परमेश्वरले दुष्टको निम्ति नाश पठाउनु हुन्छ, खराब गर्नेहरूको लागि विपत्ति पठाउनु हुन्छ।

४मेरो चाल परमेश्वरले जान्नु हुन्छ र मेरो हरेक पाइला उहाँले देख्नुहुन्छ।

५यदि भूटो कुरोसित मेरो केही सरोकार भएको भए र छली चालमा म फँसेको भए,

६न्यायको तराजुमा परमेश्वरले मलाई तौलून र परमेश्वरले जान्नुहुनेछ कि म निर्दोष छु।

७यदि मेरो पाइला कुमार्ग तिर लम्कीएको भए, यदि मेरो मनले आँखाको इच्छा अनुसार गल्ती गरेको छ भने अथवा मेरो हातमा मैला टाँसिएको छ भने,

८मैले रोपेको अन्न अर्कोले खावोस, र मेरा बाली जरै समेत उखेलिबोस!

९यदि मेरो मन कुनै स्त्रीले मोहित पारेको रहेछ भने अथवा मेरा छिमेकीहरूको ढोकामा म ढुकिबसेको छु भने,

१०मेरी पत्नीले अर्को मानिसको लागि खाना तयार पारोस्, र अरू मानिसहरू उसित सुतोस्।

११किन? किनभने सम्भोग लाजलाग्ने कुरा हो, न्यायको साम्ने एउटा अपराध हो।

१२त्यो त नाश गर्ने आगो हुनेछ, मेरो सम्पूर्ण कुरा यसले उखेल्छ।

१३मैले मेरो दास वा दासीको बिन्ती इन्कार गरेको भए, तिनीहरूले मकहाँ आफ्नो उजुर ल्याउँदा मैले त्यो इन्कार गरेको छु भने,

१४परमेश्वरको अघाडी जाँदा म के गर्ने? उहाँले सबै कुरा सोध्दा मैले के जवाफ दिने?

१५परमेश्वरले मलाई मेरी आमाको गर्भमा रचनुभयो र तिनीहरूलाई पनि तिनीहरूकी आमाको गर्भमा रचनुभयो, परमेश्वरले हामीहरूलाई गर्भमा रूप दिनुभएको हो।

१६गरीबहरूलाई तिनीहरूको चाहिएका कुरा दिनलाई मैले इन्कार गरेको छैन, विधवाहरूलाई सहायता बिना राखेको छैन।

१७म स्वार्थी भएको छैन, मैले दुहुराहरूलाई भोकै राखेको छैन।

१८तर मेरो युवा अवस्थादेखि, दुहुराहरूलाई बाबु जस्तै भएर हुकाएँ, मेरो बाल्य अवस्थादेखि मैले विधवाहरूलाई अगुवाई दिएँ।

१९जब म मानिसहरू पीडित भएको देख्छु किनभने

तिनीहरूसँग लगाउने लुगा छैन। अथवा पोशाक हीन एक गरीब मानिस,

२०मैले सधैं तिनीहरूलाई लगाउने लुगाहरू दिएँ। मैले आफ्नै भेडाको ऊन ओडाई दिएर तिनीहरूलाई न्यानो पारें अनि तिनीहरूले हृदयबाट नै मलाई आशीर्वाद दिए।

२१फाटकमा न्यायकर्ताहरूले दुहुराहरूको विरुद्धमा मेरो पक्ष लिनेछन् भनी जान्दा जान्दै पनि मैले कहिल्यै तिनीहरूमाथि डर देखाउन हात उठाइन।

२२यदि मैले त्यस्तो कहिल्यै गरे भने तब मेरो पाखुरा त्यसको जोर्नीबाट फुस्कनेछ र कुमबाट तल झर्नेछ।

२३तर मैले त्यस्तो नराम्रो काम गरिन। म परमेश्वरको दण्डदेखि त्रसित छु। उहाँको महिमाले मलाई भयभीत पार्छ।

२४मैले कहिले पनि आफ्नो धनमा भरोसा गरिन। मैले सधैं परमेश्वरमाथि सहायताको लागि भरोसा गरें। मैले धनलाई कहिल्यै पनि भनिन कि तिमी मेरो आशा हो।"

२५म धनी थिए तर धनले मेरो घमण्ड बढाएन। मैले प्रशस्त धन कमाएँ तर त्यसले मलाई सुखी बनाएन।

२६मैले कहिल्यै पनि उज्वल घाम र सुन्दर जूनलाई पूजिन।

२७मेरो हृदय गुप्तरूपमा वहकाइएको थिएन अनि मेरो हात घाम र जून पूजन कहिल्यै चुमिन।

२८त्यो पनि पाप हो त्यसले दण्ड दिने पर्छ। यदि मैले तिनीहरूलाई पूजेको भए, म सर्वशक्तिमान परमेश्वर प्रति विश्वासी हुने थिइन।

२९जब मेरो शत्रुहरू नष्ट भए म कहिले खुशी भइँनँ। शत्रुहरूमाथि नराम्रो आई लाग्दा मैले तिनीहरूले खिसी गरिन।

३०शुत्रलाई सरापेर मेरो मुखलाई पाप कार्य गर्ने सुयोग दिइन। अनि तिनीहरूको मृत्युको लागि इच्छा गरिन।

३१मेरा घरका सबै मानिसहरू जान्दछन कि मैले परदेशीहरूलाई सधैं भोजन खुवाएँ।

३२परदेशीहरू गल्लीमा सुत्न नपरोस भनी मैले तिनीहरूलाई आफ्नो घरमा बोलाएँ।

३३अन्य मानिसहरूले आफ्नो अपराधहरू लुकाउने कोशिश गर्छन तर मैले मेरो दोष कहिल्यै लुकाइन।

३४मानिसहरूले के भन्लान भन्ने कुरामा म डराएँ। त्यस्तो भयले मलाई कहिल्यै नराम्रो कार्य गर्न दिएन। मैले कहिल्यै बाहिर जान अस्वीकार गरिनँ। मानिसहरूको ममाथिको घृणादेखि म कहिल्यै डराइँनँ।

३५अहो! कसैले मेरो कुरामा ध्यान दिओस भन्ने म कामना गर्छु। मलाई मेरो कुरा व्याख्या गर्न दिइवोस्। म इच्छा राख्छु कि सर्वशक्तिमान परमेश्वरले मलाई

जवाफ दिउन। म इच्छा गर्छु कि मैले जे कुकर्म गरे त्यस विषयमा उहाँले के सोच्नु हुन्छ लेखुन।

३६तब म त्यो चिन्ह स्वरूप मेरो घाँटी बरिपरि बाँध्नेछु म त्यसलाई मुकुट भैं आफ्नो शिरमा लगाउनेछु।

३७यदि परमेश्वरले त्यसो गर्नुभयो भने, तब मैले गरेका सारा कुराहरू म व्याख्या गर्न सकूँला। म परमेश्वर नजिक मुखिया सरह आफ्नो शिर उच्च गरेर आउँन सकौं।

३८मैले कसैबाट जमीन चोरिन् कसैले पनि मलाई त्यसले चोखो भनेर दोष लगाउन सक्तैन।

३९म सधैं किसानहरूलाई खाद्यन्नको निम्ति पैसा दिएँ, जो मैले भूमिबाट प्राप्त गरेँ अनि कहिल्यै पनि अर्काको दखलमा भएको जमीन खोस्ने प्रयास गरिनेँ।

४०यदि मैले सर्वदा त्यस्तो दुष्ट कामहरू गरेको भए गहूँ र जहुँ उम्रिनुको सदृशमा काँडा र भारहरू मेरो खेतमा उम्रियोस।”

अय्यूबका प्रवचन समाप्त भयो।

इलीहूले तर्क थप्छ

३२ त्यसपछि अय्यूबका तीनैजना साथीहरूले अय्यूबलाई जवाफ दिन छाडे। तिनीहरूले जवाफ दिन छाडे किनभने अय्यूब निर्दोष थिएँ भनी विश्वास थियो। २तर त्यहाँ बारकेलका छोरो एलीहू भन्ने एक जवान केटो थियो। बारकेल बज नाउँका एउटा मानिसका वंशका थिए। एलीहू रामका परिवारका थियो। एलीहू अय्यूबसंग अत्यन्त क्रोधित भयो। किनभने अय्यूबले स्वयं परमेश्वर भन्दा अभ धार्मिक हुँ भन्दै थियो। ३एलीहू अय्यूबका तीनजना साथीहरूसँग पनि क्रोधित थियो। किनभने अय्यूबका साथीहरूले अय्यूबका प्रश्नहरूको ठीक जवाफ दिन सकेनन। तिनीहरूले अय्यूब गल्ती थियो भनेर प्रमाण गर्न सकेनन्। ४अय्यूब र तिनका साथीहरू सबै एलीहू भन्दा जेठा थिए। यसकारण सबैले भनी सकुञ्जेल उसले पख्यो। त्यसपछि उसले पनि बोल्न सक्छु भन्ने अनुभव गर्‍यो। ५अनि जब एलीहूले देखे कि अय्यूबका साथीहरूले उनलाई उत्तर दिनु असमर्थ थिए, त्यो रिसायो। ६यसकारण उसले भन्न थाल्यो। उसले भन्यो:

“म जवान मानिस मात्र हुँ। अनि तिमीहरू बूढा मानिसहरू हो। यसकारण मेरो विचार तिमीहरूलाई पोखाउन म भयभीत भएँ।

७म स्वयंले सोचें, ‘बूढा मानिसहरू पहिला बोल्नु पर्छ। बूढा मानिसहरू धेरै लामो बाँचे। यसकारण तिनीहरूले धेरै कुराहरू सिके।’

८तर परमेश्वरको आत्माले मानिसलाई ज्ञानी बनाउँछ। सर्वशक्तिमान परमेश्वरको ‘आत्माले’ मानिसहरूलाई बोल्न सक्ने बनाउँछ।

९बृद्ध मानिसहरू मात्र ज्ञानी हुँदैनन। बृद्ध मानिसहरूले मात्र ठीक कुरा बुझ्न भन्ने छैन।

१०यसकारण दया गरेर मेरो कुरामा ध्यान देऊ। अनि मैले के सोच्छु त्यो भन्नेछु।

११जब तिमीहरू बोल्यौं मैले खुब धीरजसाथ पर्खें। मैले ती जवाफहरूमा ध्यान दिएँ जुन तिमीहरूले अय्यूबलाई दियो।

१२तिमीहरूले भनेका कुराहरू मैले होशियारी साथ सुने। तिमीहरू कसैले पनि अय्यूब गल्ती छ भनी प्रमाण दिएनौ। तिमीहरू बीच कसैले पनि उसको बहश विरुद्ध सन्तुष्टपूर्ण जवाफ दिएनौ।

१३तिमीहरू तीनजना मानिसहरूले भन्न सकेनौ कि तिमीहरूले ज्ञान प्राप्त गरेका छौ। परमेश्वरले अय्यूबको तर्कहरूको जवाफ दिनु नै पर्छ, मानिसहरूले होइन।

१४अय्यूबले मलाई आफ्नो तर्कहरू प्रस्तुत गरेन, यसकारण तिमीहरूले प्रयोग गरेका तर्कहरू म प्रयोग गर्ने छैन।

१५अय्यूब, ती मानिसहरूले साहस हराए। तिनीहरूसँग अब भन्ने केही कुरा छैन। तिनीहरूले प्रस्तुत गर्ने जवाफ केही छैन।

१६अय्यूब, तिमीलाई जवाफ दिनलाई मैले तीनजना मानिसहरूलाई पर्खें, तर तिनीहरू चुपचापछन्। तिनीहरूले तिमीसँग आलोचना गर्न छाडे।

१७यसैले अब तिमीलाई म जवाफ दिनेछु। हो, म के सोच्दछु त्यही तिमीलाई भन्नेछु।

१८म कुरै कुराहरूले भरिएकोछु कि म बोल्नै पर्छ नत्र म पङ्किनेछु।

१९म नयाँ दाखरस हालेको छालाको थैलो जस्तै छु जुन खोलिएकै छैन। म त्यो नयाँ दाखरस राख्ने थैलो जस्तो छु जुन फुटेर खोलिन तैयार छ।

२०यसकारण म बोल्नै पर्छ तब मात्र म शान्तिको सास फेर्ने छु। मैले बोल्नै पर्छ र अय्यूबको तर्कहरूको जवाफ दिनेछु।

२१मैले अय्यूबसँग त्यस्तै व्यवहार गर्नुपर्छ जसरी म अन्य मानिसहरूलाई गर्दर्थे। म उसलाई राम्रो कुराहरू भन्ने कोशिश गर्ने छैन म त्यही भन्नेछु जुन मैले भन्नु पर्छ।

२२म अन्य मानिस सरह कसैलाई निको व्यवहार गर्न सकिन। यदि मैले त्यसो गरेँ भने परमेश्वरले मलाई दण्ड दिनु हुनेछ।

३३ “अब अय्यूब, मेरो कुरा ध्यान दिएर सुन। ती कुराहरू होशियारी साथ सुन जुन म भन्छु।

२म बोल्न तयार छु।

३मेरो हृदय निष्कपट छ, यसैले म सरल शब्दहरू बोल्ने छु। ती विषय म सत्य बोल्ने छु जुन म जान्दछु।

४परमेश्वरको आत्माले मलाई बनाउनु भयो। मेरो जीवन सर्वशक्तिमान परमेश्वरबाट आउँछ।

५अय्यूब, मेरो कुरा ध्यान दिएर सुन। अनि तिमी सक्छौ भने मलाई जवाफ देऊ। तिम्रो जवाफ तयार पार ताकि तिमी मसँग तर्क गर्न सक्षम हुनेछौ।

६परमेश्वरको समक्ष तिमी र म बराबर छौँ परमेश्वरले हामी दुवैलाई बनाउँन माटो प्रयोग गर्नु भयो।

७अय्यूब म देखि नडराऊ म तिमीमाथि निष्ठुर हुने छैन।

८तर अय्यूब, तिमीले भनेको मैले सुनेँ।

९तिमीले भन्यौ: 'म शुद्ध छु म निर्दोष छु, मैले केही गल्ती काम गरिनेँ म दोषी छैन।

१०मैले गल्ती काम गरिनेँ, तर परमेश्वर मेरो विरुद्ध हुनुहुन्छ। परमेश्वरले मलाई शत्रुलाई भैं व्यवहार गर्नु भयो।'

११परमेश्वरले मेरो खुट्टामा साङ्गलीहरू लगाई दिनु भयो, परमेश्वरले मेरो प्रत्येक कार्यमा नियालेर हेर्नुहुन्छ।'

१२तर, अय्यूब, तिमी यसविषयमा गल्ती छौ अनि तिमी गल्ती छौ भनी त्यो म प्रमाण गर्नेछु। किन? किनभने परमेश्वर मानिसहरू भन्दा अत्यन्तै महान हुनुहुन्छ।

१३अय्यूब, तिमीले परमेश्वरसित तर्क गरिरहेका छौ। तिमीले सोच्छौ कि परमेश्वरले तिमीलाई प्रत्येक विषयमा व्याख्या दिनुपर्छ।

१४परमेश्वरले विभिन्न प्रकारले बोल्न सक्नु हुन्छ, यस्तो तरिका कि मानिसहरू यसलाई बुझ्दैनन्।

१५हुन सक्छ परमेश्वर मानिसहरूसँग सपनामा बोल्नुहुन्छ, अथवा राती दर्शनमा जब तिनीहरू गहिरो निद्रामा हुन्छन। १६तिनीहरू एकदमै भयभीत हुन्छन् जब तिनीहरूले परमेश्वरको चेतावनी सुन्छन।

१७परमेश्वरले तिनीहरूलाई गल्ती कामहरू गर्न रोक्नुहुनेछ, अनि अहंकारी हुनदेखि रोक्नुहुनेछ।

१८परमेश्वरले मानिसहरूलाई सावधान गर्नुहुनेछ तब उहाँले तिनीहरूलाई मृत्युको मुखबाट बचाउन सक्नु हुन्छ। परमेश्वरले मानिसहरूलाई विनाशबाट बचाउनुहुन्छ।

१९दुःखी अथवा, ओछ्यानमा सुतिरहनु पर्ने कष्ट दिएर अनि उसका हड्डीहरू सधैं रहने बनाई परमेश्वरले एकजना मानिसलाई अनुशासित पार्न सक्नुहुन्छ।

२०तब त्यस मानिसले खान सक्ने। त्यस मानिसलाई एकदम ज्यादा पीडा भइरहन्छ कि उसले भोजन पनि राम्रो हेर्न सक्ने।

२१उसको शरीर जीर्ण हुँदै जान्छ अनि उ हाड। र छाला मात्र हुन्छ।

२२त्यो मानिस मृत्युको ठाउँमा पुग्दछ अनि उसको जीवन सम्मुखिन हुन्छ।

२३परमेश्वरसँग हजारौँ दूतहरूछन। हुन सक्छ ती मध्ये कुनै एकजनाले त्यस मानिसलाई नियाली रहेको

हुन्छ। त्यो दूत त्यो मानिससित बोल्छ अनि साँच्चो कुरा भन्छ।

२४त्यो दूत त्यस मानिस माथि कृपालु हुनसक्छ अनि परमेश्वरलाई भन्छ, 'मृत-लोकदेखि यस मानिसलाई बचाउनु होस्। उसको पापको मूल्य चुकाउने तरिका मैले पाएको छु।'

२५तब त्यो मानिसको शरीर फेरि जवानीपन आउनेछ र बलियो हुनेछ। त्यो मानिस पहिले जस्तो तन्देरी थियो त्यस्तै नै हुनेछ।

२६त्यो मानिसले परमेश्वरलाई प्रार्थना गर्ने छ अनि परमेश्वरले उसको प्रार्थनाको जवाफ दिनुहुनेछ। त्यो मानिस आनन्दले चिच्याउने छ अनि परमेश्वरलाई महिमा गर्नेछ, उसले फेरि असल जीवन बाँचेछ।

२७तब त्यो मानिसले मानिसहरू अघि आफ्नो दोष स्वीकार गर्नेछ। उसले भन्नेछ, 'मैले पाप गरेँ। मैले असललाई खराब बनाएँ। तर परमेश्वरले मलाई मेरो कर्म अनुसारको दण्ड दिनु भएन।

२८परमेश्वरले मृतलोकदेखि मलाई बचाउनु भयो। अब फेरि मेरो जीवनमा आनन्द भोग गर्न सक्छु।'

२९परमेश्वरले त्यस मानिसको लागि घरि-घरि ती कुराहरू गर्नुहुन्छ।

३०किन? त्यस मानिसलाई सावधान गराउन अनि उसको आत्मालाई मृतलोक देखि बचाउनलाई ताकि त्यस मानिसले आफ्नो जीवनमा आनन्द भोग्न सकोस्।

३१अय्यूब, मेरो कुरा होशियारीले सुन, शान्त हौ र मलाई बोल्न देऊ।

३२तर अय्यूब, यदि तिमी मसँग सहमत हुँदैनौ भने तब अघि बढ र भन। मलाई उत्तर देऊ, किनभने तिम्रो निम्ति के राम्रो हो त्यो म चाहन्छु।

३३तर अय्यूब, यदि तिमीलाई केही भन्नु छैन भने मेरो कुरामा ध्यान देऊ। शान्त हौ, अनि म तिमीलाई ज्ञानको उपदेशहरू दिनेछु।"

३४ तब एलीहूले फेरि बोल्न शुरू गर्‍यो। उसले भन्यो:

२"तिमीहरू ज्ञानी पुरुषहरू मैले भनेको कुराहरूमा ध्यान देऊ। तिमी चतुर मानिसहरू मप्रति ध्यान देऊ।

३जसरी जिब्रोले चाखेर खानेकुराको स्वाद परीक्षण गरिन्छ त्यसरी नै कानले पनि शब्दहरू सुनेर परीक्षण गरिन्छ।

४यसकारण यी तर्कहरूको परीक्षण गरौँ अनि के ठीक हो त्यसको निर्णय हामी आफैँ गरौँ। हामी आफैँ हाम्रा निम्ति के असल हो जानौँ।

५अय्यूब भन्दछ, 'म अय्यूब निर्दोष छु। अनि मप्रति परमेश्वर निष्पक्ष हुनुहुन्न।

६म निर्दोष छु तर मलाई भूटो मानिएकोछ। म निर्दोष छु तर म नराम्रो प्रकारले व्यथित छु।'

७के त्यहाँ अय्यूब जस्तै अन्य मानिस कोही छ? यदि तिमीहरूले अय्यूबलाई अपमान गरे उसले त्यो पानी भैं पिउँछ।

८दुष्ट मानिसहरूसँग अय्यूबको मित्रता छ। अय्यूब दुष्टहरूसित रहन चाहन्छ।

९म किन त्यसो भन्छु? किनभने अय्यूब भन्दछ यदि उसले परमेश्वरलाई खुशी पार्ने कोशिश गर्दछ भने, 'कुनै पनि मानिसले केही पनि उपलब्ध गर्दैन।'

१०तिमीहरू बुझ्न सक्छौ यसैले मेरो कुरा ध्यान दिएर सुन। परमेश्वरले त्यस्तो अहित काम कहिल्यै गर्नु हुँदैन। सर्वशक्तिमान परमेश्वरले त्यस्तो दुष्टलाई गर्नु हुँदैन।

११मानिसहरूले गरेका कर्महरूको फल परमेश्वरले दिनु हुनेछ। परमेश्वरले कर्म जस्तो छ त्यस्तै फल दिनुहुनेछ।

१२यो सत्य हो। परमेश्वरले गल्ती काम गर्नु हुँदैन। सर्वशक्तिमान परमेश्वरले न्याय कहिल्यै पनि विगानु हुँदैन।

१३कसैले पनि परमेश्वरलाई पृथ्वीको अधिकारीको रूपमा चुन्न सक्तैन कसैले पनि परमेश्वरलाई सारा संसारको उत्तरदायी बनाउन सक्तैन परमेश्वरले सारा थोक सृजना गर्नुभयो अनि उहाँ सधैं नियंत्रणमा रहनु भयो।

१४यदि परमेश्वरले मानिसहरूबाट आफ्नो आत्मा र स्वास लैजान चाहनुहुन्छ भने

१५तब पृथ्वीमा भएका सम्पूर्ण मानिसहरू मर्नेछन। सारा मानिसहरू फेरि धूलो हुनेछन।

१६यदि तिमीहरू बुद्धीमानी छौ भने मैले भनेका कुरामा ध्यान दिएर सुन।

१७कुनै मानिस जसले निष्पक्ष मन पराउँदैन शासक हुन सक्तैन। अय्यूब के तिमी उहाँको दोषलाई न्याय गर्नु सक्छौ? परमेश्वर बलियो र धर्मी हुनुहुन्छ।

१८परमेश्वर जसले राजाहरूलाई भन्नुहुन्छ, 'तिमीहरू महत्वहीन छौ।' परमेश्वरले मुखियाहरूलाई भन्नुहुन्छ 'तिमीहरू दुष्ट हौ।'

१९परमेश्वरले अन्य मानिसहरूलाई जतिको प्रेम मुखियाहरूलाई गर्नुहुन्छ। अनि जतिको प्रेम गरीब मानिसहरूलाई गर्नुहुन्छ त्यतिको प्रेम धनीहरूलाई गर्नुहुन्छ। किन? किनभने परमेश्वरले प्रत्येक मानिसलाई बनाउनु भयो।

२०मानिसहरू अचानक मर्न सक्छ मध्य रातमा मानिसहरू विमार हुन्छन् अनि मरेर जान्छन। कुनै स्पष्ट कारणै बिना शक्तिशाली मानिसहरूसम्म मर्छन।

२१मानिसहरूले के गर्दछ भनेर परमेश्वर नियाल्नु हुन्छ। मानिसहरूको प्रत्येक पाइलाका चाललाई परमेश्वर जान्नु हुन्छ।

२२अनिष्ट कर्म गर्ने मानिसहरूले परमेश्वरबाट लुक्ने अँध्यारो पाउँदैनन।

२३न्यायको लागि परमेश्वरको साम्ने जान मानिसले समक्ष निधारण गर्दैन, (त्यो अधिकार परमेश्वरको हो।)

२४यदि शक्तिशाली मानिसहरूले पनि अनिष्ट कामहरू गरे भने परमेश्वरले तिनीहरूलाई प्रश्न गर्ने आवश्यकै छैन। परमेश्वरले तिनीहरूलाई सामान्य रूपले नष्ट गर्नु हुनेछ अनि अन्य मानिसहरूलाई मुखिया चुन्नु हुनेछ।

२५यसकारण परमेश्वरले मानिसहरूले के गर्दछ भनेर जान्नु हुन्छ। यही कारणले गर्दा परमेश्वरले दुष्टहरूलाई पराजित गर्नुहुन्छ अनि रात रातमा नै ध्वंश गर्नुहुन्छ।

२६परमेश्वरले दुष्ट मानिसहरूलाई दण्ड दिनु हुन्छ किनभने तिनीहरूले अनिष्ट कामहरू गरेका हुन्छन। अनि परमेश्वरले ती मानिसहरूलाई दण्ड दिनु हुनेछ कारण अन्य मानिसहरूले पनि त्यस्तो घटना देख्न सक्छन।

२७किन? किनभने दुष्ट मानिसहरूले परमेश्वरको आज्ञा पालन गर्न छाडे। अनि परमेश्वरले गर्नु भएको कामहरूलाई ती दुष्ट मानिसहरूले पर्वाह गर्न छाडे।

२८ती दुष्ट मानिसहरूले दीन दुःखी मानिसहरूलाई दुःख दिन्छन् अनि परमेश्वरलाई गुहारका लागि वाध्य गराउँछन। परमेश्वरले तिनीहरूका पुकार सुन्नुहुन्छ।

२९तर परमेश्वरले तिनीहरूलाई सहयोग नदिने निर्णय लिनुभयो भने कसैले पनि परमेश्वरको दोषको न्याय गर्न सक्तैन। यदि परमेश्वरले आफूलाई मानिसहरूदेखि लुकाउनु हुन्छ भने तब कसैले पनि उहाँलाई भेट्न सक्ने छैन। परमेश्वर प्रत्येक मानिस र जाति माथिका शासक हुनुहुन्छ।

३०अनि यदि शासकले पाप गर्न मानिसलाई प्रेरित गर्छ भने तब उसलाई आफ्नो शक्तिबाट वञ्चित गराई दिनु हुन्छ।

३१त्यो हुनेछ जबसम्म उसले परमेश्वरलाई भन्दैन 'म दोषी हुँ। म अबोप्रान्त पाप गर्ने छैन।

३२परमेश्वर, मैले तपाईंलाई नदेखे तापनि कृपया मलाई बाँच्नलाई ठीक शिक्षा दिनु होस्। यदि मैले गल्ती काम गरेको रहेछु भने म फेरि त्यस्तो गर्ने छैन।'

३३अय्यूब, तिमी चाहन्छौ कि परमेश्वरले तिमीलाई पुरस्कार दिउन। तर तिमी परिवर्तन हुन अस्वीकार गर्छौ। अय्यूब, यो तिम्रो निर्णय हो, मेरो होइन। मलाई बताऊ तिमी के सोच्छौ।

३४एक ज्ञानी मानिसले मेरो कुरा ध्यानले सुन्नेछ ज्ञानी मानिसले भन्नेछ

३५'अय्यूबले मूर्ख मानिसले जस्तो बोल्दैछ। अय्यूबले भनेका कुराहरूमा कुनै सार्थक नै छैन।'

३६मेरो विचारमा अय्यूबले अभ् बढी दण्ड पाउनु पर्ने हो। किन? किनभने अय्यूबले हामीलाई एकजना दुष्ट मानिसकै व्यवहारले जवाफ दिए।

३७अय्यूबले आफ्ना अन्य पापहरूसँग विद्रोह थप्यो। अय्यूबले हाम्रो सम्मुख बसेर र हामीलाई अपमान गर्छ साथै परमेश्वरको विषयमा ठट्टा गर्छ।”

३५

एलीहू लगातर बोलीरहेछ। उसले भन्यो:

२“अय्यूब, तिमीले यस्तो भन्नु राम्रो होइन, ‘म परमेश्वर भन्दा अभ् सही छु।’

३अनि अय्यूब, तिमी परमेश्वरलाई सोध ‘यदि उसले परमेश्वरलाई खुशी पार्ने चेष्टा गरे त्यो मानिसलाई के लाभ हुन्छ? यदि मैले पाप गरिन भने मलाई के लाभ हुनेछ?’

४अय्यूब, म तिमीलाई जवाफ दिन चाहन्छु अनि तिम्रा साथीहरू पनि तिमीसँग यहाँ छन्।

५अय्यूब, आकाशमाथि हेर, माथि बादलहरू हेर त्यो तिमीभन्दा माथि छन।

६अय्यूब, यदि तिमीले पाप गर्छौ भने यसले परमेश्वरलाई घात पार्दैन। यदि तिमीले अपराधहरू गर्छौ भने त्यसले परमेश्वरलाई केही असर पार्दैन।

७अनि अय्यूब, तिमी असल छौ भने त्यसले परमेश्वरलाई सहयोग गर्दैन। परमेश्वरले तिमीदेखि केही पनि पाउनु हुन्न।

८अय्यूब, तिमीले सुकर्म अथवा कुकर्म जे गर्छौ त्यसले तिमी जस्तै अन्य मानिसहरूलाई प्रभाव पार्दछ। तर ती कर्महरूले परमेश्वरलाई सहयोग अथवा आघात केही पुर्‍याउँदैन।

९यदि दुष्ट मानिसहरूलाई नोक्सान परिरहेको छ भने तिनीहरू गुहारको लागि चिच्याउँछन्। तिनीहरू शक्तिशाली मानिसहरूबाट बाँच्न गुहार माग्छन्।

१०तर ती दुष्ट मानिसहरू परमेश्वरलाई गुहारिँदैन। तिनीहरूले भन्ने छैनन् ‘परमेश्वर कहाँ हुनुहुन्छ जसले मलाई सृष्टि गर्नुभयो? परमेश्वर कहाँ हुनुहुन्छ? जब मानिसहरू दुःखमा पर्छन् परमेश्वरले तिनीहरूलाई सहायता गर्नुहुन्छ।

११परमेश्वरले हामीलाई चराचुरूङ्गी र जनावरहरू भन्दा ज्ञानी बनाउनु भयो। यसकारण उहाँ कहाँ हुनुहुन्छ?

१२अथवा यदि ती दुष्टहरूले परमेश्वरलाई गुहार मागे भने परमेश्वरले तिनीहरूलाई जवाफ दिनु हुने छैन। किन? किनभने तिनीहरू साहै घमण्डी छन्। अभ् पनि तिनीहरू नै महत्वपूर्ण हैं भनेर सोच्दछन।

१३यो सत्य हो, परमेश्वरले तिनीहरूका महत्वहीन किन्ती सुन्नु हुने छैन। सर्वशक्तिमान परमेश्वरले तिनीहरू प्रति ध्यान दिनुहुने छैन।

१४यसकारण अय्यूब, परमेश्वरले तिमीलाई ध्यान दिनुहुन्न जब तिमी भन्दछौ कि उहाँलाई देखिन। तिमी

परमेश्वरको आगमनको आशा गरिरहेका छौ ताकि तिमी आफै निर्दोष प्रमाण गर्न सक्छौ।

१५अय्यूब, सोच कि परमेश्वरले दुष्ट मानिसहरूलाई दण्ड दिनु भएन, उसले सोच्दछ कि परमेश्वरले पापमाथि ध्यान दिनु भएन।

१६यसकारण अय्यूबले आफ्नो महत्वहीन कुराहरू भनिरहे। अय्यूबले अभ् महत्वपूर्ण मानिस जस्तो अभिनय गरिरहे। अय्यूबले के भनिरहेको छ त्यो उसले आफै जान्दैन भनी बुभन सजिलै छ।”

३६

एलीहू लगातर बोलीरह्यो। उसले भन्यो:

२“मसँग केही वेर धैर्यधारण गरी बस परमेश्वरसँग केही कुराहरू छन् जुन मसँग गर्न चाहनुहुन्छ।

३म टाढाबाट बुद्धि पाउँछु। परमेश्वरले मलाई बनाउनु भयो अनि म प्रमाण गर्न चाहन्छु कि परमेश्वर धर्मी हुनुहुन्छ।

४अय्यूब म सत्य कुरा भनिरहेछु। म के विषयमा भनिरहेछु त्यो म जान्दछु।

५परमेश्वर अत्यन्त शक्तिशाली हुनुहुन्छ, तर उहाँले मानिसहरूलाई घृणा गर्नु हुन्न। परमेश्वर अत्यन्त शक्तिशाली हुनुहुन्छ तर उहाँ अत्यन्त ज्ञानी पनि हुनुहुन्छ।

६परमेश्वरले दुष्ट मानिसहरूलाई बाँच्न दिनुहुन्न। परमेश्वरले सधैं दिन-दुःखी मानिसहरूलाई समान व्यवहार गर्नुहुन्छ।

७परमेश्वरले धर्मी मानिसहरूमाथि पहरा दिनु रोकिनु हुनेछैन। उहाँले राजाहरूलाई सिंहासनमा चौरकालको लागि राख्नु हुन्छ अनि तिनीहरूको उन्नति गराउनु हुन्छ।

८-९यसैले मानिसहरू दण्डित भए भने, यदि तिनीहरू साङ्गलो र डोरीहरूले बाँधिए भने, अनि तिनीहरूले गरेका कर्महरूको विषयमा परमेश्वरले भन्न हुनेछ। तिनीहरूले के गल्ती गरेका छन् अनि तिनीहरूले अपराधहरूमा गर्व गर्छन, परमेश्वरले तिनीहरूलाई भन्नु हुनेछ।

१०परमेश्वरले तिनीहरूलाई उहाँले दिएको चेताउनी धैर्य साथ सुन्न वाध्य गराउनु हुनेछ। उहाँले तिनीहरूलाई गल्ती कर्महरू गर्न बन्द गर भन्नुहुनेछ।

११यदि ती मानिसहरूले परमेश्वरको कुराप्रति ध्यान दिएर उहाँको आज्ञा पालन गरे परमेश्वरले तिनीहरूलाई सफल बनाउनु हुनेछ अनि तिनीहरू सुखी जीवन बाँच्नेछन्।

१२तर तिनीहरूले परमेश्वरको आज्ञा पालन गरेन भने तिनीहरू ध्वंश हुने छन्। तिनीहरू मूर्खहरू जस्तै मर्नेछन।

१३मानिसहरू जसले परमेश्वरको पर्वाह गर्दैन तिनीहरू सधैं रीस गर्छन्। परमेश्वरले तिनीहरूलाई दण्ड दिए तापनि तिनीहरू परमेश्वरलाई प्रार्थना गर्न अस्वीकार गर्छन।

१४ अपमानित जीवनदेखि थोकेकाहरू जस्तै तिनीहरू आफ्ना जवानीपन मै मर्छन्।

१५ तर परमेश्वरले मानिसहरूलाई उहाँमाथि ध्यान दिवोस भनी चेतना दिनको लागि कष्ट दिनुहुन्छ। उहाँले तिनीहरूको कष्ट निवारण गरिदिनु हुन्छ।

१६ अय्यूब, परमेश्वरले तिमीलाई सहयोग गर्नु हुनेछ परमेश्वरले तिमीलाई संकटहरूदेखि छुटकारा दिनुहुनेछ परमेश्वरले तिमीलाई जीवन सजिलो दिनुहुनेछ। परमेश्वरले तिम्रो टेबलमा प्रशस्त भोजनहरू राखिदिनु हुनेछ।

१७ तर तिमी हैरान छौ कि तिमी दुष्ट भएको कारण परमेश्वर तिमीप्रति अन्यायी हुनु भएको छ। तिमी खाली अदालत जान र न्याय माग्ने कुरा सोचिरहन्छौ।

१८ तिम्रो रीसले परमेश्वरलाई खिसी गर्न तिमीलाई वहकाउन नदेऊ। सही बाटोबाट महाप्रलोभनले तिमीलाई खिचन नदेऊ।

१९ के तिम्रो चित्कारले अथवा तिम्रो अथक चेष्टाहरूले तिमीलाई कष्टबाट बाहिर निकाल्छ?

२० जो मानिसहरू राती भित्र लुक्न चाहन्छन यसर्थ तिनीहरूलाई भेट्नु रात आवोस भनी कामना गर्छन। तिनीहरू सोच्छन कि तिनीहरू परमेश्वरको आँखा छल्लन सक्छन।

२१ अय्यूब, तिमिले धेरै कष्ट भोग्यौ। गल्ती नगर्नुको लागि होशियार बन। खराब कर्म नगर।

२२ हेर, परमेश्वरको शक्तिले उसलाई महान बनायो। परमेश्वर नै महान गुरु हुनुहुन्छ।

२३ कसैले पनि परमेश्वरलाई के गर्नु पर्ने भनेर बताउनु पर्दैन। कसैले पनि परमेश्वरलाई 'तपाईंले खराब काम गर्नु भयो' भनी भन्न सक्तैन।

२४ उहाँले गर्नुभएको कामको लागि उहाँको प्रशंसा गर्नु नभूल। मानिसहरूले परमेश्वरको प्रशंसा गर्दै धेरै गीतहरू लेखेका छन्।

२५ परमेश्वरले के गर्नु भयो प्रत्येकले देख्न सक्छन। धेरै टाढो देशका मानिसहरूले पनि ती कुराहरू देख्न सक्छन।

२६ हो, परमेश्वर महान् हुनुहुन्छ। तर हामी उहाँको महानता बुझ्न सक्तैनौं। हामी जान्दैनौं कि परमेश्वर देखि हुनुहुन्छ।

२७ परमेश्वरले पृथ्वीबाट पानी लैजानु हुन्छ अनि यसलाई तुषारो र हिउँमा परिवर्तन गर्नुहुन्छ।

२८ यसकारण बादलले पानी बर्षाउँछ अनि धेरै पानी मानिसहरूमाथि पर्छ।

२९ परमेश्वरले आकाशमा बादल कसरी फैलाउनु हुन्छ अथवा मेघ कसरी गर्जाउनु हुन्छ कसैले पनि बुझ्न सक्तैन।

३० हेर, परमेश्वरले पृथ्वीमाथि प्रकाश फैलाउनु भयो समुद्रको गहिरो भागसम्म ढाक्नु भयो।

३१ मानिसहरूमाथि नियन्त्रण राख्न अनि तिनीहरूलाई प्रशस्त भोजन दिन परमेश्वरले यसो गर्नु हुन्छ।

३२ परमेश्वरले उज्यालो आफ्नो हातमा अठ्याउनु हुन्छ र उहाँले जहाँ चाहनुहुन्छ त्यहाँ हिकाउने आदेश गर्नु हुन्छ।

३३ आकाशको गर्जनले आँधी कहाँ आउँछ बताउँछ। यसर्थ गाई वस्तुले पनि बुझ्छ कि आँधी बेई कहाँ आउँछ।

३७ “वज्र, र बिजुलीले मलाई भयभीत पार्छ, छातीभित्र मुटु ढुकढुक गर्छ।

२२ सबैले सुन! परमेश्वरको आवाज वज्र जस्तो सुनिन्छ। परमेश्वरको मुखबाट आउने मेघ गर्जन सुन।

३ परमेश्वरले आकाशको वारपार आफ्नो बिजुली चम्काउनु हुन्छ अनि यसले सम्पूर्ण पृथ्वी नै चम्काउँछ।

४ बिजुली चम्केपछि परमेश्वरको गर्जन आवाज सुन्न सकिन्छ। परमेश्वर अद्भूत आवाजले गर्जनु हुन्छ। जब बिजुली चम्कन्छ परमेश्वरको आवाज गर्जन्छ।

५ परमेश्वरको गर्जन आवाज चमत्कारमय हुन्छ। उहाँले महान कर्महरू गर्नु हुन्छ जुन हामी बुझ्न सक्तैनौं।

६ परमेश्वरले हिँउलाई भन्नुहुन्छ, 'पृथ्वीमा भर' अनि परमेश्वरले वर्षालाई भन्नु हुन्छ, 'पृथ्वीमाथि खनिइ।'

७ परमेश्वरले सृष्टी गर्नु भएका सबै मानिसहरूले के गर्नु सक्नु हुन्छ बुझ्न भनी उहाँले त्यसो गर्नु हुन्छ। त्यो उहाँको प्रमाण हो।

८ जनावरहरू आ-आफ्ना ओडारतिर भाग्छन अनि त्यहाँ बस्छन।

९ भुँवरी दक्षिणबाट चल्ल। चिसो हावा उत्तरबाट आउँछ।

१० परमेश्वरको स्वासले वरफ बनाउँछ, अनि समुद्रहरू जमाउँछ।

११ परमेश्वरले बादलमा पानी भर्नुहुन्छ, अनि गर्जने मेघ फैलाउनु हुन्छ।

१२ परमेश्वरले बादलहरूलाई पृथ्वी वरिपरि बहन आदेश दिनुहुन्छ। बादलहरूले परमेश्वरकै आज्ञा अनुसार काम गर्दछ।

१३ बाढी ल्याई मानिसहरूलाई सजाय दिन अथवा पानी बर्षाई तिनीहरूमाथि प्रेम दर्शाउन परमेश्वरले बादल ल्याउनु हुन्छ।

१४ अय्यूब, एक मिनट खडा भएर सुन, परमेश्वरले गर्नु भएको ती अनौठा कुराहरू बारे सोच।

१५ अय्यूब, के तिमी जान्दछौ परमेश्वरले कसरी बादलहरूलाई वशमा राख्नुहुन्छ? के तिमी जान्दछौ परमेश्वरले कसरी बिजुली चम्काउनु हुन्छ?

१६ के तिमी जान्दछौ कसरी बादलहरू आकाशमा भुण्डिन्छन्? परमेश्वरले बनाउनु भएका अनौठा सृजनाहरू

मध्ये बादल खाली एकमात्र उदाहरण हो। अनि परमेश्वरले ती सबै कुराहरू विषयमा जानु हुन्छ।

१७तर अय्यूब, तिमीले ती कुराहरू जान्दैनौ। जब तातो हावा दक्षिणबाट आउँदछ तिमीलाई पसिना आएर शरीरक लुगाहरू टाँसिनेछ अनि प्रत्येक चीज जस्ताको त्यस्तै शान्त रहनेछ।

१८अय्यूब, के तिमीले परमेश्वरलाई आकाश फैलाउन सहयोग गर्न सक्छौ, अनि यसलाई पित्तल जस्तो चम्काउन सक्छौ?

१९अय्यूब, बताऊ हामीले परमेश्वरलाई के भन्नु पर्छ! तिम्रो अज्ञानताले गर्दा के भन्न पर्ने हो हामी सोच सक्तैनौ।

२०म परमेश्वरलाई भन्ने छैन कि म उहाँसँग बोल्न चाहन्छु। त्यो ध्वंश गराई माग्नु बराबर हुनेछ।

२१एउटा मानिसले घाम हेर्न सक्तैन। बादलहरू हावाले उडाई लगिसके पछि यो आकाशमा अत्यन्त उज्यालो र चम्किलो हुन्छ।

२२अनि परमेश्वर पनि त्यस्तै हुनुहुन्छ। पवित्र पर्वतबाट परमेश्वरको सुनौलो महिमा चम्कन्छ परमेश्वरको वरिपरि त्यहाँ उज्यालो हुँदछ।

२३सर्वशक्तिमान परमेश्वर महान हुनुहुन्छ। हामी परमेश्वरलाई बुझ्न सक्तैनौ। परमेश्वर अत्यन्त शक्तिशाली हुनुहुन्छ, तर उहाँ हाम्रो लागि असल र उचित हुनुहुन्छ। परमेश्वरले हामीलाई घात पुऱ्याउन चाहनुहुन्न।

२४त्यसैकारण मानिसहरूले परमेश्वरलाई श्रद्धा गर्दछन्। तर परमेश्वरले घमण्डी मानिसहरूलाई आदर गर्नुहुन्न किनभने तिनीहरू आफैलाई ज्ञानी ठान्दछन्।”

परमेश्वर अय्यूबसित बोल्नु हुन्छ

३८ तब परमेश्वर भुँवरीबाट अय्यूबसित बोल्नु भयो। परमेश्वरले भन्नुभयो:

२“त्यो अज्ञानी मानिस को हो जसले यस्ता मूर्ख कुराहरू गरिरहेको छ?”

३अय्यूब, कम्मर कस, मेरो प्रश्नको उत्तर दिनलाई तैयार बस।

४“तिमी कहाँ* थियौ जब मैले पृथ्वी सृष्टि गरे? यदि तिमी यो जान्दछौ भने मलाई जवाफ देऊ।

५यदि तिमी साह्रै चतुर छौ भने, संसार यति ठूलो हुनुपर्छ भनेर कसले निर्णय गर्छो? कसले संसारलाई नापजोख गर्छो?

६पृथ्वीको आधारशिला के हो? कसले यसमा प्रथम ढुङ्गा राख्यो?

७जब त्यसो गरियो, बिहान ताराहरूले एकैसाथ गाए अनि दूतहरू आनन्दले कराए।

८अय्यूब, जब समुद्र पृथ्वीमा गहिरोबाट बग्यो त्यसलाई रोक्न कसले द्वारहरू बन्द गर्छो?

९त्यसबेला यसलाई मैले बादलहरूले ढाकेँ अनि अँधोरोमा लपेटेँ।

१०मैले समुद्रको सीमा बाँधिँ अनि बन्द द्वारहरूको पछिल्लि राखेँ।

११मैले समुद्रलाई भनेँ, ‘तँ यतिसम्म आउन सक्छस, अरू बेशी होइन। यसरी तिम्रो अंहकारी छालहरू रोकिनेछ।’

१२अय्यूब, के तिमीले आफ्नो जीवनमा कहिल्यै बिहानलाई शुरू हुने आज्ञा दिएको थियौ अथवा दिनलाई शुरू हुने गर्ने आज्ञा गर्छौ?

१३अय्यूब, के तिमीले कहिले बिहानको उज्यालोलोलाई पृथ्वी समात भन्थौ अनि दुष्ट मानिसहरूलाई लुकेका ठाउँहरूमा भयभीत पार्छौ।

१४बिहानको उज्यालोले पहाडहरू र खाल्डाहरू देखिन सजिलो गराइदिन्छ जब दिनको उज्यालो पृथ्वीमा आउँछ, ती ठाउँहरूका आकारहरू लुगाको मुजाहरू जस्तै हुन्छन। नरम माटोले टाँचाको मुनि आकार लिए जस्तै पृथ्वीले आकार धारण गर्छ।

१५दुष्ट मानिसहरूले उज्यालो मन पराउँदैनन। किनभने जब उज्यालो फैलिन्छ ती दुष्ट मानिसहरूले खराब कर्म गर्न वाधा पाउँछन।

१६अय्यूब, तिमी कहिले समुद्रको गहिरो भागमा पुगेको छौ जहाँबाट समुद्र शुरू हुन्छ? तिमी कहिले समुद्रको सतहमा हिडेकाछौ?

१७अय्यूब तिमीले मृत्युको कालो ठाउँमा डोऱ्याउने द्वारहरू कहिले देखेका छौ? तिमीले मृत्युलोकमा लैजाने द्वारहरू देखेका छौ?

१८अय्यूब, पृथ्वी कति विस्तृत छ के तिमी सँचै जान्दछौ? यदि तिमी यी सारा कुराहरू जान्दछौ भने मलाई भन।

१९अय्यूब, प्रकाश कहाँबाट आउने गर्छ? अन्धकार कहाँबाट आउँदछ?

२०अय्यूब, के तिमी प्रकाश र अन्धकार कहाँबाट आए तिनीहरू त्यतैतिर फर्काउन सक्छौ? के तिमी जान्दछौ कसरी त्यस ठाउँमा जान पर्छ?

२१निःसन्देह तिमी ती कुराहरू जान्दछौ, अय्यूब। तिमी धेरै बृद्ध र ज्ञानी छौ। जब मैले ती कुराहरू बनाउदै थिए तिमी त्यही थियौ?

२२“अय्यूब, तिमी कहिले त्यो भण्डार भित्र गएका छौ जहाँ मैले हिँऊ र असिना राख छु?

२३मैले हिँऊ र असिना संकट र लडाईँ - युद्धको समयको लागि बचाएर राखेको छु।

२४तिमी त्यस ठाउँमा कहिले गएका छौ जहाँबाट

तिमी कहाँ यहाँ परमेश्वरले एलिफासँग बोलिरहनु भएको हुन सक्छ।

घाम उदाउँछ र जहाँबाट पूर्वी हावा पृथ्वीमा बहन्छ?

२५ अय्यूब, कसले आकाशमा हातीसुँद्रे पानी पार्न नहरहरू खने? कसले आँधी वेरी आउने बाटो बनाए?

२६ कसले मानिसहरू नबस्ने ठाउँमा पनि पर्ने पानी बनायो?

२७ त्यो रित्तो ठाउँ पनि पानीले भूमिलाई प्रशस्त भिजाउँछ अनि घाँस उम्रन थाल्दछ।

२८ के वर्षाको पिता छ जसले शीतका थोपाहरू उब्जाउँदछ?

२९ के हिँऊको आमा छ? जसले असिनालाई जन्म दिन्छ?

३० पानी ढुङ्गा भन्दा पनि कडा हुन्छ अनि महासागरको सतह जम्छ।

३१ अय्यूब, के तिमी सप्तर्षि तारालाई बाँध्न सक्छौ? के तिमी मृगशीराको बन्धन खोल्न सक्छौ?

३२ के तिमी ठीक समयमा ताराको भुण्डलाई प्रकट गराउन सक्छौ? अथवा के तिमी भालूको बच्चाहरूलाई* खेलाउन सक्छौ?

३३ के तिमीले आकाश नियन्त्रण गर्ने नियमहरू जान्दछौ? के तिमीले तिनीहरूलाई पृथ्वी शासन गर्ने बनाउन सक्छौ?

३४ अय्यूब के तिमी बादललाई चिच्याउन सक्छौ अनि आफूलाई पानीले छोप भनी आदेश दिन सक्छौ?

३५ के तिमीले बिजुलीलाई आदेश गर्न सक्छौ, "हामी यहाँ छौ। महाशय! तपाईं के चाहनु हुन्छ? के तिमी यहाँ चाहन्छौ बिजुलीलाई पठाउन सक्छौ?"

३६ अय्यूब, मानिसहरूलाई ज्ञानी कसले बनायो? कसले ज्ञान तिनीहरूको हृदयमा पसायो?

३७ त्यस्तो ज्ञानी कस्को छ जसले बादल गन्न सक्छ अनि कसले डिम्का लगाएर बादलबाट पानी पार्न सक्छ?

३८ यसैले धूलो हिलो बनिन्छ र मैला ढिकाहरू एकसाथ टाँसिन्छ।

३९ अय्यूब के तिमीले सिंहहरूको लागि भोजन पाउँछौ? के तिनीहरूका भोका बच्चाहरूलाई खुवाउन सक्छौ?

४० ती सिंहहरू आफ्ना गुफामा लडिरहेका छन्। आफ्नो शिकारमाथि आक्रमण गर्न घाँसमाथि थ्याच्च बसी तयार भएका छन्।

४१ जब त्यसका बच्चाहरू क्षुधातुर भएर परमेश्वलाई पुकार्दा भोजनको खोजीमा डुलिरहेको कागलाई कसले खुवाउँछ?

३६ "अय्यूब, के तिमी जान्दछौ धोरलहरू कहिले जन्मन्छन्? के तिमीले नियालेको छौ कहिले मृगले आफ्नो बच्चा ब्याउँछ?"

२के तिमी जान्दछौ कति महिनासम्म धोरले र मृगले आफ्ना पेटमा बच्चाहरू बोकी हिँड्नु पर्छ? के तिमी जान्दछौ कति महिनामा तिनीहरूले ब्याउँछन्?

३जब तिनीहरूलाई प्रसव वेदना हुन्छ तिनीहरू निहुस्तिन्छ र बच्चा ब्याउँछन्।

४ती पाठाहरू खुल्ला मैदानमा खेल्दै हुकिन्छन्। त्यसपछि तिनीहरूले आफ्ना आमाहरू छाड्दछन अनि कहिले फर्केर आउँदैनन।

५अय्यूब, कसले जङ्गली गधाहरूलाई छाडी दियो? कसले तिनीहरूका डोरीहरू खोली दियो अनि कसले तिनीहरूलाई स्वतन्त्र गरे?

६मैले ती जङ्गली गधाहरूलाई मरुभूमि घर जस्तै छोडिदिएँ। मैले तिनीहरूलाई बस्नको लागि नुन भएको ठाउँ छोडिदिएँ।

७जङ्गली गधाहरू होहल्लालाई घीन गर्छ अनि कसैले पनि तिनीहरूलाई नियन्त्रण गर्न सक्तैन।

८जङ्गली गधाहरू पहाड पर्वत तिर बस्छन त्यो तिनीहरूको चौउर नै हो जहाँ तिनीहरूले हरियो घाँस खोज्दछ।

९अय्यूब, के जङ्गली साँढिले तिम्रो सेवा गर्न राजी हुन्छ? के त्यो तिम्रो अन्न भण्डार हेरचाह गर्न राती बस्छ?

१०के एउटा जङ्गली साँढिले तिमीलाई गलामा डोरी बाँध्न दिन्छ ताकि तिमीले खेत जोत्न सक्छौ?

११एउटा जङ्गली साँढि अति बलियो हुन्छ। तर तिम्रो काम गराउँनलाई त्यसमाथि विश्वास गर्न सक्छौ?

१२के खलाबाट धन उठाई ढिकुटीमा लान त्यो आउँछ भन्ने भरोसा गर्न सक्छौ?

१३शतुरमुर्ग उतेजित भई आफ्ना पखेटाहरू फरफराउँछ तर शतुमूर्ग उड्न सक्तैन। यसको पखेटाहरू र प्वाँखहरू सारसको जस्तो हुँदैन।

१४शतुरमुर्गले भूँमा अण्डाहरू पार्दछ अनि बालुवामा न्यानो होस् भनि तिनीहरूलाई छोडिराख्छ।

१५शतुरमुर्गले कोही त्यसको फुलहरूमाथि हिड्छ अथवा कुनै पशु त्यसमाथि हिडेर फुटाई देला भनि कुनै पर्वाह नै गर्दैन।

१६शतुरमुर्गले आफ्ना चल्लाहरूलाई आफ्नो होइन भने भैं त्याग्छे। त्यसले आफ्नो महत्वपूर्ण परिश्रमको कुनै पर्वाह नै गर्दैन।

भालूको बच्चाहरू आकाश एक तारा समूह भालू जस्तै देखिन्छ र यसलाई ठूलो चमच अथवा डाडु पनि भनिन्छ। यसको छेउमा जुन तारा पुञ्ज देखिन्छ त्यसलाई सानो भालू अथवा सानो चमच पनि भनिन्छ।

१७किन? किनभने मैले शत्रुमूर्गलाई बुद्धि दिइन। शत्रुमूर्ग लठेप्रो हुन्छ अनि त्यसलाई त्यस्तै बाटो बनाइदिउँ।

१८तर जब शत्रुमूर्ग दगुर्नलाई उठ्छे, उ घोडा र घोडा सवारलाई तुच्छ ठान्छ, किनभने उ कुनै पनि घोडा भन्दा छिटो दगुछे।

१९अय्यूब के तिमीले घोडालाई बल दियो? के तिमीले त्यसको घाँटीमाथि रौहरु राख्यौ?

२०के तिमीले घोडालाई सलह जस्तो उफेर टाढा जाने योग्य बनायो? घोडा जोडले हिन्हिनाउँछ अनि मानिसहरूलाई त्रसित पार्दछ।

२१घोडा खुशी हुन्छ किनभने त्यो बलियो छ। त्यसले आफ्नो खुट्टाले मैदानमा खोर्सिन्छ र युद्धभूमि तर्फ चाँडो दगुछ।

२२घोडाले डरको हाँसो उदाउँछ। त्यो डराउँदैन। त्यो युद्धभूमिबाट चम्पट लाउँदैन।

२३काँडको तरकस त्यसको छेउमा धर्ररर आवाज गर्छ र त्यहाँ भाला र हतियारहरू घाममा टल्किन्छन्।

२४घोडा एकदम उत्तेजित हुन्छ। त्यो मैदानमा चाँडो दगुछ। जब त्यसले बिकुल बजेको सुन्दछ त्यो रोकिन सक्नेन।

२५जब बिकुलको आवाज गुञ्जिन्छ घोडा कराउँछ, 'छिटो,' उसले टाडैबाट युद्ध सुँध्ने गर्छ। उसको कप्तानहरूले कराउँदै दिएको आदेशहरू अनि युद्धभूमिका अन्य सबै आवाजहरू सुन्दछ।

२६अय्यूब, के तिमीले बाजलाई कसरी पखेटा फिँजाएर दक्षिणतर्फ उड्न सिकायो?

२७के तिमी मात्र हौ जसले गिद्धलाई आकाश माथि माथि उड्न सिकायो। के तिमीले त्यसलाई उच्च पर्वतहरूमा त्यसको गुँड बनाउन सिकायो?

२८गिद्ध पर्वत र शिखरमा बस्दछ। चट्टान नै गिद्धको किल्ला हो।

२९गिद्धले आफ्नो शिकार उच्च किल्लाबाट नियाल्दछ। गिद्धले एकदम टाढामा भएको शिकार देख्न सक्छ।

३०जहाँ मरेका सिनुहरू हुन्छन् त्यहाँ गिद्धहरू एकत्रित हुने गर्छन्। अनि बच्चाहरूले रगत चुस्दछ।"

४० परमेश्वरले अय्यूबलाई जवाफ दिँदै भन्नुभयो: २"अय्यूब, तिमीले सर्वशक्तिमान परमेश्वरलाई दोषारोपण गरेका छौ। तिमीले गल्ती काम गर्नु भन्ने मलाई दोषी ठान्यौ। अब, त्यो मानिस जसले परमेश्वरलाई सही बनाउन चाहन्छ, मलाई जवाफ देऊ।"

३तब अय्यूबले परमेश्वरलाई जवाफ दिँदै भने:

४"म तपाईँसित बात गर्ने अत्यन्तै तुच्छ हुँ। म तपाईँलाई के भन्न सक्छु? म तपाईँलाई जवाफ दिन सकिन। म आफ्नो मुखमा हात राखी बस्नेछु।

५मैले एकपल्ट बोलेँ, तर म फेरि बोल्ने छैन। मैले दुइपल्ट बोलेँ, अब तर म केही पनि बोल्ने छैन।"

६तब फेरि तूफानबाट परमप्रभु परमेश्वर अय्यूबसित बोल्नुभयो। परमप्रभुले भन्नुभयो:

७"अय्यूब, आफैलाई संभाल अनि मैले सोधेको प्रश्नहरूको जवाफ दिन तयार होऊ।

८अय्यूब, के तिमी सोच्छौ कि मैले अन्याय गरेको छु? तिमी भन्छौ कि गल्ती कामहरू गरेर म दोषी भएँ यसकारण तिमी निर्दोष भएर देखा पर्यौ।

९के तिम्रो पाखुराहरू परमेश्वरको पाखुरा भन्दा बलियो छ? परमेश्वरको आवाज जस्तै तिम्रो आवाज छ जुन मेघ गर्जन जस्तो ध्वनि छ?

१०यदि तिमी परमेश्वर जस्तो छौ भने तब तिमी घमण्ड गर्न सक्दछौ। यदि तिमी परमेश्वर जस्तो छौ भने तब तिमीले महिमा र सम्मान लुगा जस्तै लगाउन सक्छौ।

११यदि तिमी परमेश्वर जस्तै छौ भने तब तिमीले आफ्नो क्रोध देखाउन सक्छौ। ती घमण्डी मानिसहरूलाई सजाय दिन सक्छौ।

१२हो, अय्यूब। ती घमण्डी मानिसहरूलाई हेर अनि तिनीहरूलाई नम्र बनाऊ। ती दुष्ट मानिसहरूलाई जहाँ उभिएका छन् त्यही धूलो पारि देऊ।

१३सारा घमण्डी मानिसहरूलाई फोहोरमा गाडी देऊ। तिनीहरूको शरीरहरू बेरेर चिहानहरूमा राखी देऊ।

१४अय्यूब, यदि तिमीले यी सबै कुराहरू गर्न सक्छौ भने तब म पनि तिम्रो प्रशंसा गर्नेछु। अनि तिमीले आफ्नै शक्तिद्वारा आफैलाई बचाउन सक्षम छौ भनेर म स्वीकार्नेछु।

१५अय्यूब, जलगैडामा* हेर। मैले जलगैडा बनाएँ अनि मैले तिमीलाई बनाएँ। जलगैडाले गाईले भैं घाँस खान्छ।

१६जलगैडासँग शरीरमा एकदम ज्यादा ताकत छ। उसको भुडीको मांसपेशीहरू एकदम शक्तिशाली छन्।

१७जलगैडाको पुच्छर देवदारको रूख जस्तै कडा छ। उसको खुट्टाको मांसपेशीहरू एकदम बलिया छन्।

१८जलगैडाका हड्डीहरू पित्तल जस्ता दरिला छन्। उसको खुट्टाहरू फलामका शलाकाहरू जस्ता छन्।

१९जलगैडा एकदम अद्भूत जन्तु हो जसलाई मैले बनाएँ। तर म त्यसलाई पराजित गर्न सक्छु।

२०जलगैडाले पशुहरू चर्ने पहाडहरूमा उम्रने घाँस खान्छ।

२१जलगैडा कमलको उद्भिद मुनि पल्टिन्छ। जलगैडा भार पातको दलदलमा लुक्दछ।

२२कमल फूलको बोटले आफ्नो छाँयामा जलगैडालाई लुकाउँदछ। त्यो नदीको छेवमा उम्रने लहरे रूखहरू मनि बस्दछ।

जलगैडा बिहिमय हिब्रू भाषामा छ नेपालीमा यसको नाउ जलगैडा हो।

२३ यदि नदीमा बाढी आए जलगैडा भाग्दैन। यदि यर्दन नदी उसको अनुहारमा परे पनि त्यो डराउँदैन।

२४ कुनै मानिसले पनि जलगैडालाई अकुंसे लगाई पक्रन सक्तैन अनि पासो लगाउन सक्तैन।

४१ “अय्यूब, तिमिले वृहत जन्तुलाई माछा पक्रने बल्छीले समात्न सक्छौ? त्यसको जिब्रोमा डोरीले बाँध्न सक्छौ?”

त्यसको नाकबाट तिमी डोरी छिराउन सक्छौ? अथवा बङ्गरामा बल्छी छिराउन सक्छौ?

३के लेबीयथानले तिमिलाई ‘मलाई जान दिनुहोस्’ भनेर बिन्ती गर्नेछ? के उ तिमिसँग नम्र भाषामा बोल्ने छ?

४के लेबीयथानले ‘तिम्रो सेवा सधैं गच्छु’ भनेर समझौता र वाचा खाएको छ?

५के तिमी चरा-चुरूङ्गीहरू सँग खेले जस्तो लेबीयथानसँग खेल्न सक्छौ? के तिमी ऊमाथि डोरी लगाउनेछौ ताकि तिम्रो नोकनी केटीहरू त्यो सँग खेल्न सक्छ?

६के जालहारीले तिमिदेखि लेबीयथान किन्ने कोशिश गर्नेछ? के तिनीहरूले त्यसलाई काटेर टुक्रा-टुक्रा पारेर व्यापारीहरूसित बेच्छन?

७के तिमी लेबीयथानको छाला अथवा टाउको भित्र भालाहरू पर्याँन सक्छौ?

८अय्यूब, यदि तिमिले कहिले लेबीयथान माथि हात राखेकोछौ भने तिमिले फेरि त्यस्तो कहिल्यै गर्ने छैनौ। खाली चिन्ता गर युद्ध बारे जुन हुनेवाला छ।

९के तिमिले लेबीयथानलाई पराजित गर्न सक्छु भनेर सोच्दछौ? ठीकै छ, भूल यसलाई। त्यहाँ आशा छैन। खाली त्यो तिर हेरी रहँदा तिमि भयभीत हुनेछौ।

१० कुनै मानिस पनि त्यस्तो वीर छैन जसले त्यसलाई रिस उठाउँछ। ठिक, मेरो विरुद्ध कुनै मानिस उठन सक्तैन।

११ म कोहीसँग पनि ऋणी छैन। स्वर्ग मुनी भएका सबै कुराहरू मेरो हुन।

१२ अय्यूब, म तिमिलाई लेबीयथानको खुट्टाहरू बारे बताउनेछु, उसको शक्ति अनि सुन्दर आकार बारेमा बताउनेछु।

१३ कसैले पनि उसको छाला छेड्न सक्तैन। उसको छाला ढाल बराबर छ।

१४ कसैले पनि लेबीयथानलाई जबरजस्ती गरेर मुख खोल्न सक्तैन। उसको मुखमा भएको दाँतहरूले नै मानिसहरूलाई तर्साउँदछ।

१५ त्यसको ढाड बलियो गरी जोडिएका ढालहरू भैं बलियो छ।

१६ ती ढालहरू एकमाथि अर्को गर्दै यस्तो टाँसिएका छन् कि त्यसबाट हावासम्म छिर्न सक्तैन।

१७ ढालहरू जोडिएका छन् तिनीहरू एकसाथ करिसिएर समिटिएका छन् कि तिनीहरू तानिएर चुँडिन सक्तैनन।

१८ जब लेबीयथानले हाछिउँ काढ्छ यो आगो दन्केको ज्वाला जस्तो हुन्छ। उसको आँखाहरू प्रातःकालको ज्योति जस्तो हुन्छन।

१९ आगोको अगुल्टोहरू बलेको जस्तै ज्वाला उसको मुखबाट बाहिर आउँदछ।

२० पानी उम्लिरहेको भाँडाबाट तातो वाफहरू निस्के जस्तो लेबीयथानको नाकबाट धुवाँ निस्कन्छ।

२१ अनि आगोको फिल्लाहरू मुखबाट उछिटिन्छ लेबीयथानको सासले कोईला जलाउँदछ।

२२ लेबीयथानको घिच्रो साहै बलियो हुन्छ, विपदहरू त्यो देखि डराएर भाग्दछन।

२३ त्यसको छालामा कतै पनि नरम भाग हुँदैन त्यो फलाम जस्तो कडा हुन्छ।

२४ लेबीयथानको मुटु ढुङ्गा जस्तो हुन्छ। त्यससँग डर भनेको रतिभर हुँदैन। यो गहूँ पिँधे जाँतोको तल्लोपट्टिको ढुङ्गा जस्तो हुन्छ।

२५ जब लेबीयथान उठछ, बलिष्ठ मानिसहरू पनि डराउँदछन। जब लेबीयथानले पुच्छर हल्लाउँदछ तिनीहरू भाग्छन।

२६ तरवार, भाला अनि भरीहरूले लेबीयथानलाई हिकाइन्छ तर ती सबै उछिट्टिएर फर्किन्छन त्यस्ता हतियारहरूले त्यसलाई कतै आघात पुग्दाउन सक्तैन।

२७ लेबीयथानले पराल टुक्राए जस्तै सहजै फलाम भाँचिदिन्छ। त्यसले सडेको काठ जस्तै पित्तल भाँच्छ।

२८ काँडले लेबीयथानलाई भगाउन सक्तैन। ढुङ्गाहरू पनि उसका निम्ति पराल भैं हुन्छ।

२९ जब काठको मुँग्रोले त्यसलाई हिकाउछ त्यो यसलाई परालले छोए जस्तो अनुभव गर्छ त्यो हाँस्दछ जब मानिसहरूले त्यसमाथि भालाहरू वर्षाउँदछन।

३० लेबीयथानको भुँडीको छाला फुटेका माटाका भाँडाहरूको तीखो टुक्राहरू जस्ता हुन्छन। उसले हलोलो भैं जमीन फुटाँउछ।

३१ लेबीयथानले समुद्रको पानीलाई भाडा उम्लिरहेको पानी भैं घोल्छ। त्यसले पानीका फोका भाँडामा उम्लिएको तेल जस्तै बनाउँदछ।

३२ जब लेबीयथान पौरिन्छ त्यसले आफू पछाडि बाटो छाड्दछ। त्यसले पानीलाई घोल्छ अनि आफू पछाडी सेतो फीज छोड्छ।

३३ लेबीयथान जस्तो जनावर पृथ्वीमा छैन त्यो भयरहित बनाइएको प्राणी हो।

३४ लेबीयथानले घमण्डी पशुहरूलाई तल हेर्दछ। त्यो सारा जङ्गली जनावरहरू माथि राज गर्ने राजा हो। अनि म, परमेश्वरले, लेबीयथान सृजना गरें।”

अय्यूबले परमेश्वरलाई जवाफ दिँदछ

४२ तब अय्यूबले परमेश्वरलाई जवाफ दिए। अय्यूबले भने,

१“परमप्रभु, म जान्दछु तपाईंले सब कुराहरू गर्न सक्नु हुन्छ। तपाईंले योजनाहरू बनाउनु हुन्छ, अनि कसैले पनि परिवर्तन गर्न वा रोक्न सक्ैन।

२परमप्रभु, तपाईंले यो प्रश्न सोध्नुभयो: ‘को अज्ञानी मानिस हो जसले यस्ता अर्थहीन कुराहरू गऱ्छो?’ परमप्रभु, मैले ती कुराहरूको बारे बोलेँ जुन मैले बुझिँनँ। मैले ती कुराहरू भनेँ जुन मेरो लागि बुझ्नु अति अचम्भित थियो।

३परमप्रभु, तपाईंले मलाई भन्नुभयो, ‘सुन अय्यूब, म भन्ने छु। म तिमीलाई प्रश्नहरू सोध्ने छु अनि तिमीले मलाई जवाफ दिनेछौ।’

४परमप्रभु, बितेका दिनहरूमा, मैले तपाईं बारे सुनेको थिएँ तर अहिले तपाईंलाई मेरै आँखाले देखेँ।

५अनि परमप्रभु, म स्वयं नै लज्जित भएँ। परमप्रभु, म अत्यन्त दुःखी छु। मैले जे गरेँ त्यसको पश्चातापका निमित्त मैले आफैँलाई धूलो र खरानीले पुर्दछु।”

परमप्रभुले अय्यूबका सम्पत्ति फिर्ता दिनुभयो

७अय्यूब सँग बात-चीत गरिसके पछि, परमेश्वर तेमानीबाट आएका एलीपज सँग बोल्नु भयो। परमेश्वरले एलीपजलाई भन्नुभयो, “म तिमी साथै तिम्रो दुइ साथीहरूसँग रिसाएको छु। किन? किनभने तिमीहरूले मेरो विषयमा सही कुरा गरेनौ। तर अय्यूब मेरो सेवक हो। अय्यूबले मेरो विषयमा ठीक कुरा गर्छ। यसकारण अब तिमीहरूले, सातवटा गोरूहरू र सातवटा भेडाहरू ल्याऊ। ती सब मेरो सेवक अय्यूबलाई देऊ। तिनीहरूलाई मार तिमीहरूका निमित्त होमबलि अर्पण गर। मेरो सेवक अय्यूबले तिमीहरूका लागि प्रार्थना गर्नेछ अनि त्यो प्रार्थनाको उत्तर दिनेछु। त्यसपछि म तिमीहरूलाई

दण्ड छैन जसको लागि तिमीहरू योग्य थियौ। तिमीहरूले ठीक कुराहरू मेरो बारेमा बोलेनौ तर मेरो सेवक अय्यूबले मेरो बारेमा ठीक कुराहरू गरे।”

८यसकारण तेमान बासिन्दा एलीपज अनि शुहबाट आएका बिल्दद साथै नाउँबाट आएका सोपरले परमप्रभु आज्ञा पालन गरे। त्यसपछि परमप्रभुले अय्यूबको प्रार्थनाको जवाफ दिनुभयो।

९अय्यूबले आफ्ना मित्रहरूको लागि प्रार्थना गरे। अनि परमप्रभुले अय्यूबलाई फेरि सफल पार्नुभयो। परमेश्वरले उससँग भएको भन्दा दुइगुणा ज्यादा अय्यूबलाई दिनुभयो। ११तब अय्यूबका सारा दाज्यू-भाइ र दिदी-बहिनीहरू साथै अय्यूबलाई चिन्ने जान्ने सबै मानिसहरू उसको घरमा आए। तिनीहरूले अय्यूबसँग ठूलो भोज खाए तिनीहरूले अय्यूबलाई सान्त्वना दिए कारण परमप्रभुले अय्यूबलाई धेरै कष्ट दिनु भएको थियो। प्रत्येक मानिसले अय्यूबलाई चाँदीको टुक्रा र सुनका आँठी उपहार दिए।

१२परमप्रभुले अय्यूबसँग शुरुमा भएको भन्दा बढी सम्पन्न हुने आशिर्वाद दिनुभयो। अय्यूबले १४,००० भेडा ६,००० ऊँटहरू, २,००० गाईहरू अनि १,००० पोथी गधाहरू पाए। १३अय्यूबले सात भाई छोराहरू र तीन बहिनी छोरीहरू पनि पाए। १४अय्यूबले जेठी छोरीको नाउँ यमीमा माइली छोरीको नाउँ कसीआ र कन्छी छोरीको नाउँ केरेन-हप्पूक राखे। १५अय्यूबका छोरीहरू त्यस ठाँउका अन्य स्त्रीहरू भन्दा सुन्दरी थिए। अनि अय्यूबले आफ्ना सम्पत्तिका केही अंश आफ्नी छोरीहरूलाई दिए। प्रत्येकले आफ्ना दाज्यू-भाइहरूले जस्तै बराबरीको रूपमा सम्पत्तिहरू पाए।

१६यसकारण अय्यूब अब एक सय चालीस वर्षसम्म बाँचे। उनले आफ्ना नानीहरू, नातानतिनीहरू, पनातीहरू, खनानीतहरू सबै हेर्न पाए। १७अय्यूब अत्यन्त पूरा बूढेसकामलमा दीर्घायु भएर मरे।

एस्तरको पुस्तक

रानी वस्तीले राजाको हुकम मानिन्

१ अहासूरसको समयमा यो कुरा घट्यो यी अहासूर थिए जसले भारतवर्षदेखी लिएर इथियोपिया सम्मका १२७ प्रदेशहरू माथि शासन गर्थे। २ती दिनहरूमा अहासूर राजाले प्रसाद जिल्ला शासन गर्थे।

३आफ्नो शासनकालको तेस्रो वर्षमा, राज्यमा भव्य बडाई अनि प्रतिनीधिकोलाई ठूलो भोज दिन ऐश्वर्यका प्रदर्शन गर्दा तिनले आफ्ना सबै अधिकारीहरू अनि सेवकहरू फारसी अनि मादी सेनापतिहरू, कुलीनहरू। ४अनि आफ्ना अधिनका प्रदेशबाट आएर अधिकारीहरूका निम्ति १८० दिनसम्म भोजको आयोजन गरे। ५अनि त्यो उत्सव पुरा भयो राजाले शूशनमा भेट्न सकिने सबै धनी एवं गरीब मानिसहरूका निम्ति राजमहल संगै बारेको बगौचामा सातदिनसम्म भोजको आयोजन गरे। त्यहा मिहीन सुती वस्त्रका हातले बुनेका जाली बनावटका वस्त्र। ६नीला अनि सेता सुतीका पर्दाहरूको घेरामा मलमलको डोरी अनि बैजनी लुगा, चाँदीका खामाहरू संगर्मरको दुङ्गाहरू थिए। तलमाथि बुट्टा बनाईएका राता सेता मोती अनि मुल्यावान पत्थर लाएको अनि चाँदीका आराम-आसनहरू राखिएका थिए। ७दाखरस सुनका कचौरा महरूमा थिए। कचौरा विभिन्न प्रकारका थिए। अनि त्यहाँ धेरै राजकीय दाखरस थियो, किनभने राजा धेरै दयालू थिए। ८पेय वस्तु प्रचुर थियो प्रत्येक पाहुनाले जति इच्छा गर्छ त्यति पिउन दिनु भनी राजाले आफ्ना सेवकहरूलाई आदेश गरेका थिए।

९त्यसै समयमा रानी वस्तीले स्त्रीहरूका निम्ति एक भोजको आयोजना राजा अहासूरस को राजमहलमा गरिन।

१०-११भोजको सातौं दिनमा जब राजा दाखरसको नशामा चूर थिए उनले यहूमान, बिज्ता, हर्बोना, बिग्ता, अबगता, जेतेर अनि कर्कस, सात जना, नपुंसकहरू जसले राजा अहासूरसको सेवा गर्थे रानी वस्तीलाई राजकीय मुकुट लगाएर उनको अघि ल्याउनु भने उनले रानीको सुन्दरता मानिसहरू अनि अधिकारीहरूलाई देखाउन चाहन्थे किनभने तिनी अत्यन्तै सुन्दरी थिइन्।

१२राजाले नपुंसकहरूलाई आज्ञा गरे। तापनि, रानी वस्तीले आउँन अस्वीकार गरिन्। यसकारण राजा एक्दमै क्रोधित भए। १३यसकारण राजाले उनका ज्ञानी मानिसहरूसंग भने, जो नियमविचार शक्तिका विषयमा एक्दमै चतुर थिए, राजाले यी कुराहरू साधारण रूपले

सोधे। १४यी सात जना कर्शना, शेतार, अद्माता, तर्शीश, मेरेश, भर्सना अनि ममूकान, ज्ञानी अधिकारीहरू राजाका अत्यन्तै नजिक थिए यी फारस र मादीका अधिकारीहरूको राजासित पहुँच थियो अनि तिनीहरूले राज्यमा शासन चलाउँथे। १५राजाले तिनीहरूलाई भने। “नियम, अनुसार रानी वस्तीलाई के गर्ने? किनभने राजाले अहासूरस नपुंसकहरू, मार्फत जे आदेश दिए त्यो रानीले पालन गरिन्?”

१६अनि ममूकानले राजा अनि अधीकारीहरूको समक्ष भने, “रानी वस्तीले राजा प्रति मात्र होइन सबै अधिकारीहरू अनि राजा अहासूरसका प्रदेशहरूमा बस्ने सबै मानिसहरू प्रति अनादर गरेकीछन्। १७किनकि रानी को अनादर सबै स्त्रीहरूमा पुगेकोछ, कि तिनीहरूले पनि खुल्लम खुल्ला आफ्ना पतिहरूलाई तिरस्कार गर्न सक्छन्। हरेक स्त्रीहरूले भन्नेछ।” जब राजा अहासूरसले रानी वस्तीलाई तिनको समक्ष आउनु भने तर तिनी आइन्न्।

१८“आज, रानीले के गरिन फारस र मादी अधिकारीहरूका पत्नीहरूले सुने अनि तिनीहरूले आफ्ना पतिहरूसित, राजाका अधिकारीहरूले त्यही व्यवहार गरे तिनीहरूमा धेरै अपमान र क्रोध हुनेछ।

१९“यदि राजालाई राम्रो लाग्छ भने, उहाँबाट आदेश जारी होस् अनि यसलाई फारस र मादीहरूको व्यवस्थाको, नियममा लेखियोस्। यसको उल्लंघन नहोस्। “आज्ञापत्रले यो घोषणागर्नुपर्छ कि वस्ती फेरि पनि राजा अहासूरसको अघि आउनुहुँदैन। तिनको रानीको अधिकार पनि अन्य स्त्रीलाई दिनु पर्छ। जो तिनी भन्दा सुन्दर छे। २०राजाले जे हुकुम दिन्छन् विशाल राज्यले सुन्नेछ अनि सामाजिक स्तरमा ठूला या सानाका पत्नीहरूले सम्मान गर्नेछन्।”

२१अनि यो सल्लाह राजा अनि अधिकारीहरूको नजरमा असल ठानियो। अनि राजाले ममूकानको सल्लाहलाई स्वीकार गरे। २२अनि राजाले समस्त प्रदेशहरूलाई तिनीहरूको भाषा र तिनीहरूको बोलि अनुसार व्यक्ति व्यक्तिलाई उसको घरको शासक हुनलाई, तिनीहरूलाई आफ्ना मानिसहरू कै भाषामा जाहरेगरेर पत्रहरू पठाए।

एस्तरलाई रानी बनाईयो

२ यी घटनाहरू पछि राजा अहासूरसको क्रोध शान्त भयो। तिनले वस्तीलाई सम्भे अनि तिनले के

गरिन्, तिनको सम्बन्धमा राजाले के आदेश दिए त्यो सम्भे। २उनका सेवकहरू जसले उनको सेवा गर्थे भने, “राजाका निम्ति राम्री केटीहरू खोज। ३अनि आफ्ना राज्यका सबै प्रान्तहरूमा राजाले अधिकारीहरू नियुक्त गरून्। अनि तिनीहरूले सबै राम्री तरुणीहरू भेला पारुन र शूशान जिल्लाको नारी-कक्ष जुन नपुंसक होगई नारी-गृहको रखवाला हो उसको संरक्षणमा ल्याउन्। उसले तिनीहरूलाई श्रृंगार सेवा दिनेछ। ४अनि यी जवान स्त्रीहरू मध्य जसलाई राजाले मनपराउने छन् उनले वशती को सस्थानमा शासन गर्ने छिन्। यो विचार राजालाई असल लाग्यो अनि त्यसै गरे।

५शूशानको राजधानीमा एक जना यहूदी मानिस थिए। उसको नाउँ मोर्दैकै थियो। तिनी याइरका छोरा, शिमीका नाति, बिन्यामीनका कीशका छोरा थिए। तिनी, यहूदाका राजा यकोन्याह मध्य देश निष्कासनहुनेहरू सहितका एक जनाका सन्तान थिए। ६यो बाबेल का राज नबूकदनेसर द्वारा गरिएको देश निकाला थियो। ७मोर्दैकैकी एकजना भतिजी थिई जसको नाउँ हदस्सा थियो। उसको आमा-बाबु मरिसकेका थिए। मोर्दैकैले उसलाई धर्म-पुत्रीको रूपमा ग्रहण गरेको थियो। हदस्सालाई एस्तर पनि भनिन्थ्यो। एस्तरको शारीरिक गठन अनि अनुहार सुन्दर थियो।

८जब राजाको सन्देश अनि उर्दी सुनियो जब अनेक जवान स्त्रीहरूलाई शूशानको राजधानी हेगेकोमा भेला गरिदै थियो, एस्तरलाई पनि राजमहलमा लगियो अनि अन्तःपुरको रखवाले हेगेलाई निगरानिमा राखियो। ९अनि हगैले त्यो केटी एस्तरलाई मन परायो अनि उसले उसको कृपा प्राप्त गर्छ। यसकारण उसले एस्तरलाई तत्कालै श्रृंगार सेवा तथा राजमहलबाट भोजन र सात जना नोकर्नीहरू व्यवस्था गर्यो तब उसको नोकर्नीहरू र उसलाई हगैले सब भन्दा राम्रो नारी-गृहमा साख्यो। १०एस्तरले आफ्ना मानिसहरू वा आफ्ना पुर्खाहरू को बारेमा केही बोलिनन् किन भने यस विषयमा बोल्न मोर्दैकैले तिनलाई निषेध गरेका थिए। ११प्रत्येक दिन मोर्दैकै अन्तःपुरको आँगनको अघाडी, पछाडी हिँडिरहन्थे जसमा कि एस्तर को बारेमा तिनलाई के भईरहेछ, त्यो उसले थाहा पाउन सक्नेछन्।

१२प्रत्येक कन्याहरू राजा अहासूरसको अघि जाने समय आउँछ, स्त्रीहरू बाह्र महीना सम्म सिङ्गर पट्टर मा रहनु पर्थ्यो स्त्रीहरूले छः महीना सुगन्धित तेल लाउँथे अनि छः महीना उत्तर अन्ये सौन्दर्यका सामग्रीले सिङ्गिन्थे। १३त्यसबेला जवान स्त्रीहरू राजाकहाँ जान सक्थे। मांग गरिएका हरेक कुरा राजमहलको अन्तः पुनहबाट उनीहरूलाई लिन दिइन्थ्यो। १४सौँभमा तिनी राजा कहाँ जानु पर्छ अनि विहान अर्को स्त्रीहरूको निवासस्थान शाशगजको जिम्मामा नपुंशक राजाका दासीहरूको रक्षक कहाँ फेर्केर जान्थे। जब सम्म

राजाले तिनीलाई आउनु भनेर नाउँ द्वारा बोलाउँदैँन थिए। तिनी फेरि पनि राजा कहाँ जानु पर्दैँन थियो। १५एस्तर अबीहेल्को छोरी थिइन्, तिनी तिनीका काका मोर्दैकैकी धर्मपुत्री थिइन्। जब एस्तरको राजा कहाँ जाने पालो आयो। तिनले, राजाका नपुंसक, स्त्रीहरूका अभिभावक हेगेले तिनलाई गुर्न भनेका सल्लाह बाहेक अरू केही पनि गरिनन देखेहरू सबैले एस्तरलाई खूबै मन पराए। १६यसर्थ राजा अहासूरसको शासनका सातौँ वर्ष को दशौँ महीना, हो तेबेतको महीना-मा राजमहलमा राजाकोमा एस्तरलाई लगियो। अनि राजाले एस्तरलाई अन्य सबै स्त्रीहरूलाई भन्दा बढ्ता मन पराए।

१७अनि अन्य सबै कन्याहरूलाई भन्दा राजाले तिनलाई मन पराए। यसर्थ राजाले राजमुकुट एस्तरको शिरमा लगाइदिए अनि तिनले वशतीको स्थानमा एस्तरलाई रानीको रूपमा शासन गर्ने अधिकार थिए। १८यसर्थ राजाले ठूलो भोजको आयोजना गरे आफ्ना सबै अधिकारीहरू अनि सेवकहरूको निम्ति भोज गरे। अनि तिनले सबै प्रान्तहरूमा त्यस दिनलाई विदाको दिन घोषण गरे अनि तिनले एक राजाले मात्र दिन सक्ने उपहारहरू प्रदान गरे।

मोर्दैकैलाई दुष्ट योजनाको जानकारी

१९कन्या केटीहरूलाई भेला गरिएको दोस्रो पल्ट थियो। अनि मोर्दैकै राजाको द्वारमा बसेका थिए। २०एस्तरले अभ्र पनि आफ्ना मानिसहरूको अथवा आफ्नो वंशको विषयमा मोर्दैकैले आदेश दिए अनुसार अरूलाई भनेकी थिइन्। अनि उसको निगरानीमा हुँदा जस्तै तिनले मोर्दैकैको आज्ञा पालन गरिन्।

२१त्यसबेला, जब मोर्दैकै राजाको मुलढोकामा थिए। बिगथाना अनि तेरेश-राजाका दुई मुलढोका सुरक्षाकर्मीहरू असन्तुष्ट भए। अनि तिनीहरूले राजा अहासूरसलाई मार्ने षड्यन्त्र गरे। २२अनि मोर्दैकैलाई त्यो षड्यन्त्र थाहा भयो, अनि उसले त्यो कुरा रानी एस्तरलाई भने। अनि एस्तरले त्यो कुरा राजालाई भनिन्, मोर्दैकैलाई, सुचना दिएकोमा श्रेयदिदै। २३त्यो कुराको छानबीन गरियो त्यो सत्य पाइयो र ती दुईलाई रूखमा भुण्डयाइयो। अनि यो घटना राजको इतिहासमा लेखियो।

यहूदीहरूलाई नाश गर्ने हामानको योजना

३ यी घटनाहरू पछि राजा अहासूरसले अगामी हम्मदाताको छोरा हामानलाई पदोन्नति प्रदान गरे। तिनले उसलाई उसको समयमा भएका सबै अधिकारीहरूको जिम्मामा राखिदिए। २अनि राजाको द्वारमा भएका समस्त सेवकहरूले भुकेर हामानलाई श्रद्धा देखाउँथे, किनभने तिनीहरूलाई त्यसो गर्नु भनी राजाले आदेश दिएका थिए। तर मोर्दैकैले भुकेर श्रद्धा गरेनन्। ३अनि

राजाको द्वारमा भएका सेवकहरूले मोर्दकैलाई भने, “किन तिमी राजाको आदेश भङ्ग गर्छौं?”

४जब तिनीहरूले दिनै पिच्छे तिनलाई भने तर तिनले तिनीहरूलाई उत्तर दिएनन। तब तिनीहरूले मोर्दकैको चियो गर्न हामानलाई भने किनभने उसले हाम्राकुरा मान्छन् भन्दैन मोर्दकैलाई तिनी एक यहूदी हो भनेर तिनीहरूलाई भनेका थिए। ५अनि हामानलाई मोर्दकैले भुकेर श्रद्धा नगरेको देखे यसर्थ हामान क्रोधले भरिए। ६जब उसले मोर्दकैको राष्ट्रयता चाल पायो उसले मोर्दकैलाई मात्र मार्न संतुष्ट थिएन। हामानले अहासूरसका समस्त यहूदीहरूलाई नष्ट गर्न चाहन्थ्यो किनभने तिनीहरू मोर्दकैको मानिसहरू थिए।

७राजा अहासूरसको शासनकालको बाहौ वर्षको पहिलो महिनामा हामान को क्षमता तिनीहरूले “पुर” अर्थात चिट्टा गरे। यहूदीहरूको विनाशको निम्ति निश्चित दिन अनि महिना तोक्नका निम्ति चयन गरिएको बाहौ महीना, अदारको महिना थियो। ८अनि हामानले राजालाई भने, “तपाईंको राज्यको प्रत्येक प्रान्तमा मानिसहरूमाभ एक थरिका मानिसहरू छरिएका अनि छुट्टीएका छन्। अनि तिनीहरूको दस्तुर सबै मानिसहरूको दस्तुर भन्दा भिन्नैछ। तिनीहरू राजाको नियमहरू मान्दैनन् राजालाई ल्यो कुरा अशैय भयो।

९“यदि यसले राजालाई प्रसन्न पार्छ भने आदेश लेखियोस् कि तिनीहरूलाई नष्ट गरियोस्। अनि म १०,००० चाँदीका टुक्राहरू राजाको भण्डारमा सहयोग दिनेछु जुन रकम हुन्छ ती आज्ञा पालन गर्नेहरूलाई इनाम दिनु हुन्छ।”

१०यसर्थ राजाले आफ्नो हातबाट मुद्रीको राजमोहर औठी निकाले अनि तिनले त्यो हामान, अगागी हम्मदाताका छोरा, यहूदीहरूका शत्रुलाई दिए। ११अनि राजाले हामानलाई भने, “तिमीलाई जे इच्छा लाग्छ त्यहिगर तर चाँदी चाहि आफूसंग राख।”

१२यसर्थ राजाका लेखापालहरू लाई पहिलो महीनाको तेहौ दिनमा बोलाए अनि प्रत्येक प्रदेशका राज्यपालहरूलाई, र प्रत्येक प्रदेशका अधिकारीहरूलाई लिपि अनि भाषा अनुसार हामानले आदेश गरे मुताबिक लेखियो। त्यसलाई राजाको नामवाली मा लेखियो अनि त्यसलाई राजाकै राजमोहर लगाइएको थियो।

१३अनि राजाका दुतहरू द्वारा सबै आदेशहरू राज-प्रदेशहरूमा पठाइयो कि सबै यहूदीहरू जवान अनि वृद्ध, केटाकेटी अनि स्त्रीहरूलाई बाहौ महीना, अदारको महीनाको तेहौ दिनमा आज्ञा गरियोस् अनि एकै दिनमा मारियोस् र नाम निशान मेटायोस्। अनि तिनीहरूका सर-सामानहरूलाई युद्धमा नास गरियोस्।

१४आदेशको एक-एकप्रति व्यवस्थाको रूपमा प्रत्येक प्रदेशमा पठाइयोस सबै मानिसहरूलाई भनियोस जसद्वारा त्यसदिन तिनीहरू तयार रहेनछन्। १५समाचार वाहकहरू

राजाको आदेश लिएर हतारिएर गए। आदेश शूशनको जिल्ला महलमा घोषणा गरिएको थियो। राजा र हामान मद पिउन बसे तर शूशन शहरमा हलचल भयो।

मोर्दकैले एस्तरलाई सहायता गर्न राजी भए

४ मोर्दकैले त्यहाँ भएका सबै घटनाहरू थाहा पाए। यसर्थ मोर्दकैले आफ्ना वस्त्रहरू च्याते अनि भाङ्गारा लगाएर आफै माथि खरानी छर्किए। त्यस पछि तिनी शहरको बीचमा गए अनि कष्टमा जोडले रोए। २तब तिनी राजा द्वाराको अधि गए। तर उनी भित्र गएनन् किनभने भाङ्गारा लगाएर कोही पनि राजाको द्वाराभित्र जान हुदैनथियो। ३अनि हरेक प्रान्तमा जब राजाको आदेश पुग्यो, त्यहाँका यहूदीहरू बीचमा अफसोस, रूबावासी र विलाप भयो। तिनीहरू धेरैजनाले शोक वस्त्र लगाए अनि शिरमाथि खरानी छर्किए।

४दासीहरू अनि नपुंशक जस्ले एस्तरको सेवा गर्थे तिनी कहाँ गए अनि मोर्दकैले के भहिरहेछ तिनलाई भने तब रानी व्याकुल थिइन्। अनि तिनले मोर्दकैलाई वस्त्रहरू पठाइन उनले बोराको वस्त्र हटाउन चाहिन। तर तिनले वस्त्रहरू स्वीकार गरेनन्। ५तब एस्तरले राज-नपुंसक हताकलाई बोलाइन्, जसलाई राजाले तिनको सेवामा नियुक्त गरेका थिए, अनि एस्तरले उसलाई मोर्दकै कहाँ के हुदैछ भनि बुझ्नेको निम्ति पठाईन। ६अनि हताक मोर्दकै कहाँ गए शहर चोकमा जो राजाको द्वारअधि थियो। ७मोर्दकैले घटेका सबै घटनाहरू उसलाई भने अनि तिनको को बारेमा जो यहूदीहरूको संकार को निम्ति राजकोषबाट दिइने छ भनि हामानलेभनेको कुरापनि भने। ८शूशनमा तिनीहरूको संकार गर्नु भनि जाहेर गरेको व्यवस्था लेखिएको एक प्रतिलिपि एस्तरलाई देखाइ दिनु अनि राजा कहाँ जानु र राजाको कृपा प्राप्त गर्नु अनि आफ्ना मानिसहरूका निम्ति तिनी सित निवेदन गर्नुभनि निर्देश न दिए।

९यसर्थ हताक गए अनि मोर्दकैले भनेका कुरा उसले एस्तरलाई सुनाए।

१०तब एस्तर ले हताकलाई तिमीले मोर्दकैलाई भन्नु भनी निर्देश गरिन्। ११“राजाका सबै सेवकहरू र राजाप्रान्तका मानिसहरूले यो जानुन कि कुनै पनि पुरुष वा स्त्री राजाले नबोलाई राजाको आँगनमा भिन्नी जान्छ त्यसको एउटै नियम छ-मृत्यु। अनुमति लिएर प्रवेश गर्ने मात्र बाँच्छ जसलाई राजाले आफ्ना सुनौला राज दण्ड फैलाउँछन्। अनि मलाई गएको तीस दिन देखि राजा कहाँ जानलाई बोलाइएको छैन।”

१२-१३जब तिनीहरूले मोर्दकैलाई एस्तरले भनेका कुरा सुनाए। तब मोर्दकैले यो जवाफ एस्तरलाई पठाए: “तिमीस्वयंले यो न सोच कि राजाको दरवारमा बस्छु भनेर सबै यहूदीहरू मध्ये तिमी उम्कने छौ। १४तर यदि यसवेलामा तिमी चुपलागेर बस्यौ भने यहूदीहरूले

कही न कही बाट छुटकारा पाउनेछन्। तर तिमी र तिम्रा पिताकाघर* नष्ट हुनेछन्। अनि कसले जान्दछ शायद यस्तो समयमा तिमीलाई राज्यको उच्च पद दिइएको छ?"

१५-१६तब एस्तरले मोर्दकैलाई भनी पठाइन् "जाऊ, शूशनमा भेट्टिएजति सबै यहूदीहरू भेला गर अनि मेरो निम्ति उपवासबस। तिमीहरूले तीन दिन तीन रात सम्म कुनै कुरा खानु वा पिउनु हुँदैन। अनि म र मेरा सेविकाहरूले पनि यसरी नै उपवास बस्नेछौं। तब यो नियमको विरुद्धमा भए म राजा भएकहाँ जानेछु। मलाई मार्छन् भनि मर्नेछु।"

१७यसर्थ मोर्दकै आफ्नो बाटो लागे अनि एस्तरले तिनलाई निर्देश दिएका सबै कुरा गरे।

एस्तरको राजा संग कुरा-कानी

५ अनि तेस्रो दिनमा एस्तर आफै राजकीय वस्त्र पहिरिइन्। र गए राजमहलको हल अघि आगनँमा उभिइन्। राजा सिंहासनमाथि प्रवेशद्वार तिर फर्केर बसेका थिए। रजब राजाले रानी एस्तरलाई आँगनमा उभिरहेकी देखे राजा उनलाई देखेर खुशी भए। यसकारण राजाले आफ्नो हातमा भएको सुनौलो राजदण्ड तिनी तर्फ फैलाए अनि एस्तर नजिक आइन् अनि तिनले राजदण्डको टुप्पो छोइन्।

३तब राजाले तिनलाई भने, "रानी एस्तर, तिमी कस्तो छौ? तिमी के इच्छा गर्छौ? आधा राज्यसम्म भए पनि तिमीलाई दिइनेछु।"

४अनि एस्तरले भनिन्, "यदि तपाईंलाई असल लाग्छ भने मैले तपाईंको निम्ति तयार गरेको भोजमा आउनु होस् अनि हामानलाई पनि ल्याउनु होस्।"

५राजाले आदेश दिए, "हामानलाई छिटो बोलाऊ जसमा कि एस्तरले भनेको कुरा हामीहरूले गर्न सकौं।"

अनि राजा र हामान एस्तरले आयोजन गरेको भोजमा गए। ६राजाले दाखरस पिउँदै गर्दा एस्तरलाई भने। "तिमीले के माग्ने इच्छा गर्छौ? जो केही तिमीले माग्छेउ त्यो दिइने छ। अनि तिमी जे पनि माग्छौ चाहन्छेऊ यदि यो आधा राज्य नै हो भने पनि यो तिमीलाई दिइने छ।"

७अनि एस्तरले उत्तर दिइन्, "मेरो निवेदन अनि मैले खोजेको कुरा यस्तोछ। यदि राजाले मलाई मन पराउनु हुन्छ भने यदि राजाले भोलिको मेरो निवेदनलाई इज्जत गर्न चाहनु हुन्छ मेरो विन्ती असल लाग्छ भने राजा अनि हामान मैले दिने भोजमा आइदिनु होस् अनि भोलि राजाले भन्नु भएको प्रश्नको उत्तर दिनेछु।"

पिता का घर नजिकका आफन्त, दाज्यू-भाइ, काका-मामा काकी भाइज्यू।

हामान मोर्दकै संग रिसाए

६त्यस दिन हामान खुशी अनि सन्तुष्ट भएर गए। तर जब हामानले मोर्दकैलाई राजाको द्वारमा देखे अनि मोर्दकै इज्जत गर्न हामानको अघि निउरीएन् तब हामान मोर्दकै प्रति साहै क्रोधित भए। १०तर हामानले स्वयंलाई रोके अनि आफ्नो घरतर्फ लागे। तिनले आफ्ना साथीहरू अनि पत्नी जेरेशलाई बोलाए। ११हामानले उसका धेरै छोरा-छोरीहरूसंग राजाले तिनलाई सम्मान गरेको बताए राजाले तिनलाई राजाका समस्त अधिकारीहरू अनि सेवकहरू माथिल्लो वहोदामा राखेको धाक लगाए। १२हामानले भने, "रानी एस्तरले राजाको निम्ति दिएको भोज मा मलाई बाहेक अरु कसैलाई पनि निम्तो गरिन्। अनि भोलि पनि मलाई राजासित तिनीकहाँ जान बोलाएको छ। १३तर यी सबै मेरो निम्ति ठूलो कुरा होइन्। हरेक समय त्यो यहूदी मोर्दकैलाई राजाको द्वारमा बसेके देख्छु।"

१४तब तिनकी पत्नी अनि तिनका सबै मित्रहरूले तिनलाई भने एउटा ७५ फीट अग्लो फाँसी बनाऊ। अनि राजालाई विहान भन, "मोर्दकैलाई त्यसमा भुण्डयाउनु होस। त्यसपछि खुशीसित राजासंग भोजमा जा नुहोस्।"

त्यो विचार हामानलाई उत्तम लाग्यो अनि तिनले फाँसी बनाए।

मोर्दकैको इज्जत

६ त्यो रात राजालाई निद्रै लागेन। तिनले आफ्ना सेवकहरूलाई दफतरको लेख पुस्तक आफू कहाँ ल्याउनु भने अनि त्यो राजालाई पढेर सुनाइयो। जब बिगताना अनि तेरेश। २संधारका रखवालाहरू मध्ये दुइजना राज अधिकारीहरूले राजा अहासूरसको विरुद्ध कसरी षड्यन्त्र गरे त्यसबारे मोर्दकैले गरेको सबै कुराको विवरणमा राजाले सुने।

३तब राजाले भने, "यसका निम्ति मोर्दकैलाई हामीले के सम्मान अनि प्रशंसा दिऔं?"

अनि जवान मानिसहरू जो राजाका सेवामा थिए तिनीहरूले भने, "हामीले तिनका निम्ति केहि गरेनौं। अनि राजाले भने त्यहाँ आगनँमा को छ?"

४अनि हामान राज महलको बाहिरी आगनँ मा आउँदै थिए, आफूले बनाएको फाँसीमा मोर्दकैलाई भुण्ड्याउनु भनी राजालाई भन्नका निम्ति। ५त्यो जवान, राजाको सेवकले भने, "हामान आँगनमा उभिरहेकोछ।" अनि राजाले भने, "उसलाई यहाँ आउन देऊ।"

६हामान आए। अनि राजाले तिनलाई भने, "राजाले सम्मान गर्न चाहने व्यक्तिलाई के गर्नुपर्छ?"

अनि हामानले सोचे, "राजाले कसलाई म भन्दा अधिक सम्मान गर्न चाहन्छन?"

७त्यसर्थ हामानले राजालाई भने, "राजाले जसलाई सम्मान गर्न चाहनु हुन्छ, त्यस मानिसका निम्ति यस्तो

गर्नुहसि। त्यस मानिस को निम्ति राजा स्वयंले लाउनु भएको राजवस्त्र अनि एउटा घोडा जस माथि राजा चढनु भएको छ। तिनलाई दिनु होस्। ६ अनि उसको शिरमा एक राज मुकुट राखि दिनुहोस्। राजवस्त्र र घोडालाई राजाका एक कुलीन अधिकारीको निगरारीमा राखियोस्। राजाले जसलाई सम्मान गर्न चाहनु हुन्छ त्यस मानिसलाई तिनहरूद्वारा वस्त्र पहिराउन दिनुहोस् अनि तिनीहरूद्वारा तिनलाई घोडामा चढाएर शहरको चौरमा परेड गराइयोस्। अनि तिनको अघि तिनीहरू, त्यस मानिसलाई यसै गरिने छ, जसलाई राजाले सम्मान गर्न चाहनु हुनेछ भनि कराउनु।”

१०“तब राजाले हामानलाई भने, “चाडो, तिमीले अहिले भने भै वस्त्र अनि घोडा लेऊ राजाको द्वारमा बस्ने यहूदी मोर्दकैको निम्ति ती कुराहरू गरिदेऊ। तिमिले भनेका कुनै पनि कुरा गर्न नचुक।”

११ यसर्थ हामानले वस्त्र अनि घोडा तयार पारे तिनले मोर्दकैलाई वस्त्र पहिराई दिए। र तिनलाई शहरका चोक अनि सड़कमा परीक्रमा गराए मोर्दकैको अघि-अघि कराए, “त्यस मानिसलाई यसै गरिनेछ जसलाई राजाले सम्मान गर्न चाहनु हुन्छ।”

१२ त्यस पछि मोर्दकै राजाको द्वारमा फर्किए तर हामान आफ्नो घर तर्फ कुदे अनि लाजले आफ्नो शिर लुकाए। १३ तब हामानले आफ्नी पत्नी जेरेशलाई अनि आफ्ना साथीहरूलाई त्यहाँ भएको हरेक कुराको विवरण सुनाए। अनि उसका ज्ञानी साथीहरू र उसकी पत्नी जेरेशले उसलाई भने, “तिम्रो पतन जन्म-जात यहूदा मोर्दकै समक्ष शुरु भयो त्यसकारण तिमी उसको विरुद्ध खडा हुन सक्दैनौँ साँचै नै तिमी उसको अघि पतन हुनेछौँ अनि नष्ट हुनेछौँ।

१४ तिनीहरू तिनीसँग कुरा गरिरहेको बेला राजाका मानिसहरू आइपुगे। तिनीहरूले हामानलाई एस्तरले प्रदान गरेको भोज मा लगे।

हामानलाई भुण्डायो

७ यसकारण राजा र हामान रानी एस्तर को भोजमा गए। १२देको दिनमा जब राजाले दाखरस पिउदै थिए उनले एस्तरलाई भने, “तिमी जे पनि निवेदन गर्छौँ, रानी एस्तर गर्देउ, त्यो तिमीलाई प्रदान गरिनेछ। तिमी जे चाहन्छौँ, आधा राज्य पनि, तिम्रो लागि दिइछ भन तिम्रो विन्ती के छ?”

३ अनि रानी एस्तरले जवाफ दिइन्, “यदि तपाईंले मलाई मन पराउनु हुन्छ भने, मलाई मेरो जीवन दिनुहोस् यो मेरो निवेदन हो। ४ किनभने म र मेरा मानिसहरू विनाश हुन मारिन र ध्वंश गरिन बेचिएका छौँ। यदि हामी कमरा स्वरूप मात्र बेचिएको भए म शान्त हुने थियो। म यस्तो तुच्छतामा राजालाई भञ्जट दिने थिईन होला। म चुपचाप भए पनि हुनेथियो

किनभने यस्तो अर्थ: दासत्व सच्चाईले राजाले राजालाई दुःखित नबनाएको भए पनि हुने थियो।”

५ अनि राजा अहासूरसले भर्केर रानी एस्तरलाई भने, “यो को हो अनि त्यो कहाँ बस्छ जसले यस्तो कुरा गर्ने भनि सोच्न सक्छ?”

६ अनि एस्तरले भनिन, “त्यो अभिन मान्छे, हाम्रो शत्रु यो दुष्ट हामान हो।”

हामान राजा अनि रानि समक्ष भयभीत भए। ७ अनि राजा क्रोधले उठे तिनी दाखरस छोडेर भोजबाट रजमहलको बाटीका मा गए। अनि हामान रानीसँग आफ्नो प्राणको भिक्षा माग्न उभिए, किनभने तिनले सोचें राजाको दण्ड ठूलो हुन्छ। ८ तब राजा बगैँचाबाट भोजन कोठामा फर्किदै थिए अनि तिनले हामानलाई एस्तर रानी पल्टिरहेको सोफामा लडिरहेका देखे। राजाले रिसाएर भने, “म घरमा भएकै बेलामा तैले रानीलाई आक्रमण गरिरहेछस्।” जब ती वचनहरू राजाको मुखबाट निस्किए राजाका नोकरहरूले हामानलाई बन्दी बनाए। ९ तब हर्बोना, राजाको समक्ष सेवा गर्ने एक जना नपुंसकले भने, “राजालाई सावधान गराउनेमानिस मोर्दकैको निम्ति हामानले बनाएको ७५ फीट अग्लो फाँसी हामानको छत्मा खडा छ।”

राजाले भने, “त्यसलाई त्यो फाँसीमा भुण्डयाऊ।”

१० यसरी तिनीहरूले हामानलाई त्यही फाँसीमा भुण्डयाए जो तिनले मोर्दकैको निम्ति बनाएका थिए। अनि राजाको क्रोध शान्त भयो।

यहूदी जातीलाई सहायता गर्ने राजाको आदेश

८ त्यस समयमा राजा अहासूरसले रानी एस्तरलाई यहूदीहरूको शत्रु हामानको घर प्रदान गरे। अनि मोर्दकै राजाको समक्ष गए किनभने एस्तरले राजालाई मोर्दकैसित उसको के सम्बन्ध थियो बताएकी थिई। (सम्बन्धको अर्थ मोर्दकैले एस्तरलाई धर्म पुत्री रूपमा स्वीकार गरेको थियो।) २ तब राजाले औठी फुकालेर जो तिनले हामानकोबाट फिर्ता लिएका थिए। अनि तिनले त्यो मोर्दकैलाई दिए। तब एस्तरले मोर्दकैलाई हामानको घरको जिम्मा दिइन्।

३ अनि एस्तरले राजाको पाउमा भुकेर रूदै भनिन अगागी हामानको कुआदेश हटाइदिन राजासंग अनुरोध गरिन् हामानले जो षड्यन्त्र यहूदीहरूको विरुद्ध रचेका थिए।

४ अनि राजाले आफ्नो राजदण्ड एस्तर तर्फ फैलाए यसर्थ एस्तर राजाको समक्ष उभिइन्। ५ र तिनले भनिन्, “यदि राजालाई असल लाग्छ र मलाई मन पराउनु हुन्छ भनि मेरो विन्तीलाई स्वीकार गरिदिनु हुन्छ अगागी हम्मादाताको छोरा हामान द्वारा लेखिएको ती षड्यन्त्रका पत्रहरू पल्टाउनका निम्ति एक आदेश लेखियोस् ती पत्रहरू जो हामानले राजाका समस्त प्रदेशहरूमा भएका

यहूदीहरूको अस्तित्व मेटाउनको निम्ति लेखेका थिए। किनभने यदि मैले मेरा मानिसहरूले भोग्नु पर्ने त्यो यातना देख्नु पर्यो भने म कसरी सहन सक्छु! अनि यदि मैले मेरा कुलको विनाश देख्नु पर्यो भने कसरी सहनु?”

७अनि राजा अहासूरसले रानी एस्तर र यहूदी मोर्दैकैलाई भने, “मैले हामानको घर एस्तरलाई दिएको छु। अनि तिनीहरूले हामानलाई फाँसीमा भुण्डयाएका छन्। हामानले यहूदीहरूलाई मार्ने प्रयास गरेका थिए। ८अब राजाको अधिकार द्वारा यहूदीहरूको सम्बन्धमा तिमीहरूलाई जे असललाग्छ, तिमीहरू त्यो लेख। त्यसपछि त्यसलाई राजाको औंठी द्वारा लाल मोहर लगाई बन्द गरे। अनि राजाको नाउँमा लेखेर राजाको औंठिद्वारा मोहर बन्द गरिएको आदेशलाई उल्टाउन सकिदैन।” ९यसर्थ त्यति बेला तेस्रो महिनाको तेइसौं दिन, सिवानी महिनामा राजकीय लेखापालहरूलाई बोलाए अनि मोर्दैकैले भारत देखि कुरादेश सम्मका १२७ प्रान्तका शासक, राज्यपाल तथा न्यायपालहरूलाई दिइएको नयाँ आदेशहरू तिनीहरूको प्रत्येक जातिको लिपि, भाषा अनि यहूदीहरूको आफ्नो भाषा र लिपिमा लेखाइयो। १०अनि मोर्दैकैले राजाको नाउँमा आदेश लेखे र त्यसलाई राजाबाट लाल मोहर लगाई बन्द गरे अनि घोड़ामा चढाएर पत्रहरू पठाइदिए यिनीहरू राजकिय घोड़ाहरू थिए।

११राजाले हरेक शहरमा भएका यहूदीहरूका निम्ति जे अनुमति दिए मोर्दैकैले त्यही लेखे।

यहूदीहरूको साथ भेला हुने अनि आफ्नो जीवनको रक्षा गर्ने। जसले तिनीहरूलाई, तिनीहरूका केटा-केटिहरू अनि तिनीहरूका पत्निहरूलाई आक्रमण गर्ने कुनै पनि मानिस वा प्रदेशका कुनै पनि सैनिकलाई नष्टगर्ने, अनि नाम निशान मेटाइदिने अनुमति दिए राजाले तिनीहरूका शत्रुका सामान लुट्ने तिनीहरूलाई अनुमति दिए।

१२राजा अहासूरसका समस्त प्रदेशमा बाहौ महिनाको, अदारको महिनाको तेहौं यो लागु गरिनु पर्ने थियो। १३हरेक प्रदेशलाई आदेशको एक एक प्रति नियमको प्रतिलिपी दिनु पर्ने थियो। मानिसहरूलाई घोषणा गर्नु पर्थ्यो। १४यसर्थ, त्यसदिन यहूदीहरू आफ्ना शत्रुहरू माथि बदला लिनलाई तयार रहनु पर्थ्यो। राज-अश्व सवारहरू राजाको आदेश अनुसार सबै तयार थिए। व्यवस्था पनि शूशनको प्रासाद जिल्लामा प्रकाशित गरियो।

१५मोर्दैकैले नीलो अनि सेतो वस्त्रले बनाएको राजवस्त्र, पहिरेर, एक विशाल सुनौला मुकुट र सेतो सूतीवस्त्र अनि बैजनि वस्त्र पहिरेर मोर्दैकै राजाको उपस्थिबाट गए। अनि शूशन शहरका मानिस कराए र खुशी मनाए। १६यहूदीहरूले त्यहाँ हर्ष आनन्द र अति नै खुशी मनाए थिए।

१७अनि हरेक प्रदेशमा, हरेक शहरमा, अनि हरेक स्थानमा जहाँ राजाका आदेश अनि व्यवस्था सुनिए यहूदीहरूका निम्ति आनन्द मनाई अनि एक भोजको आयोजन गरी विदा गरे। अनि त्यो भूमिका हरेक मानिसहरू यहूदी हुनथाले किनभने यहूदीहरूको डर तिनीहरूमाथि परेको थियो।

यहूदीहरूको बिजय

८बाहौ महिना अर्थात आदरको महिनाको तेहौं दिनमा राजाको आदेश कार्यान्विन् गर्ने दिनआइपुग्यो त्यसदिन तिनीहरू माथि यहूदीका शत्रुहरूले प्रभुत्व हासिल गर्ने दिनथियो, त्यसलाई उल्टाइयो जब यहूदीहरूले आफूलाई विरोध गर्नेहरू माथि प्रभुत्व हाँसिल गरे। २राजा अहासूरसको सबै प्रान्तहरूलाई प्रहार गर्न आफ्ना शहरहरूमा भेला भए। अनि तिनीहरूलाई चोट पुख्याउनेहरूको विरुद्ध युद्ध गर्न भेला भए। कसैले तिनीहरूलाई बाधा दिएनन्। किनभने तिनीहरू सित भयभित थिए। ३अनि प्रान्तहरूका समस्त अधिकारीहरू, हाकिमहरू र राज्यपालहरू अनि ती सबै जसले राजाको निम्ति काम गर्थे। यहूदीहरूलाई सहयोग गरेका थिए। ४तिनीहरू मोर्दैकैसित डराएका थिए। किनभने मोर्दैकै राजा महलमा एक मुख्य व्यक्ति थिए, अनि समस्त प्रान्तमा तिनको प्रभाव अनुभव गरिएको थियो किनभने मोर्दैकैका नै धेरै भन्दा धेरै शक्तिशाली मानिसहरू थिए।

५तब यहूदीहरूले तिनीहरूका शत्रुलाई मारेर नष्ट गरिदिए, तिनीहरूलाई तिनीहरूको तरवारहरूले नष्ट गरे। अनि तिनीहरूको विरोध गर्नेहरूसित तिनीहरूलाई जे इच्छा लाग्छ त्यही गरे। ६अनि शूशनको प्रासाद जिल्लामा यहूदीहरूले ५०० मानिसहरूलाई मारे। ७तिनीहरूले पर्शन्दाता, दल्पोन, अस्पाता, ८पोराता अदल्या, अरीदाता, ९पर्मशता, अरीशै, अरीदै अनि बैजाता। १०हम्मदाताका छोरा, यहूदीहरूका शत्रु हामानका दशजना छोराहरूलाई पनि मारे। तर तिनीहरूले कुनै सर-सामान लुटेनन।

११त्यस समयमा शूशनको प्रासाद जिल्लामा मारीएका मानिसहरूको संख्या राजालाई बताइयो। १२अनि राजाले रानी एस्तरलाई भने, “शूशनको प्रासाद जिल्लामा यहूदीहरूले दशजना हामानको छोराहरू लगाएत ५०० जना मानिसहरूलाई मारे। राजाका अन्य प्रान्तहरूमा तिनीहरूले के गरे तिमी सुन्न चाहन्छौ? जे सुकै तिमी माग्छौ त्यो मञ्जूर गरिनेछ। अनि तिमीले अरुनै कुराहरू चाहे पनि त्यो पूरा गरिनेछ।”

१३अनि एस्तरले भनिन् “यदि राजालाई असल लाग्छ भने शूशनमाबस्ने यहूदीहरूलाई आज तिनीहरूले जे गरे भोली फेरी त्यसै गर्ने अनुमति दिनुहोस् अनि हामानका दशजना छोराहरूलाई फाँसीमा भुण्डयाइयोस।

१४फेरि एस्तरले भने अनुसार-राजाले त्यसै गर्ने आदेश दिनु भयो, अनि शूशनमा विधान घोषणा गरियो। तिनीहरूले हामानका दशजना छोराहरूलाई भुण्डयाइदिए। १५अनि शूशनमा भएका यहूदीहरू फेरी भेला भए आदात महीनाको चौधौं दिनमा शूशनमा तिनीहरूले ३०० जना मानिसहरूलाई मारे। तर तिनीहरूले कुनै लुट-पाट गरेनन्।

१६अनि बाँकी अन्य यहूदीहरू, जो राजाका प्रदेशहरूमा बस्थे, आफ्नो जिवनको सुरक्षा गर्न, शत्रुहरूबाट विश्राम पाउन, आफ्ना विरोधीहरू जम्मा ७५,००० लाई मार्नका निम्ति एकत्रित भएका थिए। तर तिनीहरूले केही लुट-पाट गरेनन्। १७यो घटना प्रदेशहरूमा अदार महीना को तेहौं दिनमा घट्यो अनि चौधौं दिनमा तिनीहरूले विश्राम लिए। अनि तिनीहरूले त्यस दिन भोज अनि समारोहको दिन तुल्याए।

पूरीमको उत्सव

१८तर यहूदीहरू जो शूशनमा थिए तिनीहरू महिनाको तेरोँ अनि चौधौं दिनमा स्वयंलाई रक्षा गर्न एकत्रीत भएका थिए। त्यसपछि तिनीहरूले पन्ध्रौं दिनमा विश्राम गरे त्यसलाई भोज अनि उत्सवको दिन तुल्याए। १९यसले गर्दा बस्तीतिर शहरहरूमा बस्ने यहूदीहरूले अदार महिनाको चौधौं दिनलाई समारोह अनि भोजको हर्षित दिन तुल्याए अनि हरेकले उपहारहरूको आदान-प्रदान गरे।

२०अनि मोर्दकैले यी घटनाहरूको विषयमा लेखे अनि तिनले राजा अहासूरसका सबै प्रदेशहरू नजिक वा टाढा बस्ने सबै यहूदीहरूलाई पत्र पठाए। २१तिनले तिनीहरूका निम्ति अदार महिनाको चौधौं अनि पन्ध्रौंऔं दिनलाई वर्षे पिच्छे विदाको रूपमा पालन गर्ने प्रदर्श-रेखा स्थायी गर्नु भनी पत्रमा लेखे। २२यी विदाहरूलाई त्यो दिन विदाको रूपमा अलग गरियो जब यहूदीहरूले आफ्ना शत्रुहरूबाट विश्रामपाए, त्यो महीना तिनीहरूको शोकबाट खुशीको समारोहमा परिवर्तन भयो अनि त्यो दिन तिनीहरूको रूवाई खुशीयालीको दिनमा परिवर्तनभयो। यी दिनहरूलाई भोज अनि समारोहको दिन, उपहार आदान-प्रदान गर्ने दिन, अनि गरीबहरूलाई दान गर्ने दिन तुल्यउन अलग गरियो।

२३यसर्थ तिनीहरूले भर्खरै शुरू गरेको विदाको दिनलाई मोर्दकैले जे गर्नु भनि तिनीहरूलाई लेखेर दिएका थिए, त्यही रूपले मनाउन यहूदीहरू सहमत भए।

२४अगामी हम्मादाताका छोरा, समस्त यहूदीहरूका शत्रु हामानले यहूदीहरूको अस्तित्व मेटाउने षड्यन्त्र गरेका थिए। अनि तिनले “पुरीम” अर्थात चिट्टा पनि गरेका थिए, तिनीहरूलाई धम्किदिन र तिनीहरू को

अस्तित्व मेटाऊनू। २५तर जब एस्तर राजाको समक्ष गइन्। तिनले भने, “त्यो लेखिए को जस्तै तिनले यहूदीहरू प्रति योजना गरेका नराम्रो काम तिनी प्रतिनै गरियोस अनि तिनीहरूले तिनका छोराहरूलाई फाँसीमा भुण्डयाओस्।

२६-२७त्यसर्थ मानिसहरूले ती दिनहरूलाई “पूरीम” भने “पूरीम” नाउँको कारणले किनभने मोर्दकैले पठाएको पत्रहरूमा भएका प्रदर्श रेखा, यस घटनासंग सम्बन्धि थिए। तिनीले देखे र तिनीहरूमाथि प्रायःके घटयो त्यस कारण यहूदीहरूले आफू स्वयंमका निम्ति अनि आफ्ना कुलहरूका निम्ति र तिनीहरूका समस्त सन्तानहरूका निम्ति अनि जो जति व्यक्ति तिनीहरूसित मिल्छन् विदाको प्रदर्श-रेखालाई अभि पुष्टिगरे र स्वीकार गरे। प्रत्येक वर्ष निर्धारित समयमा व्यवस्थाद्वारा तोकिएका यी दुइ दिन विदा मनाउन कोही पनि चुक्नु पाउने छैनन्।

२८यो दिन प्रत्येक प्रान्त, प्रत्येक शहरभरि प्रत्येक वंश तथा पुस्ताले सम्भना गर्छन अनि मनाउँछन्। यी दुई दिन मनाउनु कहिल्यै पनि रोकिनु हुँदैन। यी दुई विशेष दिनको महत्व यहूदीहरूले आफ्ना सन्तानहरूलाई भन्न बिराउनु हुँदैन।

२९तब अबीहेलकी अनि यहूदी मोर्दकैकी छोरी रानी एस्तरले पूरीमको विषयमा पूर्ण अधिकार सहित देस्रो पत्र लेखिन्। ३०अब मोर्दकैले सबै यहूदीहरूलाई जो राजा अहासूरसका १२७ प्रान्तहरूमा बस्थे शान्ति र सुरक्षाको बधाई पत्रहरू पठाए। ३१मोर्दकैले ती विदाको निम्ति उचित समय तय गर्नका निम्ति पत्रहरू पठाएका थिए। जसरी यहूदी मोर्दकै अनि एस्तरले तिनीहरू माथि गुणा लगाएका थिए। जसरी तिनीहरूले तिनीहरू स्वयंमाथि र तिनीहरू का सन्तानहरू माथि उपवास बस्ने अनि खुबै विलाप गर्ने निर्देश दिएका थिए। ३२अनि एस्तरको वचनले पूरीमा उत्सवको प्रदर्श-रेखा निर्धारित गर्यो अनि ती पुस्तकमा लेखिए।

मोर्दकैलाई इज्जत गरे

१० त्यसपछि राजा अहासूरसले भुमि र समुद्र उपकुल माथि तिरो लगाए। अनि हरेक शक्तिशाली र महान कर्म राजा अहासूरसले गरे। २अनि मोर्दकैका महानकार्यको विवरण, जसलाई राजाले पदोन्नति प्रदान गरेका थिए के ती मेदिया अनि फारसका राजाहरूका इतिहासमा लेखिएका छैनन्? साँच्चै यहूदी अनि मोर्दकै राजा अहासूरसका दोस्रो राजा थिए। ३तिनी प्रभावशाली अनि तिनलाई सबै यहूदीहरू खुबै मन पराएका व्यक्ति थिए। तिनी आफ्ना मानिसहरूको कल्याण चाहन्थे अनि आफ्ना सबै सन्तानहरूका निम्ति शान्तिको सन्देश प्रदान गर्न चाहन्थे।

नहेम्याहको पुस्तक

नहेम्याहको प्रार्थना

१ यी नहेम्याह, हकल्याहका छोराका बचन हुन्: बीसौ वर्षमा किसलेव* महीनामा आर्ट-जारसेज राजा थिए। म राजधानी शहर शुशनमा* थिएँ। २ अनि मेरा एकजना भाई हनानी केही अन्य मानिसहरूसहित यहूदाबाट म कहाँ आए। मैले तिनीहरूलाई बाँकिरहेका यहूदी कुलहरूका बारेमा सोधें जो कारा बासबाट उम्केका थिए। अनि यरूशलेमको बारेमा मैले सोधें।

३ तिनीहरूले मलाई भने, “यहूदा प्रदेशमा, देश निर्वासनबाट बाँचेकाहरू जो थिए, तिनीहरू अत्यन्त कष्ट र अपमानमा छन्। अनि यरूशलेमको पर्खाल भत्केकोछ, त्यसका द्वारहरू आगोले जलेका छन्।”

४ जब मैले यी शब्दहरू सुनें म बसे र रोएँ। मैले धेरै दिन अफसोस मनाएँ अनि स्वर्गका परमेश्वरको अघि उपवास प्रार्थना गरे। ५ मैले भने,

परमप्रभु, स्वर्गका परमेश्वर, महान र भययोग्य परमेश्वर उहाँको करारमा विश्वास योग्य हुनुहुन्छ। जसले उहाँलाई प्रेम गर्छन् र उहाँका आदेशहरू पालन गर्छन्।

६ तपाईंको सेवक म र तपाईंका सेवक इस्त्राएलका मानिसहरूले हजुरको विरोधमा गरेको पाप स्वीकार गरे रातदिन तपाईंलाई प्रार्थना गरिरहेकोछु दया गरी कान थापियोस अनि आर्खौंहरू उधारियोस् म र मेरो पुर्खाहरूले पनि पाप गरेकोछौं। ७ हामी इस्त्राएलीहरूले तपाईं प्रति दुष्ट कार्य गरेका छौं अनि हामी तपाईंका सेवक मोशालाई दिनुभएको आज्ञा पालन गरेका छैनौं।

८ तपाईंले तपाईंका सेवक मोशालाई दिनुभएको आदेश याद गर्नु होस जब तपाईंले भन्नुभयो, “यदि तिमीहरू अविश्वासनीय छौ, भने म तिमीहरूलाई राष्ट्रहरू माफ छरपष्ट पारिदिने छु। ९ तर यदि तिमीहरू म कहाँ फर्की आयौ भने र तिमीहरूले सावधानी साथ मेरा आदेशहरू पालन

गर्न गर्खौ भने। तब तिनीहरूका कैदी मानिसहरू पृथ्वीको जही कही भएता पनि म तिनीहरूलाई त्यहाँ भेला गर्नेछु। अनि म तिनीहरूलाई त्यो स्थानमा ल्याउनेछु जुन मैले मेरो नाउँ राख्न चुनेको छु।”

१० ती मानिसहरू तपाईंका सेवक हुन् जसलाई तपाईंले आफ्ना महानशक्ति अनि सुदृढ हात द्वारा मुक्त गरिदिनु भयो। ११ हे मेरा परमप्रभु तपाईंका कान तपाईंको सेवकको प्रार्थना र तपाईंका समस्त सेवकहरूको प्रार्थना सुन्न ध्यानमय रहनु जसले तपाईंलाई सम्मान गर्न चाहन्छन्, यी मानिसहरूलाई दया देखाएर तपाईंको सेवक मलाई सफलता दिनुहोस। म त्यसबेला राजाको दाखरस दिने सेवक थिए।

राजाले नहेम्याहलाई यरूशलेममा पठाउनु भयो

२ बीसौवर्षको नीसान महीना आर्ट-जारसेज शासनको समय जब उनको अघि दाखरस ल्याएको थियो। मैले दाखरस लिए अनि राजालाई दिएँ। आज भन्दा अघि म उहाँको उपस्थितिमा उदासी भएको थिइन्। ३ यसर्थ राजाले मलाई भन्नुभयो, “तिम्रो अनुहार किन नराम्रो देखिइरहेको छ यद्यपि तिमी विरामी छैनौ? मलाई लाग्छ यो केवल हृदयको दुःख हो अरू केही पनि होइन तब म अत्यन्तै डराएँ।”

तब म अत्यन्त भयभीत भएँ। ४ मैले राजालाई भने, “राजा सदैव जीवित रहनु। मेरो अनुहार किन उदास नहुनु जब त्यो शहर जहाँ मेरो पिता-पुर्खाहरू गाढिएका थिए। त्यो भग्नावशेष मात्र छ अनि त्यसका द्वारहरू आगोले नष्ट भएकाछन्।”

५ तब राजाले मलाई भन्नुभयो, “त्यो के हो जो तिमी चाहन्छौ।”

तब मैले स्वर्गका परमेश्वरसित प्रार्थना गर्ने। ६ राजालाई भने, “यदि राजालाई खुशी लाग्छ भने तथा यदि तपाईंको सेवकले तपाईंलाई खुशी तुल्याएको भए मलाई यहूदामा पठाइदिनु होस जहाँ मेरो पिता-पुर्खाहरू गाढिएकाछन्। जसमा कि म त्यसको पुनर्निर्माण गर्नसक्ँ।”

७ तब राजाले उनको छेउमा बसेकी रानी साथ मलाई भन्नुभयो, “तिम्रो यात्रा कति लामो हुन्छ अनि तिमी कहिले फर्कन्छौ?”

यसर्थ मलाई पठाउन राजा खुशी हुनु भयो, जब मैले उनलाई कतिलामो समयको निम्ति म जान्छु भनी

बीसौवर्षमा किसलेव यो शायद बीसौवर्षमा आर्ट-जारसेज पहिलो फारासका राजाथिए, अथवा प्रायः दिसम्बर ४४४ ख्री. पू।

शुशन फारासका राजा शीतकालीन आवास एक किल्लामा शुशनमा थियो।

बताएँ। ७तब मैले राजालाई भनें, “यदि यसले राजालाई खुशी पार्छ भने यूफ्रेटिस नदी पश्चिमका राज्यपालहरूलाई सम्बोधित पत्रहरू मलाई दिइयोस्, ताकि तिनीहरूले मलाई यहूदा नपुगुञ्जेल नदी पारी सम्म जान दिनेछन्। ८अनि राजाको जङ्गलका रक्षक असापलाई दिने असापको ठेकाना भएको पत्र मलाई दिइयोस्, जसद्वारा उसले मलाई मन्दिरको किल्लाका द्वाराहरू, शहरका पर्खालहरू। अनि मेरो घर बनाउनका निम्ति काठहरू दिनेछन्। अनि राजाले मलाई मैले जे मागेको थिएँ दिनु भयो किनभने परमेश्वर म प्रति दयालू हुनुहुन्थ्यो। ९यसकारण म यूफ्रेटिस नदी पश्चिमका राज्यपाल कहाँ गए, अनि तिनीहरूलाई राजाका पत्रहरू दिए। राजाले मेरो साथ सैनिक अधिकारीहरू अनि घोडसवारहरू पठाउनु भएको थियो। १०जब होरोनीको सम्बलत अनि अम्मोनी अधिकारी तोबियाहले यस बारेमा सुने, कोही इस्त्राएली मानिसहरू सहायता गर्न आयो भनी त्यसले तिनीहरूलाई खूबै थिएन।

नहेम्याहले यरूशलेमको पर्खाल पत्ता लगाए

११-१२यसकारण म यरूशलेममा आँए अनि तीन दिन म त्यहाँ थिएँ। त्यसपछि केही मानिसहरू सित म राती हिँडे। मेरो परमेश्वरले मेरो हृदयमा यरूशलेमको निम्ती गर्नु पर्ने जे कुरा हाल्नु हुँदछ त्यो मैले कसैलाई भनेको थिइन। म चडिरहेको पशुबाहेक कुनै पशुहरूमा सित थिएन। १३राती म बेंसीद्वार अनि अजीङ्गरे कुवा सामन्ने भएर घुसाने-मूल ढोका सामन्ने गएँ अनि म यरूशलेमको भत्किएको पर्खाल अनि त्यसका आगोले नष्ट पारेको ढोकाहरू जाँच गर्दै थिएँ। १४त्यस पछि म फोहोरा-मूल ढोका अनि राजाको पोखरीमा गएँ। तर म चडिरहेको पशु पार भएर जाने ठाउँ थिएन। १५यसकारण म वेसी भएर राती गए, अनि मैले पर्खाल हेरिरहेको थिएँ म फर्किएर बेंसीको द्वार भित्र पसे अनि त्यही बाटो फर्के। १६अधिकारीहरूलाई थाहाँ भएन म कहाँ गएको थिए वा मैले के गर्दै थिएँ, मैले अभसम्म यहूदीहरू, पूजाहारीहरू महान अथवा बाँकीरहेका अधिकारीहरू जो काम गरिरहेका थिए कसैलाई भनेको थिइन।

१७तब मैले तिनीहरूलाई भने, “तिमीहरूले हामीहरूमा परेको कष्ट हेर यरूशलेम कस्तो ध्वंशावशेषमा छ अनि यसका ढोकाहरू आगोद्वारा जलेका छन्। आऊ, हामी यरूशलेमको पर्खालको पुनःनिर्माण गरौं, जसमा कि हामी अभ अपमान बेइज्जतको बस्तु रहने छैनौं।”

१८मैले तिनीहरूलाई भनें, कसरी मेरो निम्ति परमेश्वर दयालू हुनभयो। अनि राजाले मलाई के भन्नु भएको थियो। तब तिनीहरूले भने, “हामी पुनःनिर्माण शुरू गरौं।” यसरी यो महान कार्यको तयारीको निम्ति तिनीहरूले स्वयंलाई उत्साहित तुल्याए। १९जब होरोनी

सम्बलत, अम्मोनी अधिकारी तोबियाह र अरबी गेशमले सुने तिनीहरूले हामीलाई गिल्ला गरें र भने, “तिमीहरूले यो के गरिरहेका छौ? के का निम्ति तिमीहरू राजाको विरोध गरिरहेछौ?”

२०मैले तिनीहरूलाई भनें “स्वर्गका परमेश्वरले हामीलाई सफलता प्रदान गर्नुहुनेछ। हामी उहाँका सेवकहरू पुनर्निर्माण शुरूगर्नेछौं, तर तिमीहरूको भाग, (कानूनी) अधिकार वा सनातनी दाबी* यरूशलेममाथि छैन।”

पर्खाल बनाउने कर्मचारीहरू

३ एल्यासीब, प्रधान पूजाहारी अनि उनका सहयोगी पूजाहारीहरू काम गर्न गए, अनि तिनीहरूले भेडा-ढोका* फेरि बनाए। तिनीहरूले यसलाई परमप्रभु प्रति समर्पण गरे अनि तिनीहरूले यसका ढोकाहरू लगाए। तिनीहरूले सयको हन्मेआ बुर्जासम्म अनि हननेलको बुर्जासम्म समर्पण गरे।

२यरीहोका मानिसहरूले पर्खालको अर्को भाग उसको छेउमा बनाए, अनि इप्रीका छोरा जक्कूरले तिनीहरू छेउको पर्खालको अर्को भाग बनाए।

३हस्सनाका छोराहरूले माछा ढोका बनाए। तिनीहरूले त्यसका बीमहरू बनाए अनि त्यसका ढोकामा चुकुलहरू अनि बारहरू लगाए।

४तिनीहरूको छेउमा अर्को हक्कोसका छोरा उरियाहका छोरा मरेमोतले पर्खालको अर्को अंशको मरम्मत गरे।

तिनीहरूको छेउमा अर्को मशेजेबेलका छोरा बेरेक्याहका छोरा मशुल्लामले मरम्मत गरे। अनि तिनीहरूको छेउमा अर्को बानाका छोरा, सादोकले मरम्मत गरे।

५तिनीहरूकोछेउमा तकोका मानिसहरूले मरम्मत गरे तर तिनीहरूका अग्रजहरूले राज्यपालहरूका निम्ती काम गर्न अस्वीकार गरे।

६पासेहका छोरा योयादा अनि बसोदयाहका छोरा मशुल्लमले पुरानो ढोका मरम्मत गरे। तिनीहरूले यसको छप्पर मरम्मत गरे ती ढोकाहरूमा चुकुल अनि बारहरू लगाए।

७तिनीहरूको छेउमा गिबोनी मलत्याह अनि मेरोनोती यादानले गिबोनका मानिसहरू अनि नदी यूफ्रेटिस प्रदेश पश्चिम प्रदेशको राज्यपाल अधिकारमा मिसपाका मानिसहरू सहित मरम्मत गरे।।

८उसको छेउमा सुनार* हर्हयाहका छोरा उज्जीएलले, मरम्मत गरे। अनि उसको छेउमा हनन्याह, एकजना अत्तर बनाउनेले मरम्मत गरे। अनि तिनीहरूले यरूशलेमको चौडा पर्खालको भाग पुनर्निर्माण गरे।

सनातनी दाबी यसले समुदायको पूजामा भागलिने अधिकार जनाउन संकेत गर्न सक्छ।

भेडा ढोका यरूशलेम प्रवेश द्वारको एक ढोकाको नाउँ।

सुनार व्यक्ति जसले सुनका चीजहरू बनाउछन्।

६तिनीहरूको छेउमा हूरका छोरा रपायाह यरूशलेमको आधा जिल्लाका शासकहरूले मरम्मत गरे।

१०तिनीहरूको छेउमा यदायाह, हरूमापका छोरोले आफ्नै घरको सामुन्ने मरम्मत गरे। अनि तिनको छेउमा हशबियाहको छोरा हतूशले मरम्मत गरे। ११हारीमका छोरा मल्कियाह अनि पहात-मोआबका छोरा मशशूबले दोस्रो अंश अनि चूल्होको बुर्जा मरम्मत गरे।

१२तिनको छेउमा हल्लोहेशका छोरोले शल्लूम यरूशलेमको आधा जिल्लाका शासकहरूले आफ्ना छोरीहरूसित मरम्मत गरे।

१३हानून अनि जानोहमा बस्ने मानिसहरूले बेसीको-ढोका मरम्मत गरे। तिनीहरूले त्यसलाई फेरि बनाए अनि त्यसका ढोकाहरूमा चुकुल र बारहरू बनाए। तिनीहरूले घुसाने-मूल-ढोका सम्म ५०० गज पर्खाल मरम्मत गरे।

१४रेकाबका छोरा मल्कियाह बेत हक्केरेम जिल्लाका शासकहरूले घुसाने -मूलढोका मरम्मत गरे। तिनले यसको पुनर्निर्माण गरे अनि त्यसका ढोकाहरूमा चुकुल र बारहरू लगाए।

१५कोल-होजेका छोरा शल्लूम, मिस्या जिल्लाका शासकहरूले फोहोरा मूल-ढोका मरम्मत गरे।। तिनले यसको पुनर्निर्माण अनि छत्त छप्पर लगाए अनि त्यसका ढोकाहरूको, चुकुलहरू अनि बारहरू लगाए। तिनले राजाको बगैँचा छेऊ शेलाहको तलाउ पर्खाल पनि दाऊद शहर देखि तलतिर गएको खुडकिलाहरूसम्म मरम्मत गरे।

१६तिनको पछि नहेम्याह अज्जबूका छोरा, बेत-सूरको आधा जिल्लाका शासकहरूले दाऊदको चिहान देखि पारीको स्थान कृत्तिम तलाउ अनि योद्धाहरूको छाउनीसम्म मरम्मत गरे।

१७तिनको पछि लेवीहरूले मरम्मत गरे। बानीका छोरा रहूमले अनि तिनको छेउमा हशाबियाह कोलाका आधा जिल्लाका शासकहरूले उसको जिल्लाको निम्ति मरम्मत गरे।

१८तिनको पछि तिनीहरूका भाइहरूले मरम्मत गरे। हेनादादका छोरा बिन्नुईले, कोलाका आधा जिल्लाका शासकले।

१९अनि तिनको छेउमा येशूअका छोरा एजेर मिस्याका शासकहरूले शस्त्रागार चढने ठाँउ पारी अर्को अंश देखि कोण डिस्कासम्म मरम्मत गरे। २०तिनको छेउमा जब्बैका छोरा बारूकले कठिन परिश्रम गरे अनि प्रधान पूजाहारी एल्यासीबको मन्दिरको ढोकासम्म मरम्मत गरे। २१तिनको पछि हक्कोसका छोरा उरियाहका छोरा मेरेमोतले एल्यासीबको मन्दिरको ढोका देखि एल्यासीबको मन्दिरको अखदिरीसम्म मरम्मत गरे। २२तिनको पछि वरिपरिका क्षेत्रका बस्ने पूजाहारीहरूले मरम्मत गरे।

२३तिनीहरू पछि बिन्यामीन अनि हशशूबले मन्दिर देखि पारी मरम्मत गरे। तिनीहरू पछि हननियाहका छोरा, मासेयाहका छोरा अजर्याहले आफ्नो मन्दिरको छेउमा मरम्मत गरे।

२४तिनको छेउमा हेनादानका छोरा बिन्नुईले अजर्याहको मन्दिर देखि दिस्कना अनि कुनासम्म अर्को अंश मरम्मत गरे।

२५तिनको छेउमा उज्जैका छोरा पालालले बाङ्गीएको एउटा ठाउँ देखि लिएर राजाको घर देखि निस्कीएको बुर्जा जोडीएको ठाउँसम्म निमार्ण गरे यो रक्षकहरूको माथिल्लो बुर्जा थियो। त्यसको छेउमा परोशका छोरा पदायाले मरम्मत गरे। पदायाहले, परोशका छोरा।

२६अनि मन्दिरका सेवकहरू जो ओपेलमाथि बस्थे तिनीहरूले पूर्वपट्टिको पानीद्वारा अनि बाहिर निस्केको बुर्जासम्म मरम्मत गरे।

२७उनी पछि तेकोईका मानिसहरूले बाहिर निस्केको ठूलो बुजदिख लिएर ओपेलको पर्खालसम्म मरम्मत गरे।

२८पूजाहारीहरूले अश्व-मल-ढोका माथि प्रत्येकले आफ्नो घरको सामुन्ने मरम्मत गरे। २९तिनीहरूको छेउमा हम्मेरका छोरा सादोकले आफ्नो घरको सामुन्ने मरम्मत गरे। तिनीहरूको पछि शकन्याहको छोरा शमायाहले मरम्मत गरे जसले पूर्व द्वारको रक्षा गर्थे तिनले मरम्मत गरे। ३०तिनीको पछि शेलेम्याहका छोरा हनन्याह र सालाबका जन्तरे छोरा हानन्याहले अर्को अंश मरम्मत गरे।

तिनको पछि बेरेकियाका छोरा मशुल्लमले उसको घरको सामुन्ने मरम्मत गरे। ३१तिनको पछि मल्किया, सुनारले मन्दिरको सेवकहरू अनि व्यपारीका घरहरूसम्म माथिल्लो कोठाको कुनासम्म मरम्मत गरे। ३२अनि कुनाको माथिल्लो कोठा र भैंडा-ढोकाको माभ सुनार र व्यापारीहरूले मरम्मत गरे।

सम्बलगत अनि तोबियाह

हामीहरूले पर्खाल निर्माण गरिरहेका जब सम्बलतले सुने, अनि तिनी अत्यन्तै क्रोधित भए। तिनी यहूदीहरू प्रति हाँसे। २अनि तिनका बन्धुहरू अनि सामारियाका सेनाहरू समक्ष तिनले भने, “ती कमजोर यहूदीहरू के गरिरहेछन्? के तिनीहरूले त्यो पर्खालको पुनर्निर्माण गर्न सक्छन्?” के तिनीहरूले बलिदान गर्नेछन्? के तिनीहरूले एकदिनमा शेष गर्नेछन्? के तिनीहरूले रद्दीको राशका ढुङ्गाहरूलाई जलिसकेको भएता पनि जिउँदो तुल्याउन सक्छन्?”

३अम्मोनी तोबियाह उनको छेउमा थिए, अनि भने, “तिमीहरू के बनाउँदैछौ, त्यसमाथि एउटा प्याउरो पनि चढ्यो भने तिमीहरूले बनाएको ढुङ्गाको पर्खाल टुक्रा-टुक्रा भई भत्केनछ।”

भैले भने, “हाम्रा परमेश्वर! हामीलाई सुन्नु हुन्छ किनभने हामी तुच्छ भएका छौं। तिनीहरूको गिल्लाले तिनीहरू आफैले कष्ट भोग्नु। तिनीहरूलाई बन्दी बनाउनु अनि लुटाइनु सुम्पिदिनुहोस्। ५तिनीहरूको दोष नढाकि दिनुहोस् अनि तिनीहरूको पाप तपाईंको दृष्टिदेखि मेटिन नदिनुहोस्। किनभने तिनीहरूले निर्माणकर्ताहरूलाई अपमान गरेका छन्।”

६यसरी हामीले पर्खाल निर्माण गर्छौ र आधा उचाइसम्म सम्पूर्ण पर्खाललाई जोडिदियौं। मानिसहरू काम गर्न उत्सुक थिए।

७जब सम्बलत, तोबियाह, अरबीहरू अम्मोनीहरू अनि अशदेदीका मानिसहरूले यरूशलेमका पर्खालहरूको मरम्मत कार्य अघि बढिरहेछ अनि भत्किरहेका अंशहरूलाई मर्मत गरिरहेका छन्, भनी सुने तिनीहरू अत्यन्त क्रोधित भए। ८यसकारण तिनीहरू सबै साथै आएर यरूशलेमको विरुद्ध लड्ने अनि यसलाई खलबल गर्ने योजना बनाए। ९तर हामिले हाम्रो परमेश्वर सित प्रार्थना गर्छौं अनि हामीले तिनीहरूका कारणले पर्खालको रक्षका निम्ती दिन-रात रक्षकहरू नियुक्त गर्छौं।

१०तर यहूदाका मानिसहरूले भने, “कर्मीहरू थकित हुँदैछन्। त्यहाँ अत्यन्त धेरै मैला कुचिलाहरू छन्। हामी आफैले मात्र पर्खालको पुनर्निर्माण गर्न कहिले पनि सक्ने छैनौं। ११अनि हाम्रा शत्रुहरूले भने, ‘तिनीहरूले यहूदीहरू हामीहरू तिनीहरूको माभ्र आएर तिनीहरूलाई मारेर काम नरोकेसम्म केही पनि जान्ने अनि देख्ने छैनन्।’”

१२“जब यहूदी जो हाम्रो शत्रुहरूको बीचमा बस्थे आए तिनीहरूले दोहोस्वाई-दोहोस्वाई भने, ‘हाम्रो शत्रुहरूले हामीहरूलाई चारैतिरबाट आक्रमण गर्नेछन्।’”

१३तब मैले मानिसहरूलाई पर्खालको पछि सब भन्दा तल्लो खुल्ला ठाउँमा राखें र तल्लो खुल्ला भूमिहरूमा पठाए। मैले मानिसहरूलाई तिनीहरूको परिवार अनुसार तरवार, भाला अनि धनुहरूसित तैनात गराएँ। १४सबै कुरा हेरे पछि मैले तुरन्तै मुख्य अधिकारीहरू र अन्य मानिसहरूलाई भने, “तिनीहरूसित भयभीत न होऊ। हाम्रा मालिक महान अनि शक्तिशाली एकलाई सम्पु आफ्ना भाईहरू आफ्ना छोरा-छोरीहरू अनि, आफ्ना पत्नीहरू र घरका निम्ती लडाईं गर।”

१५जब हाम्रा शत्रुहरूले तिनीहरूका सबै योजनाहरू हामीलाई थाहो भएको छ भनी सुने, अनि परमेश्वरले तिनीहरूको योजना ध्वंश पारीदिनु भयो। हामीसबै आ-आफ्ना काम गर्न पर्खाल तिर आयौं। १६त्यस दिन देखि मेरा आधा सेवकहरू पर्खालको काममा जुटे अनि आधाले ढाल, भाला, धनु अनि देह-कवच धारण गरे। अनि अगुवाहरू यहूदाका समस्त मानिसहरूको पछि उभिए। १७भारी बोक्नेहरूले एकहातले भार थामी अर्कोहातले हतियार समाती काम गरे। १८प्रत्येक

निर्माणकर्ताहरूले निर्माण गर्दै गर्दा आफ्नो तरवार एक छेउमा बाँधिका थिए। अनि जसले तुरही फुक्थयो मेरो छेउमा थियो। १९मैले मुख्य मानिसहरू, अधिकारीहरू अनि अन्य मानिसहरूलाई भने, “काम अत्यन्त ठूलो भएकोछ अनि हामी पर्खालमा एक अर्कादेखि फराकिलोरूपमा छुट्टिएका छौं। २०जब तिमीहरूले तुरहीको आवाज सुन्छौ हामीसँग त्यहाँ भेला होऊ। हाम्रा परमेश्वर हाम्रो निम्ति लडिदिनु हुनेछ।”

२१यसरी बिहानको पहिलो किरण फैलिए देखि राती तारा ननिस्केसम्म आधा मानिसहरूले भाला समातेर हामीले लगातार काम गरिरह्यौं।

२२त्यस समयमा मैले मानिसलाई यो पनि भनें, “हरेक मानिसहरू अनि उनीहरूको सेवकहरूले यरूशलेम मानै रात बिताओस् जसमा कि तिनीहरू हाम्रा निम्ती रातका रक्षक अनि दिनका कर्मी हुन सक्छन्। यसरी न त मैले, न मेरा साथी सङ्गतहरूले न मेरा सेवकहरूले न त मेरो अनुसरण गर्ने रक्षक मानिसहरूले कहिले हाम्रा बस्त्रहरू खोल्थौं।” २३हरेकले आफ्ना दाहिनेहातमा आफ्ना हतियार राखे।

नहम्याहले गरीबहरूलाई सहायता गरे

५ अहिले साधारण मानिस अनि तिनीहरूका पत्नीहरूले आफ्ना सहदर यहूदीहरूको विरुद्धमा विरोध जनाउन थाले। २कोही भन्दै थिए, “हामी आफ्ना छोरा अनि छोरीहरूसित धेरै छौं। यसर्थ हामीलाई केही अन्न दिनु हवस् जसद्वारा हामी खाएर जीवित रहन सकौं।”

३अरूहरू भन्दै थिए, “हामी हाम्रा खेतएर, दाखबारीहरू अनि हाम्रा घरहरू बन्दक* राख्दैछौं जसमा कि अनिकालको समयमा हामीले अन्न पाउन सकौं।”

४अभ्र अरूहरू भन्दै थिए, “हामीले हाम्रा खेतहरू अनि दाख बारीहरूमाथि, राजाको तिरो तिर्नका निम्ति ऋणलिनु परेकोछ। ५अनि अहिले जस्तो हाम्रो देशका मानिसहरूमा रगत मासु छ। हाम्रो पनि त्यस्तै हो। हाम्रा छोराहरू तिनीहरूका जस्तै छन् अनि हेर हामी हाम्रा छोरा-छोरीहरूलाई कमारा-कमारी दिन वाध्य भएका छौं अनि हाम्रा छोरीहरूलाई कमारी बनाई सकिएको छ। हामी तिनीहरूको मुक्तिको लागि केही गर्न सक्तैनौं कारण हाम्रो खेती र अङ्कुर बगान अहिले अर्काको भएकोछ।”

६जब मैले तिनीहरूको उजूर अनि यी वचनहरू सुने म अत्यन्त क्रोधित भए ७मैले त्यस विषयमा सोचें मैले मुख्य मानिसहरू अनि अधिकारीहरूलाई दोष दिए र

बन्दक पैसा ऋण काढ्ने एक तरिका आफ्नो ऋणतिर्नलाई बस्तुहरू जमीन वा घरहरूको उपयोगद्वारा प्रतिज्ञा गर्छन् यदि ऋणतिर्न तिनीहरू असमर्थ भए तिनीहरूको सम्पत्ति ऋणदिनेले लिन सक्छ।

तिनीहरूलाई भने, “तिमीहरूले तिमीहरूका आफ्नै मानिसहरूबाट ब्याज एकत्रित गरिरहेका छौं।” तब मैले तिनीहरूसित एउटा ठूलो जमघट परिमाण गर्न बोलाए। मलाई तिनीहरूलाई भनें, ‘हामीले सकेसम्म हाम्रा यहूदी दाज्यू-भाइहरू जो अन्य जातिहरूकहाँ दास भैँ बेचिएका थिए फर्केर ल्याएका छौं। तर अहिले तिमीहरूले तिमीहरूका दाज्यू-भाइहरूलाई दासहरू जस्तै बेचेरका छौं। फेरि स्वतन्त्र बनाउन तिनीहरूलाई हामीले किन्नु पर्छ। तिनीहरूले जावाफ दिन एउटा शब्द पनि पाएनन्।

६तब मैले भनें, “तिमीहरूले जे गरिरहेछौं। त्यो राम्रो छैन। तिनीहरू हाम्रा शत्रु राष्ट्रहरूको नरजबाट बाँच्नका निम्ती हाम्रा परमेश्वर प्रतिसम्मानपूर्वक बाँच्नु पर्छ। १०म मेरो दाज्यू-भाइहरू अनि मेरो सेवकहरूले तिनीहरूलाई पैसा अनि बाँकी दियो। हामीले ऋणको ब्याज लिन छाडौं। ११तिनीहरूका खेत र दाखबारी, तिनीहरूका भद्राक्षबारी अनि तिनीहरूका घरहरू आजनै तिनीहरूलाई फिर्ता गर। अनि धनको मासिक ब्याज, अन्न, दाखरस अनि तेल जो तिमीहरूले तिनीहरूबाट लियो फर्काइदेऊ।”

१२तब तिनीहरूले भने, “हामी सबै कुरा फिर्ता दिने छौं। अनि हामी तिनीहरूबाट केही भाग्ने छैनौं। हामी तपाईंले भन्नु भएजस्तै गर्ने छौं।”

यसकारण मैले पूजाहारीहरूलाई बोलाएँ, अनि तिनीहरूले अहिले भने अनुसार गर्नु पर्छ, भनी मैले तिनीहरूलाई शपथ दिलाएँ। १३मैले मेरो खाष्टोको तह टक्काएँ र भने, “परमेश्वरले यसरीनै, यो शपथपालन नगर्नेहरू हरेकलाई घर अनि सम्पत्तिबाट टक्काएर निकाली दिऊन्। यसरी व्यक्तिलाई टक्क्याइयोस र रिस्तो तुल्याइयोस।”

त्यस पछि सम्पूर्ण समूहले भने, “आमीन!” अनि तिनीहरूले परमप्रभुको स्तुति गरे।

१४अनि मानिसहरूले शपथलिए जस्तै गरे। अब यहूदा देशको प्रशासक नियुक्त भएको दिन देखि राजा अर्ट-जारसेजको शासनकालको बेंशौं वर्ष देखि बत्तीशौं वर्ष, (बाह्र वर्ष) सम्म मैले अनि मेरा नजिकका आफन्तहरूले प्रशासकको भोजन भोग गरेनौं।

१५पहिलेका राज्यपाल जो मेरो अधि थिए, मानिसहरू माथि गह्रौं बोभ लदाएँको थिए। अनि आधा किलोग्राम चाँदीसित तिनीहरूबाट खाद्य अनि दाखरस पनि लिएका थिए। तिनीहरूका सेवकहरू अधिका मानिसहरू माथि कठोर शासन गरेका थिए। तर मैले यस्ता कुराहरू गरिन किन भने म परमेश्वरसित डराउँथे। १६त्यसको सट्टा म स्वयंले पर्खाल निर्माण गर्न लगाएँ अनि हामीहरूले कुनै भूमि प्राप्त गरेनौं। मेरा समस्त मानिस र सेवकहरू काम गर्नका निम्ती त्यहाँ भेला भएका थिए।

१७मेरो टेबलमा हाम्रा वरिपरिका राष्ट्रहरूबाट आएका

मानिसहरू सहित एक सय पचासजना यहूदी अधिकारीहरू थिए। १८प्रत्येक दिन एउटा गोरू छःवटा चुनिएका भैंडाहरू अनि केही पक्षिहरू मेरो खर्चमा तयार गरिन्थ्यो। अनि प्रत्येक दशदिनमा धेरै मात्रमा सबै किसिमका दाखरसको प्रबन्ध गरिन्थ्यो, तर यी सबै भएता पनि मैले प्रशासकको खाद्य खोजिन किनकि यी मानिसहरू माथी कामको भारै भार थियो। १९हे मेरा परमेश्वर मेरो भलाईको निम्ति यी मानिसहरूका निम्ती मैले गरेका सबै याद गरी दिनुहोस।

धेरै कष्टहरू

६ जब यी कुरा सम्बलत, तोबियाह, अरबी गेशेम अनि हाम्रा अन्य शत्रुहरूलाई भनियो कि मैले पर्खाल पुर्ननिर्माण गरे। अनि त्यहाँ कुनै खाली छाडिएन यद्यपि त्यससमय मैले ढोका फाटकहरूमा ढोकाहरू लगाएको थिएन) २सम्बलत अनि गेशेमले यो खबर म कहाँ पठायो, “आऊ अनि हामी किपहीराम ओनो भेट गरौं।” तर तिनीहरूले मलाई हानि गर्ने योजना गरिरहेका थिए।

३यसकारण मैले तिनीहरूकहाँ सन्देशवाहकहरू पठाएँ जसले भने, “मैले एउटा मुख्य काम गरिरहेछु। यसर्थ म तिमीहरूकहाँ आउन सक्तिन। काम रोकेर म किन तिमीहरूकहाँ आउनु।”

४तिनीहरूले त्यही सन्देश मलाई चारपल्ट पठाए, अनि मैले तिनीहरूलाई त्यही प्रकारले उत्तर दिएँ। ५तब सम्बलतले त्यही प्रकारले उनको सेवकलाई म भएकहाँ पाँचौं पल्ट यस्तै प्रकारले उसको हातमा एउटा खुल्ला पत्र पठाए। ६त्यसमा यो लेखिएको थियो, “राष्ट्रहरूमाभ यो भनिएकोछ अनि गेशेमले पनि त्यो सत्य हो भन्छ कि तिमीले अनि यहूदीहरूले विद्रोह गर्ने योजना गरिरहेछौं, यसैकारणले गर्दा तिमीले पर्खाल निर्माण गरिरहेछौं। अनि यी भनाई अनुसार तिमी नयाँ राजा हुन लागेकाछौं। ७तिमीले अगमवक्ताहरू नियुक्त गरेका छौं, यरूशलेममा तिमी सम्बन्धमा घोषणा गर्नका निम्ती: ‘यहूदामा एक राजा छन्!’

“अब यी शब्दहरू राजालाई भनिनेछ, यसर्थ अब हामीसित आऊ। भेटगरौं।”

८मैले यो सन्देश तिनीलाई पठाएँ, “तिमीले भनेका यस्ताकुरा कहिले भएको छैन। किनभने तिमीले आफ्नो हृदयमा यी कुराहरू उत्पन्न गरिरहेछौं।”

९किनभने तिनीहरू आफ्ना काम गरिरहन हतोत्साह हुनेछन, “अनि काम समाप्त हुने छैन। भन्ने सोचेर तिनीहरूले हामीलाई भयभीत तुल्याउने कोशिश गर्दैछौं।”

तर अब “हे परमेश्वर मलाई सुद्ध तुल्याउनुहोस्।”

१०एकदिन म शमायाह दलायाहका छोरा मेहेतबेलका नातिको घरमा गएँ। अनि तिनी आफ्ना घर छाड्न समर्थ थिएनन्। तिनले भने,

“हामी परमेश्वरको मन्दिर भित्र भेट गरौं हामी मन्दिरको ढोकाहरू बन्द गरौं, किनभने तिनीहरू तिमीलाई मार्न राती आउँदैछन्।”

११तर मैले भने, “के म जस्तो मानिस भाग्नु? तिमीलाई त्यो थाहाँ छ म जस्तो एउटा साधारण मानिस मृत्युमा नलगाए सम्म मन्दिर भित्र जान सक्दैन। म जाने छैन।”

१२मैले बुझें कि परमेश्वरले तिनलाई यहाँ पठाउनु भएको होइन तर तिनले यो अगमवाणी मेरो विरुद्ध भनेका हुन् किन भने सम्बलत अनि तोबियाहले उसलाई घूस दिएका रहेछन्। १३उसलाई यस कारण घूस थिइरहेको छ कि म भयभीत होस् अनि उसले दिएको सुभाव अनुसार काम गरोस् र पाप गरोस्। तब मलाई अपमान गर्नका निम्ति तिनीहरूसित मलाई दिन नराम्रो नाउँ हुनेछ।

१४हे परमेश्वर तिनीहरूले जे गरे, त्यसका निम्ती सम्बलत, तोबियाहलाई अनि नोअदियाह अगमवक्ता अनि अन्य अगमवक्ताहरू जसले मलाई भयभीत तुल्याउने कोशिश गरिरहेका थिए दण्ड दिनुहोस्।

पर्खाल बनाई सकियो

१५यसरी एलूलमैनेको २५ औं दिनमा निमार्ण पूरा भयो बनाउन ५२दिन लाग्यो। १६जब हाम्रा सबै शत्रुहरूले सुने अनि हाम्रा वरिपरिका सबै राष्ट्रहरूले देखे तिनीहरूले आफ्ना आत्मा विश्वास गुमाए। यो कार्य हाम्रा परमेश्वरले गर्नु भएको हो भनी तिनीहरूले बुझें।

१७ती दिनहरूमा यहूदाका मुख्य मानिसहरूले तोबियाहलाई धेरै पत्रहरू पठाइरहेका थिए, अनि तोबियाहका पत्रहरू तिनीहरूकहाँ आइरहेका थिए। १८किनकि यहूदामा धेरैजनाले तिनीप्रति स्वामिभक्त हुने प्रतिज्ञा गरेका थिए। किन भने तिनी आरहका छोरा शकन्याहका जुवाइँ थिए, अनि तिनका छोरा यहोहानानले, बेरेक्याहका छोरा मशुल्लमकी छोरीलाई विवाह गरेका थिए। १९तिनीहरूले उसको असल कार्यको प्रतिवेदन पनि तिनी समक्ष दिइरहेका थिए। अनि तिनीहरूले भनिरहेका थिए, मैले के गरिरहेको थिए। तोबियाहले मलाई भयभीत तुल्याउन पत्रहरू पठाए।

७ जब पर्खालको पुनर्निर्माण भयो, अनि मैले ठीक ठाउँमा ढोकाहरू लगाएँ, द्वारपाल, गवैया अनि लेवीहरूलाई पूजाहरी नियुक्त गरे। रतब मैले मेरो भाई हनानीलाई किल्लाको सेना नायक हनन्याह सहित यरूशलेमको जिम्मा दिएँ किनभने हनानी एक इमान्दार थिए अनि तिनले परमेश्वरलाई अन्य धेरै मानिसहरूले भन्दा अधिक सम्मान गर्थे। ३मैले तिनीहरूलाई भने, “यरूशलेमको द्वारहरू घाम पूर्णरूपले उदय नहुञ्जेल खोल्नु हुँदैन, अनि घाम अस्ताउनु भन्दा अघि बन्द गर्नु

पर्छ। यरूशलेमका बासिन्दाहरूलाई रक्षा गर्न कसैलाई तिनीहरूको खामा तिर अनि कसैलाई आफ्नै घरको रक्षा गर्न नियुक्त गर।”

फर्केर आएका कैदिहरूको सूची

४यरूशलेम फराकिलो अनि ठूलो थियो, तर त्यस मित्र मानिसहरू कम थिए, अनि पुनर्निर्माण घरहरू प्रशस्त थिएनन्। ५यसकारण परमेश्वरले मलाई मुख्य मानिसहरू, अधिकारीहरू अनि साधारण मानिसहरूलाई कुल अनुसार नाउँ लख्नु भनि प्रेरणा दिनु भयो। मैले कैदबाट फर्का आउने कुलहरूको विवरण* पुस्तक पाँए। मैले त्यसमा यो लेखेको पाँए।

६यी मानिसहरू त्यो प्रदेशका मानिसहरू हुन् जो कैदीबाट आएका हुन्, जसलाई बाबेलका राजा नबूकदनेसरले कैद गरेर लगेका थिए। (तिनीहरू हरेक आ-आफ्ना शहर यरूशलेम अनि यहूदामा फर्के।) ७तिनीहरू यरूबाबेल, येशूअ, नहेम्याह, अजर्याह, राम्याह, नहमानी, मोर्दकै, बिल्शान, मिसपेरेत, बिगबै, नहूम अनि बानाका साथ आए। इस्राएलका मानिसहरूको सूची:

८	परोशका कुलहरू	२,१७२
९	शपत्याहका कुलहरू	३७२
१०	आरहका कुलहरू	६५२
११	पहात-मोआबका कुलहरू अर्थाथ येशूअ अनि योआबका कुलहरू	२,८१८
१२	एलामका कुलहरू	१,२५४
१३	जत्तूका कुलहरू	८४५
१४	जक्कैका कुलहरू	७६०
१५	बिन्तूरूका कुलहरू	६४८
१६	बेबैका कुलहरू	६२८
१७	अज्गादका कुलहरू	२,३२२
१८	अबोनीकामका कुलहरू	६६७
१९	बिगबैका कुलहरू	२,०६७
२०	आदीनका कुलहरू	६५५
२१	आतेरका अर्थात हिज्याहका कुलहरू	६८
२२	हशूमका कुलहरू	३२८
२३	बेसैका कुलहरू	३२४
२४	हारीमका कुलहरू	११२
२५	गिबोनका कुलहरू	६५
२६	बेतलेहेम अनि नेतोपात शहरहरूका मानिसहरू	१८८
२७	अनातोत शहरका मानिसहरू	१२८
२८	अज्मावेत शहरका मानिसहरू	४२
२९	किर्यात्यारीम, कापीरा अनि बेरोत	

कुलहरूको विवरण एज्रा २ हेर्नेस्।

शहरहरूका मानिसहरू	७४३	५९ शपत्याह, हत्तिलका, पोकेरेत, हसेबायीम	
३० रामा अनि नेबा शहरहरूका मानिसहरू	६२१	अनि आमोन।	
३१ मिक्मास शहरका मानिसहरू	१२२	६० शबै मन्दिरका सेवकहरू अनि	
३२ बेतेल अनि ऐ शहरहरूका मानिसहरू	१२३	सुलेमानका सेवकहरूका कुलहरू	३६२
३३ अर्को नेबो शहरको मानिसहरू	५२		
३४ अर्को एलाम शहरको मानिसहरू	१,२५४	६१ मानिसहरू यरूशलेममा तेल-मेलेह, तेल-हर्शा,	
३५ हारीम शहरका मानिसहरू	३२०	हरूब, अद्दोन अनि इम्मेरबाट आएका थिए। तर	
३६ यरीहो शहरका मानिसहरू	३४५	आपना कुलहरू इस्त्राएलका थिए भनी प्रमाण गर्न	
३७ लोद, हादीद अनि ओनो शहरहरूका मानिसहरू	७२१	तिनीहरू सामर्थ भएनन्।	
३८ सना शहरका मानिसहरू	३,६३०	६२ दलायह, तोबियाह अनि नकोदाका	
		कुलहरू	६४२
३९ पूजाहारीहरू:		६३ पूजाहारीहरूमा होबायाह,	
यदायाहका कुलहरू अर्थात		हक्कोस अनि बर्जिलैका सन्तानहरू थिए। मानिसहरू	
येशूअका कुल	६७३	जसले गिलादबाटका बर्जिलैकी छोरीहरूलाई विवाह	
४० इम्मेरका कुलहरू	१,०५२	गरे, जसलाई उसको नाउँ द्वारा बोलायो।	
४१ पशहूरका कुलहरू	१,२४७		
४२ आरीमका कुलहरू	१,०१७	६४ तिनीहरूले आफ्नो कुलहरूका विवरण अधिकारिय	
		सूचीमा खोजे तर पाएनन्, पूजाहारीहरूबाट तिनीहरू	
४३ लेवीहरू:		निमित्त अशुद्ध ठहरीए। ६५ प्रशासकले तिनीहरूलाई भने	
येशूअका कुलहरू अर्थात होदबाका		तिनीहरूले पवित्र भोजनबाट केही खानु हुँदैन जबसम्म	
परिवारका कदूमीएलका कुल	७४	एकजना पूजाहारी उठदैन, जसले ऊरीम अनि तुम्मीम	
		उपयोग गर्न सकछ।	
४४ गवैयाहरू:		६६-६७ सबै समूहको एकत्रित संख्या ४२,३६०	
आसापका कुलहरू	१४८	थियो। तिनीहरूका पुरुष अनि स्त्रीदासीहरू बाहेक	
		जसको संख्या ७,३३७ थियो। अनि तिनीहरूका	
४५ द्वारपालहरू:		२४५ पुरुष अनि स्त्री गायकहरू पनि थिए। ६८-६९ त्यहाँ	
शल्टूम, आतेर, तल्मोन, अक्कूब,		४३५ ऊँटहरू र ७३६ घोडाहरू थिए अनि ६,७२०	
हतीता अनि शैबैका कुलहरू	१३८	गधाहरू र २४५ खच्चरहरू थिए।	
		७० केही कुलहरूका प्रमुखहरूले निर्माण धन दान	
४६ मन्दिरका सेवकहरू:		गरे। राज्यपालले खजानामा प्राय १९ पाउण्ड सुनदान गरे	
सीहा, हसूपा, तब्बाओत।		अनि पूजाहारीहरूका निमित्त ५० कचौरा अनि ५३०	
४७ केरोस, सीआ, पादोन।		वटा पहिरेने कपडा दिए। ७१ केही कुलहरूका प्रमुखहरूले	
४८ लबान, हगाबा, सल्मै।		निर्माण कोषका कामको निमित्त प्राय: ३७५ पाउण्ड	
४९ हानान, गिद्वेलका, गहर।		सुन प्रदान गरे। अनि प्राय: १ १/३ टन चाँदी प्रदान	
५० रायाह, रसीन, नेकादा।		गरे। ७२ अनि अन्य मानिसहरूले प्राय: ३७५ पाउण्ड	
५१ गज्जाम, उज्जा, पसेह।		सुन अनि प्राय: १ १/४ टन चाँदी अनि पूजाहारीहरूका	
५२ बेसै, मुनीम, नापीश।		निम्ती ६७ कपडाहरू दान गरे।	
५३ बक्बुक, हकूपा, हर्हर।		७३ जब सातौं महीना आयो अनि पूजाहारीहरू,	
५४ बस्लीत, महीदा हर्शा।		लेवीहरू, द्वारपालहरू, गवैयाहरू मन्दिरका सेवकहरू	
५५ बर्कोस, सीसरा, तेमह।		अनि समस्त इस्त्राएलीहरू पनि आफ्ना शहरहरूमा बसे।	
५६ नसीह, अनि हतीम। यिनीहरू सबै मन्दिरका सेवकहरू हुन।			
५७ सुलेमानका सेवकहरूका कुलहरू:			
सोतैइ, सोपेरेत, परीदा			
५८ याला, दर्कोन, गिद्वेल।			

एज्राले व्यस्थाको किताब पढे

समस्त मानिसहरू पानी मूलद्वार अघि चोकमा एकत्रित भए। तिनीहरूले शास्त्री एज्रालाई मोशाको व्यवस्थाको पुस्तक ल्याउनु भने, जो परमप्रभुले इस्त्राएललाई दिनु भएको थियो। र यसर्थ पूजाहारी

एज्राले व्यवस्थाको पुस्तक समूहको समक्ष ल्याए, जो पुरुष अनि स्त्री दुवै, हरेक जसले सुनेका कुरा बुझ्न सक्थे तिनीहरूद्वारा गठन भएको थियो। यो सातौं महीनाको पहिलो दिन थियो। एज्राले त्यस पुस्तकलाई पानी-मुलढोका अधिको चौकमा फर्केर विहान देखि मध्यदिनसम्म पुरुष, स्त्री अनि अन्य जसले बुझ्न सक्थे गरि पढे। सबै मानिसहरूले ध्यानपूर्वक व्यवस्थाको पुस्तकको कुराहरू सुने।

४शास्त्री एज्रा एक काठको मचानमा उभिए जो त्यसै अवसरको निम्ति बनाएको थियो। उसको दाहिने तिर मत्तित्याह, शेमा, अनायाह, उरियाह, हिल्कियाह अनि मासेयाह उभिएका, थिए। उसको देब्रेतिर पदायाह, मीशाएल, मल्कियाह, हशूम, हशवदा, जकर्याह अनि मशुल्लाम उभिएको थिए।

एज्राले सबै मानिसहरूले देख्ने गरी पुस्तक खोले किनभने उनी तिनीहरूभन्दा माथि उभिएका थिए। यसरी उसले व्यवस्थाको पुस्तक खोले सबै मानिसहरू उभिए। एज्राले परमप्रभु महान् परमेश्वरको स्तुति गरे। अनि सबै मानिसहरूले आफ्ना हात उठाउँदै उत्तर दिए, “आमीन! आमीन!” तब तिनीहरू सबै परमप्रभुको अघि झुइमा निहुरीए।

लेवीहरूको कुल समूहबाट येशूअ, बानी, शेरेबियाह, यामीन, अक्कूब, सब्बतै, होदियाह, मासेयाह, केलीता, अजर्याह, योजाबाद, हानान, अनि पलायाह मानिसहरूलाई व्यवस्थाको शिक्षा दिए जब मानिसहरू चाहि आफ्ना स्थानमा उभिरहेका थिए। ८तिनीहरूले परमेश्वरको व्यवस्थाको पुस्तक स्पष्ट सित पढे अनि के पढिएको थियो मानिसहरूलाई बुझ्न सहायता गर्थे।

६नहम्याह, जो राज्यपाल थिए, एज्रा पूजाहारी, अनि शास्त्री अनि मानिसहरूलाई निर्देश गरिरहेका लेवीहरूले सबै मानिसहरूलाई भने, “यो दिन तिमीहरूका परमप्रभु परमेश्वरका निम्ति पवित्र दिन हो। उदास नहोऊ अनि विलाप नगर।” किनभने सबै मानिसहरू व्यवस्थाका वचनहरू सुन्दा रोइरहेका थिए।

१०उसले तिनीहरूलाई भने, “जाऊ अनि मीठो भोजन खाऊ, र स्वादिष्ट दाखरस पिऊ अनि तिनीहरूलाई भाग पठाऊ जसले तयार गरेका छैनन, किनभने यो दिन हाम्रा मालिकको निम्ति पवित्र छ। अनि उदास नहोऊ किन भने परमप्रभुमा आनन्द नै तिमी शक्ति हो।”

११लेवीहरूले भने, “सान्त होओ किनभने यो पवित्र दिन हो। उदास नहोओ।”

१२त्यस पछि सबै मानिसहरूले खान पिन गरे र भोजनका भागहरू पठाइदिए अनि खूबै आनन्दसित उत्सव मनाउन गए। किनकि तिनीहरूले परमेश्वरका वचनहरू बुझे जो तिनीहरूलाई याद गराइदिएको थियो।

१३महीनाको दोस्रो दिनमा समस्त मानिसका प्रमुखहरू, पूजाहारी अनि लेवीहरू व्यवस्थाका वचनहरू अध्ययन गर्न शास्त्री एज्रा कहाँ भेला भए।

१४-१५तिनीहरूले व्यवस्थामा यो लेखिएको पाए कि मोशा मार्फत परमप्रभुले आदेश दिनु भएको थियो, सातौं महीनाको चाडको समयमा इस्त्राएलका मानिसहरू छाप्रा आश्रयहरूमा बस्नु पर्छ, अनि तिनीहरूले यी वचनहरू तिनीहरूका सबै शहरहरू अनि यरूशलेममा घोषणा गरे अनि फैलाए: “पार्वत्य देशतिर जाऊ अनि भद्राक्ष जङ्गली भद्राक्ष, मेहंदी, खजुर अनि पातहरू भएका अन्य वृक्षहरूका हाँगाहरू ल्याऊ व्यवस्थामा लेखिए भैं आश्रय छाप्राहरू बनाउन।”

१६यसर्थ मानिसहरू गए र हाँगाहरू लिएर आए, अनि तिनीहरू स्वयंका निम्ति छाप्राहरू बनाए, हरेकले आफ्ना छतमा अनि परमेश्वरको मन्दिरको पानी-मूलढोका चोक एप्रेम मूल ढोकाको। १७सम्पूर्ण समूहका मानिसहरू जो कैदबाट आएका थिए अस्थायी छाप्राहरू निर्माण गरे र त्यसमा बसे किनभने इस्त्राएलीहरूले नूनका छोरा यहोशूको समयदेखि त्यसदिनसम्म त्यसो गरेका थिएनन्। तिनीहरू धेरै खुशी थिए।

१८उत्सवको पहिलो दिनदेखि लिएर आखरी दिनसम्म दिन एज्राले परमेश्वरको व्यवस्थाको पुस्तकबाट पढे। तिनीहरूले सातदिनसम्म उत्सव मनाए। अनि आठौं दिनमा व्यवस्थामा लेखिए भैं समापन समारोह गरे।

इस्त्राएली मानिसहरूले आफ्ना पाप स्वीकार गरे

९ अब, यो महीनाको चौबीसौं दिनमा इस्त्राएलका मानिसहरू उपवास बसे एकत्रित भए र भागङ्गरा लगाए अनि तिनीहरूले आफै माथि धूलो हाले। २इस्त्राएली कुलहरूले स्वयंलाई समस्त विदेशीहरूबाट अलग गरे। तिनीहरू उभिए अनि आफ्ना पापहरू र आफ्ना पुर्खाहरूका भूल स्वीकार गरे। ३तिनीहरू आफ्ना स्थानमा उभिए अनि एक चौथाइ दिनसम्म तिनीहरूका परमेश्वरको व्यवस्थाको पुस्तकबाट पाठ गरे।

४तब येहूअ बानी, कद्मीएल, शबन्याह, बुन्नी, शेरेब्याह बानी, अनि कनानी सहित लेवीहरूको सिँडीमा उभिए अनि तिनीहरू ठूलो स्वरमा परमप्रभु तिनीहरूका परमेश्वर संग कराए। ५तब लेवी येशूअ, कद्मीएल, बानी, हशबियाह, शबन्याह, होदियाह, शेबानिया अनि पतहियाहले भने, “उठ अनि परमप्रभु तिम्रा परमेश्वरको स्तुति गर।” किनभने उहाँ शरू देखि अन्त सम्म हुनुहुन्छ। तपाईंको महिमित नाउँको स्तुति होस। यद्यपि यो सम्पूर्ण आशीष अनि प्रशंसा भन्दा आश्चर्यजनक छ।

६तपाईं परमेश्वर हुनुहुन्छ, हे परमप्रभु तपाईंले मात्र सर्वोच्च स्वर्ग अनि त्यसमा तारा-मण्डल बनाउनु भयो।

तपाईंले पृथ्वी अनि यसमा भएका हरेक बस्तुहरू सागरहरू अनि त्यसमा भएका हरेक बस्तुहरू बनाउनु भयो। तपाईंले ती सबैलाई जीवन प्रदान गर्नु भयो, अनि स्वर्गका तारा-मण्डलले तपाईंको आराधना गर्छन्।

७तपाईं परमप्रभु परमेश्वर हुनुहुन्छ जसले अब्रामलाई चुन्नु भयो, अनि कल्दीहरूको ऊरबाट बाहिर ल्याउनु भयो, अनि उसलाई अब्रहाम नाउँ दिनुभयो।

८तपाईंले जान्नु भयो कि उनी तपाईंका भक्त थिए यसर्थ तपाईंले ऊसित कनानीहरू, हितीहरू, एमोरीहरू, परिज्जीहरू, यबूसीहरू र गिर्गाशीहरूको भूमि उसका सन्तानलाई दिन्छु भनि करार बाँध्नु भयो। तपाईंले आफ्नो प्रतिज्ञा पूरा गर्नु भयो किनभने तपाईं धर्मी हुनुहुन्छ।

९तपाईंले मिश्रदेशमा हाम्रा पुर्खाहरूको यातना देख्नु भयो, अनि लाल समुद्रमा तपाईंले सहायताका निम्ति उनीहरूको पुकारा सुन्नु भयो।

१०तपाईंले संकेत र आश्चर्यमय कुराहरू फिरऊन मिश्रदेशका राजा अनि तिनका समस्त सेवकहरू अनि तिनका देशका समस्त मानिसहरूको विरुद्ध गर्नुभयो, किन भने तिनीहरूले हाम्रा पुर्खाहरूलाई अत्याचार गरेको तपाईंलाई थाहा थियो। तपाईं अहिले सम्म रहनु भए भैं प्रसिद्ध हुनुभयो।

११तपाईंले तिनीहरू समक्ष समुद्रलाई विभाजन गरिदिनु भयो, अनि तिनीहरू सूक्खा जमीन भएर हिँड्ने समुद्र पार भए। तर तिनीहरूलाई खेदने फिरऊनका सेनालाई पानीमा ढुङ्गालाई फ्याँकिदिए जस्तै तपाईंले फ्याकिदिनु भयो।

१२तपाईंले तिनीहरूलाई दिउँसो बादलको खामा अनि राती आगोको ज्वाला सहित तिनीहरू हिँड्नु पर्ने बाटो उज्यालो पारी डोर्याउनु भयो।

१३तपाईं सौने पर्वतमाथि भर्नु भयो अनि तिनीहरूलाई उचित न्याय र साँचो शिक्षा तिनीहरूसित स्वर्गबाट बोल्नुभयो अनि तपाईंले तिनीहरूलाई असल आदेश र आज्ञाहरू दिनुभयो।

१४अनि तपाईंले तिनीहरूलाई तपाईंको पवित्र विश्रामको दिनको बारेमा भन्नुभयो, अनि तपाईंले तिनीहरूलाई तपाईंका सेवक मोशाको मार्फत आज्ञा अनि एक व्यवस्था दिनुभयो।

१५तपाईंले तिनीहरू भोककाएको बेला तिनीहरूको निम्ति स्वर्गबाट रोटी दिनुभयो, अनि तिनीहरू तिर्खाएको बेला चट्टानबाट पानी दिनुभयो तपाईंले तिनीहरूलाई जाऊ अनि गएर तिनीहरूलाई दिन्छु भनी वचन दिएको भूमि अधिकारमा लेऊ भन्नुभयो।

१६तर तिनीहरू हाम्रो पुर्खाहरू अट्टेरी थिए अनि तपाईंका आदेश पालन गरेनन्।

१७तिनीहरूले आज्ञा पालन गर्न अस्वीकार गरे, अनि तपाईंले तिनीहरूमाभ गर्नुभएको चमत्कार तिनीहरूले

सम्भेनन। तिनीहरू घमण्डी भए अनि मिश्र देशमा आफ्ना दासत्वमा फर्किजानलाई एक अगुवा नियुक्त गरे। तपाईं क्षमाशील परमेश्वर हुनुहुन्छ, दयालु अनि कृपालु र धीरजी प्रेमपूर्ण हुनुहुन्छ। यसकारण तपाईंले तिनीहरूलाई त्याग्नु भएन, १८जब तिनीहरूले स्वयंका निम्ति धातु निर्मित बाछा को मूर्ति बनाए। अनि तिनीहरूले भने, 'यो तिमीहरूको देवता हो जसले तिमीहरूलाई मिश्रदेश बाहिर ल्याए जब तिनीहरूले तपाईंको विरुद्ध डरलाग्दा कुराहरू गरे।'।

१९तर तपाईंको महान करुणाको कारणले गर्दा, तपाईंले तिनीहरूलाई मरुभूमिमा छोड्नु भएन, बादलको खामोले तिनीहरूलाई दिनको यात्रामा अगुवाई गर्न रोकेनु भएन अनि आगोको मुसलले राती तिनीहरू हिँड्नु पर्ने बाटो उज्यालो तुल्याउन छोड्नु भएन।

२०तपाईंले तिनीहरूलाई शिक्षा दिन तपाईंको उत्तम जोश प्रदान गर्नुभयो। तपाईंले तिनीहरूको मुखबाट तपाईंको स्वीय भोजन खोस्नु भएन, अनि तिनीहरूको तिर्खामा तपाईंले तिनीहरूलाई पानी दिनुभयो।

२१तपाईंले चालीस वर्षसम्म उज्जाड स्थानमा तिनीहरूको हेरचाह गर्नुभयो, त्यहाँ तिनीहरूलाई केही अभाव थिएन। तिनीहरूका वस्त्रहरू मक्किएनन् र तिनीहरूका खुट्टाहरू पनि सुनिएनन्।

२२तपाईंले तिनीहरूलाई राज्यहरू अनि मानिसहरू दिनुभयो। तपाईंले तिनीहरूलाई यी सीमा-भूमिको रूपमा प्रदान गर्नुभयो। तिनीहरूले हेशबोनका राजा सीहोनको देश अनि बाशानका राजा ओगको भूमि अधिकारमा लिए।

२३तपाईंले तिनीहरूका सन्तानहरूलाई आकाशका ताराहरू जस्तै अनगन्ती तुल्याई दिनुभयो। तपाईंले तिनीहरूलाई त्यो भूमिमा ल्याउनु भयो जुन भूमिमा तिनीहरूका पुर्वाहहरूलाई प्रवेश गर्ने, अधिकारदिनु भएको थियो। केटाकेटीहरू प्रवेश गरे र त्यो भूमि अधिकारमा लिए।

२४अनि तपाईंले तिनीहरू समक्ष त्यस भूमिका कनान निवासीहरूलाई परास्त गर्नुभयो।

२५तपाईंले तिनीहरूका राजाहरू अनि भूमिका मानिसहरू सहित ती तिनीहरूको नियन्त्रण अधिकारमा दिनुभयो, तिनीहरूको खुशी अनुसार जे गरे पनि गर्नु भनी। तिनीहरूले किल्ला बन्दी गरेका शहरहरू अनि मलिलो भूमि अधिकारमा लिए। तिनीहरूले हरेक असल वस्तुले परिपूर्ण घरहरू खनि सकेका कुवा, दाख वारी अनि भद्राक्षका वृक्षहरू र अनेक फलका वृक्षहरू लिए। यसरी तिनीहरूले पेट भरूञ्जेल खाए र मोटाभए तिनीहरूले तपाईंको महान भला पनको आनन्द लिए।

२६तर तिनीहरू अनाज्ञाकारी भएर तपाईंको विरुद्ध विद्रोह गरे अनि तपाईंको व्यवस्था आफ्ना पिठ तिर फ्याँके। तिनीहरूले तपाईंका अगमवक्ताहरूलाई मारे

जसले तिनीहरूलाई तपाईं कहौं फर्काई ल्याउनका निम्ति तिनीहरूलाई चेतावनी दिएका थिए। तिनीहरूले तपाईंको विरुद्धमा गरलाग्दा कामहरू गरे।

२७ यसर्थ तिनीहरूलाई तपाईंले शत्रुहरूलाई सुम्पि दिनुभयो। अनि शत्रुहरूले तिनीहरूलाई नराम्रो प्रकारले सताए, तिनीहरूको आपतको समयमा तपाईंको सहायताका निम्ति पुकारा गरे अनि तपाईंले स्वर्गबाट तिनीहरूको रोदन सुनुभयो। तपाईंको महान कृपाको कारण तिनीहरूको लागि उद्धारकर्ताहरू प्रदान गर्नुभयो।

२८ जसले तिनीहरूलाई तिनीहरूका शत्रुको शक्तिबाट बचाए। तर तिनीहरूले आफ्ने शत्रुहरूबाट छुटकारा पाउन साथ फेरि त्यही गरे जसलाई तपाईंले नराम्रो ठान्नु भएको थियो। यसकारण तपाईंले तिनीहरूलाई तिनीहरूका शत्रुका हातमा छाडिदिनुभयो। जसमा कि तिनीहरूमाथि शत्रुहरूले शासन गरून् भनी, तर फेरि तिनीहरूले तपाईं प्रति रोदन गरे। तपाईंले फेरि तिनीहरूका कुरा स्वर्गबाट सुनिदिनु भयो अनि तपाईंको महा कृपाद्वारा धेरैपल्ट तिनीहरूको उद्धार गरि दिनुभयो।

२९ तपाईंको व्यवस्था तर्फ तिनीहरूलाई फर्काउनका निम्ति तपाईंले चेतावनी दिनुभयो। तर तिनीहरू अटेरी भए र तपाईंका आदेशको पालन गरेनन्। तिनीहरूले तपाईंको व्यवस्थाको विरुद्ध पाप गरे। जुन व्यवस्थाले ती पालन गर्ने व्यक्तिहरूका निम्ति जीवन ल्याउँदछ। तिनीहरू ढीठ, अनिच्छुक अनि अनाज्ञाकारी बने।

३० तपाईं धेरै वर्षसम्म तिनीहरू प्रति धीरजीरहनु भयो, अनि तपाईंले तिनीहरूलाई तपाईंका अगमवक्ताहरू द्वारा तपाईंको आत्माले चेतावनी दिनुभयो। तर तिनीहरूले सुनेनन् यसर्थ तपाईंले तिनीहरूलाई विदेशी राष्ट्रहरूलाई सुम्पिदिनुभयो।

३१ तर, तपाईंको महाकृपाले गर्दा तिनीहरूलाई तपाईंले पूर्णरूपले ध्वंश गर्नुभएन, अनि तपाईंले तिनीहरूलाई त्याग्नुभएन, किनकि तपाईं अनुग्रहमय र दयालु परमेश्वर हुनुहुन्छ।

३२ अब, हे परमेश्वर, महान परमेश्वर, शक्तिशाली अनि भय योग्य परमेश्वर, जसले उहाँका करार प्रेममय विश्वास सँग पालन गर्नुहुन्छ, हाम्रो कष्टहरूलाई साधारण नसम्भन्नु त्यो कठिनाई हामीमाथि आएको थियो, हाम्रा राजाहरूले, हाम्रा पूजाहारीहरूले, हाम्रा अगमवक्ताहरूले, हाम्रा पिता-पुर्खाहरूले तपाईंका सम्पूर्ण मानिसहरूले अशशूरका राजाहरूको समय देखि लिएर आज सम्म सहे।

३३ हामी माथि घटेका समस्त घटना प्रति तपाईंले न्याय हुनु भएकोछ यद्यपि हामीले दुष्ट कार्यहरू गयौं।

३४ हाम्रा राजाहरू, हाम्रा अगुवाहरू, हाम्रा पूजाहारीहरू अनि हाम्रा पुर्खाहरूले तपाईंको व्यवस्थाको पालन

गरेनन्। अनि तिनीहरूले तपाईंका आदेश र तपाईंले दिनु भएको चेतावनी प्रति ध्यान दिएनन्।

३५ तिनीहरू आफ्नै देशमा हुँदा पनि, तपाईंले दिनुभएको महान समृद्धिमा आनन्द भोग गरिरहँदा पनि, तपाईंले तिनीहरूलाई दिनुभएको पूरा मलिलो भूमिमा हुँदा पनि तपाईंको सेवा गरेनन्, अनि आफ्ना कुकर्मबाट फर्केनन्।

३६ हेर्नुहोस, हामी आज दास छौं हो, हामी त्यस भूमिमा दासछौं जो तपाईंले हाम्रा पुर्खाहरूलाई त्यसका फलहरू अनि असल कुराहरू खान भनी प्रदान गर्नु भएको थियो।

३७ भूमिको प्रशस्त फसलहरू राजाहरूका अधिनमा छ जसको अधिनमा हामीलाई हाम्रो पापको कारणले राखिदिनु भयो। तिनीहरूले हाम्रो शरीरहरू अनि हाम्रा पशुहरू माथि तिनीहरूको इच्छा अनुसार शासन गरे, अनि हामीहरू दूलो कष्टमा पारिरहेका छौं।

३८ यी सबै हुँदाहुँदै पनि हामी लिखित रूपमा बाचा बान्ध छौं।

१० अनि मोहर लाएको कागज पत्रमा सही छापलगाउने हाम्रा अगुवाहरू, यी थिए लेवीहरू र हाम्रा पूजाहारी हकल्याहका छोरा राज्यपाल नहेम्याह सिदकियाह, रसारयाह, अजर्याह, यिर्मयाह, ३पशहूर, अमयाह, मल्कियाह, ४हत्तूश, शबन्याह, भल्लूह, ५हारीम, मरेमोत, ओबदियाह। ६दानियल, गिन्तोन, बारूक, ७मशुल्लाम, अजर्याह मियामीन, ८माज्याह, बिल्गै अनि शमायाहका नाउँछन्। यी पूजाहारीहरू थिए जसको नाउँ मोहर लगाएको कागज पत्रमा छ।

९यी लेवीहरू थिए, जसले यसमा हस्ताक्षर गरे: अजन्याहका छोरा येशूअ, हेनाददको छोरा-छोरीहरू बिन्नूड, कदमीएल, १० अनि तिनीहरूका संगी लेवीहरू: शबन्याह, होदियाह, कलीता, फलायाह, हानान, ११मीका, रहोब, हशब्ब्याह, १२जक्कूर, शेरैब्याह, शबन्याह, १३होदियाह, बानी अनि बनीनू।

१४यी मानिसहरूका अगुवाहरू हुन जसले सन्धी हस्ताक्षर गरे: परोश, पहत-मोआब, एलाम, जतू, बानी, १५बन्नी, अज्जाद, बवै, १६अदोनियाह, बिगबै, आदीन, १७आतेर, हिज्कियाह, अज्जूर, १८होदियाह, हाशूम, बेसै, १९हारीत, अनातोत, नोबै, २०मग्पीआश, मशुल्लाम, हेजीर, २१मशेजबेल, सादोक, यदुदु, २२पलत्याह, हानान, अनायाह, २३होशे, हनन्याह, हशशूब, २४हल्लोहेश, पिल्हा, शेबेक, २५रहूम, हशब्बा, मासेयाह, २६अहियाह, हानान, आनान। २७मल्लूक, हारीम, अनि बाना।

२८-२९ बाँकीरहेका मानिसहरू, पूजाहारीहरू लेवीहरू, द्वारपालहरू, गायकहरू, मन्दिरका सेवकहरू, परमेश्वरको व्यवस्था पालन गर्नको निम्ति वरिपरि भूमिका मानिसहरू बाट स्वयंलाई पृथक गरेका मानिसहरू, तिनीहरूका पत्नी र छोरा छोरीहरू, बुभन सक्ने सबै जना

तिनीहरूका आफन्त, तिनीहरूका अगुवाहरू सँग मिलेर बाच्चको लागि सराप अनि शपथ लिए, परमप्रभुले उहाँका दास मोशालाई दिएको वचन पालन गर्दै परमप्रभु हाम्रा मालिकका सबै आदेशहरू अनि उहाँका न्याय र नियमहरू सावधानी पूर्वक पालन गर्ने सराप अनि शपथ लिए।

३०“हामी वचन दिन्छौं कि यो मूमिमा हाम्रा छोरीहरूलाई पत्नीको रूपमा अन्य मानिसहरूलाई दिने छैनौं। अनि हामी तिनीहरूका छोरीहरूलाई हाम्रा छोराहरूका पत्नीको रूपमा लिने छैनौं।

३१“यदि यस भूमिका मानिसहरूले बेच्ने कुराहरू वा कुनै अन्न बेच्नका निम्ति विश्रामको दिनमा ल्याए हामी तिनीहरूबाट विश्रामको दिनमा अथवा अन्यकुनै पवित्र छुट्टिका दिनमा किन्ने छैनौं। हामी सातौंवर्षका बालीहरू त्याग गर्नेछौं। अनि ऋणका निम्ति बन्दककी राखेको कुनै पनि बस्तु किर्ता दिने छौं। ३२“हाम्रा परमेश्वरको मन्दिरको सेवाका निम्ति वर्षमा एक तिहाई शेकेल चाँदी प्रदान गर्ने अनुबन्धन गर्दछौं। ३३त्यो पैसा रोटीको पंक्तिहरू किन्नको निम्ति खर्च हुनेछ। र अन्नबलि प्रत्येक दिन होमबलिहरू विश्राम-दिन औंसी ठहराइएका चाइहरू पवित्र चीजहरू इस्त्राएललाई शुद्ध गर्ने पाप बलिहरू; अनि सबै अरु कुराहरू परमेश्वरको मन्दिरका निम्ति आवश्यक पर्छ।

३४“हामी पूजाहारीहरू लेवीहरू अनि मानिसहरूले व्यवस्थामा लेखिए अनुसार परमप्रभु हाम्रा परमेश्वरको वेदिमा जलाउनका निम्ति प्रत्येक वर्ष तोकिएको समयमा कुलहरूले परमेश्वरको मन्दिरमा ल्याउनु पर्ने काठ अर्पण को सम्बन्धमा चिट्ठा लगाए।

३५“हामीहरूले पनि प्रत्येक वर्षको पहिलो फसलको अन्नहरू अनि प्रत्येक वृक्षका पहिलो फलहरू हामी आफैले परमप्रभुको मन्दिरमा ल्याने प्रतिज्ञा गरेका छौं।

३६“व्यवस्थामा लेखे भैं हामी पनि हाम्रा पहिलो जन्मेको छोराहरू र हाम्रा पशुहरू अनि हाम्रो पहिलो जन्मेको गाई भेडा बाख्राहरू हाम्रा परमेश्वरको मन्दिरमा सेवा गर्ने पूजाहारीहरू कहाँ ल्याउने प्रतिज्ञा गर्छौं।

३७“हामीले परमेश्वरको मन्दिरको भण्डारकोठामा, पूजाहारीहरूका निम्ति पहिलो मुछेको पिठोको डट्ला अनि हाम्रा भेटी-प्रत्येक वृक्षका फल नयाँ दाखरस अनि तेल ल्याउँने छौं। अनि हामी लेवीहरूका निम्ति पनि आफ्ना फसलका दशौं खण्ड पनि ल्याउने छौं। लेवीहरू ति हुन जसले हामीले काम गर्ने सबै शहरहरूमा दशौं खण्ड संग्रह गर्छन्। ३८अनि पूजाहारी जो हारूनका सन्तानहरू हुन, तिनीहरूले दशांश संग्रह गर्छन्। अनि लेवीहरूले परमेश्वरको मन्दिरको भण्डार गृहमा दशौं भाग ल्याउँछन्। ३९किनभने इस्त्राएलका मानिसहरू अनि लेवीहरूले अन्नको भेटी ल्याउनु पर्छ नयाँ दाखरस भेटी अनि तेलको भेटी भण्डार कक्षमा ल्याउनु

पर्छ। जहाँ पवित्र भाँडा वर्तनहरू छन्, जहाँ कार्यमा रहेका पूजाहारीहरू, द्वार, रक्षकहरू अनि गवैयाहरू छन्। “हामीले हाम्रो परमेश्वरको मन्दिरलाई तुच्छ सम्भन्नु हुँदैन।”

नयाँ मानिसहरू यरूशलेममा भित्र हिंड्न थाले

११ मानिसका अगुवाहरू यरूशलेममा बसे अनि बाँकी रहेका मानिसहरूले प्रत्येक दशजनामा एकजनालाई यरूशलेममा बस्नका निम्ति ल्याउन चिट्ठा लगाए। अनि रहेका दशौं अंशमा नौ अंश अन्य शहरमा बसे। २मानिसहरूले सवेच्छाले यरूशलेममा बस्न चाहनेहरूलाई आशीष दिए।

३यिनीहरू ग्रामीण अगुवाहरू हुन् जो यरूशलेममा बस्थे। तर यहूदाको शहरहरूमा, सबैजना तिनीहरूको शहरहरूमा आफ्ना सम्पत्तिमा बस्थे इस्त्राएलका केही मानिसहरू, इस्त्राएल पूजाहारीहरू, लेवीहरू, मन्दिरका सेवकहरू अनि सुलेमानका सेवकहरूका सन्तानहरू। ४अनि कोही यहूदाका मानिसहरू अनि कोही बिन्यामीनका मानिसहरू यरूशलेममा बसे।

यी यहूदाका सन्तानहरू थिए जो यरूशलेममा बसे: अतायाहरू, उजियाहका छोरा, अमर्याहको छोरा, शपत्याहको छोरा, महलेलका छोरा पेरेसका कुलका। ५कोल-होजेका छोरा, हजायाहका छोरा, अदायाहका छोरा, योयारीबका छोरा, जकर्याहका छोरा एउटा शीलानीहरूको सन्तान। ६यरूशलेममा बस्ने पेरेसक कुलहरूमा जम्मा ४६८ साहसी मानिसहरू थिए।

७यी बिन्यामीनका कुलहरू थिए जो यरूशलेममा बसे: मशुल्लामका छोरा, सल्लू, योएदका छोरा, पदायाहका छोरा, कोलायाहका छोरा, वासेयाहका छोरा, इतीएलका छोरा। ८यशाथियाहका छोरा अनि तिनको पछि गब्बै अनि सल्लै, ९जिक्रीका छोरा योएललाई तिनीहरू अनि यहूदामाथि नियुक्त गरियो, अनि हासेनूआका छोरा शहरका दोस्तो प्रमुख अधिकारी थिए।

१०पूजाहारीहरू मध्येबाट: योयारीबको छोरा, यदायाह, याकिन, ११सरायाहका, हिल्कियाहका छोरा, मशुल्लामका छोरा, सादोकका छोरा, मरायोतका छोरा, अहीतूबका छोरा, १२परमेश्वरको मन्दिरका निरीक्षक अनि तिनीहरूका सहयोगी भए जो परमेश्वरको मन्दिरको निरीक्षक थिए ८२२। अदायाह यरोहामका छोरा, जकर्या मल्कियाहका १३अनि तिनका सहयोगीहरू जो कुलका अगुवाहरू थिए: २४२। अमाशै, अजैलका छोरा, अहजैका छोरा, मेशिल्लेमोतका छोरा, इम्मेरका छोरा १४अनि तिनका सहयोगीहरू साहसी योद्धाहरू: १२८। तिनीहरू माथिका अधिकारी हग्गेदोलीमका छोरा जब्दीएल थिए।

१५लेवीहरूबाट यिनीहरू यरूशलेममा बसे: शमायाह हशशूबका छोरा, अज्रीकामका छोरा हशबियाहका छोरा बुन्नीका छोरा। १६अनि शब्बतै र योजाबाद, लेवीहरूका

दुइजना अगुवाहरू जो परमेश्वरको मन्दिरको बाहिर कामका जिम्मामा थिए। १७अनि मतन्याह मीकाका छोरा, जब्दीका छोरा आसापका छोरा, स्तुतिका अगुवा जसले प्रार्थनामा धन्यवाद ज्ञापन गरे, अनि बकबुक्याह तिनका सहयोगीहरूमा दोस्त्रो अनि अब्दा शम्मूअका छोरा गालालका छोरा यदूनका छोरा। १८पवित्र शहर यरूशलेममा भएका समस्त लेवीहरू जम्मा २८४। यी यरूशलेममा बस्नेद्वार पालकहरू थिए।

१९अक्कूब, तल्मीन अनि तिनीहरूका आफन्तहरू जसले द्वारको हेरचाह गर्थे: १७२ जना थिए।

२०इस्त्राएलका रहेका मानिसहरू, पूजाहारीहरू अनि लेवीहरू यहूदाका सबै शहरहरूका आफ्ना पुर्खाका भूमिमा बसे। २१मन्दिरका सेवकहरू ओपेल पहाड़मा बसे अनि सीहा र गिश्पा मन्दिरका सेवकहरूको जिम्मा मा थिए। २२यरूशलेममा मुख्य अधिकारी लेवीहरू उज्जीया बानीको छोरा, हशबियाहका छोरा, मतन्याहको मीकाका छोरा, आसापका सन्तानहरू, गवैयाहरू थिए जो परमेश्वरको मन्दिरको कामहरूका जिम्मामा थिए। २३किन भने तिनीहरूको सम्बन्धमा राजकीय आदेश थियो अनि प्रतिदिन गायकहरूको सेवाको आवश्यकता थियो। २४पतहियाह मशजबेलका छोरा, यहूदाका छोरा जेरहको कुल मानिसहरू सम्बन्धी सबै कुरामा राजाका सल्लाहकार थिए।

२५गाउँहरूमा तिनीहरूमा खेतहरू सहित: यहूदाका केही मानिसहरू किर्यत-अर्बा र त्यसका वरिपरिका स-साना गाउँहरू, दीबोन अनि त्यसका वरिपरिका स-साना गाउँहरू अनि यकब्सेल अनि यसका वरिपरिका स-साना गाउँहरू २६येशूअमा, मोलादा, बेत्पलेत। २७हसर्शूआल, बेशेवा अनि त्यसका वरिपरिका स-साना गाउँहरू। २८सिकलगा, मकोना अनि त्यसका वरिपरिका स-साना गाउँहरू। २९एरिमोन, सोराह, यर्मूत, ३०जानोह, अद्दूलाम अनि तिनीहरूका गाउँहरू लाकीश अनि त्यसका खेतहरू अजेका अनि त्यसका वरिपरिका स-साना गाउँहरू। यसरी तिनीहरू बेशेवा देखि लिएर हिन्नोमको बेसीसम्म अधिकार गरेर बसे।

३१बिन्यामीनका केही मानिसहरू गेबा, मिकमाश, अय्या, बेटेल अनि त्यसका वरिपरिका स-साना गाउँहरूमा बसे। ३२अनातोत, नोब, अनन्याह, ३३हासीर, रामा, गितैम, ३४हादीद, सबोईम, नबलत, ३५लोद ओनो गे-हाराशिम ओनोमा बसे, ३६केही यहूदीय लेवीय समूह बिन्यामीनलाई सुम्पियो।

पूजारि र लेवीहरू

१२ यी पूजाहारीहरू अनि लेवीहरू हुन। जो कैदबाट यरूशलेममा यरूबाबेल शालतीएलका छोरा अनि येशूअसित आए: सरायाह, यिर्मयाह, एज्रा, २अमर्याह मल्लूक, हतूश, ३शकन्याह, रहूम, मरेमोत, ४इदो,

गिन्नतोन। अबियाह, ५मियामीन, माथह, बिल्गा, ६शमायाह, योयारीव, यदायाह। ७सल्लू, अमोक, हिल्कियाह अनि यदायाह। येशूअको समयमा यिनीहरू पूजाहारीहरू अनि तिनीहरूका सहयोगीहरू अगुवाहरू थिए।

८लेवीहरू येअ, बिनूर्ई, कद्मीएल, शेरेबियाह, यहूदा अनि मतन्याह थिए। अनि उनका सहयोगीहरू धन्यवाद ज्ञापन गीतका जिम्मामा थिए। ९तिनीहरूका सहयोगीहरू बकबुक्याह उन्नी, सेवामा तिनीहरू देखि पारि खड़ा भए। १०येशूअ योयाकीमका पिता थिए। योयाकीम एल्याशीबका पिता थिए। एल्याशीब योयादाका पिता थिए। ११योयादा जोनाथनका पिता थिए। जोनाथन यद्दूका पिता थिए।

१२योयाकीमको समयमा यी पूजाहारीहरू कुलका अगुवाहरू थिए:

सरायाहको कुलका अगुवा मरायाह थिए।

यिर्मयाहको कुलका अगुवा हनन्याह थिए।

१३ एज्राको कुलका अगुवा मशुल्लाम थिए।

अमर्याहको कुलका अगुवा योहानान थिए।

१४ जोनाथन मल्लूदाको कुलका अगुवा थिए।

यूसुफ शकन्याहको* कुलका अगुवा थिए।

१५ अद्ना हारीमको कुलका अगुवा थिए।

हेल्कै मरेमोत* परिवार अगुवा थिए।

१६ इद्दोको कुलका अगुवा जकर्याह थिए।

गिन्नतोनको कुलका अगुवा मशुल्लाम थिए।

१७ अबियाहको कुलका अगुवा जिक्री थिए।

मिन्यामीन अनि मोअद्याहका कुलहरूका

अगुवा पिल्लै थिए।

१८ बिल्गाको कुलका अगुवा शम्मू थिए।

शमायाहको कुलका अगुवा योहानात थिए।

१९ योयारीबका कुलका अगुवा मतनै थिए।

यदायाहको कुलका अगुवा उज्जी थिए।

२० सल्लूको कुलका अगुवा कल्लै थिए।

आमोकको कुलका अगुवा एबेर थिए।

२१ हिल्कियाको कुलका अगुवा हशबियाह थिए।

यदायाहको कुलका अगुवा नतनेल थिए।

२२एल्याशीब, योयादा, योहानान अनि यद्दूका समयमा लेवीका नाउँहरू कुलका अगुवाहरूका रूपमा लेखिएका थिए अनि पूजाहारीहरूका नाउँ पनि फारसीको शासनकालमा लेखिएका थिए। २३लेवीहरूका कुलका

शकन्याह यो हिब्रू पाठमा छ, केही अन्य हस्तलेखहरूमा "शीबन्याह।"

मरेमोत यो हिब्रू पाठमा छ, केही अन्य हस्तलेखहरूमा "मिरियोत।"

अगुवाहरूका नाउँ एल्याशीबका छोरा योहानानको समयसम्म विवरण पुस्तकमा लेखिएका थिए। २४लेवीहरूका अगुवाहरू हशब्याह, शेरबिया, येशूअ, कद्मीएलका छोरा अनि तिनीहरूका सहयोगीहरू थिए जो तिनीहरू देखि पारि उभिए परमेश्वरका व्यक्ति दाऊदको आदेश अनुसार परमेश्वरको स्तुति गर्न अनि धन्यवाद ज्ञापन गर्नका निम्ति एक भागले अर्कोलाई उत्तरदिए।

२५मतन्याह, बक्बुव्याह, ओबदियाह, मशुल्लाम, तल्मोन अनि अक्कूब द्वारपालहरू थिए। जो द्वारहरूमा भएका भण्डार कक्षको छेउमा थिए। २६यिनीहरूले योयाकीम येशूअका छोरा, योसादका छोराको समयमा अनि प्रशासक नहेम्याह अनि पूजाहारी र शिक्षक एज्राको समयमा सेवा गरे।

यरूशलेम पर्खाल को समर्पण

२७जब यरूशलेमको पर्खाललाई समर्पण गरियो। जहाँ कहींका लेवीहरूको खोज गरियो। अनि यरूशलेममा ल्याइयो खुशीयाली सहित, धन्यवाद ज्ञापन गर्ने, गायकहरू भ्यामटा, सारङ्गी अनि वीणाहरू सहित समर्पण समारोह मनाउनका निम्ति।

२८-२९गवैयाहरूलाई यरूशलेम वरिपरिका जिल्लाहरू अनि नतोपातीका गाउँहरू दुवै तिरबाट एकत्र गरियो। अनि बेत-गिलगाल, गेबार बेत-अज्मोतका खेतहरूबाट पनि एकत्र गरियो। किनकि गवैयाहरूले स्वयंका निम्ति यरूशलेम वरिपरिका गाउँहरू निर्माण गरेका थिए।

३०पूजाहारीहरू अनि लेवीहरूले आफैलाई शुद्धपारे अनि ती मानिसहरूले द्वार र पर्खालहरूलाई पनि शुद्ध पारे।

३१त्यस पछि मैले यहूदाका अगुवाहरूलाई पर्खाल माथि ल्याएँ, अनि दुइ विशाल गायकहरूको समूहलाई धन्यवाद ज्ञापन गर्न नियुक्त गरें। एक समूह गायकदल दाहिनेतिर कसिङ्गरे द्वारतर्फ पर्खाल माथि गए। ३२अनि तिनीहरूपछि होशियाह अनि यहूदाका आधा अगुवाहरू गए। ३३अजर्याह, एज्रा, मशुल्लम, ३४यहूदा, बिन्यमीन, शमायाह अनि तुरहीसहित यिमर्याह पनि गए। ३५केही पूजाहारीहरू अनि जकर्याह जोनाथनका छोरा, शमायाहका छोरा, मतन्याहका छोरा जक्कूरका छोरा आसापका छोरा। ३६अनि तिनका सहयोगीहरू शमायाह, अज्रेल, मिललै, गिललै, माए, नतनेल, यहूदा अनि हनानी परमेश्वरका जन दाऊका वाद्य यन्त्रहरू सहित गए। अनि शास्त्री शिक्षक एज्रा तिनीहरूका अधि अधि गए। ३७अनि तिनीहरू फोहरा-मूल-ढोकामा गए। त्यस पछि तिनीहरू पर्खालको सिँढी भएर सिधै दाऊद शहरको सिँढी माथि गए र दाऊदको घरबाट नाघेर पानी मुल-ढोका तिर गए।

३८दोस्रो समूहका धन्यवाद ज्ञापन गाउनेदल देब्रेतर्फ गए। म र मानिसहरूका अन्य आधा अगुवाहरूले तिनीहरूलाई पर्खालको टुप्पो भएर भट्टी धरहरा। ३९पार गरी एप्रैमी मूल ढोका पारी फराकिलो पर्खाल तिर पुरानो शहरको ढोका मतस्य र मूल-ढोका हननेलको बुर्जा, भेडा-ढोकासम्म बुर्जा भएर भेडा द्वारसम्म अनुसरण गर्छौं। अनि तिनीहरू रक्षक ढोकामा रोकिए। ४०ती धन्यवाद ज्ञापन गर्ने दुइ दल गवैयाहरूले परमेश्वरको मन्दिरमा आफ्ना ठाउँहरू ग्रहण गरे यसकारण म अनि मेरा मानिसहरूका आधा अधिकारीहरू। ४१साथै पूजाहारीहरू एल्याकीम, मासेयाह, मिन्यामीन, मीकायाह, एल्योएनै, जकर्याह अनि हनन्याहले तुरही सहित हामिले ४२मासेयाह, शमायाह, एलाजार, उज्जी, यहोहानान, मल्कियाह, एलाम अनि एजेरले तिनीहरूका ठाउँहरू ग्रहण गर्छौं।

गवैयाहरूले गाए अनि यिज्रहियाह अगुवा थिए। ४३त्यस दिन तिनीहरूले धेरै बलिदान अर्पण गरे र आनन्द मनाए किनभने परमेश्वरले तिनीहरूलाई महान खुशी प्रदान गर्नु भएको थियो स्त्री एवं केटा केटीहरूले पनि आनन्द मनाए, हामीले यरूशलेममा मनाएको उत्सव टाढासम्म सुनियो।

४४त्यस समय मानिसहरूले अगौटे फलहरूको भेटी अनि दशौ अंशको जम्मा गर्ने कोठाका अधिकारीहरू नियुक्त गरे। यो कुरा शहरका जमीनहरूबाट जम्मा गरियो। व्यवस्थामा भने भैं यी कुराहरू पूजाहारीहरू अनि लेवीहरूलाई दिइएने छन्। किनभने यहूदाका मानिसहरूले पूजाहारी र लेवीहरूसित मन्दिरमा सेवागरेको निम्ति धन्यवादी थिए। ४५दाऊद अनि उनका छोरा सुलेमानको आदेश अनुसार तिनीहरूले तिनीहरूको परमेश्वरको सेवा अनि शुद्धीकरण गरे पनि तिनीहरूको भाग। ४६यसरी नै गायकहरू अनि द्वारपालहरूले गरे। धेरै समय अधि, दाऊद अनि आसापको समयमा परमेश्वरलाई धन्यवाद दिने अनि स्तुतिगर्ने गवैयाहरूका अगुवाहरू थिए।

४७यसर्थ यरूबाबेल अनि नहेम्याहका समयमा समस्त इस्त्राएलले प्रत्येक दिन चाहिए जतिको अंश गवैयाहरूका निम्ति केही अंश छुट्ट्याए अनि लेवीहरूले केही अंश हारूनका कुलको निम्ति छुट्ट्याए।

नहेम्याहको अन्तिम आज्ञा

१३ त्यसदिन तिनीहरूले मानिसहरूलाई मोशाको पुस्तकबाट पढि दिए अनि तिनीहरूले त्यसमा यो लेखिएका पाए, कि कुनै अम्मोनी वा मोआबीहरू परमेश्वरको उपासना गर्न कहिले जमघटमा पस्नु हुँदैन। किनभने तिनीहरूले इस्त्राएलीहरूलाई रोटी र पानीद्वारा स्वागत जनाएका थिएनन् र तिनीहरूलाई श्राप दिनलाई तिनीहरूको विरुद्ध बलामलाई ज्यालामा ल्याएका थिए।

तर परमेश्वरले श्रापलाई वरदानमा परिणत गरिदिनुभयो। जब तिनीहरूले व्यवस्था सुने तिनीहरू हरेक विदेशीलाई इस्त्राएलबाट पृथक गरे।

४-५ यसको अघि पूजाहारी एल्याशीबालाई परमेश्वरको मन्दिरका सेवकहरूको जिम्मामा राखेका थिए। तिनी तोबियाहका (अम्मोनी) वैवाहिक सम्बन्ध थियो। अनि तिनीले तोबियाहको निम्ति एक विशाल कोठाको व्यवस्था गरिदिएका थिए। पहिले तिनीहरूले त्यहाँ अन्नबलि, धूप, मन्दिरका भाँडा वर्तनहरू अनि अन्नका दशांश, नयाँ दाखरस अनि तेल जम्मा गर्न प्रयोग गरेका थिए। त्यो दिन तिनीहरूलाई लेवी, गवैया, द्वारपाल अनि पूजाहारीहरूले आदेश दिएका थिए।

६यी सबै भएको बेला म यरूशलेममा थिइनँ। किनकि बाबेलका राजा आर्ट-जारसेजको ३२ औं वर्षमा म राजाकहाँ पर्केर गएका थिएँ। आखिरमा मैले राजाबाट अनुमति मागें। ७ अनि म यरूशलेम फर्के। तब परमेश्वरको मन्दिरको आँगनमा तोबियाहको निम्ति एउटा कोठाको प्रबन्ध गरिदिएको एल्याशीबाको दुष्कर्म मैले थाहा पाएँ। ८ म यस विषयमा अत्यन्त क्रोधित भएँ यसर्थ, मैले तोबियाहका सबै धरेलु मालसामान आँगनमा पर्याँकिदिएँ। ९ तब कोठालाई रीतिपूर्वक शुद्ध गर्ने मैले आदेश गरे। अनि त्यहाँ मैले धूपसहित र अन्नबलि परमेश्वरको मन्दिरका भाँडा वर्तनहरू फर्काएँ।

१० तब लेवीहरूको अंश तिनीलाई दिइएको थिएन, भनी मैले थाहा पाएँ। यसर्थ लेवीहरू अनि गायकहरू जसले सेवा गरेका थिए। आफ्ना खेततिर फर्केका थिए। ११ मैले अधिकारीहरूलाई, “परमेश्वरको मन्दिरको किन उपेक्षा गरिएकोछ?” भनी हप्काएँ। त्यस पछि मैले तिनीहरूलाई भेला गरें। अनि तिनीहरूलाई फेरि काममा फर्काएँ। १२ तब समस्त यहूदाले अन्नको दशांश, नयाँ दाखरस अनि तेल भण्डार कक्षमाल्याए।

१३ त्यसपछि मैले भण्डार कक्षमा कोषाध्यक्षको रूपमा पूजाहारी शेलेम्याह, शिक्षक सादोक अनि लेवी पदायहलाई नियुक्त गरे। र हनान जाक्कूरका छोरा, मतन्याहका छोरालाई पनि तिनीहरूका सहायकको रूपमा नियुक्त गरे। किनकि तिनीहरू विश्वास योग्य थिए अनि यो यसकारण आफ्ना सहायकलाई अंश दिन तिनीहरूको कार्य भयो।

१४ हे मेरो परमेश्वर यसका निम्ति मलाई याद गरिदिनुहोस। मैले परमेश्वरको मन्दिर अनि यसको सेवाका निम्ति गरेका मेरो असल कर्मलाई नभुलि दिनुहोस।

१५ त्यसबेला मैले मानिसहरूलाई यहूदामा विश्राम-दिनमा दाखरस पेलने कामगरिरहेको देखे। अनि अन्नकारा शल्या एका अनि त्यसलाई गधाहरू माथि लदाएको साथै दाखरस, दाख नेभार अनि सबै किसिमका भारीलदाएको अनि यी सबैलाई विश्राम-दिनमा यरूशलेममा

ल्याएको देखे। अनि मैले तिनीहरूलाई भोजन बेच्दा चेतावनी दिएँ।

१६ यरूशलेम अथवा यहूदा छेउमा बस्ने सोरका मानिसहरूले बेचनका निम्ति माछा अनि सबै किसिमका वस्तुहरू ल्याइरहेका थिए। विश्राम-दिनमा यहूदा अनि यरूशलेमका मानिसहरूलाई ती बेचिरहेका थिए। १७ तब मैले यहूदाका मुख्य मानिसहरूलाई हप्काएँ। अनि मैले तिनीहरूलाई भने, “यो के दुष्कर्म तिनीहरू गरिरहे छौं विश्राम-दिनलाई अपवित्र तुल्याउँछौं? १८ तिमीहरूका पुर्खाहरूले यसै गरेको हुँदा हाम्रा परमेश्वरले हामीमाथि अनि यो शहर माथि यी सबै विपद ल्याउनु भएको होइनर? तर तिमीहरूले विश्रामलाई अपवित्र तुल्याए। इस्त्राएल माथि अझ अधिक क्रोध ल्याउँदैछौं?”

१९ जब शबाथको अघि यरूशलेमको द्वारमा अन्धकार हुँदै थियो। मैले ढोका बन्द गर्ने आदेश दिएँ। विश्राम नसिद्धिए सम्म ती ढोका नखोल्ने आदेश दिएँ। अनि मैले ढोकाहरूमा मेरा केही मानिसहरूलाई बसाएँ, जसद्वारा विश्राम दिनमा कुनै पनि भारीहरू शहरमा पस्न नपाओस्।

२० एक वा दुइपल्ट सबै थरिका व्यापारी अनि बिक्रेताहरूले यरूशलेम बाहिर रात बिताए। २१ तिमीहरू पर्खालको अघि किन रात बिताउँदैछौं? “तिमीहरूले फेरी यसो गर्नुभने म तिमीहरू माथि बल प्रयोग गर्ने छु।” भनी तिनीहरूलाई चेतावनी दिएँ। त्यसबेला देखि तिनीहरू विश्राम-दिनमा आएनन्।

२२ त्यसपछि मैले लेवीहरूलाई तिमीहरूले स्वयंलाई शुद्ध गर्नुपर्छ अनि विश्राम दिनलाई पवित्र राख्नको निम्ति जाऊ र ढोकाहरूको रक्षागर भने।

हे मेरा परमेश्वर यसको निम्ति पनि मलाई सम्भ्रि दिनुहोस। अनि तपाईंको महान प्रेमले मलाई जोगाउनु होस्।

२३ ती दिनहरूमा मैले अशदोद, अम्मोन अनि मोआबका स्त्रीहरूलाई विवाह गर्ने यहूदाका केही मानिसहरूलाई देखें। २४ तिनीहरूका आधा केटा-केटीहरूले अशदोद वा अन्य मानिसका भाषा बोल्दथे अनि तिनीहरूले यहूदाको भाषा कसरी बोल्नु सो जान्दैन थिए। २५ यसकारण मैले तिनीहरूसित बहस गरे अनि मैले तिनीहरूलाई श्राप दिएँ। मैले केही मानिसहरूलाई पीटे अनि तिनीहरूको दाही तानी दिए। तिनीहरूलाई परमेश्वरको नाउँमा शपथ खान लगाए, “तिनीहरूलाई आदेश दिए तिनीहरूका छोरीहरूलाई विवाह नगर, नता तिनीहरूको छोरीहरूले तिमीहरू छोरासित विवाह गरोस, नता यस्तो विदेशीहरूले तिमीहरूको छोरीहरू सित विवाह गरोस्। २६ तिमीहरूलाई थाहाँ छ, त्यस्तो विवाह गरेर सुलेमान पापमा फसे। सबै राज्यहरूमा सुलेमान जस्तो ठूलो राजा कोही पनि थिएन। परमेश्वरले सुलेमानलाई माया गर्नुभयो र परमेश्वरले वहाँलाई इस्त्राएल देशको राजा बनाउँनु भयो। तर

विदेशी स्त्रीहरूले वहाँलाई परमेश्वरको विरुद्ध पाप गर्न लगाए। २७अनि आज हामीहरू सुन्दैछौं कि तिमीहरूले त्यस्तै ठूला पापहरू गरिरहेका छौं, तिमीहरूले परमेश्वरमा साचो जीवन जीएका छैनौं। तिमीहरूले विदेशी स्त्रीहरूलाई विवाह गरेका छौं।”

२८यहोयादा एकजाना प्रधान पूजाहारी एल्याशीबका छोरा थिए, उसको छोरा-छोरीले होरोनी सम्बलतको छोरीलाई विवाह गरेको थिए। मैले उसलाई म बाट टाढा खेदि दिएँ।

२९मेरो पिताले त्यस्तो मानिसहरूलाई सजाए दिनुहुन्छ,

जसले अशुद्ध बनाउछन्। तिनीहरूले यसलाई प्रधानताको मुख्य सम्भन रहोस्। तिनीहरूले पूजाहारीहरू र लेवीहरूको आज्ञाका पालन गरेनन। ३०मैले पूजाहारीहरू र लेवीहरूलाई विदेशीहरूबाट छुट्टाए अनि तिनीहरू प्रत्येकलाई विदेशी कुरा देखि शुद्ध पारे तिनीहरूको आफ्नै कामहरू अनि उत्तरदायित्वहरू दिए। ३१मैले आज्ञा गरे कि मानिसहरूका काठको उपहारहरू अनि अगैटे फलहरू सही समयामा नै ल्याओस्।

हे मेरो परमेश्वर, मैले यी असल कुराहरू गरेको निमित्त सम्भना गर्नु होस्।

एज्राको पुस्तक

कोरसले कैदिहरूलाई फर्कनमा मद्दत गरे

१ प्रथम वर्षमा कोरेस फारस का राजा थिए। अगमवक्ता यर्मियाह द्वारा बोलिएको परमप्रभुको वचन पूर्ण गर्नका निम्ति परमप्रभुले फारसका राजा कोरेसलाई उनको राज्य भरि घोषणा गर्ने प्रेरणा दिनु भयो। कोरेसले त्यो घोषणा लेखे अनि आफ्नो राज्य को सबै स्थानमा पढिदिए। त्यसमा यो भनिएको थियो:

२ "फारसका राजा कोरेस यो भन्नुहुन्छ:

परमप्रभु, स्वर्गका परमेश्वरले पृथ्वीका सम्पूर्ण राज्यहरू मलाई दिनु भएको छ, अनि उहाँले यहूदाका यरूशलेममा उहाँको निम्ति एक मन्दिर निर्माण गर्न मलाई नियुक्त गर्नु भएको छ। उहाँका समस्त मानिसहरू मध्ये को तिमीहरूसित छन? तिनीहरूका परमेश्वर तिनीहरूका साथ रहन्। अनि परमप्रभु, इस्त्राएलका परमेश्वर, जो परमेश्वर यरूशलेम रहनुहुन्छ र उहाँको मन्दिर निर्माण गर्न यहूदाको मानिसहरू यरूशलेममा जान सक्छन्। ४ जो यहूदाहरू बस्ने सबै भूमिहरूमा बस्छन् जो फर्किएर आए तिनीहरूलाई सुन र चाँदी, सामाग्री अनि पशुहरू इच्छा अनुसारका भेटीहरू दिएर यरूशलेममा परमेश्वरको मन्दिरको निम्ति सहायता गरोस्।"

५ तब यहूदा अनि बिन्यामिन कुलका अगुवाहरू अनि पूजाहारीहरू र लेवीहरू जानलाई तयार भए। प्रत्येक व्यक्तिलाई परमेश्वरले यरूशलेममा परमप्रभु को मन्दिर निर्माण गर्न जानको निम्ति प्रेरणा दिनु भयो। ६ तिनीहरू का समस्त छिमेकीहरूले चाँदी द्वारा निर्मित वस्तुहरू, सुन, माल-ताल अनि पशु-प्राणिहरूको साथै मुल्यवान भेटीहरू सहित सबै किसिमका स्वेच्छिक अर्पणहरू प्रदान गरेर तिनीहरूलाई सहयोग गरे। ७ राजा कोरेसले परमप्रभुको मन्दिरका ती भाँडा-वर्तनहरू पनि ल्याए जो नबूकदनेसरले यरूशलेमबाट लगेका थिए। अनि आफ्ना देवताहरू को मन्दिरमा राखेका थिए। ८ फारसका राजा कोरेसले ती सामान कोषाध्यक्ष मिश्रेदयलाई सुम्पिदिए। अनि मिश्रेदयले यहूदाका राजकुमार शेशबस्सरको निम्ति गन्ती गरिदिए।

९ यो तिनीहरूले परमेश्वरको मन्दिरमा ल्याएको सामानको विवरण थियो:

सुनका बटुकाहरू	३०
चाँदीका बटुकाहरू	१०००
छुरीहरू	२६
१० सुनका सानो बटुकाहरू	३०
अन्य स-साना चाँदीका बटुकाहरू	४१०
अन्य भाडाहरू	१,०००

११ त्यहाँ जम्मा ५,४०० सुन अनि चाँदीका वस्तुहरू थिए। शेशबस्सरले यी सबै चीज बीजहरू बाबेलबाट कैदीहरूलाई यरूशलेममा ल्याउँदा ल्याएका थिए।

फर्किर आएका कैदिहरूको सूची

२ त्यस प्रदेशका यी मानिसहरू कैदबाट फर्केका थिए। जसलाई बाबेलका राजा नबूकदनेसरले कैदी बनाएर बाबेलमा लगेका थिए। तिनीहरू प्रत्येक आफ्नै शहर यरूशलेम अनि यहूदामा फर्किए। २यी मानिसहरू ती छुन जो यरूबाबेल, येहूअ, नहेम्याह, सरायाह, रेलयाह, मोर्दकै, बिल्शान, मिस्पर, बिगबै अनि रहूम बानाहरू साथ फर्कि आएका थिए। इस्त्राएलको प्रजाका पुरुषहरूको सूची यो हो:

३ परोशका सन्तानहरू	२,१७२
४ शपत्याहका सन्तानहरू	३७२
५ आरहका सन्तानहरू	७७५
६ पहत-मोआबका सन्तानहरू येशूअ अनि योआब परिवारबाट	२,८१२
७ एलामका सन्तानहरू	१,२५४
८ जतू का सन्तानहरू	६४५
९ जवकैका सन्तानहरू	७६०
१० बानीका सन्तानहरू	६४२
११ बेबैका सन्तानहरू	६२३
१२ अज्गादका सन्तानहरू	१,२२२
१३ अदोनीकामका सन्तानहरू	६६६
१४ बिगैका सन्तानहरू	२,०५६
१५ आदीनका सन्तानहरू	४५४
१६ आतेर सन्तानहरू हिजकियाका परिवारबाट	६८
१७ बेजैका सन्तानहरू	३२३
१८ योराका सन्तानहरू	११२
१९ हाशूमका सन्तानहरू	२२३

२०	गिब्बारका सन्तानहरू	६५
२१	बेतलेहेमका सन्तानहरू	१२३
२२	नतोपाहका मानिसहरू	५६
२३	अनातोतका मानिसहरू	१२८
२४	बेत-अज्माबेतका मानिसहरू	४२
२५	किर्यात-आरीम कपीरा अनि बेरोतका मानिसहरू	७४३
२६	रामा अनि गिबा शहरका मानिसहरू	६२१
२७	मिक्मासका मानिसहरू	१२२
२८	बेतेल अनि ऐका मानिसहरू	२२३
२९	नेबोका मानिसहरू	५२
३०	मग्बीशका मानिसहरू	१५६
३१	अर्कोशहर एलाम का मानिसहरू	१,२५४
३२	हारीम शहरका मानिसहरू	३२०
३३	लोब, हादीद अनि ओनो का मानिसहरू	७२५
३४	यरीहो का मानिसहरू	३४५
३५	सेनाह शहरका मानिसहरू	३,६३०
३६	यी पूजाहारीहरू: यदायाहका सन्तानहरू योशूअका घरबाट	६७३
३७	इम्मेरका सन्तानहरू	१,०५२
३८	पहशूरका सन्तानहरू	१,२४७
३९	हारीमका सन्तानहरू	१,०१७

४०लेवातीहरू:
येशूअ अनि कदमीएलका
होदबियाहका सन्तानहरू ७४

४१गायकहरू:
आसापका सन्तानहरू १२८

४२मन्दिरका द्वारपालहरूका सन्तान:
शल्लूम, आतेर, तल्मोन, अक्कूब,
हतीता, अनि शोबैका सन्तानहरू १३६

४३यिनीहरू मन्दिरका सेवकहरू:
सीहाका सन्तान, हसूपका सन्तान
र तब्बाओतका सन्तानहरू।
४४ केरोसका सन्तान, सीआका सन्तान
र पादोनका सन्तानहरू।
४५ लवानका सन्तान, हगाबाका सन्तान
र अक्कूबका सन्तानहरू।
४६ हागाबका सन्तान, शल्मैका सन्तान
र हानानका सन्तानहरू।
४७ गिद्देलाका सन्तान, गहरका सन्तान
र रायाका सन्तानहरू।

४८ रसीनका सन्तान, नकोदका सन्तान
र गज्जामका सन्तानहरू।
४९ उज्जाका सन्तान, पासेदका सन्तान
र बेसैका सन्तानहरू।
५० अस्नाका सन्तान, मेनिमका सन्तान
र नोपिसीमका सन्तानहरू।
५१ बक्बूकका सन्तान, हकूपाका सन्तान
र हर्हरका सन्तानहरू।
५२ बस्लूतका सन्तान, महीदका सन्तान
र हर्शाका सन्तानहरू।
५३ बर्कोसका सन्तान, सीसराका सन्तान
र तेमहका सन्तानहरू।
५४ नसीहका सन्तान अनि हतीपाका सन्तानहरू।

५५सुलेमानका सेवकहरूका सन्तानहरू:
सोतैका सन्तान र हस्सोपेरेतका सन्तान
अनि परूदाका सन्तानहरू।
५६ यालाका सन्तान, दर्कोनका सन्तान
र गिद्देला सन्तानहरू
५७ शपत्याहका सन्तान, हत्तीलका सन्तान
र पोकरेत हसबायीमका सन्तान
अनि आमीका सन्तानहरू
५८ समस्त मन्दिरका सेवकहरू अनि
सुलेमानका सेवकहरूको संख्या ३६२ थियो।

५९निम्न लिखित मानिसहरू तेल मेलह, तेल हर्शा
करूब, आदान अनि एम्मेर शहरहरूबाट यरूशलेममा
आएका हुन्, तर तिनीहरूका आफ्ना परिवार अनि
छोरा-छोरीहरू इस्त्राएलका थिए भनी प्रमाण दिन सकेनन्।
६० दलायाहका सन्तान, तोबियाहका सन्तान,
अनि नकोदका सन्तानहरू ६५२ थिए।

६१अनि पूजाहारीहरूका परिवार:
हबायाहका, सन्तानहरू, हक्कोसका सन्तान अनि
बर्जिलैका सन्तानबाट (एक व्यक्ति जसले गिलादी
बर्जिलैका छोरीलाई विवाह गरेका थिए, अनि
तिनीहरू कै नाउँ द्वारा सम्बोधन गरिथ्यो।)

६२यी मानिसहरूले तिनीहरूको परिवारिक इतिहास
खोजे तर तिनीहरूले पाउन सकेनन्। यसैकारणले तिनीहरूले
पूजाहारीगिरी हुनबाट अशुद्ध भैं निकालिदिए।
६३राज्यपालले तिनीहरूलाई भने कि जब सम्म ऊरीम
अनि तुम्मिम उपयोग गर्न सक्ने पूजाहारी त्यहाँ हुँदैन।
कुनै पनि महापवित्र चीज तिनीहरूले खान सक्ने छैनन्।
६४-६५जन समुहका तिनीहरूका सेवक सेविकाहरू
७,३३७ पुरुष सेवक अनि स्त्री सेविकाहरू बाहेक
जम्मा ४२,३६० मानिसहरू थिए। अनि तिनीहरू सित

२०० पुरुष र स्त्री गायक-गायिकाहरू पनि थिए। ६६-६७ तिनीहरूका। ७३६ घोडाहरू, २४५ खच्चरहरू, ४३५ ऊँटहरू अनि ६,७२० गधाहरू थिए।

६८ सन्तानका केहि अगुवाहरू, जब यरूशलेम मा परमप्रभुको मन्दिरमा आइपुगे। त्यो स्थानमा परमेश्वर को मन्दिरलाई पुनर्निर्माण गर्न स्वेच्छाले भेटीहरू प्रदान गरे। ६९ तिनीहरूको योग्यतानुसार तिनीहरूले, यस कार्यका निम्ति कोष-भण्डारलाई ५०० किलोग्राम सुन, ३,००० किलोग्राम चाँदी, अनि पूजाहारीको निम्ती १०० अङ्ग वस्त्रहरू दिए।

७० पूजाहारीहरू, लेवीहरू, केहि अन्य मानिसहरू, गवैयाहरू, द्वारपालहरू अनि मन्दिरका सेवकहरू आफ्ना शहरहरूमा बस्थे अनि सबै इस्राएलीहरू आफ्ना शहरहरूमा बस्थे।

वेदीको पुर्नस्थापना

३ जब सातौं महीना आयो अनि इस्राएलका मानिसहरू तिनीहरूको शहरहरूमा थिए, समस्त मानिसहरू यरूशलेममा एकै साथ भेला भए। २ योसादाकको छोरा येशूअ अनि तिनका संगी पूजाहारी र शालतीएलका छोरा यरूबाबेल अनि तिनका मानिसहरूले इस्राएलका परमेश्वरको बेदी पुन निर्माण गर्न शुरू गरे, जसमा कि तिनीहरूले, परमेश्वरका मानिस मोशाको निर्देशनमा लेखिए जस्तै गरी त्यसमा होमबलिहरूको बलिदान अर्पण गर्न सक्नु।

३ तिनीहरूले त्यो वेदी त्यसको खास घडेरीमा निर्माण गरे किनभने तिनीहरू आफ्ना वरिपरिका मानिसहरूसित डराएका थिए। अनि तिनीहरूले त्यसमा विहान बेलुकी दुवै पटक अर्पणहरू होमबलि बलिदान चढाए। ४ तब तिनीहरूले छाप्रो बासको चाड नियममा लेखिए अनुसार मनाए। तिनीहरूले चाडको प्रत्येक दिनको निम्ति आवश्यक अनुसार ठीक संख्यामा होमबलि अर्पण गरे। ५ अनि त्यसपछि तिनीहरूले नियमित होमबलिहरू र तोकिएका दिनमा परमप्रभुका तोकिएका सबै पवित्र उत्सवका निम्ति अर्पणहरू चढाए। अनि तिनीहरूले परमप्रभुलाई स्वेच्छाले बलिदानहरू अर्पण गरे। ६ सातौं महिनाको पहिलोदिन परमप्रभुलाई होमबलि चढाउन शुरू गरे।

मन्दिरको पुनर्निर्माण

७ यद्यपि तिनीहरूले त्यसबेला सम्म परमप्रभुको मन्दिरको जग बसाएका थिएनन्। तब तिनीहरूले (मानिसहरू जो फर्की आएका थिए) डकर्मीहरूलाई सिकर्मीहरूलाई पैसा दिए भोजन, पिउने पदार्थ अनि भद्राक्षेको तेल सीदोन र सोरका मानिसहरूलाई दिए जसद्वारा तिनीहरूले लबानोन समुद्र द्वारा योप्यामा देवदारका मूलाहरू ल्याउनेछन्। फारसका राजा कोरेसको अनुमति लिएर यसो गरियो।

पदोस्रोवर्षको दोस्रो महिनामा शालतीएलका छोरा यरूबाबेल अनि योसादाकका छोरा येशूअले आफ्ना अन्य मानिसहरू, पूजाहारीहरू, लेवीहरू कैदबाट यरूशलेममा परमप्रभुको मन्दिरमा आए पछि यरूशलेम आउनेहरूले एकसाथ काम शुरू गरे। ८ परमप्रभुको मन्दिर निर्माण कार्यको निरीक्षकको रूपमा काम गर्नका निम्ति २० वर्ष अधिक उमेरका लेवीहरूलाई नियुक्त गरे। येशूअ, तिनका छोराहरू अनि तिनका दाज्यू-भाइहरू, कदमीएल अनि तिनका छोराहरू (यहूदाका सन्तानहरू) बिन्डूई होदबियाहका छोराहरू अनि नातीहरू र तिनीहरूका भाइहरू-लेवीहरूसंग परमेश्वरको मन्दिरमा काम गर्नेहरूको निरीक्षण गर्न सहमत भए। ९ जब निर्माणकर्ताहरूले परमप्रभुको मन्दिरको जग बसाए तब पूजाहारीहरूले आफ्ना विशेष वस्त्र लाएर हातमा तुरही लिएर अनि लेवीहरूले आफ्ना भ्याम्टाहरूको साथ, इस्राएलका राजा दाऊदको निर्देश अनुसार परमप्रभुको स्तुति गर्न आफ्नो स्थान ग्रहण गरे। ११ अनि तिनीहरूले प्रत्युत्तर गीतहरू, स्तुतिगीत अनि परमप्रभुको स्तुति गरे किनभने, उहाँ भलो हुनुहुन्छ।

१२ "किनभने इस्राएल प्रति उहाँको विश्वासमय प्रेम सदा-सर्वदा रहिरहन्छ।" गाए अनि समस्त मानिसहरू परमप्रभुको स्तुति गर्न जोडले कराए, किनभने परमप्रभुको मन्दिरको जग बसालिएको थियो। तर धेरै अगुवा पूजाहारीहरू, लेवीहरू अनि कुलका अगुवाहरू जस्तै अधिको मन्दिर देखेका थिए, ती रोए। १३ जब तिनीहरूले यो मन्दिरको जग बसालिएका देखे। यद्यपि धेरै खुशीले जोड सँग कराए। यसर्थ कसैले पनि खुशीको काराई अनि रूवाइको आवाज छुट्याउन सकेनन्। किनभने मानिसहरूले यति साह्रो हल्ला मच्चाइरहेका थिए कि त्यो आवाज टाडा-टाडा सम्म सुनिन्थ्यो।

मन्दिर पुनर्निर्माण गरेकोमा शत्रुहरूको विद्रोह

४ जब यहूदा अनि बिन्यामीनका शत्रुहरूले सुने कि कैदीहरूले परमप्रभु, इस्राएलका परमेश्वरको मन्दिर पुनर्निर्माण गर्दैछन्। २ तिनीहरू यरूबाबेल, "कुलका अगुवाहरू कहाँ आए। अनि तिनीहरूलाई भने। हामीहरूलाई निर्माण गर्न र तिमीहरूलाई सहायता गर्न देऊ, तिमीहरूले जस्तै हामी पनि तिमीहरूका परमेश्वरको प्रार्थना गर्छौं अनि हामीहरू अशशूरका राजा एसरहद्दोनको समयदेखि बलिदान अर्पण गरिरहेका छौं जसले हामीहरूलाई यहाँ ल्याए।"

३ तर यरूबाबेल येशूअ अनि इस्राएल का अन्य कुलका अगुवाहरूले तिनीहरूलाई भने, "हाम्रो परमेश्वरको मन्दिर निर्माण गर्न हामीलाई तिमीहरूले सहायता गर्नुपर्दैन। किनभने फारसका राजा कोरेसले हामीलाई आदेश गर्नु भए अनुसार परमप्रभु, इस्राएलका परमेश्वरका निम्ति हामीले मात्र मन्दिरको निर्माण गर्ने छौं।"

४यस प्रकारले ती वरिपरिका मानिसहरूले यहूदाका मानिसहरूलाई हतोत्साह पारे अनि मन्दिर निर्माण गर्न तिनीहरूलाई भयभीत तुल्याए। ५फारसका राजा कोरेसको समयभरि, राजा दाराले शासन नगरे सम्म ती यहूदी मानिसहरू।

६अहासूरसको शासनकालको शुरूमा तिनीहरूले यहूदा अनि यरूशलेममा बस्ने यहूदीहरूको विरूद्ध एउटा अभियोग पत्र लेखेर पठाए।

यरूशलेम पुनः निर्माण गरेकोमा शत्रुहरूको विरूद्ध

७अनि आर्ट-जारसेज* समयमा बिश्लाम, मित्रदात, तोबेल अनि आफ्ना अन्य सहयोगीहरूले फारसका राजा आर्ट-जारसेजलाई कागजमा लेखेको पत्र आरामी लिपिमा* थियो, अनि अरमी भाषामा नै अनुवाद गरिएको थियो।

८उच्च आयुक्त रहूम, अनि शिम्शै, सचिवले यरूशलेमको विरूद्ध राजा आर्ट-जारसेजलाई एक पत्र यसरी लेखे:

९उच्च आयुक्त रहूम अनि शिम्शै सचिव र तिनिहरूका अन्य सहयोगीहरू, न्यायधीशहरू, आयुक्तहरू, फारसीहरू, एरेकहरू, बाबेल अनि शूशनका मानिसहरू अथवा एलामीहरू अनि अन्य मानिसहरू जसलाई महान अनि प्रख्यात अस्सूरबनिपालले तिनीहरूका देशबाट निकालेका थिए। १०अनि सामरियाको शहरहरू र प्रदेशका नदीपारि अन्य स्थानमा बसेका थिए। यो, तिनीहरूले उनलाई पठाएका पत्र को एक प्रतिलिपि हो।

११राजा आर्ट-जारसेज प्रति, तपाईंका सेवकहरू, नदी पारिको प्रदेशका मानिसहरू द्वारा।

१२अब: राजालाई यो ज्ञानहोला कि यहूदीहरू जो तपाईं बाट हामी कहाँ आएका थिए यरूशलेम गएका छन्। तिनीहरूले बागी अर्थात दुष्ट शहर पुनर्निर्माण गरिरहेछन्। तिनीहरूले पर्खालहरू पुनर्निर्माण गरिरहेछन् तिनीहरूले जग निर्माण गरिरहेछन्।

१३अब, राजाले यो कुरा जान्न सकून कि यदि त्यो शहरको पुनर्निर्माण भयो भने र त्यसका पर्खालहरू पूर्ण भए भने तिनीहरूले कुनै किसिमका तिरोहरू तिर्नेछैनन्। आखिरमा यसले राज्यसत प्रति हानी पुऱ्याउनेछ।

१४अहिले, हामीले राजा प्रति स्वामीभक्त हुने वचन दिएकाछौं। यसकारण राजा प्रति अपमान भएको हेर्नु हाम्रो निम्ति उचित होइन। यसैकारण

कारण हामीले राजालाई सूचित गर्न यो समाचार पठायौं।

१५जसमा कि तपाईंका पिता-पुर्खाहरूका अभिलेखमा खोजि गरियोस्। यी अभिलेखहरूमा तपाईंले यो पाउनुहुनेछ अनि जान्नु हुनेछ कि त्यो एक बागी शहर हो। एक शहर जसले राजाहरू अनि देशहरू प्रतिघात पुऱ्याउँछ धेरै अधि देखिनै त्यो देश भित्र विद्रोह भईराइराखेको छ। यसैकारणले गर्दा त्यो शहर ध्वंश भएको थियो।

१६हामी राजालाई यो सूचित गर्दछौं, कि त्यो शहरको पुनर्निर्माण भयो अनि त्यसका पर्खालहरूको निर्माण भयो भने यूफ्रेटिस नदीको पश्चिमी सीमानापारी तपाईंको अधिकार रहने छैन।

१७राजाले यो सन्देश पठाए:

रहूम, उच्च आयुक्त अनि शिम्शै सचिव अनि तपाईंहरूका अन्य सरकारी मानिसहरू जो सामरियामा बस्छन् नदी पारिका अन्य प्रदेशहरू प्रति: अभिवादन।

१८अब: तिमीहरूले हामिलाई पठाएको पत्र मेरा समक्ष पढियो र अनुवाद गरियो। १९मैले एक आदेश दिए अनि खोज-तलाश गरियो तिनीहरूले यो थाहा पाए कि त्यो शहरले धेरै अधि देखि राजाहरूको विरूद्ध राजद्रोही गरेकोछ। त्यहाँ अवज्ञाकारि राजद्रोहीहरूको उपस्थित छ। २०त्यहाँ यरूशलेममा शक्तिशाली राजाहरू थिए अनि जसले नदी पारिका समस्त प्रदेशहरू नियन्त्रण गरे। अनि सबै किसिमका तिरोहरू तिनीहरूलाई तिरिन्थ्यो।

२१अब, यी यहूदी मानिसहरूलाई काम रोक्नु भनि आदेश देऊ जसमा कि मैले त्यसो गर्न आज्ञा न दिएसम्म त्यो शहरको पुनर्निर्माण गरिनेछैन।

२२यस कुरालाई नल्याइयोस। त्यसमा सावधान रहनु जस द्वारा राजकीय-रूचीप्रति अभि अधिक क्षति हुनेछैन।

२३रहूम, सचिव शिम्शै अनि तिनीहरूका सरकारी मानिसहरू राजा आट समक्ष जारसेजको पत्र पढिन साथै तिनीहरू तुरून्तै यरूशलेममा यहूदीहरू कहाँ गए। अनि बल एवं शक्तिद्वारा तिनीहरूले कामदारलाई काम बन्द गर्न लाए।

मन्दिरको काम स्थगित

२४तब यरूशलेममा परमेश्वरको मन्दिर निर्माण कार्य रोकियो अनि त्यो कार्य फेरी फारसका राजा दाराले शासन कालको दोस्रो वर्ष* नभए सम्म शुरू भएन।

अहिले अगमवक्ता हाग्वै अनि इहोको छोरा

जकर्याहिले यहूदा अनि यरूशलेमका यहूदीहरूलाई

आर्ट-जारसेज फारस का राजा प्रायः ४६५-४२४ खृ-पू। तिनी जर्जकस का छोरा थिए।

आरामी लिपि बेबिलोनीया साम्राज्य को अफिसीय भाषा।

दोस्रो वर्ष मतलब ५२० खृ पू ।

इस्त्राएलका परमेश्वर-जो तिनीहरूमा थिए। परमेश्वरको नाउँमा अगम वाणी गरे। २तब शालतीएलका छोरा यरूबाबेल अनि योशादाकका छोरा येशूअ यरूशलेममा मन्दिर पुनर्निर्माण गर्न अग्रसर भए। परमेश्वरका अगमवक्ताहरू तिनीहरूको साथ थिए। अनि तिनीहरूलाई सहयोग गरे। त्यसबेला यूफ्रेटिस नदि पारि पश्चिमको प्रदेशमा राज्यपाल थिए। तात्तै नै शतर-बोज्जै अनि तिनीहरूका सहयोगीहरूले तिनीहरू कहाँ आए अनि तिनीहरूलाई सोधे: “यो मन्दिरको पुनर्निर्माण गर्न अनि पुनःस्थापना गर्नु भनी तिमीहरूलाई कसले अनुमति दियो?” त्यसपछि तिनीहरूलाई यो पनि भने, “ती मानिसहरूका नाउँ के, के हुन् जसले यो भवन निर्माण गरिरहेका छन्?”

५तब परमेश्वरले यहूदीहरूका अगुवाहरूलाई हेरिरेहुन भएको थियो। अनि दारालाई वृत्तान्त पठाइएको बेला तिनीहरूलाई कामगर्नबाट तिनीहरूले रोकेनन्, अनि यस सम्बन्धि एक लिखित आदेश फिर्ता पठाइँदै थियो।

६यो नदी पारि यूफ्रेटिस नदीको पश्चिम को प्रदेशका राज्यपाल तत्तै अनि शतर-बोज्जै र तिनीहरूका सहकारिहरू, नदीपारीको प्रदेशका निरीक्षकहरूले राजा दारालाई पठाएको पत्रको प्रति हो। ७तिनीहरूले तिनलाई एक वृत्तान्त पठाए अनि त्यसमा यी कुराहरू लेखिएको थियो:

राजा दारा प्रति: सम्पूर्ण अभिवादन!

८यो कुरा राजालाई अवगत होस् कि हामी महान परमेश्वरको मन्दिर यहूदा प्रदेशमा गयौं, अनि विशाल शिला खण्ड द्वारा यसको पुनर्निर्माण हुँदैथियो, काठका बीमहरू पर्खालहरूमा लगाइँदै थियौं यो काम सरासरी गरिँदै थियो। तिनीहरूको हातबाट राम्ररी काम भईरहेको थियो।

९तब हामीले यी अगुवाहरूलाई यसप्रकारले प्रश्न गर्छौं हामीले तिनीहरूलाई भन्यौं, “तिमीहरूलाई यो परमेश्वरको मन्दिर पुन निर्माण गर्न अनि यो भित्ताको काम पुरा गर्न कसले अनुमति दियो?”

१०हामीले तिनीहरूलाई उनीहरूको नाउँहरू पनि सोध्यौं जसद्वारा हामी तपाईंलाई यो सूचित गर्न सकौं कि हामी ती मानिसहरूका अगुवाहरूको थिए नाउँ लेख्न सकौं। ११तिनीहरूले हामीलाई यस प्रकारले जवाफ दिए:

“हामी स्वर्ग अनि पृथ्वीका परमेश्वरका सेवकहरू हौं हामीले त्यो मन्दिरको पुनर्निर्माण गरिरहेछौं जो धेरै वर्ष अघि बनिएको थियो जसलाई इस्त्राएलका एक महान राजाले निर्माण गरी पूर्ण गरेका थिए। १२किनभने हाम्रा पूर्वाहरूले स्वर्गका परमेश्वरलाई क्रोधित तुल्याएका हुनाले उहाँले तिनीहरूलाई बाबेलका राजा नबूकदनेसर, चलदियनकोहातमा सुम्पिनु भयो, अनि तिनले यो मन्दिरलाई तोडि

दिए र बाबेलमा कैदी बनाए ती मानिसहरूलाई लगे। १३तर बाबेलका राजा कोरेस को प्रथमवर्षमा, यो परमेश्वरको मन्दिरलाई पुनर्निर्माण गर्ने आदेश दिए। १४परमेश्वरको मन्दिरमा भएका सुन र चाँदीका भाँडा-वर्तन, थालहरू जो नबकदनेसरले यरूशलेमको मन्दिरबाट हटाए बाबेलको मन्दिरमा राखेका थिए, राजा कोरेसले ती सबै बाबेलको मन्दिरबाट निकाले अनि शेशबस्सर नाउँ गरेका मानिसलाई दिए, जसलाई तिनले प्रशासक नियुक्त गरेका थिए।

१५अनि कोरेसले शेशबस्सरलाई भने, “यो बस्तुहरू लैजाउ यरूशलेमको मन्दिरमा राख अनि परमेश्वरको मन्दिरको, त्यसको खास स्थानमा पुनर्निर्माण होस्।”

१६त्यसपछि शेशबस्सर आए अनि यरूशलेममा परमेश्वरको मन्दिरको जग बसाले। त्यस समयदेखि अहिलेसम्म यसको पुनर्निर्माण कार्य चलिरहेको छ, तर अझ सम्म सम्पूर्ण भएकोछैन।”

१७अब, यदि राजालाई इच्छा लाग्छ भने बाबेलको राज अभिलेखमा खोज-तलाश गरियोस कि यरूशलेममा परमेश्वरको त्यो मन्दिरको पुनर्निर्माण गर्ने आदेश राजा कोरेसले दिएका थिए भन्ने कुरा सत्य हो कि होइन भनी हेर्नलाई अनि त्यस पछि यस विषयमा राजाले उनको इच्छा हामी कहाँ पठाउनु।

दारको आदेश

६ तब राजा दाराले एक आदेश जारिगरे अनि तिनीहरूले बाबेलमा जहाँ कोष भण्डार गरिएका थिए, त्यहाँ अभिलेखाको खोज-तलाश गरे। २तर मादी प्रदेशमा राज वासस्थान-एकबातानामा एक मुठा चर्मपत्र भेट्टाए त्यसमा यस्तो लेखिको थियो:

स्मारिका: ३राजा कोरेसको प्रथम वर्षमा, राजा कोरेसले यरूशलेममा परमेश्वरको मन्दिर सम्बन्धी एक आदेश दिए।

मन्दिर त्यस स्थानमा पुनर्निर्माण होस् जहाँ तिनीहरूले बलिदानहरू अर्पण गर्थे अनि यसको घडेरीमा जग उचालियोस्। ४यसको उचाइ ६० फीट चौडाइ ६० फिट हुनेछ। विशाल शिला खण्डका तीन पत्र अनि काठका बीम एक पत्र सहित त्यस को खर्च राज कोषबाट दिइनेछ। ५परमेश्वरको मन्दिरका सुन, चाँदी, भाडा-वर्तनहरू पनि जो नबूकदनेसरले यरूशलेमको मन्दिरबाट लगेका थिए, अनि बाबेलमा ल्याएका थिए फर्काइ ल्याउनु पर्छ, र यरूशलेमको मन्दिर त्यसको आफ्नो स्थानमा राखिनु पर्छ। अनि त्यसलाई परमेश्वरको मन्दिरमा राखिनु पर्छ।

६अब तिमी, यूफ्रेटिस नदीपारी, पश्चिमको प्रदेशका प्रशासक तत्तनै अनि शतर-बोज्जै, अनि तिनीहरूका सरकारी मानिसहरू, नदीपारीको प्रदेशका निरीक्षकहरू, त्यहांबाट टाढा बसे परमेश्वरको मन्दिरको काममा दिव्दारी नदेऊ। ७यहूदीहरूका प्रशासक अनि यहूदीहरूका धर्मगुरूलाई त्यसको खास स्थानमा परमेश्वरको र मन्दिर पुनर्निर्माण गर्न देऊ। अब, परमेश्वरको त्यो मन्दिर को पुन निर्माण गर्दा यी यहूदी धर्मगुरूहरूका निम्ति तिमीहरूले के गर्नु पर्छ

८त्यस सम्बन्धमा यो आदेश दिन्छु परमेश्वरको मानिस: निर्माण कार्यमा यी मन्दिरको खर्च पुर्णरूपले राज कोषबाट-नदीपारीको प्रदेशका तिरोहरूबाट-तिरीनेछ-जसमा कि ९तिनीहरूले काम रोक्न नसकुन। बाछाहरू, भेडाहरू वा धुपहरू स्वर्गका परमेश्वरका निम्ति के चीज खॉवो छ गहुँ, नून, दाखरस वा तेल जेपनि यरूशलेमका पूजाहारीहरूले निवेदन गरून्। १०ती दिनेछु नबिराइकन तिनीहरूलाई दिइयोस् जसमा कि तिनीहरूले सुबास युक्त बलिदानहरू स्वर्गका परमेश्वरलाई अर्पण गर्न सकुन् अनि राजा र उनका। छोराहरूको जीवनका निम्ति प्रार्थना गरून्।

११म आदेश दिन्छु, कि यदि कसैले यो आदेशको अवहेलना गरे उसको घरबाट एउटा खम्बा निकालेर उसलाई यसमा ठाडै भुण्डाउनु पर्छ। र पिट्नु पर्छ अनि त्यसको घरलाई ध्वंशावशेषको राश तुल्याउनु पर्छ।

१२आफ्नो नाउँलाई त्यहाँ बसाउनु हुने यरूशलेमका परमेश्वरको त्यो मन्दिर नष्ट गर्नका निम्ति यो आदेशलाई अवज्ञा गर्ने प्रयास गर्ने कुनै राजा वा मानिसलाई परास्त गरून्।

म, दाराले यो आदेश गरेकोछु। यसलाई सावधानीपूर्वक चाँडो पालन गरियोस्।

मन्दिरको निर्माणको समाप्ति र समर्पण

१३तब, यूफ्रेटिस नदीको पश्चिमको प्रदेशका प्रशासक तत्तनै, अनि शतर-बोज्जै र तिनीहरूका सरकारी मानिसहरूले राजा दाराले आदेश दिए जस्तै गरे। १४यहूदीहरूका धर्मगुरूहरू अगमवक्ता हाग्गै अनि इद्दोका छोरा जकर्याह अगमवाणिको रेखदेखमा निर्माण कार्य सफलता पूर्वक गर्दै गए। इस्राएलका परमेश्वरको आदेश कोरिस, दारा। १५अनि आर्ट-जारसेज फारसका राजाहरूको आदेश द्वारा तिनीहरूले निर्माण कार्य पूर्ण गरे। यसरी यो मन्दिर राजा दाराको* शासनकालको छैटौँ वर्षको अदार* महीनाको तेस्रो दिन पुर्ण गरियो।

दारा हैतौवर्ष ५१५ खृ पू।

१६त्यस पछि इस्राएलका मानिसहरू, अनि लेवीहरू र अन्य फर्किआएका कैदीहरूले परमेश्वरको यो मन्दिरको समर्पणको उत्सव खूबै हर्षसाथ मनाए।

१७परमेश्वरको मन्दिरको समर्पणको निम्ति तिनीहरूले १०० साढे, २०० भेडा, ४०० थुमा अनि समस्त इस्राएलको पवित्रिकरण-अर्पणका निम्ति, इस्राएलका प्रत्येक कुलबाट एक-एक गरी १२ वटा बोका अर्पण गरे। १८तिनीहरूले यरूशलेममा परमेश्वरको मन्दिरमा सेवाका निम्ति मोशाको पुस्तकमा लेखिए अनुसार पूजाहारीहरूलाई र तिनीहरूका विभागमा अनि लेवीहरूलाई तिनीहरूका वर्गमा स्थापित गरे।

प्रवेश

१९यहूदीहरू जो कैदबाट फर्केर आएका थिए, तिनीहरूले पहिलो महीनाको चौधौँ दिनमा निस्तार चाड मनाए। २०किनभने सबै पूजाहारीहरू अनि लेवीहरूले स्वयंलाई शुद्ध पारेका थिए। तिनीहरू सबै स्वच्छ थिए। यसकारण तिनीहरूले कैदबाट फर्केर आउने सबै यहूदीहरू अनि तिनीहरूका पूजाहारीहरू, अनि तिनीहरूस्वयंका निम्ति निस्तार थुमा मारे। २१कैदबाट फर्केर आउने इस्राएली मानिसहरूले निस्तार भोज खाए जसरी परमप्रभु इस्राएलका परमेश्वरको आराधना गर्नका निम्ति जसले स्वयंलाई देश तथा राष्ट्रहरूको अस्वच्छ पनबाट अलग पारेर तिनीहरूसित मिल्नेहरूले गरेका थिए। २२तिनीहरूले सात दिनसम्म खुबै आनन्द सित अखमिरी रोटीको उत्सव मनाए। किनभने परमप्रभुले तिनीहरू प्रति अशशूरका राजाको* मन परिवर्तन गरिदिनु भए, तिनीहरूलाई खुशी तुल्याएका थिए, जसद्वारा तिनले परमप्रभु, इस्राएलका परमेश्वरको मन्दिरको कार्यमा सहयोग दिए।

एज्रा यरूशलेमा आए

७ फारसका राजा आर्ट-जारसेजको को शासनकालमा, यी कुराहरू पछि एज्रा बाबेलबाट यरूशलेममा आए। एज्रा सरायाहका छोरा, अजर्याहका छोरा, हिल्कियाहका छोरा। रहिल्किया शल्लूमका छोरा, शल्लूम सादोकका छोरा, सादोक। ३अहीतूबका छोरा, अहीतूब अमर्याहका छोरा, अमर्याह, अजर्याहका छोरा, अजर्याह मरायोतका छोरा। ४मरायोत, जरहियाहका छोरा, जरहियाह उज्जीका छोरा थिए। उज्जी बुक्कीका छोरा थिए। ५बुक्की अबीशूअका छोरा थिए, अबीशूअ पीनहासका छोरा थिए, पीनहास एलाजारका छोरा थिए, एलाजार मुख्य पूजाहारी हारूनका छोरा थिए।

अदार फर्वरी-मार्च, केहि प्राचीन लेखकहरू (१ एस्दर) या २३ सौ अदार छ।

अशशूरका राजा यसको अर्थ शायद फारस का राजा दारियस हो।

६एज्रा बाबेलबाट यरूशलेम आए अनि तिनी मोशाको व्यवस्थाको विषयमा राम्रो ज्ञान भएका शिक्षक* थिए। जो परमप्रभु इस्त्राएलका परमेश्वरले इस्त्राएललाई दिनु भएको थियो। अनि राजाले एज्रालाई उसले चाहेका हरेक बस्तु दिए किनकि परमप्रभु उसका परमेश्वरले उसलाई सहायता गर्दै थिए। ७इस्त्राएलका केही मानिसहरू केही पूजाहारीहरू, लेवीहरू गवैयाहरू, द्वारपालहरू, मन्दिरका सेवकहरू। ८राजा आर्ट-जोरसेजको शासनको सातौं वर्षमा यरूशलेमसम्म आए। ९उनी यरूशलेममा राजाको सातौं वर्षको पाचौं महिनामा आए किनभने उनले पहिलो महिनाको पहिलो दिनमा भानेन बाबेल छाडे अनि पाँचौं महिनाको पहिलो दिनमा यरूशलेम आए किनभने उनलाई उनका परमेश्वरले सहायता गर्दैथिए। १०किनकि एज्राले स्वयंलाई परमप्रभुको शिक्षको अध्यायन गर्नमा अनि त्यसलाई व्यवहारम परिणत गर्नमा इस्त्राएलमा त्यसका सम्बन्धि अध्यादेशहरू अनि कानून सिकाउनमा आफूलाई समर्पण गरेका थिए।

राजा आर्ट-जारसेजले एज्रालाई पत्र पठाए

११यो पत्रको प्रतिलिपि हो, जो राजा आर्ट-जारसजले पूजाहारी लेखेक अनि परमप्रभुबाट विधिका गरु, एज्रा अनि उसका नियमहरू इस्त्राएललाई दिएका थिए।

१२आर्ट-जारसेज, स्वर्गका परमेश्वरका राजाहरूका राजा,

व्यवस्थाका विद्वान पूजाहारी एज्रा प्रति:

अभिवादन! १३अब-म यो आदेश दिँदछु कि मेरो राज्यमा कोहि पनि इस्त्राएलका मानिसहरू वा तिनीहरूका पूजाहारीहरू वा लेवीहरू स्वेच्छाले तिमीसित यरूशलेममा जान चाहन्छ भने जानसक्छन्।

१४तिमीलाई राजा अनि उनका सातजना सल्लाहकारहरू परमेश्वरको व्यवस्थाको विषयमा हेर्न पठाएको छ जुन चाहि तिमी हात यहूदा अनि यरूशलेममाथि छ।

१५तिमीलाई राजा र उनका सलाहकारहरूले इस्त्राएलका परमेश्वर, जसको मन्दिर यरूशलेममा छ, मुक्त रूपले अर्पण गरेका सुन र चाँदीहरू लिन पठाएका हुन साथै यरूशलेममा तिनीहरूका परमेश्वरको मन्दिरको निम्ति मानिसहरू अनि पूजाहारीहरूले गरेका। १६स्वेच्छिक अर्पणहरू सहित बाबेल प्रदेश भरि तिमीले प्राप्त गर्न सकेका सुन र चाँदीहरू लानु।

१७त्यसकारण, तिमीले यो पैसाले निर्दिष्ट रूपमा साँढ भेडा, थुमाहरू अनि अन्नवलि एवं अर्धबलि

किन्तु पर्छ, अनि तिमीले ती यरूशलेममा तिमी परमेश्वरको मन्दिरको बेदीमा अर्पण गर्नुपर्छ। १८बाँकी रहेका सुन अनि चाँदी द्वारा तिमी परमेश्वर को इच्छा अनुसार तिमी अनि तिमी यहुदी भाइहरूका निम्ति के गर्दा राम्रो हुन्छ त्यही गर्न सक्ने छौ। १९तिमी परमेश्वरको उपासनाका निम्ति तिमीलाई प्रदान गरिएका भाँडा-वर्तनहरू तिमीले यरूशलेमको मन्दिरमा परमेश्वरको समक्ष राख्नुपर्छ। २०अनि तिमी परमेश्वरको मन्दिरका निम्ति चाहिएका अन्य चीज-बीजहरू, जसको प्रबन्ध गर्ने जिम्मावारी तिमीहो तिमीले राज खजानाबाट प्रबन्ध गर्न सनेछौ।

२१म, राजा आर्ट-जारसेजले यो आदेश पनि ती कोषाध्यक्षहरूलाई दिँदछु जो यूफ्रेटिस नदीपारिका प्रदेशमा छन् कि पूजाहारी, स्वर्गका परमेश्वरका एक विद्वान एज्राले जे भने पनि त्यसलाई पुर्ण परिश्रम सहित गरे। २२ ३४००किलो ग्राम चाँदी, २५० मूरी गहुँ, २२,००० लीटर दाखरस २२,००० लीटर। भद्राक्षको तेल अनि चाहियजती नुन समेत पुर्णरूपले तुरून्तै दिनु। २३स्वर्गका परमेश्वरले गर्नु भएको जेसुकै आदेश पनि पुर्णरूपले तुरून्तै गर्नु। परमेश्वरको मन्दिरको निम्ति सम्पुर्ण परिश्रमले गर्नु जसमा कि परमेश्वरको क्रोध राजा अनि उनका छोराहरूका राज्य माथि पर्न नओवस्।

२४हामी तिमीहरूलाई सुचित गछौ, कि समस्त पूजाहारीहरू लेवीहरू, गायकहरू, द्वारपालहरू, मन्दिरका सेवकहरू अनि परमेश्वरको यो मन्दिरका अन्य सेवकहरूले कुनै प्रकारका तिरो तिर्नु पर्ने छैन। २५अनि एज्रा, तिमीसित भएका तिमी परमेश्वरका ज्ञान अनुसार तिमीले नदीपारीको प्रदेशका मानिसहरूको न्याय गर्न न्यायकर्ता अनि हाकिमहरूको नियुक्ति गर्नु जसले तिमी परमेश्वरको व्यवस्था जान्दछन्। अनि जसले जानदैनन्, तिनीहरूलाई तिमीले सिकाउने छौ। २६जसले तिमी परमेश्वरका व्यवस्था अनि राजाका व्यवस्थाको पालन गर्दैन त्यसमाथि मृत्यु वा देश निकाला द्वारा वा जरिमाना कित कारावास पुर्णरूपले पुर्ण परिश्रम द्वारा तुरून्तै न्याय गरियोस।

एज्राबाट परमेश्वरको महिमा

२७परमप्रभु, हाम्रा पुरखाका परमेश्वरको स्तुति गर। उसले राजा र यरूशलेमका परमप्रभुको मन्दिरलाई यस प्रकारले सम्मानित गर्ने तुल्याए।

२८अनि उसले मलाई राजा, तिनका सलाहकार अनि राजाका प्रमुख अधिकारीहरूका उपस्थितिमा उसको प्रेम दर्शाए। परमप्रभु, मेरा परमेश्वरले मलाई सहायता गरिरहनु भएको हुनाले म उत्साहित भएको छु। अनि

शिक्षक यो व्यक्तिले पुस्तक हरूको प्रतिलिपि बनाउँथे। यी मानिसहरूले ती पुस्तकहरू अध्ययन गरेर शिक्षक भए।

म संघ यरूशलेमसम्म जानका निम्ति इस्त्राएलका अगुवाहरूलाई एकत्रित गरे।

एज्रासंग फर्केर आउने अगुवाहरूको सूची

८ यी तिनीहरूका विस्थापित कुल वंशाका अगुवाहरू ती हुन् जो राजा आर्ट-जारसेज को शासनकालमा मसंग बाबेलदेखिमाथि गए। २पीनहासका कुलका: गेशीम, ईतामारका कुलबाट: दानियेल दाऊदका कुलबाट: शकन्याहका कुलका, हतूश परोशका कुलबाट: जकर्याह अनि तिनी सित सूची भएका १५० मानिसहरू थिए। ४पहत-मोआबका कुलबाट: एल्याहोएनै, जरहियाहका छोरा अनि तिनीसित २०० मानिसहरू। ५जतूका कुलहरूबाट: यहजीएलका छोरा शकन्याह अनि तिनी सित ३०० मानिसहरू। ६आदीनका कुलबाट: जोनाथनका छोरा एबेद अनि तिनी सित ५० मानिसहरू। ७एलमाका कुलबाट: अतल्याहका छोरा यशयियाह अनि तिनी सित ७० मानिसहरू। ८शपत्याहका कुलबाट: मीकाएलका छोरा जबदियाह अनि तिनी सित ८० मानिसहरू। ९योआबका कुलबाट: यहीएलका छोरा ओबदियाह अनि तिनीसित २१८ मानिसहरू। १०बानीका कुलबाट: योसिपियाहका छोरा शलोमीत अनि तिनीसित १६० मानिसहरू। ११बेबैका कुलबाट: बेबैका छोरा जकार्याह अनि तिनीसित २८ मानिसहरू। १२अज्गादका कुलबाट: हक्कातान छोरा योहानान अनि तिनीसित ११० मानिसहरू। १३आखिरी चौहि अदेनीकाम, सन्तानबाट थिए तिनीहरूका नाउँ: एलीपेलेत, यीएल र शमायाह तिनीहरूसित ६० मानिसहरू थिए। १४बैगबै कुलबाट: उत्तै अनि जब्बूद अनि तिनीहरू सित ७० मानिसहरू थिए।

यरूशलेमा फर्कीएका

१५मैले तिनीहरूलाई नदीको छेउमा भेला गरे जो अहवातर्फ बग्छ, हामी त्यहाँ छाउनी लगाएर तीन दिनसम्म बस्यौ। मैले ती मानिसहरू अनि पूजाहारीहरूलाई हेरे तर मैले त्यहाँ कुनै लेवीहरूलाई देखिन। १६यसकारण मैले एलाजार, अरीएल, शमायाह, एलनातान, यारीब, एलनातान, नातान, जकर्याह र अशशूलाम, जो अगुवाहरू अनि योयारीब र एलनातानहरूलाई बोले तिनीहरू बुझ्कि मानिस थिए। १७अनि मैले तिनीहरूलाई कासिपियाह नामक स्थानमा अगुवा इदो कहाँ पठाएँ। इदो र तिनका दाज्यू-भाइहरू अनि कासिपियाह स्थानको मन्दिरका सेवकहरूलाई के भन्नु पर्ने सो भने जसद्वारा तिनीहरूले हामी कहाँ हाम्रा परमेश्वरको मन्दिरको निम्ति कर्मीहरू ल्याउन सकोस्।

१८ किनभने हाम्रा परमेश्वरले हामीलाई सहायता गर्नु भयो, तिनीहरूले हामीकहाँ एक बुद्धिमान मानिस, लेवीको छोरा महलीका कुलहरूका। इस्त्राएलका छोरा जस्तै

शरेबियाह र तिनका छोराहरू भाइहरू एव अन्ने मानिसहरू।

१९ अनि शरेबियाह तिनीसित मरारीका सन्तानहरूका यशैयार तिनका भाई र छोराहरू।

२० अनि मन्दिरका सेवकहरू जसलाई दाऊद अनि राजकुमारहरूले लेवीहरूलाई सहायता गर्न नियुक्त गरेका थिए। २२० जना मन्दिरमा सेवकहरू पठाए। ती सबै का नाउँ सूचीमा लेखिए।

२१त्यहाँ अहवा नदीको छेउमा, हामीहरू अनि हाम्रा केटा-केटीहरू र हाम्रा सबै सम्पत्तिहरूको निरापद यात्राको निम्ति उहाँसित किन्ती गर्नलाई हामी परमेश्वरको समक्ष स्वयंलाई विनम्र तुल्याउन सकौ भनी उपवासको घोषणा गरें। २२किनभने यात्रामा हामीलाई शत्रुहरूबाट सुरक्षित राख्नको निम्ति राजासंग सैनिक अनि घोडसवारहरूको माग गर्नमा लज्जित थियौं। किनभने हामीले राजालाई भनेको थियो, “हाम्रा परमेश्वरले ती सबैलाई सहायता गर्नु हुन्छ, जो उहाँ प्रति विश्वास गर्छन् तर उहाँ तिनीहरू प्रति अति क्रोधित हुनुहुन्छ, जो उहाँदेखि टाढा हुन्छन्।” २३यसर्थ हामीले यसका निम्ति उपवास गस्यौ र हाम्रा परमेश्वर प्रति प्रार्थना गस्यौ अनि उहाँले हाम्रो प्रर्थनाको उत्तर दिनु भयो।

२४त्यसपछि मैले शरेबियाह र हबिशयाह अनि तिनीहरूका भाईहरू मध्ये दशजना पूजाहारीहरू सहित १२ जना अगुवाहरूलाई चुनें। २५त्यसपछि राजा र तिनका सल्लाहकारहरू र अधिकारीहरू त्यहाँ उपस्थित भएका इस्त्राएलका सबै मानिसहरूले हाम्रा परमेश्वरको मन्दिरका निम्ति अर्पण गरेका सुन, चाँदी र भाँडा-वर्तनहरू तौलेर मैले तिनीहरूलाई दिए। २६मैले तौलिएर तिनीहरूलाई २२,१०० किलो ग्राम चाँदी १०० चाँदीका भाँडाहरू ३,४०० किलो ग्राम ओजनको, ३,४०० किलोग्राम सुन २७सुनका कचौराहरू ८ १/२ किलोग्राम ओजनको, २८तब मैले ती बाह पूजाहारीहरूलाई भने, “तिमीहरू अनि यी चीजहरू परमप्रभुको निम्ति पवित्र छौ। मानिहरूले तिमीहरूका पिता-पुर्खाका परमेश्वरलाई सुन र चाँदीहरू दिए। २९यिनीहरू को खूबै होशियारी सित रक्षा गर। जब सम्म तिमीहरूले पूजाहारीहरू अनि लेवीहरूका अगुवाहरू अनि यरूशलेममा इस्त्राएल कुलका प्रमुखहरू समक्ष परमप्रभुको मन्दिरको कोढाहरू भित्र तौलैदैनौं।”

३०यसर्थ पूजाहारीहरू र लेवीहरूले जोखिएका ती सुन-चाँदी र अरू मत्तोपुर्ण सामानहरू यरूशलेममा, हाम्रा परमेश्वरको मन्दिरमा ल्याउनका निम्ति प्राप्त गरे।

३१हामीले यरूशलेम जानका निम्ति पहिलो महिना* को बाहौ दिनमा अहावा नदी छोडियौ। अनि हाम्रा परमेश्वर हामीसित हुनुहुन्थ्यो र उहाँले हामीलाई शत्रुहरूको शक्ति र चोरहरूबाट बाटोमा सुरक्षित गर्नुभयो। ३२अनि हामी यरूशलेम आइपुग्यौ। त्यहाँ हामीले तीनदिन विश्राम गर्‍यौ। ३३चौथो दिनमा हामीले हाम्रा परमेश्वरको मन्दिरमा ती चाँदी अनि सुन अनि सामानहरू जोखियौ र ती पूजाहारी उरियाहका छोरा मरेमोत साथै पीनहासका छोरा एलाजार अनि तिनीहरूसित लेवीहरू, येशूअका छोरा योजाबाद अनि बिन्नुईका छोरा नोअदियाहलाई दियौ। ३४हरेक वस्तुको संख्याद्वारा ओजन जाँच गरि अनि त्यस समयमा ठोस ओजन टिपियो।

३५तब कैदबाट फर्केर आउने यहूदीहरूले इस्त्राएलका परमेश्वरलाई समस्त इस्त्राएलका निम्ति होमबलि अर्पण गरे १२ वटा साँढे, ६६ वटा भेडा, ७७ वटा थुमा अनि पाप बलिका निम्ति १२ वटा बोकाहरू यी सबै परमप्रभुका निम्ति होमबलि थिए।

३६तिनीहरूले राजाका आदेश पनि राज अधिकारीहरू अनि नदीपारीका प्रशासकहरूलाई दिए। तब तिनीहरूले यी अधिकारीहरूले प्रशासकहरू अनि इस्त्राएलका मानिसहरूले परमेश्वरको मन्दिरलाई सहयोग दिए।

विदेशी जातिहरूसंग विवाह

६ यी कुराहरू गरेपछि अगुवाहरू म कहाँ आए र भने, “इस्त्राएलका मानिसहरू पूजाहारी अनि लेवीहरू भूमिका मानिसहरूबाट स्वयं पृथक भएका छैनन्। ती इस्त्राएलका मानिसहरूले कनानी, हिती, परिज्जी, यबूसी, अम्मोनी, मोआबी, मिश्री अनि एमोरीसँग घिनलाग्दा कार्य गरेका छन्। २किनभने तिनीहरूले आफू स्वयं अनि आफ्ना छोराहरूका निम्ति तिनीहरूले वरिपरीका छिमेकिका छोरीहरूलाई पत्निको रूपमा राखेका छन्। अनि तिनीहरूले पवित्र मानिसहरूलाई भूमिका अरु मानिसहरूसित मिलाएका छन्। अधिकारीहरू र अगुवाहरूले परमेश्वर प्रति अविश्वसनीय कार्यमा अगुवाइ गरेका छन्।” ३जब यो वचन मैले सुने मेरो पहिरन च्यातेँ अनि मैले मेरो शिरका केश र दाही उखाले ४म अति आघातको अवस्थामा बसें। तब सबै मानिसहरू म कहाँ आए, जो इस्त्राएलका परमेश्वरको वचनद्वारा डरले काँमिका थिए। तिनीहरू भयभीत थिए किनभने मानिसहरू जो कैदमा थिए, तिनीहरू परमेश्वर प्रति अविश्वसनीय थिए। अनि म साभ बलिदान नहुञ्जेल आघातको अवस्थामा बसें।

५तब साभको बलिदानको समयमा लज्जित अवस्थामा

बसिरहेको देखि म उठें अनि च्यातिएका पहिरन अङ्ग वस्त्र सहित म घुडाटेकेरे निहुरिए र परमप्रभु मेरो परमेश्वर तर्फ मैले मेरा हात फैलाएँ ६र मैले भने”

हे मेरो परमेश्वर, तपाईं प्रति मेरो अनुहार उठाउनु होस हे परमेश्वर, म अत्यन्तै लज्जित एवं घबराहट छु तपाईंलाई माथिहेर्न। ७किनभने हाम्रो पापहरू हाम्रोशिर जतिकै उच्च भएर बढेका छन्। अनि हाम्रो अपराधहरू धेरै भएका छन्। हाम्रा पापको कारणले आज हामी, हाम्रा राजाहरू अनि हाम्रा पूजाहारीहरू। विदेशी राजाहरूबाट तरवार, कैद, लुटमार अनि लाज र हीनता बोभद्वारा दण्डित भएका छौं।

८अनि अहिले क्षण भरका निम्ति हाम्रा परमप्रभु परमेश्वरले हामी प्रति दया दर्शाउनु भएको छ। हामीमध्ये केहीलाई कैदी बाट उम्कन दिनु भएर अनि आफ्नो पवित्रस्थानमा हामीलाई सुरक्षित स्थान दिनुभएर जसमा कि हाम्रा परमेश्वरले हामीलाई नया आशा दिनुहुन्छ, अनि हाम्रो दासत्वबाट हामीलाई नयाँ जीवन दिनु हुन्छ। ९किनभने हामी दासहरू हौ तर हाम्रा परमेश्वरले हामीलाई हाम्रो दासत्वबाट छाड्नु भएको छैन। हामीलाई नया जिवन दिनु भएर हाम्रा परमेश्वरको मन्दिर पुनर्निर्माण गर्न अनि त्यसको जीर्णोद्धार गर्नका निम्ति यहूदा एवं यरूशलेममा हामीलाई संरक्षणशील पर्खाल* दिनु भएर फारसका राजा समक्ष उहाँले हामीलाई प्रेम, भक्तिभाव र दया दर्शाउनु भएको छ।

१०तर अब हाम्रा। परमेश्वर, यसपछि हामी के भन्सक्छौ? किनभने हामीले तपाईंका आदेशहरू ल्याएका छौं। ११जो तपाईंले तपाईंका सेवकहरू अगमबक्ताहरू द्वारा दिनु भयो। जब तपाईंले भन्नु भयो: “त्यो भूमि जसलाई अधिकारमा लिन तिमीहरू प्रवेश गरिरहेछौ, मानिसहरूको दुष्ट कार्यले गर्दा त्यो भूमि भष्ट भएका छन्। तिनीहरूले त्यो भूमि एक छेउ देखि अर्को छेउ सम्म कुर्कम अनि अशुद्धताले भरिएको छन्। १२त्यो भूमिमा तिनीहरू एक छेउ देखि अर्कोछेउसम्म आफ्ना दुष्कर्म द्वारा आफ्ना अस्वच्छ पनाद्वारा मरेका थिए। यसर्थ आफ्ना छोरा-छोरीहरूको लागि तिनीहरूका छोरा-छोरीहरूसंग पति-पत्नीको रूपमा तिनीहरूको कल्याण अथवा सफलताको चाहना कहिल्यै नगर जसद्वारा तिमीहरू शक्तिशाली हुनेछौ।”

१३अनि तिमीहरूले त्यस भूमिको असल कुराहरूको भोग गर्न सक्ने छौ र तिमीहरूले सदाको निम्ति यसलाई पैतृक सम्पत्ति को रूपमा आफ्ना छोरा-छोरीहरू तथा सन्तानलाई दिन सक्ने छौ। आखिरमा हाम्रो दुष्टकर्म अनि महादोषको कारणले त्यो हामी माथि आइपरेको

पर्खाल यहाँ पर्खालले शहर वरिपरिको भौतिक पर्खाल भन्दा फारसी अधिकारीहरूका सहयोग द्वारा व्यवस्था गरिएको सुरक्षा बुझिन्छ।

भएता पनि तपाईं, हाम्रा परमेश्वरले हाम्रो पापप्रति। १४उचित भन्दा कमदण्ड दिनु भएकोछ तपाईंले हामीलाई यसरी बाँच्नेहरूको एक समूह दिनु भए पछि के हामिले फेरि तपाईंको आदेश भङ्ग गर्नु, अनि यी इच्छा विपरित कार्य गर्ने मानिसहरू सित अन्तविवाह गर्नु? के हामीलाई नष्ट गर्नका निम्ति तपाईं क्रोधित हुनुहुन्छ। जसमा कि त्यहाँ कोही पनि रहने छैन?

१५हे परमप्रभु इस्त्राएलका परमेश्वर तपाईं असल हुनुहुन्छ! किनभने आज हामी बाँच्नेहरूको समुहमा छाडिएका छौं। यो दोष को कारण कोही पनि तपाईंको समक्ष निर्दोष घोषित हुन नसकेता पनि हामी दोष सहित यहाँ तपाईंका समक्ष छौं।

मानिसहरूकोले आफ्ना पापहरू मानि लिए

१० जब एज्राले स्वयं रूँदै परमेश्वरको मन्दिर अघि बसेर प्रार्थना गरे। र दोष स्वीकार गरे त्यसबेला इस्त्राएली पुरुष, स्त्री र केटा-केटीहरूको ठूलो भिड तिनीकहाँ भेला भए। किनभने मानिसहरू जोडले रोइरहेका थिए। २शकन्याह, यहीएलको छोरा, एलामका कुलहरू मध्ये एक-ले एज्रालाई भने, “हामी हाम्रा परमेश्वर प्रति विश्वासहीन भएको छौं। त्यस भूमिका विदेशी स्त्रीहरूसित विवाह गरेर। ३अब, यस विषयमा इस्त्राएलका निम्ति अभ्र आशा छ। यसर्थ अब यी समस्त पत्नीहरू अनि तिनीहरूका छोरा-छोरीहरूलाई मेरा मालिक एज्रा को अनि हाम्रा परमेश्वरको आदेश र आदर गर्नेहरूको सल्लाह अनुसार पठाउनका निम्ति व्यवस्था अनुसार हाम्रा परमेश्वर सित हामी एक करार गरौं। ४उठ, किनभने यो तिम्रो जिम्मेवारिको कुरा हो अनि हामी तिम्रोसाथ छौं। यसो गर्ने साहस गर।”

५यसर्थ एज्रा उठे र उनले पूजाहारीहरू लेवीहरू अनि इस्त्राएलका समस्त मानिसहरूका अगुवाहरूलाई, जे गर्ने सल्लाह भएको छ। त्यही गर्ने शपथ दिलाए। तिनीहरूले त्यसैगर्ने शपथ गरे। ६त्यसपछि एज्रा परमेश्वरको मन्दिर सामुनेबाट पर गए अनि उनी एल्यासीबका छोरा योहानान कोठामा गए अनि उनले त्यही रात बिताए। उनले त्यहाँ रोटी खाएनन्, अनि पानी पनि पिऐनन्, किनभने कैदी बाट फर्केर आउनेहरूको अविश्वासीपनले गर्दा उनी अभ्र अफशोस गर्दै थिए। ७तिनीहरूले कैदीबाट फर्केर आउने सबैलाई यरूशलेममा भेला हुनु भनि यहूदा अनि यरूशलेम भरि घोषणा गरे। ८तीन दिन भित्रमा जो आउदैन्, अधिकारी अनि धर्मगुरुको निर्णय अनुसार उसले आफ्नो सम्पूर्ण सम्पत्ति गुमाउन सक्ने छन्। अनि उसलाई फर्केर देशनिकालाहरूको समूहबाट अलग गरिनेछ।

९यसर्थ तीन दिन भित्र मा यहूदा अनि बिन्यामीनका समस्त मानिसहरू यरूशलेममा भेला भए। यो नवौं

महिनाको बिसौ दिन थियो। समस्त मानिसहरू परमेश्वरको मन्दिरको खुला स्थानमा बसेका थिए। अनि त्यस वृष्टिको कारणले तिनीहरू डरले काम्दै थिए। १०तब पूजाहारी एज्रा उठे अनि तिनीहरूलाई भने, “विदेशी स्त्रीहरू विवाह गरेर तिमीहरू अविश्वसनीय भएका छौं यसरी इस्त्राएलमा अपराध बढाएका छौं। ११यसर्थ अब हाम्रा पिता-पुर्खाका परमेश्वर प्रति अपराध स्वीकार गर अनि उहाँको इच्छा अनुसार कार्य गर। तिमीहरूले स्वयंलाई त्यस भूमिका मानिसहरूबाट अनि तिमीहरूका विदेशी पत्नीहरूबाट अलग गर।”

१२सम्पूर्ण सभाले उच्च आवाजमा उत्तर दिए, “हजूर, तपाईंलेभन्नु भए अनुसार हामीले गर्नु पर्छ। १३तर यहाँ धेरै मानिसहरू छन् अनि यो वर्षा ऋतु हो। यसर्थ हामी बाहिर उभिन सत्तैनौं। यो काम एक वा दुइ दिनको होइन, किन हामीले यस कुरामा महानरूपले पाप गरेका छौं। १४हाम्रा अधिकारीहरू, प्रमुखहरूले सम्पूर्ण सभाको प्रतिनिधित्व गर्नु अनि हाम्रा शहरका सबैजना जसले विदेशी स्त्रीहरू विवाह गरेका छन्। तिनीहरूसित प्रत्येक शहरका धर्मगुरु अनि त्यहाँका न्यायकर्ताहरू नियोजित समयमा आउनु, जब सम्म यस विषयमा हाम्रा परमेश्वरको जल्दो क्रोध हामीबाट टाढा हट्दैन।”

१५केवल असाहेलका छोरा जोनाथन अनि, टिकभाहका छोरा याजयाहले विरोध गरे। अनि मशुल्लाम, शब्बतै लेवीले तिनीहरूलाई समर्थन गरेनन्।

१६फर्केका कैदीहरूले यसो गरे। पूजाहारी एज्राले कुलका प्रमुखहरूलाई आफ्ना कुलका विभागको प्रतिनिधित्व गर्नका निम्ति थरि थरिका मानिसहरू चुने अनि ती सबैलाई नाउँद्वारा पदस्थ गरेका थिए। दशौं महिनाको को पहिलो दिन तिनीहरू विषय अध्ययन गर्न बसे। १७तिनीहरूले ती सबै मानिसहरू, जसले विदेशी स्त्रीहरू विवाह गरेका थिए। व्यापार अर्कोवर्षको पहिलो महिनाको पहिलो दिन सम्ममा पुरा गरे।

मानिसहरूको सूची जसले विदेशी स्त्रीहरू संग विवाह गरेका थिए

१८विदेशी स्त्रीहरू विवाह गर्ने पूजाहारीका सन्तान मध्ये यिनीहरू भेट्टिए:

योशादाकका छोरा येशुअको सन्तान अनि भाईकाहरूका: मासेयाह, एलाजार, यारीब अनि गदल्याह। १९तिनीहरू सबैले आफ्ना पत्नीहरूलाई तलाक दिने वचन दिए अनि तिनीहरू प्रत्येकले आफ्ना बथानबाट एउटा भेडा आफ्ना दोषका निम्ति दोष बलि अर्पण गरे।

२०इम्मेरका कुलहरूबाट: हनानी अनि जबदियाह।

२१हारीमका कुलहरूबाट: मासेयाह, एल्याह, शमायाह, यहीएल, र उज्जियाह।

२२पशहूरका कुलहरूबाट: एल्योएनै, मासेयाह, इश्माएल, नतनेल, योजाबाद अनि एलासा।

२३लेवीहरू मध्ये: योजाबाद, शिमी, केलायाह, पतहियाह, यहूदा अनि एलाजार।

२४गवैयाहरू मध्ये: एल्याशीब।

द्वारपालहरू मध्ये: शल्लूम, तेलेम अनि ऊरी।

२५अनि रहेका, अन्य इस्त्राएली मध्ये:

परोशका कुलहरूका: रम्याह, यिज्जिया, मल्लिकया, मिय्यामीन, एलाजार, मल्लिकयाह, बनायाह।

२६एलामका कुलहरूबाट: मत्तन्याह, जकर्याह, यहीएल, अब्दी, यरेमोत अनि एलिया।

२७जत्तूका कुलहरूबाट: एल्योएने, एल्याशीव, अत्तन्याह, यरेमोत, जरबाद अनि अजीजा।

२८बेबैका कुलहरूका: यो मानिसहरू येहोहानान, हनन्याह, जब्बै अनि अत्लै।

२९बानीका कुलहरूबाट: मशूल्लाम, मल्लूक, अदायाह, याशूब, शाल अनि यरेमोत।

३०पहत-मोआबका कुलहरूबाट: अद्ना, कयाल, बनायाह, मासेयाह, मत्तन्याह, अस्लेल बिन्नूर्ई अनि मनशशे।

३१हारीमको कुलहरूबाट यी मानिसहरू: एलाजार, यिशिशयाह, मल्लिकयाह, शमायह, शिमोन। ३२बिन्यामिन, मल्लूह, अनि शमर्याह।

३३हाशूमका कुलहरूबाट यी मानिसहरू मत्तनै, मत्ता, जाबाद, एलीपेलेत, येरेम, मनशशे अनि शिमी।

३४बानीका कुलहरूबाट यी मानिसहरू: मादे, अम्राम, अनि ऊएल। ३५बनायाह, बेदयाह कल्लूही। ३६बन्याह, मरेमोत, एल्याशीब। ३७मत्तन्याह, मत्तनै अनि यासू।

३८बिन्नूर्ईको कुलहरूबाट यी मानिसहरू: ३९शिमी, शेलेम्याह, नातान अनि अदाया। ४०मक्नादबै, शाशै, अनि शारै। ४१अब्रेल शेलेम्याह, शमर्याह। ४२शल्लूम, अमर्याह अनि योसेप।

४३नबोका कुलहरूबाट यी मानिसहरू: यीएल, मत्तियाह जाबाद, जीबना, इद्वै, योएल अनि बनायाह।

४४यी सबै मानिसहरूले विदेशी स्त्रीहरूलाई विवाह गरेका थिए, अनि तिनीहरू कसैको पत्नीहरूसंग छोरा-छोरीहरू थिएनन्।

इतिहासको दोस्रो पुस्तक

सुलेमान बुद्धिका निम्ति याचना गर्छन्

१ सुलेमान एक अति शक्तिशाली राजा भए किनभने परमप्रभु तिनका परमेश्वर तिनका साथ हुनुहुन्थ्यो। परमप्रभुले सुलेमानलाई अति महान बनाउनु भयो।

सुलेमानले इस्त्राएलका सबै मानिसहरूसित कुरा-कानी गरे। तिनले सेनाका नायकहरू, सेना अध्यक्षहरू, न्यायकर्ताहरू सम्पूर्ण इस्त्राएलका अगुवाहरू अनि परिवारहरूका मुखियाहरूसित कुरा-कानी गरे। तब सुलेमान अनि तिनी सित एकत्रित भएका सबै मानिसहरू गिबोनको डाङ्गामाथि पूजा-स्थानमा गए। त्यहाँ परमेश्वरको भेट हुने पाल थियो। परमप्रभुका दास मोशाले पाल बनाएका थिए जब तिनी इस्त्राएलका मानिसहरू मरुभूमिमा थिए। दाऊदले परमेश्वरको करारको सन्दूक किर्यात-यारीमदेखि बोकेर यरूशलेममा ल्याएका थिए। यसलाई राख्नका निम्ति दाऊदले यरूशलेममा एक स्थान बनाएका थिए। दाऊदले परमेश्वरको करारको सन्दूकको निम्ति यरूशलेममा एउटा पाल टाँगेका थिए। पुरीका छोरा, हूरका नाति बजलेलले काँसाको वेदी बनाएका थिए। काँसाको वेदी परमप्रभुको पालको सामुने थियो। यसकारण सुलेमान अनि मानिसहरू गिबोनमा परमप्रभुलाई सल्लाह माग्न भनि गए। सुलेमान भेट हुने पालमा परमप्रभुको सामुनेको काँसाको वेदीसम्म गए। सुलेमानले वेदीमा १,००० होमबलि अर्पण गरे।

त्यस रात परमेश्वर सुलेमान कहाँ आउनु भयो। परमेश्वरले भन्नुभयो, “सुलेमान, मैले तँलाई के दिएको तँ चाहन्छस मलाई भन।”

सुलेमानले परमेश्वरलाई भने, “तपाईं मेरा पिता दाऊद प्रति अति दयालु हुनुहुन्थ्यो। तपाईंले मलाई मेरा पिताको स्थानमा नयाँ राजा बन्नका निम्ति चुन्नु भयो। अब हे परमप्रभु परमेश्वर, तपाईंले मेरा पिता दाऊदलाई दिनुभएको वचन राखि दिनुहोस्। तपाईंले मलाई एक अत्यन्त विशाल राष्ट्रका राजा चुन्नु भयो। त्यहाँ यति विघ्न मानिसहरू छन् जस्तै तिनीहरू पृथ्वीका धूलो सरी छन्। अब मलाई बुद्धि र ज्ञान दिनुहोस् जसमा कि म यी मानिसहरूलाई सही ढँगले अगुवाइ गर्न सकूँ। कुनै व्यक्तिले पनि तपाईंको सहायता बिना यी तपाईंका महान मानिसहरूमाथि शासन गर्न सक्तैन।”

११ परमेश्वरले सुलेमानलाई भन्नुभयो, “तेरो ढाँचा ठीक छ। तँले धन-सम्पत्तिका निम्ति वा सम्मानको निम्ति याचना गरिन्स्। तँले तेरा शत्रुहरू मारियोस् भन्ने

याचना गरिन्स् अनि तँले लामो जीवनको निम्ति याचना गरिन्स्। अहँ तँले ती कुराहरूका निम्ति याचना गरिन्स्। तँले बुद्धि अनि ज्ञानको याचना गरिस् जसमा कि तँले मेरो मानिसहरूको निम्ति बुद्धिमानी पूर्वक निर्णय लिन सक्छस्-ती मानिसहरू जो माथि शासन गर्न मैले तँलाई चुनेँ। १२ यसर्थ म तँलाई बुद्धि र ज्ञान दिनेछु। तर म तँलाई धन-सम्पत्ति, अधिकार अनि प्रतिष्ठा पनि दिनेछु। तेरो अघि रहेका कुनै पनि राजासित कहिले पनि यति विघ्न सम्पत्ति अनि प्रतिष्ठा थिएन। अनि भविष्यमा पनि कुनै राजाको यति विघ्न सम्पत्ति अनि प्रतिष्ठा हुने छैन।”

१३ त्यसैकारण, सुलेमान गिबोनमा आराधनाको स्थानमा गए। तब सुलेमानले भेट हुने पाल छोडे अनि यरूशलेममा इस्त्राएलमाथि शासन गर्न फर्किए।

सुलेमानले उसको सेना र सम्पत्ति व्यवस्था गर्छन्

१४ सुलेमानले आफ्ना सेनाका निम्ति घोडा अनि रथहरू एकत्रित गर्न शुरू गरे। सुलेमानले १,४०० रथहरू अनि १२,००० घोडा सवारहरू ल्याए। सुलेमानले तिनीहरूलाई रथ-शहरहरूमा राखे। सुलेमानले ती मध्ये केही यरूशलेममा पनि राखे जहाँ राज भवन थियो। १५ यरूशलेममा सुलेमानले प्रशस्त सुन अनि चाँदी एकत्रित गरे। त्यहाँ यति विघ्न सुन अनि चाँदी थियो जो ढुङ्गा सरह थियो। सुलेमानले प्रशस्त देवदारका काठ जम्मा गरे। त्यहाँ यति विघ्न देवदार थिए, तिनीहरू पश्चिमी पहाडी प्रदेशका नेभाराका बृक्ष सरह थिए। १६ सुलेमानले मिश्र देश अनि क्यूएबाट घोडाहरू ल्याए। राजाका व्यापारिहरूले घोडाहरू क्यूएमा किने। १७ सुलेमानका व्यापारीहरूले मिश्र देशबाट ६०० शेकेल* चाँदी दिएर एक रथ र १५० शेकेल* चाँदी तिरेर एक घोडा किने। तब ती व्यापारीहरूले घोडा अनि रथहरू सबै हितीका राजाहरू र अरामका राजाहरूलाई बेचीदिए।

सुलेमानले मन्दिर र महल निर्माण गर्ने योजना गर्छन्

२ सुलेमानले परमप्रभुको नाउँको सम्मानका निम्ति एउटा मन्दिर निर्माण गर्ने योजना गरे। सुलेमानले

६०० शेकेल ६.६ किलो ग्राम र १५ पौण्ड।

१५० शेकेल १.७२५ किलो ग्राम।

आफ्नै निम्ति पनि एउटा राजमहल निर्माण गर्ने योजना गरे। २सुलेमानले ७०,००० भारी बोक्नेहरू अनि पहाडमा ढुङ्गा काटनका निम्ति ८०,००० डकर्मीहरू ल्याए। सुलेमानले काम गर्नेहरूको देख-रेख गर्नलाई ३,६०० मानिसहरू चुने।

त्यसपछि सुलेमानले हूरामलाई खबर पठाए। हूराम सोर शहरका राजा थिए। सुलेमानले भने, “तपाईंले मेरो पिता दाऊदलाई सहायता दिनु भए भैं मलाई सहायता दिनुहोस्। तपाईंले तिनलाई देवदार बृक्षका काठ पठाउनु भएको थियो जसमा कि तिनले आफै बस्नका निम्ति एउटा राज भवन बनाउन सकून्। ४परमप्रभु मेरा परमेश्वरका नाउँको सम्मानका निम्ति म एउटा मन्दिर निर्माण गर्नेछु। मन्दिरमा हामी परमप्रभुको समक्ष धूप जलाउने छौं अनि हामी सदैव विशेष मेचमा पवित्र रोटी राख्नेछौं। हामी हरेक साँझ, बिहान हरेक शबाथको दिन, हरेक औँसी अनि परमप्रभु हाम्रा परमेश्वरले हामीलाई मनाउन भनी आदेश दिनु भएका अन्य चाडहरूमा होमबलि अर्पण गर्ने छौं। इस्राएली मानिसहरूले सदा सर्वदा पालन गर्नु पर्ने यो एउटा नियम हो।

५“हाम्रा परमेश्वर अन्य सबै देवताहरू भन्दा महान हुनुहुन्छ। यसर्थ उहाँको निम्ति म एक विशाल मन्दिर निर्माण गर्नेछु। ६कुनै पनि व्यक्तिले वास्तवमा हाम्रा परमेश्वरलाई राख्नका निम्ति मन्दिर निर्माण गर्न सक्तैन स्वर्गले पनि परमेश्वरलाई राख्न सक्तैन। अहँ सर्वोच्च स्वर्गले पनि हाम्रा परमेश्वरलाई राख्न सक्तैन। यसर्थ परमेश्वरका निम्ति म मन्दिर निर्माण गर्न सक्तिनँ। म केवल उहाँलाई सम्मान जनाउनको निम्ति धूप जलाउने स्थान बनाउन सक्छु। ७अब तपाईंले मलाई एक व्यक्ति जो सुन, चाँदी, काँसा अनि फलामका काम गर्नमा सिपालु छ पठाइ दिनुहोस् भनी चाहन्छु। त्यस मानिसले बैजनी, रातो अनि नीलो बस्त्रको काम गर्न जानेको हुनुपर्छ। त्यस मानिसले मेरा पिताले चुन्नु भएका कारीगरहरू सित यहाँ यहूदा अनि यरूशलेममा काम गर्नेछ। ८दया गरेर मलाई लबानोनबाट देवदार, सल्ला अनि चन्दनका वृक्षका काठहरू पनि पठाइदिनु होस्। मलाई थाहा छ, तपाईंका सेवकहरू लबानोन देशका वृक्षहरू ढाल्नमा अनुभवी छन्। मेरा सेवकहरूले तपाईंका सेवकहरूसँगै काम गर्नेछन्। ९मलाई प्रशस्त काठको दकार पर्नेछ किनभने मन्दिर म जो निर्माण गर्दैछु अत्यन्त विशाल र सुन्दर हुनेछ। १०काठका निम्ति वृक्षहरू ढाल्ने तपाईंका सेवकहरूलाई म जे दिनेछु त्यो यो हो। म तिनीहरूलाई खानका निम्ति २०००० मुरी* गहुँ, २०,००० मुरी जौ, २०,००० पाथी* दाखरस अनि २०,००० पाथी तेल दिने छु।”

२०,००० मुरी अर्थात १,२५,००० बुशेल।

२०,००० पाथी अर्थात १,१५,००० गैलन।

११तब हूरामले सुलेमानलाई उत्तर दिए। हूरामले सुलेमानलाई एक खबर पठाए। त्यो खबरमा भनिएका कुराहरू यी हुन्: “सुलेमान, परमप्रभुले उहाँका मानिसहरूलाई प्रेम गर्नु हुन्छ। त्यसै कारणले उहाँले तपाईंलाई तिनीहरूको राजा चुन्नु भयो।” १२हूरामले यो पनि भने, “इस्राएलका परमप्रभु परमेश्वरको स्तुति गर्नुहोस्। उहाँले स्वर्ग अनि पृथ्वीको सृजना गर्नु भयो। उहाँले राजा दाऊदलाई एक बुद्धिमान छोरा दिनु भयो। सुलेमान बुद्धिमानी अनि समभदारी हुनुहुन्छ। तपाईंले परमप्रभुको निम्ति मन्दिर निर्माण गर्नु हुँदैछ। तपाईंले आफ्नै निम्ति पनि राज-महल निर्माण गर्नु हुँदैछ। १३म तपाईं कहाँ हूराम अब्बी नाउँ गरेको एक सिपालु कारीगर पठाउने छु। १४त्यसकी आमा दान कुल समूहकी थिइन्। त्यसका पिता सोर शहरका थिए। हूराम अब्बी सुन, चाँदी, काँसा, फलाम, ढुङ्गा अनि काठको काम गर्नेमा सिपालु छ। हूराम अब्बीसंग बैजनी, नीलो अनि रातो बस्त्र र मूल्यवान मलमलको काम गर्नमा पनि सिपालु छ। हूराम अब्बी तपाईंले भन्नु भएका नक्कासी गर्न अनि कुनै पनि काम गर्न सक्छ। त्यसले तपाईंका कारीगरहरू अनि तपाईंका पिता राजा दाऊदका कारीगरहरू सित काम गर्नेछ।

१५“अब, महाशय, तपाईंले हामीलाई गहुँ, जौ, तेल अनि दाखरस दिने वचन दिनु भयो। ती चीजहरू मेरा सेवकहरूलाई दिनु होस्। १६अनि हामी लबानोन देशबाट काठ काट्ने छौं। हामी तपाईंलाई चाहिएसम्म काठ काट्ने छौं। हामी मूढहरू साथबैँध्ने छौं। अनि तिनीहरूलाई समुद्रबाट यापो शहरतिर पठाउने छौं। त्यसपछि तपाईंले काठहरू यरूशलेममा लान सक्नु हुने छ।”

१७तब सुलेमानले इस्राएलमा बस्ने सबै विदेशीहरूको गन्ती लिए। यो त्यस समय पछि भयो जब दाऊदले मानिसहरूको गणना गरेका थिए। दाऊद सुलेमानका पिता थिए। तिनीहरूले देशमा १,५३,६०० विदेशीहरू भेट्टाए। १८सुलेमानले मालसामान बोक्नका निम्ति ७०,००० विदेशीहरू छाने। सुलेमानले ८०,००० विदेशीहरूलाई पहाडमा ढुङ्गा काट्नका निम्ति चुने। अनि सुलेमानले ३,६०० विदेशीहरूलाई मानिसहरूलाई काममा लगाइ राख्नका निम्ति निरीक्षक चुने।

सुलेमानले मन्दिर निर्माण गर्छन्

३ सुलेमानले यरूशलेमको मोरीयाह पर्वतमा परमप्रभुको मन्दिर निर्माण गर्न शुरू गरे। मोरीयाह पर्वत त्यो स्थान हो जहाँ परमप्रभु दाऊद, सुलेमानका पिता कहाँ आउनु भएको थियो। सुलेमानले त्यस स्थानमा मन्दिर निर्माण गरे जुन स्थान दाऊदले तयार पारेका थिए। यो स्थान ढिकी भएको खलामा थियो जो यबूसी ओर्नानको थियो। २सुलेमानले इस्राएलमाथि शासन गरेको चौथो वर्षको दोस्रो महीनामा काम शुरू गरे।

सुलेमान द्वारा परमेश्वरको मन्दिरको घडेरी निर्माण गर्नका निम्ति उपयोग गरिएका नाप यी हुन्। घडेरी ६० हात लामो अनि २० हात चौडा थियो। सुलेमानले मन्दिरको नाप गर्दा पुरानो हाते नाप चलाए। ४मन्दिरको सामुन्ने दलानको लमाइ २० हात अनि उँचाइ २० हात थियो। सुलेमानले दलानको भित्री भाग शुद्ध सुनले मोडे। ५सुलेमानले ठूलो कोठाका भित्ताहरूमा सल्लाका काठका तख्ताहरू लगाए। त्यस पछि तिनले सल्लाका तख्ताहरू माथि शुद्ध सुन लगाए। अनि तिनले शुद्ध सुन माथि खजूरको बृक्षको चित्र अनि सिक्री लगाए। ६सुलेमानले सुन्दरताको निम्ति मन्दिरमा बहुमूल्य रत्नहरू लगाए। सुलेमानले उपयोग गरेको सुन पर्वमबाट ल्याएका थिए। ७सुलेमानले मन्दिरको भित्री अंश सुनले मोहोरे सुलेमानले छाना मुनिको सत्तरी, चौखट भित्ता अनि ढोकाहरूमा सुन लगाए। सुलेमानले भित्ताहरूमा करूब स्वर्ग-दूतहरू कुँदैर बनाए।

त्यस पछि सुलेमानले महा पवित्रस्थान बनाए। त्यो महा पवित्रस्थान २० हात लामो अनि २० हात चौडा थियो। त्यो मन्दिर जतिकै चौडादार थियो। सुलेमानले महा पवित्र स्थानको भित्ता सुनले मोहोरे। सुनको तौल प्रायः ६०० तोडा किलोग्राम थियो। ६सुनका कीलाहरूको ओजन प्रायः ५० शेकेल थियो। सुलेमानले माथिल्लो कोठा सुनले ढाकी दिए। १०सुलेमानले महा पवित्रस्थानमा रारवनका निम्ति दुइवटा करूब स्वर्गदूतहरू बनाए। कारीगरहरूले करूब स्वर्गदूतहरूलाई सुनले मोहोरि दिए। ११करूब स्वर्गदूतका प्रत्येक पखेटा पाँच हात लामा थिए। पखेटाहरूको मोठ लमाइ बीसहात थियो। पहिलो करूब स्वर्गदूतको एउटा पखेटाले कोठाको एक तिरको भित्ता छोएको थियो, अनि अर्को पखेटाले दोस्रो करूब स्वर्गदूतको एउटा पखेटा छोएको थियो। १२अनि दोस्रो करूब स्वर्गदूतको अर्को पखेटाले कोठाको अर्को तिरको भित्ता छोएको थियो अनि यसको अर्को पखेटाले अर्को करूब स्वर्गदूतको पखेटा छोएको थियो। १३करूब स्वर्गदूतहरूका पखेटाहरूले मोठ २० हात ढाकेको थियो। करूब स्वर्गदूतहरू भित्र पवित्रस्थान तर्फ हेरेर उभिएका थिए। १४सुलेमानले नीलो, बैजनी र रातो बस्त्र अनि मूल्यवान मलमल उपयोग गरेर पर्दा बनाए। सुलेमानले पर्दामा करूब स्वर्ग दूतहरूको चित्र बनाए।

१५सुलेमानले मन्दिरको अघि दुइवटा स्तम्भहरू खडा गरे। स्तम्भहरू ३५ हात अग्ला थिए। दुइ स्तम्भका टुप्पाको अंश ५ हात लामो थियो। १६सुलेमानले सिक्रीहरूका हार बनाए। तिनले सिक्रीहरू स्तम्भहरूका टुप्पामा लगाए। सुलेमानले १००वटा दारीम बनाए अनि तिनीहरूलाई सिक्रीमा भुण्ड्याइ दिए। १७त्यस पछि सुलेमानले स्तम्भहरूलाई मन्दिरको सामुन्ने खडागरे। एउटा स्तम्भ दाहिने तिर खडा थियो। अर्को स्तम्भ देब्रोतिर खडा थियो। सुलेमानले दाहिनेतिरको स्तम्भको

नाउँ “याकीन” राखे। अनि सुलेमानले देब्रेतिरको स्तम्भको नाउँ “बोअज” राखे।

मन्दिरका निम्ति सजाउँ सामानहरू

४ सुलेमानले वेदी बनाउनका निम्ति काँसाको उपयोग गरे त्यो काँसाको वेदी २० हात लामो, २० हात चौडा अनि १० हात अग्लो थियो। त्यस पछि सुलेमानले गलित काँसाको उपयोग एउटा ठूलो खड्कुँले निर्माण गर्नका निम्ति गरे। त्यो ठूलो जलाशय गोली थियो अनि एक धारदेखि अर्को धार सम्म यसको नाप १० हात थियो। अनि त्यसको अग्लाइको नाप ५ हात अनि ३० हात घेरा भएको थियो। ३ठूलो काँसाको खड्कुँलाको बिट मुनि गोरूका आकृतिहरू अंकित थिए। ती आकृतिहरू दुइ पंक्तिमा थिए जो खड्कुँला वरिपरि १० हात फैलिएका थिए। खड्कुँलाको आकृति बनाउँदा नै उचित स्थानमा गोरूका आकृति ढालिएका थिए। ४ठूलो काँसाको खड्कुँला बाहवटा गोरू ठूलूला मूर्तिहरू माथि थिए। तीनवटा गोरू उत्तर तर्फ फर्केका थिए। तीनवटा गोरू पश्चिमतर्फ फर्केका थिए। तीनवटा गोरू दक्षिण तर्फ फर्केका थिए। तीनवटा गोरू पूर्व तर्फ फर्केका थिए। ठूलो काँसाको खड्कुँला यी गोरूहरू माथि थिए। सबै गोरूहरू तिनीहरूका पछिल्ला भाग एक अर्काका साथ अनि माभ्रमा पारेर उभाइएका थिए। ५ठूलो काँसाको खड्कुँला आठ सेन्टी मिटर बाक्लो थियो। ठूलो खड्कुँलाको घेरा प्यालाको घेरा जस्तै थियो। घेरा फक्रिएको लिली जस्तै देखिन्थ्यो। त्यसमा प्रायः सत्तरी हजार पाथी* अटाउँन सकिन्थ्यो।

६सुलेमानले दशवटा स्नान भाँडाहरू बनाए। पाँच स्नान भाँडाहरू तिनले ठूलो काँसाको खड्कुँलाको दाहिनेतिर राखे अनि सुलेमानले पाँच स्नानभाँडा ठूलो काँसाको खड्कुँलाको देब्रेतिर राखे। यी दशवटा स्नान भाँडाहरू होमबलिका निम्ति अर्पण गरिएका सामग्रीहरू धुनका निम्ति उपयोग गरिनु थियो। तर ठूलो काँसाको खड्कुँला बलि अर्पण गर्नुको अघि पूजाहारीहरूले नुहाउनका निम्ति उपयोग गरिनु थियो।

७सुलेमानले सुनको दशवटा सामदान बनाए। तिनले ती सामदान बनाउने योजनालाई अनुसरण गरे तिनले ती सामदानहरू मन्दिरमा राखे। पाँचवटा सामदान दाहिने तर्फ अनि पाँचवटा सामदान देब्रे तिर थिए। ८सुलेमानले दशवटा टेबलहरू बनाए अनि तिनीहरूलाई मन्दिरमा राखे। पाँचवटा टेबलहरू दाहिनेतिर अनि पाँचवटा टेबलहरू मन्दिरमा देब्रेतिर राखिए। अनि सुलेमानले १०० स्नान भाँडाहरू बनाउन सुन उपयोग गरे। ९सुलेमानले पूजाहारीहरूको आँगन, ठूलो आँगन अनि आँगनहरूका निम्ति ढोकाहरू पनि बनाए। तिनले आँगनतिर खुलिने

सत्तरी हजार पाथी अर्थात् १७,५०० गँलन।

ती ढोकाहरूलाई ढाक्न काँसाको उपयोग गरे। १०त्यसपछि तिनले ठूलो काँसाको खड्कुँलालाई मन्दिरको दाहिनेतिर दक्षिण पूर्व दिशामा राखे।

११हूरामले भैंडा, बेल्चा अनि कचौराहरू बनाए। त्यसपछि हूरामले परमेश्वरको मन्दिरमा राजा सुलेमानका निमित्त कार्य समाप्त गरे। १२हूरामले दुइवटा स्तम्भहरू अनि ती दुइ स्तम्भका माथिल्ला भागका ठूला कचौराहरू बनाएका थिए। हूरामले दुइ ठूला स्तम्भका टुप्पोको अंशमा भएका दुइ ठूला कचौराहरूलाई ढाक्न बुट्टादार जाली पनि बनाए। १३हूरामले दुइ बुट्टादार जालीका निमित्त ४०० दारिम पनि बनाए। प्रत्येक जालीका निमित्त दुई लहर दारिमहरू थिए। ती जालीहरूले दुइ स्तम्भका टुप्पोका अंशमा भएका कचौराहरू छोपिएका थिए। १४हूरामले ठेला-गाडीहरू अनि आधार स्तम्भमा कचौराहरू पनि बनाए। १५हूरामले एउटा ठूलो काँसाको खड्कुँला अनि खड्कुँला मुन्तिर बाह्रवटा गोरूहरू बनाए। १६हूरामले भैंडाहरू, बेल्चाहरू, काँटाहरू अनि सबै सामग्रीहरू परमप्रभुको निमित्त राजा सुलेमानलाई बनाइ दिए। यी सामग्रीहरू कलाईवाला काँसाद्वारा बनाइएका थिए। १७राजा सुलेमानले ती सामग्रीहरू पहिला मायका साँचामा खन्याए। ती साँचाहरू सुक्कोत अनि सरेदा शहर माभ भएको यर्दन बेसीमा निर्माण गरिएका थिए। १८सुलेमानले यति विध्न यी चीज बीजहरू बनाए कि कसैलेपनि यसका निमित्त उपयोग गरिएको काँसाको तौललिने चेष्टा गरेनन्।

१९सुलेमानले परमेश्वरको मन्दिरका निमित्त चीज बीजहरू बनाए। सुलेमानले सुनको वेदी बनाए। तिनले टेबलहरू बनाए जहाँ उपस्थितको रोटी राखिन्थ्यो। २०सुलेमानले सामदानहरू अनि त्यसका बत्तीहरू शुद्ध सुनको बनाए। ती बत्तीहरू तिनीहरूका निमित्त बनाएको योजना अनुसार भित्र पवित्रस्थानको अघि जलाउनु पर्ने थियो। २१सुलेमानले फूलहरू, बत्तीहरू, धुपौरा अनि चिम्टाहरू बनाउनका निमित्त शुद्ध सुनको उपयोग गरे। २२सुलेमानले छरितो पार्ने, बाटाहरू, कचौराहरू, तावा चिम्टाहरू अनि धूपदानीहरू बनाउनका निमित्त शुद्ध सुनको उपयोग गरे। सुलेमानले मन्दिरका ढोकाहरू, महा पवित्रस्थानको भित्री ढोकाहरू अनि मुख्य विशाल कक्षका ढोकाहरू निर्माण गर्नका निमित्त शुद्ध सुनको उपयोग गरे।

५ तब, परमप्रभुको मन्दिरका निमित्त सुलेमानले गरेका सम्पूर्ण कार्य पूर्ण भए। सुलेमानले सबै चीजहरू ल्याए जो तिनका पिता दाऊदले मन्दिरका निमित्त दिएका थिए। सुलेमानले सुन चाँदीका सबै चीजहरू अनि सजाउने सबै वस्तुहरू ल्याए। सुलेमानले ती सबै चीज बीजहरू परमेश्वरको मन्दिरका कोष-कक्षमा राखे।

पवित्र सन्दूक मन्दिरमा ल्याइए

सुलेमानले इस्त्राएलका सबै अग्रज अनि कुल समूहका

प्रधानहरूलाई यरूशलेममा एक साथ भेट गर्ने आदेशदिए। (यी मानिसहरू इस्त्राएलका परिवारहरूका प्रधानहरूका प्रमुखहरू थिए।) सुलेमानले यसो गरे जसमा कि लेवीहरूले परमप्रभुको करारको सन्दूक दाऊदको शहर सियोनबाट मन्दिर सम्म ल्याउन सकोस्। ३इस्त्राएलका सबै मानिसहरू भूप्रो-बासको चाडको समयमा राजा सुलेमानको समक्षमा एकसाथ भेला भए। यो उत्सव सातौं महीनामा मनाइन्थ्यो।

४जब इस्त्राएलका सबै अग्रजहरू आइपुगे, लेवीहरूले करारको सन्दूक उठाए। ५तब पूजाहारी अनि लेवीहरूले करारको सन्दूक बोकेर यरूशलेममा लगे। तिनीहरूले भेट हुने पाल अनि त्यसमा भएका सबै पवित्र वस्तुहरू पनि यरूशलेममा ल्याए। ६राजा सुलेमान अनि इस्त्राएलका सबै मानिसहरूले करारको सन्दूक अघि भेटे। राजा सुलेमान अनि इस्त्राएलका समस्त मानिसहरूले भैंडा अनि गोरूहरूका बलि चढाए। भैंडा अनि गोरूहरू यति विध्न थिए कि कुनै व्यक्तिले ती गिन्ती गर्न सकेनन्। ७त्यसपछि पूजाहारीहरूले परमप्रभुको करारको सन्दूक त्यसका निमित्त तयार पारिएका स्थानमा ल्याए। त्यो स्थान मन्दिर भित्रको महापवित्र स्थान थियो। करारको सन्दूकलाई करूब स्वर्गदूतहरूका पखेटा मुनि राखियो। ८करूब स्वर्गदूतहरूले तिनीहरूका पखेटाहरू त्यस स्थान माथि फैलाएका थिए जहाँ करारको सन्दूक थियो। करूब स्वर्गदूतहरूले करारको सन्दूकलाई ढोकेका थिए र सन्दूक बोक्न उपयोग गरिएका डन्डामाथि खडा थिए। ९ती डन्डाहरू यति लामा थिए कि तिनीहरूको टुप्पो महा पवित्र स्थानको सामुनेबाट नै देख्न सकिन्थ्यो। तर कुनै व्यक्तिले पनि ती डन्डाहरूलाई मन्दिरको बाहिरबाट देख्न सकेन थियो। ती डन्डाहरू आज सम्म पनि त्यही छन्। १०करारको सन्दूकमा दुई फलाकहरू बाहेक अरु केही थिएन। मोशाले ती दुइ फलाकलाई होरेब पहाडमा करारको सन्दूकभित्र राखेका थिए। होरेब त्यो स्थान हो जहाँ परमप्रभुले इस्त्राएलका मानिसहरूसित करार गर्नु भएको थियो। इस्त्राएलका मानिसहरू मिश्रदेशबाट बाहिर भए पछि त्यो कुरा घटेको थियो।

११त्यहाँ भएका सबै पूजाहारीहरूले स्वयंलाई पवित्र तुल्याउने रीति सम्पन्न गरे। तब, पूजाहारीहरू पवित्र स्थानको बाहिर आए, तिनीहरू एकै साथ उभिए, तर तिनीहरूको विशेष समूहमा होइन। १२लेवी गायकहरू वेदीका पूर्वतर्फ उभिए। आसाप, हेमान अनि यदूतूनका सबै गायक समूहहरू त्यहाँ थिए। तिनीहरूका छोरा अनि आफन्तहरू पनि त्यहाँ थिए। ती लेवी गायकहरू सेतो मलमलका पोशाकमा थिए। तिनीहरू सित भ्याम्टा, वीणा र सारङ्गीहरू थिए। त्यहाँ १२० पूजाहारीहरू ती लेवी गायकहरू साथ थिए। ती १२० पूजाहारीहरूले तुरही बजाए। १३मानिसहरूकसैले तुरही बजाए कसैले गाए ती एक व्यक्ति जस्तै थिए। तिनीहरूले एउटै

ध्वनिमा बजाए जब तिनीहरूले परमप्रभुको स्तुति गरे अनि धन्यवाद ज्ञापन गरे। तिनीहरूले तुरही, भ्याम्टा अनि वाद्य-यन्त्रबाट ठूलो आवाज निकाले। तिनीहरूले “परमप्रभुको स्तुति गरे किनभने उहाँ असल हुनुहुन्छ। उहाँको सत्य प्रेम सदा सर्वदा चलि रहन्छ” भनी गीत गाए।

तब परमप्रभुको मन्दिर बादलले भरियो। १४पूजाहारीहरूले सेवा कार्य चलाइ राख्न सकेनन् किनभने यो मन्दिर परमप्रभुको महिमाले बादलको रूपमा भरिएको थियो।

६ तब सुलेमानले भने, “परमप्रभुले भन्नुभयो,” उहाँ अन्धकार मेघमा बस्नु हुने छ। परमप्रभु, मैले तपाईंलाई बस्नका निमित्त एक मन्दिर निर्माण गरेको छु। यो एउटा उच्च मन्दिर हो, एक स्थान जहाँ तपाईं सदा सर्वदा रहनु हुनेछ।”

सुलेमानको भाषण

३राजा सुलेमान घुमे अनि त्यहाँ भेला भएका इस्त्राएलका सबै मानिसहरूलाई आशीर्वाद दिए जो जती उनको अघि उभिरहेका थिए। ४सुलेमानले भने, “परमप्रभु इस्त्राएलका परमेश्वरको स्तुति होस्। उहाँले मेरो पिता दाऊदसित बातचित गर्नुहुदा जे प्रतिज्ञा गर्नु भएको थियो त्यो पूरा गरिदिनु भयो। परमप्रभु परमेश्वरले भन्नुभयो त्यो यो हो: ५‘मैले इस्त्राएललाई धेरै अघि मिश्रदेशबाट बाहिर ल्याएँ। अनि अहिले सम्म मैले मेरो नाउँमा मन्दिर निर्माण गर्ने स्थानका निमित्त इस्त्राएलका कुनै पनि कुल समूहको शहर मैले छानेको छैन। मैले मेरा इस्त्राएलका मानिसहरू, मानिसहरूलाई अगुवाइ गर्ने व्यक्ति चुनेको छैन। ६तर अहिले मेरो नाउँको निमित्त स्थानको रूपमा यरूशलेम चुनेको छु। अनि मैले मेरा इस्त्राएली मानिसहरूको अगुवाइका निमित्त दाऊदलाई चुनेको छु।’

७‘मेरा पिता दाऊदले इस्त्राएलका परमप्रभु परमेश्वरको नाउँमा एउटा मन्दिर निर्माण गर्न चाहेका थिए। ८तर परमप्रभुले मेरा पितालाई भन्नुभयो, ‘दाऊद जब तैले मेरो नाउँमा एउटा मन्दिर निर्माण गर्न चाहिस्, तैले उत्तम गरिस्। ९तर तैले मन्दिर निर्माण गर्न सक्तैनस्। तर तेरो आफ्नो छोराले मेरो नाउँमा मन्दिर निर्माण गर्ने छ।’ १०अहिले परमप्रभुले जे गर्छु भन्नु भएको थियो त्यही गर्नु भएको छ। म मेरा पिताको स्थानमा नयाँ राजा भएको छु। दाऊद मेरा पिता थिए। अहिले म इस्त्राएलको राजा भएको छु। यही नै परमप्रभुले प्रतिज्ञा गर्नु भएको थियो। अनि मैले इस्त्राएलका परमप्रभु परमेश्वरको नाउँमा मन्दिर बनाएको छु। ११मैले मन्दिरमा करारको सन्दूक राखेकोछु। करारको सन्दूक जहाँ छ त्यही परमप्रभुको करार राखिएको छ। परमप्रभुले यो करार इस्त्राएलका मानिसहरूसित सम्पन्न गरेका थिए।”

सुलेमानको प्रार्थना

१२सुलेमान परमप्रभुको वेदी अघि उभिए। तिनी इस्त्राएलका समस्त मानिसहरूको सामुने उभिएका थिए जो एक साथ भेला भएका थिए। त्यस पछि सुलेमानले आफ्ना हात पाखुराहरू फैलाए। १३सुलेमानले ५ हात लामो, ५ हात चौडा अनि ३ हात उच्च काँसाको मञ्च बनाएका थिए अनि त्यसलाई बाहिरको आँगनको माभमा राखिएको थियो। तब तिनी मञ्चमा उभिए अनि इस्त्राएलका समस्त मानिसहरू अघि घुँडा टेके, जो त्यहाँ एकत्रित भएका थिए। सुलेमानले आफ्ना हातहरू आकाश तिर फैलाए। १४सुलेमानले भने:

“इस्त्राएलका परमप्रभु परमेश्वर, तपाईं जस्तो परमेश्वर स्वर्ग वा पृथ्वीमा कोही छैन। तपाईंले तपाईंको प्रेम अनि दयाको करार राख्नु हुन्छ। तपाईंले तपाईंका सेवकहरूसित गर्नु भएको करारको पालन गर्नुहुन्छ, यदि तिनीहरू सम्पूर्णहृदयले ठीकसित बस्छन् अनि तपाईंको आज्ञा पालन गर्छन् भने। १५तपाईंले तपाईंका सेवक दाऊदसित गर्नु भएको प्रतिज्ञा पुरा गर्नुभयो। दाऊद मेरा पिता थिए। तपाईंले तपाईंको मुखाबृन्दबाट प्रतिज्ञा गर्नुभयो। आज तपाईंले त्यो प्रतिज्ञालाई तपाईंका हातद्वारा सत्य तुल्याउनु भयो। १६अब, परमप्रभु इस्त्राएलका परमेश्वर तपाईंको सेवक मेरा पिता दाऊद प्रतिको तपाईंको प्रतिज्ञा राखिदिनु होस्। तपाईंले गर्नु भएको प्रतिज्ञा यही हो: तपाईंले भन्नुभयो, ‘दाऊद, तेरो परिवारबाट मेरो सामुने इस्त्राएलको सिंहासनमा बसाउँनका निमित्त एक व्यक्ति पाउनु कहिले असफल हुने छैनस्। यो लगातार भइरहनेछ जबसम्म तिम्रा सन्तानहरूले मेरो आज्ञाहरू पच्छ्याउँन छन्। तिनीहरूले मेरो नियम त्यस्तै प्रकारले पालन गर्नु पर्ने छ जसरी तैले मेरो व्यवस्था पालन गरेको छस्।’ १७अब इस्त्राएलका परमप्रभु परमेश्वर, तपाईंको प्रतिज्ञा सत्य तुल्याइ दिनुहोस्। तपाईंले यो प्रतिज्ञा तपाईंको सेवक दाऊदलाई दिनु भएको थियो।

१८‘तर हामी जान्दछौं कि, परमेश्वर, तपाईं वास्तवमा पृथ्वीमा मानिसहरूसित बस्नु हुन्न। स्वर्ग अनि सर्वोच्च स्वर्गले पनि तपाईंलाई आफूमा अँटाउने क्षमता राख्न सक्तैन। अनि हामी जान्दछौं कि मैले बनाएको यो मन्दिरले तपाईंलाई अँटाउन सक्तैन। १९तर दया गरेर परमप्रभु परमेश्वर मैले गरेको प्रार्थना प्रति अनि मैले दयाको याचना गरेको समयमा ध्यान दिनुहोस्। दया गरेर मेरो खुशीको चिच्याहट र तपाईंमा चढाइएको मेरो प्रार्थना सुनीदिनु होस्। म तपाईंको सेवक हुँ। २०म यो प्रार्थना गर्छु कि तपाईंको दृष्टि यो मन्दिरलाई हेर्न दिन अनि रात खुला राख्नु हुनेछ। तपाईंले भन्नु भएको थियो कि तपाईंले तपाईंको नाउँ यस स्थानमा राख्नु हुनेछ। तपाईंले मेरो प्रार्थना सुनिदिनु हुनेछ जब म यो मन्दिरलाई हेरेर प्रार्थना गर्नेछु। २१मेरा प्रार्थना अनि तपाईंका इस्त्राएलका मानिसहरूले गरेका प्रार्थना

सुनिदिनुहोस्। हाम्रा प्रार्थना सुनिदिनुहोस् जब हामी यो मन्दिर तिर हेर्दै प्रार्थना गर्दछौं। तपाईं स्वर्गमा जहाँ रहनु हुन्छ त्यहीबाट सुनि दिनु होस्। जब तपाईंले हाम्रा प्रार्थना सुनु हुन्छ, हामीलाई क्षमा प्रदान गर्नु होस्।

२२“कुनै व्यक्ति कुनै अन्य मानिस प्रति केही नराम्रो गरेर दोषी हुन सक्छ। जब त्यसो हुन्छ तब दोषी व्यक्तिले उ निर्दोष भनी प्रतिज्ञा गर्न तपाईंको नाउँ उपयोग गर्नुपर्ने छ। जब उ प्रतिज्ञा गर्नका निम्ति मन्दिरमा तपाईंको वेदी समक्ष आउँछ। २३तब स्वर्गबाट सुनिदिनु होस्। तपाईंले सेवकको फैसला गरेर कार्यान्वित गरिदिनुहोस्। नराम्रा व्यक्तिलाई दण्ड दिनुहोस् अनि उसलाई त्यस्तै कष्ट भोगाउनुहोस् जस्तो कष्ट उसले अन्यलाई भोगाएको थियो। यो सिद्ध गरिदिनुहोस् कि जुन व्यक्तिले सही कार्य गरेको छ उ निर्दोष छ।

२४“यदि शत्रुले तपाईंका इस्त्राएली मानिसहरूलाई परास्त तुल्याउन सक्छन किनभने तपाईंका मानिसहरूले तपाईंको विरुद्ध पाप गरेका छन्। तब, यदि तिनीहरू तपाईंको नाउँमा दोषहरूलाई स्वीकार गर्दै तपाईं कहाँ फर्का आएर अनि यदि तिनीहरूले यो मन्दिरमा तपाईंलाई प्रार्थना गरी क्षमा याचना माग्छ भने। २५तब स्वर्गबाट सुनि दिनुहोस् अनि तपाईंका इस्त्राएली मानिसहरूको पापलाई क्षमा गरी दिनुहोस्। तिनीहरूलाई त्यस देशमा फर्काइ पठाउनु होस् जुन तपाईंले तिनीहरूलाई अनि तिनीहरूको पुर्खाहरूलाई दिनु भएको थियो।

२६“केही समय आकाश बन्द हुन सक्छ यस्तो प्रकारले पानी पर्दैन किनभने इस्त्राएलका मानिसहरूले तपाईंको विरुद्ध पाप गरे। यदि यसो भए इस्त्राएलका मानिसहरूले पश्चाताप गर्छन् अनि यो मन्दिरलाई हेर्दै प्रार्थना गर्छन्। तपाईंको नाउँमा दोष स्वीकार गर्छन् अनि तिनीहरूले पाप गर्न छोड्छन्, किनभने तपाईंले तिनीहरूलाई दण्ड दिनु हुँदछ। २७तब स्वर्गबाट सुनिदिनुहोस्। सुनुहोस् अनि तिनीहरूको पाप क्षामा गरिदिनुहोस्। इस्त्राएलका मानिसहरू तपाईंका सेवक हुन्। तब, तिनीहरूलाई जिउनु पर्ने उचित मार्ग सिकाइ दिनुहोस्। अनि तपाईंको देशमा वर्षा पठाइ दिनुहोस्। त्यो तपाईंले तपाईंका मानिसहरूलाई दिनु भएको देश हो।

२८“देशमा अनिकाल हुन वा महामारी र फसलको बिरामी वा दुसीपर्ने रोग वा सलह वा फटेग्राहरू आउन सक्छनन र यदि शत्रुले इस्त्राएलका मानिसहरूलाई तिनीहरूका शहरमा आक्रमण गर्ला र इस्त्राएलमा कुनै किसिमको बिरामी होला, २९अनि त्यस बेला कुनै पनि तपाईंका इस्त्राएलका मानिसले-प्रत्येक व्यक्तिले आफ्नो कष्ट अनि पीडा जानेर-अनि यदि त्यस व्यक्तिले आफ्नो हात अनि पाखुरा यो मन्दिरलाई हेर्दै फैलाउला। ३०त्यसबेला स्वर्गबाट सुनिदिनुहोस्। स्वर्ग त्यो स्थान हो जहाँ तपाईं बस्नु हुन्छ। सुनुहोस् अनि क्षमा प्रदान गरिदिनु होस्। प्रत्येक व्यक्तिलाई त्यही दिनुहोस् जो उसले पाउनु पर्छ,

किनभने तपाईंले जान्नु हुन्छ प्रत्येक व्यक्तिको हृदयमा के छ। तपाईं मात्र जान्नु हुन्छ एक व्यक्तिको हृदयमा के छ। ३१तब मानिसहरू डराउने छन् अनि तपाईंले हाम्रा पुर्खाहरूलाई दिनु भएको देशमा बसुञ्जेल तपाईंको आज्ञा पालन गर्ने छन्।

३२“कोही यस्तो परदेशी हुन सक्छ जो तपाईंका इस्त्राएलका मानिसहरू मध्ये एक होइन, तर जो अति टाढा भूमिबाट यहाँ आएका छन्। उसले तपाईंको महान नाउँ, तपाईंको विशाल शक्तिले तपाईंले मानिसहरूलाई बचाउँन सक्नु हुन्छ भनि सुने र आएका हुन सक्छ जब आउँछन अनि यो मन्दिरलाई हेरेर प्रार्थना गर्छन। ३३तब स्वर्गमा जहाँ तपाईं बस्नु हुन्छ, परदेशीको कुरा सुनिदिनुहोस् अनि उसको प्रार्थनाको उत्तर दिनुहोस्। तब पृथ्वीका सबै मानिसहरूले तपाईंको नाउँ जान्ने छन्। इस्त्राएली मानिसहरूले तपाईंको सम्मान गरे भैं तपाईंको सम्मान गर्ने छन्। पृथ्वीका सबै मानिसहरूले जान्नेछन् कि जुन मन्दिर मैले बनाएँ त्यो तपाईंको नाउँद्वारा चिनिन्छ।

३४“तपाईंले तपाईंका मानिसहरूलाई तिनीहरूका शत्रुहरूसित लड्नका निम्ति कुनै स्थानमा पठाउनु हुनेछ। तिनीहरूले तपाईंले छान्नु भएको यो शहर तिर अनि मैले तपाईंको नाउँमा निर्माण गरेको यो मन्दिर तिर हेरेर तपाईंको प्रार्थना गर्नेछन्। ३५कृपा पूर्वक स्वर्गमा तिनीहरूको प्रार्थना सुनिदिनुहोस्। तिनीहरूलाई सुनिदिनुहोस् जब तिनीहरू सहायताका निम्ति याचना गर्छन्। अनि तिनीहरूलाई सहायता गरिदिनुहोस्।

३६“मानिसहरूले तपाईंको विरुद्ध पाप गर्ने छन् पाप नगर्ने मानिस कोही छैनन्। अनि तपाईं तिनीहरू प्रति क्रोधित बन्नुहुन्छ। तपाईंले कुनै शत्रुद्वारा तिनीहरूलाई परास्त गरि दिनु हुनेछ, र कब्जामा पर्न दिनुहुनेछ अनि अति टाढा वा नीजकको देशमा जान बाध्य तुल्याउनु हुनेछ। ३७तर त्यसबेला तिनीहरूले आफ्ना विचार बदलने छन् अनि तपाईं सित याचना गर्नेछन् जब तिनीहरू त्यस देशमा रहेका हुन्छन् जहाँ तिनीहरू कैदी छन्। तिनीहरूले भन्ने छन्, ‘हामीले पाप गरेका छौं। हामीले गल्ती गरेका छौं अनि हामीले दुष्टता पूर्वक काम गरेका छौं।’

३८अनि तिनीहरू तपाईं कहाँ त्यस देशबाट आफ्ना पूर्ण हृदय र मन सहित फर्कि आउने छन्। अनि तिनीहरूले तिनीहरूको देश, तपाईंले तिनीहरूका पुर्खाहरूलाई दिनु भएको देशतिर अनि तपाईंले छान्नु भएको शहरतिर हेरेर प्रार्थना गर्ने छन्। अनि तिनीहरूले मैले तपाईंको नाउँमा निर्माण गरेको मन्दिर तिर फर्केर प्रार्थना गर्नेछन्। ३९जब यसो हुन्छ स्वर्गबाट सुनि दिनुहोस्। स्वर्ग तपाईंको बास स्थान हो। तिनीहरूको प्रार्थना स्वीकार गरि दिनुहोस् जब तिनीहरू सहायताका निम्ति याचना गर्छन्। अनि तिनीहरूलाई सहायता गरिदिनुहोस्। तपाईंका मानिसहरूलाई क्षमा गरि दिनुहोस्। जसले तपाईंको

विरुद्ध पाप गरेका छन्। ४०अब, मेरा परमेश्वर, म तपाईंसँग याचना गर्छु, तपाईंको आँखा अनि तपाईंको कान खोली दिनुहोस्। हामीले यस स्थानमा गरेका प्रार्थनाहरू सुनिदिनुहोस् अनि त्यस प्रति ध्यान दिनुहोस्।

४१“अब, हे परमप्रभु प्रमेश्वर, उठ्नु होस्, अनि तपाईंको विशेष स्थानमा, करारको सन्दूकमा आउनु होस् जसले तपाईंको पराक्रम प्रदर्शित गर्छ। तपाईंका पूजाहारीहरूले मुक्ति धारण गर्न सकून्। तपाईंका साँच्चा अनुयायीहरू यी असल कुराहरूमा खुशी होऊन्।

४२“हे परमप्रभु परमेश्वर, अभिषेक भएको तपाईंका राजालाई स्वीकार गर्नुहोस्। तपाईंको अचूक प्रेमले सेवक दाऊदलाई सम्भना गर्नुहोस्।”

परमप्रभुलाई मन्दिर समर्पित

जब सुलेमानले प्रार्थना पूर्ण गरे तब आकाशबाट आगो भ्रस्यो अनि होमबलि र बलिदानहरूलाई जलाइ दियो। परमप्रभुको महिमाले मन्दिर भरियो। परमप्रभुको महिमाले भरिएको हुनाले पूजाहारीहरू मन्दिर भित्र पस्न सकेनन्। इस्त्राएलका समस्त मानिसहरूले आगोलाई स्वर्गबाट उत्रेको देखे। इस्त्राएलका मानिसहरूले मन्दिरमा परमप्रभुको महिमा पनि देखे। तिनीहरूले आफ्ना अनुहार आँगनका भँडै तिर झुकाए। तिनीहरूले परमप्रभुको आराधना गरे अनि धन्यवाद ज्ञापन गरे। तिनीहरूले गीत गाए परमप्रभु असल हुनुहुन्छ। उहाँको करुणा सदा सर्वदा चलिरहन्छ।

त्यस पछि राजा सुलेमान अनि इस्त्राएलका समस्त मानिसहरूले परमप्रभुको समक्ष बलिदान चढाए। पराजा सुलेमानले २२,००० गोरूहरू अनि १,२०,००० भेडा अर्पण गरे। राजा र सबै मानिसहरूले परमेश्वरको मन्दिरलाई समर्पण गरे। यो परमेश्वरको आराधना गर्नका निम्ति मात्र उपयोग गरिन्थ्यो। पूजाहारीहरू आफ्ना कार्य गर्न तयार खडा भए। लेवीहरू पनि परमप्रभुको संगीतका यन्त्रहरू सहित खडा भए। ती यन्त्रहरू परमप्रभुको धन्यवाद चढाउनका निम्ति राजा दाऊदले बनाएका थिए। पूजाहारी अनि लेवीहरूले गाउँदै परमप्रभुको स्तुति गरे किनभने उहाँको प्रेम सदा सर्वदा चलिरहन्छ। लेवीहरू देखि अर्को तिर पूजाहारीहरू उभैदा तिनीहरूले आफ्ना तुरही बजाए। अनि इस्त्राएलका सबै मानिसहरू उभिएका थिए।

सुलेमानले आँगनको मध्य भाग पवित्र बनाए। त्यो आँगन परमप्रभुको मन्दिरको सामुन्ने थियो। त्यो त्यही स्थान हो जहाँ सुलेमानले होमबलि अनि मेल बलिको बोसो अर्पण गरे। सुलेमानले आँगनको मध्य अंश उपयोग गरे किनभने तिनले निर्माण गरेको काँसाको वेदीमा सबै होमबलि, अन्नबलि अनि बोसोहरू अँटाउन सकेन। त्यस्ता भेटीहरू अनेक थिए।

सुलेमान अनि इस्त्राएलका समस्त मानिसहरूले सात

दिन सम्म भोज उत्सव मनाए। सुलेमानका साथ विशाल जन समूह थिए। ती मानिसहरू लीवो-हमातको शहर देखि फैलीएर मिश्रदेशको खोल्चासम्मका क्षेत्रबाट आएका थिए। ६आठौँ दिनमा तिनीहरूले एक पवित्र सभा राखे किनभने तिनीहरूले सातदिन सम्म भोज उत्सव मनाएका थिए। तिनीहरूले वेदीलाई समर्पण अनि यसको समर्पणको उत्सव अझ सात दिनसम्म मनाए। १०सातौँ महीनाको तेईसौँ दिनमा सुलेमानले मानिसहरूलाई घर फर्काइ पठाए। मानिसहरू अत्यन्तै हर्षित थिए अनि तिनीहरूको हृदय आनन्दले परिपूर्ण थियो, किनभने परमप्रभु दाऊद प्रति, सुलेमान प्रति अनि आफ्ना इस्त्राएली मानिसहरू प्रति अत्यन्त असल हुनुहुन्थ्यो।

परमप्रभु सुलेमान कहाँ आउनु हुन्छ

११सुलेमानले परमप्रभुको मन्दिर अनि राज-महलको निर्माण कार्य पुरा गरे। सुलेमानले परमप्रभुको मन्दिर अनि आफ्नो महलको निर्माण कार्य पूर्ण गर्नका निम्ति जे जति योजना बनाएका थिए त्यसमा तिनलाई सफलता प्राप्त भयो। १२तब परमप्रभु राती सुलेमान कहाँ आउनु भयो। परमप्रभुले तिनलाई भन्नुभयो, “सुलेमान, मैले तेरो प्रार्थना सुनेको छु, अनि मैले यो स्थानलाई आफ्नै निम्ति बलि-गृहको रूपमा चुनेकोछु। १३जब म आकाशलाई बन्द गर्छु तब वर्षा हुँदैन वा म सलहलाई देशको ध्वंश गर्ने आदेश दिन्छु वा म मेरा मानिसहरू कहाँ महामारी पठाउँछु। १४अनि यदि मेरो मानिसहरू, जसलाई मेरो नाउँद्वारा पुकारिन्छ, तिनीहरू आफै विनम्र भई प्रार्थना गर्छन्, र यदि तिनीहरूले मलाई खोज्छन् अनि आफ्ना नराम्रा बटोबाट तिनीहरू हट्छन् भने, तब म स्वर्गबाट तिनीहरूलाई सुन्नेछु। अनि म तिनीहरूको पापलाई क्षमा गरिदिने छु अनि तिनीहरूको भूमिलाई निको पारी दिनेछु। १५अब, मेरा आँखा खुलाछन् अनि मेरा कानले यस स्थान मा गरिएका प्रार्थनाहरू प्रति ध्यान दिने छन्। १६मैले यो मन्दिर चुनेकोछु मैले यसलाई पवित्र तुल्याएको छु जस द्वारा मेरो नाउँ सदा-सर्वदा यहाँ रहिरहनेछ। हो, मेरा आँखा अनि हृदय सदैव यहाँ यो मन्दिरमा रहनेछ।

१७“अब सुलेमान, यदि तँ मेरो सामुन्ने तेरो पिता दाऊद बसे जस्तै बसिस भने अनि मैले दिएका सबै आदेशहरू तँले पालन गरिस भने, यदि तँले मेरा व्यवस्था अनि नियमहरूको पालन गरिस भने। १८तब म तँलाई एक शक्तिशाली राजा बनाउँने छु अनि तेरो राज्य महान बन्नेछ। मैले तेरा पिता सँग गरेको करार त्यही हो। मैले त्यसलाई भनेथें, ‘दाऊद, तँले आफ्नो परिवारमा एक यस्तो व्यक्ति सदैव पाउने छस् जो इस्त्राएलमा राजा हुनेछ।’

१९“तर, यदि तँले मैले गरेका मेरा व्यवस्था अनि आदेशहरू पालन गर्दैनस् भने यदि तँले अन्य देवताहरूको

पूजा गर्हस् अनि तिनीहरूको सेवा गर्हस् भने। २०तब म इस्त्राएलका मानिसहरूलाई मैले तिनीहरूलाई दिएको देशबाट बाहिर निकाल्ने छु। अनि म यो मन्दिरलाई त्याग्ने छु जसलाई मैले आफ्ना नाउँका निमित्त पवित्र तुल्याएको छु। म यो मन्दिरलाई केही यस्तो बनाउने छु जसमा कि सबै राष्ट्रहरूले यसको बारेमा नरात्रा कुरा गर्ने छन्। २१प्रत्येक व्यक्ति, जो यो मन्दिर भएर पार हुन्छ जो यति उच्च रूपले सम्मानित थियो, आश्चर्यमा पर्ने छ। तिनीहरूले भन्ने छन्, 'परमप्रभुले यो देश अनि यो मन्दिर माथि किन यस्तो भयानक कुरो गर्नु भयो?' २२त्यस बेला मानिसहरूले उत्तर दिने छन्, 'किनभने इस्त्राएलका मानिसहरूले परमप्रभु परमेश्वर तिनीहरूको पिता-पूर्वाहहरूका परमेश्वरलाई त्यागे। उहाँ उही परमेश्वर हुनुहुन्छ जसले तिनीहरूलाई मिश्रदेश देखि बाहिर ल्याउनमा अगुवाइ गर्नु भएको थियो। तर इस्त्राएलका मानिसहरूले अन्य देवताहरूलाई स्वीकार गरे। तिनीहरूले ती अन्य देवताहरूको पूजा अनि सेवा गरे। त्यही कारण हो कि परमप्रभुले इस्त्राएली मानिसहरूमाथि यी सबै भयानक कुराहरू घट्टन दिनु भयो।'

सुलेमानले निर्माण गरेका शहरहरू

परमप्रभुको मन्दिर अनि आफ्नो भवन निर्माण गर्नका निमित्त सुलेमानलाई बीस वर्ष लाग्यो। त्यसपछि सुलेमानले फेरि ती शहरहरू बनाए जो हूरामले तिनलाई दिएका थिए। अनि सुलेमानले इस्त्राएलका केही मानिसहरूलाई ती शहरहरूमा बस्ने अनुमति दिए। त्यस पछि सुलेमान सोबाको हमातमा गए अनि त्यसलाई कब्जा गरे। ४सुलेमानले मरुभूमिमा तदमोर शहर निर्माण गरे। तिनले चीज-बीजहरू संग्रह गर्नका निमित्त हमातमा सबै शहरहरू निर्माण गरे। ५सुलेमानले उच्च बेतहोरोन अनि निम्न बेत होरोन शहरहरूलाई फेरि निर्माण गरे। तिनले ती शहरहरूलाई बलिया किल्ला बनाए। ती शहरहरूका बलिया पर्खाल, फाटक, अनि फाटकमा बारहरू थिए। ६सुलेमानले वालात शहर अनि अन्य सबै शहरहरू फेरि निर्माण गरे जहाँ तिनले धेरै चीज बीजहरू संग्रह गरेका थिए। तिनले सबै शहरहरू निर्माण गरे जहाँ रथहरू राखिएका थिए अनि सबै शहरहरू जहाँ घोड-सवारहरू बस्थे। सुलेमानले जे चाहे यरूशलेममा त्यही निर्माण गरे उसले यरूशलेम, लबानोन अनि ती सबै छेत्रहरूमा जहाँ तिनीले शासन गर्थे।

७-८त्यहाँ धेरै संख्यामा विदेशीहरू बाँकीरहेका थिए, जहाँ इस्त्राएलका मानिसहरू बस्थे। तिनीहरू हिती, एमोरी, परिज्जी, हिच्वी अनि यबूसीहरू थिए। सुलेमानले तिनीहरूलाई सबै दास-कर्मीहरू बन्न बाध्य तुल्याए। यो आजसम्म चलिरहेको छ। ती मानिसहरू इस्त्राएलका मानिसहरूबाट थिएनन्। ती मानिसहरू तिनीहरूका सन्तान

थिए, जो देशमा बाँकी रहेकाहरू थिए। अनि त्यस बेलासम्म इस्त्राएलका मानिसहरूद्वारा नष्ट गरिएका थिएनन्। ९सुलेमानले इस्त्राएलका कुनै पनि मानिसहरूलाई दास र कर्मी हुन कर गरेनन्। इस्त्राएलका मानिसहरू सुलेमानका लडाकू थिए। तिनीहरू सुलेमानका सैनिक अधिकारीहरू र सेनापति थिए। तिनीहरू सुलेमानका रथहरूका सेनापति थिए अनि सुलेमानका सारथिहरूका सेनापति थिए। १०अनि इस्त्राएलका केही मानिसहरू सुलेमानका महत्वपूर्ण अधिकारीहरूका प्रमुखहरू थिए। मानिसहरूको निरीक्षण गर्नेहरू यस्ता २५० जना प्रमुखहरू थिए।

११सुलेमानले दाऊद शहर देखी फिरऊनकी छोरीलाई उसको निमित्त निर्माण गरिएको घरमा ल्याए। सुलेमानले भने, "मेरी पत्नी राजा दाऊदको भवनमा रहनु हुँदैन किनभने ती स्थानहरू जहाँ परमप्रभुको सन्दूक रहेकाछन् पवित्र स्थानहरू हुन्।"

१२तब सुलेमानले परमप्रभुको वेदीमा परमप्रभुलाई होमबलि अर्पण गरे सुलेमानले त्यो वेदी मन्दिरको दलानको सामुन्ने निर्माण गरेका थिए। १३सुलेमानले हरेक दिन मोशाले दिएको व्यवस्था अनुसार बलिहरू अर्पण गरे। बलिहरू विश्रामको दिन, औँसीको दिनको चाड अनि तीन वार्षिक विदाका दिन अर्पण गर्नु पर्ने थियो। तीन वार्षिक विदाहरू अखमीरी रोटीको चाड, सप्ताहिकहरूको चाड अनि भुप्रो-बासको चाडहरू थिए। १४सुलेमानले आफ्ना पिता दाऊदका निर्देशनहरूको पालन गरे। सुलेमानले तिनीहरूको सेवाका निमित्त पूजाहारीहरूका दल चुने। सुलेमानले लेवीहरूलाई पनि तिनीहरूका कर्तव्यका निमित्त चुने। लेवीहरूले स्तुति गर्नमा अगुवाइ गर्नु अनि पूजाहारीहरूलाई मन्दिरको सेवामा दिन दिनै गरिनु पर्ने कार्यमा सहायता दिनु थियो। अनि सुलेमानले प्रत्येक द्वारमा सेवा गर्नका निमित्त द्वारपालहरू तिनीहरूका समूह अनुसार चुने। यो तरिकाको निर्देश परमेश्वरका व्यक्ति दाऊदले दिएका थिए। १५इस्त्राएलका मानिसहरूले पूजाहारी अनि लेवीहरू प्रति सुलेमानले दिएको कुनै पनि निर्देशनहरू परिवर्तन पनि गरेनन्, अवज्ञा पनि गरेनन्। तिनीहरूले कुनै पनि निर्देशनहरू यहाँसम्म कि तिनीहरूले मूल्यावान चीजहरू राख्नु पर्ने तरिका समेत केही परिवर्तन गरेनन्।

१६सुलेमानका सबै कार्यहरू पूरा भए। परमप्रभुको मन्दिरको कार्य शुरू हुनदेखि समाप्त नभए सम्मको योजना ठीक बनेको थियो। यसरी परमप्रभुको मन्दिरको निर्माण कार्य समाप्त भयो।

१७त्यस पछि सुलेमान एसोन-गेबेर अनि एलोत शहरहरूमा गए। ती शहरहरू एदोम देशको लाल समुद्र नजिक थिए। १८हूरामले सुलेमानलाई जहाजहरू पठाए। हूरामका आफ्नै मानिसहरूले जहाज चलाए। हूरामका मानिसहरू समुद्रमा जहाज चलाउन सिपालु थिए। हूरामका मानिसहरू सुलेमानका सेवकहरूसित ओपीरमा गए अनि

चार सय पचास तोड़ा सुन लिएर सुलेमान कहौं फर्की आए।

शबाकी रानीले सुलेमानलाई भेटछिन्

६ शबाकी रानीले सुलेमानको कीर्तिको विषयमा सुनिन्। तिनी सुलेमानलाई कठिन प्रश्नहरू द्वार परीक्षा गर्न यरूशलेम आइन्। शबाकी रानीका साथ एक विशाल समूह थियो। तिनीसित ऊँटहरू थिए जसले मसाला, प्रचुरमात्रामा सुन अनि बहुमूल्य रत्नहरू बोकेका थिए। तिनी सुलेमान कहौं आइन् र तिनीसित कुरा-कानी गरिन्। तिनीसित सुलेमानलाई सोध्ने अनेक प्रश्नहरू थिए। १सुलेमानले तिनका सबै प्रश्नहरूका उत्तर दिए। सुलेमानका निम्ति व्याख्या गर्न वा उत्तर दिन कठिन पर्ने कुनै कुरा थिएन। २शबाकी रानीले सुलेमानको ज्ञान अनि तिनले निर्माण गरेका भवन देखिन्। ३तिनले सुलेमानको मेचमा भोजन र तिनका अनेकौं महत्पूर्ण अधिकारीहरू देखिन्। तिनले तिनका सेवकहरूले काम गरेको बस्त्र पहिरेको तरिका देखिन्। तिनले सुलेमानका दाखरस तयार गर्ने सेवकहरू अनि तिनीहरूले पहिरेका बस्त्रहरू देखिन्। तिनले परमप्रभुको मन्दिरमा सुलेमानले होमबलि अर्पण गरेका देखिन्। जव शबाकी रानीले यी सबै कुराहरू देखिन् तब तिनी आश्चर्य भइन्। ४तब तिनले राजा सुलेमानलाई भनिन्, “मैले मेरो देशमा तपाईंको महान कार्यहरू अनि बुद्धिको विषयमा सुनेका कथाहरू सत्य रहेछन्। ५म यहाँ आएर आफ्नै आँखाले नदेखुञ्जेल मैले ती कथाहरूमा विश्वास गरेकी थिइन। अहो, मलाई तपाईंको महान बुद्धिको आधा मात्र पनि भनिएको छैन रहेछ। तपाईं मैले सुनेका कथाहरू भन्दा महान हुनुहुन्छ। ६तपाईंका पत्नीहरू अनि अधिकारीहरू अति भाग्यमानी रहेछन्। तपाईंका ज्ञानका कुराहरू तिनीहरूले तपाईंको सेवा गर्दै सुन्न सक्ने छन्। ७परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरको प्रशंसा होस्। उहाँ तपाईंसित प्रसन्न हुनुहुन्छ अनि परमप्रभु तपाईंका परमेश्वरका निम्ति शासन गर्न तपाईंलाई उहाँको सिंहासनमाथि राख्नु भएको छ। परमेश्वरले इस्त्राएललाई प्रेम गर्नु हुन्छ। इस्त्राएललाई सदा-सर्वदा सहयोग प्रदान गर्नु हुन्छ। यसकारण उहाँले तपाईंलाई इस्त्राएलमाथि न्याय र धार्मिकता पालन गर्ने राजा बनाउनु भयो।”

८तब, शबाकी रानीले सुलेमानलाई एक सय बीस तोड़ा सुन, प्रचुर मात्रामा मसाला, अनि बहुमूल्य रत्नहरू दिइन्। शबाकी रानीले जस्तै यस्तो उत्तम मसालाहरू कसैले सुलेमानलाई दिएका थिएनन्।

९हूरामका सेवकहरू अनि सुलेमानका सेवकहरूले ओपीरबाट सुन ल्याए। तिनीहरूले चन्दनका काठ अनि बहुमूल्य ढुङ्गाहरू पनि ल्याए। ११राजा सुलेमानले चन्दनका काठ परमप्रभुको मन्दिरको निम्ति सिँडी र राज भवन निर्माण गर्नमा उपयोग गरे। सुलेमानले चन्दनका

काठ गायकहरूका निम्ति बीणा र सारङ्गीहरू बनाउनमा पनि उपयोग गरे। यहूदा देशमा चन्दनका काठद्वारा बनाइएका ती बस्तुहरू जस्ता सुन्दर बस्तुहरू कसैले कहिले देखेका थिएनन्।

१२राजा सुलेमानले शबाकी रानीलाई तिनले चाहेका अनि याचना गरेका सबै चीजहरू दिए। तिनले शबाकी रानीले आफूलाई दिएको भन्दा अधिक दिए। त्यस पछि शबाकी रानी र तिनका सेवकहरू विदा भए आफ्नै देशमा फर्की गए।

सुलेमानको अपार सम्पत्ति

१३सुलेमानले एक वर्षमा जति सुन प्राप्त गरे त्यसको तौल ६६६ तोड़ा थियो। १४घुमन्ते पैकारीहरू अनि व्यापारीहरूले सुलेमान कहौं अभ्र अधिक सुन ल्याए। अरबका सबै राजाहरू अनि देशका शासकहरूले पनि सुलेमान कहौं सुन अनि चाँदी ल्याए। १५राजा सुलेमानले पिटिका सुनको २०० वटा ठूल ठूला ढालहरू बनाए। प्रत्येक ढाल बनाउनका निम्ति प्रायः ६०० शेकेल पिटिको सुन उपयोग गरियो। १६सुलेमानले पिटिको सुनको ३०० वटा सा-साना ढालहरू पनि बनाए। प्रत्येक ढाल बनाउनका निम्ति प्रायः ३०० शेकेल सुन उपयोग गरियो। सुलेमानले सुनका ढालहरू लबानोनको बन-महलमा राखे।

१७राजा सुलेमानले विशाल सिँहासन निर्माण गर्न हात्तीको दाँत उपयोग गरे। तिनले सिँहासनलाई शुद्ध सुन द्वारा मोहोरे। १८सिँहासनमा छःवटा सिँडीहरू थिए। अनि त्यसको एक पाउ-दान थियो जो सुनको बनिएको थियो। सिँहासनको आसनका दुवै तिर पाखुरा अड्याउने बाहुहरू थिए। प्रत्येक बाहुको छेउमा सिँहका मूर्ति उभिएका थिए। १९छःवटा सिँडीमा बाह्रवटा सिँहका मूर्तिहरू उभिएका थिए। प्रत्येक सिँडीको प्रत्येक छेउमा एउटा सिँह थियो। यस प्रकारले बनाएको सिँहासन जस्तो अन्य कुनै राज्यमा थिएन। २०राजा सुलेमानका पिउने सबै प्यालाहरू सुनद्वारा बनिएका थिए। लबानोनको बन-महलका सबै घरेलु चीज-बीजहरू शुद्ध सुनले बनिएका थिए। सुलेमानको समयमा यति विध्ना सम्पत्ति थियो कि चाँदीलाई त्यति मूल्यवान ठानिँदैन थियो। २१किनभने राजा सुलेमानका जहाजहरू थिए जो हूरामका मानिसहरूले तर्शाश तिर चलाएर लान्थे। अनि प्रत्येक तीन-तीन वर्षमा सुन, चाँदी हस्ती-हाड़ अनि मुजुरहरू द्वारा लादिएर तर्शाशबाट फर्कन्थे।

२२राजा सुलेमान धन सम्पत्ति र बुद्धिमा संसारका अन्य कुनै पनि राजा भन्दा महान भए। २३संसारका सबै अन्य राजाहरू सुलेमान कहौं तिनका बुद्धिमत्ता पूर्ण निर्णयहरू सुन्नका निम्ति भेट गर्न आउँथे। तिनीहरू सुलेमानलाई परमेश्वरले दिनु भएको ज्ञानका कुरा सुन्न आउँथे। २४हरेक साल ती राजाहरूले सुलेमानका निम्ति

भेटी ल्याउँथे। तिनीहरूले चाँदी अनि सुनले बनेका चीज बीजहरू, बस्त्रहरू, हतियारहरू, मसालाहरू, घोडाहरू अनि खच्चरहरू ल्याउँथे।

२५सुलेमान सित ४,००० घोडा अनि रथहरू राख्ने तबेला थिए। तिनका १२,००० सारथिहरू थिए। सुलेमानले तिनीहरूलाई यरूशलेममा आफूसित रथका निमित्त विशेष शहरहरूमा राखे। २६सुलेमान यूफ्रेटिस नदी देखि पलिशती मानिसहरूको देश, अनि मिश्रदेशको सीमानासम्म फैलिएका क्षेत्रका राजाहरूका राजा थिए। २७राजा सुलेमानसित यति विध्न चाँदी थियो कि त्यो यरूशलेमका ढुङ्गाहरू जस्तै थियो। अनि तिनी सित यति धेरै देवदारका काठहरू थिए कि त्यो पार्वत्य देशहरूका अन्जीरका रूखहरू जस्तै साधरण थिए। २८मानिसहरूले मिश्रदेशबाट अनि अन्य सबै देशहरूबाट सुलेमान कहाँ घोडाहरू ल्याउँथे।

सुलेमानको मृत्यु

२९सुलेमानद्वारा अन्य कुराहरू शुरु देखि अन्तसम्म गरिएका, अगमवक्ता नातानका लेखहरूमा, शीलोका अहियाहका अगमवाणी अनि दर्शी इदोका दर्शनमा लेखिएका छन्। इदोका दर्शनहरू नबातका छोरा यारोबामको बारेमा थिए। ३०सुलेमान चालीस वर्षसम्म यरूशलेममा सम्पूर्ण इस्त्राएलका राजा थिए। ३१त्यसपछि सुलेमानले आफ्ना पुर्खाहरूसित विश्राम लिए। मानिसहरूले तिनलाई तिनका पिता दाऊदको शहरमा गाडिदिए। सुलेमानका छोरा रहबाम सुलेमानको स्थानमा नयाँ राजा भए।

रहबामले मूर्खता पूर्ण काम गर्छन्

१० रहबाम शेकेम शहरमा गए किनभने इस्त्राएलका सबै मानिसहरू तिनलाई राजा बनाउन त्यहाँ गएका थिए। यारोबाम मिश्रदेशमा थिए किनभने तिनी राजा सुलेमान देखि भागेका थिए। यारोबाम नबातका छोरा थिए। रहबाम नयाँ राजा हुँदैछन भन्ने कुरा यारोबामले सुने। यसर्थ यारोबाम मिश्रदेशबाट फर्केर आए। इस्त्राएलका मानिसहरूले यारोबामलाई तिनीहरूसित आउनु भनी बोलाए। त्यस पछि यारोबाम इस्त्राएलका सबै मानिसहरू अनि रहबाम कहाँ गए। तिनीहरूले तिनलाई भने, “रहबाम, तपाईंका पिताले हाम्रो जीवन कष्टमय बनाए। यो गह्रौं भारी बोकेको जस्तै छ। त्यो भारलाई हल्का बनाइ दिनुहोस् तब हामी तपाईंको सेवा गर्ने छौं।”

११रहबामले तिनीहरूलाई भने, “मकहाँ तीन दिन पछि फर्केर आऊ।” यसर्थ मानिसहरू फर्किए।

१२तब राजा रहबामले अग्रज मानिसहरूसित कुरा-कानी गरे जसले पहीला तिनका पिता सुलेमानका सेवा गरेका थिए। रहबामले तिनीहरूलाई भने, “ती मानिसहरूलाई के भन्ने सल्लाह तपाईंहरू मलाई दिनुहुन्छ?”

१३ती अग्रजहरूले रहबामलाई भने, “यदि तपाईं ती मानिसहरू प्रति दयालु हुनुभयो अनि तिनीहरूलाई खुशी पार्नुभयो अनि तिनीहरूलाई राम्रो कुरा भन्नुभयो भने तिनीहरूले सदा सर्वदा तपाईंको सेवा गर्नेछन्।”

१४तर, रहबामले ती अग्रजहरूले तिनलाई दिएका सल्लाह स्वीकार गरेनन्। रहबामले ती युवकहरूसित कुरा-कानी गरे जो तिनी साथ बढेका थिए अनि तिनको सेवा गर्दै थिए। १५रहबामले तिनीहरूलाई भने, “तिमीहरू मलाई के सल्लाह दिन्छौ? ती मानिसहरूलाई हामीले कस्तो उत्तर दिनु पर्ने? तिनीहरूले मलाई तिनीहरूको काम सजिलो बनाइ दिनु भने अनि तिनीहरू चाहन्छन् कि मेरा पिताले तिनीहरू माथि लदाएको भार मैले कम गरिदिनु भनी।”

१६तब, ती युवाहरू जो रहबामसितै बढेका थिए, “तिनीहरूले तिनलाई भने, जुन मानिसहरूले तपाईं सित कुरा गरे तिनीहरूलाई तपाईंले यसो भन्नु पर्छ। ती मानिसहरूले तपाईंलाई भने, ‘तपाईंका पिताले हाम्रो निमित्त जीवन कठिन बनाउनु भयो। त्यो गह्रौं भार बोकेको जस्तै थियो। तर हामी तपाईंले त्यो भारलाई हल्का पारिदिनु होस् भनी चाहन्छौं।’” तर रहबाम, तपाईंले यो कुरा ती मानिसहरूलाई भन्नुपर्छ: तिनीहरूलाई भन्नुहोस्। ‘मेरो कान्छी आँला मेरा पिताको कम्मर भन्दा मोटो हुनेछ। १७मेरा पिताले भारी बोभ तिमीहरूलाई लदाउनु भयो। तर म त्यो बोभालाई अझ भारी बनाइदिने छु। मेरा पिताले तिमीहरूलाई चाबुकले दण्ड दिनु भयो। तर म तिमीहरूलाई धातुका तीखो टुप्पा भएका चाबुकले दण्ड दिने छु।’”

१८तीन दिन पछि यारोबाम अनि सबै मानिसहरू रहबाम कहाँ आए। रहबामले तिनीहरूलाई गर्नु भनेका कुरा त्यही हो, जब तिनले भने, “म कहाँ तीन दिन पछि फर्केर आऊ।”

१९तब राजा रहबामले तिनीहरूसित नीच तरिकाले कुरा गरे। राजा रहबामले अग्रजहरूका सल्लाह स्वीकार गरेनन्। २०राजा रहबामले ती मानिसहरूसित युवाहरूले दिएको सल्लाह अनुसार कुरा गरे। तिनले भने, “मेरा पिताले तिमीहरूको बोभ भारी बनाउनु भएको थियो, तर म त्यसलाई अझ भारी बनाउने छु। मेरा पिताले तिमीहरूलाई कोराद्वारा दण्ड दिनु भएको थियो। तर म तिमीहरूलाई धातुका तीखा टुप्पा भएको कोरा द्वारा दण्ड दिने छु।” २१यसरी राजा रहबामले मानिसहरूका कुरा सुनेनन्। किनभने यो कुराहरूको परिवर्तन परमेश्वरबाट आएको थियो। परमेश्वरले यस्तो हुन दिनुभयो। यो यस्तो भयो जसमा कि परमप्रभुले उहाँको वचनलाई सत्य सावित गर्न सकून् जो उहाँले अहियाहद्वारा यारोबामलाई भन्नु भएको थियो। अहियाह शीलोका थिए अनि यारोबाम नबातका छोरा थिए।

१६इस्त्राएलका मानिसहरूले देखे राजा रहबामले तिनीहरूका कुरा सुनेनन्। तब तिनीहरूले राजालाई भने, “के हामी दाऊदका परिवारका अंश हौं? अहँ। हामीले यिशैका कुनै भूमि पाउने छौं? अहँ। यसर्थ इस्त्राएलीहरू हो, हामी हाम्रा आफ्नै घर जाऔं। दाऊदका छोरा ले तिनका आफ्नै मानिसहरू माथि शासन गरोस्।” तब इस्त्राएलका सबै मानिसहरू आफ्ना घरतिर गए। १७तर इस्त्राएलमा केही यस्ता मानिसहरू थिए, जो यहूदाका शहरहरूमा बस्थे। अनि रहबाम ती मानिसहरूका राजा थिए।

१८हदोराम काम गर्न कर लगाइएका मानिसहरूको जिम्मामा थियो। रहबाले तिनलाई इस्त्राएलका मानिसहरू कहाँ पठाए। तर इस्त्राएलका मानिसहरूले हदोरामलाई ढुङ्गाले हानेर मारिदिए। तब रहबाम दगुरेर आफ्ना रथमा उफ्रिएर चढे अनि भागे। तिनी भागेर यरूशलेम गए। १९त्यस समयदेखि अहिलेसम्म इस्त्राएल दाऊदका परिवारको विरुद्धमा छन्।

११ जब रहबाम यरूशलेम आए, तिनले १,८०,००० सर्वोत्तम सैनिकहरू भेला गरे तिनले ती सैनिकहरू यहूदा अनि बिन्यामीनका कुल समूहबाट भेला गरे। उसले राज्यलाई आफ्नो निम्ति फर्काएर ल्याउन र तिनीहरूलाई इस्त्राएलको विरुद्ध युद्ध गर्न भेला गरे। २तर परमप्रभुबाट शमायाह कहँ सन्देश आयो। शमायाह परमेश्वरका मानिस थिए। परमप्रभुले भन्नुभयो, ३“शमायाह, सुलेमानका छोरा रहबाम अनि यहूदाका राजासित कुरा गर। यहूदा बिन्यामीनमा बस्ने सबै इस्त्राएली मानिसहरूसित कुरा-कानी गर। तिनीहरूलाई भन: ४परमप्रभु यसो भन्नु हुन्छ: ‘तिमीहरू आफ्ना भाइहरूसित लड्नु हुँदैन। हरेक व्यक्ति घर फर्की जाओस्। मैले नै यसो हुन दिएको हुँ।’” यसर्थ रहबाम अनि तिनका सेनाले परमप्रभुको सन्देश मानेर फर्किए। तिनीहरूले यारोबाम माथि आक्रमण गरेनन्।

रहबामले यहूदालाई शक्तिशाली बनाउँछ

५रहबाम यरूशलममा बस्थे। तिनले आक्रमणको विरुद्ध रक्षा गर्नका निम्ति यहूदामा मजबूत शहरहरू बसाले। ६तिनले बेतलेहेम, एताम, तको, ७बेतसर, सोको, अदुल्लाम, ८गात, मरेशा, जीप, ९अदोरेम, लाकीश, अजेका, १०सोरा, अय्यालोन अनि हेब्रोन शहरहरूको मरम्मत गरे। यहूदा अनि बिन्यामीनका यी शहरहरूलाई मजबूत तुल्याइयो। ११जब रहबामले ती शहरहरूलाई सुदृढ तुल्याए तब तिनले त्यसमा सेनापतिहरू राखे। तिनले ती शहरहरूमा भोजन, तेल र दाखरसको आपूर्तिको व्यवस्था पनि गरिदिए। १२रहबामले हरेक शहरमा ढाल र भालाहरू पनि राखे र शहरहरूलाई अत्यन्त मजबूत तुल्याए। रहबामले यहूदा अनि बिन्यामीनका मानिसहरू अनि शहरहरू आफ्ना अधिकारमा राखे।

१३इस्त्राएलभरिका पूजाहारी अनि लेवीहरू रहबाम सित सहमत भए अनि तिनीसित मिले। १४लेवीहरूले आफ्ना तृण भूमि र तिनीहरूका आफ्नै खेतहरू छोडे अनि यहूदा र यरूशलेममा आए। लेवीहरूले यसो गरे किनभने यारोबाम अनि तिनका छोराहरूले परमप्रभुको सेवकको रूपमा तिनीहरूलाई सेवा गर्न दिन अस्वीकार गरेका थिए। १५यारोबामले उच्च स्थानहरूमा सेवा गर्नका निम्ति, जहाँ तिनले बनाएका बाख्रा अनि बाछाका मूर्तिहरू स्थापना गरेका थिए, आफ्नै पूजाहारीहरू छाने। १६जब लेवीहरूले इस्त्राएल छोडे तब इस्त्राएलका सम्पूर्ण परिवार समूहका ती मानिसहरू, जो इस्त्राएलका परमप्रभु परमेश्वर प्रति विश्वसनीय थिए, आफ्ना पिता पुर्खाहरूका परमप्रभु परमेश्वरलाई बलि चढाउन यरूशलेम आए। १७ती मानिसहरूले यहूदा राज्यलाई शक्तिशाली बनाए। तिनीहरूले सुलेमानका छोरा रहबामलाई तीन वर्षसम्म सम्मर्थन गरे। तिनीहरूले यसो गरे किनभने त्यस समयमा तिनीहरूले दाऊद अनि सुलेमानको अनुशरण गरे।

रहबामका परिवार

१८रहबामले महलतलाई विवाह गरे। तिनका पिता यरीमोट थिए। तिनकी आमा अबीहेल थिइन्। यरीमोट दाऊदका छोरा थिए। अबीहेल एलीआबकी छोरी थिइन्, अनि एलीआब यिशैका छोरा थिए। १९महलतबाट रहबामका यी छोराहरू भए: येयूश, शमर्याह अनि साहम। २०तब रहबामले माकालाई विवाह गरे। माका अब्शालोमको नातिनी थिइन्। अनि माकाबाट रहबामका यी छोरा-छोरीहरू भए: अबियाह, अतै, जीजा अनि शलोमीत। २१रहबामले माकालाई तिनका अरु सबै पत्नीहरू र सेविकाहरूलाई भन्दा अधिक प्रेम गर्थे। माका अब्शालोमकी नातिनी थिइन्। रहबामका अठाह जना पत्नीहरू अनि साठीजना सेविकाहरू थिए। रहबाम अठाईस जना छोरा अनि साठी जना छोरीहरूका पिता थिए।

२२रहबामले अबियाहलाई आफ्ना भाइहरूका प्रमुख छाने। रहबामले यसो गरे किनभने तिनले अबियाहलाई राजा बनाउने योजना गरेका थिए। २३रहबामले बुद्धिमत्ता पूर्वक काम गरे अनि आफ्ना सबै छोराहरूलाई यहूदा अनि बिन्यामीन देश भरिका हरेक सुदृढ शहरमा फैलाए। अनि रहबामले आफ्ना छोराहरूलाई प्रशस्त आपूर्तिको व्यवस्था गरिदिए। तिनले आफ्ना छोराहरूका निम्ति पत्नीहरू खोजि दिए।

मिश्रदेशका राजा शीशकले यरूशलेममाथि आक्रमण गर्छन्

१२ रहबाम एक शक्तिशाली राजा भए। तिनले आफ्नो राज्य शक्तिशाली तुल्याए। तब रहबाम

अनि यहूदाका कुल समूहले परमप्रभुको व्यवस्था पालन गर्न अस्वीकार गरे। २रहबामको राज्यकालको पाँचौं वर्षमा शीशकले यरूशलेम शहर माथि आक्रमण गरे। शीशक मिश्रदेशका राजा भए। किनभने रहबाम अनि यहूदाका मानिसहरू परमप्रभु प्रति विश्वसनीय थिएनन्। ३शीशकसित १,२०० रथहरू, ६०,००० घोड़े सवारहरू सेना जो कसैले गन्ती गर्न नसक्ने थिए। शीशकका विशाल सेनामा लूबी, सुक्किया अनि कूशी सैनिकहरू थिए। ४शीशकले यहूदाका सुदृढ़ शहरहरूलाई परास्त गरे। त्यसपछि शीशकले आफ्ना सैन्यलाई यरूशलेममा ल्याए।

५तब शमायाह अगमवक्ता रहबाम अनि यहूदाका प्रमुखहरू कहों आए। यहूदाका ती प्रमुखहरू यरूशलेममा भेला भएका थिए किनभने तिनीहरू सबै शीशकसित भयभीत थिए। शमायाहले रहबाम अनि यहूदाका प्रमुखहरूलाई भने, “परमप्रभुले जे भन्नुहुन्छ त्यो हो: ‘रहमबाम तँ अनि यहूदाका मानिसहरूले मलाई त्याग गरेका छौं मेरो व्यवस्था पालन गर्न अस्वीकार गरेका छौं। यसर्थ अब म मेरो सहायता बिना तँलाई शीशकको सामना गर्न छोड्ने छु।”

६तब यहूदाका प्रमुखहरू अनि राजा रहबाम दुःखित भए अनि स्वयंलाई नम्र तुल्याए। तब परमप्रभुबाट शमायाह कहों “सन्देश आयो।”

७परमप्रभुले शमायाहलाई भन्नुभयो, “राजा अनि प्रमुखहरू स्वयं नम्र भएका छन्। यसर्थ म तिनीहरूलाई नष्ट गर्ने छैन, म तिनीहरूलाई चाँडै बचाउँने छु। म मेरो रीस यरूशलेम माथि पोख्नलाई शीशकको उपयोग गर्ने छैन। ८तर यरूशलेमका मानिसहरू शीशकका सेवक हुने छन्। यस्तो हुने छ जसद्वारा तिनीहरूले यो सिक्ने छन् कि मेरो सेवा गर्नु अन्य राष्ट्रहरूका राजाहरूको सेवा गर्नु भन्दा भिन्न हो।”

९शीशकले यरूशलेम माथि चढाइ गरे अनि सम्पत्तिहरू लगे जो परमप्रभुको मन्दिरमा थियो। शीशक मिश्रदेशका राजा थिए। अनि तिनले ती सम्पत्ति पनि लगे जो राजाको भवनमा थियो। शीशकले हरेक चीज लिए अनि ती सम्पत्तिहरू लगेर गए। तिनले ती सुनका ढालहरू पनि लगे जो सुलेमानले बनाएका थिए। १०राजा रहबामले सुनका ढालहरूको स्थानमा काँसाका ढालहरू बनाए। रहबामले ती काँसाका ढालहरू अधिकारीहरूलाई दिए जो भवनको प्रवेशद्वारको रक्षण गर्ने जिम्मा थिए। ११जब राजा परमप्रभुको मन्दिर भित्र पस्ते तब रक्षकहरूले काँसाका ढालहरू बाहिर निकाल्थे। पछि तिनीहरूले ती काँसाका ढालहरू लगेर रक्षा गृहमा राख्थे।

१२जब रहबामले स्वयंलाई नम्र तुल्याए तब परमप्रभुले आफ्नो क्रोध रहबामबाट हटाउनु भयो। यसरी नै परमप्रभुले रहबामलाई पूर्ण रूपले ध्वंश

पार्नु भएन। त्यहाँ यहूदामा केही असल कुरा पनि थियो।*

१३राजा रहबामले स्वयंलाई यरूशलेममा एक शक्तिशाली राजा बनाए। तिनी एकचालीस वर्षका थिए जब तिनी राजा भए। रहबाम यरूशलेममा सत्र वर्षसम्म राजा थिए। यरूशलेम त्यो शहर हो जसलाई परमप्रभुले इस्त्राएलका समस्त कुल समूहबाट चुन्नु भएको हो। परमप्रभुले आफ्ना नाउँ यरूशलेममा राख्न रोज्नु भयो। रहबामकी आमा नामा थिइन्। नामा अम्मोन देशकी थिइन्। १४रहबामले नराम्रा कुराहरू गरे किनभने तिनले परमप्रभुको आज्ञा पालन गर्ने कुरा हृदयबाट निश्चय गरेका थिएनन्।

१५रहबामले आफू राजा हुँदा शुरूदेखि अन्त सम्मको आफ्नो शासनमा जे जति कुराहरू गरे ती शमायाह अगमवक्ताका लेखहरूमा अनि इदो, दर्शिका लेखहरूमा लेखिएका छन्। ती पुस्तकहरू वंशावलिहरू जस्तै लेखिएका छन्। अनि रहबाम र यारोबाम माभ, दुवै राजाहरूको शासनकाल भरी युद्ध चलिरह्यो। १६रहबामको मृत्यु भयो अनि उसलाई उसको पिता-पुरखाहरूसित गाडे। रहबामलाई दाऊदको शहरमा गाडियो। त्यसपछि रहबामका छोरा अबियाह नयाँ राजा भए।

अबियाह यहूदाका राजा

१३ जब राजा यारोबाम अठाह्रौं वर्षमा इस्त्राएलका राजा भए अबियाह यहूदाका नयाँ राजा भए। २अबियाह तीन वर्ष सम्म यरूशलेममा राजा थिए। अबियाहकी आमा माका थिइन्। माका उरीएलकी छोरी थिइन्। उरीएल गिबा शहरका थिए। अनि अबियाह र यारोबामका माभ युद्ध चलिरहेथ्यो। ३अबियाहका सेनामा ४,००,००० साहसी सैनिकहरू थिए। अबियाहले त्यस सेनालाई युद्धमा अगुवाइ गरे। यारोबामका सेनामा ८,००,००० साहसी सैनिकहरू थिए। यारोबाम अबियाहसित युद्ध गर्न तयार भए।

४तब अबियाह एग्रैमको पहाडी देशको समारैम डाँडामा उभिए। अबियाहले भने, “यारोबाम अनि समस्त इस्त्राएलीहरू, मेरो कुरा सुन। ५तिमीहरूले यो जान्नु पर्छ कि इस्त्राएका परमप्रभु परमेश्वरले दाऊद अनि तिनका छोराहरूलाई सदा सर्वदा इस्त्राएलका राजा हुने अधिकार दिनु भएको छ। परमेश्वरले दाऊदसित नूनको करार द्वारा यो दिनु भएको हो। ६तर यारोबाम आफ्ना स्वामीका विरुद्ध भए। यारोबाम नबातको नाति, दाऊदका छोरा सुलेमानका एक सेवक थिए। ७तब, अयोग्य दुष्ट मानिसहरू यारोबामका मित्रहरू थिए अनि तिनीहरूले

त्यहाँ ... थियो यो पदले विशेष गरेर केही यहूदाका मानिसहरूमा संकेत गर्छ जसले रहबाम जस्तो पाप स्वीकार गरे, यसकारण परमेश्वरले तिनीहरूलाई जोगाउनु भयो।

एकै साथ रहबाम सुलेमानका छोराको विरोध गरे। रहबाम सानै र अनुभवहीन थिए। यसर्थ उसले यारोबाम अनि तिनका दुष्ट साथीहरूलाई रोक्न सकेनन्।

८“अब, तिमी मानिसहरूले परमप्रभुको राज्यलाई त्यो राज्य जसलाई दाऊदका छोराहरूले शासन गरेका छन् परास्त गर्ने निश्चय गरेका छौ। तिनीहरू सित धेरै मानिसहरू छन् अनि तिमीहरूका ती सुनौला बाछाहरू ती ‘देवताहरू’ छन् जो यारोबामले तिम्रा निमित्त बनाए। ९तिमीले परमप्रभुका पूजाहारीहरूलाई निकाली बाहिर गस्यौ, जो हारूनका सन्तानहरू थिए। अनि तिमीले लेवीहरूलाई निकाली बाहिर गस्यौ। त्यस पछि तिमीले, पृथ्वीका हरेक राष्ट्रले जस्तै आफ्नै पूजाहारीहरू छान्यौ। अनि अहिले कुनै पनि व्यक्ति जसले एउटा बाछा अनि सातवटा भैंडा ल्याउने छ, त्यो पूजाहारी हुन सक्छ - ‘ती भैंटा देवताहरूको सेवा गर्ने पूजाहारी।’

१०“तर हाम्रो निमित्त, परमप्रभु हाम्रा परमेश्वर हुनु हुन्छ। हामी यहूदाका मानिसले परमेश्वरको आज्ञा पालन गर्न अस्वीकार गरेका छैनौं। हामीले उहाँलाई छाडेका छैनौं। पूजाहारीहरू जसले परमप्रभुको सेवा गर्छन् हारूनका छोराहरू हुन्। अनि लेवीहरू परमप्रभुको सेवा गर्नमा पूजाहारीहरूलाई सहयोग गर्छन्। ११तिनीहरू हरेक हरेक साँझ विहान परमप्रभुलाई होमबलि अर्पण गर्छन् र सुगन्धीत धूप बाल्छन्। तिनीहरूले मन्दिरको विशेष मेजमा लहरमा रोटी राख्छन्। अनि तिनीहरू सुनौला सामदानमा बत्तीहरूको हेरचाह गर्छन् जसद्वारा उज्यालो रूपले प्रत्येक साँझ चम्कन्छन्। हामी अत्यन्त सावधानीपूर्वक परमप्रभु हाम्रा परमेश्वरको सेवा गर्छौं तर तिमी मानिसहरूले उहाँलाई त्याग गरेका छौ। १२परमेश्वर स्वयं हाम्रो साथ हुनु हुन्छ। उहाँ हाम्रा शासक हुनु हुन्छ अनि उहाँका पूजाहारीहरू हामीसित छन्। परमेश्वरका पूजाहारीहरूले तिमीहरूलाई व्यूँउभाउन् अनि तिमीहरूलाई उहाँको आगमनमा उत्तेजित तुल्याउनका निमित्त आफ्ना तुरही बजाउँछन्। इस्राएलका मानिसहरू हो, तिम्रा पुर्खाहरूका परमप्रभु परमेश्वरको विरुद्ध नलड। तिमीहरू सफल हुने छैनौं।”

१३तर यारोबामले सैनिकको एक दललाई अबियाहको सेनाको पछिल्लिर सुटुक्क पठाए। यारोबामका सेना अबियाहको सेना समक्ष थिए। यारोबामका सेनाका गुप्त सैनिकहरू अबियाहका सेनाका पछि थिए। १४जब अबियाहका सेनामा भएका यहूदी सैनिकहरूले वरिपरि हेरे तब तिनीहरूले यारोबामका सेनाले अघि पछि दुवै तिरबाट आक्रमण गरेका देखे। यहूदाका मानिसहरूले परमप्रभुलाई जोडले पुकारे अनि पूजाहारीहरूले तुरही बजाए। १५त्यसपछि अबियाहका सेनाका मानिसहरू जोडले कराए। जब यहूदाका मानिसहरू कराए परमेश्वरले यारोबामका सेनालाई परास्त गरिदिनु भयो। यारोबामका सबै इस्राएलका सेनाहरू अबियाहका यहूदाका सेनाहरू

द्वारा परास्त भए। १६इस्राएलका मानिसहरू यहूदाका मानिसहरूदेखि भागे। परमेश्वरले इस्राएलका सेनाहरूलाई परास्त गर्न यहूदाका सेनाहरूलाई अनुमति दिनु भयो। १७अनि इस्राएलका ५,००,००० सर्वोत्तम मानिसहरू मारिए। १८यसरी त्यस बेला इस्राएलका मानिसहरू परास्त भए। यहूदाका मानिसहरूले विजय प्राप्त गरे। यहूदाका सेनाले विजय प्राप्त गरे किनभने तिनीहरूले आफ्ना पिता-पुर्खाहरूका परमप्रभु परमेश्वर माथि भरोसा राखे।

१९अबियाहका सेनाले यारोबामका सेनालाई खेदे। अबियाहका सेनाले यारोबामबाट बेतेल, येशना अनि एप्रोन शहरहरू कब्जा गरे। तिनीहरूले ती शहरहरू अनि ती शहरहरू नजिकका सा-साना गाउँहरू अधिकारमा ल्याए।

२०जबसम्म अबियाह जीवित रहे यारोबाम फेरि कहिल्यै शक्तिशाली भएनन्। परमप्रभुले यारोबामलाई मारिदिनु भयो। २१तर अबियाह शक्तिशाली बने। तिनले चौध जना स्त्रीहरू विवाह गरे अनि बाईस जना छोरा र सोह्रजना छोरीहरूका पिता थिए। २२अन्य सबै कुरा जो अबियाहले गरे सो अगमवक्ता इहोका पुस्तकहरूमा लेखिएका छन्।

१४ अबियाहको मृत्यु भयो अनि उसलाई पिता-पुर्खाहरूसितै गाडियो। मानिसहरूले तिनलाई दाऊदको शहरमा गाडे। त्यसपछि अबियाहका छोरा आसा अबियाहका स्थानमा नयाँ राजा भए। आसाका समयमा देशमा दश वर्षसम्म शान्ति थियो।

आसा यहूदाका राजा

२आसाले आफ्ना परमप्रभु परमेश्वरको समक्ष असल र उचित कुराहरू गरे। ३आसाले ती विदेशी वेदीहरू हटाइदिए जो मूर्ति पूजाका निमित्त उपयोग गरिन्थे। आसाले उच्च स्थानहरू हटाइदिए अनि स्मारक शिलाहरू फोडिदिए। आसाले अशेष-स्तम्भहरू भाँची दिए। ४आसाले यहूदाका मानिसहरूलाई परमप्रभु परमेश्वरको अनुसरण गर्नु भनी आदेश दिए। उहाँ तिनीहरूका पुर्खाहरूले अनुसरण गरेका परमेश्वर हुनुहुन्छ। आसाले तिनीहरूलाई परमप्रभुका व्यवस्था अनि आदेशहरू पालन गर्ने आदेश दिए। ५आसाले उच्च स्थानहरूका धूपवेदीहरू पनि यहूदाका सबै शहरहरूबाट हटाइ दिए। यसरी राज्यमा शान्ति थियो। जब आसा राजा थिए। ६आसाले यहूदामा त्यो समय सुदृढ शहरहरू निर्माण गरे जब यहूदामा शान्ति थियो। आसाले यी वर्षहरूमा कुनै युद्ध गर्नु परेन किनभने परमप्रभुले तिनलाई शान्ति प्रदान गर्नु भएको थियो।

७आसाले यहूदाका मानिसहरूलाई भने, “हामी यी शहरहरूलाई निर्माण गरौं अनि यिनीहरूका चारैतिर पर्खालहरू बनाऔं। हामी बुर्जाद्वारहरू अनि द्वारमा

बारहरू बनाऔं हामी यो देशमा बसेसम्म यसो गरौं। यो देश हाम्रो हो किनभने हामीले परमप्रभु हाम्रा परमेश्वरको अनुसरण गरेका छौं। उहाँले हामीलाई हाम्रो चारैतिर शान्ति दिनु भएको छ।” यसर्थ तिनीहरूले निर्माण गरे अनि सफलता प्राप्त गरे।

८आसाका यहूदाका परिवार समूहका ३,००,००० मानिसहरू अनि बिन्यामीनका कुल समूहका २,८०,००० मानिसहरूका सेना थिए। यहूदाका मानिसहरूले ठूला-ठूला ढाल र भालाहरू बोक्थे। बिन्यामीनका मानिसहरूले सा-साना ढाल अनि धनुबाट काँड हान्थे। ती सबै मानिसहरू बलिया र साहसी सैनिकहरू थिए।

९तब जेरा आसाका सेनाका विरुद्ध आए। जेरा कूशका थिए। जेराका १०,००,००० मानिसहरू अनि ३०० रथहरू तिनका सेनामा थिए। जेराका सेना मारेशा शहर सम्म पुगे। १०आसा जेरा विरुद्ध लड्नका निम्ति निकले। आसाका सेनाहरू मारेशामा सपाता बेसीमा युद्धका निम्ति तयार भए।

११आसाले परमप्रभु आफ्ना परमेश्वरलाई पुकारे अनि भने, “परमप्रभु, तपाईंले मात्र बलवान मानिसहरूको विरुद्ध कमजोर मानिसहरूलाई सहायता गर्न सक्नु हुन्छ। परमप्रभु हाम्रा परमेश्वर। हामीलाई सहायता गर्नु होस्। हामी तपाईं माथि निर्भरछौं। हामी तपाईंको नाउँमा यी विशाल सेनाको विरुद्ध लड्छौं। परमप्रभु, तपाईं हाम्रा परमेश्वर हुनुहुन्छ। तपाईंको विरुद्ध कसैलाई पनि जित्न नदिनु होस्।”

१२तब परमप्रभुले कूशी सेनाहरूलाई परास्त गर्न आसाका यहूदी सेना उपयोग गर्नु भयो। अनि कूशी सेनाहरू भागे। १३आसाका सेनाले कूशी सेनाहरूलाई गगर शहर सम्म खेदेर लगे। यति बिध्न कूशी सेनाहरू मारिए कि तिनीहरू फेरि लड्नका निम्ति सेनाका रूपमा एकत्रित हुन सकेनन्। तिनीहरूलाई परमप्रभु अनि उहाँका सेनाले कुल्चि दिए। आसा अनि तिनका सेनाले शत्रुहरूका अनेक बहूमूल्य चीजहरू लगे। १४आसा अनि तिनका सेनाहरूले गगर नजिकका सबै शहरहरूलाई परास्त गरे। ती शहरहरूमा बस्ने मानिसहरू परमप्रभु सित भयभीत थिए। ती शहरहरूमा अनेक प्रकारका धेरै बहूमूल्य वस्तुहरू थिए। आसाका सेनाहरूले ती बहूमूल्य चीजहरू ती शहरहरूबाट लगे। १५आसाका सेनाले शिविरहरूमा पनि आक्रमण गरे जहाँ गोठालाहरू बस्थे। तिनीहरूले धेरै भेडा र ऊँटहरू लगे। तब, आसाका सेनाहरू यरूशलेम फर्के।

आसाका परिवर्तनहरू

१५ परमेश्वरको आत्मा अजर्याहमाथि उत्रनुभयो। अजर्याह ओदेदका छोरा थिए। २अजर्याह आसालाई भेट्न गए। अजर्याहले भने, “मेरो कुरा सुन आसा अनि यहूदा र बिन्यामीनका तिमी सबै मानिसहरू!

परमप्रभु तिमीहरूका साथ रहनु हुन्छ जब तिमीहरू उहाँका साथ हुन्छौ। यदि तिमीले परमप्रभुलाई खोज्यौ भने, उहाँलाई पाउने छौ। तर यदि तिमीहरूले उहाँको साथ छोड्यौ भने उहाँले तिमीहरूको साथ छोड्नु हुनेछ। ३धेरै समयसम्म इस्त्राएल सत्य परमेश्वर बिहीन थियो। अनि तिनीहरू शिक्षा दिने पूजाहारी बिहीन र नियम बिहीन थिए। ४तर जब इस्त्राएलका मानिसहरूले दुःख पाए, तिनीहरू फेरि परमप्रभु परमेश्वर तर्फ फर्किए। उहाँ इस्त्राएलका परमेश्वर हुनु हुन्छ। तिनीहरूले परमप्रभुलाई खोजे अनि उहाँलाई पाए। ५दुःखको त्यस समयमा कुनै पनि मानिस निरापद यात्रा गर्न सक्तैन थियो। सबै राष्ट्रहरूमा यति धेरै कष्ट थियो ६‘एउटा राष्ट्रले अर्को राष्ट्रलाई अनि एक शहरले अर्को शहरलाई ध्वंश पार्थे। यस्तो हुँदै थियो। किनभने परमेश्वरले तिनीहरूलाई सबै किसिमका कष्टहरू दिनु भयो। ७तर आसा, तिमी अनि यहूदाका र बिन्यामीनका मानिसहरू शक्तिशाली बन। कमजोर नबन, नछोड किनभने तिमीहरूले तिम्रा असल कार्यका निम्ति पुरस्कार प्राप्त गर्ने छौ।”

८जब आसाले यी वचनहरू अनि सन्देशहरू ओबेद, अगमवक्ताबाट सुने तिनी खूबै उत्साहित भए। त्यसपछि उसले ती घृणित मूर्तिहरू यहूदा अनि बिन्यामीनका सबै स्थानबाट हटाए। आसाले ती घृणित मूर्तिहरू एप्राइमका पहाडी देशका अधिकारमा ल्याएका शहरहरूबाट पनि हटाए। अनि तिनले परमप्रभुको वेदी मरम्मत गरे जो परमप्रभुको मन्दिरको दलान अघि थियो।

९त्यस पछि आसाले यहूदा अनि बिन्यामीनका सबै मानिसहरूलाई एकत्रित गरे। तिनले एप्राइम, मनशशे अनि शिमोनका कुल समूहका मानिसहरूलाई पनि, जो यहूदा देशमा बस्नका निम्ति इस्त्राएल देशबाट आएका थिए - भेला गरे। धेरै संख्यामा ती मानिसहरू यहूदामा आए किनभने तिनीहरूले देखे कि परमप्रभु, आसाका परमेश्वर आसाका साथ हुनुहुन्थ्यो।

१०आसा अनि ती मानिसहरू यरूशलेममा आसाका शासनकालको पन्ध्रौं वर्षको तेस्रो महीनामा एकत्रित भए। ११त्यस समय तिनीहरूले ७०० गोरूहरू, ७,००० भेडा अनि बाख्राहरू परमप्रभुलाई बलि चढाए। आसाका सेनाले ती पशुहरू र अन्य मूल्यवान वस्तुहरू आफ्ना शत्रुहरूबाट लिएका थिए। १२तब तिनीहरूले आफ्ना सम्पूर्ण हृदय अनि आफ्ना सम्पूर्ण आत्मा द्वारा परमप्रभु इस्त्राएलका परमेश्वरको सेवा गर्ने करार गरे। उहाँ तिनीहरूका पुर्खाहरूले सेवा गरेका परमेश्वर हुनुहुन्छ। १३कुनै पनि व्यक्ति जसले परमप्रभु इस्त्राएलका परमेश्वरको सेवा गर्न अस्वीकार गर्थे त्यसलाई मारिन्थ्यो। यसको केही महत्व थिएन त्यो व्यक्ति मुख्य होस् वा साधारण होस्, यदि त्यो व्यक्ति पुरूष होस् वा स्त्री होस्। १४तब आसा अनि मानिसहरूले परमप्रभु प्रति शपथ लिए। तिनीहरू उच्च आवाजमा कराए। तिनीहरूले

तुरही र नरसिङ्गहरू पनि बजाए। १५यहूदाका सबै मानिसहरू शपथबारे खुशी थिए किनभने तिनीहरूले आफ्ना हृदयबाट प्रतिज्ञा गरेका थिए। तिनीहरूले आफ्ना सम्पूर्ण हृदयले परमेश्वरको अनुसरण गरे। तिनीहरूले परमेश्वरलाई खोजे अनि उहाँलाई पाए। यसरी परमप्रभुले सबै देशमा तिनीहरूलाई शान्ति प्रदान गर्नु भयो।

१६राजा आसाले आफ्नी आमा माकालाई पनि रजमाताको पदबाट हटाए। आसाले यसो गरे, किनभने तिनले अशेरा देवीको सम्मानमा ती भयानक स्तम्भहरू मध्ये एक स्तम्भ खड्ग गरेकी थिइन्। आसाले त्यो अशेरा-स्तम्भ काटेर त्यसलाई सा-साना टुक्रा पारिदिए। त्यसपछि तिनले ती टुक्राहरूलाई किद्रोन बेंसीमा जलाइदिए। १७उच्च स्थानहरू इस्त्राएलबाट हटाइएन, तर आशाको हृदय आसाको जीवनकाल भरि परमप्रभु प्रति विश्वसनीय रह्यो। १८अनि आसाले सुन र चाँदीले बनिएका पवित्र उपहारहरू जो तिनी अनि तिनका पिताले अर्पण गरेका थिए ती सबै परमेश्वरको मन्दिरमा राखे। १९आसाको पैंतीस वर्ष सम्मको शासनमा अरू कुनै युद्ध भएन।

आसाका अन्तिम वर्षहरू

१६ आसाका राज्य कालका छतीसौं वर्षमा बाशाले यहूदा देश माथि आक्रमण गरे। बाशा इस्त्राएलका राजा थिए। तिनी रामा शहरमा गए अनि त्यसलाई किल्लाको रूप दिए। बासाले रामा शहरलाई यहूदाका राजा आसा कहों मानिसहरूलाई आउँन जानबाट रोक्नका निम्ति एक स्थानको रूपमा उपयोग गरे।

२आसाले परमप्रभुको मन्दिरको भण्डार गृहहरूमा भएका सुन अनि चाँदी निकाले। तिनले राज भवनबाट सुन अनि चाँदी निकाले। तब आसाले बेन-हदद कहों सन्देश बाहक पठाए। बेनहदद अरामका राजा थिए, अनि तिनी दमीशक शहरमा बस्दथे। आसाको सन्देश थियो। ३“बेनहदद, तिमी अनि म माभ्र एक सन्धि होस्। हामी यसलाई तपाईंका पिता अनि मेरा पिताले गरेका सन्धि जस्तै तुल्याऔं। हेर्नुहोस्, म तपाईं कहों सुन अनि चाँदी पठाउँदै छु। अब, बाशा, इस्त्राएका राजा सँगको तपाईंको सन्धि भङ्ग गरी दिनुहोस् जसद्वारा तिनले मलाई एकलो छाड्ने छन् अनि मलाई दिक्दारी दिन बन्द गर्ने छन्।”

४बेनहदद राजा आसासँग सहमत भए। बेनहददले आफ्ना सेनाका सेनापतिहरूलाई इस्त्राएलका शहरहरू माथि आक्रमण गर्न पठाए। ती सेनापतिहरूले डियोन, दान अनि आबेल-मैम शहरहरूमाथि आक्रमण गरे। तिनीहरूले नप्तालीका इलाकामा भएका सबै शहरहरू माथि पनि आक्रमण गरे जहाँ खाद्य-वस्तु संग्रह गरिएको थिए। ५बाशाले इस्त्राएलका शहरहरू माथि आक्रमण भएको कुरा सुने। यसर्थ तिनले रामा शहरलाई किल्लाको रूपमा निर्माण गर्ने काम रोके। तिनले

तिनको काम बन्द गरिदिए। ६तब राजा आसाले यहूदाका सबै मानिसहरूलाई एकत्रित बोलाए। तिनीहरू रामा शहरमा गए दुँड्ना अनि काठहरू लगे जो बाशाले किल्ला बनाउनमा उपयोग गरेका थिए। आसा र यहूदाका मानिसहरूले ती दुँड्ना अनि काठहरू गेबा अनि मिस्पा शहरहरूलाई अधिक सुदृढ तुल्याउनमा उपयोग गरे।

७त्यसबेला दर्शी हनानी यहूदाका राजा आसा कहों आए। हनानीले तिनलाई भने, “आसा तिमीलाई सहायता गरोस् भनी तिमी अरामका राजा माथि भर पखौ। परमप्रभु तिम्रा परमेश्वर माथि भर परेनौं। तिमी परमप्रभु माथि भरपर्नु पर्ने थियो। तर तिमी सहायताका निम्ति परमप्रभु माथि भर नपरेको हुनाले राजा अरामका सैनिकहरू तिमीबाट उम्किए। ८कूशीहरू अनि लूबीहरूको अत्यन्त विशाल, शक्तिशाली सेना थिए। तिनीहरूसित अनेक रथ अनि सारथिहरू थिए। तर आसा त्यो विशाल शक्तिशाली सेनालाई परास्त गर्न सहायताका निम्ति तिमी परमप्रभु माथि भर पखौ अनि परमप्रभुले तिमीलाई तिनीहरूलाई परास्त पार्न दिनु भयो। ९परमप्रभुको दृष्टि पृथ्वीभरि ती मानिसहरूलाई हेर्दै नजर राख्नुहुन्छ जो उहाँ प्रति विश्वसनीय छन् जसद्वारा उहाँले ती मानिसहरूलाई शक्तिशाली तुल्याउन सक्नु हुन्छ। आसा, तिमीले मूर्खता पूर्ण काम गर्यौ। यसर्थ अब उप्रान्त तिमीले युद्ध गरिरहनु पर्नेछ।”

१०आसा हनानी सित उनले भनेका कुरामा क्रोधित भए। आसा यति पागल भए कि तिनले हनानीलाई कैदखानामा बन्द गरिदिए। आसा त्यस बेला कोही मानिसहरूसित नीच र कठोरता पूर्वक व्यवहार गर्थे।

११आसाले शुरू देखि अन्तसम्म गरेका कुराहरू यहूदा अनि इस्त्राएलका राजाहरूको इतिहासको पुस्तकमा लेखिएका छन्। १२आसा राजा भएको उन्चालीस वर्षमा खुट्टा कुहुने रोगले ग्रस्त भए। तिनको रोग अत्यन्त नराम्रो थियो तर तिनले परमप्रभु बाट सहायता खोजेनन्। आसाले वैद्यहरूको सहायता खोजे। १३आफ्नो राज्य कालको एकचालीसौं वर्षमा आसाको मृत्यु भयो अनि उनका पिता-पुखाहरूसित गाडिए। १४मानिसहरूले आसालाई तिनकै चिहानमा गाडि दिए जो तिनी आफैले दाऊदका शहरमा बनाएका थिए। मानिसहरूले तिनलाई पलङ्गमा सुताए जो मसालाहरू अनि विभिन्न प्रकारका मिश्रित सुगन्धित पदार्थहरू द्वारा भरिएको थियो। मानिसहरूले आसाका सम्मानका निम्ति विशाल आगो बाले।

यहोशापात यहूदाका राजा

१७ यहोशापात आसाका स्थानमा यहूदाका नयाँ राजा भए। यहोशापात आसाका छोरा थिए। यहोशापातले यहूदालाई शक्तिशाली तुल्याए जसमा कि

तिनीहरू इस्त्राएलको विरुद्ध लड्न सकून्। रतिनले सैनिकहरूका दलहरू यहूदाका सबै शहरहरूका किल्लाहरूमा राखे। यहोशापातले यहूदामा अनि तिनका पिता आशाले अधिकारमा लिएका एप्रेमका शहरहरूमा सैनिकहरूको किल्ला समूह लगाए।

३परमप्रभु यहोशापातका साथ हुनुहुन्थ्यो किनभने यहोशापातले यौवन कालमा आफ्ना पुर्खा दाऊदले गरेका असल कुराहरू गरेका थिए। यहोशापातले बाल मूर्तिहरूको अनुसरण गरेनन्। ४यहोशापातले तिनका पुर्खाहरूले अनुसरण गरेका परमेश्वरलाई खोजे। तिनले परमेश्वरका आदेशहरू पालन गरे तिनी इस्त्राएलका मानिसहरू बसेका तरिकाले बसेनन्। ५परमप्रभुले यहोशापातलाई यहूदाका शक्तिशाली राजा बनाउनु भयो। यहूदाका सबै मानिसहरूले यहोशापातलाई उपहारहरू ल्याउँथे। यसर्थ यहोशापात सित प्रशस्त धन सम्पत्ति अनि सम्मान थियो। ६यहोशापातको हृदयले परमप्रभुको तरिकामा आनन्द प्राप्त गरे। तिनले उच्च स्थानहरू अनि अशेरा-स्तम्भहरू यहूदा देशबाट बाहिर निकालि दिए।

७यहोशापातले आफ्ना प्रमुखहरूलाई उपदेश दिनका निम्ति यहूदाका शहरहरूमा पठाए। यहोशापातको शासनको तेस्रो वर्षमा यस्तो भयो। ती प्रमुखहरू बेनेहेल, ओबदियाह, जकर्याह, नतनेल अनि मीकायाह थिए। यहोशापातले यी प्रमुखहरू सित लेवीहरूलाई पनि पठाए। ८ती लेवीहरू शमायाह, नतन्याह, जबदियाह, असाहेल, शमीरामोत, यहोनातान, अदोनियाह तोबियाह अनि तोब-अदोनियाह थिए। यहोशापातले एलीशामा र योराम पूजाहारीहरू पनि पठाए। ९ती प्रमुखहरू, अनि लेवीहरू अनि पूजाहारीहरूले यहूदामा मानिसहरूलाई शिक्षा दिए। तिनीहरू सित परमप्रभुको व्यवस्थाहरूको पुस्तक थियो। तिनीहरू यहूदाका सबै शहरहरूमा गए अनि मानिसहरूलाई शिक्षा दिए।

१०यहूदा नजिकका राष्ट्रहरू परमप्रभु सित भयभीत थिए। त्यसै कारणले गर्दा तिनीहरूले यहोशापात विरुद्ध युद्ध शुरू गरेनन्। ११केही पलिशती मानिसहरूले यहोशापातलाई उपहारहरू ल्याए। तिनीहरूले यहोशापात कहाँ चाँदी पनि ल्याए किनभने तिनीहरू जान्दथे उनी अत्यन्त शक्तिशाली राजा हुन। केही अरबी मानिसहरूले यहोशापात कहाँ पशुहरूका बथानहरूपनि ल्याए। तिनीहरूले ७,७०० भेडाहरू अनि ७,७०० बाख्राहरू तिनी कहाँ ल्याए।

१२यहोशापात अधिक भन्दा अधिक शक्तिशाली भए। तिनले यहूदा देशमा किल्लाहरू अनि भण्डार शहरहरू निर्माण गरे। १३तिनले भण्डार शहरहरूमा अनेक आपूर्तिहरू राखे। अनि यहोशापातले यरूशलेममा प्रशिक्षित सैनिकहरू राखे। १४ती सैनिकहरू तिनीहरूका परिवार समूहमा सूची बद्ध थिए। यरूशलेमका ती सैनिकहरूको सूची यो हो।

यहूदाका कुलसमूहका सेनाध्यक्षहरू यी थिए: अदना ३,००,००० सैनिकहरूका सेनाध्यक्ष थिए। १५योहोहानान २,८०,००० सैनिकहरूका सेनाध्यक्ष थिए। १६अमस्याह २,००,००० सैनिकहरूका सेनाध्यक्ष थिए। अमस्याह जिक्कीका छोरा थिए। अमस्याह परमप्रभुको सेवामा आफूलाई अर्पण गर्नुमा खुशी थिए।

१७बिन्यामीनका कुल समूहका सेनाध्यक्षहरू यी थिए: एल्यादाका २,००,००० सैनिकहरू थिए जसले धनु, काँद अनि ढालहरू चलाउँथे। एल्यादा अत्यन्त साहसी सैनिक थिए। १८यहोसापात १,८०,००० मानिसहरूका अगुवा थिए जो युद्धका निम्ति तयार थिए। १९ती सबै सैनिकहरू राजा यहोशापातका सेवा गर्थे। राजाका अन्य मानिसहरू पनि पूरा यहूदा देशका किल्लाहरूमा थिए।

मीकायाले राजा आहाबलाई चेताउनी दिन्छन्

१८ यहोशापात सित प्रशस्त धन-सम्पत्ति अनि सम्मान थियो। उसले आहाबसित उसको परिवारलाई विवाह गरेर सन्धि गरेका थिए। २केही वर्ष पछि, यहोशापात आहाब सित भेट गर्न सामरिया शहरमा गए। आहाबले यहोशापात अनि तिनी सित भएका मानिसहरूका निम्ति धेरै भेडा अनि गाईहरू बलि चढाए। आहाबले रामोत गिलाद शहर माथि आक्रमण गर्न यहोशापातलाई उत्साहित तुल्याए। ३आहाबले यहोशापातलाई भने, “तपाईं म सित रामोत गिलाद माथि आक्रमण गर्न जानु हुन्छ?” आहाब इस्त्राएलका राजा थिए अनि यहोशापात यहूदाका राजा थिए। यहोशापातले आहाबलाई उत्तर दिए, “म तपाईं जस्तै हुँ अनि मेरा मानिसहरू तपाईंका मानिसहरू जस्तै हुन्। हामी युद्धमा तपाईंको साथ दिनेछौं।” ४यहोशापातले आहाबलाई यो पनि भने, “तर पहिला हामी परमप्रभुबाट सन्देश प्राप्त गरौं।”

५यसर्थ राजा आहाबले अगमवक्ताहरू एकत्रित गरे ४०० मानिसहरू। आहाबले तिनीहरूलाई भने, “हामी रामोत गिलाद शहरको विरुद्ध लडाईं गर्न जाऊँ कि नजाऊँ?” अगमवक्ताहरूले आहाबलाई उत्तर दिए, “जानुहोस्, किनभने परमेश्वरले तपाईंलाई रामोत-गिलादलाई परास्त गर्न दिनु हुनेछ।”

६तर यहोशापातले भने, “के यहाँ परमप्रभुको अगमवक्ता कोही छन्? हामीले परमप्रभुलाई उहाँका एक अगमवक्ताद्वारा याचना गर्न आवश्यक छ।”

७तब राजा आहाबले यहोशापातलाई भने, “यहाँ अभ्र पनि एक व्यक्ति छ। हामी तिनीद्वारा परमप्रभुसित सोध्न सक्छौं। तर म यो मान्छेलाई घृणा गर्छु, किनभने परमप्रभुबाट मेरो बारेमा तिनीसित असल सन्देश कहिल्यै हुँदैन। तिनीसित मेरा निम्ति सदैव नराप्रो सन्देश हुन्छ। त्यो मान्छेको नाउँ मीकाया हो। तिनी यिम्लाका छोरा हुन्।” तर यहोशापातले भने, “आहाब, तपाईंले त्यसो भन्नु हुँदैन।”

प्तब राजा आहाबले आफ्ना एक अधिकारीलाई बोलाए र भने, “चाँडो गर, यिम्लाका छोरा मीकायालाई यहाँ ल्याऊ।”

६आहाब इस्त्राएलका राजा अनि यहोशापात यहूदाका राजाले आफ्ना राज-पोशाक लगाएका थिए। तिनीहरू सामरिया शहरको सामुनेको द्वारको नजिक ढिकीमा आफ्ना सिंहासनमा बसेका थिए। ती ४०० जना अगमवक्ताहरू दुइ राजाहरूका सामुने आफ्ना सन्देश भनीरहेका थिए। १०सिदकियाह केनान नाउँका व्यक्तिका छोरा थिए। सिदकियाहले फलामका केही सिङ्गहरू बनाएका थिए। सिदकियाहले भने, “यही हो जो परमप्रभुले भन्नु हुन्छ: ‘तपाईंहरूले यी फलामका सिङ्गहरू अरामी मानिसहरूलाई तिनीहरू ध्वंश नहुञ्जेल घोचलाई प्रयोग गर्नु हुनेछ।’”

११सबै अगमवक्ताहरूले एकै कुरा भने। तिनीहरूले भने, “रामोत गिलाद शहरमा जानु होस्। तपाईंहरूले सफलता पाउनु हुनेछ अनि जित्नु हुनेछ। परमप्रभुले राजालाई अरामी मानिसहरूलाई परास्त पार्न दिनु हुनेछ।”

१२मीकायालाई लिन गएका सन्देश वाहकले तिनलाई भने, “मीकाया, सुन, सबै अगमवक्ताहरूले एकै कुरा भने। तिनीहरू राजाले सफलता प्राप्त गर्नु हुनेछ भनी भन्दै छन्। यसर्थ तिनीहरूले जे भन्दै छन् त्यही कुरा भन। तिमीले पनि राम्रो कुरा भन।”

१३तर मीकायाले भने, “परमप्रभु जीवित हुनुहुन्छ भन्ने कुरा सत्य भएभै म त्यही मात्र भन्न सक्छु जो मेरा परमेश्वरले भन्नु हुन्छ।”

१४तब मीकाया राजा आहाब कहाँ आए। राजाले तिनलाई भने, “मीकाया युद्ध गर्नका निम्ति हामी रामोत-गिलाद शहर जानु कि नजानु?” मीकायाले उत्तर दिए, “जानु होस् अनि आक्रमण गर्नु होस्। परमेश्वरले तपाईंलाई ती मानिसहरूमाथि परास्त गर्न दिनु हुनेछ।”

१५राजा आहाबले मीकायालाई भने, “धेरै पल्ट मैले तिमीलाई परमप्रभुको नाउँमा मलाई सत्य मात्र भन भनी प्रतिज्ञा गराएको थिएँ।”

१६तब मीकायाले भने, “मैले इस्त्राएलका सबै मानिसहरूलाई पर्वतहरूमा छरिएका देखें। तिनीहरू गोठाला बिनाका भेडाहरू जस्तै थिए। परमप्रभुले भन्नुभयो, ‘तिनीहरूका कुनै अगुवा छैन। प्रत्येक व्यक्तिलाई सकुशल घर फर्किन देऊ।’”

१७आहाब, इस्त्राएलका राजाले यहोशापातलाई भने, “मैले तपाईंलाई भनेको थिएँ कि मीकायासित परमप्रभुबाट मेरो बारेमा राम्रो सन्देश हुँदैन। तिनीसित मेरो बारेमा राम्रो सन्देश मात्र हुन्छ।”

१८मीकायाले भने, “परमप्रभुको सन्देश सुन्नुहोस्: मैले परमप्रभुलाई उहाँको सिंहासनमा बस्नु भएको देखें। स्वर्गका सम्पूर्ण सेनाहरू उहाँका वरिपरि उभिएका थिए, कोही उहाँका देब्रेतिर कोही उहाँको दाहिने तिर।

१९परमप्रभुले भन्नुभयो, ‘इस्त्राएलका राजा आहाबलाई रामोत गिलाद शहर माथि आक्रमण गर्न कसले फसाँउला जसमा कि तिनलाई त्यहाँ मारियोस्?’ परमप्रभुको वरिपरि उभिने विभिन्न आत्माहरूले भिन्न भिन्न कुराहरू भने। २०तब एउटा आत्मा आए अनि परमप्रभुको सामुने अभिए। त्यो आत्माले भने, ‘आहाबलाई म छल गर्ने छु।’ परमप्रभुले त्यो आत्मालाई सोध्नु भयो “कसरी?” २१त्यो आत्माले उत्तर दिए, ‘म बाहिर जान्छु अनि आहाबका अगमवक्ताहरूका मुखमा भूँठो बोल्ने आत्मा हुनेछु।’ अनि परमप्रभुले भन्नुभयो, ‘तँ आहाबलाई छल गर्नमा सफल हुनेछस्। यसर्थ बाहिर जा अनि यसै गर।’

२२“अब हेर आहाब, परमप्रभुले तपाईंका अगमवक्ताहरूको मुखमा भूँठो बोल्ने आत्मा हालिदिनु भएको छ। परमप्रभुले तपाईंलाई नराम्रो हुनेछ भनी भन्नु भएको छ।”

२३यसपछि सिदकियाह मीकाया भएकहाँ गए अनि अनुहारमा हिराईदिए। सिदकियाहका पिताको नाउँ कनान थियो। सिदकियाहले भने, “मीकाया, परमप्रभुका आत्मा कुन बाटो गयो जब त्यो तँसित कुरागर्न म देखि गयो?”

२४मीकायाले उत्तर दिए, “सिदकियाह तिमी भित्रको एक कोठामा लुक्न गएको दिन तिमीले थाहा पाउनेछौ।”

२५तब राजा आहाबले भने, “मीकायालाई लैजाऊ अनि त्यसलाई शहरका प्रशासक आमोन अनि राजाका छोरा योआशकहाँ पठाइ देऊ। २६आमोन अनि योआशलाई भन, ‘राजा यो भन्नुहुन्छ: मीकायालाई कैदखानामा हालिदेऊ। उसलाई केही नदेऊ खाली एउटा कैदीहरूलाई दिने रोटी र पानी बाहेक जबसम्म म युद्धबाट सुरक्षा सित फर्केर आउँदैन।’”

२७मीकायाले उत्तर दिए, “आहाब, यदि तपाईं युद्धबाट सुरक्षा सित फर्किएर आउनु भयो भने तब परमप्रभु म द्वारा बोल्नु भएको होइन।” उनले पनि भने सबै तिमी मानिसहरू मेरो कुरा सुन।

रामोत-गिलादमा आहाब मारिए

२८यसर्थ इस्त्राएलका राजा आहाब अनि यहूदाका राजा यहोशापातले रामोत-गिलाद शहर माथि आक्रमण गरे। २९राजा आहाबले यहोशापातलाई भने, “म लडाइँमा जानको अघि आफ्नो रूप परिवर्तन गर्छु। तर तपाईं तपाईंको आफ्नै राज बस्त्र लगाउनु होस्।” यसर्थ आहाब इस्त्राएलका राजाले आफ्नो रूप परिवर्तन गरे अनि दुइ राजाहरू युद्धमा गए।

३०अरामका राजाले आफ्ना रथका सेनापतिहरूलाई आदेशदिए। तिनले तिनीहरूलाई भने, “कुनै व्यक्ति सित नलड चाहे जतिकै महान वा तुच्छ होस्। तर आहाब, इस्त्राएलका राजासित मात्र युद्ध गर।” ३१जब रथका सेनापतिहरूले यहोशापातलाई देखे तिनीहरूले ठाने, “त्यहाँ इस्त्राएलका राजा आहाब छन्।” तिनलाई आक्रमण गर्न

तिनीहरू यहोशापात तिर फर्के। तर यहोशापात कराए अनि परमप्रभुले तिनलाई सहायता गर्नु भयो। परमेश्वरले रथका सेनापतिहरूलाई यहोशापात देखि टाढा हुन दिनु भयो। ३२जब तिनीहरूले देखे कि यहोशापात इस्त्राएलका राजा होइनन् तब तिनीहरूले तिनलाई खेद्न छोडे।

३३तर एक सैनिकले केही कुरामा लक्ष्य नगरी आफ्ना धनुबाट एक काँढ हाने। त्यो काँढले आहाब, इस्त्राएलका राजालाई लाग्यो। त्यसले आहाबको कवचको खुल्ला भागमा लाग्यो। आहाबले आफ्ना रथका साराथिलाई भने, “घुम, अनि मलाई युद्धबाट बाहिर लैजाऊ। मलाई चोट लाग्यो।” ३४त्यस दिन अत्यन्त भिषण युद्ध भयो। आहाब आफैँ उसको रथमा उभिए अनि सौँभसम्म अरामीहरूको सामना गरिरहे। तब सूर्यास्त हुँदा, आहाबको मृत्यु भयो।

१६ यहूदाका राजा यहोशापात कुशलै आफ्ना घर यरूशलेममा फर्कि आए। रदर्शी येहू यहोशापातलाई भेट्न आए। येहूका पिताको नाउँ हनानी थियो। येहूले राजा यहोशापातलाई भने, “किन तपाईंले नराम्रा मानिसहरूलाई सहायता गर्नु भयो? किन तपाईंले ती मानिसहरूलाई प्रेम गर्नु हुन्छ जो परमप्रभुलाई घृणा गर्छन्? परमप्रभु तपाईं सित क्रोधित हुनु भएको कारण त्यही हो। ३तर तपाईंको जीवनमा केही असल कुराहरू छन्। तपाईंले अशेर-स्तम्भहरू यो देशबाट हटाउनु भयो, अनि तपाईंले तपाईंको हृदयबाट परमेश्वरको अनुसरण गर्ने निश्चय गर्नु भयो।”

यहोशापातले न्यायकर्ताहरू चुने

४यहोशापात यरूशलेममा बस्थे। उनी मानिसहरूसित रहन बेशेबा शहर देखि लिएर एप्रैमको पहाडी देशसम्म गए। यहोशापातले तिनीहरूलाई तिनीहरूका पिता-पुर्खाहरूले अनुसरण गरेका परमप्रभु परमेश्वर तर्फ फर्काएर ल्याए। ५यहोशापातले यहूदामा न्यायकर्ताहरू चुने। तिनले न्यायकर्ताहरू यहूदाका प्रत्येक किल्लामा रहनका निम्ति चुने। ६योशापातले ती न्यायकर्ताहरूलाई भने, “तपाईंहरू जे गर्नुहुन्छ त्यसमा होशियार हुनुहोस्, किनभने तपाईंहरूले मानिसहरूका निम्ति न्याय गरिरहनु भएको होईन तर परमप्रभुको निम्ति न्याय गर्नु हुँदछ। परमप्रभु तपाईंहरूसित हुनुहुन्छ जब तपाईंले केही निर्णय गर्नुहुन्छ। ७अब तपाईंहरू प्रत्येक परमप्रभुसित डराउनु पर्छ। तपाईंहरूले जे गर्नु हुन्छ सावधान हुनु होस् किनभने परमप्रभु हाम्रा परमेश्वर न्यायी हुनुहुन्छ। परमप्रभुले कुनै पनि व्यक्तिलाई अर्को व्यक्तिलाई भन्दा अधिक महत्वपूर्ण ठानेर व्यवहार गर्नु हुन्न। अनि उहाँ आफ्ना निर्णय बदली गर्नको निम्ति धन स्वीकार गर्नु हुन्न।”

८अनि यरूशलेममा, यहोशापातले केही लेवीहरू, पूजाहारीहरू अनि इस्त्राएली परिवारहरूका अगुवाहरूलाई न्यायकर्ता हुन चुने। मानिसहरूले यरूशलेममा बस्ने

मानिसहरूका समस्याहरू समाधान गर्नका निम्ति परमप्रभुको नियम उपयोग गर्नु पर्ने थियो। तब तिनीहरू यरूशलेममा फर्केर आए। ९यहोशापातले तिनीहरूलाई आदेशदिए। यहोशापातले भने, “तपाईंहरूले सम्पूर्णहृदयले विश्वसनीय रूपले सेवा गर्नु पर्छ। तपाईंहरू परमप्रभुसित डराउनु पर्छ। १०तपाईंहरूले हत्या, नियम, आदेश, विधि वा केही अन्य नियमको बारेमा मुद्दा पाउनु हुनेछ। यी सबै मुद्दाहरू तपाईंहरूका शहरहरू तिर बस्ने तपाईंका भाइहरूबाट आउने छन्। तिमीहरूले मानिसहरूलाई चेटाउनी दिनु पर्छ। तिम्रा सबै मुद्दाहरूको शिक्षाहरू पालन गर्नु पर्छ। नत्रभने तिनीहरू परमेश्वरको सामुने दोषी हुनेछन्। यदि तिमीहरूले विश्वासयोग्य भएर सेवा गर्दैनौ भने परमप्रभु तिमीहरू अनि तिमीहरूको दाज्यू-भाइहरूसित क्रोधित हुनुहुनेछ। यस्तो गर्नुहोस् तब तपाईंहरू दोषी हुनुहुने छैन। ११अमर्याह मुख्य पूजाहारी हुन्। तिनी परमप्रभु सम्बन्धी सबै कुरामा तपाईंहरू माथि रहनेछन्। अनि जबदियाह राजा सम्बन्धी सबै कुरामा तपाईंहरू माथि रहनेछन्। जबदियाहका पिताको नाउँ इश्माएल हो। जबदियाह यहूदा कुल समूहका एक प्रमुख हुन्। लेवीहरूले पनि तपाईंहरूको निम्ति लेखापालको रूपमा सेवा गर्ने छन्। तपाईंहरूले गर्ने सबै काममा साहस गर्नु होस्। परमप्रभु तिनीहरूसामथ रहून् जसले त्यही गर्छ जे उचितछ।”

यहोशापातले युद्धको सामना गर्छन्

२० पछि मोआबी, अम्मोनी अनि केही मिनुई मानिसहरू यहोशापातसित युद्ध शुरू गर्न आए। २केही मानिसहरू आए अनि यहोशापातलाई भने, “एदोमबाट एक विशाल सेना तपाईंको विरुद्ध आउँदैछ। तिनीहरू खारा समुद्रको पल्लो छेउबाट आउँदैछन्। तिनीहरू हसासोन-तामारमा आइसकेका छन्।” हासासोन-तामारलाई एन-गदी पनि भनिन्छ। ३यहोशापात भयभीत भए अनि के गर्नु पर्ने भनी तिनले परमप्रभुसित सोध्ने निश्चय गरे। तिनले यहूदाका हरेकलाई उपवासको निम्ति समयको घोषणा गरे। ४यहूदाका मानिसहरू परमप्रभुसित सहायताको याचना गर्न एक साथ भेला भए। तिनीहरू यहूदाका सबै शहरहरूबाट परमप्रभुलाई सहायता माग्न आए।

५यहोशापात नयाँ आँगनको सामुने परमप्रभुको मन्दिरमा थिए। तिनी यहूदा अनि यरूशलेमका मानिसहरूको सभामा उभिए। ६तिनले भने,

“हाम्रा पुर्खाहरूका परमप्रभु परमेश्वर, तपाईं स्वर्गमा परमेश्वर हुनुहुन्छ। तपाईंले सबै राष्ट्रहरूका सबै देशहरूमाथि शासन गर्नु हुन्छ। तपाईंसित शक्ति अनि बल छन्। कुनै व्यक्ति तपाईंको विरुद्ध उठ्न सक्तैन। ७तपाईं हाम्रा परमेश्वर हुनुहुन्छ। तपाईंले यो देशमा बस्ने मानिसहरूलाई छोड्न बाध्य तुल्याउनु भयो। तपाईंले

तपाईंका इस्त्राएली मानिसहरूका सामुने यो काम गर्नु भयो। तपाईंले यो देश सदाको निमित्त अब्राहामका सन्तानहरूलाई दिनु भयो। अब्राहाम तपाईंका मित्र थिए। ८अब्राहामका सन्तानहरू यो देशमा बस्थे अनि तिनीहरूले तपाईंको नाउँमा एउटा मन्दिर निर्माण गरे। ९तिनीहरूले भने, 'यदि हामी माथि कष्ट आइपरे अर्थात् तरवार, दण्ड, रोग वा अनिकाल हामी यो मन्दिरको सामुने अनि तपाईंको सामुने उभिने छौं। तपाईंको नाउँ यो मन्दिरमा छ। हामी तपाईंलाई पुकार्ने छौं जब हामी कष्टमा पर्छौं। त्यसबेला तपाईंले हाम्रो बिन्ती सुनिदिनु हुनेछ अनि हामीलाई बचाउनु हुनेछ।'

१०'तर अहिले, अम्मोन, मोआब अनि सेईर पर्वतका मानिसहरू यहाँ आएका छन्। तपाईंले त्यस बेला इस्त्राएका मानिसहरूलाई तिनीहरूको देशमा जानदिनु भएन जब इस्त्राएलका मानिसहरू मिश्रदेशबाट आए। यसर्थ इस्त्राएलका मानिसहरू फर्किएका थिए अनि ती मानिसहरूलाई ध्वंश गरेका थिएनन्।' ११तर हेर्नुहोस् तिनीहरूलाई ध्वंश नगरेकोमा ती मानिसहरूले हामीलाई कस्तो प्रकारको पुरस्कार दिए। तिनीहरू हामीलाई तपाईंको भूमिदेखि निकाल्न बाध्य तुल्याउन आएका छन्। तपाईंले यो भूमि हामीलाई दिनु भयो। १२हाम्रा परमेश्वर, तिनीहरूलाई दण्ड दिनु होस्। यो विशाल सेनाको विरुद्ध हाम्रो केही शक्ति छैन, जो हामी विरुद्ध आउँदै छन्। के गर्नु पर्ने सो हामी जानदैनौं। त्यसै कारणले हामी सहायताका निमित्त तपाईं तिर हेर्दछौं।'

१३यहूदाका समस्त मानिसहरू तिनीहरूका बालकहरू, पत्नीहरू अनि छोरा-छोरीहरू परमप्रभुको सामुने उभिए। १४तब परमप्रभुको आत्मा यहजीएल माथि उत्रिए। यहजीएल जकर्याहका छोरा थिए। जकर्याह बनायाहका छोरा थिए। बनायाह यीएलका छोरा अनि यीएल मतन्याहका छोरा थिए। यहजीएल एक लेवी अनि आसापका सन्तान थिए सभाको माँभमा। १५यहजीएलले भने, "मेरो कुरा सुन्नु होस् राजा यहोशापात, यहूदा अनि यरूशलेममा बस्ने समस्त मानिसहरू। परमप्रभुले तपाईंलाई यसो भन्नु हुन्छ: 'यो विशाल सेनाको बारेमा भयभीत पनि नहोऊ सुर्ता पनि नगर किनभने यो युद्ध तिमीहरूको युद्ध होइन। यो परमेश्वरको युद्ध हो। १६भोलि त्यहाँ तल जाऊ अनि ती मानिसहरूसित युद्ध गर। तिनीहरू सीसको उकालो भएर माथि आउने छन्। तिमीहरूले तिनीहरूलाई यरूएल मरुभूमिको अर्को छेउमा भएको बेसीको छेउमा भेट्नेछौं। १७यो युद्धमा तिमीहरूले लड्नु पर्नेछैन। आफ्ना स्थानहरूमा सुदृढ भएर बस। परमप्रभुले तिमीहरूलाई बचाउनु भएको तिमीहरूले देखेछौं। यहूदा अनि यरूशलेम नडराऊ। सुर्ता नगर। परमप्रभु तिमीहरू साथ हुनुहुन्छ, यसर्थ ती मानिसहरूको विरुद्ध भोलि जाऊ।'"

१८यहोशापात तल निहुरिए। तिनको शिरले भूईं छोयो। अनि यहूदाका सबै मानिसहरू र यरूशलेममा बस्ने मानिसहरू परमप्रभुको सामुने भुके। अनि तिनीहरू सबैले परमप्रभुको उपासना गरे। १९कहात परिवार समूहका अनि कोरह परिवार समूहका लेवीहरू इस्त्राएलका परमप्रभु परमेश्वरको स्तुति गर्नका निमित्त उभिए। परमप्रभुको स्तुति गर्दा तिनीहरूको आवाज एकदमै चर्को थियो।

२०यहोशापातका सेनाहरू बिहानै तको मरुभूमि तिर गए। तिनीहरू जसै हिँड्न थाले यहोशापात उठे र भने, "यहूदाका मानिसहरू अनि तिमी यरूशलेमका मानिसहरू मेरो कुरा सुन। परमप्रभु तिम्रा परमेश्वर माथि विश्वास राख अनि तब सुदृढ रहनेछौं। परमप्रभुका अगमवक्ताहरूमा विश्वास गर। तिमीहरू सफल हुनेछौं।"

२१यहोशापातले मानिसहरूलाई उत्साहित तुल्याए अनि निर्देश दिए। त्यसपछि तिनले परमप्रभुका निमित्त गायकहरू चुने। ती गायकहरूलाई परमप्रभु प्रति स्तुति अर्पण गर्नलाई चुनिएका थिए किनभने उहाँ पवित्र आश्चर्यजनक हुनुहुन्छ। तिनीहरू सेनाका अधि हिँडे अनि परमप्रभुको स्तुति गरे। तिनीहरूले गीत गाए, "परमप्रभुको स्तुति गरे, किनभने उहाँको प्रेम सदा-सर्वदा रहिरहन्छ।"

२२जसै ती मानिसहरूले गाउन र परमेश्वरको स्तुति गर्न शुरू गरे, परमप्रभुले अम्मोनी, मोआबी अनि सेईर पर्वतका मानिसहरू माथि गुप्त आक्रमण चलाइ दिनु भयो। ती, मानिसहरू थिए जो यहूदा माथि आक्रमण गर्न आएका थिए। ती मानिसहरू परास्त भए। २३अम्मोनी अनि मोआबीहरू सेईर पर्वतबाट आएका मानिसहरूसित लड्न थाले। अम्मोनी अनि मोआबीहरूले सेइर पर्वतका मानिसहरूलाई मारे अनि नष्ट गरि दिए। सेइरका मानिसहरूलाई मारे पछि तिनीहरूले एक अर्कालाई मारे।

२४यहूदाका मानिसहरू मरुभूमिमा भएको पहरा राखेको किल्लामा आइपुगे। तिनीहरूले शत्रुका विशाल सेनालाई खोजे। तर तिनीहरूले केवल मृत शरीरहरू मात्र भूईंतिर लडिरहेका देखे। कोही पनि जीवित थिएनन्। २५यहोशापात अनि तिनका सेना ती शरीरहरूबाट मूल्यवान चीजहरू लिन आए। तिनीहरूले अनेक पशुहरू, धन, बस्त्र अनि मूल्यवान चीजहरू पाए। यहोशापात अनि उनका सेनाले ती बस्तुहरू आफ्नै निमित्त लगे। ती चीजहरू यहोशापात अनि तिनका मानिसहरूले बोक्न सक्ने भन्दा अधिक थिए। तिनीहरूले मृत्यु शरीरहरूबाट मूल्यवान चीजहरू लानलाई तीन दिन लगाए, किनभने चीजहरू अधिक थिए। २६चौथो दिनमा यहोशापात अनि तिनका सेनाले बराका उपत्यकामा भेट गरे। तिनीहरूले त्यस स्थानमा परमप्रभुको स्तुति गरे। त्यसै कारणले मानिसहरूले त्यस स्थानलाई आज पनि "बराका बेसी" भन्छन्।

२७त्यसपछि यहोशापातले यहूदा अनि यरूशलेमका मानिसहरूलाई यरूशलेममा फर्काएर ल्याए। परमप्रभुले तिनीहरूलाई अत्यन्त खुशी तूल्याउनु भयो।, किनभने तिनीहरूका शत्रुहरू परास्त भए। २८तिनीहरू वीणा, सारङ्गी अनि तुरहीहरू सहित यरूशलेम आए अनि परमप्रभुको मन्दिरमा गए।

२९सबै नजिकका राज्यहरू परमप्रभु देखी भयभीत भएर डराए किनभने तिनीहरूले सुने कि इस्राएलका शत्रुहरूको विरुद्ध परमप्रभु आफै लड्नु भएको थियो। ३०त्यसै कारणले गर्दा यहोशापातका राज्यमा शान्ति थियो। यहोशापातका परमेश्वरले तिनलाई तिनका चारै तिर शान्ति प्रदान गर्नु भयो।

यहोशापातको शासनको अन्त

३१यहोशापातले यहूदादेश माथि शासन गरे। यहोशापात पैँतीस वर्षका थिए जब तिनले शासन गर्न शुरू गरे। तिनले पच्चीस वर्षसम्म यरूशलेममा शासन गरे। तिनकी आमाको नाउँ अजूबा थियो। अजूबा शिल्हीकी छोरी थिइन्। ३२यहोशापातले ठीक प्रकारले आफ्ना पिता आसाले जस्तै जीवन जिए। यहोशापातले आसाको तरिका अनुसरण गर्न छाडेनन्। यहोशापातले परमप्रभुको दृष्टिमा ठीक कार्य गरे। ३३तर उच्च स्थानहरूलाई हटाएनन्। अनि मानिसहरूले आफ्ना हृदय आफ्ना पुर्खाहरूले अनुसरण गरेका परमेश्वरको अनुसरण गर्न देखि हटाएनन्।

३४यहोशापातले शुरू देखी अन्तसम्म गरेका अन्य कुराहरू हनानीका छोरा येहूका अधिकारिक उल्लेखमा लेखिएका छन्। यी कुराहरूको नकल गरेर इस्राएलका राजाहरूको इतिहासको पुस्तकमा संलग्न गरिएका छन्।

३५पछि यहूदाका राजा यहोशापातले इस्राएलका राजा अहस्याहसित सन्धि गरे। अहस्थाले नराम्रो गरे। ३६तर्शाशमा जाने जहाजहरू निर्माण गर्नका निम्ति यहोशापात अहस्याहसित मिले। तिनीहरूले जहाजहरू एसोन-गेबेर शहरमा बनाए। ३७तब एलाजार यहोशापातको विरुद्ध बोले। एलाजारका पिताको नाउँ दोदाबाहु थियो। एलाजार मरेशा शहरका थिए। तिनले भने, “यहोशापात तपाईं अस्याहसित मिल्नु भयो, त्यसै कारणले परमप्रभुले तपाईंका कार्यहरू नष्ट गरिदिनु हुनेछ।” जहाजहरू भत्किए, यसर्थ यहोशापात अनि अहस्याह तिनीहरूलाई तर्शाश पठाउन समर्थ भएनन्।

२१ तब, यहोशापातको मृत्यु भयो अनि तिनका पुर्खाहरूसित गाडिए। तिनलाई दाऊदका शहरमा गाडि दिए। योराम यहोशापातको स्थानमा नयाँ राजा भए। योराम यहोशापातका छोरा थिए। २योरामका भाइहरू अजर्याह, यहीएल, जकर्याह, अजर्याह, मीकाएल अनि शपत्याह थिए। ती व्यक्तिहरू यहोशापातका छोराहरू थिए। यहोशापात यहूदाका राजा थिए। ३यहोशापातले आफ्ना छोराहरूलाई चाँदीका, सुनका अनि बहुमूल्य

बस्तुहरूका अनेक उपहारहरू दिए। तिनले यहूदाका सुदृढ किल्लाहरू पनि तिनीहरूलाई दिए। तर यहोशापातले राज्य योरामलाई दिए किनभने योराम तिनका सबै भन्दा जेठा छोरा थिए।

योराम यहूदाका राजा

४योरामले आफ्ना पिताका राज्य लिए अनि स्वयमूलाई शक्तिशाली तुल्याए। त्यसपछि तिनले आफ्ना सबै भाइहरूलाई मार्न भनी तरवारको प्रयोग गरे। तिनले इस्राएलका केही प्रमुखहरूलाई पनि मारे। ५योराम बत्तीस वर्षका हुँदा तिनले शासन गर्न शुरू गरे। उसले आठ वर्ष यरूशलेममा शासन गरे। ६तिनले इस्राएलका राजाहरूले बाँचेका जीवन जस्तै जीवन जिए। तिनी त्यसरी नै बाचे जसरी आहाबका परिवार बाचेका थिए। यसो भएको कारण के हो भने योरामले आहाबकी छोरीलाई विवाह गरेका थिए। अनि योरामले परमप्रभुको दृष्टिमा नराम्रो काम गरे। ७तर परमप्रभुले दाऊदका परिवारलाई नष्ट गर्नु भएन किनभने परमप्रभुले दाऊदसँग करार गर्नु भएको थियो। परमप्रभुले दाऊद अनि तिनका छोरा छोरीहरूका निम्ति एक दीप सर्वदा जलाइ राख्ने वचन दिनु भएको थियो। ८योरामको समयमा, एदोम यहूदाको विरुद्ध बागी भए अनि यहूदाका अधिकारबाट एदोम छुट्टियो। एदोमका मानिसहरूले आफ्नो लागि राजा आफै चुने। ९यसर्थ योराम आफ्ना समस्त सेनापतिहरू अनि रथहरू सहित एदोममा गए। एदोमी सैनिकले योराम अनि तिनका रथ-सेनापतिहरूलाई घेरे। तर योरामले राती युद्ध गरेर एदोमीहरूमाथि आक्रमण गरे। १०त्यस समय देखि अहिलेसम्म एदोम देश यहूदाका विरुद्ध विद्रोही रहेको छ। लिब्ना शहरका मानिसहरू पनि योरामका विरुद्ध भए। यस्तो भयो किनभने योरामले परमप्रभु परमेश्वरलाई त्याग गरे। उहाँ योरामका पुर्खाहरूले अनुसरण गरेका परमेश्वर हुनुहुन्छ। ११योरामले यहूदाका पहाडहरूमाथि उच्च स्थानहरू पनि निर्माण गरे। योरामले यरूशलेमका मानिसहरूलाई ती कामहरू गर्नबाट रोके जो परमेश्वर चाहनु हुन्थ्यो। तिनले यहूदाका मानिसहरूलाई परमप्रभु देखि टाढा डोहाए।

१२योरामले एलिया अगमवक्ताबाट एउटा सन्देश पाए। सन्देशमा यो भनिएको छ त्यो यस्तो छ: “परमप्रभु परमेश्वरले भन्नु भएको कुरा यस्तो छ। उहाँ तपाईंका पिता दाऊदले अनुसरण गरेका परमेश्वर हुनुहुन्छ। परमप्रभु भन्नुहुन्छ, “योराम, तँ तेरा पिता यहोशापात जुन प्रकारले बसे त्यस प्रकारले बसिन्स्। तँ त्यस प्रकारले बसिन्स् जुन प्रकारले यहूदाका राजा आसा बसे। १३तर तँ इस्राएलका राजाहरू जस्तै जिइस तँले यहूदा अनि यरूशलेमका मानिसहरूलाई, परमेश्वर देखि अविश्वासीहरू हुने कारण बनाईस। आहाब अनि तिनका परिवारले त्यसै गरे। तिनीहरू परमेश्वर प्रति अविश्वासीय थिए।

तैले तेरो भाइहरूलाई मारिस्। जो तँ भन्दा असल थिए। १४यसकारण अब परमप्रभुले चाँडै तेरा मानिसहरूलाई अधिक दण्डबाट दण्डित तुल्याउने छन्। परमप्रभुले तेरा छोरा-छोरी, पत्नीहरू अनि तेरा सबै सम्पत्तिलाई दण्ड दिनु हुनेछ। १५तैलाई पेटको भयानक रोग लाग्ने छ। त्यो हरेक दिन भन भन नराप्नो हुनेछ। त्यसपछि तेरो भयानक रोगको कारणले आन्द्रा भुँडी बाहिर निस्कनेछ।”

१६परमप्रभुले कूशी मानिसहरूका छेउ छाउमा बस्ने पलिशती अनि अरबी मानिसहरूलाई योराम प्रति क्रोधित तुल्याइ दिनु भयो। १७ती मानिसहरूले यहूदा देश माथि आक्रमण गरे। तिनीहरूले राजमहलका सबै सम्पत्तिहरू अनि योरामका छोराहरू एवं पत्नीहरू लगे। योरामका कान्छा छोरा मात्र छडिए। योरामका कान्छा छोराको नाउँ यहोआहज* थियो। १८ती घटनाहरू घटे पछि परमप्रभुले योरामको भुँडीमा यस्तो रोग उत्पन्न गरिदिनु भयो जसलाई निको पार्न सकिँदैन थियो। १९तब दुइ वर्ष पछि रोगको कारणले योरामको आन्द्रा-भुँडी बाहिर निकलियो। तिनी नराप्नो पीढाले मरे। मानिसहरूले योराम प्रति सम्मान जनाउन तिनका पिताको सम्मानको निमित्त जस्तै विशाल ज्योति बालेनन्। २०योराम बत्तीस वर्षका थिए जब तिनी राजा भए। तिनले आठवर्षसम्म यरूशलेममा शासनगरे। जब योरामको मृत्यु भयो तब कुनै व्यक्ति दुःखित भएनन्। मानिसहरूले योरामलाई दाऊदको शहरमा गाडे, तर राजाहरूलाई गाडिने चिहानमा होइन।

अहज्याह यहूदाका राजा

२२ यरूशलेमका मानिसहरूले अहज्याहलाई योरामको स्थानमा नयाँ राजा चुने। अहज्याह योरामका कान्छा छोरा थिए। योरामको छाउनीमा आक्रमण गर्न आउने अरबी मानिसहरूसित आएका मानिसहरूले योरामका सबै ठूला छोराहरू मारि दिएका थिए। यसर्थ अहज्याहले यहूदामा शासन गर्न थाले। २अहज्याह २२ वर्षका थिए जब तिनले शासन चलाउन शुरू गरे। अहज्याहले यरूशलेममा एक वर्ष शासन गरे। तिनकी आमाको नाउँ अतल्याह थियो। अतल्याहका पिताको नाउँ ओम्री थियो। ३अहज्याह पनि आहाबका परिवार बसेकै प्रकारले बसे। तिनी त्यस प्रकारले बसे किनभने तिनकी आमाले तिनलाई नराप्नो कुराहरू गर्न उत्साहित तुल्याइन्। ४अहज्याहले परमप्रभुको दृष्टिमा नराप्न कामहरू गरे। त्यस्तै नै आहाबका परिवारले गरेका थिए। आहाबका परिवारले अहज्याहका पिताको मृत्यु भएपछि अहज्याहलाई सल्लाह दिए। तिनीहरूले अहज्याहलाई नराप्नो सल्लाह दिए। त्यही नराप्नो सल्लाहले तिनलाई मृत्यु तर्फ डोखायो। ५अहज्याहले आहाबका परिवारले तिनलाई दिएका सल्लाह अनुसरण गरे। अहज्याह राजा

योराम साथ रामोत गिलाद शहर तर्फ अरामका राजा हजाएलको विरुद्ध युद्ध गर्न गए। योरामका पिताको नाउँ आहाब थियो जो इस्राएलका राजा थिए। तर अरामीहरूले योरामलाई युद्धमा घाइते तुल्याए। ६योराम निको हुनका निमित्त यिजेरल शहर फर्की गए। तिनी रामोतमा घाइते भए जब तिनी अरामका राजा हजाएल विरुद्ध लडे।

तब अहज्याह योरामसित भेट गर्न यिजेरल गए। अहज्याहका पिताको नाउँ यहूदाका राजा योराम थियो। योरामका पिताको नाउँ आहाब थियो। योराम यिजेरल शहरमा थिए किनभने तिनी घाइते भएका थिए।

७परमेश्वरले त्यसबेला अहज्याहको मृत्यु गराउनु भयो जब तिनी योरामलाई भेट्न गए। अहज्याह आइपुगे अनि योरामसित यहूलाई भेट्न गए यहूका पिताको नाउँ निम्शी थियो। परमप्रभुले आहाबका परिवारलाई नष्ट गर्न यहूलाई चुन्नु भयो। ८यहूले आहाबका परिवारलाई दण्ड दिइरहेका थिए। यहूले यहूदाका प्रमुखहरू अनि अहज्याहका आफन्तहरू, जो अहज्याहका सेवा गर्दै थिए तिनीहरूलाई भेट्टाए। यहूले यहूदाका प्रमुखहरू अनि अहज्याहका आफन्तहरूलाई मारिदिए। ९त्यसपछि यहूले अहज्याहलाई खोजे। यहूका मानिसहरूले तिनलाई पकडे जब तिनी सामरिया शहरमा लुक्ने कोशिश गरिरहेका थिए। तिनीहरूले अहज्याहलाई यहूकहाँ ल्याए। तिनीहरूले अहज्याहलाई मारे अनि तिनलाई गाडिदिए। तिनीहरूले भने, “अहज्याह यहोशापातका सन्तान थिए। यहोशापातले सम्पूर्ण हृदयले परमप्रभुको अनुसरण गरे।” अहज्याहको परिवारमा कोही पनि यहूदाका राज्यलाई शासन गर्ने शक्तिशाली थिएन।

रानी अतल्याह

१०अतल्याह अहज्याहको आमा थिइन्। जब तिनले आफ्ना छोराको मृत्यु भएको देखिन् तब तिनले यहूदामा राजाका सबै छोरा-छोरीहरूलाई मारिदिइन्। ११तर यहोशेबाले अहज्याहका छोरा योआशलाई लगिन् अनि तिनलाई लुकाइन्। यहोशेबाले योआश अनि तिनकी सुसारेलाई भित्री शयनकक्ष भित्र राखिन्। यहोशेबा राजा योरामकी छोरी थिइन्। तिनी यहोयादा की पत्नी पनि थिइन्। यहोयादा एक पूजाहारी थिए। अनि यहोशेबा अहज्याहकी बहिनी थिइन्। अतल्याहले योआशलाई मारिन् किनभने यहोशेबाले तिनलाई लुकाएकी थिइन्। १२योआश पूजाहारीहरूसित परमेश्वरको मन्दिरमा छः वर्षसम्म लुकेर बसे। त्यस बेला अतल्याहले देशमा रानीको रूपमा शास्न गरिन्।

पूजाहारी यहोयादा अनि राजा योआश

२३ छःवर्ष पछि यहोयादले आफ्नो पराक्रम देखाए। तिनले सेना नायकहरूसित सन्धि गरे। ती सेना

नायकहरू-यरोहामका छोरा अजर्याह, यहोहानाका छोरा इश्माएल, ओबेदका छोरा अजर्याह, अदायाहका छोरा मासेयाह अनि जिक्कीका छोरा एलीशापात थिए। रतिनीहरू यहूदाका चारैतिर गए अनि यहूदाका सबै शहरहरूबाट लेवीहरूलाई भेला गरे। तिनीहरूले इस्त्राएलका परिवारहरूका प्रमुखहरूलाई पनि भेला गरे। त्यस पछि तिनीहरू यरूशलेम गए। एकसाथ भेला भएका सबै मानिसहरूले राजासित परमेश्वरको मन्दिरमा करार बाँधे।

यहोयादले ती मानिसहरूलाई भने, “राजाका छोराहरूले शासन गर्ने छन्। त्यो यही प्रतिज्ञा हो जो परमप्रभुले दाऊदका सन्तानका बारेमा गर्नु भएको थियो। अब तिमीहरूले गर्नु पर्ने यही हो: तिमीहरू मध्ये एक तिहाइ पूजाहारी अनि लेवीहरू जो विश्रामको दिनमा काममा जान्छन्, तिनीहरूले द्वारहरूको रक्षा गर्ने छन्। ५ अनि तिमीहरू मध्ये एक-तिहाइ राज महलमा रहने छौ। अनि तिमीहरू मध्ये एक-तिहाइ घडेरी-द्वारमा रहने छौ। तर सबै अन्य मानिसहरू परमप्रभुको मन्दिरको आँगनमा बस्नु पर्ने छ। कुनै पनि मानिसलाई परमप्रभुको मन्दिर भित्र आउन नदिनु। केवल पूजाहारी अनि लेवीहरू, जो सेवा गर्छन्, तिनीहरूलाई मन्दिर भित्र आउने अनुमति छ, किनभने तिनीहरू पवित्र छन्। तर अन्य सबै मानिसहरूले तिनीहरूलाई परमप्रभुले दिनु भएको काम गर्नु पर्छ। लेवीहरू राजाको समीपमा बस्नु पर्छ। हरेक मानिससँग आफ्नो तरवार हुनु पर्छ। यदि कोही व्यक्ति मन्दिर भित्र पस्ने चेष्टा गर्छ भने त्यस व्यक्तिलाई मारि दिनु। तिनी जहाँ कही गए ता पनि तिमीहरू राजाको साथ रहनु पर्छ।”

लेवीहरू अनि यहूदाका सबै मानिसहरूले पूजाहारी यहोयादले दिएका आदेशहरू पालन गरे। यसकारण प्रत्येक कप्तान र सबै मानिसहरू दिनमा तिनीहरूले काम गर्नु पर्छ कि पर्दैन भने सूचना सुन्न भित्र आए, किनभने पूजाहारी यहोयादले केही पनि तिनीहरूको समूहहरूलाई पदच्युत गएका थिए। ६ पूजाहारी यहोयादले भाला र ठूलो साना दुवै ढालहरू अधिकारीहरूलाई दिए ती राजा दाऊदका थिए। ती हतियारहरू परमेश्वरको मन्दिरमा राखिएका थिए। १० तब यहोयादले मानिसहरूलाई कहाँ उभिनु पर्ने सो भने। प्रत्येक मानिसको हातमा आफ्ना हतियार थिए। ती मानिसहरू मन्दिरको दाहिने देखि मन्दिरको देब्रे सम्म उभिएका थिए। तिनीहरू वेदीका अनि मन्दिरको नजिक र राजाका नजिकमा उभिएका थिए। ११ तिनीहरूले राजाका छोराहरूलाई बाहिर ल्याए र तिनलाई मुकुट लगाइ दिए। तिनीहरूले नियमका पुस्तकको एक प्रति तिनलाई दिए। तब तिनीहरूले योआशलाई राजा बनाए। यहोयाद अनि तिनका छोराहरूले योआशको अभिषेक गरे। तिनीहरूले भने, “राजा लामो समय सम्म बाँचून्।”

१२ अतल्याहले मानिसहरू मन्दिर तर्फ दगुरेका अनि

राजाको प्रशंसा गरेको आवाज सुनिन्। तिनी परमप्रभुको मन्दिरमा मानिसहरू कहाँ आइन्। १३ तिनले हेरिन् अनि राजालाई देखिन्। राजा खम्बाको छेउको अघि उभिरहेको थियो। अधिकारीहरू अनि मानिसहरू जो तुरही बजाउँथे, राजाका छेउमा थिए। देशका मानिसहरू खुशीले तुरही बजाउँदै थिए। गायकहरू सङ्गीतका बाजाहरू बजाउँदै थिए। गायकहरूले प्रशंसा गाउनमा मानिसहरूलाई अगुवाइ गरिरहेका थिए। तब अतल्याहले तिनका वस्त्रहरू च्यातिन् अनि भनिन्, “रजद्रोह! रजद्रोह!”

१४ पूजाहारी यहोयादले सेना नायकहरूलाई बाहिर ल्याए। तिनले तिनीहरूलाई भने, “अतल्याहलाई बाहिर सेनाको माभ लैजाऊ। तिनलाई जोकोहिले पछ्याउँछ त्यसलाई मार्न तिमीहरूको तरवार प्रयोग गर।” तब पूजाहारीले सैनिकहरूलाई चेताउनी दिए, “अतल्याहलाई परमप्रभुको मन्दिरमा नमार्नु।” १५ तब मानिसहरूले राजमहलको घोडा-द्वारमा आउँदा तिनलाई पक्रिए जुन चाहि एउटा राजा महलको प्रवेशद्वारा हो। तब तिनीहरूले तिनलाई ततकालै त्यही स्थानमा मारिदिए।

१६ तब यहोयादले सबै मानिसहरू अनि राजासित एक करार बाँधे। तिनीहरू सहमत भए कि तिनीहरू सबै परमप्रभुका मानिस हुनेछन्। १७ सबै मानिसहरू बाल मूर्तिका मन्दिरमा गए अनि त्यसलाई फोडि दिए। तिनीहरूले बाल मन्दिरमा भएका वेदीहरू अनि मूर्तिहरू पनि भत्काइदिए। तिनीहरूले बालका पुरोहित मातानलाई बाल वेदीहरूको सामुन्ने मारे।

१८ तब यहोयादले परमप्रभुको जिम्मामा रहने पूजाहारीहरू चुने। ती पूजाहारीहरू लेवीहरू थिए अनि दाऊदले तिनीहरूलाई परमप्रभुको मन्दिरको जिम्मामा रहने काम दिएका थिए। ती पूजाहारीहरूले मोशाका व्यवस्थाका आदेश अनुसार परमप्रभुलाई होमबलि अर्पण गर्नु पर्ने थियो। तिनीहरूले दाऊदका आदेश अनुसार अति खुशी साथ गाउँदै बलि अर्पण गरे। १९ यहोयादले परमप्रभुको मन्दिरको द्वारमा रक्षकहरू राखेका थिए। यसकारण एउटा व्यक्ति जो अशुद्ध थियो भने मन्दिरभित्र पस्न पाउँदैन थियो।

२० यहोयादले सेनाका सेना-नायकहरू, प्रमुखहरू, मानिसहरूका शासकहरू अनि देशका सबै मानिसहरूलाई आफ्ना साथ लिए। तब यहोयादले राजालाई परमप्रभुको मन्दिर बाहिर ल्याए अनि माथिल्लोद्वार भएर तिनीहरू राज भवनमा गए। त्यस स्थानमा तिनीहरूले राजालाई सिँहासनमा बसाए। २१ यहूदिका सबै मानिसहरू अत्यन्त आनन्दित थिए। अनि यरूशलेम शहरमा शान्ति थियो किनभने अतल्याहलाई तरवारद्वारा मारिएको थियो।

योआशले फेरि मन्दिर निर्माण गर्छन्

२४ योआश सात वर्ष उमेरका थिए जब तिनी राजा भए। तिनले यरूशलेममा चालीस वर्ष शासन

गरे। तिनकी आमाको नाउँ सिब्या थियो। सिब्या बेशीबा शहरकी थिइन्। रयोआशले पूजाहारी यहोयादा बाँचुन्जेल परमप्रभुको सामुन्ने उचित कार्य गरे। यहोयादाले योआशका निम्ति दुइवटी पत्नीहरू चुने। योआशका छोरा-छोरीहरू भए।

४तब, पछि योआशले परमप्रभुको मन्दिर फेरि निर्माण गर्ने निर्णय गरे। ५योआशले पूजाहारी अनि लेवीहरूलाई साथ बोलाए। तिनले तिनीहरूलाई भने, “यहूदा शहरमा जाऊ अनि इस्त्राएलका सबै मानिसहरूले प्रति वर्ष तिर्ने धन संग्रह गर। त्यो धन तिम्रो परमेश्वरको मन्दिर फेरि निर्माण गर्नमा उपयोग गर। चाँडो गर अनि यो काम गर।” तर लेवीहरूले हतार गरेनन्।

६यसर्थ राजा योआशले मुख्य पूजाहारी यहोयादालाई बोलाए। राजाले भने, “यहोयादा, तिमिले किन लेवीहरूलाई यहूदा अनि यरूशलेमबाट तिरो-धन ल्याउन लगाएनौं? परमप्रभुका सेवक मोशा अनि इस्त्राएलका मानिसहरूले पवित्र पाल निर्माण गर्नमा त्यो तिरो-धन उपयोग गरेका थिए।”

७विगत कालमा, अतल्याहका छोराहरू जबरदस्ती परमेश्वरको मन्दिर भित्र पसेका थिए। तिनीहरूले परमप्रभुको मन्दिरमा भएका पवित्र चीजहरू आफ्ना बाल देवताहरूको पूजा गर्नमा उपयोग गरेका थिए। अतल्याह अत्यन्त दुष्ट स्त्री थिइन्।

८राजा योआशले एउटा सन्दूक बनाउने अनि त्यसलाई परमप्रभुको मन्दिरको द्वारको बाहिर राख्ने आदेश गरे। ९तब लेवीहरूले यहूदा अनि यरूशलेममा एक घोषणा गरे। तिनीहरू रोए मानिसहरूलाई परमप्रभुका निम्ति तिरो-धन ल्याउनु भने। परमेश्वरका सेवक मोशाले मरु-भूमिमा भएको समयमा इस्त्राएलका मानिसहरूबाट जो तिरो-धन मागेका थिए यो धन त्यति नै हो। १०समस्त प्रमुखहरू अनि मानिसहरू खुशी थिए। तिनीहरूले आफ्ना धन ल्याए अनि त्यसलाई सन्दूकमा हाले। तिनीहरूले तबसम्म लगातार दिइरहे जब सम्म सन्दूक भरी भएन। ११तब लेवीहरूले त्यो सन्दूक राज-अधिकारीहरू कहाँ लानु पुर्यो। तिनीहरूले सन्दूक धनले परिपूर्ण भएको देखे। राजाका सचिव अनि मुख्य पूजाहारीका अधिकारी आए अनि सन्दूकबाट धन निकालेर लगे। तब तिनीहरूले त्यो सन्दूकलाई फेरि त्यस कै स्थानमा फर्काई लगे। तिनीहरूले यो काम घरि-घरि गरे अनि प्रचुर धन संग्रह गरे। १२तब राजा योआश अनि यहोयादाले त्यो धन ती मानिसहरूलाई दिए जो परमप्रभुको मन्दिरमा काम गर्थे। अनि परमप्रभुको मन्दिरमा काम गर्ने मानिसहरूले परमप्रभुको मन्दिर फेरि निर्माण गर्नका निम्ति निपूण काठ खोप्नेहरू अनि सिक्मीहरूलाई भ्यालमा राखे। तिनीहरूले ती कर्मीहरू पनि भ्यालमा ल्याए जो परमप्रभुको मन्दिरलाई फेरि निर्माण गर्नका निम्ति फलाम अनि काँसाका काम गर्न सिपालु थिए।

१३मानिसहरू जसले कामको निरीक्षण गर्दथे एवदमै परिश्रमी थिए। परमप्रभुको मन्दिर फेरि निर्माण गर्ने कार्य सफल भयो। तिनीहरूले परमप्रभुको मन्दिर पहिलाको जस्तै निर्माण गरे अनि तिनीहरूले यसलाई पहिलाको भन्दा बलियो बनाए। १४जब कर्मीहरूले काम पूरा गरे तिनीहरूले उब्रिएको धन राजा योआश अनि यहोयादा कहाँ ल्याए। तिनीहरूले त्यो धन परमप्रभुको मन्दिरका निम्ति चीज-बीज बनाउनमा उपयोग गरे। ती चीज-बीजहरू मन्दिरको सेवामा अनि होम-बलि अर्पण गर्नमा उपयोग गरिन्थे। तिनीहरूले सुन-चाँदीका कचौरा एवं अन्य चीजहरू पनि बनाए। पूजाहारीहरूले यहोयादा जीवित रहेसम्म प्रतिदिन परमप्रभुको मन्दिरमा होमबलि अर्पण गरिरहे।

१५यहोयादा बृद्ध भए। तिनी लामो समयसम्म बाँचे, त्यसपछि तिनको मृत्यु भयो। यहोदा १३० वर्षको बृद्ध हुँदा तिनको मृत्यु भयो। १६मानिसहरूले यहोयादालाई दाऊदका शहरमा गाडिदिए जहाँ राजाहरूलाई गाडिन्छन्। मानिसहरूले यहोयादालाई त्यहाँ गाडि दिए किनभने तिनले आफ्ना जीवनमा इस्त्राएलमा परमेश्वर अनि परमेश्वरका मन्दिरका निम्ति धेरै असल कार्य गरे।

१७यहोयादाको मृत्यु पछि, यहूदाका प्रमुखहरू आए अनि राजा योआश समक्ष भुके। राजाले ती प्रमुखहरूका कुरा सुने। १८राजा अनि ती अगुवाहरूले तिनीहरूका पिता-पुर्खाहरूले आराधना गर्ने परमप्रभु परमेश्वरको मन्दिरलाई परित्याग गरे। तिनीहरूले अशेरा खामा अनि अन्य मूर्तिहरूको पूजा गर्न शुरु गरे। परमेश्वर यहूदा अनि यरूशलेमका मानिसहरूसित क्रोधित हुनु भयो किनभने राजा अनि अगुवाहरू दोषी थिए। १९परमेश्वरले मानिसहरू कहाँ तिनीहरूलाई परमप्रभु तिर फर्काइ ल्याउन भनी अगमवक्ताहरू पठाउनु भयो। अगमवक्ताहरूले मानिसहरूलाई चेताउनी दिए। तर मानिसहरूले सुन्न अस्वीकार गरे।

२०परमेश्वरको आत्मा जकर्याह माथि उत्रिनुभयो। जकर्याहका पिता पूजाहारी यहोयादा थिए। जकर्याह मानिसहरूका सामुन्ने उभिए अनि भने, “परमेश्वरले जे भन्नु हुन्छ त्यो यो हो: ‘किन तिमीहरूले परमप्रभुको आदेशहरूको पालन गर्न अस्वीकार गर्छौं? तिमीहरू सफल हुने छैनौं। तिमीहरूले परमप्रभुलाई त्याग्यौं यसकारण परमप्रभुले पनि तिमीहरूलाई त्यागनु भएको छ।’”

२१तर मानिसहरूले जकर्याहको विरुद्ध षडयन्त्र रचे। राजाले जकर्याहलाई मार्न भनी मानिसहरूलाई आदेश दिए, यसर्थ तिनको मृत्यु नहुञ्जेल मानिसहरूले तिनलाई ढुँङ्गा हाने। मानिसहरूले यो काम मन्दिरको आँगनमा गरे। २२राजा योआशले तिनी प्रति यहोयादाले दर्शाएको दया सम्भेनन्। यहोयादा जकर्याहका पिता थिए। तर योआशले यहोयादाका छोरा जकर्याहलाई मारिदिए।

जकर्याहको मृत्यु हुनु अघि तिनले भने, “परमप्रभुले देख्नु हुनेछ जो तिमीहरूले गर्दै छौं अनि तिमीहरूलाई दण्ड दिनु हुनेछ।”

२३वर्षको अन्ततिर, अरामी सेना योआशको विरुद्ध आए। तिनीहरूले यहूदा अनि यरूशलेम माथि आक्रमण गरे अनि मानिसका सबै प्रमुखहरूलाई मारिदिए। तिनीहरूले सबै मूल्यवान बस्तुहरू दमीशकका राजा कहाँ पठाए। २४अरामी सेना मानिसहरूको सानो दलको रूपमा आएका थिए तर परमप्रभुले तिनीहरूलाई यहूदाका अति विशाल सेनालाई परास्त पार्न दिनु भयो। परमप्रभुले यसो गर्नु भयो। किनभने यहूदाका मानिसहरूले, आफ्ना पुर्खाहरूले अनुसरण गरेका परमेश्वरलाई त्याग गरे। यसरी योआश दण्डित भए। २५जब अरामीहरूले योआशलाई छाडे तब तिनी नराम्रो प्रकारले घाइते भएका थिए। योआशका आफ्नै सेवकहरूले तिनको विरुद्ध षडयन्त्र रचे। तिनीहरूले यसो गरे किनभने योआशले पूजाहारी यहोयादाका छोरा जकर्याहलाई मारेका थिए। सेवकहरूले योआशलाई तिनको आफ्नै ओछ्यानमा मारिदिए। योआशको मृत्यु भएपछि मानिसहरूले तिनलाई दाऊदको शहरमा गाडीदिए। तर तिनीहरूले तिनलाई त्यस स्थानमा गाडेनन् जहाँ राजाहरूलाई गाडिन्छन्।

२६यिनै ती सेवकहरू हुन् जसले योआशको विरुद्ध षडयन्त्र रचेका थिए: जाबाद अनि यहोजाबाद। जाबादकी आमाको नाउँ शिमात थियो। शिमात अम्मोनकी थिइन्। अनि यहोजाबादकी आमाको नाउँ शिम्रित थियो। शिम्रित मोआबकी थिइन्। २७योआशका छोराहरूको विषयमा कथा, तिनी विरुद्धको महान अगमवाणीहरू अनि तिनले कसरी फेरि परमेश्वरको मन्दिर निर्माण गरे, यी सबै राजाहरू “सम्बन्धी व्याख्या” नाउँको पुस्तकमा लेखिएका छन्। अमस्याह तिनका पछि नयाँ राजा भए। अमस्याह योआशका छोरा थिए।

यहूदाका राजा अमस्याह

२५ अमस्याह पच्चीस वर्षका थिए जब तिनी राजा भए। तिनले यरूशलेममा उनन्तीस वर्ष शासन गरे। तिनकी आमाको नाउँ यहोअद्दान थियो। यहोअद्दान यरूशलेमकी थिइन्। २अमस्याहले त्यही कुराहरू गरे जो परमप्रभुले तिनीद्वारा गराउन चाहनु हुन्थ्यो। तर तिनले ती कुराहरू सम्पूर्ण हृदयले गरेनन्। ३अमस्याह शक्तिशाली राजा भए। त्यस पछि तिनले ती अधिकारीहरूलाई मारि दिए जसले तिनका राजा मारेको थिए। ४तर अमस्याहले ती अधिकारीहरूका छोरा छोरीहरूलाई मारेनन्। किन? तिनले मोशाको पुस्तकमा लेखिएका व्यवस्था पालन गरे। परमप्रभुले आदेश दिनु भएको थियो, “माता-पितालाई उनीहरूका छोरा-छोरीहरूले केही गरेको खण्डमा मारुं हुँदैन। अनि छोरा-छोरीहरूलाई तिनीहरूका माता-पिताहरूले केही गरेका खण्डमा मारुं हुँदैन कुनै

व्यक्तिलाई तिनी स्वयंले गरेका नराम्रो कामका निम्ति मात्र मारुं पर्छ।”

५अमस्याहले यहूदाका मानिसहरूलाई एक साथ भेला गरे। तिनले परिवार अनुसार तिनीहरूको दल बनाए अनि ती दलहरूलाई सेनाध्यक्ष र सेना नायकहरूका जिम्मामा राखे। ती प्रमुखहरूका जिम्मामा यहूदा अनि बिन्यामीनका समस्त सैनिकहरू थिए। सबै मानिसहरू जो सैनिक हुनका निम्ति छानिए ती बीस वर्ष अनि त्यस भन्दा अधिक उमेरका थिए। जम्मा ३,००,००० सिपाख सैनिकहरू भाला अनि ढाल सहित युद्धका निम्ति तयार थिए। ६अमस्याहले इस्त्राएलबाट १,००,००० सैनिकहरू पनि ज्यालामा ल्याए। ती सैनिकहरूलाई ज्यालामा ल्याउनका निम्ति तिनले १०० तोडा चाँदी दिए। ७तर परमेश्वरका एक व्यक्ति अमस्याह कहाँ आए। परमेश्वरका व्यक्तिले भने, “राजा इस्त्राएलका सेनालाई तपाईं साथ जान नदिनु होस्। परमप्रभु इस्त्राएलीहरूका साथमा हुनुहुन्न। परमप्रभु एषैमका मानिसहरूका साथ हुनुहुन्न। यदि तपाईंले तपाईं आफैलाई बलियो अनि युद्धको निम्ति त्यहार बनाउनुहुन्छ भने परमेश्वरले तपाईंलाई परास्त गर्नुहुनेछ, किनकि विजय अथवा परास्ता परमेश्वरको सहायतामा भर पर्छ।” ८अमस्याहले परमेश्वरका व्यक्तिलाई भने, “तर मेरो धनको बारेमा के हुन्छ जो मैले इस्त्राएली सेनाहरूलाई दिइ सकेको छु?” परमेश्वरका मानिसले भने, “परमप्रभुसित प्रशस्त छन्। उहाँले तपाईंलाई त्यो भन्दा धेरै दिन सक्नु हुन्छ।”

१०यसर्थ अमस्याहले इस्त्राएली सैनिकहरूलाई घर तिर एफ्राईम फर्काई पठाए। ती मानिसहरू राजा अनि यहूदाका मानिसहरू प्रति अत्यन्त क्रोधित भए। तिनीहरू अत्यन्त क्रोधित भएर घर फर्किए।

११तब अमस्याह अत्यन्त साहसी भए अनि आफ्ना सेनाहरूलाई लिएर एदोम देशको नूनकोबेसी तर्फ गए। त्यस स्थानमा अमस्याहका सेनाहरूले सेईरका १०,००० मानिसहरूलाई मारे। १२यहूदाका सेनाले पनि सेईरका १०,००० मानिसहरूलाई कब्जामा लिए। तिनीहरूले सेईरका ती मानिसहरूलाई एक पहाडको टुप्पोमा लगे। ती मानिसहरू अभ्रसम्म जीवित थिए। तब यहूदाका सेनाले ती मानिसहरूलाई पहराको टुप्पोदेखि तल तिर भारिदिए अनि तिनीहरूका शरीरहरू तल चट्टानहरूमा चकना चूर भए।

१३तर त्यस समयमा अमस्याहले ती सैनाहरूलाई यहूदाका शहरहरू सामरिया देखि बेत-होरोनसम्म आक्रमण गर्न अनुमति दिएका थिएनन्। तै पनि तिनीहरूले शहरहरूमा आक्रमण गरे। तिनीहरूले ३,००० मानिसहरू मारे धेरै मालहरू लुटे।

१४अमस्याह एदोमी मानिसहरूलाई परास्त गरे पछि घर आए। तिनले सेईरका मानिसहरूले पूजा गर्ने मूर्तिहरू ल्याए। अमस्याहले ती मूर्तिहरूको पूजा गर्न

शुरू गरे। तिनी ती मूर्तिहरू अघि भुके अनि तिनीहरूका निम्ति धूप बाले। १५परमप्रभु अमस्याह सित अत्यन्त क्रोधित हुनुभयो। परमप्रभुले अमस्याह कहाँ अगमवक्ता पठाउनु भयो। अगमवक्ताले भने, “अमस्याह किन तपाईंले ती मानिसहरूले पूजा गर्ने मूर्तिहरूको पूजा गर्नु भएको? ती देवताहरूले तिनीहरूका आफ्नै मानिसहरूलाई पनि तपाईंबाट बचाउन सकेनन्।

१६जब अगमवक्ता बोले, अमस्याहले अगमवक्तालाई भने, “हामीले तिमीलाई राजाको सल्लाहकार बनाएकै छैनौं! चुप लाग! तिमी चुप लागेनौं भने तिमीलाई मारिने छ।” अगमवक्ता चुप भए, तर तब भने, “परमेश्वरले तपाईंलाई ध्वंश गर्ने निश्चय गर्नु भएकोछ। किनभने तपाईंले ती नराम्रा कुराहरू गर्नु भयो। अनि मेरो वचन सुनु भएन।”

१७यहूदाका राजा अमस्याहले आफ्ना परामर्शदाताहरू सित कुरा गरे। तब तिनले इस्राएलका राजा योआशलाई एक सन्देश पठाए। अमस्याहले योआशलाई भने, “हामी मुखा-मुखी भेट गरौं।” योआश यहोआहाजका छोरा थिए। योआहाज यहूदाका छोरा थिए।

१८तब योआशले अमस्याह कहाँ आफ्नो उत्तर पठाए। योआश इस्राएलका राजा थिए अनि अमस्याह यहूदाका राजा थिए। योआशले यो कथा भने: “लबानोन एक सानो काँढादार पोथ्राले लबानोन एक विशाल देवदारको वृक्ष कहाँ सन्देश पठायो। सानो काँढादार पोथ्राले भन्यो, ‘तिमी छोरीलाई मेरो छोरासित विवाह गरिदेऊ।’ तर एक जङ्गली पशु आयो अनि काँढादार पोथ्रा माथि हिँड्यो र त्यसलाई नष्ट गरि दियो। १९तिमी स्वयमलाई भन्छौं, ‘मैले एदोमलाई परास्त गरे।’ तिमी घमण्डी छौ अनि तिमी धाँक लाउँछौ। तर तिमी घरमा बस। तिमीलाई खतरा मोल्नु खाँचो छैन। यदि तिमीमसित लड्यौ भने, तिमी अनि यहूदा ध्वंश हुने छौ।”

२०तर अमस्याहले सुन्न अस्वीकार गरे। यो परमेश्वरबाट आएको हो परमेश्वरले इस्राएल द्वारा यहूदालाई परास्त गराउने योजना बनाउनु भयो, किनभने यहूदाका मानिसहरूले एदोमका मानिसहरूले अनुसरण गर्ने देवताहरूको अनुसरण गरे। २१यस कारण इस्राएलका राजा योआशले यहूदाका राजा अमस्याहसित बत-शमेश शहरमा मुखा-मुखी भेट गरे। बत शमेश यहूदामा छ। २२इस्राएलले यहूदालाई परास्त गरे। यहूदाका हरेका मानिस आफ्ना घर तिर भागे।” २३योआशले अमस्याहलाई बत-शमेशमा पक्छे अनि तिनलाई यरूशलेम लगे। अमस्याहका पिताको नाउँ योआश थियो। योआशको पिताको नाउँ योआहाज थियो। योआशले यरूशलेमको एप्रैम फाटक देखि कुनाको फाटक सम्मको पर्खालको ४०० हात* लामो अंश भत्काइ दिए। २४परमेश्वरको मन्दिरमा सुन अनि

चाँदी एवं धेरै अन्य चीज-बीजहरू थिए। ओबेद एदोम ती चीज बीजहरूको जिम्मामा थिए। तर यहोआशले ती सबै चीज-बीजहरू लगे। योआशले राज महलबाट पनि कोषहरू लगे। त्यस पछि योआशले केही मानिसहरूलाई कैदीको रूपमा लगे अनि फर्केर सामरिया गए।

२५योआशको मृत्यु पछि अमस्याह पन्द्र वर्षसम्म बाँचे। अमस्याहका पिता यहूदाका राजा योआश थिए। योआशको पिता यहोआहाज इस्राएलका राजा थिए। २६अमस्याहले शुरू देखि अन्तसम्म गरेका अन्य कुराहरू “यहूदा अनि इस्राएलका राजाहरूको इतिहासको पुस्तकमा लेखिएका छन्। २७जब अमस्याहले परमप्रभुको आज्ञा पालन गर्न छोडे, यरूशलेममा मानिसहरूले अमस्याह विरुद्ध षडयन्त्र रचे। तिनी लाकीश शहर तिर भागेर गए। तर मानिसहरूले लाकीशमा मानिसहरू पठाए अनि तिनीहरूले अमस्याहलाई त्यही मारिदिए। २८तब तिनीहरूले अमस्याहको शरीरलाई घोडाहरूमा लदाएर ल्याए अनि यहूदाको शहरमा तिनका पुर्खाहरूसित गाडि दिए।

उज्जियाह यहूदाका राजा

२६ त्यस पछि यहूदाका मानिसहरूले उज्जियाहलाई अमस्याहको स्थानमा नयाँ राजा हुनका निम्ति चुने। अमस्याह उज्जियाहका पिता थिए। उज्जियाह सोह्र वर्षका हुँदा यस्तो भयो। २उज्जियाहले एलात शहरलाई फेरि निर्माण गरे अनि यहूदालाई फर्काइ दिए। अमस्याहको मृत्यु भयोर तिनका पुर्खासित गाडिए पछि उज्जियाहले यसो गरे।

३उज्जियाह सोह्र वर्षका थिए जब तिनी राजा भए। तिनले बाउन्न वर्ष सम्म यरूशलेममा शासन गरे। तिनकी आमाको नाउँ यकोल्याह थियो। यकोल्याह यरूशलेमकी थिइन्। ४उज्जियाहले ती कुराहरू गरे जो परमप्रभुले तिनी द्वारा गराउन चाहनु हुन्थ्यो। तिनले परमेश्वरको आज्ञा त्यसरी नै पालन गरे जसरी तिनका पिता अमस्याहले गरेका थिए। ५उज्जियाहले परमेश्वरको अनुसरण जकयार्हको जीवनकालमा गरे। जकयार्हले उज्जियाहलाई परमेश्वरको कसरी सम्मान गर्नु अनि आज्ञा पालन गर्नु सो सिकाए। जब उज्जियाहले परमप्रभुको आज्ञा पालन गरिरहेका थिए परमेश्वरले तिनलाई सफलता प्रदान गर्नु भयो।

६उज्जियाहले पलिशती मानिसहरूको विरुद्ध युद्ध लडे। तिनले गात, यब्ने अनि अशदोद शहरहरूका वरिपरिका पर्खालहरू भत्काइ दिए। उज्जियाहले अशदोद शहरको छेउमा अनि पलिशती मानिसहरू माभ्र अन्य स्थानहरूमा शहरहरू बसाए। ७परमेश्वरले उज्जियाहलाई पलिशतीहरू अनि गुर-बलमा बस्ने अरबीहरू अनि मूनीहरूको विरुद्धमा युद्ध गर्नमा सहायता दिनुभयो। ८अम्मोनीहरूले उज्जियाहलाई सौगातहरू तिर्थे। उज्जियाहको नाउँ मिश्रदेशको सीमाना सम्म प्रसिद्ध भएर

गयो। तिनी प्रसिद्ध थिए किनभने तिनी अत्यन्त शक्तिशाली थिए।

६उज्जियाहले यरूशलेममा कुनाको फाटकमा र बेंसीको फाटकमा अनि पर्खाल घुमेको स्थानमा किल्लाहरू निर्माण गरे। उज्जियाहले ती किल्लाहरू दृढ बनाए। १०उज्जियाहले मरुभूमिमा किल्लाहरू निर्माण गरे। तिनले अनेक कुवाहरू पनि खनाए। तिनीसित पहाडी देश अनि समतल भूमिमा प्रशस्त गाई-बस्तुहरू थिए। उज्जियाहका पर्वतहरू अनि असल उब्जनी हुने भूमिका कृषक थिए। तिनीसित ती व्यक्तिहरू पनि थिए जसले दाख उम्रने खेतहरूको हेरचाह गर्थे। तिनीले खेती-पाती मन पराउँथे।

११उज्जियाहसित प्रशिक्षित सैनिकहरूका सेना थिए। ती सैनिकहरूलाई सचिव यीएल अनि अधिकारी मासेयाहले दल-दल पारेर राखेका थिए। हनन्याह तिनीहरूका प्रमुख थिए। यीएल अनि मासेयाहले ती सैनिकहरूको गन्ती गरे अनि तिनीहरूलाई दल, दलमा राखे। हनन्याह राजाका एक अधिकारी थिए। १२सैनिकहरू माथि २,६०० प्रमुखहरू थिए। १३ती परिवार-प्रमुखहरूका जिम्मामा ३,०७,५०० मानिसहरूका सेना थिए जो ठूलो शक्तिसित लड्थे। ती सैनिकहरूले शत्रुको विरुद्ध राजालाई सहायता गर्थे। १४उज्जियाहले सेनालाई ढाल, भाला, फलामको टोपी, कवच, भिलम, धनु अनि धुँयेत्रोका निम्ति ढुङ्गाहरू दिएका थिए। १५यरूशलेममा उज्जियाहले यन्त्रहरू बनाए जो चतुर व्यक्तिहरूले आविष्कार गरेका थिए। ती यन्त्रहरूलाई किल्लाहरू अनि कुनाका पर्खालहरूमा राखिएका थिए। यी यन्त्रहरूले काँढहरू अनि ठूलूठूला ढुङ्गाहरू हान्दथे। उज्जियाह प्रसिद्ध भए। मानिसहरूले टाढा टाढाका स्थानहरूमा तिनका नाउँ जान्थे। तिनले प्रशस्त सहायता पाए अनि शक्तिशाली राजा बने।

१६तर जब उज्जियाह शक्तिशाली भए तिनको घमण्डको कारणले तिनलाई नष्ट पारे। तिनी परमप्रभु तिनका परमेश्वर प्रति विश्वसनीय थिएनन्। तिनी परमप्रभुको मन्दिर भित्र धूप बाल्ने वेदीमा धूप बाल्न गए। १७पूजाहारी अजर्याह अनि अस्सी जना साहसी पूजाहारीहरू, जो परमप्रभुको सेवा गर्थे, उज्जियाहलाई पछ्याउँदै मन्दिर भित्र गए। १८तिनीहरूले उज्जियाहलाई भने तपाईंले गल्ती गर्नु हुँदछ। तिनीहरूले तिनलाई भने, “उज्जियाह, परमप्रभुको निम्ति धूप बाल्ने यो तपाईंको काम होइन। यसो गर्नु तपाईंको निम्ति असल छैन। पूजाहारीहरू अनि हारूनका सन्तानहरूले मात्र परमप्रभुको निम्ति धूप बाल्ने गर्छन्। यी पूजाहारीहरूलाई पवित्र सेवाका निम्ति धूप बाल्न प्रशिक्षित तुल्याइएका छन्। तपाईं यो महा पवित्र स्थानबाट बाहिर जानु होस्। तपाईं विश्वसनीय हुनु भएको छैन। परमप्रभु परमेश्वरले यसका निम्ति तपाईंको सम्मान गर्नु हुने छैन।” १९तर

उज्जियाह क्रोधित भए। तिनको हातमा धूप दानी थियो। जब उज्जियाह पूजाहारीहरूसित खूबै रिसाएका थिए त्यस बेला तिनको निधारमा कोढ रोग निस्कियो। यो घटना परमप्रभुको मन्दिरको धूप बाल्ने वेदीको छेउमा पूजाहारीहरूको सामुने घट्यो। २०अजर्याह-मुख्य पूजाहारी अनि अन्य सबै पूजाहारीहरूले उज्जियाहलाई हेरे। तिनीहरूले तिनको निधारमा कोढ रोग देख्न सक्थे। पूजाहारीहरूले उज्जियाहलाई मन्दिरबाट चाँडो बाहिर जान कर लगाए। उज्जियाह स्वयं हतारिएर बाहिर निस्के किनभने परमप्रभुले तिनलाई दण्ड दिनुभएको थियो। २१उज्जियाह राजा कोरी भएको थियो। तिनी भिन्नै घरमा बस्नु पर्थ्यो। तिनी परमप्रभुको मन्दिरमा प्रवेश गर्न सक्तैन थिए। उज्जियाहका छोरा योतामले राज दरबारलाई नियन्त्रणमा राखे अनि दरबारको निम्ति प्रशासक भए।

२२उज्जियाहले शुरू देखि अन्त सम्म अन्य जे कुराहरू गरे ती आमोसका छोरा अगमवक्ता यशैयाद्वारा लेखिएका थिए। २३उज्जियाहको मृत्यु भयो अनि आफ्ना पिता-पुर्खाहरूका छेउमा गाडिए। उज्जियाहलाई राजाको चिहान नजिकको खुल्ला मैदानमा गाडे। किनभने मानिसहरूले भने, “उज्जियाहलाई कोर निस्केको छ।” अनि उज्जियाहको स्थानमा योताम नयाँ राजा भए। योताम उज्जियाहका छोरा थिए।

यहूदाका राजा योताम

२७ योताम राजा हुँदा पच्चीस वर्षका थिए। तिनले यरूशलेममा सोह्र वर्ष शासन गरे। तिनकी आमाको नाउँ यरूशा थियो। यरूशा सादोककी छोरी थिइन्। २योतामले ती कुराहरू गरे जो परमप्रभुले तिनी द्वारा गरिएको चाहनु हुन्थ्यो। तिनले आफ्ना पिता उज्जियाहले जस्तै परमेश्वरको आज्ञा पालन गरे। तर योताम आफ्ना पिताले गरे जस्तै धूप बाल्न परमप्रभुको मन्दिर भित्र पसेनन्। तर मानिसहरूले नराम्रा काम लगातार गरिरहे। ३योतामले परमप्रभुको मन्दिरको माथिल्लो फाटक फेरि निर्माण गरे। तिनले ओपेल नाउँका स्थानमा पर्खाल लगाउने अनेक निर्माण कार्य गरे। ४योतामले यहूदाको पहाडी देशमा पनि शहरहरू बनाए। योतामले जङ्गलहरूमा गढहरू अनि किल्लाहरू निर्माण गरे। ५योताम अम्मोनी मानिसहरूका राजा अनि तिनका सेनाका विरुद्ध पनि लडे अनि तिनीहरूलाई परास्त गरे। यसर्थ हरेक वर्ष तीन वर्ष सम्म अम्मोनीहरूले योतामलाई १०० तोडा चाँदी, १०,०००मुरी* गहुँ अनि १०,००० मुरी जौ दिए।

६योताम शक्तिशाली भए किनभने तिनले विश्वसनीय रूपले तिनका परमप्रभु उसका परमेश्वरका आदेश

१०,००० मुरी अर्थात् ६२,००० बुशल थियो।

पालन गरे। ७योतामले गरेका अन्य कुराहरू अनि तिनका सबै युद्धहरू इस्त्राएली अनि यहूदाका राजाहरूको इतिहासको पुस्तकमा लेखिएका छन्। ८योताम पच्चीस वर्षका थिए जब तिनी राजा भए। तिनले यरूशलेममा सोह्र वर्ष सम्म शासन गरे। ९तब योतामको मृत्यु भयो अनि तिनका पुर्खाहरूसित गाडिए। मानिसहरूले तिनलाई दाऊदका शहरमा गाडे। आहाज योतामका स्थानमा नयाँ राजा भए। आहाज योतामका छोरा थिए।

आहाज यहूदाका राजा

२८ आहाज बीस वर्षका थिए जब तिनी राजा भए। तिनले यरूशलेममा सोह्र वर्ष सम्म शासन गरे। आहाज आफ्ना पुर्खा दाऊद जस्तै ठीक सित बसेनन्। आहाजले ती कुराहरू गरेनन् जो परमप्रभु तिनले गरेका चाहनु हुन्थ्यो। २आहाजले इस्त्राएलका राजाहरूको नराम्रो उदाहरण अनुसरण गरे। तिनले बाल देवताहरूको पूजा गर्नका निम्ति मूर्ति निर्माण गर्न साँचाहरूको उपयोग गरे। ३आहाजले बेन-हिन्नोम बेसीमा धूप जलाए। तिनले आफ्नै छोराहरूलाई आगोमा जलाएर बलि चढाए। तिनले त्यस्तै भयानक पापहरू गरे जस्तो पाप त्यस देशमा बस्ने मानिसहरूले गरेका थिए। परमप्रभुले ती मानिसहरूलाई त्यहाँबाट बाहिर निकलन विवश पार्नु भएको थियो, जब इस्त्राएलका मानिसहरू त्यस देशमा आएका थिए। ४आहाजले उच्च स्थानहरूमा, पहाडहरूमा अनि हरेक हरियो वृक्ष मुनि बलिहरू चढाए र धूप बाले।

५-६आहाजले पाप गरे, यसर्थ परमप्रभु तिनका परमेश्वरले अरामका राजालाई आहाजलाई परास्त गर्न दिनु भयो। अरामका राजा अनि तिनका सेनाले आहाजलाई परास्त गरे अनि यहूदाका अनेक मानिसहरूलाई बन्दी बनाए। अरामका राजाले ती बन्दीहरूलाई दमीशक शहरमा लगे। परमप्रभुले इस्त्राएलका राजा पेकहलाई पनि आहाजलाई परास्त गर्न दिनु भयो। पेकहका पिताको नाउँ रमल्याह थियो। पेकह अनि तिनका सेनाले यहूदाका १,२०,००० साहसी सैनिकहरूलाई एकै दिनमा मारे। पेकहले ती यहूदाका मानिसहरूलाई परास्त गरे किनभने तिनीहरूले तिनीहरूका पुर्खाहरूले आज्ञा पालन गर्ने परमप्रभु परमेश्वरको आज्ञा पालन गर्न छाडेका थिए। ७जिक्री एप्रैमका एक साहसी सैनिक थिए। जिक्रीले राजा आहाजका छोरा मासेयाह राज महलको जिम्मामा रहेको अधिकारी अज्रीकाम अनि एल्कानालाई मारे। एल्काना राजा देखि दोस्रो शक्तिवा थिए।

८इस्त्राएली सेनाले यहूदामा बस्ने तिनीहरूको आफ्नै २,००,००० आफन्तहरू पकडे। तिनीहरूले स्त्री, केटा-केटीहरू अनि मूल्यवान वस्तुहरू यहूदाबाट लगे। इस्त्राएलीहरूले ती बन्दीहरू अनि ती वस्तुहरूलाई

सामरिया शहरमा ल्याए। ९तर त्यहाँ परमप्रभुको एउटा अगमवक्ता थिए। यो अगमवक्ताको नाउँ ओबेद थियो। ओबेदले ती इस्त्राएली मानिसहरूसित भेट गरे जो सामरिया फर्की आएका थिए। ओबेदले इस्त्राएली सेनालाई भने, “तिमीहरूका पुर्खाहरूले आज्ञा पालन गर्ने परमप्रभु परमेश्वरले तिमीहरूलाई यहूदाका मानिसहरूलाई परास्त पार्न दिनु भएको थियो किनभने उहाँ तिनीहरूसित क्रोधित हुनुहुन्थ्यो। तिमीहरूले यहूदाका मानिसहरूलाई अति नीच प्रकारले मास्यौ अनि दण्ड दियो अब परमेश्वर तिमीहरूसित क्रोधित हुनुहुन्छ। १०तिमीहरूले यहूदा र यरूशलेमका मानिसहरूलाई दासको रूपमा राख्ने योजना गरेका छौ। तिमीहरूले तिमीहरूका परमप्रभु परमेश्वरको विरुद्ध पनि पाप गरेका छौ। ११मेरो कुरा सुन। तिम्रा दाज्यू भाइ अनि दिदी बहिनीहरू जसलाई तिमीहरूले पकडेका छौ, फर्काइ पठाऊ। यो काम गरिहाल किनभने परमप्रभुको भयानक क्रोध तिमीहरूको विरुद्ध छ।”

१२तब एप्रैमका केही प्रमुखहरूले इस्त्राएली सेनालाई युद्ध देखि घर फर्किएर आएका देखे। ती प्रमुखहरूले इस्त्राएली सैनिकहरूसित भेट गरे अनि तिनीहरूलाई चेताउनी पनि दिए। ती प्रमुखहरू योहानानका छोरा अजर्याह, मशिल्लेमोतका छोरा बेरेक्याह, शल्लूमका छोरा हिजकियाह अनि हद्लेका छोरा अमासा थिए। १३ती प्रमुखहरूले इस्त्राएली सैनिकहरूलाई भने, “यहूदाका कैदीहरूलाई यहाँ नल्याऊ। यदि तिमीहरूले त्यसो गर्नु भने यसले हामीलाई परमप्रभुको विरुद्ध घोर पाप गरेको तुल्याउने छ। त्यसले हाम्रा पाप अनि दोषहरूलाई अधिक नराम्रो तुल्याउने छ अनि परमप्रभु इस्त्राएलको विरुद्ध अत्यन्त क्रोधित हुनुहुने छ।”

१४यसर्थ, सैनिकहरूले ती कैदीहरू अनि मूल्यवान वस्तुहरू ती प्रमुखहरू अनि इस्त्राएलका मानिसहरूलाई दिए। १५ती प्रमुखहरू अजर्याह, बेरेक्याह, हिजकियाह अनि अमासा उठे अनि कैदीहरूलाई सहायता गरे। यी चार व्यक्तिहरूले वस्त्रहरू लिए जो इस्त्राएली सैनिकहरूले ल्याएका थिए अनि ती वस्त्रहरू, ती मानिसहरूलाई दिए जो नग्न थिए। ती प्रमुखहरूले ती मानिसहरूलाई जुत्ताहरू पनि दिए। तिनीहरूले यहूदाका कैदीहरूलाई केही खान अनि पिउन दिए। तिनीहरूले ती मानिसहरूको घाउलाई नरम पार्न अनि निको तुल्याउन तेल मालिस गरि दिए। त्यस पछि एप्रैमका ती प्रमुखहरूले कमजोर कैदीहरूलाई गधामा चढाए र तिनीहरूलाई खजूर बृक्षको शहर यरीहोमा तिनीहरूका परिवारहरू कहाँ घर फर्काइ लगे। तब ती चार जना प्रमुखहरू घर तर्फ सामरिया फर्के।

१६-१७त्यस समयमा, एदोमका मानिसहरू फेरि आए अनि यहूदाका मानिसहरूलाई परास्त गरे। एदोमीहरूलाई मानिसहरूले पकडे अनि तिनीहरूलाई कैदीको रूपमा

लगेर गए। यसर्थ राजा आहाजले अशशूरका राजासित तिनलाई सहायता गर्नु भनी याचना गरे। १८पलिशती मानिसहरूले पनि पहाडहरू अनि दक्षिण यहूदाका शहरहरू माथि आक्रमण गरे पलिशतीहरूले बेत-शेमेश, अय्यालोन, गदेरोत, सोको, तिम्ना अनि गिम्जो शहरहरू कब्जामा लिए। तिनीहरूले ती शहरहरू नजिकका गाउँहरू पनि अधिकारमा लिए। त्यस पछि ती पलिशतीहरू ती शहरहरूमा बसे।

१९परमप्रभुले यहूदालाई दुःख-कष्ट दिनु भयो किनभने यहूदाका राजा आहाजले यहूदाका मानिसहरूलाई पाप गर्नमा उत्साहित तुल्याएका थिए। तिनी परमप्रभु प्रति अत्यन्त अविश्वासनीय थिए। २०अशशूरका राजा तिग्लत पिलेसेर आए अनि आहाजलाई सहायता गर्नका सट्टा कष्ट दिए। २१आहाजले परमप्रभुको मन्दिरबाट र राज महलबाट अनि राज कुमार-महलबाट केही मूल्यवान वस्तुहरू निकाले। आहाजले ती वस्तुहरू अशशूरका राजालाई दिए। तर त्यसले आहाजलाई केही सहायता भएन।

२२आहाजको कष्टमा तिनले अभ् नराम्रो पाप गरे अनि परमप्रभु प्रति अभ् अधिक अविश्वासनीय भए। २३तिनले दमीशकका मानिसहरूले पूजा गर्ने देवताहरूलाई बलि अर्पण गरे। दमा (तामामा छालाले बेरिएको बाजा) दमीशकका मानिसहरूले आहाजलाई परास्त पारेका थिए। यसर्थ तिनले आफै सोचे, “अरामका मानिसहरूले पूजा गर्ने देवताहरूले तिनीहरूलाई सहायता गरे। यसर्थ यदि मैले ती देवताहरूलाई बलि अर्पण गर्ने भने हुन सक्छ तिनीहरूले मलाई पनि सहायता गर्ने छन्।” आहाजले ती देवताहरूको पूजा गरे। यस प्रकारले तिनले पाप गरे अनि तिनले इस्राएलका मानिसहरूलाई पाप गर्न लगाए।

२४आहाजले परमेश्वरको मन्दिरबाट चीज बीज जम्मा गरे अनि तिनीहरूलाई टुक्रा टुक्रा पारे। त्यसपछि तिनले परमप्रभुको मन्दिरको ढोका बन्द गरिदिए। तिनले वेदीहरू बनाए अनि तिनीहरूलाई यरूशलेमको हरेक सड़कका कुना कुनामा राखे। २५यहूदाका प्रत्येक शहरमा आहाजले अरु देवताहरूको पूजा गर्नका निम्ति धूप बाल्न उच्च स्थानहरू निर्माण गरे। आहाजले तिनका पुर्खाहरूले आज्ञा पालन गर्ने परमप्रभु परमेश्वरलाई अत्यन्त क्रोधित तुल्याए।

२६आहाजले शुरु देखि अन्त सम्म गरेका अन्य कुराहरू यहूदा अनि इस्राएलका राजाहरूका इतिहास पुस्तकमा लेखिएका छन्। २७आहाजको मृत्यु भयो अनि तिनका पुर्खाहरू सित गाडिए। मानिसहरूले आहाजलाई यरूशलेम शहरमा गाडे। तर तिनीहरूले आहाजलाई त्यो चिहानमा गाडेनन् जहाँ इस्राएलका राजाहरूलाई गाडिन्थ्यो। हिजकियाह आहाजका स्थानमा नयाँ राजा भए। हिजकियाह आहाजका छोरा थिए।

हिजकियाह यहूदाका राजा

२९ हिजकियाह जब पच्चीस वर्ष पुगे तब तिनी राजा भए। तिनले यरूशलेममा उनन्तीस वर्षसम्म राज गरे। तिनकी आमाको नाउँ अबियाह थियो। अबियाह जकर्याहकी छोरी थिइन्। २हिजकियाहले परमप्रभुले तिनीद्वारा गर्न चाहनु भएका कुराहरू गरे तिनले आफ्ना पुर्खा दाऊदले गरेका जस्तै सही कार्य गरे।

३हिजकियाहले परमप्रभुको मन्दिरका ढोकाहरू लगाइ दिए अनि तिनीहरूलाई दृढ बनाए। हिजकियाहले मन्दिर फेरि खुल्ला गरि दिए। तिनले यो काम आफू राजा भएको पहिलो वर्षको पहिलो महीनामा गरे। ४-५हिजकियाले पूजाहारीहरू अनि लेवीहरूलाई सभामा एक साथ गरे। तिनले तिनीहरूसित मन्दिरको पूर्व तर्फको खुल्ला आँगानमा सभा गरे। हिजकियाहले तिनीहरूलाई भने, “मेरो कुरा सुन, लेवीहरू। तिमीहरूले स्वयंलाई पवित्र सेवाको निम्ति तयार गर। परमप्रभु परमेश्वरको मन्दिरलाई पवित्र सेवाका निम्ति तयार पार, उहाँ तिमीहरूका पुर्खाहरूले आज्ञा पालन गर्ने परमेश्वर हुनु हुन्छ। मन्दिरबाट ती चीज बीजहरू हटाइ देऊ जो त्यहाँको होइन। ती चीज बीजहरूले मन्दिरलाई शुद्ध तुल्याउँदैन। ६हाम्रा पुर्खाहरूले परमप्रभुलाई त्याग गरे अनि आफ्ना अनुहार परमप्रभुको मन्दिरबाट टाढा फर्काए। ७तिनीहरूले मन्दिरको दलानका ढोकाहरू थुनि दिए अनि दीपहरूमा बत्ती निभ्न दिए। तिनीहरूले इस्राएलका परमेश्वरलाई पवित्र स्थानमा धूप बाल्न अनि होमबलि चढाउन बन्द गरे। ८यसर्थ परमप्रभु यहूदा अनि यरूशलेमका मानिसहरू प्रति अत्यन्त क्रोधित हुनु भयो। परमप्रभुले तिनीहरूलाई दण्ड दिनु भयो। अरु मानिसहरू भयभीत भए अनि विचलित भए जब तिनीहरूले देखे परमप्रभुले यहूदा अनि यरूशलेमका मानिसहरूलाई के गरे। ती अन्य मानिसहरूले यहूदाका मानिसहरूका निम्ति घृणा अनि लाजले आफ्ना शिरहरू हल्लाए। तिमीहरू जान्दछौ, यी कुराहरू सत्य हुन्। तिमीहरू आफ्नै आँखाले देख्न सक्छौ। ९अनि, त्यसै कारणले गर्दा हाम्रो पुर्खाहरू युद्धमा मारिए। हाम्रा छोरा अनि छोरीहरू अनि पत्नीहरूलाई कैदी बनाइए। १०यस कारण अब म, हिजकियाहले इस्राएलका परमप्रभु परमेश्वर सित करार गर्ने निश्चय गरेको छु। तब उहाँ हामी सित अब उप्रान्त क्रोधित हुन हुने छैन। ११यसकारण मेरो छोराहरू, अल्छे नबन वा अभ् अधिक समय खेर नफाल। परमप्रभुले उहाँको सेवा गर्नका निम्ति तिमीहरूलाई चुन्नु भएको छ। उहाँले तिमीहरूलाई उँहाको मन्दिरमा सेवा गर्न अनि धूप बाल्नका निम्ति चुन्नु भएको छ।”

१२-१४यो त्यहाँ भएका लेवीहरूको सूचीहो जसले काम गर्न शुरु गरे: कहातका परिवारबाट अमासैका छोरा महत अनि अजर्याहका छोरा योएल थिए। मरारीका

परिवारबाट अब्दीका छोरा कीश अनि यहल्लेलका छोरा अजर्याह थिए। गेशोनका परिवारबाट जीम्माका छोरा योआह अनि योआहका छोरा एदेन थिए। एलीसापानका परिवारहरूबाट शिमी अनि यूएल थिए। आसापका परिवारहरूबाट जकर्याह अनि मतन्याह थिए। हेमानका परिवारहरूबाट यहूएल अनि शिमी थिए। यदूतूनका परिवारहरूबाट शमायाह अनि उज्जीएल थिए। १५तब, यी लेवीहरूले आफ्ना दाज्यू-भाइहरूलाई पनि तिनीहरूसित भेला गरे अनि स्वयंलाई पवित्र सेवाका निमित्त तयार पारे। तिनीहरूले राजाका आदेशको पालन गरे जो परमप्रभुबाट आएको थियो। तिनीहरूले यसलाई शुद्ध पार्नका निमित्त परमप्रभुको मन्दिर भित्र गए। १६पूजाहारीहरू परमप्रभुको मन्दिरको भित्री भाग शुद्ध गर्न गए। तिनीहरूले भेट्टाएका सबै अशुद्ध चीज-बीजहरू निकाले। तिनीहरूले अशुद्ध चीज-बीजहरू परमप्रभुको मन्दिरको आँगनमा ल्याए। तब लेवीहरूले ती अशुद्ध चीज-बीजहरू बाहिर किट्टो बेंसीमा लगे। १७पहिलो महीनाको पहिलो दिनमा लेवीहरूले स्वयंलाई पवित्र सेवाका निमित्त तयार पार्न शुरु गरे। त्यो महीनाको आठौँ दिनमा लेवीहरू परमप्रभुको मन्दिरको दलानमा आए। अझ आठ दिन तिनीहरूले परमप्रभुको मन्दिरलाई पवित्र उपयोगका निमित्त तयार पार्नका निमित्त सफा गरे। तिनीहरूले पहिलो महीनाको सोह्रौँ दिनमा काम पूर्ण गरे।

१८तब तिनीहरू राजा हिजकियाह कहँ गए। तिनीहरूले तिनलाई भने, “राजा हिजकियाह, हामीले परमप्रभुको मन्दिरको, होमबलिको वेदी अनि मन्दिरका सबै चीजहरू सफा गर्छौं। हामीले रोटीका लहर राख्ने मेच त्यस मेचसित उपयोग गरिने सबै चीजहरू सहित सफा गर्छौं। १९आहाज राजा रहेको समयमा तिनले परमेश्वरको विरुद्ध विद्रोह गरे। तिनले मन्दिरमा भएका धेरै चीजहरू पर्याँकी दिए। तर हामीले ती सबै चीजहरू राखि दियौं अनि तिनीहरूलाई तिनीहरूको विशेष उपयोगका निमित्त तयार पार्छौं। अहिले तिनीहरू परमप्रभुको वेदी सामुन्ने छन्।”

२०राजा हिजकियाहले शहर अधिकारीहरूलाई भेला गरे अनि भोलि पल्ट बिहानै परमप्रभुको मन्दिर सम्म गए। २१तिनीहरूले सातवटा गोरुहरू सातवटा भेडाहरू, सातवटा भेडाका थुमाहरू अनि सातवटा भेडाका पाठाहरू ल्याए। यी पशुहरू राज्यका पापबलिको निमित्त थिए, पवित्र स्थानलाई शुद्ध तुल्याउन अनि यहूदाका मानिसहरूका निमित्त थिए। राजा हिजकियाहले ती पशुहरूलाई परमप्रभुको वेदीमाथि अर्पण गर्नु भनी पूजाहारीहरूलाई आज्ञा दिए जो हारुनका सन्तानहरू थिए, तिनीहरूलाई आदेश दिए। २२यसर्थ पूजाहारीहरूले गोरुहरूलाई मारे अनि रगत लिए। त्यसपछि तिनीहरूले गोरुको रगत वेदीमा छर्किदिए। तब पूजाहारीहरूले भेडाका पाठाहरू मारे अनि भेडाका पाठाको रगत वेदीमा छर्किदिए। २३-२४त्यस पछि

पूजाहारीहरूले बाख्राहरूलाई राजा र भेला भएका मानिसहरूको सामुन्ने ल्याए। ती बाख्राहरू पाप बलि थिए। पूजाहारीहरूले आफ्ना हात बाख्रा माथि राखे अनि बाख्राहरूलाई मारे। पूजाहारीहरूले बाख्राको रगत द्वारा वेदीमा पाप बलि अर्पण गरे। तिनीहरूले यसो गरे जसद्वारा परमेश्वरले इस्त्राएलका मानिसहरूको पापलाई क्षमा गरिदिनुहुनेछ। राजाले भने कि त्यो होमबलि अनि पाप बलि इस्त्राएलका सबै मानिसहरूका निमित्त हुनु पर्छ।

२५राजा हिजकियाहले लेवीहरूलाई दाऊद, राजाका दर्शी गाद अनि अगमवक्ता नातानले आदेश गरेका प्रकारले, भ्याम्टा, सितार अनि वीणाहरू सहित परमप्रभुको मन्दिरमा राखे। यो आदेश उहाँका अगमवक्ता मार्फत परमप्रभुबाट आएको हो। २६यसर्थ लेवीहरू दाऊदका वाद्य यन्त्रहरू सहित अनि पूजाहारीहरू आफ्ना तुरहीहरू सहित तयार उभिए। २७तब हिजकियाहले वेदीमा होमबलि चढाउने आदेश दिए। जब होमबलि शुरु भयो परमप्रभुको स्तुति गान पनि शुरु भयो। तुरहीहरू फुके अनि इस्त्राएलका राजा दाऊदका बाजा बजाइए। २८सम्पूर्ण सभाले शिर झुकाए, सङ्गीतकारहरूले गाए अनि तुरही बजाउनेहरूले आ-आफ्ना तुरही होमबलि पूर्ण नभएसम्म बजाए।

२९बलिदानहरू पूरा भए पछि राजा हिजकियाह अनि तिनका साथ भएका सबै मानिसहरू तल झुके र आराधना गरे। ३०राजा हिजकियाह अनि तिनका अधिकारीहरूले लेवीहरूलाई परमप्रभुको प्रशंसा गर्ने आज्ञा दिए। तिनीहरूले ती गीतहरू गाए जो दाऊद अनि दर्शी आसापले लेखेका थिए। तिनीहरूले परमेश्वरको प्रशंसा गरे अनि प्रशन्न भए। तिनीहरू सबै झुके र परमेश्वरको आराधना गरे। ३१हिजकियाहले भने, “अब यहूदाका मानिसहरू तिमीहरूले स्वयंलाई परमप्रभु प्रति अर्पण गरिसकेकाछौं। नजिक आऊ बलि र धन्यवादको भेटी परमप्रभुको मन्दिरमा ल्याऊ।” तब मानिसहरूले बलिहरू अनि धन्यवादका भेटीहरू ल्याए। कुनै पनि व्यक्ति जसले चाहन्थे, तिनीहरूले पनि होमबलि ल्याए। ३२सभाले मन्दिरमा ल्याएका होमबलिहरू यी हुन्: ७० गोरुहरू, १००वटा भेडाहरू अनि २०० भेडाका थुमाहरू। यी सबै पशुहरूलाई परमप्रभुका निमित्त होमबलिको रूपमा बलिदान गरिए। ३३परमप्रभुको निमित्त पवित्र भेटीहरू ६०० गोरुहरू अनि ३,००० भेडा अनि बाख्राहरू थिए। ३४तर त्यहाँ होमबलिका निमित्त पशुहरूको छला काट्ने अनि पशुहरूलाई काट्ने पर्याप्त पूजाहारीहरू थिएनन्। यसर्थ तिनीहरूका आफन्तहरू, लेवीहरूले काम नसकुञ्जेल अनि अन्य पूजाहारीहरूले स्वयंलाई पवित्र सेवाका निमित्त तयार नपारुञ्जेल तिनीहरूलाई सहायता गरे। तिनीहरू स्वयंलाई परमप्रभुको सेवाका निमित्त तयार गर्न लेवीहरू अधिक ध्यान मग्न

थिए। तिनीहरू पूजाहारीहरू भन्दा अधिक ध्यान मग्न थिए। ३५त्यहाँ अनेक होमबलि, अनि मेलबलिको बोसो अनि अर्घबलिहरू थिए। यसरी परमप्रभुको मन्दिरमा सेवा कार्य फेरि शुरु भयो। ३६हिजकियाह अनि मानिसहरू अति प्रशन्न थिए परमेश्वरले मानिसहरूका निमित्त प्रस्तुत गर्नु भएका कुराहरूको बारेमा। अनि तिनीहरू उहाँले यति चाँडो गर्नु भएकोमा खुशी थिए।

हिजकियाहले निस्तार चाड नया उत्सव मनाउछन्

३० राजा हिजकियाहले इस्त्राएल अनि यहूदाका समस्त मानिसहरूलाई खबर पठाए। तिनले एप्रैम अनि मनश्शेका मानिसहरूलाई पनि पत्रहरू लेखे। हिजकियाहले ती सबै मानिसहरूलाई परमप्रभुको मन्दिरमा यरूशलेम आउनु भनी निमन्त्रण गरे, ताकि परमप्रभु इस्त्राएलका परमेश्वरका निमित्त तिनीहरू सबैले निस्तार चाड मनाउन सकून्। २उसका सबै अधिकारीहरू अनि यरूशलेमका मानिसहरूले निस्तार पर्व दोस्रो महीना गरिने कुरामा राजा हिजकियाह सहमत भए। ३तिनीहरूले निस्तार उत्सव नियमित समयमा मनाउन सकेनन्। किन? किनभने पूजाहारीहरूले पर्याप्त संख्यामा स्वयंलाई पवित्र सेवाका निमित्त तयार पारेका थिएनन्। अनि अर्को कारण हो मानिसहरू यरूशलेममा भेला भएका थिएनन्। ४त्यो सहमतीले राजा हिजकियाह अनि सम्पूर्ण सभालाई सन्तुष्ट तुल्यायो। ५यसर्थ तिनीहरूले इस्त्राएलका चारैतिर, बेशेवा शहरदेखि दान शहरसम्म एउटा घोषणा गरे। तिनीहरूले मानिसहरूलाई परमप्रभु इस्त्राएलका परमेश्वरका निमित्त निस्तार चाड मनाउन यरूशलेममा आउनु भनी भने। इस्त्राएलका मानिसहरूको एक विशाल समूहले निस्तार चाड लामो समय अघि देखि त्यस प्रकारले मनाउन पाएका थिएनन् जुन प्रकारले मोशाको व्यवस्थाले यसलाई मनाउनु भनेका थिए। ६यसर्थ सन्देश बाहकहरू राजा अनि अधिकारीहरू राजाले आज्ञा गरे भैं पत्रहरू लिएर इस्त्राएल अनि यहूदा भरि गए। ती पत्रहरूमा यस्तो भनिएको थियो:

इस्त्राएलका छोरा-छोरीहरू, परमप्रभु, परमेश्वर तर्फ फर्केर आऊ जसका आज्ञा अब्राहाम, इसहाक अनि इस्त्राएलले पालन गर्दथे। तब परमेश्वरका मानिसहरू तिमीहरू जो अभ्र सम्म जीवित छौ अनि अशशूरका राजाको अधिकारबाट उम्केका छौ। तिमीहरू कहाँ परमेश्वर फर्की आउनु हुनेछ। ७तिमीहरू आफ्ना पिताहरू अनि दाज्यू-भाइहरू जस्तो नहोओ। परमप्रभु तिनीहरूका पिता-पुर्खाहरूका परमेश्वर हुनुहुन्थ्यो, तर तिनीहरू उहाँको विरुद्ध फर्के यसर्थ परमप्रभुले मानिसहरूलाई तिनीहरू प्रति तिरस्कार गर्ने अनि तिनीहरूको बारेमा नरात्रो भन्ने बनाइदिनु भयो। तिमीहरू तिमीहरूका आफ्नै आँखाले देख्न सक्छौ कि यो

साँचो हो। ८तिमीहरूका पुर्खाहरू जस्तै तिमीहरू ढीठ नबन। तर साँचो हृदयले परमप्रभुको आज्ञा पालन गर। सर्वाधिक पवित्र स्थानमा आऊ। परमप्रभुले महा पवित्र स्थानलाई सदैवका निमित्त पवित्र तुल्याउनु भएको छ। परमप्रभु तिम्रा परमेश्वरको सेवा गर। तब परमप्रभुको डरलाग्दो क्रोध तिमीहरूबाट टाढा फर्कने छ। ९यदि तिमीहरू फर्की आयौ भने अनि परमप्रभुको आज्ञा पालन गर्छौ भने, तब तिम्रा आफन्तहरू अनि तिम्रा केटा केटीहरूले ती मानिसहरूबाट दया पाउने छन् जसले तिनीहरूलाई कैद गरे। अनि तिम्रा आफन्तहरू अनि तिम्रो केटा-केटीहरू यो देशमा फर्की आउने छन्। परमप्रभु तिम्रा परमेश्वर दयालु अनि कृपालु हुनुहुन्छ। उहाँ तिमीहरूबाट टाढा फर्कनु हुने छैन यदि तिमीहरू उहाँ कहाँ फर्की आयौ भने।

१०सन्देश वाहकहरू एप्रैम अनि मनश्शेका क्षेत्रका प्रत्येक शहरमा गए। तिनीहरू जबूलन क्षेत्र सम्म गए। तर मानिसहरू ती दूतहरू प्रति हाँसे अनि तिनीहरूको खिल्ली उड़ाए। ११तर, आशेर, मनश्शे अनि जबूलनका केही मानिसहरूले स्वयंलाई विनम्र तुल्याए अनि यरूशलेम तिर गए। १२यहूदामा पनि परमेश्वरको शक्तिले मानिसहरूलाई संगठित तुल्याए जस द्वारा तिनीहरूले राजा अनि तिनका अधिकारीहरूका आज्ञा पालन गर्ने छन्। यस प्रकारले तिनीहरूले परमप्रभुको वचन पालन गरे।

१३धेरै मानिसहरू दोस्रो महीनामा अखमीर रोटीको चाड मनाउनका निमित्त यरूशलेममा साथ आए। यो एउटा अत्यन्त विशाल भीड थियो। १४ती मानिसहरूले यरूशलेमका वेदीहरू निकाले जो असत्य देवताहरूका निमित्त थिए। तिनीहरूले सबै धूप वेदीहरू पनि हटाए जो असत्य देवताहरूका निमित्त थिए। तिनीहरूले ती वेदीहरूलाई किद्रने बेसीमा फर्काए दिए। १५त्यस पछि तिनीहरूले दोस्रो महीनाको चौदहौं दिनमा निस्तार चाडको थुमाको पाठा मारे। पूजाहारी अनि लेवीहरू लज्जित भए। तिनीहरूले स्वयंलाई पवित्र सेवाका निमित्त तयार गरे। पूजाहारी अनि लेवीहरूले परमप्रभुको मन्दिर भित्र होमबलिहरू ल्याए। १६तिनीहरूले मोशा, परमेश्वरको व्यक्तिका व्यवस्थामा भनिएको जस्तै प्रकारले मन्दिरमा आफ्ना नियमित स्थानहरू लिए। लेवीहरूले रगत पूजाहारीहरूलाई दिए। तब पूजाहारीहरूले रगतलाई वेदीमा छर्कि दिए।

१७त्यहाँ समूहमा धेरै मानिसहरू थिए जसले स्वयंलाई पवित्र सेवाका निमित्त तयार राखेका थिएनन्, यसर्थ तिनीहरूलाई निस्तार चाडको थुमाको पाठालाई मार्ने अनुमति थिएनन्। त्यसै कारणले हरेक व्यक्तिका निमित्त, जो शुद्ध थिएन, निस्तार चाडको थुमाको पाठालाई मार्ने जिम्ममा लेवीहरू थिए। लेवीहरूले प्रत्येक थुमाका

पाठालाई परमप्रभुका निमित्त पवित्र बनाए। १८-१९ एप्रैम, मनशशे, इस्साकार अनि जबूलूनका धेरै मानिसहरूले स्वयमलाई निस्तार चाडका निमित्त उचित ढँगले तयार पारेका थिएनन्। तिनीहरूले मोशाको व्यवस्थामा भनेको प्रकारले ठीक ढँगले निस्तार चाड मनाएनन्। तर हिजकियाहले ती मानिसहरूका निमित्त प्रार्थना गरे। यसर्थ हिजकियाहले यो प्रार्थना भने, “परमप्रभु परमेश्वर, तपाईं असल हुनुहुन्छ। यी मानिसहरू सँच्चै नै तपाईंको आराधना उचित ढङ्गले गर्न चाहन्थे, तर तिनीहरूले व्यवस्थामा भने अनुसार स्वयंलाई शुद्ध पारेनन्। कृपया ती मानिसहरूलाई क्षमा गरिदिनु होस्। तपाईं परमेश्वर हुनुहुन्छ जसको आज्ञा हाम्रो पुर्खाहरू मान्थे। यदि कसैले महा पवित्र स्थानको नियम अनुसार स्वयंलाई शुद्ध नपारेको भएता पनि क्षमा गरिदिनु होस्।” २० परमप्रभुले राजा हिजकियाहको प्रार्थना सुनिदिनु भयो। परमप्रभुले मानिसहरूलाई क्षमा प्रदान गर्नु भयो। २१ यरूशलेममा इस्त्राएलका केटा-केटीहरूले अखमिरी रोटीको उत्सव सात दिन सम्म मनाए। तिनीहरू अत्यन्त प्रसन्न थिए। लेवी अनि पूजाहारीहरूले आफ्ना पूरा शक्ति लाएर प्रतिदिन परमप्रभुको स्तुति गरे। २२ राजा हिजकियाहले ती सबै लेवीहरूलाई उत्साह दिए जसले परमप्रभुको सेवा कसरी गर्नु पर्छ सो राम्रोसित जान्दथे। मानिसहरूले त्यो उत्सव सात दिनसम्म मनाए अनि मेलबलि अर्पण गरे। तिनीहरूले तिनीहरूका पुर्खाहरूका परमप्रभु परमेश्वरलाई धन्यवाद चढाए अनि स्तुति गरे।

२३ सम्मस्त मानिसहरू अर्भ सात दिन बस्न सहमत भए। तिनीहरूले निस्तार चाड अर्भ सात दिन मनाउदा तिनीहरू अति प्रसन्न रहे। २४ हिजकियाह, यहूदाका राजाले १,००० गोरुहरू अनि ७,००० भेडाहरू मार्नु र खानु भनी सभालाई दिए। प्रमुखहरूले १,००० गोरुहरू अनि १०,००० भेडाहरू सभालाई दिए। धेरै पूजाहारीहरूले तिनीहरू स्वयंलाई पवित्र सेवाका निमित्त तयार पारे। २५ यहूदाका सम्पूर्ण सभा, पूजाहारीहरू, लेवीहरू, सम्पूर्ण सभा जो इस्त्राएलबाट आएका थिए अनि यात्रीहरू जो इस्त्राएलबाट आएर यहूदामा पुगेका थिए-ती सबै मानिसहरू अत्यन्त प्रसन्न थिए। २६ यसरी यरूशलेममा अति ठूलो रमाहट थियो। यस किसिमको समारोह जस्तो इस्त्राएलका राजा दाऊदका छोरा सुलेमानको समय देखि यता अरु कुनै कुरा भएको थिएन। २७ पूजाहारीहरू अनि लेवीहरू उभिए अनि मानिसहरूलाई आशीर्वाद दिनु भनी परमप्रभु सित प्रार्थना गरे। परमेश्वरले तिनीहरूका प्रार्थना सुनिदिनु भयो। तिनीहरूको प्रार्थना स्वर्गमा परमप्रभुको पवित्र मन्दिर सम्म पुग्यो।

राजा हिजकियाहले सुधार गर्छन्

३१ निस्तार चाडको समारोह समाप्त भयो। इस्त्राएलका मानिसहरू जो निस्तार चाडका

निमित्त यरूशलेममा थिए यहूदाका शहरहरूतिर गए। तब तिनीहरूले पवित्र खामाहरू तोडिदिए जो त्यो शहरहरूमा थिए। ती पवित्र खामाहरू असत्य देवताहरूको लागि अर्पण गरिएका थिए। मानिसहरूले अशोरा स्तम्भहरू पनि काटि दिए। अनि तिनीहरूले यहूदा अनि बिन्यामीन क्षेत्र भरिका उच्च स्थानहरू अनि वेदीहरू नष्ट गरिदिए। मानिसहरूले एप्रैम अनि मनशशे क्षेत्रमा त्यसै गरे। मानिसहरूले असत्य देवताहरूको पूजा गर्नमा उपयोग गरिने सबै चीज-बीजहरू नष्ट नभए सम्म यस्ता कुराहरू गरिरहे। त्यसपछि सबै इस्त्राएलीहरू आ आफ्ना शहरमा घर तिर फर्के।

२ पूजाहारी अनि लेवीहरू समूहहरूमा विभक्त गरिएका थिए अनि प्रत्येक समूहले गर्नु पर्ने आफ्नै विशेष कामहरू थिए। यसर्थ राजा हिजकियाहले यी समूहहरूलाई आफ्ना कामहरू गर्न शुरु गर्नु भने। यसर्थ पूजाहारी अनि लेवीहरूले फेरि होमबलि अनि मेलबलि चढाउने काम गर्न थाले। अनि तिनीहरूको काम मन्दिरमा सेवा गर्नु, अनि गाउनु अनि परमप्रभुको मन्दिरको द्वारमा परमेश्वरको स्तुति गर्नु थियो। ३ हिजकियाहले तिनका आफ्नै केही पशुहरू होमबलिका निमित्त चढाउनु भनी दिए। यी पशुहरूलाई दैनिक होमबलिका निमित्त उपयोग गरिन्थ्यो जो प्रत्येक विहान अनि प्रत्येक साँझ गरिन्थ्यो। यी पशुहरूलाई विश्रामका दिनहरूमा, औसीका उत्सवहरूमा अनि अन्य विशेष उत्सवहरूमा चढाइन्थ्यो। यसलाई परमप्रभुको व्यवस्थामा लेखिएको जस्तै रूपमा गरिन्थ्यो। ४ मानिसहरूले आफ्ना फसल अनि बस्तुहरूको एक अंश पूजाहारी अनि लेवीहरूलाई दिनु पर्ने थियो। यसर्थ हिजकियाहले यरूशलेममा बस्ने मानिसहरूलाई तिनीहरूका भाग दिनु भनी आदेश गरे। यस रीतले पूजाहारी अनि लेवीहरूले आफ्ना पुरा समय त्यसो गर्नमा लगाउन सक्ने छन जो व्यवस्थाले तिनीहरूलाई गर्नु भनेको छ। ५ देश भरिका मानिसहरूले यो आदेशको बारेमा सुने। यसर्थ इस्त्राएलका मानिसहरूले आफ्ना अन्न, दाख, तेल, मह अनि तिनीहरूले आफ्ना खेतहरूमा उमारेका सबै चीजहरूको फसलको पहिलो भाग दिए। तिनीहरूले यी धेरै चीजहरूका दशौं भाग ल्याए। ६ यहूदामा बस्ने इस्त्राएलीहरू अनि यहूदाका मानिसहरूले पनि आफ्ना गाई बस्तु अनि भेडाका एक-दशौं भाग ल्याए। तिनीहरूले ती चीजहरूको एक-दशौं अंश पनि ल्याए जसलाई विशेष स्थानमा राखिन्थ्यो जो केवल परमप्रभुको निमित्त थियो। यी सबै चीज-बीजहरू तिनीहरूले आफ्ना परमप्रभु परमेश्वरको निमित्त ल्याए। तिनीहरूले ती सबै चीज-बीजहरू थाक पारेर राखे।

७ मानिसहरूले ती चीज-बीजहरू तेस्रो महीना तिर ल्याउन शुरु गरे अनि सातौं महीनामा संग्रहको काम पूरा गरे। ८ जब हिजकियाह अनि प्रमुखहरू आए तिनीहरूले चीजबीजका राश देखे जो संग्रह गरिएका

थिए। तिनीहरूले परमप्रभु अनि उहाँका मानिसहरूको, इस्त्राएलका मानिसहरूको प्रशंसा गरे।

६तब हिजकियाहले पूजाहारी अनि लेवीहरूलाई चीज बीजको राशको बारेमा सोधे। १०अजर्याह, सादोकका परिवारका प्रधान पूजाहारीले हिजकियाहलाई भने, “मानिसहरूले परमप्रभुको मन्दिरमा भेटीहरू ल्याउन थालेको समय देखि हामीले प्रशस्त खाने कुरा पाएका छौं। हामीले हाम्रो पेट नभरिए सम्म खाएका छौं अनि अब पनि प्रशस्त मात्रमा उब्रिएका छन्। साँच्चै नै परमप्रभुले आफ्ना मानिसहरूलाई आशीर्वाद दिनु भएको छ। त्यसै कारणले हामी सित यति धेरै उब्रिएका छन्।”

११तब हिजकियाहले पूजाहारीहरूलाई परमप्रभुको मन्दिरमा भण्डार कक्षहरू बनाउने आदेश दिए। यसर्थ यो काम गरियो। १२तब पूजाहारीहरूले भेटीहरू, दशौं अंशहरू अनि अन्य चीज-बीजहरू ल्याए जो केवल परमप्रभुलाई अर्पण गर्नु पर्ने थियो। संग्रह गरिएका ती सबै चीज बीजहरूलाई मन्दिरमा भण्डार कक्षहरूमा राखियो। लेवी कोनन्याह ती सबै चीजहरूका जिम्मावार रहे जो संग्रह गरिएका थिए। ती चीजहरूका दोस्रो जिम्मावार व्यक्ति शिमी थिए। शिमी कोनन्याहका भाइ थिए। १३कोनन्याह अनि तिनका भाइ शिमी यी मानिसहरूका निरीक्षक थिए: यहीएल, अजज्याह, नहत, असाहेल, यरीमोत, योजाबाद, एलीएल, यिस्मक्याह, महत अनि बनायाह। राजा हिजकियाह अनि परमप्रभुको मन्दिरको जिम्मावार रहेका अधिकारि अजर्याहले ती मानिसहरूलाई चुने। १४ती भेटीहरूका जिम्मामा थिए कोरे जो मानिसहरूले मुक्त रूपले परमेश्वरलाई अर्पण गरेका थिए। तिनी ती संग्रह गरिएका बस्तुहरू दिइ पठाउने जिम्मामा थिए जो परमप्रभुलाई अर्पण गरिएका थिए। अनि तिनी ती भेटीहरू दिइ पठाउने जिम्मामा थिए जो परमप्रभुका निमित्त पवित्र तुल्याइएका थिए। कोरे पूर्व द्वारका द्वारपाल थिए। तिनका पिताको नाउँ लेवी यिम्ना थियो। १५एदेन, मिन्यामीन, येशूअ, शमायाह, अमर्याह अनि शकन्याहले कोरेलाई सघाउँथे। ती मानिसहरूले शहरहरूमा विश्वास पूर्वक सेवा गर्थे जहाँ पूजाहारीहरू बस्दथे। तिनीहरूले चीज बिजहरूको संग्रह पूजाहारीहरू को प्रत्येक समूहका आफ्ना आफन्तहरूलाई दिन्थे। तिनीहरूले त्यस्तै कुराहरू अधिक प्रमुख मानिसहरूलाई अनि अल्प प्रमुख मानिसहरूलाई दिन्थे। १६यी मानिसहरूले चीज-बीजहरूको संग्रह तीन वर्ष अनि त्यस भन्दा अधिक उमेरका पुरुषहरूलाई पनि दिन्थे जसका नाउँ लेवी पारिवारिक इतिहासहरूमा थिए। यी सबै पुरुषहरू तिनीहरूको जिम्माका कामहरू गर्न दैनिक सेवाका निमित्त परमप्रभुको मन्दिरमा प्रवेश गर्नु पर्दथ्यो। प्रत्येक लेवी समूहको तिनीहरूको आफ्नै जिम्मावारी थियो। १७पूजाहारीहरूलाई संग्रहको तिनीहरूको भाग दिइन्थ्यो। यो काम परिवारहरूद्वारा पारिवारिक

इतिहासमा लेखिएका तरीकाले गरिन्थ्यो। बीस वर्ष अनि त्यस भन्दा अधिक उमेरका लेवीहरूलाई संग्रहका तिनीहरूका अंश दिइन्थ्यो। यो काम तिनीहरूको जिम्मावारी अनि समूह अनुसार गरिन्थ्यो। १८लेवी नानीहरू, पत्नीहरू, छोरा अनि छोरीहरूले पनि संग्रहका अंश पाउँथे। यसो सबै लेवीहरूका निमित्त गरिन्थे जसका नाउँ पारिवारिक इतिहासमा लेखिएका थिए। यस्तो भयो किनभने लेवीहरू सदैव स्वयंलाई पवित्र राख्न अनि सेवाका निमित्त तयार राख्नमा विश्वासी थिए। १९हारूनका केही सन्तानहरू पूजाहारीहरूका, शहरहरूको नजिक जहाँ लेवीहरू बस्दथे, केही कृषि भूमिहरू थिए। अनि हारूनका केही सन्तानहरू शहरहरूमा पनि बस्दथे। ती प्रत्येक शहरहरूमा मानिसहरूलाई, हारूनका यी सन्तानहरूलाई संग्रहका अंश दिनका निमित्त नाउँ द्वारा चुनिन्थे। पुरुषहरू अनि लेवीहरूको पारिवारिक इतिहासहरूमा नाउँ लेखिएका ती सबैले संग्रहका अंश पाउँथे।

२०यसरी राजा हिजकियाहले यहूदामा ती असल कार्यहरू गरे। तिनले त्यही गरे जो परमप्रभु तिनका परमेश्वरका समक्ष असल, उचित अनि विश्वास योग्य थियो। २१तिनले शुरू गरेका हरेक काममा तिनले सफलता प्राप्त गरे - परमेश्वरको मन्दिरको सेवामा, व्यवस्था अनि आदेशहरूको पालनमा अनि आफ्ना परमेश्वरको अनुसरण गर्नमा। हिजकियाहले यी सबै कुराहरू आफ्ना सम्पूर्ण हृदयले गरे।

अशशूरका राजाले हिजकियाहलाई सताउँछन्

३२ हिजकियाहले यी सबै कुराहरू विश्वास पूर्वक गरि सकेपछि, अशशूरका राजा सनहेरीब यहूदा देश माथि आक्रमण गर्न आए। सनहेरीब अनि तिनका सेनाले किल्लाका बाहिर छाउनी बसाए। तिनले यसो गरे जसमा कि ती शहरहरूलाई परास्त गर्नका निमित्त तिनले योजना बनाउन सकून्। सनहेरीब ती शहरहरूलाई आफ्नै निमित्त जित्न चाहन्थे। २हिजकियाहले जान्दथे कि सनहेरीब यरूशलेममा यसलाई आक्रमण गर्न आएको हो। ३तब हिजकियाहले आफ्ना अधिकारीहरू अनि सैनिक अधिकारीहरू सित कुरा-कांनी गरे। तिनीहरू सबै शहर बाहिरका जल स्रोतका पानी रोकि दिन सहमत भए। ती अधिकारीहरू अनि सैन्य अधिकारीहरूले हिजकियाहलाई सहयोग गरे। ४धेरै मानिसहरू साथ आए अनि सबै जल-स्रोत अनि देशको मध्य भागबाट बग्ने खोलालाई बन्द गरिदिए। तिनीहरूले भने, “अशशूरका राजाले अधिक पानी पाउने छैन जब तिनी यहाँ आउँछन्।” ५हिजकियाहले यरूशलेमलाई अब अधिक सुदृढ बनाए। तिनले यो काम यसरी गरे: तिनले पर्खालका सबै अंशहरू फेरि बनाए जो भत्किएका थिए। तिनले पर्खाल माथि किल्लाहरू बनाए। तिनले पहिलो पर्खालको

बाहिर पट्टि अर्को पर्खाल पनि निर्माण गरे। तिनले यरूशलेमको पुरानो अंशको पूर्व तिरको सुदृढ स्थानहरूलाई फेरि निर्माण गरे। तिनले अनेक हतियारहरू अनि ढालहरू बनाए। ६-७ हिजकियाहले युद्धका अधिकारीहरूलाई मानिसहरू प्रति जिम्मावार रहनुका निमित्त चुने। तिनले यी अधिकारीहरूसित शहर द्वार नजिकको खुल्ला स्थानमा भेट गरे। हिजकियाहले ती अधिकारीहरूसित कुरा-कांनी गरे अनि तिनीहरूलाई उत्सहित तुल्याए। तिनले भने, “दृढ़ अनि साहसी बन। अशशूरका राजा वा तिनीसित भएका विशाल सेनासित नडराऊ वा सूता नगर। अशशूरका राजा जो तिनीसित भएको शक्ति भन्दा हामीसित महान शक्ति छ। ८ अशशूरका राजाका मानिसहरू मात्र छन्। तर हामी सित परमप्रभु हाम्रा परमेश्वर साथ हुनुहुन्छ। हाम्रा परमेश्वरले हामीलाई सहायता गर्नु हुने छ। हाम्रा लडाईंहरू उहाँले लडी दिनु हुनेछ।” यसरी यहूदाका राजा हिजकियाहले मानिसहरूलाई उत्साह दिए अनि तिनीहरूलाई शक्ति शाली अनुभव गराए।

९ अशशूरका राजा सनहेरीब अनि तिनका सबै सेनाहरू लाकीश शहरको नजिकमा छाउनी लाएर बसेका थिए जसमा कि तिनीहरूले यसलाई परास्त गर्न सकून्। तब सनहेरीबले आफ्ना अधिकारीहरूलाई यहूदाका राजा हिजकियाह अनि यरूशलेमका सबै मानिसहरूका निमित्त सनहेरीबाका अधिकारीहरूसित सन्देश थियो। १० तिनीहरूले भने, “अशशूरका राजा सनहेरीब यसो भन्नु हुन्छ, ‘तिमीहरू के कुरामा विश्वास गर्छौं जसले तिमीहरूलाई युद्धको स्थितिमा पनि यरूशलेममा बसिरहन सिकाये? ११ हिजकियाहले तिमीहरूलाई मूर्ख बनाउँदै छन्। तिमीहरूलाई छल गरेर यरूशलेममा बसिरहन लाएका छन् जसमा कि तिमीहरू भोक र तिर्खाद्वारा मर्ने छौं। हिजकियाहले तिमीहरूलाई भन्छन्, “परमप्रभु हाम्रा परमेश्वरले हामीलाई अशशूरका राजा देखि बचाउँनु हुन्छ।” १२ हिजकियाह आफैले परमप्रभुको उच्च स्थानहरू अनि वेदीहरू हटाए। तिनले तिमी यहूदा अनि यरूशलेमका मानिसहरूलाई भने कि तिमीहरूले केवल एउटा वेदीमा मात्र पूजा गर्नु पर्छ अनि धूप बाल्नु पर्छ। १३ निश्चय नै तिमीहरू जान्दछौ कि मेरा पुर्खाहरू अनि मैले अन्य देशका मानिसहरू प्रति के गरेका छु? अन्य देशहरूका देवताहरूले आफ्ना मानिसहरूलाई बचाउँन सकेनन्। ती देवताहरूले तिनीहरूका मानिसहरूलाई नष्ट गर्न देखि मलाई रोक्न सकेनन्। १४ मेरा पुर्खाहरूले ती देशहरूलाई ध्वंश पारे। कुनै यस्तो देवता छैन जसले मलाई उहाँका मानिसहरूलाई नष्ट गर्न देखि रोक्न सक्छन्। यसर्थ तिम्रो देवताले तिमीहरूलाई म बाट बचाउँन सक्छन् भनी तिमी सोच्छौ? १५ हिजकियाहलाई तिमीहरूले मूर्ख तुल्याउन वा तिमीहरूलाई छल नदेऊ। तिनी प्रति विश्वास नगर किनभने कुनै राष्ट्र वा राज्यका कुनै पनि देवता आफ्ना

मानिसहरूलाई म वा मेरा पुर्खाहरूबाट बचाउँन कहिले पनि समर्थ भएनन्। यसर्थ तिम्रा देवताले तिमीहरूलाई नष्ट गर्न बाट मलाई रोक्न सक्छन् भनी नसोच।”

१६ अशशूरका राजाका अधिकारीहरूले परमप्रभु परमेश्वरको विरुद्ध अनि परमेश्वरका सेवक हिजकियाहको विरुद्ध अत्यन्त नराम्रा कुराहरू भने। १७ अशशूरका राजाले पत्रहरू पनि लेखे जसमा परमप्रभु इस्त्राएलका परमेश्वरको अपमान गरिएको थियो। यी शब्दहरू अशशूरका राजाद्वारा पत्रहरूमा भनेको थिए: “अन्य राष्ट्रहरूका देवताहरूले तिनीहरूका मानिसहरूलाई ध्वंश गर्नबाट मलाई रोक्न सकेनन्। यस्तै प्रकारले हिजकियाहका परमेश्वरले उहाँका मानिसहरूलाई ध्वंश गर्नबाट मलाई रोक्न समर्थ हुने छैनन्।” १८ तब अशशूरका राजाका अधिकारीहरूले यरूशलेमका मानिसहरूलाई जोडले कराए जो शहरका पर्खालमा थिए। ती अधिकारीले हिब्रू भाषा प्रयोग गरे जब तिनीहरू माथि भएका मानिसहरू प्रति कराए। अशशूरका राजाका ती अधिकारीहरूले यरूशलेमका मानिसहरूलाई भयभीत तुल्याउन भनी यसो गरे। तिनीहरूले ती कुराहरू भने जसद्वारा तिनीहरू यरूशलेम शहरलाई कब्जा गर्न सकून्। १९ ती अधिकारीहरूले संसारका मानिसहरूले पूजा गर्ने देवताहरूको विरुद्ध नराम्रा कुराहरू भने। ती देवताहरू केवल मानिसहरूले अपना हातहरू द्वारा बनाएका कुराहरू हुन्। त्यही प्रकारले, ती अधिकारीहरूले त्यस्तै नराम्रा कुराहरू यरूशलेमका परमेश्वरको विरुद्ध भने।

२० राजा हिजकियाह अनि अगमवक्ता यशैया-आमोसका छोराको यो समस्याको विषयमा प्रार्थना गरे। तिनीहरूले ठूलो आवाजमा स्वर्गतिर हेरेर प्रार्थना गरे। २१ तब परमप्रभुले अशशूरका राजाको छाउनीमा एक स्वर्गदूतलाई पठाउनु भयो। त्यो स्वर्गदूतले अशशूरी सेनाका सबै सैनिकहरू अनि प्रमुखहरू र अधिकारीहरूलाई मारिदिए। यसर्थ अशशूरका राजा आफ्नै देश तर्फ घर फर्किए, अनि तिनका मानिसहरू तिनी प्रति लज्जित थिए। तिनी आफ्ना देवताको मन्दिर भित्र गए अनि तिनका आफ्नै केही छोराहरूले तिनलाई त्यही तरवार द्वारा मारिदिए। २२ यसरी परमप्रभुले हिजकियाह अनि यरूशलेमका मानिसहरूलाई अशशूरका राजा सनहेरीब अनि सबै अन्य मानिसहरूबाट बचाउँनु भयो। परमप्रभुले हिजकियाह अनि यरूशलेमका मानिसहरूको हेरचाह गरिदिनु भयो। २३ धेरै मानिसहरूले यरूशलेममा परमप्रभुका निमित्त उपहारहरू ल्याए अनि यहूदाका राजा हिजकियाहका निमित्त मूल्यवान वस्तुहरू ल्याए। त्यस समयदेखि सबै राष्ट्रहरूले हिजकियाहलाई सम्मान गरे।

२४ ती दिनहरूमा हिजकियाह साह्रै बिरामी भए अनि मृत्युको नजिक पुगे। तिनले परमप्रभुलाई प्रार्थना गरे। परमप्रभु हिजकियाहसित बोल्नु भयो अनि तिनलाई संकेत दिनु भयो। २५ तर हिजकियाहको हृदय घमण्डले

भरिएको थियो, यसर्थ तिनले परमेश्वरको दयालुपन प्रति परमेश्वरलाई धन्यवाद चढाएनन्। यसै कारणले गर्दा परमेश्वर हिजकियाह अनि यहूदा र यरूशलेमका मानिसहरू प्रति क्रोधित हुनु भयो। २६तर हिजकियाह अनि यरूशलेममा बस्ने ती मानिसहरूले तिनीहरूको हृदय र जीवनलाई परिवर्तन गरे। तिनीहरू नम्र भए र घमण्ड गर्न छोडे त्यसकारण हिजकियाह जीवित रहेसम्म परमप्रभुको क्रोध तिनीहरूमाथि परेन।

२७हिजकियाहसित धेरै धन अनि सम्मान थिए। तिनले चाँदी, सुन, मूल्यवान रत्न, मसाला, ढाल अनि सबै किसिमका चीजहरू राख्ने स्थानहरू बनाए। २८हिजकियाहका अन्न, नयाँ दाख मद्य अनि तेलहरू, ती मानिसहरूले पठाएका वस्तुहरू, राख्ने भण्डारहरू थिए। तिनका सबै किसिमका पशुहरू राख्ने पशुशालाहरू अनि भेडाहरू राख्ने खर्कहरू थिए। २९हिजकियाहले अनेक शहरहरू पनि निर्माण गरे अनि तिनले धेरै भैंडा अनि गाई बस्तुहरूका बथानहरू पनि प्राप्त गरे। परमेश्वरले हिजकियाहलाई धेरै धन-सम्पत्ति दिनु भयो। ३०यो हिजकियाह नै थिए जसले यरूशलेममा गीहोन जल स्रोतको माथिल्लो स्रोत बन्द गरिदिए अनि ती पानीलाई दाऊदको शहरको पश्चिम तर्फ बगेर जाने तुल्याए। अनि तिनले गरेका हरेक कुरामा हिजकियाह सफल रहे।

३१एक समयमा बाबेलका प्रमुखहरूले हिजकियाह कहाँ दूतहरू पठाए। ती दूतहरूले एक अदभूत संकेतको बारेमा सोधे जो राष्ट्रहरूमा प्रकट भएको थियो। जब तिनीहरू आए, परमेश्वरले तिनको परिक्षा गर्न अनि हिजकियाहको मनमा के छ ती सबै जान्नका निम्ति हिजकियाहलाई एक्लो छाड्नु भयो।

३२हिजकियाहले गरेका अन्य कुराहरू र उनको परमेश्वर प्रतिको विश्वासयोग्यता, “आमोसका छोरो यशैया अगमवक्ताको दर्शन” भनिने पुस्तक अनि “यहूदा अनि इस्त्राएलका राजाहरूका इतिहास” भनिने पुस्तकमा लेखिएका छन्। ३३हिजकियाहको मृत्यु भयो अनि आफ्ना पुर्खाहरूसित गाडिए। मानिसहरूले हिजकियाहलाई डोंडामा गाडे जहाँ दाऊदका पुर्खाहरूका चिहानहरू छन्। यहूदाका अनि यरूशलेममा बस्ने सबै मानिसहरूले हिजकियाहलाई सम्मान प्रदान गरे जब तिनको मृत्यु भयो। मनश्शे हिजकियाहका स्थानमा नयाँ राजा भए। मनश्शे हिजकियाहका छोरा थिए।

मनश्शे यहूदाका राजा

३३ मनश्शे बाह्र वर्ष उमेरका थिए जब तिनी यहूदाका राजा भए। तिनी यरूशलेममा पचपन्न वर्ष सम्म राजा थिए। मनश्शेले ती कामहरू गरे जो परमप्रभुले गल्ती हो भन्नुभयो। तिनले ती राष्ट्रहरूका भयानक अनि पाप पूर्ण तरिका अनुसरण गरे जसलाई

परमप्रभुले इस्त्राएलका मानिसहरूको सामुन्ने देशबाट निक्लन वाध्य तुल्याउनु भएको थियो। मनश्शेले उच्च स्थानहरू फेरि निर्माण गरे जसलाई हिजकियाह तिनका पिताले भत्काइदिएका थिए। मनश्शेले बाल देवताहरूका निम्ति वेदीहरू निर्माण गरे अनि अशोरा स्तम्भहरू खडा गरे। तिनी तारा-मण्डललाई शिर भुकाउँथे अनि ती नक्षत्र समूहका पूजा गर्थे। मनश्शेले असत्य देवताहरूको निम्ति वेदीहरू परमप्रभुको मन्दिरमा बनाए। परमप्रभुले मन्दिरको बारेमा भन्नुभयो, “मेरो नाउँ सदैव यरूशलेममा रहनेछ।” मनश्शेले परमप्रभुका दुइ आँगनहरूमा सारा तारा-मण्डलहरूका निम्ति वेदीहरू निर्माण गरे। मनश्शेले बलिको निम्ति आफ्नै छोरा-छोरीहरूलाई पनि बेन हिनोमको बेंसीमा होम गरे। मनश्शेले भविष्य भन्ने, जोखाना हेर्ने, जादू-टुना गर्ने काम गरेर जादूको उपयोग पनि गरे। तिनले मृत आत्मासित कुरा-कांती गर्ने र भूत-प्रेतहरूसित कुरा-कांती गरे। मनश्शेले धेरै कुराहरू गरे जसलाई परमप्रभुले गल्ती हो भन्नु भयो अनि यसले परमप्रभुलाई क्रोधित तुल्यायो। मनश्शेले एउटा मूर्तिको शालिग बनाए अनि त्यसलाई परमेश्वरको मन्दिरमा राखे-त्यही मन्दिर जसको बारेमा परमेश्वरले दाऊद अनि तिनका छोरा सुलेमान सित कुरा-कांती गर्नु भएको थियो। परमेश्वरले भन्नु भएको थियो, “म मेरो नाउँ यो मन्दिर अनि यरूशलेम त्यो शहरमा राख्छु जसलाई मैले सबै परिवार समूहका सबै शहरहरूबाट चुनेको छु-अनि मेरो नाउँ सदा सर्वदा त्यहाँ रहने छ।” मनश्शेले इस्त्राएलीहरूलाई फेरि यो भूमिबाट बाहिर गर्ने छैन जसलाई मैले तिनीहरूका पुर्खाहरूलाई दिनका निम्ति चुनेँ। तर मैले तिनीहरूलाई दिएका सबै आदेशहरू तिनीहरूले पालन गर्नु पर्ने छ। इस्त्राएलका मानिसहरूले सबै व्यवस्था, विधि अनि आदेशहरू पालन गर्नु पर्ने छ जो तिनीहरूलाई दिनु भनी मैले मोशालाई दिएँ।”

मनश्शेले यहूदाका मानिसहरू अनि यरूशलेममा बस्ने मानिसहरूलाई गल्ती कुरा गर्न उत्साहित तुल्याए। तिनीहरू ती राष्ट्रहरू भन्दा अति नराम्रा थिए जो यो भूमिमा इस्त्राएलीहरू भन्दा अधि थिए अनि परमप्रभुले ती मानिसहरूलाई नष्ट गर्नु भएको थियो।

१०परमप्रभुले मनश्शे अनि तिनका मानिसहरू सित कुरा-कांती गर्नु भयो, तर तिनीहरूले सुन्न अस्वीकार गरे। ११यसर्थ परमप्रभुले यहूदा माथि आक्रमण गर्नका निम्ति अशशूरका राजाका सेनाका सेनापतिहरू ल्याउनु भयो। ती सेनापतिहरूले मनश्शेलाई पकडे अनि तिनलाई आफ्ना बन्दी बनाए। तिनीहरूले तिनलाई अंकुशहरू लगाइ दिए अनि हातमा पित्तलका साडलाहरू लगाइ दिए अनि तिनलाई बाबेल देशमा लगे।

१२जब तिनी माथि यी दुःख कष्ट आई पर्यो तब मनश्शेले तिनका परमप्रभु परमेश्वरबाट सहायताको याचना गरे। मनश्शेले आफ्ना पुर्खाहरूका परमेश्वर समक्ष

स्वयंलाई बिनम्र तुल्याए। १३मनश्शेले परमेश्वरसँग प्रार्थना गरे अनि तिनलाई सहायता गर्नु होस् भनी परमेश्वरसित याचना गरे। परमप्रभुले मनश्शेको याचना सुन्नु भयो अनि तिनका निमित्त दुःखित हुनु भयो। परमप्रभुले तिनलाई यरूशलेम अनि तिनका सिँहासनमा फर्केर जान दिनु भयो। तब मनश्शेले जाने परमप्रभु नै साँचो परमेश्वर हुनुहुन्छ भनी।

१४त्यो घटना भए पछि, मनश्शेले दाऊद शहरको निमित्त एक बाहिरी पर्खाल निर्माण गरे। यो पर्खाल किद्रोन बेंसीको गीहोन जलस्रोतको पश्चिमतिर, मतस्थ फाटकको प्रवेश द्वार तिर अनि ओपेल डौँडाको वरिपरि फैलिएको थियो। तिनले पर्खाल अत्यन्त अग्लो बनाए। त्यसपछि तिनले यहूदाका सबै किल्लाहरूमा अधिकारीहरू राखे। १५मनश्शेले ती विचित्र मूर्तिदेवताहरू हटाए। तिनले परमप्रभुको मन्दिरबाट मूर्ति निकाले। तिनले मन्दिर डौँडामा अनि यरूशलेममा तिनले निर्माण गरेका सबै वेदीहरू हटाए। मनश्शेले ती सबै वेदीहरू यरूशलेम शहर बाहिर निकाले। १६तब उसले परमप्रभुको वेदी स्थापना गरे अनि त्यसमा मेलबलि अनि धन्यवादका उपहारहरू अर्पण गरे। मनश्शेले यहूदाका सबै मानिसहरूका निमित्त परमप्रभु इस्त्राएलका परमेश्वरको सेवा गर्नु भनी एक आदेश गरे। १७मानिसहरूले उच्च-स्थानहरूमा बलिहरू चढाउन थाले, तर तिनीहरूका बलिहरू केवल परमप्रभु तिनीहरूका परमेश्वरका निमित्त थिए।

१८मनश्शेले गरेका अन्य कुराहरू, अनि तिनका परमेश्वरसित तिनका प्रार्थना अनि दर्शाहरूका वचनहरू जसले परमप्रभु इस्त्राएलका परमेश्वरबाट मनश्शेलाई दिएका वचनहरू यी सबै कुराहरू, “इस्त्राएलका राजाहरूको अधिकारिक उल्लेख” नाउँका पुस्तकमा लेखिएका छन्। १९मनश्शेको प्रार्थना अनि परमेश्वरले कसरी सुनीदिनु भयो अनि तिनी प्रती दुःखित हुनु भयो, सो “दर्शाहरूको पुस्तकमा” लेखिएको छ। मनश्शेका तिनी स्वयं विनम्र हुनु भन्दा अधिका पापहरू र गल्तीहरू, अनि स्थानहरू जहाँ तिनले उच्च स्थानहरू निर्माण गरेका थिए अनि अशेर स्तम्भहरू स्थापित गरेका थिए सो पनि “दर्शाहरूको पुस्तकमा” लेखिएका छन्। २०यसरी मनश्शेको मृत्यु भयो अनि तिनका पुर्खाहरूसित गाडिए। मानिसहरूले मनश्शेलाई तिनको आफ्नै राज भवनमा गाडि दिए। आमोन मनश्शेका स्थानमा नयाँ राजा भए। आमोन मनश्शेका छोरा थिए।

आमोन यहूदाका राजा

२१आमोन बाईस वर्षका हुँदा यहूदाका राजा भए। तिनी यरूशलेममा दुइ वर्ष सम्म राजा थिए। २२आमोनले परमप्रभुको समक्ष नराम्रा कुराहरू गरे। तिनले आफ्ना पिता मनश्शेले जस्तै परमप्रभुले जो तिनी द्वारा गराउन चाहनु हुन्थ्यो, ठीक त्यसरी गरेनन्। आमोनले कुँदिएका

मूर्ति अनि सालिगहरूलाई बलिहरू चढाए जो तिनका पिताले निर्माण गरेका थिए। आमोनले ती मूर्तिहरूको पूजा गरे। २३आमोनले तिनी स्वयंलाई परमप्रभुको समक्ष नम्र तुल्याएनन् जसरी मनश्शे, तिनका पिताले आफूलाई नम्र तुल्याएका थिए। यसकारण आमोन परमेश्वरको सामुन्ने धेरै दोषी थिए। २४आमोनका सेवकहरूले तिनी विरुद्ध षडयन्त्र रचे। तिनीहरूले आमोनलाई तिनको आफ्नै घरमा मारिदिए। २५तर यहूदाका मानिसहरूले ती सबै सेवकहरूलाई मारिदिए जसले राजा आमोनको विरुद्ध षडयन्त्र रचेका थिए। त्यसपछि मानिसहरूले योशियाहलाई नयाँ राजा हुन चुने। योशियाह आमोनका छोरा थिए।

योशियाह यहूदाका राजा

३४ योशियाह आठ वर्ष पुगेका थिए जब तिनी राजा भए। तिनी एकतीस वर्षसम्म यरूशलेममा राजा थिए। २योशियाहले त्यही गरे जो सही थियो। परमप्रभुले तिनले गरेको चाहनु भएका कुराहरू नै तिनले गरे। तिनले तिनका पुर्खा दाऊदले जस्तै राम्रा कुराहरू गरे। योशियाहले उचित कुराहरू गर्नबाट मुख मोडेनन्। ३जब योशियाह उसको राज्यको आठौँ वर्षमा पुगेका थिए तिनले परमेश्वरको अनुसरण गर्न शुरू गरे जसलाई तिनका पुर्खा दाऊदले अनुसरण गरेका थिए। योशियाह अभ्र सानै थिए जब तिनले परमेश्वरलाई पछ्याउन शुरू गरे। जब योशियाह उनी राजा राज्यको बाह्रौँ वर्षमा थिए तिनले उच्च स्थानहरू, अशेर स्तम्भहरू अनि मूर्तिहरू जो कुँदिएका थिए, अनि मूर्तिहरू जो यहूदा अनि यरूशलेमका साँचाहरूबाट निर्माण गरिएका थिए सबै नष्ट गर्न शुरू गरे। ४मानिसहरूले बाल देवताहरूका वेदीहरू भत्काइदिए। तिनीहरूले योशियाहका सामुन्ने यसो गरे। तब योशियाहले धूप वेदीहरू काटिदिए जो वेदीमाथि बाललाई अर्पण गरेका थिए। उसले मूर्तिहरू जो कुँदिएका थिए अनि मूर्तिहरू जो साँचोमा ढालेर निर्माण गरिएका थिए, भत्काइदिए। तिनले ती मूर्तिहरूलाई धूलो-पीठो पारिदिए। तब योशियाहले त्यो पीठो ती मानिसहरूका चिहानहरूमा छर्किदिए जसले बाल देवताहरूलाई बलिहरू चढाएका थिए। ५योशियाहले ती पूजाहारीहरूका हाइहरू पनि जलाइदिए जसले आफ्नै वेदीमा बाल देवताहरूको सेवा गरेका थिए। यस्तै प्रकार योशियाले यहूदा अनि यरूशलेमलाई शुद्ध पारे। ६योशियाहले मनश्शे, एप्रैम, शिमोन देखि नप्ताली सम्मका इलाकाका शहरहरूमा पनि यसै गरे। ७योशियाहले वेदीहरू अनि अशेर स्तम्भहरू भत्काइदिए। तिनले मूर्तिहरूलाई धूलो पीठो पारिदिए। तिनले इस्त्राएल देश भरि बाल पूजाका निमित्त उपयोग गरिएका धूप वेदीहरू काटिदिए। त्यसपछि योशियाह यरूशलेम फर्केर गए।

जब योशियाह यहूदाका राजाका रूपमा अठाहौ वर्षमा थिए तिनले शापान, मासेयाह अनि योआहलाई तिनका परमप्रभु परमेश्वरको मन्दिरलाई फेरि निर्माण अनि स्थापना गर्नु भनी पठाए। शापानका पिताको नाउँ अजलियाह थियो। मासेयाह शहर प्रमुख थिए, अनि योआहका पिताको नाउँ योआहाश थियो। योआ त्यही मानिस थिए जसले जे कुराहरू घटे ती लेखे।

यसरी योशियाहले मन्दिरलाई स्थापना गर्ने आदेश दिए जसद्वारा तिनले यहूदा अनि मन्दिरलाई शुद्ध तुल्याउन सक्नु। ६ती मानिसहरू हिल्कियाह, प्रधान पूजाहारी कहाँ आए। तिनीहरूले तिनलाई धन दिए जो मानिसहरूले परमेश्वरका मन्दिरका निमित्त दिएका थिए। लेवी द्वारपालहरूले मनश्शे, एप्रैमका मानिसहरूबाट अनि रहेका सबै इस्त्राएलीबाट धनसंग्रह गरेका थिए। तिनीहरूले यो धन यहूदा, बिन्यामीन अनि यरूशलेममा बस्ने समस्त मानिसहरूबाट पनि संग्रह गरेका थिए। १०तब लेवीहरूले ती मानिसहरूलाई पैसा भुक्तानी गरे जसले परमप्रभुको मन्दिरको काम देख-रेख गरे। अनि देख-रेख गर्नेहरूले कर्मीहरूलाई भुक्तानी गरे जसले परमप्रभुको मन्दिर स्थापित गरे। ११तिनीहरूले धन सिकर्मी अनि निर्माण कर्ताहरूलाई ठूला ढुङ्गाहरू किन्न जो अघिनै काटि राखेका थिए अनि काठहरू किन्न भनी दिए। काठहरू मन्दिरहरूलाई फेरि निर्माण गर्न अनि मन्दिरहरूका निमित्त आइ दिने काठ बनाउनमा उपयोग गरिए। विगत समयमा यहूदाका राजाहरूले मन्दिरहरूको वास्ता गरेका थिएनन्। ती मन्दिरहरू पुराना अनि ध्वस्त भएका थिए। १२-१३मानिसहरूले विश्वास पूर्वक काम गरे। तिनीहरूका निरीक्षकहरू पहत अनि ओबदियाह थिए। यहत अनि ओबदियाह लेवीहरू थिए, अनि तिनीहरू मरारीका सन्तान थिए। अन्य निरीक्षकहरू जकर्याह अनि मशुल्लाम थिए। तिनीहरू कहातका सन्तानहरू थिए। लेवीहरू जो सङ्गीतका वाध्य यन्त्रहरू बजाउनमा सिपालु थिए तिनीहरूले श्रमिकहरूको र अन्य सबै कर्मीहरूको निरीक्षण पनि गर्दथे। केही लेवीहरूले सचिव, अधिकारी अनि द्वारपालहरूको रूपमा काम गर्दथे।

व्यवस्थाको पुस्तक पाए

१४लेवीहरूले त्यो धन बाहिर निकाले जो परमप्रभुको मन्दिरमा थियो। त्यस समयमा पूजाहारी हिल्कियाहले 'परमप्रभुको व्यवस्थाको पुस्तक' पाए जो मोशा द्वारा दिइएको थियो। १५हिल्कियाहले सचिव शापानलाई भने, "मैले व्यवस्थाको पुस्तक परमप्रभुको मन्दिरमा पाएँ।" हिल्कियाहले त्यो पुस्तक शापानलाई दिए। १६शापानले त्यो पुस्तक राजा योशियाह कहाँ ल्याए। शापानले राजालाई सूचना दिए, "तपाईंका सेवकहरूले तपाईंले तिनीहरूलाई गर्नु भन्नु भएका हरेक कुराहरू गरिरहेका छन्। १७तिनीहरूले त्यो धन निकाले जो

परमप्रभुको मन्दिरमा थियो अनि तिनीहरूले धन निरीक्षकहरू अनि कर्मीहरूलाई भुक्तानी गर्दै छन्।" १८तब शापानले राजा योशियाहलाई भने, "पूजाहारी हिल्कियाहले मलाई एउटा पुस्तक दिएका छन्।" तब शापानले पुस्तकबाट पढे। तिनी पढ्दै गर्दा राजाका सामुन्ने थिए। १९जब साजा योशियाहले पढिएको व्यवस्थाका शब्दहरू सुने, तिनले तिनका बस्त्रहरू च्याते। २०तब राजाले हिल्कियाह, शापानका छोरा अहीकम, मीकाका छोरा अब्दोन, सचिव शापान अनि सेवक असायालाई एक आदेश दिए। २१राजाले भने, "जाऊ, मेरा निमित्त अनि मानिसहरूका निमित्त जो इस्त्राएल अनि यहूदामा रहेका छन्, परमप्रभु सित याचना गर। ती पुस्तकका शब्दहरूको बारेमा जो पाइएको थियो, सोध। परमप्रभु हामी सित अत्यन्त क्रोधित हुनुहुन्छ किनभने हाम्रा पुर्खाहरूले परमप्रभुको बचनको पालन गरेनन्। तिनीहरूले यो पुस्तकले गर्नु भनेका सबै कुराहरू गरेनन्।"

२२हिल्कियाह अनि राजाका सेवकहरू अगमवादिनी हुल्दा कहाँ गए। हुल्दा शल्लूमकी पत्नी थिइन्। शल्लूम तोखतका छोरा थिए। तोखत हसरका छोरा थिए। शल्लूम राज-बस्त्रहरूको हेरचाह गर्थिन्। हुल्दा यरूशलेमको नयाँ अंशमा बस्थिन्। हिल्किया अनि सेवकहरूले हुल्दालाई सबै कुरा भने जो भइसकेको थियो। २३हुल्दाले तिनीहरूलाई भनीन्, "इस्त्राएलका परमप्रभु परमेश्वर जे भन्नुहुन्छ त्यो यो हो: राजा योशियाहलाई भन: २४परमप्रभु जे भन्नुहुन्छ त्यो यो हो, 'म यो स्थानमा अनि यहाँ बस्ने मानिसहरू माथि दुःख कष्ट ल्याइदिनेछु। म ती सबै भयानक कुराहरू ल्याउनेछु जो त्यो पुस्तकमा लेखिएका छन् जसलाई यहूदाका राजाको सामुन्ने पढिएको थियो। २५म यसो गर्नेछु किनभने मानिसहरूले मलाई त्याग गरे अनि अन्य देवताहरूलाई धूप बाले। ती मानिसहरूले मलाई क्रोधित तुल्याए किनभने तिनीहरूले सबै नराम्रा कुराहरू गरेका छन्। यसर्थ म यो स्थान माथि मेरो क्रोध पोखाउने छु। तातो बल्दो आगो जस्तै मेरो क्रोधलाई निभाउन सकिने छैन।' २६तर यो कुरा यहूदाका राजा योशियाहलाई भन जसले तिमीहरूलाई परमप्रभु सित सोध्नु पठाउनुभयो यही परमप्रभु इस्त्राएलका परमेश्वर तिमीहरूले सुनेक वचनहरू बारेमा भन्नुहुन्छ। २७योशियाह जब तैले यो भूमि अनि बासिन्दाहरूको विषयमा कुराहरू सुनिस् तैले आफैलाई नम्र बनाइस् अनि तेरो लुगाहरू च्यातिस्। तँ मेरो सामुन्ने रोइस् अनि मैले यो सुने यसकारण तेरो हृदय कोमल छ। २८म तँलाई तेरो पिता-पुर्खाहरू कहाँ लाने छु। तँ तेरो चिहानमा शान्तिसित जाने छस्। तैले कुनै पनि दुःख कष्टहरू देख्नु पर्ने छैन जो म यो स्थान माथि अनि यहाँ बस्ने मानिसहरू माथि ल्याउने छु।" हिल्कियाह अनि राजाका सेवकहरू यो सन्देश लिएर राजा योशियाह कहाँ फर्के।

२६तब राजा योशियाहले यहूदा अनि यरूशलेमका सबै अग्रज मानिसहरूलाई आउनु अनि तिनीसित भेट्नु भनी बोलाए। ३०राजा परमप्रभुको मन्दिर सम्म गए। यहूदाका सबै मानिसहरू, अनि यरूशलेममा बस्ने मानिसहरू, पूजाहारीहरू लेवीहरू अनि सबै मुख्य अनि अमुख्य मानिसहरू योशियाहसाथ थिए। योशियाहले तिनीहरूलाई “करारको पुस्तकमा” भएका सबै कुराहरू पढेर सुनाए। त्यो पुस्तक परमप्रभुको मन्दिरमा पाइएको थियो। ३१तब राजा आफ्ना स्थानमा उभिए। तिनले परमप्रभुसित करार गरे। तिनी परमप्रभुको अनुसरण गर्न अनि परमप्रभुको आदेश, नियम, विधिहरू पालन गर्न सहमत भए। योशियाहले आफ्नो सम्पूर्ण हृदय अनि आत्माद्वारा आज्ञा पालन गर्न सहमत भए। तिनी यो पुस्तकमा लेखिएका करारका कुराहरू पालन गर्नसहमत भए। ३२तब योशियाहले यरूशलेम अनि बिन्यामीनका सबै मानिसहरूलाई करार स्वीकार गर्न प्रतिज्ञा गराए। यरूशलेमका मानिसहरूले परमेश्वरको आज्ञापालन गरे, जसरी तिनीहरूका पिता-पुर्खाहरूले परमेश्वरलाई पछ्याएका थिए। ३३इस्त्राएलका मानिसहरू सित विभिन्न देशका मूर्तिहरू थिए। तर योशियाहले ती भयानक मूर्तिहरू सबै ध्वस्त गरिदिए। योशियाहले इस्त्राएलका सबै मानिसहरूलाई परमप्रभु तिनीहरूका परमेश्वरको सेवा गर्न लगाए। अनि जब सम्म योशियाह जीवित थिए तब सम्म मानिसहरूले तिनीहरूका पुर्खाहरूका परमप्रभु परमेश्वरको सेवा गरिरहे।

योशियाह निस्तार चाड मनाउँछन्

३५ राजा योशियाहले परमप्रभुका निम्ति यरूशलेममा निस्तार चाड मनाए। निस्तार चाडको थुमाको पाठालाई पहिलो महीनाको चौधौं दिनमा मारियो। २योशियाहले तिनीहरूको कार्य गर्नका निम्ति पूजाहारीहरू छाने। तिनले पूजाहारीहरूलाई उत्साह दिए जब तिनीहरू परमप्रभुको मन्दिरमा सेवा गरिरहेका थिए। ३योशियाहले ती लेवीहरूसँग कुरा-कांनी गरे जसले इस्त्राएलका मानिसहरूलाई शिक्षा दिँथे अनि जसलाई परमप्रभुको सेवाको निम्ति पवित्र तुल्याइएका थिए। तिनले ती लेवीहरूलाई भने, “पवित्र सन्दूकलाई मन्दिर भित्र राख जसलाई सुलेमानले निर्माण गरे। सुलेमान दाऊदको छोरा थियो। दाऊद इस्त्राएलका राजा थिए। पवित्र सन्दूकलाई काधमा बोकेर एक स्थान देखि सक्ने स्थानतिर न लैजाऊ। अब परमप्रभु तिम्रा परमेश्वरको सेवा गर। परमेश्वरका मानिसहरू इस्त्राएलका मानिसहरूको सेवा गर। ४तिमीहरू स्वयंलाई तिम्रा परिवार समूहहरू अनुसार मन्दिरमा सेवाका निम्ति तयार पार। ती कामहरू गर जो राजा दाऊद अनि तिनका छोरा सुलेमानले गर्नु भनी तिमीहरूलाई दिएका छन्। ५पवित्र स्थानमा लेवीहरूको समूहसित उभिएरबस हरेक भिन्न-भिन्न परिवार समूहका

मानिसहरूको निम्ति यसो गर, यसरी तिमीहरू तिनीहरूको सहायता गर्न सक्ने छौ। ६निस्तार चाडका थुमा पाठाहरू मार, तिमीहरू स्वयंलाई परमप्रभुका निम्ति पवित्र तुल्याऊ। भेडाका पाठाहरूलाई तिम्रा दाज्यू-भाइहरू इस्त्राएलका मानिसहरूका निम्ति तयार पार। परमप्रभुले हामीलाई गर्नु भनी आदेश गर्नु भएका सबै कुराहरू गर। परमप्रभुले हामीलाई ती सबै आदेशहरू मोशाद्वारा दिनु भएको थियो।”

७योशियाहले इस्त्राएलका मानिसहरूलाई निस्तार चाडका निम्ति मार्नु भनी ३,००० भेडा अनि बाख्राहरू दिए। तिनले मानिसहरूलाई ३,००० गाई-बस्तुहरू पनि दिए। यी सबै पशुहरू राजा योशियाहका आफ्नै बगालका थिए। ८योशियाहका अधिकारीहरूले पनि मुक्त रूपले मानिसहरूलाई, पूजाहारीहरूलाई अनि लेवीहरूलाई निस्तार चाडमा उपयोग गर्नु भनी पशुहरू अनि चीज-बीजहरू दिए। प्रधान पूजाहारी हिल्कियाह, जकर्याह अनि यहीएल मन्दिरको जिम्मावार अधिकारीहरू थिए। तिनीहरू पूजाहारीहरूलाई २,६०० भेडाका पाठा र बाख्राहरू अनि ३०० गोरूहरू निस्तार चाडका बलिहरूका निम्ति दिए। ९कोन्नयाह तिनका भाइहरू शमायाह अनि नतनेल, अनि हशबियाह सहित, यीएल अनि योजाबदले ५,००० भेडा र बाख्राहरू अनि ५०० गोरूहरू निस्तार चाडका बलिहरूका निम्ति लेवीहरूलाई दिए। तिनीहरू लेवीहरूका अगुवाहरू थिए।

१०निस्तार चाडको सेवाका निम्ति जब हरेक कुरा तयार भए तब पूजाहारीहरू तिनीहरूको स्थानहरूमा गए अनि लेवीहरू तिनीहरूको समूहहरूमा खडा भए। राजाले जो आदेश गरे त्यो यस्तै थियो। ११निस्तार चाडका थुमाहरू मारिए। तब लेवीहरूले पशुहरूका छला काढे अनि रगत पूजाहारीहरूलाई दिए। पूजाहारीहरूले रगत वेदीमा छर्किदिए। १२त्यसपछि तिनीहरूले विभिन्न परिवार समूहहरूलाई होमबलिका निम्ति उपयोग गर्न भनी पशुहरू दिए। यो यसैकारणले गरियो कि होमबलि मोशाले व्यवस्थामा लेखिए अनुसार अर्पण गर्न सकियोस। तिनीहरूले गोरूहरू सित त्यसै गरे। १३लेवीहरूले निस्तार चाडका बलिहरूलाई तिनीहरूलाई आदेश गरिएको प्रकारले आगोमा पोले। अनि तिनीहरूले पवित्र भेटीहरूलाई भेडा, कित्ती अनि तावाहरूमा उमाले। तब तिनीहरूले चाँडो गरी मासु मानिसहरूलाई दिए। १४यो समाप्त भएपछि, लेवीहरूले आफ्नै निम्ति अनि पूजाहारीहरू जो हासूनका सन्तानहरू थिए-तिनीहरूका निम्ति मासु ल्याए। ती पूजाहारीहरूलाई अंधारो नभएसम्म खराएर ब्यस्त राखिए। तिनीहरूले होमबलिहरू अनि बलिका बोसो जलाउन कठिन परिश्रम गरे। १५आसापका परिवारका लेवी गायकहरू ती स्थानहरूमा गए जो राजा दाऊदले तिनीहरू उभिनका निम्ति चुनेका थिए। ती आसाप, हेमान अनि यदूतून-राजाका अगमवक्ता थिए। प्रत्येक

फाटकमा द्वारपालहरूले आफ्ना स्थान छाड्नु परेन किनभने तिनीहरूका लेवी दाज्यू-भाइहरूले निस्तार चाडका निम्ति हरेक कुरा तिनीहरूका निम्ति तयार गरेका थिए।

१६यसरी त्यस दिन राजा योशियाहले आदेश गरे अनुसार परमप्रभुको आराधनाका निम्ति हरेक कुरा गरिए। निस्तार चाड मनाइयो अनि परमप्रभुको वेदीमा होम-बलिहरू अर्पण गरिए। १७इस्त्राएलका मानिसहरूले, जो त्यहाँ थिए, निस्तार चाड अनि अखमीरे रोटीको चाड सात दिन सम्म मनाए। १८निस्तार चाड, अगमवक्ता शमूएलको समय देखि यता यस्तो प्रकारले इस्त्राएलमा मनाइएको थिएन। इस्त्राएलका कुनै पनि राजाहरूले यो जस्तो निस्तार चाड कहिले मनाएका थिएनन्। राजा योशियाह, पूजाहारीहरू, लेवीहरू अनि यहूदा र इस्त्राएलका मानिसहरूले जो त्यहाँ थिए यरूशलेमका सबै मानिसहरू साथ अत्यन्त विशेष रूपले निस्तार चाड मनाए। १९तिनीहरूले यो निस्तार चाड योशियाहको शासन कालको अठारौँ वर्षमा मनाए।

योशियाहको मृत्यु

२०योशियाहले मन्दिरका निम्ति ती सबै असल कुराहरू गरे। पछि, मिश्र देशका राजा नेको यूफ्रेटिस नदीको कर्कमीश शहर विरुद्ध लडाईं गर्न सेना लिएर आए। राजा योशियाह नेको विरुद्ध लड्न गए। २१तर नेकोले योशियाह कहाँ दूतहरू पठाए। तिनीहरूले भने, “राजा योशियाह, यो युद्ध तपाईंको समस्या होइन। म तपाईंको विरुद्ध लड्न आएको होइन। म मेरा शत्रुहरू सित लड्न आएको हुँ। परमेश्वरले मलाई चाडो गर भन्नु भयो। परमेश्वर मेरो पक्षमा हुनुहुन्छ, यसर्थ मलाई दिक्दारी नगर्नुहोस्। यदि तपाईंले म विरुद्ध लडाईं गर्नु भयो भने, परमेश्वरले तपाईंलाई नष्ट गर्नु हुनेछ।” २२तर योशियाह हटेनन्। तिनले नेकोसित लड्ने निश्चय गरे, यसर्थ तिनले आफ्नो रूप बदले अनि लडाईं लड्न गए। योशियाहले परमेश्वरको आदेशबारे नेकोले भनेका कुरा सुनेनन्। २३योशियाह युद्धमा भएको बेला काँढले लाग्यो। तिनले आफ्ना सेवकहरूलाई भने, “मलाई यहाँबाट लैजाऊ, म नराग्रो रूपले घाइते भएकोछु।”

२४यसर्थ सेवकहरूले योशियाहलाई तिनको रथबाट बाहिर निकाले अनि तिनलाई तिनले आफूसित लडाईंमा ल्याएको अर्को रथमा हाले। तब तिनीहरूले योशियाहलाई यरूशलेम लगे। राजा योशियाहको यरूशलेममा मृत्यु भयो। योशियाहलाई त्यो चिहानमा गाडियो जहाँ तिनका पुर्खाहरूलाई गाडिएका थिए। यहूदा अनि यरूशलेमका सम्स्त, मानिसहरू अति दुःखित थिए किनभने योशियाहको मृत्यु भएको थियो। २५यिर्मयाहले योशियाहका निम्ति केही शोक-गीतहरू लेखे अनि गाए। अनि पुरूष एवं स्त्री गायकहरू आज सम्म ती शोक-गीतहरू गाउँदै छन्। यो इस्त्राएलका मानिसहरूले सदैव गर्ने केही कुरा

बन्थ्यो-तिनीहरू योशियाहका निम्ति शोक-गीत गाउँछन्। ती गीहरू “शोक-गीतहरू” नाउँको पुस्तकमा लेखिएका छन्।

२६-२७योशियाहले तिनी राजा हुँदा आफ्नो शासनकालको शुरू देखि अन्त सम्म गरेका सबै अन्य कुराहरू “इस्त्राएल अनि यहूदाका राजाहरूको इतिहास” नाउँको पुस्तकमा लेखिएका छन्। त्यो पुस्तकले परमप्रभु प्रति तिनको भक्ति अनि तिनले परमप्रभुको व्यवस्था कसरी पालन गरे सो देखिउँदछ।

यहोआहाज यहूदाका राजा

३६ यहूदाका मानिसहरूले यहोआहाजलाई यरूशलेममा नयाँ राजा हुनका लागि चुने। यहोआहाज योशियाहका छोरा थिए। २यहोआहाज तेईस वर्षका थिए जब तिनी यहूदाका राजा भए। तिनी यरूशलेममा तीन महीनासम्म राजा थिए। ३तब मिश्र देशका राजा नेकोले यहोआहाजलाई कैदी बनाए। नेकोले यहूदाका मानिसहरूलाई १०० तोडा चाँदी अनि एक तोडा सुन दण्डको रूपमा तिर्न लगाए। ४नेकोले यहोआहाजका भाइलाई यहूदा अनि यरूशलेमका नयाँ राजा हुन भनी चुने। यहोआहाजका भाइको नाउँ एल्याकीम थियो। तब नेकोले एल्याकीमलाई नयाँ नाउँ दिए। तिनले उसको नाउँ यहोयाकीम राखे। तर नेकोले यहोआहाजलाई मिश्र देश लगे।

यहोयाकीम यहूदाका राजा

५यहोयाकीम पच्चीस वर्षका थिए जब तिनी यहूदाका नयाँ राजा भए। तिनी यरूशलेममा एघार वर्षसम्म राजा रहे। यहोयाकीमले ती कुराहरू गरेनन् जो परमप्रभुले तिनीद्वारा गरिएका चाहनु हुन्थ्यो। तिनले परमप्रभु तिनका परमेश्वरको विरुद्ध पाप गरे।

६बाबेलका राजा नबूकदनेसरले यहूदा माथि आक्रमण गरे तिनले यहोयाकीमलाई कैदगरे अनि काँसाका साँगलहरूले बाँधि। तब नबूकदनेसरले राजा यहोयाकीमलाई बाबेलमा लगे। ७नबूकदनेसरले परमप्रभुको मन्दिरबाट केही चीज-बीजहरू लगे। तिनले ती चीज-बीजहरू बाबेल लगे अनि तिनीहरूलाई तिनले आफ्नै निवास स्थानमा राखे। ८अन्य कुराहरू जो यहोयाकीमले गरे, भयानक पाप जो तिनले गरे अनि ती हरेक कुरा जो गरेकोमा तिनी दोषी छन्, यी सबै कुराहरू “इस्त्राएल अनि यहूदाका राजाहरूका इतिहास” नाउँका पुस्तकमा लेखिएका छन्। यहोयाकीम यहोयाकीमका स्थानमा नयाँ राजा भए। यहोयाकीम यहोयाकीमका छोरा थिए।

यहोयाकीन यहूदाका राजा

९यहोयाकीन आठह वर्ष उमेरको हुँदा तिनी यहूदाका राजा भए। तिनी तीन महीना दशदिनसम्म यरूशलेममा

राजा रहे। यहोयाकीनले परमप्रभुको विरुद्ध पाप गरे। १०बसन्तकालमा राजा नबूकदनेसरले यहोयाकीनलाई ल्याउनु भनी केही सेवकहरू पठाए। तिनीहरूले यहोयाकीनलाई अनि परमप्रभुको मन्दिरबाट केही मूल्यवान सम्पत्तिहरू बाबेलमा ल्याए। नबूकदनेसरले सिदकियाहलाई यहूदा अनि यरूशलेमका नयाँ राजा हुन चुने। सिदकियाह यहोयाकीनका एक आफन्त थिए।

सिदकियाह यहूदाका राजा

११सिदकियाह एक्काईस वर्षका थिए जब तिनी यहूदाका राजा भए। तिनी एघार वर्षसम्म यरूशलेममा राजा थिए। १२सिदकियाहले ती कुराहरू गरेनन् जो परमप्रभुले तिनी द्वारा गरिएका चाहनु हुन्थ्यो। सिदकियाहले परमप्रभुको विरुद्ध पाप गरे। अगमवक्ता यिर्मयाले परमप्रभुबाट प्राप्त भएका सन्देशहरू भने। तर सिदकियाहले स्वयंलाई विनम्र तुल्याएनन् अनि यिर्मयाले भनेका कुराहरू पालन गरेनन्।

यरूशलेम ध्वंश भयो

१३सिदकियाह राजा नबूकदनेसरको विरुद्ध गए। अतीतकालमा नबूकदनेसरले सिदकियालाई नबूकदनेसर प्रति विश्वासी रहनु भनी प्रतिज्ञा गर्न वाध्य तुल्याएका थिए। सिदकियाहले परमेश्वरको नाउँ लिए अनि नबूकदनेसर प्रति विश्वासी रहने प्रतिज्ञा गरे। तर सिदकियाह अति ढीठ थिए अनि तिनले आफ्नो जीवन बदल्ने एवं फर्केर आउने इस्त्राएलका परमप्रभु परमेश्वरको आज्ञा पालन गर्ने कुरा अस्वीकार गरे। १४पूजाहारीहरूका अगुवाहरू अनि यहूदाका मानिसहरूका प्रमुखहरूले पनि धेरै पापहरू गरे अनि परमप्रभु प्रति भ्रम बढ्ता अविश्वसनीय बने। तिनीहरूले अन्य राष्ट्रहरूका नराम्रा उदाहरण अनुसरण गरे। ती अगुवाहरूले परमप्रभुको मन्दिरलाई अशुद्ध पारे। परमप्रभुले यरूशलेममा मन्दिरलाई पवित्र तुल्याउनु भएको थियो। १५परमप्रभुले तिनीहरूका पुर्खाहरूका परमेश्वरले आफ्ना मानिसहरूलाई चेताउनी दिनका निम्ति बारम्बार अगमवक्ताहरू पठाउनु भयो। परमप्रभुले यसो गर्नु भयो किनभने उहाँ तिनीहरू अनि आफ्ना मन्दिर प्रति दुःखित हुनुहुन्थ्यो। परमप्रभु तिनीहरूलाई वा आफ्ना मन्दिरलाई नष्ट गर्न चाहनु हुन्न थियो। १६तर परमेश्वरका मानिसहरूले परमेश्वरका अगमवक्ताहरूलाई हाँसोका पात्र बनाए। तिनीहरूले परमेश्वरका अगमवक्ताहरूका कुरा सुन्न अस्वीकार गरे। तिनीहरूले परमेश्वरका सन्देशहरूलाई तिरस्कार गरे। यसकारण परमेश्वर आफ्ना मानिसहरू प्रति क्रोधित हुनुभयो अनि

त्यसलाई रोक्नका निम्ति केही थिएन। १७यसर्थ परमेश्वरले बाबेलका राजालाई यहूदा अनि यरूशलेमका मानिसहरू माथि आक्रमण गर्न निम्ति ल्याउनु भयो। बाबेलका राजाले युवाहरूलाई मन्दिरमा भएको समयमा पनि मारिदिए। यहूदा अनि यरूशलेमका मानिसहरू प्रति तिनको केही दया-माया थिएन। बाबेलका राजाले युवा अनि बुद्ध मानिसहरूलाई मारे। तिनले पुरुष अनि स्त्रीहरूलाई मारे। तिनले रोगी अनि स्वस्थ मानिसहरूलाई मारे। परमेश्वरले यहूदा अनि यरूशलेमका मानिसहरू दण्ड दिनु नबूकदनेसरलाई अनुमति दिन भयो। १८नबूकदनेसरले परमेश्वरको मन्दिरका सबै चीज-बीजहरू चाहे त्यो ठूलो हो वा सानो बाबेलतिर लगे। तिनले मन्दिरबाट, राजाबाट अनि राजाका अधिकारीहरूबाट सबै मूल्यवान चीजहरू लगे। १९नबूकदनेसर अनि तिनका सेनाले परमेश्वरको मन्दिर जलाई दिए। तिनीहरूले यरूशलेमको पर्खालहरू भत्काए अनि राजाको महल अनि उसका अधिकारीहरूका भवनहरू जलाईदिए। तिनीहरूले यरूशलेमको प्रत्येक बहूमुल्य चीजहरू लगे अथवा नष्ट गरिदिए। २०नबूकदनेसरले ती मानिसहरूलाई बाबेल फर्काइ लगे जो अभि जीवित थिए अनि तिनीहरूलाई दास हुन बाध्य तुल्याए। ती मानिसहरू फारस राज्यले बाबेल राज्यलाई परास्त नगरे सम्म दासको रूपमा बाबेलमा बसे। २१यस प्रकारले यिर्मयाह अगमवक्ताको माध्यमबाट परमप्रभुले इस्त्राएलका मानिसहरू प्रति भन्नु भएका कुराहरू सँच्चै घट्न गयो। परमप्रभुले यिर्मयाह द्वारा भन्नु भएको थियो: “यो स्थान सतरी वर्षसम्म शून्य उज्जाड भूमि रहनेछ। यो शबात विश्रामको क्षति पूर्तिको रूपमा हुनेछ जो मानिसहरूले गरेनन्।”

२२कोरेस फारसको राजा रहेको पहिलो वर्ष परमप्रभुले कोरेसलाई विशेष घोषणा गर्न लगाउनु भयो। उहाँले यसो गर्नु भयो जस द्वारा परमप्रभुले यिर्मयाह अगमवक्ता मार्फत दिनु भएका वचनका कुराहरू सँच्चै नै घटित हुने छन्। कोरेसले आफ्नो राज्यका हरेक स्थानमा सन्देशवाकहरू पठाए। तिनीहरूले यो सन्देश बोके: २३कोरेस, फारसका राजा भन्छन् - “परमप्रभु, स्वर्गका परमेश्वरले मलाई सम्पूर्ण पृथ्वीको राजा बनाउनु भएको छ। उहाँले मलाई उहाँका निम्ति यरूशलेममा एउटा मन्दिर निर्माण गर्ने जिम्मा दिनु भएको छ। अब तिमीहरू सबै, जो परमेश्वरका मानिसहरू हो, यरूशलेममा जानका निम्ति स्वतन्त्र छौ। अनि परमप्रभु तिम्ना परमेश्वर तिमीहरू साथ रहनु।”

इतिहासको पहिलो पुस्तक

आदमदेखि नूहसम्मको वंशावली

१-३आदम, सेत, एनोश, केनान, महललेल, येरेद, हनोक, मतूशेलह, लेमेक, नूह।
नूहका छोराहरू- शेम, हाम अनि येपेत थिए।

येपेतका सन्तानहरू

येपेतका छोराहरू- गोमेर, मागोग, मादै, यावान, तूबल, मेशेक अनि तीरास थिए।

गोमेरका छोराहरू- अशकनज, दीपत अनि तोगर्मा थिए।

यावानका छोराहरू- एलीशा, तर्शीश, कितीम अनि रोदानीम थिए।

हामका सन्तानहरू

हामका छोराहरू- कूश, मिश्रेम, पूत र कनान थिए।

कूशका छोराहरू- सबा, हवीला, सबता, रामा अनि सबत्का थिए। रामाका छोराहरू शबा अनि ददान थिए।

कूशका छोरा, निम्रोद थिए जो पृथ्वीमा पहिलो साहसी योद्धा बनेका थिए। ११मिश्रेमबाट, लूदीहरू, अनामीहरू, लहाबीहरू अनि नप्तूहीहरू, १२पत्रुसीहरू, कस्तूहीहरू (जसबाट पलिशतीहरू आए) अनि कप्तोरीहरू थिए।

कनान सीदोनका पिता थिए। सीदोन तिनका जेठा छोरा थिए। कनान र हेत, १४यबूसी, एमोरी, गिर्गशी, १५हिब्बी अरकी, सीनी, १६अर्वादी, समारी अनि हमातीहरूका पनि पिता थिए।

शेमका सन्तानहरू

शेमका छोराहरू- एलाम, अशशूर, अर्पक्षद, लूद अनि अराम थिए। अरामका छोराहरू- ऊज, हूल, गेतेर र मेशेक थिए।

अर्पक्षद शेलहका पिता थिए। शेलह एबेरका पिता थिए।

एबेरका दुइ छोराहरू थिए। एउटा छोराको नाउँ पेलेग थियो, किनभने तिनको जीवनकालमा पृथ्वीका मानिसहरूको विभिन्न भाषाहरूमा विभाजन भएका थिए। पेलेगको भाइको नाउँ योक्तान थियो। २०योक्तान, अल्मोदाद, शेलेप, हसमवित, येरह, २१हदोराम, ऊजाल,

दिकला, २२एबाल, अबीमाएल, शबा, २३ओपीर, हवीला र योबाबका यी सबै योक्तानका छोराहरू थिए।

अब्राहामका परिवार

२४शेम, अर्पक्षद, शेलह, २५एबेर, पेलेग, रुऊ, २६सरूग, नाहोर, तेरह २७अनि अब्राम (अब्रामलाई अब्राहाम पनि भन्दछन्।)

२८अब्राहामका छोराहरू- इसहाक र इश्माएल थिए। २९यी तिनीहरूका सन्तानहरू थिए।

हामका सन्तानहरू

इश्माएलका जेठा छोरा नबायोत थिए। इश्माएलका अरू छोराहरू- केदार, अदबेल, मिब्साब, ३०मिशमा, दूमा, मस्सा, हदद, तेमा, ३१यतूर, नापीश अनि केदमा थिए। यी इश्माएलका छोराहरू थिए।

कतूराका छोराहरू

३२कतूरा अब्राहामके उप-पत्नी थिईन। तिनले जिम्नान, योक्षान, मदान, मिद्यान, यिश्बाक अनि शूअहलाई जन्म दिइन्।

योक्षानका छोराहरू शबा र ददान थिए।

३३मिद्यानका छोराहरू- एपा, एपेर, हनोक, अबीदा अनि एल्दा थिए। यी सबै कतूराका छोराहरू थिए।

साराका छोराहरू

३४अब्राहाम इसहाकका पिता थिए, इसहाकका छोराहरू एसाव अनि इस्त्राएल थिए।

३५एसावका छोराहरू- एलीपज, रूएल, यऊश, यालाम अनि कोरह थिए।

३६एलीपजका छोराहरू- तेमान, ओमार, एपी, गाताम र कनज थिए। एलीपज अनि तिम्नाका अमालेक नाउँ गरेको छोरा पनि थिए।

३७रूएलका छोराहरू- नहत, जेरह, शम्मा अनि मिज्जा थिए।

सेइरबाट एदोमीहरू

३८सेइरका छोराहरू- लोतान, शोबाल, सिबोन, अना, दीशोन, एसेर अनि दीशान थिए।

३९लोतानका छोराहरू- होरी र होमाम थिए। लोतानकी तिम्ना नाउँ गरेकी बहिनी थिइन्।

४०शोबालका छोराहरू- अल्यान, मानहत, एबाल, शपी अनि ओनाम थिए।

सिबोनका छोराहरू- अयीया अनि अना थिए।

४१अनाको छोरा दीशोन थिए। दीशोनका छोराहरू- हम्नान, एशबान, यित्रान, अनि करान थिए।

४२एसेरका छोराहरू- बिल्हान, जावान अनि याकान थिए। दीशानका छोराहरू ऊज अनि अरान थिए।

एदोमका राजाहरू

४३इस्त्राएलमा राजाहरू हुनु भन्दा धेरै अघि नै एदोममा राजाहरू थिए, एदोमका राजाहरूका नाउँ यी हुन:

पहिलो राजा बओरको छोरा बेला थिए। बेलाको शहरको नाउँ दिनहाबा थियो।

४४जब बेलाको मृत्यु भयो जेरहाका छोरा योबाब नयाँ राजा भए। योबाब बोस्त्राका छोरा थिए।

४५जब योबाबको मृत्यु भयो हूशाम नयाँ राजा भए। हूशाम तेमानी देशका थिए।

४६जब हूशामको मृत्यु भयो बददका छोरा हदद नयाँ राजा भए। हददले मोआब देशमा मिद्यानीहरूलाई परास्त गरे। हददको शहरको नाउँ अबीत थियो।

४७जब हददको मृत्यु भए पछि सम्ला नयाँ राजा भए। सम्ला मास्त्रेकाका थिए।

४८सम्लाको मृत्यु पछि शाऊल नयाँ राजा भए। शाऊल यूफ्रेटिस नदी किनारमा भएको रहोबोतका थिए।

४९जब शाऊलको मृत्यु भयो अकबोरका छोरा बाल-हनान नयाँ राजा भए।

५०जब बालहनानको मृत्यु भयो हदद नयाँ राजा भए। हददको शहरको नाउँ पाई थियो। हददकी पत्नीको नाउँ महतबेल थियो। महतबेल मन्नेदकी छोरी थिइन्। मन्नेद मेजाहाबकी छोरी थिइन्। ५१तब हददको मृत्यु भयो।

एदोमका अगुवाहरू तिम्ना, अल्या, यतेत, ५२ओहोलीबामा, एला, पीनोन, ५३कनज, तेमान, मिबसार, ५४मग्दीएल अनि ईराम, थिए। एदोमका प्रधान व्यक्तिहरूको सूची यहि हो।

इस्त्राएलका छोराहरू

२ इस्त्राएलका छोराहरू- रूबेन, शिमोन, लेवी, यहूदा, इस्साकार, जबूलून, रदान, यूसुफ, बिन्यामीन, नप्ताली, गाद अनि आशेर थिए।

यहूदाका छोराहरू

यहूदाका छोराहरू- एर, ओनान अनि शेला थिए। बतशअ तिनीहरूकी आमा थिइन। बतशअ कनान देशकी स्त्री थिइन। परमप्रभुले देख्नु भयो कि यहूदाका जेठा छोरा एर दुष्ट थियो। यसै कारण परमप्रभुले

एरलाई मारिदिनु भयो। यहूदाको बुहारी तामारले पेरेस अनि जेरहलाई जन्म दिइन। यसरी यहूदाका पाँच छोराहरू थिए।

५पेरेसका छोराहरू- हेस्त्रोन र हामूल थिए।

६जेरहका पाँचजना छोराहरू- थिए तिनीहरू जिम्नी, एतान, हेमान, कल्कोल अनि दारा थिए।

७जिम्नीका छोरा कर्मी थिए। कर्मीको छोरा आकान* थिए। आकान ती मानिस थिए जसले इस्त्राएल माथि धेरै कष्ट ल्याएका थिए। आकानले युद्धमबाट लिएका चीजहरू राखे। उसले ती सबै चिजहरू परमेश्वरलाई दिनु पर्ने थियो।

८एतानका छोरा अजर्याह थिए। ९हेस्त्रोनका छोराहरू यरहमेल, राम अनि कालेब थिए।

रामका सन्तानहरू

१०राम अम्मीनादाबका पिता थिए, अम्मीनादाब नहशोनका पिता थिए। नहशोन यहूदामा अगुवा थिए।

११नहशोन सल्माका पिता थिए। सल्मा बोअजका पिता थिए। १२बोअज ओबेदका पिता थिए। ओबेद यिशैका पिता थिए। १३यिशै एलीआबका पिता थिए। एलीआब

यिशैका जेठा छोरा थिए। यिशैका माहिला छोरा अबीनादाब थिए। तिनका साहिला छोरा शिमा थिए।

१४नतनेल यिशैका काहिला छोरा थिए। यिशैका अन्तरे छोरा रदै थिए। १५ओसेम यिशैका जन्तरे छोरा थिए

अनि दाऊद कान्छा छोरा थिए। १६तिनीहरूका बहिनीहरू सरूयाह अनि अबीगेल थिए। सरूयाहका तीन जना

छोराहरू अबीशै, योआब अनि असाहेल थिए। १७अबीगेल अमासाकी आमा थिइन्। अमासाका पिता येतेर थिए।

येतेर इश्माएली थिए।

कालेबका सन्तानहरू

१८कालेब हेस्त्रोनका छोरा थिए। कालेबकी पत्नी अजूबाबाट नानीहरू जन्मे भए। अजूबाको नाउँ यरीओत पनि थियो।*

अजूबाका छोराहरू येशेर, शोबाब अनि अर्दान थिए। १९जब अजूबाको मृत्यु भयो, कालेबले

एप्रातलाई विवाह गरे। कालेब अनि एप्रातका एक छोरा थिए। तिनहरूले उसको नाउँ हूर राखे। २०हूर ऊरीका

पिता थिए। ऊरी बसलेलका पिता थिए।

२१पछि, जब हेस्त्रोन साठी बर्षका थिए, तिनले माकीरकी छोरीलाई विवाह गरे। माकीर गिलादका पिता थिए। हेस्त्रोनले माकीरकी छोरीसित शारीरिक सम्बन्ध

आकान वा आकार।

अजूबाको ... थियो हिब्रोमा यो पाठ गाहो छ वास्तविक यसले भन्छ: "उसको पत्नी अजूबाद्वारा अनि यरीओतद्वारा यरीओत" हुन सक्छ अर्को पत्नी। कसै पण्डीतहरूले उत्था गर्छ कि अजूबा यरीओतका छोरी थिइन्।

गरे अनि तिनले सगूबलाई जन्म दिइन्। २२सगूब याईरका पिता थिए। याईरको गिलाद देशमा तेईसवटा शहरहरू थिए। २३तर गशूर र अरामले याईरका गाउँहरू कब्जागरे। तिनीहरू मध्ये कनतर त्यसका वरिपरिका सा-साना शहरहरू थिए। जम्मा साठीवटा सा-साना शहरहरू थिए। यी सबै शहरहरू गिलादका पिता माकीरका छोराहरूका थिए।

२४हेस्रोनको मृत्यु एप्राताको कालेबको शहरमा भयो। तिनको मृत्यु भए पछि, तिनकी पत्नी अबीयाले तिनको निमित्त छोरो जन्माइन्। त्यो छोराको अशहूर नाउँ दिएको थियो अशहूर तकोका पिता थिए।

यरहमेलका सन्तानहरू

२५यरहमेल हेस्रोनका जेठा छोरा थिए। यरहमेलका छोराहरू राम, बूना, ओरेन, ओसेम र अहियाह थिए। राम यरहमेलका जेठा छोरा थिए। २६यरहमेलकी अर्की पत्नी अतारा थिइन्। ओनामकी आमा अतारा थिइन्।

२७यरहमेलका जेठा छोरा रामका छोराहरू थिए। तिनीहरू मास, यामीन अनि एकेर थिए।

२८ओनामका छोराहरू शम्मै अनि यादा थिए। शम्मैका छोराहरू नादाब अनि अबीशूर हो।

२९अबीशूरकी पत्नीको नाउँ अबीहेल थियो। तिनीहरूका दुइ छोराहरू थिए। तिनीहरूका नाउँ अहबान अनि मोलीद थिए।

३०नादाबका छोराहरू सेलेद अनि अप्पेम थिए। सेलेदको मृत्यु बिनासन्तान भयो।

३१अप्पेमका छोरा यिशी थिए। यिशीका छोरा शेशान थिए। शेशानका छोरा अहलै थिए।

३२यादा शम्मैका भाइ थिए। यादाका छोराहरू येतेर अनि जोनाथन थिए। येतेरको मृत्यु सन्तान बिहीन भयो।

३३जोनाथनका छोराहरू पेलेत र जाजा थिए। यो यरहमेलका सन्तानको सूची थियो।

३४शेशानका छोराहरू थिएनन्। तिनका छोरीहरू मात्र थिए। शेशान कहँ यहाँ नाउँ गरेका एउटा मिश्री सेवक थिए।

३५शेशानले आफ्नी छोरीको विवाह यहाँसित गरी दिए। तिनीहरूका एक छोरा थिए। उसको नाउँ अतै थियो।

३६अतै नातानका पिता थिए। नातान जाबादका पिता थिए। ३७जाबाद एपलालका पिता थिए। एपलाल ओबेदका पिता थिए। ३८ओबेद येहूका पिता थिए। येहू अजर्याहका पिता थिए। ३९अजर्याह हेलेसका पिता थिए। हेलेस एलासाका पिता थिए। ४०एलासा सिम्मैका पिता थिए। सिम्मै शल्लूमका पिता थिए। ४१शल्लूम यकम्याहका पिता थिए अनि यकम्याह एलीशामाका पिता थिए।

कालेबको परिवार

४२कालेब यरहमेलका भाइ थिए। कालेबका छोराहरू यी थिए। तिनका जेठा छोरा मेशा थिए। मेशा जीपका पिता थिए। मारेशा पनि कालेबका छोरा थिए। मारेशा हेब्रोनका पिता थिए।

४३हेब्रोनका छोराहरू- कोरह, तम्पूह, रेकेम अनि शेमा थिए। ४४शेमा रहमका पिता थिए। रहम योर्कामका पिता थिए। रेकेम शम्मैका पिता थिए। ४५शम्मैको छोरा माओन थिए। माओन बेत्सूरका पिता थिए।

४६कालेबकी उप-पत्नीको नाउँ एपा थियो। एपा हारान, मोसा अनि गाजेजकी आमा थिइन्। हारान गाजेजका पिता थिए।

४७यहदैका छोराहरू- रेगेम, योताम, गेशान, पेलेत, एपा अनि शाम हुन।

४८माका कालेबकी अर्की उपपत्नी थिइन्। माका शेबेर अनि तिर्हानकी आमा थिइन्। ४९माका, चाप अनि शबाकि पनि आमा थिइन्। चाप मदमन्नाका पिता थिए। शबा मक्बेना अनि गिबाका पिता थिए। कालेबकी छोरी अक्सा थिइन्।

५०यो कालेबका सन्तानहरूको सूचि हो। हूर कालेबका जेठा छोरा थिए। तिनी एप्राताबाट जन्मिएका हुन। हूरका छोराहरू किर्यात-यारीमका संस्थापक शोबाल, ५१बेतलेहेमका संस्थापक सल्मा अनि बेत-गादेरका संस्थापक हारेप थिए।

५२शोबाल किर्यात-यारीमका संस्थापक थिए। यो शोबालका सन्तानहरूको सूची हो- हारोए, मनुहोनीहरूका आधा मानिसहरू, ५३अनि किर्यात यारीमका परिवार समूह यिनीहरू- यित्री, पूही, शुमाती अनि मिश्राती मानिसहरू हुन्। सोराती अनि एशताओलीहरू मिश्रानी मानिसहरूबाट आएका थिए।

५४यो सल्माका सन्तानहरूको सूची हो- बेतलेहेमबाट मानिसहरू नतोपाती थिए, अतारोत, बेतयोआब, मानहतका आधा जनसंख्याहरू, सोरी मानिसहरू, थिए। ५५अनि ती पूजाहरीहरूका परिवार जो याबेशमा, तिरातमा, शिमातमा अनि सुचामा बस्थे। यी शास्त्रीहरू र केनी मानिसहरू हुन जो हम्मतबाट आए। हम्मत बेत-रेकाबका घरका संस्थापक थिए।

दाऊदका छोराहरू

३ दाऊदका केही छोराहरू: हेब्रोन शहरमा जन्मेका थिए। यो दाऊदका छोराहरूको सूची हो:

दाऊदका जेठा छोरा अम्मोन हुन। अम्मोनकी आमा अहीनोअम थिइन्। तिनी यिजेरल शहरकी हुन्।

माहिला छोरा दानिएल थिए। तिनकी आमा अबीगेल यहूदाको कर्मलकी थिइन्।

२साहिँला छोरा अब्शालोम थिए। तिनकी आमा तल्मैकी छोरी माका थिइन्। तल्मै गशूरका राजा थिए।

काँहिला छोरा अदोनियाह थिए। तिनकी आमा हग्गीत थिइन्।

३अन्तरे छोरा शपत्याह थिए। तिनकी आमा अबीतल थिइन्। कान्छा छोरा यित्राम थिए। तिनकी आमा दाऊदकी पत्नी एग्ला थिइन्। ४दाऊदका यी छ जना छोराहरू हेब्रोनमा जन्मिए। दाऊदले त्यहा सातवर्ष छः महीना शासन गरे। दाऊदले यरूशलेममा ३३वर्ष सम्म राज गरे।

५यरूशलेममा जन्मेका दाऊदका छोराहरू यी हुन्। दाऊदकी पत्नी बेतशेबा अम्मीएलकी छोरी थिइन्। बेतशेबाबाट चारजना छोरा छोरीहरू भए, शिमा, शोबाब, नातान र सुलेमान। ६-८अन्य नौ जना छोरा छोरीहरू थिए, यिभार, एलीशूअ, एलीपेलेत, नोगह, नेपेग, यापी, एलीशामा, एल्यादा अनि एलीशापेलेत। ९तिनीहरू सबै दाऊदका छोराहरू थिए। दाऊदकी उपपत्नीबाट अन्य छोराहरू थिए। तामार दाऊदकी छोरी थिइन्।

दाऊदको पछि यहूदाका राजाहरू

१०सुलेमानका छोरा रहबाम थिए। अनि रहबामका छोरा अबियाह थिए। अबियाहका छोरा आसा थिए। आसाका छोरा यहोशापात थिए। ११यहोशापातका छोरा योराम थिए। योरामका छोरा अहज्याह थिए। अहज्याहका छोरा योआश थिए। १२योआशका छोरा अमस्याह थिए। अमस्याहका छोरा अजर्याह थिए। अजर्याहका छोरा योताम थिए। १३योतामका छोरा आहाज थिए। आहाजका छोरा हिजकियाह थिए। हिजकियाहका छोरा मनश्शे थिए। १४मनश्शेका छोरा आमोन थिए। आमोनका छोरा योशियाह थिए।

१५यो योशियाहका छोराहरूको सूची यही हो: जेठा छोरा योहानान थिए। माहिला छोरा यहोयाकीम थिए। साहिल्ला छोरा सिदकियाह थिए अनि कान्छा छोरा शल्लूम थिए।

१६यहोयाकीमका छोराहरू यकोन्याह, तिनका छोरा सिदकियाह थिए।

बाबेल कब्जा पछि दाऊदको परिवार

१७यहोयाकीम बाबेलमा कैदी भए पछि यहोयाकीमका छोरा-छोरीहरूको सूची यही हो। तिनका छोरा-छोरीहरू शालतीएल, १८मल्कीराम, पदायाह, शेनस्सर, यकन्याह, होशामा अनि नदब्याह थिए।

१९पदायाहका छोराहरू यरूबाबेल अनि शिमी थिए। यरूबाबेलका छोराहरू मशुल्लाम अनि हनन्याह थिए। शलोमीत तिनीहरूकी बहिनी थिइन्। २०यरूबाबेलका अरू पनि पाँच जना छोरा थिए। तिनीहरूका नाउँ हशूबा, ओहेल, बेरेक्याह, हसयाह, अनि यूशप-हेसेद हो।

२१हनन्याहका छोरा पलत्याह थिए तिनका छोरा

यशैयाह थिए अनि तिनका छोरा रपायाह थिए, अनि तिनका छोरा अनर्न थिए, तिनका छोरा ओबधाह, तिनका छोरा शकन्याह थिए।

२२यो शकन्याहका सन्तानहरूको सूची हो शमायाह शमायाहका छ जना छोराहरू थिए: शमायाह, हत्तूश, यिगाल, बारीह, नार्याह अनि शापात।

२३नार्याहका तीन जना छोराहरू थिए। ती एल्योएनै, हिजकियाह अनि अज्रीकाम थिए।

२४एल्योएनैका सात जना छोराहरू थिए। ती होदक्याह, एल्यासीब, पलयाह, अक्कूब, योहानान, दलायाह र अनानी थिए।

यहूदाका अन्य कुल समूहहरू

४ यो यहूदाका छोराहरूको सूची हो। ती पेरेस, हेस्त्रोन, कर्मी, हूर अनि शोबाल थिए। २शोबालका छोरा रायाह थिए। रायाह यहतका पिता थिए। यहत अहूमै अनि लहदका पिता थिए। सोराती मानिसहरू अहूमै अनि लहदका सन्तान थिए।

३एतामका छोराहरू यिज्जेल, यिश्मा अनि यिदबश थिए। अनि तिनीहरूकी हस्सलेल पोनी नाउँकी एक बहिनी थिइन्।

४पनूएल गदोरका पिता थिए अनि एजेर हूशका पिता थिए।

यी हूरका छोराहरू थिए। हूर एप्रातका जेठा छोरा थिए अनि एप्राता बेतलेहेमका संस्थापक थिए।

५तकोका पिता अशशूर थिए। अशशूरको दुइ पत्नीहरू थिए। तिनीहरूको नाउँ हेला र नारा थियो। ६नाराका अहुज्जाम, हेपेर, तेमनी अनि हाहशतारी आमा थिइन्। यिनीहरू नाराद्वारा अशशूरका पुत्रहरू थिए। ७हेलाका छोराहरू सेरेत, यिसहार एतमान र कोस थिए। ८कोस आनूब अनि सोबेबाका पिता थिए। कोस अहर्हेल परिवार समूहका पनि पिता थिए। अहर्हेल हारूमका छोरा थिए।

९याबेश उसका दाज्यू-भाइहरू भन्दा धेरै आदरणीय थिए। तिनकी आमाले भन्थिन्, “मैले उसको नाउँ याबेश राखें किनभने जब मैले उसलाई जन्म दिदा म अति वेदनमा थिएँ।”

१०याबेशले इस्त्राएलका परमेश्वरलाई प्रार्थना गरे र भने, “म चाहन्छु कि तपाईंले मलाई साँच्चै आशीर्वाद दिनुहुनेछ। म चाहन्छु तपाईंले मलाई अधिक भूमि दिनुहुनेछ। मेरो नजिक रहनु होस् अनि मलाई चोट पुग्दाउन कसैलाई पनि नदिनुहोस। तब मलाई कुनै पीडा हुने छैन।” अनि परमेश्वरले याबेशलाई त्यही दिनु भयो जो तिनले मागेका थिए।

११कलूब शूअका भाइ थिए। कलूब महीरका पिता थिए। महीर एशतोनका पिता थिए। १२एशतोन बेत-रापा, पासेह अनि तहिन्नाका पिता थिए।

तहिन्ना इर-नाहशका पिता थिए। ती मानिसहरू रेकाका थिए।

१३कनजका छोराहरू ओत्नीएल अनि सरायाह थिए। ओत्नीएलका छोराहरू हतत अनि मोनोतै थिए। १४मोनोतै ओप्राका पिता थिए। अनि सरायाह योआबका पिता थिए। योआब गहरशीमीका संस्थापक थिए। ती मानिसहरूलाई यो नाउँ दिए किनभने तिनीहरू कारीगरहरू थिए।

१५कालेब यपूनेका छोरा थिए। कालेबका छोराहरू ईरू, एला, अनि नआम थिए। एलाका छोरा कनज थिए।

१६यहललेलका छोराहरू- जीप, जीपा, तिरया अनि असरेल थिए।

१७-१८एज्राका छोराहरू येतेर, मेरेद, एपेर अनि यालोन थिए अनि बित्याहले मिर्याम, शम्मै अनि यिशबहलाई जन्म दिए। यिशबह एशतमोका पिता थिए। अनि उसकी पत्नी यहूदाबाटका थिइन् जसले यरेद, हेबर र यकूतीएल जन्म दिइन्। यरेद गदोरका पिता थिए। हेबेर सोकोका पिता थिए अनि यकूतीएल जानोका पिता थिए। यी सबै फिराऊनकी छोरी बित्याहका छोराहरू थिए तिनी यहूदाकी पत्नी थिइन्।

१९मेरेदकी पत्नी नहमकी बहिनी थिइन्। मेरेदको पत्नी यहूदाकी थिइन्। मेरेदको पत्नीका छोराहरू कीला र एशतमोका पिता थिए। कीला गरेमी मानिसहरूबाट थिए। अनि एशतमो माकाती मानिसहरूबाट थिए। २०शिमोनका छोराहरू अम्मोन, रिन्ना, बेन, हानान अनि तीलोन थिए। यिशीकाछोराहरू जोहेत अनि बेन-जोहेत थिए।

२१-२२यहूदाका छोरा शेला थिए। शेलाका छोराहरू- एर, लादा, योकीम, कोजेबाका मानिसहरू, योआश अनि साराप थिए। एर लेकाका पिता थिए। लादा मारेशा अनि बेत अश्वेयाम मलमलका लुगा बनाउने परिवार समूहका पिता थिए। योआश अनि सारापले मोआबी स्त्रीहरू विवाह गरे। तब तिनीहरू बेतलेहेम फर्की गए। यो परिवारको विषयमा लेखिएका कुराहरू अति पुराना छन्। २३शेलाका ती छोराहरू कर्मी थिए जो माटोका सामानहरू बनाउथे। तिनीहरू नताईम अनि गदेरामा बस्थे। तिनीहरू शहरमा बस्थे अनि राजाका निमित्त काम गर्थे।

शिमोनका सन्तानहरू

२४शिमोनका छोराहरू नमूएल, यामीन, यारीब, जेरह अनि शाऊल थिए। २५शाऊलका छोरा शल्लूम थिए। शल्लूमका छोरा मिब्साम थिए। मिब्सामका छोरा मिश्मा थिए।

२६मिशमाका छोरा हम्मूएल थिए। हम्मूएलका छोरा जक्कूर थिए। जक्कूरका छोरा शिमी थिए। २७शिमीको

सोह्र जना छोरा र छ जना छोरीहरू थिए। तर शिमीका भाइहरूका धेरै छोरा छोरी थिएनन्। शिमीका भाइहरूको परिवार यहूदाका अन्य समूहहरूको जस्तै तिनीहरूको परिवार ठूलो थिएन।

२८शिमीका सन्तानहरू बर्शेबा, मोलादा, हसरशूआल, २९बिल्हा, एसेम, तोलाद, ३०बतूएल, होर्मा, सिक्लग, ३१बेत, मर्काबेत, हसरशूसीम, बेत, बिरी अनि शारेममा बस्थे। तिनीहरू ती शहरमा दाऊद राजा नभए सम्म बसे। ३२यी शहरहरू नजिकका पाँचवटा गाउँ एताम, ऐन, रिम्मोन, तोकेन अनि आशान थिए। ३३त्यहाँ बेला सम्म अन्य गाउँहरू पनि थिए। यहीं तिनीहरू बस्थे अनि तिनीहरूले आफ्ना परिवारकोबारे इतिहास पनि लेखे।

३४-३८यो सूची ती व्यक्तिहरूको हो जो तिनीहरूका परिवार समूहका प्रधान थिए। तिनीहरू मशोबाब, यम्लेक, अमस्याहका छोरा योशा, योएल, योशिब्याहका छोरा येहू, सरायाहका छोरा योशिब्याह, असीएलका छोरा सरायाह, एल्म्योएनै, याकोबा, याशोहायाह, असायाह, अदीएल, यसीमीएल, बनायाह, अनि जीजा शिपीका छोरा थिए। शिमी अल्लोनका छोरा थिए अनि अल्लोन यदायाहका छोरा थिए। यदायाह शिम्रीका छोरा थिए अनि शिम्री शमायाहका छोरा थिए।

यी मानिसहरूका परिवारहरू खुबै विशाल भए। ३९तिनीहरू गदोर शहर देखि बाहिर बेंसीको पूर्वतिरको क्षेत्रमा गए। तिनीहरू त्यस स्थानमा आफ्ना भेडा र गाई बस्तुका निमित्त खर्क खोज्न गए। ४०तिनीहरूले त्यहाँ प्रशस्त मात्रामा फलवान भूमि भेट्टाए। भूमि विस्तृत शान्तिपूर्ण अनि सूनसान थियो। अतीतमा यहाँ हामका सन्तानहरू बस्थे। ४१यो त्यस समय थियो जब हिजकियाह यहूदाका राजा थिए। ती मानिसहरू गदोरमा आए अनि हामीत मानिसहरूसित युद्ध गरे। तिनीहरूले हामीत मानिसहरूका छाउनीहरू नष्ट गरिदिए। ती मानिसहरू मुनि जातिका मानिसहरूसितपनि लडे जो त्यहाँ बस्थे। यी मानिसहरूले समस्त मुनि मानिसहरूलाई परास्थ गरे। यो स्थानमा अहिले पनि कुनै मुनि जातिका मानिसहरू छैनन्। यसर्थ ती मानिसहरू त्यहाँ बस्न थाले किनभने त्यो भूमिमा तिनीहरूका भेडाहरूका निमित्त घाँस थियो।

४२शिमोन परिवार समूहबाट पाँच सय मानिसहरू सेइरको पहाडी देशमा गए। यिशीका छोराहरूले तिनीहरूको अगुवाइ गरे। ती छोराहरू पलत्याह, नार्याह, रपायाह अनि उज्जीएल थिए। शिमोनी जातिका मानिसहरू त्यस स्थानमा बस्ने मानिसहरूसित लडे। ४३त्यहाँ केही बाचेका अमालेकीहरू मात्र अझै बस्दै थिए। यसकारण यी शिमोनीहरूले तिनीहरूलाई मारिदिए। त्यस समय देखि अहिले सम्म ती शिमोनीहरू सेइरमा बसिरहेका छन्।

रूबेनका सन्तानहरू

५ १-३इस्त्राएलका जेठा छोरा रूबेन थिए। रूबेनले जेठो छोराको पाउनु पर्ने विशेष सुविधाहरू, पाउनु पर्ने थियो। तर रूबेनले आफ्ना पिताकी उपपत्नीसित शारीरिक सम्बन्ध राखे। यसर्थ ती विशेष सुविधाहरू यूसुफका छोराहरूलाई दिइयो। परिवारिक इतिहासमा रूबेनको नाउँ जेठा छोराको रूपमा लेखिएको छैन। यहूदा आफ्ना भाइहरू भन्दा अधिक बलवान भए यसर्थ तिनका परिवारबाट प्रधानहरू आए। तर यूसुफका परिवारले अन्य सुविधाहरू पाए जो सबै भन्दा जेठा छोराको पाउँथे। रूबेनका छोराहरू हनोक, पल्लू, हेस्त्रोन अनि कर्मी थिए।

४यी नाउँहरू योएलका सन्तानहरूका हुन् योएलका छोरा शमायाह थिए। शमायाहका छोरा गोग थिए। शिमी गोगका छोरा थिए। प्रशिमीका छोरा मीका थिए। मीकाका छोरा रायाह थिए। रायाहका छोरा बाल थिए। बालका छोरा बेरा थिए। अशशूरका राजा तिगलत-पिलेसेरले बेरालाई आफ्नो घर छोड्न करलगाए। यसर्थ बेरा राजाका कैदी भए। बीरह रूबेन परिवार समूहका एक अगुवा थिए।

७योएलका भाइहरू अनि तिनका सबै परिवार समूहहरूलाई त्यसरी नै लेखिएको छ जसरी वंशावलीको सूचीमा लेखिएको छ योएल जेठा छोरा थिए, त्यसपछि जकर्याह, ८अनि बेला, बेला अजाजका छोरा थिए। अजाज शेमाका छोरा थिए। शेमा योएलका छोरा थिए। तिनीहरू अरोएरको नेबो अनि बाल-मोनसम्म फैलिएको क्षेत्रमा बस्थे। ९बेलाका मानिसहरू पूर्वमा यूफ्रेटिस नदीको पूर्व पट्टिको मरुभूमिको किनारमा बस्थे। किनभने गिलाद प्रान्तमा तिनीहरूका अनेक गाई थिए। १०जब शाऊल राजा थिए। बेलाका मानिसहरूले हगारी मानिसहरूसित युद्ध गरे। तिनीहरूले हगारी मानिसहरूलाई परास्त गरे। त्यस बेलाका मानिसहरू तम्बूहरूमा बसे जो हगारी जातिका थिए। तिनीहरू ती तम्बूहरूमा बसे अनि गिलादको पूर्वतिरको सम्पूर्ण क्षेत्रमा यात्रा गरे।

गादका सन्तानहरू

११गाद कुल समूहका मानिसहरू रूबेन कुल समूहका मानिसहरूको छेउमा बस्थे। गादी मानिसहरू बाशान क्षेत्रमा सलका शहरसम्म बस्थे। १२बाशानमा प्रथम प्रधान योएल भए। शापाम द्वितीय प्रधान थिए। त्यसपछि यानै प्रधान भए। १३तिनीहरूका परिवारका सात भाइहरू मीकाएल, अशुल्लाम, शेबा, यौरै, याकान, जीआ अनि एबेर थिए। १४ती मानिसहरू अबीहेलका सन्तान थिए। अबीहेल हूरीका छोरा थिए। हूरी यारोहका छोरा थिए। यारोह गिलादका छोरा थिए। गिलाद मीकाएलका छोरा थिए। मीकाएल यशीशैका छोरा थिए। यशीशै यहदोका छोरा थिए। यहदो बूजका छोरा थिए। १५अही

अब्दीएलका छोरा थिए। अब्दीएल गूनीका छोरा थिए। अही तिनीहरूको परिवार समूहका प्रधान थिए।

१६गाद परिवार समूहका मानिसहरू गिलाद क्षेत्रमा बस्थे। तिनीहरू बाशानको क्षेत्रमा बाशान वरिपरिका सा-साना शहरहरूमा अनि शारोन क्षेत्रका सीमानासम्म फैलिएका सबै खर्कहरूमा बस्थे।

१७योताम अनि यारोबामका समयमा यी सबै मानिसहरूका नाउँ गादका वंशावलीका सूचीमा लेखिएका थिए। योताम यहूदाका राजा थिए अनि यारोबाम इस्त्राएलका राजा थिए।

युद्धमा निपुण केही सैनिकहरू

१८मनश्शे कुल समूहका आधाकुल अनि रूबेन र गादका कुल समूहहरूसित ४४,७६० साहसी मानिसहरू युद्धका निमित्त तयार थिए। तिनीहरू युद्धमा निपुण थिए। तिनीहरूले ढाल अनि तरवारहरू बोक्थे अनि तिनीहरू धनु काँड चलाउन पनि सिपालु थिए। १९तिनीहरूले हगारीहरू र यतूर, नापीश अनि नोदाबका मानिसहरूसित युद्ध शुरू गरे। २०मनश्शे, रूबेन अनि गादका कुल समूहहरूका ती मानिसहरूले युद्धमा परमेश्वरसित प्रार्थना गरे। तिनीहरूले परमेश्वरसित सहायता मागे किनभने तिनीहरूले उहाँमा भरोसा गरेका थिए। यसर्थ परमेश्वरले तिनीहरूलाई सहायता गर्नु भयो। परमेश्वरले तिनीहरूलाई हगारीहरूलाई हराउन आशिष दिनुभयो। अनि तिनीहरूले अन्य मानिसहरूलाई पनि हराए जो हगारीहरूसित थिए। २१तिनीहरूले हगारीहरूका पशुहरू लगे। तिनीहरूले ५०,००० ऊँटहरू; २,५०,००० भेडाहरू; २,००० गधाहरू; अनि १,००,००० मानिसहरूलाई कैद गरे। २२धेरै हगारीहरू मारिए किनभने परमेश्वरले रूबेनीहरू, गादीहरू र मनश्शेको आधाकुल समूहलाई युद्ध जित्न सहायता गर्नुभएको थियो। तब मनश्शे, रूबेन अनि गादका कुल समूहहरूका ती मानिसहरू हगारीहरूको भूमिमा बसे। तिनीहरू त्यहाँ त्यसबेला सम्म बसे जबसम्म इस्त्राएलका मानिसहरूलाई कैद गरिएका थिएनन्।

२३मनश्शेका आधा कुल समूहका मानिसहरू बाशान क्षेत्रमा बाल-हर्मान, सनीर अनि हर्मान पर्वत सम्म बस्थे तिनीहरू अनगन्ती थिए।

२४मनश्शेका आधा कुल समूहका मुख्य मानिसहरू यी थिए: एपेर, यिशी, एलीएल, अज्रीएल, यिर्मयाह होदबियाह अनि यहदीएल। ती सबै बलवान र साहसी मानिसहरू थिए। ती प्रसिद्ध मानिसहरू थिए अनि तिनीहरू आफ्ना परिवारहरूका प्रमुख अगुवा थिए। २५तर ती अगुवाहरूले तिनीहरूका पिता-पुर्खाहरूले पुजे परमेश्वरको विरुद्ध पाप गरे। तिनीहरूले त्यस भूमिका देवताहरूको पूजा गर्न शुरू गरे। परमेश्वरले ती मानिसहरू जसलाई पहिले ध्वस्त गर्नु भएको थियो।

२६इस्त्राएलका परमेश्वरले पूललाई युद्धमा जान इच्छुक तुल्याउनु भयो। पूल अशशूरका राजा थिए। तिनलाई तिगलत पिलेसेर पनि भनिन्थ्यो। तिनले मनश्शे, रूबेन अनि गाद कुल समूहका मानिसहरूसित युद्ध गरे। तिनले उनीहरूलाई आफ्ना घर छोडन बाध्य तुल्याए अनि तिनीहरूलाई कैदी बनाए। पूलले तिनीहरूलाई हलह, हाबोर, हारा अनि गोजान नदी नजिकमा ल्याए। इस्त्राएलीको कुल समूह ती स्थानहरूमा त्यस समय देखि आजसम्म पनि बसिरहेका छन्।

लेवीका सन्तानहरू

६ लेवीका छोराहरू: गेशोम, कहात अनि मरारी थिए।

२कहातका छोराहरू: अग्राम, इसहार, हेब्रोन, अनि उज्जीएल थिए।

३अग्रामका छोरा-छोरीहरू: हारून, मोशा र मरियम थिए।

हारूनका छोराहरू: नादाब, अबीहू, एलाजार अनि ईतामार थिए। ४एलाजार पीनहासका पिता थिए। पीनहास अबीशूका पिता थिए। ५अबीशू बुक्कीका पिता थिए। बुक्की उज्जीका पिता थिए। ६उज्जी जरयाहका पिता थिए। जरयाह मरायोतका पिता थिए। ७मरायोत अमर्याहका पिता थिए। अमर्याह अहीतूबका पिता थिए। ८अहीतूब सादोकका पिता थिए। सादोक अहीमासका पिता थिए। ९अहीमास अजर्याहका पिता थिए। अजर्याह योहानानका पिता थिए। १०योहानान अजर्याहका पिता थिए। अजर्याह ती व्यक्ति हुन जसले यरूशलेममा सुलेमान द्वारा निर्माण गरिएको मन्दिरमा पूजाहारीको रूप सेवा गरेका थिए। ११अजर्याह अमर्याहका पिता थिए। अमर्याह अहीतूबका पिता थिए। १२अहीतूब सादोकका पिता थिए। सादोक शुल्लूमका पिता थिए। १३शुल्लूम हिल्कियाहका पिता थिए। हिल्कियाह अजर्याहका पिता थिए। १४अजर्याह सरयाहका पिता थिए। सरयाह यहोसादाकका पिता थिए।

१५यहोसादाकलाई उनको घर छोडन बाध्य तुल्याइयो जब परमप्रभुले यहूदा अनि यरूशलेमलाई टाढा पठाउनु भयो। ती मानिसहरूलाई अर्को देशमा कैदी बनाइएको थियो। परमप्रभुले यहूदा अनि यरूशलेमका मानिसहरूलाई कैदी तुल्याउनको निमित्त नबूकदनेसरलाई उपयोग गर्नुभयो।

लेवीका अन्य सन्तानहरू

१६लेवीका छोराहरू: गेशोम, कहात अनि मरारी थिए।

१७गेशोमका छोराहरूको नाउँ: लिब्नी र शिमी थिए।

१८कहातका छोराहरू: अग्राम, यसहार, हेब्रोन अनि उज्जीएल थिए।

१९मरारीका छोराहरू: महली अनि मूशी थिए।

यी लेवीका कुल समूहका वंशावलीको सूचि हो तिनीहरूका नाउँको अघि तिनीहरूका पिताहरूका नाउँ लेखिएका छन्।

२०यी गेशोमका सन्तानहरू थिए: लिब्नी गेशोमका पुत्र थिए। यहज लिब्नीका छोरा थिए। जीम्मा यहतका छोरा थिए। २१योआह जीम्माहका छोरा थिए। इद्दो योआहका छोरा थिए। जेरह इद्दोका छोरा थिए। यातरै जेरहका छोरा थिए।

२२यी कहातका सन्तानहरू थिए: अम्मीनादाब कहातका छोरा थिए। कोरह अम्मीनादाबका छोरा थिए। अस्सीर कोरहका छोरा थिए। २३एल्काना अस्सीरका छोरा थिए। एब्यासाप एल्कानाका छोरा थिए। अस्सीर एब्यासापका छोरा थिए। २४जहत अस्सीरका छोरा थिए। ऊरीएल नहतका छोरा थिए। उज्जियाह ऊरीएलका छोरा थिए। शाऊल उज्जियाहका छोरा थिए।

२५एल्कानाका छोराहरू अमासै अनि अहीमोत थिए। २६सोपे एल्कानाका छोरा थिए। नहत सोपेका छोरा थिए। २७एलीआब नहतका छोरा थिए। यरोहाम एलीआबका छोरा थिए। एल्काना यरोहामका छोरा थिए। शमूएल एल्कानाका छोरा थिए।

२८शमूएलका जेठा छोरा योएल र कान्छ अब्याह हुन्।

२९यी मरारीका छोराहरू हुन्: महली मरारीका छोरा थिए, लिब्नी महलीका छोरा थिए; शिमी लिब्नीका छोरा थिए। उज्जा शिमीका छोरा थिए। ३०शिमी उज्जाका छोरा थिए। हग्गियाह शिमीका छोरा थिए। असायाह हग्गियाहका छोरा थिए।

मन्दिरका संगीतकारहरू

३१यी ती मानिसहरू हुन् जसलाई दाऊदले परमप्रभुको मन्दिरको पालमा करारको सन्दूक राखेपछि सङ्गीतकोहेर विचारका निमित्त छाने। ३२यी मानिसहरूले पवित्र पालमा गाएर सेवा गर्थे। पवित्र पाललाई भेटघाट गर्ने पालपनि भनिन्छ अनि यी मानिसहरूले सुलेमानले यरूशलेममा परमप्रभुको मन्दिर नबनाउञ्जेलसम्म सेवा गरे। तिनीहरूले आफ्ना कामकानिमित्त दिइएका नियमहरूको अनुसरण गर्दै सेवा गरे।

३३यी नाउँ ती मानिसहरू अनि तिनीहरूका छोराहरूका हुन जसले संगीत द्वारा सेवा गरे।

कहात वंशका परिवारहरू थिए: सङ्गीतकार हेमान। हेमान योएलका छोरा थिए। योएल शमूएलका छोरा थिए। ३४शमूएल एल्कानाका छोरा थिए। एल्काना यरोहामका छोरा थिए। यरोहाम एलीएलका छोरा थिए। एलीएल तोहका छोरा थिए। ३५तोह सूपका छोरा थिए। सूप एल्कानाका छोरा थिए। एल्काना योएलका छोरा थिए। ३६योएल अजर्याहका छोरा थिए, अजर्याह

सपन्याहका छोरा थिए। ३७सपन्याह तहतका छोरा थिए। तहत अस्सिरका छोरा थिए। अस्सि एब्यासापका छोरा थिए। एब्यासाप कोरहका छोरा थिए। ३८कोरह यिसहारका छोरा थिए। यिसहार कहातका छोरा थिए। कहात लेवीका छोरा थिए। लेवी इस्राएलका छोरा थिए।

३९आसाप हेमानका आफन्त थिए। आसापले हेमानको दाहिनेतिर बसेर सेवा गर्थे। आसाप बेराक्याहका छोरा थिए। बेराक्याह शिमाअका छोरा थिए। ४०शिमाअ मीकाएलका छोरा थिए। मीकाएल बासेयाहाका छोरा थिए। बासेयाह मल्कियाहका छोरा थिए। ४१मल्कियाह एत्नीका छोरा थिए। एत्नी जेरहका छोरा थिए। जेरह अदायाहका छोरा थिए। ४२अदायाह एतानका छोरा थिए। एतान जीम्माका छोरा थिए। जिम्मा शिमीका छोरा थिए। ४३शिमी यहतका छोरा थिए। यहत गेशोमका छोरा थिए। गेशोम लेवीका छोरा थिए।

४४मरारीका सन्तानहरू हेमान अनि आसापका आफन्तहरू थिए। तिनीहरू हेमानका देब्रेतिरका गायक समूह थिए। एतान कीशीका छोरा थिए। किशी अब्दीका छोरा थिए। अब्दी मल्लूकका छोरा थिए। ४५मल्लूक हशब्ब्याहका छोरा थिए। हशब्ब्याह अमस्याहका छोरा थिए। अमस्याह हिल्कियाहका छोरा थिए। ४६हिल्कियाह अम्सीका छोरा थिए। अम्सी बानीका छोरा थिए। बानी शेमेरका छोरा थिए। ४७शेमेर महलीका छोरा थिए। महली मूशीका छोरा थिए। मूशी मरारीका छोरा थिए। मरारी लेवीका छोरा थिए।

४८हेमान अनि आसापका दाज्यू-भाईहरू लेवीहरू थिए। लेवीहरूलाई पवित्र पालमा काम गर्नको निम्ति चुनिएका थिए। पवित्र पाल परमेश्वरको घर थियो। ४९तर, हारूनका सन्तानहरूलाई मात्र होमबलिको वेदीमा अनि धूपवेदीमा धूप बाल्ने अनुमति थियो। हारूनका सन्तानहरूले परमेश्वरको मन्दिरको अनि पवित्र स्थानमा सबै कामहरू गर्थे। तिनीहरूले इस्राएलका मानिसहरूलाई शुद्ध तुल्याउनेरिति पनि गर्थे। तिनीहरूले ती सबै नियमहरू अनि विधिहरू अनुसरण गर्दथे जसको निम्ति मोशाले आज्ञा दिएका थिए। मोशा परमेश्वरको दास थिए।

हारूनका सन्तानहरू

५०यी हारूनका छोरा थिए, एलाजार हारूनका छोरा थिए। पीनहास एलाजारका छोरा थिए। अबीहू पीनहासका छोरा थिए। ५१बुक्की अबीशूका छोरा थिए। उज्जी बुक्कीका छोरा थिए। जरायाह उज्जीका छोरा थिए। ५२मरायोत जरायाहका छोरा थिए। अमर्याह मरायोतका छोरा थिए। अहीतूब अमर्याहका छोरा थिए। ५३सादोक अहीतूबका छोरा थिए। अहीमास सादोकका छोरा थिए।

लेवी परिवारहरूका निम्ति घरहरू

५४यी ती स्थानहरू हुन् जहाँ हारूनका सन्तानहरू बस्दथे तिनीहरूलाई दिएको तिनीहरूको भूमिमा आफ्ना छाउनी हालेर बस्थे। कहातीहरूले त्यस भूमिको पहिलो भाग पाए जो लेवीहरूलाई दिइएको थियो। ५५तिनीहरूलाई हेब्रोन शहर अनि त्यसका वरीपरिका खेतहरू दिइएका थिए। यो यहूदाको प्रान्तमा थियो। ५६तर शहर खेतहरू अनि हेब्रोन वरिपरिको गाउँहरू यपुन्नेका छोरा कालेबलाई दिइयो। ५७हारूनका सन्तानहरूलाई सुरक्षित-शहरहरू दिइयो: हेब्रोन, लिब्बा, यतीर एशतमो, ५८हीलेन, दबीर, ५९आशान, युन्ता अनि बेत-शेमेश शहरहरू पनि दिइयो। तिनीहरूले ती सबै शहरहरू अनि ती वरिपरिका खेतहरू पाए। ६०बिन्यामीन कुल समूहबाट तिनीहरूले गिबोन, गेबा, अल्लेमेत अनि अनातोत शहरहरू पाए। तिनीहरूले ती सबै शहरहरू अनि ती वरिपरिका खेतहरू पाए। कहात वंशलाई तेहवटा शहरहरू दिइयो।

६१कहातका बाकी सन्तानहरूले मनश्शेका आधा कुल समूहबाट गोला हालेर दशवटा शहरहरू पाए।

६२ती परिवार समूह जो गेशोमका सन्तान थिए तिनीहरूले तेहवटा शहरहरू पाए। तिनीहरूले ती शहरहरू इस्साकार, आशेर, नप्ताली अनि बाशानका क्षेत्रमा बस्ने मनश्शेका कुल समूहका अंशबाट पाए।

६३परिवार समूह जो मराका सन्तानहरू थिए, तिनीहरूले बाहवटा शहरहरू पाए। तिनीहरूले ती शहरहरू रूबेन, गाद अनि जबूलूनका कुल समूहहरूबाट पाए। तिनीहरूले ती शहरहरू चिट्टा द्वारा पाए।

६४यसरी इस्राएली मानिसहरूले ती शहरहरू अनि खेतहरू लेवी मानिसहरूलाई दिए। ६५तिनीहरूले तिनीहरूलाई शहरहरू यहूदा, शिमोन अनि बिन्यामीन कुल समूहहरूलाई गोला हालेर दिए। ती शहरहरू नाउँ द्वारा तोकिएका थिए।

६६एप्रैम कुल समूहले कहाती वंशलाई केही शहरहरू दिए। ती शहरहरू चिट्टाद्वारा पाए। ६७तिनीहरूले तिनीहरूलाई सुरक्षित शहरहरू शेकेम, गेजेर दिए। ६८योकमाम, बेथहोरोन, ६९अय्यालोन अनि गात रिम्मोन शहरहरूपनि दिइए। तिनीहरूले ती शहरहरू सँग खेतहरू पनि पाए। ती शहरहरू एप्रैमका पहाडी देशमा थिए। ७०अनि मनश्शे कुल समूहका आधाबाट इस्राएली मानिसहरूले आनेर अनि बिलाम शहरहरू कहातका वंशहरूलाई दिए। ती कहात वंशहरूले शहरहरूसंगै खेतहरू पनि पाए।

अन्य लेवी परिवारहरूले घरहरू प्राप्त गरे

७१गेशोम परिवारहरूले बाशान क्षेत्रबाट गोला अनि मनश्शेका आधा कुल समूहबाट अशतारोतसंगै तिनीहरूले खेतहरू यी शहरहरू सितै पाए।

७२-७३ गेशोम परिवारहरूले केदेश, दाबरत, रामोत अनि अनेम शहरहरू पनि इस्साकारका कुल समूहबाट पाए। तिनीहरूले ती शहरहरू नजिकका खेतहरू पनि यी शहरहरूसितै पाए।

७४-७५ गेशोम कुलहरूले माशाल, अब्दोन, हूकोक अनि रहोबले पनि आशेरका कुल समूहबाट शहरहरू पाए। तिनीहरूलेसितै खेत अनि शहरहरू पनि पाए।

७६ गेशोम वंशहरूले गालीलको केदेश, हम्मोन अनि किर्यातैम शहरहरू पनि नप्तालीका कुल समूहबाट पाए। तिनीहरूलेसितै खेतहरू र ती शहरहरू पनि पाए।

७७ बाकिरहेका लेवी मानिसहरू मरारी परिवारका थिए। तिनीहरूले रिम्मोन अनि ताबोर शहरहरू जबूलनका कुल समूहबाट पाए। तिनीहरूले नजिकैको खेतहरू अनि शहरहरूसितै पाए।

७८-७९ मरारी परिवारहरूले मरूभूमिको बेसेर अनि यहसा, शहरहरू रूबेनका कुल समूहबाट पाए। रूबेनका कुल समूह यर्दन नदी पारि यरीहो शहरको पूर्वमा बस्थे। यी मरारी परिवारहरूले ती शहरहरू साथै नजिकका खेतहरू पनि पाए।

८०-८१ अनि मरारी वंशहरूले गिलादको रामोत, महनेम, हेशबोन, अनि याजेर शहरहरू गादका कुल समूहबाट पाए। तिनीहरूले ती शहरहरू सगै नजिकका खेतहरू पनि पाए।

इस्साकारका सन्तानहरू

७ इस्साकारका चारजना छोराहरू थिए। तिनीहरूका नाउँ तोला, पूवा, याशूब अनि शिम्रोन थियो। रतोलाका छोराहरू- उज्जी, रपायाह, यरीएल, यहमै, यिब्साम अनि शमूएल थिए। ती सबै तिनीहरूका परिवारहरूका प्रधानहरू थिए। ती मानिसहरू अनि तिनीहरूका सन्तानहरू शक्तिशाली सैनिकहरू थिए। तिनीहरूका परिवारहरू बढ्दै गए दाऊद राजा भएको समयमा २२,६०० मानिसहरू युद्धका निमित्त तयार थिए।

३ उज्जीका छोरा यिज्रयाह थिए। यिज्रयाहका छोराहरू मीकाएल, ओबदियाह यीएल अनि यिशयाह थिए। ती पाँचै जना तिनीहरूका परिवारहरूका अगुवाहरू थिए। ४ तिनीहरूका वंशावलीको सूचिले देखाउँछ कि तिनीहरूसित ३६,००० सेनाहरू युद्धका निमित्त तयार थिए। तिनीहरूको परिवार ठूलो थियो किनभने तिनीहरूका धेरै पत्नीहरू अनि छोरा छोरीहरू थिए।

५ वंशावली सूचिले देखाउँछ कि इस्साकारका कुल समूहमा ८७,००० शक्तिशाली सैनिकहरू थिए।

बिन्यामीनका सन्तानहरू

६ बिन्यामीनका तीन जना छोराहरू थिए। तिनीहरूका नाउँ बेला, बेकेर, अनि यदीएल थियो।

७ बेलाका पाँच जना छोराहरू थिए। तिनीहरूका नाउँ एस्बोन, उज्जी, उज्जीएल, यरीमोत अनि ईरी थियो। ती तिनीहरूका परिवारहरूका अगुवाहरू थिए। तिनीहरूका वंशावलीको सूचिले देखाउँछ कि तिनीहरूसित २२,०३४ सैनिकहरू थिए।

८ बेकेरका छोराहरू जमीरा, योआश, एलाजार, एल्योएन, ओम्री, यरेमोत, अब्बियाह, अनातोत अनि आलेमेत थिए। ती सबै बेकेरका छोरा छोरीहरू थिए ९ तिनीहरूका वंशावलीका सूचिले देखाउँछ कि परिवारका अगुवाहरू को को हुन। अनि तिनीहरूको वंशावलीका सूचिले यो पनि देखा छ कि तिनीहरूसित २०,२०० सैनिकहरू थिए।

१० यदीएलका छोरा बिल्हान थिए। बिल्हानका छोराहरू- यूऊश, बिन्यामीन, एहुद, कनाना जेतान, तर्शीश अनि अहीशहरू थिए। ११ यदीएलका सबै छोराहरू तिनीहरूका परिवारका मुख्य मानिसहरू थिए। तिनीहरूसित १७,२०० सैनिकहरू युद्धका निमित्त तयार थिए।

१२ शुप्पी अनि हुप्पीहरू ईरका सन्तानहरू थिए। हुशीम अहेरका छोरा थिए।

नप्तालीका सन्तानहरू

१३ नप्तालीका छोराहरू यहसीएल, गुनी, येसेर अनि शल्लूम थिए। अनि यी बिल्हाका सन्तानहरू थिए।

मनश्शेका सन्तानहरू

१४ यी मनश्शेका सन्तानहरू हुन: मनश्शेको अरामी उपपत्नीबाट जन्मेका छोराको नाउँ अस्त्रीएल थियो। तिनले माकीर जन्माइन्। माकीर गिलादका पिता थिए। १५ माकीरले हुप्पी अनि शुप्पी मानिसहरूका समूहकी एउटी स्त्रीलाई विवाह गरे। माकीरका बहिनीको नाउँ माका थियो। अर्कोको नाउँ सलोफाद थियो। सलोफादका छोरीहरू मात्र थिए। १६ माकीरकी पत्नी माकाका एउटा छोरा थिए। माकाले यो छोराको नाउँ पेरेस राखिन्। पेरेसको भाइको नाउँ शोरेस थियो। शोरेसका छोराहरू ऊलाम अनि राकेम थिए।

१७ ऊलामका छोरा बदान थिए। यी गिलादका सन्तानहरू थिए। गिलाद माकीरका छोरा थिए। माकीर मनश्शेका छोरा थिए। १८ माकीरकी बहिनी हम्मोलेकेतका छोराहरू नाउँहरू ईशोद, अबिएजेर अनि महला थिए।

१९ शमीदाका छोराहरू अहियान, शेकेम, लिखी अनि अनीआम थिए।

एप्रैमका सन्तानहरू

२० यी एप्रैमका सन्तानहरूका नाउँहरू यही हो। एप्रैमका छोरा शूतेलह थिए। शूतेलहका छोरा बेरेद थिए। बेरेदका छोरा तहत थिए। २१ तहतका छोरा

एलादा थिए। एलादाका छोरा तहत थिए। तहतका छोरा जाबाद थिए। जाबादका छोरा शूतेलह थिए।

केही मानिसहरू गात शहरमा गएका थिए, तिनीहरूले गातका मानिस एजेर अनि एलालाई मारे। यसो भयो किनभने एजेर र एला गिती मानिसहरूका गाई बस्तु र भेडाहरू चोर्न गएका थिए। २१एप्रैम एसेर अनि एलाका पिता थिए। तिनी धेरै दिनसम्म एजेर र एलादको मृत्युको कारण रोइरहे। एप्रैमका परिवार उनलाई सान्त्वना दिन आए। २३तब एप्रैमले आफ्नी पत्नीसित सहवास गरे। एप्रैमकी पत्नी गर्भवती भइन् अनि एक छोरा जन्माइन्। एप्रैमले त्यो छोराको नाउँ बरीआ राखे किनभने तिनका परिवार माथि केही नराम्रो घटना घटेको थियो। २४एप्रैमको छोरी शेराह थिइन्। शेराहले निम्न बेत होरोन र उच्च बेत होरोन अनि निम्न उज्जेन शेराह र उच्च उज्जेन शेराह बनाइन्।

२५रेपा एप्रैमका छोरा थिए। रेशेप रेपाका छोरा थिए। तेलह रेशेपका छोरा थिए। माहान तेलहका छोरा थिए। २६लादान माहानका छोरा थिए। अम्मीहूद लादानका छोरा थिए। एलीशामा अम्मीहूकादा छोरा थिए। २७नून एलीशामाका छोरा थिए। यहोशू नूनका छोरा थिए।

२८यी ति शहर अनि देशहरू हुन् जहाँ एप्रैमका सन्तानहरू बस्थे: बेतेल र यस नजिकका गाउँहरू पूर्वमा नारान, पश्चिममा गेजेर अनि यस नजिकका गाउँहरू शेकेम र अज्जा र त्यसका नजिकका गाउँहरू सम्म पुगे। २९मनश्शेका भूमिका सीमानामा बेत-शान, तानाक, मगिछौ अनि दोर र ती नजिकका सा-साना शहरहरू थिए। यूसुफका सन्तानहरू यी शहरहरूमा बस्थे। यूसुफ इस्त्राएलका छोरा थिए।

आशेरका सन्तानहरू

३०आशेरका छोराहरू-यिम्ना, यिश्वा, यिश्वी अनि बरीआ थिए। तिनीहरूकी बहिनीको नाउँ सेराह थियो। ३१बरीआका छोराहरू हेबेर अनि मल्कीएल थिए। मल्कीएल बिर्जेतका पिता थिए।

३२येप्लेत, शोमेर, होताम अनि तिनीहरूकी बाहिनी शुअका पिता हेबेर थिए।

३३येप्लेतका छोराहरू पासक, बिम्हाल अनि अशवात थिए। यी येप्लेतका छोराहरू थिए।

३४शोमेरका छोराहरू अही, रोहगा, यहूब्बा अनि अराम थियो।

३५शोमेरका भाइको नाउँ हेलेम थिए। हेलेमका छोराहरू सोपह, यिम्ना, शेलेश अनि आमाल थिए।

३६सोपहका छोराहरू सूह, हेर्नेपेर, शूआल, बेरी, यिग्राह, ३७बेसेर, होद, शम्मा, शिल्शा, यित्रान अनि बेरा थिए।

३८येतेरका छोराहरू- यपूने, पिस्पा अनि अरा थिए।

३९उल्लाका छोराहरू आरह, हन्नीएल अनि रिस्विया थिए।

४०यी सबै मानिसहरू आशेरका सन्तानहरू थिए। तिनीहरू तिनीहरूका परिवारहरूका अगुवाहरू थिए। तिनीहरू विशेष रूपले चुनिएका मानिसहरू थिए। तिनीहरू महान् सैनिकहरू अनि अगुवाहरू थिए। तिनीहरूका वंशावली इतिहासले बताउँछ कि तिनीहरूका २६,००० सैनिकहरू युद्धका निमित्त तयार छन् भनी।

राजा शाऊलको परिवारिक इतिहास

बिन्यामीन बेलाका पिता थिए। बेला बिन्यामीनका जेठा छोरा थिए। असबेल बिन्यामीनका माहिला छोरा थिए। अहरह बिन्यामीनका साँहिला छोरा थिए। २नोहा बिन्यामीनका काँहिला छोरा थिए अनि रफा बिन्यामीनका कान्छा छोरा थिए।

३-५बेलाका छोराहरू अदार, गेरा, अबीहूद, अबीशू, नामान, अहोह, गेरा शपूपान अनि हुराम थिए।

६-७यी एहूदका सन्तानहरू थिए। तिनीहरू गेबामा तिनीहरूका परिवारका अगुवाहरू थिए? तिनीहरूलाई आफ्ना घर छाड्न अनि मनहतमा जान बाध्य तुल्याइएको थियो। एहूदका सन्तानहरू नामान, अहियाह अनि गेरा थिए गेराले तिनीहरूलाई घर छाड्न कर लगाए। गेरा उज्जा अनि अहीहूदका पिता थिए।

८शहरेमले आफ्नी पत्नीहरू हूशीम अनि बारालाई मोआबमा त्यागपत्र दिए। तिनले यसो गरे पछि अर्को पत्नीबाट केही छोरा छोरीहरूको जन्म भयो।

९-१०शहरेमका योबाब, सिब्बा, मेशा, मल्काम, यूस, साकिया अनि मिर्मा तिनकी पत्नी होदेशबाट जन्मिए तिनीहरू आफ्ना परिवारहरूका प्रधानहरू थिए। ११शहरेम अनि हुशीमका अबीतूब अनि एल्पाल नाउँका दुइ छोराहरू भए।

१२-१३एल्पालका छोराहरू एबेर, मिशाम, शेमेद, बरीअ अनि शेमा थिए। शेमेदले ओनो र लोद शहरहरू अनि लोदको वरिपरि सा-साना शहरहरू बसाए। बरीआ अनि शेमा अय्यालोनमा बस्ने परिवार-परिवारका अगुवाहरू थिए। ती छोराहरूले गातमा बस्ने मानिसहरूलाई गात छाड्न बाध्य गराए।

१४बरीआका छोराहरू, अहियो शाशक अनि यरेमोत थिए। १५जबदियाह, अराद, एदेर, १६मिखाएल, यिश्पा अनि योहा थिए। १७एल्पालका छोराहरू जबदियाह, मशुल्लाम, हिज्की, शेबेर, १८यिश्मरै, यिज्लीआ अनि योबाब थिए।

१९शिमीका छोराहरू याकीम, जिक्री, जब्दी, २०एलीएनै, सिल्लतै, एलीएल, २१अदायाह, बरायाह अनि शिमात थिए।

२२शाशकका छोराहरू- यिश्मान, एबेर, एलीएल, २३अब्दोन, जिब्री, हानान, २४हनन्याह, एलाम, अन्तोतियाह, २५यिपदिया अनि पनूएल थिए।

२६यरोहामका छोराहरू- शम्शरै, शहर्याह, अतल्घाह, २७यारेश्याह, एलिया अनि जिब्री थिए।

२८यी सबै मानिसहरू आफ्ना परिवारहरूका अगुवाहरू थिए। तिनीहरूको नाउँ तिनीहरूको वंशावलीको सूचीमा प्रधानहरूको रूपमा राखिएका छ। तिनीहरू यरूशलेममा बस्थे।

२९यीएल गिबोनका पिता थिए। तिनी गिबोन शहरमा बस्थे। यीएलकी पत्नीको नाउँ माका थियो। ३०यीएलका सबै भन्दा जेठा छोरा अब्दोन थिए। अन्य छोराहरू शूर, कीश, बाल, नेर, नादाब, ३१गदोर अहियो, जेकेर अनि मिक्लोत थिए। ३२मिक्लोत शिमाका पिता थिए। यी छोराहरू पनि यरूशलेममा आफ्ना आफन्तहरूका नजिकमा बस्थे।

३३नेर कीशका पिता थिए। कीश शाऊलका पिता थिए अनि शाऊल जोनाथन, मल्कीशू, अबीनादाब अनि एशबालका पिता थिए।

३४जोनाथनको छोरा मरिब्वाल थिए। मरिब्वाल मीकाका पिता थिए।

३५मीकाका छोराहरू पीतोन, मेलेक, तारे अनि आहाज थिए।

३६आहाज यहोअदाका पिता थिए। यहोअदा आलेमेत, अज्मावेत अनि जिब्रीका पिता थिए। जिब्री मोसाका पिता थिए। ३७मोसा बिनाका पिता थिए। रापा बिनाका छोरा थिए। एलासा रापाहका छोरा थिए अनि आसेल एलासाका छोरा थिए। ३८आसेलका छःजना छोराहरू थिए। तिनीहरूका नाउँ अज्रीकाम, बोकरू, इश्माएल, शार्याह, ओबदियाह अनि हानान थियो। यी सबै आसेलका छोरा छोरीहरू थिए।

३९आसेलका भाइ एशेक थिए। एशेकका केही छोराहरू थिए। यी एशेकका छोराहरू थिए: ऊलाम एशेकका जेठा छोरा थिए। येऊश एशेकका माहिला छोरा थिए। एलीपेलेत एशेकका कान्छा छोरा थिए। ४०ऊलामका छोराहरू बलवान सैनिकहरू थिए जो धनु काँड चलाउनमा खूबै सिपालु थिए। तिनीहरूका धेरै छोराहरू अनि नातिहरू थिए। सबै जम्मा १५० जना छोरा र नातिहरू थिए।

यी सबै मानिसहरू बिन्यामीन कुलका थिए।

६ इस्त्राएलका सबै मानिसहरूको नाउँ तिनीहरूका वंशावलीको सूचीमा लेखिएको छ। त्यो वंशावलीको सूची इस्त्राएलका राजाहरूको इतिहासको पुस्तकमा लेखिएको छ।

यरूशलेमका मानिसहरू

यहूदाका मानिसहरूलाई कैदी बनाईयो र बाबेलमा

जान बाध्य तुल्याइयो। तिनीहरूलाई त्यस स्थानमा लगियो किनभने तिनीहरू परमेश्वर प्रति विश्वासनीय थिएनन्। रसबै भन्दा पहिला फर्केर आउने अनि आफ्नै भूमि र शहरहरूमा बस्ने मानिसहरू केही इस्त्राएलीहरू, पूजाहारी, लेवीहरू अनि सेवकहरू जो मन्दिरमा काम गर्छन् तिनीहरू थिए।

३यी मानिसहरू यहूदा, बिन्यामीन, एप्रैम अनि मनश्शे कुल समूहहरूका थिए अनि तिनीहरू यरूशलेममा बस्थे।

४ऊतै अम्मीहूदका छोरा थिए। अम्मीहूद, ओम्रीका छोरा थिए। ओम्री इम्रीका छोरा थिए। इम्री बानीका छोरा थिए। बानी पेरेसका सन्तान थिए। पेरेस यहूदाका छोरा थिए।

५शीलोनी मानिसहरू जो यरूशलेममा बस्थे तिनीहरू यी थिए: असायाह सबै भन्दा जेठा छोरा थिए अनि असायाहका छोराहरू। जेरहाका मानिसहरू यी थिए जो यरूशलेममा बस्थे।

६यूएल र तिनीहरूका आफन्तहरू। जम्मा ६६० थिए।

७यी मानिसहरू बिन्यामीन कुल समूहका हुन जो यरूशलेममा बस्थे सल्लू मशुल्लामका छोरा थिए। मशुल्लाम होदबियाहका छोरा थिए। होदबियाह हस्सनुआका छोरा थिए। ८यिब्बियाह यरोहामका छोरा थिए। एला उज्जीका छोरा थिए। उज्जी मिक्रीका छोरा थिए अनि मशुल्लाम शपत्याहका छोरा थिए। शपत्याह रूएलका छोरा थिए। रूएल यिबनियाका छोरा थिए। ९बिन्यामीनको वंशावली इतिहासले देखाउँछ कि तिनीहरू ९५६ संख्यामा थिए अनि यरूशलेममा बस्थे। तिनीहरू सबै आफ्ना परिवारहरूका अगुवाहरू थिए।

१०यी ती पूजाहारीहरू हुन जो यरूशलेममा बस्थे। यदायाह, यहोयारीब, याकीन अनि अजर्याह। ११अजर्याह हिल्कियाहका छोरा थिए। हिल्कियाह मशुल्लामका छोरा थिए। मशुल्लाम सादोकका छोरा थिए। सादोक मरायोतका छोरा थिए। मरायोत अहीतूबका छोरा थिए। अहीतूब परमेश्वरको मन्दिरका एक मुख्य अधिकारी थिए। १२त्यहाँ यरोहामका छोरा अदायाह पनि थिए। यरोहाम पशहूरका छोरा थिए। पशहूर मल्कियाहका छोरा थिए अनि त्यहाँ अदीएलका छोरा मसै पनि थिए। अदीएल यहजेराका छोरा थिए। यहजेरा मशुल्लामका छोरा थिए। मशुल्लाम मशिलेमीतका छोरा थिए। मशिलेमीत इम्मेरका छोरा थिए।

१३त्यहाँ १,७६० जना पूजाहारीहरू थिए। तिनीहरू आफ्ना परिवारहरूका अगुवाहरू थिए। तिनीहरू परमेश्वरको मन्दिरमा सेवाको निमित्त जिम्मावार योग्य मानिसहरू थिए।

१४यी लेवी कुल समूहका मानिसहरू हुन जो यरूशलेममा बस्थे यशशूबका छोरा, शमायाह। यशशूब

अञ्जीकामका छोरा थिए। अञ्जीकाम हशब्द्याहका छोरा थिए। हशब्द्याह मररीका सन्तान थिए। १५यरुशलेममा बस्ने बक्बक्कर, हेरेश, गालाल अनि मतन्याह पनि थिए। मतन्याह मीकाका छोरा थिए। मिका जिब्रीका छोरा थिए। जिब्री आसापका छोरा थिए। १६ओबदिया शमायाहका छोरा थिए। शमायाह गालालका छोरा थिए। गालाल यदूतनका छोरा थिए। बेरेक्याह आसाका छोरा थिए। आसा एल्कानाका छोरा थिए। बेरेक्याह नतोपाहतीहरूको नजिकमा बस्थे।

१७यी द्वारपालकहरू हुन जो यरुशलेममा बस्थे। शल्लूम, अक्कूब तल्मोन, अहीमान अनि तिनीहरूका आफन्तहरू। शल्लूम तिनीहरूका प्रधान थिए। १८तिनीहरूले यी दिनहरूमा राजाको द्वारको पूर्वातिर सेवा गर्ने। तिनीहरू लेवी परिवार समूहबाटका द्वारपालकहरू थिए। १९शल्लूम कोरेका छोरा थिए। कोरे एब्बासापका छोरा थिए। एब्बासाप कोरहका छोरा थिए। शल्लूम अनि उसका भाइहरू द्वारपालक थिए। तिनीहरू कोरहका परिवारका थिए। अनि तिनीहरूको काम पवित्र पालका प्रवेश द्वारहरूको रक्षा गर्नु थियो। तिनीहरूले यो काम गरे जसरी तिनीहरूका पिता-पुर्खाहरूले तिनीहरूले भन्दा अधिगर्थे। तिनीहरूका पिता-पुर्खाहरूका काम पवित्र पालको प्रवेशद्वार रक्षा गर्नु थियो। २०अतीतमा पीनहास द्वारपालहरूका निरीक्षक थिए। पीनहास एलाजारको छोरा थिए। परमप्रभु पीनहासको साथमा हुनुहुन्थ्यो। २१जकर्याह जो मेशेलेम्याहका छोरा थिए भेट हुने पालको प्रवेशद्वारका द्वारपालक थिए।

२२जम्मा २१२ जना मानिसहरू भेट हुने पालको द्वार रक्षा गर्नका निम्ति चुनिएका थिए। तिनीहरूका नाउँ तिनीहरूका वंशावलीको इतिहासमा तिनीहरूका गाउँ अनुसार लेखिएका थिए। दाऊद अनि दर्शी शमूएलले तिनीहरूलाई छाने किनभने तिनीहरू विश्वास योग्य थिए। २३द्वारपालकहरू र तिनीहरूका सन्तानहरू परमप्रभुको घर-द्वारहरूको रक्षा गर्ने जिम्मा थिए त्यो पवित्र पालका हो। २४त्यहाँ चारतिर द्वारहरू थिए। पूर्व, पश्चिम, उत्तर अनि दक्षिण। २५द्वारपालकका आफन्तहरू जो साना शहरहरूमा बस्थे प्रत्येक सातदिनमा आउनु पर्थ्यो मौकामा तिनीहरूलाई सहयोग गर्नु पर्थ्यो। तिनीहरू आउँथे अनि हरेक पल्ट सात दिन सम्म द्वारपालकहरूलाई सघाउँथे।

२६चारजना द्वारपालकहरू थिए जो सबै द्वारपालकहरूका प्रधान थिए। तिनीहरू लेवी समूदायका मानिसहरू थिए। तिनीहरूको काम परमेश्वरको मन्दिरका कोठाहरू अनि कोषहरूको हेर चाह विचार गर्नु थियो। २७तिनीहरू परमेश्वरको मन्दिरको रक्षा गर्दै रात भरि जागा रहन्थे। तिनीहरू अनि प्रत्येक बिहान परमेश्वरको मन्दिर खोल्ने काम गर्थे।

२८केही द्वारपालकहरूको काम मन्दिरको सेवाहरूमा

चलाईने थालहरूको हेरचाह गर्नु थियो। तिनीहरूले यी थालहरू गिन्ति गर्थे जब ती ल्याइन्थे। तिनीहरूले पछि पनि ती थालहरू गिन्ति गर्थे जब ती बाहिर लगिन्थे। २९केही द्वारपालकहरूले सजाइने सामग्रीहरू अनि सबै पवित्र थालहरूको हेरचाह गर्नलाई थिए। तिनीहरूले पीठो, दाखरस, तेल, धूप अनि विशेष तेलको हेरचाह गर्दथे। ३०पूजाहारीहरूलाई मात्र मसला मिसाउने काम दिएको थियो।

३१मत्तियाह नाउँका एक लेवी मानिस थिए जसको काम भेटी चढाउनमा उपयोग गरिने रोटी बनाउनु थियो। मत्तियाह शल्लूमका सबै भन्दा जेठा छोरा थिए। शल्लूम कोरह परिवारका थिए। ३२केही द्वारपालकहरू जो कोरहका परिवारमा थिए तिनीहरूको काम हरेक विश्राम दिनमा मेचमा राखिने रोटी तयार पार्नु थियो।

३३लेवीहरू जो सङ्गीतकारहरू अनि आफ्ना परिवारहरूका अगुवाहरू थिए मन्दिरका कोठहरूमा बस्थे। तिनीहरूका अरू काम केहि थिएन किनभने तिनीहरू दिन रात मन्दिरको कामको निम्ति ब्यस्त थिए।

३४यी सबै लेवीहरूका आफ्ना अगुवाहरू थिए। प्रधानहरूको रूपमा तिनीहरूको वंशावलीको सूचीमा नाउँ लेखिएका थियो। तिनीहरू यरुशलेममा बस्थे।

राजा शाऊलको पारिवारिक इतिहास

३५यीएल गिबोनका पिता थिए। यीएल गिबोन शहरमा बस्थे। यीएलकी पत्नीको नाउँ माका थियो। ३६यीएलका सबै भन्दा जेठा छोरा अब्देन थिए। अरू छोराहरू सूर, कीश, बाल, नेर, नादाब, ३७गदोर, अहियो, जकर्याह, अनि मिक्लोत थियो। ३८मिक्लोत शिमामका पिता थिए। यीएलका परिवार यरुशलेममा तिनीहरूका आफन्तहरूका नजिक बस्थे।

३९नेर कीशका पिता थिए। कीश शाऊलका पिता थिए अनि शाऊल जोनाथन, मल्कीशू, अबीनादाब अनि एशबालका पिता थिए।

४०जोनाथनका छोरा मरिब्बाल थिए। मरिब्बाल मीकाका पिता थिए।

४१मीकाका छोराहरू पीतोन, मेलेक, तहरै अनि आहाज थिए। ४२आहाज यादाहका पिता थिए। याराह आलेमेत, अज्मावेत अनि जिप्त्रीका पिता थिए। जिप्त्री मोसाका पिता थिए। ४३मोसा बिनाका पिता थिए। रपायाह बीनाका छोरा थिए। एलासा रपायाहका छोरा थिए अनि आसेल एलासाका छोरा थिए।

४४आसेलका छ जना छोराहरू थिए। तिनीहरूका नाउँ थिए: अञ्जीकाम, बोकारू, इश्माएल, शार्याह, ओबदियाह अनि हानान हो। ती आसेलका छोरा छोरीहरू थिए।

राजा शाऊलको मृत्यु

१० पलिशती मानिसहरू इस्त्राएलका मानिसहरू सित लडे। इस्त्राएलका मानिसहरू पलिशती मानिसहरू देखि भागे। धेरै इस्त्राएलीहरू गिल्बो डॉङामा मारिए। २पलिशतीहरूले शाऊल अनि उनका छोरालाई खेदै गए। तिनीहरूले उनीहरूलाई भेट्टाए अनि मारिदिए। पलिशतीहरूले शाऊलका छोराहरू जोनाथन, अबीनादाब अनि मल्कीशूअलाई मारिदिए। ३शाऊलको चारैतिर घमासान युद्ध भयो। धनुधारीहरूले आफ्ना काँडले शाऊललाई हाने अनि उनलाई घाइतेतुल्याए।

४तब शाऊलले आफ्ना हतियार बोक्नेलाई भने, “तेरो तरवार बाहिर निकाल अनि मलाई मार्न प्रयोग गर। तब ती विदेशीहरूले मलाई चोट पुऱ्याउने छैनन्। अनि मलाई लज्जित बनाउने छैनन् जब तिनीहरू आउँदा।”

शाऊलका हतियार बोक्ने डराए। तिनले शाऊललाई मार्न अस्वीकार गरे। तब शाऊलले आफैलाई मार्न आफ्नै तरवार प्रयोग गरे। तिनी आफ्ना तरवारको चुच्चोमा लडे। ५हतियार बोक्नेले शाऊलको मृत्यु भएको देखे। तब उसले पनि उ तरवारको चुच्चयोमा लडे र आत्माहत्या गरे। ६यसरी शाऊल अनि तिनका तीन जना छोराहरूको पनी मृत्यु भयो। शाऊलका परिवार सबैको एकसाथ मृत्यु भयो।

७बेंसीमा बस्ने सबै इस्त्राएलका मानिसहरूले देखे कि तिनीहरूका आफ्नै सेना भागे। तिनीहरूले देखे कि शाऊल अनि तिनका छोराहरू मरे। यसर्थ तिनीहरूले आफ्ना शहरहरू छोडे र भागे। तब पलिशती मानिसहरू इस्त्राएलका मानिसहरूले छाडेका शहरहरूमा आए अनि पलिशती मानिसहरू ती शहर कब्जागरि बसे।

८भोलि पल्ट पलिशती मानिसहरू मृत शरीरहरूबाट मूल्यवान चीजहरू लिन आए। तिनीहरूले शाऊलको शरीर अनि तिनका छोराहरूका शरीरहरू गिल्बो डॉङामा पाए। ९पलिशतीहरूले शाऊलको शरीरबाट मूल्यवान चीजहरू निकाली लगे। तिनीहरूले शाऊलको शिर अनि हतियारहरू पनी लगे। तिनीहरूले उनीहरूका देशभरि उनीहरूका असत्य देवताहरू अनि उनीहरूका मानिसहरूलाई खबर सुनाउनका निम्ति दूतहरू पठाए। १०पलिशतीहरूले शाऊलको हतियारहरू तिनीहरूका असत्य देवताहरूको मन्दिरमा राखे। तिनीहरूले शाऊलको शिर दागोनको मन्दिरमा भुण्ड्याए।

११याबेश गिलाद शहरमा बस्ने सबै मानिसहरूले पलिशती मानिसहरूले शाऊल प्रति गरेका सबै कुराहरू सुने। १२याबेश गिलादको सबै साहसी मानिसहरू लिएर शाऊल अनि उसका छोराहरूका मृतदेहहरू लिन गए। तिनीहरूले ती मृतदेहहरू याबेश गिलादमा ल्याए। तिनीहरूले शाऊल अनि तिनका छोराहरूको हड्डीहरू

याबेशमा एक विशाल रूखमुनि गाडे। त्यस पछि तिनीहरू सात दिनसम्म उपवास बसे।

१३शाऊलको मृत्यु भयो किनभने तिनी परमप्रभु प्रति विश्वासनीय भएनन्। शाऊलले परमप्रभुका वचन पालन गरेनन्। शाऊलले परमप्रभुलाई सोध्नुको सट्टा एउटा भूतप्रेत खेलाउने कहाँ गए अनि तिनको सल्लाह मागे। १४तिनले परमप्रभुको सल्लाह लिएनन्। त्यसै कारणले परमप्रभुले शाऊललाई मारिदिनु भयो अनि राज्य यिशैको छोरा दाऊदलाई दिनु भयो।

दाऊद इस्त्राएलका राजा हुन्छन्

११ इस्त्राएलका सबै मानिसहरू हेब्रोन शहरमा दाऊदकहाँ आए। तिनीहरूले दाऊदलाई भने, “हामी तपाईंका मासु र रगतहौं। २अतीतमा तपाईंले हामीलाई युद्धमा अगुवाइ गर्नु भयो। तपाईंले शाऊल राजा हुँदा पनि हाम्रो अगुवाई गर्नु भयो। परमप्रभुले तपाईंलाई भन्नु भयो, ‘दाऊद तँ इस्त्राएलका मेरा मानिसहरूको गोठालो हुनेछस्। तँ मेरा मानिसहरूको प्रधान हुनेछस्।’”

३इस्त्राएलका सबै बूढा-प्रधानहरू हेब्रोन शहरमा दाऊद कहाँ आए। दाऊदले हेब्रोनमा परमप्रभु समक्ष ती बूढा-प्रधानहरूसित एक करार गरे अनि ती बूढा-प्रधानहरूले दाऊदलाई अभिषेक गरे। तिनीहरूले तिनलाई इस्त्राएलका राजा बनाए। परमप्रभुले यसो हुन्छ भनी वचन दिनु भएको थियो। परमप्रभुले त्यो वचन दिनका निम्ति शमूएलाई उपयोग गर्नु भएको थियो।

दाऊदले यरूशलेम कब्जा गरेका

४दाऊद अनि इस्त्राएलका सबै मानिसहरू यरूशलेम शहर गए। यरूशलेमलाई त्यस समयमा यबूस भनिन्थ्यो। त्यो शहरमा बस्ने मानिसहरूलाई यबूसी भनिन्थ्यो। त्यो शहरमा ५जो मानिसहरू बस्थे तिनीहरूले दाऊदलाई भने, “तपाईं हाम्रो शहर भित्र आउन सक्नु हुन्न।” तर दाऊदले ती मानिसहरूलाई परास्त गरिदिए। दाऊदले सियोनको किल्ला लिए। यो स्थान दाऊदको शहर बन्यो।

६दाऊदले भने, “त्यो व्यक्ति जसले यबूसी मानिसहरू माथि आक्रमण गर्छ, मेरा सम्पूर्ण सेनाको सेनापति हुनेछ।” यसर्थ योआबले आक्रमणको अगुवाइ गरे। योआब सरूयाहका छोरा थिए। योआब सेनाका सेनापति बने। ७तब दाऊदले किल्लामा आफ्ना घर बनाए। त्यसै कारणले यसलाई दाऊदको शहर नाउँ दिइएको हो। ८दाऊदले किल्ला वरिपरि शहर बसाए। तिनले यो मिल्लो देखि शहर वरिपरिको सबै ठाउँमा पर्खाल बनाए। योआबले शहरका अन्य भागको मरम्मत गरे। ९दाऊद लगातार सफल हुँदै गए। सर्वशक्तिमान परमप्रभु तिनीसित हुनुहुन्थ्यो।

तीन वीरहरू

१०थो सूची दाऊदका विशेष सेनापतिहरूको हो। यी वीरहरू दाऊदसित तिनका राज्यमा अति शक्तिशाली बने। तिनीहरू र इस्त्राएलका सबै मानिसहरूले दाऊदलाई सहयोग गरे अनि तिनलाई राजा बनाए। यो परमेश्वरले वचन दिनु भए जस्तै भयो।

११थो सूची दाऊदका विशेष सैनिकहरूको हो:

याशोबाम हक्मोनी थिए। याशोबाम अधिकारीहरूका अगुवा थिए। याशोबामले एकै पल्टमा तीन सय मानिसहरूलाई आफ्नो भाला प्रयोग गरेर मारे।

१२अर्को अहोही दोदोका छोरा एलाजार थिए। एलाजार ती तीन वीरहरू मध्ये एक थिए। १३एलाजार पास-दम्मीममा दाऊदसँग थिए। पलिशतीहरू युद्ध लड्न तयारीको निमित्त त्यस स्थानमा आएका थिए। त्यस स्थान एक जौले भरिएको खेत थियो। इस्त्राएलीहरू पलिशतीहरू देखि भागे। १४तर ती तीन वीरहरू त्यही खेतमा बसीरहे अनि त्यसलाई रक्षा गरे। तिनीहरूले पलिशतीहरूलाई परास्त गरे। परमप्रभुले इस्त्राएलका मानिसहरूलाई महान विजय दिनुभयो।

१५एकपल्ट, दाऊद अददुलामको ओडारमा थिए, अनि पलिशती सेना तल रपाईमको बेंसीमा थिए। तीसजना वीरहरू मध्ये तीनजना वीरहरू दाऊदलाई ओडार भेटनसम्म पुगे।

१६अर्कोसमय, दाऊद किल्लामा थिए, अनि पलिशती सेनाका एकदल बेतलेहेममा थिए। १७दाऊद तिर्खाएका थिए आफ्ना शहरको पानीका निमित्त यसर्थ तिनले भने, “म चाहन्छु कि कसैले मलाई बेतलेहेम शहरको द्वार नजिकको कूवाबाट केही पानी देओस्।” दाऊदले वास्तवमा त्यो चाहेका थिएनन् तिनी केवल कुरा मात्र गरेका थिए।

१८तर ती तीन जना वीरहरूले पलिशती सेनाहरूको बीच भएर युद्धगर्दै बाटो पौलाए र यी तीन व्यक्तिहरूले बेतलेहेमको शहरद्वार छेउको कूवाबाट केही पानी लिए। तब ती तीन वीरहरूले ल्याएको पानी दाऊदकहाँ ल्याए। दाऊदले पानी पिउन अस्वीकार गरे। तिनले त्यो पानी परमप्रभुलाई भेटेको रूपमा भूँड्या खन्याए। १९दाऊदले भने, “परमेश्वर, म यो पानी पिउँन सकिनँ। यो पानी मैले पिएँ भने ती व्यक्तिहरूको रगत पिएको जस्तो हुनेछ जसले मेरो निमित्त यो पानी ल्याउँन आफ्ना जीवन खतरामा पारे।” त्यस कारण दाऊदले पानी पिउन अस्वीकार गरे। ती तीन जना वीरहरूले यस्ता अनेक साहसी कार्यहरू गरे।

अन्य वीर सैनिकहरू

२०थोआबका भाइ अबीशै यी तीन वीरहरूका प्रधान थिए। तिनले आफ्ना भाला द्वारा ३०० मानिसहरूसित युद्ध गरे अनि तिनीहरूलाई मारिदिए। अबीशै ती तीन

वीरहरू जस्तै प्रसिद्ध थिए। २१अबीशै ती तीस जना वीरहरू भन्दा दोबर प्रसिद्ध थिए। तिनी ती तीन वीरहरू मध्ये एक नभएता पनि तिनी तीसजनाका अगुवा थिए।

२२यहोयादाका छोरा, बनायाह शक्तिशाली “मानिस” थिए। उनी कबसेलबाटका थिए। बनायाहले मोआब देशका दुइजना महान् वीरहरूलाई मारे। एक दिन हिँउ पर्दै थियो, बनायाह भूँड्या भएको खाडल मित्र पसे। अनि एक सिंहलाई मारे। २३अनि बनायाहले एक ठूलो मिश्र देशका सैनिकहरूलाई मारे। ती व्यक्ति प्रायः साँडै सात फीट अग्ला थिए। त्यस मिश्रदेशकाहरू संग एउटा भाला थियो त्यो खूबै ठूलो अनि गहुँगो थियो। त्यो जुलाहाको तानको डण्डा जस्तै ठूलो थियो। बनायाहसित एउटा लहुरो मात्र थियो। बनायाहले त्यो मिश्रदेशीको हातमा भएको भाला अठ्याए र उसकोहातबाट खोसे। तब बनायाहले त्यस मिश्रदेशीलाई उसको आफ्नै भालाद्वारा मारिदिए। २४बनायाह यहोयादाका छोराले अनेक यस्ता साहसी कार्य गरे। बनायाह ती तीन वीरहरू जस्तै प्रसिद्ध थिए। २५बनायाह ती तीसजना वीरहरू भन्दा अधिक प्रसिद्ध थिए, तर पनी तीन वीरहरू मध्येका एकजना तिनी थिएनन्। दाऊदले बनायाहलाई आफ्ना अङ्गरक्षकहरूका प्रधान बनाए।

तीस जना वीरहरू

२६पराक्रमी सैनिकहरूका तीस जना वीर योद्धा यी हुन: योआबका भाई असाहेल, बेतलेहेम दोदोका छोरा एल्हानान; २७शम्मोत, हारोद, हेलेस, पेलोनी, २८ईरा, तकोईका ईक्केशका छोरा; अनातोतका अबीएजेर, २९सिब्वकै हुशाती; ईलै, अहोही; ३०नतोपाका महरै; नतोपाकै बानाका छोरा हेलेद, ३१बिन्यामीनके गिबाका रीबैका छोरा; इतै, पिरातोनका, बनायाह, ३२गाशका खोल्चाहरूका हरै, अर्वातीका अबीएल, ३३ बहरीमका अज्माबेत; शाल्बोनका, एल्याहबा, ३४गीजोनी हाशेमका छोराहरू; जोनाथन, हरारी शागेका छोरा; ३५अहीआम, हरारी साकारका छोरा; एलीपाल, ऊरका छोरा, ३६मेकराहका हेपेर, अहियाह, पेलोनी, ३७कार्मेली हेस्त्रो, एज्बैका छोरा; नरै, ३८नातानका भाइ; योएल, हप्तीका छोरा; मिभार, ३९अम्मोनी; सेलेक, बेरोतका; नहरै, नहरैले सरूयाहका छोरा योआबको कवच बोकेका थिए। ४०येतेरी, ईरा, सतत्री, गारेब, ४१अहलैका छोरा हित्ती, उरियाह, जाबाद, ४२अदीन, रूबेनको कुल समूहका शीजाका छोरा; अदीना रूबेनको कुल समूहका अगुवा थिए, अनि उसित तीस वीरहरू थिए। ४३हानान, माकाका छोरा; मिन्नी, योशापात, ४४उज्जीयाह, अशतेराती; होतामका छोराहरू शामा अनि यीएल, अरोएका ४५यदीएल, शिप्तीका छोरा अनि तिनका भाइ तिजी योहा, ४६महाबी, एदीएल, यरीबै अनि योशब्याह,

एल्नामका छोराहरू, यित्मा, मोआबी; ४७एलीएल; ओबेद अनि योबाका यासीएल।

दाऊदसँग भएका साहसी मानिसहरू

१२ यो मानिसहरूको सूची थियो जो दाऊद कहॉ समिलित हुन आएका थिए जब तिनी सिक्लगमा थिए। यो त्यस समयको कुरा थियो जब दाऊद कीशका छोरा शाऊलबाट लुकेका थिए। यी मानिसहरूले दाऊदलाई युद्धमा सहायता गरेका थिए। २यी मानिसहरू आफ्ना दाहिने वा देब्रेहातले आफ्ना धनुहरूबाट काँड हान्न सिपालू थिए। तिनीहरूले दुवै हातले आफ्ना घुयेत्रोद्वारा पनि ढुङ्गा हान्न सक्थे। तिनीहरू बिन्यामीनका कुल समूहका शाऊलका आफन्तहरू थिए। तिनीहरू थिए! ३अहीएजेर, तिनीहरूका प्रधान अनि योआश; अहीएजेर अनि योआश गिबीयाती शेमाहका छोराहरू थिए। यजीएल अनि पेलेत; यजीएल र पेलेत अज्मावेतका छोराहरू थिए। बराका र येहू अनातोत शहरका थिए। ४यिश्मायाह गिबोन शहरका थिए। यिश्मायाह तीन वीरहरू मध्य एक थिए अनि तिनी तीन वीरहरूका प्रधान पनि थिए। यिर्मयाह, यहजीएल, योहानान अनि योजाबाद- गदेरा ती मानिसहरूबाट; ५एलूजै- यरीमोत, बाल्याह, अनि शमर्याह, शपत्याह, हारूपी, ६एल्काना, यिथियाह अज्रेल, योएजेर अनि याशोबाम, सबै कोरहका परिवार समूहका; ७योएलह अनि जबदियाह, गोदोर शहरका यरोहामका छोराहरू हुन।

गादी मानिसहरू

८गाद कुल समूहका एक भाग दाऊदसँग मरूभूमिमा तिनका किल्लामा आएर मिले। तिनीहरू युद्धका निम्ति शिक्षा पाएका साहसी सैनिकहरू थिए। तिनीहरू ढाल अनि भाला चलाउनमा सिपालू थिए। तिनीहरू सिंह जस्तै भीषण देखिन्थे। अनि तिनीहरू पर्वतमा मृगजस्तै छिटो दगुर्न सक्थे।

९एजेर गाद कुल समूहबाट सेनाका प्रधान थिए। ओबदियाह अधिकारमा दोस्रो दर्जाका थिए। एलिआब अधिकारमा तेस्रो दर्जाका थिए। १०मिश्मन्ना अधिकारमा चौथा दर्जाका थिए। यिर्मयाह अधिकारमा पाँचौं दर्जाका थिए। ११अतै अधिकारमा छैटौं दर्जाका थिए। एलीएल अधिकारमा सातौं दर्जाका थिए। १२योहानान अधिकारमा आठौं दर्जाका थिए। एल्जाबाद अधिकारमा नवौं दर्जाका थिए। १३यिर्मयाह अधिकारमा दशौं दर्जाका थिए। मकबनै अधिकारमा एघारौं दर्जाका थिए।

१४ती मानिसहरू गादी सेनाका प्रधानहरू थिए। त्यस समूहका सबैभन्दा कमजोर सैनिकले पनि शत्रुका एकसय सैनिकहरूसित युद्ध गर्न सक्थे। त्यो परिवार समूहका सबै भन्दा बलवान सैनिक शत्रुका एकहजार सैनिकहरूसित युद्ध गर्नसक्थे। १५गाद कुल समूहका मानिसहरू

सैनिक थिए जो वर्षको पहिलो महीना यर्दन नदी पारी जान्थे। त्यो वर्षाको समय थियो जब यर्दन नदीमा बाढी आइरहेथ्यो। तिनीहरूले बेंसीहरूमा बस्ने सबै मानिसहरूलाई खेदी पठाए। तिनीहरूले ती मानिसहरूलाई पूर्व र पश्चिम तिर खेदे।

दाऊदसँग अन्य सैनिकहरू मिले

१६बिन्यामीन र यहूदाका कुल समूहहरूबाट अन्य मानिसहरू किल्लामा दाऊदकहॉ आए। १७दाऊद तिनीहरूलाई भेट्न बाहिर गए। दाऊदले तिनीहरूलाई भने, “यदि तिमीहरू शान्तिसित मलाई सहायता गर्न आएका हौ भने म तिमीहरूलाई स्वागत गर्छु। मेरो साथ बस। तर यदि तिमीहरू मेरो जासूसी गर्न आएका हौ भने, जब मैले केही नराप्रो गरेको छैन तब हाम्रा पिता-पुर्खाहरूका परमेश्वरले हेर्नु हुनेछ तिमीहरूले के गर्छौ भनी अनि तिमीहरूलाई दण्ड दिनु हुनेछ।”

१८अमासै तीस वीरहरूका अगुवा थिए। तब, आत्माद्वारा बोल्यो अनि भन्यो।

“दाऊद, हामी तपाईंका हौं। यिशैका छोरा, हामी तपाईंसित छौं, तपाईंलाई शान्ति, शान्ति होस्! ती मानिसहरूलाई शान्ति होस् जसले तपाईंलाई सहायता गरे! किन? किनभने तपाईंको परमेश्वरले तपाईंलाई सहायता गर्नुहुन्छ।”

यसकारण दाऊदले यी मानिसहरूलाई आफ्ना समूहमा स्वागत गरे अनि तिनीहरूलाई उसका सेनाहरूका अधिकारीहरू बनाए।

१९मनश्शेका कुल समूहका केही मानिसहरू पनि दाऊदसित मिले। जब तिनीहरू दाऊदसित मिले तब तिनी पलिशतीहरूका साथ शाऊलसित युद्ध गर्न गए। तर दाऊद अनि तिनका मानिसहरूले पलिशतीहरूलाई वास्तवमा सहायता गरेनन्। पलिशती प्रधानहरूले तिनीहरूलाई दाऊदले सहायता गरिरहेछन भन्ने विषयमा कुरा गरे, तब तिनीहरूले तिनलाई पठाइदिने निश्चय गरे। ती शासकहरूले भने, “यदि दाऊद तिनका मालिक शाऊल कहॉ फर्के भने हाम्रा शिरहरू काटिने छन्।” २०यी मनश्शेका मानिसहरू थिए जो दाऊदसँग मिलेका थिए जब तिनी सिक्लग शहर गए: अदनाह, योजाबाद, यदीएल, मीकाएल, योजाबाद, एलीहू अनि सिल्लतै। यी सबै जना मनश्शेका कुल समूहबाट सेना अध्यक्षहरू थिए। २१तिनीहरूले दाऊदलाई नराप्रो मानिसहरूसित लडन सहायता गरेका थिए। ती नराप्रो मानिसहरू देशको चारै तिर गएर मानिसहरूका सामानहरू चोर्थे। मनश्शेका यी सबै मानिसहरू साहसी सैनिकहरू थिए। तिनीहरू दाऊदका सेना प्रधानहरू भए। २२धेरै भन्दा धेरै मानिसहरू दिन प्रतिदिन दाऊदलाई सहायता गर्नआए। यसरी दाऊदका धेरै शक्तिशाली सेनाहरू भए।

अन्य मानिसहरू हेब्रोनामा दाऊद संग मिले

२३थी संख्याहरू ती मानिसहरूका हुन जो हेब्रोना शहरमा दाऊद कहाँ आए। यी मानिसहरू युद्धका निम्ती तयार थिए। तिनीहरू शाऊलको राज्याधिकार दाऊदलाई दिन आए। यो त्यही कुरा थियो जो हुने छ भनी परमप्रभुले भन्नु भएको थियो। यो तिनीहरूको संख्या हो:

२४यहूदाका कुल समूहबाट युद्धका निम्ति ६,८०० मानिसहरू तयार थिए। तिनीहरूले ढाल र भालाहरू बोक्थे।

२५शिमोनका कुल समूहबाट ७,१०० मानिसहरू थिए। तिनीहरू युद्धका निम्ति तयार सहासी सैनिकहरू थिए।

२६लेवीका कुल समूहबाट ४,६०० मानिसहरू थिए। २७यहोयादा त्यो समूहमा थिए। तिनी हारून परिवारका अगुवा थिए। यहोयादासित ३,७०० मानिसहरू थिए।

२८सादोक पनि त्यस समूहमा थिए। तिनी एक साहसी युवा सैनिक थिए। तिनी आफ्ना परिवारका बाईस जना अधिकारीहरूसित आए।

२९बिन्यामीन कुल समूहबाट ३,००० मानिसहरू थिए। तिनीहरू शाऊलका आफन्तहरू थिए। धेरै जसो यी मानिसहरू त्यस बेलासम्म शाऊलका परिवार प्रति विश्वासनीय रहे।

३०एप्रैम कुल समूहबाट २०,८०० मानिसहरू थिए। तिनीहरू साहसी सैनिकहरू थिए। तिनीहरू आफ्ना गोत्र अनुसार प्रसिद्ध मानिसहरू थिए।

३१मनशे कुल समूहका आधाबाट १८,००० मानिसहरू थिए। तिनीहरूलाई नाउँद्वारा आउनु अनि दाऊदलाई राजा बनाउन बोलाइयो।

३२इस्साकार कुल समूहबाट २०० बुद्धिमान अगुवाहरू थिए। ती मानिसहरूले उचित समयमा इस्त्राएलले गर्नु पर्ने ठीक कुराहरू जान्दथे। तिनीहरूका आफन्तहरूले तिनीहरूको आदेश भन्द थिए।

३३जबूलन कुल समूहमा ५०,००० शिक्षित सैनिकहरू थिए। तिनीहरू सबै किसिमका हतियारहरू चलाउनमा सिपाळू थिए। तिनीहरू दाऊद प्रति खुबै बफादारी थिए।

३४नप्तली कुल समूहबाट १,००० अधिकारीहरू थिए। तिनीहरूसित ३७,००० मानिसहरू थिए। ती मानिसहरू ढाल अनि भालाहरू बोक्थे।

३५दान कुल समूहबाट २८,६०० मानिसहरू युद्धका निम्ति तयार थिए।

३६आशेर कुल समूहबाट युद्धका निम्ति ४०,००० शिक्षित सैनिकहरू तयार थिए।

३७यर्दन नदीको पूर्व तर्फबाट रूबेन गाद अनि मनशेका आधा कुल समूहबाट १,२०,००० मानिसहरू

थिए। ती मानिसहरूसित सबै किसिमका हतियारहरू थिए।

३८ती सबै मानिसहरू साहसी लडाकुहरू थिए। तिनीहरू दाऊदलाई राजा तुल्याउन दृढ संकल्प गरेर हेब्रोनामा आएका थिए। समस्त इस्त्राएलका राजा बनाउन पूर्ण सहमत भएर हेब्रोना शहरमा इस्त्राएलका अन्य सबै मानिसहरू पनि दाऊद राजा हुनु पर्छ, भन्ने कुरामा सहमत थिए। ३९ती मानिसहरूले दाऊदसित हेब्रोनामा तीन दिन बिताए। तिनीहरूले खाए अनि पिए किनभने तिनीहरूका आफन्तहरूले तिनीहरूका निम्ति खाने कुरा तयार गरेका थिए। ४०तिनीहरूका ती क्षेत्रका छिमेकीहरूले पनि जहाँ इस्साकार, जबूलन अनि नप्तलीका कुल समूहहरू बस्थे! खाने कुरा, गधा, ऊँट, खच्चर अनि गोरूहरूमा लिएर आए। तिनीहरूले प्रशस्त मात्रामा पीठो, नेभाराका डल्ला, किसमिसका भुम्पा, दाखका डल्ला, दाखरस, तेल गाई गोरूहरू अनि भेडाहरू ल्याए। इस्त्राएलका मानिसहरू अत्यन्त प्रसन्न थिए।

करारको सन्दूक फर्काई ल्याएको

१३ दाऊदले आफ्ना सेनाका सबै अधिकारीहरूसित कुरा-काँनी गरे। रतब दाऊदले इस्त्राएली मानिसहरूलाई एक साथ बोलाए। तिनले उनीहरूलाई भने, “यदि तिमीहरूको राम्रो विचार होभन्ने सम्भन्धै भने, अनि यदि परमप्रभु यही चाहनुहुन्छ इस्त्राएलका सबै क्षेत्रमा हाम्रा दाज्यू-भाईहरूलाई हामी सन्देश पठाऔं साथै पूजाहारीहरू अनि लेवीहरू कहाँ पनि सन्देश पठाऔं जो हाम्रा दाज्यू-भाईहरूसित आफ्ना शहरहरू र ती शहर नजिकका खेतहरूमा बस्छन्। सन्देशमा तिनीहरूलाई आउनु अनि हाम्रो साथ रहनु भनियोस्। ३करारको सन्दूकलाई यरूशलेममा हामीकहाँ पर्काई ल्याऔं। हामीले करारको सन्दूकको वास्ता गरेका थिएनौं जब शाऊल राजा थिए।” ४यसर्थ इस्त्राएलका सबै मानिसहरू दाऊदसँग सहमत भए। तिनीहरू सबैले सोचे यसो गर्नु नै उचित हुनेछ।

५यसर्थ दाऊदले मिश्रदेशको शिहोर नदी देखि लेबो हमात शहर सम्मका सबै इस्त्राएलका मानिसहरूलाई भेला गरे। करारको सन्दूकलाई किर्यत-यारीमबाट फर्काई ल्याउनदा तिनीहरू साथमा आए। ६दाऊद र तिनका साथमा सबै इस्त्राएलका मानिसहरू यहूदाको बालाहामा गए। बालाहा, किर्यत यारीमको अर्को नाउँ हो। तिनीहरू करारको सन्दूक बाहिर ल्याउनका निम्ति त्यहाँ गए। त्यो करारको सन्दूक परमेश्वर परमप्रभुको सन्दूक हो। उहाँ करूब स्वर्ग दूतहरूको माथि बस्नुहुन्छ। यो त्यो सन्दूक हो जसलाई परमप्रभुको नाउँद्वारा पुकारिन्छ।

७मानिसहरूले अबीनादाबको घरबाट करारको सन्दूक सारे। तिनीहरूले सन्दूकलाई नयाँ रथमा राखे। उज्जाह अनि अहियोले रथ हाँक्दै लगे।

दाऊद अनि इस्राएलका सबै मानिसहरू परमेश्वरको समक्ष उत्सव मनाइरहेका थिए। तिनीहरूले परमेश्वरको स्तुति गर्दै थिए अनि गीतहरू गाउँदै थिए। तिनीहरू सारङ्गी, वीणा, ढोल, भ्याली, खैँजडी अनि तुरही बजाउँदै थिए।

६तिनीहरू किदोनको खलामा आए। रथ तान्ने साँढेहरू ठोक्किए अनि करारको सन्दूक भण्डै लड्यो। उज्जाहले सन्दूक समात्न हात बढाए। १०परमप्रभु उज्जाहसित खुबै रिसाउनु भयो। परमप्रभुले उज्जाहलाई मारिदिनु भयो किनभने उसले सन्दूक छोएका थिए। यसरी उज्जाह त्यतिनैखेर परमेश्वरको समक्ष मरे। ११परमेश्वरले उहाँको क्रोध उज्जाह प्रति देखाउनु भयो अनि यसले दाऊदलाई अप्रशन्त तुल्यायो। त्यस समय देखि अहिले सम्म त्यस स्थानलाई “पेरेस-उज्जाह” भनिन्छ।

१२दाऊद त्यस दिन परमेश्वर देखी भयभीत भए। दाऊदले भने, “म करारको सन्दूक यहाँ मेरोमा ल्याउन सकिनँ।” १३यसर्थ दाऊदले करारको सन्दूक आफूसित दाऊदको शहरमा लगेगन् तर तिनले एकातिर लागे गिन्ती ओबेद-एदोमको घरमा छोडे। ओबेद-एदोम गात शहरका थिए। १४करारको सन्दूक ओबेद-एदोमका परिवारसित उनको घरमा तीन महीना सम्म रहयो। परमप्रभुले ओबेद-एदोमका परिवारलाई अनि ओबेद-एदोमका हरेक वस्तुलाई आशिष दिनुभयो।

दाऊदको राज्य बिस्तार हुन्छ

१४ हीराम सोर शहरका राजा थिए। हीरामले दाऊदकहाँ दूतहरू पठाए। हीरामले देवदार बृक्षका मूढाहरू, डकर्मी र सिकर्मीहरू पनि दाऊद कहाँ पठाए। हीरामले ती दाऊदको निम्ति महल निर्माण गर्नलाई पठाए। रतब दाऊदले देखे कि परमप्रभुले साँच्चै नै तिनलाई इस्राएलका राजा बनाउनु भयो। परमप्रभुले दाऊदको राज्यलाई खुबै विशाल अनि शक्तिशाली तुल्याइदिनु भयो। परमेश्वरले यसो गर्नुभयो किनभने उहाँले दाऊदलाई अनि इस्राएलका मानिसहरूलाई प्रेम गर्नुहुन्थ्यो।

३दाऊदले यरूशलेम शहरमा धेरै स्त्रीहरूलाई विवाह गरे। अनि तिनका धेरै छोरा छोरीहरू भए। ४यरूशलेममा जन्म भएका दाऊदका छोरा छोरीहरूका नाँउ यी हुन्: शम्मूअ, शोबाब, नातान, सुलेमान, ५यिभार, एलीशूअ, एल्पेलेत, ६नोगह, नेपेग, यापी, ७एलीशामा, बेलीयादा अनि एलीपेलेत।

दाऊदले पलिशतीहरूलाई पराजित गर्छन्

८पलिशती मानिसहरूले सुने कि दाऊद इस्राएलका राजा चुनिएकाछन्। यसर्थ सबै पलिशती मानिसहरू दाऊदको खोजिमा गए। दाऊदले यस विषयमा सुने।

तब तिनी पलिशती मानिसहरूसित युद्ध गर्न निक्ले। ९पलिशती मानिसहरूले रपाईमको बेंसीमा बस्ने मानिसहरू माथि आक्रमण गरे अनि तिनीहरूका सर सामानहरू चोरे। १०दाऊदले परमेश्वरलाई सोधे, “के म जाऊँ अनि पलिशती मानिसहरूसित युद्ध गुरु? के मलाई तपाईंले उनीहरूलाई परास्त गर्नु दिनुहुन्छ?”

परमप्रभुले दाऊदलाई उत्तर दिनु भयो, “जा, म तँलाई ती पलिशती मानिसहरूलाई परास्त पार्न दिनेछु।”

११तब दाऊद र तिनका मानिसहरू बाल पराजीम शहरसम्म गए। त्यहाँ दाऊद अनि तिनका मानिसहरूले पलिशती मानिसहरूलाई परास्त गरे। दाऊदले भने, “भत्केको बाँधबाट पानी छुट्छ। त्यही प्रकारले परमेश्वरले मेरो शत्रुहरू माथि छुट्नु भयो। परमेश्वरले मेरो माध्यमबाट यसो गर्नुभयो।” त्यसै कारणले त्यस स्थानको नाउँ बाल-पराजीम राखिएको हो। १२पलिशती मानिसहरूले बाल पराजीममा आफ्ना मूर्तिहरू छोडेका थिए। दाऊदले आफ्ना मानिसहरू ती मूर्तिहरूलाई जलाउने आदेश दिए।

पलिशती मानिसहरू माथि अर्को विजय

१३पलिशतीहरूले रपाईमको बेंसीमा बस्ने मानिसहरू माथि फेरि आक्रमण गरे। १४दाऊदले फेरी परमेश्वरसित प्रार्थना गरे। परमेश्वरले दाऊदको प्रार्थनाको उत्तर दिनुभयो। परमेश्वरले भन्नु भयो, “दाऊद, जब तँ आक्रमण गर्दा पलिशतीहरूको पछि पहाड़ तिर नलाग। त्यसको साटो तिनीहरूको चारै तिर जा अनि पीपलका रूखहरूका पहाड़ी पट्टी लुक। १५अनि त्यस समयमा तिमीले किम्बूको टुप्पोहरूबाट हिडीरहेको आवाज सुन्ने छौ। तब तिमीले पलिशतीहरू माथि आक्रमण गर्नु नै पर्छ। तिमीले यसो अवश्यै गर्नु पर्छ। परमेश्वर आफै तिमीहरूका अघि अघि पलिशतीका सेनाहरूलाई प्रहार गर्न जानुहुनेछ।” १६दाऊदले त्यसै गरे जो परमेश्वरले तिनलाई गर्नु भन्नुभएको थियो। यसरी दाऊद अनि तिनका मानिसहरूले पलिशती सेनालाई परास्त गरे। तिनीहरूले गिबोन शहरदेखि गेजेर शहर सम्मका सबै पलिशती सेनाहरूलाई मारे। १७यसरी दाऊद सबै देशहरूमा प्रसिद्ध भए। परमप्रभुले सबै राष्ट्रहरूलाई दाऊददेखी भयभीत तुल्याउनु भयो।

यरूशलेममा करारको सन्दूक

१५ दाऊदले आफ्ने निम्ति दाऊदशहरमा राजमहलहरू बनाए। तब तिनले करारको सन्दूक राखलाई एउटा स्थान बनाए। तिनले त्यसका निम्ति पाल टाँगे। रतब दाऊदले भने, “लेवीहरूलाई मात्र करारको सन्दूक बोक्ने अनुमति छ। किनभने तिनीहरू हुन् जसलाई परमप्रभुले करारको सन्दूक बोक्न

अनि सदा सर्वदा उहाँको सेवा गर्नका निम्ति छान्नु भएको थियो।”

३दाऊदले इस्त्राएलका सबै मानिसहरूलाई यरूशलेममा एकसाथ भेट्नु भने जब लेवीहरूले करारको सन्दूकलाई बोकेर तिनले यसको निम्ति बनाएको स्थान मा ल्याउने छन्। ४दाऊदले हारूनका सन्तानहरू र लेवीहरूलाई एक साथ बोलाए। ५कहातका परिवार समूहबाट १२० मानिसहरू थिए। ऊरीएल तिनीहरूका मुखिया थिए। ६मरारीका परिवार समूहबाट २२० मानिसहरू थिए। असायाह तिनीहरूका अगुवा थिए। ७गेशोमका परिवार समूहबाट १३० जना मानिसहरू थिए। योएल तिनीहरूका अगुवा थिए। ८एलीसापानका परिवार समूहबाट २०० मानिसहरू थिए। शमायाह तिनीहरूका मुखिया थिए। ९हेब्रोनका परिवार समूहबाट ८० जना मानिसहरू थिए। तिनीहरूका मुखिया एलीएल थिए। १०उज्जीएलका परिवार समूहबाट ११२ जना मानिसहरू थिए। तिनीहरूका मुखिया अम्मोनीदाब थिए।

पूजाहारी र लेवीहरूसित दाऊद कुराकानी गर्छन्

११तब दाऊदले पूजाहारीहरू, सादोक अनि अबियाथारलाई तिनी कहाँ आउनु भने। दाऊदले यी लेवीहरूलाई पनि तिनी कहाँ आउनु भने, उरीएल, असायाह, योएल, शमायाह, एलीएल अनि अम्मोनादाब। १२दाऊदले तिनीहरूलाई भने, “तिमीहरू लेवी कुल समूहका अगुवाहरू हो। तिमीहरू र अन्य लेवीहरूले आफैलाई पवित्र बनाउनु पर्छ। त्यसपछि करारको सन्दूकलाई मैले त्यसको निम्ति बनाएको स्थानमा ल्याउनु पर्छ। १३अघिल्लो पल्ट करारको सन्दूक कसरी बोक्नु पर्ने भनी हामीले परमप्रभुलाई सोधेौं। तिमी लेवीहरूले त्यो बोकेनौं अनि त्यसै कारण परमप्रभुले हामीलाई दण्ड दिनुभयो।”

१४तब पूजाहारी र लेवीहरूले स्वयमलाई पवित्र तुल्याए जसद्वारा तिनीहरूले परमप्रभु इस्त्राएलका परमेश्वरको करारको सन्दूक बोक्न सके। १५लेवीहरूले मोशाले आदेश गरे भैं करारको सन्दूकलाई आफ्ना काँधमा बोक्नमा निम्ति विशेष डन्डा प्रयोग गरे। तिनीहरूले करारको सन्दूक परमप्रभुले भन्नु भए अनुसार बोके।

सङ्गीतकारहरू

१६दाऊदले लेवीहरूलाई आफ्ना सङ्गीतकार दाज्यू-भाईहरूलाई ल्याउनु भने। सङ्गीतकारहरूले बाजा, वीणा, सारङ्गी अनि भ्यालीहरू ल्याउनु पर्ने अनि खुशीको गीत गाउनु पर्ने थियो।

१७तब लेवीहरूले हेमान अनि उसका दाज्यू-भाईहरू आसाप अनि एतानलाई ल्याए। हेमान योएलका छोरा थिए। आसाप बेरेक्याहका छोरा थिए। एतान कुशायाहका

छोरा थिए। यी मानिसहरू मरारीका परिवार समूहका थिए। १८तिनीहरूको परिवारमा दोस्तो दर्जाका थिए। तिनीहरू जकर्याह, याजीएल, शमीरामोत, यहीएल, उन्नी, एलीआब, बनायाह, मासेयाह, मत्तियाह, एलीपलेहु, मिक्नेयाह ओबेद एदोम र यीएल यी मानिसहरू द्वार पालहरू थिए।

१९सङ्गीतकार हेमान, आसाप अनि एतानले काँसाका भ्यालीहरू बजाए। २०जकर्याह, अजीएल, शमीरामोत, यहीएल, उन्नी, एलीआब, मासेयाह अनि बनायाहले अलामोत सारङ्गी बजाए। २१मत्तियाह, एलीपलेहु मिक्नेयाह, ओबेद-एदोम यीएल अनि अजज्याहले शिमीनीत निदेशक अनुसार वीणा बजाए। यो तिनीहरूको प्रतिदिनको कार्य थियो। २२लेवी प्रमूख कनन्याह गाउने जिम्मामा थिए। कनन्याहले यो काम पाए किनभने तिनी गाउनमा खूबै निपुण थिए।

२३बेरेक्याह अनि एल्काना करारको सन्दूकका दुइ रक्षकहरू थिए। २४पूजाहारीहरू शबन्याह, योशापात, नतनेल, अमासै, जकर्याह, बनायाह अनि एलीएजेरको काम करारको सन्दूक अधि-अधि हिँडदा तुरही बजाउने थियो। ओबेद-एदोम अनि यहियाह करारको सन्दूकका अन्य रक्षकहरू थिए।

२५दाऊद, इस्त्राएलका बूढा-प्रधानहरू अनि सेनाका कप्तानहरू करारको सन्दूक लिन गए। तिनीहरूले त्यसलाई ओबेद एदोमको घर बाहिर निकाले। प्रत्येक व्यक्ति खुशी थिए। २६परमेश्वरले लेवीहरूलाई सहायता गर्नु भयो जसले करारको सन्दूक बोकेका थिए। तिनीहरूले सातवटा साढे र सातवटा भेडाहरूको बलिदिए। २७सबै लेवीहरू जसले करारको सन्दूक बोकेका थिए तिनीहरूले मलमलका राम्रा पोशाक लगाएका थिए। कनन्याह, गाउने जिम्माका व्यक्ति अनि सबै गायकहरूका मलमलका राम्रा पोशाकहरूमा थिए। दाऊदले पनि मलमल द्वारानिर्मित राम्रा पोशाक लगाएका थिए। अनि दाऊदले उत्तम मलमलद्वारा निर्मित एपोद पनि लाएका थिए।

२८यसरी इस्त्राएलका सबै मानिसहरूले करारको सन्दूक ल्याए। तिनीहरूले जय-जयकार गरे, तिनीहरूले नरसिङ्गा तुरहीहरू र भ्याली, वीणा अनि सारङ्गीहरू बजाए।

२९जब करारको सन्दूक दाऊदको शहरमा ल्याइपुर्खाइयो, मीकलले भ्यालबाट हेरिन्। मीकल शाऊलकी छोरी थिइन्। तब तिनले राजा दाऊदलाई नाचै गरेका अनि यन्त्रहरू बजाउँदै गरेका देखिन्, अनि तिनले दाऊद प्रतिको आफ्नो श्रद्धा हराइन अनि तिनले सोचिन दाऊदले आफैलाई मूर्ख बनाइरहेछन्।

१६ लेवीहरूले करारको सन्दूक ल्याए अनि त्यसलाई दाऊदले टाँगेको पालभित्र राखे। त्यस पछि तिनीहरूले परमेश्वरलाई होमबलि र मेलबलि अर्पण

गरे। रदाऊदले होमबलि अनि मेलबलि चढाइ सकेपछि तिनले परमप्रभुको नाउँमा मानिसहरूलाई आशीर्वाद दिए। स्वयं स पछि तिनले हरेक इस्त्राएली पुरुष र स्त्रीहरूलाई एउटा-एउटा रोटी, केही खजूरका भुप्पा अनि किसमिसहरू दिए।

४तब दाऊदले करारको सन्दूकको अघि सेवा गर्न का निमित्त केही लेवीहरूलाई चुने। ती लेवीहरूको काम उत्सव मनाउने, धन्यवाद दिने अनि इस्त्राएलका परमप्रभु परमेश्वरको स्तुति गाउने थियो। ५आसाप पहिलो दलका प्रमुख थिए। आसापका दलले भ्याली बजाए। जकर्याह दोस्रो दलका प्रधान थिए। अन्य लेवीहरू यीएल, शमीरामोत, यहीएल, मत्तियाह, एलीआब, बनायाह, ओबेद एदोम अनि यीएल थिए। यी मानिसहरूले वीणा, अनि सारङ्गी बजाए। ६बनायाह अनि यहजीएल पूजाहारीहरू थिए जसले सदैव करारको सन्दूक अघि तुरही बजाउथे। ७यो त्यसबेला थियो जब दाऊदले पहिलो पल्ट आसाप अनि उनका भाइहरूलाई परमप्रभुको स्तुतिगान गर्ने काम दिएका थिए।

दाऊदको धन्यवादको गीत

८परमप्रभुको स्तुति गर। उहाँको नाउँ पुकार। मानिसहरूलाई ती महान कार्यहरूको बारेमा भन जो परमप्रभुले गर्नु भएको छ।

९परमप्रभुको निमित्त गाओ। परमप्रभुको निमित्त स्तुति गान गर। उहाँका आश्चर्यकर्महरूको विषयमा सुनाऊ।

१०परमप्रभुको पवित्र नाउँको गौरव गर। परमप्रभु तर्फ आउने सबै मानिसहरू, प्रसन्न होऊ।

११परमप्रभु र उहाँको शक्ति तर्फ हेर। परमप्रभु कहाँ जाऊ अनि उहाँको सहायता सधैं खोज।

१२ती अचम्मका कामहरू सम्भ्र जो परमप्रभुले गर्नु भएको छ। उहाँका फैसलाहरू अनि उहाँले गर्नु भएका शक्तिशाली कार्यहरूको स्मरण गर।

१३इस्त्राएलका मानिसहरू परमप्रभुका दास हुन्। याकूबका सन्तानहरू परमप्रभुका चुनिएका मानिसहरू हुन्।

१४परमप्रभु हाम्रा परमेश्वर हुनुहुन्छ। उहाँले संसार भनि नै न्याय राख्नु हुन्छ।

१५उहाँको करार सदैव सम्भ्र। उहाँले ती आज्ञाहरू हजारौ पुस्ताहरूका निमित्त दिनुभएको छ।

१६त्यो करारलाई सम्भ्र जो परमप्रभुले अब्राहामसित गर्नु भएको थियो। उहाँले इसहाकसित गर्नु भएको प्रतिज्ञा सम्भ्र।

१७परमप्रभुले यसलाई याकूबको निमित्त विधि बनाउनु भयो। यो करार इस्त्राएलसितको हो जो सदैव लगातार चलिरहन्छ।

१८परमप्रभुले इस्त्राएललाई भन्नु भयो: “मैले तिमीलाई

यो कनानको भूमि सुम्पि दिएँ। यो तिम्रो पैतृक सम्पत्तिको भाग हुनेछ।”

१९जब तिनीहरू एउटा सानो संख्याका मानिसहरू मात्र थिए, अनि केही समयको लागि अन्य राज्यहरूसँग बसि रहे।

२०तिनीहरू एक राष्ट्रदेखि अर्को राष्ट्रमा गए। तिनीहरू एक राज्य देखि अर्को राज्यमा गए।

२१तर परमप्रभुले कसैलाईपनि तिनीहरू माथि चोट पुर्याउन दिनु भएन। परमप्रभुले तिनीहरूलाई चोट नपुर्याउनु भनी राजाहरूलाई चेतावनी दिनुभयो।

२२परमप्रभुले ती राजाहरूलाई भन्नु भयो, “मेरो अभिषेक भएका व्यक्तिहरूलाई चोट नदेऊ। मेरा अगमवक्ताहरूलाई चोट नदेऊ।”

२३सारा पृथ्वीका मानिस हो, परमप्रभुको निमित्त गाओ। हामीलाई बचाउने परमप्रभुको बारेमा हरेक दिन तिमिले असल समाचार भन्नुपर्छ।

२४सबै राष्ट्रलाई परमप्रभुको महिमाको विषयमा घोषणा गर। हरेकलाई भन उहाँ कति अद्भुत हुनुहुन्छ।

२५परमप्रभु महान् हुनुहुन्छ, अनि धेरैले उहाँको महिमा गाउँछन्, परमप्रभुको डर सबै देवताहरूका भन्दा धेरै भयभित हुन्छ।

२६किन? किनभने संसारमा सबै देवताहरू केवल व्यर्थका मूर्तिहरू हुन्। तर परमप्रभुले आकाश बनाउनु भयो।

२७परमप्रभुको महिमा अनि गौरव छ। शक्ति र आनन्दले ठाउँ भर्दछ जहाँ बस्नु हुन्छ।

२८परिवारहरू अनि समूहहरू, परमप्रभुको महिमा र शक्तिको प्रशंसा गर।

२९परमप्रभुको प्रशंसा र उहाँको नाउँको महिमा होस्। परमप्रभु प्रति तिमीहरूका भेटीहरू ल्याऊ। परमप्रभु अनि उहाँको पवित्र सुन्दरताको आराधना गर।

३०उहाँको सामुने डराओ, जो सबै पृथ्वीमाथि छ। जतिसक्दो संसार दृढ निमार्ण गरिएको छ। यो हल्लिने छैन।

३१पृथ्वी अनि आकाश प्रशन्न होऊन! सबैतिरका मानिसहरूले भनून्, “परमप्रभुले शासन गर्नुहुन्छ।”

३२समुद्र अनि यसमा भएका सबै वस्तुहरूले जय-जयकार गरून्! खेतहरू र तिनीहरूमा भएका हरेक थोकहरूले आनन्द देखाऊन।

३३तब जङ्गलका वृक्षहरूले गाउने छन्। किन? किनभने परमप्रभु आउनु हुँदैछ। उहाँ पृथ्वीको न्याय गर्न आउनु हुँदैछ।

३४परमप्रभुलाई धन्यवाद देओ, किनभने उहाँ असल हुनुहुन्छ, हो परमप्रभुको प्रेम सदा-सर्वदा लगातार बगीरहन्छ।

३५परमप्रभुसित भन: “हाम्रो परमेश्वर हाम्रा उद्धारकर्ता हामीलाई बचाउँनुहोस हामीलाई एकसात पारिदिनुहोस र

हामीलाई अन्य देशहरूबाट बचाउनु होस्। यसकारण हामी तपाईंको पवित्र नाउँको स्तुति अनि महिमा गर्न सकौं जब तपाईंको स्तुति गछौं।”

३६ परमप्रभु इस्त्राएलका परमेश्वरको सदा सर्वदा स्तुति भइरहोस्, जसरी सदा-सर्वदा उहाँको स्तुति भइरहेकोछ।

तब सबै मानिसहरूले परमप्रभुको स्तुति गर्दै भने, “आमिन।”

३७ त्यस पछि दाऊदले आसाप अनि उनका भाइहरूलाई करारको सन्दूकको सामु छाडे। दाऊदले तिनीहरूलाई त्यसको अघि हेरक दिन सेवा गर्न भनी छोडेका थिए। ३८ दाऊदले ओबेद-एदोमलाई र ६८ जना अन्य लेवीहरूलाई पनि आसाप अनि तिनका भाइहरूसित सेवा गर्नका निम्ति छाडे। ओबेद एदोम र होस्सा रक्षकहरू थिए। ओबेद-एदोम यदूतनका छोरा थिए।

३९ दाऊदले पूजाहारी सादोक अनि अन्य पूजाहारीहरू जसले तिनीसित गिबोनको उच्च स्थानमा परमप्रभुको पाल अघि सेवा गरेका थिए। ४० हेरेक बिहान र सांभमा सादोक अनि अन्य पूजाहारीहरू होमबलिको बेदीमा होमबलि चढाउँथे। तिनीहरूले परमप्रभुको व्यवस्थामा लेखिएका नियमहरू जो परमप्रभुले इस्त्राएलीहरूलाई दिनु भएको थियो, पालन गर्नलाई यसो गर्थे। ४१ हेमान यदूतन अनि अन्य सबै लेवीहरूलाई स्तुति गान गाउँदै, “परमप्रभुको स्तुति गर, किनभने उहाँको प्रेम सदासर्वदा रहिरहन्छ।” ४२ गायक नाउँ अनुसार चुनिएका थिए। हेमान अनि यदूतन तिनीहरूका साथ थिए। तिनीहरूको काम तुरही फुक्नु अनि भ्याली बजाउनु थियो। जब परमप्रभुका निम्ति भजन गाइन्थ्यो तिनीहरूले अन्य वाध्ययन्त्रहरू पनि बजाउने गर्थे। यदूतनका छोराहरूले द्वारको रक्षा गर्दथे।

४३ समारोह पछि, सबै मानिसहरू आफ्नो-आफ्नो घर गए। अनि दाऊद पनि आफ्ना परिवारलाई आशीर्वाद दिन घर गए।

परमेश्वरको दाऊदलाई प्रतिज्ञा

१७ दाऊद आफ्ना घर गए पछि तिनले अगमवक्ता नातानलाई भने, “हेर, म देवदारको काठले बनाएको घरमा बसिरहेछु, तर करारको सन्दूक पाल मुनि राखेको छ। म परमेश्वरको निम्ति एउटा मन्दिर बनाउन चाहन्छु।”

रनातानले दाऊदलाई उत्तर दिए, “तपाईं जे गर्न चाहनुहुन्छ त्यो गर्न सक्नु हुन्छ। परमेश्वर तपाईंसित हुनुहुन्छ।”

रतर त्यो रात परमेश्वरको वचन नातान कहाँ आयो। ४ परमेश्वरले भन्नु भयो, “जा, अनि यी कुराहरू मेरो दास दाऊदलाई भन: परमप्रभुले भन्नु हुन्छ, ‘दाऊद म बस्नको निम्ति मेरो मन्दिर निर्माण गर्ने व्यक्ति तँ

होइनस्। ५-६ इस्त्राएललाई मैले मिश्र देशबाट बाहिर ल्याएको समय देखी आज सम्म म मन्दिरमा बसेको छैन। म पालको चारैतिर घुमिरहेछु। मैले मानिसहरूलाई इस्त्राएलका मानिसहरूका विशेष अगुवाहरू हुनलाई छाने। ती अगुवाहरू मेरा मानिसहरूका निम्ति गोठालाहरू तुल्य छन्। जब म इस्त्राएलका चारैतिर विभिन्न स्थानमा घुमिरहेथे। त्यसबेला कुनै पनि ती अगुवाहरूलाई मैले कहिले पनि भनिन् किन तिमीहरूले मेरो निम्ति देवदारु काठको मन्दिर निर्माण गरेनौं?’

७ “यसकारण अब, यी सबै कुराहरू मेरो सेवक दाऊदलाई भन, सर्वशक्तिमान परमप्रभु भन्नुहुन्छ, ‘मैले तँलाई गोठाला हुदा खेतबाट ल्याएँ। मैले तँलाई मेरा इस्त्राएल मानिसहरूका राजा बनाएँ। तँ जहाँ गए ता पनि म तेरो साथ थिए। म तँ भन्दा अघि गएँ र तेरा शुत्रहरूलाई मारिदिँ। अब म तँलाई पृथ्वीको एक प्रसिद्ध मानिस बनाउनेछु। ९ म यो भूमि मेरो इस्त्राएली मानिसहरूलाई दिरहेकोछु। म उनिहरूलाई यस भूमिमा स्थापना गर्नेछु अनि तिनीहरू त्यहाँ बस्नेछन्। कसैले तिनीहरूलाई दिक्दारी दिनेछैन। नराम्रा मानिसहरूले तिनीहरूलाई चोट पुऱ्याउने छैनन्। जसरी तिनीहरूले पहिले गरेका थिए। १० ती नराम्रा कुराहरू भए, तर मैले मेरा इस्त्राएली मानिसहरूको हेरचाहको निम्ति प्रमुखहरू चुने अनि म तेरा सबै शत्रुहरूलाई पनि परास्त गर्नेछु।

“म तँलाई भन्छु कि परमप्रभुले तेरो निम्ति एउटा राजकीय घरना निर्माण गरिदिनु हुनेछ। ११ जब तेरो मृत्यु हुनेछ अनि तँ तेरा पिता-पुर्खाहरूसित मिल्नेछस म तेरो आफ्नै छोरालाई नयाँ राजा बनाउनेछ। नयाँ राजा तेरा छोराहरू मध्ये एक जना हुनेछ। अनि म उसको राज्यलाई शक्तिशाली बनाउनेछु। १२ तेरो छोराको मेरो निम्ति एक मन्दिर निर्माण गर्नेछ। म तेरो परिवारलाई सर्वदा शासन गर्ने बनाउनेछु। १३ म उसको पिता हुनेछु अनि उ मेरो छोरा हुनेछ। तेरो अघि शाऊल राजा थियो। अनि मैले मेरो सहयोग शाऊलबाट हटाए। तर म तेरो छोरालाई प्रेम गर्न कहिले पनि छाड्ने छैन। १४ म उसलाई मेरो मन्दिर अनि राज्यको जिम्मामा सर्वदा राख्ने छु। उसको शासन सर्वदा चलिरहने छ।”

१५ नातानले यो दर्शनबाट परमेश्वरले भन्नु भएका सबै कुराहरूको विषयमा दाऊदलाई भने।

दाऊदको प्रार्थना

१६ तब, राजा दाऊद पवित्र पालमा गए र परमप्रभु समक्ष बसे। दाऊदले भने, “हे परमप्रभु परमेश्वर तपाईंले मेरा निम्ति अनि मेरा परिवारका निम्ति यति बिघ्न वास्ता गरिदिनु भयो। म यो किन बुभिन्दन? १७ यीनीहरू बाहेक तपाईंले मलाई जान्न दिनु भयो कि

भविष्यमा मेरा परिवारको भाग्य के हुन्छ भनि। तपाईंले मलाई सधैं एउटा अति प्रसिद्ध व्यक्तिलाई जस्तै व्यवहार गर्नुभयो। १८यो भन्दा धेरै म के भन्न सक्छु र? तपाईंले मेरो निम्ति यति धेरै गरिदिनु भयो। अनि म तपाईंको मात्र दास हुँ। तपाईंले मलाई जान्नुहुन्छ। १९हे परमप्रभु, तपाईंले मेरा निम्ति यो अदभुत कार्य गरिदिनु भयो। तपाईंले यसो गर्नुभयो किनभने तपाईं यो चाहनु हुन्थ्यो। २०हे परमप्रभु तपाईं जस्तो अन्य कोही हुने छैन। तपाईं बाहेक अन्य ईश्वर छैन। हामीले कहिले पनि कुनै ईश्वरले यस्तो अदभुत कार्य गरेको सुनेका छैनौं। २१इस्त्राएल जस्तै अन्य कुनै राष्ट्र छ? छैन पृथ्वीमा इस्त्राएल मात्र यस्तो राष्ट्र हो जसको निम्ति तपाईंले यस्ता अदभुत कार्यहरू गर्नु भयो। हामीलाई मिश्रदेशबाहिर निकाल्नुभयो अनि तपाईंले हामीलाई स्वतन्त्र बनाउनु भयो। तपाईंले आफै स्वयंलाई प्रसिद्ध तुल्याउनु भयो। तपाईंले तपाईंका मानिसहरूका अघि जानु भयो अनि अन्य मानिसहरूलाई हाप्रो निम्ति तिनीहरूको देश छोड्न बाध्य तुल्याउनु भयो। २२तपाईंले तपाईंका इस्त्राएली मानिसहरूलाई सदा-सर्वदा तपाईंको बनाउनुभयो। अनि तपाईं परमप्रभु तिनीहरूको परमेश्वर बन्नु भयो।

२३“त्यसैकारण परमप्रभु तपाईंले म अनि मेरो सन्तानहरूको विषयमा के भन्नुभयो यो सदा-सर्वोदा सत्य रहोस्। तपाईंले के भन्नुभयो त्यो गर्नुहोस् तपाईंले गर्नु हुनेछ। २४तपाईंको वचन राख्नुहोस् जस द्वारा मानिसहरूले सदैव तपाईंको नाउँको सम्मान गर्नेछन्। तब मानिसहरूले भन्ने छन्, ‘सर्वशक्तिमान परमप्रभु इस्त्राएलका परमेश्वर हुनुहुन्छ।’ अनि दाऊद तपाईंको दासको साम्राज्य तपाईंको सामुने स्थापित होस्।

२५“तपाईं आफैले मलाई प्रकट गर्नु भएकोछ। त्यो तपाईंले मेरो परिवारलाई, राजाहरूको परिवार बनाउँनु हुनेछ। त्यसै कारण म निधक्क साथ तपाईंलाई दयाहरू मागिरहेछु। २६यसकारण अब मेरो परमप्रभु, तपाईं नै परमेश्वर हुनुहुन्छ। परमेश्वर तपाईं स्वयंले मेरा निम्ति यी असल कुराहरू गरिदिन्छु भनी प्रतिज्ञा गर्नु भएको छ। २७त्यसकारण मेरो परमप्रभुलाई इच्छा भए तपाईंले तपाईंको दासको राजवंशलाई आशिष दिनुहोस् यो तपाईंको उपस्थिमा सदा-सर्वदा लगातार रहनेछ। कारण परमप्रभु तपाईं आफैले यसलाई आशीर्वाद दिनु भएको छ। अनि तपाईंले जे आशीर्वाद दिनुभयो सदा-सर्वदै आशीष हुनेछ।”

दाऊदले विभिन्न राष्ट्रहरू जित्छन्

१८ पछि दाऊदले पलिशती मानिसहरूलाई आक्रमण गरे। तिनले पलिशतीहरूलाई परास्त गरे। तिनले गात शहर अनि त्यसका वरिपरिका सा-साना अरू शहरहरू पलिशती मानिसहरूबाट लिए।

रत्यस पछि दाऊदले मोआब देशलाई परास्त गरे। मोआबीहरू दाऊदका सेवक बने। तिनीहरूले दाऊदलाई कर तिर्थे।

३दाऊदले हदर-एजेरको सेनाहरू विरुद्ध पनि युद्ध गरे। हदर-एजेर सोबाका राजा थिए। दाऊद ती सेनाहरूसित हमात शहरसम्म लडे। दाऊदले यसो गरे किनभने हदर-एजेरले आफ्नो राज्य यूफ्रेटिस नदी सम्म फैलाउने चेष्टा गरेका थिए। ४दाऊदले हदर-एजेरका १,००० रथहरू, ७,००० सारथिहरू अनि २०,००० पैदल सैनिकहरू कब्जामा लिए। दाऊदले हदर-एजेरका बलिया घोडाहरू पनि अपांग बनाइदिए जुन चाही रथ तान्नमा उपयोग गरिएका थिए। तर दाऊदले १०० वटा रथहरू तान्ने प्रशस्त घोडाहरू आफ्नो निम्ति बचाइदिए।

५अरामी मानिसहरू दमीशक शहरबाट हदर-एजेरलाई सहायता गर्न आए। हदर-एजेर सोबाका राजा थिए। तर दाऊदले तिनलाई परास्त गरे र २२,००० अरामी सैनिकहरूलाई मारिदिए। ६दाऊदले अराममीहरूको राज्य दमीशका शहरमा सेना लगेर बसाए। अरामी मानिसहरू दाऊदका सेवक भए अनि तिनीकहाँ कर ल्याउन थाले। यसरी परमप्रभुले दाऊदलाई जहाँ गए ता पनि विजय गराउनुभयो।

७दाऊदले हदर-एजेरका सेना प्रधानहरूबाट सुनका ढालहरू लिए अनि ती यरूशलेममा ल्याए। ८दाऊदले तेबह अनि कून-शहरहरूबाट धेरै मात्रामा काँसा पनि ल्याए। ती शहरहरू हदर-एजेरका थिए। पछि सुलेमानले त्यो काँसालाई काँसाको कुण्ड, काँसाका स्तम्भ र काँसाका विभिन्न भाँडाहरू मन्दिरको निर्माण गर्नको निम्ति उपयोग गरे।

९तोऊ हमात शहरका राजा थिए। हदर-एजेर सोबाका राजा थिए। तोऊले हदर-एजेरका सबै सेनालाई दाऊदले परास्त पारे भन्ने कुरा सुने। १०यसकारण तोऊले उसको छोरा हदोरामलाई दाऊद कहाँ उसलाई उसको विजयमा अभिनन्दन गर्न अनि बधाई दिन पठाए। तिनले यसो गरे किन भने दाऊद हदर-एजेरका विरुद्ध लडेका थिए अनि तिनलाई परास्त गरेका थिए। हदर-एजेरका अघि तोऊ सँग युद्ध गरेका थिए। हदोरामले दाऊदलाई सुन, चाँदी अनि काँसा द्वारा निर्मित धेरै किसिमका चीज बीजहरू दिए। ११दाऊदले ती वस्तुहरूलाई पवित्र तुल्याए र परमप्रभुलाई चढाए। दाऊदले एदोम, मोआब, अम्मोनीहरू, पलिशतीहरू अनि अमालेकीहरूबाट ल्याएका सबै चाँदी अनि सुन पनि त्यसै गरे।

१२अबीशै, सरूयाहका छोरा १८,००० एदोमी मानिसहरूलाई नूनको बेंसीमा मारे। १३अबीशैले एदोममा किल्लाहरू बसाए अनि सबै एदोमीहरू दाऊदका सेवक बनाए। परमप्रभुले दाऊदलाई तिनी जहाँ सुकै गए पनि विजय दिलाउनु भयो।

दाऊदका प्रमुख अधीकारीहरू

१४दाऊद सम्पूर्ण इस्त्राएलका राजा थिए। तिनले त्यही गरे जो हरेकका निम्ति उचित अनि उत्तम थियो। १५योआब सूर्याहका छोरा दाऊदका सेनाका सेनापति थिए। यहोशापात, अहीलूदको छोरा दाऊदले गरेका कार्यहरूको विषयमा लेखे। १६सादोक अनि अबीमेलेक पूजाहारीहरू थिए। सादोक अहीतूबका छोरा थिए अनि अहीमेलेक एबियातारका छोरा थिए। शब्शा लेखपाल थिए। १७बनायाह करेती अनि पेलेथीहरूका अगुवाइ गर्ने जिम्मामा थिए। बनायाह यहोयादाका छोरा थिए। अनि दाऊदका छोराहरू मुख्य अधिकारीहरू थिए। तिनीहरू राजा दाऊद संघ सेवागर्थे।

अम्मोनीहरूले दाऊदका मानिसहरूलाई

लजित तुल्याउँछन्

१९ नाहाश अम्मोनी मानिसहरूका राजा थिए। केही समयपछि नाहाशको मृत्यु भयो र तिनको सट्टामा उनका छोरा नयाँ राजा भए। २तब दाऊदले भने, “नाहाश म प्रति दयालु थिए, यसर्थ म हानून, नाहाशका छोरा प्रति दयालु हुनेछु।” यसर्थ दाऊदले तिनको पिताको मृत्यु प्रति हानूनलाई सान्त्वना दिनका निम्ति दूतहरू पठाए। दाऊदका दूतहरू अम्मोन देशमा हानूनलाई सान्त्वना दिन गए।

३तर अम्मोनी प्रधानहरूले हानूनलाई भने, “मूर्खनबन्नुहोस्। दाऊदले वास्तवमा यी मानिसहरू तपाईंलाई सहानुभूति दिन वा तपाईंका मृत पिता प्रति सम्मान जनाउन पठाएका होइनन् होइन, दाऊदले तिनका समाचारवाहकहरूलाई तपाईंको देशको जासूसी गर्न भनी पठाएका हुन। दाऊदले वास्तवमा तपाईंको देशलाई ध्वंश पार्न चाहन्छन्।” ४यसर्थ हानूनले दाऊदका समाचारवाहकहरूलाई पकडे अनि तिनीहरूका दाही कपाल र काटिदिए। हानूनले तिनीहरूका बस्त्रहरू पनि कम्मर सम्म काटि दिए। त्यस पछि तिनले तिनीहरूलाई पठाइदिए।

५दाऊदका मानिसहरूलाई घर जान अप्ठेरो पस्यो। केही मानिसहरू दाऊद कहाँ गए अनि तिनका मानिसहरू प्रति के घटना घटयो सो भने। यसर्थ राजा दाऊदले आफ्ना मानिसहरूलाई यो समाचार पठाए “तिनीहरू तिमीहरूको दाही फेरि नबढुञ्जेल यरीहो शहरमै बस्नु। त्यस पछि तिमीहरू घर फर्केर आउन सक्छौ।”

६अम्मोनीहरूले सोचे कि दाऊदले तिनीहरूलाई उसको शत्रु हो भन्ने विचार गरे। तब तिनीहरूले १,००० तोड़ा चाँदी प्रयोग गरेर मिसुपुतामियाबाट रथहरू अनि सारथिहरू ज्यालामा ल्याए। तिनीहरूले अराम-माका अनि सोबाबाट पनि रथहरू अनि सारथिहरू ज्यालामा ल्याए। ७अम्मोनीहरूले ३२,००० रथहरू ज्यालामा ल्याए। तिनीहरूले मकाका राजा अनि तिनका सेनालाई

सहायता गर्न गाउनु भनी तिनीहरूलाई ज्याला दिए। माकाका राजा र उसका सैनिकहरू आए अनि मेदबा शहरको नजिकमा छाउनी बसाए। अम्मोनीहरू आफै आफ्ना शहरहरू बाट बाहिर आए र युद्धका निम्ति तयार भए।

८दाऊदले सुने कि अम्मोनी मानिसहरू युद्धका निम्ति तयार हुँदैछन्। यसर्थ तिनले योआब अनि इस्त्राएलका समस्त सेनालाई अम्मोनी मानिसहरूसित युद्ध गर्न पठाए। ९अम्मोनीहरू बाहिर आए अनि युद्धका निम्ति तयार बसे। तिनीहरू शहरद्वारको नजिक थिए। जो राजाहरू सहायता गर्न आएका थिए तिनीहरू आफै बाहिर मैदान तिर बसे।

१०योआबले देखे कि तिनीसित लड्नका निम्ति दुइ सैन्यदलहरू तयार थिए। एक दल तिनको सामुने थियो अनि अर्को दल तिनका पछिल्लतिर थियो। यसर्थ योआबले इस्त्राएलका केही सर्वोत्तम सैनिकहरूलाई छाने। तिनले तिनीहरूलाई अरामका सेना विरूद्ध लड्न पठाए। ११योआबले इस्त्राएलका सैनिकहरूलाई अबीशैको अधीनमा रहने आदेश दिए। अबीशै योआबका भाइ थिए। ती सैनिकहरू अम्मोनी सेना विरूद्ध लड्न गए। १२योआबले अबीशैलाई भने, “यदि अरामका सैनिक मेरा निम्ति अति शक्तिशाली भए तब तिमीले मलाई सहायता गर्नुपर्छ। यदि अम्मोनी सैनिक तिम्ना निम्ति अति शक्तिशाली भए भनि म तिमीलाई सहायता गर्नेछु। १३हामी साहसी अनि शक्तिशाली बनौ जब हामी हाम्रा मानिसहरूका निम्ति अनि हाम्रा परमेश्वरको शहरहरूका निम्ति लड्छौ। परमप्रभुले त्यही गरून् जो उहाँले उचित ठान्नुहुन्छ।”

१४योआब अनि तिनीसित भएका सेनाले अरामका सेनालाई आक्रमण गरे। अरामका सेनाहरू योआब अनि तिनका सेनाहरू देखि भागे। १५अम्मोनी सेनाहरूले अरामका सेनाहरू भागिरहेको देखे यसर्थ तिनीहरू पनि भागे। तिनीहरू अबीशै र तिनका सेना देखि भागे। अम्मोनीहरू आफ्ना शहरमा फर्के अनि योआब यरूशलेम फर्केर गए।

१६अरामी प्रधानहरूले देखे कि इस्त्राएलीहरूले तिनीहरूलाई परास्त गरे। यसर्थ तिनीहरूले यूफ्रेटिस नदीको पूर्वतिर बसेका अरामी मानिसहरू बाट सहायता पाउनका निम्ति दूतहरू पठाए। शोपक अरामका हदर-एजेरका सेनापति थिए। शोपकले ती अन्य अरामी सैनिकहरूको पनि अगुवाइ गरे।

१७दाऊदले समाचार सुने कि अरामका मानिसहरू युद्धका निम्ति एकत्रित भइरहे छन्। यसर्थ दाऊदले इस्त्राएलका सबै मानिसहरूलाई एकजुट गराए। दाऊदले तिनीहरूलाई यर्दन नदी पारी लगे। तिनीहरू अरामीहरूको आमने-सामने भए। दाऊदले आफ्ना सेनालाई युद्धका निम्ति तयार हुनु हुकुम गरे अनि तिनीहरूले अरामीहरूलाई

आक्रमण गरे। १८ अरामीहरू इस्त्राएलीहरूबाट भागे। दाऊद र तिनका सेनाले ७,००० सारथिहरू अनि ४०,००० अरामी सैनिकहरूलाई मारे। दाऊद अनि तिनका सेनाले अरामी सेनाका सेनापति शोपकलाई पनि मारिदिए।

१९ जब हदर-एजेरका अधिकारीहरूले तिनीहरूलाई इस्त्राएलले परास्त पारेका देखे, तिनीहरूले दाऊदसित सन्धि गरे। तिनीहरू दाऊदका सेवक बने। यसर्थ अरामीहरूले अम्मोनीहरूलाई फेरि सहायता गर्न अस्वीकार गरे।

योआबले अम्मोनीहरूलाई नष्ट पार्दछन्

२० बसन्त ऋतुमा, योआबले इस्त्राएलका सैनिकहरूलाई युद्धमा लगेर गए। यो वर्षको त्यो समय थियो जब राजाहरू युद्धमा जान्थे, तर दाऊद यरूशलेम मै बसे। इस्त्राएलका सैनिकहरू अम्मोन देशमा गए अनि त्यसलाई ध्वंश पारे। त्यस पछि तिनीहरू रब्बा शहरमा गए। सैनिकहरू शहरको चारैतिर छाउनीमा तिनीहरू जानबाट रोक्नलाई मानिसहरूलाई शहरको भित्र वा बाहिर त्यहाँ बसे। योआब अनि इस्त्राएलका सेना रब्बा शहरको विरूद्ध त्यसलाई ध्वंश नपारूञ्जेल सम्म लडे।

२१ दाऊदले तिनीहरूका राजाको शिरबाट श्रीपेच निकाले। त्यो सुनको श्रीपेच लगभग एक तोड़ा* थियो। श्रीपेचमा मूल्यवान रत्नहरू थिए। श्रीपेच दाऊदको शिरमा लगाइयो। तब दाऊदले रब्बा शहरबाट धेरै मूल्यवान बस्तुहरू पाए। २२ दाऊदले रब्बाका मानिसहरूलाई ल्याए अनि तिनीहरूलाई आरा, फलामका गल अनि बञ्चरो द्वारा काम गर्न लगाए। दाऊदले अम्मोनीहरूका सबै शहरहरूलाई पनि त्यसै गर्न लगाए। त्यस पछि दाऊद अनि सबै सेना यरूशलेम फर्के।

पलिशती दैत्यहरू मारिन्छन्

२३ पछि इस्त्राएलीहरूको पलिशती मानिसहरूसित गेजेर शहरमा युद्ध भयो। त्यस समय हूशाका सिब्वकैले सिप्यैलाई मारे। सिप्यै दैत्यहरूका (रपाईहरूका) एकजना छोरा थिए। यसरी ती पलिशती मानिसहरू इस्त्राएली मानिसहरूका दास सरह भए।

२४ फेरि त्यहाँ इस्त्राएलीहरू अनि पलिशतीहरूको बीचमा युद्ध भयो। एल्हानान, याएरका छोराको लहमीलाई मारे। लहमी गोल्यतका भाइ थिए। गोल्यत गात शहरका थिए। लहमीको भाला अत्यन्त ठूलो अनि गह्रौं थियो। त्यो तानको विशाल डन्डा जस्तै थियो।

२५ पछि, इस्त्राएलीहरूले पलिशतीहरूसित गात शहरमा युद्ध लडे। यो शहरमा एकजना दैत्य मानिस थियो।

त्यसको हात अनि खुट्टामा चौबीसवटा औंलाहरू थिए। त्यस मानिसको प्रत्येक हातमा छः वटा औंलाहरू अनि प्रत्येक खुट्टामा छ वटा औंलाहरू थिए। त्यो पनि दैत्यहरूको छोरा थियो। २६ यसरी जब त्यस मानिसले इस्त्राएललाई निन्दा गर्‍यो, तब जोनाथनले त्यसलाई मारिदिए। जोनाथन शिमेअका छोरा थिए। शिमेअ दाऊदका दाज्यू थिए।

२७ पलिशती मानिसहरू गात शहरका दैत्यहरूका (रफाका सन्तान) छोराहरू थिए। दाऊद अनि तिनका सेवकहरूले ती दैत्य मानिसलाई मारे।

इस्त्राएलीहरूको गन्ती गरेर दाऊदले पाप गर्छन्

२१ शैतान इस्त्राएलका मानिसहरूको विरूद्ध थियो। त्यसले दाऊदलाई इस्त्राएलका मानिसहरूको गिन्ती गर्न उत्साहित तुल्यायो। २२ यसर्थ दाऊदले योआब र मानिसहरूका अगुवाहरूलाई भने, “जाऊ अनि इस्त्राएलका सबै मानिसहरूको गणना गर। देशमा भएका हरेकको गिन्तीगर। बेशेबा शहरदेखि दान शहरसम्म। तब मलाई भन, जस द्वारा त्यहाँ कति जना मानिसहरू छन् म जाने छु।”

२३ तर योआबले भने, “परमप्रभुले उहाँको राष्ट्रलाई सय गुणा विशाल बनाउनु। हजूर, इस्त्राएलका सबै मानिसहरू तपाईंका दास हुन्। तपाईं किन यो काम गर्न चाहनुहुन्छ, मेश परमप्रभु राजा तपाईंले इस्त्राएलका सबै मानिसहरूलाई पापको दोषी तुल्याउनु हुनेछ।”

२४ तर राजा दाऊद ढीट थिए। योआबले त्यसै गर्नु पर्यो जो राजाले भने। यसर्थ योआब गए अनि मानिसहरूको गिन्ती गर्दै देश भरि घुमे। त्यस पछि योआब यरूशलेम फर्की आए। २५ अनि कतिजना मानिसहरू थिए सो दाऊदलाई भने। इस्त्राएलमा ११,००,००० मानिसहरू थिए जो तरवार चलाउन सक्थे। अनि ४,७०,००० मानिसहरू यहूदामा थिए जो तरवार चलाउन सक्थे। २६ योआबले लेवी अनि बिन्यामीनका कुल समूहहरूको गिन्ती लिएनन्। योआबले ती अनि परिवार समूहहरूको गणना गरेनन् किनभने तिनलाई दाऊदको आदेश मनपरेन। २७ परमेश्वरको नजरमा दाऊदले नराम्रो कार्य गरेका थिए। यसर्थ परमेश्वरले इस्त्राएललाई दण्ड दिनु भयो।

परमेश्वरले इस्त्राएललाई दण्ड दिनु हुन्छ

२८ तब दाऊदले परमेश्वरलाई भने, “मैले अति मूर्खता पूर्ण काम गरेकोछु। मैले इस्त्राएलका मानिसहरूको गणना गरेर अति नराम्रो पाप गरेका छु। त्यसकारण म तपाईंको दासबाट यो पाप हटाई दिनुहोस् भनी याचना गर्छु।”

२९ गाद दाऊदका दर्शी थिए। परमप्रभुले गादलाई भन्नुभयो, १०“जा, अनि दाऊदलाई भन: ‘परमप्रभुले जे

भन्नुहुन्छ त्यो यो हो: म तँलाई तीनवटा रोजाइ दिँदैछु। तँले ती मध्ये एउटा रोज्नु पर्छ। तब म तँले रोजे अनुसार दण्ड दिनेछु।”

११तब गाद दाऊद कहाँ गए। गादले दाऊदलाई भने, “परमप्रभु यही भन्नुहुन्छ, ‘दाऊद रोज कुन दण्ड तँ चाहन्छस्? १२प्रशस्त आहर बिना तीन वर्ष, वा तीन महीनासम्म, तेरो शत्रुहरू देखि भागी हिँड्नु जब तिनीहरू आफ्ना तरवार लिएर तँलाई खेदनेछन् परमप्रभुबाट तीन दिनको दण्ड। भयानक रूडि देश भरि फैलने छ अनि परमप्रभुका स्वर्गदूतले मानिसहरूलाई ध्वंश गर्दै इस्त्राएलको चारैतिर जानेछन्।’ दाऊद परमेश्वरले मलाई पठाउनु भएको हो। अब तपाईंले निर्णय गर्नुहोस् कुन उत्तर मैले उहाँलाई दिनु?”

१३दाऊदले गादलाई भने, “म संकष्टमा परेको छु। म कुनै मानिसहले मलाई दण्ड दिएको फैसला चाहदिन। परमप्रभु दयालू हुनुहुन्छ यसकारण मलाई उहाँको हातमा पर्न दिनोस्।”

१४यसर्थ परमप्रभुले इस्त्राएलमा भयंकर रोगहरू पठाउनुभयो अनि ७०,००० मानिसहरू मरे। १५परमेश्वरले एउटा स्वर्गदूतलाई यरूशलेम ध्वंश गर्न पठाउनु भयो। तर जब ती स्वर्ग दूतले यरूशलेमलाई ध्वंश गर्न शुरू गरे परमप्रभुले त्यो देख्नु भयो अनि उहाँलाई दुःख लाग्यो यसर्थ परमप्रभुले यरूशलेमलाई नाश नपर्ने निश्चय गर्नुभयो। परमप्रभुले स्वर्गदूतलाई जो नाश गर्दै थिए, भन्नुभयो, “रोक! यति नै पर्याप्त छ।” परमप्रभुका स्वर्गदूत यबूसी ओर्नानको खलामा उभिएका थिए।

१६दाऊदले माथितिर हेरे अनि परमप्रभुका स्वर्गदूतलाई आकाशमा देखे। स्वर्गदूतले तिनको तरवार यरूशलेम शहर माथि समातिरहेका थिए। तब दाऊद अनि बूढा-प्रधानहरूले आफ्ना शिरलाई भूँड्छुने गरि भुकाएर प्रणाम गरे। दाऊद अनि बूढा-प्रधानहरूले आफ्ना दुःख प्रकट गर्नका निम्ति विशेष वस्त्र पहिरेका थिए। १७दाऊदले परमेश्वरलाई भने, “म त्यही एक हुँ जसले पाप गर्छो। मानिसहरूको गिन्ती गर्नका निम्ति मैले नै आदेश गरेको थिएँ। म अन्जानमा थिएँ। इस्त्राएलका मानिसहरूले केही भूल गरेका थिएनन्। परमप्रभु मेरा परमेश्वर, मलाई र मेरो परिवारलाई दण्ड दिनुहोस। तर यो भयानक रोगहरूलाई रोक्नुहोस जसले तपाईंका मानिसहरूलाई मारिरहेछ।”

१८तब परमप्रभुका स्वर्गदूतले गादलाई भने। तिनले भने, “दाऊदलाई परमप्रभुको आराधना गर्नका निम्ति एक वेदी निर्माण गर्नु भन। दाऊदले त्यो वेदी यबूसीका ओर्नानको खलाको नजिक निर्माण गर्नुपर्छ।” १९गादले ती कुराहरू दाऊदलाई भने अनि दाऊद ओर्नानको खला तिर गए।

२०ओर्नान गहूँ कुट्दै थिए। ओर्नान फर्के अनि

स्वर्गदूतलाई देखे। ओर्नानका चारजना छोराहरू लुक्नलाई कुदे। २१दाऊद ओर्नान डाँडा तिर उकालो लागे। ओर्नानले तिनलाई देखे र खला छोडे। तिनी दाऊद भए तिर गए अनि तिनको सामुन्ने भूँड्छुने गरी शिर भुकाई प्रणाम गरे।

२२दाऊदले ओर्नानलाई भने, “तिम्रो खला मलाई बेच। म तिमीलाई पूरा दाम दिनेछु। तब म यो जग्गालाई परमप्रभुको आराधना गर्नको निम्ति बेदी निर्माण गर्न उपयोग गर्ने छु। तब यी भयानक रोगहरू बन्द हुनेछन्।”

२३ओर्नानले दाऊदलाई भने, “यो खला लिनुहोस। तपाईं मेरो स्वामी, महाराजा हुनुहुन्छ। तपाईंलाई जे इच्छ लाग्छ त्यही गर्नु होस। तपाईंलाई होम बलिहरूका निम्ति गाई-गोरुहरू पनि दिनेछु। म तपाईंलाई खलाको तरखातारू दाउराको रूपमा दिनेछु। म अन्न बलि चढाउनको निम्ति गहूँ र यी सबै सामानहरू तपाईंलाई दिनेछु।”

२४तर राजा दाऊदले ओर्नानलाई उत्तर दिए, “होइन, म तिमीलाई पूरा दाम दिन्छु। परमप्रभुलाई अर्पण गर्नका निम्ति म तिम्रो केही चीज लिँदिन। म त्यो भेट अर्पण गर्दिन जसको मैले कुनै मूल्य दिनु पर्दैन।”

२५यसर्थ दाऊदले ओर्नानलाई त्यो स्थानको निम्ति ६०० शेकेल जति सुन दिए। २६दाऊदले त्यहाँ परमप्रभुको आराधना गर्नका निम्ति एउटा बेदी निर्माण गरे। दाऊदले होमबलि र मेलबलि चढाए। दाऊदले परमप्रभुसित प्रार्थना गरे। परमप्रभुले स्वर्गबाट आगो पठाएर दाऊदलाई उत्तर दिनुभयो। त्यो आगो तल होमबलिको बेदीमा भस्यो। २७तब परमप्रभुले स्वर्गदूतलाई तिनको तरवार म्यानमा हाल्नु भनी आज्ञा दिनुभयो।

२८दाऊदले देखे कि परमप्रभुले ओर्नानको खलामा तिनलाई उत्तर दिनुभयो। यसर्थ दाऊदले परमप्रभुको निम्ति बलि चढाए। २९पवित्र पाल अनि होमबलिको वेदी गिबोन शहरको उच्च स्थानमा थियो। मोशाले त्यो पवित्र पाल निर्माण गरेका थिए जब इस्त्राएलका मानिसहरू मरूभूमिमा थिए। ३०दाऊद परमेश्वरसित कुरा-कानी गर्न पवित्र पालमा जान सकेनन् किनभने तिनी भयभीत थिए। दाऊद परमप्रभुका स्वर्गदूत अनि तिनको तरवारसित भयभीत थिए।

२२ दाऊदले भने, “परमप्रभु परमेश्वरको मन्दिर अनि इस्त्राएलका मानिसहरूका निम्ति भेटीहरू जलाउने बेदी यहाँ निर्माण गरिने छ।”

दाऊदले मन्दिर निर्माणको निम्ति योजना बनाउछन्

२दाऊदले इस्त्राएलमा बस्ने सबै विदेशीहरूलाई एकसाथ भेला हुने आदेश दिए। दाऊदले विदेशीहरूबाट ढुंगा काट्नेहरू छाने। तिनीहरूको काम परमेश्वरको मन्दिर बनाउनका निम्ति ढुङ्गा काटेर तयार गर्ने थियो। ३दाऊदले

फाटकको ढोकाहरूका निम्ति काँटी अनि कब्जाहरू बनाउन फलाम ल्याए। दाऊदले जोरखन पनि नसकिने मात्रामा प्रचुर काँसा ल्याए। ४ अनि दाऊदले गिन्ती गर्न नसकिने हिसाबमा देवदारूका मूढाहरू ल्याए। सीदोन अनि सोर शहरका मानिहरूले पनि दाऊद कहॉ धेरै देवदारूका मूढाहरू ल्याए।

दाऊदले भने, “हाम्रा परमप्रभुको निम्ति हामीले अत्यन्त विशाल मन्दिर बनाउनु पर्छ। तर मेरो छोरा सुलेमान सानै छ यसर्थ त्यसले ती कुराहरू सिकेको छैन जो त्यसले जान्नु पर्छ। परमप्रभुको मन्दिर अत्यन्त विशाल हुनु पर्छ। यो यसको विशाल अनि सुन्दरताको निम्ति सबै राष्ट्रहरूमा प्रसिद्ध अनि उज्ज्वल हुनुपर्छ। त्यसै कारण म परमप्रभुको मन्दिर निर्माण गर्नको लागि योजनाहरू बनाउने छु।” यसकारण उनको मृत्यु अघि दाऊदले मन्दिर निर्माणको निम्ति धेरै योजनाहरू बनाए र सामग्रीहरू दिए।

त्यस पछि दाऊदले आफ्ना छोरा सुलेमानलाई बोलाए उनलाई इस्त्राएलका परमप्रभु परमेश्वरको निम्ति मन्दिर बनाउनु भने। ७ दाऊदले सुलेमानलाई भने, “मेरो छोरो, परमप्रभु मेरा परमेश्वरको निम्ति म एउटा मन्दिर बनाउन चाहन्थेँ। ८ तर परमप्रभुले मलाई भन्नुभयो, ‘दाऊद, तैले धेरै युद्धहरू लडेको छस् र धेरै मानिसहरू मारेको छस्। यसर्थ मेरो नाउँको निम्ति तैले मन्दिर बनाउन सक्तैनस्। ९ तर तिम्रो छोराहरू मध्ये एकजना जो शान्ति प्रिय व्यक्ति हो। म शान्तिको समय प्रदान गर्नेछु। त्यसका वरिपरिका शत्रुहरूले त्यसलाई आक्रमण गर्ने छैनन्। त्यसको नाउँ सुलेमान हो। म इस्त्राएललाई उ राजा भएको समयमा शान्ति र आराम प्रदान गर्नेछु। १० सुलेमान एउटा हो जसले मेरो निम्ति अवश्यै मन्दिर बनाउनेछ। सुलेमान मेरो छोरा हुनेछ अनि म उसको पिता हुनेछु। अनि म उसको राजवंशलाई शक्तिशाली तुल्याउने छु र उसको सन्तानहरूले इस्त्राएलमा सदा-सर्वदा शासन गर्ने छ।”

११ दाऊदले यो पनि भने अब छोरा, “परमप्रभु तेरो साथ रहून्! तँ सफल बन् अनि तैले मन्दिर बनाउने छस् भनी परमप्रभुले भन्नु भए जस्तै परमप्रभु तेरो परमेश्वरको निम्ति मन्दिर निर्माण गर। १२ जसरी पनि परमप्रभुले तपाईंलाई ज्ञान र बुद्धि दिउन्। ताकि जब उहाँले तैलाई इस्त्राएल माथि अधिकार दिनु हुन्छ, तैले होशियारी साथ परमप्रभु तेरो परमेश्वरको आज्ञा पालन गर्ने छस्। १३ यदि तैले होशियारी साथ ती नियम अनि व्यवस्थाहरू पालन गरिसभने, परमप्रभुले मोशालाई जो दिनु भएको थियो, तैले त्यो सफलता प्राप्त गर्ने छस्। बलवान र साहसी बन। न डराऊ निरूत्साहित नहो।

१४ “सुलेमान, मैले परमप्रभुको मन्दिर निर्माण गर्न कठिन परिश्रम गरेको छु। मैले एक लाख तोड़ा* सुन दिएको छु। अनि लगभग दश लाख तोड़ा* चाँदी

दिएको छु। मैले यतिबिध्न काँसा र फलाम दिएको छु जसको तौल गर्न सकिँदैन। साथै मैले काठपात र ढुङ्गाहरू दिएकोछु। सुलेमान तैले त्यस माथि थप्न सक्छस्। १५ तैसित धेरै कारीगरहरू, डकर्मीहरू अनि सिकर्मीहरू छन्। तैसित हरेक प्रकारको काम गर्न सिपालु मानिसहरू छन्। १६ तिनीहरू सुन, चाँदी, काँसा अनि फलामका काम गर्न सिपालु छन्। तैसित अधिक निपुण कर्मीहरू छन् जसको गिन्ती लिन सकिँदैन। अब काम शुरू गर। अनि परमप्रभु तेरो साथ रहून्।”

१७ तब दाऊदले इस्त्राएलका समस्त अगुवाहरूलाई तिनका छोरा सुलेमानलाई सहायता गर्नु भनी आदेश दिए। १८ दाऊदले ती अगुवाहरूलाई भने, “साच्चै नै परमप्रभु तिमीहरूका साथ हुनुहुन्छ। अनि उहाँले तिमीहरूलाई राजनीतिक शान्ति दिनुभएको छ। किनभने उहाँले यस भूमि निवासीहरूलाई परास्ता गर्न मलाई सहायता गर्नु भएको अब परमप्रभु र उहाँका मानिसहरूको यस भूमिमाथि अधिकार गर्दछन्। १९ अब तिमीहरूको तन मन अनि धन परमप्रभु तिम्रा परमेश्वर प्रति लगाऊ, अनि उहाँले भन्नु भएका कामहरू गर। परमप्रभु परमेश्वरको पवित्र स्थान र परमप्रभुको निम्ति मन्दिर निर्माण गर। त्यस पछि करारको सन्दूक अनि अन्य सबै पवित्र वस्तुहरू मन्दिरमा ल्याओ।”

लेवीहरूका निम्ति मन्दिरमा सेवाकार्यका योजनाहरू

२३ दाऊद वृद्ध भए, यसर्थ तिनले आफ्ना छोरा सुलेमानलाई इस्त्राएलका नयाँ राजा बनाए। २४ दाऊदले इस्त्राएलका समस्त अगुवा पूजाहारीहरू अनि लेवीहरूलाई पनि भेला गरे। २५ दाऊदले तीस वर्ष अनि त्यस भन्दा अधिक उमेर भएका लेवीहरूको गिन्ती लिए। जम्मा ३८,००० लेवीहरू थिए। २६ दाऊदले भने, “२४,००० लेवीहरूले परमप्रभुको मन्दिर निर्माण कार्यको हेरचाह गर्नेछन्। ६,००० लेवीहरू सुरक्षा कर्म अनि न्यायकर्ताहरू हुनेछन्। ५ चारहजार लेवीहरू द्वार-पालक हुनेछन् अनि ४,००० विशेष वाध्य-यन्त्र लेवीहरू बनाएको छु। ती यन्त्रहरू तिनीहरूले परमप्रभुको स्तुतिका निम्ति उपयोग गर्नेछन्।”

२७ दाऊदले लेवीहरूलाई तीन समूहमा विभाजन गरे। ती लेवीका तीन जना छोराहरू गोशोन, कहात र मरारीका परिवार समूहहरू थिए।

गोशोनका परिवार समूह

२८ गोशोनको परिवार समूहबाट लादान र शिमी थिए। २९ लादानका तीन जना छोराहरू थिए। तिनका सबै भन्दा जेठा छोरा यहीएल थिए। तिनका अन्य छोराहरू जेताम

एक लाख तोड़ा अर्थात् करीब ३,७५० टन।

दश लाख तोड़ा अर्थात् करीब ३७,५०० टन।

अनि योएल थिए। ६शिमीका छोराहरू शलोमोत, हजीएल अनि हारान थिए। यी तीन छोराहरू लदानको परिवारका अगुवाहरू थिए।

१०शिमीका चार जना छोराहरू यहत, जीजा, येऊश अनि बरीआ थिए। ११यहत सबै भन्दा जेठा छोरा थिए अनि जीजा महिला छोरा येऊश अनि बरीआलाई एकै परिवारको रूपमा गन्ती गरिन्थ्यो।

कहातका परिवार समूह

१२कहातका चार जना छोराहरू अग्राम, यिसहार, हेब्रोन अनि उज्जीएल थिए। १३अग्रामका छोराहरू हारून अनि मोशा थिए। हारूनलाई अति विशिष्ट हुनको निम्ति चुनिएको थियो। हारून अनि तिनका सन्तानहरूलाई सदासर्वदा विशिष्ट हुनको निम्ति चुनिएको थियो। तिनीहरू परमप्रभुको सेवाको निम्ति सबै पवित्र सामग्रीहरू तयार गर्नलाई चुनिएका थिए। हारून अनि तिनका सन्तानहरू परमप्रभुको समक्ष धूप बाल्नुको निम्ति चुनिएका थिए। तिनीहरू परमप्रभुको सेवाका निम्ति पूजाहारीहरूको रूपमा चुनिएका थिए। तिनीहरूलाई परमप्रभुको पवित्र नाउँमा मानिसहरूलाई आशीर्वाद दिन सदाका निम्ति चुनिएको थियो।

१४जहाँ सम्म परमप्रभुका जन मोशा सम्बन्धित उसका छोराहरू लेवी कुल समूहमा गाभिए। १५मोशाका छोराहरू गेशोम अनि एलीएजर थिए। १६गेशोमका सबै भन्दा जेठा छोरा शबूएल थिए। १७एलीएजेरका सबै भन्दा जेठा छोरा रहब्याह थिए। एलीएजेरका अन्य छोराहरू थिएनन्। तर रहब्याहका धेरै छोराहरू थिए।

१८यिसहारका सबै भन्दा जेठा छोरा शलोमीत थिए।

१९हेब्रोनका सबै भन्दा जेठा छोरा यरियाह, महिला छोरा अमर्याह थिए। यहजीएल साहिँला छोरा थिए अनि यक्माम कान्छा छोरा थिए।

२०उज्जीएलका सबै भन्दा जेठा छोरा मीका अनि विशियाह कान्छा छोरा थिए।

मरारीका परिवार समूह

२१मरारीका छोराहरू: महली र मूशी थिए। महलीका छोराहरू: एलाजार अनि कीश थिए। २२एलाजारको छोराहरू नभई मृत्यु भयो। तिनका छोरीहरू मात्र थिए। एलाजारका छोरीहरूले आफन्तहरूसित विवाह गरे। तिनीहरूका आफन्तहरू कीशका छोराहरू थिए। २३मूशीका छोराहरू: महली, एदेर र यरीमोत गरी। जम्मा तीन जना छोराहरू थिए।

लेवीका कार्यहरू

२४यी लेवीका सन्तानहरू थिए। सूचीमा तिनीहरूको नाउँ आफ्ना परिवार-परिवार अनुसार थियो। ती परिवारका प्रधानहरू थिए। प्रत्येक व्यक्तिको नाउँ सूचीमा लेखिएको

थियो। सूचीमा लेखिएका व्यक्तिहरू बीस वर्ष वा त्यस भन्दा माथिका थिए। तिनीहरू परमप्रभुको मन्दिरमा सेवा गर्थे।

२५दाऊदले भनेका थिए, “परमप्रभु इस्त्राएलका परमेश्वरले उहाँका मानिसहरूलाई शान्ति दिनुभएको छ। परमप्रभु सदा सर्वदा रहनको निम्ति यरूशलेममा आउनुभएको छ। २६यसर्थ लेवीहरूले पवित्र पाल वा सेवामा उपयोग गरिने कुनै पनि सामग्री बोक्नु पर्नेछैन।”

२७इस्त्राएलका मानिसहरूका निम्ति दाऊदका अन्तिम निर्देशन लेवी कुल समूहका सन्तानहरूको गन्ती गर्नु पर्ने थियो। तिनीहरूले ती लेवी मानिसहरूको गिन्ती लिए जो बीस अनि त्यस भन्दा बढ्ता उमेरका थिए।

२८लेवीहरूको काम हारूनका सन्तानहरूलाई परमप्रभुको मन्दिरको सेवाकार्यमा सहायता गर्नेथियो। लेवीहरूले मन्दिरको आँगन अनि मन्दिरका छेउका कोठाहरूको पनि हेरचाह गर्थे। तिनीहरूको काम सबै पवित्र चीज बीजहरूलाई शुद्ध गर्नु अनि परमेश्वरको मन्दिरमा सेवागर्ने काम थियो। २९मन्दिरको टेबिलमा विशेष रोटी राख्ने तिनीहरू जिम्मा थियो। तिनीहरू पीठो, अन्नबलि र अखमिरी रोटी पोलेका अनि मिश्रित भेंटीहरूको पनि जिम्मामा थिए। तिनीहरूले सबै कुराको नाप-तौल गर्थे। ३०लेवीहरू हरेक बिहान उभिनथे अनि परमप्रभु प्रति धन्यवाद चढाउँथे र स्तुति गर्थे। तिनीहरूले यो पनि हरेक साँझ गर्थे। ३१शाबादथ अनि अरु चाडका दिनहरूमा अनि औसी उत्सवमा तिनीहरूले होमबलिहरू तयार गर्थे। परमप्रभुको अघि तिनीहरू हरेक दिन सेवा गर्थे। त्यहाँ नियमहरू थिए कति जना लेवीहरूले सेवा गर्नु पर्थ्यो। ३२तिनीहरूले पवित्र पाल साथै पवित्र स्थानको हेरचाह गर्थे। तिनीहरूले आफ्ना पूजाहारी, हारूनका सन्तानहरूलाई सहायता गर्थे। लेवीहरूले परमप्रभुको मन्दिरका कामहरूद्वारा पूजाहारीहरूलाई सहायता गर्थे।

पूजाहारीहरूका समूहहरू

२४ हारूनका छोराहरूका समूहहरू यी थिए: हारूनका छोराहरू नादाब, अबीहू, एलाजार अनि ईतामार थिए। २तर नादाब र अबीहू आफ्ना पिताको मृत्यु हुन भन्दा अघिनै मरे। अनि नादाब र अबीहूका छोराहरू थिएनन्। यसर्थ एलाजार अनि ईतामारले पूजाहारीको रूपमा काम गरे। ३दाऊदले एलाजार र ईतामारका परिवार समूहलाई दुइ भिन्न समूहहरूमा विभाजन गरे। दाऊदले यसो गरे की समूहहरूले तिनीहरूलाई गर्न दिइएका कार्यहरू गर्न सक्नु। दाऊदले सादोक र अहीमेलेकको सहायताद्वारा यसो गरे। सादोक एलाजारका सन्तान थिए। तर अहीमेलेक ईतामारका सन्तान थिए। ४एलाजारका परिवारमा ईतामारका परिवारमा भन्दा धेरै मुखियाहरू थिए। एलाजारका परिवारमा सोह्रजना

मुखियाहरू थिए अनि ईतामारका परिवारमा आठजना मुखियाहरू थिए। ५मानिसहरू हरेक परिवारमा चुनिएका थिए। तिनीलाई चिट्टाद्वारा चुनिएको थियो। केही मानिसहरूलाई पवित्र स्थानको जिम्मालिनको निम्ति चुनिएको थियो। अनि अन्य मानिसहरूलाई पूजाहारीको रूपमा सेवा गर्नको निम्ति चुनिएको थियो। यी सबै मानिसहरू एलाजार अनि ईतामारका परिवारहरूबाट थिए। ६शमायाह मुखिया थिए। तिनी नतनेलका छोरा थिए। शमायाह लेवी कुल समूहबाट थिए। शमायाहले ती सन्तानहरूका नाउँ लेखेका थिए। तिनीले ती नाउँहरू राजा दाऊद अनि यी मुखियाहरूका सामुन्ने लेखेका थिए: पूजाहारी सादोक, अहीमेलक अनि पूजाहारीहरू र लेवीहरूका परिवार-परिवारका मुखियाहरू। अहीमेलक अबियाथारका छोरा थिए। हरेक पल्ट चिट्टा लगान्थ्यो अनि एक व्यक्ति छानिन्थ्यो, र शमायाहले त्यस व्यक्तिको नाउँ लेख्थे। यसरी तिनीहरूले एलाजार अनि ईतामारको परिवारका मानिसहरू बीच काम विभाजन गरिदिएको थियो।

- ७ पहिलो यहोयारीबको दल थियो। दोस्रो दल यदायाहको थियो।
- ८ तेस्रो हारीमको दल थियो। चौथो दल सोरीमको थियो।
- ९ पाँचौं मल्कियाहको दल थियो। छैटौं दल मियामीनको थियो।
- १० सातौं हक्कोसको दल थियो। आठौं दल अबियाको थियो।
- ११ नवौं येशूअको दल थियो। दशौं दल शकन्याहको थियो।
- १२ एघारौं एल्यासीबको दल थियो। बाह्रौं दल याकीमको थियो।
- १३ तेह्रौं हुप्पाको दल थियो। चौधौं दल येशेबाबको थियो।
- १४ पन्ध्रौं बिल्गाको दल थियो। सोह्रौं दल इम्मेरको थियो।
- १५ सत्रौं हेजीरको दल थियो। अठारौं दल हप्पिसेसको थियो।
- १६ उन्नाईसौं पतहियाहको दल थियो। बीसौं दल यहजेकेलको थियो।
- १७ एककाईसौं याकीनको दल थियो। बाईसौं दल गमूरालको थियो।
- १८ तेईसौं दलायाहको दल थियो। चौबीसौं दल माज्याहको थियो।

१९यी परमप्रभुको मन्दिरमा सेवा गर्नका निम्ति छानिएका दलहरू थिए। तिनीहरूले मन्दिरमा सेवा गर्नका निम्ति हारूनका विधि-विधानहरू पालन गरे। परमप्रभु इस्त्राएलका परमेश्वरले ती विधानहरू हारूनलाई दिनु भएको थियो

अन्य लेवीहरू

- २०बाँकी रहेका लेवीका सन्तानहरूका नाउँ यी हुन्: अम्रामका सन्तानबाट: शूबाएल शूबाएलका सन्तानबाट येहदयाह।
- २१ रहब्याहका सन्तानबाट: यिशियाह यिशियाह सबै भन्दा जेठो छोरो थिए।
- २२ यिसहार वंशबाट: शलोमोत। शलोमोतका वंशबाट: यहत।
- २३ हेब्रोनका सबै भन्दा जेठा छोरा यरियाह थिए। अमर्याह हेब्रोनका माहिला छोरा थिए। यहजीएल तिनका साहिला छोरा अनि यवमाम कान्छा छोरा थिए।
- २४ उज्जीएलका छोरा मीका थिए। मीकाका छोरा शमीर थिए।
- २५ यिश्याह मीकाका भाइ थिए। यिश्याहका छोरा जकर्याह थिए।
- २६ मरारीका सन्तानहरू महली, मूशी र तिनका छोरा यजियाह थिए।
- २७ मरारीका छोराहरू यजियाबाट: बनो, शोहम जक्कूर र इब्री नाउँका थिए।
- २८ महलीका छोरा एलाजार थिए। तर एलाजारका छोराहरू थिएनन्।
- २९ कीशका कीशबाट छोरा यरहमेल थिए।
- ३० मूशीका छोराहरू महली, एदेर अनि यरीमोत थिए।

ती लेवी परिवारहरूका मुखियाहरू हुन्। तिनीहरूको नाउँ आ-आफ्ना परिवारहरूका सूचीमा लेखिएको छ। ३१तिनीहरू विशेष कार्य गर्नका निम्ति चुनिएका थिए। तिनीहरूले पनि आफ्ना पूजाहारीहरूले भैं चिट्टाहाल्थे। पूजाहारीहरू हारूनका सन्तान थिए। तिनीहरूले राजा दाऊद, सादोक, अहीमेलक अनि पूजाहारीहरू अगुवाहरू अनि लेवीहरू समक्ष चिट्टा हाले। जब तिनीहरूलाई कार्य गर्नको निम्ति चुने तर ठूला र साना परिवारहरूलाई एकै प्रकारको व्यवहार गरे।

संगीतकारहरू

२५ दाऊद र सेनापतिहरूले आसापका छोराहरू हेमान अनि यदूतूनलाई विशेष कार्य गर्नका निम्ति छानेका थिए। तिनीहरूको विशेष काम सारङ्गी, वीणा अनि भ्यालीहरूको प्रयोग गरी परमेश्वरको वचनको अगमवाणी गर्नु थियो। यस प्रकारले सेवा गर्ने मानिसहरूको सूची यहाँ छ:

२आसापका परिवारबाट: जक्कूर, योसेफ, नतन्याह अनि अशरेला। राजा दाऊदले आसापलाई अगमवाणी गर्नका निम्ति चुने अनि आसापले आफ्ना छोराहरूको अगुवाइ गरे।

यदूतूनका परिवारबाट: गदल्याह, सरी, यशयाह, शिमी, हशबियाह र मत्तियाह। ती छ: जना थिए। यदूतूनले आफ्ना छोराहरूको अगुवाइ गरे। यदूतूनले अगमवाणी गर्नका निम्ति परमप्रभुलाई धन्यवाद दिन र उहाँको स्तुति गर्नका निम्ति वीणाको उपयोग गरे।

४हेमानका छोराहरू जसले सेवा गरे ती बुक्कियाह, मत्न्याह, उज्जीएल, शबूएल, यरीमोत, हनन्याह, हनानी, एलीआता, गिदलती, रोममती-एजेर, योशबाकाशा, मल्लोती, होतीर अनि महजीओत थिए। ५यी सबै मानिसहरू हेमानका छोराहरू थिए। हेमान दाऊदका दर्शी थिए। परमेश्वरले हेमानलाई शक्तिशाली बनाउने वचन दिनु भएको थियो। यसर्थ हेमानका धेरै छोराहरू भए। परमेश्वरले हेमानलाई चौध छोरा अनि तीन जना छोरीहरू दिनु भयो। ६हेमानले परमप्रभुको मन्दिरमा गाउन आफ्ना छोराहरूको अगुवाइ गरे। ती छोराहरूले भ्याली, वीणा अनि सारङ्गीहरू प्रयोग गरे। राजाको आज्ञा अनुसार आसाप यदूत अनि हेमनले परमेश्वरको मन्दिरमा सेवा गर्ने त्यो तिनीहरूको यही तरिका थियो। ७ती मानिसहरू अनि लेवीका कुल समूहका तिनीहरूका आफन्तहरूलाई परमप्रभुको महिमा गाउनमा तालिम दिइएको थियो। त्यहाँ २८८ जना मानिसहरू थिए। ८हरेक व्यक्तिले गर्नु पर्ने विभिन्न किसिमका कामहरू छान्न तिनीहरूले चिट्ठा लगाए। हरेक व्यक्तिलाई समान व्यवहार गरिन्थ्यो। जवान अनि बूढा मानिसहरू प्रति एकसमान व्यवहार गरिन्थ्यो। अनि गुरूलाई शिष्यलाई जस्तै समान व्यवहार गरिन्थ्यो।

९पहिलो-आसापका छोराहरू (योसेफ) अनि आफन्तहरूबाट बाह जना व्यक्तिहरू चुनिएका थिए। दोस्रो-गदल्याहका छोराहरू अनि आफन्तहरूबाट बाह जना व्यक्तिहरू चुनिएका थिए।

१०तेस्रो-जवकूरका छोराहरू अनि आफन्तहरूबाट बाह जना व्यक्तिहरू चुनिएका थिए।

११चौथो-यिस्रीका छोराहरू अनि आफन्तहरूबाट बाह जना व्यक्तिहरू चुनिएका थिए।

१२पाँचौं-नतन्याहका छोराहरू अनि आफन्तहरूबाट बाह जना व्यक्तिहरू चुनिएका थिए।

१३छैटौं-बुक्कियाहका छोराहरू अनि आफन्तहरूबाट बाह जना व्यक्तिहरू चुनिएका थिए।

१४सातौं-यसरेलाका छोराहरू अनि आफन्तहरूबाट बाह जना व्यक्तिहरू चुनिएका थिए।

१५आठौं-यशयाहका छोराहरू अनि आफन्तहरूबाट बाह जना व्यक्तिहरू चुनिएका थिए।

१६नवौं-मत्न्याहका छोराहरू अनि आफन्तहरूबाट बाह जना व्यक्तिहरू चुनिएका थिए।

१७दशौं-शिमीका छोराहरू अनि आफन्तहरूबाट बाह जना व्यक्तिहरू चुनिएका थिए।

१८एघारौं-अज्रेलका छोराहरू अनि आफन्तहरूबाट बाह जना व्यक्तिहरू चुनिएका थिए।

१९बाह्रौं-हशबियाहका छोराहरू अनि आफन्तहरूबाट बाह जना व्यक्तिहरू चुनिएका थिए।

२०तेह्रौं-शूबाएलका छोराहरू अनि आफन्तहरूबाट बाह जना व्यक्तिहरू चुनिएका थिए।

२१चौधौं-मत्तियाहका छोराहरू अनि आफन्तहरूबाट बाह जना व्यक्तिहरू चुनिएका थिए।

२२पन्ध्रौं-यरेमोतका छोराहरू अनि आफन्तहरूबाट बाह जना व्यक्तिहरू चुनिएका थिए।

२३सोह्रौं-हनन्याहका छोराहरू अनि आफन्तहरूबाट बाह जना व्यक्तिहरू चुनिएका थिए।

२४सत्रौं-योशबाकाशाका छोराहरू अनि आफन्तहरूबाट बाह जना व्यक्तिहरू चुनिएका थिए।

२५अठारौं-हनानीका छोराहरू अनि आफन्तहरूबाट बाह जना व्यक्तिहरू चुनिएका थिए।

२६उन्नाईसौं मल्लोतीका छोराहरू अनि आफन्तहरूबाट बाह जना व्यक्तिहरू चुनिएका थिए।

२७बीसौं-एलियाताका छोराहरू अनि आफन्तहरूबाट बाह जना व्यक्तिहरू चुनिएका थिए।

२८एक्काईसौं-होतीरका छोराहरू अनि आफन्तहरूबाट बाह जना व्यक्तिहरू चुनिएका थिए।

२९बाईसौं-गिदलतीका छोराहरू अनि आफन्तहरूबाट बाह जना व्यक्तिहरू चुनिएका थिए।

३०तेईसौं-महजीओतका छोराहरू अनि आफन्तहरूबाट बाह जना व्यक्तिहरू चुनिएका थिए।

३१चौबीसौं-रोम्मती - एजेरका छोराहरू अनि आफन्तहरूबाट बाह जना व्यक्तिहरू चुनिएका थिए।

द्वार पालकहरूको समूह

२६ कोरहका परिवारबाट द्वारपालकहरू यी हुन्। मेशेलेम्याह अनि तिनका छोराहरू। मेशेलेम्याह कोरेका छोरा थिए। तिनी आसापका परिवार समूहका थिए। २मेशेलेम्याहका छोराहरू थिए: जकर्याह सबै भन्दा जेठा छोरा थिए। यदीएल माहिला छोरा थिए। जबदियाह साहिँला छोरा थिए। यत्नीएल काहिला छोरा थिए। ३एलाम अन्तरे छोरा थिए। यहोहानान जन्तरे छोरा थिए अनि एल्यहोनै कान्छा छोरा थिए।

४ओबेद-एदोम अनि तिनका छोराहरू: ओबेद-एदोमका सबै भन्दा जेठा छोरा शमायाह थिए। यहोजाबाद तिनका माहिला छोरा थिए। योआह तिनका साहिला छोरा थिए। साकार तिनका काहिला छोरा थिए। नतनेल तिनका अन्तरे छोरा थिए। ५अम्मीएल तिनका जन्तरे छोरा थिए। यिस्सारकार तिनका खन्तरे छोरा थिए अनि पुल्लतै तिनका कान्छा छोरा थिए। परमेश्वरले साँच्चयीनै ओबेद एदोमलाई बर्दान दिनु भएको थियो। ६ओबेद-एदोमका छोरा शमायाह थिए; शमायाहका पनि

छोराहरू थिए। शमायाका छोराहरू तिनीहरूका पिताका परिवारका अगुवाहरू थिए किनभने तिनीहरू योग्य मानिसहरू थिए। ७शमायाहका छोराहरू ओत्नी, रफाएल, ओबेद, एल्जाबाद, एलीहू, अनि समकियाह थिए। एल्जाबादका आफन्तहरू सामर्थ्यवान मानिसहरू थिए। ८यी सबै मानिसहरू ओबेद-एदोमका सन्तानहरू थिए। ती मानिसहरू अनि तिनीहरूका छोराहरू र आफन्तहरू शक्तिशाली मानिसहरू थिए। तिनीहरू असल रक्षकहरू थिए। ओबेद एदोमका ६२ जना छोराहरू थिए। ९मेशेलेम्याहका छोराहरू अनि आफन्तहरू थिए, जो शक्तिशाली व्यक्तिहरू थिए। जम्मा १८ जना छोराहरू अनि आफन्तहरू थिए।

१०यी मरारीका परिवारका द्वारपालकहरू थिए। त्यसमा होसा एक थिए। शिम्री जेठो छोरो अगुवा थिए। यद्यपि शिम्री पहिला जन्मेको छोरा थिएन, उसलाई उसको पिताले अगुवा चुने। ११हिल्कियाह तिनका माहिला छोरा थिए। तबलियाह तिनका साहिला छोरा थिए, अनि जकर्याह तिनका कान्छ छोरा थिए। होसाका जम्मा १३ छोरा र आफन्तहरू थिए।

१२यी द्वारपालकहरूका समूहहरूमा प्रधानहरू थिए। द्वारपालकहरूले परमप्रभुको मन्दिरमा सेवा गर्ने विशेष तरिका थियो जस्तो तिनीहरूका आफन्तहरूले गर्थे। १३हरेक परिवारलाई एउटा द्वारको रक्षा गर्न दिइएको थियो। एउटा परिवारको निम्ति द्वार छान्न चिट्ठा लगाएको थियो। जवान र बृद्धहरू प्रति समान व्यवहार गरिन्थ्यो।

१४मेशेलेम्याह पूर्व द्वारको रक्षाका निम्ति चुनिएका थिए। त्यसपछि मेशेलेम्याहका छोरा जकर्याहका निम्ति चिट्ठा लगाए। जकरिया एक बुद्धिमान सल्लाहकार थिए। जकरिया उत्तर द्वारका निम्ति चुनिए। १५ओबेद-एदोम दक्षिण द्वारका निम्ति चुनिए अनि ओबेद-एदोमका छोराहरू त्यस मन्दिरको रक्षाका निम्ति चुनिए जहाँ मूल्यवान चीज-बीजहरू राखिएका थिए। १६शुप्पीम अनि होसा पश्चिमद्वार र माथिल्लो सडकको शल्लेकेत द्वारका निम्ति चुनिए।

रक्षकहरू एक-अर्काको छेउ छेउमा उभिन्थे। १७छः जना लेवीहरू हरेक दिन रक्षामा पूर्व द्वार तिर उभिन्थे। चार जना लेवीहरू हरेकदिन रक्षामा उत्तर द्वारतिर उभिन्थे। चारजना लेवीहरू रक्षामा दक्षिण द्वार तिर उभिन्थे अनि दुइजना लेवीहरूले त्यस मन्दिरको रक्षा गर्थे जहाँ मूल्यवान वस्तुहरू राखिएको थियो। १८जति सक्दो पश्चिमी (कचहरीको बाटोमा) चार जना रक्षकहरू थिए अनि दुइजना रक्षकहरू कचहरीमा नै बस्थे।

१९यी, द्वारपालकहरूका समूहहरू थिए। ती द्वारपालकहरू कोरह अनि मरारीका परिवारहरूबाट थिए।

भण्डारे र अधिकारीहरू

२०अहियाह लेवी कुल समूहबाट थिए। अहियाहले

परमेश्वरको मन्दिरका बहुमूल्य वस्तुहरूको हेर चाहको जिम्मा लिएका थिए। जहाँ पवित्र वस्तुहरू राखिएका थिए।

२१लादान गेशेन परिवारका थिए। यहीएली लादान परिवार समूहका मुखियाहरू मध्ये एक थिए। २२यहीएलीका छोराहरू जेताम अनि जेतामको भाइ योएल थिए। तिनीहरूले परमप्रभुको मन्दिरका मूल्यवान वस्तुहरूको जिम्मा लिएका थिए।

२३अन्य मुखियाहरू अम्राम, यिसहार, हेब्रोन अनि उज्जीएल कुल समूहका थिए। २४शबूएल परमप्रभुको मन्दिरका मूल्यवान वस्तुहरूको जिम्मेवार प्रधान थिए। शूबाएल गेशोमिका छोरा थिए। गेशोम मोशाका छोरा थिए। २५यी शबूएलका आफन्तहरू थिए: एलाजारबाट तिनका आफन्तहरू: रहब्याह-एलीएजरका छोरा, यशयिया-रहब्याहका छोरा, योराम-यशयियाका छोरा, जिक्री-योरामका छोरा अनि शलोमीत-जिक्रीका छोरा। २६यी शलोमीत र तिनका आफन्तहरू दाऊदले संग्रह गरेका वस्तुहरूको जिम्मामा थिए। सेनाका अधिकारीहरूले पनि चीज बीजहरू मन्दिरका निम्ति दिए। २७तिनीहरूले युद्धमा लिएका कतिपय वस्तुहरू दिए। तिनीहरूले ती वस्तुहरू परमप्रभुको मन्दिरको संचालनको लागि निर्देशन दिए। २८शलोमीत र तिनका आफन्तहरूले दर्शी शमूएल कीशका छोरा शाऊल, नेरका छोरा अबनेर अनि सरूयाहका छोरा योआबले दिएका पवित्र वस्तुहरूको पनि हेरचाह गरे। शलोमीत अनि तिनका आफन्तहरूले सबै पवित्र वस्तुहरूको हेरचाह गरे जुन मानिसहरूले परमप्रभुलाई दिएका थिए। २९केनन्याह यिसहारका परिवारका थिए। केनन्याह अनि तिनका छोराहरू मन्दिर बाहिर काम गर्दथे। तिनीहरूले इस्त्राएलका विभिन्न भागमाहरूमा प्रबन्धक अधिकारी र न्यायकर्ताहरूका रूपमा काम गर्दथे।

३०हशब्याह हेब्रोन परिवारका थिए। हशब्याह अनि तिनका आफन्तहरूले परमप्रभुका सबै कार्य गर्दथे अनि इस्त्राएलको यर्दन नदीको पश्चिम तिर राजाको काम-काजको जिम्मावाला पनि थिए। हशब्याहका समूहमा १,७०० जना योग्य मानिसहरू थिए। ३१हेब्रोन परिवारको वंशावलीले यो देखाउँछ कि यरियाह तिनीहरूका अगुवा थिए। दाऊद राजाको चालीसौं वर्षको शासन कालमा उसले उसको अधिकारीहरूलाई बलवान अनि कुशल मानिसहरूको परिवारिक वंशवाली खोज्ने आज्ञा गरे केही योग्य मानिसहरू हेब्रोनीहरूले बीचमा यारजे र गिलादमा पाए। ३२यरियाहका २,७०० जना आफन्तहरू थिए, जो शक्तिशाली व्यक्तिहरू परिवारहरूका मुखियाहरू थिए। राजा दाऊदले ती २,७०० जना आफन्तहरूलाई रूबेन, गाद अनि मनश्शेका आधा कुल समूहहरूलाई परमप्रभुको कार्य अनि राजाको काम-काजको हेर चाह गर्नमा अगुवाइ गर्ने जिम्मा दिए।

सैन्य समूहहरू

२७ यी इस्त्राएलीहरूको सूची हो जसले सेनामा राजाको सेवा गर्थे। प्रत्येक समूहले प्रत्येक वर्ष एक महीना काम गर्दथे। त्यहाँ परिवारका अगुवाहरू हजार जना सेनाध्यक्षहरू, सहायक सेनाध्यक्षहरू, अधिकारीहरू, जलसे राजाको सेवा गर्थे। प्रत्येक सैन्य समूहमा २४,००० मानिसहरू थिए।

१याशोबाम पहिलो समूहको पहिलो महीनाको जिम्मामा थिए। याशोबाम जब्दीएलका छोरा थिए। याशोबामको समूहमा २४,००० व्यक्तिहरू थिए। ३याशोबाम पेरैसका सन्तानहरूमा एक अगुवा जना थिए। याशोबाम पहिलो महीनाको निम्ति सबै सैन्य अधिकारीहरूका प्रमुख थिए।

४दोदै दोस्रो महीनाका निम्ति सैन्य समूहका जिम्मावाला थिए। तिनी अहोहका थिए। त्यहाँ उसको समूहमा २४,००० मानिसहरू थिए। मिकलट उनका समूहका अगुवा थिए।

५तेस्रो सेनापति बनायाह यहोयादाका छोरा बनायाह तेस्रो महीनाका निम्ति सेनापति थिए। यहोयादा मुख्य पूजाहारी थिए। बनायाहको समूहमा २४,००० मानिसहरू थिए। ६यिनी उही बनायाह थिए, जो तीस योद्धाका एक साहसी सैनिक थिए। बनायाहले ती मानिसहरूको अगुवाई गरे। बनायाहका छोरा अम्मीजाबाद बनायाहको समूहका जिम्मामा थिए।

७चौथो सेनापति योआबका भाइ असाहेल थिए। असाहेल चौथो महीनाका निम्ति सेनापति थिए। पछि असाहेलका छोरा जबदियाहले सेनापतिको रूपमा तिनको स्थान लिए। असाहेलका समूहमा २४,००० मानिसहरू थिए।

८पाँचौँ सेनापति शम्हूत थिए। शम्हूत पाँचौँ महीनाको निम्ति सेनापति थिए। शम्हूत जेरह परिवारका थिए। शम्हूतका समूहमा २४,००० व्यक्तिहरू थिए।

९छैटौँ सेनापति ईरा थिए। ईरा छैटौँ महीनाको निम्ति सेनापति थिए। ईरा इक्केशका छोरा थिए। इक्केश तको शहरका थिए। ईराको समूहमा २४,००० मानिसहरू थिए। १०सातौँ सेनापति हेलेस थिए। हेलेस सातौँ महीनाका निम्ति सेनापति थिए। तिनी पालोनी मानिसहरूबाट थिए अनि एप्रैमका सन्तान थिए। हेलेसको समूहमा २४,००० मानिसहरू थिए।

११आठौँ सेनापति सिब्वकै थिए। सिब्वकै आठौँ महीनाका निम्ति सेनापति थिए। सिब्वकै हूशाहबाट थिए। सिब्वकै जेरह परिवारका थिए। सिब्वकैको समूहमा २४,००० मानिसहरू थिए।

१२नवौँ सेनापति अबीएजेर थिए। अबीएजेर नवौँ महीनाका निम्ति सेनापति थिए। अबीएजेर अनातोत शहरका थिए। अबीएजेर बिन्यामीन कुल समूहका थिए। अबीएजेरको समूहमा २४,००० मानिसहरू थिए।

१३दशौँ सेनापति महरै थिए। महरै दशौँ महीनाका निम्ति सेनापति थिए। महरै नतोपाहका थिए। तिनी जेरह परिवारका थिए। महरैको समूहमा २४,००० मानिसहरू थिए।

१४एघारौँ सेनापति बनायाह थिए। बनायाह एघारौँ महीनाका निम्ति सेनापति थिए। बनायाह पिरातोनका थिए। बनायाह एप्रैमका कुल समूहका थिए। बनायाहको समूहमा २४,००० मानिसहरू थिए।

१५बाहौँ सेनापति हेल्दै थिए। हेल्दै बाहौँ महीनाका निम्ति सेनापति थिए। हेल्दै नतोपाहका थिए। हेल्दै ओत्नीएल परिवारबाट थिए। हेल्दैको समूहमा २४,००० मानिसहरू थिए।

कुल समूहका प्रधानहरू

१६इस्त्राएलका कुल समूहहरूका मुखियाहरू यी नै थिए:

रूबेनका: जिक्रीका छोरा एलीएजर। शिमोयोनका: शपत्याह माकाको छोरा।

१७ लेवीका: कमूलका छोरा हशब्याह। हारूनका: सादोक।

१८ यहूदाका: एलीहू (एलीहू दाऊदका भाइहरू मध्ये एक जना थिए) इस्सकारका: मीकाएलका ओप्त्री छोरा।

१९ जबूलूनका: ओबदियाका छोरा यिश्मायाह। नप्तालीका: यरीमोत अज्रीएलका छोरा।

२० एप्रैमका: अज्जयाहका छोरा होशेया। पश्चिम मनश्शेका: योएल पदायाहका छोरा।

२१ पूर्व मनश्शेका: जकर्याहका छोरा इहो। बिन्यामीनका: यसीएल अबनेरका छोरा।

२२ दानका: यरोहामका छोरा अज्रेल।

यी इस्त्राएली कुल समूहका मुखियाहरू थिए।

दाऊदले इस्त्राएलीहरूको गन्ती गर्छन्

२३दाऊदले इस्त्राएलका मानिसहरूको गन्ती गर्ने निश्चय गरे। त्यहा अति धेरै मानिसहरू थिए किनभने परमेश्वरले इस्त्राएलका मानिसहरूलाई आकाशमा भएका ताराहरू जस्तै धेरै बनाउने प्रतिज्ञा गर्नु भएको थियो। यसर्थ दाऊदले ती मानिसहरूको मात्र गणना गरे जो बीस वर्ष अनि त्यस भन्दा माथिका थिए। २४योआब, सरूयाहका छोराको मानिसहरू गन्ती गर्न शुरू गरे, तर तिनले सकेनन्। परमेश्वर इस्त्राएलका मानिसहरूसित क्रोधित हुनु भयो। त्यसै कारणले गर्दा राजा दाऊदको इतिहासको पुस्तकमा मानिसहरूको संख्या लेखिएन।

राजाका प्रशासकहरू

२५यो ती मानिसहरूको सूची हो जसले राजाका सम्पत्तिको जिम्मा लिएका थिए:

अज्मावेत, अदीएलका छोरा राजा भण्डार कक्षको जिम्मामा थिए। जोनाथन, उज्जियाहका छोरा सा-साना शहर, गाउँ, खेत अनि बुर्जाहरूका भण्डार कक्षका जिम्मामा थिए।

२६ एज्री कलूबका छोरा कृषकहरूको जिम्मा लिएका थिए।

२७ रामा शहरका शिमी दाखबारीको जिम्मा मा थिए। शोपेमका जब्दी दाखबारीहरूबाट आउने दाखरसको हेरचाह अनि भण्डारको जिम्मा मा थिए।

२८ गेदेरका बाल हानान पश्चिमी पहाडी देशका भद्राक्ष अनि अज्जीरको बृक्षहरूका जिम्मावाला थिए। योआश भद्राक्षको तेलको भण्डारको जिम्मावाला थिए।

२९ शारोनका शित्रै शारोन वरिपरिका गाई वस्तुका जिम्मा मा थिए। अदूलेका छोरा शापात बेसीमा गाई वस्तुहरूका जिम्मा मा थिए।

३० इश्माएले ओबील ऊँटहरूका जिम्मामा थिए। मेरोनोती येहदयाह गधाहरूका जिम्मामा थिए।

३१ हगरीका याजीज भेंडा-बाखाहरूका जिम्मामा थिए।

यी सबै मानिसहरू प्रधान थिए, जसले राजा दाऊदका सम्पत्तिहरूका हेर चाह गर्दथे। ३२जोनाथन एक बुद्धिमानि, सल्लाहकार र लेखापाल थिए। जोनाथन दाऊदका भतीजा थिए। हम्मोनीका छोरा यहीएल राजाका छोराहरूको हेरचाह गर्दथे। ३३अहीतोपेल राजाका सल्लाहकार थिए। हूशै राजाका मित्र थिए। हूशै एकी मानिसहरूबाट थिए। ३४यहोयादा र एबीयातारले पछि राजाका सल्लाहकारको रूपमा अहीतोपेलले स्थान लिए। यहोयादा बनायाहका छोरा थिए। योआब राजाका सेनापति थिए।

मन्दिरको निम्ति दाऊदका योजनाहरू

२८ दाऊदले इस्राएलीहरूका सबै अगुवाहरूलाई एकत्रित गरे। तिनले ती सबै अगुवाहरूलाई यरूशलेममा आउन भनि हुकूम दिए। उनले कुल समूहहरूका सबै अगुवाहरूलाई, राजाका सेवामा रहेका सैन्यका सेनापतिहरू, हजारहरूको सेनाध्यक्षहरू, सयहरूका सेनाध्यक्षहरू, राजा अनि तिनका छोराहरूका सम्पत्ति अनि पशुहरूको हेरचाह गर्ने अधिकारीहरू, राजाका प्रधान अधिकारीहरू, बीरहरू अनि सबै साहसी सैनिकहरूलाई बोलाए।

२९राजा दाऊद उठे र भने, “मेरा दाज्यू-भाईहरू अनि मेरा मानिसहरू, मेरा कुरा सुन। म परमप्रभुको करारको सन्दूकको निम्ति एउटा विश्राम स्थान निर्माण गर्ने अर्तिनै चाहन्थे, एउटा स्थान जो हाम्रो परमप्रभुको खुट्टाको पाउनदन हुन सकोस् मैले मन्दिर निर्माण गर्नलाई धेरै तयारीहरू गरें। ३०तर परमप्रभुले मलाई

भन्नुभयो, ‘अहँ, दाऊद, तैले मेरो नाउँमा मन्दिर बनाउनु पर्दैन। तैले त्यसो गर्नु हुँदैन किनभने तँ एक सैनिक होस्, र तैले धेरै मानिसहरूलाई मारेको छस्।’

४“परमप्रभु इस्राएलका परमेश्वरले इस्राएलका बाह्र कुल समूहहरूको अगुवाइ गर्नका निम्ति यहूदाका कुल समूहलाई चुन्नु भयो। अनि त्यसपछि परिवार समूहबाट परमप्रभुले मेरा पिताका परिवारलाई चुन्नु भयो। र त्यो परिवारबाट परमेश्वरले मलाई सदाको निम्ति इस्राएलका राजा चुन्नुभयो। परमेश्वरले मलाई इस्राएलको राजा बनाउन चाहनु भयो। ५परमप्रभुले मलाई धेरै छोराहरू दिनु भएको छ। अनि ती सबै छोराहरूबाट परमप्रभुले सुलेमानलाई इस्राएलको नयाँ राजा बनाउन निम्ति छान्नुभयो। वास्तवमा, इस्राएल परमप्रभुको राज्य हो। ६परमप्रभुले मलाई भन्नुभयो, ‘दाऊद, तेरो छोरा सुलेमान त्यही एउटा हो जसले मेरो निम्ति मन्दिर र त्यसका चोकहरू बनाउँनेछ। किन? किनभने मैले सुलेमानलाई मेरो छोरा हुन चुनेकोछु अनि म त्यसको पिता हुनेछु। ७सुलेमानले मेरा नियमहरू र आदेशहरू अहिले पालन गर्दै छ। यदि उसले मेरा नियमहरू पालन गरोस्, तब म सुलेमानको राज्यलाई सदा सर्वदाका निम्ति शक्तिशाली बनाउने छु।”

८दाऊदले भने, “यसैकारण अब सारा इस्राएलीहरू अनि परमेश्वरका समुदायको समक्ष म तिमीहरूलाई यी कुराहरू भन्दछु: परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरका सबै आज्ञाहरू पालन गर्नमा सावधान बन। तब मात्र तिमीहरूले यो असल भूमि सदा-सर्वदा राख्न सक्ने छौ। अनि तिमीहरूले यसलाई तिमीहरूका सन्तानहरूलाई सदा-सर्वदाका निम्ति दिन सक्नेछौ। ९अनि तँ, मेरो छोरो सुलेमान, आफ्नो पिताका परमेश्वरलाई चिन। परमेश्वरको सेवा शुद्ध हृदयाले गर। परमेश्वरको सेवा गर्न हृदयबाट नै खुशी बन। किन? किनभने परमप्रभुले हरेक हृदय जाँच्नुहुन्छ। परमप्रभुले तैले सोचको हरेक कुराहरू बभन्नु हुन्छ। यदि तँ सहायताको निम्ति परमप्रभु कहाँ गइस् भने तैले उत्तर पाउने छस्। तर यदि त परमप्रभु देखि टाढा फर्किस भने उहाँले तँलाई संदाको निम्ति त्याग्नु हुनेछ। १०सुलेमान, तैले यो बुभन्नु पर्छ कि परमेश्वरले उहाँको पवित्र स्थान अर्थात मन्दिर निर्माण गर्नको निम्ति तँलाई चुन्नु भएको छ। शक्तिशाली बन र काम पूर्ण गर।”

११त्यसपछि दाऊदले आफ्ना छोरा सुलेमानलाई मन्दिर निर्माण गर्ने योजनाहरू दिए। ती योजनाहरू मन्दिरको चारै तिरका दलान अनि त्यसका भण्डार कक्षहरू, माथिल्ला कोठाहरू, भित्री कोठाहरू अनि दया आसनका स्थानको निम्ति पनि थिए। १२दाऊदले मन्दिरका सबै अंशका योजनाहरू बनाएका थिए। दाऊदले ती योजनाहरू सुलेमानलाई दिए। दाऊदले तिनलाई परमप्रभुको मन्दिर वरिपरिका आँगान अनि त्यस वरिपरिका सबै कोठाहरूका योजनाहरू दिए। दाऊदले तिनलाई मन्दिरको भण्डार

कक्षहरू अनि ती भण्डार कक्षहरू जहाँ मन्दिरमा उपयोग गरिने पवित्र वस्तुहरू राख्थे त्यसका योजनाहरू दिए। १३दाऊदले सुलेमानलाई पूजाहारी अनि लेवीहरूको समूह बारे भने। दाऊदले सुलेमानलाई परमप्रभुको मन्दिरको सेवाका सबै कार्यहरू अनि मन्दिरको सेवामा उपयोग गरिने सबै चीज-बीजहरूको बारेमा भने। १४दाऊदले सुलेमानलाई मन्दिरमा उपयोग गरिने वस्तुहरू बनाउन कति सुन अनि चाँदी उपयोग गर्नु पर्छ-त्यस विषयमा पनि भने। १५सुनका दियो र सामदानहरूका निम्ति योजना बनाएका थिए, अनि चाँदीका दियो अनि सामदानहरूका निम्ति योजनहरू थिए। दाऊदले सुलेमानलाई प्रत्येक सामदान अनि दियोका निम्ति कति सुन वा चाँदी उपयोग गर्नु पर्छ सो भने। जहाँ भिन्दा भिन्दै सामदानहरू आवश्यक हुन्छ त्यहाँ अप्रयोग गर्नुपर्ने थियो। १६पवित्र रोटीको निम्ति उपयोग गरिने प्रत्येक टेबलको निम्ति कति सुन उपयोग गर्नु पर्छ सो दाऊदले भने। चाँदीका मेचका निम्ति कति चाँदी उपयोग गर्नु पर्छ सो दाऊदले भने। १७काँटा, छर्कने कचौरा, अनि कलशहरू बनाउन कति शुद्ध सुन उपयोग गर्नु पर्छ दाऊदले सो पनि भने। प्रत्येक सुनका थाली बनाउन कति सुन उपयोग गर्नु पर्छ अनि प्रत्येक चाँदीका रिकाबी बनाउन कति चाँदी उपयोग गर्नुपर्ने सो दाऊदले भने। १८दाऊदले भने, धूप-वेदी बनाउनलाई शुद्ध सुन उपयोग गर्ने विषयमा पनि भने। दाऊदले सुलेमानलाई करुबहरूकोलागि सुनको रथको विषयमा पनि वर्णन गरे। तिनीहरूका पखेटाहरू परमप्रभुको करारको सन्दूक माथि फैलिनु पर्छ। ती करुब स्वर्गदूतहरू सुनले बनिएका थिए।

१९दाऊदले भने, “यी सबै योजनाहरू परमप्रभुले मलाई अगुवाइ गर्नुभए अनुसार लेखिएका हुन्। परमप्रभुले मलाई योजनामा भएका हरेक चीज बुझ्नमा मद्दत गर्नुभयो।” २०दाऊदले आफ्ना छोरा सुलेमानलाई यो पनि भने, “शक्तिशाली र साहसी बन अनि यो काम पूर्ण गर। नडराऊ र निरूत्साहित नहोऊ किनभने परमप्रभु मेरा परमेश्वर तँसित हुनुहुन्छ। सबै कार्य पूर्ण नभएसम्म उहाँले तँलाई सहायता गर्नु हुनेछ। उहाँले तेरो साथ छोड्नु हुनेछैन। तैले परमप्रभुको मन्दिर निर्माण गर्नेछस्। २१यहाँ पूजाहारी र लेवीहरूको समूह छन् जो परमेश्वरको मन्दिरमा सबै कार्यहरू गर्नको निम्ति तयार छन्। सबै सिपालु कर्मीहरू सबै कार्यहरूमा तँलाई सहायता गर्न तयार छन्। सबै अधिकारीहरू र सबै मानिसहरूले तपाईंको हुकूम मान्नेछन्।”

चाहिने सबै कुरा त्यसले जान्दैन। तर यो काम अत्यन्त महत्वपूर्ण छ। यो मन्दिर मानिसहरूका निम्ति होइन, तर परमप्रभु परमेश्वरको निम्ति हो। २मैले परमेश्वरको मन्दिर निर्माणका निम्ति योजना बनाउन मैले मेरो पूर्ण शक्ति लगाएको छु। सुनका वस्तुहरू बनाउनुका निम्ति मैले सुन दिएको छु। चाँदीका चीज-बीजहरू बनाउनुका निम्ति मैले चाँदी दिएको छु। काँसाका सामग्रीहरू बनाउनुका निम्ति मैले काँसा दिएको छु। फलामका वस्तुहरू बनाउनुका निम्ति मैले फलाम दिएको छु। काठका सामग्रीहरू बनाउनुका निम्ति मैले काठ दिएको छु। मैले जोड्ने स्थानका निम्ति गोमेदक रत्न, अलंकृत ईटि, सबै प्रकारका भिन्न-भिन्न रङ्का बहुमूल्य रत्नहरू र सेतो संग मर्मरहरू पनि दिएको छु। मैले परमप्रभुको मन्दिरको निम्ति यस्ता धेरै-धेरै चीज-बीजहरू दिएको छु। ३मैले मेरो परमप्रभुको मन्दिरको निम्ति जे दिएको बाहेक म मेरो आफ्नै टुकरीबाट सुन र चाँदी दिँदैछु किनभने म पवित्र मन्दिर निर्माण गर्नलाई लिप्त भएको छु। ४मैले ओपीरको ३,००० तोडा शुद्ध सुन दिएको छु। मैले ७,००० तोडा शुद्ध चाँदी दिएको छु। चाँदी मन्दिरका भित्ताहरूमा लगाउनको निम्ति हो। ५मैले सुन र चाँदीका सबै चीज बीजका निम्ति सुन र चाँदी दिएको छु। जसमा कि कुशल कर्मीहरूले मन्दिरका निम्ति सबै भिन्न-भिन्न प्रकारका चीज बीजहरू बनाउँन सक्ने छन्। अब, इस्राएलका मानिसहरू, तिमीहरू कतिजना आज परमप्रभुका निम्ति स्वयंलाई अर्पण गर्न तयार छौ?”

६परिवारहरूका अगुवाहरू, इस्राएली कुल समूहका अगुवाहरू, एकहजारका सेनाध्यक्षहरू, सयहरूका सेनाध्यक्षकहरू र अधिकारीहरू व्यस्त भएका सबै तयार थिए। अनि तिनीहरू सबैले आफ्ना मूल्यवान वस्तुहरू अर्पण गरे। ७यी ती वस्तुहरू हुन् जो तिनीहरूले परमेश्वरको मन्दिरका निम्ति अर्पण गरेका थिए: ५,००० तोडा सुन, १०,००० असफ्री,* १०,००० तोडा चाँदी, १८,००० तोडा काँसा, अनि १,००,००० तोडा फलाम। ८मानिसहरू जोसित मूल्यवान रत्नहरू थिए ती परमप्रभुको मन्दिरको निम्ति अर्पण गरे। यहीएलले ती मूल्यवान रत्नहरूको हेरचाह गरे। यहीएल गेशोन परिवारका थिए। ९मानिसहरू अति आनन्दित थिए किनभने तिनीहरूले राजीखुसीसित दिएका थिए। अगुवाहरूले खुला हृदयले स्वतन्त्रता पूर्वक अर्पण गरेकाथिए र तिनीहरू आनन्दित थिए। राजा दाऊद पनि अत्यन्तै आनन्दित थिए।

मन्दिर बनाउनका निम्ति भेटीहरू

२६ राजा दाऊदले इस्राएलका सबै मानिसहरूलाई भने जो एकसाथ एकत्रित भएका थिए, “परमेश्वरले मेरो छोरा सुलेमानलाई मात्र चुन्नु भएको छ। सुलेमान सानै छ अनि यो काम गर्नका निम्ति

दाऊदको सुन्दर प्रार्थना

१०त्यस पछि दाऊदले सबै मानिसहरूलाई परमप्रभुको प्रशंसा गर्न भेला गराएका थिए। दाऊदले भने:

१०,००० असफ्री इब्रानीमा-दारिक।

“परमप्रभु इस्त्राएलका परमेश्वर, हे हाम्रा पिता, सदा सर्वदाका निमित्त तपाईंको प्रशंसा होईरहोस्।

११महानता, शक्ति, गौरव, विजय अनि सम्मान तपाईं कै हुन। किन? किनभने पृथ्वी अनि स्वर्गका सबै कुरा तपाईंके हुन्। हे परमप्रभु, राज्य तपाईंके हो। तपाईं शिर हुनुहुन्छ, हरेक बस्तु माथि शासन हुनुहुन्छ।

१२धन अनि सम्मान तपाईं बाट नै आउँछन्। तपाईं सबैमाथि शासन गर्नुहुन्छ। पराक्रम अनि शक्ति तपाईंके हातमा छन्। अनि कसैलाई पनि महान अनि शक्तिशाली बनाउने शक्ति तपाईंके हातमा छन्।

१३यसकारण अब हाम्रा परमेश्वर, हामी तपाईंलाई धन्यवाद चढाउँछौं, अनि हामी तपाईंको महिमित नाउँको प्रशंसा गर्दछौं।

१४“सबै सत्य कुराहरू चहि म अनि मेरा मानिसहरूबाट आएका होइनन्। यी सबै कुराहरू तपाईंबाट मात्र आएका हुन्। हामी केवल तपाईंबाट आएका कुराहरू तपाईंलाई नै अर्पण गरिरहेकाछौं।

१५किनभने हामी हाम्रा पिता-पुर्खाहरू जस्तै यो संसारमा यात्रा गर्ने परदेशी मात्र हौं। यो पृथ्वीमा हाम्रो समय क्षणिक छन् वितीजाने छाया जस्तो हामी यसलाई रोक्ने आशा गर्दैनौं।

१६हे परमप्रभु हाम्रा परमेश्वर, हामीले यी सबै चिजहरू तपाईंको मन्दिर निर्माण गर्नका निमित्त जम्मा गर्छौं। हामीले यो मन्दिर तपाईंको नाउँको सम्मान गर्नका निमित्त निर्माण गर्दछौं। तर यी सबै वस्तुहरू तपाईंबाट आएका हुन्। हरेक थोक तपाईंके हुन्।

१७मेरा परमेश्वर, म जान्दछु कि तपाईंले आफ्ना मानिसहरूको जाँच गर्नुहुन्छ अनि तपाईंले धार्मिकता मन पराउनु हुन्छ। म यी सबै वस्तुहरू स्वच्छ अनि ईमान्दार हृदयले तपाईं प्रति अर्पण गर्छु। तपाईंका मानिसहरू यहाँ एकत्रित भएका म देख्छु र तपाईंलाई यी वस्तुहरू अर्पण गर्न तिनीहरू खुशीछन्।

१८हे परमप्रभु तपाईं हाम्रा पुर्खा अब्राहाम, इसहाक अनि इस्त्राएलका परमेश्वर हुनुहुन्छ। कृपया तपाईंका मानिसहरूलाई तपाईंको काम गर्नमा सहायता गर्नुहोस्। तिनीहरूलाई तपाईंप्रति धन्नेवादीहुनमा सहायता गर्नुहोस्।

१९अनि मेरो छोरो सुलेमानलाई तपाईं प्रति सत्य रहन सहायता गर्नुहोस्। तपाईंको हुकूमहरू व्यवस्था अनि नियमहरूको सदा पालन गर्नमा सधैं त्यसलाई सहायता गर्नुहोस्। सुलेमानलाई यी कुराहरू सम्पन्न गर्नमा सहायता दिनुहोस् अनि यो किल्ला जो मैले योजना गरेकोछु, निर्माण गर्नमा त्यसलाई सहायता दिनुहोस्।”

२०तब दाऊदले भेला भएका सबै समूहका मानिसहरूलाई भने, “अब परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वर प्रति प्रशंसा अर्पण गर।” यसर्थ सारा समुदायले परमप्रभु आफ्ना पुर्खाहरूको परमेश्वरको प्रशंसा अनि आराधना गरे।

तिनीहरूले परमप्रभु अनि राजा प्रति सम्मान जनाउन आफ्ना शिर भूँइतिर झुकाए।

सुलेमान राजा हुन्छ

२१अर्को दिन मानिसहरूले परमप्रभु प्रति तिनीहरूको बलिहरू चढाए। तिनीहरूले होमबलि अर्पण गरे। तिनीहरूले १,००० साँढेहरू, १,००० भेडाहरू, १,००० थुमाहरू अनि तिनीहरू साथमा चलने अर्घबलि अर्पण गरे। तिनीहरूले धेरै बलिहरू इस्त्राएलका मानिसहरूका निमित्त अर्पण गरे। २२त्यस दिन मानिसहरू अत्यन्त खुशी थिए किनभने तिनीहरूले त्यहाँ परमप्रभुका साथ खानपीन गरे।

अनि तिनीहरूले दाऊदका छोरा सुलेमानलाई दोस्रो पल्ट राजा बनाए। तिनीहरूले सुलेमानलाई राजाको रूपमा नियुक्त गरे साथै सादोकलाई पनि पूजाहारीको रूपमा नियुक्त गरे। तिनीहरूले यो काम त्यस स्थानमा परमप्रभुको सामुन्ने गरे। २३तब सुलेमान राजाको रूपमा परमप्रभुको सिंहासनमा बसे। सुलेमानले आफ्ना पिताको स्थान लिए। सुलेमान खूबै सफल भए। इस्त्राएलका सम्पूर्ण मानिसहरूले सुलेमानको आज्ञा पालन गरे। २४सबै अगुवाहरू, योद्धाहरू अनि दाऊदका सबै छोराहरूले पनि उसलाई राजाको रूपमा स्वीकार गरे र तिनको हुकूम पालन गरे।

२५परमप्रभुले सुलेमानलाई अत्यन्त महान तुल्याउनु भयो। इस्त्राएलका सबै मानिसहरू जान्दथिए कि परमप्रभुले सुलेमानलाई महान बनाउदै हुनुहुन्छ। परमप्रभुले सुलेमानलाई राजाले पाउनुपर्ने सम्मान प्रदान गर्नुभयो। सुलेमान अघि इस्त्राएलका कुनै पनि राजाले यस्तो सम्मान पाएका थिएनन्।

दाऊदको मृत्यु

२६यसकारण यिशैका छोरा दाऊद सम्पूर्ण इस्त्राएल माथि चालीस वर्षसम्म राजा थिए। २७दाऊद हेब्रोन शहरमा सात वर्षसम्म राज्य गरे। तब उनी यरूशलेम शहरमा तेत्तीस वर्षसम्म राज्य गरे। २८दाऊदको त्यस बेला मृत्यु भयो जब तिनी बुद्ध भए। दाऊदले एक असल र दीर्घ जीवन बिताएका थिए। दाऊदका अनेक सम्पत्तिहरू अनि प्रतिष्ठाहरू थिए। अनि दाऊदका छोरा सुलेमान तिनी पछि नयाँ राजा भए।

२९राजा दाऊदले शुरुदेखि अन्त सम्म जो कामहरू गरे ती दर्शी शमूएल, अगमवक्ता नातान अनि दर्शी गाद द्वारा लिखित पुस्तकहरूमा छन्। ३०ती लेखहरूले इस्त्राएलका राजाको रूपमा दाऊदले गरेका कामहरूको बारेमा बताउँछन्। तिनीहरूले दाऊदका पराक्रम अनि तिनी माथि घटेका घटनाहरूको बारेमा देख्छु। अनि तिनीहरूले इस्त्राएल र यसका वरिपरिका राज्यहरूमा जे भयो त्यसको बारेमा देख्छु।

राजाहरूको दोस्रो पुस्तक

अहज्याहका लागि सन्देश

१ आहाब मरेपछि मोआब इस्त्राएलको विरुद्ध बागी भए।

एक दिन अहज्याह सामारियामा काठले बारेको आफ्नो घरको माथिल्लो कोठाकोबाट लडे। उनी नराप्रो पाराले घाइते भए। अहज्याहले आफ्ना दूतहरूलाई बोलाए र तिनीहरूलाई भन्यो, “एक्रोनका देवता बालजबूबका पूजाहारीहरूकहाँ जाऊ। उनीहरूलाई सोध यदि म आफ्नो चोटबाट निको हुन सक्छु।”

इतर परमप्रभुको स्वर्गदूतले तिश्बी एलियालाई भने, “राजा अहज्याहले सामरीयाबाट केही स्वर्गदूतहरू पठाए। जाऊ अनि ती मानिसहरूसित भेट गर। तिनीहरूलाई भन, ‘इस्त्राएलमा एक परमेश्वर हुनुहुन्छ। यसकारण तिमीहरू किन एक्रोनका देवता बालजबूबलाई प्रश्न सोधि रहेका छौ? ४ तिमीले यस्तो गरेको हुनाले परमप्रभुले भन्नुहुन्छ अहज्याहलाई तिमी आफ्नो ओच्छ्यानबाट उठ्नपाउने छैनौ। तिमी मर्ने छौ।’” त्यसकारण एलिया हिँडे।

५ दूतहरू अहज्याहकहाँ फर्केर आए। अहज्याहले दूतहरूलाई भने, “तिमी किन यति चाँडै फर्केर आयौ?”

६ दूतहरूले अहज्याहलाई भने, “एकजना मानिस हामीसँग भेट गर्न आयो। उसले हामीलाई राजाकहाँ फर्केर जानु अनि उनलाई परमप्रभुले भनेको कुरा भन्नु भन्यो। परमप्रभु भन्नुहुन्छ, ‘इस्त्राएलमा एक परमेश्वर हुनुहुन्छ। यसकारण तिमीले किन एक्रोनका देवता, बालजबूबसमक्ष प्रश्न सोध्न दूतहरू पठायौ? तिमीले यस्तो काम गरेको हुनाले तिमी ओच्छ्यानबाट उठ्ने छैनौ। तिमी मर्ने छौ।’”

७ अहज्याहले दूतहरूलाई भने, “त्यो मानिस कस्तो देखिन्थ्यो जसले तिमीलाई भेट्यो अनि तिमीलाई यी कुराहरू भन्यो।”

८ दूतहरूले जवाफ दियो, “त्यो मानिस रौमयुक्त थियो र कम्मरमा एउटा छालाको पेटी बाँधेको थियो।” तब अहज्याहले भने, “उनी तिश्बी एलिया हुन।”

अहज्याहले पठाएका मानिसहरूलाई आगोले नष्ट पार्छ

९ अहज्याहले एक जना कप्तान र पचास जना मानिसहरू एलियाकहाँ पठाए। कप्तान एलियाकहाँ गए। त्यस बेला एलिया पर्वतको टाकुरामाथि बसेका थिए। कप्तानले एलियालाई भने, “परमेश्वरको जन, राजाले

तपाईंलाई ओर्लेर, ‘आउनु भनी हुकूम गर्नु भएको छ।’”

१० एलियाले पचास जना मानिसहरूका कप्तानलाई उत्तर दिए, “यदि म परमेश्वरको जन हुँ, भने स्वर्गबाट आगो आओस्, अनि कप्तान अनि उनका पचास जना मानिसहरूलाई नष्ट पारोस्।” तब स्वर्गबाट परमेश्वरको आगो तल आयो अनि कप्तान तथा उनका पचास जना मानिसहरूलाई नष्ट पार्यो।

११ अहज्याहले अर्का कप्तानलाई पचास जना मानिसहरूसँगै एलियासमक्ष पठाए। कप्तानले एलियालाई भने, “परमेश्वरको जन, राजाले भनेका छन्, ‘चाँडै तल आऊ।’”

१२ एलियाले कप्तान र उनका पचास जना मानिसहरूलाई भने, “यदि म परमेश्वरको मानिस हुँ, भने स्वर्गबाट आगो आओस् र तिमी र तिम्रा मानिसहरूलाई नष्ट पारोस्।”

तब स्वर्गबाट आगो आयो र कप्तान तथा उनका पचास जना मानिसहरूलाई नष्ट पार्यो।

१३ अहज्याहले तेस्रो कप्तान पचास जना मानिसहरूसँग पठाए। तेस्रा कप्तान एलियाकहाँ आए। कप्तान घुँडा टेकेर निहुरिए। कप्तानले एलियासमक्ष यसो भनेर बिन्ती चढाए, “परमेश्वरको जन, म मेरो जीवन र तपाईंका पचास जना सेवकहरूको जीवनलाई मूल्यवान सम्भन्नु होस्, भनी बिन्ती गर्छु। १४ स्वर्गबाट आगो आयो अनि पहिला दुइजना कप्तानहरू तथा उनीहरूका पचास जना मानिसहरूलाई नष्ट पार्यो। तर अब दया गर्नुहोस् अनि हामीलाई बाँच्न दिनुहोस्।”

१५ परमप्रभुको स्वर्गदूतले एलियालाई भने, “कप्तानसँग जाऊ। उनीसित नडराऊ।” यसकारण एलिया कप्तानसँग राजा अहज्याहलाई भेट्न गए।

१६ एलियाले अहज्याहलाई भने, “इस्त्राएलमा परमेश्वर हुनुहुन्छ। यसकारण किन तिमीले एक्रोनका देवता बालजबूबसित प्रश्नहरू सोध्नलाई दूतहरू पठायौ। तिमीले यस्तो काम गरेको हुनाले, तिमी आफ्नो ओच्छ्यानबाट उठ्ने छैनौ। तिमी मर्ने छौ।”

योराम अहज्याहको ठाउँ ओगट्छन्

१७ परमप्रभुले एलिया मार्फत भन्नुभए अनुसार अहज्याहको मृत्यु भयो। अहज्याहको छोरा थिएन। त्यसकारण अहज्याह पछि योराम नया राजा भए।

योरामले यहोशापातका छोरा योहोराम यहूदाका राजा भएको दोस्रो वर्षमा शासन गर्न शुरू गरे।

१८अहज्याहले अरू जे कामहरू गरे ती सबै नै 'इस्त्राएलका राजाहरूको इतिहासको' पुस्तकमा लिखिएको छ।

परमप्रभु बाट एलियालाई बोलाउने योजना

२ जब परमप्रभुले एलियालाई आधीवेहरीमा स्वर्गमा उठाए लैजान आट्नु भएको थियो। एलिया र एलीशासँगै गिलगाल छोडे।

२एलियाले एलीशालाई भने, "कृपया यही पख, किनभने परमप्रभुले मलाई बेतेल जानु भन्नु भएको छ।"

तर एलीशाले भने, "परमप्रभु हुनुहुन्छ अनि तिमी जिउँदै छौ, यसर्थ म शपथ खाएर भन्छु, म तिमीलाई छोड्ने छैन।" यसकारण दुइ जना मानिसहरू बेतेलतिर गए।

३बेतेलमा अगमवक्ताहरूको दल एलीशाकहाँ आयो अनि उनलाई भन्यो, "तिमीलाई थाह छ परमप्रभुले तिम्रा मालिकलाई आज लिएर जानु हुनेछ।"

एलीशाले भने, "हो म जान्दछु यो। यस बारे कुरा नगर।"

४एलियाले एलीशालाई भने, "कृपया यही पख, किनभने परमप्रभुले मलाई यरीहोमा जानु भन्नुभएको छ।"

एलीशाले उत्तर दिए, "म शपथ खाएर भन्छु किनभने परमप्रभु हुनुहुन्छ अनि तिमी जिउँदै छौ, म तिमीलाई छोड्ने छैन।" यसकारण दुइ जना मानिसहरू यरीहोमा गए।

५यरीहोको अगमवक्ताहरूको दल एलीया कहाँ आयो अनि उनिहरूले उसलाई भने, "के तिमीलाई थाहो छ कि तिम्रो मालिकलाई आज परमप्रभुले तिमी देखी टाढा लिएर जानु हुँदछ।"

एलीशाले भने, "हो, म जान्दछु यो विषयमा कुरा नगर।"

६एलियाले एलीशासँग भने, "कृपया यहि पख किनकि परमप्रभुले मलाई यर्दन तरेर जानु भन्नुभएको छ।"

एलीशाले भने, "परमेश्वरको साक्षी दिएर म प्रतिज्ञा गर्छु, म तपाईंलाई छोड्ने छैन।" अनि दुइ व्यक्ति गए।

७अगमवक्ताहरूको दलका पचास जना मानिसहरूले तिनीहरूको अनुसरण गरे। एलिया र एलीशा यर्दन नदी मा उभिए। पचास जना मानिसहरू एलिया र एलीशादेखि टाढा उभिए। ८एलियाले आफ्नो खाष्टो खोले, त्यसलाई पट्याए र त्यसले पानीमा हिकाए। पानी देब्रे र दाहिन तिर दुइ भागमा बाँडियो। तब एलिया र एलीशाले सूख्खा भूँईमाथि हिँडेर नदी तरे।

९जब तिनीहरूले नदी तरे एलियाले एलीशालाई भने, "परमेश्वरले मलाई तिमीबाट लिएर जानु अघि तिम्रो लागि म के गर्न सक्छु?"

एलीशाले भने, "म तपाईंको उत्तराधिकारी हुन चाहन्छु।"*

१०एलियाले भने, "तिमीले अप्ठ्यारो वस्तु माग्यौ। जब तिमीबाट मलाई लिएर जाँदा यदि तिमीले देख्यौ भने तब यस्तै हुन्छ। तर तिमीले देखेनौ भने त्यस्तो हुँदैन।"

परमेश्वरले एलियालाई स्वर्गमा लानुहुन्छ

११एलिया र एलीशा हिँडिरहेका थिए अनि कुरा गरिरहेका थिए। अचानक केही घोडाहरू र एउटा रथ आयो अनि एलीशाबाट एलियालाई छुट्यायो। घोडा र रथ आगो समान थिए। तब एलियालाई हावाबतासमा स्वर्गमा लगियो।

१२एलीशाले यसलाई देखे अनि चिच्याए, "मेरा पिता! मेरा पिता! इस्त्राएलको रथ अनि उहाँका घोडसैनिकहरू।"

एलीशाले एलियालाई फेरि कहिले देखेनन्। एलीशाले आफ्नो लुगालाई पक्रिए अनि आफ्नो शोक देखाउन च्याते। १३एलियाको खाष्टो भुँईमा भरियो त्यसकारण एलियाले त्यसलाई टिपे र यर्दन नदीको किनारमा उभिए। १४एलीशाले एलियाको खाष्टो लियो र त्यसले पानीमा हिकाए। उसले भन्यो, "एलियाका परमेश्वर परमप्रभु कहाँ हुनुहुन्छ?" जब एलीशाले पानीमाथि प्रहार गरे। तब पानी दाहिने र देब्रेतिर दुइ भागमा विभाजन भयो र एलीशाले नदी तरे।

अगमवक्ता एलियाको विषयमा सोध्छन्

१५जब यरीहोका अगमवक्ताहरूको दलले एलीशालाई देखे, तिनीहरूले भने, "एलियाको आत्मा अहिले एलीशामा छ।" तिनीहरू एलीशालाई हेर्न आए। तिनीहरू एलीशा अघि भुँईमा निहुरिए। १६तिनीहरूले उनलाई भने, "हेर, हामी पचास जना असल मानिस छौं। कृपया तिनीहरूलाई जान देऊ अनि आफ्नो मालिक खोज्न देऊ। हुन सक्छ, परमप्रभुको आत्माले एलियालाई माथि लगेको छ अनि उनलाई कुनै पहाड अथवा घाटीमा भारेको छ।"

तर एलीशाले उत्तर दिए, "होइन, एलियालाई खोज्न मानिसहरू नपठाऊ।"

१७अगमवक्ताहरूको दलले एलीशालाई तिनी अलमल्ल पारूञ्जेलसम्म बिन्ती गरिरहे। तब एलीशाले भने, "ठीक छ, एलियालाई खोज्न मानिसहरू पठाऊ।"

म तपाईं ... चाहन्छु वास्तविक म तिम्रो आत्माको दुईगुणा भाग चाहन्छु।

अगमवक्ताहरूको दलले ५० जना मानिसहरूलाई एलियालाई खोज्न पठाए। तिनीहरूले तीन दिन खोजे तर तिनीहरूले एलियालाई भेटेनन्। १८ यसकारण मानिसहरू यरिहो गए जहाँ एलीशा बसेका थिए। तिनीहरूले उनलाई एलियालाई तिनीहरूले खोज्न नसकेको बताए। एलीशाले तिनीहरूलाई बताए, “मैले तिमीहरूलाई नजानु भनेको थिएँ।”

एलीशाले पानीलाई शुद्ध पार्छन्

१९ शहरका मानिसहरूले एलीशालाई भने, “महाशय, तपाईं यस शहरलाई राम्रो ठाउँमा बनाउनुहुनेछ। तर पानी राम्रो छैन। त्यस कारण नै जमीनले अन्नबाली उँमर्दैन।”

२० एलीशाले भने, “एउटा नयाँ कचौरा मकहाँ ल्याऊ र त्यसमा नून हाल।”

मानिसहरूले एलीशा कहाँ कचौरा ल्याए। २१ तब एलीशा त्यस ठाउँमा गए जहाँ भुइँबाट पानी बगिरहेको थियो। एलीशाले पानीमा नून हाले। उनले भने, “परमप्रभुले भन्नुभएको छ, ‘म यस पानीलाई शुद्ध बनाइरहेको छु। अब देखि यस पानीले कसैलाई मार्ने छैन अथवा जमीनलाई अन्न फल्ने बनाउँनेछ।’”

२२ पानी शुद्ध भयो। त्यो पानी अबै आज पनि राम्रो छ। यो यस्तै भयो जस्तो एलीशाले भनेका थिए।

केही केटाहरू एलीशाको हाँसो उड़ाउछन्

२३ एलीशा त्यस शहरबाट बतेल गए। एलीशा शहरतिर पहाडमा उकालो चढिरहेका थिए अनि केही केटाहरू शहरबाट तल भरिरहेका थिए। तिनीहरूले एलीशाको हाँसो उड़ाउन शुरू गरे। तिनीहरूले उनलाई भने, “माथि चढ, तँ तालुखुइले मान्छे। माथि चढ तँ तालुखुइले मान्छे।”

२४ एलीशाले पछि हेरे अनि उनीलाई देखे। उनले परमप्रभुलाई तिनीहरूप्रति नराम्रो होस् भनी बिन्ती गरे। तब बनबाट डुइवटा भालू निस्किए अनि केटाहरूमाथि आक्रमण गरे। भालूद्वारा ब्यालीस केटाहरू च्यातिदिए भए। २५ एलीशाले बतेल छोडे अनि कर्मेल पहाडतिर हिँडे। अनि त्यहाँ बाट एलीशा सामरियातिर फर्किए।

योराम इस्राएलका राजा हुन्छन्

३ आहाबका छोरा योराम सामरियामा इस्राएलका राजा भए। यहोशापात यहूदाको राजा हुँदा अठ्ठाहौं वर्षकोसमयमा उनले शासन शुरू गरे। योरामले बाह्रौं वर्ष शासन गरे। २ योरामले ती कामहरू गरे जसलाई परमप्रभुले भूल कार्य भन्नु भएको थियो। तर योराम आफ्ना पिता र माता जस्ता थिएनन् किनभने उनले ती खाँबाहरू उखाले जसलाई उनका पिताले बालको पूजा गर्नका लागि बनाएका थिए। ३ तर उनले नबातका छोरा

यरोबामको जस्तो पाप गरिनै रहे। योरोबामले इस्राएलीहरूलाई पाप गर्न लगाए। योरामले योरोबामको पाप गर्न रोकेनन्।

मोआब इस्राएलबाट छुट्टिन्छ

४ मेशा मोआबका राजा थिए। मेशासँग धेरै भेडा थिए। मेशाले एक लाख भेडा र एक लाख भेडाका ऊन इस्राएलका राजालाई दिए। ५ तर जब आहाब मोआबका राजा इस्राएलका राजाको विरुद्धमा बागी भए।

६ तब राजा योराम सामरियाबाट निस्किए अनि इस्राएलका मानिसहरूलाई भेला गरे। ७ योरामले यहूदाका राजा यहोशापात कहाँ दूतहरूलाई पठाए। योरामले भने, “मोआबका राजा मेरो विरुद्धमा बागी भएका छन्। के तिमी मोआबको विरुद्धमा लड्न मसँग जाने छौ?”

यहोशापातले भने, “अवश्य, म तिमीसँग जानेछु। मेरो मानिसहरू तिम्रा मानिसहरू जस्तै हुनेछन्। र मेरो घोडाहरू तिम्रा घोडाहरू जस्तै हुनेछन्।”

तीनजना राजाहरू एलीशासँग सल्लाह माग्छन्

८ यहोशापातले योरामलाई सोधे, “हामी कुन बाटोबाट जाऊँ?”

योरामले जवाफ दिए, “हामी एदोमको मरुभूमिबाट जानुपर्छ।”

९ यसकारण इस्राएलका राजा यहूदा र एदोमका राजाहरूसँगै गए। तिनीहरूलाई यात्रा गर्न सात दिन लाग्यो, त्यहाँ सेना र अरू पशुहरूका लागि पर्याप्त पानी थिएन। १० अन्तमा, इस्राएलका राजा योरामले भने, “हाय, मेरो विचारमा मोआबीलीहरूबाट परास्त गर्नका लागि परमप्रभुले हामी तीन जना राजाहरूलाई एउटा ठाउँमा ल्याउनुभयो।”

११ तर यहोशापातले भने, “के यहाँ परमप्रभुका कुनै एकजना अगमवक्ताछन् यदि यहाँ छन भने हामी अगमवक्तालाई सोध्नु पर्छ जे परमप्रभु भन्नु हुन्छ हामीले गर्नु पर्छ।”

इस्राएलका राजाका सेवकहरूमध्ये एक जनाले भने, “शापातका छोरा एलीशा यहाँ छन्। एलीशा एलियाका सेवक थिए।”*

१२ यहोशापातले भने, “परमप्रभुको वाणी एलीशासँग छ।”

यसकारण इस्राएलका राजा योराम, यहोशापात अनि एदोमका राजा एलीशालाई भेट्न गए।

१३ एलीशाले इस्राएलका राजा (योरामलाई) भने,

एलीशा ... थिए साहित्यिक रूपले एलीशाले एलियाहको हातमा पानी खनाए।

“तपाईं मबाट के चाहनुहुन्छ? आफ्ना माता-पिताका अगमवक्ताहरूकहाँ जानुहोस्!”

इस्त्राएलका राजाले एलीशालाई भने, “होइन, हामी तपाईंसँग भेट्न आएका छौं किनभने परमप्रभुले हामी तीन जना राजाहरूलाई सँगै भेला हुन बोलाउनु भएको छ ताकि मोआबीहरूले हामीलाई परास्त गर्न सकोस्।”

१४एलीशाले भने, “यहूदाका राजा यहोशापातको म सम्मान गर्छु अनि म सर्वशक्तिमान परमप्रभुको सेवा गर्दछु। उनी जिउँदै छन् भनेर नै म यहोशापातसँग मात्र भेट्न यहाँ आएँ। म तिप्रो अघि साँचो कुरा भन्छु, यदि यहोशापात यहाँ नभए, म तिमी प्रति ध्यान दिने थिइन। म सम्पूर्ण रूपमा तिप्रो अवहेलना गर्ने थिएँ। १५तर अब मकहाँ यस्तो मानिस ल्याऊ जसले वीणा बजाउँछ।”

जब मानिसले वीणा बजायो, एलीशामा परमप्रभुको आत्मा आउनुभयो। १६तब एलिशाले भने, “परमप्रभु भन्नुहुन्छ कन्दरामा दुलो खन। १७परमप्रभु भन्नुहुन्छ: तिमीले हावा देख्ने छैनौ, तिमीले पानी परेको देख्ने छैनौ। तर त्यो बेंसी पानीले भरिने छ। तब तिमी र तिम्ना गाईहरू र अरू पशुहरूले पिउने पानी पाउने छन्। १८परमप्रभुका लागि यो गर्न सजिलो छ। उहाँले तिमीहरूलाई मोआबीलीहरूलाई जिताउनुहुनेछ। १९तिमीहरूले प्रत्येक दरिलो शहर अनि प्रत्येक राम्रो शहरमाथि आक्रमण गर्ने छौ। तिमीहरूले प्रत्येक राम्रो रूख काट्ने छौ। तिमीहरूले सबै पानीको श्रोतहरू बन्द गर्ने छौ। तिमीहरूले प्रत्येक राम्रो खेतलाई ढुङ्गाले नष्ट पार्ने छौ जुन तिमीले प्याँक्ने छौ।”

२०बिहानै बिहानको बलि दिने समयमा एदोमतिरबाट पानी बग्नथाल्यो अनि बेंसी भरियो।

२१मोआबका मानिसहरूले सुने, राजाहरू तिनीहरूको विरोधमा लडाइँ गर्न आएका छन्। यसकारण मोआबमा मानिसहरूले ती सबै मानिसहरूलाई जो बूढो भए पनि कवच धारण गर्न सक्थे तिनीहरूलाई जम्मा गरे। तिनीहरूले तयार भएर लडाइँका लागि सीमानामा पखिने काम गरे। २२मोआबका मानिसहरू त्यस बिहान सखारै उठे। उदाउँदै गरेको घाम घाटीको पानी माथि चम्किरहेको थियो, अनि यो मोआबका मानिसहरूको रगत जस्तो देखिन्थ्यो। २३मोआबका मानिसहरूले भने, “रगत हेर! राजाहरूले अवश्य नै एक अर्कासँग लडाइँ गरे। तिनीहरूले एक अर्कालाई सर्वनाश पारे होलान। हामी लाशहरूबाट बहुमूल्य वस्तुहरू लिन जाऔं।”

२४मोआबीली मानिसहरू इस्त्राएलीहरूको शिविरमा आए। तर इस्त्राएलीहरू बाहिर निस्किए अनि मोआबीली सेनामाथि आक्रमण गरे। इस्त्राएलीहरूले मोआबीलीहरूलाई लखेटे। इस्त्राएलीहरूले मोआबीलीसँग लडाइँ गर्न तिनीहरूलाई मोआबसम्म पछ्याए। २५इस्त्राएलीहरूले शहरहरू असल पारे। तिनीहरूले मोआबमा प्रत्येक

असल खेतमा ढुङ्गा प्याके। तिनीहरूले पानीका सबै मुहानहरू बन्दगरे। र तिनीहरूले सबै असल रूख काटेर ढालिदिए। कीरहेरशेत मात्र ढुङ्गाको पर्खालसँग छोडियो। तर घुँघुँत्रो हान्ने मानिसहरूले कीर-हेरशेतलाई घेरे र त्यसमाथि आक्रमण गरे।

२६मोआबका राजाले थाह पाए, युद्ध जित्न उनकालागि साहै नै मुश्किल छ। यस कारण उनले तरवारसमेत सात सय मानिसहरूलाई एदोमका राजाको हत्या गर्न अनि सेनालाई परास्त गर्न पठाए। तर तिनीहरूले एदोमका राजालाई परास्त गर्न सकेनन्। २७तब मोआबका राजाले आफ्नो जेठो छोरालाई लगे। यो त्यही छोरा थियो जो उनीपछि राजा हुनेवाला थिए। शहरको चारैतिर भित्ताहरूमाथि मोआबका राजाले आफ्नो छोरालाई होमबलिको रूपमा बलि चढाउन तयार भए। ठूलो रीस इस्त्राएलमाथि पर्यो। यसकारण इस्त्राएलका मानिसहरू मोआबका राजालाई छोडेर आफ्नो देशतिर फर्किए।

एक जना अगमवक्ताकी विधवा एलीशासित मद्दत माग्छन्

अगमवक्ताहरू समूह मध्ये एउटाकी पत्नीले एलीशालाई यसो भनेर बिन्ती गरिन्, “तपाईंको दास मेरो पति अहिले मरे। तपाईंलाई थाहै छ कि उनले परमप्रभुको सम्मान गर्दथे। तर उनले एक जना मानिसको ऋण लिएका थिए। र अहिले त्यो मानिसले मेरो दुइजना छोराहरूलाई लिन र तिनीहरूलाई आफ्नो दास बनाउन आइरहेको छ।”

२एलीशाले जवाफ दिए, “म कसरी तिप्रो मद्दत गर्न सक्छु? मलाई भन, तिमीसँग घरमा के छ?”

आईमाइले भनी, “मसित घरमा केही छैन। मसित एउटा भाँडोमा भद्रक्षको तेल मात्र छ।”

३तब एलीशाले भने, “जाऊ र आफ्ना सबै छिमेकहरूबाट कचौराहरू मागेर ल्याऊ। सबै कचौराहरू खाली हुनुपर्छ। धेरै कचौराहरू ल्याऊ। ४त्यसपछि आफ्नो घर जाऊ अनि ढोकाहरू बन्द गर। तिमी र तिम्ना छोराहरू मात्र भित्र हुनेछौ। तब सबै ती भाँडाहरूमा तेल खन्याऊ। भाँडाहरू भर अनि तिनीहरूलाई बेग्लै ठाउँमा राख।”

५यसकारण आईमाइ एलीशाबाट विदा लिएर आफ्नो घर गई अनि ढोका थुनी। घरभित्र ऊ र उसका छोराहरू मात्र थिए। उसका छोराहरूले उसको नजिक भाँडाहरू ल्याए अनि उसले तेल भरी। ६उसले धेरै भाँडाहरू भरी। अन्तमा उसले आफ्नो छोरालाई भनी, “मलाई अर्को भाँडा देऊ।”

तर सबै भाँडाहरू भरिएका थिए। छोराहरूमध्ये एक जनाले आमालाई भन्यो, “अरू भाँडा छैन।” त्यस बेला आमखोरामा तेल सकिएको थियो।

७तब आईमाइले परमेश्वरका जनलाई के भयो भनी। एलीशाले उसलाई भने, “जाऊ, तेल बेच अनि बेचेपछि आफ्नो ऋण तिर्ने काम गर। तिमी र तिम्ना छोराहरू रहेको रूपियाँमा गुजारा गर्न सक्छौ।”

शुनैममा एक जना आईमाइले एलीशालाई एउटा कोठा दिन्छे

८एकदिन एलीशा शुनैम तिर गए। त्यहाँ शुनैममा एक जना प्रख्यात आईमाइ बस्थिइन्। यस आईमाइले एलीशालाई रोके र आफूसंग खाना खान बिन्ती गरिन्। यसकारण एलीशा प्रत्येक पटक त्यस ठाउँ भएर जाने गर्थे त्यहाँ भोजन गर्न बस्थे।

९आईमाइले आफ्नो लोग्नेलाई भनी, “हेर, म बुभन सक्छु एलीशा परमेश्वरका पवित्र जन हुन्। उनी सबै समय हाम्रो घर भएर जान्छन्। १०एलीशाका लागि छानामाथि एउटा सानो कोठा बनाई दियो। त्यस कोठामा एउटा ओह्य्यान राखिदियो। त्यहाँ एउटा चौकी, एउटा कुर्सि अनि एउटा बतीदानी राखिदियो। त्यसपछि जब तिनी हाम्रो घरमा आउँछन्, उनले आफ्नो लागि यो कोठा पाउने छन्।”

११एकदिन एलीशा आईमाइको घरमा आए। उनी त्यस कोठामा गए अनि त्यहाँ विश्राम गरे। १२एलीशाले आफ्नो सेवक गेहजीलाई भने, “यस शुनैमेली आईमाइलाई बोलाऊ।”

सेवकले शुनैमेली आईमाइलाई बोलायो र उ एलीशाको सामु उभियो। १३एलीशाले आफ्नो सेवकलाई भने, “अब यस आईमाइलाई भन, ‘हेर तिमीले हाम्रो हेरचाह गर्ने ठूलो कार्य गरेकी छौ। तिम्ना लागि म के गर्न सक्छु? के तिमी चाहन्छौ, हामीले तिम्ना लागी राजालाई भन्नु पर्छ अथवा सेनाका कप्तानलाई?’”

आईमाइले भनी, “म यहाँ आफ्ना मानिसहरूको माभ मा बसेर सुखी छु।”

१४एलीशाले गेहजीलाई भने, “हामी उसका लागि के गर्न सक्छौ?”

गेहजीले उत्तर दिए, “मलाई थाह छ। उसको छोरा छैन अनि उसको लोग्ने बूढो भएको छ।”

१५तब एलीशाले भने, “उनलाई बोलाऊ।”

यसकारण गेहजीले आईमाइलाई बोलाए। ऊ आई अनि दैलौमा उभिई। १६एलीशाले आईमाइलाई भने, “अर्को बसन्तमा यस समय तिमीले आफ्नो छोरालाई अंगालेको हुने छौ।”

आईमाइले भनी, “होइन महाशय! परमेश्वरका जन, मसित ढाँट्ने काम नगर्नुहोस्।”

शुनैममा आईमाइको छोरा हुन्छ

१७तर आईमाइ गर्भवती भई। एलीशाले भने जस्तै अर्को बसन्तमा आईमाइले छोरा जन्माई।

१८बालक ठूलो भयो। एकदिन बालक आफ्नो बुबा अनि बालि काटनेहरूलाई हेर्न खेत गयो। १९बालकले आफ्नो बुबालाई भन्यो, “अह, मेरो टाउको! मेरो टाउको दुख्दैछ।”

बुबाले आफ्नो सेवकलाई भन्यो, “उसको आमाकहाँ लिएर जाऊ।”

२०सेवकले केटालाई आमाकहाँ पुऱ्यायो। बालक दिउँसोसम्म आमाको काखमा बस्यो। त्यसपछि ऊ मस्यो।

आईमाइ एलीशालाई भेट्न जान्छे

२१आईमाइले बालकलाई एलीशाको ओह्य्यानमा सुताई। उसले त्यस कोठाको दैलो बन्द गरी अनि बाहिर गई। २२उसले आफ्नो लोग्नेलाई बोलाई अनि भनी, “कृपया मेरो निम्ति एक जना सेवक र एउटा गधा पठाइ दिनु होस्। त्यसपछि म परमेश्वरका जनलाई भेट्न जानेछु अनि फर्किने छु।”

२३आईमाइको लोग्नेले भन्यो, “तिमी किन आज परमेश्वरको जन कहौं जान चाहन्छौ? महीनाको पहिलो दिन अथवा बिश्राम-दिनको त होइन।”

उसले भनी, “चिन्ता नगर्नु होस्। सबथोक ठीकठाक हुनेछ।”

२४तब तिनले गधामाथि एउटा काठी राखिए र आफ्नो सेवकलाई भनिन्, “गधालाई छिटो डोऱ्याउ। मैले नभनुञ्जेल सम्म ढीलो नगर्।”

२५आईमाइ परमेश्वरको जनलाई भेट्न कर्मेल डाँडामा गई।

परमेश्वरको जन एलीशाले शुनैमेली आईमाइलाई टाढाबाट आउँदै गरेको देखे। एलीशाले आफ्नो सेवकलाई भने, “हेर, शुनैमेली आईमाइ! उसलाई लिन अहिले जा! २६उसलाई भन, ‘के भूल भयो? तिमी ठीकठाक त छौ? के तिम्ना लोग्ने ठीक छ? के तिम्ना नानी ठीक छ?’”

गेहजीले शुनैमेली आईमाइलाई सबै कुराहरू सोध्यो। उसले उत्तर दिई, “प्रत्येक ठीक ठाक छ।”

२७तर शुनैमेली आईमाइ परमेश्वरको जनसम्म पर्वतमा चढी, ऊ निहुरी अनि एलीशाको चरण स्पर्श गरी। गेहजी शुनैमेली आईमाइलाई तान्न नजिक आयो। तर परमेश्वरको जन एलीशाले गेहजीलाई भने, “उसलाई एकलै हुन देऊ! ऊ साहै दुखी छ अनि परमेश्वरले यस बारे केही भन्नु भएन। परमप्रभुले यो खबर म देखि लुकाउनुभयो।”

२८तब शुनैमेली आईमाइले भनी, “महाशय, मैले कहिले छोरा मागेको थिइन। मैले तपाईंलाई भनेको थिएँ, ‘मलाई नढाँट्नु होस्।’”

२९तब एलीशाले गेहजीलाई भने, “जान तयार होऊ। मेरो हिँड्ने लौरो तिमीसित लिएर जाऊ कसैसँग

कुरा गर्न नउभिई! यदि कोही मानिससँग भेट भयो भने अभिवादन सम्म नगर्नु यदि कसैले अभिवादन गरे जवाफ नदे। मेरो हिँड्ने लौरो नानीको अनुहारमाथि राखिदे।”

३०तर नानीको आमाले भनी, “म शपथ खाएर भन्छु जस्तो परमप्रभु सदा रहनु हुन्छ अनि तपाईं हुनुहुन्छ, म तपाईंलाई छोडेर जाने छैन।”

यसकारण एलीशा उठे अनि शुनैमेली आईमाइको पछि-पछि हिँडे।

३१गेहजी एलीशा र शुनैमेली आईमाइ भन्दा पहिले शुनैमेलीको घरमा पुग्यो। गेहजीले नानीको अनुहारमाथि लौरो राखिदियो। तर नानीले केही बोलेन न त कुनै संकेत गरे कि उसले कुनै कुरो सुनेको थियो। तब गेहजी एलीशालाई भेट्न फर्किगयो। गेहजीले एलीशालाई भन्यो, “नानी बिउँभेको छैन।”

शुनैमेली आईमाइको छोरा फेरि जिउँदै हुन्छ

३२एलीशा घरभित्र पसे। उसको ओछ्यानमाथि एक जना बालक लडिरहेको थियो। ३३एलीशा कोठाभित्र पसे अनि दैलो बन्द गरे। अहिले कोठामा एलीशा र बालक मात्र थिए। तब एलीशाले परमप्रभुलाई प्रार्थना गरे। ३४एलीशा ओछ्यानमाथि चढेर बालकमाथि निहुरिए। एलीशाले आफ्नो मुख बालकको मुखमाथि जोडे। उनले उसको आँखा बालकको आखाँमाथि राखे उनले आफ्नो हातहरू बालकको हातहरू माथि राखे। एलीशा बालकको शरीर तातो नभए सम्म बालकमाथि पल्टिरहे।

३५त्यसपछि एलीशा अलग भए अनि कोठाको वरिपरि हिँडिरहे। तिनी फेरि गए अनि बालकमाथि तबसम्म पल्टिरहे जबसम्म उसले सात पटक हाच्छिउँ गरेन अनि आफ्नो आँखा खोल्दैन।

३६एलीशाले गेहजीलाई बोलाए अनि भने, “शुनैमी आईमाइलाई बोलाऊ!”

गेहजीले शुनैमी आईमाइलाई बोलाए अनि ऊ एलीशासामु आई। एलीशाले भने, “तिम्रो छोरालाई उठाऊ।”

३७तब शुनैमी आईमाइ कोठाभित्र पसी अनि एलीशाको खुट्टामा निहुरिई। त्यसपछि उसले आफ्नो छोरालाई उठाई अनि बाहिर निस्क।

एलीशा अनि विषालु सिरूवा

३८एलीशा फेरि गिलगाल गए। देशमा अनिकाल थियो। अगमवक्ताहरूको दल एलीशाको अघि बसिरहेका थिए। एलीशाले आफ्नो सेवकलाई भने, “आगोमा ठूलो भाँडो राख अनि अगमवक्ताहरूको दलका लागि केही सिरूवा बनाऊ।”

३९एकजना मानिस बाहिर खेतमा साग-पात लिन गए। उसले एउटा जंगली दाख भेट्यो र त्यसबाट केही लौकाहरू टिप्यो। उसले लौकाहरू आफ्नो भोलामा

हल्यो र तिनीहरूलाई ल्यायो। उसले जंगली लौकाहरूलाई काट-कुट पारे र एउटा भाँडामा हाल्यो। तर अगमवक्ताहरूको दलले कस्तो किसिमको मुल हो चिनेन।

४०त्यसपछि तिनीहरूले केही सिरूवा मानिसहरूका लागि खान खन्याए। तर जब तिनीहरूले सिरूवा खानु शुरू गरे, तिनीहरू एलीशासामु चिच्याए, “हे परमेश्वरका जन, भाँडोमा विष छ।” भोजनको स्वाद बिष जस्तो थियो, त्यसकारण तिनीहरूले त्यो भोजन खान सकेनन्।

४१तर एलीशाले भने, “केही पीठो ल्याऊ।” तिनीहरूले एलीशाका लागि पिठो ल्याए अनि उनले त्यो भाँडामा हाले। तब एलीशाले भने, “मानिसहरूका लागि सिरूवा खन्याऊ जसले गर्दा तिनीहरूले खान सकून्।” अनि सिरूवामा कुनै विष थिएन।

एलीशाले अगमवक्ताहरूको दललाई खुवाउँछन्

४२बाल शालीशाहबाट एक जना मानिस आए अनि परमेश्वरको जन (एलीशा)का लागि पहिलो फसलको रोटी ल्याए। यस मानिसले २० वटा जौका रोटीहरू अनि नयाँ अन्न आफ्नो बोरामाल्याए, तब एलीशाले भने, “यो भोजन मानिसहरूलाई देऊ, तिनीहरूले खान सकून्।”

४३एलीशाको सेवकले भन्यो, “के भन्नु हुन्छ? यहाँ एक सय जना मानिसहरू छन्। म ती सबै मानिसहरूलाई यो भोजन दिन सकुछु?”

तर एलीशाले भने, “मानिसहरूलाई भोजन खान देऊ। परमप्रभु भन्नुहुन्छ, ‘तिनीहरूले खान्छन् अनि अभै पनि भोजन रहने छ।’”

४४तब एलीशाको सेवकले अगमवक्ताहरूको दलको सामु भोजन पस्कियो। अगमवक्ताहरूको दलका लागि खाना प्रचुर थियो अनि तिनीहरूले खाएपछि भोजन रह्यो। परमप्रभुले भन्नुभए जस्तै घटना भयो।

नामानको समस्या

५ नामान अरामका राजाको सेनाका कप्तान थिए। नामान आफ्नो राजाकालागि धेरै महत्वपूर्ण थिए। किनभने परमप्रभुले उनलाई अरामको विजयका लागि उपयोग गरेका थिए। नामान महान र शक्तिशाली मानिस थिए, तर तिनी कुष्ठ रोगले ग्रस्त थिए।

२अरामी सेनाले इस्त्राएलमा लडाइँ गर्नका लागि सैनिकहरूको धेरै दलहरू पठाए। सैनिकहरूले मानिसहरूलाई तिनीहरूको दास बनाए। एक पटक तिनीहरूले इस्त्राएलको भूमिबाट एउटी सानी केटी ल्याए। यो सानी केटी नामानकी पत्नीकी सेविका भई। यस केटीले नामानकी पत्नीलाई भनी, “म चाहन्छु, मेरा मालिक नामानले अगमवक्ता एलीशासँग भेट गरून्

जो समरियामा बस्छन्। त्यस अगमवक्ताले नामानको कुष्ठ रोग निको पार्न सक्छन्।”

४नामान आफ्नो मालिक (अरामका राजा) कहाँ गए। नामानले अरामका राजालाई ती सबै कुराहरू गरे जो इस्राएली केटीले भनेकी थिई।

५तब अरामका राजाले भने, “अहिले जाऊ र म इस्राएलका राजालाई एउटा पत्र पठाउने छु।”

यसकारण नामान इस्राएल गए। नामानले आफूसँग केही उपहारहरू लगे। नामानले दश तोडा चाँदी, ६,००० शेकेल सुनका टुक्राहरू र दश जोर लुगा लिएर गए। नामानले अरामका राजाबाट इस्राएलका राजाका लागि पत्र लगे। पत्रमा लेखिएको छ: “अहिले, यस पत्रले बताउँछ म आफ्नो सेवक नामानलाई तपाईंको पठाउँदै छु। उसको कुष्ठ रोग निको पार्नुहवस्।”

७जब इस्राएलका राजाले पत्र पढे, उनले आफूलाई दुःखी र उदाशी देखाउनका लागि आफ्नो लुगा च्याते। इस्राएलका राजाले भने, “के म परमेश्वर हुँ? होइन! मसित जीवन मरण नियन्त्रणको क्षमता छैन। यस कारण अरामका राजाले किन कुष्ठ को रोगीलाई मकहाँ निको पार्न पठाए? यस विषयमा सोचे अनि तिमीले थाह पाए, यो एउटा छल हो। अरामका राजा लडाईं शुरू गर्ने चेष्टा गर्दै छन्।”

८परमेश्वरको जन, एलीशाले सुने, इस्राएलका राजाले आफ्नो दुःख र रीस देखाउन लुगाहरू, च्याते। यसकारण एलीशाले आफ्नो खबर राजाकहाँ पठाए, “तिमीले आफ्नो लुगा किन च्यात्यौ? नामान मकहाँ आओस्। तब उसले थाह पाउने छ, इस्राएलमा एकजना अगमवक्ता छ।”

९यसकारण नामान आफ्ना घोडाहरू अनि रथहरूसँगै एलीशाको घरमा आए अनि ढोकाको बाहिर उभिए। १०एलीशाले नामानसम्म एक जना दूत पठाए। दूतले भन्यो, “जाऊ अनि यर्दन नदीमा सात पटक धोऊ। तब तिम्रो छाला कुष्ठ निको हुनेछ अनि तिमी शुद्ध हुने छौ।”

११नामान रिसाए अनि फर्किए। उनले भने, “मैले सोचेको थिए एलीशा बाहिर निस्कन्छन् अनि मेरो अधि उभिन्छन् अनि आफ्नो परमप्रभु परमेश्वरलाई आह्वान गर्ने छन्। मैले सोचेको थिएँ, उनले मेरो शरीरमाथि आफ्नो हात हल्लाउने छन् अनि कुष्ठ रोग निको हुनेछ। १२दमीशक्का नदीहरू अबाना र फारपर इस्राएलका सबै पोखरीहरूका पानी भन्दा राम्रा छन्। मैले दमीशक्का ती नदीहरूमा धुने काम किन नगर्नु अनि निको नहुनु?” नामान साहै रिसाएका थिए अनि तिनी फर्किए।

१३तर नामानको सेवकहरू उनकोमा गए अनि उनीसँग कुरा गरे। उनीहरूले भने, “मालिक, यदि

अगमवक्ताले तपाईंलाई केही महान कार्य गर्नु भनेको खण्डमा, तपाईं गर्नु हुन्छ, होइन र यसकारण तपाईंले उनको आज्ञा पालन गर्नु पर्छ यदि उनी तपाईंलाई केही सरल काम गर्नु भन्दछन्। अनि उनले भने, ‘नुहाऊ अनि तिमी शुद्ध र स्वच्छ हुनेछौ।’”

१४यसकारण नामानले त्यही गरे जो परमेश्वरको जनले गर्नु भने। नामान नदीमा पसे अनि यर्दन नदीमा सात पटक डुबे। अनि नामान शुद्ध र स्वच्छ भए। नामानको छाला नानीकोछाला जस्तै नरम भयो।

१५नामान अनि उनको सबै दल परमेश्वरको मानिस कहाँ फर्केर आए। उनी एलीशासामु उभिए अनि भने, “हेर, अहिले म जान्दछु इस्राएलमा बाहेक अरु कतै परमेश्वर छैनन्। अब कृपया मबाट एउटा उपहार स्वीकार गर्नुहोस्।”

१६तर एलीशाले भने, “म परमप्रभुको सेवा गर्दछु अनि म शपथ खाएर भन्छु, जब परमप्रभु हुनुहुन्छ म कुनै उपहार स्वीकार गर्दिन।”

नामानले एलीशालाई उपहार स्वीकार गराउन पूरा चेष्टा गरे स्वीकार गर्नु हुन्न भने, “मेरो निमित्त यति काम गर्नुहवस्। १७मेरा खच्चरहरूमा इस्राएलबाट दुइभारी धूलो भर्न दिनुहवस्। किनभने म अरु कुनै परमेश्वरलाई होमबलि अथवा बलिदान चढाउँदिन। म परमप्रभुलाई मात्र बलि चढाउनेछु। १८अनि म अहिले प्रार्थना गर्छु, परमप्रभुले यसको लागि मलाई क्षमादान गर्नुहुने छ अगममा मेरा मालिक अरामका राजा असत्य देवताको पूजा गर्नका लागि रिम्मोनको मन्दिरमा जाने छन्। राजा मेरो सहयोगका लागि मतिर निहुरिने छन्। यसकारण मैले रिम्मोनको मन्दिरमा निहुरिनु पर्छ। म अहिले परमप्रभुलाई क्षमा गर्न बिन्ती गर्छु यदि त्यस्तो हुन्छ।”

१९तब एलीशाले नामानलाई भने, “शान्ति सँग जाऊ।”

यसकारण उसले उसलाई छोडे अनि केही टाड पुगे। २०तर परमेश्वरको जन एलीशाको सेवक गेहजीले भन्यो, “हेर, मेरा मालिक एलीशाले अरामी नामानलाई उसले त्यसको उपहार स्वीकार नगरी नै जानदिएका छन्। परमप्रभ जीवित भए जस्तै म नामानको पछि लाग्नेछु र उसबाट केही लिनेछु।” २१यसकारण गेहजी नामानतिर दगुरे।

नामानले कसैलाई आफूतिर दगुरेको देखे। उनी गेहजी सँग भेट गर्न रथबाट ओर्लिए। नामानले भने, “के सबै ठीकठाक छ?”

२२गेहजीले भन्यो, “हजूर, सबै कुरा ठीकठाक छ। मेरा मालिक एलीशाले मलाई पठाएको छ। उनले भने, ‘हेर, दुइजना युवकहरू मकहाँ आए। तिनीहरू एप्रैमको पहाडी देशबाट आएका अगमवक्ताहरू हुन्। कृपया तिनीहरूलाई चाँदीको एक तोडा र दुइ जोर फेर्ने लुगाहरू देऊ।”

२३नामानले भने, “कृपया दुइ तोड़ा लैजाऊ!” नामानले गेहजीलाई चाँदी लिनका लागि राजी गराए। नामानले दुइवटा थैलोमा दुइ तोड़ा चाँदी हाले अनि दुइजोर फेर्ने लुगा लिए। तब नामानले ती चीजहरू आफ्ना दुइ सेवकहरूलाई दिए। सेवकहरूले ती चीजहरू गेहजीसम्म पुऱ्याए। २४जब गेहजी पहाड़मा आयो, उसले सेवकहरूबाट ती चीजहरू लगे। गेहजीले सेवकहरूलाई टाढ़ा पठाए अनि तिनीहरू गए! तब गेहजीले ती चीजहरू घरमा लुकाए।

२५गेहजी आए अनि आफ्नो मालिक एलीशा सामु उभिए। एलीशाले गेहजीलाई भने, “गेहजी तँ कहाँ गएको थिस्?”

गेहजीले भने, “म कतै गएको थिइन।”

२६एलीशाले गेहजीलाई भने, “त्यो साँचो होइन! मेरो मुटु तँसँगै थियो जब त्यो नामान तँ सँग भेट गर्न आफ्नो रथबाट ओर्लियो। यो धन, लुगा भद्राक्ष, दाख, भेड़ा, गाइ अथवा पुरूष तथा मैले सेवकहरू लिने समय होइन। २७अब, तँ र तेरो नानीहरूले नामानको रोग पाउने छौ। तँलाई सधैँका लागि कुष्ठ हुनेछ।”

जब गेहजीले एलीशालाई छोड्यो, गेहजीको छाला हिउँ जस्तो सेतो भयो। गेहजी कुष्ठको रोगी भयो।

एलीशा र बच्चरो

६ अगमवक्ताहरूको दलले एलीशालाई भने, “हामी त्यस ठाउँमा बसिरहेका छौं। तर हाम्रोनिमित्त ठाउँ साह्रै सानो भयो। २यर्दन नदीमा जाऔं अनि केही काठ काट्यौ। हामीमध्ये प्रत्येकले मुढो पाउने छौं अनि हामीले त्यहाँ बस्नका लागि एउटा ठाउँ बनाउने छौं।”

एलीशाले उत्तर दिए, “राम्रो जाऊ अनि त्यो गर।”

३एक जना मानिसले भन्यो, “कृपया हामीसँग हिँडनुहोस्।” एलीशाले भने, “म आउनेछुँ।”

४यसकारण एलीशा अगमवक्ताहरूको दलसँग गए। जब तिनीहरू यर्दन नदीमा पुगे, तिनीहरूले केही रूख ढाल्न थाले। ५तर जब एक जना मानिस केही रूखहरू काट्दै थियो, फलामको बच्चरो बिँडमा खुस्केर पानीमा भस्यो। त्यो मानिस करायो, “मालिक, मैले त्यो बच्चरो मागेर ल्याएको थिएँ।”

६परमेश्वरको जन एलीशाले भने, “त्यो कहाँ भस्यो?”

मानिसले ठाउँ देखायो जहाँ बच्चरो भस्केको थियो। तब एलीशाले एउटा लौरो काटे अनि पानीमा लौरो पर्याँके। लौरोले गर्दा फलामको बच्चरो तैरिन थाल्यो। ७एलीशाले भने, “बच्चरो टिप।” तब मानिस लम्कियो अनि बच्चरो लियो।

अराम इस्त्राएललाई फसाउने चेष्टा गर्छ

८अरामका राजा इस्त्राएलको विरुद्धमा लडाइँ गरिरहेका थिए। उनले आफ्ना सैनिक अधिकारीहरूसँग

सल्लाहको सभा राखे। उनले भने, “यस ठाउँमा छाउनी बनाऊँ।”

९तर परमेश्वरका जन एलीशाले इस्त्राएलका राजाकहाँ एउटा खबर पठाए। एलीशाले भने, “होशियार रहनुहोस्! त्यस ठाउँको नजिक नजाउनुहोस् अरामी सैनिकहरू त्यहाँ तल गाइरहेका छन्।”

१०इस्त्राएलका राजाले आफ्नो मानिसहरूलाई त्यस ठाउँमा खबर पठाए कि परमेश्वरको मानिसले यसविषय चेटाउनी दिएका थिए। उसले ती खबरहरू कम्तीमा तीनपल्टा पठाए त्यसकारण मानिसहरू होशियार भए।

११अरामका राजा यस विषयमा साह्रै दुःखी थिए। अरामका राजाले आफ्ना सैनिक अधिकारिहरूलाई बोलाए अनि तिनीहरूलाई भने, “मलाई भन, इस्त्राएलका राजाको चियो कसले गर्दै छ?”

१२अरामको राजाका अधिकारीहरूमध्ये एक जनाले भने, “मेरो मालिक र महाराज, हामीमध्ये कोही पनि गुप्तचर छैन! इस्त्राएलका अगमवक्ता, एलीशाले इस्त्राएलका राजालाई तपाईँले भनेको जे पनि कुराहरू भन्छ यहाँसम्म कि तपाईँले सुत्ने कोठामा बोलेका कुरा पनि बताइदिन्छु।”

१३अरामका राजाले भने, “एलीशाको पत्तो लगाऊ अनि म उसलाई पक्रिन मानिसहरू पठाउने छु।”

सेवकहरूले अरामका राजालाई भने, “एलीशा दोतानमा छन्।”

१४तब अरामका राजाले घोड़ाहरू, रथहरू अनि धेरै सैनिकहरू दोतान पठाए। तिनीहरू राति पुगे अनि शहरलाई घेरे। १५एलीशाको सेवक त्यस बिहान चाँडै उठेको थियो। सेवक बाहिर निस्कियो अनि उसले देख्यो, शहरलाई चारैतिर बाट घोड़ाहरू र रथहरू सहित सैनिकले घेरेको थियो।

एलीशाको सेवकले एलीशालाई भन्यो, “हे, मेरा मालिक, हामी के गर्न सक्छौ?”

१६एलीशाले भने, “नडरा! हाम्रोलागि लडाइँ गर्ने सेना अरामका लागि लडाइँ गर्ने सेना भन्दा ठूलो छ।”

१७तब एलीशाले प्रार्थना गरे अनि भने, “परमप्रभु, म बिन्ती गर्छु तपाईं, मेरो सेवकको आँखा खोलि दिनुहोस् जसले गर्दा उसले देख्न सकोस्।”

परमप्रभुले युवा सेवकको आखाँ खोलि दिनुभयो अनि सेवकले देख्यो, पाहाड़ आगोको घोड़ा अनि रथहरूले घेरिएको थियो। तिनीहरू सबै एलीशाको वारिपरि थिए।

१८ती आगोका घोड़ा र रथहरू एलीशा छेऊ आए। एलीशाले परमप्रभु संग प्रार्थना गरे अनि भने, “म प्रार्थना गर्छु तपाईंले यी मानिसहरूलाई अंधा बनाइदिनुहोस्।”

तब परमप्रभुले त्यसै गर्नुभयो जस्तो एलीशाले भने। परमप्रभुले अरामी सेनाहरूलाई अंधो बनाइ दिनुभयो।

१६एलीशाले अरामी सेनालाई भने, “यो सही बाटो होइन, यो सही शहर होइन। मेरो अनुसरण गर। म तिमीहरू त्यस मानिसकहाँ पुर्खौँउछु जसलाई तिमीहरू खोजि रहेका छौँ।” त्यसपछि एलीशाले अरामी सैनिकहरूलाई सामरियामा पुर्खाए।

२०जब तिनीहरू सामरियामा पुगे, एलीशाले भने, “परमप्रभु, यी मानिसहरूका आँखा खोलि दिनुहोस्, यिनीहरूले देख्न सकून्।”

तब परमप्रभुले तिनीहरूको आँखा खोलि दिनुभयो अनि अरामी सैनिकले देखे, तिनीहरू सामरिया शहरमा छन्। २१इस्त्राएलका राजाले अरामी सेनालाई देखे। इस्त्राएलका राजाले एलीशालाई भने, “मेरा पिता, के म तिनीहरूलाई मारिदिऊँ? के तिनीहरूलाई मारिदिऊँ?”

२२एलीशाले जवाफ दिए, “अहँ, तिनीहरूलाई नमार। तिमीले तिनीहरूलाई तरवारहरू र धनुषहरू र वाणहरूबाट पत्रेनौ। अरामी सैनिकहरूलाई केही रोटी र पानी देउ। तिनीहरूलाई खान-पीना देऊ तब आफ्नो मालिकसित भेट्न घर फर्किन देऊ।

२३इस्त्राएलका राजाले अरामी सैनिकहरूका लागि ठूलो भोज तयार गरे। अरामी सैनिकहरूले खान पान गरे। तब इस्त्राएलका राजाले तिनीहरूलाई घर फर्काइ दिए। अरामी सैनिकहरू आफ्ना मालिककहाँ घर फर्किए। अरामीहरूले इस्त्राएलको भूमिमा आक्रमण गर्न कहिले पनि सेनाहरू पठाएन।

डरलाग्दो अनिकालले सामरियालाई कष्ट दिन्छ

२४यस्तो घटना भएपछि अरामका राजा बेनहददले आफ्ना सेना जम्मा गरे अनि सामरिया शहरलाई घेर्न र आक्रमण गर्न गए। २५सैनिकहरूले मानिसहरूलाई शहरभित्र खाद्य ल्याउन दिएनन्। त्यसकारण सामरियामा डरलाग्दो अनिकाल भयो। सामरियामा यस्तो अनिकाल भयो कि एउटा गधाको टाउको चाँदीको अस्सी शेकेलमा बिक्री भयो। एक मुठ्ठी सिमीलाई चाँदीको पाँच शेकेलमा बिक्री भयो।

२६इस्त्राएलका राजा शहरको वरिपरि भएको पर्खालमाथि हिँडिरहेका थिए। एउटी आइमाईले उनलाई देखेर चिच्याई। आइमाईले भनी, “मेरा मालिक अनि राजा, मलाई सघाउनु होस्।”

२७इस्त्राएलका राजाले भने, “यदि परमप्रभुले तिमीलाई सहायता गर्नु भएन भने म कसरी सहायता गर्ने? मसित तिमीलाई दिने केही छैन। खलोबाट अन्नको दाना आएको छैन अथवा दाखरसको कोलबाट दाखरस ल्याइएको छैन।” २८इस्त्राएलका राजाले आइमाईलाई भने, “तिमीलाई के कष्ट छ?”

आइमाईले उत्तर दिई, “यस आइमाईले मलाई भनी, ‘मलाई तेरो छोरा दे जसले गर्दा हामी त्यसलाई मार्न सक्छौँ अनि उसलाई आजै खान सक्छौँ। त्यसपछि हामी

भोलि हाम्रो खाने छौँ।’ २९यसकारण हामीले मेरो छोरा उमाल्यौँ अनि उसलाई खायौँ। त्यसपछि अर्को दिन मैले यस आइमाईलाई भने, ‘मलाई तेरो छोरा दे जसले गर्दा हामी उसलाई मार्न सक्छौँ अनि खान सक्छौँ।’ तर उसले आफ्नो छोरा लुकाई।”

३०जब राजाले आइमाईलाई के भने, उनले आफूलाई खिन्न भएको देखाउन आफ्नो लुगा च्याते। जब राजा पर्खालमाथि हिँडेको समयमा मानिसहरूले उनलाई आफूलाई उदास र दुःखी देखाउन शोक वस्त्र लगाएको देखे।

३१राजाले भने, “परमेश्वरले मलाई सजाय दिऊन् यदि यस दिनको अन्तसम्म शापातको छोरा एलीशाको टाउको उसको जीउमा रहेको छ भने।”

३२राजाले एक जना दूत एलीशा कहाँ पठाए। एलीशा आफ्नो घरमा बसिरहेका थिए र बूढा-प्रधानहरू उनीसँगै बसेरहेका थिए। दूत पुग्नअघि एलीशाले भने, “हेर, एकजना हत्याराले मेरो टाउको काट्नको निम्ति मानिसहरू पठाउँदै छ। जब दूत यहाँ आइपुग्छ, ढोका बन्द गर। ढोकालाई पत्रेर राख र उसलाई भित्र पस्न देखि रोक। म उसको पछि आएको उसको मालिक पैतालाको आवाज सुन्दैछु।”

३३जब एलीशा आफ्ना ठुलाबडा सित कुरा गरिरहेका थिए, दूत उनीसमक्ष आयो। यस्तो सन्देश थियो: “यो सङ्कट परमप्रभुबाट आएको हो! म किन परमप्रभुलाई धेरै बेरसम्म पर्खिनु?”

३ एलीशाले भने, “परमप्रभुको सन्देश सुन! परमप्रभु भन्नुहुन्छ: ‘भोलि यस समयमा प्रशस्त खाद्य हुनेछ र यो सस्तो पनि हुनेछ। सामरिया शहरको ढोक्काको छेऊ बजारमा एकजना मानिसले एक शेकेल चाँदी दिएर एक माना राम्रो पीठो अथवा दुइ माना जौको पीठो किन्न सक्ने छ।”

२तब राजाको छेऊमा भएका अधिकारीले परमेश्वरका जनलाई उत्तर दिए। अधिकारीले भने, “यदि परमप्रभुले अकाशमा भ्याल बनाए भने पनि यस्तो हुन सक्दैन।”

एलीशाले भने, “तिमीले यसलाई आफ्नै आँखाले देख्ने छौ। तर तिमी त्यस खाद्य मध्ये केही पनि खान पाउने छैनौ।”

कोरीहरू अरामी शिबिर खालि पाउँछन्

३शहरको ढोक्काको छेऊमा कोर लागेका चार जना मानिसहरू थिए। तिनीहरूले एका अर्कालाई भने, “मृत्युको प्रतीक्षा गर्दै हामीहरू किन यहाँ बसिरहेका छौं? ४सामरियामा खाद्य छैन। यदि हामी शहरमा गयौं भने हामी त्यहाँ मर्ने छौं। यदि हामी बस्यौं भने पनि हामी मर्ने छौं। यसकारण अरामी शिबिरतिर नै जाऔं। यदि तिनीहरूले हामीलाई बस्न दिए भने हामी जिउँदो

रहने छौं। यदि तिनीहरूले हामीलाई मारे भने हामी मर्ने छौं।”

५ यसकारण त्यस बेलुकी चार जना कोरीहरू अरामी शिबिरतिर लागे। तिनीहरू शिबिरको छेउमा पुगे। त्यहाँ कोही मानिस थिएन। ६ परमप्रभुले अरामी सेनाहरूलाई रथ, घोडा र विशाल सेनाको आवाज सुन्ने बनाउनु भएको थियो। यसर्थ अरामी सैनिकहरूले एका अर्काका लागि हिंती र मिश्रका राजाहरूलाई भाडामा लिएकाछन्।”

७ अरामीहरू त्यस बेलुकी भागे। तिनीहरूले सबै थोक छोडे। तिनीहरूले आफ्ना पाल, घोडा र गधाहरू छोडे अनि तिनीहरू आफ्नो जीवन बचाउन भागे।

कोरीहरू शत्रु शिबिरमा

८ जब ती कोरीहरूले छाउनी शुरू भएको ठाउँमा पुगे, तिनीहरू एउटा पालभित्र पसे। तिनीहरूले खाए अनि मद्यपान गरे। तब चार जना कोरीहरूले चाँदी, सुन र लुगाहरू शिबिरबाट लिएर गए। तिनीहरूले चाँदी, सुन र लुगा लुकाए। तब तिनीहरू फर्किए अनि अर्को पालभित्र पसे। तिनीहरूले यस पालबाट नगद चीजहरू लिएर गए। तिनीहरू बाहिर गए अनि ती चीजहरू लुकाए। ९ ती कोरीहरूले एका अर्काका लागि भने, “हामी भूल काम गरिरहेका छौं। आज हामीसित शुभ सूचना छ। तर हामी चुप छौं। यदि हामीले सूर्योदयसम्म परिवर्तन काम गर्छौं, भने हामीले सजाय पाउने छौं। अब राजा को महलमा बस्ने मानिसहरूकहाँ जाऔं अनि भनौं।”

कोरीहरूले शुभ समाचार भन्दछन्

१० यसर्थ ती कोरीहरू आए अनि शहरका द्वारपालकहरूलाई बोलाए। कोरीहरूले द्वारपालकलाई भने, “हामी अरामी शिबिरमा गएका थियौं। तर हामीले कुनै मानिस को बोली सुनेनौं। कोही मानिस थिएन। घोडा र गधाहरू अझै बाँधेका थिए अनि पालहरू तलसम्म थिए। तर मानिसहरू सबै गइसकेका थिए।”

११ तब शहरका द्वारपालकहरूले राजाको महलका मानिसहरू बोलाए र सबैलाई सूचना दिए। १२ रातीको समय थियो तर राजा ओच्छानबाट उठे। राजाले आफ्ना अधिकारीहरूलाई भने, “अरामी सैनिकहरू हामीसित के गर्दैछन्, म तिमीहरूलाई बताउनेछु। तिनीहरू जान्दछन् हामी भोकै छौं। खेतमा लुक्नको निमित्त तिनीहरूले शिबिर छोडे। तिनीहरू सोच्दैछन्। ‘जब इस्राएलीहरू शहरबाहिर आउँछन्, तिनीहरूलाई जिउँदै पक्रिने छौं। अनि त्यसपछि हामी शहरमा पस्ने छौं।’”

१३ राजाका एक जना अधिकारीले भने, “शहरमा अझै रहेका पाँचवटा घोडाहरूलाई केही मानिसहरूले लिएर जाऊन्। घोडाहरू चाँदै नै त्यसरी मर्नेछन् जसरी

शहरमा रहेका इस्राएलीहरू मर्नेछन्। के भयो थाह पाउँन ती मानिसहरूलाई पठाऔं।”

१४ यसर्थ मानिसहरूले घोडासँगै दुइवटा रथ लिए। राजाले ती मानिसहरूलाई अरामी सैनिकको खोजीनिर्ता गर्न पठाए। राजाले तिनीहरूलाई भने, “जाऊ अनि हेर, के भयो।”

१५ मानिसहरू अरामी सैनिकको पछि यर्दन नदीसम्म गए। बाटोभरि लुगा र हतियारहरू थिए। अरामीहरूले हतारमा भाग्दा ती चीजहरू फ्याकेका थिए। दूत सामरिया फर्कियो अनि राजालाई बतायो।

१६ तब मानिसहरू अरामी छाउनी तिर दगुरे र त्यहाँबाट मूल्यवान चीजहरू लगे। प्रत्येकका लागि पर्याप्त चीजहरू थियो। यसकारण परमप्रभुले भन्नुभएको जस्तै घटना भयो। एक जना जुन सुकै मानिसले एक शेकेल चाँदी एक माना राम्रो पिठो अथवा दुइ माना जौको किन्न सक्ने थियो।

१७ राजाले द्वारको हेरचाह गर्नका लागि साहै मन पर्ने अधिकारीलाई रोजे। तर मानिसहरू शत्रुको शिबिरबाट खाद्य सामग्री लिन दर्भन थाले। मानिसहरूले अधिकारीलाई हिकारिएर लडाए अनि त्यसमाथि टेक्दै गए अनि ऊ मर्यो। यसकारण यी सब घटनाहरू त्यसरी नै हुँदै गए। जसरी परमेश्वरका जनले भने जब राजा एलीशाको घरमा गएका थिए। १८ एलीशाले भनेका थिए, “एक जना मानिसले एक शेकेल चाँदी एक माना राम्रो पिठो अथवा दुइ माना जौको सामरिया शहरको द्वारनजिक बजारमा किन्न सक्नु हुनेछ।” १९ तर अधिकारीले परमेश्वरका जनलाई उत्तर दिएका थिए, “परमप्रभुले आकाशमा भ्यालहरू बनाउनुभए पनि यस्तो घटना हुन सक्दैन।” अनि एलीशाले अधिकारीलाई भनेका थिए, “तिमी यस्तो आफ्ना आँखाले देख्ने छौं। तर तिमीले त्यस खाद्यमध्ये केही खान पाउने छैनौं।” २० अधिकारीसँग ठीक त्यस्तै घटना भयो। मानिसहरूले उसलाई शहरद्वारमा हुत्याएर लडाए अनि उसलाई कुल्चिए र ऊ मर्यो।

राजा र शुनैमीनेली आईमाइ

एलीशाले त्यस आईमाइसँग कुरा गरे जसको छोरालाई उनले पुर्नजीवित गरेका थिए। एलीशाले भने, “तिमी र तिम्रो परिवारले अर्को देश जानु पर्छ। किन? किनभने परमप्रभुले निर्णय लिनुभएको छ, यहाँ अनिकाल हुनेछ। यो अनिकाल यस देशमा सात वर्ष सम्म रहने छ।”

२ यसकारण आईमाइले त्यसै गरी जस्तो परमेश्वरका जनले भने। ऊ आफ्नो परिवारसमेत पलिशितको देशमा गएर सातवर्ष बस्न गई। ३ सात वर्ष बितेपछि आईमाइ पलिशितहरूको देशबाट फर्की

आईमाइ राजासँग कुरा गर्न गई। उसले आफ्नो घर र जग्गा फिर्ता पाउँ भनी बिन्ती गर्न पुगी।

४राजा परमेश्वरको जनको सेवक गेहजीसँग कुरा गरिरहेका थिए। राजाले गेहजीलाई भने, “कृपया मलाई एलीशाले गरेको सबै महान कार्यहरू बताऊ।”

५गेजीले राजालाई एलीशाको बारेमा बताउँदा मृत मानिसलाई जिउँदो गरेको सुनाउँदै थियो। त्यस समयमा ल्यो आईमाइ जसको छोरोलाई एलीशाले फेरि जिउँदो बनाएका थिए, राजाकहाँ पुगी। ऊ राजालाई आफ्नो घर र जग्गा फिर्ता पाऊँ भनी बिन्ती गर्न चाहन्थी। गेहजीले भन्यो, “हे मेरा मालिक महाराज, यो त्यही आईमाइ हो। अनि यो त्यही छोरा हो जसलाई एलीशाले फेरि जिउँदो बनाएका थिए।”

६राजाले आईमाइलाई ऊ के चाहन्छे भनी सोधे अनि आईमाइले भनी।

तब राजाले एक जना अधिकारीलाई बोलाए। राजाले भने, “आईमाइलाई उसको जमीनहरू सबै दिनु। उसलाई जग्गामा छोड्नेको दिनदेखि अहिले सम्म फलेको पनि अन्न दिनु।”

बेनहदद हजाएललाई एलीशाकहाँ पठाउँछन्

७एलीशा दमीशकमा गए। अरामका राजा बेनहदद बिरामी थिए। एक जना मानिसले बेनहददलाई भन्यो, “परमेश्वरको जन यहाँ आएको छ।”

८तब राजा बेनहददले हजाएललाई भने, “एउटा उपहार लिनु अनि परमेश्वरको जनसँग भेट्न जानु। उनलाई परमेश्वरसँग सोध्ने बिन्ती गर्नु के म आफ्नो बिरामी बाट मुक्त भएर निको हुनेछु?”

९यसर्थ हजाएल एलीशालाई भेट्न गयो। हजाएलले आफूसँगै उपहार पनि लग्यो। उसले दमीशकबाट सबै प्रकारका राम्रा चीजहरू लिएर गयो। प्रत्येक चीज बोक्नका लागि ४० वटा ऊँटहरू थिए। हजाएल एलीशाकहाँ पुग्यो। हजाएलले भन्यो, “तपाईंको अनुयायी, अरामका राजा बेनहददले मलाई तपाईंकहाँ पठाएका हुन। उनी सोध्छन्। के उनी आफ्नो बिरामीबाट मुक्त भएर निको हुनेछन्।”

१०तब एलीशाले हजाएललाई बताए, “जा अनि बेन-हददलाई भन, ‘तिमी बाँच्ने छौ।’” तर साँचो अर्थमा परमप्रभुले मलाई भन्नुभयो, ‘उनी मर्ने छन्।’”

एलीशाले हजाएलको बारेमा अगमवाणी गर्छन्

११एलीशा एकटक हेर्न थाले। उनले हजाएललाई एकटक तबसम्म हेरिरहे जबसम्म हजाएललाई असजिलो लाग्दैन। तब परमेश्वरको जन चिच्याउन थाले। १२हजाएलले भन्यो, “महाशय, तपाईं किन चिच्याउनु हुँदैछ?”

एलीशाले उत्तर दिए, “म चिच्याउँदै छु किन भने म जान्दछु तैले इस्त्राएलीहरूलाई नराम्रो गर्नेछस्। तैले तिनीहरूको दरिलो शहर जलाउनेछस्। तैले तिनीहरूका

युवकहरूको हत्या गर्नेछस्। तैले तिनीहरूका नानीहरू मार्नेछस्। तैले गर्भवती आईमाइहरूको गर्भ तुवाउने छस्।”

१३हजाएलले भन्यो, “म शक्तिशाली मानिस होइन। म ती महान काम गर्न सकिदैन।”

एलीशाले भने, “परमप्रभुले मलाई देखाउनुभएको छ, तँ नै अरामको राजा हुनेछस्।”

१४त्यसपछि हजाएलले एलीशाबाट विदा लिएर अनि आफ्नो राजाकहाँ गए। बेनहददले हजाएललाई सोधे, “एलीशाले तँलाई के भने?”

हजाएलले उत्तर दियो, “एलीशाले मलाई भने तपाईं बाँच्नु हुनेछ।”

हजाएलले बेनहददको हत्या गर्छ

१५तर अर्को दिन नै, हजाएलले एउटा बाक्लो लुगा लियो अनि पानीमा डुबायो। त्यसपछि उसले बेन-हददको अनुहार छोप्यो अनि सास थुन्यो। बेन-हददको मृत्यु भयो अनि हजाएल नयाँ राजा भयो।

योराम आफ्नो शासन शुरू गर्छन्

१६यहोशापातका छोरा योराम यहूदाका राजा थिए। योरामले आहाबका छोरा योराम इस्त्राएलका राजा हुँदा पाँचौं वर्ष शासन शुरू गरे। १७योराम ३२ वर्षका थिए जब उनले शासन शुरू गरे। उनले यरूशलेममा आठ वर्ष शासन गरे। १८तर योरामले इस्त्राएलका राजाहरू जस्तै शासन गरे अनि परमप्रभुले भूल भन्नुभएको कार्यहरू नै गरे। योरामले आहाबको परिवारका मानिसहरू जस्तै नै जीवन यापन गरे। योरामले यस्तै प्रकारले जीवन यापन गरे किनभने उनकी पत्नी आहाबकी छोरी थिइ। १९तर परमप्रभुले यहूदालाई नष्ट पार्नुभएन किनभने आफ्ना सेवक दाऊदलाई वचन दिनुभएको थियो। परमप्रभुले दाऊदलाई वचन दिनुभएको थियो, उनको परिवारबाट कोही सँधै नै राजा हुनेछ।

२०योरामको समयमा एदोम यहूदाको शासनबाट छुट्टियो। एदोमका मानिसहरूले आफ्ना लागि राजा रोजे।

२१तब योराम र उनका सबै रथहरू लिएर याईरमा गए। एदोमी सैनिकहरूले उनलाई घेरे। योराम र उनका अधिकारीहरूले तिनीहरूमाथि राती आक्रमण गरे। तर योरामका सबै सैनिकहरू भागे। २२यस प्रकार एदोमीहरू यहूदाको शासनबाट छुट्टिए अनि तिनीहरू आजसम्म यहूदाको शासनबाट स्वतन्त्र छन्।

त्यसै समयमा लिब्ना पनि यहूदाको शासन बाट स्वतन्त्र भयो।

२३योरामले गरेको सबै कामको विषयमा यहूदाका राजाहरूको इतिहासको पुस्तकमा लेखिएको छ।

२४योरामको मृत्यु भयो अनि दाऊद शहरमा आफ्ना

पुर्खाहरूसँगै उसलाई गाडीयो। योरामका छोरा अहज्याह नयाँ राजा भए।

अहज्याह आफ्नो शासन शुरू गर्छन्

२५ आहाबका छोरा योराम इस्राएलका राजा भएको १२ औं वर्षमा योरामका छोरा अहज्याह यहूदाका राजा भए। २६ अहज्याह २२ वर्षका थिए जब उनले शासन शुरू गरे। उनले एक वर्ष यरूशलेममा शासन गरे। उनको अमाको नाउँ अतल्याह थियो। उनी इस्राएलका राजा ओप्त्रीकी छोरी थिइन्। २७ अहज्याहले ती कार्य गरे जसलाई परमप्रभुले भूल भन्नुभएको थियो। अहज्याहले आहाब परिवारका मानिसहरू जस्तै धेरै भूल कामहरू गरे। अहज्याहले त्यस प्रकारले नै जीवन-यापन गरे किनभने उनकी पत्नी आहाब परिवारकी थिइन्।

योराम हजाएलको विरोधमा लडाइँ गर्दा घाइते

२८-२९ योराम आहाबको परिवारबाट आएको थियो। अहज्याह योरामसँग अरामका राजा हजाएलको विरुद्धमा युद्ध गर्न रामोत गिलाद गए। अरामीहरूले योरामलाई धाइते बनाए। राजा योराम इस्राएलमा फर्किए यसकारण तिनी चोटबाट निको हुन सकोस्। योराम यिज्रेलको इलाकामा गए। योरामका छोरा अहज्याह यहूदाका राजा थिए। अहज्याह योरामसँग भेट गर्न यिज्रेल गए।

एलीशा एक जना नयाँ अगमवक्ता

येहूलाई अभिषेक गर्न भन्दछन्

एलीशा अगमवक्ताले अगमवक्ताहरूको एउटा दललाई बोलाए। एलीशाले यस मानिसलाई भने, “तयार होऊ अनि यो सानो तेलको सीसी आफ्नो हातमा लेऊ। रामोत-गिलाद जाऊ। २ जब तिमी त्यहाँ पुग्छौ, निम्शीका नाती, यहोशापातका छोरा येहूलाई भेट्ने छौ। तब भित्र पस अनि उनलाई आफ्ना दाज्यू भाइ माभ्रबाट उठाउ। उनलाई भित्री कोठामा लिएर जाऊ। स्तेलको सानो सीसी निकाल अनि येहूको टाउकोमाथि तेल खन्याऊ। र भन, ‘परमप्रभु यस्तै भन्नुहुन्छ तिमीलाई इस्राएलको नया राजा हुनकोलागि अभिषेक मैले गरेको छु।’ तब ढोका खोल अनि हिँड। न फर्को।”

४ यसकारण यो युवक, अगमवक्ता, रामोत गिलाद गयो। ५ जब युवक पुग्यो उसले सेनाको सेनापतिलाई बसेको देख्यो। युवकले भन्यो, “सेनापति तिम्रो लागि एउटा सन्देश छ।”

येहूले भने, “हामी सबै यहाँ छौं। हामी मध्ये कसको लागि सन्देश छ?”

युवकले भन्यो, “सेनापति, सन्देश तपाईंका लागि हो।”

६ येहू उभिए अनि घरभित्र पसे। तब युवक अगमवक्ताले येहूको टाउकोमाथि तेल खन्याए। युवक अगमवक्ताले

येहूलाई भने, “इस्राएलका परमेश्वरले भन्नु भएको छ, ‘इस्राएल अनि परमप्रभुका मानिसहरूको नयाँ राजाको रूपमा तिमीलाई अभिषेक गर्दै छु। ७ तिमीले आफ्नो राजा आहाबको परिवारलाई नष्ट पार्नु पर्छ। यस प्रकार म ईजेबेललाई मेरा सेवकहरू, अगमवक्ताहरू तथा परमप्रभुका सबै सेवकहरूको मृत्यु, (जसको हत्या गरिएको थियो) को लागि सजाय दिनेछु। ८ यसप्रकार आहाबको सब परिवार मर्नेछ। म आहाबको परिवारको कुनै बालक जिउँदो रहन दिने छैन। यसको कुनै अर्थ हुँदैन त्यो बालक दास हो अथवा इस्राएलको स्वतन्त्र मानिस हो। ९ म आहाबको परिवारलाई नबातको छोरा यारोबाम वा अहियाहका छोरा बाशाको परिवार जस्तो बनाउने छु। १० यिज्रेलको इलाकामा ईजेबेललाई कुकुरले खाने छन्। ईजेबेललाई गाडिने छैन।”

तब युवक अगमवक्ताले ढोका खोले अनि हिँडे।

सेवकहरू येहूलाई राजा घोषित गर्छन्

११ येहू आफ्नो राजाका अधिकारीहरूतिर फर्किए। एकजना अधिकारीले येहूलाई सोध, “प्रत्येक कुरा ठीकै छ? त्यो बौलाहा मानिस तिमी कहाँ किन आएछ?”

येहूले सेवकहरूलाई जवाफ दिए, “तिमीलाई त्यो यहाँ छ बौलाह मानिस सधैं केही कुराहरूको विषयमा हतारिन्छ?”

१२ अधिकारीहरूले भने, “होइन! हामीलाई साँचो कुरा भन। उसले के भन्यो?” येहूले अधिकारीहरूलाई युवक अगमवक्ताले भनेको कुरा बताए। येहूले भने, “उसले भन्यो, ‘यो कुरा परमप्रभुले भन्नुभएको हो मैले तिमीलाई इस्राएलको नयाँ राजाको रूपमा अभिषेक गरेको छु।”

१३ तब प्रत्येक अधिकारीले हतार हतार आफ्नो बाहिरी पोशाक खोले अनि येहू अघि सीडीमाथि राखे। त्यसपछि तिनीहरूले तुरही फूके अनि घोषणा गरे, “येहू राजा हुन्।”

येहू यिज्रेल जान्छन्

१४ यसर्थ यहोशापातका छोरा अनि निम्शीका नाती येहूले योरामको विरोधमा योजनाहरू बनाए।

त्यस समयमा योराम र इस्राएलीहरू अरामका राजा हजाएलबाट रामोत गिलादको रक्षा गर्ने चेष्टा गरिरहेका थिए। १५ राजा योरामले अरामका राजा हजाएलको विरोधमा लडाइँ गरे। तर अरामीहरूले राजा योरामलाई घाइते बनाए अनि उनी ती घाउहरू निको पार्नका लागि यिज्रेल गए।

यसकारण येहूले अधिकारीहरूलाई भने, “यदि तिमीहरू सहमत छौ, म नयाँ राजा हुँ, तब शहरको कुनै मानिसलाई यिज्रेलमा खबर भन्नकोलागि त्यसै हिँड्न नदिनु।”

१६योराम यिज्जेलमा विश्राम गरिरहेका थिए। यस कारण यहू आफ्नो रथमा चढे अनि यिज्जेलतिर हिँडे। यहूदाका राजा अहज्याह पनि योराम सँग भेट गर्न यिज्जेल आएका थिए।

१७एक जना रक्षक यिज्जेलमा स्तम्भमाथि उभिएको थियो। उसले यहूको विशाल समूहलाई आउँदै गरेको देख्यो। उसले भन्यो, “म मानिसहरूको विशाल समुह देख्दै छु।”

योरामले भने, “तिमीहरूसँग भेट गर्न कसैलाई घोडामा पठाऊ। त्यस दूतलाई ती मानिसहरू शान्तिको इच्छाले आएका हुन, कि सोध।”

१८यसकारण दूत घोडामाथि चढ्यो अनि यहूसँग भेट्न गयो। दूतले भन्यो, “राजा योरामले सोधेकाछन्, ‘के तिमी शान्तिको इच्छाले आएका हौ?’”

यहूले भने, “तिमीले शान्तिको बारे केही गर्नु पर्ने छैन। आऊ अनि मेरो पछि लाग।”

रक्षकले योरामलाई भन्यो, “दूत जनसमूहकहाँ गयो तर अहिलेसम्म फर्केर आएको छैन।”

१९तब योरामले अर्को दूतलाई घोडामाथि पठाए। यो मानिस यहूको समूहकहाँ आयो र भन्यो, “राजा योराम भन्नुहुन्छ। ‘शान्ति।’”

यहूले जवाफ दिए, “तिमीले शान्तिसँग केही गर्नु पर्ने छैन। आऊ र मेरो पछि लाग।”

२०रक्षकले योरामलाई भन्यो, “दोस्रो दूत समूहतिर गयो, तर अहिलेसम्म फर्केर आएको छैन। एक जना मानिस आफ्नो रथ बौलाहा जस्तै चलाई रहेको छ। ऊ निम्शीको नाती यहू जस्तै नै चलाइ रहेको छ।”

२१योरामले भने, “मेरो रथ तयार गर!”

यसकारण सेवकले योरामको रथ ल्यायो। इस्राएलका राजा योराम अनि यहूदाका राजा अहज्याह दुवै जनाले आ-आफ्नो रथ लिए अनि यहूसँग भेट गर्न हिँडे। तिनीहरूले यहूसँग यिज्जेली नाबोतको जग्गाको छेउमा भेट गरे।

२२योरामले यहूलाई हेरेर सोधे, “यहू, तिमी यहाँ शान्तिको भावनाले आएका हौ?”

यहूले जवाफ दिए, “जबसम्म तिमी आमा ईजेबेल वेश्यावृत्ति र तंत्र-मंत्रका गरिरहन्छन् तबसम्म शान्ति हुनेछैन।”

२३योरामले भाग्नका लागि घोडाहरू फर्काए। योरामले अहज्याहलाई भने, “यो धोखा हो, अहज्याह।”

२४तर यहूले आफ्नो सम्पूर्ण शक्ति लगाएर धनु ताने र योरामको पीठमा छोडे। तीर योरामको मुटु छिँडिदै गयो। योराम आफ्नो रथमा लडे।

२५यहूले आफ्नो रथचालक बितकरलाई भने, “योरामको लाश माथि लिएर जाऊ अनि यिज्जेलबाट नाबोतको खेतमा फ्याँकिदेऊ। थाह छ होला जब तिमी र म योरामका पिता आहाबसँग घोडामा चढेर जाँदा

परमप्रभुले भन्नु भएको थियो उनीसित यस्तो घटना हुनेछ। २६परमप्रभुले भन्नुभएको, ‘हिजो मैले नाबोत र उनका छोराहरूको रगत देखें। यसकारण म आहाबलाई यस खेतमा सजाय दिनेछु।’ परमप्रभुले यस्तो भन्नुभयो। यस कारण योरामका लाश उठाऊ अनि परमप्रभुले भने जस्तै खेतमा फ्याँकिदेऊ।”

२७यहूदाका राजा अहज्याहले यो देखे अनि भागे। उनले बंगैचाको घर भएर भाग्ने चेष्टा गरे, तर यहू उनको पछि लागे। यहूले भने, “अहज्याहलाई पनि मार।”

अहज्याह घाइते भए जब तिनी यिब्लामनजिक गूर जाने बाटोमा आफ्नो रथमा थिए। अहज्याह मगिहो सम्म पुगे, तर तिनी त्यहाँ मरे। २८अहज्याहका सेवकहरूले उनको लाश रथमा लादेर यरूशलेम लगे। तिनीहरूले अहज्याहलाई दाऊदशहरमा उनका पुर्खाहरूसँगै उनको चिहानमा गाडे।

२९अहज्याह योराम इस्राएलको राजा भएको एघारौँ वर्षमा यहूदाका राजा भएका थिए।

ईजेबेलको डरलाग्दो मृत्यु

३०यहू यिज्जेल गए अनि ईजेबेलले खबर सुनीन्। उनले आफ्नो श्रृंगार गरिन, अनि कपाल बाटिन्। त्यसपछि तिनी भ्यालमा उभिन र बाहिर हेरिन्। ३१यहूले शहरमा प्रवेश गरे। ईजेबेलले भनी, “नमस्कार जिम्मी! ऊ जस्तै नै तिमीले आफ्नो मालिकको हत्या गझौ।”

३२यहूले माथि भ्यालमा हेरे। उनले भने, “मतिर को छ? को?”

दुई अथवा तीन जना नपुंसकहरूले भ्यालबाट बाहिर यहूलाई हेरे। ३३यहूले तिनीहरूलाई भने, “ईजेबेललाई तल फ्याँकि देऊ।”

तब नपुंसकहरूले ईजेबेललाई तल फ्याँकि दिए। ईजेबेलको केही रगत भित्ता र घोडामा लाग्यो। घोडाहरू ईजेबेलको लाशमाथि हिँडे। ३४यहू घरभित्र पसे खान पीन र मद्यपान गरे। तब उनले भने, “अब यस श्रापित आईमाइलाई राम्रो सँग गाडिदेऊ, किनभने ऊ एक राजकुमारी हो।”

३५मानिसहरू ईजेबेललाई गाड्न गए। तर तिनीहरूले उनको लाश पाउन सकेनन्। तिनीहरूले मात्र उनको खप्परका, खुट्टा र हातका हक्केलाहरू पाए। ३६यसकारण मानिसहरू फर्किए अनि यहूलाई बताए। तब यहूले भने, “परमप्रभुले आफ्नो सेवक तिश्बी एलियाहद्वारा दिएको सन्देश यो हो। एलियाहले भने: ‘कुकुरहरूले ईजेबेलको लाश यिज्जेलको इलाकामा खाने छन्। ३७ईजेबेलको लाश यिज्जेलको इलाकाको खेतमा मल हुनेछ। मानिसहरू ईजेबेलको लाश चिन्न असमर्थ हुनेछन्।’”

येहू सामरियाका प्रमुखहरूलाई लेख्छन्

१० आहाबका सत्तरी जना छोराहरू सामरियामा थिए। येहूले पत्रहरू लेखे अनि सामरियामा यिज्रेलका अगुवाहरू र शासकहरूकहाँ पठाए। उनले पत्रहरू ती मानिसहरूकहाँ पनि पठाए जसले आहाबका छोराहरूको हेरचाह गरेका थिए। पत्रहरूमा येहूले भने, २-३“यो पत्र पाउने बित्तिकै तिम्रो पिताहरूका छोराहरूमध्ये विशिष्ट अनि योग्य मानिसको छनौट गर। तिमीसँग रथहरू र घोडाहरू छन्। अनि तिमी दरिलो शहरमा बसिरहेका छौ। तिमीसँग हतियार पनि छ। छनौट गरेको छोरालाई पिताको सिंहासनमा राख। तब तिम्रो पिताको परिवारका लागि लडाइँ गर।”

४तर यिज्रेलका अगुवाहरू तथा शासकहरू साहै डराएका थिए। तिनीहरू भन्थे, “दुई जना राजा (योराम र अहज्याह) ले येहूलाई रोक्न सकेनन्। यसकारण हामी पनि उनलाई रोक्न सक्ने छैनौ।”

५जुन मानिसले आहाबले घरको हेरचाह गर्‍यो; शहरका बूडा-पाका अनि मानिसहरूको देखरेख गर्‍यो जसले आहाबका नानीहरूको हेरचाह गरेका थिए, त्यसले येहूलाई सन्देश पठायो, “हामी तपाईंको सेवकहरू हौं। हामी तपाईंले भनेको जे पनि गर्नेछौं। हामी कुनै मानिसलाई राजा बनाउने छैनौं। तपाईं जे उचित बुझ्नु हुन्छ, गर्नुहोस्।”

सामरियाका अगुवाहरूले आहाबका नानीहरूलाई मार्छन्

६तब येहूले अगुवाहरूलाई एउटा पत्र लेखे। येहूले भने, “यदि तिमीहरूले मलाई सहायता गर्छौं र मेरो हुकुम मान्ने छौं भने तब आहाबका छोराहरूका टाउका छिनाऊ। अनि भोलि यसै समयमा तिनीहरूलाई यिज्रेलमा ल्याऊ।”

आहाबका सत्तरी जना छोराहरू थिए। तिनीहरू शहरका अगुवाहरूसँग थिए जसले तिनीहरूलाई हुकाउने गर्दथे। ७जब शहरका अगुवाहरूले पत्र पाए, तिनीहरूले राजाका छोराहरू जम्मा गरे अनि सबै सत्तरी जना को हत्या गरे। तब अगुवाहरूले राजाका छोराहरूका टाउका डालाहरूमा हाले। तिनीहरूले डालाहरू यिज्रेलमा येहूकहाँ पठाए। ८दूत येहूकहाँ आयो अनि उनलाई भन्यो, “तिनीहरूले राजाका छोराहरूका टाउकाहरू ल्याए।”

तब येहूले भने, “टाउकाहरू शहरको प्रवेशद्वारमा बिहानसम्म दुई थुप्रो बनाएर राख।”

९येहू बिहानै बाहिर निस्के अनि मानिसहरूको सामु उभिए। उनले मानिसहरूलाई भने, “तिमीहरू निर्दोष छौ। हेर, मेरो मालिकको विरोधमा योजनाहरू मैले बनाएँ। मैले उसलाई मारें। तर आहाबका यी सबै छोराहरूलाई कसले मार्‍यो? तिमीहरूले मार्‍यो। १०तिमीहरूलाई थाह हुनु पर्छ परमप्रभुले भनेको प्रत्येक कुरो पूरा हुन्छ। अनि परमप्रभुले आहाबको परिवारको

विषयमा यी कुरा भन्नका लागि एलियालाई उपयोग गरे। अहिले परमप्रभुले त्यही काम गर्नुभयो जो उहाँले गर्छु भन्नुभएको थियो।”

११यस प्रकार येहूले यिज्रेलमा बसोबास गर्ने आहाबको परिवारका सबै मानिसहरूको हत्या गरे। येहूले सबै प्रसिद्ध मानिसहरू, परममित्रहरू तथा पूजाहारीहरूको हत्या गरे। आहाबका आफन्तहरूमध्ये कोही जिउँदो रहेन।

येहू अहज्याहका आफन्तहरूलाई मार्छन्

१२येहूले यिज्रेल छोडे अनि सामरिया गए। बाटोमा येहू भेडा गोठालाहरू भएको ठाउँमा रोकिए जहाँ गोठालाहरूले आफ्ना भेडाहरूको ऊनी काट्ने गर्दथे।

१३येहूले यहूदाका राजा अहज्याहका आफन्तहरूसँग भेट गरे। येहूले उनीहरूलाई भने, “तिमी को हो?”

उनीहरूले उत्तर दिए, “हामी यहूदाका राजा अहज्याहका आफन्त हौं। हामी नानीहरूका राजा अनि नानीहरूका आमाकी रानीको दर्शन गर्न तल ओर्लिका छौं।”

१४तब येहूले आफ्ना मानिसहरूलाई भने, “यिनीहरूलाई जिउँदै पक्रौ।”

येहूका मानिसहरूले अहज्याहका आफन्तहरूलाई जिउँदै पक्रिए। ४२ जना मानिसहरू थिए। येहूले तिनीहरूलाई बेत-एकद छेऊ कुपमा मारे। येहूले कुनै पनि मानिसलाई जिउँदो छोडेनन्।

येहू यहोनादाबसित भेट गर्छन्

१५त्यहाँबाट गएपछि येहूले रेकाबका छोरा यहोनादाबसँग भेट गरे। यहोनादाब येहूसँग भेट गर्न आउँदै थिए। येहूले यहोनादाबको स्वागत गरे। उनलाई भने, “म तिम्रो विश्वासी मित्र भए जस्तै के तिमी मेरो विश्वासी मित्र होऊ?”

यहोनादाबले उत्तर दिए, “अवश्य, म तिम्रो विश्वासी मित्र हुँ।”

येहूले भने, “यदि तिमी हौ भने मलाई तिम्रो हात देऊ।”

तब येहू बाहेर निहुरिए अनि यहोनादाबलाई माथि रथमा ताने।

१६येहूले भने, “मसित आऊ! परमप्रभुप्रति मेरा भावनाहरू कति प्रबल छन् तिमी बुझ्न सक्ने छौ।”

यसकारण यहोनादाब येहूको रथमा चढे। १७येहू सामरिया आए अनि आहाबका सबै आफन्तहरूको हत्या गरे जो अभ्रसम्म सामरियामा जिउँदै थिए। येहूले तिनीहरू सबैको हत्या गरे। येहूले ती कार्यहरू गरे जो परमप्रभुले एलियालाई भन्नुभएको थियो।

येहू बालका उपासकहरूलाई बोलाउँछन्

१८त्यसपछि येहूले सबै मानिसहरूलाई जम्मा गरे।

येहूले तिनीहरूलाई भने, “आहाबले बालको सेवा थोरै गरे। तर येहूले बालको सेवा मनगगे गर्नेछ। १६अहिले नै बालका सबै पूजाहारीहरू अनि अगमवक्ताहरूलाई बोलाऊ। अनि सँगसँगै बालको पूजा गर्ने सबै मानिसहरूलाई बोलाऊ। कोही पनि मानिसलाई यस सभामा नछुटुन। म बाललाई साह्रै ठूलो बलि चढाउँनेछु। म कुनै पनि मानिसलाई मार्ने छु जो यस सभामा उपस्थित हुँदैनन्।”

तर येहू तिनीहरू सँग छल गर्दै थिए। येहू बालका उपासकहरूलाई नष्ट पार्न चाहन्थे। २०येहूले भने, “बालको लागि एउटा पवित्र सभाको आयोजना गर।” अनि पूजाहारीहरूले सभाको घोषणा गरे। २१तब येहूले सबै इस्त्राएल भूमिका लागि सन्देश पठाए। सबै बालका उपासकहरू आए। घरमा बस्ने कोही पनि मानिस थिएन। बालका उपासकहरू बालको मन्दिरमा आए। मन्दिर मानिसहरूले भरिएको थियो।

२२येहूले बाहिरी पोशाक भन्डारेलाई भने, “बालका उपासकहरूका लागि बाहिरी पोशाक ल्याऊ।” यसकारण त्यस मानिसले बालका उपासकहरूका लागि बाहिरी पोशाक ल्यायो।

२३त्यसपछि येहू र रेकाबका छोरा यहोनादाब बालको मन्दिरभित्र पसे। येहूले बालका उपासकहरूलाई भने, “चारैतिर हेर अनि विश्वस्त होऊ, परमप्रभुका सेवकहरू कोही छैनन्। विश्वस्त होऊ, बालको पूजा गर्ने मानिसहरू मात्र छन्।” २४बालका उपासकहरू बालको मन्दिरभित्र बलिहरू र होमबलि चढाउन पसे।

तर बाहिर येहूका ८० जना मानिसहरू पर्खिहेका थिए। येहूले तिनीहरूलाई भने, “कोही पनि मानिसलाई भाग्ने मौका न देऊ। यदि कोही मानिसहले एक जना मानिसलाई भाग्ने मौका दियो भने, त्यस मानिसले आफ्नो जीवनदान गर्नु पर्नेछ।”

२५येहूले बलि र होमबली चढाउने बित्तिकै उनले रक्षकहरू तथा सेनापतिहरूलाई भने, “भित्र जाऊ अनि बालका उपासकहरूलाई मार। कसैलाई पनि मन्दिरबाट बाहिर जिउँदो निस्कन नदिनु।”

यसकारण सेनापतिहरूले पातलो तरवार उपयोग गरे अनि बालका उपासकहरूलाई मारे। रक्षकहरू अनि सेनापतिहरूले बालका उपासकहरूका लाश बाहिर फ्याँके। त्यसपछि रक्षकहरू र सेनापतिहरू बालको मन्दिरको भित्री कोठामा गए। २६तिनीहरू बालको मन्दिरमा भएका स्मारक ढुङ्गाहरू बाहिर निकाले अनि मन्दिरलाई जलाए। २७तब तिनीले बालका स्मारक ढुङ्गाहरू फोरेर धूलोपीठो बनाए। तिनीले बालको मन्दिरलाई पनि फोरेर धूलोपीठो बनाए। तिनीहरूले बालको मन्दिरलाई आरामकोठा बनाए। मानिसहरू अबै पनि त्यस ठाउँलाई शौचालयको रूपमा उपयोग गर्छन्।

२८त्यसप्रकार येहूले इस्त्राएलमा बालको पूजालाई अन्त गरिदिए। २९तर येहू नबातको छोरा यारोबामको

पाप कार्यबाट सम्पूर्ण रूपले टाढिन सकेनन जसले इस्त्राएलमा पाप गराएका थिए। येहूले बेतेल र दानमा सुनका बाछाहरूलाई नष्ट पारेनन्।

इस्त्राएलमा येहूको शासन

३०परमप्रभुले येहूलाई भन्नुभयो, “तिमीले राम्रो काम गरेका छौ। तिमीले ती कार्यहरू गरेका छौ, जो म भन्छु, राम्रो कार्य हो। तिमीले मैले भने अनुसार नै आहाबको परिवारलाई सर्वनाश पार्छौ। यसकारण तिम्रा वंशजहरूले चार पुस्तासम्म इस्त्राएलमा शासन गर्नेछन्।”

३१तर येहू आफ्नो सम्पूर्ण हृदयले परमप्रभु इस्त्राएलको परमेश्वरका नियम पालन गर्न सावधान भएनन्। यहूले यारोबामको पापहरू गर्ने देखि रोक्नन् इस्त्राएलाई पाप गर्न लगायो।

हजाएल इस्त्राएललाई पराजित गर्छन्

३२त्यस समयमा परमप्रभुले इस्त्राएललाई टुक्रायाउन शुरू गर्नु भएको थियो। अरामका राजा हजाएलले इस्त्राएलीहरूलाई इस्त्राएलको प्रत्येक सीमानामा परास्त गरेका थिए। ३३हजाएलले यर्दन नदीको पूर्वको क्षेत्र गिलादका क्षेत्र, गाद, रूबेन र मनश्शेका परिवार समूहको जग्गासमेत अरोएर देखि लिएर अर्नोन नदीको नजिक गिलाद र बाशान सम्म सम्पूर्ण भूमि जीते।

येहूको मृत्यु

३४सबै अरु महान कार्यहरू जो येहूले गरेका थिए, इस्त्राएलका राजाहरूको इतिहासको पुस्तकमा लेखिएको छ। ३५येहू मरे अनि उनलाई उनका पुर्खाहरू सँगै गाडियो। मानिसहरूले यहूलाई सामरियामा गाडे। त्यसपछि येहूका छोरा योआहाज इस्त्राएलका नयाँ राजा भए। ३६येहूले सामरियामा २८ वर्ष शासन गरे।

अतल्याह यहूदामा राजाका छोराहरू मर्छिन्

११ अतल्याह अहज्याहकी आमा थिइन। उनले देखिन, उनको छोरा मर्छो। तब उनी उठिन अनि सबै राजाको परिवारलाई मारिन। २यहोशेबा राजा योरामकी छोरी र अहज्याहकी बहिनी थिइ। योआश राजाका छोराहरू मध्ये एक जना थिए। यहोशेबाले योआशलाई आफूसँग लिएर गयो जब सबै अरु नानीहरू मरिसकेका थिए। यहोशापातले योआश र उसको धाईलाई एउटा सुत्ने कोठामा लुकाइन ताकि अतल्याले तिनीहरूलाई नभेटाउन्। यसरी योआश मारिएन। ३तब योआश र यहोशेबा परमप्रभुको मन्दिरमा लुके। योआश त्यहाँ छ वर्ष लुके। अनि अतल्याहले यहूदा भूमिमा शासन गरिन।

४सातौँ वर्षमा प्रमुख पूजाहारी यहोयादाले खबर पठाए र करीतो र रक्षकहरूका सेनापतिहरू आए।

यहोयादाले तिनीहरूलाई परमप्रभुको मन्दिरमा ल्याए। तब यहोयादाले तिनीहरूसँग एउटा सम्झौता गरे। मन्दिरमा यहोयादाले तिनीहरूलाई शपथ खान बाध्य गराए। तब उनले तिनीहरूलाई राजाको छोरा (योआश) देखाए।

५तब यहोयादाले तिनीहरूलाई एउटा आदेश पठाए। उसले भने तिमीहरूले यो काम अवश्यै गर्नु पर्छ, “तिमीहरूमध्येको एक तिहाइ यो हप्ता काममा अवश्यै राजमहलको रक्षा गर्नलाई बस्नु पर्छ। ६तिमीहरूमध्ये अर्को एक तिहाइ शूद्रारमा हुनेछन्। र अर्को एक तिहाइ रक्षकहरू पछिको द्वारको पछाडी हुनेछ। यसप्रकार तिमीहरूले घरको चारैतिर सुरक्षा प्रदान गर्नेछौ। ७जुई दल जो त्यस हप्तामा विश्राममा छन् तिनीहरूले मन्दिरको सुरक्षा र राजा यहो यहोशेबाको रक्षा गर्नुपर्छ। ८तिमी अवश्य नै सब समय राजासँग बस्नु ऊ कुनै ठाउँ जादा पनि। सबै समूहहरूले राजालाई घेरेर राख्नु पर्छ। प्रत्येक रक्षकले आफ्नो हातमा आफ्नो हतियार राख्नु पर्छ। अनि तिमीले त्यो मानिसलाई मार्नु पर्छ जो तिमी साह्रै नजिक आउँछ।”

९सेनापतिले सबै आदेशको पालन गरे जो यहोयादा पूजाहारीले आदेश गरेका थिए। प्रत्येक सेनापतिले आफ्ना मानिसहरू लिए। तिनीहरू सबै आए, जो त्यस हप्ता काममा थियो वा काममा थिएन। सबै मानिसहरू पूजाहारी यहोयादा कहॉ गए। १०अनि पूजाहारीले सेनापतिहरूलाई भाला र ढाल दिए। ती भाला र ढालहरू दाऊदले परमप्रभुको मन्दिरमा राखेका थिए। ११ती रक्षकहरू मन्दिरको दाहिने कुनादेखि देखे कुनासम्म आफ्ना हातहरूमा हतियार लिएर उभिएका थिए। तिनीहरू वेदी अनि राजाको वरिपरि उभिए। जब उनी मन्दिरमा गए। १२ती मानिसहरूले योआशलाई बाहिर निकाले। तिनीहरूले योआशलाई राजमुकुट पहिराए अनि राजा र परमप्रभुबीच हुने करार गराए। त्यसपछि तिनीहरूले उनलाई अभिषेक गरे अनि नयाँ राजा बनाए। तिनीहरूले थप्पड़ी बजाए अनि उदघोष गरे, “राजा दीर्घायु होऊन।”

१३रानी अतल्याहले रक्षकहरू र मानिसहरूको ध्वनी सुनिन्, यसकारण उनी परमप्रभुको मन्दिरमा मानिसहरूसमक्ष गइन्। १४अतल्याहले खाँबोको छेउमा राजालाई देखिन जहाँ साधारणतः उभिने गर्दथे। उनले अगुवाहरू र मानिसहरूलाई पनि देखिन् जो राजाका लागि तुरही फूँवदै थिए। उनले देखिन्, सबै मानिसहरू औधी खुशी थिए। उनले तुरहीको ध्वनि सुनिन् अनि आफूलाई खिन्न बनाउन उनले आफ्नो लुगा च्यातिन्। तब अतल्याह चिच्याइन, “राजद्रोह! राजद्रोह!”

१५यहोयादा पूजाहारीले सेनापतिहरूलाई आदेश दिए, तिनीहरू सैनिकका अधिकारी हुन। यहोयादाले उनीहरूलाई भने, “अतल्याहलाई मन्दिरको इलाकाबाट बाहिरलेजाउ।

उनका सबै अनुयाईहरूलाई मार। तर परमप्रभुको मन्दिरभित्र तिनीहरूलाई नमार।”

१६यस कारण सैनिकहरूले अतल्यालाई पक्रिए। तिनीहरूले उनलाई मारे जति बेला उनी घोडशालाको द्वार हुँदै महलमा गइन्।

१७तब यहोयादाले परमप्रभु, राजा र मानिसहरूबीच एउटा करार गरे। यस करारमा भनिएकोछ, राजा र मानिसहरू परमप्रभुका हुन। यहोयादाले राजा र मानिसहरूबीच पनि सम्झौता गराए। यस सम्झौताले भनिएको छ मानिसहरूका लागि राजाले के गर्नुपर्छ। अनि यो भनिएको छ मानिसहरूले राजाको आज्ञाको पालन गर्नुपर्छ अनि अनुसरण गर्नुपर्छ।

१८तब सबै मानिसरू भूठो देवता बालको मन्दिरमा गए। मानिसहरूले बालको मूर्तिहरूलाई तल भारीदिए र वेदी भत्काइदिए। र तिनीहरूले उनको वेदी तोडियो। तिनीहरूले त्यसलाई धेरै टुक्रा पारे। मानिसहरूले बालका पूजारी मतनलाई पनि वेदीको सामु मारे।

यसप्रकार पूजाहारी यहोयादाले मानिसहरूलाई परमप्रभुको मन्दिर हेरचाहा गर्न लगाए। १९पूजाहारीले सबै मानिसहरूलाई बाटो देखाए। तिनीहरू परमप्रभुको मन्दिरबाट राजाको महलमा गए। राजाका विशेष रक्षकहरू र सेनापति राजासँगै गए। अनि अरू सबै मानिसहरूले उनीहरूको अनुसरण गरे। तिनीहरू राजाको घरको प्रवेशद्वारमा पुगे। तब राजा योआश सिंहासनमा बसे। २०सबै मानिसहरू प्रसन्न थिए। शहर स्थिर र शान्त थियो। र रानी अतल्यालाई राजाको महलको नजिक तरवारद्वारा मारिएको थियो।

२१योआश सात वर्षका थिए जब तिनी राजा बने।

योआश आफ्नो शासन शुरू गर्छन्

१२ योआशले येहू इस्त्राएलका राजा हुँदा सातौं वर्षमा शासन शुरू गरे। योआशले यरूशलेममा ४० वर्ष शासन गरे। योआशकी आमाको नाउँ बेशेबाकी सिब्या थियो। २योआशले त्यही कार्य गरे जो परमप्रभुले सही भन्नुभएको थियो। योआशले जीवनमा परमप्रभुको आदेश पालनगरे। उनले ती कार्यहरू गरे जो पूजाहारी यहोयादाले उनलाई सिकाए। ३तर उनले अग्ला ठाउँहरू भत्काएनन् मानिसहरू तब सम्म पनि ती पूजा स्थनहरूमा बलिहरू दिने गर्दथे अनि सुगन्धि धूप जलाउँने गर्दथे।

योआश मन्दिर मर्मत गर्ने आदेश दिन्छन्

४-५योआशले पूजाहारीहरूलाई भने, “परमप्रभुको मन्दिरमा धेरै धन छ। मानिसहरूले मन्दिरमा चीजहरू दिएका छन्। मानिसहरूले मन्दिरमा कर दिए जब तिनीहरूको गणना गरियो। अनि मानिसहरूले धन दिएका छन् कारण यही छ तिनीहरू दिन चाहन्थे।

पूजाहारीहरू तिमीले धन निकाल्नु पर्छ अनि परमप्रभुको मन्दिर मर्मत खर्च गर्नुपर्छ। प्रत्येक पूजाहारीले धन उपयोग गर्नुपर्छ। जो उसले सेवा गरेको मानिसहरूबाट पाउँछन्। उसले त्यस धनको उपयोग परमप्रभुको मन्दिर भत्किएको मर्मत गर्नमा गर्नुपर्छ।”

६तर पूजाहारीहरूले मरम्मतको काम गरेनन्। योआश राजा भएको २३ औं वर्षमा पूजाहारीहरूले अभै पनि मन्दिरको मर्मत गरेनन्। यसकारण राजा योआशले पूजाहारी यहोयादा अनि अन्य पूजाहारीहरूलाई बोलाए। योआशले यहोयादा र अरू पूजाहारीहरूलाई भने, “तिमीहरूले मन्दिरको मर्मत गरेका छैनौ? सेवा गरे वापत मानिसहरूबाट धन लिन बन्द गर। त्यो धन मन्दिरको मर्मतमा खर्च हुनु पर्छ।”

८पूजाहारीहरू मानिसहरूबाट धन लिन बन्द गर्न राजी भए। तर तिनीहरूले मन्दिर मर्मत नगर्ने निर्णय पनि लिए। ९यसकारण पूजाहारी यहोयादाले एउटा सन्दूक ल्याए अनि त्यसको माथि एउटा प्वाल बनाए। त्यसपछि यहोयादाले सन्दूकलाई वेदीको दक्षिणतिर राखे। यो सन्दूक ढोकाको छेउमा थियो जहाँबाट मानिसहरूले परमप्रभुको मन्दिरमा आउने गर्द थिए। केही पूजाहारीहरूले मन्दिरको द्वारपथको पाले काम गर्दथे। ती पूजाहारीहरूले धन लिने गर्दथे जो मानिसहरू परमप्रभुलाई चढाउने गर्दथे अनि तिनीहरू त्यो धन सन्दूकमा राख्ने गर्दथे।

१०तब मानिसहरूले रूपियाँ सन्दूकमा हाल्न थाले जब तिनीहरू मन्दिर जाने गर्दथे। जहिले राजाका सचिव अनि महा पूजाहारी सन्दूकमा थुप्रै रूपियाँ देख्थे, तिनी आउँथे अनि सन्दूकबाट रूपियाँ निकाल्थे। तिनीहरू रूपियाँ थैलोमा राख्थे अनि गन्ती गर्दथे। ११तब तिनीहरू परमप्रभुको मन्दिरमा काम गर्ने कर्मीहरूलाई भुक्तानी (ज्याला) दिनेगर्द थिए। तिनीहरू सिकर्मी र अरू डकर्मीलाई भुक्तानी दिन्थे। जो परमप्रभुको मन्दिरमा काम गर्दथे। १२तिनीहरूले त्यो रूपियाँ ढुङ्गाको काम गर्ने अनि ढुङ्गाकाट्नेहरूलाई भुक्तानी दिनमा उपयोग गर्दथे। अनि तिनी त्यो काठ, काटेको ढुङ्गा अनि अरू चीज मन्दिर मर्मतका सामग्री किन्नुमा उपयोग गर्दथे।

१३-१४मानिसहरूले परमप्रभुको मन्दिरका लागि रूपियाँ दिए। तर पूजाहारीहरूले त्यो रूपियाँ चाँदीका कचौराहरू, धूपदानीहरू, हातधूने भाँडा, तुरही अथवा कुनै सुन अनि चाँदीको भाँडा बनाउनमा उपयोग गरेनन्। त्यो रूपियाँ कर्मीहरूलाई भुक्तानी गर्नमा उपयोग गरियो अनि ती कर्मीहरूले परमप्रभुको मन्दिर मर्मत गरे। १५कसैले कुनै रूपियाँ गन्ती गरेन र रूपियाँ के भयो भनी कुनै कर्मीहरूलाई भन्न वाध्य गराएन। किनभने कर्मीहरूलाई विश्वास गर्न सकिन्थ्यो।

१६मानिसहरूले त्यस बेला रूपियाँ जब तिनीहरूले दोषबलिहरू र पापबलिहरू चढाए। तर त्यो रूपियाँ

कर्मीहरूलाई भुक्तानी गर्नमा उपयोग गरिएन। त्यो रूपियाँ पूजाहारीहरूको हुने गर्दथ्यो।

योआश हजाएलबाट यरूशलेमको रक्षा गर्छन्

१७हजाएल अरामका राजा थिए। हजाएल गात शहरको विरूद्ध युद्ध गर्नगए। हजाएलले गातलाई पराजित गरे। त्यसपछि उनले यरूशलेमको विरूद्ध युद्ध गर्ने योजना बनाए।

१८यहोशापात, यहोराम र अहज्याह यहूदाका राजाहरू भइसकेका थिए। तिनीहरू योआशका पिता-पुर्खाहरू थिए। तिनीहरूले परमप्रभुलाई धेरै चीजहरू दिएका थिए। ती चीजहरू मन्दिरमा राखिएका थिए। योआशले पनि परमप्रभुलाई धेरै चीजहरू दिएका थिए। योआशले ती सबै चीजहरू सबै सुन लगे जो मन्दिर र उनको घरमा राखिएको थियो। तब योआशले सबै ती बहूमूल्य चीजहरू अरामका राजा हजाएलकहाँ पठाए। तब हजाएलले यरूशलेमलाई आक्रमण गर्न रोकियो।

योआशको मृत्यु

१९बाँकी रहेका कुराहरू त्यो योआशले गरे, यहूदाका राजाहरूको इतिहासको पुस्तकमा लेखिएको छ।

२०योआशका अधिकारीहरूले उनको विरोधमा योजनाहरू बनाए। तिनीहरूले योआशलाई सिल्लासम्म जाने सडकमाथि मिल्लोको घरमा मारे। २१शिम्यातका छोरा योजाबाद अनि शोमेरका छोरा यहोजाबाद योआशका अधिकारीहरू थिए। ती मानिसहरूले योआशलाई मारे।

मानिसहरूले योआशलाई उनका पुर्खाहरूसँगै दाऊदशहरमा गाडे। योआशका छोरा अमस्याह उनीपछि नयाँ राजा भए।

योआहाज आफ्नो शासन शुरू गर्छन्

१३ यहूका छोरा योआहाज सामरियामा इस्त्राएलका राजा भए। यहूदामा अहज्याहका छोरा योआश राजा भएको २३ औं वर्ष थियो। योआहाजले १७ वर्ष शासन गरे।

२योआहाजले ती कामहरू गरे जसलाई परमप्रभुले भूल भन्नुभएको थियो। योआहाजले नबातका यरोबामले पाप कार्य नै गरे जसले गर्दा इस्त्राएलमा पाप सृष्टि भयो। योआहाज ती कामहरू गर्न बन्द गरेनन्। ३तब परमप्रभु इस्त्राएलसित रिसाउनुभयो। परमप्रभुले इस्त्राएललाईलामो समय सम्मको निम्ति अरामका राजा छोरा हजाएल र हजाएलका छोरा बेनहददको अधीनमा दिनुभयो।

इस्त्राएलका मानिसहरूप्रति परमप्रभुको दया

४तब योआहाजले परमप्रभुसित मद्दतका लागि बिन्ती चढाए। अनि परमप्रभुले उनको कुरा सुन्नुभयो। परमप्रभुले

इस्त्राएलको सङ्कट अनि अरामका राजाले इस्त्राएलीमाथि गरेको कष्ट देख्नु भएको थियो।

५यस कारण परमप्रभुले इस्त्राएललाई रक्षा गर्न एकजना मानिस पठाउनुभयो। इस्त्राएलीहरू अरामीहरूबाट मुक्त भए। यसकारण इस्त्राएलीहरू आ-आफ्नो घर गए जस्तो तिनीहरूले पहिले गरेका थिए।

६तर इस्त्राएलीहरूले अभै पनि यारोबामको परिवारले गरेको पाप कर्म बन्द गरेनन् जसले गर्दा इस्त्राएलमा पाप फिँजियो। इस्त्राएलीहरूले यारोबामले गरेको पाप गरिनै राखे। तिनीहरूले अशोराको खाँबोलाई सामरियामा राख्ने काम गरे।

७अरामका राजाले योआहाजको सेनालाई परास्त गरे। अरामका राजाले सेनाका धेरै मानिसहरू मारे। उनले मात्र ५० वटा घोडा सैनिकहरू, १० वटा रथहरू अनि १०,००० पैदल सैनिकहरू छोडि दिए। योआहाजका सैनिकहरू दाँई गर्दा हावाले उड़ाएको भुस जस्तै भए।

८सबै महान कामहरू जो योआहाजले गरेका थिए इस्त्राएलका राजाहरूको इतिहासको पुस्तकमा लेखिएको छ। ९योआहाज मरे अनि उनलाई पुर्खाहरूसँगै गाडियो। मानिसहरूले योआहाजलाई सामरियामा गाडे। योआहाजका छोरा योआश उनीपछि नयाँ राजा भए।

योआशको इस्त्राएलमा शासन

१०योआहाजका छोरा योआश सामरियामा इस्त्राएलका राजा भए। यो यहूदाका राजा योआशको सैंतीसौँ वर्ष शासन गरेको समय थियो। योआशले इस्त्रालमा सोह वर्ष शासन गरे। ११इस्त्राएलका राजा योआशले ती कार्यहरू नै गरे जसलाई परमप्रभुले भूल भन्नुभएको थियो। १२सबै महान कामहरू जो योआश गरेका थिए अनि उनको यहूदाका राजा अमस्याहले गरेको युद्धको विषयमा इस्त्राएलका राजाहरूको इतिहासको पुस्तक लेखिएको छ। १३योआश मरे अनि उनलाई पुर्खाहरूसँगै गाडियो। यारोबाम नयाँ राजा भए अनि योआशको सिंहासनमा बसे। योआशलाई इस्त्राएलका राजाहरूसँगै सामरियामा गाडियो।

योआश एलीशासित भेट गर्छन्

१४एलीशा बिरामी भए। पछि एलीशा त्यसै बिरामीले गर्दा नै मरे। इस्त्राएलका राजा येहोआश एलीशालाई भेट्न गए। योआश एलीशाका निमित्त रोए। योआशले भने, “हे मेरा पिता, हे मेरा पिता, रथहरू अनि इस्त्राएलका घोडसवाहरू?”

१५एलीशाले योआशलाई भने, “एउटा धनुष र केही वाण वाणहरू लेऊ।”

योआशले एउटा धनुष अनि केही तीरहरू लिए। १६तब एलीशाले इस्त्राएलका राजालाई भने, “धनु तान्नु

होस।” योआसले धनु ताने तब एलीशाले उसको हात राजाको हातमाथि राखे। १७एलीशाले भने, “पूर्वको भ्याल खोल।” योआशले भ्याल खोले। तब एलियाले भने, “चलाउनु होस्!”

योआशले चलाए। तब एलीशाले भने, “त्यो परमप्रभुको जीतको वाण हो! अराममाथि जीतको वाण हो। तिमीले अरामीहरूलाई अपेकमा पराजित गर्नेछौ अनि तिनीहरूलाई नष्ट पार्नेछौ।”

१८एलीशाले भने, “वाणहरू लेऊ।” योआशले वाणहरू लिए। तब एलीशाले इस्त्राएलका राजालाई भने, “भूमिमा प्रहार गर।”

योआश भूमिमा तीन पटक प्रहार गरे। त्यसपछि उनले बन्द गरे। १९परमेश्वरको जन योआशसित रिसाए। उनले भने, “तिमीले पाँच छ पटक प्रहार गर्नु पर्ने थियो। तब तिमी अरामलाई नष्ट नपारूञ्जेल जित्नसक्ने थियौ। तर अब, तिमीले अरामलाई तीन पटकमात्र जित्ने छौ।”

एलीशाको चिहानमा अचम्भको कुरा

२०एलीशा मरे र मानिसहरूले उनलाई गाडे। एक पटक वसन्तमा मोआबी सैनिकहरूको एउटा दल इस्त्राएललाई आक्रमण गर्न आयो। २१केही इस्त्राएलीहरू एक जना मरेको मानिसलाई गाड्दै थिए अनि तिनीहरूले सैनिकहरूको त्यस दललाई देखे। इस्त्राएलीहरूले हतार हतार एलीशाको चिहानमा लाश प्याँके अनि भागे। तर मरेको मानिस एलीशाको हड्डी छुने बित्तिकै जिउँदै भयो र आफ्नो खुट्टामा उभियो।

योआश इस्त्राएलका शहरहरू फेरी जित्छन्

२२योआहाजले शासन गरेको समयमा अरामका राजा हजाएलले इस्त्राएलमाथि सङ्कट सृष्टि गरे। २३तर परमप्रभु इस्त्राएलीहरू प्रति दयालु हुनुहुन्थ्यो। परमप्रभुले दया अनि कृपा इस्त्राएलीहरूलाई देखाउनु भयो। अब्राहाम इसहाक र याकूबसितको आफ्नो करारको कारण गर्छ। परमप्रभुले इस्त्राएलीहरूलाई अभिसम्म नष्ट अथवा टाढा प्याँकन चाहार्दैन् थिए।

२४हजाएल, अरामका राजा मरे र ऊपछि उनका छोरा बेन-हदद राजा भए। २५मर्न अधि हजाएलले योआशका पिता योआहाजबाट युद्धमा केही शहर लिएका थिए। तर अहिले योआश योआशले ती शहरहरू हजाएलका छोरा बेनहददबाट लिए। योआशले बेन-हददलाई तीन पटक परास्त गरे अनि इस्त्राएलका शहरहरू फिर्ता लिए।

अमस्याह यहूदामा आफ्नो शासन शुरू गर्छन्

१४ यहूदाका राजा योआशका छोरा अमस्याह इस्त्राएलका राजा योआहाजका छोरा योआशको

शासनकालको दोस्रो वर्ष राजा भए। २जब उनले शासन गर्न शुरु गर्दा अमस्याह पच्चीस वर्षको थिए। अमस्याहले यरूशलेममा उनन्तीस वर्ष शासन गरे। अमस्याहकी आमा यहोअदीन यरूशलेमकी थिइन। ३अमस्याहले ती कामहरू गरे जो परमप्रभुले सही भन्नुभएको थियो, तर उनले आफ्ना पुर्खा दाऊदले जस्तै सम्पूर्ण रूपले परमेश्वरको अनुसरण गरेनन्। अमस्याहले ती सबै कामहरू गरे जो उनका पिता योआशले गरेका थिए। ४उनले अग्लो ठाउँहरू नष्ट पारेनन्। मानिसहरू अझै ती पूजा स्थलहरूमा बलिहरू र धूपबलि जलाउने गर्दथे।

५जुन समयमा अमस्याहले राज्यलाई कडा नियन्त्रणमा राखेका थिए, उनले अधिकारीहरूलाई मारे जसले उनका पितालाई मारेका थिए। ६तर उसले हत्याराहरूका नानीहरूलाई मारेनन् किनभने मोशाको नियमहरू व्यवस्था पुस्तकमा लेखिएका थिए। परमप्रभुले मोशाको व्यवस्थामा यस्तो आदेश दिनुभएको थियो, “माता-पिताहरूलाई उनका नानीहरूले केही गरेकोमा मारु हुँदैन। अनि नानिहरूलाई उनका माता-पिताहरूले केही गरेकोमा मारु हुँदैन। एक जना मानिसहरूलाई उसले गरेको भूल काम वापत नै मात्र मारु पर्छ।”

७अमस्याहले नूनको बेंसीमा १०,००० एदोमीहरूलाई मारे। युद्धमा अमस्याहले सेनालाई जिते अनि त्यस ठाउँको नाउँ “योक्तेल” राखे। त्यो ठाउँ आजसम्म “योक्तेल” भनिन्छ।

अमस्याह योआशको विरोधमा युद्ध चाहन्छन्

८अमस्याहले इस्राएलका राजा येहूका नाती, योआहाजका छोरा योआशकहाँ दूत पठाए। अमस्याहको सन्देश थियो, “आऊ, हामी आपस्तमा मुखामुख गर्छौ अनि युद्ध गर्छौ।”

९इस्राएलका राजा योआशले यहूदाका राजा अमस्याहलाई उत्तर पठाए। योआशले भने, “लबानोनका एउटा काँडे भाइले लबानोनकै देवदारु रूखले खबर पठायो। यसले भन्यो, ‘तिमीले आफ्नी छोरी मेरो छोरालाई विवाह गर्न देऊ।’ तर लबानोनको एउटा जंगली जनावर त्यहाँ त्यतै तिरबाट गयो अनि काँडे भाइलाई कुल्चि दियो। १०सँवो हो, तिमीले एदोमलाई जितेका छौ। तर एदोमलाई जितेको कारणले गर्दा तिमी घमण्डी भएका छौ। तर घरमा नै बस र खुशी मनाऔ। आफ्नो लागि सङ्कट सृष्टि नगर। यदि तिमी यस्तो गर्छौ, तिमी लड्ने छौ अनि तिमीसँगै यहूदाको पतन हुनेछ।”

११तर अमस्याहले योआशको चेताउनी नसुने जस्तो गरे। यसकारण इस्राएलका राजा योआश यहूदाको वेतशेशेशमा यहूदाका राजा अमस्याहको विरोधमा युद्ध गर्न हिँडे। १२इस्राएलले यहूदालाई परास्त गर्‍यो।

यहूदा घरतिर भाग्यो। १३वेतशेशेशमा, योआश, इस्राएलका राजाले अहज्याहका नाति र योआशका छोरा, यहूदाका राजा अमस्याहलाई बन्दी बनाए। योआशले ४०० हातको यरूशलेमको भित्ता एप्रैमद्वारा देखि कुनाको द्वारसम्म भत्काए। १४तब योआशले परमप्रभुको मन्दिर र राजाको महलको भन्डारबाट सबै सुन चाँदी र सबै भाँडुकुडाहरू लगे। योआशले मानिसहरूलाई बन्दीको रूपमा पनि लगे। तब योआश समारिया फर्के।

१५सबै महान कार्यहरू योआशले गरे जसमा उनले यहूदाका राजा अमस्याहको विरोधमा कसरी युद्ध गरे। ‘इस्राएलका राजाहरूको इतिहासको’ पुस्तकमा लेखिएको छ। १६योआश मरे अनि उनलाई पुर्खाहरू सँगै गाडियो। योआशलाई इस्राएलका राजाहरूसँगै सामरियामा गाडियो। योआशका छोरा यारोबाम उनीपछि नयाँ राजा भए।

अमस्याहको मृत्यु

१७यहूदाका राजा योआशका छोरा अमस्याह इस्राएलका राजा योआहाजका छोरा योआशको मृत्युपछि १५ वर्ष बाँचे। १८सबै कुराहरू जो अमस्याहले गरे ‘यहूदाका राजाहरूको इतिहासमा’ लेखिएको छ। १९मानिसहरूले येरूशलेममा अमस्याहको विरुद्धमा षड्यन्त्र बनाए। अमस्याह लाकीशतिर भागे। तर मानिसहरूले अमस्याहको पछि केही मानिसहरू लाकीशमा पठाए र तिनीलाई त्यही ठाउँमा मारे। २०मानिसहरूले अमस्याहको लाश घोडाहरूमा ल्याए। अमस्याहलाई दाऊदको शहरमा उनका पिता-पुर्खाहरूसँगै गाडे।

अजर्याह यहूदाका आफ्नो शासन शुरु गर्छन्

२१तब यहूदाका सबै मानिसहरूले अजर्याहलाई नयाँ राजा बनाए अजर्याह १६ वर्षका थिए। २२यसकारण राजा अमस्याह मरे अनि उनलाई उनका पुर्खाहरूसँगै गाडियो। तब अजर्याहले एलतलाई फेरि राजा बनाए अनि यसलाई यहूदामा फर्काइदिए।

यारोबाम दोस्रो इस्राएलमा आफ्नो शासन शुरु गर्छन्

२३इस्राएलका राजा योआशका छोरा यारोबामले यहूदाका राजा योआशका छोरा अमस्याहको शासनकालको पन्ध्रौँ वर्षमा शासन शुरु गरे। यारोबामले ४१ वर्ष शासन गरे। २४यारोबामले ती कामहरू गरे जसलाई परमप्रभुले भूल भन्नुभएको थियो। यारोबामले नवातका छोरा यारोबामको पाप काम बन्द गरेनन् जसले इस्राएललाई पाप गर्न लगायो। २५यारोबामले इस्राएलको भूमि फिर्ता लिए जो लेबो हमात देखि अराबाको सागरसम्म फिर्ता थियो। यो त्यसरी नै भयो जस्तो इस्राएलका परमप्रभुले उहाँको दास अमितैक छोरा अगमवक्ता

योना, गात हेपेरबाट काले भन्नुभएको थियो। २६परमप्रभुले ल्यो देख्नु भयो सबै इस्राएली, दास हुन वा स्वतन्त्र, सङ्कटमा परेका थिए। इस्राएललाई मद्दत गर्न कोही मानिस थिएन। २७परमप्रभुले इस्राएलको नाउँ संसारबाट हटाउनेछु भन्नुभएको थिएन यसकारण परमप्रभुले योआशका छोरा यारोबामलाई इस्राएलका मानिस वचाउनमा उपयोग गरे।

२८सबै महान कामहरू जो यारोबामले गरे, 'इस्राएलका राजाहरूको इतिहास' पुस्तकमा लेखिएको छ। यसमा यारोबामले इस्राएलका लागि दमीशक र हमात जितेर फिर्ता लिएको कथा सामेल छ। यी शहरहरू यहूदाका थिए। २९यारोबाम मरे अनि उनलाई इस्राएलका उनका आफ्ना पुर्खाहरूसँगै गाडियो। यारोबामका छोरा जकर्याह उनीपछि नयाँ राजा भए।

यहूदाका अजर्याहको शासन

१५ यहूदाका राजा अमस्याहका छोरा अजर्याह इस्राएलका राजा यारोबामको शासन कालको सत्ताईसौं वर्षमा राजा भए। २अजर्याह १६ वर्षका थिए जब उनले शासन गर्न शुरू गरे। उनले यरूशलेममा ५२ वर्ष शासन गरे। अजर्याहकी आमाको नाउँ यकोल्याह थियो, उनी यरूशलेमकी थिइन, ३अजर्याहले ती कामहरू गरे जसलाई परमप्रभुले उचित भन्नुभएको थियो, जस्तो उनका पिता अमस्याहले गरेका थिए। अजर्याहले उनका पिता अमस्याहले गरेको कार्यहरूनै अनुसरण गरे। ४तर उनले अगला ठाउँहरू ध्वंस पारेनन्। मानिसहरू अझै ती पूजास्थलहरूमा बलिदानहरू धूपबलिहरू जलाउने गर्दथे।

५परमप्रभुले राजा अजर्याहलाई कोर लागेको रोगी बनाउनुभयो। उनी बाचुन्जेलसम्म कोरी भए। अजर्याह बेग्लै घरमा बस्ने गर्दथे। राजाका छोरा योताम राजाको महलको हेरचाह गर्दथे अनि मानिसहरू न्याय विचार गर्दथे।

६सबै कुराहरू जो अजर्याहले गरेका थिए, 'यहूदाका राजाहरूका इतिहासमा' लेखिएको छ। ७अजर्याह मरे अनि उनलाई उनका पुर्खाहरूसँगै दाऊदशहरमा गाडियो। अजर्याहका छोरा योताम उनीपछि, नयाँ राजा भए।

इस्राएलका जकर्याहको छोटो शासन

८यारोबामका छोरा जकर्याहले इस्राएलको सामरियामा छ महीना शासन गरे। यो समय यहूदाका राजा अजर्याहको शासनकालको अड़तीसौं वर्ष थियो। ९जकर्याहले ती कामहरू गरे जसलाई परमप्रभुले भूल भन्नुभएको थियो। उनले ती कामहरू गरे जो पुर्खाहरूले गरेका थिए। उनले नाबातका छोरा यारोबामले गरेको पापको काम बन्द गरेनन् जसले इस्राएललाई पाप गर्न लगायो।

१०याबेशका छोरा शल्लूमले जकर्याहको विरोधमा षड्यन्त्र गरे। शल्लूमले इबलियममा जकर्याहलाई मारे। शल्लूम उनीपछि नयाँ राजा भए। ११सबै अरू कामहरू जति जकर्याहले गरे 'इस्राएलका राजाहरूको इतिहासको' पुस्तकमा लेखिएको छ। १२यस प्रकार परमप्रभुको वचन साँच्चो भयो। परमप्रभुले यहूलाई भन्नुभएको थियो, उसको सन्तानका चार पुस्ताहरू इस्राएलका राजाहरू हुनेछन्।

इस्राएलका शल्लूमको छोटो शासन

१३याबेशका छोरा शल्लूम यहूदाका राजा उज्जियाहको शासनकालको ३६ औं वर्षमा इस्राएलका राजा भए। शल्लूमले सामरियामा एक महीना राज्य गरे।

१४गादीका छोरा मनहेम तिसाबाट सामरियामा आए। मनहेमले याबेशका छोरा शल्लूमलाई मारे। तब उनीपछि, मनहेम नयाँ राजा भए।

१५शल्लूमले गरेका सबैकामहरू, जकर्याहलाई मार्ने उसको षड्यन्त्र समेत, 'इस्राएलका राजाहरूको इतिहास भन्ने' पुस्तकमा लेखिएको छ।

इस्राएलका मनहेमको शासन

१६शल्लूमको मृत्युपछि मनहेमले तिप्पूह र यसको वरिपरिको क्षेत्रलाई परास्त गरे। मानिसहरूले उनका लागि शहरकाद्वार खोल्न मानेनन् यस कारण मनहेमले तिनीहरूलाई परास्त गरे अनि शहरका सबै गर्भवती आईमाइहरूको गर्भ तुवाँदिए।

१७गादीका छोरा मनहेम यहूदाका राजा अजर्याहको शासन कालको ३६ औं वर्षमा इस्राएलका राजा भए। सामरियामा मनहेमले दश वर्ष शासन गरे। १८मनहेमले ती कामहरू गरे जो परमप्रभुले भूल भन्नुभएको थियो। मनहेमले नबातका छोरा यारोबामले गरे जस्तो पाप कामबन्द गरेनन् जसले गर्दा इस्राएलमा पाप बढ्यो।

१९अशशूरका राजा पूल इस्राएलको विरुद्धमा युद्ध गर्न आए। मनहेमले पूललाई १,००० तोडा चाँदी दिए, उनले यस्तो गरे जसले गर्दा उसको राज्य बलियो बनाउन पूलबाट सहायता पाउन। २०मनहेमले सबै धनी र शक्तिशाली मानिसहरूलाई कर दिन लगाएर धन सग्रह गरे। मनहेमले प्रत्येक मानिसबाट पचास शेकेल चाँदी कर लिए। त्यसपछि मनहेमले अशशूरका राजालाई धन दिए। यस प्रकार अशशूर त्यहाँबाट गए अनि इस्राएलमा बसेनन्।

२१सबै कुराहरू जो मनहेमले गरे 'इस्राएलका राजाहरूको इतिहासको' पुस्तकमा लेखिएको छ। २२मनहेम मरे अनि उनलाई उनका पुर्खाहरूसँगै गाडियो। मनहेमका छोरा पकह्याह उनीपछि नयाँ राजा भए।

इस्त्राएलका पकहीयाको शासन

२३मनहेमका छोरा पकहीयाह यहूदाका राजा अजर्याहको शासनकालको ५० औं वर्षमा सामरियामा इस्त्राएलका राजा भए। पकहीयाहले दुई वर्ष शासन गरे। २४पकहीयाले ती कामहरू गरे जो परमप्रभुले भूल भन्नुभएको थियो। पकहीयाले नबातमा छोरा यारोबामले गरे जस्तो पाप काम बन्द गरेनन् जसले गर्दा इस्त्राएलमा पाप बढ्यो।

२५पेकहीया रमल्याहका छोरा, पेकहीयाको सैनिक सेनापति थिए। पेकहले पचास जना गिलादी मानिसहरू उनीसँग लगे र पकहीयालाई अर्गम र एरिहसँगै सामरियामा राजमहल भित्र मारे। तब पेकह नयाँ राजा भए।

२६सबै कामहरू जे जति पकहीयाले गरे इस्त्राएलका राजाहरूको इतिहासको पुस्तकमा लेखिएको छ।

इस्त्राएलमा पेकहको शासन

२७रमल्याहका छोरा पेकहले यहूदाका अजर्याहको शासन काल ५२ औं वर्षमा सामरियामा इस्त्राएलमाथि शासन गरे। पेकहले २० वर्ष शासन गरे। २८पेकहले ती कामहरू गरे जो परमप्रभुले भूल भन्नुभएको थियो। पेकहले नबातका छोरा यारोबामले गरेको पापकाम बन्द गरेनन् जसले इस्त्राएलमा पाप बढ्यो।

२९अशशूरका राजा तिग्लत पिलेसेर इस्त्राएलको विरोधमा युद्ध गर्न आए। इस्त्राएलका राजा पेकह भएको समय थियो। तिग्लत पिलेसेर इय्योन, आबेल-बेत्माका, यानोह, केदेश, हासोर, गिलाद, गालील अनि नप्तालीका सबै क्षेत्रहरू दखलमा लिए। तिग्लत पिलेसेरले ती ठाउँहरूबाट मानिसहरू बन्दीको रूपमा अशशूर लगे।

३०एलका छोरा होशेले रमल्याहका छोरा पेकहको विरोधमा योजनाहरू बनाए। होशेले पेकहलाई मारे। त्यसपछि होशे नयाँ राजा भए। यस्तो यहूदाका राजा उजियाहका छोरा योतामको शासनकालको २० औं वर्षमा भयो।

३१सबै कुराहरू जे जति पेकहले गरे 'इस्त्राएलका राजाहरूको इतिहासको' पुस्तकमा लेखिएको छ।

यहूदामा योताम शासन गर्छन्

३२उजियाहका छोरा योताम यहूदाका राजा भए। रमल्याहका छोरा पेकह इस्त्राएलका राजा हुँदा दोस्रो वर्षमा यस्तो भयो। ३३योताम २५ वर्षका थिए जब तिनी राजा भए। योतामले यरूशलेममा १६ वर्ष शासन गरे। योतामकी आमाको नाउँ यरूशा थियो, तिनी सादोककी छोरी थिइन। ३४योतामले आफ्ना पिता उजियाह जस्तै ती कामहरू गरे जसलाई परमप्रभुले सही भन्नुभएको थियो। ३५तर उनले अग्ला ठाउँहरूमा भएका बालका मूर्ति भत्काएनन्। मानिसहरू अबै ती अग्ला पूजास्थलहरूमा बलिदानद्वारा दिने गर्द थिए अनि धूपबलिहरू जलाउँदै गर्दथे। योतामले परमप्रभुको मन्दिरको

माथिल्लो ढोका बनाए। ३६सबै कुराहरू जे जति योतामले गरे 'यहूदाका राजाहरूको इतिहासको पुस्तकमा लेखिएको छ।

३७त्यस समयमा परमप्रभुले रमल्याहका छोरा पेकह र अरामका राजा रसीनलाई यहूदाको विरोधमा युद्ध गर्न पठाउनुभयो।

३८योताम मरे अनि उनका पुर्खाहरूसँगै गाडिए। योतामलाई आफ्ना पुर्खा दाऊदशहरमा गाडियो। योतामका छोरा आहाज उनीपछि नयाँ राजा भए।

आहाज यहूदाका राजा हुन्छन्

१६ योतामका छोरा आहाज पेकह रमल्याहका छोराको शासनकालको १७ औं वर्षमा यहूदाका राजा भए। २आहाज २० वर्षका थिए जब तिनी राजा भए। आहाजले यरूशलेममा १६ वर्ष शासन गरे। आहाज आफ्ना पुर्खा दाऊद जस्ता थिएनन् आहाजले ती कामहरू गरे जसलाई परमप्रभुले गलत भन्नुभएको थियो। ३आहाजले इस्त्राएलका राजाहरू जस्तै जीवन बिताए। उनले आफ्नो छोरालाई आगोमा बलि दिए। उनले राष्ट्रमा घोर पापको नक्कल गरे जसलाई परमप्रभुले इस्त्राएलीहरू आएको बेला देश छोड्न लगाउनुभयो। ४आहाजले अग्ला ठाउँहरू, पहाडको शिखर र प्रत्येक हरियो रूखतल बलिदानहरू अनि धूपबलिहरू जलाउथे।

५अरामका राजा रसीन अनि इस्त्राएलका राजा रमल्याहका छोरा पेकह यरूशलेमको विरोधमा युद्ध गर्न आए, रसीन अनि पेकहले आहाजलाई घेरे तर जित्न सेकनन्। ६त्यस समयमा अरामका राजा रसीनले अरामका लागि एलत फिर्ता लिए। रसीनले यहूदाका सबै मानिसहरूलाई धपाए जो एलतमा थिए। अरामीहरू एलतमा बस्न थाले अनि तिनीहरू आज पनि त्यहाँ बस्दैछन्।

७आहाजले अशशूरका राजा तिग्लत पिलेसेरकहाँ दूतहरू पठाए। सन्देश थियो: "म तिम्रो सेवक हुँ। म तिम्रो छोरा जस्तै हुँ आऊ अनि अरामका राजा तथा इस्त्राएलका राजाबाट मलाई बचाऊ। तिनीहरू मसित युद्ध गर्न आएका छन्।" ८आहाजले परमप्रभुको मन्दिर अनि राजाको घरको भन्डारमा भएको चाँदी र सुन निकाले। त्यसपछि आहाजले अशशूरका राजालाई एउटा उपहार पठाए। ९अशशूरका राजाले आहाजको कुरा सुने। अशशूरका राजा दमीशकको विरोधमा युद्ध गर्न गए। राजाले शहर दखल गरे अनि दमीशकका मानिसहरूलाई बन्दी बनाएर किर लगे र उनले रसीनलाई पनि मारे।

१०राजा आहाज अशशूरका राजा तिग्लत पिलेसेरसँग भेट गर्न दमीशक गए। आहाजले दमीशक मा वेदी देखे। राजा आहाजले यस वेदीको नमूना र ढाँचा

पूजाहारी ऊरियाहकहाँ पठाए। ११तब पूजाहारी उरियाहले दमीशकबाट आहाजले पठाएको नमूना जस्तै एउटा वेदी बनाए। पूजाहारी उरियाहले यस प्रकारको वेदी राजा आहाज दमीशकबाट फर्किनु अघि बनाए।

१२जब राजा दमीशकबाट फर्किए उनले वेदी देखे। उनले वेदीमा बलिहरू चढाए। १३वेदीमा उनले आहाजले होमबलि अनि अन्नबलि चढाए। उनले आफ्नो अर्घबलि चढाए पनि अनि त्यस वेदीमा मेलबलिको रगत छर्किने काम गरे।

१४आहाजले मन्दिरको सामु परमप्रभु अघि भएको काँसाको वेदी हटाए। यो काँसाको वेदी आहाजको वेदी अनि परमप्रभुको मन्दिरको माभ्रमा थियो। आहाजले काँसाको वेदीलाई आफ्नो वेदीको उत्तर तिर राखे।

१५आहाजले पूजाहारी उरियाहलाई एउटा आदेश दिए। उनले भने, “यस देशका मानिसहरूले बिहान होमबलि, बेलुकी अन्नबलि राजाको होमबलि राजाको अन्नबलि अनि साधारण मानिसहरूको होमबलि अन्नबलिहरू पेय बलिहरू चढाउँदा ठूलो वेदी उपयोग गर। ठूलो वेदीमा बलिदान र अरु बलिहरूको रगत छर्कनू। तर म परमेश्वरसँग प्रश्न सोध्न काँसाको वेदी उपयोग गर्नेछु।” १६उरियाह पूजाहारीले सबै काम गरे जस्तो राजा आहाजले आदेश दिएका थिए।

१७काँसाका पाटाहरू भएका गोरूगाडिहरू र हात धुने भाँडाहरू पूजाहारीहरूका लागि थिए। राजा आहाजले सबै पाटाहरू तथा भाँडाहरू निकाले। उनले ठूलो खड्कुलै पनि निकाले जसको तल काँसाका गोरूहरू उभिएका थिए। उनले ठूलो खड्कुलै ढुङ्गाको आधरमाथि राखे। १८कर्मीहरूले विश्राम दिनको सभाका लागि मन्दिरभित्र एउटा छापको ठाउँ बनाए। आहाजले राजाको बाहिरी प्रवेशद्वार पनि हटाए। आहाजले यी सबै परमप्रभुको मन्दिरबाट निकाले। आहाजले यस्तो काम अशशूरका राजाको कारणले गर्दा गरे।

१९सबै, कुराहरू जे जति आहाजले गरे ‘यहूदाका राजाहरूको इतिहासको’ पुस्तकमा लेखिएको छ। २०आहाज मरे अनि उनलाई दाऊदशहरमा पुर्खाहरूसँगै गाडियो। आहाजका छोरा हिजकियाह उनीपछि नयाँ राजा भए।

होशे इस्त्राएलमा आफ्नो शासन शुरू गर्छन्

१७ एलाका छोरा होशेले सामरियामा इस्त्राएलमाथि शासन शुरू गरे। यो समय यहूदाका राजा आहाजको शासनकालको १२ औं वर्ष थियो। होशेले नौ वर्ष शासन गरे। २होशेले ती कामहरू गरे जसलाई परमप्रभुले भूल भन्नुभएको थियो। तर होशे अघि शासन गर्ने इस्त्राएलका राजाहरू जस्तो खराब थिएनन्।

३अशशूरका राजा शलमनेसेर होशेको विरोधमा युद्ध गर्न आए। शलमनेसेरले होशेलाई पराजित गरे अनि

होशे उनको सेवक भए। यस प्रकार होशेले शलमनेसेरलाई कर तिर्न थाले।

४पछि होशेले मिश्रका राजालाई मद्दत माग्नु दूत पठाए। त्यस राजाको नाउँ सो थियो। त्यस वर्ष होशेले अशशूरका राजालाई प्रत्येक वर्ष दिए जस्तै कर दिएनन्। अशशूरका राजाले थाहपाए, होशेले उनको विरोधमा षड्यन्त्र रचेका छन्। यस कारण अशशूरका राजाले होशेलाई बन्दी बनाए अनि जेलमा थुने।

५अशशूरका राजाले इस्त्राएलमा धेरै ठाउँहरूमा आक्रमण गरे। त्यसपछि तिनी सामरिया आए। उनले सामरियाको विरोधमा तीन वर्ष युद्ध गरे। ६अशशूरका राजाले इस्त्राएलका राजा होशेको नवौं वर्षको अवधिमा सामरियालाई कब्जामा लिए। अशशूरका राजाले धेरै इस्त्राएलीहरूलाई पक्रे र बन्दीको रूपमा अशशूर लगे। उनले तिनीहरूलाई हलहमा गोजान, नदीको किनार हाबोर र माहीहरूका शहरहरूमा छोडी दिए।

७यस्ता घटनाहरू भए किनभने इस्त्राएलीहरूले परमप्रभु तिनीहरूको परमेश्वरको विरुद्धमा पाप काम गरेका थिए। जसले तिनीहरूलाई मिश्र भूमिबाट बाहिर निकालेर ल्याउनु भएको थियो। परमप्रभुले तिनीहरूलाई मिश्रका राजा फिरऊनको कब्जाबाट बचाउनुभएको थियो। तर इस्त्राएलीहरूले अरू देवताहरूको पूजा गर्न थाले। ८तिनीहरू त्यही कुराहरू गर्न थाले जो अरू मानिसहरू गर्दथे। र परमप्रभुले ती मानिसहरूलाई भूमि छोड्नवाध्य गराए जब इस्त्राएलीहरू आए। इस्त्राएलीहरूका राजाहरूले पनि तिनीहरूलाई गलत काम गर्न लगायो। ९इस्त्राएलीहरूले लुकेर आफ्ना परमेश्वरको विरोधमा कामहरू गर्न थाले। अनि ती कामहरू भूटा थिए।

इस्त्राएलीहरूले सानो शहरदेखि ठूलो शहरसम्म सबै शहरहरूमा अग्ला ठाउँहरू बनाए। १०इस्त्राएलीहरूले प्रत्येक अग्लो पहाडमाथि अनि प्रत्येक हरियो रूखमुनि स्मारक ढुङ्गा अशेर खॉबो खडा गरे। ११इस्त्राएलीहरू ती सबै पूजा स्थलहरूमा धूपबलि बाल्ने गर्दथे। तिनीहरूले यी कामहरू ती राष्ट्रहरू जस्तै गरे जसलाई परमप्रभुले उनीहरूको सामुने देश त्याग्न वाध्य गराउनुभएको थियो। इस्त्राएलीहरूले दुष्ट कामहरू गरे जसले परमप्रभुलाई रीस उठायो। १२तिनीहरूले देवमूर्तिहरूको सेवा गरे। अनि परमप्रभुले इस्त्राएलीहरूलाई भन्नुभएको थियो, “तिमीले यस्तो काम गर्नु हुँदैन।”

१३परमप्रभुले प्रत्येक अगमवक्ता र दर्शालाई उपयोग गरेर इस्त्राएल र यहूदालाई चेताउनी दिनुभएको थियो। परमप्रभुले भन्नुभयो, “तिमीले गरेको नीच कामबाट टाढा बस। मेरा आदेश र विधिहरू पालन गर। सबै नियमहरू पालन गर जो मैले तिम्रा पुर्खाहरूलाई दिएको थिए। मैले यो नियम तिमीलाई दिनका लागि मेरा सेवक अगमवक्ताहरूलाई काममा लगाएँ।”

१४तर मानिसहरूले सुनेनन्। तिनीहरू आफ्ना पुर्खाहरू जस्तै ढीठ थिए। तिनका पुर्खाहरूले आफ्नो परमेश्वरमाथि विश्वास गरेनन्। १५मानिसहरूले परमप्रभुको नियम र पुर्खाहरूसंग भएको उहाँको करार मान्न स्वीकारेनन्। तिनीहरू परमप्रभुको चेताउनी सुन्न तयार भएनन्। तिनीहरूले देवमूर्तिहरूको पूजा गरे जो कामै नलाग्ने थिए अनि तिनीहरू आफै पनि काम नलाग्ने भए। तिनीहरू आफ्ना वरिपरि भएका राष्ट्रहरूका मानिसहरू जस्तै जीवन यापन गर्न थाले। तिनीहरूले त्यस्तै खराब कामहरू गरे। अनि परमप्रभुले इस्त्राएलका मानिसहरूलाई चेताउनी दिनुभएको थियो। परमप्रभुले तिनीहरूलाई त्यस्ता खराब कामहरू नगर्नु भन्नुभएको थियो।

१६मानिसहरूले आफ्ना परमेश्वरको आदेश अनुसरण गर्न बन्द गरे। तिनीहरूले दुइवटा सुनको बाछाका मूर्तिहरू बनाए। तिनीहरूले अशेरा खँबो बनाए। तिनीहरूले आकाशका सबै ताराहरूको पूजा गरे अनि बालको सेवा गरे। १७तिनीहरूले आफ्ना छोरा छोरीहरू आगोमा बलि दिए। तिनीहरूले भविष्यको जानकारी प्राप्तका लागि तंत्र-मंत्र जादू-प्रेत विद्याको उपयोग गरे। तिनीहरूले त्यस्तो काम गर्नका लागि आफूलाई बेचे जसलाई परमप्रभुले नराम्रो भन्नुभएको थियो। तिनीहरूको यस्तो कामले परमप्रभुको रीस जगाउनका लागि गरे। १८यस कारण परमप्रभु इस्त्राएलमाथि साह्रै रिसाउनुभयो अनि आफ्नो नजर देखि टाढामा राख्नुभयो। यहूदाका परिवार समूहबाहेक कोही इस्त्राएली रहेको थिएन।

यहूदाका मानिसहरू पनि दोषी छन्

१९तर यहूदाका मानिसहरूले आफ्ना परमप्रभुको आदेश पालन गरेनन्। यहूदाका मानिसहरूले इस्त्राएलका मानिसहरू जस्तै जीवन यापन गरे।

२०परमप्रभुले इस्त्राएलका सबै मानिसहरूलाई अस्वीकार गर्नुभयो। उहाँले तिनीहरूमाथि धेरै सड्कटहरू ल्याउनुभयो अनि, अन्तमा उहाँले तिनीहरूलाई बाहिर पर्यौकी दिनुभयो अनि आफ्नो नजरबाट बाहिर राख्नुभयो। २१परमप्रभुले इस्त्राएललाई दाऊदको परिवारबाट छुट्ट्याउनुभयो अनि इस्त्राएलीहरूले नाबाटका छोरा यारोवामलाई आफ्नो राजा बनाए। यारोवामले इस्त्राएलीहरूलाई परमप्रभुको अनुसरण गर्न नदिएर टाढा राखे यारोवामले इस्त्राएलीहरूलाई ठुलो पाप गर्न लगाए। २२यस प्रकार इस्त्राएलीहरूले सबै पाप कामहरू अनुसरण गरे जो यारोवामले गरे। तिनीहरूले ती पाप कामहरू परमप्रभुले इस्त्राएललाई नजरबाट पर नगरूञ्जेल सम्म बन्द गरेनन्। २३अनि परमप्रभुले भन्नुभयो यस्तो हुनेछ। उहाँले आफ्ना अगमवक्ताहरू मानिसहरूलाई यस्तो भन्न पठाउनुभयो। यस कारण इस्त्राएलीहरूलाई आफ्नो देशबाट बाहिर अशशूर पुर्खाइयो अनि तिनीहरू आजसम्म त्यही छन्।

सामरियेली मानिसहरूको शुरूआत

२४अशशूरका राजाले इस्त्राएलीहरूलाई सामरियाबाट बाहिर लगे। त्यसपछि अशशूरका राजाले बाबेल कूता, अब्बा, हमात र सपर्वेमबाट मानिसहरू ल्याए। उनले ती मानिसहरूलाई सामरियामा बस्न लगाए। ती मानिसहरूले सामरियामा अधिकार जमाए अनि वरिपरि शहरहरूमा बस्न थाले। २५जब ती मानिसहरू सामरियामा बस्न थाले। तिनीहरूले परमप्रभुको सम्मान गरेनन्। यस कारण परमप्रभुले तिनीहरूमाथि आक्रमण गराउन सिंहहरू पठाउनुभयो। ती सिंहहरूले ती मानिसहरूमध्ये केहीलाई मारे। २६केही मानिसहरूले अशशूका राजालाई भने, “ती मानिसहरू जसलाई तिमीले लग्यौ अनि सामरियाका शहरहरूमा बस्न लगायौ। त्यस देशका देवताको नियमहरू जान्दैनन्। यस कारण देवताले तिनीहरूमाथि आक्रमण गराउन सिंहहरू पठाए। सिंहहरूले ती मानिसहरूलाई मारे किन भने तिनीहरू त्यस देशका देवताको नियम जान्दैन थिए।”

२७यस कारण अशशूरका राजाले यस्तो आदेश दिए: “तिमीले सामरियाबाट केही पूजाहारी ल्याउ। ती पूजाहारीहरूमध्ये एक जनालाई पठाऊ जसलाई बन्दी बनाएर सामरिया लगेको थिए। त्यो पूजाहारी जाओस् अनि त्यही बसोस। तर त्यस पूजाहारीले मानिसहरूलाई त्यस देशको देवताको नियम पढाउन सक्नेछन्।”

२८यसकारण पूजाहारीहरूमध्ये एक जना जसलाई अशशूरीहरूले सामरियाबाट ल्याएका थिए, बेटेलमा बस्न आए। यस पूजाहारीले मानिसहरूलाई कसरी तिनीहरूले परमप्रभुको सम्मान गर्नुपर्छ बताए।

२९तर ती सबै मानिसहरूले आ-आफ्नो देवताहरू बनाए अनि अग्लो ठाउँहरूमा भएका मन्दिरहरूमा तिनीहरूलाई स्थापित गरे जो सामरीहरूले बनाएका थिए। ती मानिसहरूलाई यस्तै गरे जहाँ-जहाँ तिनीहरू बस्थे। ३०बाबेलका मानिसहरूले भूटा देवता सुक्कोत-बनोत बनाए। कूतका मानिसहरूले भूटा देवता नेगेल बनाए। हमातका मानिसहरूले भूटा देवता अशीमा बनाए। ३१अब्बाका मानिसहरूले भूटा देवता नेभज र तर्ताक बनाए अनि सपर्वेका मानिसहरूले आफ्ना भूटा देवताहरूको सम्मान गर्नका लागि आफ्ना नानीहरू आगोमा जलाए। भूटा देवताहरू अद्रमेलेक र अनमेलेक थिए।

३२तर ती मानिसहरूले परमप्रभुको पनि आराधना गरे। तिनीहरूले मानिसहरूबाट अग्ला पूजा स्थलका लागि पूजाहारीहरू रोजे। ती पूजाहारीहरूले ती पूजा स्थलहरूमा मन्दिरभित्र मानिसहरूका लागि बलि दिए। ३३तिनीहरूले परमप्रभुको आदर गरे तर तिनीहरूले आफ्ना देवताहरूको पनि सेवा गरे। ती मानिसहरू आफ्ना देवताहरूको सेवा त्यसरी नै गर्दथे जसरी तिनीहरू ती देशमा गर्दथे जहाँबाट तिनीहरूलाई ल्याइयो।

३४ आजसम्म ती मानिसहरू त्यसरी बस्छन् जसरी तिनीहरू अतीतमा बसेका थिए। तिनीहरूले परमप्रभुको डर मान्छन् नत भक्ति नै गर्छन्। तिनीहरूले नियमको, निर्देशन, व्यवस्था अथवा आदेशहरू जुन परमप्रभुले याकूबको सन्तानहरूलाई दिएको थियो पालन गर्दैनन्। ३५ परमप्रभुले इस्राएलका मानिसहरूसँग एउटा करार गर्नुभयो। परमप्रभुले तिनीहरूलाई आदेश दिनुभयो, “तिमीहरूले अरू देवताहरूको आदर नगर। तिमीहरूले तिनीहरूको पूजा गर्नु हुँदैन, सेवा गर्नु हुँदैन अथवा बलि चढाउनु हुँदैन। ३६ तर तिमीहरूले परमप्रभुको अनुसरण गर्नु पर्छ। परमप्रभु नै परमेश्वर हुनुहुन्छ जसले तिमीलाई मिश्रबाट बाहिर ल्याउनुभयो। परमप्रभुले तिमीलाई बचाउनका लागि आफ्नो महाशक्ति उपयोग गर्नुभयो। तिमीले परमप्रभुको आराधना गर्नुपर्छ अनि उहाँका लागि बलि चढाउनु पर्छ। ३७ तिमीले विधिहरू, नियमहरू, उपदेशहरू तथा आदेश पालन गर्नु पर्छ जो उहाँले तिम्रो निम्ति लेख्नुभएको थियो। तिमीले यी कुराहरू सधैं हर समय पालन गर्नु पर्छ। तिमीले अरू देवताहरूको आदर गर्नुहुँदैन। ३८ तिमीले त्यो करार बिर्सिनु हुँदैन जो मैले तिमीहरूसित गरेको थिएँ। तिमीले अरू देवताहरूको आदर गर्नुहुँदैन। ३९ तिमीले परमप्रभु तिनीहरूको परमेश्वरको मात्र डर मान्नु पर्छ अनि आदर गर्नुपर्छ। तब उहाँले तिमीलाई तिम्रा सबै शत्रुहरूबाट बचाउनु हुनेछ।”

४० तर इस्राएलीहरूले सुनेनन्। तिनीहरू त्यही कामहरू गरिनैरहे जस्तो पहिला गर्दथे। ४१ यस प्रकार अहिले अरू राष्ट्रहरू परमप्रभुको सम्मान गर्छन् तर तिनीहरू आफ्ना देवताका मूर्तिहरूको पनि सेवा गर्दछन्। तिनका छोरा छोरी र नाता नातिनीहरू त्यही काम गर्छन् जो उनका पुर्खाहरू गर्दथे। तिनीहरू अबै पनि ती कामहरू गर्छन्।

हिजकियाह यहूदामा आफ्नो शासन शुरू गर्छन्

१८ आहारजका छोरा हिजकियाह यहूदाका राजा थिए। एलाका छोरा होशे इस्राएलका राजा हुँदा तेस्रो वर्षमा हिजकियाहले शासन गर्न शुरू गरे। हिजकियाह २५ वर्षका थिए जब उनले शासन गर्न शुरू गरे। हिजकियाहले यरूशलेममा २६ वर्ष शासन गरे। उनकी आमा जकर्याहकी छोरीको नाउँ अबी थियो।

हिजकियाहले ती कामहरू गरे आफ्ना पुर्खा दाऊद जस्तै जो परमप्रभुले सही भन्नुभएको थियो।

४ हिजकियाहले अल्गा ठाउँहरू भत्काए। उनले स्मारक ढुङ्गाहरू फोरे अनि अशतारोत खाँमाहरू ढाले। त्यस समयमा इस्राएलका मानिसहरूले मोशाद्वारा बनाइएको काँसाको साँपका लागि धूपबलि जलाउने गर्दथे। यस काँसको साँपलाई “नेहुरातान” भनिन्थ्यो हिजकियाहहरूले

यस काँसाको साँपलाई टुक्रा-टुक्रा पारे किनभने मानिसहरूले त्यस सापको पूजा गरिरहेका थिए।

५ हिजकियाहले परमप्रभु इस्राएलका परमेश्वरमाथि विश्वास गर्दथे। यहूदाका राजाहरूमा उनी अघि अथवा पछि हिजकियाह जस्तो व्यक्ति कोही भएन। ६ हिजकियाह परमप्रभुप्रति साह्रै नै विश्वासी थिए। उनले परमप्रभुको अनुसरण गर्न छोडेनन्। उनले आदेशहरू पालन गरे जो परमप्रभुले मोशालाई दिनुभएको थियो। ७ परमप्रभु हिजकियाहसँग हुनुहुन्थ्यो। हिजकियाह प्रत्येक काममा सफल भए जो उनले गरे।

हिजकियाह अशशूरका राजाबाट अलग भए। हिजकियाहले अशशूरका राजाको सेवा गर्न बन्द गरे। ८ हिजकियाहले गाजासम्म तथा यसको वरिपरि पलिशतीलीहरूलाई पराजित गरे। उनले सानो देखि ठूलो सबै पलिशतीली शहरहरू पराजित गरे।

अशशूरीहरू सामरिया दखल गर्छन्

९ अशशूरका राजा शल्मनेसेर सामरियाको विरोधमा युद्ध गर्न गए। उनको सैनिकले शहरलाई घेरे यो घटना यहूदाका राजा हिजकियाहको शासन कालको चौथो वर्षमा भयो। एलाका छोरा होशे इस्राएलका राजा भएको सातौं वर्ष पनि थियो। १० तेस्रो वर्षको अन्तमा, शल्मनेसेरले सामरिया कब्जा गरे। उनले सामरियालाई यहूदाका राजा हिजकियाहको छैटौं वर्षमा कब्जा गरे। यो इस्राएलका राजा होशे भएको नवौं वर्ष थियो। ११ अशशूरका राजाले इस्राएलीहरूलाई बन्दी बनाएर अशशूर लगे। उनले तिनीहरूलाई हाबीर (गोजान नदी) किनारमा हलह र मादीमा बसाए। १२ यस्तो घटना भयो किनभने इस्राएलीहरूले परमप्रभु आफ्नो परमेश्वरको अनुसरण गरेनन्। तिनीहरूले परमप्रभुको करारलाई मानेनन्। तिनीहरूले ती सबै कुराहरू मानेनन् जो परमप्रभुका सेवक मोशाले आदेश दिएका थिए। इस्राएलका मानिसहरूले परमप्रभुको करार नसुने जस्तो गरे न त ती कामहरू गरे करारमा उनीहरूलाई गर्न भनिएको थियो।

अशशूर यहूदालाई लिन तयार हुन्छ

१३ हिजकियाहको शासनकालको १४औं वर्षमा अशशूरका राजा सनेहेरीब यहूदाका सबै शक्तिशाली शहरहरूको विरोधमा युद्ध गर्न गए। सनेहेरीबले ती सबै शहरहरू जिते। १४ तब यहूदाका राजा हिजकियाहले अशशूरका राजालाई लाकीशमा एउटा सन्देश पठाए। हिजकियाहले भने, “मैले भूल गरेको छु। मलाई एकलै छोडिदेऊ। तब तिमीले मागेको जे पनि तिर्न तयार हुनेछु।”

तब अशशूरका राजाले यहूदाका राजा हिजकियाहलाई ३०० तोड़ा भन्दा बढी चाँदी तथा ३० तोड़ा भन्दा बढी सुन तिर्नु भने। १५ हिजकियाहले परमप्रभुको मन्दिर

अनि राजाको खजानामा भएको चाँदी दिए। १६त्यस समयमा हिजकियाहले परमप्रभुको मन्दिरको ढोकाहरू र चौखटहरूमा लगाइएका सुन उत्काए। राजा हिजकियाहले नै ती ढोकाहरू र चौखटहरूमा सुन जोड्ने काम गरेका थिए। हिजकियाहले ती सुन अशशूरका राजालाई दिए।

अशशूरका राजा मानिसहरू यरूशलेम पठाउँछन्

१७अशशूरका राजाले आफ्ना अत्यन्त महत्वपूर्ण तीनजना सेनापतिहरू विशाल सेनासँगै राजा हिजकियाहकहाँ यरूशलेम पठाए। ती मानिसहरू लाकीशबाट हिँडे अनि यरूशलेम पुगे। तिनीहरू माथिल्लो पोखरीको छेउको कुलो नजिक उभिए। माथिल्लो पोखरी धोबीको खेत जाने बाटोमा थियो। १८यी मानिसहरूले राजालाई बोलाए। हिल्कियाहका छोरा एल्याकीम (एल्याकीम राजाको महलको हेरचाह गर्दथे।) शेब्ना (मुख्य सचिव) र आसापका छोरा योआ (अभिलेखापाल) तिनीहरूसँग भेट गर्न बाहिर आए।

१९सेनापतिहरूमध्ये एक जनाले उनीहरूलाई भने, “अशशूरका राजा, महाराजले जे भनेका छन्, हिजकियाहलाई भन:

तिमी केमाथि विश्वास गर्दछौ? २०तिम्रा वचनहरू अर्थहीन छन्। तिमी भन्छौ, “युद्धमा मलाई सघाउन तिमीसँग पर्याप्त सल्लाह र शक्ति छ।” तर तिमीलाई कसले विश्वास गर्छ किनभने तिमीले मेरो नियमको उल्लंघन गरेका छौ। २१तिमी भाँचिएको बेतको लौरोको मद्दत लिदै छौ। यो हिँड्ने लौरो मिश्र हो। यदि कोही मानिस यस लौरोको मद्दत लिन्छ भने यो भाँचिन्छ र हातहुँदै गएर घाइते बनाउँछ। मिश्रका राजा त्यस्तै हुन ती मानिसहरूका लागि जो उनलाई विश्वास गर्छन्। २२हुन सक्छ तिमी भन्ने छौ, “हामी परमप्रभु हाम्रा परमेश्वरमाथि विश्वास गर्दछौ।” तर म जान्दछु हिजकियाहले अग्ला ठाउँहरू र वेदीहरू हटाए जहाँ मानिसहरू परमप्रभुको आराधना गर्दथे, हटाए। अनि हिजकियाहले यहूदा र यरूशलेमका मानिसहरूलाई भने, “तिमीहरूले यहाँ यरूशलेममा वेदीको अधि मात्र आराधना गर्ने छौ।”

२३अब अशशूरका राजा, हाम्रा मालिकसँग सम्भौता गर। म वचन दिन्छु, यदि तिमीले सवार गर्नेहरू भेटाउन सक्छौ भने म तिमीलाई २,००० घोडाहरू दिनेछु। २४तिमी मेरा मालिकका अधिकारीहरूमध्ये तल्लो स्तरका एक जना अधिकारीलाई परास्त गर्न सक्ने छैनौ। तिमी रथ र घोडाका सैनिकहरूका लागि मिश्रमाथि भर पर्छौ। २५म परमप्रभुको आदेश बिना यरूशलेमलाई

नष्टपार्न आएको होइन। परमप्रभुले मलाई भन्नुभएको छु “यस देशको विरोधमा जाऊ अनि यसलाई नष्टपार।”

२६तब हिल्कियाहका छोरा एल्याकीम, शेब्ना र योआले सेनापतिलाई भने, “कृपया हामीसँग अरामी भाषामा कुरा गर। हामी त्यो भाषा बुझ्छौ। यहूदाको भाषामा हामीसँग कुरा नगर किनभने पर्खालमाथि उभिएका मानिसहरूले सुन्ने छन्।”

२७तर सेनापतिले तिनीहरूलाई भने, “मेरो मालिकले मलाई तिमी र तिम्रा राजासँग बोल्न मात्र पठाउनुभएको छैन। म अरू मानिसहरूसँग पनि कुरा गर्नेछु जो पर्खालमा बसिरहेका छन्। तिनीहरूले तिनीहरूको मल-मूत्र तिमीहरूसँगै नै खाने अनि पिउने छन्।”

२८तब सेनापति जोरसित हिब्रू भाषामा कराएर भने, “महाराजाधिराज, अशशूरका राजाबाट यो सन्देश सुन। २९राजा भन्दछन्, ‘हिजकियाहलाई मूर्ख बनाउन नदेऊ। उनले तिमीलाई मेरो शक्तिबाट बचाउन सक्दैनन्।’ ३०हिजकियाहले परमप्रभुप्रति तिमीहरू विश्वास गर्ने बनाउन नसकोस्। हिजकियाह भन्दछन्, ‘परमप्रभुले हामीलाई बचाउनु हुनेछ! अशशूरकाले राजा यस शहरलाई परास्त गर्ने छैनन्!’ ३१तर हिजकियाहका कुरा नसुन!

“अशशूरका राजा यस्तो भन्दछन्: ‘मसित शान्ति सन्धि गर अनि मसँग मिल। तब तिमीहरूमध्ये प्रत्येकले आफ्नो आइफल, आफ्नै अंजीर फल अनि आफ्नै कपको पानी खान सक्ने छौ। ३२तिमीहरू यस्तो तबसम्म गर्न सक्ने छौ जबसम्म म आएर तिमीहरू टाढा आफ्नो देशमा लिएर जान्। यो ठाउँ अन्न र नयाँ दाखरस, गहुँ र अंडुर र अडीर महको देश हो। तब तिमीहरू बाँच्ने छौ, मर्दैनौ। तर हिजकियाहका कुरा नसुन। उनी तिमीहरूको मन बदली गर्न चाहन्छन्। उनी भन्दैछन्। ‘परमप्रभुले हामीलाई बचाउनु हुनेछ।’ ३३के अर्कै राष्ट्रका देवताहरूमध्ये कसैले अशशूरका राजाबाट उनको देशलाई बचाउन सक्थे? सकेन! ३४हमात र अपादका देवताहरू कहाँ छन्? सपवैम, हेना र इव्वाका देवताहरू कहाँ छन्? के तिनीहरूले मबाट सामरियालाई बचाउन सके? ३५सकेनन् के अरू देशका देवताहरू मध्ये कसैले आफ्नो देश मबाट बचाउन सके? सकेनन् के परमप्रभुले मबाट यरूशलेमलाई बचाउन सक्नुहुन्छ? सक्दैनन्।”

३६तर मानिसहरू बोलेका थिएनन्। तिनीहरूले सेनापतिलाई एक शब्द पनि भनेनन् किनभने राजा हिजकियाहले तिनीहरूलाई आदेश दिएका थिए। उनले भने, “उनलाई केही नभन।”

३७हिल्कियाहका छोरा एल्याकीम (एल्याकीम राजाको दरबारको अधिकारी थिए) शेब्ना (सेबाका मुख्य सचिव) र आसापका छोरा योआ (अभिलेखापाल)

हिजकियाहसमक्ष आए। तिनीहरूको लुगा च्यातिएको थियो र तिनीहरू दुःखी भएको बुझिन्थ्यो। तिनीहरूले हिजकियाहलाई सबै कुरा भने जो अशशूरका सेनापतिले भनेका थिए।

हिजकियाह अगमवक्ता यशैयाहसित कुरा गर्छन्

१६ राजा हिजकियाहले ती कुराहरू सुने अनि आफू दुःखी र चिन्तित देखाउनका लागि उनले आफ्नो लुगा च्याते। त्यसपछि तिनी परमप्रभुको मन्दिरभित्र पसे।

१ हिजकियाहले एल्याकीम (एल्याकीम राजाको दरबारको अधिकारी थिए) शेब्ना (सेबाका मुख्य सचिव) अनि पूजाहारीहरूमध्ये बुढा पाकालाई आमोसका छोरालाई अगमवक्ता यशैयाहकहाँ पठाए। तिनीले फाटेको लुगा लगाए जसले तिनीहरू दुःखी र उदास भएको देखेउथ्यो। २ राजाबाट तिनीहरू यो समाचार लगेर गए, “आजको दिन हाम्रा निमित्त कष्टको दिन छ, ‘तिस्कार र निन्दा को दिन! बालक जन्माउँदा बल नभएकी स्त्री भैँ हामी भएका छौं। ३ सेनापतिका मालिक अशशूरा राजाले उनलाई जिवित परमप्रभुको विषयमा नराम्रा कुराहरू भन्न पठाएका छन्। हुन सक्छ, परमेश्वरले ती सबै कुराहरू सुनु हुन्छ। परमप्रभुले शत्रुलाई सजाय दिनुहुनेछ यस कारण ती मानिसहरूका लागि प्रार्थना गरि दिनुहोस जो अभैँ जिउँदै रहेका छन्।”

४ राजा हिजकियाहका अधिकारीहरू यशैयाहकहाँ गए। ५ यशैयाहले तिनीहरूलाई भने, “तिम्रो मालिक हिजकियाहलाई यो सन्देश देऊ: ‘परमप्रभु भन्नुहुन्छ: अशशूरका राजाका अधिकारीहरूले मेरो बारेमा गरेका कुराहरूका लागि डर मान्नु पर्दैन। ७ म उसमा आत्मा समावेश गराउँदछु। उनले अफवाह सुन्ने छन्। त्यसपछि उनी आफ्नो देशतिर फर्किए र भाग्ने छन्। अनि म उनलाई उनको देशमा तरवारले छिनाउनेछु।”

अशशूरका राजा हिजकियाहलाई फेरि चेताउनी दिन्छन्

८ सेनापतिले सुने अशशूरका राजा लाकीशबाट हिँडे। यसकारण सेनापतिले आफ्ना राजालाई लिब्नाको विरुद्धमा लडाइँ गर्दै गरेको पाए।

९ अशशूरका राजाले कूशका तिर्हाकाको विषयमा एउटा कुखबर सुने। खबर थियो, “तिर्हाका तिम्रो विरोधमा लडाइँ गर्न आएको छ।”

यसकारण अशशूरका राजाले हिजकियाहकहाँ फेरी राजदूत पठाए। अशशूरका राजाले ती राजदूतहरूलाई एउटा सन्देश दिनु भनी पठाए। उनले यी कुराहरू भने:

१० यहूदाका राजा हिजकियाह यो भन, परमेश्वर जसमाथि तिमीले भरोसा गर्छौं, “तिमीलाई धोका दिन्छ उसलाई यो गर्न नदेऊ उसले भन्छ अशशूरका राजाले यरूशलेमलाई पराजित गर्ने छैनन्।” ११ तिमीले

ती सबै घटनाहरू सुनेका छौं जो अशशूरका राजाले अरू सबै देशहरूसित गरेका थिए। हामीले तिनीहरूलाई पूर्णतः नष्ट गर्छौं के तिमी बाच्ने छौं? अहँ! १२ ती देशहरूका देवताहरूले आफ्ना मानिसहरूलाई बचाएनन्। मेरा पुर्खाहरूले तिनीहरू सबैलाई शेषपारे। तिनीहरूले गोजान, हारान, रसेप र तलस्सारमा बेत-एदेनका मानिसहरूलाई खतम गरे। १३ हमातका राजा कहँ छन्? अर्पादका राजा? रूपवैम शहरका राजा? हेना अनि इव्वाका राजा? तिनीहरू सबै नै खतम भए।

हिजकियाह परमेश्वरसित प्रार्थना गर्छन्

१४ हिजकियाहले राजदूतहरूबाट पत्र लिए अनि तिनीहरूलाई पढे। तब हिजकियाह माथि परमप्रभुको मन्दिरमा गए अनि तिनले परमप्रभुको सामु पत्रहरू फिर्ता गरे। १५ हिजकियाहले परमेश्वरको सामुने प्रार्थना गरे अनि भने, “परमप्रभु इस्राएलका परमेश्वर, परमेश्वर जो करूब स्वर्गदूतमाभ राजा जस्तो बस्नुभएको छ। तपाईं परमेश्वर हुनुहुन्छ तपाईं मात्रै धर्तीका सबै राज्यहरूका परमेश्वर हुनुहुन्छ। तपाईंले नै स्वर्गहरू र पृथ्वी बनाउनु भयो। १६ हे परमप्रभु, कृपया मेरो कुरा सुनिदिनु होस्। परमप्रभु, मेरो आँखा खोलि दिनु होस् अनि यो पत्र हेर्नु होस् र शब्दहरू सन्नुहोस जो सनहेरीबले जीवित परमेश्वरको अपमान गर्नका लागि पठाएका छन्। १७ हे परमप्रभु, यो सत्य हो। अशशूरका राजाहरूले ती सबै राष्ट्रहरूलाई खतम पारे। १८ तिनीहरूले ती राष्ट्रहरूका देवताहरूलाई आगोमा फ्याके। तर ती सोच्दैका देवताहरू थिएनन्। ती केवल काठ र ढुङ्गाका मूर्तिहरू थिए। जसलाई मानिसहरूले बनाएका थिए। त्यसै कारणले गर्दा अशशूरका राजाहरूले तिनीहरूलाई खतम पार्न सके। १९ यसर्थ अब, हे परमप्रभु हाम्रा परमेश्वर, हामीलाई अशशूरका राजाबाट बचाउनुहोस्। तब धर्तीका सबै राज्यहरूले जान्ने छन्, तपाईं परमप्रभु मात्र परमेश्वर हुनुहुन्छ।”

२० आमोसका छोरा यशैयाहले हिजकियाहलाई यो सन्देश पठाए। उनले भने, “परमप्रभु इस्राएलका परमेश्वर भन्नुहुन्छ, ‘तिमीहरूले म सित अशशूरका राजा सनहेरीबको विषयमा प्रार्थना गर्छौं। मैले तिमीहरूको प्रार्थना सुनेको छु।’

२१ “सनहेरीबको विषयमा परमप्रभुको सन्देश यो छ! सियोनकी कुमारी छोरी सोच्छिनन् तिमी महत्वपूर्ण छौं। उनी तिम्रो हाँसो उडाउछन्। यरूशलेमकी छोरी तिम्रो पीठयूपछि आफ्नो टाउको हल्लाउँछिन।

२२ तर कसले तिम्रो अपमान गर्छो र हाँसो गर्छो? तिमीले कसको विरुद्धमा कुरा गर्छौं? तिमी इस्राएलको पवित्रताको विरुद्धमा थियौं। तिमीले घमण्ड साथ व्यवहार गर्छौं?

२३तिमीले आफ्ना राजदूतहरू पठाउँदा परमप्रभुको अपमान गर्न तिमीले भन्यौ, “म सँगै धेरै मेरा रथहरू लिई अग्ला पहाडमा आएँ। म लबानोनको भित्रसम्म आएँ। मैले लबानोनका अग्ला देवदार रूखहरू असल सल्लाका रूखहरू ढाले। म लबानोनको अग्लो भागमाथि गए लहलहाउँदै बनमा पर्सेँ।

२४मैले कुवा खर्ने र अञ्जान ठाउँहरूको पानी पिउँ। मेरो खुट्टाको पैतालाले मैले मिश्र देशका खोलाहरू सुकाइदिएँ।”

२५त्यो तिमीले भनेकै हो तर के तिमीले सुनेनौ परमेश्वरले के भन्नुभयो? “मैले धेरै अघि यो योजना गर्ने प्राचीनकाल देखि नै मैले यो योजना गरे। अनि अब, मैले यो हुन दिएको छु। मैले तिमीलाई सुदृढ शहरहरू भत्काउन दिएँ अनि तिनीहरूलाई चट्टानको थुप्रो बनाएँ।

२६शहरका मानिसहरूमा शक्ति थिएन। मानिसहरू डराएका अनि अल्लमल परेका थिए। तिनीहरू खेतका रूखपात र घाँस जस्ता भर्ने भए। तिनीहरू घरका छानामा उम्रिएका घाँस जस्तै नै भए अग्लो हुनु अघि नै मर्ने।

२७म जान्दछु तिमी कहिले बस्छौ म जान्दछु तिमी कहिले लडाइँ गर्न जान्छौ अनि कहिले तिमी घर फर्किन्छौ। अनि म जान्दछु कहिले तिमी ममाथि रिसाएको हुन्छौ।

२८पक्कै तिमी म संग रिसाएका थियौ। मैले तिम्रा अभिमानी अपमानका कुराहरू सुने। यसर्थ म तिम्रो नाकमा बल्छी ठोक्छु र म तिम्रो मुखमा मेरो लगाय लगाउँछु। तब म तिमीलाई चारैतिर घुमाउनेछु र तिमी आएकै बाटो भएर तिमीलाई लैजान्छु।”

हिजकियाहलाई परमेश्वरको सन्देश

२९“यो नै चिन्ह हुनेछ, जसले साबित गर्छ म तिमीलाई सहायता गर्नेछु। यस वर्ष तिमी यस्तो अन्न खाने छौ जुन आफै उम्रिनेछ। अर्को वर्ष, तिमी यस्तो अन्न खानेछौ जुन बीउबाट प्राकृतिक रूपमा बाहिर निस्केको हुनेछ। तर तेस्रो वर्षमा तिमीले आफैले रोपेको बीउबाट फलेको अन्न चलाउनेछौ। तिमीले दाखको बारी लगाउने छौ र त्यसबाट दाख खानेछौ। ३०यहूदाका परिवारबाट छुट्टिएका अनि छोडिएका मानिसहरू फेरी मौलाउन शुरू गर्नेछन्। ३१किनभने केही मानिसहरू बाँचेका हुनेछन्। तिनीहरू यरूशलेमबाट बाहिर निस्केर जानेछन्। जो मानिसहरू बाँचेका हुन्छन् ती सबै सियोन डाँडाबाट बाहिर निस्केर जानेछन्। परमप्रभुको जोशले यो काम हुनेछ।

३२“यसकारण परमप्रभु अशशूरका राजाको बारेमा यस्तो भन्नुहुन्छ:

उ यस शहरमा आउने छैन। उ यस शहरमा एउटा

पनि तीर चलाउनेछैन। उ यस शहरमा आफ्नो ढाल ल्याउने छैन। उ फोहोर माटोको थुप्रो बनाउने छैन यस शहरका भिन्ताहरूमाथि आक्रमण गर्नेछैन।

३३उ त्यही बाटो फर्किनेछ जुन बाटो आउँछ उ यस शहरमा आउने छैन। परमप्रभु यसो भन्नुहुन्छ,

३४म यस शहरको रक्षा गर्नेछु अनि यसलाई बचाउँने छु म यस्तो आफ्नै लागि गर्नेछु अनि मेरा सेवक दाऊदका लागि गर्नेछु।”

अशशूरको सेना नष्ट गरिन्छ

३५त्यस राती परमप्रभुका स्वर्गदूत बाहिर निस्किए अनि अशशूरको शिविरका १,८५,००० मानिसहरू मारे। जब मानिसहरू बिहान उठे, तिनीहरूले सबै लाशहरू देखे।

३६यस कारण अशशूरका राजा सनहेरीबले त्यो ठाउँ छोडे अनि नीनवे फर्किए जहाँ तिनी बस्ने गर्दथे।

३७एकदिन सनहेरीब निसोकका मन्दिरमा आफ्नो देवताको पूजा गरिरहेका थिए। उसका छोराहरू अद्रमेलेक र शरसेरले उनलाई तरवारले काटेर मारे। त्यसपछि अद्रमेलेक र शरसेर भागेर अरारात प्रदेशमा गए। अनि सनहेरीबका छोरा एसरहद्दोन उनीपछि नयाँ राजा भए।

हिजकियाह बीरामी मरणासनमा

२० त्यस समयमा हिजकियाह बिरामी भए र मरणासनमा थिए। आमोसका छोरा अगमक्ता यशैयाले हिजकियाहसँग भेट गरे। यशैयाले हिजकियाहलाई भने, “परमप्रभु भन्नुहुन्छ, ‘आवेश्यकहरू तयार गर किनभने तिमी मर्नेछौ। तिमी बाँचे छैनौ।’”

२हिजकियाहले आफ्नो अनुहार भित्तातिर फर्काए। उनले परमप्रभुलाई प्रार्थन गरे अनि भने, ३“परमप्रभु, स्मरण गर्नुहोस् मैले आफ्नो हृदयकासाथ तपाईंको सेवा गर्ने। मैले त्यही काम गरे जो तपाईंले सही भन्नुभएको थियो।” त्यसपछि हिजकियाह जोरसित रून थाले।

४यशैयाले माभको आँगन नाघ्न अघि परमप्रभुको सन्देश सुने। परमप्रभुले भन्नुभयो, ५“फर्क अनि मेरा मानिसहरूका अगुवा हिजकियाहलाई भन। उनलाई भन, ‘परमप्रभु तिम्रा पुर्खा दाऊदका, परमेश्वर भन्नुहुन्छ मैले तिम्रो प्रार्थना सुनेको छु अनि मैले तिम्रो आँसू देखेको छु। यसर्थ म तिमीलाई निको पार्नेछु। तेस्रो दिन, तिमी परमप्रभुको मन्दिरमा जानेछौ। ६अनि म तिम्रो जीवनमा १५ वर्ष आयु थप्नेछु। म तिमी र यस शहरलाई अशशूरका राजाको शक्तिबाट रक्षा गर्नेछु। म यस शहरको रक्षा गर्नेछु। म यो सबै मेरै लागि गर्नेछु किनभने मेरो सेवक दाऊदलाई वचन दिएको थिएँ।”

७तब यशैयाले भने, “नेभाराको लेप बनाऊ अनि दुखेको ठाउँमा लगाउ।”

यस कारण तिनीहरूले नेभाराको लेप बनाए अनि त्यसलाई हिजकियाको दुखेको ठाउँमा लगाए। तब हिजकियाह निको भए।

हिजकियाहका लागि संकेत

८ यशैयाहले हिजकियाहलाई भने, “परमप्रभुले मलाई निको पार्नुहुनेछ त्यसको संकेत के हुनेछ अनि मैले तेस्रो दिन माथि परमप्रभुको मन्दिरमा जानु पर्नेछ?”

९ यशैयाहले भने, “तिमी के चाहन्छौ? के छाया अगाडी दश पाइला अथवा पछाडी दश पाइला जाओस? परमप्रभुबाट तिम्रो लागि संकेत यही हो जसले यो बताउँछ परमप्रभुले त्यो काम गर्नुहुनेछ जो उहाँले गर्नु भन्नुभएको थियो।”

१० हिजकियाहले उत्तर दिए, “छायौंका लागि तलतिर दश पाइल जानु सजिलो काम हो। होइन, छायाँलाई दश पाइल पछि जानु देख।”

११ तब यशैयाले परमप्रभुसित प्रार्थना गरे र परमप्रभुले आहाजको खुडकिलो को छाया दश पाइला पछि सारि दिनुभयो। यो दश पाइला पहिलेको स्थानबाट सरेको थियो।

हिजकियाह अनि बाबेलको मानिसहरू

१२ त्यस समयमा बलदानका छोरा बरोदक बलदान बाबेलका राजा थिए। उनले पत्रहरू र एउटा उपहार हिजकियाहका लागि पठाए। बरोदक बलदानले यस्तो यसकारण गरे किनभने उनले सुनेका थिए हिजकियाह बिरामी भएका छन्। १३ हिजकियाहले बाबेलबाट आएका मानिसहरूको स्वागत गरे र तिनीहरूलाई आफ्नो घरमा भएका सबै बहूमूल्य चीजहरू देखाए। उनले तिनीहरूलाई आफ्नो भन्डारमा भएको चाँदी, सुन, मसाला, बहूमूल्य सुगन्धित तेल, हतियारहरू र सबै थोक देखाइदिए। हिजकियाहको महल र सम्पूर्ण राज्यमा नदेखाएको कुनै पनि थोक रहेन।

१४ तब अगमवक्ता यशैयाह राजा हिजकियाहसमक्ष आए अनि उनलाई सोधे, “यी मानिसहरूले के भने? यिनीहरू कहाँबाट आएका हुन?”

हिजकियाहले भने, “तिनीहरू टाढाको देश बाबेलबाट आएका हुन।”

१५ यशैयाहले भने, “तिनीहरूले तिम्रो महलमा के देखे?”

हिजकियाहले उत्तर दिए, “तिनीहरूले मेरो महलमा प्रत्येक चीज नै देखे। मेरो भन्डार कुनै यस्तो चीज छैन जसलाई मैले तिनीहरूलाई देखे भन।”

१६ तब यशैयाहले हिजकियाहलाई भने, “परमप्रभुबाट यो सन्देश सुन। १७ समय आउँदै छ जब तिम्रो महलका सबै चीजहरू र तिम्रा पिता-पुर्खाहरूले थुपारेका सबै चीजहरू बाबेलमा लगिनेछन्। केही पनि छोडिने

छैन। परमप्रभु यस्तो भन्नुहुन्छ। १८ बाबेलीहरूले तिम्रो छोराहरूलाई लग्नेछन्। अनि तिम्रा छोराहरू बाबेलका राजाको महलमा नपुंसक हुनेछन्।”

१९ तब हिजकियाहले यशैयाहलाई भने, “परमप्रभुको यो सन्देश राम्रो छ।”

हिजकियाहले यस्तो पनि भने, “त्यो राम्रो हो यदि मेरो जीवन कालमा साँच्चो शान्ति हुनेछ।”

२० सबै महान कामहरू जो हिजकियाहले गरे जसमा तलाऊ काम र शहरमा पानी ल्याउन कूलोहरू बनाउने काम छन् सबको विषयमा ‘यहूदाका राजाहरूको इतिहास’ पुस्तकमा लेखिएको छ। २१ हिजकियाहको मृत्युभयो अनि उनलाई उनका पिता-पुर्खाहरूसँगै गाडियो। अनि हिजकियाहको छोरा मनश्शे उनीपछि नयाँ राजा भए।

मनश्शे यहूदाका कुशासन शुरू गर्छन्

२१ मनश्शे बाह वर्षका थिए जब उनले शासन शुरू गरे। उनले यरूशलेममा ५५ वर्ष शासन गरे। उनको आमाको नाउँ हेप्सीबा थियो।

२ मनश्शेले ती कामहरू गरे जसलाई परमप्रभुले नराम्रो भन्नुभएको थियो। मनश्शेले अरू मानिसहरूले गरे जस्तै डरलाग्दा कामहरू गरे। अनि परमप्रभुले ती राष्ट्रहरूलाई आफ्ना देश छोड्नु बाध्य गराउनुभयो जब इस्त्राएलीहरू आए। ३ मनश्शेले अगलाठाउँहरू फेरि बनाए जसलाई उनका पिताले भत्काएका थिए। मनश्शेले बालका लागि वेदीहरू पनि बनाए अनि अशेरा खौबो निर्माण गरे जसरी इस्त्राएलका राजाले गरेका थिए। मनश्शेले आकाशका ताराहरूको पूजा गरे अनि सेवा गरे। ४ मनश्शेले परमप्रभुको मन्दिरमा असत्य देवताहरूको पूजा गर्न वेदीहरू बनाए। यो त्यही ठाउँ हो जसको बारेमा परमप्रभु बोल्नु हुनुहुन्थ्यो जब उहाँले भन्नुभयो, “म मेरो नाउँ यरूशलेममा राख्नेछु।” ५ मनश्शेले परमप्रभुको मन्दिरको दुइवटा आँगनमा अकाशका ताराहरूका लागि वेदीहरू बनाए। ६ मनश्शेले आफ्नो छोराको बलि दिए अनि यसलाई वेदीमाथि जलाए। मनश्शेले भविष्य जान्नकालागि धेरै तरीकाहरू उपयोग गरे। उनले भूत-प्रेत र पिशाचहरूसँग सम्पर्क राख्ने मानिसहरू अनि तंत्र-मंत्रहरूलाई भेटे।

मनश्शेले ति कामहरू बढिभन्दा बढी गरे जसलाई परमप्रभुले नराम्रो भन्नुभएको थियो। यसले परमप्रभुलाई रीस उठायो। ७ मनश्शेले अशतारोत देवीको मूर्ति बनाए। उनले मूर्तिलाई मन्दिरमा स्थापित गरे। परमप्रभुले दाऊद र दाऊदका छोरा सुलेमानलाई यस मन्दिरको विषयमा भन्नुभएको थियो, “इस्त्राएलका सबै शहरहरूमध्ये मैले यरूशलेमलाई चुनेको थिएँ। म यरूशलेमको मन्दिरमा आफ्नो नाउँ सदाका लागि राख्नेछु। ८ इस्त्राएलका मानिसहरूलाई कहिल्य पनि भूमि छोड्न बाध्य गराउने छैन जुन मैले उनका पिता-पुर्खाहरूलाई दिएको थिएँ।

म मानिसहरूलाई तिनीहरूको आफ्नो देशमा बस्न दिनेछु यदि तिनीहरू मैले दिएको आदेशहरू पालन गर्छन् र मेरो सेवक मोशाले दिएको शिक्षा पालन गर्छन्।” ६मेने तर मानिसहरूले परमेश्वरको कुरा सुनेनन्। मनश्शेले इस्राएली आउन अघि कनानमा बस्ने सबै राष्ट्रहरूले गरेको भन्दा बढी दुष्कर्म गरे। अनि परमप्रभुले ती राष्ट्रहरूलाई खतम पार्नुभयो जब इस्राएलका मानिसहरू ल्यो भूमिमा आए।

१०परमप्रभुले यी कुराहरू भन्नको लागि आफ्ना सेवक अगमवक्ताहरूलाई उपयोग गर्नुभयो: ११“यहूदाका राजा मनश्शेले उनी अधिका एमोरीहरूले भन्दा बढी घृणित र दुष्कर्म गरे। मनश्शेले देवी देवताका मूर्तिहरूले गर्दा यहूदालाई पनि पाप गर्न लगाए। १२यसर्थ इस्राएलका परमप्रभु भन्नुहुन्छ सुन, ‘म यरूशलेम र यहूदामा धेरै सङ्कट ल्याउनेछु जसले यस विषयमा सुन्नेहरू छक्क पर्नेछ। १३म सामरियाको नाप्ने सीमा रेखा र आहाबको परिवारलाई नाप्ने साहुल यरूशलेमसम्म फिजाउनेछु। एउटा मानिसले थाल माफ्छ र यसलाई घोप्टाउन्छ। त्यतै म यरूशलेमलाई गरिदिनेछु। १४तर म मेरो बाँकी मानिसहरूलाई छोड्नेछु। म तिनीहरूलाई तिनीहरूका शत्रुले पराजित गऱ्यानेछु। तिनीहरूका शत्रुहरूले तिनीहरूलाई बन्दी बनाउनछन्। तिनीहरू सैनिकहरूले युद्धको बेलामा पाउने बहुमूल्य चीजहरू जस्तै हुनेछन्। १५म यस्तो गर्नेछु किनभने मेरा मानिसहरूले मैले गल्ती हो भनेको काम गरे। तिनीहरूले मलाई रीस उठाउने काम मिश्रबाट तिनीहरूका पिता-पुर्खाहरू निस्केको दिनदेखि गरेका छन्। १६अनि मनश्शेले धेरै निर्दोष मानिसहरूलाई मारे। उनले यरूशलेममा एक छेउदेखि अर्को छेउसम्म रगतले भरे अनि ती सबै पाप कामहरूको अतिरिक्त छन् जसले यहूदालाई पाप काम गर्न लगाए। मनश्शेले यहूदालाई ती कामहरू गर्न लगाए जसलाई परमप्रभुले नराम्रो भन्नु भएको थियो।”

१७सबै कामहरू जो मनश्शेले गरे जस्मा उनले गरेको पाप कामहरू पनि छ जस्को विषयमा ‘यहूदाका राजाहरूको इतिहासको’ पुस्तकमा लेखिएको छ। १८मनश्शेको मृत्यु भयो अनि उनलाई उनका पुर्खाहरूसँगै गाडियो। मनश्शेलेलाई उनको महलको बगैचामा गाडियो। यसलाई, “उज्जाको बगैचा” भनिन्थ्यो। मनश्शेका छोरा आमोन उनीपछि नयाँ राजा भए।

आमोनको छोटो शासन

१९आमोन २२ वर्षका थिए जब उनले शासन शुरू गरे। उनले यरूशलेममा दुइ वर्ष शासन गरे। उनको आमाको नाउँ मशूलेमेत थियो जो योत्बाका हारूसकी छोरी थिइन।

२०आमोनले आफ्ना पिता मनश्शे जस्तै ती कामहरू गरे जसलाई परमप्रभुले नराम्रो भन्नुभएको थियो।

२१आमोनले आफ्ना पिता जस्तै जीवन यापन गरे। आमोनले ती देवमूर्तिहरूको पूजा र सेवा गरे जसलाई उनका पिताले गरेका थिए। २२आमोनले आफ्ना पुर्खाहरूका परमप्रभु, परमेश्वरलाई त्यागे अनि परमप्रभुले चाहे जस्तो जीवन यापन गरेनन्।

२३आमोनका सेवकहरूले उनको विरोधमा षड्यन्त्र गरे अनि उनको आफ्नो महलमा नै उनको हत्या गरे। २४साधारण मानिसहरूले ती सबै अधिकारीहरूको हत्या गरे जसले राजा आमोनको विरोधमा षड्यन्त्र गरेका थिए। त्यसपछि मानिसहरूले आमोनका छोरा योशियाहलाई उनीपछि नयाँ राजा बनाए।

२५आमोनले गरेको अरू कामहरूको विषयमा ‘यहूदाका राजाहरूको इतिहासको’ पुस्तकमा लेखिएको छ। २६आमोनलाई उज्जाका बगैचामा उनको चिहानमा गाडियो। आमोनका छोरा योशियाह नयाँ राजा भए।

योशियाह यहूदामा आफ्नो शासन शुरू गर्छन्

२२ योशियाह आठ वर्षका थिए जब उनले शासन शुरू गरे। उनले यरूशलेममा ३३ वर्ष शासन गरे। उनको आमाको नाउँ यदीदा थियो जो बोसकतका अदायाकी छोरी थिइन। योशियाहले ती कामहरू गरे जसलाई परमप्रभुले सही भन्नुभएको थियो। योशियाहले आफ्ना पुर्खा दाऊद जस्तै परमेश्वरको अनुसरण गरे। योशियाहले परमेश्वरको वचनको पालन गरे उनले त्यही गरे जो परमेश्वरले चाहानु भएको थियो।

योशियाह मन्दिरको मर्मत गर्ने आदेश दिन्छन्

योशियाह राजा भएको अठारहौँ वर्षमा, उनले मशुल्लामका छोरा जाति असल्याहको छोरा, शापानलाई सचिव बनाए र उनलाई परमप्रभुको मन्दिरमा पठाए। योशियाहले भने, ४“प्रधान पूजाहारी हिल्कियाहकहाँ जाऊ। उनलाई भन, मानिसहरूले परमप्रभुको मन्दिरमा चढाएको धन उनले लिनु पर्छ। द्वारपालकहरूले मानिसहरूबाट त्यो धन सग्रह गरेका थिए। ५पूजाहारीहरूले त्यो धन परमप्रभुको मन्दिर मर्मत गर्न मा कर्मीहरूलाई दिएर उपयोग गर्नु पर्छ। पूजाहारीहरूले त्यो धन परमप्रभुको मन्दिरको काम हेरचाह गर्ने मानिसहरूलाई दिएर उपयोग गर्नु पर्छ। ६त्यो धन सिर्कमी गर्कमी र ढुङ्गाकाटने हरूमा उपयोग गर्नु पर्छ। अनि त्यो धन काठ किन्नु अनि ढुङ्गा काटनुमा खर्च गर्नु पर्छ जो मन्दिरमा ठोकन चाहिन्छ। ७रूपियाँ गन्ती नगर्नु जो तिमी कर्मीहरूलाई दिन्छौ। ती कर्मीहरूलाई विश्वास गर्न सक्नु पर्छ।”

मन्दिरमा पाइएको विधिको पुस्तक

८प्रधान पूजाहारी हिल्कियाहले सचिव शापानलाई भने, “सुन, परमप्रभुको मन्दिरमा मैले व्यवस्थाको

पुस्तक पाएँ।” हिल्कियाले पुस्तक शापानलाई दिए अनि शापानले त्यो पढे।”

६सचिव शापान राजा योशियाहकहाँ गए अनि उनलाई के भयो भने। शापानले भने, “तपाईंका सेवकहरूले सबै धन संग्रह गरेका छन् जो मन्दिरमा थियो। तिनीहरूले त्यो परमप्रभुको मन्दिरको काम हेरचाह गर्ने मानिसहरूलाई दिए।” १०तब सचिव शापानले राजालाई भने, “अनि हिल्कियाह पूजाहारीले त्यो पुस्तक मलाई पनि दिए।” तब शापानले राजाका लागि पुस्तक पढे र सुनाए।

११जब राजाले व्यवस्थाको पुस्तक का शब्दहरू सुने, उनले आफूलाई उदास र अशान्त देखाउन आफ्ना लुगाहरू च्याते। १२तब राजाले पूजाहारी हिल्कियाह शापानका छोरा अहीकाम, मीकायाहका छोरा अक्बोर, सेनाका सचिव शापान तथा राजाको सेवक असायाहलाई दिए। १३राजा योशियाहले भने, “जाऊ अनि परमेश्वरलाई सोध हामीले के गर्नु पर्छ? परमप्रभुलाई मेरो निमित्त, मानिसहरूको निमित्त तथा सम्पूर्ण यहूदाको निमित्त सोध। पाइएको पुस्तकका शब्दहरूको विषयमना सोध। परमप्रभु हामीसित रिसाउनु भएको छ। किन? किनभने हाम्रा पुर्खाहरूले यस पुस्तकका शब्दहरू सुनेनन्। तिनीहरूले सबै आदोशहरू पालन गरेनन् जो हाम्रोलागि लेखिएका थिए।”

योशियाह र अगमवादिनी हुल्दा

१४यसकारण पूजाहारी हिल्कियाह, अहीकाम, अक्बोर, शापान र असायाह हुल्दा आइमाई अगमवक्ता कहाँ गए। हुल्दा हर्षको नाती, तिव्बाको छोरा शाल्लूमकी पत्नी थिइन। उ पूजाहारीको लुगाफाटा हेरचाह गर्थ्यो। हुल्दा यरूशलेमको दोस्रो खण्डमा बस्ने गर्थिन। तिनीहरू हुल्दासित कुरा गरे।

१५तब हुल्दाले तिनीहरूलाई भनिन, “परमप्रभु इस्त्राएलका परमेश्वर भन्नुहुन्छ: त्यो मानिसलाई भन जसले तिमीलाई मकहाँ पठाएका छ। १६परमप्रभु यस्तो भन्नुहुन्छ म यस ठाउँ र यहाँका मानिसहरूमाथि संकट ल्याउँदैछु। यी संकटहरू पुस्तकमा उल्लिखित छन् जसलाई यहूदाका राजाले पढे। १७यहूदाका मानिसहरूले मलाई छोडे अनि अरू देवताहरूका लागि धूपबलि बाले। तिनीहरूले मलाई रीस उठाए। तिनीहरूले धेरै देवमूर्तिहरू बनाए। त्यसै कारणले गर्दा म यस ठाउँको विरोधमा आफ्नो रीस देखाउनेछु। मेरो रीस आगो जस्तो हुनेछ जसलाई थाम्न सकिने छैन।”

१८-१९“यहूदाका राजा योशियाहले तिमीलाई परमप्रभुबाट सल्लाह लिन भनी पठाए। योशियाहलाई यी कुरा भन: ‘परमप्रभु इस्त्राएलका परमेश्वरले भन्नुभएका शब्दहरू तिमीले सुन्यौ। यस ठाउँ र यहाँ बस्ने मानिसहरूको विषयमा मैले भनेको तिमीले सुन्यौ तिम्रो

हृदय कमलो थियो। तिमीले दुःख मान्यौ जब ती कुरा सुन्यौ मैले भने यस ठाउँमा डरलाग्दो घटनाहरू हुनेछ (यरूशलेम) तिमीले आफ्नो दुःख देखाउन आफ्नो लुगा च्यात्यौ अनि तिमी रून थाल्यौ। यसैकारण मैले तिम्रो कुरा सुने। परमप्रभु यस्तो भन्नुहुन्छ। २०म तिमीहरूलाई आफ्ना पुर्खाहरूकहाँ लिएर जानेछु। तिमीहरू मर्नेछौ अनि शान्तिसँग चिहानमा जाने छौ। यसकारण तिम्रा आँखाले सबै सङ्कटहरू देख्ने छैनन् जो म यस ठाउँ यरूशलेममा ल्याउँदै छु।”

त्यसपछि पूजाहारी हिल्कियाह, अहीकाम, अक्बोर, शापान अनि असायाहले यो सन्देश राजालाई भने।

मानिसहरू विधि-विधान सुन्दछन्

२३ राजा योशियाहले यहूदा यरूशलेमका सबै अगुवाहरूलाई आउनु अनि उनीहरूसँग भेट गर्नु भनी बताए। २तब राजा माथि परमप्रभुको मन्दिरमा गए। यहूदाका सबै मानिसहरू तथा यरूशलेममा बस्ने मानिसहरू उनीसँगै गए। पूजाहारीहरू, अगमवक्ताहरू अनि सबै मानिसहरू तल्लो तहदेखि माथिल्लो तहसम्मका उनीसँग गए। तब उनले करारको पुस्तक पढे। यो व्यवस्थाको पुस्तक थियो जो मन्दिरमा पाइएको थियो। योशियाहले पुस्तक पढे जसले गर्दा अरू सबै मानिसहरूले सुन्न सक्न।

३राजा खाँबोको छेउमा उभिएर अनि परमप्रभुसित करार गरे। उनले परमप्रभुलाई अनुसरण गर्ने अनि उहाँका आदेशहरू, नियमहरू तथा उहाँका विधिहरू पालनगर्ने वचन दिए। उनले यो सब आत्मा र हृदयका साथ गर्ने वचन दिए। उनले यस पुस्तकमा लेखिएका वचन पालन गर्ने वचन दिए। सबै मानिसहरू राजाले गरेको करारलाई समर्थन गरेको देखाउन उभिए।

४तब राजाले प्रधान पूजाहारी हिल्कियाह, अरू पूजाहारीहरू तथा द्वारपालहरूलाई बाल देवता, अशेरा देवी तथा आकाशका ताराहरूको सम्मानका लागि बनाइएका थाल र चीज हरू परमप्रभुको मन्दिरबाट बाहिर निकाल्ने आदेश दिए। त्यसपछि योशियाहले ती कुराहरूलाई यरूशलेमबाहिर किद्रोन खोल्साको खेतमा जलाए। तब तिनीहरूले खरानी बेतेलमा लगे।

५यहूदाका राजाहरूले साधारण मानिसहरूलाई पूजाहारीको रूपमा सेवा गर्नका लागि नियुक्ति गरे। यी मानिसहरू हासूनका सन्तानहरू थिएन। भूटा पुरोहितहरूले यहूदाका प्रत्येक शहरहरू अनि यरूशलेमका वरिपरिका सबै शहरहरूका अगला ठाउँहरूमा धूपबती बाले। तिनीहरू बाल देवता, सूर्य, चन्द्र, नक्षत्रको पूजा र आकाशका तारा-मण्डलहरूलाई धूपबती बाल्ने गर्दथे। तर योशियाहले ती भूटा पूजाहारीहरूलाई रोके।

६योशियाहले परमप्रभुको मन्दिरबाट अशतारोत देवीको खाँबो हटाए। उनले अशतारोत खाँबोलाई किद्रोन उपत्यकामा

शहर बाहिर लगे अनि त्यसलाई त्यहाँ जलाए। तब उनले डढेको भागलाई धूलो बनाए अनि साधारण मानिसहरूको चिहानमाथि छर्किदिए।

७तब राजा योशियाहले पुरुषगामीहरूको घर भत्काए जो परमप्रभुको मन्दिरमा थियो। आईमाइहरू पनि ती घरहरू उपयोग गर्दथे अनि असत्य देवी अशतारोतको सम्मान गर्नका लागि पालको छानो बनाउँने गर्दथे।

८योशियाहले यहूदाका शहरहरूबाट सबै पूजाहारीहरूलाई निकाले। उसले ती पूजाहारीहरूले धूप जलाउने उच्च ठाउँहरू गोबादेखि बेशेबासम्मलाई अपवित्र तुल्याइदिए। योशियाहले यहोशूको देब्रपट्टिको द्वार भएको उच्च ठाउँ भत्काइदिए। (यहोशू त्यस शहरको शासक थिए।) ९तर पूजारी जो उच्च ठाउँहरूमा बलि चढाउने गर्दथे तिनीहरू यरूशलेममा परमप्रभुको वेदीमा आएनन्। त्यसको सट्टामा तिनीहरूले साधारण मानिसहरूसँग अखमीरे रोटी खाए।

१०तोपेत हिन्नोमको छोराको उपत्यकामा एउटा ठाउँ थियो जहाँ मानिसहरू आफ्ना नानीहरू मार्ने गर्दथे अनि असत्य देवता मोलेकको सम्मानमा तिनीहरूलाई बलि चढाउँने गर्दथे। योशियाहले त्यो ठाउँ भत्काए जसले गर्दा मानिसहरूले त्यो ठाउँ फेरी उपयोग गर्न नसकुन।

११बितेको समयमा यहूदाका राजाहरूले परमप्रभुको मन्दिरको द्वारमा केही घोडा अनि रथहरू राखेका थिए। यो नातान मेलेक नाउँ भएका एक जना महत्वपूर्ण अधिकारीको कोठाको छेउमा थियो। घोडा अनि रथहरू सूर्य देवताको सम्मानका लागि थिए योशियाहले घोडाहरू हटाए अनि रथहरू जलाए।

१२बितेको समयमा यहूदाका राजाहरूले आहाजको महलको छाना माथि वेदीहरू बनाएका थिए। राजा मनश्शेले पनि परमप्रभुको मन्दिरको दुईवटा आँगनहरूमा वेदीहरू बनाएका थिए। योशियाहले ती सबै वेदीहरू भत्काए र भाँचिएका टुक्राहरू किद्रोन बेसीमा पर्याँकिदिए।

१३बितेको समयमा राजा सुलेमानले यरूशलेम नजिक विध्वंसक पहाडमाथि केही अग्ला ठाउँहरू बनाएका थिए। अग्ला ठाउँहरू त्यस पहाडको दक्षिणतिर थिए। राजा सुलेमानले सीदोनका मानिसहरूले पूजा गर्ने डरलाग्दो चीज अशतारोतको सम्मानमा ती पूजा स्थलहरू मध्ये एउटा बनाए। राजा सुलेमानले मोआबका मानिसहरूले पूजा गर्ने डरलाग्दो चीज कमोशको सम्मानमा पनि एउटा वेदी बनाए। र राजा सुलेमानले अम्मोनीहरू मानिसहरूले पूजा गर्ने डरलाग्दो चीज मिल्लोमको सम्मानमा पनि एउटा अग्लो ठाउँ बनाए। तर राजा योशियाहले ती सबै पूजाका स्थलहरू अपवित्र बनाइदिए। १४राजा योशियाहले सबै स्मृति स्तम्भहरू अनि अशतारोत खाँबोहरू भाचे। तब उनले मारेका मानिसहरूका हाडहरू त्यस ठाउँमा छरे।

१५योशियाहले बेतेलमा अग्लो ठाउँ र वेदी पनि भत्काए। नबातका छोरा यारोबामले यो वेदी बनाएका थिए। यारोबामले इस्त्राएललाई पाप गर्न लगाएका थिए। योशियाहले अग्लो ठाउँ भत्काए जलाईदिए। योशियाहले दुङ्गाहरूका वेदी टुक्रा-टुक्रा पारे। त्यसपछि उनले त्यसलाई धूलो पिठो पारे। र उनले अशेरा खाँबोलाई जलाए। १६योशियाहले चारैतिर हेरे र उसले पहाडमा चिहानहरू देखे। उनले मानिसहरू पठाए र तिनीहरूले चिहानहरूबाट हाड निकाले। तब उनले वेदीमाथि हाड जलाए। यसरी योशियाहले वेदीलाई अपवित्र तुल्याए। यो घटना परमेश्वरका जनले भनेको जस्तै भयो। परमेश्वरका जनले यो कुराहरू घोषणा गरे जब यारोबाम वेदीको छेउमा उभिएका थिए। त्यसपछि योशियाहले चारैतिर हेरे र उसले परमप्रभुको मानिसको चिहान देखे।

१७योशियाहले भने, “मैले देखेको त्यो स्मारक के हो?”

त्यस शहरका मानिसहरूले उनलाई भने, “यो परमेश्वरका जनको चिहान हो जो यहूदाबाट आएका थिए। यी परमेश्वरका मानिसहरूले यी कुराहरूको विषयमा अगमवानी गरेका थिए जो तिमीले बेतेलको वेदीमा गरेका छौ।”

१८योशियाहले भने, “परमेश्वरको जनलाई एकलै छोडिदेऊ। उनका हड्डीहरू ननिकाल।” यसर्थ तिनीहरूले उनका हड्डीहरू र सामरियाबाट आएका अगमवक्ताहरूका हड्डीहरूलाई छोडिदिए।

१९योशियाहले सामरीयाका शहरहरूमा भएका अग्ला ठाउँहरूका मन्दिरहरू पनि सबै भत्काए। इस्त्राएलका राजाहरूले ती मन्दिरहरू बनाएका थिए। र त्यसले परमप्रभुलाई रिस उठायो। योशियाहले बेतेलमा पूजा स्थलहरू भत्काए जस्तै ती मन्दिरहरू भत्काएका थिए।

२०योशियाहले अग्ला ठाउँहरूका सबै पूजाहारीहरूलाई मारे जो सामरीयामा थिए। उनले ती वेदीहरूमा भएका पूजाहारीहरूलाई मारे। यस प्रकार पूजाका ती स्थलहरू शेष पारे। त्यसपछि उनी यरूशलेम फर्किए।

यहूदाका मानिसहरू निस्तार पर्व मनाउँछन्

२१तब राजा योशियाहले सबै मानिसहरूलाई आदेश दिए। उनले भने, “तिमीहरूको परमप्रभु आफ्ना परमेश्वरका लागि निस्तार पर्व मनाऊ। करारको पुस्तकमा लेखिए जस्तै गर।”

२२मानिसहरूले निस्तार चाड यसरी मनाएका थिएनन् जुन दिनदेखि न्यायाधीशहरूले इस्त्राएलमा शासन गर्न थाले। इस्त्राएलका कुनै राजा अथवा यहूदाका कुनै पनि राजाले निस्तार चाड यसरी भव्य रूपमा मनाएका थिएनन्। २३तिनीहरू योशियाह राजा हुँदा अठारहौं वर्षमा यो निस्तार चाड परमेश्वरका लागि मनाए।

२४योशियाहले धामी भौँकि, जादुगर, गृह देवता, देवमूर्तिहरू अनि यहूदा तथा यरूशलेममा मानिसहरूले पूजा गर्ने सबै इरलागदा चीजहरू नाश पारे। योशियाहले यस्तो काम हिल्कियाह पूजाहारीले परमप्रभुको मन्दिरमा पाइएको पुस्तकमा लेखिएको विधि पालन गर्नका लागि गरे।

२५योशियाह जस्ता राजा पहिले कहिले थिएनन् योशियाह आफ्नो सम्पूर्ण हृदय, आफ्नो सबै आत्मा तथा आफ्नो सबैशक्तिका साथ परमप्रभु तिर फर्के। कुनै राजाले मोशाको व्यवस्थाहरू योशियाह जस्तै अनुसरण गरेनन्। अनि त्यस समय देखि योशियाह जस्ता कुनै राजा भएनन्।

२६तर परमप्रभु यहूदाका मानिसहरूसँग रिसाउन छोड्नु भएन। मनशशेले गरेको सबै कामहरूका लागि परमप्रभु अभै तिनीहरूसँग रिसाउनुभएको थियो। २७परमप्रभुले भन्नुभयो, “मैले इस्राएलका मानिसहरूलाई ठाउँ छोड्न बाध्य (जोड) गराएँ। म यहूदासँग पनि त्यस्तै गर्नेछु। म यहूदालाई मेरो दृष्टिबाट निकालि दिनेछु म यरूशलेमलाई त्याग्नेछु। हो, मैले त्यस शहरलाई रोजेँ। म यरूशलेममा मन्दिरको बारेमा कुरा गर्दै थिएँ जब मैले भने, ‘मेरो नाउँ त्यहाँ हुनेछ।’ तर यस मन्दिरलाईम त्यागिदिनेछु।”

२८सबै अरू कामहरू जो योशियाहले गरे, ‘यहूदाका राजाहरूको इतिहास’ पुस्तकमा लेखिएका छन्।

योशियाहको मृत्यु

२९योशियाहको शासनकालमा मिश्रका राजा फिरऊन-नेको अशशूरका राजाको विरुद्धमा युद्ध गर्न यूफ्रेटिस नदीमा गए। योशियाह नेकोसँग भेट गर्न मगिदोया गए। फिरऊनले योशियाहलाई देखे र उनलाई मारे। ३०योशियाहका अधिकारीहरूले उनको शरीर रथमा राखे अनि उनलाई मगिदोबाट यरूशलेम ल्याए। तिनीहरूले योशियाहलाई उनको आफ्नो चिहानमा गाडे।

तब साधारण मानिसहरूले योशियाहका छोरा यहोआहाजलाई लगे अनि राज्यभिषेक गरे। तिनीहरूले यहोआहाजलाई नयाँ राजा बनाए।

यहोआहाज यहूदाका राजा हुन्छन्

३१यहोआहाज तेईस वर्षका थिए जब उनी राजा भए। उनले यरूशलेममा तीन महीना शासन गरे। उनको आमाको नाउँ हमूतल थियो, उनी लिब्नाका यिर्मयाहकी छोरी थिइन। ३२यहोआहाजले ती कामहरू गरे जसलाई परमप्रभुले भूल भन्नुभएको थियो। यहोआहाजले ती नै कामहरू गरे जो उनका पुर्खाहरूले गरेका थिए।

३३फिरऊन नेकोले यहोआहाजलाई हमात देशको रिब्लामा बन्दी बनाए। त्यस कारण यहोआहाजले

यरूशलेममा शासन गर्न पाएनन्। फिरऊन नेकोले यहूदालाई १०० तोडा चाँदी अनि १० तोडा सुन दिनु बाध्य गरए।

३४फिरऊन-नेकोले योशियाहका छोरा एल्याकीमलाई नयाँ राजा बनाए। एल्याकीमले आफ्ना पिता योशियाहको पद ग्रहण गरे। फिरऊन-नेको एल्याकीमको नाउँ बदली गरेर यहोयाकीम बनाए। अनि फिरऊन-नेकोले यहोआहाजलाई मिश्रबाट टाढा लगे। यहोआहाज मिश्रमा मरे। ३५यहोयाकीमले फिरऊनलाई चाँदी र सुन दिए। तर यहोयाकीमले साधारण मानिसहरूलाई कर तिर्न लगाए अनि त्यो धनको उपयोग फिरऊन-नेकोलाई दिए गरे। यस कारण प्रत्येक मानिसले आफ्नो भागको चाँदी र सुन तिर्‍यो। अनि राजा यहोयाकीमले रूपियाँ फिरऊन-नेकोलाई दिए।

३६यहोयाकीम २५ वर्षका थिए जब उनी राजा भए। उनले यरूशलेममा ११ वर्ष शासन गरे। उनको आमाको नाउँ जबीदा थियो, तिनी रूमाका पदायाहकी छोरी थिइन। ३७यहोयाकिमले ती कामहरू गरे जसलाई परमप्रभुले भूल भन्नुभएको थियो। यहोयाकीमले त्यही काम गरे जो उनका पुर्खाहरूले गरेका थिए।

राजा नबूकदनेस्सर यहूदा आउँछन्

२४ यहोयाकीमको समयमा बाबेलका राजा नबूकदनेस्सर यहूदा देश आए। यहोयाकीमले तीन वर्षसम्म नबूकदनेस्सरको सेवा गरे। तब यहोयाकीम नबूकदनेस्सरको विरोधमा गए अनि उनको शासनबाट स्वतन्त्र भए। २परमप्रभुले बाबेली, अरामी, मोआबेली तथा अम्मोनीहरूको दललाई यहोयाकीमको विरोधमा युद्ध गर्न पठाउनुभयो। परमप्रभुले ती दलहरू यहूदालाई नष्ट पार्न पठाउनुभयो। परमप्रभुले भन्नुभए जस्तै यस्तो भयो। परमप्रभुले आफ्ना सेवक अगमवक्ताहरू ती कुराहरू भन्न पठाउनुभयो।

३परमप्रभुले ती कुराहरू यहूदामा हुनु पर्छ भनी आदेश दिनुभयो। यस प्रकार उहाँले तिनीहरूलाई उहाँको दृष्टिबाट बाहिर गर्नुहुन्छ। उहाँले यस्तो गर्नुभयो किनभने सबै पाप कामहरू मनशशेले गरेका थिए। ४परमप्रभुले यस्तो गर्नुभयो किनभने मनशशेले धेरै निर्दोष मानिसहरूलाई मारे। मनशशेले यरूशलेमलाई रक्ताम्मे बनाए। र परमप्रभु ती पाप कामहरू क्षमा गर्न तयार थिएनन्।

५अरू कामहरू जो यहोयाकीमले गरे, “यहूदाका राजाहरूको इतिहास” पुस्तकमा लेखिएको छ। ६यहोयाकीम मरे अनि उनलाई उनका पुर्खाहरूसँगै गाडियो। यहोयाकीका छोरा यहोयाकीन उनीपछि नयाँ राजा भए।

७बाबेलका राजाले मिश्रको नदी देखि लिएर यूफ्रेटिस नदी सम्म सबै जमीन कब्जा गरे। यो जमीन पहिला मिश्रको अधीनमा थियो। यसकारण मिश्रका राजाले मिश्र बढी छोड्न सकेनन्।

नबूकदनेस्सर यरूशलेम दखल गर्छन्

८यहोयाकीन १८ वर्षका थिए जब उनले शासन शुरू गरे। उनले यरूशलेममा तीन महीना शासन गरे। उनको आमाको नाउँ नहुशता थियो, उनी यरूशलेमको एल्नातानकी छोरी थिएन्।

९यहोयाकीनले त्यही काम गरे जसलाई परमप्रभुले नराम्रो भन्नु भएको थियो। उनले त्यही काम गरे जो उनका पिताले गरेका थिए।

१०त्यस समयमा बाबेलका राजा नबूकदनेस्सरका अधिकारीहरू यरूशलेम आए अनि उनलाई घेरे। ११तब नबूकदनेस्सर, बाबेलका राजाले शहरलाई घेरेको बेलामा आए। १२यहोयाकीन यहूदाका राजा बाबेलका राजासँग भेट गर्न बाहिर निस्किए। यहोयाकीनकी आमा, उनका अधिकारीहरू अगुवाहरू तथा वरिस्ट अधिकारीहरू पनि उनीसँग गए। तब बाबेलका राजाले यहोयाकीनलाई पक्रिए। यस्तो नबूकदनेस्सरको शासनको आठौं वर्षमा भयो।

१३नबूकदनेस्सरले राजाका सबै खजाना र परमप्रभुको मन्दिरको सबै खजाना लगे। नबूकदनेस्सरले सबै सुनका भाँडाहरू काटेर टुक्रा-टुक्रा पारे जुन सुलेमान, इस्त्राएलका राजाले परमप्रभुको मन्दिरमा राखेका थिए। परमप्रभुले भन्नुभए जस्तै नै यो भयो।

१४नबूकदनेस्सरले यरूशलेमका सबै मानिसहरूलाई पक्रिए। उनले सबै अगुवाहरू तथा अरू पनि मानिसहरूलाई पक्रिए। उनले १०,००० मानिसहरूलाई लगे अनि तिनीहरूलाई बन्दी बनाए। नबूकदनेस्सरले सबै दक्ष कर्मी अनि कारीगरहरूलाई लगे। साधारण मानिसहरूमा दरिद्र बाहेक अरू कोही रहेनन्। १५नबूकदनेस्सरले यहोयाकीनलाई बन्दी बनाएर बाबेल लगे। नबूकदनेस्सरले देशका राजाकी आमा, उनकी पत्नीहरू, अधिकारीहरू अनि अगुवा मानिसहरूलाई पनि लगे। नबूकदनेस्सरले तिनीहरूलाई यरूशलेमबाट बाबेल बन्दीहरूको रूपमा लगे। १६त्यहाँ ७,००० सैनिकहरू थियो। नबूकदनेस्सरले सबै सैनिकहरू र १,००० दक्ष कर्मीहरू लगे। यी सबै मानिसहरू तालिम पाएका र युद्धका लागि तयार थिए। बाबेलका राजाले तिनीहरूलाई बन्दीहरूको रूपमा बाबेल लगे।

राजा सिदकियाह

१७बाबेलका राजाले मतन्याहलाई नयाँ राजा बनाए। मतन्याह यहोयाकीनका काका थिए। उनले तिनको नाउँ बदली गरेर सिदकियाह बनाए। १८सिदकियाह २१ वर्षका थिए जब उनले शासन गर्न थाले। उनले यरूशलेममा ११ वर्ष शासन गरे। उनको आमाको नाउँ हमूतल थियो जो लिब्नाको यिर्मयाहकी छोरी थिइन्। १९सिदकियाहले ती कामहरू गरे जसलाई परमप्रभुले भूल भन्नुभएको थियो। सिदकियाहले त्यही

काम गरे जो यहोयाकीनले गरेका थिए। २०परमप्रभु यरूशलेममा र यहूदा माथि साहै रिसाउनुभयो र नै तिनीहरूलाई टाढा पन्छ्याउनुभयो।

नबूकदनेस्सर सिदकियाहको शासन शेष पार्छन्

सिदकियाहले विद्रोह गरे अनि बाबेलका राजाको आज्ञा पालन गर्न अस्वीकार गरे।

२५ यसकारण नबूकदनेस्सर बाबेलका राजा र उनका सबै सेनाहरू यरूशलेमको विरुद्धमा युद्ध गर्न आए। यो घटना सिदकियाहको नवौं वर्ष राज्यकालको दशौं महीनाको दशौं दिनमा भयो। नबूकदनेस्सरका सेनाले शहरको पर्खाल वरिपरि धेरै घेरा मचान खडा गरे। उनले शहरको चारैतिर माटोको भित्ता बनाए। २नबूकदनेस्सरको सेनाहरूले सिदकियाह यहूदाका राजाको एगाहौं वर्ष नहुञ्जेलसम्म यरूशलेमको चारैतिर बसे। ३शहरमा अनिकाल विकराल हुँदै गयो। चौथो महीनाको नवौं दिन शहरमा साधारण मानिसहरूका लागि अभै खाद्य थिएन।

४नबूकदनेस्सरका सेनाहरूले अन्तमा शहरको भित्तालाई भत्काए। त्यस रात राजा सिदकियाह र उनका सबै सैनिकहरू भागे। तिनीहरूले गोप्यद्वार उपयोग गरे जुन दुइ पर्खाल भएर गएको थियो। यो राजाको बगैचा भएर गएको थियो। शत्रुका सैनिकहरू शहरको वरिपरि थिए तर सिदकियाह र उनका मानिसहरू मरूभूतिको बाटो भएर भागे। ५बाबेली सेनाहरूले राजा सिदकियाहलाई पछ्याए अनि यरीहो छेऊ उनलाई पक्रिए। सिदकियाहाका सबै सैनिकहरूले उनलाई छोडे अनि भागे।

६बाबेलीहरूले राजा सिदकियाहलाई रिब्लामा बाबेलका राजा कहाँ लगे। बाबेलीहरूले सिदकियाहलाई सजाय दिने निश्चय गरे। ७तिनीहरूले सिदकियाहका छोराहरूलाई उनकै सामु मारे। तब तिनीहरूले सिदकियाहका आखाँहरू निकाले तिनीहरूले उनलाई साइलले बाँधे अनि बाबेल पुऱ्याए।

यरूशलेमलाई नष्ट पारिन्छ

८नबूकदनेस्सर आफू बाबेलको राजा भएको उन्नाइसौं वर्षको पाँचौं महीनाको सातौं दिन यरूशलेम आए। नबूजरदान नबूकदनेस्सरको प्रमुख सैनिकहरूका अधिनामक थिए। ९नबूजरदानले परमप्रभुको मन्दिर, राजाको महल र यरूशलेमका सबै घरहरू जलाए। उनले मुख्य मानिसहरूका घरहरू पनि जलाए।

१०तब नबूजरदानसँगै भएको बाबेली सेनाहरूले यरूशलेमको वरिपरिको पर्खाहरू लडाए। ११नबूजरदानले शहरमा छोडिएका सबै मानिसहरूलाई पक्रे। नबूजरदानले बाबेलको राजा समक्ष आत्म समर्पण गरेका सबै मानिसहरूलाई बन्दीको रूपमा लगे। १२नबूजरदानले साधारण मानिसहरूमा अत्यन्त दरिद्रलाई मात्र त्यहाँ बस्न

दिए। उनले तिनीहरूलाई बस्न दिए जसले गर्दा तिनीहरू दाख र अन्य बालीको हेरचाह गर्न सकून।

१३बाबेली सैनिकहरूले परमप्रभुको मन्दिरमा भएका सबै काँसाका चीजहरू टुक्रा टुक्रा पारे। तिनीहरूले काँसाको खाँबो, काँसाको गाडी अनि विशाल काँसाको खड्कुँलो टुक्रायाए। तब तिनीहरूले त्यो सबै काँसा बाबेल लगे। १४बाबेलीहरूले भाँडाहरू, बेल्चाहरू, मोसोदानी, धूपदानीभरू, चम्चीहरू, तथा सबै काँसाका थालहरू लगे जो परमप्रभुको मन्दिरमा उपयोग गरिन्थ्यो। १५नबूजरदानले कराही र थालहरू सबै लगे। उनले सुनले बनिएका सबै चीजहरू सुनका लागि लगे। अनि उनले सबै चाँदीले बनिएका चीजहरू चाँदीका लागि लगे। १६-१७यसकारण नबूजरदानले लगे: २वटा काँसाका खाँबाहरू। प्रत्येक खाँबो १८हात अग्लो थियो। खाँबोमाथिका गजूरहरू तीन हात फिट अग्लो थिए। तिनीहरू काँसाको बनाइएका थिए अनि जालो र दारिमको आकृति जस्ता थिए। दुवै खाँबाहरू एकै प्रकारको आकृतिका थिए। ठूलो काँसाको खड्कुँलो, गाडीहरू जसलाई परमप्रभुको मन्दिरका लागि सुलेमानले बनाएका थिए।

यी चीजहरूको काँसा जोख्दा साह्रै नै गह्रौ थियो।

बन्दी बनाइएका यहूदाका मानिसहरू

१८मन्दिरबाट नबूजरदानले लगे मुख्य पूजाहारी सरयाह, अर्का पूजाहारी सपन्याह, तीन जन् मानिसहरू जसले प्रवेशद्वारको सुरक्षा गर्ने गर्दथे तिनीहरूलाई पनि लगे।

१९अनि शहरबाट नबूजरदानले एउटा अधिकारीलाई लगे जे सैनाहरूको मुखिया थिए। पाँच जना राजाका सल्लाहकार जो अभै शहरमा नै थिए, एकजना अध्यक्ष जसले साधारण मानिसहरूलाई युद्धको निमित्त जम्मा गर्थे अनि ६० जना साधारण मानिसहरू जो अभै शहरमा थिए।

२०-२१तब नबूजरदानले यी सबै मानिसहरूलाई हमातको इलाकामा रिब्लामा बाबेलका राजाकहाँ लगे। बाबेलका राजाले तिनीहरूलाई रिब्लामा मारे। यसरी यहूदाका मानिसहरू आफ्नो देशबाट बन्दीको रूपमा लखेटिए।

गदल्याह यहूदाका राज्यपाल

२२नबूकदनेस्सर बाबेलका राजाले यहूदा देशमा केही मानिसहरू छोडेका थिए। एक मानिस थिए जसको नाउँ गदल्याह थियो, शापानका छोरा अहीकामका छोरा थिए। नबूकदनेस्सरले यहूदामा मानिसहरूका राज्यपाल बनाए। २३सेनाका सेनापतिहरू नतन्याहका छोरा ईश्माएल, कारेहका छोरा योहानान, नतोपातका तन्हमेतका छोरा सरयाह अनि माकाईका छोरा याजन्याह थिए। यी सेनापतिहरू तथा उनका मानिसहरूले थाह पाए, बाबेलका राजाले गदल्यालाई राज्यपाल बनाए। यसर्थ तिनीहरू गदल्याहसँग भेट गर्न मिस्या गए। २४गदल्याहले यी अधिकारीहरू तथा उनका मानिसहरूलाई शपथ दिए। गदल्याहले तिनीहरूलाई भने, “बाबेल का अधिकारीहरू सित डरमान्नु पर्दैन। यहाँ बस अनि बाबेलका राजाको सेवा गर। तब तिमीहरूका लागि सबै कुरो ठीक हुनेछ।”

२५एलीशामाको नाती नतन्याहको छोरा इश्माएल राजपरिवारका थिए। सातौँ महिनामा इश्माएल अनि उनका दशजना मानिसहरूले गदल्याहमाथि आक्रमण गरे अनि मिस्यामा गदल्याह सँगै सबै यहूदीहरू तथा बाबेलीहरूलाई मारे। २६तब सेनाका अधिकारीहरू अनि सबै मानिसहरू मिश्र भागे। कम्ती महत्वपूर्ण देखि बढी महत्वपूर्ण भएका प्रत्येक मानिसहरू भागे किनभने तिनीहरू बाबेलीहरूसित डराएका थिए।

२७पछि एबील-मरोदक बाबेलका राजा भए। उनले यहूदाका राजा यहोयाकीनलाई बन्दीगृहबाट मुक्त गरिदिए। यो घटना यहोयाकीन पक्राउ परेपछि, सताइस दिन बाहा महीना सैतीसौँ वर्षमा भएको थियो। यो एबील-मरोदकले शासनको शुरुको वर्षमा भएको घटना हो। २८एबील-मरोदक यहोयाकीनप्रति दयालु थिए। उनले बाबेलमा उनीसँग बस्ने अरू राजाहरू भन्दा यहोयाकीनलाई धेरै महत्वपूर्ण पद दिए। २९एबील-मरोदकले यहोयाकीनलाई बन्दीको लुगा लगाउन बन्द गरे। अनि यहोयाकीनले जीवनको रहल समय प्रत्येक दिन एबील-मरोदकसँग एउटै मेजमा बसेर खाए। ३०यस प्रकार राजा एबील-मरोदकले यहोयाकीनलाई रहल जीवनमा प्रत्येक दिन भोजन प्रदान गरे।

राजाहरूको पहिलो पुस्तक

अदोनियाह राजा हुन इच्छुक

१ राजा दाऊद साहै बूढा भएका थिए। उनी आफूलाई न्यानो राख्न सक्दैन थिए। उनका नोकरहरूले उनलाई कम्बल ओढाए, तर उनी तातिएनन्। यस कारण उनका नोकरहरूले उनलाई भने, “तपाईंको हेरचाह गर्नकोलागि हामी एउटी युवतीको खोजी गर्नेछौं। ऊ तपाईंसँगै सुत्ने गर्छे अनि तपाईंलाई न्यानो पार्छे।” यसकारण राजाका नोकरहरू राजालाई न्यानो पार्नकोलागि एउटी सुन्दरी युवतीको खोजी इस्राएल देशको प्रत्येक ठाउँमा गर्न थाले। उनीहरूले अबीशग नाउँ भएकी एउटी केटी भेट्टाए। ऊ शूनम्म शहरकी थिई। उनीहरूले युवतीलाई राजा कहाँ ल्याए। युवती साहै नै राम्री थिई। उसले राजाको हेरचाह र सेवा गरी। तर राजाले ऊसित संभोग गरेनन्।

५-६ अदोनियाह राजा दाऊद अनि उनकी पत्नी हग्गीतका छोरा थिए। अदोनियाह साहै सुन्दर मानिस थिए। अदोनियाहको जन्म उनको दाजू अब्शालोम पछि भएको थियो, तर अदोनियाह साहै घमण्डी भए अनि राजा हुने निश्चय गरे। अदोनियाहको साहै राजा हुन इच्छुक थिए, यसकारण उनले आफ्नो लागि एउटा रथ, घोडाहरू अनि ५० जना मानिसहरू आफू अघि हिँडाउन ठीक पारे। राजा दाऊदले आफ्नो छोरालाई कहिल्यै सपारेनन्। उसले उनलाई कहिल्यै सोधेनन्, “तैले किन यस्तो व्यवहार गर्दैछस्?”

७ अदोनियाहले सरूयाहका छोरा योआब अनि पूजाहारी एबीयातारसँग कुराकानी गरे। उनीहरूले उनलाई नयाँ राजा हुनमा सहायता गर्ने निर्णय लिए। ८ तर धेरै मानिसहरू अदोनियाहले गरेको कामसँग सहमत थिएनन् उनीहरू दाऊदका नै भक्त थिए। उनीहरू पूजाहारी सादोक, यहोयादाका छोरा बनायाह, नातान अगमवक्ता, शिमी, रेई अनि राजा दाऊदका विशेष अंगरक्षकहरू थिए। यसर्थ यी मानिसहरू अदोनियाहको पक्षमा भएनन्।

९ एक दिन अदोनियाहले एन्रोगेलको छेउमा जोहेलेत चट्टानमा केही भेडाहरू, गाईहरू अनि बलियो बाछाहरू एउटा मेलबलि जस्तै बलि चढाए। अदोनियाहले आफ्ना सबै दाज्यू-भाइहरू अर्थात् राजा दाऊदका अरु छोराहरू अनि यहूदाका सबै अधिकारीहरूलाई निम्त्याका थिए। १० तर अदोनियाहले पिताका विशेष अंगरक्षकका आफन्त, आफ्नो भाइ सुलेमान, बनायाह अथवा अगमवक्ता नातानलाई निम्तो पठाएनन्।

नातान र बतशेबा सुलेमानको पक्षमा

११ तर नातानले यस विषयमा सुने अनि सुलेमानकी आमा बतशेबा कहाँ गए। नातानले उनलाई सोधे, “हग्गीतका छोरा अदोनियाह के गरिरहेको छ, के तपाईंले सुन्नु भएको छ? ऊ आफूलाई राजा ठान्दैछ अनि हाम्रा मालिक राजा दाऊद यस विषयमा केही जान्दैनन्। १२ तपाईंको जीवन अनि तपाईंको छोरो सुलेमानको जीवन संकटमा पर्न सक्छ। तर म तपाईंलाई आफूलाई बचाउन के गर्नुपर्छ, बताउने छु, १३ राजा दाऊद समक्ष जानुहोस, अनि उनीसँग भन्नुहोस्, ‘महाराज, मेरा स्वामी, तपाईंले मलाई वचन दिनु भएको थियो। तपाईं पछि मेरो छोरो सुलेमान राजा हुनेछ भनी वचन दिनु भएको थियो। तब किन अदोनियाह नयाँ राजा हुँदैछ?’ १४ तपाईंको बात राजासित गरेको समयमा, म भित्र आउँनेछु अनि तपाईंले भनेका कुराहरूलाई पुष्टि गर्छु।”

१५ यसकारण बतशेबा राजासँग भेट गर्न उनको भित्री कोठामा गइन्। राजा साहै नै बूढा भएका थिए। शूनम्मकी केटी अबीशग त्यहाँ उनको हेरचाहा गर्दै थिई। १६ बतशेबा राजाअघि निहुरिन्। राजाले भने, “म तिम्रोलागि के गर्न सक्छु?”

१७ बतशेबाले जवाफ दिइन्, “मेरो स्वामी म तपाईंको दासलाई परमप्रभु परमेश्वरको नाउँमा मलाई एउटा शपथ गर्नु भएको थियो। तपाईंले भन्नु भएको थियो, ‘तपाईंको छोरा सुलेमान तपाईं पछि राजा हुनेछ। उ मेरो सिंहासनमा बस्नेछ।’ १८ अहिले अदोनियाहले उ आफैलाई राजा बनाइरहेको छ अनि तपाईं यसको लागि पनि होशियार हुनुहोस्। १९ अदोनियाहले विशाल मैत्री भोज दिदैं धेरै गाईहरू तथा राम्रा भेडाहरू मारेर बलि चढायो। अदोनियाहले तपाईंका सबै छोराहरूलाई निम्तो दियो। उसले पूजाहारी एबीयातार अनि सेनापति योआबलाई निम्तो दियो। तर उसले तपाईंको विश्वासी छोरा सुलेमानलाई निम्तो दिएन। २० हे मेरा मालिक अनि महाराज, अहिले इस्राएलका सबै जनगण तपाईंलाई नै हेरिरहेका छन्। तपाईं पछि अर्को राजा को हुनेछ, यस निर्णयका लागि तिनीहरू तपाईंलाई नै परिर्खरहेका छन्। २१ तपाईंको मृत्यु अघि नै तपाईंले केही गर्नु पर्छ। तपाईंले केही गर्नु भएन भने, मृत्युपछि तब तपाईं तपाईंको पिता-पुर्खासित गाडिनु भए पछि, मेरो छोरा सुलेमान र म अपराधी ठाहरिनेछौं।”

२२ राजासँग बतशेबा कुराकानी गरिरहेकी थिइन् कि अगमवक्ता नातान उनलाई भेट्न आए। २३ चाकरहरूले राजालाई भने, “अगमवक्ता नातान आउनु भएको छ।” नातानले राजा अघि निहुरिएर ढोग दिए। २४ अनि भने, “हे मेरा मालिक अनि महाराज, तपाईं पछि अदोनियाह नयाँ राजा हुनेछ भनी के तपाईंले घोषणा गर्नु भयो? के तपाईंले निर्णय लिनु भएको छ, अब अदोनियाहले शासन चलाउने छ? २५ किन भने आज उसले तल बेसीमा धेरै साँढहरू, मोटा-मोटा बाछाहरू अनि भेडाहरू मेलबलि चढाउन ओर्लिएका छन्। उसले तपाईंका सबै छोराहरू, सेनापतिहरू अनि पूजाहारी एबीयातारलाई निम्ताएका थिए। तिनीहरू अहिले उनीसँग खानपानमा व्यस्त छन्। अनि तिनीहरू भन्दै छन्, ‘राजा अदोनियाह दीर्घायु होऊन्!’ २६ तर उनले मलाई अथवा पूजाहारी सादोक अथवा यहोयादका छोरा बनायाह अथवा तपाईंको आज्ञाकारी छोरा सुलेमानलाई निम्तो दिएनन्। २७ मेरो मालिक महाराज, हामीलाई नभनी के तपाईंले यस्तो गर्नु भयो? कृपा गरेर हामीलाई बताउनुहोस्, तपाईं पछि अर्को राजा को हुनेछ?”

२८ तब राजा दाऊदले भने, “बतशेबालाई भित्र बोलाऊ!” यसकारण बतशेबा भित्र राजासामु आइन्।

२९ तब राजाले शपथ गरे: “परमप्रभु परमेश्वरले मलाई प्रत्येक खतराबाट बचाउनु भएको छ। जसरी परमेश्वर जीवित हुनुहुन्छ। म शपथ यो तिमीसँग गर्दैछु। ३० आज म अतीतमा दिएको वचन पूरा गर्नेछु। इस्राएलका परमप्रभु परमेश्वरको शक्तिको आधारमा मैले त्यो वचन दिएको थिएँ। म पछि तिम्रो छोरा सुलेमान अर्को राजा हुनेछ भनी मैले वचन दिएको थिएँ। म पछि ऊ मेरो राज सिंहासनमा विराजमान हुनेछ। म आफ्नो प्रतिज्ञा पूरा गर्नेछु।”

३१ तब बतशेबाले राजा दाऊद सामु भुईँमा निहुरेर ढोग गरिन्। अनि भनिन्, “दाऊद राजा दीर्घायु होऊन्।”

सुलेमानलाई नयाँ राजा चुनियो

३२ तब राजा दाऊदले भने, “पूजाहारी सादोक, अगमवक्ता नातान अनि यहोयादका छोरा बनायाहलाई यहाँ बोलाई देऊ।” यसकारण तीन जना व्यक्तिहरू राजासँग भेट गर्न आए। ३३ तब राजाले उनीहरूलाई भने, “तिमीहरूसँग मेरा अधिकारीहरूलाई लिएर जाऊ। मेरो छोरा सुलेमानलाई आफ्नो खच्चडमा सवार गराऊ। उसलाई गीहोन स्रोतसम्म लिएर जाऊ। ३४ त्यस ठाउँमा पूजाहारी सादोक अनि अगमवक्ता नातानले उसलाई इस्राएलको नयाँ राजाको रूपमा अभिषेक गर्नेछन्। तुरही बजाऊ अनि घोषणा गर, ‘यिनी नयाँ राजा, सुलेमान हुन्!’ ३५ त्यसपछि उसँग यहाँ फर्केर आऊ। सुलेमान मेरो सिंहासनमा बस्नेछ अनि मेरो ठाउँमा नयाँ राजा हुनेछ। मैले सुलेमानलाई इस्राएल अनि यहूदाको शासकको रूपमा छानेको छु।”

३६ यहोयादका छोरा बनायाहले राजालाई जवाफ दिए, “आमेन! मेरा मालिक अनि महाराज! परमेश्वर स्वयमले यो भन्नु भएको छ। ३७ मेरा मालिक अनि महाराज, परमप्रभु तपाईंसँगै हुनुहुन्छ। अनि अहिले विश्वास गर्हु परमप्रभु सुलेमानसँग हुनुहुनेछ। म आशा गर्हु सुलेमानको राज्य बढ्नेछ अनि उनी तपाईं भन्दाअभै शक्तिशाली हुनेछन्, मेरा मालिक राजा दाऊद।”

३८ यसकारण सादोक, नातान, बनायाह अनि राजाका अधिकारीहरूले राजा दाऊदको आज्ञा पालन गरे। तिनीहरूले सुलेमानलाई राजा दाऊदको खच्चडमा सवार गराए अनि ऊसँग गीहोन स्रोत गए। ३९ पूजाहारी सादोकले पवित्र पालबाट तेल लगे। सादोकले उनलाई राजा देखाउनका लागि सुलेमानको शिरमा तेलले अभिषेक गरे। तिनीहरूले तुरही फुके अनि सबै मानिसहरूले हर्षित हुँदै भने, “राजा सुलेमान दीर्घायु होऊन्।” ४० तब सबै मानिसहरू सुलेमानको पछि-पछि शहरमा आए। तिनीहरू बाँसुरी बजाउँदै थिए अनि भुईँ थर्किने गरी कराउँदै थिए।

४१ त्यस समयमा अदोनियाह अनि उनका अतिथिहरू खानपान शेष पाउँ थिए। तिनीहरूले तुरहीको आवाज सुने। योआबले सोधे, “त्यो हल्ला के हो? शहरमा के भइरहेको छ?”

४२ जब योआब बोल्दै थिए, पूजाहारी एबीयातारका छोरा जोनाथन आइपुगे। अदोनियाहले भने, “यहाँ आऊ! तिमी असल मानिस हो। तिमीले मेरो निमित्त शुभ समाचार ल्याएको हुनुपर्छ।”

४३ तर जोनाथनले जवाफ दिए, “होइन, तपाईंको लागि यो शुभ समाचार होइन! राजा दाऊदले सुलेमानलाई नयाँ राजा बनाए। ४४ राजा दाऊदले पूजाहारी सादोक, अगमवक्ता नातान, यहोयादका छोरा बनायाह अनि राजाका व्यक्तिगत अंगरक्षकहरू पनि ऊ सँगै पठाए। तिनीहरूले उसलाई राजाको आफ्नो खच्चडमा सवार गराए। ४५ तब पूजाहारी सादोक अनि अगमवक्ता नातानले गीहोन स्रोतमा सुलेमानलाई अभिषेक गरे। अनि तिनीहरू शहरमा गए। जन साधारणले उनको स्वागत गरे अनि अहिले शहरका जनता औधी प्रसन्न छन्। तपाईंले सुनेको हल्ला त्यही नै हो। ४६-४७ सुलेमान राज-सिंहासनमा बसेका छन्! राजाका अधिकारीहरू राजा दाऊदलाई अभिवादन पनि गर्दैछन्। तिनीहरू भन्दै छन्, ‘राजा दाऊद, तपाईं महान् राजा हुनुहुन्छ: अब हामी प्रार्थना गर्छौं, तपाईंको परमेश्वरले सुलेमानलाई पनि महान् राजा बनाउनुहुनेछ। हामी आशा गर्छौं तपाईंको परमेश्वरले सुलेमानलाई तपाईंभन्दा बढी नै प्रख्यात बनाउनु हुनेछ अनि हामी अभै आशा गर्छौं, सुलेमानको राज्य तपाईंको भन्दा पनि विशाल हुनेछ!’ यहाँ सम्म कि राजा दाऊद पनि त्यहाँ थिए।

राजा दाऊदले आफ्नो ओच्छानबाट निहुरेर सुलेमानलाई ढोग गरे। ४८ अनि भने, ‘इस्राएलका परमेश्वरको स्तुति

गर। परमेश्वरले मेरा छोराहरू मध्ये एक जनालाई मेरो सिंहासनमा बसाउनु भयो अनि यो हेर्न मलाई जीवित राख्नुभयो।”

४६अदोनियाहका सबै अतिथिहरू तर्सिए अनि छिट्टै गए। ५०अदोनियाह पनि सुलेमानसित डराए। यसकारण उनी वेदीमा गए अनि वेदीको सींग समाते। ५१तब कसैले सुलेमानलाई भने, “अदोनियाह तपाईंसित डराएको छ, राजा सुलेमान। अदोनियाह वेदीको सींग समाते र पवित्र पालमा बसेको छ अनि छोड्न पनि चाहदैन। अदोनियाह भन्दै छ, ‘राजा सुलेमानलाई बाचा गर्न भनी देऊ, उसले मलाई नमारोस्।’”

५२सुलेमानले जवाफ दिए, “यदि अदोनियाह साबित गर्छ कि ऊ एक जना असल मानिस हो, तब म प्रतिज्ञा गर्छु उसको टाउकोको एउटा केशलाई पनि केही हुनेछैन। तर यदि उसले नराम्रो काम गन्यो भने उ मारिने छ।” ५३तब राजा सुलेमानले केही मानिसहरूलाई अदोनियाहलाई लिन पठाए। मानिसहरूले अदोनियाहलाई राजा सुलेमान समक्ष ल्याए। अदोनियाह राजा सुलेमानको सामु गए अनि निहुरेर ढोग गरे। तब सुलेमानले भने, “घर जाऊ।”

राजा दाऊदको मृत्यु

२ दाऊदको मर्न समय आइसकेको थियो। यसकारण दाऊदले सुलेमानसँग कुरा कानी गरे अनि उनलाई भने, “सबै मानिस जस्तै म मर्न आँटको छु। तर तँ शक्तिशाली हुँदै जादैछस् अनि महान् व्यक्ति बनिदैछस्। ३अब परमप्रभु तिम्रो परमेश्वरको सबै आदेशहरू सावधानीका साथ पालन गर। उहाँका सबै नियम, आदेश, निर्णय, सल्लाह र करार सावधानीका साथ पालन गर। मोशाको व्यवस्थामा लेखिएका प्रत्येक कुराको पालन गर। यदि तैले यसो गरिस् भने तब आफूले गरेको प्रत्येक काममा अनि गएको प्रत्येक ठाउँमा सफल हुनेछस्। ४यदि तैले परमेश्वरको आज्ञा पालन गरिस्, भने परमेश्वरले मलाई दिनुभएको वचन पूरा गर्नुहुनेछ परमेश्वरले भन्नु भएकोछ, ‘यदि तेरा छोराहरूले मेरो आदेश अनुसार हार्दिक श्रद्धाका नियमहरू पालन गरे भने तब तेरो परिवारबाट एक जना मानिस सदा नै इस्त्राएलको राजा हुनेछ।’”

५दाऊदले यो पनि भने, “तैलाई थाहै छ, सरूयाहको छोरा योआबले मसित के गरेका थिए? उसले इस्त्राएलीहरूको सेनाका दुइजना सेनापतिहरू, नेराको छोरा अबनेर अनि येतेरको छोरा अमासालाई मारेको थिए। याद गर, उनले तिनीहरूलाई शान्तिको समयमा मारेका थिए। यी मानिसहरूको रगतले उसको तरवारको बेंड पटुका र खुट्टाको जुत्ता रंगिएको थियो। मैले उसलाई दण्ड दिनु पथ्यो। ६तर अब राजा तँ छस्। यसकारण तैले उसलाई आफूले सोचेर बुद्धिमत्तापूर्ण दण्ड दिनुपर्छ। तर

तैले उसलाई मारु नै भनेर निश्चय गर्नुपर्छ।) उसलाई बूढेसकालमा शान्तिका साथ मर्न मौका नदिनु।

७“गिलादको बर्जिल्लैका सन्ततिप्रति दयालु हुनु। तिनीहरूलाई आफ्नो मित्र सम्झनु अनि आफ्नो मेजमा भोजन गराउनु। तेरो दाजु अब्शालोमबाट भागी हिँड्दा तिनीहरूले मलाई सहायता गरेका थिए।

८“अनि याद गर, गेरका छोरा शिमी अभै यहीं छन्। उनी बहूरीमको बिन्यामीन कुल समूह हुन्। याद गर, म महनेमतिर भागेको दिन उनले मेरो विरुद्धमा नराम्रो कुरा भनेका थिए। तब उनी मसित भेट गर्न यर्दन नदीमा आएका थिए। तब मैले उनलाई वचन दिएको थिएँ। मैले परमेश्वर सामु प्रतिज्ञा गरेको थिएँ म शिमीलाई मारिदिन। ९अब उनलाई दण्ड नदिई न छोड। तिमी बुद्धिमान मानिस हौ, उनीसित के गर्नुपर्छ तिमी राम्ररी जान्दछौ। तर उनलाई बूढेस कालमा शान्तिका साथ मर्न नदेऊ।”

१०तब दाऊदको चोला उठ्यो। उनलाई दाऊदशहरमा गाडीयो। ११दाऊदले इस्त्राएलमा ४० वर्षशासन चलाए। उनले हेब्रोनमा सात वर्ष अनि यरुशलेममा ३३ वर्ष शासन गरे।

सुलेमानद्वारा राज्यको शासन-नियन्त्रण

१२अब सुलेमान राजा भए। आफ्ना पिता दाऊदको सिंहासनमा उनी विराजमान भए अनि आफ्नो राज्यको शासन पूर्ण नियन्त्रणका साथ गर्न थाले।

१३तब हग्गीतको छोरा अदोनियाह सुलेमानकी आमा बतशेबा समक्ष गए। बतशेबाले उनलाई सोधिन्, “के तिमी शान्त मन लिएर आएका हौ?”

अदोनियाहले जवाफ दिए, “ज्यू, यो शान्तिपूर्ण भेट नै हो। १४मैले तपाईंलाई केही भन्नु छ।”

बतशेबाले, “भन भनिन्।”

१५अदोनियाहले भने, “तपाईंलाई सम्झना छ कुनै समय राज्य मेरो थियो। इस्त्राएलका सबै जनगण मलाई राजा ठान्दै थिए। तर स्थिति बदलियो। अहिले मेरो भाइ राजा भएको छ परमेश्वरले उसलाई राजाको रूपमा चुन्नुभयो। १६यसर्थ अहिले म तपाईंसँग एक कुरा सोध्न चाहन्छु। कृपया मलाई हुँदैन नभन्नु होला।”

बतशेबाले भनिन्, “तिमी के चाहन्छौ?”

१७अदोनियाहले भने, “मलाई थाहा छ तपाईंले भनेको कुनै पनि कुरा राजा सुलेमान मान्नु हुन्छ। कृपया शून्यमा युवती अबीशगसँग विवाह गर्ने अनुमति मलाई उनीबाट दिलाई दिनुहोस्।”

१८तब बतशेबाले भनिन्, “ठीक छ, म तिम्रो लागि राजासँग कुरा गर्नेछु।”

१९यसकारण बतशेबा राजा सुलेमानसँग कुराकानी गर्न गइन्। राजा सुलेमानले उनलाई देखे अनि उनीसँग कुरा गर्न उभिए। तब उनले निहुरिएर ढोग भेट गरे

अनि सिंहासनमा बसे। उनले चाकरहरूलाई आमाका लागि अर्को सिंहासन ल्याउन भने। तब तिनी उनको दाहिने पट्टि बसिन्।

२०बतशेवाले उनलाई भनिन्, “म तँलाई एउटा सानो कुराका लागि भन्छु। कृपया मलाई हुदैन नभन्नु।”

राजाले भने, “आमा, तपाईंले चाहेको कुनै पनि कुरा माग्न सक्नु हुनेछ। म तपाईंलाई नइनास्ति हुदैन (भन्नेछैन।)”

२१यसर्थ बतशेवाले भनिन्, “शूनम्मी अबीशगसँग विवाह गर्ने अनुमति तेरो दाजु अदोनियाहलाई दे।”

२२राजा सुलेमानले आफ्नी आमालाई जवाफ दिए, “तपाईं किन मसित अबीशगलाई दिन माग्नु हुँदैछ? यो मलाई उसलाई राज्य देऊ भनी माग्नु जस्तै नै हो। जे भए ता पनि उनी मेरो ठूला दाज्यू हुन्। पूजाहारी एबीयातार र सरुथाहका छोरो योआबले उनलाई सधाउने छन्।”

२३तब राजा सुलेमानले परमप्रभुको नाउँमा शपथ गरे। उसले भने, “यदि मैले यसका लागि अदोनियाहलाई दण्ड दिइन भने परमेश्वरसित मलाई नराप्नो गर्नुहोस् भनी प्रार्थना गर्नेछु अनि उसले आफ्नो जीवनद्वारा मूल्य चुकाउनु पर्नेछ। २४परमप्रभुले मलाई इस्त्राएलको राजा बनाउनुभयो। उहाँले मलाई मेरा पिता दाऊदको राज-सिंहासन दिनुभएकोछ परमेश्वरले आफ्नो वचन पूरा गर्नुभयो अनि राज्य म र मेरो परिवारलाई दिनुभयो। जसरी साचैने परमप्रभु जीवित रहनु भने अदोनिया आजनै मर्नेछ।”

२५राजा सुलेमानले यहोदाका छोरा बनायाहलाई आदेश दिए। बनायाह बाहिर निस्किए अनि अदोनियाहलाई मारे।

२६तब राजा सुलेमानले पूजाहारी एबीयातारलाई भने, “मैले तँलाई मार्नु पर्थ्यो, तर म तँलाई आफ्नो घर अनातोत फर्किने मौका दिन्छु। म तँलाई अहिले मार्ने छैन किनभने तैले परमप्रभु हाप्नो मालिकको पवित्र सन्दूक मेरो पिताको राजा दाऊदको निमित्त बोकेको थिइस् अनि मेरो पिताको सबै कष्ट विभाजन गरेको थिइस्।” २७सुलेमानले एबीयातारलाई परमेश्वरको पूजाहारीको रूपमा सेवा गर्न नपाउने कुरा बताए। यो यसरी नै भयो जसरी परमेश्वरले बताउनु भएको थियो। परमेश्वरले पूजाहारी एली अनि उनको परिवारको विषयमा शीलोमा बताउनु भएको थियो। एबीयातार एली परिवारका थिए।

२८योआबले यस विषयमा सुने अनि डराए। उनले अदोनियाहको समर्थत गरेका थिए, तर अब्शालोमको गरेनन्। योआब परमेश्वरको पालतिर दगुरे अनि वेदीको सींग समात्न पुगे। २९कसैले राजा सुलेमानलाई बताए योआब परमेश्वरको पालको वेदीमा छ। यस कारण सुलेमानले यहोयादाका छोरा बनायाहलाई गएर उसलाई मार्ने आदेश दिए।

३०बनायाह परमेश्वरको पालमा गए अनि योआबलाई भने, “राजाको आदेश छ, ‘बाहिर आइज!’”

तर योआबले जवाफ दिए, “होइन, म यहीं नै मर्छु।”

यसकारण बनायाह फर्केर राजा कहँ आए अनि उनलाई योआबले भनेको कुरा बताए। ३१तब राजाले बनायाहलाई आदेश दिए, “ऊ जसो भन्छ त्यसै गर! उसलाई त्यहीं मार अनि गाडिदे। तब मेरो परिवार अनि म योआबको दोषबाट मुक्त हुनेछौं। योआबले निर्दोष मानिसहरूको हत्या गरेको हुनाले यो दोष सृष्टि भएको थियो। ३२योआबले ऊ भन्दा धेरै निर्दोष मानिसहरूको हत्या गर्‍यो। तिनीहरू नेरका छोरा अबनेर अनि येतेरका छोरा अमासा थिए। अबनेर इस्त्राएलको सेनाका सेनापति थिए अनि अमासा यहूदाको सेनाका सेनापति थिए। मेरो पिता दाऊद यहाँ थिएन तिनीहरू योआबद्वारा मारिएको हो भनि यसकारण परमप्रभुले योआबलाई उसले मारेका मानिसहरूको दण्ड दिनुहुनेछ। ३३तिनीहरूको मृत्युका लागि ऊ अपराधी हुनेछ अनि उसको परिवार पनि सदाका लागि दोषी हुनेछ। तर परमेश्वरले दाऊद, उनका सन्तानहरू, उनको राज परिवार र उनको राज्यलाई सदा नै शान्ति दिनु हुनेछ।”

३४यसै कारण यहोयादाका छोरा बनायाहले योआबलाई मारे। योआबलाई मरुभूमिमा उनको घरको नजिकै नै गाडीयो। ३५तब सुलेमानले यहोयादाका छोरा बनायाहलाई योआबको ठाउँमा सेनाको सेनापति बनाए। सुलेमानले एबीयातारको ठाउँमा सादोकलाई नयाँ पूजाहारीको पदमा नियुक्त पनि गरे। ३६त्यसपछि राजाले शिमीलाई बोलाए। राजाले उनलाई भने, “यहाँ यरुशलेममा आफ्नोलागि एउटा घर बनाऊ। त्यस घरमा बस अनि शहर नछोड। ३७यदि तिमी शहर छोड्छौं अनि किद्रोनको खोल्चा पारी जान्छौं भने तिमीलाई मारिने छ अनि यो नै तिम्रो आफ्नो दोष हुनेछ।”

३८यसकारण शिमीले जवाफ दिए, “महाराज, ठीकै छ। म तपाईंको आदेश पालन गर्नेछु।” यस कारण शिमी लामो अवधिसम्म यरुशलेममा बसे। ३९तर तीन वर्षपछि शिमीका दुइ जना दासहरू भागे। तिनीहरू गातका राजा, माकाका छोरा आकीश कहँ गए। शिमीले सुने, उनका दासहरू गातमा छन्। ४०यसर्थ शिमीले आफ्नो जिन खच्चडमाथि राखे अनि गातमा राजा आकीशसमक्ष आफ्ना दासहरू लिन गएका थिए। उनले तिनीहरूलाई त्यहाँ भेटे अनि घर फर्काए।

४१तर कसैले सुलेमानलाई सुनायो, शिमी यरुशलेमबाट गात गए अनि फर्केर आए। ४२यस कारण सुलेमानले उनलाई बोलाए। सुलेमानले भने, “मैले परमेश्वरको नाउँमा तँ सित शपथ गराएको यदि तैले यरुशलेम छाडिस भने तँ मर्ने छस्। मैले चेताउनी दिएको थिएँ, यदि तँ कतै गइस् भने तँ मारिने छस् अनि त्यो तेरो आफ्नै दोष हुनेछ जे भनेको थिएँ त्यसमा तँ समहत भइस् तैले भनिस् तैले मेरो आज्ञा पालन गर्नेछु।”

४३परमप्रभुको नाउँमा तैले बनाएको प्रतिज्ञा किन उलंघन गरिस्? किन तैले मेरो आज्ञा पालन गरिन्स्? ४४तँलाई थाहा छ तैले मेरा पिताको विरुद्धमा धेरै भूल कामहरू गरेको थिइस्। अब ती भूल कामका लागि परमेश्वरले तँलाई दण्ड दिनु हुनेछ। ४५तर परमेश्वरले मलाई आशीर्वाद दिनु हुनेछ। उहाँले दाऊदको राज्यलाई सँधै नै सुरक्षित राख्नु हुनेछ।”

४६तब राजा सुलेमानले यहोयादको छोरा बनायाहलाई शिमीको हत्या गर्ने हुकूम दिए अनि उनले त्यसै पालन गरे। अब राज्यमा सुलेमानको पूर्ण नियन्त्रण थियो।

सुलेमानलाई बुद्धिको चाहना

३ सुलेमानले मिश्रका राजा फिरऊनकी छोरीसँग विवाह गरेर उनीसँग सन्धि गरे। सुलेमानले उनलाई दाऊद शहरमा ल्याए। यस समयमा सुलेमान आफ्नो महल र परमप्रभुको मन्दिरको निर्माण गर्दै थिए। सुलेमान यरुशलेमको वरिपरि पर्खाल पनि बनाइरहेका थिए। मन्दिरको निर्माण-कार्य पूरा भइसकेको थिएन। यस कारण मानिसहरू अग्लो ठाउँहरूमा बनाइका वेदीहरूमा पशु बलि दिइरहेका थिए। सुलेमानले परमेश्वरलाई प्रेम गर्थे। उसले उसका पिता दाऊदले गरेको आज्ञाहरू पालन गरेर देखाए। तर सुलेमानले दाऊदले उसलाई नभनेका कुरो गरे। यद्यपि सुलेमान अभै बलि चढाउनु, धूप बाल्नु अग्ला ठाउँहरूको उपयोग गर्दै गए।

४ राजा सुलेमान बलि चढाउन गिबोन गए। उनी त्यस ठाउँमा जाने कारण के थियो भने त्यो सबै भन्दा महत्वपूर्ण अग्लो स्थल थियो। सुलेमानले त्यस वेदीमा १,००० बलि चढाए। ५ सुलेमान गिबोनमा भएको समयमा राति सपनामा परमप्रभु उनकहाँ देखा पर्नुभयो। परमेश्वरले भन्नुभयो, “तँलाई जे चाहिन्छ भन्। म तँलाई त्यो दिनेछु।”

६ सुलेमानले जवाफ दिए, “आफ्ना भक्त मेरा पिता दाऊद प्रति तपाईं औधी दयालु हुनुहुन्थ्यो। उहाँले तपाईंको अनुसरण गर्नुभयो। उहाँ धर्मी अनि इमान्दारी थिए। उहाँ पछि, उसलाई एउटा छोरा उसको सिंहासनमा बस्न दिएर महान दया देखाउनु भयो। ७ परमप्रभु मेरो परमेश्वर, मेरा पिता दाऊदको स्थानमा मलाई राजा हुने अनुमति दिनु भएको छ। तर म सानो केटा मात्र छु, मानिसहरू दोहयाउन गर्ने अनुभवको कामेछ। ८ म, तपाईंको दास हूँ अनि तपाईंले चुनिएको मानिसहरू मध्ये एक हूँ जो असंख्य छन्। त्यो गन्न सकिदैन। यसकारण शासकले तिनीहरूबीच धेरै निर्णय लिनु पर्छ। ९ यसै कारण म तपाईंसमक्ष बुद्धिको माग गर्दैछु जसको कारण म राम्ररी शासन गर्न सकूँ अनि सहीढंगमा जनतालाई न्याय दिन सकूँ। यसले मलाई सही र भूलबीच अन्तर छुट्याउने योग्यता दिने छ। यस महान्,

बुद्धिको अभावमा यी महान् मानिसहरू माथि शासन गर्न सम्भव छैन।”

१० सुलेमानले आफ्नो बुद्धिको लागि माग गरेकोमा परमप्रभु प्रसन्न हुनुभयो। ११ यसकारण परमेश्वरले उनलाई भन्नुभयो, “तैले आफ्नो लागि दीर्घायु मागिन्स् अनि तँहिले धन-सम्पत्तिको माग पनि गरिन्स्। तैले आफ्ना शत्रुहरूको मृत्युको माग पनि गरिन्स्। तर तैले बुद्धिका लागि बिन्ती गरिस् अनि सही निर्णय लिइस्। १२ यस कारण म तैले मागेको कुरा दिनेछु। म तँलाई बुद्धि र विवेक दिनेछु। म तँलाई यस्तो महान् बुद्धिजीवी बनाउने छु जस्तो अतीतमा कोही भएको थिएन। अनि भविष्यमा तँ जस्तो अरु कुनै हुने छैन। १३ तँलाई पुरस्कृत गर्नका लागि तैले नमागेको कुराहरू पनि म तँलाई दिनेछु। तेरो सम्पूर्ण जीवनमा सम्पत्ति र सम्मान प्राप्त हुनेछ। संसारमा तँ जस्तो महान् अरु राजा हुने छैन। १४ म चाहन्छु, तैले मेरो आज्ञा मान तँ मेरा अनुसरण गर अनि मेरो नियम र आज्ञाको पालन गर। यो काम त्यसरी नै गर जसरी तेरा पिता दाऊदले गरेका थिए। यदि तैले मेरो इच्छा अनुसार काम गरिस भने म तँलाई लामो जीवन दिनेछु।”

१५ सुलेमान बिउँभे। उनलाई थाहा भयो सपनामा परमेश्वरले उनीसँग कुराकानी गर्नुभएको। तब सुलेमान यरुशलेम गए अनि परमप्रभुको करारको सन्दूकसामु उभिए। उनले परमप्रभुलाई होमबलि चढाए अनि मेलबलि दिए। त्यसपछि उनले शासन गर्नमा सघाउने सबै प्रमुख व्यक्ति अनि अधिकारीहरूलाई भोज दिए।

१६ एक दिन दुइ जना स्त्रीहरू जो बेश्या थिए, सुलेमान कहँ आए। तिनीहरू राजाको सामु उभिए। १७ एक जना स्त्रीले भनी, “महाराज, यो स्त्री र म एउटै घरमा बस्छौं। हामी दुवै जना गर्भवती थियौं अनि नानी जन्माउने बेला भएको थियो। मैले मेरो नानी जन्माएँ त्यस बेला ऊ मसँगै थिई। १८ तीन दिनपछि यस आइमाईले पनि आफ्नो नानी जन्माई। त्यस घरमा हामीसँग अरु कुनै मानिस थिएन। हामी दुइ जना मात्र थियौं। १९ एक रात यो आइमाई आफ्नो नानीसंग सुतेकी थिई, नानी मरेछ। २० राति नै म सुतेको बेला उसले मेरो नानी मेरो ओछ्यानबाट लगी। मेरो ओछ्यानमा मरेको नानी राखी। २१ बिहान म ब्यँभिउँ अनि मेरो नानीलाई दूध खुवाउन लागें। तर मेरो नानी मरेको थियो। तब मैले त्यसलाई राम्ररी नियालेर हरेँ। मैले देखेँ, त्यो मेरो नानी थिएन।”

२२ तर अर्की स्त्रीले भनी, “होइन! जिउँदो नानी मेरो हो। मृत नानी तेरो हो।”

तर पहिलो स्त्रीले भनी, “होइन, तँ गलत छेस्! मृत नानी तेरो हो अनि जिउँदो नानी मेरो हो!” यस प्रकार दुइ जना स्त्री राजा सामु तर्क गर्न लागे।

२३तब राजा सुलेमानले भने, “तिमीमध्ये प्रत्येकले जिउँदो नानी मेरो हो भन्दै छौं अनि मृत नानीलाई तिमीहरू अर्काको बताउँदैछौं।”

२४तब राजा सुलेमानले सेवकलाई तरवार लिन पठाए। २५अनि राजा सुलेमानले भने, “हामी यही गर्ने छौं। जिउँदो नानीलाई दुइ टुक्रा गरी काट्नेछौं अनि दुवै आइमाईलाई नानीको आधा-आधा भाग दिनेछौं।”

२६अर्की आइमाईले भनी, “यो ठीक छ। नानीलाई दुइ टुक्रा पार्नुहोस्। तब हामीमध्ये कोही पनि उसलाई पाउने छैनौं।”

तर पहिलो आइमाई, जो असली आमा थिई, उ आफ्नो नानीको मायाले व्याकुल थिई। उसले राजालाई भनी, “महाराज, नानीलाई कृपया नकाटनुहोस् बरु उसलाई नै दिनुहोस्।”

२७तब राजा सुलेमानले भने, “नानीलाई नकाट! यसलाई पहिलो आइमाईलाई दिइहाल। ऊ नै असली आमा हो।”

२८इस्त्राएलका मानिसहरूले राजा सुलेमानको निर्णय सुने। तिनीहरूले उनको धेरै नै आदर र सम्मान गरे किनभने उनी बुद्धिमान थिए। तिनीहरूले देखे सही न्याय गर्नमा उनीसँग परमेश्वरको बुद्धि थियो।

सुलेमानको राज्य-शासन

४ राजा सुलेमानले इस्त्राएलका जनता माथि शासन गर्न थाले। २शासन गर्नमा उनलाई सहयोग गर्ने प्रमुख अधिकारीहरूको नाम यी हुन।

सादोकका छोरा अजर्याह। अजर्याह पूजाहारी थिए।

३शीशाका छोराहरू एलीहोरेप र अहियाह। एलीहोरेप र अहियाह लेखकहरू थिए।

अहीलूदका छोरा यहोशापात। यहोशापात जनगणको इतिहासको विवरण लेख्ने गर्दथे।

४यहोयादाका छोरा बनायाह। बनायाह सेनापति थिए।

सादोक र एबीयातार। यिनीहरू पूजाहारीहरू थिए।

५नातानका छोरा अजर्याह। अजर्याह जिल्ला राजपालको हाकिम थिए।

नातानका छोरा याबूद। याबूद राजा सुलेमानका सल्लाहकार अनि पूजाहारी थिए।

६अहीशार। अहीशार महलको प्रत्येक वस्तुका लागि जिम्मेवार थिए।

अब्दाका छोरा अदोनीरामः अदोनीराम दासहरूको अध्यक्ष थिए।

७इस्त्राएललाई बाह्रवटा क्षेत्रहरूमा विभाजन गरिएको थियो जसलाई जनपद भनिन्थ्यो। सुलेमानले प्रत्येक

जनपदको राजपाल छान्ने गर्दथे। राजपाललाई आफ्नो जनपदबाट खाद्य संकलन गर्ने अनि राजा तथा उनको परिवारलाई खाद्यान दिने आदेश दिइएको थियो। प्रत्येक वर्षको एक महीनामा राजालाई खाद्यान सामग्री जम्मा गर्ने दायित्व बाह्र जना राजपालहरू माथि थियो।

८बाह्रजना राजपालहरूका नाउँ यी हुन्:

बेनहर एप्रैमको पार्वत्य प्रदेशको राजपाल थिए।

९माकश, शाल्वीम, बेतशेमेश अनि एलोनरबेत-तनानका राजपाल बेन्दकेर थिए।

१०अरूबेत, सोको अनि हेपेरका राजपाल बेन-हेसेद थिए।

११बेन अबीनादाब नपोत दोरका राजपाल थिए। उनले सुलेमानकी छोरी तापत-सँग विवाह गरेका थिए।

१२अहीलूदका छोरा बाना तानाक अनि मगिहो तथा सारतानको छेउमा भएको सबै बेतशानको राजपाल थिए। यो यिज्बेलको तल बेत-शानदेखि लिएर योकमाम पारि आबेल-महोलसम्म थियो।

१३बेन-गेबेर रामोत गिलादका राज्यपाल थिए। उनी गिलादमा मनश्शेका छोरा यार्ईरको सबै शहरहरू अनि गाउँका पनि राज्यपाल थिए। उनी बाशानमा अर्गोब अञ्चलका पनि शासक थिए। यस इलाकामा वरिपरि ठूला-ठूला पर्खालले घेरेका साठीवटा शहरहरू थिए। अनि शहरहरूको मूल ढोकामा काँसाका बारहरू थिए।

१४इहोका छोरा अहीनादाब महनेमका राजपाल थिए।

१५अहीमास नप्तालीका राजपाल थिए। उनको विवाह सुलेमानकी छोरी बासमत सँग भएको थियो।

१६हूशैका छोरा बाना आशेर र आलोतका राजपाल थिए।

१७पारूहका छोरा यहोशापात इस्साकारका राजपाल थिए।

१८एलाका छोरा शिमी बिन्यामीनका राजपाल थिए।

१९ऊरीका छोरा गेबेर गिलादका राजपाल थिए। गिलाद त्यो प्रदेश थियो जहाँ एमोरीहरूका राजा सीहोन अनि बाशानका राजा ओग शासन गर्दथिए। तर गेबेर मात्र यस जनपदका राजपाल थिए।

२०यहूदा र इस्त्राएलमा धेरै संख्यामा मानिसहरू थिए। मानिसहरूको संख्या समुद्रतटका बालुवाका कण जति नै थिये। मानिसहरू सुखी जीवन व्यतीत गर्दथिए: तिनीहरू खानपीन गर्दथिए अनि खुशी थिए।

२१सुलेमान यूफ्रेटिस नदी देखि लिएर पलिशती मानिसहरूको धर्ती-सम्म शासन गर्दथे। उनको राज्य

मिश्र देशको सीमानासम्म फिँजिएको थियो। यी देशहरूले सुलेमानकहाँ उपहार पठाए अनि जीवनभरि नै आज्ञा पालन गरिरहे।

२२-२३ सुलेमानलाई प्रत्येक दिन चाहिने खाद्य सामग्री यो थियो ऊ आफ्नै निम्ति अनि उनीसँगै मेजमा भोजन गर्ने सबै मानिसहरूका निम्ति:

- ३० मुरी राम्रो पिठो,
- ६० मुरी अन्न,
- १० वटा राम्रो अन्न खाने त्यो गाईहरू,
- २० वटा मैदानमा पालीएको गाईहरू,
- १०० वटा भेडाहरू,
- जंगली जनावरहरू जस्तो मृग, जराया,
- चित्तल अनि शिकार गरिएका चराहरू।

२४ सुलेमान यूफ्रेटिस नदीको पश्चिम तिरका सबै देशहरूमा शासन गर्दथे। यो क्षेत्र तिप्सादेखि गाजासम्म थियो। सुलेमानले राज्यको चारैतिर शान्ति कायम गरेका थिए। २५ सुलेमानको जीवनकालमा यहूदा अनि इस्राएलमा, दानदेखि बेशेबासम्मका सबै मानिसहरू शान्ति अनि सुरक्षामा थिए। मानिसहरू आफ्नै अंजीरका रुख अनि दाखको लहरा मुनी शान्तिका साथ बस्ने गर्दथे।

२६ सुलेमानसित उनका रथहरूका ४,०००* घोडाहरू राख्ने र घोडा सैनिकहरू बस्ने ठाउँ थियो अनि उनीसित १२,००० घोडाको हेरविचार गर्ने मानिसहरू (साएसहरू) थिए। २७ प्रत्येक महीना बाह्र जनपद मध्ये एक जना राजपालले सुलेमानलाई ती जिनिसहरू दिने गर्दथे जो उनलाई चाहिन्थ्यो। राजाको मेजमा भोजन गर्ने प्रत्येक मानिसका लागि यो पर्याप्त थियो। २८ शासकहरूले यी पशुहरूका निम्ति प्रचुर मात्रामा खाना अनि जौ जुटाउने गर्थे। तिनीहरूले ती अन्नहरू निश्चित ठाउँमा ल्याए।

सुलेमानको बुद्धि

२९ परमेश्वरले सुलेमानलाई ज्यादै बुद्धिमान बनाउनुभयो। सुलेमान धेरै किसिमका कुरा बुझ्न सक्थे। उनको बुद्धि यति महान, थियो, कल्पना गर्न सकिन्न। ३० सुलेमान पूर्वी देशहरूका सबै मानिसहरू अनि सबै मिश्रीहरू भन्दा ज्ञानी थिए। ३१ उनी विश्वमा सबै मानिसहरूभन्दा बढी बुद्धिमान थिए। उनी एज्रही एतानभन्दा पनि बढी बुद्धिमान थिए। उनी हेमान, कलकोल अनि दर्दा भन्दा बढी बुद्धिमान थिए। यिनीहरू माहोलका छोरा थिए। राजा सुलेमान इस्राएल र यहूदाको वरिपरिका सबै देशहरूमा प्रख्यात भए। ३२ आफ्नो जीवन-कालमा सुलेमानले ३,००० ज्ञानवर्द्धक शिक्षाहरू अनि १,००५ गीतहरू रचे।

३३ सुलेमान प्रकृतिको विषयमा धेरै जान्दथे। उनले

लबानोनका विशाल देवदारु रुखहरूको विषयमा शिक्षा दिदा थिए, बाबरी बिरुवाको विषयमा जो भित्ताहरू माथि उम्रिन्थ्ये। उनले जनावरहरू, चराचुरुङ्गी, घस्रने जन्तुहरू अनि माछाको विषयमा पनि वार्तालाप गर्दथे। ३४ सबै राष्ट्रहरूका मानिसहरू राजा सुलेमानको ज्ञानका कुरा सुन्न आउने गर्दथे। सबै राष्ट्रका राजाहरू आफ्ना बुद्धिमान मानिसहरूलाई राजा सुलेमानको कुरा सुन्न पठाउँने गर्दथे।

सुलेमान द्वारा मन्दिरको निर्माण

५ हीराम सोरका राजा थिए। हीराम दाऊदका मित्र थिए। यसकारण जब हीरामले दाऊदपछि सुलेमान नयाँ राजा भएको सुने, उनले सुलेमान कहाँ दासहरू पठाए। २ सुलेमानले राजा हीरामलाई जे भने, यो हो: ३ "तपाईंलाई थाहै छ, मेरा पिता दाऊदले चारैतिर धेरै नै युद्ध गर्नु परेको थियो। यस कारण परमप्रभु उहाँको परमेश्वरको सत्कारमा उहाँ एउटा मन्दिर बनाउने योग्य हुनु भएन। राजा दाऊद तबसम्म पर्खिरहे जबसम्म परमप्रभुले उनलाई सबै शत्रुहरू परास्त गर्ने वरदान दिनुभएनन्। ४ तर अहिले परमप्रभु मेरा परमेश्वरले मेरो देशको चारैतिर मलाई शान्ति दिनुभएकोछु। अब मेरो कोही शत्रु छैनन्। मेरा प्रजाहरू संकटमा छैनन्।

५ "परमप्रभुले मेरा पितासँग एउटा प्रतिज्ञा गर्नु भएको थियो परमप्रभुले भन्नुभयो, 'तँपछि तेरो छोरालाई राजा बनाउनेछु अनि तेरो छोराले मेरा सत्कारमा एउटा मन्दिर बनाउने छ।' अब म परमेश्वरको सत्कारमा मन्दिर निर्माण गर्ने योजना गर्दछु। ६ यसकारण म तपाईंलाई सहयोग गर्ने अनुरोध गर्दछु। तपाईंका मानिसहरू लबानोन दिनुहोस्। त्यहाँ तिनीहरू मेरा लागि धूपीका रुख काट्ने छन्। मेरा सेवकहरू तपाईंका मानिसहरूसँगै काम गर्नेछन्। आफ्ना मानिसहरूको मजूरीको रूपमा तपाईंले तोक्नु, भएको रकम म दिनेछु। मलाई तपाईंको सहयोगको खाँचो छ। हाम्रा काठकर्मीहरू सीदेनका काठकर्मीजति सियालु छैनन्।"

७ जब हीरामले सुलेमानले मागेको कुरा सुने, उनी औधी खुशी भए। राजा हीरामले भने, "यो विशाल राष्ट्रको शासन गर्ने बुद्धिमान छोरा दाऊदलाई दिएकोमा आज म परमप्रभुलाई धन्यवाद दिन्छु!" ८ तब हीरामले सुलेमान कहाँ सन्देश पठाए। सन्देशमा भनिएको थियो, "तपाईंले भन्नु भएको कुरा मैले सुने। तपाईंले मागेको सबै धूपी अनि सल्लाका रुखहरू दिनेछु। ९ मेरो सेवकहरूले यी रुखहरू लबानोनदेखि समुद्रसम्म ल्याउनेछन्। तब ती रुखहरू बाँध्नेछु अनि तपाईंले इच्छा गर्नु भएको ठाउँसम्म बगाएर पठाउने छु। त्यहाँ म तिनीहरूलाई जम्मा गर्ने छु अनि तपाईंले तिनीहरूलाई आफ्नो साथ लिएर जान सक्नु हुन्छ।" बदलामा तपाईंले मेरो घर परिवारको लागि खान पठाईदिनुहोस्।"

१०यसकारण हीरामले सुलेमानलाई उसलाई चाहे जति सक्दो देवदारु अनि गोब्रेसल्लाको रुखहरू जुटाए। ११सुलेमानले हीरामलाई २०,००० मुरी* गेहुँ र २० मुरी* भद्राक्षको तेल प्रत्येक वर्ष उसको परिवारको निम्ति जुटाए।

१२परमप्रभुले प्रतिज्ञा गर्नुभए अनुसार सुलेमानलाई बुद्धि दिनुभयो। हीराम र सुलेमान माभक शान्ति थियो। यी दुइ राजाहरूले आपसमा सन्धि गरेका थिए।

१३राजा सुलेमानले यस कार्यमा सघाउ पुऱ्याउन इस्त्राएलका तीस हजार मानिसहरूलाई बोलाए। १४राजा सुलेमानले अदोनीराम नाउँको व्यक्तिलाई प्रमुख बनाए। सुलेमानले मानिसहरूलाई तीन वटा दलमा विभाजन गरे। प्रत्येक दलमा १०,००० मानिसहरू थिए। प्रत्येक दलले लबानोनमा एक महीना काम गरे अनि तब दुइ महीना घर जाने गर्द थिए। १५सुलेमानले पर्वतीय क्षेत्रमा ८०,००० मानिसहरूलाई काममा लगाए। ती मानिसहरूको काम चट्टान काट्नु थियो। चट्टान बोक्ने मानिसहरू ७०,००० थिए। १६काम गर्ने मानिसहरूको काम हेर्ने ३,३०० नाईकेहरू पनि थिए। १७राजा सुलेमानले मन्दिरको आधारशिलाको निम्ति तिनीहरूलाई विशाल अनि मूल्यवान ढुङ्गाहरू काट्ने आदेश दिएका थिए। ती ढुङ्गाहरू सावधानीपूर्वक काटियो। १८तब सुलेमानका कारीगरहरू, हीरामका कारीगरहरूले अनि गबालीहरू ढुङ्गामा बुट्टा काट्ने काम गरे। तिनीहरूले मन्दिर निर्माणको निम्ति ढुङ्गा अनि काठहरू तयार पारे।

सुलेमानद्वारा मन्दिरको निर्माण

६ तब सुलेमानले मन्दिर बनाउन शुरु गरे। इस्त्राएलका मानिसहरूले मिश्र देश छोडेको ४८० वर्ष पछिको कुरा थियो। यो सुलेमान राजाको शासनको चौथो वर्ष थियो। यो वर्षको दोस्रो महीना, जबको* महिना थियो। २मन्दिर ६० हात लामो, २० हात चौडा अनि ३० हात अग्लो थियो। ३मन्दिरको मण्डप २० हात अग्लो अनि १० हात चौडा थियो। बरन्डा मुख्य भागसम्म बडाएको थियो। यसको लम्बाई मन्दिरको चौडाईको बराबर थियो। ४त्यहाँ मन्दिरमा साँगुरा भ्यालहरू थिए। यी भ्यालहरू बाहिरबाट साधुरो अनि भित्रबाट फराकिलो थियो। ५तब सुलेमानले मन्दिरको मुख्य भागको वरिपरि कोठाहरूको लहर बनाए। यी कोठाहरू एका अर्काको माथि बनाइएका थिए। कोठाहरूको लहर तीन तल्ला अग्लो थियो। ६कोठाहरू मन्दिरको भित्तासँग मिलेका थिए, तर तिनका निदालहरू भित्ता माथि बनाइएका थिएनन्। माथि मन्दिरको भित्ता पातलो थियो।

२०,००० मुरी अर्थात् १,२०,००० बुशल !

२० मुरी अर्थात् ६६५ गैलेन, वा १७१ पाथी।

जिब महीनाको नाम!

यसकारण ती कोठाहरूको एकतिर बनाइएको भित्ता तलको भन्दा पातलो थियो। सबै भन्दा माथिल्लो तलाका कोठाहरू पाँच हात चौडा थिए। माभका कोठाहरू छः हात चौडा थिए। त्यस माथिका कोठाहरू सात हात चौडा थिए। ७कर्मिहरूले भित्ता बनाउनमा विशाल ढुङ्गाहरू उपयोग गरे। कर्मिहरूले ढुङ्गा त्यस ठाउँमा काटे जहाँ जमीनबाट तिनीहरूलाई बाहिर निकालिइएको थियो। यस कारण मन्दिरमा मार्तल, बञ्जरो अथवा अरु कुनै फलामको हात हतियारको हल्ला थिएन।

८मन्दिरको तल्लो तलाको प्रवेश-द्वार दक्षिण तिर थियो। भित्रतिर दोस्रो तलाका कोठाहरूमा जाने भस्याङहरू थिए अनि त्यहाँबाट तेस्रो तलामा जाने।

९यसकारण सुलेमानले मन्दिरको निर्माण कार्य सिध्याए। मन्दिरको प्रत्येक भाग धूपीको फल्याक ढाकेको थियो। १०सुलेमानले भवनको चारैतिर कोठाहरू पनि बनाएर सिध्याए। प्रत्येक तला पाँच हात अग्लो थियो। कोठाहरूको आड दिने देवदारुका दलानीहरू घरको कोठाहरू सित मिलिएको थियो।

११परमप्रभुले सुलेमानलाई भन्नुभयो, १२“यदि तैले मेरो सबै विधि र विधान पालन गरिस भने म ती सबै काम गर्नेछु जसका लागि मैले तेरा पिता दाऊदसँग प्रतिज्ञा गरेको थिएँ। १३अनि तैले बनाएको यस मन्दिरमा इस्त्राएलका नानीहरूको बीचमा बस्नेछु। म इस्त्राएलका मानिसहरूलाई कहिले पनि छोड्ने छैन।”

मन्दिरको विवरण

१४यस प्रकार सुलेमानले मन्दिरको निर्माण कार्य सिध्याए।

१५मन्दिर भित्रका ढुङ्गाका भित्ताहरूलाई धूपीका फल्याकहरूले ढाकिएको थियो। धूपीका फल्याकहरू भूईँदेखि छानासम्म ठोकिएका थिए। ढुङ्गाको भूईँमाथि सल्लाका फल्याकहरू ओच्छ्याइएका थिए। १६तिनीहरूले मन्दिरको पछिल्लो २० हात लामो अनि गहिरो एउटा कोठा बनाएका थिए। तिनीहरूले यस कोठाका भित्ताहरूमा ठोकेका थिए। यस कोठालाई महा पवित्र स्थान भनिन्थ्यो। १७महा पवित्र स्थानको अघि मन्दिरको मुख्य भाग थियो। यो कोठा ४० हात हामो थियो। १८तिनीहरूले यस कोठाका भित्ताहरू धूपीका फल्याकहरूद्वारा ढाकेको थियो भित्ता दिवालका कुनै ढुङ्गाहरू देखिँदैन थिए। तिनीहरूले देवदारुको तक्ताहरूमा लौकाहरूको अनि फूलहरू चित्रहरू कुँदेका थिए।

१९सुलेमानले मन्दिरको पछाडी तल गहिरो कोठा बनाए। यो कोठा परमप्रभुको करारको सन्दूकको लागि थियो। २०यो कोठा २० हात लामो, २० हात चौडा अनि २० हात अग्लो थियो। २१सुलेमानले यस कोठालाई शुद्ध सुनले ढाके उनले महा पवित्र स्थानको

प्रवेश सामुन्ने, सुनको साङ्गलीहरू लगाए। २२मन्दिरको सबै भाग सुनले ढाकेको थियो। महा पवित्र स्थान अधिको वेदी पनि सुन जोडिएको थियो।

२३कर्मीहरूले करूब स्वर्गदूतका मूर्तिहरूका पखेटा समेत बनाएका थिए। भद्राक्ष काठको मूर्तिहरू बनाएका थिए। यी करूब दूतहरूका मूर्तिहरू महा पवित्र स्थानमा स्थापना गरिएका थिए। प्रत्येक स्वर्गदूतको मूर्ति १० हात अग्ला थिए। २४-२६दुवै करूब स्वर्गदूतहरू एउटै नापका थिए अनि एकै प्रकारले बनाइएका थिए। प्रत्येक करूब स्वर्गदूतका दुइवटा पखेटा थिए। पखेटा पाँच हात लामा थिए। एउटा पखेटाको एक छेऊदेखि अर्को छेऊ १० हात लामो थियो। अनि प्रत्येक करूब स्वर्गदूत १० हात अग्लो थिए। २७यी करूब स्वर्गदूतहरूलाई महा पवित्र स्थानमा स्थापना गरिएको थियो। तिनीहरूको पखेटाले एका-अर्काको छेऊमा उभिएका थिए। तिनीहरूको पखेटाले एका अर्कालाई कोठाको माभ्रमा स्पर्श गरेको थियो। अरु दुइ पखेटाहरूले प्रत्येक भित्तालाई स्पर्श गरेको थियो। २८दुइ करूब स्वर्गदूतहरूलाई सुनले जोडिएको थियो।

२९मुख्य र भित्री कोठाको वरिपरि भित्ताहरूमा करूब स्वर्गदूत, ताडको रुख अनि फूलहरूको चित्र अंकित गरिएको थियो। ३०दुवै कोठाको भुइँमा सुन जडिएको थियो।

३१कर्मीहरूले भद्राक्ष काठको दुइवटा दैलो बनाएका थिए। तिनीहरूले ती कोठाहरू महा पवित्र स्थानको प्रवेश-द्वारमा लगाएका थिए। दैलोको चारैतिरको चौखट पाँचवटा बाहुले बनाइएको थियो। ३२तिनीहरूले दुइवटा दैलो भद्राक्ष काठको बनाएका थिए। कर्मीहरूले दैलोमा करूब स्वर्गदूत, ताडको रुख अनि फूलहरू चित्र अङ्कित गरेका थिए। तब तिनीहरूले दैलोलाई सुनले ढाके।

३३तिनीहरूले प्रवेश-द्वारदेखि मुख्य कोठासम्म पनि दैलो बनाएका थिए। तिनीहरूले एउटा चारकुने दैलोको चौखट बनाउनमा भद्राक्षको काठ उपयोग गरे। ३४तब तिनीहरूले ती दैलोहरू बनाउनमा सल्लाको काठ उपयोग गरे। त्यहाँ दुइवटा दैलाहरू थिए। प्रत्येक दैलोको दुइवटा मोडहरू थिए। ३५तिनीहरूले दैलाहरूमा करूब स्वर्गदूत, ताडको रुख अनि फूलहरूको चित्रले सजाएका थिए। तब तिनीहरूले तिनलाई सुनले ढाकेका थिए।

३६तब तिनीहरूले भित्री आँगन बनाए। त्यस आँगनको वरिपरि भित्ता बनाए। प्रत्येक भित्ता तीन लहर काटेको ढुङ्गा अनि एक लहर धूपीको काठद्वारा बनाइएको थियो।

३७तिनीहरूले मन्दिरको निर्माण कार्य वर्षको दोस्रो महीना जिबमैनामा शुरु गरेका थिए। इन्ज्राएलका राजाको रुपमा सुलेमानको चौथो वर्ष बिताएका थिए। ३८मन्दिर वर्षको आठौँ महीना बूलमा पूरा भयो। यो समय

सुलेमानले जनगण माथि शासन गरेको एघारौँ वर्ष थियो। मन्दिरको निर्माण कार्य पूरा हुनमा सात वर्ष लाग्यो। मन्दिरको निर्माण योजना अनुरूप नै भयो।

सुलेमानको महलको

७ राजा सुलेमानले आफ्नो लागि एउटा महल बनाए। उसको महल बनाउनका लागि यसलाई १३ वर्ष लाग्यो। २उनले “लबानोनको वन” नाउँ भएको भवन बनाए। यो १०० हात लामो, ५० हात चौडा अनि ३० हात अग्लो थियो। यसमा चार लहर देवदारका खाम्बाहरू थिए। प्रत्येक खाम्बाको माथि देवदारको मुकुट थियो। ३खाम्बाहरूको लहरमाथि देवदारका दलमीहरू थिए। तिनीहरूले देवदारको दलमीहरूको माथि छानाका लागि देवदारको तख्ता ठोकेका थिए। खाम्बाको प्रत्येक खण्डमा १५ वटा दलमीहरू थिए। सब जम्मा ४५ वटा दलमीहरू त्यहाँ थिए। ४त्यहाँ तीनलहर एकाअर्कामा फर्किएका ढोकाहरू थिए। ५प्रत्येक छेऊमा तीनवटा दैलाहरू थिए। सबै ढोकाहरू अनि चौखटहरू चारकुने थिए।

६सुलेमानले “खाम्बाहरूद्वारा मण्डप” पनि बनाए। यो ५० हात लामो अनि ३० हात चौडा थियो। द्वार मण्डपको अघि खाम्बाहरूमा आधारित छानो थियो।

७सुलेमानले एउटा सिंहासन कक्ष पनि बनाए जहाँ तिनी जनगणलाई न्याय दिने गर्दथे। उनले त्यसको नाउँ “न्यायको कक्ष” राखेका थिए। त्यो कोठा भुइँदेखि छानासम्म देवदारको काठ ठोकिएको थियो।

८सुलेमान बस्ने महल न्यायको कक्षको भित्र थियो। यो महल न्यायको कक्ष जस्तै बनाइएको थियो। उनले यस्तै प्रकारको घर आफ्नी पत्नी, मिश्रका राजाकी छोरीका लागि बनाएका थिए।

९यी सबै भवनहरू बहुमूल्य ढुङ्गाका टुक्राद्वारा बनाइएका थिए। यी ढुङ्गाहरू आरा द्वारा चाहिएको आकारमा काटिएका थिए। तिनीहरू अघि अनि पछि काटिएका थिए। यी बहुमूल्य ढुङ्गाहरू जगदेखि भित्ताको माथिल्लो तहसम्म लगाइएका थिए। आँगनको वरिपरिको भित्तासम्म बहुमूल्य ढुङ्गाका टुक्राद्वारा बनाइएका थिए। १०जग ठूला-ठूला बहुमूल्य ढुङ्गाहरूद्वारा स्थापित गरिएको थियो। केही ढुङ्गाहरू १० हात लामा अनि अरु ८ हात लामा थिए। ११यी ढुङ्गाहरूको माथि अरु बहुमूल्य ढुङ्गाहरू अनि देवदारका बलाहरू थिए। १२महलको आँगन, मन्दिरको आँगन अनि मन्दिरको मण्डपको वरिपरि भित्ताहरू थिए। ती भित्ताहरू तीन लहर ढुङ्गा अनि एक लहर देवदारका काठद्वारा मन्दिर निर्मित थियो।

१३राजा सुलेमानले हीराम नाउँ भएको मानिसलाई एउटा सन्देश सोरमा पठाए। सुलेमानले हीरामलाई यरुशलेम बोलाए। १४हीरामकी आमा नप्ताली कुल समूहको इन्ज्राएली थिईन। उनका मृत पिता सोरका थिए। हीराम

काँसाका जिनिसहरू बनाउँथे। तिनी धेरै नै कुशल अनि अनुभवी कारीगर थिए। यसै कारण राजा सुलेमानले आउने निम्तो पठाए अनि हीरामले स्वीकार गरे। यसकारण राजा सुलेमानले हीरामलाई काँसाको कामको प्रमुख बनाए। हीरामले काँसाद्वारा बनिने सबै जिनिसहरू बनाए।

१५हीरामले काँसाका दुइवटा खाम्बा बनाए। प्रत्येक खाम्बा १८ हात लामो अनि १२ हात गोलो थियो। खाम्बाहरू खोक्रा थिए अनि धातु तीन इञ्च* मोटो थियो। १६हीरामले दुइवटा काँसाका मुकुटहरू पनि बनाए जो ५ हात अग्ला थिए। हीरामले ती मुकुटहरू खाम्बाको माथि राखे। १७तब उनले जालीहरू मुकुटहरू ढाक्न साङ्गलीहरू बनाए। उसले प्रत्येक मुकुटमाथि सातवटा राखे। १८त्यसपछि उनले दारीम जस्तै देखिने दुइ लहर अलंकरण बनाए। तिनीहरूले खाम्बाहरूको माथि मुकुटलाई ढाक्नका लागि प्रत्येक खाम्बाको जाली माथि ती काँसाका दारीमलाई सजाए। १९खाम्बामाथि स्थापित गरिएका खाँबोहरू ५ हात अग्लो थिए त्यो फूलहरू भन्ने देखिन्थे। २०मुकुटहरू खाम्बाहरूमाथि राखिएका थिए। तिनीहरू सबै बटुका जस्तो जालीको माथि थिए। त्यस ठाउँमा प्रत्येक मुकुट वरिपरि २०० वटा दारीमहरू लहरहरू सजाएका थिए। २१हीरामले ती दुइ काँसाका खाम्बाहरूलाई मन्दिरको मण्डपमा स्थापित गरेका थिए। एउटा खाँबो प्रवेश-द्वारको दक्षिणतिर अनि अर्को उत्तरतिर गाडिएको थियो। दक्षिणको खाँबोको नाउँ याकीन राखियो। उत्तरको खाम्बाको नाउँ बोआज राखियो। २२तिनीहरू फूल अकारका मुकुटहरूलाई खाम्बाहरूको माथि राखे। यस प्रकार दुइवटा खाम्बाको काम सिध्याइएको थियो।

२३तब हीरामले काँसाको गोलो खडकुँलो बनाए। तिनीहरूले त्यस खडकुँलोको नाउँ “समुद्र” राखे। भाँडो ३० हात गोलो थियो। यो १० हात चौडा अनि ५ हात गहिरो थियो। २४खडकुण्डो (द्याम्पाको) बाहिरी छेउमा एउटा घेरा थियो। घेराको किनारमा भाँडोको वरिपरि काँसाको लौकाहरूको दुइ लहर थियो। काँसाका लौकाहरू भाँडोको चारैतिर जो राखिए एक टुक्रा घ्याम्पा सँग थियो। २५भाँडो १२ वटा काँसाका साँढेहरूमाथि राखिएको थियो। सबै १२ वटा साँढेहरू भाँडोको बाहिर हेरिरहेका थिए। तीनवटाले उत्तर तिर हेरेका थिए, तीनवटा पूर्व, तीनवटा दक्षिण अनि तीनवटा पश्चिमतिर हेरेका थिए। २६भाँडोको मोटाइ एक बित्ता मोटो थियो। भाँडोको घेरो प्यालाको घेरो अथवा फूलका पत्रदल जस्तै थियो। भाँडोमा २,००० पाथी* आँटथ्यो।

२७तब हीरामले दशवटा काँसाको ठेलागाडाहरू बनाए। प्रत्येक ४ हात लामो, ४ हात चौडा अनि ३ हात अग्ला थिए। २८ठेलागाडाहरू चौखटमा चारकुने पाटा ठोकेर बनाइएका थिए। २९ती लौका अनि घेराहरूमाथि पाटा अनि चौखटहरूमा काँसाका सिंह, साँढे अनि करूब स्वर्गदूतहरू कुँदिएका थिए माथि अनि तल सिंहहरू र साँढेहरू फूलहरू कुदेर कांसलाई मार्तो तले पिटेर बनाएका थिए। ३०प्रत्येक ठेला-गाडीमा चारवटा काँसाका चक्काहरू धुराहरू समेत थिए। कूनामा ठूलो भाँडोको आधारकालागि काँसाको टेकुआ बनाइएको थियो। टेकुआहरूमा काँसालाई पिटेर बनाइएका फूलका आकारहरू थिए। ३१त्यहाँ बटुकाको मथिल्लो खुल्ला भागको वरिपरिको निम्ति एउटा आधार थियो, आधार एक हात अग्लो अनि व्यासको खोल्ने डेढ हातहरू थिए। ३२चौखटको तल चारवटा चक्काहरू थिए। चक्काहरू, डेढ हात व्यास भएका थिए। चक्काहरूको माथि धुराहरू ठेलागाडासँग जोडिएको थियो। ३३चक्काहरू रथका चक्काहरू जस्तै थिए। चक्काको जम्मै जिनिस-धुरी, घेरो, डन्डीहरू तथा धुराहरू काँसाको बनाइएको थियो।

३४प्रत्येक ठेलागाडाको चार कुनामा चारवटा आधारहरू थिए। तिनीहरू सबै ठेलागाडासँग जोडिएका थिए। ३५प्रत्येक ठेला गाडाकोमाथि वरिपरि आधा हात अग्लो गोलो घेरा थियो। त्यसलाई एउटै बनाउनलाई त्यो त्यसका आधारहरूसित जोडिएको थियो। ३६ठेलागाडाको बगल अनि चौखटमा करूब स्वर्गदूतहरू, सिंह अनि ताडको रुखहरूको काँसाको चित्रहरू थिए। यी चित्रहरू ठेलागाडीको सबै ठाउँमा अंकित गरिएका थिए जहाँ-जहाँ कोठाहरू थिए। ठेलागाडाको वरिपरि भएको चौखटमा फूलहरूका नक्सा कुँदिएका थिए। ३७हीरामले एकै प्रकारका दशवटा ठेलागाडाहरू बनाए। प्रत्येक गाडा गलेको काँसाबाट अनि ढालेरे बनाएको थियो। यसकारण सबै गाडाहरू एउटै नाप अनि आकारमा बनाएको थियो।

३८हीरामले दशवटा बटुकाहरू पनि बनाए। दशवटा ठेलागाडा मध्ये प्रत्येकका लागि एउटा बटुको थियो। प्रत्येक बटुको चार हात चौडा थियो। बटुकोमा लगभग ४० पाथी क्षमता थियो। ३९हीरामले मन्दिरको दक्षिणतिर पाँचवटा अनि उत्तरतिर अरु पाँचवटा ठेलागाडीहरू स्थापित गरेका थिए। ४०-४५हीरामले भाँडाहरू, बेल्टा अनि स साना बटुकाहरू बनाए। हीरामले सबै जिनिसहरू राजा सुलेमानले मागे अनुसार बनाए। परमप्रभुकोको मन्दिरका लागि हीरामले बनाएका सामानहरूको सूची यस्तो छ:

- २ खाम्बाहरू खाम्बाहरूको माथि बटुका जस्ता
- २ मुकुटहरू वरिपरि ढाक्ने
- २ जालीहरू दुइवटा जालीका लागि

३ इञ्च अर्थात चार अङ्गुल!

२,००० पाथी अर्थात ११,००० गैलन!

४०० वटा दारीमहरू। खाम्बाहरूको माथि दुइवटा बटुकाहरूलाई ढाक्ने प्रत्येक जालीका दुइलहर दारीमहरू थिए।

प्रत्येक ठेलागाडामा बटुका भएको दशवटा ठेलागाडाहरू। तल बाह्रवटा साढेहरू माथि ठूलो भाँडो। भाँडाहरू, स-साना बेल्चाहरू, स साना बटुकाहरू अनि सबै भाँडाकूडाहरू परमप्रभुको मन्दिरकालागि।

हीरामले यी सबै सामानहरू राजा सुलेमानले चाहे अनुसार नै बनाए। तिनीहरू सबै पालिस लगाएको काँसाका बनाइएका थिए। ४६-४७ सुलेमानले यी चीजहरू बनाउनमा उपयोग गरिएको काँसा कहिले पनि जोखेनन्। जोख्नु उचित थिएन। यस कारण काँसाको सम्पूर्ण ओजन थाह भएन। राजाले यी चीजहरू सुक्कोत र शरतानबीच यर्दन नदीको छेउमा बनाउने आदेश दिएका थिए। तिनीहरूले यी जिनिहरू काँसा गलाएर अनि भूईँमा बनाइएको सँचोमा ढालेर बनाए।

४८-५० सुलेमानले धेरै सुनका सामानहरू मन्दिरका लागि बनाउने आदेश पनि दिए। सुलेमानले मन्दिरका लागि सुनद्वारा बनाउन लगाएका सामानहरू यी हुन्:

सुनको वेदी; सुनलो टेबल (परमेश्वरलाई चढाइएको विशेष रोटी यस यहाँ राखिन्थ्यो।)

सुनको सामादान (महापवित्र स्थानको अघि उत्तरतिर पाँचवटा अनि दक्षिणतिर पाँचवटा थिए);

सुनका फूलहरू, दियोहरू अनि चिम्टाहरू;

शुद्ध सुनका कचौराहरू, बाती छिमल्ले कैचीहरू, स-साना कचौराहरू, थालहरू अनि कोइला बोक्ने धूपौराहरू; मुख्य कक्षका दैलाहरूका लागि तथा भित्री कोठा (अति पवित्रस्थल) को दैलाहरूका लागि सुनका कब्जाहरू बनाए।

५१ यस प्रकार राजा सुलेमानले परमप्रभुको मन्दिरका लागि आफूले चाहे अनुरूप काम पूरा गरे। तब राजा सुलेमानले ती सबै जिनिहरू जम्मा गरे जो उनका पिता दाऊदले यस उद्देश्यका लागि जोगाएर राखेका थिए। उनले यी चिजहरू मन्दिरमा ल्याए। उनले चाँदी र सुन परमप्रभुको मन्दिरको भण्डारमा थन्काए।

मन्दिरमा करारको सन्दूक

त्यसपछि राजा सुलेमानले इस्राएलका बूढा-प्रधानहरू, विभिन्न कुल-वंशका प्रमुखहरू, र इस्राएलका कुल-वंशहरूका अगुवाहरूलाई बोलाए। उनले तिनीहरूलाई यरुशलेममा आउने आदेश दिए। सुलेमानले परमप्रभुको करारको सन्दूकलाई दाऊदको शहरबाट जसलाई सियोन पनि भनिन्थ्यो, ल्याउन चाहन्थे। र यसकारण सबै

इस्राएलका मानिसहरू वर्षको सातौँ महीनामा त्यसको महीनाको चाडको समयमा मानिसहरू सुलेमानसित भेला हुन्थे।

इस्राएलका सबै बूढा प्रधानहरू त्यस ठाउँमा पुगे। तब पूजाहारीहरूले पवित्र सन्दूक उठाए। ४ तिनीहरूले भेट हुने पाल अनि पालमा रहेका सबै पवित्र चीज-बीजहरू समेत परमप्रभुको पवित्र सन्दूक सित बोके। लेवीकुहरूले यी सामानहरू बोक्नमा पूजाहारीलाई सघाए। ५ राजा सुलेमान अनि इस्राएलका सारा समुदाय करारको सम्झौता सन्दूक अघि भेला भए। तिनीहरूले धेरै बलिहरू चढाए। तिनीहरूले यति धेरै भेडाहरू अनि पशुहरू मारे, कुनै मानिसले गन्ती गर्न सकेन। ६ तब पूजाहारीहरूले परमप्रभुको करारको सन्दूकलाई यथा स्थानमा स्थापित गरे। यो ठाउँ मन्दिरमा महा पवित्र स्थानको भित्र थियो। करारको सन्दूकलाई करूब स्वर्गदूतहरूको पखेटको तल स्थापित गरियो। ७ करूब स्वर्गदूतहरूका पखेटा पवित्र सन्दूक माथि फिँजिएका थिए। तिनीहरूले पवित्र सन्दूक अनि यसको खाम्बाहरूलाई ढाकि दिए। ८ यी थाम्ने खाम्बाहरू धेरै लामा थिए। अति पवित्र स्थानको अघि उभिने कुनै मानिसले खाम्बाहरूको छेउ देख्न सकथ्यो। तर बाहिरबाट कुनैपनि मानिसले तिनीहरूलाई देख्न सक्दैन थिए। खाम्बाहरू आज पनि त्यहाँ छन्। ९ पवित्र सन्दूक भित्र मात्र दुइवटा दुङ्गाका पाटीहरू थिए। यी पाटीहरू तिनै थिए जसलाई मोशाले होरेब नाउँ भएको ठाउँमा पवित्र सन्दूकभित्र राखेका थिए। होरेब त्यो ठाउँ थियो जहाँ परमप्रभुले इस्राएलका मानिसहरूसँग तिनीहरू मिश्रबाट बाहिर निस्केपछि करार-बन्धन गरेका थिए।

१० पूजाहारीहरूले पवित्र सन्दूकलाई अति पवित्र स्थानमा स्थापित गरे। जब पूजाहारीहरू पवित्र स्थानबाट बाहिर आए, परमेश्वरको मन्दिरमा बादल भरियो। ११ पूजाहारीहरूले आफ्नो काम निरन्तर गर्न सकेनन किनभने मन्दिर परमेश्वरको महिमाले भरियो। १२ तब सुलेमानले भने:

“परमप्रभुले अकाशमा चम्काउँन घाम बनाउनुभयो, तर उहाँले कालो बादलमा बस्न मन पराउनुभयो।

१३ मैले तिम्नो लागि अचम्मको मन्दिर बनाएँ एउटा ठाउँ जहाँ तिमी सँधै बस्ने छौ।”

१४ इस्राएलका सबै मानिसहरू त्यहाँ उभिएका थिए। यसर्थ राजा सुलेमान तिनीहरूतिर फर्किए अनि परमेश्वरलाई तिनीहरूका लागि आशीर्वाद दिने बिन्ती गरे।

१५ तब राजा सुलेमानले भने, “परमप्रभु इस्राएलका परमेश्वरको प्रशंसा होस्। उहाँले परमप्रभुले भन्नुभयो उहाँले मेरो पितासँग प्रतिज्ञा गर्नु भएको पूरा गर्नु भयो।

१६ मैले इस्राएलका मानिसहरूलाई मिश्रबाट ल्याएको दिनदेखि अहिले सम्म मेरै सत्कारमा मन्दिर निर्माण

गर्नका लागि इस्त्राएलको परिवार समूहहरूबाट कुनै शहरलाई छानेको थिइन। तर इस्त्राएलका मानिसहरूमाथि शासन गर्नका लागि मैले दाऊदलाई मन पराएको छु।

१७“मेरा पिता दाऊदले परमप्रभु इस्त्राएलका परमेश्वरको सत्कार गर्नका लागि एउटा मन्दिर बनाउन साह्रै नै चाहेका थिए। १८तर परमप्रभुले मेरा पिता दाऊदलाई भन्नु भएको थियो, ‘म जान्दछु, मेरो सत्कारका लागि तिमी एउटा मन्दिर बनाउन साह्रै नै इच्छुक छौ, अनि यो राम्रो कार्य हो, तिमी मेरो मन्दिर बनाउन चाहन्छौ। १९तर तिमी नै त्यो मानिस होइनौ जसलाई मैले मन्दिर बनाउनका लागि रोजेको छु। तिम्रो छोराले मेरो मन्दिर बनाउने छ।’

२०“यसकारण परमप्रभुले त्यो प्रतिज्ञा पूरा गर्नु भएको छ, जो उहाँले दिनुभएको थियो। अहिले म मेरा पिता दाऊदको ठाउँमा राजा छुँ। अब म परमप्रभुले भन्नुभए जस्तै इस्त्राएलका मानिसहरू माथि शासन गर्ने छुँ। परमप्रभु इस्त्राएलका परमेश्वरको लागि मैले मन्दिरको निर्माण गरेँ। २१मैले मन्दिरमा पवित्र सन्दूकका लागि एउटा ठाउँ बनाएँ। पवित्र सन्दूकभित्र परमप्रभुले हाम्रा पुर्खाहरूसित गर्नुभएको करार-पत्र छ। परमप्रभुले जब करार गर्नुभयो तब उहाँले हाम्रा पुर्खाहरूलाई मिश्रबाट बाहिर निकाल्नु भयो।”

२२तब सुलेमान परमप्रभुको वेदी अघि उभिए। सबै मानिसहरू उनको अघि उभिएका थिए। राजा सुलेमानले आफ्नाले हात फिँजाए अनि अकाशतिर हेरेर। २३उनले भने:

“परमप्रभु, इस्त्राएलका परमेश्वर, अकाश अथवा धरतीमा तपाईं जस्तो अरु कुनै परमेश्वर छैन। तपाईंले आफ्ना भक्तहरूसँग करार गर्नुभएको छ किनभने तपाईं उनीहरूलाई प्रेम गर्नु हुन्छ तपाईं आफ्नो वचनलाई पूरा गर्नुहुन्छ तपाईं तपाईंको अनुसरण गर्ने मानिसहरूका लागि दयालु अनि साँचो हुनुहुन्छ। २४तपाईंले आफ्ना सेवक, मेरा पिता दाऊदसँग प्रतिज्ञा गर्नु भएको थियो तपाईंले आफ्नो प्रतिज्ञा पूरा गर्नुभयो तपाईंले प्रतिज्ञा आफ्नै मुखबाट गर्नु भएको थियो। अनि आफ्नो विशाल शक्तिको बलमा तपाईंले आफ्नो प्रतिज्ञालाई आज सत्य साबित गर्नुभयो। २५अब, हे परमप्रभु, इस्त्राएलका परमेश्वर, तपाईंले आफ्ना सेवक तथा मेरा पिता दाऊदसँग गरेको अर्को प्रतिज्ञा पूरा गर्नुहोस्। तपाईंले भन्नुभएको थियो, ‘दाऊद, तिम्रा छोराहरूले ध्यानसँग मेरा आज्ञा पालन गरून् जसरी तिमीले गरेका थियौ। यदि तिनीहरूले यसो गरे भने तिम्रा वंशबाट कसैले सँधै नै इस्त्राएलका मानिसहरूमाथि शासन गर्ने छ।’ २६अनि फेरि, हे, परमप्रभु इस्त्राएलका परमेश्वर, म तपाईंलाई मेरा पितासँग गरेको प्रतिज्ञालाई निरन्तर राख्न अनुरोध गर्दछु।

२७“तर, मेरा परमेश्वर! तपाईं साँच्चै पृथ्वीमाथि

बस्न गर्नु हुन्छ? सम्पूर्ण अकाश अनि स्वर्गको सर्वोच्च स्थानले पनि तपाईंलाई राख्न सक्दैन। तब मैले बनाएको यस घरले तपाईंलाई कसरी राख्न सक्छ? २८तर कृपया मेरा प्रार्थना अनि मेरो अनुरोध सुनी दिनुहोस्। म तपाईंको सेवक हूँ अनि तपाईं मेरो परमेश्वर हुनुहुन्छ। मेरो यो प्रार्थना सुनीदिनु होस्। आज तपाईंसँग प्रार्थना गरिरहेको छु। २९विगतमा तपाईंले भन्नु भएको थियो, ‘मेरो सत्कार गरिनेछ।’ यस कारण यस मन्दिरलाई रत-दिन हेर्नुहोस्। यस मन्दिरमा गरेको प्रार्थना सुनीदिनुहोस्। ३०परमप्रभु, म अनि तपाईंका मानिसहरू यस ठाउँमा आउने छौँ अनि तपाईंमा प्रार्थना गर्ने छौँ। कृपया प्रार्थनासुनी दिनुहोस्! हामी जान्दछौँ, तपाईं स्वर्गमा बस्नु हुन्छ। हामी हाम्रो प्रार्थना सुनीदिने अनि हामीलाई क्षमा गर्न अनुरोध गर्दछौँ।

३१“यदि एउटा मानिसले अर्को व्यक्तिको विरुद्ध पापहरू गःयो भने, उसलाई यहाँ वेदीमा ल्याइन्छ। यदि त्यो मानिस दोषी छैन भने, तब उसले उसलाई निर्दोष छु भनि शपथ खान लगाउनेछु। ३२तब स्वर्गमा उसलाई सुन्नुहोस् अनि उसप्रति न्याय गर्नुहोस्। यदि मानिस दोषी छ भने उसलाई कृपा गरेर दोषी देखाउनुहोस्। अनि यदि मानिस निर्दोष छ भने कृपया उसलाई निर्दोष भएको देखाउनु होस्।

३३“कहिले काँही तपाईंका मानिसहरूले तपाईंको विरुद्धमा पाप कार्य गरे भने उनका शत्रुहरूले उनीहरूलाई परास्त गर्छन्। तब मानिसहरू तपाईंतिर फर्किन्छन् अनि तपाईंमा प्रार्थना गर्नेछन्। मानिसहरूले यस मन्दिरमा नै तपाईंको प्रार्थना गर्नेछन्। ३४कृपया उनीहरूलाई स्वर्गबाट सुनि दिनुहोस्। तपाईंको मानिसहरूको पापलाई क्षमा गरि दिनुहोस् अनि तिनीहरूलाई आफ्नो धरती फेरि प्राप्त गर्न दिनुहोस्। तपाईंले यो धरती उनका पुर्खाहरूलाई दिनु भएको थियो।

३५“कहिले काँही तिनीहरू तपाईंको विरुद्धमा पापकार्य गर्छन् अनि तपाईंले तिनीहरूको धरतीमा पानी पर्न नै बन्द गरी दिनुहुन्छ। तब तिनी यस ठाउँतिर फर्केर प्रार्थना गर्नेछन् अनि तपाईंको नाउँको स्तुति गर्नेछन्। तपाईंले तिनीहरूलाई दुःख दिनुहुन्छ अनि तिनीहरू आफ्नो पाप कार्यका लागि अफशोच गर्नेछन्। ३६यसर्थ कृपया स्वर्गमा नै तिनीहरूको प्रार्थना सुनि दिनुहोस्। तब हाम्रो पाप क्षमा गर्नुहोस्। मानिसहरूलाई सही बाटोमा हिँड्ने ज्ञान दिनुहोस्। तब, हे परमप्रभु तिनीहरूलाई दिएको धरतीमा पानी पार्नुहोस्।

३७“धरती साह्रै नै सुख्खा हुनसक्छ अनि यसमा कुनै अन्न उम्रिने छैन। अथवा जनसाधारणमा महामारी फिँजिन सक्छ। हुन सक्छ, फल्दै गरेको सबै अन्नहरू कीराहरूद्वारा नष्ट हुनेछ। हाम्रा मानिसमाथि केही शहरहरूमा तिनका शत्रुहरूद्वारा आक्रमण हुनेछ। अथवा हाम्रा धेरै मानिसहरू बीमार हुनेछन्। ३८जब यस मध्ये कुनै एउटा घटछ

अनि जब एउटा व्यक्ति अथवा इस्त्राएलीहरूले तिनीहरूको पापहरूको क्षमा माग्नु छ अनि तिनीहरूले यस मन्दिरबाट तपाईंको हात उठाउँछु। ३६ तपाईंले आफ्नो वासस्थान स्वर्गबाट कृपया उसको प्रार्थना सुनिदिनु होस्। मानिसहरूको मनभित्रके छ। तपाईंले मात्र जान्नुहुन्छ। यसकारण प्रत्येक मानिससित उसले गरेका कार्य अनुसार व्यवहार गर्नुहोस्। ४० यस्तो गरी दिनु होस् जसले गर्दा तपाईंका मानिसहरू जतिञ्जेलस बाच्ने छन् त्यतिञ्जेल डराउने गर्नेछन्, जबसम्म तपाईंले हाम्रा जो पिता-पुर्खाहरूलाई दिनभएको भूमिमा तिनीहरूलाई बस्न दिनु हुनेछ।

४१-४२ "अरु ठाउँका मानिसहरूले तपाईंको महानता र क्षमताको विषयमा सुन्नेछन्। तिनीहरू टाढा-टाढाबाट यस मन्दिरमा प्रार्थना गर्न आउने छन्। ४३ स्वर्गको आफ्नै वासस्थानबाट तिनीहरूको प्रार्थना सुनि दिनुहोस्। कृपया अरु ठाउँका मानिसहरूले भनेको कुरा विचार गरिदिनुहोस्। तब ती मानिसहरू डराउने छन अनि इस्त्राएलका मानिस सरह तपाईंको आदर गर्नेछन्। तब सबै ठाउँका मानिसहरूले जान्नेछन्, मैले तपाईंको सम्मानमा यो मन्दिर बनाएँ।

४४ "कहिले-कहिले तपाईं आफ्ना भक्तजनलाई तिनीहरूका शत्रुहरूको विरुद्धमा युद्ध गर्ने आदेश दिनुहुन्छ। तब तपाईंका मानिसहरू यस शहरतिर बढ्ने छन् जुन तपाईंले चुन्नुभएको थियो अनि मैले तपाईंको सम्मानमा यस मन्दिरको निर्माण गरेको छु। तिनीहरू तपाईंमा प्रार्थना गर्नेछन्। ४५ त्यस समयमा स्वर्गको आफ्नै वासस्थानबाट तिनीहरूको प्रार्थना सुनि दिनुहोस् अनि तिनीहरूलाई सहायता गर्नुहोस्।

४६ "तपाईंका मानिसहरूले तपाईंका विरुद्धमा पाप गर्नेछन्। म यो जान्दछु किनभने प्रत्येक मानिसले पाप गर्छ। तब तिनीहरूसँग तपाईं क्रोधित हुनुहुनेछ र तपाईंको क्रोधद्वारा। तपाईंले तिनका शत्रुहरूलाई तिनीहरूमाथि विजय हासिल गराउनु हुनेछ। तिनीहरूका शत्रुहरूले तिनीहरूलाई बन्दी बनाउने छन् अनि टाढा नजीक कतै अर्को जग्गामा राख्नेछन्। ४७ त्यस टाढाको ठाउँमा तपाईंका मानिसहरूले के भयो भनी सोच्ने छन्। आफ्नो पाप कार्यका लागि तिनीहरू क्षमा-याचना गर्नेछन् अनि तपाईंमा प्रार्थना गर्नेछन्। तिनीहरू भन्ने छन्, 'हामीले पाप गरेका छौं अनि भूल गरेका छौं।' ४८ तिनीहरू ती टाढा ठाउँमा कैदीहरू हुनेछन्। तर यदि तिनीहरू कैदीमा हुदा सम्पूर्ण हृदयले तपाईं कहाँ आउँछन् अनि तिनीहरू तपाईंले भूमिलाई हेर्दै प्रार्थना गर्छ जुन तपाईंले तिनीहरूका पिता-पूर्खालाई दिनु भएको थियो। यस शहरलाई तपाईंले चुन्नु भएको थियो अनि यो मन्दिर तर्फ जुन मैले तपाईंको सम्मान मा बनाए। ४९ तपाईंले तिनीहरूलाई तपाईंको निवास स्थान स्वर्गबाट सुनि दिनुहोस् अनि तिनीहरूसित राम्रो व्यवहार गर्नुहोस्। ५० तपाईंका मानिसहरूका सबै पाप क्षमा गरिदिनुहोस्।

अनि तपाईंको विरुद्धमा गरेको पाप क्षमादान दिनुहोस्। तिनीहरूका शत्रुहरूलाई तिनीहरूप्रति दयालु बनाइ दिनु होस्। ५१ सम्भन्ना रहोस, तिनीहरू तपाईंकै जाति हुन। सम्भन्ना रहोस, तिनीहरूलाई तपाईंले नै मिश्रबाट ल्याउनु भएको हो। यसो गरेर तिनीहरूलाई तपाईंले बलेको आगोबाट बचाउनु भएको थियो।

५२ "हे परमप्रभु परमेश्वर, कृपया मेरो प्रार्थना सुनिदिनु होस् अनि इस्त्राएलका आफ्ना मानिसहरूको प्रार्थना सुनिदिनु होस्। तिनीहरूको प्रार्थना कुनै पनि बेला सुनिदिनुहोस् जब तिनीहरू सहायताका लागि तपाईंसँग बिन्ती गर्छन्। ५३ तपाईंले तिनीहरूलाई पृथ्वीका सबै मानिसहरूबाट आफ्ना विशेष मानिसहरूको रूपमा चुन्नुभएको छ। परमप्रभु तपाईंले हाम्रो लागि यस्तो गर्नेछु भनी वचन दिनुभएको थियो। तपाईंले आफ्नो सेवक मोशालाई मिश्रबाट हाम्रा पुर्खाहरूलाई ल्याउनमा प्रयोग भएको थियो।"

५४ सुलेमानले परमेश्वरसँग त्यो प्रार्थना गरे। उनले वेदीको अघि घुँडा टेकेका थिए। सुलेमानले आफ्नो पाखुरा स्वर्गतिर उठाएर प्रार्थना गरे। तब सुलेमानले प्रार्थना सिध्याए अनि उभिए। ५५ तब उनले परमेश्वरसँग ठूलो स्वरमा इस्त्राएलका मानिसहरूलाई आशीष दिने बिन्ती गरे। सुलेमानले भने:

५६ "परमेश्वरको स्तुति गर! उहाँले इस्त्राएलका आफ्ना मानिसहरूलाई शान्ति दिने प्रतिज्ञा गर्नुभएको छ। अनि उहाँले हामीलाई शान्ति दिनुभएको छ! परमप्रभुले आफ्नो सेवक मोशालाई प्रयोग गर्नु भएको थियो अनि इस्त्राएलका मानिसहरूलाई धेरै राम्रा-राम्रा प्रतिज्ञा गर्नु भएको थियो। अनि परमप्रभुले आफ्नो प्रत्येक प्रतिज्ञालाई पूरा गर्नु भएको छ! ५७ म प्रार्थनागर्छु, परमेश्वर सँधै हामीसँग हुनुहुनेछ जसरी उहाँ हाम्रा पुर्खाहरूसँग हुनुहुन्थ्यो। म प्रार्थनागर्छु, परमप्रभुले कहिलेपनि हामीलाई छोड्नुहुनेछैन। ५८ म प्रार्थनागर्छु हामी उहाँतिर फर्कनेछौं अनि उहाँको अनुसरण गर्नेछौं। तब हामी ती सबै ऐन, निर्णय र आदेशहरू पालन गर्ने छौं जो उहाँले हाम्रा पुर्खाहरूलाई दिनुभएको थियो। ५९ म आशा गर्छु, हाम्रा परमप्रभुले सँधै नै यो प्रार्थना सम्भन्ना गर्नुहुनेछ जुन मैले चढाएको छु। म प्रार्थना गर्छु, परमप्रभुले आफ्नो सेवक राजा अनि इस्त्राएलका मानिसहरूका लागि यी सबै कामहरू गर्नुहुनेछ। म प्रार्थना गर्छु उहाँले यो काम प्रत्येक दिन गर्नु हुनेछ। ६० (जब परमप्रभुले यी कार्यहरू गर्नु हुनेछ।) तब संसारका सबै मानिसहरूले जान्नेछन हाम्रा परमप्रभु नै सत्य परमेश्वर हुन हुन्छ। ६१ सबै मानिसहरूले परमप्रभु हाम्रा परमेश्वर प्रति भक्त र सत्य हुनुपर्छ। तिमीले सँधै नै उहाँको विधि-विधान र आदेशहरू अनुसरण र पालन गर्नुपर्छ। तिमीले भविष्यमा पनि नियमित रूपमा नियम पालन गर्नुपर्छ जस्तो अहिले गर्दैछौं।"

६२तब राजा सुलेमान अनि इस्त्राएलका सबै मानिसहरूले उनीसँगै परमप्रभुलाई बलि चढाए। ६३सुलेमानले २२,००० सँढे अनि १,२०,००० भेडाहरू बलि चढाए। यी सबै मेलबलि भेंट बलि थिए। यस प्रकार इस्त्राएलका राजा अनि मानिसहरूले परमप्रभुलाई मन्दिर समर्पण गरेर।

६४त्यस दिन राजा सुलेमानले मन्दिर अधिको आंगन पनि समर्पण गरे। उनले होमबलि, अन्नबलि अनि पशुहरूको बोसो चढाए जुन मेलबलि समर्पण थियो। राजा सुलेमानले यी बलि अनि भेंटीहरू आंगनमा चढाए। उनले यसो गरे किनभने भित्र परमप्रभुको अघि बनाइएको काँसाको वेदीमा यी सबै चीजहरू अटाउँदैन थियो।

६५यसकारण यस प्रकार राजा सुलेमान अनि इस्त्राएलका सबै मानिसहरूले त्यस समयमा चाड मनाए। सम्पूर्ण इस्त्राएलीहरू उत्तरमा हमात पासदेखि मिश्र नदीको सीमानाहरूसम्म त्यहाँ थिए। त्यहाँ एउटा ठूलो मानिसहरूको भिड थियो। तिनीहरू परमप्रभुको सामुने जम्मा भएका थिए। तब तिनीहरू अर्धै सात दिनसम्म त्यहाँ बसे। तिनीहरूले सबैजम्मा १४ दिन चाड मनाए। ६६अर्को दिन सुलेमानले मानिसहरूलाई घर फर्किने आदेश दिए। तिनीहरू सबैले राजालाई धन्यवाद दिए अनि सबै खुशी मनाउँदै घर फर्किए। तिनीहरू खुशी थिए किनभने परमप्रभुले उहाँको सेवक दाऊद र इस्त्राएलका सबै मानिसहरूका निम्ति यी सबै राम्रो कार्यहरू गर्नु भएको थियो।

परमेश्वर सुलेमानकहाँ फेरि आउँनु हुन्छ

९ यस प्रकार सुलेमानले परमप्रभुको मन्दिर अनि आफ्नो महलको निर्माण कार्य पूरा गरे। सुलेमानले ती सबै चीजहरू बनाए जो उनी बनाउन चाहन्थे। २तब परमप्रभु सुलेमानको सामु त्यसरी नै फेरि प्रकट हुनु भयो जसरी यस अघि गिबोनमा प्रकट हुन भएको थियो। ३परमप्रभुले उनलाई भन्नुभयो: “मैले तिम्रो प्रार्थना सुनें। मैले ती कुराहरू सुनें जुन तिमिले मलाई गर्ने बिन्ती गरेका थियौ। तिमिले यो मन्दिर बनायौ। अनि मैले यसलाई पवित्र स्थल बनाएँ। यसकारण मेरो त्यहाँ सदा-सर्वदा सत्कार हुनेछ। मैँ यसकोमाथि नजर राख्नेछु अनि यसको विषयमा सँधै विचार राख्ने छु। ४तिमिले मेरो सेवा त्यसरी नै गर जसरी तिम्रा पिता दाऊदले गरेका थिए। उनी असल र इमान्दारी थिए र तिमिले मैले आज्ञा गरेका सबै कुरा मानेर मेरा विधि-विधानहरू पालन गर्ने पर्थ।

५“यदि तिमिले यी सब कामहरू गस्यौ भने मैँ तिम्रो परिवारबाट एक जनालाई सँधै इस्त्राएलको राजा बनाउँनेछु भनी बचन दिन्छु। मैले तिम्रा पिता दाऊदसँग यस्तै प्रतिज्ञा गरेको थिएँ। मैले उनलाई भनेको थिएँ, इस्त्राएलको

शासन तिम्रो उनको सन्तानहरूबाट एक जनाले चलाउने छ। ६तर यदि तिमि अथवा तिम्रा सन्तानले मेरो अनुसरण गर्न छोडेमा अनि नियम र आदेश पालन नगरे जो मैले तिमिलाई दिएको छु अनि यदि तिमिले अर्कै देवताहरूको पूजा र प्रार्थना गर्न थाल्यौ भने, ७तब म इस्त्राएललाई त्यो भूमि छोड्न बाध्य गराउने छु जुन मैले तिनीहरूलाई दिएको थिएँ, अनि त्यो अरु मानिसहरूका लागि इस्त्राएल एउटा उदाहरण हुनेछ। अरु मानिसहरू इस्त्राएलमाथि हाँसो गर्नेछन्। मैले मन्दिरलाई पवित्र बनाएको छु अनि यो त्यो ठाउँ हो जहाँ मानिसहरूले मेरो उपासना गछन् तर यदि तिमिले मेरो अनुसरण गर्दैनौ भने म यसलाई ध्वंस पार्नेछु। ८यो मन्दिर ध्वंस हुनेछु। प्रत्येक मानिस जो यसलाई हेर्नेछ, आश्चर्य चकित हुनेछ। तिनीहरूले सोध्ने छन्, ‘परमप्रभुले यो मन्दिर र भूमि प्रति यस्तो भयंकर कार्य किन गर्नु भयो?’ ९अरु मानिसहरूले जवाफ दिनेछन्, ‘यस्तो किन भयो भने तिनीहरूले परमप्रभु आफ्नो परमेश्वरलाई त्यागेका थिए। उनले आफ्ना पुर्खाहरूलाई मिश्रबाहिर ल्याएका थिए। तर तिनीहरूले अरु नै देवताहरूका अनुसरण गर्ने निर्णय लिए। तिनीहरू ती देवताहरूको पूजा र सेवा गर्न थाले। यसै कारणले गर्दा परमप्रभुले यी सबै नराम्रा कार्यहरू तिनीहरूका लागि गरिदिनु भयो।”

१०परमप्रभुको मन्दिर अनि राजाको महल बनाउनलाई राजा सुलेमानलाई बीस वर्ष लाग्यो। ११अनि बीस वर्षपछि राजा सुलेमानले सोरका राजा हीरामलाई गालीलमा २० वटा शहरहरू दिए। सुलेमानले राजा हीरामलाई यी शहरहरू दिए किनभने हीरामले सुलेमानलाई मन्दिर र महल बनाउनमा सघाउ पुऱ्याएका थिए। हीरामले सुलेमानलाई सबै धूपी र सल्लाका रुख अनि सुन दिएका थिए जो सुलेमानले मागेका थिए। १२यसर्थ हीरामले सोरबाट शहरहरू हेर्न यात्रा शुरु गरे जो सुलेमानले दिएका थिए। जब उनले ती शहरहरू देखे, उनी खुशी भएनन्। १३उसले राजालाई भने, “मेरा प्रिय भाइ, के यहि शहरहरू तपाईंले दिनु भएको?” राजा हीरामले त्यस क्षेत्रको नाउँ काबूल राखे अनि त्यो क्षेत्रलाई आज पनि काबूल भनिन्छ। १४हीरामले मन्दिर निर्माणमा काम लगाउन राजा सुलेमानलाई १२० तोडा सुन पठाएका थिए।

१५राजा सुलेमानले दासहरूलाई उसको महल र मन्दिर बनाउने काममा बाध्य गराएका थिए। तब उसले ती दासहरूलाई अरु धेरै सामानरू बनाउने काममा लगाए। उनले मिलो निर्माण गरे। उनले यरुशलेमको वरिपरि पर्खाल पनि निर्माण गरे। तब उनले हासोर, मगिदो अनि गेसेर शहरहरू फेरि बनाए।

१६कुनै समय मिश्रका राजाले गेसेर शहर माथि आक्रमण गरेका थिए यसलाई भस्म पारेका थिए।

उनले कनानी मानिसहरूलाई मारे जो त्यहाँ बस्ने गर्दथे। सुलेमानले फिरऊनकी छोरीसँग विवाह गरे। यस कारण फिरऊनले त्यो शहर सुलेमानलाई विवाहको दाइजोको रूपमा दिए। १७सुलेमानले त्यो शहर फेरि बनाए। सुलेमानले तल्लो बेत-हेरोन पनि बनाए। १८राजा सुलेमानले यहूदा मरुभूमिमा बालात र तामार शहर पनि बनाए। १९राजा सुलेमानले ती शहरहरू पनि बनाए जहाँ अन्न र चीजहरू राख्नेगरे अनि उनले आफ्ना रथ अनि घोडाहरूका लागि ठाउँ बनाए। राजा सुलेमानले धेरै चीजहरू बनाए जो उनले यरुशलेम, लबानोन अनि अन्य आफूद्वारा शासित ठाउँहरूमा चाहेका थिए।

२०ती ठाउँहरूमा जो मानिसहरू थिए तिनीहरू इस्त्राएली थिएनन्। ती मानिसहरू एमोरी, हिती, परिज्जी, हिब्बी अनि यबूसी थिए। २१इस्त्राएलीहरू ती मानिसहरूलाई सर्वनाश पार्न योग्य भएनन्। तर सुलेमानले तिनीहरूलाई दासको रूपमा काम गर्न वाध्य गराए। तिनीहरू अबै पनि दास नै छन्। २२सुलेमानले कुनै इस्त्राएलीलाई उनको दास हुन वाध्य गराएनन्। इस्त्राएलका मानिसहरू सैनिक, सरकारी अधिकारीहरू, कप्तान अनि रथका सेनापति र चालक थिए।

२३सुलेमानका योजनाहरूमा ५५० पर्यवेक्षकहरू थिए। तिनीहरू मानिसहरू हर्ताकर्ता थिए जो काम गर्दथे। २४फिरऊनकी छोरी दाऊदको शहरबाट महलमा पुगी जो सुलेमानले उनकै लागि बनाएका थिए। तब उनले मिल्लो निर्माण गरे।

२५सुलेमान वर्षको तीन पटक वेदीमा होमबलि र मेलबलि चढाउने गर्दथे। यो त्यही वेदी थियो जसलाई सुलेमानले परमप्रभुका लागि बनाएका थिए। राजा सुलेमान परमप्रभुको अघि धूप पनि जलाउँने गर्दथे। तिनले मन्दिरलाई राम्रो अवस्थामा राखे।

२६राजा सुलेमानले एस्थोन गेबेरमा पानी जहाज पनि बनाए। यो शहर एदोम क्षेत्रमा लाल सागरको किनारमा एलोत नजिक छ। २७राजा हीरामसित केही मानिसहरू थिए जो समुद्रको विषयमा मनगगे जान्दथे। ती मानिसहरू प्रायः जहाजमा यात्रा गर्दथे। राजा हीरामले ती मानिसहरूलाई सुलेमानको नाविक बेडामा सेवा गर्न सुलेमानका मानिसहरू सँग काम गर्न पठाए। २८सुलेमानका जहाजहरू ओपीर गए। यी जहाजहरूले ओपीरबाट लगभग ४२० तोडा सुन राजा सुलेमान कहाँ ल्याए।

शबाकी रानीको सुलेमानसँग भेट

१० शबाकी रानीले सुलेमानको विषयमा सुनेकी थिइन्। यसकारण तिनी साह्रै अप्ठ्यारा प्रश्नहरू लिएर उनको जाँच गर्न आइन्। २तिनले सेवकहरूको साह्रै ठूलो समूह लिएर यरुशलेम तिर यात्रा गरिन्। ठूलो संख्यामा मसाला, रत्न अनि धेरै सुन बोक्ने ऊँटहरू पनि तिनीहरूसित थिए। तिनले सुलेमान सँग

भेट गरिन् अनि उनलाई ती सबै प्रश्नहरू सोधिन् जो उनले सोचेकी थिइन्। सुलेमानले सबै प्रश्नहरूको उत्तर दिए। तिनको कुनै पनि प्रश्नको उत्तर दिनका लागि अप्ठ्यारो थिएन। ४शीबाकी रानीले सुलेमान औधी बुद्धिमान छन् भन्ने बुझिन्। उनले त्यो महल पनि देखिन् जो राजाले बनाएका थिए। ५रानीले खाना खाने टेबल र खाद्य-सामग्री पनि देखिन्। तिनले राजाका अधिकारीका बस्ने ठाउँ अनि हाजिर हुने अनि उसके देखरेख गर्ने नोकरहरूले लगाएका लुगाहरू उनले उनको भोजन-सामग्री तथा मन्दिरमा गरिएको भेट देखिन्। ती सबै चीजहरूले साँच्चै नै उनलाई चकित पारे, 'लामो सास फेर्ने बनाइ दिए।'

६यसर्थ रानीले राजालाई भनिन्, "मैले मेरो देशमा तपाईंको बुद्धि अनि गरेको सबै कामहरूको विषयमा धेरै कुरा सुनेकी थिएँ अनि प्रत्येक कुरा साँचो छ। ७मैले तबसम्म विश्वास गरेकी थिइन जबसम्म म आएर आफ्ना आँखाले हेर्न पाएकी थिइन। म देख्दै छु मैले जे सुनेकी थिएँ, त्यो भन्दा बढी यहाँ छ। तपाईंको सम्पत्ति र बुद्धि मानिसहरूले बताएको भन्दा धेरै बढी छ। ८तपाईंले परमप्रभु तपाईंका परमेश्वरको प्रशंसा गर्नु पर्छ किनभने उहाँ खुशी हुनुभयो अनि तपाईंलाई इस्त्राएलका राजा बनाउनु भयो। उहाँले तपाईंलाई इस्त्राएलका राजा बनाउनु भयो ताकि तपाईंले जुन सही हो त्यही गर्नु हुन्छ अनि आफ्ना प्रजाहरूसित असल व्यवहार गर्नु भयो। ९परमप्रभु तपाईंको परमेश्वरको स्तुति होस्! उहाँले तपाईंलाई इस्त्राएलको राजा बनाएर खुशी हुनुहुन्छ। परमप्रभु परमेश्वरले इस्त्राएललाई सदा-सर्वदा प्रेम गर्नुहुन्छ। वहाले तपाईंलाई राजा बनाउनु भयो। यसकारण तपाईंले तपाईंको अधीनसित के सही हो अनि सचाइले कार्य गर्नु होस।"

१०तब शीबाकी रानीले राजालाई लगभग १२० तोडा सुन दिइन्। उनले तिनलाई धेरै मसालाहरू र रत्नहरू पनि दिइन्। शीबाकी रानीले सुलेमानलाई अरु कसैले इस्त्राएलमा ल्याएको भन्दा बढी नै मसाला दिइन्।

११हीरामको जहाजले ओपीरबाट सुन ल्याएको थियो। ती जहाजले धेरै नै विशेष काठ र रत्नहरू पनि ल्याएका थिए। १२सुलेमानले मन्दिर र महलमा अघि दलानी बनाउन काठ प्रयोग गरे उसले गाउने बजाउनेहरूका निमित्त वीणा र सारङ्गी बनाउनमा काठ प्रयोग गरे। कसैले पनि यस प्रकारको काठ इस्त्राएलमा ल्याएको थिएन अनि कसैले पनि त्यस प्रकारको काठ कहिल्यै देखेको थिएन।

१३तब राजा सुलेमानले शीबाकी रानीलाई ती उपहारहरू दिए जुन तिनले आफ्नो लागि चुनिन। तब उनले तिनलाई यस्ता वस्तुहरू दिए जो तिनले माग्निन्। त्यसपछि, रानी र उनका सेवकहरू आफ्नो देश फर्किए।

१४ राजा सुलेमानले प्रत्येक वर्ष तौल ६६६ तोड़ा* सुन प्राप्त गर्दथे। १५ व्यापारिक जहाजहरूमा सुन ल्यान छोडेर उनी पसले र व्यापारीहरू अनि अरबका राजा तथा देशका प्रशासहरूबाट पनि सुन प्राप्त गर्दथे।

१६ राजा सुलेमानले २०० वटा सुनको पाताका ठूला ढालहरू बनाएका थिए। प्रत्येक ढालमा लगभग ६०० शेकेल कुटेको सुन थियो। १७ तीन सयवटा सुनको पाताका साना ढालहरू पनि बनाए। प्रत्येक ढालमा लगभग तीन मीना सुन लागेको थियो। राजाले तिनीहरूलाई “लबानोनको वन” नाउँ भएको महलमा राखेका थिए।

१८ राजाले ठूलो हातीको दँतको सिंहासन पनि बनाए। उनले त्यसलाई शुद्ध सुनले ढाके। १९ सिंहासनमा पुग्ने छःवटा सिँढीहरू थिए। सिंहासनको पछिल्लो भागको आकार गोलो थियो। आसनको दुवैतिर बाहुहरू थिए। आसनको बगलहरूको प्रत्येक सिँढीमा दुइवटा सिंहहरूको मूर्तिहरू। २० छःवटा सिँढीमध्ये प्रत्येकमा पनि दुइवटा सिंह थिए। प्रत्येकको अन्तमा एउटा सिंह थियो। अरु राज्यमा यस प्रकारको केही थिएन्। २१ सुलेमानका सबै प्याला र गिलासहरू सुनका थिए। अनि “लबानोनको वन” नाउँका महलमा सबै भाँडा-कुड़ाहरू शुद्ध सुनका बनाइएका थिए। महलमा केही पनि चाँदीको बनाइएको थिएन्। सुलेमानको समयमा सुन यति ज्यादा थियो कि मानिसहरू चाँदीलाई महत्वपूर्ण सम्भिद्दैन थिए।

२२ राजासित धेरै व्यापारिक जहाजहरू थिए। ती जहाजहरू हीरामका जहाजहरू सितै यात्रा गर्थ्यो। प्रत्येक तीन वर्षमा एक पल्ट यी जहाजहरूले सुन, चाँदी, हातीको दँत पुच्छर नभएको वाँदहरू र मजुरहरू ल्याउने गर्थ्यो।

२३ सुलेमान धरतीमा सबैभन्दा महान, राजा थिए। उनी सबै राजाहरू भन्दा बढी धनी र बुद्धिमान थिए। २४ सबै ठाउँका मानिसहरू राजा सुलेमानलाई हेर्न चाहन्थे। तिनीहरू परमेश्वरले उनलाई दिएको ज्ञान-बुद्धि सुन्न चाहन्थे। २५ प्रत्येक वर्ष मानिसहरू राजालाई हेर्न आउँथे। अनि प्रत्येक मानिसले उपहार ल्याउने गर्दथे। तिनीहरू सुन र चाँदिले बनाएको बस्तुहरू, लुगाफाटा, हतियार, मसाला, घोड़ाहरू र खच्चर ल्याउने गर्दथे।

२६ यसकारण सुलेमानसँग धेरै-धेरै रथहरू र घोड़ाहरू थिए। उनीसँग १,४०० रथ अनि १२,००० घोड़ाहरू थिए। सुलेमानले ती रथहरूका लागि विशेष शहरहरू बनाए। यसकारण रथहरू ती शहरहरूमा राखिएको थिए। राजा सुलेमानले केही रथहरू यरूशलेममा आफूसँग पनि राखेका थिए। राजाले इस्त्राएललाई समृद्ध बनाएका थिए। २७ राजाले इस्त्राएललाई एउटा धनी देश बनाए। यरूशलेम शहरमा चाँदी, चट्टान जस्तै सामान्य थियो

अनि देवदारको काठ निम्ति भूमिति उगने प्राशस्त अञ्जीरको रुख जस्तै सामान्य थियो। २८ सुलेमानले मिश्र अनि क्यूएवाट घोड़ाहरू ल्याएका थिए। उनका व्यापारीहरूले तिनीहरूलाई क्यूएमा किने अनि इस्त्राएलमा ल्याए। २९ मिश्रको एउटा रथको मोल लगभग ६०० शेकेल चाँदी थियो अनि एउटा घोड़ाको मोल पौने १५० शेकेल चाँदी थियो। सुलेमानलेलाई हित्ती र अरामीका राजाहरूलाई घोड़ा र रथहरू बिक्री गरिदिए।

सुलेमान अनि उनकी धेरै पत्नीहरू

११ राजा सुलेमान आइमाईहरूलाई माया गर्दथे। इस्त्राएल राष्ट्रका नभएतापनि उनी धेरै आइमाईहरूलाई माया गर्दथे। तिनीहरूमा फिरऊन की छोरी, हित्ती आइमाईहरू अनि मोआब, अम्मोन, एदोम र सीदोनका आइमाईहरू थिए। रबितेको समयमा इस्त्राएलका मानिसहरूलाई परमप्रभुले भन्नु भयो थियो, “तिमीहरूले अर्को राष्ट्रका मानिसहरूसँग विवाह गर्नु हुँदैन। यदि तिमीले गर्खौ भने त्यहाँका मानिसहरूले उनीहरूकै देवताहरूको अनुसरण गर्न बाध्य गर्छन्।” तर सुलेमान ती सबै आइमाईहरूको प्रेममा परे। ३ सुलेमानका ७०० पत्नीहरू थिए। (यी आइमाईहरू अर्को राष्ट्रका प्रमुखहरूका छोरीहरू थिए।) उनीसँग ३०० दासीहरू पनि थिए जो उनका लागि पत्नी जस्तै नै थिए। उनकी पत्नीहरूले उनलाई परमेश्वरबाट टाढा जान बाध्य गरे। ४ जब सुलेमान बुढा भए, उनकी पत्नीहरूले उनलाई अरु देवताहरूको अनुसरण गर्नु लगाए। सुलेमानले आफ्नो परमप्रभुलाई सम्पूर्ण हृदयले अनुसरण गरेनन् जस्तो उनका पिता दाऊदले गरेका थिए। ५ सुलेमानले सीदोन देवता अशतारोतको पूजा गरे। अनि सुलेमानले अम्मोनीहरूका घिनलाग्दा देवता मिल्कोमको पूजा गरे। ६ यसकारण सुलेमानले परमप्रभुको सामु अपराध गरे। उनले आफ्नो परमप्रभुको अनुसरण त्यस प्रकार गरेनन् जसरी उनका पिता दाऊदले गरेका थिए।

७ सुलेमानले कमोसको पूजा गर्नका लागि एउटा स्थलको निर्माण गरे। कमोस मोआबीहरूको घृणास्पद देवमूर्ति थियो। सुलेमानले त्यो पूजा-स्थल यरूशलेम छेउको पहाडमा बनाए। त्यसै पहाडमा सुलेमानले मोलेकका लागि पूजा-स्थल बनाए। मोलेक अम्मोनीहरूको घृणास्पद देवमूर्ति थियो। ८ तब सुलेमानले अरु देशका सबै पत्नीहरूका लागि त्यसै नै गरे। उनकी पत्नीहरू धूप बाल्ने गर्दथे अनि आफ्ना देवताहरूलाई बलि चढाउने गर्दथे।

९ सुलेमान परमप्रभु इस्त्राएलका परमेश्वरलाई पच्छ्याउन देखि टाढिँदै गए। यस कारण परमप्रभु सुलेमानसँग रिसाउनु भयो। परमप्रभु सुलेमानको सामु दुइ पटक देखा पर्नु भएको थियो। १० परमप्रभुले सुलेमानलाई भन्नु भएको थियो, तिमीले अरु देवताहरूको अनुसरण

गर्नु हुँदैन। तर सुलेमानले परमप्रभुको आदेश पालन गरेनन्। ११यस कारण परमप्रभुले सुलेमानलाई भन्नुभयो, “तिमीले मसित भएको करार भत्ताभुङ बनाउन मन परायौ। तिमीले मेरो आदेश पालन गरेका छैनौ। यसकारण म प्रतिज्ञा गर्दछु, म तिमीबाट राज्य लिनेछु। म यसलाई तिम्रा सेवकहरू मध्ये एक जनालाई दिनेछु। १२तर म तिम्रा पिता दाऊदको कारण जबसम्म तिमी जीवित रहन्छौ, म तिम्रो राज्य लिने छैन। म तिम्रो छोरा राजा नभएसम्म पखिनेछु तब म तिनीबाट लिने छु। १३तैपनि, म तिम्रो छोराबाट सबै राज्य लिने छैन। म एउटा वंशमाथि शासन गर्न दिनेछु। म यसो दाऊदका लागि नै गर्नेछु। तिनी राम्रा सेवक थिए। अनि म यो यरूशलेमका लागि गर्नेछु। मैले मन पराएको शहर यो नै थियो।”

सुलेमानका शत्रुहरू

१४त्यस समयमा परमप्रभुले एदोमका हददलाई सुलेमानको शत्रु बनाउनु भयो। हदद एदोमका राजाको परिवारका थिए। १५यस्तो यसरी नै भयो। पहिला दाऊदले एदोमलाई परास्त गरेका थिए। योआब दाऊदको फौजका सेनापति थिए। योआब एदोममा मरेका मानिसहरू गाड्न गए। योआबले अर्भै जिउँदै रहेका सबै मानिसहरूलाई मारे। १६योआब अनि सबै इस्त्राएलीहरू एदोममा छः महिना बसे। त्यस समयमा तिनीहरूले एदोमका सबै मानिसहरूलाई मारिदिए। १७तर त्यस समयमा हदद मात्र सानो केटा थियो। यसकारण हदद मिश्रतिर भाग्यो। उसको पिताका केही सेवकहरू ऊसँगै गए। १८तिनीहरूले मिद्यान छोडे अनि पारान गए। पारानमा केही अरु मानिसहरू तिनीहरूसँग मिसिए। तब सम्पूर्ण दल मिश्र गए। तिनीहरू मिश्रका राजा फिरऊनकहाँ गए अनि गुहार मागे। फिरऊनले हददलाई एउटा घर अनि केही जग्गा दिए। फिरऊनले उनलाई समर्थन गरे अनि खानका लागि खाद्य दिए।

१९फिरऊनले हददलाई साहै नै मन पराए। उसले उसको विवाहको व्यवस्था गरिदिए फिरऊनकी साली थिइन् रानी तहपनेसकी बहिनी थिइन्। २०यसकारण तहपनेसकी बहिनीको विवाह हददसँग भयो। तिनीहरूको एउटा छोरा जन्मियो जसको नाउँ गनूबत राखे। रानी तहपनेसले गनूबतलाई आफ्ना नानीहरू सँग फिरऊनको महलमा हुर्किने अनुमति दिइन्।

२१मिश्रमा हददले सुने, दाऊदको चोला उठ्यो। उनले यो पनि सुने, फौजका सेनापति योआबको मृत्यु भयो। यसकारण हददले फिरऊनलाई भने, “दयागरी मलाई मेरो देशमा आफ्नो घर जान दिनुहोस्।”

२२तर फिरऊनले भने, “मैले तिमीलाई चाहिएको प्रत्येक वस्तु यहाँ दिएको छु! तिमी किन तिम्रो देशमा फर्किन चाहन्छौ?”

हददले उत्तर दिए, “कृपा गरेर मलाई घर फर्किन दिनुस्।”

२३परमेश्वरले अर्को एक जना मानिसलाई पनि सुलेमानको शत्रु बनाउनुभयो। उनी एल्यादाका छोरा रसोन थिए। रसोन आफ्नो मालिकबाट भागेका थिए। उनका मालिक सोबाका राजा हददेजेर थिए। २४दाऊदले जब सोबाको सैनिकलाई परास्त गरेका थिए तब रसोनले केही मानिसहरूलाई जम्मा गरे अनि एउटा सानो फौजको प्रमुख भए। रसोन दमीशक गए अनि उहाँ बसे। रसोन दमीशकका राजा भए। २५रसोनले अराममा शासन गरे। उनी इस्त्राएलीदेखि घृणा गर्दथे, यस कारण सुलेमान जीवित रहूञ्जेलसम्म इस्त्राएलको शत्रु भए। रसोन र हददले इस्त्राएलका लागि धेरै समस्याहरू सृष्टि गरे।

२६नबातका छोरा यारोबाम सुलेमानका सेवकहरू मध्ये एक जना थिए। यारोबाम एप्रैम कुल समूहका थिए। उनी सरेदा शहरका थिए। यारोबामकी आमाको सरुआ नाउँकी विधवा थिइन्। उनी राजाको विरोधमा गईन्।

२७यही कारण हो कसरी यारोबाम राजाको विरुद्ध बागी भए। सुलेमानले मिलो बनाउँदै थिए अनि आफ्ना पिताको नाउँमा बनिएको दाऊदको शहरको पर्खाल भित्रको खाली जग्गा मर्मत गराउँदै थिए। २८यारोबाम एकदमै योग्यवान व्यक्ति थिए। सुलेमानले उसलाई भएको थाहा गर्नुभयो। यस कारण सुलेमानले यूसुफको कुल समूहको कर्मीहरूको जिम्मावाला बनाए। २९एक दिन यारोबाम यरूशलेम यात्रा गरिरहेका थिए। शीलोका अगमवक्ता अहियाहले उनलाई बाटोमा भेटे। अहियाहले नयाँ खास्टो ओढेका थिए। ती दुइ जना मानिस बाटोमा एकलै थिए। ३०अहियाहले खास्टो खोले अनि च्यातेर बाह टुक्रा पारे।

३१तब अहियाहले यारोबामलाई भने, “यस खास्टोको दश टुक्रा तिमी आफ्नोलागि लेऊ। परमप्रभु इस्त्राएलका परमेश्वर भन्नुहुन्छः ‘म सुलेमानको राज्यलाई टुक्राउनेछु अनि तँलाई दश कुलहरू दिनेछु। ३२अनि म दाऊदको परिवारलाई मात्र एउटा वंशमाथि शासन गर्न दिनेछु। म तिनीहरूलाई यस वंशलाई मात्र लिन दिनेछु। म यो सब मेरो सेवक दाऊद अनि यरूशलेमका लागि गर्नेछु। यरूशलेम त्यो शहर हो जसलाई इस्त्राएलका सबै कुलहरूबाट रोजेको थिएँ। ३३म राज्यलाई सुलेमानबाट लिनेछु किनभने उसले मेरो अनुसरण गर्न छोडेको छ। ऊ सीदोनकी अशतारोको पूजा गर्दछ। ऊ मोआबका देवता क्मोस अनि अम्मोनी देवता मिल्कोमको पूजा गर्दछ। सुलेमानले साँचो र राम्रो काम गर्न छोडिसकेको छ। ऊ मेरो विधि-विधान र आदेशको पालन गर्दैन। ऊ त्यस प्रकार हिउँ जसरी उसका पिता दाऊद हिँडेका थिए। ३४यस कारण नै सुलेमानको कुलबाट राज्यलाई

लिनेछु। तर म सुलेमानलाई उसको रहल जीवन सम्म शासन गर्न दिनेछु। यो म मेरो सेवक दाऊदका लागि गर्नेछु। मैले दाऊदलाई मन पराएँ किनभने उनले मेरो सबै आदेश र नियमहरू पालन गरे। ३५तर म उसको छोराबाट राज्यलाई लिनेछु अनि यारोबाम म तिमीलाई दशवटा कुलहरूमाथि शासन गर्ने अनुमति दिनेछु। ३६म सुलेमानको छोरालाई एउटा वंशमाथि मात्र शासन गर्ने अनुमति दिनेछु। म यसो यस कारण गर्छु किनभने मेरो सेवक दाऊदको शासन यरूशलेममा मेरोसम्म सँधै रहनेछ। यरूशलेमलाई मैले आफ्नो शहर रोजेको थिएँ। ३७तर म तिमीले चाहेको प्रत्येक कुरामाथि तिमीलाई शासन गर्ने मौका दिनेछु। तिमी सम्पूर्ण इस्राएल माथि शासन गर्नेछौ। ३८यी सबै काम म तिम्रो लागि गर्नेछु यदि तिमीले यदि तिमीले मेरो आदेश पालन गर्छौ सबै मेरो आदेशहरू मान्यो भने, यदि तिमी दाऊदले गरे जस्तै मेरो सबै नियम र आदेशहरू पालन गर्छौ भने, म तँ सित हुनेछु अनि तेरो सन्तानहरूलाई तँ पछि मैले दाऊदलाई गरे जस्तै शासन गर्न अनुमति दिनेछु! म इस्राएललाई तँलाई सोपे छु। ३९म दाऊदका सन्तानहरूलाई दण्ड दिनेछु किन भने सुलेमानले यस्तो कार्य गर्छौ। तर म तिनीहरूलाई कहिल पनि दण्ड दिने छैन।”

सुलेमानको मृत्यु

४०सुलेमानले यारोबामलाई मार्ने चेष्टा गरे। तर यारोबाम भागेर मिश्र गए। तिनी मिश्रका राजा शीशककहाँ गए। यारोबाम त्यहाँ सुलेमानको मृत्यु नहुञ्जेलसम्म बसे।

४१सुलेमानले आफ्नो शासन कालमा धेरै महान् अनि विवेकपूर्ण काम गरेका थिए। यी सबै काम सुलेमानको इतिहास नाउँक पुस्तकमा लेखिएका छन्। ४२सुलेमानले सारा इस्राएलमाथि यरूशलेमा चालीस वर्षसम्म शासन गरे। ४३सुलेमानको मृत्यु पछि उनलाई उनका पूर्वाहरू सँगै गाडीयो। आफ्ना पिता दाऊदको नाउं भएको दाऊद शहरमा उनलाई गाडीयो। तब सुलेमानका छोरा रहबाम उनीपछि अर्को राजा भए।

गृह युद्ध

१२ रहबाम राकेम गएका हुनाले रहबामलाई राजा बनाउनु सबै इस्राएलीहरू शकम गएका नबातका छोरा यारोबाम अर्भै मिश्रमा थिए। २जब तिनले यो सुने अर्भ नबातका छोरो यारोबाम मिश्रमा नै थिए। तिनी राजा सुलेमानबाट भागेका थिए र मिश्रमा बसेका थिए। तिनी र सारा इस्राएली समूह रहबाम कहाँ गए अनि भने,

राजा सुलेमान मरेपछि उनलाई उनका पूर्वाहरू सित गाडीयो। त्यसपछि उनका छोरा रहबाम नयाँ राजा भए। इस्राएलका सबै मानिसहरू शकम गए। तिनीहरू

रहबामलाई राजा बनाउन गएका थिए। रहबाम पनि राजा हुनका लागि शकम गए। मानिसहरूले रहबामलाई भने, “तिम्रा पिताले हामीलाई कठोर परिश्रम गर्न बाध्य गराए। अब यसलाई हाम्रो लागि सजिलो बनाऊ। तिम्रा पिताले हामी माथि लगाएको कठोर कार्य रोक। तब हामी तिम्रो सेवा गर्नेछौं।”

५रहबामले भने, “एलेलाई जाऊ अनि तीन दिन पछि म कहाँ फर्केर आऊ।” यसकारण तिनीहरू सबै त्यहाबाट गए।

६केही बूढापाका मानिसहरू थिए जसले सुलेमानलाई जिउँदो रहदा निर्णय लिनुमा सघाएका थिए। यसै कारण राजा रहबामले ती मानिसहरूलाई उनले के गर्नुपर्छ भनी सोधे। उनले भने, “ती मानिसहरूलाई म के उत्तर दिनेछु यस बारेमा तिमीहरू के सोच्छौ?”

७ती बूढा-प्रधानहरूले भने, “यदि आज तपाईंले मानिसहरूको इच्छा पूरा गरिदिनुभयो र तिनीहरूलाई दया पूर्ण उत्तर दिनुभयो भने तब तपाईंसँग इमान्दारी हुनेछ अनि तपाईंको जीवन भरि सेवा गर्नेछन्।”

८तर रहबामले यो उपदेश सुनेनन्। उनले युवकहरूलाई केही सोधे जो उनका मित्र थिए। ९रहबामले भने, “मानिसहरूले भने, ‘तिम्रा पिताले हामीलाई दिएको काम भन्दा सजिलो काम देऊ।’ यी मानिसहरूलाई के उत्तर दिनु हो यस बारे के भन्छौ? तिनीहरूलाई मैले के बताउनु पर्ने हो?”

१०राजाका युवा साथीहरूले भने, “ती मानिसहरू तपाईंकहाँ आए अनि भने, ‘तिम्रा पिताले हामीलाई कठोर कार्य गर्न बाध्य गराए। अनि तपाईंलाई तिनीहरूको काम सजिलो बनाऊँ सोधिहेका छन्।’ तिमीले तिनीहरूलाई भन्नु पर्छ, ‘मेरो कान्छी औलो मेरा पिताको कम्मर भन्दा ठूलो छ। ११मेरो पिताले तिमीहरूलाई कठोर कार्य गर्न बाध्य गराए। तर म तिमीलाई अर्भै कठिन काम गर्न लगाउने छु! मेरा पिताले तिमीहरू माथि काम गराउन कडा आदेश दिएका थिए। म तिमीहरूलाई कोरा लगाउने छु जसमा धातुका धारीला टुक्रा हुनेछन् तिमीलाई घाइते गर्नका लागि।”

१२रहबामले मानिसहरूलाई बताएका थिए, “म कहाँ तेस्रो दिनमा आऊ।” यसकारण तीन दिनपछि इस्राएलका मानिसहरू रहबाम भए कहाँ फर्केर आए। १३त्यस समयमा राजा रहबामले तिनीहरूसँग कडा कुरा गरे। उनले बुढा-प्रधानका सर-सल्लाह सुनेनन्। १४उनले त्यही गरे जो उनका साथीहरूले गर्न भनेका थिए। रहबामले भने, “मेरा पिताले तिमीहरूलाई कठोर कार्य गर्न बाध्य गराए। यस कारण म तिमीहरूलाई अर्भै कठोर कार्य दिनेछु। मेरा पिताले तिमीहरू माथि काम गराउन कडा आदेश दिएका थिए। म तिमीहरूलाई घाइते बनाउनका लागि कोरा लगाउने छु जसमा धातुका धारिला टुक्राहरू हुनेछन्।” १५यसकारण राजाले ति

कुराहरू गरेनन् जो मानिसहरूले चाहेका थिए। यो सबको पछि परमप्रभुको इच्छा हुन थियो। परमप्रभुले यो कार्य नाबाटका छोरा यारोबामलाई दिएको उनको वचन पूरा गर्नका लागि यस्तो गर्नुभयो! परमप्रभुले उहाँका प्रतिज्ञा यारोबामलाई दिनका निमित्त अगमवक्ता अहियाहलाई प्रयोग गर्नुभयो। अहियाह शीलोका थिए।

१६इस्त्राएलका सबै मानिसहरूले नयाँ राजाले उनीहरूको बिन्ती सुन्न अस्वीकार गरेको बुझे। यस कारण नै मानिसहरूले राजालाई भने: “के हामी दाऊदको परिवारको हिस्सा हौं? होइनौं! के हामी यिशैको भूमिबाट केही पाउँछौं? पाउँदैनौं। यसकारण इस्त्राएली हो, हामी आफ्नो घर जाऔं। दाऊदका छोराको आफ्ना मानिस माथि शासन गरुन्!” यस कारण इस्त्राएलका मानिसहरू घर फर्किए। १७तर रहबामले अर्भै इस्त्राएलीहरू माथि शासन गरिरहे जो यहूदाका शहरहरूमा बसेका थिए।

१८अदोराम नाउँक एक जना मानिस त्यहाँ थिए जो श्रमिकहरूका जिम्मेदारी थिए। तब राजा रहबामले अदोरामलाई मानिसहरूसंग कुरा गर्न पठाए। तर इस्त्राएलका मानिसहरूले उसलाई दुङ्गाले उसमाथि हानीरहे। तब राजा रहबाम आफ्नो रथमा चढ्न हतारिए अनि भागेर यरुशलेम गए। १९यसकारण इस्त्राएलका मानिसहरू दाऊद परिवारको विरोधमा विद्रोह गर्‍यो अनि तिनीहरू आज पनि दाऊदको परिवारको विरोधमा छन्।

२०इस्त्राएलका सबै मानिसहरूले यारोबाम फर्किएर आएको सुने। त्यसकारण तिनीहरूले उनलाई सभामा बोलाए अनि उनलाई सम्पूर्ण इस्त्राएलको राजा बनाए। यहूदाको एउटा समूहले मात्र दाऊदको परिवारलाई अनुसरण गरिरह्यो।

२१रहबाम यरुशलेम फर्किए। उनले यहूदा अनि बिन्यामीनको कुल समूहहरूलाई जम्मा गरे। त्यो १,८०,००० सैनिकहरूको फौज थियो। सुलेमानका छोरा रहबाम इस्त्राएलका मानिसहरूको विरुद्ध लड्दै गर्नु चाहन्थे। उसले उसको राज्य फिर्ता लिन चाहन्थे।

२२तर परमप्रभुले एक जना अगमवक्तासँग बोल्नु भयो। उनको नाउँ शमायाह थियो। परमेश्वरले भन्नुभयो, २३“यहूदाका राजा, सुलेमानका छोरा रहबाम अनि यहूदा तथा बिन्यामीनका मानिसहरूसंग पनि कुरा गर। २४उनीहरूलाई भन, ‘परमप्रभुले भन्नुहुन्छ तिमीहरूले आफ्ना दाज्यू-भाइहरूको विरोध गर्नु हुँदैन। तिमीहरू मध्ये प्रत्येकले घर फर्किनु पर्छ। मैले नै यी घटनाहरू हुने बनाएको हुँ।’” यस कारण रहबामको फौजका सैनिकहरूले परमप्रभुको आदेश पालन गरे। तिनीहरू सबै घर फर्किए।

२५शकेम एप्रेमको पहाडी प्रदेशमा एउटा शहर थियो। यारोबामले शकेमलाई अत्यन्त सुदृढ शहर बनाए अनि त्यहाँ बस्न थाले। त्यसपछि उनी पनूपूल शहर गए अनि त्यसलाई शक्तिशाली बनाए।

२६-२७यारोबामले आफै विचार गरे, “यदि मानिसहरू यरुशलेममा परमप्रभुको मन्दिरमा गइरहे पनि तिनीहरू दाऊदको परिवारद्वारा शासित हुनेछन्। यहूदाका राजा रहबामलाई मानिसहरूले फेरि अनुसरण गर्नेछन्। तब तिनीहरूले मलाई मार्नेछन्।” २८यसकारण राजाले आफ्ना सल्लाहकारहरूलाई के गर्नु पर्ने हो भनी सोधे अनि दुइवटा सुनको बाछाहरू बनाए। राजा यारोबामले उसका मानिसहरूलाई भने, “तिमीहरूले आराधना गर्नका लागि यरुशलेम जानु पर्दैन। हे इस्त्राएली हो, यी ती देवताहरू हुन् जसले तिमीहरूलाई मिश्रबाट ल्याए।” २९राजा यारोबामले एउटा सुनको बाछा बेतेलमा स्थापित गरे। उनले अर्को सुनको बाछा दान शहरमा स्थापित गरे। ३०तर यो एउटा धेरै ठूलो पाप थियो। इस्त्राएलका मानिसहरू बाछाहरूको पूजा गर्नका लागि बेतेल र दान शहरहरूमा यात्रा गरे।

३१यारोबामले अगला ठाउँहरूमा मन्दिरहरूको पनि निर्माण गरे। उनले इस्त्राएलका विभिन्न कुल समूहहरूबाट पूजाहारीहरू पनि छाने। तर उसले मानिसहरूबाट पूजाहारीहरू छाने यद्यपि तिनीहरू लेवीहरू थिएनन्। ३२अनि राजा यारोबामले आठौँ महिनाको पन्ध्रौँ दिनमा एउटा नयाँ चाड पालन गर्नु शुरु गरे जुन चाड यहूदामा मनाइने जस्तै थियो। यो चाड यहूदाहरूको निस्तार चाड जस्तै नै थियो। तर यो चाड आठौँ महिनाको पन्ध्रौँ दिन पर्दथ्यो, पहिलो महिनाको पन्ध्रौँ दिनमा पर्दैनथ्यो। त्यस समयमा राजा बेतेल शहरको वेदीमा बलिहरू चढाउने गर्दथे। अनि उनी आफूले बनाएका बाछाहरूलाई बलि चढाउने गर्दथे। राजा यारोबामले बेतेलका अगला ठाउँहरूका लागि पूजाहारीहरू पनि छाने जो उसले बनाएका थिए। ३३यसकारण यारोबामले इस्त्राएलीहरूको चाड मनाउन आफ्नै समय ठीक गरे। यो आठौँ महिनाको पन्ध्रौँ दिन थियो। त्यस समयमा उनी वेदीमा बलिहरू चढाउने गर्दथे अनि धूप बाल्दथे जो उनले बनाएका थिए। यो बेतेल शहरमा थियो।

परमेश्वर बेतेलको विरुद्धमा बोल्नुहुन्छ

१३ परमप्रभुले यहूदाका एक जना परमेश्वरको जनलाई अगमवक्तालाई बेतेल शहरमा जाने आदेश दिनुभयो। राजा यारोबाम वेदीमा उभिएर धूपबत्ती बालि रहेका थिए तब परमेश्वरको जन त्यहाँ पुगे। २परमप्रभुले त्यस परमेश्वरको जनलाई वेदीको विरोधमा बोल्ने आदेश दिनुभयो। उनले भने,

“वेदी, परमप्रभुले तिमीलाई भन्नुभएको छ: ‘दाऊदको परिवारमा योशीया नाउँ भएको एउटा छोरा जन्मिनेछ। यी पूजाहारीहरू अहिले अगला ठाउँहरूमा पूजा गरिरहेका थिए तर वेदी, योशीया ती पूजारीहरूलाई तिमी माथि राख्नेछन् अनि उनले तिनीहरूलाई मार्नेछन्। अहिले ती पूजाहारीहरू तिमी माथि धूपबत्ती बाल्ने गर्छन्। तर

योशीयाले तिमी माथि मानिसको हाड जलाउनेछन्। तब तिमी फेरि उपयोगमा आउनेछैनौं।”

३यी घटनाहरू हुनेछन्, भनेर त्यस परमेश्वरको जनले मानिसहरूलाई प्रमाण देखाए। उनले भने, “परमप्रभुले मलाई बताएको प्रमाण यो नै हो। परमप्रभुले भन्नुभयो, ‘यो वेदी भत्किने छ अनि यसको सबै खरानी भूँँमा खस्ने छ।’”

४जब राजा यारोबामले बेतेलको वेदीको विषयमा परमेश्वरको जनबाट जानकारी पाए, उसले वेदीबाट आफ्नो हात हटाए अनि त्यस मानिस तिर देखाए। उनले भने, “त्यो मानिसलाई बन्दी बनाऊ!” तर जब राजाले यसो भने, उसको हात कुजे भइहाल्यो। उसले उसको हात चलाउन सकेन। ५वेदी पनि टुक्रा-टुक्रा भएर भत्कियो। वेदीको सबै खरानी भूँँमा छरियो। त्यो परमेश्वरको जनले भनेका प्रमाण थियो त्यो वचन परमप्रभुबाट भविष्यवाणि भएका थियो। ६तब राजा यारोबामले परमेश्वरको जनलाई भने, “कृपया परमप्रभु तपाईंका परमेश्वर सँग मेरो लागि प्रार्थना गर। परमप्रभुलाई मेरो हात निको पार्नु भन।”

यसकारण त्यस परमेश्वरको जनले परमप्रभुलाई प्रार्थना गर्‍यो अनि राजाको पाखुश निको भयो। यो पहिले जस्तै नै भयो। ७तब राजाले त्यस परमेश्वरका जनलाई भने, “कृपया मसँग घरमा आउनुहोस्। म सँग भोजन गर्नुहोस्। म तपाईंलाई उपहार दिनेछु।”

८तर परमेश्वरको जनले राजालाई भने, “यदि तिमीले मलाई तिम्रो आधा राज्य दिए पनि म तिमीसँग तिम्रो घर जाने छैन, म यहाँ कुनै चीज खाने पिउने छैन। म यस ठाउँमा कुनै चिज खाने छु नता पीउने नै छु। ९परमप्रभुले मलाई कुनै चिज नखानु अथवा नपिउनु भनी आदेश दिनु भएको छ। परमप्रभुले मैले आउँदा उपयोग गरेको बाटोमा पनि न हिँड्नु भनी आदेश दिनुभएको थियो।” १०यस कारण अर्को बाटोबाट उनले यात्रा गरे। उनले त्यही बाटोबाट यात्रा गरेनन् जुन उनले बेतेलमा आउँदा हिँडेका थिए।

११बेतेल शहरमा एक जना वृद्ध अगमवक्ता बस्दै थिए। उनका छोराहरू आए अनि बेतेलमा परमेश्वरको जनले गरेको कार्यको विषयमा उनलाई बताए। तिनीहरूले आफ्ना पितालाई परमेश्वरको जनले राजा यारोबामलाई बताएको कुरा सुनाए। १२बूढा अगमवक्ताले भने, “उसले फर्किँदा कुन बाटोमा यात्रा गर्‍यो?” यसकारण छोराहरूले आफ्ना पितालाई त्यो बाटो देखाए जसबाट यहूदाबाट आउँने परमेश्वरको जन गएको थियो। १३बूढा अगमवक्ताले आफ्ना छोराहरूलाई गधा माथि काठी कस्नु भने। यसकारण तिनीहरूले गधामाथि काठी कसे। तब अगमवक्ता गधामा चढेर हिँडे।

१४बूढा अगमवक्ता परमेश्वरका जनको पछि लागे। बूढा अगमवक्ताले परमेश्वरका जनलाई एउटा तारपीनको

रूखतल बसेको पाए। बूढा अगमवक्ताले सोधे, “के तिमी नै परमेश्वरका जन हो जो यहूदाबाट आएको हो?”

परमेश्वरका जनले बताए, “हो, म नै हुँ।”

१५तब बूढा अगमवक्ताले भने, “कृपया घर आऊ अनि मसित भोजन गर।”

१६तर परमेश्वरको जनले भने, “म तिमी सँग जान, सविदन। म यस ठाउँमा खाने-पिउने गर्न सकिदैन। १७परमप्रभुले मलाई आदेश दिनु भएको छ, ‘त्यस ठाउँमा तैले केही खाने-पिउने गर्नु हुँदैन अनि त त्यही बाटोबाट फर्किनु हुँदैन जुनबाट पुगेको हुन्छस्।’”

१८तब बूढा अगमवक्ताले भने, “तर म पनि तिमी जस्तै नै अगमवक्ता हुँ।” तब बूढा अगमवक्ताले एउटा भूटो कुरा गरे। उनले भने, “परमप्रभुको एक जना स्वर्गदूत म कहाँ आयो। त्यो स्वर्गदूतले तिमीलाई मेरो घरमा लानु अनि तिमीलाई खाने-पिउने दिनुभयो।”

१९यस कारण परमेश्वरको जन बूढा अगमवक्ताको घर गए अनि उनी सँगै खान-पीन गरे। २०जब तिनीहरू खाने मेजमा बसेका थिए, परमप्रभुले बूढा अगमवक्ता सँग बोल्नु भयो। २१अनि बूढा अगमवक्ताले परमेश्वरको जनसँग कुरा गरे जो यहूदाबाट आएका थिए। उनले भने, “परमप्रभुले भन्नुभयो कि तिमीले उहाँको आदेश पालन गरेका छैनौं! परमप्रभु तिम्रा परमेश्वरले जो आदेश तिमीलाई दिएको थिए त्यो तिमीले पालन गरेका छैनौं। २२परमप्रभुले तिमीलाई कुनै पनि ठाउँमा केही पनि न खानु भन्नु भएको थियो। तर तिमी फिर्ता आयौ अनि खान-पीन गर्‍यो। यस कारण तिम्रो शरीर तिम्रो परिवारको चिहानमा गाडीने छैन।”

२३परमेश्वरको जनले खान-पीन सिध्याए। तब बूढा अगमवक्ताले गधा माथि उनका लागि काठी राखे अनि ती मानिस हिँडे। २४घर तिर यात्रा गर्दा बाटोमा एउटा सिंहले आक्रमण गर्‍यो अनि ती परमेश्वरका जनलाई मार्‍यो। अगमवक्ताको लाश बाटोमा लडीरहेको थियो। गधा र सिंह लाशको छेउमा उभिएका थिए। २५केही अरु मानिसहरू बाटोमा यात्रा गरिरहेका थिए। तिनीहरूले सिंहलाई लाशको छेउमा उभिएको देख्यो। मानिसहरू शहरमा आए जहाँ बूढा अगमवक्ता बस्ने गर्दथे अनि बाटोमा आफूले देखेको विषयमा उसहरूलाई भने।

२६बूढा अगमवक्ताले ती मानिसलाई धोका दिए अनि फर्काएर ल्याए। उनले भएको घटनाको विषयमा सबै सुने अनि भने, “यो परमेश्वरको जन हो जसले परमप्रभुको आदेश पालन गरेन। यसै कारण परमप्रभुले एउटा सिंह उसलाई मार्न पठाउनु भयो। परमप्रभुले ऊ मर्छ भन्नु भएकोले नै ऊ मर्‍यो।” २७तब अगमवक्ताले आफ्ना छोराहरूलाई भने, “मेरो गधा माथि काठी कस।” यसकारण उनका छोराहरूले उनको गधा माथि

काठी कसे। २८ बूढ़ा अगमवक्ता निस्के अनि बाटोमा लाश पाए। गधा र सिंह अर्भै त्यसको छेउमा उभिएका थिए। सिंहले लाशलाई खाएको थिएन अनि यस गधालाई केही गरेको थिएन।

२९ बूढ़ा अगमवक्ताले आफ्नो गधामाथि लाश राखे। उनले लाश शहरमा शोक मनाउन अनि गाइन ल्याए। ३० बूढ़ा अगमवक्ताले त्यसलाई आफ्नो परिवारको चिहानमा गाडे। उसले उसको मृत्यु माथि रुदै विलाप गरे, “हे मेरो भाई।” ३१ त्यसपछि बूढ़ा अगमवक्ताले लाश गाडे। तब उनले आफ्नो छोराहरूलाई भने, “जब म मर्छु, मलाई यही चिहानमा गाड्नु। मेरा हाडहरू उसको छेउमा रहून्। ३२ परमेश्वरले उनको माध्यम द्वारा जे बोल्नु भएको थियो साँच्चै नै साँचो साबित हुनेछ। परमप्रभुले उनलाई बेतेल र सामरियाको डाँडाको शहरमा भएका वेदीहरूको विरोधमा बोल्नु भन्नु भएको थियो।”

३३ राजा यारोबाम बदली भएनन्। उनले दुष्ट कार्य गर्न छोडेनन्। उनले विभिन्न परिवार समूहबाट मानिसहरू छाने र पूजाहारी बनाउने कार्य जारी नै राखे। ती पूजाहारीहरू अग्लो ठाउँमा पूजा गर्दथे। पूजाहारी हुन चाहने कुनै पनि मानिसलाई पूजाहारी हुन अनुमाति दिइन्थ्यो। ३४ त्यही पाप थियो जसले यारोवामको घर पवित्र सर्वनाश अनि नष्ट गरेको थियो।

यारोबामको छोरा को मृत्यु

१४ त्यस बेला यारोबामको छोरा अबिया साहै बिरामी भएको थियो। यारोबामले आफ्नी पत्नीलाई भने, “शीलोमा जाऊ। अगमवक्ता अहियाहसँग भेट गर। अहियाह त्यो मानिस हो जसले भनेको थियो, म इस्राएलको राजा हुनेछु। आफ्नो लुगाहरू यसरी लगाऊ कि मानिसहरूले तिमी मेरी पत्नी हौ भनेर थाह नपाउन्। ३ अगमवक्तालाई दशवटा रोटीहरू, केही केक र एक घैलो मह देऊ। तब उनको छोरालाई के हुन्छ भनी सोध अगमवक्ता अहियाहले तिमीलाई बताउनेछन्।”

४ यस कारण राजाकी पत्नीले त्यही गरिन् उनले जे भनेका थिए। तिनी शीलो गइन्। तिनी अगमवक्ता अहियाहको घर गइन्। अहियाह धेरै बूढ़ा थिए अनि अंधो भएका थिए। ५ तर परमप्रभुले उनलाई भने, “यारोबामकी पत्नी आफ्नो छोराको विषयमा सोध्न आउँदैछिन्। ऊ साहै बीमार छ।” परमप्रभुले अहियाहलाई बताउनुभयो उसले के भन्नु पर्छ भनेर?

यारोबामकी पत्नी अहियाहको घरमा आई। तिनी भेष बदली गरेर आएका थिइन्। ६ अहियाहले उनलाई ढोकामा आएको सुने। यसकारण अहियाहले भने, “आऊ, यारोबामकी पत्नी। किन तिमी मानिसहरूलाई अरु केही सोचन लगाउँदै छौ? तिम्रो लागि म सित केही अशुभ समाचारहरू छन्। ७ फर्केर जाऊ अनि यारोबामलाई भन, इस्राएलका परमप्रभुले यही भन्नु

भएको छ परमप्रभु भन्नुहुन्छ, ‘यारोबाम, मैले इस्राएलका मानिसहरूको माभबाट तिमीलाई माथि उठाए। मैले तिमीलाई मेरा मानिसहरूको शासक बनाए। ८ दाऊदको परिवारले इस्राएलमा शासन गरिरहेको थियो। तर मैले तिनीहरूबाट राज्य लिएँ अनि तिमीलाई दिएँ। तर तिमी मेरा सेवक दाऊद जस्ता छैनौ। उसले सधैं नै मेरो आदेशहरू पालन गर्छो। उसले मलाई सम्पूर्ण हृदयले अनुसरण गर्छो। उसले ती कुराहरू गरे जुन मैले ठीक सम्भें। ९ तर तिम्रा पापहरू पहिलेका शासकहरूका भन्दा धेरै छन्। तिमीले तिम्रो आफ्नै निमित्त अन्य देवताहरूका मूर्ति बनायौ अनि यस द्वारा तिमीहरूले मलाई एकदमै क्रोधित बनायौ, तिमीहरूले मलाई तिमीहरूको पीठ पछि राखेका छौ। १० यस कारण, यारोबाम, म तिम्रो परिवारमाथि बिपत्ति ल्याउने छु। म तिम्रो परिवारका सबै पुरुष मानिसहरू, चाहे तिनीहरू तिम्रा नाताका हुन अथवा नोकरहरू मारिदिनेछु। आगोमा गोबर बले भैं म तिम्रो परिवारलाई सम्पूर्ण रूपले सर्वनाश गर्नेछु। ११ शहरमा तिम्रो परिवारको कोही पनि मर्दा त्यसलाई कुकुरले खानेछ। तिम्रो परिवारको कोही व्यक्ति चऊरमा मरेको खण्डमा उसलाई चराहरूले खाने छन्। यी सबै कुराहरू परमप्रभुले बोल्नु भएको हो।”

१२ तब अगमवक्ता अहियाहले यारोवामकी पत्नीलाई भने। उनले भने, “अब तिमी घर जाऊ। तिमी शहरमा प्रवेश गर्ने बित्तिकै, तिम्रो छोरो मर्नेछ। १३ सम्पूर्ण इस्राएल उसको लागि रुनेछ अनि उसलाई गाडीने छ। यारोबामको परिवारमा तिम्रो छोरो मात्र यस्तो मानिस हुनेछ जसलाई चाहिँ गाडीने छ। यस्तो किन भयो भने ऊ मात्र यारोबामको परिवारमा यस्तो मानिस हो जसले इस्राएलका परमप्रभु परमेश्वरलाई प्रसन्न पारेकोछ। १४ परमेश्वरले इस्राएलमा नयाँ राजा राख्नु हुनेछ। त्यस नयाँ राजाले यारोबामको परिवारलाई नष्ट पार्नेछ। यो घटना चाँडै नै हुनेछ। १५ तब परमप्रभुले इस्राएललाई हिकाउनु हुनेछ। इस्राएलका मानिसहरू भयभीत हुनेछन्। तिनीहरू पानीको अग्लो अग्लो घाँस जस्तै काम्नेछन्। परमप्रभुले इस्राएलीहरूलाई त्यो असल भूमिबाट निकाल्नु हुनेछन जो तिनीहरूका पिता-पुर्खाहरूलाई दिनु भएको थियो। उनले तिनीहरूलाई यूफ्रेटिस नदीको पारि तितर-बितर पारिदिनुहुनेछ। यो यस्तो घटना हुनेछ किनभने परमप्रभु मानिसहरूसँग रिसाउनु भएकोछ। किनकि तिनीहरूले पवित्र खामाहरू निर्माण गरे। १६ यारोबामले पाप गरे अनि यारोबामले इस्राएलका मानिसहरूलाई पाप गर्न लगाए। यस कारण परमप्रभुले इस्राएलका मानिसहरूलाई पराजित गराउनु हुन्छ।”

१७ यारोबामकी पत्नी तिसाको शहरमा फर्केर गइन्। तिनी तिनको घरमा पस्न साथ साथै तिनका छोराको मृत्यु भयो। १८ सबै इस्राएलीहरूले उसलाई गाडे अनि उसका लागि रोए। यो घटना त्यसरी नै भयो जसरी

परमप्रभुले हुन्छ भन्नुभएको थियो। परमप्रभुले आफ्नो सेवक अगमवक्ता अहियाहलाई यी कुराहरू भन्न प्रयोग गर्नु भएको थियो।

१६राजा यारोबामले अरु धेरै कामहरू गरेका थिए। उनले युद्धहरू लडे अनि जनगणमाथि शासन गरिरहे। उनले गरेको सबै कामहरू 'इस्त्राएलका राजाहरूको इतिहासको पुस्तकमा' लेखिएका छन्। २०यारोबामले २२ वर्ष सम्म राजाको रूपमा शासन गरे। तब तिनी मरे अनि उनलाई उनका पुर्खाहरूसँगै गाडियो। उनीपछि उनका छोरा नादाब नयाँ राजा भए।

२१त्यस समयमा सुलेमानका छोरा रहबाम यहूदाका राजा भए। तिनी ४१ वर्षका थिए। रहबामले यरूशलेम शहरमा १७ वर्षसम्म शासन गरे। यो त्यही शहर हो जसमा परमप्रभुले सम्मा नगर्न चाहनुभएको थियो। उहाँले इस्त्राएलका सबै शहरहरू मध्ये यस शहरलाई चुन्नु भएको थियो। रहबामकी आमा नाउँ थिइन्। तिनी अम्मोनी स्त्री थिइन्।

२२यहूदाका मानिसहरूले परमप्रभुको विरुद्ध पाप गरे अनि परमप्रभुलाई ईष्यालु बनाए। यी मानिसहरूले तिनीहरूको पिता-पुर्खाहरूले भन्दा धेरै पाप गरे। २३मानिसहरूले अग्ला ठाउँहरू, ढुङ्गाका स्मारकहरू अनि अपवित्र स्तम्भहरू बनाए। तिनीहरूले ती चीजहरू प्रत्येक अग्ला पहाड अनि हरियो रुखतल बनाए। २४त्यस भूमिमा पुरुष वेश्यालय भवनहरू पनि थिए। मानिसहरूले राष्ट्रमा जम्मै घृणित कर्महरू गरिरहेका थिए जसको लागि परमप्रभुले तिनीहरू भन्दा अधिका मानिसहरूलाई खेदनु भएको थियो। यस कारण यहूदाका मानिसहरूले धेरै भूल कामहरू गरे। तिनीहरूभन्दा अधि त्यस पनि भूमिमा बस्ने मानिसहरूले त्यस्तै नै नराप्नो काम गरे। अनि परमेश्वरले ती मानिसहरूबाट भूमि फिर्ता लिनुभयो अनि त्यसलाई इस्त्राएलका मानिसहरूलाई दिनुभयो।

२५रहबामको शासनकालको पाँचौं वर्षमा मिश्रका राजा शीशकले यरूशलेमको विरोधमा आक्रमण गरे। २६शीशकले परमप्रभुको मन्दिर र राजाको महलबाट ढिकुटि लगे। तिनीहरूले सुनका ढालहरू पनि लगे, जो सुलेमानले बनाएका थिए। २७यसकारण रहबामले ती ठाउँहरूमा राख्न धेरै ढालहरू बनाए। तर यी ढालहरू काँसाका थिए, सुनका थिएनन्। उनले महलको ढोकामा रक्षाकालागि राखिएका मानिसहरूलाई ढालहरू दिए। २८हरेक समय राजा परमप्रभुको मन्दिरमा जाँदा रक्षकहरू उनीसँग जाने गर्दथे। तिनीहरू ढाल बोक्नेगर्दथे। जब तिनीहरू काम पूरा गरिसक्थे, रक्षक कक्षको भित्तामा ढालहरू राख्नेगर्दथे।

२९राजा रहबामले जे कामहरू गरे त्यो सबै 'यहूदाका राजाहरूको इतिहासको पुस्तकमा' लिखित छ। ३०रहबाम र यारोबाम सधैं नै एका अर्कासँग युद्ध गरिरहन्थे।

३१रहबामको मृत्यु भयो अनि उनलाई पिता-पुर्खाहरू सँगै नै गाडियो। उनलाई उनका पिता-पुर्खाहरूको चिहानमा दाऊदको शहरमा गाडियो। उनकी आमा नामा थिइन्। तिनी एक जना अम्मोनी थिइन्। रहबामका छोरा अबियाम उनको मृत्यु पछि राजा भए।

यहूदाका राजा अबियाम

१५ अबियाम यहूदाका नयाँ राजा भए। नाबातका छोरा यारोबामले इस्त्राएलमा शासन गर्दा अठारहऔं वर्षमा यस्तो भयो। २अबियामले यरूशलेममा तीन वर्ष शासन गरे। उनकी आमाको नाउँ माका थियो। तिनी अब्शालोमकी छोरी थिइन्।

३उनले त्यस्तै सबै पापका कामहरू गरे जस्तो उनका पिताले गरेका थिए। अबियाम परमप्रभु आफ्नो परमेश्वर प्रति विश्वासी थिएनन्। यसकारण उनी आफ्नो हजूरबा दाऊद जस्तो विश्वासी थिएनन्। ४दाऊदको खातिर परमप्रभुले उसलाई एउटा सन्तान यरूशलेमा दिनुभयो। परमप्रभुले दाऊदका सन्तानलाई यरूशलेममाथि शासन गर्न दिनुभयो अनि यसलाई रक्षा गर्ने प्रतिज्ञा गर्नु भयो। ५दाऊदले सधैं नै सही काम गरे जो परमप्रभुले चाहानु हुन्थ्यो। उनले साँधै नै परमप्रभुको आदेश पालन गरे। एक पटक दाऊदले परमप्रभुको आदेश पालन गरेनन् जुन समयमा दाऊदले हिती उरीयाहको विरोधमा पाप गरेका थिए। ६रहबाम र यारोबामको बिचमा युद्ध अबियामको जीवन भरी नै चलिरह्यो। ७अबियामले जे काम गरे सबै नै 'यहूदाका राजाहरूको इतिहासको' पुस्तकमा लेखिएको छ।

अबियाम राजा भएको समयमा अबियाम र यारोबामबीच युद्ध भइरह्यो। ८जब अबियामको मृत्यु भयो उसलाई दाऊदको शहरमा गाडियो। अबियामको छोरा आसा नयाँ राजा भए।

यहूदाका राजा आसा

९इस्त्राएलमा यारोबाम राजा भएको बिसौं वर्षमा आसा यहूदाका राजा भए। १०आसाले यरूशलेममा ४१ वर्ष शासन गरे। उनकी हजूरआमाको नाउँ माका थियो। अनि माका अब्शालोमकी छोरी थिइन्।

११आसाले आफ्ना पिता-पुर्खा दाऊदले गरे जस्तै परमप्रभुले जे स्वीकृत गर्नु भएको त्यो कामहरू मात्र गरे। १२त्यस समयमा यस्ता मानिसहरू थिए जो आफ्नो शरीर यौनका लागि बेचेर अरु देवताहरूको सेवा गर्दथे। आसाले ती मानिसहरूलाई देश छोड्न बाध्य गराए। आसाले ती मूर्तिहरू पनि हटाए जो उनका पुर्खाहरूले बनाएका थिए।

१३आसाले उसको आमा माकालाई पनि रानीको पदबाट हटाईदिए। माकाले अशेर देवीको पूजा गर्न घृणित खाम्बाहरू बनाएकी थिइन्। आसाले ती खाम्बाहरू

ढालिदिए अनि तिनीहरूलाई किदरोन बेसीमा जलाईदिए। १४उसले अग्ला ठाउँको पूजास्थानहरू भत्काएनन् तर उनी आफ्नो जीवनभरी परमप्रभु प्रति सम्पूर्ण हृदयले विश्वासी रहे। १५आसा र उनका पिताले परमेश्वरलाई केही चीजहरू दिए। तिनीहरूले सुन, चाँदी र अरु चीजहरूको उपहार दिए। आसाले ती सबै चीजहरू मन्दिरमा राखे। १६राजा आसा यहूदाका राजा भएको समयमा उनी सधैं इस्राएलका राजा बाशाको विरोधमा लडिरहेको हुन्थे। १७इस्राएलका राजा बाशा यहूदाको विरुद्धमा लडे। बाशाले उसका मानिसहरूलाई आसाको देश यहूदा जाने देखि रोक्न चाहन्थे। यसकारण उनले रामा शहरलाई साह्रै सुदृढ बनाए। १८यसकारण आसाले परमप्रभुको मन्दिर अनि राजाको महलबाट सबै चाँदी र सुन निकाले। उनले सुन-चाँदी आफ्ना सेवकहरूलाई दिए अनि तिनीहरूलाई अरामका राजा बेनहदद कहाँपठाए। बेनहदद तब्रिमोनका छोरा थिए। तब्रिमोन हेज्योनका छोरा थिए। दमिश्क बेनहददको रजधानी शहर थियो। १९आसाले यो संदेश पठाए, “मेरा पिता र तिम्रा पिता माभक शान्ति सम्भौता भएको थियो। अहिले म तिमीसित शान्ति सम्भौता गर्न चाहन्छु। म तिम्रो लागि सुन-चाँदीको उपहार पठाइरहेको छु। इस्राएलका राजा बाशासित कृपया शान्ति सम्भौता भंग गर्नुहोस जसले गर्दा ऊ मेरो देशबाट बाहिर जानेछ अनि हामी लाई अलग छोड्नेछ।”

२०राजा बेनहददले राजा आसासँग सम्भौता गरे। तिनले उसको सेनापतिहरू अनि सेनाहरू इस्राएली शहरहरू इयोन, दान, आबेल-बेतमाका; गलील पोखरीको वरिपरिका शहर अनि नप्तालीका इलाकामा लड्न पठाए। २१बाशाले यी आक्रमणको बारेमा सुने। यसकारण उनले रामालाई सुदृढ बनाउन छोडिदिए। उनले त्यो शहर त्याग गरे अनि तिसीतिर फर्किए। २२तब राजा आसाले यहूदाका जम्मै मानिसहरूलाई आदेश दिए। कसैलाई पनि माफी भएन। तिनीहरू रामा गए अनि सबै दुङ्गा र काठहरू बोके जसद्वारा बाशा तो शहरलाई सुदृढ बनाउँदै थिए। तिनीहरूले ती सामानहरू बिन्यामीनको भूमिमा गेबा अनि मिसपा पुर्‍याए। तब राजा आसाले ती दुइ शहरहरूलाई अभै दरिलो बनाए।

२३राजा आसाले गरेका त्यो प्रत्येक कुरा उसको सैनिक शक्तिको विषयमा अनि उसले स्थापित गरेका त्यो शहरहरू यहूदाका राजाहरूको इतिहासको पुस्तकमा लेखिएको छ। जब आसा बूढा भए, उनी कुँजा भएका थियो। २४तिनी मरे अनि उनलाई उनका पुर्खा दाऊदको शहरमा गाडियो। तब आसाका छोरा यहोशापात उनीपाछि नयाँ राजा भए।

इस्राएलका राजा नादाब

२५आसाको शासनकालको दोस्रो वर्षमा यारोबामका

छोरा नादाब इस्राएलका राजा भए। नादाबले इस्राएलमा दुइ वर्ष शासन गरे। २६नादाबले परमप्रभुले जे नराम्रो सम्भे त्यही गरे। उनले पापका कामहरू त्यसरी गरे जसरी उनका पिता यारोबामले गरेका थिए। यारोबामले पनि इस्राएल मानिसहरूलाई पाप गर्न लगाए।

२७बाशा अहियाहका छोरा थिए। तिनीहरू इस्राएलका कुल समूहका थिए। बाशाले राजा नादाबलाई मार्ने योजना बनाए। नादाबको शासनकालमा सम्पूर्ण इस्राएल गिब्तोन शहर को विरुद्ध लडिरहेको थियो। यो एउटा पलिशतीहरू शहर थियो। त्यस ठाउँमा बाशाले नादाबलाई मारे। २८आसा यहूदाका राजा भएको समय तेस्रो वर्षमा यो घटना भयो। अनि आशा इस्राएलका अर्का राजा भए।

इस्राएलका राजा बाशा

२९बाशा जब नयाँ राजा भए, उनले यारोबामको परिवारको प्रत्येक सदस्यलाई मारे। बाशाले यारोबामको परिवारको कसैलाई पनि जिउँदो छोडेनन्। परमप्रभुले जसरी हुनुपर्छ भन्नुभएको थियो यो घटना त्यसरी नै भयो। परमप्रभुले शीलोबाट आफ्नो सेवक अहियाह मार्फत भन्नुभएको थियो। ३०यस्तो भयो किन यारोबामले धेरै पापका कामहरू गरेका थिए। अनि यारोबामले इस्राएलका मानिसहरूलाई धेरै पाप गर्न लगाए। यारोबामले परमप्रभु इस्राएलका परमेश्वरलाई रीस उठाए।

३१अरु कार्यहरू जे जति नादाबले गरे इस्राएलका ‘राजाहरूको इतिहासको’ पुस्तकमा लेखिएको छ। ३२बाशाले इस्राएलमा शासन गरेको समयमा उनी यहूदाका राजा आशाको विरोधमा युद्ध गरिरहन्थे।

३३आसाले यहूदामा शासन गरेको तेस्रो वर्षमा अहियाहका छोरा बाशा इस्राएलका राजा भए। बाशाले तिसीमा २४ वर्ष शासन गरे। ३४तर बाशाले त्यही सब कामहरू गरे जसलाई परमप्रभुले भूल कामहरू थिए भनि भनेको थियो। उनले पनि ती पापहरू गरे जो यारोबामले गरेको थियो। यारोबामले पनि इस्राएलीहरूलाई पाप गर्न लगाए।

१६ तब परमप्रभुले हनानीका छोरा यह सित बोल्नु भयो। परमप्रभु राजा बाशाको विरोधमा बोल्दै हुनुहुन्थ्यो। १“बाशा, मैले तिमीलाई धूलोबाट माथि उठाए अनि मैले तिमीलाई मेरो इस्राएलका मानिसहरूको राजकुमार बनाएँ। तर तिमीले यारोबामको बाटो पहिल्यायौ। तिमीले मेरा इस्राएली मानिसहरूलाई पाप गर्न लगायौ। तिनीहरूले आफ्नो पापद्वारा मलाई रीस उठायौ। ३यस कारण नै म तिमी, बाशा र तिम्रो परिवारलाई नष्ट पार्नेछु। म तिमी सित त्यस्तै व्यवहार गर्नेछु जस्तो मैले नबानतका छोरा यारोबामको परिवार सित गरेको थिएँ। ४तिम्रो परिवारका मानिसहरू शहरका बाटोहरूमा मर्नेछन्। अनि कुकुरहरूले तिनीहरूको लाश खानेछन्। तिम्रो

परिवारका केही मानिसहरू चक्रमा मर्नेछन् अनि तिनीहरूको लाशलाई चराहरूले खानेछन्।”

५बाशाको विषयमा सबै जानकारीहरू अनि उनले गरेको महान् कार्यहरूको विवरण 'इस्त्राएलका राजाहरूको इतिहासको' पुस्तकमा लेखिएको छ। ६बाशा मरे अनि उनलाई तिस्रामा गाडियो। उनका छोरा एला उनीपछि नयाँ राजा भए।

७यसकारण परमप्रभुले हनानीका छोरो येहू अगमवक्तालाई बोलाई पठाउनुभयो। उहाँले उसलाई बाशा अनि उसको परिवारको विरुद्धमा एउटा वचन दिनुभयो। बाशाले परमप्रभुको विरोधमा धेरै अशुभकाम गरे। यसले गर्दा परमप्रभुलाई रिस उठ्यो। बाशाले त्यही काम गरे जस्तो यारोबामको परिवारले पहिला गरेका थिए। परमप्रभु साह्रै नै रिसाउनु भएको थियो। किन भने बाशाले यारोबामको परिवारलाई मारेका थिए।

इस्त्राएलका राजा एला

८आसा यहूदाका राजा भएको समय छब्बीसौं वर्षमा एला राजा भए। एला बाशाका छोरा थिए। उनले तिस्रामा दुइ वर्ष शासन गरे।

९राजा एलाका अधिकारीहरू मध्ये एक जना जिम्मी थिए। जिम्मी एलाका आधी रथहरूको सञ्चालन गर्दथे। तर जिम्मीले एलाको विरोधमा षड्यन्त्र रचे। राजा एला तिस्रामा थिए। तिनी अर्साको घरमा मद्यपान गर्दै थिए अनि मदमत्त भएका थिए। अर्सा तिस्राको राजमहलको प्रभारी थियो। १०जिम्मी घरभित्र पसे अनि राजा एलाको हत्या गरे। आसा यहूदाको राजा भएको समयमा सत्ताइसौं वर्षमा यस्तो घटना भयो। तब जिम्मी एलापछि इस्त्राएलका राजा भए।

इस्त्राएलका राजा जिम्मी

११जिम्मी नयाँ राजा भएपछि उनले बाशाको परिवारका सबैलाई मारे। उनले बाशाको परिवारका मानिसहरूमा एक जनालाई पनि जिउँदो छोडेनन्। जिम्मीले बाशाका साथीहरूलाई पनि मारे। १२यसकारण जिम्मीले बाशाको सम्पूर्ण परिवारलाई नष्ट पारिदिए। यो घटना त्यसरी नै भयो जसरी परमप्रभुले हुन्छ भन्नु भएको थियो जति बेला परमप्रभुले अगमवक्ता येहू मार्फत, बाशाको विरोधमा बोल्नु भएको थियो। १३बाशा र उनको छोरा एलाको पापले गर्दा यस्तो भयो। तिनीहरूले पापको काम गरे अनि इस्त्राएली मानिसहरूलाई पनि पाप गर्न लगाए। परमप्रभु रिसाउनु भयो किनभने तिनीहरूसँग देवमूर्तिहरू थिए।

१४अरु कामहरू, जे एलाले गरे 'इस्त्राएलका राजाहरूको इतिहासको' पुस्तकमा लेखिएका छन्।

१५आसा यहूदाका राजा भएको सत्ताइसौं वर्षमा जिम्मी इस्त्राएलका राजा भए। जिम्मीले तिस्रामा सात दिनसम्म

शासन गरे। त्यस समयमा इस्त्राएलको सेनाले गिब्तोनमा जो पलिशितहरूको थियो पाल लगाई रहेका थिए।

१६शिविरमा मानिसहरूले सुने, जिम्मीले राजाको विरोधमा गोप्य षड्यन्त्र रचेको छ। तिनीहरूले सुने, उनले राजालाई मारे। यस कारण सबै इस्त्राएलीहरूले त्यस दिन शिविरमा ओम्नीलाई इस्त्राएलको राजा बनाए। ओम्नी सेनाका सेनापति थिए। १७यस कारण ओम्नी र सबै इस्त्राएलीहरूले गिब्तोन छोडे अनि तिस्रामाथि आक्रमण गरे। १८जब जिम्मीले शहरमा आक्रमण गरिएको देखे। उनी महलभित्र पसे अनि आगो सल्काए। उनले महल र आफूलाई जलाए। १९यसकारण जिम्मी मरे किनभने उनले पाप गरेका थिए। जिम्मीले त्यो काम गरे जसलाई परमप्रभुले भूल भन्नुभएको थियो। उनले त्यसरी नै पाप काम गरे जसरी यारोबामले गरेका थिए। अनि यारोबामले इस्त्राएलीहरूलाई पाप गर्न लगाए।

२०जिम्मीको गोप्य षड्यन्त्र अनि अरु कार्यहरू जो जिम्मीले गरे, त्यो कथा 'इस्त्राएलका राजाहरूको इतिहासको' पुस्तकमा लेखिएका छन्।

ओम्नी इस्त्राएलका राजा

२१इस्त्राएली मानिसहरू दुइ दलमा विभाजित भएका थिए। आधी मानिसहरूले गीनतका छोरा तिब्नीको अनुसरण गरे अनि उनलाई राजा बनाउन चाहे। अरु आधी मानिसहरूले ओम्नीको अनुसरण गरे। २२तर ओम्नीका अनुसरण कर्ताहरू गीनतको छोरो तिब्नीका अनुसरण कर्ताहरू भन्दा बलिया थिए। यस कारण तिब्नीलाई मारियो अनि ओम्नी राजा भए।

२३आसा यहूदाको राजा भएको समय एकतीसौं वर्षमा ओम्नी इस्त्राएलका राजा भए। ओम्नीले इस्त्राएलमा १२ वर्ष शासन गरे। १२ वर्षहरू मध्ये छ: वर्ष उनले तिस्रा शहरमा शासन गरे। २४तब ओम्नीले सामरियाको पहाड किने। उनले यसलाई दुइ तोडा चोँदीमा शेमेरबाट किने। ओम्नीले पहाड माथि एउटा शहर बनाए। उनले पहाडको मालिक शेमेरको नाउँमा शहर को नाउँ सामरिया राखे।

२५ओम्नीले त्यही काम गरे जसलाई परमप्रभुले भूल भन्नु भएको थियो। ओम्नी उनीभन्दा पहिलेका सबै राजाहरू भन्दा दुष्ट थिए। २६उनले त्यही पाप गरे जुन नबातका छोरा यारोबामले गरेका थिए। यारोबामले इस्त्राएली मानिसहरूलाई पाप गर्न लगाए। यसकारण तिनीहरूले इस्त्राएलका परमप्रभु परमेश्वरलाई रिस उठाए। परमप्रभु रिसाउनुभो किनभने तिनीहरूले अर्थहीन मूर्तिहरूको पूजा गरे।

२७ओम्नीको विषयमा अरु जानकारीहरू तथा उनले गरेको महान् कार्यको बारेमा 'इस्त्राएलका राजाहरूको इतिहासको' पुस्तकमा लेखिएको छ। २८ओम्नी मरे अनि उनलाई सामारियामा गाडियो। उनका छोरा आहाब उनीपछि नयाँ राजा भए।

इस्त्राएलका राजा आहाब

२६आसा यहूदाका राजा भएको समयमा अठतीसौं वर्षमा ओम्रीका छोरा आहाब इस्त्राएलका राजा भए। आहाबले सामरिया शहरमा बसेर २२ वर्ष इस्त्राएलमा शासन गरे। ३०आहाबले त्यही काम गरे जसलाई परमप्रभुले भूल भन्नुभएको थियो। अनि आहाब अधिका राजाहरू भन्दा दुष्ट थिए। ३१आहाबका लागि त्यही पापको गर्न पर्याप्त थिएन जुन नाबातका छोरा यारोबामले गरेका थिए। यसकारण आहाबले एतबालकी छोरी ईजेबेललाई पनि विवाह गरे। एतबाल सीदोनका राजा थिए। तब आहाबले बालको सेवा र पूजा शुरु गरे। ३२आहाबले बालको पूजा गर्नका लागि सामरियामा एउटा मन्दिर बनाए। त्यस मन्दिरमा उनले एउटा वेदी बनाए। ३३आहाबले अशेरा देवीको पूजा गर्नका लागि एउटा विशेष स्तम्भ पनि स्थापित गरे। आहाबले उनी भन्दा अधिका सबै राजाहरू भन्दा बढी काम इस्त्राएलका परमप्रभुलाई रीस उठाउन गरे।

३४आहाबको शासनकालमा हीएलले जो बेतेलका थिए यरीहो शहर फेरि बसाए। त्यस समय हीएलले शहरमा काम शुरु गर्दा उनको ठूलो छोरा अबीरामको मृत्यु भयो। अनि जब हीएलले शहरको फाटक बनाए, उनको सानो छोरो सगूब मर्यो। यो त्यसरी नै भयो जसरी परमप्रभुले यस्तो हुन्छ भनी नूनको छोरा यहोशूद्धार बोल्नु भएको थियो।

एलिया र खडेरीको समय

१७ एलिया तिश्बी गिलाद शहरको अगमवक्ता थिए। एलियाले राजा आहाबलाई भने, “म इस्त्राएलका परमप्रभु परमेश्वरको सेवा गर्छु। साच्चै नै परमप्रभु जीवित रहनु भए जस्तै, म प्रतिज्ञा गर्छु आउँदो केही वर्ष न ता पानी पर्छ न शीत नै पर्छ। जब म आदेश दिन्छु तब मात्र पानी पर्नेछ।”

रतब परमप्रभुले एलियालाई भने, ३“यो ठाउँ छोड अनि पूर्वतिर लाग। केरीतको सांघुरो घाटी छेउ लूक। यो घाटी यर्दन नदीको पूर्वमा छ। ४तिमी त्यस नदीको पानी पिउन सक्छौ। मैले कागहरूलाई त्यस ठाउँमा तिम्रो लागि खाद्य ल्याउने आदेश दिएको छु।” ५यसकारण एलियाले त्यसै गरे जस्तो परमप्रभुले उनलाई गर्नु भन्नुभएको थियो। उनी यर्दन नदीको पूर्व तिर करीत खोलामा बस्न गए। ६कागहरूले एलियाका निम्ति प्रत्येक साँझ र विहान मासु र रोटी ल्याए। एलियाले त्यस नदीबाट पानी पिउथ्ये।

७पानी नपरेकोले गर्दा धेरै समय पछि नाला सूखा भयो। ८रतब परमप्रभुले एलियालाई भन्नुभयो, ९“सीदोनमा सारपत जाऊ। त्यही बस। त्यस ठाउँमा एउटी आइमाई छ जसको पति मरेको छ। मैले उसलाई तिम्रो लागि खाद्य दिनु भनी आदेश दिएको छु।”

१०यसकारण एलिया सारपत गए। उनी शहरको फाटकमा पुगे अनि त्यहाँ एक जना स्त्रीलाई देखे। उसको पति मरेको थियो। आइमाई आगोको निम्ति दाउरा जम्मा गर्दै थिई। एलियाले उसलाई भने, “के तिमी मेरो निम्ति एउटा लोटामा अलि कति पानी ल्याउन सक्छौ म पिउन सक्छु?” ११जब स्त्री पानी लिन जान लागेकी थिईन, एलियाले भने, “कृपया, मेरो निम्ति केही रोटी पनि ल्याऊ।”

१२स्त्रीले भनिन्, “जीवित परमप्रभु तपाईंको परमेश्वर समक्ष मैले शपथ गरिभन्छु म सित रोटी छैन। म सित भाइँमा अलिकति पीठो मात्र छ। अनि म सित दुंग्रोमा अलिकति अंडीरको तेल छ। म यस ठाउँमा आगोको निम्ति केही दाउराका टुक्रा जम्मा गर्न आएकी हुँ। म यसलाई घर लिएर जानेछु अनि हाम्रो निम्ति भोजन पकाउने छु। मेरो छोरा र म यसलाई खाने छौं अनि त्यसपछि भोकले मर्नेछौं।”

१३एलियाले स्त्रीलाई भने, “फिक्री नगर। घर जाऊ अनि तिमीले भने जस्तै गरेर तिम्रो भोजन पकाऊ। तर पहिला तिमीसँग भएको पीठोबाट सानो रोटी बनाऊ। त्यो रोटी मेरो निम्ति ल्याऊ। त्यसपछि आफ्नो अनि छोराका लागि पकाऊ। १४परमप्रभु इस्त्राएलका परमेश्वर भन्नु हुन्छ, ‘त्यो भाँडोको पिठो कहिले रित्तो हुनेछैन। दुंग्रोको तेल कहिले कमि हुने छैन। परमप्रभुले वर्षा नपठाएको दिनसम्म यो चलि रहने छ।”

१५यसकारण स्त्री आफ्नो घर गइन्। एलियाले उनलाई जे गर्नु भनेका थिए तिनले त्यसै गरिन्। एलिया, स्त्री र उनको छोराको लागि धेरै दिनको खाद्य थियो। १६पीठोको भाँडो अनि तेलको दुंग्रो कहिले रित्तो भएन। यो यस्तो भयो जस्तो परमप्रभुले हुन्छ भन्नुभएको थियो। परमप्रभुले एलिया मार्फत बोल्नु भएको थियो।

१७केही समयपछि स्त्रीको छोरा बीरामी भयो। ऊ साह्रै नै भयो। अन्तमा उसले सांस फेर्न नै छोड्यो। १८रतब त्यस स्त्रीले एलियालाई भनिन्, “तपाईं परमेश्वरका जन तपाईंसित मेरो विरोधमा के छ? के तपाईं यहाँ मैले गरेको पाप कामहरूको सम्भना गराउन आउनु भएको हो? के तपाईं यहाँ मेरो छोराको मृत्यु गराउन आउनु भएको हो?”

१९एलियाले उनलाई भने, “तिम्रो छोरा मलाई देऊ।” एलियाले तिनीबाट बालकलाई लिए अनि बोकेर त्यसलाई माथिल्लो तलामा लगे। उनले कोठामा ओछ्यान माथि उसलाई सुताए जहाँ उनी बस्ने गर्दथे। २०त्यसपछि एलियाले प्रार्थना गरे, “परमप्रभु मेरा परमेश्वर! यी विधवाले आफ्नो घरमा बस्न दिएकी छिन्। के तपाईं उसका लागि अशुभ घटना गर्नु हुन्छ त? के उनको छोरालाई मर्नदिनु हुन्छ?” २१रतब एलिया आफै बालकमाथि तीन पल्ट पसिए। एलियाले प्रार्थना गरे, “हे

परमप्रभु मेरो परमेश्वर। यस बालकलाई फेरि जीवन दिनु होस्।”

२२परमप्रभुले एलियाको प्रार्थनाको उत्तर दिनुभयो। बालक फेरि सास फेर्न थाल्यो। ऊ जीवित भयो! २३एलियाले बालकलाई बोकेर तल्लो तालामा ल्याए। एलियाले बालकलाई तिनकी हातमा सोम्पीदिए र भने, “हेर, तिम्रो छोरा जिउँदो छ!”

२४स्त्रीले भनिन्, “अहिले मलाई थाह भयो तपाईं साँच्चै नै परमेश्वरबाटको मानिस हुनु हुन्छ। परमप्रभु तपाईं माफत बोल्नुहुँदो रहेछ मलाई थाह भयो!”

एलिया र बालका अगमवक्ताहरू

१८ खडेरी परेको तेस्रो वर्ष परमप्रभुले एलियालाई भन्नुभयो, “जाऊ र राजा आहाबसँग भेंट गर। म चाँडै पानी पठाउने छु।” यस कारण एलिया आहाब सँग भेंट गर्न गए।

त्यस समयमा सामरियामा खाद्य थिएन। यसकारण राजा आहाबले ओबद्यालाई आफ्नो समक्ष बोलाए। ओबद्या राजाको महलको दायित्वमा थिए। ओबद्या परमप्रभुको साँचो भक्त थिए। एक समय जब ईजेबेल सबै परमप्रभुका अगमवक्ताहरूको हत्या गरिहरेकी थिई, त्यस बेला ओबद्याले १०० अगमवक्ताहरूलाई लिएर गए अनि तिनीहरूलाई दुइवटा ओद्वारमा लुकाए। ओबद्याले ५० जना अगमवक्ताहरूलाई एउटा ओद्वारमा अनि अरु ५० जनालाई अर्को ओद्वारमा लुकाए। तब ओबद्याले तिनीहरूका लागि खाद्य र पानी ल्याए। ५राजा आहाबले ओबद्यालाई भने, “म सित आऊ। हामीले प्रत्येक पानीको मुहान र नदीको किनार पाउनेछौं। हुनु सक्छ हाम्रा घोडाहरू र गधाहरू जीवित राख्नुलाई प्रशस्त मात्रामा घाँस पाउनु सक्छौं। होइन भने, हामी तिनीहरूलाई गुमाउने छौं।” ६प्रत्येक मानिसले देशको एउटा अंश छाने जहाँ तिनीहरू पानी खोज्न जाने छन्। तब दुइ जना मानिसहरूले सम्पूर्ण देश भ्रमण गरे। आहाब एउटा दिशातिर एकलै हिँडे। ओबद्या अर्को दिशातिर एकलै हिँडे। ७ओबद्या भ्रमण गरिरहेको बेला उनले एलियालाई भेटे। ओबद्याले एलियालाई चिने जब उनले उनलाई देखे। ओबद्याले एलिया अघि टाउको निहुराए। उनले भने, “एलिया? के तिमी साँच्चै मालिक हौ?”

८एलियाले उत्तर दिए, “हो म नै हुँ। जाऊ अनि आफ्नो मालिक राजालाई भन, म यहाँ छु।”

९तब ओबद्याले भने, “यदि मैले आहाबलाई तिमी कहाँ छौं बताएँ भने उनले मलाई मार्नेछन। मैले तिमी प्रति कुनै भूल गरेको छैन! तिमी किन मलाई मार्न चाहन्छौ? १०परमप्रभु जस्तै तिम्रा परमेश्वर निश्चित रूपले जीवित हुनुहुन्छ राजा हरेक ठाउँमा तिमीलाई खोजी रहेका छन्! उनले तिमीलाई खोज्न प्रत्येक देशमा मानिसहरू पठाए। यदि एउटा देशका शासकले भने,

तिमी यस देशमा छैनौ, तब आहाबले शासकलाई तिमी यहाँ छैनौ भनी प्रतिज्ञा गर्न लगाए। ११अहिले तपाईं चहानुहुन्छ म त्यहाँ जाऊँ अनि उसलाई तपाईं यहाँ हुनुहुन्छ भनी बताऊँ। १२यदि म राजा आहाबलाई तपाईं यहाँ हुनुहुन्छ भनेर बताउन गएँ भने, परमप्रभुको आत्माले तपाईंलाई अन्य कही पुर्‍याउनेछ। राजा आहाब यहाँ आउने छन् अनि उसले तपाईंलाई पाउने छैनन्। तब उहाले मलाई मार्ने छन्! जब म बालक थिएँ त्यस बेलादेखि नै परमप्रभुको अनुसरण गरें। १३तिमीले थाह पायौं मैले के गरें! ईजेबेलले परमप्रभुका अगमवक्ताहरूलाई मारिरहेकी थिई अनि मैले १०० अगमवक्ताहरूलाई ओद्वारमा लुकाएँ। मैले ५० जना अगमवक्ताहरूलाई एउटा ओद्वारमा अनि अरु ५० अगमवक्ताहरूलाई अर्को ओद्वारमा राखें। मैले तिनीहरूका लागि खाद्य र पानी ल्याएँ। १४अहिले तपाईं चहानुहुन्छ म त्यहाँ गएर तपाईं यहाँ हुनुहुन्छ भनी भन्दा राजाले मलाई मार्नेछन्।”

१५एलियाले उत्तर दिए, “परमप्रभु सर्वशक्तिमानको नाउँमा निश्चित रूपमा रहे भैं जसको म सेवा गर्छु। म शपथ खाएर भन्दछु कि आज म राजा अघि उभिनेछु।”

१६यसकारण ओबद्या राजा आहाब कहाँ गए। उनले एलिया कहाँछन् भनी उनलाई बताए। राजा आहाब एलियालाई भेट्न गए।

१७जब आहाबले एलियालाई देखे उनले भने, “के यो तिमी नै हौ? तिमी नै त्यो मानिस हौ जसले इस्राएलमा संकट सृष्टि गरेको छ।”

१८तब एलियाले उत्तर दिए, “मैले इस्राएलमा संकट सृष्टि गरेको होइन। तपाईं र तपाईंका परिवारले यो संकट सृष्टि गरेको हुन्। तपाईंले संकट त्यस बेला सृष्टि गर्नुभएन जति बेला तपाईंले परमप्रभुको आदेश पालन गर्नुभएन अनि बालको अनुसरण गर्नुभयो।

१९अहिले, सबै इस्राएलीहरूलाई डाँडामाथि मलाई भेट्न भन्नुहोस। त्यस ठाउँमा बालका ४५० जना अगमवक्ताहरूलाई पनि ल्याउनुहोस। अनि असत्य देवी अशोराका ४०० अगमवक्ताहरूलाई पनि ल्याउनुहोस। रानी इजेबेलले ती अगमवक्ताहरूको समर्थन गर्छन्।”

२०यसकारण आहाबले सबै इस्राएलीहरू र अगमवक्ताहरूलाई कर्मेल डाँडामा बोलाए। २१एलिया ती मानिसहरू समक्ष आएर। उनले भने, “तिमीहरू कसलाई अनुसरण गर्ने हो यसको निर्णय कहिले लिनेहो। यदि परमप्रभु नै सत्य परमेश्वर हुनुहुन्छ भने तिमीहरू उहाँलाई नै अनुसरण गर। यदि बाल नै सत्य देवता हो भने तब उनैलाई अनुसरण गर।”

मानिसहरूले केही बोलेनन्। २२एलियाले भने, “म परमप्रभुको एक मात्र अगमवक्ता हुँ! यहाँ म एकलै छु। तर यहाँ बालका ४५० जना अगमवक्ताहरू छन्। २३यसकारण दुइवटा साँढे ल्याऊ। बालका अगमवक्ताहरूले एउटा साँढे लिऊन्। तिनीहरूले त्यसलाई मारुन् र काटेर

टुक्रा-टुक्रा पारुन्। त्यसपछि तिनीहरूले मासु दाउरमाथि राखून्। तर तिनीहरू आगो बाल्न पाउने छैनन्। त्यसपछि अर्का साँढेलाई म त्यसै गर्छु। म पनि आगो बाल्न शुरु गर्दिन। २४ बालका अगमवक्ताहरूले उनीहरूको देवतालाई प्रार्थना गर्नेछन् अनि म मेरा परमप्रभुलाई प्रार्थना गर्नेछु। जुन परमेश्वरले प्रार्थना सुनेर दाउरा बल्न शुरु गर्छन्, तिनै सत्य परमेश्वर हुनेछन्।” सबै मानिसहरूले यसलाई राम्रो विचार भनेर समर्थन गरे।

२५ तब एलियाले बालका अगमवक्ताहरूलाई भने, “तिमीहरू धेरै छौ। यसकारण पहिला तिमीहरूनै शुरु गर। एउटा साँढे छान अनि तयार गर। तिम्रा देवतालाई पुकार तर आगो बाल्न पाइनेछैन।”

२६ यसकारण अगमवक्ताहरूले साँढे लिए, जो उनीहरूलाई दिइएको थियो। तिनीहरूले त्यसलाई तयार बनाए। तिनीहरूले विहान देखि मध्यानसम्म प्रार्थना गरे। तिनीहरूले प्रार्थना गरे, “हे बाल, कृपया हामीलाई उत्तर देऊ!” तर कुनै आवाज आएन। कसैले उत्तर दिएन। अगमवक्ताहरू वेदीको वरिपरि नाचे जसलाई तिनीहरूले बनाएका थिए। तर आगो बल्न बलेन।

२७ दिउँसोतिर एलियाले तिनीहरूको खिसी गरे। एलियाले भने, “यदि बाल साँच्चे नै देवता हुन् भने हुन्छ, जोडसित प्रार्थना गर्नुपर्छ! हुन सक्छ, उनी सोच्दै छन्! अथवा हुन सक्छ उनी व्यस्त छन्! अथवा हुन सक्छ उनी भ्रमण गर्दैछन्! उनी सुती रहेको हुन सक्छ। हुन सक्छ तपाईंहरूले जोरसित प्रार्थना गर्दा उनी उठ्न सक्छन्!” २८ अनि ती अगमवक्ताहरूले जोरसित प्रार्थना गरे। तिनीहरूले तरवार र भालाले काटे। (तिनीहरूले पूजा गर्ने यस्तै तरीका थियो।) तिनीहरूले आफूमाथि प्रहार गरिरहे जबसम्म तिनीहरूको शरीर रक्ताम्ल भएन। २९ मध्यदिन बित्यो तर आगो बलेको थिएन। अगमवक्ताहरू बेलुकीको बलिदान चढाउने समयसम्म तिनीहरूको व्याकुलता कार्यहरू गरिरहे, तर केही पनि भएन। बालबाट कुनै उत्तर आएन। कुनै आवाज थिएन। कसैले पनि सुनेको थिएन।

३० तब एलियाले मानिसहरूलाई भने, “अब मेरो सामु आओ।” यसकारण सबै मानिसहरू एलियाको वरिपरि थुप्रिए। परमप्रभुको वेदी भत्किएको थियो। यसकारण एलियाले ठीक पारे। ३१ एलियाले १२ वटा ढुङ्गाहरू पाए। पत्येक ढुङ्गा याकूबका सन्तानबाटका त्यो एउटा कुल समूहको निमित्त खडा थियो। याकूब त्यो मानिस थियो जसलाई परमप्रभुले इस्त्राएल नाउ दिनुभएको थियो। ३२ एलियाले परमप्रभुको वेदी स्थापित गर्न यी ढुङ्गाहरू उपयोग गरे। उनले वेदीको वरिपरि एउटा खाडल खने। त्यो खाडल दुइ माना पानी राख्नका लागि पर्याप्त चौडा र गहिरा थियो। ३३ तब एलियाले वेदीमाथि दाउरा राखे। उनले साँढेलाई टुक्रा-टुक्रा पारेर काटे। उनले टुक्राहरू दाउरामाथि राखे। ३४ तब एलियाले भने,

“चारैवटा भाँडाहरूमा पानी भर। पानी मासुका टुक्रा र दाउरामा खँन्याऊ।” फेरि एलियाले भने, “फेरि यसै गर।” तब उनले भने, “फेरि यस्तै तेस्रो पटक गर।” ३५ पानी वेदीबाट तल बग्यो अनि खाडलमा भरियो।

३६ यो बेलुकीपरखको बलिदानको समय भएको थियो। त्यसपछि अगमवक्ता एलिया वेदी समक्ष गए अनि प्रार्थना गरे, “हे परमप्रभु, अब्राहाम, इसहाक र इस्त्राएलका परमेश्वर। म तपाईंलाई इस्त्राएलका परमेश्वर हुनुहुन्छ भनी प्रमाणित गर्ने बिन्ती गर्छु। अनि प्रमाणित गर्नुहोस् म तपाईंको सेवक हुँ। मानिसहरूलाई देखाउनुहोस्, यी सब काम गर्नका लागि तपाईंले मलाई आदेश दिनुभएको हो। ३७ मेरो परमप्रभु, मेरो प्रार्थनाको उत्तर दिनहोस्। मानिसहरूलाई देखाइ दिनुहोस्, परमप्रभु तपाईं नै परमेश्वर हुनुहुन्छ। तब तपाईंले मानिसहरूलाई तपाईंतिर फर्काएर ल्याउनु सक्नु हुन्छ।”

३८ यसकारण परमप्रभुले आगो पठाउनुभयो। आगोले बलिदान, दाउरा, ढुङ्गा र वेदीको वरिपरिको भूमिलाई जलायो। आगोले खाडलको पानीलाई पनि सूखा बनायो। ३९ सबै मानिसहरूले यस्तो भएको देखे। मानिसहरू भूमिमा निहुरिए अनि भन्न थाले, “परमप्रभु नै परमेश्वर हुनु हुन्छ! परमप्रभु नै परमेश्वर हुनुहुन्छ!”

४० तब एलियाले भने, “बालका सबै अगमवक्ताहरूलाई पक्र। कसैलाई भाग्न नदोऊ!” यसकारण मानिसहरूले सबै अगमवक्ताहरूलाई पक्रिए। तब एलियाले तिनीहरूलाई कीशोन खोलामा लगे अनि त्यस ठाउँमा तिनीहरूलाई मारे।

पानी फेरि पछ

४१ तब एलियाले राजा आहाबलाई भने, “अब, जाऊ खान-पीन गर। मूसलाधार पानी परेको आवाज सुन्छु।” ४२ यसकारण राजा आहाब खान गए। त्यस बेला एलिया कर्मेल डाँडा माथि चढे। पर्वतको चुचुरामा पुगेर तिनी निहुरिए। उनले आफ्नो टाउको दुइवटा घुँडाबीच राखे। ४३ तब एलियाले आफ्नो सेवकलाई भने, “समुद्रतिर हेर।”

सेवक त्यस ठाउँमा गयो जहाँबाट ऊ समुद्र हेर्न सक्थ्यो। तब सेवक फर्कियो अनि भन्यो, “मैले केही देखिन।” एलियाले उसलाई फेरि जानु र हेर्नु भने। यस्तो सात पटक भयो। ४४ सातौं पटक सेवक फर्कियो अनि भन्यो, “मैले मानिसको मुठीको आकार जस्तै सानो बादल देखें। बादल समुद्रबाट आउँदै थियो।”

एलियाले सेवकलाई भने, “राजा आहाब कहाँ जा अनि उनलाई आफ्नो रथ लिनु अनि अहिले घर जानु भन। यदि उनी अहिले जाँदैनन् भने पानीले उनलाई रोक्नेछ।”

४५ केही छिनपछि आकाश कालो बादलले ढाकियो। हावा बहनु थाल्यो अनि मूसलाधारे पानी पर्न थाल्यो।

आहाब आफ्नो रथमा चढे अनि यीजेरलतिर यात्रा शुरु गरे। ४६ परमप्रभुको शक्ति एलियामाथि आएको थियो। एलियाले आफ्नो चारैतिर लुगा कसे जसले गर्दा ऊ दगुर्न सकोस्। तब एलिया राजा आहाबभन्दा अघि यीजेरलतिर दगुरे र पुगे।

सीनै पर्वतमाथि एलिया

१९ राजा आहाबले ईजेबेललाई सबै थोक बताए जो एलियाले गरे। आहाबले उनलाई कसरी एलियाले तरवारले सबै अगमवक्ताहरूलाई मारेको बताए। यसकारण ईजेबेलले एलिया समक्ष एकजना स्वर्गदूत पठाइन्। ईजेबेलले भनिन, “म कसम खान्छु भोलि यस बेलाको पहिले म तिमीलाई त्यसरी नै मार्नेछु जसरी तिमीले ती अगमवक्ताहरूलाई माखौं। यदि मैले सकिने भने तब देवताहरूले मलाई मार्नेछन्।”

३जब एलियाले यो सुने, उनी डराए। त्यस कारण उनी आफ्नो जीवन बचाउन भागे। उनले आफ्नो सेवक सँगै लगे। तिनीहरू बेशेबा, यहूदा गए। एलियाले सेवकलाई बेशेबामा छोडे। ४त्यसपछि एलिया दिनभरि नै मरुभूमिमा हिँडे। एलिया एउटा पोथ्राको तल बसे। उनले मर्न चाहे। एलियाले भने, “परमप्रभु, मैले धेरै गरेँ! मलाई मर्न दिनुहोस्। म मेरा पुर्खाहरू भन्दा राम्रो छुइन।”

५तब एलिया रुखको तल सुते अनि निदाए। एउटा स्वर्गदूत एलिया कहें आए अनि उनलाई छोए। स्वर्गदूतले भने, “उठ! खाऊ!” ६एलियाले आफ्नो छेवैमा कोइलामा पकाएको केक र एउटा दुंग्रोमा पानी देखे। एलियाले खाई-पिई गरेर तब तिनी फेरि सुते।

७त्यसपछि परमप्रभुका स्वर्गदूत उनीकहाँ फेरि आए। स्वर्गदूतले भने, “उठ! खाऊ! यदि तिमीले खाएनौ भने लामो यात्रा गर्नका लागि तिमी बलियो हुँदैनौ।” ८यसकारण एलिया उठे। उनले खाए अनि पिए। खाद्यले एलियालाई चालीस दिन र चालीस रात होरेब पुगुञ्जेल हिँड्नु पर्याप्त बलियो बनायो, परमेश्वरको पर्वत होरेबतिर हिँडेर गए। ९त्यहाँ एलिया एउटा ओद्वारमा गए अनि रातभरि बसे। तब परमप्रभु एलिया सँग बोल्नु भयो। परमप्रभुले भन्नुभयो, “एलिया, तिमी किन यहाँ छौ?”

१०एलियाले उत्तर दिए, “परमप्रभु, सर्वशक्तिमान परमेश्वर, सधैं मैले सकेसम्म तपाईंको सेवा गरेको छु। तर इस्त्राएलका मानिसहरूले तपाईंसित भएको करार तोडेका छन तिनीहरूले तपाईंका वेदीहरू भत्काए। तिनीहरूले तपाईंका अगमवक्ताहरूलाई मारे। म मात्र यस्तो अगमवक्ता हुँ जो अहिलेसम्म जिउँदै छु अनि अहिले तिनीहरू मलाई मार्ने प्रयास गर्दैछन्।”

११तब परमप्रभुले एलियालाई भन्नुभयो, “जाऊ अनि पर्वत माथि मेरा सामु खडा होउ। म तिम्रो छैवैबाट जानेछु।” तब प्रचण्ड हुरी चल्यो। हुरीले पर्वतहरूलाई

भत्कायो। परमप्रभुको अघि ठूलूला चट्टानहरू फोस्यो। तर त्यो हुरीमा परमप्रभु हुनुहुन्न थियो। त्यस हुरी पछि एउटा भूईँचालो शुरु भयो तर त्यो भूईँचालोमा पनि परमप्रभु हुनुहुन्न थियो। १२भूईँचालो पछि आगो दन्कियो। तर त्यो आगोमा पनि परमप्रभु हुनुहुन्न थियो। आगो पछि त्यहाँ मधुरो कानेरखुसी आए।

१३जब एलियाले आवाज सुने उनले उसको अनुहार उसको खास्टोले छोपे। तब उनी गए अनि ओद्वारको मुखमा उभिए। तब ध्वनिले उनलाई भन्यो, “एलिया, तिमी किन यहाँ छौ?”

१४एलियाले भने, “परमप्रभु, हे सर्वशक्तिमान परमेश्वर, मैले सके सम्म सधैं तपाईंको राम्रो सेवा गरेको छु। तर इस्त्राएली मानिसहरूले तपाईंको करारलाई पालन गरेनन्। तिनीहरूले तपाईंको वेदी भत्काए। तिनीहरूले तपाईंका अगमवक्ताहरूलाई मारे। अहिले सम्म बाँच्ने अगमवक्ता मैँ मात्र हुँ। अनि अहिले तिनीहरू मलाई मार्ने चेष्टा गर्दैछन्।”

१५परमप्रभुले भन्नुभयो, “दमीशकको वरिपरि मरुभूमिसम्म जाने बाटो भएर फर्क। दमीशक जाऊ अनि अरामका राजाको रुपमा हजाएललाई अभिषेक गर। १६तब निम्शीका छोरा येहूलाई इस्त्राएलका राजाको रुपमा अभिषेक गर। त्यसपछि अबेल महोलाको शापातको छोरा एलीशालाई अभिषेक गर। तिनी तिम्रो ठाउँमा अगमवक्ता हुनेछन्। १७हजाएलले धेरै व्यक्तिहरूलाई मार्नेछन्। हजाएलको तलवारबाट बाँचेकहरूलाई येहूद्वारा मार्नेछन्। तीजो येहूबाट बाँचेकोलाई एलीशा द्वारा मार्नेछन्। १८म सित अभैँ पनि इस्त्राएलमा ७,००० मानिसहरू छन् जसले अभैँसम्म बालको अघाडी निहुरिएको छैन अथवा बालको मूर्तिलाई चुम्ब गरेको छैन।”

एलीशा एक अगमवक्ता बनिन्छन्

१९यसकारण एलियाले त्यो ठाउँ छोडे अनि शापातका छोरा, एलीशालाई खोज्न गए। एलीशाले हलो जोतिरहेका थिए। त्यहाँ तिनको अघि बाहा जोडी गोरुहरू थिए अनि बाहौँ जोडी चाँहि तिनीसित थियो। एलिया एलीशा सामु गए। एलियाले आफ्नो खास्तो एलीशालाई दिए। २०तत्कालै एलीशाले गोरुहरू छोडे अनि एलियाको पछि लागे। एलीशाले भने, “मलाई मेरी आमालाई म्वाईखान बाबुलाई खान देऊ अनि तिनीहरूलाई विदा लिनु देऊ। तब म तिम्रो अनुसरण गर्नेछु।”

एलियाले उत्तर दिए, “तिमी त्यसो गर्नु सक्छौ, म तिमीलाई रोक्दिन।”*

२१तब एलीशाले आफ्नो परिवारसँग बसेर विशेष भोजन गरे। एलीशा गए अनि आफ्ना गोरुहरू मारे।

म तिमीलाई रोक्दिन “सहायतिक रूपले, तिमीलाई मैले के गरेको छु?” अथवा “मैले तिम्रो निम्ति के गर्न सक्छु र?”

उनले हलोको काठको उपयोग दाउराको रूपमा गरे अनि मासु पकाए। तब उनले यसलाई मानिसहरूमा भ्रम बाँडेर अनि तिनीहरूले मासु खाए। त्यसपछि एलीशाले एलियालाई अनुसरण गर्न थाले। एलीशा एलियाका सहायक बने।

बेन-हदद र आहाब लडाइँमा जान्छन्

२० बेन-हदद अरामका राजा थिए। उनले आफ्नो सबै सेनाहरू जम्मा गरे। उनीसँग ३२ जना राजाहरू थिए। तिनीहरूसँग घोडा अनि रथहरू थिए। तिनीहरूले सामरिया माथि आक्रमण गरे अनि त्यसको विरोधमा लडाइँ गरे। २ राजाले इस्राएलका राजा आहाब कहाँ शहरमा राजदूतहरू पठाए। संदेश यस्तो थियो, “बेन-हदद भन्दछन्, ‘तिमीले मलाई तिम्रो चाँदी र सुन दिनु पर्छ।’ तिमीले आफ्ना स्वस्नीहरू र नानीहरू पनि मलाई दिनु पर्छ।”

४ इस्राएलका राजाले उत्तर दिए, “महाराज, मेरा मालिक म सहमत छु कि म अहिले तिम्रो हुँ अनि मसित भएको प्रत्येक वस्तु तिम्रो हो।”

५ तब स्वर्गदूत फर्केर आहाब कहाँ आए। तिनीहरूले भने, “बेन-हदद भन्दछन्, ‘मैले तिमीलाई पहिले भनेको थिएँ। तिमीले तिम्रो सबै सून, चाँदी तथा पत्नीहरू र नानीहरू मलाई दिनु पर्छ। ६ भोलि म तिम्रो घर र तिम्रा अधिकारीहरूको घर खोजीनिधि गर्न मानिसहरू पठाउँदछु। तिमीले मेरा मानिसहरूलाई सबै बहुमूल्य वस्तुहरू दिनु पर्छ अनि तिनीहरूले ती वस्तुहरू म कहाँ ल्याउनेछन्।”

७ यस कारण राजा आहाबले देशका सबै प्रमुख अगुवाहरूको सभा बोलाए। आहाबले भने, “हेर, बेन-हदद संकट खोजिरहेका छन्। पहिला उनले मलाई भने मैले उनलाई मेरा पत्नीहरू, मेरा नानीहरू, मेरो चाँदी र मेरो सुन दिनु पर्छ। ती वस्तुहरू उनलाई दिन म राजी भएँ। अनि अहिले उनी सबै वस्तुहरू लिन चाहन्छन्।”

८ तर सबै बूढा-प्रधानहरू र मानिसहरूले भने, “उनको आज्ञा नमान। उनी जे भन्दछन् त्यो नगर।”

९ यसकारण आहाबले एक जना स्वर्गदूत बेन हदद समक्ष पठाए। आहाबले भने, “म त्यही गर्नेछु जो तिमीले पहिला भनेका थियौं। तर म तिम्रो दोस्रो आदेश पालन गर्ने छैन।”

राजा बेन-हददका मानिसहरूले संदेश राजाकहाँ पुऱ्याए। १० तब दूत राजा बेन-हददबाट अर्को संदेश लिएर फर्किए। संदेश थियो, “म सामरियालाई सम्पूर्ण रूपले नष्ट पार्नेछु। म कसम खान्छु, त्यहाँ मेरा प्रत्येक मानिसका निमित्त एक मुठी धूलो पनि रहने छैन। मेरा देवताले मलाई नष्ट पारुन् यदि मैले यस्तो गर्न सकिन भने।”

११ राजा आहाबले उत्तर दिए, “बेन-हददलाई भन जुन

मानिसले कवच धारण गर्छ, त्यसले त्यस मानिसको जस्तो गर्व नगरोस्, जो त्यसलाई खोल्न मानिसले भैं घमण्ड गर्नु हुँदैन।”

१२ राजा बेन-हदद अरु शासकहरू सँग आफ्नो पालमा मद्यपान गरिरहेका थिए। त्यस बेला संदेशवाहकहरू आए अनि उनलाई राजा आहाबको संदेश दिए। राजा बेन-हददले आफ्ना मानिसहरूलाई आहाबको शहरलाई आक्रमण गर्न तयार हुने आदेश दिए। उनका मानिसहरू तिनीहरू आफै युद्धका निमित्त तयार भए।

१३ त्यसै बेला एक जना अगमवक्ता राजा आहाबकहाँ गए। अगमवक्ताले भने, “राजा आहाब, परमप्रभुले तिमीलाई भन्नुहुन्छ, ‘के तिमीले विशाल सेना देखेका छौ? म, तिमीलाई तिनीहरूलाई परास्त पार्ने शक्ति दिइरहेकोछु। तब तिमी जान्ने छौ म परमप्रभु हुँ।”

१४ आहाबले भने, “तिनीहरूलाई परास्त गर्नका लागि तपाईं कसलाई उपयोग गर्न हुनेछ?”

अगमवक्ताले भने, “परमप्रभु भन्नुहुन्छ, ‘सरकारी अधिकारीका साना सहायकहरू।”

तब राजाले सोधे, “मुख्य सेनालाई कसले नियन्त्रण गर्छ?”

अगमवक्ताले उत्तर दिए, “तपाईंले।”

१५ यसकारण आहाबले सरकारी अधिकारीका तरुण सहायकहरूलाई भेला गरे। ती जम्मा २३२ जना तन्देरी मानिसहरू थिए। तब राजाले इस्राएलका सेनाहरूलाई एकसाथ बोलाए। जम्मा संख्या ७,००० पुग्यो।

१६ राजा बेन-हदद अनि ३२ जना राजाहरू जो उनलाई सघाउथे तिनीहरू आ-आफ्नो पाल भित्र मद्यपान गरिरहेका थिए। यसै बेला राजा आहाबको आक्रमण शुरु भयो। १७ तन्देरी सहायकहरूले पहिला आक्रमण गरे। राजा बेन-हददका मानिसहरूले उनलाई भने, सैनिकहरू सामरियाबाट बाहिर निस्किए। १८ यसकारण बेन-हददले भने, “तिनीहरू लडाइँ गर्न आइरहेका हुनेछन्। अथवा तिनीहरू शान्तिको कुरा गर्न आइरहेकाछन्। तिनीहरूलाई जिउँदै पक्र।” १९ राजा आहाबका तन्देरी अधिकारीहरूले आक्रमणको नेतृत्व गरिरहेका थिए। इस्राएलका सेनाहरूले तिनीहरूलाई अनुसरण गरिरहेका थिए। २० तब इस्राएलीहरूले प्रत्येकलाई मारे जो तिनीहरूको बाटोमा खडा थिए। यसकारण अरामका सेनाहरू भाग्न थाले। इस्राएलका सेनाहरूले तिनीको पछि लाग्ने काम गरे। राजा बेन-हदद एउटा रथको घोडामा चढेर भागे। २१ राजा आहाबले सेनालाई नेतृत्व दिए अनि अरामको सैनिकहरूबाट सबै घोडाहरू अनि रथहरू कब्जा गरे। यसकारण राजा आहाबले अरामी सेनालाई परास्त गराए।

२२ तब अगमवक्ता राजा आहाब समक्ष गए र भने, “अरामका राजा, बेन-हदद, आउंदो बसन्तमा तिमीसित लडाइँ गर्न फेरि आउनेछ। यसकारण तिमीले अहिले

आफ्नो घर जानुपर्छ अनि आफ्नो सैनिकलाई बलियो बनाउनु पर्छ। अनि उनलाई परास्त गर्नका लागि सचेत योजनाहरू बनाऊ।”

बेन-हदद फेरि आक्रमण गर्छन्

२३ राजा बेन-हददका अधिकारीहरूले उनलाई भने, “इस्राएलका देवताहरू ता पहाडहरूका देवता हुन्। हामीले पर्वतीय क्षेत्रमा लडाइँ गर्छौं। यसकारण इस्राएलका मानिसहरूले जीते। यसकारण हामी उनीहरू सँग त्यस ठाउँमा लडाइँ गर्छौं। तब हामी जित्ने छौं। २४ तिमीले यही काम गर्नु पर्नेछ। सैनिकहरूलाई आदेश दिने अनुमति ३२ जना राजाहरूलाई नदिनु। तिनीहरूको सैनिकहरूलाई सेनापतिहरूले नै नियन्त्रण गर्नु।

२५ “अब तिनी मासिएको सैनिक जस्तै सैनिक गठन गर। त्यस सेनाका जस्तै घोडाहरू र रथहरू भेला गर। त्यसपछि हामीले सम्मो भूमिमा इस्राएलीहरू सँग लडाइँ गर्नु पर्छ। तब हामी जित्ने छौं।” बेन-हददले तिनीहरूको सल्लाह माने। उनले त्यही गरे जो तिनीहरूले भने।

२६ यसकारण बेनहददले बसन्तमा अरामीहरूलाई भेला गरे। उनी इस्राएलीहरू सँग युद्ध गर्न अपेक गए।

२७ इस्राएलीहरू युद्धका लागि तयार भए। इस्राएली मानिसहरू अरामी सैनिकसित युद्ध गर्न हिँडे। तिनीहरूले अराम शिविरको पछाडि तिर आफ्नो शिविर बनाए। शत्रुको तुलनामा इस्राएलीहरू बाखाका दुइवटा साना बथानहरू जस्ता देखिन्थे तर अरामेली सैनिकहरूले सबै इलाकाहरू ढाकेका थिए।

२८ परमेश्वरका जन इस्राएलका राजाकहाँ आए र भने: “परमप्रभुले भन्नुभएको छ, ‘अरामका मानिसहरूले त्यो सोच्छन्, म, परमप्रभु हुँ पर्वतहरूका मात्र परमेश्वर हुँ, अनि म सम्म भूमिको पनि परमेश्वर होइन्। यसकारण म तिमीलाई यो विशाल शत्रुलाई परास्त गर्ने शक्ति दिन्छु। तब तिमी जान्ने छौ, कि म नै परमप्रभु हुँ।”

२९ सात दिनसम्म सैनिकहरू एका-अर्काको सामु शिविरमा बसिरहे। सातौं दिन लडाइँ शुरु भयो। एक दिनमा इस्राएलीहरूले १,००,००० अरामका सैनिकहरू मारे। ३० बाँचेकाहरू अपेक शहरतिर भागे। शहरको पर्खाल ती सैनिकहरू मध्ये २७,००० माथि ढल्यो। बेन-हदद पनि शहरतिर भागे। उनी एउटा कोठामा लुके। ३१ उनका सेवकहरूले उनलाई भने, “हामीले सुनेका थियौं, इस्राएलका राजाहरू दयालु छन्। हामी खस्त्रो लुगा लगाऔं अनि टाउकोमा डोरी बाँधौं। त्यसपछि इस्राएलका राजा कहों जाऔं। हुन सक्छ उनीले हामीलाई जिउँदो बस्न दिने छन्।”

३२ तिनीहरूले खस्त्रो लुगा लगाएर टाउकोमा डोरी बाँधे। तिनीहरू इस्राएलका राजाकहाँ गए। तिनीहरूले

भने, “तिम्रो सेवक, बेन-हदद भन्दछन्, ‘कृपया मलाई बाँच्न देऊ।”

आहाबले भने, “के उनी अभै जिउँदै छन्? उनी मेरा भाइ हुन।”

३३ बेन-हददका मानिसहरूले आहाबको शब्दको संकेत सुन्ने आशा गरेका थिए त्यो उसले बेन-हददलाई मार्ने छैन। जब राजा आहाबले भन्यो त्यो बेन-हदद उसको भाइ थियो, सल्लाहकारले लगत्तै भने, “हो, बेन-हदद तपाईंका भाई हुन्।”

आहाबले भने, “उनलाई मकहाँ ल्याऊ।” यसकारण बेन-हदद राजा आहाब समक्ष आए। राजा आहाबले उनलाई उ सितै रथमा बस्नभने।

३४ बेन-हददले उनलाई भने, “आहाब, म तिमीलाई शहरहरू दिनेछु जो मेरा पिताले तिम्रा पिताबाट लिएका थिए। अनि तिमी दमीशकमा पसलहरू खोल्न सक्ने छौ जसरी मेरा पिताले सामरियामा गरेका थिए।”

आहाबले उत्तर दिए, “यदि तिमी यसमा सहमत हुन्छौ भने म तिमीलाई मुक्त रुपमा जान दिने छु।” यसकारण दुइजना राजाहरूले शान्ति सम्भौता गरे। त्यसपछि राजा आहाबले राजा बेनहददलाई मुक्त गरे।

एउटा अगमवक्ता आहाबको विरुद्धमा बोल्छन्

३५ एक जना अगमवक्ताले अर्का अगमवक्ताहरूलाई भने, “म माथि प्रहार गर!” उनले भने परमप्रभुले यसो गर्न भनी आदेश दिनुभएको थियो। तर अर्का अगमवक्ताले उनी माथि प्रहार गर्न मानेनन्। ३६ यसकारण पहिला अगमवक्ताले भने, “तिमीले परमप्रभुको आदेश पालन गरेनौ। यसकारण एउटा सिंहले तिमीलाई मार्नेछ जब तिमी यो ठाउँ छोड्ने छौ।” अर्का अगमवक्ता त्यो ठाउँ छोडे अनि एउटा सिंहले उनलाई मार्यो।

३७ पहिलो अगमवक्ता अर्को मानिस समक्ष गए अनि भने, “ममाथि प्रहार गर!”

यस मानिसले उनी माथि प्रहार गर्‍यो अनि अगमवक्ताहरूलाई घाइते बनायो। ३८ यसकारण अगमवक्ताले आफ्नो अनुहार एउटा लुगाले छोपे। यस प्रकार उनी को हुन भनी कसैले पनि थाह पाउन सकेन। अगमवक्ता गए अनि बाटोमा राजाको प्रतीज्ञा गर्न थाले। ३९ जब राजा आए अनि अगमवक्ताले उनलाई बोलाए र भने, “म युद्धमा लडाइँ गर्न हिँडे। हाम्रा चार जना मानिसहरू मध्ये एक जनाले एक जना शत्रुको सैनिक मकहाँ ल्यायो। मानिसले भन्यो, ‘यस मानिसलाई हेरिराख। यदि यो मानिस भाग्यो भने तैले आफ्नो जीवन यसको ठाउँमा दिनु पर्छ अथवा तैले एक तोडा सुन दण्ड तिर्नु पर्नेछ।’ ४० तर म अरु नै काममा व्यस्त भएँ। यस कारण त्यो मानिस भाग्यो।”

इस्राएलका राजाले भने, “तिमीले आफैले भनी सकेकाछौ तिमीलाई सजाय हुनु पर्छ।”

४१तब अगमवक्ताले आफ्नो अनुहारबाट लुगा निकाल्यो। इस्त्राएलका राजाले उनलाई हेरे अनि उनी एक जना अगमवक्ता हुन भनी थाह पाए। ४२तब अगमवक्ताले राजालाई भने, “परमप्रभु भन्नु भएकोछ, ‘तपाईंले त्यस मानिसलाई मुक्त गराउनु भयो जसलाई मैले भनेथे त्यो मर्नु पर्छ। यसकारण उसको सट्टामा तिमी मर्ने छौ अनि तिम्रा सैनिकहरू उसको सैनिकहरूको सट्टामा मर्नेछन्।”

४३तब राजा आफ्नो घर सामरिया फर्किए। उनी चिन्तित र उदास थिए।

नाबोतको दाखबारी

२१ राजा आहाबको महल सामरिया शहरमा थियो। महलको छेवैमा दाखबारी थियो। नाबोत नाउँ भएको मानिस यस बारीको मालिक थियो। यिज्जेलबाट आएको थियो। एक दिन आहाबले नाबोतलाई भने, “तिम्रो दाखबारी मलाई देऊ। म यसलाई सब्जीको बगैँचा बनाउन चाहन्छु। तिम्रो बारी मेरो महलको छेउमा छ। म यसको बदलीमा राम्रो दाखबारी दिनेछु। अथवा, यदि तिमी चाहन्छौ भने यसको दाम रुपिया दिनेछु।”

नाबोतले उत्तर दिए, “परमप्रभुले यस्तो हुन रोक्नु म यसो गर्नेछु। म मेरो भूमि तपाईंलाई दिने छैन किनभने यो मेरो पिता-पुर्खाको सम्पत्ति हो।”

४यसकारण आहाब घर फर्किए। उनी नाबोतसित रिसाएका थिए अनि उदास थिए। यिज्जेलको मानिसले भनेको कुरा उनलाई मन परेनन्। (नाबोतले भनेका थिए, “म मेरो परिवारको जग्गा दिने छैन।”) आहाब आफ्नो ओछ्यानमा पल्टिएका थिए। उनले आफ्नो मुख अर्कोतिर पारे अनि केही नखाने भए।

५आहाबकी पत्नी ईजेबेल उनी समक्ष गइन्। ईजेबेलले उनलाई भनिन्, “तिमी किन उदास छौ? तिमीले किन खान मानेनौ?”

६आहाबले उत्तर दिए, “यिज्जेलबाट आएको मानिस नाबोतलाई मैले उसको बारी दिनु भनी बिन्ती गरें। उसलाई मैले भने, म उसलाई भनेको दाम दिनेछु। अथवा उसले चाहेको खण्डमा उसलाई म अर्को बारी दिनेछु। तर नाबोतले बारी मलाई दिन मानेन।”

७ईजेबेलले भनिन्, “तर तिमी इस्त्राएलका राजा हौ! ओछ्यानबाट उठ। केही खाऊ अनि तिमीलाई राम्रो लाग्ने छ। नाबोतको बारी म तिमीलाई उपलब्ध गराउने छु।”

८तब ईजेबेलले केही पत्रहरू लेखिन्। उनले पत्रमा आहाबको नाउँमा सही गरिन्। उनले पत्रहरू बन्द गर्नका लागि आहाबको मोहर उपयोग गरिन्। त्यसपछि उनले अगुवाहरू र विशेष मानिसहरूलाई पत्र पठाइन जो नाबोत बसेकै शहरमा बस्ने गर्दथे। ९पत्र यस्तो लेखिएको थियो। घोषणा गर एउटा यस्तो हुनेछ जब मानिसहरूले केही खाने छैनन्। तब शहरका सबै

मानिसहरूलाई एउटा सभामा बोलाऊ। सभामा नाबोतलाई मानिसहरूको अधि इज्जतको स्थान देऊ। १०केही यस्ता मानिसहरू खोज जो नाबोतका लागि असत्य बोल्नेछन्। ती मानिसहरूले भन्ने छन्, तिनीहरूले नाबोतले राजा र परमेश्वरको विरोधमा बोलेको सुनेका छन्। तब नाबोतलाई शहरदेखि बाहिर निकाल अनि उसलाई ढुङ्गाले हिकारिए मार।

११यसकारण बूढा-प्रधानहरू अनि मुख्य मानिसहरूले ईजेबेलले तिनको पत्रमा बताए जस्तै गरे। १२अगुवाहरूले घोषणा गरे, एक दिन यस्तो हुनेछ जब सबै मानिसहरूले केही खाने छैनन्। त्यस दिन तिनीहरूले सबै मानिसहरूलाई एउटा सभामा बोलाए। तिनीहरूले नाबोतलाई मानिसहरूको अधि विशेष स्थानमा राखे। १३तब दुइ जना बेइमान मानिसहरूले जनगणलाई भने, तिनीहरूले नाबोतलाई परमेश्वर र राजाको विरोधमा बोलेको सुनेका थिए। यसकारण मानिसहरूले नाबोतलाई शहर बाहिर लगे। तब तिनीहरूले उसलाई ढुङ्गाले मारे। १४तिनीहरूले ईजेबेललाई एउटा खबर पठाए। खबर थियो: “नाबोत ढुङ्गाले हानेर मारियो।”

१५जब ईजेबेलले यो सुनिन्, तिनले आहाबलाई भनिन्, “यिज्जेलीबाटका मानिस नाबोत जसले तपाईंलाई उसको भूमि बेचन इन्कार गरेका थिए मर्यो। अब तपाईं हुन्छ जानु सक्छौ अनि तपाईंले चाहेको दाखबारी अधिकार लिनु सक्नुहुन्छ।” १६जब आहाबले भनेको नाबोत मर्यो सुन्यो ऊ नाबोतको दाखबारीम गयो जुन दाखबारी यिज्जेलीबाट पाएको थियो अनि त्यसको मालिक बनियो।

१७त्यस समयमा परमप्रभुले एलियासंग बोल्नु भयो। (एलिया तिश्बीका अगमवक्ता थिए।) १८“इस्त्राएलको राजा आहाब कहौ जाऊ। उनी नाबोतको दाखबारीमा हुनेछन्। उसले त्यहाँ बारीको आफ्नो अधिकार लिरहेको हुनेछु। १९आहाबलाई भन, म परमप्रभु उसलाई भन्छु, ‘आहाब! तिमीले’ नाबोत नाउँ भएको मानिसलाई मार्यौ। अहिले तिमी उसको भूमि लिइरहेका छौ। यसकारण म तिमीलाई भन्दैछु! त्यही ठाउँमा तिमी पनि मर्ने छौ जहाँ नाबोत मरे। त्यही ठाउँमा कुकुरहरूले जसरी नाबोतको रगत चाटेका थिए, त्यसरी नै तिम्रो रगत पनि चाट्ने छन्।”

२०यसकारण एलिया आहाब भए कहौ गए। आहाबले एलियालाई देखे र भने, “मेरा शत्रु! तिमीले फेरि मलाई भेट्यौ।”

एलियाले उत्तर दिए, “हो, मैले फेरि तपाईंलाई भेटाएको छु। तपाईंले तपाईंको सम्पूर्ण जीवन परमप्रभुको विरुद्ध पापहरू गरेर विताउनु भयो। २१यसकारण परमप्रभुले तिमीलाई भन्नुभएको छ, ‘म तिमीलाई नष्ट पार्ने छु। म तिम्रो परिवारको परुष सदस्य सबैलाई नष्ट गर्ने छु, चाहे तिनीहरू तपाईंका आफान्ताहरू हुन

अथवा तपाईंका दासहरू। २२म तिम्पो परिवारलाई नबातको छोरा यारोबामको परिवार जस्तै अनि अहियाका छोरा बाशाको परिवार जस्तै बनाउनेछु। म तिमीलाई यस्तो गर्नेछु किनभने तिमीले मलाई रीस उठाएकाछौ। तिमीले इस्त्राएलका मानिसहरूलाई पाप गर्न लगायौ। २३अनि ईजेबेलको विषयमा परमप्रभुले यसो भन्नुभयो, 'कुकुरहरूले यिज्रेलको किल्लाको घेरा-भित्तानेर ईजेबेललाई खानेछ। २४अनि परमप्रभुले यस्तो पनि भन्नुभएको छ, "तिम्पो परिवारका सदस्यहरूमा कोही शहरमा मरे उसको लाश कुकुरहरूले खानेछन्। यदि कोही खेतमा मरे चरा-चुरुङ्गीले उसको लाश खानेछ।"

२५तिम्पो परिवारमा कुनै पनि मानिस मर्दा त्यसलाई कुकुरले खाने छ। कोही मानिस चऊरमा मर्दा त्यसलाई चराहरूले खानेछन्। २६आहाबले बेकामे मूर्तिहरू पूजेर नराम्रो पाप गरे। यो आम्पारीहरूले गरेकै व्यवहार हो। यसर्थ परमप्रभुले तिनीहरूबाट भूमि लिए अनि यसलाई इस्त्राएलका मानिसहरूलाई दिए।

२७जब एलियाले उसको माषण शेष गरे, आहाबले उसको खिन्नता प्रगट गर्नका निम्ति आफ्नो वस्त्रहरू च्याते। तब उनले विशेष शोकको लुगा लगाए। उसले उपवास गरे अनि ती विशेष लुगाहरूमा सुते। आहाब साँच्चै साहै खिन्न अनि उदास थिए।

२८परमप्रभुले अगमवक्ता जो तिस्बेबाट आएका थिए एलियालाई भन्नुभयो, २९"के तिमी देख्छौ, आहाब मेरो सामु कति विनम्र भएको छ। किनभने उसले आफैलाई मेरो अधि नम्र बनाएको हुनाले, उसको जीवन कालमा ऊ माथि कष्ट ल्याउदैन। उसको छोरा राजा नहुञ्जेलसम्म म पखिने छु। तब आहाबको परिवारमा म कष्ट ल्याउनेछु।"

मीकाया आहाबलाई चेताउनी दिन्छन्

२२ दुइ वर्षको अवधिमा इस्त्राएल र अराम बीच शान्ति थियो। २तब, तेस्रो वर्षमा यहूदाका राजा यहोशापात इस्त्राएलका राजालाई भेट्न गए।

३यसै समयमा इस्त्राएलका राजाले उसका अधिकारीलाई सोधे, "अरामको राजाले हामीबाट रामोत गिलादमा लगेका थिए सम्भन्ना छ? हामीले रामोतलाई फिर्ता लिनका लागि केही किन गरेनौ? यो हाम्रो शहर हुनुपर्छ।" ४यसकारण राजाले राजा यहोशापातलाई सोधे, "तपाईं हामीसित सहभागी हुनुन्छ अनि अरामका सैनिकहरूको विरुद्ध रामोता युद्ध गर्ने छौ?"

यहोशापातले उत्तर दिए, "हो, म तिमीसँग मिल्नेछु। मेरा सैनिकहरू अनि मेरा घोडाहरू तिम्पो सेनामा सामेल हुनेछन्। ५तर पहिला हामी परमप्रभुसित सल्लाह गरौं।"

६यसकारण इस्त्राएलका राजाले अगमवक्ताहरूको एउटा सभा बोलाए। त्यस बेला प्रातः ४०० अगमवक्ताहरू थिए। राजाले अगमवक्तालाई सोधे, "के म लड्नु रामोत

जानु पर्छ? अथवा के मैले अर्को मौकाका लागि पखिनु पर्छ?"

अगमवक्ताहरूले उत्तर दिए, "तिमीले जानु पर्छ अनि अहिले लडाईं गर्नु पर्छ। परमप्रभुले राजालाई जिताउनु हुनेछ।"

७तर यहोशापातले भने, "के यहाँ अरु परमेश्वरका अगमवक्ताहरू छन्? यदि छन् भने हामीले सोध्नु पर्छ परमेश्वर के भन्नुहुन्छ।"

८इस्त्राएलका राजाले उत्तर दिए, "एक जना अरु अगमवक्ता छन्। उनको नाउँ मीकाया हो, इम्लाहाका छोरा हुन्। तर म उनलाई घृणा गर्दछु। जब उसले अगमवाणी बोल्दछन् उनी मेरो विषयमा राम्रो कुरा भन्दैनन्, तर खालि दुभाग्यको विषयमा भन्दाछन्।"

यहोशापातले भने, "एकजना राजाले त्यस्ता कुराहरू भन्नु हुँदैन!"

९यसकारण राजाले उसका अधिकारीहरू मध्ये एक जनालाई इम्लाहाका छोरो मीकायालाई ततकालै खोज्नु भनी अह्नाए।

१०त्यस समयमा इस्त्राएलका राजा र यहूदाका राजा यहोशापात राजकीय पोषाकमा त्यहाँ थिए। तिनीहरू सिंहासनहरूमा बसिरहेका थिए। यो सामरियाको प्रवेशद्वारको छेउ न्याय-आसनमा थियो। सबै अगमवक्ताहरू तिनीहरूको सामु उभिएका थिए अनि अगमवाणी गरिरहेका थिए।

११अगमवक्ताहरू मध्ये एकजना सिद्किया नाउँ भएका मानिस थिए। तिनी केनानीका छोरा थिए। सिद्कियाले केही फलामका सींगहरू बनाए। तब उनले आहाबलाई भने, "परमप्रभुले भन्नु भएकोछ, 'तिनी यी फलामका सींगहरू अरामका सेनाको विरोधमा लडाईं गर्नमा उपयोग गर्ने छौ। तिमीले तिनीहरूलाई परास्त गर्ने छौ अनि नष्ट पार्ने छौ।'" १२सबै अरु अगमवक्ताहरू सिद्कियाले भनेको कुरासित सहमत भए। अगमवक्ताहरूले भने, "गिलादको रामोतमा जाऊ र लडाईंमा विजयी हौऊ। अहिले प्रस्थान गर्नु पर्छ। तिनीहरूले रामोतमा अरामका सेनाको विरोधमा लडाईं गर्नुपर्छ। तिमीले लडाईं जित्ने छौ। परमप्रभुले राजालाई विजयी गराउनुहुनेछ।"

१३यस्तो भइरहेको बेला अधिकारीहरू मीकायालाई खोज्न गए। अधिकारीहरूले मीकायालाई भेटे अनि भने, "अरु सबै अगमवक्ताहरूले भविष्यवाणी गरेका छन्, राजाको जीत हुनेछ। तिमीले पनि राजाको निम्ति असल कुराहरूका भविष्यवाणी गर्नु पर्छ।"

१४तर मीकायाले उत्तर दिए, "होइन, म परमप्रभुको जीवनको शपथ खाएर भन्दछु म त्यो कुराहरू मात्र भन्छु परमप्रभुले मलाई आज्ञा गर्नु हुन्छ।"

१५तब मीकाया राजा आहाब सामु उभिए। राजाले सोधे, "मीकाया, के हामी रामोत गिलादमा गएर युद्ध गर्नु अथवा नगर्नु?" मीकायाले उत्तर दिए, "हो, तपाईं

भट्टै जानु पर्छ अनि अहिले तिनीहरूसँग युद्ध गर्नु पर्छ। परमप्रभुले राजालाई विजय गराउनु हुनेछ।”

१६तर आहाबले उत्तर दिए, “तिमी परमप्रभुको शक्तिले वोलि रहेका छैनौ। तिमी आफ्नै शब्दहरू भनिरहेका छौ। यसकारण मलाई साँचो भन! कति पटक मैले तिमीलाई भन्नु पर्छ र भन, मलाई भन परमप्रभु के भन्नुहुन्छ!”

१७यसकारण मीकायाले उत्तर दिए, “म देख्न सक्छु के हुनेछ। इस्राएलका सेनाहरू पर्वत माथि छरिनेछन्। तिनीहरू हेरचाह गर्ने नभएको भेइहरू जस्तै हुनेछन्। यही कुरा परमप्रभु भन्नुहुन्छ, ‘यी मानिसहरूको कोही अगुवा छैन। तिनीले घर जानु पर्छ अनि लडाइँ गर्नु हुदैन।”

१८तब इस्राएलका राजाले यहोशापातलाई भने, “सुनहोस, मैले तपाईंलाई भने कि यी अगमवक्ताले कहिले पनि मेरो विषयमा राम्रो कुराहरू भन्दैनन्। उसले मेरो निम्ति विपदको विषयमा मात्र अगमवाणी गर्छ।”

१९तब मीकाले भने, “सुनहोस, यी सबै परमप्रभुका वचनहरू हुन्। मैले परमप्रभुलाई स्वर्गमा सिंहासनमा बसिरहनु भएको देखें। उहाँका स्वर्गदूतहरू उहाँको वरिपरि उभिरहेका थिए। २०परमप्रभुले भन्नुभयो, ‘तिमीहरूमध्ये कसले राजा आहाबलाई फसाउने? म चाहन्छु ऊ गिलादको रामोतमा जाओस् अनि त्यहाँ मारियोस्।’ विभिन्न स्वर्गदूतहरूले अलग अलग सुभाऊहरू पेश गरे। २१तब परमप्रभुका आत्मा आए र भने, ‘म उनलाई फसाउने छु।’ परमप्रभुले उत्तर दिनुभयो, ‘तिमीले राजा आहाबलाई कसरी फसाउछौ?’ २२स्वर्गदूतले उत्तर दिए, ‘म आहाबका सबै अगमवक्ताहरूलाई अलमलाउनेछु। म अगमवक्ताहरूलाई राजा आहाब समक्ष भूठो बोल्न लाउनेछु। सबै अगमवक्ताहरूको वचनहरू भूठो हुनेछ।’ यसकारण परमप्रभुले भन्नुभयो, ‘सही हो, जाऊ राजा आहाबलाई फसाऊ। तिमी सफल हुनेछौ।”

२३मीकायाले आफ्नो कथा पूरा गरे। तब उनले भने, “यसकारण यहाँ त्यस्तै कुराहरू भए। परमप्रभुले तिम्रो सबै अगमवक्ताहरूलाई तिम्रो सामु भूठो बोल्न लगाउनुभयो। परमप्रभुले आफै नै निर्णय लिनुभएकोछ। तिम्रो अघि ठूलो संकट आउँछ।”

२४तब केनानियाहका छोरा सिदिकिया मीकाया कहाँ गए। उसले मीकायाको अनुहारमा हिक्राए अनि भने, “साँच्चै विश्वास गर्छौ परमप्रभुका शक्ति म देखि गयो अनि मबाट तिमीसँग बोल्नलाई जानुभयो?”

२५मीकाया उत्तर दिए, “त्यहाँ एक समय आउनेछ जतिबेला तिमी एउटा सानो कोठा भित्र जानेछौ अनि तिमी आफै लुक्ने छौ। त्यस समयमा तिमीले थाह पाउनेछौ, कि म साँचो बोलिरहेको छु।”

२६तब इस्राएलका राजाले मीकायालाई पक्रिनु भनी

उसका अधिकारीहरू मध्ये एक जनालाई आदेश दिए। राजाले भने, “उनलाई पक्राउ गर अनि शहरका राजपाल अमोन अनि राजकुमार योआश समक्ष लिएर जाऊ। २७तिनीहरूलाई भन मीकायालाई जेलमा थुन्नु। उनलाई रोटी र पानी मात्र खान देऊ। म लडाइँबाट नफर्किञ्जेल सम्म उनलाई त्यही राख।”

२८तब मीकायाले ठूलो स्वरमा भने, “यदि तपाईं लडाइँबाट सुरक्षित फर्केर आउनु भयो भने यो प्रमाण हुन्छ कि परमप्रभुले म द्वारा बोल्नु भएको होइन। उसले यो पनि भने, “मानिसहरू तिमीहरू सबैले सुन।”

२९तब इस्राएलका र यहोशापात यहूदाका राजा रामोत गिलादमा गए। ३०इस्राएलका राजाले यहोशापातलाई भने, “हामी लडाइँका निम्ति तयारी गर्ने छौं। म यस्तो लुगा लगाउने छु जसले गर्दा म राजा जस्तो देखिन्छ। तर तपाईंले विशेष लुगा लगाऊ जसले गर्दा तपाईं राजा जस्तो देखिनुहुन्छ।” यसकारण इस्राएलका राजाले राजा जस्तो नदेखिने लुगा लगाएर लडाइँ शुरु गरे।

३१त्यहाँ अरामको राजासित ३२ जना रथ सेनापतिहरू थिए। राजाले इस्राएलको राजा बाहेक, तिनीहरूको उच्चापदको वास्ता नगर्ने कसैसित पनि युद्ध नलडने आज्ञा दिनु भएको थियो। ३२यसकारण युद्धका समयमा यी सेनापतिहरूले राजा यहोशापातलाई देखे। सेनापतिहरूले सोचे, उनी नै इस्राएलका राजा हुन्। यसकारण तिनीहरू उनलाई मार्न हिँडे। यहोशापात चिच्याउन थाले। ३३सेनापतिहरूले देखे कि ऊ त्यो इस्राएलको राजा होइनन्। यसकारण तिनीहरूले उनलाई मारेनन्। ३४तर एक जना सैनिकले हावामा वाण हान्यो-उसले कुनै मानिस तिर लक्ष्य गरेको थिएन। तर उसको वाणले इस्राएलका राजामाथि प्रहारभयो। वाणले राजालाई सानो ठाउँमा लाग्यो जहाँ उसको कवचले छोपेको थिएन। यसकारण इस्राएलका राजाले उसको रथ सारथीलाई भने, “एउटा वाणले मलाई चोट पास्को। रथलाई यस क्षेत्रबाट बाहिर हँक। हामीले लडाइँ मैदानबाट टाढा जानु पर्छ।”

३५डरलागदो लडाइँ भइरहेको थियो। इस्राएलका राजा आफ्नो रथमा नै रहे। उनी रथको एकतिर ढल्कि रहेका थिए। उसले अरामका सेनाहरूलाई हेरिरहेका थिए। उनको रगत तलतिर बगिरहेको थियो अनि रथको तल्लो भागलाई ढाकिरहेको थिए। त्यही दिन बेलुकी तिर राजाको मृत्यु भयो। ३६सूर्यास्त भए पछि एउटा आवाजले भन्यो इस्राएलीहरूका प्रत्येक सैनिक आ-आफ्नो शहर र भूमिमा जाने आदेश भयो।

३७यसकारण यस प्रकार राजा आहाबको मृत्यु भयो। केही मानिसहरूले उनको लाशलाई बोकेर सामरिया ल्याए। तिनीहरूले उनलाई त्यही गाडे। ३८मानिसहरूले आहाबको रथलाई सामरियाको पोखरीमा धोए। कुकुरहरूले रथबाट राजा आहाबको रगत चाटे। अनि वेश्याहरूले

पानीको उपयोग नुहाउनमा गरे। यी घटनाहरू त्यसरी नै भए जसरी परमप्रभुले हुन्छ भन्नु भएको थियो।

३६सबै कामहरू जो राजा आहाबले आफ्नो शासन कालमा गरेका थिए 'इस्त्राएलका राजाहरूको इतिहासको, पुस्तकमा लेखिएको छ। अनि त्यस किताबले हातीको दाँतको विषयमा बताउँद जसद्वारा राजाले महललाई अभै सुन्दर बनाएका थिए। पुस्तकले त्यस शहरको वर्णन छ जसलाई राजाले बनाएका थिए। ४०आहाबको मृत्यु भयो अनि उनलाई पुर्खाहरू सँगै गाडियो। उनका छोरा अहज्याह उनी पछि राजा भए।

यहूदाका राजा यहोशापात

४१आहाब इस्त्राएलका राजा भएको समयमा चौथो वर्षमा यहोशापात यहूदाका राजा भए। यहोशापात आसाका छोरा थिए। ४२जब यहोशापात ३५ वर्षका थिए ऊ राजा भएका थिए। उसले येरूशलेममा २५ वर्ष शासन गरे। यहोशापातकी आमाको नाउँ अजूबा थियो। अजूबा शिल्हीकी छोरी थिइन्। ४३यहोशापातले आफ्ना पिता आसाको उदाहरण अनुशरण गरे। उनले सबै आदेशहरू पालन गरे जो परमप्रभुले चाहानु भएको थियो।

४४तर यहोशापातले अग्ला स्थलहरूलाई नष्ट गरेनन्। मानिसहरूले लगातार ती ठाँउहरूमा बलि दिने अनि धूप बाल्ने काम गरिरहेका थिए। ४५यहोशापातले इस्त्राएलका राजासँग शान्ति सम्भ्रौता गरे। यहोशापात साह्रै वीर थिए अनि धेरै युद्धहरू गरे। यी सबै कुराहरू जो उनले गरे "यहूदाका राजाको इतिहासको" पुस्तकमा लेखिएको छन्। ४६यहोशापातले सबै मानिस र स्त्रीहरूलाई पूजाको स्थान छोड्न वाध्य गराए जसले यौन सम्बन्धका लागि आफ्नो शरीर बेच्ने गर्दथे। ती मानिसहरू ती पूजा-स्थलमा त्यस समय देखि सेवा गर्दै आएका थिए जति बेला उनका पिता आसा राजा थिए।

४७त्यस समयमा एदोमको भूमिमा कोही राजा थिएनन्। भूमि राजपाल द्वारा शासन गरिएको थियो।

यहोशापातको समुद्री जहाज

४८राजा यहोशापातले केही समुद्री जहाज बनाएका थिए। उनी ती जहाजहरू ओपीर सम्म त्यहाँबाट सुन ल्याउनका लागि चलाउन चाहन्थे। तर कहिल्यै त्यहाँ गएनन् एस्योन गेबेरमा आफ्नै बन्दरगाहमा तिनीहरूलाई नष्ट गरियो। ४९अहाबका छोरो अहज्याहले यहोशापातलाई सहायता गर्न चहान्थे। अहज्याहले उसका केही नाविकहरू यहोशापातका नाविकहरूलाई सहायता गर्न पठाए तर यहोशापातले अहज्याहका नाविकहरूलाई ग्रहण गर्न अस्वीकार गरे।

५०यहोशापातको मृत्यु भयो अनि उनलाई आफ्ना पुर्खाहरूको छेउमा गाडियो। उनलाई आफ्ना पुर्खाहरू सँग दाऊदको शहरमा गाडियो। तब उनका छोरा योराम राजा भए।

इस्त्राएलका राजा अहज्याह

५१अहज्याह आहाबका छोरा थिए। तिनी राजा यहोशापातले यहूदामा शासन गरेको सत्रौँ वर्षमा इस्त्राएलका राजा भए। अहज्याहले सामरियामा दुइ वर्ष शासन गरे। ५२अहज्याहले परमप्रभुको विरोधमा पाप गरे। उनले त्यस्तै कामहरू गरे जस्तो उनका पिता आहाब, आमा इजेबेल अनि नबातका छोरा यारोबामले गरेका थिए। यी सबै शासकहरूले इस्त्राएली मानिसहरूलाई पापतिर बढी लगे। ५३अहज्याहले उनका पिता जस्तै बालको पूजा अनि सेवा गरे। यसकारण अहज्याहले परमप्रभु इस्त्राएलका परमेश्वरलाई रिस उठ्ने बनाए। परमप्रभु ऊ माथि रिसाउनु भयो, जसरी उहाँ उसका पितासित ऊ भन्दा पहिला रिसाउनु भएको थियो।

शमूएलको दोस्रो पुस्तक

दाऊदले शाऊल मरेको थाहा पाउँछन्

१ दाऊदले अमालेकीहरूलाई हराएर पछि सिकलग गए। यो शाऊलको मृत्यु भएको केही दिन पछिको कुरा हो। दाऊद त्यहाँ दुइ दिन बसे। रतब तेस्रो दिनमा एउटा जवान सैनिक सिकलगमा आयो। त्यो मानिस शाऊलको छाउनीबाट आएको थियो। त्यसका लुगाहरू च्यतिएको र शिरमा मैला लागेको थियो। त्यसले दाऊदको अघि धोपटे परेर उनलाई सम्मान गर्न दण्डवत् गस्यो।

३ दाऊदले त्यसलाई सोधे, “तिमी कहाँबाट आयौ?”

त्यस मानिसले जवाफ दियो, “म इस्राएली पालबाट आउँदैछु।”

४ दाऊदले भने, “मलाई भन, के भयो?”

त्यसले भन्यो, “हाम्रा सबै सैनिकहरू भागे। धेरै मानिसहरू मारिए। शाऊल र तिनका छोरा जोनाथन पनि मरे।”

५ दाऊदले त्यस सैनिकलाई भने, “तिमीले कसरी जान्यौ शाऊल र जोनाथन मरेको कुरा?”

६ त्यो सैनिकले उत्तर दियो, “म गिल्बो पर्वतमाथि थिएँ। मैले शाऊललाई आफ्नो भालामा भुकेको देखेँ। पलिशती सैनिकहरू घोडा र रथहरूमा चढेर शाऊलको नजिक आउँदै थिए। ७ शाऊल वरिपरि घुमे अनि मलाई देखे र उनले मलाई बोलाए। ८ तब शाऊलले मलाई को हो भनी सोधे। म अमालेकी हुँ भनि मैले उत्तर दिए। ९ अनि शाऊलले भने, ‘म नराम्रो घाइते भएँ। दया गरी मलाई मारिदि। म अधमरो भइसकेकै छु।’ १० उनका चोटहरू अति नै खराब थिए मैले निश्चय गरे कि उनि जीउने छैनन्। यसकारण मैले रोकिएर उनलाई मारेँ। तब उनको शिरबाट मैले मुकुट र पाखुराबाट बाजू निकालेर, अनि ती चीजहरू मेरो मालिक तपाईंको निम्ति ल्याएको छु।” ११ दाऊदले आफू साहै दुःखी छु भन्ने देखाउनलाई लगाएका लुगा च्याते। अरू मानिसहरूले पनि त्यसै गरे। १२ तिनीहरू दुःखले रोए। साँभसम्म तिनीहरूले केहि खाएनन्। शाऊल र तिनका छोरा जोनाथन परमप्रभुका इस्राएली मानिसहरूको मृत्युको कारण तिनीहरू साहै रोए।

दाऊदले त्यस अमालेकिलाई मार्ने आदेश दिन्छन्

१३ तब दाऊदले शाऊललाई मारेँ भन्ने जवान सैनिकलाई सोधेछन्, “तिमी कहाँबाट आउँदै छौ?”

त्यस सैनिकले भन्यो, “म विदेशीको छोरा। एकजना अमालेकी हुँ।”

१४ दाऊदले सैनिकलाई भने, “परमप्रभुद्वारा राजा बनाउन छान्नु भएका मानिसलाई मार्न तिमी किन डराईनस्?”

१५-१६ तब दाऊदले अमालेकीलाई भने, “तेरो मृत्युको निम्ति जिम्मेवार तँ आफै हुनुपर्छ। परमप्रभुले छान्नु भएका मानिसहरूलाई तैले मारे भन्दैछस्। तेरो आफ्नै भनाईमा त दोषी छस भन्ने बुझिन्छ।” त्यसकारण दाऊदले जवान नोकरलाई बोलाएर त्यस अमालेकीलाई मार्न लगाए। यसकारण त्यो जवान इस्राएलीले त्यस अमालेकीलाई मास्यो।

शाऊल र जोनाथनको लागि दाऊदको दुःखपूर्ण गीत

१७ शाऊल र तिनका छोरा जोनाथनको शोकमा दाऊदले एउटा शोक गीत गाए। १८ यहूदाका मानिसहरूलाई यो गीत गाउन सिकाउनु भनी दाऊदले तिनका मानिसहरूलाई अहाए। यस गीतलाई धनु भनियो। याशाको पुस्तकमा* यो लेखिइएको छ।

१९ “इस्राएल, कसरी तेरो महिमा तेरो आफ्नै पहाडमा नष्ट गरियो। साँच्चै, कसरी ती वीरहरू लडे!”

२० गतमा यो समाचार नभन। अशकलोनका बाटाहरूमा यो प्रचार नगर ती पलिशती शहरहरूले खुशी मनाउँछन् ती विदेशीहरू रमाउने छन्।

२१ म आशा गर्छु कि गिल्बोका पर्वतहरूमा पानी अथवा शीत भर्ने छैन। म यो पनि आशा गर्छु ती खेतहरूले केही पनि भेटी स्वरूप उब्जाउने छैन। ती वीरहरूका ढालमा खिया लाग्यो शाऊलका ढालमा तेल मोलिएन।

२२ जोनाथनको धनुले आफ्नो भागमा परेको शत्रुहरू मास्यो अनि शाऊलको तरवारले पनि आफ्नो अंशमा परेको कर्तव्य पूरा गस्यो। जबसम्म तिनीहरू मरेन तिनीहरूले शत्रुहरूको रगत बगाए। तिनीहरूले बलिया मानिसहरूको बोसो काटे।

२३ शाऊल र जोनाथनले एक दोस्रोलाई प्रेम गरे र जीवनको आनन्द मनाए, अनि मृत्युले पनि तिनीहरूलाई छुट्याउन सकेन। तिनीहरू एउटा गरूडभन्दा छिटा थिए र एउटा सिंह भन्दा बलिया थिए।

याशाको पुस्तकमा इस्राएलको युद्ध लेखिइएको छ।

२४इस्त्राएलकी छोरीहरू, शाऊलको निम्ति रोओ शाऊलले तिमीहरूलाई राता लुगाहरू दिए र सुनका गहनाले ढाकिदिए।

२५बलिया मानिसहरू युद्धमा ढले, जोनाथन गिल्बोको टाकुरामा मरे।

२६हे जोनाथन, मेरो सानो भाइ, मैले तिमीलाई साँच्चै हराएँ। मैले तिम्रो मित्रताको आनन्द धेरै लिएँ तिमीले मलाई दिएको मृत्युको प्रेम साँच्चै अचम्मकै थियो, स्त्रीको प्रेमभन्दा पनि गहिरो थियो।

२७बलिया योद्धा रणभूमिमा नै ढले अब युद्धका हतियारहरू रहेन्।”

दाऊद र तिनका मानिस हेब्रोनतर्फ लागे

२ पछि दाऊदले परमप्रभुसँग सल्लाह मागे। दाऊदले भने, “के म यहूदाको कुनै शहरमा जाऊँ?”

परमप्रभुले दाऊदलाई भन्नु भो, “हो जानू।”

दाऊदले भने, “त्यसो हो भने म कहाँ जाऊँ।”

परमप्रभुले भन्नु भो, “हेब्रोनतर्फ।”

रत्यसै कारण दाऊद आफ्ना दुइवटी पत्नी लिएर हेब्रोनतिर लागे। (उसका पत्नीहरू यिज्रेलीबाटकी अहीनोअम र कर्मेलको नाबाल की विधवा अबीगेल थिए।) ३दाऊदले तिनका मानिस र उनीहरूका परिवारलाई पनि ल्याए। तिनी सबै हेब्रोन शहरको छेउछाउमा बसे।

दाऊदले याबेशका मानिसहरूलाई धन्यवाद दिए

४यहूदाका मानिसहरू हेब्रोनमा आए र दाऊदलाई यहूदाका राजाको रूपमा अभिषेक गरे। अनि तिनीहरूले भने, “याबेश गिलादका मानिसहरूले नै शाऊलको लासलाई गाडेका हुन्।”

५दाऊदले उसका दूतहरूलाई याबेश गिलादमा पठाए। याबेशमा दूतहरूले भने, “परमप्रभुले तिमीहरूलाई आशिर्वाद दिउन्। तपाईंको स्वामी शाऊल खरानी भएको कारण ६परमप्रभु तपाईं प्रति दयालु र विश्वासयोग्य हुनुहुन्छ र म पनि तपाईंप्रति दयालु हुनेछु किनभने तपाईंले यस्तो दयालु कार्यहरू गर्नु भएकोछ। ७अब बलियो र सहासी बन्नुहोस्। तपाईंहरूका स्वामी शाऊल बित्तुभयो। तर यहूदाका परिवार समूहले मलाई तिनीहरूका राजाको रूपमा अभिषेक गरे।”

ईशबोशेत राजा भए

८नेरका छोरा अबनेर शाऊलको फौजमा कप्तान थिए, अबनेरले शाऊलका छोरा ईशबोशेतलाई महनैम लगे। ९गिलाद, अशूर, यिज्रेल, एप्रैम, बिन्यामीन अनि सम्पूर्ण इस्त्राएलको राजा बनाए।

१०ईशबोशेत शाऊलका छोरा थिए। उसले इस्त्राएलमाथि शासन गर्दा उनी ४० वर्षका थिए। उनले २ वर्ष शासन गरे। तर यहूदाका परिवार समूहले दाऊदलाई

पच्छाए। ११दाऊद हेब्रोनमा राजा थिए। दाऊदले यहूदाका परिवार समूहलाई साँढे सात वर्ष शासन गरे।

कडा प्रतिद्वन्द

१२नेरका छोरा अबनेर र शाऊलका छोरा ईशबोशेतका अधिकारीहरूले महनैम त्यागे र गिबोन गए। १३सुरुयाहका छोरा योआब र दाऊदका अधिकारीहरू पनि गिबोन गए। तिनीहरूले अबनेर र ईशबोशेतका अधिकारीहरूलाई गिबोनको पोखरीछेउमा भेट्टाए। अबनेरका मानिसहरू पोखरीको एक छेउमा थिए अनि योआबका मानिसहरू अर्को छेउमा थिए।

१४अबनेरले योआबलाई भने, “यी सैनिकहरू माभ्र एउटा होडबाजी गराऔं।”

योआबले भने, “ठीक छ होडबाजी होस्।”

१५यसकारण सैनिकहरू उठे। दुइ समूहमा आफ्ना आफ्ना सैनिकहरूको संख्या निर्धारण गरे। तिनीहरूले बाह्य सैनिक बिन्यामीन समूहबाट शाऊलको छोराको पक्षमा छाने। तिनीहरूले दाऊदका अधिकारीहरूबाट बाह्य जना मानिसहरू छाने। १६प्रत्येक मानिसले शत्रु सेनाहरूको शिर समाते अनि उसको कोखामा आफ्नो तरवार रोपिदिए। तब तिनीहरू लडे अनि एकैसाथ मरे। यसैकारणले यस ठाउँको नाउँ, “धारिलो छुरिहरूको मैदान” भनिन थालियो। त्यो ठाउँ गिबोनमा छ।

अबनेरले असाहेललाई मार्छ

१७त्यो होडबाजीले भयंकर युद्धको रूप लियो अनि दाऊदका अधिकारीहरूले त्यस दिन अबनेर र इस्त्राएलीहरूलाई हराए। १८सरूयाहका तीनजना छोराहरू योआब, अबीशै र असाहेल नामका थिए। असाहेल जंगली मृग जस्तै कुद्न सक्थे। १९असाहेल सिधा अबनेर तिर दगुरे र उसलाई खेद्न थाले। २०अबनेर पछि फर्केर हेरे र सोधे, “अरे तिमी हौ असाहेल?”

असाहेलले भन्यो, “हो, मै हुँ।”

२१अबनेरले असाहेललाई कुनै घात गर्न चाहेका थिएनन्। यसकारण अबनेरले भने, “मलाई नखेद-बरू कुनै अर्को सैनिकलाई खेद। तिमीले उसलाई जित्ने छौ अनि उसको हतियार लैजाऊ।” तर असाहेलले अबनेरलाई खेद्न छोडेनन्।

२२फेरि पनि अबनेरले भने, “मेरो पिछा गर्न छाडि देऊ, होइन भने मेरो हातबाट तिम्रो हत्या हुन्छ। यदि तिमी मेरो हातबाट मारियो भने मैले तिम्रा दाज्यू योआबलाई कसरी मुख देखाउनु।”

२३तर असाहेलले उसलाई पिछा नगर्न इन्कार गरे। यस कारण अबनेरले आफ्ना भालाको टुप्पोले असाहेलको भुँडीमा उनिदियो। भाला असाहेलको पछाडिपट्टि निस्कियो। अनि असाहेल त्यही मर्यो।

योआब र अबीशैले अबनेरलाई खेदे

असाहेलको लास भुइँमा लड्यो। मानिसहरूले हतार हतार गएर हेरे। २४तर योआब र अबीशैले भने अबनेर कै पछि लागे। अम्मा पहाडको पछिल्लो तिर सुर्य अस्ताउँदै थियो। (अम्मा पहाड गीहको अगाडितिर गिबोन मरूभूमि जाने बाटो तिर पथर्यो) २५बिन्यामीन परिवार समूहका मानिसहरू पहाडमा अबनेर कहाँ आए अनि अबनेरलाई सहायता गर्न भेला भए।

२६अबनेरले योआबलाई चिच्याए भने, “के हामी सधैँ एकाअर्कासँग भिडिरहने? यसबाट दुःख बाहेक केही हात लाग्दैन। मानिसहरूलाई आफ्नै दाजू-भाइहरूलाई नखेदनु भनेर भन।”

२७तब योआबले भन्यो, “परमेश्वरको नाममा तिमीले जे भन्दैछौं ठीक हो। यदि तिमीले केही नभनेको भए मानिसहरूले आफ्ना दाजु-भाइलाई बिहान सम्मै खेदिरहने थिए।” २८यसकरण योआबले उसको तुरही फूक्यो अनि मानिसहरूले इस्त्राएलीहरूलाई खेद नछोडे। तिनीहरूले फेरि इस्त्राएलीहरूसित युद्ध गर्ने कोशिश गरेनन्।

२९अबनेर र तिनका मानिसहरू यर्दन बेसी भएर रातभरि हिँडे। तिनीहरूले यर्दन नदी पार गरी दिनभरिमा महनैम पुगे।

३०योआबले अबनेरलाई खेद नछोडे र फर्के। योआबले जब उसका मानिसहरू भेला गराए पछि थाहा भयो असाहेल बाहेक दाऊदका १९ जना अधिकारीहरू हराएकाछन्। ३१तर दाऊदका अधिकारीहरूले अबनेर बिन्यामीन परिवार समूहका ३६० जना मानिसहरू मारेछन्। ३२दाऊदका अधिकारीहरूले असाहेलको लासलाई उसैका बाबुको चिहानको छेउ बeteलहमा गाडे।

योआब अनि उसका मानिसहरू रातभरि हिँडे। तिनीहरू हेब्रोन पुग्दा घाम भरखर भुल्कँदै थियो।

इस्त्राएल र यहूदाको माभमा युद्ध

३ शाऊलका परिवार र दाऊदका परिवार माभ धेरै लामो समयसम्म युद्ध भयो। दाऊद दिन दिनै बलिया हुँदैथे। उता शाऊलका परिवारहरू भने कमजोर हुँदै गए।

हेब्रोनमा दाऊदका छ जना छोराहरू जन्मिए

२दाऊदका छ: जना छोराहरू हेब्रोनमा जन्मे। अम्नोन जेठो छोरा थिए, ऊ अहीनोअमको यिज्जेलीकी छोरा थिए। ३माहिलो छोरो किलाब थिए। उसकी आमा कर्मेलका नावालकी विधवा अबीगेल थिइन। साहिलो छोरा अबशालोम थिए। अबशालोमकी आमा गशूरका राजा तिलमैकी छोरी माकाह थिइन। ४कौँहिला छोरा अदोनियाह थिए। अदोनियाहकी आमा हग्गीत थिइन। अन्तरे छोरो रापत्याह थिए। उसकी आमा अबितल

थिइन। ५कान्छा छोरा यत्र थिए। यत्रोकी आमा दाऊदकी पत्नी एगला थिइन।

अबनेरले दाऊदका टोलीमा सामेल हुने बिचार गरे

६जब शाऊलका परिवार समूह र दाऊदका परिवार समूहका बीच युद्ध भयो अबनेर साहै बलिया भए। ७शाऊलकी एउटी नोकर्नी एयाहकी छोरी रिश्मा थिई। ईशबोशेतले अबनेरसित भने, “तिमीले मेरा बाबुकी नोकर्नीसित किन सहवास गर्छौ?”

८ईशबोशेतका शब्दहरूले गर्दा अबनेर साहै रिसाए। अबनेरले भने, “म शाऊल र तिनका परिवारप्रति इमानदारी छु। मैले तिमीलाई दाऊदको हातमा दिइन। मैले दाऊदलाई तिमीलाई हराउन दिइन। म यहूदाको पक्षमा काम गर्ने देशद्रोही होइन।* अहिले तपाईँले यस स्त्रीको विषयमा मलाई दोष दिएर रीसउठाउनु हुन्छ। ९-१०अब म प्रतिज्ञा गर्छु म त्यो साचै नै बनाउँछु कि परमेश्वर जे कुराहरू भन्नु हुन्छ त्यो हुनेछ। परमप्रभुले भन्नु भएको छ कि उहाँले शाऊलको परिवारबाट राज्य खोसेर दाऊदलाई दिन्छु। यहूदा र इस्त्राएलको राजा दाऊद हुन्छ भनेर परमप्रभुले सोचिसक्नु भएको छ। तिनले दानदेखि बेशेबा सम्म शासन गर्नेछन्। यदि मैले त्यसो हुनलाई सहयोग गरिन भने म आशा गर्छु परमेश्वरले मलाई हानि गर्नुहुन्छ।”

११ईशबोशेतले केही भन्नुको सट्टा डरायो। १२अबनेरले दाऊदकहाँ दूत पठाए। अबनेरले खबर दियो, “यो भूमिमा कसले शासन गर्नु पर्छ हामी बिचमा त्यहाँ एउटा सन्धि होस् अनि म तिमीलाई इस्त्राएलका शासक बन्नमा सहायता गर्छु।”

१३दाऊदले जवाफ दिए, “ठीक छ! म एउटा सन्धि गर्छु। तर म तिमीलाई एउटा शर्त राख्छु: जब सम्म तिमी शाऊलकी छोरी मीकललाई लिएर मकहाँ आउँदैनौं म तिमीसित भेट गर्ने छैन।”

दाऊदले आफ्नी पत्नी मीकल फिर्ता पाए

१४दाऊदले शाऊलका छोरा ईशबोशेत कहाँ दूत पठाए। उसको सन्देश थियो, “मेरी पत्नी मीकल मलाई फर्काई देऊ। तिनी मेरो प्रतिज्ञा थिइन। तिनलाई पाउँनका निम्ति मैले एकसय पलिशतीहरू मारे।”

१५तब ईशबोशेतले मानिसहरूलाई लैशका छोरा पलतीएल कहाँ गए र मीकल ल्याउनु भनेर अह्वाए। १६मीकलका लोग्ने पलतीएल रूँदै उसको पछि बहूरीम सम्म गए। तर अबनेरले पलतीएललाई, “उसको घर फर्केर जानु” भनेको हुनाले फर्किए।

म यहूदाको ... होइँने यहूदाको कुकुरको टाउको होइन भन्ने अर्थ।

दाऊदलाई सघाउँदै भनेर अबनेरले वचन दिए

१७अबनेरले इस्त्राएलका अगुवाकहाँ खबर पठाए। तिनले भनिपठाए, “तिमीहरू दाऊदलाई आफ्ना राजा बनाउन चाहिरहेका छौ। १८अब त्यो काम गर। परमप्रभुले दाऊदका सम्बन्धमा भन्नुभएको छ, ‘म मेरा इस्त्राएलका मानिसहरूलाई पलिशती र अन्य अरू शत्रुहरूबाट बचाउने छु। म यो काम मेरो सेवक दाऊदलाई लगाएर गर्नेछु।”

१९अबनेर बिन्यामीनहरूसित पनि यस विषयमा बोले तब उसले हेब्रोनमा इस्त्राएलका मानिसहरूले के गर्न चाहन्थे अनि बिन्यामीन कुल समूहले पनि के गर्न चाहन्थे भन्नालाई दाऊद भएकहाँ गए।

२०त्यसपछि अबनेर हेब्रोनमा दाऊदकहाँ आए। तिनले बीस जना मानिसहरू लिएर आएका थिए। दाऊदले अबनेर र तिनका मानिसहरूको लागि भोज गराए।

२१अबनेरले दाऊदलाई भने, “मेरा मालिक राजा, मलाई इस्त्राएलीहरू तपाईं भएकहाँ ल्याउन दिनुहोस्। त्यसपछि तिनीहरूले तपाईंसँग एउटा सम्भौता गर्नेछन्। अनि तपाईंले चाहानु भए जस्तै इस्त्राएलमाथि शासन गर्नुहोस्।”

दाऊदले अबनेरलाई जानदिए। अनि अबनेर शान्तसँग गए।

अबनेरको मृत्यु

२२योआब र दाऊदका अधिकारी युद्धबाट फर्किएर आए। तिनीहरूले धेरै बहुमूल्य चीजहरू शत्रुपक्षबाट जम्मा गरे। दाऊदले अबनेरलाई शान्तसित पठाईसकेका थिए। त्यसै कारण अबनेर हेब्रोनमा दाऊदसँग थिएनन्। २३योआब र तिनका सम्पूर्ण सैनिक हेब्रोन पुगे। मानिसहरूले योआबलाई भने, “अबनेर नेरका छोरा राजा दाऊद कहाँ आए अनि दाऊदले पनि अबनेरलाई शान्तसित छोडि दिए।”

२४योआब राजाकहाँ आएर भने, “तपाईंले के गर्नु भयो? अबनेर तपाईंसित भेट्न आयो तर तपाईंले त्यसलाई केही गर्नु भएन किन? २५तपाईंले अबनेर नेरका छोरालाई चिन्नु हुन्छ। ती तपाईंलाई धोकादिन आएका हुन्। ती तपाईंको कामकाजहरू अध्ययन गर्न आएका हुन्।”

२६योआबले दाऊदलाई छोडेर गयो। उसले सीराको पोखरीको छेउमा भएका दूतहरूलाई अबनेरकहाँ पठायो। दूतहरूले अबनेरलाई फर्काएर ल्याए तर यो कुरा दाऊदले थाहा पाएनन्। २७जब अबनेर हेब्रोन पुगे योआबले उसलाई मूल द्वारको छेउमा ऊ सित गोप्य कुरा गर्न भनि लागे अनि योआबले अबनेरको भुँडीमा छुरी हान्यो। अबनेर तत्कालै मरे। अबनेरले योआबका भाई असाहेललाई मारेका थिए। यसकरण अहिले योआबले अबनेरलाई मारे।

अबनेरको मृत्युमा दाऊद रोए

२८पछि दाऊदले यो सुने। दाऊदले भने, “म र मेरो राज्य अबनेरका मृत्युबारे सदा-सर्वदा निर्दोष छ। यो परमप्रभुले जान्नुहुन्छ। २९योआब र उसका परिवारका सदस्यहरू यसको दोषी छन्। उसका सम्पूर्ण परिवारलाई यसको दोष दिन सकिन्छ। मलाई आशा छ अब योआबका परिवारले साहै कठिनाइका दिन देख्नु पर्नेछ। मलाई पूरा विश्वास छ त्यसका परिवारका सम्पूर्ण सदस्यमा कोरको बिमार सल्कने छ। बैशाखी लगाएर हिँडने छन्, युद्धमा मारिने छन् अनि भोकभोकै रहनु पर्नेछ।”

३०अबनेरले तिनीहरूका भाई असाहेललाई गिबोनको युद्धमा मारेको कारण योआब र उसको भाई अबिशैले अबनेरलाई मार्यो।

३१-३२दाऊदले योआब र तिनका सम्पूर्ण मानिसहरूलाई भने, “लगाएका लुगाहरू च्यातेर शोकाकुल वस्त्र धारण गर। अबनेरको मृत्युमा सबै रूनु हुन्छ।” तिनीहरूले अबनेरलाई हेब्रोनमा गाडे। दाऊद पनि मलामी गए। राजा दाऊद र सम्पूर्ण मानिसहरू अबनेरको चिहानमा रोए।

३३राजा दाऊदले अबनेरको मलामी जाँदा दुःखको गीत गाए:

“के अबनेर मूर्ख अपराधी भै मरे?”

३४अबनेर, तिम्रा हातहरू बाँधिएका थिएनन्। तिम्रा खुट्टाहरूमा साङ्गली बाँधिएको थिएन। होइन, अबनेर, तिमीलाई दुष्ट मानिसहरूद्वारा मारीयो।”

तब सबै मानिसहरू तिनको मृत्यु शोकमा फेरि रून्थाले। ३५दिनभरि नै मानिसहरू आएर दाऊदलाई भोजन ग्रहण गर्न अनुरोध गरे। तर दाऊदले प्रतिज्ञा गरेका थिए। उसले भने, “यदि घाम अस्ताउनु अघि मैले भोजन ग्रहण गरें भने परमेश्वरले मलाई धेरै दुःखहरूले दण्ड दिऊन्।” ३६सबै मानिसहरूले हेरिरहेका थिए अनि तिनीहरू राजा दाऊदले गरेका कार्यसँग सन्तुष्ट थिए। ३७यहूदा र इस्त्राएलका मानिसहरूले बुभे कि राजाको कुनै हात छैन नेरका छोरा अबनेरको मृत्युमा। ३८राजा दाऊदले उसका अधिकारीहरूलाई भने, “तिमीहरूलाई त्यो थाहा छैन आज इस्त्राएलका एक महत्वपूर्ण अगुवाको मृत्यु भयो। ३९आज म नयाँ राजा भए तापनि, कमजोर छु अनि यी सरूयाहको छोराहरू जसले मलाई धेरै दुःख दिएका छन्। म आशा गर्छु परमप्रभुले यी दुष्ट काम गर्नेलाई तिनको दुष्टताको निम्ति सजाय दिनुहुनेछ।”

शाऊलको परिवारमा समस्या

शाऊलका छोरा ईशबोशेतले अबनेरको मृत्युको खबर सुन्छ। ईशबोशेत र तिनका सबै मानिसहरू डराए। २६जना मानिसहरू शाऊलका छोरा ईशबोशेतलाई

भेट्न गए। ती दुवै मानिसहरू फौजका कप्तानहरू थिए। तिनीहरूका नाउँ रेकाब र बाना थियो। बेरोतका रिम्मोनका छोराहरू थिए ती दुइ। (बेरोत बिन्यामीन कुल परिवार समूहका अधिनस्त भएकोले तिनीहरू बिन्यामीनी थिए अरु बेरोतका सबै मानिसहरू गितैममा भागे र अहिले सम्म तिनीहरू त्यही छन्।)

४शाऊलको छोरा जोनाथनका मपीबोशेत नामका छोरा थिए। जब मपीबोशेत पाँच वर्षको हुँदा यिज्रेलबाट शाऊल र जोनाथन मारिएको खबर उसको घरमा आयो। ती शत्रुहरू आइरहेछ भनेर डराइन् मपीबोशेतलाई स्याहार्न उसलाई समातेर टाढा भागिन्। तर जब छिटो-छिटो भाग्न थाली त्यो बालक भुइँमा लड्यो। यसरी उसको दुवै खुट्टा लङ्गडो भयो।

५बेरोतीका रिम्मोनका छोराहरू रिकाब र बाना मध्यान्हमा ईशबोशेतको घरमा गए। ईशबोशेतमा गर्मी भएकोले आराम गरिरहेका थिए। ६-७रेकाब र बाना त्यस घरभित्र केही गर्नु लिनै निहुमा गए। ईशबोशेत आफ्ना ओछ्यानमा पल्टिरहेका थिए। रेकाब र बानाले ईशबोशेतलाई छुरीले घोचेर मारे। तब तिनीहरूले त्यसको टाउको काटेर तिनीहरूसितै लिएर गए। तिनीहरू रातभरि यर्दन बेंसी भएर हिँडे। ८हेब्रोन आइपुगे अनि दाऊदलाई ईशबोशेतको टाउको सुम्पे।

रेकाब र बानाले राजा दाऊदलाई भने, “तपाईंका शत्रु शाऊलका छोरा ईशबोशेतको टाउको यहाँ छ। उसले तपाईंलाई मार्न चाहान्थ्यो। परमप्रभुले शाऊल र उसका परिवारका मानिसहरूलाई आज तपाईंको खातिर सजाय दिनुभयो।”

९तर दाऊदले रेकाब र उसका भाइ बानालाई भने, “परमप्रभु शाश्वत हुनुहुन्छ, निश्चय नै उहाँले मलाई धेरै बिपतीहरूबाट बचाउनु भएको छ। १०तर पहिले एकपल्ट एउटा सोच्यो यो समचार मेरो निमित्त असल थियो र भन्यो, उसले भन्यो, ‘हेर्नु होस् शाऊल मखो।’ उसले सोच्यो यो खबर सुनेर म उसलाई उचित पुरस्कार दिन्छु। तर मैले त्यसलाई सिकलगमा मारिदिएँ। ११यसैकारण तिमीहरू, दुष्ट मानिसहरूले निर्दोष मानिसलाई उसको घर भित्र सुतिरहेको बेला मास्यौ, अब म तिमीहरूलाई मारेर उसको मृत्युको बदला लिनेछु, अनि म तिमीहरूलाई यस भूमि देखि धपाइदिनेछु।”

१२यसकारण दाऊदले उसको सैनिकहरूलाई रिकाब र बानाहरूलाई मार्न आदेश दिए। सैनिकहरूले रिकाबको र शरीरलाई बन्नाहका हात खुट्टाहरू काटेर हेब्रोनको पोखरीको छेउमा भुण्डयाए। तब तिनीहरूले ईशबोशेतको टाउकोलाई अबनेरको चिहान भित्र हेब्रोनमा गाडे।

इस्राएलीहरूले दाऊदलाई राजा बनाउँछन्

५ त्यसपछि इस्राएलका सबै परिवार समूहहरू हेब्रोनमा दाऊदलाई भेट्न आए। तिनीहरूले दाऊदलाई

भने, “हेर्नुहोस्, तपाईं र हामी एउटै परिवारका हौं! रजब शाऊल हाम्रा राजा थिए, त्यस समयमा पनि तपाईं इस्राएलका सैनिक अगुवा हुनुहुन्थ्यो। तपाईंले हामीलाई युद्धमा दोहेयाउनु भयो अनि तपाईंले हामीलाई युद्धबाट पछि फर्काएर ल्याउनु भयो अनि परमप्रभुले पनि तपाईंलाई घोषणा गरिसक्नु भएकै छ, ‘तिमी मेरा मानिसहरूको गोठालो हुनेछौ, र इस्राएलीहरू माथि शासक हुनेछौ।’”

३यसरी इस्राएलका सबै अगुवाहरू हेब्रोनमा दाऊदलाई भेट्न आए। राजा दाऊदले ती सबै अगुवाहरू सँग परमप्रभुको सामुनेमा हेब्रोनमा एउटा सन्धि गरे। त्यसपछि ती सबै अगुवाहरूले दाऊदलाई राजाको रूपमा अभिषेक गरे।

४जब दाऊद राजा भए उनि ३० वर्षका थिए। ४० वर्षसम्म तिनले शासन गरे। ५हेब्रोनमा तिनले यहूदामाथि साढे सात वर्ष शासन गरे अनि इस्राएल र यहूदामाथि यरूशलेममा ३३ वर्ष शासन गरे।

दाऊदले यरूशलेम शहरलाई जित्छन्

६राजा र तिनका मानिसहरू यरूशलेममा बसिरहेका यबूसीहरूको बिरुद्धमा गए। यबूसीहरूले दाऊदलाई भने, “तिमी हाम्रा शहरमा पस्नसक्दैनौ। यहाँसम्म हाम्रा अन्धा र लङ्गडाहरू नै तिमीलाई रोक्न यथेष्ट हुनेछन्।” (तिनीहरूले किन यसो भनेपछि दाऊद तिनीहरूको शहरभित्र पस्नसक्दैन भन्ने विचार थियो। ७तर दाऊदले सियोन कै किल्ला जिते। त्यस किल्लालाई दाऊद शहर बनाइयो।)

८त्यस दिन दाऊदले उसका मानिसहरूलाई भने, “यदि तिमीहरू यबूसीहरूलाई हराउन चाहान्छौ भने पानी बगीरहेको सुरुङको पर्खाल भित्र भएर ‘अन्धा र लङ्गडा’ शत्रु भएकहाँ पुग।”

यसकारण मानिसहरूले भन्ने गर्छन्, “अन्धा र लङ्गडाहरू पवित्र स्थानहरूमा आउन पाउदैन।”

९दाऊद यहि किल्लामा बस्ने गर्ने यसकारण यो ठाउँलाई “दाऊदको शहर” नाउँ दिए। दाऊदले अर्को क्षेत्रमा उन्नति गरे अनि यसलाई मिलो नाउँ दिए। त्यस शहर भित्र उसले धेरै भवनहरू पनि बनाए। १०दाऊद साह्रै शक्तिशाली भए त्यस कारण सर्वशक्तिमान परमप्रभुले तिनको साथ दिनुभयो।

११सोरका राजा हीरामले दाऊदकहाँ दूतहरू पठाए। हीरामले देवदारुको काठ सिकर्मी र डकर्मीहरू पनि पठाए। तिनीहरूले दाऊदको लागि एउटा महल बनाए। १२तब दाऊदले बुझेकि परमप्रभुले तिनलाई साँच्चै इस्राएलको राजा बनाउनु भएका छन्। दाऊदले यो पनि बुझे यहाँ पाए कि परमप्रभुले उहाँको राज्य महत्वपूर्ण परमेश्वरको मानिस, इस्राएलका मानिसहरूको खातिर दिनु भएको छ।

१३दाऊद हेब्रोनदेखि यरूशलेम गए। यरूशलेममा उसले धेरै पत्नीहरू अनि उप-पत्नीहरू पाए। केहि सन्तानहरू यरूशलेममा जन्मिए। १४यरूशलेममा जन्मिएका छोराहरू हुन्: शम्मू, शोबाब, नातान, सुलेमान, १५यिमार, एलीशू, नेपेग, यापि, १६एलीशमा, एल्यादा तथा एलीपेलेत।

दाऊद पलिस्तीहरू बिरूद्ध लडछन्

१७पलिस्तीहरूले इस्राएलको राजाको रूपमा दाऊदको अभिषेक भएको खबर सुने। यसर्थ दाऊदलाई मार्नको निम्ति पलिस्तीहरू दाऊदको खोजी गर्न थाले। तर दाऊदले यो थाहा पाएर यरूशलेमको किल्लामा गए। १८पलिस्तीहरू आएर रपाईमको बेसीमा डेरा जमाए।

१९दाऊदले परमप्रभुलाई सोध्दै भने, “के म पलिस्तीहरूसँग युद्ध गर्न निस्कौं? पलिस्तीहरूलाई हराउनका निम्ति मलाई सहयोग गर्नुहुन्छ?”

परमप्रभुले दाऊदलाई भन्नु भयो, “निश्चय जाऊ, म पलिस्तीहरूलाई परास्त गर्न तिमीलाई सहायता गर्नेछु।”

२०तब दाऊद बाल-पराजीम गए र पलिस्तीहरूलाई त्यही हराए। दाऊदले भने, “परमप्रभु मेरा शत्रुका सेनाहरूका बाँध भत्किएर छताछुल्ल पोखिएको पानी भगाउनु भयो।” यही कारण दाऊदले त्यस ठाउँको नाउँ “बाल-पराजीम” राखे। २१पलिस्तीहरूले तिनीहरूको देवताको मूर्तीहरू त्यही छोडेका थिए। दाऊद र उसका मानिसहरूले तिनीहरू सबै हटादिए हटाए।

२२फेरि पनि पलिस्तीहरूले रपाईमको बेसीमा आएर पाल हाले।

२३दाऊदले परमप्रभुमा प्रार्थना गरे। त्यस समय परमप्रभुले दाऊदलाई भन्नुभयो, “त्यहाँ माथि नजाऊ। शत्रुका सेनाहरूलाई पछाडिबाट आक्रमण गर। पीपलका रूखको अर्को तिरबाट आक्रमण गर। २४पीपलको रूखमाथि पलिस्तीहरू बडिरहेको आवाज सुनिनेछ। त्यसबेला चाँडो आक्रमण गर परमप्रभुले पलिस्तीहरूलाई हराउन सहयोग गर्नु हुनेछ।”

२५परमप्रभुले आज्ञा गरे जस्तै दाऊदले गरे। अनि तिनले पलिस्तीहरूलाई हराए। तिनले गेबा देखि गेजेरसम्म खेदेर मारे।

परमेश्वरको पवित्र सन्दूक यरूशलेम पुर्‍याइयो

६ दाऊदले इस्राएलका कुशल सेनाहरूलाई भेला गराए। त्यहाँ ३०,००० मानिसहरू भेला भए। तब दाऊद र तिनका मानिसहरू यहूदाको बालाथमा गए। तिनीहरूले यहूदाको बालाथबाट परमेश्वरको पवित्र सन्दूकलाई यरूशलेम पुर्‍याए। मानिसहरू परमेश्वरको आराधना गर्न पवित्र सन्दूकको सामुन्ने गए। पवित्र सन्दूक परमप्रभुको सिंहासन जस्तै हो। पवित्र सन्दूकको माथिल्लो भागमा करूब परीका मूर्तीहरू बिराजमान

छन्। अनि परमप्रभु चाहिँ यी परीहरूका माभमा राजा भै बस्नु भएको छ। ३पहाडमाथि भएको पवित्र सन्दूकलाई अमीनादाबको घरबाट निकाले। तब तिनीहरूले परमेश्वरको भनिएको पवित्र सन्दूकलाई नया गाडीमाथि राखे। उज्जा र अहीयो नामका अबीनादाबका छोराहरूले उक्त गाडा हाँके।

४यसरी पवित्र सन्दूकलाई पहाडको अमीनादाबको घरबाट निकाले र उज्जाले गाडामा पवित्र सन्दूक राखेर गाडा हाँके अहीओ अघि-अघि बाटोमा हिँडेर गाडालाई मार्ग प्रशस्त गरे। ५दाऊद अनि इस्राएलीहरू नाच्दै र संगीतमय बाजा-गाजाहरू बजाउँदै अघि बढे। तिनीहरूको बीचमा संगीतमय साधनहरू वीणा, सारङ्गी, खैजडी, शंकुबाट काठका बाजाहरू अनि भयालीहरू थिए। ६जब दाऊदका मानिसहरू नाकोन खलामा आइपुगे गाडा तान्ने गोरु ठेस् खाए। गाडामा पवित्र सन्दूक हुँदा भण्डै लड्यो। तत्कालै, उज्जाले पवित्र सन्दूकलाई लड्नदेखि रक्षा गरे। ७तर परमप्रभु उज्जासँग रिसाउनुभयो र उज्जालाई मार्नु भयो। उज्जाले पवित्र सन्दूकलाई छोएर लापरवाही गर्‍यो। परमेश्वरको पवित्र सन्दूक कै छेउमा उज्जा मर्‍यो। ८दाऊद साहै क्रोधित अनि खिन्न भए किनभने परमप्रभु द्वारा उज्जया मारिए। दाऊदले उक्त स्थानको नाउँ “पेरेस उज्जा” राखे। आज पनि उक्त स्थानको नाउँ पेरेस उज्जा नै भनिन्छ।

९त्यस दिन, दाऊद परमप्रभुसँग डराए। दाऊदले भने, “अब कसरी परमेश्वरको पवित्र सन्दूक म कहाँ ल्याउने?” १०दाऊदले परमप्रभुको पवित्र सन्दूक दाऊदको शहर भित्र लैजान चाहनेन्। दाऊदले परमेश्वरको पवित्र सन्दूकलाई गात देखि ओबेद-एदोमको घरमा राख्ने निर्णय गरे। पवित्र सन्दूकलाई बाटोबाट ओबेद-एदोमको घरमा लगे। ११उक्त घरमा पवित्र सन्दूक तीन महीना सम्म रह्यो। परमप्रभुले ओबेद-एदोम र तिनका परिवारलाई आशीर्वाद दिनुभयो।

१२पछि मानिसहरूले दाऊदलाई भने, “परमप्रभुले ओबेद-एदोमका परिवारलाई आशीर्वाद दिनुभएको छ किनभने उसले परमप्रभुको पवित्र सन्दूकलाई उसको घरमा राखेकोछ।” तब दाऊद गए र परमेश्वरको पवित्र सन्दूकलाई खुशी अनि आनन्दको साथमा ओबेद-एदोमको घरबाट माथि ल्याए। १३जब मानिसहरू पवित्र सन्दूक बोकेर छ कदम अघि हिँडे, दाऊदले तिनीहरूलाई रोके अनि एउटा साँढे र मोटो बाछा बलि चढाए। १४परमप्रभुको अघि दाऊद नाचे। दाऊदले एपोद लगाएका थिए।

१५दाऊद र सारा इस्राएलीहरू दंगदास थिए परमप्रभुको पवित्र सन्दूकलाई शहर भित्र्याउँदा तुरही बजाउँदै आनन्दको आवाज निकाले। १६शाऊलकी छोरी मीकलले भयालबाट हेर्दैथिइन्। जब परमप्रभुको पवित्र सन्दूकलाई शहरमा ल्याइयो दाऊद नाच्दै उफ्रँदै गर्नथाले। मीकलले यो

हेरिहरेकी थिई र दाऊदसँग रिसाईन्। तिनले सोचिन् उ आफैले आफैलाई मुख बनाउँदैछ।

१७दाऊदले पवित्र सन्दूकको निम्ति एउटा छाउनी बनाए। इस्राएलीहरूले परमप्रभुको उक्त सन्दूकलाई त्यस छाउनीमा राखे। त्यसपछि दाऊदले होमबली र मेलबली चढाए।

१८होमबली र मेलबली चढाइसके पछि दाऊदले सर्वशक्तिमान परमप्रभुको नाममा मानिसहरूलाई आशीर्वाद दिए। १९प्रत्येकलाई रोटी, किशमिश र खजूरको रोटी दिएका थिए। तब सबै मानिसहरू घर फर्के।

मीकलले दाऊदलाई गाली गर्छिन्

२०दाऊद आफ्नो घरमा आशीर्वाद दिन गए। तर शाऊलकी छोरी मीकल तिनलाई भेट्न आइन्। मीकलले भनिन्, “इस्राएलका राजाले आज आफैलाई सम्मान गरेनन्। आफ्नै नोकनीहरूका अघि तपाईंले आफ्नो लुगा खोल्नु भयो। तपाईं त्यही मूर्खमध्येको एक हुनुभयो जसले नलजाई कपडाहरू खोल्छन्।”

२१तब दाऊदले मीकललाई भने, “परमप्रभु आफैले मलाई चुन्नु भयो। न त तिम्रा बाबु न उनका परिवारबाट कसैले परमप्रभुले मलाई इस्राएल अनि उहाँका मानिसहरूमाथि शासन गर्न चुन्नु भयो। त्यसै कारण म अझ पनि परमप्रभुको अघि नाचिरहनेछु। २२म यी कुराहरू गर्नेछु त्यसले सबैलाई धेरै छक्क पार्नेछ। तिमिले मलाई सम्मान गर्ने छैनौ, तर स्त्रीहरू जसको विषयमा तिमि बात गरिरहेकाछौ। मेरो गर्व हुनेछ।”

२३शाऊलकी छोरी मीकलको एउटा पनि नानी भएन। तिनी नानी नजन्माई मरीन्।

दाऊदले मन्दिर बनाउन चाहे

७ राजा दाऊद आफ्नो नयाँ घरमा सरेपछि, परमप्रभुले उसलाई इस्राएल वरिपरिका सबै देशका शत्रुहरूबाट शान्ति दिनु भयो। २राजा दाऊदले नातान अगमवक्तालाई भने, “हेर्नुहोस्, म देवदारको काठले बनेको सुन्दर घरमा छु तर परमेश्वरको पवित्र सन्दूक भने पाल्मा छ। हामीले पवित्र सन्दूकको निम्त सुन्दर भवन बनाउनु पर्छ।”

३नातानले राजा दाऊदलाई भने, “तपाईंलाई जे राम्रो लाग्छ त्यही गर्नुहोस्। परमप्रभु नै तपाईंसित हुनुहुन्छ।”

४तर त्यही रात परमप्रभुको आदेश नातानलाई आउँछ। परमप्रभु भन्नुहुन्छ, ५“मेरो सेवक दाऊद कहाँ गएर भनिदेऊ, ‘परमप्रभु के भन्नु हुन्छ भने, मलाई बस्नेघर बनाउने तिमि होइनौ। ६इस्राएलीहरूलाई मिश्रबाट बाहिर ल्याउँदा म कहिले पनि घरमा बसिन। म सधैं पालैमा थिए। पाल नै मेरो घर थियो। ७मैले इस्राएलका परिवार समूहलाई देवदारको सुन्दर घर बनाइदेओ भनेर

कहिले पनि भनिन। म तिनीलाई यस्तो वचन दिन्छु कि तिम्रा वंश नै राजाहरू हुनेछन्।”

८“मेरो सेवक दाऊदलाई भनिदेऊ: ‘सर्वशक्तिमान परमप्रभु भन्नुहुन्छ: ‘मैले तिम्रीलाई चुने जब तिमि एउटा गोठाला जस्तै थियौ। उहाँले तिम्रीलाई मेरा मानिसहरू र इस्राएलको शासक बनाउनुभयो। ९तिमि जहाँ जहाँ गयौ म तिमिसितै थिए। मैले तिम्री शत्रुहरूलाई परास्त गरें। मैले तिम्रीलाई पृथ्वीमा एउटा महत्वपूर्ण व्यक्ति बनाएकोछु। १०-११म इस्राएलीहरूको निम्ति एउटा यस्तो ठाउँ छान्ने छु। म इस्राएलीहरूलाई तिनीहरूको आफ्नै स्थानमा नियुक्त गर्नेछु। अब देखि तिनीहरू फिरन्ते जीवन जीउने छैनन्। शुरुमा मैले इस्राएली मानिसहरूको निम्ति न्याय कर्ता नियुक्त गरे। तर नराम्रा मानिसहरूले तिनीहरूलाई साहै सताए। अब यस्तो कुरा हुनेछैन। म यस्तो अवस्था सृजना गर्नेछु त्यहाँ केही दुःख तिमिहरूका शत्रुहरूबाट हुने छैन।

१२“जब तिम्रो जीवन सिद्धिन्छ, तिमि मर्नेछौ अनि तिम्रीलाई तिम्रा पिता-पूर्वार्हसितै गाडिने छ। तर त्यस समय म तिम्रो आफ्नै एक जना नानीलाई राजा बनाउनेछु। १३उसैले मेरो मन्दिर निर्माण गर्नेछ। अनि म उसको राज्यलाई सदा सर्वदा एकदमै शक्तिशाली बनाउनेछु। १४म उसको पिता हुनेछु र उ मेरो छोरा हुनेछ। जब उसले पाप गर्दा, म अरू मानिसहरूद्वारा उसलाई दण्ड दिनेछु। तिनीहरू मेरो यन्त्रहरू हुने छन्। १५तर म उसलाई प्रेम गर्न छोडिदिनँ। मेरो कृपा दृष्टि उ माथि रहन्छ। मेरो माया र दया शाऊलबाट हट्यौ। मैले तिम्रीलाई काखी च्याप्दा शाऊललाई टाढा बनाएँ। म तिम्रा परिवारलाई चाहियसो गर्दिन। १६तिम्रो वंश राजकीय वंशहुनेछ तिमि त्यसमाथि निर्भर छन सक्छौ। त्यहाँ तिम्रो राज्य तिम्रो निम्ति सदा-सर्वदा रहनेछ। तिम्रो सिंहासन (राज्य) सदा-सर्वदा खडा रहनेछ।”

१७नातानले दर्शनको विषयमा दाऊदलाई भने। उसले परमेश्वरका वचनको विषयमा प्रत्येक कुराहरू दाऊदलाई बताए।

दाऊदले परमेश्वरलाई प्रार्थना गर्छन

१८तब राजा दाऊद परमप्रभुको सामुने बसे। दाऊदले भने, “हे परमप्रभु तपाईंले मेरो परिवारलाई हामीले चाहेको भन्दा महत्वपूर्ण बनाउनु भएको निम्ति तपाईंलाई धन्यवाद दिन्छु।” तपाईंले किन हामीलाई यस्तो उच्चा स्थान दिनुभयो? १९म एउटा सेवक भन्दा केहि होइन। तपाईं म प्रति यति दयालु बन्नु भयो। तर तपाईंले यस्तै कृपा मेरा सन्तानहरूलाई पनि गर्नेछु भन्नुभयो। हे सर्वोच्च परमप्रभु, के यो तपाईंको मानिसहरूसित बातालाप गर्ने सामान्य तरिका हो? २०“तपाईंसित कुरा गर्न म अत्यन्तै कोमल छु।” परमप्रभु, मेरा मालिक, तपाईंलाई थाहै छ म सेवक बाहेक केहि होइन। २१तपाईंले यो

महान काम गर्नु हुनेछ किनभने तपाईंले त्यो गर्नु भन्नु भएको छ, अनि तपाईंले यो तपाईंको इच्छा अनुसार गर्नु हुनेछ। तपाईं चाहनुहुन्छ मैले यी सबै कुराहरू जान्न सकौं। २२ परमप्रभु मेरो मालिक यही कारणले तपाईं महान् हुनुहुन्छ। तपाईं अद्वितीय हुनुहुन्छ। तपाईंबाहेक अर्को परमेश्वर छैन। हामीलाई थाहा छ कारण हामीले यी सब तपाईंले गर्नु भएका कार्यहरू सुन्यौं।

२३“तपाईंका मानिसहरू जस्ता इस्त्राएल र त्यहाँ पृथ्वीमाथि अर्को जाति छैन। तिनीहरू विशेष मानिसहरू हुन्। तिनीहरू दास दासी थिए। तर तपाईंले मिश्रबाट बाहिर ल्याएर स्वतन्त्र बनाइदिनु भयो। तिनीहरूलाई तपाईंका मानिस बनाउनको निम्ति अनि तपाईंको आफ्नै नाउँ बनाउनका निम्ति। आफ्ना मानिसहरू अनि भूमिको खातिर तपाईंले महान र भण्डार्य कार्यहरू गर्नु भयो। २४ तपाईंले इस्त्राएलका मानिसहरूलाई सँधैको निम्ति आफ्नो बनाउनु भयो। अनि परमप्रभु, तपाईं तिनीहरूका परमेश्वर हुनुभयो।

२५“अहिले, परमप्रभु परमेश्वर, तपाईंले मेरो निम्ति केही गरिदिने वचन दिँदैहुनुहुन्छ, तपाईंको सेवकलाई र मेरा परिवारका सन्तानलाई। यसबेला दया गरी आफ्नो वचनलाई पूरा गर्दै मेरा परिवारलाई राजवंश बनाइदिनुहोस्। २६ तब तपाईंको नाउँ सदा-सर्वदा सम्मानित हुनेछ। मानिसहरूले भन्नेछन्, ‘सर्वशक्तिमान् परमप्रभु परमेश्वरले इस्त्राएललाई शासन गर्नुहुन्छ। अनि यस्तो होस् कि दाऊद परिवार तपाईंको सामुन्ने स्थापित होस्।’

२७“तपाईं सर्वशक्तिमान्, इस्त्राएलका परमेश्वर, मलाई धेरै कुरा देखाउनु भयो। तपाईंले भन्नु भयो, ‘तेरो परिवारलाई महान बनाइदिन्छु।’ यसैले गर्दा म, तपाईंको सेवक, यस्तो प्रार्थना गर्ने विचार लिएँ। २८ परमप्रभु मेरा मालिक, तपाईं परमेश्वर हुनुहुन्छ। तपाईंले भन्नु भएका कुराहरूमा म सत्य मान्न सक्छु। अनि तपाईंले भन्नु भयो यी असल कुराहरू मसँग घट्ने छन्। २९ मेरा परिवारलाई आशीर्वाद दिनुहोस्। तिनीहरूलाई सधै तपाईंको सामुन्ने उभिएर सेवा गर्न दिनुहोस्। परमप्रभु मेरा मालिक, तपाईं आफैले यसो भन्नु भएको थियो। तपाईं आफैले मेरा परिवारलाई सधैभरिको निम्ति आशीर्वाद दिनुभयो।”

दाऊदले धेरै युद्धहरू जित्छन्

८ पछि, दाऊदले पलिशतीहरूलाई जित्छन्। पलिशतीहरूको राजधानी शहरले ठूलो भू-भाग नियमन्त्रणमा राखेका थिए। दाऊदले त्यस भू-भाग माथि अधिकार जमाए। २ दाऊदले मोआबका जनतालाई पनि हराए। तिनीहरूलाई जमिनमा लमतन्न सुत्न बाध्य बनाए। तब तिनले एउटा डोरीले नापे। प्रत्येक दुइ नापभित्र पर्न आएकाहरूलाई मार्न अहाए र तेस्रो नापमा

परेकालाई छोडिदिए। यसरी मोआबका मानिसहरू दाऊदका सेवक बनिए। तिनीहरूले उनलाई राजस्व बुझाए।

३ रहोबका छोरा हददेजेर सोआका राजा थिए। यूफ्रेटिस नदी क्षेत्रमा अधिकार जमाउन लाग्दा दाऊदले हददेजेरलाई परास्त गरे। ४ दाऊदले हददेजेरबाट १,७०० घोडासवार सैनिक र २०,००० पैदल सेना कब्जामा पारे। १०० बाहेक सबै घोडाहरूलाई दाऊदले लङ्गडा बनाईदिए।

५ दमिशकका अरामीहरू सोबाका राजा हददेजेरलाई सहायता पुऱ्याउन आए। तर दाऊदले ती २२,००० अरामीहरूलाई परास्त गरे। ६ त्यसपछि दाऊदले दमिशकको अराममा सेनाको एउटा छाउनी बनाए। अरामीहरू दाऊदका सेवक भए र राजस्व ल्याए। परमप्रभुले दाऊदलाई जतै तरै विजय गराउनु भयो।

७ दाऊदले हददेजेरका सेवकहरूबाट सुनका ढालहरू लिए। दाऊदले ती ढालहरू येरूशलेममा ल्याए। ८ दाऊदले काँसका धेरै-धेरै सामानहरू तेबह र बेरौतैबाट प्राप्त गरे। (तेवहर बेरौतै शहरहरू हददेजेरका अधिनमा थिए।)

९ हमातका राजा तोईले हददेजेरका सम्पूर्ण सेनालाई दाऊदले परास्त गरेको खबर सुने। १० यसकारण तोईले आफ्ना छोरा योरामलाई दाऊदकहाँ पठाए। दाऊदले हददेजेरलाई परास्त गरेकोले योरामले दाऊदलाई अभिनन्दन गर्दै आशीर्वाद दिए, हददेजेरले तोईसँग पहिले धेरै चोटि युद्ध लडेका थिए। योरामले सुन, चाँदी र काँसका सामानहरू ल्याएका थिए। ११ दाऊदले ती सम्पूर्ण सामानहरू परमप्रभुमा अर्पण गरे। दाऊदले पहिले धेरै राष्ट्रहरूलाई पराजित गरी ल्याएर अपर्णगरेका सामानहरूसँगै ती सामानहरू राखे। १२ दाऊदले अराम, मोआब, अम्मोन, पलिशती अमालेकहरूलाई हराए। सोबाका राजा रहोबको छोरा हददेजेरलाई पनि हराए। १३ दाऊदले १८,००० अरामीहरूलाई खारको बेसीमा मारे। तिनी घर फर्कदा साह्रै ख्याती कमाए। १४ दाऊदले एदोममा सैनिक छाउनीहरू बनाए। एदोमका सम्पूर्ण क्षेत्रमा सैनिक छाउनी बनाए। एदोमका सबै मानिसहरू दाऊदका सेवक बने। परमप्रभुले दाऊदलाई जता ततै विजय दिलाउनु भयो।

दाऊदको शासन

१५ दाऊदले इस्त्राएलभरि नै शासन गरे। दाऊदले आफ्ना मानिसहरूलाई असल र निष्पक्ष न्याय दिन्थे। १६ सरूयाहका छोरा योआब सेनाका कप्तान थिए। अहिलूदका छोरा यहोशापात लेखपाल थिए। १७ अहीतूबका छोरा सादोक र एबीयातारका छोरा अहीमेलक पूजाहारीहरू थिए। सरयाह सचिव थिए। १८ यहोयादाका छोरा बनायाह करेती र पलेतीहरूका निम्ति अधिकारी थिए। अनि दाऊदका छोराहरू चाहि प्रमुख थिए।

शाऊलका परिवार प्रति दाऊद दयालु बन्छन्

दाऊदले सोधे, “के शाऊलका परिवारका कुनै सदस्य जीवित छन्? जोनाथनको कारणले म उ प्रति दयालु बन्न चाहन्छु।”

रशाऊलका परिवारमा एकजना सीबा नामका नोकर थिए। दाऊदका सेवकहरूले सीबालाई दाऊदको अधि बोलाए। राजा दाऊदले सीबालाई भने, “के तिमी नै सीबा हौ?”

सीबाले भने, “ज्यू, म तपाईंको सेवक सीबा हुँ।”

रराजाले भने, “के शाऊलका परिवारका कुनै सन्तान बाँचेका छन्? यदि छन् भने म परमेश्वरको दया उसलाई देखाउन चाहन्छु।”

सीबाले राजा दाऊदलाई भने, “जोनाथनका एकजा छोरा अभै जीवित छन्। तर उसका दुवै खुट्टा लङ्गडो छन्।”

रराजाले सीबालाई भने, “त्यो छोरा कहाँ छ?”

सीबाले राजालाई भने, “उनी लो-देवारका अम्मीएलका छोरा मकीरका घरमा छन्।”

प्रत्यसपछि राजा दाऊदले आफ्ना केही अधिकारीहरूलाई अम्मीएलका छोरा मकीरका घरबाट जोनाथनका छोरालाई ल्याउन लो-देवार पठाए। रजोनाथनका छोरा मपीबोशेत दाऊदका सामुने शिर भुकाएर दण्डवत गरे।

दाऊदले भने, “मपीबोशेत?”

मपीबोशेतले भने, “ज्यू हजुर, मै हु, तपाईंको सेवक मपीबोशेत।”

दाऊदले मपीबोशेतलाई भने, “डराउने काम छैन। म तिमीलाई दया गर्छु। तिम्रो पिताको कारणले म तिमीप्रति दयालु रहनेछु। तिम्रा बाजेका जति पनि जग्गा जमिन थियो म सबै तिमीलाई फिर्ता दिन्छु। तिमी सधै मसँगै टेबलमा बसेर खानेछौ।”

रमपीबोशेतले फेरि केही भुकेर दाऊदलाई भने, “म मरेको कुकुर जति पनि भइन तर पनि तपाईं यति दयालु बन्नु भयो।”

प्रत्यसपछि राजा दाऊदले शाऊलका नोकर सीबालाई बोलाएर भने, “शाऊलका जे जति जेथा थिए ती सब मैले तिम्रो मालिकका नाति (मपीबोशेत)लाई दिएँ। १०तिमीले मपीबोशेतको जमीनमा तिम्रो छोराहरू अनि नोकरहरूसित खेती गर्ने छौ अनि बाली काट्ने छौ तब तिम्रा मालिकको नातिको लागि प्रचुर भोजन हुनेछ। तर तिम्रा मालिकका नातिले सधै मसित खाना खानेछन्।” सीबाका १५ छोरा र २० जना नोकरहरू थिए। ११सीबाले राजा दाऊदलाई भने, “म तपाईंको सेवक हुँ, तपाईंले जे आदेश दिनु हुन्छ म गर्नेछु।”

यसर्थ मपीबोशेत दाऊदका छोराको जस्तै दाऊदसँगै खाना खान थाले। १२मपीबोशेतका जवान छोराको नाउँ मीका थियो। सीबाका सबै परिवारका सदस्यहरू मपीबोशेतका सेवक बने। १३मपीबोशेतका दुवै खुट्टा

लङ्गडा थिए। मपीबोशेत यरूशलेममा बसे र प्रत्येक दिन राजासँगै खान थाले।

हानूनले दाऊदका मानिसहरूलाई लज्जित बनाउँछन्

१० पछि अम्मोनीहरूका राजा नाहाश मरे। तिनको मृत्युपछि तिनका छोरा हानून नयाँ राजा भए। रदाऊदले भने, “नाहाश मप्रति उदार थिए। यसैले मैले पनि तिनका छोरा हानूनप्रति उदार बन्नुपर्छ।” त्यसैले हानूनलाई उसका पिताको मृत्युको बारे सान्त्वना प्रदान गर्न दाऊदले आफ्ना अधिकारीहरू पठाए।

यसर्थ दाऊदका अधिकारीहरू अम्मोनीहरूको देशमा गए। रतर अम्मोनी अधिकारीहरूले हानूनलाई भने, “दाऊदले आफ्ना मानिसहरू तपाईंको पिताको मृत्युमा तपाईंलाई सान्त्वना दिन भनेर पठाएका हुन् भनी तपाईं मान्नु हुन्छ? निश्चय होइन! दाऊदले त यी मानिसहरूलाई तपाईंको शहरको जानकारी लिन पठाएका हुन्। तपाईं विरुद्ध युद्ध गर्ने योजना हो।”

रयसकारणले हानूनले ती अधिकारीहरूलाई पक्रेर आधा दाही अनि कम्बरदेखि तलको लुगा काटेर खेदे।

रजब मानिसहरूले दाऊदलाई सुनाए, उनले उसका दूतहरूलाई ती लज्जित व्यक्तिहरू कहाँ पठाए। राजा दाऊदले खबरमा भने, “दाही लामो नभइञ्जेलसम्म तिमीहरू यरीहोमा नै बस्नेछौ। तब पछी यरूशलेम आउँछौ।”

अम्मोनीहरूको विरुद्धमा युद्ध

६अम्मोनीहरूले त्यो सम्भके दाऊदले तिनीहरूलाई उसको शत्रु सोचे। यसकारले गर्दा तिनीहरूले बेत-शहोब र सोबाबाट अरामीहरूलाई ज्यालामा भिकाए। तिनीहरू २०,००० अरामीहरू पैदल सेनाहरू आए। अम्मोनीहरूले पनि माकाका राजासहित १,००० मानिसहरू र तोबबाट १२,००० मानिसहरू ज्यालामा भिकाए।

दाऊदले यी सबै थाहा पाए। यसैले योआब र धेरै शक्तिशाली सेनालाई पठाए। रअम्मोनीहरू बाहिर आए अनि युद्धको निमित्त तयार भए। तिनीहरू शहरको द्वारमा खडा भए। अरामी सैनिकहरू सोबा र रहोबबाट ती तोब र माका शहरबाट बाहिरका खेतमा जम्मा भएका थिए।

६योआबले देखे तिनीहरू दुवैतिरबाट घेर्दै आए। यसकारण योआबले केही असल इस्त्राएली सैनिकहरूलाई तहलगाएर अरामीहरूका विरुद्ध युद्ध गरे। १०तब उसले बाँकी मानिसहरूलाई उसको भाइ अवीशैको अधिकारमा लगाए अनि तिनीहरूलाई अम्मोनीहरूको विरुद्धमा खटाए। ११योआबले अवीशैलाई भने, “यदि अरामीहरू मभन्दा शक्तिशाली भए भने तैले मलाई साथ दिनेछस्। र उता अम्मोनीहरू तँभन्दा शक्तिशाली निस्किए म तपाईं सहायता पुर्‍याउनेछु। १२हामी शक्तिशाली

हैं, हाथो मानिसहरू, र परमेश्वरको शहरको बचाउका निमित्त सहासी भएर युद्ध लडौं परमप्रभुले त्यही गर्नु हुन्छ जो उहाँलाई ठीक लाग्छ।”

१३त्यसपछि योआब र तिनका मानिसहरूले अरामीहरूसँग युद्ध लडे। अरामीहरू भागे। १४अम्मोनीहरूले अरामीहरू भागेका देखेर आफू पनि भाग्नथाले।

यसरी तिनीहरू आफ्ना शहर फर्किए। यसरी योआब अम्मोनीहरूसँग लडेर यरूशलेम फर्किए।

अरामीहरूको फेरि युद्ध लड्ने विचार

१५अरामीहरूले इस्त्राएलीबाट हारेको थाहा गर्न थाले। यसकारण तिनीहरूले फेरि ठूलो फौज भेला गरे। १६हददेजेरले युफ्रेटिस नदी पारी टाढा पठाएर अरामीहरूलाई बोलाउन पठाए। ती अरामीहरू हेलाममा आए। शोबक तिनीहरूका अगुवा थिए जो हददेजेरका सेनाका कप्तान थिए।

१७दाऊदले यी सब सुने। यसर्थ तिनले सबै इस्त्राएलीहरूलाई भेला गराए। तिनीहरू यर्दन नदी तरेर हेलम पुगे।

अरामीहरू तयारै थिए र धावा बोले। १८तर दाऊदले अरामीहरूलाई हराए अनि अरामिहरू भागे गए। दाऊदले ७०० रथका चालक र ४०,००० घोडसवार सैनिकलाई मारे। दाऊदले शोबाक, अरामी सैनिकहरूका कप्तानलाई पनि मारे।

१९हददेजेरलाई सेवा पुग्थोइरहेको राजाहरूले देखे इस्त्राएलीहरूद्वारा परास्त भएको कुरा। यसैले तिनीहरूले इस्त्राएलीहरूसँग शान्ति सम्भौता गरे र इस्त्राएलीहरूका सेवक बने। अरामीहरूले फेरि-फेरि अम्मोनीहरूलाई सहयोग पुऱ्याउन डराए।

दाऊद बेतशेबासँग मिल्छन्

११ बसन्त ऋतुको समय जब राजाहरू युद्धका निमित्त बाहिर आए र दाऊदले योआब, तिनका अधिकारीहरू र सारा इस्त्राएली सैनिकहरूलाई अम्मोनीहरू नष्ट गर्न पठाउनु भयो। योआबका सेनाहरूले तिनीहरूको राजधानी रब्बा शहरमा पनि आक्रमण गरे।

तर दाऊद यरूशलेममा नै बसे। रसाँभ्रमा तिनी ओच्छ्यानबाट उठे र राजभवनको कौशिम टहलनथाले। त्यहि समय दाऊदले कौशिबाट एउटी स्त्रीलाई नुहाउँदै गरेको देखे। तिनी साहै सुन्दरी थिईन्। रत्यसैकारण दाऊदले तिनको विषयमा जान्नका निमित्त आफ्ना अधिकारीहरू पठाए। एकजना अधिकारीले बुभेफर खबर दिए, “त्यो स्त्री एलीआमको छोरी र हितीका उरियाहकी पत्नी बेतशेबा हुन्।”

४दाऊदले उसका दूतहरूलाई त्यो स्त्री बोलाउन पठाए। जब ती स्त्री आइन्, दाऊदले तिनीसँग सहवास

गरे। तिनको मासिक धर्मको समय शेष भयो। तब तिनी गइहालीन्। ५र बेतशेबा गर्भवती भइन्। तिनले दाऊदलाई, “म गर्भवती भएँ” भनेर खबर पठाइन्।

दाऊदले आफ्नो पाप लुकाउन चाहे

६दाऊदले योआबकहाँ खबर पठाए, “हितीका उरियाहलाई मकहाँ पठाउनु।”

यसैले योआबले उरियालाई दाऊदकहाँ पठाए। ७उरियाह दाऊदकहाँ आए। दाऊदले उरियासँग योआबको विषयमा सोधे। सैनिकहरूको हाल खबर सोधे र युद्धको विषयमा जान्न चाहे। ८तब दाऊदले उरियाहलाई भने, “आराम गर र आनन्दित हौ।”

उरियाहले राजभवन छोडे। राजाले उसलाई उपहारहरू पनि दिए। ९तर उरियाह उसको घरमा गएनन्। उरियाह राजभवनको बाहिर दैलोमा सुते। राजाका अन्य नोकर चाकर भैँ तिनी सुते। १०नोकर चाकरले दाऊदलाई भने, “उरियाह घर गएनन्।”

त्यसपछि दाऊदले उरियाहलाई भने, “तिमी टाढाबाट आएका थियौ किन घर गएनौ?”

११उरियाहले दाऊदलाई भने, “परमप्रभुको पवित्र सन्दूक अनि इस्त्राएलका सैनिकहरू र यहूदाका सैनिक सबै तम्बूमा बस्छन्। मेरा स्वामी योआब, अनि राजा दाऊदका अधिकारीहरू सबै खुल्ला मैदानमा डेरा गरेर बस्छन्। यसैले म घर गएर खाई पिई पत्नीसँग सुत्नु ठीक हैन।”

१२दाऊदले उरियाहलाई भने, “आज यही बस। भोलि म तिमीलाई युद्धभूमिमा पठाउँछु।”

उरियाह त्यस दिन रातभरि यरूशलेममा नै बसे। १३त्यसपछि दाऊदले उरियाहलाई उनलाई भेट्नु भने। उरियाहले दाऊदसँगै खान-पिन गरे। दाऊदले उरियाहलाई धेरै मताए। तर पनि उरियाह उसको घरमा गएनन्। तिनी अन्य सेवकहरू भैँ राजमहलको प्रवेशद्वार बाहिर सुते।

दाऊदको उरियाहलाई मार्ने योजना

१४अर्को बिहान दाऊदले योआबलाई पत्र लेखे। दाऊदले उरियाहलाई नै पत्र थमाए। १५पत्रमा दाऊदले लेखेका थिए: “उरियाहलाई जहाँ घमासन युद्ध हुन्छ त्यही पठाउनु। एक्लो छोडिदिनु अनि युद्धमा नै मरोस्।”

१६जब योआबले शहरलाई कब्जा गरे, उसले जहाँ साहसी अम्मोनीहरू थिए ती भेट्टाए। उनले उरियाहलाई त्यही ठाउँमा जान छाने। १७रब्बाका मानिसहरू योआबको विरुद्ध युद्ध गर्न आए। दाऊदका कतिपय मानिसहरू मरे। मर्नेहरूमा उरियाह पनि थिए।

१८तब योआबले दाऊदलाई युद्धको विषयमा खबर पठाए। १९योआबले दूतलाई युद्धमा के भएको थियो भन्नु भनेर पठाए। २०योआबले भने, “हुनसक्छ राजा

रिसाउनु हुनेछ अनि सोध्नु हुनेछन्, 'योआबका सेनाहरू शहरका पर्खाल नजिक किन लडे? सँचै नै योआबलाई थाहा हुनुपर्ने पर्खालमाथिबाट मानिसहरूले तल बाण चलाउन सक्छन्। २१के उसलाई थाहा छैन यरूबेशेतका छोरा अबीमेलेकलाई कसले मार्छो? एउटी आइमाईले जाँतोको ढुँगाले हानेर अबीमेलेक मरेका थिए। त्यस्तो जान्दा जान्दै पनि किन पर्खालकै नजिक गएको?' यदि राजाले यी कुराहरू सोध्ने भने भन्नु, 'तपाईंको अधिकारी उरियाह पनि मरे।'।"

२२दूत गएर योआबले आज्ञा दिएका कुरा सबै दाऊदलाई सुनाए। २३दूतहरूले दाऊदलाई भने, "अम्मोनका मानिसहरूले हामीलाई मैदानमा धावा बोले। हामी लड्यौं र शहरको फाटकसम्म खेद्दै भगायौं। २४तब शहरको पर्खालबाट तपाईंका अधिकारीहरूलाई मानिसहरूले बाण चलाए। तपाईंका केही अधिकारीहरू मरे। तपाईंका अधिकारी उरियाह पनि यसरी मरे।"

२५दाऊदले दूतहरूलाई योआब कहाँ खबर पठाए: "दुःख मान्ने केही कारण छैन। तरवारले एकजना मानिस पनि मार्न सक्छ अर्को पनि। रब्बाको बिरूद्धमा शक्तिशाली आक्रमण चलाएर विजय प्राप्त गर। यी शब्दहरूले योआबलाई उत्साह प्रदान गर।"

दाऊदले बेतशेबालाई विवाह गर्छन

२६बेतशेबाले आफ्ना पति उरियाह मरेको थाहा पाउँछिन्। आफ्ना लोग्नेको निम्त रोइकराई गर्छिन्। २७तिनले शोकाकुल अवस्था पार गरेपछि दाऊदले नोकरलाई बोलाउन पठाउँछन्। तिनी दाऊदकी पत्नी बन्छिन् र दाऊदको छोरा जन्माउँछिन्। तर परमप्रभुलाई दाऊदको कुकर्म ठीक लागेको थिएन।

नातानको दाऊदसँग कुराकानी

१२ परमप्रभुले नातानलाई दाऊदकहाँ पठाउनुभयो। नातान दाऊदकहाँ गए। नातानले भने, "एउटा शहरमा दुइजना मानिसहरू थिए। एकजना धनी अर्को एकजना गरिब। त्यस धनी मानिसका धेरै भेडा र पशुहरू थिए। ३तर त्यस गरिब मानिसको एउटा किनेको भेडाको सानो पाठी बाहेक केही थिएन त्यस गरिब मानिसले त्यो पाठीलाई खुवाउँथ्यो। पाठी बिस्तारै ठूलो हुँदै गयो। त्यस गरिब मानिसकै भागबाट पाठी खान्थ्यो र पिउँथ्यो। पाठी त्यस गरिबको छातीमा सुत्थ्यो। यहाँसम्म पाठी त्यस गरिबको छोरी समान थियो।

४"तब एकजना यात्री धनी मानिसलाई भेट्न आए। धनी मानिसहले यात्रीलाई भोजन गराउन चाहान्थे। तर आफ्ना भेडा अथवा पशुहरू मारेर खुवाउन चाहान्थे थिए। यसैले धनी मानिसले त्यस गरिब मानिसको भेडाको पाठी ल्याएर यात्रीलाई खुवाए।"

५दाऊद धनी मानिसको अत्याचारमा साह्रै रिसाए। तिनले नातानलाई भने, "परमप्रभुको कसम जसले त्यसो गर्छो त्यो मर्छ नै। ६उसले भेडाको पाठीको दामको चार दोब्बर दाम तिर्नुपर्छ कारण उसले त्यस्तो डरलाग्दो कार्य कुनै दयामाया बेगरे गर्छो।"

नातानले दाऊदलाई उसको पाप कर्मबारे भने

७तब नातानले दाऊदलाई भने, "त्यो धनी मानिस तिमी नै हो। परमप्रभु इस्राएलका परमेश्वर भन्नुहुन्छ: 'मैले तिमीलाई इस्राएलको राजाको रूपमा छाने। शाऊलबाट तिमीलाई बचाएँ। ८मैले तिमीलाई उसकी पत्नीहरू र परिवार लिन अधिकार दिए। अनि मैले तिमीलाई इस्राएल र यहूदाको राजा बनाएँ। यदि त्यो एकदमै कस्ति भए म तिमीलाई अभ्र ज्यादा दिने थिए। ९यसकारण किन तिमीले परमप्रभुको आदेशलाई घृणा गर्छौ? तिमीले परमेश्वरले जो भूल बताउनु हुन्छ तिमी किन त्यही गर्छौ? हित्ती उरियाहको मृत्युलाई अम्मोनीहरूको तरवारको कारण बनायौ। अनि तिमीले उसकी पत्नीलाई तिम्रो आफ्नै बनाउन लियौ। यस्तो प्रकारले उरियाहलाई तरवारले मार्ने तिम्रो जिम्मा हो? १०यसकारण तरवारले तिम्रा परिवारका कसैलाई त्यही गति बनाउने छ। तिमीले उरियाहकी पत्नी लग्यौ। यसरी नै थाहा हुन्छ मेरो कुनै वास्तानै गरेनौ।'

११"परमप्रभु यसो भन्नुहुन्छ: 'म तिमीमा विपत्ति ल्याइदिन्छु। त्यो विपत्ति आफ्नै परिवारबाट आउनेछ। म तिम्रो पत्नीहरूलाई तिम्रो एउटा धेरै नजिकका व्यक्तिलाई दिनेछु। त्यो मानिस तिम्री पत्नीहरूसँग सुत्नेछ र सबैले त्यो कुरा जान्नेछन्। १२तिमी त गुप्त रूपमा बेतशेबासँग सुत्थौ। तर म तिमीलाई इस्राएलका मानिसहरूले थाहा पाउने गरी सजाय दिन्छु।"

१३तब दाऊदले नातानलाई भने, "मैले परमप्रभुको बिरूद्धमा पाप गरेँ।"

नातानले दाऊदलाई भने, "तिमीले यत्रो ठूलो पाप गरेर पनि परमप्रभुले क्षमा गर्नेछन्। तिमी मर्ने छैनौ। १४तर तिमीले जे गर्छौ त्यसले गर्दा परमप्रभुका शत्रुहरूले उहाँलाई आदर गर्न छोडे। यही कारण तिम्रो काखको छोरा मर्नेछ।"

दाऊद र बेतशेबाको काखे नानी मर्छ

१५त्यसपछि नातान घर गए। परमप्रभुले दाऊद र उरियाहकी पत्नीबाट जुन छोरा जन्मियो, त्यसलाई साह्रै बिमारी बनाइदिनु भयो। १६दाऊदले शिशुको निम्ति परमेश्वरमा प्रार्थना गरे। दाऊदले खान पिउन नै छोडे। उनी घर गएर भित्रै बस्न थाले। रातभरि भुँइमा नै लडिरहन थाले।

१७दाऊदका घरका ठूलो बडाले दाऊदलाई बलपूर्वक उठाउन खोजे। तर दाऊद उठ्न मानेनन्। उनले खाना

खान पनि मानेन। १८सातौं दिनको दिन शिशु मर्यौ। दाऊदका नोकरहरूले दाऊदलाई शिशु मरेको खबर भन्न साह्रै डराए। तिनीहरूले भने, “हेर्नुहोस्, शिशु जब जिउँदै थियो त्यस समय त हामीले दाऊदसँग कुरा गर्न सकेनौं। हाम्रो कुरा सुन्नै चाहानु भएन। यदि हामीले शिशु मरेको खबर दियो भने आफैले आत्महत्या गर्न सक्लान्।”

१९तर दाऊदले नोकरहरूले कानेखुशी गरेको थाहा पाए। तब दाऊदले शिशु मरेको अन्दाज गरे। यसैले दाऊदले नोकरलाई सोधे, “के शिशु मर्यो?”

नोकरहरूले जवाफ दिए, “ज्यू, मर्यो।”

२०त्यसपछि दाऊद भुइँबाट उठे। आफू स्नान। लुगाहरू लगाएर तयार भए। त्यसपछि परमप्रभुको पवित्र स्थानमा आराधना गर्न गए। फर्केर आई खानेकुरा के छ भनेर मागे। नोकर चाकरले खाना टक्राए, तिनले खाए।

२१दाऊदका नोकरहरूले तिनलाई सोधे, “तपाईंले यसो किनगर्नु भयो? जबसम्म शिशु जिउँदै थियो तपाईंले केही पनि खानुभएन। तपाईं रोइरहनु भयो। तर जब शिशु मर्यो अनि उठेर खाना खानुभयो।”

२२दाऊदले भने, “जबसम्म शिशु जीवित रह्यो मैले केही खाइन। र रोइ मात्र रहे कारण मैले सोचें, ‘कसलाई थाहा छ? हुनसकछ परमप्रभु मेरो निम्ति दुःखी हुनुहुन्छ र शिशुलाई बचाइराख्नु हुन्छ।’ २३तर अहिले शिशु मर्यो। अब पनि म किन नखाई बस्ने? के म शिशुलाई जीउँदो पाउन सक्छु? सकिँदैन। कुनै दिन म त्यो भएकहाँ जाउँला, तर त्यो यहाँ मकहाँ आउन सक्दैन।”

सुलेमानको जन्म

२४त्यसपछि दाऊदले आफ्नी पत्नी बेतशेबालाई सान्त्वना दिए। तिनले पत्नीसँग शारिरीक सम्बन्ध पनि स्थापित गरे। बेतशेबा फेरि गर्भवती भइन्। अर्को छोरा जन्माइन। दाऊदले छोराको नाउँ सुलेमान राखे। परमप्रभुले सुलेमानलाई प्रेम गर्नु भयो। २५परमप्रभुले अगमवक्ता नातानद्वारा सन्देश पठाउनुभयो, नातानले सुलेमानको नाउँ यददीया राखे। नातानले परमप्रभुको निम्ति यसो गरे।

दाऊदले रब्बामाथि अधिकार जमाउँछन

२६रब्बा शहर अम्मोनीहरूको राजधानी थियो। योआबले रब्बामाथि लडाईं गरेर अधिकार जमाए। २७योआबले दाऊदकहाँ दूतहरू पठाएर खबर भने, “मैले रब्बा बिरूद्ध लडाईं गरें। मैले पानीको शहर जितें। २८अब अरू सैनिकहरू ल्याएर रब्बामाथि अधिकार जमाउनुहोस् नत्र यदि मैले शहरमाथि अधिकार जमाए भने शहरको नाउँ मेरो आफ्नो नाममा हुनेछ।”

२९यसैले दाऊदले मानिसहरू भेला पारेर रब्बातिर

लागे। तिनले रब्बामा धावा बोलेर आफ्नो अधिकार जमाए। ३०दाऊदले उनीहरूका राजाको मुकुट भिकिदिए। उक्त मुकुटको ओजन भण्डै एक तोडा* सुनको थियो। त्यसमा बहुमूल्य पत्थरहरू पनि जडित थिए। तिनीहरूले दाऊदको शिरमा उक्त मुकुट पहिर्‍याए। दाऊदले शहरबाट धेरै बहुमूल्य सम्पत्ति हात पारे।

३१दाऊदले रब्बा शहरदेखि मानिसहरू बाहिर ल्याए। तिनीहरूलाई आरा, गल र बञ्जरोहरूले काम गर्न लगाए। इँटाको काम गर्न लगाए। दाऊदले सबै अम्मोनीहरूका शहरमा एउटै व्यवहार गरे। त्यसपछि दाऊद र तिनका फौज यरूशलेम फर्किए।

अम्मोन र तामार

१३ दाऊदका अब्शालोम नामका एका छोरा थिए। अब्शालोमकी सानी बहिनी तामार नामकी थिई। तामार असाध्यै राम्री थिई। दाऊदका अर्का एकजना अम्मोन नाउँ गरेको छोरा थियो जसले तामारसँग प्रेम गरेको थियो। रतामार कुमारी थिई। अम्मोनले उसको कन्यापन भ्रष्ट पार्न सक्छ भन्ने सोचेका थिएनन्। तर पनि अम्मोनले उनलाई साह्रै चाहान्थ्यो। अम्मोनले उनलाई सधैं सम्भिरहने भएकोले आफै बिरामी भयो।

३अम्मोनका एउटा मित्रको नाउँ योनादाब थियो जो शिमीका छोरा थिए। (शिमी दाऊदका दाजु थिए।) योनादाब साह्रै चलाक थिए। योनादाबले अम्मोनलाई सोधे, “प्रत्येक दिन तिमी दुब्लाउँदै गइरहेका छौ। तिमी त राजकुमार हौ। खान लाउनुको कुनै अभाव छैन तर पनि दुब्लाउँदै छौ मलाई भन त! किन?”

अम्मोनले योनादाबलाई भने, “म तामारलाई प्रेम गर्छु। अब्शालोमकी बहिनी हुन् तर म तिमीहरूको सौतेलो भाइ हुँ।”

५योनादाबले अम्मोनलाई भने, “ओच्छानमा सुत र बिमारीले गरे भैं गर। त्यसपछि तिम्रा पिताजी तिमीलाई हेर्न आउनुहुन्छ। उहाँलाई भन, ‘दया गरी मेरी बहिनी तामारलाई आउन दिएर मलाई खाना खुवाउनु भन्नुहोस्। मेरै अगाडि खाना तयार गर्न लगाउनु होस्। म त्यो हेर्नेछु र उनकै हातले खाना खानेछु।”

६त्यसरी अम्मोन ओच्छानमा लडेर बिमारीले जस्तै गर्न थाले। राजा दाऊद उसका छोरालाई हेर्न आए। अम्मोनले दाऊदलाई भने, “दया गरी तामार बहिनीलाई मेरो कोठा भित्र आउन अनुमति दिनुहोस्। दया गरी भनिदिनु होस् मेरो अधिल्लिर दुइवटा रोटी बनाइदिनुहोस्। त्यसपछि म तिनकै हातबाट खान्छु।”

७दाऊदले तामारको घरमा दूतहरू पठाए। दूतहरूले तामारलाई भने, “तिम्रा दाइ अम्मोनका घर गएर खाना बनाइदिनु हरे।”

तामारले अम्नोनका निम्ति भोजन बनाउने

प्यसकारण तामार अम्नोनको घर गइन्। अम्नोन ओच्छानमा लडिरहेका थिए। तामारले मुछेको आँटा हातमा लिएर थिच्यै रोटी पकाइदिन्। अम्नोनले हेर्दा हेर्दै तिनीले रोटी बनाइन्। ६त्यसपछि तावाबाट रोटी निकालेर अम्नोनलाई भाग लगाइदिन्। तर अम्नोनले खान मानेनन्। अम्नोनले आफ्ना नोकरहरूलाई बाहिर जानु भने, यसैले सबै बाहिर गए।

अम्नोनले तामारलाई बलात्कार गर्छ

१०तब अम्नोनले तामारलाई भन्छन्, “सुत्ने कोठामा खाना ल्याएर मलाई आफ्नै हातले खुवाइदेऊ।”

त्यसरी तामारले आफूले बनाएको केक लिएर दाइको सुत्नेकोठामा गइन्। ११उनले अम्नोनलाई खुवाउन मात्र थालेकी थिइन्, तर अम्नोनले उनको हात समाते। तिनले उनलाई भने, “बहिनी, आऊ मसँग सुत।”

१२तामारले अम्नोनलाई भनिन्, “होइन, दाजु! मलाई जबरजस्ती नगर्नुहोस्। यस्तो लाजमर्दी काम नगर्नुहोस्। यस्तो भयानक कार्य इस्त्राएलमा कहिले हुनैसक्दैन। १३यस्तो लाजमर्दी अवस्थाबाट म कहिले पनि मुक्ति पाउने छैन। मानिसहरूले सोच्नेछन् तपाईं एउटा साधारण दुष्ट जस्तै बन्नु भयो। दया गरी राजासँग भन्नुहोस्। उहाँले हामी दुवैलाई विवाह गर्न दिनुहुनेछ।”

१४तर अम्नोन तामारका कुरा सुन्न पटककै राजी भएनन्। तिनी तामारभन्दा बलिया थिए। उसले शारीरिक सम्बन्ध राख्न जबरजस्ती गरे। १५त्यसपछि अम्नोनले तामारलाई घृणा गर्न थाले। पहिले जति माया गर्थे ल्योभन्दा ज्यादा घृणा गर्नथाले। अम्नोनले तामारलाई भने, “उठेर यहाँबाट गइहाल।”

१६तामारले अम्नोनलाई भनिन्, “होइन! यसरी मलाई ननिकाल। तिमीले मलाई केही क्षण अघि जे गर्ख्यौ ल्योभन्दा खराब भएर जानेछ।”

तर अम्नोनले तामारका कुरा पटककै सुनेनन्। १७अम्नोनले आफ्ना नोकरहरू बोलाए र भने, “अहिले नै यस केटीलाई कोठाबाट निकाल! त्यसपछि दैलो बन्द गर।”

१८अम्नोनका नोकरले तामारलाई निकालेर दैलो बन्द गरिदिए।

तामारले कन्यकेटीहरूले राजदरवारमा लगाउने लुगा जस्तो लामो बाहुला भएको रडबिरडी लुगा लगाएकी थिईन्। १९तामारले लगाएका विभिन्न रंगको लुगा च्यातेर टाउकोभरि खरानी दलिन्। अनि टाउकोमा हात राखेर रून् थालिन।

२०तब, तामारका दाजु अब्शालोमले तिनलाई भने, “के तेरो ठूलो दाजु अम्नोन तँसित थिए? उसले तलाई चोट पुर्‍यायो? अब, शान्त हो बहिनी। अम्नोन तैरै दाज्यू हो। अब यी कुरा तेरो हृदयमा नली।” त्यसपछि

तामार चुप लागिन। तिनी अपमानित स्त्री भई अब्शालोमको घरमा बसिन्।

२१राजा दाऊदले त्यो कुरा सुनेर साह्रै रिसाए तर दाऊदले तिनको पहिला जम्मेका अतिप्रिय छोरो अम्नोनलाई भड्काउन चाहेनन यसकारण केही गरेनन्। २२अब्शालोमले अम्नोनलाई घृणा गर्नथाले। अम्नोनका बारे राम्रो नराम्रो कुनै कुरै गरेनन् अब्शालोमले। आफ्नी बहिनीलाई अम्नोनले व्यवचार गरेको हुनाले घृणा गरे।

अब्शालोमको प्रतिशोध

२३दुइ वर्ष पछि केही मानिसहरू बाल्हासोरमा अब्शालोमका भेडाका ऊन कात्न आए। यस समय अब्शालोमले राजाका सबै छोराहरूलाई निम्त्याए। २४अब्शालोमले राजालाई भने, “मैले भेडाको ऊन कात्न केही मानिसहरू बोलाएको छु। दया गरी राजा अनि उसका अधिकारीहरू पनि आइहिनु होस्।”

२५राजाले अब्शालोमलाई भने, “होइन, छोरा। हामी सबै जादैौं। यसले तिमीलाई धेरै बोभ हुनेछ।”

अब्शालोमले अनेक बित्ति गरे। दाऊद नजाने नै भए, तर उसले आशीर्वाद दिए।

२६अब्शालोमले भने, “तपाईं जानु हुँदैन भने मेरा भाइ अम्नोनलाई मसँग जानदिनुहोस्।”

राजा दाऊदले भने, “किन उ तिमीसँग जाने?”

२७अब्शालोमले दाऊदलाई धेरै बिन्ती चढाएपछि अन्त्यमा दाऊदले अम्नोन र अरू छोराहरूलाई जान दिने भए।

अम्नोनको हत्या हुन्छ

२८तब अब्शालोमले आफ्ना सेवकहरूलाई आदेश दिए, “अम्नोनलाई होशियार साथ ख्याल राख्नु। जब उ मातेर बेहोस हुन्छ म आदेश दिन्छु। तिमीहरूले अवश्यै अम्नोनलाई मारिदिनु। दण्ड पाउने डर नलिनु। मैले आदेश दिएकोले तिमीलाई कुनै सजाय हुनेछैन। अब बलिया र सहासी बन।”

२९अब्शालोमका जवान सिपाहीहरूले आदेशको पालन गरे। अम्नोनलाई मारे। दाऊदका अरू छोराहरू आ-आफ्ना खच्चरमा चढेर भागे।

दाऊदले अम्नोनको मृत्युको खबर सुने

३०राजकुमारहरू शहरमा अभ्र आइपुगेका थिएनन्। तर राजा दाऊदले घटनाको खबर पाइहाले। तर उसले सुनेको खबर थियो, “अब्शालोमले राजाका सबै छोराहरूको हत्या गरिदिए। कुनै पनि छोराहरू जीवित छैनन्।”

३१राजा दाऊदले लगाएको लुगा सबै च्यातेर भुँडमा पछारिए। राजाका सबै अधिकारीहरूले पनि आ-आफ्ना लगाएका लुगा च्याते।

३२तर दाऊदका दाज्यू शिमीका छोरा योनादाबले भने, “राजाका सबै छोरा मारिइएका छन् भनेर नसोचौं। खालि अम्नोन मारिइएको हो। अब्शालोमले जुन दिन अम्नोनले आफ्नी बहिनीको व्यवचार गरेको थियो त्यसै दिन देखि योजना बनाएको हो। ३३मेरा मालिक राजा, तपाईं यो नसोचुहोस् सबै छोरा मारिए। खालि अम्नोन मस्यो।”

३४अब्शालोम भागे। शहरको पर्खालमाथि एउटा रक्षक उभिरहेका थिए। तिनल धेरै मानिसहरू पहाडको अर्को भागवाट आउँदै गरेका देखे। ३५यसैले योनादाबले राजा दाऊदलाई भने, “हेर्नुहोस्, मैले भनेको कस्तो लाग्यो। राजाका छोराहरू आउँदै छन्।”

३६योनादाबले भन्दा नभन्दै राजकुमारहरू आइपुगे। उनीहरू जोडतोडले रून लागे। दाऊद र अन्य अधिकारीहरू पनि रून थाले। तिनीहरू साह्रै रोए। ३७दाऊद प्रत्येक दिन आफ्ना छोरा अम्नोनका लागि रून्थे।

अब्शालोम भागेर गेशुर गए

अब्शालोम भागेर अम्मीहूदका छोरा तल्मैकहाँ गए। तल्मै गेशूरका राजा थिए। ३८भागेर गएपछि अब्शालोम तीन वर्षसम्म गेशूरमा बसे। ३९राजा दाऊदको अम्नोनको मृत्यु माथि शोक घट्यो, तर उसले अब्शालोलाई एकदमै हराए अनि उसलाई अतिनै हेर्न चाहन्थे।

योआबले दाऊदकहाँ एउटी ज्ञानी महिला पठाउँछन्

१४ सरूयाहका छोरा योआबले राजा अब्शालोमका बारेमा साह्रै चिन्तित छन् भन्ने थाहा पाए। यसैले योआबले टकोमाबाट एउटी ज्ञानी महिलालाई लिन्न भनेर दूतहरू पठाए। योआबले त्यस ज्ञानी महिलालाई भने, “दया गरी साह्रै शोकित अवस्थाको बहना गर। पहिरण पनि त्यस्तै लगाऊ। चिटिक्क पर्ने काम छैन। धेरै दिनदेखि आफन्त मरेर रोइरहेकी स्त्री भै अभिनय गर। ३राजाको अघि गएर म जे-जे भन्छु त्यही कुरा गर।” त्यसपछि योआबले त्यस महिलालाई कुरा सिकाए। ४टुकोबाट आएकी त्यस महिलाले भुकेर भुँइतिर अनुहार पाउँदा राजालाई भनिन, “महाराज, मलाई दया गर्नुहोस्।”

५राजा दाऊदले त्यसलाई भने, “तिम्रो के असुविधा छ?”

महिलाले भनिन्, “म विधुवी हुँ। मेरा लोग्ने मरे। ६मेरो दुइजना छोराहरू थिए। दुवैजना एकादोस्त्रामा बाहिर मैदानमा लडाईं लडे। त्यहाँ छुट्याउने कोही थिएनन्। एउटा छोराले अर्कोलाई मास्यो। ७अहिले सबै परिवारका सदस्यहरू मेरो विरुद्धमा छन्। तिनीहरू भन्छन्, “त्यस हत्यारा छोरालाई हाम्रो अघि ल्याऊ, हामी। पनि त्यसलाई माछौं। किनभने त्यसले आफ्ना भाइ मास्यो।” मेरो छोरा घरको बत्ती हो। यदि तिनीहरूले

त्यसलाई मारिदिए भने त्यो अन्तिम बत्ती पनि निभ्नेछ। बाबुको सम्पत्तिको हकदार त्यही एउटै त बाँचि रहेको छ। यदि त्यो मारियो भने मेरो पतिको नाउँ यस पृथ्वीबाट नाउँ निश नै मेटिने छ।”

८तब राजाले त्यस स्त्रीलाई भने, “तिमी घर जाऊ। तिम्रो पक्षमा आदेश दिनेछु।”

९टकोमाकी त्यस महिलाले राजालाई भनिन, “हे मालिक राजा ठीकै छ दोष मलाई नै आवोस्। तर तपाईं र तपाईंको राज्य भने निर्दोष छ।”

१०राजाले भने, “यदि कसैले तिमीलाई केही नराम्रो भन्दैछ भने त्यसलाई मेरो अघि हाजिर गराऊ। त्यसपछि त्यसले तिमीलाई त्यसरी सताउने छैन।”

११त्यस स्त्रीले भनी, “दया गरी तपाईंले आफ्ना परमप्रभु तपाईंको परमेश्वरको नाउँ लिएर शपथ दिनुस् तपाईंले तिनीलाई रोकि दिनुहुनेछ। तिनीहरूले उसकै भाइको मृत्युको बदलामा मेरो छोरालाई मार्न चाहन्छन्। दया गरेर मलाई विश्वास दिलाउनुहोस् कि मेरो छोरालाई तिनीहरूबाट बचाउनु हुनेछ।”

दाऊदले भने, “म तिमीलाई परमप्रभुको जीउदो नाममा भनिहरेछु कसैले पनि तिम्रो छोरालाई चोट पुऱ्याउने छैन। तिम्रो छोरोको शिरबाट एउटा केश पनि भूईंमा खस्ने छैन।”

१२त्यस महिलाले भनिन्, “मालिक राजा, मलाई केही कुरा भन्न दिनुहोस्।”

राजाले भने, “भन।”

१३तब स्त्रीले भनिन्, “परमेश्वरका मानिसहरूका विरुद्धमा तपाईंले यो योजना किन बनाउनु भयो? ज्यू, जब तपाईं नै यसो भन्दै हुनुहुन्छ भने तपाईंनै दोषी देखिइनु भयो। किनभने तपाईंको छोरो जसलाई घर छोड्न वाध्य गराइएको थियो, उसलाई फर्केर आउनु भनिएको छैन। १४एक दिन हामी सबै मर्ने नै हौं हामी भुँइमा पोखीएको पानी जस्तै छौं जसलाई कसैले पनि जम्मा गर्न सक्दैन। परमेश्वरले क्षमा दिनुहुन्छ। भागेर जाने मानिसहरूको निम्ति परमेश्वरको योजना छ। उहाँले तिनीहरूले फर्केर आउँने भन्ने इच्छा गर्नु हुन्छ।

१५मेरो मालिक राजा, म यति भन्न आएकी हुँ। जस्तो मानिसहरूले मलाई धम्क्याए। म आफैले सोचे, ‘म राजालाई भन्नेछु। हुनसक्छ राजाले मेरो सहायता गर्लान। १६मलाई सुनेर राजाले मेरो छोरालाई बचाउनु हुनेछ। परमेश्वरले प्रदान गर्नुभएको कुराहरूबाट त्यो मानिसले हामीलाई बञ्चित गराउने प्रयास गरिरहेकोछ।’ १७म निश्चित थिए कि मेरो राजाको वचनले मलाई सहयोग हुनेछ। कारण तपाईं त परमेश्वरको दूत जस्तै हुनुहुन्छ। तपाईंलाई राम्रो र नराम्रो के हो थाहै छ। परमप्रभु तपाईंका परमेश्वर तपाईंको साथमा रहून्।”

१८राजाले त्यस स्त्रीलाई जवाफमा भने, “म तिमीलाई एउटा प्रश्न गर्छु, मेरो प्रश्नको उत्तर देऊ।” त्यस

स्त्रीले भनी, “मेरा परमप्रभु राजा तपाईं तपाईंको प्रश्न सोध्नु होस्।”

१६राजाले भने, “योआबले यी सब भन्नु भनेका थिए तिमीलाई।?”

त्यस महिलाले भनिन्, “मेरा मालिक राजा, तपाईंको शपथ खादै भन्छु, तपाईंले ठिक भन्नुभयो। तपाईंका अधिकारी योआबले मलाई सब सिकाएका हुन्। २०योआबले त्यसो गर्नुको कारण घटनालाई अर्को प्रकारले तपाईंलाई बुझ्न लगाउनु हो। मेरो मालिक तपाईं परमेश्वरका दूत भै ज्ञानी हुनुहुन्छ। पृथ्वीमा के हुँदैछ तपाईंलाई सबै थाहा हुन्छ।”

अब्शालोम यरूशलेम फर्कन्छ

२१राजाले योआबलाई भने, “मैले अधिनै निर्णय गरी सकेको छु। अब जाऊ अनि अब्शालोमलाई लिएर आऊ।”

२२योआबले भुँइतिर अनुहार झुकाए र तिनले राजा दाऊदप्रति आभार व्यक्त गर्दै भने, “आज तपाईं म प्रति खुशी हुनुहुन्छ मैले बुझे तपाईंले मेरो कुरा सुन्नुभयो।”

२३तब योआब गेशूर गएर अब्शालोमलाई यरूशलेम लिएर आए। २४तर राजा दाऊदले भने, “अब्शालोम उसको आफ्नै घर जानसकछ। उ मलाई भेट्न नआवोस्।” यसैले अब्शालोम आफ्नै घर गए। अब्शालोम राजालाई भेट्न जान सकेन।

२५मानिसहरूले अब्शालोमको सुन्दरताको साहै प्रशंसा गर्थे। इस्त्राएलमा अब्शालोम जति सुन्दर अरू कोही थिएन। टाउको देखि पैताला सम्मै कतै खोट लगाउने ठाउँ थिएन। २६प्रत्येक वर्षको अन्तमा अब्शालोमले टाउकोको कपाल काट्थे र तौलन्थे। कपालको ओजन झण्डै २०० शेकेल हुन्थ्यो। २७अब्शालोमका तीनजना छोराहरू र एउटी छोरी थिए। छोरीको नाउँ तामार थियो। तामार साहै सुन्दर थिई।

अब्शालोमले योआबलाई भेट गर्न बाध्य गराउँछ

२८अब्शालोम पूरा दुइ वर्ष यरूशलेममा राजासँग भेट नगरी बसे। २९अब्शालोमले योआबकहाँ दूत पठाए। दूतहरूले योआबलाई भने अब्शालोमलाई राजासँग भेट गराइ देऊ। तर योआब अब्शालोम कहाँ आएनन्। दोस्रो चोटि पनि अब्शालोमले खबर पठाए। तर योआब आउन मानेनन्।

३०त्यसपछि अब्शालोमले नोकरहरूलाई अह्राए, “हेर, मेरो खेतकै छेउमा योआबको जौको बाली पाकिरहेको छ। गएर त्यसमा आगो लगादेऊ।”

यसरी अब्शालोमका नोकरहरू गएर आगो लगाइदिए। ३१योआब अब्शालोमका घर आए। योआबले अब्शालोमलाई भने, “तिम्रा नोकरहरूले मेरो खेतीमा किन आगो लगाए?”

३२अब्शालोमले योआबलाई भने, “मैले तिमीकहाँ खबर पठाएँ मैले तिनीलाई यहाँ आउनु भने। म तिमीलाई राजाकहाँ पठाउन चाहन्थे। म तिमीद्वारा राजालाई सोध्न चाहन्थे मलाई गेशूरबाट यहाँ ल्याउ। यो मलाई असल हुने थियो यदि म त्यही भएको भए, मलाई राजासित भेट्न देऊ यदि मैले पाप गरेको भए उसले मलाई मारून्।”

अब्शालोमले राजा दाऊदको दर्शन गर्छन

३३तब योआब राजाकहाँ आएर अब्शालोमका सबै कुरा बताउँछन्। राजाले अब्शालोमलाई बोलाउँछन्। त्यसपछि अब्शालोम राजालाई भेट्न आउँछन्। राजाका अघि अब्शालोम झुकेर उभिन्छन्। अनि राजाले अब्शालोमलाई म्वाई खान्छन्।

अब्शालोमले धेरै मित्रहरू बनाउँछन्

१५ त्यसपछि अब्शालोमले एउटा रथ र घोडाहरू राख्छन्। जब रथमा सवार गर्थे त्यस बेला ५० जना मानिसहरू आफू अघि हिँडाउँथे। २बिहानै उठेर अब्शालोम फाटकमा उभिन्थे। अब्शालोमले राजाकहाँ न्यायको निमित्त समस्या लिएर जाने कोही मानिसको निधो लिन्थे। तब अब्शालोमले उक्त व्यक्तिलाई सोध्थे, “कुन शहरको वासिन्दा हुनुहुन्छ तपाईं?” त्यस व्यक्तिले जवाफ दिन्थे, “म फलना-फलना इस्त्राएलको परिवार समूहबाट आएको हुँ।” तब अब्शालोमले भन्ने, “गर्थे तपाईं आफ्नो मामला जित्ने योग्य हुनुहुन्छ, तर राजा दाऊदले तपाईंहरूको कुरै सुन्दैनन्।”

४अब्शालोमले यो पनि भन्थे, “अहो, कसैले मलाई यस देशको न्यायधीश नियुक्ति गरिदिएको भए म प्रत्येकलाई साँचो न्याय दिनसक्थे।”

५अनि यदि कोही पनि एकजना मानिस अब्शालोमको अघि आएर झुकेर अभिवादन गरे भने, अब्शालोमले अघि बढेर साथी जस्तो व्यवहार गरेर हात मिलाउने गर्थे। ६अब्शालोमले ती कुराहरू प्रयोग गर्थे अनि प्रत्येकलाई म्वाई खान्थे जो राजा कहाँ न्यायको निमित्त आउँद थिए। यसरी अब्शालोमले इस्त्राएलका प्रत्येकलाई मुर्ख बनाए।

अब्शालोमले दाऊदको राज्य लिने योजना बनाउँछ

७चार वर्षपछि, अब्शालोमले राजा दाऊदलाई भने, “दया गरी मलाई मैले हेब्रोनको परमप्रभुलाई गरेको प्रतिज्ञा पूरा गर्न जान दिनुहोस्। ८मैले त्यो प्रतिज्ञा म गेशूरणमा बसेको समयमा गरेको थिएँ। मेरो प्रतिज्ञा थियो, ‘यदि परमप्रभुले मलाई यरूशलेम फिर्ता गराउनु भयो भने म परमप्रभुको सेवा गर्नेछु।”

९राजा दाऊदले भने, “शान्तिसित जाऊ।”

अब्शालोम हेब्रोन गए १०तर अब्शालोमले इस्त्राएलका सबै परिवार समूहमा गुप्तचर पठाए। ती गुप्तचरहरूले मानिसहरूलाई भने, “जब तिमीहरूले तुरही बजेको सुन्छौ, भन्नु, ‘अब्शालोम हेब्रोनमा राजा भएका छन्।’”

११अब्शालोमले २०० मानिसहरूलाई तिनको साथ लानलाई आमन्त्रित गरे। ती मानिसहरूले यरूशलेम छोडे अनि तिमीसितै हेब्रोन गए। तर तिनको योजना बारे उनीहरू अनभिज्ञ थिए। १२अहीतोपेल दाऊदका एकजना सल्लाहकार थिए। अहीतोपेल गीलोह शहरका बासिन्दा थिए। जब अब्शालोमले बलिदान चढाउन पुगे तब गीलोह शहरबाट अहीतोपेललाई पनि बोलाए। अब्शालोमको योजना ठीकसँग कार्यान्वित हुँदै थियो अनि धेरै भन्दा धेरै मानिसहरू तिनको पक्षमा लाग्नथाले।

दाऊदले अब्शालोमको षड्यन्त्र बुझे

१३दाऊदलाई खबर दिन भनेर एकजना मानिस दाऊदकहाँ आए। ती मानिसहले भने, “इस्त्राएलका मानिसहरूले अब्शालोमको नेतृत्वलाई पछ्याउन थालेका छन्।”

१४तब दाऊदले आफूसँग यरूशलेममा छाडीएका अधिकारीहरूलाई भने, “हामी चाँडै जाऊँ। यदि भागेनौ भने अब्शालोमले हामीलाई छोड्ने छैन। छिटो गरी यहाँबाट भागौं होइन भने अब्शालोम आइपुग्छ। हामीलाई खतम गर्नेछ। अनि त्यसले यरूशलेमका सबै मानिसहरूलाई मार्नेछ।”

१५राजाका अधिकारीहरूले भने, “तपाईंले जे भन्नुहुन्छ हामी त्यसै गर्नेछौं।”

दाऊद र तिनका मानिसहरू भागछन्

१६राजा दाऊद उसको महलमा बस्ने जति सबैलाई लिएर महलबाट निक्लन्छन्। तर राजाले उसका दश जना उप-पत्नीहरूलाई महलका हेरचाह गर्न राखे १७राजा आफ्ना मानिसहरूका साथमा हिँडे। अन्तिम महलमा पुगेर तिनी रोकिए। १८त्यहाँ देखि सबै अधिकारीहरू राजाको अघि लागे। अघाडी ६०० गितीहरू राजासित आए। गातमा उनी बसेको समय देखि त्यहाँ तिनीहरू उनिसँग थिए अनि करेतीहरू र पलेतीहरू राजाको अघाडी गए।

१९राजाले गितीबाट आएका इतैलाई भने, “तिमीहरू किन हामीसँग हिँड्दैछौ? फर्केर नयाँ राजा (अब्शालोम) सँग बस। तिमीहरू विदेशी है। यो तिमीहरूको मातृभूमि होइन। २०क्षणिक समय अघि तिमीहरू म सँग सामेल हुन आएका है। अब तिमीहरू मसँग एक ठाउँदेखि अर्को ठाउँ गर्दै घुमिरहनु पर्छ। आफ्ना दाज्यू-भाइहरू लिएर फर्क। दया र विश्वास तिमीहरूलाई देखाउनु।”

२१तर इतैले राजालाई भने, “जबसम्म तपाईं परमप्रभु

बाचनुहुन्छ म तपाईंकै साथमा रहने छु। यदि म मर्नु परेता पनि तपाईंसितै रहनेछु।”

२२दाऊदले इतैलाई भने, “आऊ, हामी किद्रोन बेसी तरौं।” त्यसकारण सबै इतै र तिनका मानिसहरू अनि तिनीहरूका परिवारहरूले किद्रोन बेसी तरे।

२३सबै मानिसहरू चिच्चाई रहका थिए। राजा दाऊद र तिनका मानिसहरू मरुभूमि अघि बढ्दै जब किद्रोन बेसी तरे तिनीहरू रोए। २४सादोक र तिनीसंग भएका लेवीनीहरूले परमेश्वरको करारको सन्दूक बोकेका थिए। तिनीहरूले परमेश्वरको पवित्र सन्दूकलाई राखे। अनि एबीयातारले मानिसहरूले दाऊदसित यरूशलेम नछाड्नुजेलसम्म प्रार्थना गरे।

२५राजा दाऊदले सादोकलाई भने, “परमेश्वरको पवित्र सन्दूकलाई यरूशलेममा नै छोड। यदि परमप्रभु मसित खुशी हुनुहुन्छ भने मलाई यरूशलेम र उहाँको मन्दिरलाई हेर्ने मौका दिनुहुन्छ। २६तर यदि परमप्रभु मसित खुशी हुनुहुन्छ भने उहाँले मलाई जे पनि गर्नसक्नु हुन्छ।”

२७राजाले पूजाहारी सादोकलाई भने, “तिमी एकजना द्रष्टा (अगमवक्ताको अर्को नाम) पनि है। शान्तसित शहर फर्क। साथमा तिम्रो छोरा अहीमास र एबीयातारका छोरा जोनाथन पनि लैजाऊ। २८तिमीबाट सुन्नलाई म त्यहाँ पखिरहनेछु जहाँ मरुभूमि पारि मानिसहरू नदी तर्छन्।”

२९यसैले सादोक र एब्यातारले पवित्र सन्दूकलाई यरूशलेममा फिर्ता लगे र त्यही बसे।

दाऊद अहीतोपेलको बिरुद्धमा प्रार्थना गर्छन्

३०दाऊद जैतून डाँडा उक्ले। तिनी रोए। टाउको ढाकेर खाली खुट्टै हिँडे। दाऊदका साथमा भएका अन्य मानिसहरूले पनि टाउको ढाके। तिनीहरू पनि रूँदै दाऊदसँग गए।

३१एकजना मानिसले दाऊलाई भने, “अहीतोपेल त्यो एउटा व्यक्ति हो जसले अब्शालोमसँग षड्यन्त्रमा भाग लियो।” तब दाऊदले प्रार्थनामा भने, “परमप्रभु, म भन्दैछु अहीतोपेलको सल्लाहानुरूप कार्य विफल होस्।”

३२दाऊद पहाडको चुचुरोमा उक्ले। जहाँ दाऊदले कहिलेकही परमेश्वरलाई आराधना अर्चना गर्थे। त्यही समय एरेकी हूशै फाटेको कोट अनि टाउकोभरि धुलो हालेर तिनका अघि आए।

३३दाऊदले हूशैलाई भने, “यदि तिमी मसित गयौ भने अर्को हेरचाह गर्ने व्यक्ति हुनेछौ। ३४तर यदि तिमी यरूशलेम फर्क्यौ भने तिमीले अहीतोपेलको सल्लाहलाई विफल पार्न सक्छौ। अब्शालोमलाई भन्नु, ‘राजा म तपाईंको सेवक हूँ। मैले तपाईंको पितालाई सेवा गरे। अब म तपाईंको सेवा गर्नेछु।’ ३५पूजाहारी सादोक र एबीयातार पनि तिमी सितै हुनेछन्। राजदरवारमा सुनेका

कुरा सबै तिनीहरूलाई बताउने छौं। ३६सादोकका छोरा अहीमास र एबीयातारका छोरा जोनाथन तिनीहरू सितै हुनेछन्। तिमी जे-जे सुन्छौ तिनीहरूद्वारा तिमीले मलाई बुझ्नेदेऊ।”

३७तब दाऊदका साथी हुशै शहर गए। अनि अब्शालोम यरूशलेम पुगे।

सीबाले दाऊदलाई भेट्छन्

१६ दाऊद जैतुन डाँडाको टापुमा अलिक पर मात्र पुगेका थिए, मपीबोशेतको नोकर सीबाले दाऊदलाई भेटे। सीबासँग जीन लगाम कस्सिएका दुइवटा गधा थिए। गधामा २०० रोटी, १०० भुप्पा किसमिस, १०० ग्रीष्मफल र दाखरस लदिएको एउटा मसक थियो। राजा दाऊदले सीबालाई सोधे, “यी चीज किन ल्यायौ?”

सीबाले जवाफ दिए, “गधाहरू राज परिवारलाई चढनको निम्ति ल्याएको हो। रोटी र ग्रीष्मफलहरू अधिकारीहरूलाई खाना भनेर अनि मरूभूमिमा हिँडदा जो कमजोरी भएर हिँडन सक्दैनन् तिनीहरूका निम्ति दाखरस ल्याएको।”

३राजाले सोधे, “मपीबोशेत खै कहाँ छन्।?”

सीबाले जवाफ दिए, “मपीबोशेत यरूशलेममा नै बसे। तिनले सोचे, ‘अब इस्राएलीहरूले मेरा पिताका राज्य मलाई दिन्छन्।”

४तब राजाले सीबालाई भने, “यही कारणले मेपीबोशेतका जाय जेथा अब म तिमीलाई दिन्छु।”

सीबाले भने, “म तपाईंसँग नतमस्तक छु। मलाई विश्वास छ म तपाईंलाई सधैं रिभाउनसक्छु।”

शिमीले दाऊदलाई सरापछ

५दाऊद बहूरीममा आए। बहूरीमबाट शाऊलका परिवारका एकजना मानिस निस्किए। त्यसको नाउँ शिमी थियो, जो गेराका छोरा थिए। शिमीले दाऊदलाई धेरै सरापदै आए। लगातार नराम्रो नामले सरापदै थिए।

६शिमीले दाऊद र तिनका अधिकारीहरूलाई दुङ्गाले हान्न शुरू गरे। तर मानिसहरू र सिपाहीहरूले दाऊदलाई घेरे। ७शिमीले दाऊदलाई सराप दिए। उनले भने, “ए हत्यारा, भाग यहाँबाट छिटो भाग। ८परमप्रभुले तलाई सजाय दिदैछन्। किन थाहा छ? कारण तैले शाऊलका परिवारलाई मारिस्। तैले शाऊलको राजसिंहासन चोरिस्। तर अहिले ठीक यस्तो गति हुँदैछ तेरो। परमप्रभुले तेरो राज्य तेरो छोरा अब्शालोमलाई दिनुभयो। किन थाहा छ? कारण तँ हत्यारो होस्।”

९सरूयाहका छोरा अबीशैले राजालाई भने, “हे मेरो मालिक राजा यो मरेको कुकुरले किन तपाईंलाई सरापदैछ? दया गरी मलाई उसको टाउको छिनाउन दिनुहोस्।”

१०तर राजाले जवाफ दिए, “सरूयाहका छोराहरू किन तिमीहरू मेरो मामलाहरूमा हात हाल्छौ? साँच्चो हो, शिमीले मलाई सरापदै छ। तर सायद परमप्रभुले मलाई सरापनु उसलाई भन्नु भएको होला।” कसले परमप्रभुलाई उहाँले गर्नु भएको विषयमा प्रश्न गर्न सक्छ र?”

११दाऊदले अबीशै र सारा नोकरहरूलाई भने, “हेर, मेरो आफ्नै छोरा (अब्शालोम) ले मलाई मारन खोज्दैछ। यो मानिस (शिमी) बिन्यामीन कुल समूहले मलाई मार्ने अधिकार ज्यादा प्राप्त गर्छ। उसलाई एकलै रहन देऊ। मलाई मनपरि भन्न देऊ। परमप्रभुले नै त्यसो गर्नु भन्नु भएको हो। १२यो हुनसक्छ, परमप्रभुले मैले शिमीद्वारा गालि खाएको देखेर म प्रति दया गर्दै राम्रो गर्नुहुन्छ।”

१३यसकारण दाऊद र तिनका मानिसहरू आफ्नो बाटो लागे। तर शिमीले दाऊदलाई पछ्याए। पहाडको बाटोको अर्कोतिर भएर शिमी हिँडनथाल्यो। यात्राभरि दाऊदलाई गाली गर्दै शिमी हिँड्यो। शिमीले दाऊदलाई दुंगा र धूलोले पनि हान्यो।

१४राजा दाऊद र तिनका अनुयायीहरू यर्दन नदी पुगे। राजा र अनुयायीहरू थकित थिए। त्यहाँ तिनीहरूले आराम गरे र आफूलाई थकावट मुक्त पारे।

१५अब्शालोम, अहीतोपेले र अन्य मानिसहरू जो इस्राएलवासी थिए यरूशलेम आए। १६दाऊदका एरेकी हूशै नामक साथी अब्शालोमलाई भेट्न आए। उसले अब्शालोमलाई भने, “राजाको चिरायु होस्। राजाको चिरायु होस्।”

१७अब्शालोमले सोधे, “तिमी तिम्रा मित्र दाऊदको विश्वासपात्र किन बनेनौ? यरूशलेम छोडेर किन दाऊदसंग गएनौ?”

१८हूशैले भने, “म परमप्रभुले छान्नु भएको मानिसका अधीनमा बस्छु। यी मानिसहरू अनि इस्राएलका मानिसहरूले तपाईंलाई छाने। म तपाईंसँगै बस्छु। १९पहिले मैले तपाईंका पिताको सेवा गरे। अब म तपाईंको सेवा गर्नेछु तपाईं दाऊदका छोरा हुनुहुन्छ।”

अब्शालोमले अहीतोपेलबाट सल्लाह लिन्छन्

२०अब्शालोमले अहीतोपेललाई भन्छन्, “कृपया अब हामीले के गर्नु पर्छ भन।”

२१अहीतोपेलेले अब्शालोमलाई भने, “तिम्रा पिताजीले उहाँका केही पत्नीहरूलाई आफ्नो घर रेखदेख गर्न छोड्नु भएको छ। जाऊ र तिनीहरूसित शारीरिक सम्बन्ध राख। त्यसपछि प्रत्येक इस्राएलीलाई यो थाहा हुनेछ कि तिमीलाई तिम्रा पिताले घृणा गर्छन् भनेर। अनि ती सबै मानिसहरूले तिमीलाई सहयोग पुर्‍याउन उत्साहित हुनेछन्।”

२२तब अब्शालोमको निम्ति तिनीहरूले महलको छानामा एउटा पाल हाले। अनि अब्शालोमले आफ्ना पिताका रखाटी पत्नीहरूसित शारीरिक सम्बन्ध राखे। सबै इस्त्राएलीहरूले यो देखे। २३त्यस समय अहीतोपेलको सल्लाह दाऊद र अब्शालोम दुवैका निम्ति साहै महत्वपूर्ण थियो। तिनीहरूले सोचे कि यो त्यति महत्वपूर्णको हो जति परमेश्वरको वचन एउटा मानिसको निम्ति हुन्छ।

अहीतोपेलले दाऊदबारे सल्लाह दिन्छन्

१७ अहीतोपेलले अब्शालोमलाई भने, “दया गरि मलाई १२,००० मानिस छान्न दिनुहोस्। म आज राती नै दाऊदको खेदो गर्छु। रजब उ थाकेर कमजोर भएको हुन्छ म उसलाई पक्रनेछु। म त्यसलाई धम्काउँछु। तब उसका मानिसहरू सबै भाग्नेछन्। तर म खालि दाऊदलाई मात्र मार्नेछु। त्यसपछि उसका सेनालाई तपाईंको अनुगामी बनाइदिन्छु। यदि दाऊद मरे भने सबै मानिसहरू शान्तिसित तपाईंको पछि आउनेछन्।”

४यो योजना अब्शालोम र इस्त्राएलका अगुवाहरूलाई राम्रो लाग्यो। ५तर अब्शालोमले भने, “अहिले एरेकी हूशैलाई बोलाऊ। म उसलाई पनि सोध्छु, उसले के भन्छ सुनौं।”

हूशैले अहीतोपेलको सल्लाहलाई खतम पारिदिन्छ

६हूशै अब्शालोम भएकहाँ आए। अब्शालोमले हूशैलाई भने, “यो अहीतोपेलको योजना हो। के यो योजनालाई हामी कार्यमा ल्याउन सक्छौं? अथवा सक्दैनौं दया गरेर तपाईंको विचार भन्नुहोस्।”

७हूशैले भने, “यस समय अहीतोपेलको सल्लाह ठीक छैन।” ८“तपाईंलाई थाहै छ तपाईंका पिता र उहाँसँग भएका मानिसहरू धेरै बलियाछन्। तिनीहरू बच्चाहरू खोसिएका भालू जस्तै हिंस्रक छन् तपाईंका पिता निपुण योद्धा हुनुहुन्छ। उहाँ रातभरी सैनिकहरू सित रहनु हुन्छ। ९जहाँसम्म उहाँ त कुनै गुफा अथवा अरू कुनै ठाउँमा लुकिस्को भयो। यदि तपाईंका पिताजीले तपाईंका मानिसहरू माथि धावा बोल्नुभयो भने मानिसहरूले यो खबर सुन्नेछन्। अनि तिनीहरूले सोच्ने छन्, ‘अब्शालोमका अनुयायीहरू हार्दैछन्।’ १०तब सिंह जस्ता सहासी मानिसहरू पनि डराउने छन। किनभने? इस्त्राएलका सबै मानिसहरूलाई थाहै छ कि तपाईंका पिता बलिया लडाकु हुन, अनि उनका मानिसहरू धेरै सहसी छन्।

११“म यो सुभाब दिन्छु: दानदेखि बेशबासम्मका सबै इस्त्राएलीहरूलाई भेला गराउनु होस्। मानिसहरू समुद्रका किनारका बालुवा जस्तै हुनेछन्। त्यसपछि तपाईं आफै युद्धभूमिमा जानुहोस्। १२हामीले दाऊदलाई लुकेकै ठाउँमा समाउने छौं। दाऊदलाई धेरै सिपाहीहरूको

साथमा जाइलागनु पर्छ। हाम्रो संख्या भुँइमा खसेको शीतका थोपाहरू जस्तै हुनुपर्छ। हामीले दाऊदलाई उसका मानिसहरूसँगै मार्नु पर्छ। कसैलाई जिउँदो छाड्ने होइन। १३तर यदि दाऊद कुनै शहरमा भाग्यो भने, सबै इस्त्राएलीहरूले डोरी ल्याउने छन अनि हामी शहरको पर्खाललाई बेसीको तल तान्ने छौं एउटा सानो ढुङ्गा सम्म पनि छोडिने छैन।”

१४अब्शालोम अनि इस्त्राएलीहरूले भने, “एरेकी हूशैको सल्लाह अहीतोपेलको भन्दा राम्रो छ।” तिनीहरूले किन यसो भन्यो भने यो परमप्रभु कै योजना हो। परमप्रभुले अहीतोपेलको राम्रो सल्लाहलाई नष्ट पारिदिनु भयो। कसरी परमप्रभुले अब्शालोमलाई सजाय दिनुभयो।

हूशैले दाऊदलाई चेतावनी पठाउँछन्

१५हूशैले ती कुराहरू पूजाहारी सादोक र एबीयातारलाई भने। हूशैले अहीतोपेलको अब्शालोम र इस्त्राएलका अधिकारीलाई दिएको सल्लाहबारे भने। हूशैले आफूले दिएको सल्लाहको पनि उल्लेख गरे। हूशैले भने, १६“दाऊदलाई छिटो खबर पठाऊ। तिनलाई मानिसहरूले जहाँ मरूभूमि पार गर्छन् त्यहाँ नबस्नु भन्नु। चाँडै यर्दन नदी पार गर्नु भन्नु। यदि नदी पार गरे भने राजा र तिनका मानिसहरू समातिने छैनन्।”

१७पूजाहारीका छोरा जोनाथन अनि अहीमास एन-रोगेलमा पर्खिएका थिए। शहरभित्र आफू नदेखिइऊन् भनेर तिनीहरू चाहान्थे, यसैले एउटी नोकर्नी तिनीहरूकहाँ आइन र तिनले खबर दिइन्। तब जोनाथन र अहीमास दाऊदलाई खबर भन्न हिडे।

१८तर एउटा केटोले जोनाथन र अहीमासलाई देखे। त्यो केटो अब्शालोमलाई भन्न दौड्यो। जोनाथन र अहीमास चाँडो चाँडो भागे। तिनीहरू बहरीमका एकजनाको घरमा आइपुगे। जसको आँगनमा एउटा कुवा थियो। जोनाथन र अहीमास कुवाभित्र गए। १९त्यस मानिसकी पत्नीले च्यादरले कुवा ढाकिदिइन्। तब तिनले त्यो च्यादरलाई अन्नले ढाकिन। कुवा अन्नको राश जस्तो देखिइयो। यसकारण कसैले पनि जोनाथन र अहीमास त्यहाँ लुकेका छन् भनेर सोच्न सकेनन्। २०अब्शालोमको नोकर त्यस महिलाको घरमा आएर सोधे, “अहिमास र जोनाथन कहाँ छन्?”

त्यस महिलाले अब्शालोमको नोकरलाई भनिन्, “तिनीहरूले त खोला तरिसके होला।”

अब्शालोमको नोकर जोनाथन र अहीमासको खोजीमा अघि बढ्यो। तर तिनीहरूलाई भेट्न सकेनन् यसर्थ अब्शालोमको नोकर यरूशलेम फर्कियो।

२१अब्शालोमको नोकर हिडेपछि जोनाथन र अहीमास कुवाबाट निस्किए। तिनीहरू दाऊदलाई खबर भन्न गए। तिनीहरूले दाऊदलाई भने, “छिटो, नदी पार

गरिहाल्लु होस्। अहीतोपेलले तपाईंको विरूद्धमा यस्तो योजना बनाएको छ।”

२२तब दाऊद र उसका सबै मानिसहरूले यर्दन नदी तरे सुर्य उदय हुन अघि, दाऊदका मानिसहरू प्रत्येकले यर्दन नदी पार गरे।

अहीतोपेलले आत्माहत्या गर्छन्

२३अहीतोपेलले बुभे कि कुनै इस्त्राएलीले पनि उनको सल्लाह मानेन। अहीतोपेल आफ्नो गधामा चढेर आफ्नो शहरको घर गए। परिवारका लागि केही योजना बनाएर आफू पासो लागेर मरे। तिनको मृत्युपछि मानिसहरूले उनैका पिताको चिहानको छेउमा गाडे।

अब्शालोमले यर्दन नदी पार गरे

२४दाऊद महनैम पुगे। अब्शालोम र उनका साथमा रहेका इस्त्राएलीहरू यर्दन नदी पार गरेर गए।

२५अब्शालोमले आमासालाई सेनाका नयाँ कप्तान बनाए। आमासाले योआबको ठाउँ लिए। आमासा इश्माएली यित्रका छोरा थिए। आमासाकी आमा अबीगेल सरूयाहकी बहिनी नाहाशकी छोरी थिइन्। सरूया योआबकी आमा थिइन्।

२६अब्शालोम र इस्त्राएलीहरूले गिलादमा छाउनी बसाए।

शोबी, माकिर अनि बर्जिलै

२७दाऊद महनैम पुगे। शोबी, माकिर र बर्जिलाइहरू त्यस ठाउँमा थिए। (शोबी रब्बाको अम्मोनी नाहाशका छोरा थिए। माकिरचाहि लोदबारको अमीएलका छोरा थिए। बर्जिलाइ गिलादका रोगलीमबाट थिए।) २८-२९ती तीनै जना मानिसहरूले भने, “यस मरूभूमिद्वारा जाने मानिसहरू साहै थकित र भोक प्यासी छन्।” यसैले तिनीहरूले दाऊद र उनका मानिसहरूका निम्ति धेरै थोक ल्याए। तिनीहरूले ओढ्ने-ओछ्यान, र अन्य भाँडा-कुडाको बन्दबस्त मिलाइदिए। तिनीहरूले गहुँ, जौ, आटा, उसिनेको फल, सिमी, सुकेको विजन, मह, नौनी, भेडा अनि गाईको दूधबाट बनेको चिज ल्याइ दिए।

दाऊद युद्धको निम्ति तयार हुन्छन्

१८ दाऊदले आफ्ना मानिसहरू गने। तिनले ती मानिसहरूलाई नेतृत्व गर्न १,००० र १०० को माथि कप्तानहरू छाने। २दाऊदले मानिसहरूलाई तीन भागमा छुट्याए। अनि दाऊदले मानिसहरू पठाए। योआबको एक तिहाइ सैनिकहरूलाई नेतृत्व गरे। अर्को तीन भागको एक तिहाइ सैनिकरू योआबका सानो भाइ अबीशैको अधिकारमा थिए अनि तीन भागको अन्तिम तिहाइ इतैबाटका गितीको अधिकारमा थिए।

राजा दाऊदले मानिसहरूलाई भने, “म पनि तिमीहरूसित जानेछु।”

३तर मानिसहरूले भने, “होइन! तपाईं हामीसित नजानुहोस्। कारण के हो भने, यदि हामी युद्धभूमिबाट विमुख भयौं भने अब्शालोमका मानिसहरूलाई प्रभाव पर्दैन। यदि हामी आधा नै मर्यौं भने पनि त्यति फरक पर्दैन। तर तपाईं १०,००० को संख्याका हामीभन्दा महत्वपूर्ण हुनुहुन्छ। तपाईं यही शहरमा बस्नु भए असल हुन्छ। यदि हामीलाई दरकार पर्यो भनि सहयोग पुऱ्याउनुहोस्।”

४राजाले मानिसहरूलाई भने, “तिमीहरूलाई जे राम्रो लाग्छ म त्यही गर्छु।”

तब राजा द्वारमा खडा भए। फौज अघि बढ्यो। सय र हजारको समूहमा तिनीहरू हिडे।

“युवा अब्शालोमप्रति निष्ठुर नहुनु!”

५योआब, अबीशै र इतैलाई दाऊदले आदेश दिए। उसले भने, “मेरो खातिर जवान अब्शालोम प्रति दयालू बन्नु।”

राजाले कप्तानहरूलाई के भने सैनिकहरूले सबै सुने।

दाऊदका सेनाले अब्शालोमका सेनालाई हराउँछन्

६दाऊदका सैनिकहरूले अब्शालोमका इस्त्राएलीहरूलाई आक्रमण गरे। तिनीहरूले एप्रैमको जंगलभित्र लडाईं गरे। ७दाऊदका सेनाहरूले इस्त्राएलीहरूलाई परास्त गरे। त्यस दिन २०,००० मानिसहरू मारिए। प्देशभरि युद्ध फैलियो। तरवारले भन्दा ज्यादा मानिस जंगलमा मरे।

८अब्शालोमले दाऊदका अधिकारीहरूलाई भेटे। अब्शालोम एउटा खच्चरमा चढेर टाढा भाग्ने चेष्टा गरे। खच्चर बजराठको रूखको हाँगाहरू मुनि भाग्यो। त्यो हाँगा मोटो थियो, अब्शालोमको टाउको हाँगामा अल्भियो। खच्चर लगातार दौडिरह्यो अनि ऊ जमीन माथि हाँगामा भुण्डिए।

९एकजना मानिसले यो घटना देखे। उसले योआबलाई भने, “मैले बाजको रूखमा अब्शालोम भुण्डिरहेको देखे।”

१०योआबले त्यस मानिसलाई भने, “तैले मारेर त्यसलाई रूखबाट भुइँमा किन भारिनस्? म तपाईंलाई एउटा पेटी र चाँदीको दश टुक्रा दिने थिएँ।”

११त्यस मानिसले योआबलाई भने, “यदि मलाई १,००० चाँदीको टुक्रा दिएको भएता पनि म राजाको छोरालाई केही गर्ने थिइन। कारण राजाले तपाईं अबीशै र इतैलाई भएको आदेश हामीले सुन्यौं। राजाले भनेका थिए, ‘नौजवान अब्शालोमले चोट नपुऱ्याउनु।’ १३यदि मैले उसलाई मारेको भए राजाले पत्तो लगाउनु हुने

थियो। अनि तपाईं, याओबले, मेरो रक्षार्तु हुने थिएन।”

१४योआबले भने, “म यहाँ तँसंग समय बरबाद गर्दिन।”

अब्शालोम अभै जीवितै बाजको रूखमा भुण्डिरहेको थिए। योआबले तीनवटा भाला निकालेर अब्शालोमलाई हाने। भाला गएर अब्शालोमको मुटुमै रोपियो। १५योआबका दशजना जवान सिपाही थिए जो योआबका अंगरक्षक हुन। ती दशजना मानिस अब्शालोमको वरिपरी भेला भएर उसलाई मारे।

१६अब्शालोमका सेनाहरूलाई नखेदनु भन्नाका खातिर योआबले तुरही फूके। १७योआबका मानिसहरूले अब्शालोमको लाश जंगलको ठूलो दूलोमा फ्याँकिदिए। तिनीहरूले लाश हालेर उक्त दूलोलाई ढुँगाले पुरिदिए।

अब्शालोमका जति पनि इस्त्राएली अनुयायीहरू थिए भागेर घर गए। १८जब अब्शालोम जीवित थिए तिनले राजाको बेसीमा एउटा स्तम्भ खडा गरेका थिए। अब्शालोमले भनेका थिए, “मेरो नाउँ जीवित राख्ने कुनै छोरा छैन।” यसैले तिनले त्यस स्तम्भको नाउँ आफ्नो नाममा राखे। आज पनि उक्त स्तम्भलाई, “अब्शालोम स्मृति-चिन्ह” भनिन्छ।

योआबले दाऊदलाई समाचार पठाउँछन्

१९सादोकका छोरा अहीमासले योआबलाई भने, “राजा दाऊदलाई खबर दिन मलाई नियुक्त गर्नु होस्। म उहाँलाई परमप्रभुले उहाँको शत्रुलाई नष्ट गरिदिनु भयो भनेर सूचना दिन्छु।”

२०योआबले अहीमासलाई जवाफ दिए, “होइन, आज यो खबर लिएर दाऊद कहँ जाने तिनी एक छैनौ। तिमीले यो खबर राजा भए कहँ अरू कुनै दिनमा लिएर जाऊ। किन? किनभने राजाका छोरा मारिएका छन्।”

२१तब योआबले कूशबाट आएका मानिसलाई भने, “जाऊ अनि तिमीले जे जति देखेका छौ राजालाई सूचना गर।”

कूशीले योआबलाई शिर भुकाएर तब दाऊदलाई खबर दिन दगुरे।

२२तर सादोकका छोरा अहीमासले योआबलाई बिन्ती गरे, “जसरी हुन्छ, दयागरी त्यस कूशीसित समाचार पुर्खाउन मलाई पनि पठाउनुहोस्।”

योआबले भने, “यो खबर तँ किन लान्छस्? यो समाचारहरू दिदा तैले कुनै पुरस्कार पाउने छैनस्।”

२३अहीमासले जवाफ दिए, “जसरी भएता पनि म दाऊदकहाँ जान्छु।”

योआबले भने, “ठीक छ, यदि तँ दाऊद कहँ जान्छस् भने जा।”

तब अहीमास यर्दन बेसी भएर कूशीलाई नाघेर गए।

दाऊदले खबर सुन्छन्

२४दाऊद शहरका दुइ द्वारको बीचमा बसिरहेका थिए। पहरादार पर्खालहरूको द्वारको छप्परमाथि चढे। पहरादारले एउटा मानिस एकलै कुद्दै आइरहेको देखे।

२५पहरादारले चिच्याएर राजा दाऊदलाई भने।

राजा दाऊदले भने, “यदि मानिस एकलै छ भने त्यसले खबर ल्याउँदछ।”

शहरको नजिकै त्यो मानिस आइपुग्यो। २६पहरादारले अर्को मानिस पनि कुद्दै गरेको देखे। त्यो पहरादारले ढोकेलाई भने हेर त्यो मानिस पनि एकलै कुदेर आइरहेछ।

राजाले भने, “उसले पनि समाचार ल्याइरहेकोछ।”

२७त्यस पहरादारले भने, “मलाई लाग्दछ त्यो पहिला कुद्दै आउने चाहिँ सादोकका छोरा अहीमास हुनुपर्छ।”

राजाले भने, “अहीमास राम्रो मानिस हो। उसले राम्रो खबर ल्याउँदछ।”

२८अहीमासले राजालाई भने, “सबै राम्रै छ।” राजाका अधि शिर भुकाएर अहीमासले भने, “परमप्रभु राजाका परमेश्वरको महिमा गाओ! परमप्रभुले तपाईंको विरोधीलाई हराउनुभयो, मेरो मालिक राजा।”

२९राजाले भने, “नौजवान अब्शालोम ठीकै छ त?”

अहीमासले जवाफ दिए, “जब मलाई योआबले पठाए, मैले ठूलो उत्साह देखें। तर के भयो मलाई थाहा छैन।”

३०तब राजाले भने, “यहाँ उभ र पर्ख।” अहीमास त्यहाँ उभिए र पर्खिए।

३१कूशी आए। उनले भने, “मेरा मालिक राजालाई खबर छ। आज परमप्रभुले तपाईंका विरोधीहरूलाई दण्ड दिनुभयो।”

३२राजाले कूशीलाई सोधे, “के अब्शालोम ठीक छ त?”

कूशीले जवाफ दिए, “म विश्वास गर्छु जो तपाईंका बिरुद्धमा थिए ती सबैले त्यो जवान केटो (अब्शालोम)ले पाएको जस्तै सजाय पाउने छन्।”

३३तब राजाले अब्शालोम मरे भनेर थाहा पाए। राजा साहै दुःखी भए। ऊ द्वारबाट कोठामा गएर रोए। कोठामा जाँदा रुँदै गए। तिनले भन्दैथिए, “हे मेरो छोरा अब्शालोम, तिम्रो सट्टामा म मर्नु असल थियो। हे अब्शालोम, मेरो छोरा, छोरा!”

योआबले दाऊदलाई गाली गर्छन्

१९ मानिसहरूले योआबलाई खबर सुनाउँछन्। तिनीहरूले योआबलाई भन्छन्, “हेनुहोस्, राजा अब्शालोमको लागि दुःखी भएर रोइरहेकाछन्।”

दाऊदका सेनाले त्यस दिन युद्ध जिते। तरै पनि मानिसहरूलाई उक्त दिन पटकै चैन भएन। कारण

मानिसहरूले सुने, “राजा आफ्ना छोराको निम्ति साहै दुःखी छन्।”

मानिसहरू चुपचाप शहरमा भित्रिए। पराजित भएर भागेर आएका मानिसहरू जस्तै भए। राजाले अनुहार ढाकेका थिए। हे मेरो छोरा “अब्सालोम, मेरो छोरा भन्दै राजा जोडजोडले रोइरहेका थिए।”

योआब राजाका घरमा आए। योआबले राजालाई भने, “तपाईंले आफ्ना सबै अधिकारीहरूको बेज्जत गर्दैहुनुहुन्छ। हेर्नुहोस्, ती अधिकारीहरूले आज तपाईंको प्राण बचाए। अनि तिनीहरूले तपाईंका छोरा छोरी, पत्नीहरू र नोकर्नीहरूलाई पनि बचाए। ढजसले तपाईंलाई घृणा गर्थ्यो उसैलाई माया गर्नुहुन्छ। आज तपाईंले तपाईंका अधिकारीहरू र आफ्ना मानिसहरूलाई केही जस्तो नठानेको प्रमाण भयो। मलाई यस्तो लाग्दछ यदि अब्सालोम चाहिँ बाँचेर हामी सबै मारिएको भए तपाईं खुशी हुनुहुन्थ्यो। अब उठेर तपाईंका अधिकारहरूलाई उत्साहका केही शब्द भन्नुहोस्। म परमप्रभुको शपथ खाएर भन्छु यदि तपाईं भट्टै बाहिर निस्कनु भएन भने रात हुन अघि कसैले पनि तपाईंलाई सहयोग गर्ने छैन। तपाईंको बाल्यकाल देखिको विपत्तीहरूमा सबभन्दा नराम्रो विपत्ती यो हुनेछ।”

त्यसपछि राजा शहरको फाटकमा गए। त्यति नै बेला राजा फाटकमा सवारी भए भनेर हल्ला चारैतिर फैलियो। यसैले सबै मानिसहरू राजालाई हेर्न आए।

दाऊद फेरि राजा भए

अब्सालोमका अनुयायी भएका सबै इस्त्राएलीहरू भागेर घर गए। इस्त्राएलका सबै कुल र परिवार समूहका मानिसहरूले तर्कबितर्क गरे। तिनीहरूले भने, “राजा दाऊदले हामीलाई पलिशती र अन्य शत्रुहरूबाट बचाए। दाऊद अब्सालोमको अधिबाट भागे। १०यसैले हामीले अब्सालोमको शासन छान्यौं। तर अहिले अब्सालोम मरे। उ युद्धमा मारिए। यसर्थ हामीले दाऊदलाई फेरि राजा बनाउनु पर्छ।”

११राजा दाऊदले पूजाहारीहरू सादोक र एबीयातारकहाँ खबर पठाए। दाऊदले, “यहूदाका अधिकारीहरूलाई भने। ‘किन तिमीहरू दाऊदलाई राजसिंहासनमा फेरि बसाउन किन अन्तिम परिवार समूह भयो? हेर, इस्त्राएलीहरूले राजालाई फर्काएर ल्याउने बारेमा भने, अनि राजाको डेरामा पुगे। १२तिमीहरू मेरो एउटै परिवार समूहका भाइहरू हो। तिमीहरू मेरो आफ्नै परिवार छौं। तब किन तिमीहरू राजालाई फर्काएर ल्याउने अन्तिम परिवार भयो।’ १३अनि आमासालाई भन, ‘तिमी मेरो कुल समूहका हो। यदि मैले तिमीलाई योआबको स्थानमा सेनाको कप्तान बनाइन भने परमेश्वरले मलाई दण्ड दिउन्।”

१४दाऊदले यहूदावासीहरूको हृदयमा स्नेह पाए यसैले

तिनीहरूले एउटै मानिसको रूपमा मत प्रकट गरे। यहूदाका मानिसहरूले राजालाई खबर पठाए। तिनीहरूले भने, “तपाईं र तपाईंका अधिकारीहरू आउनुहोस्।”

१५तब राजा दाऊद यर्दन नदी आए। यहूदाका मानिसहरू गिलगालमा राजालाई भेट्न आए र उहाँलाई यर्दन नदी पारि लगे।

शिमीले राजा दाऊदसँग क्षमा मागे

१६गेराका छोरा शिमी बिन्यामीन परिवार समूहका थिए। तिनी बहुरीममा बस्थे। शिमीलाई राजा दाऊद भेट्न हतार लाग्यो। शिमी यहूदाका मानिसहरूसँग आए। १७भण्डै १,००० मानिसहरू बिन्यामीन कुल समूहका शिमीसित आए। सीबा शाऊलका नोकर पनि आए। सीबाले १५ छोराहरू र २० नोकरहरू पनि साथमा ल्याए। यी सबै मानिसहरू यर्दन नदी पुगी राजा दाऊदलाई हेर्न हताएका थिए।

१८ती मानिसहरू यर्दन नदी तरेर राजाका परिवार यहूदामा फिर्ता गराउन गए। मानिसहरूले राजाले जे चाहन्थे त्यही गरे। जब राजा नदी तर्दैथिए, गेराका छोरा शिमी तिनलाई भेट्न आए। १९राजाको अघि भुँइतिर झुकेर शिमीले भने, “मेरा मालिक, मैले जे गरेँ त्यसलाई भूल नबुझिदिनहोस्। मेरा मालिक राजा, जब तपाईं यरूशलेम छोडेर जानुभयो मैले गरेका कुकर्महरू नसम्भनुहोस्। २०मलाई थाहा छ मैले पाप गरेँ। यही कारणले यूसुफ परिवारबाट तपाईंलाई भेट्ने म पहिलो व्यक्ति हुँ, मेरा मालिक राजा।”

२१तर सरूयाहका छोरा अबीशैले भने, “शिमी जसले परमप्रभुद्वारा चुनिएका राजालाई श्रापे अवश्यै मारु पर्छ।”

२२दाऊदले भने, “सरूयाहका छोरा म तिमीसित के गरौं? आज तिमी मरो विरूद्धमा छौं। इस्त्राएलमा कसैलाई पनि मारु हुँदैन। आज म जान्दछु इस्त्राएलको राजा म हुँ।”

२३तब राजाले शिमीलाई भने, “तिमी मर्ने छैनौं।” राजाले शिमीलाई म तिमीलाई मार्दिन भनि वचन दिए।

मपीबोशेत दाऊदलाई भेट्न जान्छन्

२४शाऊलको नाति मपीबोशेत दाऊदलाई भेट्न आए। राजा गए पश्चात यरूशलेम फर्केर नआइञ्जेल सम्म मपीबोशेतले खुट्टाको वास्ता गरेनन्। दाह्री जुंगा काटेनन् र लुगाफाटा धोएनन्। २५जब मपीबोशेतले राजालाई यरूशलेममा भेटे राजाले उनलाई भने, “जब म यरूशलेमबाट जाँदै थिए तँ किन म सँग गइनस्?”

२६मपीबोशेतले जवाफ दिए, “मेरा मालिक राजा, मेरो नोकरले मलाई भुक्कायो। म लङ्गडो भएको हुनाले मैले मेरो नोकर सीबालाई भनें, ‘गधामा जीन लगाम कस म चढेर राजालाई भेट्न जान्छु।’ २७तर

मेरो नोकरले मलाई छक्कायो। तिनीहरूले मलाई धोका दिएर तपाईंलाई भेट्न गए अनि तिनले अघि मलाई गाली गरे। तर मेरो मालिक राजा तपाईं त परमेश्वरका दूत जस्तै हुनुहुन्छ तपाईंलाई जस्तो ठीक लाग्छ गर्नुहोस्। २८तपाईंले मेरा बाजेका सबै सन्तानहरूलाई मार्न सक्नु हुन्थ्यो। तर तपाईंले त्यसो गर्नुहुँदैन। तपाईंसँगै टेबलमाखान मलाई स्थान दिनुहुन्छ। यसैले तपाईंलाई गुनासो गर्ने मेरो अधिकारै छैन।”

२९राजाले मपीबोशेतलाई भने, “यो भन्दा ज्यादा समस्याहरू मलाई नभन। मैले आदेश दिए: सिबा र तिमीले जमिन भाग गर्नेछौ।”

३०मपीबोशेतले राजालाई भने, “मेरो मालिक राजा, तपाईं शान्तिसित घर फर्कनुभएको नै यथेष्ट छ। जमीन सीबाले नै लगोस्।”

दाऊदले बर्जितलाई डाके

३१गिलादीको बर्जितले रागलीमबाट आए। तिनी यर्दन नदीदेखि राजासँगै आए। उसले राजासितै नदी पार गर्न साथ दिए। ३२बर्जितले ८० वर्ष पुगेका साह्रै बृद्ध मानिस थिए। दाऊद महनैममा भएका बखत राजालाई खाना पिना र अन्य सामानहरू तिनीले जुटाइदिए। बर्जितले यो कार्य सजिलै गर्न सक्थे कारण तिनी साह्रै धनी थिए। ३३दाऊदले बर्जितलाई भने, “नदी तरेर मसित आऊ। यदि यरूशलेममा मसित बस म ख्याल राख्ने छु भने।”

३४तर बर्जितले राजालाई भने, “तपाईंलाई थाहा छ म कति वर्ष पुगे? म तपाईंसित यरूशलेम जानसक्छु भनेर तपाईंलाई लाग्छ? ३५म ८० वर्षको मानिस हूँ। म राम्रो र नराम्रो छुट्याउन नसक्ने गरी बूढो भएँ। मलाई खान पिनको स्वाद थाहाँ हुँदैन। लोग्ने मानिस र स्त्रीको स्वर छुट्याउन नसक्ने गरी बूढो भएँ। तपाईंले मेरो निम्ति किन दुःख उठाउन चाहानु हुन्छ? ३६तपाईंबाट मलाई कुनै कुरा चाहिएको छैन। म तपाईंसित यर्दन नदी पार गर्छु। ३७तर दया गरी मलाई फर्केर आउँन दिनुहोस्। तब म मेरो आफ्नै शहरमा मर्नेछु र मेरो आमा-बाबुको चिहानहरूको छेउमा गाडिनेछु। तर किमहाम तपाईंको सेवक हुनसक्छ; उसलाई तपाईंसँगै लगनुहोस्, मेरो मालिक राजा। तपाईंको इच्छा अनुसार उसलाई उपयोग गर्न सक्नु हुन्छ।”

३८राजाले जवाफ दिए, “किमहाम मसितै फर्कन्छ। तपाईंको खातिर म उप्रति दयालु बन्छु। तपाईंलाई जे पनि म गुण लगाउँछु।”

दाऊद घर फर्कन्छन्

३९राजाले बर्जितलाई म्वाई खाए र आशीर्वाद दिए। अनि राजा र अरू मानिसहरू नदी पार गए। बरसीलै घर फर्किए।

४०राजाले गिलगालको निम्ति यर्दन नदी पार गरे। किमहाम तिनीसितै गए। यहूदाका सबै मानिसहरू र इस्त्राएलका आधा जनताले दाऊदलाई नदी पार गराए।

इस्त्राएलीहरूले यहूदाका मानिसहरूसँग तर्क गर्छन्

४१सबै इस्त्राएलीहरू राजा कहाँ आए, “हाम्रो दाज्यू-भाईहरू यहूदाका मानिसहरूले तपाईंलाई तपाइका सबै मानिसहरूसितै यर्दन नदी पारि गुप्तमा लिएर भागे। किन?”

४२यहूदाका सबै मानिसहरूले इस्त्राएलीहरूलाई जवाफ दिए, “कारण राजा हाम्रा नजिकका नातेदार हुन्। यसको निम्ति तिमीहरू किन रिसाउँछौ? हामीले राजाको खर्चमा खाना खाएका छैनौं। राजाले हामीलाई कुनै उपहार पनि दिएका छैनन्।”

४३इस्त्राएलीहरूले जवाफ दिए, “दाऊदको राज्यको बाहभागमा दश भाग हामीसँग छ। यसैले तपाईंहरूको भन्दा बढ्ता अधिकार हाम्रो छ। तर तिमीहरूले हामीलाई ध्यान दिएनै किन? राजालाई ल्याउनु पर्छ भन्ने पहिलो मानिसहरू हामी नै थियौं।”

तर यहूदाका मानिसहरूले इस्त्राएलीहरूलाई नराम्रो जवाफ दिए। यहूदाका मानिसहरूको वचनहरू ती इस्त्राएलीहरूको भन्दा ज्यादा कठोर थियौं।

शेबाले इस्त्राएलीहरूलाई दाऊदबाट

छुट्टै अगुवाई गर्छन्

२० त्यहाँ बिक्रीका छोरा शेबा नाउँ गरेको दुष्ट प्रवृत्तिका बिन्यामीन कुल समूहका एकजना मानिस थिए। शेबाले तुरही फुकेर मानिसहरू भेला गर्ने भए। तब उसले भने,

“हामीसित दाऊदको भाग छैन यिशैको छोरामा हाम्रो कुनै अंश छैन इस्त्राएल, हामी सबै घर जाऔं आफ्नो पालमा।”

२१यसैले सबै इस्त्राएलीहरू दाऊदलाई छोडेर बिक्रीका छोरा शेबाकापछि लागे। तर यहूदाका सबै मानिसहरू यर्दन नदी देखि यरूशलेमसम्मै बाटोमा राजाका साथ बसे। ३दाऊद उनको महल यरूशलेम फर्किएर आए। दाऊदले आफ्ना १० जना “उप-पत्नीहरूलाई महलको हेरचार गर्नका निम्ति छोडेका थिए। तब दाऊदले ती उप-पत्नीहरूलाई विशेष महलमा राखेका थिए। यो घरको सुरक्षा गरिरहेन द्वारपालक त्यहाँ थिए। ती स्त्रीहरू नमरिञ्जेलसम्म त्यहीं बसे। दाऊदले तिनीहरूका निम्ति भोजनको बन्दोबस्त गरिदिएका थिए, तर शारीरिक सम्बन्ध भने गरेनन्। तिनीहरूले विधवाको जस्तै जीवन बिताए।

४राजाले आमासालाई भने, “यहूदाका मानिसहरूलाई तीन दिन भित्र मलाई भेट्नु भन्नु। अनि त्यहाँ तिमी पनि हुने छौ।”

५ अमासाले यहूदाका मानिसहरू भेला गर्न गए। तर राजाले दिएको समयभन्दा ज्यादा लगाए।

दाऊदले अबीशैलाई शेबाको हत्या गर्न अहाउँछन्

६ दाऊदले अबीशैलाई भने, “बिक्रीको छोरा शेबा हाम्रो निम्ति अब्शालोम भन्दा डरलाग्दो हो। मेरा अधिकारीहरूसित शेबालाई पछ्याऊ। शहरको पर्खालमा पस्नु भन्दा अघि उसलाई समात। यदि शेबाले सुरक्षित शहरमा प्रवेश गर्‍यो भने हामीले त्यसलाई भेट्न सक्दैनौं।”

७ यसैकारण योआब अनि अबीशै बिक्रीको छोरा शेबाको पिछा गर्न यरूशलेम छोडे। योआबले आफ्ना साथमा गरेती, पलेती र अरू सिपाहीहरू लगे।

योआबले अमासालाई मार्छन्

८ जब गिबोनका ठूला चट्टानमा योआब र तिनका सिपाहीहरू आए, अमासा तिनीहरूलाई भेट्न आए। योआबले आफ्नो पोषाक लगाएका थिए। योआबले पेटो कसेका थिए अनि म्यानमा तरवार भिरेका थिए। जस्तो योआब अमासालाई भेट्न गए त्यस्तै योआबको म्यानबाट तरवार खस्यो। योआबले तरवार टिपेर हातमा लिए। ९ योआबले अमासालाई सोधे, “भाइ, जाती नै छौ?”

तब योआबले दाहिने हातले अमासाको दाही समातेर म्वाई खान खोजे। १० अमासाले योआबको देब्रे हातमा भएको तरवार ख्यालै गरेनन्। त्यही मौकामा योआबले तरवारद्वारा अमासाको भुँडी रोपिदिन्छन्। अमासाको आन्द्रा भुँडी भुँडभरि हुन्छ। योआबले अर्कोचोटि रोप्न परेन-उ मरिसकेको थियो।

दाऊदका मानिसहरूले अबीशैको खोजी गर्छन्

तब योआब र तिनका भाइ अबीशैले बिक्रीको छोरा शेबाको लगातार खोजी गर्छन्। ११ योआबका एकजना जवान सिपाही अमासाको लाशको छेउमा उभिएका थिए। त्यस जवान सिपाहीले भने, “ज-जसले योआब र दाऊदलाई समर्थन गर्दछौ, तिमीहरू योआबलाई पछ्याऊ।”

१२ अमासाको शरीर बाटोको बीचमा रगतमा मुछिएर लडिरहेको थियो। त्यस जवान सिपाहीलाई लाग्यो कि अमासाको लाश हेर्न सबै त्यहाँ राकिए। यसैले उसले लाशलाई बाटोबाट खेततिर पल्टाइदियो। तब उसले यस लाशलाई लुगाले ढाकि दियो। १३ बाटोबाट अमासाको लाश हटाएपछि मानिसहरू योआबको पछि-पछि लागे। योआबलाई भेटेपछि बिक्रीको छोरा शेबाको खोजीमा लागे।

शेबा भागेर अबेल-बेतामाका लाग्छन्

१४ बिक्रीको छोरा शेबा सबै इस्त्राएल कुल समूहबाट

हुँदै अबेल-बेत-माका तिर लागे। सबै मानिसहरू जम्मा भए अनि शेबाको अनुशरण गरे।

१५ योआब र तिनका मानिसहरू अबेल बेत-माका आए। योआबका सेनाले शहरलाई घेरे। तिनीहरूले पर्खालको छेउमा माटो थुपारे, जसद्वारा पर्खाललाई नाग्न सकियोस्। योआबका मानिसहरूले पर्खालका ढुङ्गाहरू फुटाउन थाले, जसले पर्खाललाई लडाउन सकियोस्।

१६ तर त्यस शहरमा एउटी ज्ञानी स्त्री थिई। तिनले याओबलाई शहरभित्रबाट कराइन्। तिनले भनिन्, “मेरो कुरा सुन्नुहोस्, योआबलाई यहाँ आउनु भन। म ऊसित कुरा गर्न चाहन्छु।”

१७ महिलासँग कुरा गर्न योआब गए। त्यस महिलाले योआबलाई भनिन्, “तपाईं नै योआब हुनुहुन्छ?”

योआबले जवाफ दिए, “ज्यू, म नै हुँ।”

तब त्यस महिलाले भनिन्, “मेरो कुरा सुन्नुहोस्।”

योआबले भने, “म सुन्दैछु।”

१८ तब त्यस महिलाले भनिन्, “पहिले पहिले मानिसहरू भन्ने गर्थे, ‘अबेल-बेतमा सहायता माग जे जस्तो समस्या पनि हल हुन्छ।’ १९ म यस शहरका शान्तिप्रिय र राजभक्त मानिसहरूमध्ये एकजना हुँ। इस्त्राएलको एउटा महत्वपूर्ण शहर नष्ट गर्ने चेष्टामा छुँ। किन तपाईं परमप्रभुको सम्पत्ति नष्ट गर्न चाहानु हुन्छ?”

२० योआबले जवाफ दिए, “होइन, मैले केही नष्ट गर्न चाहिरहेको छैन। मैले तिम्रो शहरलाई पनि नष्ट गर्दिन। २१ तर एग्रैमको एकजना मानिस तिम्रो यस शहरमा छ। उसको नाउँ शेबा हो, ऊ बिक्रीको छोरा हो। त्यसले राजा दाऊदको विरुद्धमा जाने चेष्टा गर्‍यो। त्यसलाई मेरो जिम्मा लगाइदेऊ, म शहर छोडिहाल्छु।”

त्यस महिलाले योआबलाई भनिन्, “ठीक छ। त्यसको टाउको पर्खालबाट तपाईंलाई दिइने छ।”

२२ तब त्यस महिलाले बुद्धिमानी तवरले शहरका सबै मानिसहरूलाई भनिन्। मानिसहरूले बिक्रीको छोरा शेबाको टाउको छिनाए। त्यसपछि पर्खालबाट शेबाको टाउको योआबको निम्ति हुत्याइदिए।

त्यसपछि योआबले तुरही फुके अनि सेनाहरूले शहर छोडे। सिपाहीहरू घर गए, अनि योआब यरूशलेममा राजाकहाँ गए।

दाऊदका अधिकारीबर्ग

२३ योआब इस्त्राएली सेनाका कप्तान थिए। यहोयादाका छोरा बनायाहाले गरेती र पलेतीहरूका सेनापति थिए। २४ अदोनिराम ती कठिन काम गर्न बाध्य गरिएका मानिसहरूका नाइके थिए। अहीलूदका छोरा यहोशापात इतिहासकार थिए। २५ शेबा सचिव थिए। सादोक र एबीयातार दुवै पूजाहारी थिए। २६ अनि याइरी ईराचाहि दाऊदका मुख्य सल्लाहाकार थिए।

शाऊलको परिवारलाई सजाय हुन्छ

२१ दाऊद राजा भएको समयमा अनिकाल लाग्यो। यस्तो भोकमारी तीन वर्षसम्म रह्यो। दाऊदले परमप्रभुलाई प्रार्थना गरे अनि परमप्रभुले जवाफ दिनु भयो। परमप्रभुले भन्नु भयो, “शाऊल र तिनका परिवार हत्या हुनाले गर्दा यस्तो परिस्थिति भेल्लु परेको हो। शाऊलले गिबोनीहरू मारेकोले गर्दा यो अनिकाल लागेको हो।” २(गिबोनीहरू इस्त्राएली थिएनन्। तिनीहरू त अमोरीहरू समूहका थिए। इस्त्राएलीहरूले गिबोनीहरूलाई केही घात नगर्ने वचन दिएका थिए। तर शाऊलले गिबोनीहरूलाई मार्न चाहे कारण थियो शाऊलको इस्त्राएली र यहूदाप्रति ज्यादा भुकाव।)

राजा दाऊदले गिबोनीहरूलाई भेला गराए र कुरा गरे। दाऊदले गिबोनीहरूलाई भने, “म तिमीहरूको निमित्त के गर्न सक्छु? इस्त्राएलको पापलाई कसरी धुँदा तिमीहरूले परमप्रभुका मानिसहरूलाई आशीर्वाद दिन सक्छौ?”

गिबोनीहरूले भने, “शाऊलका परिवारले गरेको कार्यको मूल्य चुकाउने त्यति सुन चाँदी छैन। अनि हामीलाई कुनै पनि मानिसको हत्या गर्ने अधिकार छैन।”

दाऊदले भने, “ठीक छ, म तिमीहरूको निमित्त के गर्नसक्छु?”

गिबोनीहरूले राजा दाऊदलाई भने, “शाऊलले हाम्रो बिरुद्ध योजना बनायो। इस्त्राएलमा बस्ने हाम्रा सबै मानिसहरूलाई खतम गर्न चाहेको थियो। ६दया गरि शाऊलका सातै छोराहरू हामीलाई दिनुहोस्। शाऊल परमप्रभुले छान्नु भएको राजा थिए। यसैले हामी उसका छोराहरूलाई शाऊलको गिबा पर्वतमा परमप्रभुको अगाडि भुण्डायउछौ।”

राजा दाऊदले भने, “ठीक छ, म तिनीहरू तिमीलाई सुम्पिदिनेछु।” ७तर राजाले जोनाथनको छोरा मपीबोशेतलाई बचाए। जोनाथन शाऊलका छोरा थिए। परमप्रभुको साक्षी राख्दै दाऊदले जोनाथनलाई वचन दिएका थिए। यसैले राजाले मपीबोशेतलाई तिनीहरूबाट आधात पार्नबाट बचाए।

८दाऊदले आरमोनी र मपीबोशेत* तिनीहरूलाई सुम्पिए। तिनीहरू शाऊलका र रिशपाका छोराहरू थिए। शाऊलकी एउटी छोरी मेराब नाउँकी थिई। महोलाका बर्जितका छोरा अद्रीएलसँग शाऊलकी उक्त छोरीको विवाह भएको थियो। यसैले दाऊदले मेराब र अद्रीएलका पाँचजना छोराहरू लिए। ९दाऊदले यी सातैजनालाई गिबोनीहरूलाई दिए। गिबोनीहरूले ती सातैजनालाई गिबा पर्वतमा परमप्रभुको अघि फाँसी

दिए। ती सातैजना सँगै मरे। जौको फसल काट्नुभन्दा एक दिन अघि उनीहरूलाई मारियो।

दाऊद र रिशपा

१०रिस्पा, एयाइकी छोरीले भाइरा आफ्नै निमित्त चट्टानमाथि राखिन्। भाइरा चट्टानमाथि फसल काटिने शुरु देखि लिएर वर्षाको शुरु नहुञ्जेल सम्म बसिन्। रिशपाले रात दिन मृत्यु शरीरको ख्याल गरिन्। दिन समयमा कुनै चराहरूलाई लाशको छेउमा आउन दिएनन् रातमा पनि तिनले जंगली जनावरहरूलाई लाशको छेउमा आउन दिएनन्।

११मानिसहरूले दाऊदलाई रिशपाको यस्तो गतिविधिमाथि सबै जानकारी गराए। १२तब दाऊदले याबेश गिलादको मानिसहरू शाऊल र जोनाथनका हड्डीहरू ल्याए पछि याबेशक मानिसहरूले तिनीहरूको शरीर बेत-शानका सार्वजनिक ठाउँबाट चोरेर ल्याए, जहाँ पलिशतीहरूले शाऊल र जोनाथनलाई मारे पछि गल्बिम भुण्डाएका थिए।

१३दाऊदले याबेश गिलादबाट शाऊल र जोनाथनका हड्डीहरूल्ल्याए। जो सातजना भुण्डायाइएका थिए उनीहरूका लाशहरू पनि पाए। १४बिन्यामीन क्षेत्रमा शाऊल र जोनाथनका हड्डीहरू तिनीहरूले गाडे। शाऊलका पिता किशको चिहानको नजिक सुरूडमा मानिसहरूले गाडे। राजाको आदेश अनुसार तिनीहरूले काम गरे। तब परमेश्वरले तिनीहरूको प्रार्थना सुन्नुभयो।

पलिशतीहरूसँग युद्ध

१५पलिशतीहरूले इस्त्राएलसँग अर्को युद्ध शुरु गरे। दाऊद र तिनका मानिसहरू पलिशतीहरूसँग युद्ध गर्न गए। तर दाऊद साहै कमजोर र थकित थिए। १६इशबि-बेनोब रपाईम जातिका थिए। इशबि-बेनोबको भालाको ओजन ३०० शेकेलको थियो। उसको नयाँ तरवार पनि थियो। उसले दाऊदलाई मार्ने कोशिश गर्छो। १७तर सरूयाहका छोरा अबीशैले त्यस पलिशतीलाई मारेर दाऊदको ज्यान बचाए।

तब दाऊदका मानिसहरूले दाऊदसँग प्रतिज्ञा गरे। उनीहरूले तिनलाई भने, “तपाईं अबदेखि हामीसँग युद्ध गर्न जानुहुने छैन। यदि जानुभयो भने, इस्त्राएलले साहै ठूला नेता हराउने छन।”

१८पछि, अर्को एउटा युद्ध गोबमा पलिशतीहरूसँग भयो। हूशाका सिब्वकैले त्यहाँ एउटा रपाईम वंशी सफको हत्या गरे।

१९फेरि पछि गोबमा पलिशतीहरूसँग युद्ध भयो। बेतलेहेम याईर गिबका छोरा एल्हानानले गातको गोल्यत गितिका भाई लहमीलाई मारे उसको भाला जुलाहाको लुगा बुन्ने डन्डा जत्रो ठूलो थियो। २०गातमा अर्को युद्ध भयो। त्यहाँ एउटा ठूलो मान्छे थियो। त्यस

मान्छेको दुवै हातमा ६-६ वटा औंला थिए र खुट्टामा पनि ६-६ वटा औंला गरेर जम्मा २४ औंला थिए। त्यो मानिस पनि रिपाइम वंशकै थियो। २१त्यो मानिसले इस्त्राएलीलाई धम्की दियो र तिनीहरूको खिल्ली उड़ायो। तर जोनाथनले त्यस मानिसको हत्या गरे। जोनाथन चाहिँ दाऊदका भाइ शिमीका छोरा थिए।

२२यी चारैजना मानिसहरू गातको रपाईमका थिए। तिनीहरू दाऊद र तिनका मानिसहरूद्वारा मारिए।

परमप्रभुप्रति दाऊदको स्तुति गीत

२२ परमप्रभुले दाऊदलाई शाऊल र तिनका अन्य शत्रुहरूबाट सुरक्षित राख्नुभएको बेला दाऊदले गाएको स्तुति गीत यस्तो छ।

१परमप्रभु मेरो चट्टान मेरो किल्ला मेरो निर्भयस्थल हुनुहुन्छ।

३उहाँ नै मेरो परमेश्वर, मेरो बचाउँको निमित्त म चट्टानमा दौडन्छु परमेश्वर मेरो सुरक्षा कवच उहाँको परमशक्तिले मलाई बचाउँछ परमप्रभु मेरो शरणस्थल हुनुहुन्छ मेरो सुरक्षाको स्थान, मेरो उच्च टाकुरामा निर्दयी शत्रुहरूबाट मलाई बचाउँनुहुन्छ।

४तिनीहरूले मेरो खिल्ली उड़ाए तर मैले सहायताको निमित्त परमप्रभुलाई पुकारें, अनि म मेरा शत्रुहरूबाट सुरक्षित रहें।

५मेरा शत्रुहरूले मलाई मारन पखिरेहेका छन्। मृत्युको छालहरू मेरा परिपरि छन्। धेरै बाढले म खलबलिउँ विपत्तिले मलाई व्याकुल बनायो। बाढीले मलाई मृत्यु स्थानमा लगिरहेको थियो।

६चिहानको साङ्गलले म बेहिए मृत्युको पासो मेरो अधिल्लिर पख्यो

७हो, मैले परमप्रभुलाई पुकारें जब म खतरामा थिए, मैले परमेश्वरलाई पुकारें। परमेश्वर उहाँको मन्दिरमा हुनुहुन्थ्यो। उहाँले मेरो आवाज सुन्नु भयो। मेरो सहायताको चिच्याई उहाँले सुन्नु भयो।

८पृथ्वी हल्लियो, भुईँचालो गयो आकाशको आधार हल्लियो किन? किनभने परमप्रभु रिसाउनु भएको थियो।

९परमेश्वरको नाकबाट धूवाँ निस्क्यो मुखबाट बलिरहेको ज्वाला निस्क्यो उहाँबाट आगोको भुङ्ग्रो निस्क्यो।

१०परमप्रभु आकाश च्यातेर तल आउनुभयो! उहाँ बाक्लो कालो बादलमा उभिनुभयो!

११उहाँ उड्ने दूतहरूमाथि हावामा उडिरहनु भएको थियो।

१२परमप्रभुले कालो बादललाई तम्बू जस्तै आफूलाई बेनुभयो उहाँले बाक्लो बादलबाट पानी जम्मा गर्नुभयो।

१३उहाँको अघि बल्दै गरेको आगो जस्तै बत्ती बाल्यो।

१४परमप्रभु स्वर्गबाट गर्जनु भयो! र अति उच्च परमेश्वरको चर्को स्वर सुनियो।

१५परमप्रभुले आफ्ना काँडहरू हान्नुभयो र आफ्ना शत्रुहरूलाई छरपस्ट पारिदिनुभयो। परमप्रभुको चट्याङ्गद्वारा मानिसहरू साह्रै डराए।

१६परमप्रभु, तपाईं जोडले बोल्नुहुँदा शक्तिशाली हावा तपाईंको मुखबाट बह्यो र पानी जति सबै पन्छियो यसैले हामीले समुद्रको फेदलाई देख्न र धरतीको आधारलाई देख्न सक्ने भयौं।

१७परमप्रभुले मलाई सहायता गर्न माथिबाट तल आइपुगनुभयो परमप्रभुले गहिरो पानीबाट समातेर मलाई बाहिर निकाल्नु भयो।

१८मेरा शत्रुहरू मभन्दा बलिया थिए तिनीहरूले मलाई घृणा गर्थे मेरो लागि शत्रुहरू बलिया थिए यसैले परमेश्वरले मलाई बचाउँनुभयो।

१९म विपत्तिमा थिएँ अनि मेरा शत्रुहरूले मलाई हमला गरे। तर परमप्रभुचाहिँ मेरो पक्षमा त्यहाँ हुनुहुन्थ्यो!

२०परमप्रभुले मलाई माया गर्नुहुन्छ यसैले उहाँले मलाई बचाउनु भयो। उहाँले मलाई सुरक्षित स्थानमा पुऱ्याउनु भयो।

२१परमप्रभुले मलाई पुरस्कृत गर्नुहुन्छ कारण मैले सत्यकार्य गरेँ मैले कुनै नराम्रो कार्य गरिन, यसैले उहाँले मलाई राम्रै गर्नुहुन्छ।

२२के कारण मैले परमप्रभुको आज्ञा पालन गर्ने भने। मेरो परमेश्वरको विरुद्ध मैले पाप गरिन।

२३म सधैँ परमप्रभुको निर्णयलाई ध्यान दिन्छु म उहाँको नियमलाई पालन गर्छु

२४उहाँको अघि म पवित्र र निर्दोष रहन्छु।

२५यसैले परमप्रभुद्वारा म पुरस्कृत हुनेछु। किन? किनभने मैले ठिकबाहेक केही गरिन! उहाँले देख्नुहुन्छ, मेरा राम्रा कार्यहरू यसैले उहाँले मेरो भलाई गर्नुहुन्छ।

२६यदि कसैले तिमीलाई साच्चैँ प्रेम गर्छ तब तिमीले पनि उसलाई साचो प्रेम देखाउनु पर्छ। कोही व्यक्ति तिम्रो निमित्त विश्वासी छ भने तिमी पनि तिनीहरूमा विश्वासी रहने छौ।

२७परमप्रभु, तपाईं असल र पवित्र हुनुहुन्छ जो साँच्चैँ असल र पवित्र हुनेको निमित्त तर, जो खराब छ उसको निमित्त तपाईं चतुर हुनुहुन्छ

२८परमप्रभु, तपाईंले दीन हिन मानिसहरूको सहायता गर्नुहुन्छ तर अहङ्कारीको धज्जी उड़ाउनुहुन्छ।

२९परमप्रभु, तपाईं मेरो आलोक परमप्रभुको ज्योतिले मेरा अँध्यारो भाग्नेछ।

३०तपाईंको सहयोगले परमप्रभु म सिपाहीहरूसित दौड्न सक्छु परमेश्वरको सहायताले म शत्रुहरूको किल्ला र पर्खाल नाघ्नसक्छु।

३१ परमेश्वरको बाटो ठीक छ परमप्रभुको वचनको कसी लगाइयो उहाँलाई पच्छ्याउने मानिसहरूको रक्षा गर्नुहुन्छ

३२ परमप्रभु भन्दा अर्को ईश्वर छैन हाम्रा परमप्रभु भन्दा अर्को सुरक्षित स्थान कतै छैन।

३३ परमेश्वर नै मेरो बलियो किल्ला हुनुहुन्छ। उहाँले पवित्र मानिसहरूको सहायता गर्नुहुन्छ जो उहाँको बाटोमा हिँड्छन्

३४ परमेश्वरले जरायो दौडिएको गतिमा मलाई सहायता गर्नुहुन्छ। उहाँले उच्च स्थानहरूमा मलाई दृढ़ बनाउनु हुन्छ।

३५ परमेश्वरले मलाई युद्धको तालिम दिनुहुन्छ यसैले मेरा हातले काँसको धनु भुकाउँनसक्छु।

३६ परमेश्वर, तपाईंले मलाई रक्षा गर्दै विजयी तुल्याउनु हुन्छ मेरो शत्रुलाई पराजय बनाउनु हुन्छ

३७ मेरा गोडा बलिया बनाई कुनै धरमर नगरी बेस्सरी दौडनसक्छु

३८ म मेरा शत्रुहरूलाई नष्ट नगरीञ्जेल सम्म फर्केर आउँदिन!

३९ मैले शत्रु नष्ट पारे। तिनीहरूलाई हराएँ! तिनीहरू फेरि उठ्नसक्दैनन् मेरा शत्रुहरू मेरा शरणमा परे।

४० परमेश्वर, तपाईंले मलाई युद्धको निम्ति शक्तिशाली बनाउनु भयो तपाईंले शत्रुहरूलाई मेरो समक्ष भकाउनुभयो।

४१ तपाईंले मलाई शत्रुको गर्दनमा हान्ने मौका दिनुभयो, अनि मैले छिनाएँ।

४२ मेरा शत्रुहरूले सहायताको अपेक्षा राखे तर तिनीहरूले कुनै सहायता पाएनन् तिनीहरूले परमप्रभुतिर पनि आशा गरे तर कुनै जवाफ पाएनन्

४३ मैले शत्रुलाई धूलोपिठो हुनेगरी ठटाएँ तिनीहरू धूलो जस्तै भुँइमा परे गल्लीको हिलो टेके जस्तै मैले तिनीहरूलाई किचिमिची पारे।

४४ तपाईंले मेरो बिरुद्ध उठेका मानिसहरूबाट मलाई बचाउनु भयो। तपाईंले मलाई राष्ट्रको शासक बनाउनु भयो मैले नचिनेका मानिसहरूले पनि अहिले मेरो सेवा गर्दछन्।

४५ विदेशी मानिसहरूले मलाई मान्छन्! जब तिनीहरूले मेरो आदेश सुन्छन्, तिनीहरूले आज्ञा गरिहाल्छन्। विदेशीहरू मसित डराउँछन्।

४६ विदेशीहरू डरले कमजोर हुनेछन्। लुकेका ठाउँबाट डरले काम्दै बाहिर निस्कन्छन्।

४७ परमप्रभु जीवित हुनुहुन्छ; म मेरो चट्टानको स्तुति गाउँछु परमेश्वर उच्च हुनुहुन्छ। उहाँ नै मेरो चट्टान अनि मेरो रक्षक हुनुहुन्छ।

४८ उहाँ नै परमेश्वर हुनुहुन्छ, जसले मेरा शत्रुहरूलाई दण्डित तुल्याउनुहुन्छ मानिसहरूलाई मेरा शासनको अधिनमा राख्नुहुन्छ।

४९ परमेश्वर, तपाईंले मलाई शत्रुबाट बचाउनु भयो!

जो मेरो बिरुद्धमा उठे, तिनीहरूलाई पराजित गराउन मलाई सहयोग पुऱ्याउनु भयो निर्दयीहरूबाट मलाई बचाउनु भयो।

५० परमप्रभु, यही कारणले म राष्ट्रको बीचमा तपाईंको गुण गाउँछु यही कारणले म तपाईंको स्तुति गीत गाउँछु।

५१ परमप्रभुले उहाँको राजालाई विजयी गराउन सहायता गर्नुहुन्छ। परमप्रभुले चुन्नु भएको राजालाई प्रेम गर्नुहुन्छ। उहाँ दाऊद र तिनका सन्तानप्रति सदा-सर्वदा दयालु हुनुहुन्छ।

दाऊदका आखिरी वचनहरू

२३ यी दाऊदका अन्तिम वचनहरू थिए, यिशैका छोरा दाऊदको सन्देश हो यो। यो सन्देश तिनैको हो-जसलाई परमेश्वरले महान् बनाउनुभयो, जो याकुबको परमेश्वरद्वारा छानिएका राजा जो इस्राएलको मधुर गीतका गायक।

२ परमप्रभुको आत्माले मद्दारा बोल्नु भयो। उहाँका वचनहरू मेरो मुखमा थिए।

३ इस्राएलको परमेश्वरले भन्नु भयो। इस्राएलको चटानले मलाई भन्नुभयो, “जसले मानिसलाई न्यायपूर्वक शासन गर्छ, जसले परमेश्वरको सम्मान दिएर शासन गर्छ,

४ त्यस्ता व्यक्ति हुनेछ सूर्योदय जस्तै; बादल नभएको बिहान जस्तै; पानी परेपछिको घाम जस्तै-जुन पानीले धरतीमा कलिला घाँस उमार्छ।”

५ परमेश्वरले मेरा परिवारलाई शक्तिशाली र सुरक्षित बनाउनुभयो। उहाँले मसँग सधैंको निम्ति करार गर्नुभयो। परमेश्वरले त्यो करार अनुमोदन गर्नु भयो र राम्रो बनाउनु भयो। अनि उहाँले मलाई विजय दिनुहुन्छ। म जे इच्छा गर्छु उहाँले त्यही पुऱ्याइदिनु हुन्छ।

६ तर दुष्ट मानिसहरू काँढा जस्तै हुन् मानिसले काँढा समात्दैन बरू कतै फ्याँक्छन्।

७ यदि कसैले त्यसलाई छोयो भने त्यसले भालाले जस्तै घोच्छ त्यो भाला काठको होस् कि फलामको साँच्चै, ती मानिसहरू काँढा जस्तै हुन्। तिनीहरूलाई आगोमा फ्याँकिन्छ र जलेर खारानी बन्छन्।

तीन वीरहरू

८ तहकमोनि योशैब्वशशेबेतका अधिकारमा भएका सिपाहीका नामहरू यसप्रकार छन। दाऊदका योशैब्वशशेबेत तीनजना वीरहरूका कप्तान थिए। योशैब्वशशेबेतले एकैचोटिमा ८०० मानिसहरूलाई मारे।

९ दोस्रो अहोहीबाट दोदोका छोरा एलाजार थिए। तीनजना वीरहरू मध्ये एलाजार एकजना थिए तिनी दाऊदसित थिए जब तिनीहरूले पलशतीहरूलाई मुकाबिला गरेका थिए जो युद्धका निम्ति जम्मा भए तर इस्राएली

सैनिकहरू पछि हटे। १० एलाजारले आफू नथाकुञ्जेल पलिशतीहरूसँग सामना गरे। तिनले हातमा तरवार मुठ्याएर लड्छे रहे। परमप्रभुले त्यस दिन इस्त्राएलीहरूलाई ठूलो विजय गराइदिनु भयो। एलाजार एकलैले विजय प्राप्त गरेपछि मानिसहरू आएका थिए, र आउनुको एक मात्र कारणचाहिँ एलाजारले मारेका शत्रुपक्षका सेनाहरूबाट मालसमान लुट्नु मात्र थियो।

११ अर्का थिए हरार निवासी आग्रीका छोरा शम्मा। पलिस्तीहरू एकबद्ध भएर लड्न आएका थिए। दालको खेतमा युद्ध लडे पलिशतीहरूले। पलिशतीहरूले मानिसहरूलाई भगाए। १२ तर शम्मा खेतको मध्यभागमा उभिएर सामना गरे। तिनले पलिशतीहरूलाई हराए। त्यस दिन पनि परमप्रभुले इस्त्राएलीहरूलाई ठूलो विजय गराउनुभयो।

१३ एकपल्ट, दाऊद अदूलामको ओढारमा थिए अनि पलिशती सैनिकहरू चाहिँ तल रपाईम बेंसीमा थिए। दाऊदका तीस वीर सैनिकहरूमध्ये तीन जनाचाहिँ घस्त्रिँदै दाऊद भएको गुफामा आए।

१४ अर्को एकचोटि, दाऊद किल्लामा थिए अनि एकसमूह पलिशती सैनिकचाहिँ बेतलेहेममा थिए। १५ दाऊदले उसको शहरको पानी पिउनलाई एकदमै इच्छा गरे। दाऊदले भने, “म आशा गर्छु कसैले मलाई बेतलेहेम शहरछेऊको इनारबाट खाने पानी ल्याइदिओस् भने इच्छा गर्छु।”

१६ तर ती तीन वीरहरू पलिशती फौजको सामना गर्दै अघि बढे र बेतलेहेम शहरको फाटक छेउमा भएको इनारबाट पानी ल्याएर दाऊदलाई दिए। तर दाऊदले उक्त पानी खान मानेनन्। तिनले परमप्रभुलाई चढाएको पानी जस्तै भुइँमा घोप्टाए। १७ दाऊदले भने, “परमप्रभु, म यो पानी खान सकिदैन। यदि यो पानी खाँ भने, जसले प्राणको वास्ता नगरी पानी ल्याए, उनीहरूको रगत खाएको बराबर हुन्छ।” यही कारणले दाऊदले उक्त पानी खान चाहेनन्। यस्तै धेरै बहादुरीपूर्ण कामहरू गरेका थिए ती तीनजना वीरहरूले।

अरू बहादुर सैनिकहरू

१८ सरूयाहाका छोरा, योआबका भाइ अबीशै थिए अबीशै तीसजना वीरहरूका अगुवा थिए। अबीशैले आफ्नो भाला प्रयोग गरेर ३०० शत्रुहरूलाई मारे। १९ ती ३० जना वीरहरू मध्ये अबीशै सब भन्दा प्रसिद्ध भए। तिनीहरूका नेता भए यद्यपि तिनीहरू तिनमा बराबरी ख्याति हुन सकेन।

२० यहोयादाका छोरा बनायाह पनि एकजना शक्तिशाली मानिस थिए। उनी कब्सेलवासी थिए। बनायाहले धेरै ठूला ठूला बहादुरी कार्य गरेका थिए। बनायाहले मोआबको अरियलका दुइजना छोरालाई मारेका थिए। बनायाहले एउटा सिंह मारेका थिए। हिउ परेको

समयमा सिंह एउटा जमिन भित्रको खाइलमा थियो। २१ बनायाहले एउटा ठूलो शरीर गरेको मिश्री सेनालाई मारे। मिश्रीको हातमा भाला थियो। तर बनायाहको हातमा एउटा लौरो थियो। बनायाहले त्यस मिश्रीको हातबाट भाला खोसे अनि त्यही भालाले त्यो मिश्रीलाई मारे। २२ यहोयादाका छोरा बनायाहले यस्ता धेरै बहादुरीपूर्ण कार्य गरे। बनायाह पनि ती तीनजना वीरहरू जस्तै थिए। २३ बनायाह त अझ ती तीसजना वीरहरूभन्दा ज्यादा प्रसिद्ध थिए। तर पनि उनी ती तीनजना वीरहरूका सदस्य बनेनन्। बनायाहलाई दाऊदले आफ्ना अंगरक्षक कप्तान बनाए।

तीसजना वीरहरू

२४ योआबका भाइ असाहेल ती तीस जना वीरहरूमध्ये एक थिए। ती तीस जना वीरहरूको समूहमा अन्य वीरहरू यसप्रकारका थिए: बेतलेहेमका दोदोका छोरा एल्हानान्, २५ हेरोदाका शम्मा, हेरोदाका एलीका, २६ बेत-पेलेतका हेलेस, तकोइका इक्केशका छोरा ईरा, २७ अनातीतका छोरा अबीएजेर, हुशातका मबून्ने, २८ अदोही सल्मोन, नतोपाका महरै, २९ नतोपाका बानाका छोरा हेलेब, गिबाका बिन्यामीन परिवार समूहको रीबैका छोरा इत्तै, ३० पिरातोनका बनायाह, गाशका खोल्वाहरूका हिददै, ३१ बेत-अराबाका अबी-अल्बोन, बहुरीमका अजमावेत, ३२ शाल्वोनका एल्याहबा, गिजोनी याशेनहरारी, शम्माका छोराहरू जोनाथन, ३३ हरारी शम्मका छोरा; हरारी शरारका छोरा अहीआम; ३४ मकातीका आहसबैका छोरा एलीपेलेत, गिलोनी अहीतोपेलका छोरा एलीआम, ३५ कर्मेलका हेस्त्रो, अबी पारै, ३६ सोबाका नातानका छोरा यिगाल, गादी बानी, ३७ अम्मानी सेलेक, बेरोतका नहरै (नहरैले सरूयाहाका छोरा योआबको हतियार बोक्ने थिए); ३८ येतरी ईरा; येतरी गारेब; ३९ अनि हिती उरियाह। जम्मा मिलाउँदा ३७ जना थिए।

दाऊदले आफ्ना सेनाको संख्या गन्ती गर्न चाहे

२४ परमप्रभु फेरि एकपल्ट इस्त्राएलसित रिसाउनु भयो। परमप्रभुले दाऊदलाई इस्त्राएलीहरूको विरोधी बनाइदिनु भयो। दाऊदले भने, “इस्त्राएल र यहूदाका मानिसहरू कति छन् गन्ती गर।”

२५ राजा दाऊदले सेनाका कप्तान योआबलाई भने, “इस्त्राएलको दानदेखि बेशेबासम्मका सबै वंश परिवार समूहका बीचमा गएर मानिसहरू कति छन् गन्ती गर। त्यसपछि कति मानिस छन् भनेर मलाई थाहा हुनेछ।”

२६ तर योआबले राजालाई भने, “परमप्रभु परमेश्वरले तपाईंलाई १०० गुणा ज्यादा मानिस दिए र आशीर्वाद दिऊन्। अनि तपाईंका आफ्नै आँखाले ती सबै घटेको देख्न पावोस्। तर तपाईं किन यसो गर्न चाहानु हुन्छ?”

४राजा दाऊदले योआब र सेनाका कप्तानहरूलाई कडाईका साथ जनगणना गर्ने आदेश दिए। यसैले योआब र सेनाका कप्तानहरू इस्त्राएलमा जनगणना गर्न राजाबाट विदा लिएर गए। ५तिनीहरूले यर्दन नदी पार गरे। तिनीहरूले अरोएरमा डेरा हाले। तिनीहरूको डेरा शहरको दाहिने भागतिर थियो। (शहर गाद बेंसी बीचमा अवस्थित छ र याजेरतिर लाग्ने बाटोकै छेउमा पर्छ।)

६तब तिनीहरू गिलाद र ताहतीम होदशीतिर गए। फेरि तिनीहरू उत्तरतिरको दान, यान अनि सीदोनतिर लागे। ७सोरको किल्ला पनि पुगे। हिच्वी र कनानीहरूका सबै शहरहरू भ्याए। त्यसपछि दक्षिणतिर बेशेबा यहूदाको दक्षिणी क्षेत्रसम्म गए। ८यसरी देशको सबै क्षेत्र भ्याउन तिनीहरूलाई नौ महीना २० दिन लाग्यो। नौ महीना २० दिन बिताए पछि तिनीहरू यरूशलेम फर्किए।

९योआबले राजालाई मानिसहरूको सूची बुझाए। इस्त्राएलमा जम्मा ८,००,००० मानिसहरूले तरवार चलाउन सक्ने रहेछन्। त्यसरी नै यहूदामा पनि ५,००,००० मानिस रहेछन्।

परमप्रभुले दाऊदलाई सजाय दिनुहुन्छ

१०जनगणना गरिसकेपछि दाऊदलाई लाज भयो। दाऊदले परमप्रभुलाई भने, “मैले नगर्ने काम गरेर ठूलो पाप गरें! परमप्रभु, म बिन्ती गर्छु मेरो पाप कार्यलाई क्षमा गरिदिनुहोस्। मैले ठूलो मूर्खता गरें।”

११जब भोलिपल्ट बिहान दाऊद उठे, त्यस बेलासम्म दाऊदको गाद अगमवक्ता कहाँ परमप्रभुको वचन आइसकेको थियो। १२परमप्रभुले गादलाई भन्नु भयो, “दाऊदलाई गएर भन, ‘परमप्रभु के भन्नुहुन्छ भने: म तीनवटा विकल्प दिन्छु। त्यसमध्ये कुनै एउटालाई छान्नु जो म गर्नेछु।”

१३गाद गएर दाऊदलाई भने, “कुनै तीनवटा मध्ये एउटा छान्नु:

१-तपाईं र तपाईंको देशमा सात वर्ष सम्म अनिकाल लाग्नेछ।

२-तपाईंका शत्रुहरूले तपाईंलाई तीन महीनासम्म खेद्दने छन्।

३-देशमा तीन दिनसम्म महामारी फैलिनेछ।

विचार गरेर कुनै एउटा छान्नुहोस्। जसमा म परमप्रभुलाई तपाईंको इच्छा जनाउन सकूँ। यसैको निम्ति परमप्रभुले मलाई तपाईंकाहाँ पठाउनु भएको हो।”

१४दाऊदले गादलाई भने, “म साँच्चै नै अप्ठेरोमा परें। तर परमप्रभु साह्रै दयालु हुनुहुन्छ। यसैले हामीलाई परमप्रभुले जे दण्ड दिए पनि हुन्छ। तर मानिसहरूले चाहिँ दण्डित नतुल्याओस्।”

१५यसैले परमप्रभुले इस्त्राएलमा महामारी फैलाइदिनु भयो। महामारी फैलिन बिहानदेखि शुरू भएर तोकेको समय नभइञ्जेल थामिएन। दानदेखि बेशेबासम्म ७०,००० मानिसहरू मेर। १६स्वर्गदूतले यरूशलेम नष्ट पार्नलाई आफ्ना हात उठाए तर परमप्रभुले यो नराप्रो कुरा भएकोमा दुःखित हुनु हुन्थ्यो। यसकारण परमप्रभुले स्वर्गदूतलाई मानिसहरू नष्ट गरेको देखी भन्नु भयो, “अब भयो। अब अब ध्वंश नहोस्, हात थाम।” परमप्रभुको दूत यबूसी अरौनाका खलाको छेउमा थिए।

दाऊदले अरौनाका खला किन्छ

१७दाऊदले स्वर्गदूतले मानिसहरूलाई मारेको देख्यो। दाऊदले परमप्रभुलाई भने, “मैले पाप गरें! मैले अपराध गरें। अनि यी मानिसहरूले मेरो आज्ञा पालन गरे, तिनीहरूले मलाई भेडाले भैं पच्छ्याए। तिनीहरूको कुनै अपराध छैन। दया गरी मेरा पिताका सन्तानहरूलाई र मलाई दण्ड दिनुहोस्।”

१८त्यस दिन गाद दाऊदकहाँ गए। गादले भने, “यबूसी अरौनाको खलामा परमप्रभुका निम्ति एउटा वेदी बनाउनुहोस्।”

१९दाऊदले गादको सुभाब माने। परमप्रभुले के चाहनु हुन्थ्यो दाऊदले त्यही गरे। दाऊद अरौनालाई भेट्न गए। २०अरौनाले दाऊद र तिनका अधिकारीहरू आउँदै गरेको देखे। अरौनाले शिर झुकाएर प्रणाम गरे। २१अरौनाले भने, “मेरा मालिक राजा मेरोमा किन पाल्नुभयो?”

दाऊदले जवाफ दिए, “म तिम्रो खला किन्न भनेर आएको हुँ। म त्यहाँ परमप्रभुको निम्ति वेदी बनाउँछु। तब यो महामारी बन्द हुन्छ।”

२२अरौनाले दाऊदलाई भने, “मेरो मालिक राजा बलिदान चढाउनको निम्ति तपाईंले जे लगे पनि हुन्छ। होमबलिको निम्ति मसँग गोरूहरू छन्, दाउराका निम्ति दाईं गर्ने काठ र जुवा छन् लानुहोस्। २३राजा, मसँग भएका सबै लग्नुहोस्।” परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वर तपाईंसँग खुशी रहन्।”

२४तर राजाले अरौनालाई भने, “होइन! म तिमीलाई साँचो भन्छु, म त्यस भूमिको पैसा दिन्छु। परमप्रभु परमेश्वरलाई बिनामूल्यको म केही पनि होमबलि चढाउँदैन।”

यसैले दाऊदले खला र गोरूहरूको मूल्य चाँदीको ५० शेकेल बुझाए। २५त्यसपछि दाऊदले परमप्रभुको निम्ति एउटा वेदी त्यहाँ बनाए। दाऊदले होमबलि र मेलबलिहरू चढाए।

परमप्रभुले उनले देशको निम्ति गरेको प्रार्थना स्वीकार गर्नुभयो। परमप्रभुले महामारीको प्रकोपबाट इस्त्राएललाई बचाउनु भयो।

शमूएलको पहिलो पुस्तक

एल्काना र तिनका परिवारहरूले शीलोमा आराधना

१ त्यहाँ एल्काना नाउँ भएका एकजना मानिस थिए। तिनी एप्रेमको पहाडी प्रदेश रामा शहरमा बस्थे। तिनी सूपी परिवारका थिए। तिनका पिताको नाउँ यरोहाम, बाजेको नाउँ एलीहू र बराजुको नाउँ तोहू थियो। तोहू चाहिँ सूपका छोरा थिए। सूप एप्रेम परिवार समूहबाटका थिए।

एल्कानाका दुइवटी पत्नी थिए। एउटीको नाउँ हन्ना र अर्कीको नाउँ पनिन्ना थियो। पनिन्नाका नानीहरू थिए, तर हन्नाका नानीहरू थिएनन।

३ परमप्रभु सर्वशक्तिमानको अधि आराधना गर्न र बलि चढाउन प्रत्येक वर्ष एल्काना रामाबाट शीलोमा जाने गर्थे। शीलोमा परमप्रभुका पूजाहारीको रूपमा होप्नी र पीनहासले सेवा गर्थे। यी दुइ एलीका छोरा थिए। ४ जब एल्काना बलि चढाउने गर्थे, उसले उनकी पत्नी पनिन्नाह र उनका छोरा-छोरीलाई भाग दिने गर्थे। ५ उनले हन्नालाई जहिले पनि बराबरी भाग भोजन दिन्थे उनले हन्नालाई बढी माया गर्थे किनभने परमेश्वरले उनको कोख बन्द गरिदिनु भएको थियो।

हन्नालाई पनिन्नाले सताउँथी

६ परमप्रभुले हन्नालाई बाँझी पार्नु भएको कारण पनिन्नाले तिनलाई रिस उठाउने गर्थी। ७ शीलोमा प्रत्येक वर्ष जब त्यो परिवार परमप्रभुलाई आराधना गर्न र बलिदान चढाउन जान्थे तब पनिन्नाहले हन्नालाई दुःख दिने गर्थिन्। र खसालेर कुरा गर्ने र तिनलाई रूवाएर खाना नखानेसम्म बनाउदथिइन्। ८ यो सब देखेर एल्काना उनका पतिले भन्थे, “हन्ना तिमी किन रून्छौ? किन केही खाँदिनौ? तिमी किन यति दुःखी छौ? म तिम्रो लोग्ने हुँ र म तिम्रै हुँ। तिमिले सोच्नु पर्छ कि म दशजना छोराहरू भन्दा बढ्ता नै छु।”

हन्नाले प्रार्थना गर्छिन्

९ त्यसपछि हन्ना चुपचाप उठिन् र परमप्रभुको सामु प्रार्थना गर्न गइन्। त्यस समय पूजाहारी एली परमप्रभुको पवित्र आराधनालयको दैलोकै छेउमा एउटा कुसीमा बसिरहेका थिए। १० हन्ना साह्रै नै दुःखी थिइन्। यसर्थ जब तिनले प्रार्थना गर्न शुरु गरिन तिनी साह्रै रोइन्। ११ तिनले परमेश्वरलाई भाकल गर्दै भनिन्, “हे सर्वशक्तिमान परमप्रभु म अफसोसमा छु। तपाईंले

मलाई दया गर्नुहोस्। ममाथि कृपाछु हुनुहोस् म तपाईंकी दासी हुँ। यदि तपाईंले मलाई एउटा छोरा दिनुभयो भने त्यो बाचुञ्जेलसम्म म त्यसलाई तपाईंकै सेवामा अर्पण गर्नेछु। त्यस बालकले कहिले पनि दाखरस पिउने छैन र त्यसको कपाल पनि काटीने छैन।”*

१२ हन्नाले धेरै बेरसम्म परमप्रभुलाई प्रार्थना गरिरहिन्। प्रार्थना गर्दा एलीले हन्नाका ओठ आवाज बिनै चल्नहेका देखे। १३ हन्नाले ओठ चलाए पनि आवाज ननिकालिकन सौँच्चै उनको हृदयमा प्रार्थना गरिरहेकी थिइन्। १४ हन्नाले ज्यादै मद्यपान गरेकी ठानेर एलीले भने, “तिमीले ज्यादै पिएकी छौ। यो दाखरस छोड्ने समय हो।”

१५ हन्नाले उत्तर दिएन, “महाशय, मैले कुनै प्रकारको मद्यपान गरेकी छैन। म साह्रै दुःखमा परेकी छु। म त परमप्रभुसँग मेरो दुःखहरू पो बित्ति गर्दैथिएँ। १६ तपाईंले मलाई नराप्नी स्त्री ठान्नु हुँदैन। म साह्रै ठूलो कष्टमा परेकी छु र साह्रै दुःखी भएकी छु। मैले धेरै बेरसम्म परमेश्वरलाई प्रार्थना चढाएकी हुँ।”

१७ एलीले भने, “यदि त्यसो हो भने शान्तिसित जाऊ। इस्त्राएलका परमेश्वरले तिम्रो प्रार्थना अवश्य सुन्नु हुनेछ, अनि तिम्रो विन्ती पूरा गर्नु हुनेछ।”

१८ हन्नाले भनिन्, “म आशा गर्छु तपाईं पनि मसँग खुशी हुनुहुन्छ।” तब हन्ना गइन् र केही खाने कुरा खाइन्। तिनी फेरि दुःखी भइन्।

१९ भोलिपल्ट बिहानै एल्कानाका परिवारका सदस्यहरू उठे अनि परमप्रभुको आराधना गरे र आफ्नो घर रामामा फर्के।

शमूएलको जन्म

एल्कानाले आफ्नी पत्नी हन्नासित सहवास गरे। परमप्रभुले पछि हन्नालाई सम्भन्नु भयो। २० तिनी गर्भवती भइन्। समय पुगेपछि हन्नाले एउटा छोरो जन्माइन्। तिनले छोराको नाउँ शमूएल* राखिन्। तिनले भनिन्, “यसको नाउँ शमूएल हो किनभने यसलाई मैले परमप्रभुसित मागेकी हुँ।”

२१ त्यस वर्ष एल्कानाले परमेश्वरसित राखेको भाकल

कहिले ... छैन यो शपथ एउटा नाजारीले परमेश्वरको सेवा गर्दा पच्छाउने हो। तिनीहरूले तिनीहरूको केश काट्दैनन् अनि तिनीहरू दाख खादैनन् अथवा मद्य पिउदैनन्।

पूरा गर्न र बलि चढाउन (शीलोमा) गए। उनका परिवारका अरू सदस्यहरू पनि गए। २२तर हन्ना गइन्। तिनले एल्कानालाई भनिन्, “बालकले जब दूध खान छोड्छ र ठोस आहार खान थाल्छ, म यसलाई लिएर शीलोमा जानेछु। तब म बालकलाई परमप्रभुमा अर्पण गर्नेछु। बालक सधैँलाई शीलोमा नै रहनेछ।”

२३हन्नाका लोग्ने एल्कानाले भने, “तिमीलाई जे राम्रो लाग्छ त्यही गर बालकले ठोस भोजन गर्नसक्ने नभइञ्जेल तिमी घरैमा बस। परमप्रभुले तिम्रो वचन* पूरा गरिदिउन्।” यसर्थ तिनी छोराले आमाको दूध नछाडेसम्म घरैमा बसिन्।

हन्नाले शमूएललाई शीलोमा एली भाएको ठाउँमा लैजास्छिन्

२४जब नानी ठूलो भयो अनि ठोस भोजन खान थाल्यो हन्नाले नानीलाई परमप्रभुको मन्दिर शीलोमा लगिन। हन्नाले आफूसँग एउटा तीन वर्षको साँढे, चार पाथी पीठो र एक मसक दाखरस पनि लिएर गइन्।

२५तिनीहरूले परमप्रभुको आराधना गरे। त्यसपछि साँढेलाई बलि चढाए पश्चात तिनीहरूले नानी पूजाहारी एलीलाई दिए। २६हन्नाले बालकलाई एलीको अधिलिस्त्र लिएर गइन् र भनिन्, “महाशय, मलाई क्षमा गर्नु होला। म त्यही स्त्री हुँ, जो परमप्रभुलाई प्रार्थना गर्दागर्दै तपाईंका सामु उभिएकी थिएँ। मैले साचो भनिरहेको छु। २७मैले बालकको निम्ति प्रार्थना गरेकी थिएँ अनि परमप्रभुले मलाई बालक दिनुभएर आभारी तुल्याउनु भयो। २८अब यस बालकलाई परमप्रभुमा अर्पण गर्दैछु। सारा जीवन नै परमप्रभुको भएर यो यही रहनेछ।”

तब हन्नाले बालकलाई त्यही छोडीदिइन् अनि परमप्रभुको आराधना गरिन्।

हन्नाले धन्यवाद दिस्छिन्

२ हन्नाले प्रार्थना गरिन्: “परमप्रभुमा, म खुशी छु! परमप्रभुमा म विजयको अनुभव गर्छु। तपाईंको मुक्तिमा म खुशी छु अनि मेरो शत्रुहरू माथि धाक जमाउँछु।

२परमप्रभु जस्तो पवित्र कोही छैन। तपाईं बाहेक कोही परमेश्वर छैन। हाम्रो परमेश्वर बाहेक यहाँ अरू कुनै आश्रय छैन।

शमूएल यस शब्दको अर्थ हुन्छ परमेश्वर। तर एउटा पूर्ण हटाइएमा हिब्रुमा अर्थ निस्कन्छ ‘मागनु’ कि त ‘शाजल’ नाउँ बन्छ। शमूएलमा कतै कतै शाजल, शमूएल र मागनुको श्लेष रूप बनेको पाउँछौं।

परमप्रभुले ... वचन एल्कानाले जतिसक्दो एलीको आशीर्वाद हन्नाको निम्ति हो भनि देखाए। (पद-१७)

३अब अहंकार हुदैन! अहंकारपूर्ण वचनहरू अब छैन कारण परमप्रभु परमेश्वर सर्कज्ञानी हुनुहुन्छ। परमेश्वरले मानिसका कार्यहरू तौलनु हुन्छ।

४शूरवीर र योद्धाहरूका धनु भाँचिएका छन् अनि दुर्बलहरू बलिया भएका छन्।

५विगतमा धेरै भोजन प्राप्त गर्नेहरू अब काम नगरी भोजन नपाउने भएका छन्। तर विगतमा जो भोकभोकै थिए, तिनीहरू अहिले भोजन खाएर मोटाएका छन्। आमा बन्ने सौभाग्य नपाएकी स्त्रीहरू अहिले सातवटाकी आमा बन्न सफल छन्! तर जुन स्त्रीका धेरै सन्तानहरू थिए, तिनीहरू सबै गएकाले ती स्त्री दुःखी छन्।

६परमप्रभुले कुनै मानिसहरूलाई मृत्युमा पार्नुहुन्छ, अनि परमप्रभुले नै कुनैलाई जीवन दिनुहुन्छ उहाँले कोही मानिसलाई तल पातालमा पठाउनुहुन्छ अनि अरू कोहीलाई जीउनको निम्ति उठाउनुहुन्छ र जीवन दिनुहुन्छ।

७परमप्रभुले मानिसहरूलाई गरीब तुल्याउनु हुन्छ, अनि उहाँले नै धनी बनाउनुहुन्छ, परमप्रभुले मानिसहरूलाई तल पार्नु हुन्छ र फेरि उच्च आसनमा बसाउनुहुन्छ।

८परमप्रभुले कंगालहरूलाई धूलोबाट उठाउनुहुन्छ, अनि दुःख हटाई दिनुहुन्छ। परमप्रभुले कंगालीहरूलाई राजा संग-संगै बसाउनुहुन्छ। परमप्रभुले कंगालीहरूलाई सम्मानको सिंहासनमा राख्नुहुन्छ। परमप्रभु उनी हुन जसले संसारको जग बसाल्नु भयो अनि त्यसमाथि संसार बनाउनु भयो।

९परमप्रभुले आफ्ना पवित्र मानिसहरूको रक्षा गर्नुहुन्छ, ठेस लागेर लड्नबाट उनीहरूलाई बँचाउनु हुन्छ, तर पापीहरू अन्धकारमा नष्ट भएर डुबे छन्। तिनीहरूका शक्ति विजय प्राप्त गर्न सहायक सिद्ध हुनेछैन।

१०परमप्रभुले आफ्ना शत्रुहरूलाई नष्ट पार्नुहुन्छ। सर्वोच्च परमेश्वर स्वर्गबाट उहाँको दुश्मनहरूका विरुद्ध गर्जनुहुन्छ। उहाँले सारा पृथ्वीको न्याय गर्नुहुन्छ, परमप्रभुले आफ्ना राजालाई बलियो पार्नुहुन्छ। उहाँले चुनेका राजालाई बलियो पार्नुहुन्छ।”

११एल्काना र तिनका परिवारका सदस्यहरू सबै रामामा आफ्नो घर फर्के, तर त्यो बालकचाहि शीलोमा नै परमप्रभुको सेवा गर्न पूजाहारीको देखरेखमा रह्यो।

एलीका दुष्ट छोराहरू

१२एलीका छोराहरू दुष्ट थिए। परमप्रभु प्रति तिनीहरूको कुनै वास्ता थिएन। १३यसरी तिनीहरूले मानिसहरूलाई दुर्व्यवहार गर्थे। पूजाहारीहरूको कर्तव्य यो थियो: जब कोही मानिस बलिदान चढाउथ्यो तब पूजाहारीले एउटा भाँडाको उम्लीएको पानीमा मासु पकाउनु पर्थ्यो। तब पूजाहारीको सेवकले त्रिशूल लिनु पर्थ्यो। १४पूजाहारीको सेवकले हातमा तिखो त्रिशूल लिएर भाडाको मासुलाई काँटाले घोच्नु पर्थ्यो। सेकहरूले काँटाले घोचे जतिमात्र मासु पूजाहारीको भाग हुन्थ्यो।

पूजाहारीले उनै इस्त्राएलीहरूका निम्ति यसो गर्नुपर्थ्यो जो शीलोमा बलिवान चढाउन आउँथे।

१५तर एलीका छोराहरूले यसो गरेनन्। बोसोलाई वेदीमा जलाउनु अघि नै पूजाहारीका सेवक आएर बलिवानको पवित्र भेटि यसरी भनेर सोध्ने गर्थ्यो, “पूजाहारीको लागि पकाउनलाई केहि मासु देऊ, पूजाहारीले पकाएको मासु ग्रहण गर्दैनन् खाली काँचो मासु मात्र।”

१६बलि चढाउने मानिसले भन्थ्यो, “पहिले बोसोलाई जलाउँ त्यसपछि तिमीलाई चाहिए जति लैजाऊ।” यदि यस्तो परिस्थितिमा भने पूजाहारीको सेवकले भन्थ्यो, “होइन, त्यो मलाई अहिले नै मासु दिइहाल, यदि दिँदैनौ भने म खोसेर लैजान्छु।”

१७यस्तो प्रकारले ती दुइ पूजाहारी होप्नी र पीनहासले परमप्रभु प्रति चढाइएको बलिवानहरूमा श्रद्धा देखाएनन्। तिनीहरूले परमप्रभुको विरुद्धमा महा पाप गरे।

१८तर शमूएलले एउटा सहयोगीको रूपमा परमप्रभुको सेवा गर्थ्यो। शमूएलले एउटा विशेष प्रकारको मलमलको पोशाक लगाउथ्यो जसलाई एपोद भनिन्छ। १९प्रत्येक वर्ष शमूएलकी आमाले उसलाई एउटा सानो भोटो बनाइदिन्थिन्। प्रत्येक वर्ष लोग्नेसित जब बलि चढाउन शीलो जान्थिन् त्यो भोटो शमूएलाई पुऱ्याइदिन्थिन्।

२०एलीले एल्काना र तिनकी पत्नीलाई आशीर्वाद दिन्थे। एलीले भने, “परमप्रभुले यो बालक जसलाई तिमीले परमप्रभुको सेवाको लागि माग्यौ यसको ठाउँमा अरु धेरै नानीहरू परमप्रभु तिनीहरूका साथ अशिष दिउन्।”

एल्काना र हन्ना घर फर्किए अनि २१परमप्रभुको निगाह हन्ना माथि थियो। तिनले तीन छोरा र दुइ छोरी जन्माइन्। शमूएल भने परमप्रभुको सामुने बढ्न थाल्यो।

एलीले दुष्ट छोराहरूलाई तह लगाउन सकेनन्

२२एली साह्रै वृद्ध भएका थिए। उसले आफ्ना छोराहरू बार-बार शीलोमा इस्त्राएलीहरूसित गरेका व्यवहार सुने। भेट हुने पालको ढोकामा सेवा गर्ने स्त्रीहरूसँग तिनीहरूले सहवास गरेको कुरा पनि एलीले सुने।

२३एलीले आफ्ना छोराहरूलाई भने, “तिमीहरूले गरेका दुष्ट कार्य मानिसहरूले मलाई सुनाउँछन्। त्यस्ता दुष्ट कार्य किन गर्छौ? २४छोरा हो, त्यस्तो खराब कार्य नगर। परमप्रभुका मानिसहरूले तिमीहरूका बारेमा नराप्नो कुरा गर्दछन्। २५मानिसले मानिसको विरुद्धमा दुष्ट कार्य गरेकोमा परमेश्वरले त्यसको न्याय गर्नु हुनेछ। तर कसैले परमप्रभुको विरुद्धमा पाप गर्छ भने, कसले उसलाई परमेश्वरसित सहायता गर्नेछ?” तर एलीका दुष्ट छोराहरूले पिताका कुरा सुन्न अस्वीकार गरे।

तर परमेश्वरले पहिले नै निर्णय लिइसक्नु भएको थियो कि तिनीहरू मर्ने थिए।

२६बालक शमूएल भने दिन दिनै ठूलो हुँदै गयो। उसले परमेश्वर र मानिसहरूलाई प्रसन्न पार्थ्यो।

एलीको परिवारमा इस्त्राएल अगमवाणी

२७परमेश्वरका एकजना दास आएर एलीलाई भने, “परमप्रभु भन्नुहुन्छ, ‘म तेरो पिता-पुर्खाहरू मिश्रमा फिरऊनको दासत्वमा रहेको समयमा म तेरो पिताको परिवारमा प्रकट भएँ। २८इस्त्राएल भरिका कुलहरू मध्ये तेरो पिताको कुललाई मेरो पूजाहारीको रूपमा चुनेको थिएँ। मैले तिनीहरूलाई मेरो वेदीमाथि धूप बाल्न र मेरो उपस्थितिमा एपोद लाउन छानेको थिएँ। इस्त्राएलीहरूले चढाएका बलिको भाग उनीहरूसित मैले बाँडे। २९तर तैले ती बलि र भेटीहरूमा मेरो आदेश अनुसार आदर गरिन्स्। मलाई भन्दा ज्यादा तैले तेरो छोराहरूलाई सम्मान दिइस्। इस्त्राएलका मेरा मानिसहरूले मलाई चढाएको पवित्र बलिको भोजन खाएर तँ मोटाएकोछस्।’ ३०“परमप्रभु इस्त्राएलका परमेश्वरले प्रतिज्ञा गर्नुभयो तँ अनि तेरा पिताको सन्तानले सदा-सर्वदा मेरो सेवा गर्नेछन्। तर परमप्रभु अब उता यसो भन्नुहुन्छ, ‘यस्तो कहिले हुँदैन! मलाई जसले सम्मान गर्छन् म तिनीहरूको सम्मान गर्छु। तर जसले मेरो अनादर गर्छ ऊ अपमानित हुनेछ। ३१समय आउँदैछ जब म तेरो सन्तानलाई नष्ट गर्नेछु। तेरो परिवारमा कसैले पनि बुढो भइञ्जेलसम्म जीउने छैन। ३२इस्त्राएलको निम्ति असल दिन आउने छ, तर तैले घरमा खराब दिन देख्नेछस्। तेरो परिवारमा कोही पनि बुढो हुञ्जेल बाँच्ने छैन। ३३तर तेरा सन्तानको एकजना व्यक्ति मेरो वेदीको पूजाहारीको रूपमा रहनेछ। उसको आँखाको शक्ति रहुञ्जेल र शारीरिक शक्ति कम्ती नहुञ्जेल सम्म ऊ रहनेछ। तेरा सन्तान तरवारले काटिएको उसले देख्नेछ। ३४म तँलाई यो चिन्ह दिनेछु जसले गर्दा तैले यो साँचो हो भनी जान्नेछस्। तेरा दुवै छोरा होप्नी र पीनहास एकै दिनमा मर्नेछन्। ३५म एउटा विश्वासयोग्य पूजाहारी नियुक्त गर्नेछु, जसलाई मैले आदेश गरे अनुसार काम गर्नेछ। म त्यस पूजाहारीको परिवारलाई शक्तिशाली बनाउनेछु। उसले जीवनभरी मैले चुनेको राजाको सामु सेवा गर्नेछ। ३६त्यसपछि तेरो परिवारमा कोही बाँचे भने तिनीहरूले पूजाहारीको अघि आएर भुक्नेछन् र भन्नेछन्, ‘दया गरी मलाई पूजाहारीको रूपमा नियुक्त गर्नुहोस् ताकि म सँग केही खाने चीज होस्।’”

परमेश्वरले शमूएललाई बोलाउनु भयो

३ एलीको अधीनमा रहेर बालक शमूएलले परमप्रभुको सेवा गर्थे। त्यस बेला परमप्रभु मानिसहरूसँग सिधै धेरै जस्तो बोल्नुहुन्थेन। उहाँले धेरै मानिसहरूलाई दर्शनहरू दिनु भएन।

एली लगभग अन्धा जस्तै भइसकेका थिए। एक रात तिनी ओख्यानमा पल्टिरहेका थिए। ३शमूएल चाहि पवित्र सन्दूक भएको परमप्रभुको मन्दिरमा सुतिरहेका थिए। परमप्रभुको बत्ती जलिरहेकै थियो। ४परमप्रभुले शमूएललाई बोलाउनु भयो। “म यहाँ हाजीर छु” शमूएलले उत्तर दिए। ५शमूएलले सोचे एलीले उसलाई बोलाएको यसकारण शमूएल हतारीएर एलीकहाँ गए। शमूएलले आफ्नो उपस्थिति जाहेर गरेर भने, “तपाईंले मलाई बोलाउनुभयो, म यहाँ छु।”

तर एलीले भने, “मैले तिमीलाई बोलाएको होइन। आफ्नो ओख्यानमा गएर सुत।”

शमूएल आफ्नो ओख्यानमा गए। ६परमप्रभुले फेरि बोलाउनु भयो, “शमूएल!” शमूएल फेरि एलीको ओख्यानमा गए भने, “तपाईंले मलाई बोलाउनु भएको हो, म यहाँ छु।”

एलीले भने, “मैले बोलाएको छैन मेरो छोरा! जाऊ, गएर सुत।”

७अहिलेसम्म शमूएलले व्यक्तिगत रूपमा परमप्रभुलाई चिनेका थिएनन्। परमप्रभुले शमूएल सँग सिधै बातचित गर्नु भएको थिएन।

८परमप्रभुले शमूएललाई तेस्रो चोटि बोलाउनु भयो। शमूएल उठेर फेरि एलीको छेउ पुगे। शमूएलले भने, “म यहाँ छु, तपाईंले मलाई बोलाउनु भयो।”

त्यतिबेला भने एलीले बुझे कि परमप्रभुले शमूएललाई बोलाउँदै हुनुहुन्थ्यो। ९एलीले शमूएललाई भने, “ओख्यानमा जाऊ! यदि फेरि बेलाउँनु भयो भने भन्नु, ‘परमप्रभु भन्नुहोस्। म तपाईंको दास हुँ र तपाईंले भन्नु भएको सुन्दैछु।’”

यसकारण शमूएल ओख्यानमा गए। १०परमप्रभु त्यहाँ प्रकट हुनुभयो र पहिलेको जस्तै बोलाउनु भयो, “शमूएल, शमूएल!”

शमूएलले भने, “भन्नुहोस्! परमप्रभु म तपाईंको दास हुँ अनि सुन्दैछु।”

११परमप्रभुले शमूएललाई भन्नुभयो, “म इस्राएलमा केही अचम्मको काम गर्नेछु। जसले यस विषयमा सुन्छ तिनीहरू साह्रै अचम्भीत हुनेछन्। १२मैले एली र त्यसको परिवारको विरुद्धमा जे जे गर्छु भनेको थिएँ ती सब गर्नेछु। म शुरु देखि अन्त्यसम्म सबै गर्नेछु। १३मैले एलीलाई भनेकै छु कि म त्यसको परिवारलाई सधैंको लागि दण्ड दिनेछु। म त्यसो यसकारणले गर्दैछु भनि एलीलाई थाहा छ। त्यसका छोराहरूले परमेश्वरलाई निन्दा गरे अनि उहाँसित खराब आचरण गरे। तर उसले तिनीहरूलाई शिक्षा दिएन। १४यसैकारण मैले एलीको परिवारलाई श्राप दिएको छु कि बलिभेटी र अन्नबलिले तिनीहरूलाई पापबाट छुटकारा दिन सक्दैनन्।”

१५बिहानसम्म शमूएल आफ्नो ओख्यानमै पल्टिरहे उज्यालो हुन साथ भटपट उठेर परमप्रभुका मन्दिरका

ढोकाहरू खोले। दर्शनको विषयमा एलीलाई भन्न तिनी डराएका थिए।

१६तर एलीले नै शमूएललाई भने, “शमूएल, मेरो छोरा।”

शमूएलले जवाफ दिए, “भन्नुहोस्, म यहाँ छु।”

१७एलीले सोधे, “परमप्रभुले तिमीलाई के भन्नु भयो! मलाई लुकाउने काम छैन। यदि परमेश्वरको सन्देश सबैलाई नभनेर लुकायो भने परमेश्वरले दण्ड दिनुहुनेछ।” १८शमूएलले केही पनि नलुकाई सबै बताए। शमूएलले एलीबाट केही पनि लुकाएनन एलीले भने, “उहाँ परमप्रभु हुनुहुन्छ। उहाँलाई जे इच्छा लाग्छ त्यसै गर्नुहुन्छ।”

१९शमूएल अभ ठूलो हुँदै गए। परमप्रभु शमूएलसित हुनु हुन्थ्यो। परमप्रभुले शमूएलको कुनै सन्देशलाई पनि भूटो हुने मौका दिनुभएन। २०त्यसबेला सारा इस्राएलका, (दान देखि बेशेबा सम्मका) मानिसहरूले शमूएल परमप्रभुका साँचो अगमवक्ता भएको चाल पाए। २१शीलोमा परमप्रभु शमूएलकहाँ प्रकट हुनु भयो। उहाँ आफै शमूएलको अघि परमप्रभुको वचन जस्तै प्रकट हुनु भयो।

✕ इस्राएलभरी शमूएलको विषयमा समाचार फैलिन थाल्यो। तर एली भने साह्रै बुढो भइसकेका थिए। तर उनका छोराहरूले भने अभै पनि परमप्रभुका अघि दुष्ट कार्य गरिनै रहे।*

पलिशतीहरूले इस्राएलीहरूलाई हराए

त्यस समय, इस्राएलीहरू पलिशतीहरूका विरुद्धमा युद्ध गर्नको निम्ति तयार भए। इस्राएलीले एबेन-एजेरमा छाउनी हाले अनि पलिशतीहरूले अपेकमा छाउनी हाले। २पलिशतीहरू इस्राएलीहरू माथि हमला गर्न तयार भए।

पलिशतीहरूले इस्राएलीहरूलाई हराए। पलिशतीहरूले इस्राएलका ४,००० सैनिकहरू मारिदिए। ३बाँकी इस्राएली सैनिकहरू फर्केर छाउनीमा पुगे। इस्राएलका बूढा प्रधानले सोधे, “परमप्रभुले पलिशतीहरूद्वारा हामीलाई किन हराउन दिनुभयो? हामीले शीलोबाट परमप्रभुका करारको सन्दूक उठाएर ल्याऊ। यसो गरेपछि परमेश्वर हामीसँग युद्ध भूमिमा जानुहुनेछ र हामीलाई हाप्रो शत्रुबाट बचाउँनु हुनेछ।”

४त्यसकारण तिनीहरूले शीलोमा मानिसहरू पठाए। सर्वशक्तिमान परमप्रभुको करारको सन्दूक लिएर मानिसहरू आए। सन्दूक माथि करूब स्वर्गदूत विराजमान थिए अनि तिनीहरू त्यस्तो प्रकारले बसेका छन् जसमाथि परमप्रभुले आसन लिनुहुन्थ्यो। एलीका छोरा होप्नी र

तर एली ... गरिनै रहे यो यूनानी उल्छामा पाइएको तर हिब्रूमा होइन्।

पीनहास जो सन्दूकको रेखदेख गर्दथे तिनीहरू पनि उक्त सन्दूकसँगै आए।

५जब परमप्रभुको करारको सन्दूक छाउनी भित्र ल्याइयो, इस्त्राएलीहरूले ठूलो हल्ला गरे। त्यस हल्लाले भूमि नै हल्लियो। ६पलिशतीहरूले पनि इस्त्राएलीहरूका हल्ला सुने। तिनीहरूले सोधे, “हिब्रूहरूका छाउनीमा यति साहो हल्ला किन हुँदैछ?”

पछि पलिशतीहरूलाई थाहा भयो कि इस्त्राएलीहरूका छाउनीमा करारको सन्दूक आएको छ। ७पलिशतीहरू डराएर भने, “परमेश्वर नै तिनीहरूका छाउनीमा आए! अब हाम्रो के हुने हो। यस्तो पहिले कहिले भएको थिएन। ८हामी चिन्तित भयौं यस्तो बलियो देवताबाट अब हामीलाई कसले बचाउँछ? यी तिनै देवता हुन् जसले मिश्रीहरूलाई जंगलमा महामारी र भयंकर रोगहरू दिएका थिए। ९पलिशतीहरू हो सहासी बन! मर्द भैँ काम गर, नत्र ता विगतमा हिब्रूहरू हाम्रा दास थिए, भने अब लडेनौं भने तिमीहरू उनीहरूका दास हुनेछौं।”

१०पलिशतीहरूले वीरताका साथ लडे र इस्त्राएलीहरूलाई परास्त पारे। प्रत्येक इस्त्राएली सेना भागेर आफ्ना छाउनीमा लुक्न पुगे। इस्त्राएलको यो साहै नराप्नो पराजय थियो। जम्मा ३०,००० इस्त्राएली सैनिकहरू मारिएका थिए। ११पलिशतीहरूले परमेश्वरको पवित्र सन्दूक हात पारे र एलीका दुवै छोरा, होप्नी र पीनहासलाई मारे।

१२त्यस दिन बिन्यामिनी कूलका एकजना मानिस युद्ध भूमिबाट भागेर हारेको शोक प्रकट गर्न शरीरका बस्त्रहरू च्यातेर टाउकोभरी धूलै-धूलो खन्याए र शीलोमा पुगे। १३त्यस समय एली शहरको फाटकहरूको मूल बाटोमा आफ्नो आसनमा बसिरहेका थिए। तिनी परमेश्वरको पवित्र सन्दूकको विषयमा ज्यादै चिन्तित थिए र समाचारको प्रतिक्षा गरिरहेका थिए। त्यो बिन्यामिनीहरूले आए र दुःखी समाचार शहरलाई दियो। अनि सबै शहरवासी जोडले रून थाले। १४-१५एली अन्तानब्बे वर्षका बूढा थिए अनि तिनी अन्धा थिए। जब एलीले रोएको स्वर सुने तिनले सोधे, “मानिसहरू किन यसरी चिच्याइ-चिच्याइ रोईरहेका?”

उनै बिन्यामिनी मानिस एलीका सामुने पुगेर सारा घटना बताए। १६तिनले भने, “म युद्धभूमिबाट भागेर आएको हुँ।”

एलीले फेरि सोधे, “के भयो हँ छोरा?”

१७बिन्यामिनी मानिसले सारा वृत्तान्त बताए, “इस्त्राएलीहरू पलिशतीहरूका अघि टिक्न नसकेर भागे इस्त्राएली पक्षका धेरै सेना युद्धमा मारिए। तपाईंका दुवै छोरा, होप्नी र पीनहास पनि मारिए अनि परमेश्वरको पवित्र सन्दूक पनि पलिशतीहरूले कब्जामा पारेका छन्।”

१८जब बिन्यामिनी मानिसले परमेश्वरको पवित्र

सन्दूकको घटना बताए, एली ऊ बसेको कुर्सीबाट पछिल्लिर लडे, र तिनको मुटो भाँचियो, कारण एली साहै बूढा थिए र साहै मोटा थिए, उनी त्यही मरे। एलीले चालिस वर्षसम्म इस्त्राएलाई अगुवाइ गरेका थिए।

महिमाको अन्त भयो

१९एलीकी बुहारी, पीनहासकी पत्नी त्यस समय गर्भवती थिईन्। तिनीको नानी जन्माउने समय पुगिसकेको थियो, परमेश्वरको पवित्र सन्दूक कब्जा गरेको घटना साथै ससुरा र लोग्नेको पनि मृत्यु भएको खबर सुन्नेबित्तिकै प्रसववेदना शुरू भयो, यसकारण उसले घुँडा टेकी र तत्कालै एउटा छोरा जन्माईन्। २०जब तिनी मर्ने लागेकी थिईन्, तिनलाई स्याहार्ने आइमाईहरूले तिनलाई भने, “नडराऊ! तिम्रो एउटा छोरा भयो।”

तर एलीकी बुहारीलाई त्यस सुखको खबरले कुनै असर गरेन। २१तर इस्त्राएलको महिमा हराएको सुनेर तिनले छोराको नाउँ ईकावोद राखिन्, अर्थ “इस्त्राएलो महिमा लगियो।” यसले यो नाउँ राखी परमेश्वरको पवित्र सन्दूक छुटिएको र आफ्ना ससुरा अनि लोग्नेको मृत्यु भएको कुरा संकेत गराउँछ। २२तिनले भनिन्, “इस्त्राएलको महिमा हरायो।” कारण पलिशतीहरूले परमेश्वरको पवित्र सन्दूक कब्जा गरे।

पवित्र सन्दूक पलिशतीहरूका निम्ति समस्या बन्यो

५ पलिशतीहरूले परमेश्वरको पवित्र सन्दूकलाई एबेन-एजेरबाट अशदोद पुऱ्याए। २पलिशतीहरूले परमेश्वरको पवित्र सन्दूकलाई दागोनको मन्दिरमा लगेर दागोनकै मूर्तिको छेउमा राखे। ३भोलिपल्ट बिहान अशदोदवासीहरूले दागोनको मूर्ति घोटो परेर परमेश्वरको पवित्र सन्दूक अघि भईमा लडिरहेको देखे। अशदोदका मानिसहरूले फेरि त्यो मूर्ति त्यसको ठाउँमा उभ्याए।

४अशदोदवासीहरूले दागोनको मूर्तिलाई फेरि त्यहि ठाउँमा राखे। तर फेरि अर्को बिहान अशदोदवासीहरूले दागोनको मूर्ति त्यसरी नै परमेश्वरको पवित्र सन्दूक अघिल्लिर लडिरहेको भेटे। यस बेला दागोनको टाउको र हातहरू भाँचिएर सँधारको अघि लडिरहेको र जीउ मात्र त्यही लडिरहेको भेटियो। ५त्यही व्यवहार आजसम्म चल्दैछ कि अशदोदमा दागोनका पुरोहित र मन्दिरभित्र परनेहरू कसैले पनि दागोनको सँधारमा पाइला राख्दैनन्।

६परमप्रभुले अशदोदका मानिसहरू साथै छिमेकीहरूका जीवन पनि कष्ट पूर्ण बनाइदिनुभयो। परमप्रभुले तिनीहरूलाई असाध्यै दुःख दिनुभयो। गिर्खाको रूढी फैलाइ दिनुभयो। हुलका हुल मूसाहरू पठाउँनुभयो। मूसाहरू जहाज र जमिन जताततै दगुरिरहन्थे। शहरवासीहरू सबै डराउन थाले। ७जब अशदोदवासीहरूले यो देखे

तिनीहरूले भने, “इस्त्राएलको परमेश्वरको सन्दूक यहाँ राख्न सकिन्न। परमेश्वरले हाम्रा देवता दागोनलाई मात्र होइन तर उहाँले हामीलाई पनि पूरा दण्ड दिनुभयो।”

८ अशदोदका मानिसहरूले पशिलतीका सबै शासकहरूलाई बोलाए। अशदोदवासीहरूले ती शासकहरूलाई सोधे, “हामीले इस्त्राएलका परमेश्वरको पवित्र सन्दूकलाई अब के गर्नु पर्ने हो?”

शासकहरूले भने, “इस्त्राएलका परमेश्वरको पवित्र सन्दूकलाई अब गात शहरमा पुर्‍याइयोस्।” यसरी पलिशतीहरूले परमेश्वरको पवित्र सन्दूक हटाए।

९ फेरि परमेश्वरको पवित्र सन्दूक जब गातमा पुग्यो तब देखि नै परमप्रभुले त्यस शहरलाई सजाय दिन थाल्नुभयो। मानिसहरूमा खैलाबैला भयो। परमप्रभुले के बालक के वृद्ध सबलाई दुःख दिन थाल्नु भयो। परमेश्वरले गातवासीहरूमा गिर्खाको रूढी फैलाइ दिनुभयो।

१० यसकारण पलिशतीहरूले परमेश्वरको सन्दूकलाई एक्रोन पठाए।

जति बेला परमेश्वरको सन्दूक एक्रोन आइपुग्यो मानिसहरू कराउन थाले, “इस्त्राएलका परमेश्वरको सन्दूक किन हाम्रो शहर एक्रोनमा ल्याएको? के तिमीहरूले हामीलाई र हाम्रा मानिसहरूलाई मार्न चाहन्छौ?” ११ एक्रोनका मानिसहरूले पलिशती शासकहरूलाई एकसाथ बोलाए भने, “इस्त्राएलका परमेश्वरको सन्दूकलाई छिटो भन्दा छिटो आफ्नै ठाउँमा पठाइदिनु होस्। नत्र भने यसले हामीहरूलाई नष्ट पार्नेछ।”

एक्रोनका मानिसहरू साह्रै डराएका थिए। परमेश्वरले त्यस शहरवासीहरूको जीवन कष्टमय बनाइदिनु भयो। १२ मानिसहरू धेरै संख्यामा मरे। जो मरेका थिएनन् तिनीहरूलाई गिर्खाको रूढीले सताउन थाल्यो र एक्रोनका मानिसहरूको रोदन स्वर्गसम्मै पुग्यो।

परमेश्वरको पवित्र सन्दूक फेरि घर लगियो

६ पलिशतीहरूले पवित्र सन्दूकलाई आफ्नो देशमा सात महीनासम्म राखे। २ पलिशतीहरूले आफ्ना पुरोहितहरू र ज्योतिषीहरूलाई बोलाए भने, “हामीले परमप्रभुको पवित्र सन्दूकलाई के गर्नु पर्ने हो? सुभावदिनुहोस्, कसरी सन्दूकलाई फेरि यसको आफ्नै घरमा पठाउन सकिन्छ?”

३ पुरोहितहरू र ज्योतिषीहरूले सुभाव दिए, “यदि तिमीहरूले इस्त्राएलका परमेश्वरको पवित्र सन्दूकलाई पठाउनु भयो भने सौगात नराखी नपठाऊ। तिमीहरूले केही उपहार चढाउने पछि, जसले तिमीहरूको पाप मोचन हुनेछ। त्यसपछि तिमीहरू स्वस्थ र पवित्र हुनेछौ। तिमीहरूले यसो गर्नुपर्छ अनि मात्र परमेश्वरले तिमीहरूलाई दण्डित हुनबाट बचाउनु हुनेछ।”

४ पलिशतीहरूले सोधे, “इस्त्राएलका परमेश्वरलाई कस्तो प्रकारका भेटीहरू दिएमा हामीलाई क्षमा मिल्ने छ?”

पुरोहितहरू र ज्योतिषीहरूले भने, “यहाँ पलिशतीहरूका शहरका एक-एकजना प्रमुख गरेर जम्मा पाँचजना प्रमुख छन्। तिमी जस्तै तिम्रो सबै प्रमुखहरूले एउटै विमार भोग्नु परिरहेछ। यसर्थ तिमीहरूले पाँचवटा सुनका गिर्खाको नमूना तयार गर। त्यसरी नै पाँचवटा सुनका मूसाको नमूना पनि तयार गर। ५ गिर्खाहरू र मूसाका नमूनाहरू बनाऊ त्यसले देशलाई नष्ट गरिरहेको छ। इस्त्राएलका परमेश्वरलाई ती सुनका नमूनाहरू भुक्तानीको रूपमा प्रदान गर। त्यसपछि यो हुन सकला इस्त्राएलका परमेश्वरले तिमीहरू, तिमीहरूका देवता र तिमीहरूको देशमा दण्ड दिन बन्द गर्नु हुनेछ। ६ फेरिऊन र मिश्रीहरू जस्तै हठी स्वभावका नबन। परमेश्वरले मिश्रीहरूलाई दण्ड दिनुभयो। यसो गर्दा मात्र मिश्रीहरूले इस्त्राएलीहरूलाई मिश्र छोड्नुदिए।

७ “तिमीहरूले एउटा गाडा बनाउनु पर्छ र कहिले खेत नजोतेका दुइवटा दुहुना गाई बन्दोबस्त गर्नुपर्छ। ती दुइवटा गाईलाई गाडा तान्ने गरी नारेर त्यसका बाछाहरूलाई भने गोठभित्र थुनिदिनुपर्छ। त्यसो गर्दा बाछाले माऊलाई पछ्याउँन पाउँदैनन्। ८ परमप्रभुको पवित्र सन्दूकलाई त्यस गाडा भित्र राखिदिनु। त्यसैको छेउमा नमूनाको थैलो पनि राखि दिनु। त्यो नमूना चाँहि तिम्रो पाप मोचनका निमित्त परमेश्वरलाई भेटी हो। बन्द गाडालाई सोभो बाटो लगाई देऊ। ९ त्यसपछि गाडा कता जान्छ ख्याल राख। यदि गाडा बेत-शेमेशपट्टि अघि बढेर इस्त्राएलको भूमितिर गयो भने त्यसले यो संकेत दिन्छ, परमप्रभुले नै हामीलाई त्यस्तो ठूलो रोग दिनुभएको हो। तर गाई बेत-शेमेश तिर गएन भने हामीले बुझ्नेछौ कि त्यो दण्ड स्वरूप भनिएको देशान इस्त्राएलका परमेश्वरबाट भएको होइन। हामीले त्यो विमार आफै फैलिएको हो भनेर जान्नुपर्छो।”

१० पलिशतीहरूले पुरोहित र ज्योतिषीहरूले भने भैं गरे। पलिशतीहरूले भरखरै ब्याएका दुइवटा गाई खोजेर ल्याए। गाडामा ती गाईहरू नारे र बाछाहरूलाई गोठमा थुनिदिए। ११ त्यसपछि पलिशतीहरूले गाडामा परमप्रभुको पवित्र सन्दूक राखे। सुनका मूसाहरू र गिर्खाको नमूनाहरू हालेको थैलो गाडामा (सन्दुको छेउमा) राखे। १२ गाई गाडा तान्दै सोभै बेत-शेमेशतिर लगे। गाईहरू कराउँदै सडकदेखि दाहिने देब्रे कतै नताकी अघि बढिरहे। पलिशती शासकहरू पनि बेत-शेमेशको सीमासम्म पछि-पछि गए। १३ बेत-शेमेशका मानिसहरू बेंसीमा धमाधम गहूँको फसल काटिरहेका थिए। तिनीहरूले शिर उठाएर हेर्दा पवित्र सन्दूक देखे। तिनीहरूले त्यस सन्दूकलाई फेरि देख्दा साह्रै रमाए र दौडेर लिन गए। १४-१५ गाडा सोभै बेत-शेमेशका यहोशूको खेतमा एउटा ठूलो चट्टान अगाडि रोकियो।

बेत-शेमेशका मानिसहरूले त्यो गाडा टुक्रा-टुक्रा पारे। गाईहरूलाई मारेर परमप्रभुलाई बलिको रूपमा

चढाए। लेवी कुल समूहका मानिसहरूले परमप्रभुको पवित्र सन्दूक उठाए। तिनीहरूले सन्दूक र सुनका नमूनाहरू राखिएका थौला उठाएर त्यो चट्टानमाथि राखे। त्यस दिन बेत-शेमेशका मानिसहरूले परमप्रभुलाई होमबलि चढाए।

१६पलिशती शासकहरूले बेत-शेमेशमा घटेका सम्पूर्ण घटना हेरेर त्यही दिन एक्रोनतिर लागे।

१७यस प्रकार पलिशतीहरूले आफूले गरेका पापबाट क्षमा पाउनलाई परमप्रभुमा गिर्खाको सुनको नमूना उपहार स्वरूप पठाए। तिनीहरूले पाँचवटा सुनका गिर्खाको नमूना प्रत्येक पलिशती शहरमा एक एकवटा पठाए। ती शहरहरू हुन् अशदोद, गाजा, अशकलोन, गात र एक्रोन। १८पलिशतीहरूले सुनका मूसाहरूको नमूना पनि पठाए। सुनका मूसाहरूको नमूना पनि त्यति नै संख्यामा थियो जति ती पाँच पलिशती शासकहरूको शहरको संख्या थियो। ती शहरहरूका वरिपरि पर्खालहरू थिए अनि प्रत्येक शहरका वरिपरि बस्तीहरू थिए।

बेत-शेमेशका मानिसहरूले परमप्रभुको पवित्र सन्दूकलाई जुन चट्टानमा राखे, त्यो चट्टान अहिले पनि बेत-शेमेशका यहोशूको खेतमा छ। १९जब बेत-शेमेशका मानिसहरूले परमप्रभुको पवित्र सन्दूक देखे त्यो हेरचाह गर्न तिनीहरूलाई सिकाउने त्यहाँ कुनै पूजाहारी थिएन। यसकारणले बेत-शेमेशका सत्तरीजना मानिसहरूलाई परमेश्वरले मारुन्भयो। परमप्रभुले कठोर दण्ड दिनुभयो भनेर बेत-शेमेशका मानिसहरूले अलाप विलाप गर्न थाले। २०यसैले बेत-शेमेशका मानिसहरूले भने, “यस पवित्र सन्दूकलाई हेरचाह गर्ने पूजाहारी कहाँ छन्? अब यहाँबाट सन्दूक कता लैजाने हो?”

२१किर्यात्-यारीममा एकजना पूजाहारी छन्। बेत-शेमेशका मानिसहरूले किर्यात्-यारीमका मानिसहरू भएतिर दूत पठाए। दूतले गएर भने, “पलिशतीहरूले परमप्रभुको पवित्र सन्दूक फिर्ता गरिदिए। तल आएर तपाईंहरूले त्यो आफ्नो शहरमा लानु होस।”

७ किर्यात्-यारीमका मानिसहरू आए र परमप्रभुको पवित्र सन्दूक लिएर गए। तिनीहरूले परमप्रभुको सन्दूकलाई पहाडमा भएको अबीनादाबको घरमा लगे। तिनीहरूले अबीनादाबको छोरा एलाजारलाई परमप्रभुको सन्दूकको रक्षा गर्ने तयारीको सम्बन्धमा एउटा विशेष उत्सव मनाए। २किर्यात्-यारीमा उक्त सन्दूक बीस वर्षसम्म रह्यो।

परमप्रभुले इस्त्राएलीहरूलाई रक्षा गर्नुहुन्छ

इस्त्राएलका मानिसहरूले परमेश्वरको निम्ति चाहना गरे र फेरि परमप्रभुकै अनुशरण गर्न शुरु गरे। ३शमूएलले इस्त्राएलका मानिसहरूलाई भने, “यदि तिमीहरू साँचो हृदयले परमप्रभुको शरणमा फर्कन्छौ भने तिमीहरूका माभबाट विदेशी देवताहरूलाई फ्याकी दिनुपर्छ। तिमीहरूले

अशतारोतका मूर्ति फ्याँकि देऊ। परमप्रभुमा सम्पूर्ण रूपले समर्पित गर्नुपर्छ। तिनीहरूले परमप्रभु कै मात्र सेवा गर्नुपर्छ! त्यसपछि परमप्रभुले तिमीहरूलाई पलिशतीहरूका हातबाट बचाउनु हुनेछ।”

४यसरी इस्त्राएलीहरूले बाल अनि अशतारोतका मूर्तिहरू फ्याकिदिए। इस्त्राएलीहरूले परमप्रभुकै मात्र सेवा गर्नथाले।”

५शमूएलले भने, “सबै इस्त्राएलका मानिसहरूलाई मिस्पामा भेला गर। म तिमीहरूका निम्ति परमप्रभुसँग प्रार्थना गर्छु।”

६इस्त्राएलका मानिसहरू मिस्पामा भेला भए। तिनीहरू परमप्रभुको सामु पानी खन्याएर चोखिए। यसरी तिनीहरूले आफ्नो पाप स्वीकार गरे अनि दिनभरी उपवास बसेर तिनीहरूले भने, “हामीले परमप्रभुका विरुद्धमा पाप काम गर्यौं।” यसरी शमूएल इस्त्राएलको न्यायकर्ता र नायक भए।

७पलिशतीहरूले इस्त्राएलीहरू मिस्पामा भेला हुँदैछन् भन्ने कुरो थाहा पाए। पलिशती शासकहरू र इस्त्राएलीहरू विरुद्ध युद्ध लड्न गए। इस्त्राएलीहरू पनि पलिशतीहरू आउँदैछन् भन्ने सुनेर डराउन थाले। ८इस्त्राएलीहरूले शमूएललाई भने, “परमप्रभु हाम्रा परमेश्वरसित प्रार्थना गर्नुहोस्। हामीहरूलाई पलिशतीहरूबाट रक्षा गर्नुहोस् भनि परमप्रभुसित भन्नुहोस्।”

९शमूएलले एउटा भेडाको पाठो लिए। उनले परमप्रभुलाई होमबलि अर्पण गर्दै भेडाको पाठोलाई पूर्ण रूपले जलाई दिए। शमूएलले इस्त्राएलका परमप्रभुलाई प्रार्थना चढाए। परमप्रभुले शमूएलको प्रार्थनाको जवाफ दिनुभयो। १०जब शमूएलले होमबलि अर्पण गर्दैथिए पलिशतीहरू युद्ध गर्न अघि बढे। तर परमप्रभुले पलिशतीहरूका छेवैमा प्रचण्ड गर्जन उत्पन्न गराउनुभयो। पलिशतीहरूले बुझ्नै सकेनन्। त्यस गर्जनले पलिशतीहरू डराए र तितर-बितर भए। तिनीहरूका शासकले पनि त्यो अवस्थालाई नियन्त्रण गर्न सकेनन्। यसरी इस्त्राएलीहरूले पलिशतीहरूलाई हराए। ११इस्त्राएलका मानिसहरूले मिस्पाबाट पलिशतीहरूलाई खेद्दै गए। तिनीहरूले पलिशतीहरूलाई आक्रमण गरे अनि बेत-करसम्मै खेदे। बाटै भरी तिनीहरूले पलिशती सैनिकहरूलाई मारे।

इस्त्राएलमा शान्ति फर्कियो

१२त्यस पछि शमूएलले एउटा विशेष ढुङ्गालाई स्मारकको रूपमा मिस्पा र शेनको गाउँको बीचमा राखे र “सहायताको चट्टान”* नाउँ दिए। शमूएलले भने, “परमप्रभुले यस ठाउँसम्म बाटोभरी नै हामीलाई सहायता गर्नुभयो।”

सहायताको चट्टान को अर्थ “एबेन-एजेर” हो!

१३पलिशतीहरूको पूरै हार भयो। तिनीहरूले फेरि इस्त्राएलका भूमिमा प्रवेश गरेनन्। शमूलको जीवनभरी नै परमप्रभु पलिशतीहरूको विरुद्धमा रहनुभयो। १४पलिशतीहरूले इस्त्राएलका शहरहरू लिएका थिए। एक्रेन देखि गातसम्मका शहरहरू र त्यसका छेउ छाउका क्षेत्रहरू पनि फिर्ता लिए।

त्यहाँ अमोरीतास र इस्त्राएली बीच पनि शान्ति थियो।

१५शमूलले आफ्नो सम्पूर्ण जीवनभरी नै इस्त्राएलीहरूलाई मार्गदर्शन दिए। १६शमूलले इस्त्राएलका एक ठाउँ देखि अर्को ठाउँ सम्मका सम्पूर्ण मानिसहरूलाई न्याय दिलाए। प्रत्येक वर्ष देशको एक कूनादेखि अर्को कुनासम्म यात्रा गरे। उनी गिलगान, बेतेल र मिस्पाको फेरो मार्थे। यसरी शमूलले इस्त्राएलमा कुशल र न्याय पूर्वक शासन गरे। १७शमूलको घर भने रामामा थियो। यसर्थ तिनी सधैं त्यहाँ जान्थे। शमूलले त्यस शहर देखि नै इस्त्राएलको न्याय र शासन गर्थे। परमप्रभुका निम्ति शमूलले रामामा एउटा वेदी बनाए।

इस्त्राएलीहरूले राजाको माग गरे

शमूल जब वृद्ध भए, तिनले आफ्ना छोराहरूलाई इस्त्राएलका न्यायकर्ता नियुक्त गरे। २शमूलका जेठा छोराको नाउँ योएल थियो। माहिला छोराको नाउँ चाहिँ अबियाह थियो। योएल र अबियाह बर्शेबामा न्यायकर्ता थिए। ३तर शमूलका छोराहरू बाबुको चालमा हिडेनन् योएल र अबियाहले घूस खाने गर्थे। चुपचाप घूस लिएर न्यायलयमा अन्याय गर्थे। ४यसर्थ इस्त्राएलका सबै बूढा-प्रधानहरू शमूललाई भेट्न रामामा भेला भए। ५बूढा-प्रधानहरूले शमूललाई भने, “तपाईं बूढा हुनुभयो, तपाईंका छोराहरू तपाईं जस्ता ठीक बाटामा छैनन्। अब, हामीलाई शासन अनि न्याय गर्न अरु देशहरूको जस्तै राजा दिनुहोस्।”

६यसरी बूढा-प्रधानहरूले तिनीहरूलाई मार्ग दर्शन गर्ने एउटा राजा मागे। शमूलले ठाने यो युक्ति गलत छ। यसर्थ शमूलले परमप्रभुमा प्रार्थना गरे। ७शमूललाई परमप्रभुले भन्नुभयो, “मानिसहरूले जसो भन्छन् त्यसै गर। तिनीहरूले तँलाई अस्वीकार गरेका छैनन्। बरु मलाई अस्वीकार गर्दछन्। तिनीहरूले मलाई तिनीहरूको राजा हुन अस्वीकार गरिरहेका छन्। ८तिनीहरूले सधैं जे गर्थे त्यही गर्दछन्। मैले तिनीहरूलाई मिश्रबाट बाहिर ल्याएँ। तर तिनीहरूले आज मलाई छाडेर अन्य देवताहरूको सेवा गरे। तिनीहरूले तँलाई पनि त्यस्तै गर्दछन्। ९यसर्थ मानिसहरूका कुरा सुनेर तिनीहरूले भने भैं गर। तर तिनीहरूलाई एउटा चेतावनी भने दिनु। तिनीहरूलाई भनिदिनु राजाले तिनीहरूलाई के गर्छ। एउटा राजाले मानिसहरूलाई कसरी शासन गर्छन्।”

१०ती मानिसहरूले एउटा राजाको माग गरे। यसकारण परमप्रभुले भन्नु भएका सम्पूर्ण कुराहरू शमूलले

मानिसहरूलाई बताए। ११शमूलले भने, “यदि तिमीहरू तिमीहरूमाथि शासन गर्ने राजा चाहन्छौ भने राजाले यसो गर्नेछन्। उसले तिमीहरूको छोराहरूलाई लाने छन् अनि उसको सेवा गर्न तिनीहरूलाई विवश पार्नेछन। राजाले तिमीहरूका छोराहरूलाई सैनिक बनाएर उनका रथ सँगसँगै दौड्न लगाउँने छन् र घोडचढी बनाएर आफ्नो सैनिकमा राख्नेछन्। तिमीहरूका छोरालाई आफ्ना रथको अघि दौडने रक्षक बनाउने छन्। १२राजाले तिम्रो छोराहरूलाई सैनिक बन्न बाध्य गराउने छन्। त्यसमध्ये कोही १,००० मानिसहरूका अधिकारी बन्ने छन अनि अरु ५० जना भन्दा ज्यादा मानिसका।

राजाले तिम्रा छोरालाई उनको खेत जोत्न र फसल काट्न बाध्य गराउनेछन्। कतिलाई फेरि युद्धको निम्ति हातहतियार बनाउन लाउनेछन्। कतिलाई रथको चीजहरू बनाउँने लाउनेछन्।”

१३“राजाले तिमीहरूका छोरीहरूलाई पनि लानेछन्। तिनीहरूमध्ये कतिलाई खाना पकाउन र रोटी पकाउन विवश गर्नेछन्। अनि कसैलाई अत्तर बनाउन बाध्य गर्नेछन्।

१४“राजाले तिमीहरूको सबभन्दा असल खेतहरू, दाखको बगैचा र भद्राक्षका रुखहरू लानेछन्। अनि तिनीहरूलाई उसको सेवकहरूको हातमा सुम्पिदिनेछन्। १५तिमीहरूको अन्न र दाखको फसलको दशौं भाग राजाले लिनेछन्। अनि अधिकारीहरू अनि सेवकहरूको हातमा सुम्पिदिनेछन् १६राजाले तिमीहरूका कमारा-कमारीहरूलाई पनि लैजाने छन्। उनले असल जातका पशु र गधाहरू पनि तिमीहरूबाट लिनेछन्। यी सबै लगेर आफ्नै उपयोगमा लगाउँने छन्। १७तिमीहरूका भेडा बाख्राको दशौं भाग पनि तिनले लिनेछन्।

“अनि तिमी आफै पनि राजाको दास बनिनेछौ। १८तब तिनीहरू आफूले चुनेको राजाबाट छुटकाराको निम्ति रुनेछौ। तर त्यस समय परमप्रभुले कुनै जवाफ दिनुहुने छैन।”

१९तर मानिसहरूले शमूलको कुरा सुन्दैसुनेनन्। तिनीहरूले भने, “होइन! हामीलाई शासन गर्ने एउटा राजा नै चाहिन्छ। २०तब हामी पनि अरु देश सरह हुनेछौ, हामीलाई नेतृत्व दिने, हाम्रो अघि युद्ध लड्ने, हाम्रा निम्ति युद्ध गर्ने हाम्रा राजा हुनेछन्।”

२१शमूलले मानिसहरूको भनाइ सुने पछि शमूलले परमप्रभुलाई तिनीहरूका कुरा दोहोस्वाइदिए। २२परमप्रभुले जवाफ दिनु भयो, “तिनीहरूले चाहे जस्तै! तिनीहरूलाई एउटा राजा देऊ।”

तब शमूलले इस्त्राएलका मानिसहरूलाई भने, “ठीकै छ! तिमीहरूले एउटा राजा पाउँने भयौ। अहिले सबै तिमीहरूको शहरमा जाऊ।”

शाऊलले पिताका गधाहरूको खोजी गर्छ

६ कीश बिन्यामिनी कुलका एकजना महत्वपूर्ण मानिस थिए। कीश अबीएलका छोरा थिए। अबीएल जरोरका छोरा थिए। जरोर बकोरतका छोरा थिए। बकोरत, बिन्यामिनी परिवारका मानिस ओपीहकका छोरा थिए। रकीशका एकजना शाऊल नाउँ गरेका छोरा थिए। शाऊल अत्यन्तै सुन्दर थिए। त्यहाँ शाऊल जस्तो सुन्दर कोही पनि थिएनन्। उभिदा शाऊल इस्त्राएलमा अन्य मानिसहरू भन्दा अग्ला थिए।

३ एक दिन शाऊलका पिता कीशले आफ्ना गधाहरू हराए। यसकारण कीशले आफ्ना छोरा शाऊललाई भने, “एकजना नोकरलाई साथमा लिएर गधा खोज्न जा।” ४ शाऊलले गधाहरू खोज्न शुरु गरे। शाऊल एप्रैमका पहाडी देश हुँदै शलीशको इलाकातिर पुगे। तर शाऊल र नोकरले कीशका गधाहरूको पत्तो लगाउन सकेनन्। ती दुइजना गधाहरू खोज्दै शालेमका चारैतिर घुमे। तर त्यहाँ पनि गधाहरू थिएन। यसकारण तिनीहरूले बिन्यामिनीको प्रदेशमा पनि गधा खोज्दै यात्रा गरे तर त्यहाँ पनि गधाहरू भेट्न सकेनन्।

५ अन्त्यमा, शाऊल र उनका नोकर सूप नाउँका शहरमा पुगे। शाऊलले आफ्ना नोकरलाई भने, “हामीहरू फर्को। अब पिताजीलाई गधाहरूको भन्दा हाम्रो चिन्ता ज्यादा भइसक्यो होला।”

६ तर नोकरले भन्यो, “यस शहरमा परमेश्वरका एकजना मानिस हुनुहुन्छ। मानिसहरूले उहाँलाई धेरै मान्छन्। उहाँले जे भन्नुहुन्छ त्यो पुग्छ। यसकारण हामीहरू शहरमा जाऔं। हुनसक्छ परमेश्वरका मानिसले हामीलाई अब कता जानुपर्ने हो भनिदिनुहुन्छ होला।”

७ शाऊलले आफ्ना नोकरलाई भने, “ठीकै हो, हामी शहरमा जानसक्छौं। तर हामीले त्यस मानिसलाई के दिनसक्छौं र? हामीले बोकेका थैलाका भोजन पनि त सकिँसक्यो। हाम्रोमा परमेश्वरका मानिसलाई दिने केहीभैंटी पनि छैन। हामी सँग दिने लायकको के छ र!”

८ फेरि पनि त्यस नोकरले शाऊललाई भन्यो, “हेनुहोस्, मसँग अलिकति धनको रूपमा चाँदीको एक चौथाइ शेकेल छ। यही हामीले ती परमेश्वरका मानिसलाई चढायौं भने उहाँले हामीलाई कता जानुपर्ने हो बताउनुहुन्छ।”

९-१० शाऊलले आफ्ना नोकरलाई भने, “त्यो असल सुभाव हो! हामी जाऔं!” यसरी तिनीहरू शहरमा गए जहाँ परमेश्वरका मानिस थिए।

११ शाऊल र तिनका नोकर पहाड उक्लँदै शहरतिर जाँदै थिए। तिनीहरूले केही जवान स्त्रीहरूलाई बाटोमा भेटे जो पानी भर्न आएका थिइन्। शाऊल र तिनका नोकरले ती ठिटीहरूलाई सोधे, “के दर्शी घरैमा हुनुहुन्छ?” (प्राचीन समयमा अगमवक्तालाई “दर्शी” भन्थे।)

१२ ठिटीहरूले जवाफ दिए, “ज्यू, उहाँ हुनुहुन्छ। उहाँ तपाईंहरू भन्दा अघि जाँदै हुनुहुन्छ। उहाँ आजै

शहरमा आउँनुभयो। मानिसहरूले भेला भएर उच्च स्थानहरूमा मेलबलि चढाउने भएका छन्। १३ कृपया जानुहोस् र उहाँलाई शहरमा भेट्नुहुन्छ। यदि तपाईंहरूले चाँडो गर्नुभयो भने उहाँ दर्शीलाई आराधनालयमा खान जानुभन्दा पहिले भेटिहाल्नुहुन्छ। किनभने दर्शीले बलिदानलाई आशीर्वाद दिनुपर्छ। मानिसहरूले उहाँ त्यहाँ नपुगञ्जेल भोजन ग्रहण गर्दैनन्। यसकारण चाडो जानुहोस्।”

१४ शाऊल र तिनका नोकर शहर पुग्न पहाडको बाटो उक्लन थाले। जस्तो तिनीहरू शहरभित्र पस्दै थिए, त्यस्तै शमूएल उनीहरूका अधिल्लिर देखा परे। शमूएल आराधना स्थानतिर जानलागदै थिए।

१५ एक दिन अगाडि परमप्रभुले शमूएललाई भन्नुभएको थियो, १६ “भोलि म यही समय पारेर एउटा मानिसलाई तँ कहाँ पठाउनेछु। यो मानिस बिन्यामिनी कुलको सदस्य हो। तैले त्यसलाई अभिषेक गरिदिनुपर्छ। त्यसपछि त्यो मानिस मेरा इस्त्राएली मानिसहरूका प्रमुख हुनेछ। त्यस मानिसले हाम्रा मानिसहरूलाई पलिशतीहरूबाट बचाउँछ। मैले मेरा मानिसहरूको कष्ट देखे र रोदन सुनेकोछु।”

१७ शमूएलले शाऊललाई देखे अनि परमप्रभुले भन्नु भयो, “मैले तँलाई भनेको मानिस यही हो। यसैले नै मेरो मानिसहरूलाई शासन गर्नेछ।”

१८ शाऊलले मूल-द्वारमा शमूएल कहाँ आएर भने, “कृपया दर्शी कहाँ हुनुहुन्छ, बताइ दिनुहुन्छ कि?”

१९ शमूएलले भने, “म नै दर्शी हुँ। म भन्दा पहिले नै आराधनाको ठाउँमा जाऊ। तिमी र तिम्रा सेवकले आज मसित खाना खानेछौं। म तिमीलाई भोलि बिहान घर जानदिनेछु र जे सोध्नु छ बिहानै सोध्नु। २० ती गधाहरूको चिन्ता नगर जो तीन दिन पहिले हराएका थिए। ती गधाहरू फेला परिसकेका छन्। अब तिमीलाई सारा इस्त्राएलले नै खोजिरहेकोछ। तिनीहरूले तिमी र तिम्रा पिताका परिवारलाई नै चाहन्छन्।”

२१ शाऊलले जवाफ दिए, “तर म त बिन्यामिनी कुलको सदस्य हुँ। हाम्रो परिवार इस्त्राएलको सबै भन्दा सानो परिवार समूह हो। त्यस माथि पनि बिन्यामिनी कुलभित्र पनि हाम्रो परिवार समूह सबैभन्दा सानो छ। तपाईं किन भन्नुहुन्छ कि इस्त्राएलले मलाई चाहन्छ?”

२२ त्यसपछि शमूएलले शाऊल र तिनका नोकरलाई भोजनालयतिर लिएर गए। लगभग तीस जना मानिसहरू एकसाथ खाना खान र बलिदानमा भाग गर्न निम्त्याइएका थिए। शमूएलले शाऊल र तिनका नोकरलाई महात्वपूर्ण स्थानमा बसाए। २३ शमूएलले भान्सेलाई भने, “जो मैले तिमीलाई दिएको थिए त्यो मासु ल्याउनु। त्यो मासुको अंश मैले तिमीलाई सुरक्षित राख्न भनेको थिए।”

२४भान्सेले फिला ल्यायो अनि शाऊलको अधि टेबलमा राख्यो। शमूएलले भने, “यो त्यही मासु हो जुन मैले तिम्नो निम्ति सुरक्षित राखेको थिएँ। यो खाऊ कारण यो यस्तै विशेष दिनको निम्ति तिम्नो सम्मानको लागि सुरक्षित राखेको थियो।” यसरी त्यस दिन शाऊलले शमूएलसंगै खाना खाए।

२५खाना खाइसके पछि आराधनालयबाट भर्दै तिनीहरू शहरतिर लागे। शमूएलले शाऊलका निम्ति कौसीमा ओच्छ्यान लगाए शाऊल त्यही सुते।

२६भोलिपल्ट बिहानै शमूएलले शाऊललाई उठाउँदै भने, “उठ, म तिमीलाई बाटो देखाइदिन्छु।” शाऊल उठे अनि शमूएलकासाथ घरबाट बाहिरिए।

२७शहरको किनारतिर शाऊल, तिनका नोकर र शमूएल अधि बढ्दै थिए। शमूएलले शाऊललाई भने, “तपाईंको नोकरलाई हामी भन्दा अधि हिड्नु भन्नुहोस। मैले तपाईंलाई परमेश्वरको संदेश सुनाउन बाँकी नै छ।” नोकर तिनीहरू भन्दा केही अधि हिड्न थाल्यो।

शमूएलले शाऊललाई अभिषेक गरिदिए

१० शमूएलले एक ढुंग्रो विशेष तेल लिए र शाऊलको टाउकोमा खन्याई दिए। शमूएलले म्वाई खँदै भने, “परमप्रभुले तपाईंलाई आफ्ना मानिसहरूका अगुवाको रूपमा अभिषेक गर्नुभएको छ। तपाईंले परमप्रभुका मानिसहरूलाई शासन गर्नुहुनेछ तपाईंले तिनीहरूलाई चारैतिरका शत्रुबाट रक्षा गर्नुपर्छ। परमप्रभुले तपाईंलाई आफ्नो मानिसहरूको शासकको रूपमा अभिषेक गर्नुभएको हो। यहाँ एउटा संकेत छ त्यसले यो सत्य हो भनि प्रमाण दिइने छ। २आज तपाईंले मबाट बिदा भएर जानु भएपछि बिन्यामिनीको सिमानामा भएको राहेलको चिहाननेर सेलमहमा दुइजना मानिसहरू भेट्टाउनु हुनेछ। ती दुइजना मानिसहरूले भन्नेछन्, ‘तपाईंले खोजिरहनु भएको गधाहरू कसैले पाएको छ। तपाईंका पिता गधाहरूबारे चिन्तित हुन छाडेर तपाईंको निम्ति सुर्ता गर्दै भन्दै हुनुहुन्छ, अब म मेरो छोराको लागि के गरूँ?’”

३तब शमूएलले भने, “तपाईंहरू ताबेरमा बज्राठको रूख नआइञ्जेलसम्म अधि बढ्नुहोस। त्यहाँ तीनजना मानिसहरू भेट्नुहुनेछ। तिनीहरू बेतलमा परमेश्वरको आराधना गर्न गइरहेका हुनेछन्। ती मध्येको पहिलोले तीनवटा पाठा बोकेको हुनेछ। दोस्रोले तीनवटा रोटी र तेस्रोले एक मशक दाखरस बोकेको हुनेछन्। ४ती तीनै जना मानिसले तपाईंलाई अभिवादन गर्नेछन्। तिनीहरूले दुइवटा रोटी दिनेछन्। ती दुइवटै रोटी तपाईंले स्वीकार गर्नुपर्छ। ५त्यहाँबाट तपाईं गिबियत एलोहिम जानुपर्छ। त्यहाँ पलिशतीहरूको एउटा चौकी छ। जब तपाईं त्यस शहरमा पुग्नुहुन्छ केही अगमवक्ताहरू निकलदै गरेको

भेट्नु हुनेछ। ती अगमवक्ताहरू आराधनास्थानबाट भर्दै गरेका हुनेछन्। तिनीहरूले अगमवाणीहरू बोलिरहेका हुनेछन्। तिनीहरूले खैजडी, ढोलक, बाँसुरी र वीणा बजाउँदै गरेका हुनेछन्। ६त्यति बेला परमप्रभुको आत्मा तपाईंमाथि उत्र्नुहुनेछ र तपाईंलाई शक्ति दिनुहुनेछ, तपाईं परिवर्तन हुनुहुनेछ। तपाईं भिन्न मानिस हुनुहुनेछ। तपाईं पनि ती अगमवक्ताहरूसितै अगमवाणी बोल्न सक्ने हुनुहुन्छ। ७यी घटनाहरू घटिसके पछि तपाईं जे चाहनुहुन्छ गर्न सक्नुहुन्छ। किन? किनकी परमेश्वर तपाईंसित हुनुहुनेछ।

८“म भन्दा पहिले गिलगाल जानुहोस्। त्यसपछि म तपाईं भएकोमा आउने छु। म त्यहाँ होमबलि र मेलबलि चढाउँनेछु। तर तपाईंले सात दिन पर्खनु पर्नेछ। तब म आउनेछु अनि तपाईंले के गर्नुपर्छ म बताउँनेछु।”

शाऊल अगमवक्ताको रूपमा

९जब शाऊल शमूएलबाट बिदा लिनु फर्के, परमेश्वरले शाऊलको जीवन नै अर्कै बनाइदिनुभयो। त्यही दिन यी सबै घटनाहरू घटे। १०शाऊल र तिनको नोकर गिबियत एलोहिम गए। त्यहाँ शाऊलले अगमवक्ताहरूको एक समूहलाई भेटे। परमेश्वरको आत्मा शक्तिसाथ शाऊलमाथि तुरुन्तै उत्रियो अनि शाऊलले पनि ती अगमवक्ताहरूको समूहमा अगमवाणी गर्नुभयो। ११ति-जसले शाऊललाई पहिले देखि चिन्थे उनीहरूले शाऊललाई अगमवाणी गरेका देखे। यसर्थ तिनीहरूले एक अर्कासित प्रश्न गर्न थाले, “कीशको छोरालाई के भयो? के शाऊल पनि अगमवक्ताहरू मध्ये एउटा हो?”

१२गिबियत एलोहिमका एकजनाले भने, “हो! यस्तो देखिँदैछ, ऊ नै तिनीहरूका गुरु हुन्।” यसैकारण यो भनाइ प्रचलित छ: “के शाऊल पनि एउटा अगमवक्ता नै हो?”

शाऊल घर पुग्छन्

१३शाऊलले अगमवाणी बोल्न छोड्नेपछि घरकै छेउको स्थानमा आराधना गर्न गए।

१४शाऊलका काकाले शाऊललाई र त्यस नोकरलाई भने, “कता गएका थियौं?”

शाऊलले भने, “हामी गधाका खोजीमा थियौं। जब हामीहरूले तिनीहरूलाई पाउँन सकेनौं त्यसपछि हामी शमूएललाई भेट्न गयौं।”

१५शाऊलका काकाले भने, “मलाई भन त, शमूएलले के-के भने?”

१६शाऊलले भने, “शमूएलले हामीलाई गधाहरू पाइसकेको छ भने।” शाऊलले प्रत्येक कुराहरू बताएनन्। राज्यको बारेमा शमूएलले भनेको कुरा बताएनन्।

शमूएलले शाऊललाई राजा घोषित गर्छन्

१७शमूएलले सबै इस्राएलका मानिसहरूलाई मिस्रामा परमप्रभुको भेला हुन बोलाए। १८शमूएलले इस्राएलका मानिसहरूलाई भने, “परमप्रभु इस्राएलका परमेश्वर भन्नुहुन्छ, ‘मैले इस्राएललाई मिश्रबाट बाहिर ल्याए। मैले तिमीहरूलाई मिश्रको अधीनबाट बचाएँ र अन्य राष्ट्रहरूबाट पनि बचाएँ जसले तिमीहरूलाई चोट पुऱ्याउन चाहन्थे।’ १९तर आज तिमीहरूले आफ्नो परमेश्वरलाई अस्वीकार गर्छौ। तिमीहरूका परमेश्वरले तिमीहरूलाई सबै दुःख र कष्टहरूबाट बचाउनुभयो। तर तिमीहरू भन्छौ, ‘होइन, हामीलाई शासन गर्ने एउटा राजा चाहिन्छ।’ यसैकारणले अब परमप्रभुको अगाडि परिवारका सदस्यहरू र परिवार समूहहरू लिएर उपस्थित होऊ।”

२०शमूएलले इस्राएलका सबै परिवार समूहलाई उपस्थित गराए। त्यसपछि शमूएलले नयाँ राजा छान्न थाले। पहिलो बिन्यामिनी कुल समूह चुनियो। २१शमूएलले बिन्यामिनी कुलसमूहका प्रत्येकलाई एक-एकजना गरेर अगाडि जानु भने। त्यसपछि मन्त्रीको परिवारलाई चुनियो। त्यसपछि त्यही मन्त्री परिवारको प्रत्येकलाई एक एकजना गरेर अगाडि जानु भने। यसरी कीशका छोरा शाऊललाई चुनियो।

जब मानिसहरूले शाऊललाई खोजे, त्यहाँ शाऊललाई भेट्टाएनन्। २२अनि तिनीहरूले परमप्रभुसित सोधे, “शाऊल यहाँ अझै आइपुगेकै छैनन्?”

परमप्रभुले भन्नुभयो, “त्यो त्यहाँ भेटी चढाइएका सामानहरूको पछि लुकेकोछ।”

२३मानिसहरूले शाऊललाई सामानहरूको पछाडिबाट खोजेर निकाले। शाऊल मानिसहरूका माभ्रमा खडा भए। त्यहाँ शाऊल अरु भन्दा अग्ला थिए।

२४शमूएलले सबै मानिसहरूलाई भने, “परमप्रभुले चुन्नु भएको मानिसलाई हेर। मानिसहरूमा शाऊल जस्तो मानिस अर्को कोही छैन।”

त्यसपछि मानिसहरूले नारा लगाए, “हाम्रा राजा दीर्घायु रहनु।”

२५शमूएलले राज्यका नियमहरू मानिसहरूलाई बुझाए। यो एउटा पुस्तकमा पनि लेखे र यस व्यवस्थाको पुस्तकलाई परमप्रभुको अघि राखे। तब तिनले मानिसहरूलाई घर जानु भने।

२६शाऊल पनि गिबामा आफ्ना घर गए। अनि केही वीरपुरुषहरू शाऊलसित गए। अनि परमेश्वरले यी वीर पुरुषहरूको हृदय छुनुभयो। २७तर कोही बदमाशहरूले भने, “यो मानिसले हामीलाई कसरी रक्षा गर्छ?” तिनीहरूले शाऊलको विरुद्धमा नराम्रो भन्न थाले र उपहार नदिनेभए। तर शाऊलबाट कुनै प्रतिक्रिया भएन।

अम्मोनीहरूका राजा नाहाश

अम्मोनीका राजा नाहाशले गाद र रुबेन कुल समूहहरूलाई सताइरहेका थिए। नाहाशले प्रत्येक पुरुषको एउटा दाहिने आँखा निकाल्न लगायो। नाहाशले तिनीहरू कसैलाई पनि सहायता गर्न दिएनन्। अम्मोनीका राजा नाहाशले यर्दन नदीको पूर्वातिर बस्ने प्रत्येक इस्राएली मानिसहरूको दाहिने आँखा निकाले। तर ७,००० इस्राएली मानिसहरू अम्मोनीबाट भागेर याबेश गिलाद आए।

११ भण्डै एक महिना पछि अम्मोनी नाहाश र तिनका सेनाहरूले याबेश गिलादलाई चारैतिरबाट घेरे। याबेशका सबै मानिसहरूले नाहाशलाई भने, “यदि तपाईंले हामीसँग सन्धि गर्नुभयो भने हामी तपाईंका प्रजा बन्न तयार छौ।”

२तर अम्मोनी नाहाशले भने, “यदि मैले जम्मै इस्राएलीहरूका दाहिने आँखा धोचेर निकाल्न सकें भने म तिमीहरूसित सन्धि गर्नेछु। तब मात्र सारा इस्राएलको बेइज्जत हुनेछ।”

याबेशका प्रमुखले भने, “हामीलाई सात दिनको समय दिनुहोस्। सारा इस्राएलमा हामी दूत पठाउँछौ। यदि कोही पनि सहायता गर्न आएनन् भने हामी आएर तपाईंको अघि समर्पित हुनेछौ।”

शाऊलले याबेश गिलादलाई बचाउँछन्

४ती दूतहरू गिबामा आए जहाँ शाऊल बस्थे। तिनीहरूले मानिसहरूलाई समाचार दिए। मानिसहरू समाचार सुनेर रून थाले। ५शाऊल आफ्ना खेतबाट गाईहरू लिएर फँकदै थिए। शाऊलले खेतको अघि आउँदा मानिसहरू रोइरहेका सुने। शाऊलले भने, “मानिसहरूलाई के कष्ट भयो? किन रोइरहेकाछन्।”

मानिसहरूले याबेशका दूतहरूले जे खबर ल्याएका थिए शाऊललाई बताए। ६शाऊलले ध्यान दिएर सबै सुने। त्यति नै बेला शाऊलमाथि परमेश्वरको आत्मा उत्रिनुभयो। शाऊल साहै रिसाए। ७शाऊलले एक जोडी गाई ल्याए अनि टुक्रा-टुक्रा पारे। अनि ती मासुका टुक्राहरू सबै ती खबर ल्याउने दूतहरूलाई दिए। तिनले ती सबै मासुको टुक्राहरू इस्राएलभरी पुऱ्याउन दूतहरूलाई आदेश दिए। यो सन्देश इस्राएलीहरूलाई दिनुभनि तिनीहरूलाई भने, “आऊ अनि शाऊल र शमूएललाई अनुशरण गर। यदि कसैले यसो गर्दैन भनि तिनीहरूलाई पनि उसको गाईलाई गरेको व्यवहार गरिनेछ।”

परमप्रभुबाट मानिसहरूमा ज्यादै डर पऱ्यो। यसकारण मानिसहरू एकसाथ सबै एउटै मानिसजस्ता भई निस्के। ८शाऊलले सबै मानिसहरूलाई बेजेकमा एकसाथ भेला गराए। त्यहाँ इस्राएलका ३,००,००० र यहूदाका ३०,००० मानिसभेला भए।

६शाऊल र तिनका सैनिकहरूले याबेशका दूतहरूलाई भने, “गिलादमा याबेशका मानिसहरूलाई भन भोलि मध्याह्नभित्र तिमीहरूको उद्धार हुनेछ।”

दूतहरूले शाऊलको सु-सन्देश याबेशका मानिसहरूलाई दिए। याबेशका मानिसहरू अतिनै खुशी भए। १०त्यसपछि याबेशका मानिसहरूले अम्मोनी नाहाशलाई भने, “भोलि हामी तपाईंको आउनेछौं। तपाईंलाई जे इच्छा लाग्छ हामीलाई त्यही गर्नुहोस्।”

११भोलिपल्ट शाऊलले आफ्ना सैनिकहरूलाई तीन खण्डमा बाँडे। सूर्योदयको समयपछि शाऊल र तिनका सैनिकहरू अम्मोनीहरूको छाउनी भित्र पसे। जब शाऊलले आक्रमण गरे यो रातमा बस्ने रक्षक दलको अदला-बदली गर्ने समय थियो, शाऊल र तिनका सैनिकहरूले अम्मोनीहरूलाई मध्याह्न भन्दा पहिले नै हराए। सबै अम्मोनी सैनिकहरू तितर-वितर भए। दुइजना अम्मोनी सैनिक एकसाथ हुने मौका कतै पाएनन्।

१२तब मानिसहरूले शमूएललाई भने, “ती मानिसहरू कहाँ छन् जसले शाऊललाई राजाको रूपमा शासन गरेको हेर्न चाहेनन्। ती मानिसहरू हाम्रा सामु भिकाईउन्। हामी तिनीहरूलाई मारौं।”

१३तर शाऊलले भने, “होइन, आज कसैलाई मार्नु हुँदैन। आज परमप्रभुले इस्राएलको रक्षा गर्नु भएको छ।”

१४त्यसपछि शमूएलले मानिसहरूलाई भने, “आऊ, हामी गिलगाल जाऊं। गिलगालमा हामी शाऊललाई फेरि राजाकोरूपमा घोषणा गरौं।”

१५यसरी सबै गिलगाल गए। त्यहाँ परमप्रभुको अगाडि शाऊललाई मानिसहरूले राजा बनाए। तिनीहरूले परमप्रभुलाई मेलबलि पनि चढाए। शाऊल र सबै इस्राएलीहरूले ठूलो हर्षमा उत्सव मनाए।

शमूएलले राजाबारे बताए

१२ शमूएलले सबै इस्राएलीहरूलाई भने: “तिमीहरूले भनेको प्रत्येक कुरा मैले गरे। तिमीहरू माथि राजा नियुक्त गरे। २अब तिमीहरूलाई अगुवाई गर्नको निम्ति राजा हुनुहुन्छ। म बुढो भएँ तर मेरा छोराहरू तिमीहरूसित छन्। जब म एउटा ठीटो थिएँ, त्यस बेला देखि तिमीहरूका अगुवा भएर आएँ। ३अहिले म यहाँ छु। यदि मैले कुनै भूलचुक गरेको भए परमप्रभुको अधि अनि परमप्रभुले चुन्नु भएको राजाअधि तिमीहरूले भन्नुपर्छ। के मैले कसैको गाई अथवा गधा चोरें? कसैलाई ठगे वा कष्ट पुर्‍याएँ? के मैले पैसा अथवा एक जोडी जुत्ता कहिले घुस लिएकोछु? यदि मैले यस्तो केही गरेको भए त्यसलाई म सच्याउनेछु।”

४सबै इस्राएलीहरूले जवाफ दिए, “होइन! तपाईंले हामी कसैलाई पनि केही नराम्रो गर्नुभएन। हामीलाई कहिले पनि ठगनुभएन र केही पनि लिनुभएन।”

५शमूएलले इस्राएलीहरूलाई भने, “परमप्रभु र उहाँले चुन्नु भएको राजा गवाही हुनुहुन्छ। तिमीहरूले जे-जे भन्दैछौं उहाँ दुइजनाले सुन्दैहुनुहुन्छ। उहाँहरूलाई पनि थाहा भयो तिमीहरूले मलाई कुनै दोष दिएनौं।” सबै मानिसहरूले एकसाथ जवाफ दिए, “सँच्चै हो! परमप्रभु नै गवाही हुनुहुन्छ।”

६तब शमूएलले मानिसहरूलाई भने, “हो परमप्रभु हाम्रो गवाही हुनुहुन्छ। परमप्रभुले नै मोशा र हारूनलाई चुन्नुभयो। अनि उहाँ नै हुनुहुन्छ जसले तिम्रा पिता-पुर्खाहरूलाई मिश्रबाट बाहिर ल्याउनु भयो। ७अब तिमीहरू त्यहाँ खडा होऊ, म तिमीहरूलाई परमप्रभुले तिम्रा पिता-पुर्खाहरू र तिमीहरूका लागि गर्नुभएका ती राम्रा अर्थहरू बताउँछु। ८प्याकूब मिश्र गए पछि मिश्र बासीहरूले उसका सन्तानहरूको जीवनलाई धेरै कष्टमय बनाए। यसर्थ तिनीहरूले परमप्रभुलाई सहायताको निम्ति रोइकराइ गरे। परमप्रभुले मोशा र हारूनलाई पठाउनु भयो। मोशा र हारूनले तिमीहरूका पिता-पुर्खाहरूलाई मिश्रबाट बाहिर लिएर आए अनि यही ठाउँमा बस्ने व्यवस्था मिलाई दिए।

९“तर तिम्रा पिता-पुर्खाहरूले परमप्रभु परमेश्वरलाई त्यागे। यसकारण परमप्रभुले तिनीहरूलाई सीसराका दास हुन दिनुभयो। सीसरा हासोरका सेनाका सेनापति थिए। त्यसपछि परमप्रभुले तिनीहरूलाई पलिशती र मोआबका राजाका हातमा सुम्पिदिनुभयो। तिनीहरू सबै तिम्रा पिता-पुर्खाहरूको विरुद्ध लडे। १०तर तिमीहरूका पिता-पुर्खाहरूले रूदै परमप्रभुलाई सहायता मागे। तिनीहरूले भने, ‘हामीले पाप गयौं। हामीले परमप्रभुलाई छोडेर भूटो देवता बाल र देवी अशतारोतको सेवा गयौं। अब हामीलाई हाम्रा शत्रुहरूबाट बचाउनुहोस्, हामी तपाईंका सेवक बन्नेछौं।’

११“यसकारण परमप्रभुले यरूबाल, बाराक, यिप्तह अनि शमूएललाई त्यहाँ पठाउनुभयो। परमप्रभुले तिमीहरूको चारैतिरका शत्रुहरूबाट तिमीहरूलाई रक्षा गर्नुभयो यसकारण तिमीहरू सुरक्षित रह्यौ। १२त्यस समयमा पनि अम्मोनीको राजा नाहाश तिमीहरूको विरुद्ध लडन आएको देख्यौ। तिमीहरूले भन्यौ, ‘होइन, हामीहरूमाथि शासन गर्ने राजा नै चाहिन्छ।’ तिमीहरूले यही भन्यौ यद्यपि परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वर नै राजा हुनुहुन्थ्यो। १३अब तिमीहरूले चुनेका राजा यहाँ छन्। परमप्रभुले तिमीहरूमाथि राजालाई नियुक्ति गर्नुभयो। १४यदि तिमीहरूले उहाँलाई सम्मान गयौ भने परमप्रभुले तिमीहरूको रक्षा गर्नु हुन्छ। तर तिमीहरूले परमप्रभुको डर राख्दै सम्मान गर्नु पर्नेछ। आदेश पालनगर्दै सेवा गर्नुपर्ने छ। उहाँको विरुद्धमा जाने छैनौ। तिमीहरूका

साथै तिमीहरूलाई शासन गर्ने राजाले पनि परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरको अनुसरण गर्नुपर्छ। यदि तिमीहरूलाई भनेका कुराहरू पालन गर्छौं भने परमेश्वरले तिमीहरूलाई रक्षा गर्नुहुनेछ। १५तर यदि परमप्रभुले भनेका तिमीहरूले मानेनौं र उहाँको विरुद्धमा गयौं भने, उहाँ पनि तिमीहरू र तिमीहरूका शासकको विरुद्धमा जानुहुनेछ। १६अब अभै चुपचाप उभिएर त्यो अचम्मको कामलाई हेर, जुन परमप्रभुले तिमीहरूका आँखा अगाडि गर्नुहुनेछ। १७यो गर्नुको फसल काट्ने समय हो। म परमप्रभुसँग प्रार्थना गर्नेछु। म उहाँसँग बिजुली चम्कौं पानीपार्ने बिन्ती गर्नेछु। तब तिमीहरूलाई यो थाहा लाग्ने छ कि तिमीहरूले परमप्रभुको विरुद्धमा राजा मागेर भूल काम गरेका छौं।”

१८यसकारण शमूएलले परमप्रभुसँग प्रार्थना गरे। त्यही दिन परमप्रभुले मेघ गर्जनसित पानी बर्साउनु भयो। यसकारणले गर्दा मानिसहरू परमप्रभु र शमूएलसँग साहै डराए। १९सबै मानिसहरूले शमूएललाई भने, “दया गरेर परमप्रभु तपाईंका परमेश्वरलाई हाम्रो निम्ति प्रार्थना गरिदिनु होस, तपाईंका सेवकहरूका निम्ति हामीहरूलाई नष्ट हुन नदिनु होस्। हामीले धेरै चोटी पाप गरेका छौं। हामीले राजा मागेर फेरि अर्को पाप थपेका छौं।”

२०शमूएलले जवाफ दिए, “नडराऊ! यो सत्य हो! तिमीहरूले त्यस्ता नरात्रा कामहरू गर्नुभयो। तर परमप्रभुलाई पछ्याउन नछोड। हृदय देखि नै परमप्रभुको सेवा गर। २१देवताका मूर्तिहरू केवल मूर्ति मात्र हुन्। त्यसले तिमीहरूलाई सहायता गर्दैन। यसर्थ त्यसको पूजा नगर। देवताका मूर्तिहरूले न त तिमीहरूलाई सहायता गर्न सक्छ न त रक्षा नै तिनीहरू केहि होइनन्। २२तर परमप्रभुले आफ्ना मानिसहरूलाई छोड्नु हुँदैन। परमप्रभु तिमीहरूलाई आफ्नो मानिस बनाएर प्रसन्न हुनुहुन्थियो। यसर्थ उहाँले आफ्नो नाउँको खातिर तिमीहरूलाई त्याग्नु हुनछैन। २३अनि म तिमीहरूका निम्ति प्रार्थना गर्न छोड्ने छैन। यदि मैले तिमीहरूका लागि प्रार्थना गरिँँ भने परमप्रभु विरुद्ध मेरो पाप हुनेछ। म तिमीहरूलाई शिक्षा दिइरहन्छु ताकि तिमीहरूले राम्रो र सही जीवन जिउनेछौं। २४तर तिमीहरूले परमप्रभुको डर अनि आदर गर्नेपर्छ। तिमीहरूको सम्पूर्ण हृदयले परमप्रभुको सेवा हुनुपर्छ। उहाँले तिमीहरूका निम्ति गर्नुभएको अचम्मका कार्यहरूलाई सम्झौं। २५तर यदि तिमीहरूले हठी र लगातार दुष्ट कार्य गरिरह्यौं भने: परमेश्वरले तिमीहरू र तिमीहरूका राजालाई नष्ट गर्नु हुनेछ।”

शाऊलले पहिलो भूल गर्छन्

१३ त्यसबेला शाऊलले राजाको रूपमा एक वर्ष विताइसकेका थिए। जब इस्राएलमा शासन गरेको दुइ वर्ष भएको थियो, रतिनले इस्राएलबाट

३,००० पुरूषलाई छाने। त्यसमध्ये २,००० पुरूष मिकमाशमा बेतेलको पहाडी प्रदेशमा रहनथाले। त्यहाँ १,००० मानिसहरू बिन्यामीनको अन्तरगत गिबामा जोनाथनसित रहनथाले। बाँकी रहेका सैनिकहरूलाई घर पठाइदिए।

३जोनाथन गिबामा गए र पलिशतीहरूलाई तिनीहरूकै छाउनीमा हराए। पलिशतीहरूले यो सुने। तिनीहरूले भने, “हिब्रूहरूले विद्रोह गरे।”

शाऊलले मानिसहरूलाई सारा इस्राएल भरी तुरही फुक्न आज्ञा गरे र भने, “जे भएको छ हिब्रूहरूले सुनोस्।” ४सबै इस्राएलीहरूले यो खबर सुने। तिनीहरूले भने, “शाऊलले पलिशतीका अगुवाहरूलाई मारे। अब भने पलिशतीहरूले साँच्चै इस्राएलीहरूलाई घृणा गर्नेछन्।”

इस्राएलीहरूलाई शाऊलसँग भेट्नका निम्ति गिलगालमा बोलाइयो। ५पलिशतीहरू इस्राएलसित लड्नलाई भेला हुनथाले। पलिशतीहरूसँग ३,००० रथ र ६,००० घोडसवारी थिए। बालुवाका कण किनारमा थुप्रिए भैं पलिशती सैनिकहरू थुप्रिएका थिए। मिकमाशमा पलिशतीहरूले छाउनी हालेका थिए। (मिकमाश बेत-आवेनको पूर्वतिर पर्छ।)

६इस्राएलीहरूले बुभे कि तिनीहरू खतरामा थिए। तिनीहरूलाई पलिशतीहरूले धेरा हालेका थिए अनि तिनीहरू गुफा चर्कीएको चट्टानमा दगुरे गए कुवा र अरु दुलोहरू तिर लुके। ७कोही हिब्रूहरू त यर्दन नदी पार गरेर गाद अथवा भागेर गिलाद तिर पुगे। शाऊल भने गिलगालमा नै थिए। तिनका सम्पूर्ण सैनिकहरू डरले कामिरहेका थिए।

८शमूएलले भने उनी शाऊलसित गिलगालमा भेट्ने छन्। शाऊलले सात दिनसम्म पर्खे। तर शमूएल गिलगाल जाँदै गएनन् यसर्थ शाऊललाई सैनिकहरूले छोड्न शुरू गरे। ९त्यति बेला शाऊलले भने, “मेरो निम्ति होमबलि र मेलबलि जुटाइदेऊ।” त्यसपछि शाऊलले होमबलि चढाए। १०तब शाऊलले बलि भेटी चढाइन सके, शमूएल पनि त्यहाँ आइपुगे। शाऊल तिनीलाई भेट्न गए।

११शमूएलले सोधे, “तपाईंले यो के गर्नुभयो?”

शाऊलले जवाफ दिए, “धमाधम सैनिकहरूले मलाई छोड्नलागे। तपाईं पनि यहाँ हुनुहुन्न थियो, अनि पलिशतीहरू मिकमाशमा भरिएका थिए। १२मैले सोचेँ, पलिशतीहरू यहाँ गिलगालमा आएर मलाई आक्रमण गर्नेछन्। मैले अहिलेसम्म परमप्रभुलाई सहायताको निम्ति बिन्ती पनि गरिन। अन्त्यमा बाध्य भएर मैले होमबलि चढाएँ।”

१३शमूएलले भने, “तपाईंले मूर्खता पूर्ण काम गर्नुभयो। तपाईंले परमप्रभु तपाईंका परमेश्वरको आदेशको पालन गर्नुभएन! यदि तपाईंले परमेश्वरको आदेशको उलंघन नगरेको भए परमेश्वरले तपाईंको परिवारलाई

सदाको निम्ति इस्राएलको शासन दिनुहुन्थ्यो। १४अब तपाईंको शासन अभि अघि बढ्ने छैन। परमप्रभुले यस्तो मानिस खोज्नु भएको थियो जसले उहाँको आदेश पालन गर्छ। परमप्रभुले उहाँले चाहेको जस्तो मानिस भेट्याउनु भएको छ र परमप्रभुले त्यही मानिसलाई आफ्ना मानिसहरूको प्रमुख बनाउनु हुनेछ। तपाईंले परमप्रभुको आदेश पालन गर्नु भएन यसकारण उहाँले अर्को नया राजा छान्नु हुनेछ।” १५त्यसपछि शमूएल उठे र गिलगाल छाडेर गए।

मिकमाशको युद्ध

शाऊल र उसका केही बचेका सैनिकहरूले गिलगाल छोडे। तिनीहरू बिन्यामीनको गिबातिर गए। शाऊलले अहिलेसम्म आफ्ना साथ नछोड्ने मानिसहरूको गन्ती गरे। तिनीहरू प्रायः ६०० जति रहेछन्। १६शाऊल, तिनका छोरा जोनाथन र उनीसित भएका सैनिकहरू बिन्यामीन कहाँ गिबामा गए।

पलिशतीहरूले मिकमाशमा छाउनी हालेका थिए। १७पलिशतीहरूले त्यहाँ रहेका इस्राएलीहरूलाई दण्ड दिने निश्चय गरे। तिनीहरूका शक्तिशाली सैनिकहरूले आक्रमण शुरू गरे। पलिशती सैनिकहरू तीन भागमा बाँडिएका थिए। पहिलो दल उत्तरतिरको ओप्रा जाने सडकबाट शूआल तर्फ लागे। १८दोस्रो दल दक्षिण पूर्व बेथ-होरोन जाने सडक तर्फ लागे तेस्रो दल चाहि पूर्वतिरको सीमासम्म पुग्ने सडकतिर लागे। यो सडक सबोझमको बेसीमा मरुभूमि तर्फ फैलिएर गएको थियो।

१९इस्राएलका मानिसहरूले फलामका हात हतियार बनाउन जान्दैनथे। त्यस समय इस्राएलमा लोहार पाइँदैनथ्यो। पलिशतीहरूले इस्राएलीहरूलाई फलामको हात हतियार बनाउन सिकाएनन् कारण इस्राएलीहरू आफैले फलामको हात हतियार बनाए भने पलिशतीहरूलाई खतरा हुन्छ। २०पलिशतीहरूले मात्र हात हतियारमा उध्याउँथे। यदि इस्राएलीहरूलाई आ-आफ्ना हात हतियार जस्तै, फाली, कोदालो, बञ्चरो र हँसियामा उध्याउँनु पर्यो भने तिनीहरू पलिशतीहरू भएको मै जानुपर्थ्यो। २१पलिशती लोहारहरूले फाली र कोदालोमा साँध लगाउन शेकेलको दुइ-तिहाई चाँदी लिन्थे भने बञ्चरो र गोरू धपाउने अँडू-से मिलाउनलाई शेकेलको एक-तिहाई लाग्थ्यो। २२यसर्थ युद्धका दिनहरूमा शाऊलका सैनिकसित न त फलामको तरवार थियो न त भाला नै। खालि शाऊल र तिनका छोरा जोनाथनसित फलामको हतियार थियो।

२३पलिशतीहरूको एक दल सैनिकले मिकमाशको बेसीलाई पूर्ण सुरक्षित तुल्याइरहेका थिए।

जोनाथनले पलिशतीहरूमाथि आक्रमण गर्छन्

१४ एक दिन शाऊलका छोरा जोनाथनले तिनका हतियार बोक्ने युवकलाई भने, “हिँडेर बेसीको

पल्लो पट्टि पलिशतीहरूको छाउनीमा जाऔं।” तर जोनाथनले यो कुरा आफ्ना पितालाई भनेन।

२शाऊल पहाडको किनारा मिग्रोनमा एउटा अनारको रूखमुनि बसिरहेका थिए। छेवैमा खला पनि थियो। शाऊलसँग प्राय ६०० मानिसहरू थिए। ३एकजनाको नाउँ अहियाह थियो। अहिया ईकाबोदका भाइ अहीतूबका छोरा थिए। ईकाबोद पीनहासका छोरा थिए। पीनहास एलीका छोरा थिए। अहिले एली शीलोमा परमप्रभुको पूजाहारी थिए। अहियाह पूजाहारी थिए अनि तिनले एपोद लगाएका थिए। यी मानिसहरूले जोनाथन गइसकेको कुरा चाल पाएनन्।

४वाटोको दुवै पट्टि ठूला-ठूला चट्टानहरू थिए। जोनाथनले त्यही बेसीको बाटो भएर पलिशतीहरूको छाउनीमा पुग्ने निश्चय गरे। बाटोको एकापट्टि बोसेस नाउँ भएको एउटा ठूला चट्टान थियो र अर्को तर्फ सेन नाउँ गरेको अर्को चट्टान थियो। ५एउटा ठूलो चट्टान भने उत्तरतिर मिकमाशलाई हेरिरहे भै देखिन्थ्यो। अर्को चट्टानले भने दक्षिणतिर गिबालाई हेरिरहे भै देखिन्थ्यो।

६जोनाथनले आफ्नो हतियार बोक्ने युवा सहयोगीलाई भने, “आऊ, ती विदेशीहरूको छाउनीमा जाऔं। हुन सक्छ, परमप्रभुले तिनीहरूलाई डराउनको निम्ति हामीलाई उपयोग गर्नुहुनेछ। हाम्रोसँग ज्यादा सैनिक होस कि नहोस् परमप्रभुलाई कसैले रोक्न सक्दैन।”

७जोनाथनको हतियार बोक्ने युवकले भन्यो, “तपाईंलाई जे राम्रो लाग्छ त्यहि गर्नुहोस्। म त तपाईंको साथमा छँदैछु।”

८जोनाथनले भन्यो, “जाऔं! त्यो बेसीबाट भएर सिधै पलिशती रक्षकहरू भएतिर जाऔं। हामी तिनीहरूले देख्ने गरी अघि बढौं। ९यदि तिनीहरूले हामीलाई, ‘तिमीहरू त्यही उभिनु जबसम्म हामी त्यहाँ आइपुग्दैनौं भन्छन भने हामी जहँतही उभिनेछौं। हामी अघि बढ्दैनौं। १०तर यदि पलिशतीहरूले हामीहरूलाई ‘अगाडि बढ’ भने, हामी तिनीहरू भएसम्म चढ्छौं। किनभने यो परमेश्वरको चिन्ह हो यो चिन्हको अर्थ हुनेछ परमप्रभुले तिनीहरूलाई हराउनु हुनेछ।”

११यसर्थ जोनाथन र तिनका सहयोगी पलिशतीहरूले देख्ने गरी उभिए। पलिशती रक्षकहरूले भने, “हेर! हिब्रूहरू लुकेको खाल्टोबाट निस्केर आउँदैछन्।”

१२किल्लाको रक्षक पलिशतीहरूले जोनाथन र तिनका सहायकलाई कराएर भने, “यहाँ आऊ, तिमीहरूलाई हामी पाठ सिकाउँने छौं।”

जोनाथनले आफ्नो सहयोगीलाई भन्यो, “पहाड चढ्दा मेरो पछि आउनु, परमेश्वरले यसरी मिलाउनु भएको छ कि इस्राएलीहरूले पलिशतीहरूलाई हराउने छ।”

१३-१४जोनाथन हात खुट्टा टेकेर पहाडमाथि उग्ले। तिनका सहायक पनि पछि लागे। जोनाथन र तिनका

सहायकले पलिशतीहरूलाई आक्रमण गरे। पहिलो आक्रमणमा तिनीहरूले बीसजना पलिशतीहरूलाई आधा एकर जमीनमा मारे। जोनाथनले उसको अघाडि आएकाहरूसित लडाई गरिनै रहे। पछाडिबाट तिनका सहायक आए अनि घाईतेहरूलाई मारे।

१५मैदान, छाउनीमा र किल्लामा भएका सबै पलिशती सैनिकहरू डराउन थाले। यहाँसम्म भयो कि पलिशतीहरूका वीरभन्दा वीर सैनिक पनि डराए। जमीन काम्यो र पलिशती सैनिकहरू साहै नै डराए।

१६शाऊलका रक्षकहरूले बिन्यामीन देशको गिबामा भएका पलिशती सैनिकहरू चारै दिशातिर भाग-भाग गरेको देखे। १७शाऊलले आफ्ना छेवैमा भएका सैनिकहरूलाई भने, “सैनिकहरूको गन्ती गर। म यो जान्न चाहन्छु कि कसले छाउनी छोडे।”

तिनीहरूले गन्ती गरे। छाउनीमा जोनाथन र तिनका सहायक थिएनन्।

१८शाऊलले अहियाहलाई भने, “परमेश्वरको पवित्र सन्दूक ल्याऊ!” त्यस समय सन्दूक इस्राएलीहरूसँग नै थियो। १९शाऊल पूजाहारी अहियाहसँग कुरा गर्दैथिए। शाऊलले परमेश्वरको सुभाव परिवर्तनका थिए। तर पलिशतीहरूको छाउनीमा होहल्ला र अशान्ती अभै बढ्दै थियो। शाऊलको धैर्य खतम भइसकेको थियो। अन्त्यमा पूजाहारी अहियालाई शाऊलले भने, “अब भयो प्रार्थना गर्न बन्द गर, हात तल भार।”

२०शाऊलले आफ्ना सैनिकहरूलाई एकत्रित पारे र युद्धको निम्ति निस्किए। पलिशती सेनाहरू साँच्चै नै अलमल्ल पारिरहेका थिए। तिनीहरूले एक-अर्कामा तिनीहरूको तरवार लिएर भगडा गर्न शुरु गरे। २१केही हिब्रूहरू पनि पलिशतीहरूसित तिनीहरूका नोकरहरू जस्तै त्यही छाउनीमा थिए। तिनीहरूले पनि पलिशतीहरूलाई आक्रमण गरे। तिनीहरू पनि इस्राएली शाऊल र जोनाथनसित मिले। २२पलिशती सैनिकहरू भागदै छन् भन्ने खबर एप्रैमका पहाडी प्रदेशमा लुकेका सबै इस्राएलीहरूले सुने। यसैले ती इस्राएलीहरू पनि युद्धमा सामेल भएर पलिशतीहरूलाई खेदन थाले।

२३यसरी परमप्रभुले इस्राएलीहरूलाई त्यस दिन रक्षा गर्नुभयो। तिनीहरूले बेत-आवेनको पारिसम्मै लडाइलडे। सबै सैनिकहरू शाऊलका साथ थिए त्यहाँ भण्डै १०,००० पुरुष थिए। एप्रैमका पहाडी देशको प्रत्येक शहरमा युद्ध फैलियो।

शाऊलले दोस्रो चोटि भूल गर्छन्

२४त्यस दिन शाऊलले ठूलो भूल गरे। इस्राएलीहरू भोका र थकित थिए, कारण शाऊलले शपथ खान लगाएका थिए, शाऊलको शपथ थियो, साँभ अघि कसैले केही खाने छैन। “अथवा मैले मेरो शत्रुहरूलाई पराजित नगरूञ्जेलसम्म खानेकुरा खाए त्यसलाई दण्ड

दिइनेछ।” यसर्थ कुनै इस्राएली सैनिकले केही खाएनन्।

२५-२६युद्धको कारणले मानिसहरू जंगलमा गए। तिनीहरूले भुईँमा महको चाको देखे। मह भएसम्म तिनीहरू पुगेर पनि मह खाएनन्। शपथ तोडिने हुनाले डराए। २७तर जोनाथनलाई शपथ बारे केही थाह थिएन। जोनाथनले आफ्ना पिताले जबरदस्ती मानिसहरूलाई शपथ खुवाएको कुरा सुनेका थिएनन्। एउटा लट्टी जोनाथनसँग थियो। उनले महको चाकामा लट्टी घुसारे र लट्टीमा मह ल्याएर केही मह खाए र फूर्तिलो अनुभव गरे।

२८एउटा सैनिकले जोनाथनलाई भन्यो, “तपाईँका पिताले मानिसहरूलाई एउटा शपथ खान लगाए। तपाईँका पिताले मानिसहरूलाई केही खाएमा दण्डित गरिने शपथ ख्वाए। यसैले मानिसहरू भोकभोकै छन्। यसैले गर्दा मानिसहरू कमजोरी भए।”

२९जोनाथनले भने, “मेरो पिताले देशलाई समस्यामा हाल्नुभयो। हेर त मैले अलिकति मह चाखे को मात्र थिएँ कस्तो फूर्तिलो भएँ। ३०आज मानिसहरूले शत्रु पक्षबाट जे-जे भोजन ल्याएका थिए, ती सब खान पाएका भए कति राम्रो हुन्थ्यो। हामीले अभ धेरै पलिशतीहरूलाई मार्न सक्थ्यौँ।”

३१त्यस दिन इस्राएलीहरूले पलिशतीहरूलाई हराए। तिनीहरू मिकमाश देखि अथ्यालोन सम्मका बाटोभरी लडे। यसैले मानिसहरू थकित र भोका थिए। ३२तिनीहरूले पलिशतीहरूबाट भेडा, गाई र बाछाहरू खोसेका थिए। त्यस बेला इस्राएलका मानिसहरू यति भोका थिए कि तिनीहरूले ती पशुहरूलाई त्यही जमिनमा मारे र खाए। जबसम्म पशुहरूमा रगत थियो।

३३शाऊललाई एउटा मानिसले भन्यो, “हेर्नुहोस्! मानिसहरूले परमप्रभुको विरूद्धमा पाप गर्दैछन्। तिनीहरूले रगतै समेत मासु खाँदैछन्।”

शाऊलले भने, “तिमीहरूले पाप गर्दैछौ। यहाँ एउटा ठूलो ढुङ्गालाई पल्टाऊ।” ३४फेरि शाऊलले भने, “मानिसहरूलाई गएर भन कि प्रत्येक मानिसले साँढि र भेडा लिएर मकहाँ आओस्। यहाँ तिनीहरूले आफ्ना साँढि र भेडा मानुपर्छ। परमप्रभु विरूद्ध पाप काम नगर! रगतै समेतको मासु नखाओ।”

त्यस रात प्रत्येकले आ-आफ्नो पशुहरू ल्याएर त्यहाँ मारे। ३५शाऊलले परमप्रभुको निम्ति वेदी बनाए। शाऊल आफैले वेदी बनाउन शुरु गरे।

३६शाऊलले भने, “आज राती हामी पलिशतीहरूलाई लखट्ने छौ। हामीले तिनीहरूबाट प्रत्येक बस्तु खोस्ने छौ। हामीले तिनीहरू सबैलाई मार्ने छौ।”

सैनिकहरूले जवाफ दिए, “तपाईँलाई जे राम्रो लाग्छ, त्यही गर्नुहोस्।”

तर पूजाहारीले भने, “परमेश्वरलाई सोध।”

३७यसकारण शाऊलले परमेश्वरलाई सोधे, “के म पलिशतीहरूलाई पछ्याउँदै खेदौं? के मलाई पलिशतीहरूलाई हराउन दिनुहुन्छ?” तर परमेश्वरबाट कुनै जवाफ आएन।

३८यसले गर्दा शाऊलले भने, “सबै नेताहरूलाई मेरो समक्ष बोलाउनु, आज कसले पाप काम गर्छो, बुझौ। ३९म इस्त्राएलको रक्षा गर्ने परमप्रभुको शपथ खाँदै यो प्रतिज्ञा गर्छु, यहाँ सम्म कि मेरो छोरा जोनाथनले नै पाप गरेको छ भने पनि छोडिने छैन उ मर्ने छ।” तर कसैले पनि उनलाई केही भनेनन्।

४०यसकारण शाऊलले सबै इस्त्राएलीहरूलाई भने, “तिमीहरू सबै एकतिर उभिनु। म र मेरो छोरा जोनाथन अर्कोतिर उभिन्छौ।”

सबै सैनिकले भने, “तपाईंको जो इच्छा हजुर।”

४१तब शाऊलले प्रार्थना गर्न लागे, “परमप्रभु, इस्त्राएलको परमेश्वर, तपाईंले तपाईंको दासलाई आज किन जवाफ दिनुभएन, यदि मैले अथवा मेरो छोरा जोनाथनले कुनै पाप गरेको भए परमप्रभु इस्त्राएलका परमेश्वर ऊरीम दिनुहोस्। यदि तपाईंका इस्त्राएली मानिसहरूले पाप गरेका भए तुम्मीम दिनुहोस्।”

यस प्रकारले शाऊल र जोनाथन चुनिएका थिए अन्य मानिसहरू चुनिएका थिएनन्। ४२शाऊलले भने, “अब म र मेरो छोरोमा कसलाई दोष दिनु पर्ने हो? को दोषी हो?” जोनाथन चुनिएका थिए।

४३शाऊलले जोनाथनलाई भने, “मलाई भन्, तैले के गरिस्।”

जोनाथनले शाऊललाई भन्यो, “मैले अलि कति लट्टीमा लागेको मह चाखे। यत्तिले नै म मर्नु पर्ने?”

४४शाऊलले भने, “यदि मैले गरेको प्रतिज्ञा पूरा गरिने भने परमेश्वरले मलाई खूबै नराम्रो गर्नुहुनेछ। यसर्थ जोनाथन मर्ने पर्छ।”

४५तर सबै सैनिकहरूले भने, “आज जोनाथनले इस्त्राएललाई विजयी गरायो। के जोनाथन मर्ने पर्ने? होइन! हामी जीवित परमेश्वरको नाउँमा शपथ खान्छौ कि जोनाथनलाई कसैले हानि गर्न सक्दैन, उसको शिरको एउटा केशसम्म कसैले हल्लाउन सक्ने छैन। परमेश्वरले आज पलिशतीहरूसँगको युद्धमा जोनाथनलाई सहायता गर्नुभएको छ।” यसरी मानिसहरूले जोनाथनलाई बचाए। तिनलाई मृत्युदण्ड दिइएन।

४६शाऊलले पलिशतीहरूलाई खेदेनन्। पलिशतीहरू आफ्नै ठाउँमा फर्किए।

शाऊल इस्त्राएलका शत्रुसँग लडे

४७शाऊलले इस्त्राएलमा पूरा अधिकार जमाए। शाऊल इस्त्राएल वरिपरिका शत्रुहरूसित लडे। शाऊल मोआबी, अम्मोनी, एदोमी, सीबाका राजा र पलिशतीहरूसँग लडे। जहाँ-जहाँ गएर लडे शाऊलले इस्त्राएलका शत्रुहरूलाई हराए। ४८शाऊल अत्यन्तै सहासी थिए।

शाऊलले इस्त्राएलका मानिसहरूबाट सामान चीज-बीज खोस खोज्नहरूको हातबाट पनि इस्त्राएलीहरूलाई बचाए, शाऊलले यहाँ सम्म कि अमालेकीहरूलाई पनि हराए।

४९शाऊलको छोराहरू जोनाथन, यिशवी र मल्कीशूअ थिए। शाऊलकी जेठी छोरीको नाउँ मेराब र कान्छी छोरीको नाउँ मीकल थियो। ५०शाऊलकी पत्नीको नाउँ अहीनोम थियो। अहीनोमचाहि अहीमासकी छोरी थिइन्।

शाऊलका सेनापति नेरका छोरा अबनेर थिए। नेरचाहिँ शाऊलका काका थिए। ५१शाऊलका पिता कीश र अबनेरका पिता नेरचाहि अबीएलका छोराहरू थिए।

५२शाऊल जीवनभरी नै सहासी थिए। पलिशतीहरू विरुद्ध कठिन युद्ध लडे। जहिले पनि कुनै वीरलाई देखेमा शाऊलले आफ्नो सैनिक दलमा त्यसलाई सामेल गर्थे र आफ्नो छेवैमा राखेर राजाको रक्षक बनाउँथे।

शाऊलले अमालेकीहरूलाई नष्ट गरे

१५ एक दिन शमूएलले शाऊललाई भने, “परमप्रभुले मलाई उहाँका इस्त्राएली मानिसहरूको राजाको रूपमा तिमीलाई अभिषेक गर्न पठाउनु भएको थियो। अब परमप्रभुको भनाइ सुन। २सर्वशक्तिमान परमप्रभु भन्नुहुन्छ, ‘जब इस्त्राएलीहरू मिश्रबाट बाहिर आए तब अमालेकीहरूले तिनीहरूलाई कनान जानलाग्दा रोक्ने चेष्टा गरे। अमालेकीहरूले जे गरे मैले देखे। ३अब गएर अमालेकीहरूसित युद्ध गर। अमालेकीहरूसित जे जति छ सम्पूर्ण रूपले नष्ट गर। कसैलाई जिउँदो नछाड। तिमीहरूले ती सबलाई मारु पर्छ, लोग्ने मानिसहरू होस कि स्त्रीहरू केटा-केटीहरू होस् कि काखका नानी। सबलाई मार गाई-गोरू, भेडा ऊँट गधा केही बाँकी नराख।”

४शाऊलले सबै सेनाहरूलाई तेलैममा भेला गराए। त्यहाँ २,००,००० पैदल सेना र १०,००० अन्य मानिसहरू थिए। यसमा यहूदाका मानिसहरू पनि थिए। ५त्यसपछि शाऊल अमालेक शहरतिर लागे र बेसीमा पर्खेर बसे। ६शाऊलले केनीहरूलाई भने, “तिमीहरू सबैले अमालेकीहरूलाई छोडी देऊ। म तिमीहरूलाई अमालेकीहरूसित मार्दिन। कारण तिमीहरूले मिश्रबाट आउँदा इस्त्राएलीहरूलाई दया गरेका थियौ।” यसपछि केनीहरूले अमालेकीहरूलाई छोडे।

७शाऊलले अमालेकीहरूलाई हराए, तिनले हवीलाबाट शूरतक मिश्रको सीमानासम्म अमालेकीहरूलाई खेदूँदै गए। ८शाऊलले अमालेकीहरूका राजा अगागलाई जिउँदै पक्रे र अगागका सबै सैनिकलाई मारे। ९शाऊल र इस्त्राएली सैनिकहरूले सम्पूर्ण कुराहरू नष्ट गर्दा नराम्रो मन गरे। यसर्थ तिनीहरूले अगागलाई मारेनन् र बलिया गाईहरू राम्रा जातका भेडा र पाठाहरू पनि

बचाएर राखे। राख्न योग्यका सामानहरू राखेर काम नलाग्ने जति नष्ट गरे।

शमूएलले शाऊलबाट भएको पाप बताइदिए

१०शमूएलले परमप्रभुबाट खबर पाए। ११परमप्रभुले भन्नुभयो, “शाऊलले मलाई पछ्याउन छोडीदियो। यसर्थ म शाऊललाई राजा बनाएर आफै दुःखी छु। म जे भन्छु त्यसले त्यो गर्दैन।” शमूएल धेरै रिसाए र रातभरी परमप्रभुसित प्रार्थना गरे।

१२शमूएल भोलिपल्ट बिहान चाँडै नै उठे र शाऊललाई भेट्न गए। तर मानिसहरूले शमूएललाई भने, “शाऊल यहूदाको कर्मेल भन्ने ठाउँमा गएका छन्। शाऊल त्यहाँ उसको सम्मानमा एउटा स्मारक स्थापित गर्न गएका छन्। त्यसपछि धेरै ठाउँ भ्रमण गरेर तिनी अन्त्यमा गिलगाल जानेछन्।”

त्यसपछि शमूएल शाऊल भएको ठाउँमा गए। अमालेकीहरूबाट लिएका चीजबिजको पहिलो अंश शाऊलले भेंटीको रूपमा चढाए, शाऊलले तिनीहरूलाई परमप्रभुको अघि एउटा होमबलि जस्तै चढाए।* १३शमूएल शाऊलको नजिक गए। शाऊलले स्वागत जनाएर भने, “परमप्रभुको आशीर्वाद तपाईंमा रहोस्। मैले परमप्रभुको आज्ञा पालन गरेँ।”

१४शमूएलले भने, “त्यसो हो भने म यो के सुन्दैछु। किन मैले भेडा र पशुहरूको आवाज सुनेको?”

१५शाऊलले भन्यो, “सैनिकहरूले अमालेकीहरूबाट पशुहरू लिए। सैनिकहरूले राम्रा भेडा र पशुहरू परमप्रभु तपाईंको परमेश्वरमा बलिचढाउन भनेर बचाए। तर हामीले अरु सबै चीज नष्ट पास्छौं।”

१६शमूएलले शाऊललाई भने, “चुप लाग! हिजो राती परमप्रभुले मलाई के भन्नुभयो त्यो म तपाईंलाई बताउनेछु।”

शाऊलले भने, “ठीक छ, के भन्नु भयो भन्नुहोस्।”

१७शमूएलले भने, “विगतमा, तपाईंले आफैलाई तुच्छ सम्झनु हुन्थ्यो। तर त्यसपछि तपाईं इस्त्राएलका कुलहरूका अगुवा हुनुभयो। इस्त्राएलको राजाको रूपमा परमप्रभुले तपाईंलाई चुन्नुभयो। १८परमप्रभुले तपाईंलाई एउटा विशेष सेवाकार्यको निम्ति पठाउनु भयो। परमप्रभुले भन्नुभयो, ‘अमालेकीहरूकहाँ जाऊ, अनि तिनीहरूलाई नष्ट पार किनभने तिनीहरू खराब मानिस हुन्। जबसम्म सम्पूर्णरूपले सकिँदैनन् लडिबस्नु।’ १९तर तपाईंले परमप्रभुको कुरा सुन्नु भएन। किन? तपाईंले ती चीजहरू राख्न चाहनुहुन्छ। तपाईंको यो परमप्रभुको इच्छा विरुद्ध कार्य भयो।”

२०शाऊलले भने, “तर मैले त परमप्रभुको सबै

कुरा माने मलाई जहाँ पठाउनु भयो त्यही गए। मैले अमालेकीहरू सबैलाई नष्ट गरे। मैले खाली साथमा एकजना मानिस ल्याएँ तिनीहरूका राजा अगाग। २१गिलगालमा परमप्रभु तपाईंका परमेश्वरलाई बलि चढाउन भनेर। सैनिकहरूले राम्रा-राम्रा भेडा र पशुहरू लिए।”

२२शमूएलले जवाफ दिए, “परमप्रभुलाई के ले खुशी पार्छ होमबलि र बलिवानहरू चढाएर कि उहाँको आज्ञालाई पालन गरेर? उहाँलाई बलि भेट दिएर भन्दा उहाँको प्रत्येक आदेशलाई पालन गर्नु राम्रो हो। भेडाको बोसो चढाउनु भन्दा पहिले परमेश्वरको वचन सुन्नु नै राम्रो हो। २३आज्ञा पालन नगर्नु चाहि तन्त्रमन्त्रको पाप जस्तै हो। हठी स्वभावको हुनु र आफ्नै इच्छानुसार हिडनुचाहि मूर्ति पूजा गरे भै पाप हो। तपाईंले परमप्रभुको आज्ञा मान्न इन्कार गर्नुभयो। यही कारणले, अब परमप्रभुले पनि तपाईंलाई राजाको रूपमा इन्कार गर्नुभयो।”

२४शाऊलले शमूएललाई भने, “मैले पाप गरे। मैले परमप्रभुको आज्ञा तपाईंले भन्नु भए जस्तै गरिन। म मानिसहरूसित साह्रै डराएँ अनि तिनीहरूले जे भने माने। २५अब म बिन्ती गर्दछु यो पाप गरेको निम्ति मलाई क्षमा गरिदिनुहोस्। मतिर फर्किनु होस्, यसकारण म परमप्रभुको आराधना गर्न सकौं।”

२६तर शमूएलले शाऊललाई भने, “म तपाईंसँग जाँदिन। तपाईंले परमप्रभुको वचनलाई उलंघन गर्नुभयो अनि अहिले परमप्रभुले पनि राजा अस्वीकार गरिदिनुभएको छ।”

२७जब शमूएले शाऊललाई छोडेर हिँडन खोजे, शाऊलले शमूएलको खास्टोको किनार समाते र त्यो च्यातियो। २८शमूएलले शाऊललाई भने, “जसरी तपाईंले मेरो खास्टो च्याति दिनुभयो। यसरी नै परमप्रभुले आज इस्त्राएलको राज्य तपाईंबाट च्यात्नु भएकोछ। परमप्रभुले इस्त्राएलको राज्य तपाईंको साथीहरू मध्ये एकजनालाई दिनुभयो। त्यो मानिस तपाईं भन्दा असल छ। २९परमप्रभु इस्त्राएलका परमेश्वर हुनुहुन्छ। परमप्रभु शाश्वत हुनुहुन्छ। परमप्रभु न त भूट्टो बोल्नु हुन्छ न त विचार बदल्नु हुन्छ। परमप्रभु मानिस जस्तै छिन छिनमा विचार बदल्ने हुनुहुन्न।”

३०शाऊलले भने, “ठीक छ, मैले पाप गरे। दया गरी मसित आइदिनुहोस्। इस्त्राएलका नेताहरू र मानिसहरूका अघि मेरो केही इज्जत राखिदिनु होस्। मसित आइदिनु होस्। ताकि म परमप्रभु तपाईंको परमेश्वरलाई आराधना गर्न सकूँ।” ३१शमूएल शाऊलसँग गए अनि शाऊलले परमप्रभुलाई आराधना गरे।

३२शमूएलले भने, “अमालेकीहरूका राजा अगागलाई मेरो सामु ल्याऊ।”

शाऊलले ... चढाए यो उहिलेको यूनानी भाषामा उल्या गरिएको हो। यो हिब्रू पाठमा छैन।

अगागलाई शमूएलको अघि ल्याइयो। साङ्गलाले बाँधिएको अगागको मनमा थियो, “मलाई निश्चय पनि मर्दैनन् होला भनेर।”

३३तर शमूएलले अगागलाई भने, “तेरो तरवारले नानीहरूलाई आमाको काखबाट खोस्यो। त्यसकारण अब तेरो आमाले तिनका छोरा-छोरीहरू गुमाउने छन्।” यति भनेर गिलगालमा परमप्रभुको अघि शमूएलले अगागलाई टुक्रा-टुक्रा बनाएर काटिदिए।

३४त्यसपछि शमूएल त्यहाँबाट हिँडे र रामा गए। शाऊल चाहिँ गिबामा आफ्नो घर फर्के। ३५त्यसपछि शमूएलले शाऊललाई जीवनभरी कहिले भेटेनन्। शमूएल शाऊलसँग साह्रै दुःखी थिए। परमप्रभु पनि शाऊललाई इस्त्राएलका राजा बनाएकोमा दुःखी हुनुहुन्थ्यो।

शमूएल बेतलेहेम जान्छन्

१६ परमप्रभुले शमूएललाई भन्नुहुन्छ, “कति दिन शाऊलको निमित्त दुःखीत भइरहन्छस्? शाऊललाई मैले इस्त्राएलको राजापदबाट हटाइसके तर पनि त्यसको दुःख मानिरहन्छन्। तँसित भएको सिङ्गा तेलले भर र बेतलेहेम जा। म तँलाई बेतलेहेमको यिशै नाउँको मानिसकहाँ पठाउँदछु। यिशै बेतलेहेममा बस्छ। मैले त्यसकै एकजना छोरालाई नयाँ राजाको रूपमा चुनें।”

१७शमूएलले भने, “यदि म गएँ भने यो समाचार शाऊलले सुन्ने छ र मलाई मार्ने छ।”

परमप्रभुले भन्नुभयो, “बेतलेहेममा जा साथमा एउटा बाछा पनि लानु र भन्नु, ‘परमप्रभुलाई बलि चढाउन आएको।’ ३यिशैलाई बलि चढाउन बोलाउनु। त्यसपछि म तँलाई के गर्नु पर्छ भन्ने छु। तैले त्यस मानिसलाई अभिषेक गर्नु जुन म तँलाई देखाउँछु।”

४शमूएलले त्यसै गरे जो परमप्रभुले तिनलाई गर्नु भन्नु भएको थियो। शमूएल बेतलेहेम गए। बेतलेहेमका बूढा-प्रधानहरू डरले कामे। तिनीहरूले शमूएललाई भेटे र सोधे, “के तपाईँ शान्ति पूर्वक आउँनु भयो?”

५शमूएलले भने, “ज्यू, म शान्ति पूर्वक आएँ। म परमप्रभुलाई बलिदान चढाउन आएको हुँ। तपाईँहरू पनि पूजाका निमित्त तयार भएर बलिदान चढाउन मसित आउनु होस।” शमूएलले यिशै र तिनका छोराहरूलाई तयार पारे। त्यस पछि शमूएलले तिनीहरूलाई बलिदान चढाउन बोलाए।

६जब यिशै र तिनका छोराहरू आइ पुगे, शमूएलले एलीआबलाई देखे। शमूएलले सोचे, “निश्चय पनि परमप्रभुले छान्नु भएको मानिस यिनै हुनु पर्छ।”

७तर परमप्रभुले शमूएललाई भन्नु भयो, “एलीआब अग्लो र सुन्दर छ। तर यस्तो विचार गर्नु हुदैन। परमेश्वरले ती चीजहरू हेर्नु हुन्न हो मानिसहरूले हेर्छन्। मानिसले बाहिरी रूप मात्र हेर्छ; तर परमप्रभुले

उसको हृदय हेर्नुहुन्छ। एलीआब त्यो ठीक मानिस होइन।”

८त्यसपछि यिशैले तिनका दोस्तो छोरा अबीनादाबलाई बोलाए। अबीनादाब शमूएलकै छेउ भएर हिँडे। तर शमूएलले भने, “होइन, यसलाई पनि परमप्रभुले चुन्नु भएको छैन।”

९त्यसपछि यिशैले शम्मालाई शमूएलको छेउमा बोलाए। तर शमूएलले भने, “होइन, यसलाई पनि परमप्रभुले चुन्नु भएको होइन।”

१०यिशैले सातौँ छोरा देखाए। तर शमूएलले यिशैलाई भने, “परमप्रभुले यिनीहरू मध्ये कसैलाई पनि चुन्नु भएको छैन।”

११शमूएलले यिशैलाई सोधे, “के तपाईँका छोराहरू यति नै हुन्?”

यिशैले भने, “होइन अर्को छोरा छ सब भन्दा कान्छो, तर अहिले भेडा चराउँदछ।”

शमूएलले भने, “उसलाई यहाँ तुरुन्तै लिन पठाऊ। उ नआइञ्जेल सम्म हामी खान बस्ने छैनौं।”

१२यिशैले कान्छो छोरा लिन तुरुन्तै कसैलाई पठाए। त्यो छोरा हेर्दै राम्रो थियो, रातो वर्णको युवक। उ साँच्चै सुन्दर थियो।

परमप्रभुले शमूएललाई भन्नु भयो, “उठेर उसलाई अभिषेक गर। त्यहिँ एउटा हो।”

१३शमूएलले सीडबाट तेल निकालेर यिशैको कान्छा छोराको शिरमा दाजुहरूका अगाडी खन्याई दिए। परमप्रभुको आत्मा एकदमै शक्तिको साथ दाऊदमाथि त्यस दिन देखि उत्रियो। त्यस पछि शमूएल रामा घरतिर फर्के।

शाऊललाई दुष्ट आत्माले सताउन थाल्यो

१४परमप्रभुको आत्माले शाऊललाई त्यागि दियो। परमप्रभुले दुष्ट आत्मा शाऊल कहाँ पठाउँनु भयो। त्यसले शाऊललाई साह्रै सतायो। १५शाऊलको नोकरले भन्यो, “परमेश्वरद्वारा पठाउँनु भएको दुष्ट आत्माले तपाईँलाई साह्रै दुःख दियो। १६हामीलाई आदेश दिनुहोस हामीले कुनै त्यस्तो व्यक्ति खोज्न सकौं जसले वीणा बजाउन सक्छ। यदि परमप्रभुबाट आएको त्यस दुष्ट आत्माले तपाईँलाई सताउन थालेछ भने त्यस मानिसले वीणा बजाउन थाल्नेछ र तपाईँलाई आराम अनुभव हुनेछ।”

१७शाऊलले नोकर-चाकरहरूलाई भने, “एउटा मानिसलाई मेरो निमित्त खोज जसले असल तरिकाले संगीत बजाउँछ। त्यसलाई म कहाँ ल्याऊ।”

१८एउटा नोकरले भन्यो, “एउटा यिशै नाउँका मानिस छन्। बेतलेहेममा बस्छन्। मैले देखेको छु यिशैको छोरा। उसले कसरी वीणा बजाउनु पर्छ जान्दछ। उ साह्रै वीर र युद्ध गर्न जान्दछ। उ साह्रै

फुर्तिलो र सुन्दर छ। परमप्रभु पनि उसैको साथ हुनुहुन्छ।”

१६यसकारण शाऊलले समाचार दिने मानिसलाई विशेकहाँ पठाए। तिनीहरूले विशेलाई भने, “तिम्रो दाऊद नाउँको छोरा छ। जसले तिम्रा भेडाहरू चराउँछ। उसलाई मकहाँ पठाऊ।”

२०यिशैले शाऊलका निम्ति उपहारको बन्दोबस्त गःयो। यिशैले उपहारको रूपमा एउटा गधा, केही रोटी, एक मशक दाखरस र एउटा बाखाको पाठो तयार पःयो। यिशैले ती चीजहरू दाऊदका साथ लगाएर शाऊल कहँ पठायो। २१यसरी दाऊद शाऊल कहँ गयो र तिनका अगाडि हाजिर भयो। शाऊलले दाऊदलाई धेरै प्रेम गरे। दाऊद शाऊलको अस्त्र बोक्ने सहयोगी भए। २२शाऊलले यिशैलाई खबर पठाए, “दाऊद बसेर मेरो सेवा गरोस्। उ मलाई असाध्यै मन पःयो।”

२३जब परमेश्वरले पठाएको दुष्ट आत्माले शाऊललाई दुःख दिन थाल्थ्यो, दाऊदले हातमा वीणा लिएर बजाउँन थाल्दथे र दुष्ट आत्माले शाऊललाई छोडि हाल्थ्यो र शाऊल असल हुन्थे।

गोल्यातको इस्त्राएली माथि चुनौती

१७ पलिशतीहरूले आफ्ना सैनिकहरूलाई युद्धको निम्ति भेला गराए। तिनीहरू यहूदा स्थित सोकोहमा भेला भए। तिनीहरूको छाउनी सोकोह र अजेकाको बीचमा एपेसदम्मीम नाउँका शहरमा थियो।

रशाऊल र इस्त्राएली सैनिकहरू पनि एक ठाउँमा भेला भए। तिनीहरूको छाउनी एला बेसीमा थियो। शाऊलका सैनिकहरूले पंक्ति बाँधि पलिशतीहरूसित युद्ध गर्न तयार थिए। ३पलिशतीहरू एउटा पहाड माथि थिए, र इस्त्राएलीहरू अर्को पहाड माथि थिए। दुवै पक्षका बीचमा बेसी थियो।

४पलिशतीहरूको गोल्यात नाउँ भएको एउटा वीर योद्धा थियो। गोल्यात गात निवासी थियो। गोल्यात भण्डै नौ फीट अग्लो थियो। गोल्यात पलिशतीहरूका छाउनीबाट बाहिरियो। ५शिरमा काँसाको टोपी लगाएको थियो। शरीरमा माछाको कल्छा जस्तै कवच कोट लगाएको थियो। त्यो रक्षा कवच काँसाको नै थियो यसको ओजन ५,००० शेकेलको थियो। ६गोल्यातले खुट्टातिर पनि काँसाकै कवच लगाएको थियो। काँसाकै भाला पिठयुमा बोकेको। ७भालाको लट्टी जुलाहाको लुगा बुन्ने डण्डा जत्रो थियो। भालाको ओजन ६०० शेकेलको थियो। गोल्यातको हात-हतियार बोक्ने तिनको अघि-अघि हिँड्थ्यो।

८प्रत्येक दिन गोल्यात बाहिर निस्कन्थ्यो र इस्त्राएली सैनिकहरूलाई चुनौती दिन्थ्यो। उसको चुनौति थियो, “किन तिमीहरूले युद्धको निम्ति पंक्ति कसेको? तिमीहरू

शाऊलका नोकर हौ म त पलिशती हुँ। एउटा मानिस छानेर मेरो विरुद्धमा लडनलाई पठाऊ। ९यदि त्यस मानिसले मलाई माःयो भने तब हामी सबै पलिशतीहरू तिमीहरूका दास बनेछौं। तर यदि मैले त्यस मानिसलाई मारे भने मैले जितेको हुनेछ र तिमीहरू हाम्रो दास हुनेछौं। तिमीहरूले हाम्रा सेवा गर्नुपर्छ।”

१०पलिशतीले यसो पनि भन्यो, “आज म इस्त्राएली सेनाहरूलाई गिल्ला गर्छु। एउटा मानिस पठाइदेऊ ताकि म त्यससित लडन सकुँ।”

११शाऊल र इस्त्राएली सैनिकहरूले पलिशतीले भनेको यी सब सुन्थे र साहै डराउँथे।

दाऊद रणभूमिमा जान्छन्

१२दाऊद यिशैका छोरा थिए। यिशै इफ्रातीका छोरा थिए जो बेतलेहेमको, यहूदाका थिए। यिशैका आठजना छोराहरू थिए। शाऊलका समयमा यिशै बूढा भइसकेका थिए। १३यिशैका जेठा, माहिला र साहिला छोराहरू शाऊलसित रणभूमिमा गएका थिए। जेठा छोराको नाउँ एलीआब थियो। माहिला छोराको नाउँ अबीनादाब र साँहिला छोराको नाउँ शम्मा थियो। १४दाऊद चाहिँ कान्छो छोरा थिए। जेठा, माहिला र साँहिला चाहिँ शाऊलको सेनामा थिए। १५कान्छा छोरा दाऊद शाऊलको छाउनी र बेतलेहेममा आफ्ना पिताका भेडाहरू हेरचाह गर्न आउने जानेगर्थे।

१६त्यो पलिशती गोल्यात प्रत्येक दिन बिहानै बेलुकी इस्त्राएलीहरूका छाउनीमा आएर ठट्टा गर्थ्यो। ४० दिनसम्म त्यसले सधैं त्यस्तै गर्थ्यो।

१७एक दिन यिशैले दाऊदलाई भने, “यस फुर्छुडमा चार पाथी (एक एपा) चिउरा र दशवटा रोटी छन् तिम्रा दाज्यूहरूलाई छाउनीमा लागि देऊ। १८यो १० टुक्रा पनीर पनि लिए जाऊ। तिम्रा दाज्यूहरूको १,००० सेनाको समूहलाई आदेश गर्ने अधिकारीलाई देऊ। दाज्यूहरूले के गर्दै छन् हेर। दाज्यूहरू ठीक-ठाक नै छन् भन्ने प्रमाण पनि लिएर आउनु। १९तिम्रो दाज्यूहरू र सबै इस्त्राएली सैनिकहरू शाऊलसित एला बेसीमा छन्। तिनीहरू त्यहाँ पलिशतीहरूसँग लड्दैछन्।”

२०बिहानै दाऊदले अर्को एउटा गोठालोलाई भेडाहरू जिम्मा लगायो। दाऊदले भोजन लियो र यिशैले भने अनुसार हिँड्यो। दाऊदले गाडा सोभै छाउनीमा लिएर गयो। सैनिकहरू युद्ध पंक्तिमा गएका थिए अनि युद्ध गर्न लागे भैं हल्ला गरिरहेका थिए। २१इस्त्राएली र पलिशती दुवैतिरका सैनिकहरू युद्ध गर्न तयार रहे।

२२दाऊदले भोजन र सामानहरू भण्डारेको हातमा सुम्पियो र इस्त्राएली सैनिकहरू भए तिर अगाडिको पंक्तिमा दगुःयो अनि आफ्नो दाज्यूहरूको विषयमा सोध्यो। २३जस्तो दाऊदले आफ्ना दाज्यूहरूसँग कुरा गरेको बेला त्यो श्रेष्ठ योद्धा पलिशती गोल्यात पलिशती

सैनिकबाट निस्केर आयो। गोल्यातले सधैं भैं इस्त्राएललाई गाली दिन थाल्यो। दाऊदले पनि गोल्यातले भनेको कुरा सुन्यो। २४ इस्त्राएली सैनिकहरू त गोल्यातलाई देखे पछि भाग्न थाले। सबै नै भयभित थिए। २५ एकजना इस्त्राएलीले भने, “त्यसलाई देख्यौं त्यसले के गरिरहेछ राम्ररी हेर? त्यो गोल्यात घरि-घरि आएर इस्त्राएलीहरूलाई यसरी नै गाली गर्छ। जसले यसलाई मार्छ त्यो धेरै धनी हुनेछ। राजा शाऊलले धेरै सम्पत्ति दिनुहुनेछ। शाऊलले उसकी छोरी पनि विवाह गर्न दिनेछन् जसले त्यसलाई मार्न सक्छ। शाऊलले उसको परिवारलाई इस्त्राएलमा स्वतन्त्र बनाउनेछ।”

२६ दाऊदले छेवैका मानिसलाई सोध्यो, “त्यसले के भन्यो? यदि कसैले यो पलिशतीलाई मार्छ अनि इस्त्राएलको इज्जत बचाउँछ भने एउटा विदेशी मात्र त हो, उसले के इनाम पाउनेछ? यो गोल्यात के हो र? गोल्यात एकजना पलिशती भन्दा बढी केही होइन। त्यसले यो के सोचिरहेछ? उसले जीवित परमेश्वरका सैनिकहरूलाई धम्काउन सक्छ।”

२७ यसैले इस्त्राएलीहरूले गोल्यातलाई मार्नेको इनामबारे दाऊदलाई बताउँछन्। २८ दाऊदका जेठा दाज्यू एलीआबले दाऊद सैनिकहरूसित बात गर्दै गरेको सुने। एलीआब दाऊदसँग रिसाउँछ। एलीआबले दाऊदलाई भग्ने, “तँ यहाँ किन आइस्? भेडाहरू मरुभूमिमा कसलाई छोडेर आइस्? तँ यहाँ आउनुको कारण मैले जाने। तँलाई जे गर्न पठाइएको हो त्यो गर्न तँ चाहँदैनस्। तँ यहाँ खालि युद्ध हेर्नलाई मात्र आउन चाहन्थिस्।”

२९ दाऊदले भन्यो, “मैले त्यस्तो के गरे र? मैले कुनै नराम्रो काम गरिन म खालि कुरा गर्दै थिएँ।” ३० दाऊद चारैतिर दौडिएर अरु सेनाहरूसित त्यही प्रश्नहरू सोध्न थाल्यो। तिनीहरूले पनि दाऊदलाई त्यही पहिले कै जस्तो उत्तर दिए।

३१ केही मानिसहरूले दाऊदलाई कुरा गर्दै गरेको सुने। तिनीहरूले दाऊदलाई शाऊल कहाँ पुर्‍याएर दाऊदले गरेको कुरा सबैलाई सुनाए। ३२ दाऊदले शाऊललाई भन्यो, “त्यस पलिशती गोल्यातको कारण तपाईं हतास नहुनुहोस्। म तपाईंको सेवक हुँ। त्यस पलिशतीसँग म लड्ने छु।”

३३ शाऊलले भने, “तिमी गएर त्यस पलिशतीसँग लड्न सक्ने छैनौं। तिमी सैनिक पनि त होइनौं। तिमी सानै छौं तर गोल्यात सानै देखि युद्धभूमिमा लड्दै आएको हो।”

३४ तर दाऊदले शाऊललाई फेरि भन्यो, “म, तपाईंको सेवक हुँ र मेरो पिताको भेडा पनि चराउने गर्छु। भेडाका बथानबाट सिंह र भालू आएर भेडा लैजान्थे। ३५ म त्यस्ता जंगली पशुहरूलाई खेदैं जान्थे र तिनीहरूका मुखबाट भेडा खोसेर ल्याउँथे। यदि जंगली जन्तुले मलाई आक्रमण गरे त्यसको मुख मुनिको भुत्ला

समात्थं र त्यसलाई हिकाउथें। ३६ मैले सिंह र भालू मारेको छु। म त्यस विदेशी गोल्यातलाई त्यसरी नै मार्नेछु। गोल्यात मर्नु नै पछि किनकि त्यसले जीवित परमेश्वरका सेनाहरूको ठट्टा गरेको छ। ३७ परमप्रभुले मलाई सिंह र भालूहरूबाट बचाउनु भएको छ। परमप्रभुले यी पलिशती गोल्यातबाट पनि बचाउनु हुनेछ।”

शाऊलले दाऊदलाई भने, “ठीक छ जाऊ? परमप्रभु तिम्रो साथमा रहून्।” ३८ शाऊलले दाऊदलाई आफ्नै पोशाक पहिराइ दिए। शाऊलले काँसाको टोपी दाऊदको शिरमा अनि आफ्नो हातहतियर शरीरमा लगाइ दिए। ३९ दाऊदले तरवार भिरेर यताउता हिड्ने चेष्टा गर्‍यो। यसरी शाऊलको पोशाकले दाऊदलाई साह्रै असजिलो बनायो। यस्तो पोशाकको अभ्यास दाऊदलाई थिएन।

दाऊदले शाऊललाई भन्यो, “म यसरी लड्न सकिदैन मैले तिनीहरूको प्रयोग गरेको छैन।” यसर्थ दाऊदले सबै फूकाले। ४० दाऊदले हातमा एउटा टेकने लौरो लियो र खोलाबाट चिल्लो पाँचवटा ढुङ्गा टिप्यो। गोठालाको भोलाभित्रको थैलीमा उक्त पाँचवटा ढुङ्गा हाल्यो र घुयेत्रो हातमा बोक्‍यो। त्यसपछि त्यो पलिशती गोल्यातलाई हाक दिन बढ्यो।

दाऊदले गोल्यातलाई मार्छ

४१ पलिशती गोल्यात विस्तारै दाऊदकहाँ आयो। गोल्यातको सहायक अघि-अघि ढाल बोकेर हिँड्दै थियो। ४२ गोल्यातले दाऊदलाई हेर्‍यो र हाँस्यो। गोल्यातले सोच्यो यो सैनिक होइन, खालि सुन्दर र रातोवर्णको केटो हो। ४३ गोल्यातले दाऊदलाई भन्यो, “यो लौरो केको निम्ति हो? कुकुरलाई जस्तै मलाई खेद्न चाहन्छौ?” अनि गोल्यातले आफ्ना देवताहरूको नाउँ उच्चारण गरेर दाऊदलाई सरापन थाल्यो। ४४ गोल्यातले दाऊदलाई भन्यो, “यता आइज, म तेरो मासु चराहरू र जंगली जनावरहरूलाई खुवाउँनेछु।”

४५ दाऊदले पलिशती गोल्यातलाई भन्यो, “तँ मकहाँ तरवार, बर्छा र भाला प्रयोग गर्न आइस्। तर म तँ कहाँ इस्त्राएलका सेनाहरूका परमेश्वर सर्वशक्तिमान परमप्रभुका नाउँ मात्र लिएर आएको छु। तँले उहाँको विरुद्धमा नराम्रो वचन बोलीस्। ४६ आज परमप्रभुले मलाई तँमाथि विजय दिलाउनु हुन्छ! म तँलाई मार्छु। आज तेरो टाउको काटेर चरा र जंगली जनावरहरूलाई खुवाउँछु। हामी अन्य पलिशतीहरूलाई पनि यसै गर्छौं। त्यसपछि संसारले नै बुझ्नेछ इस्त्राएलमा परमेश्वर हुनुहुन्छ भनेर। ४७ यहाँ जम्मा भएका सबै मानिसहरूले बुझ्ने छन् कि परमप्रभुलाई आफ्ना मानिसहरूलाई बचाउँनेका निम्ति तरवार र भाला चाहिँदैन भनेर। युद्ध परमप्रभुको हो अनि तिमी पलिशतीहरूलाई हराउनमा परमप्रभुले हामीलाई सहायता गर्नुहुन्छ।”

४८पलिशती गोल्यत दाऊदलाई आक्रमण गर्न सुरियो। र बिस्तारै दाऊद अघि बढ्न थाल्यो। त्यति नै बेला दाऊद दौडिएर लड्न चाडै अघि सस्यो। ४९दाऊदले आफ्नो भोलाबाट एउटा ढुङ्गा निकाल्यो र घुँयेत्रोमा राखेर मच्चायो। घुँयेत्रोको ढुङ्गा गएर गोल्यतको आँखा बिच निधारमा लाग्यो। गोल्यत घोप्टो परेर भूर्मा लड्यो।

५०यसरी दाऊदले पलिशतीलाई घुँयेत्रोको ढुङ्गाले हिकारै हरायो। उसले ढुङ्गाले हिकार्यो अनि पलिशतीलाई मास्यो। दाऊदसंग तरवार थिएन। ५१यसर्थ उ दौडिएर पलिशतीको छेउमा गयो। त्यसपछि दाऊदले गोल्यतकै म्यानबाट तरवार भिकेर गोल्यतको टाउको छिनायो। यसरी दाऊदले गोल्यतलाई मास्यो।

जब अरू पलिशतीले उनीहरूको वीर नै मरेको देखे अनि डरले भाग्न थाले। ५२इस्त्राएल र यहूदाका सैनिकहरूले जयघोषणा गर्दै दगुर्दै पलिशतीहरूलाई खेद्न थाले। इस्त्राएलीहरूले पलिशतीहरूलाई खेदै-खेदै गातको सिमाना र एक्रोनको ढोकासम्म पुर्खाए र धेरै संख्यामा पलिशतीहरू मारे। पलिशतीहरूको लाश गात र एक्रोनको शारेमसम्म सडकभरी छरपष्ट थियो। ५३पलिशतीहरूलाई खेदै सिमाना कटाए पछि इस्त्राएलीहरू फर्केर पलिशतीहरूका छाउनीमा पसे र त्यहाँ धेरै सामानहरू फेला पारे। ५४दाऊदले पलिशतीको टाउको यरूशलेममा नै पुर्खायो। पलिशतीको हात-हतियार पनि आफ्नै पालमा राख्यो।

शाऊल दाऊद सँग डराउन थाल्छन्

५५शाऊलले दाऊदलाई गोल्यतसँग लड्न गएको देखेका थिए। शाऊलले सेनाका सेनापति अबनेरसँग सोधे, “अबनेर, त्यस केटोको बाबु चाहिँ को हुन्?”

अबनेरले भने, “मेरो राजा, शपथ लिएर भन्दैछु, मलाई थाहा छैन।”

५६राजा शाऊलले भने, “त्यसको बाबुको चाहिँको रहेछ खोजी गर।”

५७जब दाऊद गोल्यतलाई मारेर फर्के, अबनेरले उसलाई शाऊल कहाँ लग्यो। दाऊदको हातमा अभै पनि त्यस पलिशतीको टाउको भुण्डिरहेको थियो।

५८शाऊलले उसलाई सोधे, “युवक, तिम्रो बाबु को हुन्?”

दाऊदले जवाफ दिए, “म तपाईं कै सेवक बेतलेहेमका यिशैको छोरा हुँ।”

दाऊद र जोनाथनको घनिष्ठ मित्रता

१८ दाऊदले शाऊलसँग कुरा गरिसके पछि जोनाथन र दाऊदको बीचमा मित्रता शुरु भयो। जोनाथनले दाऊदलाई त्यति नै प्रेम गर्थ्यो जति उसले आफूलाई गर्थ्यो।

रशाऊलले दाऊदलाई त्यस दिनदेखि आफूसँगै राख्न

थाल्यो। शाऊलले दाऊदलाई आफ्नो बाबुको घर जान दिएन।

३जोनाथनले दाऊदलाई असाध्यै प्रेम गरेको हुनाले उसले दाऊदसित एउटा विशेष सन्धि गस्यो। ४आफूले लगाएहेको कोट फुकालेर जोनाथनले दाऊदलाई दियो। जोनाथनले आफ्नो वर्दिसमेत धनु, तरवार र पेटी दाऊदलाई दियो।

दाऊदको सफलतामा शाऊलको ध्यान

५शाऊलले दाऊदलाई अरू धेरै युद्धहरूमा पठाए। प्रत्येक युद्धमा दाऊदले नै सफलता पाए। त्यसपछि शाऊलले दाऊदलाई सैनिकहरूको जिम्मा दिए। यसो हुँदा सबै खुशी भए, यहाँ सम्म शाऊलका सबै अधिकारी पनि खुशी भए। ६दाऊद पलिशतीहरू विरुद्ध युद्ध लड्न जाने गर्थ्यो। युद्ध भूमिबाट घरतिर फर्कदा दाऊदलाई इस्त्राएलको प्रत्येक शहरबाट स्त्रीहरू स्वागत जनाउन आउँथे। ती स्त्रीहरू नाँच्थे, गाउँथे, सितारा र ढोलक बजाउँथे। तिनीहरूले शाऊलकै छेउमा यसो गरे। ७स्त्रीहरूले यसरी गाउँथे,

“शाऊलले हजार शत्रुहरू मारे
तर दाऊदले दश हजार मारे।”

८ती स्त्रीहरूका गीतले शाऊललाई खिन्न बनाउँथ्यो र तिनी रिसाउँथे। शाऊलले सोचे, “ती स्त्रीहरूले भन्छन् दाऊदले दश हजार शत्रु मास्यो र मैले खालि हजार मात्र मारे।” ९त्यसपछि शाऊलले दाऊदको गतिविधिलाई धेरै नजिकबाट ख्याल राख्न थाले।

शाऊल दाऊदसँग भयभीत भए

१०अर्को दिन परमेश्वरले पठाउनु भएको दुष्ट आत्माले शाऊललाई पकस्यो। शाऊलले आफ्नै घरमा अगमवाणी गर्दै थिए। दाऊदले सधैं भै वीणा बजाए। ११तर शाऊलको हातमा भाला थियो। शाऊलले सोचे, “म दाऊदलाई भित्तैमा टँसाई दिन्छु।” शाऊलले दुइ पल्ट भाला हाने तर दाऊद दुवै चोटि तर्किए।

१२परमप्रभु दाऊदसित हुनुहुन्थ्यो अनि परमप्रभुले शाऊललाई त्याग्नु भएको थियो। यसकारण शाऊल दाऊद सँग भयभीत थिए। १३शाऊलले दाऊदलाई आफू देखि पर गर्न चाहे र १,००० सैनिकका सेनापति बनाइ दिए। दाऊदले आफ्नो सैनिकलाई युद्धमा अगुवाई गरे। १४परमप्रभु दाऊदसित हुनुहुन्थ्यो यसकारण दाऊद प्रत्येक कुरामा सफल भए। १५शाऊलले बुभे दाऊद सफल र योग्य थिए जसको कारण शाऊल दाऊदसित भन्नु ज्यादा भयभीत हुनथाले।

१६तर इस्त्राएल र यहूदाका सबै मानिसहरूले दाऊदलाई प्रेम गर्थे किनभने उसले तिनीहरूलाई युद्धमा डोहाए अनि तिनीहरूको निम्ति युद्ध गरे।

शाऊलले आफ्नी छोरीको विवाह दाऊदसँग गरिदिन चाहे

१७तर शाऊलले दाऊदलाई मार्ने चाहन्थे, शाऊलले दाऊदलाई एउटा जालमा पार्ने योजना सोचे। शाऊलले दाऊदलाई भने, “म मेरी जेठी छोरी मेराबको विवाह तिमीसित गरिदिने छु। त्यस पछि तिमी एउटा शक्तिशाली सैनिक हुनेछौ। तिमी मेरो छोरा जस्तै छौ। त्यस पछि तिमीले परमप्रभुको युद्धहरूमा सैनिक भएर लड्ने छौ।” यो खालि धुत्याई मात्र थियो। शाऊलले साँच्चै सोच्दै थिए, “अब मैले दाऊदलाई मारुं पढैन। म उसलाई मेरो निम्ति पलिशतीहरूलाई मार्न लगाउँछु।”

१८तर दाऊदले भने, “म कुनै महत्वपूर्ण सन्तानबाटको अनि महत्वपूर्ण व्यक्ति होइन। म राजाकी छोरीलाई विवाह गर्न सकिदिन।”

१९जब शाऊलकी छोरी मेराबको विवाह दाऊदसँग गर्ने दिन आयो तब दाऊदले महोलका अद्रीएलसँग मेराबको विवाह गरिदिए।

२०शाऊलकी अर्की छोरी मीकलले दाऊदसँग प्रेम गर्थी। केही मानिसहरूले शाऊललाई मीकल र दाऊदको प्रेम विषयमा सुनाए। यस खबरले शाऊल आनन्दीत भए। २१शाऊलले सोचे, “म दाऊदलाई फसाउन मीकललाई लगाउँछु। म दाऊदलाई मीकलसँग विवाह गर्न दिनेछु। त्यस पछि पलिशतीहरूद्वारा उसलाई मार्नेछु।” यसर्थ शाऊलले दाऊदलाई दोस्रो पल्ट भने, “आज नै तिमीले मेरी छोरीसँग विवाह गर्न सक्छौ।”

२२शाऊलले आफ्ना अधिकारीहरूलाई आदेश दिएर भने, “दाऊदलाई एकान्त पारेर भन्नु, ‘हेर! राजाले तिमीलाई साहै मन पराउँनु हुन्छ। उहाँका अधिकारीहरूले पनि तिमीलाई मन पराउँछन्। तिमीले उहाँकी छोरीलाई विवाह गर्नु पर्छ।’”

२३शाऊलका अधिकारीहरूले दाऊदलाई त्यही भने। तर दाऊदले जवाफ दिए, “के तपाईंहरू सोच्नुहुन्छ राजाको ज्वाइँ बन्न सजिलो छ? मेरो त्यति धन छैन, जो म राजाकी छोरीलाई दिऊँ। म त एउटा साधारण गरीब मानिस मात्र हुँ।”

२४अधिकारीहरूले राजालाई दाऊदको सबै कुरा बताइदिए। २५शाऊलले फेरि भने, “दाऊदलाई भन, ‘दाऊद, राजाले उसका छोरीका निम्ति तिमीबाट दुलहीको दाम लिन चाहनु हुन्न, तर राजा आफ्ना शत्रुहरूसित बदला लिन चाहनुहुन्छ। यसर्थ राजाले रुपियाँको सट्टा एक सय पलिशतीहरूका खलडी मात्र तिमीसँग माग्नुहुन्छ।’” यो शाऊलको षड्यन्त्र धुर्त थियो। शाऊलले सोच्थे पलिशतीहरूले दाऊदलाई मार्ने छन भनेर।

२६अधिकारीहरूले दाऊदलाई सबै कुरो बताए। दाऊद खुशी भए। राजाको ज्वाइँ हुने यो राम्रो अवसरलाई छोपेर दाऊदले त्यो कार्य गरे। २७दाऊद र अरु मानिसहरू पलिशतीहरूसँग युद्ध गर्न हिडे। तिनीहरूले

२०० पलिशतीहरूलाई मारे। दाऊदले पलिशतीहरूका खलडी शाऊल कहाँ पुऱ्याए। राजाका ज्वाइँ हुनलाई दाऊदले यस्तो गरे।

शाऊलले मीकलको विवाह दाऊदसँग गराए। २८शाऊलले बुभे कि परमप्रभु दाऊदसँग हुनुहुन्छ। शाऊलले यो पनि बुभे, छोरी मीकलले दाऊदलाई प्रेम गर्थिन। २९यसर्थ शाऊल भन् भन् दाऊदसँग डराउन थाले। शाऊल सधैं दाऊदको विरोधी भए।

३०पलिशती सेनापतिले बारबार इस्त्राएलीहरू माथि लडाईं गर्थे। तर प्रत्येक पल्ट नै दाऊदले तिनीहरूलाई हराइदिन्थे। दाऊद शाऊलका अधिकारीहरू मध्ये सबैभन्दा सफल अधिकारी थिए यसैले दाऊद प्रसिद्ध भए।

जोनाथनले दाऊदलाई सहायता गरे

१९ शाऊलले आफ्ना छोरा जोनाथन र उसका सबै अधिकारीहरूलाई दाऊदको हत्या गर्नु भने। तर जोनाथनले दाऊदलाई एकदमै प्रेम गर्थे। २-३जोनाथनले दाऊदलाई होसियार गराए, “सावधान बस! शाऊलले तिमीलाई मार्ने मौका खेज्दैछन्। बिहानै खेतमा गएर लुक्नु। म मेरो पितासँग खेतमा आउँछु। हामीहरू तिमी लुकेकै छेउको खेतमा उभिने छौं। म पितासँग तिम्रो बारेमा चर्चा गर्छु। त्यसपछि जे थाहो पाउँछु तिमीलाई बताउँछु।”

४जोनाथनले आफ्ना पिता शाऊलसँग कुरा गरे। जोनाथनले दाऊदको राम्रो पक्षको चर्चा गरे। जोनाथनले भने, “तपाईं राजा हुनुहुन्छ। दाऊद खालि तपाईंको सेवक मात्र हो। दाऊदले तपाईंलाई कुनै रीतिले हानि गरेको छैन। तपाईंले पनि उसको हानि गर्नुहुँदैन। दाऊदले सधैं तपाईंको पक्षमा काम गरे। ५पलिशती गोलियतलाई मार्दा पनि दाऊदले आफ्नो जीवन खतरामा हालेका थिए। परमप्रभुले सबै इस्त्राएललाई महान विजय दिलाउनु भयो। यो सब देखेर तपाईं खुशी हुनुभयो। अब दाऊदलाई किन मार्न चाहनुहुन्छ! दाऊद निर्दोष छ। दाऊदको हत्या गर्ने कुनै कारण नै छैन।”

६शाऊलले जोनाथनको कुरा सुन्यो। शाऊलले शपथ खाए, “परमप्रभु जीवित रहनु भए भैं दाऊद मारिने छैन।”

७यसर्थ जोनाथनले दाऊदलाई बोलाए र सबै कुरा सुनाए। त्यसपछि जोनाथनले दाऊदलाई शाऊल कहाँ लगे। यस पछि शाऊल र दाऊद पहिलेको जस्तै भए।

शाऊलले फेरि दाऊदलाई मार्न चाहे

८युद्ध फेरि शुरु भयो अनि दाऊद पलिशतीहरूसँग लड्न गए। दाऊदले पलिशतीहरूलाई परास्त गरे र तिनीहरू भागे। ९परमप्रभुबाटको दुष्ट आत्माले शाऊलमा प्रवेश गऱ्यो। शाऊल घरैमा बसिरहेका थिए। शाऊलको हातमा भाला थियो। दाऊदले वीणा बजाउँदै थिए।

१०शाऊलले भाला हानेर दाऊदलाई भितैमा उनिदिने प्रयास गरे। तर दाऊद उफ्रिएर बाँचे। भाला गएर भितामा गाडियो। त्यही रात दाऊद त्यहाँबाट भागे।

११शाऊलले दाऊदको घरमा मानिस पठाए। मानिसहरूले दाऊदको घरलाई पहरा दिए। तिनीहरू रातभरी त्यही बसे। बिहानी पख दाऊदलाई मारौला भने। तर दाऊदकी पत्नी मीकलले उसलाई सावधानी गराउँदै भनिन्, “आज राती भागनु होस् र आफ्नो ज्यान बचाउँनु होस्। यदि भागनु भएन भने भोलि विहान तपाईं मारिनु हुनेछ।” १२त्यसपछि मीकलले भयालबाट भरेर भाग्न लगाईन्। १३मीकलले एउटा परिवारिक मूर्तिलाई ओध्यानमा सुताएर टाउकोमा बाखाको रौ राखेर लुगाले ढाकिदिईन्।

१४शाऊलले दाऊदलाई बन्दी बनाउनलाई दूत पठाए। तर मीकलले भनी, “दाऊद बिरामी हुनुहुन्छ।”

१५शाऊलले दूतलाई फेरि दाऊद पछि पठाए र भने, “दाऊदलाई यहाँ ल्याउन यदि तिमीले उसलाई आफ्नो आख्यानमा सुतिरहेको अवस्थामा ल्याऊ ताकी म उसलाई मारन सकूँ।”

१६ती दूत फेरि दाऊदको घर गए। तिनीहरू दाऊदलाई पक्रन भनेर भित्र गए। तर त्यहाँ गएर देखे ओच्छ्यानमा त एउटा मूर्तिको कपाल बाखाको रौ पो रहेछ।

१७शाऊलले मीकललाई सोधे, “तैले मलाई यसरी धोका किन दिइस्? तैले मेरो शत्रुलाई भगाइस्। दाऊद भाग्यो।”

मीकलले शाऊललाई भनी, “यदि मैले दाऊदलाई भाग्नमा सहायता गरिन भने मलाई नै मारुँ भन्यो।”

दाऊद भागेर रामा डेरामा पुगे

१८दाऊद भागेर शमूएल भएको ठाउँ रामामा पुगे। दाऊदले तिनी माथि शाऊलले गरेको प्रत्येक कुरा शमूएललाई सुनाए। त्यसपछि दाऊद र शमूएल दुवै अगमवक्ताहरू बसेका डेरामा पुगे। दाऊद त्यही बस्नथाले।

१९शाऊलले सुने कि दाऊद रामाको एउटा डेरामा बस्दैछ। २०शाऊलले दाऊदलाई पक्रिन मानिस पठाए। तर त्यस डेरामा मानिसहरूले अगमवक्ताहरू अगमवाणी गरिरहेका देखे। त्यस दलको माभ्रमा उभिएर शमूएलले नेतृत्व दिँदै थिए। परमेश्वरको आत्मा शाऊलका दूतहरूमा उत्रियो र तिनीहरूले पनि अगमवाणी गर्नथाले।

२१शाऊलले यो खबर पनि सुने र अरू दूतहरू पठाए। तर तिनीहरूले पनि अगमवाणी गर्न थाले। तेस्रो चोटि पनि शाऊलले दूतहरू पठाए तर तिनीहरूले पहिलो तरिका अपनाए अनि अगमवाणी गर्न लागे। २२अन्त्यमा, शाऊल आफै रामा गए। शाऊल सेकूको खलाको छेउमा एउटा ठूलो कूवा भएतिर आइपुगे र “शमूएल र दाऊद कहाँ छन्” भनी सोधे।

मानिसहरूले जवाफ दिए, “रामाको छाउनी छेउमा।”

२३त्यसपछि शाऊल रामाको त्यस डेरामा पुगे। परमेश्वरको आत्मा पनि शाऊलमा उत्रियो। शाऊलले पनि अगमवाणी गर्न थाले। शाऊलले बाटोदेखि रामाको डेरा सम्मै अगमवाणी बोले। २४त्यसपछि शाऊलले आफ्नो लुगाहरू खोल्न थाले। शमूएलको अधि पनि शाऊलले अगमवाणी गरिरहे। शाऊल त्यहाँ दिन रात नाङ्गै लडिरहे।

यही कारणले मानिसहरू भन्ने गर्छन्, “के शाऊल पनि अगमवक्ताहरू मध्ये कै एकजना हो?”

दाऊद र जोनाथनले एउटा सन्धि गर्छन्

२० रामाको छेउ डेराबाट दाऊद दगुदै जोनाथनकहाँ गए। दाऊदले जोनाथनलाई भने, “मैले के भूल गरे? मेरो दोष के हो? तिम्रा पिताले मलाई किन मारन चाहनु हुन्छ?”

२जोनाथनले भने, “त्यो सत्य हुन सक्दैन। तिमी मारिने छैनौ। मेरो पिताले मलाई नबताई कुनै काम पनि गर्नु हुँदैन। उहाँले मलाई मुख्य अनि साधारण सूचना भन्नुहुन्छ। यसकारण मेरो पिताले र यदि तिमीलाई मारिने योजना बनाएको भए मलाई किन भन्नुहुन्न र? यो हुनै सक्दैन।”

३तर दाऊदले भने, “म तिम्रो मित्र हुँ, भन्ने कुरा तिम्रो पितालाई राम्ररी थाह छ। तिम्रा पिताले सायद सोच्नुहुन्छ होला, ‘जोनाथनले यो कुरा थाह पाउँनु हुँदैन। यदि त्यसले थाहा पायो भने दाऊदलाई भन्छ।’ परमप्रभु र तपाईं जीवित रहेसम्म, नै यो सत्य हो मेरो मृत्यु नजिकै छ।”

४जोनाथनले भने, “तपाईंले मलाई जसो भन्नुहुन्छ म त्यसैगर्छु।”

५त्यसपछि दाऊदले भने, “हेर भोलि औँसीको चाड छ। मैले राजासँग खाना खानुपर्छ। तर साँभ्र सम्म मलाई खेतमा लुकेर बस्न देऊ। ६यदि तिम्रा बुबाले म यहाँ उपस्थित छैन भन्ने थाहाँ पाउनुभयो भने, त्यतिबेला तिमीले भन्नु, ‘दाऊद बेतलेहेम घरमा जान चाहन्थ्यो। तिनका परिवारले नै मासिक बलि चढाउने कुरा छ। यसकारण दाऊदले मलाई बेतलेहेम भर्न र परिवारसँग भेटन देऊ भने।’ ७यदि तिम्रा पिताले ठीक छ ‘भन्नु भयो भने म बाँचे। तर रिसाउनु भयो भने बुभुत्तुहोस कि उहाँले मलाई घात गर्न चाहनुहुन्छ। ८म माथि दया गर जोनाथन, म तिम्रो सेवक हुँ। परमप्रभुको अगाडि तिमीले मसँग सम्झौता गरेका छौ। यदि म दोषी छु भने तब तपाईंले नै मलाई मारुँ होस्। तर मलाई तिम्रा बुबा कहाँ नलैजाऊ।”

९जोनाथनले भने, “त्यसो त कहिले पनि होइन। यदि मेरा पिताले तिमीलाई घात गर्न खोज्नु, भएको मैले थाह पाएँ भने म तिमीलाई सावधान गराउनेछु।”

१०दाऊदले भने, “यदि तपाईंलाई तपाईंका पिताले गाली गरे भने मलाई सावधान कसले गराउँछ?”

११तब जोनाथनले भने, “हिँड खेततिर जाओँ।” त्यसपछि दुवैजनासँगै खेततिर लागे।

१२जोनाथनले दाऊदलाई भने, “म इस्राएलका परमेश्वर परमप्रभुको अगाडि प्रतिज्ञा गर्छु। मेरा पिताको तपाईंको बारेमा कस्तो सोचाइ छ म त्यो थाह गर्ने प्रतिज्ञा गर्छु। साँच्चै खराबै सोच्नु भएको छ कि असल सोच्नु भएको छ तीन दिनभित्र म तपाईंलाई खेतमा खबर पठाउँछु। १३यदि मेरा पिताले तपाईंलाई चोट पुऱ्याउन चाहनुभएको हो भने म तपाईंलाई भन्नेछु म यहाँबाट तपाईंलाई सुरक्षित जानदिनेछु। प्रतिज्ञा गरेको काम मैले गरिन भने परमप्रभुले मलाई सजाय दिनुहुन्छ। परमप्रभु तिमीसँग रहून् जसरी उहाँ मेरा पितासँग हुनुहुन्छ। १४जबसम्म म जीवित रहन्छु मलाई दया गर्नु अनि म मरेपछि १५मेरा सन्तान माथि दया गर्न नछोड। परमप्रभुले पृथ्वीमा भएका तपाईंका सबै शत्रुहरूलाई नष्ट गर्नुहुनेछ। १६त्यस समय यदि जोनाथनको परिवार दाऊदबाट अलग्गै हुन्छ भने पनि हबस्। परमप्रभुले चाहिँ दाऊदका शत्रुहरूलाई सजाय दिउन्।”

१७त्यसपछि जोनाथनले दाऊदलाई तिनीहरूको बीचमा भएको प्रेमको प्रतिज्ञालाई नवीकरण गर्नु भनि सोधे किनकी जोनाथनले दाऊदलाई आफू भन्दा ज्यादै प्रेम गर्थे।

१८जोनाथनले दाऊदलाई भने, “भोलि औंसीको चाड हो। तपाईंको ठाउँ रित्तो देखेर मेरा पिताले तपाईं कहाँ जानुभयो भनि सोच्नुहुनेछ। १९तेस्रो दिनमा पनि तपाईं जानुहोस् अनि त्यही ठाउँमा लुक्नु जहाँ तपाईं पहिला लुक्नु भएको थियो जब यो समस्या शुरु हुन्छ त्यही पहाडको छेउमा पर्खिन्छु। २०तेस्रो दिन म त्यही पहाडमा निशान हान्ने बहनामा आउनेछु र म काँड हान्ने छु। २१म एउटा केटालाई काँड खोज्न पठाउँनेछु। यदि सबै ठीकठाक छ भने म केटालाई भन्ने छु, ‘हेर काँड नजिकै छ! तँ धेरै पर गइस्। मेरो नजिक काँड खोज। त्यस बेला लुकेको ठाउँबाट तिमी निस्कन सक्छौ। शपत खाएर भन्छु कि जसरी परमप्रभु सत्य र जीवित हुनुहुन्छ, तिमी सुरक्षित छौ। त्यहाँ कुनै खतरा हुनेछैन। २२तर यदि स्थिति ठीक छैन भने म केटालाई भन्नेछु ‘काँड धेरै पर पुगेको छ। उता गएर खोजेर आइज्।’ यदि मैले यसो भनेर अहाएँ भने तिमी भाग्नै पर्छ। परमप्रभुले नै तिमीलाई टाढा पठाउनु भएको हो। २३दया गरेर तिम्रो र मेरो बीचको सम्झौता चाहि नभुल्नु। परमप्रभु सधैं भरी हाम्रो साक्षी हुनुहुन्छ।”

२४त्यसपछि दाऊद खेतमा लुक्न गए।

उत्सवमा शाऊलको मनोभाव

औंसीको चाड आयो। अनि राजा भोजनको निम्ति

आफ्ना आसनमा बसे। २५राजा पर्खाल कै छेउमा सधैं भैं बसे। उनको ठीक अगाडि जोनाथन बसे। अबनेर राजाको अलिक उता बसे र दाऊदको ठाउँ चाहि रित्तो थियो। २६त्यस दिन शाऊलले केही पनि भनेनन्। उनले सोचे, “दाऊदलाई केही भयो होला अथवा रीतिपूर्वक शुद्ध छैन होला।”

२७तर भोलिपल्ट महिनाको दोस्रो दिन, दाऊदको ठाँउ अझै खाली नै थियो। त्यसपछि शाऊलले आफ्ना छोरा जोनाथनलाई सोधे, “हिजो र आज औंसीको चाडमा यिशैको छोरा किन उपस्थित भएन?”

२८जोनाथनले भने, “दाऊदले बेटलेहेम घर जान्छु भनेर मसित अनुमति माग्यो। २९उसले भन्यो, ‘मेरो परिवारले हाम्रो शहरमा बलिदान चढाउदैछन् अरे, यसकारण मलाई घरमा जान दिनुहोस्। मलाई त्यहाँ जानु भनी दाज्यूले हुकूम दिएका छन् यदि म तपाईंको साथी हुँ भने जान दिनुहोस् र दाजूहरूसँग भेट्न दिनुहोस्। त्यही कारणले दाऊद यहाँ राजाको भोजमा आएन।”

३०शाऊल जोनाथनसँग साहै क्रोधित भए। उसले जोनाथनलाई भने, “तँ दुष्ट आइमाईको छोरा होस, जसले भनेको मान्दैन। अनि त्यो तेरो स्वभाव पनि हो मलाई थाहाँ छ तैले दाऊदको पक्ष लिएको छस्। तँ तेरो जन्म दिने आमा र तेरो आफ्नै लागि पनि लाज पाईस्। ३१जब सम्म यिशैको छोरा जिउँदो छ तबसम्म तँ राजा हुने छैनस् नत तेरो राज्य पनि हुने छ। अब दाऊदलाई मकहाँ लिएर आइज। त्यो एउटा मरेको मानिस हो।”

३२जोनाथनले पितालाई भने, “दाऊदलाई चाहिँ किन मार्ने? उसले के भूल गरेको छ?”

३३तर शाऊलले उसको छोरोलाई हत्या गर्नुको लागि भालाले हान्यो। यसबाट जोनाथनलाई थाहा लाग्यो कि उसका पिताले दाऊदलाई मार्ने चाहन्थ्यो। ३४जोनाथन रिसाएर टेबिल छोडेर हिडे। जोनाथनलाई साहै अशान्ति लाग्यो कि आफ्नो पितासित रिसाएर दोस्रो दिनको भोजन पनि उसले खाएनन्। उसको पिताले उसलाई अपमान गरे। ती उसका पितासित साहै क्रोधित थिए अनि एकदमै दुःखी भए किनभने शाऊलले दाऊदलाई मार्न चाहन्थे।

जोनाथनसँग दाऊदको बिदावारी

३५भोलिपल्ट बिहान जोनाथन खेतमा गए। जब तिनीहरू एक मत भएका थिए जोनाथन एउटा केटालाई साथमा लिएर दाऊद भए कहाँ गए। ३६जोनाथनले केटालाई भने, “कुददै गएर मैले हानेको काँड लिएर आउनु।” जब केटो कुद्न थाल्यो जोनाथनले त्यस केटाको टाउको मास्तिर आकाशतिर काँड हाने। ३७काँड भरेको तिर केटो दगुख्यो। तर जोनाथनले कराएर भने, “काँड तँ भएदेखि धेरै पर पुगेको छ।” ३८फेरि

जोनाथन चिच्यायो, “छिटो गर। काँड लिन जा। त्यहाँ उभिने होइन।” केटोले काँड ल्याए आफ्नो मालिकलाई दियो। ३६यी सब के भइरहेछ केटोलाई केही थाहा भएन। खालि जोनाथन र दाऊदलाई मात्र थाहा थियो। ४०जोनाथनले धनुकाँड केटोलाई बोक्न दिए। त्यसपछि जोनाथनले केटोलाई “शहर जा” भनेर पठाए।

४१केटो गयो अनि पहाडको अर्को पट्टिबाट दाऊद आए। दाऊदले शिर भूईँतिर भुकाएर तीन पटक जोनाथनलाई अभिवादन गरे। त्यसपछि दाऊद र जोनाथनले एक-अर्कामा म्वाई खाए र दुवै रोए। जोनाथन भन्दा दाऊद ज्यादा रोए।

४२जोनाथनले दाऊदलाई भने, “शान्तिसित जाऊ। हामीले परमप्रभुको नाउँमा एका-दोस्रालाई इमानदारी साथी हो भनि प्रतिज्ञा गरिरहेका छौं। “हामी र हाम्रा सन्तानहरूका निम्ति पनि परमप्रभु सधैं भरी साक्षी रहनु हुनेछ।”

पूजाहारी अहिमेलेकसँग दाऊदको भेट

२१ त्यसपछि दाऊद गए जोनाथन शहरमा फर्किए। दाऊद पूजाहारी अहिमेलेकलाई भेट्न नोब नाउँको शहरमा गए।

अहिमेलेक दाऊदलाई भेट्न बाहिर गए। अहिमेलेक डरले कामिरहेका थिए। अहिमेलेकले दाऊदलाई भने, “तपाईं किन एवलै हुनुहुन्छ? तपाईंसित कोही पनि छैनन्?”

दाऊदले अहिमेलेकलाई जवाफ दिए, “राजाले मलाई विशेष आदेश दिनुभएको छ। उहाँले भन्नु भएको छ, ‘यो यात्राको उद्देश्य कसैले पनि थाहा नपाओस्। कुनै पनि मानिसले थाहा नपाओस्। जो मैले भने।’ मैले आफ्ना मानिसहरूलाई कहाँ भेट्नु पर्ने हो बताइदिएको छु। ४अब यो भन तिम्नोमा खानेकुरो के छ? मलाई पाँचवटा रोटी वा जे छ देऊ।”

५पूजाहारीले दाऊदलाई भने, “मेरोमा त्यस्तो साधारण रोटी छैन। यदि तर मसँग केही पवित्र रोटी छन्। यदि तपाईंका अधिकारीहरूले कुनै स्त्रीहरूसँग सहवास गरेका छैनन्, भने यो रोटी खान सक्छन्।”

६दाऊदले पूजाहारीलाई जवाफ दिए, “आज भोलि हामीले कुनै स्त्री साथमा राखेका छैनौं। युद्धमा जाँदा हाम्रा मानिसहरू सधैं पवित्र भएर जान्छन् यहाँसम्म साधारण उद्देश्य सोध्न जाँदा पनि। आज त यो कुरा भन् सँचो हो कारण अति विशेष कुरा सोध्नु छ।”

७त्यहाँ पवित्र रोटी बाहेक अरु कुनै रोटी थिएन। यसर्थ पूजाहारीले दाऊदलाई त्यही रोटी दिए। यो त्यही रोटी थियो जो पूजाहारीले परमप्रभुमा चढाएका थिए। पूजाहारीले प्रत्येक दिन त्यो रोटी बाहिर राखेर त्यसको सट्टामा ताजा रोटी राख्थे।”

८त्यस दिन शाऊलका अधिकारीहरू मध्ये एकजना

त्यही थिए। उनी हुन एदोमी दोग्ग। दोग्गलाई त्यहाँ परमप्रभुको अघि राखेको थियो।* दोग्ग शाऊलका गोठालाहरूका प्रमुख थिए।

९दाऊदले अहिमेलेकलाई सोधे, “यहाँ एउटा भाला अथवा तरवार केही छ? राजाको ज्यादै जरूरी काम छ। मलाई छिटै जानु छ। मैले तरवार अथवा अन्य कुनै शस्त्र साथमा लिएर आईंन्।”

१०पूजाहारीले भने, “यहाँ खालि एउटा तरवार छ त्यो पनि पलिशती गोल्यतको हो। तपाईंले एलाको बेंसीमा त्यसलाई मारेर लिएको तरवार हो। त्यो तरवार एउटा लुगामा बेहेर एपोदको पछाडि राखेको छ। यदि तपाईंलाई चाहिन्छ भने लिएर हुन्छ।”

दाऊदले भने, “त्यो मलाई देऊ। गोल्यतको जस्तो तरवार अरु कसैको छैन।”

दाऊद गातमा भागेर शत्रु कहाँ गए

११शाऊलबाट भागेर दाऊद गातका राजा आकीश कहाँ पुगे। १२आकीशका अधिकारीहरूलाई यो राम्रो लागेन। तिनीहरूले भन्छन्, “यो दाऊद हो, इस्त्राएली भूमिको राजा। यो त्यही व्यक्ति हो जसको गीत इस्त्राएलीहरू गाउँछन्। तिनीहरू नाच्दै उसको बारेमा यस्तो गाउँछन्:

“शाऊलले हजार शत्रुहरू मारे
तर दाऊदले दश हजार मारे।”

१३तिनीहरूले के भन्दैछन् दाऊदले ध्यान दिए। दाऊद गातका राजा आकीशसँग डराए। १४यसर्थ दाऊदले आकीश र तिनका अधिकारीहरू अघि बौलाहाको बहाना गरे। तिनीहरूका अघि दाऊदले बौलाहा भएको नाटक गरे। उनले मूल दोकामा नै थुके र दाहीमा थुक चुहुनु दिए।

१५आकीशले आफ्ना अधिकारीहरूलाई भने, “हेर यो मानिसलाई! यो त पागल हो। यस मानिसलाई मेरो उपस्थितिमा पागल कार्य गर्न यहाँ ल्याउनु अवश्यक छैन। भविष्यमा फेरि यो मानिसलाई मेरो घरमा नल्याउन।

१६मसँग यस्ता बौलाहा मानिसहरू धेरै छन्। मलाई तिमीहरूले यसलाई यहाँ ल्याउने कुनै काम थियो भन्ने लाग्दैन। फेरि-फेरि यसलाई यहाँ मेरो घरमा नल्याउनु!”

दाऊद विभिन्न ठाउँहरूमा जान्छन्

२२ दाऊदले गात छोडेर भागे। दाऊद आदुल्लामको गुफामा पुगे। दाऊदका दाज्यू-भाइहरू र

त्यहाँ ... थियो यसको अर्थ यो हुनसक्छ कि दोग्ग परमेश्वरको विशेष प्रतिज्ञाको एक भाग थियो। अथवा कुनै अन्य उद्देशको लागि यसको अर्थ यो पनि हुनसक्छ कि उसले अपराध गरेको हुनाले उ त्यहाँ राखिएको थियो जस्तै कसैलाई अचानक मारेको अभियोगमा।

आफन्तहरूले दाऊद आदुल्लाममा छ भनी सुने। तिनीहरू दाऊदलाई भेट्न गए। २धेरै मानिसहरूले दाऊदलाई साथ दिएका थिए। दाऊदलाई साथ दिनेहरूमा तिनीहरू थिए जो केही न केही समस्यामा परेका थिए। कोही ऋणमा डुबेकाहरू थिए कोही आफ्नै जिन्दगीसँग असन्तुष्ट थिए। यिनीहरूले दाऊदलाई साथ दिए र तिनीहरूका नेता दाऊद थिए। त्यहाँ लगभग ४०० पुरुषहरू दाऊदसँग थिए।

३मोआबमा मिस्पा जाँदा दाऊदले आदुल्लाम छोडे। मोआबका राजालाई दाऊदले भने, “मलाई परमेश्वरले के गरिरहनु भएको छ भनि नजानुञ्जेलसम्म मेरा आमा बाबुलाई तपाईंले यहाँ बस्ने अनुमति दिनुहोस्।” ४यसप्रकार दाऊदले उसका आमा-बुबालाई मोआबका राजा कहाँ ल्याए। जबसम्म दाऊद किल्लामा रहे तबसम्म उनका आमा बाबु मोआबका राजासँग बसे।

५तर अगमवक्ता गादले दाऊदलाई भने, “किल्लामा नबस्नु होस्। बरू यहूदाको भूमिमा जानुहोस्।” यसर्थ दाऊद त्यहाँबाट हारेतको बन तिर गए।

शाऊलले अहीमेलेकको परिवारलाई नष्ट गरे

६शाऊलले सुने कि उसका मानिसहरूले दाऊद र उनका मानिसहरू कतातिर छन् भन्ने थाहा पाए। शाऊल गिबाको टाकुरामा एउटा रूखको छाहारीमुनि बसिरहेका थिए। शाऊलले हातमा भाला लिएका थिए। तिनका सबै अधिकारीहरू वरिपरि उभिएका थिए। ७शाऊलले आफ्ना वरिपरि उभिएका अधिकारीहरूलाई भने, “बिन्यामीनका मानिसहरू हो सुन, तिमीहरूले विचार गरेका छौ, यिशैको छोरा दाऊदले तिमीहरूलाई खेत तथा दाखका बगान दिएको छ? तिमीहरूले यो पनि सोचेका छौ कि दाऊदले तिमीहरूको उन्नति गराउने छ अनि १,००० र १०० मानिसहरूका अधिकारी बनाउने छ? ८तिमीहरू सबैले मेरो विरुद्ध षड्यन्त्र रच्यौ। तिमीहरू कसैले पनि छोरा जोनाथनले यिशैका छोरासँग सन्धि गरेको छ भनेर भनेनौ कसैले मेरो वास्ता गरेनौ। मेरो छोरा जोनाथनले दाऊद मेरो नोकरलाई सहायता गरेको कुरा कसैले पनि भनेनौ। जोनाथनले दाऊदलाई लुकेर रहनु भन्ने गथर्यो ताकि उसले मलाई आक्रमण गर्न सकोस्। अनि दाऊदले अहिले त्यही नै गर्दैछ।”

९एदोमी दोएग शाऊलका अधिकारीहरूसँगै उभिरहेको थियो। दोएगले भन्यो, “मैले यिशैका छोरा दाऊदलाई नोब भन्ने ठाउँमा देखें। दाऊद अहीतूबका छोरा अहीमेलेकलाई भेट्न आएका थिए। १०अहीमेलेकले परमप्रभुसँग दाऊदका लागि प्रार्थना गरे। तिनले दाऊदलाई भोजन पनि दिए। अनि अहीमेलेकले दाऊदलाई पलिशती गोल्थतको त्यो तरवार पनि दिए।”

११त्यस पछि राजा शाऊलले पूजाहारीहरूलाई हाजिर गराउनु भनेर मानिसहरूलाई आदेश दिए। शाऊलले अहीतूबका छोरा अहीमेलेकलाई तिनका आफन्तहरूसितै लिएर आउनु भन्ने आदेश दिए। अहीमेलेकका आफन्तहरू नोबमा पूजाहारी थिए। तिनीहरू सबै राजाका अगाडि हाजिर भए। १२शाऊलले अहीमेलेकलाई भने, “हे अहीतूबका छोरा, सुन।”

अहीमेलेकले जवाफ दिए, “भन्नुहोस, मेरो प्रभु।”

१३शाऊलले अहीमेलेकलाई भने, “तिमी र यिशैका छोरा दाऊदले मेरो विरुद्ध किन षड्यन्त्र रच्यौ? तिमीले दाऊदलाई रोटी र तरवार दियौ। परमेश्वरसँग तिमीले उसको लागि वित्ती भाउ पनि गर्छौ। अनि अहिले दाऊद सोभै मलाई आक्रमण गर्ने मौका हेर्दैछ।”

१४अहीमेलेकले जवाफ दिए, “दाऊद तपाईंको सबभन्दा भरोसा गर्न योग्यको पात्र हो। तपाईंका कुनै अधिकारी पनि दाऊद जस्ता विश्वासी छैनन्। दाऊद त तपाईंका आफ्नै ज्वाइँ हुन्। साथै दाऊद तपाईंका अंगरक्षकहरूका कप्तान पनि हुन्। तपाईंका परिवारका सबैले दाऊदलाई आदर गर्छन्। १५दाऊदको लागि मैले प्रार्थना गरेको यो प्रथमचोटि होइन। मलाई र मेरा आफन्तहरूलाई दोष नदिनुहोस्। हामी त तपाईंका सेवक हौं। कहाँ के भइरहेछ मलाई केही थाहा छैन।”

१६तर राजाले भने, “अहीमेलेक, तिमी र तिम्रा आफन्तहरू मारिनु नै पर्छ।” १७अनि राजाले आफ्ना छेऊमा उभिएको रक्षकलाई आदेश दिए, “जाऊ, परमप्रभुका ती पूजाहारीहरूलाई मार। यसो गर्ने पर्छ कारण तिनीहरू दाऊदका मानिसहरू हुन्। दाऊद भागदै थियो भन्ने जान्दा जान्दै पनि तिनीहरूले मलाई बताएनन्।” तर राजाका अधिकारीहरूले परमप्रभुका ती पूजाहारीहरूलाई मारन अस्वीकार गरे।

१८यसर्थ राजाले दोएगलाई आदेश दिए। शाऊलले भने, “दोएग, तिमी गएर पूजाहारीहरूलाई मार।” एदोमी दोएग गएर पूजाहारीहरूको हत्या गरे। त्यस दिन दोएगले ८५ जना पूजाहारीहरूलाई मारे। १९नोब पूजाहारीहरूको शहर थियो। दोएगले नोबका सम्पूर्ण मानिसहरूलाई मारे। दोएगले तरवारले पुरुष, स्त्री, बालक र शिशु लगायत सबैलाई मारे। यहाँ सम्म दोएगले गाई गोरू गधा र भेडा समेत बाँकी राखेनन्।

२०तर एबीयातार उम्केर भागे, एबीयातार अहीमेलेकका छोरा थिए। अहीमेलेक चाहि अहीतूबका छोरा थिए। एबीयातार भागेर गए र दाऊदसँग मिले। २१एबीयातारले दाऊदलाई शाऊलले पूजाहारीहरू मारेको वृत्तान्त बताए। २२त्यसपछि दाऊदले एबीयातारलाई भने, “त्यस दिन नोबमा मैले एदोमी दोएगलाई देखेको थिएँ। मलाई थाहा थियो त्यसले शाऊललाई बताउने छ भनेर। तिम्रा पिताको परिवारलाई मारेकोमा म आफूलाई उत्तरदायी ठान्छु। २३त्यो मानिस (शाऊलले) तपाईंलाई मार

चाहन्छ र मलाई पनि। तिमी यहीं बस नडराऊ। तिमी यहाँ मसँग सुरक्षित रहने छौं।”

दाऊद कीलाको नगरमा

२३ मानिसहरूले दाऊदलाई भने, “हेर्नुहोस्, पलिशतीहरूले कीलाको शहरमाथि आक्रमण गरिरहेका छन्। खलाबाट तिनीहरूले अन्न लूट्न शुरु गरे।”

१दाऊदले परमप्रभुलाई सोधे, “के मैले पलिशतीहरू विरुद्ध युद्ध गर्न जानु?”

परमप्रभु परमेश्वरले दाऊदलाई भन्नु भयो, “जाऊ र पलिशतीहरूमाथि जाइ लग अनि कीला शहरको रक्षा गर।”

२तर दाऊदका मानिसहरूले भने, “हेर्नुहोस्, हामी यहाँ यहूदामा डराएर बसिरहेका छौं। साँच्चै पलिशती सेनाहरू अघि पुग्दा हामी भन्नु ज्यादा डराउने छौं।”

३दाऊदले फेरि परमप्रभुलाई सोधे अनि परमप्रभुले जवाफ दिनुभयो, “कीलामा जाऊ। म पलिशतीहरूलाई हराउन म सहयोग गर्ने छु।” ४यसरी दाऊद र तिनका मानिसहरू कीलामा गए। दाऊद र तिनका मानिसहरू पलिशतीसँग लडे। दाऊदका मानिसहरूले पलिशतीहरूलाई हराए अनि तिनीहरूका पशु लिए। यसरी दाऊदले कीलाका मानिसहरूलाई बँचाए। ५जब एबीयातार भागेर दाऊदकहाँ पुगे तिनले आफूसँग एउटा एपोद पनि लगेका थिए।

६मानिसहरूले शाऊललाई अहिले दाऊद कीलामा छ भनेर सुनाए। शाऊलले भने, “परमेश्वरले दाऊदलाई मेरा हातमा सुम्पिनु भएको छ। दाऊद फन्दामा परेको छ। उ यस्तो शहरमा पर्यो जहाँ ढोकाहरू छन् र ढोकाहरूमा ताला लगाउने बारहरू छन्।” ७शाऊलले आफ्ना सारा सेनाहरूलाई लडाईंकोलागि भेला गराए। ती सेनाहरू कीलामा दाऊदका मानिसहरूसँग युद्ध गर्न तयार रहे।

८शाऊलले दाऊदको विरुद्धमा बनाएको योजना उसलाई थाहा भयो। दाऊदले पूजाहारी एबीयातारलाई भने, “एपोद ल्याऊ।”

९दाऊदले प्रार्थना गरे, “हे परमप्रभु इस्त्राएलका परमेश्वर, मैले सुनें कि मेरो कारण शाऊलले यो शहर नष्ट गर्ने योजना बनाउँदैछ। ११के साँच्चै आउँछ? के किलाका मानिसहरूले म र मेरो मानिसहरूलाई शाऊलको हातमा सुम्पी देलान? परमप्रभु इस्त्राएलका परमेश्वर, म तपाईंको दास हुँ। मलाई बताउनुहोस्।”

परमप्रभुले भन्नु भयो, “शाऊल आउँछ।”

१२दाऊदले फेरि आफ्नो प्रश्न दोहोस्वाए, “के कीलाका मानिसहरूले मलाई शाऊलका हातमा सुम्पिनेछन्?”

परमप्रभुले भन्नु भयो, “तिनीहरूले त्यसै गर्नेछन्।”

१३त्यसर्थ दाऊद र तिनका मानिसहरूले कीला छोडिदिए। दाऊदसँगै जानेहरू प्रायः ६०० मानिस थिए। दाऊदको र उसका मानिसहरू एक ठाउँ देखि अर्को ठाउँ हुँदै घुमिरहे। शाऊलले दाऊद किलाबाट भागे भन्ने थाहा पाए। यसर्थ शाऊल त्यस शहरतिर गएनन्।

शाऊलले दाऊदको खेदो गर्छन्

१४दाऊद मरुभूमिको किल्लामा बस्न पुगे। दाऊद जीपको मरुभूमिको पहाडी क्षेत्रमा गए। शाऊलले सधैं नै दाऊदको खोजी गर्थे, तर परमप्रभुले शाऊलको हातबाट दाऊदलाई जोगाउनु हुन्थ्यो।

१५दाऊद जीपको मरुभूमिको होरेश भन्ने ठाउँमा थिए। त्यहाँ शाऊल दाऊदलाई मार्न आइरहेकाले तिनी साह्रै डराए। १६तर शाऊलको छोरा जोनाथन दाऊदलाई भेट्न होरेश गए। जोनाथनले दाऊदलाई परमेश्वरलाई विश्वास गर्न अभि जोड गरे। १७जोनाथनले दाऊदलाई भने, “डराउनु पर्दैन। मेरा पिता शाऊलले तपाईंलाई हानि गर्ने छैनन्। तपाईं इस्त्राएलका राजा हुनुहुनेछ। मचाहिँ तपाईं पछिको हुनेछु। यो कुरा मेरा पिताले पनि जान्दछन्।”

१८जोनाथन र दाऊद दुवैले परमप्रभु अघि एउटा बाचा-बन्धन गरे। त्यसपछि जोनाथन घरतिर लागे अनि दाऊद होरेशमानै बसे।

जीपका मानिसहरूले शाऊललाई दाऊदबारे बताउँछन्

१९जीपका बासिन्दाहरू गिबामा शाऊललाई भेट्न आए। तिनीहरूले शाऊललाई भने, “दाऊद हाप्त्रै क्षेत्रमा लुकेरहेका छन्। ऊ हकीला पहाडको होरेश नाउँको किल्लामा छन्, जो यशीमोनको दक्षिणमा पर्छ। २०अब, महाराज, तपाईं जहिले आए पनि हुन्छ। दाऊदलाई तपाईंको जिम्मा लगाउने काम हाम्रो भयो।”

२१शाऊलले जवाफ दिए, “परमप्रभुले मलाई सहायता गरेकोमा तिमीहरूलाई आशीर्वाद दिऊन्। २२जाऊ र उसको बारे अभि जानकारी लेऊ। दाऊद कहों बस्छ थाहा गर। दाऊदलाई त्यहाँ कसले देख्छ त्यो पनि बुभिराख। शाऊलले मनमनै विचारे, ‘दाऊद साह्रै चलाक छ। उसले मलाई छक्याउन सक्छ।’ २३दाऊद लुकेको ठाउँहरू पत्ता लगाऊ। त्यसपछि आएर मलाई वृतान्त बताऊ। त्यस पछि म तिमीहरूसित जानेछु। यदि दाऊद ती ठाउँहरूमा कतै छ भने यहूदाको प्रत्येक घरहरूमा छापामारेर म त्यसलाई पतालगाउँनेछु।”

२४अनि जीपका मानिसहरू जीपमा फर्किए पछि शाऊल त्यहाँ गए। दाऊद र तिनका मानिसहरू यशीमोनको दक्षिणमा भएको अराबाको माओन वनमा थिए। २५शाऊल र तिनका मानिसहरू दाऊदको खोजीमा गए। तर मानिसहरूले दाऊदलाई होसियार गराए। शाऊलले

तिमीलाई खोज्दै छ भनेर खबर दिए। त्यसपछि दाऊद माओनको मरुभूमिको तल चट्टानतिर गए। शाऊलले दाऊद माओनको मरुभूमितिर गएको कुरा थाहा पाए। यसरी शाऊल दाऊदको खोजीमा त्यस ठाउँतिर गए।

२६शाऊल पहाडको एकापट्टि थिए, त्यही पहाडको अर्कोपट्टि दाऊद र तिनका मानिसहरू थिए। दाऊद शाऊलको पञ्जाबाट बाँचन हतारिदै थिए। शाऊल र उसका सिपाहीहरू दाऊदलाई पक्रन पहाडको चारैतिर घुमिरहेका थिए।

२७त्यति नै बेला एउटा समाचार-वाहक शाऊल कहाँ आयो अनि जानकारी दियो, “चाँडो आउनुहोस् पलिशतीहरूले हामीलाई आक्रमण गर्दैछन्।”

२८यसकारण शाऊलले दाऊदको पिछा गर्न छोडे अनि पलिशतीहरूसँग लड्न गए। यही कारण मानिसहरूले त्यस ठाउँको नाउँ “छुट्टयाउने चटान” भन्न थाले। २९दाऊद माओनको मरुभूमि त्यागेर एनगदीको छेउको किल्लामा गए।

दाऊदले शाऊललाई लाजमर्दो बनाएको

२४ शाऊलले पलिशतीहरूलाई खेदिसकेपछि मानिसहरूले शाऊललाई भने, “दाऊद त एनगदीको नजिककै मरुभूमिमा छ।”

२५सारा इस्त्राएलबाट शाऊलले ३,००० मानिसहरूलाई छाने। शाऊलले ती छानिएका मानिसहरू लिएर दाऊद र तिनका मानिसहरूको खोजी गर्न थाले। तिनीहरूले घोरल-चट्टानको छेउछाउमा खोजे। ३शाऊल बाटो छेउको भेडा गोठमा आए। त्यहाँ छेउमा एउटा गुफा थियो। शाऊल आफैलाई लुकाउन गुफा भित्र पसे। दाऊद र तिनका मानिसहरू धेरै पर गुफाभित्र लुकिरहेका थिए। ४मानिसहरूले दाऊदलाई भने, “आज परमप्रभुले भन्नु भएको दिन होइन? उहाँले तपाईंलाई भन्नु भएको थियो, ‘तिम्रो शत्रुलाई म तिम्रो हातमा सुम्पिदिनेछु, त्यसपछि तिम्रो इच्छानुसार तिम्रो शत्रुलाई जे गर्छौ गर।’”

त्यसपछि दाऊद घस्त्रै घस्त्रै शाऊलको छेउ पुगे। दाऊदले शाऊलको खास्टोको एक टुक्रा चाल नपाई काटिदिए। ५पछि दाऊदलाई शाऊलको टुक्रा खास्टो काटेकोमा नराम्रो लाग्यो। ६दाऊदले मानिसहरूलाई भने, “परमप्रभुले मलाई आफ्नो मालिकलाई क्षति गर्नबाट रोक्नु। शाऊल परमप्रभुले छान्नु भएको राजा हुन र मैले त्यसो नगरको भए हुने थियो।” ७दाऊदले यसो भनेर आफ्ना मानिसहरूलाई रोकी राखे। उसले तिनीहरूलाई शाऊललाई हानि गर्न अनुमति दिएन।

शाऊल गुफा छोडेर आफ्नै बाटो लागे। ८दाऊद गुफाबाट निस्किएर आए र शाऊललाई बोलाउँदै भने, “हे मेरो प्रभु! महाराजा!”

शाऊलले पछि फर्केर हेरे। दाऊदले शिर झुकाए। ९दाऊदले शाऊललाई भने, “जब मानिसहरूले भन्छन्, ‘दाऊदले तपाईंलाई चोट पुऱ्याउने योजना बनाइरहेछ तपाईंले किन तिनीहरूको कुरा सुन्नुभयो।’ १०म तपाईंलाई हानि पुऱ्याउने छैन। तपाईं आफ्नै आँखाले देख्न सक्नुहुन्छ। परमप्रभुले तपाईंलाई आज मेरो हातमा गुफामै सुम्पिदिनु भएको थियो। तर मैले तपाईंको हत्या गरिन। तपाईंमाथि म कृपालु भए। मैले भनें, ‘म मेरो मालिकलाई हानि गर्ने छैन। किनभने उनी परमप्रभुले छान्नु भएको राजा हुन्।’ ११यो लुगाको टुक्रा मेरो हातमा हेर्नुहोस्। मैले यो टुक्रा तपाईंको खास्टोबाट काटेको हुँ। म तपाईंलाई मार्न सक्थें, तर मैले त्यसो गरिन। यो कुरा तपाईंलाई थाहा होस् भन्ने म चाहान्छु। म तपाईंलाई यो जनाउन चाहान्छु कि तपाईंको विरुद्धमा मैले कुनै योजना बनाएको छैन। मैले तपाईंलाई कुनै अनिष्ट गरेको छैन। तर तपाईं मेरो पछि लागेर मलाई मार्न चाहानुहुन्छ। १२परमप्रभुले नै यसको न्याय गर्नुहुन्छ। मलाई गर्नु भएको अत्यचारको बदला परमप्रभुले तपाईंलाई दण्डित तुल्याउनु हुनेछ। तर म आफै तपाईंको विरुद्धमा जाँदिन। १३त्यहाँ एउटा पुरानो भनाइ नै छ: ‘खराब कुरा दुष्ट मानिसहरूबाट फैलिन्छ।’

मैले कुनै नराम्रो गरिन। म दुष्ट मानिस पनि त होइन। म तपाईंलाई हानि गर्नेछैन। १४तपाईंले कसलाई खेदो गर्नु भएको छ? इस्त्राएलका राजा कसको विरुद्धमा आक्रमणमा ओर्लिएका छन्? तपाईंले आफ्ना वास्तविक शत्रुलाई खेदिरहनु भएको छैन। यदि तपाईं मरेको कुरा अथवा उपियाँको पछि लाग्नु जस्तै हो। १५परमप्रभुले यस मामलामा न्याय गर्नुहुनेछ। उहाँले नै हामी दुई बीचमा निर्णय गरून्। जब उहाँले तपाईंबाट मलाई जोगाउनु हुन्छ परमप्रभु आफैले देखाउनु हुनेछ कि म सही छु।”

१६दाऊद चुप्प लागे अनि शाऊलले सोधे, “यो तिम्रो आवाज हो, मेरो छोरा दाऊद?” त्यसपछि शाऊल रून्थाले शाऊल धेरै नै रोए। १७शाऊलले भने, “तिमी म भन्दा धर्मी अनि असल छौ तिमीले म प्रति असल काम गर्छौ, तर म नै तिम्रो विरुद्धमा थिए। १८मेरो लागि गरेका असल कामहरूका बारे तिमीले भन्यौ। परमप्रभुले नै मलाई तिम्रो सामु ल्याउनु भयो। तर तिमीले मलाई केही गरेनौ। १९यसले यो देखाउँछ म तिम्रो शत्रु होइन। मानिसले शत्रुलाई सहजै पक्रन सक्दैन र सहजै छोड्दैन पनि उसले शत्रुलाई राम्रो गर्दैन। परमप्रभुले तिमीलाई इनाम दिनु हुन्छ कारण तिमीले मलाई केही गरेनौ। २०म जान्दछु तिमी राजा हुने नै छौ। तिमीले इस्त्राएल माथि शासन गर्ने नै छौ। २१अब मलाई एउटा वचन देऊ। परमप्रभुको शपथ खाएर वचन देऊ कि मेरो सन्तानहरू कसैलाई पनि

मार्ने छैनौ। मेरा पिताको परिवारबाट मेरो नाउँ निशान हटाउँने छैनौ।”

२२दाऊदले शाऊलसँग शपथ खाए। दाऊदले शाऊलका सन्तानहरू कसैलाई पनि मार्ने छैनन् भन्ने वचन सुनेर शाऊल घरतिर फर्के। दाऊद र तिनका मानिसहरू किल्लातिर लागे।

दाऊद र मूर्ख नाबाल

२५ शमूएलको मृत्यु भयो। सारा इस्त्राएलीहरू भेला भएर शमूएलको मृत्युमा दुःख प्रकट गरे। तिनीहरूले शमूएललाई तिनको आफ्नै घर रामामा गाडे। त्यसपछि दाऊद पारानको मरुभूमिति र लागे।

२माओनमा एकजना असाध्यै धनी मानिस थिए। ऊसित ३,००० भेडाहरू र १,००० बाख्राहरू थिए। उसको कर्मेलमा धन-सम्पत्ति थियो। ऊ त्यहाँ आफ्नो भेडाको ऊन कत्रन गर्‍यो। त्यस मानिसको नाउँ नाबाल थियो। ऊ कालेब सन्तानको थियो। नाबालकी पत्नी अबीगेल थिईन, ऊ सुन्दरी र बुद्धिमती थिईन्। तर नाबाल, अति निष्ठुर र नीच स्वभावको मानिस थियो।

४नाबालले भेडाको ऊन कत्र्दैछ भन्ने खबर दाऊदले मरुभूमिको क्षेत्रमा नै सुने। ५दाऊदले दशजना युवकहरूलाई नाबालकहाँ पठाए। दाऊदले तिनीहरूलाई भने, “कर्मेलमा जाऊ र नाबाललाई मेरो नाउँमा ‘अभिवादन’ गर।” ६उसलाई भने, “म आशा गर्छु कि तपाईंको परिवार र तपाईं अधिकार गर्नु भएका सबै असलै होला। ७मैले थाहाँ पाएँ कि तपाईं आफ्नो भेडाको ऊन कत्र्दै हुनुहुन्छ। तपाईंका गोठालाहरू केही समयदेखि हामीसित थिए। हामीले तिनीहरूसित खराब व्यवहार गरेनौ। जब तिनीहरू कर्मेलमा थिए तिनीहरूको केही पनि हराएन अथवा चोरेनन्। ८तपाईंले सेवकहरूलाई सोध्नुहोस् अनि तिनीहरूले सत्य बोल्ने छन्। मेरो जवान मानिसहरूप्रति दया गर्नुहोस्। अहिले उत्सवको समय भएको कारण, तपाईंले जे गर्नु सक्नुहुन्छ मेरो सेनाहरूलाई गरिदिनुहोस्। मेरो निम्ति यति काम गरिदिनुहोस्, तपाईंको मित्र दाऊद।”

९दाऊदका मानिसहरू नाबालकहाँ गए। तिनीहरूले दाऊदको समाचार नाबाललाई सुनाए। १०तर नाबालले दुष्ट आचारण देखाए र भन्ने, “दाऊद को हो? यो यिशैको छोरो को हो? आज भोलि धेरै कमाराहरू आफ्ना मालिक छोडेर भाग्दैछन्। ११मसँग रोटी-पानी छ। म सँग मासु पनि छ जुन मैले मेरो भेडाहरूबाट ऊन कत्र्ने नोकरहरूका निम्ति तयार पारेकोछु। तर म यो मासु रोटी अनि पानी नचिनेको मानिसहरूलाई दिने छैन।”

१२दाऊदका मानिसहरू फर्केर गएर नाबालले भनेका सबै कुराहरू दाऊदलाई सुनाए। १३त्यसपछि दाऊदले आफ्ना मानिसहरूलाई भने, “आफ्नो-आफ्नो तरवार

भिर।” यसरी दाऊद र उनका मानिसहरूले तरवार भिरे। भण्डै ४०० मानिसहरू दाऊदसँग गए। २०० मानिसहरू मात्र सर-सामानसँग बसे।

अबीगेलले विपत्ती टारि

१४नाबालको एउटा नोकरले नाबालकी पत्नी अबीगेललाई भन्यो, “दाऊदले आफ्ना समाचार-वाहकहरूलाई हाम्रा मालिक नाबाल भए ठाउँसम्म पठाए। तर नाबाल तिनीहरू प्रति तुच्छ थिए। १५ती मानिसहरू हाम्रा निम्ति साह्रै असल थिए। जब हामी भेडाहरू मैदानमा लिएर जान्थौ। दाऊदका मानिसहरू हामीसितै दिनभरी हुन्थे। अनि तिनीहरूले हाम्रो कुनै नोक्सान गरेनन्। तिनीहरूले कहिले पनि केही चोरेनन्। १६दाऊदका मानिसहरूले दिन रात हाम्रो रक्षा गर्थे। हामीले भेडा चराइरहेको समयमा पनि तिनीहरूले हाम्रो चारैतिरबाट पर्खालले भँ रक्षा गर्‍यो। १७यसको विषयमा सोचेर केही गर्नुहोस्। नाबाल साह्रै मूर्ख छन् ऊसित कुरा गर्न सकिँदैन अनि आउने विपत्तिको विषयमा उसलाई चेताउनी दिन सकिँदैन। अब नाबाल र तिनका सन्तानमाथि ठूलो विपत्ति आइलाग्नेछ।”

१८अबीगेलले हतार हतार २०० वटा रोटी, दुइ मशक दाखरस पाँचवटा पकाएको भेडा, पाँच पाथी पकाएको चिउरा १०० भुप्या किसमिस र सुकाएको २०० भुप्या नेभारा तयार पारी गधाहरूमा लडाइन्। १९त्यसपछि नोकरहरूलाई भनिन्, “यो लिएर जाऊ। म पछि-पछि आउँदै छु।” तर यी सब तिनले आफ्नो लोग्नेलाई भनिन्।

२०गधामा चढेर अबीगेल त्यस पहाडको अर्को पट्टिको पखेरामा गइन्। तिनले दाऊदलाई आफ्ना मानिसहरूसँग पहाडको अर्को पट्टिबाट आउँदै गरेका भेटिन्।

२१अबीगेललाई भेट्न भन्दा अघि दाऊदले भन्दै थिए, “मैले त्यस मरुभूमिमा नाबालको सम्पत्ति रक्षा गर्ने। मैले यति सुरक्षा गर्ने कि नाबालले केही नोक्सान भोगेनन्। मैले गरेको सबै व्यर्थ भयो। मैले भलाई गरे तर त्यसले त दुर्व्यवहार गर्‍यो। २२यदि मैले नाबालको परिवारका कुनै पनि पुरुषलाई भोलि बिहान सम्म जीवित रहन दिएँ भने मलाई परमेश्वरले दण्ड दिउन्।”

२३त्यति नै बेला अबीगेल आइपुगिन्। अबीगेलले दाऊदलाई देख्न साथ गधाबाट ओर्लिन् र दाऊदको अघि शिर झुकाइन्। २४तिनको अनुहार दाऊदको अघि झुँड्मा निहुराए र अबीगेलले भनिन्, “महाशय कृपया, मलाई केही भन्न दिनुहोस्। मैले भनेका कुरा सुनिदिनुहोस्। जे भयो त्यसका निम्ति मलाई दोषी ठहराउनुहोस्। २५तपाईंले पठाउँनु भएका मानिसहरू मैले देखिने। महाशय त्यो काम नलाग्ने नाबालको कुरामा ध्यान नदिनुहोस्। जस्तो उसको नाउँ छ मानिस

पनि त्यस्तै छ। उसको नाउँको अर्थ 'मूर्ख', भए जस्तो उ पनि मूर्ख नै छ। २६परमप्रभुले तपाईंलाई निर्दोष मानिसहरूको हत्या गर्नबाट जोगाउनु भयो। जस्तो परमप्रभु जीवित हुनुहुन्छ त्यस्तै तपाईं पनि जीवित हुनुहुन्छ। म प्रार्थना गर्छु कि तपाईंका सबै शत्रुहरू अनि जसले तपाईंलाई क्षति गराउँन चाहन्छन् तिनीहरू सबै नाबाल जस्तै होउन। २७मैले तपाईंलाई केही उपहार ल्याएकी छु। तपाईंका मानिसहरूलाई दिनुहोस्। २८मेरो भूलमा क्षमा दिनु होस्। मलाई थाहा छ परमप्रभुले तपाईंको परिवारलाई शक्तिशाली तुल्याउनु हुनेछ र धेरै राजाहरू तपाईंकै परिवारबाट आउनेछन्। परमप्रभुले यसो गर्नु हुनेछ कारण तपाईंले उहाँको निमित्त युद्ध गर्नु भएको छ। यसर्थ तपाईं बाँचिञ्जेल मानिसहरूले तपाईंमा कुनै खोट पाउने छैनन्। २९यदि कसैले तपाईंलाई मारन खेदो गर्ख्यो भने परमप्रभु तपाईंको परमेश्वरले तपाईंको जीवनलाई बचाउँनु हुनेछ। तर घुँयत्रोबाट दुङ्गा फ्याँकिए भैं परमप्रभुले तपाईंका शत्रुहरूलाई फ्याक्नु हुनेछ। ३०तपाईंलाई परमप्रभुले धेरै राम्रो कार्य गर्ने वचन दिनु भएको छ। उहाँले आफ्नो वचन पूरा गर्नुहुनेछ। परमेश्वरले तपाईंलाई इस्त्राएलको अगुवा बनाउनुहुनेछ। ३१तर तपाईं निर्दोष मानिसहरूको हत्या गरेर भूल नगर्नुहोस्। अझै भद्रखलोमा नपस्नुहोस्। परमप्रभुले तपाईंलाई जब सफलता हासिल गराउनु हुन्छ दया गरी मलाई सम्भन्नुहोला।”

३२दाऊदले अबीगेललाई जवाफ दिए, “परमप्रभु इस्त्राएलका परमेश्वरको प्रशंसा गर। आज उहाँले तिमीलाई म भए कहाँ पठाउनु भएको निमित्त प्रशंसा गर। ३३तिप्रो सही विचारको निमित्त परमेश्वरले तिमीलाई आशीर्वाद दिऊन्। आज निर्दोष मानिसहरूको हत्या गर्नबाट तिमीले मलाई रोक्थौ। ३४साँच्चै नै परमप्रभु इस्त्राएलका परमेश्वर जीवित हुनुहुन्छ म त्यो भन्छु। यदि तिमी ठीक समयमा नआइपुगेका भए भोलि बिहान सम्ममा नाबालका एउटै मानिस पनि जीवित रहने थिएन।”

३५त्यसपछि दाऊदले उपहार स्वीकार गरे। दाऊदले भने, “शान्तिसित घर जाऊ। मैले तिम्रा सबै कुरा सुने र म तिमीले भने जस्तै गर्नेछु।”

नाबालको मृत्यु

३६अबीगेल घर फर्किन। नाबाल घरैमा भोज मनाइरहेका थियो। नाबाल राजाले जस्तै भोजन खाँदै थिए। उ मग्न थिए अनि खूबै पिएका थिए। यसर्थ भोलि बिहान नहुञ्जेल अबीगेलले केही भनिन। ३७भोलि पल्ट बिहान नाबाल शान्त थियो। यसर्थ उसकी पत्नीले सबै बताइन्। त्यति नै बेला नाबालमुटुको वेदनाले पीडित भयो। ३८भण्डै दश दिनपछि परमप्रभुले नाबाललाई मृत्यु दण्ड दिनुभयो।

३९दाऊदले नाबालको मृत्युको खबर सुने। दाऊदले भने, “परमप्रभुको महिमा होस्। नाबालले मेरो विषयमा दुष्ट कुरा गरे, तर परमप्रभु परमेश्वरले मेरो पक्ष लिनुभयो। परमप्रभुले मलाई पाप गर्नबाट बचाउँनु भयो अनि परमप्रभुले नाबाललाई उसका अपराधको निमित्त मृत्यु दण्ड दिनुभयो।”

त्यसपछि दाऊदले अबीगेललाई समाचार पठाउनु भयो अनि दाऊदले उनलाई आफ्नी पत्नी हुने प्रस्ताव राख्नुभयो। ४०दाऊदका नौकरहरू कर्मेलमा आएर अबीगेललाई भने, “दाऊदले हामीलाई पठाउनु भएको छ। तपाईं उहाँकी पत्नी हुनुहोस् भन्नु भनी उहाँले समाचार पठाउनु भएको छ।”

४१अबीगेलले शिर भुकाइन् र भनिन्, “म तपाईंको दासी हुँ। म तपाईंको सेवा गर्न राजी छु। म मेरो स्वामी दाऊदका सेवकहरूका खुट्टा धुन तयार छु।”

४२हतार-हतार तयार भएर गधामा चढी ती दूतहरूसँग अबीगेल बाटो लागिन्। अबीगेलले आफूसित पाँचजना सहेलीहरू लगिन् र आफू दाऊदकी पत्नी भइन।

४३दाऊदले यिञ्जेलकी अहीनोमलाई पनि विवाह गरेका थिए। दाऊदका अहीनोम र अबीगेल दुवै पत्नी भए। ४४दाऊदले शाऊलकी छोरी मीकललाई पनि विवाह गरेका थिए। तर शाऊलले तिनलाई दाऊदबाट खोसे। शाऊलले गल्लीमको लेशको छोरा पलिशतीलाई मीकल दिएका थिए।

दाऊद र अबीशै शाऊलको छाउनीमा पसे

२६ जीपीका मानिसहरू शाऊललाई भेट्न गिबा गए। तिनीहरूले शाऊललाई भने, “हकीलाको पहाडमा दाऊद लुक्दैछ। यो पहाड यशीमोन देखि पारि पर्छ।”

२शाऊल जीपको मरुभूमितिर गए। शाऊलले ३,००० सेनाहरू इस्त्राएलबाट छानेर लगे। शाऊल र उसका सेनाहरूले जीपको मरुभूमितिर दाऊदलाई खोजे। ३शाऊलले उसको छाउनी हकीलाको पहाडमाथि बाटोको छेउमा यशीमोन तिर फर्काएर बनाए। दाऊद त्यही मरुभूमिमा थिए। शाऊलले पीछा गर्दैछन् भन्ने कुरा तिनलाई थाहा थियो। ४यसर्थ दाऊदले चेवाहरू पठाए। दाऊदलाई थाहा लाग्यो शाऊल हकीलामा छ भनेर। ५दाऊद शाऊलको छाउनीमा गए। शाऊल र अबनेर कहाँ सुतिरहेका थिए दाऊदले देखे। (नेरका छोरो अबनेर शाऊलका सेनाको सेनापति थिए।) शाऊल छाउनीको बीचमा सुते। सेनाहरू शाऊलको वरिपरि सुती रहेका थिए।

६दाऊदले हिती अहीमेलेक र सरूयाहका छोरा अबीशैसित बात गरे। (अबीशै योआबका भाइ थिए।) तिनले भने, “मसँग शाऊलको छाउनीमा को जान्छ?”

अबीशैले जवाफ दिए, “म तपाईंसँग जानेछु।”

७जब रात परबो दाऊद र अबीशै शाऊलको छाउनीमा गए। शाऊल छाउनीको मध्य भागमा मस्त सुतिरहेका थिए। तिनको भाला तिनको शिर नेर भूँईमा गाड़िएको थियो। अबनेर अरु सैनिकहरूसंगै शाऊलको वरिपरी मस्त सुतिरहेका थिए। ८अबीशैले दाऊदलाई भने, “आज परमेश्वरले तपाईंको शत्रुलाई तपाईंको हातमा सुम्पिनु भएकोछ उसको भालाले उसैलाई रोपन मलाई दिनुहोस्। म एकै खेपमा काम सिध्याउँछु।”

९तर दाऊदले अबीशैलाई भने, “शाऊललाई नमार! परमेश्वरले छान्नु भएको राजालाई घात गर्दा दण्ड पाइन्छ। १०साँच्चै नै परमेश्वर जीवित हुनुहुन्छ परमप्रभु आफैले शाऊललाई दण्ड दिनुहुनेछ। शाऊल युद्ध भूमिमा मरोस अथवा स्वभाविक मृत्यु होस्। ११तर म परमप्रभुले उहाँका चुनिएका राजालाई केही नोक्सान नपुर्खाउन भनी उहाँलाई विन्ति गर्छु। शाऊलको शिरमा भएको भाला र पानीको सुराही उठाउ अनि हामी जानेछौं।”

१२यसरी दाऊदले भाला र पानीको सुराही शाऊलको शिरकै छेउबाट लिए। त्यसपछि दाऊद र अबीशै छाउनीबाट निस्किए। तिनीहरूले के गरे कसैले पनि थाहा पाएन। न कसैले देख्यो न त कोही ब्यँभयो। शाऊल र तिनका सैनिकहरू गहिरो निद्रामा परेको कारण परमप्रभुले नै तिनीहरूलाई गहिरो निद्रामा पारिदिनुभएको थियो।

दाऊदले फेरि पनि शाऊललाई लाजमर्दो बनाए

१३दाऊद बेसी पार गरेर पारिपट्टि पुगे। शाऊलको छाउनीबाट पारी पहाडको टाकुरामा पुगे। दाऊद र शाऊलका छाउनीहरू धेरै टाढा-टाढा थिए। १४दाऊदले सेना र खास गरी नेरका छोरा अबनेरलाई ठूलो स्वरमा कराएर भने, “अबनेर, मलाई जवाफ देऊ!”

अबनेरले जवाफ दिए, “तिमी को हौ? किन महाराजलाई डाकिरहेछौ?”

१५दाऊदले भने, “तिमी मानिस हौ, कि होइनौ? अनि इस्त्राएल भरी सबभन्दा महान तिमी नै छौ। के यो सत्य होइन? त्यसो हो भने आफ्नो प्रभु महाराजको रक्षा किन ठिकसित गरेनौ? एउटा साधारण मानिसले तिम्रो राजालाई मार्न छाउनी भित्र आयो। १६तिमीले एकदमै नराम्रो काम गर्नु। जस्तो कि परमप्रभु जीवित हुनुहुन्छ, तिमी र तिम्रा मानिसहरू मर्नु पर्छ। किनभने तिमीहरूले आफ्ना परमप्रभुका अभिषिक्त राजाको रक्षा गरेनौ। अब हेर राजाको सिरानी छेउको भाला र पानी पिउने सुराही। खोई कहाँ छन्?”

१७शाऊलले दाऊदको स्वर चिने। शाऊलले भने, “मेरो छोरा दाऊद के यो स्वर तिम्रो हो?”

दाऊदले जवाफ दिए, “ज्यू, यो मेरै आवाज हो, मेरो प्रभु महाराजा।” १८दाऊदले फेरि भने, “हे मेरा

प्रभु, तपाईंले मेरो खेदो किन गर्नु हुदैछ? मैले के भूल गरें? मेरो के कसुर छ? १९हे मेरो मालिक राजा म तपाईंको नोकरलाई सुन्नु होस् यदि परमप्रभुले नै तपाईंलाई म माथि रिस उठाउनुभएको हो भने एउटा भेट स्वीकार गरिदिनुहोस्। तर यदि मानिसले तपाईंलाई म माथि रिस उठाउनु भएको हो भने, परमप्रभुले तिमीहरूलाई केही नराम्रो गर्नुहुनेछ। परमप्रभुले दिनुभएको भूमि त्याग्न मलाई मानिसहरूले जबरजस्ती गरे। तिनीहरूले मलाई भने, ‘जाऊ र विदेशीसँग बस र विदेशी देवतालाई पूजागर।’ २०मलाई परमप्रभुबाट टाढा मर्न नदेऊ। इस्त्राएलका राजा भीङ्गाको पछि लाग्दैछ। तपाईं पहाडमा भ्यागुताहरूको पछि लागेको मानिस जस्तो हुनुभयो।”

२१तब शाऊलले भने, “मैले पाप गरें। मेरो छोरा दाऊद यता आऊ आज मलाई प्रमाण गरेर देखाइ देऊ। तिम्रो निम्ति मेरो ज्यान महत्वपूर्ण छ। अब म तिमीलाई चोट पुर्खाउने छैन। मैले मूर्खले भैं ठूलो भूल गरें।”

२२दाऊदले जवाफमा भने, “राजाको भाला यहाँ छ। यो लिन कुनै एक जना जवानलाई पठाउनुहोस्। २३परमप्रभुले हरेक मानिसहरूलाई उसको धार्मिकता र विश्वसनीयताको निम्ति इनाम दिनुहुन्छ। उहाँले राम्रो काम गर्ने मानिसलाई इनाम दिनुहुन्छ र नराम्रो कार्य गर्नेलाई दण्ड दिनुहुन्छ। परमप्रभुले तपाईंलाई हराउन आज मलाई मौका दिनुभयो। तर म परमप्रभुका अभिषिक्त राजालाई हानि गर्न चाहदिन। २४आज मैले प्रमाण गरें कि मेरो निम्ति तपाईंको जीवन महत्वपूर्ण छ। यस्तै प्रकार परमप्रभुले पनि देख्नु हुनेछ मेरो प्राण उहाँलाई महत्वपूर्ण छ। परमप्रभुले मलाई प्रत्येक खतराबाट बचाउँनु हुनेछ।”

२५त्यसपछि शाऊलले दाऊदलाई भने, “परमेश्वरले तिमीलाई आशीर्वाद दिउन्, मेरो छोरा दाऊद। तिमीले ठूला-ठूला कार्यहरू गर्नेछौ र सफलता पनि पाउँनेछौ।”

दाऊद आफ्नो बाटो लागे र शाऊल घरतिर फर्किए।

दाऊद पलिशतीहरूसँग रहन थाले

२७ तर दाऊदले आफै सोचे, “शाऊलले मलाई एक दिन पक्रिएर मार्ने छ। सबभन्दा राम्रो मलाई यो हुन्छ पलिशतीहरू भएकोमा भागेर जानु त्यसपछि शाऊलले मलाई इस्त्राएलमा खोज्न छोड्ने छ। त्यसरी म शाऊलबाट उम्कन सक्नेछु।”

२८यसरी दाऊद र तिनका ६०० मानिसहरूले इस्त्राएल त्यागे। तिनीहरू माओकका छोरा आकीशकाँ गए। आकीश गातका राजा थिए, दाऊद, तिनका मानिसहरू र तिनका परिवार गातमा आकीशसँग बसे। दाऊदकी दुवै पत्नी तिनीसितै थिए। तिनीहरू यिज्जेली अनहीनोअम अनि कर्मेली अबीगेल थिए। अबीगेल नबालकी विधवा

थिईन्। ४मानिसहरूले शाऊललाई भने कि दाऊद भागेर गात गए। यसर्थ शाऊलले दाऊदको पिछा गर्न छोडे।

५दाऊदले आकीशसँग भने, “यदि तपाईं मसँग प्रसन्न हुनुहुन्छ भने मलाई शहरमा एउटा ठाउँ तोकिदिनुहोस्। म तपाईंको सेवक मात्र हुँ। म त्यहाँ बस्नेछु, यहाँ राजधानीमा होइन।”

६त्यस दिन आकीशले दाऊदलाई सिकलग शहर दिए। सिकलग चाहि त्यही दिन देखि यहूदा राजाहरूको वंशमा रहेकोछ। ७दाऊद पलिशतीहरूसँग एक वर्ष चार महिना बसे।

दाऊदले आकीश राजालाई छक्काए

८दाऊद र तिनका मानिसहरूले मिश्रमा अवस्थित तलैम देखि शूरका अमालेकी गशूर र गिज्रीहरूसित युद्ध गरे। दाऊदले तिनीहरूलाई हराएर सम्पत्ति लुटे। ९दाऊदले त्यस इलाकाका मानिसहरूलाई हराए अनि सबैलाई मारे दाऊदले त्यहाँ भेडा, गाई-गोरू, गधा ऊँठ र लुगाहरू लुटे। ऊ फर्किए पछि यी लुटेकाहरू आकीशलाई दिए।

१०दाऊदले धेरै पल्ट यसो गरे। प्रत्येक चोटि नै आकीशले कता कोसँग युद्ध गरायो भनेर सोध्थे। दाऊदले भन्थे, “मैले दक्षिणपट्टिको यहूदमाथि अथवा ‘मैले दक्षिणपट्टिको यरहमेलीमा,’ अथवा “दक्षिणपट्टिको केनीहरूमाथि आक्रमण गरे*।” ११दाऊदले गातमा कहिले पनि कुनै लोग्ने मानिस अथवा स्त्रीहरू जिउँदो ल्याएनन्। दाऊदले ठान्थे, “यदि मैले जिउँदो मानिस ल्याएँ भने वास्तवमा म के गर्दछु, आकीशले थाहा पाउनेछ।”

जब सम्म दाऊद पलिशतीको भूमिमा बसे तिनले त्यसो गरे। १२आकीशले दाऊदलाई पत्याउन थाले। आकीशले आफैलाई भन्थे, “अब दाऊदलाई आफ्नै मानिसहरूले घृणा गर्ने छन्। इस्राएलीहरूले दाऊदलाई साह्रै घृणा गर्नेछन्। अब दाऊदले सधैं मेरो सेवा गर्नेछ।”

पलिशतीहरू युद्धको निमित्त तयार

२८ त्यस बेला पलिशतीहरूले इस्राएलमाथि आक्रमण गर्न सेनाहरू भेला गराए। आकीशले दाऊदलाई भने, “तपाईंले त्यो जान्नु पर्छ तपाईं र तपाईंका मानिसहरू इस्राएलको विरुद्ध युद्धमा मसँग जानुपर्छ।”

२दाऊदले जवाफ दिए, “निश्चय! तपाईंले देख्नुहुन्छ म के गर्न सक्छु।”

दक्षिणपट्टिको ... आक्रमण गरे यि सबै ठाउँहरू एसावका थिए। दाऊदले आचिसलाई विचार गर्न लगायो कि उसले आओ मानिस इस्राएलका विरुद्ध लडेको थियो।

आकीशले भने, “राम्रो, म तपाईंलाई मेरो अंगरक्षक बनाउँछु। सधैं मेरो रक्षा गर्नुहोस्।”

शाऊल र एउटी स्त्री एन्दोरमा

३शमूएल मरे। शमूएलको मृत्युमा सम्पूर्ण इस्राएलीहरूले दुःख प्रकट गरे। तिनीहरूले शमूएललाई उनकै शहर रामामा गाडे। पहिला शाऊलले भुतप्रेत खेलाउनेहरू र ज्योतिषीहरूलाई इस्राएल छोड्न वाध्य गरेका थिए।

४पलिशतीहरू युद्धको निमित्त तयार थिए। तिनीहरू शूनेममा आएर त्यहीं छाउनी बनाए। शाऊलले पनि सबै इस्राएलीहरूलाई भेला गराएर गिल्बोमा छाउनी हाल्न लगाए। ५शाऊल पलिशती सेनाहरू देखेर डराए। तिनको मुटु नै काम्यो। ६शाऊलले परमप्रभुमा प्रार्थना गरे तर परमप्रभुले जवाफ दिनुभएन। परमप्रभु परमेश्वरले दर्शनमा पनि केही उत्तर दिनुभएन। परमेश्वरले न त उरीम न ता अगमवक्ताद्वारा नै शाऊललाई जवाफ दिनुभयो। ७अन्त्यमा शाऊलले आफ्ना अधिकारीहरूलाई भने, “मलाई एउटी तंत्र-मंत्र गर्ने महिला ल्याइदेऊ, म त्यसलाई सोध्छु यो युद्धको फल के हुन्छ।”

तिनका अधिकारीहरूले जवाफ दिए, “एन्दोरमा त्यस्ती एउटी स्त्री छे।”

८शाऊलले भेष बद्लाउनको निमित्त भिन्नै लुगा लगाए यसकारण उसलाई नचिनोस्। त्यो रात शाऊल दुइजना मानिस लिएर त्यस स्त्रीलाई भेट्न गए। शाऊलले त्यस स्त्रीलाई भने, “म तिमीलाई भन्नेछु मेरो भविष्य बताउने आत्मा बोलाऊ। म जसको नाउँ दिन्छु त्यसैको आत्मा जगाउनु।”

९तर त्यस स्त्रीले भनी, “तिमी जान्दछौ शाऊलले के गरायो। सबै भाँकी र ज्योतिषीहरूलाई उसले इस्राएलबाट धपायो। तिमीले मलाई अष्टेरोमा पारेर ज्यान लिन चाहन्छौ।”

१०शाऊलले परमप्रभुको नाउँमा शपथ खाएर त्यसलाई भने, “तिमीले कुनै दण्ड सामना गर्नु पर्ने छैन।”

११स्त्रीले सोधी, “तिमीले कसलाई बोलाउनु लाउँछौ?” शाऊलले भने, “शमूएलको आत्मालाई बोलाऊ।”

१२शमूएलको आत्मा तिनको अघि देखा पर्यो। शमूएललाई देखेर त्यो स्त्रीले जोडले चिच्याई। तिनले शाऊललाई भनिन्, “मलाई धोखा दिनुभयो! तपाईं नै शाऊल हुनुहुन्छ।”

१३राजाले स्त्रीलाई भने, “नडराऊ। तिमीले के देख्यौ?”

स्त्रीले भनी, “मैले आत्मा भुडँबाट निस्किएको देखे।”

१४शाऊलले सोधे, “को जस्तो देखिन्छ?”

स्त्रीले जवाफ दिइ, “खास किसिमको लबेदा ओढेको एउटा वृद्ध मानिस जस्तो देखिन्छ।”

त्यसपछि शाऊलले थाहा पाए शमूएल नै हो भनेर। शाऊलले भूईँतिरशिर भुकाए उसलाई अभिवादन गरे।

१५शमूएलले शाऊललाई भने, “मलाई किन दुखः दिएको? मलाई किन बोलाएको?”

शाऊलले भने, “म संकटमा छु। पलिशतीहरू म सँग युद्ध गर्न आउँदैनन्, अब परमेश्वर मसित हुनु हुन्न। परमेश्वरले मलाई केही दिनुहुन्न। न त उहाँले कुनै अगमवक्ता न सपनामा केही भन्नु हुन्छ। यसकारण तपाईंलाई बोलाएको छु मलाई भन्नुहोस् म के गरौं?”

१६शमूएलले भने, “परमप्रभु तिमीसित हुनुहुन्न। उहाँ तिम्रो छिमेकी दाऊदसँग हुनुहुन्छ। यसकारण मलाई किन भन्नुभट्ट दिएको? १७परमप्रभुले के गर्नु हुनेछ त्यो भन्न उहाँले मलाई एकपटक आज्ञा गर्नुभयो। अहिले परमप्रभुले त्यही गर्दै हुनुहुन्छ। परमप्रभुले तिम्रो हातबाट राजधानी खोस्दै हुनुहुन्छ। अनि उहाँले तिम्रो छिमेकीको हातमा सुम्पिदिनुहुनेछ। त्यो छिमेकी चाहिँ दाऊद हो। १८तिमीले परमप्रभुको आज्ञा पालन गरेनौ। तिमीले अमालेकीहरूलाई पूर्ण नष्ट गरेनौ तिनीहरूलाई यो कुरा देखाउन कि तिनीहरूसँग परमेश्वर कति क्रोधित हुनुहुन्थ्यो। यसकारण आज परमप्रभुले तिमीलाई यसो गर्नु हुँदछ। १९परमप्रभुले पलिशतीहरूद्वारा तिमीलाई र इस्राएलका सेनालाई आज हराउनु हुन्छ। अनि भोलि, तिमी र तिम्रा छोरा मसित हुनेछौ।”

२०शाऊल तत्कालै लडे र भूँड्या पसारिए। शमूएलको कुरा सुनेर शाऊल साह्रै डराए। शाऊल कमजोर भइसकेका थिए कारण हिजो देखि रात-दिन उनले केही खाएकै थिएनन्।

२१स्त्री शाऊलको छेउमा आईन। शाऊल साह्रै डराएको देखी। तिनले भनी, “हेर्नुहोस् म तपाईंकी सेविका। मैले तपाईंको आज्ञापालन गरें। मैले मेरो ज्यानलाई जोखिममा हाले र तपाईंले भने भैं गरें। २२अब मेरो कुरा सुन्नुहोस्। म तपाईंलाई खाने कुरा दिन्छु। तपाईंले खानैपछि। त्यसपछि आफ्नो कार्य गर्न शक्ति पाउनु हुनेछ।”

२३तर शाऊलले मानेनन्। तिनले भने, “मलाई खान चाहिँदैन।”

शाऊलका अधिकारीहरूले पनि स्त्रीसँगै केही खानु भनी अनुरोध गरे। अन्त्यमा शाऊलले तिनीहरूका कुरा माने। भुईँबाट उठेर बिस्तरामा बसे। २४त्यस स्त्रीले आफूसँग भएको बलियो बाच्छो मारी। त्यस स्त्रीले अलिकति पिठो मुछी र खमीर बिनाको रोटी पकाई। २५त्यस स्त्रीले भोजन शाऊल र तिनका अधिकारीहरूलाई पस्कि। तिनीहरूले भोजन खाए र त्यही रात तिनीहरू उठेर गए।

“दाऊद हामीसित आउनसक्दैन”

२६ पलिशतीहरूले अपेकमा तिनीहरूका सबै सैनिक भेला गराए। इस्राएलीहरूले यिज्रेलको पानीको मुहान नेर छाउनी हाले। २७पलिशती अगुवाहरूले

सय र हजारको संख्यामा मानिसहरूलाई अघि बढाए। दाऊद र तिनका मानिसहरू आक्तीशको पछिल्लिर लागे।

२८पलिशती कप्तानहरूले सोधे, “यी हिब्रूहरूले यहाँ के गर्दैछन्?”

आक्तीशले ती कप्तानहरूलाई भने, “यिनी दाऊद हुन्। दाऊद शाऊलका अधिकारीहरू मध्ये एकजना थिए। दाऊद मसँग धेरै अधिदेखि छन्। शाऊललाई त्यागेर आई म सँग बस्न थाले यता मैले कुनै भूलत्रुटि दाऊदमा पाइँन।”

२९तर पलिशती कप्तानहरू आक्तीशसँग रिसाए। तिनीहरूले भने, “दाऊदलाई फर्काउनुहोस्। तपाईंले दिनुभएको शहरमा उ फर्कनु पर्छ। रणभूमिमा उ हामीसित जान सक्दैन। नत्रभने हाम्रो आफ्नै छाउनी भित्र शत्रु हुनेछ। उसले आफ्नो राजालाई खुशी पार्न हाम्रै मानिस मार्नेछ। ३०दाऊद त्यही मानिस हो जसको विषयमा इस्राएलीहरू यसो भनेर गीत गाउँदै नाच्थे :

“शाऊलले हजार शत्रुहरू मारे
तर दाऊदले दश हजार मारे।”

३१यसकारण आक्तीशले दाऊदलाई बोलाए भने, “जीवित परमप्रभुको नाउँमा, तिमी मेरो भक्त छौ। म अति प्रसन्नहुने थिएँ यदि तिमीले मेरा सेनामा योगदान दिएको भए। शुरुदेखि नै तिमी भरपर्दो भएका छौ। तर पलिशती सेनाहरूले तिमीलाई सहमति गर्न चाहदैन। ३२शान्तिसित फर्क, पलिशती कप्तानहरूका विरुद्धमा कुनै गलत काम नगर।”

३३दाऊदले सोधे, “मेरो गल्ती के हो?” जबदेखि म तपाईंकहाँ आए मेरो केही दोष पाउनु हुन्छ? मेरा मालिक मेरा परमप्रभु राजाको शत्रुहरूसित युद्धगर्न मलाई किन बाधा दिनुहुन्छ?”

३४आक्तीशले जवाफमा भने, “मलाई थाहा छ तिमी असल मानिस हौ। तिमी परमेश्वरका स्वर्गदूत हौ। तर पलिशती सेनापतिहरूले भन्दैछन्, ‘दाऊद हामीसित युद्ध भूमिमा जान सक्दैन।’ ३५भोलि बिहानै तिमी र तिम्रा मानिसहरूसित मैले दिएको शहरमा फर्केर जाऊ। यसकारण घाम भुल्कनु अघि नै फर्केर जाऊ।”

३६यसकारण दाऊद र तिनका मानिसहरू बिहानै उठेर पलिशती देशतिर फर्के। बीचमा यता पलिशतीहरू चाहिँ यिज्रेल तिर बढे।

अमालेकीहरूले सिकलगमाथि आक्रमण गरे

३० तेस्रो दिन दाऊद र तिनका मानिसहरू सिकलग आए अनि यो भष्म भएको देखे। जब अमालेकीहरूले नेगेभ क्षेत्रमा आक्रमण गरे? तिनीहरूले सिकलगमा आक्रमण गरे अनि शहरमा आगो लगाइदिए। ३१तिनीहरूले सिकलगका स्त्रीहरूलाई बन्दी बनाए। बूढा

अथवा जवान सबै मानिसहरूलाई समाते। तिनीहरूले कसैलाई पनि मारेनन्। बन्दी मात्र बनाए।

३जब दाऊद र तिनका मानिसहरू सिकलगा आए शहर जलिरहेको पाए। तिनीहरूका पत्नीहरू छोरा-छोरीहरू सबै अमालेकीहरूले लगेकाले कोही थिएनन्। ४त्यसैते दाऊद र अरू मानिसहरू धेरै रोए। ५अमालेकीहरूले दाऊदका दुवै पत्नीहरू यिज्जेली अहीनोअम र कर्मेली नाबालकी विधवा अबीगेललाई पनि हरेर लगेछन्।

६सेनाका सबै मानिसहरू आफ्ना छोरा छोरी सबै बन्दी बनाइएकोमा दुःखी भई रिसाए। मानिसहरूले दाऊदलाई ढुङ्गाले हिकार्एर मार्ने कुरा गर्दैथे। यसले दाऊदलाई साहै नराम्रो लाग्यो। तर दाऊदले परमप्रभु उनका परमेश्वरबाट शक्ति पाए। ७दाऊदले पूजाहारी एबीयातारलाई भने, “एपोद ल्याउनुहोस।”

८दाऊदले परमप्रभुलाई बिन्ती गरे, “मेरो परिवारका सदस्यहरूलाई हरण गर्नेहरूलाई के म खेदौ? म तिनीहरूलाई पक्रन सक्छु?”

परमप्रभुले भन्नु भयो, “पछ्याऊँ तिनीहरूलाई। पक्रन सक्छौ र तिम्नो परिवारका सदस्यहरूलाई बचाउन सक्छौ।”

दाऊद र तिनका मानिसहरूले मिश्री दासलाई पाउँछन्

९-१०दाऊद आफ्ना साथमा ६०० मानिसहरू लिएर बसोर खोल्सामा गए। त्यो ठाउँमा भण्डै २०० मानिस त्यही बसे। त्यहाँ बस्नुको कारण तिनीहरू धेरै कमजोर थिए र थाकेका पनि थिए, यसकारण दाऊद ४०० मानिसहरू लिएर अमालेकीहरूलाई लगातार पछ्याउन थाले।

११दाऊदका मानिसहरूले खेतमा एउटा मिश्रीलाई भेटे। त्यस मिश्रीलाई तिनीहरूले दाऊदका सामु हाजिर गराए। तिनीहरूले त्यस मिश्रीलाई पानी र भोजन दिए। १२तिनीहरूले एउटा टुक्रा नेभाराको रोटी र दुइ भप्पा किसमिस पनि दिए। खाना खाए पछि उनी फुर्तीला भए। तीन दिन तीन रातदेखि न त खाना खाए, न पानी पिए।

१३दाऊदले त्यस मिश्रीलाई सोधे, “तिम्नो मालिक को हो? तिमी कहाँबाट आयौ?”

त्यस मिश्रीले जवाफ दिए, “म एकजना मिश्री हुँ। म एकजना अमालेकीको दास हुँ। तीन दिनअघि म बिरामी भएँ र मालिकले मलाई त्यागिदिए। १४हामीले नेगेव इलाकामा आक्रमण गर्छौं जहाँ करेतीहरू बस्थे। हामीले यहूदा र नेगेवमा आक्रमण गर्छौं जहाँ कालेबी जाति बस्थे। हामीले सिकलगलाई जलायौ।”

१५दाऊदले भने, “के तिमी मलाई तिनीहरूकहाँ पुर्खाइदिन सक्छौ जसले हाम्रा परिवारका सदस्यहरूलाई समातेका छन्?”

त्यस मिश्रीले भने, “परमेश्वरको अघि यदि तपाईंले मलाई मार्दिन अथवा मेरो मालिकको घरमा मलाई

फिर्ता दिने वचन दिनुभयो भने म तपाईंलाई सहयोग गर्छु।”

दाऊदले अमालेकीहरूलाई हराउँछन्

१६त्यस मिश्रीले दाऊदलाई अमालेकीहरू भएको ठाउँमा पुर्खायो। त्यसबेला अमालेकीहरू खाँदै र पिउँदै भुईँमा पल्टिरहेका थिए। तिनीहरूले पलिशती र यहूदाका क्षेत्रबाट जे-जे लूटेका थिए त्यहीसँग रमाइलो मनाइरहेका थिए। १७दाऊदले तिनीहरू माथि आक्रमण गरे र मारे। तिनीहरू घाम भुल्के देखि अर्को दिनको साँभसम्म लडे। अमालेकीहरू कोही भाग्नसकेनन्। खालि ४०० सेनाहरू तिनीहरूका ऊँठमा चढेर गए।

१८अमालेकीहरूले लूटेका जति सबै उनका दुइटी पत्नीहरू सहित दाऊदले उद्धार गरे। १९कोही पनि हराएनन्। बूढा र जवान सबै पुनःप्राप्त गरे। सबैका छोरा छोरी पनि पाइए। अमालेकीहरूले लूटेका प्रत्येक चीज दाऊदले पुनःप्राप्त गरे। २०सबै भेडा, बाख्रा, गाई-गोरु दाऊदले फिर्ता लिए। दाऊदका मानिसहरूले ती पशुहरूलाई अघि लगाए। तिनीहरूले भने, “यी सबै दाऊदका उपहार हुन्।”

भागबण्डा सबैमा बराबर हुने

२१दाऊद बसोर खोल्सामा ती २०० मानिसहरू बसेको ठाउँमा आए। यी मानिसहरू साहै कमजोर र थाकेका हुनाले दाऊदसँग जान सकेका थिएनन्। यी मानिसहरू दाऊद र सैनिकहरूलाई भेट्न बाहिर आए। तिनीहरूले दाऊद र सैनिकहरूलाई अभिवादन गरे जब तिनीहरू नजिक आए। २२दाऊदसँग केही दुष्ट मानिसहरू पनि गएका थिए अनि जसले समस्या उब्जाइ रहन्थे। ती दुष्टहरूले भने, “यी २०० मानिसहरू हामीसित गएका होइनन्। यिनीहरूले आफ्ना पत्नी र छोरा-छोरीहरू सिवाय केही पनि पाउने छैनन्।”

२३दाऊदले जवाफ दिए, “होइन, मेरा भाइ हो। त्यसो गर्नु हुँदैन। बिचार गर त परमप्रभुले हामीलाई के दिनुभयो! परमप्रभुले हामीलाई शत्रु हराउन सहयोग गर्नुभयो जसले हामी माथि आक्रमण गर्छो। २४तिमीले जे भन्छौ त्यसमा कसैले ध्यान दिनेछैन। जो लडाइको मैदानमा जान्छन् र जो यहाँ बसेर माल-समानको रक्षा गर्नेले तिनीहरूको लागि बराबर भागबण्डा हुनेछ। सबैले बराबर भाग बण्डा पाउने छन्।” २५दाऊदले यो आदेश दिए र इस्त्राएलमा शासन गरे अनि आज पनि इस्त्राएलमा यही नियम लागू छन्।

२६दाऊद सिकलगा आइपुगे। तिनले अमालेकीहरूबाट पाएका सामानहरू यहूदाका आफ्ना मित्रहरू र नेताहरूलाई पठाइदिए। दाऊदले भने, “परमप्रभुका शत्रुबाट खोसेका चीजहरू तपाईंलाई उपहार स्वरूप छ।”

२७दाऊदले त्यसरी नै ती सामानहरू बेतेलका नेताहरूलाई, नेगेबका रमोत, यतीरमा, २८अरोएर, सिपमोत, एस्तमो, २९राकालमा भएकाहरूलाई, यरहमैलीहरू र केनीहरूका शहरहरूमा, ३०होर्मा, बोरशानमा, अत्ताकमा, ३१अनि हेब्रोणमा भएकाहरूलाई पठाइदिए। दाऊदले तिनका मानिसहरू जहाँ-जहाँ गएका थिए ती सबै ठाउँका नेताहरूलाई पठाइदिए।

शाऊलको मृत्यु

३१ पलिशतीहरू इस्राएलको विरुद्धमा लडे अनि इस्राएलीहरू हारेर भागे। गिल्बो पर्वतमा धेरै इस्राएलीहरू मारिए। २पलिशतीहरू शाऊल र तिनका छोराहरू विरुद्ध तीव्रता पूर्वक लडे। पलिशतीहरूले शाऊलका छोरा जोनाथन, अबीनादाब र मल्कीशूअलाई मारे।

३त्यो युद्ध शाऊलको विरुद्ध चारैतिर मच्चियो। धनुर्धारीको काँडले शाऊललाई हिकार्यो अनि तिनी नराम्रो घाइते भए। ४शाऊलले तिनको हातहतियार बोक्ने नोकरलाई भने, “तिम्रो तरवार निकालेर मलाई मार। ती विदेशीहरूको हातबाट म घाइते हुनु अथवा तिनीहरूको हाँसोको पात्र बन्न म चाहदिन।” तर शाऊलको नोकर डराएर त्यसो गर्न सकेन। यसर्थ शाऊलले आफ्नो तरवार निकालेर आत्महत्या गरे। ५नोकरले शाऊल मरेको देखेर तरवार निकालेर आफू पनि शाऊलसँगै मरे। ६यसरी शाऊल, तिनका तीनजना छोरा र हतियार बोक्ने केटो त्यस दिन सँगै मरे।

पलिशतीहरूले शाऊलको मृत्युमा आनन्द मनाए

७बेंसीको अर्कोपट्टि भएका इस्राएलीहरूले इस्राएलका सैनिकहरू भाग्दै गरेको देखे। तिनीहरूले शाऊल र तिनका छोराहरू मरेको देखे। यो देखेर ती इस्राएलीहरू आफ्नो शहर छाडेर भागे। त्यसपछि पलिशतीहरू ती शहरहरूमा आएर बस्न लागे।

८अर्को दिन, पलिशतीहरू मरेका लाशहरूबाट चीज बिज लुटन गए। तिनीहरूले गिल्बो पर्वतमा शाऊल र तिनका छोराहरू मरेका पाए। ९पलिशतीहरूले शाऊलको टाउको काटे र तिनको हतियार लगे। तिनीहरूले पलिशती र तिनीहरूले पूजा गर्ने देवताको मन्दिर सम्म उक्त समाचार पुऱ्याए। १०तिनीहरूले शाऊलको हात-हतियारहरू अशतारोतको मन्दिरमा राखे। शाऊलको लासचाहिँ बेतशानको भित्तामा भुण्डाए।

११याबेश गिलादका मानिसहरूले पलिशतीद्वारा शाऊल माथि घटेका घटनाहरू सुने। १२यसैले याबेशका सबै सैनिकहरू बेत-शान गए। रातभरी तिनीहरू हिँडे। त्यसपछि तिनीहरूले बेतशानको भित्ताबाट शाऊलको लाश भिके। तिनीहरूले शाऊलका छोराहरूका लाश पनि भिके। त्यसपछि ती लाशहरू याबेश पुऱ्याए। याबेशका मानिसहरूले शाऊल र तिनका छोराहरूका लाशलाई जलाइ दिए। १३त्यसपछि तिनीहरूले शाऊल र तिनका छोराहरूका हड्डीहरू निकाले अनि याबेशमा एउटा ठूलो रूखमुनि गाडे। यसरी याबेशका मानिसहरूले तिनीहरूको दुःख व्यक्त गरे। तिनीहरूले सात दिनसम्म केही पनि खाएनन्।

रूथको पुस्तक

यहूदाभित्र अनिकाल

१ धेरै अघि न्यायकर्ताहरूले शासन गरेको समयमा त्यहाँ नराम्रो समय थियो जब खानका निम्ति पर्याप्त खाद्य थिएन। एलीमेलेक नाउँका एक व्यक्तिले बेतलेहेम, यहूदा छाडे। तिनी, तिनकी पत्नी अनि दुइजना छोराहरू मोआबको पार्वत्य देशमा बसाँई सरेर गए। रत्यो मानिसको नाउँ एलीमेलेक थियो अनि त्यो मानिसको पत्नीको नाउँ नाओमी थियो अनि दुई छोराहरूको नाउँ महलोन र किल्योन थियो। यी मानिसहरू यहूदाको बेतलेहेम एफ्राती परिवारका थिए। त्यो परिवार मोआबको खेतहरूमा यात्रा गरे अनि त्यहीं बसोबास गरे।

३पछि, नाओमीको पति एलीमेलेकको मृत्यु भयो। यसर्थ नाओमी अनि तिनका दुइ छोराहरू मात्र रहे। ४तिनका छोराहरूले मोआब देशकी स्त्रीहरूसँग विवाह गरे। एक जनाकी पत्नीको नाउँ ओर्पा अनि अर्काकी पत्नीको नाउँ रूथ थियो। तिनीहरू मोआबमा लगभग दशवर्ष बसे। ५अनि महलोन एवं किल्योनको पनि मृत्यु भयो। यसर्थ आफ्ना पति अनि दुइ छोराहरू बिना नाओमी एकली भइन्।

नाओमी घर जान्छिन्

६नाओमीले मोआबको खेतहरूमा हुँदा परमप्रभुले आफ्ना मानिसहरूलाई सहायता गर्नु भएको थियो भन्ने सुनिन्। उहाँले यहूदामा आफ्ना मानिसहरूलाई भोजन दिनु भएको थियो। यसर्थ नाओमीले मोआबको खेतहरू छाडी आफ्नो घर फर्किने निश्चय गरिन्। तिनकी बुहारीहरूले पनि तिनीसित जाने निश्चय गरे। ७तिनीहरूले आफूहरू बसिरहेको स्थान त्याग गरे अनि यहूदा देशमा फर्कन थाले।

८तब नाओमीले आफ्ना बुहारीहरूलाई भनिन्, “तिमीहरू दुबै आफ्नी आमाको घर फर्कीर जानसक्छौ। तिमीहरूले म अनि मेरा मृत छोराहरू प्रति दया गर्यौ। यसर्थ परमप्रभु तिमीहरू प्रति त्यस्तै दयावान रहून भनी म प्रार्थना गर्छु। ९म प्रार्थनागर्छु कि उहाँले तिमीहरूलाई एक एक पति अनि राम्रो घर प्राप्त गर्नमा सहायता गर्नुहुनेछ।” नाओमीले आफ्ना बुहारीहरूलाई म्वाई खाईन अनि ती सबै रून् थाले।

१०तब ती बुहारीहरूले भने, “तर हामी तपाईंसित तपाईंको कुलमा नै जान चाहन्छौ।”

११तर नाओमीले भनिन्, “होइन! छोरीहरू, तिमीहरू आफ्नै घरमा जाऊ। मसित किन जान्छौ? म तिमीहरूलाई सहायता गर्न सक्तिनँ। मसित तिमीहरूका पति बन्ने छोराहरू छैनन्। १२घर फर्की जाऊ। नयाँ पतिसित विवाह गर्नका निम्ति म बृद्धा भइसकेकी छु। यदि म फेरि विवाह गर्न सक्ने भए तापनि म तिमीहरूलाई सहायता गर्न सक्तिन। यदि म आज राती गर्भवती भएर दुइ छोराहरू जन्माएँ भने पनि त्यसले केही सहयोग पुऱ्याउन सक्ैन। १३तिनीहरूले तिमीहरूलाई विवाह गर्न भन्दा पहिलो तिनीहरू बढेर ठूलो नहुञ्जेलसम्म पर्खनु पर्नेछ। म तिमीहरूलाई पतिहरूका निम्ति त्यति लामो समयसम्म पर्खाउन सक्तिन। त्यसले म तिमीहरू भन्दा अझै शोकाकुल हुनेछु। अनि म अहिले नै अति शोकित छु किनभने परमप्रभुले मलाई धेरै कुराहरू गर्नु भएको छ।”

१४यसर्थ ती स्त्रीहरू फेरि खूबै रोए। तब ओर्पाले नाओमीलाई म्वाई खाईन अनि गइन्। तर रूथले तिनलाई अंगालो हालिन र छोडिन्।

१५नाओमीले भनिन्, “हेर तिमी जेठानी आफ्ना मानिसहरू अनि आफ्ना परमेश्वर कहाँ फर्किर गइन्। यसर्थ तिमीले पनि त्यसै गर्नुपर्छ।”

१६तर रूथले भनिन्, “तपाईंलाई छाड्न मलाई कर नलाउनु होस्। मलाई मेरा मानिसहरू तर्फ फर्किर जान कर नगर्नु होस्। मलाई तपाईंसित नै जानदिनु होस्। तपाईं जहाँ जानुहुन्छ, म त्यहीं जानेछु। तपाईं जहाँ सुत्नु हुन्छ, म त्यहीं सुत्नेछु। तपाईंका मानिसहरू मेरा मानिसहरू हुनेछन्। तपाईंका परमेश्वर मेरा परमेश्वर हुनुहुनेछ। १७तपाईंको जहाँ मृत्यु हुन्छ म त्यहीं मर्नेछु। अनि म त्यहीं गाडिनेछु। यदि मैले यो प्रतिज्ञा पाल्न गरिन भने म परमप्रभुसित दण्डको याचना गर्छु केवल मृत्युले मात्र हामीलाई छुट्याउने छ।”

घर फर्की

१८नाओमीले देखिन् कि रूथ तिनीसित जान खूबै चाहन्छिन्। यसर्थ नाओमीले तिनीसित बहस गर्न छाडिन्। १९नाओमी र रूथ बेतलेहेम शहर आई नपुगेसम्म यात्रा गरे। जब ती दुई स्त्रीहरूले बेतलेहेममा प्रवेश गरे सबै मानिसहरू अत्यन्त उत्साहित भए। तिनीहरूले भने, “के यो नाओमी हो?”

२०तर नाओमीले मानिसहरूलाई भनिन्, “मलाई नाओमी भनि नबोलाउ, मलाई मारा भनि बोलाउ। यो नाउँ प्रयोग गर किनभने सर्वशक्तिमान परमेश्वरले मेरो जीवनलाई उदास तुल्याइदिनु भएको छ। २१जब म गएँ त्यसबेला मैले चाहेका हरेक कुरा मसित थियो। तर अहिले, परमप्रभुले मलाई रित्तो घर ल्याउनु भएको छ। परमप्रभु मेरो विरोधमा हुनुहुन्छ। यसर्थ तिमीहरूले मलाई किन ‘सुखी’ भन्छौं? सर्वशक्तिमान परमेश्वरले मलाई दण्ड दिनु भएको छ।”

२२यसरी नाओमी अनि तिनकी बुहारी, रूथ (मोआबकी पत्नी) मोआबका खेतहरूबाट फर्किए ती दुइ स्त्रीहरू जौ को बाली काट्ने समयमा बतेलममा आए।

रूथले बोअजलाई भेटिछन्

२ बतेलेहेममा एक धनी मानिस बसेका थिए। तिनको नाउँ बोअज थियो। बोअज नाओमीका एलीमेलेकका परिवार नजिकका आफन्तहरू मध्ये एक थिए।

एकदिन रूथले (मोआबी स्त्री) नाओमीलाई भनिन्, “म खेतहरूतिर जानलाई सोच्दैछु। हुन सक्छ म कसैलाई भेट्ने छु जो म प्रति दयालु हुने छन् अनि उनले आफ्नो खेतमा अन्न मलाई सिला गर्न दिनेछन्।”

नाओमीले भनिन्, “राम्रो छोरी, जान सक्छौ।”

यसर्थ रूथ खेतमा गइन्। तिनी काम गर्नेहरूको पछि पछि लागिन् अनि तिनले त्यहाँ छाडिएका अन्नहरू जम्मा गरिन्। यस्तो भयो कि तिनी खेतको त्यस भागमा पुगिन् जो एलीमेलेकका परिवारको बोअजको खेत थियो।

४पछि, बोअज बतेलेहेमबाट खेतमा आए। तिनले काम गर्नेहरूलाई अभिवादन गरे। तिनले भने, “परमप्रभु तिमीहरूका साथ रहून्।”

अनि कामदारहरूले उत्तर दिए, “परमप्रभुले तपाईंलाई आशिष दिऊन।”

५तब बोअजले तिनका सेवक जो कामदारको नाइके सँग कुरा गरे र सोधे, “त्यो कसकी छोरी हो?”

६ती नोकरले उत्तरदिए, “यी मोआबी स्त्री हुन जो मोआबको खेतहरूबाट नाओमीसित आएकी छिन्। ७ती आज बिहानै आईन अनि तिनले मलाई कर्मीहरूको पछिलागेर भूँमा छाडिएका अन्नहरू जम्मा गर्न सक्छु भनी सोधीन। अनि त्यतिबेला देखि तिनीले काम गर्दैछिन्। ऊ परको घर उनको हो।”

८तब बोअजले रूथलाई भने, “सुन नानी। आफ्नो निम्ति अन्न संग्रह गर्न यहाँ मेरो खेतमा बस। तिमीलाई अरू मानिसको खेतमा जान खाँचो छैन। मेरा स्त्री खेतलाहरूको पिछा गर। ९कुन खेतमा तिनीहरू जान्छन् हेर अनि तिनीहरूलाई पछ्याऊ। तिमीलाई दिक्दारी नदिनु भनी मैले जवान मानिसहरूलाई चेतावनी दिएको

छु। जब तिमीलाई तिर्खा लाग्छ, मेरा मानिसहरूले पानी पिउने घैलाबाट नै पिउनु।”

१०तब रूथले भूँ तिर निहुरिएर शिर झुकाइन्। तिनले बोअजलाई भनिन्, “मलाई आश्चर्यलाग्यो तपाईंले मलाई ध्यानदिनु भयो। म एक नौली महिला हुँ। तर तपाईंले मलाई खूबै दया गर्नु भयो।”

११बोअजले तिनलाई उत्तर दिए, “तिमीले नाओमी, तिमी आमालाई सहायता गरेको विषयमा मलाई सबै थाहा छ। म जान्दछु तिमी पतिको मृत्यु भएपछि पनि तिमीले उनलाई सहायता गर्यौ। अनि म जान्दछु कि तिमीले आफ्ना पिता-माता एवं आफ्नै देश पनि त्याग गर्यौ र यस देशमा आयौ। तिमीले यस देशका कुनै व्यक्तिलाई चिन्दैन थियौ, तर तिमी नाओमी सित यहाँ आयौ। १२तिमीले गरेका सबै असल कुराको निम्ति परमप्रभुले तिमीलाई पुरस्कृत तुल्याउनु हुनेछ। इस्राएलका परमप्रभु परमेश्वरले तिमीलाई प्रशस्त दिनुहुनेछ। तिमी उहाँकहाँ सुरक्षाको निम्ति आयौ अनि उहाँले तिमी सुरक्षा गर्नुहुनेछ।”

१३तब रूथले भनिन्, “महाशय, तपाईं मेरो निम्ति अत्यन्त दयावन्त हुनु भयो। म केवल एक सेविका हुँ। म तपाईंका यी स्त्री कामदार जतिको पनि छुइन। तर तपाईंले मलाई दयापूर्ण वचन भनेर मलाई सान्त्वना दिनुभयो।”

१४दिनको खानको समयमा बोअजले रूथलाई भने, “यहाँ आऊ, हामीसित केही रोटी खाऊ। रोटी सिकामा भिजाएर खाऊ।”

यसर्थ रूथ ती कामदारहरूसँग बसिन्। बोअजले तिनलाई केही भूटेका अन्न दिए। रूथले नअघाएसम्म खाइन् अनि त्यहाँ केही भोजन उब्रिए। १५तब रूथ उठिन् अनि काममा फर्कि गइन्।

तब बोअजले आफ्ना सेवकहरूलाई भने, “रूथलाई अन्नका बिटा वरिपरि पनि अन्न संग्रह गर्न देऊ। उसलाई नरोक्नु। १६अनि उसलाई केही दानाले भरिएका बाली काटेर उसको काम हलुका गरिदेऊ। उसलाई त्यो अन्न जम्मा गर्न देऊ। उसलाई नरोक।”

नाओमीले बोअजको बारेमा सुन्छिन्

१७सोँभ्र नपरेसम्म रूथले खेतमा काम गरि रहिन्। त्यसपछि तिनले भूसबाट अन्न अलग गरिन्। त्यहाँ लगभग एक एपा जति जौ थियो। १८रूथले सासुलाई दिईन अनि त्यो अन्न बोकेर शहर तिर लागिन्। तिनले उनलाई त्यो भोजन पनि दिइन् जो दिनको खाजाबाट उब्रिएको थियो।

१९तिनकी सासुले तिनलाई सोधिन्, “तिमीले कहँबाट यी सबै अन्न जम्मा गर्यौ? तिमीले कहँ काम गर्यौ? त्यस मानिसलाई धन्य होस् जसले तिमीलाई ध्यान दिए।”

तब रूथले तिनलाई कोसित काम गरेकी थिइन् बताइन्। तिनीले भनिन्, “आज मैले जुन मानिससित काम गरें त्यो मानिसको नाउँ बोअज हो।”

२०तब नाओमीले आफ्नी बुहारीलाई भनिन्, “परमप्रभुले उलाई आशीर्वाद दिऊन्। उनले जीवित र मृतहरू प्रति आफ्नो दया देखाउने काम जारी राखेका छन्।” तब नाओमीले आफ्नी बुहारीलाई भनिन्, “बोअज हाम्रा एक आफन्त हुन्। बोअज हाम्रा एक रक्षक हुन्।”

२१तब मोआबी रूथले भनिन्, “बोअजले मलाई फर्कि आउनु अनि काम गर्दै गर्नु पनि भनेकाछन्। फसल कटाई खतम नभएसम्म बोअजले मलाई उनका कामदारहरूसितै काम गर्नु भनेकाछन्।”

२२तब नाओमीले आफ्नी बुहारी रूथलाई भनिन्, “मेरी छोरी, उसकी नोकर्नीहरूसंग निरन्तर कामगर्नु तिम्रो निम्ति असल हुन्छ। यदि तिमिले अर्काको खेतहरूमा काम गर्छौ भने कोही मानिसहरूले तिम्रो हानी गर्न सक्लान।” २३यसर्थ रूथले बोअजका स्त्री कामदारहरू नजिक रहेर काम गरिरहिन्। तिनले गहुँको बाली कटाई नसिद्धएसम्म अन्न जम्मा गरिन्। तिनले त्यहाँ गहुँको बाली कटाइको अन्तसम्म पनि काम गरिन्। रूथ आफ्नी सासू नाओमीको साथ बसिन्।

खलामा

३ तब नाओमी, रूथकी सासूले रूथलाई भनिन्, “मेरो छोरी, सम्भवत म तिम्रो निम्ति एक असल पति अनि घर पाउन सकूँ। त्यो तिम्रो निम्ति असल हुनेछ। सम्भवत बोअज नै सही व्यक्ति हुन सक्छन्। बोअज हाम्रो नजिकको आफन्त हुन्। तिमिले उसका स्त्री सेविकाहरूका साथ काम गर्छौ। आज राती उनी खलामा काम गरिरहेका हुनेछन्।

३“जाऊ नुहाइ-घुवाइ गर अनि राम्रो वस्त्र राम्ररी लगाऊ। अनि तल ढीकी कुटने ठाउँमा जाऊ। तर बोअजसित देखा नपर जबसम्म तिनले रातको भोजन गरि सकैनन्। ४तिनले भोजन गरि सकेपछि तिनी विश्राम गर्नलाई कहाँ जान्छन्। तिनलाई हेर तिनीकहाँ सुत्नेछन् तिमिले देख्ने सक्ने छौ। त्यहाँ जाऊ अनि तिनको पाउबाट ओढ्ने वस्त्र उठाऊ। तब त्यहाँ बोअजसित सुत। तिनले विवाहको विषयमा गर्नुपर्ने कुरो तिमिलाई भन्ने छन्।”

५तब रूथले भनिन्, “तपाईंले भन्नु भएको कुरो म गर्ने छु।”

६यसर्थ रूथ तल ढीकी कुटने ठाउँमा गइन्। रूथले आफ्नी सासूले तिनलाई गर्नु भनेका सबै कुरा गरिन्। ७खाई-पिई सकेपछि बोअज निकै सन्तुष्ट थिए। ऊ अन्नको थुप्रोको छेउमा सुत्न गए। तब रूथ चूपचापसित उनीकहाँ गइन् अनि तिनको खुट्टाबाट ओढ्ने उचालिन्। त्यहाँ ढल्किइन्।

८आधारात तिर बोअज निन्द्रामा पल्टे अनि व्यूँभिए। तिनी अत्यन्त आश्चर्य चकित भए। आफ्नो खुट्टाको छेउमा एक स्त्री सुतिरहेकी थिइन्। ९बोअजले भने, “तिमी को हो?”

तिनले भनिन्, “म रूथ हुँ, तपाईंकी दासी केटी। तपाईंको ओढ्ने ममाथि पनि फैलाउनु होस्। तपाईं मेरा रक्षक हुनुहुन्छ।”

१०तब बोअजले भने, “परमप्रभुले तिमिलाई आशीर्वाद दिऊन्, जवान स्त्री। तिमिले मलाई खूबै दया देखायौ। तिम्रो दया मेरो निम्ति तिमिले नाओमीलाई शुरूमा देखाएको दया भन्दा महान छ। तिमिले विवाह गर्नका निम्ति धनी वा गरीब जवान मानिसलाई खोज्न सक्थौ। तर तिमिले खोजिनौ। ११अब, जवान स्त्री, भयभीत न बन। तिमिले सोधेका (भनेका) कुराहरू म गर्ने छु। हाम्रो शहरका सबै मानिस जान्दछन् कि तिमि एक अत्यन्त असल स्त्री हो। १२अनि यो सत्य हो। म एक नजिकको आफन्त हुँ। तर एकजना मान्छे छ जो तिमिसित म भन्दा नजिकको आफन्त हो। १३आज राती तिमि यहाँ बस। भोलि बिहान हामी हेर्ने छौ उसले तिमिलाई सहयोग गर्न सक्छ कि! यो राम्रो हुन्छ यदि उसले तिमिलाई सहयोग गर्ने निर्णय गर्छ। यदि उसले तिमिलाई सहयोग दिन अस्वीकार गर्छ भने परमप्रभुको शपथ खाएर म यो प्रतिज्ञा गर्छु कि म तिमिलाई विवाह गर्ने छु अनि तिम्रो निम्ति एलीमेलेकको भूमि यसको दाम तिरेर फर्काइ ल्याउँछु। यसर्थ, विहान न भएसम्म यही ढल्क।”

१४यसर्थ बिहान नभएसम्म रूथ बोअजको खुट्टाको नजिकमा सुतिन्। मानिसहरूले एक अर्कालाई चिन्न नसक्ने भिसमिसे मानै तिनी उठिन्।

बोअजले तिनलाई भने, “तिमी हिजो राती मकहाँ आयौ भन्ने कुरा हामी गुप्त राख्दै छौ।” १५तब बोअजले भने, “तिम्रो ओढ्ने मकहाँ ल्याऊ। अब त्यसलाई खोलेर समात।”

यसर्थ रूथले आफ्नो ओढ्ने खोलेर समातिन् अनि बोअजले छः पाथी* जस्तो जौ नाप गरे, नाओमी, तिनकी सासूका निम्ति भेंट स्वरूप पठाए। तब बोअजले त्यसलाई रूथको ओढ्नेमा कुम्लोपारे अनि उसको पिठ्यौंमा राखि दिए। त्यसपछि तिनी शहरतिर गए।

१६रूथ आफ्नी सासू नाओमीको घर गइन्। नाओमी ढोकासम्म आइन् अनि सोधिन्, “त्यहाँ को छ?”

उनी भित्र गइन् र बोअजले उनको लागि गरेका सबै उनलाई भनिन्। १७तिनले भनिन्, “बोअजले तपाईंलाई भेंट स्वरूप यो जौ पठाइदिए। तपाईंको निम्ति कोसेली नलिई मैले घर जानु हुँदैन भनी बोअजले भने।”

१८नाओमीले भनी, “छोरी, के हुन्छ हामीले त्यो न

सुनेसम्म धैर्य धारण गर। बोअजले त्यसबेलासम्म विश्राम लिनेछैनन् जबसम्म तिनले गर्नु पर्ने कुरा पूर्ण गर्दैनन्। दिनको अन्त हुन को अधिबाट नै हामीले जान्ने छौं के हुनेछ।”

बोअज अनि अन्य आफन्त

४ बोअज त्यो स्थानमा गए जहाँ शहरद्वारको नजिक मानिसहरू भेला हुन्छन्। बोअजका नजिकको आफन्त पार नभएसम्म बोअज त्यहाँ बसे। बोअजले उनीहरूलाई भने, “यहाँ आऊ साथी! यहाँ बस।”

५ रतब बोअजले केही गवाहीहरू भेला गरे। बोअजले शहरका दशजना अगुवाहरूलाई भेला गरे। तिनले उनीहरूलाई भने, “यहाँ बस्नु होस्।” यसर्थ तिनीहरू बसे।

६ रतब बोअजले त्यो नजिकको आफन्तलाई भने, “नाओमी मोआबको खेतहरूबाट फर्कि आएकी छु। उनले त्यो भूमि बिक्री गर्दै छिन् जो हाम्रो आफन्त एलीमेलकको हो। ४ तिमीलाई यहाँ बसेका मानिसहरू अनि मेरा मानिसहरू बूढा पाका अगुवाहरूका समक्ष भन्ने मैले निश्चय गरे। यदि तिमी त्यो भूमिलाई फर्काउन चाहन्छौ भने तिमी त्यो फर्काउ यदि त्यो भूमि तिमी फिर्ता लिन चाहँदैनौ भने मलाई भन। म जान्दछु कि तिमीपछि त्यो भूमिलाई ऋण मुक्त तुल्याउनु सक्ने अर्को व्यक्ति मै हुँ। यदि तिमी त्यो भूमिलाई किनेर फिर्ता लिन चाहँदैनौ भने म किन्ने छु।”

७ रतब बोअजले भने, “यदि तिमीले त्यो भूमि नाओमीको बाट किन्यौ भने, तिमीले त्यो मृत व्यक्तिकी पत्नी, मोआबी स्त्री रूथ पनि पाउने छौ। जब रूथको नानी हुन्छ त्यो नानीले त्यो भूमि पाउनेछ। त्यसरी त्यो मृत मानिसको नाम परिवारमा रहेनछ।”

८ त्यो नजिकको आफन्तले उत्तर दिए, “म त्यो भूमि फिर्ता गर्न सकिन। त्यो भूमि मेरो हुनुपर्छ, तर म त्यो किन्न सकिन। यदि मैले त्यो किने भने मैले मेरो आफ्नै भूमि गुमाउन सक्छु। तपाईंले मेरो पुनः किन्ने अधिकार लिन सक्नु हुनेछ। यसकारण तपाईंले त्यो भूमि किन्नु, होस् किन भने म यो किन्न सतिन।” ७(धैरै समय अघि इस्राएलमा जब मानिसहरूले सम्पत्ति किन्थे वा ऋण मुक्त गर्थे, एक व्यक्तिले आफ्नो जुता खोल्थ्यो अनि अर्को व्यक्तिलाई दिन्थ्यो। त्यो तिनीहरूको किन बेचको प्रमाण हुन्थ्यो।) ८ यसर्थ त्यो नजिकको आफन्तले भने, “त्यो भूमि किन।” अनि त्यसपछि त्यो नजिकको आफन्तले आफ्नो जुता खोले र बोअजलाई दिए।

९ रतब बोअजले अगुवाहरू अनि समस्त मानिसहरूलाई भने, “तपाईंहरू आज साक्षी हुनुहुन्छ कि नाओमीकोबाट हरेक चीज म किनी रहेछु। जो एलीमेलक, किल्योन

अनि महलोनको थियो। १० म मेरी पत्नी बनाउनका निम्ति, महलोनकी विधवा पत्नी, रूथलाई पनि किनी रहेछु। म यसो गर्दैछु ताकि त्यो मृत मानिसको सम्पत्ति उसको आफ्नै परिवारमा रहन्छ। यस प्रकारले मृत मानिसको नाउँ आफ्ना परिवार अनि आफ्नो देशबाट अलग हुनेछैन। आज तपाईंहरू यसको साक्षी हुनुहुन्छ।”

११ यसर्थ समस्त मानिसहरू अनि अगुवाहरू जो शहरद्वारको छेउमा थिए, साक्षी भए। तिनीहरूले भने, “मेरो परमप्रभुले यो स्त्रीलाई, जो तिम्रो घरमा आउँदै छिन्, तिनलाई राहेल अनि लेआ जस्तै तुल्याउनु। जसले इस्राएलको बंश निर्माण गरे। तिमी इस्राएलमा शक्तिशालि बन। बेतलेहेममा प्रसिद्ध बन।”

१२ तामारले यहूदाका छोरा पेरेसलाई जन्म दिईन अनि तिनको परिवार महान बन्यो। त्यही प्रकारले परमप्रभुले तिमीलाई रूथद्वारा धैरै-धैरै सन्तानहरू दिउनु। अनि तिम्रो परिवार उहाँको जस्तै महान बनोस्।”

१३ यसर्थ बोअजले रूथलाई विवाह गरे। परमप्रभुले रूथलाई गर्भवती बन्नदिनु भयो। अनि तिनले एक छोरालाई जन्म दिइन्। १४ शहरका स्त्रीहरूले नाओमीलाई भने:

“परमप्रभु हुनुहुन्छ जसले तिमीलाई यो नानी दिनुभयो वहाँ प्रति कृतज्ञ होऊ। ऊ इस्राएलमा प्रसिद्ध होस्।

१५ यसले तिमीलाई फेरि जीवन दिनेछ अनि तिम्रो वृद्धा अवस्थामा तिम्रो हेरचाह गर्नेछ। तिम्री बुहारीले यस्तो गराउन सकिन् तिनले तिम्रो निम्ति यो बालकलाई गर्भधारण गरिन। तिनले तिमीलाई प्रेम गर्छिन अनि तिम्रो निम्ति तिनी सातजना छोराहरू भन्दा उत्तम छिन्।”

१६ नाओमीले बालकलाई बोकिन र आफ्नो अंगालोमा लिइन् अनि उसको हेरचाह गरिन। १७ छिमेकीहरूले बालकको नाउँ राखि दिए। ती स्त्रीहरूले भने, “नाओमीको अब एउटा छोरा छ।” अनि तिनीहरूले उसलाई ओबेद नाउँदिए। ओबेद यिशैका पिता थिए। अनि यिशै राजा दाऊदका पिता थिए।

रूथ अनि बोअजका परिवार

१८ पेरेसको पारिवारिक इतिहास यो हो:

पेरेस हेस्त्रोनका पिता थिए।

१९ हेस्त्रोन एरामका पिता थिए। एराम अम्मीनादाबका पिता थिए।

२० अम्मीनादाब नहशोनका पिता थिए। नहशोन सल्मोनका पिता थिए।

२१ सलमोन बोअजका पिता थिए। बोअज ओबेदका पिता थिए।

२२ ओबेद यिशैका पिता थिए। यिशै दाऊदका पिता थिए।

न्यायकर्त्तारहरूको पुस्तक

यहूदा कनानीहरू विरुद्ध युद्धगर्भन

१ यहोशूको मृत्युपछि इस्राएलका मानिसहरूले परमप्रभुलाई प्रार्थना गरे। तिनीहरूले भने, “हाम्रा निमित्त कनानी मानिसहरूको विरुद्ध युद्ध गर्न पहिला हाम्रो कुन कुल समूह जानु पर्छ?”

२ परमप्रभुले इस्राएली मानिसहरूलाई भन्नुभयो, “यहूदाको कुल समूह जानेछ। म तिनीहरूलाई यो भूमि लिन सहायता गर्नेछु।”

३ यहूदाका मानिसहरूले तिनीहरूको दाजू-भाई शिमोनका मानिसहरूसित सम्झौता गरे, “आऊ हामीलाई सहायता गर्न हाम्रो क्षेत्रमा युद्ध गर अनि हामीहरू त्यसरी नै तिमीहरूको क्षेत्र जित्न तिमीहरूलाई सहायता गर्नेछौं।” शिमोनका मानिसहरू राजी भए र यहूदाका मानिसहरू, तिनीहरूका दाजू-भाईहरूलाई सहायता गर्न गए।

४ परमप्रभुले यहूदाका मानिसहरूलाई कनानीहरू अनि परिज्जीहरूलाई पराजित गर्नमा सहायता प्रदान गर्नुभयो। यहूदाका मानिसहरूले दशहजार मानिसहरूलाई बेजेक शहरमा मारिदिए। ५ बेजेक शहरमा यहूदाका मानिसहरूले बेजेकका शासकलाई भेट्टाए अनि तिनीहरूसित लडे। यहूदाका मानिसहरूले कनानी अनि परिज्जीहरूलाई पराजित गरे।

६ बेजेकका राज्यपाल उम्वकने कोशिश गरे। तर यहूदाका मानिसहरूले तिनलाई खेदे र समाते। जब तिनीहरूले उसलाई समाते, तिनीहरूले तिनका बूढी-औंलाहरू काटिदिए। ७ तब बेजेकका शासकले भने, “मैले सतरी जना राजाहरूको हात र खुट्टाका बूढी-औंलाहरू काटिदिएँ। अनि ती राजाहरूले मेरो मेचबाट भरेका खानेकुराका टुक्राहरू खानु पस्यो। मैले ती राजाहरू प्रति गरेका कुराहरू अहिले म माथि परमेश्वरले फर्काउनु भयो।” यहूदाका मानिसहरूले बेजेकका शासकलाई यरूशलेममा लगे अनि त्यहाँ उसको मृत्यु भयो।

८ यहूदाका मानिसहरू यरूशलेमको विरुद्ध लडे अनि त्यसलाई कब्जा गरे। यहूदाका मानिसहरूले यरूशलेमका मानिसहरूलाई मार्न आफ्ना तरवारहरू उपयोग गरे। त्यसपछि तिनीहरूले त्यस शहरलाई जलाइदिए। ९ पछि यहूदाका मानिसहरू धेरै कनानीहरूसँग युद्ध गर्ने उँधोतिर आए जो नेगेवको पहाडी देश अनि पश्चिमी मैदानतिर बस्थे।

१० तब यहूदाका मानिसहरू कनानी मानिसहरूको विरुद्ध युद्ध गर्न गए जो हेब्रोनमा बस्थे। (हेब्रोनको अर्को नाउँ किर्यत अर्बा थियो) यहूदाका मानिसहरूले शेषै, अहीमन अनि तल्मै नाउँका मानिसहरूलाई पराजित गरे।

कालेब र तिनकी छोरी

११ यहूदाका मानिसहरूले त्यो स्थानलाई छोडे। तिनीहरू त्यहाँका मानिसहरू विरुद्ध लड्नुको निमित्त दबीर शहर तर्फ गए। (बितेको समयमा दबीरलाई किर्यतसेपेर भनिन्थ्यो) १२ तर यहूदाका मानिसहरूले युद्ध शुरू गर्नु अघि कालेबले मानिसहरूलाई शपथ गराए। कालेबले भने, “म किर्यत-सेपेर माथि लडाईं गर्न चाहन्छु। म मेरी छोरी अक्सालाई त्यस मानिससित विवाह गर्न दिनेछु जसले त्यो शहरमाथि आक्रमण गर्छ अनि त्यसलाई कब्जा गर्छ। म त्यस मानिसलाई मेरो छोरीसित विवाह गर्नदिनेछु।”

१३ कालेबको कनज नाउँको कान्छो भाइ थियो। कनजको ओत्तिएल नाउँको एउटा छोरो थियो। ओत्तिएलले किर्यत-सेपेर शहरलाई कब्जा गरे। यसर्थ कालेबले आफ्नी छोरी अक्सालाई उसको पत्नी हुन दिए।

१४ अक्सा ओत्तिएलसित बस्नगइन्। ओत्तिएलले अक्सालाई आफ्ना पितासित केही भूमि माग्नु भने। अक्सा पिता कहाँ गइन्। जब तिनी आफ्नो गधाबाट ओर्लिन कालेबले तिनलाई भने, “के गल्ती भयो?”

१५ अक्साले कालेबलाई उत्तर दिइन्, “मलाई एक आशीर्वाद दिनुहोस्। तपाईंले मलाई नेगेवमा एक टुक्रा जमीन दिनुभयो। कृपया मलाई त्यसमा पानीको व्यवस्था गरिदिनु होस्।” यसर्थ कालेबले अक्सालाई तिनले चाहेको कुरा दिए। कालेबले अक्सालाई त्यस भूमिका माथिल्लो अनि तल्लो पानीको मूलहरू दिए।

१६ मोशाका ससुराका सन्तान, केनीहरू यहूदाका मानिसहरूसँग खजूराका रूखहरूको शहरबाट आराम नजीक नेगेवमा भएको यहूदाको मरुभूमिमा गए, र त्यहाँका मानिसहरूसँग बसोबास गर्न लागे।

१७ केही कनानी मानिसहरू सपत शहरमा बस्थे। यसर्थ यहूदा अनि शिमोनका कुल समूहका मानिसहरूले ती कनानी मानिसहरू माथि आक्रमण गरे। तिनीहरूले पूर्णरूपले शहरलाई नाश पारे। यसर्थ तिनीहरूले त्यो

शहरको नाउँ होर्मा राखे। १८यहूदाका मानिसहरूले गाजा शहर अनि त्यसका वरिपरिका स-साना शहरहरूलाई पनि अधिकारमा लिए। यहूदाका मानिसहरूले अशकलोन, एत्रोन शहरहरू अनि ती वरिपरिका सबै स-साना शहरहरूलाई पनि कब्जा गरे।

१९यहूदाका मानिसहरूले जब युद्ध गरे परमप्रभु तिनीहरूका पक्षमा हुनुहुन्थ्यो। तिनहरूले पहाडी देशको भूमि लिए। तर यहूदाका मानिसहरूले बेसीको भूमि लिन असफल भए, किनभने त्यहाँ बस्ने मानिसहरूसित फलामका रथहरू थिए। २०मोशाले कालेबलाई हेब्रोन दिएका थिए। यसर्थ त्यो भूमि कालेबका कुललाई दिए। कालेबका मानिसहरूले अनाकका तीनजना छोराहरूलाई त्यो स्थान छोड्न बाध्य तुल्याए।

बिन्यामीन कुलका मानिसहरू यरूशलेममा बस्छन्

२१बिन्यामीन कुल समूहले यबूसी मानिसहरूलाई यरूशलेम छोड्न बाध्य तुल्याउन सकेनन्। यसकारण आज पनि, यरूशलेममा यबूसी मानिसहरू बिन्यामीन कुल समूहसित बस्छन्।

यूसुफका मानिसहरूले बेतेल कब्जा गर्छन्

२२-२३यूसुफका कुल समूहका मानिसहरू बेतेल विरुद्ध लडाईं गर्न गए। (अतीतमा बेतेललाई लूज भनिन्थ्यो।) परमप्रभु यूसुफका कुल समूहका मानिसहरूका पक्षमा हुनुहुन्थ्यो। यूसुफका कुल समूहका मानिसहरूले बेतेल शहरमा केही जासूसहरू पठाए। ती मानिसहरू बेतेल शहरलाई पराजित गर्ने मौका खोजिरहेका थिए। २४जब ती जासूसहरूले बेतेल शहरलाई हेर्दैथे तिनीहरूले एकजना मानिसलाई शहर बाहिर आइरहेको देखे र जासूसहरूले त्यस मानिसलाई भने, “हामीलाई शहर भित्र प्रवेश गर्ने एउटा गुप्त मार्ग देखाऊ। हामी शहर माथि आक्रमण गर्नेछौं। तर यदि तिमीले हामीलाई सहायता गर्छौ भने हामी तिमीलाई नोक्सान पुऱ्याउने छौं।”

२५त्यो मानिसले जासूसहरूलाई शहर भित्र पस्ने गुप्त मार्ग देखाइ दियो। यूसुफका मानिसहरूले बेतेलका मानिसहरूलाई मार्न तिनीहरूका तरवारहरू प्रयोग गरे। तर त्यो मानिस अनि उसको सबै परिवारका सदस्यहरूलाई तिनीहरूले शहर कब्जा गर्न सहायता गरेको कारणले स्वतन्त्र साथ शहर जान दिए। २६त्यो मानिस त्यसपछि त्यस देशमा गयो जहाँ हिती मानिसहरू बस्थे र शहर निर्माण गयो। उसले त्यो शहरलाई लूज नाउँ दियो। अनि त्यो शहरलाई आजसम्म पनि लूज नै भनिन्छ।

अन्य कुल समूहहरू कनानीहरूसित युद्ध गर्छन्

२७कनानी मानिसहरू बेतशान, तानाक, दोर, इब्लाम, मगिदो अनि ती शहरहरू वरिपरिका स-साना शहरहरूमा

बस्दै थिए। मनश्शेका कुल समूहका मानिसहरूले ती मानिसहरूलाई ती शहरहरू छोड्न बाध्य तुल्याउन सकेनन्। यसकारण कनानी मानिसहरू त्यहाँ बसे। तिनीहरूले आफ्ना घर छोड्न अस्वीकार गरे। २८पछि इस्राएलका मानिसहरू शक्तिशाली भए अनि कनानी मानिसहरूलाई तिनीहरूका दासको रूपमा कार्य गर्न बाध्य तुल्याए। तर इस्राएलका मानिसहरूले समस्त कनानी मानिसहरूलाई तिनीहरूका भूमि छोड्न बाध्य तुल्याउन सकेनन्।

२९एप्रैम कुल समूहका मानिसहरूसित पनि त्यस्तै (घटना) भयो तिनीहरूले कनानी मानिसहरूलाई गेजेर देखि भगाउन सकेनन्। यसर्थ कनानी मानिसहरू एप्रैम गेजेरका मानिसहरूसित बसिरहे।

३०जबूलूनका कुल समूहका मानिसहरूसित पनि त्यस्तै भयो। जबूलूनका मानिसहरूले कनानी मानिसहरूलाई कित्रोन र नहलोल शहरहरूबाट बाहिर निकालेनन् ती कनानी मानिसहरू त्यहाँ रहेर जबूलूनका मानिसहरूसित बसे। तर जबूलूनका मानिसहरूले ती मानिसहरूलाई तिनीहरूका निमित्त दासको रूपमा काम गर्न लगाए।

३१आशेर कुल समूहका मानिसहरूसित पनि त्यस्तै भयो। आशेरका मानिसहरूले अन्य मानिसहरूलाई अक्को, सीदोन, अहलाब, अक्जीब, हेलबा, अपीक अनि रहोब शहरहरू छोड्न कर गरेनन्। ३२आशेरका कुल समूहका मानिसहरूले पनि ती कनानीहरूलाई तिनीहरूका भूमि छोड्न कर लगाएनन्। यसर्थ कनानीहरू आशेरका मानिसहरूसित बसिरहे।

३३नप्ताली कुल समूहका मानिसहरूसित पनि त्यस्तै भयो। नप्तालीका मानिसहरूले कनानी मानिसहरूलाई बेतशेमेश अनि बेतनात शहरहरू छोड्न भनी कर गरेनन्। यसरी नप्तालीका मानिसहरू ती मानिसहरूसित ती शहरहरूमा रहे। ती कनानी मानिसहरूले नप्ताली मानिसहरूका निमित्त दासको रूपमा काम गरे।

३४एमोरी मानिसहरूले दानका कुल समूहका मानिसहरूलाई पहाडी देशमा बस्न बाध्य तुल्याए। तिनीहरू पहाडतिर बस्नु पर्यो किनभने एमोरी मानिसहरूले तिनीहरूलाई उपत्यकामा बस्न तल भर्न दिएनन्। ३५एमोरी मानिसहरूले हेरेस पर्वत, अथ्यालोन अनि शाल्बीममा रहने निर्णय गरे। पछि यूसुफका कुल समूह शक्तिशाली भए। तब तिनीहरूले एमोरी मानिसहरूलाई तिनीहरूका निमित्त दासको रूपमा काम गर्ने तुल्याए। ३६एमोरी मानिसहरूको भूमि बिच्छी घाँटी देखि सेला अनि सेला पारिको पहाडी देशसम्म थियो।

बोकीममा परमप्रभुका स्वर्गदूत

२ परमप्रभुका स्वर्गदूत गिलगाल शहर देखि बोकीम शहरसम्म गए। स्वर्गदूतले इस्राएलका मानिसहरूलाई

भने। वचन यो थियो: “मैले तिमीहरूलाई मिस्त्रदेशबाट बाहिर ल्याएँ। मैले तिमीहरूलाई यो भूमिमा ल्याएँ जो मैले तिमीहरूका पिता-पुर्खाहरूलाई दिनेछु भनी प्रतिज्ञा गरेको थिएँ। मैले तिमीहरूलाई भनेको थिएँ कि तिमीहरूसित गरेको करार कहिले भङ्ग गर्ने छैन। २तर बदलामा, तिमीहरूले यस भूमिमा बस्ने मानिसहरूसित कुनै पनि करार कहिले बाँध्ने छैनौ। तिमीहरूले तिनीहरूका वेदीहरू नष्ट गर्नुपर्छ। त्यो तिमीहरूलाई मैले भनेको थिएँ। तर तिमीहरूले मेरो आज्ञा पालन गरेनौ।”

३“अब म तिमीहरूलाई भन्नेछु, ‘अब देखि उता यी मानिसहरूलाई म यो भूमिदेखि धपाउने छैन। यी मानिसहरू तिमीहरूको निमित्त समस्या बनिनेछन्। तिनीहरूका असत्य देवताहरूले तिमीहरूलाई पासोमा पार्नेछन्।”

४परमप्रभुका स्वर्गदूतले इस्राएलका मानिसहरूलाई वचन दिइसके पछि मानिसहरू जोडले रोए। ५यसर्थ इस्राएलका मानिसहरूले जहाँ विलाप गरे त्यस स्थानको नाउँ, बोकीम राखे। बोकीममा इस्राएलका मानिसहरूले परमप्रभुका निमित्त बलिदानहरू अर्पण गरे।

अवज्ञा अनि पराजित

६तब यहोशूले मानिसहरूलाई घर जानु भने। यसर्थ हरेक कुल समूह त्यहाँ बस्नका निमित्त आफ्ना इलाका ओगट्न गए। ७इस्राएलीहरूले परमप्रभुको सेवा यहोशू जीवित रहेसम्म गरे अनि उसको मृत्यु पछि पनि जब सम्म बूढा प्रधानहरू रहीरहे। यी बूढा प्रधानहरूले इस्राएलका मानिसहरूका निमित्त परमप्रभुले गर्नु भएको सम्पूर्ण महान कुराहरू देखेका थिए। ८नूनका छोरा, परमप्रभुका सेवक यहोशूको एक सय दश वर्षको उमेरमा मृत्यु भयो। ९इस्राएलका मानिसहरूले यहोशूलाई दफन गरिदिए। तिनीहरूले यहोशूलाई त्यो भूमिमा गाडिदिए जुन तिनलाई दिइएको थियो। त्यो तिम्नात-हेरेसमा गाशपर्वतको उत्तरतर्फ एप्रैमको पहाडी देशमा थियो।

१०त्यसपछि त्यो सम्पूर्ण पुस्ताको मृत्यु भयो, अर्को पुस्ता बढेर आयो। यो नयाँ पुस्ताले परमप्रभुको विषयमा अनि परमप्रभुले इस्राएलका मानिसहरूका निमित्त गर्नु भएको कुराहरू जान्दैनथ्यो। ११यसकारणले इस्राएलका मानिसहरूले परमेश्वरसितको तिनीहरूको करार भूटा देवता बालको सेवा गरेर तोडिदिए। १२परमप्रभुले इस्राएलका मानिसहरूलाई मिस्त्रदेशबाट बाहिर ल्याउनु भएको थियो। अनि यी मानिसहरूका पिता-पुर्खाहरूले परमप्रभुलाई आराधना गरेका थिए। तर इस्राएलका मानिसहरूले परमप्रभुको अनुसरण गर्न छोडिदिए। इस्राएलका मानिसहरूले तिनीहरूका वरिपरि बस्ने मानिसहरूका भूटा देवताहरूको पूजा गर्न शुरू गरे। त्यसले परमप्रभुलाई क्रोधित तुल्यायो। १३इस्राएलका

मानिसहरूले परमप्रभुको आराधना अनुसरण गर्न छोडे र बाल र अशतारोतको पूजा गर्न थाले।

१४परमप्रभु इस्राएलीहरूसित क्रोधित हुनुभयो। यसकारण परमप्रभुले लुटमार गर्नेहरूलाई इस्राएलीहरूमाथि आक्रमण गर्ने र सम्पति लूटने अनुमति दिनुभयो। परमप्रभुले तिनीहरूका वरिपरि बस्ने तिनीहरूका शत्रुहरूलाई, पराजित गर्न दिनुभयो। इस्राएलीहरूले तिनीहरू स्वयंलाई आफ्ना शत्रुहरूको आक्रमण विरुद्ध आफ्नो रक्षा गर्न सकेनन्। १५यदि इस्राएलीहरूले तिनीहरूका छिमेकिहरूका देवताहरूको सेवा गरे, उहाँले त्यसो गर्छु भनी प्रतिज्ञा गर्नु भए जस्तै जहिले पनि इस्राएलीहरू लडाईं गर्थे परमप्रभु तिनीहरूको विरुद्धमा रहनु हुन्थ्यो। यसकारण तिनीहरू लगातार पराजित भइरहे। इस्राएलका मानिसहरूले अनेक कष्ट पाए।

१६तब परमप्रभुले न्यायकर्ता भनिने अगुवाहरू चुन्नुभयो। यी अगुवाहरूले इस्राएलका मानिसहरूलाई तिनीहरूको सम्पत्तिहरू लाने शत्रुहरूबाट बचाए। १७तर इस्राएलका मानिसहरूले आफ्ना न्यायकर्ताहरूको कुरा सुनेनन्। इस्राएलका मानिसहरू परमेश्वर प्रति विश्वासनीय थिएनन्। तिनीहरूले अन्य देवताहरूको अनुसरण गरे। अतीतमा इस्राएली मानिसहरूका पिता-पुर्खाहरूले परमप्रभुको आज्ञा पालन गर्दथे। तर अहिले इस्राएली मानिसहरू परिवर्तन भए अनि परमप्रभुको आज्ञा पालन गर्न छोडे।

१८धेरै पल्ट इस्राएलका शत्रुहरूले मानिसहरू प्रति नराम्रा कुराहरू गरे। यसर्थ इस्राएलका मानिसहरूले सहायताको निमित्त विलाप गरे। परमप्रभु धेरै पल्ट मानिसहरूका निमित्त दुःखीत हुनुभयो। धेरै पल्ट उहाँले मानिसहरूलाई तिनीहरूका शत्रुहरूबाट बचाउँनुको निमित्त न्यायकर्ता पठाउनु भयो। परमप्रभु सदैव ती न्यायकर्ताहरूसित हुनुहुन्थ्यो। यसरी धेरै पल्ट इस्राएलका मानिसहरूलाई तिनीहरूका शत्रुहरूबाट बचाउँनु भयो। १९तर जब हरेक न्यायकर्ताको मृत्यु हुन्थ्यो, इस्राएलका मानिसहरू फेरि पाप गर्न अनि असत्य देवताहरूको पूजा गर्न शुरू गर्थे। इस्राएलका मानिसहरू अति हठी थिए? तिनीहरूले आफ्ना कुकर्म छोड्नु अस्वीकार गरे।

२०यसर्थ परमप्रभु इस्राएलका मानिसहरूसित क्रोधित हुनुभयो, अनि उहाँले भन्नुभयो, “यी जातिहरूले तिनीहरूका पिता-पुर्खाहरूसित गरेको मेरो करारलाई भङ्ग गरेका छन्। तिनीहरूले मेरो कुरा सुनेनन्। २१यसर्थ इस्राएलका मानिसहरूका निमित्त म अब उप्रान्त ती जातिहरूलाई पराजित गरेर मार्ग खुल्ला गरिदिने छैन। ती मानिसहरू त्यस बेलासम्म त्यही भूमिमा थिए जब यहोशूको मृत्यु भयो। अनि म ती जातिहरूलाई यस भूमिमा रहनदिनेछु। २२म ती जातिहरूलाई इस्राएलका मानिसहरूको जाँच गर्नमा प्रयोग गर्नेछु। म यो हेर्ने छु कि इस्राएलीहरूले

तिनीहरूका पिता-पुर्खाहरूले भैं परमप्रभुका आज्ञा पालन गर्छन् कि गर्दैनन्।” २३परमप्रभुले ती जातिहरूलाई त्यस भूमिमा रहनदिनु भयो। परमप्रभुले ती जातिहरूलाई देश भट्टै छोड्नु भनी बाध्य तुल्याउनु भएन। उहाँले यहोशूका सेनालाई पराजित गर्न तिनीहरूलाई दिनु भएन।

३ १-२परमप्रभुले ती अन्य जातिहरूका सबै मानिसहरूलाई इस्त्राएलको भूमि छोड्न कर लगाउँनु भएन। परमप्रभु इस्त्राएलका मानिसहरूको परीक्षा गर्न चाहनुहुन्थ्यो। यससमय जीवित रहेका कुनै पनि इस्त्राएलका मानिसहरू कनानको भूमि लिनका निम्ति गरिएको युद्धमा लडेका थिएनन्। यसर्थ परमप्रभुले ती अन्य जातिहरूलाई तिनीहरूका देशमा रहन दिनुभयो। (परमप्रभुले इस्त्राएलका मानिसहरूलाई, जो ती युद्धहरूमा लडेका थिएनन्, शिक्षा दिनलाई यसो गर्नु भएको थियो।) परमप्रभुले यस भूमि छोड्न लगाउनु भएका जातिहरूका नाउँ यो हो: ३पलिशती मानिसहरूका पाँच जना शासकहरू, समस्त कनानीहरू, सिदोनीहरू अनि हिब्वी मानिसहरू जो लेबानोन पर्वतका बाल-हेर्मोन पर्वतदेखि लेबो-हमातसम्म बस्थे। ४परमप्रभुले ती जातिहरूलाई, इस्त्राएली मानिसहरूको जाँच गर्नका निम्ति त्यो भूमिमा छोड्नु भएको थियो। उहाँले यो हेर्न चाहनुहुन्थ्यो कि इस्त्राएलका मानिसहरू परमप्रभुका आज्ञाहरू, जो उहाँले तिनीहरूका पिता-पुर्खाहरूलाई मोशा मार्फत दिनु भएको आज्ञाहरू पालन गर्छन् कि गर्दैनन् भनेर।

५इस्त्राएलका मानिसहरू कनानी, हिती, एमोरी, परिजी, हिब्वी अनि यबूसी मानिसहरू साथ बस्थे। ६इस्त्राएलका मानिसहरू ती मानिसहरूका छोरीहरूसित विवाहवारी गर्न थाले। इस्त्राएलका मानिसहरूले आफ्ना छोरीहरूलाई ती मानिसहरूका छोराहरूसित विवाह गर्न दिए। अनि इस्त्राएलका मानिसहरूले ती मानिसहरूका देवताहरू पूज्नु थाले।

पहिलो न्यायकर्ता, ओत्तिएल

७इस्त्राएलका मानिसहरूले परमप्रभुसित गरेको करार तिनीहरूले भङ्ग गरे। तिनीहरूले परमप्रभु तिनीहरूका परमेश्वरलाई बिर्सि अनि भूटा देवताहरू बाल अनि अशेरको सेवा गरे। ८परमप्रभु इस्त्राएलका मानिसहरूसित क्रोधित हुनुभयो। इस्त्राएलका मानिसहरूमाथि शासन गर्न परमप्रभुले अरम-नहैरमका राजा कूशन रिशातैमलाई तिनीहरूलाई हराउने शक्ति दिनुभयो। इस्त्राएलीहरू आठ वर्षसम्म त्यो राजाको अधीनमा रहे। ९तर इस्त्राएलका मानिसहरूले सहायताका निम्ति परमप्रभुसित विलाप गरे। परमप्रभुले तिनीहरूलाई बचाउँन एउटा व्यक्तिलाई पठाउनु भयो। त्यो व्यक्तिको नाउँ ओत्तिएल थियो। उनी कनज नाउँ गरेका एक व्यक्तिका छोरा थिए। कनज कालेबका कान्छा भाइ थिए। ओत्तिएलले इस्त्राएलका मानिसहरूको सेवा गरे। १०परमप्रभुको

आत्मा ओत्तिएल माथि आउनुभयो अनि तिनी इस्त्राएली मानिसहरूका न्यायकर्ता बने। ओत्तिएलले इस्त्राएली मानिसहरूलाई युद्ध तर्फ अग्रसर गराए। परमप्रभुले ओत्तिएललाई अरामका राजा कूशन रिशातैमलाई पराजित गर्नमा सहायता गर्नुभयो। ११यसरी त्यो भूमि कनजका छोरा ओत्तिएलको मृत्यु नभए सम्म चालीस वर्षको निम्ति शान्तिसित रह्यो।

न्यायकर्ता एहूद

१२फेरि इस्त्राएलका मानिसहरूले परमप्रभुसित गरेको तिनीहरूको करार भङ्ग गरे। यसकारण परमप्रभुले इस्त्राएलका मानिसहरूलाई पराजित गर्न मोआबका राजा एग्लोनलाई बल दिनुभयो। १३एग्लोनले अम्मोनी अनि अमालेकी मानिसहरूबाट सहायता प्राप्त गरे। तिनीहरू उनीसित मिले अनि इस्त्राएलका मानिसहरू माथि आक्रमण गरे। एग्लोन अनि उनका सेनाले इस्त्राएलका मानिसहरूलाई पराजित गरे। अनि तिनीहरूलाई खजूर वृक्षको शहर छोड्न बाध्य तुल्याए। १४मोआबका राजा एग्लोनले इस्त्राएलका मानिसहरू माथि अठ्ठाहा वर्षसम्म शासन गरे।

१५मानिसहरूले परमप्रभुसित विलाप गरे। यसै कारण परमप्रभुले इस्त्राएलका मानिसहरूलाई बचाउँनका निम्ति एकजना व्यक्तिलाई पठाउनु भयो। यो व्यक्तिको नाउँ एहूद थियो। एहूद बिन्यामीन कुल समूहका गेरा नाउँको मानिसका छोरा थिए। एहूदले आफ्ना देब्रेहातले लडाईं गर्ने तालिम लिएका थिए। इस्त्राएलका मानिसहरूले एहूदलाई मोआबका राजा एग्लोन कहौं उपहारसितै पठाए। १६एहूदले स्वयंका निम्ति एउटा तरवार बनाएका थिए। त्यो तरवारको दुवै पट्टि धारहरू थिए अनि अठ्ठाह इंच लामो थियो। एहूदले त्यो तरवार आफ्नो दाहिने जाँघमा बाँधेका थिए अनि आफ्नो पोशाक मुनि लुकाएका थिए।

१७यसरी एहूदले मोआबका राजा एग्लोन कहौं भेटी ल्याए। एग्लोन अत्यन्त मोटा मानिस थिए। १८भेटी चढाएपछि तिनले ती मानिसहरूलाई पठाए जसले भेटी बोकेका थिए। १९तिनीहरूले राजदरबार छाडे। जब एहूद गिलगाल नजिकका मूर्तिहरू भएको ठाउँमा पुगे, तिनी घुमे अनि राजालाई भेट्न फर्किए। एहूदले राजा एग्लोनलाई भने, “राजा, तपाईंको निम्ति मसित गुप्तको सन्देश छ।”

राजाले तिनलाई चूपलाग्नु भने अनि त्यसपछि सबै सेवकहरूलाई कोठाबाट बाहिर पठाए। २०एहूद एग्लोन राजा कहौं गए। राजा आफ्नो दरबारको माथिल्लो कोठामा एकलै बसिरहेका थिए।

तब एहूदले भने, “मसित तपाईंको निम्ति परमेश्वरको सन्देश छ।” राजा आफ्नो गद्दीबाट उठे। उनी एहूदका अत्यन्त छेउमा थिए। २१जसै राजा आफ्नो गद्दीबाट

उठदै थिए, एहूदले आफ्नो देब्रेहात बढाएर आफ्नो दाहिने जाँघमा बाँधिएको तरवार निकाले। त्यसपछि एहूदले तरवार राजाको भूँडीमा रोपिदिए। २२त्यो तरवार एग्लोनको भूँडीमा यति भित्र पस्यो कि त्यसको बीड पनि बोसोले छोप्यो। एहूदले एग्लोनदेखि तरवार बाहिर तान्न सकेनन् अनि एग्लोनको आन्द्रा-भूँडी बाहिर निस्कियो।

२३एहूदले माथिल्लो कोठाका ढोकाहरू बन्दगरी राजालाई भित्रै ताल्चा लगाएर त्यो निजी कोठाबाट निस्किए। २४एहूदले त्यसपछि मूल कोठा छोडे अनि सेवकहरू फर्केर भित्र गए। सेवकहरूले माथिल्लो कोठाको ढोका बन्द गरिएको पाए। यसर्थ सेवकहरूले भने, “राजा आफ्ना निजी विश्राम कोठामा विश्राम गरिरहेका हुनुपर्छ।” २५यसर्थ सेवकहरूले धेरै लामो समयसम्म पर्खिरहे। राजाले माथिल्लो कोठाका ढोकाहरू खोलेनन्। आखिरमा सेवकहरू चिन्तित भए। तिनीहरूले चाबी ल्याए अनि ढोकाहरू खोले। जब सेवकहरू भित्र पसे, तिनीहरूले आफ्ना राजालाई भूँडीमा मरेर लडिरहेका, देखे। २६सेवकहरूले राजालाई पर्खदै गर्दा एहूदले उम्कने समय पाए। एहूदले मूर्तिहरू पार गरे र सीरा नाउँ गरेको स्थान तिर गए। २७जब एहूद सीरामा आए तिनले त्यहाँ, एप्रैमको पहाडी देशमा, तुरही बजाए। इस्त्राएलका मानिसहरूले तुरही बजेको आवाज सुने अनि तिनीहरू पहाडबाट तल भरे, एहूदले तिनीहरूको अगुवाइ गरे। २८एहूदले इस्त्राएलका मानिसहरूलाई भने, “मेरो अनुसरण गर! परमप्रभुले हाम्रा शत्रुहरू, मोआबका मानिसहरूलाई पराजित गर्नमा हामीलाई सहयोग गर्नु भयो।”

यसर्थ इस्त्राएलका मानिसहरूले एहूदको अनुसरण गरे। तिनीहरू त्यो भूमिलाई अधिकारमा लिन एहूदसित सजिलैसित तल यर्दन नदी पार गरेर मोआबको भूमिमा पुगे। २९इस्त्राएली मानिसहरूले लगभग १०,००० बलवान अनि साहसी मानिसहरूलाई मारे। एकजना मोआबी मानिस पनि उम्किएनन्। ३०यसर्थ त्यस दिनदेखि इस्त्राएलका मानिसहरूले मोआबका मानिसहरू माथि शासनगर्न थाले। अनि त्यो भूमिमा ८० वर्षसम्म शान्ति भईरह्यो।

न्यायकर्ता शमगर

३१एहूदले इस्त्राएलका मानिसहरूलाई बैँचाए पछि, अर्को मानिसले इस्त्राएललाई बैँचायो। त्यो मानिस अनातको छोरा शमगर थियो। ६०० पलिशती मानिसहरूलाई मार्न शमगरले गोरू खेप्ने लट्टीको उपयोग गरे।

स्त्री न्यायकर्ता दबोरा

४ एहूदको मृत्युपछि मानिसहरूले फेरि परमप्रभुसित तिनीहरूको करार भङ्ग गरे। यसर्थ परमप्रभुले कनानका राजा इस्त्राएलका मानिसहरूलाई पराजित गर्न

याबीनलाई दिनु भयो। याबीनले हासोर नाउँ गरेको शहरमा शासन गर्थे। राजा याबीन सेनाका सेनापति सीसरा नाउँका व्यक्ति थिए। सीसरा हरोशेत हग्गोथिम नाउँको शहरमा बस्थे। ३सीसरासित ६०० फलामका रथहरू थिए। अनि बीस वर्षसम्म तिनी इस्त्राएलका मानिसहरू प्रति अत्यन्त निष्ठुर भए। यसर्थ तिनीहरूले परमप्रभुसित सहायताको निम्ति विलाप गरे।

४त्यहाँ दबोरा नाउँ गरेकी एउटी अगमवादिनी थिइन्। तिनी लप्पीदोत नाउँ गरेका एकजना व्यक्तिकी पत्नी थिइन्। त्यससमय तिनी इस्त्राएलको न्यायकर्ता थिइन्। ५दबोरा दबोराको खूजर-रूख मुनि बस्ने गर्थिन। अनि इस्त्राएलका मानिसहरू सीसराको विषयमा वकालत गर्न तिनीकहाँ आए। दबोराको खजूरको रूख रामा अनि बेतेल शहरहरूको माभमा, एप्रैमको पहाडी देशमा थियो। ६दबोराले बराक नाउँ भएको मानिसलाई एउटा सन्देश पठाइन्। बाराक अबीनोअम नाउँका मानिसका छोरा थिए। बाराक केदेश शहरमा बस्थे जो नप्तालीको इलाकामा थियो। दबोराले बाराकलाई भनिन्, “परमप्रभु इस्त्राएलको परमेश्वरले तिम्रो निम्ति यो आज्ञा दिनु भएको छ, ‘जाऊ अनि नप्ताली अनि जबूलूनका कुल समूहहरूबाट १०,००० मानिसहरूलाई भेला गर। ती मानिसहरूलाई लगेर ताबोर पर्वतमा जाऊ। ७म राजा याबीनका सेनापति सीसरालाई तिमीहरूकहाँ आउन उचेजित पार्नेछु। म सीसरालाई तिनका रथहरू, अनि सेनाहरू लिएर किशोन नदीमा आउन लाउनेछु। तब म तिमीहरूलाई त्यहाँ सीसरालाई पराजित गर्नमा सहायता गर्नेछु।”

८तब बाराकले दबोरालाई भने, “यदि तपाईं मसित जानु हुन्छ भने म जानेछु अनि यसो गर्नेछु। तर यदि तपाईं मसित जानु हुन्न भने म जाने छैन।”

९दबोराले उत्तर दिइन्, “निश्चयनै म तिमीसित जानेछु,” “तर तिम्रो मनोवृत्तिको कारणले जब सीसरालाई पराजित गरिन्छ तिमीलाई सम्मान गरिने छैन। परमप्रभुले एउटी स्त्रीलाई सीसरामाथि पराजित पार्न दिनुहुनेछ।”

यसर्थ दबोरा बाराकसित केदेश शहरमा गइन्। १०केदेश शहरमा, बाराकले जबूलून अनि नप्ताली कुल समूहहरूलाई बोलाए। बाराकले ती कुल समूहहरूबाट तिनको अनुसरण गर्नलाई १०,००० मानिसहरू भेला गरे। दबोरा पनि बाराकसित गइन्।

११अहिले, त्यहाँ हेबेर नाउँ गरेका एकजना मानिस थिए जो केनी मानिसहरूबाट आएका थिए। हेबेरले अन्य केनी मानिसहरूको साथ छोडेका थिए। (केनी मानिसहरू होबाबका सन्तान थिए। होबाब मोशाका ससुरा थिए।) हेबेरले सानन्नीम नामक ठाउँमा बज्रकाठको रूखद्वारा आफ्नो घर निर्माण गरेका थिए। सानन्नीम केदेश शहरको नजिकमा थियो।

१२कसैले सीसरालाई भने कि अबीनोअमका छोरा बाराक तबोर पर्वतमा थियो। १३यसर्थ सीसराले आफ्ना

६०० फलामका रथहरू भेला गरे। सीसराले सबै मानिसहरूलाई पनि आफूसित एकत्रित गरे। तिनीहरू हरोशेत हग्गोयिम शहरदेखि कीशोन नदी तर्फ हिँडे।

१४तब दबोराले बाराकलाई भनिन्, “आज परमप्रभुले सीसरालाई पराजित गर्न तिमीहरूलाई सहायता प्रदान गर्नुहुनेछ। तिमीहरू निश्चयनै त्यो जान्दछौ कि परमप्रभुले तिमीहरूलाई युद्ध गर्नको निम्ति डोस्छाउनु हुनेछ।” यसकारण बाराकले १०,००० मानिसहरूलाई ताबोर पर्वतबाट तल फारे। १५बाराक अनि तिनका मानिसहरूले सीसरालाई आक्रमण गरे। युद्ध भइरहेको समयमा परमप्रभुले सीसरा अनि तिनका रथ अनि मानिसहरूलाई अल्मलाई दिनुभयो। के गर्नु पर्ने तिनीहरूले जानेनन्। यसर्थ बाराक अनि तिनका मानिसहरूले सीसरालाई पराजित गरे। तर सीसराले आफ्नो रथ छोडिदिए अनि पैदलै भागे। १६बाराक अनि तिनका मानिसहरू सीसराका सेनासित युद्ध गरिरहे। बाराक अनि तिनका मानिसहरूले सीसराका रथहरू र सेनालाई हरोशेत हग्गोयिमसम्म खेदेर लगे। बाराक अनि तिनका मानिसहरूले सीसराका मानिसहरूलाई मार्न तिनीहरूका निम्ति तरवार प्रयोग गरे। सीसराका कुनै पनि मानिसलाई जीवित छोडेनन्।

१७तर सीसरा भागे। तिनी त्यो पालमा आए जहाँ याएल नाउँकी स्त्री बस्थिन्। याएल हेबेर नाउँका मानिसकी पत्नी थिइन। तिनी केनी मानिसहरू मध्ये एक थिइन्। हेबेरका परिवार हसोरका राजा याबीन साथ शान्तिसित थिए। यसर्थ सीसरा याएलको पालतिर भागे। १८याएलले सीसरालाई आउँदै गरेको देखिन्, यसर्थ उसलाई भेट्न तिनी बाहिर गइन्। याएलले सीसरालाई भनिन्, “महाशय मेरो पालमा आउनु होस्। भित्र आउनु होस्। भयभीत नहुनु होस्।” यसर्थ सीसरा याएलको पालमा गए, अनि तिनले उसलाई एउटा दरीले ढाकिदिइन्।”

१९सीसराले याएललाई भने, “म तिर्खाएको छु। कृपया मलाई केही पानी पिउन देऊ।” याएलसित पशुको छालाद्वारा बनाएका एउटा थैलो थियो। तिनले त्यस थैलामा दूध राखेकी थिइन्। याएलले सीसरालाई दूध पिउँन दिइन्। त्यसपछि सीसरालाई गलैचाले छोपिदिइन्।

२०तब सीसराले याएललाई भने, “जाऊ, पालको प्रवेशस्थानमा उभिरहु। यदि कोही आएर तिमीलाई, ‘यहाँ भित्र कोही छ?’ भनेर सोध्यो भने, ‘छैन भनेर त्यसलाई भनिदिनु।”

२१तर याएलले एक कीला र मार्तोल खोजिन्। याएल चूपचाप सीसरा कहाँ गइन्। सीसरा अत्यन्त थकित थिए, यसर्थ तिनी निदाइरहेका थिए। याएलले त्यो पालको किला सीसराका शिर तिर राखिन् अनि त्यसलाई मार्तोलले हिर्काइन्। त्यो पालको कीला सीसराको शिरको छेउ भएर भूँडमा गाडियो अनि सीसराको मृत्यु भयो।

२२त्यति नै बेला याएलको पालको छेउमा बाराक, सीसरालाई खोज्दै आए। याएल बाराकलाई भेट्न बाहिर आइन् अनि भनिन्, “भित्रै आउनु होस्, अनि म तपाईंले खोजीरहनु भएको मानिस तपाईंलाई देखाउने छु।” यसर्थ बाराक याएलसँग पालभित्र पसे। त्यहाँ बाराकले सीसरालाई तिनको शिरको छेउबाट पार गएको पालको कीला सहित भूँडमा मरिरहेको भेट्टाए।

२३त्यसदिन परमेश्वरले इस्राएली मानिसहरूका निम्ति कनानका राजा याबीनलाई पराजित गर्न दिनुभयो। २४यसरी इस्राएल मानिसहरूले कनानका राजा याबीनलाई पराजित नपारूञ्जेल भन-भन शक्तिशाली हुँदै गए। इस्राएलका मानिसहरूले अन्तमा कनानका राजा याबीनलाई नष्ट पारे।

दबोरा र बाराकको स्तुति गीत

पु इस्राएलका मानिसहरूले सीसरालाई पराजित पारेको दिन, दबोरा अनि बाराक, अबीनोअमका छोराले यो गीत गाए:

२इस्राएलका मानिसहरू युद्धका निम्ति तयार भए। तिनीहरू स्वेच्छाले युद्धमा जाने भए! परमप्रभुलाई धन्यवाद चढाऊ!

३हे राजाहरू हो। सुन हे शासकहरू हो। म गाउनेछु। म स्वयं परमप्रभु प्रति गाउँनेछु। म परमप्रभुका निम्ति, इस्राएलका मानिसहरूका परमेश्वरका निम्ति भजन गाउने छु।

४हे परमप्रभु, अतीतमा तपाईं सेइरबाट आउनुभयो। तपाईं एदोम देशबाट हिँड्नु भयो। तपाईं हिँड्नु भयो, अनि पृथ्वी काम्यो, आकाशबाट वृष्टि भयो, मेघहरूले पानी बर्साए।

५परमप्रभुको अधि पर्वतहरू हल्लिए, सीनै पर्वतका परमेश्वरको अधि, परमप्रभु इस्राएलका परमेश्वरको अधि।

६अनातका छोरा शमगरको समयमा, याएलको समयमा, मुख्य सड़कहरू रिता थिए। व्यापारीहरू अनि यात्रीहरू पछिल्लो मार्गबाट हिँड्दथे।

७त्यहाँ कोही सेनाहरू थिएनन्। दबोरा तिमी नआएसम्म, इस्राएलकी आमा बन्नलाई, तिमी नआएसम्म इस्राएलमा कुनै सेनाहरू थिएनन्।

८परमेश्वरले नयाँ अगुवाहरू चुन्नु भयो शहरका द्वारहरूमा लड्नका निम्ति। इस्राएलका ४०,००० सेनाहरू मध्ये कसैले पनि एक ढाल अनि एक भाला पाउँन सकेनन्।

९मेरो हृदय इस्राएलका ती सेनापतिहरूसित छ जो स्वेच्छाले युद्धमा जाने भए!

परमेश्वर प्रति धन्यवाद चढाऊ!

१०सेतो गधाको ढाङ्गा चढ्ने, जीनको कम्बलमा बस्ने अनि बाटोमा हिँड्ने तिमी मानिसहरू ध्यान देऊ।

११ पशुहरूको लागि पानी भएको खाइलहरूमा हामी भ्याम्टाको सङ्गीत सुन्दछौं। मानिसहरू परमप्रभुको विजय, इस्त्राएलमा उहाँका सेनाहरूको विजय जब परमप्रभुका मानिसहरू शहरद्वारमा लडेर विजयी भए, त्यस विषयमा गाउँछन्।

१२ जाग, व्यूँभ दबोरा! जाग, जाग अनि गीत गाऊ! हे अबीनोअमका छोरा बाराक, उठ, जाऊ तिम्रा शत्रुहरूलाई कब्जा गर।

१३ अब, बाँचेका अगुवाहरू कहाँ जाऊ। परमप्रभुका मानिसहरू, मसित अनि सेनाहरूसित जाऊ।

१४ एप्रैमका मानिसहरू अमालेकको पहाडी देशबाट आए। बिन्यामीन, ती मानिसहरूले, तिमी अनि तिम्रा मानिसहरूको अनुसरण गरे। अनि, माकीरका कुलका सेनापतिहरू त्यहाँ उपस्थित थिए। जबलून कुल समूहको नायकहरू अधिकारीहरू र कर्मचारीहरूसित आए।

१५ इस्साकारका अगुवाहरू दबोरासितै आए; तिनीहरूले बाराकलाई सर्पण गरेका थिए। ती मानिसहरू हिडेर भङ्ग्याड गए। रूबेन, तिम्रा सेनाहरूमा अनेक साहसी सेनाहरू छन्।

१६ यसर्थ, तिमीहरू किन भेडा-शिविरका अग्निहरूमा अलमली बस्यौ? रूबेनका सेनाहरूले युद्धको बारेमा गहिरो सोच गरे। तर तिनीहरूले आफ्ना भेडाहरूका निमित्त बजाएको संगीत सुन्दै छाउनीमा बसे।

१७ गिलादका मानिसहरू यर्दन नदीको अर्को तर्फ आफ्ना छाउनीमा बसे। अनि तिमी दानका मानिसहरू तिमीहरू किन तिमीहरूका जहाजका छेउमा बस्यौ? आशेरका मानिसहरू सागर छेउमा बसे, आफ्ना सुरक्षित पोताश्रयमा छाउनी लाए।

१८ तर जबलून अनि नप्तालीका मानिसहरूले ती पहाडहरूमा युद्ध गर्दै आफ्ना प्राणलाई जोखिममा पारे।

१९ कनानका राजाहरू युद्ध गर्न आए, तर तिनीहरूले कुनै खजाना घरतिर लगेनन्। तिनीहरू मगिदोका खोलाको छेउमा भएको तनाक शहरमा लडे।

२० स्वर्ग बाट ताराहरू तिनीहरूका निमित्त लडे, आकाशबाट ताराहरू सीसराको विरुद्ध लडे।

२१ कीशोन नदी-त्यो प्राचीन नदीले सीसराका मानिसहरूलाई बगाएर लग्यो। मेरो आत्मा, पराक्रम सहित अधिबढ!

२२ घोडाका टापहरूले भुँईं ठोके। सीसराका शक्तिशाली घोडा भन-भन दौडे।

२३ परमप्रभुका स्वर्गदूतले भन्नुभयो, “मेरोज शहरलाई श्राप देऊ, यसका मानिसहरूलाई श्राप देऊ। परमप्रभुलाई सघाउन तिनीहरू सेनासित आएनन्।”

२४ याएल केनी हेबेरकी पत्नी थिइन्। तिनी सबै स्त्रीहरूभन्दा अधिक धन्य हुनेछिन्।

२५ सीसराले पानी मागे, याएलले उसलाई दूध दिइन्। शासकलाई कचौरामा तिनले राम्रो घिऊ ल्याइदिइन्।

२६ तब याएल बाहिर गइन्। अनि पालको कीला लिइन्। तिनको दाहिने हातले एउटा मार्तोल लिइन्, जो एकजना मजदूरले उपयोग गर्छ। त्यसपछि तिनले त्यो मार्तोल सीसरा माथि चलाइन्! तिनले उसको शिरमा हिकाइन अनि उसको कन्चटमा वारपार प्वाल पारिदिइन्।

२७ उनी याएलका पाउ माभ घोप्टो परे उनको मृत्यु भयो। अनि उनी त्यही लडे। जहाँ सीसरा घोप्टो परे, त्यहाँ त्यसको मृत्यु भयो। अनि तिनी त्यहाँ मृत्यु लोगमा पुगे!

२८ हेर, त्यहाँ सीसराकी आमा छिन् भ्याल देखि बाहिर पर्दाबाट हेरिरहेकी छिन्, अनि विलाप गर्दै छिन्। “सीसराको रथ किन यति ढीलो भयो? उसको रथको आवाज म किन सुन्दिन?”

२९ तिनकी सबै भन्दा ज्ञानी सेविकाले तिनलाई उत्तर दिइन् सौँच्चै, सेविकाले तिनलाई उत्तर दिइन्।

३० “म निश्चित छु, तिनीहरूले युद्धमा विजय प्राप्त गरे, अनि अहिले तिनीहरू, तिनीहरूले पराजित गरेका मानिसहरूका चीजहरू लैदैछन्। तिनीहरू ती चीजहरू तिनीहरू स्वयंमा बाँड्दैछन्। प्रत्येक सैनिकहरू एक अथवा दुइ जना युवतीहरू लैदैछन्। हुनसक्छ, सीसराले एक टुक्रा रङ्गीन वस्त्र भेट्टाए। त्यो यही हो! सीसराले एक टुक्रा बेल-बुट्टादार वस्त्र। हुन सक्छ दुइ टुक्रा विजेता सीसराले लाउनका निमित्त भेट्टाए।”

३१ हे परमप्रभु, तपाईंका समस्त शत्रुहरूको यसरी नै मृत्यु होस्! अनि समस्त मानिसहरू जो तपाईं प्रति प्रेम गर्छन्, भुल्कँदो सूर्य जस्तै शक्तिशाली बनून्!”

यसरी त्यो भूमिमा चालीस वर्षसम्म शान्ति रह्यो।

मिद्यानीहरू इस्त्राएलसित युद्ध गर्छन्

६ फेरि इस्त्राएलीहरूले परमप्रभुसित तिनीहरूको करार भङ्ग गरेका थिए। यसकारण सात वर्षसम्म परमप्रभुले मिद्यानका मानिसहरूलाई इस्त्राएलका मानिसहरूसित पराजित पार्न दिनु भयो।

रमिद्यानका मानिसहरू अत्यन्त शक्तिशाली अनि इस्त्राएलका मानिसहरू प्रति निष्ठुर थिए। यसर्थ इस्त्राएलका मानिसहरूले पर्वतहरूमा अनेक लुके ठाउँहरू निर्माण गरेका थिए। तिनीहरूले आफ्ना भोजनहरू गुफाहरू अनि भेट्न गाहो पर्ने स्थानहरूमा लुकाए। रतिनीहरूले त्यसो गरे किनभने पूर्वबाट मिद्यानी अनि अमालेकी मानिसहरू आएर तिनीहरूका बालीहरू सदैव नष्ट गरिदिन्थे। ४ती मानिसहरूले त्यो भूमिमा छाउनी थापेर बस्थे अनि इस्त्राएलका मानिसहरूले रोपेका बालीहरू नष्ट गरिदिन्थे। ती मानिसहरूले इस्त्राएलका मानिसहरूको गाजा शहर नजिकसम्मका भूमिको फसल नष्ट गरिदिए।

ती मानिसहरूले इस्राएलका मानिसहरूलाई खानका निम्ति केही पनि छाडेनन्। तिनीहरूले इस्राएलका मानिसहरूका निम्ति कुनै भेडा, वा गाइ-बस्तु वा गधाहरू पनि छाडेनन्। ५मिद्यानका मानिसहरू माथि आए अनि त्यस भूमिमा छाउनी थापेर बसे। तिनीहरूले आफ्ना परिवारहरू अनि आफ्ना पशु प्राणीहरू ल्याए। तिनीहरू सलहको हुल भैं धेरै थिए। ती मानिसहरू अनि ऊँटहरू यति धेरै थिए कि तिनीहरूको गन्ती गर्न सम्भव थिएन। यी सबै मानिसहरू त्यस भूमिमा आए अनि त्यसलाई ध्वंश पारे। ६इस्राएलका मानिसहरू मिद्यानका मानिसहरूको कारणले अत्यन्त गरीब भए। यसर्थ इस्राएलका मानिसहरूले सहायताका निम्ति परमप्रभु समक्ष विलाप गरे।

७मिद्यानका मानिसहरूले ती सबै दुष्टकर्महरू गरे। यसर्थ इस्राएलका मानिसहरू सहायताका निम्ति परमप्रभुसित विलाप गर्नलागे। ८यसर्थ परमप्रभुले तिनीहरू कहाँ एक अगमवक्तालाई पठाउनु भयो। अगमवक्ताले इस्राएलका मानिसहरूलाई भने, “परमप्रभु, इस्राएलका परमेश्वरले जे भन्नुहुन्छ त्यो यो हो: ‘तिमीहरू मिश्रदेशमा दास थियो। मैले तिमीहरूलाई मुक्त गरे अनि तिमीहरूलाई त्यस भूमिबाट बाहिर ल्याएँ। ९मैले तिमीहरूलाई मिश्रदेशका शक्तिशाली मानिसहरूबाट बचाएँ। त्यसपछि कनान देशका मानिसहरूले तिमीहरूलाई घात पुऱ्याए। यसर्थ मैले फेरि तिमीहरूलाई बचाएँ। मैले ती मानिसहरूलाई तिनीहरूका भूमि छोड्न लगाएँ। अनि तिनीहरूको भूमि तिमीहरूलाई दिएँ।’ १०तब मैले तिमीहरूलाई भने, ‘म परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वर हुँ। तिमीहरू एमोरी मानिसहरूको भूमिमा बस्नेछौ, तिमीहरूले तिनीहरूका भूटा देवताहरू पूज्नु हुदैन थियो।’ तर तिमीहरूले मेरो कुरा पालन गरेनौं।”

परमप्रभुका स्वर्गदूत गिदोन भ्रमण गर्छन्

११त्यस समयमा परमप्रभुका स्वर्गदूत गिदोन नाउँको मानिसकहाँ आए। परमप्रभुका स्वर्गदूत आए र ओप्रा नामक स्थानमा भएको फलौटको रूखमुनि बसे। त्यो फलौटको रूख योआश नाउँको मानिसको थियो। योआश अबीएजर परिवारका थिए। यिनी गिदोनका बुबा थिए। मिद्यानीहरूबाट लुकाउनलाई गिदोन दाखरस निकाल्ने ढिकीमा केही गर्नु कुटिरहेका थिए। १२परमप्रभुका स्वर्गदूत गिदोन समक्ष प्रकट भए अनि तिनलाई भने, “महान सैनिक! परमप्रभु तिम्रो साथ रहून्।”

१३तब गिदोनले भने, “म शपथ खान्छु हजूर यदि परमप्रभु हामीसित हुनु भएको भए हामीहरूले किन यति धेरै कष्ट पाइरहेका छौं?” हामीले सुनेका छौं कि उहाँले हाम्रा पिता-पुरखाहरूका निम्ति आश्चर्य जनक कुराहरू गर्नुभयो। हाम्रा पिता-पुरखाहरूले हामीलाई भने

कि परमप्रभुले नै तिनीहरूलाई मिश्रदेशबाट बाहिर ल्याउनुभयो। तर परमप्रभुले हामीलाई छाड्नुभयो। परमप्रभुले हामीलाई पराजित गर्न मिद्यानी मानिसहरूलाई दिनुभयो।”

१४परमप्रभु गिदोनतर्फ फर्किनु भयो अनि भन्नुभयो, “तेरो शक्ति उपयोग गर। जा मिद्यानी मानिसहरूबाट इस्राएलका मानिसहरूलाई बचा। म तँलाई तिनीहरूलाई बचाउन पठाइरहेछु।”

१५तर गिदोनले उत्तर दिए र भने, “मलाई क्षमा गर्नुहोस महाशय। म कसरी इस्राएलीलाई बचाउन सक्छु र? मनश्शेको कुल समूहमा मेरो गोत्र सबै भन्दा कमजोर छ। अनि म मेरो परिवारको सबै भन्दा कान्छो हुँ।”

१६परमप्रभुले गिदोनलाई उत्तर दिनुभयो र भन्नुभयो, “म तँसित छु। यसर्थ तैले मिद्यानका मानिसहरूलाई पराजित गर्न सक्नेछस्। यो यस्तो हुनेछ कि तँ एक व्यक्तिसित मात्र युद्ध गरिरहेछस्।”

१७तब गिदोनले परमप्रभुलाई भने, “यदि तपाईं मसित खुशी हुनुभयो भने तपाईं साँच्चै नै परमप्रभु हुनुहुन्छ भनी मलाई प्रमाण दिनु होस्। १८कृपया यो प्रतिक्षा गर्नुहोस्। म तपाईं कहाँ फर्की नआएसम्म तपाईं नजानुहोस्। मलाई मेरो भेटी ल्याउन अनि तपाईंको समक्ष त्यसलाई राख्न दिनुहोस्।”

अनि परमप्रभुले भन्नुभयो, “तँ फर्केर नआएसम्म म पर्खिरहने छु।”

१९यसर्थ गिदोन भित्र गए अनि एउटा सानो पाठो उम्लेको पानीमा पकाए। गिदोनले लगभग एक एपा* जस्तो पीठो लिएर अखमिरे रोटी बनाए। त्यसपछि गिदोनले एउटा ढाकीमा मासु हाले अनि मासु उमालेको पानी एउटा भाँडामा हाले। गिदोनले मासु, उमालेको मासुको भोल अनि अखमिरे बिनाको रोटी पकाएर बाहिर ल्याए। गिदोनले त्यो भोजन फलौटको रूखमुनि परमप्रभुलाई दिए। २०परमेश्वरका दूतले गिदोनलाई भने, “त्यो मासु अनि अखमिरे बिनाको रोटी त्यो चट्टान माथि राख। त्यसपछि पानी खना।” गिदोनले उसलाई स्वर्गदूतले भने जस्तै गरे।

२१परमप्रभुको दूतसित हातमा एउटा हिँड्दा टेक्ने लट्टी थियो। परमप्रभुका दूतले त्यो लट्टीको टुप्पोले मासु अनि रोटीलाई छोए। तब चट्टानबाट आगो उत्पन्न भयो। मासु अनि रोटी पूर्ण रूपले भस्म भयो। तब परमप्रभुको दूत अदृश्य भए।

२२तब गिदोनले बुझे कि तिनी परमप्रभुको दूतसित कुरा गरिरहेका थिए। यसर्थ गिदोन चिच्याए, “सर्वशक्तिमान परमप्रभु! मैले परमप्रभुका दूतलाई आमने-सामने देखेँ।”

२३तर परमप्रभुले गिदोनलाई भन्नुभयो, “शान्त होऊ! भयभीत नहोऊ। तिमी मर्ने छैनौ!”

२४यसर्थ गिदोनले परमप्रभुको आराधना गर्न त्यस स्थानमा एक वेदी निर्माण गरे। गिदोनले त्यो वेदीको नाउँ “परमप्रभु शान्ति हुनुहुन्छ राखे।” त्यो वेदी अहम सम्म ओप्रा शहरमा छँदैछ। ओप्रा त्यो ठाउँ हो जहाँ अबीएजरका परिवार बस्छन्।

गिदोनले बालको वेदी ढालि दिन्छन्

२५त्यही राती परमप्रभुले गिदोनसित कुरा गर्नुभयो। परमप्रभुले भन्नुभयो, “तेरो बाबुले पालेको सात वर्ष पुगेको जवान साढे ले। तेरा बाबुको भूटो देवता बालको एउटा वेदीमा छ। त्यो वेदीको छेउमा एउटा काठको खम्बा पनि छ। त्यो खम्बा भूटा देवी अशेराको सम्मानमा बनाएको छ। त्यो बाल-वेदी ढाल्न साँढेको उपयोग गर अनि अशेरका खम्बा काटिदे। २६त्यसपछि परमप्रभु तेरो परमेश्वरको निमित्त ठीक प्रकारको वेदी निर्माण गर। त्यो वेदी यो उच्च भूमिमा निर्माण गर। त्यसपछि त्यो वेदीमा त्यो जवान साँढेलाई मारेर होमबलि दे। तिमीहरूको भेटी जलाउनलाई अशेराको खम्बाको काठ उपयोग गर।”

२७यसर्थ गिदोनले आफ्ना दशजना सेवकहरू लगे अनि परमप्रभुले तिनलाई जे गर्नु भन्नु भएको थियो त्यही गरे। तर गिदोन तिनका परिवार अनि शहरका मानिसहरूले आफूले के गर्दै छु भनी देख्छन् भनी भयभीत भएका थिए। गिदोनले त्यही गरे जो तिनलाई गर्नुभनी परमप्रभुले भन्नु भएको थियो। तर तिनले त्यो काम दिउँसो होइन राती गरे।

२८शहरका मानिसहरू भोलिपल्ट बिहान उठे। अनि तिनीहरूले बालको वेदी नष्ट पारिएको देखे। तिनीहरूले अशेरका खम्बा पनि काटिएका देखे। त्यो अशेराको खम्बा बालको वेदीको छेउमै थियो। ती मानिसहरूले वेदी पनि देखे जो गिदोनले निर्माण गरेको थियो। अनि तिनीहरूले त्यो साँढे देखे जसलाई वेदीमा बलिदानहरू चढाइएको थियो।

२९शहरका मानिसहरूले एक अर्कालाई हेरे अनि सोधे, “हाम्रो वेदीलाई कसले ढाली दियो? कसले हाम्रो अशेराको खम्बा काटिदियो? कसले यो साँढेलाई यो नयाँ वेदीमा बलिदान चढायो?” तिनीहरूले अनेक प्रश्नहरू सोधे अनि ती कुराहरू कसले गरे भनी जान्ने कोशिश गरे।

कसैले तिनीहरूलाई भने, “योआशका छोरा गिदोनले यसो गरे।”

३०यसर्थ शहरका मानिसहरू योआश कहाँ आए। तिनीहरूले योआशलाई भने, “तिमीले तिम्नो छोरालाई बाहिर ल्याउनुपर्छ। बालको वेदी उसले ढाल्यो। अनि उसले वेदीको छेउमा भएको अशेरा

देवीको खम्बा पनि काटिदियो। यसर्थ तिम्नो छोरा मर्ने पर्छ।”

३१तब योआशले त्यो भीडलाई भन्यो जो तिनका वरिपरि उभिएका थिए। योआशले भने, “के तिमीहरू बाल देवताको पक्ष लिँदैछौ? के तिमीहरू बालको उद्धार गर्न खोज्दै छौ? यदि कसैले बालको पक्ष लिन्छौ भने उसलाई बिहान हुँदा मारिनु पर्छ। यदि बाल वास्तवमा देवता भएको भए उसले आफ्नो सुरक्षा आफै गर्नु पर्ने।” ३२योआशले भने, “यदि गिदोनले बालको वेदी ढाल्यो भने बाललाई नै उसित बहस गर्न देऊ।” यसर्थ त्यसदिन योआशले गिदोनलाई नयाँ नाउँ दिए। तिनले उसलाई यरूबबाल भने।

गिदोनले मिद्यानका मानिसहरूलाई पराजित गर्छन्

३३मिद्यानी, अमालेकी अनि अन्य मानिसहरू इस्त्राएलका मानिसहरूको विरुद्ध लड्न एक साथ मिले। ती मानिसहरू यर्दन नदी पारि गए अनि यिजरेलको बेंसीमा छाउनी हालेर बसे। ३४परमप्रभुको आत्मा गिदोन माथि आउनुभयो; अनि तिनलाई महान शक्ति प्रदान गर्नुभयो। गिदोनले अबीएजरका परिवारलाई आफ्नो अनुसरण गर्नका निमित्त बोलाउनलाई तुरही फुके। ३५गिदोनले मनशशेका कुल समूहका समस्त मानिसहरू कहाँ दूतहरू पठाए। ती दूतहरूले मनशशेका मानिसहरूलाई आफ्ना हतियारहरू लिन अनि युद्धका निमित्त तयार हुन भने। गिदोनले आशेर, जबूलून अनि नप्तालीका कुल समूह कहाँ पनि दूतहरू पठाए। ती दूतहरूले त्यही सन्देश लगे। यसर्थ ती कुल समूहहरू पनि गिदोन अनि तिनका मानिसहरूलाई भेट्न गए।

३६तब गिदोनले परमेश्वरलाई भने, “तपाईंले भन्नुभयो कि तपाईंले मलाई इस्त्राएलका मानिसहरूलाई बँचाउन सहायता गर्नु हुनेछ। मलाई प्रमाण दिनु होस। ३७म भेडाको ऊन ढीकीमा* राख्नेछु। यदि भेडाको ऊनमा मात्र शीत परेर सबै भूँईहरू सुक्खा रहेको भए म बुझ्ने छु कि तपाईंले भन्नु भए जस्तै इस्त्राएलका मानिसहरूलाई बचाउँनका निमित्त तपाईंले मेरो उपयोग गर्नु हुनेछ।”

३८अनि ठीक त्यस्तै नै भयो। गिदोन भोलिपल्ट विहानै उठे अनि भेडाको ऊन निचोरे। तिनले भेडाको ऊनबाट एक कचौरा भरि पानी निकाले।

३९तब गिदोनले परमेश्वरलाई भने, “म प्रति क्रोधित नहुनुहोस्। मलाई अहम एउटा कुरा सोध्न दिनुहोस। यो भेडाको ऊनद्वारा तपाईंलाई अहम एक पल्ट जाँचगर्न मलाई दिनुहोस। यसपल्ट वरिपरिको भूमि शीतले भिज्दा यो भेडाको ऊन सुक्खा रहोस्।”

ढीकी धान कुट्ने ठाउँ।

४०त्यो रात परमेश्वरले त्यही कुरा गर्नुभयो। ठीकै भेडाको ऊन सुक्खा थियो। तर त्यस वरिपरिको भूमि शीतले भिजेको थियो।

७ बिहानै यरूबाल (गिदोन) अनि तिनका सबै मानिसहरूले एन-हरोदको मूलमा आफ्ना छाउनी थापे। मिद्यानका मानिसहरू मोरेह नाउँ गरेको पहाडको फेदको बेंसीमा छाउनी हालेर बसेका थिए। यो गिदोन अनि तिनका मानिसहरू बसेका ठाउँ देखि उत्तरमा थियो।

४१तब परमप्रभुले गिदोनलाई भन्नुभयो, “म मिद्यानका मानिसहरूलाई पराजित गर्न तिमीहरूलाई सहायता दिँदछु। तर तँसित त्यो कामका निम्ति अनेक धेरै मानिसहरू छन्। म इस्राएलका मानिसहरूले मलाई बिर्सेर तिनीहरूले तिनीहरू स्वयंलाई आफ्नै शक्तिले बाँचाएको भनी शेखी गरेको चाहँदिन। यसर्थ अब, एउटा सूचना दे। तिनीहरूलाई भन्, ‘जो कुनै पनि भयभीत छ त्यो गलेद पर्वत छोडेर जान सक्छ। त्यो मानिस घर फर्की जान सक्छ।’”

त्यस समयमा २२,००० मानिसहरूले गिदोनलाई छाडे अनि घर फर्के तर १०,००० मानिसहरू बाँकी रहे। ४२तब परमप्रभुले गिदोनलाई भन्नुभयो, “त्यहाँ अब धेरै मानिसहरू छन्। ती मानिसहरूलाई तल पानीमा लैजा, अनि तेरो निम्ति म त्यहाँ तिनीहरूको जाँच गर्नेछु। यदि मैले, ‘यो मानिस तँसित जानेछ,’ भने मात्र त्यो जानेछ। यदि मैले, ‘त्यो तँसित जाने छैन’ भने भनी त्यो जाने छैन।”

४३यसर्थ गिदोनले मानिसहरूलाई तल पानीमा लगे। पानीमा परमप्रभुले गिदोनलाई भन्नुभयो, “मानिसहरूलाई यसरी छुट्याऊ: मानिसहरू जसले कुकुरले जस्तै जिब्रो प्रयोग गरेर पानी पिउँछन् तिनीहरू एक समूहमा हुनेछन्। अनि ती मानिसहरू जो पानी पिउनका निम्ति घोटिन्छन् अर्को समूहमा हुनेछन्।”

४४तिनीहरूको हात उपयोग नगरी चाटेर पानी पिउने मानिसहरूको संख्या ३०० थियो अन्य सबै मानिसहरूले तल निहुरिएर पानी पिए। ४५परमप्रभुले गिदोनलाई भन्नुभयो, “म ती ३०० मानिसहरूलाई उपयोग गर्ने छु, जसले कुकुरले जस्तै चाटेर पानी पिए। म तँलाई बचाउँनका निम्ति ती मानिसहरूको उपयोग गर्ने छु अनि म तँलाई मिद्यानका मानिसहरूलाई पराजित गर्न दिनेछु। ती अन्य मानिसहरूलाई आफ्ना घरतर्फ जान देऊ।”

४६यसर्थ गिदोनले इस्राएलका अन्य मानिसहरूलाई घर पठाइदिए। गिदोनले आफूसित ३०० मानिसहरू राखे। ती ३०० मानिसहरूले घर गएका अन्य मानिसहरूका आपूर्तिहरू अनि तुरहीहरू आफूसित राखे।

मिद्यानका मानिसहरू गिदोनको छाउनी मुनिको बेंसीमा छाउनी हालेर बसेका थिए। ४७राती परमप्रभुले गिदोनसित कुरा गर्नु भयो। परमप्रभुले तिनलाई भन्नुभयो, “उठ,

म तँलाई मिद्यानी सेनालाई पराजित गर्न दिनेछु। तल तिनीहरूको छाउनीमा जा। ४८यदि एकलै जान तँलाई डर लाग्छ भने, पूराह तेरो सेवकलाई तेरो साथ लैजा। ४९मिद्यानका मानिसहरूको छाउनीमा जा। ती मानिसहरू के भनिरहेछन् सुन्। त्यसपछि तिनीहरू माथि आक्रमण गर्न तँलाई डर लाग्ने छैन।”

यसर्थ गिदोन अनि पूराह, तिनको सेवक तल शत्रुको छाउनीको छेउमा गए। ५०मिद्यानका मानिसहरू, अमालेकका मानिसहरू, अनि पूर्वका सबै अन्य मानिसहरू त्यस बेंसीमा छाउनी लाएर बसेका थिए। त्यहाँ यति धेरै मानिसहरू थिए कि तिनीहरू सलहका हूल भैं देखिन्थे। ती मानिसहरू समुद्रको किनारमा बालुवाको कण जस्तै धेरै तिनीहरूसंग उँटहरू पनि थिए।

५१गिदोन शत्रुको छाउनीमा आए अनि एकजना मानिसले कुरा गरेको तिनले सुने। त्यो मानिसले उसको साथीलाई उसले देखेको सपनाको कुरा भन्दै थियो। त्यो मानिसले भन्दै थियो, “एउटा जौको रोटी मिद्यानका मानिसहरूको छाउनीमा पल्टिँदै आएको मैले सपनामा देखें। त्यो रोटी यति जोडले ठोक्कियो कि पाल नै पल्टियो अनि समतल भयो।”

५२त्यो मानिसको साथीले सपनाको अर्थ जान्यो। उसले भन्यो, “तिम्रो सपनाको एउटै मात्र अर्थ हुनसक्छ। तिम्रो सपना इस्राएलको त्यस मानिसको बारेमा हो। यो सपना योआशाका छोरा गिदोनको बारेमा हो। यसको मतलब यो हो कि परमेश्वरले गिदोनलाई मिद्यानका सम्पूर्ण सेनालाई पराजित गर्न सहायता गर्नु हुनेछ।”

५३सपनाको बारेमा त्यस मानिसले कुरा गरेको अनि त्यसको मतलब के हो त्यो सुनेपछि, गिदोनले परमेश्वर प्रति शिर झुकाए। त्यसपछि गिदोन इस्राएलका मानिसहरूको छाउनीमा फर्के। गिदोनले मानिसहरूलाई भने, “उठ! परमप्रभुले मिद्यानका मानिसहरू पराजित गर्न हामीलाई सहायता प्रदान गर्नु हुनेछ।” ५४तब गिदोनले ती ३०० मानिसहरूलाई तीन समूहमा विभाजन गरे। गिदोनले प्रत्येक व्यक्तिलाई एक एक वटा तुरही र रित्तो भाँडो दिए। प्रत्येक भाँडा भित्र जल्दै गरेको राँको थियो। ५५तब गिदोनले मानिसहरूलाई भने, “मलाई हेर अनि म जसो गर्छु त्यसै गर। शत्रुको छाउनीको किनार तर्फ मेरो अनुसरण गर। जब म छाउनीको किनारमा पुग्छु, म जसो गर्छु ठीक त्यस्तै गर। ५६तिनका मानिसहरूले शत्रुको छाउनीमा घेरा हाले। म अनि मेरो साथका समस्त मानिसहरूले आफ्ना तुरही बजाउने छौं। जब हामी हाम्रा तुरही बजाउँछौं, तिमीहरूले पनि आ-आफ्ना तुरही बजाऊ। त्यसपछि यी शब्दहरूमा कराऊ: ‘परमप्रभु अनि गिदोनका निम्ति!’”

५७यसरी गिदोनसँग १०० मानिसहरू शत्रुको छाउनीको किनार तिर गए। शत्रुले रक्षक बद्लि गरेकै पछि तिनीहरू त्यहाँ आए। यो रातको मध्य अवधि थियो।

गिदोन अनि तिनका मानिसहरूले तुरही बजाए अनि भाँडो फुटाए। २०मानिसहरूले आफ्ना देब्रेहातमा राँको लिए अनि दाहिने हातमा तुरही लिएका थिए। ती मानिसहरूले तुरही बजाएको बेला तिनीहरू कराए, “परमप्रभुको निम्ति एक तरवार अनि गिदोनको निम्ति एक तरवार।”

२१गिदोनका मानिसहरू जहाँ तिनीहरू थिए त्यही छाउनीको वरिपरि बसे, तर छाउनी भित्र मिद्यानका मानिसहरू कराउँदै भाग्न शुरू गरे। २२जब गिदोनका ३०० मानिसहरूले आफ्ना तुरही बजाए परमप्रभुले मिद्यानका मानिसहरूलाई तिनीहरूका तरवारद्वारा एक-अर्कालाई मार्न लाउनुभयो। शत्रुका सेना बेतशिता शहरतिर भागे, जो सरैरा शहर तर्फ थिए। ती मानिसहरू हाबिल-महोला शहरको सीमानासम्म भागे जो तब्बत शहरको नजिकमा थियो।

२३तब नप्ताली, आशेर अनि मनश्शेका सबै कुल समूहका सैनिकहरूले मिद्यानका मानिसहरूलाई खेदे। २४गिदोनले एप्रैमका समस्त पहाडी देश भरि समाचार लिएर दूतहरू पठाए। दूतहरूले भने, “तल भर अनि मिद्यानका मानिसहरूलाई आक्रमण गर। बेतबरा अनि यर्दन नदीलाई अधिकारमा लेऊ। मिद्यानका मानिसहरू त्यहाँ पुग्न अघिबाट नै यसो गरिहाल।”

यसर्थ तिनीहरूले एप्रैम कुल समूहका सबै मानिसहरूलाई बोलाए। बेतबरासम्म यर्दन नदी तिनीहरूले अधिकार गरे। २५एप्रैमका मानिसहरूले दुइजना मिद्यानी अगुवाहरूलाई पकडे। यी दुइ अगुवाहरूका नाउँ ओरेब अनि जेएब थियो। ओरेबलाई एप्रैमका मानिसहरूले ओरेबको चट्टान नामक स्थानमा हत्या गरे। जेएबलाई तिनीहरूले जेएबको दाखको कोल नाउँको स्थानमा हत्या गरे। एप्रैमका मानिसहरूले मिद्यानका मानिसहरूलाई खेदे। तर तिनीहरूले पहिला ओरेब अनि जेएबको शिरकाटे अनि ती शिरहरू गिदोन कहाँ लगे। गिदोन त्यस स्थानमा थिए जहाँ मानिसहरू यर्दन नदीपारी तर्थे।

एप्रैमका मानिसहरू गिदोनसँग क्रोधित भए। जब एप्रैमका मानिसहरूले गिदोनलाई भेट्टाए तिनीहरूले गिदोनलाई सोधे, “तिमीले हामीसँग किन यस्तो व्यवहार गर्छौ? तिमीले किन हामीलाई बोलाएनौ जब तिमी मिद्यानका मानिसहरूको विरुद्ध युद्ध गर्न गयौ?”

रतर गिदोनले एप्रैमका मानिसहरूलाई उत्तर दिए, “म कसरी तिमीहरूले गरेको भन्दा अझ राम्रो गर्न सक्छु? के एप्रैमको शिला गरेको दाख मेरो परिवार अबीएजेरको दाखकटनी भन्दा असल छैन र? यसै प्रकारले अहिले तिमीहरूले राम्रो फसल पाएका छौ। परमेश्वरले तिमीहरूलाई मिद्यानका अगुवाहरू ओरेब अनि जेएबलाई कब्जामा ल्याउन दिनुभयो। तिमीहरूले जे गर्छौ त्यो सँग म कसरी मेरो सफलता दाँज्न सक्छु र?” जब

एप्रैमका मानिसहरूले गिदोनको उत्तर सुने, तिनीहरू पहिला भए जस्तै क्रोधित भएनन्।

गिदोनले मिद्यानका दुइ राजाहरूलाई कब्जा गर्छन्

४जब गिदोन अनि तिनका ३०० मानिसहरू यर्दन नदीमा आए, अनि अर्कोतर्फ पार गरे। तर तिनीहरू थकित अनि भोकाएका थिए। ५गिदोनले सुक्कोतका मानिसहरूसित भने, “मेरा सैनिकहरूलाई केही खाना देऊ। मेरा यी सैनिकहरू अत्यन्त थकित छन्। हामीहरू अझ जेबह अनि सल्मुन्ना, मिद्यानका राजाहरूलाई खेदिरहेका छौ।”

६तर सुक्कोत शहरका अधिकारीहरूले गिदोनलाई भने, “तिम्रो सैनिकहरूलाई हामीले केही खाने कुरा किन दिनु? तिमीहरूले जेबह अनि सल्मुन्नालाई पकडेका छैनौ।”

७तब गिदोनले भने, “तिमीहरूले हामीलाई खानेकुरा दिदैनौ। परमप्रभुले मलाई जेबह अनि सल्मुन्नालाई कब्जा गर्न दिनु हुनेछ। त्यसपछि म यहाँ फर्कि आउँछु। म मरूभूमिको काँढा अनि काँढादार पोथ्राले तिमीहरूको छाला उतार्नेछु।”

८गिदोन सुक्कोत शहर छोडेर पनूएल शहर तिर गए। गिदोनले पनूएलका मानिसहरूलाई भोजन मागे, जसरी उसले सुक्कोतका मानिसहरूसँग मागेका थिए। तर पनूएलका मानिसहरूले गिदोनलाई सुक्कोतका मानिसहरूले जस्तै उत्तर दिए। ९यसर्थ गिदोनले पनूएलका मानिसहरूलाई भने, “मैले विजय प्राप्त गरे पछि, म यहाँ फर्कि आउनेछु अनि यो किल्लालाई ढालिदिनेछु।”

१०जेबह अनि सल्मुन्ना अनि तिनीहरूका सेनाहरू कर्कोर शहरमा थिए। तिनीहरूका सेनामा १५,००० सैनिकहरू थिए। यी सबै सेनाहरू पूर्वमा छोडीएका मानिसहरूका बाँकीरहेका सैनिकहरू थिए। त्यस सेनाका १,२०,००० सशस्त्र सैनिकहरू मारिएका थिए। ११गिदोन अनि तिनका मानिसहरूले पाल बासीका पथ उपयोग गरे। त्यो बाटो नोबह अनि योगबहा शहरको पूर्वतिर थियो। गिदोन कर्कोर शहरमा आए अनि शत्रु माथि आक्रमण गरे। शत्रुका सेनाले आक्रमण हुन्छ भन्ने ठानेका थिएनन्। १२जेबह अनि सल्मुन्ना, मिद्यानका राजाहरू भागे। तर गिदोनले खेदे अनि ती राजाहरूलाई पकडे। गिदोन अनि तिनका सेनाले शत्रुका सेनालाई पराजित गरे।

१३तब योआशको छोरा गिदोन युद्धबाट फर्के। गिदोन अनि तिनका मानिसहरू हेरेसको घाटी भएर फर्किए। १४गिदोनले सुक्कोत शहरमा एउटा जवान व्यक्तिलाई कब्जा गरे। गिदोनले त्यस जवान व्यक्तिसित केही प्रश्नहरू सोधे। त्यो जवान व्यक्तिले गिदोनका निम्ति केही नाउँहरू लेखिदिए। त्यो जवान व्यक्तिले सुक्कोत शहरका अगुवाहरू अनि बूढा-प्रधानहरूका

नाउँहरू लेखिदिए। ती ७७ जना मानिसका नाउँहरू दिए।

१५त्यसपछि गिदोन सुक्कोत शहरमा आए। तिनले त्यस शहरका मानिसहरूलाई भने, “जेबह अनि सल्मुन्ना यहाँछन्। तिमीहरूले, ‘तिम्रा थाकेका सैनिकहरूलाई किन हामीले खाना दिनु? तिमीले जेबह अनि सल्मुन्नालाई अभ्र पकडेका छैनौं’ भनेर मेरो खिल्ली उडाएका थियौं।” १६गिदोनले सुक्कोत शहरका बूढा-प्रधानहरूलाई लगे अनि तिनीहरूलाई दण्ड दिन मरुभूमिका काँडा अनि काँडादार पोथ्राद्वारा पिटे। १७गिदोनले पनूएल शहरको किल्लापनि ढालिदिए। त्यसपछि तिनले त्यस शहरमा बस्ने मानिसहरूलाई मारिदिए।

१८तब गिदोनले जेबह अनि सल्मुन्नालाई भने, “तिमीहरूले केही मानिसहरूलाई तबोर पर्वतमा मास्यौं। ती मानिसहरू को जस्ता थिए?”

जेबह अनि सल्मुन्नाले जवाफ दिए, “ती मानिसहरू तिमी जस्तै थिए। तिनीहरू प्रत्येक राजकुमार जस्तै देखिन्थे।”

१९गिदोनले भने, “ती मानिसहरू मेरो दाज्यू-भाईहरू थिए। मेरी आमाका छोराहरू। परमप्रभुको शपथ लिएर भन्छु, यदि तिमीहरूले तिनीहरूलाई नमारेको भए त म तिमीहरूलाई अहिले मार्ने थिइन।”

२०त्यसपछि गिदोन येतेरतिर फर्किए। येतेर गिदोनका जेठा छोरा थिए। गिदोनले उसलाई भने, “उठेर यी राजाहरूलाई मारिदेऊ।” तर येतेर केवल एक साना केटो थियो अनि भयभीत थिए। यसर्थ उसले आफ्नो तरवार निकालेन।

२१तब जेबह अनि सल्मुन्नाले गिदोनलाई भने, “अघि आऊ अनि तिमी स्वयं हामीलाई मार। तिमी एक मानिस हौं अनि यो काम गर्न बलियो छौं।” यसर्थ गिदोन उठे जेबह र सल्मुन्नालाई मारिदिए। त्यसपछि गिदोनले जून जस्तो आकृतिको सजावट तिनीहरूका ऊँटका गलाबाट निकालिदिए।

गिदोन एपोद बनाउछन्

२२इस्त्राएलका मानिसहरूले गिदोनलाई भने, “तिमीले हामीलाई मिद्यानका मानिसहरूबाट बँचायौं। यसर्थ अब हामीमाथि शासन गर। हामी तिमीले, तिम्रा छोराहरूले अनि तिम्रा नातीले हामी माथि शासन गरेको चाहन्छौं।”

२३तर गिदोनले इस्त्राएलका मानिसहरूलाई भने, “परमप्रभु तिमीहरूका शासन हुनुहुनेछ। म तिमीहरूमाथि शासन गर्ने छैन। अनि मेरा छोराहरूले तिमीहरूमाथि शासन गर्ने छैन।”

२४इस्त्राएलका मानिसहरूले पराजित गरेका केही मानिसहरू इश्माएलीहरू थिए। अनि इश्माएली मानिसहरू सुनका कुण्डल लाउँथे। यसर्थ गिदोनले इस्त्राएलका मानिसहरूलाई भने, “तिमीहरूले मेरो निम्ति यो एउटा

काम गरेको चाहन्छु। तिमीहरू प्रत्येकले मलाई तिमीहरूले युद्धहुँदा लगेका सुनका कुण्डल एक एकवटा दिएको म चाहन्छु।”

२५यसर्थ इस्त्राएलका मानिसहरूले गिदोनलाई भने, “तिमी जे चाहन्छौं हामीहरू तिमीलाई दिन खुशी छौं” यसर्थ तिनीहरूले एउटा लुगा भूईंमा ओछ्याए। प्रत्येक मानिसले लुगामा एक-एकवटा कुण्डल हाले। २६जब ती सुनको कुण्डलहरू एकत्रित गरिए तिनीहरूको लगभग ओजन १,७००शेकेल* भयो। यसमा इस्त्राएलका मानिसहरूले गिदोनलाई प्रदान गरेका अन्यभेटहरू संलग्न थिएनन्। तिनीहरूले गिदोनलाई चन्द्रमा आकृतिका अनि आँसुका थोपा आकृतिका मणि-माणिक्य पनि प्रदान गरे। अनि तिनीहरूले बैजनी बस्त्रहरू तिनलाई दिए। ती चीजबीजहरू थिए जो मिद्यानका राजाहरूले पहिरेका थिए। तिनीहरूले तिनलाई मिद्यानी ऊँटहरूको सिक्री पनि दिए।

२७गिदोनले त्यो सुन एउटा एपोद निर्माण गर्नमा उपयोग गरे। तिनले त्यो एपोदलाई ओप्रा नाउँको शहर-तिनको निवास शहरमा राखे। इस्त्राएलका समस्त मानिसहरूले त्यो एपोदलाई पूजा गरे। यस प्रकारले इस्त्राएलका मानिसहरू परमेश्वर प्रति विश्वसनीय रहेनन्- तिनीहरूले एपोद पूजे। एपोद एक पासो बन्यो जसले गिदोन अनि तिनका घरानालाई पापगर्न लगायो।

गिदोनको मृत्यु

२८मिद्यानका मानिसहरूलाई इस्त्राएलको शासनमा रहन वाध्य तुल्याइयो। मिद्यानका मानिसहरूले अभ्र कष्ट दिएनन्। अनि त्यस भूमिमा चालीस वर्ष सम्म शान्ति भयो जब सम्म गिदोन जीवित रहे।

२९त्यसपछि यरूबबाल, योआशाका छोरा आफ्नै घरमा गएर बस्न लागे। ३०गिदोनका आफ्नै सतरी जना छोराहरू थिए। तिनका यति धेरै छोराहरू भए किनभने तिनका धेरै पत्नीहरू थिए। ३१गिदोनकी एउटी रखौटी थिइन् जो शकेम शहरमा वस्थिन्। रखौटीबाट तिनका एउटा पुत्र जन्मिए। तिनले त्यसको नाउँ अबीमेलेक राखे।

३२यसरी योआशाका छोरा गिदोनको पूरा बूढेसकालमा मृत्यु भयो। गिदोनलाई तिनका बाबुको चिहान छेउमा गाडिदिए। त्यो चिहान ओप्रा शहरमा थियो। जहाँ अबीएजरका परिवार बस्दथे। ३३गिदोनको मृत्यु हुनासाथ इस्त्राएलका मानिसहरू फेरि देवताहरू प्रति विश्वसनीय रहेनन्, तिनीहरूले बाल देवको अनुसरण गरे। तिनीहरूले बाल-बरीतलाई आफ्ना देवता बनाए। ३४इस्त्राएलका मानिसहरूले तिनीहरूका चारैतिर बस्ने तिनीहरूका सबै शत्रुहरूबाट परमप्रभुले बँचाउनु भयो

१,७०० शेकेल : लगभग ४३पाउण्ड वा बीस किलोग्राम।

तापनि परमप्रभु आफ्ना परमेश्वरलाई सम्भेनन्। ३५इस्त्राएलका मानिसहरू यरूबालका घराना प्रति आज्ञाकारी थिएनन् यद्यपि तिनीहरूका निम्ति धेरै राम्रो कुरा तिनले गरेका थिए।

अबीमेलेक राजा हुन्छन्

६ अबीमेलेक यरूबालका छोरा थिए। अबीमेलेक शकेम शहरमा बस्ने तिनका मामाहरू कहों गए। तिनले आफ्ना मामाहरूलाई अनि आफ्नी आमाका समस्त घरानालाई भने, २“शकेम शहरका अगुवाहरूलाई यो प्रश्न सोध: ‘यरूबालका सतरी जना छोराहरूले तिमीहरू माथि शासन गरेको राम्रो कि केवल एक व्यक्तिले शासन गरेको राम्रो? याद राखोस्, म तपाईंहरूको आफन्त हुँ।”

३अबीमेलेकका मामाहरूले शकेमका अगुवाहरूसित कुरा गरे अनि अगुवाहरूलाई त्यो प्रश्न सोधे। शकेमका अगुवाहरूले अबीमेलेकको अनुसरण गर्ने निर्णय गरे। अगुवाहरूले भने, “आखिर, तिनी हाम्रा भाइ हुन्।” ४यसर्थ शकेमका ती अगुवाहरूले अबीमेलेकलाई सतरी चाँदीका सिक्का दिए। त्यो चाँदी बालबरीत देवताको मन्दिरको थियो। अबीमेलेकले त्यो चाँदी केही मानिसहरू ज्यालामा ल्याउनमा उपयोग गरे। यी मानिसहरू बेकामका, व्यपारी थिए। तिनीहरूले अबीमेलेकलाई जहाँ गए ता पनि पछ्याउँथे।

५अबीमेलेक ओप्रामा उसको बाबुको घरमा गए। अबीमेलेकले आफ्ना पिता यरूबालका सतरी जना छोराहरूलाई एउटा ढुङ्गामा मारे। तर यरूबालका कान्छा छोरा अबीमेलेकदेखि लुके र भागे। त्यो कान्छा छोराको नाउँ योताम थियो।

६तब शकेमका सबै अगुवाहरू अनि मिल्लो भवनका सदस्यहरू एक साथ भए। ती सबै मानिसहरू शकेमको खम्बाको विशाल वृक्षको छेउमा भेला भए अनि अबीमेलेकलाई आफ्ना राजा बनाए।

योतामको कथा

७योतामले सुने कि शकेम शहरका अगुवाहरूले अबीमेलेकलाई राजा बनाए। जब तिनले यो कुरा सुने, तिनी गए अनि गिरिज्जीम पर्वतको टाकुरामा उभिए। योतामले कराएर मानिसहरूलाई यो कथा सुनाए:

शकेम शहरका प्रमुखहरू मेरो कुरा सुन। तब परमेश्वरलाई तिमीहरूको कुरा सुन्न देऊ।

८एकदिन रूखहरूले तिनीहरूमाथि शासन गर्नका निम्ति एउटा राजा चुन्ने निश्चय गरे। रूखहरूले भद्राक्षको रूखलाई भने, “तिमी हामी माथि राजा बन।”

९तर भद्राक्षको रूखले भन्यो, “मानिसहरू अनि देवताहरूले मेरो तेलका निम्ति मेरो स्तुति

गर्छन्। के अरू रूखहरू माथि शासन गर्नका निम्ति गएर मैले तेल बनाउन छोड्नु?”

१०तब रूखहरूले नेभाराको रूखलाई भने, “आऊ, अनि हाम्रो राजा बन।”

११तर नेभाराको रूखले उत्तर दियो, “के अरू रूखहरू माथि शासन गर्नका निम्ति गएर मैले असल, मीठो फल बनाउँछु छोड्नु?”

१२त्यसपछि रूखहरूले अङ्कुरको बोटलाई भने, “आऊ अनि हाम्रो राजा बन।”

१३तर अङ्कुरको बोटले उत्तर दियो, “मेरो दाखरसले मानिस अनि राजाहरूलाई खुशी तुल्याउँछ। के अरू रूखहरू माथि शासन गर्नका निम्ति गएर मैले दाखरस उत्पादन गर्न छोड्नु?”

१४आखिरमा सबै रूखहरूले काढाँको पोथ्रालाई भने, “आऊ अनि हाम्रो राजा बन।”

१५तर काँढाको पोथ्राले रूखहरूलाई भन्यो, “यदि तिमीहरू साँच्चै नै मलाई तिमीहरूको राजा अभिषेक गर्न चाहन्छौ भने आऊ अनि मेरो छायामा आश्रय खोज। तर यदि तिमीहरू यसो गर्न चाहँदै नौ भने काँढाहरूबाट आगो उत्पन्न हुनदेऊ। त्यो आगोलाई लबानोनको देवदारुका रूखहरू समेतलाई जलाउने छ।”

१६“अब यदि तिमीहरू अबीमेलेकलाई राजा बनाउँछौ सही अनि ईमानदारी थियो भने। अनि यदि यसो गर्दा तिमीहरूले यरूबाल अनि उसको परिवारलाई जे उचित थियो त्यही व्यवहार गरेको ठहर्छ भने त्यो असल हो। १७तर सोच मेरा पिताले तिमीहरूका निम्ति के गरेका छन्। मेरा पिताले तिमीहरूका निम्ति युद्ध गरे। तिनले तिमीहरूलाई मिद्यानका मानिसहरूबाट बचाउँदा आफ्नो जीवनलाई जोखिममा पारे। १८तर अहिले तिमीहरू मेरा पिताको घराना विरुद्ध भयौ। मेरो पिताका सबै सतरी जना छोराहरू तिमीहरूले एउटै ढुङ्गामा मार्छौ। तिमीहरूले अबीमेलेकलाई शकेम शहरका राजा बनायौ। तिनी मेरो पिताका कमारीको एउटै छोरा हुन्। तर तिमीहरूले तिनलाई राजा बनायौ किनभने तिनी तिमीहरूका आफन्त हुन्। १९यसकारण, यदि तिमीहरू यरूबाल अनि उसको घराना प्रति सही र ईमानदार भएको भए म आशा गर्छु कि आफ्ना राजाको रूपमा तिमीहरू अबीमेलेकसित सुखी हुन्छौ। अनि म आशा गर्छु कि तिनी तिमीहरूसित खुशी हुनेछन्। २०तर शकेमका अगुवाहरू अनि बेथ मिल्लोका सदस्यहरू, यदि तिमीहरूले सही ढङ्गले काम नगरेको भए म यो आशा गर्छु कि अबीमेलेकले आगो निकालेर अनि तिमीहरूलाई नष्ट गर्नेछ। अनि म आशा गर्छु कि तिमीहरूले आगो निकाल्ने छौ अनि अबीमेलेकलाई ध्वंश गर्नेछौ।”

२१ योतामले यी सबै भनिसके पछि तिनी भागे। तिनी भागेर बेर नाउँको शहरमा पुगे। योताम त्यही शहरमा बसे किनभने तिनी आफ्ना दाजू अबीमेलकसित डराएका थिए।

अबीमेलक शकेम विरुद्ध लडाइँ गर्छन्

२२ अबीमेलकले इस्राएलका मानिसहरू माथि तीन वर्षसम्म शासन गरे। २३-२४ अबीमेलकले यरूबालका सतरी जना छोराहरूलाई मारे अनि तिनीहरू अबीमेलकका आफ्नै भाइहरू थिए। शकेमका अगुवाहरूले यो नराप्नो काम गर्नमा तिनलाई सहयोग गरेका थिए। यसकारण यरूबालका सतरी जना छोराहरू मारेको बदला लिनलाई परमप्रभुले अबीमेलक अनि शकेमको अगुवाहरूको विषयमा भगवा उत्पन्न गराइ दिनुभयो। २५ शकेमका अगुवाहरूले अबीमेलकलाई अपमान गरे। ती मानिसहरूले ल्यो बाटो भएर यात्रा गर्नेहरूलाई आक्रमण गर्न अनि लुडनका निम्ति मानिसहरूलाई पहाडको टापूमा राखे। अबीमेलकले ती आक्रमणहरूको बारेमा थाहा पाए।

२६ गाल नाउँ गरिएको एउटा मानिस, जो एबेदको छोरा हुन उसको भाइ-बन्धुहरूसँग शकेम शहरमा बसाइँ सरे। शकेमका अगुवाहरूले गाललाई भरोसा गर्न अनि उसलाई अनुसरण गर्ने निर्णय गरे।

२७ एकदिन शकेमका मानिसहरू दाख टिप्न खेततिर गए। मानिसहरूले दाखरस तयार गर्नलाई अँडुरहरू निचारे। त्यसपछि तिनीहरूले आफ्ना देवताको मन्दिरमा चाड मनाउन गए। मानिसहरूले खाए पिए अनि अबीमेलको बारेमा नराप्नो कुराहरू भने।

२८ तब एबेदका छोरा गालले भने, “हामी शकेमका मानिसहरू हौं। हामीले किन अबीमेलकको आज्ञा पालन गर्नु? तिनले आफूलाई को हो भन्ने ठान्छन्? अबीमेलक यरूबालका एक छोरा हुन्, ठीक हो? अनि अबीमेलकले जबूललाई आफ्ना अधिकारी बनाए, सही हो? हामीले अबीमेलकको आज्ञा पालन गर्नु हुँदैन। हामीले हाप्त्रै मानिसहरू हमोरका मानिसहरूको अनुसरण गर्नुपर्छ। (हमोर शकेमका पिता थिए।) २९ यदि तिमीहरूले मलाई यी मानिसहरूका सेनापति बनायौ भने म अबीमेलकलाई नष्ट गर्नेछु। म तिनलाई भन्नेछु, ‘तिम्रा सेनालाई तयार पार अनि युद्धमा आऊ।’”

३० जबूल शकेम शहरका राज्यपाल थिए। जबूलले सुने जो एबेदका छोरा गालले भने अनि जबूल अत्यन्त क्रोधित भए। ३१ जबूलले अरूमाह शहरमा अबीमेलक कहाँ समाचार वाहकहरू पठाए। सन्देश यो हो:

“एबेदका छोरा गाल अनि उसका भाइहरू शकेम शहरमा आएका छन्। तिनीहरूले तिम्रा निम्ति कष्ट उब्जाउँदैछन्। गालले सम्पूर्ण शहरलाई तिम्रो विरुद्ध फर्काइरहेछ। ३२ यसर्थ अब तिमी अनि तिम्रा मानिसहरू आज राती आउनुपर्छ अनि

शहर बाहिरको खेतमा लुक्नुपर्छ। ३३ यसर्थ जब विहान सूर्योदय हुन्छ तब शहरमाथि आक्रमण गर्नुपर्छ। गाल अनि तिनका मानिसहरू तिमीसित लडनका निम्ति शहर बाहिर आउनेछन्। जब ती मानिसहरू लडनका निम्ति बाहिर आउँछन् तिनीहरूप्रति तिमी जे गर्न सक्छौ गर।

३४ यसर्थ अबीमेलक अनि तिनका सबै सैनिकहरू राती उठे अनि शहर तिर गए। ती सैनिकहरू चार समूहमा छुट्टिए। तिनीहरू शकेम शहरको छेउमा लुके। ३५ एबेदका छोरा गाल बाहिर गए अनि शकेम शहरको द्वारको प्रवेश स्थानमा उभिएका थिए। गाल त्यहाँ उभिरहेको बेला अबीमेलक अनि उसका सैनिकहरू आफ्ना लुकेका ठाउँबाट निस्किए।

३६ गालले सैनिकहरूलाई देखे। गालले जबूललाई भने, “हेर, त्यहाँ मानिसहरू पर्वतबाट तलतिर आइरहेछन्।” तर जबूलले भने, “तिमीले मात्र पर्वतका छाँया देख्दै छौ। ती छायाहरू मानिसहरू जस्तै देखिन्छन्।”

३७ तर गालले फेरि भने, “हेर, त्यहाँ केही मानिसहरू नावेलको भूमिबाट ओरालो आइरहेका छन्। अनि त्यहाँ कसैको शिर मैले मन्त्र-तन्त्र गर्ने रूखमा देखे।”

३८ जबूलले गाललाई भने, “तिमी अहिले किन धाक नलाएको? तिमी, ‘अबीमेलक को हो? हामीले किन तिनको आज्ञा पालन गर्नु भन्यौ। तिमीले ती मानिसहरूको खिल्ली उड़ायौ। अब जाऊ, अनि तिनीहरूसित युद्ध गर।”

३९ यसर्थ गाल शकेमका अगुवाहरू लिएर अबीमेलकसित युद्ध गर्न गए। ४० अबीमेलक अनि उसका मानिसहरूले गाल अनि तिनका मानिसहरूलाई खेदे। गालका मानिसहरू शकेम शहरको फाटक तर्फ फर्केर दगुरे। गालका धेरै मानिसहरू फाटक पुग्नु अघि नै मारिए।

४१ तब अबीमेलक अरूमाह शहर तिर फर्किए। जबूलले गाल अनि उसका भाइहरूलाई शकेम शहर छोड्न वाध्य तुल्याए।

४२ भोलिपल्ट शकेमका मानिसहरू खेततिर काम गर्न गए। अबीमेलकले त्यस बारे थाहा पाए। ४३ यसर्थ अबीमेलकले आफ्ना मानिसहरूलाई तीन समूहमा छुट्याए। तिनीले शकेमका मानिसहरूलाई अचानक आक्रमण गर्न चाहन्थे। यसर्थ तिनले आफ्ना मानिसहरूलाई खेतमा लुकाए। जब उसले मानिसहरूलाई शहर बाहिर निस्केको देखे तिनले उफ्रिएर तिनीहरू माथि आक्रमण गरे। ४४ अबीमेलक अनि उसका समूहले शकेमको फाटक नजिकको स्थान तिर दगुरे। अन्य दुइ समूहहरू खेतमा भएका मानिसहरू तिर दगुरे अनि तिनीहरूलाई मारिदिए। ४५ अबीमेलक अनि तिनका मानिसहरूले ल्यो दिनभरि शकेम शहरको विरुद्ध युद्ध गरे। अबीमेलक अनि

तिनका मानिसहरूले शेकेम शहर कब्जा गरे अनि त्यस शहरका मानिसहरूलाई मारिदिए। त्यसपछि अबीमेलेकले त्यो शहरलाई भत्काए अनि त्यसको ध्वंशावशेषमा नून छरिदिए।

४६त्यहाँ केही मानिसहरू थिए जो शेकेमको किल्लामा बस्थे। जब त्यहाँका मानिसहरूले शेकेममा भएको घटना सुने तिनीहरू एल बरीत देवताका मन्दिरको सुरक्षित कोठामा एकत्रित भए।

४७अबीमेलेकले शेकेम किल्लामा सबै अगुवाहरू एक साथ भेला भएका छन् भन्ने कुरा सुने। ४८यसर्थ अबीमेलेक अनि तिनका मानिसहरू सल्मोन डौंदा सम्म गए। अबीमेलेकले एउटा बन्चरो लिए अनि केही हाँगाहरू काटे। उसले ती हाँगाहरू आफ्ना काँधमा बोके। तब, अबीमेलेकले आफूसित भएका मानिसहरूलाई भने, “छिट्टो! मैले जे गरेकोछु त्यसै गर।” ४९यसर्थ ती सबै मानिसहरूले हाँगाहरू काटे अनि अबीमेलेकको अनुसरणगरे। तिनीहरूले ती हाँगाहरू एल बरीत देवताको मन्दिरको सुरक्षित कोठाको भित्तामा थुपारे। तब तिनीहरूले ती हाँगामा आगो लगाए अनि कोठामा भएका मानिसहरूलाई जलाई दिए। यसरी शेकेमको किल्ला नजिक बस्ने प्रायः १,००० पुरुष अनि स्त्रीहरूको मृत्यु भयो।

अबीमेलेकको मृत्यु

५०त्यसपछि अबीमेलेक अनि उसका मानिसहरू तेबेस शहर तिर गए। अबीमेलेक अनि उसका मानिसहरूले त्यो शहरलाई अधिकारमा लिए। ५१तर शहरभित्र एउटा सुदृढ किल्ला थियो। त्यस शहरका सबै अगुवाहरू, अन्य पुरुष अनि स्त्रीहरू त्यस किल्लातिर दगुरे। जब मानिसहरू किल्ला भित्र थिए तिनीहरूले पछि बाट ढोकाबन्द गरिदिए। तब तिनीहरू किल्लाको छतमा चढे। ५२अबीमेलेक अनि उसका मानिसहरू आक्रमण गर्न किल्लामा आए। अबीमेलेक किल्लाको ढोका सम्म गए। तिनीले किल्लालाई जलाउन चाहन्थे। ५३तर, अब अबीमेलेक किल्लाको ढोकामा उभिएका थिए, छतमा भएकी एउटी स्त्रीले उसको शिरमाथि एउटा जाँतो भारिदिइन्। त्यो जाँतोले अबीमेलेकको टाउको किच्चाइदिईन्। ५४अबीमेलेकले तुरन्तै आफ्ना हतियार बोक्ने सेवकलाई भने, “तेरो तरवार निकाल अनि मलाई मार। तैले मलाई मारेको म चाहन्छु किनकि, ‘अबीमेलेकलाई एउटी स्त्रीले मारिन् भनेर।’ मानिसहरूले भन्लान। यसर्थ त्यो सेवकले अबीमेलेकलाई आफ्नो तरवारले रोपिदियो, अनि अबीमेलेकको मृत्यु भयो। ५५इस्त्राएलका मानिसहरूले अबीमेलेकको मृत्यु भएको देखे। यसर्थ तिनीहरू सबै घर फर्किए।

५६त्यस प्रकार उसले गरेका समस्त दुष्टकर्मको निम्ति परमेश्वरले अबीमेलेकलाई दण्ड दिनु भयो।

अबीमेलेकले आफ्ना सतरी जाना दाज्यू-भाइहरूलाई मारेर आफ्नो पिताको विरुद्धमा पाप गरे। ५७परमेश्वरले शेकेमका मानिसहरूलाई पनि तिनीहरूले गरेका नराम्रा कुराहरूका निम्ति दण्ड दिनुभयो। यसर्थ योतामले भनेका कुराहरू सत्य भए। (योताम यरूबालका कान्छा छोरा थिए। यरूबाल गिदोन थिए।)

न्यायकर्ता तोला

१० अबीमेलेकको मृत्यु पछि इस्त्राएलका मानिसहरूलाई बचाउँनका निम्ति परमप्रभुले अर्को न्यायकर्तालाई पठाउनु भयो। त्यो मानिसको नाउँ तोला थियो। तोला, पूआ नाउँ गरेका मानिसका छोरा थिए। पूआ दोदो नाउँका मानिसका छोरा थिए। तोला इस्साकारका कुल समूहका थिए। तोला शमीर शहरमा बस्थे। शमीर शहर एप्राइमको पहाडी देशमा थियो। २तोला तेईस वर्षसम्म इस्त्राएलका मानिसहरूका निम्ति न्यायकर्ता भए। तब तोलाको मृत्यु भयो अनि शमीर शहरमा तिनलाई दफन गरियो।

न्यायकर्ता याईर

३तोलाको मृत्यु भएपछि परमेश्वरद्वारा अर्को न्यायकर्तालाई पठाइए। त्यस मानिसको नाउँ याईर थियो। याईर गिलादको इलाकामा बस्थे। याईर बाईस वर्षसम्म इस्त्राएलका मानिसहरूको न्यायकर्ता भए। ४याईरका तीस जना छोराहरू थिए। ती तीस जना छोराहरू तीसवटा गधामा चढथे। ती तीस छोराहरूले गिलादका इलाकाका तीसवटा शहरलाई नियन्त्रणमा राखेका थिए। ती शहरहरूलाई आजको दिनसम्म याईरका शहरहरू भनिन्छन्। ५याईरको मृत्यु भयो अनि तिनी कामोन शहरमा गाडिए।

अम्मोनीहरू इस्त्राएल विरुद्ध युद्धार्हन्

६फेरि इस्त्राएलका मानिसहरूले परमप्रभुसित तिनीहरूको करार भङ्ग गरेका थिए। तिमिहरूले भूटा बालदेवता अनि अशतोरेत को पूजा गर्न थाले। तिनीहरूले अरामका मानिसहरूका देवताहरू, सीदोनका मानिसहरूका देवताहरू, मोआबका मानिसहरूका देवताहरू, अम्मोनका मानिसहरूका देवताहरू अनि पलिशती मानिसहरूका देवताहरूको पनि पूजा गर्न थाले। इस्त्राएलका मानिसहरूले परमप्रभुलाई छोडे र उहाँको सेवा गर्न बन्द गरे।

७यसर्थ परमप्रभु इस्त्राएलका मानिसहरू प्रति क्रोधित हुनुभयो। परमप्रभुले पलिशती अनि अम्मोनी मानिसहरू द्वारा तिनीहरूलाई पराजित पार्न दिनुभयो। ८त्यसैवर्ष यर्दन नदीको पूर्वतर्फ गिलादको इलाकामा बस्ने इस्त्राएलका मानिसहरूलाई ती मानिसहरूले नष्ट गरे। त्यो, यो भूमि थियो जहाँ एमोरी मानिसहरू बस्थे। इस्त्राएलका ती मानिसहरूले अठार वर्षसम्म दुःख भोगे। ९अम्मोनी

मानिसहरू त्यसपछि यर्दन नदी पारि गए। तिनीहरू यहूदा, बिन्यामीन अनि एप्रैमका मानिसहरूसित युद्ध गर्न गए। अम्मोनी मानिसहरूले इस्त्राएलका मानिसहरू माथि अनेक कष्टहरू ल्याए।

१० यसर्थ इस्त्राएलका मानिसहरूले सहायताको निम्ति परमप्रभुसंग विलाप गरे। तिनीहरूले भने, “हे परमेश्वर हामीले तपाईंको विरुद्ध पाप गरेका छौं। हामीले आफ्ना परमेश्वरलाई त्याग गस्यौं अनि भूटा देवता बाललाई पूज्यौं।”

११ परमप्रभुले इस्त्राएलका मानिसहरूलाई उत्तर दिनुभयो, “जब तिमीहरूलाई मिश्रदेशका, एमोरी, अम्मोनी अनि पलिशती मानिसहरूले घात पुऱ्याए तिमीहरूले म कहाँ विलाप गस्यौं। मैले तिमीहरूलाई यी मानिसहरूबाट बचाएँ। १२ जब सीदोनी, अमालेकी अनि मिद्यानी मानिसहरूले तिमीहरूलाई दुःख दिए तिमीहरू म प्रति रोयौं। ती मानिसहरूबाट पनि मैले तिमीहरूलाई बचाएँ। १३ तर तिमीहरूले मलाई त्यागेर अन्य देवताहरू पूजन थाल्यौं। यसर्थ फेरि तिमीहरूलाई बचाउन म अस्वीकार गर्छु। १४ तिमीहरू अन्य देवताहरूको पूजा गर्न मन पराउँछौं यसर्थ जाऊ, सहायताका निम्ति तिनीहरूलाई पुकार। जब तिमीहरू विपत्ता पर्छौं ती देवताहरूलाई नै तिमीहरूको रक्षा गर्न देऊ।”

१५ तर इस्त्राएलका मानिसहरूले परमप्रभुलाई भने, “हामीले पाप गरेका छौं। तपाईं हामी प्रति जे गर्न चाहनुहुन्छ त्यही गर्नु होस। तर कृपया हामीलाई आज बँचाउनुहोस।” १६ तब इस्त्राएलका मानिसहरूले अरू देवताहरूलाई फ्याँकि दिए। तिनीहरूले फेरि परमप्रभुको आराधना गर्न शुरू गरे। यसरी जब उहाँले तिनीहरूले यातना भोगेको देख्नु भयो तिनीहरू प्रति परमप्रभु दुःखित हुनुभयो।

यिप्तह प्रमुखको रूपमा चुनिने

१७ अम्मोनी मानिसहरू युद्धका निम्ति एकत्रित भए। तिनीहरूको छाउनी गिलादको इलाकामा थियो। इस्त्राएलका मानिसहरू एकत्रित भए। तिनीहरूको छाउनी मिस्पा शहरमा थियो। १८ गिलादको इलाकामा बस्ने मानिसहरूका अगुवाहरूले भने, “जो कसैले हामीलाई अम्मोनी मानिसहरू माथि आक्रमण गर्न अगुवाई गर्छ उही गिलादमा बस्ने सबै मानिसहरूको अगुवा हुनेछ।”

११ यिप्तह गिलादका कुल समूहका थिए। तिनी एक शक्तिशाली सैनिक थिए। तर यिप्तह वेश्याका छोरा थिए। तिनका पिता गिलाद नाउँ गरेका मानिस थिए। २ गिलादकी पत्नीका धेरै छोराहरू थिए। जब ती छोराहरू हुर्किए तिनीहरूले यिप्तलाई मन पराएनन्। ती छोराहरूले यिप्तलाई उसको निवास शहर छोड्न बाध्य तुल्याए। तिनीहरूले उसलाई भने, “तैले हाम्रा पिताको कुनै पनि सम्पत्ति पाउने छैनस्। तँ

अर्की स्त्रीको छोरो होस्।” यसर्थ यिप्तह आफ्ना भाइहरूको कारणले टाढा गए। तिनी तोबको देशमा बसे। तोबको देशमा केही असभ्य मानिसहरूले यिप्तहको अनुसरण गर्न थाले।

४ केही समयपछि अम्मोनी मानिसहरूले इस्त्राएलका मानिसहरूको विरुद्ध लडाईं गरे। ५ अम्मोनी मानिसहरू इस्त्राएलको विरुद्ध लडिरहेका थिए यसर्थ गिलादका बूढा-प्रधानहरू यिप्तह कहाँ गए। यिप्तह तोबको देश त्यागेर गिलादमा फर्केर आएको तिनीहरू चाहन्थे।

६ बूढा-प्रधानहरूले यिप्तहलाई भने, “आऊ, अनि हाम्रो अगुवा बन जसमा कि हामी अम्मोनी मानिसहरूको विरुद्ध लड्न सकौं।”

७ तर यिप्तहले गिलाद देशका ती बूढा-प्रधानहरूलाई भने, “तिमीहरूले मलाई मेरा पिताको घर छाड्न बाध्य तुल्यायौं। तिमीहरूले मलाई घृणा गर्छौं। यसर्थ अहिले तिमीहरूलाई विपत्त परेको बेला म कहाँ किन आएका?”

८ गिलादका बूढा-प्रधानहरूले यिप्तहलाई भने, “यसो होइन तर अहिले हामीहरू तपाईंतिर फर्किएका छौं, अब हामीसित मिलेर अम्मोनी मानिसहरूको विरुद्ध युद्ध गर्ने होस भनि तपाईंलाई सोध्न आएका हौं। गिलादमा बस्ने सबै मानिसहरूको तपाईं सेनापति हुनुहुनेछ।”

९ तब यिप्तहले गिलादका अगुवाहरूलाई भने, “यदि तिमीहरू म गिलादमा फर्केर आएको अनि अम्मोनी मानिसहरूको विरुद्ध लडेको चाहन्छौं भने ठीक छ। तर यदि विजय प्राप्त गर्न परमप्रभुले मलाई सहायता गर्नु भयो भने म तिमीहरूको नयाँ प्रमुख हुनेछु।”

१० गिलादका अगुवाहरूले यिप्तहलाई भने, “हामीले भनेका हरेक कुरा परमप्रभुले सुन्दै हुनुहुन्छ। अनि हामी शपथ खाएर भन्छौं कि तिमीले हामीलाई गर्नु भनेका सबै कुरा गर्नेछौं।”

११ यसर्थ यिप्तह गिलादका अगुवाहरू साथ गए। ती मानिसहरूले यिप्तहलाई आफ्ना प्रमुख अनि आफ्ना सेनापति बनाए। यिप्तहले मिस्पा शहरमा परमप्रभुको समक्ष आफ्ना सबै भाकलहरू दोहोर्‍याए।

अम्मोनका राजालाई यिप्तहको सन्देश

१२ यिप्तहले अम्मोनी राजाकहाँ दूतहरू पठाए। ती दूतहरूले राजालाई यो सन्देश दिए: “अम्मोनी अनि इस्त्राएलका मानिसहरू माभ्र के समस्या छ? तिमीहरू किन हाम्रो देशमा लडाईं गर्न आएका छौं?”

१३ अम्मोनी मानिसहरूका राजाले यिप्तहका दूतहरूलाई भने, “हामी इस्त्राएलको विरुद्ध लडिरहेका छौं किनभने जब इस्त्राएलका मानिसहरू मिश्रदेशबाट आए तिनीहरूले हाम्रो सीमाना लिए। तिनीहरूले अर्नोन नदी र यब्बोक नदीको बीचको हाम्रो भूमि यर्दन नदी सम्म लिए। इस्त्राएली मानिसहरूलाई हाम्रो भूमि हामीलाई शान्तिसित फर्काइदिनु भनिदिनु होस्।”

१४यसर्थ यिप्तहका दूतहरूले यो सन्देश यिप्तह कहाँ ल्याए। तब यिप्तहले दूतहरूलाई फेरि अम्मोनी मानिसहरू कहाँ पठाए। १५तिनीहरूले यो सन्देश लगे:

यिप्तहले भनेको कुरा यो हो: इस्राएलले मोआबका मानिसहरूको भूमि वा अम्मोनका मानिसहरूको भूमि लिएन। १६जब इस्राएलका मानिसहरू मिस्त्रदेशको भूमि बाहिर निस्के, इस्राएलका मानिसहरू मरूभूमि तिर गए। इस्राएलका मानिसहरू लाल समुद्रमा गए। त्यसपछि तिनीहरू कादेश गए। १७इस्राएलका मानिसहरूले एदोमका राजाकहाँ दूतहरू पठाए। दूतहरूले एक सुविधाको याचना गरे। तिनीहरूले भने, “इस्राएलका मानिसहरूलाई तपाईंको देश भएर पार हुन दिनुहोस्।” तर एदोमका राजाले हामीलाई तिनीहरूको भूमि भएर जान दिएनन्। हामीले यस्तै सन्देश मोआबका राजा कहाँ पनि पठायौं। तर मोआबका राजाले पनि हामीलाई उसको भूमि भएर जान दिएनन्। यसर्थ इस्राएलका मानिसहरू कादेशमानै बसे।

१८त्यसपछि इस्राएलका मानिसहरू मरूभूमि अनि एदोम र मोआब देशका किनार वरिपरि भएर गए। इस्राएलका मानिसहरूले मोआब देशको पूर्वततिर यात्रा गरे। तिनीहरूले अर्नोन नदीको अर्कोतर्फ छाउनी बनाए। तिनीहरूले मोआब देशको सीमाना पार गरेनन्। (अर्नोन नदी मोआबदेशको सीमाना थियो)।

१९त्यसपछि इस्राएलका मानिसहरूले एमोरी मानिसहरूका राजा सीहोन कहाँ दूतहरू पठाए। सीहोन हेशबोन शहरका राजा थिए। दूतहरूले सीहोनसित याचना गरे, “इस्राएलका मानिसहरूलाई तपाईंको देशबाट पार हुन दिनुहोस्। हामी हाम्रो भूमिमा जान चाहन्छौं।” २०तर एमोरी मानिसहरूका राजा, सीहोनले इस्राएलका मानिसहरूलाई आफ्नो सीमाना पार गर्न दिएनन्। सीहोनले आफ्ना सबै मानिसहरूलाई भेला गरे अनि यहसमा छाउनी बनाए। तब एमोरी मानिसहरूले इस्राएलका मानिसहरूसित युद्ध गरे। २१तर परमप्रभु, इस्राएलका परमेश्वरले इस्राएलका मानिसहरूलाई सीहोन अनि तिनका सेनालाई पराजित गर्नमा सहायता प्रदान गर्नुभयो। यसरी एमोरी मानिसहरूको देश इस्राएलका मानिसहरूको सम्पत्ति बन्यो। २२यसरी एमोरी मानिसहरूको देश इस्राएली मानिसहरूको भूमि भयो। यस प्रकारले इस्राएलका मानिसहरूले एमोरी मानिसहरूका समस्त क्षेत्र प्राप्त गरे। त्यो क्षेत्र अर्नोन नदीदेखि यब्बोक सम्म अनि मरूभूमिदेखि यर्दन नदी सम्म फैलिएको थियो।

२३उहाँ नै परमप्रभु, इस्राएलका परमेश्वर हुनुहुन्थ्यो जसले एमोरी मानिसहरूलाई आफ्ना भूमि छोड्न बाध्य तुल्याउनु भएको थियो। अनि परमप्रभुले त्यो भूमि इस्राएलका मानिसहरूलाई दिनुभयो। के इस्राएलका मानिसहरूलाई यो भूमि छाड्न लाउन सक्छु भनी तिमी ठान्छौ? २४निश्चयनै त्यो भूमिमा बस्न सक्छौ जो तिमीहरूका कमोश देवताले तिमीहरूलाई दिएका थिए। यसर्थ हामी त्यो भूमिमा बस्नेछौं जो परमप्रभु हाम्रा परमेश्वरले हामीलाई दिनु भएको छ। २५के तिमी सिप्पोरका छोरा बालाक भन्दा असल छौ र? उनी मोआब देशका राजा थिए। के उसले इस्राएलका मानिसहरूसित बहस गरे? के उनी साँच्चै नै इस्राएलका मानिसहरूसित लडे? २६इस्राएलका मानिसहरू हेशबोन शहर अनि त्यस वरिपरिका शहरहरूमा ३०० वर्ष देखि बसेका छन्। इस्राएलका मानिसहरू अरोएर शहर अनि त्यस वरिपरिका शहरहरूमा ३०० वर्ष देखि बस्दै आएका छन्। इस्राएलका मानिसहरू अर्नोन नदीका तीरमा भएका सबै शहरहरूमा ३०० वर्षदेखि बस्दै आएका छन्। किन तिमीहरूले यति धेरै समय सम्म ती शहरहरूलाई लिने कोशिश गरेनौ? २७इस्राएलका मानिसहरूले तिमीहरू विरुद्ध केही पाप गरेका छैनन्। तर तिमीहरूले इस्राएलका मानिसहरूको विरुद्ध अत्यन्त नराम्रो काम गरिरहेछौ। साँचो न्यायकर्ता परमप्रभुले निर्णय गरून इस्राएलका मानिसहरू कि अम्मोनी मानिसहरू सहिन्छु।

२८अम्मोनी मानिसहरूका राजाले यिप्तहको यो सन्देश सुन्न अस्वीकार गरे।

यिप्तहको भाकल

२९तब परमप्रभुको आत्मा यिप्तह माथि आयो। यिप्तह गिलाद अनि मनश्शेका क्षेत्रबाट पार भए। तिनी गिलादको मिस्या शहर तिर गए। गिलादको मिस्या शहरदेखि यिप्तह अम्मोनी मानिसहरूका भूमि भएर पार भए।

३०यिप्तहले परमेश्वरसँग एउटा प्रतिज्ञा गरे। तिनले भने, “यदि तपाईंले मलाई अम्मोनी मानिसहरू माथि पराजित गर्न दिनुभयो भने, ३१म तपाईंलाई त्यो प्रथम बस्तु प्रदान गर्नेछु जुन बस्तु विजय प्राप्त गरेर म फर्केको बेला मेरो घरबाट निस्कन्छ। परमप्रभुलाई म त्यो होमबलिको रूपमा अर्पण गर्नेछु।”

३२तब यिप्तह अम्मोनी मानिसहरूको देशमा गए। यिप्तह अम्मोनी मानिसहरूसित लडे। परमप्रभुले तिनलाई तिनीहरूमाथि पराजित गर्नमा सहायता प्रदान गर्नु भयो। ३३तिनले तिनीहरूलाई अरोएर शहरदेखि मिन्नीत शहरसम्म

पराजित गरे। यिप्तहले बीसवटा शहरहरू कब्जा गरे। त्यसपछि तिनी अम्मोनी मानिसहरूसित अबेल-करामीकमा लडे। इस्राएलका मानिसहरूले अम्मोनी मानिसहरूलाई पराजित गरे। अम्मोनी मानिसहरूको निमित्त एक भयानक पराजित थियो।

३४ यिप्तह मिस्या फर्केर गए। यिप्तह आफ्ना घर गए अनि उसकी छोरी तिनलाई भेट्न घरबाहिर निस्की। तिनी खैजडी बजाउँदै अनि नाच्दै थिईन्। तिनी उसकी एउटा छोरी थिईन्। यिप्तहले उसलाई अत्यन्तै प्रेम गर्थे। यिप्तहका अरू छोरा-छोरी थिएनन्। ३५ जब यिप्तहले आफ्नो घरबाट पहिला आफ्नै छोरीलाई निस्केको देखे तिनले आफ्नो अफसोस जनाउन आफ्ना बस्त्रहरू च्याते। जब तिनले भने, “हे, मेरी छोरी! तैले मलाई शेष पारिस्। तैले मलाई अति भन्दा अति अफसोसमा पारिस्। मैले परमप्रभुसित एउटा भाकल गरेको थिएँ अनि त्यसलाई म परिवर्तन गर्न सकिदैन।”

३६ तब उसकी छोरीले यिप्तहलाई भनी, “बाबु, तपाईंले परमप्रभुसित भाकल गर्नुभयो। यसर्थ तपाईंको भाकल पूरा गर्नुहोस्। तपाईंले के गर्छु भन्नु भएको थियो त्यही गर्नुहोस्। आखिरमा, परमप्रभुले तपाईंका शत्रुहरू, अम्मोनी मानिसहरूलाई पराजित गर्नमा सहायता प्रदान गर्नु भयो।”

३७ तब यिप्तहकी छोरीले आफ्ना बाबुलाई भनी, “तर पहिला मेरो निमित्त यो काम गरिदिनु होस्। मलाई दुइ महीनासम्म एकलै छाडिदिनु होस्। मलाई पहाड-पर्वततिर जान दिनुहोस्। म विवाह गर्ने छैन अनि नानीहरू जन्माउने छैन, यसर्थ मलाई अनि मेरी साथीहरूलाई जान दिनुहोस् अनि रून-कराउन दिनुहोस्।”

३८ यिप्तहले भने, “जा अनि त्यसो गर।” यिप्तहले उसलाई दुइ महीनाका निमित्त पठाइदिए। यिप्तहका छोरी अनि उनका साथीहरू पहाड पर्वतमा बसे। तिनीहरू उसको निमित्त रोए-कराए किनभने तिनले विवाह गर्ने छैन अनि नानीहरू जन्माउने छैन।

३९ दुइ महीनाको अन्तमा यिप्तहकी छोरी आफ्ना पिता कहाँ फर्की। यिप्तहले परमप्रभुसित जे भाकल गरेका थिए सो पूरा गरे। यिप्तहको छोरीले कहिले पनि कसैसित शारीरिक सम्बन्ध गरेकी थिइन। यसर्थ इस्राएलमा यो एउटा परम्परा बन्यो। ४० हरेक वर्ष इस्राएली स्त्रीहरूले गिलादका यिप्तहकी छोरीलाई स्मरण गर्थे। इस्राएलका स्त्रीहरू हरेक साल चारदिन यिप्तहकी छोरीका निमित्त विलाप गर्थे।

यिप्तह अनि एप्रैम

१२ एप्रैमका कुल समूहका मानिसहरूले तिनीहरूका समस्त सैनिकहरूलाई साथ बोलाए। त्यसपछि तिनीहरू नदी पारिको सापोन शहरमा गए। तिनीहरूले यिप्तहलाई भने, “तिमीले अम्मोनी मानिसहरूको विरुद्ध

युद्ध गर्दा हामीहरूलाई सहायताका निमित्त किन बोलाउनु भएन तपाईंलाई तपाईंको घर संगै जलाउने छौं।”

रयिप्तहले तिनीहरूलाई उत्तर दिए, “अम्मोनी मानिसहरूले हामीलाई अनेक समस्याहरू उत्पन्न गराइरहे। यसर्थ म अनि मेरो मानिसहरू तिनीहरूको विरुद्ध लडेका हौं। मैले तिमीहरूलाई बोलाएँ, तर तिमीहरू हामीलाई सहायता गर्न आएनौ। इतिमीहरूले हामीलाई सहायता गर्ने छैनौं भनी मैले देखे। यसर्थ मैले आफ्नै जीवनलाई जोखिममा पारे। अम्मोनी मानिसहरू विरुद्ध लड्न म नदीपारि गएँ। परमप्रभुले मलाई तिनीहरूमाथि पराजित गर्नमा सहयोग प्रदान गर्नु भयो। अब, आज तिमीहरू किन मसित लड्न आउँछौं?”

४ त्यसपछि यिप्तहले गिलादका मानिसहरूलाई एक साथ बोलाए। तिनीहरूले एप्रैमका कुल समूहका मानिसहरूको विरुद्ध युद्ध गरे। तिनीहरू एप्रैमका मानिसहरूको विरुद्ध लडे किनभने ती मानिसहरूले गिलादका मानिसहरूको अपमान गरेका थिए। तिनीहरूले भनेका थिए, “तिमी गिलादका मानिसहरू केही होइनौं एप्रैममा छोडीएका मानिसहरू मात्र हौं। तिमीहरूको आफ्नो निवास भूमि धरि छैन। तिमीहरूको अंश एप्रैमको हो। अनि तिमीहरूको अंश मनश्शेको हो।” गिलादका मानिसहरूले एप्रैमका मानिसहरूलाई पराजित गारिदिए। ५ गिलादका मानिसहरूले ती स्थानहरू अधिकारमा लिए जहाँबाट मानिसहरू यर्दन नदीपार गर्छन्। ती ठाउँहरूबाट एप्रैम देशतिर जान्छ। एप्रैममा बाँचेका जो कोही पनि नदीमा आउँछन् उसले भन्छन्, “मलाई पारि तर्न देऊ।” तब गिलादका मानिसहरू उसलाई सोध्छन्, “के तिमी एप्रैमका मानिस हौं?” यदि उसले “होइन,” भन्यो भने इतिनीहरूले भन्छन्, “‘सिब्बोलेत’ शब्द भन।” एप्रैमका मानिसहरू त्यो शब्द ठीकसित भन्न सक्तैन थिए। तिनीहरूले त्यो शब्द ठीकसितले भन्न सक्तैन थियो। तिनीहरूले त्यो शब्दको उच्चारण “सिब्बोलेत” भनी गर्थे। यसर्थ, यदि त्यस व्यक्तिले “सिब्बोलेत” भनी उच्चारण गरे भने गिलादका मानिसहरू बुझ्थे कि उ एप्रैमका मानिस हुन्। यसर्थ उसलाई तिनीहरूले पार गर्ने स्थानमा मारिदिए। तिनीहरूले एप्रैमका ४२,००० मानिसहरूलाई मारे।

७ यिप्तह छः वर्षसम्म इस्राएली मानिसहरूका न्यायकर्ता थिए। त्यसपछि गिलादका यिप्तहको देहान्त भयो। तिनीहरूले तिनलाई तिनकै गिलादको शहरमा गाडिदिए।

न्यायकर्ता इब्सान

८ यिप्तह पछि इब्सान नाउँका मानिस इस्राएलका मानिसहरूका न्यायकर्ता थिए। इब्सान बेतलेहेम शहरका थिए। ९ इब्सानका तीस जना छोराहरू अनि तीस जना छोरीहरू थिए। तिनले आफ्ना तीसजना छोरीहरूलाई ती मानिसहरूसित विवाह गर्न जो तिनका आफन्तहरू

होइनन्। अनि तिनले आफ्ना आफन्त नपर्ने तीस जना स्त्रीहरू खोजे अनि तिनका छोराहरूले ती स्त्रीहरूलाई विवाह गरे। इब्सान सात वर्षसम्म इस्त्राएलका मानिसहरूका न्यायकर्ता थिए। १०तब इब्सानको मृत्यु भयो। तिनलाई बेतलेहेम शहरमा गाडियो।

न्यायकर्ता एलोन

११इब्सान पछि एलोन नाउँका मानिस इस्त्राएली मानिसहरूका न्यायकर्ता भए। एलोन जबूलूनका कुल समूहका थिए। तिनी दश वर्षसम्म इस्त्राएलका मानिसहरूका न्यायकर्ता रहे। १२तब जबूलूनका कुल समूहका एलोनको मृत्यु भयो। तिनलाई जबूलूनको अय्यालोन शहरमा गाडियो।

न्यायकर्ता अब्दोन

१३एलोनको मृत्युपछि हिल्लेलका छोरा अब्दोन इस्त्राएलका मानिसहरूका न्यायकर्ता थिए। अब्दोन पिरातोन शहरका थिए। १४अब्दोनका चालीस जना छोराहरू अनि तीस जना नातीहरू थिए। तिनीहरू सत्तरी वटा गधामा चढथे। अब्दोन आठ वर्षसम्म इस्त्राएली मानिसहरूका न्यायकर्ता रहे। १५तब हिल्लेलका छोरा अब्दोनको मृत्यु भयो। तिनलाई पिरातोन शहरमा दफन गरिदिए। पिरातोन एप्रैम देशमा छ। यो पहाडी देशमा छ जहाँ अमालेकी मानिसहरू बस्छन्।

शिमशोनको जन्म

१३ इस्त्राएलीहरूले फेरि परमप्रभुसित तिनीहरूको करार भङ्ग गरेका थिए। यसर्थ परमप्रभुले पलिशतीहरूलाई चालीस वर्षसम्म तिनीहरूमाथि शासन गर्न दिनुभयो।

२सोरा शहरमा एक मानिस थिए। त्यो मानिसको नाउँ मानोह थियो। तिनी दानको कुल समूहका थिए। मानोहकी एकजना पत्नी थिइन्। तर तिनीहरूको कुनै नानी जन्मिएका थिएनन्। ३परमप्रभुका दूतले मानोहको पत्नीलाई दर्शन दिनुभयो। तिनले भने, “तिमी नानीहरू जन्माउन सक्षम भएकी छैनौ। तर तिमी गर्भवती हुने छौ अनि एउटा छोरालाई जन्म दिनेछौ। ४कुनै दाखरस वा अरू कुनै कड़ा पिउने पदार्थ नपिउनु। कुनै भोजन नगर्नु जो अशुद्ध छ। ५किन? किनभने तिमी गर्भवती छौ अनि तिमीले छोरा जन्माउनेछौ। जन्मेको समय देखि नै उसलाई परमप्रभुको निमित्त विशेष समर्पण गरिनेछ। उ एउटा नाजिरी हुनेछ। यसकारण तिमीहरूले कहिले पनि उसको कपाल काटिदिनु हुँदैन। उसले इस्त्राएलका मानिसहरूलाई पलिशती मानिसहरूको शक्तिबाट बचाउन शुरु गर्नेछ।”

६त्यसपछि ती स्त्री आफ्ना पतिकहाँ गइन् अनि घटेका कुरा उसलाई भनिन्। तिनले भनी, “परमेश्वरबाट

एउटा व्यक्ति म कहाँ आए। ती परमेश्वरको दूत जस्तै देखिन्थ्यो। उसले मलाई भयभीत तुल्यायो। त्यो कहाँबाट आएको थियो त्यो मैले सोधिन। उसले मलाई आफ्नो नाउँ भनेन। ७तर उसले मलाई भन्यो, “तिमी गर्भवती छौ अनि एउटा छोरा जन्माउने छौ। कुनै दाखरस वा अरू पिउने कड़ा पदार्थ नपिउनु। कुनै अशुद्ध भोजन नखानु। किन? किनभने त्यो बालकलाई परमेश्वर प्रति विशेष रूपले जन्मेदेखि मृत्युको दिनसम्म नै समर्पण गरिनेछ।”

८तब मानोहले परमेश्वरलाई प्रार्थना गरे। तिनले भने, “परमप्रभु म बन्ती गर्छु तपाईंले पठाउनुभएको मानिसलाई फेरि हामीकहाँ पठाइ दिनुहोस्। हामी चाहन्छौ कि अब चाँडै जन्मेने छोराको निमित्त हामीले के गर्नु पर्ने उसले हामीलाई सिकाऊन्।”

९मानोहको प्रार्थना परमेश्वरले सुन्नुभयो। परमेश्वरका दूत फेरि त्यस स्त्री कहाँ आए। तिनी एक खेतमा बसिरहेकी थिइन् अनि तिनका पति मानोह तिनीसित थिएनन्। १०यसर्थ त्यस स्त्री आफ्ना पतिलाई भन्न दगुरिन्, “त्यो मानिस फेरि आयो! जो यहाँ अघिल्लो दिन म कहाँ आएको थियो।”

११मानोह उठे अनि आफ्नी पत्नीको पीछा गरे। जब तिनी त्यो मानिस भएकहाँ आए, तिनले भने, “मेरी पत्नीसित कुरा गर्ने मानिस तपाईं नै हुनुहुन्छ?”

स्वर्गदूतले भने, “म नै हुँ।”

१२यसर्थ मानोहले भने, “मलाई आशा छ कि तपाईंले जे भन्नुभयो त्यो सत्य हुनेछ। मलाई भन्नुहोस केटोले कस्तो प्रकारको जीवन जीउनु पर्छ। उसले के गर्नुपर्छ?”

१३परमप्रभुका दूतले मानोहलाई भने, “मैले तिम्री पत्नीलाई भनेका हरेक कुरा गर्नुपर्छ। १४दाखको बोटमा फलेका कुनै फलपनि उसले खानु हुँदैन। उसले कुनै दाखरस वा कड़ा पिउने पदार्थ पिउनु हुँदैन। उसले कुनै यस्तो भोजन खानु हुँदैन जुन अशुद्ध छ। मैले उसलाई गर्नु भनी आदेश गरेका हरेक कुरा गर्नुपर्छ।”

१५तब मानोहले परमप्रभुका दूतलाई भने, “हामी, तपाईं यहाँ एक क्षण बस्नु भएको चाहन्छौ। हामी तपाईंलाई भोजन गराउनका निमित्त एउटा बाख्राको पाठो पकाउन चाहन्छौ।”

१६परमप्रभुका दूतले मानोहलाई भने, “मलाई जानबाट तिमीले रोके पनि म तिम्रो भोजन लिने छैन। तर तिमी केही तयार गर्न चाहन्छौ भने परमप्रभुलाई एक होमबलि अर्पण गर।” (मानोहले त्यो व्यक्ति वास्तवमा परमप्रभुका स्वर्गदूत हुन भनी बुझेनन्।)

१७तब मानोहले परमप्रभुको दूतलाई सोधे, “तपाईंको नाउँ के हो? हामी जान्न चाहन्छौ। जसमा कि तपाईंले

भन्नु भएका कुराहरू जब साँच्चै नै घटछन् तब हामी तपाईंलाई सम्मान गर्न सकौं।”

१८परमप्रभुका दूतले भने, “तिमी किन मेरो नाउँ सोध्छौ? यो यति आश्चर्यजनक छ कि तिमी विश्वास गर्न सक्तैनौ।”

१९तब मानोहले एक चट्टानमा एउटा बाख्राको पाठो बलिदान चढाए। उसले बाख्राको बलि चढाए र अन्न बलि परमप्रभुलाई अर्पण गरे जसले आश्चर्यजनक कुराहरू गर्नु हुन्छ। २०मानोह अनि उसकी पत्नीले जे भइरहेछ त्यो हेरिरहे। वेदी देखि आगोको ज्वाला आकाश तिर उठदै जाँदा परमप्रभुका स्वर्गदूत आगोमा माथि स्वर्गतिर जानुभयो।

जब मानोह अनि तिनकी पत्नीले त्यो देखे, तिनीहरूले आफ्नो अनुहार भुँइतिर पारेर शिर झुकाए। २१मानोहले आखिरमा त्यस व्यक्ति परमप्रभुका स्वर्गदूत थिए भनी बुभे। परमप्रभुका स्वर्गदूत फेरि मानोहसित देखा पर्नु भएन। २२मानोहले आफ्नी पत्नीलाई भने, “हामीले परमेश्वरको दर्शन गर्छौं। यसले गर्दा निश्चयनै हाम्रो मृत्यु हुनेछ।”

२३तर तिनकी पत्नीले तिनलाई भनिन्, “परमप्रभुले हामीलाई मार्न चाहनुहुन्न। यदि परमप्रभुले हामीलाई मार्न चाहनु भएको भए हामीले अर्पण गरेका होमबलि अनि अन्नबलि उहाँले स्वीकार गर्नुहुने थिएन। उहाँले यी सबै कुराहरू हामीलाई देखाउनु हुने थिएन। अनि हामीलाई यी कुराहरू उहाँले भन्नुहुने थिएन।”

२४यसरी त्यस स्त्रीको एउटा छोरो जन्मियो। तिनले उसको नाउँ शिमशोन राखिन्। शिमशोन हुर्किए अनि परमप्रभुले तिनलाई आशिष दिनुभयो। २५जब शिमशोन महनेह दान शहरमा बसिरहेका थिए तब परमप्रभुको आत्माले शिमशोन माथि कार्य गर्न शुरु गर्‍यो। त्यो शहर सोरा अनि एशतोल शहरहरूको माभमा पर्छ।

शिमशोनको विवाह

१४ शिमशोन तिम्ना शहर तिर भरे। तिनले त्यहाँ एउटी पलिशती स्त्रीलाई देखे। २जब तिनी फर्केर घर पुगे उसले उसका बाबु अनि आमालाई भने, “मैले तिम्नामा एउटी पलिशती स्त्रीलाई देखे। तपाईंहरूले मेरो निम्ति त्यसलाई ल्याइदिनु भएको म चाहन्छु।”

३तिका बाबु आमाले भने, “तर निश्चयनै इस्राएलका कुटुम्बमा एउटी केटी होली जसलाई तैले विवाह गर्न सक्छस्। के तैले पलिशती मानिसहरूकी कन्यालाई विवाह गर्नु पर्छ? ती मानिसहरूको खतना भएको छैन।”

तर शिमशोनले भने, “मलाई त्यही केटी ल्याई दिनुहोस्। मैले चाहेको त्यही मात्र हो।” ४शिमशोनका बाबु-आमालाई यो थाहा थिएन कि परमप्रभुले यस्तो

गराउन चाहनु भएको हो। परमप्रभुले पलिशती मानिसहरूको विरुद्ध घटनाहरू केही घटाउनलाई उपाय गरिरहनु भएको थियो। पलिशती मानिसहरूले त्यस समय इस्राएलका मानिसहरू माथि शासन चलाइरहेका थिए।

५शिमशोन उसको बाबु-आमा सँगै तल तिम्नामा गए। तिनीहरू शहर बाहिरको दाखबारीमा आए, त्यस ठाउँमा एउटा जवान सिंह गर्ज्यो अनि शिमशोनतिर भ्रम्यो। ६शिमशोनको शरीरमा भयङ्कर शक्तिसित परमप्रभुको आत्मा आउनुभयो। उसले आफ्ना खाली हातले सिँहलाई टुक्रा-टुक्रा पारिदिए। यो उसलाई सजिलो लाग्यो। यो एउटा बाख्राको पाठालाई टुक्रा पारे जतिकै सजिलो थियो। तर शिमशोनले जे गरे त्यो उसले बाबु-आमालाई भनेनन्।

७यसर्थ शिमशोन शहर तिर भरे ती पलिशती केटीसित कुरा गरे। तिनले उसलाई खुशी तुल्याइन्। ८धेरै दिनपछि त्यस पलिशती केटीसित विवाह गर्न शिमशोन फर्केर आए। उनी बाटोमा त्यो मरेको सिँहलाई हेर्न गए। उसले मरेको सिँहको शरीरमा मौरीका गोला भेट्टाए। तिनीहरूले केही मह बनाएका थिए। ९शिमशोनले केही मह आफ्ना हातले उठाए। तिनी मह खाँदै हिँडे। जब तिनी आफ्ना बाबु-आमा कहाँ आए उसले उनीहरूलाई केही मह दिए। उनीहरूले पनि त्यो खाए। तर शिमशोनले आफ्ना बाबु-आमालाई त्यो मह मरेको सिँहको शरीरबाट लिएको भनी भनेनन्।

१०शिमशोनका बाबु ती पलिशती केटीलाई हेर्न भरे। दुलहाहरूको दस्तूर अनुसार भोज दिनु आवश्यक थियो। यसर्थ शिमशोनले त्यहाँ एउटा भोज दिए। ११जब तिनले भोज दिँदैछन भन्ने पलिशती मानिसहरूले देखे तब तिनीहरूले उनीसित रहन तीस जना मानिसहरूलाई पठाए।

१२तब शिमशोनले ती तीस मानिसहरूलाई भने, “म तिमीहरूलाई एउटा अड्को थाप्न चाहन्छु। यो भोज सात दिनसम्म रहने छ। त्यो समय भित्र उत्तर पाउने कोशिश गर। यदि तिमीहरूले अड्कोको उत्तर त्यो समय भित्र दियौ भने म तिमीहरूलाई तीसवटा मलमलको कमेज अनि तीस जोर लाउने लुगाहरू दिनेछु। १३तर तिमीहरूले उत्तर पाएनौ भने मलाई तीसवटा कमेज अनि तीस जोर लाउने लुगाहरू दिनुपर्छ।” यसकारण ती तीस जन मानिसहरूले भने, “तिमीले हामीलाई अड्को भन, हामी सुन्न चहन्छौं।”

१४शिमशोनले तिनीहरूलाई अड्को सुनाए:

“खानेबाट केही खानेकुरा निस्क्यो। बलवानबाट केही गुलियो कुरा निस्क्यो।”

ती तीस जना मानिसहरूले तीन दिनसम्म उत्तर खोज्ने कोशिश गरे तर सकेनन्।

१५ चौथो दिन ती मानिसहरू शिमशोनकी पत्नीकहाँ आए। तिनीहरूले भने, “के तिमीले हामीहरूलाई कङ्गाल तुल्याउनका निम्ति यहाँ निमन्त्रण गरेका? तिमीले हाम्रो निम्ति तिम्रो पतिलाई छलेर त्यो अड्को उत्तर भन्न लाउनुपर्छ। यदि हाम्रो निम्ति तिमीले उत्तर ल्याईनौ भने हामी तिमीलाई अनि तिम्रा पिताका घरका सबै मानिसहरूलाई जलाएर मार्नेछौं।”

१६ यसर्थ शिमशोनकी पत्नी उसकहाँ गइन् अनि रून् थालिन्। तिनले भनिन्, “तिमीले मलाई घृणा गर्छौं। तिमीले वास्तवमा मलाई प्रेम गर्दैनौ। तिमीले मेरो मानिसहरूलाई एउटा अड्को भन्यौ अनि तिमीले मलाई त्यसको उत्तर भन्दैनौ।” तर शिमशोनले तिनलाई भने, “मैले मेरो बाबु-आमालाई पनि भनेको छैन। के मैले तिमीलाई भन्नु?”

१७ शिमशोनकी पत्नी भोजको सातै दिन अर्थात् अन्तिम दिनसम्म रोइरहिन्। यसर्थ आखिरमा उसले तिनलाई सातौं दिनमा अड्कोको उत्तर बताई दिए। किनभने उसले तिनलाई दिकदारी बनाईरहेकी थिईन्। त्यसपछि तिनले आफ्ना मानिसहरूकहाँ गइन् अनि तिनीहरूलाई अड्कोको उत्तर भनिदिइन्।

१८ यसरी भोजको सातौं दिनमा सूर्य अस्ताउनु अघि ती पलिशती मानिसहरूले उत्तर पाए। तिनीहरू शिमशोन कहाँ आए अनि भने,

“महभन्दा गुलियो के हुन्छ? सिंहभन्दा बलियो के हुन्छ?”

तब शिमशोनले तिनीहरूलाई भने,

“यदि तिमीहरूले मेरो कोरलीलाई नजोतेको भए तिमीहरूले मेरो अड्को समाधान गरेका हुने थिएनौ।”

१९ शिमशोन अत्यन्त क्रोधित भए। परमप्रभुको आत्मा विशाल शक्ति सहित शिमशोन माथि आउनुभयो। ऊनी अशकलोन शहर तिर भरे। त्यस शहरमा उसले तीस जना पलिशती मानिसहरूलाई मारिदिए। त्यसपछि तिनले ती मृत देहबाट सबै वस्त्रहरू अनि सम्पत्तिहरू लिए। तिनले ती वस्त्रहरू फर्काई ल्याए अनि ती मानिसहरूलाई दिए जसले उसको अड्कोको उत्तर दिएका थिए। त्यसपछि तिनी आफ्ना पिताको घरमा गए। २० शिमशोनले उसकी नयाँदुलहीलाई आफू-सँग लगेनन्। विवाहको लोकन्तेले तिनलाई राखे।

शिमशोनले पलिशतीहरूका निम्ति विपत् ल्याउँछन्

१५ गहुँको फसल कटनीको समयमा शिमशोन आफ्नी पत्नीलाई भेट्न गए। तिनले आफूसित भेटी स्वरूप एउटा बारखाको पाठा लगे। तिनले भने, “म मेरो पत्नीको कोठामा जाँदैछु।”

तर उनका बाबुले शिमशोनलाई भित्र जान दिएनन्। उनका बाबुले शिमशोनलाई भने, “मैले सोचे तिमीले उसलाई घृणा गर्छौं। यसर्थ मैले उसलाई विवाहको लोकन्तसँग विवाह गरि दिएँ। उसकी कान्छी बहिनी अभि सुन्दरी छे। कान्छी बहिनीलाई लैजाऊ।”

२१ तर शिमशोनले उनलाई भने, “अब, म साचै नै पलिशती मानिसहरूमाथि बदला लिनेछु अनि यो तिम्रो दोष हुनेछ।”

२२ यसर्थ शिमशोन बाहिर गए अनि तीन सय स्यालहरू पक्रे। तिनले एक पल्टमा दुइ स्यालहरू लिए अनि जोडा बनाउनका निम्ति तिनीहरूका पुच्छरहरू एकसाथ बाँधिदिए। त्यसपछि तिनले प्रत्येक जोडा स्यालको पुच्छरको माभ्रमा एउटा-एउटा राँको बाँधिदिए। २३ शिमशोनले स्यालहरूका पुच्छर माभ्रमा भएका राँकोहरू जलाए। त्यसपछि तिनले ती स्यालहरूलाई पलिशती मानिसहरूका अन्नबाली तिर धवाई दिए। यस प्रकार तिनले तिनीहरूको खेतमा उम्रिरहेका बोटहरू अनि तिनीहरूले काटेका अन्नका थाकहरू डडाइ दिए। तिनले तिनीहरूका दाखका खेतहरू अनि भद्राक्षका बगैचाहरू पनि जलाई दिए।

२४ पलिशती मानिसहरूले सोधे, “यो कसले गर्छो?”

शिमशोनले तिनीहरूलाई भने, “शिमशोनले यसो गरे। किनभने उनको ससुराले शिमशोनकी पत्नीलाई तिनको विवाहको लोकन्तेलाई दिए।” यसर्थ पलिशती मानिसहरूले शिमशोनकी पत्नी र उसका बाबुलाई जलाएर मारिदिए।

२५ त्यसपछि शिमशोनले पलिशती मानिसहरूलाई भने, “तिमीहरूले मलाई यस्तो नराम्रो व्यवहार गर्छौ। यसर्थ अब म तिमीहरू प्रति नराम्रो व्यवहार गर्नेछु। अब म तिमीहरू माथि विपत्ति ल्याइ दिन्छु। म विपत्ति ल्याउन सक्नेछु।”

२६ तब शिमशोनले पलिशती मानिसहरू माथि आक्रमण गरे। तिनीले तिनीहरू धेरैलाई मारे। अनि तिनी एउटा ओडारमा बसे। यो ओडार त्यो स्थानमा थियो जसको नाउँ एतामको चट्टान भनिन्थ्यो।

२७ तब पलिशती मानिसहरू यहूदाको देशमा गए। तिनीहरू लही नामक स्थानको नजिक अडिए। तिनीहरूका सेनाले त्यहीं छाउनी थापे अनि युद्धका निम्ति तयारी गरे। २८ यहूदा कुल समूहका मानिसहरूले तिनीहरूलाई सोधे, “तिमी पलिशती मानिसहरू किन हामीसित लड्न यहाँ आयौ?”

उनीहरूले उत्तरदिए, “हामी शिमशोनलाई पकड्न आएका हौ। हामी तिनलाई हाम्रो कैदी तुल्याउन चाहन्छौं। हामी तिनलाई हाम्रा मानिसहरू प्रति तिनले गरेका कुराहरूका निम्ति दण्ड दिन चाहन्छौं।”

२९ तब यहूदाका कुल समूहका ३,००० मानिसहरू शिमशोन कहाँ गए। तिनीहरू एतामको चट्टान

नजिकको ओडारमा गए। तिनीहरूले तिनलाई भने, “तिमीले हामीहरू प्रति के गस्त्रौ? तिमीलाई थाहा छैन कि पलिशती मानिसहरू हामी माथि शासन गर्छन् भनी?”

शिमशोनले उत्तर दिए, “तिनीहरूले म प्रति गरेका कुराहरूका निमित्त म केवल तिनीहरूलाई दण्ड दिन्छु।”

१२तब तिनीहरूले शिमशोनलाई भने, “हामी तिमीलाई बाँध्न आएका छौं। हामी तिमीलाई पलिशती मानिसहरूलाई दिनेछौं।”

शिमशोनले यहूदाका मानिसहरूलाई भने, “शपथ खाएर भन कि तिमीहरू स्वयंले मलाई घात गर्ने छैनौ भनी।”

१३तब यहूदाका मानिसहरूले भने, “हामी मान्छौं। हामी तिमीलाई केवल बाँध्छौं अनि पलिशती मानिसहरूलाई दिन्छौं। हामी शपथ खान्छौं कि हामी तिमीलाई मार्ने छैनौं।” यसर्थ तिनीहरूले शिमशोनलाई दुइवटा नयाँ डोरीले बाँधे। तिनीहरूले तिनलाई चट्टानको ओडार देखि उँभो लगे।

१४जब शिमशोन लही भनिने ठाउँमा आए पलिशतीहरू तिनलाई भेट्न आए। तिनीहरू खुशीले कराउँदै थिए। तब परमप्रभुको आत्मा भयानक शक्तिसित शिमशोन माथि आउँनुभयो। शिमशोनले डोरी चुँडाए। त्यो डोरी जलेको धागो जस्तै कमजोर देखिन्थ्यो। ती डोरी तिनका पाखुराबाट भरे मानौं तिनीहरू पग्लिएका थिए। १५शिमशोनले एउटा मरेको गधाको बङ्गारा भेट्टाए। तिनले त्यो बङ्गारा लिए अनि एक हजार पलिशती मानिसहरूलाई त्यसद्वारा हत्या गरिदिए।

१६तब शिमशोनले भने;

“मैले तिनीहरूलाई गधाको बङ्गाराले अल्लो रास लगाएँ। गधाको बङ्गाराले मैले एक हजार मानिसहरूलाई मारिदिएँ।”

१७जब शिमशोनले बोली सके, तिनले बङ्गारा तल पर्योकि। यसर्थ त्यस स्थानको नाउँ रामतलही राखियो।

१८शिमशोन अत्यन्त तिर्खाए। यसकारण तिनी परमप्रभुतिर कराए। तिनले भने, “म तपाईंको दास हुँ। तपाईंले मलाई यो महान विजय प्रदान गर्नु भयो। कृपया अब मलाई तिर्खाले मर्न नदिनुहोस्। कृपया मलाई ती मानिसहरूद्वारा कब्जा गर्न नदिनुहोस् जसको खतना पनि गरिएको छैन।”

१९लहीमाको भूँमा एक खाल्डा थियो। परमेश्वरले त्यो खाल्डा चिरेर खोल्न दिनुभयो अनि पानी बाहिर निस्क्यो। शिमशोनले त्यो पानी पिए अनि केही स्वस्थ भए। तिनले फेरि बलवान भएको अनुभव गरे। यसर्थ तिनले त्यो पानीको मूलको नाउँ एन-हक्कोरे राखे। यो आजसम्म पनि लही शहरमा छ।

२०यसरी शिमशोन बीस वर्षसम्म इस्राएलका मानिसहरूका न्यायकर्ता रहे। त्यो पलिशती मानिसहरूको समयमा थियो।

शिमशोन गाजा शहरमा जान्छ

१६ एकदिन शिमशोन गाजा शहर तिर गए। तिनले त्यहाँ एउटी वेश्यालाई देखे। तिनी त्यो रात त्यससित बस्न गए। २कसैले गाजाका मानिसहरूलाई भने, “शिमशोन यहाँ आएका छन्।” तिनीहरूले शिमशोनलाई मार्न चाहन्थे, यसर्थ तिनीहरूले शहर घेरे। तिनीहरू शहर-द्वारको नजिकमा लुके अनि रातभरि शिमशोनलाई पखिरे। रातभरि तिनीहरू अत्यन्त चूपचापसित बसे। तिनीहरूले एका-अर्कालाई भने, “जब बिहान हुन्छ हामी शिमशोनलाई मार्नेछौं।”

३तर शिमशोन त्यस वेश्यासित आधा रातसम्म मात्र बसे। शिमशोन आधारातमा उठे। शिमशोनले शहर-द्वार अठ्याए र तिनले पर्खालबाट दुवै चौकट निकाले। शिमशोनले ढोकाको, दुइवटा स्तम्भहरू अनि ढोका बन्द राख्ने बारहरू भत्काइ दिए। शिमशोनले ती वस्तुहरूलाई आफ्ना काँधमा हाले अनि तिनीहरूलाई बोकेर हेब्रोन शहर नजिकको डाँडाको टापुमा लगे।

शिमशोन अनि दलीला

४पछि, शिमशोन दलीला नाउँ भएकी स्त्रीसँगको प्रेममा फँसे। उनी सोरेक बेसीकी थिइन्।

५पलिशती मानिसहरूका शासकहरू दलीला कहॉ गए। तिनीहरूले भने, “हामी जान्न चाहन्छौं के चिजले शिमशोनलाई यति बलवान तुल्याउँछ। त्यो रहस्य तिनलाई भन्न लगाऊ र उसलाई छल। तब हामी तिनलाई कसरी पक्रिनु अनि बाँध्नु त्यो जान्ने छौं। तब हामी तिनलाई नियन्त्रण गर्न समर्थ हुनेछौं। यदि तिमीले यसो गरि दियो भने हामी प्रत्येकले तिमीलाई एघार सय चाँदीका सिक्का गरी दिनेछौं।”

६यसर्थ दलीलाले शिमशोनलाई भनिन्, “तिमी किन यस्तो बलवान छौ मलाई भन। कसैले बाँधेर तिमीलाई असहाय तुल्याउन सक्छ?”

७शिमशोनले उत्तर दिए, “कुनै व्यक्तिले मलाई सातवटा ताजा धनुका नसुकेका बलियो ताँदोले बाँध्नु पर्थ्यो यदि कसैले त्यति गरे म कुनै अन्य मानिस जस्तै कमजोर हुनेछु।”

८तब पलिशती मुखियाहरूले सातवटा ताजा, नयाँ ताँदो दलीला कहॉ ल्याइदिए। दलीलाले शिमशोनलाई ताँदोहरूद्वारा बाँधि दिइन्। ९केही मानिसहरू अर्को कोठामा लुकिरहेका थिए। दलीलाले शिमशोनलाई भनिन्, “शिमशोन, पलिशती मानिसहरूले तिमीलाई पक्रिन्छन्।” तर शिमशोनले सजिलैसित ती ताँदोहरू चुँडाइदिए। ती ज्वालाको नजिक परेको धागो जस्तै टुक्रिए। यसकारण

ती पलिशती मानिसहरूले शिमशोनको शक्तिको भेद पाएनन्।

१०तब दलीलाले शिमशोनलाई भनिन्, “तिमीले मलाई ढाँट्यौ। तिमीले मलाई मूर्ख पास्छौ। कृपया मलाई साँचो भन, कसैले तिमीलाई कसरी बाँध्न सक्छ?”

११शिमशोनले भने, “कसैले मलाई नयाँ डोरीले बाँध्नु पर्छ। तिनीहरूले मलाई ती डोरीहरूले बाँध्नु पर्छ जसलाई पहिला उपयोग नगरिएको हुनुपर्छ। यदि कसैले त्यो गर्छो भने म अन्य कुनै मानिसजस्तै कमजोर हुनेछु।”

१२यसर्थ दलीलाले केही नयाँ डोरीहरू लिइन् अनि शिमशोनलाई बाँध्निन्। कोही मानिसहरू अर्को कोठामा लुकिरहेका थिए। तब दलीलाले तिनलाई भनिन्, “शिमशोन, पलिशती मानिसहरू तिमीलाई पक्रिन आइरहेछन्।” तर तिनले धागो चुँडाएको जस्तै ती डोरीहरू सजिलै चुँडाए।

१३तब दलीलाले शिमशोनलाई भनिन्, “तिमीले फेरि मलाई ढाँट्यौ। तिमीले मलाई मूर्ख पास्छौ। अब मलाई भन कसैले तिमीलाई कसरी बाँध्न सक्छ?”

शिमशोनले भने, “यदि तिमीले मेरो टाउकोका सातवटा कपालको लट्टालाई तान्ना बुनेर एउटा काँटाले कस्यौ भने म अन्य कुनै मानिस जस्तै कमजोर हुनेछु।”

पछि, शिमशोन सुत्न गए। यसर्थ दलीलाले तिनको टाउकोका कपालबाट सात लट्टा बुन्नका निम्ति तानको उपयोग गरिन्। १४तब दलीलाले पालको कीलाले तानलाई भुँड्यामा कसिदिइन्। फेरि तिनले उसलाई बोलाईन्, “शिमशोन पलिशती मानिसहरू तिमीलाई पक्रिन आइरहेछन्।” शिमशोनले पालको कीला, र तान उखेलि दिए।

१५तब दलीलाले शिमशोनलाई भनिन्, “म तिमीलाई प्रेम गर्छु भनी तिमी कसरी भन्न सक्छौ जब तिमीले म माथि विश्वास नै गर्दैनौ भने? तिम्रो भेद मलाई बताउन तिमी अस्वीकार गर्छौ। तिमीले मलाई मूर्ख तुल्याएको यो तेस्रो पल्ट हो। तिम्रो महान शक्तिको भेद तिमीले मलाई भनेका छैनौ।” १६उसले शिमशोनलाई दिनहुँ दिक्दारी बनाईन रहिन्। आफ्नो भेदको बारेमा उसको सोधाइद्वारा तिनी यति थकित भए कि तिनलाई अब मर्छु जस्तो लाग्न थाल्यो। १७अन्तमा, शिमशोनले दलीलालाई सबै कुरा भने। तिनले भने, “मैले कहिले पनि मेरो कपाल काटेको छुइँ। म जन्मनु अघिबाट नै मलाई परमेश्वर प्रति समर्पण गरिएको थियो। यदि कसैले मेरो कपाल काटिदिए म मेरो शक्ति गुमाउनेछु। म अन्य कुनै पनि मानिस जस्तै कमजोर हुनेछु।”

१८दलीलाले बुझिन् कि शिमशोनले उसलाई तिनको भेद बताए भनी। उसले पलिशती मानिसहरूका शासकहरूलाई एक सन्देश पठाइन्। उसले भनिन्, “फेरि फर्की आऊ। शिमशोनले मलाई सबै कुरा भनेकाछन्।” यसर्थ पलिशती मानिसहरूका शासकहरू

दलीला कहौं फर्केर आए। तिनीहरूले चाँदिका सिक्का ल्याए जो उसलाई दिन्छौ भनी तिनीहरूले वचन दिएका थिए।

१९जब शिमशोन तिनको काखमा पल्टिरहेका थिए, दलीलाले उनलाई सुत्ने तुल्याईन र एउटा मानिसलाई शिमशोनको कपालका सातवटा लट्टा काटनलाई भित्र बोलाइन्। यसप्रकार उसले शिमशोनलाई कमजोर तुल्याइन्। शिमशोनको शक्तिले उसलाई छोड्यो। २०तब दलीलाले तिनलाई भनिन्, “शिमशोन, पलिशती मानिसहरू तिमीलाई पकड्न आइरहेछन्।” तिनी ब्यूँभिए अनि सोचे, “मैले अघि गरे जस्तै म भाग्ने छु अनि स्वयंलाई मुक्त तुल्याउनेछु।” तर शिमशोनलाई थाहा भएन कि परमप्रभुले तिनलाई त्यागी गरिसक्नु भएको थियो।

२१पलिशती मानिसहरूले शिमशोनलाई पक्रे। तिनीहरूले तिनका आँखा निकालिदिए अनि तिनलाई गाजा शहरमा लगे। त्यसपछि उनीहरूले भागेर जान नदिनलाई तिनलाई काँसाका साडलहरूले बाँधिदिए। तिनीहरूले शिमशोनलाई भ्यालखानमा हाले अनि जाँतो चलाउन लगाए। २२तर शिमशोनको कपाल फेरि उम्रन थाल्यो।

२३पलिशती मानिसका शासकहरू उत्सव मनाउन एकत्रित भए। तिनीहरू आफ्ना देवता दागोनलाई एउटा महान बलिदान अर्पण गर्दैछन्। तिनीहरूले भने, “हाम्रो देवताले हाम्रो शत्रु शिमशोनलाई पराजित गर्नमा सहायता गर्नु भयो।” २४जब पलिशती मानिसहरूले शिमशोनलाई देखे, तिनीहरूले आफ्नो देवताको स्तुति गरे। तिनीहरूले भने,

“यो मानिसले हाम्रा मानिसहरूलाई नष्ट गर्छो!

यो मानिसले हाम्रा धेरै मानिसहरूलाई मार्छो! तर हाम्रो देवताले हाम्रो शत्रुलाई पक्रिन हामीलाई सहायता गर्नुभयो।”

२५उत्सवमा मानिसहरू आनन्द मनाइरहेका थिए। यसर्थ तिनीहरूले भने, “शिमशोनलाई बाहिर ल्याऊ। हामी तिनको खिल्ली उडाउन चाहन्छौं।” यसकारण तिनीहरूले शिमशोनलाई भ्यालखानबाट ल्याए अनि तिनको खिल्ली उडाउन लागे। तिनीहरूले शिमशोनलाई दागोन देवताको मन्दिरमा खम्बाहरूको माभमा उभ्याए। २६एकजना सेवकले शिमशोनको हात समातेको थियो। शिमशोनले त्यसलाई भन्यो, “जहाँ यो मन्दिरलाई अड्याउने खम्बालाई म छुन सक्छु मलाई त्यहाँ राख।” म त्यसमा अडैसलाग्नु चाहन्छु।”

२७मन्दिरमा पुरुष अनि स्त्रीहरूको भीड थियो। पलिशती मानिसका समस्त शासकहरू त्यहाँ थिए। मन्दिरको छतमा प्रायः तीन हजार पुरुष अनि स्त्रीहरू थिए। तिनीहरू हाँस्दै अनि शिमशोनको खिल्ली उडाउँदै थिए। २८तब शिमशोनले परमप्रभुसित एउटा प्रार्थना

गरे। तिनले भने, “हे सर्वशक्तिमान परमप्रभु, मलाई याद गर्नुहोस्। हे परमेश्वर, कृपया अभ्र एक पल्ट मात्र मलाई शक्ति दिनुहोस्। मेरा दुइ आँखाहरू निकालि दिने यी पलिशती मानिसहरूलाई दण्ड दिनका निम्ति मलाई यो एउटा कुरा गर्न दिनुहोस्।” २६त्यसपछि शिमशोनले मन्दिर माभ्रका दुइ खम्बाहरू समाते। यी दुइ खम्बाहरूले सम्पूर्ण मन्दिरलाई आइ दिएको थियो। तिनले स्वयंलाई ती दुइ खम्बाहरू माभ्र दहिलो राखे। एउटा खम्बा तिनको दाहिने तर्फ अर्को देब्रे तर्फ थियो। ३०शिमशोनले भने, “मलाई पनि यी पलिशतीहरूसित मर्न दिनुहोस्।” तब तिनले सकेसम्म जोडले धकेले र त्यो मन्दिरमा त्यहाँ भएका शासकहरू अनि सबै मानिसहरू माथि ढल्यो। यस प्रकारले शिमशोन आफू जीवित हुँदा भन्दा मरणको बेला धेरै पलिशती मानिसहरूलाई मारे।

३१शिमशोनका भाइहरू र तिनका बाबुका परिवारका सबै मानिसहरू तिनको मृतदेह लिन गए। तिनीहरूले तिनलाई फर्काई ल्याए अनि तिनका बाबुलको चिहानमा तिनलाई गाडे। त्यो चिहान सोरा अनि एशतोल शहर माभ्रमा छ। शिमशोन बीस वर्षसम्म इस्राएलका मानिसहरूका न्यायकर्ता रहे।

मीकाका मूर्तिहरू

१७ मीका नाउँ गरेका एकजना मानिस थिए जो एप्रैमको पहाडी देशमा बस्थे। २मीकाले आफ्नी आमालाई भने, “कसैले तिमीबाट १,१०० चाँदीका टुक्रा चोरेको तिमीलाई थाहा छ। त्यस विषयमा तिमीले श्राप दिएको मैले सुने। त्यो चाँदी मेरोमा छ। त्यो मैले लगेको थिएँ।”

उसकी आमाले भनिन्, “हे मेरो छोरो परमप्रभुले तिमीलाई आशिष दिऊन्।”

३मीकाले त्यो १,१०० चाँदीका टुक्रा आफ्नी आमालाई फर्काइदिए। तब तिनले भनिन्, “म यो चाँदी एउटा विशेष भेंटीको रूपमा परमप्रभुलाई दिनेछु। म यो मेरो छोरालाई दिनेछु जसमा कि उसले एउटा मूर्ति निर्माण गर्नेछ, अनि त्यसलाई चाँदीले मोड्ने छ। यसर्थ अब छोरा त्यो चाँदी म तिमीलाई फर्काइ दिन्छु।”

४तर मीकाले त्यो चाँदी आफ्नी आमालाई फर्काइ दिए। यसर्थ तिनले त्यो चाँदीबाट प्रायः दुइ सय शेकेलका सिक्का* लिएर ती चाँदीका कारीगरलाई दिइन्। चाँदी कारीगरले चाँदीले मोडेको मूर्ति बनाउन त्यो चाँदी उपयोग गरे। त्यो मूर्तिलाई मीकाको घरमा राखियो। ५मीकाको मूर्तिहरू पूजा गर्ने एउटा मन्दिर थियो। उसले एउटा एपोद अनि केही घर-मूर्तिहरू बनाए। तब मीकाले आफ्ना एकजना छोरालाई पूजाहारी

बन्न छाने। ६त्यससमय, इस्राएलका मानिसहरूका राजा थिएनन्। यसर्थ हरेक व्यक्तिहरूले त्यही गरे जो उ स्वयंले सही छ भन्ने ठान्थ्यो।

७त्यहाँ एक जवान लेवी मानिस थिए। तिनी बेतलेहेम शहर, यहूदाका थिए। तिनी यहूदाका कुल समूह माभ्र बस्दै थिए। ८त्यो जवान मानिसले बेतलेहेम, यहूदा छाडे। तिनी बस्नका निम्ति अर्को स्थानको खोजमा थिए। तिनी यात्रा गर्दै जाँदा मीकाको घर आई पुगे। मीकाको घर एप्रैमको भूमिको पहाडी देशमा थियो। ९मीकाले तिनलाई सोधे, “तपाईं कहाँबाट आउनु भएको?”

त्यो जवान मानिसले उत्तर दियो, “म यहूदाको बेतलेहेम शहरको एउटा लेवी हुँ। म बस्ने स्थान खोजि रहेछु।”

१०तब मीकाले तिनलाई भने, “मसित बस्नु होस्। मेरो बाबु अनि पूजाहारी बनिदिनु होस्। म तपाईंलाई हरेक साल दश चाँदीका सिक्का दिनेछु। म तपाईंलाई लुगाहरू अनि भोजन पनि दिनेछु।” त्यो लेवीले त्यही गरे जो मीकाले भने। ११जवान लेवी मीका सँग बस्न सहमत भए। त्यो जवान मानिस मीकाका एउटा छोरा जस्तै बने। १२मीकाले तिनलाई आफ्ना पूजाहारी हुनलाई चुने। यसर्थ त्यो जवान मानिस पूजाहारी बने अनि मीकाको घरमा बसे। १३अनि मीकाले भने, “अब म सम्भन्धु कि परमप्रभु मप्रति भलो हुनुहुनेछ। म यो जान्दछु किनभने मेरो साथमा मेरा पूजाहारी बन्नका निम्ति लेवी कुल समूहका मानिसछन्।”

दानले लैश शहर कब्जा गर्छन्

१८ त्यस समयमा इस्राएलका मानिसहरूका कुनै राजा थिएनन्। अनि त्यसबेला दानका कुल समूह बस्ने स्थानको खोजमा थिए। तिनीहरूको अभ्रसम्म आफ्नो देश थिएन। इस्राएलका अन्य कुल समूहहरूले अघि नै आफ्ना भूमिहरू प्राप्त गरिसकेका थिए। तर दानका कुल समूहले आफ्नो भूमि अभ्र लिएका थिएनन्।

२यसर्थ दानका कुल समूहले पाँच जना सैनिकहरूलाई केही भूमि खोज्नु भनी पठाए। तिनीहरू बस्नका निम्ति उत्तम स्थान खोज्न हिँडे। ती पाँच मानिसहरू सोरा अनि एशताओल शहरका थिए। तिनीहरू चुनिए किनभने ती सबै दानका कुलहरूका थिए। तिनीहरूलाई भनियो, “जाऊ केही भूमि खोज।”

ती पाँच मानिसहरू एप्रैमको पहाडीदेशमा आए। तिनीहरू मीकाको घरमा आई पुगे अनि रात त्यहाँ बिताए। ३ती पाँच मानिसहरू जब मीकाको घरको छेउमा आई पुगे तिनीहरूले जवान लेवी मानिसको स्वर सुने। तिनीहरूले उसको स्वर चिने यसर्थ तिनीहरू मीकाको घरमा रोकिए। तिनीहरूले त्यो जवान मानिसलाई

सोधे, “कसले तिमीलाई यो स्थानमा ल्याए? तिमी यहाँ के गर्दैछौ? यहाँ तिमीको काम छ?”

४मीकाले तिनका निम्ति गरेका कुराहरूको विषयमा ल्यो जवान मानिसले उनीहरूलाई भने। ल्यो जवान व्यक्तिले भने, “म उनको पूजाहारी हुँ।” मीकाले मलाई ज्यालामा लिए।

५यसर्थ तिनीहरूले उसलाई भने, “कृपया हाम्रो निम्ति परमेश्वरसित केही कुराको सोध पुछ गरिदेऊ। हामी केही जान्न चाहन्छौ: के हाम्रो बस्ने स्थानको खोज सफल हुन्छ?”

६पूजाहारीले ती पाँच मानिसहरूलाई भने, “हो, शान्तिसित जाऊ। परमप्रभुले तिमीहरूलाई तिमीको मार्गमा डोस्नु हुनेछ।”

७यसर्थ पाँच मानिसहरू हिँडे। तिनीहरू लेश शहरमा आइ पुगे। तिनीहरूले त्यस शहरमा मानिसहरू सुरक्षित बसेका देखे। तिनीहरूलाई सीदेनका मानिसहरूले शासन गर्दथे। हरेक कुरा शान्त अनि चकमन्न थियो। मानिसहरूसित हरेक कुरा प्रशस्त थियो। अनि तिनीहरूलाई कष्ट पुग्नु कुनै शत्रुहरू छेउमा थिएनन्। तिनीहरू सीदेन शहर देखि टाढा बस्थे अनि अरामका मानिसहरूसँग कुनै सम्भौता थिएन।

८ती पाँच मानिसहरू सोरा अनि एशताओल शहरतिर फर्कि गए। तिनीहरूका आफन्तहरूले सोधे, “तिमीहरूले के बुभ्यौ?”

९ती पाँच मानिसहरूले उत्तर दिए, “हामीले केही भूमि पायौ, अनि ल्यो अति उत्तम छ। हामीले तिनीहरूलाई आक्रमण गर्नु पर्छ। पर्खी नबस्! हामी जाऊँ अनि ल्यो भूमि लिऔँ। १०जब तिमीहरू ल्यो स्थानमा आउँछौ त्यहाँ प्रशस्त भूमि तिमीहरूले देख्नेछौ। त्यहाँका मानिसहरूले कुनै आक्रमणको अपेक्षा शहरेको तिमीहरूले देख्नेछौ। निश्चयनै परमेश्वरले ल्यो भूमि हामीलाई दिनु भएको छ।”

११यसर्थ दानका कुल समूहबाट छ, सय मानिसहरू सोरा अनि एशताओल शहरबाट हिँडे। तिनीहरू युद्धको निम्ति तयार थिए। १२लेश शहर जाने तिनीहरूको मार्गमा तिनीहरू यहूदा देशको किर्यात्यारीम शहरको छेउमा अडिए। त्यहाँ तिनीहरूले एक छाउनी लगाए। त्यसैकारणले गर्दा किर्यात्यारीमको पश्चिममा भएको स्थानलाई आज पनि दानको छाउनी भनिन्छ। १३त्यस स्थानदेखि ती छ सय मानिसहरू यात्रा गरेर एप्रैमका पहाडी देशतिर गए। त्यसपछि तिनीहरू मीकाको घरमा आए।

१४यसर्थ ती पाँच मानिसहरू बोले, जसले लेश वरिपरिका स्थानको खोज गरेका थिए। तिनीहरूले आफ्ना आफन्तहरूलाई भने, “यी घरहरूमध्ये एउटामा एपोद छ। अनि त्यहाँ घर-देवताहरू, एउटा कुँदैको सालिक अनि एउटा चाँदीको मूर्ति पनि छन्। तिमीहरू

जान्दछौ के गर्नु पर्छ-जाऊ ती लेऊ।” १५यसर्थ तिनीहरू मीकाको घरमा रोकिए जहाँ ल्यो जवान लेवी बस्थे। तिनीहरूले ल्यो जवान मानिसलाई ऊ कस्तो छ भनी सोधे। १६दानका कुल समूहका छ सय मानिसहरू फाटकको द्वारमा उभिएर बसे। ती सबैका आफ्ना अस्त्रहरू थिए अनि युद्धका निम्ति तयार थिए। १७-१८ती पाँच जासूसहरू घरभित्र पसे। पूजाहारी बाहिर फाटक छेउमा ती छ सय मानिसहरूका साथ उभिए जो युद्धका निम्ति तयार थिए। ती मानिसहरूले कुँदैको मूर्ति, एपोद र घर का-मूर्तिहरू उठाए। ल्यो जवान लेवी पूजाहारीले भने, “तिमीहरू के गरिरहेछौ?”

१९ती पाँच मानिसहरूले उत्तर दिए, “चूप लाग! एउटा शब्द पनि नबोल। हामीसित आऊ। हाम्रा पिता अनि हाम्रा पूजाहारी बन। तिमीले चुन्नुपर्छ। के तिमीलाई एउटा व्यक्तिको निम्ति मात्र पूजाहारी हुनु राम्रो छ? वा तिमीलाई इस्राएली मानिसहरूका एउटा सम्पूर्ण कुल समूहको पूजाहारी हुनु राम्रो छ?”

२०यसकुराले ती लेवी व्यक्ति खुशी भए। यसर्थ उसले एपोद, घर-मूर्तिहरू अनि चाँदीको मूर्ति लिए। तिनी दानका कुल समूहका ती मानिसहरूसित हिँडे।

२१त्यसपछि दानका कुल समूहका छ सय मानिसहरू ल्यो लेवी पूजाहारी सहित फर्किए अनि मीकाको घर छोडेर हिँडे। तिनीहरूले आफ्ना स-साना नानीहरू, आफ्ना पशुहरू, अनि आफ्ना सबै चीजहरू तिनीहरूका अघि राखे।

२२दानका कुल समूहका मानिसहरू त्यस भूमि देखि केही टाढा सम्म गए। तर मीकाका नजिकमा बस्ने मानिसहरू एक साथ भेला भए। तब तिनीहरूले दानका मानिसहरूलाई खेद्न थाले, अनि तिनीहरूलाई पक्रे। २३मीकासित भएका मानिसहरूले दानका मानिसहरूलाई कराउँदै थिए। दानका मानिसहरू फर्किए तिनीहरूले मीकालाई भने, “के कष्ट पस्छो? तिमीहरू किन कराइरहेको छौ?”

२४मीकाले उत्तर दिए, “तिमी दानका मानिसहरूले मेरा मूर्तिहरू लग्यौ। ती मूर्तिहरू म आफैले बनाएको हो। तिमीहरूले मेरो पूजाहारीलाई पनि लग्यौ। अब मसित के रह्यो र? ‘कसरी तिमीहरूले मलाई के कष्ट पस्छो भनेर सोध्छौ?’”

२५दानका कुल समूहका मानिसहरूले भने, “तिमीले हामीसित बहस नगरेको राम्रो हो, हाम्रा केही मानिसहरू धेरै रीसाहा छन् यदि तिमीहरू हामी प्रति करायौ भने, ती मानिसहरूले तिमीहरूलाई आक्रमण गर्न सक्छन्। तिमीहरू अनि तिमी कुलहरूको हत्या हुन सक्छ।”

२६तब दानका मानिसहरू फर्के अनि आफ्नो बाटो लागे। ती मानिसहरू तिनका निम्ति अति शक्तिशाली छन् भन्नेकुरा मीकाले बुभे। यसर्थ तिनी घर फर्किगए।

२७यसरी मीकाले बनाएका मूर्तिहरू दानका मानिसहरूले लगे। तिनीहरूले पूजाहारीलाई पनि लगे जो मीकासित बस्थे। त्यसपछि तिनीहरू लेशमा आए। तिनीहरूले लेशमा बस्ने मानिसहरूलाई आक्रमण गरे। ती मानिसहरू शान्तिसित रहेका थिए। तिनीहरूले कुनै आक्रमणको अपेक्षा गरेका थिएनन्। दानका मानिसहरूले आफ्ना तरवारद्वारा तिनीहरूको हत्या गरिदिए। त्यसपछि तिनीहरूले शहर जलाइदिए।

२८लेशमा बस्ने मानिसहरूलाई उद्धार गर्ने कोही थिएन। ती मानिसहरूबाट सहायता प्राप्त गर्नका निम्ति पनि तिनीहरू सीदोन शहर देखि अत्यन्त टाढा बस्थे। अनि लेशका मानिसको अरामका मानिसहरूसित कुनै सन्धि गरेका थिएनन्-यसर्थ ती मानिसहरूले तिनीहरूलाई सहायता गरेनन्। लेश शहर एउटा उपत्यकामा थियो जो बेतरहोब शहरको थियो। दानका मानिसहरूले त्यस स्थानमा एउटा नयाँ शहर निर्माण गरे। अनि त्यो शहर तिनीहरूको घर बन्यो। २९दानका मानिसहरूले त्यो शहरलाई नयाँ नाउँ दिए। त्यो शहरलाई लेश भनिन्थ्यो तर तिमीहरूले त्यसको नाउँ परिवर्तन गरेर दान राखे। तिनीहरूले शहरको नाउँ तिनीहरूका पिता-पुर्खा इस्त्राएलका एक छोरा दानको नाउँमा राखे।

३०दानको कुल समूहका मानिसहरूले दान शहरमा एउटा मूर्ति बनाए। तिनीहरूले गेशोमका छोरा जोनाथनलाई आफ्ना पूजाहारी बनाए। गेशोम मोशाका छोरा थिए। जोनाथन अनि तिनका छोराहरूले इस्त्राएली मानिसहरूलाई भूमिबाट कैदमा नलगे सम्म दानको कुल समूहका पूजाहारीहरू रहे।

३१दानका मानिसहरूले तिनीहरू स्वयंका निम्ति मीकाले निर्माण गरेको मूर्ति स्थापन गरे। परमप्रभुको मन्दिर शीलोमा रहेको समय भरि त्यो मूर्ति दान शहरमा थियो।

एक लेवी मानिस अनि तिनकी स्त्री सेविका

१९ त्यस समयमा इस्त्राएलका मानिसहरूका कुनै राजा थिएनन्।

एउटा लेवी व्यक्ति थिए जो एप्रैमको पहाडी देशको पछिल्लिर टाढा बस्थे। त्यस मानिसको एउटी स्त्री सेविकाको रूपमा थिइन् जो तिनको निम्ति पत्नी तुल्य थिइन्। ती सेविका यहूदा देशको बेतलेहेम शहरकी थिइन्। रतर तिनकी सेविकासित त्यो लेवी मानिसको बहस भयो। तिनले उसलाई छोडिदिइन् अनि यहूदाको बेतलेहेममा आफ्ना बाबुको घरमा फर्किइन्। उनी त्यहाँ चार महिनासम्म बसिन्। रतब तिनका पति तिनको पछि लागे। तिनी दयापूर्वक उनीसित बात गर्न चाहन्थे जसमा कि उनी तिनीकहाँ फर्केर आउनेछिन्। तिनले आफूसित आफ्ना सेवक अनि दुइवटा गधाहरू लगे। त्यो लेवी मानिस तिनका बाबुको घरमा आए। तिनका बाबुले त्यो

लेवी मानिसलाई देखे अनि उसलाई अभिवादन जनाउन बाहिर निस्के। पिता अत्यन्तै खुशी थिए। ४त्यस स्त्रीका बाबुले ती लेवी मानिसलाई घरभित्र लगे। ती लेवीका ससुराले तिनलाई बस्न आग्रह गरे। अनि ती लेवी मानिस तीन दिनसम्म बसे। तिनले खाए, पिए अनि आफ्ना ससुराको घरमा सुते।

५चौथो दिनमा विहानै तिनीहरू उठे। त्यो लेवी मानिस जानलाई तयार हुँदै थियो। तर त्यो जवान स्त्रीका बाबुले आफ्ना जुवाईलाई भने, “पहिला केही खाऊ। खाए पछि तिमी जान सक्छौ।” ६यसर्थ ती लेवी अनि तिनका ससुरा एक साथ खान र पिउनका निम्ति बसे। त्यसपछि, त्यो जवान स्त्रीका बाबुले त्यो लेवी मानिसलाई भने, “कृपया आज एकरात बस। र आराम स्वयं आनन्द गर। जानका निम्ति आज बेलुकी घर फर्ख।” यसर्थ ती दुइ मानिसहरूले एकसाथ खाए। ७ती लेवी हिँडनलाई उठे तर तिनका ससुराले फेरि त्यो रात बस्न भनी कर गरे।

८तब पाँचौ दिनमा ती लेवी मानिस बिहान छिट्टै उठे। तिनी हिँडनलाई तयार थिए। तर त्यस केटीका पिताले आफ्ना जुवाईलाई भने, “पहिला केही भोजन र विश्राम गर अनि आज बेलुकीसम्म बस।” तिमी खाना खाए पछि जान सक्छौ।

९त्यो लेवी मानिस, तिनकी स्त्री सेविका अनि तिनका सेवक हिँडनलाई उठे। तर त्यस जवान स्त्रीका पिताले भने, “प्रायः रातपरि सक्थो। दिन प्रायः गइ सक्थो। यसर्थ राती यही बस अनि स्वयं आनन्द गर। भोलि बिहान तिमी चाँडै उठ्न सक्छौ अनि आफ्नो बाटो जान सक्छौ।”

१०तर ती लेवी अभ अर्कोरात बस्न चाहँदैन थियो। तिनले आफ्नो दुई गधाहरू अनि आफ्नी सेविकालाई लगे। तिनले यबूस (यरूशलेमको अर्को नाउँ) सम्म यात्रा गरे। ११दिन प्रायः बितिसकेको थियो। तिनीहरू यबूस शहरको नजिकमा थिए। यसकारण त्यो सेविकाले आफ्ना मालिक, ती लेवी, मानिसलाई भनिन, “हामी यो यबूसी शहरमा बसौं। आजको रात यहाँ बसौं।”

१२तर उनको मालिक, ती लेवी मानिसले भने, “होइन! हामी यो अनौठो शहरभित्र जानेछैनौ। ती मानिसहरू इस्त्राएली मानिसहरू होइनन्। हामी गिबा शहरमा जानेछौं।” १३लेवी मानिसले भने, “आऊ हामी गिबा वा रामासम्म पुग्ने चेष्टा गरौं। हामी यी शहरहरू मध्ये एउटामा रात बिताउन सक्ने छौं।”

१४यसर्थ ती लेवी मानिस अनि तिनका साथका मानिसहरू यात्रा गर्दै गए। सूर्य अस्ताउँदै थियो अनि तिनीहरू गिबा शहर भित्र पसे। गिबा त्यो इलाकामा छ जो बिन्यामीनका कुल समूहको अधीनमा छ। १५यसर्थ तिनीहरू गिबामा बास बसे। तिनीहरूले त्यो शहरमा रात

बिताउने योजना गरे। तिनीहरू त्यो शहरको चोकमा आए र बसे। तर कसैले पनि तिनीहरूलाई त्यो रात बस्न आफ्ना घरमा बोलाएनन्।

१६त्यो साँझ एक वृद्ध मानिस आफ्नो खेतबाट शहरमा आए। उसको घर एप्रैमको पहाडी देशमा थियो। तर अहिले ती गिबा शहरमा बस्दै थिए। (गिबाका मानिसहरू बिन्यामीनका कुल समूहका थिए।) १७ती वृद्ध मानिसले शहरको चोकमा ती यात्री लेवी मानिसहरूलाई देखे। ती वृद्ध मानिसले सोधे, “तिमीहरू कहाँ गइरहेछौ? तिमीहरू कहाँबाट आयौ?”

१८त्यो लेवी मानिसले उत्तर दियो, “हामी यहूदाको बेतलेहेम शहरबाट यात्रा गर्दै आएका हौं। हामी घर गइरहेका छौं। म एप्रैमको पहाडी देश पारि निकै परको हुँ। म यहूदाको बेतलेहेममा आएको छु। र अहिले घर फर्कदैछु। र कसैले पनि हामीलाई रात बिताउने ठाउँ दिएनन्। १९तर हामीसित हाम्रो गधाहरूको लागि चार दिनका निमित्त पराल र दाना छ। अनि मसित मेरी सेवीका र मेरो सेवक र आफ्ना निमित्त रोटी र दाखरस छ।”

२०ती वृद्ध मानिसले भने, “मेरो घरमा बस्न तिमीहरूलाई स्वागत छ। तिमीहरूलाई चाहिएका कुनै पनि कुरा म दिनेछु। शहरको चोकमा राती नबस्।” २१तब त्यस वृद्ध मानिसले त्यो लेवी मानिस र तिनीको साथमा भएका मानिसहरूलाई आफ्नो घरमा लगे। उसले गधाहरूलाई खुवाए। तिनीहरूले आफ्ना खुट्टा धोए। त्यसपछि तिनीहरूले केही भोजन खाए अनि पिए।

२२त्यो लेवी मानिस र तिनीसित भएका मानिसहरू आनन्दित भइरहेको बेला त्यस शहरका केही मानिसहरूले त्यो घरलाई घेरे। ती अत्यन्त नराम्रा मानिसहरू थिए। तिनीहरूले ढोका धकेल्न थाले। तिनीहरूले त्यो वृद्ध मानिसलाई कराए त्यो घर जसको थियो। तिनीहरूले भने, “त्यो मानिसलाई बाहिर ल्याऊ, जो तिम्रो घरमा आएको छ। हामी त्यस व्यक्तिसित सहवास गर्न चाहन्छौं।”

२३त्यो वृद्ध मानिस बाहिर निस्के अनि ती नराम्रा मानिसहरूसित बात गरे। उसले भने, “होइन, मेरो मित्रहरू, यस्तो नराम्रा कुराहरू नगर! ती मानिसहरू मेरो घरका अतिथि हुन। यस्तो भयानक पाप नगर। २४हेर यहाँ मेरी छोरी छे। उसले कहिले पनि अघि कसैसित सहवास गरेकी छैन। म त्यसलाई अब बाहिर तिमीहरू कहाँ ल्याउँछु। तिमीहरू जसरी चाहन्छौं त्यसलाई उपयोग गर्न सक्छौ। तर यी मानिसको विरुद्ध यस्तो भयानक पाप नगर।”

२५तर ती नराम्रा मानिसहरूले वृद्ध मानिसको कुरा सुनेनन्। यसर्थ त्यस लेवी मानिसले आफ्नी सेविकालाई समातेर ती दुष्ट मानिसहरूसित बाहिर पठाइदिए। ती दुष्ट मानिसहरूले उसलाई घात पुऱ्याए अनि रातभरि उसलाई बलात्कार गरे। तब बिहान उज्यालो भए पछि

तिनीहरूले उसलाई जान दिए। २६बिहानको उज्यालो हुदा त्यो स्त्री घरमा फर्केर आइन् जहाँ उसका मालिक बस्दैथिए। त्यो सामुनेको ढोकामा लडिन्। ती उज्यालो नहुञ्जेल त्यहाँ लडिरहीन्।

२७त्यो लेवी मानिस भोलिपल्ट बिहानै उठे। तिनी घरजान चाहन्थे। बाहिर जानलाई तिनले ढोका खोले। अनि ढोकाको सड्दारमा एक हात भस्यो। त्यहाँ तिनकी स्त्री सेविका थिइन्। ती ढोकामा लडिरहेकी थिइन्। २८त्यस लेवी व्यक्तिले उसलाई भने, “उठ्! हामी जाऔं।” तर उसले उत्तर दिइन् तिनी मरिसकेकी थिइन्।

त्यो लेवी मानिसले आफ्नी स्त्री सेविकालाई गधामा राखे र घरतिर हिँडे। २९जब तिनी आफ्नो घरमा आइपुगे तब तिनले एउटा छुरी लिए अनि आफ्नी स्त्री सेविकाको मृत शरीरलाई बाह्र टुक्रा-टुक्रा पारेर काटे। त्यस पछि तिनले त्यस स्त्रीको बाह्र टुक्रा ती सबै क्षेत्रहरूमा पठाए जहाँ इस्राएलका मानिसहरू बस्थे। ३०त्यसलाई देख्ने हरेकले यसो भने, “इस्राएलमा अघि यस्तो कहिले भएको थिएन। मिश्रदेशबाट निस्केर आएको समयदेखि हामीले यस्तो कुनै कुरा देखेका थिएनौं। यस विषयमा विचार गर अनि के गर्नु पर्ने हामीलाई भन।”

इस्राएल अनि बिन्यामीन माभ युद्ध

२० यसर्थ इस्राएलका समस्त मानिसहरू एक साथ मिले। तिनीहरू सबै मिस्प्या शहरमा परमप्रभुका समक्ष उभिन एक साथ आए। इस्राएलका चारै तिरबाट मानिसहरू आए। गिलादका इस्राएली मानिसहरू समेत त्यहाँ थिए। २इस्राएलका सम्पूर्ण कुल समूहहरूका अगुवाहरू त्यहाँ थिए। तिनीहरूले परमेश्वरका मानिसहरूको जन सभामा आफ्ना-आफ्ना स्थान ग्रहण गरे। तिनीहरूले त्यस ठाउँमा ४,००,००० सशस्त्र सैनिकहरू ल्याए। ३बिन्यामीनका कुल समूहका मानिसहरूले यो सुने कि इस्राएलका मानिसहरू मिस्प्यामा एकसाथ भेट गरिरहेछन्। इस्राएलका मानिसहरूले भने, “हामीलाई भन यस्तो भयानक कुरा कसरी घट्यो।”

४यसर्थ त्यो हत्या गरिएकी स्त्रीका पतिले तिनीहरूलाई त्यो घटना भने। तिनले भने, “मेरी स्त्री सेविका र म बिन्यामीनको इलाकामा गिबा शहरमा आयौं। हामीले त्यहाँ रात बितायौं। ५तर राती गिबा शहरवासीहरू त्यो घरमा आए जहाँ म बसेको थिएँ। तिनीहरूले घरलाई घेरे अनि मलाई मार्न चाहे। तिनीहरूले मेरी स्त्री सेविकालाई बलात्कार गरे अनि उसको मृत्यु भयो। ६यसर्थ मैले मेरी स्त्री सेविकालाई लगे अनि उसको देहलाई टुक्रा-टुक्रा पारेर काटे। त्यसपछि मैले इस्राएलका प्रत्येक कुल समूहलाई एक एक टुक्रा पठाएँ। हामीले

प्राप्त गरेको भूमिहरूमा मैले बाह्र टुक्रा पठाएँ। मैले त्यसो गरे किनभने बिन्यामीनका मानिसहरूले इस्त्राएलमा यस्तो भयानक काण्ड गरे। ७अब इस्त्राएलका सबै मानिसहरू, बोल्नुहोस्। हामीले यसबारे के गर्नु पर्ने तिमीहरूले निर्णयदेऊ।”

८तब, सबै मानिसहरू एकै समयमा उठे। तिनीहरूले एकसाथ भने, “हामी कोही पनि घर जाने छैनौं। अहँ, हामीमा एक जना पनि आफ्नो घर फर्कने छैन। ९अब गिबा शहर प्रति हामी जे गछौं त्यो यस्तो छ: हामीले ती मानिसहरू प्रति के गर्नु पर्ने हो परमेश्वरले हामीलाई देखाउनु भनी चिढा गर्ने छौं। १०हामी इस्त्राएलका सबै कुल समूहका हरेक १०० जनामा १० व्यक्तिहरू चुन्ने छौं। अनि हामी प्रत्येक १,००० बाट १०० मानिसहरू चुन्नेछौं। हामी प्रत्येक १०,००० बाट १,००० मानिसहरू चुन्नेछौं। हामीले चुनेका ती मानिसहरूले सेनाहरूले जस्तै आपूर्ति सामग्रीहरू पाउनेछन्। तब ती मानिसहरू बिन्यामीनको इलाका गिबामा जानेछन् र सेनाले इस्त्राएलका मानिसहरू माभ गरेको त्यो भयानक कार्यका निम्ति ती मानिसहरूलाई दण्ड दिनेछन्।”

११यसर्थ इस्त्राएलका सबै मानिसहरू गिबा शहरमा एकसाथ भेला भए। तिनीहरू सबै तिनीहरूले गर्ने कुरामा सहमत भए। १२इस्त्राएलका कुल समूहहरूले बिन्यामीनका कुल समूहका मानिसहरूकहाँ सन्देश दिएर मानिसहरू पठाए। सन्देश यस्तो थियो: “तिमीहरूका मानिसहरूले गरेको यो भयानक कर्म के हो? १३गिबाका ती दुष्ट मानिसहरूलाई हामी भए कहाँ पठाऊ। हामीलाई ती मानिसहरू देऊ हामी तिनीहरूलाई मार्न सकौं। हामीले इस्त्राएलका मानिसहरू माभको दुष्टता हटाउनै पर्छ।”

तर बिन्यामीनका कुल समूहका मानिसहरूले आफ्ना कुल इस्त्राएलका अन्य मानिसहरूका कुरा सुनेनन्। १४बिन्यामीन कुल समूहका मानिसहरूले आफ्ना शहरहरू छाडे अनि गिबा शहरमा गए। तिनीहरू गिबामा इस्त्राएलका अन्य कुल समूहहरूसित युद्ध गर्न गए। १५बिन्यामीन कुल समूहका मानिसहरूले २६,००० सैनिकहरू भेला गरे। ती सबै सैनिकहरू युद्धमा तालिम प्राप्त थिए। तिनीहरूसित गिबाका ७०० प्रशिक्षित सैनिकहरू पनि थिए। १६त्यसमा देब्रेहातद्वारा लड्न सक्ने ७०० प्रशिक्षित सैनिकहरू पनि थिए। तिनीहरू हरेकले अति कुशलतासित घुँथेको उपयोग गर्न सक्थे। तिनीहरू सबैले एउटा कपाललाई पनि नचुक्ने गरि ढुङ्गा हान्न घुँथेको प्रयोग गर्न सक्थे।

१७बिन्यामीनका कुल समूहका सैनिकहरू बाहेक सबै इस्त्राएलका कुल समूहहरूका ४,००,००० सशस्त्र अनि लडाकु सैनिकहरू भेला भएका थिए। हरेक सैनिक प्रशिक्षित सैनिक थिए। १८इस्त्राएली मानिसहरू बेतेल शहरसम्म गए। बेतेलमा तिनीहरूले परमेश्वरसित

सोधे, “बिन्यामीनका कुल समूहलाई आक्रमण गर्ने पहिलो कुल समूह कुन हुने छ?”

परमप्रभुले उत्तर दिनुभयो, “यहूदाका कुल समूह पहिला जानेछ।”

१९भोलीपल्ट विहानै इस्त्राएलका मानिसहरू उठे। तिनीहरूले गिबा शहरको नजिकमा छाउनी हाले। २०तब इस्त्राएली सेना बिन्यामीन सेनासित युद्ध गर्न गए। इस्त्राएली सेनाहरू बिन्यामीन सेनाहरूको विरुद्ध गिबा शहरमा तयार भए। बिन्यामीन सेनाहरूले २२,००० इस्त्राएली सैनिकहरूलाई त्यस दिनको युद्धमा मारे।

२१-२३इस्त्राएलका मानिसहरू परमप्रभुकहाँ गए। तिनीहरू साँभ नभएसम्म रोए। तिनीहरूले परमप्रभुसँग सोधे, “हामी फेरि बिन्यामीनका मानिसहरूको विरुद्ध युद्ध गर्नु? ती मानिसहरू हाम्रा आफन्तहरू हुन्।”

परमप्रभुले उत्तर दिनुभयो, “जाऊ, तिनीहरूको विरुद्ध युद्ध गर।” इस्त्राएलका मानिसहरूले एक अर्कालाई उत्साह प्रदान गरे। त्यसपछि तिनीहरू फेरि पहिलो दिन युद्ध गरेको जस्तै युद्ध गर्न गए।

२४तब इस्त्राएलका सेनाहरू बिन्यामीनका सेनाका नजिक आए। यो युद्धको दोस्रो दिन थियो। २५बिन्यामीनका सेनाहरू दोस्रोदिन इस्त्राएलका सेना माथि आक्रमण गर्न गिबा शहरको बाहिर आए। यसपल्ट बिन्यामीनका सेनाले इस्त्राएलका अरू १८,००० सेनाहरू मारिदिए। ती सबै मानिसहरू इस्त्राएली सेनाका प्रशिक्षित सैनिकहरू थिए।

२६त्यसपछि इस्त्राएलका सबै मानिसहरू बेतेल शहरसम्म गए। त्यस स्थानमा तिनीहरू बसे अनि परमप्रभु प्रति रोइ-कराइ गरे। तिनीहरूले दिनभरि साँभ नभएसम्म केही भोजन गरेनन्। तिनीहरूले परमप्रभुलाई होमबलि अनि मेलबलि पनि अर्पण गरे। २७इस्त्राएलका मानिसहरूले परमप्रभुसित एक प्रश्न गरे। (ती दिनहरूमा परमेश्वरको करारको सन्दूक बेतेलमा थियो। २८त्यहाँ परमेश्वरको सेवा गर्ने पूजाहारी पीनहास थिए। पीनहास एलाजारका छोरा थिए। एलाजार हारूनका छोरा थिए।) इस्त्राएलका मानिसहरूले सोधे, “बिन्यामीनका मानिसहरू हाम्रा आफन्त हुन्। हामी तिनीहरूको विरुद्ध युद्ध गर्न फेरि जानु? कि हामीले युद्ध गर्न बन्द गर्नु?”

परमप्रभुले उत्तर दिनुभयो, “जाऊ, भोलि तिनीहरूलाई पराजित गर्न म तिमीहरूलाई सहयोग गर्नेछु।”

२९तब इस्त्राएलका सेनाले गिबा शहरको वरिपरि केही मानिसहरूलाई लुक्न लगाए। ३०इस्त्राएलका सेना तेस्रो दिन गिबा शहरको विरुद्ध लडाईं गर्न गए। तिनीहरूले अघि गरे जस्तै युद्धका निम्ति तिनीहरू तयार भए। ३१बिन्यामीनका सेनाहरू इस्त्राएलका सेनाहरूको विरुद्ध लड्न गिबा शहर बाहिर आए। इस्त्राएलका सेना पछिसरे अनि बिन्यामीनका सेनाद्वारा तिनीहरू खेदिन थाले। यसप्रकारले शहरलाई धेरै पछि छाड्न बिन्यामीनका

सेनाप्रति छल गरियो अनि बिन्यामीनका सेनाहरूले पहिला गरे जस्तै इस्त्राएली सेनाहरूको हत्या गर्न शुरु गरे। तिनीहरूले इस्त्राएलका प्राय तीस जना मानिसहरू मारे। तिनीहरूले केही मानिसहरूलाई खेतमा मारे अनि केही मानिसहरूलाई बाटोमा मारे। एउटा बाटो बeteल शहरतिर गएको थियो अनि अर्कोबाटो गिबा शहर तिर गएको थियो। ३२बिन्यामीनका मानिसहरूले भने, “हामी अघि जस्तै जित्दै छौं।”

इस्त्राएलका मानिसहरू भागै थिए, तर त्यो एक छल थियो। तिनीहरूले बिन्यामीनका मानिसहरूलाई तिनीहरूका शहरदेखि टाढा बाटोहरूमा लान चाहन्थे। ३३यसर्थ सबै मानिसहरू भागे। तिनीहरू बाल तामार नाउँको स्थानमा रोकिए। इस्त्राएलका केही मानिसहरू गिबाको पश्चिममा लुकिरहेका थिए। तिनीहरू आफू लुकेका स्थानहरूबाट दगुरे अनि गिबा माथि आक्रमण गरे। ३४इस्त्राएलका १०,००० उत्तम शिक्षा पाएका सैनिकहरूले गिबा माथि आक्रमण गरे। युद्ध घमासान भयो। तर बिन्यामीनका सेनालाई तिनीहरू माथि कस्तो भयानक घटना घट्नेवाला छ त्यो थाहा थिएन।

३५परमप्रभुले इस्त्राएलका सेनाको उपयोग गर्नु भएर बिन्यामीनका सेनालाई पराजित गरिदिनु भयो। त्यसदिन इस्त्राएलका सेनाले बिन्यामीनका २५,१०० सैनिकहरूलाई मारिदिए। ती सबै सैनिकहरूलाई युद्धका निम्ति प्रशिक्षित तुल्याइएको थियो। ३६यसर्थ बिन्यामीनका मानिसहरूले तिनीहरू पराजित भएको देखे।

इस्त्राएलका सेना पछिहटेका थिए। तिनीहरू पछिहटे किनभने तिनीहरूले अचानक-आक्रमण गरेका थिए। तिनीहरूका लुकेका मानिसहरू गिबाको नजिक थिए। ३७ती मानिसहरू, जो लुकेका थिए गिबा शहर तिर लुकेर गए। तिनीहरू छरपष्ट भए अनि शहरमा भएका हरेकलाई आफ्नो तरवारद्वारा मारिदिए। ३८अब इस्त्राएलका मानिसहरूले ती लुकेका मानिसहरूका साथ एक योजना बनाए। जब तिनीहरूले गीवालाई अधिकार गरे लुकेका मानिसहरूले एउटा धुवाँको चिन्ह पठाए।

३९-४१बिन्यामीनका सेनाले प्राय: तीसजना इस्त्राएली सैनिकहरू मारेका थिए। यसर्थ बिन्यामीनका मानिसहरू भन्दै थिए, “हामी अघि जस्तै विजय गरिरहेछौं।” तर त्यसैबेला शहरबाट धुवाँको ठूलो बादल माथि उठ्न थाल्यो। बिन्यामीनका मानिसहरू घुमेर फर्किए अनि त्यो धूवाँ देखे। सम्पूर्ण शहर आगोको ज्वालामा थियो। तब इस्त्राएलका सेना भाग्न छाडे। तिनीहरू फर्किए र लड्न शुरुगरे। बिन्यामीनका मानिसहरू भयभीत भए। अब तिनीहरूले बुभे तिनीहरू प्रति कस्तो भयानक कुरा घट्नेछ।

४२यसर्थ बिन्यामीनका सेना इस्त्राएली सेना देखि भागे। तिनीहरू मरूभूमि तिर भागे। तर तिनीहरू लडाइँबाट उम्कन सकेनन्। अनि इस्त्राएलका मानिसहरू

शहरहरूबाट बाहिर निस्के र तिनीहरूलाई मारिदिए। ४३इस्त्राएलका मानिसहरूले बिन्यामीनका मानिसहरूलाई घेरामा पारे अनि तिनीहरूलाई खेद्वन लागे। तिनीहरूले तिनीहरूलाई विश्राम गर्न दिएनन्। तिनीहरूले गिबा पूर्वको इलाकामा तिनीहरूलाई परस्त गरे। ४४यसरी १८,००० साहसी अनि बलवान बिन्यामीन लडाकु सैनिकहरू मारिए।

४५बिन्यामीनका सेना फर्किए अनि मरूभूमि तिर भागे। तिनीहरू रिम्मोनको चट्टान नाउँ गरेको स्थान तिर भागे। तर इस्त्राएलीहरूले बाटो तिर बिन्यामीनका ५,००० सैनिकहरूलाई मारिदिए। तिनीहरूले बिन्यामीनका मानिसहरूलाई खेदिरहे। तिनीहरूले गिदोम नाउँ गरेको स्थानसम्म तिनीहरूलाई खेदे। इस्त्राएली सेनाले त्यस स्थानमा अरू २,००० बिन्यामीनका मानिसहरूलाई पनि मारे।

४६त्यस दिन बिन्यामीन सेनाका २५,००० मानिसहरू मारिए। ती सबै मानिसहरूले आफ्ना तरवारद्वारा साहससित युद्ध गरे। ४७तर बिन्यामीनका ६०० मानिसहरू मरूभूमि तिर भागे। तिनीहरू रिम्मोनको चट्टान नामक स्थानमा गए अनि त्यहाँ चार महीनासम्म रहे। ४८इस्त्राएलका मानिसहरू बिन्यामीनको देशमा फर्केर गए। तिनीहरूले तिनीहरू गएका हरेक शहरका मानिसहरूलाई मारे। तिनीहरूले सम्पूर्ण पशुहरूलाई पनि मारे। तिनीहरूले आफूले भेट्टाएसम्मका हरेक वस्तु नष्ट गरिदिए। तिनीहरू आइपुगेका हरेक शहरलाई तिनीहरूले जलाइदिए।

बिन्यामीनका मानिसहरूका निम्ति पत्नीहरू प्राप्त गर्नु

२१ मिस्पामा इस्त्राएलका मानिसहरूले एक शपथ खाएका थिए। तिनीहरूको शपथ यस्तो थियो: “हामीहरूमा कसैले पनि आफ्नी छोरीलाई बिन्यामीनका कुल समूहका कुनै व्यक्तिसित विवाह गर्न दिने छैन।”

२इस्त्राएलका मानिसहरू बeteल शहरमा गए। तिनीहरू त्यहाँ साँभ नभए सम्म परमेश्वर समक्ष बसे। तिनीहरू त्यहाँ बस्ता जोडले कराए। ३तिनीहरूले परमेश्वरलाई भने, “परमप्रभु तपाईं इस्त्राएलका मानिसहरूका परमेश्वर हुनुहुन्छ। हामी माथि किन यस्तो भयानक कुरा घट्यो? इस्त्राएली मानिसहरूको एउटा कुल समूहलाई किन लगियो?”

४अर्को दिन बिहानै इस्त्राएलका मानिसहरूले एक वेदी निर्माण गरे। तिनीहरूले त्यो वेदीमा परमेश्वरका निम्ति होमबलि अनि मेलबलि चढाए। ५तब इस्त्राएलका मानिसहरूले भने, “के, कुनै कुल समूह यस्ता छन् जो परमप्रभुको समक्ष हामीसित भेट्न आएनन्?” तिनीहरूले यो प्रश्न गरे किनभने तिनीहरूले एउटा महा शपथ खाएका थिए। तिनीहरूले यो प्रतिज्ञा गरेका थिए कि मिस्पा शहरमा जो अन्य कुल समूहहरू साथ आएनन् तिनीहरूलाई मारिनेछ।

६तब, इस्त्राएली मानिसहरूले तिनीहरूका आफन्त, बिन्यामीनका मानिसहरू प्रति दुःखीत भए। तिनीहरूले भने, “आज इस्त्राएलबाट एक कुलसमूह हटाएको छ। ७हामीले परमप्रभुको समक्ष एक भाकल गर्छौं। हामीले हाम्रा छोरीहरूलाई बिन्यामीनका कुनै मानिससित विवाह गर्न नदिने शपथ खाएको छौं। बिन्यामीनका मानिसहरूले पत्नीहरू पाउने छन् भनी हामी कसरी निश्चित हुनु सक्छौं?”

८तब इस्त्राएलका मानिसहरूले सोधे, “इस्त्राएलका कुन कुल समूह यहाँ मिस्रमा आएन? हामी परमप्रभुको समक्ष आएका छौं। निश्चयनै एक कुल यहाँ थिएन।” तब तिनीहरूले थाहो पाए कि इस्त्राएलका अन्य मानिसहरूसँग भेट गर्न यावेश गिलाद शहरबाट कोही पनि आएन। ९इस्त्राएलका मानिसहरूले त्यहाँ को थियो अनि को थिएन त्यो हेर्नलाई हरेकको गन्ती गरे। तिनीहरूले थाहा पाए कि यावेश गिलादको त्यहाँ कोही थिएन। १०यसर्थ इस्त्राएलका मानिसहरूले यावेश गिलाद शहर तर्फ १२,००० सैनिकहरू पठाए। तिनीहरूले ती सैनिकहरूलाई भने, “यावेश गिलादमा जाऊ अनि तिनीहरूको तरवारलाई उपयोग गरी त्यहाँ बस्ने हरेक व्यक्ति, स्त्री एवं केटाकेटीहरू समेतलाई मार। ११तिमीहरूले यसो गर्नुपर्छ। तिमीहरूले यावेश गिलादका हरेक मानिसलाई मार्नु पर्छ। हरेक स्त्री जसले कुनै मानिसको साथ सहवास गरेकी छिन् उसलाई पनि मारिदिऊ। तर जुन स्त्रीले कहिले पनि कुनै मानिससित सहवास गरेकी छैन भने उसलाई नमार।” यसर्थ ती सैनिकहरूले ती कुराहरू गरे। १२ती १२,००० सैनिकहरूले यावेश गिलाद शहरमा चारसय जवान महिलाहरूलाई भेट्टाए जसले कुनै लोग्ने मानिससित कहिले पनि सहवास गरेका थिएनन्। ती सैनिकहरूले ती स्त्रीहरूलाई कनानको भूमिमा शीलोको छाउनीमा ल्याए।

१३तब इस्त्राएली मानिसहरूले बिन्यामीनका मानिसहरूलाई एउटा सन्देश पठाए। तिनीहरूले बिन्यामीनका मानिसहरूसित शान्ति सन्धिको प्रस्ताव गरे। बिन्यामीनका मानिसहरू रिम्मोनको चट्टान नामक स्थानमा थिए। १४यसर्थ बिन्यामीनका मानिसहरू इस्त्राएलमा फर्केर आए। इस्त्राएलका मानिसहरूले तिनीहरूलाई तिनीहरूले नमारेका यावेश गिलादका स्त्रीहरू प्रदान गरे। तर बिन्यामीनका सबै मानिसहरूका निम्ति पर्याप्त थिएन।

१५इस्त्राएलका मानिसहरू बिन्यामीनका मानिसहरू प्रति दुःखीत थिए। तिनीहरू, तिनीहरू प्रति दुःखीत भए किनभने परमप्रभुले तिनीहरूलाई इस्त्राएलका अन्य कुल समूहहरूबाट पृथक पारिदिनु भएको थियो। १६इस्त्राएलका मानिसहरूका प्रमुखहरूले भने,

“बिन्यामीनका कुल समूहका स्त्रीहरू मारिए। बिन्यामीनका मानिसहरूका निम्ति, जो अभ्र जीवित छन्, हामीले कसरी पत्नीहरू प्राप्त गराइदिनु? १७बिन्यामीनका मानिसहरू, जो अभ्र जीवितछन्, सन्तानहरू हुनुपर्छ, आफ्ना कुललाई राख्न यस्तो गर्ने पर्छ जसद्वारा इस्त्राएलका कुल समूह लोप हुनेछैन। १८तर हामी हाम्रा छोरीहरूलाई बिन्यामीनका मानिसहरूसित विवाह गरी दिन सक्तैनौं। हामीले यस्तो शपथ खाएको छौं: ‘कुनै व्यक्ति माथि पनि नराम्रो घटना घट्नेछ जसले बिन्यामीनका कुनै मानिसलाई पत्नी दिन्छ।’ १९तिनीहरूले भने, हेर, शीलोमा परमप्रभुको उत्सव केही दिनसम्म चल्नेछ।” (शीलो बेतेलको उत्तरमा छ अनि बेतेल देखि शकेम जाने बाटोको पूर्वमा छ। तर लबानोन शहरको दक्षिणमा छ।)

२०यसर्थ ती बृद्धा-प्रधानहरूले बिन्यामीनका मानिसहरूलाई त्यो आफ्ना उपायको बारेमा भने। तिनीहरूले भने, “जाऊ अनि दाखबारीहरूमा लुकी बस। २१उत्सवको बेला जब शीलोका जवान स्त्रीहरू नाचमा सामेल हुन आउँछन् त्यो समयमा हेर। तब दाखबारीमा जहाँ तिमीहरू लुकिरहेका छौ, त्यहाँबाट दगुर। तिमीहरू हरेकले शीलो शहरका एक एकजना जवान स्त्री लेऊ। ती जबान स्त्रीहरूलाई बिन्यामीनको देशमा लैजाऊ अनि तिनीहरूसित विवाह गर। २२ती जवान स्त्रीहरूका बाबु वा दाज्यू-भाईहरू आएर हामी प्रति विरोध जनाए भने। हामी भन्नेछौं, ‘बिन्यामीनका मानिसहरू प्रति दयालु हुनुहोस्। तिनीहरूलाई ती स्त्रीहरूसित विवाह गर्न दिनुहोस्। तिनीहरूले तिमीहरूबाट स्त्रीहरू लगे, तर तिनीहरूले तिमीहरूको विरुद्ध युद्ध गरेनन्। तिनीहरूले स्त्रीहरू लगे, यसर्थ तिमीहरूले परमेश्वर प्रतिको तिम्रो शपथ भङ्ग गरेनौं। तिमीहरूले तिनीहरूलाई विवाह गर्न स्त्रीहरू दिनेछैनौं भनी शपथ खाएका थियौं। तिमीहरूले बिन्यामीनका मानिसहरूलाई स्त्रीहरू दिएनौं, तिनीहरूले स्त्रीहरू तिमीहरूबाट लगे। यसर्थ तिमीहरूले तिमीहरूको शपथ भङ्ग गरेनौं।’”

२३यसर्थ बिन्यामीनका मानिसहरूले जे गरे त्यो यस्तो छ। जब ती जवान स्त्रीहरू नाच्यै थिए तब प्रत्येक मानिसले ती एउटी-एउटी केटीलाई समाते। तिनीहरूले ती जवान स्त्रीहरूलाई लगे। अनि तिनीहरूसित विवाह गरे। तिनीहरू आफ्ना देशतिर फर्किए। बिन्यामीनका मानिसहरूले त्यो देशमा फेरि शहरहरू निर्माण गरे, अनि तिनीहरू ती शहरहरूमा बसे। २४तब इस्त्राएलका मानिसहरू घर फर्के। तिनीहरू तिनीहरूका आफ्नै देश अनि कुल समूहमा फर्के।

२५ती दिनहरूमा इस्त्राएलका मानिसहरूका कुनै राजा थिएन। यसर्थ हरेकले त्यही गर्थे जो उसले सही सम्भन्थ्यो।

यहोशूको पुस्तक

परमेश्वरले यहोशूलाई इस्त्राएलको अगुवाई गर्नका निमित्त चुनुहुन्छ

१ मोशा परमप्रभुका दास थिए। नूनका छोरा यहोशू मोशाका सहायक थिए। मोशाको मृत्यु भए पछि, परमप्रभु यहोशूसित बात गर्नुभयो। परमप्रभुले भन्नुभयो, २“मेरो दास मोशाको मृत्यु भयो। अब तिमी अनि यी मानिसहरू यर्दन नदी पार गरी जानु पर्छ। तिमीहरू ल्यो भूमिमा अवश्यै जानु पर्छ जुन चाहि तिमीहरू इस्त्राएलका मानिसहरूलाई दिदैछु। ३मैले मोशालाई प्रतिज्ञा दिएको थिए कि म यो भूमि तँलाई दिनेछु। यसर्थ तँ जहाँ कही जानेछस् म तँलाई ल्यो भूमि दिनेछु। ४हितीहरूको सम्पूर्ण भूमि, मरूभूमि अनि लबानोनदेखि महानदी यूफ्रेटिससम्म तिमीहरूको हुनेछ। अनि यहाँ देखि पश्चिमको भूमध्यसागर (त्यो स्थान जहाँ सूर्य अस्त हुन्छ) सम्मका समस्त भूमि तेरो सीमाना भित्र हुनेछ। ५कुनै पनि मानिसले तँलाई सम्पूर्ण जीवन भरी रोक्न सक्ने छैन। म जसरी मोशासित रहेको थिए, त्यसरी नै म तँसित रहनेछु। म तँलाई त्याग्ने छैन। म तँलाई कहिले छाड्नेछैन।

६“यहोशू, तँ दृढ अनि साहसी हुनुपर्छ। तैले यी मानिसहरूको अगुवाई गर्नुपर्छ जसद्वारा तिनीहरूले आफ्ना भूमि लिन सक्नुन्। मैले तिनीहरूका पिता-पुर्खाहरूलाई प्रतिज्ञा दिएको थिएँ कि म तिनीहरूलाई यो भूमि दिनेछु। ७तर तँ एउटा अर्कोको कारणले पनि दृढ अनि साहसी हुनुपर्छ। मेरो दास मोशाले तँलाई दिएका आज्ञाहरू पालन गर्नमा तँ निश्चित हुनु पर्छ। यदि तैले उसको उपदेशहरू दाहिने देब्रे नफर्कीकन अनुसरण गरिस् भने तैले गरेका सबै काममा तँ सफल हुनेछस्। ८त्यस व्यवस्थाको पुस्तकमा लेखिएका कुराहरू सदैव याद राख। दिन-रात त्यस पुस्तकको अध्ययन गर। तब तँ त्यसमा लेखिएका कुराहरू पालन गर्न निश्चित हुने छस्। यदि तैले यसो गरिस् भने तँ ज्ञानी बन्ने छस् अनि तैले जे कुरा गर्छस् त्यसमा सफल हुने छस्। ९याद राख, मैले तँलाई दृढ अनि साहसी हुनु भनी आज्ञा गरेकोछु। यसकारण, भयभीत नहो, किनभने परमप्रभु तेरो परमेश्वर तँ जहाँ कँही गएता पनि तेरो साथ रहनु हुनेछ।”

यहोशूले आदेश धिन्छन्

१०यसकारण यहोशूले मानिसहरूका अगुवाहरूलाई

आदेश दिए, उसले भने, ११“छाउनी भएर जाऊ अनि मानिसहरूलाई तयार हुनु भन। मानिसहरूलाई भन, ‘केही खाद्य पदार्थ तयार गर। अहिले देखि तीन दिनमा हामी यर्दन नदी पारी जानेछौं। परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले तिमीहरूलाई दिनुहुँदै गरेको भूमि अधिकार गर्न हामी जानेछौं।”

१२तब यहोशू रूबेन, गादका कुल समूह अनि मनश्शेका आधा कुल समूहसित बात गरे, यहोशूले भने, १३“याद गर परमप्रभुका दास मोशाले तिमीहरूलाई के भनेका थिए। उनले तिमीलाई भनेका थिए, परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले तिमीहरूलाई एउटा विश्राम गर्ने भूमि दिनुभएको छ, परमप्रभुले यो भूमि तिमीहरूलाई दिनुभएको हो। १४वास्तवमा, परमप्रभुले तिमीहरूलाई यर्दन नदीको पूर्व तर्फको यो भूमि दिइसक्नु भएकोछ। यो भूमिमा तिमीहरूका पत्नीहरू, अनि छोरा-छोरीहरू तिमीहरूका पशु प्राणीहरू समेत बस्न सक्नेछौं। तर तिमीहरूका योद्धा मानिसहरू तिमीहरूका दाज्यू-भाइहरूसित यर्दन नदी पार गरी जानुपर्छ। तिमीहरू युद्धका निमित्त तयार हुनुपर्छ अनि तिनीहरूलाई आफ्ना भूमि लिनका निमित्त सहायता गर्नुपर्छ। १५परमप्रभुले तिमीहरूलाई विश्राम गर्नका निमित्त एक स्थान दिनु भएकोछ। अनि तिम्रा दाज्यू-भाइहरूका निमित्त पनि उहाँले त्यसै गर्नु हुनेछ। तर तिमीहरूले तिनीहरूलाई त्यस बेलासम्म सहायता गर्नु पर्छ, जबसम्म तिनीहरूले त्यो भूमि प्राप्त गर्ने छैनन्। जुन परमप्रभु तिनीहरूका परमेश्वरले तिनीहरूलाई दिनु हुँदैछ। तब तिमीहरूको आफ्नै देश, यर्दन नदीको पूर्व तर्फको देशमा फर्की आउँन सक्छौं। परमप्रभुको दास मोशाले त्यो भूमि तिमीहरूलाई दिनु भएको छ।”

१६तब मानिसहरूले यहोशूलाई उत्तर दिए, “हामीलाई गर्नु भनी जो आज्ञा तपाइले दिनुहुन्छ त्यो हामी गर्नेछौं। तपाइले हामीलाई जहाँ जानु भन्नुहुन्छ हामी जानेछौं। १७तपाइले हामीलाई जे भने पनि हामी त्यसको पालन गर्नेछौं जसरी हामीले मोशाका आज्ञा पालन गरेका थियौं। हामी परमप्रभुसित एउटा कुराको मात्र याचना गर्न सक्छौं। हामी यो याचना गर्छौं कि परमप्रभु तपाईंको परमेश्वर जसरी उहाँ मोशाका साथ हुनुहुन्थ्यो त्यसरी नै तपाईंको साथ रहनुहुनेछ। १८तब, यदि कुनै मानिसले तपाईंको आज्ञा पालन गर्न अस्वीकार गर्छ भने अथवा यदि कुनै मानिस तपाईंको विरुद्ध हुन्छ भने,

त्यस मानिसलाई मारिने छ। मात्र बलियो अनि साहसी बन्नुहोस्।”

यरीहोमा डुइ जास्सू

२ नूनको छोरा यहोशू र सबै मानिसहरूले शितीममा छाउनी बसाएका थिए। यहोशूले दुइजना जास्सूहरूलाई पठाए। यहोशूले यी मानिसहरूलाई पठाएको हो भनेर कसैलाई पनि थाहा थिएन। यहोशूले ती मानिसहरूलाई भने, “जाऊ अनि त्यस भूमिलाई हेर, विशेष गरी यरीहो शहरलाई हेर।”

यसर्थ ती मानिसहरू यरीहो शहरमा गए। तिनीहरू एउटी वेश्याको घरमा गए उसको नाउँ राहाब थियो अनि त्यहाँ बसे। कसैले यरीहोका राजालाई भने, “हिजो राती केही मानिसहरू इस्राएलबाट हाम्रो देशको कमजोरी जान्नलाई आएका छन्।”

यसकारण यरीहोका राजाले राहाबलाई यो सन्देश पठाएँ, “तिम्रो घरमा बस्ने मानिसहरूलाई हामी कहाँ ल्याऊ। तिनीहरू हाम्रो देशको भेद लिन आएका हुन्।”

स्त्रीले दुई मानिसहरूलाई लुकाई र भनी, “हो दुई मानिस यहाँ आएका थिए, तर मलाई थाहा भएन तिनीहरू कहाँबाट आएका थिए। पसोँभमा, जब शहरको द्वार बन्द हुने बेला भएको थियो, ती मानिसहरू गए। मलाई थाहा भएन तिनीहरू कहाँ गए। हुनसकछ यदि तिमीहरू चाँडो गयो भने तिनीहरूलाई पक्रन सक्ने छौ।” ६(राहाबले ती कुराहरू भनिन्, तर वास्तवमा, तिनले ती मानिसहरूलाई छतमाथि लगेकी थिइन्, अनि तिनले तिनीहरूलाई त्यहाँ थाक पारेर राखेको परालमा लुकाएकी थिइन्।)

यसकारण राजाका मानिसहरू शहरबाट बाहिर गए, अनि मानिसहरूले शहर-द्वारहरू बन्द गरे। राजाका मानिसहरूले इस्राएलका ती दुई मानिसहरूलाई खोज्न गए। तिनीहरू यर्दन नदीतर्फ गए अनि ती सबै ठाउँहरू तिर हेरे जहाँ मानिसहरू नदी पार गर्थे।

दुई मानिसहरू राती सुत्न तयार थिए। तर राहाब छतमा गइन् अनि तिनीहरूसित बात गरिन्। ६राहाबले भनिन्, “म जान्दछु कि परमप्रभुले यो भूमि तपाईंहरूको मानिसहरूलाई दिनु भएको छ। तिमीहरूले हामीलाई भयभीत तुल्याउँछौ। यो देशमा बस्ने समस्त मानिसहरू तिमीहरूसित भयभीत छन्। १०हामीहरू भयभीत भएका छौं किनभने हामीले सुनेका छौं कि परमप्रभुले तिमीहरूलाई कुन प्रकारले सहायता प्रदान गर्नु भयो। हामीले सुन्यौं कि उहाँले लाल समुद्रको पानी सुकाई दिनु भयो जब तिमीहरू मिश्रदेशबाट बाहिर आयो। तिमीहरूले ती दुई एमोरी राजाहरू सीहोन अनि ओगलाई के गर्नु, हामीले त्यो पनि सुन्यौं अनि कसरी तिमीहरूले ती दुई राजाहरूलाई जो यर्दन नदीको पूर्वमा बस्दथे विनाश गर्नु। ११हामीले ती कुराहरू सुन्यौं अनि हामी

अत्यन्त भयभीत भयौं। अनि जब हामी मध्ये कोही पनि यस्तो साहसी मानिस छैन जो तिमीहरूसित युद्ध गर्न सक्नु। किन? किनभने परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले माथि स्वर्ग अनि तल पृथ्वीमा शासन गर्नुहुन्छ। १२यसकारण अब म चाहन्छु कि तिमीहरूले मलाई एक वचन देऊ। म तिमीहरू प्रति दयालु थिएँ अनि तिमीहरूलाई सहायता गरें। यसर्थ परमप्रभु समक्ष वचन देऊ कि तिमीहरू मेरो परिवार प्रति दयालु हुनेछौ। कृपया मलाई भन कि तिमीहरू यसो गर्नेछौं। १३मलाई भन कि तिमीहरूले मेरो परिवारलाई जीवित रहन दिनेछौ। मेरो माता-पिता, दाज्यू-भाइहरू, दिदी बहिनीहरू अनि तिनीहरूका सबै परिवारहरूको लागि वचन देऊ कि तिमीहरूले हामीलाई मृत्युबाट बचाउने छौ।”

१४ती मानिसहरू सहमत भएर तिनीहरूले भने, “तिमीहरूको जीवनका निम्ति हामी हाम्रो जीवन दिनेछौ। कसैलाई न भन हामीहरूले के गरिरहेछौ। जब परमप्रभुले हामीलाई हाम्रो देश दिनु हुनेछ, तब हामी तिमी प्रति दयालु रहनेछौ। तिमीले हामीलाई विश्वास गर्न सक्छौ।”

१५त्यो स्त्रीको घर शहरको पर्खालमाथि बनाइएको थियो। यो पर्खालकै एउटा भाग थियो यसकारण त्यो स्त्रीले डोरी प्रयोग गरेर ती मानिसहरूलाई शहरको बाहिरा भन्यालबाट तल भारी दिइन्। १६तब त्यस स्त्रीले तिनीहरूलाई भनिन्, “पहाडको पश्चिम तिर जाऊ जसमा कि राजाका मानिसहरूले अचानक तिमीहरूलाई भेटने छैनन्। त्यहाँ तीन दिन सम्म लुकेर बस। राजाका मानिसहरू फर्केर आएपछि तिमीहरू तिमीहरूको बाटो जान सक्नेछौ।”

१७ती मानिसहरूले तिनलाई भने, “हामीले तिमीसंग प्रतिज्ञा गर्नु। तर तिमीले हाम्रा आदेशहरू पालन गर्नुपर्छ, नत्र हामीले गरेको प्रतिज्ञा प्रति हामी उत्तरदायी हुने छैनौ। १८हामी यो इलाकामा फर्की आउनेछौ। जब हामी यसो गर्छौं, तिमीले यही रातो डोरी तिम्रो भन्यालबाट तल रहन दिनु पर्छ र तिमीले तिम्रो बाबु, आमा, दाज्यू-भाइहरू, अनि सारा परिवारलाई तिम्रो घरभित्र ल्याउनु पर्छ। १९हामी यो घरमा रहने प्रत्येक मानिसको सुरक्षा गर्नेछौं। यदि तिम्रो घरमा कसैलाई चोट लाग्यो भने, तब हामी त्यसको जिम्मावार हुनेछौं। तर यदि कुनै मानिस तिम्रो घरको बाहिर जान्छ, तब त्यो मानिसलाई मार्न सकिन्छ। हामी त्यस मानिसका निम्ति उत्तरदायी हुने छैनौ। यो उसको आफ्नै दोष हुनेछ। २०हामी तिमीसित यो सम्झौता गरिरहेछौं। तर यदि तिमीले कसैलाई हामीले के गर्दैछौं सो भन्यौ भने तब हामी यो सम्झौताबाट मुक्त रहनेछौं।”

२१त्यस स्त्रीले जवाफ दिइ, “तिमीहरूले जे भन्यौ म ठीक त्यसै गर्नेछु।” त्यस स्त्रीले बिदाइ गरिन अनि

ती मानिसहरू तिनको घर छाडेर हिँडे। अनि त्यस स्त्रीले रातो डोरी भ्यालमा बाँधिन्।

२२ती मानिसहरूले तिनको घर छाडे अनि पहाडमा गए। तिनीहरू त्यहाँ तीन दिनसम्म बसे। राजाका मानिसहरूले बाटो भरिहेरे। तीन दिन पछि, राजाका मानिसहरूले खोजी गर्न छाडि दिए अनि फर्केर शहरतिर गए। २३त्यसपछि ती दुइ मानिस फर्केर यहोशू कहाँ गए। ती मानिसहरूले पहाड छोडे अनि नदी पार गरे। तिनीहरूले नूनका छोरा यहोशू कहाँ गए। तिनीहरूले थाहा पाएका प्रत्येक कुराहरू यहोशूलाई भने। २४तिनीहरूले यहोशूलाई भने, “परमप्रभुले साँच्चै नै सम्पूर्ण देश हामीलाई दिनु भएको छ। त्यस देशका समस्त मानिसहरू हामीसित भयभीत छन्।”

यर्दन नदीमा अद्भुत कार्य

३ भोलिपल्ट बिहानै उठे यहोशू अनि इस्राएलका समस्त मानिसहरू अनि शितीम छोडेर हिँडे। तिनीहरूले यर्दन नदी तिर यात्रा गरे, अनि नदी तर्नु अघि छाउनी हालेर बसे। २तीन दिन पछि अगुवाहरू छाउनी भएर गए। ३अगुवाहरूले मानिसहरूलाई आज्ञा दिए। तिनीहरूले भने, “तिमीहरूले पूजाहारी अनि लेवीहरूलाई परमप्रभु तिमीहरूको परमेश्वरको करारको सन्दूक बोकेका देखेनौं त्यसबेला तिमीहरू तिनीहरूको पछि लाग्नु पर्छ। ४तर धेरै नजिक भएर नपछ्याउनु। तिनीहरूसँग दुई हजार हातको पछि रहनु। तिमीहरू पहिला यहाँ आएका थिएनौं। तर यदि तिमीहरूले तिनीहरूलाई पछ्यायौं भने कहाँ जानु पर्ने तिमीहरूले थाहा पाउनेछौं।”

५त्यसपछि यहोशूले मानिसहरूलाई भने, “तिमीहरूले स्वयंलाई पवित्र बनाऊ। भोलि परमप्रभुले अद्भुत कुराहरू गर्नका निम्ति तिमीहरूको उपयोग गर्नु हुनेछ।”

६तब, यहोशूले पूजाहारीहरूलाई भने, “करारको सन्दूक लेऊ अनि मानिसहरूको अघि गएर नदी पारी जाऊ।” यसकारण पूजाहारीहरूले सन्दूक उठाए अनि बोकेर मानिसहरूको अगाडी गए। ७तब परमप्रभुले यहोशूलाई भन्नु भयो, “आज म तँलाई इस्राएलका समस्त मानिसहरूको नजरमा महान तुल्याउने काम शुरू गर्नेछु। तब मानिसहरूले जान्ने छन् म मोशाको साथमा थिएँ त्यसरी नै तेरो साथमा पनि छु। ८पूजाहारीहरूले करारको सन्दूक बोक्ने छन्। पूजाहारीहरूलाई भन, ‘तिमीहरूले यर्दन नदीमा खुट्टा राख्नु पर्छ र पानीमा उभिनु पर्छ।’”

९तब यहोशूले इस्राएलका मानिसहरूलाई भने, “आऊ, अनि परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरको वचन सुन। १०यहाँ प्रमाण छ कि जीवित परमेश्वर साँच्चै तिमीहरूका साथ हुनुहुन्छ। यहाँ प्रमाण छ कि उहाँले साँच्चै नै तिमीहरूका शत्रुहरूलाई परास्त गरिदिनु हुनेछ। उहाँले कनानी, हिती, हिक्वी, परिज्जी, गिर्गाशी, एमोरी अनि

यबूसी मानिसहरूलाई परास्त गर्नुहुने छ, उहाँले तिनीहरूलाई त्यो भूमि छोड्न बाध्य तुल्याउनु हुनेछ। ११जब तिमीहरू यर्दन नदी पार गर्छौं सम्पूर्ण संसारका मालिकको करारको सन्दूक तिमीहरूको अघि जानेछ। १२अब, बाह्रजना मानिसहरू छान। इस्राएलको बाह्र कुल समूहबाट एक मानिस छान। १३पूजाहारीहरूले परमप्रभुको सन्दूक बोक्नेछन्। परमप्रभु सम्पूर्ण पृथ्वीका मालिक हुनुहुन्छ। जब तिनीहरू पानीमा पस्छन् यर्दन नदीको पानी बग्न रोकिन्छ। पानी बन्द भएर बाँध जस्तै बनिनेछ।”

१४पूजाहारीहरूले करारको सन्दूक बोके अनि मानिसहरूले आफ्नो छाउनी छाडे, मानिसहरूले यर्दन नदी तर्न तिनीहरूको पछि लागे। १५फसल कटनीको समयमा यर्दन नदी किनार माथि माथि भएर बग्छ। यसर्थ नदी पूर्ण रूपले भरिएको थियो। पूजाहारीहरू, जसले सन्दूक बोकेका थिए, नदीका किनारमा आए र तिनीहरूले पानीमा टेके। १६अनि पानी बग्न तुरन्तै बन्द भयो। यो पानी नदीको धेरै टाडो अदाम (शरतानको शहर) सम्म एउटा बाँध जस्तो थुप्रियो, यस्तो प्रकारले कि अराबाह समुद्र (मृत सागर) तिर बगिरहेको पानी पुरै काटिएको थियो। मानिसहरू नदी पार गरेर यरीहोको नजीक पुगे। १७त्यस स्थानको भूमि सूक्खा भयो, अनि पूजाहारीहरू परमप्रभुको करारको सन्दूक बोकेर नदीको माथमा पुगे र तिनीहरू रोकिए। पूजाहारीहरू त्यहाँ पखिँए तब इस्राएलका सबै मानिसहरू सूक्खा भूमि भएर हिँडेर यर्दन नदी पारी पुगे।

मानिसहरूलाई स्मरण गराउने ढुङ्गाहरू

४ सबै मानिसहरूले यर्दन नदीपार गरिसके पछि परमप्रभुले यहोशूलाई भन्नुभयो, २“प्रत्येक कुल समूहबाट एक-एकजना गरी बाह्र जना मानिसहरू छान। ३त्यहाँ तिनीहरूलाई नदीमा जहाँ पूजाहारीहरू उभिरहेका छन् हेर भन्। त्यस स्थानमा बाह्रवटा ढुङ्गा खोज भनी तिनीहरूलाई भन्। ती बाह्रवटा ढुङ्गाहरू तैले बोके। आज राती तिमीहरू जहाँ बस्छौं त्यस स्थानमा ती बाह्रवटा ढुङ्गाहरूलाई राख।”

४यसकारण यहोशूले प्रत्येक कुल समूहबाट एक एकजना मानिसलाई चुने। तब तिनले ती बाह्र-मानिसहरूलाई साथमा बोलाए। ५यहोशूले ती मानिसहरूलाई भने, “नदीको त्यस ठाउँमा जाऊ जहाँ परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरको करारको सन्दूक छ। तिमीहरू प्रत्येकले एक-एकवटा ढुङ्गा लिने पर्छ। इस्राएलका बाह्र कुल समूह प्रत्येक समूहको लागि तिमीहरूले एक एकवटा ढुङ्गा लेऊ। यी ढुङ्गा तिमीहरूले आफ्नो काँधमा बोके। ६यी ढुङ्गाहरू तिमीहरूका निम्ति यादको चिन्ह हुनेछन। भविष्यमा, तिमीहरूका छोरा-छोरीहरूले तिमीहरूलाई ‘यी ढुङ्गाहरूको अर्थ के हो? भनी सोध्नेछन्’ ७तिमीहरूले

छोरा-छोरीहरूलाई भन्ने छौ कि परमप्रभुले यर्दन नदीको पानी बग्न बन्द गरिदिनु भयो। जब परमप्रभुको करारको पवित्र सन्दूक नदीपार भयो। ती दुङ्गाहरूले इस्त्राएलका मानिसहरूलाई यो कुरा सदा याद गर्नमा सहायता गर्नेछ।”

८ यसकारण इस्त्राएलका मानिसहरूले यहोशूको आज्ञा पालन गरे। तिनीहरूले यर्दन नदीको माफ्बाट बाह्रवटा दुङ्गाहरू बोके। इस्त्राएलका बाह्र कुल समूहका प्रत्येकले एक-एकवटा दुङ्गा लिए। तिनीहरूले यो काम परमप्रभुले यहोशूलाई आज्ञा गर्नु भए अनुसार गरे। मानिसहरूले ती दुङ्गाहरू आफूसित बोके। त्यसपछि तिनीहरूले ती दुङ्गाहरू त्यस स्थानमा राखे जहाँ तिनीहरूले आफ्ना छाउनी खडा गरेका थिए। ९ यहोशूले बाह्रवटा दुङ्गाहरू यर्दन नदीका माफ्मा राखे। उसले ती दुङ्गाहरू त्यस स्थानमा राखे जहाँ परमप्रभुको पवित्र सन्दूक बोक्द पूजाहारीहरू उभिएका थिए। त्यस स्थानमा ती दुङ्गाहरू आजसम्म पनि छन्।

१० परमप्रभुले यहोशूलाई आज्ञा दिनु भएको थियो कि मानिसहरूलाई भन कि तिनीहरूले के गर्नु पर्छ। ती यी कुराहरू थिए जो मोशा र यहोशूले गर्नेपर्छ भनेका थिए। जबसम्म पवित्र सन्दूक बोकेर पूजाहारीहरू नदीको माफ्मा उभिरहे तबसम्म ती कुराहरू पूरा भएनन्। मानिसहरू हतारिएर नदीपारि गए। ११ मानिसहरूले नदी तर्ने काम सके त्यसपछि, पूजाहारीहरूले परमप्रभुको सन्दूक मानिसहरूको समक्ष बोकेर ल्याए।

१२ रूबेन, गाद अनि मनश्शेका आधा कुल समूहका लडाकु मानिसहरूले मोशाका आदेशहरू अनुशरण गरे र नदी पार गरी अरू मानिसहरूको अगाडि गए। १३ भ्रण्डै चालिस हजार सैनिकहरू युद्धका निमित्त तयार भए, तिनीहरूले यरीहोको मैदानतिर गएर परमप्रभुको अगाडि नदी पार गरे।

१४ त्यस दिन परमप्रभुले इस्त्राएलका सबै मानिसहरूको नजरमा यहोशूलाई एक महान मानिस बनाउनु भयो। त्यस समय देखि मानिसहरूले यहोशूलाई सम्मान गर्न थाले। तिनीहरूले यहोशूलाई तिनको जीवनकाल भरि त्यही प्रकारले सम्मान गरे जसरी तिनीहरूले मोशालाई सम्मान गर्थे।

१५ सन्दूक बोकेर पूजाहारीहरू नदीमा उभिरहेका बेला परमप्रभुले यहोशूलाई भन्नु भयो, १६ “पूजाहारीहरूलाई यर्दन नदीबाट बाहिर निस्कनु भनी आदेश दे।”

१७ यसकारण यहोशूले पूजाहारीहरूलाई आदेश दिए। तिनले भने, “यर्दन नदीको बाहिर आऊ।”

१८ पूजाहारीहरूले यहोशूको आज्ञा पालन गरे। तिनीहरूले आफूसित सन्दूक बोके अनि नदी बाहिर आए। जब पूजाहारीहरूले नदीको पल्लो छेउको भूमिलाई छोए, नदीको पानी फेरि बग्न शुरूभयो। पानीले यसको

किनारहरू त्यस्तै गरि ढाक्यो जसरी मानिसहरू नदी पार गर्नु अघि ढाकेको थियो।

१९ मानिसहरूले पहिलो महीनाको दशौं दिनमा यर्दन नदीपार गरे। मानिसहरूले यरीहोको पूर्व गिलगालमा छाउनी बसाए। २० मानिसहरूले तिनीहरूसित ती बाह्रवटा दुङ्गाहरू बोके जो यर्दन नदीबाट ल्याएका थिए। अनि यहोशूले ती दुङ्गाहरूलाई गिलगालमा स्थापना गरे। २१ तब यहोशूले मानिसहरूलाई भने, “भविष्यमा तिमीहरूका छोरा-छोरीहरूले आफ्ना माता-पितालाई सोध्नेछन्, ‘यी दुङ्गाहरूको अर्थ के हो?’ २२ तिमीहरूले छोरा छोरीहरूलाई भन्नेछौ, ‘ती दुङ्गाहरूले इस्त्राएलका मानिसहरूले सूखा भूमि भएर कसरी यर्दन नदी पार गरे सो सम्झना दिलाउन हामीलाई सहायता गर्नेछ। २३ परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले यर्दन नदीको पानीलाई बग्न बन्द गरिदिनु भयो यसकारण तिमीहरूले सूखा भूमि भएर यर्दन पार गर्न सक्यौ-ठीक त्यही बेलामा जस्तै जब परमप्रभुले लाल समुद्रको पानीलाई रोकि दिनु भयो अनि हामीले यसलाई सूखा भूमि भएर पार गर्न सक्यौ।’ २४ परमप्रभुले यस भूमिमा भएका मानिसहरूलाई उहाँ अति शक्तिशाली हुनुहुन्छ र तिमीहरूले परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरलाई प्रत्येक दिन स्मारण गरून भनी यसो गर्नु भयो।”

५ यसरी इस्त्राएलका मानिसहरूले यर्दन नदी पार नगरूञ्जेल यर्दन नदीलाई सूखा पारिदिनु भयो। यर्दन नदीको पश्चिम तर्फ बस्ने एमोरी अनि भूमध्य सागरको छेउमा बस्ने कनानीहरूका राजाहरूले यस विषयमा सुने अनि अत्यन्त भयभीत भए। त्यसपछि तिनीहरू इस्त्राएलका मानिसहरूको विरुद्ध खडा हुन र युद्ध गर्नको लायक साहसी रहन सकेनन्।

इस्त्राएलीहरूको खतना

२ त्यसबेला, परमप्रभुले यहोशूलाई भन्नुभयो, “दर्शिन दुङ्गाबाट कर्दहरूबना अनि इस्त्राएलका मानिसहरूको खतना गर।” ३ यसकारण यहोशूले दर्शिन दुङ्गाबाट कर्दहरू बनाए। त्यस पछि तिनले गिबियथ हाअरालोथमा इस्त्राएल मानिसहरूको खतना गरिदिए। ४-७ यसैकारण यहोशूले मानिसहरूको खतना गरे। इस्त्राएलका मानिसहरूले मिश्रदेश छाडे पछि सबै मानिसहरू जो सेनामा रहन योग्यका थिए, खतना गरिदिए। यद्यपि मरूभूमिमा हुँदा धेरै जना लडाकू योद्धाहरूले परमप्रभुको आज्ञा पालन गरेनन्। यसकारण परमप्रभुले यो प्रतिज्ञा गर्नु भएको थियो, “ती मानिसहरूले त्यो देश जहाँ प्रशस्त खाद्य वस्तुहरू उम्रन्छ सो देख्न पाउने छैनन।” परमप्रभुले हामीलाई भूमि दिन्छु भनी हाम्रा पिता-पुर्खाहरूसँग प्रतिज्ञा गर्नु भएको थियो, तर, ती मानिसहरूका कारण परमेश्वरले मानिसहरूलाई मरूभूमिमा चालीस वर्षसम्म यता उता घुम्न बाध्य गराउनु भयो जबसम्म ती सबै

लडाकू मानिसहरू मरेनन् अनि तिनीहरूका छोराहरूले तिनीहरूका स्थान लिए। तर, मिश्रदेशबाट यात्रा गरेको बेला मरूभूमिमा जन्मेका कुनै केटाहरूको खतना भएको थिएन। यसकारण यहोशूले तिनीहरूको खतना गरिदिए।

यहोशूले सबै मानिसहरूको खतना गरिदिने काम पूर्ण गरे। मानिसहरूले त्यस स्थानमा छाउनी बनाएर बसे जब सम्म सबै मानिसहरू निको भएनन्।

कनानमा पहिलो निस्तार चाड

त्यसबेला, परमप्रभुले यहोशूलाई भन्नुभयो, “मिश्रमा तिमीहरू दास थियो। अनि जसले तिमीहरूलाई लज्जित तुल्यायो। तर आज मैले त्यो लाज हटाइ दिएको छु।” यसकारण यहोशूले त्यस स्थानको नाउँ गिलगाल राखे। अनि त्यस स्थानलाई आज पनि गिलगाल नै भनिन्छ।

१०जब तिनीहरू यरीहोको मैदान गिलगालमा छाउनी हालेर बसेका थिए इस्त्राएलका मानिसहरूले निस्तार चाड मनाए। यो त्यस महीनाको चौधौँ दिनको साँभ्रमा थियो। ११निस्तार चाडको पछिल्लो दिन मानिसहरूले भोजन खाए जुन त्यस भूमिमा उम्रिएको थियो तिनीहरूले अखमिरे रोटी र भुटेको अन्न खाए। १२भोलिपल्ट बिहान स्वर्गबाट विशेष भोजन आउन बन्द भयो। मानिसहरूले कनान देशमा उम्रिएका खाद्य पदार्थ खाएको पछिल्लो दिन यस्तो भयो। त्यसबेला देखि यता इस्त्राएलका मानिसहरूले स्वर्गबाट विशेष भोजन पाएनन्।

१३जब यहोशू यरीहोको नजिक थिए उनले माथितिर हेरे अनि आफ्नो अघि एकजना मानिसलाई उभिरहेको देखे। त्यो मानिसको हातमा एउटा तरवार थियो। यहोशू त्यस मानिसकहाँ गए र सोधे, “तपाईं हाम्रा मानिसहरूको मित्र हुनुहुन्छ, अथवा शत्रु?”

१४त्यस मानिसले उत्तर दिए, “म शत्रु होइन। म परमप्रभुको सैनिकहरूका कप्तान हुँ। म भर्खरै तिमी कहाँ आएको छु।” तब यहोशूले भूईँतिर आफ्ना शिर भुकाए। तिनले सम्मान जनाउन यसो गरे। तिनले सोधे, “म तपाइको सेवक हुँ। के मेरो मालिकबाट मलाई केही सन्देश छ?”

१५परमप्रभुका सेनाका कप्तानले उत्तर दिए, “तिम्रो जुता खोल। जहाँ तिमी उभिरहेको छौ त्यो स्थान अहिले पवित्र छ।” यसर्थ यहोशूले उसको आज्ञा पालन गरे।

यरीहो शहर कब्जा गरे

६ यरीहो शहर बन्द थियो। शहरका मानिसहरू भयभीत थिए किनभने इस्त्राएलका मानिसहरू नजिकमा थिए। कोही पनि शहर भित्र पसेनन् अनि कोही पनि शहर बाहिर आएनन्।

रतब परमप्रभुले यहोशूलाई भन्नुभयो, “हेर, म

यरीहो शहरलाई परास्त गर्नेछु अनि यसको राजा र सबै लडाकूहरू म तिमीलाई दिनेछु। ३प्रत्येकदिन एकपल्ट आफ्ना सेना सहित शहर वरिपरि हिँड। छ, दिन सम्म यसो गर। ४पूजाहारीहरूलाई पवित्र सन्दूक बोक्नु भन। सातजना पूजाहारीहरूलाई भेडाको सिङ्गाबाट बनाएको तुरही बोक्नु भन अनि पवित्र सन्दूकको अघि अघि हिँड्नु भन। सातौँ दिनमा, शहर वरिपरि सात पल्ट घुम। सातौँ दिनमा तिनीहरू हिँड्दा पूजाहारीहरूलाई, तुरही बजाउनु भन। ५पूजाहारीहरूले तुरहीको ठुलो ध्वनि निकाल्ने छन्। तिनीहरूले तुरहीहरू फुक्नेछन् तब मानिसहरू कराउनु पर्छ। जब तिमीहरूले यसो गर्छौँ शहरका पर्खालहरू भत्किनेछन् अनि तिम्रा मानिसहरू शहरभित्र जान समर्थ हुनेछन्।”

६यसकारण नूनका छोरा यहोशूले पूजाहारीहरूलाई साथमा बोलाए। यहोशूले तिनीहरूलाई भने, “परमप्रभुको पवित्र सन्दूक बोके। अनि सातजना पूजाहारीहरूलाई तुरही बोकेर सन्दूकको अगि अगि हिँड्नु भन।”

७त्यसपछि यहोशूले मानिसहरूलाई आदेश दिए, “अब जाऊ, शहर वरिपरि घुम। सैनिकहरू हात-हतियार सहित परमप्रभुको पवित्र सन्दूक अगि अगि हिँड्ने छन्।”

८जब यहोशूले मानिसहरूलाई आज्ञा गरे सातजना पूजाहारीहरू परमप्रभुको अघि हिँड्न थाले। तिनीहरूले सातवटा तुरहीहरू बोके अनि बजाउँदै हिँडे। पूजाहारीहरूले तिनीहरूलाई परमप्रभुको पवित्र सन्दूकसितै पछ्याए। ९सैनिकहरू हात हतियार सहित ती पूजाहारीहरूका अघि-अघि हिँडे जो तुरही बजाउँदै थिए। अनि पछाडिका रक्षकहरू पवित्र सन्दूकको पछि पछि हिँडे। यसरी तिनीहरू पैदल हिँड्दै अनि तुरही बजाउँदै शहर वरिपरि हिँडे। १०यहोशूले मानिसहरूलाई नकराउनु भनी आदेश दिएका थिए। उनले भने, “नकराऊ। जबसम्म म तिमीहरूलाई भन्दिन त्यस दिनसम्म एउटा शब्द ननिकाल अनि तब कराऊ।”

११यसरी यहोशूले पूजाहारीहरूलाई परमप्रभुको पवित्र सन्दूक बोकेर एकपल्ट शहर वरिपरि घुम्न लगाए। तब तिनीहरू छाउनीमा फर्किए अनि त्यो रात बिताए।

१२भोलि पल्ट बिहानै यहोशू उठे। पूजाहारीहरूले परमप्रभुको पवित्र सन्दूक फेरि बोके। १३अनि सातजना पूजाहारीहरूले सातवटा तुरहीहरू बोके। तिनीहरू हिँड्दै अनि तिनीहरूका तुरही बजाउँदै परमप्रभुको पवित्र सन्दूक अघि अघि हिँडे। हात-हतियार सहितका सैनिकहरू तिनीहरूको अघि हिँडे अनि पछाडिका रक्षकहरू परमप्रभुको पवित्र सन्दूक पछि-पछि हिँडे। तिनीहरू हिँड्दै अनि तुरही बजाउँदै शहर वरिपरि गए। १४यसरी दोस्रो दिन तिनीहरू शहर वरिपरि सबै एकपल्ट घुमे। अनि तिनीहरू छाउनी तिर फर्किए। तिनीहरूले छ दिनसम्म दैनिक यसो गरे।

१५सातौं दिनमा तिनीहरू भिसमिसेमा नै उठे। अनि तिनीहरू शहर वरिपरि सात पल्ट घुमे। तिनीहरू त्यही तरिकाले हिँडे जसरी अधिल्ला दिनहरूमा हिँडेका थिए, तर त्यसदिन तिनीहरू सात पल्ट शहर वरिपरि घुमे। १६जब सातौं पल्ट तिनीहरू शहर वरिपरि घुमे, पूजाहारीहरूले आफ्ना तुरहीहरू बजाए। त्यसबेला, यहोशूले आदेश दिए, “अब कराऊ। परमप्रभुले यो शहर तिमीहरूलाई प्रदान गर्नु हुँदैन। १७यो शहर अनि यसमा भएका हरेक थोक परमप्रभुका हुन्। केवल राहाब वेश्या अनि तिनका घरमा भएका सबै मानिसहरू मात्र जीवित रहने छन्। यी मानिसहरूलाई मार्नु हुँदैन किनभने राहाबले ती दुई गुप्तचरहरूलाई सहयोग गरेकी थिइन्। १८यो पनि याद राख कि हामीले अन्य सबै कुराहरू नष्ट गर्नु पर्छ। ती कुराहरू नलिनु। यदि तिनीहरूले ती कुराहरू लियौं अनि हाम्रा छाउनीमा ल्यायौं भने तब तिमीहरू स्वयम् नष्ट हुनेछौं। अनि तिमीहरूले इस्राएलका सबै मानिसहरू प्रति पनि कष्ट ल्याउने छौं। १९सुन, चाँदी, काँस र फलामले बनाएका वस्तुहरू परमप्रभुका हुन्। ती वस्तुहरू परमप्रभुको भण्डारमा ल्याउनु पर्छ।”

२०पूजाहारीहरूले तुरही बजाए। मानिसहरूले तुरही बजेका सुने अनि कराउन थाले। ती पर्खालहरू भत्किए अनि मानिसहरू सीधै शहर भित्र कुदे। यसरी इस्राएलका मानिसहरूले त्यस शहरलाई परास्त गरे। २१मानिसहरूले शहरमा भएका हरेक वस्तु नष्ट गरे। तिनीहरूले ती हरेक वस्तु नष्ट गरे जो त्यहाँ जीवित थिए। तिनीहरूले जवान, बृद्ध, मानिसहरू, जवान स्त्री र बृद्ध स्त्रीहरू गाईवस्तु, भेंडा अनि गधाहरू सबैलाई मारे।

२२यहोशूले ती दुई गुप्तचरसित कुरा गरे। यहोशूले भने, “वेश्याको घरमा जाऊ। तिनलाई र तिनीसित भएका सबैलाई बाहिर ल्याऊ। यसो गरिहाल किनकि तिमीहरूले तिनलाई प्रतिज्ञा गरेकाछौं।”

२३यसकारण ती दुइ मानिसहरू घर भित्र गए अनि राहाबलाई बाहिर ल्याए। तिनीहरूले तिनका पिता-माता, दाज्यू-भाइ, अनि तिनीसित भएका अन्य सबै मानिसहरूलाई पनि बाहिर ल्याए। तिनीहरूले सबै मानिसहरूलाई इस्राएलका छाउनी बाहिर एक सुरक्षित स्थानमा राखे।

२४त्यसपछि इस्राएलका मानिसहरूले पूरा शहर आगोले जलाइ दिए। तिनीहरूले शहरका सुन, चाँदी, काँसा अनि फलाम द्वारा बनाएको वस्तुहरू बाहेक अन्य सबै वस्तुलाई जलाइ दिए। तिनीहरूले ती वस्तुहरू परमप्रभुको भण्डारमा राखे। २५यहोशूले राहाब वेश्या, तिनका परिवार अनि तिनीसित भएका अन्य सबै मानिसहरूलाई बचाए। यहोशूले तिनीहरूलाई जीवित रहन दिए किनभने राहाबले ती जासूसी गर्न पठाएका दूतहरूलाई सहयोग

गरेकि थिइन्, जसलाई यहोशूले यरीहोमा पठाएका थिए। राहाब इस्राएलका मानिसहरू बीच आजसम्म बस्छन्।

२६त्यस समयमा, यहोशूले यो महत्वपूर्ण शपथ लिए। तिनले भने:

“जो कोही मानिस जसले यरीहोको फेरि निर्माण गर्छ त्यो परमप्रभुद्वारा खतरामा पर्नेछ। जो कसैले यो शहरमा जग बसाल्छ त्यसले आफ्नो सबै भन्दा जेठा छोरा गुमाउने छ। जसले त्यस्ता मानिसद्वारा खडा गर्छ त्यसले आफ्नो कान्छा छोरा गुमाउने छ।”

२७यसरी परमप्रभु यहोशूका साथ हुनुहुन्थ्यो। र यहोशू सम्पूर्ण देशभरि प्रसिद्ध भए।

आकानको पाप

७ तर इस्राएलका मानिसहरूले परमेश्वरको आज्ञा पालन गरेनन्। यहूदाका कुलको जेरहको छोरो जब्दी, त्यसको छोरो कर्मी, कर्मीको छोरो आकान थिए। आकानले ती केही वस्तुहरू राखे जसलाई नष्ट गरिनु पर्ने थियो। यसर्थ परमप्रभु इस्राएलका मानिसहरू प्रति अत्यन्त क्रोधित हुनुभयो।

२यरीहोलाई परास्त गरे पछि यहोशूले केही मानिसहरूलाई ऐ शहरमा पठाए। ऐ शहर बेतेलको पूर्वतर्फ बेत-आवनको नजिकमा थियो। यहोशूले तिनीहरूलाई भने, “ऐ शहरमा जाऊ अनि त्यो क्षेत्रमा भएका कमजोरीहरूको पत्तो लगाए।” यसकारण ती मानिसहरू त्यस स्थानमा जासूस गर्न गए।

३पछि, ती मानिसहरू यहोशू कहाँ फर्कोर आए। तिनीहरूले भने, “ऐ शहर एक कमजोर क्षेत्र हो। त्यो स्थानलाई परास्त गर्न हामीलाई हाम्रा सबै मानिसहरूको खाँचो पर्ने छैन। त्यहाँ लड्नका निम्ति २,००० अथवा ३,००० मानिसहरू पठाए हुन्छ। सम्पूर्ण सेना उपयोग गर्नु त्यहाँ खाँचो छैन। त्यहाँ हामीसित लड्नका निम्ति थोरै मानिसहरू मात्र छन्।”

४-५यसर्थ प्रायः ३,००० मानिसहरू ऐ शहरमा गए। तर ऐ शहरका मानिसहरूले इस्राएलका छत्तीस जना मानिसहरू मारे। अनि इस्राएलका मानिसहरू भागे। मानिसहरूले शहर-द्वारदेखि दुङ्गाका खानी सम्म तिनीहरूलाई खेदे। ऐ शहरका मानिसहरूले तिनीहरूलाई नराम्रो प्रकारले परास्त गरे।

जब इस्राएलका मानिसहरूले यो देखे, तिनीहरू अत्यन्त भयभीत भए, अनि आफ्ना साहस गुमाए। ६जब यहोशूले यस विषयमा सुने, तिनले दुःख प्रगट गर्न आफ्ना वस्त्रहरू च्याते। तिनले पवित्र सन्दूकको सामुने भूँइतिर शिर झुकाए। यहोशू त्यहाँ साँभसम्म बसिरहे। इस्राएलका अगुवाहरूले पनि त्यसै गरे। तिनीहरूले पनि आफ्नो दुःख प्रगट गर्न आफ्ना शिरमा धुलो हाले।

७ यहोशूले भने, “परमप्रभु मेरो मालिक! तपाईंले हामीलाई यर्दन नदी पारी ल्याउनु भयो। तपाईंले किन हामीलाई यति टाढा ल्याउनु भयो अनि एमोरी मानिसहरूद्वारा हामीलाई नष्ट पार्न छोड्नु हुन्छ? हामी इच्छा गर्छौं कि त्यही हामी यर्दन वारिसै रहेको भए सन्तुष्ट हुने थियौं। ८ परमप्रभु म मेरो प्राण द्वारा शपथ गर्छु। अब मैले भन्न सक्ने केही छैन। इस्राएलले शत्रुहरूको समक्ष समर्पण गरेको छ। ९ कनानी मानिसहरू अनि यो देशका अन्य सबै मानिसहरूले जे भयो त्यस बारे सुन्ने छन्। तब तिनीहरूले हामीलाई आक्रमण गर्नेछन् र हामी सबैलाई मार्नेछन्। तब तपाईंको महान नाउँको रक्षा गर्नका निम्ति तपाईं के गर्नु हुनेछ?”

१० परमप्रभुले यहोशूलाई भन्नुभयो, “उठ तँ घोप्टो परेर भूइँ तिर किन भुकि बस्छस्! ११ इस्राएलका मानिसहरूले मेरो विरुद्ध पाप गरेका छन्। तिनीहरूले करार भङ्ग गरे जो मैले तिनीहरूलाई पालन गर्नु भनी आज्ञा गरेको थिएँ। तिनीहरूले ती केही वस्तुहरू लगे जसलाई मैले नष्ट गर्नु भनी आज्ञा दिएको थिएँ। तिनीहरूले मबाट चोरी गरेका छन्, तिनीहरूले भूटो काम गरेका छन्। तिनीहरूले ती वस्तुहरू आफ्नै निम्ति लगे। १२ यसकारण इस्राएलका सेनाहरू युद्ध भूमि देखि भागे। तिनीहरूले त्यसो गरे किनभने तिनीहरूले नराम्रो काम गरेका थिए। तिनीहरूलाई नष्ट गरिदिनु पर्छ। जबसम्म मैले आज्ञा दिएका ती चीजहरू तिमीहरूले ध्वंश पार्दैनौं म तिमीहरूको सहायताको लागि साथमा रहँदिन।

१३ “अब मानिसहरूलाई शुद्ध तुल्याउनका निम्ति जा। मानिसहरूलाई भन्, ‘स्वयंलाई शुद्ध तुल्याऊ। भोलिको निम्ति तैयार हौ। परमप्रभु इस्राएलका परमेश्वरले भन्नुहुन्छ, ‘केही मानिसहरूले ती वस्तुहरू राखिछोडेका छन् जसलाई उहाँले नष्ट गर्नु भनी आदेश गर्नु भएको थियो। तँ त्यस बेलासम्म तेरो शत्रुहरूलाई परास्त गर्न समर्थ हुने छैनस् जबसम्म तँले ती वस्तुहरूलाई फ्याँक्दैनस्।

१४ “भोलि बिहान तिमीहरू सबै परमप्रभुको समक्ष उभिनु पर्छ। सबै कुल समूहहरू परमप्रभुको सामुन्ने खडा हुनुपर्छ। परमप्रभुले कुनै एक कुल समूहलाई चुन्नुहुनेछ। तब त्यो कुल समूह मात्र परमप्रभुको समक्ष उभिने छन्। तब परमप्रभुले त्यस कुल समूहबाट एक सन्तानलाई छान्नु हुनेछ। तब त्यो सन्तानमात्र परमप्रभुको समक्ष उभिनु पर्छ। त्यसपछि परमप्रभुले त्यो सन्तानका प्रत्येक परिवारलाई हेर्नु हुनेछन्। र परमप्रभुले एक मानिसलाई छान्नु हुनेछन्। १५ त्यो मानिसले जो हामीले नष्ट गर्नु पर्ने थियो, ती वस्तुहरू राखेकोछ, उसलाई आगोले नष्ट गरिनेछ। अनि त्यस मानिससित भएका हरेक वस्तुहरू त्यो सँगै नष्ट गरिनेछ। त्यो मानिसले परमप्रभुसित भएको करार भङ्ग गर्छो। त्यसले इस्राएलका मानिसहरूका निम्ति अत्यन्त नराम्रो काम गरेको छ।”

१६ भोलि पल्ट बिहानै यहोशूले इस्राएलका सबै मानिसहरूलाई परमप्रभुको समक्ष लगे। सबै कुल समूह परमप्रभुको सामुन्ने उभिए। परमप्रभुले यहूदाका कुल समूहलाई चुन्नु भयो। १७ यसर्थ यहूदाका सबै कुल समूहहरू परमप्रभु-समक्ष उभिए। परमप्रभुले जेरह कुल समूहलाई छान्नु भयो। त्यसपछि जेरहको सबै कुल समूहहरू परमप्रभुका सामुन्ने उभिए। जिम्रीका परिवार चुनिए। १८ तब यहोशूले त्यो परिवारका सबै मानिसहरूलाई परमप्रभुको समक्ष आउनु भन्नु भने। परमप्रभुले कर्मीका छोरा आकानलाई छान्नु भयो। (कर्मी जिम्रीका छोरा थिए। अनि जिम्री जेरहका छोरा थिए।)

१९ तब यहोशूले आकानलाई भने, “छोरो, तैले परमप्रभु इस्राएलका परमेश्वरलाई सम्मान गर अनि उहाँको अधि तेरो पाप स्वीकार गर। मलाई भन तैले के गरिस् अनि मबाट कुनै कुरा पनि लुकाउने चेष्टा नगर।”

२० आकानले उत्तर दियो, “यो सत्य हो! मैले परमप्रभु इस्राएलका परमेश्वरको विरुद्ध पाप गरे। मैले जे गरे त्यो यो हो: २१ हामीले यरीहो शहर अनि त्यहाँ भएका सबै वस्तुहरू कब्जा गर्छौं। मैले बाबेलका एउटा सुन्दर कोट, दुइ सय शेकेल ओजनको चाँदी अनि लगभग पचास शेकेल ओजनको सुन देखे। ती वस्तुहरू मैले आफ्नै निम्ति राख्न चाहँँ। यसकारण मैले ती वस्तुहरू लिएँ। तपाईंले ती वस्तुहरू मेरो पाल मुनि भूइँमा गाढिएको पाउनु हुनेछ। चाँदी कोट मुनि छ।”

२२ यसर्थ यहोशूले केही मानिसहरूलाई त्यस पालमा पठाए। तिनीहरू पालतिर दगुरे अनि ती वस्तुहरूलाई त्यही पालमा लुकाइएका पाए। चाँदी कोट मुनि थियो। २३ मानिसहरूले ती वस्तुहरू पाल बाहिर ल्याए र यहोशू अनि इस्राएलका समस्त मानिसहरू कहाँ लगे। तिनीहरूले ती परमप्रभुको समक्ष भूइँमा राखिदिए।

२४ त्यसपछि यहोशू र सबै मानिसहरूले आकान जेरहका छोरालाई तिनीहरूका चाँदी, कोट, सुन, त्यसका छोरा-छोरीहरू, त्यसका गाई-वस्तु, अनि गधाहरू, भैँडाहरू, पाल अनि त्यसका जम्मै वस्तु आकोर बेंसीमा लगे। २५ तब यहोशूले भने, “तैले हामीमाथि धेरै कष्ट दिइस्, तर अब परमप्रभुले तँमाथि कष्ट ल्याउनु हुनेछ।” त्यसपछि सबै मानिसहरूले आकान अनि त्यसका परिवारमाथि तिनीहरू नमरुञ्जेल उनीहरूले दुइ वर्षाए तब मानिसहरूले तिनीहरूलाई जलाइ दिए। २६ आकानलाई जलाइसके पछि तिनीहरूले धेरै दुइ वर्षाहरू त्यसको शरीर माथि राखिदिए। ती दुइ वर्षाहरू आज सम्म पनि त्यहाँ छन्। परमेश्वरले आकानमाथि यसरी कष्ट ल्याइदिनु भयो। त्यसै कारणले गर्दा त्यस स्थानलाई आकोरको बेंसी भनिन्छ। यसपछि मानिसहरूसित परमप्रभु क्रोधित हुनु भएन।

ऐ शहर नष्ट भयो

८ तब परमप्रभुले यहोशूलाई भन्नुभयो, “नडरा, निराश नहो। तेरो सबै योद्धाहरूलाई ऐ शहरमा लैजा। ऐ का राजालाई परास्त गर्नमा म तँलाई सहयोग गर्नेछु। म तँलाई त्यसका मानिसहरू, त्यसको शहर अनि त्यस देश दिँदछु। रयो समयमा मात्र तिमीहरू सबै सम्पत्ति र पशुहरू लिन सक्छौ र तिमीहरू आफ्नै लागि राख्न सक्छौ। अब, तेरा केही सैनिकहरूलाई शहर पछाडि लुक्नु भन्।”

३यसर्थ यहोशू अनि सबै सेनाहरूले ऐलाई आक्रमण गर्न तयार भए। यहोशूले अति योग्य ३,००० योद्धाहरू छाने अनि तिनीहरूलाई राती नै पठाई दिए। ४यहोशूले तिनीहरूलाई यो आज्ञा दिए, “ध्यान दिएर सुन: तिमीहरूले शहरको पछाडि लुकेर पर्खिरहने छौ शहरदेखि धेरै टाढा नबस्नु ताकि तिमीहरू आक्रमण गर्न तयारी रहनसक। ५अघाडि शहर तिर जान मानिसहरूलाई म अगुवाई गर्नेछु। शहरका मानिसहरू हाम्रो विरुद्ध लड्न बाहिर आउने छन्। त्यसरी नै हामी पछि फर्कने छौं अनि तिनीहरू देखि भाग्ने छौं जसरी हामी पहिला भागेका थियौ। ६मानिसहरूले हामीलाई शहरदेखि टाढा खेदने छन्। तिनीहरूले सोच्नेछन् कि हामी पहिले भागे भैँ भादैछौ। यसकारण हामी भाग्ने छौ। ७तब तिमीहरू लुकेको ठाउँबाट बाहिर आउनु पर्छ अनि शहरलाई अधिकारमा लिनु पर्छ। यसप्रकारले परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले शहरलाई कब्जा गर्न तिमीहरूलाई सहयोग गर्नुहुनेछ।

८“तिमीहरूले शहर कब्जा गरेपछि, यसलाई जलाउनु पर्छ। तिमीहरूले परमप्रभुको नियमहरू ठीकसित पालन गर्नु पर्छ; म जस्तो आशा गर्छु तिमीहरूले ठीक त्यसै गर्ने छौ।”

९तब यहोशूले ती मानिसहरूलाई तिनीहरूको लुक्ने ठाउँमा पठाए अनि प्रतिक्षा गर्न लागे। तिनीहरू बेतेल र ऐ शहर माभको एउटा ठाउँमा गए। यो स्थान ऐ शहरको पश्चिममा थियो। अनि यहोशू रात भरी अरूहरूसँग बसे।

१०भोलिपल्ट बिहानै यहोशूले मानिसहरूलाई एक साथ भेला गरे। तब यहोशू अनि इस्राएलीहरूका अगुवाहरूले मानिसहरूलाई ऐ शहरतर्फ लिएर गए। ११सबै सैनिकहरू जो यहोशूसित थिए ऐ शहरतर्फ हिँडे। तिनीहरू शहरद्वारको सामुन्ने रोकिए। सेनाहरूले आफ्नो छाउनी शहरको उत्तर तर्फ बनाए। ऐ शहर र सेनाहरू बीच एक बेसी थियो।

१२त्यसपछि यहोशूले लगभग ५,००० मानिसहरू छाने। यहोशूले ती मानिसहरूलाई शहर देखि पश्चिम तिरका बेतेल अनि ऐ शहर बीचको क्षेत्रमा लुक्न पठाए। १३यसरी यहोशूले आफ्ना मानिसहरूलाई युद्ध गर्नका निम्ति तयार पारेका थिए। मुख्य छाउनी

शहरको उत्तर तर्फ थियो। अन्य मानिसहरू पश्चिम तर्फ लुकेका थिए। त्यस रात यहोशू बेसी तिर गए।

१४तब ऐ शहरका राजाले इस्राएली सैनिकहरूलाई देखे। अनि राजा उनका सबै मानिसहरू इस्राएलीहरूसित युद्ध गर्न गए। तिनीहरू पूर्वपट्टि यर्दनतिर फर्केको युद्ध भूमिमा गए। ती इस्राएली सैनिकहरू शहरको पछाडि लुकेर पर्खिरहेका छन् भन्ने उसलाई थाहा भएन।

१५यहोशू अनि इस्राएलका सबै मानिसहरूले ऐका सेनाद्वारा आफूहरूलाई पछि धकेल्न दिए। यहोशू अनि तिनका मानिसहरू पूर्वमा मरूभूमि तर्फ दौड्न थाले। १६शहरका मानिसहरू कराउन थाले अनि यहोशू र तिनका मानिसहरूलाई खेदन थाले। सबै मानिसहरूले शहर छोडे। १७ऐ अनि बेतेलका समस्त मानिसहरूले इस्राएलका सेनालाई खेदे। शहर खुल्ला छाडियो कोही पनि शहरको रक्षा गर्न बसेनन्।

१८तब परमप्रभुले यहोशूलाई भन्नुभयो, “आफ्नो भालालाई ऐ शहर तर्फ फर्काएर बस। म तँलाई त्यो शहर दिनेछु।” यसकारण यहोशूले आफ्नो भाला ऐ शहर तर्फ फर्काए। १९इस्राएलका मानिसहरू जो लुकिरहेका थिए तिनीहरूले यो देखे। तिनीहरू भट्टै आफ्ना लुकिरहेका स्थानबाट बाहिर आए अनि हतारिएर शहरतर्फ कुदे। तिनीहरूले शहर भित्र प्रवेश गरे अनि त्यसलाई अधिकारमा लिए। त्यसपछि सैनिकहरूले शहरमा आगो लाउन थाले।

२०ऐका मानिसहरूले फर्केर हेरे अनि तिनीहरूका शहर जल्दै गरेका देखे। तिनीहरूले आकाशमा धूँवा उठेका देखे। यसर्थ तिनीहरूले आफ्ना शक्ति र साहस हराए। अनि इस्राएलका मानिसहरूलाई खेदन छाडे। इस्राएलका मानिसहरू भाग्न छाडे। तिनीहरू फर्के अनि ऐका मानिसहरूसित लड्न गए। ऐ का मानिसहरूका निम्ति भागेर जानको कुनै सुरक्षित स्थान थिएन।

२१यहोशू अनि तिनका मानिसहरूले देखेकि आफ्ना सेनाले शहरलाई कब्जा गरेका थिए। यो त्यसबेला भयो जब तिनीहरू भाग्न छाडे, फर्किए अनि ऐका मानिसहरूसँग लड्नलाई दगुरे। २२त्यसपछि ती लुकेका मानिसहरू युद्धमा सहयोग गर्न शहर बाहिर आए। इस्राएलका सेनाहरू ऐ शहरका मानिसहरूका दुवै तिर थिए-ऐ शहरका ती मानिसहरू फन्दामा परे। तिनीहरूले तब सम्म युद्ध गरिरहे जबसम्म ऐका एकजना मानिस पनि जीउँदो रहेनन् तिनीहरूका कोही पनि बाँचेनन्। २३तर ऐका राजालाई जीवित छाडियो। यहोशूका मानिसहरूले तिनलाई यहोशू कहाँ ल्याए।

युद्धको विवरण

२४युद्धको समयमा, इस्राएलका सेनाहरूले ऐका मानिसहरूलाई मैदान अनि मरूभूमि तिर खेदे। यसरी इस्राएलका सेनाहरूले ऐ शहरका मानिसहरूलाई मैदान

तिर अनि मरूभूमि तिर मार्ने काम पूर्ण गरे। त्यसपछि इस्त्राएलका मानिसहरू ऐ तिर फर्केर गए अनि शहरमा अभ्र जीवितरहेका सबै मानिसहरूलाई मारिदिए। २५ऐ शहरका समस्त मानिसहरू त्यस दिन मरे। त्यहाँ १२,००० पुरूष र स्त्रीहरू थिए। २६यहोशूले शहरलाई ध्वंश गर्नका निम्ति आफ्ना मानिसहरूलाई संकेतको रूपमा आफ्नो भाला ऐ शहरतर्फ फर्काई राखेका थिए। यहोशूले उनको भाला जबसम्म समाति रहे तबसम्म ऐ शहरका मानिसहरू सबै नष्ट भएनन्। २७इस्त्राएलका मानिसहरूले शहरका पशु-प्राणीहरू अनि अन्य चीज बीजहरू आफ्नै निम्ति राखे। परमप्रभुले यहोशूलाई भन्नुभएको थियो कि मानिसहरूले यसो गर्न सक्छन्।

२८त्यसपछि यहोशूले ऐ शहरलाई जलाइ दिए। त्यो शहर रित्तो ढुङ्गाहरूको राश बन्यो। त्यो आजसम्म त्यही रूपमा छ। २९यहोशूले ऐका राजालाई एक रूखमा भुण्ड्याए। तिनले उसलाई साँभसम्म त्यतिकै भुण्ड्याइ राखे। सूर्यास्तको समयमा यहोशूले आफ्ना मानिसहरूलाई ऐका राजाको मृत-शरीरलाई रूखबाट फार्नु भने। तिनीहरूले त्यसको मृत-शरीरलाई शहर-द्वारमा खसाइ दिए। त्यसपछि तिनीहरूले मृत-शरीरलाई ढुङ्गाले ढाकि दिए। त्यो ढुङ्गाको थुप्रो आज सम्म त्यहाँ छ।

आशिर्वाद एवं अभिशापहरूको पठन

३०तब यहोशूले परमप्रभु, इस्त्राएलका परमेश्वरका निम्ति एबाल पर्वतमा एउटा वेदी निर्माण गरे। ३१परमप्रभुका दास मोशाले इस्त्राएलका मानिसहरूलाई भनेका थिए, कि वेदी कसरी निर्माण गर्नु पर्ने। यसर्थ यहोशूले, मोशाको व्यवस्थाको पुस्तकमा व्याख्या गरे अनुसार निर्माण गरे। त्यो वेदी नकाटिएको ढुङ्गा द्वारा बनाइएको थियो। ती ढुङ्गाहरूमा कुनै हात हतियार कहिले प्रयोग भएको थिएन। तिनीहरूले त्यो वेदीमा परमप्रभु प्रति होमबलि अर्पण गरे। अनि मेलबलि पनि चढाए।

३२त्यस ठाउँको ढुङ्गामा यहोशूले मोशाको व्यवस्था लेखे। उसले इस्त्राएलका समस्त मानिसहरूका निम्ति हेर्नलाई त्यसो गरे। ३३बुढा-प्रधान, अधिकारी, न्यायकर्ता अनि इस्त्राएलका समस्त मानिसहरू पवित्र सन्दूक वरिपरि लेवी पूजाहारीहरूका सामुन्ने उभिएका थिए जसले परमप्रभुको करारको पवित्र सन्दूक बोकेका थिए। इस्त्राएलका मानिसहरू अनि तिनीहरूसित भएका अन्य मानिसहरू सबै त्यहाँ उभिएका थिए। आधा मानिसहरू एबाल पर्वतको सामुन्ने उभिएका थिए अनि अर्को आधा मानिसहरू गीरिज्जिम पर्वतको सामुन्ने उभिएका थिए। परमप्रभुका दास मोशाले मानिसहरूलाई यसो गर्नु भनेका थिए। मोशाले तिनीहरूलाई यो आशीर्वादका निम्ति गर्नु भनेका थिए।

३४तब यहोशूले व्यवस्थाका सबै शब्दहरू पढे। यहोशूले आशीर्वादहरू अनि श्रापहरू पढे। तिनले हेरेक

कुरा त्यही प्रकारले पढे जुन प्रकारले व्यवस्थाको पुस्तकमा लेखिएका थिए। ३५इस्त्राएलका समस्त मानिसहरू त्यहाँ भेला भएका थिए। सबै स्त्रीहरू, केटा-केटीहरू अनि सबै विदेशीहरू त्यहाँ थिए जो इस्त्राएलका मानिसहरूसित बस्थे। अनि यहोशूले प्रत्येक आज्ञा पढे जो मोशाले दिएका थिए।

गिबोनीहरूद्वारा यहोशू प्रति छल

६ जब यर्दन नदीको पश्चिम क्षेत्रका राजाहरूले यस विषयमा सुने, यहोशू र इस्त्राएलीहरूसँग युद्ध गर्न सम्मिलित भए। तिनीहरू पर्वतहरूबाट, समतल भूमिबाट, भूमध्यसागरको किनाराबाट, लबानोनको माथिबाट आए। तिनीहरू हित्ती, एमोरी, कनानी, परिज्जी, हिव्वी, यबूसीहरू सबै एक दलमा आए। २थी सबै राजाहरू एक साथ भेला भए। तिनीहरूले यहोशू अनि इस्त्राएलका मानिसहरूको विरुद्ध युद्ध गर्ने योजना बनाए।

३कसरी यहोशूले यरीहो अनि ऐ शहरलाई परास्त गरे गिबोन शहरका मानिसहरूले त्यस विषयमा सुने। ४यसर्थ ती मानिसहरूले इस्त्राएलका मानिसहरूलाई मूर्ख तुल्याउने प्रयत्न गरे। तिनीहरूको योजना यो थियो, तिनीहरूले दाखरस हाल्ने छालाका पुराना मशकहरू जम्मा गरे जो चर्केका अनि फुटेका थिए। तिनीहरूले ती दाखरस हाल्ने छालाका पुराना मशकहरू आफ्ना पशुहरूमा लधाए। अनि आफ्ना पशुहरू माथि पुराना थाड्नाहरू लगाए। जसद्वारा यस्तो देखियोस कि तिनीहरू अत्यन्त टाढाबाट यात्रा गरेर आएका हुन्। ५ती मानिसहरूले आफ्ना खुट्टामा पुराना जुता लगाए। ती मानिसहरूले पुराना बस्त्रहरू लगाए। अनि केही बासी रोटी भेट्टाए जो सूखा अनि ढुङ्गी परेका थिए। यसरी ती मानिसहरू धेरै टाढाका स्थानबाट यात्रा गरेर आएका जस्तै देखिन्थे। ६तब ती मानिसहरू इस्त्राएलका मानिसहरूका छाउनीमा गए। यो छाउनी गिलगाल नजिक थियो।

ती मानिसहरू यहोशू कहौं गए अनि तिनलाई भने, “हामी अति टाढा देशबाट यात्रा गरेर आएका हौं हामी तपाईंसित शान्ति-सन्धि गर्न चाहन्छौं।”

७इस्त्राएलका मानिसहरूले यी हिव्वी मानिसहरूलाई भने, “हुन सक्छ तिमीहरूले हामीलाई छल्ने कोशिश गर्दछौं। हुन सक्छ तिमीहरू हाप्रो नजिकमा बस्छौं। हामी तिमीहरूसित सन्धि गर्न सक्तैनौं। जब सम्म हामी जान्दैनौं तिमीहरू कहौंबाट आएका हौं?”

८ती हिव्वी मानिसहरूले यहोशूलाई भने, “हामी तपाईंका दासहरू हौं।”

तर यहोशूले सोधे, “तिमीहरू को हौं? तिमीहरू कहाँबाट आएका हौं?”

९ती मानिसहरूले उत्तर दिए, “हामी तपाईंका दास हौं। हामी अति टाढा देशबाट आएका हौं। हामी आयौं किनभने परमप्रभु तपाईंहरूका परमेश्वरले मिश्रमा गर्नु

भएको सबै महान कार्यहरूको विवरण हामीले सुन्यौं। १०अनि हामीले सुन्यौं कि उहाँले यर्दन नदीको पूर्वतर्फका एमोरी मानिसहरूका दुइ राजाहरूलाई परास्त गरिदिनु भयो। ती हेशबोनका राजा सीहोन अनि अस्तारोत देशको बाशानका राजा ओग थिए। ११यसर्थ हाभ्रा अगुवाहरू र हाभ्रा मानिसहरूले हामीलाई भने, 'तिमीहरूको यात्राका निम्ति प्रचुर मात्रामा खाद्य पदार्थ बोको। जाऊ अनि इस्त्राएलका मानिसहरूसित भेट गर। तिनीहरूलाई भन, "हामी तपाईंहरूका दासहरू हौं। हामीसित शान्ति सन्धि गर्नुहोस्।"

१२"हाभ्रा रोटीहरू हेर्नु होस्। हामीले घर छोड्दा यी तातो र ताजा थिए। तर अहिले तपाईंहरूले देख्न सक्नुहुन्छ कि यी सूखा अनि पुराना भएको छन। १३हाभ्रा दाखरसका छालाका मशकहरू हेर्नुहोस्। हामीले घर छोड्दा यी नयाँ अनि दाखमद्यले भरिएका थिए। अहिले तपाईंहरूले देख्नसक्नु हुन्छ, कि तिनीहरू चर्केका अनि पुराना भएका छन्। हाभ्रा बस्त्र अनि चप्पलहरू हेर्नु होस्। तपाईंहरूले देख्न सक्नु हुन्छ कि लामो यात्राले गर्दा हामीले लगाएका कुराहरू प्रायः थोत्रा भएका छन्।"

१४इस्त्राएलका मानिसहरू, जान्न चाहन्थे यी मानिसहरूले सत्य भन्दै छन। यसर्थ तिनीहरूले केही रोटी चाखे-तर तिनीहरूले परमप्रभुलाई सोधेनन् जो तिनीहरूले गर्नु पर्ने थियो। १५यहोशू तिनीहरूसित सन्धि गर्न सहमत भए। तिनीहरूलाई जीवित राख्न तिनी सहमत भए। इस्त्राएलका अगुवाहरू यहोशूको यो शपथ प्रति सहमत भए।

१६तिमीहरूसित सम्झौता गरेको तीन दिन पछि इस्त्राएलीले थाहा पाए। कि ती मानिसहरू वास्तवमा तिनीहरूका नजिकै बस्नेहरू रहेछन। १७यसकारण तेस्रो दिनमा इस्त्राएलीहरू तिनीहरूको शहरहरूमा गए। ती शहरहरू गिबोन, कपीरा, बेरोत र किर्यत्यारैम थिए। १८तर इस्त्राएलका सेनाले ती शहरहरूको विरुद्ध युद्ध गर्ने प्रयत्न गरेनन् तिनीहरूले ती मानिसहरूसित शान्ति-सम्झौता गरेका थिए। तिनीहरूले परमप्रभु इस्त्राएलका परमेश्वरको समक्ष ती मानिसहरूलाई शपथ दिएका थिए।

सबै मानिसहरूले ती अगुवाहरू विरुद्ध विरोध जनाए जसले सम्झौता गरेका थिए। १९तर ती अगुवाहरूले उत्तर दिए, "हामीले हाभ्रा शपथ दिएका छौं। हामीले परमप्रभु इस्त्राएलका परमेश्वरको सामुने शपथ गरेका छौं। अब हामी तिनीहरू विरुद्ध लड्न सक्तौं। २०यो त्यही हो जो हामीले गर्नु पर्छ। हामीले तिनीहरूलाई बाँच्न दिनुपर्छ। हामीले तिनीहरूलाई चोट पुग्दाउनु हुँदैन नत्र परमेश्वर हामीसित क्रोधित हुनुहुनेछ किनभने हामीले तिनीहरूलाई दिएको शपथ भङ्ग हुनेछ। २१यसर्थ तिनीहरूलाई जीवित रहन देऊ। तर तिनीहरू हाभ्रा

सेवक हुनेछन्। तिनीहरूले हाभ्रा निम्ति दाउरा काट्नेछन् अनि हाभ्रा सबै मानिसहरूका निम्ति पानी बोक्ने छन्।" यसर्थ ती अगुवाहरूले ती मानिसहरूसित गरेका प्रतिज्ञा भङ्ग गरेनन्।

२२यहोशूले गिबोनी मानिसहरूलाई बोलाए। तिनले भने, "तिमीहरूले हामीसित किन भूटो बोल्थौं? तिमीहरूको देश हाभ्रा छाउनीको छेउमा थियो। तर तिमीहरूले तिमीहरू टाढा देशका भनेर हामीलाई भन्यौं। २३अब तिमीहरूका मानिसहरूले अनेक कष्ट पाउने छन्। तिमीहरूका सबै मानिसहरू दास हुनेछन्-तिमीहरूले दाउरा काट्नु पर्नेछ अनि परमेश्वरको मन्दिरका निम्ति पानी बोक्नु पर्नेछ।"

२४गिबोनी मानिसहरूले उत्तर दिए, "हामीले तपाईंसित भूटो कुरा गर्यौं किनभने हामीलाई तपाईंहरूले मारु हुनेछ भनी हामी भयभीत थियौं। हामीले यो सुन्यौं कि परमेश्वरले उहाँका दास मोशालाई यो सम्पूर्ण देश तपाईंहरूलाई दिनु भनी आज्ञा दिनु भएको थियो। अनि परमेश्वरले तपाईंहरूलाई भन्नुभयो यो देशमा बस्ने सबै मानिसहरूलाई मारिदिनु। त्यसै कारणले हामीले तपाईंसित भूटो बोल्थौं। २५अब हामी तपाईंहरूका दासहरू हौं। तपाईं जे उचित ठान्नु हुन्छ तपाईंले गर्न सक्नु हुन्छ।"

२६गिबोनका मानिसहरू यसरी दास भए। तर यहोशूले तिनीहरूलाई जीवित रहन दिए। यहोशूले इस्त्राएलका मानिसहरूलाई तिनीहरूलाई मारन दिएनन्। २७यहोशूले गिबोनका मानिसहरूलाई इस्त्राएलका मानिसहरूका दास बन्न दिए। तिनीहरूले इस्त्राएलका मानिसहरूका निम्ति र परमप्रभुको बेदीका निम्ति दाउरा काट्थे अनि पानी ल्याउँथे-परमप्रभुले चुन्नु भएको जुन सुकै स्थानमा ती मानिसहरू आज सम्म पनि दास छन्।

त्यो दिन सूर्य अटल रह्यो

१० त्यसबेला अदोनिसेदेक यरूशलेमका राजा थिए। ती राजाले सुनेकि यहोशूले ऐ शहरलाई परास्त गरे अनि पूर्णरूपले त्यसलाई नष्ट गरिदिए। ती राजाले थाहा पाए कि यहोशूले यरीहो अनि त्यसका राजालाई पनि त्यसै गरेका थिए। ती राजाले यो पनि थाहा पाए कि गिबोनका मानिसहरूले इस्त्राएलका मानिसहरूसित शान्ति सन्धि गरेका थिए। अनि ती मानिसहरू यरूशलेमको अत्यन्त नजिकमा बस्थे। २यसर्थ अदोनिसेदेक अनि तिनका मानिसहरू अत्यन्त डराएका थिए। गिबोन ऐ शहर जस्तो सानो शहर थिएन। गिबोन अति विशाल शहर थियो। यो एउटा राजकीय शहर जस्तै ठूलो थियो। अनि त्यस शहरका सबै मानिसहरू असल लडाकूहरू थिए। यसकारण राजा भयभीत भए। ३अदोनि सेदेक, यरूशलेमका राजाले हेब्रोनका राजा होहाम, यर्मूतका राजा पिराम, लाकीशका राजा यापी र एतोनको राजा दबीरकहाँ समाचारवाहक पठाए, ४"मेरो साथमा

आउनु होस्, अनि मलाई गिबोनमाथि आक्रमण गर्न सहयोग दिनु होस्। गिबोनले यहोशू अनि इस्राएलका मानिसहरूसित शान्ति-सम्भ्रैता गरेकोछ।”

५यसकारण यी पाँच राजाहरूले तिनीहरूका सेनाहरू जम्मा गरे। (पाँच राजाहरू यरूशलेमका राजा, हेब्रोनका राजा, यर्मूतका राजा, लाकीशका राजा अनि एग्लोनका राजा थिए।) तिनीहरू आफ्ना सैनिकहरू लिएर गिबोनमा गए, शहरलाई घेरा हाले अनि लडाईं लडे।

६गिबोन शहरका बासिन्दाहरूले गिलगालको छाउनीमा यहोशूकहाँ एकजना समाचारवाहक पठाए। तिनले ल्याएको समाचार यस्तो थियो, “हामी तपाइहरूका दाशहरूलाई नत्याग्नुहोस् चाँडै आउनुहोस् र हामीलाई सहायता गर्नुहोस्। पहाडी देशका सबै एमोरी राजाहरूले तिनीहरूका सेनाहरूलाई हाम्रो विरुद्ध लड्न ल्याएका छन्।”

७यसर्थ यहोशू आफ्ना सम्पूर्ण सेनाहरू सहित गिलगालबाट हिँडे। यहोशूका सर्वोत्तम योद्धाहरू तिनीसित थिए। ८परमप्रभुले यहोशूलाई भन्नुभयो, “ती सेनाहरू देखि भयभीत नहौऊ। म तिमीहरूलाई तिनीहरूलाई हराउने शक्ति दिनेछु। ती सैनिकहरूमा कोही पनि तेरो सामाना गर्ने योग्यको छैन।”

९यहोशू अनि तिनका सेना रात भरि गिबोन तर्फ हिँडे। शत्रुहरूले यहोशू आउँदैछन् भनेर थाहा पाएनन्। यसर्थ यो एक अचानक पूर्ण कुरा भयो जब तिनले तिनीहरू माथि आक्रमण गरे।

१०परमप्रभुले ती सेनाहरूलाई अन्योलमा पारिदिनु भयो जब इस्राएलले आक्रमण गरे। यसरी इस्राएली तिनीहरूलाई परास्त गरे र महान विजय प्राप्त गरे। इस्राएलका सेनाले शत्रुलाई गिबोन देखि बेथारोनको उकालो बाटो सम्म खेदे। इस्राएलका सेनाले आजैका अनि मक्केदा सम्मका मानिसहरूलाई मारे। ११जब तिनीहरूले शत्रुहरूलाई ओहालो बाटोमा बेथारोन देखि आजैकासम्म शत्रुहरूलाई खेदै थिए, परमप्रभुले आकाशबाट ठूलूला असिना खसाउनु भयो। यी ठूलूला असिनाहरूद्वारा अनेक शत्रुहरू मारिए। इस्राएली सैनिकहरूका तरवारले भन्दा असिनाद्वारा धेरै मानिसहरूको मृत्यु भयो।

१२त्यसदिन परमप्रभुले इस्राएली एमोरी मानिसहरूलाई परास्त गर्न दिनुभयो। अनि त्यसदिन यहोशू इस्राएलका समस्त मानिसहरूको सामुन्ने उभिए र परमप्रभुलाई भने:

“हे सूर्य, गिबोन माथि स्थिर बस्। चन्द्रमा, अय्ययालोन-बेंसीमाथि स्थिर बस्।”

१३यसर्थ सूर्य स्थिर रह्यो अनि मानिसहरूले आफ्ना शत्रुहरूलाई परास्त नगरेसम्म रोकियो। यो कुरोको उल्लेख याशाशको पुस्तकमा लेखिएको छ। सूर्य आकाशको माभ्रमा रोकियो। यो एक दिन पूरा अचल रह्यो।

१४यस्तो पहिला कहिले पनि भएको थिएन। अनि यस्तो फेरि कहिले हुनेछैन। यो त्यो दिन थियो जुनदिन परमप्रभुले मानिसको कुरा सुन्नु भयो। परमप्रभु वास्तवमा इस्राएलीहरूका निमित्त लडिरहनु भएको थियो।

१५यसपछि, यहोशू अनि तिनका सेना गिलगालको छाउनीमा फर्के। १६तर युद्ध भइरहेको समयमा ती पाँचजना राजाहरू भागेर गए। तिनीहरू मक्केदा नजिकको एक गुफामा लुके। १७तर तिनीहरूलाई त्यो गुफामा लुकि रहेको कसैले देखे। यहोशूले यस विषयमा थाहा पाए। १८यहोशूले भने, “गुफा भित्र पस्ने ढोकालाई ठूला चट्टानहरूले बन्द गरिदेऊ। केही मानिसहरूलाई त्यहाँ रखवली गर्न राखि देऊ। १९तर तिमीहरू स्वयं त्यहाँ नबस। शत्रुलाई खेदन जाँरिराख। तिनीहरूलाई लगातार पछिबाट आक्रमण गर। शत्रुलाई तिनीहरूका शहरमा फर्केर जान नदेऊ। परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले तिमीहरूलाई तिनीहरू माथि विजय प्रदान गराउँनु भएको छ।”

२०यसरी यहोशू अनि इस्राएलका सेनाले शत्रुहरूलाई मारे। तर केही शत्रुहरू तिनीहरूको शहरमा, जस्का वरिपरि उच्च पर्खालहरू थिए, जान समर्थ भए अनि लुके, ती मानिसहरू मारिएनन्। २१युद्ध पछि यहोशूका मानिसहरू मक्केदामा तिनी कहाँ फर्की आए। त्यसदेशमा इस्राएलका मानिसहरूको विरुद्ध साहसी मानिस कोही पनि थिएनन्।

२२यहोशूले भने, “गुफाको द्वारामा बन्द गरेका ढुङ्गाहरू हटाऊ। ती पाँचजना राजाहरूलाई मकहाँ ल्याऊ।” २३यसर्थ यहोशूका मानिसहरूले ती पाँचजना राजाहरूलाई गुफा बाहिर ल्याए। तिनीहरू यरूशलेम, हेब्रोन, यर्मूत, लाकीश अनि एग्लोनका राजाहरू थिए। २४तिनीहरूले ती पाँचजना राजाहरूलाई यहोशू कहाँ ल्याए। यहोशूले उसका सबै मानिसहरूलाई भने, “यहाँ आऊ, तिनीहरूका खुट्टा यी राजाहरूका धिच्रोमा राख।” यसर्थ यहोशूका सैनिक अधिकारीहरू नजिकमा आए। तिमीहरूले आफ्ना पाउ ती राजाहरूको धिच्रोमा राखे।

२५तब यहोशूले आफ्ना मानिसहरूलाई भने, “बलवान अनि साहसी बन। भयभीत नहौ। म तिमीहरूलाई देखाउनेछु जो परमप्रभुले ती शत्रुहरू प्रति गर्नुहुनेछ जोसित तिमीहरू भविष्यमा लड्नेछौ।”

२६त्यसपछि यहोशूले ती पाँच राजाहरूलाई मारे। तिनीहरूको शरीरलाई तिनले पाँचवटा रूखमा भुण्ड्याइ दिए। यहोशूले साँभ्र नभएसम्म तिनीहरूलाई रूखमै भुण्डिएर राखे। २७सूर्यास्तको समयमा यहोशूले उसका मानिसहरूलाई रूखहरूबाट मृत शरीरहरू तल फार्ने आदेश दिए। तिनीहरूले मृत शरीरहरू त्यही गुफामा फ्याकिदिए जहाँ स्वयं राजाहरू लुकेका थिए अनि गुफालाई ठूला ढुङ्गाहरूले छोपेका थिए। ती ढुङ्गाहरू

आजसम्म त्यहीं छन्। २८त्यसदिन यहोशूले मक्केदालाई परास्त गरे। यहोशूले त्यस शहरका राजा र प्रजा सबैलाई मारि दिए। त्यहाँ मानिसहरू कोही जीवित छाडिएन। यहोशूले यरीहोका राजा प्रति जे गरेका थिए त्यस्तै मक्केदाका राजा प्रति गरे।

दक्षिणी शहरहरूलाई लिएको

२९त्यसपछि यहोशू अनि इस्राएलका सबै मानिसहरूले मक्केदाबाट यात्रा गरे। तिनीहरू लिब्ना गए अनि त्यस शहर माथि आक्रमण गरे। ३०परमप्रभुले इस्राएलका मानिसहरूलाई शहर अनि त्यसका राजालाई पराजित गराइदिनु भयो। इस्राएलका मानिसहरूले त्यस शहरका प्रत्येक मानिसहरूलाई मारे। एउटा मानिस पनि जीउँदो रहेनन्। अनि यरीहोका राजालाई गरे जस्तै यहोशूले त्यस राजालाई पनि गरे।

३१त्यसपछि यहोशू अनि इस्राएलका सबै मानिसहरूले लिब्ना छाडे अनि लाकीश तिर गए। यहोशू अनि तिनका सेनाले त्यो शहरको चारैतिर छाउनी बसाए अनि त्यस माथि आक्रमण गरे। ३२लाकीश शहर परास्ता गर्न परमप्रभुले तिनीहरूलाई सहयोग गर्नु भयो। तिनीहरूले त्यस शहरलाई दोस्रो दिनमा परास्त गरे। इस्राएलीहरूले त्यस शहरका प्रत्येक मानिसहरूलाई मारिदिए जसरी तिनीहरूले लिब्नामा मारेका थिए। ३३गेजेरका राजा होराम लाकीशलाई सहायता गर्नु आए, तर यहोशूले तिनी र तिनका सेनालाई पनि परास्त गरे। तिनीहरू मध्ये एक जनालाई पनि जीवित छाडिएन।

३४तब यहोशू अनि इस्राएलका समस्त सेनाहरूले लाकीश देखि एग्लोनतर्फ यात्रा गरे। तिनीहरूले एग्लोनको चारैतिर छाउनी बसाए अनि त्यस माथि आक्रमण गरे। ३५त्यसदिन तिनीहरूले शहरमा अधिकार गरे अनि शहरका सबै मानिसहरूलाई मारिदिए। यो त्यस्तै कुरा थियो जो तिनीहरूले लाकीश प्रति गरेका थिए।

३६त्यसपछि यहोशू अनि इस्राएलका सबै मानिसहरूले एग्लोन देखि हेब्रोनको यात्रामा गए। तब तिनीहरूले हेब्रोन माथि आक्रमण गरे। ३७तिनीहरूले हेब्रोन नजिकका सबै स-साना शहरहरू कब्जा गरे। इस्राएलीहरूले त्यस शहरका राजा अनि सबै मानिसहरूलाई मारिदिए। एकजना मानिसलाई पनि जीवित राखेनन्। यो त्यस्तै भयो जस्तो तिनीहरूले एग्लोन प्रति गरेका थिए। तिनीहरूले शहरलाई ध्वंश पारे त्यहाँ जो थिए सबै मारिए।

३८तब यहोशू अनि इस्राएलका सबै मानिसहरू दबीरतिर फर्केर गए र त्यस शहरलाई आक्रमण गरे। ३९तिनीहरूले त्यो शहर, त्यसका राजा अनि दबीर नजिकका सबै ससाना शहरहरू अधीनमा लिए। तिनीहरूले त्यस शहरमा भएका हरेक मानिसलाई मारे। कसैलाई पनि जीवित छाडिएन। इस्राएलका मानिसहरूले दबीर

अनि त्यसका राजालाई त्यसै गरे जस्तो तिनीहरूले हेब्रोन अनि त्यहाँका राजालाई गरेका थिए। यो त्यस्तै कुरा थियो जस्तो तिनीहरूले लिब्ना अनि त्यसका राजाप्रति गरेका थिए।

४०यसरी यहोशूले पहाडी देश, नेगेव, पश्चिमी तराई, अनि पूर्वी तराईका शहरका सबै राजाहरूलाई परास्त गरे। परमप्रभु इस्राएलका परमेश्वरले यहोशूलाई सबै मानिसहरूलाई मारिदिनु भन्नु भएको थियो। यसर्थ यहोशूले ती स्थानहरूमा कसैलाई पनि जीवित छाडेनन्।

४१यहोशूले कादेशबर्ने देखि गाजा सम्मका समस्त शहरहरू अधिकारमा ल्याए। तिनले गोशेन देखि (मिश्रदेशमा) गिबोन सम्मका सबै शहरहरू कब्जा गरे। ४२यहोशूले ती सबै शहरहरू अनि तिनीहरूका राजाहरूलाई एकै चोटि अधीनमा लिए। यहोशूले यसो गरे किनभने, परमप्रभु इस्राएलका परमेश्वरले इस्राएलका निम्ति युद्ध गरिरहनु भएको थियो। ४३त्यसपछि यहोशू अनि इस्राएलका सबै मानिसहरू गिलगालमा आफ्ना छाउनीमा फर्किए।

उत्तरी शहरहरूलाई परास्त गरे

११ हासोरका राजा याबीनले जो भयो त्यस विषयमा सबै कुरा सुने। यसर्थ तिनले अनेक राजाहरूका सेनाहरूलाई साथ बोलाउने निश्चय गरे। याबीनले मादोनका राजा, योबाब शिम्रोनका राजा, आक्षापका राजा, २अनि उत्तरका पहाडी देश र मरूभूमिका राजाहरूलाई सन्देश पठाए। याबीनले किन्नरेत, नेगेव अनि पश्चिमी तराईका राजाहरूलाई सन्देश पठाए। याबीनले पश्चिमका नाफोत-दोरका राजालाई पनि सन्देश पठाए। ३याबीनले त्यो सन्देश पूर्वमा पनि पश्चिममा भएका कनानी राजाहरूलाई त्यो सन्देश पठाए। तिनले एमोरी, हिती, परिज्जी अनि पहाड देशमा बस्ने यबूसी मानिसहरूलाई पनि सन्देश पठाए। तिनले मिस्रमा नजिकको हेर्मोन पर्वत मुनि बस्ने हिच्वी मानिसहरूलाई पनि सन्देश पठाए। ४यसकारण यी सबै राजाहरूका सेनाहरू साथ आए। त्यहाँ अनेक योद्धाहरू, अनि अनेक घोडा एवं रथहरू थिए। यो एक अत्यन्त विशाल सेना खचाखच देखिन्थ्यो कि त्यहाँ समुद्रको किनारमा भएका बालुवाका कणहरू जस्तै अनेक मानिसहरू थिए।

५ती सबै राजाहरू इस्राएलको विरुद्धमा एक साथ जम्मा भए। तिनीहरू एक साथ आए अनि इस्राएलीसित युद्ध गर्न मेरोम नदी छेउमा एक साथ छाउनी लगाए।

६तब परमप्रभुले यहोशूलाई भन्नुभयो, “त्यो सेनादलसित नडरा। भोलि यही समयमा तिमीहरूले तिनीहरूका घोडाहरूलाई लड्ने बनाइ सकेका हुनेछौ अनि तिनीहरूका सबै रथहरू जलाइसकेका हुनेछौ।”

७यहोशू अनि तिनका सम्पूर्ण सेनाले शत्रुलाई उदेक बनाए। तिनीहरूले शत्रुलाई मेरोम नदीमा आक्रमण गरे। ८परमप्रभुले तिनीहरूलाई इस्राएलको निम्ति परास्त

पारिदिनु भयो। इस्राएलका सेनाले तिनीहरूलाई मारिदिए अनि तिनीहरूलाई महान सीदोन, मिश्रपोत मैम अनि पूर्वमा मिस्र्या बेंसी सम्म खेदे। इस्राएलका सेनाहरू शत्रुहरूका एकजना पनि जीवित रहुञ्जेल सम्म लडे। ६यहोशूले त्यही गरे जो परमप्रभुले तिनलाई गर्नु भन्नु भएको थियो। यहोशूले तिनीहरूका घोडाका खुट्टाकाटि दिए र तिनीहरूका रथहरू जलाइदिए।

१०त्यसपछि यहोशू फकिर अनि हासोर शहरलाई कब्जा गरे। यहोशूले हासोरका राजालाई मारिदिए। हासोर ती सबै राज्यहरूका अगुवा थिए जो इस्राएल विरुद्ध लडे। ११इस्राएलका सेनाले त्यस शहरका प्रत्येक मानिसलाई मारिदिए। तिनीहरूले सबै मानिसहरूलाई पूर्णरूपले नष्ट गरिदिए। त्यहाँ कोही पनि जीवित छाडिएनन्। त्यसपछि तिनीहरूले शहर जलाइदिए।

१२यहोशूले यी सबै शहरहरूलाई अधीनमा लिए। तिनले तिनीहरूका सबै राजाहरूलाई मारिदिए। यहोशूले ती शहरहरूमा भएका हरेक चीजहरू पूर्णरूपले नष्ट गरिदिए। तिनले परमप्रभुका दास मोशाले आज्ञा दिए अनुसार यसो गरे। १३तर इस्राएलका सेनाहरूले पर्वतहरूमाथि निर्माण भएका शहरहरू जलाएनन्। पर्वतमा निर्मित शहर हासोर तिनीहरूले जलाए। यो शहर यहोशूले जलाएको हो। १४इस्राएलका मानिसहरूले शहरमा भेट्टाएका सबै चीजहरू आफ्नै निम्ति राखे। तिनीहरूले सबै पशुहरू राखे जो तिनीहरूले शहरमा पाएका थिए। तर तिनीहरूले त्यहाँका सबै मानिसहरूलाई मारे। तिनीहरूले कुनै पनि मानिसलाई जीवित रहन दिएनन्। १५धेरै अघि परमप्रभुले उहाँका दास मोशालाई यसो गर्ने आज्ञा दिनु भएको थियो। तब मोशाले यहोशूलाई यो गर्न आज्ञा दिए। यहोशूले ती सबै कुराहरू गरे जो परमप्रभुले मोशालाई भन्नु भएको थियो। कुनै आदेशहरूमा तिनी शिथिल भएनन्।

१६यसरी यहोशूले सम्पूर्ण देशमा अधिकार गरे। पहाडी देश नेगेव, गोशोनका सबै क्षेत्र, पश्चिमी तराईका क्षेत्र, यर्दन बेंसी अनि इस्राएलका पर्वतहरू र नजिकका सम्पूर्ण पर्वतलाई तिनले नियन्त्रणमा लिए। १७सेइरको नजिकको हालाक पर्वत देखि हेर्मान पर्वतमुनिको लबानोन बेंसीको बाल-गादसम्मका सबै भूमिमा यहोशूको अधिकारमा थियो। यहोशूले त्यस देशका सबै राजाहरूलाई समातेर मारिदिए। १८यहोशू ती राजाहरूको विरुद्ध धेरै वर्ष लडे। १९देश भरिमा एउटा शहरले मात्र इस्राएलसित शान्ति-सम्भौता गर्‍यो। त्यो हिच्वीहरूको शहर गिबोन थियो। अरू सबै शहरहरू युद्ध जितेर लिएका हुन। २०परमप्रभुले चाहनु हुन्थ्यो कि ती मानिसहरूले सोचुन् कि तिनीहरू शक्तिशाली थिए। तब तिनीहरू इस्राएलको विरुद्ध लडाइँ गर्नेछन्। यस प्रकारले उहाँले तिनीहरूलाई बिना दया नष्ट गर्न सक्नु हुनेछ। उनले तिनीहरूलाई त्यस

प्रकारले नष्ट गर्न सक्नेछन्, जुन प्रकारले परमप्रभुले मोशालाई गर्नु भनी आज्ञा दिनु भएको थियो।

२१अनाकी मानिसहरू हेब्रोन, दबीर, अनाब, यहूदा र इस्राएलका सारा पहाडी देशमा बस्थे। यहोशू तिनीहरू विरुद्ध लडे अनि ती सबै मानिसहरू र तिनीहरूका शहरहरूलाई पूर्ण रूपले नष्ट गरि दिए। २२इस्राएलमा कुनै अनाकी मानिसलाई जीवित छाडिएन। अनाकी मानिसहरू जसलाई जीवित छाडिए ती गाजा, गात अनि अशदोदभिन्न थिए। २३यहोशूले इस्राएलको सम्पूर्ण भूमिलाई परमप्रभुले मोशालाई धेरै अघि भन्नु भए कै तरीकामा आफ्नो अधिकारमा लिए। अनि यहोशूले इस्राएलका कुल समूहहरूमा ती भूमिहरू विभाजन गरे। आखिरमा, युद्ध अन्त भयो अनि त्यो भूमिमा शान्ति कायम भयो।

इस्राएलद्वारा परास्त गरिएका राजाहरू

१२ इस्राएलका मानिसहरूले यर्दन नदीको पूर्वतर्फका भूमिमा अधिकार गरेका थिए। अर्नोनको बेंसी देखि हेर्मान पर्वतसम्म अनि यर्दनको बेंसी तर्फका पूर्व तिरका सम्पूर्ण भूमि तिनीहरूका थिए। यो भूमि लिनका निम्ति इस्राएलका मानिसहरूले परास्त गरेका सबै राजाहरू यस प्रकार छन्:

२तिनीहरूले हेशबोन शहरमा बस्ने एमोरी राजा सीहोनलाई परास्त गरे। तिनले अरोएर क्षेत्रदेखि अर्नोन कन्दराको बीच हुँदै अनि गिलादको आधा हुँदै यब्बोक कन्दरासम्म जुन चाहि तिनीहरूको अमोरीहरूसित सीमाना थियो, शासन गर्थे। ३उसले यर्दन बेंसीको पूर्व किन्नरेतको भ्नील देखि लिएर खारा समुद्र अनि बेत्यशीमोतको दक्षिणतिर लिएर पिसगाको पहाडहरू सम्म राज्य गर्दथे।

४तिनीहरूले बाशानका राजा ओगलाई पनि परास्त गरे। ओग रपाई मानिसहरूबाट थिए। तिनी अस्तारोत अनि एद्रई भूमिमा बस्थे। ५ओगले हेर्मान पर्वत, सलका अनि बाशानका सम्पूर्ण क्षेत्रमा शासन गरे। तिनको भूमिको सीमाना त्यहाँ अन्त हुन्थ्यो जहाँ गशूर अनि माका ती मानिसहरू बस्थे। ओगले गिलादका आधा भूमिमा पनि शासन गरे। यो भूमि हेशबोनका राजा सीहोनको इलाकाको सीमानासम्म थियो।

६परमप्रभुका दास मोशा अनि इस्राएलका मानिसहरूले यी सबै राजाहरूलाई परास्त गरे। अनि मोशाले त्यो भूमि रूबेनका कुल समूह, गादका कुल समूह अनि मनश्शेका आधा कुल समूहलाई दिए। मोशाले तिनीहरूलाई त्यो भूमि तिनीहरूको आफ्नै नाउँमा गरिदिए।

७यहोशू अनि इस्राएलीहरूले यर्दन नदीको पश्चिमको भूमिहरूका राजाहरूलाई पराजित गरे। अनि यहोशूले यो मानिसहरूलाई दिए अनि यसलाई बाह कुल समूहमा विभाजित गरिदिए। यो भूमि उत्तरमा लेबनान बेंसीको बालगाददेखि दक्षिणमा पर्वत हालाकसम्म जुन (पूर्वतिर)

सेईर (एदोम) तिर अधि बढ्दै विस्तारित थियो। यसमा पहाडी देश, पश्चिमी तराई, यर्दन बेंसी, पूर्वी पर्वतहरू, मरूभूमि अनि नेगेब सम्मिलित थिए। यो भूमि त्यो थियो जहाँ हिती, एमोरी, कनानी, परिजी, हिब्वी अनि यबूसी मानिसहरू बस्थे। यहाँ इस्राएलका मानिसहरूले परास्त गरेका राजाहरूको सूची छ:

६	यरीहोका राजा	१
	बेतेल नजीकका ऐका राजा	१
१०	यरूशलेमका राजा	१
	हेब्रोनका राजा	१
११	यमूर्तका राजा	१
	लाकीशका राजा	१
१२	एग्लोनका राजा	१
	गेजेरका राजा	१
१३	दबीरका राजा	१
	गेदेरका राजा	१
१४	होर्माका राजा	१
	आरादका राजा	१
१५	लिब्नाका राजा	१
	अद्रदुलामका राजा	१
१६	मक्केदाका राजा	१
	बेतेलका राजा	१
१७	तप्पूहका राजा	१
	हेपेरका राजा	१
१८	अपेकका राजा	१
	लश्शारोनका राजा	१
१९	मादोनका राजा	१
	हासोरका राजा	१
२०	शिम्रोन-मोरनका राजा	१
	अक्षापका राजा	१
२१	तानाकका राजा	१
	मगिदोका राजा	१
२२	कादेशका राजा	१
	कर्मेलको योक्रामका राजा	१
२३	दोर पर्वतको दोरका राजा	१
	गिलगालको गोयीमका राजा	१
२४	तिर्साका राजा	१
	राजाहरूको मोठ संख्या	३१

अभ्रसम्म नलिएको भूमि

१३ जब यहोशू अत्यन्त बृद्ध भए, परमप्रभुले तिनलाई भन्नुभयो, “यहोशू तँ बृद्ध भइसकेको छस्, तर तैले अभ्र धेरै भूमि अधिकारमा ल्याउनुछ। रत्यहाँ पलिशतीहरू र गशशूरीहरूको भूमि अभ्र बाँकी नै छ, ३भूमि मिश्रको शिहोर नदीदेखि लिएर एकोनको सम्म अनि उत्तरतिरको भूमि सम्म छ। भूमि अभ्र पनि कनानी मानिसहरूद्वारा अधिकार भइरहेको छ।

पलिशतीहरूको पाँच अगुवाहरू गाजी, अशदोदी, अशकलोनी, गात अनि एकोनलाई नष्ट भएको छैन, न ता अब्बी मानिसहरूलाई, ४जो दक्षिणतिर बस्छन्। कनानीहरूको सबै भूमि (जुन चाहि सीदोनीहरूको हो) देखि लिएर अपेक सम्म, जहाँ सम्म एमोरीहरूको सीमानामा पर्छ। ५अनि गीबालीहरूको भूमि लबानोनको बाल गादको पूर्वतिर देखि लिएर हेर्माको पर्वतको मुनि देखि लेबो-हमात प्राप्त गर्न अभ्र बाकी नै छ।

६“सबै सीदोनी मानिसहरू, पनि जो लबानोनको पहाडी भूमिदेखि लिएर मिश्रपोत मैमसम्म बस्दछन्। म यी सबै मानिसहरूलाई इस्राएलीहरूका निम्ति भगाइदिनेछु। मैले आज्ञा गरे भ्रै भूमि तिनीहरूको उत्तराधिकार अनुसार इस्राएलीहरूको बीचमा बाँडिदेऊ। ७अब नौ कुल समूहहरू अनि मनश्शेका आधा कुल समूहको माभ्र भूमि विभाजन गर।”

भूमि-विभाजन

८रूबेन, गाद अनि मनश्शेका अर्को आधा कुल समूहहरूले सबै तिनीहरूका भूमि अधिनै लिइसकेका थिए। परमप्रभुका दास मोशाले तिनीहरूलाई यर्दन नदी पूर्वको भूमि दिए। ९तिनीहरूको भूमि आरोएर देखि शुरू भएर अर्नोनको बेंसी अनि बेंसीको बिचमा भएको शहर सम्म थियो। अनि त्यसमा मेदबा देखि दीबोन सम्मको सम्पूर्ण भूमि सम्मिलित थिए। १०एमोरी मानिसहरूका राजा सीहोनले शासन गरेका सबै शहरहरू त्यस भूमिमा थिए। ती राजाले हेशबोनको शहरमा शासन गरेका थियो। त्यो भूमि त्यो क्षेत्रसम्म फैलिएको थियो जहाँ एमोरी मानिसहरू बस्थे। ११गिलाद शहर पनि त्यस भूमिमा थियो। अनि त्यो क्षेत्र जहाँ गशूर अनि माकाका मानिसहरू बस्थे त्यस भूमिमा थिए। सम्पूर्ण हेर्मेन पर्वत अनि सम्पूर्ण बाशानका सलकासम्मको क्षेत्र त्यस भूमिमा थियो। १२बाशानमा ओगको सम्पूर्ण राज्य विगतमा जसले अशतारोत र एद्रईहरूमा शासन, गरेका थिए। ओग रपाई मानिसहरूको अन्तिम थिए, मोशाले यी मानिसहरूलाई आक्रमण गरे अनि तिनीहरूको भूमि लिए। १३इस्राएलका मानिसहरूले गेशूर अनि माकाका मानिसहरूलाई बाहिर निक्लन बाध्य तुल्याएनन्। ती मानिसहरू अभ्रसम्म इस्राएलका मानिसहरू माभ्र बस्छन्।

१४लेवी कुल समूह मात्र त्यो एक थियो। जसले कुनै भूमि प्राप्त गरेन। बदलामा लेवीका मानिसहरूले ती सबै पशुहरू पाए जो आगोद्वारा परमप्रभु परमेश्वरलाई अर्पण गरिएका थिए। यो त्यही थियो जो परमप्रभुले तिनीहरूलाई भाकल गर्नु भएको थियो।

१५मोशाले प्रत्येक कुल समूहलाई रूबेनका कुल समूहबाट केही भूमि दिएका थिए। तिनीहरूले पाएको भूमि यो हो, १६यो भूमि अर्नोनको बेंसी नजिकको

अरोएर मेदबा शहरसम्म थियो। यसमा सम्पूर्ण समतल भूमि अनि बेंसी माभक्तो शहर सम्मिलित थियो। १७त्यो भूमि हेशबोनसम्म लगातार थियो। यसमा समतल भूमिको सबै शहरहरू सम्मिलित थियो। ती शहरहरू दीबोन, बमोतबाल, बेतबाल्मोन, १८यहसा, कदेमोत, र मेपात, १९कियतैम, सिब्मा, डाडाको बेंसी सेरेथशेहर, २०बेतपोर, पिसगाको पाखो अनि बेल्यशीमोत थिए। २१यसरी त्यहाँका सबै भूमिमा अनि सबै क्षेत्रमा एमोरी मानिसहरूका राजा सीहोनले शासन गर्थे, सम्मिलित थिए। ती राजाले हेशबोनमा शासन गर्थे। तर मोशाले तिनलाई अनि मिद्यानका अगुवाहरूलाई परास्त गरेका थिए। ती अगुवाहरू एवी, रेकेम, सूर, हूर अनि रेबा थिए। (यी सबै अगुवाहरू एक साथ सीहोन विरुद्ध लडेका थिए।) यी सबै अगुवाहरू त्यस देशमा बस्थे। २२इस्त्राएलका मानिसहरूले बओरका छोरा बिलामलाई परास्त गरे। (बालामले भविष्य भन्नका निम्ति जादूको उपयोग गर्ने कोशिश गरे।) इस्त्राएलका मानिसहरूले युद्धमा धेरै मानिसहरूलाई मारे। २३जो भूमि रूबेनलाई दिइएको थियो त्यो यर्दन नदीको किनारमा टुङ्गिएन्थ्यो। यसर्थ रूबेनलाई दिइएको भूमिमा यी सबै शहरहरू र सूचीमा भएका तिनीहरूका खेतहरू सम्मिलित थिए।

२४मोशाले गादका कुल समूहलाई दिएको भूमि यही हो। मोशाले यो भूमि प्रत्येक कुल समूहलाई दिए।

२५याजेरको भूमि अनि गिलादका सम्पूर्ण शहरहरू। तिनीहरूलाई मोशाले रब्बाको नजिकको अरोएरसम्म अनि अम्मोनीहरूका आधाभूमि दिए। २६त्यो भूमि हेशबोन देखि रामत मिस्पा अनि बेतोनीम सम्मका क्षेत्रहरू सम्मिलित थिए। त्यो भूमि महनोम देखि दबीरको सीमानासम्म थियो। २७त्यस भूमि बेथाराम बेंसी, बेतनिम्रा सुक्कोत, र सापोन सम्मिलित थिए। अन्य भूमि जो सीहोन, हेशबोनका राजाले शासन गरेका थिए यो सबै भूमि सम्मिलित थियो। यो भूमि यर्दन नदीको पूर्वतर्फ र गालील समुद्रको छेउसम्म थियो। २८यी सबै भूमिहरू जो मोशाले गादका कुल समूहलाई दिएका थिए। त्यो भूमिमा सूचीमा भएका सबै शहरहरू सम्मिलित थिए। मोशाले त्यो भूमि प्रत्येक कुल समूहलाई दिएका थिए।

२९मोशाले मनश्शेका आधा कुल समूहलाई दिएको भूमि यही हो। मनश्शेको कुल समूहका सबै कुलका आधाले यो भूमि प्राप्त गरे:

३०त्यो भूमि महनोमबाट शुरू भएको थियो। त्यो भूमिमा सम्पूर्ण बाशान सम्मा, र बाशानका राजा ओगले शासन गरेका सम्पूर्ण भूमि, बाशान र याईरका सबै शहरहरू सम्मिलित थिए। त्यहाँ जम्मा साट्टीवटा शहरहरू थिए। ३१त्यो भूमिमा गिलादको आधा, अशतारोत अनि एट्रेई-ओगको राजधानीवरिपरीका शहरहरू पनि सम्मिलित थिए। यी सबै भूमिहरू मनश्शेका छोरा

माकीरका कुललाई दिए। ती छोराहरू मध्ये आधाले यो भूमि प्राप्त गरे।

३२मोशाले यी सबै भूमि ती कुल समूहहरूलाई दिए, मोशाले यसो गरे जब मानिसहरू मोआबको समतल भूमिको छाउनीमा बसेका थिए। यो यरीहोको पूर्व यर्दन नदी पारी थियो। ३३मोशाले लेवी कुल समूहलाई कुनै पनि भूमि दिएनन्। परमप्रभु इस्त्राएलका परमेश्वरले प्रतिज्ञा गर्नु भएको छ कि उहाँ स्वयं लेवी कुल समूहका निम्ति भेट्नु हुनेछ।

१४ पूजाहारी एलाजार, नूनका छोरा यहोशू अनि इस्त्राएलका सबै कुल समूहका अगुवाहरूले कनानमा कुन चाहि भूमि मानिसहरूलाई दिने भनि निर्णय गरे। २परमप्रभुले धेरै अघि त्यो तरिका मोशालाई आज्ञा गर्नु भएको थियो जुन तरिकाले उहाँ चाहनु हुन्थ्यो, कि मानिसहरूले आफ्ना भूमि छानुन्। साढे नौ कुल समूहका मानिसहरूले कुन भूमि कस-कसले पाउने सो निर्णय गर्नका निम्ति चिट्ठा लगाए। ३मोशाले अघिनै अढाई कुल समूहलाई यर्दन नदीको पूर्व तिरको भूमि तिनीहरूलाई दिइसकेका थिए। तर अन्य मानिसहरूलाई दिए जस्तै लेवी कुल समूहलाई कुनै भूमि दिइएन। ४ती बाह्र कुल समूहहरूलाई तिनीहरूकै भूमि पाए। यूसुफका छोराहरू दुइ कुल समूहमा विभाजन भएका थिए मनश्शे अनि एप्रैम। अनि प्रत्येक कुल समूहले केही भूमि प्राप्त गरे। तर लेवी कुल समूहका मानिसहरूलाई कुनै भूमि दिइएन। तिनीहरूलाई बस्नका निम्ति केवल केही शहरहरू दिए। अनि यी शहरहरू प्रत्येक कुल समूहका भूमिमा थिए। तिनीहरूलाई आफ्ना पशुहरू अनि खेतहरू पनि दियो। ५परमप्रभुले मोशाद्वारा आज्ञा गरे अनुसार इस्त्राएलको मानिसहरूले भूमि विभाजित गरे।

कालेबले आफ्नो भूमि प्राप्त गरे

६एकदिन यहूदाका कुल समूहबाट केही मानिसहरू गिलगालमा यहोशूकहाँ गए। ती मानिसहरू मध्ये एकजना कनजी-यपुत्रेका छोरा कालेब थिए। कालेबले यहोशूलाई भने, “परमप्रभुले कादेशबर्नेमा तपाईं र मेरो विषयमा उहाँको दास मोशालाई भन्नु भएका कुराहरू तपाईंलाई याद छ। ७हामी जहाँ जाँदै थियौं परमप्रभुका दास मोशाले मलाई भूमि हेर्न पठाउनुभयो। त्यस समयमा म चालीस वर्षको थिएँ। जब म फर्के, जो यसको बारेमा इमान्दारी साथ मैले अनुभव गरेको थिएँ। मैले मोशालाई भने। ८ती अन्य मानिसहरू जो मसित गएका थिए तिनीहरूले मानिसहरूलाई ती कुराहरू भने जसले तिनीहरूलाई भयभीत तुल्याए। तर म साँच्चै नै विश्वास गरे कि परमप्रभुले त्यो भूमि हामीलाई दिनुहुनेछ। ९यसकारण त्यसदिन मोशाले मसित एउटा प्रतिज्ञा गरे। तिनले भने, ‘त्यो भूमि जहाँ तिमी

गयौ त्यो तिम्रो हुनेछ। तिम्रा छोरा-छोरीहरू सदाका निमित्त त्यो भूमिको मालिक हुनेछन्। म त्यो भूमि तिमीलाई दिनेछु। किनभने तिमीले साँच्चै नै परमप्रभु, मेरा परमेश्वर माथि विश्वास गरेका छौ।’

१०“अहिले, परमप्रभुले भन्नु भए अनुसार पैतालीस वर्ष सम्म उहाँले मलाई जीवित राख्नु भएको छ। त्यस समयमा हामी सबै मरूभूमिमा बिनाकाम घुमि-हिङ्ग्यौ। अहिले म पचासी वर्ष पुगें। ११म अझै उतिकै बलियो छु जतिबेला मोशाले मलाई बाहिर पठाएका थिएँ। म त्यसबेला जस्तै आज पनि युद्ध गर्न सक्छु। १२यसर्थ अब मलाई त्यो पहाडी देश दिनुहोस जो परमप्रभुले धेरै अघि मलाई वचन दिनु भएको थियो। त्यससमय तपाईंले सुनु भयो कि शक्तिशाली अनाकी मानिसहरू त्यहाँ बस्थे। अनि शहरहरू अत्यन्त ठूलो र सुरक्षित थिए। तर अब, हुन सक्छ, परमप्रभु मेरो साथ हुनुहुन्छ अनि परमप्रभुले भन्नु भए भैं त्यो भूमि म लिने छु।”

१३यहोशूले यपुन्नेका छोरा कालेबलाई आशीर्वाद दिए। यहोशूले तिनलाई आफ्नै हुने गरी हेब्रोन शहर दिए। १४अनि त्यो शहर अझ पनि कनिज्जी यपुन्नेका छोरा कालेबको अधीनमा छ किनभने उसले परमप्रभु इस्त्राएलका परमेश्वर प्रति विश्वास गरे अनि उहाँको आदेश पालन गरे। १५पहिले त्यो शहरलाई कितर्यर्बा भनिन्थ्यो। शहरको नाउँ अनाकी मानिसहरू मध्ये सबै भन्दा महान मानिस अर्बाको नाउँमा राखिएको थियो। त्यसपछि, त्यो भूमिमा शान्ति छायो।

यहूदाका निमित्त भूमि

१५ त्यो भूमि जो यहूदालाई दिइएको थियो त्यो कुल समूहका माझ विभाजन गरियो। त्यो भूमि एदोमको सीमानासम्म अनि दक्षिणमा तेमानको सीमा मरूभूमिसम्म फैलिएको थियो। २यहूदाको भूमिको दक्षिणी सीमाना खारा समुद्रको दक्षिण अन्त देखी शुरू भएको थियो। ३सीमाना अक्रब्बिन छिरुर्वोको दक्षिणबाट जीन मरूभूमि तर्फ अनि माथि कादेश तिर यसको दक्षिणतिरबाट हुँदै हेब्रोन कटेर अद्दासम्म अनि त्यहाँबाट कर्कासम्म गयो। ४यो सीमाना मिश्रको खोला अज्मोन तिर बढेर गएको थियो। अनि त्यसपछि भूमध्य सागर तर्फ अघि बढेको थियो। यो तिनीहरूको दक्षिणी सीमाना हो।

५तिनीहरूको पूर्वी सीमाना खारा समुद्र किनार देखि त्यो क्षेत्र सम्म फैलिएको थियो, जहाँ यर्दन नदी, खारा समुद्र भित्र बहन्थ्यो। तिनीहरूको उत्तरी सीमाना त्यो क्षेत्रबाट शुरू भएको थियो, जहाँ यर्दन नदी खारा समुद्र भित्र प्रवेश गर्थ्यो। ६बेथोग्लमदेखि उत्तरमा बेतराबा सम्म सीमाना फैलिएको थियो। त्यो सीमाना बोहनको चट्टान छिचलेर गएको थियो। (बोहन, रूबेनका छोरा थिए।) ७उत्तरी सीमाना आकोर वेशीदेखि दबीरको

उकालोसम्म छ। तब सीमाना उत्तरतर्फ सोजो गिलगाल तिर गएको थियो। गिलगाल बाटोको अर्को पट्टि छ जुन अदुम्मीम पर्वत भएर गएको छ। त्यो सानो खोलाको दक्षिण पट्टि थियो। त्यो सीमाना एन्शेमेशको खोला पछिल्लिर गएको थियो। त्यो सीमाना एन्गेलेमा अन्त भएको थियो। ८त्यसपछि त्यो सीमाना यबूसी शहरको दक्षिणी छेउबाट हिन्नोम बेंसी भएर गएको थियो। (त्यो यबूसी शहरलाई यरूशलेम भनिन्थ्यो।) त्यस स्थानमा त्यो सीमाना हिन्नोम बेंसीको पश्चिममा भएको पहाडको चुचुरो तिर गएको थियो। यो रपाई बेंसीको उत्तरतर्फ अन्तमा थियो। ९त्यस स्थान देखि त्यो सीमाना नेप्तोहको पानीको तलाउ तर्फ गएको थियो। त्यस पछि त्यो सीमाना एप्रोन नजिकका शहरहरू तिर गएको थियो। त्यस स्थानमा त्यो सीमाना घुमेर बाला तिर गएको थियो। बालालाई किर्यत्यारी पनि भनिन्छ। १०बालामा त्यो सीमाना पश्चिम तर्फ घुमेको थियो। अनि सेईरको पहाडी देश तर्फ गएको थियो। त्यो सीमाना यारीम पर्वत (कसालोन)को उत्तरी छेउसम्म भएर तलतिर बेतशेमेश तिर फैलिएको थियो। त्यहाँ देखि त्यो सीमाना तिम्रामा पार गरेर गएको थियो। ११सीमाना एक्रोनको उत्तरी पहाड भएर फैलिएको छ। त्यस सीमाना बाला पर्वत पार भएर शिवकरोन तिर सोभैं यब्नेल भएर भूमध्य सागरमा अन्त भएको थियो। १२भूमध्य सागर यहूदाको भूमिको पश्चिमी सीमामा थियो। यसरी यहूदाको भूमि यी चार सीमानाहरू भित्र थियो। यहूदाका कुलहरू यो क्षेत्रमा बस्थे।

१३यहोशूले यपुन्नेको छोरो कालेबलाई यहूदाको निमित्त तोकिएको क्षेत्रभित्रको केही भूमि परमप्रभुले भन्नु भए भैं नै दिए। तिनले अर्बा किर्यार्वोको शहर (जसलाई हेब्रोन शहर भनिन्छ) अनाकका पिताले तिनलाई दिए। १४कालेबले हेब्रोनमा बसेका तीन अनाकी वंशीहरूलाई त्यो स्थान छोड्न बाध्य तुल्याए। ती वंशहरू शै, अहीमन र तल्मै थिए। तिनीहरू अनाक वंशका थिए। १५त्यसपछि कालेब दबीर निवासीहरूको विरुद्ध अघिबढे (पहिला, दबीरलाई कीर्यत सेपेर पनि भनिन्थ्यो।) १६कालेबले भने, “म कीर्यत सेपेर माथि आक्रमण गर्न चाहन्छु। म मेरो छोरी अक्सालाई त्यस मानिससँग दिनेछु जसले आक्रमण गरेर त्यो शहरलाई परास्त गर्छ। म त्यस मानिसलाई मेरो छोरी विवाह गर्न दिनेछु।”

१७ओत्तिएल कालेबका भाई कनजका छोरा थिए। ओत्तिएलले त्यो शहरलाई परास्त गरे, यसकारण कालेबले आफ्नी छोरी अक्सालाई ओत्तिएलसँग विवाह गरिदिए। १८जब अक्सा ओत्तिएल कहाँ आई, ओत्तिएलले अक्सालाई भने तिम्रा बाबु कालेबसित पानी भएको उब्जाउ भूमिको निमित्त बिन्ती गर। अक्सा

आफना पिताकहाँ गइन्। जब तिनी आफ्नो गधाबाट ओर्लिइन्, कालेबले सोधे, “तँ के चाहन्छेस्?”

१६अक्साले उत्तर दिइन्, “मलाई एउटा आशीर्वाद दिनुहोस्। तपाईंले मलाई नेगवमा सूखा भूमि दिनुभयो। दयागरी मलाई पानी भएको केही भूमि पनि दिनु होस्।” यसर्थ तिनले चाहेको भूमि कालेबले दिए। तिनले त्यो भूमिको पानीका माथिल्लो अनि तल्लो पोखरीहरू दिए।

२०यहूदाका कुल समूहले त्यो भूमि प्राप्त गरे, जो परमप्रभुले तिमीहरूलाई दिन्छु भनी प्रतिज्ञा गर्नु भएको थियो। प्रत्येक कुल समूहले भूमिको अंश पाए। २१यहूदाका कुल समूहले नेगेबको दक्षिणी अंशका सबै शहरहरू प्राप्त गरे। यी शहरहरू एदोमको सीमाना नजिकै थिए। यहाँ ती शहरहरूको सूची छ: कब्सेल, एदेर, यागूर, २२कीना, दीमोना, अदादा, २३केदेश, हासोर, यित्नान, २४जीप, तेलेम, बालोत, २५हासोरादता, किरय्योथ-हेस्त्रोन (हासोर), २६अमाम, शर्मा, मोलादा, २७हसगदा, हेशमोन, बेत्पालेत, २८हसर्शुआल, बेशेबा, बिज्योत्या, २९बाला, ईम, एसेम, ३०एल्लोलद, कसील, होर्मा, ३१सिक्लग, मद्मन्ना, सन्सन्ना, ३२लबाओत, शिल्हीम, ऐन अनि रिम्मोन। त्यहाँ सबजम्मा उन्तीसवटा शहर अनि तिनका सबै खेतहरू थिए।

३३यहूदाका कुल समूहले पश्चिमी तराईमा भएका शहरहरू पनि पाए। ती शहरहरूको सूची यहाँ छ: एशतोल, सारा, अश्ना, ३४जानोह, एन्गन्नीम, तपूह, एनाम, ३५यर्मूत, अदुल्लाम, सोको, अजेका, ३६शारैम, अदीतैम, अनि गदेरा (गदेरोतेम) त्यहाँ जम्मा चौधवटा शहरहरू अनि तिनका सबै खेतहरू थिए।

३७यहूदाका कुल समूहलाई यी शहरहरू पनि दिइए: सनान, हदाशा, मिगदलाद, ३८दिलान, मिस्पे, योक्तेल, ३९लाकीश, बोस्कत, एग्लोन, ४०कोब्बन, लहमाम, कितलीश, ४१गदेरोत, बेत्दागान, नामा अनि मक्केदा। त्यहाँ जम्मा सोह्रवटा शहर अनि ती वरिपरिका सबै खेतहरू थिए।

४२यहूदाका मानिसहरूले यी शहरहरू पनि पाए: लिब्ना, एतेर, आशान, ४३यिप्ताह, अश्ना, नसीब, ४४कीला, अक्जीब अनि मारेशा। त्यहाँ जम्मा नौवटा शहर अनि ती वरिपरिका खेतहरू थिए।

४५यहूदाका मानिसहरूले एक्रोन शहर अनि यसका नजिकका सबै स-साना शहरहरू र ती वरिपरिका खेतहरू पनि प्राप्त गरे। ४६तिनीहरूले एक्रोनको पश्चिमको क्षेत्र अनि अश्दोद नजिकका सबै खेतहरू अनि शहरहरू पनि पाए। ४७अश्दोद वरिपरिका सबै क्षेत्र अनि स-साना शहरहरू यहूदाको भूमिका अंश थिए। यहूदाका मानिसहरूले गाजा वरिपरिका क्षेत्र अनि खेतहरू अनि त्यसका नजिकमा भएका शहरहरू पनि प्राप्त गरे। तिनीहरूको भूमि मिश्रको नदीसम्म लगातार

फैलिएको थियो। अनि तिनीहरूको भूमि, भूमध्य समुद्रको किनारा छेउ छेउ सम्म लगातार थियो।

४८यहूदाका मानिसहरूलाई पहाडी देशका शहरहरू पनि प्रदान गरे। ती शहरहरूको सूची यहाँ छ: शामीर, यतीर, सोको, ४९दन्ना, किर्यत्सन्ना (दबीर), ५०अनाब, एशतमो, अनीम, ५१गोशेन, होलोन, अनि गीलोह। त्यहाँ जम्मा एघारवटा शहरहरू अनि ती वरिपरिका सबै खेतहरू थिए।

५२यहूदाका मानिसहरूलाई यी शहरहरू पनि दिइए: अरब, दुमा, एशान, ५३यार्नुम, बेत्पूह, अपेका, ५४हुम्ता, किर्यतर्बा (हेब्रोन) अनि सीओर। त्यहाँ नौवटा शहरहरू र ती वरिपरिका सबै खेतहरू थिए।

५५यहूदाका मानिसहरूलाई यी शहरहरू पनि दिइए: माओन, कर्मेल, जीप, यूता, ५६यिज्रेल, योक्दाम, जानोह, ५७कैन, गिबा अनि तिम्ना। त्यहाँ जम्मा दशवटा शहरहरू अनि ती वरिपरिका खेतहरू थिए।

५८यहूदाका मानिसहरूलाई यी शहरहरू पनि प्रदान गरिए: हल्हूल, बेत्सर, गदोर, ५९मारात, बेतनोत, एल्लकोन। सबजम्मा त्यहाँ छवटा शहरहरू अनि ती वरिपरिका सबै खेतहरू थिए।

६०यहूदाका मानिसहरूलाई रब्बा अनि किर्यतबाल जोकिर्यत्यारीम यी दुइ शहरहरू पनि दिइए।

६१यहूदाका मानिसहरूलाई मरूभूमिमा भएका शहरहरू पनि दिइए। यहाँ ती शहरहरूको सूचीछ: बेतराबा, मिद्दीन, सकाका, ६२निब्शान, नूनको शहर अनि एनगदी। त्यहाँ सबजम्मा छवटा शहरहरू अनि ती वरिपरिका सबै खेतहरू थिए।

६३यहूदाका सेना यरूशलेममा बसेका यबूसी मानिसहरूलाई बाहिर निकलन बाध्य तुल्याउन समर्थ भएनन्। यसर्थ आजसम्म यरूशलेममा यहूदाका मानिसहरू माभ यबूसी मानिसहरू बस्छन्।

एप्रैम अनि मनश्शेका निम्ति भूमि

१६ यो त्यो भूमि हो जो यूसुफका कुलले प्राप्त गरे। यो भूमि यरीहो नजिकै यर्दन नदीबाट शुरू भएर यरीहोको जल क्षेत्रसम्म लगातार फैलिएको थियो। यो यरीहोको ठीक पूर्वमा थियो। यसको सीमाना यरीहो देखि माथि तिर बेतेलको पहाडी देशसम्म लगातार फैलिएको थिए। रत्यसपछि त्यो सीमाना बेतेल (लाज) देखि अरकीको सीमाना अतारोत तर्फ लगातार गएको थिए। इतब सीमाना थल्पेतीको सीमानासम्म पश्चिमतिर गयो। त्यो सीमाना निम्न बेथोरोन तर्फ गएको थिए। त्यसपछि त्यो सीमाना गेजेर तर्फ गएर भूमध्य समुद्र तिर फैलिएको थियो।

४यसरी मनश्शे अनि एप्रैमका मानिसहरूले आफ्ना भूमिप्राप्त गरे। मनश्शे अनि एप्रैम यूसुफका छोराहरू थिए।

५एप्रैमका मानिसहरूलाई दिइएको भूमि यो हो: तिनीहरूको पूर्वी सीमाना अत्रोटद्वार, उच्च बेथोरोनको नजिकैबाट शुरू भएको थियो। ६अनि पश्चिमी सीमाना मिक्मतातबाट शुरू भएको थियो। त्यो सीमाना पूर्वतिर तानत्शीलो तर्फ घुमेर पूर्वतिर यानोहसम्म लगातार गएको थियो। ७त्यसपछि त्यो सीमाना यानोह देखि तलतिर अतारोत अनि नारासम्म गएको थियो। त्यो सीमाना यरीहोलाई नछोए सम्म लगातार गएर यर्दन नदीमा समाप्त भएको थिए। ८त्यो सीमाना तप्पूह देखि पश्चिम तिर कानाको बेसी तर्फ गएर समुद्रमा समाप्त भएको थियो। यो सबै भूमिहरू एप्रैमका मानिसहरूलाई दिइएका भूमिहुन्। त्यस कुल समूहका प्रत्येक वंशले यो भूमिको एक अंश पाए। ९एप्रैमको सीमानाका अनेक शहरहरू वास्तवमा मनश्शेका सीमाना भित्र थिए। तर एप्रैमका मानिसहरूले ती शहरहरू अनि ती वरिपरिका खेतहरू पाए। १०तर एप्रैमका मानिसहरूले कनानी मानिसहरूलाई गेजेर शहर छाड्न बाध्य तुल्याउन समर्थ थिएनन्। यसकारण कनानी मानिसहरू एप्रैमी मानिसहरू माभ बस्छन्। तर कनानी मानिसहरू एप्रैमी मानिसहरूका दास भएका छन्।

१७ तब मनश्शेका कुल समूहलाई भूमि दिइयो। मनश्शे यूसुफका जेठा छोरा थिए। मनश्शेका जेठा छोरा माकीर थिए, जो गिलादका पिता थिए। माकीर एकजना महान सैनिक थिए, यसर्थ गिलाद अनि बाशानका क्षेत्रहरू माकीरका वंशलाई दिए। २मनश्शेका कुल समूहका अन्य वंशहरूलाई पनि भूमि दिए। ती कुलहरू अबीएजेर, हेलेक, अस्त्रीएल, शेकेम, हेपेर अनि शमीदा थिए। यी सबै मानिसहरू यूसुफका छोरा मनश्शेका अन्य छोराहरू थिए। यी मानिसका कुलहरूले भूमिका आफ्ना अंश प्राप्त गरे।

३सलोफाद हेपेरका छोरा थिए। हेपेर गिलादका छोरा थिए। गिलाद माकीरका छोरा थिए अनि माकीर मनश्शेका छोरा थिए। सलोफादका कुनै छोराहरू थिएनन् तर तिनका पाँच जना छोरी थिए। तिनीहरूको नाउँ महला, नोआ, होग्ला, मिल्का अनि तिसा थियो। ४ती छोरीहरू एलीजार पूजाहारी, नूनका छोरा यहोशू अनि सबै अगुवाहरूकहाँ गए। ती छोरीहरूले भने, “परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो कि उहाँले हामीलाई त्यसरी नै भूमि दिउन् जसरी हाम्रा पुरुष नातेदारहरूलाई दिइन्छ।” यसर्थ तिनले परमप्रभुको आज्ञा पालन गरे अनि छोरीहरूलाई केही भूमि दिए। यसरी यी छोरीहरूले आफ्ना काकाहरूले जस्तै आफ्नो भूमि पाए।

५यसरी मनश्शेका कुल समूहका यर्दन नदीको पश्चिमतर्फ दशवटा क्षेत्रहरू अनि यर्दन नदीको अर्को तर्फका गिलाद अनि बाशानका भूमिका दुइ अधिक क्षेत्रहरू भए। ६यसरी नै मनश्शेका कुल समूहका यी स्त्रीहरूले पनि पुरुषहरूले जस्तै भूमि प्राप्त गरे।

गिलादको भूमि बाँकी रहेका मनश्शेका सन्तानहरूलाई दिइयो।

७मनश्शेका भूमिहरू आशेर अनि मिक्मतात माभको क्षेत्रमा थिए। यो शेकेमको नजिकै छ। यसको सीमाना दक्षिण तर्फ एन्तप्पूहको क्षेत्रतिर गएको थियो। ८तप्पूह विरपरिका भूमि मनश्शेका थियो, तर तप्पूह शहर तिनको थिएन। तप्पूह शहर मनश्शेको भूमिको सीमानामा थियो अनि यो एप्रैमका मानिसहरूको थियो। ९मनश्शेको सीमाना दक्षिण तिर कानाको बेसीसम्म लगातार थियो। यो क्षेत्र मनश्शेका कुल समूहको थियो, तर शहरहरू एप्रैमका मानिसहरूका थिए। मनश्शेको सीमाना नदीको उत्तर तर्फ थियो अनि यो पश्चिम तर्फ भूमध्य समुद्रसम्म फैलिएको थियो। १०दक्षिण तर्फको भूमि एप्रैमको थियो। अनि उत्तर तर्फको भूमि मनश्शेको थियो। भूमध्य समुद्र पश्चिमी सीमानामा थियो। त्यो सीमानाले उत्तरमा आशेरको भूमि अनि पूर्वमा इस्साकारको भूमिलाई छोएको थियो।

११मनश्शेका मानिसहरूको इस्साकार अनि आशेर क्षेत्रहरूमा पनि शहरहरू पनि थिए। बेत्शान, यिवलाम अनि वरिपरिका स-साना शहरहरू मनश्शेका कुल समूहको थिए। मनश्शेका मानिसहरू दोर, एन्दोर, तानाक, मिगद्दो अनि ती शहरहरू वरिपरिका स-साना शहरहरूमा पनि बस्थे। तिनीहरू नापोतका तीन शहरहरूमा पनि बस्थे। १२मनश्शेका मानिसहरू ती शहरहरू परास्त गर्न समर्थ भएनन्। यसर्थ कनानी मानिसहरू त्यहाँ बसिरहे। १३तर इस्त्रएलका मानिसहरू शक्तिशाली भए। जब यस्तो भयो तब तिनीहरूले कनानका मानिसहरूलाई आफ्ना निमित्त काम गर्न बाध्य तुल्याए। तिनीहरूले कनानी मानिसहरूलाई त्यो भूमि छोड्न बाध्य तुल्याएनन्।

१४यूसुफका कुल समूहले यहोशूसित बात गरे र भने, “तपाईंले हामीलाई भूमिको एक भाग मात्र दिनुभयो। जब हामी यति धेरै संख्यामा छौं, परमप्रभुले ज्यादा संख्यामा आशीर्वाद दिनु भएको छ, कि सम्पूर्ण भूमिबाट हामीलाई एक भाग मात्र दियो?”

१५यहोशूले तिनीहरूलाई उत्तर दिए, “यदि तिमीहरूसित अति धेरै मानिसहरू भए तब माथि पहाडी भूमिको जंगलले भरिएको क्षेत्रमा जाऊ अनि त्यो भूमिको जंगल फाँडेर त्यसलाई प्रयोग गर्न सक्छौ। त्यो भूमि अहिले परिज्जी अनि रपाई मानिसहरूको हो। तर यदि एप्रैमको पहाडी देश तिमीहरूका निमित्त अति सानो भए गएर त्यो भूमि लेऊ।”

१६यूसुफका सन्तानले भने, “हाम्रो लागि पर्वतहरू प्रशस्त भूमि हुने छैन, तर हामी ती बेसीहरूलाई लिन सक्ने नौ कारण बेशानको नजिकै यिर्जेब बेसीमा बस्ने र वरिपरिका गाउँहरूमा बस्ने कनानीका रथहरू छन् (अनि हाम्रो छैन।)”

१७तब यहोशूले यूसुफ, एप्रैम अनि मनश्शेका मानिसहरूलाई भने, “तर तिमीहरू त्यहाँ अति धेरै छौ। अनि तिमीहरू अत्यन्त शक्तिशाली छौ। तिमीहरूले भूमिको एक हिस्सा भन्दा अधिक पाउनु पर्छ। १८तिमीहरूले पहाडी देश लिने छौ। त्यो एक जङ्गल हो, तर रूखहरू काटेर त्यस स्थानलाई बस्नका निम्ति असल तुल्याउन सक्छौ। अनि त्यो सम्पूर्ण भूमि तिमीहरूको हुनेछ। कनानी मानिसहरूलाई त्यो भूमि छोड्न तिमीहरूले वाध्य तुल्याउने छौ। तिनीहरू बलिया र तिनीहरूसित शक्तिशाली हात हतियारहरू भएता पनि तिमीहरूले तिनीहरूलाई पराजित गर्नेछौ।”

शेष भूमिको विभाजन

१८ समस्त इस्राएली मानिसहरू शीलोमा एकसाथ भेला भए। त्यस स्थानमा तिनीहरूले भेट-हुने पाल लगाए। इस्राएलका मानिसहरूले त्यो देशलाई नियन्त्रण गरे। त्यस भूमिका सम्पूर्ण शत्रुहरूलाई तिनीहरूले परास्त गरे। २तर त्यस समय त्यहाँ अभ्र इस्राएलका सात कुल समूहहरू थिए परमेश्वरले भाकल गर्नु भएको भूमि तिनीहरूलाई अभ्र सम्म पनि प्राप्त भएको थिएन।

३त्यसपछि यहोशूले इस्राएलका मानिसहरूलाई भने, “तिमीहरूको भूमि लिन तिमीहरू किन यतिलामो पर्ख्नुहुन्छ? परमप्रभु, तिमीहरूका पिता-पुर्खाहरूका परमेश्वरले त्यो भूमि तिमीहरूलाई दिन्छु भन्नु भएको छ। ४यसर्थ तिमीहरू प्रत्येक कुल समूहले तीन मानिसहरूलाई चुन्नु पर्छ। म ती मानिसहरूलाई भूमिको निरक्षण गर्न पठाउने छु। तिनीहरूले त्यो भूमिको विवरण लिनेछन अनि तिनीहरू घर्केर मकहाँ आउनेछन्। ५तिनीहरूले त्यो भूमिलाई सात भागमा विभाजन गर्नेछन्। यहूदा र यूसुफका मानिसहरूले आफ्ना भूमि दक्षिणमा लिनेछन्। ६तर तिमीहरूले भूमिको विवरण दिनु पर्नेछ अनि त्यसलाई सात भाग गर्नेछन्। मलाई मानचित्र ल्याई देऊ अनि कुन कुलले कुन भूमि प्राप्त गर्ने सो परमप्रभु हाम्रा परमेश्वरले निर्णय गरून्। ७लेवी मानिसहरूले भूमिको हिस्सा पाउदैन। तिनीहरूको हिस्सा पूजाहारीको रूपमा परमप्रभुको सेवा गर्नु हो। गाद, रूबेन, मनश्शेका आधा कुल समूहले तिनीहरूलाई भाकल गरिएका भूमि पाइसकेका छन्। ती यर्दन नदीको पूर्वतर्फ छन्। परमप्रभुका दास मोशाले त्यो भूमि तिनीहरूलाई दिइसकेका छन्।”

८यसर्थ ती चुनिएका मानिसहरू त्यो भूमि हेर्न अनि त्यसबारे विवरण लेख्नका निम्ति गए। यहोशूले तिनीहरूलाई भने, “पूरा भूमिमा जाऊ अनि त्यसको विवरण लेख। त्यसपछि म कहौं शीलोमा आऊ। त्यस पछि म चिट्ठा गर्नेछु अनि परमप्रभुले तिमीहरूका निम्ति भूमि विभाजन गरून्।”

९यसर्थ मानिसहरू त्यस भूमिमा गए। मानिसहरू सम्पूर्ण भूमिमा गए अनि यहोशूका निम्ति त्यसको विवरण लेखे। तिनीहरू सबैले शहरहरूको सूची तयार गरे अनि भूमिलाई सात भागमा विभाजन गरे। त्यसपछि तिनीहरू यहोशू कहौं शीलोमा फर्के। १०यहोशूले शीलोमा परमप्रभुको समक्ष तिनीहरूको निम्ति चिट्ठा गरे। यस प्रकार यहोशूले भूमि विभाजित गरे अनि प्रत्येक कुल समूहलाई भूमिको अंश दिए।

बिन्यामीनको निम्ति भूमि

११त्यो भूमि बिन्यामीनको कुल समूहलाई दियो जो यहूदा अनि यूसुफका क्षेत्रहरूको माभ्रमा थियो। बिन्यामीनका कुल समूहका प्रत्येक वंशले आफ्नो भूमि प्राप्त गरे। बिन्यामीनको निम्ति चुनिएको भूमि यो हो: १२यर्दन नदीबाट उत्तरी सीमाना शुरू भएको थियो। सीमाना यरीहको उत्तरी किनार भएर फैलिएको थियो। त्यसपछि सीमाना पश्चिम तिर पार्वत्य देशतर्फ फैलिएको थियो। बेतवानको पूर्वमा नपुगेसम्म सीमाना फैलिएर गएको थियो। १३त्यसपछि सीमाना दक्षिणमा लूज (बेतेल) तिर फैलियो। तब सीमाना अत्रोतदार तिर भ्रस्यो। अत्रोतदार तल्लो बेथोरोनको दक्षिणको पहाडमाथि अवस्थित छ। १४बेथोरोनको दक्षिणी पहाडमा त्यो सीमाना दक्षिणतर्फ घुमेर पहाडको पश्चिम तिर फैलिएको थियो। सीमाना कियर्थबाल तर्फ फैलिएको थियो (यसलाई किर्यत्यारीम पनि भनिन्छ।) यो शहर यहूदाका मानिसहरूको थियो। यो पश्चिमी सीमाना थियो।

१५दक्षिण सीमाना किर्यत्यारीमको नजिकबाट शुरू भएर नेप्तोह मुहान तर्फ गएको थियो। १६त्यसपछि सीमाना रपाईहरूको बेंसी उत्तरमा भएको हिन्नोम छोराको बेंसीको नजिकैको पहाडको फेद तिर फैलिएको थियो। सीमाना यबूसी शहरको ठीक दक्षिणमा भएको हिन्नोम बेंसीको तर्फ भरेको थियो। त्यसपछि सीमाना एन्गेलेल तर्फ गएको थियो। १७त्यहाँ, त्यो सीमाना उत्तरतर्फ घुमेर एन्शेमेश तर्फ गएको थियो। सीमाना गलीलोट तर्फ फैलिएको थियो (गलीलोट, पहाडमा अदूममीम उकालोको नजिकमा छ।) त्यो सीमाना रूबेनको छोरो बोहनको नाउँको महान शिला तिर भरेको थियो। १८त्यो सीमाना अराबको उत्तर तिर फैलिएको थियो र अराबमा नै भरेको थियो। १९त्यसपछि त्यो सीमाना बथोगलाको उत्तर तर्फ भएर खारा समुद्रको उत्तरी किनारमा अन्त भएको थियो। यो त्यही स्थान हो जहाँ पुगेर यर्दन नदी समुद्रमा प्रवेश हुन्छ। त्यो दक्षिणी सीमाना थियो।

२०यर्दन नदी पूर्वी सीमाना थियो। यसरी यो भूमि बिन्यामीनको कुल समूहलाई प्रदान गरियो। ती सबैतिरका सीमानाहरू थिए। २१प्रत्येक कुलले आफ्नो भूमि प्राप्त गरे। यी तिनीहरूका शहरहरू थिए: यरीहो, बेथोगला,

एमेकसीस। २२बेत-अराबा, समारैम, बेतेल, २३अब्बीम, पारा, ओप्रा, २४कपरम्मोनी, ओप्नी अनि गोबा। त्यहाँ बाह्र शहरहरू अनि ती वरिपरिका खेतहरू थिए।

२५बिन्यामीनको कुल समूहले गिबोन, रामा, बेरोत, २६मिस्पा, कपीरा, मोसा, २७रेकेम, यिर्पल, तरला, २८सेला, एलेप, यबूसी शहर (अर्थात् यरूशलेम), गिबत अनि किर्यत। त्यहाँ चौध शहरहरू अनि ती वरिपरिका खेतहरू थिए। बिन्यामीनका कुल समूहले यी सबै क्षेत्रहरू प्राप्त गरे।

शिमियोनका निम्ति भूमि

१९ तब यहोशूले शिमोन कुल समूहका सबै वंशहरूलाई तिनीहरूका भूमिका भाग प्रदान गरे। तिनीहरूले प्राप्त गरेको भूमि त्यो इलाका भित्र थिए जो यहूदाका थिए। रतिनीहरूले जो प्राप्त गरे ती यीहुनू: बेशैबा (शेबा पनि भनिन्छ।), मोलादा, ३हजर्शूआल, बाला, एसेम, ४एल्लोलाद, बतूल, होर्मा, ५सिकलग, बेतमर्काबोत, हसर्सूसा, ६बेत्लबाओत अनि शासूहेन। त्यसमा तेह शहरहरू अनि ती वरिपरिका समस्त खेतहरू थिए।

७तिनीहरूले ऐन, रिम्मोन, एतेर, अनि आशान शहरहरू पनि प्राप्त गरे। त्यसमा चार शहरहरू अनि ती वरिपरिका सबै खेतहरू थिए। ८तिनीहरूले शहरहरू वरिपरिका बालात-बेअर सम्मका सबै खेतहरू पनि पाए। यसरी त्यो क्षेत्र थियो जो शिमोनको कुल समूहलाई प्रदान गरिएको थियो। प्रत्येक कुलले आफ्ना भूमि प्राप्त गरे। ९शिमोनको भागको भूमि यहूदाले प्राप्त गरेको इलाका भित्र थियो। यहूदाका मानिसहरूको भूमि तिनीहरूलाई चाहिएको भन्दा ज्यादा थियो। यसर्थ शिमोनका मानिसहरूले तिनीहरूको भूमिको अंश प्राप्त गरे।

जबलूनका निम्ति भूमि

१०तेस्रो कुल समूहको आफ्ना जमीन प्राप्त गर्ने जबलूनहरू थिए। जबलूनका प्रत्येक कुल समूहले तिनीहरूलाई भाकल गरिएका भूमि प्राप्त गरे। जबलूनको भूमिको सीमाना सारीदसम्म रहेको थियो। ११त्यसपछि त्यो सीमाना पश्चिम तर्फ मरलासम्म फैलिएर ठीक दब्बेशेतलाई भेट्न पुगेको थियो। त्यसपछि त्यो सीमाना योक्नाम नजिकको साँधुरो गल्ली भएर गएको थियो। १२त्यसपछि त्यो सीमाना सारीदको पूर्वबाट घुमेर किस्लोताबोर सम्म पुग्यो। सीमाना दाबरत देखि फैलिएर यापी सम्म पुग्यो। १३त्यसपछि त्यो सीमाना पूर्वतिर गथेपेर अनि इथकासीन तिर फैलिएको थियो। त्यो सीमाना रिम्मोनमा अन्त भएको थियो। त्यसपछि त्यो सीमाना घुमेर नेआतर्फ गएको थियो। १४नेआदेखि त्यो सीमाना घुमेर उत्तरमा हन्नतोत अनि त्यसपछि इफथहेलको

बेंसीसम्म फैलिएको थियो। १५यो सीमाना भित्र काथाथ, नहलल, शीप्रोन, इदलाह अनि बेतलेहेम शहरहरू थिए। त्यहाँ जम्मा बाह्र शहरहरू अनि ती वरिपरिका सबै खेतहरू थिए।

१६यसरी, यी शहरहरू अनि ती वरिपरिका खेतहरू जबलूनलाई दिए। जबलूनका प्रत्येक कुलले भूमिका आफ्ना अंश प्राप्त गरे।

इस्साकारका निम्ति भूमि

१७भूमिको चौथो अंश इस्साकारको कुल समूहलाई प्रदान गरियो। त्यस कुल समूहका प्रत्येक वंशले भूमिको आफ्नो हिस्सा प्राप्त गरे। १८त्यस कुल समूहलाई प्रदान गरिएको भूमि यो हो: यिज्रल, कसुल्लोत, शूनेम, १९हपरैम, शीओन, अनाहारत, २०रब्बीत, किशयोन, एबेस, २१रेमेत, एगन्नीम, एन्हदा अनि बेतपसेस।

२२तिनीहरूको सीमानाले ताबोर, शहसूमा अनि बेतशेमेशसम्म गएको थियो। त्यो सीमाना यर्दननदीमा टुङ्गिएको थियो। सब जम्मा त्यसमा सोह्र शहरहरू र ती वरिपरिका खेतहरू थिए। २३यी शहरहरू त्यो भूमिका अंश थिए जो इस्साकारको कुल समूहलाई दिएको थियो। प्रत्येक वंशले भूमिको आफ्नो भाग पाए।

आशेरका निम्ति भूमि

२४भूमिको पाँचौं भाग आशेरको कुल समूहलाई दिइयो। त्यस कुल समूहका प्रत्येक वंशले भूमिको आफ्ना भाग पाए। २५त्यस कुल समूहलाई दिएको भूमि यो हो: हेलकत, हली, बेतेन, अवक्षाप, २६अल्लम्मलेक, अमाद अनि मिशाल।

यसको पश्चिमी सीमाना कर्मेल पर्वत अनि शीहोर्लिब्नातसम्म फैलिएको थियो। २७त्यसपछि सीमाना पूर्व तर्फ घुम्यो र बेत्दागोनसम्म पुगेको थियो। त्यो सीमानाले जबलून अनि यिप्तहेलको बेंसीलाई भेट्टाएको थियो। त्यसपछि त्यो सीमाना बेतेमेक अनि नीएलको उत्तर तर्फ गएको थियो। त्यो सीमानाले काबूलको उत्तर पार गरियो। २८त्यसपछि त्यो सीमाना एब्रोन, रहोब, हम्मोन अनि कानातर्फ फैलिएको थियो। त्यो सीमाना महा-सीदेन तर्फ लगातार फैलिएको थियो। २९त्यसपछि त्यो सीमाना दक्षिणमा रामा तिर फर्केको थियो। त्यो सीमाना टायरको सुदृढ शहर तर्फ लगातार फैलिएर गएको थियो। त्यसपछि त्यो सीमाना घुमेर होसातिर गएको थियो। त्यो सीमाना अक्जीब, ३०उम्मा, अपेक अनि रहोब नजिकको समुद्रमा टुङ्गिएको थियो।

सबजम्मा त्यसमा बाइस शहरहरू अनि ती वरिपरिका खेतहरू थिए। ३१ती शहर अनि ती वरिपरिका खेतहरू आशेरको कुल समूहलाई प्रदान गरिएका थिए। त्यस

कुल समूहका प्रत्येकले भूमिको आफ्ना-आफ्ना हिस्सा प्राप्त गरे।

नप्तालीका निम्ति भूमि

३२भूमिको छैटौँ भाग नप्तालीको कुल समूहलाई दिइयो। त्यस कुल समूहका प्रत्येक वंशले भूमिका आफ्ना भाग पाए। ३३तिनीहरूको भूमिको सीमाना सानन्नीम नजिकको विशाल बृक्षदेखि शुरूभएको थियो। यो हेलेपको नजिकै छ। त्यसपछि त्यो सीमाना अदामीनेकेब अनि यब्नेल भएर गएको थियो। त्यो सीमाना लक्फूम तर्फ लगातार फैलिएर यर्दन नदीमा टुङ्गिएको थियो। ३४तब त्यो सीमाना अजमोत्ताबोर हुँदै पश्चिम तर्फ फर्क्यो। त्यसपछि त्यो जबूलनको दक्षिणी किनारा हुँदै हुक्कोक पुग्यो अश्शेरको पश्चिमी किनारा अनि त्यसपट्टि यर्दन नदीको पूर्वपछि छोयो ३५यी सीमानाहरू भित्र केही सुदृढ शहरहरू थिए। ती शहरहरू सिद्दीम, सेर, हम्मत, रक्कत, किन्नरेत, ३६अदामा, रामा, हासोर, ३७केदेश, एद्रेई, एन्हसोर, ३८यिरोन, मिग्दलेल, होरेम, बेतनात अनि बेत्शेमेश। जम्मा त्यसमा उन्नाईस शहरहरू अनि ती वरिपरिका सबै खेतहरू थिए।

३९यी शहरहरू अनि ती वरिपरिका खेतहरू नप्तालीका कुल समूहलाई दिए। त्यस कुल समूहका प्रत्येकले आफ्ना भूमि प्राप्त गरे।

दानका निम्ति भूमि

४०त्यसपछि दान सातौँ कुल समूह थियो जसलाई भूमि दिइयो। ४१यो त्यो भूमि हो जो तिनीहरूलाई दिएको थियो: सोरा, एशताओल, इशेमेश, ४२शाललबीन, अय्यालोन, इत्ला, ४३एलोन, तिम्ना, एन्नोन, ४४एल्तके, गिब्बतनो, बालात, ४५यहूद, बनेबरक, गतिरमोन, ४६मेयरकोन, रकोन जोपाको अनि नजिकका इलाका।

४७तर दानका मानिसहरूलाई आफ्नो भूमि लिनमा कष्ट थियो। त्यहाँ शक्तिशाली शत्रुहरू थिए अनि दानका मानिसहरूले तिनीहरूलाई सजिलैसित परास्त गर्न सकेन। यसर्थ दानका मानिसहरू इस्त्राएलको उत्तरतर्फ गए अनि लेशेमको विरुद्ध लडे। तिनीहरूले लाएसाहलाई परास्त गरे अनि त्यहाँ जो बस्थे तिनीहरूलाई मारे। यसर्थ दानका मानिसहरू लेशेम शहरमा बसे। तिनीहरूले नाउँ दानमा परिवर्तन गरे किनभने त्यो तिनीहरूको कुल समूहका पिताको नाउँ थियो। ४८यी समस्त शहर अनि ती वरिपरिका खेतहरू दानका कुल समूहलाई दिइए। प्रत्येकले भूमिको आफ्नो भाग पाए।

यहोशूका निम्ति भूमि

४९यसरी अगुवाहरूले भूमि विभाजन गर्ने अनि विभिन्न कुल समूहलाई ती प्रदान गरिने कार्य पूर्ण गरे।

तिनीहरूले कार्य समाप्त गरिसके पछि इस्त्राएलका समस्त मानिसहरूले नूनका छोरा यहोशूलाई पनि केही भूमि प्रदान गर्ने निश्चय गरे। तिनलाई प्रतिज्ञा गरिएको भूमि यो थियो। ५०तिनले यो भूमि प्राप्त गरून भनी परमप्रभुले आज्ञा दिनु भएको थियो। यसर्थ यहोशूलाई तिनीहरूले एप्रैमको पार्वत्य देशको तिम्नथसेरह शहर प्रदान गरे। यो त्यही शहर थियो जो तिनलाई चाहिन्छ भनी यहोशूले तिनीहरूलाई भनेका थिए। यसर्थ यहोशूले त्यो शहरलाई दृढ तुल्याए अनि त्यहाँ बसे।

५१यसरी यी सबै भूमिहरू इस्त्राएलका विभिन्न कुल समूहमा विभाजित गरिए। पूजाहारी एलाजार, नूनका छोरा यहोशू अनि प्रत्येक कुल समूहका अगुवाहरू भूमि विभाजन गर्न शीलोमा भेला भए। तिनीहरू भेट-हुने पालको प्रवेशद्वारमा परमप्रभुको समक्ष भेला भए। यसरी तिनीहरूले भूमि विभाजन पूर्ण गरे।

शरण शहरहरू

२० तब परमप्रभुले यहोशूलाई भन्नु भयो, २१“मैले तिमीहरूलाई निर्देश दिनु। मैले मोशालाई आज्ञा गरे भैं सुरक्षाका विशेष शहरहरू निर्माण गर्न इस्त्राएलीहरूलाई भन। इस्त्राएलीहरूलाई शरण स्थानको विशेष शहरहरू नियुक्त गर्नु भन। २२यदि कुनै मानिसले अर्को मानिसलाई मार्छ, तर त्यो अन्जानमा हो अनि उसले त्यस मानिसलाई मार्न चाहेको होइन भने उसलाई मार्न चाहने उसका आफान्तहरूबाट लुक्नका निम्ति त्यो शरण शहरमा जान सक्छ।

२३“त्यस मानिसले जे गर्नुपर्छ त्यो यो हो। जब त्यो भागेर ती शहरहरू मध्ये एउटामा जान्छ। त्यो त्यस शहरको प्रवेश द्वारमा रोकिएर उभिनु पर्छ अनि मानिसहरूका अगुवाहरूलाई भन्नु पर्छ के भएको थियो। तब अगुवाहरूले त्यसलाई शहरमा प्रवेश गर्न दिने छन्। त्यसलाई तिनीहरूसँगै बस्न दिऊन्। २४तर त्यस मानिसलाई खेददै आउने मानिस शहरमा पछ्याउँदै आउन सक्नेछ। यदि यस्तो भयो भने शहरका अगुवाहरूले उसलाई छोड्नु हुँदैन। तिनीहरूले त्यस मानिसको रक्षा गर्नुपर्छ जो तिनीहरू कहाँ सुरक्षाको निम्ति आएको छ किनभने त्यसले एउटा मानिसलाई अन्जानमा मारेको थियो। उ क्रोधित भएको थिएन, अनि त्यस मानिसलाई मार्ने योजना गरेको थिएन। २५त्यो मानिसलाई त्यस शहरको न्यायलयले त्यसको न्याय नगरे सम्म त्यस शहरमा बस्नु पर्नेछ। अनि प्रधान पूजाहारीको मृत्यु नहुञ्जेल त्यो त्यस शहरमा बस्नु पर्नेछ। त्यसपछि त्यो आफ्नै घर भएको शहरमा फर्की जानसक्नेछ, जहाँबाट त्यो व्यक्ति भागेको थियो।”

२६यसर्थ इस्त्राएलका मानिसहरूले “शरणस्थान-शहरहरू” घोषणा गर्नको निम्ति केही शहरहरू चुने। ती शहरहरू थिए:

गालीलमा नप्तालीको पहाडी देश कादेश एप्रैमको पहाडी देश शकेममा।

यहूदाको पहाडी देशमा किर्यतर्बा (हेब्रोन)।

८ रूबेनको भूमिको मरूभूमि इलाकाको यरीहोदेखि यर्दन नदी पारी पूर्वको बेसेर,

गादको भूमि गिलादको रामोत, मनश्शेका भूमिमा बाशानको गोलान।

९कुनै इस्राएली वा कुनै विदेशी तिनीहरूमाभ बस्ने जसले अन्जानमा कसैलाई मारेका थिए, उनीहरूलाई सुरक्षाका ती शहरहरू मध्ये एउटामा भागेर जान दिइन्थ्यो। तब त्यो मानिस त्यहाँ सुरक्षित हुनसक्थिएन अनि कसैद्वारा, जसले त्यसलाई खेदिरहेथ्यो, त्यसलाई मारिदिन्थे। त्यस मानिसलाई त्यस शहरको अदालत द्वारा जाँच गरिन्छ।

पूजाहारीहरू अनि लेवीहरूका निम्ति भूमि

२१ लेवी कुल समूहका शासकहरू पूजाहारी एलाजार, नूनका छोरा यहोशू अनि इस्राएलका अन्य कुल समूहका शासकहरूसित बात गर्न गए। २यो कुरा कनानको भूमिको शीलो शहरमा भयो। लेवी अगुवाहरूले तिनीहरूलाई भने, “हामीहरूलाई बस्नका निम्ति शहरहरू दिन भनी मोशाद्वारा परमप्रभुले तिमीहरूलाई आदेश दिएका थिए। अनि उहाँले हामीलाई खेतहरू पनि दिनु जहाँ हाम्रा पशुहरू चर्छन, भनी तपाईंलाई आदेश दिनु भएको थियो।” ३यसर्थ इस्राएलका मानिसहरूले परमप्रभुको यो आदेशको पालन गरे। तिनीहरूले लेवी मानिसहरूलाई यी शहरहरू अनि तिनीहरूका पशुहरूका निम्ति ती वरिपरिका भूमि दिए।

४कहातीको कुल, लेवीको वंश समूहका पूजाहारी हारूनका वंशजहरू थिए। कहाती वंशका अंशलाई तेह्र शहरहरू दिइए जो यहूदा, शिमोन अनि बिन्यामीनका इलाका भित्र थिए।

५अन्य कहाती कुलहरूलाई दश शहरहरू दिइए जो एप्रैम, दान अनि आधा मनश्शेका इलाका भित्र थिए।

६गोर्शोन कुलका मानिसहरूलाई तेह्र शहरहरू प्रदान गरिए। यी शहरहरू ती इलाकामा थिए जो इस्राकार, आशेर, नप्ताली अनि बाशानमा भएको आधा मनश्शेका थिए।

७मरारी कुलका मानिसहरूलाई बाह्र शहरहरू दिइए। यी बाह्र शहरहरू रूबेन, गाद अनि जबूलूनका इलाकाबाट आएका थिए।

८यसरी इस्राएलका मानिसहरूले लेवी मानिसहरूलाई यी शहरहरू अनि ती वरिपरिका खेतहरू दिए जसरी परमप्रभुले मोशालाई भन्नु भएको थियो।

९यी नाउँहरू ती शहरहरूका हुन् जो यहूदा अनि शिमोनको इलाकामा थिए। १०कहात कुलबाट शहरहरू पहिला लेवीहरूलाई प्रदान गरियो। ११लेवीहरूलाई

तिनीहरूले दिए किर्यत-अर्बा (यो हेब्रोन हो। यसको नाउँ अर्बानामको मानिसको नाउँबाट राखिएको थियो। अर्बा अनाकका पिता थिए।) तिनीहरूका पशुहरूका निम्ति पनि कहातीहरूले शहर छेउका केही भूमि तिनीहरूलाई दिए। १२तर किर्यतर्बा शहर वरिपरिका खेत अनि ससाना शहरहरू यपुन्नेका छोरा कालेबका थिए। १३यसर्थ तिनीहरूले हेब्रोन शहर हारूनका वंशलाई दिए (हेब्रोन शरणस्थान-शहर थियो।) हारूनका सन्तानहरूलाई तिनीहरूले लिब्ना, १४यतीर, एशतमो, १५होलोन, दबीर, १६एन, युत्ता अनि बेतशेमेश पनि दिए। तिनीहरूलाई पशुहरूको निम्ति पनि ती शहरहरू नजिकका केही भूमि तिनीहरूले दिए। तिनीहरूले ती दुइ समूहहरूलाई नै शहरहरू दिए।

१७तिनीहरूले हारूनका सन्तानलाई शहरहरू दिए जो बिन्यामीनका कुल समूहका थिए। यी शहरहरू गिबोन, गोबा, १८अनातोत अनि अल्मोन थिए। तिनीहरूले यी चार शहरहरू अनि तिनीहरूका पशुहरूका निम्ति यी शहरहरू नजिकैका केही भूमि तिनीहरूलाई दिएका थिए। १९त्यहाँ जम्मा तिनीहरूले पूजाहारीहरूलाई तेह्र शहरहरू प्रदान गरे। (सबै पूजाहारीहरू हारूनका सन्तानहरू थिए।) तिनीहरूले तिनीहरूका पशुहरूका निम्ति पनि प्रत्येक शहर नजिकैका केही भूमि तिनीहरूलाई दिए।

२०कहात वंशका अन्य मानिसहरूलाई ती शहरहरू प्रदान गरिए जो एप्रैम कुल समूहका क्षेत्रमा थिए। तिनीहरूले यी शहरहरू पाए। २१एप्रैमको पहाडी देशका शकेम शहर। (शकेम एक शरण स्थान शहर थियो।) तिनीहरूले गेजेर, २२किब्साेम अनि बेथहोरोन पनि प्राप्त गरे। एप्रैमले तिनीहरूलाई चार शहरहरू अनि प्रत्येक शहर वरिपरिका केही भूमि तिनीहरूका पशुहरूका निम्ति दिए।

२३दानको कुल समूहले तिनीहरूलाई एलतके, गिब्वतौन, २४अय्यालोन अनि गात-रिम्मोन दिए। दानले तिनीहरूलाई चार शहरहरू अनि तिनीहरूका पशुहरूका निम्ति प्रत्येक शहर वरिपरिका केही भूमि दिए।

२५मनश्शेको आधा कुल समूहले तिनीहरूलाई तानाक र गत्रिम्मोन दिए। जम्मा, यो मनश्शेको आधा कुल समूहले तिनीहरूलाई दुइ शहर अनि तिनीहरूका पशुहरूका निम्ति प्रत्येक शहर वरिपरिका केही भूमि दिए।

२६कहात कुलका बाँकी मानिसहरूले जम्मा दश शहरहरू अनि तिनीहरूका पशुहरूका निम्ति प्रत्येक शहर वरिपरिका केही भूमि पाए।

२७गोर्शोन कुल पनि लेवी कुल समूहमा थिए। तिनीहरूले यी शहरहरू पाए:

मनश्शेका आधा कुल समूहले तिनीहरूलाई बाशानको गोलन दिए। (गोलन शरणस्थान-शहर थियो।) मनश्शेले तिनीहरूलाई बेशतरा पनि दिए। यो मनश्शेको आधा कुल समूहले जम्मा दुइ शहरहरू अनि तिनीहरूका

पशुहरूका निम्ति प्रत्येक शहर वरिपरिका केही भूमि दिए।

२८इस्साकार कुलसमूहले तिनीहरूलाई किशयोन, दाबरत, २९यर्मत अनि एन्गानीम दिए। इस्साकारले जम्मा चार शहरहरू र तिनीहरूका पशुहरूका निम्ति प्रत्येक शहर वरिपरिका केही भूमि तिनीहरूलाई दिए।

३०आशोरका कुल समूहले तिनीहरूलाई मिशाल, अब्दोन, ३१हेल्कात, अनि रहोब दिए। जम्मा आशोरले तिनीहरूलाई चार शहरहरू र तिनीहरूका पशुहरूका निम्ति प्रत्येक शहर वरिपरिका केही भूमि दिए।

३२नप्ताली कुल समूहले तिनीहरूलाई गालीलको केदेश दिए। (केदेश शरणस्थान-शहर थियो।) नप्तालीले तिनीहरूलाई हम्मोत्तर अनि कर्तान पनि दिए। नप्तालीले जम्मा तीन शहरहरू अनि तिनीहरूका पशुहरूका निम्ति प्रत्येक शहर वरिपरिका केही भूमि दिए।

३३गेशोन कुलले जम्मा तेह्र शहरहरू अनि तिनीहरूका पशुहरूका निम्ति प्रत्येक शहर वरिपरिका केही भूमि पाए।

३४अन्य लेवीसमूह मरारी कुलका थिए। मरारी कुलले यी शहरहरू पाए:

जबूलूनका कुल समूहले तिनीहरूलाई योक्नाम, कर्ता, ३५दिम्ना, अनि नहलाल दिए। जबूलूनले जम्मा चार शहरहरू अनि तिनीहरूका पशुहरूका निम्ति प्रत्येक शहर वरिपरिका केही भूमि दिए।

३६रूबेन कुल समूहले तिनीहरूलाई बेसेर, यहसा, ३७कदेमोत, अनि मेपात दिए। रूबेनले जम्मा चार शहरहरू अनि तिनीहरूका पशुहरूका निम्ति प्रत्येक शहर वरिपरिका भूमि तिनीहरूलाई दिए।

३८गाद कुल समूहले तिनीहरूलाई गिलादको रामोत दिए। (रामोत शरणस्थान-शहर थियो।) तिनीहरूले महनैम, ३९हेस्बोन अनि याजेर पनि तिनीहरूलाई दिए। तिनीहरूलाई गादले जम्मा चार शहरहरू अनि तिनीहरूका पशुहरूका निम्ति प्रत्येक शहर वरिपरिका भूमि तिनीहरूलाई दिए।

४०यसरी, अन्तिम लेवी कुलले जम्मा बाह्र शहरहरू प्राप्त गरे।

४१यसरी लेवीहरूले जम्मा अठचालीस शहरहरू अनि आफ्ना पशुहरूका निम्ति हरेक शहर वरिपरिका केही भूमि प्राप्त गरे। यी सबै शहरहरू ती इलाकामा थिए जो अन्य कुल समूहहरूका थिए। ४२यी प्रत्येक शहरमा आफ्ना पशुहरूका निम्ति केही भूमि थियो। प्रत्येक शहरका निम्ति त्यो प्रकृत थियो।

४३यसरी परमप्रभुले प्रतिज्ञा गर्नु भयो जो उहाँले इस्राएलका मानिसहरूलाई दिनु भन्नुभएको थियो। उहाँले मानिसहरूलाई सबै भूमि दिनुभयो जो उहाँले प्रतिज्ञा गर्नु भएको थियो। मानिसहरूले भूमि लिए अनि त्यहाँ बसे। ४४अनि परमप्रभुले तिनीहरूलाई, उहाँले तिनीहरूका अगुवाहरूसित प्रतिज्ञा गर्नु भए जस्तै, आफ्नो भूमिका

चारैतिर शान्ति प्रदान गर्नदिनु भयो। तिनीहरूका कुनै पनि शत्रुहरूले तिनीहरूलाई परास्त गरेनन्। परमप्रभुले इस्राएलका मानिसहरूलाई हरेक शत्रुलाई परास्त गर्न दिनुभयो। ४५परमप्रभुले हरेक प्रतिज्ञा पूर्ण गर्नुभयो जो उहाँले इस्राएलका मानिसहरू प्रति गर्नु भएको थियो। त्यहाँ कुनै पनि प्रतिज्ञाहरू बाँकी रहेनन् जसलाई पूर्ण गर्न चुक्नु भयो। प्रत्येक प्रतिज्ञा सत्य हुन आयो।

तीन कुल समूहहरू घर जान्छन्

२२ त्यसपछि यहोशूले रूबेन, गाद अनि मनश्शे कुल समूहहरूका सबै मानिसहरूलाई सभामा बोलाए। २“परमप्रभुका दाश मोशाले तिमीहरूलाई दिएका ती सबै आदेश पालन गरे अनि तिनीहरूले मेरो सबै आदेशहरू पनि पालन गर्छौ। ३तिमीहरूले अरू इस्राएली कुल समूहहरूलाई छोडिदियो। सबै आदेशहरू सावधानीसित पालन गर्छौ जुन परमप्रभु तिनीहरूका परमेश्वरले तिमीहरूलाई दिनुभएको थियो। ४परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले इस्राएलका मानिसहरूलाई शान्ति प्रदान गर्ने प्रतिज्ञा दिनुभएको थियो। र परमप्रभुले उहाँको वचन अहिले राख्नु भयो। यसर्थ अब तिमीहरू घर जान सक्छौ। परमप्रभुका दास मोशाले तिमीहरूलाई यर्दन नदीको पूर्व तर्फको भूमि दिएका छन्। अब तिमीहरू त्यस भूमिमा आफ्नो घरमा जान सक्छौ। ५तर याद राख-त्यो नियम पालन गर्नु पर्छ जो मोशाले तिमीहरूलाई दिएका थिए। तिमीहरूले परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरलाई प्रेम गर्नु पर्छ अनि उहाँका आज्ञाहरूको सदा-सर्वदा पालन गर्नु पर्छ। तिमीहरूले लगातार अनुसरण अनि लगातार उत्तम प्रकारले उहाँको सेवालार्थ जाँरिराख्नु पर्छ।”

६तब यहोशूले तिनीहरूलाई बिदा दिए र तिनीहरू घर फर्के। ७मोशाले मनश्शेका आधा कुल समूहलाई बाशान भूमि दिएका थिए। यहोशूले मनश्शेका अर्को आधा कुल समूहलाई यर्दन नदीको पश्चिम तर्फको भूमि दिए। यहोशूले तिनीहरूलाई आशीर्वाद दिए अनि तिनीहरूलाई घर पठाई दिए। ८तिनले भने, “तिमीहरू अत्यन्त धनी भएका छौ। तिमीहरूसित अनेक पशुहरू छन्। तिमीहरूका धेरै सुन अनि चाँदी अनि बहुमूल्य मणिहरू छन्। तिमीहरूसित धेरै सुन्दर बस्त्रहरू छन्। तिमीहरूले तिम्रा शत्रुहरूबाट अनेक वस्तुहरू लग्यौ। तिमीहरू घरजाऊ अनि ती वस्तु तिमीहरू माभ विभाजन गर।”

९यसरी रूबेन, गाद अनि मनश्शेका आधा कुल समूहहरूका मानिसहरूले इस्राएलका अन्य मानिसहरूलाई छाडेर कनानको शीलोमा गए। तिनीहरूले त्यो स्थान छोडे अनि गिलादमा फर्के। तिनीहरू आफ्नै भूमिका घरमा गए तिनीहरूलाई त्यो भूमि मोशाले दिएका थिए। परमप्रभुले त्यो भूमि तिनीहरूलाई दिनु भनी मोशालार्थ

आज्ञा गर्नु भएको थियो। १०रूबेन, गाद अनि मनश्शेका आधा कुलका मानिसहरू गलीलोट नामक स्थानमा गए। यो यर्दन नदीको छेऊ कनान देश भित्र थियो। त्यहाँ तिनीहरूले सुन्दर बेदी निर्माण गरे। ११तर इस्राएलका अन्य मानिसहरू, जो अभ्रसम्म शीलोमा नै थिए, यी तीन कुल समूहले निर्माण गरेका बेदीको विषयमा तिनीहरूले सुने त्यो बेदी गलीलोट नामक स्थानमा कनानको सीमानामा थियो। यो यर्दन नदीको नजीकैमा इस्राएल तर्फ थियो। १२इस्राएलका सबै मानिसहरू यी तीन कुल समूह प्रति अत्यन्त क्रोधित भए। तिनीहरू एकसाथ भेला भए अनि तिनीहरूको विरुद्ध लडाईं गर्ने निश्चय गरे।

१३यसर्थ इस्राएलीहरूले केही मानिसहरूलाई रूबेन, गाद अनि मनश्शेका आधा कुलका मानिसहरूसित बातचित गर्न पठाए। यी मानिसहरूका अगुवा पूजाहारी एलाजारका छोरा पीनहास थिए। १४तिनीहरूले कुल समूहहरूका दशजना अगुवाहरूलाई पनि त्यहाँ पठाए। त्यस शीलोहमा भएका इस्राएली कुल समूहका प्रत्येक परिवारबाट एक मानिस थिए।

१५यसर्थ यी एघारजना मानिसहरू गिलाद तिर गए। तिनीहरू रूबेन, गाद अनि आधा कुल मनश्शेका मानिसहरूसित कुरा गर्न गए। ती एघारजना मानिसहरूले तिनीहरूलाई भने, १६“इस्राएलका समस्त मानिसहरूले तिमीहरूलाई सोध्छन्: किन तिमीहरूले इस्राएलका परमेश्वरको विरुद्ध यस्तो कुरा गर्नु? किन तिमीहरू परमप्रभु विरुद्ध भयो? किन तिमीहरूले तिमीहरू स्वयंका निम्ति एक बेदी निर्माण गर्नु? तिमीहरूलाई थाहा छ यो परमेश्वरको उपदेशको विरुद्ध हो। १७याद गर पोस्मा के भएको थियो? त्यस पापको कारणले हामी अभ्र दुःख भोगिरहे छौं। त्यो महापापको कारणले परमेश्वरले इस्राएलका धेरै जस्तो मानिसहरूलाई साहै विरामी तुल्याउनु भयो। त्यो महामारीको कारणले आज पनि हामी दुःख भोगी रहेका छौं। १८अनि अहिले तिमीहरू त्यही कुरा गरिरहेछौं। तिमीहरू परमप्रभुको विरुद्ध भइरहेछौं। के तिमीहरू परमप्रभुको अनुसरण गर्न अस्वीकार गर्नु? यदि तिमीहरूले जे गरिरहेछौं त्यो रोकेनौं भने परमप्रभु इस्राएलका परमेश्वर हामी हरेक मानिस प्रति क्रोधित हुनुहुनेछ। १९यदि तिमीहरू भूमिको पूजा अर्चनाको निम्ति त्यति उत्तम नभए हाम्रो भूमितिर आऊ। परमप्रभुको पाल हाम्रो भूमिमा छ। तिमीहरूले हाम्रो केही भूमि लिन सक्नेछौं, अनि त्यहाँ बस्न सक्ने छौं। तर परमप्रभुको विरुद्ध नगर। अर्को वेदी निर्माण नगर। हाम्रो भेट-हुने पालमा परमप्रभु हाम्रा परमेश्वरको वेदी छँदैछ।

२०“जेरहका छोरा आकान नाउँको मानिसलाई सम्भ्र। उसले ती वस्तुहरूलाई ध्वंश गर्नुपर्छ भन्ने आज्ञालाई पालन गर्न अस्वीकार गरे। त्यो एक मानिसले परमेश्वरको

नियम भङ्ग गरे, तर इस्राएलका समस्त मानिसहरूले दण्ड पाए। उसको पापको कारण आकानको मृत्यु भयो साथै अन्य धेरै मानिसहरूको पनि मृत्यु भयो।”

२१रूबेन, गाद अनि आधा मनश्शेका कुल समूहहरूका मानिसहरूले ती एघार मानिसहरूलाई उत्तर दिए र तिनीहरूले भने, २२“परमप्रभु हाम्रा परमेश्वर हुनुहुन्छ, फेरि पनि हामी भन्छौं, कि परमप्रभु हाम्रा परमेश्वर हुनुहुन्छ। अनि हामीले किन यो काम गर्नु? त्यो परमेश्वरले जान्नु हुन्छ। हामी चाहन्छौं कि तिमीहरूले पनि यो जान्नुपर्छ। तिमीहरूले न्याय गर्न सक्छौं, हामीले के गर्नु? यदि हामीले केही गल्ती गर्नु भनी तिमीहरू विश्वास गर्नु भने, तिमीहरूले हामीलाई मार्न सक्छौं। २३यदि हामीले परमेश्वरको नियम भङ्ग गर्नु भने परमप्रभुलाई नै हामीलाई दण्ड दिनु भनी याचना गर्नुहोस्। के हामीले होमबलि, अन्नबलि अनि मेलबलिहरू अर्पण गर्नका निम्ति यो बेदी निर्माण गरेका हौं भनी तिमीहरू ठान्छौं? २४अहँ! हामीले त्यो कारण यसलाई निर्माण गरेका होइनौं। हामीले यो वेदी किन निर्माण गर्नु? हामीलाई डर थियो कि भविष्यमा तिमीहरूका मानिसहरूले हामीलाई तिमीहरूको राष्ट्रको एक भाग हो भन्न अस्वीकार गर्नेछन तब तिमीहरूका मानिसहरूले भन्न सक्छन् कि हामीहरू इस्राएलका परमप्रभु परमेश्वरको आराधन गर्न सक्तौं। २५तिमीहरूका मानिसहरूले भन्न सक्छन् परमेश्वरले तिमीहरू र हामी बीचको सीमानाको निम्ति यर्दन नदी बनाउनु भयो, ‘अनि ती रूबेन र गादका मानिसहरूको इस्राएलमा केही भाग छैन।’ यसकारण तिमीहरूका छोरा-छोरीहरूले हाम्रा छोरा-छोरीहरूलाई परमप्रभुको आराधना गर्न रोक्न सक्नेछन्।

२६“यसर्थ हामीले यो वेदी निर्माण गर्ने निश्चय गर्नु। तर हामीले यसलाई भेदीहरू अनि बलि चढाउनको निम्ति उपयोग गर्ने योजना गरेका थिएनौं। २७हामीलाई वेदी चाहिएको वास्तविक कारण यो हो कि हामी हाम्रा मानिसहरूलाई तिमीहरूले सेवा गर्ने परमेश्वरलाई नै हामीले पनि आराधना गर्नु भनी देखाउनलाई हो। यो वेदी, तिमीहरू अनि हामीहरूका निम्ति अनि हाम्रा भविष्यका समस्त सन्तानहरूका निम्ति हामीले परमप्रभुको आराधना गर्नु, भन्ने कुराको प्रमाण हुनेछ। हामी हाम्रा होमबलिहरू, अन्नबलिहरू अनि मेलबलिहरू परमप्रभुलाई प्रदान गर्नेछौं। तिमीहरूका सन्तानहरूलाई हुर्काउन हामी पनि स्वयं तिमीहरू जस्तै इस्राएलका मानिसहरू हौं भनी जानुन भन्ने हामीले चाहेको हो। २८भविष्यमा यदि यस्तो हुनेछ तिमीहरूका सन्तानहरूले यो भन्लान् हामीहरू इस्राएलका होइनौं, तब हाम्रा सन्तानहरूले भन्न सक्नेछन्, ‘हेर! हामी भन्दा अघि बाँचेका हाम्रा पिता-पुर्खाहरूले एक वेदी निर्माण गरेका छन्। त्यो वेदी पवित्र पालमा भएको परमप्रभुको वेदी जस्तै नै छ।

हामी यो वेदीलाई बलिहरू चढाउन उपयोग गर्दैनौ-यो वेदी यसको प्रमाण हो कि हामी इस्राएलका भाग हौं।

२६“साच्चै नै हामी परमप्रभुको विरुद्ध जान चाहँदैनौ। उहाँको अनुसरण नगर्ने हाम्रो इच्छा छैन। हामी जान्दछौं सत्य वेदी त्यही मात्र हो जो पवित्र पालको समक्ष छ। त्यो वेदी परमप्रभु हाम्रा परमेश्वरको हो।”

३०पूजाहारी पनीहास अनि तिनीसित भएका अगुवाहरूले रूबेन, गाद अनि मनश्शेका आधा कुल मानिसहरूले भनेका यी कुराहरू सुने। यी मानिसहरूले सत्यकुरा भन्दैछन् भनी तिनीहरू सन्तुष्ट भए। ३१यसकारण पूजाहारी पनीहासले भने, “अब हामीलाई थाहा भयो कि परमप्रभु हामीसंग हुनुहुन्छ। अनि हामी जान्दछौं कि तिमीहरू उहाँको विरुद्ध गएनौं। हामी खुशी छौं कि इस्राएलका मानिसहरू परमप्रभुद्वारा दण्डित हुने छैनन्।”

३२तब पनीहास अनि अगुवाहरू त्यस स्थान छाडेर घरतर्फ गए। तिनीहरूले रूबेन अनि गादका मानिसहरूलाई गिलाद भूमिमा छाडे र कनान तिर फर्के अनि तिनीहरू इस्राएलका मानिसहरू कहों गए के भएको थियो त्यो भने। ३३इस्राएलका मानिसहरू पनि सन्तुष्ट भए। तिनीहरू खुशी भए अनि परमेश्वरलाई धन्यवाद चढाए। तिनीहरूले रूबेन, गाद अनि मनश्शेका मानिसहरूको विरुद्ध गएर लडाईं नगर्ने निर्णय गरे। तिनीहरूले त्यो ठाउँ जहाँ ती मानिसहरू बस्थे ठाउँलाई ध्वंश नगर्ने निश्चय गरे।

३४रूबेन अनि गादका मानिसहरूले त्यो वेदीलाई एउटा नाउँ प्रदान गरे। तिनीहरूले त्यस ठाउँको नाउँ “साक्षी” राखे हामी त्यो विश्वास गर्छौं परमप्रभु नै परमेश्वर हुनुहुन्छ भन्ने प्रमाण गर्छौं।”

यहोशूले मानिसहरूलाई प्रोत्साहन दिन्छन्

२३ परमप्रभुले इस्राएलीहरूलाई तिनीहरूका वरिपरि भएका शत्रुहरूबाट शान्ति प्रदान गर्नु भयो। परमप्रभुले इस्राएललाई सुरक्षित तुल्याउनु भयो। धेरै वर्ष बितेर गए, अनि यहोशू अत्यन्त बृद्ध भए। २यस बेला यहोशूले समस्त बृद्धा अगुवाहरू, कुल नायकहरू, न्यायकर्ताहरू, अनि इस्राएली मानिसहरूका अधिकारीहरूको सभा राखे। यहोशूले भने, “म अत्यन्त बृद्ध भएको छु। ३तिमीहरूले ती कुराहरू देख्यौं जो परमप्रभुले हाम्रा शत्रुहरू प्रति गर्नु भयो। उहाँले हामीलाई सहायता गर्न यसो गर्नुभयो। परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले तिमीहरूको निम्ति युद्ध गर्नु भयो। ४मैले तिमीहरूलाई भनेका कुरा सम्भ्र। तिमीहरूका मानिसहरूले यर्दन नदी अनि पश्चिममा भूमध्य समुद्र माभको भूमि प्राप्त गर्न सक्ने छौं। मैले त्यो भूमि तिमीहरूलाई दिने वचन दिएको थिए। तर तिमीहरूले त्यसलाई अभ्र अधिकारमा लिएका छैनौं। ५तर परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले त्यहाँ बसेका मानिसहरूलाई त्यो भूमि छाड्न

वाध्य तुल्याउनु हुनेछ। तिमीहरूले त्यो भूमि लिने छौं। परमप्रभुले त्यहाँ बस्ने मानिसहरूलाई भूमि छोड्न वाध्य तुल्याउनु हुनेछ। परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले तिमीहरूका निम्ति यसो गर्ने वचन दिनु भएको छ।

६“परमप्रभुले हामीलाई आज्ञा गर्नु भएका सबै कुराहरू पालन गर्न तिमीहरू सावधान हुनुपर्छ। मोशाको व्यवस्थाको पुस्तकमा लेखिएका हरेक कुरा पालन गर। त्यो नियमबाट टाढा नफर्कनु। ७हाम्रो माभ्र अभ्र पनि केही मानिसहरू बसेकाछन् जो इस्राएलका मानिस होइनन्। ती मानिसहरूले तिनीहरूका आफ्नै देवताहरूको पूजा गर्छन्। तिनीहरूको देवताहरूको सेवा अथवा तिमीहरूले पूजा नगर। ८तिमीहरूले परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरको अनुसरण गर्दै जानुपर्छ। बितेका समयमा तिमीहरूले यसो गरेका थियौं अनि तिमीहरूले यसो गर्दै जानुपर्छ। ९परमप्रभुले अनेक महान अनि शक्तिशाली राष्ट्रहरूलाई परास्त गर्नमा सहायता प्रदान गर्नुभयो। परमप्रभुले ती मानिसहरूलाई छोड्न वाध्य तुल्याउनु भयो। तिमीहरूलाई परास्त गर्न कुनै राष्ट्रपनि समर्थ भएन। १०परमप्रभुको सहयोग द्वारा इस्राएलका एक मानिसले शत्रुहरूका हजार सैनिकलाई परास्त गर्न सके। किन? किनभने परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वर तिमीहरूको निम्ति लड्नु भएको थियो। परमप्रभुले यसो गर्ने प्रतिज्ञा दिनु भएको थियो। ११यसर्थ तिमीहरूले परमप्रभु तिम्रा परमेश्वरलाई प्रेम गरिरहुनु पर्छ।

१२“परमप्रभुको अनुसरण गर्न नछोड। ती अन्य मानिसहरूको मित्र नबन जो इस्राएली होइनन्। तिनीहरूका कुनै मानिसहरूसित विवाह नगर। तर यदि तिमीहरू यी मानिसहरूका मित्र बन्यौं भने। १३परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले तिमीहरूका शत्रुहरूलाई परास्त गर्नमा सयहोग गर्नुहुने छैनन्। यी मानिसहरू तिमीहरूका निम्ति पासो जस्तै हुनेछन। तिनीहरूले तिमीहरूलाई तिम्रा आखाँमा धुँवा र धूलो परे जस्तै कष्ट दिनेछन्। अनि तिमीहरूलाई यो उत्तम भूमि छोड्न वाध्य तुल्याउने छन। परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले तिमीहरूलाई यो भूमि दिनुभयो। तर यदि तिमीहरूले यो आज्ञा पालन गरेनौं भने तर तिमीहरूले यसलाई गुमाउन सक्छौं।

१४“अब प्रायः मेरो मृत्यु हुने समय भयो। तिमीहरू जान्दछौं अनि साँच्चै विश्वास गर्छौं कि परमप्रभुले तिमीहरूका निम्ति महान कार्यहरू गर्नु भएको छ। तिमीहरूलाई थाहा छ। कि उहाँले आफ्ना कुनै पनि प्रतिज्ञा पूर्ण गर्न चुक्नु भएन। परमप्रभुले सबै प्रतिज्ञा पूर्ण गर्नु भयो जो उहाँले हामीसँग गर्नु भएको थियो। १५परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले हामी प्रति गर्नु भएको हरेक उत्तम प्रतिज्ञा सत्य भएको छ। तर त्यसरी नै परमप्रभुले उहाँका अन्य प्रतिज्ञाहरूलाई सत्य तुल्याउनु हुनेछ। उहाँले वचन दिनु भएको छ कि यदि तिमीहरूले

नराम्रो कुरा गर्खौ भने तिमीहरू माथि नराम्रा कुराहरू घटनेछन्। उहाँले वचन दिनु भएको छ कि उहाँले तिमीहरूलाई दिनु भएको यो उत्तम भूमिबाट निकलन तिनीहरूलाई उहाँले बाध्य तुल्याउनु हुनेछ। १६ यदि तिमीहरूले परमप्रभु तिमीहरूको परमेश्वरसित गरेको करार पालन गर्न अस्वीकार गर्खौ भने यस्तो हुनेछ। यदि तिमीहरूले अन्य देवताहरूको पूजा गर्खौ भने, यो भूमि गुमाउने छौ। यदि तिमीहरूले यसो गर्खौ भने तिमीहरू प्रति परमप्रभु अत्यन्त क्रोधित हुनुहुनेछ। तब उहाँले तिमीहरूलाई दिनु भएको यो उत्तम भूमि तुरन्त छोड्न बाध्य तुल्याइने छ।”

यहोशू बिदाइ जनाउँछन्

२४ यहोशूले इस्राएलका सबै कुल समूहहरूलाई शक्रेममा एकसाथ भेला हुन बोलाए। तब उनले बूढा-प्रधानहरू कुलनायकहरू, अनि इस्राएलका अधिकारीहरू, अनि न्यायकर्ताहरू र शासकहरूलाई पनि बोलाए। यी मानिसहरू परमेश्वर समक्ष उभिए।

यहोशूले समस्त मानिसहरूलाई भने। तिनले भने, “म तिमीहरूलाई यो भनिरहेछु जो परमप्रभु इस्राएलका परमेश्वरले तिमीहरूलाई यसो भन्नु हुन्छ:

धेरै समय अघि, तिमीहरूका पिता-पुर्खाहरू यूफ्रेटिस नदीको पारी पट्टि बस्थे। म अब्राहाम अनि नाहोरका पिता तेरह जस्ता मानिसहरूको विषयमा कुरा गरिरहेछु। त्यस समयमा, ती मानिसहरूले अन्य देवताहरूको पूजा गर्दथे। अर, म परमप्रभुले तिमीहरूका पिता-पुर्खा अब्राहामलाई भूमि बाहिर महानदीको अर्को तर्फ लगे। मैले उसलाई कनानको भूमि भएर लगे र उसलाई धेरै-धेरै सन्तानहरू दिए। मैले अब्राहामलाई उसको छोराको नाउँ इसहाक दिए। ४ अनि मैले इसहाकलाई याकूब अनि एसाव नाउँका दुइ छोराहरू प्रदान गरे। एसावलाई मैले सेडर पर्वत वरिपरिका भूमि दिएँ। याकूब अनि उसका छोराहरू त्यहाँ बसेनन्। तिनीहरू मिश्रको भूमिमा बस्न गए।

५ तब, मैले मोशा र हारूनलाई मिश्रमा पठाएँ। तिनीहरूले मेरा मानिसहरूलाई मिश्रदेश बाहिर ल्याएको म चाहन्थे। मैले मिश्रका मानिसहरू माथि अनेक भयानक घटनाहरू घटाएँ। त्यसपछि मैले तिमीहरूका मानिसहरूलाई मिश्र बाहिर निकालेर ल्याएँ। ६ यसरी नै मैले तिमीहरूका अगुवाहरूलाई मिश्रबाहिर ल्याएँ। तिनीहरू लाल समुद्रमा आए अनि मिश्रका मानिसहरूले तिनीहरूलाई खेदिरहेका थिए। त्यहाँ रथ अनि घोड सवारहरू थिए। ७ यसकारण मानिसहरूले म परमप्रभुलाई सहायताको निम्ति याचना गरे। अनि तिमीहरू र मिश्रका

मानिसहरू बीचमा मैले अन्धकार स्थापित गरेँ। म परमप्रभुले तिनीहरूलाई समुद्र छोप्न बनाए। मैले मिश्रका सेनालाई जे गरेँ त्यो त तिमीहरू आफैले देख्यौ।

त्यसपछि, तिमीहरू लामो समयसम्म मरुभूमिमा बस्यौ। ८ तब मैले तिमीहरूलाई एमोरी मानिसहरूको देशमा ल्याएँ। यो यर्दन नदीको पूर्वतर्फ थियो। ती मानिसहरू तिमीहरूको विरुद्ध लडे, तर मैले तिनीहरूलाई परास्त गर्न तिमीहरूलाई दिए। ती मानिसहरूलाई नष्ट गर्ने मैले शक्ति तिमीहरूलाई प्रदान गरे। तब तिमीहरूले त्यो भूमिलाई अधिकारमा लियौ।

९ तब मोआबको राजा, सिप्पोरका छोरा बालाकले इस्राएलका मानिसहरू विरुद्ध लड्न तयार भए। ती राजाले बओरका छोरा बालामलाई बोलाई पठाए। उसले बालामलाई तिमीहरूलाई श्रापदिन लगाए। १० तर म, परमप्रभुले बालामको कुरा सुन्न अस्वीकार गरेँ। यसर्थ बालामले तिमीहरूलाई अनेक पल्ट आशीर्वाद दिए। मैले तिमीहरूलाई बँचाएँ अनि विपत्तबाट निकालें।

११ त्यसपछि तिमीहरू यर्दन नदी पारी यरीहो शहर तर्फ गयौ। यरीहोका मानिसहरू तिमीहरू विरुद्ध लडे। एमोरी, परिज्जी, कनानी, हिती, गिर्गाशी, हव्वी अनि यबूसी मानिसहरू पनि तिमीहरू विरुद्ध लडे। तर मैले तिनीहरू सबैलाई तिमीहरूलाई परास्त गर्न दिए। १२ जब तिमीहरूका सेनाहरू अघि बढ्दै थिए मैले तिनीहरूको अघि बच्छयूँहरूलाई पठाईदिए। ती बच्छयूँहरूले दुईजना राजाहरूलाई छोड्न बाध्य गरयो। यसरी तिमीहरूले आफ्ना तरवार अनि धनुको उपयोग नगरी नै त्यो भूमि लियौ।

१३ मैले त्यो भूमि तिमीहरूलाई दिएँ। त्यो भूमिका निम्ति तिमीहरूले काम गरेनौ-त्यो मैले तिमीहरूलाई दिएँ। तिमीहरूले ती शहरहरू निर्माण गरेनौ- ती मैले तिमीहरूलाई दिएँ। तिमीहरूसित दाखबारी अनि भद्राक्षेका बृक्षका बगैचाहरू छन्, तर ती बगैचाहरूमा तिमीहरूले विरुवा लाउनु परेन।”

१४ तब यहोशूले मानिसहरूलाई भने, “तिमीहरूले परमप्रभुका वचनहरू सुन्यौ, यसर्थ तिमीहरूले परमप्रभुको सम्मान गर्नु पर्छ अनि साँचो भागमा उहाँको सेवा गर्नु पर्छ। ती अपवित्र देवताहरूलाई फ्याँकि देऊ, जुन तिमीहरूका पिता-पुर्खाहरूले मिश्रमा र यूफ्रेटिस नदीको पारिपट्टि पूज्ने गर्थे। अब तिनीहरूले परमप्रभुलाई मात्र आराधना गर्नु पर्छ।

१५ तर हुन सक्छ, तिमीहरू परमप्रभुको सेवा गर्न चाहँदैनौ। कसलाई सेवा गर्छौ त्यो तिमीहरूले निर्णय

लिनु पनेछ। के तिमीहरू, तिमीहरूका अगुवाहरूले यूफ्रेटिस नदीको पारिपट्टि बस्दा पूजेका भूटा देवताहरूको सेवा गर्ने? अथवा, यो भूमिमा बस्ने एमोरी मानिसहरूका देवताको सेवा गर्ने? तिमीहरू आफैले चुन्नु पर्छ। तर म अनि मेरो कुलका निमित्त भन्ने के हो भने हामी परमप्रभुका सेवा गर्ने छौं।”

१६तब मानिसहरूले उत्तर दिए, “हामीहरू परमप्रभुको अनुशरण गर्न कहिल्यै पनि छाड्ने छैनौं। हामी अन्य देवताहरूको सेवा कहिले पनि गर्ने छैनौं। १७हामी जान्दछौं कि परमप्रभु नै परमेश्वर हुनुहुन्थ्यो, जसले हाम्रा मानिसहरूलाई मिश्रबाट बाहिर निकाल्नु भयो। त्यस देशमा हामी दास थियौं। तर परमप्रभुले हाम्रा निमित्त त्यहाँ महान काम गर्नु भयो। उहाँले हामीलाई त्यो देशबाट बाहिर ल्याउनु भयो, अनि अन्य भूमिहरूबाट यात्रा गर्दा हामीलाई सुरक्षा प्रदान गर्नु भयो। १८परमप्रभुले हामीलाई यी भूमिहरूमा बस्ने मानिसहरूलाई परास्त गर्नमा सहयोग प्रदान गर्नु भयो। परमप्रभुले हामीलाई जो एमोरी मानिसहरू यो देशमा बस्थे त्यहाँ अहिले हामी छौं, परास्त गर्नमा सहायता प्रदान गर्नुभयो। यसर्थ हामी परमप्रभुको सेवा गर्दै जानेछौं। किन? किनभने उहाँ हाम्रो परमेश्वर हुनुहुन्छ।”

१९तब यहोशूले भने, “त्यो सत्य हो। परमप्रभुको सेवा गर्दैजान तिमीहरू सक्तैनौं। परमप्रभु परमेश्वर पवित्र हुनुहुन्छ। अनि आफ्ना मानिसहरूले अन्य देवताहरूको पूजा गरेको परमेश्वरले घृणा गर्नुहुन्छ। यदि तिमीहरू त्यसरी उहाँको विरुद्ध भयौं भने परमेश्वरले तिमीहरूलाई क्षमा गर्नु हुने छैन। २०तर तिमीहरूले परमप्रभुलाई त्याग्नेछौं अनि अन्य देवताहरूको सेवा गर्ने छौं। परमप्रभुले तिमीहरू माथि भयानक घटनाहरू घटाउनु हुनेछ। परमप्रभुले तिमीहरूलाई नष्ट गर्नु हुनेछ। परमप्रभु परमेश्वर तिमीहरू प्रति भलो हुनुहुन्छ। तर यदि तिमीहरू उहाँको विरुद्ध भयौं भने उहाँले तिमीहरूलाई नष्ट गर्नु हुनेछ।”

२१तब मानिसहरूले यहोशूलाई भने, “अहँ! हामी परमप्रभुको सेवा गर्नेछौं।”

२२तब यहोशूले भने, “तिमीहरू आफैलाई अनि तिमीहरूसित भएका मानिसहरूलाई हेर। के, तिमीहरू सब जान्दछौं अनि सहमत हुन्छौं? के तिमीहरूलाई परमेश्वरको सेवा गर्नका निमित्त चुनिएको छौं? तिमीहरू सबै यसका साक्षी छौं?”

मानिसहरूले उत्तर दिए, “हो, यो सत्य हो! हामी सबैले देख्न सक्छौं कि हामीहरू परमप्रभुको सेवा गर्नका निमित्त चुनिएका छौं।”

२३तब यहोशूले भने, “त्यसो हो भनी तिमीहरूसित भएका भूटा देवताहरूलाई प्याँकि देऊ र परमप्रभु इस्त्राएलका परमेश्वरलाई तिमीहरूको सम्पूर्ण हृदयले प्रेम गर।”

२४तब मानिसहरूले यहोशूलाई भने, “परमप्रभु हाम्रा परमेश्वरको सेवा गर्नेछौं। हामी उहाँको आज्ञा पालन गर्नेछौं।”

२५यसर्थ त्यसदिन यहोशूले मानिसहरूका निमित्त एक करार गरे। यहोशूले त्यो करार शकेम नाउँको शहरमा गरे। त्यहाँ तिनीहरूले अनुसरण गर्नु पर्ने नियम बन्यो। २६यहोशूले यी कुराहरू परमेश्वरको व्यवस्थाको पुस्तकमा लेखे। तब यहोशूले एउटा विशाल ढुङ्गा भेट्टाए। यो ढुङ्गा त्यो करारको प्रमाण थियो। उनले त्यो ढुङ्गालाई परमप्रभुको पवित्र पालको नजीकै भएको फलौँटको रूख मुनि राखे।

२७त्यसपछि यहोशूले सबै मानिसहरूलाई भने, “यो ढुङ्गाले तिमीहरूलाई आज मैले भनेका कुराहरूको सम्भना गराउनमा सहायता गर्नेछ। जब परमप्रभु आज हामीसित बात गरिरहनु भएको बेला यो ढुङ्गा यहाँ थियो। यसर्थ यो ढुङ्गाले आज के भयो त्यही कुरा तिमीहरूलाई सम्भना गर्न सहायता गर्नेछ। यो ढुङ्गा तिमीहरूको विरुद्ध एउटा साक्षी बन्नेछ। यसले तिमीहरूलाई परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरको विरुद्धमा जान देखि रोक्नेछ।”

२८तब यहोशूले मानिसहरूलाई घर जानु भने। यसर्थ हरेक मानिस आफ्ना भूमिमा फर्के।

यहोशूको मृत्यु

२९त्यसपछि नूनका छोरा यहोशूको मृत्यु भयो। यहोशू ११० वर्ष उमेरका थिए। ३०यहोशूलाई तिम्नथसेरहमा उसको आफ्नै भूमिमा गाडे। यो गाश डौँडाको उत्तरमा भएको एप्रैमको पहाडी देशमा थियो।

३१इस्त्राएलका मानिसहरूले यहोशू जीवित रहेको समयमा परमप्रभुको सेवा गरेका थिए। अनि यहोशूको मृत्यु भएपछि पनि मानिसहरूले परमप्रभुको सेवा जािराखे। मानिसहरूले परमप्रभुको सेवा गर्दै गए। जब तिनीहरूका अगुवाहरू जीवित थिए। यी अगुवाहरू नै थिए, जसले ती कुराहरू देखेका थिए जो परमप्रभुले इस्त्राएलका निमित्त गर्नु भएको थियो।

यूसुफ घर आउँछन्

३२जब इस्त्राएलका मानिसहरूले मिश्रदेश छाडे, तिनीहरूले यूसुफको शरीरका हाडहरू साथमा बोकेर हिँडे। यसरी मानिसहरूले यूसुफका हाडहरूलाई शकेममा गाडिदिए। तिनीहरूले ती हाडहरू त्यो भूमिमा गाडे जो याकूबले शकेम नाउँ गरेका मानिसका पिता हमोरका छोराहरूकोबाट किनेका थिए। याकूबले त्यो भूमि शुद्ध चाँदीका एकसय सिक्कामा किनेका थिए। यो भूमि यूसुफका सन्तानको थियो। ३३हारूनका छोरा एलाजारको पनि मृत्यु भयो अनि एप्रैमको पहाडी देश गिबामा गाडे। गिबा एलाजारका छोरा पीनहासलाई दिइएको थियो।

व्यवस्थाको पुस्तक

मोशा इस्त्राएलीहरू सँग कुरा गर्नुहुन्छ

१ जब इस्त्राएलीहरू यर्दन नदीको पूर्वपट्टि सूप पारिपट्टिबाट पारान मरुभूमिमा अनि तोफेल, लाबान, हासेरोत अनि दीसाहाब शहरहरूको बीचमा यर्दन बेंसी थिए, त्यस समयमा मोशाले तिनीहरूलाई दिएको संदेश यही थियो।

२सेईर पर्वत भएर होरेब पर्वतबाट कादेश बने पुगनु मात्र एघार दिन लाग्छ। ३तर इस्त्राएलीहरूलाई मिश्र देशदेखि यस ठाउँमा पुग्न चालीस वर्ष लाग्यो। मोशाले तिनीहरूलाई चालीसौं वर्षको एघारौं महीनाको पहिलो दिन परमप्रभुले आदेश गर्नु भएको प्रत्येक कुरा भने। ४परमप्रभुले हेशबोनमा राज्य गर्ने एमोरीहरूका राजा सीहोन र अशतारोतमा र एदरेईमा बस्ने बाशानका राजा ओगलाई जितेपछि यस्तो भएको थियो। ५यर्दन नदीको पूर्वपट्टि मोआब देशमा परमप्रभुले दिनु भएको आज्ञाहरू मोशाले इस्त्राएलका मानिसहरूलाई सुनाए। मोशाले भने,

६“होरेब पर्वतमा परमप्रभु हाम्रा परमेश्वरले हामीलाई भन्नुभयो, ‘तिमीहरू यस पर्वतमा धेरै दिनसम्म बस्यौ। ७अब पहाडी क्षेत्रितिर जाऊ जहाँ अमोरीहरू बस्छन्। त्यहाँ सबै भूमिहरूको चारैतिर जाऊ। यर्दनको बेंसीमा जाऊ, पर्वतहरूमा, तराईहरूमा, नेगेवमा, समुद्रका किनारमा, कनान अनि लबानोन अनि यूफ्रेटिससम्म जाऊ। ८हेर! म तिमीहरूलाई त्यो भूमि दिँदछु, जाऊ अनि त्यस भूमिमा बस, मैले तिमीहरूका पिता-पुर्खा अब्राहाम, इसहाक, अनि याकूब र तिनीहरूका भावी सन्तानहरूलाई यो भूमि दिने प्रतिज्ञा गरेको थिएँ।”

मोशा अगुवाहरू छन्छन्

९मोशाले भने, “त्यस समयमा मैले भनेको थिएँ म तिमीहरूको हेरचाह गर्नु सकिनेँ। १०अनि भ्रन अहिले त परमप्रभु तिमीहरूको परमेश्वरले यति धेरैभन्दा धेरै मानिसहरू बढाउनु भयो तिमीहरू आकाशको ताराहरू भैं भरिएका छौ। ११अहिले परमप्रभु तिमीहरूका पिता-पुर्खाका परमेश्वर परमप्रभुले तिमीहरूलाई हजार गुणा संख्या बेशी बनाऊन अनि प्रतिज्ञा गर्नु भए अनुसार नै तिमीहरूलाई आशीर्वाद दिऊन। १२तर म तिमीहरूको हेरचाह गर्न र आफै तिमीहरूका भ्रगङ्गाहरू समाधान गर्न असमर्थ छु। १३यसकारण तिमीहरूले आफ्ना कुलहरूबाट ज्ञान, ‘विवेक तथा अनुभव भएका मानिसहरू छन म तिनीहरूलाई तिमीहरूको अगुवा बनाउनेछु।’

१४“अनि तिमीहरूले भन्यौ, ‘यसो गर्नु असल काम हो।’

१५“यसकारण मैले तिमीहरूद्वारा चुनेका बुद्धिमान र अनुभवी मानिसहरूलाई तिमीहरूको अगुवाहरू नियुक्त गर्ने। यसरी मैले तिमीहरूमध्ये केहीलाई हजार जनाका अगुवाहरू, सय जनाका अगुवाहरू, पचास जनाका अगुवाहरू अनि दश जनाका अगुवाहरू नियुक्त गर्ने। मैले तिमीहरूका प्रत्येक पारिवारिक समूहहरूलाई अधिकारी नियुक्त गर्ने।

१६“त्यति बेला, मैले ती न्यायकर्ताहरूलाई भने, ‘कुनै पनि भ्रगङ्गा मित्रा भाइहरूका कुरा सुन र ठीक-ठीक न्याय गर, त्यो भ्रगङ्गा इस्त्राएलीहरूमाभ होस् अथवा इस्त्राएली र विदेशीहरूमाभ होस्। १७जब तिमीहरू न्यायकर्ता भएर निर्णय लिन्छौ तब तिमीहरूले सोच्नु हुँदैन को महत्वपूर्ण र महत्वहीन मानिसहरू हुन्। कसैसँग पनि डराउनु हुँदैन कारण तिमीहरूले गरेको निर्णय परमेश्वरबाट भएको हुन्छ। तर यदि कुनै भ्रगङ्गाको विषय तिमीहरूको निम्ति कठिन भए त्यो म कहाँ ल्याऊ।’ १८त्यही समयमा तिमीहरूले गर्नु पर्ने सबै विषयहरू म तिमीहरूलाई भन्नेछु।

कनानमा जासूसहरू जान्छन्

१९“तब परमप्रभु हाम्रा परमेश्वरको आज्ञा मानेर हामीले होरेब पर्वत छाडी एमोरी मानिसहरूको पहाडी देशको यात्रा गर्छौ अनि तिमीहरूले देखेको विशाल अनि भयंकर मरुभूमि भएर कादेश बनेमा पुग्यौ। २०तब मैले तिमीहरूलाई भने, ‘तिमीहरू अब एमोरीहरूको पहाडी देशमा आइपुग्यौ। परमप्रभु हाम्रा परमेश्वरले हामीलाई यो देश दिनु हुनेछ। २१हेर, परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले तिमीहरूलाई त्यो देश दिनुभएको छ। तिमीहरूले कुनै चीजको फिक्री नगर, कसैसँग नडराऊ परमप्रभु तिमीहरूका पिता-पुर्खाका परमेश्वरले यस्तै गर्ने आदेश दिनु भएको छ।’

२२“तर तिमीहरू सबै मकहाँ आएर भन्यौ, ‘पहिले हामी केही मानिसहरू त्यहाँ पठाऊ तिनीहरूले त्यो भूमिको निकोल् गर्नेछन् हामी कुन बाटो भएर कुनकुन शहरहरू भएर त्यस भूमिमा पुग्नेछौ, त्यस विषयमा समाचार ल्याउनेछन्।’

२३“तिमीहरूको कुरा मन पराएर मैले तिमीहरूको प्रत्येक कुलबाट एक-एक जना गरी बाह्र जना मानिसहरू

छानें। २४तब ती मानिसहरू पहाडतिर लागे अनि एशकोलको बेंसीमा पुगेर त्यहाँ सब खोजीनिधि गरे। २५तिनीहरू फर्केर आउँदा त्यहाँबाट हाम्रो निम्ति केही फलहरू ल्याए अनि त्यो भूमिको विषयमा बताउँदै परमप्रभु हाम्रा परमेश्वरले हामीलाई राम्रो भूमि दिनु हुँदछ भने।'

२६“तर तिमीहरूले परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरको आज्ञा अवहेलना गरी त्यो भूमि भएको ठाउँमा जान अस्वीकार गर्छौ। २७तिमीहरू छाउनीमा गयौ अनि गुनासो पोख्दै भन्यौ, ‘परमप्रभुले हामीलाई घृणा गर्नुहुन्छ, परमप्रभुले हामीलाई एमोरी मानिसहरूद्वारा नाश पार्ने मिश्र देशबाट यहाँ ल्याउनु भयो। २८अब हामी कहाँ जान सक्छौ? हाम्रा बारह जना जासूस दाज्यू भाइहरूको समाचारले हामीलाई भयभीत बनाएको छ। तिनीहरू भन्दछन् त्यस भूमिका मानिसहरू हामी भन्दा ठूला र अग्ला छन्। आकाश जति अग्ला पर्खाल भएका शहरहरू छन्। अनि तिनीहरूले त्यहाँ राक्षसहरू देखे।’

२९“यसकारण मैले तिमीहरूलाई भनें, ‘विरक्त नहोऊ, ती मानिसहरूसँग नडराऊ। ३०परमप्रभु तिमीहरूको परमेश्वर तिमीहरूकोअघि जानु हुनेछ अनि युद्ध गर्नु हुनेछ। उहाँले मिश्रका लागि गर्नु भए जस्तै उहाँले गर्नु हुनेछ। तिमीहरूले आफ्नो अघि गएको त्यहाँ देख्यौ। ३१तिमीहरूले देखेका छौ एकजना मानिसले आफ्नो छोरोलाई कसरी बोकेर लान्छ त्यसरी नै परमप्रभुले तिमीहरूलाई लानुहुन्छ। परमप्रभुले तिमीहरूलाई यस ठाउँसम्म बचाएर ल्याउनु भएको छ।

३२“तर अब पनि तिमीहरू परमप्रभु आफ्नो परमेश्वरलाई विश्वास गर्दैनौ। ३३जब तिमीहरू यात्रा गरिरहेका थियौ छाउनी कहाँ बनाउनु पर्ने निश्चय गर्नुको निम्ति परमप्रभु तिमीहरूको अघि जानु भयो। तिमीहरूलाई बाटो देखाउनु उहाँ राती आगोमा अनि दिउँसो बादलमा जानु भयो।

मानिसहरूलाई कनान जान दिइएन

३४“तिमीहरूले के भन्यौ परमप्रभुले सुन्नु भयो र क्रोधित हुनुभयो। उहाँले प्रतिज्ञा गर्दै भन्नुभयो, ३५तिमी दुष्ट मानिसहरू मध्ये कसैले पनि मैले तिमीहरूका पिता-पुर्खाहरूलाई दिएको प्रतिज्ञा अनुसार त्यस असल देशमा पस्न पाउने छैन। ३६यपूनेको छोरो कालेबले मात्र त्यो देश देख्नु पाउनेछ। कालेबले टेकेको भूमि म उसलाई र उसका सन्तानलाई दिनेछु। किन? किनभने मैले दिएका सम्पूर्ण आज्ञाहरू उसले पालन गर्छौ।’

३७“तिमीहरूको कारण परमप्रभु पनि मसित रिसाउनु भएको थियो। उहाँले मलाई भन्नुभयो, ‘मोशा, तिमी पनि त्यस भूमिमा पस्न सक्तैनौ। ३८तर नूनका छोरा तिम्रो सहायक यहोशू त्यस भूमिमा जान सक्छन् तिनलाई

उत्साह देऊ किनभने इस्राएलीहरूलाई त्यो भूमि आफ्नो पार्न तिनी अघि बढ्नेछन्।’

३९“अनि परमप्रभुले हामीलाई भन्नुभयो, ‘तिमीहरूको बालबच्चाहरू शत्रुहरूले लिएर जानेछन् भनेर तिमीहरूले भन्यौ तर ती नानीहरू त्यस भूमिमा जानेछन्। म ती नानीहरूलाई दोष दिने छैन कारण तिनीहरू अहिले अबुभ्र छन्, यसकारण म त्यो भूमि तिनीहरूलाई दिनेछु अनि तिनीहरूले त्यो भूमि आफ्नो भनी लिनेछन्। ४०तर तिमीहरू लाल समुद्र पुग्ने उजाड भूमि तिरको बाटो भएर जानु पर्छ।’

४१“तब तिमीहरूले भन्यौ, ‘मोशा, हामीले परमप्रभु अघि पाप गरेका छौं। तर अब हामी परमप्रभु हाम्रा परमेश्वरले हामीलाई अघि आदेश गरे अनुसार लडाइँ गर्नेछौं।’ तिमीहरूले पहाडी देशमा आक्रमण गर्ने तयारी शुरु गर्छौ अनि तिमीहरू सबैले आफ्नो हतियारहरू भिर्छौ।

४२“तर परमप्रभुले मलाई भन्नुभयो, ‘मानिसहरूलाई पहाडमा गएर लडाइँ नगर्नु भन किन? किनभने परमप्रभु तिनीहरूसँग हुनु हुँदैन र शत्रुहरूले तिनीहरूलाई परास्त गर्नेछन्।’

४३“मैले तिमीहरूलाई भने तर तिमीहरूले सुनेनौ अनि तिमीहरूले परमप्रभुको आदेशको अवहेलना गर्छौ। तिमीहरूले गर्व गरेर काम गर्छौ अनि पहाडी देशमाथि आक्रमण गर्न गयौ। ४४तर पहाडी देशमा बस्ने अमोरीहरूले तिमीहरूको विरुद्ध युद्ध गरे अनि तिनीहरूलाई सेइरदेखि होर्मासम्म खेदे। तिनीहरूले एउटा मौरीको हूल भैं तिमीहरूलाई खोजीरहे। ४५तब मात्र तिमीहरूले परमप्रभुलाई सहायता माग्नु तर परमप्रभुले तिमीहरूको केही सुन्नु भएन। ४६यसकारण तिमीहरू कादेशमा धेरै समयसम्म बस्यौ।

इस्राएलीहरू मरुभूमिमा घुमी हिँडे

२ “तब परमप्रभुले मलाई भन्नुभयो जस्तो हामीले गर्छौं। हामी लाल समुद्र जाने बाटो भएर मरुभूमिमा गयौं। सेइर पर्वत छेऊसम्म जानका लागि हामीले धेरै दिनसम्म यात्रा गर्छौं। २तब परमप्रभुले मलाई भन्नुभयो, “३यो पहाडहरू भएर तिमीहरूले धेरै समय यात्रा गर्छौ। ४मानिसहरूलाई यी कुराहरू भन, तिमीहरू सेइरको भूमिबाट जानेछौ। यो भूमि तिनीहरूका आफन्त, एसावका सन्तानहरूको हो। तिनीहरू तिमीहरूसित डराउनेछन, यसकारण, होशियार बस। ५तिनीहरूसित लडाइँ नगर। यो भूमिबाट तिमीहरूलाई एक फुट पनि दिइने छैन कारण यो पहाडी भूमि मैले एसावका मानिसहरूलाई आफ्नो भूमि बनाउनु भनी दिएको छु। ६तिमीहरूले एसावका मानिसहरूबाट लिएको खाद्य र पानीको दाम तिर्नु पर्छ। ७यो विशाल मरुभूमिमा तिमीहरू हिँडेको कुरो उहाँलाई थाहा छ। परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वर

तिमीहरूसित चालीस वर्षसम्म हुनुहुन्छ। तिमीहरूलाई आवश्यक परेको प्रत्येक कुराहरू उहाँले दिनुभयो, यसकारण उहाँको स्मरण गर कारण तिमीहरूले गरेको प्रत्येक कुरोमा उहाँको आशीर्वाद छ।

८“यसकारण सेईरमा बसोबास गर्ने हाम्रा आफन्तहरू, एसावका मानिसहरूलाई छोडेर हामी गयौं। हामीले यर्दन बेसीबाट एलत शहर र एस्योन गोबेर जाने बाटो छोडेर माआबको मरुभूमितीर जाने बाटो लाग्यौं।

आरमा इस्त्राएलीहरू

९“परमप्रभुले मलाई भन्नुभयो ‘मोआबका मानिसहरूलाई कष्ट नदेऊ तिनीहरूसित लडाइँ नगर, म तिमीहरूलाई तिनीहरूको एक टुक्रा भूमि पनि दिनेछैन मैले आर शहर लूतका सन्तानहरूलाई दिइसकेको छु।”

१०विगतमा त्यहाँ एमीहरू बस्थे, तिनीहरूको संख्या धेरै थियो अनि तिनीहरू अनाकीहरू भैं अग्ला अनि बलिया मानिसहरू थिए। ११अनाकीहरू पनि रपाई मानिसहरू कै अंश थिए तर मोआबका मानिसहरूले तिनीहरूलाई एमीहरू भन्दथे। १२पहिले होरीहरू पनि सेइरमा बस्थे तर एसावका मानिसहरूले तिनीहरूको भूमि लिए। एसावका मानिसहरूले होरीहरूलाई नष्ट पारेर तिनीहरूको भूमिमा बसे। परमप्रभुले दिएको भूमिमा पनि इस्त्राएलीहरूले त्यहाँका मानिसहरूलाई त्यही गरे।

१३“परमप्रभुले मलाई भन्नुभयो, ‘तिमीहरू जेरेद खोला पारी जाऊ।’ यसकारण हामी जेरेद खोला पारी गयौं। १४जेरेद बेसीबाट कादेश बर्नेसम्म पुग्न हामीलाई ३८ वर्ष लाग्यो तब त्यस वंशका सबै युद्धका मानिसहरू छाउनीभिन्न मरे। परमप्रभुले तिनीहरूलाई शपथ गर्नु भए भैं गरे। १५परमप्रभु तिनीहरूको विरुद्ध तबसम्म हुनुहुन्थ्यो जबसम्म तिनीहरू छाउनीबाट सम्पूर्ण रूपले नष्ट भएनन्।

१६“योद्धाहरू मरेपछि, १७परमप्रभुले मलाई भन्नुभयो, १८‘आज तिमीले आरको सीमाना पार गरेर मोआब जानैपर्छ। १९तिमीहरू अम्मोनी मानिसहरूको नजिकै जानेछौ। तर तिनीहरूलाई कष्ट नदेऊ तिनीहरूसँग युद्ध नगर किनभने म तिनीहरूको भूमिबाट तिमीहरूलाई केही पनि दिने छैन, किनभने, तिनीहरू लूतका सन्तानहरू हुन् अनि मैले तिनीहरूलाई त्यो भूमि दिएको छु।”

२०त्यो भूमि पनि रपाईहरू कै भूमि भनेर जानिन्थ्यो। त्यहाँ उहिले रपाई मानिसहरू बस्थे। अम्मोनीहरूले तिनीहरूलाई ‘जमजुम्मीहरू’ भन्थे। २१तिनीहरू पनि अनाकीहरू जस्तै अग्ला अनि बलिया थिए। तर परमप्रभुले जमजुम्मीहरूलाई नष्ट पार्न अम्मोनीहरूलाई सहायता गर्नु भयो। अम्मोनीहरूले त्यो भूमि लिए अनि तिनीहरू अहिले त्यहाँ छन्। २२परमेश्वरले तिनीहरूलाई एसावका मानिसहरूलाई जस्तै गर्नुभयो। विगत समयमा, सेईरमा होरी मानिसहरू बस्थे। तर एसावका मानिसहरूले

होरीहरूलाई नष्ट गरेर अझ पनि एसावका सन्तानहरू त्यहाँ बसेका छन्। २३कप्तोरबाट आएका केही मानिसहरूसित पनि परमेश्वरले त्यस्तै व्यवहार गर्नुभयो। अब्बी मानिसहरू गाजाको वरिपरिको शहरहरूमा बस्थे। तर कप्तोरबाट केही मानिसहरू आए अनि अब्बीहरूलाई नष्ट पारेर कप्तोरबाट आएका ती मानिसहरूले त्यो भूमि दखल गरे अनि अहिलेसम्म तिनीहरू त्यहाँ छन्।

अम्मोरीहरूको पराजय

२४“परमप्रभुले मलाई भन्नुभयो, ‘अर्नोन खोला पारी तर्न तयारी बस। हेर, म हेशबोनका राजा अम्मोरी सीहोन अनि उसको देश तिमीहरूको हातमा दिँदैछु। तिमीहरू त्यसलाई अधिकारमा ल्याउने चेष्टा शुरु गर र तिनीहरूको विरुद्ध लडाइँ गरेर त्यो भूमि अधिनमा पार। २५आज म प्रत्येक ठाउँको मानिसहरूलाई तिमीहरूसित भयभीत हुने बनाउँछु, तिनीहरूले तिमीहरूको विषयमा सुनेछन् अनि डरले काम्नेछन्।’

२६“जब हामी कदमोत बाँभो भूमिमा थियौं, मैले हेशबोनका राजा सीहोनलाई शान्तिको संदेश दूत मार्फत पठाएँ। तिनीहरूले भने, २७‘हामीहरूलाई तिम्रो देश भएर जाने अनुमति देऊ, हामीहरू सीधा अघि जाने छौं हामीहरू बाटोमा दाहिने अथवा देब्रे फर्केन छैनौं। हामी बाटोमा मात्र रोकिने छौं। २८हामीलाई खानु पिउनु देऊ त्यसको दाम हामी चुकाउनेछौं। हामी तिम्रो देशको बाटो भएर मात्र जान चाहन्छौं। २९यर्दन नदी पारिको जुन देश परमप्रभु हाम्रा परमेश्वरले हामीलाई दिनु भएको छ, त्यहाँ पुग्न तिम्रो देशको बाटो भएर जान देऊ। अरू मानिसहरू सेईरमा बस्ने एसाव मानिसहरू र आरमा बस्ने मोआबीहरूले हामीलाई तिनीहरूको देशको बाटो भएर हिंडु दिए।’

३०“तर हेशबोनका राजा सीहोनले हामीलाई उसको देशबाट जानु दिएनन्। तिमीहरूका परमप्रभु परमेश्वरले तिनलाई कठोर बनाउनुभयो अनि आज हामीलाई थाहा छ सौँच्चै त्यस्तै भयो।

३१“परमप्रभुले मलाई भन्नुभयो, ‘म तिमीहरूलाई सीहोनका राजा र उसको देश दिँदैछु, जाऊ अनि उसको देश लेऊ।’

३२“जाहज भन्ने ठाउँमा सीहोन राजा र तिनका समस्त मानिसहरू हामीसित युद्ध गर्न आए। ३३तर परमप्रभु हाम्रा परमेश्वरले तिनीहरूलाई हाम्रो हातमा सुम्पि दिनुभयो अनि राजा सीहोन, तिनका छोराहरू र सबै मानिसहरू पराजित भए। ३४त्यससमयमा सीहोन राजाको सबै शहरहरू हामीले कब्जा गर्यौं। हामीले त्यहाँ कुनै पुरुष, स्त्री तथा नानीहरूको जीवन छोडेनौं। ३५हामीले खाली गाई-वस्तु र राम्रा-राम्रा चीजहरू मात्र ती शहरहरूबाट लियौं। ३६त्यहाँको कुनै शहर पनि हाम्रो सामुन्ने टिक्न सकेन, हामीले अर्नोन बेसीको

किनारको अरोर शहर अनि बेंसीबीचको अरू शहर जित्यौं। परमप्रभुले हामीलाई अर्नोन बेंसी र गिलाद बीचका सबै शहरहरू जिताउनु भयो। ३७तर तिमीहरू अम्मोनी मानिसहरूको भूमि समीप पनि गएनौं, यब्वोक नदीको किनार र पहाडी देशका शहरहरू पनि गएनौं र परमप्रभु हाम्रा परमेश्वरले मनाही गर्नुभएको कुनै ठाउँसम्म पनि गएनौं।

बाशानका मानिसहरूसित लडाइँ

३ “त्यसपछि हामी बाशानपट्टि गयौं। एदरेईमा बाशानका राजा ओग र तिनका मानिसहरू हामीहरूसित लडाइँ गर्न आए। २परमप्रभुले मलाई भन्नुभयो, ‘ओगसित नडराऊ। मैले उसलाई तिनीहरूको अधि समर्पित गराउन निश्चय गरेको छु। हशबोनमाथि शासन गर्ने अम्मोरीका राजा सीहोनलाई भैँ तिमीले उसलाई पराजित गर्नेछौं अनि उसका मानिसहरू र सबै भूमि तिमीले पाउनेछौं।’

३“यसकारण परमप्रभु हाम्रा परमेश्वरले बाशानका राजा ओगलाई पराजित गराउनु भयो। हामीले उसको कसैलाई पनि बाँकी नराख्ने गरी परास्त पार्छौं। ४त्यस समयमा ओगको अधीनका सबै शहरहरू लियौं। हामीले ओगका ६० शहरहरू बाशान राज्यभित्रका अर्गेवका इलाकाहरू कब्जा गर्छौं। ५यी सबै शहरहरूका अगला-अगला फाटक, पर्खाल र फाटकमा पक्का ढोकाहरू थिए। त्यहाँ पर्खाल नभएका शहरहरू पनि थिए। ६हामीले ती सब सीहोन राजाका शहरहरू भैँ ध्वंश पार्छौं। त्यहाँका प्रत्येक शहर अनि त्यस शहरका स्त्री-पुरुष अनि बाल-बच्चाहरू सबै ध्वंश पार्छौं। ७तर हामीले आफ्नो लागि त्यहाँ भएका बहुमूल्य वस्तुहरू र गाई-गोरूहरू भने सुरक्षित राख्यौं।

८“यस प्रकार हामीले अर्नोन घाटीबाट यर्दन नदीको पूर्वपट्टिको भूमि अनि अमोरी राजाहरूबाट हार्मोन पर्वतलाई लियौं। ९(हेर्मोनलाई सीदोनीहरूले सियोन र एमोरीहरूले सनीर भन्छन्।) १०यसरी हामीले समतलको सबै भूमिको र गिलादका शहरहरू सल्कादेखि एदरेईसम्म बसानको समस्त आफ्नो पार्छौं। सल्का र एदरेईहरू ओगको बाशानका राजा, ओगका शहरहरू थिए।”

११बाशानका राजा ओग रपाई मानिसहरूमा बाँचेकाहरूमध्ये एक जना थिए। ओगको पलङ्ग फलामको थियो यो तेह फीट लामो अनि छ फीट चौडाको थियो। अम्मोनीहरू बसोबास गर्ने शहर रब्बामा त्यो पलङ्ग अभ्रसम्म छ।

यर्दन नदीको पूर्व भूमि

१२“यसकारण हामीले भूमि आफ्नो बनायौं अनि मैले रूबेनी र गादी कुल समूहलाई यसको भाग दिएँ। मैले तिनीहरूलाई अर्नोनको भूमिदेखि (जो अर्नोनको बेंसी हो) गीलादको पहाडी देशसितै यसका शहरहरू तिनीहरूलाई

दिएको छु। तिनीहरूले गीलादको आधा भूमि पाएको छन्। १३गीलादको अर्को आधा भाग र बाशानको सबै क्षेत्र मैले मनश्शेको आधा कुल समूहलाई दिएँ।”

(बाशान ओगको राज्य थियो। यसलाई रपाईहरूको देश पनि भनिन्थ्यो। ओगको भूमिको एउटा भागलाई अर्गोव भनिन्थ्यो) १४मनश्शे परिवार समूहे याईरले बाशानमा रहेको अर्गोवको सम्पूर्ण क्षेत्र गशूरी र मकाती मानिसहरूको सीमानासम्म लियो। यसलाई याईरले उसको नाउँ दिएका थिए आजको दिनसम्म बाशानका क्षेत्रलाई हब्बात याईर भनेर जान्न सकिन्छ।)

१५“मैले गिलाद माकीरलाई दिएँ। १६रूबेनी र गादका कुल समूहहरूलाई मैले गिलाद सीमानाबाट शुरु भएको भूमि दिएँ। यो भूमि अर्नोन बेंसीबाट यब्वोक नदीसम्म फिँजिएको छ। यब्वोक नदी अम्मोनी मानिसहरूको सिमाना पर्छ र बेंसीको मध्यभाग एकापट्टिको सिमाना हो। १७यर्दन नदी छेउको मरुभूमि तिनीहरूको पश्चिमी सिमाना हो। गालिल भील यस क्षेत्रको उत्तरमा र मृत समुद्र (खारा समुद्र) यसको दक्षिणमा पर्छ। यो पिस्गा भीरको सतह हो। तिनीहरू पूर्वमा पर्छन्।

१८“त्यस समयमा मैले ती परिवार समूहलाई यो आज्ञा दिएँ, ‘परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले यर्दन नदीको यतापट्टि बस्नलाई भूमि दिनु भएको छ। तर अहिले तिमीहरूका सेनाहरूले हतियार लिनुपर्छ र अरू इस्त्राएलीहरूलाई नदीको अर्कोपट्टिसम्म लिएर जाँदै गर्नु पर्छ। १९मैले दिएको भूमिमा तिमीहरूकी पत्नीहरू, स-साना नानीहरू अनि तिमीहरूका गाई बस्तुहरू (म जान्दछु तिमीहरूको गाई-वस्तुहरू धेरै छन्) बस्ने छन्। २०तर परमप्रभुले यर्दन नदीको अर्कोपट्टि दिनु भएको भूमि इस्त्राएलीहरूका आफन्तहरूले नपाएसम्म तिमीहरूलाई सहायता गर्नु पर्छ। तिमीहरूलाई परमप्रभुले शान्ति दिए भैँ तिनीहरूले शान्ति नपाउञ्जेल तिनीहरूलाई सहायता गर, तब मैले दिएको भूमिमा तिमीहरू फर्केर आउन सक्छौं।’

२१“तब मैले यहोशूलाई भने, ‘तिमीले यी दुई राजाहरूलाई परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले गर्नु भएको सबै थोक देखेका छौं। तिमीहरू पसेका सबै राज्यहरूमा परमप्रभुले त्यस्तै गर्नु हुनेछ। २२ती देशहरूका राजाहरूसित तिमीहरू डराउनु पर्दैन कारण परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले तिमीहरूको पक्षमा युद्ध गर्नुहुनेछ।’

मोशालाई कनान जाने अनुमति दिइएन

२३“त्यसपछि मैले मेरो निम्ति विशेष केही कुरा गरीदिनुहोस् भनी परमप्रभुलाई बिन्ती गरें। मैले भनें, २४‘हे परमप्रभु मेरो मालिक! म हजुरको दास हुँ। म जान्दछु तपाईंले गर्न सक्ने लौकिक तथा अलौकिक चीजहरूको केही भाग मात्र (अलिकति) मलाई देखाउनु भएको छ। तपाईंले जुन महान् अनि शक्तिशाली

कर्महरू गर्नु भएको छ त्यस्तो गर्न न त पृथ्वीमा न स्वर्गमा कुनै ईश्वरले गर्न सक्छन्। २५मलाई यर्दन नदीपारि जान दिनुहोस् अनि अर्को पट्टिको असल भूमि हेर्न दिनुहोस्। मलाई लबानोन र सुन्दर पहाडी देश हेर्न दिनुहोस्।'

२६“तर तिमीहरूले गर्दा परमप्रभु मसित रिसाउनु भयो। उहाँले मेरो कुरा सुन्नु अस्वीकार गर्नु भयो। परमप्रभुले मलाई भन्नु भयो, ‘यति नै प्रयाप्त छ, यस विषयमा अरू कुरा नगर। २७पिसगा पर्वतको टाकुरामा जाऊ अनि पश्चिम, उत्तर, दक्षिण तथा पूर्वपट्टि हेर। तिमीले त्यहाँ आफ्नै आँखाले यी सब चीजहरू हेर्न सक्छौ तर तिमी यर्दन नदीपारि चाहिँ जान सक्दैनौ। २८तिमीले यहोशूलाई उपदेश अवश्य देऊ। तिनलाई तिमीले उत्साह देऊ। तिनलाई बलियो बनाऊ। भूमि तिमीले देख्न सक्छौ तर यहोशूले मानिसहरूलाई त्यहाँ लैजाने छन् अनि तिनीहरूलाई त्यहाँ बस्न सहायता गर्नेछन्।’

२९“यसकारण हामी बेत-पोर वारि नै बेसीमा बस्यौं।”

मोशा मानिसहरूलाई परमेश्वरको विधि-विधानहरू पालन गर्नु भन्छन्

४ “अब, हे इस्त्राएलका हो! मैले सिकाएको विधिहरू तथा आदेशहरू सुन। तब तिनीहरू बाँच्नेछौ। तब तिमीहरू जान सक्छौ तिमीहरूका पिता-पुर्खाहरूका परमेश्वर परमप्रभुले दिनु भएको भूमि अधिकारमा लिन सक्छौ। २मैले दिएको आज्ञामा तिमीहरूले थपन सक्दैनौ। अनि तिमीहरूले केही पनि लिन हुँदैन। मैले तिमीहरूलाई दिएको परमप्रभु तिमीहरूको परमेश्वरको आज्ञा पालन गर्नुपर्छ।

३“बाल पोरमा तिमीहरूले आफ्नो आँखाले तिमीलाई परमप्रभु तिमीहरूको परमेश्वरद्वारा नष्ट गरेको देख्यौ जसले भूटा परमेश्वर बाललाई अनुसरण गरेका थिए। ४तर जो परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरसित थिए, तिनीहरू सबै आज पनि जीवित छन्।

५“परमप्रभु मेरो परमेश्वरले मलाई जे जति आज्ञा गर्नु भएको थियो, त्यो मैले तिमीहरूलाई सिकाएँ। मैले तिमीहरूलाई यी विधि-विधानहरू यसकारण सिकाएँ तिमीहरू जुन भूमि आफ्नो बनाई बस्न जाँदैछौ त्यहाँ यी विधि-विधानहरू पालन गर्नेछौ। ६यी विधि-विधानहरू सावधानीपूर्वक पालन गर, यसो गर्नाले अन्य राष्ट्रहरूका मानिसहरूले तिमीहरूलाई ज्ञानी तथा बुभुकी सम्झनेछन्। ती राष्ट्रहरूका मानिसहरूले यी विधि-विधानहरूको विषयमा सुन्नेछन्। ‘तब तिनीहरूले भन्नेछन्। साँचै नै यस राज्यका मानिसहरू ज्ञानी अनि बुभुकी छन्।’

७“जब हामी सहायता माग्छौ परमप्रभु हाम्रा परमेश्वर हाम्रै नजिकमा हुनुहुन्छ र यस्ता ईश्वर अन्य कुनै राष्ट्रमा छैनन्। ८आज मैले सिकाएको विधि-विधानहरू

र व्यवस्थाहरू भएको हाम्रो देश जस्तो अरू कुनै देश पनि छैन। ९तर तिमीहरू होशियारीसँग बस्नुपर्छ, जबसम्म तिमीहरू जीवित हुन्छौ तबसम्म तिमीहरूले देखेको कुरो बिर्सनु हुँदैन। तिमीहरूले यी चीजहरू तिमीहरूका छोरा-छोरी तथा नाता-नातिनाहरूलाई सिकाउनु पर्छ। १०होरेब पर्वतमाथि परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरको अघि उभिएको दिन सम्भन्ना गर। त्यस समय परमप्रभुले मलाई भन्नुभयो, ‘मेरो कुरा सुन्न मानिसहरू भेला गर, तब तिनीहरूले मलाई सम्मान गर्न सिके छन् जबसम्म तिनीहरू पृथ्वीमा बाँच्छन्। अनि तिनीहरूले आफ्ना छोरा-छोरीहरूलाई मेरो इज्जत गर्न सिकाउने छन्।’

११तिमी नजिकै आयौ अनि पहाडको फेदमा उभियौ। त्यो पहाड जलेर आकाशसम्म पुग्यो र त्यहाँ कालो, बाक्लो अँध्यारो बादल थियो। १२परमप्रभुले आगोबाट तिमीहरूलाई भन्नुभयो तर तिमीहरूले कसैलाई बोल्दै गरेको आवाज मात्र सुन्यौ, तर तिमीहरूले आकृति देखेनौ। त्यहाँ आवाज मात्र थियो। १३परमप्रभुले तिमीहरूलाई दश आज्ञा, आफ्नो करार र ती पालन गर्नु भनी आज्ञा दिनु भयो, अनि परमप्रभुले करारका विधि-विधानहरू दुइवटा शिलापाटीमा लेखिदिनु भयो।

१४त्यही समयमा परमप्रभुले यी नियमहरू तिमीहरूलाई सिकाउने आदेश दिनु भयो जुन यर्दन नदीको वरिपरिको भूमिमा तिमीहरूले अनुसरण गर्नुपर्छ जसलाई तिमीहरू आफ्नो बनाएर बाँच्न जाँदैछौ।

१५“त्यस दिन जतिबेला होरेब पहाडमा आगोबाट परमप्रभु तिमीहरूसित बोल्नु भयो, तिमीहरूले उहाँलाई देखेनौ कारण उहाँ निराकार हुनुहुन्थ्यो। १६यसकारण होशियार बस, जीवित प्राणीहरूको आकारमा मिथ्या देवताहरूको मूर्तिहरू बनाउने पाप गरी आफै ध्वंश नबन। पुरुष तथा स्त्रीको आकारमा मूर्ति नबनाऊ।

१७पृथ्वीमा हिँड्ने पशुहरू तथा आकाशमा उड्ने चराहरूको मूर्तिहरू नबनाऊ। १८भूईँमा घस्त्रिने जन्तु अथवा पानीमा पोरने प्राणीहरूको मूर्तिहरू पनि नबनाऊ। १९अनि सावधान होऊ कारण आकाशमा सूर्य, जून, ताराहरूलाई पूजा गर्न आकृष्ट नहोऊ। ती वस्तुहरूलाई पूजा नगर। परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले संसारमा त्यसो गर्ने अरू सबै जातिहरूलाई छोडिदिनु भएको छ। २०तर परमप्रभुले तिमीहरूलाई मिश्रबाट ल्याई आफ्नो विशेष मानिसहरू बनाउनु भएको छ। मानौ परमप्रभुले फलाम पगाल्नु जल्दै गरेको आगोको आरानबाट तिमीहरूलाई बाहिर निकाल्नु भयो अनि अहिले तिमीहरू उहाँका मानिसहरू बनिएका छौ।

२१“तिमीहरूको निम्ति परमप्रभु मसित रिसाउनु भयो। त्यो असल भूमि जहाँ परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले तिमीहरूलाई राख्नु हुँदैछ त्यहाँ मलाई यर्दन नदीपारि जान नदिने कठोर प्रतिज्ञा गर्नु भयो। २२तिमीहरू यर्दन नदी पारिको असल भूमिमा गएर बस्न सक्छौ तर म

त्यहाँ पस्न सक्तिनँ, मैले यहीं मर्नुपर्छ। २३तिमीहरू त्यस नयाँ भूमिमा सावधानी पूर्वक बस्नुपर्छ र परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले तिमीहरूसित गरेको करार बिर्सनु हुदैन। परमप्रभुको आदेश पालन गर र कुनै पनि आकारमा मूर्ति नबनाऊ। २४किन? किनभने, अरू देवता मान्ने मानिसहरूसित परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वर रिसाएर आगो भई जलाएर नष्ट पार्नु हुनेछ।

२५“तिमीहरू त्यहाँ धेरै समयसम्म रहनेछौ र त्यहाँ तिमीहरूको नानीहरू अनि नाता-नातिनहरू हुनेछन्। तिमीहरू नराम्रो काम गर्नु थाल्छौ। त्यहाँ तिमीहरूले नाना प्रकारको मूर्तिहरू बनाउनेछौ जसले परमप्रभुलाई रिस उठाउनेछ। २६यसकारण, म तिमीहरूलाई चेताउनी दिँदैछु स्वर्ग र पृथ्वी मेरा साक्षीहरू हुनेछन् र यदि तिमीहरूले त्यस्तो कुकर्म गरेको खण्डमा तिमीहरू लगत्तै ध्वंश हुनेछौ। त्यो असल भूमिमा पुग्नलाई अहिले तिमीहरू यर्दन नदी पार गर्दैछौ तर यदि तिमीहरूले मूर्तिहरू निर्माण गर्नु भने त्यहाँ धेरै समय बस्न सक्ने छैनौ। यति मात्र कहाँ? तिमीहरू सम्पूर्ण प्रकारले ध्वंश हुनेछौ। २७परमप्रभुले तिमीहरूलाई राष्ट्रहरूमा छरपष्ट पार्नु हुनेछ र तिमीहरू मध्ये केही मात्र जीवित रहेर परमप्रभुले पठाएको भूमिमा जानेछौ। २८त्यहाँ तिमीहरूले मानिसले बनाएको यस्तो देवता मूर्तिको सेवा गर्नेछौ, जसले न सुन्छ, न खान्छ न त गन्ध नै थाह पाउँछ कारण तिनीहरू केवल काठ अथवा ढुङ्गाका मूर्तिहरू हुनेछन्। २९तर अरू भूमिहरू तिर यदि तिमीहरूले आफ्नो सम्पूर्ण हृदय र प्राणले परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरलाई खोज्छौ भने तिमीहरूले उहाँलाई पाउनेछौ। ३०जब तिमीहरूमाथि मैले भनेको कुराहरू आइपर्नेछन्, संकष्टमा पर्नेछौ, तब तिमीहरू परमप्रभु आफ्नो परमेश्वरको शरणमा पर्नेछौ अनि उहाँको आज्ञा पालन गर्नेछौ। ३१परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वर कृपालु हुनुहुन्छ, यसकारण उहाँले तिमीहरूलाई त्याग्नुहुन्न, तिमीहरूलाई नष्ट पार्नुहुन्न। उहाँले तिमीहरूका पिता-पुर्खाहरूसित गर्नु भएको करार कहिल्यै बिर्सनु हुँदैन।

परमप्रभुले गर्नु भएका महान कार्यहरूको स्मरण गर

३२“अतीतमा यस्तो कुनै महाकार्य भएको थियो? कहिल्यै पनि भएन। तिमीहरू जन्मनु अघिको कुराहरूलाई नियालेर हेर। सृष्टिकालको अवस्थालाई सम्झ जुन समयमा परमेश्वरले मानिस-जातिको सृष्टि गर्नु भयो। संसारमा भएको सबै कुराहरूलाई गहिरो प्रकारले नियालेर हेर, यो भन्दा महान् कार्य कहिल्यै कतै घटेको कसैले सुनेको छ? छैन! ३३तिमीहरूले परमेश्वरलाई आगोबाट बोल्नु भएको सुनेका छौ र पनि तिमीहरू जीवित नै छौ। तर तिमीहरूलाई थाहा छ अरू मानिसहरूसित यस्तो भएको छ? कहिले पनि भएको छैन। ३४अनि

कतै अरू ईश्वरले अर्कै देशमा गएर आफ्नो निम्ति मानिसहरू ल्याउने चेष्टा गरेका छन्? कहिले पनि त्यस्तो गरेका छैनन्। तर तिमीहरू आफैले परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरलाई यी सब आश्चर्य कार्यहरू सम्पन्न गरेको देखेका छौ। उहाँले तिमीहरूलाई आफ्नो शक्ति प्रदर्शन गर्नु भयो। मानिसहरूले कष्ट अनुभव गरेको पनि तिमीहरूले देखेका छौ। तिमीहरूले अचम्भित अनि आश्चर्य कर्महरू तथा युद्ध अनि डरलाग्दा घटनाहरू भएको पनि देखेका छौ। ३५परमप्रभुले यी सब घटनाहरू तिमीहरूलाई देखाउनु भयो जसले गर्दा उहाँ परमेश्वर हुनुहुन्छ भनी तिमीहरू जान्नेछौ। उहाँको बराबर अरू कुनै ईश्वर छैन। ३६तिमीहरूलाई शिक्षा दिनको निम्ति उहाँले स्वर्गबाट आफ्नो आवाज सुनाउनु भयो, पृथ्वीमा उहाँले तिमीहरूको अघि आगोमा देख्नु भयो अनि त्यहाँबाट बोल्नु भयो।

३७“तिमीहरूका पिता-पुर्खाहरूलाई प्रेम गर्नु हुन्थ्यो यसैकारण तिमीहरूलाई उहाँले उनीहरूका सन्तान बनाउन रोज्नु भयो। यसकारण आफ्नो महान् शक्तिद्वारा परमप्रभुले तिमीहरूलाई मिश्रदेशदेखि बाहिर ल्याउनु भयो। ३८उहाँले तिमीहरूलाई तिमीहरूको भन्दा महान अनि शक्तिशाली जातिहरूको भूमिमा पस्ने अनि त्यसलाई तिमीहरूको आफ्नै बनाउनु भयो। उहाँले तिमीहरूलाई तिनीहरूको भूमि बस्न दिनु भयो। अनि उहाँले अभै गर्नु हुँदैछ।

३९“तिमीहरूले बुभु पछि अनि मगजमा राख्नु पर्छ, परमप्रभु नै पृथ्वीमा अनि स्वर्गमा परमेश्वर हुनु हुन्छ, अरू परमेश्वर छैनन्। ४०आज मैले तिमीहरूलाई दिनु लागेको उहाँको आज्ञाहरू र विधिहरू तिमीहरूले पालन गर्नेपर्छ र तिमीहरूसँगै तिमीहरूका सन्तानको भलो हुनेछ। अनि परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले दिनु भएको भूमि सदा-सर्वदाको निम्ति तिमीहरूकै हुनेछ।”

मोशा सुरक्षाका शहरहरू रोज्छन्

४१यर्दन नदीको पूर्व भागमा मोशाले तीनवटा शहरहरू छान्नु भयो ४२यदि कुनै मानिसले अञ्जानमा अथवा कुनै शुत्रता बिना कुनै अर्को मानिसलाई मार्यो भने त्यो मानिस आफ्नो बचाउको निम्ति ती तीन शहरहरू मध्ये कुनै एउटामा भागेर जान सक्थ्यो। तर यदि मारिने मानिससित उसको कुनै शत्रुता थिएन भने मात्र त्यो मार्ने मानिसको सुरक्षा त्यस अवस्थामा हुन सक्थ्यो। ४३मोशाले चुनेका तीन शहरहरू यी नै थिए: रुबेनीहरूको निम्ति बेसेरको अग्लो तराई गादीहरूको निम्ति गिलादमा रामोत अनि मनशशेहरूको निम्ति बाशानको गोलन।

मोशाको व्यवस्थाको परिचय

४४मोशाले इस्त्राएलीहरूलाई परमेश्वरका व्यवस्थाहरू दिए। ४५इस्त्राएली मानिसहरू मिश्रदेशबाट आएपछि मोशाले यी शिक्षा, विधि-विधान, र नियमहरू तिनीहरूलाई

बताए। ४६जुन समयमा तिनीहरू यर्दन नदी पूर्वपट्टि अवस्थित बेतपोर पारीको बेंसीमा थिए मोशाले तिनीहरूलाई यी विधि-विधानहरू दिए। तिनीहरू हेर्बोनमा बस्ने एमोरीहरूका राजा सिहोनको देशमा थिए। (मिश्रदेशबाट आउँदा मोशा अनि इस्त्राएलका मानिसहरूले तिनलाई पराजित गरेका थिए। ४७तिनीहरूले सिहोनको राज्य र बाशानका राजा ओगको राज्य कब्जा गरे। यी दुवै एमोरी राजाहरू यर्दन नदीको पूर्वपट्टि बस्थे। ४८यो भूमि अर्नोन बेंसीको किनारमा अरोएदेखि पर्वत सियोन (हर्मोन पर्वत) सम्म फिँजिएको थियो।) ४९यस भूमि अन्तर्गत यर्दन नदी पूर्वी भागको सम्पूर्ण बेंसी, दक्षिणमा अराबा समुद्रसम्म र पूर्वमा पिस्गा पर्वत पर्थ्यो।

दश आज्ञाहरू

५ मोशाले इस्त्राएलीहरू सबैलाई बोलाएर भने, “इस्त्राएलीहरू हो, आज म जुन विधि-विधानहरू र नियमहरू बताउँछु, सुन। यी नियमहरू अभ्यास गर अनि पालन गर्नका लागि दृढ़ बन। २परमप्रभु हाम्रा परमेश्वरले होरेब पर्वतमा हामीसित करार गर्नु भयो। ३परमप्रभुले हाम्रा पिता-पुर्खाहरूसित होइन तर हामी जो आजसम्म जीवित छौं, यो करार बाँध्नु भएको छ। ४परमप्रभुले तिमीहरूसित पर्वतमा आगोबाट सामुन्ने भएर बोल्नु भयो। ५तर तिमीहरू आगोदेखि डरायो। अनि तिमीहरू पहाडमा गएनौ यसकारण म परमप्रभु अनि तिनीहरूको बीचमा परमप्रभुले के भन्नुहुन्छ भनेर खडा भए। परमप्रभुले भन्नुभयो, ६म परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वर हुँ। मैले तिमीहरूलाई मिश्रदेशबाट जहाँ तिमीहरू दास थियो बाहिर आउनमा मार्गदर्शन गरें। यसकारण यी आज्ञाहरू तिमीहरूले पालन गर्नेपर्छ।

७“तिमीहरूले म बाहेक अरु कुनै देवी-देवताहरू मान्नु हुँदैन।

८“तिमीहरूले कुनै प्रकारको मूर्तिहरू बनाउनु हुँदैन। तिमीहरूले आकाशमा, पृथ्वीमा तथा पानी मुनि सतहमा कुनै प्रकारको मूर्ति अथवा आकारको प्रतिमूर्ति बनाउनु हुँदैन। ९कुनै मूर्तिको सेवा तथा पूजा नगर। किन? किनभने, म परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वर हुँ। म ईर्ष्यालु छु र मेरा मानिसहरूले अरूलाई पूजा गरेको सहन सक्तिनँ। मेरो इच्छा विरुद्ध पूजा गर्नेहरू मेरा शत्रुहरू हुनेछन् र म तिनीहरू मात्र होइन तिनीहरूका छोरा-छोरीहरू देखि नाति-नातिनी अनि पनाति-पनातिनीसम्मलाई दण्ड भोग्न लाउने छु। १०तर जसले मलाई प्रेम गर्छन् र मेरो आज्ञाहरू पालन गर्छन् तिनीहरूको हजारौं पुस्तासम्म म तिनीहरू प्रति कृपालु हुनेछु।

११“यदि कसैले परमप्रभु तिमीहरूको परमेश्वरको नाउँ व्यर्थमा लिए ती मानिस दोषी हुन्छ अनि परमप्रभुले उसलाई निर्दोष पार्नु हुन्न, यसकारण

परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरको नाउँ व्यर्थमा लिनु हुँदैन।

१२“विश्राम-दिनलाई एक विशेष दिनको रूपमा लिनु पर्छ जस्तो परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले आज्ञा दिनु भएको थियो। १३सातामा छ दिन आफ्नो काम गर। १४तर सातौं दिनमा परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरको सम्मानमा विश्राम लिनुपर्छ र त्यस दिन तिमीहरूका छोरा-छोरी तथा नाता-नातिनी, कमाश-कमारीहरू अथवा तिमीहरूका शहरहरूमा बस्ने विदेशीहरूले पनि काम गर्नुहुँदैन। तिमीहरूका कमाश-कमारीहरू पनि तिमीहरू भैँ विश्राम लिनु पर्छ अनि यहाँसम्म कि तिमीहरूले पालेका गेरु, गधा तथा अरू पशुहरूलाई पनि काम लगाउनु हुँदैन। १५यो कहिल्यै नबिसर् तिमीहरू मिश्र देशमा कमाश थियो र परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरको आफ्नो शक्तिले तिमीहरूलाई यहाँ ल्याउनु भयो। उहाँले तिमीहरूलाई स्वन्त्र बनाउनु भयो। यसकारण परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले विश्राम-दिनलाई एक विशेष दिनको रूपमा मान्नु भनी आज्ञा दिनुभएको छ।

१६“परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले तिमीहरूलाई आफ्ना आमा-बाबुको आदर गर्नु भन्नु भएको छ। यदि तिमीहरूले उहाँको आज्ञा पालन गरे तिमीहरू धेरै दिनसम्म बाँच्नेछौं अनि परमप्रभु आफ्ना परमेश्वरले दिनुभएको भूमिमा तिमीहरूको निम्ति प्रत्येक चीज असल हुनेछ।

१७“तिमीहरूले कसैको हत्या गर्नु हुँदैन।

१८“तिमीहरूले व्यभिचारको पाप गर्नु हुँदैन।

१९“तिमीहरूले कुनै चीज चोर्नु हुँदैन।

२०“तिमीहरूले अरू मानिसहरूको विषयमा कहिल्यै भूटो बोल्नु हुँदैन।

२१“तिमीहरूले अरूकी पत्नीको लालसा राख्नु हुँदैन। अरूको घर, खेतबारी कमारी, गाई अनि गधा अथवा केही चीजहरूको लोभ गर्नु हुँदैन। अरू मानिसहरूको केही कुरोको पनि लालच गर्नु हुँदैन।”

मानिसहरू परमेश्वरदेखि डराए

२२मोशाले भने, “यी आज्ञाहरू परमप्रभुले तिमीहरूलाई जब दिनुभयो तिमीहरू सबै पहाडमा थियो। त्यस बेला आगो, बादल घोर अर्ध्याँरोबाट परमप्रभु बोल्नु भयो। उहाँले हामीलाई यी आज्ञा दिनु भएपछि अरू केही भन्नु भएन। उहाँले ती आज्ञाहरू दुइवटा ढुङ्गाका पाटीहरूमा लेखेर मलाई दिनुभयो।

२३“जब पहाड आगोले जलिरहेको थियो त्यसबेला तिमीहरूले अँध्यारोबाट आवाज सुन्यौ। तब तिमीहरूका कुल प्रमुखहरू अनि बूढा-प्रधानहरू म कहाँ आए।

२४तिनीहरूले भने, 'परमप्रभु हाम्रा परमेश्वरले हामीलाई आफ्नो महिमा र महानता देखाउनु भयो। हामीहरूले उहाँलाई आगोद्वारा बोल्दै गरेको सुन्थौं अनि थाहा पायौं परमेश्वरले कसैसित कुरा गरेपछि त्यो मानिस निरन्तर बाँच्ने सम्भावना हुन्छ। २५तर यदि परमप्रभु हाम्रा परमेश्वर फेरि हामीहरूसित कुरा गरेको सुन्छौं हामी निश्चय मर्नेछौं। त्यो भयंकर आगोले हामीलाई ध्वंश पार्नेछ तर हामी मर्न चाहदैनौं। २६हामीहरू जस्तै कुनै मानिसले पनि जीवित परमेश्वरलाई आगोद्वारा कुरा गरेको देखेपछि बाँचिरहेको सुनेको छैन। २७मोशा! तपाईं परमप्रभु हाम्रा परमेश्वर नजिक जानुहोस् र उहाँले तपाईंलाई भन्नुभएको सबै कुराहरू सुनेर हामीहरूलाई बताउनु होस्, तपाईंले भन्नु भएको सबै कुरा हामी पालन गर्नेछौं।'

परमप्रभु मोशासँग बोल्नुहुन्छ

२८“तिमीहरूले भनेको परमप्रभुले सुन्नु भयो र उहाँले मलाई भन्नुभयो, 'मानिसहरूले जे भने त्यो मैले सुनें, अनि त्यो उत्तम लाग्यो। २९म तिनीहरूको सोच्ने तरिकामा परिवर्तन गर्न चाहन्थेँ म चाहन्थेँ तिनीहरूले मेरो सम्मान गरुन र मेरो आज्ञाहरू हृदयबाट पालन गरुन। तब तिनीहरू र तिनीहरूका सन्तानको प्रत्येक चीज राम्रो हुनेछ।

३०“जाऊ अनि मानिसहरूलाई आफ्नो-आफ्नो पालभित्र जानु भन। ३१तर मोशा, तिमी यहाँ पर्ख, म तिमीलाई सबै आज्ञाहरू, विधि र विधानहरू बताउने छु जो तिमीले तिनीहरूलाई सिकाउनु पर्छ। यी कुराहरू मैले तिनीहरूलाई बसो-बास गर्नु दिइरहेको भूमिमा बस्दा पालन गर्नु पर्छ।'

३२“यसकारण, परमप्रभुले दिनु भएको आज्ञाहरू पालन गर्दा तिमीहरू अत्यन्तै हौशियार हुनुपर्छ। परमेश्वरलाई अनुसरण गर्नु नछोड। ३३यदि तिमीहरू परमेश्वरले दिनु भएको आदेश अनुसार जीवन निर्वाह गर्छौं भने तिमीहरू बाँचिरहनेछौं अनि प्रत्येक कुराहरू तिमीहरूले निम्ति राम्रो हुनेछ। तिमीहरू आफ्नो भूमिमा धेरै लामो उमेर बाँच्नेछौं।

सधैं परमेश्वरलाई प्रेम गर र उहाँको आज्ञा पालन गर

६ “आज्ञा, विधि तथा विधानहरू यी नै हुन् जुन परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले तिमीहरूलाई सिकाउनुका निम्ति मलाई बताउनु भयो। तिमीहरूले प्रवेश गर्दै गरेको भूमिमा यी विधि-विधानहरू पालन गर। २सम्पूर्ण जीवनभरि तिमीहरू अनि तिमीहरूका सन्तानहरूले परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरलाई सम्मान गर्नुपर्छ। त्यो मैले दिएको उहाँको नियम र आज्ञाहरू अवश्यै पालन गर्नुपर्छ। यदि तिमीहरूले यसो गर्छौं भने त्यो नयाँ भूमिमा तिमीहरूले दीर्घायु भोग गर्नेछौं। ३हे

इस्त्राएलीहरू हो! ध्यान पूर्वक सुन अनि यी विधि-विधानहरू पालन गर। तब प्रत्येक चीज तिमीहरूको निम्ति असल रहनेछ र तिमीहरूका बाल-बच्चाहरू धेरै हुनेछन् अनि परमप्रभु तिमीहरूका पिता-पुर्खाहरूका परमेश्वरले प्रतिज्ञा गरे भैं तिमीहरूको भूमि धेरै असल कुराहरूले भरिएको हुनेछ।

४“हे इस्त्राएली, सुन, परमप्रभु हाम्रा परमेश्वर एउटै परमप्रभु हुनुहुन्छ। ५तिमीहरूले आफ्नो सम्पूर्ण शक्ति, सम्पूर्ण प्राण र सम्पूर्ण हृदयले परमप्रभु आफ्ना परमेश्वरलाई प्रेम गर्नु पर्छ। ६आज मैले दिएको आज्ञाहरू सधैं सम्भन्ना राख। ७जब तिमीहरू, घरमा विश्राम गर्न बस्छौ अथवा बाटोमा हिड्छौ यी आज्ञाहरूको विषयमा आफ्ना नानीहरूसित कुरा गर जब तिमीहरू उठ बस गर्छौं। ८मेरो यी आज्ञाहरू सम्भन्ना राख्नका लागि लेखेर हातमा बाँध, आफ्ना निधारमा बाँधिराख ९तिनीहरूलाई तिमीहरूको सँधार अनि घरको मूल ढोकाहरूमा लेखेर राख।

१०“परमप्रभु तिनीहरूका परमेश्वरले तिमीहरूलाई यो भूमि दिनु हुनेछ जुन उहाँले तिमीहरूका पिता-पुर्खा अब्राहाम, इसहाक र याकूबसित प्रतिज्ञा गर्नु भएको थियो। उहाँले तिमीहरूलाई समृद्ध र विशाल शहरहरू दिनुहुनेछ जो तिमीहरूले निर्माण गरेको होइन। ११परमप्रभुले राम्रा वस्तुहरूले भरिएका घरहरू तिमीहरूलाई दिनु हुनेछ जो तिमीहरूले त्यहाँ राखेका होइनौं। परमप्रभुले इनारहरू दिनुहुनेछ जो तिमीहरूले खनेको होइनौं। परमप्रभुले दाख र भद्राक्षको खेतबारी दिनु हुनेछ जो तिमीहरूले रोपेका थिएनौं।

१२“तर सावधान परमप्रभुलाई नबिसर् कारण तिमीहरू मिश्रदेशमा कमारा थियौ र परमप्रभुले तिमीहरूलाई त्यहाँबाट निकालेर यहाँ ल्याउनु भयो। १३परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरको मात्र आदर र सेवा गर। अनि शपथ खाँदा उहाँको नाउँमा मात्र गर, अरू भूटा देवताहरूको नाउँ नलेऊ। १४तिम्रा वरिपरि भएका मानिसहरूका देवता तिमीले पूज्नु हुँदैन। १५परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वर तिमीहरूसितै बस्नु भएकाले यदि तिमीहरूले अरू ईश्वरहरू पूजा गर्छौं उहाँ रिसाउनु हुनेछ पृथ्वीमा तिमीहरूलाई ध्वंश पार्नु हुनेछ।

१६“तिमीहरूले मस्सामा भैं आफ्नो परमप्रभुको परीक्षा लिनु हुँदैन। १७तिमीहरूले परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले दिनु भएका आज्ञाहरू सावधानीसित मान्नु पर्छ अनि उहाँको अनुशासन नियम र विधि-विधानलाई पालन गर्नु पर्छ। १८तिमीहरूले परमप्रभुलाई प्रसन्न गराउने कामहरू गर्नुपर्छ, जो सही र असल छन्। तब तिमीहरूको निम्ति प्रत्येक चीज नै असल रहनेछ अनि परमप्रभुले तिमीहरूका पिता-पुर्खालाई प्रतिज्ञा गर्नु भएको असल भूमिमा जान सक्नेछौं। १९अनि परमप्रभुले भन्नु भए भैं तिमीहरू आफ्ना शत्रुहरूलाई बाहिर खेदनेछौं।

परमप्रभुले जस्तै आफ्ना नानीहरूलाई शिक्षा देऊ

२०“भविष्यामा तिम्रो छोरोले सोधला, ‘परमप्रभु हाम्रा परमेश्वरले दिनुभएका शिक्षाहरू, नियम तथा विधि-विधानहरूको अर्थ के हो?’ २१तब तिम्रो छोरोलाई भन्नेछौ, ‘हामी मिश्रमा फिरऊनको दासहरू थियौं तर परमप्रभुले हामीलाई आफ्नो बाहुबलले त्यहाँबाट बाहिर ल्याउनु भयो। २२परमप्रभुले महान अनि आश्चर्यजनक काम गर्नु भयो। हामीहरूले उहाँलाई यी कामहरू मिश्रवासी, फिरऊन तथा तिनका घरका मानिसहरूमाथि गरेको देख्यौं।

२३“त्यसपछि परमप्रभुले हाम्रा पिता-पुर्खाहरूसित गर्नु भएको प्रतिज्ञा अनुसार भूमि दिनका लागि हामीलाई त्यहाँबाट बाहिर ल्याउनुभयो। २४परमप्रभुले यी सबै विधि-विधानहरू पालन गर्नु हामीलाई लगाउनु भयो। हामीले परमप्रभु हाम्रा परमेश्वरलाई आदर गर्नुपर्छ तब परमप्रभुले आज जस्तै हामीलाई सधैं जीवित राख्नु हुनेछ। २५परमप्रभु हाम्रा परमेश्वरले बताए जस्तै यदि सारा व्यवस्थाहरू होशियारीसँग हामीले पालन गर्छौं भने उहाँले भन्नु हुनेछ हामीले राम्रो काम गर्छौं।’

इस्त्राएलीहरू परमेश्वरका विशेष मानिसहरू

७“तिमीहरूले आफ्नो बनाउनको निम्ति प्रवेश गरिरहेको भूमिमा परमप्रभु तिम्रोहरूका परमेश्वरले मार्ग दर्शन गर्नु हुनेछ। तिम्रोहरूभन्दा अझ ठूला अनि शक्तिशाली सातवटा देशहरू-हिती, गिर्गाशी, एमोरी, कनानी, पारिज्जी, हिब्वी र यबूसीहरूलाई परमप्रभुले तिम्रोहरूलाई बसाउन बलपूर्वक निकाल्नु हुनेछ। २परमप्रभु तिम्रोहरूका परमेश्वरले यी जातिहरूलाई तिम्रोहरूको अधीनमा राख्नु हुनेछ अनि तिम्रोहरूले उनीहरूलाई जित्नेछौ। तिम्रोहरूले उनीहरूलाई सम्पूर्ण नष्ट पार्ने छौ। तिनीहरूसित कुनै सम्झौता नगर, तिनीहरूप्रति दया नदेखाऊ। ३ती देशका मानिसहरूसित तिम्रोहरू तथा तिम्रा छोरा-छोरीहरूको वैवाहिक सम्बन्ध हुन नदेऊ। ४किन? कारण, तिनीहरूले तिम्रोहरूका छोराहरू अथवा छोरीहरूलाई मेरो सेवा गर्नबाट विमुख बनाउनेछन् र तिनीहरूले अरू देवी-देवताहरूको पूजा गर्नेछन्। अनि परमप्रभु तिम्रोहरूसित अत्यन्तै रिसाएर तिम्रोहरूलाई ध्वंश पार्नु हुनेछ।

भूटा देव-देवताहरू ध्वंश पार

५“तिमीहरूले ती जातिहरू प्रति जे गर्नुपर्छ यी हुन् तिम्रोहरूले तिनीहरूको वेदीहरू र स्मारक ढुङ्गा टुक्रा-टुक्रा पारेर नष्ट गर्नुपर्छ। अनि तिनीहरूको अशेष देवीका खम्बाहरू काटेर ढाल्नु पर्छ अनि तिनीहरूका मूर्तिहरू जलाउनु पर्छ। ६किन? किनभने परमप्रभु तिम्रोहरूका परमेश्वरले पृथ्वी भरिका मानिसहरूमध्ये तिम्रोहरूलाई आफ्ना विशेष मानिसहरू बनाउन मन पराउनु भयो र

तिमीहरू परमप्रभुको आफ्नै मानिसहरू हो। ७किन परमप्रभुले तिम्रोहरूलाई प्रेम गर्नु भयो अनि आफ्ना विशेष मानिसहरूको रूपमा रोज्नु भयो? यो यसकारण होइन कि तिम्रोहरू विशाल राष्ट्र छौ! तिम्रोहरूको जन संख्या अरू सबै भन्दा कमती छ। ८तर परमप्रभुले तिम्रोहरूलाई आफ्नो महान् शक्तिद्वारा मिश्र देशबाट बाहिर निकाल्नु भयो, तिनीहरूको दासत्वबाट मुक्त गराउनु भयो र मिश्र देशका राजा फिरऊनको नियन्त्रणबाट तिम्रोहरूलाई स्वतन्त्र बनाउनु भयो। किन? किनभने परमप्रभुले तिम्रोहरूलाई प्रेम गर्नुहुन्छ अनि तिम्रोहरूका पिता-पुर्खाहरूसँग गरेको प्रतिज्ञा पूर्ण गर्नलाई यस्तो गर्नु भयो।

९“यसकारण, सम्झना गर परमप्रभु तिम्रोहरूका परमेश्वर एक मात्र परमेश्वर हुनुहुन्छ जसलाई तिम्रोहरू विश्वास गर्न सक्छौ। उहाँ आफ्नो करार राख्नुहुन्छ। जसले उहाँलाई प्रेम गर्छ र उहाँका आज्ञाहरूको पालन गर्छ। उहाँ आफ्नो प्रेम दया दर्शाउनु हुन्छ। हजारौ पुस्तासम्म उहाँ आफ्नो दया र प्रेम देखाउनुहुन्छ। १०“तर परमप्रभुले मानिसहरूलाई दण्ड दिनुहुन्छ जसले उहाँलाई घृणा गर्छन्। उहाँ तिनीहरूलाई ध्वंश पार्नुहुन्छ। उहाँ घृणा गर्नेहरूलाई दण्ड दिनु ढिलो गर्नुहुन्न। ११यसकारण आज मैले तिम्रोहरूलाई दिएको आज्ञाहरू, विधि र विधानहरू तिम्रोहरूले सावधानी पूर्वक पालन गर्नु पर्छ।

१२“यदि तिम्रोहरूले ती विधि राम्ररी सुन्छौ अनि यदि अनुसरण गर्नमा होशियार हुन्छौ तब तिम्रोहरूका पिता-पुर्खाहरूसित तिम्रोहरूलाई प्रेम गर्नु भनी गरेको करार परमप्रभु तिम्रोहरूका परमेश्वरले अवश्यै पूरा गर्नु हुनेछ। १३उहाँ तिम्रोहरूलाई प्रेम गर्नु हुनेछ र आशीर्वाद दिनुहुनेछ अनि तिम्रोहरूको राष्ट्रलाई विकसित गराउनु हुनेछ। उहाँले तिम्रोहरूका नानीहरूलाई आशीर्वाद दिनुहुनेछ अनि तिम्रोहरूलाई अन्नबालि, तेल र नयाँ दाखरस दिनुहुनेछ। उहाँ तिम्रोहरूका जन्तु तथा भेडाहरूलाई पनि नयाँ बाछा-पाठाहरूको निम्ति आशीर्वाद दिनुहुनेछ। तिम्रोहरूले यी सबै आशीर्वादहरू त्यस भूमिमा पाउने छौ जुन परमप्रभुले तिम्रोहरूका पिता-पुर्खाहरूसित प्रतिज्ञा गर्नु भएको थियो।

१४“अरू मानिसहरूले भन्दा तिम्रोहरूले बढी आशीर्वाद पाउनेछौ। प्रत्येक पति-पत्नी नानी जन्माउन योग्य हुनेछन्। गाईहरूले बाछा-बाछीहरू बियाउने योग्य हुनेछन्। १५परमप्रभुले तिम्रोहरूलाई रोगी हुनबाट बचाउँनु हुनेछ। परमप्रभुले मिश्रमा तिम्रोहरूसँग भएको कुनै भयंकर रोग तिम्रोहरूलाई हुन दिनुहुने छैन। तर परमप्रभुले तिम्रोहरूका शत्रुहरूलाई ती रोग हुन दिनुहुनेछ। १६तिम्रोहरूले ती सबै मानिसहरूलाई ध्वंश पार्नुपर्छ जसमा परमप्रभुले परास्त गर्नमा सहायता गर्नु हुनेछ। तिनीहरूको निम्ति शोक नगर, तिनीहरूका देवताहरूको

पूजा नगर। किन? किनभने तिनीहरू पासो हुन्, तिनीहरूले तिमीहरूको जीवन नष्ट पार्नेछन्।

परमप्रभु आफ्ना मानिसहरूलाई सहायता गर्ने प्रतिज्ञा गर्नुहुन्छ

१७“यी देशहरू हामीभन्दा शक्तिशाली छन्। यिनीहरूलाई कसरी हटाउनु सकिन्छ, यस्ता कुराहरू मनमा नसोच। १८तिमीहरू तिनीहरूसँग डराउनु हुँदैन। तिमीहरूले सम्भन्नु पर्छ मिश्र देशमा परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले फिरऊन र तिनका मानिसहरूलाई के गर्नु भएको थियो। १९तिमीहरूले परमप्रभुले तिनीहरूलाई दिनुभएका कष्टहरू देख्यौ। उहाँले गर्नु भएका अचम्मका चीजहरू तिमीहरूले देख्यौ। तिमीहरूले परमप्रभुले तिमीहरूलाई मिश्रबाट ल्याउनमा उपयोग गरेको ठूलो सामर्थ्य र शक्ति देखेका छौ। परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले त्यही सामर्थ्य मानिसहरूको विरोधमा उपयोग गर्नु हुनेछ जसले तिमीहरूलाई भयभीत पार्छन्।

२०“परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले सबै मानिसहरू जो तिमीहरूदेखि भागेका छन् अनि लुकेका छन् तिनीहरूको पछि बच्च्यौ पनि पठाउनु हुनेछ। उहाँले तिनीहरू सबलाई ध्वंश पार्नु हुनेछ। २१ती मानिसहरूसित नडराऊ किनभने परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वर तिमीहरूसँगै हुनुहुन्छ र उहाँ महान् र भययोग्य परमेश्वर हुनुहुन्छ। २२अनि परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले ती देशका मानिसहरूलाई अलि-अलि गर्दै तिमीहरूको भूमिबाट निस्कन बाध्य गराउनु हुनेछ। तिमीहरूले तिनीहरू सबैलाई एकै पल्टमा नष्ट गर्ने छैनौ यदि तिमीहरू त्यसो गर्नु भन्ने जंगलीजनावरहरू तिमीहरूका लागि ज्यादै बढ्ने छन्। २३तर परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले तिमीहरूलाई ती देशहरू जित्ने बनाउनु हुनेछ। जबसम्म तिमीहरूको विजय हुँदैन तिनीहरूलाई परमप्रभुले अल्मल्याई दिनु हुने छन्। २४परमप्रभुले तिमीहरूलाई तिनीहरूका राजाहरूलाई पनि परास्त गर्नुमा सघाउनु हुनेछ। तिनीहरूलाई परास्तगर्नबाट कसैले पनि रोक्ने छैन।

२५“तिमीहरूले तिनीहरूका देव-देवताको मूर्तिहरू आगोमा फ्याकि दिनु पर्छ अनि जलाएर नष्ट परिदिनु पर्छ। तिमीहरूले ती मूर्तिहरूमा रहेको सुन अथवा चाँदी राख्नु हुँदैन। त्यसले तिमीहरूको जीवनमा ध्वंश पार्नेछ, कारण परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले मूर्तिहरू मन पराउनु हुँदैन। २६तिमीहरूले ती मूर्तिहरू ध्वंश पार्नु पर्छ, ती मूर्तिहरू आफ्नो घरमा ल्याउनु हुँदैन। तिमीहरूले मूर्तिहरूलाई घृणा गर्नुपर्छ।

परमप्रभुको सम्भना

“आज म जुन आज्ञाहरू दिइरहको छु ती सब तिमीहरूले पालन गर्नुपर्छ तब मात्र तिमीहरू महान् राष्ट्रमा विकास हुन सक्छौ। परमप्रभुले तिमीहरूका

पिता-पुर्खाहरूलाई वचन दिनु भएको भूमि तिमीहरूले पाउनेछौ। २अनि तिमीहरूले परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरको नेतृत्वमा मरुभूमिमा चालीस वर्षसम्म गरेको यात्राको सम्भना गर्नुपर्छ। यो तिमीहरूको परमप्रभुले परीक्षा लिनु भएको थियो कारण उहाँले तिमीहरूलाई विनम्र बनाउन चाहनु हुन्थ्यो। उहाँले तिमीहरूको हृदयका सब कुरा जान्न चाहनु हुन्थ्यो। तिमीहरू उहाँको आज्ञा पालन गर्नु कि गर्दैनौ जान्न चाहनु हुन्थ्यो। ३परमप्रभुले तिमीहरूलाई विनम्र बनाउनु भयो अनि तिमीहरूलाई भोक लग्न दिनु भयो। तब परमप्रभुले मन केही यस्तो चीज जो तिमीहरूले पहिले कहिल्यै जानेका थिएनौ खुवाउनु भयो। यो तिमीहरूका पिता-पुर्खाहरूले नै कुनै दिन देखेका थिएनन्। परमप्रभुले किन यसो गर्नु भयो? किनभने उहाँ तिमीहरूलाई बताउन खोज्नु हुन्थ्यो मानिसहरू भोजनले मात्र बाँच्दैन, मानिसहरू परमप्रभुले बताएको कुराहरूमाथि पनि आधारित हुन्छन्। ४बितेको चालीस वर्षसम्म तिमीहरूले ल्याएको लुगा च्यातिएन, हिउँदा तिमीहरूको गोडाहरू सुनिएन, किन? किनभने परमप्रभुले तिमीहरूको रक्षा गर्नुभयो। ५परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले तिमीहरूको निम्ति यी सब गर्नु भएको सम्भना गर्नु पर्छ। परमप्रभु भनेको आफ्नो छोरोलाई सिकाउने र सघाउने बाबु जस्तै हुनु हुन्थ्यो।

६“तिमीहरूले परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरका आज्ञाहरू अनुसरण गर्नुपर्छ। उहाँलाई अनुसरण गर अनि सम्भना गर। ७परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले तिमीहरूलाई असल देश जहाँ खोला-नाला र मूल फुटेको पानी पहाड र बेंसीहरू भएर बग्छन्, त्यहाँ लैजानु हुँदछ। ८त्यो देश जौ, गहुँ, नेभाराको रुख, दाखको बोट, दारिम, भद्राक्षको तेल र महले भरिएको छ। ९त्यहाँ तिमीहरूले प्रशस्त खाने कुरा पाउनेछौ, तिमीहरूलाई आवश्यक पर्ने प्रत्येक चीज पाउनेछौ। त्यहाँ तिमीहरूले ढुङ्गामा फलाम पाउनेछौ र पहाड खन्दा तामा पाउनेछौ। १०तिमीहरूले खान खोजेको सबै चीजहरू त्यहाँ पाउनेछौ र त्यस्तो सब चीजले भरिभराऊ भूमि तिमीहरूलाई दिइएकोमा परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरको प्रशंसा तिमीहरूले गर्नेछौ।

परमप्रभुले जे गर्नु भयो नबिस

११“सावधान बस, परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरलाई नबिस अनि आज मैले दिएको आज्ञा र विधि-विधानहरू खूबै होशियार भएर पालन गर। १२तब तिमीहरूसित खानेकुराहरू प्रशस्त हुनेछन् तथा बस्ने राम्रा-राम्रा घरहरू तिमीहरूले बनाउनेछौ। १३तिमीहरूसित गाई, भेडा अनि बाख्राहरू धेरै बढेर जानेछन् र तिमीहरूसित प्रशस्त मात्रामा सुन-चाँदी हुनेछ। तिमीहरूलाई कुनै कुराको अभाव हुनेछैन। १४जब यी सब कुराहरू तिमीहरूसित हुनेछन् तिमीहरू सावधान बस जसले गर्दा तिमीहरूमा

अहंकार उत्पन्न भयो तिमीहरू मिश्रदेशमा कमारा थियौ, परमप्रभुले त्यहाँबाट तिमीहरूलाई स्वतन्त्र गराएर ल्याउनु भयो, यसकारण परमप्रभु तिमीहरूको परमेश्वरलाई नबिर्स। १५परमप्रभुले तिमीहरूलाई सर्प र बिच्छीहरूले भरिएको सूत्रा मरुभूमि हुँदै ल्याउनु भयो। त्यस ठाउँमा पानी थिएन। यसकारण उहाँले तिमीहरूका लागि दुङ्गाहरूबाट पानी निकाल्नु भयो। १६मरुभूमिमा परमप्रभुले तिमीहरूलाई मन्न खुवाउनु भयो, त्यो यस्तो चीज हो जुन तिमीहरूका पिता-पुर्खाहरूले पनि देखेका थिएनन् परमप्रभुले तिमीहरूको परीक्षा लिनु भयो। किन? किनभने अन्तमा गएर तिमीहरूको निम्ति प्रत्येक चीज नै असल होस् भनी परमप्रभुले तिमीहरूलाई विनम्र बनाउनु भयो। १७यस्तो कहिल्यै नभन, 'यी सब सम्पत्ति मैले आफ्नै शक्ति र योग्यताले पाएँ।' १८परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरको स्मरण गर। उहाँ नै एकजना हुनुहुन्छ जसले तिमीहरूलाई ती सब गर्न शक्ति दिनुहुन्छ। किन परमप्रभुले यसो गर्नुहुन्छ? किनभने आज उहाँले जे गरिरहनु भएको छ तिमीहरूका पिता-पुर्खाहरूसित गरिएको करार पनि त्यस्तै राख्नु चाहनुहुन्छ।

१९“परमप्रभु तिमीहरूको परमेश्वरलाई नबिर्स। अन्य देवताहरूको पूजा तथा आराधना नगर, तिनीहरूलाई अनुशरण नगर। यदि त्यसो गर्छौ भने म चेताउनी दिन्छु तिमीहरू निश्चय ध्वंश हुनेछौ। २०तिमीहरूको निम्ति परमप्रभुले अन्य राष्ट्रहरू ध्वंश पार्नुहुँदैछ र यदि तिमीहरूले अरु देवता माने तिमीहरूलाई पनि तिनीहरूलाई जस्तै ध्वंश पारिने छ। किन? किनभने तिमीहरूले परमप्रभु आफ्ना परमेश्वरलाई मान्नु छाड्यौ।”

परमप्रभु इस्त्राएलीहरूलाई साथ दिनुहुन्छ

६ “हे इस्त्राएली मानिसहरू हो, सुन! आज तिमीहरू यर्दन नदी तरेर तिमीहरूभन्दा शक्तिशाली र महान् राष्ट्रहरूलाई तिनीहरूको भूमिबाट निकाल्न जाँदैछौ। तिनीहरूका शहरहरू ठूला-ठूला र आकाश समान अगला-अगला पर्खाल छन्। रत्यहाँका बासिन्दाहरू अनाकीहरू हुन र तिनीहरूको विषयमा तिमीहरू जान्दछौ। तिनीहरू अगला-अगला र बलिया हुन्छन् जासूसहरूले ‘तिनीहरूलाई कसैले जित्न सक्ने’ भनेको सुनेका छौ। ३आज तिमीहरूले त्यो निश्चय गर परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वर जो तिमीहरूको अधि जानु हुनेछ, जो भस्म गर्ने आगो भैं हुनुहुन्छ, ती जातिहरूका मानिसहरूलाई तिमीहरूको अधि लड्ने बनाउनु हुनेछ अनि उहाँले तिनीहरूलाई नष्ट गर्नु हुनेछ अनि तिमीहरूले तिनीहरूलाई चाँडै तिनीहरूको भूमिहरूबाट लखेटेर ध्वंश पार्नेछौ। परमप्रभुले तिमीहरूसित यस्तो हुनेछ भनेर प्रतिज्ञा गर्नु भएको थियो।

४“परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले ती राष्ट्रका

मानिसहरूलाई तिमीहरूको निम्ति देशबाट निकाली दिनु हुनेछ। ‘तर तिमीहरू आफै यस्तो नभन तिमीहरू धार्मिक मानिसहरू हौ!’ यसकारण परमप्रभुले तिमीहरूलाई त्यहाँ बसाउन ल्याउनु हुँदैछ। कारण के हो भने तिमीहरू धार्मिक मानिसहरू भएकाले होइन तर ती मानिसहरू नै दुष्ट भएकाले तिनीहरूलाई आफ्नो भूमिबाट बाहिर निकालिँदैछ। ५तिमीहरू तिनीहरूको भूमिमा बस्न प्रवेश गर्दैछौ, तर यसको कारण यो होइन तिमीहरू धार्मिक मानिसहरू हौ र सही तरिकाले जीवन यापन गर्छौ। तर तिनीहरूको दुष्ट्याइले गर्दा परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले तिनीहरूलाई निकाल्नु हुँदैछ र तिमीहरू त्यहाँ प्रवेश गर्दैछौ। यसो गरेर परमप्रभुले तिमीहरूका पिता-पुर्खा अब्राहाम्, इसहाक अनि याकूबसित गरेको प्रतिज्ञा पूरा गर्नु हुँदैछ। ६परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले तिमीहरूलाई असल भूमि दिनु हुँदैछ, तर तिमीहरूले जान्नु आवश्यक छ परमप्रभुले यसो गर्नुको अर्थ यो होइन तिमीहरू धार्मिक मानिसहरू हौ। सत्य यो हो कि तिमीहरू हठी मानिसहरू हौ।

परमप्रभुको रीस सम्भना गर

७“नबिर्स तिमीहरूले परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरलाई मरुभूमिमा रीस उठाएका थियौ। मिश्र देश छोड्नेको दिनदेखि यहाँ आईपुगुञ्जेलसम्म तिमीहरूले परमप्रभुको आज्ञा पालन गर्न अस्वीकार गरेका छौ। ८होरेब पर्वतमाथि तिमीहरूले परमप्रभुलाई यति क्रोधित तुल्यायौ उहाँले तिमीहरूलाई नष्ट पार्नु हुनेथियो। ९म चेप्टा दुङ्गाहरू लिनु पहाडमा गएँ जसमा परमेश्वरले गरेको करार लेखिएको थियो। म त्यहाँ पहाडमाथि चालीस दिन अनि चालीस रात केही नखाइ अथवा पानीसम्म न पिइ बसें। १०ती शिला-पाटीमा आफ्नै औलाले तिमीहरू जुन दिन पर्वतमा सँगै भेला भएका थियौ त्यसदिन उहाँले तिमीहरूलाई आगोद्वारा भन्नु भएका सबै आज्ञाहरू लेख्नु भयो।

११“यसकारण चालीस दिन चालीस रातको अन्तमा परमप्रभुको करार लेखिएका दुइवटा च्याप्टो शिला-पाटीहरू उहाँले मलाई दिनु भयो। १२त्यसपछि परमप्रभुले मलाई भन्नुभयो, ‘उठ अनि चाँडै तल गई हाल। तिमीले मिश्रदेशबाट ल्याएका मानिसहरू आफै नष्ट भइरहेका छन्। यति चाँडै तिनीहरूले मेरो आज्ञाहरू पालन गर्नु छाडे। तिनीहरूले सुन पगालेर आफ्नो निम्ति मूर्ति बनाएका छन्।’

१३“परमप्रभुले मलाई यसो पनि भन्नुभयो, ‘यी मानिसहरू अति हठी छन्, मैले निरीक्षण गरें। १४मलाई यी मानिसहरू नष्ट पार्न दिइयोस् जसले गर्दा म तिनीहरूको नाउँ स्वर्गबाट मेटाउन सकूँ। त्यसपछि म तिमीहरूलाई तिनीहरूभन्दा महान् र धेरै शक्तिशाली राष्ट्र बनाउनेछु।

सुनको बाछो

१५“पर्वत जलिरहेको थियो, करार लेखिएको दुइवटा शिला-पाटीहरू मेरो हातमा थियो। म पर्वतबाट तल ओर्लिँँ मैले हेरेँ। १६अनि मैले देखे कि तिमीहरूले परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरको विरुद्ध पाप काम गरिरहेका थियौ। तिमीहरूले सुन पगालेर बाछोको मूर्ति बनाएको देखेँ। तिमीहरूले यति चाँडै परमप्रभुको आज्ञा पालन गर्न छाड्यौ। १७यसकारण मैले ती पाटीहरू तल पर्याँकी दिएँ अनि मेरो आँखाअघि नै ती टुक्रा टुकामा परिणत भए। १८त्यसपछि अघिकै भैँ चालीस दिन चालीस रातसम्म केही नखाई पानीसम्म पनि नपिई परमप्रभु अघि भूँँम घोप्टिएर शरण परेँ। तिमीहरूले धेरै पाप गरेको कारण मैले त्यसो गरेँ। परमप्रभुको निम्ति जुन अनिष्ट थियो त्यही गरेर परमप्रभुलाई क्रोधित तुल्यायौ। १९उहाँ यति साहो क्रोधित हुनुहुन्थ्यो तिमीहरूलाई ध्वंश पार्न सक्नु हुन्थ्यो, यसकारण म अति भयभीत थिएँ। तर परमप्रभुले मेरो विन्ती फेरि सुन्नुभयो। २०परमप्रभु हारुनसित पनि साहो क्रोधित हुनुहुन्थ्यो र तिनलाई ध्वंश पार्न सक्नु हुन्थ्यो। यसकारण त्यस बेला मैले हारुनको निम्ति पनि प्रार्थना गरेँ। २१तिमीहरूले बनाएको भयानक बाछोको मूर्ति मैले आगोमा जलाए, टुक्रा टुक्रा पारेर धुलो बनाएँ अनि त्यसपछि पर्वतबाट बगेर आएको खोलामा बगाई दिएँ।

मोशा इस्त्राएलीहरूलाई क्षमा दिनु भनी परमप्रभुलाई भन्दछन्

२२“तिमीहरूले परमप्रभुलाई तबेरा, मस्सा अनि किब्रोथ हत्तावामा पनि क्रोधित बनायौ। २३अनि जब परमप्रभुले तिमीहरूलाई कादेशबर्ने छोड्ने आज्ञा दिनु भएको थियो तर तिमीहरू मानेनौ। उहाँले भन्नुभएको थियो, ‘जाऊ, मैले दिएको भूमि लेऊ।’ तर तिमीहरूले परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरको आज्ञा पालन गरेनौ। तिमीहरूले उहाँलाई अविश्वास गर्नु अनि उहाँको आज्ञा मानेनौ। २४मैले तिमीहरूलाई जानेको दिन देखि तिमीहरूले परमप्रभुको आज्ञा पालन गर्न अस्वीकार गरेका छौ।

२५“यसकारण म चालीस दिन अनि चालीस रात परमप्रभु अघि निहुरी रहेँ किन? किनभने परमप्रभुले तिमीहरूलाई नष्ट गर्ने निर्णय गर्नु भएको थियो। २६मैले परमप्रभुलाई प्रार्थना गरेर भने, ‘हे परमप्रभु मेरा मालिक! यी मानिसहरूलाई तपाईँले मिश्र देशबाट आफ्नो पराक्रम तथा शक्तिमा छुटाएर ल्याउनु भयो। यिनीहरू तपाईँका आफ्ना मानिसहरू हुन र यिनीहरूलाई नष्ट नगर्नुहोस्। २७तपाईँका सेवकहरू अब्राहाम, इसहाक र याकूबलाई दिनु भएको प्रतिज्ञा सम्भन्नु होस्। तिनीहरू कति हठी छन् त्यो बिर्सनु होस् अनि तिनीहरूले गरेको पाप तिर नहेर्नु होस्। २८यदि तपाईँले तिनीहरूलाई सजाय दिनुभयो भने मिश्र देशवासीहरूले भन्ने छन्,

‘परमप्रभु आफूले दिनु भएको प्रतिज्ञा अनुसार तिनीहरूलाई भूमि दिनु सक्षम हुनु भएन। उहाँले तिनीहरूलाई घृणा गर्नु भयो र मार्नुको निम्ति मरुभूमिमा लैजानु भयो।’ २९हे परमप्रभु! तिनीहरू तपाईँका मानिसहरू हुन्। तिनीहरू तपाईँका हुन्। तपाईँले तिनीहरूलाई मिश्रबाट आफ्नो महाशक्ति लगाएर अनि आफ्नो पाखुरा फिँँजाएर ल्याउनु भयो।

करारको नयाँ शिला-पाटी

३० “त्यस बेला परमप्रभुले मलाई भन्नुभयो, ‘पहिले भैँ तिमीले दुईवटा ढुङ्गा काटेर कठोर शिला-पाटी बनाउनु पर्छ। त्यसपछि तिमी पर्वतमा म भएकहाँ आएर एउटा काठको सन्दूक बनाऊ। २पहिलेको शिला-पाटीहरू जुन तिमीले फुटायौ, त्यसमा जे लेखिएको थियो म यी शिला-पाटीहरूमा पनि त्यही शब्दहरू लेख्नेछु। त्यसपछि ती पाटीहरू तिमीले सन्दूकमा राख।’

३“यसकारण मैले बबूल काठको सन्दूक बनाएँ काटेर पहिलेका चेप्टा ढुङ्गा जस्तै बनाएँ। तब म पर्वतमाथि गएँ। मेरो हातमा दुइवटा चेप्टा ढुङ्गाहरू थिए। ४पछि परमप्रभुले पर्वतमा तिमीहरू भेला भएको समयमा आगोद्वारा दश आज्ञाहरू भने भैँ त्यही शब्दहरूले पाटीमा लेख्नु भयो। अनि परमप्रभुले मलाई ती पाटीहरू दिनु भयो। ५म पर्वतबाट तल आएँ, मैले पछि ती शिला-पाटीहरू बनाएको काठको सन्दूकभित्र राखेँ परमप्रभुले मलाई त्यहाँ राख्ने आज्ञा दिनु भयो। अभ्रसम्म ती पाटीहरू त्यो सन्दूकमा छँदैछन्।”

६इस्त्राएलीहरू बाओथ-बने याकानीहरूको कूवाहरूदेखि हिँडेर मोसेरासम्म आए। त्यहाँ हारुनको मृत्यु भयो अनि तिनलाई त्यही गाडे। हारुनको छोरो एलाजारले बाबुको ठाउँमा पूजाहारीको काम गरे। ७तब इस्त्राएली मानिसहरू मोसेराबाट गुदगुदासम्म हिँडेर गए अनि फेरि गुदगुदाबाट खोलाहरू भएको भूमि योतबातामा आए। ८त्यस समयमा कुनै विशेष कामको निम्ति परमप्रभुले लेवी कुललाई अरू कुलबाट छुट्याउनु भयो। तिनीहरूले परमप्रभुका करारको सन्दूक बोक्ने काम गर्न पर्थ्यो। आजसम्म चल्दै आए भैँ तिनीहरूले परमप्रभुको पूजाहारी काम पनि गरे परमप्रभुको नाउँमा तिनीहरूले मानिसहरूलाई आशीर्वाद पनि दिनु पर्थ्यो। ९यसकारण लेवीहरूको भागमा भूमि परेन। तिनीहरूको भागमा परमप्रभु पर्नु भयो जुन परमप्रभुले तिनीहरूलाई प्रतिज्ञा गर्नु भएको थियो। भूमि अरू कुलका मानिसहरूको भागमा मात्र पस्छो।

१०“पहिला गरे भैँ म पर्वतमा चालीस दिन चालीस रात बसेँ। त्यस समयमा परमप्रभुले पनि मेरो प्रार्थना सुन्नुभयो र तिमीहरूलाई ध्वंश नगर्ने निर्णय लिनुभयो। ११परमप्रभुले मलाई आज्ञा दिनुभयो, ‘मानिसहरूको यात्रामा मार्गदर्शन गर्न तिमी जाऊ। मैले तिनीहरूका

पिता-पुरखाहरूलाई दिएको प्रतिज्ञा अनुसारको भूमिमा तिनीहरू बसोबास गर्न जान्छन्।

साँच्चै परमप्रभु के चाहनुहुन्छ

१२“इस्त्राएलका मानिसहरू हो, अब सुन! परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले तिमीहरूबाट के चाहनुहुन्छ? परमप्रभु तिमीहरूले उहाँलाई सम्मान गरेको र उहाँले भन्नु भएका कुराहरू मानेको चाहनुहुन्छ। परमेश्वर तिमीहरूले प्रेम गरेको र उहाँलाई हृदय र प्राणले सेवा गरेको चाहनुहुन्छ। १३यसकारण आज म तिमीहरूलाई जुन आज्ञाहरू र विधि-विधानहरू बताउँदैछु ती सब पालन गर। यी विधि-विधानहरू र आज्ञाहरू तिमीहरूकै भलोको निम्ति हो। १४आकाशहरू, सर्वोच्च आकाशमण्डलहरू, पृथ्वी तथा यसमा भएका प्रत्येक चीज परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरकै हुन्। १५परमप्रभुले तिमीहरूका पिता-पुरखाहरूलाई यति ज्यादै प्रेम गर्नुभयो उहाँले तिनीहरूका सन्तान तिमीहरूलाई आफ्नो मानिस बनाउन रोज्नु भयो। उहाँले तिमीहरूलाई सबै अरु जातिहरूको साट्टामा मन पराउनु भयो अनि आजसम्म तिमीहरू उहाँले रोज्नु भएको मानिसहरू हो।

१६“हठी हुन छोड, आफ्नो हृदय परमप्रभुलाई समर्पण गर। १७किन? किनभने परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वर नै ईश्वरहरूका परमेश्वर र परमप्रभुहरूका परमप्रभु हुनुहुन्छ। उहाँ महान् परमप्रभु हुनुहुन्छ। उहाँ शक्तिशाली र आश्चर्यजनक योद्धा हुनुहुन्छ। उहाँको निम्ति प्रत्येक मानिस एक शरह हो। उहाँको मन धनको वशमा छैन। १८टुहुरा टुहुरी तथा विधवाहरूलाई उहाँले प्रेम गर्नुहुन्छ। उहाँले त हाम्रो भूमिमा आउने विदेशीहरूलाई पनि प्रेम गर्नुहुन्छ। उहाँले तिनीहरू सबैलाई खाने कुरा तथा लाउने वस्त्रहरू दिनुहुन्छ। १९यसकारण तिमीहरूले पनि ती विदेशीहरूलाई प्रेम गर किनभने मिश्र देशमा तिमीहरू विदेशीहरू नै थियौ।

२०“तिमीहरूले परमप्रभु तिमीहरूको परमेश्वरलाई आदर गर, उहाँलाई कहिल्यै नछोड तथा कसम खाँदा पनि उहाँकै नाउँमा खाऊ। २१परमप्रभु मात्र एकजना हुनुहुन्छ जसलाई तिमीहरूले प्रशंसा गर्नुपर्छ। उहाँ तिमीहरूका परमेश्वर हुनुहुन्छ। तिमीहरूले आफ्नै आखँले देखेका छौ उहाँले महान् र आश्चर्यपूर्ण कामहरू गर्नु भएको छ। २२जब तिमीहरूका पिता-पुरखाहरू मिश्र देश गए त्यस समय तिनीहरूको जनसंख्या सतरी जना मात्र थियो तर अहिले परमप्रभुले तिमीहरूको परमेश्वरले तिमीहरूको जनसंख्या धेरै भन्दा पनि धेरै आकाशका ताराहरू जतिकै धेरै बनाइदिनु भएकोछ।

परमप्रभुको सम्झना गर

११ “यसकारण तिमीहरूले परमप्रभु तिमीहरूको परमेश्वरलाई प्रेम गर्नु पर्छ। तिमीहरूले उहाँले

भन्नु भएको कुराहरू गर्नुपर्छ अनि सधैं उहाँले दिनु भएको हुकुम, नियम, विधिहरू अनि आदेशहरू अनुसरण गर्नुपर्छ। २परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले तिमीहरूलाई सिकाउन भएको ती सबै महान् कुराहरू आज सम्झना गर। ती सब कुराहरू हुँदा तिमीहरू थियौ तर तिमीहरूका नानीहरू होइनन्। तिमीहरूले परमप्रभु कति शक्तिशाली, कति महान् र उहाँले गर्नु भएको महान् कामहरू देख्यौ। ३तिमीहरूका बाल-बच्चाले होइन तर उहाँले देखाउनु भएको चिन्ह र कार्यहरू तिमीहरूले देख्यौ, तिमीहरूले मिश्र देशका राजा फिरऊन र पूरा मिश्रदेशमा के गर्नु भयो देख्यौ। ४मिश्र देशका सैन्य तथा तिनीहरूका घोडाहरू अनि रथहरूलाई के गर्नु भयो तिमीहरूका बाल-बच्चाहरूले होइन तिमीहरूले देख्यौ। तिनीहरूले तिमीहरूलाई खेद्दै थिए तर परमप्रभुले तिनीहरूलाई लाल समुद्रको पानीमा डुबाइ दिनुभयो र सम्पूर्ण ध्वंश पार्नु भयो। ५तिमीहरू यस भूमिमा आई नपुगुञ्जेल मरुभूमिमा परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले तिमीहरूको निम्ति के के गर्नुभयो त्यो तिमीहरूका बाल-बच्चाले होइन, तर तिमीहरूले देख्यौ। ६रुबेन कुलका एलीआबका छोराहरू दातान र अबीरामलाई परमप्रभुले के गर्नुभयो तिमीहरूले देख्यौ। मानिसको मुख भैँ पृथ्वी फाटेर तिनीहरूका सबै परिवार, पालहरू अनि तिनीहरूका नोकर चाकरहरू र सबै पशुहरू निलिएको इस्त्राएलका सबै मानिसहरूले देखेका छन्। ७तिमीहरूका बाल-बच्चाहरूले होइन तर तिमीहरूले परमप्रभुले गर्नु भएको ती महान् कार्यहरू देख्यौ।

८“यसकारण यदि आज मैले दिएका आज्ञा तिमीहरूले सम्पूर्ण रूपले मान्यौ भने तिमीहरू शक्तिशाली बनिने छौ र यर्दन नदी पार गरी जुन भूमिमा प्रवेश गर्दैछौ त्यस भूमिलाई आफ्नो दखलमा राख्न योग्य बनिनेछौ। ९जुन भूमि धेरै असल असल चीजहरूले भरिएको छ र जुन परमप्रभुले तिमीहरूका पिता-पुरखाहरू र तिनीहरूका सबै सन्तानहरूलाई दिन शपथ खानु भएको थियो। त्यस भूमिमा तिमीहरू दीर्घायु जीवन जिउन सक्नेछौ। १०जुन भूमि तिमीहरू लिनैदछौ, त्यो मिश्र देश जहाँबाट तिमीहरू आएका छौ त्यस्तो छैन। मिश्र देशमा तिमीहरूले बीउ छरेर त्यसमा पानी हाल्दा आफ्नो गोडाको सहायताले खुट्टा चलाएर नालाबाट पानी हाल्नु पर्थ्यो। जसरी साग-सब्जीमा पानी हाल्थ्यौ त्यसरी नै खेतमा पनि हाल्नु पर्थ्यो। ११तर इस्त्राएलमा त्यस्तो गर्नु पर्दैन, तिमीहरू जुन भूमिमा पस्दैछौ त्यहाँ पहाडहरू छन् र आकाशबाट परेको पानी तिमीहरूको खेतले पाउँछ। १२परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले त्यस भूमिको हेरचाह गर्नुहुन्छ अनि वर्षको शुरुदेखि अन्तसम्मै आफ्नो दृष्टि त्यस भूमिमाथि राख्नुहुन्छ।

१३“परमप्रभु भन्नुहुन्छ, ‘आज मैले तिमीहरूलाई दिएको आज्ञाहरू राम्ररी सुन परमप्रभु तिमीहरूका

परमेश्वरलाई प्रेम गर र आफ्नो सारा हृदय र प्राणले सेवा गर। १४ यदि यसो गरे, म ठीक समयमा तिमीहरूको भूमिमा पानी पारि दिनेछु। म शरद र वसन्त ऋतुमा तिमीहरूको निम्ति पानी पारि दिनेछु जसले गर्दा तिमीहरूले अन्न, नयाँ दाखरस र तेल जमा गर्न सक्नेछौ। १५ अनि तिमीहरूको गाईबस्तुहरूको निम्ति खेतमा प्रशस्त घाँस उमारी दिनेछु। तिमीहरूको निम्ति प्रशस्त खाने-कुराहरू हुनेछन्।

१६ “मूर्ख नबन, सधैं सावधान भएर बस। अरू देव-देवताहरूलाई पूजा नगर। १७ यदि यसो गस्छौ भने परमप्रभु तिमीहरूसित रिसाएर आकाश बन्द गरिदिनु हुनेछ र पानी पर्न छोड्ने छ। खेती हुन छोड्ने छ र परमप्रभुले तिमीहरूलाई दिनुहुने असल भूमिमा तिमीहरू चाँडै नै मर्नेछौ।

१८ “मैले दिएका यी आज्ञाहरू पालन गर। यी आज्ञाहरू हृदयमा राख। यी आज्ञाहरू लेखेर हातमा बाँध अनि निधारमा टाल जसले गर्दा तिमीहरूलाई यी आज्ञाहरू सम्झना भइरहोस्। १९ यी कुराहरू तिमीहरू घरमा बस्दा, बाटोमा हिँड्दा, ढल्कँदा, उठ्दा सधैं सम्झना गर। नानीहरूलाई पनि यी विधिहरू सिकाऊ। २० यी आदेशहरू ढोकाको चौकटहरूमा र घरको फाटकमा लेख। २१ तब तिमी र तिमीहरूका नानीहरू धरतीमा लामो अवधि बाच्नेछन् परमप्रभुले तिमीहरूका पुर्खाहरूलाई वचन दिनु भएको थियो। तिमीहरू तबसम्म बाँच्ने छौ जबसम्म धरतीमाथि आकाश छ।

२२ “मैले तिमीहरूलाई बताएको आज्ञा पालन गर्न होशियार होऊ, परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरलाई प्रेम गर, उहाँले सिकाएको मार्गमा चल अनि उहाँप्रति विश्वासी बन। २३ तब, जब तिमीहरू त्यो भूमिमा बस्नु जानेछौ परमप्रभुले त्यहाँका अरू राष्ट्रहरूलाई उच्छेद गर्नु हुनेछ। तिमीहरूले तिमीहरू भन्दा शक्तिशाली र अधिक संख्यामा भएका मानिसहरूबाट त्यो भूमि लिने छौ। २४ तिमीहरूले टेके जति भूमि तिमीहरू कै हुनेछ। तिमीहरूको भूमि पूर्वमा यूफ्रेटिस, नदीदेखि पश्चिममा भूमध्य सगरासम्म अनि उत्तरमा लबानोन दक्षिणमा मरुभूमिसम्म हुनेछ। २५ परमप्रभुले तिमीहरूको निम्ति प्रतिज्ञा गर्नु भएको छ, जुन जुन ठाउँमा तिमीहरू जाने छौ त्यहाँका मानिसहरू तिमीहरूसित डराउनेछन् एक जना पनि तिमीहरूको विरोध गर्न उभिने छैन।

इस्त्राएलको चाहना : आशीर्वाद अथवा सराप

२६ “आज म तिमीहरूलाई केही रोच्ने मौका दिँदैछु, तिमीहरूले सराप र आशीर्वाद मध्ये एउटा रोज्नु सक्छौ। २७ आज मैले तिमीहरूलाई बताएको परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरको आज्ञाहरू सुनेर पालन गरे तिमीहरूले आशीर्वाद पाउनेछौ। २८ तर परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले दिनु भएका आज्ञाहरू पालन गर्नु अस्वीकार

गरे तिमीहरूले सराप पाउनेछौ। यसकारण आज मैले बताएको तरिकामा जीवन यापन गर्नु नखोड अरू देव-देवताहरू नपूज कारण तिमीहरूले परमप्रभुलाई चिन्छौ अरू देव-देवताहरूलाई चिन्दैनौ।

२९ “परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले तिमीहरूलाई त्यो भूमिसम्म पुग्नु डोखाउनु हुनेछ र तिमीहरू चाँडै त्यहाँ पुग्नेछौ अनि भूमिमा अधिकार लिनेछौ। त्यो समयमा तिमीहरूले गीरिज्जीम डाँडामा गएर आशीर्वाद र एबाल डाँडामा गएर मानिसहरूलाई सराप घोषणा गर्नु पर्छ। ३० यी पर्वतहरू मोरेका बजरौटा रुखहरूको नजिक यर्दन घाटीमा बसेका कनानहरूको भूमिमा अवस्थित छन् जो गिलगालबाट यर्दन नदीको पश्चिमतिर पर्छन्। ३१ परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले तिमीहरूलाई दिने भूमि लिन जब तिमीहरू यर्दन नदी पारि जान्छौ अनि जब यो भूमिमा दखल कायम गर्छौ ३२ तिमीहरूले नियम र विधिहरू साहै होशियारीसँग पालन गर्नुपर्छ जो आज तिमीहरूलाई बताउँछु।

परमेश्वरको आराधना गर्ने स्थान

१२ “आफ्नो नयाँ भूमिमा तिमीहरूले पालन गर्नु पर्ने विधि-विधानहरू यिनीहरू नै हुन्। त्यस भूमिमा तिमीहरू जतिञ्जेलसम्म बाँच्छौ तिमीहरूले यी विधि-विधानहरू अत्यन्तै सावधानीसँग पालन गर्नु पर्छ। परमप्रभुले तिमीहरूलाई यो भूमि दिनु हुँदैछ र परमप्रभु तिमीहरूको पिता-पुर्खाहरूका परमेश्वर हुनुहुन्छ। २ अहिले त्यस भूमिमा बसिरहेका मानिसहरूबाट तिमीहरूले भूमि लिनेछौ। तिमीहरूले ती मानिसहरूले पूजा गर्ने जग्गाहरू सम्पूर्ण रूपले ध्वंश पार्नु पर्छ। यी जग्गाहरू अग्ला-अग्ला पर्वतहरू, डाँडाहरूमा र हरियो रुखहरू मुनि छन्। ३ तिनीहरूका वेदीहरू फुटाइदिनु, अनि तिनीहरूका पवित्र ढुङ्गाहरू टुक्रा-टुक्रा पारिदिनु र तिनीहरूका अशेरा देवताहरूका मूर्तिहरू ध्वंश पारिदिनु जसले गर्दा तिनीहरूको भूटा देव देवताहरूका नाउँनिशान केही त्यस ठाउँमा नरहोस्।

४ “तिमीहरूले परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरको आराधना त्यस ढंगमा गर्नु हुँदैन जसरी ती मानिसहरूले आफ्ना देवताहरूको पूजा गर्छन्। ५ तिमीहरूका कुलमा परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले आफ्नो जुन ठाउँमा विशेष बास गर्न चाहनुहुन्छ त्यही ठाउँ तिमीहरूले आफ्नो आराधना गर्ने ठाउँ बनाउनु पर्छ। ६ त्यही ठाउँमा होमबलि, बलिदान दशांश अन्न तथा पशु उपहार, विशेष उपहार, भाकल राखिएको उपहार अथवा तिमीहरूले परमप्रभुलाई चढाउन इच्छा गरेको कुनै विशेष उपहार तथा आफ्नो घरमा पहिले जन्मिएको पशु सब चढाउन त्यही ठाउँमा पुर्खाउनु पर्छ। ७ परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरको सामुन्ने तिमीहरूले खानेछौ र परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरको तिमीहरूलाई त्यही आशीर्वाद

दिनु हुनेछ, अनि तिमीहरूले आफूले सबै काममा आनन्द भोग गर्नेछौ।

८“अहिलेसम्म हामी आफ्नो इच्छा अनुसारले आराधना गरिरहेका छौं तर अब उसो त्यसरी आराधना नगरौ। ९किन? किनभने अहिलेसम्म तिमीहरू विश्रामस्थान अनि उत्तराधिकारका ठाउँमा पसेका छैनौ जो परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले तिमीहरूलाई दिँदै आउनु भएको छ। १०तर तिमीहरू यर्दन नदी पार गर्छौं अनि परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले तिमीहरूलाई दिन लाग्नु भएको भूमिमा अधिकार गरेर बस्नेछौ। तब परमप्रभुले तिमीहरूलाई सुरक्षित राख्नु सबैतिरका शत्रुहरूबाट सुरक्षा दिनुहुनेछ। ११तब परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले आफ्नो नाउँ राख्न जुन एउटा ठाउँ चुन्नुहुन्छ त्यही मैले दिएको आज्ञा अनुसार होमबलि, बलिदानहरू, तिमीहरूको अन्न तथा पशुको दशमांश, विशेष बलि तथा परमप्रभुलाई चढाउन भाकल गरेको असल असल चीजहरू त्यहाँ ल्याउनु पर्छ। १२तिमीहरू, तिमीहरूका आफन्तहरू, बाल-बच्चाहरू, कमारा-कमारीहरू र शहरमा बासो-बास गर्ने लेवी कुलका मानिसहरूलाई त्यही स्थानमा ल्याऊ (ती लेवीहरूको निम्ति त्यो भूमिमा कुनै आफ्नो अंश हुँदैन) त्यहाँ परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरसँग आनन्द मनाऊ। १३तिमीहरू निश्चय गर तिमीहरूको होमबलि आफ्नो इच्छा गरेको स्थानमा चढाउने छैनौ। १४परमप्रभुले तिमीहरूको एउटा कुलहरूको कुनै विशेष ठाउँ रोज्नु हुनेछ। होमबलि देऊ तथा कामहरू गर जो मैले तिमीहरूलाई त्यस ठाउँमा गर्नु भनेको थिएँ।

१५“जहाँ जहाँ तिमीहरू बस्छौ त्यहाँ तिमीहरूले हरिण तथा मृग जस्ता असल पशुहरू मारेर जति मासु खान इच्छा गर्छौ खान सक्छौ, जति धेरै परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले दिनुहुन्छ। कुनै पनि मानिस जो शुद्ध अथवा अशुद्ध छ कसैले पनि त्यो मासु खान सक्छ। १६तर रगत पानी भैं भूँमा पोख्नु पर्छ किनभने रगत खानु हुँदैन।

१७“तर केही चीजहरू यस्ता पनि छन् जो तिमीहरूले आफ्नो शहरमा खान सक्तैनौ। अनि ती चीजहरू हुन नयाँ बालीको दशांश अन्न, नया दाखरस अथवा तेलको दशांश, घरका पशुहरूबाट जन्मिएको पहिलो पाठा अनि तिमीहरूले परमेश्वरलाई चढाउनु भनी शपथ गरेको चीजहरू, तिमीहरूले चढाउनु इच्छा गरेको कुनै विशेष बलिका चीजहरू। १८तिमीहरूले ती चीजहरू आफ्ना बाल-बच्चा नोकर-नोकरनीहरू तथा आफ्ना शहरहरूभित्र बसो-बास गर्ने लेवी मानिसहरूसँगै लिएर तिमीहरूकै कुल माभ्रमा परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले छान्नु भएको स्थानमा परमप्रभुको सम्मुख बसेर खाने पर्छ। तिमीहरूले गर्ने असल असल कार्यहरूमा परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरको सामुन्ने गरेर आनन्द मनाऊ। १९तर तिमीहरू आफ्नो खाद्य लेवीहरूसँग बाँड्नु पर्छ

भनी निश्चिन्त होऊ। यस्तो तबसम्म गर जबसम्म आफ्नो भूमिमा बस्छौ।

२०“उहाँले प्रतिज्ञा गरे अनुसार परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले तिमीहरूको भूमिको सीमाना बढाउनु हुनेछ र जब तिमीहरूलाई मासु खान इच्छा हुनेछ र मासु खान्छु भन्ने छौ, तब जतिसम्म खानु इच्छा हुन्छ खाऊ। २१परमप्रभुले छान्नु भएको स्थान टाडो पनि हुन सक्छ र परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले दिनु भएको पशुहरूलाई तिमीहरूले मैले भनेको आज्ञा अनुसार आफ्नो समयमा र स्थानमा खान सक्छौ। २२तिमीहरूले हरिण तथा मृगको मासु भैं यी पशुहरूको मासु पनि खान सक्छौ खाने मानिस शुद्ध अथवा अशुद्ध जस्तो पनि हुन सक्छ। २३तर रगत नखाने निधो गर्नुपर्छ। किन? किनभने रगतमा जीवन हुन्छ र कुनै चीज जसमा जीवन रहन्छ त्यो खानु हुँदैन। २४पानी घोप्टाए भैं रगत भूँमा पोखी देऊ। रगत खानु हुँदैन। २५परमप्रभुले असल हो भन्नु भएको काम तिमीहरूले गर्नुपर्छ, तब मात्र तिमीहरू र तिमीहरूका सन्तानहरूलाई राम्रो हुनेछ।

२६“यदि तिमीहरूले परमेश्वरलाई केही विशेष चीज चढाउन चाहन्छौ भने परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले छान्नु भएको विशेष स्थानमा जानुपर्छ। अनि यदि तिमीहरूले कुनै विशेष उपहार चढाउन प्रतिज्ञा गर्छौ भने परमप्रभुले छान्नु भएको त्यस विशेष स्थानमा तिमीहरू जानैपर्छ। २७होमबलि त्यही स्थानमा चढाउनु पर्छ र होमबलिको मासु र रगत परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरलाई वेदीमा चढाउन पर्छ। अन्य बलिदानहरूको निम्ति परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरको वेदीमा रगत खन्याउनु पर्छ। तब तिमीहरूले मासु खान सक्छौ। २८आज्ञाहरू जो म तिमीहरूलाई दिन्छु पालन गर्दा सावधान होऊ। जब तिमीहरू असल र उचित कामहरू गर्छौ जसले परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरलाई सन्तुष्ट पार्छ, तब तिमीहरूको निम्ति र तिमीहरूको भावी सन्तानको निम्ति सधैं भलो हुनेछ।

२९“तिमीहरू अरू मानिसहरूको भूमि अधिकार गर्न जादैछौ परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले तिमीहरूको निम्ति ती मानिसहरूलाई ध्वंश पार्नु हुनेछ। तिमीहरूले ती मानिसहरूलाई उच्छेद गर्नेछौ र तिमीहरू त्यहाँ बस्ने छौ। ३०त्यति भइसके पछि सावधान हुनु! ती मानिसहरूलाई ध्वंश पार्नेछौ। तर तिनीहरू भूटो देवताहरू मान्नु पर्ने जालमा नफँस। सावधान बस! भूटो देवताहरूअधि सहायताको निम्ति नजाऊ। यसो नभन, ‘तिनीहरूले ती देवताहरू पूजा गर्दथे यसकारण म पनि त्यस्तै प्रकारले पूजा गर्छु।’ ३१परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरलाई त्यसो नगर। त्यस्ता देवताहरूको पूजा नगर! किन? किनभने ती मानिसहरूले परमप्रभुलाई मन नपराउने सबै कुराहरू गर्छन। होमबलि दिँदा तिनीहरू आफ्ना नानीहरू जलाउन पनि गाहो मान्दैनन्।

३२“मैले दिएका आज्ञाहरू होशियारीसँग पालन गर्नु पर्छ। मैले भनेका कुराहरूमा कुनै कुरा थप्ने अथवा घटाउने काम नगर।

थाह पाउँनेछन् र त्यस्तो दुष्टतापूर्वक काम कहिल्यै गर्ने छैनन्।

शहरहरू जो ध्वंश हुने पर्छ

१३ “कुनै एकजना अगमवक्ता अथवा सपना व्याख्या गर्ने मानिस तिमीहरूकहाँ आउन सक्छ। उसले तिमीहरूलाई भन्न सक्छ उसले संकेत अथवा आश्चर्यजनक काम देखाउन सक्छ। २उसले भने भैं चिन्ह अथवा आश्चर्यजनक काम सॉच्चै हुन सक्छ, तिमीहरूले कहिल्यै नजानेको अन्य देवतालाई उसले मान्न लगाउन सक्छ। उसले भन्न सक्छ, ‘हामी यी देवताहरूलाई पूजा गरौं।’ त्यस मानिसलाई नसुन किनभने परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले तिमीहरूको परीक्षा लिएको हुनसक्छ। यस्तो हुन सक्छ परमप्रभुलाई तिमीहरूको हृदय तथा प्राणले नै मानिरहेका छौ कि छैनौ जान्न जाँच गरिरहनु भएको होला। ४परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरलाई आदर गर, उहाँलाई अनुशरण गर। परमप्रभुको आज्ञा पालन गर अनि उहाँले जे भन्नुहुन्छ त्यही गर। उहाँको सेवा गर तथा उहाँलाई कहिल्यै नछोड। ५अगमवक्ता अथवा स्वप्न-दर्शी मानिसलाई तिमीहरूले मार्नु पनि पर्छ। किन? किनभने, उसले तिमीहरूलाई परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरलाई नमान्नु भन्यो। उहाँ त्यो परमेश्वर हुनुहुन्छ जसले तिमीहरूलाई मिश्रदेशबाट बाहिर ल्याउनु भयो जहाँ तिमीहरू कमारा-कमारीहरू थियौ। परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले तिमीहरूलाई जस्तो तरिकाले जीवन यापन गर्ने आज्ञाहरू दिनु भएको छ त्यसबाट उसले अलमलायो। तिमीहरूका मानिसहरूबाट दुष्टता हटाउनको निम्ति तिमीहरूले त्यसलाई मार्ने पर्छ।

६“तिमीहरूका आफ्नै दाज्यू-भाइ, दिदी-बहिनी, छोरा अथवा छोरी, पत्नी सगा-सम्बन्धी कसैले गुप्तरूपले तिमीहरूलाई अन्य देवताहरू पूजा गर्न राजी गराउला। तिनीहरू भन्न सक्छन्, ‘जाँऊ हामी अन्य देवताहरूलाई पूजा गरौं।’ यी देवताहरूलाई तिमीहरू तथा तिमीहरूका पिता-पुर्खाहरूले जानेका थिएनन्। ७ती देवताहरू ती मानिसहरूका हुन् जो तिमीहरूको नजिक अथवा टाढा बसेका हुन्छन् तिनीहरू तिमीहरू कै वरिपरि अरू जग्गामा बसेका हुन्छन्। ८त्यस मानिससँग तिमीहरूले सहमत हुनुहुँदैन। उसलाई न सुन, ऊ प्रति दया नदेखाऊ, उसको सुरक्षा नगर अनि उसलाई नछोड। ९-१०होइन, त्यसलाई दुङ्गाले हिकारै मार। त्यसलाई मार्न दुङ्गा टिप्ने मानिसहरू मध्ये तिमी पहिलो हुनु पर्छ र अरू मानिसहरूले पनि त्यस माथि दुङ्गा पर्याक्छन्। किन? किनभने परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले तिमीहरू जो मिश्रदेशमा दास-दासीको जीवन बिताइरहेका थियौ त्यहाँबाट बाहिर निकाल्नु भयो, उहाँले तिमीहरूलाई टढ्ने ल्याउने चेष्टा गर्नुभयो। ११तब इस्राएलका मानिसहरूले

१२“परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले बस्नको लागि तिमीहरूलाई शहरहरू दिनु भएको छ। कोही समय ती शहरहरू मध्ये कुनै एक शहरको विषयमा नराम्रो कुराहरू सुन्न सक्छौ। तिमीहरू थाहा पाउन सक्छौ १३केही नराम्रा मानिसहरू आफ्नै जाति भित्रका शहरबासीहरूलाई नराम्रो काम गर्न फकाउँदैछन्। तिनीहरू आफ्नै शहरका मानिसहरूलाई भन्न सक्छन्, ‘हामी अरू देवताहरूको सेवामा जाऔं।’ (ती देवताहरू तिमीहरूले कहिले पनि नदेखेका नजानेका हुन सक्छन्)। १४त्यस विषयमा तिमीहरूले राम्रोसँग खोजी गर्नुपर्छ अनि यदि कुरो सत्य स्थापित भयो त्यस्तो अनिष्ट अथवा घृणित काम भएकै थियो भने। १५ती शहरहरूका मानिसहरूलाई तिमीहरूले तरवारले काटेर मार्नुपर्छ। तिनीहरू सबैलाई नष्ट पार्नुपर्छ र शहर पनि सम्पूर्ण रूपले ध्वंश पार्नु पर्छ। १६तिनीहरूका सबै बहुमूल्य चीजहरू जम्मा गर अनि तिनीहरूलाई शहरको बीचमा लैजाऊ, शहर अनि यसमा भएको प्रत्येक चीजलाई जलाई देऊ। यो परमप्रभु तिमीहरूको परमेश्वरको निम्ति होमबलि हुनेछ। त्यस शहरको पुनर्निर्माण नहोस् र त्यो केवल दुङ्गाको थुप्रो मात्र बनिरहोस्। १७त्यस शहरमा भएको प्रत्येक चीज परमेश्वरलाई ध्वंश पार्न दिनु पर्छ जसले गर्दा त्यहाँ तिमीहरूको निम्ति केही पनि नहोस्। यदि तिमीहरूले यो आज्ञा पालन गर्छौ भने परमप्रभु तिमीहरूसित रिसाउन छोड्नु हुन्छ, उहाँ तिमीहरू प्रति उहाँ दयालु हुनुहुन्छ, उहाँ तिमीहरू प्रति दुःखी हुनुहुन्छ। उहाँले तिमीहरूका पिता-पुर्खाहरूलाई प्रतिज्ञा दिए अनुसार तिमीहरूलाई विशाल समुदाय बनिनमा सहयोग गर्नु हुनेछ। १८यदि तिमीहरूले परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरको आज्ञाहरू पालन गर्छौ भने र परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरको नजरमा जुन असल छ त्यो मात्र गर्छौ भने उहाँले त्यसो गर्नु हुनेछ।

इस्राएलीहरू परमेश्वरका विशेष मानिसहरू

१४ “तिमीहरू परमप्रभु आफ्ना परमेश्वरका नानीहरू हो। यदि तिमीहरूको आफन्तमा कसैको मृत्यु हुन्छ भने तिमीहरूको शरीरलाई नकाट अनि आफ्नो टाउकोको केश नखौर।* २किन? किनभने तिमीहरू अरू मानिसहरूभन्दा भिन्दै हो। तिमीहरू परमप्रभुको

शरीर ... नखौर यो कार्यहरू मूर्ति पूजकहरूले गर्छन्। आधा धर्मी रीतिले अनि आधा विलाप रीतिले रिवाजले इस्राएलीहरू पवित्र जाति भनिन्छ तिनीहरूले यस्तो रीति पछ्याउनु हुँदैन।

विशेष मानिसहरू हो। परमप्रभु आफ्ना परमेश्वरले संसारका सबै मानिसहरूको माफबाट तिमीहरूलाई आफ्नो विशेष मानिस बनाउन रोज्नुभएको छ।

इस्त्राएलीहरूलाई खानु अनुमति दिइएका खाद्य वस्तुहरू

३“परमप्रभुबाट घृणा गरिएका चीजहरू कुनै पनि नखाऊ। ४तिमीहरूले यी पशुहरू खान सक्छौ: गोरु-गाई, भेडा, बाख्रा, ५मृग, हरिण, बर्राँट, जंगली बोका, पहाडी बोका, चित्तल र पहाडी भेडाहरू। ६खुर दुई भागमा चिरिएको छ र उग्राउँछ भने त्यस्ता कुनै पनि पशु खानुहुन्छ। ७तर ऊँठ, खरायो अथवा भीर खरायो आदि नखाऊ यद्यपि यी पशुहरू उग्राउँछन्, यिनीहरूको खुर दुई भागमा चिरिएको छैन। यसकारण यी पशुहरू शुद्ध तिमीहरूका लागि खानु होइनन्। ८अनि तिमीहरूले सूंगुर खानु हुँदैन। तिनीहरूको खुरहरू त चिरिएका छन् तर तिनीहरू उग्राउँदैनन्। यसकारण सूंगुर तिमीहरूको निम्ति शुद्ध खाना होइन र यसको कुनै अंगको मासु नखानु। मरेको सूंगुर तिमीहरूले नछुनु।

९“पानीमा भएका प्राणीहरूमा जसको पखेटा र कत्ला हुन्छ त्यो खानु सक्छौ। १०तर पानीमा हुने प्राणीहरूमा जसको पखेटा अनि कत्ला हुँदैन त्यस्ता प्राणी तिमीहरूले खानु हुँदैन कारण त्यो तिमीहरूको निम्ति अशुद्ध खाद्य हो।

११“तिमीहरूले कुनै पनि शुद्ध पक्षी खान सक्छौ। १२तर यी पक्षीहरूमा कुनै पनि नखाऊ; गरुड, गिद्ध र कालो गिद्ध, १३सबै प्रकारको रातो चील र कालो चील, १४सबै प्रकारका काला काग १५ठूलो लाटोकोसेरो, कराउने लाटोकोसेरो, समुद्र-हाँस, सबै प्रकारको बेसारा, १६सानो लाटोकोसेरो, ठूलो लाटोकोसेरो, सेतो लाटोकोसेरो, १७मरुभूमिको लाटोकोसेरो, माछा खाने गिद्ध, पानी-काग, १८सारस, सबै प्रकारको बकुल्लो, फाप्रैचरो अथवा चमेरो।

१९“पखेटा भएका कुनै किरा नखाऊ किनभने तिनीहरू अशुद्ध हुन्छन्। २०तर तिमीहरू सबै शुद्ध चराहरू खानु सक्छौ।

२१“यदि कुनै पशु आफै मरेको भए, त्यो तिमीहरूले खानु हुँदैन। त्यो मृत पशु तिमीहरूको शहरमा बस्ने कुनै विदेशीलाई देऊ, उसले त्यो खान सक्छ। अथवा तिमीहरूले त्यस मृत पशु विदेशीलाई बेच्न सक्छौ, तर तिमीहरूले खानु हुँदैन। किन? किनभने तिमीहरू परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरका विशेष मानिसहरू हो।

“बाख्राको पाठो त्यसकै माऊको दूधमा नपकाऊ।

दशांश दिने निर्देश

२२“तिमीहरूले प्रत्येक वर्ष तिमीहरूको खेतको उब्जनीबाट दशांश जोगाई निर्धारित गरेर राख्नु पर्छ। २३तब तिमीहरू परमप्रभुले आफ्नो स्थान भनी छानेको

घरमा जानु पर्छ। तिमीहरूको त्यहाँ परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरसित भेट हुन जान्छौ। त्यस समय तिमीहरूले त्यो दशांश अन्न, नयाँ दाखरस तेल, आफ्नो गोठमा जन्मेको प्रथम भेडा बख्राको पाठो खानेछौ। यस प्रकारले तिमीहरूले सधैं परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरलाई आदर गर्नेछौ। २४तर त्यो निर्धारित ठाउँ टाढो भए तिमीहरू आफ्नो अन्नहरूको दशांश लिएर जानु नसक्ने पनि हुन सक्छौ। यस्तो भएको खण्डमा, २५त्यो दशांश अन्न बेचे र बेचेको दाम लिएर परमप्रभुले छान्नु भएको घरमा जाऊ। २६तिमीहरूले जे रूचाउँछौ त्यही किन्नु त्यो पैसा खर्च गर: जस्तै-गाई, भेडा, दाखरस अथवा कुनै अन्य मद्य सामग्री। तब तिमीहरू अनि तिम्नो परिवारहरूले खाएर अनि परमप्रभु तिमीहरूको परमेश्वरसित त्यस भूमिमा आनन्द मनाऊ। २७तर तिमीहरूको शहरमा बस्ने लेवीहरूलाई नबिर्स। किन? किनभने तिमीहरूको भैंँ तिनीहरूको भूमि छैन।

२८“प्रत्येक तीन वर्षको अन्तमा तिमीहरूको अन्न उब्जनीबाट दशांश संग्रह गर्नु पर्छ। त्यसलाई आफ्नो शहरको भण्डारमा थुपार। २९यो अन्न लेवीहरूको निम्ति हो कारण तिमीहरूको भैंँ तिनीहरूको आफ्नो भूमि छैन। यी अन्न शहरका अन्य अभाव ग्रस्त मानिसहरूको निम्ति पनि हो अनि यो विदेशीहरू, विधवाहरू र टुहुरा टुहुरी नानीहरूको निम्ति हो। यदि तिमीहरूले यसो गरे परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले तिमीहरू जे गछौ प्रत्येक चीजमा आशीर्वाद दिनु हुनेछ।

ऋण मुक्त हुने विशेष वर्ष

१५“प्रत्येक सात वर्षको अन्तमा तिमीहरूको ऋण माफ गर्नु नै पर्छ। २तिमीहरूले यो यसरी गर्नु पर्छ। प्रत्येक मानिस जसले अर्को इस्त्राएलीलाई ऋण दिएको छ उसले त्यो ऋण माफ गर्नु पर्छ। उसले ऋण लिने अर्को इस्त्राएली भाइलाई ऋण तिर्न लाउनु हुँदैन। किन? किनभने परमप्रभुले यस वर्ष ऋण माफ गर्ने आज्ञा दिनु भएको छ। ३तिमीहरूले अर्को कुनै विदेशीलाई ऋण तिर्नु लगाउनु सक्छौ तर त्यो ऋण कुनै इस्त्राएलीसित भए माफ दिने पर्छ। ४तिमीहरूको भूमिमा कुनै गरीब मानिस हुने छैन। किन? किनभने परमप्रभुले तिमीहरूलाई यो भूमि दिनु हुँदैछ अनि तिमीहरूलाई धेरै धेरै आशीर्वाद दिनु हुनेछ। ५तर तिमीहरूले परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरको आज्ञा पालन गर्नु भन्ने मात्र त्यस्तो हुनेछ। आज तिमीहरूलाई मैले बताएको प्रत्येक आज्ञा खुबै होशियारीसँग पालन गर्नु पर्छ। ६तब परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले उहाँको प्रतिज्ञा अनुसार आशीर्वाद दिनु हुनेछ। अनि अन्य राष्ट्रहरूलाई ऋण दिनुको निम्ति तिमीहरूसित प्रशस्त पैसा-रुपिया हुनेछ। तर तिमीहरूले अरूबाट ऋण लिनु आवश्यक पर्दैन। तिमीहरूले धेरै

राष्ट्रहरूलाई शासन गर्नेछौं, तर कसैले तिमीहरूलाई शासन गर्ने छैन।

७“जब तिमीहरू परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले दिने भूमिमा बस्दैछौं, तिमीहरूको माभमा एकजना गरीब मानिस हुनु सक्छ। तिमीहरू स्वार्थी हुनु हुँदैन। त्यस गरीब मानिसलाई सहायता गर्न अस्वीकार नगर। त्यस मानिसलाई जुन चीजको जे खौँचो पर्छ त्यो सहायता गर। त्यसलाई सहायता गर्न तिमीहरू इच्छुक भई बस्नु पर्छ।

८“सातौं वर्ष जो ऋण माफ गरिने वर्ष हो र यसको निहँमा कसैलाई सहायता गर्न अस्वीकार नगर। तिमीहरूको मनमा दुष्ट विचारलाई पस्न नदेऊ। जुन मानिसलाई केही सहायताको खौँचो छ उसको विषयमा दुष्ट विचार नगर। यदि तिमीहरूले त्यस गरीब मानिसलाई सहायता गर्न अस्वीकार गरे उसले परमप्रभुलाई आरोप गर्नेछ र तिमीहरूलाई परमप्रभुले पापको दोषी लाग्नेछ यसकारण गरीब मानिसलाई सहायता दिन अस्वीकार नगर।

१०“तिमीहरूले गरीब मानिसलाई सके अनुसार देऊ। उसलाई दिँदा नराप्नो नसम्भ। किन? किनभने, यस्तो असल काम गरे परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले तिमीहरूलाई आशिष दिनु हुनेछ। तिमीहरूलाई तिमीहरूको सबै काममा र तिमीहरूले गरेको प्रत्येक चीजमा उहाँले तिमीहरूलाई आशिष दिनु हुनेछ। ११त्यो भूमिमा सधैं गरीब मानिसहरू रहनेछन् यसकारण तिम्रा भाइलाई सहायता गर्नु सब समय तयार बस भनी म आज्ञा गर्छु। तिमीहरूको भूमिमा सहायताको अपेक्षामा बस्ने गरीब मानिसलाई सहायता देऊ।

कमारा-कमारीहरूलाई मुक्ति

१२“यदि तिमीहरूले आफ्नो देशका मानिसहरूलाई नै एउटा हिब्रु मानिस अथवा स्त्री किन्छौं भने, तिमीले उसलाई आफ्नो सेवामा छ वर्षसम्म राख्न सक्छौं तर सातौं वर्षमा उसलाई मुक्त गर्ने पर्छ। १३तर जब उसलाई मुक्त गर्छौं तिमीले उसलाई खाली हात विदा दिनु हुँदैन। १४तिमीले उसलाई तिम्रो केही गाई-बस्तु, तिम्रो केही अन्न र तिम्रो केही मद्य दिनुपर्छ। जो परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले तिमीहरूलाई आशीर्वाद दिनुभएको छ। १५तिमीहरू पनि मिश्र देशमा कमारा-कमारीहरू थियौं अनि परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले तिमीहरूलाई मुक्ति दिनु भएको हो। यसकारण म तिमीहरूलाई आज आज्ञा दिइरहेको छु।

१६“तर तिम्रा कमारा-कमारीहरू मध्ये कुनै एक जानले भन्न सक्छ, ‘उसले तिमीलाई छोड्ने छैन। उसले यस्तो भन्न सक्छ, किनभने उसले तिम्रो परिवारलाई प्रेम गर्छ अनि तिम्रो परिवारमा उसको जीवन राम्ररी बिट्दैछ। १७त्यो कमारालाई आफ्नो कान ढोकामा टाँस लगाऊ र एउटा खाप्सियो लिएर कानमा छेड पारिदेऊ। त्यो

सधैंको निम्ति तिम्रो कमारा बनिनेछ। यदि त्यो मानिस कमारा भए पनि र त्यस्तै प्रकारले बस्न चाहे त्यसै गर्नु।

१८“कमारा-कमारीहरूलाई मुक्त गर्दा मन नबिगार। सम्भना गर तिनीहरूले तिमीलाई छ, वर्षसम्म अरू नोकर-चाकरहरूलाई तिर्नुपर्ने भन्दा आधा ज्यालामा सेवा पुर्‍याएका छन्। परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले तिमीहरूले जे गर्छौं प्रत्येक चीजमा आशीर्वाद दिनु हुनेछ।

पहिले जन्मेको पशुहरूको विषयमा नियमहरू

१९“तिमीहरूको बगालमा पहिला जन्मेका पशुहरूका साना बाछाहरू विशेष हुन्छन्। तिनीहरूलाई परमप्रभु तिमीहरूको परमेश्वरका निम्ति चढाउने पर्छ। ती पशुहरू मध्ये कुनैलाई पनि काममा नलगाऊ अनि पहिला जन्मेको तिमीहरूका भेडाहरूबाट ऊन कात्नु हुँदैन। २०प्रत्येक वर्ष त्यस्ता पशुहरूलाई परमप्रभु आफ्ना परमेश्वरले जहाँ आफ्नो विशेष ठाउँ भनी रोज्नु हुनेछ त्यहाँ लैजाऊ र परमप्रभुसित बसी आफ्ना परिवारहरूसँगै ती पशुहरू खाऊ।

२१“तर यदि कुनै त्यस्तो पशुमा केही खोट रहे अथवा यदि त्यस्तो पशु लङ्गडा अथवा अन्धा भए, अथवा कुनै दोष रहे तब तिमीहरूले त्यस पशुलाई परमप्रभु आफ्ना परमेश्वरलाई बलि नदेऊ। २२तर तिमीहरूले त्यस पशुको मासु घरमै खानु सक्छौं। कसैले पनि शुद्ध होस् अथवा अशुद्ध, त्यस पशुको मासु खानु सक्छ। यस्तो पशुहरूको मासु खाने नियम मृग तथा हरिणको मासु खाने जस्तै हो। २३तिमीहरूले यसको रगत खानु हुँदैन। यसलाई भूँडमा पानी खन्याए जस्तै पोख्नु पर्छ।

निस्तार-चाड

१६ “आबीब महीनाको सम्भना गर। त्यस समयमा तिमीहरूले परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरको सम्मानमा निस्तार चाड मनाउने पर्छ। किन? किनभने त्यस महीनामा परमप्रभु तिमीहरूको परमेश्वरले तिमीहरूलाई राती मिश्र देशबाट बाहिर ल्याउनु भएको हो। २परमप्रभुले जुन घर उहाँको विशेष घर भनी रोज्नु हुनेछ त्यहाँ तिमीहरू जानै पर्छ। गाईहरू तथा बोकाहरू तिमीहरूले परमप्रभुको सम्मानमा निस्तार बलिको रूपमा चढाउने पर्छ। ३यो बलिमा खमीर भएको रोटी खानु हुँदैन। तिमीहरूले सात दिनसम्म अखमिरी रोटी खानु पर्छ। यस रोटीलाई ‘कष्टको रोटी’ भनिन्छ। मिश्र देशमा तिमीहरू कति कष्टमा थियौं यसले त्यो सम्भना गर्नमा सहायता गर्छ। सम्भना गर कति चाडै तिमीहरूले त्यो भूमि छाड्नु पर्छो! तिमीहरूले मिश्र छोडेको त्यो दिनलाई सम्भना गर्नुपर्छ जब तिमीहरू बाँचेका छौं। ४यस देशका मानिसहरूको कसैको घरमा पनि सात

दिनसम्म खमीर रहनु हुँदैन। पहिलो दिनको साँभमा चढाएको बलिको मासु पनि अर्को दिन बिहानभन्दा अघि नै खाई सक्नुपर्छ।

५“परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले दिनु हुने भूमिको कुनै पनि शहरमा निस्तारचाडको बलि गर्नु हुँदैन। ६तिमीहरूले निस्तारचाड बलि खाली परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले उहाँको आफ्नो नाउँमा रोज्नु भएको घरमा मात्र चढाउनु पर्छ। त्यहाँ खाली घाम अस्ताएपछि मात्र निस्तारचाड बलि चढाउनु पर्छ। यो दिन पवित्र दिन हुनेछ जति वेला परमेश्वरलाई कसरी तिमीहरूले मिश्र देशबाट बाहिर निकाले त्यो सम्भन्ना गर्नेछौ। ७परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले रोज्नु भएको ठाउँमा निस्तार बलिको मासु पकाउनु पर्छ अनि खानु पर्छ। तब बिहान तिमीहरू घर जान सक्छौ। ८तिमीहरूले छ दिनसम्म अखमिरी रोटी खानु पर्छ र सातौं दिनमा केही काम गर्नु हुँदैन। यस दिन परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरको सम्मानमा विशेष सभाको निम्ति मानिसहरू भेला गर्नु पर्छ।

साताहरूको चाड (पेन्टकोस्ट)

९“बाली काट्न शुरु गरेको समयदेखि तिमीहरूले सात साता गन्नु पर्छ। १०तब परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरको निम्ति साताहरूको चाड मनाउनुपर्छ। तिमीले उपहार चढाउन चाहेको कुनै विशेष उपहार चढाऊ। परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले कति धेरै आशीर्वाद दिनु भएको छ त्यही परिमाणले उपहार चढाऊ। ११परमप्रभुले आफ्नो नाउँमा विशेष घर रोज्नु हुनेछ र त्यही भूमिमा जाऊ। तिम्रा छोरा-छोरीहरू, कमार-कमारी तथा आफन्तहरू लिएर जाऊ अनि तिमीहरू परमप्रभु तिमीहरूको परमेश्वरको अघि आनन्द मनाऊ। तिमीहरूको शहरहरूमा भएका लेवीहरू, टुहुरा-टुहुरीहरू, विदेशीहरू र विधुवाहरूलाई पनि लैजाऊ। १२सम्भन्ना गर मिश्र देशमा तिमीहरू पनि कमार-कमारीहरू थियौ। यसकारण होशियारीसित विधिहरू पालन गर।

छाप्रो-बासको चाड

१३“खलामा बाली जम्मा गरेपछि र कोलबाट दाख निकालेको सात दिन पछि तिमीहरूले छाप्रो-बासको चाड मनाउनुपर्छ। १४आफ्नो शहरमा बस्ने लेवीहरू, विदेशीहरू, टुहुरा-टुहुरीहरू र विधुवाहरू लगायत आफ्ना छोरा-छोरीहरू, नोकर-चाकरहरूसँगै यो भोज मनाऊ। १५परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले रोज्नु भएको विशेष ठाउँमा यो पर्व सात दिनसम्म मनाऊ। यो तिमीहरूका परमेश्वरको सम्मानमा मनाऊ। तिमीहरू अत्यन्तै आनन्दित हुनुपर्छ परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले तिमीहरूको बालीलाई र तिमीहरूले जे गछौ त्यसमा आशीर्वाद दिनु भएको छ।

१६“परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले विशेष ठाउँ भनी रोज्नु हुने ठाउँमा वर्षमा तीन पल्ट तिमीहरूका मानिसहरू भेला हुनेपर्छ। तिनीहरू अखमिरी रोटीको चाडमा, साताहरूको चाडमा र छाप्रो-बासको चाडमा भेला हुनु पर्छ। त्यहाँ भेट गर्न आउने प्रत्येक मानिसले बलि ल्याउनु पर्छ। १७परमप्रभुले उसलाई कति धेरै आशीर्वाद दिनु भएको छ त्यो सोचर जति दिन सक्छ उसले बलि दिनुपर्छ।

मानिसहरूका लागि न्यायकर्ता तथा अगुवाहरू

१८“परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले तिमीहरूलाई दिनु भएको प्रत्येक शहरमा न्यायकर्ता तथा अधिकारीहरू हुने मानिसहरूलाई रोज। प्रत्येक कुल समूहले यस्तो गर्नुपर्छ। यी मानिसहरू निष्पक्ष न्याय गर्ने योग्य हुनुपर्छ। १९जब तिमीहरूले न्याय गर्दा निष्पक्ष हुनुपर्छ, पक्षपाती हुनु हुँदैन। अनि तिनीले पैसा घूसको रूपमा लिनु हुँदैन। पैसाले ज्ञानी मानिसलाई अन्धो बनाउँछ अनि ज्ञानी मानिसहरूका कुराहरू बदली हुन्छन्। २०उदारता अनि न्याय! तिमीहरूले सधैं असल अनि राम्रो हुन कोशिश गर्नु पर्छ। तब परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले दिनु भएको भूमिमा अधिकार गर्ने छौ र जीउने छौ।

परमेश्वर मूर्तिहरू घृणा गर्नुहुन्छ

२१“जब तिमीहरूले परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरको निम्ति वेदी बनाउँछौ वेदी पछिल्लिर अशेर देवीको सम्मानमा कुनै काठको खम्बा राख्नु हुँदैन। २२परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले घृणा गर्नु हुन्छ तिमीहरूले भूटा देवताहरू पूज्नुको निम्ति कुनै विशेष चोखो ढुङ्गा त्यहाँ राख्नु हुँदैन।

बलिमा असल पशुहरू मात्र चढाऊ

१७ “कुनै गोरु अथवा भेडाका केही दोष भए परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरलाई चढाउनु हुँदैन। किन? किनभने परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले यस्तो घृणा गर्नुहुन्छ।

मूर्ति पूजा गर्नेहरूलाई दण्ड

२“सायद तिमीहरूले सुनेको होला परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले तिमीहरूलाई दिनु हुँदै गरेका शहरहरू मध्ये एउटा शहरमा केही अनिष्ट हुन्छ। सायद तिमीहरूलाई थाहा होला तिमीहरूकै समूहको कुनै पुरुष अथवा स्त्रीले परमप्रभुको विरुद्ध पाप गरेको छ। यो पनि सुनेकै होला तिनीहरूले परमप्रभुको करार भङ्ग गरेका छन्। ३तिनीहरूले अरू देवी देवताहरू पूजेका छन्। अथवा यस्तो पनि हुन सक्छ तिनीहरूले घाम, जून अथवा ताराहरूलाई पूजेका छन्। यो मैले तिमीहरूलाई

बताएको परमप्रभुको आज्ञाको विरोधमा हो। यदि तिमीहरूले यस्तो नरात्रो समाचार सुनेका छौ, तब तिमीहरूले यसलाई होशियारसँग अवश्यै जाँच गर्नु पर्छ अनि थाहा लगाउनु पर्छ यस्तो भयङ्कर घटना इस्त्राएलमा भयो वा भएन। यदि यो साँचै प्रमाणित हुन्छ। तब यस्तो अनिष्ट कार्य गर्ने मानिसलाई तिमीहरूले सजाय दिनु पर्छ। त्यस पुरुष अथवा स्त्रीलाई शहरको सार्वजनिक ठाउँको फाटकमा तिमीहरूले लानु पर्छ अनि ढुङ्गाले हानेर मार्नु पर्छ। अर्थात् यदि त्यसको कसूर देख्ने साक्षी एक जना मानिस मात्र भए त्यसलाई मार्नु हुँदैन, तर दुई अथवा तीन जनाले उसको कसूर सत्य भनी प्रमाण दिए त्यो मानिसलाई मार्नु नै पर्छ। ७ती साक्षीहरूले नै त्यस दोषीलाई मार्न पहिलो ढुङ्गा पर्याँक्नु पर्छ। तब मात्र अरू मानिसहरूले त्यसलाई मार्न ढुङ्गा पर्याँक्नु पर्छ र यस प्रकार तिमीहरूले आफ्नो समूहबाट दुष्टता हटाउने छौ।

अदालतको अटेर निर्णयहरू

८“केही समस्याहरू हुन सक्छ जो अदालतमा निर्णय लिनु साह्रै अप्ठ्यारो हुन्छ। यो हत्याको विषयमा हुन सक्छ, दुइजना मानिसहरू बीच विवादको विषयमा हुन सक्छ। अथवा भगडामा घाइते भएको मानिसको विषयमा हुन सक्छ। जब यी मामिलाहरू तिमीहरूको शहरहरमा सुनाइ हुन्छ, सही हो पत्तो लगाउन तिमीहरूका न्यायाधीशहरूलाई साह्रै मुश्किल हुन सक्छ। तब तिमीहरू परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले रोजेको विशेष ठाउँमा जानु पर्छ। ९तिमीहरूले पूजाहारीहरू र न्यायाधीश कहाँ, जो लेवी कुलका हुन्, समयमा जानु पर्छ। त्यसपछि ती मानिसहरूले त्यो समस्यामा कुन प्रकारले निर्णय लिनु पर्छ बताउने छन्। १०परमप्रभुको विशेष ठाउँबाट तिनीहरूले आफ्नो निर्णय बताउनेछन् र तिनीहरूको सल्लाह जस्तो हुन्छ, तिमीहरूले त्यसै गर्नु पर्छ। ११तिमीहरूले निर्णय स्वीकार गर्न पर्छ अनि तिनीहरूको निर्देश मान्नु पर्छ। तिमीहरूले त्यसै गर्नु पर्छ जस्तो तिनीहरूले गर्नु भन्दछन्। केही परिवर्तन न गर।

१२“यदि कुनै मानिसले न्यायकर्ता तथा त्यस समयमा परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरको सेवा गरी रहेका पूजाहारीहरूको आज्ञा उलङ्घन गरे तिमीहरूले त्यसलाई सजाय दिनु नै पर्छ। तिमीहरूले त्यस मानिसलाई इस्त्राएलबाट लखेट्नु पर्छ, त्यो मर्नु पर्छ। १३यस्तो सजाय सबै मानिसहरूले थाहा पाउने छन् डर मान्ने छन् र त्यसपछि तिनीहरूले अभै हठ गर्ने छैनन्।

राजाको चुनाव र कर्तव्य

१४“जब तिमीहरू परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले दिनु भएको भूमिमा पसेर बसो-बास शुरू गर्नेछौ तब तिमीहरूले भन्ने छौ, ‘जस्तो अन्य राज्यहरूमा राजाहरू छन् त्यसरी नै यहाँ पनि हामी राजा राख्छौ।’ १५जब

तिमीहरूले यस्तो विचार गर्छौ, तब परमप्रभुले जसलाई राजा रोज्नुहुन्छ तिमीहरूले पनि राजा मनोनित गर्नु पर्छ। तर त्यो मानिस कुनै विदेशी नभएर तिमीहरूकै समूहबाट हुनुपर्छ। १६राजाले आफ्नो निम्ति धेरै-धेरै घोडाहरू राख्नु हुँदैन अनि उनले मानिसहरूलाई धेरै घोडाहरू लिनु मिश्र देश पठाउनु हुँदैन। किन? किनभने परमप्रभुले तिमीहरूलाई भन्नु भएको छ, ‘तिमीहरू कहिल्यै त्यो बाटो फर्केर जाने छैनौ।’ १७राजाले धेरै पत्नीहरू राख्नु हुँदैन, किनभने त्यसले गर्दा उनी परमप्रभुबाट पर सर्ने छन्। अनि राजाले धेरै सुन र चाँदी राख्नु हुँदैन।

१८“अनि जब त्यस राजाले शासन गर्न शुरु गर्छ उनले लेवीहरू तथा पूजाहारीहरूकहाँ भएको पुस्तकबाट आफ्नो निम्ति व्यवस्था कानूनको प्रति तयार पारेर आफूसित राख्नु पर्छ। १९राजाले त्यो पुस्तक आफूसित राख्नुपर्छ। किन? किनभने राजाले परमप्रभु उनको परमेश्वरलाई सम्मान गर्नु पर्छ। राजाले व्यवस्थाले गरेको आज्ञा सम्पूर्ण पालन गर्नु सिक्नु पर्छ। २०तब राजाले सोच्ने छैन उनी आफ्ना मानिसहरूबाट कसैको तुलनामा असल छ अनि उनी नियम भन्दा टाढा जाने छैन तर यलाई सही रूपमा अनुसरण गर्ने छन् इस्त्राएलमा धेरै समयसम्म शासन गर्नेछन्।

पूजाहारी तथा लेवीहरूलाई समर्थन

१८ “लेवी कुलका मानिसहरूले इस्त्राएल भूमिको कुनै अंश पाउने छैनन। तिनीहरू पूजाहारीको रूपमा सेवा गर्नेछन्। तिनीहरूले खाली आगोमा पकाएर परमप्रभुलाई चढाएको बलि खान पाउने छन अनि त्यही खानेकुरा मात्र लेवी कुलका मानिसहरूको अंश हुनेछ। २परमप्रभुले भन्नु भए भैं लेवीहरूको अंश परमप्रभु मात्र हुनुहुन्छ तर ती लेवीहरूले इस्त्राएलको भूमिको अंश पाउने छैनन्।

३“जब तिमीहरू गाई अथवा भेडाको बलि चढाउँछौ, तिमीहरूले पूजाहारीहरूलाई गाई अथवा भेडाको फिला बडगरहरू दुवै भाग र भुँडीहरू दिनु पर्छ! ४तिनीहरूले पूजाहारीलाई आफ्नो बालीबाट पहिलो भाग दिनु पर्छ। पूजाहारीलाई आफ्नो बालीको प्रथम अन्न, नयाँ दाखरस अनि तेल दिनु पर्छ। लेवीहरूलाई भेडाको पहिले काटेको ऊनी पनि दिनु पर्छ। ५किन? किनभने परमेश्वरले तिमीहरूका सबै समूहलाई नियालेर लेवीहरू र तिनीहरूको सन्तानहरूलाई पूजाहारी भई सेवा गर्न सधैका लागि रोज्नु भयो।

६“प्रत्येक लेवी मानिसको मन्दिरमा काम गर्ने विशेष समय छ। तर यदि कुनै लेवी मानिसले अभ्र अरू धेरै समय सेवामा लगाउनु इच्छा गर्छ भने कुनै पनि समयमा उसले त्यसो गर्न सक्छ। इस्त्राएलको कुनै पनि शहरमा बस्ने कुनै पनि लेवी मानिसहरू आफ्नो घर छोडेर

परमप्रभुले रोज्नु भएको विशेष ठाउँमा आउनु सक्छ अनि उसले यस्तो कुनै पनि समयमा गर्न सक्छ। ७परमप्रभु सम्मुख सेवा गरिरहेका आफ्ना दाज्यू-भाइले पूजाहारी जस्तै परमप्रभु आफ्ना परमेश्वरको नाउँमा त्यो लेवी मानिसले पनि परमप्रभुको सेवा गर्न सक्छ। ८अनि उसको परिवारले स्वाभाविक हिसाबले पाइरहेको अंशमाथि थप अंश अरू पूजाहारीहरूको बराबर उसले पनि पाउँछ।

इस्त्राएल अरू देशहरू जस्तो बस्नु हुँदैन

९“जब तिमीहरू परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले दिनु भएको भूमिमा आउँनेछौ त्यहाँ अरू राष्ट्रका मानिसहरूले गरे जस्तै भयङ्कर कामहरू गर्न नसिक। १०आफ्नो नानीहरूलाई वेदीको आगोमा बलि नदेऊ। भविष्यमा के हुन्छ जान्नका लागि कुनै अगमवक्ता, जादूगर, भौँक्री अथवा तान्त्रिककहाँ नजाऊ। ११कुनै मानिसहरूलाई कसैमाथि टुनामुना गर्न नदेऊ। तिम्ना आफन्तहरू मध्ये कसैलाई भौँक्री तथा जादूगर हुनु नदेऊ। मृत मानिससित बात गर्नु कसैले पनि चेष्टा नगरोस्। १२परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले त्यस्ता काम गर्ने मानिसहरूलाई घृणा गर्नुहुन्छ, त्यसकारण उहाँले ती जातिहरूलाई त्यो देशबाट तिमीहरूको निम्ति जोर दिएर निकाल्नु हुँदछ। १३तिमीहरू परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरप्रति विश्वास योग्य हुनुपर्छ।

परमप्रभुको विशेष अगमवक्ता

१४“तिमीहरूले अरू राष्ट्रका मानिसहरूलाई जसले जादूद्वारा आफ्नो भविष्य बताउन लगाउँछन् जबरदस्ती निकाल्नु पर्छ। तर परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले तिमीहरूलाई यस्तो गर्नु दिनु हुने छैन। १५परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले तिमीहरू कहाँ तिमीहरू माभकबाट एक जनालाई अगमवक्ता बनाएर पठाउनु हुनेछ र ऊ म जस्तै हुनेछ अनि तिमीहरूले उसको कुरा सुन्नु पर्छ। १६परमेश्वरले यस्तो अगमवक्तालाई तिमीहरूकहाँ पठाउँदै हुनु हुन्छ किनभने तिमीहरूले उहाँलाई त्यस्तो मानिसहरूकालागि विन्ती गस्यौ। जब तिमीहरू होरोब पर्वत (सिनै) माथि परमेश्वरको आवाज सुनेर र हेरोब पर्वतमाथि आगो देखेर भेला भएका थियौ तिमीहरू डराएका थियौ। यसकारण तिमीहरूले भनेका थियौ, ‘फेरि परमप्रभु हाम्रा परमेश्वरको आवाज हामीले सुन्नु पाउँदैनौ। फेरि त्यो ठूलो आगो देख्नु सक्दैनौ, नत्र हामी मर्नेछौ।’

१७“परमप्रभुले मलाई भन्नुभयो, ‘तिमीहरूले मलाई जे सोध्यौ, राम्रो हो। १८म तिमीहरूका लागि तिमीहरू जस्तै एकजना अगमवक्ता पठाउँनेछु अनि त्यो अगमवक्ता तिनीहरूमाभ एकजना मानिस हुनेछ। उसले मानिसहरूलाई के भन्नु पर्छ त्यो म बताउनेछु र उसले मानिसहरूलाई

मेरा प्रत्येक आदेश बताउनु पर्छ। १९त्यो अगमवक्ताले मेरो निम्ति बोल्नेछ अनि जब उसले भनेको कुरो अथवा मेरो आज्ञा कसैले उलट्टिन गरे उसले सजाय पाउँनेछ।’

भूटा अगमवक्ताहरू कसरी चिन्नु

२०“तर अगमवक्ताले केही कुरा भन्न सक्छ, जुन चाही मैले तिमीहरूलाई भनेको थिइँ, अनि उसले मानिसहरूलाई भन्न सक्छ मेरो निम्ति बोल्दैछ। यदि यस्तो हुन्छ भने त्यो अगमवक्तालाई अवश्य मार्नु पर्छ। अन्य देवी-देवताहरूको निम्ति बोल्ने अगमवक्ताहरू पनि आउन सक्छ। त्यस्ता अगमवक्तालाई पनि मार्नु पर्छ। २१तिमीहरूले सोचिरहेका होला, ‘अगमवक्ताले जे भन्छ त्यो परमेश्वरबाट होइन भनी कसरी जान्नु?’ २२यदि कुनै अगमवक्ताले केही बताउँछ ऊ परमेश्वरको निम्ति बोल्दैछ तर त्यो जब पूरा हुँदैन तब तिमीहरूले जानेछौ त्यो कुरो परमप्रभुले भन्नु भएको होइन। तिमीहरूले थाहा पाउँनेछौ त्यो अगमवक्ताले आफ्नै विचार बताउँदैछ। ऊसित तिमीहरू डराउनु पर्दैन।

सुरक्षाका शहरहरू

१९ “अरू जातिका मानिसहरूको भूमि परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले तिमीहरूलाई दिनु हुँदछ। परमप्रभुले ती जातिहरूलाई ध्वंश पार्नु हुनेछ। जहाँ ती मानिसहरू बस्थे त्यही तिमीहरू बस्नेछौ। तिमीहरूले तिनीहरूको शहरहरू र घरहरू लिने छौ। जब यस्तो हुन्छ। रतिमीहरूले भूमिलाई तीन भागमा बाड्नु पर्छ। ३तब प्रत्येक भागमा तिमीहरूले नजिकै भएको एउटा शहर रोज्नु पर्छ। अनि तिनीहरूले ती शहरहरूमा पुग्ने मार्गहरू निर्माण गर्नुपर्छ। तब कुनै मानिस जसले अर्कोको हत्या गर्छ, त्यो भागेर सुरक्षाको निम्ति त्यस शहरमा पुग्न सकोस्।

४“यदि कसैले मानिसको हत्या गर्छ ती शहरहरूमा सुरक्षाको लागि भागेर जानेछ, यो नियम त्यस मानिसहरूका लागि हुनेछ हत्यारा त्यो मानिस हुनपर्छ जसले अर्को मानिसहरूलाई अचानक मार्छ अनि त्यो मानिस हत्यारा हुन्छ। जसले हत्या गरेको मानिसलाई घृणा गरेको थिएन। ५यहाँ एउटा उदाहरण छ एकजना मानिस आफ्नो साथीलाई लिएर दाउरा लिन वनमा जान्छ। मानिस रूख काट्न बच्चरो उर्याउँछ तर बच्चरो बिडँबाट छुट्टिन्छ। अर्को मानिसलाई लाग्छ र उसलाई मार्छ। बच्चरो चलाउने मानिस तीनवटामध्ये कुनै एउटा शहरमा आफ्नो सुरक्षाको निम्ति भागेर जान सक्छ। ६तर यदि शहरहरू निकै टाढा छन् भाग्दै गरेको मानिस त्यहाँ पुग्नु सक्दैन अनि पक्राउ पर्छ र हत्या भएको मानिसका रिसाएका आफन्तद्वारा ऊ मारिन सक्छ। तर त्यो मानिस मृत्यु पाउने योग्य थिएन किनभने उसले

मानिसको हत्या घृणा अथवा रीसले गरेको थिएन। ७शहरहरू चाँहि प्रत्येकको निम्ति नजिकै हुनुपर्छ, यसैकारण म तिमीहरूलाई तीनवटा विशेष शहरहरू छान्ने आज्ञा दिन्छु।

८“परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले तिमीहरूका पिता-पुर्खाहरूलाई त्यो भूमि बढाउने प्रतिज्ञा गर्नु भएको थियो। उहाँले तिमीहरूका पिता-पुर्खाहरूलाई प्रतिज्ञा गर्नु भएको भूमि तिमीहरूलाई दिनुहुन्छ। ९यदि तिमीहरूले उहाँका आज्ञाहरू, जो तिमीहरूलाई म आज बताउँदैछु, सबै पालन गर्छौं, अनि यदि तिमीहरूले परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरसित प्रेम गर्छौं उहाँले भने अनुसार जीवन निर्वाह गर्छौं, उहाँले यसो गर्नु हुनेछ। तब परमप्रभुले तिमीहरूको भूमि विस्तृत पार्नु हुँनेछ, तिमीहरूले सुरक्षाको निम्ति अबै तीनवटा शहरहरू छान्नु पर्छ। यी तीनवटा शहरहरूअघि छानिएका तीनवटासित थपिएका हुनुपर्छ। १०तब परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले तिमीहरूलाई दिँदै गर्नु भएको भूमिमा निर्दोष मानिसहरू मारिने छैनन्। अनि कुनै मृत्युमा तिमीहरू दोषी बनिनु पर्ने छैन।

११“तर एकजना मानिसहले कुनै अर्को मानिसलाई घृणा गर्न सक्छ। त्यस मानिसले घृणा गरेको मानिसलाई पखैर मारन लुक्न सक्छ, उसले त्यस मानिसलाई मारन सक्छ अनि सुरक्षाका शहरमध्ये एउटामा भागेर जान सक्छ। १२यदि यस्तो हुन्छ हत्याका शहरका बूढा-प्रधानहरू उसलाई सुरक्षाको शहर बाहिर ल्याउन कसैलाई पठाउन सक्छन्। ती अगुवाहरूले त्यो मानिसका आफन्तलाई दिनुपर्छ। र त्यसलाई मारुपर्छ। १३तिमीहरूले त्यसलाई सहानुभूति देखाउनु हुँदैन किनभने त्यो निर्दोष मानिसको हत्या हो। तिमीहरूले इस्त्राएलबाट त्यस्तो दोष बाहिर निकाल्नु पर्छ, तब मात्र तिमीहरूको निम्ति प्रत्येक चीज असल हुनेछ।

सम्पत्तिको साँध-सीमाना

१४“तिमीहरूले आफ्ना छिमेकीको सम्पत्तिको साँध-सीमाना छुट्टाउने ढुङ्गाहरू हटाउनु हुँदैन। उहिले मानिसहरूले सीमाना छुट्टाउन त्यसरी ढुङ्गाहरू लगाउँथे। ती ढुङ्गाहरूले परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले दिनु भएको भूमिमा सीमाना छुट्टाउँछन्।

गवाहीहरू

१५“यदि कुनै मानिस व्यवस्था विरोधी कार्य गरेकोमा दोषी भए उसको दोष प्रमाण गर्न एक जना गवाही पर्याप्त हुँदैन। त्यस मानिसले साँच्चै दोष गरेको प्रमाणित गर्न दुई अथवा तीनजना गवाहीहरू चाहिन्छन्।

१६“कसैलाई चोट पुऱ्याउने अभिप्रायले एक जना मानिस भूठो साक्षी दिनु अघि आउनु सक्छ। १७यदि यस्तो भएको खण्डमा ती दुवै मानिस परमप्रभुको विशेष

मन्दिरमा पूजाहारीहरू र न्यायकर्ताहरू जो त्यस समयमा कार्यमा छन्, तिनीहरूको अघि गई न्याय पाउन सक्छन्। १८न्यायकर्ताहरूले सावधानीसँग भगदामा कसको कसूर छ गहिरिएर खोज्नु पर्छ र तिनीहरूले पत्तो लगाउन सक्छन कतै गवाहीले भूठो बोलेको हो कि? यदि गवाही भूठो बोलेको पाए, १९तिमीहरूले त्यसलाई सजाय दिनु नै पर्छ। त्यस गवाहीलाई त्यही सजाय दिनु पर्छ जुन सजाय उसले अर्को मानिसलाई दिन चाहन्थ्यो। यस प्रकारले तिमीहरूले आफ्ना समूहबाट दुष्टता हटाउँनेछौ। २०अरु मानिसहरूले पनि त्यस मानिसले गरेको दुष्कर्मको प्रतिफल थाहा पाउँछन र फेरि त्यस्तो दुष्कर्म गर्ने साहस गर्दैनन्।

२१“तिमीहरूले त्यस मानिसप्रति सहानुभूति देखाउनु हुँदैन जसले अपराध गरेको हुन्छ जति बेला उसलाई सजाय दिइन्छ। यदि कसैको ज्यान लिन्छ भने उसको जीवन पनि शेष पार्नुपर्छ। नियम छ आँखाको सट्टा आँखा, दाँतको सट्टा दाँत, हातको सट्टा हात र खुट्टाको सट्टा खुट्टा हुनेछ।

युद्ध सम्बन्धी नियम

२० “जब तिमीहरू आफ्नो शत्रुसँग लडाइँ गर्न निस्कन्छौ शत्रु पक्षमा धेरै घोडा, रथ र सैन्य देखेर नडराऊ किन? किनभने परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वर तिमीहरूसित हुनुहुन्छ जसले तिमीहरूलाई मिश्रदेशबाट निकालेर ल्याउनु भयो।

२“जब तिमीहरू युद्ध गर्न जान्छौ पूजाहारी गएर सैन्यहरूसित भन्नुपर्छ। ३पूजाहारीले भन्नुपर्छ, ‘हे इस्त्राएलका मानिसहरू हो! म जे भन्छु सुन। आज तिमीहरू आफ्नो शत्रुहरूसँग लडाइँ गर्न जाँदैछौ। मन दुर्बल नपार, चिन्ता नगर, नडराऊ। ४किन? किनभने परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वर तिमीहरूसित जानुहुँनेछ। उहाँले तिमीहरूलाई शत्रुहरूसित लडाइँ गर्नु सहायता गर्नु हुनेछ। तिमीहरूलाई विजय गराउनु सहायता गर्नु हुनेछ।’

५“लेवी अगुवाहरूले, सिपाहीहरूलाई भन्नेछन्, ‘यहाँ कोही यस्तो मानिस छ जसले नयाँ घर त बनायो तर उसले अबै अर्पणसम्म गरेको छैन? त्यो मानिस लडाइँमा मारिन सक्छ, यसकारण त्यो मानिस फर्केर घर जाओस्। नत्र त्यो मानिस मर्यो भने अर्को मानिसले त्यो घर अर्पण गर्न सक्छ। ६के यहाँ त्यस्तो कोही मानिस छ जसले दाखको खेती लगाएको छ तर दाख टिपेर बटुल्न पाएको छैन। यदि यहाँ त्यस्तो कोही मानिस भए त्यो घर फर्केर जाओस्, नत्र यो मानिस लडाइँमा मरे उसको खेतमा फलेको दाख अर्को मानिसले भोग गर्नेछ। ७यहाँ कोही यस्तो मानिस छ जसको विवाह ठीक गरिएको थियो तर विवाह भएको छैन। यदि कोही त्यस्तो मानिस यहाँ भए घर फर्केर

जाओस नत्र त्यो मानिस लडाइँमा मरेको खण्ड त्योसित विवाह गर्न ठीक गरिएको स्त्रीको अर्को मानिससित विवाह हुँदैन।'

८“ती लेवी अगुवाहरूले सिपाहीहरूलाई भन्नुपर्छ, ‘यहाँ कोही यस्तो मानिस छ, जसले आफ्नो साहस हराएर डराइरहेछ? त्यो मानिस घर फर्केर जाओस्। त्यसो गरे उसले अरू सिपाहीहरूको साहस हराउने थिएन।’ ९तब अगुवाहरूले सिपाहीहरूलाई त्यति भनी सकेपछि सिपाहीहरूलाई मार्गदर्शन गर्न कप्तानहरू रोज्नु पर्छ।’

१०“जब तिमीहरू शहर आक्रमण गर्न जान्छौ, त्यस समय तिमीहरूले मानिसहरूसँग शान्तिको प्रस्ताव राख्नु पर्छ। ११यदि ती मानिसहरूले शान्तिको प्रस्ताव स्वीकार गरेर मूल ढोकाहरू खोलीदिए तिनीहरू कमाराहरू हुनेछन् र आफ्नो काममा लाग्ने छन्। १२तर यदि तिनीहरूले शान्ति प्रस्ताव अस्वीकार गर्छन र लडाइँ गर्न तैयार हुन्छन् भने तिमीहरूले शहरलाई घेर्नु पर्छ। १३अनि जब परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले त्यो शहर तिमीहरूलाई दिनु हुनेछ, त्यहाँ भएका सबै मानिसहरूलाई तरवारले काटेर मार्नु पर्छ। १४तर त्यस शहरमा भएका अरू स्त्री, नानीहरू, गाई अनि अन्य प्रत्येक चीज तिमीहरू लान सक्छौ। परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले यी सब वस्तुहरू तिमीहरूलाई दिनु भएको हो र तिमीहरू उपयोग गर्न सक्छौ। १५तिमीहरूले सबै शहरहरूसित त्यस्तै ढंगले व्यवहार गर्नु पर्छ जो त्यहाँ छैनन् जहाँ तिमीहरू बस्छौ ती शहरहरू त्यो तिमीहरूदेखि टाढामा छन्।

१६“जब तिमीहरू ती शहरहरू जोड्छौ जो परमप्रभुद्वारा दिइने भूमिमा छन्, तिमीहरूले जितेका शहरहरूमा बस्ने प्रत्येकलाई मार्नु पर्छ। १७तर परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले दिनु भएको आज्ञा अनुसार हिती, एमोरी, कनानी, परिज्जी, र हिव्वी र यबूसीहरू सबैलाई एकदमै नष्ट पार्नु पर्छ। १८त्यसो गरे परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वर विरोधी तिनीहरूले तिमीहरूलाई पाप काम गराउनमा असमर्थ हुनेछन्। तिनीहरूले आफ्नो देवताको पूजा गर्दा गरिने भयङ्कर कार्यहरू तिमीहरूलाई सिकाउने मौका पाउँदैनन्।

१९“जब तिमीहरू कुनै शहरको विरोधमा लडाइँ गर्छौ, तिमी त्यस शहरलाई धेरै समयसम्म घेर्न सक्छौ। त्यस समयमा शहर वरिपरि भएका रूखहरूबाट फल खान सक्छौ। तर रूखहरू काटेर ढाल्नु हुँदैन। यी रूखहरू तिमीहरूका शत्रु होइनन्, यसकारण तिनीहरूसित लडाइँ नगर। २०तर तिमीहरू ती रूखहरू काट्न सक्छौ यदि तिमी जान्दछौ तिनीहरूमा फल लाग्दैन। तिमीहरूले तिनीहरूलाई त्यस शहरको विरुद्ध लडाइँ गर्ने हतियारको रूपमा प्रयोग गर्न सक्छौ। तिमीहरू जबसम्म प्रयोग गर्न सक्छौ तबसम्म शहर परास्त हुँदैन।

हत्या गरिएको एकजना मानिस भेट्टाइए

२१ “परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले तिमीहरूलाई दिनु भएको भूमिमा यदि तिमीहरूले कुनै हत्या गरिएको लाशलाई खेतमा लडिरहेको पाए र कसले हत्या गरेको पत्तो लगाउन नसकिए। २तब तिमीहरूका बूढा-प्रधान तथा न्यायाकर्ताहरू अघि आएर हत्या भएको जग्गा शहर देखि कति टाढामा छ त्यो पत्तो लगाउनु पर्छ। ३जब तिमीहरूले जान्ने छौ कुन चाही शहर मृत्य मानिसको नजिकै छ, शहरका बूढा-प्रधानले तिनीहरूको बथानबाट एउटा गाई लानु पर्छ यो गाई कहिले बच्चा नभएको हुनुपर्छ अनि यो गाई कहिले काममा प्रयोग नगरेको हुनुपर्छ। ४शहरका बूढा-प्रधानहरूले कुनै कहिल्यै हलो नलगाएको र बीऊ नछरेको अथवा केही नरोपेको पानी बगिरहेको बेसी नजिक लगेर त्यस कोरली गाईको घाँटी निमोठ्नु पर्छ। ५पूजाहारीहरू, लेवीका सन्तान पनि त्यहाँ जानु पर्छ। (परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले यी पूजाहारीहरूलाई उहाँको सेवा तथा मानिसहरूलाई उहाँको नाउँमा आशीर्वाद दिनु रोज्नु भएकोछ। जहाँ एक जना मानिसलाई केही चोट लागेको छ प्रत्येक तर्क गरेर को सही छ त्यो निर्णय गर्नेछन्।) ६मृत शरीरको नजिकै भएको शहरका बूढा-प्रधानहरूले घाँटी निमोठिएको गाईमाथि हात धुनु पर्छ। ७यी बूढा-प्रधानहरूले भन्नुपर्छ, ‘हामीले यस मानिसलाई मारेनौ अनि यो घटना पनि देखेनौं। ८हे परमप्रभु! तपाईंले इस्राएललाई बचाउनु भयो। हामी तपाईंका मानिसहरू हौ, अब हामीलाई शुद्ध पार्नु। यो निर्दोष मानिसलाई मारेकोमा हामीमाथि दोष नलागोस्।’ यस प्रकारले त्यस निर्दोष मानिसको हत्या गरेको निमित्त ती मानिसहरू निर्दोष साबित हुनेछन्। ९यसरी तिमीहरूले सही कार्य गर्नेछौ अनि आफ्नो समूहबाट दोष हटाउनेछौ।

युद्धमा पक्राउ परेका स्त्रीहरू

१०“तिमीहरूले आफ्नो शत्रुहरू विरुद्ध लडाइँ लड्नेछौ तथा परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले तिमीहरूलाई विजयी तुल्याउनु हुनेछ। तिमीहरूले शत्रुहरूलाई पत्रेर कैदी भैँ लिएर आउनेछौ। ११ती कैदीहरू मध्ये कुनै एउटा सुन्दरी स्त्रीलाई देख्ने छौ जसलाई तिनीहरू विवाह गर्नु चाहन्छौ। १२तब तिमीले उसलाई आफ्नो घरमा ल्याउनु पर्छ अनि उसले आफ्नो केश अनि नङ्ग काट्नु पर्छ।

१३“उसले आफ्नो लुगा खोल्नु पर्छ जसले संकेत दिन्छ तिनी लडाइँमा बन्दी भएकी थिइन् अनि आफ्नो माता-पिताबाट छुट्टिएको एक महीना सम्म स्त्री तिम्रो घरमा बसेर विलाप गरोस त्यसपछि तिमी त्यस महिलाकहाँ गएर उसको पति बनिन सक्छौ अनि तिनी तिम्री पत्नी हुन सक्छिन्। १४यदि तिनलाई मन पराएनौ भने पारपाचुके गरिदेऊ उसलाई मुक्त गरि देऊ तर बेचन भने सक्तैनौ।

कमारीलाई भैँँ व्यवहार गर्न पाउँदैनौँ किनभने तिमीले त्यो स्त्रीसँग सहवास गरेका थियौँ।

जेठो छोरो

१५“कुनै मानिसको दुई जना पत्नी हुन सक्छन् र उसले एउटीलाई वेशी र अर्कीलाई कम्ती प्रेम गर्न सक्छ। दुवै पत्नीहरूले उसका नानीहरू जन्माएको हुन सक्छन्। अनि जेठो छोरा सब भन्दा कम्ती प्रेम गरेको पत्नीबाट जन्मिएको हुन सक्छ। १६जब उसले आफ्नो सम्पत्ति ती नानीहरू मध्ये बाँड्छ उसले प्रेम गरेकी पत्नीको नानीलाई जेठो नानीको अंश दिन सक्तैन। १७उसले आफूले प्रेम नगरेकी पत्नीबाट जन्मिएको जेठो नानीलाई स्वीकार गर्नु पर्छ र त्यो नानीले दुई गुणा अंश पाउनु पर्छ। किन? किनभने त्यो नानी पहिलो नानी हो र जेठो छोराको अधिकार उसकै हुन्छ।

अट्टेरी नानीहरू

१८“कसैको छोरा माता-पिताको आज्ञा पालन नगर्ने अट्टेरी हुन सक्छ। माता-पिताले छोरालाई दण्ड दिन्छन् तर त्यो छोरा आफ्नो माता-पितालाई नटेर्ने नै हुन्छ। १९तब माता-पिताले उसलाई शहरको सभा घरमा बूढा-प्रधानहरूको अधि लैजानु पर्छ। २०माता-पिताले शहरका बूढा-प्रधानहरूलाई भन्नु पर्छ: ‘हाम्रो छोरा अट्टेरी छ र हाम्रो कुरा मान्दैन। जब हामी उसलाई केही काम गर्न अहाउँछौँ ऊ मान्दैन। उसले धेरै खान्छ र पिउँछ।’ २१तब शहरका सबै मानिसहरूले उसलाई ढुङ्गाले हिर्काएर मार्नु पर्छ। यसरी, तिमीहरूले यस दुष्टलाई तिमीहरूको बीचबाट हटाउने छौँ। इस्राएलका सबै मानिसहरूले यस्तो खबर थाहा पाउने छन् र डराउने छन्।

अपराधीहरू मारिन्छन् अनि रुखमा भुण्डाइन्छन्

२२“कुनै एकजना मानिस पापको दोषी हुन सक्छ र त्यसलाई मृत्यु दण्ड दिन सकिन्छ। मानिसहरूले त्यसलाई मारेर एउटा रूखमा उसको शरीर भुण्डाउन सक्छन्। २३त्यो लाश तिमीहरूले रातभरि रूखमा भुण्ड्याउनु हुँदैन, त्यस लाशलाई त्यही दिन गाड्नु पर्छ। किन? किनभने त्यो मानिस जसलाई रूखमा भुण्डाइन्छ परमेश्वरले सराप दिनु भएको छ। परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले दिनु भएको भूमिलाई तिमीहरूले नष्ट पार्नु हुँदैन।

अरू नियमहरू

२२ “यदि तिमीले आफ्नो छिमेकीको गाई अथवा भेडा फुस्काएको देख्यौँ भने आफूले नदेखे भैँँ गर्नु हुँदैन। त्यस पशुलाई त्यसको मालिकको जिम्मा दिनु पर्छ। यदि त्यस पशुको मालिक दाडाको मानिस भए अथवा त्यो पशु कसको हो तिमीले जान्

नसकेसम्म त्यसलाई तिम्रो घरमा ल्याएर राख्नु पर्छ। त्यसलाई त्यसको मालिक खोज्दै नआउञ्जेलसम्म राख्न सक्छौँ। त्यसको मालिक आएपछि त्यो पशु जिम्मा लगाउनु पर्छ। यदि तिमीले छिमेकीको गधा, लुगा-फाट अथवा कुनै पनि चीज पाउँदा यस्तै गरेर आफ्नो छिमेकीको सहायता गर्नु पर्छ।

४“यदि छिमेकीको गधा अथवा गाई बाटोमा लडेको देख्यौँ भने तिमीले थाहा नपाए भैँँ गर्नु हुँदैन। त्यसलाई उठाउनको निम्ति छिमेकीलाई सहायता गर्नु पर्छ।

५“कुनै स्त्रीले पुरुषको लुगाहरू लाउनु हुँदैन अनि पुरुषले पनि स्त्रीको लुगाहरू लाउनु हुँदैन। परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरको निम्ति त्यो अत्यन्तै घृणित हो।

६“तिमी बाटोमा हिडिरहेको समयमा रुखमाथि अथवा बाटोको किनारमा चराको माऊ आफ्नो गुडैमा बच्चाहरू लिएर अथवा अण्डामाथि ओश्रा बसिरहेको पाउन सक्छौँ। तब तिमीले त्यो माऊ चरालाई आफ्नो बच्चाहरूसितै लैजान हुँदैन। ७आफ्नो निम्ति तिमीले चराको बच्चाहरू लैजान सक्छौँ तर माऊलाई छोडी दिनु पर्छ। यदि यो नियम पालन गर्छौँ भने तिमी खुशी साथ धेरै दिनसम्म बाँच्न सक्छौँ।

८“जब घर बनाउँछौँ छाना वरिपरि देवल लगाउनु पर्छ। यसो गर्छौँ भने यदि कोही मानिस छानाबाट लोट्यो भने त्यसको निम्ति तिमी दोषी बनिनु पर्दैन।

सँगै नमिसाउनु पर्ने चीजहरू

९“तिमीहरूले आफ्नो दाखबारीमा अन्नको बीऊ छन्नु हुँदैन। किन? किनभने ती दुवै व्यर्थ हुन्छन् अनि तिमीले लगाएको बीऊबाट अन्न अथवा दाख केही पनि पाउनु सक्तैनौँ।

१०“गाई र गधा नारेरसँगै जोत्नु हुँदैन।

११“तिमीहरूले ऊनी र सूतीबाट बनाइएका लुगा लाउनु हुँदैन।

१२“तिमीले धेरै धागाहरूका टुक्रा सँगै बाँधेर फुर्का बनाउनु पर्छ अनि ती फुर्काहरू आफ्नो लुगाको चार कुनामा बाँध्नु पर्छ।

विवाहको नियम

१३“एक जना मानिसले एउटी स्त्रीसित विवाह गरी सहवास गर्छ। फेरि उसले त्यस स्त्रीलाई मन नपराउन सक्छ। १४मानिसले भूटो बोल्नु सक्छ, ‘मैले यस स्त्रीसित विवाह गर्ने तर जब हामीले सहवास गर्छौँ मैले थाहा पाएँ तिनी कन्या थिइन्।’ यस्तो कुरा सुनेर मानिसहरू त्यस स्त्रीको विषयमा नराम्रो सोच्न सक्छन्। १५यदि यस्तो भएको खण्डमा त्यस केटीको आमा-बाबुले शहरको सभाघरमा बूढा-प्रधानहरूको सामुने त्यस केटीको विवाह अधि कसैसित सहवास नभएको प्रमाण दिन सक्नु पर्छ। १६त्यस केटीका मातापिताले

बूढ़ा-प्रधानहरूलाई भन्नुपर्छ, मैले यस मानिसित मेरी छोरीको विवाह गरिदिँ तर अहिले उसले तिनलाई मन पराउँदैन। १७यस मानिसले मेरी छोरीको बारेमा भूटो कुरो गरेको छ। उसले भन्यो, 'मैले प्रमाण पाएको छैन, तिमी छोरी कन्या छिन्। तर यहाँ प्रमाण छ मेरी छोरी कन्या छे।' अनि तिनीहरूले बूढ़ा-प्रधानहरूलाई लुगा* देखाउनु पर्छ। १८तब शहरका बूढ़ा-प्रधानहरूले त्यस मानिसलाई बोलाउनु पर्छ अनि सजाय दिनु पर्छ। १९तिनीहरूले त्यस मानिसलाई चाँदीका चालीस सिक्का जरिमाना गर्नु पर्छ। इस्त्राएली स्त्रीको पतिले उसमाथि लाजमर्दा आरोप लगाएकोले बूढ़ा-प्रधानहरूले त्यो जरिमानाको रकम केटीको बुबालाई दिनु पर्छ अनि त्यो कन्या त्यही मानिसको पत्नी भएर बस्नु पर्छ। उसले छुटानाम गर्न पाउँदैन।

२०"तर यस्तो पनि हुनु सक्छ त्यो पतिले आफ्नी पत्नीमाथि लगाएको आरोप सत्य प्रमाण हुनु सक्छ। पत्नीको आमा-बुबा त्यस केटीको विवाह पूर्व कसैसित सहवास नभएको प्रमाण दिनु नसकलान। यदि यस्तो भयो भने, २१शहरका बूढ़ा-प्रधानहरूले तिनलाई उसको पिताको घरको ढोकामा ल्याउनु पर्छ अनि शहरका मानिसहरूले उसलाई ढुङ्गाले हिकोएर मार्नु पर्छ। किन? किनभने उसले इस्त्राएलमा लाजमर्दा काम गरी। उसले आफ्ना पिताको घरमा वेश्या जस्तै काम गरी, यसकरण तिमीहरूले यस्तो दुष्टता तिमीहरूका मानिसहरूबाट अवश्यै निकाल्नु पर्छ।

लैंगिक सम्बन्धको पाप

२२"यदि कुनै मानिसले अर्काकी पत्नीसित सहवास गर्दै गरेको फेला पारे त्यस क्रियामा लागेका पुरुष र स्त्री दुवैलाई मार्नु पर्छ, यसरी इस्त्राएलबाट अनैतिकता हटाउनु पर्छ।

२३"यदि कुनै मानिसलाई शहरभित्र मगनी गरेको स्त्रीसित लैंगिक कर्म गरेको पाइन्छ, २४तिनीहरू दुवैलाई शहरको फाटकमा जनसमूह बीच ल्याएर ढुङ्गाले हिकोएर मार्नु पर्छ। त्यस मानिसलाई मार्नु पर्छ कारण उसले अर्काकी पत्नीसित बलात्कारको अपराध गर्‍यो अनि त्यस स्त्रीलाई मार्नु पर्छ किनभने उसले आफ्नो नैतिकता बचाउन निम्ति शहरका मानिसहरूबाट सहायता लिइन्। र यस्तो दुष्ट कर्‍यलाई तिमीहरूका मानिसहरूबाट हटाउनु पर्छ।

२५"तर यदि कुनै विवाह ठीक भइ सकेकी केटीलाई कसैले खेतमा एकलै भेटेर जबरदस्ती बलात्कार गर्छ भने त्यो पुरुषलाई मात्र मार्नु पर्छ। २६तिमीले त्यस

केटीसँग केही गर्नु हुँदैन। यो घटना यस्तो हो कसैले आफ्नो छिमेकीलाई आक्रमण गरेर मार्छ किनभने त्यो केटी एकली थिई अनि उसले गरेको गुहार कसैले सुनेन। यसकारण केटीले सजाय पाउने योग्य दोष गरेकी छैन। २७त्यस मानिसले त्यस विवाह ठीक भइसकेकी केटीलाई खेतमा एकलै पाउँछ र बलात्कार गर्छ। त्यस केटीले आफ्नो सुरक्षाको निम्ति कराएकी हुन सक्छ तर त्यहाँ उसलाई सहायता गर्ने कोही थिएन, यसकारण उसलाई सजाय दिनु हुँदैन।

२८"एकजना मानिसले मङ्गनी पनि नभएको कन्यालाई भेटेर जबरदस्ती बलात्कार गरेको हुनु सक्छ। यदि यस्तो काण्ड मानिसहरूको नजरमा परे, २९त्यस मानिसले केटीको बुबालाई बीस आउन्स चाँदीको सिक्का तिरेर त्यस केटीलाई पत्नी बनाए राख्नु पर्छ। किन? किनभने त्यस मानिसले त्यो केटीसित बलात्कार जस्तो पाप गरेको हुनाले त्यसलाई आफू बाँचुञ्जेल छोड्न पाउँदैन।

३०"कसैले आफ्नो बुबाकी पत्नीसित सहवास गर्नु हुँदैन। यस्तो गर्दा उसले आफ्नो बुबालाई लाजमा पर्छ।

मानिसहरू जो पूजामा भाग लिनु सक्छन्

२३ "लैंगिकअंग कुच्चिएका अथवा लिङ्ग काटिएका मानिसहरूले इस्त्राएलका मानिसहरूसँग परमप्रभुको पूजामा भाग लिन सक्दैनन्। २यदि कसैको माता-पिताको विधिपूर्वक विवाह भएको छैन। तिनीहरू पूजामा सम्मिलित हुन पाउने छैनन्। दश पुस्तासम्म तिनीहरूका सन्तानहरूले पनि पूजामा मिसिन पाउने छैनन।

३"अम्मोनी र मोआबी तथा तिनीहरूका सन्तानले दश पुस्तासम्म परमप्रभुको सभामा इस्त्राएल बासीहरूसँग सम्मिलित हुन सक्तैनन्। ४किन? किनभने तिनीहरूले मिश्र देशबाट निकलेर यात्रा गरेको समयमा तिमीहरूलाई रोटी र पानी दिन अस्वीकार गरेका थिए। तिनीहरूले मेसोपोटामियामा पतोरको शहरमा बस्ने बओरको छोरा बिलामलाई तिमीहरूलाई सराप्नुको निम्ति पैसा दिएर बोलाए। ५तर परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले बिलामका कुरा सुन्नु भएन र तिनको सराप परमप्रभुले तिमीहरूको निम्ति आशीर्वादमा परिणत गरिदिनु भयो। कारण परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले तिमीहरूलाई प्रेम गर्नुहुन्थ्यो। ६जबसम्म तिमीहरू बाँचिरहन्छौ तबसम्म अम्मोनी र मोआबीहरूसित कहिल्यै सन्धि स्थापित गर्नु हुँदैन तथा कदापि तिनीहरूसित मैत्री सन्धि गर्नु हुँदैन।

इस्त्राएलीहरूले स्वीकर्नु पर्ने मानिसहरू

७"तिमीहरूले एदोमीहरूलाई घृणा गर्नु हुँदैन कारण उनीहरू तिमीहरूको सम्बन्धीहरू हो। तिमीहरूले इस्त्राएलीलाई घृणा गर्नु हुँदैन कारण तिनीहरूको भूमिमा तिमीहरू विदेशी थियौ। ८एदोमीहरू र मिश्र देशवासीहरूका

लुगा रगतको दाग भएको च्यादर त्यो विवाह भएको राती लागेको थियो जुन चाहि केटीले उसको कन्या भएको प्रमाणको रूपमा सुरक्षित राखेकी थिइन्।

तेस्रो पुस्ताका सन्तानहरूबाट इस्राएलीहरूसित परमप्रभुको पूजामा सामेल हुनु सक्छन्।

सिपाहीहरूको छाउनी सफा राख्नु

६“जब तिमीहरूका सिपाहीहरू आफ्नो शत्रुहरूसँग लड्न युद्ध गर्न जान्छन प्रत्येक चीजबाट टाढामा बस्छन जसले तिमीहरूलाई अशुद्ध बनाउँछ। १० यदि तिमीहरूमध्ये केही स्वप्न दोषले अशुद्ध भएका छौ भने उसले छाउनी बाहिर जानु पर्छ। ११ जब बेलुकी हुन्छ उसले पानीमा नुहाउनु पर्छ अनि सूर्य अस्तापछि ऊ फेरि छाउनीमा फर्किन सक्छ।

१२“तिमीहरूले छाउनी बाहिर यस्तो ठाउँ पनि बनाउनु पर्छ जहाँ तिमीहरू दिसा गर्न सक्छौ। १३ तिमीहरूले आफ्ना अरू हतियारसँगै एउटा खन्ती पनि राख्नु पर्छ र जब दिसा लाग्छ खाइल खन्नु पर्छ अनि दिसा गरी त्यसलाई फुर्नु पर्छ। १४ किन? किनभने परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वर तिमीहरूको रक्षा गर्न अनि शत्रुहरूलाई तिमीहरूको नियन्त्रणमा ल्याउनलाई छाउनीभित्र बाहिर तिमीहरूसँगै हुनु हुनेछ। यसकारण छाउनी पवित्र राख्नु पर्छ। यदि परमप्रभुले केही कुरा घिनलाग्दो देख्न हुन्छ अनि उहाँ तिमीहरूदेखि गईहाल्नु हुन्छ।

अरू नियमहरू

१५“यदि कुनै कमारो भागेर तिमीहरूकहाँ आफ्नो मालिकलाई छोडेर आउँछ, तिमीले उसलाई उसको मालिककहाँ फर्काउनु हुँदैन। १६ आफ्नो इच्छा अनुसार उसले कहाँ मन पराउँछ, जुन शहर उसले रोज्छ, त्यही बस्न सक्छ। तिमीले उलाई कष्ट दिनु हुँदैन।

१७“एक जना इस्राएली स्त्री अथवा पुरुष मन्दिरको वेश्या हुनु सक्तैन। १८ पुरुष अथवा स्त्रीले कमाएको धन परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरको निम्ति पुर्‍याउनु हुँदैन, त्यस्तो कार्यबाट कमाएको धन परमप्रभुकोलागि उपयोग गर्नु हुँदैन।

१९“जब तिमीहरूले कुनै अर्को इस्राएलीलाई ऋण दिन्छौ, उसबाट ब्याज तिमीहरूले लिनु हुँदैन। त्यो ऋण खानेकुरा पैसा अथवा जे पनि होस्।

२० तिमीहरूले आफ्नो इस्राएली भाइलाई दिएको ऋणमा ब्याज लगाउनु हुँदैन तर कुनै विदेशीलाई दिएको ऋणमा ब्याज लगाउन सक्छौ किनभने परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले दिनुभएको भूमिमा प्रवेश गर्नु लागेको छौ अनि तिमीहरूले जे गछौ त्यसमा परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले आशीर्वाद दिनुहुन्छ।

२१“परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरलाई चढाउछु भनी जे भाकल गछौ त्यो चढाउनमा दिलो नगर किनभने परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले त्यो दावी गर्नुहुन्छ र यदि आफूले गरेको भाकल पूरा गर्न नसके तिमीलाई पाप लाग्नेछ। २२ तर यदि भाकल गरेका छैनौ भने त्यो

पाप लाग्ने छैन। २३ तर आफूले गछु भनेको कुरो पूरा गर्ने पर्छ। यदि कुनै विशेष कुरो चढाउछु भनी विशेष भाकल गरे त्यो तिमीहरूले तिमीले पूरा गर्नु नै पर्छ। परमेश्वरले तिमीहरूलाई भाकल गर्न लगाउनु भएको होइन, यसकारण आफूले गरेको भाकल पूरा गर्ने पर्छ।

२४“जब तिमी कसैको दाखबारी भएर जान्छौ तिमीले जति खान सक्छौ त्यही टिपेर खान सक्छौ तर आफ्नो डालोमा हालेर घर लान सक्दैनौ। २५ जब तिमी अरू मानिसको अन्नको खेत भएर कतै जान्छौ तिमीले सकेको अन्न टिपेर खान सक्छौ तर हँसियाले अन्न काटेर घर लिएर जान सक्दैनौ।

२४“एउटा मानिसले एउटी स्त्रीलाई विवाह गरेको हुन सक्छ अनि पछि तिनमा केही गोप्य कुरा पाउन सक्छ जो उसलाई मन पर्दैन। यदि त्यो मानिस तिनीसँग खुशी छैन भने उसले छुटानामको पत्र लेखेर उसलाई दिनु पर्छ। तब उसले तिनीलाई घरबाट बाहिर पठाउन सक्छ। २ जब त्यो स्त्रीले उसको घर छोड्छे उसले अर्को पुरुषसित विवाह गर्नु सक्छे। ३ तर यदि उसको नयाँ दोस्रो लोग्नेले पनि उसलाई मन नपराएर छुटानाम पत्र दिएर घरदेखि निकाली दिएको खण्डमा अथवा त्यो नयाँ दोस्रो लोग्नेको मृत्यु भएको खण्डमा, ४ पहिलो लोग्ने जसले त्यस स्त्रीलाई छुटानाम पत्र दिई घरबाट निकालेको थियो उसले त्यही स्त्रीसँग पुनः विवाह गर्नु सक्तैन किनभने त्यो स्त्री अशुद्ध भएकी हुन्छे अनि परमप्रभुले पनि यस्तो विवाहलाई घृणा गर्नुहुन्छ। तिमीले परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले तिमीहरूलाई दिनु हुँदै गरेको भूमिमा यस्तो पाप हुन दिनु हुँदैन।

५“जब एकजना मानिसले भर्खर विवाह गर्छ उसलाई एक वर्षको निम्ति सेनामा पठाउनु हुँदैन। उसलाई कुनै विशेष काममा पनि लगाउनु हुँदैन। एक वर्षसम्म उसलाई आफ्नै घरमा बस्न दिनु पर्छ र आफ्नी पत्नीलाई खुशी पार्न दिनु पर्छ।

६“तिमीले कसैलाई ऋण दिन्छौ धितोको रूपमा जाँतो अथवा त्यसको कुनै भाग पनि लिनु हुँदैन किन? किनभने त्यो गर्दा उसको भोजन नै लिएर जस्तै हुनेछ।

७“यदि कुनै एकजना इस्राएलीले अर्को एकजना इस्राएलीलाई अपहरण गर्छ कमारको निम्ति बेच्छ भने, त्यस अपहरण कर्तालाई मार्नु पर्छ र तिमीहरूको आफ्नो समूहबाट त्यस्तो दुष्टता बाहिर निकाल्नु पर्छ।

८“यदि तिमीलाई अत्यन्तै नराम्रो चर्म रोग लागेको छ भने लेवी पूजाहारीहरूले सिकाएको सबै कुराहरू तिमीले धेरै होशियारीसँग पालन गर्नु पर्छ। मैले पूजाहारीहरूलाई बताएका कुराहरू तिमीले अत्यन्तै होशियारीसँग पालन गर्नु पर्छ। ९ परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले मिश्रबाट बाहिर आउँदा मरियमका लागि के गर्नु भएको थियो सम्भन्ना गर।

१०“जब तिमीले कुनै मानिसलाई ऋण दिन्छौ भने धरौटी लिन उसको घरभित्र पस्नु हुँदैन। ११तिमी बाहिर पखिनु पर्छ त्यो ऋण लिने मानिसले धरौटी ल्याएर दिन्छ। १२यदि मानिस गरीब छ भने उसले आफ्नो कोट बन्धकको रूपमा दिनु सक्छ जसले उसलाई तातो राख्छ। रातभरिको निम्ति तिमीले कोट धरौटी राख्नु हुँदैन। १३सौंभ नै तिमीले फर्काउनु पर्छ। तब उसले सुत्नको लागि तातो लुगा पाउँछ र तिमीलाई आशीर्वाद दिनेछ। परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले यसलाई राम्रो कार्य र सही जीवन ठान्नु हुनेछ।

१४“तिमीहरूले ज्यालामा ल्याएको नोकर जो गरीब र संकटमा छ, ठगनु हुँदैन। त्यो नोकर इस्त्राएली होस् अथवा तिमीहरूकै कुनै शहरमा बस्ने एक विदेशी, एक जना यसका कुनै फरक पर्दैन। १५घाम अस्ताउनु अघि प्रत्येक दिन उसको ज्याला देऊ किनभने त्यो गरीब छ अनि त्यही पैसामाथि निर्भर गर्छ। यदि तिमीले पैसा दिएनौ भने उसले तिम्रो विरुद्ध परमप्रभुलाई आरोप गर्नेछ र तिमी पापको दोषी बनिनेछौ।

१६“केटा-केटीहरूको अपराधमा आमा-बुबालाई मृत्यु दण्ड दिनु हुँदैन र त्यसरी नै आमा-बुबाको केटा-केटीहरूलाई मृत्यु दण्ड दिनु हुँदैन। ऊ आफैले गरेको नराम्रो कुरामा मात्र मानिसलाई मारु पर्छ।

१७“तिमीहरूले विदेशीहरू र दुहुश-दुहुरीहरूसित राम्रो व्यवहार गर्नु पर्छ। धलौटीको रूपमा विधवाको ओढ्ने लुगा लिन हुँदैन। १८सम्भना गर तिमीहरू मिश्रदेशमा कमारा कमारीहरू थियौ। परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले तिमीहरूलाई त्यस ठाउँबाट निकाली स्वतन्त्र पार्नु भयो। यसकारण गरीबहरूको निम्ति यसो गर्नु भनी म बताउँछु।

१९“जब तिमीहरू आफ्नो खेतमा बाली उठाउँदै गरेको हुन्छौ, बिसैन एक बिटा अन्न त्यहाँ छोड्यौ भने त्यसलाई लिन नजाऊ। यो विदेशी, विधवा तथा दुहुश-दुहुरीहरूको निम्ति हुन्छ। यदि तिमीहरूले तिनीहरूको निम्ति केही अन्न छोडी दियौ भने परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले तिमीहरूलाई त्यसको निम्ति आशीर्वाद दिनु हुनेछ। २०जब भद्राक्षको रूखबाट भाटा अथवा टाँगोले फल भाछौं, हाँगाहरूमा बाँकी रहेको फल हेर्न जानु हुँदैन। भद्राक्षको फल जो तिमीहरू छोड्यौ त्यो विदेशी, विधवा र दुहुश-दुहुरीहरूको निम्ति हुन्छ। २१त्यसरी नै जब तिमीहरू दाखबारीमा फल उठाउन जान्छौ छोडिएको फल खोज्न फार्किएर नजाऊ, ती फलहरू विदेशी, विधवा तथा दुहुश-दुहुरीहरूको निम्ति हुन्छ। २२सम्भना राख तिमीहरू मिश्रदेशमा गरीब कमारा-कमारीहरू थियौ। यसकारण म तिमीहरूलाई गरीबहरूको लागि यस्तो गर भनी बताउँछु।

२५“जब दुईजना मानिसहरूमा भ्रम वाद-विवाद हुन्छ, तिनीहरू अदालतमा जानु पर्छ। कुन मानिस वेकसूर छ अनि कुन मानिस कसुरदार छ न्यायकर्ताले

निर्णय गर्ने छन। यदि न्यायकर्ताले निर्णय गर्छन त्यो कसुरदार मानिसलाई कोरा लगाउनु पर्छ तब न्यायकर्ताले त्यस मानिसलाई घोटो परेर सुत्नु लाउनु पर्छ। एकजनाले कोरा लगाउनेछ जब न्यायकर्ताले हेर्नेछन्। उसले गरेको अपराधमाथि कोराको संख्या निर्भर गर्नेछ। कुनै मानिसलाई पनि चालीस कोरा भन्दा वेशी लगाउनु हुँदैन, यदि तिमीले कसैलाई चालीसभन्दा धेरै कोरा लगायौ भने यो बुझिन्छ त्यस मानिसको जीवनको तिमीलाई केही महत्त्व छैन।

४“जब गोरूहरूलाई दाँई गर्न लगाइन्छ तिनीहरूले अन्न खान नपाओस भनेर महला लगाउनु हुँदैन।

५“यदि दाज्यू-भाइ सँगै बस्छन् र तिनीहरू मध्ये एक छोरा नभई मर्छ तब मर्ने भाइकी पत्नीले आफ्नो परिवार बाहिर कसैसित विवाह गर्नु हुँदैन। मर्नेको दाज्यू-भाइले उसलाई पत्नी बनाउनु पर्छ अनि उसँगै लैंगिक सम्बन्ध राख्नु पर्छ। यसप्रकार आफ्नो पतिको दाज्यू-भाइले कर्तव्य गर्नु पर्छ। उसले जन्माएको पहिलो छोराको आफ्नो मृत पिताको स्थान ओगट्नु पर्छ। तब मरेको दाज्यूको नाउँ इस्त्राएलबाट कहिल्यै नमेटियोस्। ७यदि मानिसले आफ्नो दाज्यू-भाइकी पत्नीलाई राख्न चाहदैन भने दाज्यूकी पत्नीले शहरको सभा घरमा अगुवाहरू अघि जानु पर्छ। अनि तिनेले बूढा-प्रधानलाई भन्नु पर्छ, ‘मेरो मृत पति दाज्यू-भाइले आफ्नो दाज्यू-भाइको नाउँ इस्त्राएलमा जीवित राख्न चाँहदैनन्। मेरो मृत लोग्नेको दाज्यू-भाई भएको नातले ऊ आफ्नो कर्तव्य मसँग पूरा गर्न चाँहदैन।’ ८तब शहरका बूढा-प्रधानहरूले त्यसलाई कुरा गर्छन बोलाउँछन् तर यदि ऊ अभै भन्छ, ‘म उसलाई विवाह गर्दिन,’ ९तब उसको दाज्यू-भाइकी पत्नी बूढा-प्रधानहरूको अघि आउनु पर्छ उसको एउटा खुट्टाको जुता खोल्नु पर्छ उसको अनुहारमा उसले थूक्नु पर्छ तिनले भन्नु पर्छ, ‘मानिस जसले आफ्नो दाज्यूको सन्तानलाई वृद्धि गर्न चाहदैन यस्तो व्यवहार गर्नु पर्छ।’ १०तब उसो त्यो मानिसको परिवारलाई इस्त्राएलमा, ‘जुन मानिसको जुता खोलियो त्यसको परिवार’ भनी चिनिने छ।

११“यदि दुई जना मानिस लडाइँ गरिरहेका छन् र तिनीहरू मध्ये एक जनाकी पत्नी आफ्नो पतिको सहायतामा आउँछे तर उसले पतिसित लडाइँ गर्ने अर्को मानिसको गुप्त अंग समात्नु हुँदैन। १२यदि उसले त्यसो गर्छ भने तिनको हात काटिदेऊ तिनको लागि दुःख नमान।

१३“मानिसहरूलाई ठग्न कम र ज्यादा दुई प्रकारका ढकहरू नराख। एउटै ओजनको निम्ति दुई प्रकारका ठग्ने ढकहरू नराख। १४आफ्नो घरमा केही चीज नाप्ने लामो र छोटो दुई प्रकारको नाप दण्ड नराख। १५तिमीहरूले ठीक र शुद्ध ढक तथा नाप दण्ड मात्र प्रयोग गर्नु पर्छ, तब मात्र परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले दिनु लाग्नु

भएको भूमिमा दीर्घायु भएर बाँच्नेछौ। १६परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले ती मानिसहरूलाई घृणा गर्नु हुन्छ जसले भूल तथा भूटा ढक-तराजु उपयोग गरेर ठगछन्। सही अर्थमा, उहाँ सबै मानिसलाई घृणा गर्नु हुन्छ जो गल्ती काम गर्छ।

अमालेकीहरूलाई ध्वंश पार्नु पर्छ

१७“जब तिमीहरू मिश्रबाट आउँदै थियौ, सम्भन्ना गर अमालेकीहरूले के गरेका थिए। १८तिनीहरूले तिमीहरूलाई आक्रमण गरे जब तिनीहरू कमजोर र थकित थियौ। तिनीहरूले तिमीहरूको मानिसहरूलाई मारे जो बिस्तारै पछि पछि आउँदै थिए। अमिलेकीहरूले परमेश्वरको सम्मान गरेनन्। १९यसकारण संसारबाट नै अमालेकीहरूको नाउँ ध्वंश पार्नु पर्छ। परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले तिमीहरूलाई दिनु हुने भूमिमा प्रवेश गरे पछि यो काम गर्नेछौ। त्यस भूमिमा उहाँले तिमीहरूलाई सबै प्रकारका शत्रुहरूबाट विश्राम दिनु हुनेछ, तर अमालेकीहरूलाई ध्वंश पार्न नर्बिस।

पहिलो उब्जनी

२६“चाँडै तिमीहरू भूमिमा पस्ने छौ जो परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले तिमीहरूलाई दिनु हुँदै छ तिमीहरूले आफ्नो नियन्त्रणमा भूमि लिनेछौ अनि त्यहाँ बसो-बास गर्नेछौ। २परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले दिनु भएको भूमिमा उब्जनीको बाली बटुलेर त्यसको अंश डालोमा हालेर परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले आफ्नो निम्ति रोज्नु भएको विशेष ठाउँमा लैजानु हुनेछ। ३त्यहाँ तत्कालीन पूजाहारीकहाँ जाऊ अनि भन, ‘परमप्रभुले हाम्रा पिता-पुर्खाहरूलाई केही भूमि दिन्छु भनी प्रतिज्ञा गर्नु भएको थियो र उहाँलाई सूचना दिन्छ म त्यस भूमिमा आएको छु।’

४“तब पूजाहारीले तिमीबाट डालो लिएर परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरको वेदीको अघाडी राख्नेछन्। ५तब परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरको अघि तिनी भन्ने छौ, ‘मेरो पिता-पुर्खा फिरन्ते आरामी थिए। तिनी मिश्रदेशमा गएर बसो-बास गरे। जति बेला तिनी त्यहाँ गएका थिए उनको कुलमा केही मानिसहरू मात्र थिए तर मिश्रदेशमा उनको परिवार महान् अनि शक्तिशाली राष्ट्रमा परिणत भयो। ६मिश्रीहरूले हामीसित नराम्रो व्यवहार गरे अनि हामीलाई कमारा-कमारीहरू बनाए। अनि हामीलाई बलपूर्वक कठोर काम लगाए अनि अति नै कष्ट दिए। ७तब हामीले परमप्रभु हाम्रा परमेश्वरलाई प्रार्थना गरी तिनीहरूको विषयमा विरोध गर्छौ। तब परमप्रभुले हाम्रो प्रार्थना सुन्नु भयो अनि हाम्रो कठोर मेहनत, दुःख कष्ट हेर्नु भयो। ८यसकारण परमप्रभुले हामीलाई उहाँको अति महान् अदभूत चिन्ह, अनि आश्चर्य अनि उहाँको महान् शक्ति अनि बल प्रयोग

गरेर मिश्रबाहिर ल्याउनु भयो। ९यसकारण उहाँले हामीलाई यहाँ दूध र मह बगिरहेको भूमिमा ल्याउनु भयो। १०अब हे परमप्रभु! यस समय मैले जुन अन्न हजुरलाई चढाएँ त्यो हजुरले दिएको भूमिबाट पहिलो उब्जेको अन्न हो।’

“तब तिनीहरूले त्यो अन्न परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरअघि राखेर पूजा गर्न निहुरिनु पर्छ। ११त्यसपछि तिमीहरूले जति पनि असल चीजहरू परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले तिमीहरू र तिमीहरूका परिवारलाई दिनु भएको छ तिमीहरूसितै बस्ने लेवीहरू र विदेशीहरूलाई पनि भाग लगाउनु पर्छ।

१२“प्रत्येक तेस्रो वर्ष दशांश भाग लगाउने वर्ष हो र तिमीहरूको भूमिमा बस्ने लेवीहरू, विदेशीहरू र विधवा अनि दुहुरा-दुहुरीलाई आफ्नो बालीबाट दशांश दिनु पर्छ। तब प्रत्येक शहरमा तिनीहरूको निम्ति प्रशस्त खाने कुराहरू हुनेछ। १३तिमीहरूले परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरलाई भन्नु पर्छ, ‘मैले मेरो घरबाट मेरो बालीको पवित्र अंश निकालेर लेवीहरू, विदेशीहरू र विधवा तथा दुहुरा दुहुरीहरूलाई दिएँ। तपाईंले मलाई दिनु भएको सम्पूर्ण आज्ञाहरू पालन गरेको छु र कुनै पनि आज्ञा उलङ्घन गरेको छैन। मैले ती आज्ञाहरू बिर्सेको छैन। १४जब म दुःखमा थिएँ मैले यो बालीको अन्न खाइन म अशुद्ध थिइन जब यो अन्न बटुलें, यो अन्नबाट मैले मरेका मानिसहरूलाई पनि चढाएको छैन। मैले परमप्रभु मेरा परमेश्वर तपाईंले दिनु भएका सबै आज्ञा पालन गरेँ तपाईंले दिएका आज्ञाहरू सबै पालन गरेको छु। १५तपाईंको पवित्र वासस्थान स्वर्गबाट तल हुनु होस अनि इस्राएलका मानिसहरूलाई र हामीलाई अशीर्वाद दिनुहोस्। तपाईंले हाम्रा पिता-पुर्खाहरूसित प्रतिज्ञा गरेर हामीलाई दिनु भएको दूध र महले भरिएको भूमिलाई पनि आशीर्वाद दिनु होस्।’

परमप्रभुका आज्ञाहरू पालन गर

१६“आज परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले यी सब विधि र नियमहरू पालन गर्नु भनी आज्ञा तिनीहरूलाई दिनु हुनेछ। आफ्नो सम्पूर्ण हृदय र प्राणले यी सब पालन गर्न होशियार होऊ। १७आज तिमीहरूले भनेका छौ परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वर हुनुहुन्छ अनि उहाँले देखाउनु भएको बोटामा हिँड्ने, उहाँको शिक्षा अनुसरण गर्ने अनि उहाँले बताउनु भएको नियमहरू र निर्णयहरू पालन गर्ने प्रतिज्ञा गरेका छौ। तिमीहरूले भन्यौ उहाँले बताउनु भएको प्रत्येक चीज तिमीहरू गर्नेछौ। १८अनि आज परमप्रभुले तिमीहरूलाई उहाँको आफ्नो मानिसहरू भनी ग्रहण गर्नु भएको छ र यसको निम्ति उहाँले प्रतिज्ञा गर्नु भएको छ। परमप्रभुले तिमीहरूलाई उहाँका सबै आज्ञाहरू पालन गर्ने पर्छ भन्नु भएको छ। १९परमप्रभुले तिमीहरूको राष्ट्रलाई सबै राष्ट्रहरूभन्दा

अग्लो बनाउनु हुनेछ। उहाँले तिमीहरूलाई सम्मान, प्रशंसा र सुनाम दिनु हुनेछ। अनि उहाँको प्रतिज्ञानुसार तिमीहरू उहाँका आफ्नै विशेष पवित्र मानिसहरू हुनेछौ।”

मानिसहरूका लागि स्मारक ढुङ्गाहरू

२७ मोशा र इस्त्राएलका बूढा-प्रधानहरूले मानिसहरूसँग बात गरे। मोशाले भने, “आज मैले तिमीहरूलाई दिएका सबै आदेशहरू पालन गर। रतिमीहरू चाँदै परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले दिन लाग्नु भएको भूमि पुग्न यर्दन नदी पार गर्नेछौ। त्यसदिन ठूला-ठूला ढुङ्गाहरू खडा गरेर त्यसलाई लिपी देऊ। रत्यसपछि यी सबै आज्ञाहरू र शिक्षाहरू लेख। यो काम तिमीहरूले जब यर्दन नदी पार गरेपछि गर्नु पर्छ। तब तिमीहरू परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले दिन लाग्नु भएको दूध र महले परिपूर्ण भएको भूमिमा प्रवेश गर्न सक्छौ। परमप्रभु तिमीहरूको पिता-पुर्खाहरूका परमेश्वरले त्यो भूमि तिमीहरूलाई दिन्छु भनी प्रतिज्ञा गर्न भएको थियो। र यर्दन नदी पार गरेपछि आज म तिमीहरूलाई जुन आज्ञा दिन्छु तिमीहरूले अवश्य पालन गर्नु पर्छ। एबाल डौँडामा तिमीहरूले ढुङ्गाहरू खडा गर्नु पर्छ र ती ढुङ्गाहरूलाई लिपेर छोप्नु पर्छ। केही ढुङ्गाहरू राखेर परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरको निम्ति वेदी निर्माण गर। तर ती ढुङ्गाहरू काट्न फलामको हतियार उपयोग नगर। परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरको निम्ति वेदी बनाउनका लागि तिमीहरूले काटेका ढुङ्गाहरू उपयोग गर्नु हुँदैन। अनि तिमीहरू यसमाथि परमप्रभु तिमीहरूको परमेश्वरको निम्ति होमबलि चढाउनु पर्छ। ७ तिमीहरूले त्यहाँ मेलबलि चढाउनु पर्छ अनि परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरअघि खाऊ अनि आनन्द मनाऊ। ८ तिमीहरूले खडा गरेको ढुङ्गाहरूमा तिमीहरूले व्यवस्थाका यी सबै कुराहरू लेख्नु पर्छ। स्पष्ट लेख जसले गर्दा ती सजिलै पढ्न सकियोस्।

सरापका नियमहरू

९ “मोशा र लेवीका पूजाहारीहरूले इस्त्राएलीहरूलाई सम्बोधन गरे। मोशाले भने, “हे इस्त्राएलीहरू हो, चुप लागेर सुन, आज तिमीहरू परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरका मानिसहरू भएका छौ। १० यसकारण परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले जे गर्नु भन्नु भएको छ प्रत्येक काम गर। तिमीहरूले उहाँको आज्ञाहरू र नियमहरू अनुशरण अनि पालन गर्नु पर्छ जुन आज मैले तिमीहरूलाई आदेश दिएका छु।”

११ त्यही दिन मोशाले पनि मानिसहरूलाई यो भने, १२ “तिमीहरू यर्दन नदी पार गरे पछि मानिसहरूलाई आशीर्वाद दिनको निम्ति शिमोन, लेवी, यहूदा, इस्साकार, युसूफ र बिन्यामीन कुल समूह गीरीज्जिम डौँडामा हुनेछन्। १३ अनि यी कुल समूह- रुबेन, गाद, आशेर

जबुलुन, दान र नप्ताली चाँहि सराप सुन्नु एबाल डौँडामा हुनेछन्।

१४ “लेवीहरूले उच्च स्वरमा सबै इस्त्राएलीहरूलाई भन्ने छन्: १५ ‘कारीगरले भैंँ जसले खोपेर अथवा काटेर धातु अथवा केही अन्य चीजको मूर्ति बनाएर पूजा गर्न गुप्त स्थानमा राख्छ, त्यस मानिसलाई सराप लाग्छ। ती भूटा देवताहरू मूर्तिहरू मात्र हुन किनकि ती कुनै कारीगरले काठ, ढुङ्गा अथवा धातुबाट बनाएको हुन्। परमप्रभुले त्यस्ता कुराहरूलाई घृणा गर्नुहुन्छ।’

“तब सबै मानिसहरूले उत्तर दिनेछन् ‘आमेन!’

१६ “लेवीहरूले भन्नेछन्, ‘त्यस मानिसलाई सराप लागोस् जसले आमा-बुबालाई अनादर अनि अपमान गर्छ।’

तब सबै मानिसहरूले भन्नेछन्, ‘आमेन।’

१७ “लेवीहरूले भन्नेछन्, ‘आफ्नो छिमेकीको साँध सीमाना मिच्ने मानिसलाई सराप लागोस्।’

“तब सबै मानिसहरूले भन्नेछन्, ‘आमेन।’

१८ “लेवीहरूले भन्नेछन्, ‘अन्धा मानिसलाई उल्टा बाटो देखाउने मानिसलाई सराप परोस्।’

“तब सबै मानिसहरूले भन्नेछन् ‘आमेन।’

१९ “लेवीहरूले भन्नेछन्, ‘विदेशी, टुहुरा-टुहुरी र विधवाले पाउनु पर्ने न्याय नदिने मानिसलाई सराप परोस्।’

“तब सबै मानिसहरूले भन्नेछन्, ‘आमेन।’

२० “लेवीहरूले भन्नेछन्, ‘आफ्नी सौतेनी आमासित सहवास गर्ने मानिसलाई सराप परोस्।’

“तब सबै मानिसहरूले भन्नेछन्, ‘आमेन।’

२१ “लेवीहरूले भन्नेछन् ‘कुनै प्रकारको पशुसित सम्भोग गर्ने मानिसलाई सराप लागोस्।’

“तब सबै मानिसहरूले भन्नेछन्, ‘आमेन।’

२२ “लेवीहरूले भन्नेछन्, ‘उसलाई सराप लागोस् जसले आफ्नी बहिनी अथवा सौतेनी बहिनीसित लैंगिक सम्पर्क राख्छ।’

“तब सबै मानिसहरूले भन्नेछन्, ‘आमेन।’

२३ “लेवीहरूले भन्नेछन्, ‘उसलाई सराप लागोस् जसले सासूसित लैंगिक सम्पर्क राख्छ।’

“तब सबै मानिसहरूले भन्नेछन्, ‘आमेन।’

२४ “लेवीहरूले भन्नेछन्, ‘उसलाई सराप लाग्छ जसले आफ्नो छिमेकीलाई लुकेर हिकाउँछ।’

“तब सबै मानिसहरूले भन्नेछन्, ‘आमेन।’

२५ “लेवीहरूले भन्नेछन्, ‘जो मानिसले पैसा लिएर निर्दोष मानिसको हत्या गर्छ भने त्यसलाई सराप परोस्।’

“तब सबै मानिसले भन्नेछन्, ‘आमेन।’

२६ “लेवीहरूले भन्नेछन्, ‘जो मानिसले यस व्यवस्थालाई समर्थन गर्दैन र पालन गर्नु राजी हुँदैन त्यसलाई सराप परोस्।’

“तब सबै मानिसहरूले भन्नेछन्, ‘आमेन।’

आज्ञा पालन गर्व आशीर्वाद

२८ “अब यदि तिमीहरू आज मैले बताएको परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरको आज्ञाहरू पालन गर्न होशियार भयौ भने परमप्रभु आफ्ना परमेश्वरले तिमीहरूको राष्ट्रलाई पृथ्वीका अन्य सबै राष्ट्रहरू भन्दामाथि राख्नु हुनेछ। यदि तिमीहरूले परमप्रभु आफ्ना परमेश्वरको आज्ञा पालन गर्नु भने यी सबै आशीर्वाद तिमीहरूमाथि लाग्नेछन् र यी सब तिमीहरूका हुनेछन्।

३“शहरमा र गाउँ-बस्तीमा परमप्रभुले तिमीहरूलाई आशिष दिनु हुनेछ।

४“परमप्रभुले तिमीहरूका धेरै नानीहरू होस् भनी आशिष दिनु हुनेछ। परमप्रभुले तिमीहरूको भूमिमाथि आशिष दिनुहुनेछ जसले गर्दा उब्जाऊ बेशी हुनेछ। परमप्रभुले तिमीहरूका पशुहरूलाई आशिष दिनु हुनेछ र ती पशुहरूले धेरै बच्चाहरू जन्माउने छन्।

५“परमप्रभुले तिमीहरूको डालाहरू र पिठो मुछने आहीमाथि आशीर्वाद दिनुहुनेछ, अनि सधैं खाद्य पदार्थले भरि हुनेछन्।

६“परमप्रभुले तिमीहरूलाई सदा-सर्वदा तथा तिमीहरूले जे गछौं प्रत्येक चीजमा आशिष दिनु हुनेछ।

७“तिमीहरूसित लडाईं गर्न आउने शत्रुहरूलाई पराजित गराउन परमप्रभुले तिमीहरूलाई सहायता गर्नु हुनेछ। शत्रुहरू तिमीहरूसित लडाईं गर्नु एउटै बाटो भएर आउनेछन् तर तिनीहरू सातवटा बाटो भएर भाग्नेछन्।

८“परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले तिमीहरूलाई आशिष दिनु हुनेछ र तिमीहरूको ढुकुटीमा तिमीहरू जे गछौं प्रत्येक चीजमा परमप्रभुले आशिष दिनु हुनेछ। यदि तिमीहरू परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरलाई अनुसरण गर्छौं अनि उहाँको आदेशहरू पालन गर्छौं भने परमप्रभुले तिमीहरूलाई उहाँका विशेष पवित्र मानिसहरू बनाउनु हुनेछु। १०तब पृथ्वीका सबै मानिसहरूले थाहा पाउनेछन् तिमीहरू परमप्रभुका मानिसहरू हो र तिनीहरू तिमीहरूसित डराउने छन्।

११“तिमीहरूलाई दिन्छु भनी तिमीहरूको पिता-पुर्खाहरूसित प्रतिज्ञा गर्नु भएको भूमिमा तिमीहरूलाई सन्तान, गाई-बस्तु र खेती-पातीमा परमप्रभुले खुवै उन्नति गराउनु हुनेछ। १२आशिषको भण्डार खोलेर परमप्रभुले तिमीहरूको खेतीको निम्ति ऋतुमा भरी पठाउनु हुनेछ। तिमीहरू जे गछौं सबैमा आशीर्वाद दिनु हुनेछ। तिमीहरूले अरू राष्ट्रहरूलाई रूपिया ऋण दिनेछौं तर तिमीहरूलाई तिनीहरूबाट ऋण लिने आवश्यक पर्नेछैन। १३परमप्रभुले तिमीहरूलाई पुच्छर होइन शिर बनाई राख्नु हुनेछ, तिमीहरू सधैंमाथि हुने छौं फेदमा होइन। यदि तिमीहरूले आज मैले बताउँदै गरेको परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरको आज्ञाहरू पालन गर्नु भने तिमीहरूको निम्ति यस्तो हुनेछ। तिमीहरूले यी

आज्ञाहरू होशियारीसँग पालन गर्नु पर्छ। १४आज मैले तिमीहरूलाई दिएका यी उपदेशहरूबाट नर्फक तिमीहरू दाहिने अथवा दुब्रै फर्कनु हुदैन। तिमीहरूले अन्य देवताहरूको सेवा गर्न तिनीहरूलाई अनुसरण गर्नु हुदैन।

आज्ञा पालन नगर्नेहरूलाई सराप

१५“तर यदि तिमीहरू परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले बताए अनुसार यदि गर्दैनौ तिमीहरू आज मैले बताएका आज्ञाहरू र विधिहरू पालन गर्दैनौ तिमीहरूमाथि यी सब नराम्रा कुराहरू परी आउनेछन्।

१६“परमप्रभुले शहर र खेतहरूमा तिमीहरूलाई सरापु हुनेछ।

१७“परमप्रभुले तिमीहरूका डालहरू र पिठो मुछने आहीमा सरापु हुनेछ अनि तिनीहरूमा खाद्य हुने छैन।

१८“परमप्रभुले तिमीहरूलाई सरापु हुनेछ अनि तिनीहरूका धेरै नानीहरू हुने छैनन्। उहाँले तिमीहरूका भूमिलाई सरापु हुनेछ अनि तिमीहरूले राम्रो अन्नबलि पाउने छैनौ। उहाँले तिमीहरूका पशुहरूलाई सरापु हुनेछ अनि तिनीहरूले धेरै बाछा-बाछी व्याउने छैनन्।

१९“परमप्रभुले सब तिमीहरूलाई सरापु समय प्रत्येक कुरोहरूमा सरापु हुनेछ जे तिमी गछौं।

२०“यदि तिमी अनिष्ट काम गछौं अनि परमप्रभुबाट टाढा हुन्छौ, तब उहाँले तिमीलाई अशुभ कार्य भएको बनाउनु हुनेछ। तिमी आफूले गरेको प्रत्येक कार्यमा निराशा र कष्ट पाउने छौ। उहाँले यस्तो तिमीहरू चाडै अनि सम्पूर्ण नाश नहुञ्जेलसम्म निरन्तर गर्नु हुनेछ। उहाँले यस्तो गर्नु हुनेछ किनभने तिमीहरू उहाँबाट टाढा भयौ अनि उहाँलाई छाड्यौ। २१जबसम्म तिमीहरू दखल भएको भूमिबाट शेष हुदैनौ-ध्वंश हुदैनौ, परमप्रभुले तिमीहरूमाथि भयङ्कर रोगहरू सृष्टि गर्नु हुनेछ। २२परमप्रभुले तिमीहरूलाई विभिन्न रोगहरू, ज्वरो र सुजन दिएर सजाय दिनु हुनेछ। परमप्रभुले प्रचण्ड ताप पठाउनु हुनेछ अनि तिमीहरूले पानी पाउने छैनौ रोग र गर्मीले तिमीहरूको सब बाली नाश हुनेछ जबसम्म तिमीहरू ध्वंश हुदैनौ यी सब नराम्रा कुराहरू तिमीहरूमाथि परिरहनेछन्। २३आकाशमा बादल हुनेछैन र आकाश पालिश घसेको काँसा भैं देखिनेछ। तिमीले टेकेको भूमि फलाम भैं कडा हुनेछ। २४परमप्रभुले पानी पठाउनु हुनेछैन, आकाशबाट खाली बालुवा र धुलो मात्र फर्नेछ अनि जतिञ्जेलसम्म तिमीहरू ध्वंश हुदैनौ यस्तो भइरहने छ।

२५“तिमीहरू शत्रुहरूमाथि आक्रमण गर्न एउटा मार्गबाट आउनेछौ तर परमप्रभुले तिमीहरूलाई पराजय हात लगाई दिनुहुनेछ र तिमीहरू सातवटा विभिन्न बाटोहरू भएर भाग्नेछौ। तिमीहरूमाथि जुन नराम्रा कुराहरू आइपर्ने छन त्यसबाट पृथ्वीका समस्त मानिसहरू भयभित हुनेछन्।

२६तिमीहरूका मृत शरीरहरू जंगली पंक्षी र जनावरहरूको आहार बनिनेछ, तिनीहरूलाई तिमीहरूको मृत शरीरबाट धपाउने कोही हुनेछैन।

२७“परमप्रभुले मिश्र बासीहरूलाई भैं तिमीहरूलाई फोकाहरू दिएर दण्ड दिनुहुनेछ। उहाँले तिमीहरूलाई पिला, गिर्खा र चिलाउने घाउ दिएर दण्ड दिनु हुनेछ। २८परमप्रभुले तिमीहरूलाई बहुलाहा, अन्धा र हृदयमा बेचैनी पारिदिनुहुनेछ।

२९“तिमीहरू दिउँसै बाटोमा अन्धा भैं हिड्नेछौ। तिमीहरूले गरेको प्रत्येक कुरोमा असफलता मात्र हात लाग्नेछ। घरि-घरि मानिसहरूले तिमीहरूलाई कष्ट दिइरहने छन्, तिमीहरूको वस्तुहरू चोरी भइरहनेछ तर तिमीहरूलाई बचाउने कोही हुनेछैन।

३०“स्त्री एकजना तिमीसित मगनी हुनेछ तर कोही अर्को मानिस तिनीसित लैंगिक सम्पर्क राख्नेछ। तिमीले घर बनाउने छौ तर त्यसमा बस्नु पाउने छैनौ। तिमीले अङ्कुरको खेती गर्नेछौ तर बाली उठाउन पाउने छैनौ। ३१मानिसहरूले तिम्रा अधिनै तिम्रा गाईहरू मार्नेछन् तर मासु खान पाउने छैनौ। मानिसहरूले तिमीहरूका गधाहरू लानेछन् तर फर्काउने छैनन्। तिमीहरूका शत्रुहरूले तिमीहरूको भेडाहरू लानेछन् तर तिमीहरूलाई बचाउने कोही त्यहाँ हुनेछैन।

३२“तिमीहरूका छोरा-छोरीहरूलाई अरू जातिका मानिसहरूले लैजाने छन्। तिमीहरू आफ्नो छोरा-छोरीहरू आँउछन् कि भनी दिनभरि आखाँ टटाउञ्जेल बाटो हेर्नेछौ तर तिमीहरूले पाउने छैनौ। परमप्रभुले तिमीहरूलाई सहायता गर्नु हुने छैन।

३३“तिमीहरूको सम्पूर्ण मेहनत र अन्नहरू एउटा अपरिचित जातिले लैजानेछ। तिमीहरूसित मानिसहरूले गाली र नराम्रो व्यवहार मात्र गर्नेछन्। ३४तिमीहरूले देखेको चीजहरूले तिमीहरूलाई बौलाहा बनाउँछ। ३५परमप्रभुले कहिले जाति नहुने पिलोद्वारा तिमीहरूलाई दण्ड दिनु हुनेछ। घुँडा र खुट्टाहरूमा यी पिलोहरू हुनेछ। यी घाउहरू शरीरमा पैतालादेखि टाउकाको तालुसम्म प्रत्येक अङ्गमा हुनेछ।

३६“तिमीहरूका राजा र तिमीहरूलाई परमप्रभुले तिमीहरूका पिता-पुर्खा तथा तिमीहरूले नचिनेको नदेखेको जातिमा पठाइदिनु हुनेछ। त्यहाँ तिमीहरूले काठ तथा ढुङ्गाले बनिएको भूटो देवताको सेवा गर्नेछौ। ३७देशहरू जहाँ परमप्रभुले तिमीहरूलाई पठाउनुहुनेछ त्यहाँ मानिसहरू तिमीहरूमाथि भएको कष्ट देखेर दुःखी हुनेछन् अनि तिनीहरू तिमीहरूमाथि हाँस्नेछन् र अपमान गर्नेछन्।

असफलताको सराप

३८“तिमीहरूको खेतबारीले प्रशस्त अन्न उब्जाउनेछ तर कम्ती हुनेछ, किन? कारण अन्न सलहले खाइदिनेछ। ३९तिमीहरूले दाखको खेती मेहनत गरी लगाउनेछौ तर

किराहरूले नष्ट गर्नाले उब्जनी प्रशस्त नभएर दाखरसको निम्ति रस पनि पाउनेछैनौ। ४०तिमीहरूको भूमिमा जता ततै भद्राक्षको रूखहरू भएर पनि त्यसको तेल चलाउन पाउने छैनौ कारण फलहरू सबै भूर्इमा भरेर सड्नेछन्। ४१तिमीहरूका छोरा-छोरीहरू धेरै भए पनि तिनीहरूलाई राख्नु पाउने छैनो किन? किनभने तिनीहरू पक्रा पर्नेछन् अनि कैदमा पर्नेछन्। ४२तिमीहरूको खेतमा सबै अन्न र रूखहरू सलहले नष्ट पारी दिनेछ। ४३तिमीहरूले आफ्नो शक्ति गुमाउने छौ तर तिमीहरूमाथि बस्ने विदेशीहरू धेरै शक्तिशाली हुनेछन्। ४४विदेशीहरूसित तिमीहरूलाई ऋण दिने रुपिया पैसा हुनेछ, तर तिमीहरूसित तिनीहरूलाई ऋण दिने रुपिया पैसा हुनेछैन। तिमीहरू पुच्छर जस्तै हुनेछौ र तिनीहरूले तिमीहरूलाई शिरले शरीर नियन्त्रण गरे भैं गर्नेछन्।

४५“जबसम्म तिमीहरू ध्वंश हुदैँनौ तिमीहरूमाथि आई लाग्ने सरापले खेदै पक्रदै गरिरहनेछ कारण तिमीहरूले परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले बताउनु भएको कुराहरू मानेनौ। उहाँले दिनु भएको आज्ञा तथा विधिहरू तिमीहरूले पालन गरेनौ। ४६अनि तिनीहरू सधैं तिमीहरू अनि तिमीहरूका सन्तान अघि इश्वरको न्यायको प्रतीकको रूपमा रहने छन्।

४७“कारण तिमीहरूसित प्रत्येक चीज परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले दिनु भएको प्रशस्त हुँदा तिमीहरूले उहाँको सेवा गरेनौ। ४८यसकारण तिमीहरूले तिमीहरूको शत्रुहरूको सेवा गर्नेछौ। जो परमप्रभुले तिमीहरूको विद्धमा पठाउनु हुनेछ। तिमीहरू भोकाएका, तिर्खाएका, नाङ्गा र गरीब हुनेछौ। परमप्रभुले तिमीहरूमाथि जुन एउटा भारी लादनु हुनेछ तिमीहरूले आफू नाश नहुञ्जेलसम्म हटाउन सक्नेछैनौ।

शत्रु राष्ट्रको सराप

४९“परमप्रभुले तिमीहरूसित लडाईँ गर्न टाढाबाट एउटा जातिका मानिसहरू ल्याउनुहुनेछ तिनीहरू आकाशबाट गरुड झम्टे जस्तै आउने छन्। तिमीहरूले तिनीहरूको भाषा बुझ्ने छैनौ। ५०तिनीहरू निष्ठुर हुनेछन्, बूढापाकाको आदर गर्दैनन अनि ससाना नानीहरूप्रति दया देखाउँदैनन्। ५१तिनीहरूले तिमीहरूका पशुहरू र बाली लानेछन्। तिमीहरूको नाश नहुञ्जेलसम्म तिनीहरूले प्रत्येक चीज लाउने छन्। तिनीहरूले तिमीहरूका लागि अन्न, मद्य, तेल, गाईहरू, भेडाहरू अथवा बाख्राहरू छोड्ने छैनन्। तिनीहरूले तिमीलाई नष्ट न गरे सम्म प्रत्येक चीज लाने छन्।

५२“तिमीहरू सोच्छौ त्यस शहरहरूको वरिपरि अग्ला-अग्ला र शक्तिशाली पर्खालहरूले तिमीहरूलाई सुरक्षा दिन्छन्। तर ती पर्खालहरू ढल्नेछन्। त्यस राष्ट्रका मानिसहरूले सबै शहरहरू घेरेर तिमीहरूमाथि आक्रमण गर्नेछन्। परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले तिमीहरूलाई

दिनु भएको भूमिमा एउटै शहर पनि बाँकी नराखी शत्रुहरूले आक्रमण गर्नेछन्। ५३“तिमीहरूको शहर थुनुवामा परेको हुनेछ र तिमीहरूलाई यस्ता कष्ट आइलाग्नेछ कि भोक लाग्द खान केही नपाएर तिमीहरूले परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले दिनु भएको आफ्नै सन्तान छोरा-छोरीको मासु खानेछौ।

५४“त्यस बेला तिमीहरू माभ्रमा भएका अत्यन्तै भला मानिसहरू पनि आफ्नै दाज्यू-भाइ, आफूले प्रेम गरेको पत्नी अनि आफ्नै छोरा-छोरीहरूप्रति पनि अत्यन्तै निष्ठुर हुनेछन्। ५५यसकारण भोजनको अभावमा तिमीहरूले आफ्नै नानीहरू खानेछौ अनि कसैसित बाँड्ने छैनौ जब शत्रुहरूले तिमीहरूको शहरहरूलाई थुनुवामा पार्छन अनि तिमीहरूलाई कष्ट दिन्छन् यी सबै नराम्रा घटनाहरू हुनेछन्।

५६“अति कोमल र दयालु स्त्री जसले आफ्नो कोमलताको कारण भूइँमा पैताला राखेकी छैनन्, ऊ पनि आफ्नो पति र नानीहरू प्रति निष्ठुरी हुन्छे। ५७त्यो स्त्री त्यससमय यति निष्ठुरी हुन्छे उसले गर्भबाट गुप्तरूपले नानी जन्माउछे र त्यो नानी र त्यससित निस्केको साल पनि आफै खान्छे कारण त्यहाँ खाने कुरा केही हुँदैन। जब शत्रुहरू आएर तिमीहरूको शहरहरू घेर्नेछन र तिमीहरूले कष्ट पाउनेछौ। त्यहाँ त्यस्ता प्रकारको नराम्रा कुराहरू हुनेछन्।

५८“तिमीहरूले परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरका सबै आज्ञाहरू र शिक्षाहरू पालन गर्नु पर्छ जो यस व्यवस्थाको पुस्तकमा लेखिएको छन् र तिमीहरूलाई परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरको आश्चर्यपूर्ण र भय योग्य नाउँको सम्मान गर्नु पर्छ। ५९परमप्रभुले तिमीहरू र तिमीहरूका सन्तानलाई धेरै कष्टहरू दिनु हुनेछ। ६०तिमीहरूले मिश्रमा धेरै कष्ट र रोगहरू देख्यौ जसले तिमीहरूलाई नराम्रो कुराहरूले भयभीत बनायो परमप्रभुले ती सबै तिमीहरूमाथि ल्याउनुहुनेछ। ६१परमप्रभुले यस विधिको पुस्तकमा नलेखिएका कष्टहरू र रोगहरू पनि तिमीहरू नष्ट नहुञ्जेलसम्म ल्याउनु हुनेछ। उहाँले यस्ता कष्टहरू निरन्तर ल्याउनु हुनेछ। ६२आकाशका ताराहरू जतितै तिमीहरूका संख्या धेरै हुन सक्छन तर परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरलाई नमानेको कारण तिमीहरू एकदमै थोरै संख्यामा रहने छौ।

६३“तिमीहरू प्रति राम्रो हुनका लागि र तिमीहरूको राष्ट्रको विकास गराउन परमप्रभु जति खुशी हुनु हुन्थ्यो तिमीहरूलाई नष्ट र ध्वंश पार्नु पनि त्यति नै खुशी हुनु हुनेछ। त्यो भूमि तिमीहरूले आफ्नै बनाउन जादैछौ तर मानिसहरूले तिमीहरूलाई भूमिबाट लखेट्नेछन्। ६४पृथ्वीका सबै मानिसहरू माभ्र परमप्रभुले तिमीहरूलाई छरपष्ट पारिदिनु हुनेछ। परमप्रभुले तिमीहरूलाई पृथ्वीको एक कुनादेखि अर्को कुनासम्म अन्य राष्ट्रका मानिसहरूमाभ्र

छरपष्ट पारिदिनु हुनेछ। अनि त्यहाँ तिमीहरू काठ तथा ढुङ्गाले बनिएका भूटा पुर्खाहरू थाहा नपाइएका देवताहरू पूजे छौ।

६५“ती राष्ट्रहरूका माभ्र तिमीहरूले शान्ति पाउने छैनौ र विश्रामको निम्ति तिमीहरूले ठाउँ पाउने छैनौ। परमप्रभुले तिमीहरूको मनमा चिन्ता भरी दिनु हुनेछ। तिमीहरूका आँखा थाकेका हुनेछन्। तिमीहरू दुःखी हुनेछौ। ६६तिम्रो जीवन डरले परिपूर्ण हुनेछ र तिमीहरू रात-दिन सधैं डराएको हुनेछौ अनि तिमीहरू आफ्नो जीवनप्रति विश्वस्त हुने छैनौ। ६७बिहानै तिमी भन्ने छौ, ‘यो बेलुकी भए हुन्थ्यो बेलुकी तिमी भन्नेछौ, ‘यो बिहान भए हुन्थ्यो। किन? किनभने तिम्रो हृदयमा डर हुनेछ अनि तिमिले नराम्रा कुराहरू देख्नेछौ।’ ६८परमप्रभुले तिमीहरूलाई जहाजद्वारा मिश्र फर्काउनु हुनेछ मैले तिमीहरूलाई भने, “तिमीहरूले कहिले त्यस ठाउँमा जानु पर्दैन तर परमप्रभुले तिमिलाई त्यहाँ पठाउनु हुनेछ।” मिश्रमा तिमीहरू आफूलाई शत्रुहरू समक्ष कमारा-कमारीको रूपमा बेच्ने चेष्टा गर्नेछौ तर कसैले तिमिलाई किन्ने छैन।

मोआबमा वाचा

२९ परमप्रभुले होरोब पर्वतमा इस्राएलका मानिसहरूसँग गर्नु भएको करार बाहेक उहाँले मोआब देशमा मोशासित अर्को करार गर्ने आदेश दिनु भयो जब तिनीहरू मोआबमा थिए। त्यो करार यस्तो छ। २मोशाले इस्राएलका सबै मानिसहरूलाई बोलाएर भने, “परमप्रभुले मिश्र देशमा फिरऊन र उसका सेवकहरू र उसको सम्पूर्ण भूमिका लागि जे गर्नु भएको थियो तिमीहरूले सबै देख्यौ।

३तिमिले आफ्नै आँखाले उहाँले गर्नु भएका ठूला-ठूला कष्टहरू, अलौकिक कामहरू र अचम्मका चीजहरू देख्यौ। ४तर आज पनि तिमिले बुभेनौ के भएको थियो, परमप्रभुले तिमिलाई बुभने अनुमति दिनु भएको छैन के देख्यौ अनि सुन्यौ? ५परमप्रभुले भन्नुभयो, ‘मैले तिमीहरूलाई मरुभूमिमा चालीस वर्षसम्म डोखाउँदा तिमीहरूको शरीरको लुगा फाटेन, अनि खुट्टामा लगाएको जुत्ता पनि पूरानो भएन ६तिमीहरूले रोटी खाएनौ र दाखरस कुनै प्रकारको मद्य पिएनौ। मैले तिमीहरूलाई रक्षा गरेर ल्याएँ जसले गर्दा तिमीहरू बुभन सक्छौ म परमप्रभु नै तिमीहरूका परमेश्वर हुँ।

७“तिमीहरू यस ठाउँमा आउँदा हेशबोनका राजा सीहोन र बाशानका राजा ओग हामीलाई आक्रमण गर्न आए तर तिनीहरूलाई हरायौ। ८अनि हामीले तिनीहरूको देश रुबेनी, गाद, अनि मनश्शेको आधा कुललाई आफ्नो अंशको रूपमा दियौं। ९यदि तिमीहरूले यस करारमा भएका आज्ञाहरू पालन गर्नु भन्ने तिमीहरू आफूले गरेको प्रत्येक कार्यमा सफल हुने छौ।

१०“आज तिमीहरू सबै जना परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वर अघि उभिरहेका छौ। तिमीहरूका अगुवाहरू, मुखियाहरू, बूढा-प्रधानहरू तथा इस्त्राएलका सबै बासिन्दाहरू यहाँ छन्। ११तिमीहरूको पत्नी, बाल-बच्चाहरू तथा तिमीहरूसित बस्ने विदेशीहरू लगायत तिमीहरूका दाउरा काट्ने अनि पानी बोक्नेहरू यहाँ छन्। १२आज तिमीहरू परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरसित एउटा करारमा बाँध्नु पर्छ र परमप्रभुले त्यो करार आज बनाउनु हुँदछ। १३यो प्रतिज्ञासँगै, परमप्रभुले तिमीहरूलाई उहाँको आफ्नै विशेष मानिसहरू बनाउनु भयो, अनि त्यो प्रमाणित गर्नु भएको छ उहाँ तिमीहरूको परमेश्वर हुनुहुन्छ जस्तो उहाँले तिमीहरू अनि तिमीहरूका पिता-पुर्खाहरू अब्राहाम, इसहाक अनि याकूबलाई गर्नु भएको थियो। १४परमप्रभुले तिमीहरूसित मात्र यो करार गर्नु तथा प्रतिज्ञा गर्नु हुँदैन, १५तर परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वर सबैसँग यो करार गर्नु हुँदछ जो उहाँको अघि उभिएका छन् अनि हाम्रा भावी सन्तानहरूसँग जो आज हामीसँग छैनन्। १६तिमीहरूलाई थाहा छ हामी मिश्र देशमा कसरी बाँचेका थियौ अनि तिमीहरूले सम्भरना गर हामीहरू कसरी यहाँसम्म आउदा देशहरू भएर यात्रा गर्थौ। १७तिमीहरूले ती काठ, ढुङ्गा, चाँदी र सुनले बनिएका घृणित मूर्तिहरू देख्यौ। १८दृढ भएर बस तिमीहरूमध्ये कुनै पनि पुरुष अथवा स्त्री, कुल अथवा परिवार समूह परमप्रभु हाम्रा परमेश्वरदेखि टाढा नजाऊ कुनै पनि मानिस अन्य राष्ट्रले मान्ने देवताको सेवा गर्न नजाऊन्। जुन मानिसले त्यसो गर्छ त्यो एउटा उद्धिद जस्तै हो जसले उम्रेर तितो अथवा विषालु फल दिन्छ।

१९“कुनै मानिसले यी सरापहरू सुन्न सक्छ आफूलाई सजिलो ठान्दै भन्छ, ‘म जे गर्दौंछु गर्दै लानेछु मासित कुनै अनिष्ट हुने छैन। त्यस मानिसले आफूलाई मात्र नष्ट गर्दैन तर प्रत्येकलाई यहाँसम्म राम्रा मानिसहरूलाई पनि गर्छ।

२०परमप्रभुले त्यस्ता मानिसलाई माफ गर्नु हुन्न। परमप्रभुको रीस र डाहले त्यस्ता मानिस भष्म हुन्छन्। व्यवस्थाको पुस्तकमा लेखिएका सबै नराम्रा कुराहरू त्यसमाथि पर्नेछन् र परमप्रभुले त्यसलाई ध्वंश पारी त्यसको नाउँ निशाना पृथ्वीबाट लोप गराउनु हुनेछ। २१व्यवस्थाको पुस्तकमा लेखिएको करारको सराप अनुसार परमप्रभुले त्यस मानिसलाई दण्ड दिनुका लागि इस्त्राएलीहरूका सबै कुलहरूबाट अलग गर्नु हुनेछ।

२२“भविष्यमा जब तिमीहरूका सन्तानहरू तथा टाढा-टाढाबाट आएका विदेशीहरूले देख्ने छन् कसरी भूमि नष्ट भयो। तिनीहरूले देख्ने छन् कसरी रोगहरू परमप्रभुले ल्याउनु भयो। २३त्यहाँको भूमि सब गन्धकको आगोले जल्नेछ र नूनले ढाकिनेछ अनि त्यहाँ घाँससम्म

उम्रने छैन। परमप्रभुको रीसले त्यो भूमि नष्ट हुनेछ जस्तो सदोम, गमोरा, अदमा र सबोथीम नष्ट गरिएका थिए।

२४“तब अरू सबै राष्ट्रका मानिसहरूले सोध्नेछन्, ‘परमप्रभुले यो भूमिलाई यस्तो पार्नुभयो? उहाँ किन यति विध्न रिसाउनु भयो?’

२५उत्तर यस्तो हुनेछ, ‘कारण इस्त्राएलका मानिसहरूले तिनीहरूलाई मिश्र देशबाट ल्याउँदा परमप्रभु तिनीहरूको पिता-पुर्खाहरूको परमेश्वरसित गरिएको करारलाई त्याग गरे। २६तिनीहरू आफूले नचिनेको र परमप्रभुले नबताएको अन्य जातिको देवताहरूको सेवा तथा पूजा गर्न लागे। २७अनि परमप्रभुको क्रोधले यस भूमिका प्रत्येक मानिसहरूमाथि नराम्रा कुरा ल्याए त्यो शिक्षाहरूको पुस्तकमा लेखिएका छन्। २८परमप्रभु अत्यन्तै असन्तुष्ट हुनु भएकोले त्यस भूमिबाट बाहिर निकालेर अहिले तिनीहरूले बसो-बास गरेको भूमिमा राख्नु भयो।’

२९“परमप्रभु हाम्रा परमेश्वरले केही कुरो रहस्यमा राख्नु भयो जो उहाँले मात्र जान्नुहुन्छ। तर परमप्रभुले हामीलाई केही बताउनु भयो अनि ती शिक्षाहरू हाम्रो र हाम्रा सन्तानको निम्ति हुन् र ती सदा सर्वदाको निम्ति रहनेछन्। अनि हामीले व्यवस्थामा भएका सबै आज्ञाहरू पालन गर्नु पर्छ।

इस्त्राएलीहरू आफ्नो भूमिमा फर्कन्छन्

३० “मैले तिमीहरूलाई बताएको आशीर्वाद र सरापहरू तिमीहरूमाथि पर्नेछन् अनि परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले तिमीहरूलाई खेदी पठाउनु भएको भूमिमा ती कुराहरू सम्भरना गर्नेछौ। २त्यस समय जब तिमीहरूका सन्तान र तिमीहरू परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वर कहाँ फर्केर आउनेछौ र आज मैले बताएका उहाँका सबै आज्ञाहरू हृदयबाट नै पालन गर्नेछौ। ३तब परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वर तिमीहरू प्रति दयालु हुनुहुनेछ र तिमीहरूलाई मुक्त गराई तिमीहरूलाई छरपष्ट पारेर पठाइएका देशहरूबाट फर्काई ल्याउनु हुनेछ। ४यदि तिमीहरूलाई अत्यन्तै टाढा देशहरूमा पठाइएको भए पनि बटुलेर ल्याउनुहुनेछ। ५जुन भूमि तिमीहरूका पिता-पुर्खाहरूको थियो त्यो फेरि तिमीहरूकै हुनेछ। परमप्रभु तिमीहरूको निम्ति असल हुनुहुनेछ र तिमीहरूका पिता-पुर्खाहरूसँग भएको भन्दा धेरै परमप्रभुले तिमीहरूलाई दिनु हुनेछ। अरू जातिमाभन्दा तिमीहरूको जन संख्या धेरै हुनेछ। ६अनि परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले तिमीहरू र तिमीहरूका सन्तानलाई उहाँका आज्ञाहरू पालन गर्नु इच्छुक बनाउनु हुनेछ। तब तिमीहरूका सम्पूर्ण हृदय र सारा प्राणले परमप्रभुलाई प्रेम गर्नेछौ र बाँच्नेछौ।

७“अनि परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले तिमीहरूको शत्रुहरूमाथि यी सबै सरापहरू ल्याउनु हुनेछ। किनभने

तिनीहरूले तिमीहरूलाई घृणा गरे अनि तिनीहरूमाथि आक्रमण गरे। ८ अनि फेरि तिमीहरूले परमप्रभुको आज्ञा मान्ने छौ र जुन म आज तिमीहरूलाई बताई रहेछु, पालन गर्नेछौ। ९ परमप्रभु तिम्रा परमेश्वरले तिमी जुन सुकै काम हातमा लिन्छौ सफल तुल्याइ दिनु हुनेछ। परमप्रभुले तिम्रो सन्तानमा वृद्धि, गाई-बस्तुहरूमा बाछा-बाछीहरू वृद्धि तथा खेतवारीको अन्न तथा फल फूलहरूमा वृद्धि गराई दिनु हुनेछ। परमप्रभु तिम्रा पिता-पुर्खाहरूसँग खुशी हुनुहुन्थ्यो तिमीहरूसित पनि त्यस्तै खुशी हुनुहुनेछ। १० व्यवस्थाको यस पुस्तकमा लेखिएका आज्ञाहरू पालन गर्छौ र नियमहरूको अनुसरण गर्छौ भने र यी सबै आफ्नो सम्पूर्ण हृदय र सम्पूर्ण प्राणले परमप्रभु तिमीहरूको परमेश्वरलाई तिमीहरूले आज्ञा पालन गर्नेछौ! यी सबै राम्रा राम्रा चीजहरू तिमीहरूले पाउनेछौ तर परमप्रभु तिमीहरूको परमेश्वरले जे भन्नु भएको छ त्यो तिमीहरूले मान्नुपर्छ।

जीवन र मृत्यु

११“आदेश जो म तिमीहरूलाई आज दिँदैछु त्यो पालनगर्न न अठयारो छ न टाढा नै छ। १२यो आदेश स्वर्गमा छैन तब तिमीहरूले भन्न सक्छौ, ‘हाम्रो निम्ति को स्वर्ग जानेछ र त्यो लिएर आउनेछ? अनि हामी सुन्नु र गर्नु सक्छौ।’ १३यो आदेश समुद्रको अर्को किनारमा छैन तब हामी भन्न सक्छौ, ‘हाम्रो निम्ति समुद्र पार गरेर को जानेछ र त्यो लिएर आउनेछ? अनि हामीले सुन्न र गर्न सक्ने हुन्छौ।’ १४होइन, त्यो शब्द तिमीहरूको अत्यन्तै नजिकै छ, त्यो तिमीहरूले पालन गर्न सक्छौ कारण त्यो तिमीहरूको मुखमा छ अनि हृदयमा छ।”

१५“आज मैले तिमीहरूलाई राम्रो र नराम्रो अनि जीवन र मृत्यु रोज्न गर्न दिएको छु। १६म तिमीहरूलाई परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरलाई प्रेम गर्ने र उहाँका आज्ञाहरू पालन गर्ने, उहाँको विधि तथा नियमहरू अनुसरण गर्ने आदेश दिन्छु। परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले दिने भूमि आफ्नो बनाउनको निम्ति प्रवेश गरिरहेका छौ त्यहाँ परमप्रभुले आशिष दिनु हुनेछ र त्यहाँ तिमीहरू बसो-बास गर्नेछौ अनि तिमीहरूका सन्तान फिँजिनेछन्। १७तर यदि तिमीहरूले परमप्रभुको आज्ञा पालन गरेनौ अनि अट्टेरी गरेर अन्य देवताहरूको सेवा र पूजा गर्छौ भने, १८तब तिमीहरू ध्वंश हुनेछौ। म तिमीहरूलाई चेताउनी दिन्छु यदि तिमीहरूले परमप्रभुलाई अमान्य गर्छौ भने यर्दन नदीपारि पट्टिको भूमि जुन तिमीहरू आफ्नो बनाउन प्रवेश गर्न लागेका छौ त्यहाँ धेरै बाँच्ने छैनौ।

१९“आज मैले तिमीहरूलाई स्वर्ग र पृथ्वीलाई साक्षी राखेर दुइवटा ढुङ्गाहरूबाट एउटा रोज्नु लाउँदैछु। जीवन अथवा मृत्यु रोज्न सक्छौ। पहिलो रोजाइ आशीर्वाद

ल्याउँछ, अनि अरू रोजाई सराप यसकारण जीवनलाई रोज। तब तिमी अनि तिमीहरूको नानीहरू बाच्ने छन्। २०तिमीहरूले परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरलाई प्रेम गर्ने पर्छ र उहाँका आज्ञा पालन गर्ने पर्छ। उहाँलाई कहिलै त्याग नगर किनभने परमप्रभु नै तिमीहरूका जीवन हुनु हुन्छ। तब परमप्रभुले तिमीहरूका पिता-पुर्खाहरू: अब्राहाम, इसहाक र याकूबसित गर्नु भएको प्रतिज्ञा अनुसार पाएको भूमिमा उहाँले दीर्घायु जीवन दिनुहुनेछ।”

यहोशू नयाँ नायक

३१ तब मोशा अघि बढेर यी शब्दहरू इस्त्राएलका मानिसहरूलाई भने। २मोशाले तिनीहरूलाई भने, “म अहिले १२० वर्षको भएँ। अब म तिमीहरूको अगुवा हुनु सक्तैनँ। ‘तिमी यर्दन नदी तर्ने छैनौ,’ परमप्रभुले मलाई भन्नुभयो। ३परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वर अगुवा हुनुहुनेछ र तिमी अघि ती जातिहरूलाई नष्ट पार्नु हुनेछ अनि तिमीले तिनीहरूको भूमि लिनेछौ। परमप्रभुको प्रतिज्ञा अनुसार यहोशूले तिमीहरूलाई पारि लैजान नेतृत्व गर्नेछन्।

४“परमप्रभुले तिनीहरूलाई एमोरीहरूका राजाहरू सीयोन र ओग तथा तिनीहरूको भूमिलाई ध्वंश पार्दा जसो गर्नु भएको थियो तिनीहरूलाई पनि त्यस्तै गर्नुहुन्छ। ५ती जातिहरूलाई परास्त पार्न परमप्रभुले तिमीहरूलाई सहायता गर्नु हुनेछ तर मैले आज्ञा दिए जस्तै तिनीहरूलाई प्रत्येक कुरो गर्नु पर्छ। ६शक्तिशाली र साहसी बन। तिनीहरूसित नडराऊ किनभने परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वर तिमीहरूसँगै हुनु हुन्छ। उहाँले तिमीलाई असफल गराउनु हुन्न अथवा छोड्नु हुन्न।”

७तब मोशाले यहोशूलाई भने, “बलियो र साहसी होऊ, तिमीले यिनीहरूका पिता-पुर्खाहरूलाई परमप्रभुले दिन्छु भनी प्रतिज्ञा गर्नु भएको भूमिमा नेतृत्व गर्नेछौ।” मोशाले यहोशूलाई भन्दा सबै मानिसहरूले हेरे। इस्त्राएलका मानिसहरूलाई तिनीहरूको भूमि आफ्नो गराउनुमा सहायता गर्नेछौ। ८परमप्रभु तिमीसँगै बसेर तिमीलाई नेतृत्व गर्नु हुनेछ। चिन्ता नगर उहाँले तिमीहरूलाई छोड्नु हुँदैन, नडराऊ।”

मोशाले व्यवस्था लेख्नुहुन्छ

९तब मोशाले व्यवस्था लेखे र पूजाहारीहरूलाई दिए। पूजाहारीहरू लेवी कुल समूहका हुन्। तिनीहरूको काम परमप्रभुको करारको सन्दुक बोक्नु हो। मोशाले त्यो व्यवस्था इस्त्राएलका सबै बूढा-प्रधानहरूलाई पनि दिए। १०त्यस पछि मोशाले ती बूढा-प्रधानहरूलाई भने, “प्रत्येक सातवर्षको अवधिको अन्तमा यी शिक्षाहरू प्रत्येक आश्रयको उत्सवको दिन स्वतन्त्रतको वर्षमा पढ। ११त्यस बेला परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले रोज्नु भएको ठाउँमा सबै इस्त्राएली मानिसहरू भेट-घाटको

निम्ति आउँछन् तब सबैले सुन्ने गरी यी व्यवस्था पढ्नु पर्छ। १२पुरुष, स्त्रीहरू, साना-साना नानीहरू र तिमीहरूका शहरहरूमा बस्ने विदेशीहरूलाई एकसाथ भेला गर। तिनीहरूले व्यवस्था सुनेर परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरलाई आदर गर्नु सिक्नेछन् अनि उपदेशमा भनिएको सबै कुराहरू गर्नु सक्षम हुनेछन्। १३यदि तिनीहरूका सन्तानहरूले व्यवस्थाको शिक्षाहरू जान्दैनन् भने तिनीहरूले उपदेशहरू सुन्नेछन् र परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरलाई आदर गर्नु सिक्नेछन्। जबसम्म तिमीहरू आफ्नो देशमा बाँच्नेछौ तबसम्म तिनीहरूले उहाँको आदर गर्नेछन्। तिमीहरू चाँडै यर्दन नदी तर्नेछौ अनि भूमि आफ्नो निम्ति ग्रहण गर्नेछौ।”

परमप्रभुले मोशा र यहोशूलाई बोलाउनु हुन्छ

१४परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, “हेर, तिम्रो मृत्यु नजिकै आएको छ। यहोशूलाई ल्याऊ अनि भेट हुने पालमा आऊ। म यहोशूलाई उसले गर्ने पर्ने कार्यहरू बारे बताउनेछु।” यसकारण मोशा र यहोशू भेट हुने पालमा गए।

१५परमप्रभु लामो बादलको खामोमा देखा पर्नु भयो। त्यो लामो खम्बा प्रवेशद्वारमा खडा थियो। १६परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, “तिमी चाँडै मर्नेछौ। अनि तिमी आफ्नो पिता-पुर्खाहरूकहाँ गएपछि यी मानिसहरू मप्रति चाँडै अविश्वासी हुनेछन् र तिनीहरूले प्रवेश गर्दै गरेको भूमिका भूटा देवताहरूलाई पूज्नेछन्। तिनीहरूसित मैले गरेको करार मान्ने छैनन्। १७त्यस समय म तिनीहरूसित अत्यन्तै क्रोधित हुनेछु र तिनीहरूलाई छोडी दिनेछु र तिनीहरूलाई सहायता गर्नेछैन र तिनीहरू ध्वंश हुनेछन्। तिनीहरूमाथि नाना प्रकारका आपत र विपदहरू ल्याउनेछु र त्यस दिन तिनीहरूले भन्नेछन्, ‘हाम्रा परमेश्वर हामीसँग नभएकोहुनाले नै यस्तो आपत र विपतिहरू आइलागेको हो?’ १८तिनीहरूले मलाई छोडेर अरु देवताहरू पूज्ने जस्तो अनिष्ट कार्यहरू गरेको निम्ति म तिनीहरूलाई सहायता गर्न अस्वीकार गर्छु।

१९“यसकारण अब तिनीहरूको निम्ति यो गीत लेख अनि सबै इस्राएलीहरूलाई गीत गाउन सिकाउ जसले गर्दा यो गीत इस्राएलीहरूको विरुद्धमा अनि मेरो पक्षको साक्षी बनेोस्। २०जब म तिनीहरूलाई मैले दिन्छु भनी तिनीहरूका पिता-पुर्खाहरूसित प्रतिज्ञा गरेको अनि दूध र मह बगिरहेको भूमिमा ल्याउँछु अनि जति सक्दो खाएर मोटाए पछि मलाई बिर्सेर अन्य देवताको सेवा तथा पूजा गर्छन्। २१तब धेरै डरलाग्दा कुराहरू तिनीहरूमाथि घट्नेछन् अनि तिनीहरूले धेरै कष्टहरू बेहोर्नु पर्छ। त्यस समयमा पनि तिनीहरूका मानिसहरूले त्यो गीत जान्दछन् र यसले तिनीहरू कति भूल गरिरहेका थिए बुझाउनेछ। मैले अहिलेसम्म तिमीहरूलाई भूमिमा ल्याएको छैन जो म दिन्छु भनी प्रतिज्ञा गरेको

थिएँ, तर पहिला नै मैले जानिसकेकोछु तिनीहरूले के गर्ने योजना बनाउँदछन्।”

२२यसकारण मोशाले त्यही दिन गीत लेखे अनि इस्राएलका मानिसहरूलाई यो पढाए।

२३तब परमप्रभुले नूनका छोरो यहोशूसित कुरा गर्नुभयो। परमप्रभुले भन्नुभयो, “बलियो र साहसी बन, मैले दिन्छु भनी प्रतिज्ञा गरेको भूमिमा जान इस्राएलका मानिसहरूलाई नेतृत्व गर, म तिमीसँगै हुनेछु।”

इस्राएलीहरूलाई मोशा चेताउनी दिन्छ

२४यी सबै व्यवस्था वचन मोशाले एउटा पुस्तकमा लेखे। जब तिनले लेखिसके, २५तिनले लेवीहरूलाई आज्ञा दिए। यी मानिसहरू परमप्रभुका करारको सन्दूक बोक्छन्। मोशाले भने, २६“व्यवस्थाको यो पुस्तक ल्याऊ अनि परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरका करारको सन्दूकको छेउमा राख। तब यो तिमीहरूको विरुद्धमा साक्षीको रूपमा हुनेछ। २७म जान्दछु तिमीहरू अट्टेरी छौ किनभने तिमीहरू आफ्नै पारामा बाँच्न चाहन्छौ। जब म तिमीहरूसितै थिएँ तब पनि तिमीहरूले परमप्रभुसित अट्टेरी गस्छौ। यसकारण म जान्दछु मेरो मृत्युपछि पनि तिमीहरूले उहाँलाई अट्टेरी गर्नेछौ। २८तिमीहरूका कुल समूहका सबै अगुवाहरू र बूढा-प्रधानहरूलाई लिएर आऊ। म तिनीहरूलाई यी सबै कुराहरू बताउनेछु अनि पृथ्वी र स्वर्गलाई तिनीहरूको विरुद्धमा साक्षी बस्न लगाउने छु। २९म जान्दछु मेरो मृत्युपछि तिमीहरू दुष्ट हुनेछौ। मैले अनुसरण गर्नु भनी बताएको बाटोबाट तिमीहरू पर सर्ने छौ। भविष्यमा तिमीहरूको निम्ति नराम्रो आइलाग्नेछ। किन? किनभने परमप्रभुले नराम्रा भन्नु भएका कुराहरू तिमीहरू गर्न चाहन्छौ। किनभने तिमीहरू नराम्रो कुराहरू गर्छौ।”

मोशाको स्तुति गीत

३०तब मोशाले इस्राएलका सबै मानिसहरूलाई यो सम्पूर्ण गीत सकूञ्जेलसम्म सुनाए।

३२ “हे आकाश! सुन, म बोल्नेछु, हे पृथ्वी! मेरो मुखको वचनहरू सुन।

२मेरा शिक्षाहरू भररी भैं पर्नेछन्। भूँडूमा खस्ने तुषारो जस्तै भर्नेछन् नरम घासमा पर्ने पानी जस्तै भर्नेछन् हरिया बोटहरूमा पानी भैं पर्नेछन्।

३किनभने म परमप्रभुको नाउँ घोषणा गर्छु, हाम्रा परमेश्वरको महानताको प्रशंसा गर।

४“उहाँ चट्टान हुनुहुन्छ कारण उहाँका बाटाहरू सही छन्, परमेश्वर सत्य र विश्वास योग्य हुनुहुन्छ। उहाँ असल र इमानदार हुनुहुन्छ।

५अनि तिमीहरू उहाँका असली बाल-बच्चाहरू होइनौ, तिमीहरूको पापले उहाँलाई धमिल्याउनेछ, कारण तिमीहरू धूर्त भूटा छौ।

६के परमप्रभुले तिमीहरूको निम्ति गरेकोमा कृतज्ञता त्यसरी व्यक्त गर्नु पर्छ? होइन, तिमीहरू मूर्ख र बुद्धिहीन हो। परमप्रभु तिमीहरूका पिता हुनुहुन्छ। उहाँले तिमीहरूको सृष्टि गर्नुभयो। उहाँ तिमीहरूका सृष्टिकर्ता हुनुहुन्छ। उहाँले तिमीलाई समर्थन गर्नुहुन्छ।

७उहिले नै के भएको थियो सम्भन्ना गर, धेरै-धेरै वर्षअघि भएका कुराहरू सम्भन्ना गर। तिमीहरूका पितालाई सोध तिमीहरूको अगुवाहरूलाई सोध, तिनीहरूले भन्नेछन्।

८सर्वोच्च परमेश्वरले पृथ्वीमा मानिसहरूलाई विभाजन गरी प्रत्येक जातिलाई आफ्नो आफ्नो भूमि दिनु भयो। परमेश्वरले ती मानिसहरूको निम्ति सीमाना छुट्याउनु भयो, जति स्वर्गदूतहरू थिए उहाँले त्यति जातिको सृष्टि गर्नु भयो।

९परमप्रभुको निज हिस्सा उहाँका मानिसहरू हुन् याकूब परमप्रभुका हुन्।

१०परमप्रभुले याकूबलाई बीरानो अनि बतासले भरिएको मरुभूमिमा भेट्नुभयो। परमप्रभुले हेर्नको निम्ति याकूबलाई घेर्न भयो। उहाँले उसलाई आफ्नो आँखाको नानीलाई भैं जोगाउनु भयो।

११इस्राएलको निम्ति परमप्रभु गरुड भैं हुनु हुन्थ्यो। गरुडले उड्न सिकाउनको निम्ति गुँडबाट बच्चाहरूलाई घचेटेर निकाल्छ, सुरक्षाको निम्ति ऊ आफ्ना बच्चाहरू सँगै उड्छे। उसले बच्चाहरूलाई खस्नुबाट जोगाउन आफ्नो पखेटा फिँसाउछे। अनि उसले रक्षार्गर्ग निम्ति सुरक्षित ठाउँमा लिएर जान्छे। परमप्रभु त्यस्तै हुनुहुन्छ।

१२कुनै अरु विदेशी देवताहरूले उसलाई सहायता गरेनन् परमप्रभु एकलैले याकूबको नेतृत्व गर्नु भयो।

१३परमप्रभुले याकूबलाई पहाडी देशलाई कब्जा गर्न लानु भयो अनि याकूबले खेतको उब्जनी लगे। परमप्रभुले उसलाई पहराको मह दिनुभयो, अनि भद्राक्षको तेल चट्टानबाट निकालेर बनाउनु भयो।

१४परमप्रभुले इस्राएललाई गाई-गोरुको बथानबाट र भेडाहरूको बगालबाट घीऊ र दूध दिनु भयो; उहाँले इस्राएललाई मोटो-मोटा थुमाहरू र बाख्राहरू बथानका असल भेडाहरू र अति असल गहुँ दिनुभयो। इस्राएली तिमीहरूले दाखको रातो रस पियौ।

१५तर यशूरुन मोटाए अनि गोरुले भैं लात हाने। हो, तिमीहरूलाई प्रशस्त खुवाइयो र मोटा र पुष्ट भयौ, तब उसले आफ्नै सृष्टि कर्तालाई त्यागे, अनि ऊ त्यस चट्टानबाट भागे जसले उसलाई बचाएको थियो।

१६परमप्रभुको मानिसहरूले उहाँलाई ईर्ष्या बनाए तिनीहरूले अरु देवताहरूको पूजा गरे। तिनीहरूले ती भयानक मूर्तिहरू पूजेर परमेश्वरलाई रीस उठाए।

१७तिनीहरूले भूतहरूलाई बलिदानहरू चढाए जो सत्य देवताहरू थिएनन् तिनीहरू नयाँ देवताहरू थिए।

त्यो तिनीहरूले जान्दैन थिए, ती नयाँ देवताहरू तिमीहरूको पिता-पुर्खाहरूले जान्दैन थिए।

१८जसले तिमीलाई बनायो, त्यस चट्टानलाई तिमीले छोड्यौ तिमीले ती परमेश्वरलाई बिर्सियौ जसले तिमीलाई जन्म दिनु भयो।

१९परमप्रभुले यो देखेर तिनीहरूसित निराश हुनु भयो। उहाँका आफ्नै छोरा-छोरीहरूले उहाँको रीस उठाए!

२०यसकारण परमप्रभुले भन्नुभयो, 'म तिनीहरूलाई त्याग गर्नेछु तब हेरौं के हुन्छ! तिनीहरू विद्रोही मानिसहरू हुन्। तिनीहरू नानीहरू जस्तै छन् जसले आफ्नो पाठ सिक्दैन।

२१तिनीहरूले मलाई मूर्तिहरूद्वारा ईर्ष्यालु बनाए जो ईश्वरहरू होइनन् तिनीहरूले मलाई मूल्यहीन मूर्तिहरूसित रिसाउने बनाए। म तिनीहरूलाई मानिसहरूसित रिसाउने बनाउनेछु जो साँचो राष्ट्र होइनन्। म तिनीहरूलाई मूर्ख जातिका मानिससित रिसाउने बनाउनेछु।

२२मेरो रीस आगो जस्तै बल्नेछ। चिहानको तल्लो सतहसम्म बलेर। पृथ्वी अनि यसका अरु चिज नष्ट गर्दै बलेर पहाडको तलसम्म जलाई दिन्छु।

२३म इस्राएलीहरूमाथि विपत्ति ल्याउनेछु, म तिनीहरूमाथि आफ्ना सबै वाण चलाउनेछु।

२४तिनीहरू भोकले, दुर्बल हुनेछन् अनि भयङ्कर रोगहरूले तिनीहरूलाई नष्ट पार्नेछन्। तिनीहरूको विरोधमा म जंगली जनावर पठाउनेछु। विषालु साँपहरू र छेपाराहरूले तिनीहरूलाई टोकने छन्।

२५बाटा-घाटामा सैनिकहरूले तिनीहरूलाई मार्नेछन्। तिनीहरूका घरहरूमा भयंकर घटनाहरू हुनेछन्। सैनिकहरूले यवा-यवतीहरूलाई मार्नेछन्। तिनीहरूले नानीहरू अनि बूढा-बूढीलाई मार्नेछन्।

२६मैले इस्राएलीहरूलाई नाश गर्ने विषयमा सोचें। यस कारण म मानिसहरूको बीचबाट तिनीहरूको सम्भन्ना भेटिदिनेछु।

२७तर म जान्दछु, तिनीहरूका शत्रुहरूले के भन्नेछन्। शत्रुहरूले बुझ्ने छैनन्। तिनीहरू सेखी गर्नेछन् अनि भन्नेछन्, "परमप्रभुले इस्राएललाई नष्ट गर्नुभएन हामीले हाम्रै शाक्तिले जित्यौं।"

२८इस्राएलका मनिसहरू मूर्ख छन्, तिनीहरूले केही बुझ्दैनन्। २९यदि तिनीहरू ज्ञानी भए तिनीहरूले बुझ्ने थिए, तिनीहरूले जान्ने थिए तिनीहरूलाई के हुनेछ।

३०के एकजना मानिसले १,००० मानिसहरूलाई लखेट्न सक्छ? के दुईजना मानिसहरूले १०,००० मानिसहरूलाई लखेट्न सक्छन्? यो तब मात्र हुनेछ यदि परमप्रभुले तिनीहरूलाई शत्रुको हातमा सुम्पिनु हुन्छ। यो तब मात्र हुनेछ यदि तिनीहरूको चट्टान (परमेश्वरले) तिनीहरूलाई कमारा जस्तै बेच्नु हुन्छ।

३१हाम्रा शत्रुहरूको 'चट्टान' हाम्रो चट्टान (परमप्रभु) जस्तो शक्तिशाली छैन शत्रुहरूलाई पनि यो थाहा छ।

३२सदोम र गमोरा जस्तै तिनीहरूको अगङ्करको लहरा र खेती नष्ट हुनेछ। तिनीहरूको अङ्कुर विष जस्तै तीतो हुनेछ।

३३तिनीहरूको दाखरस सोंपको विष भैं छ।

३४परमप्रभु भन्नुहुन्छ, 'म त्यस दण्डलाई सॉच्दैछु। मैले यसलाई मेरो भण्डारमा जम्मा गरेको छु।

३५तिनीहरूले गरेको नराम्रा कार्यहरूको निम्ति, म नै तिनीहरूलाई दण्ड दिन्छु। तर त्यो दण्ड त्यस समयको निम्ति जोगाई राखेकोछु जब तिनीहरू चिप्लन्छन् र नराम्रो कार्यहरू गर्छन्। तिनीहरूको निम्ति कष्टको समय नजिकै छ। तिनीहरूको दण्ड चोडै आउनेछ।'

३६परमप्रभुले आफ्नो मानिसहरूको न्याय गर्नुहुनेछ। तिनीहरू उहाँका सेवकहरू हुन् अनि उहाँ तिनीहरू प्रति दया देखाउनु हुन्छ। उहाँले तिनीहरू शाक्तिहीन भएको थाहा पाउनु हुनेछ। कमारा-कमारीहरू र मुक्त मानिसहरू पनि असाहय भएको उहाँले थाहा पाउनु हुनेछ।

३७तब परमप्रभुले भन्नु हुनेछ, 'भूटा देवताहरू कहाँ छन्? त्यो 'चट्टान' कहाँ छ शरण गर्न तिमीहरू दगुरेका थियौं?

३८ती भूटा देवताहरूले तिमीहरूको बलिको बोसो खाए अनि तिनीहरूले चढाएको अर्घका दाखरस लिए। यसकारण तिनीहरू उठून् तिमीहरूको सहायता गरून् तब तिमीहरूको रक्षा गरून्।

३९'अब हेर, म एक मात्र म नै परमेश्वर हुँ! कतै अरू ईश्वर छैन। म नै मानिसलाई मादछु अनि मानिसहरूलाई जीवित पादछु म मानिसहरूलाई चोट पुऱ्याउन सक्छु अनि तिनीहरूलाई निको पार्न सक्छु। कसैले मानिसलाई मेरा शक्तिबाट बचाउँनु सक्दैन।

४०म स्वर्गातिर हात उठाउँछु अनि यो कसम खान्छु। म सधैं निश्चित हुन्छु यी कुराहरू हुनेछन्।

४१म प्रतिज्ञा गर्छु, म मेरो चम्किने तरवार उधाउँनेछु, मेरा शत्रुहरूलाई दण्ड दिन यसको प्रयोग गर्नेछु। म तिनीहरूलाई तिनीहरूको कर्म अनुसार दण्ड दिनेछु।

४२मेरा शत्रुहरू मारिनेछन् अनि बन्दी हुनेछन्। मेरो काँडहरू तिनीहरूको रगतले रंगिने छन्। मेरो तरवारले तिनीहरूका सैनिकहरूका शिर काट्नेछ।

४३सारा संसार मानिसहरूका परमेश्वरको निम्ति खुशी हुनुपर्छ। किन? किनभने उहाँले तिनीहरूलाई सहायता गर्नुहुन्छ, उहाँले मानिसहरूलाई दण्ड दिनु हुनेछ जसले आफ्ना सेवकहरूलाई मार्छन्। उहाँले शत्रुहरूको अपराध अनुसार दण्ड दिनुहुन्छ। अनि उहाँले आफ्नो भूमि र मानिसहरूलाई शुद्ध बनाउनु हुनेछ।"

मोशाले मानिसहरूलाई आफ्नो गीत सिकाउँछन्

४४मोशा र नूनको छोरो यहोशू आए अनि इस्राएलका

मानिसहरूले सुनून् भनी यस गीतका शब्दहरू गाए। ४५जब मोशाले मानिसहरूलाई यो वचनहरू दिई सके, ४६तब उनले भने, "तिमीहरूले निश्चय गर्नु पर्छ आज मैले बताएका सबै आज्ञाहरू तिमीहरू सम्भना राख्छौ र यस व्यवस्थामा रहेका आज्ञाहरू तिनीहरूले पालन गर्ने पर्छ भनी आफ्ना छोरा-छोरीहरूलाई बताउँछौ। ४७नसोच यी उपदेशहरू महत्त्वहीन छन् ती तिमीहरूको जीवन हुन्। यी शिक्षाहरूद्वारा तिमीहरू यर्दन नदी पारि देश जुन देशमा तिमीहरू बस्न जान तयार छौ त्यहाँ धेरै समयसम्म बस्न सक्छौ।"

मोशा नबो डौँडामा

४८त्यही दिन परमप्रभुले मोशासित बोल्नु भयो। परमप्रभुले भन्नुभयो, ४९"अबारिम पहाडमा जाऊ। मोआब देशमा नबो पर्वतमा जाऊ जो यर्दन नदीपारि यरीहो शहर छ। तब तिमीले त्यो कनान देशलाई देख्न सक्छौ जुन देश म इस्राएलीहरूलाई बस्न दिँदैछु। ५०तिमी त्यही पर्वतमाथि मर्नेछौ। तिमी पनि त्यसरी नै आफ्नो मानिसहरूसित मिल्नेछौ जसरी तिम्रा दाज्यू हारून् होर पर्वतमा मरेर आफ्नो मानिसहरूसित मिले। ५१किन? किनभने जब तिमी सीनको मरुभूमिमा कादेशको नजिक मरीबा पानीमा थियौ तब तिमी दुवैले मेरो विरुद्ध इस्राएलीहरूको अधि पाप गरेको थियौ। तिमीले मेरो सम्मान गरेनौ अनि 'म पवित्र हुँ, भनी मानिसहरूलाई बुझाएनौ। ५२यस कारण अब मैले इस्राएलका मानिसहरूलाई दिँदै गरेको भूमि तिमीले हेर्न सक्छौ तर त्यहाँ पस्न सक्दैनौ।"

मोशाले मानिसहरूलाई आशीर्वाद दिन्छन्

३३ परमेश्वरको मानिस मोशाले आफ्नो मृत्युभन्दा अधि इस्राएलका मानिसहरूलाई दिएको आशीर्वाद यो नै हो। २मोशाले भने,

"परमप्रभु सीनैबाट आउनुभयो, परमप्रभु सेईरमा बिहानी पखको प्रकाश भैं हुनुहुन्थ्यो। उहाँ पारान डौँडामा ज्योति भैं चम्कनुभयो। परमप्रभु १०,००० पवित्र मानिसहरूसित आउनु भयो। परमप्रभुका शक्तिशाली सेनाहरू छेऊमा थिए।

३हो, परमप्रभुले मानिसहरूलाई प्रेम गर्नुहुन्छ, उहाँका सबै पवित्र मानिसहरू उहाँको अधीनमा छन्। तिनीहरू सबै तपाईंका पाउमा दण्डवत् गर्नेछन् उहाँको शिक्षाहरू सिकेर, उहाँको अनुसरण गर्छन्।

४मोशाले हामीलाई व्यवस्था दिए। ती शिक्षाहरू याकूबका मानिसहरूको निम्ति हुन्।

५त्यस समयमा, इस्राएलका मानिसहरू र तिनीहरूका बूढा-प्रधानहरू सँगै भेला भए अनि परमप्रभु यशूरून्का राजा हुनुभयो।

रूबेनको आशीर्वाद

६“रूबेन जीवित रहनु, र नमरोस्, तर त्यहाँ उनको कुलमा मात्र केही मानिसहरू रहनु।”

यहूदाको आशीर्वाद

७मोशाले यहूदाको विषयमा यी कुराहरू भने: “परमप्रभु! यहूदाको अगुवालाई सुन्नुहोस् जब उसले सहायताको निमित्त पुकार्छ। उसलाई मानिसहरूसित पुर्खाई दिनुहोस्, उसलाई बलियो बनाउनु होस् र उसका शत्रुहरू परास्त गर्न उसलाई सहायता गर्नुहोस्।”

लेवीको आशीर्वाद

८मोशाले लेवीहरूको विषयमा यी कुराहरू भने: “लेवी तपाईंको साँचो चेला हो। उसले तुम्मीम र ऊरीम राख्छ। तपाईंले मस्सामा लेवीको मानिसहरूको परीक्षा लिनु भएको थियो। मरीबको पानीमा तपाईंले प्रमाण गर्नु भएको थियो लेवीहरू तपाईंका हुन्।

९आमा-बाबुको विषयमा लेवीले भने, ‘तिनीहरूको निमित्त म वास्ता गर्दिनँ।’ उसले आफ्नो दाज्यू भाइको वास्ता गरेन आफ्नो बाल-बच्चाहरू चिनेन। तर उसले तपाईंका आज्ञाहरू पालन गरे, तपाईंको करार माने।

१०“तिनीहरूले याकूबलाई तपाईंका आदेशहरू सिकाउनेछन्, तिनीहरूले इस्राएललाई तपाईंका व्यवस्था सिकाउनेछन्। तपाईंअघि तिनीहरूले सुगन्धित धूप बाल्नेछन्, तपाईंको वेदीमा होमबलि चढाउनेछन्।”

११“परमप्रभु लेवीका वस्तुहरूलाई आशीर्वाद दिनु होस्। उसले गरेका कुराहरू ग्रहण गर्नु होस्। उसमाथि जाइलाग्नेहरूलाई ध्वंश पार्नु होस्, पराजित पार्नु होस् उसका शत्रुहरूलाई जसले गर्दा तिनीहरूले फेरि कहिल्यै आक्रमण गर्ने छैनन्।”

बिन्यामीनको आशीर्वाद

१२“मोशाले बिन्यामीनको विषयमा यी कुरा भने। बिन्यामीनलाई परमप्रभुले प्रेम गर्नुहुन्छ। बिन्यामीन उहाँको छेउमा सुरक्षित रहनेछ। परमप्रभुले उसलाई सधैं रक्षा गर्नुहुन्छ। अनि परमप्रभुले उसको भूमिमा बास गर्नुहुन्छ।”

यूसुफको आशीर्वाद

१३मोशाले यूसुफ विषयमा यसो भने: “परमप्रभुले उसको भूमिमा आशिष दिऊन माथि आकाश र तल पृथ्वीबाट परमप्रभु पानी पठाउनु होस्।

१४घामले उत्तम फल उसैलाई देओस्। चन्द्रमाले दिएको उत्तम फल उसैलाई होस्।

१५पहाड प्राचीन पर्वतहरूले उत्तम फल तिनीहरूलाई उब्जाऊन।

१६पृथ्वीले उब्जने उत्तम चीजहरू उसैलाई देओस्। यूसुफलाई उसको दाज्यू-भाइहरूबाट अलग्ग गराइएको थियो। यसकारण पोश्रामा बल्दै गरेका परमप्रभुले यूसुफलाई आफ्नोमा भएका सम्पूर्ण उत्तम चीजहरू दिऊन।

१७यूसुफ शक्तिशाली साँढे जस्तै हो। उसका दुई छोराहरू साँढेका सिंगहरू जस्तै छन्। तिनीहरूले राष्ट्रहरूमाथि आक्रमण गर्नेछन् अनि पृथ्वीको छेउहरूसम्म धकेल्ने छन्। हो मनशशेसित हजार मानिसहरू छन् अनि एप्रेमसित दश हजार मानिसहरू छन्।

जबूलून र इस्साकारको आशीर्वाद

१८जबूलूनको विषयमा मोशाले भने: “ए जबूलून, खुशी होऊ, जब बाहिर जान्छौ, अनि इस्साकार आफ्नो घरमा पालभित्र हर्षित होओं।

१९तिनीहरूले मानिसहरूलाई पहाडमा बोलाउने छन्, त्यहाँ तिनीहरूले उत्तम बलिहरू चढाउनेछन्। तिनीहरूले सागरबाट ऐश्वर्य अनि सागरको किनारबाट सम्पत्ति भेट्नेछन्।”

गादको आशीर्वाद

२०गादको विषयमा मोशाले भने: “परमप्रभुको प्रशंसा गर जसले गादलाई धेरै भूमि दिनु भयो! गाद सिंह जस्तै छन्, उनी लमतन्न पर्छन र पर्खन्छन्। तब आक्रमण गर्ने अनि जन्तुहरूलाई टुक्रा-टुक्रा पार्छन।

२१उनले आफ्नो निमित्त सबभन्दा असल अंश छान्छन्। उनले राजाको भाग नै लैजान्छन्। उनीकहाँ मानिसहरूका अगुवाहरू आउँछन्। परमप्रभुले बताउनु भएको असल कार्यहरू उनी गर्छन्। उनी इस्राएलका मानिसहरूका लागि के राम्रो हुन्छ त्यही गर्छन्।”

दानको आशीर्वाद

२२दानको विषयमा मोशाले भने: “दान सिंहको छोरो हो जुन बाशानबाट उफ्रिन्छ।”

नप्तालीको आशीर्वाद

२३नप्तालीको विषयमा मोशाले भने: “नप्ताली, तिमीले धेरै राम्रो चीजहरू पाउनेछौ। परमप्रभुले साँच्चै नै तिमीलाई आशिष दिनु हुनेछ। तिमीहरूले गालील भिलको भूमि भेट्ने छौ।”

आशेरको आशीर्वाद

२४मोशाले आशेर विषयमा यसो भने: “छोराहरूमध्ये आशेर सबैभन्दा बढी आशीर्वाद पाउने हो। ऊ आफ्ना दाज्यू-भाइहरूको खूबै प्यारो होस्। अनि उसले आफ्नो गोडाहरू तेलले धुन सकोस्।

२५तिम्रो ढोकामा फलाम र काँसाका तालाहरू लाग्नेछन्। तिमी जीवनभरि शक्तिशाली रहनेछौ।”

मोशा परमेश्वरको प्रशंसा गर्छन्

२६“यशूरुनमा जस्ता परमेश्वर अरू कोही छैन। परमेश्वर तिमीहरूलाई सहायता गर्नको खातिर आकाशबाट आफ्नो प्रतापमा बादलमाथि चढनुहुन्छ।

२७परमेश्वर सधैं बाँच्नु हुन्छ। उहाँ तिम्रो सुरक्षित ठाउँ हुनुहुन्छ। परमेश्वरको क्षमता सधैंका लागि रहन्छ। उहाँ तिमीहरूको रक्षा गर्नु हुँदछ। परमेश्वरले तिमीहरूका शत्रुहरूलाई तिमीहरूको भूमिबाट खेदनु हुनेछ। उहाँ भन्नु हुन्छ, ‘शत्रुलाई ध्वंश पार।’

२८यसकारण इस्त्राएल सुरक्षित रहनेछन् अनि याकूबको इनार तिनीहरूको हुनेछ। तिनीहरू अन्न र दाखरसको भूमि पाउनेछन् अनि त्यस भूमिमा प्रशस्त पानी पर्नेछ।

२९हे इस्त्राएल! तिमीले आशीर्वाद पाएका छौ, अरू कुनै जाति तिमी जस्तो छैन। परमप्रभुले तिमीलाई जोगाउनु भयो। परमप्रभु तिमीलाई सुरक्षित राख्ने बलियो ढाल जस्तो हुनु हुन्छ। परमप्रभु शक्तिशाली तरवार जस्तो हुनु हुन्छ। तिम्रा शत्रुहरू तिमीसँग डराएका हुनेछन् अनि तिमीले तिनीहरूका पवित्रस्थानहरू कुल्चिने छौ।”

मोशाको मृत्यु

३४ मोशा नेबो पर्वतमा चढे। मोशा मोआबमा यर्दन बेंसी भएर पस्मा पर्वतको टाकुरामा गए। यो यरीहोदेखि यर्दन नदी पारि हो। परमप्रभुले मोशालाई गिलाददेखि दानसम्मको सबै भूमि देखाउनु भयो। रनप्ताली, एप्रैम र मनश्शेको सबै भूमि, भूमध्य सागरसम्मको यहूदाको भूमि, स्नेगेब दक्षिण भाग र खजूरका रुखहरू भएको शहर यरीहो मैदानबाट सोअरसम्म देखाउनु भयो। तब परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो,

“यही भूमि हो मैले अब्राहाम, इसाहक अनि याकूबलाई दिन्छु भनी प्रतिज्ञा गरेको थिएँ। मैले तिनीहरूको भावी सन्तानलाई दिन्छु भनेको थिएँ। तिमीलाई मैले यी भूमि आफ्नै आँखाले हेर्न दिएँ तर तिमी त्यहाँ जान पाउने छैनौ।”

तब परमप्रभुले भन्नु भए जस्तै परमप्रभुका दास मोशा मोआब देशमा मरे। परमप्रभुले बेत पोर पारि मोआबको भूमिमा मोशालाई गाड्नु भयो, तर आजसम्म कसैले मोशाको चिहान कहाँ छ जान्न सकेको छैन। ७मोशा १२० वर्षको उमेरमा मरे पनि तिनका आखाँ अझै राम्रा थिए, तिनी अझै पनि पहिले जस्तै बलियै थिए। ८इस्त्राएलीहरूले मोशाको लागि तीस दिनसम्म विलाप गरे। तिनीहरू मोआबको यर्दन बेंसीमा शोकको समय पूरा नहुञ्जेलसम्म बसे।

यहोशू नयाँ अगुवा हुन्छन्

९मोशाले यहोशूमाथि आफ्नो हात राखेका थिए अनि उनलाई नयाँ अगुवा नियुक्त गरे। तब नूनका छोरा यहोशू बुद्धिको आत्माले भरिए। यसकारण यहोशूले भनेको इस्त्राएलीहरूले मान्न थाले परमप्रभुले मोशालाई दिनु भएको आज्ञाहरू तिनीहरूले पालन गरे।।

१०इस्त्राएलमा मोशा जस्तो अर्को अगमवक्ता थिएनन, तिनलाई परमप्रभुले मुखामुख चिन्नु भएको थियो। ११मोशालाई परमप्रभुले मिश्रको भूमिमा आश्चर्य चिन्ह र महान् कार्यहरू गर्नु पठाउनु भएको थियो। फिरऊन तिनका अगुवाहरू र मिश्र देशका सबै मानिसहरूले ती अचम्मका कामहरू देखे। १२अरू कुनै अगमवक्ताले मोशाले भैं महान् भयानक कामहरू तथा आश्चर्य कार्य गरेको छैनन्। उनले जे गरे ती सब इस्त्राएलका सबै मानिसहरूले देखे।

गन्तीको पुस्तक

मोशाले इस्त्राएल मानिसहरूका गन्ती गर्छन्

१ सीनै मरूभूमिको भेट हुने पालमा इस्त्राएलीहरूले मिश्र देश छोडेको दोस्रो वर्षको दोस्रो महीनाको पहिलो दिन मोशासित परमप्रभुले कुरा गर्नुभयो। २ "उहाँले भन्नुभयो, तिनीहरूको परिवार र कुल समूह सहित प्रत्येक व्यक्तिको नाम लेखेर इस्त्राएली मानिसहरूको गन्ती गर।

३हारून र तिमिले बीस वर्ष र त्यो भन्दा वेशी उमेर भएकाहरू सेनामा जान सक्छन् प्रत्येकको गन्ती गरे। ४प्रत्येक कुलका एक एक व्यक्तिले तिमिलाई सहायता गर्नेछन्। प्रत्येक कुलबाट एक जना व्यक्ति अगुवा हुनेछ। यी निम्न लिखित व्यक्तिहरूले तिमिलाई सहायता गर्नेछन्। ५रूबेनको कुलबाट शदेऊरका छोरा एलीसूर

६शिमोनको कुलबाट सूरीशदैको छोरो शलूमिआल;

७यहूदाको कुलबाट अम्मीनादाबको छोरो नहशोन;

८इस्साकारको कुलबाट सूआरको छोरो नतनेल;

९जबूलूनको कुलबाट हेलोनको छोरो एलीआब;

१०यूसुफको उत्तराधिकारीहरूबाट: एप्रैमको कुलबाट अम्मीहूदको छोरो एलीशामा मनशशेको कुलबाट पदासूरको छोरो गमलिआल;

११बिन्यामीनको कुलबाट गिदोनैको छोरो अबीदान;

१२दानको कुलबाट अम्मीशदैको छोरो अहीएजेर;

१३आशेरको कुलबाट ओक्रानको छोरो पगीआल;

१४गादको कुलबाट रूएलको छोरो एल्यासाप;

१५नप्तालीको कुलबाट एनानको छोरो अहीरा।"

१६यी सबै मानिसहरू यिनीहरूको कुल समूहका अगुवाहरू थिए र मानिसहरूले नै यिनीहरूलाई आफ्नो आफ्नो कुल समूहका अगुवा बनाए। १७तब मोशा र हारूनले ती मानिसहरूलाई लिएर जसलाई अगुवा बनाएका थिए। १८दोस्रो महीनाको पहिलो दिन तिनीहरूले सबै समुदायलाई एकै चोटी बोलाएर पुस्ता अनि तिनीहरूको सन्तानहरूको नाम दर्ता गरेर बीस र बीस भन्दा वेशी उमेरको प्रत्येक व्यक्तिको सूची तयार गरे। १९परमप्रभुले मोशालाई दिनु भएको आज्ञा अनुसार तिनले मानिसहरूको गन्ती सीनै मरूभूमिमा गरे।

२०तिनीहरूले यस्तो प्रकारले संख्या गन्ती गरे इस्त्राएलको प्रथम जाति रूबेन र तिनको परिवारको गणना गरे। बीस र बीस वर्ष भन्दा वेशी उमेरका व्यक्तिहरू जो सेनामा जान सक्थे तिनीहरूको नामको

सूची बनाइयो। तिनीहरूको पिता-पुर्खाको कुल र परिवार अनुसार नाम दर्ता गरियो। २१रूबेनको कुलबाट गन्ती गरिएको संख्या ४६,५०० थियो।

२२तिनीहरूले शिमोनको कुलबाट गन्ती गरे-बीस वर्ष र उँभोका मानिसहरू जो सेनामा जान सक्थे तिनीहरू प्रत्येकको नाम पिता-पुर्खाको कुल र परिवार अनुसार दर्ता गरियो। २३शिमोनको कुलबाट ५६,३०० व्यक्तिको गन्ती गर्‍यो।

२४तिनीहरूले गादको कुलबाट गन्ती गरे बीस वर्ष र उँभोका मानिसहरू जो सेनामा जान सक्थे तिनीहरू प्रत्येकको नाम पिता-पुर्खाको कुल र परिवार अनुसार दर्ता गरियो। २५गादको कुलबाट ४५,६५० व्यक्तिको गन्ती गर्‍यो।

२६तिनीहरूले यहूदाको कुलबाट गन्ती गरे बीस वर्ष र उँभोका मानिसहरू जो सेनामा जान सक्थे तिनीहरू प्रत्येकको नाम पिता-पुर्खाको कुल र परिवार अनुसार दर्ता गरियो। २७यहूदाको कुलबाट ७४,६०० व्यक्तिको गन्ती गर्‍यो।

२८तिनीहरूले इस्साकारको कुलबाट गन्ती गरे बीस वर्ष र उँभोका मानिसहरू जो सेनामा जान सक्थे तिनीहरू प्रत्येकको नाम पिता-पुर्खाको कुल र परिवार अनुसार दर्ता गरियो। २९इस्साकारको कुलबाट ५४,४०० व्यक्तिको गन्ती गर्‍यो।

३०तिनीहरूले जबूलूनको कुलको गन्ती गरे बीस वर्ष र उँभोका मानिसहरू जो सेनामा जान सक्थे तिनीहरू प्रत्येकको नाम पिता-पुर्खाको कुल र परिवार अनुसार दर्ता गरियो। ३१जबूलूनको कुलबाट ५७,४०० व्यक्तिहरूको गन्ती गरियो।

३२तिनीहरूले एप्रैमको कुल समूहबाट गन्ती गरे। (एप्रैम-यूसुफको छोरो।) बीस वर्ष र उँभोका मानिसहरू जो सेनामा जान सक्थे तिनीहरू प्रत्येकको नाम पिता-पुर्खाको कुल र परिवार अनुसार दर्ता गरियो। ३३एप्रैमको कुलमा गन्ती गरिएको व्यक्तिहरूको संख्या ४०,५०० थियो।

३४तिनीहरूले मनशशे कुलका मानिसहरूको गन्ती गरे। (मनशशे पनि यूसुफका छोरा थिए।) बीस वर्ष र उँभोका मानिसहरू जो सेनामा जान सक्थे तिनीहरू प्रत्येकको नाम पिता-पुर्खाको कुल र परिवार अनुसार गणना गरियो। ३५मनशशेको कुलमा गन्ती गरिएको मानिसहरूको संख्या ३२,२०० थियो।

३६तिनीहरूले बिन्यामीन कुलका मानिसहरूको गन्ती गरे। बीस वर्ष र उँभोका मानिसहरू जो सेनामा जान सक्थे तिनीहरू प्रत्येकको नाम पिता-पुर्खाको कुल र परिवार अनुसार गणना गरियो। ३७बिन्यामीनको कुलमा गन्ती गरिएका मानिसहरूको संख्या ३५,४०० थियो।

३८तिनीहरूले दान कुलका मानिसहरूको गन्ती गरे। बीस वर्ष र उँभोका सबै मानिसहरू जो सेनामा जान सक्थे तिनीहरू प्रत्येकको नाम पिता-पुर्खाको कुल र परिवार अनुसार गन्ती गरियो। ३९दानको कुलमा गन्ती गरिएका मानिसहरूको संख्या ६२,७०० थियो।

४०तिनीहरूले आशेर कुलका मानिसहरूको गन्ती गरे। बीस वर्ष र उँभोका मानिसहरू जो सेनामा जान सक्थे तिनीहरू प्रत्येकको नाम पुर्खाको कुल र परिवार अनुसार गणना गरियो। ४१आशेर कुलमा गणना गरिएका मानिसहरूको संख्या ४१,५०० थियो।

४२नप्ताली कुलका मानिसहरूको तिनीहरूले गणना गरे। बीस वर्ष र उँभोका मानिसहरू जो सेनामा जान सक्थे तिनीहरू प्रत्येकको नाम पुर्खाको कुल र परिवार अनुसार गणना गरियो। ४३नप्ताली कुलमा गणना गरिएको मानिसहरूको संख्या ५३,४०० थियो।

४४मोशा, हासून र इस्राएलका बाह्र जना अगुवाहरूले यी मानिसहरूको गन्ती गरे। (त्यहाँ प्रत्येक कुल समूहबाट एक जना अगुवा थिए।) ४५तिनीहरूले बीस वर्ष र उँभोका मानिसहरू जो सेनामा जान सक्थे तिनीहरूको गन्ती गरे। तिनीहरू प्रत्येकको आफ्नो-आफ्नो परिवार अनुसार गणना गरियो। ४६तिनीहरूको जम्मा संख्या ६,०३,५५० थियो।

४७लेवी कुल समूहका परिवारका मानिसहरूको गणना इस्राएलका अन्य मानिसहरूसित गरिएन। ४८परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभएको थियो: ४९“लेवीको कुल समूहका मानिसहरूको गणना नगर्नु अथवा तिनीहरूलाई इस्राएलका अरू मानिसहरूसित नमिलाउनु। ५०तर तिमीले लेवीहरूलाई करारको पवित्र पाल र यसका सबै वस्तुहरू हेरचाह गर्नुका निमित्त नियुक्त गर्छौ। तिनीहरूले पवित्र पाल र यसका सबै वस्तुहरू बोक्नु पर्छ। अनि तिनीहरूले पवित्र पालको सेवा गर्नुपर्छ र तिनीहरूले उनीहरूको छाउनी यसकै वरिपरि बनाउनु पर्छ। ५१जब तिमीले पवित्र पाल साथर्यो लेवीहरूले यसलाई तल भार्नु पर्थ्यो जब तिमीहरू रोकिने छौ, लेवीहरूले यसलाई स्थापित गर्नु पर्थ्यो। कुनै जो विदेशी नजिक आउँछ त्यसलाई मार्नु पर्छ। ५२इस्राएलीहरूले आफ्नो आफ्नो दल समूह भित्र र आफ्नै भण्डाको छेउ छाउमा शिविर बनाऊन्। ५३तर लेवीहरूले तिनीहरूका छाउनी पवित्र पालकै वरिपरि लगाउन र यसलाई रक्षा गर्नु पर्छ ताकि करारको पवित्र पाल सुरक्षित रहोस् र परमेश्वरको रिसको प्रकोप इस्राएली समुदायमाथि नपरोस्।”

५४यसरी इस्राएलका मानिसहरूले परमप्रभु द्वारा मोशालाई दिनु भएको सबै आज्ञाहरू पालन गरे।

शिविरको प्रबन्ध

२ मोशा र हासूनलाई परमप्रभुले भन्नुभयो: २“इस्राएलका मानिसहरू प्रत्येकले शिविर भेट हुने पालको वरिपरि लगाउनु पर्छ अनि प्रत्येक कुल दलको आफ्नो भण्डा हुनुपर्छ र प्रत्येक मानिसले आ-आफ्नो दलको भण्डाको समीप शिविर बनाउनु पर्छ।

३“यहूदा शिविर दलहरूले पूर्वतिर घाम भुल्कने पट्टि आफ्नो भण्डाको मुन्तिर शिविर हालुन। यहूदा दलका मानिसहरूको अगुवा अम्मीनादाबका छोरा नहशोन हो। ४तिनको दलमा ७४,६०० मानिसहरू छन्।

५“तिनको समीपमै इस्राका परिवार दलले शिविर हालुन्। यी मानिसहरूको अगुवा सूआरको छोरो नतनेल हुन्। ६उसको दलमा ५४,४०० मानिसहरू छन्।

७“जबूलून कुल दलले पनि यहूदा दलकै नजीकमा शिविर हालुन्। जबूलूनका मानिसहरूको अगुवा हेलेोनको छोरो एलीआब हुन् र, ८तिनको दलमा ५७,४०० मानिसहरू थिए।

९“यहूदाको शिविरमा जम्मा १,८६,४०० मानिसहरू खटाइएका छन्। यी सब मानिसहरू तिनीहरूका विभिन्न परिवार दलमा विभक्त भएका छन्। जब मानिसहरू एक ठाँउदेखि अर्को ठाँउ सर्छन् यहूदा दल पहिला सर्नेछ।

१०“रूबेनको शिविरको भण्डा पवित्र पालको दक्षिणमा रहनेछ। प्रत्येक दलले आफ्नो भण्डा नजिकै शिविर हाल्नेछ। रूबेनका मानिसहरूको अगुवा शदेऊरका छोरो एलीसूर हुन र ११उसको दलमा ४६,५०० मानिसहरू छन्।

१२“शिमोन कुल दलले रूबेन परिवार दलकै नजीक शिविर हाल्नेछ। शिमोनका मानिसहरूको अगुवा सूरीशददैको छोरो शलूमिअल हुन। १३उसको दलमा ५९,३०० जना मानिसहरू छन्।

१४“रूबेनको मानिसहरूकै नजिकै गादका मानिसहरूले पनि शिविर हाल्नेछन्। रूएलको छोरा एल्यासाप गादका मानिसहरूको अगुवा हो। १५उसको दलमा ४५,६५० मानिसहरू छन्।

१६“त्यहाँ रूबेनको शिविरमा खटिएका जम्मा १,५१,४५० जना मानिसहरू छन् र जब मानिसहरू एक ठाँउबाट अर्को ठाउँमा सर्छन् रूबेनको शिविर दोस्रो दल हुनेछ।

१७“लेवीहरूको शिविरसितै अरू शिविरहरूको माभमा भेट हुने पाल पनि जानेछ। तिनीहरूको जसरी आफ्नो आफ्नो भण्डामा शिविरहरू लगाइएको छ सोही क्रममा लश्करमा जान्छन्।

१८“पश्चिम पट्टिको एप्रैमको शिविर तिनीहरूकै भण्डामा हुनेछ। एप्रैमका मानिसहरूको अगुवा अम्मिहूदका

छोरो एलीशामा हुन। १६उसको दलमा जम्मा ४०,५०० जना मानिसहरू छन्।

२०“एप्रैमका कुल दलको शिविरको नजीकै मनश्शे कुल दलको शिविर हुनेछ। यस दलको अगुवा पदासूरको छोरो गमलीएल हुन। २१उसको दलमा ३२,२०० मानिसहरू छन्।

२२“बिन्यामीन कुल दलको शिविर एप्रैमको कुल दलको शिविर नजीकै रहनेछ अनि यस कुल दलको अगुवा गिदोनीको छोरो अबीदान हुन। २३त्यहाँ जम्मा ३५,४०० जना मानिसहरू उसको दलमा थिए।

२४“एप्रैमको शिविरमा खटिएका मानिसहरूको संख्या १,०८,१०० छ। जब शिविर हिड्छ तिनीहरू तेस्रो लस्करमा हिड्नेछन्।

२५“उत्तर तिर भएको दानको शिविरमा भएका मानिसहरू तिनीहरूको आफ्नो भण्डा मुनि रहनेछन् अनि तिनीहरूको अगुवा अम्मीशददैको छोरो अहीएजर हुन। २६उसको दलमा ६२,७०० जना मानिसहरू छन्।

२७“दान कुल दलको शिविर नजीकै आशेर कुल दलको शिविर रहन्छ अनि यस कुल दलको अगुवा ओक्रानको छोरो पगीएल हुन। २८त्यहाँ उसको दलमा ४१,५०० मानिसहरू छन्।

२९“अनि आशेर कुल दलको शिविर नजीकै नप्ताली कुल दलको शिविर रहनेछ र तिनीहरूको अगुवा एनानको छोरो अहीरा हुन्। ३०त्यहाँ उसको दलमा ५३,४०० मानिसहरू छन्।

३१“दान परिवार दलमा मानिसहरूको कुल संख्या १,५७,६०० छ। तिनीहरू आफ्नो-आफ्नो भण्डा लिएर अन्तिम लस्करमा हिड्नेछन्।”

३२इस्त्राएलीहरूको परिवार अनुसार गन्ती गरिएको मानिसहरू यिनीहरू नै हुन्। गन्ती गरिए अनुसार यिनीहरूको संख्या ६,०३,५५० हो। ३३परमप्रभुले मोशालाई दिनुभएको आज्ञा अनुसार इस्त्राएलीहरूसित लेवीहरूको गन्ती गरिएन।

३४यसर्थ इस्त्राएली मानिसहरूले मोशालाई परमप्रभुले दिनुभएको आज्ञा अनुसार प्रत्येक कुरो गरे। यसरी नै तिनीहरूले आफ्नो-आफ्नो भण्डा नजीकै शिविर बनाए अनि त्यसरी नै आफ्नो-आफ्नो वंश र परिवार अनुसार तिनीहरू लस्करमा हिडे।

हारूनको परिवार- पूजाहारीहरू

३ परमप्रभुले सीनै पर्वतमा मोशासँग कुरा गर्नुहुँदा हारून र मोशाको परिवारको विवरण यस्तो थियो।

३हारूनका दुइजना छोराहरू थिए र नादाब तिनको जेठो छोरा थिए। अरू छोराहरूको नाम अबीहू, एलाजार र ईतामार हो। ३हारूनका यी छोराहरू तेलले अभिषिक्त परमप्रभुको विशेष सेवाका निम्ति पूजाहारीहरूको रूपमा नियुक्त गरिएका थिए।

हारूनका यी छोराहरूलाई परमप्रभुको विशेष सेवामा नियुक्त गरिएको थियो। ४नादाब र अबीहू परमप्रभुको सेवामा रहेको समय मै अपवित्र आगो द्वारा बलिचढाएको पापले सीनै मरुभूमिमा मरे। तिनीहरूको कुनै छोरो थिएन, यसकारण एलाजार र ईतामारले पूजाहारीका स्थान लिएर परमप्रभुको सेवामा लागे। तिनीहरूका बाबु हारूनको जीवन कालमा नै यस्तो घटना घट्यो।

पूजाहारीका सहायक लेवीहरू

५परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, ६“लेवी कुलका जम्मै मानिसहरूलाई ल्याऊ अनि पूजाहारी, हारून सामुने हाजिर गराऊ, तिनीहरू सबै हारून पूजाहारीको सहयोगीहरू हुनेछन्। ७लेवीहरूले भेट हुने पालमा आराधना गर्दा हारूनलाई र त्यहाँ आराधना गर्नु आउने सबै मानिसहरूलाई सहायता गर्नेछन्। ८भेट हुने पालको सबै सर-समानहरूको सुरक्षा तिनीहरूले गर्नेछन् अनि त्यस पालभित्रको दायित्वपूर्ण काम गर्नेछन्।

९“लेवीहरू सबै इस्त्राएलीहरूबाट चुनिएका हुन्। तिनीहरूलाई हारून र तिनका छोराहरूको सहायकहरूको रूपमा दिनु पर्छ।

१०“हारून र तिनका छोराहरूलाई पूजाहारी रूपमा नियुक्त गर अनि तिनीहरू बाहेक अन्य कुनै पनि व्यक्ति त्यस पवित्रस्थानमा पस्न चेष्टा गरे त्यो अवश्य मारिनु पर्छ।”

११परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, १२“याद राख, मैले लेवीहरूलाई इस्त्राएलका पहिले जन्मने मानिसहरूको सट्टामा लिएको छु। यसकारण लेवीहरू मेरा हुन् र इस्त्राएलका पहिले जन्मने छोराहरू मलाई दिनु पर्दैन।

१३“जब तिमीहरू मिश्र देशमा थियौ, मैले मिश्रदेशका मानिसहरूका पहिले जन्मेका सबै नानीहरू मारें अनि मैले इस्त्राएलीहरूका पहिले जन्मेका नानीलाई मेरो नानीहरू भैं छुट्टाएँ र त्यसरी नै पहिले जन्मेका पशुहरूलाई पनि छुट्टाएँ। तिनीहरू सबै मेरो हुन् म परमेश्वर हुँ।”

१४सीनै पर्वतमा परमप्रभुले मोशासित फेरि कुरा गर्नुभयो, १५“लेवीहरूको कुलमा सबै वंश तथा परिवार समूहहरू गन्ती गर। एक महिना र यो भन्दा वेशी उमेरको सबै पुरुषहरूको गन्ती गर।” १६परमप्रभुको आज्ञा पालन गरी मोशाले सबै लेवी मानिसहरूको गन्ती गरे।

१७लेवीका तीनजना छोराहरू थिए र तिनीहरूको नाम यस प्रकार छ गेशो, कहात र मरारी। १८गेशोनि वंशको नाम हो लिब्नी र सिमी।

१९कहात वंशको नाम अम्राम, यिसहार, हेब्रोन र उज्जीएल।

२०मरारी वंशहरू हुन महली र मसी। तिनीहरूको पिता-पुर्खाहरू अनुसार लेवीका वंशहरू यिनै हुन्।

२१लिब्नी र सिमीका वंशहरू गोर्शोनका हुन् र तिनीहरू गोर्शोनी वंशका भए। २२एक महिना र अधिकका पुरुष मानिसहरू तिनीहरूका यी दुई परिवार समूहमा सबै ७,५०० जना थिए। २३गोर्शोनी वंशलाई पवित्र पालको पश्चिम पट्टि शिविर लगाउनु पर्थ्यो। २४गोर्शोनी वंशका मानिसहरूका अगुवा लाएलको छोरो एल्यासाप थियो। २५भेट हुने पालमा गोर्शोनी मानिसहरूको काम भेट हुने पाल, बाहिरी पाल, छाना र प्रवेशद्वारको पर्दाको हेरचाह गर्नु थियो। २६पवित्र स्थानको आँगनको प्रवेशद्वारको पर्दा आँगनको पर्दा, पर्दाको डोरीहरू र पर्दामा प्रयोग हुने सबै समानहरू तिनीहरूको हेरचाहमा थियो। त्यो आँगन पवित्र स्थान र वेदीको वरिपरि थियो।

२७अमामी, यिसहार, हेब्रोन र उज्जीएल परिवार समूहहरू कहात वंशका हुन्। २८यस परिवार समूह एक महिना र उँभोका पुरुषहरू ८,३०० थिए। कहातीहरूलाई पवित्र स्थानमा भएको सर-समानको जिम्मावारी थियो। २९कहाती परिवार समूहहरूका मानिसहरूले पवित्र स्थानको दक्षिण पट्टि तिनीहरूको शिविर टाँगे। ३०उज्जीएलको छोरो एलीसापान यी कहाती वंशका मानिसहरूको अगुवा थियो। ३१तिनीहरूको कामहरू पवित्र सन्दूक, टेबल, सामदान, वेदीहरू र पवित्र स्थानको पवित्र भँडाहरू अनि पर्दा र पर्दासँग सम्बन्धित सबै कुराहरूको हेरचाह गर्नु थियो।

३२पूजाहारी हासूनको छोरो एलाजार चौँहि लेवीहरूको अगुवाहरूको अगुवा थियो। पवित्र स्थान हेरचाह गर्नेहरू माथि उसको नियन्त्रण थियो।

३३महली र मूशी परिवार समूहहरू मरारी वंशका हुन। यस वंशहरूमा एक महिना र, ३४यस परिवारमा एक महिना अनि त्यस माथिका सबै पुरुषहरू जम्मा ६,२०० जना थिए। ३५मरारी परिवार समूहका मानिसहरूको अगुवाले अबीहेलको छोरा सूरीएलले पवित्र पालको उत्तर तिर तिनीहरूका पालहरू लगाए। ३६मरारीहरूलाई पवित्र स्थानको आधारहरू, यिनीहरूको बारहरू खम्बाहरू र यिनीहरूको प्रयोगमा आउने सबै सरसामानहरू हेरचाह गर्ने जिम्मावारी थियो। ३७वरिपरिको आँगनको खम्बाहरू, कीलाहरू, डोरीहरू, आधारहरू र यस सम्बन्धी प्रयोग गरिने कुराहरू पनि तिनीहरूको जिम्मामा थियो। ३८पवित्र स्थानको पूर्व पट्टि भेट हुने पालको सम्मुख घाम भुल्किने पट्टि मोशा, हासून अनि तिनका छोराहरूले शिविर बसाले। इस्राएली मानिसहरूको निमित्त तिनीहरूले पवित्र स्थान इलाकाको सुरक्षा गरिरहेका थिए। कुनै पनि व्यक्ति जो पवित्र स्थानको नजीक आँउथ्यो त्यसलाई मारिन्थ्यो।

३९परमप्रभुको आज्ञा अनुसार मोशा र हासून द्वार गनिएका एक महिना र उँभोको उमेरका पुरुष लेवीहरूको संख्या जम्मा २२,००० थियो।

लेवीहरूले जेठो छोरोहरूको स्थान ओगटे

४०परमप्रभुले मोशालाई फेरि भन्नुभयो, “इस्राएली मानिसहरूको पहिले जन्मेका पुरुषहरू जो एक महिना अनि उँभोकाहरूको गन्ती गरी एउटा सूची तयार गर। ४१विगतमा मैले भनेको थिएँ कि इस्राएलीहरूका पहिला जन्मेकाहरूलाई म लिनेछु, तर अहिले म, परमप्रभुले इस्राएलीहरूको पहिला जन्मेको सट्टामा लेवीहरूलाई लिनेछु र इस्राएलीहरूको पहिलो पशुहरूको सट्टामा लेवीहरूकै पहिलो पशुधन लिन्छु।”

४२यसकारण परमप्रभुको आज्ञा अनुसार मोशाले इस्राएलका मानिसहरूको पहिला जन्मेका सबै नानीहरूको गन्ती गरे। ४३मोशाले एक महीना र उँभोका सबै पुरुषहरूको गन्ती गरे अनि सूचीमा २२,२७३ जनाको नाम थियो।

४४परमप्रभुले मोशालाई अभि भन्नुभयो, ४५“इस्राएलीहरूको अन्य मानिसहरूको सट्टामा तिमीले लेवीहरूलाई लेऊ र म अरू मानिसहरूका पशुहरूको सट्टामा लेवीहरूको लिनेछु। लेवीहरू मेरो मानिसहरू हुन्। म परमप्रभु हुँ। ४६२२,००० लेवीहरू छन् तर अन्य परिवारको जेठो छोराहरू २२,२७३ हुनाले २७३ जना लेवीहरू भन्दा वेशी हुन्छन्। ४७यी २७३ जना वेशी भएका पुरुषहरूको निमित्त प्रत्येकको पाँच शेकलको हिसाबले लेऊ। (प्रशासनिक परिमाणमा एक शेकल बराबर बीस गेरा हुन्छ)। इस्राएलीहरूबाट यो चाँदी लेऊ। ४८त्यो पैसा हासून र तिनका छोराहरूलाई ती २७३ इस्राएलीहरूको सट्टामा देऊ।”

४९यसकारण लेवीहरू भन्दा वेशी भएका अन्य मानिसहरूको सट्टामा मोशाले पैसा लिए। ५०उसले इस्राएलीहरूको पहिला जन्मेबाट १,३६५ शेकेल चाँदी (अधिकारीहरूको नाप अनुसार) जम्मा गरे। ५१परमप्रभुको आज्ञा अनुसार त्यो पैसा मोशाले हासून र तिनका छोराहरूलाई दिए।

कहातीहरूको काम

४ परमप्रभुले मोशा र हासूनलाई भन्नुभयो, २“लेवीहरूको बीचमा कहातीहरूको उनीहरूको वंश तथा परिवार समूहको हिसाबले गन्ती गर। ३भेट हुने पालमा सेवा गर्न आउने मध्ये तीस देखि पचास वर्ष उमेर सम्मका मानिसहरूको गन्ती गर। ४कहातीहरूको काम भेट हुने पालमा सब भन्दा पवित्र चीजहरूको हेरचाहा गर्नु हो।

५“जब इस्राएलीहरू नयाँ क्षेत्रमा सर्न तयार हुन्छन्, हासून र तिनका छोराहरूले भेट हुने पाल पर्दा तल भाग्नु पर्छ अनि यसले करारको सन्दूकलाई ढाक्नु पर्छ। ६तिनीहरूलाई यसमाथि नरम छाला लगाइ देऊ अनि छालालाई नीलो लुगासित छोपी देऊ अनि बोक्ने डण्डालाई यसको ठाउँमा राख्नु पर्छ।

७“तिनीहरूले पवित्र टेबलमाथि निलो रँगको लुगा ओछ्याऊन् अनि त्यसमाथि, रिकावी, धूपौरोहरू, बाटाहरू अनि अर्ध-बलिका कचौराहरू राख्नुन्, अथवा ढुँगा राखिदिऊन्। विशेष रोटी त्यो पवित्र टेबलमा सधै रहोस्। ८“तिनीहरूले तिनीहरू माथि रातो लुगा ओछ्याऊन् अनि त्यसमाथि फेरि नरम छालाले यसलाई छोपिदिऊन्। बोक्नुको लागि प्रयोग गरिने डण्डाहरू टेबलमा राख्नुन्।

९“तिनीहरूले निलो लुगाले सामदान, यसको बत्तीहरू, बत्तीका सलेदोहरू, मसीदानी अनि जुन भाँडाहरूबाट तेल बत्तीमा लगाइन्छ ती भाँडाहरू सबै ढाकिदिन्। १०“त्यसपछि त्यो सामदान र यसका सबै समानहरू सील छालाको च्यादरले छोपेर तिनीहरू बोकिने डण्डामा राख्नुन्।

११“तिनीहरूले सुनको वेदीमाथि निलो लुगाले ढाकि दिऊन् र त्यसमाथि नरम छालाको टुकाले छोपिदिऊन् अनि बोकेर ल्याइएका खम्बाहरू ठाउँमा राख्नुन्।

१२“पवित्र स्थानमा सेवा गर्दा प्रयोग गरिने वस्तुहरू तिनीहरूले लैजाऊन् र एउटा निलो लुगामाथि नरम छालाको च्यादरले छोपि दिऊन् र तिनीहरूलाई बोकी लैजाने डण्डी माथि राख्नुन्।

१३“काँसको वेदीबाट तिनीहरूले खरानी सफा गरुन् र त्यसमाथि बैजनी रँगको लुगाले ढाकुन्। १४“त्यसपछि तिनीहरूले त्यस वेदीमा आराधना गर्दा प्रयोग गरिने वस्तुहरू जस्तै अँगोटी, काँटाहरू बेलचाहरू छर्कने बाटाहरू र ती सब काँसाको वेदीमाथि राख्नुन्। त्यसपछि तिनीहरूले त्यसमाथि नरम छालाले वेदीलाई ढाकुन् र बोक्नुको लागि प्रयोग गरिने डण्डीहरू यसको ठाउँमा राख्नुन्।

१५“जब हारून र तिनका छोराहरूले पवित्र सर-सामानहरू छोपिदिन सक्छन् तब कहाती वंशका मानिसहरूले त्यस समानहरू बोक्न शुरु गर्न सक्छन् र यसरी तिनीहरूले पवित्रस्थान स्पर्श गर्ने छैनन् नत्र तिनीहरू मर्नेछन्। भेट हुने पालको सबै सर-समानहरू कहातीहरूले नै बोक्नुन्।

१६“पूजाहारी हारूनको छोरो एलाजार वत्तीको तेल, सुगन्धित धूप दैनिक अन्नबलि अनि अभिषेक तेलको निमित्त जिम्मावार रहनेछन्। तिनी भेट हुने पाल र त्यसभित्र भएको प्रत्येक कुरोको जिम्मावार रहनेछ।”

१७“परमप्रभुले मोशा र हारूनलाई भन्नुभयो, १८“कहातीहरूलाई लेवीहरूबाट अलग हुन नदेऊ। १९“तिमीहरूले तिनीहरूको निमित्त यस्तो गर ताकि तिनीहरू अति पवित्र स्थान नजीक जाऊन् तर नमरून्। हारून अनि तिनका छोराहरूले कहाती मानिसहरूलाई पवित्र स्थान भित्र गएर तिनीहरूले बोक्नु पर्ने समानहरू सबै देखाइ दिऊन्। २०“यदि तिमीहरूले त्यसो गरेनौ भने ती कहाती मानिसहरू भित्र पस्छन् र पवित्र चीजहरू देख्छन् अनि तिनीहरूले केही समयको निमित्त मात्र पनि ती पवित्र चीजहरू हेरे भने तिनीहरू निश्चय मर्छन्।”

गेशोर्नीहरूको काम

२१“परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, २२“गेशोर्नी वंशका सबै मानिसहरूको आफ्नो आफ्नो परिवार र वंश अनुसार गन्ती गर। २३“सबै भेट हुने पालमा सेवा गर्न आउने तीस देखि पचास वर्ष उमेरका मानिसहरूको गन्ती गर।

२४“गेशोर्नी वंशका मानिसहरूले बोक्नु पर्ने र गर्नु पर्ने काम यही हो। २५“पवित्र स्थानको पर्दाहरू, भेट हुने पाल, त्यसको छाना र त्यसमाथि रहने नरम छालाको आवरण अनि भेट हुने पालको ढोकाको पर्दा तिमीहरूले बोक्नु पर्छ। २६“पवित्र स्थान वरिपरिको आँगनमा भएका पर्दाहरू, वेदीको पर्दाहरू, आँगनको द्वाराहरूका पर्दाहरू र डोरीहरू तथा पर्दामा लाग्ने सबै सर-समानहरू तिनीहरूले बोक्नुन्। यी वस्तुहरूका सम्बन्धमा जे कुराहरू पनि गरिन्छ त्यसको निमित्त गेशोर्नीहरू मानिसहरू जिम्मावार थिए। २७“गेशोर्नी मानिसहरूले जे पनि गर्छन् भारी बोक्ने काम होस् अथवा अन्य काम हारून र तिनका छोराहरूको आदेश अनुसार गर्नेछन् र गेशोर्नी मानिसहरूको काम तिनीहरूले देखेरेख गर्नेछन्। यसर्थ गेशोर्नी मानिसहरूलाई तिनीहरूले काममा खटाऊन्। २८“गेशोर्नी वंशका मानिसहरूले भेट हुने पालमा गर्नु पर्ने काम यिनीहरू नै हुन र पूजाहारी हारूनको छोरो ईतामारले तिनीहरूको काम देखेरेख गर्नेछ।”

मरारी परिवारको काम

२९-३०“मरारी वंशहरू र परिवारका मानिसहरू ज-जसले भेट हुने पालमा सेवा गरे अनि तीसदेखि पचास वर्ष उमेरका छन् तिनीहरू सबैको गन्ती गर। तिनीहरूले भेट हुने पालको निमित्त विशेष काम गर्नेछन्। ३१“भेट हुने पालमा तिनीहरूले यात्राको समयमा गर्नु पर्ने कामहरू यिनै हुन् पवित्र स्थानका फल्याकहरू, त्यसका बारहरू र डण्डीहरू, खम्बाहरू अनि आधारहरू। ३२“वरिपरिका आँगनका खम्बाहरू र तिनीहरूका आधारहरू, कीलाहरू, डोरीहरू र तिनका सबै सामानहरू र यी सब सामानहरूसित सम्बन्धित सर-सामानहरू तिनीहरूले बोक्नुन्। ३३“मानिसहरूको सूचि तयार पार्नु र प्रत्येक मानिसले बोक्नु पर्ने के के हो खटाउनु। हारून पूजाहारीका छोरो ईतामारले तिनीहरूको काम देखेरेख गर्नेछ।”

लेवी परिवार

३४“मोशा, हारून अनि इस्त्राएली मानिसहरूका प्रधानहरूले कहाती मानिसहरूको गन्ती गरे। तिनीहरूले तिनीहरूको वंशहरू र परिवार समूहहरूको गन्ती गरे। ३५“तिनीहरूले तीसदेखि पचाससम्म उमेर भएका मानिसहरू जसले भेट हुने पालमा काम गरेका थिए तिनीहरूको गन्ती गरे। यी मानिसहरूलाई भेट हुने पालमा विशेष कामहरू दिइएको थियो।

३६कहाती परिवार समूहमा २,७५० मानिसहरू थिए अनि तिनीहरू भेट हुने पालमा विशेष सेवाको निम्ति लायक थिए। ३७यसर्थ यी कहाती वंशका मानिसहरूलाई भेट हुने पालमा विशेष कामहरूको निम्ति खटाइयो। परमप्रभुले मोशालाई भन्नु भए अनुसार मोशा र हारूनले गरे।

३८-३९गेशोनी मानिसहरूमा पनि तीसदेखि पचास वर्ष उमेर भएका र भेट हुने पालमा काम गरेकाहरूको गन्ती गरिएको थियो। यी मानिसहरूलाई भेट हुने पालमा विशेष कामको निम्ति खटाइएको थियो। ४०यस परिवार समूहमा २,६३० मानिसहरू गनिएका थिए। ४१यी सबै मानिसहरू भेट हुने पालमा सेवारत थिए जसलाई परमप्रभुले दिनु भएको आज्ञा अनुसार मोशा र हारूनले गन्ती गरेका थिए।

४२मरारीहरू आफ्नो आफ्नो वंश तथा परिवार अनुसार गनिएका थिए। ४३तीसदेखि पचास वर्ष उमेर भएका जो भेट हुने पालको सेवामा लागेका थिए तिनीहरूको गन्ती भएको थियो अनि तिनीहरूलाई भेट हुने पालमा विशेष सेवाको निम्ति खटाइएको थियो। ४४मेरारी परिवार समूहमा ३,२०० मानिसहरू भेट हुने पालमा विशेष सेवाको निम्ति लायक थिए। ४५यसर्थ यी मरारी परिवार समूहका मानिसहरूलाई भेट हुने पालमा विशेष कामको निम्ती खटाइयो। मोशा र हारूनले मोशालाई परमप्रभुले भन्नुभए अनुसार यसो गरे।

४६यसर्थ, मोशा, हारून र इस्राएली मानिसहरूका नायकहरूले लेवी मानिसहरूका प्रत्येक वंश र प्रत्येक परिवार समूहको मानिसहरूको गन्ती गरे। ४७तीसदेखि पचास वर्ष उमेर भएका र भेट हुने पालमा काम गरेका सबै मानिसहरूको तिनीहरूले गन्ती गरे। तिनीहरूलाई भेट हुने पालमा विशेष कामको निम्ति खटाइयो। तिनीहरूले यात्रा गर्दा भेट हुने पाल बोक्ने काम गरे। ४८तिनीहरूको कुल संख्या ८,५८० थियो।

४९परमप्रभुको आज्ञा अनुसार नै मोशाले प्रत्येक मानिसको गन्ती गरेका थिए। प्रत्येक मानिसलाई उसले के बोक्नु पर्छ्यो उसलाई भनिएको थियो। यो परमप्रभुले भन्नुभए जस्तै गरिएको थियो।

शुद्धता विषय नियम

परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, २“इस्राएलका मानिसहरूलाई आज्ञा देऊ कि यदि कसैलाई चर्मरोग अथवा धातु रोग सरेको छ, यदि केही स्त्री मासिक धर्ममा छ, यदि कसैले मृत शरीरलाई छोएर अपवित्र छ भने त्यस्तो व्यक्तिहरूलाई छाउनीबाट बाहिर निकाल्नु पर्छ। ३म छाउनीमा तिमीहरूको बीचमा छु, यसकारण तिनीहरू चाहे पुरुषहरू अथवा स्त्रीहरू हुन तिनीहरूलाई छाउनीबाट निकाली देऊ ताकि तिमीहरूले म बस्ने ठाँउलाई अपवित्र बनाउने छैनौ।”

४यसर्थ इस्राएलका मानिसहरूले परमेश्वरको आज्ञा पालन गरी त्यस्ता मानिसहरूलाई शिविर बाहिर पठाई दिए। परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभए अनुसार तिनीहरूले गरे।

जरिमाना

परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, ६“यो कुरा इस्राएलका मानिसहरूलाई भन एकजना व्यक्तिले अर्को व्यक्तिमाथि नराम्रो काम गरिरहेको हुन्छ। (जब कसैले अर्को कसैमाथि अन्याय गर्छ तब उसले परमेश्वरसित पाप गरिरहेको हुन्छ।) त्यो व्यक्ति दोषी हो। ७त्यसकारण उसले गरेको कुकर्म स्वीकार्नु पर्छ अनि उसले लागेका चीजहरूको निम्ति पूरा मोल दिनु पर्छ साथै व्यक्तिको लागि पाँच भागको एक भाग जोड्नु पर्छ जसलाई उसले सताए। ८तर यदि त्यो सताएको मर्यो भने अनि उसको कोही आफन्त छैन भने, क्षतिपूर्तिको मोल परमप्रभुको पूजाहारीलाई दिनु पर्छ। यो व्यक्तिले पूजाहारीलाई प्रायश्चित्तको निम्ति एउटा साँढे दिनु पर्छ। पूजाहारीले साँढेलाई बलिदान दिएर उसको लागि प्रायश्चित्त गर्ने छ।

९“मानिसहरूले पूजाहारीलाई चढाएको पवित्र उपहार पूजाहारी कै हुन्छ। १०कुनै पनि व्यक्तिले चढाएको पवित्र उपहार उसैको हुन्छ तर यदि उसले पूजाहारीलाई दिए त्यो पूजाहारीको हुन्छ।”

पत्नीमाथि पतिको शंका

११परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, १२“इस्राएलका मानिसहरूलाई यी कुराहरू भन एकजना पुरुषकी पत्नी त्योसँग विश्वासघाती हुन सक्छे। १३तिनले तिनको पतिले चाल नपाई अर्को मानिससित संभोग गर्छे भने। त्यहाँ तिनले दूषित गरेको देखाउनलाई केही साक्षी नहोला अनि तिनका पतिले नजान्ला अनि पत्नीले पनि तिनको पाप प्रकट नगर्लिन्। १४तर तिनले गरेको कुकर्मको शंका तिनका पतिले गर्न सक्छ र उसको मनमा पत्नी प्रति डाह जाग्न सक्छ। उसले उसको पत्नी प्रति शंका गर्न सक्छ अनि ऊ प्रति तिनी दूषित थिइन्। १५त्यस्तो भएको खण्डमा उसले आफ्नी पत्नीलाई पूजाहारीकहाँ लैजाओस् त्यस व्यक्तिले बलिको निम्ति एपाको दशौँ हिस्सा जौको पीठो लानु पर्छ। जौको पीठो परमप्रभुको निम्ति डाही पतिले चढाएको अन्नबलि हुन्छ। त्यसमा उसले तेल हाल्नु हुँदैन अनि धूप पनि जलाउनु हुँदैन। यो अन्नबलि खाली पत्नीको दोष बाहिर देखाउन मात्र हो।

१६“तब पूजाहारीले त्यस स्त्रीलाई नजीक ल्याएर परमप्रभु अघि उभ्याउँछ। १७तब पूजाहारीले केही पवित्र पानी माटोको भाँडामा हाल्छन् र त्यस पानीमा भेट हुने पालको भुँईको धूलो हाल्छन्। १८पूजाहारीले त्यस

स्त्रीलाई परमप्रभुको अघाडी उभ्याएर उसको कपालको चुल्लो खोलेर हातमा अन्नबलि राखिदिन्छन्। यो जौको पीठो उसको पति डाहले दिएको हो। त्यही समयमा उसले आफ्नो हातले पवित्र पानी भएको माटोको भाँडो समात्छन्। त्यो पवित्र पानीले त्यस स्त्रीमाथि अनिष्ट ल्याउँछ।

१६“अनि पूजाहारीले त्यस स्त्री मानिसलाई कसम खुवाएर भन्छन् ‘यदि कुनै पुरुषले तिमीसित यौन सम्बन्ध नराखेको भए अनि तिमी यस पुरुषसित विवाह गरे पश्चात बिप्रेकी छैनौ भने तब यस कष्ट ल्याउने पानीले तिमीलाई कुनै नोक्सान गर्ने छैन। २०तर यस मानिससित विवाह गरे पश्चात पनि तिमी अन्य पुरुषसित अनैतिक सम्बन्ध राखेकी छौ भने तिमी पवित्र होइनौ। २१तब पूजाहारीले त्यस स्त्रीलाई श्राप गर्ने कसम खान लाउँछन् र उसले त्यस स्त्री मानिसलाई भन्छन् परमप्रभुले तिमीलाई त्यस्तो श्राप दिऊन् कि जब जब कुनै मानिसले अर्को मानिसलाई सराफ्न उसले भन्नेछ कि जुन भयङ्कर अवस्था त्यस स्त्रीलाई आहिलगोको थियो।’

“यही अवस्था तँ माथि पनि आइपरोस, किनभने तिम्रो अनैतिक कुकृतिले तिम्रो जिउ सुकेर बाँधी हुनेछौ अनि तिम्रो पेट सुनिनेछ। २२पूजाहारीले भन्नु पर्छ, ‘तिमीले यो श्रापको पानी पिउनु पर्छ अनि यदि तिमीले पाप गरेको छौ भने तिमीबाट नानीहरू जन्मने छैन, अनि गर्भ बसी हाले पनि त्यो तुहुनेछ।’ अनि त्यस आइमाईले भन्नुपर्छ, ‘तपाईंले जसो भन्नु हुन्छ म मान्छु। ‘आमेन, आमेन।’”

२३“तब यो उसको कसम पूजाहारीले चर्ममा अथवा कागजमा लेख्नु पर्छ अनि त्यो तितो पानीले लेखिएको अक्षरहरू मेटिदिनु पर्छ। २४अनि पूजाहारीले त्यो पानी त्यस स्त्रीलाई पिउन लगाउनु पर्छ र त्यस श्राप पार्ने पानीले त्यस स्त्रीलाई कष्ट दिन्छ।

२५“तब पूजाहारीले डाही मानिसको भोज बलि स्त्रीको हातहरूबाट तब यो वेदीमा ल्याउन पर्छ लिएर परमप्रभुको अघि डोलाउनु पर्छ। २६पूजाहारीले उसको हातहरू केही अन्नले भरिदिने छ अनि वेदीमाथि लगाउनेछ अनि त्यहाँ जलाउने छ। त्यहाँ पछि स्त्रीलाई पानी पीउन लगाउनु पर्छ। २७जब तिनले उसलाई त्यो पानी पिलाउनेछन् तब यदि त्यो स्त्री आफ्नो पतिसित अविश्वासी रहेकी छे अनि आफू अपवित्र भएकी छे भने त्यस पानीले उसलाई कष्ट गराउनेछ जस्तै त्यसले उसको जिउ सुकिजानेछ अनि पेट फुलिनेछ। त्यो पत्नी आफ्ना मानिसहरू माभन्ना श्राप परेको जीवन बिताउनेछे। २८तर यदि त्यो स्त्री आफ्नो पतिसित विश्वासघात नगरी पवित्र रहेकी छे भने त्यो स्वभाविक रहन्छे अनि नानीहरू जन्माउन योग्यकै रहन्छे।

२९“यसर्थ, डाह विषयमा नियम यही हो। जब एक विवाहित स्त्री आफ्नो पुरुषको साथ बसी त्यस्तो

अनैतिक क्रीडा गर्छे, ३०अथवा आफ्नो पत्नीको चरित्रमाथि कसैलाई शंका लाग्छ भने तब त्यस मानिसले गर्नु पर्ने कुरो यही हो। पूजाहारीले त्यस स्त्रीलाई परमप्रभुको अघि उभिनु लगाई यी सब कामहरू गर्नुपर्छ। कानुन यही हो। ३१पुरुष कुनै पापबाट निर्दोष सावित हुन्छ तर स्त्रीले भने आफ्नो पाप कर्मको दण्ड पाउँछे।”

नाजिरीहरू

६ परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, २“यी कुरा इस्राएलका मानिसहरूलाई भन यदि कुनै मानिस अथवा स्त्री, केही समयको लागि परमप्रभुको निमित्त नाजिरी भाकल गर्छ भने। ३त्यस व्यक्तिले आफूलाई दाखरस अथवा कुनै मद्यबाट अलग राख्नु पर्छ अर्थात् त्यो व्यक्तिले कुनै प्रकारको मद्य अथवा नशालु चीज खानु अथवा पिउनु हुँदैन। अनि त्यस व्यक्तिले कुनै दाखको रस अथवा दाखको रस हालेको केही पनि खानु हुँदैन। त्यस व्यक्तिले ताजा होस अथवा सुकेको, दाख खानु हुँदैन। ४जबसम्म व्यक्ति नाजिरी रहन्छ, पुरुष अथवा स्त्रीले दाखहरूको बोक्रा अथवा गेडा सम्म खानु हुँदैन।

५“त्यस व्यक्तिले आफू नाजिरी भई बसेको समयमा व्यक्तिले उसको केश काट्नु अथवा खौरनु हुँदैन। आफू परमप्रभुको निमित्त अलग भई बसुञ्जेल पवित्र रहनु पर्छ र उसले आफ्नो केश लामो राख्नु पर्छ।

६“जतिञ्जेल सम्म उसले आफूलाई परमप्रभुका निमित्त नाजिरी रूपमा राख्छ ऊ कुनै मुर्दाको नजिक जानेछैन। ७उसको आफ्नो बाबु-आमा, दाज्यू-भाइ, दिदी-बहिनी जो पनि मरोस् मुर्दाको छेउमा जानु हुँदैन, उसले तिनीहरूको निमित्त आफूलाई अशुद्ध नबनाओस् किनभने आफ्नो परमेश्वरका निमित्त आफै नाजिरी भएको चिन्ह उसको आफ्नो शिरमा छ। ८जति दिन सम्म तिनी परमप्रभुको लागि अलग रहन चाहन्छ त्यो व्यक्ति परमप्रभु प्रति पवित्र रहन्छ।

९“अनि यदि कोही हठात उसैको नजिकै मर्छ अनि उसलाई अशुद्ध बनाउँछ भने परमप्रभुका निमित्त पालिएको छ उसको कपाल सातौँ दिनमा खौरिनु पर्छ। १०तब आठौँ दिनमा उसले दुइवटा ढुकुरको बच्चा अथवा दुइवटा परेवाको बच्चा भेट हुने पालको प्रवेशद्वारमा ल्याई पूजाहारीलाई दिओस्। ११तब ती दुइवटा ढुकुर अथवा परेवा पूजाहारीले एउटा पापबलिको निमित्त चढाउँछ अनि अर्को होमबलिको निमित्त चढाउँछ। उ मुर्दाको छेउमा भएर गरेको पापको निमित्त उसले त्यसको लागि प्राश्चित गर्नु पर्छ। त्यस दिन त्यस व्यक्तिले फेरि आफ्नो शिर शुद्ध पाछ। १२अनि फेरि आफूलाई परमप्रभुको निमित्त अलग राख्छ र एउटा एक वर्षको थुमा ल्याएर दोषबलिको निमित्त चढाउँछ। उसको अर्पण गरिएको

कपाल अशुद्ध भएको कारण पहिले अलग बसेको समय गन्तीमा नलिई नयाँ शुरू गर्नु पर्छ। पहिले गरेको समयमा मुर्दा स्पर्श गरी अशुद्ध भएको हुनाले उसले यस्तो गर्नुपर्छ।

१३“उसको अलग रहने समय समाप्त भए पछि नाजिरी भेट हुने पालको प्रवेशद्वारमा जानु पर्छ, १४अनि परमप्रभुलाई एउटा उपहार चढाऊ। उसको उपहार यस्तो हुनु पर्छ

एउटा एक वर्षे निष्वोट थुमा होमबलिको निम्ति; एउटा एक वर्षे निष्वोट भेडा पापबलिको निम्ति र एउटा निष्वोट भेडा र एउटा निष्वोट साढे भेडा मेल बलिको लागि चढाउनु पर्छ।

१५एक डालो मिहिन पीठोमा तेल मिसाएर बनाएको अखमिरी रोटी। यी रोटीहरूमा तेल छर्केको हुनु पर्छ। अन्नबलि र अर्घबलि पनि यी उपहारहरूका अंश हुन्।

१६“पूजाहारीले यी सबै चीजहरू परमप्रभुलाई चढाऊन र पापबलि र होमबलि चढाऊन। १७त्यस पछि पूजाहारीले मेलबलिको निम्ति एउटा भेडा अखमिरी रोटीको डालोसितै चढाऊन। पूजाहारीले आवश्यक अनुसार अन्नबलि र अर्घबलि पनि चढाऊन।

१८“अब भेट हुने पालको द्वारमा जाऊ, नाजिरीले उसको केश खेरोस अनि यसलाई आगोमा जलाओस जहाँ मेल बलि सेकाउथ्ये।

१९“पूजाहारीले भेडोको उसिनेको कथं र डालोबाट एउटा रोटी र एउटा फुलौरा नाजिरीको हातमा दिऊन। २०त्यसपछि पूजाहारीले ती सब उपहारहरू डोलाउने बलिको रूपमा परमप्रभुको अघि डोलाउन। मेलबलिका निम्ति चढाइएको भेडाको ह्याकुलो र साँप्रो पनि यी सब चीजहरू सहित पूजाहारीको पवित्र भाग हुन्छ। त्यस पछि त्यो नाजिरीले यो दाखरस पिउन सक्छ।

२१“यी नियमहरू नाजिरीले परिपूर्ण गने शपथ हुन्। त्यस व्यक्तिले यी सब चीजहरू परमप्रभुलाई चढाउनु पर्छ। यदि कसैले यस भन्दा अधिकको भाकल गर्छ भने तब उसले आफ्नो वचन राख्नु नै पर्छ। तर उसले यी नियमहरू नाजिरीको निम्ति राख्नु पर्छ।”

पूजाहारीले दिने आशीर्वाद

२२परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, २३“हारून र उसका छोराहरूलाई भन, तिमीहरूले यस प्रकारले इस्त्राएलका मानिसहरूलाई आशीर्वाद देऊ। तिनीहरूलाई आशीर्वाद दिँदाँ यसो भन्नु।

२४परमप्रभुले तिमीहरूलाई आशीर्वाद दिऊन र रक्षा गरून्।”

२५परमप्रभुको मुहार (मुखारबिन्द) तिमीहरूमाथि चम्काऊन, अनि तिमीहरूमाथि अनुग्रह गरून्।

२६परमप्रभुले तिमीहरू माथि दया दृष्टि राखुन अनि तिमीहरूमा शान्ति दिऊन।”

२७“यस रीतिले जब इस्त्राएलका मानिसहरूलाई अशीर्वाद दिँदा हारून र उसका छोराहरू मेरो नाम मानिसहरूमाथि लगाउछन् अनि म तिनीहरूलाई आशीर्ष दिनेछु।”

पवित्र पालमा समर्पण

जब मोशाले पवित्र पाल खडा गरी सके उसले यसलाई अभिषेक द्वारा परमप्रभुमा समर्पण गरे अनि पवित्र पाल, यसको वस्तुहरू, वेदी अनि यससित भएका सबै कुराहरू बनाए।

इस्त्राएलका मानिसहरूको गन्ती हुँदाँ यसका जिम्मावार मानिसहरू परिवार, प्रधानहरू, र कुल नायकहरूले परमप्रभुलाई उपहारहरू चढाए। ३तिनीहरूले १२ वटा गोरूहरूले तानेर ल्याएको ६ वटा ढाकिएको गाडाहरू परमप्रभुका निम्ति उपहारहरू ल्याए। प्रत्येक दुईजना अगुवालाई तिनीहरूले एउटा गाडा र प्रत्येक अगुवा एउटा साँढे दिए। तिनीहरूले यी उपहारहरू पवित्र पालमा चढाए।

४परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, ५“तिनीहरूबाट यी उपहारहरू ग्रहण गर ताकि यी उपहारहरू भेट हुने पालको काममा चलाउन सकीन्छ। यी सब चीजहरू लेवीहरूले तिनीहरूको कामको सहायतार्थ प्रयोग गर्न सक्छन्।”

६यसर्थ मोशाले ती गाडाहरू र गोरूहरू लिएर लेवीहरूलाई दिए। ७मोशाले गेशीनीहरूलाई तिनीहरूको कामको निम्ति दुइवटा गाडाहरू र चारवटा गोरूहरू दिए। ८तिनले चारवटा गाडाहरू र आठवटा गोरूहरू पूजाहारी हारूनका छोरा ईतामारको निर्देशनमा काम गर्नलाई मरारीहरूलाई दिए। ९कहातीहरूलाई तिनले केही पनि दिएनन किनभने तिनीहरूले गर्नु पर्ने सेवा केवल पवित्र सर-सामानहरू काँधमा बोक्नु मात्र थियो।

१०जब वेदी अभिषेक गरियो वेदीमा चढाउन प्रधानहरूले उपहारहरू ल्याए। प्रधानहरूले उपहारहरू वेदीमा ल्याए। ११परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, “प्रत्येक दिन एकजना प्रधानहरूले तिनीहरूको उपहार ल्याऊन।”

१२यहूद कुलका नायक अम्मीनादाबका छोरा नहशोनले पहिलो दिन आफ्नो उपहार चढाए।

१३तिनको उपहार यस प्रकारको थियो: तिनको उपहारमा पवित्र-स्थानमा चलाइएको परिमाण अनुसार एक सय तीस शेकेलको चाँदीको थाल सत्तरी शेकेल परिमाणको एउटा छर्कनेबाट यी दुवै भाडाहरू अन्नबलिको निम्ति तेल हालेको मसिनो पीठोले भरिएको थियो, १४दश शेकेल ओजनको एउटा ठूलो सुनको धूपौरो। यो धूपौरो सुगन्धले भरिएको थियो। १५होमबलिको निम्ति एउटा जवान साँढे, एउटा भेडा तथा एक वर्षे थुमा, १६पापबलिको निम्ति एउटा बोको। १७अनि मेलबलिको निम्ति दुइवटा गोरू, पाँचवटा भेडा, पाँचवटा

बोका अनि एक वर्षे पाँचवटा थुमा। १८दोस्रो दिन इस्साकारका कुलनायक सूआरको छोरो नतनेलले आफ्नो उपहार ल्याए। १९तिनले ल्याएको उपहार यस प्रकारको थियो। पवित्र स्थानमा चलाइएको परिमाण अनुसार एक सय तीस शेकेल चाँदीको थाल, सतरी शेकेल चाँदी परिमाणको एउटा भाँडा; यी दुवै भाँडाहरू अन्नबलिको निम्ति तेल हालेको मसिनो पीठोले भरिएको थियो। २०दश शेकेल चाँदीको एउटा ठूलो सुनको धूपौरो। यो धूपौरो सुगन्धले भरिएको थियो। २१होमबलिको निम्ति एउटा जवान साढे, एउटा भेडा तथा एउटा एक बर्षे थुमा, २२पापबलिको निम्ति एउटा बोको, २३अनि मेलबलिको निम्ति दुइवटा गोरू, पाँचवटा भेडा, पाँचवटा बोका अनि एक वर्षे पाँचवटा थुमा। सूआरको छोरो नतनेलको उपहार यस्तो थियो।

२४तेस्रो दिन हेलोनका छोरा जबूलन कुलनायक एलीआबले उपहार चढाए। २५तिनले चढाएको उपहार यस प्रकार थियो पवित्र स्थानमा चलाइएको परिमाण अनुसार एक सय तीस शेकेलको चाँदीको थाल, सतरी शेकेल ओजनको एउटा भाँडा; यी दुवै भाँडाहरू अन्नबलिको तेल हालेको मसिनो पीठोले भरिएका थिए, २६दश शेकेल ओजनको एउटा ठूलो सुनको धूपौरो। यो धूपौरो सुगन्धले भरिएको थियो। २७होमबलिको निम्ति एउटा जवान गोरू, एउटा साढे भेडा अनि एउटा एक वर्षे थुमा, २८पापबलिको निम्ति एउटा बोको, २९मेलबलिको निम्ति दुइवटा गोरू, पाँचवटा भेडा, पाँचवटा बोका अनि एक वर्षे पाँचवटा थुमा। हेलोनको छोरो एलीआबको उपहार यस्तो थियो।

३०चौथो दिन रुबेन कुल नायक सदेऊरका छोरो एलीसूरले उपहार चढाए। ३१तिनको उपहार यस प्रकारको थियो: पवित्र स्थानमा चलाइएको परिमाण अनुसार एक सय तीस शेकेलको चाँदीको थाल, सतरी शेकेल ओजनको एउटा भाँडा, यी दुवै भाँडाहरू अन्नबलिको तेल हालेको मसिनो पीठोले भरिएको थियो, ३२दश शेकेल ओजनको एउटा ठूलो सुनको धूपौरो। यो धूपौरो सुगन्धले भरिएको थियो। ३३होमबलिको निम्ति एउटा जवान साँढे, एउटा भेडा तथा एउटा एक वर्षे थुमा, ३४पापबलिको निम्ति एउटा बोको, ३५मेलबलिको निम्ति दुइवटा गोरूहरू, पाँचवटा भेडाहरू, पाँचवटा बोकाहरू अनि एक वर्षे पाँचवटा थुमाहरू। सदेऊरको छोरो एलीसूरको उपहार यस्तो थियो।

३६पाँचौँ दिन सिमोनका कुल नायक सूरीशद्वैको छोरो शलूमिआलले उपहार चढाए। ३७तिनको उपहार यस प्रकारको थियो। पवित्र स्थानमा चलाइएको परिमाण अनुसार एक सय तीस शेकेलको चाँदीको थाल, सतरी शेकेल ओजनको एउटा भाँडा, यी दुवै भाँडाहरू अन्नबलिको तेल हालेको मसिनो पीठोले भरिएका थिए, ३८दश शेकेल ओजनको सुनको एउटा ठूलो

धूपौरो। यो धूपौरो सुगन्धले भरिएको थियो। ३९होमबलिको निम्ति एउटा जवान साँढे, एउटा भेडा तथा एउटा एक वर्षे थुमा, ४०पापबलिको निम्ति एउटा बोको, ४१मेलबलिको निम्ति दुइवटा गोरू, पाँचवटा भेडा, पाँचवटा बोका अनि एक वर्षे पाँचवटा थुमा सूरीशद्वैको छोरो शलूमिआलको उपहार यस्तो थियो।

४२छैटौँ दिन गादका कुलनायक रूएलका छोरो एल्यासापले आफ्नो उपहार चढाए र ४३तिनको उपहार यस प्रकारको थियो। पवित्र स्थानमा चलाइएको परिमाण अनुसार एक सय तीस शेकेलको चाँदीको थाल, सतरी शेकेल ओजन भएको एउटा भाँडा, यी दुवै भाँडाहरू अन्नबलिको तेल छर्केको मसिनो पीठोले भरिएको थियो। ४४दश शेकेलको सुनको एउटा ठूलो धूपौरो। यो धूपौरो धूपले भरिएको थियो। ४५होमबलिको निम्ति एउटा जवान साँढे, एउटा भेडा तथा एक वर्षे थुमा, ४६पापबलिको निम्ति एउटा बोको, ४७अनि मेल बलिको दुइवटा गोरू, पाँचवटा भेडा, पाँचवटा बोकाहरू अनि एक वर्षे पाँचवटा थुमा। रूएलको छोरो एल्यासापले चढाएको बलि यिनीहरू नै हुन्।

४८सातौँ दिन एप्रैम वंशको प्रमुख अम्मीहूदको छोरो एलीशामाले उपहार चढाए। तिनले चढाएको उपहार यस प्रकार थियो। ४९पवित्र स्थानमा चलाइने परिमाण अनुसार त्यहाँ एक सय तीस शेकेल चाँदीको थाल, सतरी शेकेल ओजनको एउटा भाँडा, यी दुवै भाँडाहरू अन्नबलिको तेल छर्केको मसिनो पीठोले भरिएको थियो।

५०दश शेकेल सुनको एउटा ठूलो धूपौरो। यो धूपौरो सुगन्धले भरिएको थियो। ५१होमबलिको निम्ति एउटा जवान साँढे, एउटा भेडा तथा एक वर्षे थुमा। ५२पापबलिको निम्ति एउटा बोको, ५३अनि मेलबलिको निम्ति दुइवटा गोरू, पाँचवटा भेडा, पाँचवटा बोका अनि एक वर्षे पाँचवटा थुमा। अम्मीहूदको छोरो एलीशामाले चढाएको बलि यिनीहरू नै हुन्।

५४आठौँ दिन मनशशे कुलको नायक पदासूरका छोरो गमलीएलले आफ्नो उपहार चढाए। तिनले चढाएको उपहार यस प्रकारको थियो: ५५पवित्र स्थानमा चलाइएको ओजन अनुसार एक सय तीस शेकेलको चाँदीको थाल, सतरी शेकेल ओजनको एउटा भाँडा, यी दुवै भाँडाहरू अन्नबलिको तेल छर्केको मसिनो पीठोले भरिएको थियो।

५६दश शेकेलको सुनको एउटा ठूलो धूपौरो। यो धूपौरो सुगन्धले भरिएको थियो। ५७होमबलिको निम्ति एउटा जवान साँढे, एउटा भेडा तथा एक वर्षे एउटा थुमा, ५८पापबलिको निम्ति एउटा बोको, ५९अनि मेलबलिको निम्ति दुइवटा गोरू, पाँचवटा भेडा, पाँचवटा बोका अनि एक वर्षे पाँचवटा थुमा। पदासूरको छोरो गमलीएलले चढाएको बलि यिनीहरू नै हुन्।

६०नवौं दिन बिन्यामीन कुलका नायक गिदोनीको छोरो अबीदानले आफ्नो उपहार चढाए। तिनले चढाएको उपहार यस प्रकारको थियो। ६१पवित्र स्थानमा चलाइएको परिमाण अनुसार त्यहाँ एक सय तीस शेकेलको चाँदीको थाल, सतरी शेकेल परिमाणको एउटा भाँडा, यी दुवै भाँडाहरू अन्नबलिको तेल छर्केको मसिनो पीठोले भरिएको थियो, ६२दश शेकेल ओजन गरिने सुनको एउटा ठूलो धूपौरो। यो धूपौरो सुगन्धले भरिएको थियो। ६३होमबलिको निम्ति एउटा जवान साँढे, एउटा भेडा तथा एक बर्षे एउटा थुमा, ६४पापबलिको निम्ति एउटा बोको, ६५अनि मेलबलिको निम्ति दुइवटा गोरूहरू, पाँचवटा भेडाहरू, पाँचवटा बोकाहरू अनि एक वर्षे पाँचवटा थुमाहरू। गिदोनीको छोरो अबीदानले चढाएका बलिहरू यिनीहरू नै हुन्।

६६दशौं दिन दान कुलका नायक अम्मीशददैको छोरो अहीएजेरले आफ्नो उपहार चढाए। तिनले चढाएको उपहार यस प्रकारको थियो। ६७पवित्र स्थानमा चलाइएको परिमाण अनुसार एक सय तीस शेकेल ओजन चाँदीको थाल, सतरी शेकेल परिमाणको एउटा भाँडा, यी दुवै भाँडाहरू अन्नबलिको तेल छर्केको मसिनो पीठोले भरिएको थियो, ६८दश शेकेलको सुनको एउटा ठूलो धूपौरो। यो धूपौरो सुगन्धले भरिएको थियो। ६९होम बलिको निम्ति एउटा जवान साँढे, एउटा भेडा तथा एक बर्षे एउटा थुमा, ७०पापबलिको निम्ति एउटा बोको, ७१अनि मेलबलिको निम्ति दुइवटा गोरू, पाँचवटा भेडा, पाँचवटा बोका अनि एक बर्षे पाँचवटा थुमा। अम्मीशददैका छोरो अहीएजेरले चढाएको बलिहरू यिनीहरू नै हुन्।

७२एघारौं दिन आशेर कुलका नायक ओक्रानका छोरो पगीएलले आफ्नो उपहार चढाए। ७३उस द्वारा चढाएको उपहार यस प्रकार थियो। पवित्र स्थानमा चलाइएको परिमाण अनुसार एक सय तीस शेकेलको चाँदीको थाल, सतरी शेकेलको चाँदीको भाँडा, यी दुवै भाँडाहरू अन्नबलिको तेल छर्केको मसिनो पीठोले भरिएको थियो। ७४दश शेकेल ओजनको सुनको एउटा ठूलो धूपौरो। यो धूपौरो सुगन्धले भरिएको थियो। ७५होमबलिको निम्ति एउटा जवान साँढे, एउटा भेडा तथा एक बर्षे एउटा थुमा, ७६पापबलिको निम्ति एउटा बोको, ७७अनि मेलबलिको निम्ति दुईवटा गोरूहरू, पाँचवटा भेडाहरू, पाँचवटा बोकाहरू अनि एक बर्षे पाँचवटा थुमाहरू। ओक्रानको छोरो पगीएलले चढाएको बलिहरू यिनीहरू नै हुन्।

७८बाह्रौं दिन नप्ताली कुलका नायक एनानको छोरो अहीराले आफ्नो उपहार चढाए। ७९तिनले चढाएको उपहार यस प्रकार थियो। पवित्र स्थानमा चलाइएको परिमाण अनुसार त्यहाँ एक सय तीस शेकेलको चाँदीको थाल, सतरी शेकेल चाँदीको भाँडा, यी दुवै भाँडाहरू

अन्नबलिको तेल छर्केको मसिनो पीठोले भरिएको थियो, ८०दश शेकेल ओजनको सुनको एउटा ठूलो धूपौरो। यो धूपौरो धूपले भरिएको थियो। ८१होमबलिको निम्ति एउटा जवान साँढे, एउटा भेडा तथा एक बर्षे एउटा थुमा, ८२पापबलिको निम्ति एउटा बोको, ८३अनि मेलबलिको निम्ति दुइवटा गोरूहरू, पाँचवटा भेडाहरू, पाँचवटा बोकाहरू अनि एक बर्षे पाँचवटा थुमाहरू। एनानको छोरा अहीराले चढाएको बलि यिनीहरू नै हुन्।

८४मोशाले वेदी अभिषेक गरेको समयमा इस्राएली मानिसहरूका कुल नायकहरूले चढाएका उपहार यिनीहरू नै थिए। बाहवटा चाँदीको थाल, बाहवटा चाँदीको भाडा, बाहवटा सुनको ठूलो धूपौरो। ८५प्रत्येक चाँदीको थालको ओजन एकसय तीस शेकेल अनि प्रत्येक चाँदीको भाडा ओजन सतरी शेकेल थियो। भाँडा-कुँडाहरूको जम्मै चाँदीको तौल पवित्र स्थानको शेकेलको तौल बमोजिम २,४०० शेकेल थियो। ८६पवित्र स्थानमा चलाइएको परिमाण अनुसार, बाहवटा सुनको धूपौरोहरूको ओजन एउटाको दश शेकेल गरी जम्मा एक सय बीस शेकेल थियो।

८७होमबलिको निम्ति चढाइएका पशुहरू जम्मा बाहवटा जवान गोरू, बाहवटा एक वर्षका पठा भेडा, तिनीहरूलाई चाहिने अन्नबलि सहित बाहवटा थुमाहरू र पापबलिको निम्ति बाहवटा बोकाहरू थिए। ८८मेलबलिको निम्ति चढाइएको पशुहरूको जम्मा संख्या-चौबिसवटा गोरू, साठीवटा भेडा, साठीवटा बोका र साठीवटा एक वर्षे थुमा थिए। वेदी अभिषेक गरिएको समयमा चढाइएको उपहारहरू यी नै हुन्।

८९परमेश्वरसित कुरा गर्न जब मोशा भेट हुने पालभित्र गए, करारको सन्दूकमाथिको कृपा-आसनमा दुईजना करूब स्वर्गदूतहरूको माभबाट परमेश्वरले तिनीसँग बोलिरहेको आवाज सुने। यसरी परमेश्वरले तिनीसित कुरा गर्नुभयो।

सामदान

परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, २“हारूनलाई भन जब तिमी बत्तीहरू जलाउँछौ, सातवटा बत्तीहरूले सामदानको अधिको क्षेत्रमा प्रकाश पार्नु पर्छ।”

यसकारण हारूनले यसै गरे। हारूनले बत्तीहरू ठीक ठाँउमा राखेर ठीक दिशा तिर फर्काए ताकि सामदान अधिको क्षेत्रलाई ती बत्तीहरूले उज्यालो पार्न सकोस्। परमप्रभुले मोशालाई दिनुभएको आज्ञा तिनले पुरा गरे। ४सामदान यस प्रकारले बनिएको थियो: सामदान सुन पिटेर बनाइएको थियो अनि यो यसको बैठकदेखि फूलहरू सम्म पिटिएको थियो। त्यो सामदान त्यही ढाँचामा बनिएको थियो परमप्रभुले जुन मोशालाई देखाउनु भएको थियो।

लेवीहरूको समर्पण

५परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, ६“इस्राएलका अरू मानिसहरूबाट लेवीहरूलाई छुट्याऊ अनि ती लेवीहरूलाई शुद्ध पार। ७तिनीहरूलाई शुद्ध पार्नको निम्ति तिमीले यसो गर्नुपर्छ तिनीहरू माथि शुद्धीकरणको पानी छर्किदेऊ र त्यस पानीले तिनीहरूलाई शुद्ध तुल्याउँछ। त्यसपछि तिनीहरूले आफ्नो शरीरको सम्पूर्ण रौं काटुन् अनि आफ्नो लुगाहरू धुऊन् र तिनीहरू यसरी शुद्ध हुन्छन्।

८“तिनीहरूलाई जवान गोरू तिनीहरूको बथानबाट ल्याउन देऊ अनि यसको मसिनो पीठो तेलसित मिसाएको अन्यबलिको ल्याउन देऊ त्यसपछि तिमीले अर्को एउटा बथानबाट जवान गोरू पापबलिका निम्ति ल्याउनु पर्छ। ९त्यस पछि तिमीले ती लेवीहरूलाई भेट हुने पालको अघि ल्याउनु र इस्राएलको सबै जातिका मानिसहरूलाई भेला गर। १०जब तिमीले लेवीहरूलाई परमप्रभुको अघि ल्याउँछौ इस्राएलको सबै मानिसहरूले तिनीहरू माथि आफ्नो हात राख्नु पर्छ। ११हारूले लेवीहरूलाई परमप्रभु अघि इस्राएलका मानिसहरूको विशेष उपहारको रूपमा अर्पण गर्छन अनि तिनीहरूले परमेश्वरका सेवा गर्नेछन्।

१२“लेवीहरूले तिनीहरूको हात बहरको टाउको माथि राख्नु पर्छ र एउटा बहर पापबलिको निम्ति चढाउनु पर्छ र अर्को चाँहि लेवीहरूको प्रायश्चितका निम्ति परमप्रभुलाई होमबलिको निम्ति चढाउनु पर्छ। १३यसरी पूजाहारी हारू र तिनका छोराहरूको सहायताको निम्ति तिमीले लेवीहरूलाई नियुक्त गर र त्यसपछि लेवीहरूलाई तिमीले परमप्रभुको निम्ति विशेष उपहार स्वरुप चढाऊ। १४तिमीले तिनीहरूलाई इस्राएलका अरू मानिसहरूबाट छुट्याउनु पर्छ कारण लेवीहरू मेरा हुनेछन्।

१५“तिमीले तिनीहरूलाई शुद्ध पारेर विशेष उपहार स्वरुप अर्पण गरे पछि तिनीहरू भेट हुने पालमा सेवा गर्न उपयुक्त हुनेछन्। १६बिगतमा मैले इस्राएली मानिसहरूलाई तिनीहरूबाट जन्मेका पहिलो पुत्रहरू मलाई दिइन् भनी मागेको थिए। तर अहिले इस्राएली मानिसहरूबाट पहिले जन्मेको छोराहरूको सट्टामा म लेवी मानिसहरूलाई लिइरहेकोछु। इस्राएली मानिसहरूले मलाई लेवी मानिसहरू दिनेछन्। मैले तिनीहरूलाई मेरो लागि लिएको छु। १७इस्राएलमा जन्मने प्रत्येक जेठो मेरो हुनेछ चाहे त्यो मानिस होस अथवा पशु, यसमा कुनै फरक पर्दैन। किन? किनभने मिश्र देशमा मैले प्रत्येक जेठो नानी र पशु मारेकोछु, अनि मेरो आफन्त बनाउनको निम्ति प्रत्येक जेठो छोरोलाई रोजें। १८तर अब म तिनीहरूको सट्टामा लेवी मानिसहरू लिन्छु। इस्राएलमा अन्य जातिको परिवारहरूबाट जन्मेका जेठो छोराहरूको सट्टामा म लेवीहरूलाई प्रहण गर्नेछु। १९इस्राएलका सबै मानिसहरूबाट मैले लेवी मानिसहरूलाई

चुनेँ अनि हारू र तिनका छोराहरूलाई भेटी स्वरुप दिए। तिनीहरूले इस्राएलका सबै मानिसहरूको सेवा गर्छन जो भेट हुने पालमा आराधनाको निम्ति आउँदथे। तिनीहरूले इस्राएलको सबै मानिसहरूका निम्ति प्रायश्चित गर्नेछन्। तब पवित्र स्थान नजिक आँउदा इस्राएली मानिसहरूका निम्ति कुनै प्रकारको रोग अथवा कष्ट आई पर्ने छैन।”

२०त्यसकारण, लेवीहरूका विषयमा परमप्रभुको आज्ञासित राजी भएर मोशा, हारू र तिनका छोराहरूले तिनीहरूको निम्ति प्रायश्चित गराएर तिनीहरूलाई सफा बनाए। २१त्यसपछि लेवी मानिसहरू भेट हुने पालमा सेवा कार्य गर्न आए। हारू र तिनका छोराहरूले तिनीहरूको हेरचाह गर्थे अनि हारू र तिनका छोराहरू तिनीहरूको कामको जिम्मावारी थिए। परमप्रभुले मोशालाई जस्तो भन्नुभएको थियो हारू र तिनका छोराहरूले त्यसरी नै कार्यहरू गरे।

२३त्यपछि परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, २४“यो लेवीहरूको नियम निम्ति हो। प्रत्येक लेवीहरू जो पच्चीस वर्षका अनि माथिका छन्। तिनी सबै भेट हुने पालको सेवामा भाग लिन आउन पर्छ। २५तर जब कुनै लेवी मानिस पचास वर्ष भन्दा बेशी उमेरको हुन्छ उसले त्यहाँ फेरि काम गर्नु पर्दैन र उसले भेट हुने पालको सेवा कार्यबाट अवकाश लिन्छ। २६पचास वर्ष अथवा त्यो भन्दा अधिक उमेरका मानिसहरूले भेट हुने पालको सेवा कार्यमा तिनीहरूका दाज्यू-भाइहरूलाई सहायता गर्नु सक्छन्। तर तिनीहरूले भारी काम गर्नु हुँदैन। यस्तो प्रकारले तिमी लेवीहरूलाई काममा खटाउनु पर्छ।”

निस्तार चाड

इस्राएली मानिसहरूले मिश्र देश छोडेको दोस्रो वर्षको पहिलो महीनामा सीनै पहाडको मरूभूमिमा परमप्रभु मोशासित यसो भन्दै बोल्नुभयो, २“इस्राएलका मानिसहरूले तोकिएको दिन निस्तार चाड मान्नु पर्छ। ३तिमीहरूले यस चाडलाई यसै महिनाको चौधौँ दिनको गोधुली समयमा मान्नु पर्छ। तिमीहरूले सबै नियम र विधि-विधानहरू पालन गरेर यो चाड मनाउनु पर्छ।”

४यसर्थ मोशाले मानिसहरूलाई निस्तार पर्व मनाउन लगाए। ५तिनीहरूले पहिलो महीनाको चौधौँ दिन गोधुली वेलाका सीनैको मरूभूमिमा निस्तार चाड मनाए। इस्राएलका मानिसहरूले परमप्रभुले मोशालाई आज्ञा दिनु भए बमोजिम नै मनाए। ६तर केही मानिसहरूले त्यस दिन निस्तार चाड मनाउन सकेनन् कारण तिनीहरूले मान्छेको लाश

छुएका थिए। यसर्थ ती मानिसहरू त्यस दिन मोशा तथा हारून भएकहाँ गए। ७ती मानिसहरूले मोशालाई भने, “हामीले मान्छेको लाश छोएर अशुद्ध भएको कारण पूजाहारीले हामीलाई तोकिएको समयमा परमप्रभुलाई उपहार चढाउन दिएनन्। यसर्थ हामीले तोकिएको समयमा अरू मानिसहरूसित निस्तार चाड मनाउन सकेनौं र अब हामीले के गर्नु पर्ने हो।”

८मोशाले तिनीहरूलाई भने, “यस विषयमा परमप्रभुले के भन्नु हुनेछ म उहाँलाई सोध्छु।”

९त्यसपछि परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, १०“इस्त्राएलका मानिसहरूलाई यसो भन। यो नियम तिनीहरू र तिनीहरूका भावी सन्तानहरूका निमित्त हो। यदि कसैले एउटा मुर्दालाई छुन्छ अनि अपवित्र हुन्छ अथवा कोही टाडा गएका छन् यस्तो दुवै अवस्थामा पनि उसले यो निस्तार चाड मनाउनु पर्छ। ११तिनीहरूलाई यो चाड दोस्रो महीनाको चौधौं दिनको गोधुली बेलामा मनाउन देऊ। तिनीहरूले थुमासित अखमीरे रोटी र तीतो साग खानु पर्छ। १२तिनीहरूले चढाएको निस्तारबलि भोलिपल्ट बिहानसम्म त्यसबाट केही बाँकी नराख्नु र त्यसको कुनै हाड्डी नभाँच्नु। सबै निस्तार चाडको नियम अनुसार तिनीहरूले मानुन्। १३तर यदि कुनै मानिस शुद्ध छ अनि टाडा पनि गएको छैन अनि अफ्नै उसले निस्तार चाड मनाउँदैन भने, रातको समयमा उसले परमप्रभुलाई बलिदान नचाढाएको खण्डमा उसलाई उसको मानिसहरूबाट बहिष्कार गर्नु पर्छ। त्यस्तो व्यक्तिले उसको पापको निमित्त दण्ड पाउनेछ।

१४“यदि कुनै विदेशी तिमीहरूसित स्थायी रूपले बासोबास गरिरहेको छ अनि उसले पनि निस्तार चाड मनाउन चाहन्छ भने उसले मनाउन सक्छ, तर त्यस व्यक्तिले निस्तार चाडको नियम पालन गर्नु पर्छ। त्यो प्रत्येकको निमित्त नियम हो।”

आगो र बादल

१५पवित्र वास स्थान, करारको पाल खडा गरेको दिन परमप्रभुको बादलले त्यसलाई ढाक्यो। पवित्र स्थान माथिको बादल राती आगो जस्तो देखियो। १६सब समय त्यो बादल पवित्र पालमाथि रह्यो र राती चाँहि त्यो बादल आगो जस्तो देखिन्थ्यो। १७जब पालमाथिको बादल सधैं इस्त्राएली मानिसहरू पनि हिँड्थे र जब बादल पालमाथि अडिन्थ्यो ती मानिसहरूले त्यहीँ शिविर हाल्थे। १८जब परमप्रभुले आज्ञा गर्नु भयो मानिसहरू हिँडे र जब वहाँले आज्ञा दिनुभयो मानिसहरू हिँडन बन्द गरे र तिनीहरूले छाउनी स्थापित गरे। जबसम्म पवित्र पालमाथि बादल रहन्थ्यो मानिसहरू छाउनी भित्र रहन्थे। १९कोही समय बादल पवित्र पालमाथि लामो समयको निमित्त रहन्थ्यो। इस्त्राएलीहरूले परमप्रभुको आज्ञा पालन गरेर कतै सडैन थिए। २०कहिले काही

बादल पवित्र पाल माथि केही दिनको लागि रहन्थ्यो। परमप्रभुको आज्ञामा तिनीहरू छाउनी बसात्थे र परमप्रभुकै आज्ञामा तिनीहरू सर्थे। २१अनि कोही बेला साँभदेखि बिहान सम्मै अडिन्थ्यो, र बिहान बादल सरे पछि तिनीहरू पनि हिँड्थे। २२दुई दिन, एक महिना अथवा पुरै एक वर्ष बादल पवित्र स्थानको पाल माथि अडिरहे इस्त्राएलको मानिसहरूको शिविर पनि त्यहीँ रहन्थ्यो र कतै सडैनथ्यो। तर जब त्यो बादल सधैं इस्त्राएलका मानिसहरू पनि यात्रा शुरू गर्थे। २३परमप्रभुको आज्ञा अनुसार तिनीहरूले शिविर हाले अनि परमप्रभुकै आज्ञा अनुसार यात्रा शुरू गरे। मोशाद्वारा तिनीहरूले परमप्रभुको आज्ञा पालन गरे।

चाँदीका तुरहीहरू

१० परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो: २“दुइवटा तुरहीहरू बनाऊ। चाँदी पिटेर तुरहीहरू बनाउनु। यी तुरहीहरू मानिसहरूलाई एक साथ भेला गराउनु तथा कति बेला छाउनीबाट यात्रा शुरू गर्नु पर्ने शंकेतको निमित्त प्रयोग गरिनेछ। यदि दुवै तुरहीहरू लामो तानेर बजाईयो भने सबै मानिसहरू भेट हुने पालको प्रवेशद्वारमा भेला हुनेछन्। ४तर जब एउटा मात्र तुरही लामो बजाइन्छ तब केवल कुलनायकहरू मात्र तिमीलाई भेटन आउनेछन्। ती प्रमुखहरू इस्त्राएलका बाह्र कुल समूहका हुन्।

५“जब तिमीहरूले तुरही बजाएर जागरन ध्वनी दिन्छौ, पूर्वमा छाउनी बनाउने मानिसहरूले यात्रा शुरू गर्ने छन्। ६जब तिमीहरूले दोस्रो पल्ट तुरहीको सूक्ष्म ध्वनी दिन्छौ दक्षिणका छाउनीमा रहेकाहरूले यात्रा शुरू गर्छन्। तिनीहरूले यात्रा शुरू गराउँदा चेतावनीको तुरही बजाउनुपर्छ। ७तर जब तिमीहरू मानिसहरूलाई भेला गराउँछौ भने तुरही दीर्घ फुक्नु पर्छ तर चेतावनी ध्वनि नदेऊ। ८हारूनका छोराहरू, पूजाहारीहरूले तुरही फुक्नु पर्छ। तिमीहरूको सन्तानको निमित्त यो नियम हुनेछ।

९“अनि जब तिमीहरू आफ्नो भूमिमा तिमीहरूलाई आक्रमण गर्ने तिमीहरूको शत्रुको विरुद्धमा युद्ध गर्न जान्छौ, तिमीहरूले चेतावनी दिने तुरही बजाऊ अनि परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले तिमीहरू प्रति ध्यान दिनुहुनेछ। अनि उहाँले तिमीहरूको रक्षा गर्नुहुनेछ। १०तिमीहरूको हर्षको दिन, तिमीहरूको औसीका चाडहरूका दिन तिमीहरूले होमबलि र मेलबलि चढाउँदा तुरही बजाउनु पर्छ। परमप्रभुको स्मरण गर्नु तिमीहरूको निमित्त यो एउटा विशेष तरिका हुनेछ। म परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वर हुँ।”

इस्त्राएलका मानिसहरूले उनीहरूको शिविर साईर्न

११मानिसहरूले मिश्र देश छोडेको दोस्रो वर्षको दोस्रो महीनाको बिसौं दिन साक्षीको पवित्र पालबाट

बादल सस्यो। १२यसकारण इस्त्राएलका मानिसहरूले सीनै मरूभूमिबाट आफ्नो यात्रा शुरू गरे। यात्रीहरू पारान मरूभूमिमा आइपुग्दा त्यो बादल अडियो। १३यसर्थ मानिसहरूले यात्रा शुरू गरेको यही पहिलो पल्ट थियो। परमप्रभुले मोशालाई दिनुभएको आज्ञा अनुसार तिनीहरूले यात्रा गर्दथे।

१४यहूदाको दलको शिविरबाट आफ्नो भण्डा लिएर तीन समूह पहिले गए। अम्मीनादाबको छोरो नहशोनले दलको नेतृत्व गरेका थिए। १५इस्साकारको कुलको अगुवाई सूआरका छोरो नतनेलले गरेका थिए। १६अनि त्यसपछि जबूलन कुलको दल आए र यस दलहरूका नायक हलोनका छोरो एलीआब थिए।

१७त्यसपछि पवित्र पाल उठाइयो अनि गेशोनी र मरारी कुलका मानिसहरूले त्यो पाल बोके। यसर्थ यस परिवारका मानिसहरू दोस्रो पक्तिमा आए।

१८त्यसपछि रूबेन कुलका मानिसहरूले आफ्नो भण्डा लिएर यात्रा शुरू गरे। पहिलो दल रूबेनकै कुलबाट थियो। शेदेऊरको छोरो एलीसूर यस दलहरूको नायक थिए। १९त्यसपछि शिमोन कुलका मानिसहरू थिए। यस दलहरूका नायक सरीशद्दैका छोरो सलूमिआल थिए। २०अनि त्यसपछि गाद कुलका मानिसहरू आए अनि यस दलहरूका नायक रूएलका छोरो एल्यासाप थिए। २१त्यसपछि कहात कुलका मानिसहरू आए। तिनीहरूले पवित्र-स्थान भित्रको समान बोकेका थिए। तिनीहरू यस्तो समयमा आइपुगे कि त्यस समयमा अन्य मानिसहरूले नयाँ शिविरमा पवित्र पाल खडा गरी सकेका थिए।

२२त्यसपछि एप्रैमको शिविरका दलहरू आफ्नो भण्डा लिएर अघि बढे। अम्मीहूदका छोरो एलीशामा दलहरूको नेतृत्वमा थिए। २३पदासूरका छोरो गमलीएल मनशशे कुलका दल नायक थिए। २४त्यसपछि गिदोनीका छोरो अबीदान बिन्यामीन दल समूहका नायक थिए।

२५अन्तमा दान कुल समूहका मानिसहरू तीन दलहरूमा आफ्नो भण्डा लिएर अघि बढे। यसमा पहिलो दलहरू दान कुलका मानिसहरू थिए। यस दलहरूको नायक अम्मीशद्दैका छोरो अहीएजेर थिए। २६त्यसपछि ओक्रानको छोरो पगीएल आशेर कुल समूहको दल नायक थिए। २७त्यसपछि नप्ताली कुल समूहका मानिसहरू अघि आए अनि यस दलहरूको नायक एनानका छोरो अहीरा थिए। २८यसरी नै इस्त्राएलका मानिसहरू एक ठाँउदेखि अर्को ठाँउ बसाँई सदैँ थिए।

२९मोशाले आफ्नो ससुरा रूएल मिद्यानीको छोरो होबाबलाई भने, “परमेश्वरले हामीलाई दिनेछु भनी प्रतिज्ञा गर्नु भएको ठाँउमा हामी जाँदैछौं, हामीसितै आउनुहोस्, हामी तपाईंलाई राम्रो गर्नेछौं। परमप्रभुले इस्त्राएलका मानिसहरूको निम्ति राम्रो राम्रो चिजहरू दिन्छु भनी प्रतिज्ञा गर्नु भएको छ।”

३०तर होबाबले उत्तर दिए, “होइन म तिमीहरूसित जान्न, म आफ्नो देश र मानिसहरूकहाँ जान्छु।”

३१तब मोशाले भने, “तपाईंले हामीलाई नछाड्नु होस्। तपाईं हाम्रो पथ प्रदर्शक बन्न सक्नु हुन्छ कारण मरूभूमिको विषयमा हामीले भन्दा बेशी तपाईंले जान्नुहुन्छ। ३२यदि तपाईं हामीसित हिड्नु भए परमप्रभुले हामीलाई दिनु भएको असल चीजहरू बाँड्नेछौं।”

३३होबाब राजी भए अनि परमप्रभुको पर्वतबाट तिनीहरूले यात्रा शुरू गरे। पूजाहारीले परमप्रभुको करारको सन्दूक लिएर मानिसहरूको अगाडी हिडे। तिनीहरूले पवित्र सन्दूक बोकेर नयाँ शिविर बनाउने ठाँउ खोज्दै तीन दिन सम्म हिडे। ३४परमप्रभुको बादल प्रत्येक दिन तिनीहरू माथि नै रहन्थ्यो अनि प्रत्येक बिहान जब तिनीहरू शिविरबाट यात्रा शुरू गर्थे बादलले तिनीहरूलाई अगुवाई गर्थ्यो।

३५शिविर सार्नलाई जब मानिसहरूले पवित्र सन्दूक उठाँउथे, मोशाले सधैं भन्थे,

“हे परमप्रभु उठ्नुहोस्, तपाईंको शत्रुहरू छरपष्ट हुन्। तपाईं देखि तपाईंका शत्रुहरू भागून्।”

३६अनि जब पवित्र सन्दूकलाई त्यसको ठाँउमा राखिन्थ्यो, सधैं मोशाले भन्थे,

“हे परमप्रभु इस्त्राएलका हजारौं हजारौं मानिसहरू भएको ठाँउमा आउनु होस्।”

मानिसहरूको नलिश

११ जब मानिसहरूले परमप्रभु अघि एकदमै गनगनाउन थाले, परमप्रभु त्यो सुनेर उहाँ क्रोधित हुनु भयो र तिनीहरूको विरुद्धमा आगो पठाउनु भयो। अनि त्यस आगोले छाउनीको केही किनारहरू पनि जलायो। २मानिसहरूले मोशालाई सहायता मागे अनि मोशाले परमप्रभुको प्रार्थना गरेर आगो निभाए। ३यसर्थ मानिसहरूले त्यस ठाँउको नाम ‘तबेरा’ राखे कारण परमप्रभुबाट उत्पत्ति भएको आगोले तिनीहरू कतिलाई पोलेको थियो।

सतरी बूझा-प्रधानहरू

४इस्त्राएलीहरूसँग रहेको विदेशीहरूको एउटा दलले मासु खान साहै इच्छा गरे चाडै सबै इस्त्राएली मानिसहरूले पनि मासुको लागि गनगनाउन थाले। ती मानिसहरूले विलाप गरेर भने, “हामीलाई मासु खानु कसले देला?” ५हामीले मिश्रमा हुँदा बिना मूल्य माछा खाएको सम्भन्ना आँउछ। साग-पातहरू, काँक्रा, खरबुजा, हरियो साग सब्जी, प्याज अनि लसूनहरूको सम्भन्ना आँउछ। ६तर अहिले हामीले भोक नै हरायौं। मन्न बाहेक केही खानेकुरा देख्दैनौं।” ७देख्दा मन्न धर्नैयाको मसिनो दाना जस्तो हुन्छ र यसको रंग रूखको चोप जस्तो देखिन्छ। ८मानिसहरूले मन्न बटुलेर दुङ्गाले पिध्थे र भाँडामा

पकाउँथे अथवा यसलाई धूलो पारेर फुरौलो बनाउँथे। यसको स्वाद भद्राक्षको तेलमा पकाएको फुलौरोको जस्तो थियो। ६जब राती भूँइ शीतले भिच्छ मन्न भूँइमा भ्रथ्यो।

१०प्रत्येक परिवारका मानिसहरू आ-आफ्नो पालको प्रवेशद्वारमा बसेर गनगनाई रहेका थिए। यसले परमप्रभुलाई अत्यन्तै रीस उठायो अनि मोशा पनि दुःखीत भए। ११मोशाले परमप्रभुलाई भने, “तपाईंको दासलाई किन कष्ट दिनु भयो? मैले तपाईंलाई किन सन्तुष्ट पार्न सकिन जसले गर्दा यी मानिसहरूको जिम्मावारी ममाथि थप्यो? १२के मैले गर्भ धारण गरेर यी मानिसहरूलाई जन्माएको हुँ र? तपाईंले यिनीहरूका पुर्खाहरूसित प्रतिज्ञा गरेर दिन्छु भनेको भूमिमा एउटी रोगी-सेविकाले नानी बोकेर हिँडे भैं यी मानिसहरूलाई छातीमा राखेर लैजानु भन्नुहुन्छ। १३जब यी मानिसहरू हामीलाई मासु खान दिनु भन्दै मसँग रुन्छन्, ‘त मैले यिनीहरूलाई खुवाउने मासु कहाँ पाउनु?’ १४यी मानिसहरूको हेरचाह गर्न म आफैँ योग्य छैन कारण ममाथि जिम्मावारी एकदमै बेशी भयो। १५यदि तपाईं मसित यस्तै व्यवहार गर्नुहुन्छ र तपाईंले मलाई मन पराउनु हुन्छ भने बरु मलाई मारिदिनोस ताकि मैले आफ्नै कष्ट भोग्नु पर्दैन।”

१६परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, “सत्तरी जना बूढा-प्रधानहरूलाई जम्मा गर जसलाई तिमीले बूढा-प्राधानहरू अनि मानिसहरूको अगुवा जस्तै सम्मान गरेका छौ अनि तिनीहरूलाई म भए कहाँ भेट हुने पालमा ल्याऊ। १७अनि म तल आएर त्यहाँ तिमीसँग कुरा गर्नेछु। अनि तिमीमा भएको केही शक्तिको आत्मा लिनेछु र यसलाई तिनीहरूमाथि हाली दिनेछु। अनि तिनीहरूले पनि तिमीहरूसित मानिसहरूलाई डोहयाउने भारहरू लिन सहायता गर्नेछ, ताकि तिमी एकलै ल्यो सबै सहनु पर्दैन।

१८“अनि मानिसहरूलाई भन तिमीहरूले आफैँलाई पवित्र बनाएर राख भोलि तिमीहरूले मासु खानेछौ। ‘हामी मासु खान चाहन्छौ! हाम्रो लागि मिश्रमा नै राम्रो थियो।’ भनी तिमीहरू रोएको परमप्रभुले सुन्नु भएको थियो। यसर्थ अब परमप्रभुले तिमीहरूलाई मासु दिनुहुनेछ र खान सक्ने छौ। १९तिमीहरूले एक दिन, अथवा दुई दिन, अथवा पाँच दिन मात्र होइन दश दिन अथवा बीस दिन भन्दा बढी मासु खानेछौ। २०तिमीहरूले महीना भरि मासु खाने छौ। तिमीहरूले मासु खाने छौ जब सम्म तिमीहरू यसको लागि बिमार हुनेछौ। तिमीहरूलाई यस्तो हुनेछ किनभने तिमीहरूले परमप्रभुको विरुद्ध आरोप लगायौ। परमप्रभु तिमीहरूको माभमा रहनुहुन्छ अनि तिमीहरूलाई के आवश्यक छ जान्नु हुन्छ। तर रोयौ अनि उहलाई आरोप लगायौ तिमीहरूले भन्यो हामी किन मिश्रमा सदा रहेनौ?”

२१तब मोशाले भने, “अहिले मसित पैदल हिंडने

६००,००० मानिसहरू छन् अनि तपाईं भन्नुहुन्छ, ‘म तिनीहरूलाई पुरै एक महीना मासु खान दिन्छु।’ २२के यी सबै भेडा तथा बाखाको बगाल तथा गाई-गोरूको बथान मार्दा पनि तिनीहरूको निम्ति प्रयाप्त हुन्छ र? के समुद्रका सबै माछाहरू मारे पनि तिनीहरूको निम्ति प्रयाप्त हन्छ र?”

२३परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, “के परमप्रभुको शक्ति सीमित छ? अब तिमीले देख्नेछौ मैले भनेको कुरो तिमीले पाउनेछौ कि छैनौ।”

२४यसकारण मोशा बाहिर आए अनि परमप्रभुले तिनलाई भन्नु भएको कुरा मानिसहरूलाई भने। अनि इस्त्राएलका बूढा-प्रधानहरूबाट सत्तरी जना भेला पारेर तिनीहरूलाई पालको वरिपरि उभ्याए। २५तब परमप्रभु बादलमा तल आउनु भयो र मोशालाई भन्नुभयो। तब परमप्रभुले केही आत्मा जो मोशा माथि थियो लिएर ती इस्त्राएलीहरूको ७० जना बूढा प्रधानहरू माथि हालि दिनु भयो तिमीहरूले अगमवाणी बोल्न शरू गरे। त्यही समय मात्र थियो कि यी मानिसहरूले यस्तो गरे, उनीहरू माथि पवित्र आत्मा आए पछि। २६त्यहाँ छाउनी भित्र दुईजना व्यक्ति एलदाद र मेदाद थिए। तिनीहरूको नाम ७० जना बूढा प्रधानहरूको सूचीमा हालिएको थियो। तर तिनीहरू छाउनी बाहिर गएका थिएनन्। तापनि आत्मा तिनीहरूमाथि पनि आयो र तिनीहरूले अगमवाणी गरे। २७एकजना जवान मानिस मोशा कहाँ दगुर्दै आएर भन्यो, “छाउनीमा एलदाद र मेदादले अगमवाणी गरिरहेका छन्।”

२८युवावस्थाबाट नै मोशाको सहायक रहेको नूनका छोरो यहोशूले तिनलाई भन्यो, “हे परमप्रभु! तिनीहरूलाई रोक्नु होस्।”

२९तर मोशाले उसलाई भने, “के तिमी मेरो डह गर्छौ? म इच्छा गर्छु कि परमप्रभुले उहाँको आत्मा सबै मानिसहरूलाई आफ्नो हुनेछ यसकारण सबै अगमवक्ताहरू हुन सक्नुन।” ३०त्यसपछि मोशा अनि सबै इस्त्राएलका बूढा-प्रधानहरू छाउनीमा फर्के।

बट्टाई चराहरू आउछन्

३१परमप्रभुबाट बतास चलन थाल्यो र समुद्रबाट बट्टाई चराहरू ल्याएर छाउनीको वरिपरि छरिदियो। यसरी ती बट्टाईहरू यति बिघ्न थिए कि तिनीहरू बाटोमा एकजना मानिसले दिन भरिमा हिंडी सक्ने लम्बाईमा र जमीनदेखि तीन फुट बाक्लो थियो। ३२तिनीहरूले दिन अनि रात भरि बट्टाई चरा बटुले अनि सब भन्दा कम्ती बटुलेले पनि पुग नपुग दश होमर बटुल्यो। मानिसहरूले घाममा मासु सुकाउन छाउनी वरिपरि फिँजाए।

३३यद्यपि तिनीहरूको दाँतले मासु चपाउँदै थिए र तिनीहरूले यो खाई सक्नु अघि परमप्रभु तिनीहरूसित

अतिनै क्रोधित हुनुभयो र परमप्रभुले तिनीहरूमाथि डर लाग्दो हैजा फैलाइदिनु भयो। ३४ यसकारण त्यस ठाँउको नाम किब्रोथ-हत्तावा राखियो किन भने तिनीहरू मासु खान धेरै लालची भएका थिए र हैजाले तिनीहरू मरे।

३५ किब्रोथ-हत्तावाबाट हसेरोत तिर लागे जहाँ तिनीहरू बास बसे।

मरियम र हारूनले मोशाको विरोधमा नलिश गरे

१२ मरियम र हारूनले मोशाको विरुद्धमा आलोचना गरे किनभने तिनले एउटी कूशी महिलासित विवाह गरे। २ तिनीहरूले भने, “के परमप्रभु मोशा मार्फत मात्र बोल्नु भयो र? के उहाँ हामी मार्फत बोल्नु भएन?”

परमप्रभुले यो कुरा सुन्नुभयो। ३ मोशा अति नै विनम्र मानिस थिए। पृथ्वीमा तिनी कुनै पनि मानिस भन्दा अधिक विनम्र मानिस थिए। ४ परमप्रभुले तुरुन्तै मोशा, हारून र मरियमलाई बोलाउनु भयो, “तिमीहरू तीनजना भेट हुने पालमा आऊ।”

यसकारण ती तीन जना त्यहाँ गए। ५ तब परमप्रभु बादलको खम्बामा आउनु भयो र पालको प्रवेशद्वारमा उभिनु भयो, “हारून र मरियम!” बोलाउनु भयो। तब यी दुईजना बाहिर आए। ६ परमप्रभुले भन्नुभयो, “मलाई सुन! जब तिमीहरू माभ अगमवक्ता छन् म, परमप्रभु आफै दर्शनमा उसलाई परिचय दिन सक्छु। म सपनामा ल्योसित कुरा गर्न सक्छु। ७ तर मोशा त्यस्तो होइन। ऊ मेरो विश्वासी दास हो र मेरो सबै घरानामा उसलाई विश्वास गर्न सक्छु। ८ जब म उनीसित बात गर्छु, म आम्ने-साम्ने बात गर्न सक्छु। जे सुकै म सोच्छु उसले जान्न पर्छ। मैले उसलाई अड्को प्रयोग नगरी भन्न सक्छु। अनि मोशाले परमप्रभुको रूप देख्न सक्छन्। यसकारण तिमीहरू किन मेरो दासको विरुद्धमा बोल्न डराएनौ?”

९ परमप्रभु तिनीहरूसित साह्रै क्रोधित हुनुभयो र तिनीहरूलाई त्यागनु भयो। १० बादल पालबाटमाथि उठयो। हारूनले मरियमतिर र हेरे अनि देखे कि तिनको छाला हिँऊ भैँ सेतो भएको थियो अनि त्यो तिनलाई भयङ्कर चर्म रोग लाग्यो।

११ तब हारूनले मोशालाई भने, “महाशय किन्ती छ, हामीले मूर्खतापूर्वक गरेको पाप दया गरी माफ दिनुहोस। १२ कृपा गरी गर्भमा कुहेको नानीको भैँ उसले आफ्नो छाला गुमाउनु नदिनुहोस्।” कहिले काही मृत जन्मेको बच्चाको आधा छाला सडेको हुन्छ।

१३ यसकारण मोशाले परमप्रभुलाई प्रार्थना गरे, “हे परमेश्वर कृपा गरी उसलाई रोग मुक्त गराइ दिनु होस्।”

१४ परमप्रभुले मोशालाई उत्तर दिनुभयो, “यदि तिनको बाबुले तिनको मुखमा थुकिदिए भने, तिनी सात दिन

सम्म लज्जित हुनुपर्छ। यसकारण तिनलाई सात दिन सम्म छाउनी बाहिर राख। त्यति समय पछि, तिनी स्वस्थ हुन्छिन। त्यसपछि तिनी छाउनीमा फर्की आउन सकिन्छन्?”

१५ यसर्थ तिनीहरूले मरियमलाई सात दिन सम्म छाउनी बाहिर राखे अनि तिनलाई छाउनीमा फर्काई नल्याए सम्म मानिसहरू त्यस ठाँउबाट कतै गएनन्। १६ त्यसपछि मानिसहरूले हसेरोतबाट छाउनी उठाई पारन मरूभूमि सम्म यात्रा गरी त्यहाँ छाउनी हाले।

कनान देशको अन्वेषण

१३ परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, २ “केही मानिसहरूलाई कनान देशको जासूस गर्नु पठाऊ। त्यही भूमि म इस्राएलका मानिसहरूलाई दिनेछु। बाह कुल समूहहरूको प्रत्येक कुलसमूहबाट एकजना नायक पठाऊ।” ३ यसकारण मोशाले परमप्रभुको आज्ञा पालन गरे। पारन मरूभूमिमा मानिसहरू छाउनी हालेर बसेको समय मोशाले यी नायकहरू पठाए। ४ ती नायकहरूको नाम यी नै हुन्:

- ५ रुबेनको कुलबाट जक्करको छोरो शम्मू,
- ५ शिमोनको कुलबाट होरीको छोरो साफात,
- ६ यहूदाको कुलबाट यूप्नेको छोरो कालेब,
- ७ इस्राकारको कुलबाट यूसुफको छोरो यिगाल,
- ८ एप्रैमको कुलबाट नूनको छोरो होशे,
- ९ बिन्यामीन कुलबाट रफूको छोरो पलती,
- १० जबलूनको कुलबाट सोदीको छोरो गद्दीएल,
- ११ मनशे कुलबाट सूसीको छोरो गद्दी,
- १२ दानको कुलबाट गमल्लीको छोरो अम्मीएल,
- १३ आशेरको कुलबाट माइकलको छोरो सतूर,
- १४ नप्तालीका कुलबाट वोप्सीको छोरो नहबी,
- १५ गादको कुलबाट माकीको छोरो गूएल।

१६ मोशाले भूमि हेर्न र अध्ययन गर्न पठाएको मानिसहरूको नाम यी नै हुन्। मोशाले होशेलाई यहोशू भनी बोलाउँथे।

१७ यद्यपि तिनीहरूलाई कनान देश जासूस गर्न पठाउँदा मोशाले भन्यो, “तिमीहरू पहाडीतिर जाऊ। १८ अनि हेर, भूमि हेर्दा कस्तो देखिन्छ। त्यहाँ बस्ने मानिसहरू बलिया छन् अथवा दुर्बल, अथवा कम्ती छन् अथवा ठूलो जन सँख्यामा तिनीहरू बस्ने जग्गा राम्रो छ अथवा खराब, हेर बुझ। कस्तो शहरमा तिनीहरू बसेका छन्? १९ तिनीहरू राम्रो कि नराम्रो छन्? तिनीहरू कस्तो किसिमका शहर भित्र बस्छन्? शहरहरू अत्यन्तै सुरक्षित छन्। तिनीहरू खुल्ला गाउँहरूमा बस्छन् अथवा किल्लाहरूमा बस्छन्? २० हेर जमीन मलिलो छ वा रुखा छ, अनि हेर यदि त्यहाँ रूखहरू छन् कि छैनन्। त्यस भूमिबाट केही फलहरू ल्याउनु

जातिसव्दो कोशिस गर।” त्यस समय दाखको प्रथम उलको कटनीको समय थियो।

२१यसकारण तिनीहरू सीनको मरूभूमि देखि रहोब द्वारा लेबो हमात तिर चढे अनि त्यस भूमिको जाँच गरे। २२तिनीहरू नेगेवबाट उँभो चढेर अहीमन, शैशै अनि तल्मै हुँदै हेब्रोन पुगे, जहाँ अनाकका सन्तति बस्ने गर्थे। हेब्रोन शहर मिश्रमा सोआना शहर बनिनु भन्दा सात वर्ष अघि बनिएको थियो। २३त्यस पछि तिनीहरू एशकोल बेसीमा आए। तिनीहरूले त्यहाँ एक भुप्या दाख काटी एउटा घोचोमा दुइजनाले बोकेर ल्याए। तिनीहरूले अनार र नेभारा पनि ल्याए। २४इस्त्राएलका मानिसहरूले त्यस ठाँउबाट दाखको भुप्या काटेको हुनाले त्यस ठाँउको नाम नै एशकोल बेसी रह्यो।

२५चालीस दिनको अन्तमा तिनीहरू त्यो भूमि बारेमा खोजी गरी फर्के। २६पारान मरूभूमिको कादेश भन्ने ठाँउमा जहाँ मोशा, हारून र सबै इस्त्राएली मानिसहरूलाई भेला भएर बसेका थिए अनि तिनीहरूको खबर तिनीहरूकहाँ ल्याए अनि तिनीहरूलाई त्यस भूमिको फल देखाए। २७तिनीहरूले मोशालाई भने, “हामीलाई तपाईंले पठाउनु भएको भूमिमा गयौं। साँच्चै नै यो भूमि दूध र मह बगिरहेको भूमि रहेछ। अनि त्यस भूमिबाट हामीले ल्याएको फलहरू यी नै हुन्।

२८जो मानिसहरू त्यस भूमिमा बसेकाछन् तिनीहरू बलिया छन् अनि शहरहरू अत्यन्तै विशाल र पर्खालले घेरिएका छन्। त्यहाँ हामीले अनाकको सन्तानहरू अनाकीहरूलाई पनि देख्यौं। २९नेगेव भूमिमा अमालेकीहरूले बसो-बास गरेको पायौं भने पहाडी क्षेत्रमा हिती, यबूसी अनि एमोरीहरू, अनि समुद्रको किनार र यर्दन नदीको किनारमा कनानीहरू बसो-बास गर्दै रहेछन्।”

३०त्यसपछि कालेबले मोशाकै नजीक मानिसहरूलाई शान्त गराएर भने, “हामी त्यहाँ तुरून्त जानु पर्छ र यसलाई लिनु पर्छ। किनभने निश्चय नै त्यसमाथि हामीले विजय हासिल गर्नेछौं।”

३१तर मानिसहरू जो ऊसित गएका थिए भने, “तिनीहरू माथि आक्रमण गर्नु हामी सक्षम हुने छैनौं किनभने तिनीहरू हामी भन्दा बलिया छन्।”

३२यसकारण तिनीहरूले त्यस भूमिको विषयमा खोजी गरेर नैराश्यपूर्ण वृत्तान्त इस्त्राएली मानिसहरूको निम्ति ल्याएका थिए। तिनीहरूले भने, “त्यस भूमिमा धेरै बलिया बलिया मानिसहरू रहेछन् र त्यस भूमिमा जाने कुनै पनि मानिसहरूलाई तिनीहरूले सजिलै जित्न सक्छन्। ३३हामीले त्यहाँ नपीलीहरू अनाकका सन्तान जसबाटलाई देख्यौं र तिनीहरूले हामीलाई मसिनो फट्यांग्राहरूलाई भैं हेरे। साँच्चै तिनीहरूको सामुन्ने हामी फट्यांग्राहरू भैं लाग्थ्यौं।”

मानिसहरू फेरि गनगनाए

१४ सबै मानिसहरू छाउनीभित्र त्यस रातभरि कराई कराई रोइ रहे। २इस्त्राएलका सबै मानिसहरूले मोशा र हारूनको विरुद्धमा गनगनाए। सबै मानिसहरूले तिनीहरूलाई भने, “यदि हामी मिश्रदेशमा नै अर्थात् यो मरूभूमिमा मरेको भए राम्रो हुनेथियो। ३किन परमप्रभुले हामीलाई लडाईंमा तरवारले काटी मार्न त्यस भूमिमा लैजानु हुँदछ? हाम्रा जहान बालबच्चाहरू पनि लूटिने समान भैं लूटमा पक्रा पर्नेछन्। हामीलाई मिश्र देशमा फर्किनु नै असल हुन्छ।”

४तिनीहरूले एक अर्कामा भने, “एकजना अगुवा चुनौ र मिश्रदेश फर्को।”

५सबै इस्त्राएली मानिसहरूको सामुन्ने मोशा र हारून भूँइमा घोप्टो परे। ६नूनको छोरो यहोशू र यपून्नेको छोरो कालेब भूमिको जाँच गर्न जानेहरू मध्ये दुईजना थिए तिनीहरूले लुगाहरू च्याते मानिसहरूले गनगन गरेकोमा तिनीहरूको दुःख। ७यहोशू र कालेबले इस्त्राएलका सम्पूर्ण समुदायलाई भने, “यो भूमि जसलाई हामीले जाँच गर्यौं त्यो धेरै राम्रो भूमि छ। ८यदि परमप्रभु हामीसित सन्तुष्ट हुनु भए उहाँको अगुवाईमा हामीलाई त्यस भूमिमा पुर्‍याउनु हुनेछ अनि त्यो दूध र मह बग्ने भूमि हामीलाई दिनु हुनेछ। ९यसर्थ परमप्रभु-विरुद्ध विप्लव नगर, त्यस भूमिका मानिसहरूसित नडराऊ किनभने हामी तिनीहरूलाई सजिलै जित्नेछौं। तिनीहरूको सुरक्षा तिनीहरूबाट हरण गरिएको छ। तर हामीसित भने परमप्रभु हुनुहुन्छ, तिनीहरूसित नडराऊ।”

१०तर त्यहाँ भएका सबै मानिसहरूले यहोशू र कालेबलाई ढुङ्गाले हिकोएर मार्ने सल्लाह गरे। त्यसपछि भेट हुने पालमा सबै इस्त्राएली मानिसहरूको सामुन्ने परमप्रभुको महिमा देखा पर्यो। ११परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, “यी मानिसहरूले कहिले सम्म मसित घृणीत व्यवहार गर्छन्? यिनीहरूको माभ्रमा मैले यी सबै महान चिन्हहरू देखाई सकेको छु र अब कहिले सम्म तिनीहरूले मलाई अविश्वास गर्छन्? १२तिनीहरू माथि म महामारी ल्याएर ध्वंश पार्छु अनि तिमीद्वारा नै म तिनीहरू भन्दा ठूलो र शक्तिशाली राष्ट्र निर्माण गर्नेछु।”

१३तब मोशाले परमप्रभुलाई भने, “मिश्र देशवासीहरूले यदि यो कुरा चाल पाए के भन्ला? कारण तपाईंले नै यिनीहरूलाई आफ्नो शक्तिको प्रभावले तिनीहरूको माभ्रबाट ल्याउनु भएको हो। १४अनि मिश्रका मानिसहरूले कनानीहरूलाई यस विषयमा भन्नेछन् कारण तिनीहरू जान्दछन् कि तपाईंलाई देखेका छन्। तिनीहरूले यो पनि जान्दछन् कि तपाईं परमप्रभु हुनुहुन्छ र तिनीहरूले जान्दछन् कि मानिसहरूले तपाईंलाई देखेका छन्। तिनीहरूले यो पनि जान्दछन् कि मानिसहरूको अगुवाई गर्ने दिनमा तपाईंले बादलको प्रयोग गर्नु भएको छ भने

रतमा आगोको प्रयोग गर्नु भएको छ। १५यसर्थ अहिले तपाईंले यी मानिसहरूलाई मार्नु हुँदैन। यदि तपाईंले मार्नु भयो भने तपाईंको शक्तिको बारेमा जान्ने सबै राष्ट्रहरूले भन्नेछन्, १६‘आफूले शपथ गरेको भूमिमा मानिसहरूलाई ल्याउन नसक्दा परमप्रभुले तिनीहरूलाई मरुभूमिमा मार्नुभयो।’

१७“यसर्थ अहिले हे मालिक आफ्नो महामहिमा प्रदर्शन गर्नुहोस्। तपाईंले प्रतिज्ञा गरे भैं देखाउनु होस्। १८तपाईंले भन्नुभयो, ‘परमप्रभु ढिलो क्रोधित हुनुहुन्छ, परमप्रभु करुणामय हुनुहुन्छ। कानून अमान्य गरी जो दोषी बनिन्छ त्यस्ताहरूलाई परमप्रभुले क्षमा दिनुहुन्छ। तर जो दोषी छन् तिनीहरूलाई परमप्रभुले सदैव दण्ड दिनुहुन्छ। परमप्रभुले यस्ता मानिसहरूलाई, तिनीहरूका छोरा-छोरीहरूलाई, तिनीहरूका नाती-नातिनी तथा पनाती पनातिनीहरू सम्मलाई तिनीहरूले गरेको खराब कार्यको निमित्त दण्ड दिनुहुन्छ।’ १९अहिले तपाईंले मानिसहरूलाई आफ्नो महान करुणा देखाउनु होस् र मिश्र देश छोडेर आएको दिनेदिखि जसरी क्षमा गर्दै आउनु भएकोछ आज पनि ती मानिसहरूलाई क्षमा गरिदिनु होस्।”

२०परमप्रभुले भन्नुभयो, “तिमीले भने जस्तै म तिनीहरूलाई क्षमा दिनेछु। २१तर म साँचो भन्दछु, जस्तो म जीवित छु र जसरी परमप्रभुको महिमाले पृथ्वी नै भरिन्छ, २२-२३ती सबै मानिसहरू मेरो महिमा र मेरा आश्चर्य चिन्हहरू जो मैले मिश्र देशमा देखाएको देखेका छन् अनि दश पल्ट मलाई परीक्षा लिएका छन् र ऐले मेरो कुराहरू मान्दैनन्, यी सब मानिसहरूले मैले तिनीहरूको पुर्खाहरूसित दिन्छु भनी शपथ गरेको भूमि देख्न पाउने छैनन्। २४तर मेरो दास कालेब जसले भिन्दै प्रकारले सोच्छ अनि त्यसले सम्पूर्ण रीतिले मेरो अनुसरण गर्छ म उसलाई त्यो भूमिमा जहाँ ऊ गयो ल्याउनेछु र उसको सन्तानले त्यो भूमि उपभोग गर्नेछ। २५अमालेकीहरू र कनानीहरू त्यही बेसीमा बसिरहेका छन्। यसर्थ भोलि तिमीहरूले यो ठाउँ छाड्नु नै पर्छ र लाल समुद्र को बाटो भएर तिमीहरू त्यो मरुभूमिमा फर्का जाऊ।”

परमप्रभुले मानिसहरूलाई दण्ड दिनुहुन्छ

२६परमप्रभुले मोशा र हारूनलाई भन्नुभयो, २७“मेरो विरुद्धमा यी दुष्ट मानिसहरूले कहिले सम्म नालिश गरिरहने। इस्त्राएलका मानिसहरूले मेरो विरुद्धमा लगाएको नालिश मैले सुनेको छु। २८तिनीहरूलाई भनी देऊ, ‘जस्तो म जीवित छु परमप्रभु भन्नुहुन्छ तिमीहरूले परमप्रभुको विरोधमा जे जति भनेका थियौ ती सब पूर्ण गरी दिनेछु। तिमीहरूलाई जे गर्नेछु त्यो यही हो। २९तिमीहरूको बीचमा प्रत्येक व्यक्ति जो बीस वर्ष अथवा वेशी उमेरको छ अनि मेरो मानिस भनी गन्ती भएको थियो, त्यो यही मरुभूमिमा मर्नेछ। तिमीहरूले

म परमप्रभुको विरुद्ध नालिश गर्छौ। ३०यसर्थ तिमीहरू मध्ये त्यो मैले दिन्छु भनी प्रतिज्ञा गरेको भूमिमा कोही पनि पस्न पाउने छैन। केवल यपूनेको छोरो कालेब र नूनको छोरो यहोशू त्यो भूमिमा पस्नेछन्। ३१तिमीहरूले नालिश गर्छौ कि त्यो नयाँ भूमिमा तिमीहरूका शत्रुहरूले तिमीहरूका नानीहरू खोसेर लैजानेछन्। तर म तिमीहरूलाई भन्छु कि म ती नानीहरू ल्याउनेछु र तिनीहरूले त्यसभूमिमा ती चीजहरू आनन्दले उपभोग गर्नेछन जुन तिमीहरूले अस्वीकार गर्छौ। ३२तर तिनीहरूको निमित्त तिमीहरू यही मरुभूमिमा नै मर्ने छौ।

३३“तिमीहरूका नानीहरू मरुभूमिमा चालीस वर्ष सम्म गोठालो भई बस्नेछन्। तिमीहरू म प्रति अविश्वासी हुनाको कारणले ती तिमीहरूका नानीहरूले तिमीहरू मरुभूमिमा सबै जना नमरूञ्जेल सम्म कष्ट भोग्नेछन्। ३४त्यो भूमिको खोजीमा मानिसहरूले चालीस दिन लगाएको हुनाले दिनको एक वर्षको हिसाबले तिमीहरूले चालीस वर्ष सम्म कष्ट भोग्ने छौ। तिमीहरूले चाल पाउनेछौ कि म तिमीहरूको विरोधी हुँदा के हुँदो रहेछ।

३५“म परमप्रभुले बोलेको हुँ र म प्रतिज्ञा गर्छु कि यी सब दुष्ट मानिसहरू विरुद्ध यी कुराहरू गर्छु नै। यी मानिसहरू मिलेर मेरो विरोधमा खडा भए, यसर्थ यो मरुभूमिमा यिनीहरू मर्छन्।”

३६ती व्यक्तिहरू ज-जसलाई मोशाले भूमि जांच गर्न पठाएका थिए तिनीहरूले भूमिको विषयमा इस्त्राएली मानिसहरूको निमित्त नराम्रो खबर लिएर आए। यसो गरेर तिनीहरूले सारा समुदायलाई उनको विरुद्धमा गनगन गर्ने बनाए। ३७ती सबै मानिसहरूलाई मार्न परमप्रभुले महामारी खन्याई दिनुभयो किनभने मानिसहरूमा भ्रम फैलाउने कसुर तिनीहरूको थियो। ३८तर नूनका छोरो यहोशू र यपूनेका छोरो कालेब पनि ती भूमि विषेयमा खोजी गर्न पठाइएका मानिसहरू बीच कै थिए, ती दुईजनालाई परमप्रभुले रक्षा गर्नुभयो।

मानिसहरूको पुनःविरोध

३९जब मोशाले यी सब कुराहरू इस्त्राएली मानिसहरूलाई बताइदिए तिनीहरू अत्यन्तै शोकाकुल भए। ४०बिहानै उठेर मानिसहरू पाहाडी इलाका तिर उक्लनु थाले। मानिसहरूले भने, “हामीले पाप गरेका छौ। परमप्रभुलाई हामीले अविश्वास गर्छौ, यसर्थ हामी पश्चताप गर्छौ र हामी परमप्रभुले दिन्छु भनी प्रतिज्ञा गर्नु भएको भूमिमा जानेछौ।”

४१तर मोशाले भने, “परमप्रभुको आज्ञा किन पालन गरिरहेका छैनौ? तिमीहरू सफल हुँदैनौ। ४२त्यसभूमिमा नजाऊ कारण परमप्रभु तिमीहरूको साथमा हुनुहुन्न र शत्रुहरूले साजिलै तिमीहरू माथि विजय प्राप्त गर्नेछ। ४३त्यहाँ अमालेकी र कनानी मानिसहरू तिमीहरूको विरोधमा लड्नेछन्, तर तिमीहरूले परमप्रभुलाई छोडी

दिएकोले उहाँ तिमीहरूले लडेको लडौँमा साथ दिनुहुने छैन र तिमीहरू सबै मर्नेछौं।”

४४तर मानिसहरूले मोशाको कुरामा विश्वास गरेनन् र तिनीहरू पहाडी इलाकातिर गए। तर मोशा रे परमप्रभुको करारको सन्दूक ती मानिसहरूसित गएन। ४५त्यो पहाडी इलाकामा बस्ने अमालेकी र कनानी मानिसहरू तलतिर उत्रे र ती इस्त्राएली मानिसहरूमाथि आइलागे। अमालेकी र कनानी मानिसहरूले इस्त्राएली मानिसहरूलाई सजिलै परास्त पारि तिनीहरू सबैलाई होर्मासम्म खेदै लगे।

बलिको विषयमा नियमहरू

१५ परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, २“इस्त्राएलका मानिसहरूलाई भन जब तिमीहरू मैले दिन्छु भनेको भूमिमा पस्छौ, ३तिमीहरूले परमप्रभुलाई आगोद्वारा विशेष बलिदान चढाउनु पर्छ। त्यो विशेष बलिदानको सुगन्धले परमप्रभुलाई आनन्द दिनेछ। तिमीहरूले होमबलि अथवा कुनै पनि बाख्रा, भाकल बलिदानको बलि, विशेष बलि, मेलबलि राजीखुशीको बलि अथवा कुनै चाडको निम्ति विशेष बलिमा गाई-वस्तु र भेडा अथवा बाख्राहरू चढाउनेछौ।

४“एकजना व्यक्तिले उपहार ल्याउँदा उसले परमप्रभुलाई अन्नबलि पनि दिनुपर्छ। बलि चढाउँदा अन्नबलिमा एक चौथाई हीन भद्राक्षको तेल हालेर आठ कप मसिनो पीठो ल्याउनु पर्छ। ५जब तिमी होमबलि साथमा अर्घबलिको निम्ति थुमा चढाउँछौ एक चौथाई हीन दाखरस पनि चढाउनु पर्छ।

६“यदि तिमी भेडा बलि चढाउँछौ भने तिमीले अन्नबलि पनि तयार पार्नु पर्छ। अन्नबलिमा एपाको दश खण्डको दुइ खण्ड मसिनो पीठोमा हीनको तीन खण्डको एक खण्ड भद्राक्षको तेल मिसाउनु पर्छ। ७अनि अर्घबलिको निम्ति हीनको तीन खण्डको एक खण्ड दाखरस राख्नु पर्छ र यसले परमप्रभुलाई मीठो वास्ना दिनेछ।

८“तिमीले यदि आफ्नो होमबलि, वा बलिदान, मेलबलि अथवा कुनै विशेष भाकलको निम्ति एउटा जवान साँढे तयार पार्न सक्छौ। ९त्यस समयमा जवान साँढेसित तिमीले अन्न बलि पनि ल्याउनु पर्छ। अन्न बलि आधा हीन भद्राक्षको तेल मिसाएको एपाको दश खण्डको तीन खण्डको मसिनो पीठो हुनु पर्छ। १०अर्घबलिको निम्ति आधा हीन दाखरस पनि ल्याउनु पर्छ। यो बलि आगोद्वारा चढाइन्छ र यसको सुगन्धले परमप्रभुलाई प्रसन्न पार्छ। ११प्रत्येक साँढे अथवा भेडा अथवा थुमा अथवा बाख्राको पाठो परमप्रभुलाई बलि स्वरूप चढाउँदा यसरी तयार पार्नु पर्छ। १२यी कुनै आवश्यक छैन कति पशुहरू तिमीहरूले तयार गर्छौ, तर तिमीले यो प्रत्येक को निम्ति गर्नु पर्छ।

१३“इस्त्राएलका प्रत्येक नागरिकले परमप्रभुलाई प्रसन्न गराउन बलि चढाउँदा यही तरिकाले अगोद्वार चढाउनु पर्छ। १४यदि तिनीहरू बीचमा बस्ने विदेशीहरूले आगोद्वारा बलि चढाएर परमेश्वरलाई खुशी पार्न चाहन्छ भने, तिमीहरूले तिनीहरूले जस्तै बलि चढाउनु पर्छ। १५यही नियमहरू इस्त्राएलका मानिसहरू र तिनीहरूसित यो देशमा बसो बास गर्ने विदेशीहरू प्रत्येकको निम्ति लागू हुनेछ। यही कानून सदा सर्वदा लागू रहनेछ। तिमी र तिमीहरूसित बसो-बासो गर्ने विदेशीहरू परमप्रभुको उपस्थितीमा एकै हुनु। १६त्यही नियम र विधि तिमीहरूको निम्ति र विदेशीहरूको निम्ति लगाइन्छ जो तिमीहरूसित बसो-बास गर्छन्।”

१७“परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, १८“इस्त्राएलका मानिसहरूलाई भन: जब तिमीहरू मैले लैजाँदै गरेको भूमिमा पुग्छौ, १९अनि त्यस भूमिमा उब्जेको खाद्य जब तिमीहरू खान्छौ, तिमीहरूले परमप्रभुलाई बलि चढाउने पर्छ। २०तिमीहरूको पहिलो डल्लोबाट तिमीहरूले एउटा रोटी बलि भै चढाउनु पर्छ। यो तिमीहरूले यस्तै प्रकारले चढाउनु पर्छ जस्तो तिमीहरूको खलाबाट बलिहरू चढाइरहेछौ। २१यो नियम सदा-सर्वदाको निम्ति लागू रहनेछ र त्यो डल्लाबाट परमप्रभुको निम्ति प्रथम बलि तिमीहरूले चढाउनु पर्छ।

२२“अब परमप्रभुले मोशालाई दिनु भएको आज्ञाहरूमा यदि तिमीहरूले कुनै एक आज्ञा पालन गर्न भूल भयो अथवा बिर्स्यो भने के गर्नुपर्छ? २३मोशा मार्फत परमप्रभुले यी आज्ञाहरू तिमीहरूलाई दिनुभयो। परमप्रभुले यी आज्ञाहरू तिमीहरूलाई दिनु भएकै दिनदेखि यिनीहरू लागू छन्। अनि यी आज्ञाहरू निरन्तर चलिरहनेछन्। २४यसर्थ यदि तिमीहरूले यी आज्ञाहरू मध्ये कुनै एउटा पालन गर्न भूल्यौ अथवा बिर्स्यौ भने के गर्छौ? यदि यी आज्ञाहरू मध्ये कुनै एउटा आज्ञा इस्त्राएलका सारा निवासीहरूले पालन गर्न भूले अथवा बिर्सि तब इस्त्राएलका सारा मानिसहरूले परमप्रभुलाई एउटा जवान साँढे होमबलि चढाउनु पर्छ। अन्नबलि र अर्घबलि पनि चढाउनु बिर्सनु हुँदैन। यो बलिको सुगन्धले परमप्रभुलाई सन्तुष्ट तुल्याउँछ। तिमीहरूले पापबलिको निम्ति एउटा पाठो पनि चढाउनु पर्छ।

२५“यस प्रकार पूजाहारीले इस्त्राएलका समस्त मानिसहरूको समुदायलाई प्रायाश्चित बनाउँछ त्यसकारण तिनीहरूलाई क्षमा दिनेछ। किनभने तिनीहरूको पाप इच्छाकृत थिएन। यसकारण यसको लागि तिनीहरूले आफ्नो होमबलि र पापबलि चढाए ता कि परमप्रभुले तिनीहरूलाई क्षमा गर्नु। २६त्यहाँ बस्ने सबै इस्त्राएलीहरू र विदेशीहरूलाई क्षमा गरिन्छ किनभने तिनीहरू सबैले भूलहरू गरेका थिए।

२७“तर यदि एउटाले अञ्जानमा पाप गर्छ भने, एक वर्षको पाठी, पापबलिको बलि भै चढाउनु पर्छ।

२८यस्तो प्रकारले पूजाहारीले उसको निमित्त प्रायश्चित्त गराउने छ जसले अञ्जानमा भूल गर्छ क्षमा गरिन्छ। ताकि त्यो व्यक्तिलाई परमप्रभुबाट क्षमा गरिन्छ। २९इस्त्राएलीहरूको बीचमा मानिसहरू चाहे इस्त्राएली नागरिकहरू हो अथवा विदेशी जो भए तापनि नियम सबैको निमित्त एउटा हुन्छ जसले अञ्जानमा भूल गर्छ।

३०“तर यदि कुनै एकजना व्यक्तिले जानी-जानी पाप गर्छ भने ऊ चाहे देश अथवा विदेशमा जन्मेको होस् उसले परमप्रभुलाई अपमान गर्छ र त्यस व्यक्तिलाई उसका मानिसहरूबाट बहिष्कृत गराउनु पर्छ। ३१किनभने त्यो मानिसले देखाउँछ कि उसले उहाँको आज्ञालाई तोडेर परमप्रभुलाई घृणा गरे। अनि त्यो व्यक्ति उसको परिवारबाट बहिष्कार हुने पर्छ। ऊ पापको दोषी छ र दण्डित हुने पर्छ।”

विश्रामको दिन एकजना व्यक्तिले काम गर्छ

३२जब इस्त्राएलका मानिसहरू मरुभूमिमा थिए, तिनीहरूले विश्रामको दिनमा एकजना मानिसले दाउरा बटुल्दै गरेको देखे। ३३ती मानिसहरू ज-जसले उसलाई दाउरा बटुल्दै गरेको भेट्टाएका थिए तिनीहरूले उसलाई मोशा, हारून र अरू सबै मानिसहरू भएको ठाँउमा ल्याए। ३४तिनीहरूले त्यस व्यक्तिलाई त्यहाँ राखे कारण उसलाई के दण्ड दिनु पर्ने जानेका थिएनन्।

३५तब परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, “त्यो मानिस मर्नु पर्छ। सबै मानिसहरूले उसलाई छाउनी बाहिर ढुङ्गाले हिकाउनु पर्छ।” ३६यसकारण ती मानिसहरूले उसलाई छाउनी बाहिर ल्याए अनि ढुङ्गाले हिकाएर मारे। परमप्रभुले मोशालाई आज्ञा दिनुभए अनुसार तिनीहरूले गरे।

परमेश्वरले आफ्ना मानिसहरूलाई नियम

याद गर्न सहयोग गर्नुहुन्छ

३७परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, ३८“इस्त्राएलका मानिसहरूसित कुरा गर। तिनीहरूलाई यी कुराहरू भन्नु आउने पुस्ताहरू भरि तिमीहरूले फुर्काहरू बनाउनु पर्छ अनि तिनीहरूलाई तिमीहरूको लुगाको कुनामा टाँस्नु पर्छ। त्यस पछि तिमीहरूको लुगाको प्रत्येक कुनाको फुर्काहरूमा निलो धागो बाँध। ३९यसकारण जब तिमीहरूले फुर्का देख्छौ, तिमीहरूले परमप्रभुको आज्ञा सम्भन्ने छौ र तिनीहरूलाई पछ्याउनेछौ अनि तिमीहरू भूल बाटोमा जाने छैनौ, तिमीहरूको आँखा अनि हृदयको लालस पछ्यायो, जसले तिनीहरूलाई अविश्वासी बनाउँछ। ४०तब तिमीहरू परमेश्वरको विशेष ब्यक्तिहरू हुनेछौ कारण तिमीहरूलाई आज्ञाहरू पालन गर्न याद आइरहन्छ। ४१म परमप्रभु तिमीहरूको परमेश्वर हुँ। म नै एक हुँ जसले तिमीहरूलाई मिश्र देशबाट बाहिर

निकालेर ल्याए। तिमीहरूको परमेश्वर हुनुलाई मैले यसो गरें। म परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वर हुँ।”

केही नेताहरू मोशा विरोधी भए

१६ यसहारको छोरो, कहातको नाति अनि लेवीको पनाति कोरह अनि रूबेन कुलका एलीआबका छोराहरू दातान र अबीराम अनि पेलेतका छोरा ओन अट्टेरी भए। २इस्त्राएलका २५० मानिसहरू साथमा लिएर मोशाको विरोधमा गए। ती २५० मानिसहरू नाम चलेका तथा नेताहरू थिए। ३तिनीहरू मोशा र हारूनको विरोध गर्न जम्मा भए अनि तिनीहरूलाई भने, “तपाईंहरू हाम्रो अगुवाहरू भएको अब हामीलाई पूरा भयो! सम्पूर्ण समुदाय पवित्र छन् अनि परमप्रभु हाम्रो माभ्रमा हुनुहुन्छ। तपाईंहरू किन आफैलाई परमप्रभुका अरू मानिसहरू भन्दा उच्चको सम्भन्नु हुन्छ?”

४जब मोशाले तिनीहरूको कुरा सुने तिनी घोप्टो परेर भूईंमा निहुरीए। ५त्यसपछि मोशाले कोरह र उनका मानिसहरूलाई भने, “भोली बिहान, परमप्रभुले जनाउनु हुनेछ कसलाई हाम्रो अगुवा भै चुन्नु भएको छ, को पवित्र छ कसलाई उहाँकहाँ नजिक ल्याउनु भएको छ। उहाँ आफैले चुन्नु भएका एकजनालाई उहाँले उहाँको नजिक ल्याउनु हुनेछ। ६यसो गर, तिमी कोरह र तिम्रो मानिसहरूले धुपौराहरू लेऊ। ७त्यसमा आगो हालेर भोलि परमप्रभुको अगाडि, धूप हाल। जो कसलाई परमप्रभुले चुन्नुहुन्छ त्यो व्यक्ति पवित्र हो। हामीहरू तिमीहरू लेवीका छोराहरूबाट पूरा भईसकेका छौ।”

८मोशाले पनि कोरहलाई भने, “ए लेवीहरू मेरो कुरा सुन। ९इस्त्राएलका परमेश्वरले तिमीहरूलाई चुन्नु भएको छ र यसमा तिमीहरू खुशी हुनुपर्छ कि तिमीहरू विशेष मानिसहरू भएकाछौ। इस्त्राएलका अन्य मानिसहरू भन्दा तिमीहरू बेग्लै हो। इस्त्राएलका मानिसहरूलाई आराधनामा सहायता पुर्‍याउन परमप्रभुले तिमीहरूलाई उहाँको नजीक बनाई पवित्र पालको विशेष काम गराउन राख्नु भएको छ। के यो धेरै होइन? १०परमप्रभुले तिमी लेवीहरू, पूजाहारीहरूलाई सहायता पुर्‍याउनको निमित्त उहाँको नजीक ल्याउनु भएकोछ। तर अहिले तिमीहरू पूजाहारीहरू हुने कोशिश गरिरहेका छौ। ११तिमीहरूका अनुयायीहरू र तिमीहरू एक साथ मिलेर परमप्रभु विरुद्ध गयौ। के हारूनले केही भूल गरेका छन्? होइन यसर्थ किन तिमीहरू हारूनको बारेमा नालिश गरिरहेका छौ?”

१२त्यसपछि मोशाले एलीआबका छोराहरू दातान र अबीरामलाई बोलाउन पठाए। तर ती दुईजना मानिसहरूले भने, “हामी आउने छैनौ। १३हामीहरूलाई दूध र मह बगिरहेको देशबाट तिमीले बाहिर लिएर आयौ। तिमीले हामीलाई मार्नको निमित्त मरुभूमिमा ल्यायौ अनि हामीलाई देखाउन चहान्छौ कि हामी माथि तिम्रो अधिकार छ।

१४हामीले तिमीलाई किन पछ्याउनु? तिमीले हामीलाई मह र दूध बगिरहेको भूमिमा लग्नेौ साथै परमेश्वरले प्रतिज्ञा गरेको भूमिमा पनि पुराएनौ। तिमीले हामीलाई दाखको खेत पनि दिएनौ। के यी मानिसहरूलाई तिमी धोका दिन्छौ? होइन! हामी आँउदैँनौ।”

१५यसर्थ मोशा सार्है क्रोधित भए। उनले परमप्रभुलाई भने, “मैले यिनीहरूलाई केही क्षति पुर्याएको छैन। मैले यिनीहरूबाट एउटा गधा पनि लिएको छैन। परमप्रभु! हजुरले यिनीहरूबाट कुनै बलि ग्रहण नगर्नु होस्।”

१६त्यसपछि मोशाले कोरहलाई भन्यो, “भोली तिमी र तिम्रा सबै अनुगामीहरू र हारून परमप्रभुको अघि खड़ा हुनुपर्छ। १७प्रत्येकले आफ्नो-आफ्नो धूपौरो लिएर त्यसमा धूप हाल्नु पर्छ। अनि तिमीहरू प्रत्येकले आफ्नो धूपौरो परमप्रभु अघि ल्याउनु पर्छ। त्यहाँ दुई सय पचासवटा धूपौरो हुनुपर्छ। तिमी कोरह र हारूनले पनि धूपौरो लिनुपर्छ।”

१८यसर्थ तिनीहरू प्रत्येकले धूपौरो लिएर त्यसमा बलेको कोइला हालेर धूप हाले अनि भेट हुने पालको प्रवेशद्वारमा मोशा र हारून सँगै उभिए। १९कोरहले सबै आफ्ना मानिसलाई भेला गरेर भेट हुने पालको प्रवेशद्वारमा उभिए। तब परमप्रभुको महिमा सबै मानिसहरू कहाँ प्रगट भयो।

२०तब परमप्रभुले मोशा र हारूनलाई भन्नुभयो, २१“यी सबै मानिसहरूबाट तिमीहरू अलग होऊ र यिनीहरूलाई म त्यति खेरै ध्वंश पार्नेछु।”

२२मोशा र हारूनले शिर निहुरयाएर भने, “हे परमेश्वर, तपाईं सबै मानिसको आत्माको परमेश्वर हुनुहुन्छ। जब एक जना मानिसहरूले पाप गर्छ, के तपाईं सम्पूर्ण समुदायसित रिसाउनु हुन्छ?”

२३तब परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, २४“कोरह, दातान र अबीरामको पालहरूबाट सम्पूर्ण समुदायलाई पर हटन भन।”

२५मोशा उठेर दातान र अबीराम भएकहाँ गए। इस्त्राएलका सबै बूढा-प्रधानहरूले तिनलाई पछ्याए। २६मोशाले सबै मानिसहरूलाई चेतावनी दिँदै भने, “यी दुष्ट मानिसहरूको पालबाट तिमीहरू निस्केर जाऊ। तिनीहरूको कुनै पनि चीज स्पर्श नगर। यदि तिमीहरूले छेयौ भने तिनीहरूले गरेको पापले तिमीहरू ध्वंश पारिनेछौ।”

२७यसकारण मानिसहरू कोरह, दातान र अविरामको पाल छोडेर गए। तब दातान र अबीराम तिनीहरूको पालमा गए। तिनीहरू तिनीहरूको पत्नीहरू र नानीहरू सँग छाउनी बाहिर गए।

२८मोशाले भने, “यी मैले भनेका कुराहरू मेरो आफ्नो मनको विचार होइन, म प्रमाण दिन सक्छु कि परमप्रभुले मलाई यसो भन्नु भनी अहाउनु भएको हो।

२९यी यहाँका मानिसहरू मर्नेछन्। तर यदि तिनीहरू साधारण तरिकाले मर्छन्। मानिसहरू सधैं मर्ने तरिकाले मर्छ। तब त्यसले देखाउँछ कि परमप्रभुले साँचै नै मलाई पठाउनु भएको होइन। ३०तर यदि परमप्रभुले केही नयाँ कुरो गर्नुहुन्छ, अनि भूईँले मुख बाएर तिनीहरू र तिनीहरूकहाँ भएको सबै चीजहरू सहित तिनीहरू जीवित पुरिन्छन् भने तिमीहरूले जान्नेछौ कि यी मानिसहरूले परमप्रभुको अपमान गरे र उहाँलाई अति क्रोधित बनाए।”

३१जब मोशाले यी कुराहरू भनी सके, ती मानिसहरू उभिएको धरती फाट्यो। ३२धरतीले मुख बाए जस्तै भएर तिनीहरू सबैलाई निल्यो। कोरहको सबै मानिसहरू, तिनीहरूको परिवारहरू अनि तिनीहरूकोमा भएको प्रत्येक चीज धरतीभित्र भासियो। ३३सबै ती मानिसहरू जिउँदै खाल्डा भित्र पुरिए। यी सबै तिनीहरूले आफ्नो बनाएका चीजहरू तिनीहरूसँगै पुरिए अनि धरती बन्द भयो। अनि तिनीहरू सम्पूर्ण रूपले अल्पिए।

३४अरू सबै इस्त्राएलका मानिसहरूले ती मानिसहरू पुरिदै गर्दाको आर्तनाद सुनेर चारैतिर तितर बितर हुँदै भने, “धरतीले हामीलाई पनि निल्ले।”

३५त्यसपछि परमप्रभुकहाँबाट आगो निस्केर गई धूप चढाउँदै गरेका २५० मानिसहरूलाई पनि ध्वंश पार्यो।

३६परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, ३७“पूजाहारी हारूनको छोरो एलाजारलाई भन कि उसले आगोमा रहेको धुपौराहरू हटाओस् र ती पवित्र भईसकेको धुपौराहरूबाट आगो वरिपरि छरी दिओस्। ३८ती मानिसहरूले मेरो विरोधमा पाप गरेकाले त्यही पापले आफ्नो जीवन गुमाए। तर धुपौराहरू पवित्र छन् कारण तिनीहरू परमप्रभुलाई समर्पण गरिएका हुन्। ती धुपौराहरू पिटेर पाता बनाऊ र वेदी छोप्ने काममा प्रयोग गर। यो इस्त्राएलका सबै मानिसहरूको निमित्त चेतावनी हुनेछ।”

३९यसकारण पूजाहारी एलाजारले ती मानिसहरूले ल्याएका काँसाको धुपौराहरू भेला गर्यो। मानिसहरू सबै जलेर खरानी भए तर धुपौराहरू त्यही थिए। तिनले केही मानिसहरूलाई ती काँसको धुपौराहरू पिटेर पाता बनाउन लगाई वेदी ढाक्ने काममा प्रयोग गरे। ४०तिनले यो काम मोशा मार्फत पाएको आज्ञा अनुसार गरे। त्यो वेदी ढाक्ने पाता चाँहि इस्त्राएलको मानिसहरूका निमित्त याद दिलाउने एक चिन्ह हुनेछ कि हारूनको सन्तान बाहेक अन्य कुनै अनाधिकृत मानिसले परमप्रभु अघि धूप जलाउने छैन नत्र कोरह र उसको अनुयायीहरू भैं ऊ मर्ने छ।

हारूनले मानिसहरूलाई बचायो

४१अर्को दिन इस्त्राएलका मानिसहरूको सम्पूर्ण समुदाय मोशा र हारूनको विरोधमा गुनासो गरे र भने, “तिमीहरूले परमप्रभुका मानिसहरूलाई मार्यौ।”

४२सम्पूर्ण समुदाय मोशा र हारूनको विरोध गर्न भेला हुँदै गर्दा तिनीहरूले भेट हुने पाल तर्फ हेरे अनि देखे कि पाललाई बदलले ढाक्यो र त्यहाँ परमप्रभुको महिमा देखा पस्यो। ४३तब मोशा र हारून भेट हुने पालको सामुने आए।

४४परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, ४५“यो समुदायबाट तिमीहरू अलग हौं ताकि यिनीहरूलाई म अति शीघ्र ध्वंश पार्न सकु।” यसर्थ मोशा र हारूनले शिर निहुराए।

४६त्यसपछि मोशाले हारूनलाई भने, “धूपौरो ल्याऊ र त्यसकहाँ वेदीबाट आगो हालेर धूप हाल। अनि त्यो समुदाय भएकोमा भट्टै गएर तिनीहरूलाई प्रायश्चित्त गर्नुहोस्। किनभने परमप्रभु क्रोधित हुनु भएको छ र महामारी शुरू भएको छ।”

४७यसर्थ मोशाले भने जस्तै हारूनले धूपौरो लिएर मानिसहरूको बीचमा पसे र चाल पाए कि महामारी शुरू भई सकेको थियो अनि धूपौरोमा धूप हाली मानिसहरूको निमित्त प्राश्चित्त गरे। ४८तिनी जिउँदो र मरेको मानिसहरू बीचमा उभिए अनि महामारी रोकियो। ४९कोरहको कारणले मर्नेहरूको संख्याको अतिरिक्त त्यहाँ महामारीले मरेकाहरूको संख्या १४,७०० पुग्यो। ५०त्यसपछि हारून भेट हुने पालमा मोशालाई भेटन गए। महामारी थामियो।

परमेश्वरले हारूनलाई प्रधान पूजाहारी निश्चित गर्नुभयो

१७ परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, १“इस्त्राएलका मानिसहरूलाई भन, तिनीहरूले बाह पुराका कुल-कुलबाट बाहवटा लौरोहरू ल्याऊन्। प्रत्येक लौरामा आफ्नो नाम लेख। २लेवी कुलबाट ल्याएको लौरामा हारूनको नाम लेख। बाह कुल समूहको प्रत्येक कुल प्रमुख मानिसको निमित्त एउटा लौरो हुनुपर्छ। यी लौरोहरू भेट हुने पालमा करारको सन्दूक अघि राख। त्यो त्यही ठाँउ हो जहाँ म तिमीलाई भेट्छु। ३इमान्दार पूजाहारीको निमित्त म एकजना व्यक्तिलाई चुन्छु। म जसलाई चुन्छु त्यस व्यक्तिलाई तिमीले चिन्न सक्छौ कारण ४उसको लौरोमा नयाँ पालुवाहरू पलाउनेछन्। यस प्रकारले तिम्रो र मेरो विरोध गर्न मानिसहरूलाई म रोक्छु।”

५त्यसपछि मोशाले इस्त्राएलका मानिसहरूलाई भने अनि तिनीहरूका बाह कुल नायकहरू प्रत्येकले एउटा गरी बाहवटा लौरोहरू दिए। हारूनको लौरो पनि अरू लौरोहरूसितै थियो। ७मोशाले लौरोहरू करारको सन्दूक राखिएको पालमा परमप्रभुको अगाडी राखे।

८करारको सन्दूक भएको पाल भित्र मोशा अर्को दिन पसे। अनि लेवी कुल समूहका नायक हारूनको लौरोमा पालुवा पलाएको देखे। त्यति मात्र नभई त्यस पालुवाले कोपिला हालेर फूली बदाम पनि फलेको

थियो। ९मोशाले ती सबै लौरोहरू परमप्रभुको अघिबाट सबै मानिसहरूको सामुने ल्याए। प्रत्येक कुल प्रमुखले आफ्नो आफ्नो लौरो चिने।

१०तब परमप्रभुले मोशालाई भन्नु भयो, “हारूनको लौरो करारको सन्दूक अघि लगेर राख। यो सधैं मेरो विरोधमा नालिश गरी रहनेहरूको निमित्त चेतावनी हुनेछ र मेरो विरोधमा नालिश गर्न बन्द हुनेछ र मैले तिनीहरूलाई ध्वंश पार्नु पर्दैन।” ११यसर्थ मोशाले परमप्रभुको आज्ञा अनुसार काम गरे।

१२तर इस्त्राएली मानिसहरूले मोशालाई भने, “हामी जान्दछौ कि हामी मर्नेछौ। हामी नष्ट भइसकेका छौ। हामी ध्वंश भयौं। १३प्रत्येक मानिस जो परमप्रभुको पवित्र पाल नजिक जान्छ त्यो मर्छ। के हामी पनि मर्छौ?”

पूजाहारीहरू र लेवीहरूको काम

१८ परमप्रभुले हारूनलाई भन्नुभयो, “अब उसो तिमी, तिम्रा छोराहरू अनि तिम्रा परिवारिक समूहका मानिसहरू पवित्र स्थानमा केही खराबी गरिए जिम्मावारी हुनेछौ। तिमी र तिम्रा छोराहरू पूजाहारीहरू विरुद्ध गरिएको खराबीको निमित्त जिम्मावारी हुनेछौ। २तिम्रो परिवार समूहका अन्य लेवी मानिसहरूलाई तिमीसित काम गराउन ल्याऊ। करारको पालमा काम गर्दा तिम्रा छोराहरूलाई तिनीहरूले सहयोग पुऱ्याउने छन्। ३लेवी कुलमा भएका ती मानिसहरू तिम्रो नियन्त्रणमा रहनेछन्। पालभित्र गरिनु पर्ने भैपरी आँउने कामहरू तिनीहरूले गर्नेछन्। तर पवित्र स्थान अथवा वेदीमा राखिएको कुनै पनि चीजको नजिक तिनीहरू जानु हुँदैन। यदि तिनीहरू गए भने तिनीहरू मर्नेछन् अनि तिमी पनि मर्ने छौ। ४तिनीहरूले तिमीसित भेट गर्नेछन् र तिमीसितै काम गर्ने छन्। भेट हुने पालको देख रेख गर्ने तिनीहरूको हुनेछ पाल भित्र गरिने सबै काम तिनीहरूले गर्ने छन्। केही पनि तिमी जहाँ छौ त्यहाँ आउनु सहास गर्नेछैन।

५“तिमीले पवित्र स्थान र वेदीको रक्षकको काम गर्नेछौ ताकि मैले इस्त्राएलका मानिसहरूसित रिसाउन नपरोस्। ६हेर! म आफैले ती तिम्रा दज्यू-भाइ लेवीहरू इस्त्राएलका मानिसहरूको बीचबाट लिएकोछु। भेट हुने पालमा काम गर्नको निमित्त ती तिम्रो निमित्त बलि हुन्। ७तर तिमी र तिम्रो छोराहरू मात्र पूजाहारीको रूपमा सेवा गर्नलाई अनि वेदीको छेउ र पर्दाभित्र जान अनि म तिमीलाई एउटा उपहार दिँदैछु, त्यो तिम्रो पूजाहारीत्व। तर यदि कुनै व्यक्ति पवित्र स्थानको नजिकमा आयो भने त्यो मारिओस्।”

८तब परमप्रभुले हारूनलाई भन्नुभयो, “इस्त्राएलका मानिसहरूले मलाई चढाएको सबै पवित्र उपहारहरूको रक्षा गर्नका निमित्त मैले तिमीलाई नियुक्त गरें। मैले

तिमी र तिम्ना छोराहरूलाई इस्त्राएलका मानिसहरूले चढाएका पवित्र बलिहरू निरन्तर अंशको रूपमा दिएको छु। ९वेदीहरूबाट पाइने वस्तुहरूमा यो सब भन्दा पवित्र वस्तु हो। मानिसहरूले अन्नबलि, पापबलि, दोषबलिहरू ल्याउँछन्। यी बलिहरू महा पवित्र बलिहरूको र नपाकिएको भागबाट तिमीले आफ्नो अंश पाउनेछौ। ती सब तिमी र तिम्ना छोराहरूको हुनेछन्। १०तिमीहरूले ती चीजहरू महा पवित्र स्थानमा मात्र खानु पर्छ। तिम्नो परिवारको प्रत्येक पुरुषले खान सक्छन् तर तिमीले याद राख्नु पर्छ कि ती चीजहरू अत्यन्तै पवित्र हुन्।

११“यो पनि तिम्नै हुनेछ कुनै पनि विशेष उपहार इस्त्राएलका मानिसहरूले मलाई चढाउँछन्, तिमीसित भएका तिम्ना छोरा-छोरीहरू र तिम्नो निमित्त स्थायी अंशको रूपमा दिन्छु। तिम्नो परिवारका प्रत्येक शुद्ध व्यक्तिले त्यो खान सक्छन्।

१२“इस्त्राएलका मानिसहरूको कुनै पनि पहिलो बाली अथवा उब्जनी जस्तै अन्न, भद्राक्षको तेल र दाखरस, जो तिनीहरूले परमप्रभुमा समर्पण गर्छन्, म ती सब तिमीलाई दिन्छु। १३तिनीहरूको खेतमा पाकेको कुनै पनि अन्न जो तिनीहरूले परमप्रभुलाई चढाउन ल्याउँछन् त्यो तिम्नो हो र तिम्नो परिवारको कुनै पनि शुद्ध व्यक्तिले त्यो खान सक्छ।

१४“इस्त्राएलमा प्रत्येक चीज जो परमेश्वरलाई पूर्णरूपले समर्पण गरिन्छ त्यो तिम्नो हो।

१५“प्रत्येक जेठो चाहे व्यक्ति होस अथवा पशु जो आफ्नो आमाको प्रथम गर्भमा आँउछ र परमेश्वरलाई समर्पण गरिन्छ भने त्यो तिम्नो हुनेछ। तर जेठो जन्मेको पशु होस अथवा मानिस त्यसको तिमीले मोल तिर्नु पर्छ। १६जब नानी एक महीनाको हुँदा तिनीहरूले यसको मोल तिर्नु पर्छ। एक महिनाको नानीहरूको मोल पवित्रस्थानको शेकेल परिमाण अनुसार पाँच सेकेल हुन्छ। एक शेकेल बीस गेराको हुन्छ।

१७“तर पहिले जन्मेको गाई, भेडा अथवा बाख्राको मोल तिर्नु पर्दैन। यी पशुहरू पवित्र हुन र यिनीहरूको रगत वेदीमा छर्किईन्छ अथवा बोसो पोलिन्छ। यो उपहार आगोमा पोलेर दिइन्छ र यसको सुगन्धले परमप्रभुलाई सन्तुष्ट पार्छ। १८तर यी पशुहरूको मासु भने तिम्नो हुनेछ अनि डोलाइने बलिको ह्याकुलो तिम्नो हुनेछ र अरू बलिको दाहिने साँप्रा पनि तिम्नो हुनेछ। १९मानिसहरूले चढाएको कुनै पनि पवित्र उपहारहरू म, परमप्रभुले, तिमीलाई दिनेछु। म तिम्नो छोरा-छोरीहरू र तिमीलाई दिनेछु र यो नियम सदासर्वदाको निमित्त लागू हुनेछ। यो परमप्रभुसित गरिएको करार हो र भङ्ग गर्न सकिँदैन। म यो प्रतिज्ञा तिमी र तिम्ना सन्तानहरूसित गर्छु।”

२०परमप्रभुले हारूनलाई पनि भन्नुभयो, “तिमीले भूमि पाउनेछैनौ। अनि अरू मानिसहरूले भैं तिमीले

त्यहाँ केही आफ्नो बनाउनु पाउने छैनौ। म परमप्रभु नै तिम्नो हुनेछु। प्रतिज्ञा गरिएको अनुसार इस्त्राएली मानिसहरूले जग्गाजमीनहरू पाउनेछन् तर तिम्नो निमित्त म नै उपहार हुँ।

२१“इस्त्राएलका मानिसहरूले तिनीहरूसित भएको प्रत्येक चीजको दशांश मलाई दिन्छन्। यसकारण त्यो एक दशांश भाग म लेवीका सन्तानहरूलाई दिन्छु। यो तिनीहरूले भेट हुने पालमा छँदा त्यहाँ काम गरे वापत पारिश्रमिक हो। २२तर अन्य मानिसहरू भेट हुने पालको नजीक जानु हुँदैन। यदि गए तिनीहरू मारिनु पर्छ। २३लेवी मानिसहरू काम गरिरहेको समयमा भेट हुने पालको विरोधमा कुनै पाप कार्य हुन गए त्यस पापको उत्तरदायी तिनीहरू हुनेछन्। यही नियम सदासर्वदाको निमित्त लागू रहेनछ। मैले अरू मानिसहरूलाई दिन्छु भनी प्रतिज्ञा गरेको भूमि लेवी मानिसहरूले पाउने छैनन्। २४तर तिनीहरू सँग भएको प्रत्येक चीजको दशांश इस्त्राएली मानिसहरूले मलाई चढाउनेछन् र त्यो दशांश म लेवी मानिसहरूलाई दिनेछु। त्यही कारणले लेवी मानिसहरूको विषयमा मैले यस्तो भने: मैले इस्त्राएलका मानिसहरूलाई दिन्छु भनी प्रतिज्ञा गरेको भूमि तिनीहरूले पाउने छैनन्।”

२५परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, २६“लेवी मानिसहरूसित कुरा गर अनि भन, इस्त्राएलका मानिसहरूले तिनीहरूसित भएको प्रत्येक चीजको दशांश मलाई दिनेछन् तर त्यसबाट दशांश उपहार स्वरूप परमप्रभुलाई चढाउनु पर्छ। २७अनि यो दशांश परमप्रभुको उपहार हो, यो तिमीहरूले कोल अथवा खलाबाट चढाएका बलि भैं हुन्। २८यस्तै प्रकारले इस्त्राएली मानिसहरूले तिमीहरूलाई दशांश दिए जस्तै तिमीहरूले पनि परमप्रभुलाई उपहार चढाउनु पर्छ अनि त्यसबाट तिमीहरूले पनि परमप्रभुलाई उपहार दिनु पर्छ अनि यो हारूनलाई दिनु पर्छ। २९जब इस्त्राएलका मानिसहरूले तिनीहरूको उपहारहरू परमप्रभुलाई दिन्छन्, तिमीहरूले तिमीहरूमा सबै भन्दा असल अनि महापवित्र परमप्रभुलाई चढाउनु पर्छ सबै त्यो उहाँको कारण हुनेछ।

३०“मोशा, लेवी मानिसहरूलाई भन जब तिमीहरूले प्रत्येक असल चीज परमप्रभुलाई चढाउछौ जे इस्त्राएली मानिसहरूले दिएका थिए, तब यो सम्झिन्छ कि लेवीहरूको आफ्नै अन्न र अर्धबलि हो। ३१त्यसबाट रहेको अंश तिमीहरू र तिमीहरूका परिवारले खानेछन्। यो तिमीहरूले भेट हुने पालमा काम गरे वापत मूल्य हो। ३२अनि यदि तिमीहरूले यसको असल सधैं परमप्रभुलाई चढायौ भने तिमीहरू कदापि दोषी हुने छैनौ। तिम्नो आफ्नै निमित्त इस्त्राएलका मानिसहरू द्वारा चढाएका ती पवित्र उपहारहरूको भाग नलैजाऊ अथवा नत्र भने तिमीहरू मर्ने छौ।”

रातो गाईको खरानी

१६ परमप्रभुले मोशा र हारूनलाई भन्नुभयो, २“परमप्रभुले दिनु भएको आज्ञाहरूबाट बनिएको नियम यही हो। इस्त्राएलका मानिसहरूलाई भन कि तिनीहरूले एउटा एकदमै निष्प्रोट र कही दाग नभएको कहिले पनि नजोपिएको रातो गाई ल्याऊन। अनि त्यो गाईले कहिले हलो नजोतेको हुनुपर्छ। ३तिमीहरूले त्यो गाई एलाजारलाई दिनुपर्छ र उसले त्यस गाईलाई छाउनी बाहिर ल्याउँछ। यो उसको अधि मारिनु पर्छ। ४त्यसपछि एलाजारले उसको आँलाले केही रगत भेट हुने पालको अधिल्लिर सात पल्ट छर्कनु पर्छ। ५तब उसको सामुन्ने त्यो गाई जलाउनु पर्छ। यसको छाला, मासु, रगत आन्द्रा-भुँडी सबै जलाउनु पर्छ। ६पूजाहारीले देवदारु काठ, हिसप र केही रातो धागो ल्याएर गाई जल्दै गरेको आगोमा पर्याँवुनु पर्छ। ७त्यसपछि पूजाहारीले आफ्नो लाउने लुगा धोएर नुहाई ध्वौँ गरी छाउनीमा जानुपर्छ। तर त्यो पूजाहारी साँभसम्म अशुद्ध रहन्छ। ८त्यो गाई पोल्नेले पनि आफ्नो लुगाहरू धोएर नुहाउनु पर्छ, अनि त्यो पनि साँभसम्म अशुद्ध भईरहन्छ।

९“केही शुद्ध मानिसले जलाएको कोरेलीको खरानी बटुलेर छाउनी देखि बाहिर विधिपूर्वक शुद्ध पारिएको ठाँउमा राख्नु पर्छ। खरानी इस्त्राएलका मानिसहरूलाई सफा गर्नका निम्ति पानीसित राखेका थियो। यो पापबलि हो।

१०“त्यो खरानी बटुल्ने व्यक्तिले पनि आफ्नो लुगा-फाटा धोएर साँभ सम्म अशुद्ध रहोस्।

“इस्त्राएलका मानिसहरू तथा तिनीहरूको माभमा बस्ने कुनै पनि विदेशीको निम्ति यो अन्तको नियम हो। ११एकजना व्यक्ति जसले मुर्दा छुन्छ त्यो सात दिन सम्म अशुद्ध रहन्छ। १२तेस्रो दिनमा त्यो व्यक्तिले आफैलाई त्यही पानीले शुद्ध पार्ने छ र सातौँ दिनमा उ शुद्ध हुनेछ। तर यदि व्यक्तिहरू तिनीहरू आफै तेस्रो दिनमा शुद्ध भएन भने, तब सातौँ दिनमा पनि शुद्ध हुनेछैन। १३यदि कुनै व्यक्तिले मुर्दा छुन्छ र आफैलाई फेरि शुद्ध पार्दैन, त्यसले परमप्रभुको पवित्र पाललाई अशुद्ध पार्छ। यसकारण व्यक्ति इस्त्राएलबाट काटिदिनेछ। जस्तो पवित्र पानी तिनीहरू माथि छर्केको थिएन यसकारण उसको शरीर अशुद्ध रहन्छ।

१४“यदि कुनै मानिस पाल भित्र मरे भने त्यसको नियम यो हो प्रत्येक जो पाल भित्र बस्ने प्रवेश गर्ने र त्यहाँ प्रत्येक नै अशुद्ध हुनेछ र तिनीहरू सात दिन सम्म अशुद्ध रहन्छन्। १५अनि ढकनी बिनाको प्रत्येक भाँडा अथवा बयम अशुद्ध हुन्छ। १६यदि कसैले खुल्ला मैदानमाथि लडीरहेको मृत शरीरलाई छुन्छ वा लड्दैमा मारिएको कुनै मुर्दा छुन्छ वा मनुष्यको हड्डी चिहानलाई हुन्छ भने, उनी सात दिनसम्म अशुद्ध रहनेछ।

१७“त्यो अशुद्ध मानिसको निम्ति जलाइएको गाईको खरानी एउटा भाइमा हाल र त्यसमा बग्दै गरेको पानी यसमा हाल्नु पर्छ। १८कुनै शुद्ध मानिसले त्यस पानीमा हिसप चोपेर भाँडाहरू र मानिसहरू माथि छर्किन पर्छ। अनि कसैले हड्डी अथवा चिहान अथवा एउटा मृत शरीर अथवा एउटा युद्धमा मरेको शरीरलाई छोएर अशुद्ध बनाउँछ। भने, त्यो पानी ऊ माथि छर्कनु पर्छ।

१९“त्यस शुद्ध मानिसले अशुद्ध भएको मानिसमाथि तेस्रो र सातौँ दिन छर्किनु पर्छ। यस प्रकार उसले अशुद्ध मानिसहरूलाई सातौँ दिनमा शुद्ध बनाउँछ। त्यो अशुद्ध मानिसले लुगा धोओस अनि पानीमा नुहाओस् र साँभ सम्म अशुद्ध रहन्छ।

२०“यदि एक जना मानिस जो अशुद्ध भएकहाँ अनि ऊ आफै शुद्ध हुँदैन भने त्यस व्यक्तिलाई आफ्नो समुदायबाट बहिष्कार गरियोस् किनभने त्यसले परमप्रभुको पवित्र स्थान अशुद्ध पार्यो। शुद्धीकरणको पानी ऊ माथि छर्किएन यसकारण त्यो व्यक्ति अशुद्ध रह्यो। २१तिनीहरूको निम्ति यो नियम अनन्त रूपले लागु भइरहन्छ। जो व्यक्तिले शुद्धीकरणको पानी छर्किन्छ उसले आफ्नो लुगा-फाटा धुनु पर्छ अनि जुन व्यक्तिले शुद्धीकरणको पानी छुन्छ त्यो व्यक्ति साँभ सम्म अशुद्ध भइरहन्छ। २२प्रत्येक कुरा त्यो व्यक्तिले छोए अशुद्ध रहन्छ अनि कुनै व्यक्ति जसले त्यसलाई छुन्छ त्यो साँभ सम्म अशुद्ध रहन्छ।”

मरियम को मृत्यु

२० पहिलो महीनामा इस्त्राएलका मानिसहरू जिन मरूभूमिमा आइपुगे। मानिसहरू कादेशमा बसे अनि त्यही मरियम मरिन् र त्यही ठाउँमा गाडे।

मोशाले एउटा गलित गर्छन

२१त्यस ठाँउमा समुदायको निम्ति पानी थिएन यसकारण मानिसहरू मोशा र हारूनलाई आरोप लगाउन भेला भए। २मानिसहरूले मोशासित भगडा गरेर भने, “जब परमप्रभुको अगाडी हाम्रा दाज्यू-भाईहरू मरे, त्यही समय हामी पनि मर्नु पर्थ्यौं। ४तिमीहरूले किन परमप्रभुको मानिसहरूलाई यस मरूभूमिमा ल्यायौ? के हामी र हाम्रो पशुहरूलाई मार्न चहान्छौ? ५अनि किन यस्तो खराब ठाँउमा ल्याउन हामीलाई मिश्र देशदेखि अगुवाई गर्खो? यस ठाँउमा अन्न हुँदैन, नेभारा, दाख अनि अनारहरू पनि हुँदैन। अनि यहाँ पिउनको निम्ति पानी पनि छैन।”

६यसर्थ मोशा र हारून मानिसहरूको समुदायबाट भेट हुने पालको प्रवेशद्वारमा गए। तिनीहरूले तिनीहरूको शिर भूइमा निहुरयाए अनि परमप्रभुको महिमा तिनीहरू सामुन्ने देखा पार्यो।

७परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, ८“तिमी र तिम्रा दाज्यू हारूनले त्यो लौरो लेऊ र मानिसहरूलाई भेला

गर अनि तिनीहरूको सामुनेको चट्टानसित बोल। तब चट्टानले तिमीहरूलाई पानी दिनेछ। यसरी मानिसहरू र तिनीहरूको पशुहरूको निमित्त तिमीहरूले चट्टानबाट पानी दिन सक्छौ।”

६यसकारण परमप्रभुले उसलाई आज्ञा दिनु भए बमोजिम मोशाले परमप्रभुको अधिबाट लौरो लिए। १०त्यसपछि मोशा र हारूनले मानिसहरूलाई चट्टानको सामुने भेला गराए। तब मोशाले तिनीहरूलाई भने, “तिमीहरू विद्रोही हो। सुन, के हामीले तिमीहरूको निमित्त यो चट्टानबाट पानी ल्याउनु?” ११तब मोशाले हात उठाएर त्यस चट्टान माथि दुइ पल्ट आफ्नो लौरोले हिकार्ए अनि प्रशस्त पानी बाहिर निस्कयो। मानिसहरू र पशुहरूले पानी लिए।

१२त्यसपछि परमप्रभुले मोशा र हारूनलाई भन्नुभयो, “इस्त्राएलका सबै मानिसहरू यहाँ भेला भएका थिए तर तिमीहरूले म प्रति सम्मान देखाएनौ। तिमीहरूले इस्त्राएलका मानिसहरूलाई त्यो पानी निकल्ने शक्तिको श्रोत म हुँ भन्ने देखाएनौ। तिमीहरूले उनीहरूलाई यो देखाएनौ की तिमीहरूले म माथि भरोसा गर्यौ। यसकारण यी समुदायलाई मैले दिन्छु भनेको भूमिमा लैजान अगुवाई गर्न पाउने छैनौ।”*

१३यही ठाँउलाई मरीबाको पानी भनिन्छ जहाँ इस्त्राएलका मानिसहरूले परमप्रभु अघि विद्रोह गरेका थिए अनि परमप्रभुले यहाँ नै इस्त्राएली मानिसहरूको बीचमा आफू पवित्र हुँ भन्ने देखाउनु भएको थियो।

एदोमले इस्त्राएललाई जान नदिएका

१४मोशाले कादेशबाट एदोमको राजाकहाँ यो समाचार पुग्दाउन दूतहरू पठाए। तपाईंको भाई इस्त्राएलले यसो भन्छ, “हामीमाथि आई परेका आपदहरू तपाईंलाई थाहा छ। १५धेरै वर्ष अघि हाम्रा पुर्खाहरू मिश्र देश गएका थिए अनि हामी त्यहाँ धेरै समय सम्म बस्यौं। मिश्र देशका मानिसहरू हामी प्रति निष्ठुर थिए। १६तर हामीले परमप्रभुलाई सहायता माग्यौं। परमप्रभुले हाम्रो बिन्ति सुन्नु भयो र एउटा स्वर्गदूत हामीकहाँ पठाउनु भयो, परमप्रभुले हामीलाई मिश्र देशबाट बाहिर ल्याउनु भएको छ।

“अहिले हामी तपाईंको सिमाना कादेशमा छौ। १७दया गरी हामीलाई तपाईंको भूमि भएर यात्रा गर्न दिनुहोस्। हामी खेत तथा दाखबारी भएर जानेछौं, त्यस ठाँउको कुवाहरूबाट पानी पिउँने छौं, हामी केवल राजमार्गमा हिँड्नेछौं, कतै दायाँ बाया जाने छैनौं। जब

इस्त्राएलका ... छैनौ मोशा र हारूनको पाप के थियो त्यो मूल पाठबाट प्रष्ट हुँदैन। केही भविष्यवक्ता भन्छन् कि मोशाले चट्टानलाई आज्ञा दिनु पार्थ्यो, यसलाई हिकार्उन हुँदैन थियो। अरुहरू भन्छन् कि मोशाले पमेश्वरमा विश्वास राख्नु भन्दा पूरा रिसार हिकार्ए।

सम्म तपाईंको देशमा यात्रा गर्छौं हामी बाटोमा नै रहनेछौं।”

१८तर एदोमका राजाले उत्तर दिए, “हाम्रो देश भएर तिमीहरू यात्रा गर्न पाउदैनौ। यदि हिँड्ने चेष्टा गरे हामी तरबार लिएर तिमीहरूसित लड्न आउनेछौं।”

१९इस्त्राएलीहरूले उत्तर भने, “हामी खाली मूलबाटै भएर मात्र जानेछौं। अनि यदि हाम्रा पशुहरूले कुनै पानी लिए त्यसको मोल तिर्नेछौं। हामी खाली तपाईंको देशको बाटोमा हिँड्न चाहन्छौं, हाम्रो निमित्त अरू केही चाहदैनौं।”

२०तर फेरि एदोमले उत्तर दिए, “हाम्रो देशमा तिमीहरूलाई आउन दिदैनौं।”

तब एदोमले शक्तिशाली धेरै सेनाहरू भेला पारेर इस्त्राएलका मानिसहरूसित युद्ध गर्न निस्के। २१एदोमले इस्त्राएलका मानिसहरूलाई आफ्नो भूमिको बाटोबाट यात्रा गर्न दिएनन् तिनीहरू अर्कै बाटो भएर गए।

हारूनको मृत्यु

२२इस्त्राएलका सबै मानिसहरूले कादेशबाट होर पर्वत सम्म यात्रा गरे। २३होर पर्वत एदोमको सिमाना नजिक थियो। परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, २४“अब हारून उसको पुर्खाहरूसित मिल्नेछ। तिमी र हारूनले मरीबाको पानीमा मैले दिएको आज्ञा पालन नगरेकोले मैले इस्त्राएलका मानिसहरूलाई दिन्छु भनेको भूमिमा तिमीहरू पस्न पाउने छैनौ।”

२५“अब हारून र तिनका छोरो एलाजारलाई होर पर्वतमा लिएर आऊ। २६हारूनको लुगा खोलेर उसको छोरो एलाजारलाई लगाई देऊ। हारून त्यहाँ पर्वतमा मर्छ र आफ्नो पिता-पुर्खाहरूसित मिल्न जान्छ।”

२७मोशाले परमप्रभुको आज्ञा पालन गरे। मोशा, हारून र एलाजार होर पर्वतमा गए। सबै इस्त्राएली मानिसहरूले तिनीहरू गएको देखे। २८मोशाले हारूनको खास लुगाहरू फुकाइदिएर एलाजारलाई लगाई दिए। त्यसपछि हारून त्यही पर्वतमा मरे अनि मोशा र एलाजार पर्वतबाट तल भरे। २९हारून मरेको इस्त्राएलका सबै मानिसहरूले चाल पाए अनि तीस दिनसम्म शोक पालन गरे।

कनानीहरूसित युद्ध

२१ आरादाका कनानी राजा नेगेवमा बस्थे। उनले इस्त्राएली मानिसहरू अटारीमको बाटो भएर आउँदैछन् भन्ने चाल पाए। यसर्थ तिनी गएर इस्त्राएली मानिसहरू माथि आक्रमण गरे। तिनले केही मानिसहरूलाई पक्राऊ गरेर कैद गरे। २तब इस्त्राएलका मानिसहरूले विशेष भाकल गरी परमप्रभुलाई पुकारे: “हे परमप्रभु, दया गरी हामीलाई यी मानिसहरूमाथि विजय गराई दिनुहोस् र हामी तिनीहरूको शहरहरू नष्ट पारी दिनेछौं।”

३परमप्रभुले इस्त्राएलीहरूको पुकार मान्नु भयो र कनानीहरूलाई जित्न तिनीहरूलाई सहायता गर्नु भयो। इस्त्राएलीहरूले तिनीहरू र तिनीहरूका शहर सम्पूर्ण ध्वंश पारे। यसर्थ त्यस ठाँउको नाम होर्मा राखियो।

काँसाको सर्प

४इस्त्राएली मानिसहरू होर पर्वत छोडेर लाल समुद्र जाने बाटोमा हिंड्न लागे। तिनीहरूले एदोम देश वरिपरि जानलाई त्यो बाटो गए। तर मानिसहरू धैर्यहीन भईसकेका थिए। ५मानिसहरूले परमेश्वर र मोशाको विरोधमा कुरा गरे। तिनीहरूले भने, “यो मरूभूमिमा मर्नुको निमित्त किन हामीलाई मिश्र देशबाट ल्याइयो? कारण यहाँ न त पानी छ न रोटी। तुच्छ खाना अथवा रोटी खाँदा खाँदा वाक्क भई सक्यो।”

६यसर्थ परमप्रभुले मानिसहरूको माभ्रमा विषालु सर्पहरू पठाईदिनुभयो र तिनीहरूले धेरै मानिसहरूलाई डसेर मार्यो। यसरी इस्त्राएलका धेरै मानिसहरू मरे। ७मानिसहरू आएर मोशासँग भने, “हामी जान्दछौं परमप्रभु र तपाईंको विरोधमा बोलेर हामीले पाप गर्छौं। परमप्रभुसित प्रार्थना गरेर यी सर्पहरू फर्काउन लगाईदिनु होस्।” यसकारण मोशाले मानिसहरूको निमित्त प्रार्थना गरे।

८परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, “काँसाको एउटा सर्प बनाऊ र खम्बा माथि राख। सर्पबाट डसिएको कुनै व्यक्तिले त्यो खम्बामाथि राखिएको काँसाको सर्पलाई हेर्छ त्यो मर्ने छैन।” ९यसकारण मोशाले परमप्रभुको आज्ञा मानी एउटा काँसाको सर्प बनाई खम्बामाथि राखे। त्यसपछि जब कुनै व्यक्तिलाई सर्पले टोके उसले त्यो खम्बा माथि राखिएको काँसाको सर्पलाई हेर्‍यो र त्यो बाँच्‍यो।

इस्त्राएलीहरू मोआबमा गए

१०इस्त्राएली मानिसहरूले त्यो ठाँउ छोडे अनि ओबोतमा छाउनी हाले। ११त्यसपछि तिनीहरूले ओबोतबाट हिंडी मोआबको पूर्वमा रहेको मरूभूमि ऐ अबारीममा छाउनी हाले। १२तिनीहरूले त्यो ठाँउ पनि छाडी जेरोद बेंसीमा छाउनी हाले। १३त्यहाँबाट पनि गई अर्नोन नदी पारीको मरूभूमिमा छाउनी हाले। यो नदी एमोरीहरूको सिमानाबाट शुरू हुन्थ्यो। त्यो बेंसीमा मोआब र एमोरीहरू बीचको सिमाना थियो। १४यसकारण परमप्रभुको युद्धको पुस्तकमा यी कुरा लेखिएका छन्।

“अनि सूपामा वाहेब अनि अर्नोनको बेंसी १५अनि बेंसीहरूको आरको भिरालोहरू वासस्थान पट्टि जो मोआबको सिमानामा अवस्थित छन्।”

१६इस्त्राएलका मानिसहरू त्यस ठाँउ छोडेर बेओर तिर गए। यस ठाँउमा कूवा थियो र परमप्रभुले मोशालाई भन्नु भयो, “मानिसहरूलाई भेला गरेर ल्याऊ,

म तिनीहरूलाई पानी दिनेछु।” १७तब इस्त्राएलका मानिसहरूले यो गीत गाए।

“हे कूवा पानीसित बन्छ। यस विषयमा गीत गाओ।

१८महान व्यक्तिले यो कूवा खने। महान नायकहरूले यो कूवा खने। तिनीहरूले आफ्नो भारदारहरूसँग हिंडने लहुरोहरूले यो कूवा खने। मरूभूमिमा एउटा उपहार रहेको छ।”

यसर्थ मानिसहरूले त्यो कुवाको नाम “मताना” राखे।

१९मानिसहरू मतानाबाट नहलीएल गए। त्यसपछि तिनीहरू नहलीएलबाट बामोत गए। २०बामोतबाट मानिसहरू फेरि मोआब बेंसी गए। यस ठाँउमा पिसगा पर्वतको टुप्पो मरूभूमि माथि देखिन्छ।

सीहोन अनि ओग

२१इस्त्राएलले आफ्नो केही मानिसहरू एमोरीहरूका राजा सीहोन कहों पठाए। ती मानिसहरूले राजालाई भने, २२“हामीहरूलाई तपाईंहरूको देश भएर जान दिनुहोस्। हामी तपाईंको दाखबारीहरू तथा खेतमा पस्ने छैनौं, तपाईंको पोखटीबाट पानी पिउने छैनौं। जब सम्म हामी तपाईंको देशको सिमानामा पुग्दैनौं हामी मूल बाटोमा रहने छौं।”

२३तर सीहोनले इस्त्राएललाई तिनको राज्यको सिमाना भित्रबाट हिंड्नु दिएनन् अनि आफ्ना मानिसहरूलाई भेला पारेर इस्त्राएललाई मरूभूमिमा आक्रमण गर्न आए। तिनी यहससम्म आए अनि इस्त्राएलीहरूसित लड्दै गरे।”

२४तर इस्त्राएलीहरूले तिनलाई तरवारको टुप्पोले घोचेर मारे अनि तिनको भूमि अर्नोन नदीदेखि यब्बोक नदी सम्म कब्जा गरे। तिनीहरूले अम्मोनीहरूको सिमानासम्म मात्र लिएर रोकिए कारण अम्मोनीहरूले आफ्नो सिमाना बलियो गरी सुरक्षा गरेका थिए। २५यसकारण इस्त्राएलले एमोरीहरूको सबै शहरहरू कब्जामा लिएर त्यही बस्न शुरू गरे। तिनीहरूले हेशबोन र त्यसको वरिपरिको साना साना शहरहरू पनि आफ्नो अधीनमा लिए। २६हेशबोन त्यो शहर हो जहाँ अम्मोरीहरूका राजा सीहोन बस्थे। सीहोनले मोआबका राजासित युद्ध गरी तिनको भूमि अर्नोन नदीसम्म कब्जामा लिएका थिए। २७यसैकारण गाइनेहरूले यो गीत गाँउछन्।

तिमीहरू हेशबोन शहरमा आऊ, यो पुर्नस्थापित होस्। सीहोन शहर फेरि बनियोस्।

२८किनभने हेशबोन शहरबाट आगो शुरू भएर एउटा ज्वाला सीहोन शहरबाट शुरू भयो। यसले अर र मोआबलाई ध्वंश पार्यो। यसले अर्नोन माथिका उच्च पर्वतहरू जलायो।

२९ए मोआब तँलाई धिक्कारे छ। ए कमोशका प्रजाहरू हो तिमीहरू नष्ट भयौं। यसले आफ्नो छोराहरूलाई भगौटे बनाएर र छोरीहरूलाई कैद गराएर, एमोरीहरूका

रजा सीहोनलाई दिएको छ। ३०तर हामीले ती एमोरीहरूलाई जितेका छौं। हेशबोन देखि दीबोनसम्म, ध्वंश भयो, र हामीले मेदेबाको नजीक नोपा सम्म, तिनीहरूको शहरहरू नष्ट पारेका छौं।

३१यसकारण इस्राएलीहरूले एमोरीहरूको भूमि देखल गरे।

३२मोशाले याजेरको शहरमा खूपियाहरू पठाए। मोशाले यसो गरे पछि इस्राएलीहरूले त्यसका वरिपरिका शहरहरू अधीनमा ल्याए अनि एमोरीहरूलाई लखेटे।

३३त्यसपछि इस्राएलीहरू बाशानतिर जाने बाटो लागे। बाशानका राजा ओग आफ्नो सेनाहरू लिएर इस्राएलीहरूलाई भेट्न अघि बढे अनि एद्रईमा तिनीहरूसित युद्ध गरे।

३४तर परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, “त्यो राजासित नडराऊ, म तिमीलाई जिताउनेछु। हेशबोनमा बस्ने एमोरीहरूका राजा सीहोनलाई जुन व्यवहार गरेका थियौं ओगसित पनि त्यही गर। उसको सबै सेनाहरू र भूमि अधीनमा पार।”

३५यसर्थ इस्राएलीहरूले राजा ओग र उसको सेनाहरूलाई परास्त पारे अनि तिनीहरूले उसको छोराहरू, सेनाहरू तथा उसलाई पनि मारेर उसको भूमि अधीनमा लिए।

बिलाम र मोआबका राजा

२२ त्यसपछि इस्राएलीहरूले मोआबको यर्दन मैदानहरूमा यात्रा गरे। यरीहो पारी पट्टि यर्दन नदी नजिकै तिनीहरूले पाल हाले।

२एमोरीहरूलाई इस्राएलीहरूले गरेको व्यवहार सिप्पोरको छोरो बालाकले देखे। इस्राएलीहरू धेरै संख्यामा भएकोले मोआब डराएका थिए।

४मोआबले मिद्यानीका बूढ़ा-प्राधानहरूसित कुरा गरे, “हरियो मैदानमा गोरूले घाँस खाएर नष्ट पारे भैं यी धेरै संख्यामा आएका मानिसहरूले हाम्रा वरिपरि भएको प्रत्येक चीज नष्ट पार्नेछन्।”

सिप्पोरको छोरो बालाक त्यस समय मोआबका राजा थिए। ५बालकले बओरको छोरा बिलामलाई निमन्त्रण गर्न दूतहरू पठाए जो युफ्रेटिस नदिको नजीकै पातोरमा थिए। तिनीहरूले भने मिश्रबाट एउटा जाति आएका छन् अनि तिनीहरूको छाउनीहरूले सम्पूर्ण भूमि ढाकेको छ। अहिले तिनीहरूले मेरो विपरीतमा छाउनी बसाएका छन्। यसकारण अब आएर मेरो पक्षमा तिनीहरूलाई सराप्नु होस, कारण तिनीहरू म भन्दा बलिया छन्। यदि तपाईंले त्यसो गर्नु भए शायद म तिनीहरूलाई परास्त पार्न सक्छु किनभने, मलाई थाहा छ, जसलाई तपाईं आशीर्वाद दिनु हुन्छ, उसलाई आशिर्वाद लाग्छ, र जसलाई तपाईंले सराप्नु हुन्छ उसलाई श्राप लाग्छ।”

७मोआब र मिद्यानका बूढ़ा-पाकाहरू बलामसँग कुरा गर्न भनी बाटो लागे। तिनीहरूले भविष्यवाणीको निम्ति

आफूसित केही पैसा पनि लिएर गए। ८तिनीहरू बिलामकहाँ आएर बालाकले भनेको कुरा सुनाए। त्यसपछि बिलामले तिनीहरूलाई भने, “तिमीहरू आज राती यहीं बस अनि म तिमीहरूलाई परमप्रभुले मलाई जे भन्नुहुन्छ सो बताउँछु।” यसर्थ मोआबले पठाएका मानिसहरू बिलामसित बसे।

९सपनामा परमेश्वरले बिलामलाई दर्शन दिनु भयो र भन्नुभयो, “तिमीसित भएका यी मानिसहरू को हुन्?”

१०बिलामले परमेश्वरलाई उत्तर दिए, “मोआबका राजा सिप्पोरका छोरा बालाकले मकहाँ दूतहरू पठाएका छन्। ११उनको सन्देश थियो “हेर्नुहोस् यो जाति मिश्रदेशबाट भएको छ र तिनीहरूको छाउनीले देशलाई ढाकी रहेकोछ। अब आउनु होस् र मेरो पक्षमा तिनीहरूलाई सराप्नु होस। यदि तपाईंले त्यसो गरिदिनु भयो भने सायद म तिनीहरूलाई लैजाईमा जितेर धपाउन सक्छु।”

१२परमेश्वरले बिलामलाई भन्नुभयो, “तिमी तिनीहरूसित नजाऊ, अनि मानिसहरूलाई नसराप किनभने तिनीहरू म द्वारा अशिषित छन्।”

१३त्यसकाण बिहानै उठेर बालाकद्वारा पठाएका बुढ़ा-पाकाहरूलाई बिलामले भने, “तपाईंहरूको देशमा फर्केर जानुहोस् परमप्रभुले मलाई तिमीहरूसित जानु अनुमति दिनु भएन।”

१४यसर्थ मोआबका बूढ़ा-पाकाहरू उठेर बालाककहाँ गएर भने, “बिलामले हामीसित आउनु अस्वीकार गरे।”

१५एक पल्ट फेरि बालाकले बिलामकहाँ मानिसहरू पठाए। दोस्रो चोटीका बुढ़ा-पाकाहरू पहिलेको भन्दा धेरै ठूला र सम्मानित थिए। १६तिनीहरू गएर बिलामलाई भने, “सिप्पोरको छोरो बालाकको भनाई यस्तो छ, दयागरी तपाईं म भए कहाँ आउन तपाईंले आफैलाई नरोक्नु होस्। १७किनभने म तपाईंलाई बढो इज्जत साथ सम्मान चढाउनेछु साथै तपाईंले जे भन्नुहुन्छ म मान्नेछु। दया गरी आउनुहोस र मेरो पक्षमा तिनीहरूलाई सराप्नु होस्।”

१८तब बिलामले बालाकका मानिसहरूलाई जवाफ दिए, “यदि बालाकले मलाई सुन र चाँदीले भरिएको महल दिए पनि म मेरो परमप्रभु परमेश्वरको आज्ञाचाहे ठूलो वा सानो होस नष्ट गर्दिन। १९यसकारण अरूहरू भैं तिमीहरू पनि आज राती यहि बस्। अनि म हेर्छु परमप्रभुले मलाई केही कुरा भन्नु हुन्छ कि।”

२०त्यो राती बिलामलाई सपनामा आएर परमेश्वरले भन्नुभयो, “जब यी मानिसहरू तिमीलाई उनीहरूसित लैजान आएका छन्, तिमी उठेर तिनीहरूसित जाऊ, तर म जे भन्छु त्यो मात्र तिमीले गर्नुपर्छ।”

बिलाम र तिनका गथा

२१यसकारण बिलामले बिहानै उठेर जीन लगाम

कसे। त्यसपछि तिनी ती मोआबबाट आएका बूढा-प्रधानहरू सँग गए। २२बिलाम गएको देखी परमेश्वर रिसाउनु भयो र उसलाई रोक्न परमप्रभुका बाटोमा स्वर्गदूत उभिए। बिलाम गधामा चढेका थिए अनि तिनका दुईजना सेवकहरू पनि तिनीसित थिए।

२३जब गधाले परमप्रभुको स्वर्गदूतलाई हातमा तरवार लिएर बाटोमा उभिरहेको देख्यो त्यसले बाटो छाडेर खेततिर गयो। यसर्थ बिलामले त्यस गधालाई बाटोमा फर्काई ल्याउन हिकायो।

२४त्यसपछि परमप्रभुका स्वर्गदूत दुवै पट्टि ढुङ्गाको पर्खाल भएको दुइवटा दाखको खेत बीच साँघुरो बाटोमा उभिए। २५जब गधाले परमप्रभुको स्वर्गदूतलाई देख्यो त्यो भित्तमा टाँसियो अनि बिलामको खुट्टा पनि चेप्टाइदियो। यसर्थ बिलामले फेरि त्यसलाई हिकाए।

२६त्यसपछि परमप्रभुको स्वर्गदूत अघि बढेर एउटा एकदमै साधुरो गल्ली जहाँ पसेर दाहिने-देब्रे फर्कन नसकिने ठाँउमा उभिए। २७परमप्रभुको स्वर्गदूतलाई देखेर गधा थचक्क बस्यो। बिलाम रिसले चुर भएर त्यसलाई आफ्नो लौरोले बेस्सरी हिकाए।

२८त्यसपछि परमप्रभुले गधालाई मुख खोल्ने अनुमति दिनुभयो र त्यसले बिलामलाई भन्यो, “मैले तपाईंलाई के गरें ताकि तपाईंले मलाई यस प्रकारले तीन चोटि हिकाउनु भयो?”

२९तब बिलामले गधालाई भने, “तैले मलाई मूर्ख बनाइस्। यदि मेरो हातमा तरवार हुँदो हो त म तपाईं अहिले मार्ने थिएँ।”

३०गधाले बिलामलाई उत्तर दियो, “के म तपाईंले आफ्नो जीवन भरि आज सम्म चढेको गधा होइन्? के मैले यस्तो अघि कहिले गरेको थिए? बिलामले भने, होइन्।”

३१त्यसपछि परमप्रभुले बिलामको आँखा खोली दिनुभयो अनि तिनले परमप्रभुको स्वर्गदूतलाई नाङ्गो तरवार लिएर बाटोमा उभिरहेको देखे। तब तिनले आफ्नो शिर निहुर्याए।

३२तब परमप्रभुको स्वर्गदूतले बिलामलाई भने, “किन तिमीले गधालाई तीन पल्ट हिकायौं हेर, म तिमीलाई रोक्नको निमित्त बाहिर आए किनभने तिम्रो यात्रा मेरो आज्ञाको विरुद्धमा छ। ३३जब गधाले मलाई देख्यो, त्यो तीन पल्ट मबाट तर्कन खोज्यो। यदि यो मबाट नतर्कको भए यो निश्चय थियो कि म तिमीलाई मार्ने थिएँ, तर गधालाई जिउँदै छाडि दिने थिएँ।”

३४तब बिलामले परमप्रभुका स्वर्गदूतलाई भने, “मैले पाप गरें कारण मैले जानिन कि तपाईं मलाई रोक्नको निमित्त बाटोमा उभिरहनु भएको थियो। तर यदि मेरो यात्रालाई केही नराम्रो ठान्नु हुन्छ भने म घर फर्कन्छु।”

३५तब परमप्रभुको स्वर्गदूतले बिलामलाई भने, “तिमी

यी मानिसहरूसित जाऊ, तर म जे भन्छु तिमी त्यो मात्र बोल। यसकारण बिलाम मोआबबाट आएका बूढा-प्रधानहरूसँग गए।”

३६जब बालाकले बिलाम आउँदैछ भनेको सुने, ऊ मोआबी देशको शहरको उत्तरी सिमाना अर्नोन नदीको नजिक उसलाई भेट्न गए। ३७बालाकले बिलामलाई भने, “तपाईं मेरोमा आउनुहवस भनी निम्तो दिन मैले मानिसहरू पठाए? तपाईं किन म भएकहाँ आउनु भएन? के म तपाईंलाई सम्मान गर्न योग्यको छैन?”

३८त्यसपछि बिलामले बालाकलाई भने, “हेर। म तिम्रोमा अहिले आएकोछु। म तिमीलाई अहिले नै केही कुरा भन्न सक्छु? म त्यही कुरा मात्र भन्ने छु जो परमप्रभु परमेश्वरले मलाई भन्न लगाउनु हुन्छ।”

३९त्यसपछि बिलाम बालाकसित गए। अनि तिनीहरू किर्यत-हुसोतमा आए। ४०बालाकले गोरूहरू र भेडाहरू बलि चढाए अनि बिलाम र मोआबबाट आएका बूढा-प्राधानहरूलाई निमन्त्रणा गरे र खान दिए जो ऊसित आएका थिए।

४१भोलिपल्ट बिहानै बालाकले बिलामलाई बमोत-बालमा लिएर गए। त्यहाँबाट तिनले इस्राएली मानिसहरूको केही भाग देखे।

बिलामको प्रथम अगमवाणी

२३ बिलामले भने, “यहाँ सातवटा वेदी बनाऊ। अनि सातवटा साँढे र सातवटा भेडा मेरो निमित्त तयार पार।” २बालाकले बिलामको इच्छा पुरा गरिदियो। ती दुइजनाले एक-एकवटा साँढे र भेडा प्रत्येक वेदिमा बलि चढाए।

३त्यसपछि बिलामले बालाकलाई भने, “तिम्रो होमबलिको पछिल्लिर तिमी उभिनु अनि म कही जान्छु। शायद परमप्रभुले मलाई भेट्नु हुन्छ होला। उहाँले मलाई जे देखाउनु हुन्छ म तिमीलाई भन्नेछु।” यसर्थ तिनी एउटा पर्वतको शिखरमा गए।

४परमेश्वर बिलामलाई भेट्न आउनुभयो अनि उनले परमेश्वरलाई भने, “मैले सातवटा वेदी बनाएकोछु र एउटा साँढे र एउटा भेडा बलिको निमित्त प्रत्येक वेदीमा चढाइएको छ।”

५तब परमप्रभुले बिलामलाई उसले के भन्नु पर्ने बताउनु भयो, “बालाककहाँ फर्क र उसलाई यो भन।”

६यसर्थ बिलाम बालाककहाँ फर्के। त्यहाँ बलाक आफूले चढाएको बलिको नजिकै अन्य मोआबका मुख्य व्यक्तिहरूसित उभिरहेका थिए। तब बिलामले यी कुराहरू भने:

७बालाक, मोआबका राजाले मलाई यहाँबाट अरामको पूर्वोत्तर पर्वतहरूमा लगे। बालाकले मलाई भने,

“आऊ मेरो निमित्त याकूबलाई शराप। आऊ इस्राएलका मानिसहरूको विरोधमा बोल।”

कसरी म केही कुरालाई सराप्नु जसलाई परमेश्वरले सरापेको छैन; कसरी म कसैको विरुद्धमा बोल्नु जसलाई परमप्रभुले विरोध गर्नु भएको छैन।

६म पर्वतबाट ती मानिसहरूलाई देख्छु, म तिनीहरूतिर अग्लो पर्वतबाट हेर्छु, तिनीहरूले एकान्तमा बस्छन्, तिनीहरू आफैलाई जातिहरू मध्येको एक जाति भनी सोच्छैनन्।

१०याकूबका मानिसहरूलाई कसले गन्न सक्छन्? तिनीहरूको संख्या धूलोको कण जतिकै असंख्य छ। तिनीहरूका चार भागको एक भाग पनि कसैले गन्न सक्तैन। मेरो आत्माले असल मृत्यु पाओस्, मेरो जीवन तिनीहरूको भैँ खुशीयालीमा अन्त होस्।”

११त्यसपछि बालाकले बिलामलाई भने, “तपाईंले मलाई के गर्नु भयो? मैले तपाईंलाई मेरा शत्रुहरूलाई सराप्न ल्याए तर तपाईंले तिनीहरूलाई आशीर्वाद दिनुभयो।”

१२बिलामले उत्तर दिए, “म परमप्रभुले भन्नु भएको वचन मात्र बोल्नु होशियार रहनु पर्छ।”

१३त्यसपछि बालाकले उसलाई भने, “तपाईं मसँग यता अर्को ठाँउमा आउनु, जहाँबाट ती मानिसहरूलाई अभ्र वेशी सँख्यामा देख्न सक्नु हुन्छ। तपाईंले तिनीहरू सबैलाई देख्न सक्नुहुन्न खाली एक भाग मात्र देख्न सक्नुहुन्छ। त्यहाँबाट तपाईंले मेरो पक्षमा सराप्नु होस्।”

१४तब बालाकले बिलामलाई पिसगा पर्वतको चोटीमा भएको सोफीमको खेतमा लगे अनि त्यहाँ बालाकले सातवटा वेदी बनाई एउटा साँढे र एउटा भेडा प्रत्येक वेदीमा बलि दिए।

१५तब बिलामले बालाकलाई भने, “यो वेदी नजिक तिमी बस। म परमेश्वरलाई भेट्न त्यस ठाँउमा जान्छु।”

१६यसर्थ बिलामलाई परमप्रभुले भेट्नु भयो अनि बिलामले के भन्नु पर्ने बताई दिनुभयो। परमप्रभुले भन्नुभयो, बालाककहाँ जाऊ अनि यसो भन। १७यसकारण बिलाम बालाकभए कहाँ गए। बालाक होमबलि को छेउमा उभिरहेको थियो उसले अन्य मोआबका बूढा-प्रधानहरूसित बलि चढाए बलाकले सोधे, “परमप्रभुले के भन्नुभयो?”

बिलामको दोस्रो अगमवाणी

१८बिलामले अगमवाणी दिए:

“उठ बालाक अनि म जे भन्छु सुन; सिप्पोरका छोरो, बालाक मेरो कुरा सुन,

१९परमेश्वर मानिस हुनुहुन्न, यसर्थ उहाँ मर्नुहुन्न, परमेश्वर मानव हुनुहुन्न, यसर्थ उहाँको निर्णय परिवर्तन हुँदैन। यदि परमप्रभुले भन्नुहुन्छ-केही

गर्छु, तब उहाँले गर्नुहुन्छ। यदि परमप्रभुले प्रतिज्ञा गर्नु भए, प्रतिज्ञाको कुरो पूर्ण गर्नुहुन्छ।

२०परमप्रभुले मलाई भन्नुभयो, ती मानिसहरूलाई आशीर्वाद देऊ, परमप्रभुले तिनीहरूलाई आशीर्वाद दिनु भएकोछ, यसर्थ म त्यो बदलाउन सक्तैन।

२१परमेश्वरले याकूबका मानिसहरूमा कुनै त्रुटी पाउनु भएन, इस्राएलका मानिसहरूमा परमेश्वरले पाप देख्नु भएन। परमप्रभु तिनीहरूका परमेश्वर हुनुहुन्छ, अनि उहाँ तिनीहरूको साथ हुनुहुन्छ। ती महान राजा तिनीहरूसित हुनुहुन्छ।

२२परमेश्वरले ती मानिसहरूलाई मिश्रबाट बाहिर ल्याउनु भयो तिनीहरू जंगली साँढे भैँ बलिया छन्।

२३याकूबका मानिसहरूलाई परास्त गर्ने अर्को कुनै शक्ति छैन। कुनै यस्तो उपाए छैन कि इस्राएलका मानिसहरूलाई रोक्न सकोस्। याकूब र इस्राएली मानिसहरूको विषयमा, मानिसहरू भन्दछन्, ‘परमेश्वरको महान सृष्टिलाई हेर!’

२४मानिसहरू सिंह भैँ बलिया छन् सिंह भैँ लड्छन्। अनि आफ्नो शत्रुलाई परास्त नपारे सम्म त्यो सिंह विश्राम गर्दैन। अनि त्यो सिंहले विश्राम नै लिँदैन जब सम्म आफ्नो शत्रु ती मानिसहरूको रगत पिउँदैन।”

२५बालाकले बिलामलाई भने, “आज देखि, तिमी मानिसहरूलाई आशिष अथवा सराप दिनु हुदैन।”

२६बिलामले उत्तर दिए, “मैले तिमीलाई अधि नै भने कि परमप्रभुले जे भन्न लगाउनु हुन्छ म त्यो मात्र भन्छु।”

२७तब बालाकले बिलामलाई भने, “अब मसँग आउनु होस् अर्को ठाँउमा। हुन सक्छ परमेश्वर खुशी भएर ती मानिसहरूलाई सराप्न अनुमति दिनुहुन्छ।”

२८यसर्थ बिलामलाई बालाकले पोर पर्वतको चुचुरामा लगे। यहाँबाट मरूभूमि देखिन्थ्यो।

२९बिलामले भने, “सातवटा वेदी बनाऊ। त्यसपछि वेदीमा बलिको निमित्त सातवटा साँढे र सातवटा भेडाहरू तयार पार।” ३०बालाकले ठीक पारे अनि वेदीहरूमा ती साँढे र भेडाहरू बलि चढाए।

बिलामलाई तेस्रो अगमवाणी

२४ जब बिलामले चाल पाए कि परमप्रभु इस्राएलीहरूलाई आशीर्वाद दिनमा खुशी हुनुहुन्छ, तिनले आफ्नो जादु टुनाहरू प्रयोग गरेनन्, तर तिनी मरूभूमि तिर फर्केर हेरे। रजब बिलामले मरूभूमि तिर हेरे तिनले इस्राएली मानिसहरूलाई आफ्नो-आफ्नो कुल गरि छाउनीहरूमा बसेको देखे। त्यसपछि परमेश्वरको आत्मा तिनीभित्र आयो। ३१अनि बिलामले यो अगमवाणी दिए:

“यो समाचार बओरका छोरो बिलामबाट हो। म ती चीजहरूको विषयमा भन्दैछु जो म स्पष्ट देख्छु।

४म यो वाणी परमेश्वरबाट सुन्छु। परमेश्वर सर्वशक्तिमानले जे देखाउनु भयो मैले त्यो देखें। म जो स्पष्ट देख्छु त्यो विनम्र भई भन्छु।

५“हे याकूबका मानिसहरू हो तिमीहरूका पालहरू कति सुन्दर छन्। हे इस्राएलका बासिन्दाहरू हो! तिमीहरूका छाउनीहरू कति राम्रा छन्।

६तिमीहरूको पालहरू नदी किनारका बगैँचाहरू जस्तै एकै पँक्तीमा रोपिएका ताडका रुखहरू फैलिए जस्तै, परमप्रभुले रोप्नु भएको घिउकुमारी जस्तै, पानी नेरको देवदारहरू जस्तै फैलिएका छन्। ७तिनीहरूका बाल्टीहरू पानीले भरिएर पोखिनेछन्। अनि तिनीहरूका बीउहरूले प्रशस्त पानी पाउने छन्। तिनीहरूका राजा अगाग भन्दा ठूलो हुनेछ, अनि तिनीहरूको राज्य बढ्नेछ।

८“परमेश्वरले तिनीहरूलाई मिश्रदेशबाट ल्याउनु भयो, तिनीहरूको निमित्त जङ्गली सौँढेको सीड जस्तै शक्तिशाली हुनुहुन्छ। ती इस्राएलीहरूले आफ्नो शत्रुहरूलाई निल्नेछन् र तिनीहरूको हड्डी फुटेर चूर पर्नेछ अनि तिनीहरूलाई आफ्नो बाणहरूले छेड्नेछ।

९“विश्राममा तिनीहरू सिंहभैँ सुत्नेछन् अनि सिंहभैँ-तिनीहरूलाई कसले बिउँभाउने? “तिनीहरूलाई आशिर्वाद दिने आशीषित हुन् अनि तिनीहरूलाई सराप्ने श्रापित हुन्।”

१०बिलामसित बालाक रिसाएर हात पड्काए, तिनले बिलामलाई भने, “मैले तिमीलाई मेरा शत्रुहरूलाई सराप्न बोलाएको थिएँ तर तिमीले तिनीहरूलाई तीन पल्ट आशीर्वाद दियो। ११अब तिमी भट्टै आफ्नो घरमा जाऊ। मैले भनेको थिएँ कि म तिमीलाई ठूलो सम्मान दिनेछु, तर परमप्रभुले तिमीलाई सम्मान पाउनुबाट बञ्चित गराउनु भयो।”

१२बिलामले बालाकलाई भन्यो, “के मैले तिम्रा दूतहरूलाई भनेको थिएँइन। १३‘यदि बालाकले सुन र चाँदीले परिपूर्ण महल दिए पनि म परमप्रभुको आज्ञा विरुद्ध केही गर्दिन?’ म त्यही गर्छु जो परमप्रभुले भन्नुहुन्छ। १४अब म आफ्नो घरमा फर्केर जान्छु। तर म तिमीलाई चेतावनी दिन्छु कि यी इस्राएलका मानिसहरूले तिमी र तिम्रा मानिसहरूलाई भविष्यमा के गर्नेछन्, सुन।”

बिलामको अन्तिम अगमवाणी

१५तब बिलामले यी कुराहरू भने:

“यो बओरको छोरो बिलाम जसले आफ्नो आखाँले सफासँग देख्न सक्छ,

१६कसले परमेश्वरको वचन सुन्न सक्छ अनि कसले सर्वउच्च परमेश्वरबाट ज्ञान प्राप्त गर्न सक्छ? सर्वशक्तिमान परमेश्वरले यो कुराहरू देखाउनु भयो त्यो मैले देखें। म नम्रता पूर्वक तपाईँलाई भन्छु के म स्वच्छ देख्छु।

१७“म परमप्रभुलाई देख्न सक्छु, तर अहिले होइन, म उहाँलाई देख्न सक्छु, तर नजीकबाट होइन। एउटा राजा तारा जस्तै याकूबको वंशबाट आउनेछ, इस्राएलका मानिसहरूबाट एक जना शासक जन्मनेछ। मोआबी मानिसहरूको त्यस शासकले टाउको किच्चयाउनुहुनेछ अनि शेतको वंशनै ध्वंश पार्नु हुनेछ।

१८इस्राएलको शत्रु सेईरको भूमि इस्राएलको दखलमा हुनेछ, एदोमको भूमि पनि तिनीहरूकै दखलमा रहनेछ जब इस्राएलले बहादुरी देखाउनेछ। १९“याकूबको वंशबाट शासक आउनेछ, र त्यस शहरमा बाँचेकाहरूलाई ध्वंश पार्नेछ।”

२०बिलामले अमालेकी मानिसहरूलाई हेरेर अगमवाणी दिए:

“राष्ट्रहरूमा अमालेक सबै भन्दा शक्तिशाली हो। तर ध्वंश हुनेछ अमालेक पनि।”

२१तब बिलामले कनानी मानिसहरूलाई हेरेर अगमवाणी बोले:

“चट्टानमा बनिएको गुँड जस्तै तिमीहरू सुरक्षित छौ।

२२तर केनीहरू पनि ध्वंश पारिनेछन् जब अशशूरले तिमीहरूलाई कैदी बनाउँनेछ।”

२३बिलामले तब फेरि अगमवाणी बोले:

“हाय! को जीवित रहनु सक्छ जब परमेश्वरले यस्तो गर्नु हुन्छ? २४जहाजहरू कितीमको किनारबाट आउनेछन् र तिनीहरूले अशशूर र एबरलाई परास्त पार्नेछन्। तर तिनीहरू पनि ध्वंश गराइनेछन्।”

२५त्यसपछि बिलाम उठेर घर फर्के अनि बालाक पनि आफ्नो बाटो लागे।

पोरमा इस्राएलीहरू

२५ शितीममा जब इस्राएलीहरू बस्दै थिए, त्यति बेला इस्राएली पुरुषहरूले मोआबी स्त्रीहरूसित शारीरिक सम्बन्ध राख्न थाले। २मोआबी स्त्रीहरूले तिनीहरूलाई आफ्नो पूजा आजामा भाग लिन बोलाए। यसर्थ तिनीहरूले आफ्नो देवताहरूलाई चढाएको बलिहरू इस्राएली मानिसहरूले खाए अनि ती देव-देवताहरू पूज्न थाले। ३यसरी इस्राएलीहरूले पोरको बाल-देवता पूज्न

थाले। यसकारण परमप्रभु तिनीहरूसित क्रोधित हुनु भयो।

४परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, “यो मानिसहरूका सबै नायकहरूलाई बोलाऊ र तिनीहरूलाई परमप्रभु अघि लगेर समान्य जनसाधारणको सामुन्ने भुण्डाई देऊ। त्यस पछि परमप्रभु इस्राएलका मानिसहरूसित रिसाउनु हुनेछैन।”

५मोशाले इस्राएलका न्यायकर्तालाई भने, “तिमीहरू प्रत्येकले आफ्नो परिवार समूहमा त्यस्ता व्यक्तिहरू खोज्नु पर्छ जसले मानिसहरूलाई पोरको बाललाई भूटा देवतालाई पूजन प्रोत्साहन दिए। तब तिमीहरूले त्यस्ता मानिसहरूलाई मारुपर्छ।”

६जाति बेला मोशा अनि इस्राएली समूह भेट हुने पालको प्रवेशद्वारमा भेला भएका थिए त्यति बेला एक इस्राएली पुरुषले एउटी मिद्यानी स्त्रीलाई उसको पालमा ल्यायो। त्यो मोशा तथा अन्य सबै इस्राएली मानिसहरूले देखिरहेका थिए। तिनीहरू रून् थाले। ७हारूनको नाति एलाजारका छोरो पीनहासले त्यसरी एउटी स्त्रीलाई पालभित्र लगेको देख्यो। यसर्थ पीनहासले सभा त्यागेर आफ्नो भाला बोकेर। ८त्यस इस्राएली व्यक्तिलाई पछ्याउँदै पालभित्र गयो। त्यसपछि पालभित्रै त्यस स्त्री र इस्राएली पुरुषको शरीरमा भाला रोपी मारी दियो। त्यस बखतमा त्यहाँ इस्राएलीहरू महामारीको प्रकोपमा थिए अनि जब पीनहासले ती दुइजनालाई मास्यो त्यो महामारी थामियो। ९त्यस महामारीको प्रकोपमा २४,००० मानिसहरू मरे।

१०परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, ११“एलाजारको छोरो पूजाहारी हारूनको नाति पीनहासले इस्राएलका मानिसहरूलाई मेरो क्रोधबाट बचायो। उसले यो काम गस्यो किनभने ऊ मेरो सम्मानको रक्षा गर्न उत्सुक थियो। यसकारण क्रोधित हुँदा इस्राएलका मानिसहरूलाई मारिन। १२यसै कारणले पीनहासलाई भनिदेऊ, म ऊसित शान्तिको करार राख्नेछु। १३शान्तिको सम्भौता यो हो: ऊ अनि उसका आउने भावि सन्तान सदा सर्वदाको निमित्त पूजाहारीहरू भई रहनेछन्। किनभने ऊ मेरो सम्मानको रक्षा गर्न उत्सुक थियो र उसले इस्राएली मानिसहरूलाई प्रायश्चित्त गस्यो।”

१४जो व्यक्ति मिद्यानी स्त्रीसित मस्यो। त्यो थियो शिमोन कुल परिवारको प्रमुख सालूको छोरो जिम्मी। १५त्यो मर्न स्त्रीको नाम सूरकी छोरी कोजबी थिई। सूर मिद्यानी वंश घरानाको मुखिया थियो।

१६परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, १७“मिद्यानी मानिसहरूसित शत्रु भई तिनीहरूलाई परास्त गर। १८किनभने छल गरेर भूटा देवता पूजन लगाई, मिद्यानका मुखियाकी छोरी कोजबी जो पोर घटनाको कारणले इस्राएलीहरूमा महामारीले सताएको वखतमा मारिंकी थिई, यसकारण तिमीहरू तिनीहरूको शत्रु बने।”

मानिसहरूको गन्ती

२६ त्यो डरलाग्दो महामारी पछि परमप्रभुले मोशा र पूजाहारी हारूनको छोरो एलाजारलाई भन्नुभयो, २“सम्पूर्ण इस्राएली मानिसहरूको समुदायमा जो बीस वर्ष अथवा वेशी उमेरका छन्। तिनीहरूलाई गन र तिनीहरूलाई लडाईंमा जान उपयुक्त हुने परिवार अनुसार सूची बनाऊ।”

३यसकारण मोशा र पूजाहारी एलाजारले तिनीहरूसित यरीहोको पारी यर्दन नदीको नजिक मोआबको मैदानमा कुरा गरे। “तिनीहरूले भने, ४“इस्राएलका सबै मानिसहरू जो बीस वर्ष अनि अधिको छ गन्ती गर, परमप्रभुले मोशा र इस्राएलीहरूलाई आज्ञा गर्नु भए जस्तो जो मिश्रबाट बाहिर आए।”

५रूबेन इस्राएलको जेठो छोरो हो। रूबेनका सन्तान यस प्रकारले छन्:

हनोकबाट हनोकीहरूको कुलसमूह, पल्लूबाट पल्लूईहरूको कुल समूह,

६हिस्नोनबाट हिस्नोनीहरूको कुलसमूह, कर्मीबाट कर्मीहरूको कुल समूह।

७रूबेनहरूका कुलका कुलसमूह यिनीहरू नै थिए। मानिसहरूको जन संख्या ४३,७३० थियो।

८पल्लूका छोरो एलीआब थिए। ९एलीआबका छोराहरू नमूएल, दातान र अबीराम थिए। यी तिनै दातान र अबीराम हुन् जसलाई समुदायबाट चुने अनि तिनीहरू नै मोशा र हारूनको विरोधमा गए। जब तिनीहरूले परमप्रभुको विरोध गरे दातान र अबीराम कोरहको अनुयायीहरूको वीचमा थिए। १०अनि पृथ्वी चर्किएर मुख बायो अनि कोरह र तिनीहरूलाई निल्यो। जब कोरहको अनुयायीहरू मरे अनि जब २५० जना मानिसहरूलाई आगोले भस्म पास्यो मानिसहरूलाई चेतावनीको निमित्त एउटा दृष्टान्त भयो। ११तर कोरहका छोराहरू मरेनन्।

१२कुलसमूह अनुसार शिमोनको सन्तानहरू यी नै हुन्:

नमूएलबाट नमूएलको कुलसमूह, यामीनबाट यामीनीहरूको कुलसमूह, याकीनबाट याकीनीको कुलसमूह,

१३जेरहबाट जेरहीहरूको कुलसमूह, शाऊलबाट शाऊलहीहरूको कुलसमूह,

१४शिमोनहरूका कुलका कुलसमूहहरू यी नै थिए। तिनीहरूमा जम्मा २२,२०० मानिसहरू थिए।

१५तिनीहरूको कुलसमूह अनुसार गादको कुलसमूह यस प्रकारको थियो:

सपोनबाट सपोनीहरूको कुलसमूह, हागगैबाट हागगैहरूको कुलसमूह, शूनीबाट शूनीहरूको कुलसमूह,

१६ओजनीबाट ओजनीहरूको कुलसमूह, एरीबाट एरीहरूको कुलसमूह,

१७ अरोदाबाट अरोदाहरूको कुलसमूह अरेलीबाट अरेलीहरूको कुलसमूह भए।

१८ गादाहरूको कुलका कुलसमूहहरू यस प्रकारका थिए र तिनीहरूको जन संख्या ४०,५०० थियो।

१९-२० यहूदाका छोराहरू एर र ओनान थिए र तिनीहरू कनान देशमा मरे। तिनीहरूको कुलसमूह अनुसार यहूदाको सन्तान यस प्रकारको थियो:

शोलहबाट शोलानीहरूको कुलसमूह, पेरेसबाट पेरेसीहरूको कुलसमूह, जेरहबाट जेरहातीहरूको कुलसमूह भए।

२१ पेरेसका सन्तानहरू यस प्रकारका थिए: हेस्रोन्बाट हेस्रोनीहरूको कुलसमूह, हमूलबाट हामूलीहरूको कुलसमूह।

२२ यहूदाको कुलका कुलसमूहहरू यही हो र तिनीहरूको जम्मा जन-संख्या ७६,५०० थियो।

२३ तिनीहरूको कुलसमूह अनुसार इस्साकारको सन्तान यस प्रकारको थियो:

तोलाबाट तोलाहीहरूको कुलसमूह, पुव्वाबाट पुव्वाहीहरूको कुलसमूह।

२४ याशूबबाट याशबीहरूको कुलसमूह, हिम्रोन्बाट हिम्रोनीहरूको कुलसमूह।

२५ इस्साकारको कुलका कुलसमूहहरू यही हो र तिनीहरूको जनसंख्या ६४,३०० थियो।

२६ तिनीहरूको कुलसमूह अनुसार जबूलनको सन्तान यस प्रकारको थियो:

सेरेदबाट सेरेदीहरूको कुलसमूह, एलोनबाट एलोनीहरूको कुलसमूह, यहल्लेबाट यहल्लेलीको कुलसमूह भए।

२७ जबूलनको कुलका कुलसमूहहरू यही हो र तिनीहरूको जनसंख्या ६०,५०० थियो।

२८ यूसुफका मनश्शे र एप्रैम नाम गरेका दुई जना छोराहरू थिए। २९ मनश्शेबाट भएका सन्तानहरू यिनीहरू नै हुन्

माकीरबाट माकीरी कुलसमूह, (मकीर गिलादका बाबु थिए) गिलादबाट गिलादीहरूको कुलसमूह,

३० गिलादबाट भएका सन्तानहरू: ईएजेरेबाट ईएजेरीहरूको कुलसमूह, हेलेकबाट हेलेकीहरूको कुलसमूह,

३१ अस्त्रीएलबाट अस्त्रीएलीहरूको कुलसमूह, शेकेमबाट शेकेमीहरूको कुलसमूह,

३२ शमीदाबाट शमीदीहरूको कुलसमूह, हपेरबाट हपेरीहरूको कुलसमूह

३३ सलोफाहद हपेरका छोरो थिए। यिनीबाट कुनै छोरो जन्मेन तर छोरीहरू मात्रै जन्मे। शलोफाहदका छोरीहरू थिए महला, नोआ, होग्लाह, मिल्का अनि तिसा। ३४ मनश्शेको कुलको कुलसमूहहरू यस प्रकारको छ। तिनीहरूको जन संख्या ५२,७०० थियो।

३५ एप्रैमको कुलसमूह यस प्रकार छ:

शूतेलहबाट शूतेलहीहरूको कुलसमूह, बेकेरबाट बेकेरीहरूको कुलसमूह, तहनबाट तहनीहरूको कुलसमूह।

३६ शूतेलहका कुलसमूह यस प्रकारका थिए: एरानबाट एरानीहरूको कुलसमूह।

३७ एप्रैमको कुलका कुलसमूहहरू यस प्रकार थिए अनि तिनीहरूको जन-संख्या ३२,५०० थियो। यूसुफको कुल कुलसमूहहरू तिनीहरू नै हुन्।

३८ बिन्यामीनका कुलसमूहहरू यिनीहरू हुन्:

बेलाबाट बेलाही कुलसमूह, अशबेलबाट अशबेलिहरूको कुलसमूह, अहीरामबाट अहीरामीहरूको कुलसमूह,

३९ शूपामबाट शूपामीहरूको कुलसमूह हूपामबाट हूपामीहरूको कुलसमूह भए।

४० अर्द र नामन बेलाका छोराहरू हुन्: अर्दबाट अर्दीहरूको कुलसमूह, नामानबाट नामानीहरूको कुलसमूह भए।

४१ बिन्यामीनको कुलका कुलसमूहहरू यिनीहरू नै थिए। तिनीहरूको जन-संख्या ४५,६०० थियो।

४२ दानका कुलसमूह यिनीहरू हुन्: सूहामबाट सूहामीहरूको कुलसमूह

४३ दानको कुलका कुलसमूहहरू यिनीहरू नै थिए अनि सबै सूहामीहरूको जन-संख्या ६४,४०० थियो।

४४ आशेरको कुलसमूहहरू यस प्रकार थिए: यिम्नाहबाट यिम्नानीहरूको कुलसमूह, यिशवी बाट यिशवीहरूको कुलसमूह, बेरीयहबाट बेरीयाहरूको कुलसमूह,

४५ बेरीयाहबाट यी परिवारहरू थिए: हेबेरबाट हेबेरीहरूको कुलसमूह, मल्कीएलबाट मल्कीएहरूको कुलसमूह।

४६ (आशेरको सेरह नाम गरकी छोरी थिई)।

४७ कुलसमूह अनुसार आशेरकुलका यही कुलसमूहहरू थिए र तिनीहरूको जन-संख्या ५३,४०० थियो।

४८ कुलसमूह अनुसार नप्तालीबाट यी कुलसमूहहरू थिए:

यहसेलबाट यहसेलीहरूको कुलसमूह, गुनीबाट गुनीहरूको कुलसमूह

४९ येसेरबाट येसेरीहरूको वशं शिल्लेमबाट शिल्लेमीहरूको कुलसमूह।

५० कुलसमूह अनुसार नप्ताली कुलका कुलसमूहहरू यिनीहरू नै थिए अनि यिनीहरूको जन-संख्या ४५,४०० थियो।

५१ यसर्थ इस्त्राएली मानिसहरूको जन-संख्या ६,०१,७३० थियो।

५२ परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, ५३ "यी मानिसहरू माभ्र भूमि वितरण गरिन्छ र तिनीहरूलाई दिइन्छ। यसरी ती सबै गन्तीमा परेका मानिसहरू प्रत्येकले प्रशस्त भूमि पाउनेछन्। ५४ ठूलो परिवारले धेरै र सानो परिवारले कमती गरी भूमि पाउनेछन्। तिनीहरूलाई

दिइएको भूमि गन्ती गरिएका मानिसहरू बराबर हुनेछ। ५५तर कसले कुन इलाका पाउने हो त्यो चिट्ठा द्वारा निर्णय गरिनेछ अनि आफ्ना पुर्खाका कुल अनुसार नाममा तिनीहरू आफ्नो इलाका निर्धारित हुनेछ। ५६प्रत्येक कुल समूहको अंश चिट्ठा द्वारा निर्धारण गरिनेछ।”

५७कुलसमूह अनुसार गन्ती गरिएका लेवीकुलका कुलसमूहहरू यिनीहरू नै हुन्।

गेशोर्नबाट गेशोर्नीहरूको कुलसमूह कहातबाट कहातीहरूको कुलसमूह मरारीबाट मरारीहरूको कुलसमूह भए।

५८लेवी कुलको कुलसमूहहरू यी नै हुन्।

लिब्नीहरूको कुलसमूह, हेब्रोनीहरूको कुलसमूह, महलीहरूको कुलसमूह, मूशीहरूको कोरहीहरूको कुलसमूह।

कहात अम्रामका पिता थिए। ५९अम्रामकी पत्नीको नाम योकेबेद थियो अनि तिनी लेवी कुलसमूहकी थिइन्। तिनी मिश्रदेशमा लेवी कुलमा जन्मेकी थिइन्। अनि योकेबेल आम्रामका निम्ति, हारुन, मोशा र मरियमलाई जन्माईन्।

६०हारुन नादाब, अबीहू, एलाजार अनि इतामारका पिता थिए। ६१तर नादाब र अबीहू परमप्रभुको अघि अनुमति नभएको आगोमा बलि चढाएको कारणले मरे।

६२एक महीना र अधिक उमरेका पुरुष गन्दा लेवीहरूको संख्या २३,००० थियो। तिनीहरू मानिसहरूसित गनिएनन कारण तिनीहरूले इस्त्राएलका मानिसहरूसित भूमिमा अंश पाएनन्।

६३यी मानिसहरूको गन्ती मोशा र पूजाहारी एलाजारले गरेका थिए। मोशा र एलाजार पूजाहारीले इस्त्राएली मानिसहरूको गन्ती यरीहोको पारी यर्दन नदीको किनार मोआबको मैदानमा गरेका थिए। ६४धेरै दिन अघि सिनै मरूभूमिमा मोशा र हारुनले जुन इस्त्राएली मानिसहरूको गन्ती गरेका थिए तिनीहरू मरिसके अनि तिनीहरूमा कोही पानि जीवित थिएनन्। ६५किन? किनभने तिनीहरू मरूभूमिमा मर्छन भनी परमप्रभुले भन्नु भएको थियो। तिनीहरू मध्ये बाँचेकाहरू हुन यपुन्नेको छोरो कालेब र नूनका छोरो यहोशू।

सेलोफाकी छोरीहरू

२७ सेलोफादका पाँच जना छोरीहरू थिए (सेलोफा हेपेरको छोरा थिए, हेपेर गिलादका छोरा थिए, गिलाद माकीरका छोरा थिए, माकीर मनश्शेका छोरा थिए र मनश्शे यूसुफका छोरा थिए। तिनीहरूको नाम यस प्रकारको थियो: महला, नोआ होग्ला, मिल्का र तिसा। २तिनीहरू भेट हुने पालमा मोशा, पूजाहारी एलाजार, नायकहरू र सारा इस्त्राएली समुदायको सामुन्ने उभिएर भने,

३“हाम्रा पिता मरूभूमिमा मर्नुभयो। उहाँ कोरहका

अनुयायीहरू जो परमप्रभुको विरुद्धमा गए, तिनीहरूसित हुनु हुँदैन थियो। उहाँ पुत्रहीन हुनुहुन्थ्यो र आफ्नै पापले मर्नुभयो। ४उहाँको छोरो थिएन भन्दैमा किन उहाँको नाम आफ्नो वंशमा रहँदैन? हामीलाई पनि हाम्रो पिताको दाज्यू-भाईहरूको बराबरमा जमीन दिनुहोस्।”

५यसर्थ मोशाले यो मामिला परमप्रभु अघि राखे। ६परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, ७“सेलोफाकी छोरीहरूले गरेको बिन्ति न्यायसंगत छ र तिनीहरूले आफ्नो पिताको दाज्यू-भाईहरूसितै जमीनको अंश पाउनु पर्छ। यसर्थ जुन जमीन तिमीले तिनीहरूको पितालाई दिने थियौ त्यो जमीन तिनीहरूलाई देऊ।

८“इस्त्राएलका मानिसहरूको निम्ति यो नियम बनाएर राख, ‘यदि पुत्रहीन व्यक्ति मरे उसको सबै सम्पत्ति उसकी छोरीहरूले पाउनेछन्। ९उसकी छोरी पनि नभएको खण्ड त्यो सम्पत्ति उसको आफ्नो दाज्यू-भाईले पाउनेछ। १०फेरि यदि उसको दाज्यू-भाई नभएको खण्डमा उसको काका-बडा-बाबुले पाउनेछ। ११उसको काका-बडा-बाबुहरू पनि नभएको खण्डमा उसको सम्पत्ति आफ्नो साख्खै आफन्तहरूले पाउनेछन्। इस्त्राएलका मानिसहरूमा यो नियम रहन्छ। यो आज्ञा परमप्रभुले मोशालाई दिनु भएको हो।”

यहोशू नयाँ अगुवा

१२त्यस पछि परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, “यर्दन नदीको मरूभूमिको पहाडमा जाऊ। त्यहाँ तिमीले मैले इस्त्राएलका मानिसहरूलाई दिन लागेको भूमि देख्नेछौ। १३त्यो भूमि देखे पछि तिम्रो दाज्यू हारुन जस्तै तिमी पनि मर्नेछौ। १४किनभने, सीनको मरूभूमिमा मानिसहरूले पानीको निम्ति मसँग भदा तिमीले मेरो आज्ञा उलघन गरेका थियौ। तिनीहरूको सामुन्ने तिमीले मलाई सम्मान राखेनौ।” (यो घटना सीन मरूभूमिमा कादेश नजिकको मरीबाको पानीहरूमा भएको थियो।)

१५मोशाले परमप्रभुलाई भन्नुभयो, १६“परमप्रभु परमेश्वर हुनुहुन्छ जसले मानिसहरूले के सोचिरहेकाछन् चाल पाउनु हुन्छ। हे परमप्रभु। म प्रार्थना गर्छु कि यी मानिसहरूको निम्ति एउटा मानिस अगुवा चुनिदिनु हुनेछ। १७म प्रार्थना गर्छु कि तपाईंले एउटा मानिस अगुवा चुनिदिनु होस् ताकि उसले यी मानिसहरूलाई यस भूमि देखि नयाँ भूमिमा अगुवाई गरेर लानेछ। त्यसो भए परमप्रभुका मानिसहरू गोठाला बिनाका भेडाहरू जस्ता हुने छैनन्।”

१८त्यसकारण परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, “यहोशू नूनको छोरो यी मानिसहरूका नयाँ अगुवा हुनेछन्। ऊसित आत्माको ज्ञान छ तिम्रो हातहरू उसको शिर माथि राखेर उसलाई अगुवा भै नियुक्त गर। १९तिनलाई पूजाहारी एलाजार अनि सारा मानिसहरूको अघि राख र अगुवा बनाऊ।

२०“उसलाई अधिकार देऊ यसकारण इस्राएलका सम्पूर्ण समुदायले उसलाई सुन्ने छ। २१यदि यहोशूले कुनै विषयमा निर्णय लिनु परे तिनी पूजाहारी एलाजार कहौं जानेछन् अनि एलाजारले परमप्रभुको उत्तर जान्नको निम्ति ऊरीम प्रयोग गर्नेछन्। त्यस पछि यहोशू र अन्य सबै इस्राएलीहरू परमप्रभुको आज्ञा अनुसार चलनेछन्। यदि उहाँ भन्नुहुन्छ, ‘तिमीहरू युद्धमा जाऊ,’ तब युद्धमा जानेछन् र यदि तिमीहरू, ‘घरमा जाऊ’ भनि भन्नु हुन्छ भने, ‘तब तिनीहरू घर जानेछन्।”

२२परमप्रभुको आज्ञा अनुसार मोशाले गरे। उनले यहोशूलाई इस्राएलका सारा समुदाय तथा पूजाहारीको सम्मुख उभ्याए। २३त्यसपछि यहोशू माथि मोशाले हात राखे अनि परमप्रभुले तिनलाई दिनु भएको आज्ञा दिए।

दैनिक बलिहरू

२८ परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, २“इस्राएलका मानिसहरूलाई यो आज्ञा देऊ। मेरो बलिहरू ल्याउनु निश्चय हुओ आगो द्वारा चढाइने मेरो भोजन मिठो बसना आउने उपहार सही समयमा चढाऊ। ३अनि तिनीहरूलाई भन, “प्रत्येक दिन नियमित रूपमा एक वर्षे दुइवटा निष्खोट थुमाहरू निरन्तर होमबलि चढाउनु पर्छ। ४एउटा थुमा बिहान र अर्को एउटा घाम अस्ताइ सकेपछि तर अँध्यारो हुन अघि चढाउनु पर्छ। ५अन्नबलिको निम्ति हीनको एक पावा भद्राक्षको तेलमा मिसाएको एको दशौं भाग मसिनो पीठो पनि चढाउनु पर्छ।” ६परमप्रभुको निम्ति मीठो वास्ना आउने बलि नियमित रूपले सौनै पर्वतमा दिन थालिएको हो। ७एउटा थुमासित हीनको एक पावा गरेर अर्घबलि पनि दिनुपर्छ। त्यो पेय उपहार चाँहि पवित्र स्थानमा परमप्रभुलाई चढाऊ। ८त्यसपछि गोधूली बेलामा दोस्तो थुमासित अन्न बलि र अर्घबलि परमप्रभुलाई सन्तुष्ट पार्न सुगन्धित वासाना आउने उपहार भै चढाऊ।”

विश्राम का बलिहरू

९“विश्रामको दिनमा पनि एक वर्षे निष्खोट दुइवटा थुमा, एको दश खण्डको दुई खण्ड तेलमा मुछेको मसिनो पीठो अर्घबलिसित चढाऊ। १०नियमित रूपमा चढाउने गरेको दैनिकबलिसित विश्रामको दिनमा पनि होमबलि गर।”

मासिक बैठक

११“प्रत्येक महीनाको पहिलो दिन वथानबाट दुइवटा जवान गोरूहरू, एउटा भैँडा एक वर्ष सातवटा थुमाहरू होमबलिमा तिमीहरूले चढाउनु पर्छ। ती सबै बलिमा चढाइएका पशुहरू एकदमै निष्खोट हुनु पर्छ। १२प्रत्येक साँढिसित तेलले मुछेको एको दश खण्डको तीन खण्ड

मसिनो पीठो अनि प्रत्येक भेडासित तेलले मुछेको एको दश खण्डको दुई खण्ड अन्नबलिको निम्ति र १३प्रत्येक थुमासित तेलमा मुछेको एको दश खण्डको एक खण्ड मसिनो पीठो अन्नबलिको निम्ति चढाउनु पर्छ। १४प्रत्येक गोरूको निम्ति आधा हीन दाखरस, प्रत्येक भेडाको निम्ति हीनको तीन खण्डको एक खण्ड र प्रत्येक थुमाको निम्ति हीनको चार खण्डको एक खण्ड अर्घबलि स्वरूप दाखरस चढाउनु पर्छ। वर्षको प्रत्येक महीनाको हरेक औंसीमा चढाउनु पर्ने होमबलि यही हो। १५होमबलिको अर्घबलि अतिरिक्त तिमीहरूले पापबलिको निम्ति एउटा बोका पनि चढाउनु पर्छ।

निस्तारका चाड

१६“पहिलो महीनाको चौधौं दिन परमप्रभुको निम्ति निस्तार चाड मनाऊ। १७त्यही महीनाको पन्ध्रौं दिनमा अखमिरी रोटी सात दिन सम्म खाने शुरू हुन्छ। १८यो चाडको पहिलो दिन एउटा विशेष सभा राखियोस्। त्यसदिन तिमीहरूले केही काम गर्नु हुँदैन। १९त्यस समयमा तिमीहरूले परमप्रभुको निम्ति होमबलि चढाउनेछौ, त्यस होमबलिमा दुइवटा बहर एउटा भैँडा र सातवटा एक वर्षे थुमाहरू हुनुपर्छ। तिनीहरू सबै निष्खोट हुनु पर्छ। २०तिनीहरूसित प्रत्येक साँढिसित तेलमा मुछेको एको दश खण्डको तीन खण्ड, मसिनो पीठो, भेडासित एको दश खण्डको दुई खण्ड मसिनो पीठो, २१र सातवटा थुमाहरूसित प्रत्येकको एको दश खण्डको एक खण्ड गरी मसिनो पीठोको अन्नबलि चढाउनु पर्छ। २२तिनीहरूलाई प्रायश्चित गर्नका निम्ति पापबलिको लागि एउटा बाखा बलि चढाउनु पर्छ। २३तिमीहरूले प्रत्येकदिन बिहान दिने बलिहरूको अतिरिक्त यी बलिहरू चढाउनु पर्छ।

२४“यस्तै प्रकारले मिठो सुगन्धित उपहार परमप्रभुलाई सन्तुष्ट तुल्याउन होमबलि र अन्नबलि चढाउनु पर्छ। बलिहरू मानिसहरूको निम्ति भोजन हुनेछ। यो बलि प्रत्येक दिन चढाइने होमबलि र अर्घबलिको अतिरिक्त हो।

२५“सातौं दिन तिमीहरूले आफ्नो कुनै कार्य नगर्नु र त्यसदिन एउटा विशेष सभा राख्नु।

सातौ दिनका चाडहरू (पेन्तिकोस)

२६“अगौंटे फलहरूको दिनहरूमा, सातौ दिनका चाडहरूमा, तिमीहरूले परमप्रभुलाई नयाँ अन्नको बलि चढाउनुपर्छ त्यस दिन तिमीहरूले एउटा पवित्र सभा बोलाउनुपर्छ। तर त्यसदिन तिमीहरूले कुनै कार्य गर्नुहुँदैन। २७तिमीहरूले परमप्रभुलाई मिठो गन्धले खुशी पार्नको निम्ति दुइवटा बहर, एउटा भेडा र सातवटा एक वर्षे थुमाहरू होमबलि चढाउनु पर्छ। २८प्रत्येक बाखासित तेलमा मुछेको एको दश खण्डको तीन खण्ड मसिनो

पीठो भेड़ासित एपाको दश खण्डको दुई खण्ड मसिनो पीठो, २६अनि सातवटा थुमाहरू प्रत्येकको निम्ति एपाको दश खण्डको एक खण्ड मसिनो पीठो अन्नबलि चढाउनु पर्छ। ३०तिमीहरूको प्रायश्चितको निम्ति एउटा बोको पनि बलि चढाउनु। ३१तिमीहरूले नित्य चढाउने होमबलि र अन्नबलि वाहेक यी बलिहरू र अर्घबलि पनि चढाउनु पर्छ। बलि चढाइने पशुहरू एकदमै निष्खोट हुनु पर्छ।

तुरहीको चाड

२६ “सातौँ महीनाको पहिलोदिन तिमीहरूको निम्ती एउटा विशेष सभा डाकिनु पर्छ। त्यस दिन तिमीहरूले कुनै अरू परिश्रम गर्नु हुँदैन। त्यो दिन तिमीहरूको निम्ति तुरही बजाउने दिन हुन्छ। २तिमीहरूले एउटा बाछा बथानबाट, एउटा भेड़ा र सातवटा एक वर्षे थुमाहरू परमप्रभुलाई मिठो सुगन्ध दिने होमबलि चढाउने छौ। यी पशुहरू सबै निष्खोट हुनुपर्छ। ३परमप्रभुलाई अन्नबलिको निम्ति तेलमा मुछेको एपाको दश खण्डको तीन खण्ड मसिनो पीठो साँढिसित, एपाको दश खण्डको दुई खण्ड भेड़ासित, ४अनि एपाको दश खण्डको एक खण्ड गरी सातवटा थुमाहरूमा प्रत्येक थुमाहरूसित चढाउनु पर्छ। ५तिमीहरूले एउटा बाख्रा तिम्रो पाप प्रायश्चित गर्नका निम्ति बलि चढाउ। ६ती औसीको बलिहरू प्रत्येक महिनाको निम्ति चढाइने बलिहरू र तिनीहरूको साथमा चढाइने अन्नबलि, प्रत्येक दिन चढाइने बलिहरू र तिनीहरूको साथमा चढाइने अन्नबलि तथा अर्घबलि देखि वाहेक हुन्। यी बलिहरू नियम रूपमा हुनु पर्छ र यी बलिहरू आगोद्वारा चढाइनु पर्छ र सुगन्धले परमप्रभुलाई आनन्द तुल्याउनेछ।

प्रायश्चितका दिन

७“सातौँ महीनाको दशौँ दिन त्यहाँ तिमीहरूको निम्ति एउटा विशेष सभा हुनेछ। त्यस दिन तिमीहरू उपवास बस्नु पर्छ अनि कुनै काम गर्नु हुँदैन। ८परमप्रभुको निम्ति मगमग सुगन्धित वास्नाको रूपमा एउटा बाछा एउटा भेड़ा अनि सातवटा एक वर्षे थुमाहरू होमबलिमा चढाइनुपर्छ। ती पशुहरूमा कुनै प्रकारको खोट रहनु हुँदैन। ९अनि तिमीहरूले त्यो होमबलिको साँढिसित तेलमा मुछेको एपाको दश खण्डको तीन खण्ड मसिनो पीठो, भेड़ासित एपाको दश खण्डको दुई खण्ड तेलमा मुछेको मसिनो पीठो, १०अनि सातवटा थुमाहरूमा प्रत्येकको एपाको दश खण्डको एक खण्ड तेलमा मुछेको मसिनो पीठो चढाउनुपर्छ। ११पापबलिको निम्ति तिमीहरूले एउटा बोका पनि चढाउनुपर्छ। यो बलि चाँहि प्रायश्चित बलिको अतिरिक्त हो र नियमित रूपले चढाएको दैनिक अन्नबलि र अर्घबलिको पनि अतिरिक्त हो।

छाप्रो-बासको चाड

१२“सातौँ महिनाको पन्ध्रौँ दिन तिमीहरूले एउटा विशेष सभा राख्न अनि त्यसदिन कुनै दैनिक काम नगर्नु। परमप्रभुको सम्मानमा सात दिनसम्म उत्सव मनाउनु। १३तिमीहरूले बथानबाट तेहवटा बहर गोरू दुइवटा भेड़ा र एक वर्षे चौधवटा थुमाहरू परमप्रभुको निम्ति मगमग सुगन्धित वास्ना बनाउनलाई होमबलि चढाउनुपर्छ। यी पशुहरू निष्खोट हुनुपर्छ। १४यो होमबलिसित एपाको दश खण्डको तीन खण्ड तेलसित मुछेको मसिनो पीठो प्रत्येक जवान साँढिसित एपाको दश खण्डको दुई खण्ड तेलसित मिसिएको मसिनो पीठो प्रत्येक भेड़ासित १५र प्रत्येक थुमासित एपाको दश खण्डको एक खण्ड तेलसित मुछेको मसिनो पीठो होमबलि चढाउनु पर्छ। १६यसैसित पापबलिको निम्ति एउटा पाठो पनि चढाउनुपर्छ। यो नित्य चढाइने होमबलि र अन्नबलिको अतिरिक्त हो।

१७“उत्सवको दोस्रो दिन तिमीहरूले बाह्रवटा बहर गोरू, दुइवटा भेड़ाहरू र एक वर्षे चौधवटा थुमाहरू बलि चढाउनुपर्छ। यी बलि दिइने पशुहरूमा कुनै खोट नहोस्। १८तिमीहरूले यी साँढि, भेड़ाहरू तथा थुमाहरूसित यिनीहरूको तोकिएको संख्या अनुसार सही परिमाणको अन्नबलि तथा अर्घबलि पनि चढाउनु पर्छ। १९तिमीहरूले पापबलिको निम्ति एउटा वोको पनि चढाउनु पर्छ। यो बलि तिमीहरूले चढाउने दैनिकबलि र यससित चढाइने अन्नबलि र अर्घबलिको अतिरिक्त हो।

२०“उत्सवको तेस्रो दिन तिमीहरूले एघारवटा बहर गोरू, दुइवटा भेड़ा र चौधवटा एक वर्षे थुमाहरू चढाउनु पर्छ। यी चढाइने पशुहरूमा कुनै प्रकारको खोट हुनुहुँदैन। २१तिमीहरूले यी बहर, भेड़ा र थुमाहरू चढाउँदा यिनीहरूको तोकिएको संख्या अनुसार चढाउनु पर्छ र अन्नबलि अर्घबलि पनि सही परिमाणमा चढाउनु पर्छ। २२पाप बलिको निम्ति एउटा बोको पनि चढाउनु पर्छ। यो बलि तिमीहरूले चढाउने दैनिक बलि र त्यससित चढाइने अन्न बलि तथा अर्घबलिको अतिरिक्त हो।

२३“उत्सवको चौथो दिन तिमीहरूले दशवटा बहर गोरू, दुइवटा भेड़ा र चौधवटा एक वर्षे थुमाहरू चढाउनु पर्छ। यी चढाइने पशुहरूमा कुनै प्रकारको खोट हुनु हुँदैन। २४तिमीहरूले यी बहर गोरू, भेड़ा र थुमाहरू चढाउँदा यिनीहरूको तोकिएको संख्या अनुसार चढाउनुपर्छ र अन्नबलि र अर्घबलि पनि सही परिमाणमा चढाउनुपर्छ। २५पापबलिको निम्ति एउटा वोको पनि चढाउनुपर्छ। यो बलि तिमीहरूले चढाउने दैनिक बलि र त्यससित चढाइने अन्नबलि तथा अर्घबलिको अतिरिक्त हो।

२६“उत्सवको पाँचौँदिन तिमीहरूले नौवटा बाछा, दुइवटा भेड़ा र चौधवटा एक वर्षे थुमाहरू चढाउनु

पछ। यी चढाइने पशुहरूमा कुनै प्रकारको खोट हुनु हुँदैन। २७तिमीहरूले यी बाछा, भेडो र थुमाहरू चढाउँदा यिनीहरूको तोकिएको संख्या अनुसार चढाउनु पर्छ र अन्नबलि र अर्घबलि पनि सही परिमाणमा चढाउनु पर्छ। २८पापबलिको निम्ति एउटा बोका पनि चढाउनु पर्छ। यो बलि तिमीहरूले चढाउने दैनिकबलि र त्यससित चढाइने अन्नबलि तथा अर्घबलिको अतिरिक्त हो।

२९“उत्सवको छौँटौँ दिन तिमीहरूले आठवटा बाछा, दुइवटा भेडो र चौधवटा एक बर्षे थुमाहरू चढाउनु पर्छ। यी बलि चढाइने पशुहरूमा कुनै प्रकारको खोट हुनु हुँदैन। ३०तिमीहरूले यी बाछा, भेडो र थुमाहरू चढाउँदा यिनीहरूको तोकिएको संख्या अनुसार चढाउनु पर्छ र अन्नबलि र अर्घबलि पनि सही परिमाणको चढाउनु पर्छ। ३१पापबलिको निम्ति एउटा बोको पनि चढाउनु पर्छ। यो बलि तिमीहरूले चढाउने दैनिक बलि, त्यससित चढाइने अन्नबलि तथा पेयबलिको अतिरिक्त हो।

३२“उत्सवको सातौँ दिन तिमीहरूले सातवटा बाछा, दुइवटा भेडो र चौधवटा एक वर्षे थुमाहरू चढाउनु पर्छ। यी बलि चढाइने पशुहरूमा कुनै प्रकारको निष्खोट हुनु पर्छ। ३३तिमीहरूले यी बाछा, भेडो र थुमाहरू चढाउँदा यिनीहरूको तोकिएको संख्या अनुसार चढाउन पर्छ र अन्नबलि र अर्घबलि पनि सही परिमाणको चढाउनु पर्छ। ३४पाप-बलिको निम्ति एउटा बोको पनि चढाउनु पर्छ। यो बलि तिमीहरूले चढाउने दैनिकबलि, त्यससित चढाइने अन्नबलि तथा अर्घबलिको अतिरिक्त हो।

३५“उत्सवको आठौँ दिनमा एउटा विशेष सभा हुनेछ। त्यस दिन तिमीहरूले परिश्रमको कार्य गर्नु हुँदैन। ३६त्यस दिन तिमीहरूले परमप्रभुलाई मीठो वास्नाले खुशी तुल्याउनको निम्ति एउटा बाछा, एउटा भेडो र सातवटा एक वर्षे थुमाहरू चढाउनु पर्छ। ती बलि चढाइने पशुहरूमा कुनै खोट हुनुहुँदैन। ३७यी बाछा, भेडो र थुमाहरू चढाउँदा यिनीहरूको तोकिएको संख्या अनुसार चढाउनु पर्छ र अन्नबलि र अर्घबलि पनि सही परिमाणको चढाउनुपर्छ। ३८तिमीहरूले पाप बलिको निम्ति एउटा बोको पनि चढाउनुपर्छ। यो बलि तिमीहरूले चढाउने दैनिकबलि, त्यससित चढाइने अन्नबलि तथा अर्घबलिको अतिरिक्त हो।

३९“विशेष उत्सवहरूमा होमबलि, अन्नबलि, अर्घबलि तथा मेलबलि तिमीहरूले परमप्रभुलाई चढाउनु पर्छ। यो बलि तिमीहरूले चढाउनु खोजेको कुनै विशेष बलि तथा कुनै भाकल बलिको अतिरिक्त हो।”

४०परमप्रभुले मोशालाई आज्ञादिनुभए अनुसार तिनले सबै कुराहरू इस्त्राएली मानिसहरूलाई बताए।

भाकल दिँदा मान्नु पर्ने विधिहरू

३० मोशाले इस्त्राएलीहरूका वुठलनायक व्यक्तिहरूलाई भने परमप्रभुले आज्ञा गर्नु भएको कुराहरू यही हुन्:

२“जब एकजना व्यक्तिले परमप्रभुलाई केही चढाउछ भनी विशेष शपथ गर्छ अथवा परमप्रभुको नाममा केही गर्छु भनी वाचा बन्धन गर्छ भने उसले त्यो शपथ अथवा वाचा बन्धन खेर फाल्नु हुँदैन। उसको मुखबाट निस्केको वचन पुरा गर्ने पर्छ।

३“तर केही जवान स्त्री तिनको बाबुको घरमा रहँदा नै परमप्रभुलाई केही चढाउँछु भनी विशेष भाकल गरेकी छे अथवा परमप्रभुको नाममा केही गर्छु भनी वाचा बन्धन खाएकी भए। ४र उसको बाबुले सुनेर पनि केही आपत्ति नगरे उसले त्यो आफ्नो भाकल अथवा वाचा बन्धन पुरा गर्नेपर्छ। ५तर यदि तिनका बाबुले यसको बारेमा सुने भने र उनलाई त्यसो गर्नबाट रोके भने, उनले प्रतिज्ञा गरेको कुरा पूरा गर्नु पर्दैन। किनभने उनको बाबुले उनलाई मनाही गरे र परमप्रभुले उनलाई क्षमा दिनेछन्।

६“अनि यदि तिनी एउटा पतिसित विवाह गरेकी छिन् अनि यस्तो केही गर्ने शपथ अथवा प्रतिज्ञा बनाइन् भने। ७अनि यदि तिनका पतिले यस विषयमा सुनेर र तिनलाई रोक्दैनन् भने, तिनले तिनका भाकलहरू अथवा वाचाहरू गर्नु पर्छ। ८तर उसको लोग्नेले कुनै दिन चाल पाएर विरोध गरे उसको भाकल अथवा वाचा बन्धन भङ्ग हुन्छ अनि परमप्रभुले पनि उसलाई क्षमा दिनुहुन्छ।

९“विधवा अथवा आफ्नो पतिसित छुटानाम गरेकी स्त्रीले प्रत्येक भाकल वा शपथ पूरा गर्नु नै पर्छ। १०“तर कुनै विवाह भएकी स्त्रीले आफ्नो पतिको घरमा आएर भाकल गर्छ वा वाचा बन्धन खान्छे ११अनि उसको लोग्नेले चाल पाएर पनि कुनै विरोध नगरे तब उसको सबै शपथ वा वाचा बन्धन पूरा गर्नुपर्छ। १२तर यदि उसको लोग्नेले चाल पाएर उसले विरोध गरे उसको शपथ वा वाचा बन्धन त्यहाँ अवैध हुन्छ। उसको लोग्नेले विरोध गरेकोले परमप्रभुले उसलाई क्षमा गर्नुहुनेछ। १३पतिले उसकी पत्नीलाई उसको शपथ वा वाचा बन्धन पूरा गर्न पनि दिन सक्छ वा विरोध गरेर भङ्ग पनि गराउनु सक्छ। १४यदि पत्नीले गरेको शपथ वा खाएको वाचा बन्धनको विषय लोग्नेले चाल पाएर पनि त्यस दिन विरोध नगरे त्यस स्त्री आफ्नो शपथ वा वाचा बन्धनको प्रत्येक चीज पूरा गर्नु पर्छ। कारण उसले चाल पाएर पनि विरोध गरेको छैन। १५तर पत्नी गरेको शपथ वा वाचा बन्धन चाल पाएर पतिले भङ्ग गरी दिन्छ भने शपथ वा वाचा बन्धन भङ्ग गरिदिएकामा उत्तरदायी तिनकी लोग्ने हुनेछ।”

१६लोग्ने-पत्नी तथा विवाह पूर्व आफ्नो आमा-बाबुको घरमा बसेकी जवान केटीको विषयमा परमप्रभुले मोशालाई दिनु भएको नियमहरू यिनीहरू नै हुन्।

इस्त्राएलीहरूको मिद्यानीहरूसित युद्ध

३१ परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, २“मिद्यानीहरूले इस्त्राएलीहरू माथि गरेको अन्यायमा तिनीहरूलाई दण्ड देऊ। त्यस पछि, मोशा, तिमी तिम्रा पिता-पुर्खाहरूसित मिल्न जानेछौ।”

३यसर्थ मोशाले मानिसहरूलाई यसो भने, “मिद्यानीहरूसित बद्ला लिनु युद्ध गर्नको निम्ति तिमीहरूले आफ्नो मानिसहरूबाट सेनाहरू तयार पार। ४इस्त्राएलीहरूको प्रत्येक कुलबाट एक हजार मानिसहरू निकाल्नु पर्छ। ५इस्त्राएलीहरूको बाह्र कुलहरूबाट बाह्र हजार सेनाहरू हुनेछन्।”

६मोशाले बाह्र हजार इस्त्राएलीहरू युद्धमा पठाए। तिनले पूजाहारी एलाजारको छोरो पीनहासलाई पनि तिनीहरूसित पठाए। पीनहासले आफूसित पवित्र चीजहरू युद्ध-ध्वनी तथा तुरहीहरू लिएर गए। ७परमप्रभुको आज्ञा बमोजिम इस्त्राएली सेनाहरू मिद्यानी मानिसहरू विरुद्ध लडे। तिनीहरूले त्यस अञ्चलमा भएका प्रत्येक मिद्यानी पुरुषलाई मारे। ८तिनीहरूले एवी, रेकेम, सूर, हूर र रेवा गरी पाँच जना मिद्यानी राजाहरू मारिदिएर बोरको छोरो बिलामलाई पनि तिनीहरूले मारे।

९इस्त्राएली मानिसहरूले मिद्यानी स्त्रीहरूलाई र बाल-बच्चाहरूलाई कैद गरे अनि तिनीहरूको सबै सम्पत्ति, सबै गाई-वस्तु तथा भेडाहरू पनि लगे। १०तिनीहरूले मिद्यानीहरूको गाँउ-वस्ती तथा शहरहरू पनि जलाई दिए। ११इस्त्राएलीहरूले तिनीहरूको मानिस तथा पशुहरू मोशा, पूजाहारी एलाजार अनि १२इस्त्राएली अरू मानिसहरूकहाँ ल्याए। युद्धमा तिनीहरूले जे जति लिए सबै इस्त्राएलीहरूको छाउनीमा ल्याए। इस्त्राएली मानिसहरूको छाउनी मोआबको यर्दन बेंसीमा थियो। त्यो यरीहोदेखि पारी यर्दन नदीको पूर्वपट्टि थियो। १३तब मोशा पूजाहारी एलाजार तथा इस्त्राएली प्रमुख व्यक्तिहरू छाउनीबाट बाहिर ती सेनाहरूलाई भेट्न गए।

१४मोशा इस्त्राएली एक हजार सेनाका सेनापति र एक सय सेनाका सेनापतिहरूसित जो युद्धबाट फर्केका थिए अत्यन्तै क्रोधित भएका थिए। १५मोशाले तिनीहरूलाई भने, “यी स्त्रीहरूलाई तिमीहरूले किन जिउँदो राख्यौ? १६छुट्टानाम भएका स्त्रीहरूले बिलामको उपदेश अनुसार इस्त्राएलीका मानिसहरूलाई यी स्त्रीहरूले परमप्रभु देखि टाढा गराउन प्रभावित गराएका थिए। यही कारणले मानिसहरूमा विपत्ति पनि आइलागेको थियो। १७यसकारण ती सबै बालकहरूलाई मार र ती पुरुषहरूसित सहवास भएका सबै स्त्रीहरूलाई मार। १८तर शारीरिक सम्बन्ध नगरेका कन्ये केटीहरूलाई तिमीहरूको निम्ति राख।

१९तिमीहरू सात दिन सम्म छाउनी बाहिर रहनु पर्छ। तिमीहरू मध्ये प्रत्येक व्यक्ति अथवा तिमीहरूका कैदीहरू जसले कुनै व्यक्तिलाई मारेको छ अथवा मरेको लाश छोएकोछ उसले आफैलाई तेस्रो दिन र सातौँ दिनमा शुद्ध पार्नुपर्छ। २०तिमीहरूले प्रत्येक लुगा, छलाले बनिएको प्रत्येक चीज, बाख्राको भुत्लाले बनिएको प्रत्येक चीज तथा काठले बनिएको प्रत्येक चीज सबै शुद्ध पार्नुपर्छ।”

२१त्यसपछि पूजाहारी एलाजारले युद्धमा गएका सबै सेनाहरूलाई भने, “परमप्रभुले मोशालाई यस्तो आज्ञा गर्नु भएको छ, २२सुन, चाँदी, काँसो, फलाम, जस्ता र सीसा चीजहरू २३आगोलाई प्रतिरोध गर्ने प्रत्येक कुरालाई आगो प्रयोग गरेर शुद्ध पार्नु पर्छ अनि यसलाई शुद्धीकरणको पानीले शुद्ध गर्नुपर्छ, तब यो शुद्ध हुनेछ। तिमीहरूले प्रत्येक कुरालाई पानीसित अवश्यै शुद्ध गर्नु पर्छ त्यो आगोले प्रतिरोध गर्ने सकिदैन। २४सातौँ दिनमा आफ्नो लुगा-फाटाहरू धुनु पर्छ अनि तिमीहरू शुद्ध हुनेछौ। त्यसपछि तिमीहरू छाउनीभित्र पस्नु।”

२५त्यसपछि परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, २६“पूजाहारी एलाजार सारा समुदायका प्रधानहरू र तिमीले सबै कैदीहरू, पशुहरू र सेनाहरूले युद्धबाट ल्याएका सबै चीजहरू गन। २७तब युद्धमा गएका सेनाहरू र अरू बाँकी इस्त्राएली मानिसहरू माभ्र भाग लगाऊ। २८मानिस, गाई-वस्तु, भेडा र गधा यी सब सेनाहरूले युद्धबाट ल्याएका प्रत्येक पाँच सय चीजहरूबाट परमप्रभुको निम्ति एउटा कर हिसाबमा राख। २९तिनीहरूको अशंको आधा अंश यी चीजहरू लिएर परमप्रभुको निम्ति भेटी स्वरूप पूजाहारी एलाजारलाई देऊ। ३०प्रत्येक पचास चीजहरूबाट (जो मानिसहरू गाइहरू, गधाहरू, भेडा र अन्य पशुहरूलाई समिलित गर्छ) आधा भाग इस्त्राएलीहरूलाई दिएकाबाट एउटा लिएर लेवीहरूलाई देऊ जसले परमप्रभुको पवित्र पालको हेर चाह गर्छ।”

३१परमप्रभुले मोशालाई दिनुभएको आज्ञा अनुसार मोशा र पूजाहारी एलाजारले इस्त्राएली सेनाहरूले युद्धबाट ल्याएका समानहरू वितरण गरे। ३२इस्त्राएली सेनाहरूले युद्धबाट यी पशु र मानिसहरू ल्याएका थिए: भेडा ६,७५,०००, ३३गाई-गोरू ७२,०००, ३४गधा ६१,००० अनि ३५स्त्रीहरू ३२,०००। यी स्त्रीहरू हुन जसले पुरुषसित शारीरिक सम्बन्ध राखेका थिएनन्। ३६ती सेनाहरू जो युद्धमा गएका थिए तिनीहरूले ३,३७,५०० भेडाहरू पाए। ३७तिनीहरूले आफ्नो भागबाट ६७५ वटा भेडाहरू परमप्रभुलाई चढाए। ३८तिनीहरूले पाएका ३६,००० गाई-गोरूहरूबाट परमप्रभुलाई ७२ वटा कर हिसाबमा चढाए। ३९तिनीहरूले ३०,५०० गधाहरू पाए र यसबाट परमप्रभुलाई ६१ वटा कर हिसाबमा चढाए। ४०तिनीहरूले १६,०००

स्त्रीहरू पाए र यसबाट परमप्रभुलाई ३२ जना कर हिसाबमा चढाए। ४१परमप्रभुले मोशालाई भन्नु भए भैं मोशाले यी सब उपहारहरू परमप्रभुको निम्ति पूजाहारी एलाजारलाई दिए।

४२युद्धमा गएका सेनाहरूले ल्याएको सम्पत्तिबाट मोशाले बाँडेको इस्त्राएली मानिसहरूको आधा भाग यस्तो थियो: ४३भेडा ३,३६,५००, ४४गाई-गोरू ३६,०००, ४५गधा ३०,५००, ४६स्त्रीहरू १६,०००। ४७यसरी इस्त्राएली मानिसहरूको भागमा परेका पशु र मानिसहरूबाट प्रत्येक पचासमा एउटा गरी लिएर मोशाले परमप्रभुको पवित्र पालको रक्षा गर्ने लेवीहरूलाई दिए। परमप्रभुको आज्ञा बमोजिम मोशाले यसो गरे।

४८त्यसपछि एक हजार इस्त्राएली सेनाका कप्तानहरू र एक सय सेनाका कप्तानहरू मोशाकहाँ आए। ४९तिनीहरूले मोशालाई भने, “हामी तपाईंका सेवकहरूले हाम्रा अधीनमा रहेका सबै सेनाहरू गन्थौ तिनीहरू मध्ये हामीले कसैलाई पनि गुमाएनौं। ५०हामीले सुनका चीजहरू: पैरा, बाला, छाप, औंठी, कुण्डल र बाजूहरू ल्यो हामीले हाम्रो परमप्रभुलाई उपहार जस्तै परमप्रभुको अघि हाम्रो आफ्नै प्रायश्चित्तको निम्ति चढायौं।”

५१मोशा र एलाजारले तिनीहरूबाट सुनको गहनाहरू थापे। ५२ती सबै एक हजार सेनाहरूका र एक सय सेनाहरूका कप्तानहरूले चढाएको सुनको ओजन १६,७५० शेकेल* थियो।” ५३सेनाहरू मध्ये प्रत्येकले आफ्नो निम्ति केही चीजहरू लिएका थिए। ५४यसर्थ मोशा र पूजाहारी एलाजारले परमप्रभु अघि इस्त्राएली मानिसहरूको स्मृति चिन्ह स्वरूप ती सुनको गहनाहरू एक हजार र एक सय सेनाहरूका कप्तानहरूबाट लिएर भेट हुने पालमा राखे।

यर्दन नदीको पूर्व पट्टि बसेका कुल समूहहरू

३२ रूबेन र गाद वंशका मानिसहरूको धेरै धेरै गाई-वस्तुहरू थिए। यसर्थ जब तिनीहरूले याजेर र गिलादको भूमि देखे तिनीहरूले ती ठाँउहरू पशुपालनको निम्ति उपयुक्त सम्भे। यसर्थ रूबेन र गाद कुलका मानिसहरू मोशा, पूजाहारी एलाजार तथा इस्त्राएली मानिसहरूको प्रधानहरूकहाँ गई भने, ३“अतारोत, दीबोन, याजेर, निम्ना, हेसबोन, एलाले, सबाम, नबो अनि बओन ४जुन भूमि परमप्रभुले इस्त्राएली मानिसहरूको निम्ति जित्नु भएको थियो, ती भूमिहरू पशु पालनको निम्ति उचित रहेकोले र हामी तपाईंको सेवकहरूकहाँ गाई-वस्तु धेरै भएकोले। ५यदि तपाईं हामीसित खुशी हुनुहुन्छ भने ती भूमिहरू हामीलाई दिइयोस। हामी यर्दन नदी पारी जानु नपरोस।”

६मोशाले रूबेनका मानिसहरू र गादका कुल समूहलाई भने, “तिमीहरूका दज्यू-भाइहरू युद्धमा जानु पर्छ। जब तिमीहरू यहाँ सदा सर्वदा बस्दा?” ७यर्दन नदी पारी परमप्रभुले तिनीहरूलाई दिन चहानु भएको भूमिमा जानलाई किन तिमीहरू इस्त्राएली मानिसहरूलाई निरूत्साहित पार्न चेष्टा गरिरहेकाछौं? ८तिमीहरूका बाबुहरूले पनि त्यसै गरेका थिए जति बेला मैले तिनीहरूलाई कादेश-बर्नेबाट त्यो भूमिको जाँच गर्न पठाएको थिएँ। ९तिनीहरू एशकोल बेंसी सम्म पुगे अनि त्यो भूमिको निरीक्षण पनि गरे तर तिनीहरूले इस्त्राएलका मानिसहरूलाई परमप्रभुले दिनु भएको भूमिमा जान हतोत्साहित बनाए। १०यसर्थ ती मानिसहरूसित परमप्रभु रिसाउनु भयो र शपथ गर्नु भयो कि, ११“बीस अनि बीस भन्दा वेशी उमेर पुगेका मानिसहरू जो मिश्रबाट आएका छन् तिनीहरूलाई मैले अब्राहाम, इसहाक र याकूबलाई दिन्छु भनी शपथ गरेको भूमि देख्न पाउने छैनन्। १२कनजी किनभने यपून्नेका छोरो कालेब र नूनका छोरो यहोशू बाहेक तिनीहरू कसैले पनि मलाई पूर्ण रूपले विश्वास गरेनन्। यपून्नेका छोरो कालेब र नूनका छोरो यहोशूले मात्र मलाई विश्वास गरे।”

१३“इस्त्राएली मानिसहरूसित परमप्रभु क्रोधित हुनुभयो र उहाँको नजरमा ती मानिसहरू जसले दुष्टता देखाएका थिए सबै नष्ट नहोउञ्जेल चालीस वर्ष सम्म उहाँले तिनीहरूलाई मरूभूमिमा यता उता डुलाउनु भयो। १४हे पापिष्टका सन्तानहरू हो। तिमीहरू इस्त्राएली मानिसहरूमाथि परमप्रभुको क्रोध पार्न तिमीहरूले आफ्ना पुर्खाहरूको जग्गा ओगटेका छौ। १५यदि तिमीहरूले उहाँलाई पछ्याउन छोडे इस्त्राएली मानिसहरूलाई उहाँले यही मरूभूमिमा नै त्याग्नु हुनेछ र तिमीहरूले सबै मानिसहरूलाई ध्वंश पार्नेछौ।”

१६तर रूबेन र गाद कुलका मानिसहरू मोशाकहाँ गए भने, “हामी यहाँ आफ्नो गाई वस्तुहरूको निम्ति गोठ तथा जहान बाल-बच्चाहरूको निम्ति शहर तयार पाछौं। १७तब यहाँ भएका मानिसहरूबाट हाम्रा नानीहरूको बचाऊ हुन्छ। तर हामी अन्य इस्त्राएली मानिसहरूलाई सहर्षसाथ उनीहरूको भूमिमा पुर्खाउन सहायता गर्छौं। १८जबसम्म ती मानिसहरूले आफ्नो-आफ्नो हिस्साको भूमि पूरै देखलमा गर्दैनन तबसम्म हामी आफ्नो घर फर्केर आउने छैनौं। १९यर्दन नदी पारिको जमीन हामी लिने छैनौ कारण हाम्रो जमीन यर्दन नदी वारि पूर्व पट्टि नै हुनेछ।”

२०तब मोशाले तिनीहरूलाई भने, “यदि तिमीहरू यी सब कामहरू गर्छौ भने यो भूमि तिमीहरूकै हुन्छ। तर तिमीहरूका सेनाहरू परमप्रभु सम्मुख युद्धमा जानै पर्छ। २१तिमीहरूका सेनाहरूले यर्दन नदी पार गरी शत्रुहरूलाई बलपूर्वक त्यो भूमिबाट निकाल्नु नै पर्छ। २२तिमीहरू त्यति बेला आफ्नो घर फर्कनु सक्छौ जब परमप्रभुले

हामीलाई पूरा भूमि लिन सहायता गर्नु हुन्छ। तब परमप्रभु र इस्त्राएलका मानिसहरूले तिमीहरूलाई दोषी ठराउदैनन्। परमप्रभुले तिमीहरूलाई तिमीहरूको भूमि ग्रहण गर्न दिनु हुन्छ। २३तर यदि तिमीहरूले यी कामहरू गरेनौ भने तिमीहरू परमप्रभुको इच्छा विरुद्ध पाप गर्नेछौ र तिमीहरू निश्चय जान्दछौ कि तिमीहरूले त्यो पापको निम्ति दण्ड पाउनेछौ। २४गाई-वस्तुहरूको निम्ति गोठ र बाल-बच्चाहरूको निम्ति शहरहरू बनाऊ, तर याद गर कि तिमीहरूले आफ्नो प्रतिज्ञा पूरा गर्नपर्छ।”

२५त्यसपछि रूबेन र गाद कुलका मानिसहरूले मोशालाई भने, “हामी तपाईंका सेवक हौं, हजूर हाम्रा मालिक हुनुहुन्छ र हजूरले भन्नु भएको काम हामी निश्चय गर्नेछौं। २६हाम्रा जहान बाल-बच्चाहरू र गाई-वस्तुहरू यही गिलाद शहरमा रहनेछ। २७तर हामी हजूरका दासहरू, जस्तो मालिकको हुकुम हुन्छ परमप्रभुको अधिबाट यर्दन नदी पार गरी युद्धमा जानेछौं।”

२८तब मोशा, पूजाहारी एलाजारले आज्ञा दिए, नूनको छोरो यहोशू अनि इस्त्राएली मानिसहरूका प्रधानहरूले तिनीहरूलाई आदर गर्नेछ। २९मोशाले तिनीहरूलाई भने, “गाद र रूबेनका मानिसहरू यर्दन नदी पार गरी परमप्रभुको अधिबाट हिँड्दै युद्धमा जानेछन् र तिमीहरूलाई भूमि देख्न गर्नु सहायता गर्नेछन्। अनि तिमीहरूले तिनीहरूलाई गिलादको भूमि तिनीहरूकै भाग पार्न दिनेछौ। ३०तर यदि तिनीहरू तिमीहरूसित युद्धमा गएन भने, तिमीहरूले कनान भूमिमा तिमीहरूसित उत्तराधिकार भाग मात्र पाउने छन्।”

३१गाद र रूबेनका मानिसहरूले उत्तर दिए, “परमप्रभुबाट जो आज्ञा हुन्छ त्यो पूरा गर्न हामी प्रतिज्ञा गर्छौं। ३२हामी यर्दन नदी पार गरी परमप्रभुको अधिबाट हिँड्दै कनानको भूमिमा जानेछौं। अनि हाम्रो भूभाग यर्दन नदीको पूर्व भाग हुनेछ।”

३३यसकारण मोशाले त्यो भूमि गादका मानिसहरू रूबेनका मानिसहरू अनि मनश्शेका आधा कुल समूहहरूलाई दिए। (मनश्शे यूसुफका छोरा थिए।) त्यो भूमि एमोरीहरूको राज्य सीहोन र ओगका राज्य, बशानका राजा सम्मिलित हुन्छ। त्यो भूमिमा वरिपरिका सबै शहरहरू सम्मिलित भए। ३४गातका मानिसहरूले दीबोन, अतारोत, अरोएर शहरहरू बनाए। ३५अतारोत-शोपान, याजेर, योगबहा, ३६वेत-निम्रा, अनि बेथारान जुन चाहि सुरक्षित शहरहरू थिए अनि तिनीहरूको भुण्डको निम्ति भेडाको खोरहरू निर्माण गरेका थिए।

३७रूबेनका कुलले हेशबोन, एलाले, कियतैम, ३८नबो, बालमोन र सिब्मा यसलाई नयाँ बनाए। तिनीहरूले नेबो र बालमोन नाम परिवर्तन गरिदिए अनि तिमीहरूले शहरहरूलाई आफ्नै नाम दिए जुन तिनीहरूले निर्माण गरेका थिए।

३९मनश्शेका छोरो माकीरको वंशका मानिसहरू गिलाद गए। तिनीहरूले एमोरीहरूका शहर जितेर त्यही बसे। ४०यसकारण मनश्शेका छोरो माकीरलाई मोशाले गिलाद दिए अनि तिनीहरू त्यही स्थायी भई बसे। ४१मनश्शे कुलका याईर गई त्यहाँका साना साना शहरहरू जिते। तब तिनीहरूले ती शहरहरूको नाम ‘याईरका शहरहरू’ स-साना राखे। ४२नोबहले केनात र यसका स-साना शहरहरू पराजित गरे उसलाई सबै ठाउँहरूलाई उसको आफ्नै नाम नोबह* दिए।

मिश्रदेशबाट इस्त्राएलीहरूको यात्रा

३३ मोशा र हारूनको नेतृत्वमा दल-दलमा आएका इस्त्राएलीहरूको यात्रा विवरण यस प्रकारका छन्। तिनीहरूको यात्रा विवरण सहित यिनै जग्गाहरूबाट यात्रा गरेका हुन्। २मोशाले इस्त्राएलीहरूको यात्रा विवरण परमप्रभुको इच्छा अनुसार लेखे।

३पहिलो महीनाको पन्ध्रौं दिन तिनीहरूले रामसेसबाट यात्रा शुरू गरे। निस्तार-चाडको पछिल्लो बिहान इस्त्राएलीहरूले मिश्र देशवासिहरूको सामुन्नेबाट साहसिलो प्रकारले यात्रा गरे। ४त्यस समय मिश्रीहरूले तिनीहरूको पहिला जन्मेका छोराहरूलाई गाड्दै थिए जब तिनीहरूलाई र तिनीहरूका देवताहरूलाई परमप्रभुले न्याय गरेका थिए।

५इस्त्राएलका मानिसहरू रामसेसबाट यात्रा गरी सुक्कोत पुगे। ६सुक्कोतबाट तिनीहरूले एताम पुगेर मरूभूमिको किनारमा छाउनी हाले। ७तिनीहरूले एतामबाट यात्रा गरेर बाल-सपोनको नजीक पी हहीरोतमा गए। तिनीहरूले मिगदोल नजीक छाउनी हाले।

८ती यात्रीहरू पीहहीरोतबाट गएर समुद्रको बीचबाट मरूभूमिमा पसे एतामको मरूभूमिमा तीन दिन सम्म यात्रा गरी तिनीहरूले मारामा छाउनी बसाले।

९तिनीहरूले माराबाट यात्रा गरी एलीम पुगे। त्यहाँ बाह्रवटा पानीको फोहराहरू सत्तरीवटा खजूरको रूखहरू थिए। यसकारण तिनीहरूले त्यही छाउनी बसाले।

१०ती मानिसहरूले एलीमबाट यात्रा गरी लाल-समुद्र नजीक छाउनी हाले।

११तिनीहरूले लाल-समुद्रबाट यात्रा गरी सीन मरूभूमिमा छाउनी हाले।

१२ती मानिसहरूले सीन मरूभूमिबाट यात्रा गरी दोफकामा छाउनी हाले।

१३ती मानिसहरूले दोफकाबाट यात्रा गरी आलूशमा छाउनी हाले।

१४ती मानिसहरूले आलूशबाट यात्री गरी रपीदीममा छाउनी हाले। त्यस ठाँउमा मानिसहरूको निम्ति पिउने पानी थिएन।

नोबह यो एउटा व्यक्ति हो।

१५ती मानिसहरूले रपीदीमबाट यात्रा गरी सीनै मरूभूमिमा आफ्नो छाउनी हाले।

१६ती मानिसहरूले सीनै मरूभूमिबाट यात्रा गरी किब्रोथ-हत्तावामा छाउनी हाले।

१७ती मानिसहरूले किब्रोथ-हत्तावाबाट यात्रा गरी हसेरोतमा छाउनी हाले।

१८ती मानिसहरूले हसेरोतबाट यात्रा गरी रिन्तामा छाउनी हाले।

१९ती मानिसहरूले रिन्ताबाट यात्रा गरी रिम्मोन परेशमा छाउनी हाले।

२०ती मानिसहरूले रिम्मोन-पेरेशबाट यात्रा गरी लिब्नामा छाउनी हाले।

२१ती मानिसहरूले लिब्नाबाट यात्री गरी रिस्सामा छाउनी हाले।

२२ती मानिसहरूले रिस्साबाट यात्रा गरी केहेलातामा छाउनी हाले।

२३ती मानिसहरूले केहेलाताबाट यात्रा गरी पर्वत शेपेरमा छाउनी हाले।

२४ती मानिसहरूले पर्वत शेपेरबाट यात्रा गरी हरदादामा छाउनी हाले।

२५ती मानिसहरूले हरदादाबाट यात्रा गरी मखेलोतमा छाउनी हाले।

२६ती मानिसहरूले मखेलोतबाट यात्रा गरी तहतमा छाउनी हाले।

२७ती मानिसहरूले तहतबाट यात्रा गरी तेरहमा छाउनी हाले।

२८ती मानिसहरूले तेरहबाट यात्रा गरी मित्कामा छाउनी हाले।

२९ती मानिसहरूले मित्काबाट यात्रा गरी हरामोनामा छाउनी हाले।

३०ती मानिसहरूले हरामोतबाट यात्रा गरी मसेरोतमा छाउनी हाले।

३१ती मानिसहरूले मसेरोतबाट यात्रा गरी बनि-याकानमा छाउनी हाले।

३२ती मानिसहरूले बेनियाकानबाट यात्रा गरी होरहगिद-गादमा छाउनी हाले।

३३ती मानिसहरूले होरहगिद-गादबाट यात्रा गरी योतबातामा छाउनी हाले।

३४ती मानिसहरूले योतबाताबाट यात्रा गरी अब्रोनामा छाउनी हाले।

३५ती मानिसहरूले अब्रोनाबाट यात्रा गरी एस्योन-गेबेरमा छाउनी हाले।

३६ती मानिसहरूले एस्योन-गेबेरबाट यात्रा गरी सीन मरूभूमिको कादेशमा छाउनी हाले।

३७ती मानिसहरूले कादेशबाट यात्रा गरी होरमा छाउनी हाले। यो ठाँउ एदोम देशको सिमानाको पर्वत हो। ३८परमप्रभुको आज्ञालाई पालन गरेर, पूजाहरू

हारून होर पर्वत माथि गए अनि त्यहाँ मरे। हारून मरेको दिन पाँचौं महीनाको पहिलो दिन थियो र इस्त्राएलीहरूले मिश्र छोडेको चालीस वर्ष पुगेको थियो। ३९जब हारूनको मृत्यु होर पर्वतमा भयो तिनको उमेर १२३ वर्ष भएको थियो।

४०कनान देशको नेगवमा अराद भन्ने एउटा शहर थियो। त्यस ठाँउमा कनानको राजाले इस्त्राएली मानिसहरू आइरहेको सुने। ४१ती मानिसहरूले होर पर्वतबाट यात्रा गरी सल-मोनामा छाउनी हाले।

४२ती मानिसहरूले सल-मोनाबाट यात्रा शुरू गरी पूनोनमा छाउनी हाले।

४३ती मानिसहरूले पूनोनबाट यात्रा गरी ओबोतमा छाउनी हाले।

४४ती मानिसहरूले ओबोतबाट यात्रा गरी मोआबको सिमानामा रहेको इय्ये-अबारीममा छाउनी हाले।

४५ती मानिसहरूले इय्ये-अबारीमबाट यात्रा गरी दीबोन-गादमा छाउनी हाले।

४६ती मानिसहरूले दीबोन-गादबाट यात्रा गरी अल्मोन-दिब्लातैममा छाउनी हाले।

४७ती मानिसहरूले अल्मोन-दिब्लातैमबाट यात्रा गरी नबोको नजीक अबारीमको पर्वतमा छाउनी हाले।

४८ती मानिसहरूले अबारीमको पर्वतबाट यात्रा गरी यरीहोको पारीको यर्दन नदीको नजीक मोआबको यर्दन बेंसीमा छाउनी हाले। ४९मोआबको मैदानमा ती मानिसहरूले यर्दन नदीको किनार यर्दन बेंसीमा बते-योशी-मातदेखि आबेल-शीत्तिम सम्म छाउनी हाले।

५०येरीको पारि यर्दन नदी नजीकै मोआबको मैदानमा परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, इस्त्राएलीहरूलाई भन,

५१“जब तिमीहरू कनान भूमिमा यर्दन नदी पार गर्छौं,

५२तिमीहरूले ती कनानमा बस्नेहरूलाई जबरजस्ती खेदनु पर्छ। तिमीहरूले तिनीहरूका सबै खोपेर बनाएको मूर्तिहरू र धातुको मूर्तिहरू नष्ट पारिदिनु पर्छ। तिनीहरूको

डाँडाका थानहरू सब भत्काइदिनु पर्छ। ५३मैले तिमीहरूलाई त्यो भूमि आफ्नो देखलमा राख्न दिएकोले

तब तिमीहरूले त्यसमा बसो बास गर्नु पर्छ। ५४तिमीहरूको सम्मानित राजवंश अनुसार तिमीहरूका भूमिका भागहरू

चिट्टा लगाएर लेजाऊ। ठूला भागहरू ठूला परिवारहरूलाई अनि साना भाग साना परिवारहरूलाई देऊ। जहाँ जहाँ

चिट्टा पर्छ त्यही भूमि लेऊ तिनीहरूले तिमीहरूको भाग तिमीहरूको पिता-पूर्वाहरूको परिवार अनुसार पाउँनेछौं।

५५“यदि तिमीहरूले ती त्यहाँका बासिन्दाहरूलाई बलपूर्वक लखेटेनौं भने त्यहाँ रहेकाहरू तिमीहरूको

निमित्त तिनीहरू आँखामा विभेको छेस्का अथवा शरीरमा बिभेको काँडा भैं हुनेछ। तिमीहरू बसेको भूमिमा

तिनीहरूले तिमीहरूलाई भंभट्टमा फसाउनेछन्। ५६तब म तिमीहरूलाई त्यही व्यवहार गर्नेछु जो मैले तिनीहरूसित

गुर्छ भनी योजना बनाएकोछु।”

कनानको सिमानाहरू

३४ परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, २“इस्त्राएलका मानिसहरूलाई यो आदेश देऊ: जब तिमीहरू कनान देशमा पर्नेछौ, तिमीहरूलाई दिइएको भूमिको सिमाना यस प्रकार हुनेछ। ३त्यस भूमिको दक्षिण तिर एदोमको नजीक सीन मरूभूमिको केही भाग रहनेछ। त्यस भूमिको दक्षिणी सिमाना खारा समुद्रको पूर्व भागबाट नै शुरू हुनेछ। ४यो सिमानाले अक्राबीमको दक्षिणी भाग नाघेर सीन मरूभूमि हुँदै यसको दक्षिण भागको सिमाना कादेश-वर्ने पर्नेछ। यस सिमानाले हसर अद्दार पुगेर आस्मोन नाघ्नेछ। ५सिमाना अस्मोनबाट मिश्र नदी तिर जानेछ र यो भूमध्य समुद्रमा गई टुङ्गिन्छ। ६यसको पश्चिमी सिमाना भूमध्य समुद्रको किनार हुनेछ र यो तिमीहरूको देशको पश्चिमी सिमाना हो। ७अब आयो तिमीहरूको भूमिको उत्तरी सिमाना: यो सिमाना भूमध्य समुद्र हुँदै होर पर्वतसम्म जानेछ। ८होर पर्वतबाट उत्तरी सिमाना फैलिएर सोभो लेबो-हमात पुग्नेछ र त्यसपछि यो सदादसम्म फैलिएर जानेछ। ९तिमीहरूको उत्तरी सिमाना फैलिएर सिप्रोन सम्म गई हसर एनानमा टुङ्गिनेछ। १०तिमीहरूको देशको पूर्वीय सिमाना हसर-एनान देखि शपाम सम्म जानेछ। ११शपेमबाट यो सिमाना ऐनको पूर्व भाएर रिब्लासम्म जान्छ र पहाडबाट ओह्रालो हुँदै गालील समुद्रको* छेउ सम्म जानेछ। १२त्यसपछि सिमाना यर्दन नदी तिर फैलिँदै खारा समुद्रमा अन्त हुनेछ। तिमीहरूको भूमिको वरिपरिका सिमानाहरू यिनै हुन्।”

१३यसर्थ मोशाले इस्त्राएलका मानिसहरूलाई यो आदेश दिए, “तिमीहरूले पाउने भूमि यही नै हो। तिमीहरूले आफ्नो नौ कुलहरू र मनशशे कुलको आधा समूहहरू गरी साढे नौ कुलहरूमा चिट्ठा गरेर भूमि वितरण गर्नेछौ। १४रूबेन, गाद आफ्नो निम्ति भूमिको हिस्सा लिई सके। १५ती अद्दाई कुलका समूहहरूले यर्दन नदी पूर्व यशीहोको नजीक आफ्नो निम्ति भूमि लिए।”

१६त्यसपछि परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, १७“यी मानिसहरू पूजाहारी एलाजार अनि नूनका छोरो यहोशूले तिमीहरूलाई भूमि वितरणमा सहायता गर्नेछन्। १८प्रत्येक कुलसमूहबाट एकजना प्रमुखले पनि भूमि वितरण कार्यमा सहायता गर्ने छ। १९ती कुलसमूह नायकहरूको नाम यस प्रकार छ:

यहूदाको कुलबाट यपूनेका छोरो कालेब,

२० सिमोनको कुलबाट अम्मीहूदको छोरो शेमूएल,

२१ बिन्यामीनको कुलबाट किसलोनको छोरो एलीदाद,

२२ दानको कुलबाट योगीलीको छोरो बुक्की,

- २३ यूसुफको सन्तानहरू मनशशे कुलबाट एपोदको छोरो हन्नीयल,
 २४ यूसुफको छोरो एप्रैम कुलबाट सिप्तानको छोरो कमूएल,
 २५ जबूलून कुलबाट पर्नाकको छोरो एलीशापन,
 २६ इस्साकार कुलबाट अज्जानको छोरो पलतीयल,
 २७ आशेरको कुलबाट शलोमीको छोरो अहीहूद,
 २८ नप्तालीको कुलबाट अम्मीहूदका छोरो पदहेल।”

२९इस्त्राएली मानिसहरूलाई भूमि वितरण कार्यमा परमप्रभुले यी मानिसहरूलाई नियुक्त गर्नुभयो।

लेवीहरूको शहर

३५ येरीहोदेखि पारी मोआबमा यर्दन नदीको नजिकै यर्दन बेंसीमा परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, २“इस्त्राएलका मानिसहरूलाई भन कि तिनीहरूको हिस्सामा परेको भूमिका केही शहरहरू लेवीहरूलाई दिऊन। तिनीहरूले ती शहरहरूको वरिपरि रहेका खर्कको भूमि पनि दिऊन। ३लेवीहरू ती शहरहरूमा बस्नेछन् तथा ती गौचर भूमिमा आफ्नो गाई-वस्तुहरू चर्नेछन्। ४तिमीहरूले लेवीहरूलाई शहरहरूका जुन जुन खर्कहरू दिनेछौ त्यो शहरहरूको पर्खालबाट १,००० हात क्षेत्र फैलिएको हुनुपर्छ। ५तिमीहरूले शहरहरूलाई माभमा राखी त्यसको पूर्व पट्टि २,००० हात, पश्चिम पट्टि २,००० हात, उत्तर पट्टि २,००० हात र दक्षिण पट्टि २,००० हात गौचर भूमि हुनु पर्छ। तिनीहरूको शहरहरूको निम्ति गौचर भूमि यही हुनेछ। ६तिमीहरूले लेवीहरूलाई दिएको शहरहरूबाट छवटा शहरहरू बचाऊ शहरहरूको निम्ति रहनेछ। यदि कसैले अज्जानमा कसैलाई मारे त्यो व्यक्ति भागेर त्यहाँ आफ्नो रक्षाको निम्ति बस्न सक्नेछ। यी छवटा शहरहरू बाहेक तिमीहरूले लेवीहरूलाई ब्यालीसवटा शहरहरू दिनेछौ। ७यसर्थ तिमीहरूले लेवीहरूलाई जम्मा अठचालीसवटा शहरहरू र ती शहरहरूको परिपरिको खर्कहरू दिनेछौ। ८इस्त्राएलका ठूलो परिवार समूहले धेरै भूमि पाउँछ र इस्त्राएलका सानो परिवार समूहले थोरै भूमि पाउँछ जसले धेरै भूमि पाउँछ तिनीहरूले धेरै शहरहरू दिनु पर्छ अनि ती जसले धेरै भूमि पाउँछ तिनीहरूले केही शहरहरू लेवीहरूलाई दिनु पर्छ।”

९परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, १०“इस्त्राएली मानिसहरूलाई भन ‘जब तिनीहरू यर्दन नदी तरेर कनान देशमा पर्नेछन्, ११तिनीहरूले केही शहर चुन्नु पर्छ र तिनीहरूलाई सुरक्षा शहरहरू भैं तयार गर्नु पर्छ। यदि कुनै व्यक्तिले कुनै अर्को व्यक्तिलाई अज्जानमा हत्या गरे, त्यो हत्या आफ्नो सुरक्षाको निम्ति त्यहाँ गई बस्नु सक्छ। १२त्यो हत्या मारिने मानिसको आफन्तहरूको बद्लालिने विचारबाट अनि अदालतले हत्याको कसुरमाथि

न्यायोचित विचार नगरुञ्जेल सम्म त्यहाँ सुरक्षित रहनु सक्छ। १३यस्ता बचाऊ शहरहरू छवटा हुनेछन्। १४जसमा यर्दन नदीको पूर्वमा तीनवटा र कनान देशभित्र तीनवटा हुनेछन्। १५यी शहरहरू, इस्त्राएलका मानिसहरूका निमित्त सुरक्षा का शहरहरू हुनेछन् विदेशीहरू र यात्रीहरू त्यहाँ बस्नेछन्। यी मानिसहरू मध्ये यदि कसैले अज्ञानमा कुनै अर्को व्यक्तिको हत्या गरे त्यो व्यक्ति ती शहरहरू कुनैमा गएर शरण लिन सक्छ।

१६“कसैलाई मार्न यदि कुनै व्यक्तिले फलामको हतियार प्रयोग गरे त्यो हत्या हो र त्यसले प्राण दण्ड पाउने पर्छ। १७यदि कुनै व्यक्तिले दुङ्गाले हिकाएर कसैलाई मार्छ भने, त्यो व्यक्ति पनि हत्या नै हो र त्यसलाई पनि प्राण दण्ड दिने पर्छ। १८यदि कसैले दाउराले हिकाएर कसैलाई मार्छ भने त्यो पनि हत्या नै हो र त्यसले पनि प्राण दण्ड पाउने पर्छ। १९यदि हत्या भएको परिवारको कुनै सदस्यले ज्यानको साटो ज्यानै लिन चहान्छ भने उसले त्यो हत्यारालाई खोजी मार्न सक्छ।

२०“यदि कसैले कसैलाई घृणा गरेर घचेटछ भने अथवा ऊसमाथि केही चीज फ्याँक्छ अनि उ त्यसैले मर्छ, २१अथवा घृणा गरेर उसलाई हातले हिकाउँछ र त्यसको चोटले त्यो व्यक्ति मर्छ भने त्यो हिकाउँने व्यक्ति हत्या ठहरिन्छ, र उसलाई प्राण दण्ड दिनुपर्छ। त्यो मर्ने व्यक्तिको आफन्तले उसलाई भेटेर मार्छ भने उसले मार्न सक्छ।

२२“तर यदि कसैले कसैलाई अज्ञानमा मारेको हो, अनि त्यो मर्ने व्यक्तिमाथि मार्ने व्यक्तिको शत्रुता होइन, अथवा एक व्यक्तिले केहि चीज फ्याक छ र संयोग वश कसैलाई मार्छ भने यो मर्ने व्यक्तिमाथि घृणा थिएन, २३अथवा उसले मारु भनी घचेटेको, कुनै प्रहार गरेको होइन अथवा मार्ने व्यक्तिको त्यस्तो कुनै योजना नै थिएन भने, अथवा त्यो व्यक्तिले केही फ्याँक्दा कसैलाई लाग्यो अनि त्यो मर्छ भने त्यो अज्ञानमा घटेको घटना हो। २४तब समुदायले मार्ने व्यक्ति र मर्ने व्यक्तिका आफन्तहरू र हत्यारा बीचमा नियम अनुसार न्याय गर्नुपर्छ। २५त्यो न्यायालयले मानिसलाई मर्ने मानिसका आफन्तहरूबाट मार्न देखी बचाउँछ। र उसलाई फेरि सुरक्षित शहरमा पठाइदिन्छ। हत्यारा त्यही शहरमा रहनु पर्छ जब सम्म प्रधान पूजाहारीले तेलसित अभिषेक गर्दैन मादैन।

२६“तर यदि त्यो हत्यारा सुरक्षित शहरको सिमानाबाट बाहिर जान्छु, जुन घरमा त्यो आफ्नो सुरक्षाको निमित्त पुगेको थियो, २७अनि मारिने व्यक्तिका आफन्तहरूले सुरक्षित शहर सिमाना बाहिर हत्यारालाई भेटे हत्या भएको व्यक्तिका आफन्तहरूले त्यसलाई मार्न सक्छन्। हत्या भएको व्यक्तिका आफन्तहरूको कुनै दोष हुने छैन। २८किनभने त्यो हत्यारा सुरक्षित शहरमा प्रधान

पूजाहारीको मृत्यु पर्यन्त बस्नु पर्ने थियो। प्रधान पूजाहारीको मृत्यु पछि तिनी आफ्नो घर फर्कनु सक्छ। २९यी नियमहरू ती मानिसहरू जहाँ कहीं बसे पनि तिनीहरूको निमित्त सदा-सर्वदाको निमित्त कानून भएर रहनेछ।

३०“यदि कुनै व्यक्तिले कसैलाई मारेको पूरा साक्षीहरू भए मात्र उसलाई मृत्यु दण्ड दिन सकिन्छ। एकजना व्यक्तिले दिएको गवाहीमा मृत्यु दण्ड दिन सकिदैन।

३१“यदि एक व्यक्ति हत्यारा हो भने उसले प्राण दण्ड भोग्ने पर्छ। पैसा लिएर अथवा घूस खाएर प्राण दण्ड बदलि गर्न पाँडैन। उसले प्राण दण्ड भोग्ने पर्छ।

३२“यदि कुनै व्यक्तिले कसैलाई मारेर सुरक्षित शहरमा आश्रय लिनु गएको छ भने, त्यो व्यक्ति प्रधान पूजाहारी नमरूञ्जेल सम्म त्यहाँ बस्ने पर्छ, पैसा दिएर त्यो व्यक्ति आफ्नो घर फर्कन सक्तैन।

३३“निर्दोष व्यक्तिको रगतले तिमीहरूको भूमिलाई दोषित नतुल्याऊ। यदि कसैले हत्या गर्छ भने त्यसको औषधी एउटै छ, त्यो हो प्राण दण्ड। अरू कुनै त्यस्तो पथ छैन कि हत्यालाई मुक्त पार्ने। ३४म परमप्रभु हुँ। म सधैं इस्त्राएली मानिसहरूको साथमा तिनीहरूको भूमिमा रहनेछु। म त्यँही हुनेछु, यसर्थ त्यस भूमिलाई निर्दोष मानिसहरूको रगतले दोषित नबनाऊ।”

सलोफादकी छोरीहरूको देश

३६ मनश्शेको नाति माकीरको छोरो गिलादको सन्तानका प्रधानहरू अघि आए अनि मोशा र इस्त्राएली मानिसहरूका प्रधानहरूलाई भने, २“परमप्रभुले इस्त्राएलीहरूलाई चिट्टाद्वारा भूमि वितरण गरिदिनु भनी हजूरलाई हुकुम दिनु भएको थियो। अनि हजूर हाम्रा मालिकलाई परमप्रभुले हाम्रा सन्तान सलोफादको अंश चाँहि उनकी छोरीहरूलाई दिनु भनी दिनु भएको थियो। ३अब यदि ती कन्याहरूको विवाह इस्त्राएलीहरू मध्येकै अन्य कुलका मानिसहरूसित भए त्यो तिनीहरूले पाएको भाग जमीनको हाम्रो कुलको भागबाट काटिएर ती केटीहरूलाई विवाह गर्नेहरूकै भागमा मिल्ने छ। यसर्थ यस प्रकारले हामीले चिट्टामा पाएको भूमिको केहि अंश गुमाउने छैनौं। ४इस्त्राएलीहरूको पुनर्स्थापनाको समय* आउँछ र ती केटीहरूको पैतृक सम्पति तिनीहरूले विवाह गरेको पुरुषहरूकोसित कुलमा मिल्नेछ र यसरी हामीले हाम्रो पिता-पूर्वाहरूबाट पाएको हाम्रो देशको भूमि गुमाउने छौं।”

५यसर्थ परमप्रभुको निर्देशन अनुसार मोशाले इस्त्राएलीहरूलाई यस्तो आदेश दिए: “यूसुफ कुलका मानिसहरूले जे भन्दैछन त्यो सही हो। ६सलोफादकी छोरीहरूको सम्बन्धमा परमप्रभुले दिनु भएको आदेशहरू

पुनर्स्थापनाको समय अर्थात जुबिलि वर्ष।

यी हुन, हुन त तिनीहरूले आफूले मन पराएकोसित विवाह गर्न सक्छन्। तर तिनीहरूले आफ्नै पिता-पुर्खाहरूको सन्तान भित्र विवाह गर्नुपर्छ। ७इस्त्राएलीहरूले पाएको भूमिको अंश अर्को कुलका मानिसहरूलाई हस्तान्तरण गर्न सकिदैन। प्रत्येक इस्त्राएली आफ्नो पैतृक सम्पत्ति भित्र पर्नुपर्छ। ८इस्त्राएली कुलको प्रत्येक छोरी जसले पिता-पुर्खाहरूको सम्पत्ति पाएको छ उसले आफ्नो कुल भित्रैको पुरुषसित विवाह गर्नुपर्छ ताकि पिता-पुर्खाहरूको नामको भूमि आफ्नो कुल देखि बाहिर नजावोस। ९यसर्थ एक कुलको मानिसहरूको भूमि अर्को कुलको मानिसहरू माथि हस्तान्तरण गर्नु नपरोस। आफ्नो कुलको

भूमि आफ्नै कुलमा रही रहोस्।” १०सलोफादकी छोरीहरूले त्यसै गरे जो परमप्रभुले मोशालाई आदेश दिनु भएको थियो। ११तिनकी छोरी महला, तिसा, होग्ला, मिल्का र नोआले आफ्नै काकाको छोराहरूसित विवाह गरे। १२तिनीहरूले यूसुफका छोरा मनश्शेका कुलहरूमा नै विवाह गरे र तिनीहरूको पैतृक भूमि तिनीहरूकै पिता-पुर्खाहरूको वंशभित्रै रह्यो।

१३यरीहोको पारिपट्टि र्यदन नदीको किनार नजिक मोआबको मैदानमा परमप्रभुले मोशा मार्फत इस्त्राएलका मानिसहरूलाई दिनु भएको आदेश र नियमहरू यी नै हुन्।

लेवीहरूको पुस्तक

बलिदानहरू अनि भेटिहरू

१ परमप्रभुले मोशालाई भेट हुने पालबाट भन्नुभयो, २“इसाएली मानिसहरूलाई भन जब तिनीहरू मध्ये कुनै मानिसले परमप्रभुको निम्ति बलि चढाउँछ भने, त्यो तिनीहरूको आफ्नो गाई-गोरू तथा भेडा-बाख्राहरूको बगालबाट हुनुपर्छ।

३“यदि उसले गोरू होमबलि चढाउँछ भने, त्यो निष्खोट बाछो हुनुपर्छ। उसले बाछो भेट हुने पालको ढोकामा चढाउनु पर्छ जसले गर्दा त्यो परमप्रभुलाई ग्रहण योग्य हुनेछ। ४उसले आफ्नो पापको प्रायश्चित्तको निम्ति मारिन लागेको पशुमाथि आफ्नो हात रख्नु पर्छ। अनि परमप्रभुले त्यस व्यक्तिलाई शुद्ध गराउन होमबलि ग्रहण गर्नुहुनेछ।

५“पछि त्यो बाछो परमप्रभुको सामुन्ने मारोस् तब हारूनका पूजाहारी छोराहरूले भेट हुने पालको ढोका नजिक भएको वेदी वरिपरि त्यसको रगत छर्किउन्। ६तब त्यो बाछो अथवा पशुको छाला काढेर त्यसलाई टुक्रा-टुक्रा पारियोस्। ७तब पूजाहारी हारूनका छोराहरूले वेदीमा दाउराहरू मिलाएर आगो सल्काउन्। ८हारूनका छोराहरू अर्थात् पूजाहारीहरूले वेदीमा बलेको आगोमाथि बाछो अथवा पाठोको टाउका टुक्राहरूको बोसो वेदीको आगोको दाउरा माथि मिलाएर राख्नु।

९“त्यसपछि पूजाहारीले त्यस पशुको खुट्टाहरू र त्यसको भित्रि भागहरू पानीले पखालोस् र ती सबै पूजाहारीले आगोद्वारा वेदीमा जलाओस् यो आगोद्वारा परमप्रभुलाई मन पर्ने सुगन्धित होमबलि समर्पण गरिएको हुनेछ।

१०“यदि उसको भेटी पशु हो भने, पाठो अथवा थुमा निष्खोट हुनुपर्छ। जब बलिदानहरू चढाउँदा उसले पाठो अथवा बोका चढाउनुपर्छ। ११उसले वेदीको उत्तरपट्टि परमप्रभुको सामुन्ने त्यो काटेर मारोस अनि पूजाहारी हारूनका छोराहरूले त्यसको रगत वेदीको वरिपरि सबैतिर छर्कून्। १२तब त्यो बलि टुक्रा-टुक्रा पारेर काटोस् आन्द्रा-भुँडी र अघि पछिका खुट्टाहरू पखालोस् अनि वेदीको दाउराको आगोमा पूजाहारीहरूले ती टुक्राहरू, बोसो र टाउको जलाओस। १३त्यसपछि उसले आन्द्रा-भुँडी र अघि पछिका खुट्टाहरू पानीले पखालोस् र पूजाहारीहरूले ती सबै आगोमा जलाएर भष्म गरोस। त्यही बलि परमप्रभुको निम्ति सुगन्धित होमबलि हुनेछ।

१४“यदि ऊ चरा बलिको रूपमा चढाउँछ भने, त्यो होमबलि ढुकुर अथवा परेवा हुनुपर्छ। १५पूजाहारीले त्यो बलि वेदीमा ल्याएर टाउको निमोठेर चुँडाओस् र वेदीमा जलाओस्, अनि त्यस परेवाको रगत वेदी भएको ठाउँमा निकाली देओस्। १६त्यसपछि उसले त्यसको गलामा भएको खाद्य थैली* निकालोस् अनि वेदीको पूर्वपट्टि खरानी भएको ठाउँमा फ्याँकोस्। १७त्यसपछि त्यसलाई पूजाहारीले नटुक्राइकन परेवाको बीचबाट चिरोस् अनि पूजाहारीले त्यो बलि वेदीमा राखिएको आगोको दाउरामाथि जलाउन राखोस्। यो पनि परमप्रभुको निम्ति सुगन्धित होमबलि हो।

अन्नबलिहरू

२ “जब कोही मानिस परमप्रभुलाई अन्नबलिको केही बलि चढाउँछ भने त्यो बलि मसिनो पीठोको होस्। त्यसमा तेल खन्याएर पूजाहारीले सुगन्धित धूप हालोस्। २तब उसले त्यो बलि हारूनका छोराहरूको हाँ ल्याउनु पर्छ अनि पूजाहारीले एक मुट्टी मसिनो अन्नको पीठो, तेल अनि त्यसबाट धूप भिक्नु पर्छ अनि वेदीमा परमप्रभुलाई चढाउने सम्भन्ना भेंटीको रूपमा यसलाई चढाउनु पर्छ। यो आगोद्वारा चढाएको भेंटी हो अनि यसको वासनले परमप्रभुलाई प्रसन्न पार्छ। ३बाँकी रहेको अन्नबलि परमप्रभुको अत्यन्तै पवित्र उपहार स्वरूप हारूनका छोराहरूका निम्ति रहोस्।

पकाएको अन्नबलिहरू

४“यदि तिमी चुलामा पकाएको अन्नबलि चढाउँछौ भने, तेलमा मुछेको अखमिरी मसिनो पीठोको फुलौरा अथवा तेल हालेको अखमिरी रोटी होस्। ५यदि तिम्रो अन्नबलि तावामा पकाएको अन्नबलि भए त्यो तेलमा मुछेको अखमिरी मसिनो पीठोको होस्। ६त्यो मसिनो गरी पिँधेर टुक्राउ अनि त्यसमा तेल खन्याऊ। त्यही अन्नबलि हो। ७यदि तिमी अन्न भेंटी ल्याउँछौ जो तावामा भूटिएको छ भने यो तेलसित मिसाइएको मसिनो पीठो हुनु पर्छ।

८“जब तिमीले यी कुनै अन्नबलिहरूबाट बनाइएको परिकार ल्याउँछौ त्यो पूजाहारीलाई देऊ र त्यो पूजाहारीले

खाद्य थैली चरा-चुरुङ्गीले चारो खाँदा पहिले गलामा जम्मा हुने थैली।

वेदीमा चढाओस्। ६पूजाहारीले अन्नभेटीको केही भाग छुट्याउनुपर्छ अनि यसलाई स्मरणीय भेंटीको रूपमा जलाउनुपर्छ, अनि वेदीमा परमप्रभुलाई सुगन्धित भेंटीको रूपमा चढाउनु पर्छ। १०अन्नबलिबाट रहेको भाग हारून र तिनका छोराहरूको निम्ति हुनुपर्छ। परमप्रभुको निम्ति यो आगोद्वारा चढाएको बलि अति पवित्र हो।

११“तिमीले खमीर भएको कुनै पनि अन्नबलि परमप्रभुलाई चढाउनु हुँदैन अथवा महबाट बनिएको परमप्रभुको निम्ति उपहार आगोमा जलाउनु हुँदैन। (यहाँ भनिएको मह हुन सक्छ मौरीको नभई फूलहरूको रस हुनसक्छ।) १२तिमीहरू वर्षको पहिलो बालीबाट खमीर र मह चढाउन सक्छौं, तर त्यो बलि भेटीलाई सुगन्धित भेंटी बनाउन जलाउनु हुँदैन। १३तिमीले प्रत्येक अन्नबलिमा नूनहालेर ल्याउनुपर्छ। परमेश्वरसित गरेको नूनको करार तिमी अन्नबलिबाट हराउनु हुँदैन। तिमीले आफ्नो बलि नूनसँगै ल्याउनुपर्छ।

आगौटे फलहरूबाट अन्नबलि

१४“यदि तिमीहरू वर्षको अगौटे बालीबाट परमप्रभुलाई भेटी चढाउँछौं भने तिमीहरू पहिले बालीको ताजा अन्नको अघिल्लो भागलाई पिँधेर अन्न पकाएको भेटी बनाउनु पर्छ। १५तिमीले त्यसमा तेल अनि सुगन्धित धूप लगाउनुपर्छ। यो अन्नबलि हो। १६पूजाहारीले परमप्रभुको निम्ति सबै धूपसित पिँधेको अन्नबाट तयार गरेको भेटीको केही भाग तेलसित मिसाएर स्मारकको रूपमा जलाउनु पर्छ।

मेलबलि

३ “यदि उसको बलि मेलबलिको निम्ति हो भने गाई-गोरू मध्येको हुनुपर्छ। तर पशु चाही निष्वोट होस्। २अनि उसले आफ्नो हात त्यस पशुमाथि राखोस् अनि भेट हुने पालको प्रवेशद्वारमा त्यसलाई मारोस् र पूजाहारी हारूनका छोराहरूले वेदीको वरिपरी त्यसको रगत छर्काओस्। ३आगोद्वारा उसले मेलबलिबाट परमप्रभुको निम्ति खाद्य उपहार स्वरूप आन्द्रा भुँडी ढाक्ने बोसो र आन्द्रामाथि हुने सबै बोसो। ४दुइटा मिर्गौला र त्यस माथिको बोसो र कम्मर छेउको बोसो अनि मांसपेशीमा भएको बोसो अनि कलेजामाथिको गर्मजाल समेत भिकेर चढाओस्। ५तब हारूनका छोराहरूले वेदीको आगोमाथि बोसो होमबलिसित यो जलाओस्। आगोद्वारा चढाइएको यो परमप्रभुको निम्ति सुगन्धित बलि हो।

६“यदि उसको मेलबलि कै भेटी हो भने आफ्ना भेडा अथवा एउटा आफ्ना बाख्राको बगालहरूबाट हो भने त्यो निष्वोट हुनुपर्छ चाहे यो पाठो अथवा पाठी होस्। ७यदि उसले थुमा बलि चढाउँदछ भने त्यो परमप्रभुअघि ल्याउनुपर्छ। ८तब उसले आफ्नो हात त्यो

बलि दिइने पशुको टाउकोमाथि राखोस् र यसलाई भेट हुने पालको प्रवेशद्वारअघि मारी दिओस्। हारूनका पूजाहारी छोराहरूले त्यसको रगत वेदीको वरीपरि सब ठाउँमा छर्किउन्। ९तब परमप्रभुलाई आगोबाट चढाएको मेलबलिबाट उसले मेरुदण्डबाट सम्पूर्ण पृच्छरको बोसो, पशुको भित्र भागहरूलाई छोपेको बोसो निकाल्नु पर्छ। १०दुइवटा मृगौला र त्यस माथिको बोसो कम्मर छेउको निकाल्नु पर्छ। छेउको बोसो अनि मृगौलासहित कलेजा छोप्ने मासु निकालोस्। ११तब पूजाहारीले वेदीमाथि भोजन स्वरूप त्यो जलाओस्। यो परमप्रभुको निम्ति भोजन बलि हो।

मेलबलिको निम्ति एउटा बाख्रा

१२“यदि उसको बलि एउटा बाख्रा हो भने उसले त्यो परमप्रभुको सामुने चढाओस्। १३तब उसले आफ्नो हात त्यसको टाउकोमाथि राखोस् अनि भेट हुने पालको अघि त्यसलाई मारीदिओस्। अनि हारूनका छोराहरू पूजाहारीले वेदीको वरीपरि त्यस बलिको रगत छर्किउन्। १४तब उसले उसको आफ्नो बलिबाट परमप्रभुको निम्ति आगोद्वारा चढाओस्: आन्द्रा-भुँडी छोप्ने बोसो र आन्द्रामाथिको सबै बोसो, १५दुइवटा मिर्गौला अनि त्यस माथिको बोसो, डँडालु माथिको माँसपेशी, कलेजा माथिको उपांग कलेजासितै भिकेर चढाओस्। १६अनि पूजाहारीले सबै बोसो परमप्रभुको निम्ति वेदीमाथि मीठो वासनाको रूपमा जलाउनुपर्छ। यो परमप्रभुको निम्ति अन्न बलि हो। १७यो नियम तिमीहरूका सन्तानहरू र हूजेलसम्म सधैं रहिरहनेछ जुनसुकै ठाउँमा तिमीहरू बस्छौ। तिमीहरूले बोसो खानु हुँदैन अथवा रगत पिउनु हुँदैन।”

संभोगले भएका पापहरूको निम्ति बलिहरू

४ परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, २“इस्त्राएलका मानिसहरूलाई भन, “जब एउटा मानिसले नजान्दा पाप गरे अनि परमप्रभुका आज्ञाहरूमा नगर्नु भनेको कुनै काम गर्छ भने, त्यस मानिसले तलका कुराहरू गर्नु पर्छ।

३ “यदि कुनै अभिषिक्त पूजाहारीले ल्याउछ भने पाप गरेर कर्म गर्छ जसले मानिसहरूमाथि दोष लाग्छ उसले एउटा निष्वोट जवान साँढे उसको पाप प्रायश्चित्तको निम्ति परमप्रभुलाई चढाउनु पर्छ। ४अनि उसले साँढेलाई परमप्रभुअघि भेट हुने पालको प्रवेशद्वारमा ल्याउनु पर्छ अनि त्यस साँढेको टाउकोमाथि आफ्नो हात राख्नु पर्छ परमप्रभुअघि त्यसलाई मार्नु पर्छ। ५त्यसपछि अभिषिक्त भएको पूजाहारीले बलि चढाइएको साँढेको रगत भेट हुने पालमा ल्याओस्। ६त्यसपछि पूजाहारीले आफ्नो अँल रगतमा चोबोस् र अति पवित्र जग्गाको पर्दाअघि परमप्रभुको सामुने रगत सात पल्ट छर्काओस्। ७त्यसपछि

पूजाहारीले धूपवेदीका सीङहरूमा रगतको केही अंश छर्किनु पर्छ जो भेट हुने पालमा परमप्रभुको सामुने हुन्छ, अनि साँढैका रहल रगत भेट हुने पालको प्रवेश द्वारको होमबलिको वेदीको आधारमा खान्याऊन। ८ अनि उसले पाप बलिको साँढेबाट सबै बोसो निकाल्नु पर्छ। उसले भित्री भागहरूको चारैतिर भएका त्यो बोसो अवश्यै निकाल्नु पर्छ। ९ दुवै मृगौलाहरू अनि तिनीहरूका बोसो अनि मांशपेशीको तल्लो भागको भएको बोसो र कलेजोलाई ढाक्ने बोसो, उसले यसलाई मिगौलाहरू सितै पापबलिको साँढेबाट निकाल्नु पर्छ। १० मेलबलिको साँढेबाट निकालिए जस्तै पापबलिको निम्ति चढाइएको साँढेबाट पनि सबै बोसोहरू निकालोस्। त्यसपछि पूजाहारीले त्यसलाई बलि होमबलिको वेदीमा जलाओस्। ११ तर साँढेको छला, त्यसको मासु र टाउको, खुट्टा, आन्द्रा-भुँडी, गोबरसमेत, १२ अनि रहल सबै पालबाहिर खरानी थुपार्ने एउटा चोखो ठाउँमा ल्याउन पर्छ अनि दाउराको आगोमाथि त्यहाँ जलाउनु पर्छ।

१३ “यदि समस्त इस्त्राएली मानिसहरूले नजान्दा नै भूल गर्छन अनि तिनीहरूलाई थाहा हुँदैन तिनीहरूले परमप्रभुको कुनै आज्ञा पालन गरेनन् भने, तब तिनीहरू दोषी हुनेछन्। १४ जब तिनीहरूले परमप्रभुको आज्ञा विरुद्ध गरेको पाप चाल पाउँछन्, पापबलिको निम्ति तिनीहरूले बथानबाट एउटा साँढे बलि दिऊन्। त्यो साँढे तिनीहरूले भेट हुने पाल अगाडी ल्याउनपर्छ। १५ अनि समुदायको मुखियाहरूले साँढेको टाउकोमाथि आफ्नो हात राख्नु पर्छ अनि त्यसलाई परमप्रभुकोअघि मार्नु पर्छ। १६ तब अभिषिक्त भएका पूजाहारीले साँढेको रगतबाट केही लिएर भेट हुने पालमा ल्याओस्। १७ अनि पूजाहारीले आफ्नो औँला त्यस रगतमा डुबाएर परमप्रभु अगाडीको पर्दा सामुने सात पल्ट छर्कियोस्। १८ अनि केही रगत वेदीको कुनामा राख्नु पर्छ जो भेट हुने पालमा परमप्रभुको अघि छ अनि रहल रगत होमबलिको वेदीमा अगेनोमा खन्याउनु पर्छ जो भेट हुने पालको प्रवेश हुन्छ। १९ अनि उसले सबै बोसो बलिबाट निकालेर वेदीमा जलाओस्। २० उसले यो पापबलिलाई जसो गर्छ यसलाई पनि त्यसै गर्नुपर्छ, यसरी नै पूजाहारीले इस्त्राएली मानिसहरूको निम्ति प्रायश्चित्त गराउँछन् अनि तिनीहरूको पाप क्षमा हुन्छ। २१ पूजाहारीले साँढेलाई पालको बाहिर ल्याउँनुपर्छ अनि यसलाई जलाउनुपर्छ जस्तो उसले पहिलो साँढेलाई गरेको थियो। सम्पूर्ण समुदायकालागि पापबलि हुनेछ।

२२ “यदि कुनै शासकले अन्जानमा परमप्रभु उसको परमेश्वरका आदेशहरू उल्लंघन गर्छ भने दोषी हुन्छ, २३ अनि पछि आफ्नो दोष पता लगाउँछ, उसले आफ्नो पशुहरूको बथानबाट उपहार स्वरूप भूत्लै भूत्ला भएको निष्खोट बोका ल्याउनु पर्छ। २४ तब उसले आफ्नो हात त्यस बोकाको टाउकोमाथि राखोस् अनि

होमबलि दिइने ठाउँमा त्यसलाई परमप्रभुकोअघि मारोस् यो शुद्धिकरणको बलि हो। २५ त्यसपछि पूजाहारीले त्यो पापबलिको केही रगत आफ्नो औँलामा लियोस् र होमबलिको वेदीको कुनामा राखोस् अनि होमबलिको वेदीको आधारमा रगत खन्याओस् २६ उसले पाठोको सबै बोसो बलिदान वेदीमा त्यसरी नै जालाउनु पर्छ जसरी मेलबलिको बोसो उसले जलाएको थियो। यस प्रकारले, उसले गरेको पापको निम्ति पूजाहारीले प्रायश्चित्त गर्नेछ अनि परमेश्वरले उसलाई क्षमा दिनुहुनेछ।

२७ “यदि समुदायको कुनै मानिसले नजानेर पाप गरे अथवा परमप्रभुले दिनु भएको निषेधाज्ञाको विरोधमा काम गरे त्यो दोषी हुनेछ २८ अथवा यदि उसले गरेको पाप आफूले थाहा पाए तब उसले बगालबाट भुत्लै भुत्लो भएको एउटा बाख्राको निष्खोट पाठी ल्याओस्। २९ तब आफ्नो पाप बलिको निम्ति उसले त्यस पाठीको टाउकोमा हात राखोस् अनि होमबलि हुने ठाउँमा मारोस्। ३० तब पूजाहारीले केही रगत औँलाले लेओस् र होमबलिको वेदीको कुनामा लगाओस् र अरु सबै रगत वेदीको आधारमा खन्याओस्। ३१ अनि मेलबलिमा गरिएको बलि भैँ उसले त्यस बलिबाट सबै बोसो निकालोस्। पूजाहारीले परमप्रभुको निम्ति मिठो बास्ना दिनकालागि त्यो वेदीमा जलाओस्। यसरी पूजाहारीले त्यस मानिसलाई शुद्ध बनाउँछ अनि त्यसलाई क्षमा गरिनेछ।

३२ “यदि कसैले उसको पापबलिको निम्ति भेडा ल्याउँछ भने, तब उसले निष्खोट भेडाको पाठो ल्याउनु पर्छ। ३३ उसले पापबलिको टाउँकोमा आफ्नो हात राख्नु पर्छ अनि यसलाई त्यस ठाउँमा मार्नु पर्छ जहाँ होमबलिकालागि बलिदान गरिन्छ। ३४ तब पापबलिबाट, पूजाहारीले आफ्नो औँलामा केही रगत लिनु पर्छ अनि होमबलिको वेदीको सिङहरूमा यसलाई राख्नु पर्छ अनि रहल रगतलाई वेदीको अगेनोमा खन्याउनु पर्छ। ३५ तब उसले मेलबलि सम्पन्न गरिको थियो, पूजाहारीले पाठोबाट निकाल्नु पर्छ अनि परमप्रभुका लागि भेटीको रूपमा यसलाई जलाउँछ। यसरी पूजाहारीद्वारा त्यस मानिसको प्रायश्चित्त उसको पापको लागि सम्पन्न हुन्छ अनि त्यो मानिस पाप मुक्त हुनेछ।

विभिन्न संभोगका पापहरू

५ “यदि कसैले यस्तो प्रकारले पाप गरे जसमा त्यो मानिस आफ्नै आँखाले प्रत्यक्ष देखेको अथवा कानले सुनेको कुरोमा साक्षी भएर पनि भन्दैन भने ऊ त्यस कामको निम्ति पापी हो, अनि उसले त्यस पापको निम्ति सजाय भोग्नु पर्छ। २ अथवा कोही मानिस अशुद्ध चीज छुन्छ भने जंगली अथवा पाल्तू पशु अथवा उड्ने प्राणीको मृत देह छुन्छ, तर कुनै कारणवश त्यो उसले बिर्सन्छ भने त्यस कामको निम्ति

ऊ दोषी अनि अशुद्ध बनिन्छ। ३ एक जना मानिसले मानिएको अशुद्ध अथवा यस्तो कुनै चीज छुन्छ जसले उसलाई अशुद्ध बनाउँछ तर उसले थाहा पाउँदैन, तर जब त्यस मानिसले यस विषयमा थाहा पाउँछ तब उ दोषी हुनेछ। ४ अथवा एकजना मानिसले केही राम्रो अथवा नराम्रो काम गर्ने प्रतिज्ञा गर्छ। उसले विचार अनि आफ्नो प्रतिज्ञा बिर्सन्छ। तर जब पछि उसले आफ्नो प्रतिज्ञाको सम्भना गर्छ, तब उसलाई दोषी ठहराइनेछ। ५ जब ऊ त्यस्तो कुनै कुरामा दोषी ठहरिन्छ भने, उसले कसरी पाप गःयो त्यो स्वीकार गर्नुपर्छ। ६ अनि उसको पाप प्रायश्चित्तको निम्ति, उसले एउटा जवान भेडा अथवा बाख्राको पाठी उसको बथानबाट एउटा दोषबलि जस्तै परमप्रभु कहाँ ल्याउनु पर्छ। यस प्रकारले पूजाहारीले त्यो मानिसको पापबाट मुक्त गराउनको लागि प्रायश्चित्त कार्य गर्नेछ।

७ “यदि उसले आफ्नो दोषबलि चढाउन भेडा अथवा बाख्राको पाठीको व्यवस्था गर्न सक्तैन भने, उसले परमप्रभुलाई दोषबलि चढाउनलाई अथवा पापबाट मुक्त हुन र अर्को होमबलिको निम्ति एक जोडी परेवा अथवा ढुकुर ल्याउनुपर्छ। ८ उसले त्यो ढुकुर अथवा परेवाको जोडी पूजाहारीकहाँ ल्याउनुपर्छ र पूजाहारीले एउटा चाँहि पहिले पापबलिको निम्ति चढाओस्। उसले त्यसको घाँटी अँट्टाएर टाउको निमोटोस तर त्यसलाई चुँडाई नहालोस्। ९ तब उसले पापबलिको केही रगत शुद्धताको निम्ति वेदीको पाटामा छर्कियोस अनि बाँकी रगत वेदीको आधारमा खँन्याई दियोस्। यो पापबलि हो। १० त्यसपछि पूजाहारीले अर्को चाँहि ढुकुर परेवा नियमानुसार होमबलि चढाओस्। यस्तो प्रकारले पूजाहारीले त्यस पाप गर्ने मानिसलाई उसको पापबाट शुद्ध गराओस् अनि त्यो मानिसले क्षमा पाउँछ।

११ “यदि कुनै मानिसले दुईवटा ढुकुरहरू अथवा दुईवटा परेवाहरू किन्न सक्तैन भने। भने तब उसले आफ्नो पापबाट मुक्ति पाउनलाई आठ बटुको मिहिन पीठो चढाउनु पर्छ। उसले पीठोसित तेल मिसाउनु हुँदैन अनि कुनै सुगन्धित धूप पनि त्यसमा निसाउनु हुँदैन किनभने त्यो भेटी पापबलि को हुनको निम्ति हुनुपर्छ। १२ उसले त्यो पीठो पूजाहारीकहाँ ल्याओस् अनि पूजाहारीले त्यसबाट सम्भना स्वरूप एक मुट्टी पीठो निकालेर परमप्रभुको निम्ति अग्निहोममाथि वेदीमा जलाओस्। यो पापबलि हो। १३ यस प्रकार पूजाहारीले त्यस व्यक्तिलाई उसले गरेको पापबाट क्षमा गराउनेछन्। बाँकी रहेको अन्न चाहिँ पूजाहारीको निम्ति अन्नबलि जस्तै हुन्छ।”

१४ तब परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, १५ “जब एकजना मानिसले परमप्रभुको पवित्र चीजहरू प्रति नजानेर भूल काम गर्छ, उसले आफ्नो पशुहरूको बथानबाट एउटा निष्वोट भेडा ल्याउनुपर्छ। भेडाको मोल आधिकारिक नाप अनुसार उसको १६ पवित्र

चीजहरूसित गरेको पापको निम्ति उसले अपराध बीस प्रतिशत जोडेर फर्ता दिनुपर्छ। अनि दोषबलिको भेडाद्वारा चढाएकोमा पूजाहारीले उसको पापको निम्ति प्रायश्चित्त गर्नेछ अनि उसलाई पाप क्षमा दिनेछ।

१७ “जब कुनै व्यक्तिले परमप्रभुले नगर्नु भनेको कामगर्छ तर उसलाई त्यो थाहा हुँदैन, तब पनि त्यो मानिस दोषी हुनेछ। १८ तब उसले गरेको पापको ओजन बराबरको मूल्यमा एउटा निष्वोट भेडा पूजाहारीकहाँ दोष बलिको निम्ति ल्याउनुपर्छ। जुन पाप उसले नजानी गरेको थियो पूजाहारीले त्यसले गरेको पापबाट उसलाई क्षमा गराउनेछ। १९ यो एउटा दोषबलि हो, किनभने त्यो मानिस परमप्रभुअघि दोषी भएको छ।”

अरूको निम्ति दोषबलि

६ परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, २ “जब एकजना मानिस परमप्रभुको विरुद्धमा पाप र विश्वासघात गर्छ अनि आफ्नो छिमेकीलाई धोका दिएर पापकर्म गःयो कसैले राख्न दिएको कुरा बन्धकमा राखेरको कुरा वा चोरेको कुरामा राख्छ अनि छिमेकीसँग झूट बोल्छ। ३ अनि यसरी ठगेको अथवा धोका दिएको अथवा अपहरण गरेकोमा आफू निर्दोष हुन भूटो स्वीकार गर्दैन। ४ यदि एउटा व्यक्तिले यसरी यी कुराहरू गर्छ तब त्यो मानिस पापको दोषी हुनेछ। त्यो मानिसले सबै कुराहरू ल्याउनु पर्नेछ जे जति उसले चोरीको थियो, अथवा जे जति उसले ठगेर लगेको छ, अथवा जे जति अर्को मानिसले उसलाई उसको निम्ति समाल्न दिएका थिए अथवा जे जति उसले पायो अनि यस विषयमा भूट बोल्थो। ५ जे जति उसले भूटा प्रतिज्ञा बनाउँछ। उसले पूरा मोल तिर्नु पर्छ। त्यसले यी सबै थोकहरूमा पाँचौँ हिस्सा थपेर फर्काई दिनु पर्नेछ। उसले यो त्यस दिन दिनु पर्छ जहिले ऊ दोषबलि ल्याउँछ।

६ “उसले आफूले गरेको दोषको बराबर परिमाणमा दोषबलि स्वरूप पशुहरूको बथानबाट एउटा निष्वोट भेडा परमप्रभुको निम्ति पूजाहारीकहाँ ल्याउनुपर्छ। ७ अनि पूजाहारीले परमप्रभुअघि उसलाई शुद्ध पारिदिनेछन् अनि तिनी कुनै पनि काम गर्दा जो दोषी हुन्छ यस्तो दोषबाट उसलाई मुक्त गर्नेछन्।”

होमबलिहरू

८ परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, ९ “यी कुराहरू हारून अनि तिनका छोराहरूलाई आज्ञा दे यो होमबलिको निम्ति विधि हो। होमबलिको बलि वेदीको चुलामा बिहान नहुञ्जेलसम्म रातभरि रहोस् अनि वेदीमा आगो बलिरहोस्। १० पूजाहारीले आफ्नो पोशाक सूती कपडाको लगाओस्, सूतीको सुरुवाल पनि उसले भित्री पट्टि लगाओस् र होमबलिको भेटी वेदीमा जलाउँदा निस्केको

खरानी हटाओस् र त्यसलाई वेदीको पछिल्लि र राखोस्। ११पूजाहारीले लगाएको वस्त्र खोल्नु अनि अर्को लुगा लगाएर खरानीलाई पाल बाहिर पवित्र ठाउँमा लैजाउन। १२आगो वेदीमाथि लगातार बलिरहन दिनु पर्छ। आगोलाई निभ्न दिनु हुँदैन। पूजाहारीले प्रत्येक बिहान वेदीमा दाउरा हाल्नु पर्छ अनि होमबलि त्यसमाथि मिलाएर राख्नु पर्छ। अनि मैत्रीबलिको बोसो वेदीमा निरन्तर जलिरहनु पर्छ। १३वेदीमा आगो निरन्तर बलिरहोस्, त्यो निभ्नु हुँदैन।

अन्नबलिहरू

१४“अन्नबलिको निम्ति नियम यस्तो छ हारूनका छोराहरूले अन्नबलि वेदीमाथि परमप्रभुको सामुने ल्याउनु। १५पूजाहारीले परमप्रभुलाई स्मारक भेटीको रूपमा चढाउन ल्याएको पीठो र तेलबाट एक मूट्टी पीठो सुगन्धित धूपसमेत लिनु पर्छ अनि वेदीमा जलाउनु पर्छ।

१६“रहेको पीठो र तेल चाँहि हारून र उसका छोराहरूले खानु पर्छ। तिनीहरू त्यो पवित्र ठाउँमा खमीर नमिसाई खानु पर्छ। तिनीहरूले त्यो भेट हुने पालको आँगनमा खानुपर्छ। १७त्यो खमीरसित पकाउनु हुँदैन। मैले मलाई दिएको भेटीहरू तिनीहरूको भागको रूपमा तिनीहरूलाई दिएको नै छु। त्यो पाप बलि अनि दोषबलि जस्तै शुद्ध छ। १८परमप्रभुको अन्नबलिबाट हारूनको पुरुष सन्तानहरू मध्ये कसैले खानु सक्छ। यो नियम तिम्रो सन्तानहरूको निम्ति सधैंको लागि हो। यी भेटीहरू छोएर नै कोही पवित्र हुन्छ।”

पूजाहारीको अन्नबलि

१९परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, २०“यो त्यो बलि हो जसलाई हारून र उसका छोराहरूले परमप्रभुको निम्ति त्यस दिन चढाउनुपर्छ जहिले हारून प्रधान पूजाहारीको रूपमा अभिषिक्त हुन्छन्। नियमित आठ बटुको मिहिन पीठो, यसको आधा विहान चढाउनु पर्छ अनि आधा साभ्रमा। २१“तेल सित तावामा राम्ररी भूटेर बनाओस् यो राम्ररी तेलमा मिसाएर परमप्रभुको निम्ति टुक्रा टुक्रा पारेर मिठो सुगन्धित अन्नबलि चढाउनु पर्छ।

२२“अनि हारूनका छोरा जो पूजाहारीको रूपमा अभिषिक्त हुन्छन्, तिनले अन्नबलि तयार पार्नुपर्छ। यो सधैंको लागि परमप्रभुको स्थायी नियम हो। यसलाई पूर्ण रूपले जलाउनुपर्छ। २३पूजाहारीले चढाएको प्रत्येक अन्नबलि सम्पूर्ण रूपले जलाउनु पर्छ यो खानु हुँदैन।”

पापबलिको नियम

२४परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, २५“हारून र तिनका छोराहरूलाई भन, यो पाप बलिको नियम हो, जुन ठाउँमा होमबलिको निम्ति परमप्रभुकोअघि मारिन्छ,

त्यसै ठाउँमा पाप बलिको निम्ति पनि मारिनु पर्छ। यो अत्यन्तै पवित्र हो। २६जुन पूजाहारीले पापबलि चढाउँछ उसले यो खानुपर्छ। यो भेट हुने पालको आँगन पवित्र स्थानमा खानुपर्छ। २७जसले यो पापबलिको मासु छुन्छ, त्यो पवित्र हुन्छ।

“यदि यसको रगत लुगाहरूमा कतै छर्कियो भने त्यो पवित्र ठाउँमा धुनुपर्छ। २८अनि प्रत्येक माटोको भाँडा जसमा पापबलिको मासु पकाइन्छ, त्यो फुटाउनुपर्छ। अनि यदि पाप बलिको मासु धातुले बनिएको भाँडामा पकाएको त्यो माझेर पानीले पखाल्नु पर्छ।

२९“पूजाहारीहरूमा भएका प्रत्येक पुरुषले यो खान सक्छन् र यो अत्यन्त पवित्र हो। ३०तर पाप बलिको रगत यदि मानिसहरूलाई पवित्र पार्न भेट हुने पालमा ल्याएको भए त्यो खानु हुँदैन। यो आगोमा जलाउनु पर्छ।

दोषबलिहरू

७“दोषबलिको नियम यही हो। यो अत्यन्तै पवित्र छ। २जहाँ सबै होमबलि मारिन्छ त्यही ठाउँमा दोषबलिको पनि त्यही गरियोस्। अनि वेदीको वरीपरि सबैतिर त्यसको रगत छर्कोस्।

३“त्यसको सबै बोसो, बोसे पुच्छर आन्द्रा भुँडी छोप्ने बोसो, ४दुवै मृगौला र त्यसमाथि भएको बोसो, मिगौलासमेत मांशपेशीको तल्लो भागको बोसो अनि कलेजालाई ढाक्ने मासु मृगौला सितै निकाल्नु पर्छ र चढाउनु पर्छ। ५पूजाहारीले ती भागहरूलाई परमप्रभुको निम्ति कै वेदीमा दोषबलिको रूपमा जलाउनु पर्छ।

६“अनि पूजाहारीको घरका प्रत्येक पुरुष मानिसले त्यो खान सक्छ। यो एकदमै पवित्र हो दोषबलि पवित्र ठाउँमा खानुपर्छ। ७दोषबलि पापबलि जस्तै हो। यी दुवैको निम्ति नियमहरू एउटै छन्। बलि पूजाहारीको हो जसले ऊसित प्रायश्चित गर्छ। अनि यो उसको खाद्य हो। ८जब पूजाहारीले होमबलि चढाउनु हुन्छ, त्यसको छाला पूजाहारी कै हुन्छ। ९अनि प्रत्येक अन्नबलि जो चुलामा पकाएर अथवा तावामा अथवा ताप्केमा पकाएको जुन पूजाहारीले चढाउँछ त्यो उसैको हुन्छ। १०तर अर्को अन्नबलि जो तेलमा मिसाएर अथवा सूखा बनाइन्छ त्यो बराबरी भागमा हारूनका छोराहरूको हुन्छ।

मेलबलिहरू

११“परमप्रभुलाई अर्पण गरिने मेलबलिका नियम यही हो। यदि त्यो कसैले धन्यवाद स्वरूप चढायो भने, १२उसले उसको धन्यवाद बलिसित खमीर नहाली तेलमा मुछेको रोटी, खमीर नहाली तेल दलेको बाबर रोटी र तेलमा डुबाएको शुद्ध पीठोको फुलौरा चढाओस्। १३उसले मेलबलिसित धन्यवादको भेटी खमीर मिसाएको

रोटी पनि चढाओस्। यसबाट उसले परमप्रभुलाई प्रत्येक एक एकवटा उपहार चढाउनेछ। १४मेलबलिको रगत जुन पूजाहारीले छर्कन्छ यो बलि उसैको हुन्छ। १५धन्यवादको निमित्त मेल बलिको मासु त्यही बलि चढाएकै दिन खाई सक्नुपर्छ। यसको कुनै अंश अर्को बिहान सम्म रहनुहुँदैन।

१६“यदि उसको बलि परमप्रभुअघि विशेष भाकल पूरा गर्नु राखिएको अथवा परमप्रभुलाई भेटी चढाएको अर्थ लाग्छ। तब बलिदान त्यही दिन खानुपर्छ जहिले बलि चढाइन्छ अनि रहेको अर्को दिन खानु सकिन्छ। १७तर यदि केही मासु तेस्रो दिनसम्म रहे आगोमा जलाउनुपर्छ। १८यदि मेलबलिको मासु तेस्रो दिनमा खाए, त्यो स्वीकृत हुने छैन, त्यो एउटा चढाउनेको निमित्त केही गनिने छैन यो अशुद्ध भएको छ। मानिस दोषी हुनेछ अनि जसले यसलाई खान्छ दण्ड पाउँनेछ।

१९“कुनै अशुद्ध कुरोले छोएको मासु खान हुँदैन। त्यसलाई आगोमा जलाउनु पर्छ। अनि अरु शुद्ध मानिस जति छन् तिनीहरूले मेल बलिबाट मासु खान सक्छन्। २०तर यदि कसैले परमप्रभुको मेलबलिको मासु जब खान्छ तब ऊ अशुद्ध हुन्छ, तिमीले उसलाई उसका मानसिहरूबाट छुट्याउनु पर्छ।

२१“जब कुनै मानिसले कुनै अशुद्ध चीज छुन्छ त्यो अशुद्धता मानिसको अथवा पशुको अथवा अन्य कुनै घृणित चीज होस र मेलबलिको मासु खाए त्यसलाई त्यसको मानिसहरूबाट अलग गराउनुपर्छ।”

२२परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, २३“इस्त्राएली मानिसहरूलाई भन, तिमीहरूले साँढे, भेडा अथवा बाख्राहरूको बोसो खानु हुँदैन। २४तिमीहरूले आफै मरेको पशु अथवा जंगली जानवरहरूले मारेको पशु अन्य कुनै काममा लाग्न सक्छ, तर तिमीहरूले खानु हुँदैन। २५परमप्रभुलाई चढाएको पशुको बोसो जुन मानिसले खान्छ उसलाई उसका मानिसहरूबाट अलग गराउनुपर्छ।

२६“चराको होस अथवा पशुको तिमीहरूले आफू बसोबास गर्ने ठाउँमा रगत नखानु। २७यदि कुनै मानिसले बसेको ठाउँमा रगत खान्छ भने उसलाई उसका मानिसहरूबाट अलग गराउनुपर्छ।”

डोलाउने बलिको निमित्त नियम

२८परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, २९“इस्त्राएलका मानिसहरूलाई भन, ‘जसले मेलबलि चढाउँछ, उसले बलिको निमित्त उपहार आफै लिएर आउनुपर्छ। ३०परमप्रभुलाई चढाउने भेटी आफ्नो हातमा लिएर परमप्रभुअघि छातीको ह्याकुलो बोसोसमेत डोलाउने बलिको रूपमा चढाउनुपर्छ। ३१पूजाहारीले बोसो वेदीमा जलाउनु पर्छ तर हासून र उनका छोराहरूको हुन्छ। ३२मेलबलिको निमित्त चढाएको बलिको दाहिने फिला

चाहि पूजाहारीलाई दिइयोस्। ३३हासूनका छोराहरू मध्ये एक जना पूजाहारी जसले आफ्नो भागबाट मेलबलिको रगत र बोसो चढाउँछ। मेलबलिको दाहिने फिला चाहि पूजाहारीको हुन्छ। ३४किनभने डोलाउने बलिको ह्याकुलो र मैत्रीबलिको दाहिने तिघ्राको उपहार जो मैले इस्त्राएलीहरूबाट लिएको थिएँ पूजाहारी हासून र उनका छोराहरूलाई नियमित उपहारको रूपमा दिएको छु।”

३५जुन दिन हासून र तिनका छोराहरूलाई परमप्रभुको सेवा गर्न पूजाहारी पदमा नियुक्ति गरियो त्यसै दिनदेखि परमप्रभुको निमित्त आगोमा चढाइएका बलिहरूबाट तिनीहरूको भाग पाउँछन्। ३६परमप्रभुले मानिसहरूलाई बलिको तिनीहरूको भाग सदा-सर्वदा पूजाहारीलाई दिनु भन्नु भएकोछ। उहाँले यी आज्ञाहरू त्यस दिन दिनुभयो जब उहाँले तिनीहरूलाई पूजाहारी नियुक्त गर्नुभयो।

३७यिनीहरू नै होमबलि, अन्नबलि, पापबलि, दोषबलि, मैत्रीबलि अनि अपर्णबलिका नियमहरू हुन्। ३८जुनदिन परमप्रभुले सीनै मरूभूमिमा इस्त्राएलीहरूलाई उहाँको निमित्त बलि ल्याउने आज्ञा दिनु भयो त्यही दिन परमप्रभुले मोशालाई यी आज्ञाहरू सीनै पर्वतमा दिनु भएको थियो।

मोशाले पूजाहारीहरू तयार पार्छन्

परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, २“हासून र उसका छोराहरूलाई तिनीहरूको पूजाहारी पोषक, अभिषेक तेल, पापबलिको साँढे, दुइवटा भेडा र एक डालो अखमिरी रोटीसँग लैजाऊ। ३तब तिनीहरूलाई सम्पूर्ण मानिसहरूसँग भेट हुने पालमा लैजाऊ।”

४यसर्थ परमप्रभुले तिनलाई आज्ञा दिनु भए भैं मोशाले भने। मानिसहरू सबै भेट हुने पालमा सँगै भेला भए। ५मोशाले मानिसहरूलाई भने, “यो परमप्रभुले आज्ञा दिनु भएको कुरा यही हो।”

६तब मोशाले हासून र तिनका छोराहरूलाई ल्याए अनि पानीले नुहाइदिए। ७तब मोशाले हासूनलाई बुनेको कमेज पहराइदिए अनि तिनको कम्मरमा पटुका बाँधिदिए। त्यसपछि हासूनलाई अलखा पहिराए तब मोशाले तिनलाई एपोद बाँधिदिए। मोशाले एपोदलाई अलखामा बाँधिदिए। ८तब उनले हासूनको छातीमा ‘न्यायको छाती पाता’ लगाइदिए अनि गोजीमा “ऊरीम” र “तुम्मीम” राखिदिए। ९परमप्रभुले आज्ञा दिनुभए अनुसार तिनले हासूनलाई टाउकोमा फेटा बाँधिदिए अनि फेटाको अघिल्लो भागमा सुनको पवित्र मुकुट लगाइदिए।

१०मोशाले अभिषेक तेल लिएर पवित्र पालको प्रत्येक ठाउँ र चीजहरूमा छर्किदिए। अनि यसरी तिनले, ती सब चीजहरूलाई पवित्र पारे। ११उनले अभिषेक तेल वेदीमा सात पल्ट छर्किदिए। उनले अभिषेक तेल वेदी अनि भाँडा-कुडाहरू हातमुख धुने भाँडो अनि कचौरा राख्ने ठाउँलाई पवित्र बनाउन

छर्किदिए। १२त्यसपछि हासूनलाई शुद्ध पार्न अभिषेक तेलको केही अंश तिनको शिरमा खन्याइ दिए। १३त्यसपछि मोशाले हासूनका छोराहरूलाई ल्याए र बुनेको कमिज पहिराई पटुका बाँधिदिएर तिनीहरूलाई टोपी लगाइदिएर अनि यी सबै मोशाले परमप्रभुको आज्ञा अनुसार गरेका थिए।

१४त्यसपछि उनले पापबलिको साँढे ल्याए। हासून र तिनका छोराहरूले त्यस साँढेको टाउकोमाथि आफ्ना-आफ्ना हात राखे, १५अनि मोशाले त्यो साँढेलाई मारेर र केही रगत आफ्नो आँलाहरूमा लिएर वेदीको कुना-कुना सबैतिर दले। यस प्रकार तिनले वेदी पवित्र पारे। अनि बाँकी रहेको रगत वेदीको आधारमा खन्याए। यसरी तिनले प्रायश्चित्त गर्न वेदी पवित्र बनाए। १६मोशाले साँढेको भित्र्यांशको बोसो, कलेजो बोसो, दुइवटा मृगौलाहरू अनि तिनीहरूमाथि भएको बोसो निकाले अनि यी वेदीमा जलाए। १७त्यसपछि तिनले साँढेको अरू बाँकी रहेको छाला, मासु, गोवर तथा अरू भागहरू परमप्रभुको आज्ञा अनुसार पाल बाहिर जलाइदिए।

१८त्यसपछि तिनले होमबलिको निम्ति एउटा भेडा ल्याए अनि हासून अनि तिनका छोराहरूले त्यस भेडाको शिरमाथि तिनीहरूको हात राखे। १९तब मोशाले भेडालाई मारे अनि यसको रगत वेदीको चारैतिर छर्किदिए। २०-२१भेडालाई तिनले टुक्रा-टुक्रा पारेर काटे अनि टाउको, टुक्राएको मासु अनि बोसो आगोमा जलाए। तिनले भेडाको आन्द्रा-भुँडी र खुट्टाहरू पानीले धोए अनि सम्पूर्ण भेडालाई नै वेदीको आगोमाथि राखे। यो सुगन्धित बास्नाको लागि होमबलि थियो। यो परमप्रभुले मोशालाई दिएको आदेश अनुसार आगोद्वारा दिइने होमबलि थियो।

२२त्यसपछि तिनले पूजाहारी नियुक्त भएकोमा अर्पण गरिएको अर्को भेडा ल्याए अनि हासून र तिनका छोराहरूले आफ्नो हातहरू त्यस भेडाको टाउकोमाथि राखे। २३त्यसपछि तिनले त्यो भेडालाई मारेर त्यसको रगत हासूनको दाहिने कानको लोतीमा, दाहिने हात र दाहिने खुट्टाको बुढी आँलाहरूमा लगाइदिए। २४मोशाले हासूनका छोराहरूलाई अघि ल्याए अनि तिनीहरूको दाहिने कानको लोती दाहिने हातको आँलो र दाहिने खुट्टाको बुढी आँलाहरूमा राखिदिएर अनि रहेको रगत वेदी वरिपरि छर्किदिए। २५तिनले बोसो, बोसे पुच्छर आन्द्राभुँडी छोप्ने सबै बोसो, कलेजो छोप्ने मासु, बोसोसितै दुइवटा मिर्गौला र दाहिने फिला लिए। २६परमप्रभु अघि राखिएको खमीर रहित रोटीको डालोबाट उनले एउटा मोटो अखमीर रोटी, अर्को एउटा अखमीर रोटी तेल मिसाएको र अखमीर फुलौरो अनि तिनीहरूलाई बोसो र दाहिने तिघ्रामाथि राखे। २७तब मोशाले ती खाद्यहरू हासून अनि तिनका छोराहरूको हातमा राखिदिएर अनि परमप्रभुअघि डोलाउने बलिको रूपमा माथि

उठाए। २८तब तिनले तिनीहरूको हातबाट खाद्य लिएर अनि होमबलिको वेदीमाथि राखिदिए। यो पूजाहारीहरूको नियुक्ति निम्ति बलिदान थियो। यो एउटा सुगन्धित समुद्रघर भेटी हो जसले परमप्रभुलाई खुशी पार्छो। २९परमप्रभुको आदेश अनुसार परमप्रभुमाथि ह्याकुलो विशेष उपहारको रूपमा हल्लाए। पूजाहारीहरूलाई नियुक्त गर्नका निम्ति यो मोशाको भेडाको भाग थियो।

३०तिनले केही अभिषेक गरेको तेल अनि रगत लिएर जो वेदीमा थियो अनि त्यसलाई हासून र तिनका छोराहरू र तिनीहरूको लुगाहरूमाथि छर्के। यसरी तिनले हासून र तिनका छोराहरूसहित तिनीहरूका लुगाहरू सितै पवित्र पारे। ३१तिनले हासून र तिनका छोराहरूलाई भने, “भेट हुने पालको प्रवेशद्वारमा मासु उसिन र अभिषेक डालोमा भएको रोटीहरूसित खाऊ। ३२तिमीहरूले खाएर उब्रेको मासु र रोटी आगोमा जलाइ देऊ। ३३तिमीहरू पूजाहारी अभिषेक भएको दिनदेखि सात दिनसम्म बाहिर कतै नजानु, अभिषेकको समय सात दिन हो तिमीहरूले सात दिन पूरा नहोउञ्जेल भेट हुने पाल छोड्नु हुँदैन। ३४तिमीहरूलाई पूजाहारी पदमा नियुक्ति गराउन पवित्र पार्न परमप्रभुले आज्ञा गर्नु भएको थियो जुन आज गरियो। ३५मलाई आज्ञा गरिएको छ तिमीहरू सात दिनसम्म रात-दिन भेट हुने पालको प्रवेशद्वारमा बस्नुपर्छ अनि परमप्रभुको आज्ञा पालन गर्नुपर्छ जसले गर्दा तिमीहरूको मृत्यु हुने छैन।”

३६परमप्रभुले मोशा मार्फत जे जति आज्ञा गर्नु भएको थियो हासून र तिनका छोराहरूले सबै पालन गरे।

परमेश्वरले पूजाहारीहरूलाई ग्रहन गर्नुभयो

६ आठौँ दिनमा मोशाले हासून, तिनका छोराहरू र इस्त्राएलका बूढा प्रधानहरूलाई बोलाए। २हासूनलाई उनले भने, “बगालबाट निष्खोट एउटा बाछ पापबलिको निम्ति अनि होमबलिको निम्ति एउटा निष्खोट भेडा ल्याएर परमप्रभु सम्मुख बलि चढाऊ।” ३इस्त्राएलका मानिसहरूलाई भने, “परमप्रभुको अघि पापबलिको निम्ति एउटा बोका, निष्खोट एक वर्ष पुगेको एउटा बाछा अनि होमबलिको निम्ति निष्खोट एउटा एक वर्षको पाठा ल्याऊ। ४अनि एउटा थुमा, एउटा साँढे र एउटा भेडा मेलबलिको निम्ति अनि अन्न बलि तेल सित मिसाएका उपहार भैं किन? किनभने आज परमप्रभु तिमीहरूको अघि प्रकट हुनुहुनेछ।”

५यसर्थ मोशाले आज्ञा दिए अनुसार भेट हुने पालअघि तिनीहरूले चीजहरू ल्याए। सम्पूर्ण मानिसहरू परमप्रभुअघि आएर उभिए। ६त्यसपछि मोशाले भने, “परमप्रभुले तिमीहरूलाई यस्तो कार्य गर्नु भनी आज्ञा दिनु भएको थियो जसले गर्दा परमप्रभुको महिमा तिमीहरू प्रति भल्कियोस्।”

७त्यसबेला मोशाले हारूनलाई भने, “तिमी वेदीको नजिक जाऊ, तिघ्रो पापबलि अनि होमबलि चढाऊ, आफ्नो र मानिसहरूको निम्ति पाप प्रायश्चित गर। परमप्रभुले आज्ञा गर्नु भएको अनुसार मानिसहरूले ल्याएका बलिदानहरू चढाएर तिनीहरूका निम्ति प्रायश्चित गरे।”

८त्यसपछि हारून आफ्नो निम्ति वेदीको नजिक गएर पापबलिको निम्ति बाछो मारे। ९पछि हारूनका छोराहरूले तिनको नजिक त्यसको रगत ल्याए, अनि तिनले आफ्नो औंलोमा रगत लिएर वेदीको कुना कुनामा लगाए अनि बाँकी रगत वेदीको आधारमा खँन्याए। १०तब परमप्रभुले मोशालाई आदेश गर्ने बित्तिकै हारूनले मृगौला, गर्भजालो, कलेजो ढाक्ने मासु अनि पशुको बोसो वेदीमा जलाए।

११पाल बाहिर हारूनले मासु र छाल आगोमा जलाइदिए।

१२त्यसपछि तिनले होमबलि स्वरूप भेडा मारे। हारूनका छोराहरूले तिनलाई रगत दिए अनि वेदीका वरिपरि छर्के। १३अनि हारूनका छोराहरूले पशुका टुक्राहरू अनि यसको टाउको उसलाई दिए। तब हारूनले ती सबै वेदीमा जलाए। १४फेरि तिनले आन्द्रा-भुँडी र खुट्टा पखालेर होमबलिसँगै वेदीमाथि जलाए।

१५त्यसपछि तिनले मानिसहरूको निम्ति बलिदान ल्याएर तिनीहरूको पापबलिको बोका मारे अनि पहिला गरे जस्तै पापबलिको निम्ति जलाए। १६त्यसपछि हारूनले होमबलि ल्याए अनि आज्ञानुसार बलि दिए। १७तब तिनले अन्नबलि ल्याए अनि त्यसबाट एक मुठी लिएर बिहानको होमबलिसित वेदीमा चढाए।

१८अनि तिनले मानिसहरूको मेलबलिको निम्ति साँढे र भेडा मारे। हारूनका छोराहरूले रगत लिएर तिनलाई दिए अनि तिनले त्यो सबै तिर छर्के। १९अनि साँढे र भेडाको बोसो, आन्द्रा-भुँडी छोप्ने बोसो, मृगौला र कलेजा छोप्ने मासु तिनका छोराहरूले तिनलाई दिए। २०तिनीहरूले ह्याकुलामाथि बोसो राखे अनि तिनले त्यो बोसो वेदीमाथि जलाए।

२१अनि मोशालाई परमप्रभुले दिएको आदेश अनुसार उनले परमप्रभुलाई ह्याकुलो र दाहिने तिघ्रो डोलाउने बलिको रूपमा चढाए।

२२तब हारूनले मानिसहरू प्रति हात उठाएर तिनीहरूलाई आशीर्वाद दिए। यसरी पापबलि, होमबलि र मेलबलि चढाई सिध्याए पछि तिनी वेदीबाट तल ओर्लिए।

२३त्यसपछि मोशा र तिनी भेट हुने पालमा गए। जब तिनीहरू बाहिर आए तिनीहरूले मानिसहरूलाई आशीर्वाद दिए। तब परमप्रभुको महिमा सबै मानिसहरूमा भल्कियो। २४परमप्रभुको सामुनेबाट आगो उत्पन्न भयो अनि वेदी माथिको होमबलि र बोसोलाई खरानी पाखो। जब सबै मानिसहरूले यो देखे तिनीहरू कराए अनि आ-आफ्ना अनुहार भूँँतिर निहुराए।

परमेश्वरले नादाब अनि अबीहू नष्ट पार्नु हुन्छ

१० त्यसपछि हारूनका छोराहरू नादाब र अबीहूले परमप्रभुअघि धूप जलाउनको लागि आफ्नो धूपदानीमा आगो उपयोग गर्दै सल्काए जसकालागि उहाँले तिनीहरूलाई अनुमति दिनु भएको थिएन। यसर्थ परमप्रभुको उपस्थितिबाट आगो निस्कियो र तिनीहरूलाई परमप्रभुको सामुने जलायो।

११त्यसपछि मोशाले हारूनलाई भने, “परमप्रभुले जे भन्नु भएको थियो त्यसको अर्थ यही थियो। ‘पूजाहारीहरू जो मेरो सामुने आउँछन् तिनीहरूद्वारा म सम्मानित हुनुपर्छ अनि सबैकोअघि म पवित्र हुनुपर्छ।’” अनि हारून नबोली बसे।

१२मोशाले हारूनका काका उज्जीएलका छोराहरू मीशाएल र एलसापानलाई बोलाए अनि भने। उनले तिनीहरूलाई भने, “आऊ अनि आफ्ना काकाको छोराहरूलाई पवित्र स्थानबाट बाहिर पालसम्म लैजाऊ।”

१३यसैले तिनीहरूले उनीहरूलाई पहिरेकै पोषाकमा मोशाको आदेश अनुसार पाल बाहिर उनीहरूलाई उठाएर लगे।

१४तब मोशाले हारून र तिनका छोरा एलाजार र ईतामारलाई भने, “तिनीहरूको शिरको कपाल नखौर शोक देखाउनलाई आफ्ना लुगाहरू नच्यात, तब तिमीहरू मर्ने छैनौ, अनि परमप्रभु सबै मानिसहरूको विरुद्धमा क्रोधित हुनुहुने छैन। तर नादाब र अबीहूका लागि जो परमप्रभुद्वारा उत्पन्न गरेको आगोले गर्दा मरे, इस्राएलका सारा बासिन्दाहरू जो तिमीहरूका आफन्त छन् विलाप गर्न सक्छन्। ७भेट हुने पालको प्रवेशद्वार, बाहिर तिमीहरू नजानु नत्र तिमीहरू मर्ने छौ। किनभने परमप्रभुले अभिषेक गरेको तेल तिमीहरूमाथि छ।” यसकारण तिनीहरूलाई मोशाले जे भनेका थिए त्यही गरे। ८त्यसपछि परमप्रभुले हारूनलाई भन्नभयो, ९“जब तिमी र तिम्रा छोराहरू भेट हुने पालभित्र पस्छौ तिमीहरूले दाखरस अथवा मादक वस्तु पिउनु हुदैन नत्र तिमीहरू मर्नेछौ। यो नियम भविष्यका तिम्रा सन्तानहरूको निम्ति सधैं रहोस्। १०किनभने तिमीहरूले कुन पवित्र अनि कुन अपवित्र र कुन शुद्ध अनि कुन अशुद्धमा भेद राख्नुपर्छ। ११अनि परमप्रभुले मोशाद्वारा इस्राएलीहरूलाई दिनुभएको नियमहरू तिनीहरूलाई सिकाउँनुपर्छ।”

१२मोशाले हारूनका बाँचेका छोराहरू एलाजार र ईतामारलाई भने, “अन्नबलि लैजाऊ जो रहेको छ यसमा कुनै खमीर नमिसाऊ अनि वेदीको नजिक गएर खाऊ किनभने यो अतिनै पवित्र छ। १३अनि यो तिमीहरूले पवित्र ठाउँमा खानु किनभने यो तिमी अनि तिम्रा छोराहरूको निम्ति परमप्रभुलाई चढाइएको अंश हो। त्यसको लागि मैले आज्ञा दिएकोछु।

१४“तिमी र तिम्रा छोरा-छोरीहरूले समारोह शुद्ध ठाउँमा बसेर डोलाउने बलिको ह्याकुलो र तिम्रो खान सक्छौ किनभने तिनीहरू तिमी र तिम्रा छोरा-छोरीहरूको निम्ति इस्राएलका मानिसहरूद्वारा मेलबलिको रूपमा दिइएका छन्। १५तिनीहरूले डोलाइएको बलिको तिम्रा र ह्याकुलो अनि बोसो पनि आगोद्वारा चढाउन ल्याउनु पर्छ। यो तिमी र तिम्रा नानीहरूको निम्ति परमप्रभुको आदेश अनुसार सधैंको निम्ति हुनेछ।”

१६जब मोशाले पापबलिको बोको खोजे तब उनले त्यो पहिले नै पोली सकेको पाए। यसर्थ एलाजार र ईतामार, जो हारूनका बाँचेका छोराहरू हुन, तिनीहरूसित मोशा रिसाए उनले भने, १७“तिमीहरूले किन पापबलिको मासु पवित्र स्थानमा बसेर खाएनौ? किनभने त्यो बलि अत्यन्तै पवित्र हो। अनि परमेश्वरले मानिसहरूको दोष निवारणको निम्ति परमप्रभुअघि तिमीहरूलाई दिनुभएको हो। १८तिमीहरूले बोकाको रगत पवित्र स्थलभित्र ल्याएनौ। यसर्थ मैले आदेश अनुसार तिमीहरूले पवित्र स्थान भित्र मासु खाएको हुनु पर्छ।”

१९तब हारूनले मोशालाई भने, “आज कै दिन तिनीहरूले आफ्ना पापबलि र होमबलि परमप्रभुको सामु चढाए तापनि ममाथि यस्ता कुराहरू परिआएका छन्। यदि मैले आज पापबलिको मासु खाएको भए, के यसले परमप्रभुलाई खुशी बनाउने थियो?”

२०जब मोशाले यी कुरा सुने, तिनी यो कुरासँग सहमत भए।

सामूहिक भोजनको नियम

११ परमप्रभुले मोशा र हारूनलाई भन्नुभयो, २“इस्राएलका मानिसहरूलाई भन: ‘पृथ्वीका प्राणीहरूमध्ये तिमीहरू यी प्राणीहरू खान सक्छौ: इतिमीहरू कुनै पनि प्राणी खान सक्छौ जसको खुर चिरिएको हुन्छ अनि जो उग्राउँछ।

४-६“तिमीहरूले खानु उँट हुँदैन किनभने यो उग्राउँछ तर यसको खुर चिरिएको छैन, भुइँभालु किनभने यो उग्राउँछ तर यसको खुर चिरिएको हुँदैन। खरायो यद्यपि यो उग्राउँछ। यसको खुर चिरिएको हुँदैन किनभने यी अशुद्ध हुन्। ७अनि सुङ्गूर-यसको खुर चिरिएको त छ तर यसले उग्राउँदैन, यसर्थ यो तिमीहरूको निम्ति फोहोर तथा अशुद्ध छ। ८तिमीहरूले यी पशुहरूको मासु नखानु अनि यी पशुहरूको सिनु नछुनु। यी पशुहरू तिमीहरूको निम्ति अशुद्ध अनि फोहोर हुन्।

समुद्री खाद्य विषयमा नियम

९“पानीमा हुने सबै प्राणीहरू तिमीहरूले खान सक्छौ, जलचर प्राणीहरूमा जसको पखेटा र कत्ला हुन्छ, चाहे त्यो नदी अथवा समुद्रको, तिमीहरू खान सक्छौ। १०-११नदी अनि समुद्रका सबै प्राणीहरूमा

जसको पखेटा अथवा कत्ला हुँदैन त्यसलाई घृणा गर्नु अनि नखानु। यस्ता पशुहरू तिमीहरूको निम्ति घृणित हुन अनि तिमीहरूले तिनीहरूको मासु खानु हुँदैन तिमीहरूले तिनीहरूको मृत शरीरहरूलाई हुनु हुँदैन। १२जलचर प्राणीहरू मध्ये जसको पखेटा अनि कत्ला हुँदैन त्यसको मासु खानु तिमीहरूको निम्ति निषेध मान्नुपर्छ।

चराहरू जो खानु हुँदैन

१३“चराहरूमा यी तिमीहरूको निम्ति घृणित हुनु अनि तिमीहरूले यिनीहरूको मासु खानु हुँदैन गरुड, गिद्ध, कालो गिद्ध, १४रातो चील र सबै प्रकारका कालो चील, १५सबै थरीका कागहरू, १६ठूलो लाटकोसेरो, कराउने लाटकोसेरो, समुद्री चराहरू र सबै जातका बाजहरू, १७सानो लाटकोसेरो, पानी काग, भुल्का, १८सेतो लाटकोसेरो, मरुभूमिमा हुने लाटकोसेरो, माछा खाने चील, १९सारस, सबै प्रकारको बकुल्ला, फाप्चेरो र चमेरो।

किराहरूको मासु खाने नियम

२०“तिमीहरूले प्रत्येक पखेटा भएका किराहरूलाई जो घस्ने हिँड्छन्, खानमा बारेको सम्भन्नु पर्छ। २१तर तिमीहरूले उफ्रिन जोर्नी भएका खुट्टा हुने पखेटा भएका किराहरू खान सक्छौ।

२२यी किराहरू मध्ये तिमीहरूले खान सक्छौ: प्रत्येक प्रकारको सलह, पखेटा सलह; प्रत्येक जातको कित्रा र फटेग्रौं खानु सक्छौ।

२३“चार खुट्टे तर पखेटा भएका प्रत्येक जातका किराहरू तिमीहरूको निम्ति घृणित हुन्छ, यो तिमीहरूले खानु निषेध मान्नुपर्छ। २४निम्न लिखित प्राणीहरूले तिमीहरूलाई फोहोर अनि अपवित्र पार्छ। कुनै पनि मानिस जसले तिनीहरूको सिनु छुन्छ त्यो साँभसम्म अपवित्र रहन्छ।

२५अनि कुनै पनि मानिस जसले तिनीहरूको कुनै पनि अङ्ग सिनु बोक्छ, उसले आफ्नो लुगा धुनुपर्छ अनि साँभसम्म त्यो अपवित्र रहनेछ।

पशुहरूको विषयमा धेरै नियमहरू

२६-२७“कुनै प्राणी जसको चिरिएको खुर त छ तर उग्राउँदैन भने त्यो तिमीहरूको निम्ति अपवित्र हो। जसले पनि यसलाई छुन्छ अशुद्ध हुन्छ। चार खुट्टाले हिँड्छ तर पन्जाले टेकेर हिँड्छन् भने त्यस्तो प्रत्येक पशु तिमीहरूको निम्ति अपवित्र हो। कुनै पनि मानिस जसले त्यसलाई छुन्छ त्यो साँभसम्म अपवित्र हुन्छ। २८जसले यस्तो पशुको लाश बोक्छ, साँभसम्म अशुद्ध रहन्छ अनि यसले आफ्नो लुगा धुनुपर्छ। त्यस्ता पशुहरू तिमीहरूको निम्ति अशुद्ध हुन्।

घस्त्रने पशुहरूको विषयमा नियमहरू

२६“भूँईमा घस्त्रने प्राणीहरू मध्ये यिनीहरू तिमीहरूको निम्ति अपवित्र हुन्-जस्तै न्याउरीमुसो, मुसो, सबै जातको छेपारोहरू, ३०माउसुली, गोहोरो, भालेमुँग्रो, बालुवामा हुने छेपारो अनि रङ्ग बदल्ने छेपारो। ३१घस्त्रनेहरूमा यिनीहरू तिमीहरूको निम्ति अशुद्ध हुन्। कसैले यी प्राणीहरूमध्ये कुनैको पनि लाश छोए त्यो मानिस साँभसम्म अशुद्ध रहनेछ।

अशुद्ध पशुहरूको विषयमा नियमहरू

३२“अनि यदि अशुद्ध पशुहरू मध्ये कुनै मर्छ अनि केहि कुरामा पर्छ तब त्यो वस्तु अशुद्ध हुनेछ यो काठ, लुगा, छाला, पाठाको छालाको लुगा (भाङ्ग्रा) अथवा कुनै काम आउने भाँडो किन नहोस्। यदि यस्तो भए, यसलाई पानीमा डुबाउनु पर्छ अनि यो साँभसम्म अशुद्ध रहनेछ। ३३माटोको भाङ्गामा मरेका यी प्राणीहरूमध्ये कुनै परे त्यो भाङ्गामा रहेको चीज पनि अशुद्ध हुनेछ र त्यो भाँडो फुटाउनु पर्छ। ३४यदि त्यो भाँडामा पानी थियो अनि त्यसले अर्को कुनै खाद्य छुन्छ। त्यो अशुद्ध हुनेछ। अनि यदि कुनै पिउने वस्तु त्यस भाँडामा थियो भने त्यो पनि अशुद्ध हुनेछ। ३५यदि त्यो मरेको वस्तुको कुनै पनि अंग मात्र केही चीजमा परे त्यो चीज अशुद्ध हुनेछ। यदि त्यो वस्तु चुला अथवा अँगैटी हो भने त्यो भत्काउनु पर्छ।

३६“तर यदि कोही पानीको मुहान अथवा कूवाँमा भए त्यो अशुद्ध हुँदैन तर जसले मरेको लाश छुन्छ त्यो चाँहि अशुद्ध हुन्छ। ३७अनि यदि त्यो मृत देह कुनै बीउमाथि भरे त्यो बीउ शुद्ध नै रहन्छ। ३८तर यदि ती बीउहरूमाथि पानी हालेको छ र त्यस्तो सिनु पर्यो भने ती बीउहरू तिमीहरूको निम्ति अशुद्ध हुनेछन्।

३९“यदि तिमीहरूका पशुहरूमध्ये कुनै मर्छ जसलाई खानको निम्ति तिमीहरूलाई अनुमति दिइएको छ, तब व्यक्ति जसले यसको मृत शरीरलाई छुन्छ साँभसम्म अशुद्ध रहनेछ। ४०यदि कसैले त्यस मरेको पशुको कुनै भागको मासु खान्छ तब त्यस मानिसले आफ्नो लुगा धुनु पर्छ र साँभसम्म ऊ अशुद्ध रहनेछ। यदि कसैले त्यस्तो पशुहरूको लाश छुन्छ ऊ साँभसम्म अशुद्ध रहनेछ अनि उसले आफ्ना लुगाहरू धुनु पर्छ।

४१“अनि प्रत्येक प्राणी जो भुँईमा घस्त्रन्छ त्यसलाई तिमीले घृणा गर्नेपर्छ अनि तिमीले त्यो खानु हुँदैन। ४२कुनै पनि प्राणी जो भुँईमा आफ्नो पेटले सुल्कन्छ अथवा चार अथवा धेरै खुट्टाले घस्त्रन्छ त्यस्तो प्राणी तिमीहरूले खानु हुँदैन। तिनीहरूलाई घृणा गर्नुपर्छ। ४३यस्ता घस्त्रने प्राणीबाट तिमीहरू कुनै पनि परिस्थितिमा अशुद्ध नहुनु। यिनीहरूलाई छोएर अशुद्ध नबन। ४४किनभने म परमप्रभु तिमीहरूको परमेश्वर हुँ। तिमीहरूले आफूलाई पवित्र राख्नु पर्छ। तिमीहरू पवित्र

होऊ किनभने म पवित्र छु। तिमीहरू भूँईमा प्राणीहरूद्वारा अशुद्ध हुनु हुँदैन ४५म परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वर हुँ जसले तिमीहरूलाई मिश्र देशबाट तिमीहरूका परमेश्वर हुनका निम्ति बाहिर ल्याएँ, तिमीहरू पवित्र बन किनभने म पवित्र छु।”

४६पशु, पंक्षी, जलचर अनि भूँईमा घस्त्रने सबै प्राणीहरूका निम्ति विधिहरू यी नै हुन्। ४७पवित्र र अपवित्र र पशुहरूमा मासु खानु हुने र नहुने छुट्याउने नियम यी नै हुन्।”

सुत्केरीका नियमहरू

१२ परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, २“इस्राएलका मानिसहरूलाई भन: यदि कुनै स्त्री गर्भवती हुन्छे र एउटा छोरा जन्माउँछे तब ऊ सात दिनसम्म अशुद्ध रहन्छे जस्तो ऊ रजस्वलाको समयमा अशुद्ध हुन्छे। ३अनि आठौँ दिनमा नवजात बालकको खतना गरिनुपर्छ। ४सुत्केरी आइमाईले शुद्धिकरणको निम्ति तैतीस दिनसम्म पर्खनुपर्छ। आइमाईले कुनै पवित्र चीज छुनु हुँदैन तथा पवित्र स्थानतिर जानु हुँदैन जबसम्म उसको शुद्धी हुने दिन पूरा हुँदैन। ५यदि कुनै स्त्रीले छोरी जन्माइ त्यो स्त्री स्वाभाविक रजस्वलाको दिनमा भैँ दुई हप्तासम्म अशुद्ध रहन्छे। अनि उसले आफ्नो रजस्वलाबाट शुद्धीकरणको निम्ति छयसट्टी दिनसम्म पर्खनुपर्छ।

६“शुद्ध हुने दिन शेष भएपछि उसले छोरा पाएकी होस् अथवा छोरी, होमबलिको निम्ति एउटा एक वर्षे थुमा अनि पापबलिको निम्ति परेवाको एउटा बच्चो अथवा दुकुरको बच्चो उसले पूजाहारी कहौँ भेट हुने पालको प्रवेशद्वारमा ल्याउनुपर्छ। ७त्यसपछि पूजाहारीले उसको बलि परमप्रभुलाई चढाउँछन् र ऊ सुत्केरी आफ्नो रजस्वलाबाट शुद्ध हुन्छे। यो नानी जन्माउँने कुनै पनि स्त्रीको निम्ति विधि हो। ८यदि उसले थुमा चढाउन सक्तिन भने होमबलि र पापबलिको निम्ति एक जोड़ी परेवाका बचेरा अथवा दुकुर ल्याउनु पर्छ र पूजाहारीले उसलाई शुद्ध पार्छ अनि ऊ शुद्ध हुन्छे।”

चर्म रोग संबन्धी नियमहरू

१३ परमप्रभुले मोशा र हारूनलाई भन्नुभयो, २“यदि कुनै मानिसको आफ्नो शरीरको छालामा कुनै वर्णान्तर दाग, विफिरा अथवा कुनै घाउ छ भने त्यसबाट कुनै हानिकारक चर्म रोग हुन सक्ने सम्भावना रहे उसलाई हारून अथवा तिनका पूजाहारी छोराहरू भएको ठाउँमा लैजानु पर्छ। ३पूजाहारीले उसको चर्मरोग जाँच गर्नु पर्छ अनि यदि पूजाहारीले घाउमा भएका रौँ फुलेको थाहा पाउनुहुन्छ घाउ छालाभन्दा गहिरो छ तब त्यो हानिकारक चर्मरोग हो। जब पूजाहारीले जाँच सक्नु हुन्छ तब त्यस मानिसलाई अशुद्ध घोषणा गरिनु पर्छ।

४“तर यदि त्यो दाग उसको शरीरको छालामाथि चहकिलो दाग मात्र हो अनि त्यो छालाभन्दा गहिरो छैन अनि रौ पहिल्यै फुलेको छैन तब पूजाहारीहरूले उसलाई सात दिनसम्म अरु मानिसहरूदेखि अलग्गै राख्नु पर्छ। ५यदि उसको जाँचमा त्यो घाउमा परिवर्तन नभए, अथवा घाउ नफैलिएको भए, पूजाहारीले त्यस मानिसलाई अरु सात दिन अलग्ग राख्नु पर्छ। ६अनि सातौँ दिनमा पूजाहारीले त्यो घाउलाई एक पल्ट फेरि जाँच गर्नु पर्छ, र यदि त्यो घाउ मत्थर भएको छैन अनि छालाको अरु ठाउँतिर फिँजिएको छैन भने तब पूजाहारीले उसलाई शुद्ध घोषणा गर्नु पर्छ। त्यो केवल खटिरा हो। अनि त्यस मानिसले आफ्नो लुगा धुनु पर्छ अनि ऊ शुद्ध हुनेछ।

७“तर यदि त्यस मानिसले पतो लगाउँछ पूजाहारीले जाँच गरेपछि उनले घोषणा गर्नुअघि घाउ बढेको छ, तब ऊ फेरि जाँच गराउनकालागि पूजाहारीकहाँ जानु पर्छ। ८अनि यदि पूजाहारीले जाँच गर्दा छालाको घाउ फैलिएको पाए त्यस मानिसलाई पूजाहारीले अशुद्ध ठहराउनेछन्! यो एक हानिकारक रोग हो।

९“यदि कुनै मानिसलाई छालाको सरुवा रोग लागे उसलाई पूजाहारीकहाँ ल्याउनुपर्छ। १०-११यदि पूजाहारीले जाँच गर्दा रोगीको छालामा सेतो सुनिएको पाउनु भयो र त्यसको रौ सेतो भएको र सुनिएको ठाँमा आलो घाउ रहेछ भने, यो धेरै समय सम्म रहने छालाको रोग हो र पूजाहारीले त्यसलाई अशुद्ध ठहराउन्।

१२“यदि त्यो चर्मरोग शरीर भरी टाउकोदेखि खुट्टासम्म फैलिएको छ भने १३पूजाहारीले जाँच गरेर उसलाई शुद्ध ठहराउन सक्छन कारण ऊ सेताम्मे भएको हुन्छ र ऊ शुद्ध हो। १४तर त्यस मानिसमा आलो मासु देखिने बित्तिकै अशुद्ध हुनेछ। १५आलो मासु अशुद्ध हो र पूजाहारीले जाँच गर्ने बित्तिकै त्यो अशुद्ध भनी ठहराउने छन्। त्यो सरुवा रोग हो।

१६-१७“अनि फेरि आलो मासु सेतो हुन्छ तब मानिसले पूजाहारीकहाँ अवश्यै जानुपर्छ अनि पूजाहारीले त्यस मानिसलाई जाँच गर्नु पर्छ, यदि आलो मासु सेतो भएको छ, तब पूजाहारीले त्यस मानिसलाई अवश्यै शुद्ध घोषणा गर्नु पर्छ, किनभने त्यो मानिस शुद्ध छ।

१८“यदि कसैको छालामा एक प्रकारको फोका छ अनि यो निको भएको छ, तब त्यस ठाउँमा सेतो दाग अथवा रातो-सेतो चहकिलो दाग बनिन्छ। १९पछि त्यस ठाउँमा सेतो वर्णान्तर रातो सेतो उज्ज्वल दाग बनिन्छ, तब त्यो मानिस पूजाहारीकहाँ जाओस्। २०जब उसलाई जाँच गर्दा यदि पूजाहारीले फोका छाला भन्दा गहिरो भेट्छन् अनि रौ सेतो भएको छ, पूजाहारीले उसलाई अशुद्ध घोषणा गर्नु पर्छ। यो फोकाबाट निस्केको एउटा हानिकारक चर्मरोग हो २१तर यदि पूजाहारीले सेतो रौ भेट्दैनन् अनि घाउ छालाभन्दा गहिरो छैन तर नरम

भएको छ, तब उनले उसलाई अरु मानिसहरूबाट सात दिनसम्म छुट्याएर राख्नु पर्छ। २२यदि त्यो घाउ छालामा फैलिएको पाए त्यो मानिस अशुद्ध भएको घोषणा गर्नुपर्छ कारण त्यो एक सरुवा रोग हो। २३तर यदि त्यो रातो दाग त्यही नफैलिरहयो भने त्यो पिलोको दाग मात्र हो र पूजाहारीले त्यस मानिसलाई शुद्ध ठहराउनु पर्छ।

२४“अथवा कसैको छाला पोलेर रातो वर्ण मासु भएको छ भने पूजाहारीले जाँच गर्नु पर्छ अथवा पोलेको ठाउँमा सेतो दाग रहे पनि जाँच गर्नुपर्छ यदि पूजाहारीले उज्ज्वल दागमा रौ सेतो भएको अनि घाउ छालाभित्र गाडिन थालेको पाए, २५यो पोलेको घाउबाट फैलिएको हानिकारक रोग हो। तर घाउ सुकेको पाए। त्यस मानिसलाई अरुबाट सात दिनसम्म यो हानिकारक चर्मरोग हुनाले पूजाहारीले अशुद्ध घोषणा गर्नेपर्छ। २६तर यदि पूजाहारीले जाँच गर्दा त्यो चहकिलो दागमा सेतो रौ भेट्दैनन् र घाउ पनि छालाभन्दा गाडिएको पनि भेट्दैनन्, तर घाउ नरम भएको भेट्छन्, तब उनले मानिसलाई अरुबाट सात दिन लागि छुट्याउनु पर्छ। २७त्यसपछि सातौँ दिनमा पूजाहारीले रोगीलाई जाँच गरुन, यदि रातो दाग छालामा फैलिएको भए उनले त्यस रोगीलाई अशुद्ध घोषणा गरुन कारण यो एक हानिकारक चर्मरोग हो। २८तर यदि त्यो रातो दाग आफ्नै स्थानमा रही अरुतिर फैलिएन भने र त्यो नरम रहे, पोलिएको बाट भएको वर्णान्तर हो र पूजाहारीले त्यस मानिसलाई शुद्ध घोषणा गरुन किनभने उसको त्यो पोलिएको घाउबाट बनिएको दाग मात्र हो।

२९“यदि कुनै पुरुष अथवा स्त्रीको टाउको अथवा चिउँडोमा सरुवा घाउ निस्केको छ अनि घाउ छालाभन्दा गहिरो कपाल पातलो र पहेलो छ, तब पूजाहारीले उसको घाउ जाँच गर्नु पर्छ। ३०अनि पूजाहारीले घाउ हानिकारक भएको घोषणा गर्नु पर्छ। ३१पूजाहारीको जाँचमा यदि दाग छालाभन्दा गहिरो छैन अनि त्यहाँ कालो कपाल पाएको छैन भने त्यस मानिसहरूलाई अरुबाट सात दिनसम्म छुट्याउन पर्छ। ३२सातौँ दिनको दिन पूजाहारीले घाउ जांच्नु पर्छ। यदि घाउ फैलिएको छैन। त्यसमा पहेलो रौ छैन अनि बाहिरी छालाभन्दा दाग गहिरिएको छैन। ३३त्यस मानिसले दारी आफै काटोस्। तर उसले दाग चाँहि नकाटोस। पूजाहारीले त्यस रोगी मानिसलाई सात दिनको निम्ति फेरि अरु मानिसहरूबाट अलग राख्नु। ३४सातौँ दिनको दिन पूजाहारीले उसको दाग जाँचू अनि यदि उसले त्यो दाग छालामा फैलिएको नभेटे र दाग निस्केको ठाउँको छाला नदबिएको भए पूजाहारीले उसलाई शुद्ध घोषित गरून्। त्यस मानिसले आफ्नो लुगा धोवोस् र शुद्ध होस्। ३५तर यदि त्यो मानिस शुद्ध घोषित भए पछि दाग छालामा फैलिए। ३६यदि दाग छालामा फिँजिएको

छ भने पूजाहारीले उसको जाँच गर्नु पर्छ यदि छालामा दाग फिँजिएको भेट्नेछन्, पहिलो कपालको खोजी गर्ने आवश्यकता छैन। त्यो मानिस अशुद्ध छ। ३७तर यदि दाग निको भएको घाउ देख्दा त्यसमा केही परिवर्तन नपाए अनि कालो रौं पलाएको भए त्यो दाग निको भएको हो। त्यो मानिस शुद्ध छ अनि पूजाहारीले त्यस मानिसलाई शुद्ध भनी घोषणा गर्नुन्।

३८“यदि कुनै पुरुष अथवा स्त्रीको शरीरै भरि सेतो दाग भए, ३९पूजाहारीले जाँच गर्नु पर्छ र यदि उनी भन्छन् त्यस मानिसको जिउको दाग मात्र धमिलिएको सेतो दाग हो, तब यो एउटा डाबर मात्र हो जो छालामा निस्किएको छ। डाबर हानिकारक हुँदैन। त्यो मानिस शुद्ध छ।

४०“जब कुनै मानिसको टाउकोको कपाल भर्छ भने त्यो मानिस खुइले मात्र हो अशुद्ध होइन। ४१यदि उसको टाउकोको अगिल्लिर एक भाग खुइलियो भने त्यो मानिस शुद्ध हो, ऊ तालु खुइले मात्र हो। ४२तर उसको खुइलेको तालुमा अथवा निधारमा रातो घाउ निस्कियो भने त्यो हानिकारक चर्मरोग हो जुन उसको शिरबाट फैलिन शुरू गरेको हुनु पर्छ। ४३उसलाई पूजाहारीले जाँचून् र यदि त्यसरी जाँच्दा उसको टाउकोमा अथवा निधारमा भएको घाउ हानिकारक चर्मरोग जस्तो देखियो भने, ४४त्यो मानिस अशुद्ध हो कारण उसको त्यो घाउ हानिकारक रोग हो। यसर्थ उसको टाउकोमाथि घाउ निस्केकोले पूजाहारीले उसलाई अशुद्ध घोषणा गर्नुन्।

४५“यदि एक जना मानिसलाई हानिकारक चर्मरोग लाग्छ, उसले आफ्नो लुगाहरू च्यात्नु पर्छ अनि शिरको केश छरपस्ट राख्नु पर्छ अनि उसले आफ्नो माथिको ओठ छोपेर ‘अशुद्ध! अशुद्ध’ भन्दै कराउनु पर्छ। ४६त्यो मानिस अशुद्ध रहनेछ जबसम्म उसमा यो रोग रहन्छ। उसले एकलै बस्नु पर्छ अनि उसले आफ्नो घर शिबिर बाहिर बनाउनु पर्छ।

४७“जब कुनै लुगामा, त्यो लुगा ऊनी अथवा सूती जे नै होस्, ४८कुनै बुनेको सूती अथवा ऊनी अथवा छालाको कुनै कुनै चीज होस यदि त्यसमा दुस्सी पलायो भने र ४९पलाएको ठाउँ हरियो अथवा रातो भयो भने, पूजाहारीलाई जाँच गराउनु पर्छ कारण त्यो दुस्सी फैलिएको हो। ५०पूजाहारीले त्यो दुस्सी दागलाई हेरून् अनि त्यो दाग भएको चीजलाई सात दिनसम्म अलग्ग राखून्। ५१सातौँ दिनमा फेरि पूजाहारीले त्यस चीजलाई जाँच गर्नुन् र यदि त्यो दाग लुगामा,* वा कुनै पनि चीजमाथि (ऊनी-सूती-छाला जे नै हो) दुस्सी फैलिएको पाए त्यो अशुद्ध हो। ५२त्यो दुस्सी लागेको वस्तु चाहे

ऊनी, सूती अथवा छाला जे सुकैले बनिएको होस्, यदि त्यसमा दुस्सी फैलिएको पाए त्यो वस्तु नै आगोमा जलाउनुपर्छ।

५३यदि पूजाहारीले उनको जाँचमा त्यो वस्तु चाहे त्यो सूती, ऊनी अथवा छालाले बुनेको सिलाएको जे जस्तो सुकै होस् त्यसमा दुस्सी फैलिएको नपाए, ५४पूजाहारी मानिसहरूलाई त्यो वस्तु धुने आदेश दिऊन र त्यसलाई अझ सात दिनसम्म अलग्ग राख्न लगाउन। ५५लुगा धोएपछि पूजाहारीले त्यसलाई हेर्नु पर्छ अनि यदि दुसीको दाग बदली भएको पाइन्छ अनि फिँजिएको छैन, यो अशुद्ध हुन्छ। यसलाई दुस्सी अघि लागेको होस् अथवा पछि आगोमा जलाउनु पर्छ।

५६“यदि त्यो वस्तु पूजाहारीले जाँच गर्दा त्यो धोएपछि त्यसमा दाग हराएको पाए लुगा चाहे सूती, ऊनी छाला जे सुकैको होस्, दाग भरिको ठाउँ काटेर फ्याँकोस्। ५७यदि पूजाहारीको जाँचमा त्यो वस्तु, जे सुकैले, बनिएको किन नहोस्, त्यो दाग फैलिँदै गएको पाए त्यसलाई आगोमा जलाउनुपर्छ। ५८तर यदि धुँदा त्यो दाग लुगाबाट जे सुकैले बनिएको किन नहोस् हराएको पाए, फेरि धुनु पर्छ अनि त्यो शुद्ध हुन्छ।”

५९लुगा चाहे बुने अथवा सिलाएको होस त्यो चाहे ऊनी, सूती अथवा छाला जे सुकैको किन नहोस् दुसी लागे शुद्ध अशुद्ध भनी निर्णय गर्ने विधिहरू यी नै हुन्।

चर्मरोग लागेको मानिस निको हुँदाको नियमहरू

१४ परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, “१जब एक जना मानिस चर्मरोगबाट निको हुन्छ, उसले शुद्ध हुनको निम्ति यी नियमहरू पालन गर्नु पर्छ। २पूजाहारीले पाल बाहिर त्यो मानिस भएको ठाउँमा गएर जाँच गर्नु अनि त्यो चर्मरोग लागेको मानिस निको भएको पाए पूजाहारीले ४उसलाई शुद्ध गराउनुको निम्ति दुइवटा शुद्ध चरा, एक टुक्रा सल्लाको काठ, अलिकति रातो धागो र हिसप ल्याउने आदेश दिऊन्। ५त्यसपछि पूजाहारीले ती दुइवटा मध्ये एउटा चरालाई माटोको भाँडामा भएको ताजा पानीमाथि मार्ने आज्ञा दिऊन्। ६अर्को जिउँदो चरालाई पूजाहारीले लिएर, सल्लाको काठ, रातो धागो अनि हिसपसित अघिल्लो चराको रगत मिसिएको पानीमा चोबलून्। ७अनि चर्म रोग निको पारिनु पर्ने मानिसमाथि त्यो पानी सात पल्ट छर्किऊन्। त्यसपछि त्यो मानिस शुद्ध भयो भनी घोषणा गरियोस्। अनि त्यो जीवित चरालाई पूजाहारीले खुल्ला मैदानमा छाडिदिऊन्।

८“तब मानिसले जसलाई शुद्ध गराइदैं थियो, आफ्नो लुगाहरू धुनु पर्छ कपाल खौरिनु अनि नुहाउनु पर्छ अनि त्यो मानिस शुद्ध हुन्छ। तब मानिस आफ्नो

लुगामा लाग्ने ठूसी अथवा घरको देवलमा उम्रने एक प्रकारको च्याउ अथवा लेऊ घरको छानामा उम्रने च्याउ।

पालभित्र पस्न सक्छ तर सात दिनसम्म पालभित्र पस्नु हुँदैन। ६सातौं दिन उसले आफ्नो कपाल, दाही अनी आँखी रौं खौरोस् उसले सबै कपाल खौरोस्, आफ्नो लुगा धुवोस् अनि ऊ शुद्ध हुन्छ।

१०“आठौं दिनको दिन त्यो चर्मरोग लागेको मानिसले भेडाको दुइवटा निष्खोट पाठो अनि एक वर्षको पाठी जसको कुनै खोट छैन र अन्नबलिको निम्ति तेलमा मुछेको डेढ पाथी मसिनो पिठो र आधा माना तेल ल्यावोस्। ११शुद्ध पार्ने पूजाहारीले भेट हुने पालको फाटकमा परमप्रभुअघि चर्म रोग भएको मानिस र उसको भेटीहरू ल्याउनु पर्छ। १२तब पूजाहारीले एउटा पाठो अनि आधा माना तेल ल्याउनु पर्छ अनि परमप्रभुको निम्ति दोषबलिलाई डोलाउने बलिको रूप चढाउनु पर्छ। १३उनले पापबलि र होमबलि चढाउने पवित्र स्थानमा मार्नु पर्छ किनभने यो दोषबलि पापबलि जस्तै हो। यो पूजाहारीको हो अत्यन्तै पवित्र हुन्छ।

१४“पूजाहारीले दोषबलिबाट केही रगत लिनु पर्छ र शुद्ध हुने मानिसको दाहिने कानको लोतीमा, दाहिने हातको र दाहिने खुट्टाको बूढी-औँलाहरूमा यसलाई दल्नु पर्छ। १५त्यसपछि पूजाहारीले आधा माना तेल लिएर आफ्नो देब्रेहातको हत्केलामा हाल्नु। १६त्यसपछि पूजाहारीले आफ्नो देब्रे हातको हत्केलामा दाहिने हातको औँला डुबाएर परमप्रभुअघि सात पल्ट छर्किऊन। १७हत्केलामा बाँकी रहेको तेल शुद्ध हुने मानिसको दाहिने कान, उसको दाहिने हातको बूढी औँलामाथि, दाहिने खुट्टाको बूढी औँलामाथि खनाउनु पर्छ जुन ठाउँमा उसले दोषबलिको रगत छर्केको थियो। १८उसको हत्केलामा रहेको तेल त्यो शुद्ध पारिँदै गरिएको मानिसको टाउकोमा लगाउनु पर्छ त्यस्तै प्रकारले पूजाहारीले उसलाई परमप्रभुअघि शुद्ध पार्नु पर्छ।

१९“तब पूजाहारीले पापबलि चढाउनु पर्छ अनि मानिसलाई उसको अशुद्धताबाट शुद्ध गर्नु पर्छ अनि त्यसपछि उनले होमबलि मार्नु पर्छ। २०पूजाहारीले होमबलि अनि अन्नबलि वेदीमा चढाएर त्यस मानिसलाई प्रायश्चित्त गर्नु पर्छ अनि त्यो मानिस शुद्ध हुनेछ।

२१“तर यदि ऊ गरीब छ अनि त्यसको व्यवस्था गर्न सक्दैन भने तब उसले शुद्ध हुनका लागि एउटा भेडा दोष बलिको रूपमा ल्याउनु पर्छ अनि एपाको दश खण्डको एक खण्ड तेल मिसाइएको मिहिन पीठो अनि एक माना जैतुनको तेल अन्न बलिको रूपमा ल्याउनु पर्छ। २२अनि आफूले व्यवस्था गर्न सके अनुसार दुइवटा ढुकुर अथवा परेवाको बच्चा, एउटा पापबलिको निम्ति र अर्को होमबलिको निम्ति ल्याओस्।

२३“उसको शुद्धताको निम्ति आठौं दिनमा ती सब भेट हुने पालको ढोकामा परमप्रभुको सामुने पूजाहारीकहाँ ल्याओस्। २४तब पूजाहारीले दोषबलिको पाठो र तेल लिएर डोलाउने बलिको रूपमा परमप्रभुअघि हल्लाउनु

पर्छ। २५त्यसपछि दोषबलिको निम्ति भेडाको पाठो मरियोस् र त्यसको केही रगत शुद्ध पारिनु पर्ने मानिसको दाहिने कानको लोतीमा, दाहिने हातको र दाहिने खुट्टाको बूढी-औँलाहरूमा लगाऊन। २६अनि पूजाहारीले तेल त्यही देब्रे हातको हत्केलामा खन्याउनु पर्छ। २७त्यसपछि पूजाहारीले हत्केलाको तेल दाहिने हातको औँलाले परमप्रभु अघि सात पल्ट छर्किऊन। २८अनि पूजाहारीले उसको हातमा रहेको केही तेलबाट लिएर त्यो शुद्ध पारिनु पर्ने मानिसको दाहिने कानको लोतीमा, दाहिने हातको बूढीऔँला र दाहिने खुट्टाको बूढीऔँलामा जहाँ दोषबलिको रगत लगाइ दिएको थियो त्यही लगाई दिऊन। २९पूजाहारीको हत्केलामा बाँकी रहेको तेल शुद्ध पारिनु पर्ने मानिसको शिरमा परमप्रभुअघि उसलाई शुद्ध पार्न लगाई दिऊन।

३०“तब जवान ढुकुर अथवा परेवा जे हुन्छ उसले जोगाइ गर्न सक्छ। ३१एउटा पापबलिको निम्ति अनि अर्को होमबलिको निम्ति पूजाहारीले अन्नबलिसित चढाऊन। यसरी पूजाहारीले त्यो शुद्ध पारिनु पर्ने मानिसलाई परमप्रभुकोअघि प्रायश्चित्त गराउने छन्।”

३२एक जना मानिसहरू चर्म रोगबाट मुक्त भएपछि शुद्ध हुनको निम्ति यी नियमहरू छन्। यी नियमहरू तिनीहरूका लागि हुन जो आफूलाई शुद्ध बनाउनका लागि नियमित बलि चढाउन जोगाइ गर्न सक्दैनन्।

घरमा दुसीको निम्ति नियमहरू

३३परमप्रभुले मोशा र हारूनलाई भन्नुभयो, ३४“जब मैले तिमीहरूको देखलमा दिनु लागेको कनान देशमा तिमीहरू पुग्छौ, अनि म तिमीहरूको कुनै घरमा दुसी पठाउनेछु, ३५तब त्यो घरको मालिक आओस् र पूजाहारीलाई भनोस्, ‘मेरो घरमा दुसी परे जस्तै लाग्छ।’

३६“त्यसपछि पूजाहारीले आफू घर जाँच गर्नुअघि त्यस घरको प्रत्येक चीज बाहिर निकाल्ने आदेश दिऊन कारण घरको प्रत्येक चीज नै अशुद्ध हुँदैन। ३७त्यसपछि पूजाहारी घर जाँच गर्न आऊन र यदि उनले घरको भित्तामा लागेको दुसीमा रातो अथवा हरियो टाटो पाए त्यो भित्तामा दुसी गहिरिएको बुझिनेछ र, ३८तब पूजाहारीले बाहिर निस्केर सात दिन सम्मको निम्ति घरको ढोका बन्द गरिदिऊन।

३९“पूजाहारीले सात दिनमा फर्केर घर निरीक्षण गर्नु पर्छ। यदि घरको भित्तामा दुसी फैलिएको पाइन्छ ४०पूजाहारीले आदेश दिनुपर्छ, मानिसहरूले त्यस घरको भित्ताको दुसी लागेको ठाउँको ढुङ्गाहरू भत्काउन र ती ढुङ्गाहरू शहर बाहिर लगी कुनै फोहोर ठाउँमा फ्याँकन। ४१त्यसपछि पूजाहारीले त्यस घरको भित्ता सबै खुर्किन लगाऊन र मानिसहरूले खुर्केर निस्केको वस्तु सबै शहरबाहिर कही मैला ठाउँमा फ्याँकन लगाउन र त्यस भित्तामा नयाँ लेप लगाउन आज्ञा दिऊन। ४२तिनीहरूले

फूटेका ढुङ्गाहरूलाई नयाँ ढुङ्गासित फेरु पर्छ। घरको मालिकले नयाँ लेप लगाउनु पर्छ।

४३“एकपल्ट घरको भित्ताका ढुङ्गाहरू फ्याँकेर खुर्केर लिउन लगाउँदा पनि यदि त्यस घरको भित्तामा फेरि दुसी निस्कन्छ भने ४४त्यहाँ जाँच गर्न पूजाहारी आऊन् र यदि दुसी त्यहाँ फैलेर घरको माल-तालहरू नष्ट पाउँछ भने त्यो घर अशुद्ध हो। ४५त्यस घरको ढुङ्गाहरू, काठपातहरू निकालेर शहर बाहिर कुनै मैला ठाउँमा फ्याँक्नुपर्छ। ४६यदि कुनै मानिस त्यस्तो निषेधित घरमा पसे त्यो साँभसम्म अशुद्ध हुनेछ। ४७यदि कुनै मानिस त्यस घरमा सुते उसले आफ्नो लुगा धुनुपर्छ। यदि कसैले त्यस घरभित्र खाए पनि उसले आफ्नो लुगा धुनुपर्छ।

४८“पूजाहारी आएर परीक्षण गर्दा त्यस घरमा लिउन लगाई सक्दा दुसी नफैलिएको पाए, दुसी हराइसकेको हुँदा पूजाहारीले त्यो घर शुद्ध भएको घोषणा गर्नु। किन? किनभने दुस्सी हटेको छ।

४९“अनि घर शुद्ध पार्न पूजाहारीले ढुइवटा चराहरू, धूपीको काठ, हिसोफ र रातो धागो लानु पर्छ। ५०ती दुई चराहरू मध्ये एउटालाई माटोको भाँडामा भएको पानीमाथि उसले मारोस्। ५१अनि धूपीको काठ, हिसोफ, रातो धागो र जिउँदो चरा लिएर बग्दै गरेको पानीमाथि मारेको चराको रगतमा चोबेर उसले सात पल्ट घरमा रगत छर्किनु पर्छ। ५२यी सबै धूपीको काठ, हिसोफ, जिउँदो चरा, रातो धागो द्वारा ऊ घर शुद्ध बनाउनेछ। ५३यति गरे पछि त्यो जिउँदो चरालाई उसले मैदानमा खुला छोडिदिओस्। यसरी उसले त्यो घर शुद्ध पार्नेछ र घर पनि शुद्ध हुनेछ।”

५४ती चर्म रोगको निम्ति नियमहरू, ५५दुस्सीको निम्ति लुगाको टुक्रामाथि अथवा घर भित्र। ५६यो सबै प्रकारको छालाको फोका, सुनीयकोहरूको विषयमा नियमहरू छालामाथि डाब अथवा चहकिलो दाग शुद्ध पार्ने तरीका हो। ५७चर्मरोग र दुस्सीको निम्ति विधी यो नै हो। यी नियमहरूले सिकाउँछ जब चीजहरू शुद्ध हुन्छ, अनि जब चीजहरू अशुद्ध हुन्छ, यी धेरै प्रकारका बीमारहरूको नियमहरू हुन्।

शरीरबाट धातुको निम्ति नियमहरू

१५ परमप्रभुले मोशा र हारूनलाई भन्नु भयो, १“इस्त्राएलका मानिसहरूलाई बोलाऊ अनि तिनीहरूलाई भन: ‘यदि कुनै मानिसको प्रमेह हुन्छ भने तब त्यो मानिस अशुद्ध हो। २यदि उसको प्रमेह थामिन्छ अथवा चलि रहन्छ, ऊ अशुद्ध हुन्छ अनि यो उसको अशुद्धता हो।

४“ओह्यानमा यस्तो मानिस सुत्यो भने प्रत्येक कुरामा ऊ अशुद्ध बनिन्छ। प्रत्येक कुरामा ऊ बसे त्यो पनि अशुद्ध बहन्छ। ५यदि कसैले उसको ओह्यान छुन्छ

भने, ऊ पनि अशुद्ध हुन्छ अनि उसले आफ्नो लुगा धुनु पर्छ अनि पानीमा नुहाउनु पर्छ। साँभसम्म ऊ अशुद्ध रहन्छ। ६यदि एकजना मानिस कुनै चीजमाथि बस्छ जसमा स्राव भएको मानिस बसेको थियो, उसले आफ्नो लुगा धुनु पर्छ अनि पानीमा नुहाउनु पर्छ। साँभसम्म ऊ अशुद्ध रहन्छ। ७यदि एकजना मानिसले प्रेमह भएको मानिसलाई छुन्छ, उसले आफ्नो लुगा नुहाएपछि धुनु पर्छ अति ऊ बेलुकीसम्म आफू अशुद्ध रहने छ।

८“यदि यस्तो रोगीले कुनै मानिसलाई थुक्यो भने, उसले पानीमा नुहाएर आफ्नो लुगा धोओस् अनि साँभसम्म अशुद्ध रहने छ। ९त्यो धातुको रोग लागेको मानिस जसमा चढ्छ त्यही अशुद्ध हुन्छ। १०कुनै पनि चीज यदि त्यो रोगी तल रहन्छ अनि उसले हुन्छ भने त्यो अशुद्ध बनिन्छ। जो मानिसले त्यो चीज बोके उसले नुहाएर आफ्नो लुगा धुनुपर्छ अनि साँभसम्म त्यो मानिस अशुद्ध रहनेछ।

११“यदि प्रेमह हुने मानिसले कसैलाई हात नधोइ छुन्छ, तब मानिस जो छुइन्छ यो अशुद्ध हुन्छ अनि त्यस मानिसले आफ्नो लुगा धुनु पर्छ, नुहाउनु पर्छ अनि साँभसम्म अशुद्ध रहनेछ।

१२“यदि प्रेमह हुने मानिस माटोको भाँडा छुन्छ, यसलाई फुटाउनु पर्छ अनि काठको भाँडा पानीले पखाल्नु पर्छ।

१३“जब त्यो रोगी निको हुन्छ, उसले आफ्नो शुद्धिको निम्ति सात दिन पखियोस्, आफ्नो लुगा धोओस् अनि ताजा पानीले नुहाओस् अनि त्यो शुद्ध हुनेछ। १४आठौँ दिन ढुइवटा परेवा अथवा ढुकुर लिएर ऊ परमप्रभुअघि आउनु पर्छ अनि ती सबै पूजाहारीलाई भेट हुने पालको प्रवेशद्वारमा दिनु पर्छ। १५पूजाहारीले ढुइवटा चराहरू चढाउनु पर्छ। एउटा पाप बलिको निम्ति अनि अर्को होमबलिको निम्ति चढाउनु पर्नेछ। यस तरीकामा, पूजाहारीले प्रेमह हुने मानिसलाई परमप्रभुअघि शुद्ध बनाउने छन्।

पुरुषहरूको निम्ति नियमहरू

१६“यदि कुनै पुरुषको स्वतः वीर्य पतन भए उसले आफ्नो शरीर पानीमा नुहाओस अनि ऊ साँभसम्म अशुद्ध रहनेछ। १७लुगा अथवा छाला जसमा वीर्य भर्छ धुनु पर्छ अनि ऊ बेलुकीसम्म अशुद्ध रहनेछ। १८यदि कुनै स्त्रीसँग सुतेको बेला पुरुषको वीर्य पतन भए ती दुवैले नुहाऊन अनि साँभसम्म अशुद्ध रहनेछन्।

स्त्रीहरूको निम्ति नियमहरू

१९“यदि एकजना स्त्रीको मासिक रजस्वला नियमित छ उसको रजस्वलाको अशुद्धता सात दिनसम्म रहनेछ। यदि कसैले उसलाई छुन्छ, ऊ सात दिनसम्म अशुद्ध

हुन्छ। २० एउटी स्त्रीको रजस्वला भएको समयमा त्यो जुन चीजहरूमा बस्छिन् अनि सुत्छिन् ती सब अशुद्ध हुन्छन्। २१ कसैले ऊ सुतेको ओछ्यान छोए, त्यसले आफ्नो लुगा धुनुपर्छ, आफूले पनि नुहाउनुपर्छ अनि साँभसम्म अशुद्ध रहनेछ। २२ यदि कुनै मानिसले ऊ बसेको कुनै चीज छोए, उसले आफ्नो लुगा धुनुपर्छ, नुहाउनु पर्छ अनि साँभसम्म अशुद्ध रहनेछ। २३ कसैले त्यो रजस्वला स्त्री बसेको कुनै चीज छोए उसले आफ्नो लुगा धोओस र साँभसम्म आफै पनि अशुद्ध रहनेछ।

२४ "कुनै स्त्री रजस्वला भएको समय कसैले ऊसित सहवास गरे त्यो पुरुष सात दिनसम्म अशुद्ध हुन्छ। त्यो पुरुष सुतेको प्रत्येक ओछ्यान नै अशुद्ध हुन्छ।

२५ "कुनै स्त्रीको आफ्नो नियमित समय बाहेक धेरै दिनसम्म रजस्वला भइरहे, अथवा नियमित रजस्वलापछि पनि रगत प्रवाह रहे, नियमित रजस्वला भए, ऊ अशुद्ध हुन्छे। ऊ जब सम्म रगतस्वला रहन्छ त्यतिज्जेलसम्म अशुद्ध रहनेछिन्। २६ मासिक रजस्वलाको समयमा जस्तै जुन ओछ्यानमा ऊ स्त्री सुत्छिन् त्यो ओछ्यान पनि त्यतिज्जेलसम्म अशुद्ध रहन्छ। उसको मासिक रजस्वला हुँदा अशुद्ध भए, उसले छुन्छिन् त्यो चीज अशुद्ध हुन्छ। २७ मानिससम्म अशुद्ध हुन्छ जसले ती चीजहरू छुन्छ। मानिसले आफ्नो लुगा धुनुपर्छ। अनि पानीमा नुहाएपछि, साँभसम्म अशुद्ध रहन्छ। २८ त्यस स्त्रीले उसको रजस्वला रोकिएपछि सात दिनसम्म पर्खनुपर्छ। त्यसपछि त्यो स्त्री शुद्ध हुन्छे। २९ तब आठौँ दिनमा स्त्रीले दुइवटा ढुकुर अथवा परेवा लिनुपर्छ र तिनीहरू पूजाहारीकहाँ भेट हुने पालको प्रवेशद्वारमा लैजानुपर्छ। ३० तब पूजाहारीले ती दुइवटा मध्ये एउटालाई पापबलिको निम्ति अनि अर्कोलाई होमबलिको निम्ति चढाउनुपर्छ। यसरी पूजाहारीले उसलाई परमप्रभुको सामुने शुद्ध पार्नेछन्।

३१ "यसर्थ तिमीले इस्त्राएलका मानिसहरूलाई अशुद्ध भएको विषयमा सतर्क गराउनु पर्छ। यदि तिमी ती मानिसहरूलाई चेताउनी दिँदैनौ भने तिनीहरूले मेरो पवित्र पाललाई अशुद्ध पार्न सक्छन् तब तिनीहरू मर्नु पर्छ।" ३२ वीर्य पतन भएकाहरूको निम्ति यी नै विधिहरू हुन्। यी विधिहरू वीर्य पतन हुँदा जो अशुद्ध हुन्छन् तिनीहरूको निम्ति पनि हुन्। ३३ अनि यी विधिहरू आफ्नो मासिक रजस्वलाबाट अशुद्ध हुने स्त्रीहरूको निम्ति हुन्। अनि अशुद्ध स्त्रीहरूसँग सुतेर जो मानिसहरू अशुद्ध बनिन्छन् उनको निम्ति यी विधिहरू हुन्।

प्रायश्चित्तको दिन

१६ हारूनका छोराहरू मध्ये दुई जना परमप्रभुलाई धूप चढाउँदै गर्दा मरे। त्यस समयपछि परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो। २ परमप्रभुले भन्नुभयो, "तेरो दाज्यू

हारूनलाई भन। उसलाई सम्झाऊ उसको इच्छा अनुसार जतिबेला चाह्यो त्यतिबेला पर्दा पछाडी महा-पवित्रस्थान जहाँ पवित्र सन्दूक राखिएको छ त्यहाँ कहिले पनि नजाऊन। यस पवित्र सन्दूकमाथि भएको कृपा-आसन छ अनि म त्यो कृपा-आसनमाथि बदलमा दर्शन दिन्छु। यदि हारून त्यस कोठामा गए ऊ मर्न सक्छ।

३ "महापवित्र स्थानभित्र पस्नु भन्दाअघि हारूनले यसै गर्नु पर्छ। हारूनले पापबलिको निम्ति एउटा साँढे र होमबलिको निम्ति एउटा भेडा चढाउनु पर्छ। ४ हारूनले आफ्नो सारा शरीर पानीले पखाल्नु पर्छ। तब उसले यी वस्त्रहरू धारण गर्नुपर्छ: उसले लिनिको पवित्र वस्त्र धारण गर्नु पर्छ। उसले लिनिको भित्री लुगाहरू पनि लगाउनु पर्छ। उसले आफ्नो टाउकोमा लिनिको फेटा र कम्मरमा लिनिको पटुका कस्नु पर्छ। यी वस्त्रहरू पवित्र हुन्।

५ "हारूनले दुइवटा पाठाहरू पापबलिको निम्ति लानु पर्छ अनि एउटा भेडी होमबलिको निम्ति इस्त्राएलका मानिसहरूबाट लिनु पर्छ। ६ तब हारूनले पापबलिको निम्ति साँढे चढाउनु पर्छ। पापबलि ऊ आफ्नै निम्ति हो। हारून आफ्नो परिवार र आफैलाई पवित्र पार्नु उसले यसो गर्नु पर्छ।

७ "तब हारूनले दुइवटा बोकाहरू भेट हुने पालको ढोकामा परमप्रभुअघि ल्याउनु पर्छ। ८ हारूनले ती दुईवटा बोकाहरू माभ चिट्ठा लगाउँछ, एउटा परमप्रभुको निम्ति हुन्छ र अर्को मानिसहरूको दोष निवारणको निम्ति छाडा छोड्नु पर्छ।

९ "चिट्टामा परेको बोकालाई हारूनले पापबलिको निम्ति परमप्रभुलाई चढाउनेछ। १० दोष निवारणको निम्ति चिट्टा परेको बोकालाई हारूनले परमप्रभुअघि ल्याई मरुभूमिमा खुला छाडिदिनेछ। यो मानिसहरूलाई शुद्ध बनाउनको लागि हो।

११ "त्यसपछि हारूनले आफ्नो निम्ति पापबलि का लागि साँढे चढाउँछ, उसले आफ्नो परिवार र आफूलाई पवित्र पार्छ। उसले आफ्नो पापबलिको निम्ति साँढे मार्नुपर्छ। १२ त्यसपछि परमप्रभुको अघि वेदीबाट हारूनले पर्दाको पछि कोठामा कोइला भरेको कराही ल्याउनु पर्छ अनि उसले धुलो पारेर पिँधको दुई मुट्टी सुगन्धित धूप ल्याउनुपर्छ। १३ परमप्रभुअघि उसले धूप आगोमा हाल्नु पर्छ। तब धूपको धूवाँले करारमाथि विशेष आवरणको रूपमा ढाक्ने छ। यस प्रकार हारून मर्ने छैन। १४ ऊ साँढेको केही रगत औँलाले लिन्छ अनि यसलाई विशेष आवरणमाथि छर्कन्छ। उसले आफ्नो औँलाले रगत विशेष आवरणअघि सात पटक छर्कने छ।

१५ "तब हारूनले मानिसहरूको लागि पापबलिको बलि दिनेछ। हारूनले पर्दा पछाडीको कोठामा बोकोको रगत ल्याउनु पर्छ। उसले साँढेको रगतले जे गरेको थियो

बोकाको रगतले पनि त्यसै गर्नु पर्छ। उसले विशेष आवरणअघि अनि माथि बोकाको रगत छर्कनु पर्छ। १६यसरी हारूनले महा पवित्रस्थान शुद्ध पार्ने काम गर्छ। इस्त्राएलका मानिसहरूलाई शुद्ध पार्न हारूनले यी सब कार्य गर्नु पर्छ। तिनीहरूले धेरै पापहरू गर्छन र तिनले भेट हुने पालको निम्ति पनि यस्तो कार्यहरू गर्नु पर्छ कारण यो धेरै अशुद्ध मानिसहरूमाभ्रमा छ। १७हारून महा पवित्र स्थानमा यसलाई अनि मानिसहरूलाई शुद्ध पार्न गएको समयमा भेट हुने पालमा कोही मानिस पनि नहोस्। जबसम्म हारून बाहिर आउँदैन तबसम्म त्यहाँ कोही मानिस नजाऊन्। यसकारण, हारून र उनको परिवार शुद्ध होऊन। अनि इस्त्राएलका सम्पूर्ण मानिसहरूलाई उनले शुद्ध पार्नेछन्। १८तब हारून बाहिर परमप्रभुकोअघि वेदी समक्ष यसलाई शुद्ध पार्नु जाने छन्। साँढे अनि बोकाको अलिकति रगत लिने छन् अनि वेदीको सबै कूनाहरूमा घस्ने छन्। १९तब उनले आँलाले वेदीमा सात पल्ट रगत छर्कने छन्। यसरी उहाँ वेदी शुद्ध पार्ने छन् किनभने इस्त्राएलका मानिसहरूले यसलाई अशुद्ध बनाएका थिए।

२०“यसर्थ, हारूनले महा पवित्र स्थान, भेट हुने पाल अनि वेदी शुद्ध पार्नेछन्। त्यसपछि हारूनले परमप्रभुको निम्ति जिउँदो बोका ल्याउनेछन्। २१जिउँदो बोका माथि हात राखेर उसले सबै पापहरू, सबै अपराधहरू अनि इस्त्राएली मानिसहरूले गरेको सबै भूल कर्महरू स्वीकार गर्नेछन्। यसरी मानिसहरूको सबै पाप बोकामाथि राखेर उसले त्यसलाई मरुभूमिमा जानु छाडिदिने छन्। एकजना मानिस बोकालाई मरुभूमितिर लिएर जान परिर्खरहेको हुनेछ। २२यसर्थ बोकाले मानिसहरूको सबै पापहरू एकान्त ठाउँमा बोकेर लैजाने छ। मानिस जसले बोकालाई लिएर जान्छ, उसले यसलाई मरुभूमिमा छोड्ने छ।

२३“त्यसपछि हारून भेट हुने पालमा जान्छन् अनि महापवित्र स्थानमा जाँदा लगाएको सूतीको लुगाहरू फूकाल्नु पर्छ। उनले ती लुगाहरू त्यही छोड्नु पर्छ। २४उसले पवित्रस्थानमा आफ्नो शरीर पानीले पखाल्ने छ। तब उसले आफ्नो लुगाहरू लगाउने छ। ऊ बाहिर आउने छ अनि उ आफ्नै निम्ति र मानिसहरूको निम्ति होमबलि चढाउने छ। यस तरीकाले ऊ आफै अनि मानिसहरूको निम्ति उसले प्रयाश्चित बनाउँछ। २५तब तिनले पापबलिको बोसो वेदीमा जलाउनुपर्छ।

२६“मानिस जसले बोका लिएर जान्छ, पानीमा आफ्नो शरीर पखाल्नु पर्छ अनि आफ्नो लुगा धुनु पर्छ। त्यसपछि छाउनी भित्र आउनेछ।

२७“पवित्र चीजहरू शुद्ध पार्न महा पवित्रस्थानमा ल्याइएका पापबलिको साँढे र बोकोलाई पाल बाहिर ल्याउनु पर्छ। पूजाहारीले तिनीहरूको छाला, शरीर र गोबर आगोमा जलाउनेछन्। २८त्यसपछि त्यो जलाउने

मानिसले आफ्नो लुगा अनि शरीर पानीमा पखाल्नु पर्छ। त्यसपछि तिनी छाउनीमा आउन सक्छन्।

२९“यो विधि तिमीहरूको निम्ति सदा-सर्वदा चलिरहने छ। सातौं महीनाको दशौं दिन, तिमीहरूले भोजन लिनु हुँदैन।* तिमीहरूले कुनै काम गर्नु हुँदैन। तिमीहरूको देशमा बस्ने यात्रीहरू अथवा विदेशीहरू कसैले पनि कुनै काम गर्ने छैन। ३०किन? किनभने, यसदिन पूजाहारीले तिमीहरूलाई नुहाई दिनेछन् अनि पवित्र पार्नेछन्। तब तिमीहरू परमप्रभुको सामुन्ने शुद्ध हुनेछौ। ३१त्यो दिन तिमीहरूको महत्वपूर्ण साबात दिन हो। तिमीहरूले कुनै खाद्य खानु हुँदैन। यो नियम सधैं चलिरहने छ।

३२“यसर्थ प्रधान पूजाहारी हुन अभिषेक भएको मानिसले सब चीजहरू पवित्र पार्ने काम गर्नेछन्। आफ्नो बाबुका उत्तराधिकारी तिनै हुन्। ती पूजाहारीले पवित्र सुती लुगा लगाउनु पर्छ। ३३उनले महा-पवित्र स्थान, भेट हुने पाल अनि वेदी शुद्ध पार्नु पर्छ। अनि सबै पूजाहारीहरू र इस्त्राएलका मानिसहरूलाई शुद्ध पार्नु पर्छ। ३४इस्त्राएलका मानिसहरूलाई शुद्ध पार्ने विधि सदा सर्वदा चलिरहनेछ। तिमीहरूले वर्षमा एक चोटी यी सबै कार्यहरू गर्नु पर्छ। किन? किनभने इस्त्राएलका मानिसहरूको पाप कर्मले गरेको थिए।”

यसर्थ परमप्रभुले मोशालाई दिनुभएको आज्ञा अनुसार तिनीहरूले कामहरू गरे।

पशुहरू मारेर खाने नियमहरू

१७ परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, २“हारून, तिनका छोराहरू र इस्त्राएलका समस्त मानिसहरूलाई भन। तिनीहरूलाई भन, परमप्रभुले दिनुभएको आज्ञा यही हो। ३इस्त्राएलीहरूले एउटा साँढे एउटा पाठो अथवा एउटा बोका पालको बाहिर अथवा भित्र काट्नु सक्थ्यो। ४त्यस मानिसले भेट हुने पालको ढोकामा पशुलाई ल्याउनुपर्छ। उसले पशुको एक भाग परमप्रभुलाई उपहार चढाउनुपर्छ। पशु मारेपछि उसले परमप्रभुलाई उपहार स्वरूप एक भाग चढाउने पर्छ। यदि उसले परमप्रभुलाई यसको एक भाग उपहार चढाउँदैन भने त्यस मानिसलाई आफ्ना मानिसहरूबाट छुट्याउनु पर्छ। ५यो विधि यसकारण बनाइएको हो जसले गर्दा इस्त्राएलका मानिसहरूले आफ्नो मेलबलि परमप्रभुलाई चढाउन्। तिनीहरूले मैदानमा मारेको पशु परमप्रभुको भेट हुने पालको ढोकामा ल्याउनु पर्छ। ६तिनीहरूले पूजाहारीकहाँ ल्याउनु पर्छ र पूजाहारीले ती पशुहरूको रगत भेट हुने पालको ढोकामा परमप्रभुको वेदीमा छर्किनु पर्छ र पशुहरूको बोसो पूजाहारीले वेदीमा जलाओस् जसले

भोजन लिनु हुँदैन अथवा उपवास बस्नु वा “तिमीहरू आफै नम्र बन।”

गर्दा यसको सुगन्धले परमप्रभुलाई आनन्दित तुल्याओस्। ७अब उसो तिनीहरू 'बोका मूर्तिहरूलाई' आफ्नो बलि चढाउने छैनन्। तिनीहरू अरु देवताहरूको पछि लागेका छन्। त्यसरी तिनीहरूले वेश्याहरू सरह आचरण गरे। यी नियमहरू सधैंका लागि चल्नेछन्।

८“मानिसहरूलाई भन कोही इस्त्राएली अथवा तिमीहरूसँग बस्ने कोही विदेशीले होमबलि वा बलिदान चढाउन सक्छ। ९तर यदि ऊ यो चढाउँछ, तब उसले आफ्नो बलि भेट हुने पालको प्रवेशद्वारमा परमप्रभुसमक्ष उपहारको रूपमा लानु पर्छ। यदि ऊ यसो गर्दैन, उसलाई आफ्ना मानिसहरूबाट छुट्याउनु पर्छ।

१०“इस्त्राएलीहरू मध्ये कसैले ऊ नागरिक होस् अथवा यात्री विदेशी जो तिमीहरूसँग रगत खान्छ, म उसको विरुद्ध रहनेछु अनि म उसलाई आफ्ना मानिसहरूबाट छुट्याउनेछु। ११किन? किनभने शरीरको प्राण रगतमा हुन्छ मैले यो तिमीहरूलाई वेदीमा आफूलाई शुद्धपार्न दिएकोछु, कारण रगतले नै मानिसहरूलाई शुद्ध पार्छ। १२यसर्थ म इस्त्राएलीहरूलाई भन्दछु तिमीहरू मध्ये, कसैले चाहे, स्वदेशी होस् अथवा विदेशी जो तिमीसँग वास गर्छ उसले रगत खानु हुँदैन।

१३“इस्त्राएलको कुनै पनि मानिस त्यो नागरिक होस् अथवा विदेशी, जो सुकै होस्, यदि उसले खानु हुने पशु अथवा चरा समाते; उसले त्यसको रगत भूइमा खन्याएर धुलोले छोपोस्। १४तिनीहरूले किन यस्तो गर्नुपर्छ? किनभने, यदि मासुमा रगत छ, प्राणीमा प्राण अझै विद्यमान छ। यसर्थ म इस्त्राएलीहरूलाई आदेश दिन्छु तिनीहरूले कुनै मासु खानु हुँदैन जसमा रगत हुन्छ। जुन मानिसले रगत खान्छ, यसलाई छुट्याइन्छ।

१५“यदि कुनै मानिसले आफै मरेको पशुको मासु खान्छ, अथवा अन्य कुनै पशुले मारेको पशुको मासु खान्छ त्यो मानिस साँभसम्म अशुद्ध रहनेछ। त्यो मानिस स्वदेशी होस् अथवा विदेशी, यदि तिमीहरूको माभ्रमा भए उसले आफ्नो लुगाहरू धुनुपर्छ अनि शरीर सम्पूर्ण नुहाउनु पर्छ। १६यदि त्यस मानिसले आफ्नो लुगाहरू धुँदैन अनि शरीर सम्पूर्ण नुहाउँदैन भने ऊ पापको दोषी बनिनेछ।”

सहवास विषयका नियमहरू

१८ परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, २“इस्त्राएलीहरूलाई भन म तिमीहरूका परमेश्वर हुँ। ३बितेका दिनहरूमा तिमीहरू मिश्रदेशमा थियौं मिश्रीहरूले त्यो देशमा गरिरहेका छन्। म तिमीहरूलाई कनान देशमा लैजाउँछु यसर्थ तिमीहरूले त्यस्तो केही नगर जे त्यस ठाउँमा ती मानिसहरू गर्छन्। तिनीहरूको दस्तुर नमान्नु। ४तिमीहरूले मेरो विधि-विधानहरू मान्नुपर्छ र ती विधानहरूको अनुसरण गर। किन? किनभने, म परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वर हुँ। ५यसकारण, तिमीहरूले

मेरो विधि-विधानहरू पालन गर्नुपर्छ। जुन मानिसले यी विधि-विधानहरू पालन गर्छ, यहाँ तिनीहरू यस द्वारा बाच्ने छौं।

६“तिमीहरूले आफ्नो नजिक सम्बन्धीसँग सहवास गर्नु हुँदैन। म परमप्रभु हुँ।

७“तैले तेरी आमासित लैंगिक सम्बन्ध राख्नु हुँदैन। यसले तेरा बुबालाई लाजमर्दा बनाउनेछ। तिनी तेरी आमा हुन् यसकारण तैले तिनीसँग लैंगिक सम्बन्ध गर्नु हुँदैन। ८यदि उनी तिम्री आमा नभए पनि तिम्रा बाबुकी स्वास्नी भएकीले तिमीले उनीसित सहवास गर्नु हुँदैन। किन? किनभने त्यो तिम्रा बाबुसित सहवास गरे जस्तै हो। ९बहिनी आमापट्टिको होस् अथवा बाबुपट्टिको अथवा उनी तिम्रै घरमा जन्मिएको होस् अथवा बाहिरबाट नै आएकी होस्, उनीसित तिमीले सहवास गर्नु हुँदैन।

१०“तिम्री नातिनी तिम्रै परिवारको एउटा अंश हो यसर्थ तिमीले ऊसँग लैंगिक सम्बन्ध राख्नु हुँदैन।

११“तिम्रा बाबु र उनकी स्वास्नीकी छोरी भए ऊ तिम्री बहिनी हो, तिमीले ऊ सित सहवास गर्नु हुँदैन।

१२“तिम्रा बुबाकी दिदी-बहिनी उनको नजिककी आफन्त हुन्। यसर्थ तिनीहरूसँग तिमीले लैंगिक सम्बन्ध राख्नु हुँदैन। १३तिम्री आमाकी बहिनी-दिदी उनको अति नजिकको सम्बन्धी हुन्, यसर्थ उनीसित तिमीले सहवास गर्नु हुँदैन। १४तिमीले तिम्रा बुबाका दाज्यू-भाईलाई उनकी स्वास्नीसित लैंगिक सम्बन्ध राखेर अपमान गर्नु हुँदैन किनभने तिनी तिमीहरूकी काकी हुन्।

१५“तिमीले तिम्री बुहारीसित लैंगिक सम्बन्ध राख्नु हुँदैन तिनी तिम्रो छोराको स्वास्नी हुन्। तिमीले ऊसित लैंगिक सम्बन्ध राख्नु हुँदैन।

१६“तिमीले आफ्नो भाउज्यूसित लैंगिक सम्बन्ध राख्नु हुँदैन, कारण यसो गर्छौं भने यो तिमीले आफ्नो दाज्यू भाईसित लैंगिक सम्बन्ध राखेको जस्तो हुनेछ।

१७“आमा र उसकी छोरीसित तिमीले सहवास नगर। अनि यी आमाकी नातिनी हो चाहे उसको छोराकी छोरी होस्। ऊसित सहवास नगर। नातिनीहरू तिनको नजिकको सम्बन्धी हुन् र तिनीहरूसित सहवास गर्नु हुँदैन। उनीहरूसित सहवास गर्नु गलत हो।

१८“जब तिम्री स्वास्नी अझै जीवित नै छिन् भने तिमीले उसकी दिदी बहिनीसित सहवास गर्नु हुँदैन, आफ्नी स्वास्नी जीवित रहे उसकी बहिनीलाई बिहे गर्नु हुँदैन कारण ती दिदी-बहिनीमा शत्रुता हुन्छ।

१९“तिमीले रजस्वला भएको समयमा एकजना स्त्रीसँग शारिरिक सम्बन्ध राख्न तिनको छेउमा जानु हुँदैन किनभने त्यस समयमा तिनी अशुद्ध हुन्छिन्।

२०“अनि तिमीले आफ्नो छिमेकीकी स्वास्नीसित पनि सहवास गर्नु हुँदैन यसले तिमीलाई अशुद्ध बनाउँछ।

२१“तिमीले आफ्नो छोरा-छोरी आगोद्वारा मोलेकलाई नचढाऊ। यदि तिमीले यसो गर्छौं भने यसले बुभाउछ

कि तिमीले आफ्ना परमेश्वरको नाउँलाई बदनाम गरिरहेका छौ। म तिमीको परमप्रभु हुँ।

२२“तिमीले स्त्रीसित जस्तै मानिससित सहवास नगर। त्यो घोर पाप हो।

२३“कुनै पशुसित सम्भोग नगर। यसले तिमीलाई अशुद्ध पार्छ। स्त्री जातिले पनि पशुसित सम्भोग गर्नु हुँदैन कारण यो अस्वाभाविक दुराचार हो।

२४“तिमीहरू आफै त्यस्ता अधर्म कर्महरू नगर कारण म त्यस्ता अधर्म कर्म गर्नेहरूलाई तिनीहरूको देशबाट निकाल्दछु। २५तिनीहरूले आफ्नो भूमिलाई त्यसरी अशुद्ध बनाएको कारण अहिले त्यो भूमिले आफ्ना मानिसहरूलाई उच्छेद गरिरहेछ।

२६“यसर्थ तिमीहरूले मेरा विधि-विधानहरू मान्नुपर्छ र तिमीहरूले कुनै पनि त्यस्ता अधर्म पाप कर्म गर्नु हुँदैन। यी विधानहरू इस्राएलीहरूका निम्ति हुन्, अनि यी नियमहरू तिमीहरूसँगै त्यहाँ बस्नेहरूका निम्ति पनि हुन्। २७त्यो भूमि अशुद्ध भएको छ कारण त्यहाँ पहिलेका बासिन्दाहरूले त्यस्ता घोर पाप कर्महरू गरेका थिए। २८यदि तिमीहरूले पनि त्यसै गर्छौ भने ती पहिलेका मानिसहरूलाई जसरी त्यो भूमिले हटाएको थियो तिमीहरूलाई पनि हटाउनेछ। २९यदि कुनै मानिसले त्यस्तो घोर पाप कर्म गरे त्यस मानिसलाई उसको आफन्तहरूबाट अलग गरिनेछ। ३०अन्य मानिसहरूले त्यस्तो अधर्म पाप कर्म गरेका थिए। तर तिमीहरू मेरो विधि-विधानहरू पालन गरेर बस अनि त्यस्ता अधर्म पाप कर्महरू कुनै पनि नगर। ती पाप कर्महरू गरेर आफैलाई अशुद्ध नपार, म परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वर हुँ।”

इस्राएल परमेश्वरको हो

१९ परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, २“इस्राएलका सबै मानिसहरूलाई भन: म परमप्रभु तिमीहरूको परमेश्वर हुँ। तिमीहरू सबै पवित्र होऊ, कारण म पवित्र छु।

३“तिमीहरू मध्ये प्रत्येकले आफ्नो आमा-बाबुलाई सम्मान गर्नुपर्छ अनि विश्रामको दिन पालन गर्नुपर्छ। म परमप्रभु तिमीहरूको परमेश्वर हुँ।

४“मूर्तिहरूको पूजा नगर अनि आफ्नो निम्ति धातु पगालेर देवताहरूको मूर्तिहरू नबनाऊ। म परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वर हुँ।

५“जब तिमीहरूले परमप्रभुलाई मेलबलि चढाउँछौ, तिमीहरूले रीतिपूर्वक त्यो चढाउनुपर्छ जसले गर्दा तिमीहरूले चढाएको परमप्रभुले ग्रहण गरुन। ६तिमीले यसलाई त्यही दिन खान सक्छौ जुन दिन तिनीहरू यसलाई चढाउँछौ। अनि अर्को दिन पनि खान सक्छौ। तर यदि कुनै बलि तेस्रो दिनसम्म रहेको छ भने यसलाई आगोमा जलाउनुपर्छ। ७तेस्रो दिनसम्म रहेको बलि

अशुद्ध हुन्छ, यसर्थ त्यो खानु हुँदैन। ८यदि कुनै मानिसले यसलाई खान्छ त्यो मानिस पापको दोषी हुन्छ किनभने उसले परमप्रभुको पवित्र चीजहरूको सम्मान गरेको हुँदैन। त्यस मानिसलाई आफ्ना मानिसहरूबाट छुट्याउनु पर्छ।

९“जब तिमीहरू बाली उठाउने समय भएपछि आफ्नो बाली काट्छौ, खेतको आखिरी कुनासम्म नकाट अनि उठाउँदा भूईँमा भरिएको अन्न नटिप। १०जब तिमीहरू अंङ्कुरको बोटबाट अंङ्कुर टिप्छौ, सबै अंङ्कुर न टिप अथवा भरिएको अंङ्कुर नटिप। तिनीहरूको भूमिमा भएका गरीब अनि विदेशीहरू निम्ति छाडी देऊ। म परमप्रभु तिमीहरूको परमेश्वर हुँ।

११“तिमीहरूले चोर्नु हुँदैन, मानिसहरूलाई ठगनु हुँदैन अनि एकार्कामा भूठो नबोल्नु। १२मेरो नाम लिएर भूठो कसम नखाऊ, यदि त्यसो गर्छौ तिमीहरूले परमेश्वरको नामलाई सम्मान नगरेको बुझिनेछ। म परमप्रभु हुँ।

१३“तिमीहरूले आफ्नो छिमेकीसित नराप्नो काम नगर। उसलाई नलुट। तिमीहरूले कुनै हाजिरामा काम गर्ने मानिसको हाजिरा एक रातभरिको निम्ति पनि नरोक।

१४“बहिराका मानिसलाई नसराप। अन्धलाई लडाउने हेतुले उसको बाटोमा केही नराख। आफ्ना परमेश्वरको सम्मान गर्नुपर्छ। म परमप्रभु हुँ।

१५“न्याय गर्दा सच्चाइले गर्नुपर्छ। न्याय गर्दा गरीब अथवा दया र धनी भनी सम्मान नगर। आफ्नो छिमेकीसित न्याय गर्दा पनि सच्चाइले न्याय गर्नुपर्छ। १६मानिसहरूको विरुद्ध भूठा कुराहरू गरेर नहिँड। यस्तो कुनै काम नगर जुन तिमीको कामले छिमेकी विपदमा पर्न सक्छ। म परमप्रभु हुँ।

१७“तिमीले हृदयबाट आफ्ना इस्राएली मित्रलाई घृणा गर्नु हुँदैन। यदि तिमी छिमेकीले केही अनिष्ट गरेको छ भने उसलाई जानकारी देऊ, तिमीहरू उसले गर्दा पापको दोषी हुने छैनौ। १८मानिसहरूले तिमीप्रति गरेका अनिष्ट कामहरू बिसिदिऊ। तिमी छिमेकीहरूलाई आफूलाई भैं माया गर। म परमप्रभु हुँ।

१९“तिमीहरूले मैले भनेको नियमहरू पालन गर्नेपर्छ। दुई प्रकारका पशुहरू मिसिन नदेऊ। आफ्नो खेतमा दुई प्रकारका बीउ नछर। दुई प्रकारका धागाले बनिएको लुगा नलगाऊ।

२०“यदि कुनै मानिसले अर्कीकी कमारी जो आफ्नो मालिकबाट छुटकारा पाइसकेकी छैन त्यससँग सहवास गरे तिनीहरू दुईलाई सजाय दिनुपर्छ तर मृत्युदण्ड होइन। किनभने त्यो कमारी आइमाईले आफ्नो मालिकबाट छुटकारा पाइसकेकी थिइन्। २१त्यस मानिसले आफ्नो दोषबलि परमप्रभुकाहाँ भेट हुने पालको ढोकामा ल्याउनुपर्छ। त्यस मानिसले दोषबलिको निम्ति भेडा ल्याउनुपर्छ। २२त्यस मानिसले पाप गरे बापत उसको

पाप मोचनको निम्ती पूजाहारीले परमप्रभुअघि भेडा चढाउनेछन् त्यसपछि त्यो मानिस उसले गरेको पापहरूबाट मुक्त हुनेछ।

२३“भविष्यमा तिमी आफ्नो देशमा जानेछौ र त्यहाँ धेरै फलका बोटहरू खानको निम्ति रोप्नेछौ। तर तीन वर्षसम्म तिमीले ती बोटहरूबाट फल प्रयोग गर्न पाउने छैनौ। २४चौथो वर्षमा फलेका फलहरू परमप्रभुमा प्रशंसाको निम्ती हुनेछन्। यी फलहरू परमप्रभुको निम्ति पवित्र बलि हुनेछ। २५त्यसपछि पाँचौ वर्षमा फलेको फलहरू तिमीहरू खान सक्छौ। यदि तिमीहरूले यसो गर्छौ बोटहरूले धेरै फल फलाउने छन्। म परमप्रभु तिमीहरूको परमेश्वर हुँ।

२६“यदि कुनै मासुमा रगत रहेको छ भने तिमीले त्यो मासु खानु हुँदैन।

“भविष्यको विषयमा बताउँदा तन्त्र-मन्त्र अथवा जादू उपयोग नगर।

२७“तिम्रो अनुहारको छेउमा बढेको कपाल नकाट अनि तिम्रो दाहीको छेउ नछाँट। २८मृत मानिसको सम्भ्रनामा शरीरको मासु नकाट। तिम्रो आफ्नो शरीरमा कुनै छाप नबनाउनु। म परमप्रभु हुँ।

२९“तिम्रो छोरीलाई वेश्या बनाएर अपमान नगर। तिम्रो देशलाई यस्ता पापहरूद्वारा भरिन नदेऊ अनि देशमा मानिसहरूलाई वेश्या हुने अनुमति नदेऊ।

३०“तिमीले विश्रामका दिनहरूमा काम नगर। तिमीले मेरो पवित्रस्थानको आदर गर्नुपर्छ। म परमप्रभु हुँ।

३१“तिमीहरू भक्की-जादूगर बोक्सी तथा मन्त्र गर्नेतिर नलाग अनि आफैलाई तिनीहरूबाट अशुद्ध नपार। म तिमीहरूको परमप्रभु परमेश्वर हुँ।

३२“बूढा-पाका मानिसहरूलाई उभिएर सम्मान गर जब तिनीहरू तिम्रो एउटा कोठामा अथवा घरभित्र पस्छन्। आफ्ना परमेश्वरको डर अनि सम्मान गर। म परमप्रभु हुँ।

३३“तिमीहरूको आफ्नो देशमा बसोबासो गर्ने विदेशीहरूसित दुर्व्यवहार नगर। विदेशीहरूलाई र देशवासीहरूलाई समान व्यवहार गर, ३४तिनीहरूलाई माया गर जस्तो आफूलाई गर्छौ किनभने तिमीहरू पनि मिश्रको भूमिमा विदेशी थियौ। म परमप्रभु तिमीहरूको परमेश्वर हुँ।

३५“तिमीले मानिसहरूलाई सच्चाइसँग न्याय गर। जब तिमी केही चीज नाच्छौ अनि तौलिन्छौ निष्पक्षतापूर्वक नाप अनि तौल। ३६तिमीसित तौलिन ढक तराजू र नाप, र तौलहरू ठीक हुनुपर्छ। म परमप्रभु तिमीहरूको परमेश्वर हुँ। मैले तिमीहरूलाई मिश्रदेशबाट बाहिर ल्याएँ।

३७“तिमीहरूले मेरो विधि-विधानहरू सबै जानेर पालन गर्नुपर्छ। म परमप्रभु हुँ।”

मूर्ति पूजा गर्नेहरूलाई चेताउनी

२० परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, २“तिमीले इस्त्राएलीहरूलाई यी कुराहरू भन्नुपर्छ इस्त्राएलीहरू मध्ये कोही पनि होस् देशी अथवा विदेशी, तिनीहरू मध्ये कसैले आफ्ना नानीहरूबाट एक जनालाई मिथ्या देवता मोलेकलाई दिन्छ भने उसलाई मार्नेपर्छ। यस देशका मानिसहरूले उसलाई ढुङ्गाले हिक्राएर मार्नुपर्छ। ३म त्यस मानिसको विरोधमा हुनेछु। उसलाई म आफ्ना मानिसहरूबाट छुट्याउनेछु। किन? किनभने उसले आफ्ना नानीहरू मोलेकलाई दिन्छ अनि यसरी मेरो पवित्र नामको सम्मान गरेन अनि मेरो पवित्र स्थानलाई अशुद्ध बनाउँछ। ४जब त्यस मानिसले मोलेकलाई आफ्नो नानी दिन्छ समुदायका मानिसहरूले उसलाई ध्यान दिदैनन् अनि उसलाई मार्दैनन्, ५म त्यस मानिसलाई साथै त्यसको परिवारलाई विरोध गर्नेछु। म तिनलाई तिनको आफ्नै मानसिहरूबाट अलग गर्नेछु। ती सबै मानिसहरू जो मोलेकको पूजा गर्न प्रभावित भएका थिए, म तिमीहरूलाई तिमीहरूको आफ्नै मानिसहरूबाट अलग गर्नेछु। ६कुनै मानिस जो सल्लाह लिनु भक्की अथवा जादूगर कहौ जान्छ, उसले मलाई अविश्वास गर्दैन यसर्थ म उसलाई आफ्ना मानिसहरूबाट छुट्याउनेछु।

७“तिमी आफैलाई पवित्र बनाऊ अनि पवित्र भएर बस। किनभने, म परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वर हुँ। ८मेरा विधिहरू सम्भ्रना गर अनि तिनीहरूलाई अनुसरण गर। म तिमीहरूको परमप्रभु हुँ जसले तिमी सबै मानिसहरूलाई पवित्र बनाउँछु।

९“यहि कुनै मानिसले आफ्नो आमा अथवा बाबुलाई सराप दिन्छ भने त्यास मानिसलाई मारिनुपर्छ। जब उसले आफ्नो आमा-बाबुलाई सराप दिएको कारण उसको मृत्युको जिम्मावारी ऊ आफै हुनेछ।

व्यभिचारका पापहरूको निम्ति दण्ड

१०“यदि कुनै मानिसले आफ्नो छेमिकीकी स्वास्नीसित सहवास गरे ती दुवैलाई मारनुपर्छ कारण ती दुवैजना व्यभिचारको दोषी हुन्। ११यदि कुनै मानिसले आफ्नो बाबुकी स्वास्नी (सौतेनी आमा) सँग सहवास गर्छ भने ती दुवै जनालाई मारिनुपर्छ, आफ्नो मृत्युको निम्ति तिनीहरू स्वयं जिम्मेवार हुन्। यो त्यस मानिसले आफ्नै बाबुसित सहवास गरे भै हो।

१२“यदि कुनै मानिसले आफ्नो छोरा बुहारीसित सहवास गरे ती दुइजनालाई मार्नेपर्छ। तिनीहरू आफै तिनीहरूको मृत्युको निम्ति जिम्मेवार छन् कारण तिनीहरूले खुबै अधम व्यभिचार गरेका हुन्छन्।

१३“यदि एकजना मानिसले अर्को पुरुषसँग स्त्रीसँग भै सहवास गरे, तिनीहरूले भयंकर पाप गरेको बुझिन्छ। तिनीहरूलाई मार्ने पर्छ र तिनीहरू स्वयं आफ्नो मृत्युको निम्ति जिम्मेवार हुन्छन्।

१४“यदि एकजना मानिसले आमा र छोरी दुवैसँग शारिरिक कर्म गर्छ यो व्यभिचार पाप हो। तिमीले मानिसहरूमा यस्तो व्यभिचार हुन दिनु हुँदैन। तिमीले मानिस अनि स्त्री दुवैलाई आगोमा जलाउनु पर्छ।

१५“यदि कुनै मानिसले पशुसँग सम्भोग गरे त्यस मानिस र पशुलाई मार्नुपर्छ। १६यदि कुनै स्त्री पशुसँग सम्भोग गरे त्यस स्त्री र पशुलाई मार्नु पर्छ। तिनीहरू आफ्नो मृत्युको निम्ति आफै जिम्मेवार हुन्छन्।

१७“यदि कुनै दाज्यूभाई आफ्नी बहिनी अथवा सौतेनी बहिनीसित लैंगिक कर्म गर्छ, यो लाजमर्दो कुरा हो। तिनीहरूलाई जनताअघि दण्ड दिनुपर्छ र आफ्ना मानिसहरूबाट छुट्याउनु पर्छ। आफ्नी दिदीबहिनीसित जुन मानिसले शारिरिक कर्म गर्छ उसलाई उसको पापको निम्ति दण्ड दिनुपर्छ।

१८“यदि कुनै मानिस रजस्वलाको समयमा स्त्रीसित लैंगिक सम्बन्ध राख्छ भने स्त्रीपुरुष दुवैलाई तिनीहरूका मानिसहरूबाट छुट्याउनु पर्छ। तिनको रगतको मूल देखाएर तिमीहरूले पाप गरेका छौ।

१९“तिमीले आफ्नी फुफु अथवा काकीसित लैंगिक सम्बन्ध राख्नु हुँदैन यो सगोत्र सम्भोग हो र तिप्रो पापको निम्ति तिमीले दण्ड पाउनु पर्छ।

२०“कुनै मानिसले आफ्नो काकाको पत्नीसित लैंगिक सम्बन्ध राख्नु हुँदैन किनभने यसो गर्नु आफ्नो काकासित लैंगिक सम्बन्ध राखे जस्तै हो। तिनीहले पापको लागि दण्ड भोग्नुपर्छ। तिनीहरू अपुताली नै मर्नेछन्।

२१“यदि कुनै पुरुषले आफ्नी भाउज्यू अथवा भाइबुहारी सहवास गर्छ भने त्यो अनुचित हो। यो दाज्यूसित सहवास गरे भैं नै हो। तिनीहरू अपुताली रहनेछन्।

२२“म तिमीहरूलाई जुन देशमा लैँदैछु त्यहाँ तिमीहरू बस्नेछौ। मेरो विधि-विधानहरू सम्भरना गर अनि पालन गर। यदि तिमीहरूले मेरा विधि-विधानहरू पालन गर्छौ भने तिमीहरू त्यस देशबाट निकालिने छैनौ। २३म त्यस देशका अरु मानिसहरूलाई बलपूर्वक बाहिर निकाल्दैछु। किन? किनभने तिनीहरूले त्यस्ता पापहरू गरे। म ती कर्महरू घृणा गर्छु, यसर्थ तिमीहरूले तिनीहरूको जीवन शैली नपछ्याऊ।

२४“मैले तिमीहरूलाई पहिल्यै भनिसकेको छु म तिमीहरूलाई तिनीहरूको भूमि दिनेछु, अनि यो तिमीहरूको हुनेछ। यो भूमि दूध र महले भरिएको हुनेछ। म परमप्रभु तिमीहरूको परमेश्वर हुँ जसले तिमीहरूलाई अन्य राष्ट्रबाट छुट्टाए।

“मैले तिमीहरूसित भिन्दै प्रकारले व्यवहार गरेको छु कारण तिमीहरूलाई मैले मेरो विशेष मानिसहरू बनाएको छु। २५यसर्थ, तिमीहरूले शुद्ध अनि अशुद्ध पशु-पक्षीहरूलाई भिन्नै प्रकारले व्यवहार गर्नुपर्छ। अशुद्ध पशु चराहरू अनि घस्त्रिने प्राणीहरू खाएर तिमीहरू आफैलाई अशुद्ध बनाऊ मैले तिनीहरूलाई तिमीहरू

निम्ति अशुद्ध भैं छुट्टाएको छु। २६मैले तिमीहरूलाई मेरा विशेष मानिस बनाउनलाई तिमीहरूलाई पवित्र पारेको छु। यसर्थ तिमीहरू मेरो निम्ति पवित्र रहनुपर्छ। किन? किनभने म परमप्रभु हुँ अनि पवित्र छु।

२७“एकजना मानिस जो भाँक्री अथवा जादूगर छ उसलाई मार्नु पर्छ। मानिसहरूले तिनीहरूलाई ढुङ्गाले हिकारै मार्नु पर्छ। तिनीहरूलाई मृत्यु चाहिन्छ।”

पूजाहारीहरूको निम्ति नियमहरू

२१ परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, “यी कुराहरू हारूनका छोराहरू पूजाहारीहरूलाई भनः पूजाहारीले लाश छोएर आफैलाई अशुद्ध पार्नु हुँदैन। रतर यदि मृतक मानिस उनको सावखै पर्ने हो भने मात्र उनले लाश छोएर आफूलाई अशुद्ध पार्न सक्छन्। यदि मृतक मानिस उनका आमा अथवा बाबु, उनका छोरा-छोरी, दाज्यू-भाइ। ३अथवा अविवाहित दिदी-बहिनी भए तिनले लाश छोएर आफैलाई अशुद्ध पार्न सक्छन्। (कन्ये दिदी अथवा बहिनी उनको सावखै मानिन्छ जबसम्म तिनीहरूको बिहे हुँदैन, यसर्थ तिनीहरू मरेको खण्ड पूजाहारीले लाश छोएर आफूलाई अशुद्ध पार्न सक्छन्।) ४तर यदि मरेको मानिस बिहे द्वारा आफन्त पर्छ, पूजाहारीले लाशलाई छोएर त्यसले उ आफूलाई अशुद्ध बनाउन सक्दैनन्।

५“पूजाहारीहरूले शोक गर्न आफ्नो केश नखौराउनु, दाहीको कुना कुना नकाटुनु अनि शरीरमा कुनै चोट नबनाउनु। ६पूजाहारीहरू आफ्नो परमेश्वरको निम्ति पवित्र बस्नु पर्छ। उनीहरूले परमेश्वरको नाममा सम्मान देखाउनु पर्छ। किन? किनभने तिनीहरूले परमप्रभुको निम्ति आगोद्वारा बलिहरू चढाउँछन जो तिनीहरूको परमेश्वरको निम्ति खाद्य हो। यसर्थ उनीहरू पवित्र रहनुपर्छ।

७“पूजाहारीले परमेश्वरलाई विशेष रूपले सेवा गर्छ यसकारण तिनीहरू कुनै वेश्या, कुनै अरु मानिससित सहवास गरेकी स्त्री अथवा कुनै मानिसले त्यागेकी स्त्रीसित बिहे नगरुन्। ८पूजाहारीलाई पवित्र व्यवहार गरिनु पर्छ। किन? किनभने तिनीहरूले परमेश्वरको निम्ति खाद्य बोक्छन् अनि म पवित्र छु। म परमप्रभु हुँ अनि म तिमीलाई पवित्र बनाउँछु।

९“यदि एकजना पूजाहारीकी छोरी वेश्या भई भने उसले आफ्नो सम्मान नष्ट पार्छ, आफ्नो बाबुलाई लाजमर्दो पार्छ, यसर्थ उसलाई आगोमा जलाउनुपर्छ।

१०“प्रमुख पूजाहारी आफ्नै दाज्यू-भाइहरूबाट छानिन्छन् अनि उनको टाउकोमा अभिषेक तेल खन्याइन्छ। यसरी उनलाई प्रमुख पूजाहारीको विशेष कार्यको निम्ति छानिन्छ। उनको वस्त्रादि पनि विशेष हुन्छ। यसर्थ उनले मानिसहरूअघि शोक गर्नु हुँदैन। उनले आफ्नो कपाल फुकाउनु हुँदैन अनि लुगा च्यात्नु हुँदैन। ११यदि उनको

बुबा अथवा आमा मरेको भए पनि उनी लाशको छेउमा नजाऊन् र लाश छोएर उनले आफूलाई अशुद्ध नबाऊन्। १२प्रधान पूजाहारी पवित्र स्थानबाहिर जानुहुँदैन, यदि उ मलामि जान्छ उ अपवित्र हुनेछ। तब उसले पवित्र स्थानलाई अपवित्र बनाउँछ। अभिषेक तेल उनको टाउकोमा खन्याएर उनलाई मानिसहरूबाट छुट्याइन्छ हो। म परमप्रभु हुँ।

१३“प्रधान पूजाहारीले कन्ये केटीलाई बिहे गर्नुपर्छ। १४प्रमुख पूजाहारीले वेश्या, छुटानाम गरेकी आइमाई र विधवालाई बिहे गर्नु हुँदैन। प्रमुख पूजाहारीले आफ्ना मानिसहरूबाट कन्येलाई मात्र बिहे गर्नु पर्छ। १५यसरी उनका नानीहरूलाई अरु मानिसहरूले आदर गर्नेछन्। उनको विशेष कार्यको निम्ति म परमप्रभुले उनलाई अलगा राखेको छु।”

१६परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, १७“हारूनलाई भन; यदि उनका सन्तानहरू मध्ये कसैमा कुनै शारीरिक खोट भए, उसले आफ्नो परमेश्वरलाई खाद्य चढाउने निवेदन गर्नु हुदैन। १८कुनै मानिस जसको केही खोट भएको भए उसले पूजाहारी भएर मलाई सेवा नगरोस् मेरो निम्ति बलिहरू नल्याओस्। यस्ता मानिसहरूले पूजाहारी भएर सेवा गर्न सक्तैनन्:

अन्धा मानिसहरू, लङ्गड़ा मानिसहरू, अनुहारमा नराम्रा दाग भएका मानिसहरू, हात अथवा खुट्टाहरू लामा-लामा भएका मानिसहरू,

१९हात अथवा खुट्टा भाँचिएका मानिसहरू,

२०कुप्रो पिठिउँ भएको बाउन्ने, आँखाको रोग भएको, चिलाउने घाउ भएको, लुतो लागेको सन्धिमा चोटलागेको नपुंसक मानिसहरू।

२१हारूनका सन्तानहरूमध्ये विकृति भएकोहुनाले परमप्रभुलाई आगोद्वारा बलिहरू चढान सक्दैन अनि उसले आफ्नो परमेश्वरलाई पुख्याउनु सक्दैन। २२त्यो मानिस पूजाहारीको परिवारको एकजना सदस्य भएकोले गर्दा उसले आफ्नो परमेश्वरको दुवै पवित्र अनि महापवित्र खाद्य खानु सक्छ। २३तर अति पवित्र स्थानमा पर्दाबाट जान सक्तैन अनि वेदीको नजिक पनि जानु सक्तैन। किन? किनभन उसलाई केही खोट लागेको छ र उसले पवित्र स्थानलाई अपवित्र पार्नु हुँदैन। म परमप्रभुले ती स्थानहरू पवित्र पारेको छु।”

२४यसर्थ मोशाले यी कुराहरू हारून, उनका छोराहरू अनि इस्त्राएलका समस्त मानिसहरूलाई भन्नुभयो।

२२ परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, २“हारून र त्यसका छोराहरूलाई भन: इस्त्राएलका मानिसहरूले मलाई जे चढाउँछन ती चीजहरू पवित्र हुन्छन्। ती मेरा हुन् यसकारण तिमी पूजाहारीहरूले यी चीजहरू नचलाउनु। यदि तिमीहरूले आफ्नो लागि ती पवित्र चीजहरू चलायौ भने तब तिमीहरूले मेरो पवित्र

नामको आदर नगरेको बुझिन्छ। म परमप्रभु हुँ। हारून अनि उसका छोराहरूलाई भनिदेऊ। यदि तिमीहरूका सन्तानहरूबाट कसैले यी चीजहरू छुन्छ जब त्यो मानिस अशुद्ध छ। त्यस मानिसलाई छुट्याउनु पर्छ। इस्त्राएलका मानिसहरूले ती चीजहरू मलाई दिएका छन्। म परमप्रभु हुँ।

४“यदि हारूनका सन्तानहरू मध्ये कसैलाई छालाको डरलाग्दो रोग अथवा धातु स्राव रोग छ भने ऊ शुद्ध नहोउञ्जेलसम्म पवित्र खाद्य खान सक्दैन। यो नियम सबै अशुद्ध पूजाहारीहरूको निम्ति हो। पूजाहारीले शुद्ध हुन सक्छ जब ऊ मरेको शरीर छुन्छ अथवा आफ्नो स्राव गराउँछ। ५उनले कुनै घस्रने अशुद्ध पशुहरू छोए पनि अशुद्ध हुन सक्छन्। के गर्दा अथवा कसरी कुनै व्यक्ति अशुद्ध भयो त्यो कुनै मुख्य कुरा होइन, तर कुनै पूजाहारीले अशुद्ध मानिसलाई छुँदा नै अशुद्ध भइहाल्छन्। ६यी चीजहरू मध्ये कुनैलाई छुइन्छ त्यो मानिस सौंभसम्म अशुद्ध रहन्छ। उसले पानीमा ननुहाएसम्म पवित्र खाद्य खानु सक्दैन। ७घाम अस्ताएपछि मात्र उनी पवित्र हुनु सक्छन् अनि पवित्र खाना खानु सक्छन्। किन? किनभने पवित्र खाना उनको हुन्छ।

८“यदि कुनै पूजाहारीले आफै मरेको अथवा जंगली जनावरले मारेको पशु भेट्छन् उनले त्यो खानु हुँदैन, यदि खान्छन् उनी अशुद्ध हुन्छन्। म परमप्रभु हुँ।

९“मैले आदेश गरेअनुसार पूजाहारीले गर्नुपर्छ जसले गर्दा तिनीहरू धेरै सजग बस्नु पर्छ। पवित्र चीजहरू तिनीहरूले गर्दा अपवित्र नहुन्। यदि तिनी सजग हुन्छन् भने, तिनीहरू मर्दैनन्। म परमप्रभुले यही विशेष कर्मको निम्ति तिनीहरूलाई अरु मानिसहरूबाट छुट्याएको छु। १०पूजाहारीसित बस्ने पाहुना अथवा ज्यालामा काम गर्न आएको मजदूरले पवित्र भोजन खान हुँदैन, पूजाहारीको परिवारले मात्र पवित्र भोजन खान सक्छन्। ११तर पूजाहारीको घरमा जन्मेका कमारा-कमारी अथवा पूजाहारीले आफ्नै पैसाले किनेको कमारा-कमारीले पनि पवित्र खाद्यको भाग खान सक्छन्। १२पूजाहारीकी छोरीले अर्को परिवारको मानिससँग पनि बिहे गर्न सक्छे। यदि उसले यसो गर्छ भने उसले बलिबाट निकालिएको पवित्र खाद्य खान सक्दैन। १३पूजाहारीको कुनै छोरी विधवा हुनु सक्छे अथवा उसलाई आफ्नो पतिद्वारा छुट्याउन सक्छ अनि यदि तिनीहरूका छोरा-छोरीहरूलाई सहायता गर्ने छैन भने ऊ आफ्नो बुबाको घरमा जान सक्छे। तब उसले आफ्नो बुबाको भागबाट केही अंश पवित्र खाद्य खान सक्छे। कुनै पनि मानिसहरूले त्यहाँबाट खानुहुँदैन पूजाहारीको परिवारले मात्र यो भोजन खान सक्छ। १४यदि कुनै मानिसले पवित्र थाहा नपाई खान्छ भने उसले त्यसको पाँचौ भाग थपेर पूजाहारीलाई दिनुपर्छ।

१५“इस्त्राएलका मानिसहरूले परमप्रभुलाई बलि चढाउन सक्छन् र यी बलिहरू नै पवित्र बनिन्छन्। यसर्थ पूजाहारीहरूले यी पवित्र बलिहरू अपवित्र पार्नु हुँदैन। १६यदि पूजाहारीहरूले यी उपहारहरूलाई पवित्र मान्दैनन्, तिनीहरूले जब यी पवित्र चीजहरू खान्छन् तब आफ्नो पाप अर्भै थपिरहेका हुन्छन्। तिनीहरूलाई पवित्र तुल्याउने परमप्रभुम नै हुँ।”

१७परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, १८“हारून, उनका छोराहरू र इस्त्राएलका समस्त मानिसहरूलाई भन: इस्त्राएलमा बसोबास गर्ने विदेशी होस अथवा देशी, त्यस मानिसको बलि कुनै विशेष बलि होस् अथवा त्यो उसको भाकलको बलि होस्। १९-२०“ती उपहारहरू परमेश्वरलाई चढाउन इच्छा गर्ने मानिसले चढाएका हुन्। यसर्थ कुनै खोट भएको बलि तिमीहरूले ग्रहण गर्नु हुँदैन कारण त्यस्तो बलि म ग्रहण गर्दिनँ। साँढे, बाख्रा अथवा भेडा जुन सुकै उपहार होस् तर त्यो पुरुष अनि निष्वोट हुनुपर्छ।

२१“कुनै व्यक्तिले मेलबलि अथवा परमप्रभुलाई स्वेच्छाले आफ्नो भाकल पूरा गर्न बलि चढाउनु सक्छ, तर त्यो बलि बलियो अनि निष्वोट हुनुपर्छ त्यो साढे होस् अथवा भेडा। २२तिमीहरूले परमप्रभुको वेदीको आगोमा कुनै प्रकारको रोगी पशु उपहार स्वरूपमा चढाउनु हुँदैन। यसर्थ कुनै बलि तिनीहरू परमप्रभुलाई चढाउछौं त्यो अन्धो, लंगडो, अयोग्य अनि चर्मरोग अथवा धातुरोग भोगेको छ भने यस्ता पशुहरू उपहारको रूपमा चढाउनु हुँदैन।

२३“कोही समयमा लामो खुट्टा भएको अथवा खुट्टाहरू ठीकसँग नबढेको साँढे अथवा थुमा पनि हुन्छन्, अनि यदि पशुहरूबाट कसैले परमप्रभुलाई विशेष बलि चढाउन चाहे त्यो परमप्रभुले ग्रहण गर्नु हुन्छ। तर यस्तो पशुको बलि कुनै भाकल गरिएको बलि ग्रहण गर्नुहुन्न।

२४“यस्तो पशु न चढाऊ जसको अडाकोस कुच्याएको अथवा काटिएको छ। यस्तो आफ्नो भूमिमा नचढरू।

२५“यस्ता प्रकारका पशुहरू विदेशीहरूबाट आफ्ना परमेश्वरलाई खाद्यको रूपमा चढाउन न ल्याऊ। किनभने ती पशुहरू घाइते छन् तिनीहरू खोट लागेका छन् अनि ग्रहण योग्य हुँदैनन्।”

२६परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, २७“जब बाछो, अथवा पाठा अथवा सानो बोका जन्मन्छ त्यसको माऊले त्यसलाई आफूसँगै सात दिनसम्म राख्नुपर्छ आनि त्यसपछि आठौँ दिन यो परमप्रभुद्वारा आगो बलिको रूपमा स्वीकार गरिनेछ। २८तर तिमीले त्यही दिन माऊ र पाठा बलि चढाउनु हुँदैन। यो नियम गाईहरू र भेडाहरूमा पनि लागू हुन्छ।

२९“यदि तिमी परमप्रभुलाई धन्यवाद बलि चढाउछौं,

तिमीले चढाउँन सक्छौ तर त्यो बलि परमेश्वरलाई ग्रहणयोग्य हुनुपर्छ। ३०तिमीले त्यो बलि चढाएको पशुको मासु त्यही दिन खाई सक्नुपर्छ भोलि बिहानसम्म बाँकी राख्नु हुँदैन। म परमप्रभु हुँ।

३१“मेरो आज्ञाहरू याद राख अनि पालन गर। म परमप्रभु हुँ। ३२इस्त्राएलका मानिसहरूले मलाई विशेष रूपमा स्वीकार गर्नु पर्छ। मेरो नाउँको आदर गर्नु पर्छ। म परमप्रभु हुँ अनि तिमीहरूलाई पवित्र बनाउँछु। ३३मैले तिमीहरूलाई मिश्र देशबाट ल्याएँ। म तिमीहरूको परमेश्वर भएको छु। म परमप्रभु हुँ।”

विशेष पवित्र दिनहरू

२३ परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, २“इस्त्राएलका मानिसहरूलाई भन तिमीले परमप्रभुले रोज्नु भएका चाडहरूलाई पवित्र पर्वहरू भनी घोषणा गर। ती विशेष पवित्र दिनहरू यी नै हुन्

विश्राम दिन

३“छ दिनसम्म काम गर, सातौँ दिन विश्राम मानिनेछ र त्यस दिन विशेष विश्रामको दिन, एक पवित्र सभाको दिन हुनेछ। त्यस दिन तिमीहरूले कुनै किसिमको काम नगर्नु। तिमीहरूको सब घरमा यस दिनलाई परमप्रभुको विश्राम मानिन्छ।

निस्तार

४“यी सब परमप्रभुद्वारा तोकिएका चाडहरू हुन्, तिमीले यी दिनहरूलाई पवित्र सभा भनी घोषणा गर्ने छौ। ५परमप्रभुको निस्तार पहिलो महीनाको चौधौँ दिनको साँभमा शुरू हुन्छ।

अखमिरी रोटीको चाड

६“त्यही महीनाको पन्ध्रौँ दिन अखमिरी रोटीको चाड हुन्छ। तिमीले सात दिनसम्म अखमिरी रोटी खानेछौ। ७यो चाडको पहिलो दिन तिमीले विशेष सभा गर्नेछौ। त्यस दिन काम गर्ने छैनौ। ८सात दिनसम्म तिमीले परमप्रभुलाई आगोद्वारा बलि चढाउन बलिहरू ल्याउनु पर्छ। तब सातौँ दिनमा फेरि अर्को विशेष सभा हुन्छ अनि त्यस दिन तिमीले कुनै काम गर्ने छैनौ।”

अगोटै फसलको चाड

९परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, १०“इस्त्राएलका मानिसहरूलाई भन म तिमीहरूलाई जुन देश दिन्छु त्यसमा तिमीहरू जानेछौ अनि त्यहाँ बाली काट्नेछौ। त्यस समयमा तिमीहरूको पहिले बालीको उब्जनीको एक बिटा पूजाहारीकहाँ ल्याउनु। ११पूजाहारीले बिटालाई परमप्रभु अर्घि डोलाओस् यसकारण तिमीहरूलाई स्वीकार गर्नेछ उसले त्यो विश्राम भेलि पल्ट गर्नेछ।

१२“जुन दिन तिमीहरूले अन्नको बिटा परमप्रभुको अघि डोलाउने छौ त्यस दिन तिमीहरूले परमप्रभुलाई होमबलि चढाउन एउटा एक वर्षे निष्र्वोट थुमा ल्याउन। १३अंडीरको तेलमा मिसाएको सोलह बटुको मसिनो पीठोको अन्नबलि पनि चढाउनुपर्छ। तिमीहरूले पनि चढाउनु पर्छ र तिमीहरूले एक लीटर मद्य चढाएको बलिको बास्नाले परमप्रभुलाई आनन्दित पार्नेछ। १४तिमीहरूले परमप्रभुलाई नयाँ फसल उपहार नचढाएसम्म तिमीहरूले रोटी, भूटेको अन्न, अथवा ताजा अन्नहरू खानु हुँदैन। तिमीहरू जहाँ बसे पनि यी नियमहरू पुस्ता पुस्तासम्म चलि रहनेछन्।

साताहरूको चाड

१५“परमप्रभुलाई डोलाउने अन्नको बिटा ल्याएको दिनबाट सात हप्ताहरू गन। १६सातौँ हप्ताहरू पछिको आइतवार (त्यो पचास दिनपछि) तिमीहरूले परमप्रभुको निम्ति नयाँ अन्नको बलि ल्याउनेछौ। १७त्यस दिन तिमीहरूले आफ्नो घरबाट दुइवटा खमीर मिसाएको रोटी ल्याउनु पर्छ खमीर अनि सोह बटुको पीठो उपयोग गरेर यी रोटीहरू पकाऊ। त्यो डोलाउने बलिक लागि हुनेछ त्यो तिम्रो पहिलो उब्जनीबाट परमप्रभुको निम्ति अन्न बलि हुनेछ।

१८“एउटा साँढे दुइवटा भेडाहरू अनि सातवटा एक वर्षे पाठहरू अन्नबलि अनि अर्धबलिसित चढाउनु पर्नेछ। यी सबै पशुहरू निष्र्वोट हुनुपर्छ। यी पशुहरू आगोद्वारा जलाइने होमबलि हुनुपर्छ अनि यसको बास्नाले परमप्रभुलाई खुशी पार्नेछ। १९तिमीहरूले पापबलिको निम्ति एउटा बोका अनि दुइवटा एक वर्षे पाठाहरू पनि मैत्रीबलिको निम्ति चढाउनु पर्छ।

२०“पूजाहारीले रोटीले तिमीहरूलाई परमप्रभुको अघि दुइवटा थुमाहरूसित डोलाउने तिमीहरू परमप्रभुको निम्ति पवित्र हुन्छ र ती सबै पूजाहारीको हुनेछ। २१तिमीहरूले त्यस दिन केही काम गर्ने हुँदैन अनि एउटा पवित्र सभा बोलाउनेछौ। यो नियम तिमीहरू घरहरूमा तिमीहरूको पुस्तौ-पुस्तासम्म चलि रहने छ।

२२“जब तिमीहरू आफ्नो जमीनमा बाली उठाउछौ खेतको कुना-कुनासम्म नउठाऊ अनि त्यसरी छोडिएको अन्न उठाउनु फर्केर नजाऊ। ती सब गरीबहरू तथा तिमीहरूको जमीन भएर जाने विदेशीहरूको निम्ति छोडी देऊ। म परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वर हुँ।”

तुरहीको चाड

२३परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, २४“इस्त्राएलका मानिसहरूलाई भन सातौँ महीनाको पहिलो दिन तिमीहरूको विशेष विश्रामको दिन हुन्छ र मानिसहरूलाई यो पवित्र सभा हो भनी सम्भाउन तुरही बजाऊ। २५तिमीहरू

सामान्य काम नगर तिमीहरूले आगोद्वारा चढाउने बलि परमप्रभु कहाँ ल्याउनेछौ।”

प्रायश्चितको दिन

२६परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, २७“प्रायश्चितको दिन सातौँ महीनाको दशौ दिनमा पर्छ। त्यसदिन तिमीहरूले केही खानु हुँदैन अनि तिमीहरूले आगोद्वारा परमप्रभुलाई बलि चढाउनु पर्छ अनि पवित्र सभा गर्नुपर्छ। २८त्यस दिन तिमीहरूले केही काम गर्ने छैनौ, किन? किनभने त्यो दिन तिमीहरूको प्रायश्चितको दिन हो। त्यसदिन पूजाहारी परमप्रभुको सामुने जानेछन् र तिमीहरूलाई पवित्र पार्न उत्सव गर्नेछन्।

२९“यदि कुनै मानिसले यस दिनमा उपवास बस्न अस्वीकार गरे उसलाई उसका मानिसहरूबाट छुट्याउनु पर्छ। ३०यदि कुनै मानिसले त्यस दिन केही काम गर्छ म उसलाई उसका मानिसहरूको बीचबाट शेष पार्नेछु। ३१त्यसदिन तिमीहरूले कुनै काम गर्नु हुँदैन अनि यो विधि तिमीहरू जहाँ बस्छौ त्यहाँ सधैंको निम्ति चालू रहनेछ। ३२यो दिन तिमीहरूको निम्ति एक विशेष विश्रामको दिन हो र तिमीहरूले त्यसदिन केही खाने छैनौ। यो विशेष विश्रामको दिन त्यस महिनाको नवौ दिनको साँभबाट शुरु हुनेछ र भोलिपल्ट साँभसम्म रहनेछ।”

छाप्रो-वासको चाड

३३परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, ३४“इस्त्राएलका मानिसहरूलाई भन: सातौँ महीनाको पन्ध्रौ दिनमा छाप्रो-वासको चाड मनाउनुपर्छ। यो चाड परमप्रभुको निम्ति सात दिनसम्म चली रहनुपर्छ। ३५कसैले यस चाडको पहिलो दिन केही काम गर्नु हुँदैन जब पवित्र सभा गरिनेछ। ३६तिमीहरूले परमप्रभुको निम्ति आगोद्वारा सात दिनसम्म बलि ल्याउनु पर्छ अनि आठौँ दिन तिमीहरूले अर्को पवित्र सभा गर्ने पर्छ। आगोको बलि परमप्रभुलाई चढाउनु पर्छ, तिमीहरू त्यस केही काम गर्नु हुँदैन अनि यो पवित्र सभा हुनेछ।

३७“परमप्रभुको विशेष चाडहरू यी नै हुन। यी दिनहरूमा पवित्र सभाहरू हुनेछन्, तिमीहरूले परमप्रभुलाई आगोबाट बलिहरू चढाउनेछौ। होमबलि, अन्नबलि, अर्धबलिहरू अरु अन्य बलिदानहरू चढाउनेछौ। ती बलिहरू तिमीहरूले ठीक समयमा चढाउनेछौ। ३८तिमीहरूले चढाउने यी बलिहरू परमप्रभुको विश्राम दिनहरूको स्मरण र विशेष भाकलको निम्ति हो। तिमीहरू केही योग्यको बलिहरू तिमीहरूले परमप्रभुलाई दिन सक्छौ।

३९“सातौँ महीनाको पन्ध्रौँ दिन जब तिमीहरू आफ्नो जमीनबाट फसल बटुल्छौ तब सात दिनसम्म परमप्रभुको चाडहरू मनाउनुपर्छ। पहिलो दिन अनि आठौँ दिन

विशेष विश्रामको दिन हुनेछ। ४०पहिलो दिनमा तिमीहरूले फलको बोटहरूबाट राम्रो राम्रो फलहरू बटुल्नु पर्छ अनि खजूरको हाँगाहरू, मोटो पातभएका रूखहरूका हाँगाहरू र खोलाको किनारमा हुने लहरे-पीपलका हाँगाहरू बटुलेर परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरकोअघि सात दिन आनन्द मनाउनु पर्छ। ४१प्रत्येक वर्ष तिमीहरूले सात दिनसम्म परमप्रभुको निमित्त यो चाड मनाउनु पर्छ। यो चाड सातौँ महीनामा मनाइनेछ र यो विधि सधैं चलिरहनेछ। ४२इस्त्राएलमा जन्मने सबै मानिसहरू सात दिनसम्म ती अस्थायी छाप्रोहरूमा बास बस्नेछन्। ४३किन? किनभने तिमीहरूका सन्तानले जान्न पाउँदैनन्। त्यसै कारण जब मैले इस्त्राएलीहरूलाई मिश्रको भूमि बाहिर ल्याए, मैले तिनीहरूलाई दक्षिण छाप्रोहरूमा बस्न लगाए। म परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वर हुँ।”

४४यसर्थ मोशाले परमप्रभुलाई सम्मान गरिने सबै चाडहरू इस्त्राएलका मानिसहरूलाई बताइदिए।

पानस अनि पवित्र रोटी

२४ परमप्रभुले मोशालाई भन्नभयो, २“इस्त्राएलका मानिसहरूलाई आदेश देऊ तिनीहरूले निरन्तर ज्योतिको निमित्त आफैले भद्राक्ष पिसेर तयार पारेको शुद्ध तेल ल्याउनु पर्छ। ३परमप्रभुअघि भेट हुने पालमा करार सन्दुकको पर्दा बाहिर सौँभबाट बिहान नहुञ्जेलसम्म हारूनले निरन्तर बत्ती जलाऊन। यो विधि तिमीहरूका सन्तान बाँचुञ्जेलसम्म सधैं चलिरहनेछ। ४हारूनले परमप्रभुको अघि सुनौलो बत्तीदानमा निरन्तर बत्ती जलाइरहनेछन्।

५“मसिनो पीठोको बाहवटा रोटी प्रत्येक रोटीमा सोलह बटुको पीठो उपयोग गरेर पकाऊ। ६परमप्रभुअघि प्रत्येक पंक्तिमा छवटा गरेर सुनको मेजमा रोटी सजाऊ। ७प्रत्येक पंक्तिमा शुद्ध सुगन्धित धूप जलाऊ। यसले परमप्रभुलाई आगोद्वारा बलि चढाएको सम्भन्ना गराउन सहायता गर्छ। ८प्रत्येक विश्रामको दिन हारूनले परमप्रभुअघि यसरी रोटी राख्नु। इस्त्राएलका मानिसहरूको निमित्त यो करार सधैंको निमित्त रहनेछ। ९हारून र उनका छोराहरूले पवित्र स्थलमा त्यो रोटी खानेछन्। किन? किनभने त्यो रोटी धेरै पवित्र छ। यो परमप्रभुको निमित्त आगोद्वारा जलाएर चढाइने बलिहरूमा एउटा हो र यो हारूनको निमित्त स्थायी अंश हुनेछ।”

त्यो मानिस जसले परमेश्वरलाई सराप दियो

१०इस्त्राएली आमा र मिश्री पिताको एकजना छोरा थियो जो इस्त्राएलमा बस्थ्यो। त्यो मानिस इस्त्राएलीहरूको माभमा थियो अनि एक दिन उसले अर्को इस्त्राएलसित लडाइँ गर्नु शुरू गर्‍यो। ११इस्त्राएली आमाको छोरोले सरापदै परमप्रभुको नामको नराम्रो कुरा गर्‍यो अनि मानिसहरूले उसलाई मोशाकहाँ ल्याए। (आमाको नाम

शलोमीत थियो अनि तिनी दान कुलकी दिब्रीकी छोरी थिइन्।) १२मानिसहरूले त्यस मानिसलाई कैदी भै पक्रिए अनि स्पष्ट न्यायको निमित्त परमप्रभुको आज्ञाको लागि पर्‍यो।

१३तब परमप्रभुले मोशालाई भन्नभयो, १४“मानिसलाई ल्याऊ जसले शिविरबाहिर सराप्यो। ती जसले उसको सराप सुने तिनीहरूलाई पनि बोलाऊ अनि ती तिनीहरूले आफ्ना हात उसको टाउकोमा राख्नु पर्छ। तब इस्त्राएलको सम्पूर्ण समुदायले उसमाथि मरुञ्जेसम्म ढुंगा हिकार्नु पर्छ। १५तिमीले इस्त्राएलका मानिसहरू भन: “यदि कुनै मानिसले आफ्नो परमेश्वरलाई सरापछ भने उसलाई दण्ड दिनु पर्छ। १६यदि कुनै मानिसले परमप्रभुको निन्दा गर्छ अथवा सरापछ इस्त्राएलको सम्पूर्ण समुदायले उसलाई ढुंगाले हिकार्ए मारुपर्छ। यदि एउटा विदेशीले निन्दा गर्छ भने उसलाई अवश्यै मारु पर्छ जस्तो इस्त्राएलमा जन्मएको निन्दालाई मार्छ।

१७“अनि यदि एकजना मानिसले कुनै अर्को मानिसको हत्या गर्छ भने त्यसलाई मारुपर्छ। १८यदि कुनै व्यक्तिले अर्कोको पशुलाई मारे त्यसले बदलामा अर्को एउटा पशु दिनुपर्छ। १९अनि यदि कुनै मानिसले अर्को मानिसलाई चोट ल्याउँछ। त्यस मानिसलाई पनि चोट नै पारि दिनुपर्छ। २०हड्डी भाँचेको भए हुड्डी नै भाँची दिनुपर्छ एउटा आँखा फुटाई दिएको भए उसको पनि आँखा नै फुटाइदिनु पर्छ र दाँत भाँची दिएको भए त्यसको पनि दाँत नै भाँची दिनुपर्छ। जे जस्तो चोट पारेकोछ त्यसलाई पनि त्यही गर्नुपर्छ। २१यदि कसैले कुनै मानिस मारे त्यो मार्ने मानिसलाई पनि मारुपर्छ। यदि कसैले अर्को कसैको पशु मारे त्यसले पनि उसको साटोमा एउटा त्यस्तै पशु दिनुपर्छ।

२२“कानून विदेशीको निमित्त अनि आफ्नो देशका मानिसहरूको निमित्त साँचो रहनेछ। किन? किनभने म परमप्रभु तिमीहरूको परमेश्वर हुँ।”

२३तब मोशाले मानिसहरूलाई यी कुराहरू बताए अनि तिनीहरूले जसले सरापेको थियो त्यस मानिसलाई पाल बाहिर ल्याएर ढुङ्गाले हिकार्ए मारे। यसर्थ इस्त्राएलीहरूले त्यही गरे जो परमप्रभुले मोशालाई आज्ञा दिनु भएको थियो।

जमीनको निमित्त विश्रामको समय

२५ परमप्रभुले सीनै पर्वतमा मोशालाई भन्नुभयो, २“इस्त्राएलका मानिसहरूलाई भन, जब तिमीहरू जमीनमा पुग्छौ, जो म तिमीहरूलाई दिन्छ, त्यस समय तिमीहरूले परमप्रभुको सम्मानमा भूमिलाई विशेष विश्राम दिनु पर्छ। ३छ वर्षसम्म तिमीहरूले बीऊहरू रोप्न सक्छौ अनि छ वर्ष सम्म दाख बाँचामा कलम काट्न सक्छौ, फलहरू बटुल्न सक्छौ। ४तर सातौँ वर्षमा तिमीहरूले जमीनलाई विश्राम दिएर त्यहाँ बीऊहरू छर्ने

छैनौ, त्यहाँका बोटहरू छिमोल्ने छैनौ कारण परमप्रभुको सम्मानमा यो विशेष विश्राम हुनेछ। ५ उब्जनी उठाइसकेपछि त्यहाँ आफै उम्रेका बोटहरूबाट अन्न उठाउनु सक्तैनौ अनि नछिमोलेको दाख बोटहरूबाट फल बटुल्न सक्तैनौ। जमीनले एक वर्ष विश्राम पाउनेछ।

६ “यदि भूमिलाई विश्राम दिएको भएता पनि तिमीहरूको निम्ति अनि तिमीहरूका मानिसहरूको अनि नोकर-नोकरनीहरूको निम्ति दैनिक मजदूरहरू तथा तिमीहरूसंग बस्ने विदेशीहरूको निम्ति प्रशस्त फसल हुनेछ। ७ तिमीहरूले घरेलू र अरु पशुहरूको निम्ति पनि त्यहाँ प्रशस्त फसल हुनेछ।

ज्यूबिलि-विमोचनको वर्ष

८ “तिमीहरूले सात वर्ष सात पल्ट गन्नु जसको प्रतिफल ४९ वर्ष निस्कन्छ। त्यस समयको औघिमा त्यहाँ भूमिलाई सात वर्षको निम्ति विश्राम हुनेछ। ९ सातौं महीनाको दशौं दिन जुन प्रायश्चितको दिन हुन्छ भेडाको सिँगको तुरही बजाउनु। यो सारा देशभरि बजाउनु पर्छ। १० तिमीहरूले पचासौं वर्षलाई विशेष वर्ष रूपमा मनाउनेछौ अनि सारा देशका सबै मानिसहरूको निम्ति स्वतन्त्रताको घोषणा गर्नेछौ, जसलाई जयन्ती उत्सवको रूपमा मनाइनेछ। यस समयमा प्रत्येक मानिसले आफ्नो सम्पत्ति फिर्ता पाउनेछ। प्रत्येक सेवक आफ्नो घरमा फर्किनेछ। आफ्नो घर-जमीनमा जानेछ, आफ्नो परिवार भएकोमा फर्केर जानेछ। ११ तिमीहरूको निम्ति यो पचासौं वर्ष एक विशेष उत्सवको वर्ष हुनेछ। त्यति बेला कुनै पनि बीऊ नछर विजन नलगाऊ, आफै फलेको अन्न नउठाऊ अनि नछिमोलेको दाखबाट नबटुल। १२ यो वर्ष तिमीहरूको निम्ति महोत्सवको वर्ष* हो र यो पवित्र समय मान्नु। तिमीहरूले खेतमा उठाएको अन्न खानु। १३ जयन्ती वर्षमा प्रत्येक मानिसले आफ्नो सम्पत्ति फिर्ता पाउनेछ।

१४ “जब तिमीहरूले आफ्नो जमीन बेच्दा आफ्ना छिमेकीहरूलाई नठग। उसले पनि तिमीलाई नठोगोस् जब तिमी ऊबाट जमीन किन्छौ। १५ जब तिमी तिमीहरूको छिमेकीको जमीन किन्छौ तब विगत वर्षको उत्सवको संख्यालाई गन र उचित मूल्य गणना गर्नु ती संख्याहरू उपयोग गर। किन? किनभने तिमी छिमेकीले तिमीलाई अर्को (उत्सव) सम्म सही तरीकाले खेती-पाती गर्नको निम्ति बेचेको छ। १६ तिमीले वर्षहरू अनुसार दामको हिसाब गर्नु पर्छ। यदि त्यहाँ धेरै वर्षहरू बाकी रहे उत्सव दाम ज्यादा हुनु पर्छ। यदि वर्षहरू कम भए

दाम किम्ति हुनु पर्छ। किनभने उसले तिमीलाई अन्नहरू संख्याहरू मात्र बेचेका हुन्। १७ एकार्कालाई नठग। आफ्नो परमेश्वरलाई आदर गर। म परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वर हुँ।

१८ “मेरो विधि-विधानहरू याद राखेर पालन गरे तिमीहरू आफ्नो जमीनमा आराम साथ बस्न सक्छौ। १९ अनि जमीनले प्रशस्त बाली उब्जाउनेछ र तिमीहरूसित अन्नको केही कमी नहुँदा तिमीहरू आनन्दले बाँच्नु सक्छौ।

२० “तर हुन सक्छ तिमीहरूले भन्न सक्छौ, ‘यदि हामीले बीऊ छरेनौ अथवा बाली उठाएनौ भने सातौं वर्षमा खाने हामी सित केही रहदैन।’ २१ चिन्ता नगर! छैटौं वर्षमा म मेरो आशीर्वाद दिने छु जसले गर्दा जमीनले तीन वर्षको निम्ति बाली उब्जाउनेछ। २२ जब तिमीहरू आठौं वर्ष बाली लगाउछौ त्यस समयमा पहिलेको अन्न नै खाइरहेको हुनेछौ। नवौं वर्ष तिमीहरूको बाली पाकी सक्दा पनि तिमी त्यही पुरानो अन्न नै खाँदै गरेका हुनेछौ।

सम्पत्तिको विषयमा नियमहरू

२३ “भूमि साच्चै नै मेरो हो यसकारण तिमीहरूले सदाको निम्ति बेच्न सक्तैनौ। तिमीहरू त मेरो जमीनमा मसँग बस्न आएका परदेशी अथवा यात्रीहरू मात्र हो। २४ मानिसहरूले जमीन बेच्न सक्छन् तर फेरि तिनीहरूको परिवारको सदस्यले त्यो भूमि फिर्ता गर्न सक्छ। २५ तिमीहरूको देशमा कुनै मानिस एकदमै गरीब हुँदा जमीन बेच्नु सक्छ तर उसको अति नजिकको आफन्त आएर आफ्नो मानिसको निम्ति त्यो भूमि किन्न सक्छ। २६ कुनै गरीब मानिसलाई उसको जमीन किनी दिने आफन्त नहोला, तर उसको प्रशस्त धन भएको समयमा आफैले यो जमीन किन्न सक्छ। २७ त्यो जमीन किन्न उचित मूल्य तिर्न उसले बेचेको वर्षबाट किन्ने समयसम्म कति वर्ष उसले त्यस जमीनमा खेती गर्छो, त्यो गनोस् र बाँकी रहेको वर्षहरूमा त्यस जमीनबाट कति उब्जनी हुन्छ त्यसको मूल्य तिरेर आफ्नो जमीन किनोस् तब त्यो जमीन फेरि उसको हुन्छ। २८ तर यदि त्यस मानिसको जमीन किन्न प्रशस्त धन कमाउन नसके अनि जमीनको मूल्य तिर्न नसके महोत्सव वर्षसम्म त्यो जमीन किन्ने मानिस कै भइरहनेछ। तब विशेष महोत्सवको समयमा त्यो जमीन फेरि पुरानो त्यसको मालिकलाई फर्काइनेछ र त्यो जमीन त्यसको सही मालिक कै हुनेछ।

२९ “यदि कुनै मानिसले पर्खाल लगाएको शहरभित्रको घर बेच्छ भने उसले एक वर्षभित्र घर उक्साउने अधिकार पाउनेछ। ३० तर यदि त्यो बेच्ने मालिकले बेचेको दिनबाट एक वर्ष भित्रमा फर्काउन नसके त्यो पर्खालको घेराभित्रको घर किन्ने मानिस तथा उसको

महोत्सवको वर्ष यस शब्दलाई ‘ज्यूबिलि’ भनिएको छ र यसको अर्थ निस्तार चाड अथवा प्रत्येक सातवर्षमा मनाउनु भनी परमप्रभुले मोशालाई बताउनु भएको हो। ‘ज्यूबिलि’ शब्द हिब्रू शब्दबाट आएको र यसको अर्थ महोत्सव अथवा निस्तार चाड मनाउदा सिंग बजाउनु पनि भनिएको छ।

सन्तानहरूको स्थायी सम्पत्ति हुनेछ। महोत्सवको समयमा त्यो घर पुरानो मालिकलाई फर्काउने छैन। ३१तर पर्खालले नघेरिएको जग्गा खुल्ला मैदान सरह रहन्छ र त्यस्तो ठाउँको घर बेचिएको खण्डमा महोत्सवको बेला पहिलेको मालिकले नै त्यो घर पाउँनेछ।

३२“तर लेवीहरूको शहर विषयमा: लेवीहरूसित तिनीहरूको घर फिर्ता पाउने अधिकार छ जो तिनीहरूको शहरहरू भित्र छ। ३३लेवी शहर भित्रको लेवीहरूको घर यदि कुनै मानिसले किनेको भए पनि महोत्सवको समयमा त्यो घर फेरि पुरानो मालिकैकोमा फर्केर जान्छ। किन? किनभने लेवी शहर भित्रका घरहरू लेवी परिवारहरूकै हुन्। इस्राएलीहरूले लेवीहरूलाई ती घरहरू दिएका हुन्। ३४लेवी शहरहरूको वरिपरि रहेका खेतहरू तथा चउरहरू बेचन सकिदैन किनभने ती सब सदाको निम्ति लेवीहरूकै हुन्।

कमारा मालिकहरूको निम्ति नियमहरू

३५“तिमीहरूको शहर भित्रैको कोही मानिस यति गरीब हुन सक्छ कि उसले आफैलाई पनि गुजारा गर्न नसक्ला। यस्तो खण्डमा तिमीहरूले उसलाई परदेशी पाहुनालाई जस्तै तिमीहरूसितै बस्न दिनुपर्छ। ३६तिमीहरूले उसलाई ऋण दिए सूद-ब्याज वा नाफा नलिन र आफ्नो परमेश्वरको सम्मानमा उसलाई तिमीहरूसित बस्न देऊ। ३७उसलाई ऋण दिए सूद नलगाऊ अनि उसलाई खान बेचेको खाद्यमा नाफा नराख। ३८म परमप्रभु तिमीहरूको परमेश्वर हुँ। तिमीहरूका परमेश्वर हुनुलाई र कनान देश तिमीहरूलाई दिनु मैले तिमीहरूलाई मिश्रदेशबाट बाहिर ल्याएँ।

३९“तिमीहरूको आफ्नै देशको कुनै मानिस यति गरीब हुनु सक्छ कि उसले आफैलाई तिमीहरूकसै कहाँ कमारा सरह बेचन सक्छ तर तिमीहरूले उसलाई कमारालाई भै नखटाऊ। ४०महोत्सवको समयसम्मलाई उसलाई कुनै परदेशी अथवा मजदूरी गर्न खटाइएको मानिसलाई भै व्यवहार गर। ४१तब ऊ अनि उसका छोरा-छोरीहरू तिमीहरूदेखि मुक्त हुनेछन्। ऊ आफ्नो पूर्वौली सम्पत्तिमा फर्केर आउनु सक्छ। ४२किन? किनभने त्यस्ता मानिसहरू मेरा सेवकहरू हुन। मैले तिनीहरूलाई मिश्रबाट ल्याएँ। तिनीहरूलाई कमाराको रूपमा बोचनु हुँदैन। ४३तिमीहरू तिनीहरूको निम्ति निष्ठुर मालिक हुनुहुँदैन। तिमीहरूले आफ्नो परमेश्वरको डर अनि आदर गर्नुपर्छ।

४४“तिमीहरूको स्त्री तथा पुरुष कमारी-कमाराहरूका विषयमा: आफ्नो वरिपरिका देशहरूबाट तिमीहरूले कमारा-कमारीहरू पाउन सक्छौ। ४५तिमीहरूकै देशमा बसो-बास गर्ने विदेशीहरूबाट पनि बालक-बालिका कमारा-कमारीहरू पाउँन सक्छौ। ती बालक कमारा-कमारीहरू तिमीहरूका हुनेछन्। ४६तिमीहरूको मृत्युपछि ती विदेशी कमारा-

कमारीहरू तिम्रा नानीहरू हुनेछन् अनि तिनीहरू सधैँको निम्ति तिमीहरूकै हुनेछन्। तिमीहरूले विदेशीहरूलाई कमारा-कमारीहरू बनाउन सक्छौ तर इस्राएली मानिसहरू तिमीहरूको आफन्तहरूप्रति तिमीहरू निष्ठुर मालिक बनिनु हुँदैन।

४७“तिमीहरूकहाँ आउने विदेशी अथवा परदेशीहरू धनी पनि हुन सक्छन् अनि तिमीहरूको आफ्नै देशका दाज्यू-भाइहरू अत्यन्तै गरीब भई तिनीहरूको कमारा बनी बिक्री हुन सक्छन्। ४८यदि यस्तो भएको खण्डमा त्यस मानिससित फिर्ता किन्ने अधिकार छ। उसलाई उसको दाज्यू-भाइहरू मध्ये कसैले किन्नु सक्छ। ४९अथवा उसको काका-मामा तथा उसको काका-मामाका छोराहरूले अथवा उसको आफ्नै आफन्तका कुनै मानिसले उसलाई किन्न सक्छ। अथवा ऊ आफैले पनि आफ्नो प्रशस्त धन जोगाड गरे आफैलाई फेरि किन्न सक्छ।

५०“तिमी कसरी दाम तोक्न सक्छौ? अर्को जयन्ती वर्षसम्म विदेशीलाई उसले बेचेको दिनदेखि वर्षहरू गन। तोक्नको निम्ति त्यस संख्यालाई उपयोग गर। किन? किनभने उसले सही रूपमा केही वर्षको निम्ति मात्र किनेको थियो। ५१यदि अर्को जयन्ती वर्षको समय आउन अझै निकै वर्ष छ, त्यस मानिसले निकै बेशी दाम तिर्नु पर्छ। तर दाम वर्षको संख्यामा भर पर्छ। ५२अनि फेरि यदि अर्को महोत्सव वर्ष आउँन केही वर्ष मात्र रहे उसले आफ्नो पुरानो दाम भन्दा धेरै कमती रकम तिर्नुपर्छ। ५३त्यो मानिस त्यसको मालिकसँग एक दैनिक हाजिरमा काम गर्ने मजदूर भै रहनसक्छ अनि त्यस विदेशी मालिकले ऊसँग दुष्ट व्यवहार नगरोस्।

५४“यदि त्यस मानिसलाई कसैले उक्साएको खण्डमा, त्यो मानिस अर्को महोत्सव वर्षमा स्वतन्त्र उस्कनु सक्छ महोत्सवको वर्षमा उसका नानीहरू पनि स्वतन्त्र बनिनु सक्छन्। ५५किन? किनभने, इस्राएलीहरूलाई मिश्र देशमा तिनीहरूको दासत्वबाट उक्साएर मेरो आफ्नो दास-दासीहरू बनाउन ल्याएको हुँ। म परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वर हुँ।

परमेश्वरको आदेश पालन गर्दा पाइने इनाम

२६ “तिमीहरू आफ्नै निम्ति मूर्ति नबनाऊ आफ्नो भूमिमा ढोग गर्नु, मूर्तिहरू अथवा स्मारक नबनाऊ। किन? किनभने म परमप्रभु तिमीहरूको परमेश्वर हुँ।

२“मेरा विशेष विश्राम दिनहरूलाई याद गर अनि मेरो पवित्र स्थानलाई आदर गर। म परमप्रभु हुँ।

३“मेरा नियमहरू अनि आज्ञाहरू याद राख अनि तिनीहरूको पालन गर। ४यदि तिमीहरूले यी कुराहरू गर्छौ भने पानी पर्ने समयमा तिमीहरूलाई पानी दिनेछु। जब यस्तो हुन्छ, जमीनले खेती उब्जाउनेछ अनि

रुखहरूमा फल लाग्नेछन्। ५ तिमीहरूको दाई अंडुर टिप्ने समयसम्म रहनेछ अनि अंडुर टिपाई फसल रोप्ने समयसम्म रहनेछ। तिमीहरू जति चाहन्छौ त्यति खानेछौ अनि आफ्नो भूमिमा सुरक्षित बस्नेछौ। ६ म तिमीहरूको देशमा शान्ति दिनेछु र तिमीहरू शान्ति साथ बस्न पाउनेछौ। नोक्सानदायक पशुहरूलाई म तिमीहरूको देशबाट निकालिदिनेछु अनि तिमीहरूलाई धम्काउन अथवा डर देखाउन कोही मानिस आउने छैन कारण कुनै सेना तिमीहरूको देश भएर जान पाउँदैन।

७ "तिमीहरूले आफ्नो शत्रुहरूलाई खेदनेछौ, र तरवारले मार्नेछौ। ८ तिमीहरू पाँच जनाले एक सय जना शत्रुहरूलाई पराजित गर्नेछौ अनि तिमीहरू एक सय जनाले तिमीहरूको दश हजार शत्रुहरूलाई पराजित गर्नेछौ। तिमीहरूले तिमीहरूको शत्रुहरूलाई नाश गर्नेछौ।

९ "म तिमीहरूलाई दया गर्नेछु र तिमीहरूलाई ठूलो सन्तान पनि धेरै नानीहरू जन्माउने शक्ति दिनेछु। म मेरो करार तिमीहरूसित सही राख्नेछु। १० तिमीहरूसँग प्रशस्त अन्न रहनेछ र तिमीहरूले नयाँ वर्षको खेती उठाउँदा पनि पुरानो वर्षको अन्न रही रहनाले त्यो पुरानो अन्न तिमीहरूले पर्याप्त पर्नेछ नत्र तिमीहरूकोमा नयाँ बाली उठाएर राख्ने स्थल हुने छैन। ११ तिमीहरूको माभमा परमप्रभु आएर बस्ने पवित्र जग्गा-पवित्र पाल बसाल्नेछु। म तिमीहरूबाट घृणा गर्ने छैन। १२ म तिमीहरूसितै बस्नेछु। म तिमीहरूको परमेश्वर हुनेछु अनि तिमीहरू मेरा मानिसहरू हुनेछौ। १३ म परमप्रभु तिमीहरूको परमेश्वर हुँ। तिमीहरू मिश्र देशमा दास थियौ तर मैले तिमीहरूलाई त्यहाँबाट बाहिर ल्याएँ। तिमीहरू दासत्वको बोभले निहुस्वाइएको थियौ तर अब म तिमीहरूको जुवालाई भर्चिदिनेछु अनि म तिमीहरूलाई धर्मीकता सित शिर ठाडो गरी हिड्ने तुल्याउनेछु।

परमेश्वरको आज्ञा भंगको दण्ड

१४ "तर यदि तिमीहरूले मेरा ती आज्ञाहरू मान्दैनौ, १५ यदि तिमीहरूले मेरो विधिहरू र आज्ञाहरूको अवहेलना गछौ यो मेरो करार भङ्ग गरेको जस्तो हुनेछ। १६ यदि तिमीहरूले यसो गर्छौ भने, तब म तिमीहरूमाथि भयंकर कष्टहरू ल्याउनेछु। तिमीहरूमाथि रोग तथा ज्वरो ल्याइदिनेछु। ती रोगहरूले तिम्रा आँखाहरू फुटाइ दिनेछन् अनि तिमीहरूको जीवन अन्त गराइदिनेछ। तिमीहरूले खेती गरे पनि सफल हुने छैनौ, तिमीहरूका शत्रुहरूले तिम्रा अन्न बलीहरू खाइनेछन्। १७ म तिमीहरूको विरोधमा हुनेछु र तिमीहरूलाई शत्रुले परास्त गर्नेछ। ती शत्रुहरू जसले तिमीहरूलाई घृणा गर्छन् तिमीहरूमाथि शासन गर्नेछन्। तिमीहरू भागिरहने छौ यद्यपि कसैले तिमीहरूलाई खेदेको हुँदैन।

१८ "यति गर्दा पनि तिमीहरूले मलाई नमाने तिमीहरूले गरेको पापको सात गुणा वेशी सजाय दिनेछु। १९ अनि

तिमीहरूको गर्वको महानगरलाई म भत्काउनेछु। आकाशले तिमीहरूलाई पानी दिनेछैन र त्यसरी नै पृथ्वीले तिमीहरूलाई अन्न दिने छैन। आकाश र पृथ्वी तिमीहरूको निम्ति क्रमश फलाम र काँसा जस्ता हुनेछन्। २० तिमीहरूले पूरा मेहनत त गर्छौ तर त्यसबाट केही लाभ हुनेछैन अनि तिमीहरूलाई नत जमीनले अन्न दिनेछ नत रुखहरूले फल दिनेछ।

२१ "अभ्र तिमीहरू मेरो विरोध गर्छौ र मैले भनेको मान्दैनौ भने तिमीहरूलाई सात गुणा अधिक हिसाबले हिकाउनेछु। जति तिमीहरू पाप गर्छौ त्यति नै वेशी तिमीहरूले दण्ड भोग्ने छौ। २२ म तिमीहरू विरुद्ध जंगली जनावरहरू पठाउनेछु अनि तिनीहरूलाई तिमीहरूका नानीहरू लैजान्नेछन्। तिनीहरूले तिमीहरूको पशुहरू मार्नेछन अनि तिमीहरूका धेरै मानिसहरू मारिनेछन्। बाटाहरू खाली हुनेछन्।

२३ "यति हुदा पनि यदि तिमीहरू चेतनौ भने अनि मेरो विरोध गरिरह्यौ भने, २४ तब म आफै तिमीहरूको विरुद्ध जानेछु र तिमीहरूको पापहरूको निम्ति सात गुणा दण्ड दिनेछु। २५ तिमीहरूले मेरो करार भङ्ग गर्छौ, यसर्थ म तिमीहरूलाई दण्ड दिन तिमीहरूको विरुद्ध शत्रुहरू ल्याउनेछु। तिमीहरू बचाऊको निम्ति आफ्नो शहरभित्र जानेछौ तर म त्यहाँ रोगहरू फैलाइदिनेछु अनि तिमीहरूका शत्रुहरूले तिमीहरूलाई जित्ने छन्। २६ म तिमीहरूको अन्न वितरण विछिन्न बनाउनेछु। दश जना स्त्रीहरूले एउटै चुल्होमा भान्सा पकाउनेछन्। तिनीहरूले एक-एक जना गरेर रोटी नान्नेछन्। तिमीहरूले खानेछौ तर तिमीहरू अघाउने छैनौ।

२७ "अभ्र पनि यदि तिमीहरूले मेरो ओदशहरू मान्न अस्वीकार गर्छौ अनि मेरो विरोधमा रह्यौ। २८ तब म मेरो साँच्चै रीस देखाउनेछु! म तिमीहरूको परमप्रभु, तिमीहरूको पाप परिणामभन्दा सात गुणा वेशी दण्ड दिनेछु। २९ तिमीहरू यति साहो भोको हुनेछौ कि तिमीहरूले आफ्नै छोरा-छोरीहरूको मासु खानेछौ। ३० म तिमीहरूको पूजा गर्ने अग्ला स्थलहरू ध्वंश पारि दिनेछु अनि धूपका वेदीहरू भत्काइदिनेछु। म तिमीहरूको लाशहरूलाई तिमीहरूको मूर्तिहरूमाथि लडाइदिने छु। तिमीहरू मबाट एकदमै घिनलाग्दो भएका छौ। ३१ म तिमीहरूको पवित्र स्थलहरू शून्य पारिदिनेछु, म तिमीहरूका शहरहरू ध्वंश पारिदिनेछु अनि म तिमीहरूले चढाएको सुगन्धित बलिहरू ग्रहण गर्दिनै। ३२ म तिमीहरूको देश खाली पार्नेछु तब तिमीहरूको शत्रुहरू पनि त्यो देखेर छक्कै पर्नेछन्। ३३ म तिमीहरूलाई देश विदेशमा छरपुष्ट पार्नेछु र मेरो तरवार निकालेर तिमीहरूलाई शेष गर्नेछु। तिमीहरूको भूमि रिक्तिनेछ अनि शहरहरू नाश हुनेछन्।

३४ "तिमीहरूको देश खाली पारेर तिमीहरूलाई शत्रुको देशमा लगिनेछ जसले गर्दा तिमीहरूको देशले पूर्ण

आराम पाउनेछ र देशले पनि आरामको समयको आनन्द लिनेछ। ३५जमीन खाली हुनेछ अनि जमीनले विश्राम पाउनेछ जो तिमीहरू त्यहाँ हुँदा यसले पाएको थिएन। ३६बाँचेकाहरूले पनि शत्रुको जमीनमा बस्न साहस पाउनेछैन। तिनीहरू प्रत्येक चीजसँग भयभीत रहनेछन् अनि हावाले उद्धारको पत्कर भैं यता र उता भागिरहने छन्। तिनीहरू कसैले पछिबाट लखेटे भैं भागिरहने छन् र लड्ने छन्। ३७कसैले नखेदे पनि तिनीहरू कसैले तरवारलिएर खेदे भैं भागेर एककर्मा ठोकिदै लड्नेछन्।

“तिमीहरू शत्रुहरूको सामुन्ने उभिने साहस पाउने छैनौ। ३८तिमीहरू अर्काको देशमा नष्ट हुनेछौ। ३९यसर्थ ती बाँकी बाँचेकाहरू पनि शत्रुहरूको देशमा आफ्नो पापहरूका लागि सडेर जानेछन्। तिनीहरूका पुर्खाहरू जसरी सडेर गए त्यसरी नै तिनीहरू पनि शत्रुहरूको मुलुकमा सडेर शेष हुनेछन्।

त्यहाँ जहिले पनि आशा छ

४०“तर यदि ती मानिसहरूले आफ्नो पाप, पिता-पुर्खाहरूले गरेको पाप, तिनीहरू मेरो विरोधमा रहेको सत्य र तिनीहरूले विश्वास घात गरेको अधर्म स्वीकार गरे, ४१यदि तिनीहरूले म तिनीहरूको शत्रु भएको र शत्रुहरूको देशमा पठाएको सत्य स्वीकारे अनि तिनीहरू मेरो निम्ति विदेशीहरू भैं भए पनि यदि तिनीहरूको दुष्ट हृदयलाई नम्र पारी आफ्नो पापको दण्ड भोग्छन् भने, ४२मैले याकूब, इसहाक र अब्राहामसँग गरेको करार र त्यस देशलाई पनि सम्भन्नेछु।

४३“जमीन रित्तो रहनेछ र त्यसले विश्रामहरूको आनन्द लिनेछ। ती बाँकी बाँचेकाहरूले* तिनीहरूले गरेको पापको दण्ड ग्रहण गर्नेछन्, तिनीहरूले मेरो विधिहरू घृणा गरेको र विधिहरू मान्नु अस्वीकार गरेको कारण नै तिनीहरूले सजाय भोगेको हो भनी बुझे भने, ४४तिनीहरूले साँच्चै नै पाप गरेका हुन्। तर यदि मेरो सहायता खोजे म तिनीहरूलाई अस्वीकार गर्ने छैन। तिनीहरूलाई पुरै नष्ट पार्ने छैन, तिनीहरू शत्रुको देशमा बसेका भए पनि तिनीहरूले भनेको कुरा सुन्नेछु कारण म आफ्नो करार विर्सने छैन। किन? किनभने म परमप्रभु तिमीहरूको परमेश्वर हुँ। ४५तिनीहरूको निम्ति म तिनीहरूका पिता-पुर्खाहरूसित गरेको करार सम्भन्नेछु। तिनीहरूका पिता-पुर्खाहरूलाई मैले मिश्रबाट बाहिर ल्याएर म तिनीहरूको परमेश्वर बनीएको सत्य अन्य जातीहरूलाई थाहा छ। म परमप्रभु हुँ।”

बाँचेकाहरू अथवा बाँकी रहेका परमप्रभुको आज्ञा अवहेलना गर्दा परमप्रभुले दिनु भएको दण्ड भोगाई मर्नेहरूको बीचबाट बाँचेका मानिसहरू।

४६परमप्रभुले इस्त्राएलका मानिसहरूलाई दिएको विधि-विधानहरू, नियमहरू र शिक्षाहरू यी नै हुन् र यी विधिहरू नै परमप्रभु अनि इस्त्राएलका मानिसहरूमाभ भएको करार हो। परमप्रभुले सीने पर्वतमा यी विधिहरू मोशालाई भन्नुभयो अनि उनले तिनीहरू इस्त्राएलका मानिसहरूलाई दिए।

भाकलहरूको महत्त्व हुन्छ

२७ परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, २“इस्त्राएलका मानिसहरूलाई भन: कुनै मानिसले विशेष सेवाको निम्ति कुनै मानिस नै चढाउने परमप्रभुसँग भाकल गर्न सक्छ। त्यो मानिसको दाम पूजाहारीले तोकनुपर्छ। किनभने त्यसरी चढाउने मानिसहरूले चढाइएको मानिस फर्काउँदा परमप्रभुलाई दाम तिर्नुपर्छ। ३बीस वर्ष देखि साठी वर्ष बीच मानिसको मोल चाँदीको पचास शेकेल हुन्छ। तिमी चाँदीका लागि अधिकारिक नाप उपयोग गर्नुपर्छ। ४एउटै उमेर भएकी स्त्रीहरूको मोल तीस शेकेल हो। (तिमीहरू चाँदीको निम्ति अधिकारी नाप प्रयोग गर्नुपर्छ।) ५पाँच वर्षदेखि बीस वर्ष पुगेको मानिसको दाम बीस शेकेल चाँदी र यही उमेरकी स्त्रीको दाम दश शेकेल चाँदी। ६एक महीनाबाट पाँच वर्षसम्म पुगेको केटीको दाम पाँच शेकेल चाँदी अनि केटीको दाम तीन शेकेल। ७साठी वर्ष अथवा बढीको पुरुषको दाम पन्ध्र शेकेल र स्त्रीको दाम दश शेकेल चाँदी हुन्छ। (चाँदीको परिणाम सरकारी परिणाम अनुसार हुनुपर्छ)

८“यदि कुनै मानिस एकदमै गरीब भए उसलाई पूजाहारीकहाँ ल्याउनु र त्यस मानिसले कति तिर्नु पर्ने निर्णय गर्नेछन्। बाँचेकाहरू अथवा बाँकी रहेका परमप्रभुको आज्ञा अवहेलना गर्दा परमप्रभुले दिनु भएको दण्डको भोगाइ र बाँचेका मानिसहरू।

परमप्रभुलाई उपहार

९“केही पशुहरू परमप्रभुलाई बलि स्वरूप चढाउन सकिन्छ। यदि कुनै मानिसले तिनीहरू मध्ये एउटा पशु ल्याए त्यो पवित्र हुन्छ। १०जुन पशु उसले परमप्रभुलाई चढाउने प्रतिज्ञा गरेको थियो, उसले चेष्टा गर्नु हुँदैन अनि अर्को पशुसित साटनु हुँदैन। उसले त्यो पशु अर्को पशु साटनु हुँदैन। राम्रो पशुसित नराम्रो अथवा नराम्रोसँग राम्रो पशु साटनु हुँदैन। यदि कुनै मानिसले गर्छ त्यसो दुवै पशुहरू पवित्र हुनेछन् र दुवै परमप्रभुको हुनेछन्।

११“कोही पशुहरू परमप्रभुको निम्ति बलिहरू चढाउँन सकिँदैन यदि कुनै मानिसले त्यस्तो अपवित्र पशु परमप्रभुलाई चढाउन ल्याए, त्यो पूजाहारीकहाँ ल्याउनुपर्छ। १२त्यो पशु चाहे राम्रो होस अथवा नराम्रो केही भिन्नता हुँदैन तर दाम पूजाहारीले तोक्नेछ। पूजाहारीले दाम तोकेपछि त्यो पशुको दाम त्यही रहनेछ। १३यदि त्यो

मानिस त्यो पशु फर्काउन चाहन्छ, उसले यसको दाममाथि अर्धै एक पाँचौं अंश थप्नुपर्छ।

घरको मूल्य

१४“अब यदि कुनै मानिसले आफ्नो घर परमप्रभुलाई अर्पण गर्न चाहन्छ भने, पूजाहारीले त्यस घरको दाम तोक्नुपर्छ। त्यो घर गतिलो होस अथवा नराम्रो यसमा कुनै भिन्नता रहँदैन, यदि पूजाहारीले मूल्य तोकेपछि त्यही नै पक्का मूल्य हुनेछ। १५यदि त्यस मानिसले त्यो घर फेरि फर्काउन खोजे उसले तोकेको दाममा अर्ध पाँचौं अंश थप्नुपर्छ र त्यो घर फेरि उसैको हुनेछ।

सम्पत्तिको मूल्य

१६“यदि कुनै मानिसले आफ्नो खेतको एउटा अंश परमप्रभुमा अर्पण गर्छ, तब अर्पिएको जमीनको अंशको दाम बीउको परिमाण अनुसार तोकिनु पर्छ जो जमीनको त्यस आदेशमा छर्न सकिन्छ। एक होमर* जौको बीउ जाने जमीनको पचास शेकेल* चाँदीको दरले दाम तोक्न सकिन्छ। १७यदि कुनै मानिस आफ्नो जमीन जयन्ती वर्षमा परमप्रभुलाई चढाउँछ तब यसको दाम पूजाहारीद्वारा तोकिनेछ। १८तर यदि त्यस दाताले उत्सवपछि जमीन दान गर्छ भने त्यसको दाम पूजाहारीले हिसाब गरेर पक्का दाम तोक्नुपर्छ। अर्को महोत्सव वर्षसम्म कति वर्ष बाँकी रहन्छ त्यही प्रकारले उसले मूल्य तोक्नुपर्छ। १९यदि त्यही दामले आफ्नो जमीन फर्काउन चाहे तोकिएको दाममा अर्ध एक पाँचौं अंश थपेर लिओस् तब त्यो जमीन फेरि उसको आफ्नो हुन्छ। २०यदि त्यस दाताले मूल्य चुकाएर आफ्नो जमीन फर्काएन भने त्यो जमीन पूजाहारीको हुन्छ। तर यदि त्यो जमीन अरु कसैले किने फेरि दामाले फर्काउन सक्तैन। २१महोत्सवको वर्षमा जमीन मुक्त गरिदिन्छ। यो परमप्रभुको निम्ति पवित्र भूमि भै परमप्रभुलाई सम्पूर्ण रूपले अर्पण गरिएको हुन्छ यो सधैंको निम्ति पूजाहारीको हुनेछ।

२२“यदि कुनै मानिसले, आफ्नो पारिवारिक सम्पत्ति नभई कुनै उसले किनेको जमीन परमप्रभुलाई अर्पण गर्छ भने, २३तब पूजाहारीले त्यो वर्षदेखि महोत्सव वर्षसम्म रहेको वर्षको हिसाबले जमीनको दाम तोकोस्, तब त्यो जमीन परमप्रभुको हुनेछ। २४महोत्सव वर्षमा त्यो जमीन फेरि जुन मालिकबाट दाताले किनेको थियो उसैको हुन्छ।

२५“कुनै चीजको दाम तोकिदा पवित्रस्थानको प्रशासनद्वारा अधिकारिक नाप अनुसार तोकिनु पर्छ। प्रशासनको विधि अनुसार एक शेकेल बराबर बीस गेराह हुन्छ।

पशुहरूको मूल्य

२६“मानिसहरूले परमप्रभुलाई गाई तथा भेडाहरू पनि विशेष बलिको रूपमा चढाउन सक्छन्। तर यदि चढाउने पशु माऊको प्रथम थुमा अथवा बाछो हो भने त्यो परमप्रभुकै हो। यसर्थ मानिसहरूले ती पशुहरू परमप्रभुलाई विशेष बलि स्वरूप चढाउन सक्तैनन्। २७तर यदि त्यो पहिला जन्मिएको पशु अशुद्ध छ। तब त्यस मानिसले फेरि यसलाई किनेर फर्काउनुपर्छ। पूजाहारीले त्यो पशुको दाम तोक्छ र किन्नेले त्यसमा पाँचौं अंशको एक अंश थपेर किन्नुपर्छ। तर यदि त्यही व्यक्तिले नकिने पूजाहारीले उसले तोकेको दाममा त्यो पशु बेच्नुपर्छ।

विशेष उपहार

२८“मानिसहरूले परमप्रभुलाई विशेष उपहारहरू चढाउँछन् र यी उपहारहरू परमप्रभुको हुनेछन्। अनि किन-बेच गर्न सकिँदैन। पारिवारिक सम्पत्तिका यी उपहारहरू मानिस, पशु, जमीन अनि कुनै वस्तु हुन सक्छन्।

२९“यदि यस्तो विशेष उपहार मानिसको छ भने तब उसले किनेर फिर्ता ल्याउन सक्दैन र त्यसलाई अवश्यै मारु पर्छ।

३०“सबै बालीका अन्नहरूबाट दशांश परमप्रभुको हो, यसको अर्थ खेतीको अन्न तथा रुखका फलहरूको, दशांश परमप्रभुको हो। ३१यसर्थ यदि कुनै मानिसले त्यो अंश फिर्ता लिनु चाहन्छ भने उसले उसको दशांशको दाममा पाँच भाग अंश दाम थप्नुपर्छ अनि मात्र किन्न सक्छ।

३२“मानिसहरूको गाई तथा भेडाहरूबाट प्रत्येक दशांश पशु पूजाहारीले लिन सक्छन् किनभने प्रत्येक दशांश पशु परमप्रभुको हो। ३३त्यो छानिएको पशु असल हो अथवा होइन त्यस विषयमा त्यसको मालिकले चिन्ता गर्ने काम छैन। उसले त्यो पशु अर्को एउटासँग साट्न सक्तैन, यसो गरे ती दुइटै पशुहरू परमप्रभुका हुन्छन्। त्यो पशु किनेर फर्काउन सकिँदैन।”

३४सीनै पर्वतमा परमप्रभुले मोशालाई इस्त्राएलका मानिसहरूका निम्ति दिनु भएका आज्ञाहरू यिनै हुन्।

होमर एउटा सुक्खा नाप प्राय ६ बुसल।

शेकेल एक शेकेल प्राय २.५ आउन्स।

प्रस्थानको पुस्तक

मिश्रदेशमा याकूबको परिवार

१ याकूबले आफ्ना छोराहरूसित मिश्रदेशतिर यात्रा गरे अनि तिनका प्रत्येक छोरोसित आफ्नो-आफ्नो परिवार थिए। इस्राएलका छोराहरू यिनीहरू नै हुन्: रूबेन, शिमोन, लेवी, यहूदा, इस्साकार, जबूलून, बिन्यामीन, ४दान, नप्ताली, गाद र आशेर। ५याकूबका आफ्नै परिवारका जम्मा सन्तानहरू सतरी जना थिए। यूसुफ याकूबका बाहजना छोराहरू मध्ये एकजना थिए (तर तिनी पहिलेदेखि नै मिश्रमा थिए।)

६यूसुफ, उनका दाज्यू-भाइहरू अनि त्यस पुस्ताका सबै मानिसहरूको मृत्यु भयो। ७तर इस्राएलका मानिसहरूका धेरै बाल-बच्चाहरू थिए अनि तिनीहरूका सन्तान बढि नै रहे। इस्राएलका मानिसहरू शक्तिशाली भए र इस्राएलीहरूले नै मिश्र देश भरियो।

इस्राएलका मानिसहरूको दुःख

८तब नयाँ राजाले मिश्रदेशमा शासन गर्न थाले। त्यो राजाले यूसुफलाई चिन्दैन थिए। ९त्यो राजाले आफ्ना मानिसहरूलाई भने, “इस्राएलका मानिसहरूलाई हेर, तिनीहरू विशाल संख्यामा छन् र हामीभन्दा बलिया पनि छन्। १०यी इस्राएलीहरूको संख्या वृद्धिमा अंकुश लगाउन हामीले केही योजनाहरू बनाउनु पर्छ। यदि हामीसित कसैले लडाइँ गरे यी इस्राएलीहरू शत्रु पक्षपट्टि लग्न सक्छन्। अनि तिनीहरूले हामीलाई जितेर हामीबाट उम्कन सक्छन्।”

११मिश्रीहरूले इस्राएलीहरूको जीवन कष्टपूर्ण पार्ने निर्णय गरे। यसर्थ मिश्रीहरूले इस्राएलीहरूमाथि कमार-स्वामीहरू नियुक्त गरे। ती स्वामीहरूले फिरऊनको निमित्त पिताम र रामसेस शहरहरू बनाउन ती इस्राएलीहरूलाई जोर लगाए। राजाले यी शहरहरू अन्न र अरु चीजहरू राख्न प्रयोग गरे।

१२मिश्रीहरूले इस्राएलीहरूलाई कठिन-कठिन कामहरू गर्न लगाउन थाले, तर जति तिनीहरूलाई काममा लगाउन्थ्यो त्यति नै तिनीहरूको संख्या बढ्थ्यो अनि फैलिन्थे। अनि मिश्रीहरू इस्राएलीहरूसँग अभै डराउन थाले। १३यसर्थ तिनीहरूलाई मिश्रीहरूले अभै कठिन कामहरू गर्न लगाए।

१४मिश्रीहरूले इस्राएलीहरूको जीवन कठिन बनाइ दिए। मिश्रीहरूले इस्राएलीहरूलाई ईटा र त्यसको मसला बनाउँदै जस्ता कठिन काम गर्न बाध्य गराए।

तिनीहरूलाई खेतमा पनि कठिन काम गर्न बाध्य गराए। तिनीहरूलाई खेतमा पनि कठिन कामहरू गर्न जोर दिए। तिनीहरूले गर्ने प्रत्येक काममा नै इस्राएलीहरूलाई सहै कठिन अठयारोमा पारे।

सेविकाहरू जसले परमेश्वरलाई पछ्याए

१५हिब्रू स्त्रीहरूले नानी जन्माउने समयमा हेरचाह गर्ने त्यहाँ दुइजना सुँडेनीहरू थिए। तिनीहरूको नाउँ शिप्रा र पूआ थियो। मिश्र देशका राजाले ती दुइ सुँडेनीसँग कुरा गरे।

१६राजाले तिनीहरूलाई भने, “जब तिमीहरूले एउटा हिब्रू स्त्रीहरूलाई नानी जन्माउनमा सहायता गर्नेछौ, यदि छोरी जन्मिन्छ भने उसलाई बाँच्न देऊ। तर यदि छोरा जन्मिन्छ भने तब त्यसलाई अवश्य मारिदेऊ।”

१७तर ती सुँडेनीहरूले परमेश्वरलाई सम्मान गर्थे। यसकारण तिनीहरूले राजाको हुकुम पालन नगरी, जन्मेका बालकहरूलाई बाँच्न दिए।

१८तब राजाले ती सुँडेनीहरूलाई बोलाए र तिनीहरूलाई भने, “तिमीहरूले यस्तो किन गर्छौ? तिमीहरूले बालकहरूलाई किन बाँच्न दियो? यसो किन गर्छौ?”

१९सुँडेनीहरूले फिरऊनलाई उत्तर दिए, “महाराज! हिब्रू स्त्रीहरू मिश्री स्त्रीहरूभन्दा ज्यादै बलिया छन्। हामीहरू तिनीहरूलाई सहायता गर्न पुग्नअघिनै नानी जन्माइसकेका हुन्छन्।” २०-२१परमेश्वर सुँडेनीहरूसित खुशी हुनुहुन्थ्यो, यसकारण परमेश्वर तिमीहरू राम्रै हुनुहुन्थ्यो, उहाँले तिनीहरूलाई आफ्नै परिवारहरू बनाउने अनुमति दिनुभयो। हिब्रू मानिसहरूका धेरै नानीहरू हुँदै गए अनि तिनीहरू साहै शक्तिशाली भए।

२२यसकारण राजा फिरऊनले आफ्ना सबै मानिसहरूलाई आदेश दिए: “सबै बालिकाहरूलाई बाँच्न देऊ। तर जब प्रत्येक पल्ट बालक जन्मन्छ तिमीहरूले उसलाई नील नदीमा अवश्यै पर्याकुन पर्छ।”

शिशु मोशा

२ एकजना मानिस जो लेवी कुलका थिए, तिनले लेवी कुलकै एउटी आइमाईलाई विवाह गरे। त्यो महिला गर्भवती भई अनि छोरा जन्माई। त्यो बालक अत्यन्त सुन्दर थियो। यसर्थ उसकी आमाले उसलाई तीन महीनासम्म लुकाए राखी। जब उनले त्यसलाई अभै लामो समयसम्म लुकाउन सकिन उसले

एउटा डालो बनाई अनि त्यसलाई अलकत्राले लिपि कारण यसो गर्दा त्यो पानीमा बग्न्थ्यो, उसले त्यो बालकलाई डालो भित्र हाली अनि डालो निगालोधारी बीच नील नदीको छेउमा राखी। त्यस नानीकी दिदीले बालकलाई के हुँदो रहेछ भनेर हेर्नको निमित्त केही टाढा बसी।

जब फिरऊनकी छोरी नील नदीमा नुहाउन आइन् तिनकी सेवीकाहरू नील नदीको छेउमा हिँडे, फिरऊनकी छोरीले डालो अग्ला निगालो घारिको बीचमा देखिन्। यसर्थ तिनले त्यो डालो ल्याउन तिनीहरू मध्ये एकजनालाई अह्राइन्। राजकुमारीले ती डालो खोलिन् र त्यसभित्र एउटा बालकलाई रोइरहेको पाइन्। बालक रोइरहेकोमा त्यो राजकुमारी दुःखी भइन्। त्यसपछि तिनले थाहा पाइन् कि त्यो बालक कुनै हिब्रूको हो।

त्यस बालककी दिदीले फिरऊनको छोरीलाई सोधी, “म एउटी हिब्रू आइमाईलाई खोजूँ जसले यो नानीलाई तपाईंको निमित्त स्यार सुसार गर्नु सक्छे?”

फिरऊनकी छोरीले भनी, “हुन्छ, ल्याई देऊ।”

यसर्थ त्यो केटी गएर त्यस नानीकी आफ्नै आमालाई लिएर आई।

फिरऊनकी छोरीले नानीकी आमालाई भनी, “यो नानी लैजाऊ अनि यसलाई हेरचाह गर र म तिमीलाई त्यसका निमित्त ज्याला दिनेछु।”

तब आइमाईले नानीलाई लगी र उसलाई हेरचाह गरी। १०त्यो नानी हुक्यो अनि केही समयपछि त्यस आइमाईले राजकुमारीलाई नानी दिई। त्यो राजकुमारीले नानी ग्रहण गरी अनि त्यो नानीलाई उसले पानीबाट तानेर निकालेको हुनाले त्यसको नाउँ मोशा राखी।

मोशाले आफ्ना मानिसहरूलाई सहायता गर्छन्

११जब मोशा बढेर ठूलो भए, उनी बाहिर गए अनि हिब्रू, आफ्ना मानिसहरूलाई कठिन काम गर्न लगाएको देखे। एक दिन मोशाले एकजना मिश्री मानिसले मोशाको एकजना हिब्रू मानिसलाई हिकार्उँदै गरेको देखे। १२मोशाले चारैतिर हेरे र त्यहाँ कोही अरू मानिसहरू नभएकाले त्यस मिश्री मानिसलाई मारेर बालुवा तल पुरे।

१३अर्को दिन दुइ जना हिब्रू मानिसहरूलाई आपस्तमा लडाइँ गर्दै गरेको भेटे। तिनीहरू मध्ये एकजनाको कसुर भएको उनले पाए अनि तिनलाई भने, “तिमीले किन आफ्नो छिमेकीलाई नोक्सान पुऱ्याइरहेकाछौं?”

१४त्यस मानिसले उत्तर दियो, “कसले तिमीलाई हाप्रो न्यायकर्ता र शासक बनायो? के तिमीले मलाई पनि मार्न लागिरहेकाछौं जस्तो तिमीले त्यो मिश्री मानिसलाई मारेका थियौं?”

तब मोशा डराए। उनले सोचे, “मैले के गरेको थिएँ त्यो थाह पाए छ।”

१५मोशाद्वारा हत्या गरेको विषयमा फिरऊनले पनि थाह पाए, अनि उसलाई मार्न निश्चय गरे। यसकारण मोशाले आफैलाई फिरऊन देखि बाँच्नको निमित्त भागेर मिद्यानमा गए।

मोशा मिद्यानमा

जब मोशा मिद्यानमा पुगे ऊ कुनै कुवाको नजिक बसे। १६त्यहाँ एक जना मिद्यान पूजाहारी बस्थे जसका सातवटी छोरीहरू थिए। छोरीहरू तिनीहरूका पिताका भेडाहरूका लागि त्यही कुवामा पानी निकाल्न आए। तिनीहरूले ढुँडमा पानी भर्ने प्रयास गरिरहेका थिए। १७तर त्यहाँ केही भेडा गोठालाहरू जो त्यहाँ थिए केटीहरूलाई पछ्याउने चेष्टा गरे। यसकारण मोशाले केटीहरूलाई बचाए अनि पानी भिके र पशुहरूलाई दिए।

१८तब ती केटीहरू तिनीहरूको बाबु रूएलकहाँ गए तिनीहरूका बाबुले तिनीहरूलाई सोधे, “किन आज तिमीहरू यति चाँडै घरमा आएकाछौं?”

१९केटीहरूले उत्तर दिए, “हो बाबु, गोठालाहरूले हामीलाई पछ्याउने चेष्टा गरे, तर एकजना मिश्र देशी मानिसले हाप्रो निमित्त पानी ताने र हाप्रो पशुहरूलाई खुवाए।”

२०यसकारण रूएलले आफ्नी छोरीहरूलाई भने, “त्यो मानिस कहाँ छ? किन तिमीहरूले उसलाई एकलै छोडिऊ? उसलाई यहाँ बोलाऊ अनि उसले हामीसँगै खाओस्।”

२१मोशा रूएलसँग बस्न राजी भए। रूएलले आफ्नी छोरी सिप्पोरासँग मोशाको विवाह गरिदिए। २२सिप्पोरा गर्भवती भई अनि एउटा छोरा जन्माइ मोशाले आफ्नो छोरोको नाउँ गेशोम राखे किनभने मोशाले त्यस भूमिमा अपरिचित थिए जो उनको थिएन।

परमेश्वर इस्राएललाई सहयोग गर्ने निर्णय लिनु हुन्छ

२३धेरै समय बिते पश्चात् मिश्रका राजाको मृत्यु भयो। तर इस्राएलका मानिसहरू अझै कठोर काम गर्नु बाध्य थिए। यसकारण तिनीहरूले सहायताको निमित्त प्रार्थना गरे अनि तिनीहरूको प्रार्थना परमेश्वरले सुन्नु भयो। २४परमेश्वरले तिनीहरूको प्रार्थना सुन्नु भयो र उहाँले अब्राहाम्, इसहाक अनि याकूबसित ऊ गर्नु भएको करार सम्भन्नु भयो। २५परमेश्वरले इस्राएलका मानिसहरूको कष्टहरू देख्नु भयो अनि चाँडै तिनीहरूलाई सहायता गर्नु पर्ने उहाँले बुभन्नु भयो।

जलिरहेको पोशा

३ त्यस समय मोशा उसको ससुराका भेडाहरूको हेरचाह गर्दैथिए। तिनका ससुरा थियो मिद्यानमा पूजाहारी थिए। मोशाले भेडाहरू मरुभूमिको पश्चिमतिर

लगे। मोशा होरेब, परमेश्वरको पहाड़ गए। २पर्वतमा मोशाले परमप्रभुको दूतलाई एउटा बल्दै गरेको पोथ्रामा देखे। पोथ्रामा आगो जलिरहेको थियो तर पोथ्रा चाँहि भस्म भएको थिएन। उनले हेरे त्यो आगो पोथ्रामा जलि रहेको थियो तर पोथ्रा भस्म भएको थिएन। ३मोशाले विचार गरे, “किन पोथ्रा आगो द्वारा नाश भएको छैन?”

४जब परमप्रभुले मोशालाई त्यो दृश्य ध्यान पूर्वक हेर्न आएको देख्नुभयो परमप्रभुले पोथ्राबाट यसो भन्दै बोलाउनु भयो, “मोशा! मोशा!” मोशाले उत्तर दिए, “म यहाँ छु।”

५तब परमेश्वरले भन्नुभयो, “नजिक नआऊ। जुन ठाउँमा तिमी उभिरहेका छौ त्यो भूमि पवित्र हो यसर्थ आफ्नो जुता खोल। ६म तिम्ना पिता-पुर्खाहरूका परमेश्वर हुँ। अब्राहाम, इसहाक र याकूबको परमेश्वर हुँ।”

मोशाले उसको अनुहार छोपे किनभने ऊ परमेश्वर तिर हेर्न डराएको थिए।

७परमेश्वरले उनलाई भन्नुभयो, “मिश्रमा भएका मेरो मानिसहरूले कष्ट भोगेको मैले देखेको छु। मैले तिनीहरूको शोकपूर्ण प्रार्थनाहरू सुनेको छु, जब तिनीहरूका कमारा मालिकहरूले जबरदस्ती कठिन कामहरू गर्न लगाए। म तिनीहरूको दुःखको कारण पनि जानेछु। ८अब म त्यहाँ जान्छु अनि मेरो मानिसहरूलाई मिश्री मानिसहरूसित बचाउँछु। म तिनीहरूलाई त्यस स्थानबाट निकालेर तिनीहरूले कष्ट भोग्नु नपर्ने स्थानमा लिएर जान्छु। त्यो ठाउँ धेरै-धेरै असल चीजहरूले भरिएको हुनेछ र कनानी, हिती, एमोरी, परिज्जी, हिक्वी र यबूसी जस्ता विभिन्न जातिका मानिसहरू बसो-बास गर्छन्। ९मैले इस्राएलका मानिसहरूको पुकार सुनेकोछु। मैले देखेँ मिश्रीहरूले तिनीहरूका निमित्त जीवन कति कठोर बनाइदिएका छन्। १०यसकारण अब म तिमीलाई फिरऊन कहाँ पठाउँछु। जाऊ अनि मेरा मानिस इस्राएलीहरूलाई मिश्रबाट बाहिर ल्याऊ।”

११तर मोशाले परमेश्वरलाई भने, “म कुनै एउटा त्यस्तो महान मानिस होइन। म कसरी त्यो मानिस हुन सक्छु जो फिरऊन कहाँ जान सक्छ र इस्राएलीहरूलाई मिश्रबाट बाहिर ल्याउन सक्छ?”

१२परमेश्वरले भन्नुभयो, “तिमीले भलो गर्न सक्छौ किनभने म तिमीसित हुनेछु। यही प्रमाण हुनेछ कि मैले तिमीलाई पठाउँदैछु तिमीले इस्राएलीहरूलाई मिश्र देशबाट अगुवाई गरेपछि, तिमी आउनेछौ अनि यही पर्वतमा आराधना गर्नेछौ।”

१३तब मोशाले परमेश्वरलाई भने, “जब म इस्राएलीहरू कहाँ जान्छु अनि तिनीहरूलाई भन्छु, ‘म तिमीहरूका पिता-पुर्खाहरूका परमेश्वरद्वारा पठाइएको हुँ,’ अनि तिनीहरूले तपाईंको नाउँ सोधेकोमा मैले के भन्नु पर्नेछ?”

१४तब परमेश्वरले मोशालाई भन्नुभयो, “म जो हुँ त्यही हुँ तिनीहरूलाई भनिदेऊ, ‘म हुँ,’ भन्नेले तिमीलाई तिनीहरूकहाँ पठाएको हो।”

१५परमेश्वरले मोशालाई अब भन्नुभयो, “तिमीले इस्राएलीहरूलाई के भन्नु पर्छ भने, ‘परमप्रभु तिम्ना पिता-पुर्खाहरूका परमेश्वर, अब्राहामका परमेश्वर, इसहाकका परमेश्वर र याकूबका परमेश्वर हुनुहुन्छ। मेरो नाउँ सदैव परमप्रभु रहनेछ। यही रूपमा मानिसहरूले मलाई पुस्तौ-पुस्तासम्म चिन्नेछन्,’ यसैकारण मानिसहरूलाई भन, ‘परमप्रभुले मलाई तिमीहरू कहाँ पठाउनु भएको छ।”

१६परमेश्वरले मोशालाई फेरि भन्नुभयो, “जाऊ अनि इस्राएलका बूढा प्रधानहरूलाई एकत्रित गर अनि तिनीहरूलाई भन, ‘यहोवा, तिमीहरूका पिता-पुर्खाहरूका अब्राहाम, इसहाक अनि याकूबका परमेश्वर मेरोअघि मानिस जस्तै प्रकट हुनुभयो अनि मलाई भन्नु भयो, यहाँ मिश्रमा भोगेका कष्टहरू र शोकहरू उहाँलाई थाह छ र तिमीहरूलाई उहाँ कष्टबाट मुक्त गराउनु चाहनु हुन्छ। १७उहाँले यसो भन्नु भयो ऊ तिमीहरूलाई मिश्रबाट बाहिर निकाल्नु हुनेछ, अनि विभिन्न जातिहरूको भूमिमा लानु हुनेछन् जस्तै कनानी, हिती, एमोरी, परिज्जी, हिक्वी र यबूसीहरू अनि दूध र मह बगिरहेको भूमिमा पुर्खाउनु हुनेछ।’ १८ती बूढा-प्रधानहरूले तिमीहरूको कुरा सुन्नेछन्। त्यसपछि तिमी र बूढा-प्रधानहरू मिश्रका राजा कहाँ जानेछौ। तिमीले राजालाई भन्ने छौ ‘यहोवा हिब्रू मानिसहरूका परमेश्वर हुन। हाम्रा परमेश्वर हामीकहाँ आउनु भयो अनि हामीलाई तीन दिनसम्म मरुभूमिमा यात्रा गर्न भन्नुभयो। हामीले हाम्रा परमेश्वर यहोवालाई त्यहाँ बलिहरू चढाउनु पर्नेछ।’

१९“तर म जान्दछु मिश्रको राजाले तिमीहरूलाई जान दिनु हुँदैन कुनै महाशक्तिले मात्र उहाँलाई जानु दिने बनाउनेछौ। २०यसर्थ तिनीहरूमाभ म अचम्मका कुराहरू गर्न महाशक्ति प्रयोग गर्नेछु। जब म महाशक्तिको प्रयोग गर्छु राजाले तिनीहरूलाई छोड्न बाध्य गर्नेछु। २१अनि म मिश्रका मानिसहरूलाई इस्राएली मानिसहरूप्रति दयालु बनाउँनेछु। जब इस्राएलीहरूले मिश्र छाड्छन् तिनीहरू रित्तै हात जाने छैनन्। २२हिब्रू महिलाहरूले तिनीहरूका मिश्री छिमेकीहरूसित सुन र चाँदीको चीजहरू अनि लुगाहरू माग्ने छन्। तिमीहरूले ती चीजहरू तिमीहरूका छोरा-छोरीहरूलाई लगाईदिने छौ। यस प्रकार तिमीहरूले मिश्रबाट सम्पत्ति लिएर आउनेछौ।”

मोशाको निमित्त प्रमाण

४ तब मोशाले परमेश्वरलाई भने, “तर इस्राएलीहरूले मलाई विश्वास गर्ने छैनन जब म तिनीहरूलाई भन्छु तपाईंले मलाई पठाउनु भयो। तिनीहरू भन्ने छन्, परमप्रभु तिमीअघि प्रकट भएनन्?”

रतर परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, “त्यो तिम्रो हातमा भएको के हो?”

मोशाले उत्तर दिए, “यो मेरो हिँड्ने लहुरो हो।”

रतब परमेश्वरले मोशालाई भन्नु भयो, “त्यो तिम्रो हिँड्ने लहुरो भूईँमा पर्यो कि देऊ।”

मोशाले आफ्नो लहुरो भूईँमा पर्यो कि दिए पछि अचनाक लहुरो सर्पमा परिणत भयो। मोशा डराए अनि त्यहाँबाट टाढा गए। रतर परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, “अघि बढ र सर्पको पुच्छरमा समात।”

मोशा सर्प नजिक पुगे अनि त्यसको पुच्छरमा समाते। जब मोशाले सर्पलाई समाते त्यो फेरि लहुरो नै भइहाल्यो। ५तब परमप्रभुले मोशालाई भन्नु भयो, “आफ्नो लहुरो तिमीले यसरी नै प्रयोग गर, अनि मानिसहरूले विश्वास गर्नेछन् परमप्रभु तिनीहरूका पिता-पुर्खाहरूको परमेश्वर, अब्राहामका परमेश्वर, इसहाकका परमेश्वर अनि याकूबका परमेश्वर तिम्रो अघि प्रकट हुनु भएको थियो।”

६त्यसपछि परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, “म तिमीलाई अर्को एउटा प्रमाण दिनेछु। आफ्नो लुगाभित्र हात हाल।”

यसर्थ मोशाले लगाएको लुगा खोले अनि आफ्नो हात त्यसभित्र हाले। तब मोशाले उसको हात लुगाबाट बाहिर निकाल्दा उसको हात सेतो हिउँ जस्तो दागै दागले भएको पाए।

७तब परमेश्वरले भन्नुभयो, “अब फेरि तिम्रो हात लुगाभित्र हाल।” यसकारण मोशाले आफ्नो हात लुगाभित्र फेरि हाले मोशाले आफ्नो हात लुगाभित्र हालेर फेरि बाहिर निकाले। त्यो फेरि पहिल्यैको जस्तो राम्रो भयो।

८तब परमेश्वरले मोशालाई भन्नुभयो, “यदि मानिसहरूले तिमीलाई विश्वास गर्दैन जब तिमी हिँड्ने लहुरो उपयोग गर्छौं जब तिमी तिनीहरूलाई यो संकेत देखाउँछौं, तिनीहरूले तिमीलाई विश्वास गर्नेछन्। ९यी दुइ संकेतहरू देखाउँदा पनि तिनीहरूले तिमीहरूलाई आफै विश्वास गरेनन भने तिमीले नील नदीबाट केही पानी ल्याऊ। त्यो पानी भूईँमा खंन्याऊ, यसले भूईँ छुने वित्तिकै त्यो रगतमा परिवर्तन हुनेछ।”

१०तर मोशाले परमप्रभुलाई भने, “तर परमप्रभु, म तपाईँलाई साँचो भन्दैछु म दक्ष वक्ता होइन। म कहिल्यै राम्रो बोल्ने योग्यको हुन सकेको छैन। अनि अहिले तपाईँसित कुरा गरे पछि पनि म असल वक्ता होइन। तपाईँलाई थाहै छ म ढिलो बोल्छु र उत्कृष्ट शब्दहरू उपयोग गर्दिन।”

११त्यसपछि परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, “मानिसको मुख कसले बनायो? अनि मानिसलाई कसले बहिरो, बोल्न नसक्ने बनाउन सक्छ? कसले मानिसलाई अन्धो बनाउन सक्छ? कसले मानिसलाई देख्न सक्ने बनाउन सक्छ? त्यो म नै एक हुँ जसले यी सब कर्महरू गर्न

सक्छ, म यहीवा हुँ। १२यसकारण, तिमी जाऊ, जब तिमी कुरा गर्छौं म तिमीसित हुनेछ। म तिमीलाई भन्नु पर्ने शब्दहरू दिनेछु।”

१३तर मोशाले भने, “हे मेरो परमप्रभु! मलाई होइन, अरू कसैलाई पठाउनु होस्।”

१४तब परमप्रभु मोशासित रिसाउनु भयो अनि उसलाई भन्नु भयो, “तिम्रो दाज्यू हारून जो लेवी कुलका हुन्। म हारूनलाई तिम्रो सहायताको निमित्त पठाउनेछु। तिनी कुशल वक्ता हुन्। तिमीलाई भेट्न हारून आउदैछन् र तिमीलाई देखेर तिनी खुशी हुनेछन्। १५ऊ तिमीसँग फिरऊन कहाँ जानेछ। म तिमीहरूलाई भन्नेछु के भन्नु पर्ने हो। तब तिमीले हारूनलाई भन्नुपर्छ, अनि हारूनले फिरऊनसित बोल्ने सही शब्दहरू चुन्नेछ। १६तिम्रो दाज्यू हारूनले पनि मानिसहरूसँग बोल्ने छन्। तिमी महान राजा जस्तै भै हुनेछौं अनि हारून तिम्रा अधिकृत वक्ता बनिनेछन्। १७यसर्थ अब तिमी जाऊ। तिमीसित तिम्रो हिँड्ने लहुरो लैजाऊ अनि मैले बताएको संकेतहरू मानिसहरूलाई देखाऊ अनि बुझाऊ म तिमीसँगै छु।”

मोशा मिश्र फर्किन्छन्

१८तब मोशा आफ्ना ससुरा यित्रोकहाँ गए। मोशाले तिनलाई भने, “दया गरी मलाई मिश्र देश फर्किन दिनुहोस। मेरा मानिसहरू अझै जीवित छन् कि? म भेट्न चाहन्छु।” यित्रोले मोशालाई भयो, “अवश्य, तिमी शान्तिसित जान सक्छौ।”

१९जब, मोशा मिद्यानमा थिए, परमप्रभुले उनलाई भन्नुभयो, “अहिले तिमी मिश्रमा फर्केर जानु सुरक्षित छ। ती मानिसहरू जसले तिमीलाई मार्न चाहन्थे अहिले सबै मरिसकेका छन्।”

२०यसर्थ मोशाले आफ्नो नानीहरू र पत्नीलाई गधामाथि चढाए अनि मिश्र फर्के। तिनले परमेश्वरको शक्ति भएको आफ्नो लहुरो पनि साथै लगे।

२१मिश्र जाँदा बाटोमा, परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, “जब तिमी फिरऊनसित कुरा गर्छौं मैले तिमीलाई दिएका सबै शक्तिको चमत्कारहरू सबै सम्भरना गर। तर म फिरऊनलाई मानिसहरूलाई जान नदिने अट्टेरी बनाउँछु। २२तब तिमीले फिरऊनलाई भन्नुपर्छ। २३परमप्रभु भन्नुहुन्छ, ‘इस्त्राएल मेरो जेठो छोरा हो। अनि जान देऊ र मेरा उपासना गर्न देऊ, नत्र भने उहाँले तिमीहरूको जेठो छोरो मारिदिनु हुनेछ।”

मोशाको छोराहरू खतना गरिन्छ

२४मिश्रको बाटोमा जाँदा, रात बिताउन मोशा एक ठाउँमा रोकिए। परमप्रभुले तिनलाई त्यस ठाउँमा भेटेर मार्ने इच्छा गर्नुभयो। २५तर सिप्पोराले ढुङ्गाको छुरीले आफ्नो छोराको खतना गरिदिइन्। उसले छला निकालेर

मोशाको खुट्टा छुइन्। तब तिनले मोशालाई भनिन, “तिमी मेरो रगत साइनो भएको लोभे हौं।” २६सिप्पोराले यसो भनिन् किनभने उसले आफ्नो छोराको खतना गर्नु थियो यसकारण परमप्रभुले मोशालाई क्षमा गर्नुभयो अनि उसलाई मर्नु भएन।

मोशा र हारून परमेश्वरको सम्मुख

२७परमप्रभुले हारूनसित कुरा गर्नु भएको थियो। परमप्रभुले उसलाई भन्नुभएको थियो, “तिमी मरुभूमिमा जाऊ अनि मोशालाई भेट।” यसर्थ हारून गए अनि परमेश्वरको पर्वतमा मोशालाई भेटे अनि मोशालाई चुम्बन दिए। २८मोशाले हारूनलाई बताए किन परमप्रभुले उसलाई पठाउनु भयो अनि कुन चमत्कारहरू र संकेतहरू प्रमाणको निमित्त तिनले देखाउनु पर्ने थियो ती सबै मोशाले हारूनलाई बताए।

२९यसर्थ मोशा र हारून गए अनि तिनीहरूले इस्त्राएली मानिसहरूका सबै अगुवाहरूलाई भेला गरे। ३०त्यसपछि हारूनले मानिसहरूसँग कुरा गरे। उनले परमप्रभुले मोशालाई भनेका सबै कुराहरू तिनीहरूलाई बताईदिए। त्यसपछि मानिसहरूलाई देखाउनाको निमित्त सबै प्रमाणहरू प्रदर्शन गरे। ३१मानिसहरूले विश्वास गरे परमप्रभुले नै मोशालाई पठाउनु भएको रहेछ। इस्त्राएलका मानिसहरूले थाह पाए परमप्रभुले तिनीहरूका दुःख अनि कष्ट बुझ्नु भएको छ अनि तिनीहरूको सहायताका निमित्त आउनु भएको छ। यसर्थ तिनीहरू निहुरिए अनि परमेश्वरको आराधना गरे।

मोशा र हारून फिरऊनको सामुने

परमप्रभुले मानिसहरूसँग कुरा गरेपछि मोशा र हारून फिरऊनकहाँ गए। तिनीहरूले भने, “परमप्रभु इस्त्राएलीहरूका, परमेश्वर भन्नुहुन्छ, ‘मेरो मानिसहरूलाई भरुभूमिमा जाऊन अनि तिनीहरूले मेरो सम्मानमा भोज मनाउन सकून्।”

३२तर फिरऊनले भने, “परमप्रभु को हुनुहुन्छ? मैले किन उहाँको आज्ञा पालन गर्नु पर्छ? मैले किन इस्त्राएलीहरूलाई जान दिनु पर्छ? म यो परमप्रभुको हो चिन्दिन, अनि म इस्त्राएलीहरूलाई जान दिँदिनँ।”

३३तब हारून र मोशाले भने, “हिब्रूहरूका परमेश्वरले हामीसित कुरा गर्नु भयो। यसर्थ हामीहरूलाई तीन दिनसम्म मरुभूमिमा यात्रा गर्न दिनुहोस् भनी विन्ती गर्छौं। हामी परमप्रभु हाम्रा परमेश्वरलाई त्यहाँ बलि चढाउने छौं। यदि हामीले त्यसो गरेनौं भने उहाँले हामीमाथि रोगहरू लगाउनु हुनेछ अथवा शत्रुहरूद्वारा आक्रमण गराउनु हुनेछ।”

३४तर फिरऊनले तिनीहरूलाई भने, “हारून र मोशा! तिमीहरूले कर्मचारीहरूलाई विरक्त पारिरहेका छौं। तिनीहरूलाई आफ्नो काम गर्न देऊ! जाऊ तिमीहरू

आफ्नो काम गर। ३५हिब्रूहरू ती मिश्रीहरूभन्दा ज्यादै संख्यामा छन्, अनि तिमीहरू उनीहरूलाई काम गर्नबाट रोक्न चाहन्छौं।”

फिरऊनले मानिसहरूलाई दण्ड दिन्छन्

३६त्यही दिन इस्त्राएलीहरूको निमित्त कठोर काम दिनु भनी फिरऊनले आदेश दिए। फिरऊनले कमारा मालिकहरू र हिब्रू परिदर्शकहरूलाई भने, ३७“अहिलेसम्म ईटा बनाउने कर्मीहरूलाई तिमीहरूले पराल दिइरहेका छौं। अब उसो तिनीहरू आफैले पराल बटुल्नु पर्छ अनि ईटा बनाउनु पर्छ। ३८तिनीहरूले पहिले भैँ त्यति नै संख्या ईटा बनाउनु पर्छ। तिनीहरू अलछी भएका छन् अनि त्यसैकारण तिनीहरू यहाँबाट जाने अनुमति मागि रहेका छन् त्यसैले तिनीहरू आफ्ना परमेश्वरलाई बलि चढाउन अनुमति माग्दछन्। ३९यसर्थ तिनीहरूलाई कठोर काम दिएर व्यस्त राख। तिनीहरूले मोशाका भूटा कुराहरू सुन्ने समय पाउने छैनन्।”

४०यसर्थ मिश्र देशका कमारा मालिकहरू र हिब्रू परिदर्शकहरू इस्त्राएली मानिसहरू कहाँ गए र भने, “तिमीहरूलाई ईटा बनाउन फिरऊनले पराल नदिने निर्णय लिएका छन्। ४१तिमीहरू आफै गएर आफ्ना ईटा बनाउने पराल खोज। तर तिमीहरूले आफ्नो निमित्त पराल खोजेर पनि ईटा चाँहि पहिले जति बनाउँथ्यौ त्यति नै संख्यामा बनाउनु पर्छ।”

४२यसर्थ ती मानिसहरू पराल बटुल्नलाई मिश्र देशमा प्रत्येक ठाउँमा गए। ४३कमारा मालिकहरूले मानिसहरूलाई भन कठोर काममा लगाए। तिनीहरूलाई बलपूर्वक पहिले बनाए जति नै ईटा बाउने आदेश दिए। ४४मिश्री कमारा मालिकहरूले हिब्रू परिदर्शकहरूलाई चुनेर मानिसहरूको कामको निमित्त उत्तरवायी बनाएका थिए। मिश्र कमारा मालिकहरूले ती हिब्रू नायकहरूलाई पिटे अनि तिनीहरूलाई भने, “तिमीहरूले किन पहिले जति ईटा बनाइरहेका छैनौ, यदि तिमीहरूले त्यति समय बनाउन सकथ्यौ भने अहिले बनाउन सक्छौ?”

४५त्यसपछि हिब्रू परिदर्शकहरू फिरऊनकहाँ गए। तिनीहरूले अर्जी गरे। “हामी तपाईंका सेवकहरू हौं, किन हामीसित यस्तो व्यवहार गर्नु हुँदछ? ४६तपाईंले हामीलाई पहिला पराल दिँदै हुनु हुन्थ्यो। तर अहिले आफ्नो आफ्नो निमित्त पराल जम्मा गर्नु पर्छ। तर पहिलेको जति नै ईटाहरू बनाउन हामीलाई भन्नुपर्छ। अहिले हामीलाई मालिकहरूले कुट्छन। तपाईंहरूका मानिसहरू यस्तो गरेर गल्ती गर्दछन्।”

४७फिरऊनले जवाफ दिए, “तिमीहरू अलछे छौ र तिमीहरू काम गर्न चाहदैनौ यसकारण तिमीहरू मलाई छोडी दिनु भन्छौ। त्यसैले यहाँको काम छोडेर तिमीहरू आफ्नो परमप्रभुलाई बलि चढाउन खोज्छौ। ४८अब

तिमीहरू आ-आफ्नो काममा जाऊ तर तिमीहरूलाई पराल दिने छैनौ। र तिमीहरूले अब पनि त्यति नै ईटाहरू बनाउनु पर्छ जति पहिले बनाउँथ्यौ।”

१९ हिब्रू परिदर्शकहरूले बुभे तिनीहरूले पहिले जाति ईटा बनाउन सक्ने छैनन् र तिनीहरू अठेरोमा पर्नेछन्।”

२० जब तिनीहरू फिरऊनलाई भेटेर जाँदैथे तिनीहरूले मोशा र हारूनलाई भेटे। मोशा र हारूनले तिनीहरूलाई परिखरहेका थिए। २१ यसैकारण तिनीहरूले मोशा र हारूनलाई भने, “तपाईंहरूले साँच्चे गल्ती गर्नु भयो जब तपाईंहरूले फिरऊनलाई हामीलाई छोड्ने कुरा गर्नुभयो। परमप्रभुले तपाईंहरूलाई दण्ड दिऊन। किनभने तपाईंहरूले फिरऊन र उसका अधिकारीहरूलाई हामीसित घिनाउने बनाउनु भयो। तपाईंले तिनीहरूलाई हामीलाई मार्ने निहूँ दिनु भएको छ।”

मोशा परमेश्वरसित शिकायत गर्छन्

२२ तब मोशाले परमप्रभुसित प्रार्थना गर्दै भने, “हे मालिक! तपाईंले आफ्नो मानिसहरूसित किन नराप्नो व्यवहार गर्नु भयो? तपाईंले मलाई यहाँ किन पठाउनु भयो? २३ म फिरऊनकहाँ गएँ र तपाईंले जे भन्नु भएको थियो त्यही कुरा गरेँ। तर त्यस समयदेखि फिरऊन तिनीहरू प्रति अधिक क्रोधित भएका छन् अनि तपाईंले तिनीहरूलाई केही सहायता गर्नु भएन।”

६ तब परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, “अब तिमीले हेर्नेछौ फिरऊनलाई म के गर्नेछु। म मेरो महाशक्ति उसको विरोधमा चलाउनेछु अनि उसले मेरा मानिसहरूलाई जान दिनेछ। तिनीहरूलाई पठाउनको निमित्त फिरऊन यति व्याकुल हुनेछ कि उ आफैले तिनीहरूलाई जबरदस्ती पठाउनेछ।”

२ तब परमेश्वरले मोशालाई भन्नु भयो, “म परमप्रभु हुँ, ३ अब्राहाम, इसहाक र याकूबको अधि प्रकट भएको थिएँ। तिनीहरूले मलाई एल-सदाई* भने। तिनीहरूले मेरो नाउँ यहोवा (परमप्रभु) भने जाने। ४ मैले तिनीहरूसित करार बाँधे। मैले तिनीहरूलाई बसो-बास गर्न कनान भूमि दिनेछु भनी प्रतिज्ञा गरेँ। तिनीहरू त्यस भूमिमा बसे तर त्यो भूमि तिनीहरूको आफ्नै थिएन। ५ इस्राएलीहरू पीरले कराएको मैले सुनेको छु। म जान्दछु इस्राएलका मानिसहरू मिश्र देशका दास हुन। अनि म मेरो करार सम्भना गर्छु। ६ यसर्थ ती इस्राएलका मानिसहरूलाई भन, ‘म परमप्रभु हुँ, म तिमीहरूलाई मिश्रीहरूद्वारा जबरजस्ती लगाएको कामबाट मुक्त गर्नेछु। म तिमीहरूलाई दासत्वबाट स्वतन्त्र गर्नेछु। म यसलाई मेरो महा शक्ति अनि महान न्यायले पूर्ण गर्ने छु। ७ तिमीहरू मेरा मानिसहरू हुनेछौ अनि म तिमीहरूका परमेश्वर हुनेछु। म परमप्रभु

तिमीहरूको परमेश्वर हुँ र तिमीहरूलाई मैले मिश्रको मानिसहरूबाट स्वतन्त्र पारेको थाह पाउनेछौ। ८ मैले अब्राहाम, इसहाक, याकूबसित महान प्रतिज्ञा गरेको थिएँ। मैले तिनीहरूलाई एउटा देश दिनेछु भनी वचन दिएको थिए। यसैकारण म तिमीहरूलाई त्यो देशमा लानेछु। म त्यो देश तिमीहरूलाई दिनेछु र त्यो देश तिमीहरूको हुनेछ। म परमप्रभु हुँ।”

९ यसर्थ मोशाले इस्राएलीका मानिसहरूलाई प्रत्येक कुरा भने तर मानिसहरू यति कठोर परिश्रम गरिरहेका थिए तिनीहरूले मोशाका कुरा धैर्यसित सुनेनन्।

१० तब परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, ११ “जाऊ अनि मिश्रको राजा फिरऊनलाई भन इस्राएलका मानिसहरूलाई उसको भूमिमा जान दिनेस्।”

१२ तर मोशाले उत्तर दिए, “इस्राएली मानिसहरूले मेरा कुरा सुन्दैनन् भने। फिरऊनले मेरो कुरा कसरी सुन्छन्? म एउटा एकदमै अयोग्य वक्ता हुँ।”

१३ परमप्रभुले मोशा र हारूनसँग कुरा गर्नुभयो। उहाँले तिनीहरूलाई इस्राएली मानिसहरूसित अनि फिरऊनसँग कुरा गर्ने आज्ञा दिनुभयो। परमप्रभुले तिनीहरूलाई भन्नु भयो, इस्राएलका मानिसहरूलाई मिश्रबाट बाहिर लैजाऊ।

इस्राएलका केही परिवारहरू

१४ इस्राएल कुल समूहका अगुवाहरू यिनीहरू हुन: इस्राएलीको प्रथम पुत्र रूबेन थिए। रूबेनको छोराहरू: हनोक, पल्लू, हेर्सेन र कर्मी थिए। त्यो रूबेनको परिवार थियो। १५ शिमोनका छोराहरू हुन: यमूल, यामिन, ओहद, याकिन, सोहर र शाऊल। (शाऊल कनानी पत्नीबाट जन्मेका छोरा थिए) यो शिमोनको वंश थियो। १६ लेवी एक सय सैतीस वर्ष बाँचे अनि उनका छोराहरू गोर्शोन, कहात र मरारी हुन्। १७ गोर्शोनका छोराहरू लिब्नी अनि शिमी थिए। तिनीहरूका पनि आफ्नै परिवारहरू थिए। १८ कहात एक सय तेत्तिस वर्ष बाँचे अनि तिनका छोराहरू हुन अम्राम, यिसहार, हेब्रोन र उज्जीएल। १९ महली अनि मूशीहरू मरारीका छोराहरू थिए। यी सबै परिवारहरू लेवीबाट जन्म भएका थिए।

२० अम्राम एक सय सैतीस वर्षसम्म बाँचे। तिनले आफ्ना फूपु (पिताको बहिनी) योकेबेदसित विवाह गरे। अम्राम अनि योकेबेदबाट मोशा र हारून जन्मे अम्राम १३७ वर्ष बाँचे। २१ यिसहारका छोराहरू हुन कोरह, नेपेग, र जिक्री। २२ मीशाएल, एल्सापान अनि सिथ्री उज्जीएलका छोराहरू थिए। २३ हारूनले अम्मीनादाबकी छोरी तथा नहशोनकी बहिनी एलीशेबासित विवाह गरे। हारून र एलीशेबाले नादाब, अबीहू, एलाजार अनि ईतामारलाई जन्मे दिए। २४ कोरहका छोराहरू (कोरहका पिता-पूर्वाहरू) हुन, अस्सीर, एलकाना र अबिआसाप। २५ हारूनका छोरो एलाजारले पतीएलकी छोरीसित विवाह

गरे अनि तिनीबाट पीनहास जन्मे। यी सबै मानिसहरू इस्त्राएलको छोरो लेवीबाट जन्मेका हुन्।

२६हारून र मोशा यही परिवारका हुन। अनि यी दुई जना नै ती मानिसहरू हुन जोसित परमेश्वरले कुरा गर्नु भयो, “मेरा मानिसहरूलाई दल दलमा मिश्र बाहिर ल्याउनु पर्छ।” २७हारून र मोशा नै ती मानिसहरू हुन जसले मिश्रका राजा, फिरऊनसित कुरा गरे। तिनीहरूले इस्त्राएली मानिसहरूलाई मिश्रबाट छोड्न फिरऊनलाई भने।

परमेश्वर मोशालाई फेरि बोलाउनु हुन्छ

२८मिश्र देशमा परमप्रभुले मोशासँग कुरा गर्नुभयो र २९उसलाई भन्नुभयो, “म परमप्रभु हुँ। मैले के तिमीहरूलाई जो भने मिश्रको राजा फिरऊनलाई भन।”

३०तर मोशाले उत्तर दिए, “म अकुशल वक्ता हुँ, यसर्थ फिरऊनले मेरा कुरा सुन्ने छैनन्।”

७ परमप्रभुले मोशालाई भन्नु भयो, “म तिमीसँग हुनेछु, फिरऊनको अघि तिमी एकजना देवता जस्तै हुनेछौ अनि हारून तिम्रो अगमवक्ता हुनेछ। २तिमीले प्रत्येक चीज हारूनलाई भन जो मैले तिमीलाई आज्ञा गरेको छु। त्यसपछि उसले ती सबै कुराहरू फिरऊनलाई भन्नेछ अनि फिरऊनले इस्त्राएली मानिसहरूलाई मिश्रबाहिर पठाउँनेछ। ३तर फिरऊनलाई म अट्टेरी बनाउनेछु। अनि मिश्रमा म धेरै आश्चर्यकर्मका चिन्हहरू देखाउनेछु अनि मैले भनेका कुरा उसले ग्रहण अभै गर्नेछन् र ४यसैकारण, म मिश्रलाई दण्ड दिनेछु अनि म मेरा इस्त्राएली मानिसहरूलाई बाहिर ल्याउनेछु। ५तब मिश्रीहरूले जान्नेछन म परमप्रभु हुँ, म तिनीहरूको विरोधमा हुनेछु अनि तिनीहरूले जान्ने छन्। तब म आफ्ना मानिसहरूलाई तिनीहरूको देशबाट निकाल्ने छु।”

६परमप्रभुले तिनीहरूलाई भनेका कुराहरू मोशा र हारूनले पालन गरे। ७तिनीहरूले जब फिरऊनसित कुरा गरे त्यस समय मोशा ८० वर्ष र हारून ८३ वर्षका थिए।

मोशाको टेक्ने लहुरो सर्प बनिन्छ

८परमप्रभुले मोशा र हारूनलाई भन्नुभयो, ९“फिरऊनले तिमीलाई केही शक्ति प्रदर्शन गर्नु भन्नेछ। हारूनलाई आफ्नो लहुरो फिरऊनको अघि भूईँमा फ्याँक्नु भन। फिरऊन हेरिरहेको हुन्छ, लट्टी सर्प हुनेछ।”

१०यसर्थ मोशा र हारूनले परमप्रभुको आदेश पालन गरेर फिरऊन कहाँ गए। हारूनले फिरऊन र तिनका अधिकारीहरूले हेरेको समयमा आफ्नो लहुरो तल फ्याँकिदिए अनि त्यो लहुरो सर्प भयो।

११तब राजाले त्यहाँका ज्ञानी मानिसहरू तथा जादूवालाहरूलाई बोलाए। ती मानिसहरूले आफ्नो तन्त्र-मंत्र प्रयोग गरे र हारूनले गरे जस्तै गर्न सके। १२तिनीहरूले पनि आफ्ना-आफ्ना लहुरो भूईँमा फ्याँके अनि ती फ्याँकेका लहुरोहरू सर्पमा परिणत भए। तर हारूनको लहुरोले सबै लहुरा निली दियो। १३तर फिरऊन अट्टेरी नै बसे अनि मानिसहरू जान दिएनन्। यो त्यस्तो भयो परमप्रभुले जस्तो भन्नु भएको थियो।

पानी रगत बनिन्छ

१४तब परमप्रभुले मोशालाई भन्नु भयो, “फिरऊन अट्टेरी गरिरहेकोछ। उसले मानिसहरूलाई जान दिँदैन। १५बिहानै फिरऊन नदीतिर जानेछ। नील नदीको किनारमा उसलाई भेट। त्यो सर्प बनिएको लहुरो लगेर जाऊ।

१६उसलाई यसो भन: ‘परमप्रभु हिबूहरूका परमेश्वरले मलाई तपाईँकहाँ यो भन्नु पठाउनु भएको छ, “मेरा मानिसहरूलाई मेरो उपासना गर्न मरुभूमिमा पठाऊ।” अहिलेसम्म तपाईँले उहाँको कुरा मान्नु भएको छैन।

१७यसर्थ परमप्रभु भन्नुहुन्छ उहाँ परमप्रभु हुनुहुन्छ भनी बुझाउनको निमित्त उहाँले तपाईँलाई केही देखाउनु हुनेछ। म यो मेरो हातको लहुरो नील नदीको पानीमा हिकाउनेछु र नदी रगतमा परिवर्तन हुनेछ। १८नदीका माछाहरू मर्नेछन् अनि पानी गाउन थाल्नेछ। तब मिश्रका मानिसहरूले नील नदीको पानी पिउनु सक्ने छैनन्।”

१९परमप्रभुले मोशालाई भन्नु भयो: “हारूनलाई भन् कि उसले आफ्नो हातको लहुरोले मिश्र देशका मानिसहरूले जम्मा गरेको पानीको कुवा, नहर, नदी, ताल प्रत्येक ठाउँमा हिकाओस् जब उसले त्यसो गर्छ सबै पानी रगतमा परिवर्तन हुनेछ। यहाँसम्म तिनीहरूले काठ र ढुङ्गाको भाँडामा राखेको पानी पनि रगत बनिनेछ।”

२०यसर्थ परमप्रभुले आज्ञा गर्नु भएका सबै कुरा मोशा र हारूनले गरे। हारूनले आफ्नो लहुरो उठाएर नील नदीको पानीमा हिकाए। उसले यसो फिरऊन र उसका अधिकारीहरूको सामुन्नेमा गरे। यसो गरेपछि नदीको सबै पानी रगतमा परिणत भयो।

२१पानीका माछाहरू मर्न थाले अनि नदीको पानीबाट कुहेको गन्ध आउन थाल्यो। यसर्थ मिश्रका मानिसहरूले नदीबाट पानी पिउन सकेनन्। मिश्रमा जता ततै रगत भयो। २२जादूगरहरूले आफ्नो मंत्र प्रयोग गरे अनि तिनीहरूले पनि त्यसै गरे। यसर्थ फिरऊनले मोशा र हारूनको कुरा मान्न अस्वीकार गरे। त्यस्तै भयो जस्तो परमप्रभुले भन्नु भएको थियो।

२३फिरऊन आफ्नो राजमहलमा फर्के। मोशा र हारूनले जे गरे त्यस विषयमा उनले केही त्यती पत्तो दिएनन्।

२४मिश्र देशका मानिसहरूले नदीको पानी खान

सकेनन्। यसकारण तिनीहरू नदीको वरिपरि पिउने पानीका लागि कुवाहरू खन लागे।

गर्नु भनेका थिए फिरऊनले गरेनन्। जस्तो नै भयो जो परमप्रभुले भने।

भ्यागुताहरू

२५परमप्रभुले नील नदीलाई परिणत गरेपछि सात दिन बित्यो,

तब परमप्रभुले मोशालाई भन्नु भयो, “फिरऊन कहाँ जाऊ र भन, ‘परमप्रभु भन्नुहुन्छ, मेरो मानिसहरूलाई मेरो आराधना गर्न जान दिइयोस्। यदि तिमी मेरो मानिसहरूलाई छोड्न अस्वीकार गर्छौं, तब म मिश्र देशलाई भ्यागुताहरूले भरिदिनेछु। नील नदी भ्यागुताले भरिनेछ। भ्यागुताहरू नदीबाट आउने छन् अनि तिमीहरूका घरभित्र पस्नेछन। तिनीहरूको सुत्ने कोठाहरू र ओछ्यानहरू भरि हुनेछन। भ्यागुताहरू रोटी बनाउने भाँडाहरू अनि अधिकारीहरूका घरहरूमा भरिनेछन्। भ्यागुता तपाईं, तपाईंका मानिसहरू र तपाईंका अधिकारीहरूका वरिपरि हुनेछन।”

५तब परमप्रभुले मोशालाई भन्नु भयो, “हारूनलाई आफ्नो टेक्ने लहुरो नदीहरू, खोला, पोखरीमाथि राख्न भन भ्यागुताहरू बाहिर जमीनमा निस्कनेछन्।”

६यसर्थ हारूनले आफ्नो लहुरो मिश्र देशको पानीमाथि उठाए अनि ती सब पानीबाट भ्यागुताहरू बाहिर निस्केर मिश्रको भूमिका भरिन थाले।

७जादूगरहरूले पनि त्यसै गरेर मिश्र देशमा भ्यागुताहरू ल्याए। ८फिरऊनले मोशा र हारूनलाई बोलाए। फिरऊनले भने, “म र मेरा मानिसहरूबाट भ्यागुताहरू हटाउन भनी परमप्रभुलाई भन, म मानिसहरूलाई आफ्ना परमप्रभु अघिबलि चढाउनु छोडीदिनेछु।”

९मोशाले फिरऊनलाई भने, “भन्नुहोस् भ्यागुताहरू कहिले जावोस्। म तपाईं, तपाईंका मानिसहरू तथा तपाईंका अधिकारीहरूको निमित्त प्रार्थना गर्नेछु। तब भ्यागुताहरूले तपाईंहरू र तपाईंका घर छोड्ने छन् र नदीमा मात्र रहनेछन्।”

१०फिरऊनले भने, “भोलिसम्म।”

मोशाले भने, “तपाईंले जे भन्नु भयो त्यसै हुनेछ। यसरी तपाईंले जान्नु हुनेछ, त्यहाँ कोही परमप्रभु हाम्रा परमेश्वर जस्तो छैन, ११भ्यागुताहरूले तपाईं र तपाईंका मानिसहरू र अधिकारीहरूलाई छोडेर जानेछन, र भ्यागुताहरू नदीमा मात्र रहनेछन्।”

१२मोशा र हारून फिरऊनबाट बिदा लिएर बाहिर निस्के। मोशाले परमप्रभुलाई परमेश्वरले फिरऊनकहाँ पठाएका भ्यागुताको विषयमा चिच्याए र भने। १३अनि मोशाले प्रार्थनामा गरेको माग परमप्रभुले पूरा गरिदिनु भयो। भ्यागुताहरू घर, आँगन र खेतमा मरे। १४मरेका भ्यागुताहरू सडेर पूरा देशमा नै दुर्गन्ध चलन शुरू भयो। १५फिरऊनले देखे तिनीहरू भ्यागुताहरूबाट मुक्त भए अनि फेरि उनी अट्टेरी भए मोशा र हारूनले जे

जुम्राहरू

१६तब परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, “हारूनलाई भन उसले आफ्नो लहुरो उठाएर भुईंको धूलोमा हिकाओस् अनि धूलो मिश्रमा जता ततै जुम्रामा परिणत हनेछ।”

१७तिनीहरूले त्यसै गरे। हारूनले जमीनको धूलोमाथि आफ्नो लहुरोले हिकाए अनि धूलो मिश्रको जता ततै जुम्रामा परिणत भयो। जुम्रा पशु र मानिसहरूमा सरे।

१८यसर्थ जादूगरहरूले आफ्नो छल प्रयोग गरेर त्यसरी नै जुम्राहरू उब्जाउने चेष्टा गरे। तर ती जादूगरहरूले धूलोबाट जुम्राहरू बनाउन सकेनन्। जुम्रा मानिसहरू र जनावरहरूमाथि नै रहे। १९यसर्थ जादूगरहरूले फिरऊनलाई भने यो परमेश्वरको शक्तिले यस्तो भयो। तर फिरऊनले तिनीहरूका कुरा सुन्न मानेनन्। परमप्रभुले जे भन्नु भएको थियो त्यही भयो।

भगीगाहरू

२०परमप्रभुले मोशालाई भन्नु भयो, “बिहान उठ अनि फिरऊनकहाँ जाऊ। फिरऊन नदीमा जानेछ। उसलाई भन, परमप्रभु भन्नुहुन्छ, ‘मेरा मानिसहरूलाई मेरो आराधना गर्न जानदेऊ। २१यदि तपाईंले मेरो मानिसहरूलाई जान दिनु हुन्न भने म भगीगाहरू तिमी, तिम्रा अधिकारीहरू र तिम्रा मानिसहरूको विरुद्धमा पठाउनेछु। भगीगाहरू तिम्रो र तिम्रा अधिकारीहरूका घरहरूमा जानेछन। मिश्रका सबै घरहरू भगीगाले भरिनेछन्। जमीन पनि भगीगाले भरिनेछ। २२तर इस्त्राएलहरू र मिश्रका मानिसहरूसित एकै प्रकारको व्यवहार गर्दिनँ गोशेनमा जहाँ मेरा मानिसहरू बस्छन् त्यहाँ भगीगा हुनेछैनन। यसप्रकार तिमीले चाल पाउँने छौ कि म परमप्रभु यस भूमिमा छु। २३यसर्थ भोलि म अरूलाई भन्दा मेरो मानिसहरूलाई अलग प्रकारले व्यवहार गर्छु। मेरो प्रमाण त्यही हुनेछ।”

२४त्यसपछि परमप्रभुले जे भन्नु भएको थियो, त्यही भयो। धेरै-धेरै भगीगाहरू मिश्रमा आए। फिरऊन र तिनका अधिकारीहरूको घर भगीगाले भरिए अनि मिश्र देश भरी नै भगीगै-भगीगा भए। भगीगाहरूले देश नै नष्ट पारिरहेका थिए। २५त्यसपछि फिरऊनले मोशा र हारूनलाई बोलाएर तिनीहरूलाई भने, “यही भूमिमा तिमीहरूले आफ्नो परमेश्वरलाई बलि चढाओ।”

२६तर मोशाले भने, “यसो गर्नु ठीक हुँदैन। परमप्रभु हाम्रा परमेश्वरलाई पशु बलिदान चढाउँदा मिश्र देशका मानिसहरूले भयानक कुरा हो भनी सम्झन्छन्। यदि यहाँ हामीले बलिदान चढायौ भने मिश्रदेशका मानिसहरूले देखेछन् र तिनीहरूले हामीमाथि दुःख हिकाउने छन्। २७हाम्रा परमप्रभु परमेश्वरले आज्ञा गर्नु भए भैं

परमप्रभुलाई बलिदान चढाउनु हामीलाई तीन दिन मरुभूमिमा यात्रा गर्नु दिनुहोस्।”

२८यसर्थ फिरऊनले भने, “म परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरलाई बलि चढाउन मरुभूमिमा जान दिनेछु। तर तिमीहरू ज्यादै टाढा जान पाउने छैनौं अहिले जाऊ अनि मेरो निम्ति प्रार्थना गर।”

२९मोशाले भने, “म बिदा लिन्छु र भोलिनै तिमी, तिम्रा मानिसहरू र तिम्रा अधिकारीहरूका घरबाट भोगाहरू हटाइ दिनु भनी परमप्रभुसित प्रार्थना गर्नेछु। तिमीले परमप्रभुलाई बलि चढाउनमा मानिसहरूलाई बाधा दिनु हुँदैन।”

३०त्यसपछि मोशाले फिरऊनबाट बिदा लिए अनि परमप्रभुलाई प्रार्थना गरे। ३१मोशाले विन्ती गरे जस्तै नै परमप्रभुले गर्नु भयो। परमप्रभुले फिरऊन, उसका अधिकारीहरू र उसका मानिसहरूका घरहरूबाट भोगाहरू हटाइदिनु भयो। भौँगा एउटा रहेन। ३२तर फिरऊन फेरि अट्टेरी भए अनि मानिसहरूलाई जान दिएनन्।

खेतका पशुहरूको रोग

६ तब परमप्रभुले मोशालाई फिरऊनकहाँ गएर यसो भने: “परमप्रभु, हिब्रू मानिसहरूका परमेश्वर भन्नुहुन्छ, ‘मेरा मानिसहरूलाई मेरो आराधना गर्न जान देऊ।’ यदि मेरो मानिसहरूलाई जान दिएनौं र रोकौ राख्यौं भने, ३तब परमप्रभुले आफ्नो शक्ति तिम्रा खेतका पशुहरूमाथि प्रयोग गर्नुहुनेछ। तिम्रा सबै घोडाहरू, गधाहरू, ऊँटहरू, गाई वस्तुहरू अनि भेडाहरूमाथि भयानक रोगले ग्रस्त हुनेछन्। ४परमप्रभुले इस्त्राएलीहरूको र मिश्रीहरूका पशुहरूलाई भिन्दा भिन्दै व्यवहार गर्नु हुनेछ। इस्त्राएलीहरूका कुनै पशु मर्ने छैनन्। ५यस्तो अनिष्ट हुने समय परमप्रभुले तोक्नु भएको छ। परमप्रभुले यस्तो विपत्ति यस भूमिमा भोलि ल्याउनु हुनेछ।”

६परमप्रभुले जे गर्छु भन्नु भएको थियो त्यसै गर्नु भयो। अर्को दिन बिहान मिश्रका सबै पशुहरू मरे। तर इस्त्राएलीहरूका एउटा पनि पशु मरेनन्। ७फिरऊनले आफ्नो मानिस इस्त्राएलीहरूका कुनै पशु मरे कि मरेन पत्तो लगाउन पठायो। तर इस्त्राएलीहरूका कुनै पशु मरेनन्। फिरऊन अट्टेरी थियो इस्त्राएली मानिसहरूलाई उसले जानु दिएन।

खटिराहरू

८परमप्रभुले मोशा र हारूनलाई भन्नुभयो, “चुल्हाको खरानी हत्केलाभरी लेऊ। मोशा, फिरऊन अधि त्यो खरानी हावामा उडाइदिऊ। ९त्यो धूलो बनिन्छ र मिश्रको भूमिमाथि उड्नेछ। जब धूलोले गर्दा मिश्रका मानिसहरू र पशुहरूलाई छालामा खटिराहरू निस्कनेछन्।”

१०यसर्थ मोशा र हारूनले एउटा भट्टीबाट खरानी लिए अनि फिरऊनको अधि उभिए। मोशाले खरानी

हावामा प्याँकिदिए अनि मानिसहरू तथा पशुहरूको छालामा खटिरा निस्कन थाल्यो। ११मोशाले गरे जस्तो जादूगरहरूले गर्न सकेनन् कारण तिनीहरू पनि यस रोगले ग्रस्त थिए। यस्तो मिश्र देशमा जता-ततै भयो। १२तर परमप्रभुले फिरऊनलाई अट्टेरी नै बनाई राख्नु भयो, यसर्थ मोशा र हारूनका कुरा सुन्न उसले अस्वीकार गर्‍यो। परमप्रभुले मोशालाई भन्नु जस्तै नै भयो

असिना

१३तब परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, “बिहान चाँदै उठ अनि फिरऊनकहाँ जाऊ। उसलाई भन, ‘परमप्रभु हिब्रू मानिसहरूका परमेश्वर भन्नुहुन्छ, ‘मेरा मानिसहरूलाई जान देऊ तिनीहरूले मेरो आराधना गरुन। १४यदि मेरा मानिसहरूलाई यसो गर्न दिएनौं भने म मेरो सम्पूर्ण शक्ति तिमी, तिम्रा मानिसहरू अनि तिम्रा अधिकारीहरूमाथि प्रयोग गर्नेछु। तब तिमीले जान्ने छौं संसारमा म जस्तो परमेश्वर अरू छैन। १५तिमी र तिम्रा मानिसहरूलाई यस भूमिबाट बाहिर ल्याउन म मेरो शक्ति प्रयोग गर्न सक्छु। १६तर मैले तिमीलाई मेरो शक्ति प्रकटको निम्ति राखेको हुँ। यसो गर्दा संसारका मानिसहरूले मेरो विषयमा बुझ्ने छन्। १७तिमी अझै पनि मेरो मानिसहरूको विरोधमा छौं कारण तिमीले अफसम्म मुक्ति दिएका छैनौं। १८यसर्थ भोलि यही समयमा अत्यन्तै नराम्रो असिना पर्नेछ। यस प्रकारको असिना मिश्र एउटा राष्ट्र बनिएदेखि कहिल्यै परेको थिएन। १९अब, तिमीले आफ्नो पशुहरूलाई सुरक्षित ठाउँमा राख्नुपर्छ। प्रत्येक तिम्रो चीज जो अहिले खेतमा छ, त्यो तिमीले सुरक्षित ठाउँमा राख्नुपर्छ। किन? किनभने मानिस होस् अथवा पशु जे पनि खेतमा हुन्छ त्यसलाई मारिनेछ। तिम्रो घर भित्र नराखिएको कुनै पनि वस्तुमाथि असिना पर्नेछ।”

२०फिरऊनका केही अधिकारीहरू ज-जसले परमप्रभुको वचनलाई आदर गरेका थिए, तिनीहरूले आफ्ना पशुहरू र कमारा-कमारीहरू घरभित्र राखे। २१तर अरू मानिसहरूले परमप्रभुको वचन ध्यान दिएका थिएनन् तिनीहरूका पशुहरू अनि कमारा-कमारीहरू खेतमा नै छोडी दिए।

२२परमप्रभुले मोशालाई भन्नु भयो, “तिम्रो पाखुरा हावामामाथि उठाऊ अनि मिश्रभरी असिना पर्न शुरू हुनेछ। मिश्रमा प्रत्येक मानिस, पशु र उद्भिदमाथि असिना पर्नेछ।”

२३तब मोशाले आफ्नो लहुरो हावामा उठाए अनि परमप्रभुले बिजुली गर्जन र असिनाहरू मिश्रमाथि पठाउनु भयो। २४असिना परिरहेको थियो र सँग-सँगै बिजुली पनि चम्किरहेको थियो। मिश्र एउटा राष्ट्र भए पछि सब भन्दा बढी असिना परेको यही थियो। २५मिश्रका सबै मानिसहरू, पशु अनि उद्भिद आँधी-बेरीले ध्वंश

पास्यो। असिनाले खेतका रूखहरू पनि भाँचिदियो। २६असिना नपरेको ठाउँ चाँहि गोशेन मात्र थियो जहाँ इस्त्राएलका मानिसहरू बस्थे।

२७फिरऊनले मोशा र हारूनलाई बोलाए। तिनीहरूलाई भने, “यस पल्ट मैले पाप गरेकोछु। परमप्रभु सही हुनुहुन्छ। म र मेरा मानिसहरू गलत छौं। २८परमेश्वर द्वारा पारेको असिना अनि गर्जन एकदमै बेशी भयो। परमेश्वरसित आँधी थाम्नको निम्ति प्रार्थना गर, म तिमीहरूलाई जान दिनेछु। तिमीहरूले यहाँ बस्नु पर्ने छैन।”

२९मोशाले फिरऊनलाई भने, “जब म शहर छोड्छु, म मेरो पाखुरा परमप्रभुसँगको प्रार्थनामा उठाउँछु गर्जन र असिना पर्न रोकिनेछ। तब तिमीलाई थाहा हुनेछ परमप्रभु यो भूमिमा हुनुहुन्छ। ३०तर म जान्दछु तिमी अनि तिम्रा अधिकारीहरू अझै पनि परमप्रभु परमेश्वरसित डराएका छैनौं अनि सम्मान गर्दैनौं।”

३१पातमा बिउहरू लागि सकेको थियो अनि जौमा फूल फूलिसकेको थियो। यसकारण यो उद्भिदहरू नष्ट भयो। ३२गहूँ र कठिया गहूँ अरु अन्नहरू भन्दा ढिलो उम्रन्छ यसकारण यो नष्ट भएन। ३३मोशाले फिरऊनबाट विदा लिए अनि शहर बाहिर गए। उनले आफ्नो हात प्रार्थनामा उठाए गर्जन, अनि र असिना रोकियो अनि त्यसपछि पानी पर्न थामियो।

३४जब फिरऊनले असिना पानी अनि गर्जन रोकिएको देखे उनले फेरि परमेश्वरको विरुद्ध पाप गरे, फिरऊन र उसका अधिकारीहरू अट्टेरी भए। ३५उनले इस्त्राएलका मानिसहरूलाई स्वतन्त्रता गर्नु अस्वीकार गरे। परमेश्वरले मोशालाई जे भन्नु भएको थियो त्यो पूरा भयो।

सलहहरू

१० परमप्रभुले मोशालाई भन्नु भयो, “फिरऊनकहाँ जाऊ। मैले फिरऊन र उसका अधिकारीहरूलाई जिद्दी बनाएको छु। मैले मेरा शक्तिशाली चमत्कारहरू प्रदर्शन गर्न यसो गरेँ २अनि तिमीले आफ्नो छोरा-छोरी तथा नाती नातिनाहरूलाई मैले मिश्रमा प्रदर्शन गरेका शक्तिशाली चमत्कारहरू र अन्य चीजहरू भन्न सक्ने छौं। तब तिमीहरू सबैले जान्नेछौं म परमप्रभु हुँ।”

३यसर्थ मोशा र हारून फिरऊनकहाँ गए। तिनीहरूले उसलाई भने, “परमप्रभु, हिब्रूहरूका परमेश्वर भन्नुहुन्छ, ‘तिमी कहिलेसम्म मलाई अस्वीकार गर्छौं? मेरो मानिसहरू मेरो आराधना गर्न जाऊन्। ४यदि तिमीले मेरा मानिसहरूलाई जान दिएनौ भने भोलि म तिम्रो भूमिमा सलहहरू ल्याइ दिनेछु। ५सलहहरूले जमीन ढाक्नेछन। जमीनमा धेरै सलहहरू हुनेछन्। तिमीले जमीन देख्न सक्ने छैनौं। सलहले खेतका प्रत्येक कुरा अनि रूखहरू खानेछन्। ६मिश्रमा भएका सबै घरहरू, तपाईंका कर्मचारी र तपाईंका घर सलहहरूले छोप्नेछन्। त्यहाँ

तपाईंका पिता-पुर्खाहरूले देखेको भन्दा अधिक सलहहरू हुनेछन। त्यहाँ यति धेरै सलहहरू देखियो की मिश्रदेशमा मानिसहरू बसो-वास गर्न लागे यता त्यति कहिल्यै देखिएका थिएनन्।” त्यसपछि मोशाले फिरऊनबाट विदा लिए।

७त्यसपछि कर्मचारीहरूले फिरऊनलाई सोधे, “कहिलेसम्म हामी यी मानिसहरूको फन्दामा परिरहने छौं? तिनीहरूका परमप्रभु परमेश्वरलाई आराधना गर्न मानिसहरूलाई जान दिनुस्। यदि तपाईंले जान दिनु भएन भने, तपाईंले चाल पाउनुअघि नै मिश्र ध्वंश हुनेछ।”

८यसकारण फिरऊनका सेवकहरूले मोशा अनि हारूनलाई फिरऊनकहाँ फर्काएर ल्याए। फिरऊनले तिनीहरूलाई भने, “जाऊ अनि परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरको आराधना गर। तर साँच्चै को जाँदै छन् मलाई भन?”

९मोशाले उत्तर दिए, “हाम्रा केटा-केटी, बूढ-बूढी जति छन् सबै जानेछन्। हामी हाम्रा छोरा-छोरीहरू, हाम्रा भेडा तथा गाई वस्तुहरू पनि लिएर जानेछौं। हामी सबै जानेछौं कारण परमेश्वरको भोज हामी सबैको निम्ति हो।”

१०फिरऊनले तिनीहरूलाई भने, “मैले तिमीहरू र तिमीहरूको केटा-केटीहरूसमेत जान दिँदा मेरो लागि परमप्रभु साँच्चै नै तिमीहरूसित हुनुपर्छ। तिमीहरूले केही नराम्रो योजनाहरू बनाइरहेका छौं। ११होइन! मात्र तिम्रा मानिसहरू परमप्रभुको आराधना गर्न लान सक्छ।” अनि फिरऊनले मोशा र हारूनलाई पठाए।

१२परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, “तिम्रो पाखुरा मिश्र देशमाथि उठाऊ र सलह आउनेछन अनि मिश्रको समस्त भूमिमा फैलिनेछन। असिनाले नष्ट नपारेको सबै उद्भिदहरू सलहले खाईदिने छन।”

१३यसकारण मोशाले आफ्नो टेक्ने लाठी मिश्र देशमाथि उठाए अनि परमप्रभुले पूर्वबाट आँधी बेरी पठाउनु भयो। हावा बिहान बेलुका पूरै चलिरहयो। जब बिहान भयो मिश्र भूमिमा हावाले सलह ल्यायो। १४सलहहरू मिश्र देशमा उडेर आए अनि जमीनमा बसे। सलह मिश्रदेशमा यति विघ्न आए कि यति विघ्न न विगतमा कहिल्यै देखिएका थिए न भविष्यमा नै देखिनेछन। १५ती सलहहरूले सबै भूमि ढाके अनि मैदान नै छोपे। असिनाले ध्वंश नपारेको जम्मै फलहरू र उद्भिदहरू सलहले खाए।

१६फिरऊनले मोशा र हारूनलाई भट्टै बोलायो फिरऊनले भन्यो, “मैले परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वर र तिमीहरूका विरोधमा पाप गरेको छु। १७अब यस पल्टको निम्ति मेरो पाप क्षमा गरिदेऊ। परमप्रभुलाई ममाथि आइलागेको यो ‘मृत्यु’ (सलहहरू) हटाई दिनु भनी भन।”

१८मोशाले फिरऊनबाट विदा लिएर परमप्रभुलाई प्रार्थना गरे। १९यसर्थ परमप्रभुले हावाको दिशा फर्काएर पश्चिम तिरगर्नु भयो र यसले सलहहरूलाई मिश्रबाट उड़ायो अनि निगालोको समुद्रमा* पुर्‍यायो। एउटै पनि सलह मिश्रमा रहेन। २०तर फेरि परमप्रभुले फिरऊनलाई अट्टेरी बनाइदिनु भयो यसकारण उसले इस्त्राएली मानिसहरूलाई जान दिएन।

अँध्यारो

२१तब परमप्रभुले मोशालाई भन्नु भयो, “तिम्रो हातमाथि हावामा उठाऊ अनि अँध्यारोले मिश्रलाई ढाक्नेछ। अँध्यारो यति निष्पट हुनेछ तिमिले त्यो अनुभव गर्नेछौ।”

२२मोशाले आफ्नो हात उठायो अनि अन्धकारले मिश्रलाई ढाक्यो। त्यो अँध्यारो मिश्रमा तीन दिनसम्म रह्यो। २३त्यहाँ कसैले कसैलाई देख्न सक्न थियो। तर जहाँ इस्त्राएलका मानिसहरू थिए त्यहाँ अँध्यारो भएन।

२४फेरि फिरऊनले मोशालाई बोलाए। फिरऊनले भने, “जाऊ अनि परमप्रभुको आराधना गर। आफ्नो छोरा-छोरीहरूसँगै लान सक्छौ, तर तिमिले भेडा र गाई-वस्तुहरू यही छोडेर जानु पर्छ।”

२५मोशाले भने, “तपाईंले हामीलाई परमप्रभु हाम्रो परमेश्वरलाई बलिदानहरू अनि होमबलिहरू चढाउनु जानु दिनुपर्छ।” २६जब हामी परमप्रभुलाई आराधना गर्न जान्छौ। हामीले हाम्रा पशुहरू पनि लाने छौं। एउटै पनि भाग छाड्ने छैनौं। परमप्रभुको आराधनामा के कुराहरूको आवश्यक पर्छ, त्यो हामी पनि जान्दैनौं। हामीले आफ्नो आवश्यकता त्यस समयमा मात्र बुझ्नेछौं जति बेला हामी हाम्रो गन्तव्य स्थानमा पुग्छौं।”

२७परमप्रभुले फेरि फिरऊनलाई अट्टेरी बनाउनु भयो। यसर्थ तिनीहरूलाई जानु दिनुमा फिरऊनले फेरि पनि अस्वीकार गरे। २८तब फिरऊनले मोशालाई भने, “जाऊ, यहाँबाट। तिमि फेरि कहिलै आउनु पर्दैन यदि तिमि मलाई हेर्न आयौ भने, मर्नेछौ।”

२९तब मोशाले फिरऊनलाई भने, “एउटा विषयमा तिमि सही छौ, कारण म तिमिलाई हेर्न फेरि कहिल्यै आउने छैन।”

पहिले जन्मेहरूको मृत्यु

११ तब परमप्रभुले मोशालाई भन्नु भयो, “मैले अह्न फिरऊन अनि मिश्रमाथि एउटा विपत्ति ल्याउनुपर्छ। त्यसपछि मात्र उसले तिमिहरूलाई मिश्रबाट जान मात्र दिँदैन बलपूर्वक जानु भनी जोर लगाउनेछ। र तिमिले यो समाचार इस्त्राएलका मानिसहरूलाई दिनु

पर्छ 'पुरुष अनि स्त्रीहरू! तिमिहरूले आफ्ना-आफ्ना छिमेकीहरूसँग सुन र चाँदीले बनिएका चीजहरू माग्नु पर्छ। ३परमप्रभुले मिश्रका मानिसहरूलाई तिमिहरूप्रति दयालु हुनेछ। मिश्री मानिसहरू र फिरऊनका शासकहरूले मोशालाई पहिलेदेखि महान मानिस भनी मान्दछन्।”

४मोशाले मानिसहरूलाई भने, “परमप्रभु भन्नुहुन्छ, 'आज मध्य-रातमा म मिश्र भएर जानेछु, ५अनि प्रत्येक पहिला जन्मेको छोरा, फिरऊनको पहिलो छोरो मिश्रको शासक देखि लिएर जाँतो पिस्ने कमारीको पहिलो छोरोसम्म मिश्रमा मर्नेछ। पहिला जन्मिएका सबै मर्छ जसले मकै पिन्छ। पहिला जन्मेको सबै मानिसहरू अनि पशुहरू मर्नेछन्। ६मिश्रमा दुःखको क्रन्दनहरू हुनेछ त्यहाँ मिश्रमा त्यस्तो दुःख पूर्ण क्रन्दनहरू कहिल्यै भएको थिएन अनि त्यहाँ फेरि कहिल्यै हुने छैन। ७तर कुनै पनि इस्त्राएली मानिसमाथि यस्तो घटना हुनेछैन। यहाँसम्म कि तिनीहरूलाई कुकुरले पनि भुक्ने छैन। इस्त्राएली मानिसहरूमा मात्र होइन तिनीहरूका पशुहरूलाई पनि कुनै नोक्सान हुनेछैन। तिमिले जान्ने छौ यस प्रकारले म इस्त्राएली मानिसहरू अनि मिश्रीहरूमा भिन्दा भिन्दै प्रकारको व्यवहार गर्नेछु। ८त्यसपछि मिश्रका सबै पदाधिकारीहरू मेरोअघि निहुरिने छन् र मेरो आराधना गर्नेछन्। तिनीहरूले भन्नेछन्, 'जाऊ! तिमिसँगै आफ्ना सबै मानिसहरूलाई लैजाऊ।' तब मोशा रिसाएर म फिरऊनलाई छोड्नेछु।”

९तब परमप्रभुले मोशालाई भन्नु भयो, “फिरऊनले तिम्रो कुरा सुनेको छैन। किन? यसकारण म मिश्रमा आफ्नो महाशक्ति देखाउन सकूँ।” १०त्यसैले गर्दा मोशा र हारूनले फिरऊनअघि धेरै आश्चर्य कर्म गर्न सके। र यसैको निमित्त परमप्रभुले फिरऊनलाई अति अट्टेरी बनाउनु भयो, जसले गर्दा उसले इस्त्राएलीहरूलाई आफ्नो देशबाट जान दिएन।

निस्तार

१२ जब तिनीहरू मिश्रमा थिए, परमप्रभुले मोशा र हारूनलाई भन्नु भयो। २“यो महिना नै तिमिहरूको निमित्त वर्षको पहिलो महिना हुनेछ। ३यो आदेश इस्त्राएलका सारा समुदायका निमित्त हो। यो महिनाको दशौं दिनमा आफ्ना घरका मानिसहरूको निमित्त प्रत्येक मानिसले एउटा थुमा ल्याउनु पर्छ। ४एउटा पाठो खाई सक्नलाई यदि कुनै मानिसको घरमा प्रशस्त मानिसहरू नभए उसले त्यस दिनको भोजमा भाग लिनको निमित्त छिमेकीलाई नित्याउनु पर्छ। प्रत्येक मानिसलाई पुग्ने पाठो हुनुपर्छ। ५पाठो एक वर्षको र खोट रहित हुनुपर्छ। पाठो भेडा अथवा बाख्राको जुन भए पनि हुन्छ। ६तिनीहरूले त्यो पाठोलाई महिनाको चौधौं दिनसम्म सावधानीसँग राख्नु पर्छ। त्यस दिन इस्त्राएली समुदायका मानिसहरूले साँझमा ती पाठाहरू

मानु पर्छ। ७थी पशुहरूको रगत सबै मानिसले जम्मा गर्नुपर्छ। अनि ढोकाका चौखटाहरूमा र घरका जहाँ पाठाहरू खाइन्छन् ढोकाहरूमाथि छर्नु पर्छ।

८“त्यो राती पाठो आगोमा पोलेर खानु पर्छ। तिमीहरूले तितो जडी-बुट्टी र खमीर बिनाको रोटी खानुपर्छ। ९पाठो काँचो अथवा पानीमा उमालेर खानु हुँदैन। त्यो पाठो सबै आगोमाथि सेकाउनु पर्छ, त्यसको भित्र, टाउको र खुट्टाहरू शरीरबाट नछुट्टाई आगोमाथि सेकाउनु पर्छ। १०बिहानसम्म मासुहरू बाँकि नराख। यदि केही मासुहरू रह्यो भने, त्यसलाई आगोमा जलाउनु पर्छ।

११“जब तिमीहरू भोजन खान्छौ कतै बाहिर यात्रामा जाँदा जस्तै लुगा लाउनुपर्छ। तिमीहरूका खुट्टामा जुता र हातमा टेक्ने लाठी हुनै पर्छ र हतार-हतार खानु पर्छ। किन? किनभने यो परमप्रभुको निस्तार हो।

१२“आज राती म मिश्रभित्र पस्नेछु अनि पहिले जन्मेका मानिसहरू र पशुहरूलाई नष्ट गर्नेछु। यस प्रकारले म मिश्रका सबै देवताहरूको न्याय गर्नेछु, म परमप्रभु हुँ। १३तर तिमीहरूका घरमा लगाएका रगत चाँहि एउटा विशेष चिन्ह हुनेछ र म जुन घरमा रगत लगाएको देख्छु त्यसलाई छोडेर जान्छु। म मिश्र देशका मानिसहरूको निम्ति हानिकारक रोग उत्पन्न गर्छु। तर त्यो खराब बिमारले तिमीहरू कसैलाई पनि असर गर्दैन।

१४“यसकारण यो एउटा स्मरणीय दिन हुनेछ। अनि तिमीहरूको निम्ति यो एक विशेष पवित्र चाड हुनेछ। तिमीहरूका सन्तानहरूले सदा सर्वदा यो पवित्र चाडलाई परमप्रभुलाई भक्ति गर्ने दिनको रूपमा मान्नु पर्छ। १५यस चाडमा तिमीहरूले अखमिरी रोटी सात दिनसम्म खाने छौ। यस पवित्र चाडको पहिलो दिन तिमीहरूले आफ्ना-आफ्ना घरबाट समस्त खमीर बाहिर निकाल्ने छौ। यो पवित्र चाडमा सात दिनसम्म कसैले पनि खमीर खाने छैनौ। यदि कसैले खमीर त्यस समयमा खायो भने त्यसलाई अरू इस्त्राएलीबाट बहिष्कृत गरिनेछ। १६यो पवित्र चाडको पहिलो र अन्तिम दिनमा पवित्र सभा हुनेछ। यी दिनमा तिमीहरूले केही पनि काम गर्नु हुँदैन। यी दिनमा तिमीहरूको निम्ति एउटै काम भोजन तयार गर्नु हुन्छ। १७तिमीहरूले यो अखमिरी रोटीको पवित्र चाडलाई सम्भना गर्नु पर्छ, कारण यही दिन मैले तिमीहरूलाई मिश्रबाट दल बनाएर गरी बाहिर ल्याए। तिम्रा सन्तानहरू सबैमा सदा-सर्वदा यो एउटा नियम होस्। १८यसर्थ पहिलो महिनाको चौधौँ दिनको साँझ देखि तिमीहरूले खमीर बिनाको रोटी खान शुरू गर्ने छौ। तिमीहरूले खमीर बिनाको रोटी पहिलो महिनाको एक्काईसौँ दिनको साँझसम्म खानेछौ। १९सात दिनसम्म तिमीहरूका घरमा कुनै खमीर रहनु हुँदैन। कुनै पनि मानिस चाहे त्यो इस्त्राएली होस अथवा विदेशी यदि

तिनीहरूले यस समयमा खमीर खायो भने उसलाई इस्त्राएलीको समुदायबाटै अलग्ग गराउनु पर्छ। २०यी पवित्र दिनहरूमा तिनीहरू जता सुके भए पनि खमीर भएको केही पनि खानु हुँदैन। तिमीहरूले त्यहि खमीर बिनाको रोटी खानु पर्छ।”

२१यसर्थ मोशाले सबै बूढा-प्रधानहरूलाई बोलाए। मोशाले तिनीहरूलाई भने, “तिमीहरूका परिवारका निम्ति थुमाहरू ल्याऊ। र निस्तारको निम्ति थुमाहरू मार। २२हिसपको भुप्या लेऊ अनि रगतले भरिएको भाँडामा डुबाऊ अनि ढोकाको चौकटकोमाथि तथा वरिपरि लगाऊ। बिहान नहुञ्जेल कसैले पनि घर छोड्नु हुँदैन। २३जब परमप्रभु मिश्रमा पहिला जन्मेको छोराहरूलाई मार्न जानुहुनेछ अनि ढोकाका फल्याक अनि खाम्बाहरूमाथि रगत पोतेको देख्नु हुनेछ। तब परमप्रभुले त्यस घरलाई रक्षा गर्नु हुँनेछ। उहाँ ती ढोकाद्वारबाट जाँदा परमप्रभुले विनाशक शक्ति ती घरहरूमा पसेर नाशगर्नबाट रोक्नुहुनेछ। २४तिमीहरूले यो आदेश याद राख्नुपर्छ। यो नियम सदा-सर्वदा तिम्रा सन्तानहरूको निम्ति हुनेछ। २५तिमीहरू जब परमप्रभुले दिनु भएको भूमिमा जानेछौ तिमीहरूले यो चाड पालन गर्नुपर्छ। २६जब तिमीहरूका नानीहरूले तिमीहरूलाई सोध्नेछन्, ‘किन हामी यो चाड मनाउँछौ?’ २७तब तिमीहरूले जवाफ दिनेछौ, ‘यो निस्तार चाड परमप्रभुको सम्मानमा मानिएको हो। नानीहरूलाई तिमीहरू भन्नेछौ, जब हामीहरू मिश्रमा थियौं, परमप्रभुले इस्त्राएलीको घरहरू छोडेर जानु भयो। उहाँले मिश्री मानिसहरूलाई मार्नु भयो अनि हाम्रो रक्षा गर्नुभयो। यसकारण अहिले मानिसहरू उहाँलाई निहुरिएर दण्डवत गर्छन् र आराधना गर्छन्।”

२८परमप्रभुले यो आदेश मोशा र हारूनलाई दिनु भएको थियो, यसर्थ इस्त्राएलीहरूले त्यही गरे जे परमप्रभुले आदेश दिनु भएको थियो।

२९मध्यरातमा मिश्र देशीहरूका पहिले जन्मेका सबै छोराहरू, मिश्रका शासक फिरऊनको पहिलो छोरो देखि भ्यालखानामा सजाय भोग्दै गरेको कैदीको छोरोसम्मलाई मार्नुभयो। पशुहरूमा पनि पहिले जन्मेका सबै मार्नु भयो। ३०त्यस रात मिश्रमा प्रत्येक घरको कोही न कोही मरे। फिरऊन, उसका अधिकारीहरू अनि मिश्रका सबै मानिसहरू चिच्याउँदै रोए।

इस्त्राएलीहरूले मिश्र छोड्छन्

३१तब त्यस राती फिरऊनले मोशा र हारूनलाई बोलाए। फिरऊनले तिनीहरूलाई भने, “तयार होऊ अनि हाम्रा मानिसहरूलाई छोडेर जाऊ। तिमी र तिम्रा मानिसहरूले त्यसै गर्न सक्छौ जो तिमी भन्छौ तिमीहरू जाऊ अनि आफ्नो परमप्रभुको आराधना गर। ३२तिमीहरूले भने भैँ आफ्ना-आफ्ना भेडा तथा गाई-वस्तुहरू लिएरै

जाऊ। तिमीहरूले मलाई पनि आशीर्वाद देऊ।” ३३मिश्र देश वासीहरूले पनि भने, “तिमीहरू चाँडै गइहाल। किन? किनभने, यदि तिमीहरू गएनौ भने हामीहरू सबै मर्न सक्छौ।”

३४इस्त्राएली मानिसहरू यति हतारमा थिए तिनीहरूले रोटीमा खमीर मिसाउने समय पाएनन्। यसकारण तिनीहरूले आटा, भाडाहरूमा आफ्ना काँधमाथि बोकेर ल्याए। ३५तब इस्त्राएलीका मानिसहरूले त्यही गरे जे मोशाले तिनीहरूलाई गर्नु भनेका थिए। तिनीहरूले मिश्र देशका आफ्नो छिमेकीहरूसित लुगा, अनि सुन चाँदीले बनिएको चीजहरू माँगें। ३६परमप्रभुले मिश्रका मानिसहरूलाई दयालु बनाई दिनु भयो अनि तिनीहरूले जे मांगे त्यही दिए।

३७इस्त्राएली मानिसहरूले रामसेसबाट, सुक्कोतसम्म यात्रा गरे। तिनीहरू लगभग ६,००,००० थिए। यस संख्यामा नानीहरूको गन्ति गरिएको थिएन। ३८तिनीहरूसित धेरै भेडा, बाख्रा गाई-वस्तु र अरू चीजहरू थिए। तिनीहरूसित अन्य धेरै थरिका मानिसहरू यात्रा गरिरहेका थिए। ३९ती मानिसहरूसँग रोटीमा खमीर मिसाउने समय पनि थिएन अनि तिनीहरूले यात्राको निमित्त कुनै विशेष भोजन तयार पारेका थिएनन्। यसकारण तिनीहरूका साधरण खमीर बिनाको रोटी बाहेक अरू कुनै खाने कुरा थिएन।

४०इस्त्राएली मानिसहरू ४३० वर्षसम्म मिश्रमा बसे। ४१ठीक ४३० वर्षपछि परमप्रभुका समस्त सेनाहरू मिश्रबाट गए। ४२यसर्थ त्यो विशेष छ। जब परमप्रभुले गरेको मानिसहरूले सम्भन्ने छन। त्यो रात सबै इस्त्राएली मानिसहरूको हृदयमा सदा-सर्वदा रहनेछ।

४३परमप्रभुले मोशा र हारूनलाई भन्नुभयो, “यहाँ निस्तारका निमित्त विधिहरू छन् कुनै पनि विदेशीले निस्तार चाडको भोजन खान पाउनेछैन। ४४तर यदि कुनै मानिसले कमारो किन्छ र त्यसको खतना गराइदिन्छ भने, त्यो कमरोले निस्तारको भोजन खान सक्छ। ४५तर तिमीहरूको माभमा बस्ने कुनै पनि ज्यालाका मजदूर अथवा विदेशीहरूले निस्तारको भोजन खानु हुँदैन।

४६“प्रत्येक परिवारले एउटा घर भित्र नै भोजन गर्नुपर्छ, कुनै पनि भोजन बाहिर लानु हुँदैन। थुमाको कुनै हड्डी भाँच्नु हुँदैन। ४७इस्त्राएलीका सारा समुदायले यो चाड मनाउनु पर्छ। ४८यदि कोही मानिस तिमीहरूसित बसो-बासो गर्छ तर त्यो इस्त्राएली होइन र यो परमप्रभुको निस्तार चाडमा भाग लिन चाहन्छ भने उसको खतना गरिनु नै पर्छ। त्यसपछि त्यो इस्त्राएली नागरिक बराबर हुन्छ र उसले निस्तार भोजनमा भाग लिन सक्छ। तर यदि उसको खतना गरिएको छैन भने निस्तार भोजनमा भाग लिन सक्तैन। ४९खतना नभएको कुनै पनि मानिसहरूले परमप्रभुको भोजनमा भाग लिनु हुँदैन। यो

प्रत्येक मानिसहरूको लागि यो सत्य र निष्पक्ष नियम हो त्यो देशी अथवा विदेशमा जन्मेका नागरिक होस् यो नियम प्रत्येकलाई हुनुपर्छ।”

५०यसर्थ इस्त्राएलीका सारा मानिसहरूले परमप्रभुले मोशा र हारूनलाई दिनु भएका आदेशहरू पालन गरे। ५१यस प्रकारले परमप्रभुले इस्त्राएलीका सबै मानिसहरूलाई मिश्र देशबाट बाहिर लिएर जानु भयो। मानिसहरू भुन्ड-भुन्डमा यात्रा गरे।

१३ त्यसपछि परमप्रभुले मोशालाई भन्नु भयो, १“तिमीले इस्त्राएलीमा जन्मेको प्रत्येक पहिले पुरुष शिशु मलाई दिनुपर्छ। त्यसको अर्थ हुन्छ पहिला जन्मेको प्रत्येक बालक अनि पहिला जन्मेको प्रत्येक पाठो मेरो हुनेछ।”

३मोशाले मानिसहरूलाई भने, “यस दिनलाई समभना गर। तिमीहरू मिश्रमा कमारा-कमारीहरू थियौ। तर आजको दिन परमप्रभुले आफ्नो महाशक्ति प्रयोग गरी तिमीहरूलाई स्वतन्त्र पार्नुभयो। तिमीहरूले खमीर मिसाएको रोटी खाने हुँदैन। ४आज, आबीबको महीनामा तिमीहरूले मिश्र छाड्यौ।

५“परमप्रभुले तिमीहरूका पिता-पुर्खाहरूलाई विशेष वचन दिनुभएको छ। उहाँले तिमीहरूलाई कनानी, हिती, एमोरी, हिक्वी अनि यबूसी मानिसहरूको भूमि दिने प्रतिज्ञा गर्नु भयो। परमप्रभुले तिमीहरूलाई त्यस भूमिमा लानु हुनेछ जहाँ दूध र मह बग्छन्। यसकारण तिमीहरूले यो रीति प्रत्येक वर्ष यही महीनामा पालन गर्नुपर्छ।

६“सात दिनसम्म तिमीहरूले अखमिरे रोटी खानुपर्छ। सातौं दिनमा तिमीहरूले ठूलो भोज गरेर मनाउनु पर्छ अनि यस भोजले परमप्रभुप्रति सम्मान जनाउनेछ। ७यसर्थ सात दिनसम्म तिमीहरूले अखमिरे रोटी खानु हुँदैन। तिमीहरूको भूमिमा सात दिनसम्म खमीर हुनुहुँदैन। ८यस दिन तिमीहरूले आफ्ना नानीहरूलाई भन्नु पर्छ, ‘हामी यो भोज खाँदैछौ किनभने आजको दिन परमप्रभुले हामीहरूलाई मिश्रबाट बाहिर ल्याउनु भएको थियो।’

९“यस पवित्र चाडले तिमीहरूलाई सम्भना गराउने छ यो हातमा बाँधेको धागो आँखाअघि राखिएको चिन्ह जस्तो हुनेछ। यस पवित्र दिनले तिमीहरूलाई परमप्रभुले दिनु भएको उपदेशहरू सम्भना गराउनेछ। यसले तिमीहरूलाई त्यही दिनको सम्भना गराउँछ परमप्रभुले आफ्नो महाशक्ति प्रयोग गरेर तिमीहरूमाथि करुणा गर्नु भएको थियो। १०यसकारण प्रत्येक वर्ष यो दिनलाई ठीकसित सम्भना गर।

११“परमप्रभुले तिमीहरूलाई त्यस भूमिमा लैजानु हुनेछ जसलाई उहाँले तिमीहरूलाई दिनेछु भनी वचन दिनु भएको थियो। अहिले त्यस भूमिमा कनानी मानिसहरू बस्छन्। तर परमप्रभुले तिमीहरूका

पिता-पुर्याहहरूलाई त्यो भूमि तिमीहरूलाई दिन्छु भनी वचन दिनु भएको थियो। परमेश्वरले जब तिमीहरूलाई त्यो भूमि दिनुहुन्छ, १२तिमीहरूले सम्भन्ना गर्नु पर्छ। तिमीहरूले आफ्नो पहिलो छोरो अनि पहिलो उहाँलाई समर्पण गर्नुपर्छ। १३तिमीहरूले गधा उद्धार गर्नु एउटा थुमा समर्पण गर्न सक्छौ तर यदि गधा गराउनु सकेनौ भने त्यसलाई गर्दन फुटाएर मार्नु पर्छ। तर पहिले जन्मेको छोरो तिमीहरूले परमप्रभुबाट छुट्याएर ल्याउनु पर्छ।

१४“भविष्यमा तिमीहरूका सन्तानले सोध्न सक्छन् तिमीहरूले यस्तो किन गर्छौं। अनि तिमीहरूको उत्तर हुनेछ, ‘हामीहरू मिश्र देशमा कमारा-कमारी थियौं अनि परमप्रभुले उहाँको शक्ति प्रयोग गरी हामीलाई यहाँ ल्याउनु भयो। १५मिश्र देशमा फिरऊनले अट्टेरी गरेर हामीलाई त्यहाँबाट बाहिर पठाउन अस्वीकार गरे। यसर्थ परमप्रभुले त्यहाँ जन्मेका प्रत्येक मानिस र पशुका पहिले जन्मेका छोराहरू तथा बच्चाहरू मारिदिनु भयो। यही कारणले मेरा प्रथम जन्मेका छोरो परमप्रभुबाट उद्धार गर्न प्रथम जन्मेको डाँगो पशु भेटी चढाँउछु।’ १६यो तिमीहरूको हातमा कसेको धागो जस्तै हो र यो तिमीहरूका आँखाको सामुने राखेको चिन्ह जस्तो हो। यसले हामीलाई सधैं सम्भन्ना गर्न सहायता गर्छ कसरी परमप्रभुले उहाँको महाशक्ति चलाएर हामीहरूलाई मिश्रबाट ल्याउनु भयो।”

मिश्रबाहिर यात्रा

१७फिरऊनले मानिसहरूलाई छोड्न लगाए। परमप्रभुले मानिसहरूलाई पलिशतीहरूको भूमिको बाटो जानु दिनु भएन। समुद्रकोबाटो सब भन्दा छोटो छ तर परमप्रभुले भन्नुभयो, “यदि मानिसहरू त्यो बाटो जान्छन् भने तिनीहरूले लडाइँ गर्नु पर्नेछ। यस्तो हुँदा तिनीहरूको मन विचार बदलन सक्छ अनि मिश्रमा नै फर्किएर जानेछन्।” १८यसकारण परमप्रभुले तिनीहरूलाई मरुभूमि हुँदै समुद्रबाट* लानु भयो। इस्राएली मानिसहरू मिश्रबाट बाहिर निस्कदा युद्धको पोशाकमा थिए।

यूसुफ घर जान्छन्

१९मोशाले यूसुफको अस्थिहरू लिएर हिँडे। मर्नु अघि यूसुफले इस्राएलीहरूसँग आफ्नो लागि यस्तो गर्ने प्रतिज्ञा गराएका थिए। यूसुफले भने, “जब परमेश्वर तिमीहरूलाई सुरक्षा दिनु हुन्छ मेरा अस्थिहरूलाई मिश्रदेखि बाहिर लान नर्बिस।”

परमप्रभुले आफ्ना मानिसहरूको अगुवाइ गर्नुहुन्छ

२०इस्राएलका मानिसहरूले सुक्कोत छोडे अनि एथाममा

छाउनी लगाए। एतामम मरुभूमि नजिक थियो। २१परमप्रभुले दिउँसो अग्लो बादललाई र राती अग्लो आगोको खम्बोलाई तिनीहरूलाई बाटो देखाउन उपयोग गर्नु भयो। आगो तिनीहरूलाई उज्यालो दिन्थ्यो र तिनीहरू राती पनि यात्रा गर्न सक्थे। २२अग्लो बादल दिनमा आगोले खम्बा रातीमा अनि रातको समयमा आगो तिनीहरूसँगै हुन्थे।

१४ तब परमप्रभुले मोशालाई भन्नु भयो, २“इस्राएलीहरूलाई पी-हहीरोत फर्की जानु भन। तिनीहरूलाई भन, मिगदोल अनि समुद्रको बीचमा बालसपोन कै नजिक छाउनी लगाऊ।” फिरऊनले सोच्नेछ इस्राएलका मानिसहरू मरुभूमिमा हराए छन। अनि उसले सोच्नेछ मानिसहरूको जाने ठाउँ छैन। ४म फिरऊनलाई अट्टेरी बनाउनेछु अनि उसले तिमीहरूको खेदो गर्नेछ, तर म फिरऊन र उसका सेनाहरूलाई पराजित गराउनेछु। तब मिश्रदेशका मानिसहरूले जान्नेछन् कि म परमप्रभु हुँ।”

फिरऊनले इस्राएलीहरूलाई खेदछ

५इस्राएलका मानिसहरू भागे भन्ने समाचार फिरऊनले थाहा पायो। जब फिरऊन र उसका अधिकारीहरूले पनि यो खबर सुने, तिनीहरूले के गरेका थिए त्यस विषयमा आफ्नो विचार बदली गरे। फिरऊनले भने, “हामीहरूले किन इस्राएली मानिसहरूलाई तिनीहरूको दासत्वबाट जान दियौं?”

६यसर्थ फिरऊनले आफ्नो रथ ठीक पासो अनि आफूसँगै आफ्नो मानिसहरूलाई लियो। ७उसले आफ्ना सर्वश्रेष्ठ मानिसहरूमध्ये ६०० जना अनि आफ्ना सारा रथहरू लिए। प्रत्येक रथमा एकजना अधिकारी थिए। ८इस्राएलका मानिसहरू निडर साथ बढिरहेका थिए, तर परमप्रभुले फिरऊनलाई अट्टेरी बनाइ दिनु भयो, यसर्थ उसले इस्राएलीहरूलाई खेदयो।

९मिश्री फौजसित धेरै घोडा, सेना अनि रथहरू थिए। तिनीहरूले इस्राएलीहरूलाई खेदे र लाल समुद्रको नजिक बालसिपोनमा जहाँ तिनीहरूले छाउनी लगाएका थिए तिनीहरूलाई पत्रे।

१०इस्राएलीले फिरऊनलाई उसका मिश्रदेशीहरूसित आउँदै गरेको देखे। तिनीहरू साह्रै डराएका थिए अनि तिनीहरूले परमप्रभुलाई गुहार मागे। ११तिनीहरूले मोशालाई भने, “तिमीले हामीहरूलाई मिश्रबाहिर किन ल्यायौ? मिश्रमा के धेरै चिहानहरू थिएनन्? किन? तिमीले हामीलाई मरुभूमिमा मार्न ल्यायौ। १२हामीले मिश्रमा तिमीलाई भनेका थियौ “यस्तो परी आउनेछ। ‘मिश्रमा हामीले भनेका थियौ कि हाम्रो चिन्ता नगर्नु होस्।’ हामीलाई मिश्रमा बस्न दिनुहोस र मिश्र वासीहरूको सेवा गर्न देऊ। यसरी मरुभूमिमा आएर मर्नु भन्दा त त्यही बसी कमारा-कमारी हुनु नै असल थियो।”

१३तर मोशाले उत्तर दिए, “नडारऊ तिमीहरू जहाँ छौं यही उभिने काम गर अनि हेर आज परमप्रभुले तिमीहरूलाई बचाउनु हुनेछ। तिमीहरूले यी मिश्रबासीलाई फेरि कहिल्यै देख्ने छैनौं। १४तिमीहरूले केही गर्नु पर्दैन तर स्थिर भएर बस। परमप्रभुले तिमीहरूको निमित्त युद्ध गर्नु हुनेछ।”

१५तब परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, “अहिलेसम्म मसँग तिमी किन कराइरहेका छौं? इस्राएली मानिसहरूलाई अघि बढ्न शुरू गर्नु भन्। १६लाल समुद्रमाथि तिम्नो लाठी उठाऊ अनि समुद्र दुइ भाग हुन्छ, तब मानिसहरू सूखा जमीनमा हिँडेर जानेछन्। १७मिश्रदेशका मानिसहरूले तिमीहरूलाई खेदिरहेका छन् किनभने मैले तिनीहरूलाई अट्टेरी बनाएको छु। तर म फिरऊन र उसको घोडा तथा रथहरू भन्दा शक्तिशाली छु भन्ने तिमीलाई देखाउने छु। १८तब मिश्रदेशवासीहरू जान्नेछन् कि म परमप्रभु हुँ। जब म फिरऊन, उसका सेना, घोडाहरू तथा रथहरूलाई पराजित गर्नेछु तब त्यहाँका मानिसहरूले मलाई आदर गर्नेछन्।”

परमप्रभुले मिश्रका सेनालाई पराजित गर्नुहुन्छ

१९तब परमप्रभुका स्वर्गदूत मानिसहरूका पछि लागे। (परमप्रभुका स्वर्गदूत खास गरी मानिसहरूलाई डोस्न उन तिनीहरूका अघि-अघि थिए।) यसकारण बादलको खामो मानिसहरूको अघिबाट सरेर पछाडिपट्टि गयो। २०यसरी त्यो बादल इस्राएली अनि मिश्रदेशी मानिसहरूको माफमा उभियो। यसले इस्राएलीहरूलाई उज्यालो दियो अनि मिश्रदेशी मानिसहरूलाई अँध्यारो। अँध्यारोले गर्दा फिरऊनका सेनाहरू इस्राएलीहरूको नजिक आउन सकेनन्। २१मोशाले आफ्नो लहुरो लाल समुद्रमाथि उठाए अनि परमप्रभुले पूर्वबाट तेजसित बतास चलाइदिनुभयो। बतास रात भरी नै चलिरह्यो, पूर्वीय बतासले समुद्रलाई सुकाईदियो अनि यसलाई दुइ भाग पारि दियो। २२इस्राएलका मानिसहरू सूखा जमीनमाथि हिँडेर समुद्र पार गरे। तिनीहरूको दाहिने र देब्रेपट्टि समुद्रको पानी पर्खाल भै उभिएको थियो। २३फिरऊनका घोडा सैनिक अनि रथहरूले इस्राएलीहरूलाई समुद्र बीचमा खेदे। २४एकाबिहानै परमप्रभुले बादल अनि आगोको खाँबोबाट मिश्रका सेनालाई हेर्नु भयो। अनि उहाँले तिनीहरूलाई आक्रमण गर्नु भयो अनि पराजित पार्नु भयो।

२५रथका पाङ्ग्राहरू भासिए अनि रथलाई नियन्त्रणमा राख्न कठिन पर्यो। मिश्रदेशका मानिसहरू जोरले कराए, “हामी यहाँबाट भागौं, परमप्रभु हाम्रो विरूद्ध इस्राएलका मानिसहरूको पक्षमा लडाइँ गर्नु हुँदछ।”

२६तब परमप्रभुले मोशालाई भन्नु भयो, “समुद्रमाथि तिम्नो लहुरो उठाऊ जसले गर्दा पानी मिश्रहरूका घोडाहरू र रथहरूमाथि फर्केर जाऊन।”

२७यसकारण बिहान उज्यालो हुनअघि मोशाले आफ्नो लहुरो समुद्रमाथि उठाए अनि समुद्र फेरि पानीले भरियो। मिश्रका मानिसहरू त्यहाँबाट भाग्ने चेष्टा गर्दै थिए तर परमप्रभुले तिनीहरूलाई समुद्रमा डुबाएर मारिदिनु भयो। २८त्यसको पानी पहिलाको स्थानमा फर्कियो अनि रथ र घोडाहरू सबैलाई डुबायो। फिरऊनका सम्पूर्ण सेनाहरू जो इस्राएलीहरूलाई खेदूदै आएका थिए डुबेर नष्ट भए। तिनीहरू कोही पनि बँचेनन्। २९समुद्रको पानी भाग-भाग भएर इस्राएलीहरूको दाहिने र देब्रेपट्टि उभियो र इस्राएलका मानिसहरू सूखा जमीनमा हिँडेर पारि गए। ३०यसरी त्यस दिन परमप्रभुले इस्राएलीहरूलाई बचाउनु भयो र ती मानिसहरूले मिश्री मानिसहरू लाल समुद्रको किनारमा देखे। ३१इस्राएलका मानिसहरूले परमप्रभुको महाशक्ति थाह पाए जब उहाँले मिश्रका सेनाहरूलाई परास्त गर्नु भयो। यसकारण मानिसहरू परमप्रभुसित डराए। तिनीहरूले फेरि परमप्रभु र उहाँका सेवक मोशामाथि विश्वास गर्नु थाले।

मोशाको गीत

१५ त्यसपछि मोशा अनि इस्राएलीहरूले परमप्रभुको निमित्त यो गीत गाउन थाले।

“म परमप्रभुको निमित्त गाउनेछु। उहाँले महान कार्य गर्नु भयो। उहाँले घोडाहरू तथा सवारीहरूलाई समुद्रमा पर्याँकि दिनुभयो।

२परमप्रभु मेरो शक्ति हुनुहुन्छ, उहाँले मलाई बचाउनु हुन्छ। परमप्रभु मेरो परमेश्वर हुनुहुन्छ, अनि म उहाँको स्तुति गर्छु। परमप्रभु मेरो पिता-पुर्खाहरूको परमेश्वर हुनुहुन्छ अनि म उहाँको आदर गर्छु।

३परमप्रभु एउटा योद्धा हुनुहुन्छ, उहाँको नाउँ परमप्रभु हो।

४उहाँले फिरऊनका रथहरू र सेनालाई समुद्रमा मिल्काई दिनु भयो। फिरऊनका अत्यन्तै असल सैनिकहरू लाल समुद्रमा डुबे।

५गहिरो पानीले तिनीहरूलाई डुबायो अनि तिनीहरू दुङ्गा भै गहिराईमा भासिए।

६“तपाईंको दाहिने बाहु अद्भूत शक्तिशाली छ। हे परमप्रभु, तपाईंको दाहिने बाहुलीले शत्रुको विनाश गःयो।

७आफ्नो महान महिमामा तपाईंले ती मानिसहरूको नाश गर्नु भयो जसले तपाईंको विरोध गरे। तपाईंको रीसले परालको आगोले भैं तपाईंका शत्रुहरूलाई बाल्यो।

८तपाईंको नाकबाट निस्केको सासले पानीलाई एक ठाउँमा थुपारी दियो। बगिरहेको पानी पर्खाल भैं उभियो। समुद्रको गहिराइ सतहमा ठोस बनियो।

९“शत्रुले भन्यो, ‘म तिनीहरूलाई खेदूनेछु र समात्नेछु, म तिनीहरूको सम्पूर्ण सम्पति लुट्नेछु। म मेरो तरवार निकाल्नेछु र तिनीहरूलाई पराजित गर्नेछु।’

१०तर तपाईंले तिनीहरूमाथि फुकिदिनु भयो अनि तिनीहरू समुद्रमा ढाकिए। तिनीहरू नाप्न नसकिने गहिरो समुद्रमा डुबे।

११“के कतै परमप्रभु जस्तो अन्य देवताहरू छन्? अहं, तपाईं भैं अन्य देवता कतै छैनन्- तपाईं आश्चर्यपूर्ण पवित्र हुनुहुन्छ! तपाईं विषमय पूर्ण शक्तिशाली हुनुहुन्छ! तपाईं अचम्मको काम गर्नुहुन्छ।

१२तपाईं आफ्नो दाहिने बाहुली तेर्स्याउनु हुन्छ अनि पृथ्वीलाई नाश गर्नु हुन्छ।

१३तर आफ्नो दयाद्वारा आफूले बचाएका मानिसहरूलाई तपाईंको दयाले डोखाउनु हुन्छ। अनि आफ्नो क्षमताले तिनीहरूलाई पवित्र प्रसन्न भूमिमा डोखाउनु हुन्छ।

१४“अरू राष्ट्रहरूले यो कथा सुन्ने छन् र तिनीहरू डराउने छन्। पलिशतीका मानिसहरू डरले काम्ने छन्।

१५एदोमका प्रमुखहरू डरले काम्नेछन्, मोआबका प्रमुखहरू डरले काम्नेछन्। कनानीहरूले तिनीहरूको साहस हराउनेछन्।

१६जब मानिसहरूले तपाईंको शक्ति चाल पाउँछन् तिनीहरू भयभीत हुनेछन्। जबसम्म तपाईंका मानिसहरू पार हुँदैनन्, तिनीहरू चट्टान जस्ता हुनेछन्।

१७हे परमप्रभु तपाईंले आफ्नो मानिसहरूलाई आफ्नो पर्वतमा डोखाउनु हुनेछ। तपाईंले बसोबासो गर्न बनाएको सिंहासनको नजिकमा तपाईंले तिनीहरूलाई बस्न दिनु हुनेछ।

१८परमप्रभुले सदा-सर्वदाको निमित्त शासन गर्नुहुनेछ।”

१९हो, साँच्चै नै यस्तै भयो। फिरऊनका घोडाहरू, घोडसवार र रथहरू सबै समुद्रमा डुबे। अनि परमेश्वरले तिनीहरूमाथि समुद्रको सबै पानी ल्याउनुभयो। तर इस्राएलीहरू समुद्रको माफबाट सूखा भूमिमा हिँडे।

२०त्यसपछि हारूनकी दिदी महिला अगमवादिनी मरियमले खैजडी समातिन मरियम र अरू स्त्रीहरू गाउन र नाच्न थाले। मरियमले यी शब्दहरू दोहर्‍याइन्।

२१“परमप्रभुप्रति गीत गाउ, उहाँले महान कार्य गर्नु भएको छ, उहाँले घोडाहरू र सवारहरूलाई समुद्रमा फ्याकिदिनु भयो।”

२२मोशाले इस्राएलीहरूलाई लाल समुद्रदेखि शूरको मरुभूमितिर डोखाउने गरे। तिनीहरू मरुभूमिमा तीन दिनसम्म यात्रा गरे। तिनीहरूले पिउने पानी कतै भेटेनन्।

२३तीन दिनपछि ती मानिसहरू मारामा आइपुगे। मारामा पानी त थियो तर पिउँ नसकिने तीतो थियो। (यसकारण मानिसहरूले त्यस ठाउँको नाउँ मारा राखे।)

२४मानिसहरू मोशाससित गुनासो पोख्न थाले। मानिसहरूले भने, “अब हामीहरूले के पिउने छौं?”

२५मोशाले परमप्रभुलाई पुकार गरे। यसर्थ परमप्रभुले तिनलाई एउटा रूख देखाउनु भयो। मोशाले त्यस

रूखलाई पानीमा डुबाए अनि पानी पिउने लायकको भयो।

त्यस ठाउँमा परमप्रभुले मानिसहरूको परीक्षा लिनु भयो अनि तिनीहरूका निमित्त उहाँले नियम बनाइ दिनु भयो। परमप्रभुले ती मानिसहरूमा विश्वासको पनि परीक्षा गर्नुभयो। २६परमप्रभुले भन्नु भयो, “तिमीहरूले परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरको आज्ञा पालन गर्नु पर्छ। उहाँले भन्नु भएको आज्ञाहरू तिमीहरूले मान्ने पर्छ। यदि तिमीहरूले उहाँका आज्ञाहरू पालन गर्नु र नियमहरू मान्नु भने मिश्रवासीहरू जस्तै तिमीहरू रोगी हुने छैनौ म परमप्रभु हुँ। म एक जना हुँ जसले तिमीहरूलाई स्वस्थ राख्छ।”

२७तब मानिसहरू एलीमतिर लागे। एलीममा बाहवटा जलस्रोत र सतरीवटा खजूरको रूखहरू थिए। यसर्थ मानिसहरूले त्यस पानीको नजिक आफ्नो छाउनी बनाए।

२८ त्यसपछि ती मानिसहरूले एलीमबाट यात्रा शुरू गरेर एलीम र सीन बीचको सीनै मरुभूमिमा आइपुगे। तिनीहरू त्यस स्थानमा मिश्र देश छोडेको दोस्रो महीनाको पन्ध्रौँ दिनमा आइपुगे। २९इस्राएलका मानिसहरू फेरि गुनासो गर्न थाले। मानिसहरूले मरुभूमिमा मोशा र हारूनको विरुद्ध गुनासो गरे। ३०मानिसहरूले भने, “यदि परमप्रभुले हामीलाई मिश्र देशमा नै मर्न दिनु भएको भए राम्रो हुने थियो त्यहाँ हामीलाई खानलाई प्रशस्त अन्न थियो। जे होस त्यहाँ हाम्रो निमित्त हामीले मागेको प्रशस्त खाने कुरो थियो। हामीलाई आवश्यक परेका सबै खाध्यहरू थिए तर अहिले तिमीहरूले हामीहरूलाई यहाँ मरुभूमिमा ल्यायो अब हामी भोकैले मर्ने भयौं।”

३१त्यसपछि परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, “म तिमीहरूको निमित्त खाध्य आकाशबाट भारी दिन्छु। त्यो खाध्य तिमीहरूको निमित्त हुनेछ अनि प्रत्येक दिन मानिसहरू बाहिर जान्छन र आफूलाई चाहिएको खाध्य बटुलेर ल्याउँछन्। मैले मानिसहरूलाई भनेको कुरो गर्छन अथवा गर्दैनन् त्यो बुझ्नको निमित्त म त्यसो गर्छु। ३२छैटौँ दिनमा जब मानिसहरूले तिनीहरूको भोजन तयार गर्छन, तिनीहरूले दुई दिनको निमित्त प्रशस्त पुग्ने भोजन तयार गर्नु पर्छ।” ३३तब मोशा र हारूनले सारा इस्राएलीहरूलाई भने, “साँभ सम्ममा तिमीहरूले जान्ने छौ परमप्रभुले नै तिमीहरूलाई मिश्र बाहिर ल्याउनु भएको हो। ३४तिमीहरूले परमप्रभुलाई गुनासो पोख्यौ अनि उहाँले त्यो गुनासो सुन्नु भयो। यसकारण भोलि बिहान तिमीहरूले उहाँको महिमा थाह पाउनेछौ। तिमीहरू हामीहरूसँग गन-गन गरिरहन्छौ र हुन सक्छ अब हामीले केही आराम पाउँने छौं।”

३५अनि मोशाले भने, “तिमीहरूले गन-गन गरिरहेका छौ र परमप्रभुले पनि तिमीहरूको गुनासो सुन्नु भएको

छ। यसर्थ आज राती परमप्रभुले तिमीहरूलाई मासु दिनुहुन्छ अनि बिहान तिमीहरूको आवश्यकता अनुसार रोटी दिनु हुनेछ। तिमीहरूले हारून, र मलाई गन-गन गरिरहेका छौ। हुनु सक्छ अब हामीले केही आराम पाउने छौं। यति बुझ् तिमीहरू हारून, र मेरो विरुद्धमा होईन तर परमप्रभुको विरुद्धमा गन-गन गरिरहेका छौ।”

६तब मोशाले हारूनलाई भने, “इस्त्राएली मानिसहरूसँग कुरा गर अनि तिनीहरूलाई भन, ‘परमप्रभुको सँगै आऊ किनभने उहाँले तिमीहरूको गुनासो सुनु भएकोछ।”

१०हारून इस्त्राएलका मानिसहरूसँग बोले। तिनीहरू सबै एक ठाउँमा भेला भएका थिए। जब हारून कुरा गरिरहेका थिए मानिसहरू फर्के र मरुभूमिमा हेरे। अनि तिनीहरूले परमप्रभुको महिमा बादलमा प्रकट भएको देखे।

११परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, १२“मैले इस्त्राएलीहरूको गुनासो सुनेको छु। यसर्थ तिनीहरूलाई भन, ‘तिनीहरूले आज रातीमासु खानेछन् र बिहान रोटी खानेछन्। तब तिमीहरूले जान्नेछौ म नै परमप्रभु तिमीहरूको परमेश्वर हुँ।”

१३त्यस रात बट्टाई चराहरू छाउनी वरिपरि आए। बिहान त्यहाँतिर सबै छाउनी वरिपरि शीत पारेको थियो। १४जब शीत सुक्यो भुइँमा पातलो तुसारोको पलाक जस्तो थियो। १५इस्त्राएलीहरूले यी सबै देखेर एक अर्कामा सोधे, “यो के हो?”* तिनीहरूले सोधे किनभने तिनीहरूलाई थाहा थिएन यो के थियो। तब मोशाले तिनीहरूलाई भने, “यो परमप्रभुले तिमीहरूलाई दिनु भएको भोजन हो! १६परमप्रभु भन्नु हुन्छ, ‘प्रत्येक मानिसले उसलाई आवश्यक परे जति भोजन जम्मा गर्नु पर्छ, तिमीहरू प्रत्येकले परिवारको एक मानिसको निमित्त एक-एक ओमेर* खाध्य जम्मा गर्नु पर्छ।”

१७तब इस्त्राएली मानिसहरूले यसै गरे। प्रत्येक मानिसले खाध्य बटुले अनि कतिपय मानिसहरूले अरूले भन्दा वेशी खाध्य कुरा बटुले। १८खाध्य ओजन गर्दा प्रत्येकले वेशी बटुल्ने को थियो पाइयो। तर त्यहाँ प्रशस्त चाहिँ थिएन। तिमीहरूमध्ये प्रत्येकले आफू र आफ्नो पारिवारलाई खानु पुग्ने भन्दा बढी बटुलेको थियो

१९मोशाले तिनीहरूलाई भने, “अर्को दिनको निमित्त खाध्य नजोगाऊ।” २०तर केही मानिसहरूले मोशाको कुरा सुनेनन्। ती मानिसहरूले भोलिपल्टको निमित्त पनि खाध्य जोगाए तर खानामा किरा पर्यो र गनाउन थाल्यो। यसकारण त्यसो गर्ने मानिसहरूसँग रिसाए।

२१प्रत्येक दिन बिहान मानिसहरूले आफूलाई चाहिए जति भोजन बटुले। तर जब दिन तातिन्थ्यो हराउँथ्यो।

यो के हो हिब्रू भाषामा “मन्न”।

एक ओमेर दुई लिटर थियो।

२२छैटौँ दिनचाहिँ मानिसहरूले दुइ गुणा बढी ओमेर खाध्य बटुले तिनीहरूले प्रत्येकका लागि दुई डाला बटुले। यसर्थ अगुवाहरू आए र मोशालाई यो सबै बताए।

२३मोशाले तिनीहरूलाई भने, “परमप्रभुले भन्नु भएको जस्तै नै भयो। यसो भयो कारण भोलि परमप्रभुको सम्मानमा मनाइने विश्रामको दिन हो। तिमीहरूलाई जति आवश्यक पर्छ आज त्यति खाध्य पकाउन सक्छौ तर भोलि बिहानको निमित्त यस खाध्यको रहल राख।”

२४तब मोशाले भने भैं मानिसहरूले अर्को दिनका निमित्त खाध्य बँचाए राखे तर त्यो खाध्यमा बिग्रिएन, कुनैमा किरा परेन।

२५शनिवारको दिन मोशाले मानिसहरूलाई भने, “आज परमप्रभुलाई सम्मान गर्ने विशेष विश्रामको दिन हो। यसर्थ तिमीहरू कोही पनि बाहिर मैदानमा जाने छैनौ र हिजो बचाएको भोजन खाने छौ। २६तिमीहरूले हप्तामा छः दिनको निमित्त खाध्य बटुल्नु पर्छ अनि सातौँ दिन विश्रामको दिन हो यसकारण भूँईमा केही कुनै विशेष खाद्य हुनेछैन।”

२७केही मानिसहरू सातौँ दिनमा पनि खाद्य बटुल्नु गए तर तिनीहरूले कही पनि पाएनन। २८तब परमप्रभुले मोशालाई भन्नु भयो, “कहिलेसम्म तिम्रा मानिसहरूले मेरो आज्ञाहरू र उपदेशहरू अस्वीकार गर्नछन्?” २९हेर, परमप्रभुले तिम्रालागि शनिवारलाई एउटा विश्रामको दिन बनाउनु भयो। अनि छैटौँ दिनमा परमप्रभुले तिमीहरूलाई दुइ दिनको निमित्त प्रशस्त खाद्य दिनु हुन्छ। सातौँदिनमा तिमीहरू प्रत्येकले विश्राम लेऊ। तिमीहरू जहाँ छौ त्यही बस।” ३०यसर्थ मानिसहरूले सातौँ दिनमा विश्राम गरे।

३१इस्त्राएलीहरूले त्यस विशेष भोजनलाई “मन्न*” भन्न थाले। मन्न मसिनो धनियाँको बिऊ जस्तो सेतो थियो अनि खाँदा मह मिसाएर बनाएको पात्लो रोटी जस्तै स्वादिलो थियो। ३२मोशाले भने, “परमप्रभुले भन्नु भयो, ‘तिमीहरूका सन्तानको निमित्त एक ओमेर खाद्य जोगाए राख। मैले तिमीहरूलाई मिश्रबाट लिएर आउँदा मरुभूमिमा दिएको खाद्य भनी तिनीहरूले हेर्न सक्छन्।”

३३अनि मोशाले हारूनलाई भने, “एउटा भाँडो ल्याऊ र त्यसमा एक ओमेर मन्न भरेर परमप्रभुकोअधि राख। आफ्ना सन्तानको निमित्त जोगाऊ।” ३४परमप्रभुले मोशालाई आज्ञा गरे जस्तै नै हारूनले गरे। हारूनले मन्नको भाँडा लगे अनि करार सामुने राखे।)

३५इस्त्राएलीहरू ४० वर्षसम्म मन्न खाँदै बसे। तिनीहरूले तबसम्म मन्न खाए जबसम्म तिनीहरू जुन भूमिमा बस्नु थियो त्यहाँ आई पुगेनन्। तिनीहरूले कनान प्रदेश

मन्न को अर्थ “यो के हो?”

नजिकै नपुगुञ्जेल मन्न खाए। ३६(प्रायः एक ओमेर अर्थात् एको दशौ भागको भाङ्गोद्वारा तिनीहरूले मन्न जोखे।)

१७ सीनैको मरुभूमिबाट सबै इस्त्राएली दलसँगै यात्रा गरे। परमप्रभुको आज्ञा अनुसार तिनीहरू एक ठाउँदेखि अर्को ठाउँ यात्रा गरे। जब तिनीहरू रपीदीम पुगे त्यही छाउनी बनाए। त्यस ठाउँमा मानिसहरूको निम्ति पिउने पानी थिएन। २यसर्थ तिनीहरू मोशाको विरोधमा कुरा गर्न लागे अनि तिनीहरूले भने, “हामीलाई पिउने पानी देऊ।”

मोशाले तिनीहरूलाई भने, “तिमीहरू किन मसित बहस गर्छौ? किन परमप्रभुको परीक्षा लिन्छौ?”

३तर मानिसहरू पानीको निम्ति साह्रै तिर्खाएका थिए, यसर्थ तिनीहरूले लगातर मोशा विरुद्ध गन गन गरिरहे। मानिसहरूले भने, “किन तिमीले हामीलाई मिश्र देशबाट बाहिर ल्यायौ? के तिमीले हामी हाम्रा बाल-बच्चा तथा गाई-वतुहरू सबै पानी बिना मरून भनी लिएर आएका हौ?”

४अनि मोशाले परमप्रभुलाई विन्ती गरे, “म यी मानिसहरूसित के गर्न सक्छु? तिनीहरू मलाई मार्न तैयार छन्।”

५परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, “इस्त्राएली मानिसहरूअघि जाऊ र तिनीहरूबाट केही बूढा-प्रधानहरूलाई तिमीसँगै लैजाऊ। र आफ्नो लहुरो पनि ल्याऊ। त्यो लहुरो त्यही हो जुन तिमीले नील नदीमा हिकाउनमा प्रयोग गरेका थियौ। ६म तिमीहरूको अघि होरेबमा सिनै पर्वतको चट्टानमाथि म हुनेछु। त्यो लहुरोले चट्टानलाई हिकाउ अनि त्यो चट्टानबाट पानी निस्कनेछ, तब मानिसहरूले त्यो पानी पिउन सक्छन्।”

मोशाले त्यही गरे जुन इस्त्राएलका बूढा-प्रधानहरूले त्यो देखे। ७मोशाले त्यस ठाउँको नाउँ मरीबा र मस्सा राखे किनभने यो त्यही ठाउँ हो जहाँ इस्त्राएली मानिसहरूले उनको विरोद्धमा गए अनि परमप्रभुको परीक्षा लिएका थिए। मानिसहरू जान्न चाहन्थे, परमप्रभु तिनीहरूसित हुनुहुन्छ अथवा हुन्न।

८रपीदीममा अमालेकी मानिसहरू आए अनि इस्त्राएली मानिसहरूसित लडाईं गरे। ९यसर्थ मोशाले यहोशूलाई भने, “केही मानिसहरूलाई छन र भोलि अमालेकीहरूसित युद्ध गर्न जाऊ। म पर्वतमाथि बसेर तिमीलाई हेर्नेछु। म त्यहाँ परमेश्वरको लहुरो पक्री रहनेछु।”

१०यहोशूले मोशाको आज्ञा पालन गरे। अर्को दिन उनी अमालेकीहरूसित युद्ध गर्न गए। त्यही समय मोशा, हारून र हूर पर्वतको टाकुरामा गए। ११केही समयमा जब मोशाले आफ्नो हात हावामामाथि उठाउँथे इस्त्राएलीहरूले युद्धमा जित्थे तर जब मोशा आफ्नो हात तल भाग्यै अमालेकीहरूले जित्नु शुरु गर्थे।

१२केही समय पछि मोशाका पाखुरा थाके। मोशासित भएका मानिसहरूले बस्नको निम्ति एउटा ढुङ्गा ल्याए अनि हारून र हूरले मोशाको हात उठाएर राखे। मोशाको एकापट्टि हारून र हूर अर्कोपट्टि थिए। तिनीहरूले मोशाको हातहरू घाम नअस्ताउञ्जेल सम्ममाथि उठाई राखे। १३यसरी यहोशू र उसका मानिसहरूले अमालेकीहरूलाई यस युद्धमा परास्त गरे।

१४तब परमप्रभुले मोशालाई भन्नु भयो, “यस युद्ध बारे एउटा पुस्तकमा लेख अनि यहोशूलाई भन म अमालेकीहरूलाई सम्पूर्ण रूपले ध्वंश गरिदिनेछु।”

१५तब मोशाले त्यहाँ एउटा वेदी बनाए। उनले यसको नाउँ दिए, “परमप्रभु मेरो भण्डा हो।” १६मोशाले भने, “मैले परमप्रभुको सिंहासनतिर हात बढाएको थिएँ। यसकारण परमप्रभुले अमालेकीहरूको विरोधमा लडाईं गर्नु भयो उहाँ यो सधैं गर्नु हुन्छ।”

मोशालाई उनका ससुराबाट सल्लाह

१८ मोशाका ससुरा यित्रो मिद्यानका पूजाहारी थिए। यित्रोले इस्त्राएली मानिसहरूलाई परमेश्वरले धेरै प्रकारले सद्याएको सुन्नुभयो यित्रोले इस्त्राएली मानिसहरूलाई परमप्रभुले मिश्रबाट बाहिर ल्याएको कुरा पनि सुने। २यसर्थ यित्रो मोशा कहाँ गए, यित्रोले मोशाकी पत्नी सिप्पोराहलाई पनि सँगै ल्याए (मोशाले सिप्पोरालाई तिनको घरमा पठाएका थिए किनभने मोशाले उसलाई घर पठाएका थिए। ३यित्रोले मोशाका दुइ छोराहरूलाई पनि सँगै लिए। जेठो छोरोको नाउँ गेशोम थियो कारण जति बेला छोरो जन्मेको थियो, मोशाले भने, “म परदेशमा प्रवासी भइ रहँ।” ४अर्को छोरोको नाउँ एलीएजेर राखियो, किनभने जब ऊ जन्मियो तब मोशाले भने, “मेरो पिता-पुर्खाहरू परमेश्वरले मलाई सहायता गर्नु भयो अनि फिरऊनको तरवारबाट मलाई बचाउनु भयो।” ५यित्रो मोशा कहाँ गए जब मोशाले परमेश्वरको पर्वतमाथि मरुभूमिमा छाउनी बनाएका थिए। यित्रोसित मोशाकी पत्नी र दुइजना छोराहरू थिए।

६यित्रोले मोशाकहाँ समाचार पठाए। यित्रोले भने, “म तिम्रा ससुरा यित्रो हुँ। म तिमी कहाँ तिम्री पत्नी र दुवै छोराहरूलाई लिएर आउँदैछु।”

७यसकारण मोशा आफ्ना ससुरालाई भेट्न गए। मोशा उसकोअघि निहुरिए अनि उसलाई चुम्बन गरे। तिनीहरूले एका-अर्काको स्वस्थको बारेमा सोधपूछ गरे। तिनीहरू मोशाको पालमा गए। ८मोशाले यित्रोलाई प्रत्येक कुरा भने जे परमप्रभुले इस्त्राएलीहरूको निम्ति फिरऊन र मिश्रलाई गर्नु भएको थियो। मोशाले यित्रोलाई तिनीहरूले यात्रा गर्दा सामना गर्नु परेको स्थितिहरू पनि बताए। परमप्रभुले इस्त्राएलीहरूलाई

सकंठ घड़ीमा कसरी बचाउनु भयो त्यो पनि मोशाले आफ्नो ससुरालाई बताए।

९परमप्रभुले इस्त्राएलका मानिसहरूका निम्ति गर्नु भएका असल कुराहरू सुनेर यित्रो खुशी भए। मिश्र देशीहरूबाट इस्त्राएलका मानिसहरूलाई परमप्रभुले मुक्त गर्नु भएकोलागि यित्रो आनन्दित थिए। १०यित्रोले भने, “परमप्रभुको स्तुति होस। उहाँले तिमीहरूलाई मिश्रका मानिसहरूबाट स्वतन्त्र गराउनु भयो। परमप्रभुले तिमीहरूलाई फिरऊनबाट बचाउनु भयो।

११अब म जान्दछु परमप्रभु सबै देवताहरूभन्दा महान हुनुहुन्छ। तिनीहरूले सोचे तिनीहरू नियन्त्रणमा थिए तर परमप्रभुले के गर्नु भयो।”

१२तब यित्रोले परमेश्वरलाई बलिहरू र भेटी चढाए। तब हारून र इस्त्राएलका सबै बूढा-प्रधानहरू मोशाला ससुरा यित्रोसित परमेश्वर सँगै भोजन गरे।

१३अर्को दिन मोशाले मानिसहरूको न्याय गर्ने काम थियो। मानिसहरू दिनभरी नै मोशाकहाँ आए।

१४मोशाले मानिसहरूको न्याय गरेको यित्रोले देखे। उनले सोधे, “यो तिमी एकलै किन गरिरहेका छौ? तिमी एकलै न्यायधीश छौ? अनि किन दिनभरी मानिसहरू तिमीकहाँ आइरहन्छन्?”

१५तब मोशाले आफ्नो ससुरालाई भने, “मानिसहरू मकहाँ तिनीहरूका समस्याहरूप्रति परमेश्वरको निर्णय के छ त्यो सोध्न आउँछन्। १६यदि तिनीहरूसित भन्ने कुरो छ भने तिनीहरू मकहाँ आउँछन्। कुन मानिस सही छ म निर्णय गर्छु। यसरी म मानिसहरूलाई परमेश्वरले बताउनु भएको नियम र शिक्षाहरू सिकाउँछु।”

१७तर मोशाले ससुराले उसलाई भने, “यस्तो कार्य गर्ने यो सही तरीका होइन। १८एकलो मानिसको निम्ति यो वेशी काम हो। तिमी एकलै यी सबै कार्यहरू गर्न सक्तैनौ, तिमी थाक्छौ अनि मानिसहरू पनि थाक्छन्। १९अब मेरो कुरा सुन। मलाई केही सल्लाह दिनु देऊ, अनि म प्रार्थना गर्छु परमेश्वर तिमीसँग हुनु हुनेछ। तिमीले मानिसहरूका निम्ति परमेश्वरको अधि बोल्नु पर्छ, अनि मानिसहरूका मुद्दाहरू सुन्नु पर्छ। २०तिमीले परमेश्वरका नियम र विधि विधानहरू मानिसहरूलाई सिकाउनु पर्छ। नियमहरू नभत्काउने चेताउनी देऊ। मानिसहरू कसरी बाँच्नु पर्छ सिकाऊ। तिनीहरूले के गर्नु पर्छ बताऊ। २१तर तिमीले ती मानिसहरू मध्ये कोही मानिसहरू न्यायधीश र अगुवाहरू हुने पनि राज्नु पर्छ।

“जसमाथि भरोसा गर्न सक्छौ त्यस्ता असल मानिसहरूलाई छान जो परमेश्वरको सम्मान मान्छन्। यस्ता मानिसहरूलाई रोज जो पैसामा आफ्नो निर्णय परिवर्तन गर्दैनन्। अनि यी मानिसहरूलाई मानिसहरूमाथि शासकहरू नियुक्त गर। एक हजार, एक सय, पचास

अनि दश मानिसहरूका समूहहरूका शासकहरू हुनु पर्छ। २२यी अगुवाहरूले मानिसहरूलाई न्याय गरून्। यदि कतै महत्वपूर्ण मामला रहे ती शासकहरू तिमीकहाँ आउन सक्छन्। तर अन्य मामलामा तिनीहरूले नै न्याय दिऊन्। यसरी तिम्रो कार्य भारहरू हल्का हुन्छ। २३यदि तिमीले यी कार्यहरू परमप्रभुको इच्छामा गर्छौ भने तिमी आफ्नो कार्य गर्नमा सफल हुनेछौ। अनि त्यही समयमा मानिसहरू आफ्ना समस्याहरू समाधान भएपछि घर जानु सक्छन्।”

२४यसकारण मोशाले आफ्नो ससुराले भने जस्तै गरे। २५उनले इस्त्राएलीहरूबाट योग्य मानिसहरू छाने। उनले तिनीहरूलाई अरू मानिसहरूमाभ नायक बनाए। उनले मानिसहरूलाई हजार, एक सय, पचास अनि दसको समूहको शासक बनाए। २६यी अगुवाहरूका लागि मानिसहरूको न्यायधीश थिए। मानिसहरू यी अगुवाहरू कहाँ सधैं आफ्ना कुराहरू लिएर आउँथे।

२७केही समय पछि मोशाले आफ्नो ससुरा यित्रोलाई विदा दिए र यित्रो फर्केर आफ्नो घर गए।

इस्त्राएलसित परमेश्वरको करार पत्र

१९ इस्त्राएलीहरू मिश्र छोडेर बसाई सर्दा तेस्रो महिनामा सीनै मरुभूमिमा पुगे। २तिनीहरू रपीदीमबाट सीनै मरुभूमिमासम्म यात्रा गए र तिनीहरूले आफ्नो छाउनी होरेब पर्वतको नजिकै मरुभूमिमा बनाए। ३तब मोशा परमेश्वरसित भेट गर्न पर्वतमा चढे। परमप्रभुले मोशासित कुरा गर्नु भयो अनि तिनलाई भन्नु भयो, “यी कुराहरू याकूबको ठूलो परिवारलाई भन: ४‘तिमीलाई देख्यौ मैले तिमीहरूलाई मिश्रबाट चील भैं ल्याएँ। ५यसकारण म अहिले तिमीहरूलाई मेरा आज्ञा पालन गर अनि मेरो करार अनुशरण गर भन्छु। यदि तिमीहरूले यसो गर्छौ भने तिमीहरू मेरो आफ्नै मानिसहरू हुनेछौ। सम्पूर्ण संसार मेरो हो। ६तिमीहरू मेरो लागि पूजाहारीहरूको एउटा विशेष राष्ट्र हुनेछौ। मोशा तिमीलाई मैले तिमीलाई भनेका कुरा कुराहरू इस्त्राएली मानिसहरूलाई अवश्यै भन्नुपर्छ।”

७मोशा पर्वतबाट तल आए अनि मानिसका अगुवाहरूलाई बोलाए। मोशाले सबै कुरा तिनीहरूलाई भने जुन परमप्रभुले उनलाई आज्ञा दिनुभएको थियो। ८सबै मानिसहरू राजी हुँदै भने, “परमप्रभुले जे भन्नु हुन्छ हामी गर्ने छौ।”

त्यसपछि मोशा फर्केर परमेश्वरकहाँ पर्वतमाथि गए अनि मानिसहरूले भनेका कुरा मोशाले परमप्रभुलाई भने। ९तब परमप्रभुले मोशालाई भन्नु भयो, “म तिमीकहाँ बाक्लो बादलकी रूपमा आउँनेछु। म तिमीसित बोल्नेछु। मैले तिमीसँग कुरा गरेको सबैले सुन्ने छन्। म यसो गर्नेछु जसले गर्दा ती मानिसहरूले तिमीले भनेको कुरा सधैं विश्वास गर्नेछन्।”

त्यसपछि मानिसहरूले भनेका सबै कुराहरू मोशाले परमेश्वरलाई भने।

१०अनि परमप्रभुले मोशालाई भन्नु भयो, “आज र भोलि तिमीले मानिसहरूलाई एक विशेष सभाको निमित्त तयारी राख्नु पर्छ। मानिसहरूले आफ्ना लुगाहरू धुनुपर्छ। ११अनि तेस्रो दिन मेरो निमित्त तयार हौं। तेस्रो दिन परमप्रभु सीनै पर्वतमा आउनु हुनेछ अनि सबै मानिसहरूले मलाई देख्नेछन्। १२-१३तर तिमीले मानिसहरूलाई पर्वतदेखि पर बस्नु भनी भन्नु पर्छ। लाईन लगाऊ ताकि मानिसहरूले लाईन पार नगरून्। यदि कुनै मानिस अथवा पशुले पर्वत स्पर्श गरे त्यो मारिनु पर्छ। त्यसलाई ढुङ्गाले हिकोएर अथवा काँडले हानेर मारुनु पर्छ। तर त्यसलाई कसैले नछोओस्। तुरही नबजुञ्जेल मानिस पखि रहनुपर्छ तब मात्र मानिसहरूमाथि पर्वतमा जान सक्छन्।”

१४यसर्थ मोशा पर्वतबाट तल भरे अनि मानिसहरू भएको ठाउँमा गए। तिनले मानिसहरूलाई विशेष सभाको निमित्त तयार पारे अनि तिनीहरूले आ-आफ्ना लुगा धोए।

१५तब मोशाले मानिसहरूलाई भने, “तीन दिनपछि परमेश्वरसित हुने सभाको निमित्त तयार बस। त्यस समयसम्म पुरुषहरूले स्त्रीहरूलाई छोनु हुँदैन।”

१६तेस्रो दिन बिहान बाक्लो बादल पर्वतमा भरियो। त्यहाँ बिजुलीको चमक देखियो आकाशको गर्जनको साथै तुरहीको एकदमै चर्का आवाज सुनियो। छाउनीमा भएका मानिसहरू डराए। १७तब मोशाले मानिसहरूलाई परमेश्वरसँग भेट गर्न अगुवाई गरे। तिनीहरू पर्वतको फँदेमा नै उभिए। १८सीनै पर्वत धुवाँले ढाकिएको थियो। पर्वतमाथि निस्केको धुवा भट्टीदेखि निस्केको जस्तै थियो। यस्तो भयो किनभने परमप्रभु पर्वतमा आगोमा आउनु भयो। सम्पूर्ण पर्वत पनि जोरसित हल्लियो। १९तुरहीको आवाज भन् भन् चर्को हुदै गयो। प्रत्येक पल्ट मोशाले परमेश्वरसित बोले परमेश्वरले उसलाई गर्जन जस्तो आवाजमा उत्तर दिनु भयो।

२०अनि परमप्रभु सीनै पर्वतमा ओर्लिनु भयो। परमप्रभु स्वर्गबाट पर्वतको टाकुरामा आउनु भयो। तब उहाँले मोशालाई पर्वतको टाकुरामाथि बोलाउनु भयो अनि मोशा पर्वतमाथि गए। २१परमप्रभुले मोशालाई भन्नु भयो, “तल भर अनि मानिसहरूलाई मेरो नजिक नआउन र मलाई नहेनै चेताउनी देऊ। यदि तिनीहरूले त्यसो गरे धेरै जना मर्नेछन्। २२पूजाहारीहरूलाई यो पनि भन जो परमप्रभुको सामुन्ने आउँछन तिनीहरूले आफैलाई पवित्र बनाउनु पर्छ। तिनीहरूले त्यसो गर्दैनन भने तब म तिनीहरूलाई दण्ड दिनेछु।”

२३मोशाले परमप्रभुलाई भने, “तर मानिसहरू सीनै पर्वतमाथि आउन सक्नेनन्। तपाईं आफैले हामीलाई

पवित्र भूमिमा धर्का कोर्नु अनि मानिसहरूलाई नाधन नदिनु भन्नु भयो।”

२४परमप्रभुले उसलाई भन्नु भयो, “मानिसहरू कहों जाऊ, हारूनलाई भेट अनि आफूसँगै मकहाँ लिएर आऊ, तर पूजाहारी र मानिसहरूलाई मेरो नजिक आउन नदेऊ। यदि तिनीहरू नजिक आए म तिनीहरूलाई दण्ड दिनसक्छु।”

२५यसर्थ मोशा तल मानिसहरू भएकहाँ गए र तिनीहरूलाई यी सब कुराहरू बताए।

दश आज्ञाहरू

२० तब परमप्रभुले भन्नुभयो, “म परमप्रभु तिमीहरूको परमेश्वर हुँ। मैले तिमीहरूलाई मिश्र देशबाट बाहिर ल्याएँ जहाँ तिमीहरू कमारा-कमारीहरू थियौ।

३“तिमीहरूले मबाहेक अरू कुनै देवता पूज्नु हुँदैन।

४“तिमीहरूले कुनै मूर्ति बनाउनु हुँदैन। कुनै प्रकारको मूर्ति अथवा नक्सा नबनाऊ जो आकाशमा अथवा तल पृथ्वीमाथि, पृथ्वी मुनि पानीमा छ। ५कुनै पनि प्रकारको मूर्ति त्यस्तो प्रतिरूपको पूजा नगर र त्यसको अगाडी ननिहुर। म परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वर हुँ। म मेरा मानिसहरूले अरू देवताहरूको पूजा गरेको घृणा गर्छु। यदि कसैले मलाई घृणा गर्छ भने, तिनीहरूका सन्तानहरू, नाती-नातिनाहरूलाई म तिनीहरूको अपराधका निमित्त जिम्मेवार ठहाउनेछु। ६तर म हजारौ पुस्तासम्म ती सन्तानहरूसित दयालु हनेछु जसले मलाई प्रेम गर्छ र मेरो आज्ञाहरू पालन गर्छ।

७“तिमीहरूले परमप्रभु तिमीहरूको परमेश्वरको नाउँ दुरुपयोग गर्नु हुँदैन। जसले परमप्रभुको नाउँको दुरुपयोग गर्छन् तिनीहरूलाई बाँच्न दिनु हुँदैन।

८“विश्राम दिनलाई एक विशेष दिन भनी मान्नु पर्छ भनी सधैं ध्यानमा राख। ९हप्तामा छ दिन आफ्नो काम गर।

१०“तर सातौँ दिन परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरको सम्मानमा विश्रामको दिन हो। यसर्थ त्यो दिन कसैले पनि काम गर्नु हुँदैन तिमीहरूका कमारा-कमारीहरू, छोरा-छोरीहरू अनि तिमीहरूका पशुहरू तथा तिमीहरूका शहरहरूमा भएका विदेशीहरूले पनि काम गर्नु हुँदैन। ११किन? किनभने परमप्रभुले छ दिनमा आकाश, पृथ्वी, समुद्र अनि तिनीहरूमा भएका प्रत्येक चीज सृष्टि गर्नु लगाउनु भयो अनि सातौँ दिनमा उहाँले विश्राम लिनु भयो। यस प्रकारले विश्राम दिनलाई परमप्रभुले आशीर्वाद दिनु भयो। त्यस दिनलाई परमप्रभुले विशेष दिन बनाउनु

भयो। १२तिमीहरूले आफ्ना आमा-बाबुलाई आदर गर्न पर्छ। यसो गर्खौ भने तिमीहरू परमप्रभु तिमीहरूको परमेश्वरद्वारा दिइने भूमिमा धेरै समयसम्म बाँच्न सक्नेछौ।

१३“तिमीहरूले कसैको हत्या गर्नु हुँदैन।

१४“तिमीले व्यभिचार गर्नु हुँदैन।

१५“तिमीले कुनै चीज चोरी गर्नु हुँदैन।

१६“तिमीले अरूको विषयमा भूटो गवाही दिनु हुँदैन।

१७“तिमीहरूले छिमेकीहरूका घर, पत्नी, पुरुष अनि स्त्री, कमारा, कमारीहरू अथवा तिनीहरूको केही चीजहरूको चाहना गर्नु हुँदैन”

मानिसहरू परमेश्वरसित डराउँछन्

१८यस समयमा मानिसहरूले बेसीमा गर्जनहरू सुने अनि पहाडमा आगो देखे। तिनीहरूले तुरहीको आवाज सुने। तिनीहरूले पर्वतबाट धुवौं निस्केको देखे। मानिसहरू डराए र डरले कामे। तिनीहरू पर्वतदेखि धेरै टाढा उभिएर हेरे। १९तब मानिसहरूले मोशालाई भने, “यदि तपाईं हामीसित कुरा गर्न चाहनु हुन्छ भने हामीहरू तपाईंका कुरा सुन्छौ तर दया गरेर परमेश्वरले हामीसँग कुरा नगरून्। यदि त्यस्तो भयो भने, हामी मर्नेछौं।”

२०तब मोशाले मानिसहरूलाई भने, “नडराऊ, परमेश्वर तिमीहरूलाई जाँच आउनु भएकोछ। उहाँ चाहनु हुन्छ तिमीहरूले उहाँको डर मान्नु पर्छ। जसले गर्दा तिमीहरूले पाप गर्ने छैनौं।”

२१जब मोशा कालो बादलभित्र गए जहाँ परमेश्वर हुनु हुन्थ्यो मानिसहरू पर्वतदेखि टाढै उभिए। २२तब परमप्रभुले इस्त्राएली मानिसहरूलाई यी कुराहरू भन्नु भनी मोशालाई भन्नु भयो, “स्वर्गबाट मैले तिमीसित कुरा गरेको तिम्रा मानिसहरूले देखे। २३यसकारण म सँग-सँगै पूजनको निमित्त चाँदी अथवा सुनको मूर्तिहरू नबनाऊ। २४मेरो निमित्त एउटा विशेष वेदी बनाऊ। त्यो वेदी बनाउन माटो प्रयोग गर। यो वेदीमा बलिको रूपमा होमबलि अथवा मेलबलि चढाऊ र त्यसको निमित्त आफ्ना भेडा, गाई तथा बाख्राहरूको उपयोग गर। यो काम तिमीहरूले प्रत्येक ठाउँमा गर जहाँ म तिमीहरूलाई मेरो सम्भना गर भन्छु। तब म आउँछु अनि तिमीहरूलाई आशिर्वाद दिन्छु। २५यदि ढुङ्गाको वेदी बनायौ भने फलामको हतियारले काटेको ढुङ्गाहरूको नलगाऊ। तिमीहरूको धातुका हतियारले गर्दा वेदी अपवित्र हुन्छ। २६वेदीसम्म पुग्ने सिँदीहरू नबनाऊ। वेदीसम्म जाने सिँदी बनाएर नउक्लनु किनभने त्यसो गर्दा त्यसमाथि तिमीहरूको नग्नता देखिनेछन।” तिमीहरूको शरीर लुगाभित्र तलबाट देखिनेछ।”

अरू नियम अनि आज्ञाहरू

२१ त्यसपछि परमेश्वरले मोशालाई भन्नुभयो, “तिमीले मानिसहरूलाई दिनु पर्ने अन्य नियमहरू यिनै हुन्:

२“यदि तिमीहरूले हिब्रू कमारा-कमारी किन्यौ भने त्यसले तिमीहरूको छ वर्षसम्म मात्र सेवा गर्नेछन। छ: वर्षपछि ती स्वतन्त्र हुनेछन्। ती कमाराले तिमीलाई केही पनि तिर्नु पर्नेछैन। ३यदि त्यो मानिस, तिम्रो कमारा हुनअघि विवाह नगरेको भए पत्नी बिनै स्वतन्त्र हुनेछ। तर यदि त्यो मानिस कमारा हुनुअघि नै विवाह गरेको भए उसले आफू स्वतन्त्र हुँदा पत्नीलाई पनि साथै लिएर जानेछ। ४यदि कमारा अविवाहित छ भने उसको मालिकले उसलाई विवाह गराई दिन सक्नेछ। अनि त्यसरी विवाह भएपछि त्यसकी पत्नीबाट छोरा-छोरी जन्मे त्यसकी पत्नी तथा छोरा-छोरीहरू मालिकका हुन्छन। त्यस कमाराले आफ्नो सेवा काल पूरा गरी आफू मात्र स्वतन्त्र भएर जानेछ।

५“तर कमाराले भन्न सक्छ, ‘म आफ्ना मालिकलाई प्रेम गर्छु। म आफ्नी पत्नी र नानीहरूलाई पनि प्रेम गर्छु। यसकारण म स्वतन्त्र हुन मन पराउँदिन।’ ६यदि यस्तो परिस्थिति भए त्यस मालिकले उसलाई न्यायकर्ता अघि ल्याएर ढोका अथवा ढोकाको चौकटमा उभ्याउने छ र मालिकले कुनै सियोले उसको कान छेडी दिनेछ। त्यसो गरे पछि त्यो कमारा मालिकको सेवामा जीवन भरी रहनेछ।

७“कुनै मानिसले आफ्नी छोरीलाई कमारीको रूपमा बेचन चाहन्छ भने कमारा स्वतन्त्र हुने नियम उसलाई लागू हुँदैन। ८यदि मालिकले विवाह गर्ने योजनामा कमारी किन्छ तर उसित खुशी हुँदैन भने उसको बाबुलाई त्यो कमारी केही किन्न दिनपर्छ। त्यो मालिकले अरूलाई बेचु हुँदैन किनभने उसले त्यस कमारीलाई धोका दिएको छ। ९यदि त्यस मालिकले आफ्नी कमारी छोरोसित विवाह गरिदिने वचन दिए उसले त्यस केटीलाई कमारीलाई जस्तो व्यवहार गर्नु हुँदैन तर आफ्नो छोरीलाई जस्तो व्यवहार गर्नुपर्छ।

१०“यदि मालिकले अर्की आइमाई विवाह गरे उसले पहिलेकी पत्नीलाई कम्ती खाना र कम्ती लुगा-फाटा दिनु हुँदैन। उसले उसको पहिलो पत्नीलाई लगातार दाम्पत्य अधिकार अवश्यै दिनुपर्छ। ११मालिकले त्यस आइमाईको निमित्त यी तीन प्रकारको कार्यहरू गर्ने पर्छ। यदि उसले त्यसो नगरे त्यो आइमाईले स्वतन्त्रता पाउनु पर्छ अनि आफ्नो स्वतन्त्रताको निमित्त केही तिर्नु पर्दैन।

१२“यदि त्यस मानिसले कसैलाई हिकार माछ भने त्यो मानिस पनि मारिनु पर्छ। १३तर यदि कुनै घटना घट्छ र कुनै मानिसले कसैलाई योजना बिनै माछ भने, परमेश्वरको इच्छा अनुसार त्यस्तो भएको हो। म यस्तो

जग्गा रोज्जु जहाँ मानिसहरू आफ्नो सुरक्षाको निम्ति भागेर जान सक्छन्। मानिसहरू, त्यस ठाउँमा गएर आफ्नो ज्यान जोगाउन सक्छन्। १४तर यदि कसैले कसैलाई घृणा गरी अथवा रीसमा योजना गरी मार्छ भने त्यो हत्याराले दण्ड भोग्ने पर्छ। त्यसलाई मेरो वेदी देखि टाढा लैजाऊ र मार।

१५“कुनै मानिसले आफ्नो बाबु अथवा आमालाई चोट पुग्दछ भने त्यस मानिसलाई मार्ने पर्छ।

१६“यदि कुनै मानिसले कसैलाई कमारा बनाई बेचन अथवा आफ्नै कमारा बनाउन चोरी गर्छ भने त्यस मानिसलाई मार्ने पर्छ।

१७“यदि कुनै मानिसले आफ्नो आमा-बाबुलाई सराप्छ भने त्यसलाई मार्ने पर्छ।

१८“मानिलेऊ त्यहाँ दुइजना मानिसहरू भगडा गरिरहेका छन्, अनि एउटाले अर्कोलाई मुडकी र ढुङ्गाले हिकारियो। अथवा त्यो चोट लागेको मानिस मरेन, तर ओछ्यानमा लाग्यो। १९यदि चोट लागेको मानिस उठेर लहुरोको भरमा यता उता हिँड्छ भने हिकारिउनेले चोट लाग्ने मानिसलाई क्षतिपूर्ति दिनुपर्छ अनि स्वस्थ हुने समयसम्म सहायता गर्नुपर्छ।

२०“कोही मालिकले आफ्नो कमारा-कमारीलाई लट्टीले कुट्छ अनि यस्तो हिकारिउने उसको मृत्यु हुन्छ भने त्यो हत्याराले सजाय पाउनेपर्छ। २१तर यदि कमारा-कमारी मरेन अनि एकदुइ दिनमा राम्रो भई हाल्यो भने हिकारिउने मानिसलाई सजाय हुँदैन। किन? किनभने कमारा-कमारीको निम्ति उसले दाम तिरेको छ र कमारा कमारी उसका सम्पत्ति हुन्।

२२“दुइ जना मानिस भगडा गर्न सक्छन अनि यसरी भगडा गर्दा तिनीहरूले कुनै गर्भवती स्त्रीलाई चोट पुग्न सक्छ। यसरी चोट लागेकाले त्यस गर्भवती स्त्रीले समय नपुगी तुह्यो भने। यदि त्यो स्त्रीलाई अन्य कतै चोट नलागे त्यो दोषी मानिसले दण्ड तिर्नु पर्छ। त्यस स्त्रीको पतिले दण्डको रकम तोक्नेछ। न्यायकर्ताहरूले त्यस मानिसलाई डाँडको रकम तय गर्नु मद्दत गर्नेछन्। २३तर यदि त्यस स्त्रीलाई गहिरो चोट लागे, जसले चोट पुग्दाउँछ उसले सजाय भोग्नु पर्नेछ। एउटा जीवनको सट्टामा अर्को जीवन लेऊ। २४तिमीले आँखाको सट्टामा आँखा, दाँतको सट्टामा दाँत, हातको सट्टामा हात, खुट्टाको सट्टामा खुट्टा। २५डामको ठाउँमा डाम, खोस्केको सट्टामा खोस्किने नै अनि चोटको ठाउँमा चोट नै लिनु पर्छ।

२६“यदि कसैले आफ्नो कमाराको आँखों फुटाउँछ र ऊ आन्धो हुन्छ भने त्यो कमारा केही नतिरी स्वतन्त्र हुन सक्छ। उसको आँखों नै उसले पाउने स्वतन्त्रता दाम हुन्छ। कमारा-कमारी दुवैको निम्ति एउटै नियम लागू हुन्छ। २७यदि कुनै मालिकले कमारालाई मुखमा हिकारिउने दाँत फुकाली दिन्छ भने त्यस कमाराले

कुनै पैसा नतिरी त्यो स्वतन्त्र भएर जान सक्छ। उसको दाँत नै उसले तिर्नु पर्ने दाम हुन्छ। यस्तो परिस्थितिमा पनि कमारा तथा कमारीको निम्ति त्यही नियम लागू हुन्छ।

२८“यदि कसैको गोरूले कुनै पुरुष अथवा स्त्रीहरूलाई मार्छ भने त्यस गोरूलाई पनि ढुङ्गाले हिकारिउने मार्नु पर्छ। तिमीहरूले त्यो गोरूको मासु खानु हुँदैन तर त्यस गोरूको मालिक निर्दोष हुन्छ। २९त्यस गोरूले पहिले कसैलाई हानेको थियो अनि त्यसको मालिकलाई चेटाउनी दिइएको थियो तर उसले गोरूलाई बाँधिन। तब तिमीले गोरू र त्यसको मालिकलाई ढुङ्गाले हिकारिउने मार्नु पर्छ। ३०तर यदि गोरूले हानेर मारिएको मानिसको परिवारले क्षतिपूर्ति लिन्छ भने त्यो गोरूको मालिकलाई मार्नु हुँदैन। तर उसले क्षतिपूर्ति अवश्यै गर्नु पर्छ।

३१“कुनै मानिसको छोरा अथवा छोरी त्यसरी मारिए पनि त्यही नियम लागू हुन्छ। ३२तर यदि गोरूले कुनै कमारा अथवा कमारीलाई मारे गोरूको मालिकले कमारा-कमारीको मालिकलाई तीस शेकेल चाँदी तिर्नु पर्छ अनि गोरूलाई ढुङ्गाले हिकारिउने मार्नु पर्छ।

३३“कुनै मानिसले इनारको ढकनी हटाउन सक्छ अथवा मैदानमा एउटा इनार खन्न सक्छ र त्यसको ढकनी लाउँदैन अनि त्यसभित्र एउटा साँढे अथवा गधा खस्न सक्छ। ३४इनारको मालिकले पशुको क्षतिपूर्ति तिर्नु पर्छ। क्षतिपूर्ति तिरे पछि त्यो जाकिने पशु त्यसको सम्पत्ति हुन्छ।

३५“यदि कुनै मानिसको गोरूले अर्का मानिसको गोरू मार्छ भने तिनीहरूले जिउँदो गोरूलाई बेचु पर्छ तब तिनीहरूले बेचेको मूल्य र मृत गोरू बराबरी बाढ्नु पर्छ। ३६तर यदि कुनै मानिसको गोरूले अरू पशुहरूलाई हान्छ भने यसको मालिकले यसलाई नियन्त्रण गर्दैन भने उसको गोरूले हानेको पशुको बदलामा पशु दिनु पर्छ। गोरूको मालिकले मरेको पशु लान सक्छ।

२२ “यदि कसैले एउटा गोरू अथवा भेडा चोरेर त्यसलाई मार्छ अथवा बेच्छ भने त्यसले त्यो गोरूको बदलामा पाँचवटा गोरू तिर्नु पर्छ अथवा भेडाको बदलामा पाँचवटा भेडाहरू तिर्नु पर्छ।

रयदि चोरलाई राती चोरी गर्दा भेटाएर कसैले मारिदियो भने त्यसको मृत्युमा कोही जिम्मावारी हुँदैन। स्तर घटना दिउँसो घटे त्यो मार्ने मानिसलाई हत्यारको दोष लाग्नेछ। यदि तिरो तिर्ने उसमा क्षमता छैन भने त्यो चोर दण्ड तिर्नेको निम्ति कमारा जस्तै बेचिनु पर्छ। स्तर यदि जुन पशु उसले बेच्छ अभै जिउँदै छ भने उसले तिमीलाई चोरिएको प्रत्येक पशुको सट्टामा दुइ दुइवटा पशुहरू दिनुपर्छ। त्यसमा केही फरक पर्दैन। त्यो पशु गोरू, गधा अथवा भेडा जुन सुकै होस्।

५“यदि एक जना मानिस उसका पशुहरूलाई छिमेकीको जमीन अथवा दाख बारीमा चर्न दिए त्यस पशुको

मालिकले हर्जना स्वरूप आफ्नो खेतको सबभन्दा राम्रो फसल अथवा दाखरस दिनुपर्छ ६ एकजना मानिसले आफ्नो खेतको काँडे पोथ्राहरू जलाउन आगो लाउन सक्छ तर उसले लगाएको आगो बढे त्यसले उसको अन्न-बाली बढिरहेको खेती जल्न सक्छ। यस्तो भएको खण्डमा त्यो आगो लगाउने मानिसले उसले जलाएको चीजको जरीमाना तिर्नु पर्छ।

७“कुनै मानिसले आफ्नो चीजवीज अथवा पैसा आफ्नो छिमेकीकहाँ राख्न सक्छ। तर यदि ती चीजहरू तथा पैसा छिमेकीको घरबाट चोरी भए उसले के गर्नु पर्छ? यदि चोर पक्राउ परे, उसले चोरेको भन्दा दुइ गुणा ज्यादा तिर्नु पर्छ। ८तर यदि तिमीले चोरलाई पक्रन सकेनौं घर मालिक न्यायकर्ताको सम्मुख जानु पर्छ अनि त्यही मानिसले चोरेको हो होइन न्यायकर्ताले निर्णय लिनु हुनेछ।

९“यदि दुइ जना मानिसमा तिनीहरूका साँढे, गधा, भेडा लुगा अथवा केही चीजहरू हराएकोमा भगडा भए, तिनीहरूले के गर्नु पर्छ? एकजनाले भन्नेछ, ‘यो मेरो हो,’ ती दुवै मानिस न्यायकर्तासम्मुख जानु पर्छ अनि न्यायकर्ताले तिनीहरूबीच को दोषी हो निर्णय गर्नु हुनेछ। त्यो मानिस जसलाई न्यायकर्ताले यही दोषी हो भनी निर्णय भएमा उसले त्यस चीजले मूल्य दोबर तिर्नु पर्नेछ।

१०“कुनै एकजना मानिसले आफ्नो गधा, गोरू, भेडा अथवा अरू कुनै पशु केही समयको निमित्त आफ्नो छिमेकीलाई हेरचाह गर्न भनी छोड्न सक्छ। तर यदि त्यो पशु चोरियो अथवा त्यसलाई चोट लाग्यो अथवा मर्यो अनि कसैले त्यस्तो कसरी भयो देखेन, तिमीहरूले के गर्नु पर्छ? ११त्यो उसले चोरेको होइन भनी छिमेकीले स्पष्टीकरण दिनु पर्छ। यदि उसको कुरो साँचो हो भने उसले त्यो पशु मैले चोरेको होइन भनी परमप्रभु अघि कसम खानु पर्छ, त्यस पशुको मालिकले आफ्नो छिमेकीलाई कसम खवाउनु पर्छ। अनि त्यो छिमेकीले त्यस नोक्सानको निमित्त मालिकलाई केही तिर्नु पर्दैन। १२तर यदि त्यो पशु छिमेकीले चोरेको भए उसले पशुको मालिकलाई जरीमाना दिनुपर्छ। १३यदि आफ्नो छिमेकीको पशुलाई जंगली जनावरले मारेको हो भने उसले प्रमाणको निमित्त पशुको शरीर ल्याउनु पर्छ। त्यसरी मारिएको पशुको निमित्त मालिकलाई छिमेकीले केही तिर्नु पर्दैन।

१४“एकजना मानिसले उसको छिमेकीबाट एउटा पशु पैचो लियो अनि मालिक नहुँदा पशुलाई चोट लाग्यो अथवा मर्यो भने, पैचो लिने मानिसले अवश्यै पशु साट्न पर्छ। १५तर यदि त्यो मालिक त्यही पशुसित भए उसको छिमेकीले जरीमाना दिनु पर्दैन। अथवा, त्यस छिमेकीले आफूले काम गराउन भनी त्यो पशु ज्यालामा ल्याएको हो। तर त्यो मर्यो अथवा त्यसलाई

चोट लागे उसले केही क्षतिपूर्ति तिर्नु पर्दैन। उसले कामको निमित्त दिएको ज्याला नै त्यो नोक्सानको निमित्त प्रशस्त हुन्छ।

१६“यदि एकजना मानिसले बागदान नभएकी कन्या केटीलाई प्रलोभनमा पार्छ र त्यससित सुत्छ भने उसले त्यो केटीलाई विवाह गर्न पर्छ। अनि उसले त्यो केटीको बाबुलाई सम्पूर्ण दाइजो दिनु पर्नेछ। १७यदि त्यो केटीको बाबुले त्यस केटीलाई उसित विवाह गर्न नदिए पनि त्यस मानिसले बाबु चाँहिलाई पूरा धन दिनु पर्नेछ।

१८“तिमीहरूले आइमाईलाई तंत्र मंत्र गर्न दिनु हुँदैन। यदि उसले मंत्र-तंत्र गर्छ तब उसलाई मारुनु पर्छ।

१९“यदि कुनै मानिसले पशुसित सम्भोग गर्छ भने त्यस मानिसलाई मारुनु पर्छ।

२०“यदि कुनै मानिसले कुनै अर्कै देवतालाई बलि चढाउँछ भने तब त्यस मानिसलाई सर्वनाश पार्नु पर्छ।

२१“सम्भना गर विगत समयमा तिमीहरू मिश्र देशमा विदेशी थियौं, यसर्थ तिमीहरूको देशमा जो विदेशी छ उसलाई तिमीहरूले ठगनु अथवा नोक्सान पुऱ्याउनु हुँदैन।

२२“जुन स्त्रीको लोभे छैन अथवा जुन केट-केटीहरूको आमा-बाबु छैनन तिनीहरूको निमित्त कुनै कुभलो गर्नु हुँदैन। २३यदि कसैले विधवाहरू अथवा दुहुरा-दुहुरीहरूलाई हानि गर्छ तब मलाई यो थाह हुनेछ अनि तिनीहरूको कष्ट म सुन्नेछु। २४अनि म तिमीहरूसित रिसाउनेछु अनि तिमीहरूलाई तरवारले मार्नेछु। तब तिमीहरूका पत्नीहरू विधवा र नानीहरू दुहुरा-दुहुरी हुनेछन्।

२५“यदि मेरा मानिसहरूमा कोही गरीब छ र तिमीहरू उसलाई ऋण दिन्छौं भने तिमीले उसलाई पैसाका लागि ब्याज लिनु हुँदैन अनि तिमीले उसलाई ऋण फर्काउन जोर दिनु हुँदैन। २६कुनै मानिसले ऋण लिँदा आफ्नो कोट बन्धक राख्न सक्छ। तर तिमीले त्यो कोट सूर्यास्त हुनअघि नै फर्काउनु पर्छ २७किनभने त्यो मानिसको आफ्नो शरीर ढाक्ने लुगा केही हुँदैन र राती जाडोले सुत्नु सक्नेन। अनि यदि त्यस मानिसले मलाई पुकारे म उसको पुकार सुन्नेछु। म उसको पुकार सुन्नु कारण म दयालु छु।

२८“तिमीहरूले तिमीहरूका परमेश्वर अथवा तिमीहरूका शासकहरूलाई सरानु हुँदैन।

२९“बाली उठाउने समयमा तिमीहरूले आफ्नो खेतबारीको पहिलो फसल र दाखरस मलाई चढाउन पर्छ। यसो गर्नमा ढिलो नगर्नु।

“तिमीहरूका जेठा छोरा मलाई चढाऊ। ३०तिमीहरूले पशुहरूको पहिला जन्मेको बाछो र पाठो मलाई चढाऊ। बाछा अनि पाठो आफ्ना माऊसँग सात

दिनसम्म बसून, अनि त्यसलाई आठौं दिनमा मलाई चढाऊ।

३१“तिमीहरू विशेष मानिसहरू हो। यसर्थ जंगली जनावरले मारेको पशुको मासु खानु हुँदैन। त्यो कुकुरले खाओस्।

२३ “कसैको विरोधमा भूटो नबोल। यदि तिमी अदालतमा साक्षी छौं भने भूटो बोलेर दुष्ट मानिसहरूलाई सधाउनमा सहमत न होऊ।

२“गल्ती कर्म गर्ने मानिसहरूको समूहमा सामेल नहोऊ। यदि तिमीहरूले अदालतमा साक्षी दिनु परे बहुसंख्यकको पक्षमा नलाग।

३“मुद्दा मामला लागेको मानिसहरूलाई गरीब भए पनि सहयोग नगर।

४“यदि तिमीले तिम्नो शत्रुको हराएको गोरू अथवा गधा भेटायौं भने उसको पशु उसलाई नै फर्काई देऊ।

५“यदि तिमीले देख्यौं तिम्नो शत्रुको गधा गह्रौं भारीको कारणले लड्यो तिमीले त्यसलाई उठाएर सहायता गर्नु पर्छ।

६“गरीब मानिससति न्यायालयमा अन्याय नगर।

७“कसैलाई भूटो दोष नलगाऊ। एउटा निर्दोष मानिसको हत्या नगर जसले अन्याय गरेको छ त्यसलाई म निर्दोष मान्दिन।

८“घूस स्वीकार नगर, घूसले न्यायलाई अन्धा बनाउन सक्छ अनि निर्दोष मानिसको अधिकारलाई अस्वीकार गर्छ।

९“विदेशी नागरिकहरूमाथि कहिले पनि अत्याचार नगर। एक समयमा तिमीहरू पनि मिश्र देशमा विदेशी थियौं यसकारण तिमीहरू जान्दछौं एउटा विदेशी कस्तो हुन्छ।

विशेष छुट्टीहरू

१०“छ वर्षसम्म आफ्नो जमीनमा बीउ छर, फसल काट। ११तर सातौं वर्षमा त्यो जमीन उपयोग नगर। त्यस जमीनमा कुनै बिरूवा नरोप, तर यदि त्यहाँ केही चीजहरू आफै उब्जन्छ भने गरीबहरूलाई खान देऊ। अनि छोडिएको अन्नहरू जनावरहरूलाई खान देऊ। तिम्नो दाखको बगैँचा र भद्राक्षको रूखहरूमाथि पनि त्यसरी नै व्यवहार गर।

१२“छ दिनसम्म काम गर सातौं दिन विश्रामको दिन हो। यसो गर्दा तिमीहरूका गोरूहरू गधाहरू, कमारा-कमारीहरू अनि विदेशीहरूले पनि विश्राम गर्ने समय पाउँन।

१३“मैले भनेका सबै काम गर्न निश्चित होऊ। अरू देवताहरूको पूजा नगर। तिमीले तिनीहरूको नाउँ पनि उच्चारण नगर।

१४“प्रत्येक वर्षको तीन पल्ट तिमीहरूले मेरो निम्ति विशेष चाड आयोजना गर्नु पर्छ। १५जब तिमीहरूले

अखमिरे रोटीको चाड मनाउँछौं तिमीहरूले मेरा आज्ञाहरू पालन गर्नु पर्छ। त्यस समयमा तिमीहरूले अखमिरे रोटीको खानेछौं। यो सात दिनसम्म यस्तै चलिरहन्छ। तिमीहरूले यसो आबीब महीनामा* गर्नेछौं किनभने त्यही समयमा जब तिमीहरू मिश्रबाट निस्केर आएका थियौं। त्यो समयमा तिमीहरूले मेरो निम्ति एउटा भेटी ल्याउनु नै पर्छ।

१६“जब प्रत्येक वर्ष तिमीहरूले लगाएको बालीको प्रथम फलहरू उठाउनु शुरू गर्छौं। तिमीहरूले अन्न भित्र्याउने चाड मनाउनु पर्छ अनि वर्षको अन्तमा जब बालीको अन्तिम फल उठाउछौं त्यस समय छप्रोवासको चाड मनाउनु पर्छ। १७यसर्थ एक वर्ष भित्र सबै मानिसहरूले परमप्रभु तिमीहरूका मालिक कहौं तीन पल्ट आउनु पर्छ।

१८“जब तिमीले पशु मारेर त्यसको रगत बलि चढाउँछौं खमीर मिसाएको रोटी चढाउनु हुँदैन। अनि त्यो बलि चढाएको पशुको मासु खान्छौं भने त्यो एकै दिनमा खाई सक्नु पर्छ। अर्को दिनको निम्ति मासु नराख।

१९“जब तिमीहरूले पहिलो बाली उठाउँछौं, तिमीहरूले उब्जाउ परमप्रभु आफ्ना परमेश्वरको घरमा ल्याउनु पर्छ।

“तिमीहरूले पाठोको मासु खानु हुँदैन जसलाई त्यसकै माउको दूधमा उमालिन्छ।”

परमेश्वरले इस्त्राएललाई आफ्नो जमीन

लिनुमा सहायता गर्नु हुन्छ

२०परमेश्वरले भन्नुभयो, “म तिम्नोअघि एकजना स्वर्गदूत पठाउँदैछु। त्यस स्वर्गदूतले तिमीहरूलाई मैले तयार पारेको ठाउँमा पुग्नमा मद्दत गर्नेछ। २१त्यस स्वर्गदूतले भनेको मान र उसलाई पछ्याऊ। त्यसको विरोध नगर। त्यस स्वर्गदूतले तिमीहरूले गरेको कुनै प्रकारको भूल काम क्षमा गर्ने छैन। मेरो शक्ति उससँग छ। २२उसले भनेको प्रत्येक कुरा पालन गर। मैले भनेको प्रत्येक कुरा तिमीले मान्नु पर्छ। यदि तिमीहरूले यी सबै कुरा मान्यौं भने, म तिमीहरूका शत्रुहरूको शत्रु हुनेछु। अनि तिमीहरूको विरोधमा हुने प्रत्येकको म विरोध गर्नेछु।”

२३“मेरो स्वर्गदूतले तिमीहरूलाई एमोरीहरू हित्ती, परिज्जी, कनानी, हिब्बी र यबूसीहरूको को विरोद्धमा लिएर जानेछ अनि म तिनीहरूलाई पराजित गर्नेछु।

२४“तिनीहरूका देवताहरूलाई पूजा अथवा ढोग नगर, तिमीहरूले उनीहरूको जीवन शैली ग्रहण नगर। तिमीहरूले तिनीहरूका मूर्तिहरू अनि अ-पवित्र खाम्बाहरू

अबीब महीना यो वसन्त ऋतु आर्थत मार्च अप्रैल मा पर्ने इस्त्राएलीहरूको पहिलो महीना।

चूर पारिदेऊ। २५तिमीहरूले परमप्रभु आफ्ना परमेश्वरको आराधना गर्ने पर्छ। यदि तिमीहरूले यसो गरे म प्रशस्त रोटी र पानीको निम्ति तिमीहरूलाई आशीर्वाद दिन्छु। तिमीहरूको सम्पूर्ण रोगहरू हटाई दिनेछु। २६तिमीहरू कसैको पत्नीहरू बाँझी अथवा गर्भपात हुने छैन, अनि म तिमीहरूलाई लामो जीवन दिनेछु।

२७“म तिमीहरूको अधि मेरो महाशक्ति पठाउनेछु अनि सबै राष्ट्रहरू जहाँ तिमीहरू यात्रा गर्नेछौ भयग्रस्त हुनेछन् अनि म तिमीहरूलाई परास्त पार्नलाई मदत गर्नेछु। २८म तिमीहरूको अधि ठूलो संकट पठाउनेछु र यसले हिच्ची, कनानी र हिती मानिसहरूलाई तिमीहरूबाट टाढा भगाउनेछ। २९तर ती मानिसहरूलाई म तिमी भूमि एकै वर्षमा छोड्न बाध्य गराउने छैन नत्र त्यो भूमि खाली हुनेछ अनि त्यहाँ जंगली जनावरहरू बढेर तिमीहरूलाई नोक्सानमा पार्नेछन। ३०जबसम्म तिमीहरूको जनसंख्या प्रचूर मात्रमा बढेर यो भूमि भरिदैन म तिमीहरूलाई बिस्तारै निकाल्नेछु।

३१“म तिमीहरूलाई लाल समुद्रदेखि फरात नदीसम्म सबै भूमि दिनेछु। त्यो भूमिको पश्चिम सीमाना पलिस्ती नदी भूमध्य सागर र पूर्व सीमाना अरबको मरुभूमिसम्म हुनेछ। म तिमीलाई त्यहाँका मानिसहरूलाई पराजित गर्ने अनुमति दिनेछु अनि तिमीहरूले तिनीहरूलाई त्यहाँबाट बलपूर्वक जान बाध्य गराउनेछौ। ३२तिमीले ती मानिसहरू अथवा तिनीहरूका देवी-देवताहरूसित कुनै करार गर्नु हुँदैन। ३३तिमीहरूलाई तिमी भूमिमा बस्नै नदेऊ। यदि तिमीले तिनीहरूलाई त्यहाँ बस्न दियो भने तिनीहरूले तिमीहरूलाई जालोभारी गरी मेरो विरोधमा पाप गर्न लगाउने छन। अनि तिमीहरू तिनीहरूका देवी-देवताहरू पूज्नु लाग्नेछौ।”

परमेश्वर अनि इस्राएल तिनीहरूको करार बनाउनछन्

२४ परमेश्वरले मोशालाई भन्नु भयो, “तिमी, हारून, नादाब, अबीहू अनि सतरी इस्राएलका जना अरू बूढा-प्रधानहरूसित पर्वतमाथि आउनु पर्छ अनि टाढोबाट मेरो आराधना गर्नु पर्छ। २तब मोशा परमप्रभु सामुनै आफै आउनेछन् तर अन्य मानिसहरू परमप्रभु नजिक जाने छैनन् अनि रहल मानिसहरूले पर्वतमाथिसम्म पनि जानु हुँदैन।”

३मोशाले मानिसहरूलाई परमप्रभुले बताका सबै आदेश र निर्देशहरू बताए। तब मानिसहरू भने, “परमप्रभुले भन्नु भएका सबै आदेश तथा निर्देशहरू हामी पालन गर्नेछौ।”

४अनि मोशाले परमप्रभुका सबै आज्ञाहरू लेखे। अर्को बिहान मोशाले पर्वतको फेदीमा एउटा वेदी बनाए अनि इस्राएलीहरूको बाह कुल समूहहरूलाई प्रतिनिधित्व गराउनु बाहबटा दुङ्गाहरू राखे। ५तब मोशाले केही इस्राएली युवकहरूलाई बलिहरू चढाउन पठाए। ती

मानिसहरूले परमप्रभुलाई होमबलि र मेलबलिको रूपमा गोरूहरू चढाए।

६मोशाले बलिको आधा रगत जोगाएर कचौरामा राखे। र आधा वेदीमाथि छर्किए।

७मोशाले करारको पुस्तक मानिसहरूका निम्ति पढे अनि मानिसहरूले भने, “परमप्रभुले आदेश गर्नु भएको प्रत्येक चीज हामी गर्ने छौं।”

८तब मोशाले बलिको गोरूको रगत भएको कचौरा लिए अनि मानिसहरूमाथि छर्के। उनले भने, “परमप्रभुले तिमीहरूसित विशेष करार गर्नु भएकोछ भनी यस रगतले देखाउँछ। परमेश्वरले बनाउनु भएका नियमहरू यस करारको एउटा अंश हो।”

९तब मोशा, हारून, नादाब, अबीहू र ७० जना इस्राएलका बूढा-प्रधानहरू पर्वतमा चढे। १०इस्राएलीहरूले इस्राएलका परमेश्वरलाई केही चीजमाथि जो आकाश जस्तो स्वच्छ नीलम देखियो उभिरहनु भएको देखे। ११इस्राएलीहरूको अगुवाहरूले परमेश्वरलाई देखे तर उहाँले तिनीहरूलाई ध्वंस पार्नु भएन। तिनीहरू सबैले सँगै खाए अनि पिए।

मोशा परमेश्वरको आज्ञा लिनु जान्छन्

१२परमप्रभुले मोशालाई भन्नु भयो, “पर्वतमाथि मकहाँ आऊ। मैले मेरा शिक्षाहरू र नियमहरू दुङ्गाको पाटीहरूमा लेखेको छु। ती पाटीहरू म तिमीलाई दिनेछु।”

१३यसकारण मोशा र उसका सहायक यहोशू उठे अनि मोशा परमेश्वरको पर्वतमाथि चढे। १४मोशाले बूढा-प्रधानहरूलाई भने, “हामीहरू नफर्कुञ्जेल यही पर्ख। जब म जान्छु, तिमीहरूबीच कसैको भ्रगडा भए हारून र हूर कहाँ लानु पर्छ।”

मोशा परमेश्वरसित भेंट गर्छन्

१५तब मोशा पर्वतमाथि गए, र पर्वत बादलले ढाकेको थियो। १६परमप्रभुको महिमा सीनै पर्वतमा आयो। बादलले छ दिनसम्म पर्वतलाई ढाक्यो। सातौं दिनमा परमप्रभुले मोशासँग बादलबाट कुरा गर्नु भयो। १७परमप्रभुको महिमा इस्राएलीहरूको दृष्टिमा पर्वतमाथि जलिरहको आगो भै प्रकट भयो।

१८तब मोशा अभै धेरै बादलभित्र गए। पर्वतमाथि मोशा चालीस दिन र चालीस रात बसे।

पवित्र चीजहरूको निम्ति भेटीहरू

२५ परमप्रभुले मोशालाई भन्नु भयो, “इस्राएलीहरूलाई मेरो निम्ति उपहारहरू ल्याउनु भन। प्रत्येक मानिसले हृदयबाट निश्चय गर्नु पर्छ ऊ मलाई के दिनु चाहन्छ। मेरो निम्ति उपहारहरू ग्रहण गर। ३ती मानिसहरूबाट तिमीले ग्रहण गर्नु पर्ने

उपहारको सूची यस प्रकार छन्: सुन, चाँदी अनि काँसा, ४निलो, बैजनी अनि रातो सुतीको धागो, मलमलको कपडा बाख्राको भुत्ला। ५रातो रंगले रंगाएको भेडाको छाला अनि नरम चर्म, बबुलको काठ। ६बतिको निम्ति तेल, अभिषेक तेलको निम्ति मसला, अनि सुगन्धित धूपको लागि मसला। ७अनि एपोद को निम्ति बहमूल्य रत्नहरू र न्यायको थैली।”

पवित्र पाल

८परमेश्वरले अभ् भन्नु भयो, “मानिसहरूले मेरो निम्ति पवित्र स्थान बनाउन सक्छन् अनि म तिनीहरूमाभ बस्न सक्छु। ९त्यो पवित्र पाल र त्यस भित्रका प्रत्येक चीज कस्तो देखिनु पर्छ म तिमीलाई बताउँछु। प्रत्येक चीज मैले तिमीलाई देखाए जस्तै बनाऊ।

करारको सन्दूक

१०“बबुल काठको एउटा सन्दूक बनाऊ। यो पवित्र सन्दूक दुइ हात आधा लामो अनि एक हात आधा चौडाइ र एक हात आधा उचाईको हुनुपर्छ। ११यो सन्दूकको भित्र अनि बाहिर शुद्ध सुनले मोहोर्नु पर्छ। सन्दूकको बाहिर वरिपरि सुनको घेरा बनाउनु पर्छ। १२सुनको चारवटा मुन्त्रीहरू बनाऊ अनि सन्दूकको प्रत्येक सुरमा दुइ दुइवटा मुन्त्रीहरू लगाइदेऊ। १३बबुल काठको डण्डाहरू बनाऊ अनि तिनीहरूलाई सुनले मोहोरी देऊ। १४सन्दूकको दुवैतिरको मुन्त्रीहरूमा डण्डा हाल अनि यिनको सहायताले त्यसलाई बोक। १५ती मुन्त्रीहरूबाट डण्डा बाहिर ननिकाल ती डण्डाहरूलाई मुन्त्रीमा नै रहन देऊ।

१६“मैले दिँदै गरेको करार त्यस सन्दूकभित्र राख। १७त्यसपछि दुइ हात आधा लामो अनि एक हात आधा चौडाईको शुद्ध सुनको एउटा ढकनी बनाऊ। १८“अनि मार्तलले पिटेर सुनलाई दुइवटा करूब दूतहरू बनाऊ। अनि दुवैलाई ढकनीकोमाथि छेउ छेउमा लगाई देऊ। १९एउटा करूब एक छेउमा अनि अर्कोलाई अर्को छेउमा राख। अनि ढकनी र दूतहरू यस्तो यस प्रकारले जोड्नु पर्छ तिनीहरू एउटै टुक्राले बनिएको जस्तो होस्। २०करूब दूतहरू एक अर्कापट्टि फर्किएको हुनुपर्छ अनि तिनीहरूका पखेटाहरू ढकनीमाथि फैलिएको हुनुपर्छ। २१म तिमीलाई करार पत्र दिन्छु र त्यो तिमीले सन्दूक भित्र ढकनी लगाएर राख्नु पर्छ। २२जब म तिमीलाई भेट्छु, करारको सन्दूकमाथि राखिएको करूब स्वर्गदूत बीचबाट तिमीसित कुरा गर्नेछु। त्यही स्थानबाट इस्त्राएली मानिसहरूलाई म आफ्नो आज्ञाहरू दिनेछु।

टेबल

२३“दुइ हात आधा लामाई, एक हात आधा चौडाइ, र एक हात आधा उचाइ भएको एउटा बबुल काठको

टेबल बनाऊ। २४टेबललाई शुद्ध सुनले मोहोर अनि चारैतिर सुनको बिट लगाएर सुसज्जित गर। २५तब चार औलो फराकिलो घेरा बनाऊ र त्यसको वरिपरि सुनको घेरा लगाऊ। २६त्यसपछि चारवटा सुनको कुण्डलहरू बनाएर टेबलको खुट्टा भएका चार कुनामा राख। २७टेबलको चारै तिर घेरामा मुन्त्रीहरू लगाऊ। मुन्त्रीमा डण्डाहरू लगाऊ अनि यसलाई टेबल बोक्न प्रयोग गर। २८डण्डाहरू बनाउन बबुलको काठ प्रयोग गर अनि त्यसलाई सुनले मोहोर। ती डण्डाहरू टेबल बोक्नमा प्रयोग गर। २९शुद्ध सुनको थाल, धुपौरो, गाग्रो तथा भाँडाहरू बनाऊ। गाग्रो र भाँडाहरू पेय बलिहरू चढाउँदा खन्याउन प्रयोग गरिनेछ। ३०टेबलमाथि मलाई विशेष पाव-रोटी चढाऊ त्यो रोटी संधै त्यहाँ मेरोअघि हुनु पर्छ।

सामदान

३१“त्यसपछि तिमीले एउटा सामदान बनाउनु पर्छ। सामदानको डण्डा र आधार अकबरी सुनकै बनाउनु पर्छ। शुद्ध सुनको फूल, फूलका कोपिलाहरू, र पत्रहरू बनाऊ र यी सबैलाई एकै ठाउँमा जोड।

३२“त्यस सामदानका छःवटा हाँगाहरू हुनुपर्छ एक पट्टि तीनवटा अर्कोपट्टि तीनवटा। ३३प्रत्येक हाँगामा तीनवटा फूलहरू हुनु पर्छ। यी फूलहरू, पत्र तथा कोपिलाहरू बदामको फूल जस्तै बनाऊ। ३४सामदानमाथि अभ् चारवटा फूलका पत्तीहरू बनाऊ। यी फूलहरूका कोपिला र पत्रहरू पनि बदामका फूल जस्तै हुनु पर्छ। ३५सामदानमाथि हाँगाहरूको तीन एकको जोडीमा, यी बीचमा यी फूलहरू एक एकवटा लगाऊ। ३६कोपिलाका, पत्रहरू अनि सम्पूर्ण सामदान शुद्ध सुनले बनिएको हुनुपर्छ। यिनीहरू सबै एउटा सुनको टुक्राबाट मार्तलले पिटेर बनाएको हुनुपर्छ। ३७तब सामदानमाथि राख्ने सातवटा दियाहरू बनाऊ अनि यिनले अघिल्लो भागको क्षेत्रमा ज्योति दिऊन्। ३८चिम्टा र तावाहरू शुद्ध सुनको बनाउनु पर्छ। ३९एक तोडा* शुद्ध सुन चलाएर सामदान अनि यसमा चलाउनको निम्ति अरू सहयोगी चीजहरू बनाउनु पर्छ। ४०चीजहरू मैले तिमीलाई पर्वतमाथि देखाएको नमूना जस्तै हुनु पर्छ।”

पवित्र पाल

२६ “दशवटा पर्दाहरू पवित्र पाल बनाउनु पर्छ। यी पर्दाहरू सुती-कपडा, निलो, बैजनी अनि रातो रेशमको लुगाले बनिएको हुनुपर्छ अनि करूब स्वर्गदूतहरूको आकृति पर्दाहरूमा बनाउनु पर्छ। २हरेक पर्दा अठाईस हात लामो हुन पर्छ। चार हात चौडाइको हुनुपर्छ अनि सबै पर्दाको नाप बराबरी हुनुपर्छ। ३पाँचवटा पर्दाहरूको

एक तोडा ३४.५ किलो ग्राम।

एउटा समूह अनि अर्को पाँचवटा पर्दाहरूको अर्को एउटा समूह बनाऊ। ४पहिला समूह पर्दाको किनारमा निलो लुगाको एउटा सुर्काउनी बनाऊ। दोस्रो समूह पर्दाको किनारमा पनि तिमीले त्यसै गर। ५हरेक पर्दाको हरेक किनारमा पचासवटा सुर्काउनीहरू बनाऊ। ६त्यसपछि ती पर्दाहरूसँगै जोड्नका लागि पाँचासवटा सुनको मुन्त्रीहरू बनाऊ। दुइवटा समूहको पर्दालाईसँगै जोडेर एउटा पवित्र पाल बनाऊ।

७“तब अर्को पाल पवित्र मण्डप ढाक्नका निम्ति बनाऊ। त्यो पाल बारवाका भुल्लाले बुनेर बनाऊ। पाल एघारवटा पर्दाहरू गाँसेर बनाऊ। ८यी प्रत्येक पर्दाहरू टुक्राका नाप तीस हात लमाइ र चार हात चौडाइ गरी सबै बराबर हुनुपर्छ। ९पहिले पाँचवटा टुक्रा जोडेर एक भाग अनि अरू छःवटा टुक्राहरू जोडेर अर्को भाग तयार पार। छःवटा पर्दालाई पालभित्र प्रवेश द्वारमाथि पट्टाएर राख। १०एक भागको आखिरी किनारमा पचासवटा सुर्काउनी बनाऊ र अर्को भागमा पनि त्यसरी नै पचासवटा सुर्काउनी बनाऊ। यी सुर्काउनीहरूले भाग भाग पर्दाहरूलाई एउटै पाल बनाउछन। ११काँसाका पचासवटा मुन्त्रीहरू बनाऊ अनि दुइ समूह पर्दाहरू एउटा एकलौ पाललाई जोड्नको निम्ति प्रयोग गर। १२यो पाल पहिले बनाइएको पवित्र पाल भन्दा बढी लामो हुन्छ। यसरी यस पालको पर्दाको आधा भागको किनार पवित्र पालको पछाडी भुण्डिनेछ। १३यो पालको पर्दा पवित्र पालको वरिपरि अन्तिम किनारमा पनि एक हात भुण्डिएर रहनेछ। यसकारण यस पालले पवित्र पाललाई पूर्ण रूपले ढाक्नेछ। १४बाहिरबाट ढाक्नलाई अरू दुइवटा पर्दा बनाऊ। दुइवटा पर्दामा एउटा चाँहि भेडाको छालालाई रातो रंग लगाएर बनाऊ र अर्को चाँहि नरम छालाको बनाऊ।

१५“पवित्र पाल स्थापना गर्नको निम्ति लामो बबुलको काठको फल्याकहरू प्रयोग गर। १६अवश्यै फल्याकहरू दश हात लामा अनि एक हात आधा चौडा हुनै पर्छ। १७एका अर्कोलाई समान्तर गर्नको निम्ति प्रत्येक र जोडी फल्याकहरूलाई एकै साथ जोड्नको निम्ति चुकुलहरू प्रयोग गर। १८पवित्र पालको दक्षिण पट्टि जोड्न बीसवटा फल्याकहरू बनाऊ, १९अनि यी फल्याकलाई सीधा गर्नको निम्ति चालीसवटा चादीका आधारहरू बनाऊ। प्रत्येक फल्याकको एउटा आधारमा लगाऊ, दुइवटा आधारहरू एउटा फल्याकमा लगाऊ। २०पवित्र पालको उत्तरी भागमा अभ्र बीसवटा फल्याकहरू बनाऊ। २१अनि यस फल्याकहरूलाई सिधा बनाउन चालीसवटा चादीको आधारहरू प्रत्येक फल्याकको निम्ति दुइ दुइवटा बनाऊ। २२अभ्र छवटा फल्याकहरू बनाऊ। २३पवित्र पालको पछिल्लो भागको कुनामा दुइवटा फल्याकहरू बनाऊ। २४कुनाको फल्याकहरू फेदसम्म फैलिएको हुनुपर्छ। टुप्पाको मुन्त्रीहरूमा

फल्याकहरूसँगै जोडिएको हुनुपर्छ अनि त्यस्तै प्रकारले फेदको कुनाहरूको निम्ति गर्नु पर्छ। २५त्यहाँ पश्चिमी किनारका निम्ति आठवटा फल्याकहरू हुनुपर्छ अनि प्रत्येकलाई दुइवटा गरी जम्मा सोहवटा चाँदीका आधारहरूको आवश्यकता पर्नेछन।

२६“पवित्र पालमाथि पट्टिको पाँचवटा फल्याकको किनार बनाउनमा बबुल काठ प्रयोग गर। २७पवित्र पालको अर्को किनारको फल्याकमाथि पाँचवटा डण्डाहरू बनाउनु पर्छ। अनि पवित्र पालको पश्चिमी किनार फल्याकमाथि पाँचवटा डण्डाहरू बनाउनु पर्छ। २८माभ्रको डण्डा हरेक फल्याकको मध्य भागबाट एक छेऊ देखि अर्को छेऊसम्म पुगेको हुनुपर्छ।

२९“फल्याकहरू र डण्डाहरू सुनले मोहोरी देऊ अनि सुनको मुन्त्रीहरू बनाऊ। ३०मैले तिमीलाई पर्वतमा देखाए बमोजिम नै पवित्र पाल बनाऊ।

पवित्र पालको भित्री भाग

३१“निलो, बैजनी र राता धागाले बटारेको सुती कपडाका पर्दाहरू बनाऊ। यसलाई करूब स्वर्गदूतका नक्साहरूले सुसज्जित पार। ३२बबुल काठको चारवटा खम्बाहरू बनाऊ अनि ती खम्बाहरूलाई सुनले मोहोर। प्रत्येक खम्बाको निम्ति सुनको अंकुशेहरू बनाऊ अनि सीधा पार्नका निम्ति चाँदीको आधारहरू बनाऊ। त्यसपछि ती सुनका अंकुसेमा पर्दा भुण्डाई देऊ। ३३करारको सन्दूकलाई पर्दाको पछाडी राख। यस पर्दाले पवित्र स्थानलाई महापवित्र स्थानबाट छुट्टाउँछ। ३४महापवित्र स्थानभित्र करारको सन्दूकमाथि ढक्नी लगाऊ।

३५“पर्दाको बाहिर पट्टि तिमीले बनाएको विशेष टेबल राख। यो टेबल पवित्र पालको उत्तरपट्टि हुनुपर्छ। पवित्र पालको दक्षिणपट्टि सामदानलाई यो टेबलको सोभोमा हुनेछ राखी देऊ।

पवित्र पालको ढोका

३६“निलो, बैजनी र रातो सुतीको धागो बाटेर एउटा पर्दा बनाएर पवित्र पालको प्रवेशद्वार पर्दा बनाऊ। ३७यस पर्दामा सुनले बनिएको अंकुसेहरू लगाऊ। अनि बबुलको काठको पाँचवटा खम्बाहरू सुनले बेरेर बनाऊ। यी पाँचवटा खम्बाको निम्ति काँसा आधारहरू बनाऊ।”

होमबलिहरूको निम्ति वेदी

२७ “बबुल काठको एउटा वेदी बनाऊ। त्यो वेदी पाँच हात लामो तथा पाँच हात चौडा र तीन हात उचाइ वर्ग आकारमा बनिनु पर्छ। २त्यस वेदीको चारैवटा कुनामा एक एकवटा सिंग बनाऊ र प्रत्येक सिंगलाई यस्तो प्रकारले जोड कि सबै एउटै टुक्राले बनिएको देखियोस्। तब वेदीलाई काँसाले मोहोरी देऊ।

३“वेदी सफा गर्न चाहिने सामग्रीहरू करूवा, मासु उठाउने काँटाहरू, तावाहरू कोप्रे भाँडाहरू यी सबै काँसाको बनाउनु पर्छ। ४वेदीको निम्ति एउटा काँसाको जाली जस्तै कोरेसो बनाऊ। त्यस कोरेसोको चारै कुनामा काँसाको चारवटा कुण्डलहरू लगाई देऊ। ५त्यो कोरेसो चाँहि वेदीको तहको मनि टासिएको हुनुपर्छ। अनि वेदीको तल आधा भागसम्म फैलिएको हुनुपर्छ।

६“वेदीको निम्ति डण्डाहरू बबुल काठको बनाऊ र त्यसलाई काँसाले मोहोर। ७वेदीमा भएका कुण्डलहरूमा दुइतिरबाट यी डण्डाहरू पसाउँनु र वेदी बोक्नु पर्दामा यी डण्डाहरू प्रयोग गर्नु पर्छ। ८वेदी बनाउँदा एउटा खाली सन्दूक जस्तो फल्याकबाट बनाउनु पर्छ। त्यो मैले तिमीलाई पर्वतमा देखाए जस्तै हुनुपर्छ।

पवित्र पाल वरिपरिको आँगन

९“पवित्र पालको आँगन हुनुपर्छ। एक सय हात लामो एउटा पर्दा लगाएर आँगन बनाऊ यो दक्षिण भागमा हुनुपर्छ। त्यो पर्दा राम्रोसँग बुनेको सुतीको लुगाले बनाउनु पर्छ। १०र बीसवटा खम्बाहरू बनाऊ अनि ती बीसवटा खम्बाहरूको लागि बीसवटा काँसले बनिएका आधारहरू प्रयोग गर। डण्डाहरूको निम्ति अंकुसे र बन्धनहरू चाँदीको बनाउनु पर्छ। ११उत्तर तिर पनि एक सय हात लामो पर्दा अनि त्यो पर्दाको निम्ति पनि बीसवटा खम्बाहरूसँग बीसवटा काँसाको आधारहरू हुनुपर्छ। तिनीहरूको निम्ति अंकुशे र बन्धन चाँदीको बनाउनु पर्छ।

१२“पवित्र पालको पश्चिम तिरको आँगनमा पचास हात लामो पर्दा होस। त्यस पर्दाको निम्ति दशवटा डण्डाहरू र दशवटा आधारहरू लगाऊ। १३पवित्र पालको पूर्वपट्टि आँगनमा पनि पचास हात लामो पर्दा लगाऊ। १४एकापट्टि पन्ध्र हात लामो पर्दा हुनुपर्छ अनि त्यसमा तीनवटा खम्बा र तीनैवटा आधारहरू हुनुपर्छ। १५यसको अर्कोपट्टि पनि पन्ध्र हात लामो पर्दा, तीनवटा डण्डा र तीनैवटा आधारहरू हुनुपर्छ।

१६“आँगनको प्रवेशद्वार ढाक्नको निम्ति बीस हात लामो निलो, बैजनी र रातो धागोले मसिनो बुनेको सुती कपडाको पर्दा लगाऊ। पर्दामा बेलबुट्टा काढेर नक्सा बनाउनु पर्छ। त्यस पर्दाको निम्ति चारवटा डण्डाहरू र चारवटा आधारहरू लगाउनु पर्छ। १७आँगनका चारैतिरका पर्दाहरूको अंकुसे र त्यसलाई अड्याउने सबै खम्बाका आधार पीतलले मोहरेको हुनुपर्छ। १८आँगन एक सय हात लामो अनि पचास हात चौडा हुनुपर्छ। आँगन वरिपरिको पर्दाको उचाइ चाँहि पाँच हात हुनुपर्छ। पर्दा मसिनो सुती कपडाको हुनुपर्छ। डण्डा तथा खम्बाको निम्ति लगाइने आधार काँसाको हुनुपर्छ। १९पवित्र पालमा प्रयोग गरिने सबै आँगन वरिपरिका वस्तुहरू अनि पालका चुकुलहरू अनि आँगन काँसाको हुनुपर्छ।

दियोको निम्ति तेल

२०“भद्राक्षको शुद्ध तेल ल्याई निरन्तर दियाहरू बाल्न इस्त्राएलीहरूलाई आदेश देऊ। २१हारून र उसका छोराहरूले दियाहरूको ध्यान राख्नेछन। तिनीहरू भेट हुने पालको प्रथम कक्षामा जानेछन् अनि यो कक्षा पर्दाको पछाडी बाहिर जसले दुइटा कोठाहरूलाई छुट्याउँछ। तिनीहरूले परमप्रभुको सम्मुख दियाहरू निरन्तर बाली राख्नकालागि प्रत्येक साँभ विहान हेरचाह गर्नेछन्। इस्त्राएली मानिसहरू तथा तिनीहरूका सन्तानहरूले यो नियमका सदा-सर्वदा पालन गर्नु पर्छ।”

पूजाहारीहरूको निम्ति पोशाक

२८ परमप्रभुले मोशालाई भन्नु भयो, “तिम्रो दाज्यू हारून, उसका छोराहरू नादब, अबीहू, एलाजार अनि ईतामारलाई इस्त्राएली मानिसहरूलाई छोडेर तिमी कहँ आउनु भन। यी मानिसहरू पूजाहारी भएर मेरो सेवा गर्नेछन्।

२“तिम्रो दाज्यू हारूनको निम्ति विशेष पोशाक बनाऊ। यी पोशाकहरूले उसलाई सम्मान र आदर दिनेछन्। इस्त्राएली मानिसहरूमा यस प्रकारको पोशाक बनाउन निपुर्ण मानिसहरू छन्। मैले ती मानिसहरूलाई विशेष ज्ञान दिएकोछु। हारूनको निम्ति ती मानिसहरूलाई पोशाक बनाउनु भन। ती पोशाकहरूले उसलाई पूजाहारी जस्तै सजाउँछ। ४ती मानिसहरूले पोशाक छालाको थैलो एपोद एउटा डोरी, भालर लगाएको डोरी, एउटा फेटा अनि एउटा पेटी बनाउनु पर्छ। ती मानिसहरूले यो पवित्र पोशाकहरू हारून र उसका छोराहरूका निम्ति बनाउनु पर्छ। तब हारून अनि उसका छोराहरू अधिकृत पूजाहारी हुन्छन्। ५ती मानिसहरूलाई भन यी पोशाकहरू बनाउँदा सुनको धागो, मिहीन वस्त्र र निलो, बैजनी अनि रातो धागो प्रयोग गरून्।

एपोद र पेटी

६“एपोद बनाउँदा ती मानिसहरूले मिहीन वस्त्र, निलो, बैजनी अनि रातो धागो र सुनको धागो प्रयोग गरून्। यो कार्य अत्यन्तै शिपालु मानिसहरूले गर्नु पर्छ। ७यी दुवै टुक्राले काँधे बन्धन हुनुपर्छ, एउटाले अर्कोको छेउ जोडिएको हुनुपर्छ।

८“यी मानिसहरूले एपोदको निम्ति पेटी पनि अत्यन्तै सावधानीसित बनाउनु पर्छ। पेटी पनि तिनीहरूले एपोद बनाउँदा जस्तै सुनको धागो, मसिनो गरी बाटेको सुती कपडा, निलो, बैजनी अनि रातो धागोहरूले बनाउनु पर्छ।

९“गोमेद पत्थरहरू लेऊ र याकूबका बाहजना छोराहरूको नाउँ लेख प्रत्येक पत्थरमा छ जनाको नाउँ लेख। १०तिनीहरूको नाउँहरू जन्म क्रम अनुसार

सूचित गर। ११इस्त्राएलीका नाउँहरू रत्नहरूमा खोप। यी कामहरू यस्तै प्रकारले गर्नु पर्छ जसरी शिल्पकारहरूले मोहोरमा नाउँ अनि नक्शा खोज्नु गर्छन्। यसकारण खोपिएका रत्नहरू सुनको पातामा ठोकेको हुनुपर्छ। १२तब यी खोपिएको रत्नहरू एपोदको काँधहरूमाथि लगाई देऊ। जब हारून परमप्रभुको सामुने उभिन्छ, उसले एपोद जहाँ याकूबका छोराहरूले नाउँ खोपेर जोडेको रत्नहरू छन् काधहरूमाथि लगाउँछ। यी रत्नहरूले परमप्रभुलाई इस्त्राएलीहरूको विषयमा सम्झना गराउँछ। १३सुनका दुइवटा आकारहरू बनाऊ अनि १४शुद्ध सुनका धागोहरू बाटेर दुइवटा साङ्गली बनाऊ र दूर्ई समूहलाई जोडी देऊ।

न्यायको थैली

१५“प्रधान पूजाहारीका निमित्त एपोद बनाउने निपुण शिल्पकारहरूले न्यायको थैली बनाउनु पर्छ। यस्तो थैली बनाउँदा पनि ती शिल्पकारहरूले सुनको धागो, मसिनो गरी बाटेको सुती कपडा अनि निलो, बैजनी र राता धागाहरू प्रयोग गर्नु पर्छ। १६न्यायको थैली दोबारेको चारपाटे हुनुपर्छ। त्यो थैली एक बित्ता लामो र एक बित्ता चौडाइको हुनुपर्छ। १७न्यायको थैलीमा यी रत्नहरू चार लहरमा जोड। पहिलो लहरमा साङ्गिस, पुष्परज, र पन्ना, १८दोस्रो लहरमा फिरोजा, नीलम र लाल हीराको १९तेस्रो लहरमा नीलमणि, हाकिक र कटेला र २०चौथो लहरमा पीतमणि, आनिक्स अनि स्फारिक हुनु पर्छ। रत्नहरू सुनको घेरामा राख्नुपर्छ। २१प्रत्येक रत्नमा इस्त्राएलको बाह वंशहरूमध्ये एक-एकको नाउँ खोपिएको हुनुपर्छ। खोज्ने काम निपुणतासँग गरिएको हुनु पर्छ।

२२“न्याय थैलीको निमित्त शुद्ध सुनको साङ्गली बनाऊ। यी साङ्गलीहरू डोरी जस्तै बटारिएको हुनुपर्छ। २३सुनका दुइवटा मुन्दीहरू बनाऊ र तिनीहरूलाई दुइवटा न्याय थैलीको छेउमा जोडी देऊ। २४दुइवटा सुनको डोरीहरू दुइवटा मुन्दीहरू न्यायको थैलीमाथि छेउमा जोडी देऊ। २५दुवै साङ्गलाहरू मिलाएर एपोदको कुममाथि चौखटमा साङ्गलाको अर्को अन्त बाँध। यसले न्यायको थैलीलाई एपोदको अघि थाम्छ। २६अभै दुइवटा सुनको मुन्दीहरू बनाऊ अनि तिनलाई न्यायको थैलीको अर्को दुइ कुनामा राखिदेऊ। यो एपोदको छेउमा न्यायको थैलीको भित्री भागमा हुनेछ। २७अभै दुइवटा सुनको कुण्डलहरू बनाएर एपोदको अघाडीपट्टिको भागमा काँधको मुनि राख। एपोदको पेटीमाथि सुनका मुन्दीहरू लगाऊ। २८न्यायको थैली कुण्डल र एपोदको कुण्डल बाँध्न निलो डोरीको प्रयोग गर। यसरी न्यायको थैली पेटी नजिक रहन्छ र एपोदसित बाध।

२९“हारून जब पवित्र स्थानमा जान्छन् उनले आफ्नो छातीमा त्यो न्यायको थैली लगाएको हुनुपर्छ। यसरी

इस्त्राएलका बाह जना छोराहरूको नाउँ हारूनको छातीमाथि परमप्रभुको सम्झनामा सदा-सर्वदा रहनेछ। ३०ऊरीम र तुम्मीम सधैँ त्यो न्यायको थैलीमा राखिएको हुनुपर्छ। हारून जब परमप्रभुको सामुने जान्छन उनको छातीमाथि ती राख्नुपर्छ। यसकारण हारून जब परमप्रभु अघाडी हुन्छन् इस्त्राएली मानिसहरूलाई न्याय गराइने साधनहरू सबै आफूसित राखिएको हुन्छ।

पूजाहारीको निमित्त अन्य पोशाक

३१“एपोदको निमित्त निलो रंगको लबेदा तिमीले बनाऊ। ३२शिरको लागि बीचमा प्वाल बनाऊ अनि प्वालको किनारमा कोटको कलर च्यातिनुबाट बचाउनुलाई बुने भैँ सिलाऊ। ३३पोशाकको फेरो वरिवरि निलो, बैजनी अनि रातो धागोले दारीमहरू बनाऊ र तिनलाई भुण्डाऊ। ३४सुनको घण्टीहरू दारीमहरू बीच-बीचमा पोशाकको वरिपरि भुण्डाऊ। यसरी पोशाकको किनारमा दारीमहरू अनि एक पछि अर्को गर्दै घण्टीहरू भुण्डाऊ। ३५हारून जब पूजाहारी भई सेवा गर्छन तिनले यो लबेदा लगाएर गर्छन। हारून जब पवित्र स्थानभित्र जान्छन र त्यहाँबाट निस्कन्छन घण्टीहरू बज्नेछन अनि यसरी हारून मर्ने छैनन्।

३६“मानिसहरूले मोहर बनाए भैँ शुद्ध सुनको पाता बनाऊ अनि त्यसमा यी शब्दहरू खोप परमप्रभुको निमित्त पवित्र।” ३७यो फेटामो निलो धागो बाँधिदेऊ। यो सुनको पाता फेटामा अधिल्लिर हुनुपर्छ। ३८हारूनले आफ्नो शिरमाथि त्यो लगाउनेछन अनि यसरी इस्त्राएली मानिसहरूले परमप्रभुलाई चढाएको पवित्र उपहारको जिम्मावार हुनेछन्। यसकारण हारूनले त्यो सुनको पाता सधैँ आफ्नो शिरमा राख्नेछन् जसले गर्दा मानिसहरूले चढाएका सबै उपहारहरू ग्रहण परमप्रभुले गर्नु हुनेछ।

३९“सेतो लबेदा बनाउनलाई मसिनो सुती कपडा प्रयोग गर। फेटा बनाउन मिहीन लुगा प्रयोग गर। पेटीमा बुट्टाहरू सिलाएर बनाऊ। ४०हारूनका छोराहरूको निमित्त पनि लबेदा पटुका र फेटाहरू बनाऊ। यी वस्त्रहरूले तिनीहरूलाई सम्मान अनि गौरव प्रदान गर्नेछन्। ४१हारून र तिनका छोराहरूले ती पोशाकहरू लगाएपछि तिनीहरूलाई तेलले अभिषेक गरिदेऊ। यसरी तिनीहरू नियुक्त हुनेछन् अनि पवित्र भएर मेरो निमित्त पूजाहारीहरू भैँ सेवा गर्नेछन्।

४२“पोशाकहरूको लागि सुती लुगा प्रयोग गर। त्यो पोशाक तिनीहरूले कमरदेखि तिग्रासम्म लगाउँनु पर्छ। ४३हारून र तिनका छोराहरू जति बेला भेट हुने पालभित्र पस्छन तिनीहरूले त्यो लुगा लाउनु पर्छ। पूजाहारी भई काम गर्न जुन बेलामा पनि तिनीहरू पवित्र स्थानको वेदी नजिक जान्छन् तिनीहरूले त्यो पोशाक लगाएको हुनुपर्छ। यदि तिनीहरूले ती वस्त्रहरू धारण नगरी त्यसरी भित्र पसे दोषी भई मर्ने छन्। यी सब

हारून अनि तिनका भावी सन्तानको निम्ति सदा-सर्वदाका लागि पालन गरिनु पर्ने नियम हुनेछन्।”

पूजाहारीहरू नियुक्त हुँदा मनाइने उत्सव

२६ त्यसपछि परमप्रभुले मोशालाई भन्नु भयो, “हारून र तिनका छोराहरूले आफू पूजाहारी भई विशेष रूपमा मेरो सेवा कसरी गर्नु पर्छ भनी तिमीले देखाउनको निम्ति के गर्नु पर्छ म तिमीलाई अब भन्नेछु। तिमीले निष्खोट एउटा बाछा र दुइवटा भेडाको पाठाहरू जोगाड गर। त्यसपछि खमीर बिनाको गहुँको मिहीन पिठो जगडा गरी रोटी बनाउनु त्यसमा भद्राक्षको तेल मिसाऊ। अनि त्यस पिठोको पाट्लो रोटी बनाएर त्यसमाथि तेल छर्क। ३रोटीहरू डालोमा हाल र यो हारून अनि उसको छोराहरूकहाँ सँढि अनि पाठाहरूसँगै ल्याऊ। ४त्यसपछि हारून र तिनका छोराहरूलाई भेट्नुने पालको प्रवेश द्वार अघि ल्याएर नुहाउन लगाऊ। ५हारूनलाई सेतो पोशाक एपोद अनि निलो पोशाक लगाइदेऊ। उसलाई न्यायको थैली अनि एपोद लगाउन लगाऊ। त्यसपछि त्यो सुन्दर पेटी तिनलाई लगाइदेऊ। ६उसको टाउकोमा फेटा लगाइदेऊ अनि पवित्र मुकुट फेटामाथि राखि देऊ। ७हारूनको शिरमा अभिषेक गर्ने तेल छर्किदेऊ।

८“त्यसपछि हारूनका छोराहरूलाई त्यस स्थानमा ल्याऊ। बुनेको सेतो लवेदा तिनीहरूलाई लगाई देऊ। ९त्यसपछि तिनीहरूको कम्मरमा पटुका बाँधिदेऊ। तिनीहरूलाई फेटा कसि देऊ। तब तिनीहरू पूजाहारी बनिन्छन् र आराधना गर्न शुरू गर्छन् अनि त्यही नियम अनुसार जुन नियम सदा-सर्वदाको निम्ति चलिरहन्छ। तिनीहरू पूजाहारी रहन्छन्। यही तरीकाले हारून अनि तिनका छोराहरूलाई तिमीले पूजाहारी बनाउने छौ।

१०“त्यसपछि भेट हुने पालको प्रवेशद्वारमा बाछोलाई ल्याऊ अनि हारून र उसका छोराहरूले बाछोको शिरमाथि तिनीहरूको हात राख्नु। ११तब बाछोलाई परमप्रभुको सामुने भेट हुने पालको प्रवेशद्वारमा मार। १२बाछाको केही रगत तिम्रो औलामा लैजाऊ अनि यसलाई वेदीको सिङ्गहरूमाथि राख। बाँकी रहेको जम्मै रगत वेदीको फेदमा खन्याइदेऊ। १३बाछाको आन्द्रा भुँडी छोपिएको बोसो कलेजोको भाग बोसो, दुइवटा मिर्गौलाहरू अनि त्यो मिर्गौलाहरूमाथि भएका बोसो सबै उठाऊ अनि वेदीमा जलाई देऊ। १४बाछोको मासु, छाला अनि भुडी ल्याऊ अनि त्यसलाई छाउनी बाहिर जलाई देऊ। यो पाप बलि हो।

१५“त्यसपछि हारून अनि उसको छोराहरूलाई भेडाहरूमध्ये एउटाको शिरमाथि हातहरू राख्नु भन। १६त्यसपछि त्यो भेडा मारेर त्यसको रगत जम्मा गर। रगतलाई वेदीको वरिपरि छर्किदेऊ। १७तब भेडालाई टुक्रा-टुक्रा बनाएर सम्पूर्ण रूपले धोऊ अनि खुट्टाहरू

पनि धोऊ र यी सबै भेडाको चीजहरू यसको शिरसितै राख। १८तब सम्पूर्ण भेडालाई वेदीमा जलाई देऊ। यसको सुगन्धले परमप्रभुलाई प्रसन्न तुल्याउँछ। अनि त्यस्तो होम बलि जुन हो आगोद्वारा चढाईन्छ।

१९“हारून र तिनका छोराहरूलाई अर्को पाठोको शिरमाथि हात राख्नु भन। २०त्यस भेडालाई मार र त्यसको केही रगत ल्याऊ। हारून र तिनका छोराहरूको दाहिने कानको लोतीमा त्यो रगत लगाइदेऊ। अनि केही रगत तिनीहरूको दाहिने हातको बूढी औँलाहरू लगाइदेऊ। र दाहिने खुट्टाको बूढी औँलामाथि केही रगत राख। त्यसपछि रगतलाई वेदीको वरिपरि छर्क। २१त्यसपछि वेदीबाट केही रगत भिकेर अभिषेक गर्ने तेलसित मिलाऊ र हारून र तिनका छोराहरूमाथि छर्किदेऊ। तिनीहरूका पोशाकहरूमाथि पनि छर्किदेऊ। यसले हारून र तिनका छोराहरूले मेरो विशेष रूपले सेवा गर्नेछन् भन्ने भल्काउँछ। अनि यसले तिनीहरूको लुगाहरू पनि विशेष समयमा मात्र प्रयोग गरिन्छ भनी दर्शाउँछ।

२२“त्यसपछि भेडाबाट बोसो भिक। पुच्छरको बोसो निकाल आन्द्रा भुँडी छोप्ने बोसो अनि भित्री कलेजो अनि दुवै मिर्गौला अनि तिनीहरूमाथिको बोसो र दाहिने खुट्टा निकाल। २३त्यसपछि एउटा टुक्रा रोटी, एउटा केकको रोटी, तेलमा पकाएको फूलौरो र डालोबाट अखमिरो नभएको पातलो रोटी निकाल जुन चाँहि परमप्रभुको अघि छ। २४ती चीजहरू हारून अनि उनको छोराहरूलाई देऊ। तिनीहरूले यी चीजहरू तिनीहरूको हत्केलामा राख्नु अनि तिनीहरूलाई परमप्रभुको सामुने उठाउन। २५त्यसपछि हारून र तिनका छोराहरूबाट यी सब चीजहरू लेऊ र वेदीमा पाठोसितै राख। अनि वेदीमा प्रत्येक चीज जलावोस्। यो आगोद्वारा चढाइएको होमबलि हो। यसको सुगन्धले परमप्रभुलाई सन्तुष्ट तुल्याउँछ।

२६“त्यसपछि त्यो पाठोबाट ह्याकुलो भिक। (यो त्यही पाठो हो जुन हारूनलाई प्रधान पूजाहारी बनाउँने उत्सवमा उपयोग गरिनेछ।) पाठोको ह्याकुलो परमप्रभु सम्मुख विशेष भेटी स्वरूप समाती राख। पशुको त्यो भाग तिम्रो हुन्छ। २७तब पाठोको त्यो ह्याकुलो र खुट्टा समात जुन हारूनलाई प्रधान पूजाहारी बनाउँदा उपयोग गरिएको थियो। त्यस भागहरूलाई पवित्र बनाऊ र तिनीहरू हारून अनि उसको छोराहरूलाई देऊ। २८इस्त्राएली मानिसहरूले यी अंशहरू हारून र तिनका छोराहरूलाई सधैं दिनेछन्। जहिले पनि इस्त्राएलीहरूले परमप्रभुलाई चढाएको मेलबलिहरू चढाउँछन् ती बलिका भागहरू पूजाहारीहरूलाई दिनेछन्।

२९“हारूनको निम्ति बनाएको विशेष पोशाकहरू उसका सन्तानहरूलाई दिइन्छ जब तिनीहरूलाई पूजाहारी अभिषेक गरिन्छन्। ३०हारून पछि तिनको छोरो प्रधान पूजाहारी हुनेछ। हारूनको त्यस छोरोले ती पोशाकहरू

सात दिनसम्म लगाउनेछ जब त्यो पवित्र स्थानमा सेवाको निमित्त भेट हुने पालमा आउनेछ।

३१“हारूनलाई प्रधान पूजाहारी बनाउँदा उपयोग गरिएको भेडाको मासु पकाऊ। त्यो मासु पवित्र स्थानमा पकाऊ। ३२त्यसपछि हारून र तिनका छोराहरू भेट हुने पालको ढोका अघि बसेर त्यो मासु र डालोमा भएको रोटी पनि खाने छन्। ३३यी चीज तिनीहरू पूजाहारी हुँदा तिनीहरूको प्रायश्चित्तका निमित्त चढाइएका हुन अब तिनीहरूले ती उपहारहरू खानु पर्छ। अन्य मानिसहरूले यी उपहारहरू खानु हुँदैन किनभने यी चीजहरू पवित्र हुन्। ३४यदि हारूनलाई पूजाहारीको रूपमा अभिषेक गर्दा बलि चढाएका रोटी अथवा मासु बिहानसम्म रहे त्यो जलाउनु पर्छ। अर्को दिन तिमीहरूले त्यो रोटी अथवा मासु खानु हुँदैन किनभने तिनीहरू पवित्र छन्।

३५“तिमीहरूले यी सबै चीजहरू हारून र उसका छोराहरूको निमित्त मैले तिमीहरूलाई आदेश गरे जस्तै गर्नु पर्छ। तिनीहरूका पूजाहारी नियुक्ती को उत्सव लगातार सात दिनसम्म चल्यो पर्छ। ३६यी सात दिनसम्म प्रत्येक दिन तिमीहरूले एउटा बाछा बलि चढाउनु पर्छ। यो हारून र उसको छोराहरूको प्रायश्चित्तका निमित्त हुनेछ। तिमीहरूले एउटा बाछा पनि वेदीको शुद्धताको निमित्त चढाउनु पर्छ। तिमीहरूले शुद्ध भद्राक्षको तेल वेदीमाथि खन्याएर यसलाई पवित्र बनाउनु पर्छ। ३७सात दिनसम्म तिमीहरूले वेदीको लागि प्रायश्चित्त गर्नेछौं अनि पवित्र पार्नेछौं। त्यस समय वेदी अत्यन्तै पवित्र हुनेछ। कुनै चीजहरूले वेदीलाई छुनेहो भने त्यो पनि पवित्र हुनुपर्छ।

३८“प्रत्येक दिन तिमीले वेदीमा उपहार चढाउनु नै पर्छ। तिमीले दुइवटा एक वर्षे थुमाबलि चढाउनु पर्छ। ३९तिमीहरूले पहिलो थुमा बिहान अनि दोस्रो थुमा घाम अस्ताउँदा बलि दिनु पर्छ। ४०-४१जब तिमीले पहिलो थुमा बलि दिनेछौं त्यस समय एक दशांश एपाको राम्रो गहूँको पिठोसित भद्राक्षको एक पावा तीन कूटेको तेल अनि एक पावा तीन दाखरसको अर्घबलि बलिमिसाऊ चढाऊ। जब तिमीहरूले साँभमा दोस्रो बलि चढाउँछौं पहिलो थुमालाई बिहान गरे भैं गर्नु गर बलिको सुगन्धले परमप्रभुलाई खुशी पार्छ।

४२“तिमीहरूले यी चीजहरू बलिदान स्वरूप परमप्रभुलाई तिमीहरूका सन्तानहरू बाँचुञ्जेलसम्म प्रत्येक दिन जलाउनु पर्छ। भेट हुने पालको प्रवेश द्वारमा यसो गर। यो त्यो स्थान हो जहाँ म परमप्रभुले तिमीहरूलाई भेट्नेछु र तिमीहरूसित कुरा गर्नेछु। ४३त्यस स्थानमा म इस्त्राएली मानिसहरूलाई भेट्छु अनि मेरो महिमाले त्यो स्थान सधैं पवित्र बनिरहनेछ।

४४“यसर्थ म भेट हुने पाल र वेदी पवित्र पार्नेछु। म हारून र तिनका छोराहरूलाई पनि पवित्र बनाउँनेछु अनि तिनीहरूले मलाई पूजाहारीहरू भैं सेवा गर्न सक्छन्।

४५म इस्त्राएली मानिसहरूको परमेश्वर भई तिनीहरूसँग बस्ने छु। ४६तिनीहरूले जान्नेछन् म नै परमप्रभु तिनीहरूका परमप्रभु परमेश्वर हुँ जसले तिनीहरूलाई मिश्र बाहिर निकाले म तिनीहरू माभ्र वास गर्न सक्ँ। म परमप्रभु तिनीहरूको परमेश्वर हुँ।”

धूप जलाउनेको निमित्त वेदी

३० परमेश्वरले मोशालाई भन्नु भयो, “बबुल काठको वेदी बनाऊ। यो वेदी तिमीले धूप बाल्नको निमित्त प्रयोग गर्नेछौं। रतिमीले त्यो वेदी यो वर्गाकारमा बनाउनु पर्छ जसको लम्बाइ अनि चौडाइ एक हातको र उचाई दुइ हातको रहनेछ। त्यसवेदीको चार कुनामा सिङ्गहरू हुनेछन्। यी सिङ्गहरू वेदीसित एउटै काठले बनिएको जस्तो हुनुपर्छ। ३वेदीमाथिका सबै किनारहरू अनि यसको सिङ्गहरू सुनले मोहोर। वेदीको वरिपरि सुनको एउटा घेरा बनाऊ। ४दुइवटा सुनको मुन्डीहरू बनाऊ प्रत्येकलाई वेदीको छेउमा घेरा मुनि जोडी छेऊ वेदी बोक्नको निमित्त यी मुन्डीहरूमा लौराहरू लगाइदेऊ। ५लौराहरू बबुल काठको बनाऊ अनि तिनीहरूलाई सुनले मोहोर। ६वेदीलाई पर्दाहरूअघि राख जसले करारको सन्दूकलाई ढाक्छ र त्यस ढकनीले सन्दूकलाई छोप्छ। त्यो ढकनी त्यही ठाउँ हो जहाँ म तिमीसित भेट गर्नेछु।

७“प्रत्येक बिहान हारूनले वेदीमा सुगन्धित धूप जलाउन पर्छ। उसको यो कार्य बत्तीहरूको हेरचाह गर्न आउँदा गर्नेछन्। ८साँभमा पनि जति बेला तिमी बत्तीको हेर्न चाहा गर्न आउँछौं त्यस समयमा उसले सुगन्धित धूप जलाउनु पर्नेछ। यसर्थ परमप्रभुको सामुने तिनीहरूको सन्तान जतिञ्जेल रहन्छ सदा सर्वदा धूप जलाउनु पर्छ। ९यस वेदीमा अरू कुनै प्रकारको धूप अथवा होमबलि अन्नबलि अथवा अर्घबलि प्रयोग गर्नु हुँदैन।

१०“वर्षमा एकपल्ट हारूनले परमप्रभुलाई एउटा विशेष बलि चढाउनेछ। हारूनले शुद्धिकरण बलिको त्यो रगत प्रयोग गरेर वेदीलाई प्रायश्चित्त गर्नेछ। हारूनले वेदीको सिङ्गहरूमा त्यो रगत चढाउनेछन। त्यो वस्तु परमप्रभुको निमित्त महा पवित्र हुनेछ।”

मन्दिरको निमित्त कर

११परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, १२“इस्त्राएलीहरूको गन्ती गर जसद्वारा तिमीले त्यहाँ कति जन-संख्या छ थाहा पाउनेछौं। हरेकले आफ्नो जीवन बचाउनु परमप्रभुलाई केही भेटी दिनु पर्छ। नत्र तिनीहरूले कष्ट भोग्नु पर्छ जब तिमी उनीहरूको गन्ती गर्छौं। १३गन्ती गरिएका प्रत्येक अधिकारिक नापमा आधा शेकेल तिर्नुपर्छ। (एक शेकेल बीस गेराको हुन्छ) यो एउटा बलिदान परमप्रभुको लागि हो। १४गन्ती गरिएकोहरूमा प्रत्येक बीस वर्ष अथवा अधिक उमेर भएकाहरूले यो उपहार

चढाउनु पर्छ। १५बलि धनी र गरीब बीच कुनै भिन्नता बिनै सबैले बराबर तिर्नु पर्छ तर धनीले वेशी र गरीबले कम्ती तिर्नु हुँदैन। यो बलि तिम्नो आफ्नो जीवनको लागि हो। १६उद्धारको पैसा भेट हुने पालको सेवामा प्रयोग गर। यो बलिदानले इस्त्राएलीहरूलाई सम्भना गराउँछ तिनीहरूका जीवनको निम्ति मोल तिरिएको छ।”

हात गोड धुने कचौरा

१७परमप्रभुले मोशालाई भन्नु भयो, १८“काँसाको एउटा भाँडा बनाऊ, त्यसलाई काँसाको आधारमा राख। यो भाँडा भेट हुने पाल र वेदीको बीचमा राखि देऊ अनि धुनको निम्ति यस भित्र पानी भर। १९हारून अनि उनका छोराहरूले तिनीहरूको हातहरू अनि खुट्टाहरू यो पानीले धुनु पर्छ। २०जब हारून अनि उसका छोराहरू भेट हुने पालभित्र पस्छन अथवा वेदीको छेउमा आएर परमप्रभुलाई आगोद्वारा बलिदानहरू चढाउँछन्। २१यदि तिनीहरूले हात खुट्टा धोए भने तिनीहरू मर्ने छैनन्। यो नियम हारून र तिनका मानिसहरूको निम्ति भविष्यमा पनि सदा-सर्वदा चलिरहनेछ।”

अभिषेकको तेल

२२त्यसपछि परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, २३“राम्रो मसलाहरू जम्मा गर। ५०० शेकेल तरल मूर् त्यसको आधा (अर्थात् २५० शेकेल) मिठो सुगन्धित दालचिनी अनि २५० शेकेल मिठो सुगन्धित काठ, २४अनि ५०० शेकेल तेजपात ल्याऊ। एक टिन भद्राक्षको तेल पनि ल्याँनु पर्छ यी सबै चीजहरूको नाप अधिकारिक नाप अनुसार गर।

२५“यी सबै चीजहरू एक साथ मिलाएर मिठो सुगन्धित पवित्र अभिषेक गर्ने पवित्र तेल बनाऊ। २६यो तेल भेट हुने पाल अनि करारको सन्दूकमाथि छर्क। २७अनि टेबलमाथि, सामदान सबै सामानहरूमाथि अनि सबै सामानहरू अनि धूप वेदीमाथि। २८होमबलि चढाउने वेदी र त्यसमाथिको प्रत्येक चीजहरूमा यो तेल हाल। कचौरा अनि यसको आधारमा पनि यो तेल हाल। २९यी सबै चीजहरू महा पवित्र हुनेछन्। यसलाई स्पर्श गर्ने कुनै पनि वस्तु पवित्र हुनपर्छ।

३०“हारून अनि उसका छोराहरूलाई यो तेलले अभिषेक गर। तिनीहरू पवित्र हुनेछन अनि पूजाहारीले जस्तै मेरो सेवा गर्नेछन्। ३१इस्त्राएलीहरूलाई भन, तिमीहरूका संन्तानहरू रहुञ्जेल सदा-सर्वदा यो मेरो पवित्र अभिषेकको तेल हुनेछ। ३२यो पवित्र तेललाई तिमीहरूको शरीरमा साधरण प्रकारले नदल। अरू कुनै तेल यस तरीकाले नबनाऊ। यो तेल पवित्र हो तिमीहरूको निम्ति विशेष तेल मानिनु पर्छ। ३३यदि

कुनै मानिसले यो तेल बनाउँछ अनि यो विदेशीलाई दिन्छ जो एउटा पजाहारी होइन, तब त्यो मानिसलाई उसका मानिसहरूबाट अलग्ग राख्नु पर्छ।”

सुगन्धित धूप

३४त्यसपछि परमप्रभुले मोशालाई भन्नु भयो, “यी सुगन्धित मसलाहरू लेऊ: खोटो, कस्तुरी गन्ध, सालधूप अनि शुद्ध धूप। यी सबै मसलाहरूको मात्रा बराबर हनु आवश्यक छ। ३५सुगन्धित धूप बनाउन यी सबै मसला मिसाऊ र जसरी सुगन्धित तेल बनाएको तरीकामा नै यो धूप पनि बनाउनु पर्छ। शुद्ध र पवित्र पार्नको निम्ति त्यसमा नुन पनि मिलाऊ। ३६केही धूपहरू पिँदैर एकदमै मसिनो बनाऊ। त्यो धूलोलाई भेट हुने पालभित्र जहाँ म तिमीलाई भेट्छु, करारको सन्दूक छेउमा राख। यो धूपको धूलो मात्र विशेष उद्देश्यमा प्रयोग गर्नु पर्छ। ३७यस प्रकारले बनाएको धूपलाई केही उद्देश्यको निम्ति प्रयोग नगर। तिमीले यसलाई परमप्रभुको निम्ति विशेष तरिकाले प्रयोग गर्नु पर्छ। ३८कोही मानिसहरूले आफ्नो निम्ति यस प्रकारको विशेष धूप बनाउन खोज्ला र उसले त्यसको सुगन्ध लिन सक्ला, तर यदि कुनै मानिसले त्यसो गरे उसलाई उसको आफन्तहरूबाट छुट्टयाउने पर्छ।”

बजलेल र ओहोलीआब

३९ तब परमप्रभुले मोशालाई भन्नु भयो, २“यहूदाको परिवारबाट बजलेल ऊरीको छोरा हूरको नातीलाई मेरो निम्ति विशेष काम गर्न चुनेको छु। ३मैले बजलेललाई परमेश्वरको आत्मासित परिपूर्ण पारिदिएको छु अनि उसलाई सबै किसिमको निपुणता, कुशलता, अनि ज्ञानले आशीष दिएको छु। ४उसले सुन, चाँदी अनि काँसाको सुन्दर-सुन्दर वस्तुहरू बनाउन सक्छ किनभने उ एउटा राम्रो शिल्पकार हो। ५बजलेलले सबै प्रकारको कामहरू गर्न सक्छ जस्तै सुनमा कुँदन पत्थर घेरा लगाउनको निम्ति ढुङ्गा काट्नु अनि सबै उद्देश्यको निम्ति काठहरू काटन सक्छ। ६दान कुलका अहीसामको छोरा ओहोलीआबलाई मैले बजलेलको सहयोगीको रूपमा चुनेको छु। मैले दिएको आदेश अनुसार सबै प्रकारका चीजहरू बनाउन सक्नु भनेर अन्य सबै कर्मीहरूलाई पनि कार्यक्षमता दिएको छु।

७भेट हुने पाल, करारको सन्दूक, सन्दूकको ढकनी, भेट हुने पालका सबै सामानहरू,

८टेबल अनि त्यसका सबै सामानहरू, सामदान र यसका सबै सामानहरू, धूप जलाउने वेदी,

९होमबलिको निम्ति वेदी र वेदीमा प्रयोग गर्ने सहयोगी कचौराहरू अनि आधाहरू।

१० पूजाहारी हारूनको निम्ति विशेष पोशाकहरू, हारूनका छोराहरू जब पूजाहारी भई सेवा गर्छन, तिनीहरूको निम्ति विशेष पोशाकहरू।

११ अभिषेकको निम्ति सुगन्धित तेल अनि सुगन्धित धूप मैले तिमीलाई आज्ञा दिए अनुसार ती कर्मीहरूले यी सबै चीजहरू बनाउनु पर्छ।”

विश्राम दिन

१२ तब परमप्रभुले मोशालाई भन्नु भयो, १३ “इस्त्राएली मानिसहरूलाई भन: ‘मेरो विशेष विश्रामको दिनको नियम तिमीहरूले पालन गर्नु पर्छ। तिमीहरूका भावी सन्तानक निम्ति तिमी र म बीचको चिनो हुनेछ। यी नियमहरू एउटा नियमहरूले दर्शाउनेछन म परमप्रभुले तिमीहरूलाई मेरा आफ्ना मानिस बनाएको हुँ।

१४ “विश्राम दिनलाई एक विशेष दिनको रूपमा मान। यदि कुनै मानिसले विश्रामलाई अन्य दिन सरह मान्छ त्यो मानिसलाई मारु नै पर्छ। यदि कुनै मानिसले विश्रामको दिन काम गर्छ त्यस मानिसलाई उसका आफन्तहरूबाट छुट्याउनु पर्छ। १५ काम गर्नको निम्ति छ: दिन पूरा रहन्छ तर सातौँ दिन चाँहि परमप्रभुको निम्ति एकदमै विशेष आरामलिने दिन हुनेछ। कुनै पनि मानिस जसले विश्राम दिनमा काम गर्छ भने त्यस मानिसलाई मृत्यु दण्ड दिइनेछ। १६ इस्त्राएलीहरूले विश्राम दिनलाई विशेष दिन भनी सम्भ्रना राख्नु पर्छ। यस सम्भ्रनालाई इस्त्राएलीहरूले पुस्तौँ पुस्तासम्म सदा-सर्वदाको निम्ति पालन गरून। १७ विश्राम दिन म अनि इस्त्राएलीहरूको बीच एउटा संकेत हो। परमप्रभुले छ: दिन काम गर्नु भयो र आकाश र पृथ्वी बनाउनु भयो अनि सातौँ दिन उहाँले विश्राम लिनु भयो।”

१८ यसरी परमप्रभुले मोशासित सीनै पर्वतमा कुरा गरे शेष गर्नु भयो। त्यसपछि उहाँले दुइवटा शिला-पाटीहरूमा आफ्नै औँलाले करार लेखेर मोशालाई दिनु भयो।

सुनको बाख

३२ मोशा पर्वतबाट तल नओर्लेको धेरै दिन भइसकेको मानिसहरूलाई थाहा भयो। यसर्थ मानिसहरूले हारूनलाई वरिपरि घेरेर भने, “हेर, मोशाले हामीलाई अगुवाई गरी मिश्रबाट बाहिर लिएर आउनु भयो। हामीलाई थाहा छैन तिनलाई के भयो। यसर्थ हाम्रो अगुवाई गर्न हाम्रो लागि केही देवताहरू बनाऊ।”

१ हारूनले तिनीहरूलाई भने, “तिमीहरूकी आफ्नी पत्नीहरू अनि छोरीहरूले कानमा लगाएका सुनको कुण्डलहरू मकहाँ ल्याऊ।”

२ यसकारण सबै मानिसहरूले कानका सुनको कुण्डलहरू जम्मा गरे अनि हारून कहाँ ल्याए। ४ हारूनले तिनीहरूबाट सुन लिए, पगालेर यसको एउटा

बाखोको मूर्ति बनाए अनि उनले यसलाई सुनले मोहरी दिए।

तब मानिसहरूले भने, “हे इस्त्राएल यिनीहरू तिमीहरूको देवताहरू हो जसले तिमीहरूलाई मिश्र बाहिर ल्याए।”

५ हारूनले यी सब देखे अनि तिनले बाखको अघि एउटा वेदी बनाए। त्यसपछि तिनले घोषणा गरे, “परमप्रभुको सम्मानमा भोलि एक विशेष चाड मनाइनेछ।”

६ मानिसहरू बिहान चाँडै उठे पशुहरू मारेर होमबलिहरू चढाए अनि मेलबलिहरू चढाए। मानिसहरू खान तल बसे, तब रमाइलो गर्न उठे।

७ तब परमप्रभुले मोशालाई भन्नु भयो, “पर्वतबाट तल ओर्ली हाल। तिमीले मिश्र देशबाट ल्याएका ती तिम्रा मानिसहरूले असाध्यै पाप गरिरहेका छन्। ८ तिनीहरूले यति चाडै नियमहरूलाई त्यागे जुन मैले तिनीहरूलाई अनुसरण गर्नु भनी आज्ञा दिएको थिएँ। तिनीहरूले सुन पगालेर एउटा बाखो बनाएका छन् र त्यही बाखोलाई पूजा गर्दैछन् र बलिहरू चढाइरहेका छन्। ती मानिसहरूले भने, ‘हे इस्त्राएली, यहाँ तिमीहरूका देवताहरू छन् जसले तिमीहरूलाई मिश्रबाहिर ल्याए।”

९ परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, “त्यो मैले देखे यी मानिसहरू एकदमै अट्टेरी छन्। १० यसकारण मलाई एक्लो छोडिदेऊ मेरो क्रोध तिनीहरूमाथि उठनेछ अनि तिनीहरूलाई ध्वंश गरिदिनेछ। तब म तिम्रा सन्तानलाई एउटा ठूलो जाति बनाउनेछु।”

११ तर मोशाले परमप्रभु उसका परमेश्वरलाई शान्त गराए अनि भने, “हे परमप्रभु तपाईंका आफ्नै मानिसहरूसित चाँडै क्रोधित नहुनुहोस्। तपाईंले यी मानिसहरूलाई मिश्रबाट तपाईंका विशाल अद्भुत शक्ति र बल प्रयोग गरेर बाहिर ल्याउनु भयो। १२ यदि तपाईंले तिनीहरूलाई ध्वंश पार्नु भयो भने, ‘मानिसहरूले सोच्ने छन् परमप्रभुले मानिसहरूलाई मिश्र बाहिर लगेको कारण तिनीहरूलाई पर्वतमाथि ध्वंश पार्न मात्र रहेछ।’ यसर्थ तपाईंका आफ्नै मानिसहरूसँग क्रोधित नहुनुहोस्। तपाईंको मन बदली गर्नुहोस् र तपाईंका मानिसहरूलाई नमार्नु होस्। १३ अब्राहाम, इसहाक तथा याकूबलाई सम्भ्रना गर्नु होस्, ती मानिसहरूले तपाईंलाई सेवा गरेका थिए अनि तपाईंले एउटा प्रतिज्ञा गर्नुभयो। तपाईंले भन्नु भयो, ‘म तिमीहरूका सन्तानलाई आकाशका ताराहरू भन्दा वेशी बनाउनेछु अनि तिनीहरूलाई सम्पूर्ण भूमि दिनु भयो। यो भूमि तिनीहरूलाई सदाको निम्ति हुनेछ।”

१४ यसर्थ परमप्रभुले आफ्नो हृदयलाई कोमल बनाउनु भयो अनि उहाँले के गर्न चाहनु भएको थियो त्यो गर्नु भएन। उहाँले तिनीहरूलाई ध्वंश गर्नु भएन।

१५ तब मोशा पर्वतबाट तल ओर्लिए। तिनीसित दुवैपट्टि करार लेखिएको दुइवटा शिला-पाटीहरू थियो। यी पाटीहरूमा दुवै पट्टि लेखेको थियो। १६ यी पाटीहरू

परमेश्वर आफैले बनाउनु भयो, अनि यसमाथि आज्ञाहरू लेख्नु भयो।

१७जब मोशा पर्वतबाट तलतिर ओर्लिदै थिए यहाँशूले मानिसहरूलाई चिँच्याउदै गरेको सुने, यहाँशूले मोशालाई भने, “मैले छाउनीभित्र युद्धको ध्वनि सुने।”

१८मोशाले उत्तर दिए, “यो आवाज सेनाहरूको विजय ध्वनि होइन। अनि यो हार्ने सेनाहरूको आवाज पनि होइन। त्यो आवाज जो म सुन्दैछु, त्यो संगीतको स्वर हो।”

१९मोशा छाउनी नजिक आइपुगे अनि त्यहाँ एउटा बाछो र मानिसहरू नाच्दै गरेको देखे। मोशा एकदमै क्रोधित भए अनि तिनीसित भएको च्याप्टो ढुङ्गाहरू भुँईमा पर्याकै। पर्वतको बेसीमा ती ढुङ्गाहरू फुटेर टुक्रा-टुक्रा भए। २०तब मोशाले बाछालाई पगाले र यसलाई धूलो पारे। तब उनले धूलोलाई पानीभित्र हाले, उनले त्यो पानी इस्त्राएलीहरूलाई पिउन कर लगाए।

२१उसले हारूनलाई भने, “यी मानिसहरूले तिमीलाई के गरे? किन तिनीहरूमाथि तिमीले यस्तो ठूलो पाप ल्यायो?”

२२हारूनले उत्तर दिए, “हजूर, क्रोधित नहुनु होस्। तपाईंलाई थाहा छ यी मानिसहरू सधैं केही गल्ती गर्न तैयार नै रहन्छन्। २३यी मानिसहरूले मलाई भने, ‘मोशाले हामीलाई मिश्र देशबाट अगुवाई गर्नु भयो, तर उहाँलाई के भयो हामी जादैनौं, यसर्थ हाम्रो अगुवाई गर्न केही देवताहरू बनाऊ।’ २४यसकारण मैले तिनीहरूलाई भने तिनीहरूको सुन ल्याऊ तिनीहरूले त्यो मलाई दिए। मैले त्यो सुन आगोमा हाले र आगोबाट त्यो बाछो निस्क्यो।”

२५मोशाले देखे हारूनले मानिसहरूलाई नियन्त्रणबाट बाहिर जान दिए, मानिसहरू जंगली जस्तो कुदिरहे अनि तिनीहरूका सबै शत्रुहरूले तिनीहरूको मूर्खको जस्तो व्यवहार देखे। २६यसर्थ मोशा छाउनीको प्रवेशद्वारमा उभिए र भने, “परमप्रभुलाई समर्पण गर्ने जो पनि मेरो वरिपरि भेला हुनुपर्छ। सबै लेवीहरू उनको वरिपरि भेला भए।”

२७त्यसपछि मोशाले तिनीहरूलाई भने, “परमप्रभु इस्त्राएलका परमेश्वरले के भन्नु भएको छ म तिमीहरूलाई भन्दैछु ‘प्रत्येकले हातमा तरवार लिएर छाउनीको एक कुनादेखि अर्को कुनासम्म जानुपर्छ। तिमीहरूले आफ्ना दाज्यू-भाइ, साथीहरू, अनि छिमेकीहरूलाई मार्ने पर्छ।”

२८लेवीहरूले मोशाको आज्ञा पालन गरे अनि त्यस दिन लगभग तीन हजार इस्त्राएलीहरूले ज्यान गुमाए। २९त्यसपछि मोशाले भने, “आज तिमीहरूका छोराहरू अनि दाज्यू-भाइ मारेर आफूलाई परमप्रभुको सेवामा समर्पण गर्यौ। यसको निम्ति तिमीहरूले आशिष पाउनेछौ।”

३०अर्को बिहान मोशाले मानिसहरूलाई भने,

“तिमीहरूले असाध्यै ठूलो पाप गर्नु। अब म परमप्रभुको जान्छु। हुन सक्छ म तिमीहरूको पापका निम्ति प्रायश्चित्त गर्नु सक्छु।” ३१तब, मोशा परमप्रभुको गए अनि भने, “दया गरी सुन्नु होस्, यी मानिसहरूले सुनको देवता बनाए र साहै नराम्रो पाप गरेका थिए। ३२अब यिनीहरूका पाप क्षमा गरि दिनुहोस्। यदि तिनीहरूलाई क्षमा गर्नु हुँदैन भने तपाईंले लेख्नु भएको पुस्तकबाट मेरो नाउँ निशान मोटाइ दिनुहोस्।”

३३तर परमप्रभुले मोशालाई भन्नु भयो, “ज-जसले मेरो विरोधमा पाप गरेकाछन्, म तिनीहरूको नाउँहरू मेरो पुस्तकबाट हटाउने छु। ३४यसर्थ तल गएर मैले जहाँ जानु भन्छु त्यहाँ तिनीहरूको अगुवाई गर। मेरो स्वर्गदूतले तिमीलाई अगुवाई गर्नेछ। जब पाप गर्ने मानिसहरूलाई दण्ड दिने समय आउँछ तिनीहरूलाई दण्ड दिनेछ।” ३५यसर्थ परमप्रभुले मानिसहरूमाथि डरलाग्दो बिमार खन्याई दिनु भयो। उहाँले यसो गर्नु भयो किनभने हारूनले अगुवाई गरेका मानिसहरूले एउटा सुनका बाछो बनाएका थिए।

“म तिमीहरूसित जाने छैन”

३३ तब परमप्रभुले मोशालाई भन्नु भयो, “तिमी र तिम्रा मानिसहरू जसलाई तिमीले मिश्र देशबाट ल्याएका छौ त्यो ठाउँबाट गईहाल। अनि तिमीहरू त्यो भूमिमा जाऊ जुन मैले अब्राहाम, इसहाक र याकूबलाई दिन्छु भनी प्रतिज्ञा गरेको थिएँ। मैले तिनीहरूलाई वचन दिएर भनेको थिएँ, तिमीहरूका भावी सन्तानलाई म त्यो भूमि दिनेछु। २म एकजना स्वर्गदूतलाई तिम्रो अगुवाई गर्न पठाउनेछु अनि कनानी, एमोरी, हित्ती, परिज्जी, हिक्वी अनि यबूसीहरूलाई तिनीहरूको भूमि छोड्न बाध्य गराउनेछु। ३यसर्थ तिमीहरू त्यो भूमिमा जाऊ जुन भूमि असल-असल चीजहरूले भरिभराऊ छ। म तिमीहरूसित जादिँन र यदि म तिमीहरूसित गएँ भने, हुन सक्छ, तिमीहरूलाई म आधा बाटोमा नै ध्वंश पार्नेछु कारण तिमीहरू अत्यन्तै अट्टेरी छौ।”

४मानिसहरू यस्तो दुःख पूर्ण समाचार सुनेर चिन्तित भए। तिनीहरूले गर-गहनाहरू लगाएनन्। ५परमप्रभुले मोशालाई भन्नु भयो, “इस्त्राएलीहरूलाई भन, ‘तिमीहरू अट्टेरी छौ। यदि म तिमीहरूसँग केही क्षणका निम्ति पनि जानु पर्ने भए म तिमीहरूलाई ध्वंश पार्ने थिएँ। अब तिमीहरूले आफ्नो गहना निकाल अनि म निश्चय गर्ने छु, तिमीहरूलाई के गर्नुपर्ने हो।” ६यसकारण गहनाहरू हारेब पर्वतमा इस्त्राएलीहरूले फुकालिदिए।

अस्थायी भेट हुने पाल

७मोशाले छाउनी केही अघि लगे अनि छाउनी त्यहाँ बसाले अनि त्यसलाई “भेट हुने पाल” नाउँ दिए। कुनै मानिस जसले परमप्रभुबाट केही माग्ने इच्छा गर्छ ऊ

भेट हुने पालमा जानु पथर्यो जो छाउनी बाहिर थियो। एजति बेला मोशा पालमा जान्थे, मानिसहरू तिनको आफ्नै पालहरूको ढोकाहरूमा खडा हुन्थे। जबसम्म उनी भेट हुने पालभित्र पर्दैन थिए। तिनीहरूले मोशालाई हेर्थे। एमोशा भेट हुने पालमा जान्थे बादलको लामो स्तम्भ भैमाथिबाट तल आउँथ्यो। त्यो बादलको खामो पालको द्वारमा खडा भई परिवर्तनहुन्थ्यो यसरी परमप्रभुले मोशासँग कुरा गर्नु हुन्थ्यो। १०यसर्थ जब बादलको खम्बालाई मानिसहरूले देख्थे तिनीहरू आफ्नो-आफ्नो पालको द्वारमा गएर परमेश्वरको आराधना गरी निहुरिन्थे।

११यस रीति अनुसार परमप्रभुले मोशासँग साथी जस्तै कुरा गर्नु हुन्थ्यो। परमप्रभूसँग कुरा गरिसकेपछि मोशा पालमा फर्कन्थे। तर उसको युवक सहायक नूनको छोरा यहोशू पालभित्र नै रहन्थ्यो।

परमप्रभुको महिमा मोशाले देखे

१२मोशाले परमप्रभुलाई भने, “तपाईंले मलाई यी मानिसहरूलाई अगुवाइ गर्ने आदेश दिनु भयो तर यो भन्नु भएन तपाईंले मसँगै कुन मानिस पठाउनु हुन्छ। तपाईंले मलाई भन्नु भयो, ‘म तिमीलाई राम्ररी जान्दछु र म तिमीसित अत्यन्तै खुशी छु।’ १३यदि मैले तपाईंलाई साँच्चै खुशी पारेको भए मलाई तपाईंका तरीकाहरू बताउनु होस्। म तपाईंलाई जान्न चाहन्छु। तब म तपाईंलाई नित्य प्रसन्न पारिराख्छु। स्मरण रहोस यी सबै मानिसहरू तपाईंका हुन्।”

१४परमप्रभुले उत्तर दिनु भयो, “म आफै तिमीसित जानेछु र तिम्रो अगुवाइ गर्नेछु।”

१५त्यसपछि मोशाले परमप्रभुलाई भने, “यदि तपाईं हामीसित जानुहुन्न भने हामीलाई पनि यस ठाउँबाट नपठाउनुहोस। १६नत्र हामीहरू कसरी थाहा पाउँछौ तपाईं ती मानिसहरू र मसँग खुशी हुनुहुन्छ। यदि तपाईं हामीसित जानु भएन भने ती मानिसहरूका लागि म र अरू मानिसहरूमा केही भिन्नता रहेन।”

१७तब परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, “तिमीले जो भन्यौ म गर्नेछु। किनभने म तिमीसँग प्रसन्न छु अनि म तिमीलाई राम्रो जान्दछु।”

१८त्यसपछि मोशाले भने, “अब दया गरी मलाई तपाईंको महिमा देखाउनुहोस।”

१९तब परमप्रभुले भन्नुभयो, “म मेरा सबै परिपक्व भेलो धर्म तिम्रो अघाडी जानमा लागि गर्नेछु। म ‘यहोवा’ मेरो नाउँ घोषणा गर्ने छु, किनभने म परिपक्व कल्याण कार्य र प्रेम आफूले मन पराएको मानिसअधि देखाउने छु। २०तर तिमीले मेरो अनुहारलाई हेर्न असमर्थ हुनेछौ। कुनै पनि मानिसले मलाई हेर्न सक्दैन अनि जिउँदो रहन सक्दैन।”

२१“परमप्रभुले भन्नुभयो, हेर मेरो छेउमा एउटा चट्टान छ अनि तिमी यसमा उभिन सक्छौ। २२मेरो

महिमा त्यहाँ जाने छ। म तिमीलाई त्यस चट्टानमा लामो चर्केको ठाउँमा बसाउनेछु। अनि जब म त्यहाँ जान्छु मेरो हातले तिमीलाई छोप्ने छ। २३त्यसपछि म मेरो हात हटाउनेछु र तिमीले मेरो पछिल्लिरको भाग देखेछौ, तर मेरो अनुहार देख्न सक्ने छैनौ।”

नयाँ शिला पाटीहरू

३४ परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, “तिमी आफैले पहिलाको जस्तै दुइवटा चेपा ढुङ्गाहरू काट। म त्यही शब्दहरू नयाँ ढुङ्गाहरूमाथि लेख्नेछु मैले जुन पहिले तिमीले धूलो पारेको ढुङ्गामाथि लेखेको थिएँ। २भोलि बिहानै तयार भएर सीनै पर्वतमा म भएकहाँ आऊ। त्यस पर्वतको टाकुरामा मेरोअधि उभिनु। इतिमीसित कसैलाई पनि आउन नदेऊ। पर्वतको कुनै ठाउँमा कसैलाई दखिनु हुदैन। पर्वतको बेसीमा तिमीहरू कसैको गाई, गोरू अथवा भेडाहरू चर्न पाउने छैनन्।”

४यसकारण अर्को दिन मोशाले दुइवटा चेपा ढुङ्गाहरू तयारी बनाए अनि बिहानै उ सीनै पर्वतमाथि चढे। परमप्रभुद्वारा आज्ञा भएका सबै कुरा मोशाले गरे। उनी त्यहाँ ती दुइवटा टुक्रा चेपो ढुङ्गा लिएर गए। ५परमप्रभु उनी भएकहाँ तल पर्वतमाथि बादलमा आउनु भयो अनि मोशाको अधि उभिनु भयो। मोशाले परमप्रभुको नाउँको उच्चारण गरे।

६परमप्रभु मोशाको अधि जानु भयो अनि भन्नुभयो, “म यहोवा अनि म परमप्रभु हुँ। म करूणापूर्ण अनि दयालु हुँ। म रिसाउनुमा ढीलो, म प्रेमले परिपूर्ण अनि विश्वास योग्य छु। ७एउटा पुस्तादेखि अर्को पुस्तासम्म परमप्रभुले कृपा देखाउनु हुन्छ। उहाँले मानिसहरूलाई तिनीहरूको दुष्टता, कुकर्म अनि विद्रोहमा क्षमा गर्नुहुन्छ। तर दोषी मानिसलाई दण्ड दिन उहाँ बिर्सिनु हुन्न। तिनीहरूद्वारा गल्ती गरिएको कारण तिनीहरूका छोरा-छोरीहरू, नाति-पनाति, तिनीहरूका संतानले तेश्रो अथवा चौथो पुस्तासम्म दुःख भोग्नु पर्छ।”

८तब भट्टै मोशा भुईँमा घोट्टे अनि परमप्रभुको आराधना गरे। तब मोशाले भने, ९“हे परमप्रभु यदि तपाईं मसित खुशी हुनुहुन्छ भने हामीसँग हिँड्नु होस्। म जान्दछु यी मानिसहरू अट्टेरी छन् हामीद्वारा कुकर्म गरेकोमा क्षमा गर्नुहोस् अनि हामीलाई तपाईंका आफ्नै मानिसहरू भनी ग्रहण गर्नु होस।”

१०तब परमप्रभुले भन्नुभयो, “म यो करार तिम्रा सबै मानिसहरूसँग बनाउन गइरहेछु। म यस्तो आश्चर्यजनक कामहरू गर्नेछु जुन यस पृथ्वीको कुनै भूमिमा अथवा राष्ट्रमा कहिल्यै भएका थिएनन्। तिमीहरू प्रत्येकले देखेछन् म परमप्रभु अनि महान सर्वोच्च हुँ। ११आज म जुन आज्ञाहरू दिनेछु त्यो पालन गर अनि म एमोरी, कनानी, हित्ती, परिज्जी, हिच्वी अनि यबूसीहरूलाई भूमि छोड्न जोर लगाउनेछु। १२तर होशियार होऊ,

कुनै मानिससँग सन्धि नगर जुन भूमिमा तिमीहरू बस्न गइरहेका छौ। यदि तिमीहरूले तिनीहरूसित सन्धि गर्खौ भने तिनीहरूले तिमीहरूलाई नराम्रो कार्य तिर लैजान्छन्। १३यसकारण तिनीहरूको वेदीहरू नष्ट गरिदेऊ तिनीहरूका पवित्र खम्बाहरू भत्काइदेऊ अनि तिनीहरूका डण्डाहरू टुक्रा टुक्रा पारिदेऊ। १४अरु कुनै देवताको आराधना नगर। परमप्रभुको नाउँ एल-कनाह हो डाह गर्ने परमेश्वर।

१५“होशियार होऊ त्यस ठाउँमा बस्ने मानिसहरूसँग कुनै सन्धि नगर, नत्र तिमीहरूले तिनीहरूका देवताहरूको आराधना र अनि बलिदान दिन शुरू गर्ने छौ। तिनीहरूले तिमीहरूलाई बलिदानका भोजन खानु निम्त्याउने छन्। १६तिमीहरू तिनीहरूको छोरीहरूलाई तिमीहरूको छोराहरूसित विवाह गरिदिन सक्छौ। तर तिनीहरूका छोरीहरू वेश्या भै भूटो देवताहरूको आराधना गर्छन्। तिम्रा छोराहरूलाई पनि त्यही गर्न लगाउनु सक्छन्।

१७“मूर्तिहरू नबनाऊ।

१८“अखमिरे रोटीको चाड मनाऊ। मैले तिमीहरूलाई आज्ञा दिए अनुसार सात दिनसम्म खमीर बिनाको रोटी खाऊ। यो आबीब महीनामा गर, किनभने त्यो त्यही महीनामा हो जब तिमीहरू मिश्र बाहिर आएका थियौ।

१९“गई वस्तु होस् अथवा भेडा तिनीहरूको पशुहरूबाट पहिले जन्मेको मेरो हो। २०प्रत्येक पहिले जन्मेको गधासित थुमा साट्न सक्छौ। यदि तिमीले थुमासित गधा साटेनौ भने, तिमीले गधाको मण्टो भाँचि दिनुपर्छ। तिमीहरूले मबाट आफ्ना छोराहरूको उद्धार गर्नुपर्छ। कुनै मानिस मेरोअघि बिना भेटी आउनु हुँदैन।

२१“तिमीले छ दिन काम गर्नेछौ र सातौं दिन विश्राम लिनु पर्छ। यो विश्राम तिमीहरूले बाली रोप्ने र उठाउने समयमा पनि लिनु पर्छ।

२२“साताको चाड पहिलो अन्न बाली उठाऊ र मनाऊ। अन्न भित्र्याउने चाड ऋतुको आखिरमा मनाऊ।

२३“वर्षमा तीन पल्ट सबै इस्त्राएली मानिसहरू र तिनीहरूका छोराहरू परमप्रभु तिनीहरूका स्वामी इस्त्राएलका परमेश्वरकहाँ जानु पर्छ।

२४“तिमीहरू जब आफ्नो भूमिमा जानेछौ म तिमीहरूका शत्रुहरूलाई बलपूर्वक भगाईदिनेछु। म तिमीहरूको भूमिको सिमाना विस्तारित गर्नेछु। जब तिमीहरू वर्षमा तीन पल्ट परमप्रभु आफ्ना परमेश्वरको सामुन्ने जान्छौ तिमीहरूको भूमि कसैले पनि लाने चेष्टा गर्ने छैन।

२५“जब तिमीले मलाई बलिदान चढाउँछौ, रगतसँग कुनै खमीर नचढाऊ।

“निस्तार चाडको मासु अर्को बिहानसम्म नराख।

२६“तिमीहरूको फसलबाट पहिलो अन्नहरू परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरको घरमा ल्याऊ।

“कहिलो पाठीलाई त्यसकी माऊको दूधमा नै पकाउनु हुँदैन।”

२७परमप्रभुले मोशालाई भन्नु भयो, “मैले तिमीलाई भनेका सबै कुराहरू लेख। यी कुराहरू करार छन्, जुन मैले तिमी र इस्त्राएलीहरूसँग गरिरहेकोछु।”

२८त्यहाँ मोशा चालीस दिन र चालीस रातसम्म परमप्रभुसँग बसे। तिनले न ता केही खाए न ता पिए। मोशाले करारका वचनहरू अर्थात् दश आज्ञाहरू दुइवटा पाटीहरूमा लेखे।

मोशाको उज्वल अनुहार

२९त्यसपछि मोशा सीनै पर्वतबाट तल आए। उनले आफूसित दुइ शिला-पाटीहरू ल्याए। मोशाले थाह पाएनन् उनको अनुहार चम्किरहेको थियो किनभने उनले परमप्रभुसँग कुरा गरेका थिए। ३०हारून र इस्त्राएली मानिसहरूले देखे मोशाको अनुहार चम्किरहेको थियो। तिनीहरू उनको छेउमा जान डराए। ३१मोशाले हारून अनि सबै बूढा-प्रधानहरूलाई आफूसित बस्न बोलाए। मोशाले तिनीहरूसँग कुरा गरे। ३२त्यसपछि इस्त्राएलीहरू मोशाको छेउमा आए अनि उनले परमप्रभु द्वारा सीनै पर्वतमाथि दिनु भएका ती आज्ञाहरू तिनीहरूलाई दिए।

३३जब तिनले मानिसहरूसित कुरा गरी सके पछि तिनले आफ्नो अनुहार ढाके। ३४कुनै पनि समय जब मोशा कुरा गर्नको निमित्त परमप्रभुअघि जान्थे आफ्नो अनुहार नढाकी जान्थे। त्यसपछि मोशा बाहिर आएर परमप्रभुले दिनु भएका आज्ञाहरू इस्त्राएलका मानिसहरूलाई सुनाउथे। ३५इस्त्राएली मानिसहरूले मोशाको अनुहार चम्किरहेको देखे। यसकारण अर्को पल्ट परमप्रभुसँग कुरा गर्न नजाउञ्जेलसम्म मोशाले आफ्नो अनुहार छोपिरहे।

विश्राम-दिन विषयमा नियमहरू

३५ मोशाले सबै इस्त्राएलीहरूलाई एक जग्गामा भेला पारे अनि तिनीहरूलाई भने, “परमप्रभुका आज्ञाहरू म तिमीहरूलाई भन्दछु।

२“काम गर्नको निमित्त छ दिन छ र सातौं दिन तिमीहरूको निमित्त विश्राम गर्ने विशेष दिन हो। सात दिन परमप्रभुलाई समर्पण गरिएको हो। कुनै पनि मानिस जसले विश्राम दिनमा काम गर्छ त्यो मारिनु नै पर्छ। ३विश्राम दिनमा तिमीहरूले तिमीहरू बसेको भूमिमा आगो पनि बाल्नु हुँदैन।”

पवित्र पालको निमित्त सामग्री

४इस्त्राएलका सबै मानिसहरूलाई मोशाले भने, “परमप्रभुले दिनु भएको आज्ञा यही हो। ५परमप्रभुको निमित्त विशेष उपहारहरू भेला गर। तिमीहरू प्रत्येकले के चढाउन चाहन्छौ हृदयले निर्णय गर। त्यसपछि

परमप्रभुलाई चढाउन उपहार लिएर आउनु पर्छ। सुन, चाँदी, काँसा, ढनिलो, बैजनी अनि रातो धागो र मसिनो सुती कपडा, र बाखाको भुत्ला, ७तन्काएको बाखाको छाला, नरम छाला र बबुलको काठ। ८दीयोको निम्ति तेल, अभिषेक तेल बनाउनको निम्ति मसला र सुगन्धित धूपको निम्ति मसला। ९गोमेदक-रत्न तथा एपोदमा र न्यायको थैलीमा कुदाउने अरू रत्नहरू ल्याऊ।

१०तिमीहरू जो निपुण कर्मीहरू छौं, परमप्रभुले गर्नु भन्नु भएको आज्ञा अनुसरण गरेर सब चीजहरू बनाउनु पर्छ। ११पवित्र पाल, त्यसको बाहिरी पाल र त्यसलाई आवरणहरू, अंकुसे, बार, खम्बा अनि आधारहरू, १२पवित्र सन्दूक, त्यसका डण्डाहरू अनि आवरण र पर्दा जसले पवित्र सन्दूक राखिने जग्गा ढाक्नेछ। १३टेबल अनि यसको डण्डाहरू र यसको चीज-बीजहरू जो टेबलमाथि राखिन्छ अनि विशेष रोटी परमप्रभुको अघाडी राखिन्छ। १४बत्तीको निम्ति सामदान, त्यसले सबै सामग्रीहरूमा प्रकाश दिन्छ, अनि तेल त्यो जलेर प्रकाश दिन्छ। १५धूपको निम्ति वेदी अनि त्यसका डण्डाहरू, अभिषेक गर्ने तेल, अनि सुगन्धित धूप र पवित्र पालको प्रवेशद्वारमा लगाइने पर्दा, १६होमबलिको निम्ति वेदी अनि काँसाको कोरेसो डण्डाहरू अनि वेदीमा प्रयोग गरिने सबै चीजहरू, काँसाको बटुका र तिनका आधार, १७आँगन वरिपरिको पर्दा। तिनीहरूका डण्डाहरू र आधार जुन आँगनको फाटकमा राखिएको थियो। १८चुकुलहरूले पवित्र पाल अनि आँगनका वरिपरिको पर्दाहरू अडाउनलाई प्रयोग गरिएका चुकुलहरू स्थिर राख्छन् अनि डोरी जसले ती चुकुललाई बाधेर राख्छ। १९पवित्र स्थानमा पूजाहारीहरूले विशेष बुनेको लुगा लगाउनु पर्छ। हारून अनि उसका छोराहरूले पूजाहारी भई सेवा गर्दा यी पोशाकहरू लगाउँथे।”

मानिसहरूबाट महाउपहारहरू

२०तब इस्त्राएली मानिसहरू मोशालाई छोडेर गए। २१तिनीहरू जसले परमप्रभुलाई भेटीहरू चढाउन इच्छा गरे तिनीहरूले सबै भेटीहरू ल्याए। ती भेटीहरू भेट हुने पालको काममा अनि विशेष पोशाकको निम्ति प्रयोग गरियो। २२सबै पुरुष र स्त्रीहरू ज-जसले भेटी चढाउनु चाहन्थे सबै प्रकारको सुनका गहनाहरू ल्याए। तिनीहरूले कुण्डल, औठी र अंकुसेहरू ल्याए। तिनीहरू सबैले परमप्रभुको निम्ति यी भेटीहरू चढाए।

२३प्रत्येक मानिसहरू जोसित मिहीन सुती अथवा निलो, बैजनी, रातो धागो, मसिनो सुती कपडा थिए, परमप्रभुलाई चढाउन ल्याए। प्रत्येक मानिस जससित बाखाका भुत्ला अनि सुकाएको बाखाको छाला अथवा मिहीन छाला थियो ती छालाहरू परमप्रभुलाई चढाउन ल्याए। २४प्रत्येक जोसँग चाँदी अथवा काँसा थियो परमप्रभुकाहाँ विशेष भेटीहरू स्वरूप चढाए। जोसँग

बबुलको काठ थियो यो काममा प्रयोग गराउनु ल्याए। २५प्रत्येक निपुण स्त्रीहरूले मसिनो सुती कपडा, निलो, बैजनी अनि रातो धागो बनाए। २६ती सबै स्त्रीहरू जो निपुण थिए अनि सहायता गर्न चाहन्थे तिनीहरूले पनि बाखाको भुत्लाबाट लुगाहरू बनाए।

२७नायक मानिसहरूले पनि गोमेद अनि र अन्य रत्नहरू ल्याए। यी रत्नहरू एपोद अनि न्याय थैलीमाथि लगाए। २८मानिसहरूले मसला र भद्राक्षको तेल पनि ल्याए। ती चीजहरू सुगन्धित धूप, अभिषेक तेल बत्तीको निम्ति तेल प्रयोग गरियो।

२९इस्त्राएलका सारा मानिसहरू जसले भेटी चढाउने इच्छा गर्थे तिनीहरू सबैले परमप्रभुलाई भेटी चढाउने चीजहरू ल्याए। सम्पूर्ण हृदयले आफूलाई इच्छा लागेको चीजहरू चढाए। परमप्रभुले मोशा र इस्त्राएली मानिसहरूलाई बनाउनु भन्नु भएको चीजहरू बनाउन थालियो।

बजलेल र ओहोलीआब

३०तब इस्त्राएली मानिसहरूलाई मोशाले भने, “हेर, यहूदा कुल समूहका ऊरीका छोरो बजलेललाई परमप्रभुले चुन्नु भयो। (ऊरी हुका छोरा हुन्।) ३१परमप्रभुले बजलेलमा परमेश्वरको आत्मा भर्नु भयो। उहाँले बजलेललाई सब प्रकारको सीप र ज्ञान दिनुभएको छ। ३२उसले सुन, चाँदी अनि पीतलमा कसरी आकार बनाउनु पर्छ जान्दछ। ३३उसले पत्थर तथा गहनाहरू चाहिए अनुसार कुँदने सक्छ। उसले काठमा खोपन अनि काठबाट सबै प्रकारको चीजहरू बनाउन सक्छ। ३४परमप्रभुले बजलेल र ओहोलीआबलाई विशेष सीप दिनु भएकोछ र तिनीहरूले अरू मानिसहरूलाई पनि सिकाउन सक्छन् (ओहोलीआब दान कुल समूहका अहीसामाकको छोरो हो) ३५परमप्रभुले तिनीहरूलाई काठ र धातुमा। कुँदने र बुट्टा बनाउने) अनि निलो, बैजनी अनि रातो धागोबाट लुगा अनि मिहीन सुती लुगा बनाउने सीप दिनु भएको छ।

३६ “यसकारण बजलेल, ओहोलीआब अनि अरू सबै निपुण कर्मीहरूलाई आज्ञा परमप्रभुले दिनुभएको अनुसारका चीज बनाउनु पर्छ। परमप्रभुले पवित्र स्थान बनाउन आवश्यक पर्ने चीज बनाउनु ती निपुण कर्मीहरूलाई सीप दिनु भयो।”

रत्यसपछि मोशाले बजलेल, ओहोलीआब अनि अरू सबै निपुण मानिसहरूलाई बोलाए ज-जसलाई परमप्रभुले विशेष ज्ञान दिनुभएको थियो। ती मानिसहरू पनि आए किनभने तिनीहरूले यो काममा सहायता गर्न चाहन्थे। ३मोशाले तिनीहरूलाई ती सब चीजहरू दिए जो इस्त्राएली मानिसहरूले परमप्रभुको निम्ति उपहार स्वरूप ल्याएका थिए अनि तिनीहरूले ती सबै चीजहरू पवित्र स्थान निर्माण गर्न प्रयोग गरे। मानिसहरूले प्रत्येक बिहान भेटीहरू ल्याए। ४आखिरमा ती सबै कर्मीहरूले

तिनीहरूले गर्दै गरेको काम रोके। तिनीहरू मोशाकहाँ गए र भने, “मानिसहरूले उपहारहरू धेरै ल्याए। अहिले हामीसँग परमप्रभुले आज्ञा गर्नु भए अनुसार चीजहरू बनाउन चाहे भन्दा प्रशस्त समानहरू छन्।”

६तब मोशाले पुरै छाउनीमा यो समाचार पठाए: “अब कुनै पनि पुरुष अथवा स्त्रीले पवित्र स्थानका निमित्त केही पनि भेटी ल्याउनु पर्दैन।” यसकारण मानिसहरूले भेटीहरू ल्याउन रोके। मानिसहरूले आवश्यक भन्दा बेशी भेटीहरू पठाए।

पवित्र पाल

८तब निपुण कर्मीहरूले पवित्र पाल निर्माण गर्न शुरू गरे। तिनीहरूले मसिनो सुतीको कपडा अनि निलो, बैजनी अनि रातो धागोहरू बाट दशवटा पर्दाहरू बनाए। तिनीहरूले प्रत्येक पर्दाहरूमाथि करूब स्वर्गदूतको बुट्टा बनाए। ९त्यहाँ बनिएका प्रत्येक पर्दा एउटै नापको थिए। २८ हात लामो अनि ४ हात चौडाइ भएको। १०ती कर्मीहरूले पाँचवटा पर्दाहरूलाई जोडेर एउटा बनाए, अनि तिनीहरूले अर्को पाँचवटा पर्दाहरूलाईसँगै जोडेर अर्को एउटा पर्दा बनाए। ११पहिलाको पर्दाको अन्तिम किनारमा सुर्काउनी बनाउन तिनीहरूले निलो लुगा प्रयोग गरे। तिनीहरूले अर्को समूहको अन्तिममा पनि त्यसै गरे। १२एक समूहको अन्तिम पर्दामा पचास सुर्काउनी र अर्को समूहको अन्तिम पर्दामा पनि पचास सुर्काउनीहरू थिए। सुर्काउनीहरू एकाको थिए। १३त्यसपछि तिनीहरूले सुनका पचासवटा अंकुसेहरू ती दुइ पर्दालाई जोड्न बनाए अनि यसरी पवित्र पालसँगै जोडिएर एउटै भयो।

१४त्यसपछि कर्मीहरूले पवित्र पाल ढाक्नको निमित्त अर्को एउटा पाल बनाए। तिनीहरूले एघारवटा पर्दाहरू बनाउन बाखाको भुल्ला प्रयोग गरे। १५तीस हात लामो अनि चार हात चौडा सबै पर्दाहरू एउटा नापका बनाए। १६ती कर्मीहरूले पाँचवटा पर्दा जोडेर एउटा ठूलो र फेरि छ वटा पर्दा जोडेर अर्को समूह बनाए। १७एक समूहको आखिरी पर्दाको अन्तिम किनारामा तिनीहरूले पचासवटा प्वालहरू पारे अनि अर्को समूहको अन्तिम किनारामा पनि पचासवटा प्वालहरू पारे। १८ती दुइ समूहका पर्दाहरू जोडेर एउटा पाल बनाउन तिनीहरूले काँसाको पचासवटा अंकुसे बनाए। १९तब तिनीहरूले पवित्र पालको निमित्त अर्भ दुइवटा आवरणहरू बनाए। एउटा आवरण रातो रंगले रंगाएको भेडाको छालाबाट अनि अरू नरम छालाहरूबाट बनाए।

२०तब तिनीहरूले बबुल काठको फल्याकहरू पवित्र स्थानलाई सहायता गर्न बनाए। २१प्रत्येक फल्याक दश हात लामा अनि एक हात आधा चौडाइको थियो। २२प्रत्येक फल्याक बनाउँदा दुइवटा खम्बाहरू एका अर्कोमा बाखाको भुल्लासित जोडिएका थिए। यी सबै

फल्याकहरू पवित्र स्थानको निमित्त थिए। २३पवित्र स्थानको दक्षिण पट्टिको निमित्त तिनीहरूले बीसवटा फल्याकहरू बनाए। २४त्यसपछि तिनीहरूले चालीसवटा चाँदीको आधारहरू बनाए तिनीहरूले दुइवटा आधारहरू प्रत्येक फल्याकमा लगाए। २५तिनीहरूले पवित्र पालको उत्तर पट्टिको निमित्त पनि बीसवटा फल्याकहरू बनाए। २६तिनीहरूले चालीसवटा आधारहरू बनाए, तिनीहरूले दुइवटा आधारहरू प्रत्येक फल्याकमा लगाए। २७पवित्र पालको पश्चिम भागको तिनीहरूले अर्भ छःवटा फल्याकहरू तैयार गरे। २८पवित्र पालको पछिल्लरको कुनाको निमित्त पनि तिनीहरूले दुइवटा फल्याकहरू बनाए। २९अनि यी फल्याकहरू तल सबै सँगै जोडिएका थिए। माथिल्लो भागमा कुनाका फल्याकहरू एउटा अंकुसेले जोडिएका थिए। ती कर्मीहरूले अरू कुनाका फल्याकहरू पनि त्यसरी नै जोडेका थिए। ३०यसकारण त्यहाँ जम्मा आठवटा फल्याकहरू अनि प्रत्येक फल्याकको दुइवटा आधारहरू थिए, जम्मा सोहवटा चाँदीका आधारहरू थिए।

३१कर्मीहरूले बबुलको काठ पवित्र पालको एक पट्टिको फल्याक पाँच पट्टी बनाउन प्रयोग गरे। ३२प्रयोग गरे अर्को पट्टिको फल्याकहरूको निमित्त पाँचवटा पट्टीहरू अनि पवित्र पालको पछि पट्टिको फल्याकहरूको पश्चिम पट्टि। ३३तिनीहरूले मध्य फल्याकहरूबाट एक कुना देखि अर्को कुनासम्म छिराएर पठाउनलाई बनाए। ३४तिनीहरूले यी फल्याकहरूलाई सुनले मोहोरे। तब तिनीहरूले पट्टी समात्नको निमित्त मुन्द्राहरू बनाए। तिनीहरूले बारहरूलाई सुनले मोहोरे।

३५तिनीहरूले महापवित्र स्थानका पर्दाहरू बनाउदा मिहीन निलो सुती लुगा बैजनी र रातो धागो प्रयोग गरे अनि तिनीहरूले मिहीन सूती लुगामाथि करूब स्वर्गदूतको चित्रमा बुट्टा भरे। ३६तिनीहरूले बबुल काठको चारवटा खम्बाहरू बनाएर सुनले मोहोरे। ती खम्बाहरूका निमित्त सुनको अंकुसेहरू बनाए। तिनीहरूले ती खम्बाहरूको निमित्त चारवटा चाँदीका आधारहरू पनि बनाए। ३७त्यसपछि पवित्र पालको प्रवेशद्वार ढाक्न तिनीहरूले पर्दा बनाए। यस पर्दाको निमित्त मिहीन सूती अनि निलो, बैजनी अनि रातो धागो प्रयोग गरे र पर्दामा नक्शा सिलाए। ३८प्रयोग द्वारमाथि पर्दाको लागि तिनीहरूले पाँचवटा खम्बाहरू तथा अंकुसेहरू बनाएर खम्बाका सुर्काउनीहरू र पर्दाका खम्बालाई सुनले मोहोरे। ती पाँचवटा खम्बाको लागि तिनीहरूले पाँचवटा आधारहरू बनाए।

करारको सन्दूक

३७ बजलेलले बबुल काठको पवित्र सन्दूक बनाए। त्यो सन्दूकको लमाइ दुइ हात आधा, चौडाइ र उचाइ एक हात आधाको थियो। २त्यसको भित्र र

बाहिर उसले सुनले मोहोस्यो उसले सन्दूकको वरिपरि सबैमा सुनको घेरा बनाए। सन्दूकको एकपट्टि दुइवटा मुन्त्री लगाए। ४उसले बबुल काठका डण्डाहरू बनाए अनि तिनीहरूलाई सुनले मोहोरी दियो। ५उसले डण्डाहरू सन्दूकको दुवै भागमा भएका मुन्त्रीहरू भित्र घुसायो। यी डण्डाहरू सन्दूक बोक्न प्रयोग गर्थे। ६तब सन्दूकको आवरण शुद्ध सुनले बनाए। यो दुइ हात आधा लामो अनि एक हात आधा चौडाईको थियो। ७तब आवरणको प्रत्येक छेउममा बजलेलले करूब स्वर्गदूतको सुनको दुइवटा आकृतिहरू कुँदे। ८उनले एउटा करूब स्वर्गदूतलाई आसानको एक छेउमा राखे, उनले अर्को करूब स्वर्ग दूतलाई आसानको अर्को छेउमा राख्यो, र करूब स्वर्गदूतलाई आसानसित जोडे तिनीहरू एउटै भए। ९करूब स्वर्गदूतका पखेटाहरू असानमाथि फैलिएका थिए, र तिनीहरूले त्यसलाई ढाकेका थिए। स्वर्गदूतहरू एक-अर्काका सम्मुख आसानभित्र हेरिरहेका थिए।

विशेष टेबल

१०बजलेलले बबुल काठबाट एउटा टेबल बनाए। यो टेबलको लमाइ दुइ हात चौडाइ एक हात अनि एक हात आधा उचाई थियो। ११उनले टेबललाई शुद्ध सुनले मोहोरी दिए अनि सुनको घेरा टेबलको वरिपरि बनाए। १२उनले टेबलको वरिपरि चार औलो ठूलो ताक्ता बनायो। उनले फल्याकको वरिपरि सबैतिर सुनले मोहोरी दियो। १३फेरि उनले सुनको चारवटा मुन्त्रीहरू बनाए र त्यस टेबलको चारकुनामा र खुट्टाको छेउमा लगाए। १४उनले फल्याकको नजिकै मुन्त्रीहरूलाई जोडे। डण्डाहरू मुन्त्रीहरूभित्र टेबल बोक्न लगाए। १५तब उनले बबुल काठको डण्डा बनाए अनि यसलाई सुनले मोहोस्यो। ती डण्डाहरू टेबल बोक्नुमा प्रयोग गर्थे। १६त्यसपछि उनले टेबलमा प्रयोग गरिने वस्तुहरू थालहरू, धुपौरोहरू, कोपरा पेयबलि चढाउन गाग्री बनाए। यी सबै शुद्ध सुनबाट बनाए।

सामदान

१७त्यसपछि उनले सामदान बनाए। उनले शुद्ध सुनलाई मार्तोलले कुटेर सामदानको आधार अनि डण्डा बनाए। तब उनले कोपिला, फूल र पत्र बनाए एकै ठाँउ जोडे। १८त्यो सामदानको एकापट्टि तीनवटा र अर्को तिर तीनवटा गरी जम्मा छ वटा शाखाहरू थिए। १९प्रत्येक शाखामा तीनवटा फूलहरू थिए। यी फूलहरू वदामको फल जस्तै र त्यससित कोपिला र पत्रहरू पनि थिए। २०त्यो सामदानको डण्डामा चारवटा फूलहरू थिए। तिनीहरूको आकार बदामको फूलसित कोपिला अनि पातहरू जस्ता थिए। २१सामदानका दुइ पाटाबाट निकालिएको तीन तीनवटा गरी छःवटा शाखामा फूल,

कोपिला र पत्रहरू थिए। ती फूलहरू शाखा निस्किएको ठाउँमा थिए। २२सबै फूल सामदानका, हागाहरू शुद्ध सुनबाट बनाए। यी सबै भाग एउटै बनाउनलाई सँगै जोडिएका थिए। २३उनले सामदानको निम्ति सातवटा दियोहरू बनाए। उनले शुद्ध सुनबाट सलेदो मिलाउने थाली बनाए। २४उनले एक तोडा शुद्ध सुनको सामदान अनि सबै सामग्री बनाए।

धूप जलाउँको निम्ति वेदी

२५बजलेलले वेदी बनाउनका लागि बबुल काठका उपयोग गरे। यो वेदी धूप बाल्नमा उपयोग हुन्थ्यो। यो एक हात लामो, एक हात चौडा अनि दुइ हात उच्चईको थियो। यो वेदी वर्गकार थियो। प्रत्येक कुनामा एक-एकवटा गरी यस वेदीमा चावटा सिङ्गहरू थिए। यी सिङ्गहरू एउटै बनाउनलाई वेदीसित जोडिएको थियो। २६उनले सिङ्गहरूमाथि अनि सिङ्गका पाटाहरू शुद्ध सुन र त्यसपछि वेदीको वरिपरि सुन पगालेर घेरा ठोके। २७उनले सुनको दुइवटा मण्डपहरू बनाएर वेदीको दुवै पट्टि मोहोरेको भित्र जोडी दिए। यी मुन्त्रीहरू वेदी उठाएर कतै लौंदा डण्डाहरू घुसारने काममा प्रयोग हुन्थे। २८उनले त्यसपछि बबुल काठको डण्डा बनाएर त्यसलाई सुनले मोहोरे।

२९त्यसपछि उनले अभिषेक गर्ने पवित्र तेल अनि सुगन्धित शुद्ध धूप बनाए। उनले सबै चीजहरू सुगन्धित अत्तर बनाउनेले भैं बनाए।

होमबलिको निम्ति वेदी

३८ त्यसपछि बजलेलले होमबलिको निम्ति बबुल काठको एउटा वेदी बनाए। यो वेदी पाँच हात लामो, पाँच हात चौडा अनि तीन हात अग्लो थियो। २उनले यस वेदीको चार कुनामा लगाउन चारवटा सिङ्गाहरू बनाए। उनले वेदीलाई काँसाले मोहरे। ३त्यसपछि उनले त्यस वेदीमा प्रयोग गरिने हतियारहरू सबै काँसाकै बनाए। उनले भाँडाहरू, करूबहरू, काँटा र तावाहरू सबै काँसाको बनाए। ४त्यसपछि उनले वेदीको निम्ति एउटा जाली बनाए अनि यसको मनि उसले किनारा राख्यो। यो वेदीको आधा भागसम्म पुगेको थियो। ५त्यसपछि उनले डण्डाहरूलाई समात्न चारवटा काँसाको मुन्त्रीहरू बनायो। यी मुन्त्रीहरू चार किनाराहरूमा थिए। ६उसले वेदी बोक्ने डण्डा बबुल काठका बनाएर त्यसलाई काँसाले मोहरे। ७वेदी बोक्न मुन्त्रीहरूमा डण्डा हाले। वेदी रितो सन्दूक भैं खोक्रो फल्याकले बनिएको थियो।

८उनले काँसाको बाटा र त्यसलाई अडाउने आधारहरू बनाए। उनले काँसाको ऎना बनायो जुन ती आइमाईहरूले चढाएका थिए। यी आइमाईहरू भेट हुने पालको प्रवेशद्वारमा सेवा गर्थे।

पवित्र पाल वरिपरिको आँगन

६उनले सबै आँगनको वरिपरि पर्दाहरूको पर्खाल बनाए। दक्षिणतिर एक सय हात लामो पर्दाहरू पर्खाल बनाए। पर्दाहरू मिहीन सुती लुगाको बनाए। १०बीसवटा खम्बाहरूले दक्षिण तिरको पर्दाहरूलाई सहारा दिएको थिए। ती खम्बाहरू बीसवटा काँसाका आधारहरूमाथि थिए। खम्बाहरू र पर्दाको डण्डाको निम्ति अंकुसेहरू चाँदीले बनिएका थिए। ११आँगनको उत्तर तिर एक सय हात लामो पर्दाहरूको बार जस्तो थियो। त्यहाँ पनि बीसवटा खम्बाहरू र तिनीहरूलाई अड्याउन बीसवटा खम्बाको निम्ति काँसाका आधारहरू थिए। खम्बा र पर्दाको डण्डाको निम्ति अंकुसेहरू चाँदीले बनिएका थिए।

१२आँगनको पश्चिम तिर पचास हात लामो पर्दाहरूको बार थियो। त्यहाँ दशवटा खम्बाहरू र दशवटा आधारहरू थिए। खम्बाहरू र पर्दाको लागि अंकुरहरू चाँदीका बनाएका थिए।

१३आँगनको पूर्व पट्टिको लम्बाई पचास हात थियो। आँगनको प्रवेशद्वार यही दिशामा थियो। १४प्रवेशद्वारको एकापट्टि भएको पर्दाको पर्खालको लमाइँ पन्ध्र हात थियो। त्यता पट्टि तीनवटा खम्बा र तीनवटा आधारहरू थिए। १५प्रवेशद्वारको अर्को तिरको पर्खालको लमाइँ पनि पन्ध्र नै थियो। त्यहाँ पनि तीनवटा खम्बा र तीनवटा आधारहरू थिए। १६आँगन वरिपरि लगाइएका पर्दाहरू मिहीन सुती लुगाले बनिएका थिए। १७खम्बाको निम्ति आधारहरू काँसाको बनिएका थिए। अंकुसेहरू र पर्दाका डण्डाहरू चाँदीले बनिएका थिए। खम्बाकोमाथिल्लो भाग चाँदीले मोहोरेको थियो। आँगनमा लगाइएका सबै खम्बाका पर्दाका चाँदीको डण्डाहरू लगाइएका थिए।

१८आँगनको मूलद्वारमा लगाइएका पर्दाहरू मिहीन सुती लुगाले बनिएको र रातो, बैजनी र निलो धागोले बुटा गरेको थिए। पर्दाहरूमा बुट्टा बनाइएको थियो। आँगन वरिपरिका पर्दा बीस हात लामो र पाँच हात अग्ला थिए। १९यो पर्दालाई काँसाको आधारमा उभ्याइएका चारवटा खम्बाहरूमा अंकुसेहरू थियो। खम्बाहरूसित लगाइएको अडकुसेहरू चाँदीका थिए। पर्दाका डण्डाहरू र खम्बाका शिरमा चाँदीले मोहोरिएका थिए। २०पवित्र पालको र आँगन वरिपरि लगाइएका पर्दाका कीलाहरू काँसाले बनिएका थिए।

२१पवित्र पालमा प्रयोग गरिएका सबै चीजहरूको सूची बनाउन मोशाले लेवी मानिसहरूलाई आज्ञा दिए। जस्तै करारको मण्डप हासूनका छोरो ईतामार त्यो सूची बनाउने मानिस थियो।

२२यहूदा वंशको नाति अनि ऊरीका छोरो बजलेलले प्रत्येक चीज मोशालाई परमप्रभुले दिनु भएको आज्ञा अनुसार बनाए। २३दान वंशको अहीसामाकको छोरो ओहोलीआबले पनि उसलाई सहायता पुऱ्याए। ओहोलीआब

एक शिल्प कर्मी तथा चित्रकार थिए। ऊ पनि मसिनो सुतीको कपडा अनि निलो, बैजनी अनि रातो धागोले बुट्टा बुन्न निपुण थिए।

२४पवित्र स्थान निर्माण गर्न उनन्तीस तोडा र सात सय तीस शेकेलभन्दा ज्यादा सुन परमप्रभुलाई बलिदानको रूपमा भेटी चढाए (यो ओजन मन्दिरका अधिकारी अनुसार थियो।)

२५सबै गन्ती गरिएका मानिसहरूले लगभग एक सय तोडा अभै एक हजार सात सय पचत्तर शेकेल चाँदीहरू चढाए। (अधिकारीहरू द्वारा गरिएको ओजन)

२६त्यहाँ छ लाख तीन हजार पाँच सय पचास जना मानिसहरू बीस वर्ष अथवा त्यो भन्दा ज्यादा उमेर मानिसहरूको गन्ती गरिएको थियो। प्रत्येक मानिसले अधिकारीले प्रयोग गरेको ओजन अनुसार आधा शेकेल चाँदी तिर्नु पर्थ्यो।

२७परमप्रभुको पवित्र पाल अनि पर्दाहरूको निम्ति एक सय आधारहरू बनाउँदा तिनीहरूले एक सय तोडा चाँदी प्रयोग गरे। तिनीहरूले प्रत्येक आधारको निम्ति एक तोडा चाँदी खर्च गरे। २८थोरैभन्दा थोरै सत्र सय पचहत्तर शेकेल चाँदी पर्दाको निम्ति अंकुसेहरू बनाउन र खम्बाहरू मोहोर्न प्रयोग गरे।

२९अनि सत्तर तोडा अनि दुइ हजार चार सय शेकेल काँसा भन्दा वेशी परमप्रभुका निम्ति चढायो। ३०त्यो काँसा भेट हुने पालको प्रवेशद्वारको आधारहरू बनाउनमा प्रयोग गरे। तिनीहरूले पीतलको वेदी, काँसाको जाली र वेदीमा चाहिने समानहरू बनाए। ३१काँसा आँगन वरिपरि र प्रवेश द्वारको पर्दाहरूको निम्ति आधारहरू बनाउन पनि प्रयोग गरे। अनि पवित्र पालको कीलाहरू र आँगन वरिपरिका पर्दाको कीलाहरू बनाउँदा पनि प्रयोग गरे।

पूजाहारीहरूका विशेष पोशाकहरू

३२ पूजाहारीहरूले पवित्र स्थानमा सेवा गर्दा लगाउने विशेष लुगाहरू बनाउदा ती चित्रकारहरूले निलो, बैजनी अनि रातो धागाको प्रयोग गरे। परमप्रभुले मोशालाई आज्ञाहरू दिए अनुसार तिनीहरूले हासूनको निम्ति विशेष लुगाहरू बनाए।

एपोद

३३तिनीहरूले एपोद सुनको धागो, मिहीन सुतीको लुगा अनि निलो, बैजनी र रातो धागोले बनाए। ३४तिनीहरूले सुनलाई पिटेर पातलो च्याप्टो पारे अनि त्यसलाई काटेर धागो बनाए। तिनीहरूले यी धागोलाई दक्षतापूर्वक मसिनो सुतीको लुगा अनि निलो, बैजनी र रातो धागोहरूसित मिलाएर काम गरे। ३५तिनीहरूले एपोदको निम्ति काँधको टुक्राहरू बनाए अनि एपोदको दुइवटा छेऊ बाँधिदिए। ३६एपोद जस्तै तिनीहरूले यो

मिहीन सुती लुगा सुनको धागो, निलो, बैजनी अनि रातो धागोले बनाए। तिनीहरूले यसलाई परमेश्वरले मोशालाई आज्ञा दिनु भए अनुसार बनाए।

६ती शिल्पकारहरूले एपोदको सुनको घेराहरूमा गोमेद पनि लगाए। त्यसका मणिहरूमा तिनीहरूले इस्त्राएलीहरूको छोराको नाउँ कुँदै। ७तिनीहरूले ती मणिहरू एपोदको कुमका टुक्राहरूमा जोडिदिए। यी मणिहरूले परमेश्वरलाई इस्त्राएलीहरूको सम्भ्रना गराउँछन्। तिनीहरूले त्यही गरे जो परमप्रभुले मोशालाई आज्ञा दिनु भएको थियो।

न्यायको छाती-पाता

८तब तिनीहरूले न्यायको थैली बनाए। एपोद भैं यो निपुणता पूर्वक बनाए। यो सुनको धागो, मसिनो मिहीन सुती लुगा, निलो, बैजनी र रातो धागोले बनाइएको थियो। ९न्यायको छाती-पाता वर्गादार जेब बनाउन पट्टाएर आधा बनाइएको थियो। यो एक बिता लामो अनि एक बिता चौढाको थियो। १०त्यसपछि कर्मीहरूले न्यायको छाती-पातामाथि सुन्दर रत्नहरूको चार लहर गरी मणि लगाए। पहिलो लहरमा मानिक, पुष्पराज र पन्ना थियो। ११दोस्रो लहरमा नीर लाल हीरा थियो। १२तेस्रो लहरमा धमकान्त, सूर्यकान्त र मर्तिस थियो। १३अनि चोथोमा लहर पिरोज, गोमेद र स्फटिको थियो। यी मणिहरू सुन कुदिएका थिए। १४न्यायको छाती-पाता भित्र बाह्रबटा रत्नहरू थिए। त्यहाँ एउटा रत्न इस्त्राएलीको प्रत्येक वंशका निमित्त थियो। प्रत्येक इस्त्राएलीको नाउँ एउटा रत्नमाथि खोपिएको थियो।

१५न्यायको छाती-पाताको निमित्त कर्मीहरूले शुद्ध सुनका दुइवटा साङ्गली बनाए। ती साँङ्गलीहरू डोरी भैं बटाएएका थिए। १६तिनीहरूले सुनको दुइवटा मुन्त्रीहरू बनाए न्यायको थैली दुइ कुनामा अड्काए। तिनीहरूले सुनको दुइवटा घेराहरू (कुमामाथि एपोदको लागि टुक्राहरू) बनाए। १७तिनीहरूले थैलीको कुनाहरूमा सुनको मुन्त्रीहरूबाट साँङ्गली हाले। १८तिनीहरूले सुनको साँङ्गलीको अर्को पट्टिको अन्त कुमको जोडेको घेरा सुनमा लगाए। तिनीहरूले यो एपोदको अधिल्लो भागमा बाँधे। १९तिनीहरूले न्यायको छाती-पातामा अन्य दुइ कुनामा अरु दुइवटा सुनको मुन्त्रीहरू जोडे। यो एपोदको छेउमा न्यायको छाती-पाताको किनारा भित्रपट्टि थियो। २०तिनीहरूले सुनका दुइवटा मुन्त्रीहरू एपोदको काँधको टुक्रामा लगाए। यो मुन्त्रीहरू गाँसिने ठाउँको छेउमा पेटीको अलिकतिमाथि थियो। २१त्यसपछि तिनीहरूले न्याय थैलीमाथिको मुन्त्रीहरूदेखि एपोदमाथिको मुन्त्रीहरू बाँध्न निलो डोरी प्रयोग गरे। यसप्रकारले न्याय थैली एपोदसित बलियोसँग बाँध्न सकिन्थ्यो। तिनीहरूले प्रत्येक चीज परमप्रभुले मोशालाई दिनुभएको आज्ञा अनुसार नै गरे।

पूजाहारीहरूको निमित्त अन्य पोशाकहरू

२२त्यसपछि तिनीहरूले एपोदको निमित्त लबेदा बनाए। निपुण शिल्पीले बुनेको निलो लुगाबाट तिनीहरूले यो लबेदा बनाए। २३लबेदाको बीचमा तिनीहरूले एउटा दुलो पारे अनि त्यस दुलोको वरिपरि एउटा लुगाको टुक्रा लगाएर सिलाए जसले गर्दा त्यो दुलोको छेउ नच्यातियोस।

२४तिनीहरूले मसिनो गरी बाटेको सुतीको लुगा अनि निलो, बैजनी अनि राता धागाहरू प्रयोग गरेर सबै लुगाको फेरा वरिपरि दारिमहरू बनाए। २५फेरि तिनीहरूले शुद्ध सुनका घण्टीहरू बनाए अनि तिनीहरूले ती घण्टीहरूलाई लुगाको फेरोमा दारिमहरूको बीचमा भुण्डाइदिए। २६परमप्रभुले मोशालाई दिनु भएको आज्ञा अनुसार नै तिनीहरूले घण्टीहरू अनि दारिमहरू एकपछि अर्को गर्दै पोशाकको फेरोमा वरिपरि भुण्डाइदिए।

२७निपुण शिल्पीहरूले हारून र तिनका छोराहरूको निमित्त कमेजहरू बुने। यी कमेजहरू मसिनो सुती कपडा बनिएका थिए। २८ती शिल्पीहरूले मसिनो सुती लुगाले फेटाहरू पनि बनाए। टोपी अनि भित्रीय लुगाहरू पनि तिनीहरूले मिहीन सुती लुगाबाट बनाए। २९जस्तो मोशालाई परमप्रभुले आज्ञा दिनु भएको थियो, तिनीहरूले मसिनो सुतीको लुगा, निलो, बैजनी अनि रातो कातेको धागो लगाएर बुट्टा भरेको पेटी बनाए।

३०तब तिनीहरूले शुद्ध सुनबाट पवित्र मुकुटमा लगाउन पातो बनाए त्यस पातोमाथि यी शब्दहरू खोपे 'परमप्रभुको निमित्त पवित्र'। ३१तिनीहरूले पातोलाई निलो डोरीले बाँधे, तब तिनीहरूले निलो डोरीले फेटामा बाँधे परमप्रभुले मोशालाई आज्ञा दिए जस्तै गरे।

मोशा पवित्र पाल निरीक्षण गर्छन्

३२परमप्रभुले आज्ञाहरू दिनु भए अनुसार नै इस्त्राएलीहरूले पवित्र पाल, अर्थात् भेट हुने पाल निर्माण समाप्त गरे। ३३तब तिनीहरूले समाप्त भएका सबै कुराहरू मोशाकहाँ ल्याए जस्तै पवित्र पाल अनि पालहरू भित्रको सबै चीजहरू अंकुसेहरू, बारहरू फल्याकहरू र आधार खाम्बाहरू। तिनीहरूले मोशालाई पाल छोप्न रातो रङ्गले रङ्गएको भेडाको छालाले बनाएको छत देखाए। ३४तिनीहरूले मोशालाई बारखाको सुकेको रातो छालाले बनिएको पाल छोप्ने सील छालाबाट बनाइएको पर्दा देखाए। अनि तिनीहरूले अति पवित्र स्थानको प्रवेशद्वार ढाक्ने पर्दा पनि मोशालाई देखाए।

३५तिनीहरूले मोशालाई करारको सन्दूक देखाए। तिनीहरूले तिनलाई सन्दूक बोक्ने डण्डाहरू, सन्दूकको कृपा-आसान पनि देखाए। ३६तिनीहरूले उनलाई टेबल अनि यसको सबै भाँडा बर्तनहरू र विशेष रोटी पनि देखाए। ३७तिनीहरूले मोशालाई शुद्ध सुनले बनिएको

सामदान दियोहरू, सामदानको निम्ति प्रयोग गरिने सबै सामानहरू अनि बत्तीहरू बाल्नको निम्ति तेल देखाए। ३८तिनीहरूले मोशालाई सुनको वेदी, अभिषेक गर्ने तेल, सुगन्धित धूप पालमा जाने द्वार ढाक्ने पर्दा पनि देखाए। ३९तिनीहरूले उनलाई काँसाको वेदी, काँसाको कोरेसो अनि (वेदी बोक्नु प्रयोग हुने) डण्डाहरू देखाए। तिनीहरूले उनलाई वेदीमा प्रयोग गरिने प्रत्येक चीजहरू देखाए तिनीहरूले उसलाई हात खुट्टा धुने कचौरा अनि यसको आधार देखाए।

४०तिनीहरूले मोशालाई आँगनको निम्ति पर्दाहरू, यसको खम्बाहरू, खम्बाको आधारहरू, आँगनको प्रवेशद्वारका निम्ति पर्दा डोरीहरू, पाल-कीलाहरू अनि पवित्र स्थान जुन भेट हुने पाल हो त्यहाँ चाहिने सबै चीजहरू देखाए।

४१त्यस पवित्र क्षेत्रमा सेवा गर्ने पूजाहारीहरूका निम्ति जुन तिनीहरूले बुनेर बनाएका पोशाकहरू थिए ती मोशालाई देखाए। तिनीहरूले हरून उसका छोरीहरूका निम्ति बनाइएका विशेष पोशाकहरू पनि मोशालाई देखाए। ती लुगाहरू तिनीहरूले पूजाहारी भई सेवा गर्दा लाउनु पर्दथ्यो।

४२इस्त्राएली मानिसहरूले प्रत्येक चीज नै परमप्रभुले मोशालाई दिनुभएको आज्ञा अनुसार गरे। ४३जब मोशाले प्रत्येक चीजहरू परमप्रभुले आज्ञा गरे अनुसार मानिसहरूले बनाएको देखे, उनले तिनीहरूलाई आशीर्वाद दिए।

मोशा पवित्र पाल स्थापना गर्छन्

४० तब परमप्रभु मोशालाई भन्नु हुन्छ, १“पवित्र पाललाई जुन भेट हुने पाल पनि भनिन्छ पहिलो महीनाको पहिलो दिन स्थापना गरिनु पर्छ। २पवित्र पालभित्र करारको सन्दूक राखेर त्यसलाई पर्दाले ढाकिदेऊ। ४त्यसपछि टेबल ल्याऊ र त्यसमाथि राखिनु पर्ने प्रत्येक चीज राख। सामदानलाई पालभित्र ल्याऊ अनि त्यसमा दियोहरू जलाऊ। ५धूप चढाउनलाई सुनको वेदीको पालभित्र राख। वेदीलाई करारको सन्दूक अघि राख। तब पवित्र पालको प्रवेशद्वारमा पर्दा लगाऊ।

६“तब होम बलिको लागि पवित्र पालको प्रवेशद्वारमा जसलाई भेट हुने पाल पनि भनिन्छ वेदी राख। ७भेट हुने पाल र वेदीको बीचमा बाटा राख। त्यस बाटामा पानी हाल। ८आँगनको वरिपरि पर्दाको पर्खाल लगाऊ। तब आँगनको प्रवेश द्वारको अघि पर्दा लगाऊ।

९“अभिषेक गर्ने तेल लिएर पाल तथा त्यसमा भएका प्रत्येक चीजलाई अभिषेक गर। यदि तिमीले ती सबै चीजमा अभिषेक तेलले अभिषेक गरेर तिनीहरू सबैलाई पवित्र पार्नेछौ। १०होमबलिको वेदीमाथि अनि वेदीको निम्ति प्रयोग गरिने सबै चीजहरूमा तेल छर्क।

यसले ती सबै चीजहरूलाई पवित्र अनि वेदी अति पवित्र बनाउँछ। ११बाटा र त्यस मुनिको आधार पवित्र पार्न तिनीहरूमाथि अभिषेक गर।

१२“हारून र तिनका छोराहरूलाई भेट हुने पालको प्रवेश द्वारमा ल्याएर पानीले नुहाउन लगाऊ। १३त्यसपछि हारूनलाई विशेष लुगा लगाई पवित्र पार्न तेलले अभिषेक गर। त्यसपछि उसले पूजाहारी भई मेरो सेवा गर्न सक्छ। १४त्यसपछि उसका छोराहरूलाई लुगा लुगाइ देऊ। १५छोराहरूलाई पनि बुबालाई गरेकै प्रकारले अभिषेक गरिदेऊ। तब तिनीहरूले पनि पूजाहारी भई मेरो सेवा गर्न सक्छन्। जब तिमी तिनीहरूलाई अभिषेक गर्छौ तब तिनीहरू पूजाहारी हुन्छन्। भविष्यमा पनि त्यो परिवार पूजाहारी नै भइरहनेछ।” १६परमप्रभुले आज्ञा गर्नु भए अनुसार नै मोशाले प्रत्येक चीज गरे।

१७त्यसकारण पवित्र पाल ठीक समयमा स्थापन गरियो। इस्त्राएलीहरूले मिश्र छोडेको यो दोस्रो वर्षको पहिलो महीनाको पहिलो दिन थियो। १८मोशाले पवित्र पाल स्थापित गरे। तिनले पहिले आधारहरू राखे अनि त्यसपछि आधारहरूमाथि फल्याकहरू राखे। तब उसले बार र तक्कहरू भित्र लगाए अनि खम्बाहरू ठडाए। १९तब मोशाले पवित्र पालमाथि कृपा-आसान राखे परमप्रभुले दिनु भएको आज्ञा अनुसार तिनले यसो गरे।

२०मोशाले करार पत्र पवित्र सन्दूकभित्र राखे। मोशाले सन्दूकमाथि डण्डाहरू राखे अनि ढकनीले ढाके। २१तब मोशाले पवित्र सन्दूक पवित्र पालभित्र राखे अनि यसको अघि पर्दा फुण्डाइदिए। यस प्रकारले पर्दा पछाडी करारको सन्दूकलाई तिनले सुरक्षित पारे। तिनले परमप्रभुले दिनु भएको निर्देशन यसो अनुसार गरे। २२तब मोशाले भेट हुने पालमा टेबल राखे। यो तिनले पवित्र सन्दूकको उत्तर तिर राखे। यो तिनले पवित्र पालभित्र पर्दाको अघाडी राखे। २३तब उनले टेबलमाथि परमप्रभुको सामने रोटी राखे। तिनले परमप्रभुले तिनलाई दिनु भएको आज्ञा अनुसार यसो गरे। २४उनले सामदान भेट हुने पालको दक्षिण भागमा टेबलको अघाडी राखे। २५उनले परमप्रभुको अघि दियाहरू बाले। तिनले यी सब कामहरू परमप्रभुले तिनलाई दिनु भएको आज्ञा अनुसार गरे।

२६तब तिनले सुनको वेदी भेट हुने पाल भित्र राखे। वेदी पर्दाको अघिलतिर राखे। २७तब तिनले वेदीमा सुगन्धित धूप बाले। उनले यो परमप्रभुले दिनु भएको आज्ञा अनुसार गरे। २८तब मोशाले पवित्र पालको प्रवेश द्वारमा पर्दा लगाए।

२९मोशाले होमबलिहरूका निम्ति वेदीलाई पवित्र पालको, (जसलाई भेट हुने पाल पनि भनिन्छ) प्रवेशद्वारमा राखे। उनले वेदीमाथि होमबलि र अन्नबलिहरू चढाए। उनले यो सबै परमप्रभुले आज्ञा गरे अनुसार नै गरे।

३०तब मोशाले बाटा भेट हुने पाल र वेदीको माभ्रमा राखे। तिनले बाटामा हात धुनलाई पानी पनि राखे।

३१मोशा, हारून र तिनका छोराहरूले आफ्ना हात-खुट्टा धुन यो बाटामा उपयोग गरे। ३२तिनीहरू भेट हुने पालमा पस्दा प्रत्येक पल्ट आफ्नो हात-खुट्टा धोए अनि त्यसरी नै तिनीहरू वेदी सामने जाँदा पनि हात-खुट्टा धोए। तिनीहरूले परमप्रभुले आज्ञा गरे अनुसार यसो गरे।

३३मोशाले पवित्र पालको आँगन वरिपरि पर्दा लगाए। तिनले आँगनमा वेदी राखे। अनि आँगनको प्रवेशद्वारमा पर्दा लगाए। मोशाले यी सबै काम समाप्त गरे।

परमप्रभुको महिमा

३४भेट हुने पाललाई बादलले ढाक्यो र परमप्रभुको महिमाले पवित्र पाल परिपूर्ण भयो। ३५बादल त्यहाँ बसेकाले र पवित्र पालभित्र परमप्रभुको महिमा भरिएकोले मोशा भेट हुने पालभित्र जान सकेनन्।

३६जब बादल पवित्र पालबाटमाथि उठ्थ्यो इस्त्राएलीहरूले आफ्नो यात्रा शुरू गर्थे। ३७तर जब बादल पवित्र पालबाटमाथि उठ्दैनथ्यो भने मानिसहरू हिँड्ने चेष्टा गर्दैनथे। तिनीहरू बादलमाथि नउठुञ्जेलसम्म एकै ठाउँमा बसिरहन्थे। ३८यसर्थ दिउँसो पवित्र पालमाथि परमप्रभुको बादल रहन्थ्यो अनि राती बादलमा आगो देखिन्थ्यो। यसर्थ जब यात्रा गर्थे समस्त इस्त्राएलीहरू बादल देख्न सक्थे।

License Agreement for Bible Texts

World Bible Translation Center

Last Updated: September 21, 2006

Copyright © 2006 by World Bible Translation Center

All rights reserved.

These Scriptures:

- Are copyrighted by World Bible Translation Center.
- Are not public domain.
- May not be altered or modified in any form.
- May not be sold or offered for sale in any form.
- May not be used for commercial purposes (including, but not limited to, use in advertising or Web banners used for the purpose of selling online ad space).
- May be distributed without modification in electronic form for non-commercial use. However, they may not be hosted on any kind of server (including a Web or ftp server) without written permission. A copy of this license (without modification) must also be included.
- May be quoted for any purpose, up to 1,000 verses, without written permission. However, the extent of quotation must not comprise a complete book nor should it amount to more than 50% of the work in which it is quoted. A copyright notice must appear on the title or copyright page using this pattern: "Taken from the HOLY BIBLE: EASY-TO-READ VERSION™ © 2006 by World Bible Translation Center, Inc. and used by permission." If the text quoted is from one of WBTC's non-English versions, the printed title of the actual text quoted will be substituted for "HOLY BIBLE: EASY-TO-READ VERSION™." The copyright notice must appear in English or be translated into another language. When quotations from WBTC's text are used in non-saleable media, such as church bulletins, orders of service, posters, transparencies or similar media, a complete copyright notice is not required, but the initials of the version (such as "ERV" for the Easy-to-Read Version™ in English) must appear at the end of each quotation.

Any use of these Scriptures other than those listed above is prohibited. For additional rights and permission for usage, such as the use of WBTC's text on a Web site, or for clarification of any of the above, please contact World Bible Translation Center in writing or by email at distribution@wbtc.com.

World Bible Translation Center

P.O. Box 820648

Fort Worth, Texas 76182, USA

Telephone: 1-817-595-1664

Toll-Free in US: 1-888-54-BIBLE

E-mail: info@wbtc.com

WBTC's web site – World Bible Translation Center's web site: <http://www.wbtc.org>

Order online – To order a copy of our texts online, go to: <http://www.wbtc.org>

Current license agreement – This license is subject to change without notice. The current license can be found at: <http://www.wbtc.org/downloads/biblelicense.htm>

Trouble viewing this file – If the text in this document does not display correctly, use Adobe Acrobat Reader 5.0 or higher. Download Adobe Acrobat Reader from: <http://www.adobe.com/products/acrobat/readstep2.html>

Viewing Chinese or Korean PDFs – To view the Chinese or Korean PDFs, it may be necessary to download the Chinese Simplified or Korean font pack from Adobe. Download the font packs from: <http://www.adobe.com/products/acrobat/acrrasianfontpack.html>

मतीले लेखेको सुसमाचार

येशूको पारिवारिक इतिहास

(लुका ३:२३-३८)

१ यो येशू ख्रीष्टको पारिवारिक इतिहास हो। उहाँ दाऊदका परिवारबाट आउनु भयो। दाऊद अब्राहामका परिवारका हुन्।

- २ अब्राहाम इसहाकका पिता थिए।
इसहाक याकूबका पिता थिए।
याकूब यहूदा र उनका दाजु-भाइहरूका पिता थिए।
- ३ यहूदा पेरेज र जाराका पिता थिए।
(तिनीहरूकी माता तामारा थिइन्)।
पेरेज हेस्त्रोनका पिता थिए।
हेस्त्रोन आरामका पिता थिए।
- ४ आराम अमिनादाबका पिता थिए।
अमिनादाब नास्सोका पिता थिए।
नास्सोन सल्मोनका पिता थिए।
- ५ सल्मोन बोअजका पिता थिए।
(बोअजकी माता राहब थिइन्)।
बोअज ओबेदका पिता थिए।
(ओबेदकी माता रूत थिइन्)।
ओबेद यिस्सीका पिता थिए।
- ६ यिस्सी राजा दाऊदका पिता थिए।
दाऊद शुलेमानका पिता थिए।
(शुलेमानकी माता उरियाकी पत्नी थिइन्)।
- ७ शुलेमान रोओबामका पिता थिए।
रोओबाम अबियाका पिता थिए।
अबिया आसाफका पिता थिए।
- ८ आसाफ योसाफातका पिता थिए।
योसाफात योरामका पिता थिए।
योराम ओजियाका पिता थिए।
- ९ ओजिया योआथामका पिता थिए।

योआथाम आहाजका पिता थिए।

आहाज एजेकियाका पिता थिए।

१० एजेकिया मनस्सेका पिता थिए।

मनस्से आमोसका पिता थिए।

आमोस योसियाका पिता थिए।

११ योसिया याकोनियस र उसका भाइहरूका पिता थिए।

(यो त्यसै समयको कुरा हो जुनबेला यहूदीहरूलाई दासका रूपमा बेबिलोनमा लगिएका थिए)।

१२ तिनीहरूलाई बेबिलोनमा लगिए पछि:

येकोनियस शालतिएलका पिता थिए,

शालतिएल जरूबाबेलका पिता थिए।

१३ जरूबाबेल अबिउदका पिता थिए।

अबिउद एलियाकिमका पिता थिए।

एलियाकिम आजोरका पिता थिए।

१४ आजोर सादोकका पिता थिए।

सादोक आखिमका पिता थिए।

आखिम एलिउदका पिता थिए।

१५ एलिउद एलियाजरका पिता थिए।

एलियाजर मत्थानका पिता थिए।

मत्थान याकूबका पिता थिए।

१६ याकूब यूसुफका पिता थिए।

यूसुफ मरियमका लोभे थिए

अनि मरियम येशूकी माता थिइन्।

येशूलाई ख्रीष्ट* भनिन्थ्यो।

१७ यसरी अब्राहामदेखि दाऊदसम्म चौध पुस्ताहरू थिए। दाऊदको समय देखि मानिसहरूलाई बेबिलोन पुर्‍याइने बेलासम्म चौध पुस्ताहरू थिए। अनि यहूदीहरूलाई बेबिलोनमा लगिएकादेखि ख्रीष्टसम्म चौध पुस्ता थिए।

येशू ख्रीष्टको जन्म

(लुका २:१-७)

^१येशू ख्रीष्टकी आमा मरियमको मङ्गनी यूसुफसंग भएको थियो। तर तिनीहरूको विवाह हुनु भन्दा अघिनै, मरियमले थाहा पाइसकेकी थिइन् कि तिनी गर्भवती थिइन्। मरियम पवित्र आत्माको* शक्तिद्वारा गर्भवती भएकी थिइन्। ^{१६}मरियमका लोग्ने, यूसुफ एक धार्मिक मानिस थिए। उनी विवाह हुन अघिनै मरियमलाई मानिसहरूका माभ्रमा लज्जित बनाउन चाँहदैन थिए। त्यसैले उनी गोप्य प्रकारले मरियमलाई त्याग गर्ने पक्षमा थिए।

^{२०}तर जब यूसुफले यसो गर्ने विचार लिख्यौं, परमप्रभुका एक दूत उनी कहाँ सपनामा आए। दूतले भने, “यूसुफ, दाऊदको पुत्र,* मरियमलाई आफ्नी पत्नी स्वरूप ग्रहण गर्न तिमीले डराउनु पर्दैन। उनको गर्भको शिशु पवित्र आत्माबाट भएको हो। ^{२१}उनले एउटा पुत्रको जन्म दिनेछिन्। तिमीले उनको नाउँ येशू* राख्नु। उनलाई त्यस्तो नाउँ दिनु, किनभने, उहाँले नै आफ्ना मानिसहरूलाई तिनीहरूका पापहरूबाट उद्धार गर्नुहुनेछ।”

^{२२}अगमवक्ताद्वारा परमप्रभुले बोल्नु भएको वचन पूरा होस् भनेर यी सब हुन आएका हुन्। ^{२३}“कन्या गर्भवती हुनेछिन्, र एउटा पुत्र जन्माउनेछिन्, तिनीहरूले उहाँको नाउँ इम्मानुएल राख्नेछन्।” * (इम्मानुएलको अर्थ हो “परमेश्वर हामीसित हुनुहुन्छ।”)

^{२४}जब यूसुफ मिद्राबाट व्युँभे; प्रभुको दूतले तिनलाई जे भनेका थिए त्यही गरे। यूसुफले मरियमलाई विवाह गरे। ^{२५}तर यूसुफसंग मरियमको कुनै सहवास भएन, जबसम्म उनले एउटा पुत्रको जन्म दिइन्। अनि यूसुफले पुत्रको नाउँ येशू राखिदिए।

पवित्र आत्मा परमेश्वरको आत्मा, येशूको आत्मा अनि आरामदायक पनि भनिन्छ। परमेश्वरले औ ख्रीष्टसित मिलेर संसारमा मानिसहरू माभ्र उनले परमेश्वरको काम गर्छन्।

दाऊदको पुत्र दाऊद परिवारको एक व्यक्ति, इस्त्राएलको दोस्रो राजा, ख्रीष्टपूर्व १००० वर्ष।

येशू येशूको नाउँको अर्थ उद्धारक।

“कन्या ... राख्नेछन्” यशैया ७:१४।

ज्योतिषीहरू येशूलाई भेट्न आउँछन्

^२यहूदिया भन्ने ठाउँको बेथलेहेम शहरमा येशूको जन्म भएको थियो। हेरोद* राजा भएका बेलामा उहाँको जन्म भएको थियो। जब येशूको जन्म भयो केही ज्योतिषीहरू पूर्वबाट यरूशलेममा आए। ^३ती ज्योतिषीहरूले मानिसहरूलाई सोधे, “यहूदीहरूका राजा भएर जन्मेका उहाँ कहाँ हुनुहुन्छ? हामीले उहाँको तारा पूर्वमा देख्यौं। जसले उहाँ जन्मेका संकेत भयो। हामीले पूर्वी आकाशमा उदय हुँदै गरेको तारा देख्यौं। हामी उहाँको उपासना गर्न आएका छौं।”

^३राजा हेरोदले यहूदीहरूका यी नयाँ राजाको बारेमा सुने। हेरोद यस घटनाबाट बेचैन बने। अनि यरूशलेमका सबै बासिन्दाहरूलाई पनि यो समाचारले बेचैन तुल्यायो। ^४हेरोदले सबै मुख्य यहूदी पूजाहारीहरू र जनताका शास्त्रीहरूको एउटा सभा बोलाए। उनले तिनीहरूलाई सोधे, “ख्रीष्टको जन्म कहाँ हुने हो।” ^५तिनीहरूले उत्तर दिए, “यहूदीयाको बेतलेहेम शहरमा; अगमवक्ताद्वारा यसबारे वचनमा लेखिएको छ:

^६ ‘बेथलेहेम, यहूदाको मुलुक, तिमी यहूदाका शासकहरूका माभ्र महान छौ। हो, तिमीबाट एकजना शासक आउनेछन् अनि जो मेरा मानिस, इस्त्राएलको गोठाला हुने छन्।”

मिका ५:२

^७त्यसपछि हेरोदले पूर्वका ती ज्योतिषीहरूलाई सुटुक्क बोलाए। हेरोदले तिनीहरूबाट तिनीहरूले प्रथम पटक तारा देखेको समय ठीकसँग पत्तो गरे। ^८त्यसपछि हेरोदले ती ज्योतिषीहरूलाई बेथलेहेममा पठाए। हेरोदले तिनीहरूलाई भने “जाऊ अनि बालकको बारेमा ठीकसँग पत्तो लगाऊ। जब ती बालकलाई भेट्टाउनेछौ, तब मलाई खबर गर, र म पनि गएर तिनलाई उपासना गर्नेछु।”

^९ज्योतिषीहरूले राजाका सबै कुरा सुने अनि गए। जुन तारा तिनीहरूले पूर्वमा देखेका थिए, फेरि त्यही तारा तिनीहरूले देखे। ज्योतिषीहरूले तारालाई पछ्याउन लागे। ती साना बालक भएको ठाउँमा नपुगुञ्जेल त्यो तारा तिनीहरूको अघि-अघि लाग्यो, र त्यहीं अडियो।

हेरोद ख्री. पू. ४० देखि ख्री. पू. ४ सम्म यहूदियाको महान शासक।

^{१०}तारा देखेर ज्योतिषीहरू अत्यन्तै खुशी भए। ^{११}तिनीहरू बालक भएको घरमा गए त्यहाँ सानो बालकलाई आफ्नो आमा मरियमसँग देखे। तिनीहरूले शिर निहुराएर बालकलाई दण्डवत गरे अनि आराधना गरे। बालकलाई ल्याइदिएका उपहारहरू तिनीहरूले खोले अनि सुन, धूप र मूर्का भेटी उनलाई चढाए। ^{१२}तर परमेश्वरले तिनीहरूलाई तिनीहरूको सपनामा चेतावनी दिनुभयो। परमेश्वरले तिनीहरूलाई “हेरोदकहाँ फर्केर नजाओ” भनी चेतावनी दिनुभयो। त्यसपछि तिनीहरू अर्कै बाटो भएर आफ्नो देशमा फर्किए।

मातापितासँग येशू मित्रदेशमा

^{१३}ज्योतिषीहरू गएपछि, परमप्रभुका एउटा दूत सपनामा यूसुफकहाँ देखा परे। दूतले भने, “उठ, साना बालक र उहाँकी आमालाई साथमा लिई मित्रदेशमा भागिहाल। हेरोदले साना बालकलाई खोज्न लागि रहेछ। उसले साना बालकलाई मार्न चाहन्छ। मैले नभने सम्म तिमी त्यहीं बस्नु।”

^{१४}अनि यूसुफ उठेर साना बालक र उनको आमालाई साथमा लिई त्यसै बखत मित्रदेशतर्फ लागे। तिनीहरूले रातीनै घर छोडे। ^{१५}हेरोदको मृत्यु नभएसम्म यूसुफ मित्रदेशमा नै बसे। अगमवक्ताद्वारा परमेश्वरले भन्नु भएको वचन यस तरिकाले पूर्ण भयो। परमेश्वरले भन्नु भयो, “मैले आफ्नो पुत्रलाई मित्र देशबाट बोलाएँ।”*

बेतलेहेममा हेरोदद्वारा ससाना बालकहरूको हत्या

^{१६}ज्योतिषीहरूबाट हेरोदले धोका पाएको अनुभव गरे तिनी साह्रै रिसाए। अनि बेतलेहेम र त्यसका छेउछाउमा भेट्टाएका सबै स-साना बालकहरूलाई मार्न आदेश दिए। ज्योतिषीहरूबाटै हेरोदले बालक जन्मेको समय पत्ता लगाएका थिए। त्यसबेलादेखि अहिलेसम्म दुइ वर्षको अवधि बितेको थियो। अनि हेरोदले दुइ वर्ष र त्यसदेखि मुनिका सबै बालकहरूलाई मार्न लगाएका थिए। ^{१७}तब यर्मिया अगमवक्ताद्वारा परमेश्वरले भन्नु भएको वचन सत्य भयो:

^{१८} “रामामा एउटा स्वर सुनियो, रूवाबासी र आलाप-विलापको, राहेलका आफ्ना शिशुहरूका

लागि विलाप थियो; शान्त बन्न तिनले अस्वीकार गरिन् किनकि, तिनका बालकहरू अब जीवित थिएनन्।”

यर्मिया ३१:१५

यूसुफ र मरियम मित्रदेशबाट फर्कन्छन्:

^{१९}हेरोद मरेपछि, परमप्रभुका एकजना दूत सपनामा यूसुफकहाँ देखा परे। यो घटना त्यसबेला भयो जब यूसुफ मित्रदेशमा नै थिए। ^{२०}स्वर्गदूतले यसो भने, “उठ, अनि साना बालक र उहाँकी आमालाई लिएर इज्राएल जाऊ। बालकलाई मार्न चाहने ती मानिस अहिले मरिसकेका छन्।”

^{२१}त्यसपछि यूसुफ उठे, बालक साथै आमालाई लिएर इज्राएलतर्फ आए। ^{२२}तर यूसुफले यहूदियामा वर्तमान अर्खिलाउस राजा भएको कुरो सुने। आफ्नो बाबु हेरोदको मृत्युपछि अर्खिलाउस राजा भए। त्यसैले त्यहाँ जान यूसुफ डराए। सपनामा पनि तिनलाई चेतावनी भयो। त्यसपछि तिनले त्यो ठाउँ छाडे अनि गालीलीको इलाकामा गए। ^{२३}यूसुफ नासरत भन्ने ठाउँमा पुगे अनि त्यतै बस्न लागे। यसरी अगमवक्ताद्वारा बोलिएको वचन सत्य भयो। परमेश्वरले भन्नुभयो कि “ख्रीष्टलाई नासरी* भनिने छ।”

बत्तिस्मा दिने यूहन्नाको कार्य

(मर्कुस १:१-८; लूका ३:१-६, १५-१७; यूहन्ना १:१६-२८)

३ त्यसै समयमा बत्तिस्मा दिने यूहन्ना देखापरे। अनि यहूदियाको मरूभूमिमा प्रचार गर्न थाले। ^१तिनले भने, “पश्चाताप गर, आफ्नो हृदय र रहन-सहन परिवर्तन गर, किनभने चाँडै स्वर्गको राज्य आउन लागेको छ।” ^२बत्तिस्मा दिने यूहन्ना उही हुनु जसको विषयमा यशैया अगमवक्ताद्वारा यसो भनेका छन्। यशैयाले भनेका थिए:

“मरूभूमिमा एकजना कराइरहेछन्, ‘परमप्रभुको बाटो तयार पार; उहाँको मार्गहरू सोझ्याऊ।’”

यशैया ४०:३

“मैले ... बोलाएँ” होशे ११:१।

नासरी नासरी नगरको एकजना व्यक्ति, सम्भवत नाम “हाँगा” अथवा “शाखा”। हेर्नेस यशैया ११:१।

यूहन्नाको लुगाफाटा ऊँटको रौंको बनिएको थियो। तिनको कम्मरमा छालाको पेटी थियो। तिनको आहार सलह र बनमह थियो। यूहन्नाको सन्देश सुन्न मानिसहरू एकत्र भए। यरूशलेम र सबै यहूदिया र यर्दन नदी वरिपरि सबै भागका मानिसहरू आएका थिए। आफ्ना पाप स्वीकार गरे पछि मानिसहरू आए अनि यूहन्नाद्वारा यर्दन नदीमा बप्तिस्मा * गरियो।

धेरै फरिसीहरू * र सदुकीहरू * यूहन्नाद्वारा बप्तिस्मा गराइएका निम्ति आए। जब यूहन्नाले तिनीहरूलाई देखे तिनले भने, “तिमीहरू सर्पका सन्तान हौ, आउन लागेको परमेश्वरको क्रोधबाट भाग्न कसले तिमीहरूलाई चेतावनी दियो? तिमीहरू यस्तो काम गर जसबाट तिमीहरूको हृदय र रहन-सहन सौँचै परिवर्तन भएको बुझिनेछ। अनि ‘अब्राहाम नै हाम्रा पिता हुनुहुन्छ’ भन्ने कुरा आपसमा विचार नगर। म तिमीहरूलाई भन्दछु, परमेश्वरले यी चट्टानबाट अब्राहामका लागि सन्तान प्रदान गर्नु सक्नु हुन्छ। अनि अहिले नै रूखहरूको * फेदमा बच्चो परेको छ। असल फल नफलाउने हरेक रूखहरू काटेर ढालिन्छ अनि आगोमा हालिन्छ।

“म चाहिँ तिमीहरूले पश्चाताप गराउँ भनी देखाउनका निम्ति पानीद्वारा बप्तिस्मा गरिदिन्छु। तर मपछि आउने एक म भन्दा शक्तिशाली हुनुहुन्छ, जसको सामुने म उहाँको जुता खोल्ने लायकको पनि छैन, उहाँले नै तिमीहरूलाई पवित्र आत्मा र आगोले बप्तिस्मा दिनुहुनेछ। उहाँले अन्न र भूसलाई अलग पार्नु * निफन्ने नाङ्गलो आफ्नो हातमा लिनु भएको छ, उहाँले गहुँ संग्रह गरी आफ्नो गहुँ भकारीमा जम्मा गर्नुहुनेछ। अनि भूस जति कहिल्यै ननिभने आगोमा जलाउनु हुनेछ।”

बप्तिस्मा एउटा ग्रीक शब्द जसको अर्थ कुनै व्यक्ति, चीजलाई पानीमा हलुका डुवाउनु, अथवा चोबु।

फरिसीहरू यहूदी धार्मिक सम्प्रदायकाहरू जसले जेक्स आज्ञा र नीतिको पालन सही रूपमा गर्दथे।

सदुकीहरू यहूदी धार्मिक गुटका प्रमुखा। तिनीहरूले खाली पुरानो नियमको प्रथम पाँचवटा पुस्तकहरूलाई मात्र मानेका छन्। तिनीहरूको विश्वासमा मानिसहरू मृत्यु पछि फेरि जन्मदैनन्।

रूखहरू ती मानिसहरू जसले येशूलाई स्वीकारेनन्। तिनीहरू यस्ता “रूखहरू” हुन जुन काटिनेछन्।

उहाँले ... पार्नु यूहन्ना अनुसार खराब मानिसहरूबाट येशूले असल मानिसहरू अलग पार्नु हुनेछ।

यूहन्नाद्वारा येशूको बप्तिस्मा

(मर्कुस १:९-११; लुका ३:२१-२२)

त्यसै बेला येशू गालिली भाएर यर्दन नदीमा आउनु भयो। येशू यूहन्नाद्वारा बप्तिस्मा लिनुका निम्ति यूहन्नाकहाँ आउनुभयो। तर यूहन्नाले उनी येशूलाई बप्तिस्मा दिनु योग्यको छैन-भन्ने कोशिशगरे उनलेसोधे, “तपाईं मकहाँ बप्तिस्मा लिन किन आउनु भयो? म आफैले तपाईंबाट बप्तिस्मा लिनु पर्ने हो।”

येशूले भन्नुभयो, “अहिलेलाई यस्तै हुनेदेऊ। हामीले सबै कुरा गर्नुपर्छ जो सहीछन्।” त्यसपछि यूहन्ना येशूलाई बप्तिस्मा गर्न सहमत भए।

अनि येशू बप्तिस्मा लिएर तुरुन्तै पानीबाट माथि निस्कनु भयो। स्वर्ग उहाँको निम्ति उघ्रियो अनि परमेश्वरको आत्मालाई ढुक्करभै आफूमाथि ओल्दै गरेको बस्दै गरेको देख्नु भयो। तब स्वर्गबाट एउटा आवाज आएको सुनियो। आवाजले भन्दथ्यो, “यिनी मेरा पुत्र हुन् अनि यिनलाई म माया गर्दछु। म यिनीसँग अत्यन्त आनन्दित छु।”

येशूको निम्ति कठिन परीक्षा

(मर्कुस १:१२-१३; लुका ४:१-१३)

यसपछि आत्माले येशूलाई मरुभूमिमा लगे। दुष्प्रताम्नाद्वारा परीक्षा गरिनका निम्ति येशूलाई त्यहाँ लगेएको थियो। चालीस दिन र चालीस रात येशूले केही खानुभएन। यसपछि उहाँ भोकाउनु भयो। शैतान येशूकहाँ उनलाई प्रलोभित तुल्याउन आयो। दुष्प्रताम्नाले भन्यो, “यदि तपाईं परमेश्वरको पुत्र हुनुहुन्छ भने यी ढुंगाहरू रोटी होऊन् भनी आज्ञा दिनुहोस्।”

जवाफमा येशूले भन्नुभयो, “धर्मशास्त्रमा यस्तो लेखिएको छ:

‘मानिस रोटी खाएर मात्र बाँच्दैन, परमेश्वरको मुखबाट निस्केको हरेक वचनले बाँच्नेछ।”

व्यवस्था ८:३

त्यसपछि शैतानले येशूलाई पवित्र शहरमा लगे। त्यो दुष्प्रताम्नाले येशूलाई मन्दिरको गजुरमाथि राख्यो। शैतानले भन्यो, “यदि तपाईं परमेश्वरको पुत्र हुनुहुन्छ भने यहाँबाट तल हाम्फाल्नुहोस्। किन? किनभने धर्मशास्त्रमा यस्तो लेखिएको छ:

‘परमेश्वरले तपाईंको निम्ति स्वर्गद्वारहरूलाई खटाउनुहुनेछ, अनि तिनीहरूले तपाईंलाई हात-हातमा उचाल्नेछन्, जसद्वारा, तपाईंको खुट्टाहरू दुंगामा बजारिनु नपुगोस्।’”

भजनसंग्रह ९१:११-१२

१७ येशूले उत्तर दिनुभयो, “धर्मशास्त्रमा यस्तो पनि लेखिएको छ:

‘तिमीले प्रभु आफ्नो परमेश्वरलाई परीक्षा नगर।’”

व्यवस्था ६:१६

त्यसपछि शैतानले येशूलाई एउटा अति अलगाव पर्वतमा पुर्यायो। उसले येशूलाई संसारका सबै राज्यहरू, त्यहाँ भएका वैभव देखायो। १६ शैतानले भन्यो, “यदि तपाईंले घोप्टेर मलाई दण्डवत् गर्नुभयो भने यी सबथोक म तपाईंलाई दिनेछु।”

१७ येशूले शैतानलाई भन्नुभयो, “म देखि टाढा जाऊ, शैतान। धर्मशास्त्रमा यस्तो लेखिएको छ,

‘तिमीले परमप्रभु आफ्नो परमेश्वरलाई दण्डवत् गर्नु, अनि उहाँकै मात्र सेवा गर्नु पर्छ।’”

व्यवस्था ६:१३

१८ त्यसपछि दुष्टात्माले येशूलाई छोडिदियो। अनि केही स्वर्गद्वारहरू येशूकहाँ आएर उहाँलाई सेवा-टहल गरे।

गालिलीमा येशू आफ्नो कामको शुरुमा

(मर्कुस १:१४-१५; लूका ४:१४-१५)

१९ येशूले यूहन्ना थुनामा परे भन्ने कुरा सुन्नु भयो। त्यसपछि उहाँ गालिलीतर्फ लाग्नुभयो। २० येशू नासरतमा बस्नु भएन। उहाँ गालिली भील नगरको नजिकको कर्फनहूममा बस्नु भयो। कर्फनहूम जबूलून अनि नप्तालीका क्षेत्रमा पर्छ। २१ येशूले यशैया अगमवक्तद्वारा बोलिएको यौनै वचनलाई पूरा गर्नका निम्ति यसो गर्नु भयो,

२५ “जबुलूनको मुखक र नप्तालिको मुखक, यर्दन नदी पारि समुद्रको बाटो भएर गालिली, अयहुदीहरूको मुलुक—

२६ जुन मानिसहरू अन्धकारमा थिए, तिनीहरूले एउटा ठूलो ज्योति देखे: ज्योति तिनीहरू प्रति उदाए जो त्यस अन्धकार मुलुकमा चिहान जस्तै ठाउँमा बाँच्न परेको थियो।”

यशैया ६:१-२

२७ यसैबेलादेखि येशूले प्रचार गर्न थाल्नुभयो। उहाँले भन्न लाम्नुभयो, “तिमीहरू पश्चताप गर अनि आफ्नो रहन-सहन परिवर्तन गर, किनभने, स्वर्गको राज्य नजिक आइपुगेको छ।”

येशू केही चेलाहरू चुननुछ

(मर्कुस १:१६-२०; लूका ५:१-११)

२८ गालिली भीलको छेउ भएर येशू हिंडिरहनु भएको थियो। उहाँले दुइजना दाजुभाइलाई देख्नुभयो, शिमोन जसलाई पत्रुस भनिन्थ्यो र तिनको भाइ अन्द्रियास। दुवै दाजुभाइ माछावाला थिए अनि तिनीहरूले समुद्रमा जाल हान्दै माछा मार्दै थिए। २९ येशूले भन्नुभयो, “मेरो पछि लाग, म तिमीहरूलाई बेग्लै प्रकारको जालहारी बनाउनेछु। तिमीहरूले मानिसहरूलाई भेला गर्ने काम गर्नुपर्छ माछालाई होइन।” ३० शिमोन र अन्द्रियास दुवैले आफ्नो जाल त्यति नै बेला छाडिदिए र येशूको पछि लागे।

३१ गालिली भील भएर येशू हिंडिँदै जानुभयो। उहाँले अरू दुइजना दाजुभाइलाई देख्नुभयो, याकूब र यूहन्ना जो जब्दीका छोराहरू थिए। तिनीहरू माछा मार्न भनेर जाल हान्नलाई तयार गर्दैथिए। येशूले ती दुइ दाजुभाइलाई पनि बोलाउनु भयो। ३२ तिनीहरूले पनि तुरन्तै आफ्नो डुङ्गा र तिनीहरूका बाबुलाई छोडेर येशूको पछि लागे।

येशूको उपदेश र मानिसहरूको चंगाई

(लूका ६:१७-१९)

३३ येशूले गालिलीका सबै ठाउँहरूमा यात्रा गर्नुभयो। उहाँले तिनीहरूको सभाघरहरूमा सिकाउन लाग्नुभयो अनि स्वर्गको राज्यका बारेमा सुसमाचारहरू प्रचार गर्नुभयो। उहाँले मानिसहरूमा भएका हरेक किसिमका रोग र शारीरिक कमजोरीहरू निको पार्नुभयो। ३४ उहाँको कीर्ति सिरियाभरि फिँजियो, अनि मानिसहरूले शारीरिक रूपले रोगी भएका सबै रोगीहरूलाई उहाँकहाँ ल्याउन थाले। ती रोगी मानिसहरू कैयौं प्रकारका रोग र कष्टले पीडित थिए। कतिजना मानिसहरू एकदमै नराम्रा रोगले पीडित थिए भने कतिजना भूत-प्रेत र पिशाच

लागेकाहरू थिए। कतिजना छारेरोग लागेकाहरू र कतिजना पक्षाघात भएकाहरू थिए। येशूले तिनीहरू सबैलाई निको बनाइदिनु भयो। ^{२५}धेरै-धेरै मानिसहरूले उहाँलाई पछ्याउन लागे। ती मानिसहरू गालीली, डेकापोलिस*, यरूशलेम, यहूदिया तथा यर्दन नदी पारिका अन्य इलाकाबाट आएकाहरू थिए।

येशूद्वारा मानिसहरूलाई शिक्षा

(लूका ६:२०-२३)

५ येशूले त्यहाँ भएका धेरै मानिसहरूलाई देख्नुभयो। येशू डौँडामा उक्लेर बस्नुभयो। उहाँका शिष्यहरू त्यहाँ उहाँका नजिकमा आएका थिए। ^३उहाँले तिनीहरूलाई सिकाउनु थाल्नुभयो। उहाँले भन्नुभयो,

- ^३ “ती व्यक्तिहरू धन्यहुन् जसले तिनीहरू आत्मिक रूपले दरिद्र छन् भनी बुझेकाछन्, स्वर्गको राज्य तिनीहरूकै हो।
- ^४ धन्य शोक गर्नेहरू, परमेश्वरले तिनीहरूलाई सान्त्वना दिनु हुनेछ।
- ^५ धन्य विनम्र हुनेहरू, किनभने तिनीहरूले पनि पृथ्वीको भूमिको अंश पाउनेछन्। (परमेश्वरले प्रण गर्नु भएकोछ।)
- ^६ धन्य धार्मिकताका निम्ति भोकाउने र तिर्खाउनेहरू, परमेश्वरले तिनीहरूलाई पनि तृप्त पारिदिनेछन्।
- ^७ धन्य दयावानहरू, जसले दया देखाउनेछन्, तिनीहरूले दया पाउनेछन्,
- ^८ धन्य शुद्ध-हृदय हुनेहरू, तिनीहरूले परमेश्वरलाई देख्नेछन्।
- ^९ धन्य शान्ति मेल मिलाप गराउनेहरू, परमेश्वरले तिनीहरूलाई आफ्ना पुत्र ठान्नेछन्।
- ^{१०} धन्य धार्मिकताका निम्ति सताइएकाहरू, स्वर्गका राज्य तिनीहरूकै हुनेछ।

^{११}“धन्य हौ तिमीहरू जव मानिसहरूले निन्दा गर्नेछन् र चोट पुर्‍याउनेछन्। भूटो बोलेर हरेक किसिमका दुष्ट कुरा गरेर तिमीहरूको खेदो गर्नेछन्, किनभने तिमीहरू मेरा चेलाहरू हौ। ^{१२}सुखी र खुशी बन। स्वर्गमा

तिमीहरूलाई ठूलो इनाम मिल्नेछ। किनभने तिमीहरूका अधिका अगमवक्ताहरूलाई तिनीहरूले यसरीने व्यवहार गरेका थिए।

तिमीहरू नून र ज्योति जस्तै छौ

(मर्कुस ६:५०; लूका १४:३४-३५)

^{१३}“तिमीहरू पृथ्वीका नून हौ। यदि नूनको स्वाद नै छैन भने, फेरि नुनिलो के-ले पार्ने र? यदि नूनमा नूनको स्वाद नै छैन भने त्यो ता-फालिन र मानिसका खुट्टाले कुल्चनबाहेक अरु केही कामको हुँदैन।

^{१४}“तिमीहरू ज्योति हौ जसले संसारलाई उज्यालो पार्छ। डौँडामा बसालिएको नगर अदृष्य रहन सक्ैन। ^{१५}त्यसरीने मानिसहरूले बत्ती बालेर पाथीमुनि राख्नेनन्। त्यसको सट्टामा तिनीहरूले त्यसलाई सामदानमा राख्छन्। जसद्वारा घरमा भएका सबै मानिसहरूले उज्यालो पाउनेछन्। ^{१६}त्यसै गरी, अरूका निम्ति तिमीहरू पनि उज्यालो बनिदिनु पर्छ। तिमीहरूले गरेका सुकर्महरू मानिसहरूले देख्नेछन्। स्वर्गमा बस्नु हुने पिताको महिमा गर्नेछन्।

येशू अनि पुरानो नियम लेखाई

^{१७}“म मोशाको व्यवस्था अथवा अगमवक्ताहरूद्वारा लेखिएको रद्द गर्न आएको भन्ने नसम्भ, रद्द गर्न होइन, तर पूरा गर्न म आएको छु। ^{१८}म सँचो भन्दछु। जबसम्म स्वर्ग र पृथ्वी बितेर जाँदैन, व्यवस्थाको हरेक कुरा पूर्ण हुनेछ सबै कुरा पूरा नहोउज्जेल कुनै किसिमले व्यवस्थाबाट एउटा मात्रा वा एउटा विन्दु पनि छुट्ट हुनेछैन। ^{१९}हरेक व्यक्तिले प्रत्येक आदेश पालन गर्नेपर्छ यदि त्यो आदेश सामान्य नै किन नहोस्। यदि कुनै व्यक्तिले एउटा पनि आदेश पालन गर्न चाँहदैन अनि अरूलाई पनि आदेश पालन नगर्नु भनी सिकाउँछ भने स्वर्गको राज्यमा त्यो सबैभन्दा तुच्छ कहलाइनेछ। तर जसले आदेश पालन गर्छ अनि अरूलाई पनि आदेश पालन गर्न सिकाउँछ, त्यो नै स्वर्गको राज्यमा ठूलो कहलाइनेछ। ^{२०}म भन्दछु कि धर्मशास्त्र र फरिसीहरू* भन्दा तिमीहरूले राम्रो काम गर। यदि तिमीहरू तिनीहरूलाई उछिन्न सफल भएनौ भने तिमीहरूले स्वर्गको राज्यमा प्रवेश गुमाउने छौ।

डेकापोलिस दश शहर। गालिलीको खीयि इलाका एकपल्ट यसको दशवटा शहर थियो।

फरिसीहरू यहूदी धार्मिक सम्प्रदायकाहरू जसले यहूदी आज्ञा र नीतिको पालन सही रूपमा गर्दछन्।

येशुद्वारा रीस बारे शिक्षा

२१“तिमीहरूले सुनेका छौ, धेरै अधिका मानिसहरूलाई यसो भनिएको थियो, 'कसैको हत्या नगर।* जसले हत्या गर्छ, त्यो व्यवस्थाको समक्ष उभिनु पर्नेछ।’ २२तर म तिमीहरूलाई भन्दछु, कोही अन्य व्यक्ति सित नरिसाऊ। सबैजना प्रत्येकनै तिम्ना भाइ हुन्। यदि तिमी अरू मानिससँग रिसाउँछौ भने, तिमी इन्साफको निम्ति खडा हुनु पर्नेछ। यदि तिमीले अर्को व्यक्ति सित नराम्रा कुरा गर्छौ भने तिमी यहूदीहरूको महासभाको* समक्ष उभिनु पर्नेछ। यदि अर्को व्यक्तिलाई 'बेवकूफ' भन्छौ भने तिमी नरकको अनिको भीषणतामा पर्नेछौ।

२३“जब तिमीले परमेश्वरलाई भेटी चढाउनेछौ त्यसबेला तिमी अरूहरूलाई पनि सम्भ्र। यदि तिमीले वेदीमा भेटी चढाउँदा तिम्नो विरुद्धमा तिम्नो भाइको हृदयमा केही छ भन्ने सम्झ्यौ भने, २४त्यही वेदीको छेउमा तिम्नो भेटी छोड। पहिला तिमी जाऊ अनि त्यो मानिससित मिलाप गर। तब तिमी फर्का आएर आफ्नो भेटी बेदीमा चढाऊ।

२५“यदि तिम्नो विरोधीले तिमीलाई न्यायालयमा लैदैछ भने उसित मिलाप गरिहाल। न्यायालय पुग्नु अघिनै तिमीले यसो गर। यदि तिमी उसको साथी बन्न असफल भयौ भने उसले तिमीलाई न्यायाधीशको हातमा सुम्पिदेल, न्यायाधीशले तिमीलाई रक्षकको हातमा सुम्पिदेलान अनि तिमीलाई इयालखानामा थुनिदिनेछ। २६अनि म तिमीलाई भन्दछु कि तिमीले ऋणको अन्तिम पैसा नतिरुञ्जेल तिमी त्यहाँबाट कुनै तरिकाले उम्कने छैनौ।

येशुद्वारा व्यभिचार बारे शिक्षा

२७“तिमीहरूले यसो भनेको सुनेका छौ, 'व्यभिचारको पापबाट अलग बस।'* २८तर म तिमीहरूलाई भन्दछु, जसले स्त्रीलाई खराब इच्छाले हेर्दछ, त्यसले अघिबाटै उसित त्यसको हृदयमा व्यभिचार गरिसकेको हुन्छ। २९यदि तिम्नो दाहिने आँखाले तिमीलाई बाधा पुर्‍याउँछ भने, त्यसलाई निकालेर फालिदेऊ। किनभने तिम्नो

सम्पूर्ण शरीर नरकमा पर्नुभन्दा बरु तिम्ना अङ्गहरूमध्ये एउटा नष्ट हुनु तिम्नो निम्ति हितकारी हुन्छ। ३०यदि तिम्नो दाहिने हातले तिमीलाई पाप गराउँछ भने त्यसलाई काटेर फालिदेऊ। किनभने तिम्नो सम्पूर्ण शरीर नरकमा जानुभन्दा बरु तिम्ना अङ्गहरूमध्ये एउटा नष्ट हुनु तिम्नो निम्ति हितकारी हुन्छ।

येशुद्वारा छुट्टनाम बारे शिक्षा

(मती १६:६; मार्कुस १०:११-१२; लूका १६:१८)

३१“यसलाई यसप्रकारले भनिएको छ, 'जसले आफ्नो पत्नीलाई त्याग गर्ला, त्यसले उसलाई त्यागपत्र लेखी देओस्।'* ३२तर म तिमीहरूलाई भन्दछु, जसले आफ्नो पत्नीलाई व्यभिचारको पापको कारण बाहेक अन्य कारणले त्याग गर्ला, उसलाई त्यसले व्यभिचारिणी तुल्याउँछ, र जसले त्याग गरेकोसित विवाह गर्ला, त्यसले पनि व्यभिचार गर्नेछ।

येशुद्वारा प्रतीज्ञा बारे शिक्षा

३३“फेरि तिमीहरूले सुनेका छौ, कि हाप्ना पुर्खाहरूलाई यसो भनिएको थियो, 'जब तिमी शपथ खान्छौ, त्यो प्रतीज्ञा नतोड। परमेश्वरको निम्ति आफ्नो प्रतीज्ञा पूरा गर।'* ३४तर म तिमीहरूलाई भन्दछु, स्वर्गको नाउँमा कसम वा प्रतीज्ञा खाँदै नखाऊ, किनभने स्वर्ग परमेश्वरको सिंहासन हो। ३५पृथ्वीको नाममा कसम नखाऊ, किनभने पृथ्वी परमेश्वरको पाउदान हो। यरूशलेमको नाउँमा कसम नखाऊ, किनभने त्यो महाराजाको नगर हो। ३६अनि आफ्नो शिरको कसम वा शपथ पनि नखाऊ, किनभने तिमी आफ्नो शिरको एउटा केशलाई पनि सेतो वा कालो तुल्याउन सक्नेनौ। ३७यदि तिमी 'हो' भने 'हो' भन 'होइन' भने 'होइन' भन। औ यी भन्दा बढता चाहिँ दुष्ट-तर्फबाट भएको हो।

येशुद्वारा बद्ला बारे शिक्षा

(लूका ६:२६:३०)

३८“तिमीहरूले सुनेका छौ, यसो भनिएको थियो,

'कसैको हत्या नगर' प्रस्थान २०:१३; व्यवस्था ५:१७।

महासभा यहूदीहरूका सम्बन्धमा प्रमुख शासन गर्ने सम्मेलनलाई "महासभा" भनिन्थ्यो।

'व्यभिचारको ... बस' प्रस्थान २०:१४; व्यवस्था ५:१८।

'जसले आफ्नो ... लेखी देओस्' व्यवस्था २४:१।

'जब तिमी ... पूरा गर' लेवी १६:१२; गन्ती ३०:२; व्यवस्था २३:२१।

'आँखाको बद्ला आँखा, र 'दाँतको बद्ला दाँत।'*
^{३६}तर म तिमीहरूलाई भन्दछु, 'दुष्टको सामना नगर।
 यदि कसैले तिमी दाहिने गाला चटकाइदियो भने
 त्यसलाई अर्कोतिरको पनि फर्काइदेऊ। ^{४०}यदि कसैले
 मुद्धा चलाएर तिमी दौरा लिने दाबी गर्छ भने, त्यसलाई
 तिमी खास्टो पनि दिइहाल। ^{४१}यदि कसैले तिमीलाई
 एक माइलसम्म जबरजस्त हिँड्न लाउँछ भने उसित दुइ
 माइलसम्म जाऊ। ^{४२}यदि कसैले तिमीसित केही माग्छ
 भने त्यो दिइहाल। कुनै व्यक्तिले कर्जा लिन चाहेमा पनि
 केही दिन अस्वीकार नगर।

सबैलाई प्रेम गर

(लूका ६:२७-२८; ३२:३६)

^{४३}"तिमीहरूले यसो भनिएको सुनेका छौ, 'तिमी
 छिमेकीलाई प्रेम गर र तिमी शत्रुलाई घृणा गर।'*
^{४४}तर म तिमीहरूलाई भन्दछु, आफ्ना शत्रुहरूलाई प्रेम
 गर, तिमीहरूलाई खेदो गर्नेहरूको निमित्त प्रार्थना गर।
^{४५}यदि तिमीले यसो गर्छौ भने तिमी स्वर्गको पिताका
 साँचो पुत्र हुनेछौ। किनभने उहाँले दुष्ट र असल दुवैका
 निमित्त घाम लगाइदिनुहुन्छ। अनि न्यायीहरू एवं अन्यायीहरू
 दुवैका मानिसहरूको निमित्त वृष्टि पठाइदिनुहुन्छ। ^{४६}यदि
 तिमीहरूसँग प्रेम गर्नेहरूलाई मात्र प्रेम गर्दछौ भने
 तिमीहरूले कुनै इनाम पाउने छैनौ। महसूल उठाउनेहरूले
 पनि त्यसै गर्लान्। ^{४७}अनि यदि तिमीहरू आफ्ना
 साथीभाइहरूलाई मात्र अभिवादन गर्छौ भने अरू
 मानिसहरूसँग असल ठहर्नेछैनौ। परमेश्वर नामत्रे मानिसहरू
 पनि आफ्ना साथीभाइहरूसँग असल नै हुन्छन्।
^{४८}यसैकारणले तिमीहरू सिद्ध होऊ, जसरी तिमीहरूका
 स्वर्गका पिता सिद्ध हुनुहुन्छ।

येशूद्वारा दान बारे शिक्षा

६ "होशियार बस, जब तिमीहरू राम्रो काम गर्छौ,
 अरू मानिसहरूका उपस्थितिमा त्यस्ता देखावटका
 निमित्त काम नगर। यदि त्यसो गर्छौ भने स्वर्गमा भएका
 तिमी पिताबाट तिमीहरूलाई केही इनाम मिल्नेछैन।

^२जब तिमी दरिद्रहरूलाई सहायता दिँदछौ त्यसको
 विज्ञापन नगर। कपटीहरूले जस्तो कार्य नगर। तिनीहरूले

अरूले देखुन भनेर तिनीहरू दरिद्रलाई सहायता गर्न
 अधिबाटै आफ्ना तुरही बजाउँछन्। तिनीहरूले सभाघरहरू
 र गल्लीहरूमा यसो गर्छन्। मानिसहरूबाट प्रशंसा पाउनुलाई
 तिनीहरू यसो गर्दछन्। म तिमीहरूलाई साँचो भन्छु, यो
 नै ती सबै इनामहरू हुन जो तिनीहरूले पाउने छन्।
^३तर जब तिमी दरिद्रका निमित्त दान-पुण्य गर्दछौ, एकदमै
 गुप्ती रूपले गर। कसैले केही नजानोस् कि तिमी के
 गर्न लागिरहेछौ। ^४तिमी दान-पुण्य गुप्त रूपमा होस्।
 गुप्त रूपमा गरेका तिमी दान-पुण्य तिमी पिताले अवश्यै
 देखेछन्। तब तिमी पिताले, जसले गुप्तरूपमा के
 गरिएको देखेका छन् उहाँले तिमीलाई इनाम दिनुहुनेछ।

येशूद्वारा प्रार्थना बारे शिक्षा

(लूका ११:२-४)

^५जब तिमी प्रार्थना गर्दछौ, तब कपटीहरूले जस्तो
 प्रार्थना नगर। कपटीहरू सभाघरहरूमा र गल्लीहरूमा
 उभिएर अरूले देखून् भनी प्रार्थना गर्दछन्। म तिमीहरूलाई
 साँचो भन्छु, तिनीहरूले यी सबै इनाम पाउनेछन्।
 तिनीहरूले इनाम पाइसकेका छन्। ^६जब तिमी प्रार्थना
 गर्दछौ, तिमी आफ्नो भित्री कोठामा पसी ढोका बन्द
 गर। अनि त्यसपछि तिमी आफ्ना पितालाई प्रार्थना गर।
 जो गुप्त ठाउँमा हुनुहुन्छ। गुप्तरूपमा गरेका सबै कुरा
 तिमी पिताले देख्नु हुनेछ, अनि तिमीलाई उहाँले इनाम
 दिनुहुनेछ।

^७अनि जब तिमी प्रार्थना गर्दछौ, तब परमेश्वरलाई
 नजान्ने अरू मानिसहरूले जस्तो व्यवहार नगर। तिनीहरू
 अर्थ विहीनका कुरा गर्छन्। तिमीले त्यसप्रकारले प्रार्थना
 गर्नु हुँदैन। तिनीहरूले साँचेका हुन्छन् कि परमेश्वरले
 तिनीहरूका कुरा सुन्नुहुनेछ किनभने तिनीहरू अनेक
 कुराहरू भन्छन्। ^८त्यस्ता मानिसहरू जस्तो नहोऊ।
 तिमीहरूले पितासंग माग्न अधिनै तिमीहरूलाई कुन-कुन
 कुराको खँचो छ, सो तिमीहरूका पिताले जान्नुहुन्छ।
^९यसैले जतिबेला तिमी प्रार्थना गर्दछौ, त्यसबेला यसरी
 प्रार्थना गर:

'हे हाम्रा स्वर्गमा बस्नुहुने पिता, हामी प्रार्थना
 गर्दछौ कि तपाईंको नाउँ सधैं पवित्र रहोस्।'

^{१०} हामी प्रार्थना गर्दछौ, तपाईंको राज्य आवोस्
 अनि तपाईंको इच्छा स्वर्गमा भैँँ यस पृथ्वीमा
 पूरा होस्।

'आँखाको ... दाँत' प्रस्थान २१:२४; लेवी २४:२०।

'तिमी ... घृणा गर' लेवी १९:१८।

- ^{११} आज हामीलाई प्रत्येक दिन चाहिने भोजन दिने।
- ^{१२} हाम्रा अपराधहरू क्षमा गरिदिनुहोस्। जसरी हामीले पनि आफ्ना अपराधीहरूलाई क्षमा गरेका छौं।
- ^{१३} हामीलाई प्रलोभनमा पर्न नदिनुहोस् तर हामीलाई दुष्टबाट बचाउनु होस्।*

^{१४}यदि, तिमीहरूले तिनीहरूको कसूर क्षमा ग-यौं भने तिमीहरूका स्वर्गमा बस्नुहुने पिताले पनि तिमीहरूलाई क्षमा गर्नुहुनेछ। ^{१५}यदि तिमीहरूले मानिसहरूका कसूर क्षमा गरेनौं भने तिमीहरूका स्वर्गमा बस्नुहुने पिताले पनि तिमीहरूका कसूर क्षमा गर्नु हुनेछैन।

येशुद्वारा उपवास बारे शिक्षा

^{१६}“जब तिमीहरू उपवास बस्छौं, तब कपटीहरू जस्ता उदास अनुहार नबनाऊ। कपटीहरूले जस्तो आचरण नगर। मानिसहरूलाई उपवास बसेको देखाउनलाई तिनीहरू आफ्नो अनुहारलाई अनौठो देखिने तुल्याउँछन्। म तिमीहरूलाई साँचो भन्दछु, ती कपटीहरूले पाउने सबै इनाम यही हो। तिनीहरूले इनाम पाइसकेका छन्। ^{१७}यसर्थ जब तिमीहरू उपवास बस्छौं, आफूलाई सुन्दर पारेर बस। आफ्नो अनुहार धोऊ। ^{१८}तब मानिसहरूले तिमीहरू उपवास बसिरहेका छौं भन्ने कुरा जान्ने छैनन्। तर तिमीहरूले देख्न नसकेका पिताले देख्नुहुनेछ। गुप्तमा भएका तिम्रा पिताले सबै कुराहरू देख्नुहुनेछ। अनि उहाँले नै इनाम दिनु हुनेछ।

धन-सम्पत्ति भन्दा परमेश्वर महान हुन्

(लुका १२:३३-३४; ११:३४-३६; १६:१३)

^{१९}“आफ्नो निम्ति पृथ्वीमा सम्पत्ति नथुपार। खिया र किराहरूले सम्पत्ति ध्वंस पारिदिनेछ। अनि चोरहरूले पनि तिम्रो घर फोरेर त्यहाँको सम्पत्ति चोर्छन्। ^{२०}तर आफ्नो निम्ति स्वर्गमा धन-सम्पत्ति थुपार। स्वर्गमा भएका धन-सम्पत्ति खिया र किराहरूले नष्ट पार्न होइन। चोरले

पनि त्यहाँ पसेर चोर्न सक्तैन। ^{२१}कारण जहाँ तिम्रो सम्पत्ति हुन्छ, त्यहीं तिम्रो मन पनि हुनेछ।

^{२२}“तिम्रो शरीरको ज्योति आँखा हो। यदि तिम्रा आँखाहरू ठिक छन् भने, तिम्रा सारा शरीर उज्यालो रहने छ। ^{२३}तर यदि तिम्रा आँखा खराब छन् भने तिम्रा सारा शरीर अँध्यारो हुनेछ। यदि तिम्रो उज्यालो चाहिँ अँध्यारो भयो भने, त्यो अँध्यारो घनघोर हुनेछ।

^{२४}“कसैले पनि दुई मालिकको चाकरी एकै समयमा गर्न सक्तैन। यदि उसले एउटालाई घृणा र अर्कोलाई प्रेम गर्नेछ। अथवा त्यो एउटासित भुक्नेछ, र अर्कोलाई तुच्छ ठान्नेछ। यसैले एउटै समयमा एकैसाथमा तिमीहरूले परमेश्वर र धनको चाकरी गर्न सक्तैनौं।

परमेश्वरको राज्यमा पहिले आऊ

(लुका १२:२२-३४)

^{२५}“यसैले म तिमीहरूलाई भन्दछु, बाँचनलाई के खानु पर्ने भन्ने बिषयमा तिमीहरू चिन्तित हुनु हुँदैन। तिमीलाई शरीरको निम्ति चाहिने बस्त्रका निम्ति तिमीहरू फिक्री नगर। खानेकुरा भन्दा जीवन धेरै मूल्यवान छ। अनि लुगाफाटा भन्दा शरीर धेरै मूल्यवान छ। ^{२६}चरा-चुरुङ्गीलाई हेर, तिनीहरूले नता कहिले बीउने छर्छन्, न अन्नको फसल काट्छन्। न भकारीहरूमा बटुल्छन्। तर तिमीहरूका स्वर्गका पिताले तिमीहरूलाई खुवाउनु हुन्छ। अनि तिमीहरूलाई थाहा छ कि ती चराचुरुङ्गीहरू भन्दा तिमीहरू बहुमूल्य छौं। ^{२७}फिक्री मात्र गरेर कसैले जीवनमा केही घडी बढाउन सक्छ?

^{२८}“अनि लुगाफाटाको निम्ति तिमीहरू किन फिक्री गर्छौं? बैँगाको फूलहरू प्रति विचार गर, ती कसरी बढ्दछन्। तिनीहरू न त आफ्नो लागि परिश्रम गर्दछन्, न त बस्त्रका निम्ति धागो काट्दछन्। ^{२९}तैपनि म तिमीहरूलाई भन्दछु, महान अनि धनी राजा सुलेमान पनि यी फूलहरू मध्ये एउटा जति पनि सिँगारिएका थिएनन्। ^{३०}परमेश्वरले यसै प्रकारले जमीनमा फारपात उमारेर सजाउँनु हुन्छ। जसलाई आज देखिन्छ भोलि आगोमा फर्काइनेछ अनि जलाइनेछन्। यसैले परमेश्वरले नै तिमीहरूलाई अभ्र राम्ररी लुगाफाटा पहिराइदिनु हुनेछैन र? यति अल्पविश्वास नराख! ^{३१}यसर्थ फिक्री नगर अनि नभन, ‘हामी के खाऔंला? वा हामी ‘के लगाउँला? ^{३२}परमेश्वरमा विश्वास नगर्नेहरू यी सबै कुराहरू पाउने इच्छा गर्दछन्। यसैले फिक्री नगर,

पद १३ केही ग्रीक प्रतिलिपिहरूमा पद १३ थपिएको छ: “सदा सर्वदाको निम्ति राज्यको लागि शक्ति अनि गौरव तिम्रो हो। आम्नि।”

किनभने स्वर्गमा बस्नुहुने पिताले तिमीहरूलाई यी सबै थोकको आवश्यक छ भनी जान्नुहुन्छ।^३ तिमीहरू अरू थोक भन्दा परमेश्वरको राज्य अनि परमेश्वरका धार्मिकताको विषयमा इच्छा गर। तब उहाँले तिमीहरूलाई तिमीहरूले चाहेका यी जम्मे कुराहरू दिनुहुने छ, ^३जसद्वारा भोलिको निमित्त तिमीहरूले त्यति फित्री गर्नु पर्ने छैन। प्रत्येक दिनको आ-आफ्नै समस्या हुन्छ। भोलिको दिनको पनि आफ्नै समस्याहरू छ।

येशुद्वारा निसाफ बारे शिक्षा

(लूका ६:३७-३८; ४१-४२)

७ “अरू प्रति निसाफ नगर, जस्तो कि परमेश्वरद्वारा तिमीहरूको निसाफ गरिइने छैन तिमीहरूको निसाफ गर्नु हुने छैन। जुन नियम उपयोग गरी तिनीहरू अरूको निसाफ गर्दछौ, उसै गरी तिमीहरू पनि निसाफ गरिनेछौ। अनि जुन उपाय प्रयोग गरी अरूलाई तिमीहरू क्षमा गर्नेछौ त्यही उपाय उपयोग गरी तिमीहरूलाई क्षमा प्रदान गरिने छ।^३ किन? तिमी आफ्नो भाइको आँखामा भएको सानो कसिङ्गर देख्छौ, तर तिमी आफ्नै आँखामा भएको ठूलो काठको चोइटा भने देख्दैनौ।^४ अथवा कसरी तिमी तिमी भाइलाई भन्नसक्छौ, ‘मलाई तिमी आँखाबाट कसिङ्गर निकाल्नुदेऊ,’ जब तिमी आफ्नै आँखामा त्यो काठको ठूलो चोइटा रहेको छ? ^५तिमी कपटी हो। पहिले तिमी आफ्नै आँखामा भएको त्यो ठूलो काठको चोइटा निकाल त्यसपछि मात्र तिमीले आफ्नो भाइको आँखामा भएको कसिङ्गर देख्न समर्थ हुने छौ।

^६“कुकुरहरूलाई पवित्र चीजहरू नदेऊ। तिनीहरूले तिमीलाई भ्रम्टने छन् अनि टुक्रा टुक्रा पारी च्याल्नेछन्। आफ्ना मोतीहरू सुँगुरका अगाडि नफाल। तिनीहरूले केवल ती कुल्चने छन्।

जे चाहन्छौ परमेश्वरलाई माग

(लूका ११:९-१३)

^७“माग, तब परमेश्वरले तिमीहरूलाई दिनुहुनेछ। खोजी गर तब तिमीहरूले पाउनेछौ। ढक्ढकाऊ, तब ढोका तिमीहरूको लागि उघ्रनेछ।^८ साँचो हो, जसले माग्दछ त्यसले पाउँदछ। जसले खोज्दछ उसले भेट्दछ। अनि जसले ढक्ढकाउँछ उसको निमित्त ढोका खुलिनेछ।

^९“तिमीहरूको छोरो होला? यदि तिमीहरूको छोरोले रोटी मागे, के तिमीहरू उसलाई ढुंगा दिन्छौ? अहँ!^{१०} अथवा, जब तिमी छोरोले माछा माग्छ के तिमी उसलाई साँप दिन्छौ? अहँ!^{११} तिमी परमेश्वर भैं होइनौ-तिमी दुष्ट हो। तर तिमी जान्दछौ कसरी आफ्ना नानीहरूलाई राम्रो चीजहरू दिनु। यसकारण निश्चय स्वर्गका तिमी पिताले तिनीहरूले मागेको चीजहरू अभ्र राम्ररी दिनुहुनेछ।

प्रमुख नियम

^{१२}“अरू मानिसहरूले तिमीहरूलाई जे जसो गर्नु भन्ने तिमीहरू चाहन्छौ, तिमीहरूले पनि तिनीहरूलाई त्यसै गर। यो नै मोशाको नियमको अर्थ हो अनि अगमवक्ताहरूको उपदेश हो।

स्वर्ग र नर्कको बाटो

(लूका १३:२४)

^{१३}“साँघुरो फाटकबाट भित्र पस, जसले स्वर्ग तिर पुग्छ। नर्कमा जाने बाटो एकदमै सजिलो छ। अनि फाटक पनि फराकिलो छ। धेरै मानिसहरू यहीबाट पस्दछन्।^{१४} जीवनको बाटोमा लाने फाटक सानो छ। अनि बाटो अति कठिन छ। केवल अल्प मानिसहरूले मात्र त्यो बाटो भेट्दछन्।

अरूहरू जे गर्दछन् त्यो हेर्नु

(लूका ६:४३-४४; १३:२५-२७)

^{१५}“भूँठा अगमवक्ताहरूबाट होशियार बस। तिनीहरू भेडाका भेषमा तिमीहरूकहाँ आउँछन्। तर भित्र तिनीहरू खतरनाक ब्वाँसोहरू भैं हुन्छन्।^{१६} तिनीहरूले गरेका कामहरूबाट तिनीहरूलाई चिन्न सकिन्छ। जसरी मानिसले काँडाका बोटबाट अङ्गुर पाउन सक्दैन अथवा काँडादार पोथ्राबाट नेभारा पाउन सकिँदैन। त्यसरी नै नराम्रा मानिसहरूबाट राम्राकामहरू हुँदैनन्।^{१७} त्यसरी नै, प्रत्येक असल रूखले राम्रो फल फलाउँछ। अनि नराम्रो रूखले नराम्रै फल फलाउँछ।^{१८} एउटा असल रूखले कहिल्यै पनि खराब फल फलाउँदैन अनि नराम्रो रूखले कहिल्यै असल फल फलाउँदैन।”^{१९} असल फल दिन नसक्ने प्रत्येक रूख काटेर ढालिन्छ र आगोमा हालिन्छ।^{२०} यसकारण तिनीहरूका कर्मबाट तिमीहरूले भूँठा अगमवक्ताहरूलाई चिनेछौ।

^{२१}“हेरेक मानिस, जो मलाई प्रभु, भन्छन्, स्वर्गको राज्यमा पस्न पाउनेछैन, तर जसले मेरा परमप्रभुको इच्छा पालन गर्दछ त्यसले स्वर्गको राज्यमा प्रवेश गर्न पाउँदछ। ^{२२}अन्तिम दिनमा धेरैले मलाई भन्नेछन्, ‘तपाईं नै हाम्रा परमप्रभु हुनुहुन्छ। हामीले तपाईंकाे नाउँमा भविष्यवाणी बोल्यौं; अनि तपाईंकाे नाउँमा हामीले ती दुष्टहरूलाई निकाली पठायौं अनि अनेक अनौठा चमत्कारहरू गर्छौं।’ ^{२३}तब म तिनीहरूलाई खुल्लमखुल्ला भन्नेछु, ‘मबाट टाढा जाऊ तिमीहरूले पापपूर्ण कामहरू गरेकाछौं। तिमीहरूलाई मैले कहिल्यै चिनेको छैन।”

बुद्धिमान र मूर्खमानिसहरू

(लूका ६:४७-४९)

^{२४}“हेरेक व्यक्ति जो मैले भनेका यी कुराहरू सुन्छ अनि पालन गर्छ उनै बुद्धिमान हो। बुद्धिमान मानिसले आफ्नो घर चट्टानमा निर्माण गरेको छ। ^{२५}त्यहाँ घनघोर पानी पर्‍यो अनि बाढी आयो। तुफानी हुरीले त्यो घरलाई हान्यो। तर पनि त्यो घर ढलेन। किनकि त्यो घर चट्टानमाथि निर्माण गरिएको थियो। ^{२६}तर प्रत्येक व्यक्ति जसले मेरा कुरा सुन्छ तर मेरो अनुसरण गर्दैन, त्यो एउटा मूर्ख मानिस जस्तै हो। उसले आफ्नो घर बालुवामाथि बनायो। ^{२७}अति बृष्टिको कारणले बाढी आयो, आँधीले घरलाई हान्यो अनि त्यो ठूलो आवाज सहित ढल्यो।” ^{२८}येशूले यी कुराको उपदेश गरिसक्नु भएपछि उहाँका उपदेशले मानिसहरू छक्क परे। ^{२९}किनकि येशूले तिनीहरूका कानुनको शास्त्रीहरूले भैं सिकाउनु भएन। तर अख्तियार भएका व्यक्तिले जस्तो सिकाउनु भयो।

येशूद्वारा कुष्टरोगीलाई निको पार्नुभयो

(मर्कुस १:४०-४५; लूका ५:१२-१६)

८ येशू डाँडाबाट ओर्लनुभयो। अनेकौं मानिसहरूले उहाँलाई पछ्याए। ^१त्यसैबेला एउटा कुष्टरोगी उहाँ छेउ आइपुग्यो। येशूको अधि आफ्नो शिर निहुराँउदै त्यसले भन्यो, “परमप्रभु तपाईंको इच्छा भए मलाई जाति पार्न सक्नुहुन्छ।”

^२येशूले त्यो मानिसलाई छुनु भयो। उहाँले भन्नुभयो, “म तिमीलाई जाति गर्न चाहन्छु। तिमी जाति भइजाऊ।” अनि तुरुन्तै उसको कुष्ट रोग जाति भइहाल्यो। ^३तब येशूले त्यस मानिसलाई भन्नुभयो, “हेर कि यसबारे

तिमीले कसैलाई नभन्नु। तर आफै जाऊ अनि पूजाहारीलाई देखाऊ र प्रमाणको लागि मोशाको आज्ञानुसार, तिनीहरूका समक्ष भेटी चढाऊ। जसले गर्दा मानिसहरूले तिमीलाई जाति भएको देख्न सक्ने छन्।”

येशूले अधिकारीको नोकरलाई जाति पार्नुभयो

(लूका ७:१-१०; यूहन्ना ४:४३-५४)

^१येशू कफर्नहुममा पुग्नुभयो। जब उहाँले नगरमा प्रवेश गर्नुभयो, एकजना सेनाका अधिकारी उनी कहाँ आए अनि उहाँको सहयोगको निम्ति याचना गरे। ^२अधिकारीले भने, “प्रभु! मेरो नोकर पक्षवातले थलिएर मेरो घरमा पलङ्गमा लडिरहेको छ। उसले आफ्नो शरीर घुमाउनु-फिराउनुसम्म सकेको छैन अनि उग्र व्यथाले पीडित छ।”

^३येशूले ती अधिकारीलाई भन्नुभयो, “म त्यहाँ जानेछु अनि तिनलाई निको पारिदिनेछु।”

^४अधिकारीले जवाफ दियो, “परमप्रभु! तपाईं मेरो घरमा पस्न हुने त्यति योग्यको म छैन। तर तपाईंले एक वचन भनि दिनुहोस् अनि मेरो नोकर निको भइहालोस्। ^५म केही अरू कसैको अधिनमा छु। अनि मेरो अधिनमा अरू सैनिकहरू छन्। यदि मैले कुनै एकजना सिपाहीलाई भनै, ‘जाऊ’ अनि उ जान्छ। अनि अर्को एक सिपाहीलाई मैले भनै, ‘आऊ’, अनि उ आँउछ। यदि मैले मेरो नोकरलाई भनै, ‘यो गर’ अनि उसले त्यो गर्छ। मलाई थाहा छ तपाईंलाई पनि यस्तो गर्ने शक्ति छ।”

^६जब येशूले यी सबै कुराहरू भनेको सुन्नुभयो, उहाँ आश्चर्यचकित हुनुभयो। उहाँले आफ्नो साथमा भएका ती सबै मानिसहरूलाई भन्नुभयो, “म तिमीहरूलाई साँचो भन्दछु, इस्राएलमा पनि मैले कुनै व्यक्ति यस्तो दृढ विश्वासी भएको पाइन। ^७धेरै मानिसहरू पूर्व र पश्चिमबाट आई पुग्ने छन् अनि तिनीहरू स्वर्गको राज्यमा अब्रहाम, इसहाक र याकूब सँग भोजन गर्नका निम्ति मेचमा बस्नेछन्। ^८तर मानिसहरू जसको राज्य हुनुपर्ने थियो तिनीहरू अन्धकार भित्र अफालिइनेछन्। अनि त्यो ठाउँमा मानिसहरू व्यथाले रूवावासी र दाहा किटनेछन्।”

^९तब येशूले त्यस अधिकारीलाई भन्नुभयो, “तिम्रो घरमा जाऊ। तिमीले विश्वास गरे जस्तै तिम्रो नोकर

निको भइसकेको हुनेछ।” अनि ठीक त्यसैबेला उसको नोकर निको भयो।

येशूद्वारा धेरै मानिसहरू निको पारिएका

(मर्कुस १:२६-३४; लूका ४:३८-४१)

^{१४}येशू पत्रुसको घरमा जानुभयो। त्यहाँ येशूले पत्रुसको सासू कड़ा ज्वरोले थलिएर पलडमा लडिरहेको पाउनु भयो। ^{१५}जसै येशूले तिनको हात छुनु भयो तिनी निको भइन् अनि तिनी उठिन् र उहाँको सेवा गरिन।

^{१६}त्यसै साँध मानिसहरूले भूत लागेका धेरै जनालाई लिएर येशूकहाँ आए। येशूले भूतहरूलाई खेतुनु भयो। जो-जो विमारी परेका थिए ती सबै ठीक भए। ^{१७}यशैया अगमवक्ताले भनेका सबै कुरा येशूले पूरा गर्नुभयो:

“उहाँले हाम्रा यातनाहरू हटाइदिनु भयो, अनि हाम्रा रोगहरू उहाँले बोक्नु भयो”

यशैया ५३:४

येशूका चेलाहरू

(लूका ६:५७-६२)

^{१८}येशूले देख्नुभयो उहाँलाई धेरै मानिसहरूले घेरेका थिए। अनि आफ्ना चेलाहरूलाई भीलको अर्को तिर जानु भन्नु भयो। ^{१९}त्यसबेला एकजना शास्त्रीहरू उहाँकहाँ आए अनि भने, “हे गुरुज्यू तपाईं जता जता जानुहुन्छ, म तपाईंको पछि पछि लाग्नेछु।”

^{२०}येशूले तिनलाई भन्नुभयो, “स्यालहरूका बस्ने प्वाल हुन्छ, चराचुरुङ्गीको बस्ने गुँड हुन्छ। तर मानिसको पुत्रको लागि ता शिर अढाउने ठाउँ सम्म छैन।”

^{२१}अर्को एकजना मान्छे, जो येशूको चेलाहरूमध्ये एकजना थियो तिनले येशूलाई भने, “हे परमप्रभु, पहिला गएर मलाई मेरा बाबुलाई गाड्न दिनुहोस्। त्यसपछि म तपाईंलाई पछ्याउनेछु।”

^{२२}तर येशूले ती मानिसलाई भन्नुभयो, “मेरो पछि लाग, मेरेका मानिसहरूले तिनीहरूको आफ्नो मुद्धाहरूलाई आफै गाड्नु।”

येशूद्वारा आँधीको रोकावट

(मर्कुस ४:३५-४१; लूका ८:२२-२५)

^{२३}येशू एउटा डुङ्गामा चड्नुभयो अनि उहाँका चेलाहरू पनि पछि लागे। ^{२४}जब डुङ्गाले किनार छाड्यो, त्यसैबेला

भीलमा अचानक एक भयङ्कर आँधी शुरू भयो। छालहरूले डुङ्गालाई प्रायः छोप्यो। तर येशू सुतिरहुनु भएको थियो। ^{२५}चेलाहरू गए अनि ब्युँभाए अनि तिनीहरूले भने, “हे परमप्रभु, हामीलाई बँचाउनुहोस् हामी डुब लागिरहेछौं।”

^{२६}येशूले भन्नुभयो, “तिमीहरू किन डराउँछौ? तिमीहरूसित त्यति विश्वास छैन।” तब येशू उठ्नुभयो अनि आँधी र छालहरूलाई आज्ञा गर्नु भयो। आँधी थामियो, अनि भीलमा पुरा शान्ति हुनगयो।

^{२७}सबै मानिसहरू छक्क परे। तिनीहरू भन्नलागे, “उहाँ कस्तो मानिस हुनुहुन्छ? किनभने हावा अनि समुद्रले पनि उहाँको आज्ञा मान्दो रहेछ।”

भूत लागेको दुइजना मानिसहरूलाई

चंगाई पार्नु भयो

(मर्कुस ५:१-२०; लूका ८:२६-३६)

^{२८}गदरिनीहरूको मुलुकको एउटा भीलको अर्कोतर्फ येशू आइपुग्नु भयो। त्यहाँ दुइजना मानिस येशूकहाँ आए। तिनीहरूलाई भूत लागेको थियो। तिनीहरू चिहानगुफामा बस्दथे। तिनीहरू अत्यन्तै डरलाग्दो थिए। यसले गर्दा मानिसहरू त्यो बाटो भएर हिँडेने आँट गर्दैन थिए। ^{२९}ती दुइजना येशू कहाँ आए अनि चिच्याउन लागे, “हामीबाट तिमी के चाहन्छौ, परमेश्वरको-पुत्र? के ठीक समयको अधिबाटै हामीलाई दण्ड दिन तिमी यहाँ आएका हो?”

^{३०}छेवैको क्षेत्रमा सुँगरहरूको एक बथान चरिरहेको थियो। ^{३१}भूतहरूले येशूलाई बिन्ती गर्न लागे, “यदि तपाईंले यी मानिसहरूबाट हामीलाई धपाउन चाहनुहुन्छ भने, दया गरी हामीलाई ती सुँगरको बथानमा पस्न दिनुहोस्।”

^{३२}येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “जाऊ!” तब ती भूतहरूले मानिसहरूलाई छाडे र सुँगरहरूमा पसे। त्यसपछि ती सम्पूर्ण बथानहरू डौँडाको भिरालो धारबाट भील तिर ओह्रलिए। ती सबै भीलमा डुबे। ^{३३}ती रखवालाहरू भागे र शहरतिर गए अनि सबैलाई सुँगरहरू अनि भूतहरू चढेका मानिसहरू बारेको कथा सुनाउन थाले। ^{३४}तब नगरका सबै मानिसहरू येशूलाई हेर्न गए। जब मानिसहरूले येशूलाई देखे, तिनीहरूले तिनीहरूको मुलुक छाड्न भनी निवेदन गरे।

येशूले पक्षवातको रोगीलाई निको पार्नुभयो

(मर्कुस २:१-१२; लूका ५:१७-२६)

६ येशू एउटा डुङ्गामा चढ्नुभयो अनि भली पार गर्नुभयो अनि आफ्नो शहरमा पुग्नुभयो।^१ केही मानिसहरू एकजना पक्षवात रोगीलाई आफूहरूसित लिएर येशू भएकहाँ पुगे। त्यो मानिस ओच्छानमै लडिरहेको थियो। येशूले देख्नु भयो कि तिनीहरूमा औधी विश्वास छ। अनि उहाँले त्यो पक्षवातको रोगीलाई भन्नुभयो, “सुखी होऊ, जवान मान्छे तिम्रो पापहरू क्षमा गरिएको छ।”

^२केही शास्त्रीहरूले यी कुराहरू सुने। तिनीहरूले आफू माफ ल्याउन कुराको वहास गरे, “यो मानिस परमेश्वरले जस्तै कुरा गर्छ उसले परमेश्वरकै निन्दाको कुरा गरे जस्तो छ।”

^३तिनीहरूले यस्तै सौँचारहेका होलान् भनेर येशूले जान्नु भयो अनि उहाँले भन्नु भयो, “किन तिमीहरू यस्तो दुष्ट विचारहरू आफ्नो मनमा राख्छौ? ^{४-६}यो पक्षवातरोगीलाई कुन भन्नु सजिलो छ: ‘तिम्रा पापहरू क्षमा गरिए’ अथवा ‘उठ’ र ‘हिँड’ भन्नु। म तिमीहरूलाई यो देखाउने छु कि यस धरतीमा मानिसको पुत्रलाई पाप क्षमा गर्ने शक्ति प्राप्त छ। तब येशूले पक्षवातका रोगीलाई भन्नुभयो, “उठ तिम्रो बिछौना बोक र घर जाऊ।” ^७अनि त्यो मान्छे उठ्यो र घरतिर लाग्यो। ^८मानिसहरू यो देखी छक्क परे। मानिसहरूलाई यस्तो शक्ति प्रदान गरेकोमा तिनीहरूले परमेश्वरको प्रशंसा गरे।

येशूद्वारा मतीलाई बोलावट

(मर्कुस २:१३-१७; लूका ५:२७-३२)

^९जब येशू गइरहनु भएको थियो, उहाँले एकजना मती नाम गरेको मान्छेलाई भेट्नुभयो। मती महसूल उठाउने अड्डामा बसिरहेका थिए। येशूले भन्नुभयो, “मसित आऊ।” त्यसपछि मती जुरूक उठे अनि येशूको पछि लागे।

^{१०}येशू बेलुकीको भोजन मतीकै घरमा खाँदै हुनु हुनुहुन्थ्यो। धेरै महसूल उठाउनेहरू र पापीहरू आएका थिए अनि येशू र उहाँका चेलाहरूसँगै भोजन गर्दै थिए। ^{११}येशूले ती मानिसहरूसँग खाना खाइरहेका फारिसीहरूले देखे। फारिसीहरूले येशूका चेलाहरूलाई सोधे, “किन

तिमीहरूका गुरूले महसूल उठाउने र पापीहरूसँग बसेर खाना खानु भएको?”

^{१२}फारिसीहरूले भन्दै गरेको कुरा येशूले सुन्नुभयो। अनि उहाँले भन्नुभयो, “खास मानिसहरूलाई वैद्यको आवश्यकता पर्दैन। जो रोगी छन् उसैलाई वैद्यको आवश्यकता पर्दछ। ^{१३}म तिमीहरूलाई एउटा कुरा भन्नेछु। जाऊ अनि सिक्, यसको अर्थ के हो: ‘म पशुको बलिदान चाहन्नेँ। म मानिसहरूमा दया चाहन्छु।’* म यहाँ धार्मिक मानिसहरूलाई भेट्न आएको होइन। म यहाँ पापीहरूलाई भेट्न आएको हुँ।”

येशू अरु यहूदीहरू जस्ता हुन्छन्

(मर्कुस २:१८-२२; लूका ५:३३-३६)

^{१४}त्यसपछि यहून्नाका चेलाहरू येशूकहाँ आए। तिनीहरूले येशूलाई भने, “हामी अनि फारिसीहरू धेरै जसो उपवास बस्छौं। तर तपाईंका चेलाहरू किन उपवास बस्दैनन्?”

^{१५}येशूले भन्नुभयो, “विवाहका बेलामा जो दुलहासँग हुन्छन्, दु:खी हुन सक्दैन। तर त्यस्तो समय आउँछ जब तिनीहरूबाट दुलहालाई अलग लगिन्छ। तब तिनीहरू दु:खी बन्छन्। अनि तिनीहरू उपवास लिन्छन्।

^{१६}कसैले पुरानो कस्रमा भएको प्वालमा नखुम्चिएको लुगाको टुक्रा टाल्दैन। यदि कसैले त्यसो गरे त्यो टालो पुरानो लुगाबाट च्यातिन्छ र त्यो प्वाल भन नराम्रो हुन्छ। ^{१७}कसैले पनि नयाँ दाखरसलाई दाखरसको पुरानो थैलाहरूमा हाल्दैन। किनभने दाखरसको पुरानो थैलाहरू फुट्नेछन्, दाखरस पोखिनेछ अनि थैलाहरू नष्ट हुनेछन्। तर मानिसहरूले नयाँ थैलाहरूमा नयाँ दाखरस हाल्दछन्। अनि दाखरस र थैलाहरू दुबै सुरक्षित रहन्छन्।”

येशूद्वारा मृत युवतीले जीवन फिर्ता पाउँछिन् अनि रोगी स्त्री आरोग्य प्राप्त गर्छिन्

(मर्कुस ५:२१-४३; लूका ८:४०-५६)

^{१८}येशू यी कुराहरू भनिरहनु हुँदैथियो, त्यसैबेला महासभाका एकजना प्रमुख उहाँकहाँ आए। येशूको अधि शिर भुकाए, अनि भने, “मेरो छोरी भर्खरै स्वर्गबास भई, कृपया आउनुहोस् अनि तपाईंको हात

*म पशुको ... दया चाहन्छु” होशे ६:६।

त्यसमाथि राखिदिनुहोस् अनि त्यसले आफ्नो जीवन फिर्ता पाउनेछ।”

^{१६}तुस्तै येशू उठ्नु भयो अनि तिनीसित जानुभयो। उहाँका चेलाहरू पनि पछि लागे। ^{२०}बाह बर्षदेखि रगत बहने रोगले ग्रस्त एक स्त्री त्यहाँ थिईन। येशूको पछिल्लि आएर उसले उहाँको बस्त्रलाई छोइन्। ^{२१}त्यो स्त्रीले सौँचै थिइन्, “यदि मैले उहाँको कोट छोएँ मात्र भने पनि म ठीक भइजानेछु।” ^{२२}येशू पछिल्लि फर्किनु भयो अनि उसलाई देख्नु भयो अनि भन्नु भयो, “प्यारी छोरी खुशी होऊ। तिम्रो विश्वासले तिम्रीलाई निको पारेको छ।” त्यतिनै बेला त्यो स्त्री ठीक भइन्।

^{२३}येशू यहूदी शासकसँग हिँडे हुनुहुन्थ्यो। उहाँ तिनको घरमा पुगनुभयो। उहाँले मानिसहरूलाई शोक संगीत बजाइरहेको देख्नुभयो। उहाँले धेरै मानिसहरूलाई त्यहाँ रोइरहेको देख्नुभयो (किनभने युवती मरेको थिई)। ^{२४}येशूले भन्नुभयो, “पर जाऊ। यो युवती मरेकी छैन। उ केवल निदाइरहेकी छे।” यो देखेर मानिसहरूले उहाँको हाँसो गरे। ^{२५}जब मानिसहरूलाई घरबाट बाहिर पठाइए, तब येशू युवतीको कोठामा प्रवेश गर्नुभयो। उहाँले युवतीको हात समात्नु भयो अनि त्यो युवती उठी। ^{२६}तब यस कुराको खबर सारा मुलुक भरि फिँजियो।

येशूद्धारा धेरै मानिसहरू निको भएका

^{२७}जब येशू त्यो स्थानबाट गइरहुनु भएको थियो, दुइजना अन्धो मानिसले उहाँलाई पछ्याए। ती अन्धहरूले ठूलो स्वरले भन्न लागे, “हे दाउदका पुत्र, कृपया हामीलाई सहायता गर्नुहवस्।”

^{२८}जब येशू घरभित्र पस्नुभयो, ती अन्ध मानिसहरू उहाँकहाँ आए। उहाँले ती अन्धहरूलाई भन्नुभयो, “के म तिमीहरूलाई फेरि देख्नसक्ने बनाउँछु भनेर तिमीहरूलाई विश्वास लाग्छ?” अन्ध मानिसहरूले उत्तर दिए, “हो, परमप्रभु, हामीलाई विश्वास लाग्छ।”

^{२९}त्यसपछि येशूले तिनीहरूका आँखाहरू छुनु भयो अनि भन्नुभयो, “मैले तिमीहरूलाई देख्नसक्ने बनाउनु सक्छु भनेर विश्वास तिमीहरूसित छ। यस्तै हुन देऊ।” ^{३०}त्यसपछि तिनीहरूले तुस्तै देख्न सके। येशूले तिनीहरूलाई कडा चेतावनी दिनु भयो, उहाँले भन्नु भयो, “यो कसैले थाहा पाउनु हुँदैन।” ^{३१}तर ती अन्ध मानिसहरू बाहिर गए अनि येशूको खबर त्यस क्षेत्रमा चारैतिर फिँजाए।

^{३२}जब ती दुइ मानिस जान लागेका थिए, केही मानिसहरूले अर्को एकजनालाई येशूकहाँ ल्याए। उसलाई भूत लागेको हुनाले त्यो व्यक्तिले बोल्ने शक्ति गुमाएको थियो। ^{३३}येशूले त्यस मानिसबाट भूत भगाइदिनुभयो। त्यसपछि त्यो मान्छे बोल्न थाल्यो। मानिसहरू छछ परे अनि भन्नलागे, “इसाएलमा यसप्रकारको घटना पहिले कहिल्यै घटेको देखिएको थिएन।”

^{३४}तर फरिसीहरूले भने, “भूतहरूको नेता एउटै छ जसले उहाँलाई भूत धपाउने शक्ति दिएको छ।”

येशू मानिसहरूको लागि दुःख मान्नु हुन्छ

^{३५}येशूले सारा शहर र गाउँहरू हुँदै यात्रा गर्नुभयो। तिनीहरूका महासभाहरूमा शिक्षा दिनु भयो अनि राज्यको बारेमा सुसमाचारहरू प्रचार गर्नु भयो। येशूले सबै प्रकारका रोग र बिमारीहरू निको पार्नुभयो। ^{३६}उहाँले भीड देख्नुभयो अनि उनीहरूको निम्ति दयावान् बन्नुभयो। किनभने तिनीहरू असहाय अनि चिन्तित थिए। तिनीहरू गोठालो नभएका भेडाँहरू जस्तै थिए। ^{३७}येशूले आफ्ना चेलाहरूलाई भन्नुभयो, “फसल काट्न धेरै छन् तर फसल काट्ने कर्मीहरू कम्ती छन्।” ^{३८}प्रभु फसलका मालिक हुनुहुन्छ। उहाँलाई प्रार्थना गर जसद्वारा उहाँले आफ्ना फसल संग्रह गर्न अधिक कर्मीहरू पठाउनु हुनेछ।”

येशू प्रचारका निम्ति आफ्ना प्रेरितहरूलाई पठाउनु हुन्छ

(मर्कस ३:१३-१६; ६:७-१३; लुका ६:१२-१६; ९:१-६)

१० येशूले उहाँका बाह चेलाहरूलाई बोलाउनु भयो। उहाँले तिनीहरूलाई दुष्टात्माहरूलाई धपाउने सामर्थ्य दिनुभयो। उहाँले हरेक प्रकारको रोग र विमारहरू निवारण गर्न सक्ने सामर्थ्य तिनीहरूलाई दिनुभयो। ^२ती बाहू प्रेरितहरूको* नाउँ यस प्रकार छ: शिमोन जसलाई पत्रुस पनि भनिन्छ अनि उसको भाइ आन्द्रियास, याकूब, जब्दीको छोरो याकूब; अनि उसको भाइ यूहन्ना; ^३फिलिप र बारथोलोमाइ; थोमास र मती, कर उठाउने; याकूब, अल्फयसको छोरो; र थेदियस; ^४शिमोन कनानी* र इस्करयोतको यहूदा, जसले येशूलाई विश्वासघात गरेको थियो।

प्रेरितहरू येशूले आफ्नो खास सहायक चुन्यु भएको मानिसहरू।

कनानी कनानीहरू एक यहूदी राजनैतिक दलकहरू थिए।

^५येशूले यी बाहजना प्रेरितहरूलाई आज्ञा दिनुभयो। त्यसपछि उहाँले तिनीहरूलाई राज्यको विषयमा प्रचार गर्न भनी पठाउनुभयो। येशूले भन्नुभयो, “अयहूदीहरूकहाँ नजाऊ। अनि त्यो कुनै पनि शहरमा नजाऊ जहाँ समारिहरू बस्छन्। ^६बरू इस्राएली मानिसहरूकहाँ जाऊ। तिनीहरू हराएका भेडैहरू भैं छन्। ^७जब तिमीहरू जान्छौ, घोषणा गर: ‘स्वर्गको राज्य आउने लागेको छ।’ ^८रोगीहरूलाई निको पार, मरेकाहरूलाई जीवनमा ल्याऊ। कुष्ठ रोगीहरूको उपचार गर। मानिसहरूबाट भूत धपाऊ। म तिमीहरूलाई सित्तैमा यी शक्तिहरू दिन्छु। यसर्थ सित्तैमा तिनीहरूलाई सघाऊ। ^९तिमी आफ्ना साथमा पैसा सुन, चाँदी र तावाँहरू नलैजाऊ। ^{१०}भोला समेत नबोक यात्राका निमित्त लाउने फाल्टो लुगाफाटा वा जुता नलैजाऊ। हिउँलाई लौरो समेत नबोक। एक कर्मीलाई उसले चाहेका सबै चीजहरूको बन्दोबस्त हुनुपर्छ।

^{११}“जब तिमीहरू कुनै नगर वा शहरतिर जान्छौ त्यहाँ कुनै न कुनै योग्य व्यक्तिलाई भेट अनि त्यो स्थान न छोड्ने सम्म उसको घरमा बस। ^{१२}तिमी घरभित्र पस्न साथै त्यसलाई भन, ‘तपाईंलाई शान्ति होओस्!’ ^{१३}घरभित्र भएका मानिसहरूले तिमीहरूलाई स्वागत जनाए भने तिनीहरू तिमी शान्तिको कामना ग्रहण गर्न योग्यका छन्। यदि तिनीहरूले स्वागत नजनाए तिमीहरूको शान्तिको कामना फिर्ता लेऊ किनभने तिनीहरू तिमीहरूको शान्ति कामनाका योग्य छैनन्। ^{१४}यदि कुनै घर वा शहरले तिमीहरूलाई स्वागत नगरे अथवा तिमीहरूको कुरा नसुने, त्यो ठाउँ छोड्दा गोडाको धुलोसम्म टकटकाउनु। ^{१५}तिमीहरूलाई म साँचो भन्दछु। न्यायको दिनमा तिनीहरू प्रतिको व्यवहार सोदोम र गमोरा नगरहरू प्रतिको भन्दा नराम्रो हुनेछ।

येशूद्वारा समस्याहरू बारे चेतावनी

(मकुँस १३:६-१३; लुका २१:१-२७)

^{१६}“सुन! म तिमीहरूलाई ब्वाँसोका बीचमा भेडा भैं पठाउँछु। यसकारण सर्प भैं चनाखो बन। अनि ढुकुर भैं निर्दोष बन। ^{१७}सबै मानिसहरूदेखि सतर्क बन। तिनीहरूले तिमीहरूलाई गिरफ्तार गर्नेछन् अनि अदालतमा पठाइदिनेछन्। तिनीहरूले आफ्नो सभाघरहरूमा लगेर कोरार् लाउनेछन्। ^{१८}तिनीहरूले तिमीहरूलाई राज्यपाल अनि राजाहरूकोमा अधि लानेछन्। मेरो कारणले गर्दा

तिनीहरूले यसो गर्नेछन्। तिमीहरू ती हाकिम अनि राजाहरू अनि अ-यहूदीहरूको समक्ष मेरो बारेमा भन्नेछौ। ^{१९}जब तिमीहरू गिरफ्तार हुनेछौ, के बोल्नु पर्ने र कसरी बोल्नु पर्ने भन्ने बारे चिन्तित नबन। त्यसबेला तिमीहरूले भन्नु पर्ने कुराहरू तिमीहरूलाई बताइनेछ। ^{२०}वास्तवमा तिमीहरू बोल्दैना परमपिताको आत्मा तिमी मार्फत बोल्नुहुनेछ।

^{२१}“दाजु भाइहरू आफ्नै दाजु-भाइहरूको विरुद्ध हुनेछन् अनि तिनीहरूलाई मार्न लाउने छन्। बाबुहरूले आफ्नै छोराहरूलाई मार्न लाउनेछन्। छोराछोरीहरू आमाबाबुहरूको विरुद्ध उठ्नेछन्, र तिनीहरूलाई मार्ने व्यवस्था गर्नेछन्। ^{२२}सबै मानिसहरूले तिमीहरूलाई घृणा गर्नेछन् किनभने तिमीहरूले मलाई पछ्याउन लागेको हुनेछौ। तर जसले आखिरसम्म सहन्छ उसको उद्धार हुनेछ। ^{२३}जब एउटा शहरबाट तिमीहरू खेदिनेछौ तब अर्को शहरमा जाऊ। म तिमीहरूसित साँचो भन्दछु। तिमीहरू मानिसको पुत्र आउनको अधिबाट नै इस्राएलको सबै शहरहरू भएर जान समर्थ हुने छैनौ।

^{२४}“कुनैपनि चेला यस्तो हुँदैन जो गुरु भन्दा श्रेष्ठ होस्। कुनै पनि दास यस्तो हुँदैन जो मालिकभन्दा श्रेष्ठ होस्। ^{२५}एउटा चेलाको निमित्त आफ्ना गुरु जस्तै बन्नु पर्याप्त छ। एक दासको निमित्त आफ्ना मालिक जस्तै बन्नु पर्याप्त छ। यदि घरका ठूलाबडालाई नै बीलजीबुल अथवा शैतान भनिन्छ भने, परिवारका अरू सदस्यहरूलाई त्यो भन्दा नराम्रो कहलाइने छ।

परमेश्वरसंग डराऊ मानिसहरूसंग होइन

(लुका १२:२-७)

^{२६}“यसकारण ती मानिसहरूदेखि डराउने काम छैन। छोपिएका प्रत्येक कुरा उघारिइनेछ। गुप्त रहेका प्रत्येक कुरालाई प्रकट गरिइनेछ। ^{२७}यी सबै कुराहरू म तिमीहरूलाई अँध्यारोमा भन्छु तर तिमीहरूले यो कुरा उज्यालोमा भन्नु पर्छ। यी कुराहरू म तिमीहरूका कानमा कानेखुशी गर्नेछु तर तिमीहरूले यी सबै कुराहरू सबैलाई खुल्लम खुल्ला भन्नु पर्दछ। ^{२८}मानिसहरूदेखि भय प्राप्त नगर। तिनीहरूले खालि तिमी शरीर मार्नेछन्। तिनीहरूले आत्मालाई मार्न सक्ने छैनन्। तिमीहरू उनी एकसित डराउनु पर्नेछ जसले तिमी शरीर र आत्मालाई नै नर्कमा लैजान्छ। उहाँले शरीर र आत्मालाई नर्कमा

पठाउनु सक्न हुन्छ।^{२६} चराहरू बेच्युपर्दा दुइटा चराको दाम एक पैसा मात्र तिर्नु पर्नेछ। तर तिम्रा पिताको इच्छा बिना एउटै चरापनि मर्न सक्तैन।^{३०} तिम्रा टाउँकामा कतिवटा केशहरू छन् ती समेत परमेश्वरले जान्नुहुन्छ।^{३१} यसकारण डर नमान। तिमीहरू ती चराहरूभन्दा धेरै उत्कृष्ट छौ।

विश्वास बारेमा बहस

(लूका १२:८-६)

^{३२}“जब कुनै एक व्यक्ति अरू मानिसहरूको सम्मुख हुन्छ अनि भन्छ कि ममाथि उसको विश्वास छ तब म पनि स्वर्गको पिता अघि भन्नेछु त्यो मानिस मेरै हो भनी।^{३३} तर जब कुनै व्यक्ति अरूको सम्मुख उभिएर उसको ममाथि म विश्वास छैन भनेर भन्छ भने त्यो मानिस मेरो आफ्नो होइन भनेर म भन्नेछु। मेरा स्वर्गको पिता अघि पनि म यसै भन्नेछु।

येशूलाई पछ्याउनाले दुःख लिन सक्नेछ

(लूका १२:५१-५३; १४:२६-२७)

^{३४}“यस्तो पनि नसम्भक्त कि म पृथ्वीमा शान्ति ल्याउन आएको हुँ। म पृथ्वीमा शान्ति ल्याउनलाई आएको होइन। तर म तरवार ल्याउनुलाई आएको हुँ।^{३५-३६} म यो उद्देश्यले आएको हुँ।

‘कुनै व्यक्तिको परिवारको इच्छा पत्रमा नाउँ भएका आफ्नै मान्छे उसको निमित्त शत्रु बन्द छ। एउटा छोरो बाबुको विरुद्ध हुन्छ, एउटी छोरी उसकी आमाको विरुद्ध हुन्छे, एउटी बुहारी उसकी सासूको विरुद्ध हुन्छे।’

मिका ७:६

^{३७}“जसले मलाईभन्दा आफ्ना बाबु-आमालाई धेरै माया गर्छ उ मलाई अनुसरण गर्न योग्यको हुँदैन। जसले मलाईभन्दा धेरै माया आफ्नो छोरा-छोरीलाई गर्छ, उ मलाई अनुसरण गर्न योग्यको हुँदैन।^{३८} यदि कुनै व्यक्तिले उसले मलाई अनुसरण गरेको बेला उसलाई दिएको क्रूस स्वीकार गर्दैन भने उ मलाई अनुसरण गर्न योग्यको हुँदैन।^{३९} जसले आफ्नो जीवनलाई भेट्छ त्यसलाई गुमाउनेछ। तर जसले आफ्नो जीवन मेरो निमित्त गुमाउँछ उसले यसलाई प्राप्त गर्नेछ।

जसले तिमीलाई ग्रहण गर्छन्, परमेश्वरले

आशिष दिनुहुन्छ

(मर्कुस ६:४१)

^{४०}तिमीहरूलाई जसले ग्रहण गर्छ मलाई पनि ग्रहण गर्दछ। अनि जसले मलाई ग्रहण गर्छ मलाई पठाउने परमेश्वरलाई पनि ग्रहण गर्दछ।^{४१} जसले अगमवक्तालाई भेट्छ अनि उनको स्वागत गर्छ उसले अगमवक्ताको इनाम पाउँछ। त्यसरी नै जसले एक असल मानिसलाई ग्रहण गर्दछ, किनभने उनीएक असल मानिसहुन् उसले असल व्यक्तिको इनाम पाउँछ।^{४२} यदि कसैले यी सानाहरू मध्ये, जो मेरा चेलाहुन्, कसैलाई सहायता गर्ला उसले आफ्नो इनाम पाउनेछ। त्यस व्यक्तिले एक कचौरा किसोपानी मात्र दिता पनि इनाम पाउने छ।”

येशू र बप्टिस्मा दिने यूहन्ना

(लूका ७:१८-३५)

११ आफ्ना बाह्रै चेलाहरूलाई शिक्षा दिँदै येशूले आफ्ना कुराहरू शेष गर्नुभयो। त्यसपछि उहाँ गालिलीका शहरहरू तिर प्रचार गर्न अनि शिक्षा दिन जानुभयो।

^३बप्टिस्मा दिने यूहन्ना कैदमा थिए। ख्रीष्टले गरेका सबै कुराहरू उनले सुने। अनि यूहन्नाले आफ्ना चेलाहरूलाई येशूकहाँ पठाए।^४ यूहन्नाका चेलाहरूले येशूलाई सोधे, “यूहन्नाले आउँदैछ भन्नुभएको मानिस तपाईं नै हुनुहुन्छ, कि अरू कुनै मानिसलाई हामीले पर्ख्नु पर्ने हो?”

^५ येशूले भन्नुभयो, “यूहन्नाकहाँ जाऊ तिमीहरूले सुनेका अनि देखेकाबारे वर्णनगर।^६ अन्धोहरूले दृष्टि फेरि पाउँछन्; लङ्गडो मानिस हिउँनसक्ने हुन्छन्; कुष्ठ रोगीहरू जाति हुन्छन्; बैहोहरू सुन्नसक्ने हुन्छन्; मरेकाहरू जागी उठ्छन्; अनि गरीव मानिसहरू सुसमाचारहरू सुन्छन्।^७ यदि कुनै व्यक्तिले मलाई ग्रहण गरे तिनी धन्य हुन्छन्।”

^८ जब यूहन्नाका चेलाहरू आफ्ना मार्गमा जाँदैथिए, येशूले ती मानिसहरूलाई यूहन्नाको बारेमा भन्न लाग्नु भयो। उहाँले भन्नुभयो, “तिमीहरू मरूभूमिमा के हेर्न निस्क्यौ? के बतासले हल्लाइराखेको निगालोलाई? वास्तवमा केको निमित्त तिमीहरू मरूभूमिमा गयो? राम्रो वस्त्र पहिरेने मानिसलाई हेर्ने? ती मानिसहरूलाई राम्रा-राम्रा वस्त्र पहिरेनेहरू जो राजमहलहरूमा बस्छन्।^९ यदि यस्तो होइन भने के हेर्नलाई तिमीहरू बाहिर

निस्केका हौ? कुनै एक अगमवक्ता? हो, म भन्दछु, यूहन्ना नै एक अगमवक्ताभन्दा महान हुन्।^{१०} यूहन्ना नै एकहुन् जसको विषयमा धर्मशास्त्रमा लेखिएको छ:

'सुन! म आफ्नो दुतलाई तिमीहरूको अघि पठाउँछु। उसले तिमीहरूको लागि बाटो तयार गरिदिनेछ।'
मलाकी ३:१

^{११}म तिमीहरूलाई साँचो भन्दछु: वपतिस्मा दिने 'यूहन्ना पृथ्वीमा जन्मेका कुनै पनि मानिसभन्दा महान छन्। तरैपनि स्वर्गको राज्यमा जो सबैभन्दा सानो छ, त्यो यूहन्नाभन्दा ठूलो हो।^{१२} वपतिस्मा दिने यूहन्नाको समयदेखि यसो अहिलेसम्म स्वर्गको राज्य बलजफत अघि बढ्दैछ। बलको प्रयोग गर्ने मानिसहरू स्वर्गराज्यलाई आफ्नो स्वामीत्वमा ल्याउने प्रयास गरिरहेका छन्।^{१३} सबै अगमवक्ताहरू र मोशाको व्यवस्थाले यूहन्नासम्मनै अगमवाणी गरेका छन्। तिनीहरूले पछिहुने ती घटनाहरू प्रति भविष्यवाणी गरेका छन्।^{१४} यदि अगमवक्ता र व्यवस्थाले भनेका कुरामा तिनीहरू विश्वास गर्छौं भने, यूहन्नानै एलिया हो भनेर पनि तिमीहरूले विश्वास गर्नुहुँदो। व्यवस्था र अगमवक्ताहरूले उनी आउनेछन् भनेर भनेका छन्।^{१५} प्रत्येक मानिस जसले सुनुसक्छ, सुनु पर्छ।

^{१६} "आजका मानिसहरूको बारेमा मैले के भन्ने? तिनीहरू के जस्ता छन्? आजका मानिसहरू बजारमा खेल्ने ससाना केटाकेटीहरू जस्ता छन्। एक दल का केटाकेटीहरूले अर्का दलकाहरूलाई बोलाउँछन्,

^{१७} 'तिमीहरूको निमित्त हामीहरूले संगीत बजायौं, तर तिमीहरू नाचेनौं; हामीहरूले दुःखका गीत गायौं, तर तिमीहरू दुःखी भएनौं।'

^{१८} मानिसहरू त्यस्तै छन् भनेर मैले किन भनँ? किनभने जब यूहन्ना आए उनले अरूले जस्तै खाएनन् अनि दाखमद्य पिएनन्। अनि मानिसहरूले भनेछन्, 'उसलाई भूत लागेको छ।'^{१९} मानिसका पुत्र अरू मानिसहरूले जस्तै खाँदै पिउँदै आए। मानिसहरूले भने 'उसलाई हेर, उसले अति धेरै खान्छ अनि एक पियकड हो। उ कर उठाउनेहरू र पापीहरूको मित्र हो।' तर बुद्धि चाहिँ उसले के गर्छ उसले गरेको कामबाट सिद्ध हुन्छ।"

येशू विश्वास नगर्नेहरूलाई सतर्क गराउनु हुन्छ

(लुका १०:१३-१५)

^{२०} येशूले ती नगरहरूलाई आलोचना गर्न लाग्नु भयो जहाँ उहाँले उहाँका धेरै जस्ता चमत्कारहरू गर्नु भएको थियो। येशूले ती नगरहरूका बासिन्दाहरूलाई आलोचना गर्नु भयो किनभने तिनीहरू आफ्ना जीवन पथ परिवर्तन गर्न राजी थिएनन्।^{२१} येशूले भन्नुभयो, "ए कोराजिन! तँलाई धिक्कार छ! ए बेथसैदा! * तँलाई धिक्कार छ। मैले तिमीहरूलाई धेरै चमत्कारहरू गरिदिँ। यदि यस्तै चमत्कारहरू टायर र सदोममा * गरिएको भए त्यहाँका मानिसहरूले धेरै समय अघि नै भाङ्गराको बस्त्रलाएर र खरानी धसेर पश्चताप गरिसक्ने थिए।^{२२} तर म भन्दछु, न्यायको दिनमा टायर र सदोमकोभन्दा तिमीहरूको हालत खराब हुनेछ।^{२३} तँ कफर्नहुम, के तँ स्वर्गसम्म उचालिने छस् र? अहँ तँलाई तल मृत्युको स्थान सम्म फारिनेछ। तँमाथि मैले धेरै आश्चर्यमय कामहरू गरेको छु। यदि त्यस्तै चमत्कारहरू सदोममा भएको भए, त्यहाँका मानिसहरूले सबै पापहरू गर्न छोडिसकेका हुनेथिए अनि त्यो नगर आजसम्म रहनेथियो।^{२४} तर म तिमीलाई भन्छु कि न्यायको दिनमा सदोमको भन्दा तिम्रो हालत अरू नराम्रो हुनेछ।"

येशू आफ्ना मानिसहरूलाई विश्राम प्रदान गर्नुहुन्छ

(लुका १०:२१-२२)

^{२५} त्यसपछि येशूले भन्नुभयो, "हे पिता, स्वर्ग र पृथ्वीका परमप्रभु, म तपाईंमा धन्यवाद चढाउँछु। म तपाईंको प्रशंसा गर्दछु किनकि तपाईंले यी कुराहरू बुद्धिमान र समभदार मानिसहरूबाट लुकाउनुभयो। तर तपाईंले यी तिनीहरूप्रति प्रकट गरिदिनु भयो जो ससाना बालकहरू भैं छन्।^{२६} मेरा पिता, तपाईंले यस्तो गर्नु भयो, जो वास्तवमै तपाईंले गर्न चाहनु भएको थियो।

^{२७} "मेरा पिताले मलाई सबै व्यवस्था गरिदिनु भएको छ। पिताले बाहेक अरू कसैले पुत्रलाई चिन्दैन। पुत्रले बाहेक अरू कसैले पितालाई चिन्दैन। अनि पुत्रले जुन

कोराजिन, बेथसैदा गालिली पोखरी छेउका शहरहरू जहाँ येशूले मानिसहरूलाई प्रचार गर्नु भयो।

टायर र सदोम लेबनानका शहरहरू जहाँ खराब मानिसहरू वास गर्थे।

मानिसहरू प्रति पितालाई प्रकट गर्ने इच्छा गर्छ तिनीहरूले मात्र पितालाई चिन्ने छन्।

^{२८}“मकहाँ आऊ। “जो थकित औ कष्टले दविएकाहरू हो! म तिमीहरूलाई आत्माको निम्ति विश्राम दिनेछु। ^{२९}मेरो कामकुरो ग्रहण गर अनि मबाट सिक। म विनयी र विनम्र-हृदयको छु। अनि तिमीहरूले आफ्नो आत्मा विश्राम पाउनेछौ। ^{३०}“हो, मेरो कामकुरो ग्रहण गर्नु सजिलो छ। तिमीहरूलाई दिइने भार हल्का छ।”

यहूदीहरूद्वारा येशूको चर्चा

(मर्कुस २:२३-२८; लूका ६:१-५)

१२ त्यो समय, येशू शबाथको दिनमा अन्नका खेतहरूबाट जानुहुँदै थियो, येशूका चेलाहरू पनि उहाँसँगै थिए। तिनीहरू भोकाएका थिए। ती चेलाहरू अन्नका बाला टिप्न र खान लागे। ^३फरिसिहरूले यो देखे। तिनीहरूले येशूलाई भने, “हेनुहोस्! तपाईंको चेलाहरू शबाथको दिन गर्नु निषेध गरिएका कुरा गर्दैछन्।”

^३उहाँले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “दाऊदले, तिनी र तिनीसँगका व्यक्तिहरू भोकाउँदा के गरेथे, के तिमीहरूले पढेका छैनौ? ^४दाऊद परमेश्वरको घरमा गए। दाऊद र तिनका साथीहरूले परमेश्वरलाई चढाइएको रोटी खाए। दाऊद र तिनका साथीहरूले यसरी रोटी खानु नियमको विरुद्ध थियो। केवल पूजाहारीहरूलाई खाने अनुमति थियो। ^५अनि तिमीहरूले मोशाको व्यवस्थामा यो पनि निश्चयनै पढेको हुनुपर्छ कि कसरी प्रत्येक शबाथको दिनमा पूजारीहरूले मन्दिरमा शबाथ वा विश्राम नियम भङ्ग पाउँछन्। तरै पनि पूजाहारीहरूलाई त्यस दोषको निम्ति दोषी ठानिन्दैन। ^६म तिमीहरूलाई भन्दछु, ‘यहाँ मन्दिरभन्दा ठूलो’ केही छ। ^७धर्मशास्त्रमा भनिएको छ, ‘म पशु-बलीको इच्छा गर्दिनँ। म मानिसहरूमा दया चाहन्छु।’* वास्तवमा तिमीहरू ती शब्दहरूको अर्थ के हो त्यो पनि जान्दैनौ। यदि ती शब्दहरूका अर्थ तिमीहरूले बुझ्यौ भने ती निर्दोषहरूलाई तिमीहरूले दोष लाउने थियौ।

^८“मानिसको पुत्र शबाथ दिनको पनि परमप्रभु हो।”

येशूले डुँडोहात निको पार्नु भयो

(मर्कुस २:१-६; लूका ६:६-११)

^९येशू त्यहाँबाट हिँड्नु भयो अनि तिनीहरूको सभाघरमा जानुभयो। ^{१०}उहाँले सभाघरमा एउटा सुकेर चाउरिएको हात भएको मानिसलाई देख्नु भयो। केही यहूदीहरू येशूलाई दोष लगाउनलाई निहुँ खोजिरहेका थिए। अनि तिनीहरूले उहाँलाई सोधे, “के विश्रामको दिनमा कसैलाई निको पार्नु न्यायोचित छ?”

^{११}उहाँले भन्नुभयो, “यदि तिमीहरूमध्ये कसैको एउटा भेँडो छ, र त्यो शबाथको दिनमा एउटा खाल्डामा खस्यो भने के उसले त्यसलाई आफ्नो हातले समातेर बाहिर तान्दैन? ^{१२}अनि एउटा मान्छे भेँडाभन्दा अधिक श्रेष्ठ हुन्छ। त्यसर्थ शबाथको दिनमा भलो गर्नु कानूनले दिन्छ।”

^{१३}तब उहाँले त्यस डुँडोहात भएको मानिसलाई भन्नुभयो, “मलाई तिम्रो हात हेर्न देऊ।” त्यसले येशू भएतिर हात पसायो। अनि उसको हात, त्यो अर्को हात जस्तै निको भयो। ^{१४}तर फरिसीहरू बाहिर गए अनि येशूलाई मार्नका निम्ति योजना बनाए।

येशू परमेश्वरले चुनेका सेवक थिए

^{१५}फरिसीहरूले के गर्न लागि रहेका थिए सो येशूलाई थाहा भयो। अनि उहाँले त्यो ठाउँ छोड्नुभयो। धेरै मानिसहरूले उहाँलाई पछ्याउन लागे। उहाँले सबै रोगीहरूलाई निको पारी दिनु भयो। ^{१६}उहाँले मानिसहरूलाई चेतानी दिनुभयो कि उहाँ को हुनुहुन्थ्यो भनी अरूलाई नभन्नु। ^{१७}येशूले यी कुराहरू यशैया अगमवक्ताले भनेका कुराहरू पूर्ण गर्नका निम्ति गर्नु भयो।

^{१८} “यहाँ मेरो सेवक छ; मैले उसलाई चुनेको हुँ। म उसलाई प्रेम गर्छु अनि म उसित खुशी छु। म मेरो आत्मा उसमा हालि दिनेछु। अनि उसले नै अन्य राष्ट्रहरू प्रति न्यायको घोषणा गर्नेछ।

^{१९} उसले भगइ गर्नेछैन न त चिच्याउने नै छ। उसको स्वर कसैले पनि गल्लीहरूमा सुन्ने छैन।

^{२०} उसले बाङ्गि सकेको निगालो भाँच्ने छैन। उसले जलिरहेको दीयो पनि निभाउने छैन जो

निभदै जाँदछ। उसले यी सब गरिरहनेछ जबसम्म
साँचो न्यायले विजय प्राप्त गर्दैन।

२१ सबै राष्ट्रहरूले उमाथिनै आशा गर्नेछ।”

यशैया ४२:१-४

परमेश्वरद्वारा येशूको शक्ति

(मर्कुस ३:२०-३०; लूका ११:१४-२३; १२:१०)

२२ त्यसपछि केही मानिसहरूले एकजना मानिसलाई
येशूकहाँ ल्याए। उ अन्धो थियो अनि बोल्न सक्दैनथ्यो
किनकि, उसलाई भूत लागेको थियो। उहाँले त्यसलाई
निको पार्नुभयो अनि त्यस मानिसले बोल्न अनि देख्न
सक्यो। २३ सबै मानिसहरू चकित भए। तिनीहरूले भने,
“निश्चयनै यी मानिस नै दाऊदका पुत्र हुन् जसलाई
परमेश्वरले हामीकहाँ पठाउने प्रतिज्ञा गर्नु भएको थियो?”

२४ फरिसीहरूले मानिसहरूले यसो भनेका सुने।
तिनीहरूले भने, “येशूले मानिसहरूबाट भूत भगाउनका
निमित्त बिल्जीबुलको शक्तिको प्रयोग गर्दछन्। बिल्जीबुल
भूतहरूको नायक हो।”

२५ येशूले फरिसीहरूले सोचेका कुरा थाहा पाउनुभयो।
अनि उहाँले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “आपसमा भगडा
गर्ने कुनै पनि राज्य ध्वंस हुनेछ अनि हरेक नगर जो
विभाजन भएको छ त्यो जीवित रहने छैन। त्यसरीनै
विभाजन भएको कुनै परिवार सफल हुँदैन। २६ यदि
शैतानले दृष्टान्तमा खेदछ भने त्यो विभाजित हुन्छ अनि
आफै विरुद्धमा जुभन्छ। तब कसरी उसको राज्य टिक्न
वा चलन सक्छ? २७ तिमीहरूले भन्दैछौ कि मैले
शैतानको शक्तिद्वारा भूतहरू भगाउँदछु। यदि यो सत्य हो
भने, तिम्रा मानिसहरूले भूत भगाउन कुन शक्तिको
प्रयोग गर्दछन्। यसकारण तिमीहरूका आफ्नै मानिसहरूले
तिमीहरूको भूल खुट्याउनेछन्। २८ तर म परमेश्वरका
आत्माको शक्तिद्वारा भूतहरू भगाउँछु। यसबाट यो थाहा
हुन्छ कि परमेश्वरको राज्य अधिनै तिमीहरूमा आइसकेको
छ।

२९ “यदि कुनै व्यक्तिले कुनै एक बलवान व्यक्तिको
घरमा लूटपाट गर्न चाहन्छ भने, सर्वप्रथम उसले त्यो
बलवान व्यक्तिलाई साङ्गालोले बाँधेर राख्नुपर्छ। त्यसपछि
मात्र त्यो व्यक्तिले घर लुट्न सक्छ।

३० “जो व्यक्ति मसित छैन, त्यो मेरो विरुद्धमा छ।
त्यो, जो मसित काम गर्दैन मेरो विरुद्धमा काम
गरिरहेको हुन्छ। ३१ यसैले म तिमीहरूलाई भन्दछु,

तिनीहरूले गरेका हरेक पापका निमित्त मानिसहरूलाई
क्षमा प्रदान गरिन सकिन्छ। अनि तिनीहरूले भनेका सबै
नराम्रा शब्दहरूको निमित्त मानिसहरूलाई क्षमा प्रदान गर्न
सकिन्छ। तर यदि कसैले पवित्र आत्माको विरुद्धमा
कुरा गर्छ भने उसलाई क्षमा गरिनेछैन। ३२ यदि कसैले
मानिसका पुत्रका विरुद्धमा कुरा गरे उसलाई क्षमा
हुनेछ। यदि कसैले पवित्र आत्माको विरुद्धमा-कुरा गरे
क्षमा हुनेछैन। त्यस मानिसलाई न ता अहिले क्षमा
दिइन्छ न ता भविष्यमा।

तिमीहरूको कर्मले बताउँछ, तिमीहरूको हौ

(लूका ६:४३-४५)

३३ “यदि तिमीहरू असल फल चाहन्छौ भने तिमीहरूले
बृक्षलाईनै असल तुल्याउनु पर्छ। यदि तिमीहरूको बृक्ष
नै नराम्रो छ भने त्यसको फल पनि असल नराम्रो
हुनेछ। किनकि त्यसको फलबाटनै बोट चिन्न सकिन्छ।
३४ ए साँपहरू, तिमीहरू दुष्ट मतिका छौ। तिमीहरूबाट
कसरी असल कुराहरू आउनसक्छ। हृदयमा जे कुरा
थुपारिएको छ त्यही कुराहरूनै मुखले बोल्दछ। ३५ असल
व्यक्तिले असलै कुराहरू हृदयमा थुपारेको हुन्छ। यसैले
हृदयमा थुपारेको जस्तो राम्रै कुराहरू उसले बोल्दछ।
तर एउटा दुष्ट व्यक्तिले हृदयमा दुष्ट कुराहरूनै राखेको
हुन्छ अनि बात गरेको बेला हृदयमा भएका दुष्ट
कुराहरू नै उसले बोल्दछ। ३६ यसर्थ म तिमीहरूलाई
भन्दछु प्रत्येक मानिसले आफूले बोलेका हरेक लापरवाही
कुराहरूको विवरण न्यायको दिनमा दिनुपर्नेछ। ३७ तिमीलाई
तिम्रा आफ्नै कुराहरूद्वारा न्याय गरिनेछ। तिम्रा कतिपय
कुराहरूले तिमीलाई सही तुल्याउँछ अनि तिम्रा कतिपय
कुराहरूले तिमीहरूलाई दोषी ठहराउनेछ।”

प्रमाणकालागि येशूमा यहुदीहरू सोच्छन्

(मर्कुस ८:११-१२; लूका ११:२९-३२)

३८ तब व्यवस्थाका केही शास्त्रीहरू र फरिसीहरूले
येशूलाई जवाफ दिए। तिनीहरूले भने, “गुरूज्यू हामी
तपाईंबाट एउटा आश्चर्यको चिन्ह चाहन्छौं।”

३९ येशूले उत्तर दिनु भयो, “दुष्ट र अविश्वासी
मानिसहरूले प्रमाणकालागि चमत्कार खोज्दछन्। तर
त्यस्ता मानिसहरूलाई प्रमाणकालागि कुनै चमत्कार देखाइने
छैन। केवल अगमवक्ता योनाको चिन्ह मात्र दिइने छ।
४० तीन दिन र तीन रात सम्म योना एउटा ठूलो माछाको

पेटमा थियो। त्यसरी नै तीन दिन र तीन रात सम्म मानिसको पुत्र पृथ्वीको कोख भित्र रहनेछ।^१ अनि न्यायको दिनमा तिनीहरू दोषीछन् भनी देखाउनका निम्ति निनवेका मानिसहरू यस पुस्ताको साथ खड़ा हुनेछ। किनभने योनाले तिनीहरूलाई उपदेश दिएका थिए, अनि तिनीहरूले आफ्नो जीवन नै बदलेका थिए। अनि अब यहाँ एक व्यक्ति छ त्यो योना अगमवक्ता भन्दा महान छ।^२ न्यायको दिनमा दक्षिणकी महारानी यस पुस्ताको साथ खड़ा हुनेछिन अनि उनैले तिनीहरूलाई दोषी भनी प्रमाण गर्ने छिन्। किनभने सुलेमानका ज्ञानहरू सुन्न महारानीले धेरै-टाढासम्मको यात्रा गरेकी थिइन्। अनि अब यहाँ एक व्यक्ति छ त्यो सुलेमानभन्दा महान छ।

अशुद्ध आत्माले भरिएका आजका मानिसहरू

(लूका ११:२४-२६)

^३“जब एक दुष्ट आत्मा मानिसबाट निस्केर जान्छ, त्यो ओबानो ठाउँतिर विश्राम खोज्दै हिंडछ तर त्यसले भेट्टाउन सक्तैन।^४ तब आत्माले भन्छ, ‘म आफ्नै अधिको घरमा फर्किजान्छु, जसलाई मैले छाड्छु।’ त्यो फर्केर आउँछ अनि अब रित्तो घर भेट्छ सफा अनि सुगंध पारेको भेट्टाउँछ।^५ त्यसपछि त्यो दुष्टात्मा जान्छ, र त्यो भन्दा बढ्ता दुष्ट आत्मा अरू सातवटा दुष्टात्माहरू ल्याउँछ। तब सबै दुष्टात्माहरू त्यस व्यक्ति भित्र पसेर त्यहाँ बास गर्छन् अनि त्यस मानिसले अधि पाएको अवस्था भन्दा नराम्रो हुन्छ। अनि त्यही अवस्था त्यो दुष्ट पुस्तामाथि पनि हुन्छ।”

येशूका चेलाहरूनै आफ्नो परिवार

(मर्कुस ३:३१-३४; लूका ८:१६-२१)

^६जब येशू मानिसहरूसित अब्द बातचीत गर्दै हुनुहुन्थ्यो उहाँका आमा र भाइहरू बाहिर उभिरहेका थिए। तिनीहरू येशूसँग बात गर्न चाहन्थे।^७ कुनै एकजनाले भने, “तपाईंकी आमा र भाइहरू बाहिर उभिरहेका छन्, अनि तिनीहरू तपाईंसँग बात गर्न चाहन्छन्।”

^८येशूले त्यो व्यक्तिलाई जो उहाँसित बोल्दै भन्नुभयो, “मेरा आमा को हुन्? मेरा भाइहरू को हुन्?”^९ आफ्ना चेलाहरूलाई संकेत गर्दै उहाँले भन्नुभयो, “हेर। यी नै मेरा आमा र भाइहरू हुन्।^{१०} जसले मेरा स्वर्गको

पिताले चाहनु भए भैं गर्दछ उनीहरूनै मेरा भाई, बहिनी र आमा हुन्।”

येशू बीउ र बीउ छर्नेको बिषयमा कथा भन्नुहुन्छ

(मर्कुस ४:१-९; लूका ८:४-८)

१३

ठीक त्यही दिन येशू बाहिर गएर भनीलको छेउमा बस्नु भयो।^२ उहाँ अनेकौं मानिसहरूद्वारा घेरिएका थिए। अनि एटा दुङ्गामा चढ्नु भयो। जब सबै मानिसहरू किनारमा बसेका थिए।^३ कथाहरूको उपयोग गरेर उहाँले मानिसहरूलाई धेरै शिक्षा दिनुभयो। येशूले बताउनुभयो, “केही खेतीवाला बीउ रोप्नलाई निस्के।^४ जब तिनी बीउ रोपे थिए, केही बीउहरू बाटोमा छरिए। चराहरू आएर ती बीउहरू खाए।^५ केही बीउहरू चट्टानमय खेतमा भरे। तर त्यो जमीन त्यति गहिरो थिएन। ती बीउहरू चाँडै उम्रनथाले, किनभने जमीन त्यति गहिरो थिएन।^६ तर जब घाम लाग्नथाल्यो, ती विरूवाहरू प्रचण्डघामले सुकेर गए किनभने तिनीहरूका जराहरू थिएनन्। कतिपय बीउहरू काँडाघारीमा खसे। जब काँडाहरू बढ्दै गए तिनीहरूले ती विरूवाहरूलाई उम्रन दिएनन्।^७ कतिपय बीउहरू मलिलो माटोमा खसेका थिए।^८ अनि ती बीउहरू उम्रिए अनि फसल उत्पन्न गरे। कतिपय बोटहरूले सय, कतिपयले साठी, अनि कतिपयले तीस गुणा गरेर फल दिए।^९ उ जसले सुन्न सक्छ मेरो कुरासुन।”

येशूले उपदेश गर्दा किन कथा भन्नु भयो

(मर्कुस ४:१०-१२; लूका ८:९-१०)

^{१०}चेलाहरू आए अनि येशूलाई सोधे, “जब तपाईंले उपदेश गर्नुहुन्छ तपाईंले किन कथाहरू प्रयोग गर्नुहुन्छ?”

^{११}येशूले जवाबदिनु भयो, “स्वर्गको राज्यको सत्य-रहस्यहरूको बारेमा तिमीहरूले मात्र बुझ्नसक्छौ। तर अरूहरूले ती जान्नसक्तैनन्।^{१२} जसले बुझ्न सक्तछ उसलाई अरू बुझाइनेछ अनि उसले चाहे भन्दा धेरै बुझ्न पाउनेछ। तर जसले बुझ्न सक्तैन उसले जति बुझेकोछ त्यो पनि उसकोबाट हटाउने छ।^{१३} यसैले, ती मानिसहरूलाई उपदेश गर्दा म कथाहरू प्रयोग गर्छु। तिनीहरू हेर्दछन्, तर तिनीहरू देख्दैनन्। तिनीहरू सुन्छन् तर तिनीहरूले सुनेकाहुँदैनन् अनि तिनीहरू बुझ्दैनन्।^{१४} यसरी यशैयाले जुन भविष्यवाणी गरे त्यो तिनीहरूमा पूर्ण भयो।

‘तिमीहरू सुन्न त सुन्छौ तर बुझ्दैनौ। तिमीहरू हेर्न त हेर्छौ तर कहिले देख्दैनौ।’

^{१५} हो, यी मानिसहरूको हृदय कठोर भएको छ। कान भएर पनि यिनीहरू सुन्न अस्वीकार गर्छन् यद्यपि तिनीहरूको आखाँछ तिनीहरू हेर्दैनन्। यस्तो भएको छ त्यसकारण तिनीहरूले आफ्ना आँखाले देख्दैनन्। आफ्नाकान द्वारा सुन्दैनन् अनि मन द्वारा बुझ्दैनन्। यो यस्तै भएको छ कि निको हुनका निमित्त तिनीहरू म कहाँ आउँदैनन्।’

यशैया ६:९-१०

^{१६}तर तिमीहरू धन्य छौ किनभने तिम्रो आँखाहरूले देख्न सक्छन्, अनि तिम्रा कानहरूले सुन्न सक्छन्। ^{१७}म तिमीहरूलाई साँचो भन्दछु। धेरै अगमवक्ताहरू र धार्मिक मानिसहरू अहिले तिमीहरूले देखेका कुराहरू हेर्न चाहन्थे। तर तिनीहरूले ती कुराहरू देख्न सकेनन्। अनि धेरै अगमवक्ताहरू र धार्मिक मानिसहरू अहिले तिमीहरूले सुनेका कुराहरू सुन्न चाहन्थे। तर तिनीहरूले ती कुराहरू सुन्न सकेनन्।

येशूद्वारा बिउहरूको व्याख्या

(मर्कुस ४:१३-२०; लूका ८:११-१५)

^{१८}“अब कृषकको बारेमा कथा सुन। ^{१९}बाटोमा छरिएको बीउ के हो? त्यो बीउ एक मानिस हो जसले राज्यको बारेमा उपदेश केही सुन्छ तर बुझ्दैन। दुष्ट आउँछ अनि उसको मनमा रोपिएको कुराहरू लैजान्छ। ^{२०}अनि चट्टानमय भूमिमा खसेको बीउहरू चाहिँ के हुन्? ती बीउहरू त्यो मानिस जस्तै हुन् जसले उपदेश सुन्छ अनि आनन्दसित तुरन्तै ग्रहण गर्दछ। ^{२१}तर त्यो मानिसले त्यो सन्देशलाई गहनरूपले उसको जीवनमा पस्न दिँदैन। त्यो उपदेशलाई त्यसले थोरै बेरसम्म मात्र उसको जीवनमा राख्छ। उपदेशको कारणले जब उसले कष्ट र सतावट सामना गर्नुपर्छ त्यसले तत्काल आफ्नो विश्वास गुमाउँछ। ^{२२}अनि काँडाहरूमा छरिएको बीउहरू चाहिँ के हुन्? ती बीउहरू ती मानिसहरू जस्तै हुन् जसले उपदेश सुन्दछन् तर जीवनको बारे फिक्री गर्छन् अनि पैसाको प्रेमले निस्सासिन्छ। यसले गर्दा उपदेशले फलफलाउन सक्तैन। ^{२३}तर मलिलो जमीनमा भरेका बीउहरू चाहिँ के हुन्? ती बीउहरू ती मानिसहरू जस्तै

हुन् जसले उपदेश सुन्छ अनि त्यसलाई बुझ्छ। त्यो विरूवा उम्रन्छन् अनि कहिले काँही सयगुणा ज्यादा, कहिले साठी गुणा ज्यादा, अनि कहिले तीसगुणा अधिक फल दिन्छ।”

गुहँ र सामाको कथा

^{२४}त्यसपछि येशूले तिनीहरूलाई सिकाउन अर्को कथा सुनाउनु भयो। उहाँले भन्नुभयो, “स्वर्गको राज्य मानिस जस्तो हो जसले आफ्नो खेतमा असल बीउ छरयो, ^{२५}त्यो रात सबै मानिसहरू निदाइरहेका थिए। त्यो मानिसको शत्रु आयो अनि गुहँको बीच-बीचमा सामा छद्यो अनि गयो। ^{२६}केही समयपछि गुहँ पल्हायो अनि टुप्पाको गठनहुन थाल्यो। त्यही समय सामा पनि बढ्न थाल्यो, ^{२७}अनि चाकरहरू आए अनि मालिकलाई सोधे, ‘हजुरले आफ्नो खेतमा असल बीउ रोप्नु भएको होइन? तब सामाको बोट चाहिँ कहाँबाट आयो?’

^{२८}“त्यो मानिसले उत्तर दियो, ‘केही शत्रुले त्यो छरेको थियो।’

“चाकरहरूले सोधे, ‘त के हामी गएर ती सामा उखालेको तपाईं चाहनु हुन्छ?’

^{२९}“त्यो मानिसले उत्तर दियो, ‘अहँ, किनभने जब तिमीहरूले सामा उखाल्छौ तब तिमीहरूले सामासित गुहँ समेत उखाल्न सक्छौ। ^{३०}फसलको समयसम्म सामा र गुहँ दुवैलाई सँगसँगै उम्रन देऊ। फसल कटाइको बेलामा म खेतालाहरूलाई भन्नेछु, ‘पहिले सामा बटुलेर तिनीहरूलाई जलाउनुको निमित्त बिटा-बिटा बाँध। त्यसपछि गुहँ बटुल र मेरो भण्डारमा हाल।”

येशू अरू धेरै कथाहरू भन्नुहुन्छ

(मर्कुस ४:३०-३४; लूका १३:१८-२१)

^{३१}तब येशूले मानिसहरूलाई अर्को कथा भन्न लाग्नु भयो। “स्वर्गको राज्य एउटा रायोको बीउ जस्तो हो। एकजना मानिसले त्यसलाई लियो अनि आफ्नो खेतमा रोप्यो। ^{३२}त्यो बीउ अरू बीउहरूमध्ये सबैभन्दा सानो बीउ हो। तर जब यो उम्रन्छ, तब यो त्यो बगौँचाको सबभन्दा ठूलो पोथ्रा हुन सक्छ। त्यो रूख जस्तै उम्रन सक्छ हाँगाहरू यति ठूला उम्रन सक्छन् कि चराहरूले आफ्ना निमित्त गुँड बनाउन सक्छन्।”

^{३३}येशूले अर्को कथा भन्नुभयो, “स्वर्गको राज्य खमीर जस्तो छ जसलाई एक स्त्रीले लगेर रोटी बनाउन

एउटा ठूलो भाँडामा पिठोसित मिसाइन्। त्यो खमीरै पीठोको सबै डल्ललाई खमीरी बनायो।”

^{३४}येशूले मानिसहरूलाई यी सबैकुराहरू भन्नलाई कथाहरू उपयोग गर्नु भयो। वास्तवमा उहाँले तिनीहरूलाई कथाहरूको उपयोग नगरी कहिले केही भन्नु भएन।
^{३५}अगमवक्ताद्वारा भनिएका कुराहरूलाई पूर्णगर्न यस्तो भयो,

“म कथामा बोल्छु, म संसारको सृष्टि भएको समय देखि गुप्त राखिएका कुराहरू भन्नेछु।”

भजनसंग्रह ७८:२

येशूले कथाहरूको अर्थ व्याख्या गर्नु हुन्छ

^{३६}त्यसपछि सबै मानिसहरूलाई त्यहीँ छाडेर येशू घरतिर लाग्नुभयो। उनका चेलाहरू उहाँकहाँ गए अनि भने, “कृपया हामीलाई खेतको सामाको कथाको अर्थ व्याख्या गरिदिनु हवसा।”
^{३७}येशूले उत्तर दिनुभयो, “खेतमा असल बीउ छर्ने व्यक्ति मानिसको पुत्र हो।
^{३८}संसार नै खेत हो। असल बीउहरू राज्यमा प्रभुकै मानिसहरू हुन्। सामा दुष्टका नानीहरू हुन्।
^{३९}नराम्रो बीउहरू छर्ने शत्रुको नानीहरू हो। फसलकाटने समय चाहिँ संसारको अन्त हो। अनि फसलकाटनेहरू प्रभुका दूतहरू हुन्।

^{४०}सामाहरू बटुले पछि ती आगोमा जलाइन्छ, संसारको अन्तमा पनि त्यस्तै हुन्छ।
^{४१}मानिसको पुत्रले आफ्ना दूतहरू पठाउनेछन्, अनि तिनीहरूले ती सबैलाई भेला गर्नेछन् जसले पाप गर्छन् अनि ती जसले दुष्टता गर्छन् अनि दूतहरूले उनीहरूलाई राज्यदेखि बाहिर निकालि दिने छन्।
^{४२}स्वर्गदूतहरूले तिनीहरूलाई ज्वलन्त भट्टीमा फालिदिनेछन्। त्यहाँ मानिसहरू रूवाबासी गर्दै अनि दौँतकिट्दै रहनेछन्।
^{४३}तब धार्मिकहरू घाम जस्तै चम्कने छन्। तिनीहरू आफ्ना पिताको राज्यमा हुनेछन्। ए मानिसहरू जसले सुन्धौ मलाई सुन्नु पर्छ।

सम्पती र मोतीको कथा

^{४४}“स्वर्गको राज्य खेतमा लुकाइएको सम्पत्ति जस्तै हो। कुनै एक दिन एउटा मान्छेले त्यो पायो, उख्बूबै खुशी भयो। उसले त्यसलाई फेरि खेतमा लुकायो। तब उ गयो अनि आफूसँग भएको सबै चिजहरू बेच्यो अनि त्यो खेत किन्यो।

^{४५}फेरि, स्वर्गको राज्य एक बिक्रेता जस्तै हो जसले असल मोतीहरू खोज्छ।
^{४६}एकदिन त्यो बिक्रेताले

एउटा बहुमूल्य मोती फेला पारयो। त्यो बिक्रेता गयो अनि आफूसँग भएको सबै बेचेर त्यो मोती किन्यो।

माछामार्ने जालको कथा

^{४७}“स्वर्गको राज्य समुद्रमा फिँजाएको माछामार्ने जाल जस्तै हो। त्यो जालमा विभिन्न किसिमका माछाहरू पर्यो।
^{४८}त्यो जालभरि माछा थियो। तब जालहारीले त्यो जाललाई किनारमा तान्यो, भूईँमा बसेर तिनीहरूले राम्रो किसिमका माछाहरू छुट्याउन अनि आफ्नो टोकरीमा हाल्न थाले। अनि तिनीहरूले नराम्रा किसिमका माछाहरू फर्काए।
^{४९}संसारको अन्तमा पनि यस्तै हुनेछ। स्वर्गदूतहरू आइपुग्ने छन् अनि राम्रा मानिसहरूबाट नराम्रा मानिसहरूलाई अलग गर्नेछन्।
^{५०}स्वर्गदूतहरूले तिनीहरूलाई जल्दो भट्टीमा फालिदिनेछन्। ती मानिसहरू पीढाले रूनेछन् अनि दौँतकिट्नेछन्।”

^{५१}तब येशूले आफ्ना शिष्यहरूलाई सोध्नुभयो, “के यी सबै कुराहरू तिमीहरूले बुझ्यौ?”

तिनीहरूले उत्तर दिए, “ज्यू हामीले बुझ्यौं।”

^{५२}तब उहाँले आफ्ना चेलाहरूलाई भन्नुभयो, “प्रत्येक कानूनका शिक्षक जसले स्वर्ग राज्यको बारेमा सिक्छन् तिनी एउटा घरको मालिक जस्तै हुन्। उसले आफ्नो घरमा पुराना र नयाँ चीजहरू जोगाइ गरेका छन्। अनि उसले ती पुराना र नयाँ चीजहरू बाहिर फिक्त्वन्।”

येशू आफ्नो शहर जानुहुन्छ

(मर्कुस ६:१-६; लूका ४:१६-३०)

^{५३}आफ्नो शिक्षा-प्रचारको कथा भनी सकेर येशूले त्यो स्थान छाड्नु भयो।
^{५४}येशू जहाँ हुर्कनु भएको थियो त्यहाँ पुग्नुभयो। येशूले सभाघरमा तिनीहरूलाई तिनीहरूको शिक्षा दिनुभयो। मानिसहरू उहाँप्रति अचम्भित भए। अनि सोधे, “चमत्कारहरू गर्ने यस्तो बुद्धि र शक्ति उहाँले कहाँबाट प्राप्त गर्नु भयो?
^{५५}उहाँ उनै सिकमीका पुत्र हुन्। अनि उहाँकी माता मरियम हुनुहुन्छ। याकूब, यूसुफ, शिमोन र यहूदा उहाँका भाइहरू हुन्।
^{५६}अनि उहाँका सबै बहिनीहरू अहिले हामीसँग छन्। यसर्थ, उहाँले यी कुराहरू गर्ने यत्रो बुद्धि र शक्ति कहाँबाट प्राप्त गर्नुभयो?”
^{५७}यसर्थ मानिसहरूले येशूलाई स्वीकार गर्न सकेनन्।

तर येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “अरू मानिसहरूले अगमवक्तालाई आदर गर्छन्। तर आफ्नो शहरमा अनि

उहाँको आफ्नै घरमा भएका मानिसहरूले अगमवक्तालाई लसरी मानिसहरूले उनको सम्मान गर्दैनन्।”

^{५८}त्यस स्थानका मानिसहरूले येशूलाई विश्वास नगरेका हुनाले उहाँले त्यहाँ त्यति धेरै चमत्कारहरू गर्नु भएन।

हेरोद येशूका बारेमा सुन्छ

(मर्कस ६:१४-२६; लूका ६:१७-६)

१४ त्यस समयमा हेरोद, गालिलीका शासकले मानिसहरूबाट येशूका बारेमा खबर सुनेका थिए। ^१हेरोदले आफ्ना नोकरहरूलाई भने, “यो व्यक्ति साँच्चै बपतिस्मा गर्ने यूहन्ना हुन। उनी मृत्युबाट बौरी उठेका छन्। यसैले उनले यत्रो चमत्कारहरू गर्न सक्छन्।”

कसरी बपतिस्मा दिने यूहन्ना मारिए

^२यसअघि हेरोदले यूहन्नालाई कैद गरेका थिए। हेरोदले यूहन्नालाई सांगलोले बाँधेर कैदमा पारेका थिए हेरोदियासको कारणले। हेरोदले यूहन्नालाई पक्रेका थिए। हेरोदियास, हेरोदको दाजु फिलिपकी स्वास्नी थिइन्। ^४हेरोदले यूहन्नालाई पक्रेका थिए किनभने यूहन्नाले हेरोदलाई भनेका थिए, “तिमीलाई हेरोदियास राख्ने अनुमति छैन।” ^५यसैकारणले हेरोदले यूहन्नालाई मार्न चाहन्थे। तर मानिसहरूदेखि उसलाई डर थियो। मानिसहरूमा यूहन्ना एकजना अगमवक्ता थिए भन्ने विश्वास थियो।

^६हेरोदको जन्म दिनमा, हेरोदियासकी छोरीले हेरोद अनि तिनका अतिथिहरूका निम्ति नृत्य गरी। हेरोद खूबै खुशी भए। ^७अनि उसले चाहेको कुनैपनि चीज उसलाईदिने वचनको हेरोदले शपथ लिए। ^८केचाहिँ माग्नु पर्ने हो हेरोदियासले आफ्नी छोरीलाई भनिन्। यसर्थ उसले हेरोदलाई माँगिन, “कृपया बपतिस्मा दिने यूहन्नाको टाउको मलाई यहाँ एउटा थालमा दिनुहोस्।” ^९राजा हेरोद खूबै दुःखी भए। तर छोरीले जे चाहन्थे त्यो उसलाई दिने बचनको शपथ लिएका थिए। अनि हेरोदसँगै खाने मेचमा बसेका मानिसहरूले पनि यो (शपथ) सुने। उसले आफ्नी छोरीले चाहेको कुरा ल्याउने आदेश दिए। ^{१०}यसर्थ उनले केही मानिसहरूलाई पठाए अनि तिनीहरूले कैदमा परेका यूहन्नाको टाउको काटे। ^{११}तिनीहरूले यूहन्नाको टाउको एउटा थालमा ल्याए अनि केटीलाई दिइयो। छोरीले सो टाउको आफ्नी

आमा हेरोदियास कहाँ लगी। ^{१२}यूहन्नाका चेलाहरू आए अनि तिनको देह लगेर गाडे। अनि तिनीहरू येशूकहाँ गए अनि भएका घटनाहरू वर्णन गरे।

पाँचजारभन्दा अधिक मानिसहरूलाई भोजन प्रकथ

(मर्कस ६:३०-४४; लूका ६:१०-१७; यूहन्ना ६:१-१४)

^{१३}जब येशूले यूहन्नाका प्रति भएका घटनाहरू सुन्नुभयो, उहाँ एउटा नाउमा चढेर त्यो स्थानमा प्रस्थान गर्नुभयो। जहाँ एकजना मानिस पनि बसेका थिएनन्। तर मानिसहरूले येशू गइसक्नु भएको कुरा थाहा पाए। येशूको पछि लाग्न स्थलपथ भएर तिनीहरूले आफ्ना शहर छोडे। ^{१४}जब येशू नाउबाट उत्रनु भयो, त्यहाँ उहाँले मानिसहरूको भीड देख्नुभयो। उहाँ तिनीहरूप्रति अत्यन्त दुःखी हुनुभयो, अनि तिनीहरूमा विरामी परेकाहरूलाई निरोग तुल्याइदिनु भयो।

^{१५}त्यसै अपरान्ह चेलाहरू येशूकहाँ पुगे अनि भन्नलागे, “यहाँ कुनै मानिस बस्दैनन्। अनि अब धेरै ढिलो भयो। तिनीहरूलाई पठाइदिनुहोस् जसमा कि तिनीहरू आफै गएर आफ्ना निम्ति आहारहरू किन्न सकून्।”

^{१६}येशूले भन्नुभयो, “मानिसहरू जानु पर्दैन। तिमी स्वयं तिनीहरूलाई खानका निम्ति केही देऊ।”

^{१७}चेलाहरूले भने, “तर हामीहरूसित सब जम्मा पाँचवटा रोटी र दुइवटा माछा मात्र छन्।”

^{१८}येशूले भन्नुभयो, “ती रोटी र माछाहरू मेरोमा ल्याऊ।” ^{१९}त्यसपछि येशूले सबै मानिसहरूलाई घाँसमा बस्नु भन्नु भयो। उहाँले पाँचवटा रोटी र दुइवटा माछा लिनुभयो। उहाँले आकाशतर्फ हेर्नुभयो अनि परमेश्वरलाई धन्यवाद दिनुभयो। त्यसपछि उहाँले रोटीहरू टुक्राउनुभयो। उहाँले चेलाहरूलाई ती रोटी दिनुभयो, अनि चेलाहरूले मानिसहरूमाभ ती वितरण गरे। ^{२०}सबैले खाए अनि सन्तुष्ट भए। सबै मानिसहरूले खाना खाइसके, पछि चेलाहरूले उभ्रिएका टुक्राहरू बुटलेर बाहवटा टोकरीहरूमा भरे। ^{२१}त्यहाँ प्रायः पाँच हजार मान्छेहरू थिए, स्त्री एवं नानीहरूको गिन्ती नगरी। खाना खानेहरूमा आइमाई र नानीहरू पनि थिए।

येशू पानी माथि हिड्नु भयो

(मर्कस ६:४५-५२; यूहन्ना ६:१५-२१)

^{२२}तब येशूले चेलाहरूलाई डुङ्गामा चढ्न अनि भौलको अर्को तर्फ जान लगाउनु भयो। अनि येशूले

भन्नु भयो कि उहाँ केही पछि आउनु हुनेछ। मानिसहरूलाई घर पठाउनका निम्ति येशू त्यहाँ बस्नुभयो।^{२३}मानिसहरूलाई बिदा गरिसकेपछि, येशू एकलै प्रार्थना गर्नलाई डोंडामा चढ्नुभयो। अवेर समय सम्म उहाँ एकलै त्यहाँ बस्नुभयो।^{२४}यसवेलासम्म डुङ्गा धेरै पारि पुगिसकेको थियो। वायु विपरित भएकोले छालहरूले गर्दा डुङ्गालाई कठिन परिरेह्यो।

^{२५}बिहानको तीन अनि छ बजे माफ, येशूका चेलाहरू डुङ्गामा नै थिए। येशू पानीमाथि हिउँदै तिनीहरू भएतिर जानुभयो।^{२६}उहाँलाई पानीमा हिउँदै गरेको देखेर चेलाहरू डराउन लागेका थिए। “यो भूत हो।” तिनीहरू डरले चिच्याए।^{२७}तर येशूले तत्कालै भन्नुभयो, “साहसी होऊ यो म हुँ! डराउनु पर्दैन।”

^{२८}पत्रुसले भने, “प्रभु, यदि यो वास्तवमा तपाईं नै हुनुहुन्छ भने, मलाई पानीमाथि हिंडेर तपाईंकहाँ आउन भन्नुहवस्।”

^{२९}येशूले भन्नुभयो, “आऊ पत्रुस।”

त्यसपछि पत्रुसले डुङ्गा छोडे अनि पानी भएर हिँड्थे। येशूभएकहाँ गए।^{३०}पानीमाथि हिँड्दा पत्रुसले कड़ा बतास र छालहरू आएको देखे। अनि भयभीत भए। उनी भयभीत थिए अनि पानीमा डुबलागे। उनी चिच्याए, “प्रभु, मलाई बचाउनुहोस्।”

^{३१}त्यसपछि येशूले पत्रुसको हात समात्नु भयो। उहाँले भन्नुभयो, “तिमीमा थोरै विश्वास छ, किन तिमिले शंका ग-चौ?”

^{३२}जब पत्रुस र येशू दुवै डुङ्गामा चढे आँधी थामियो।^{३३}अनि डुङ्गामा भएका चेलाहरूले येशूलाई पूजे अनि भन्न लागे, “साँच्चै तपाईं परमेश्वरका पुत्र हुनुहुन्छ।”

येशूले धेरै बिमारी मानिसहरूलाई निको गर्नुहुन्छ

(मर्कुस ६:५३-५६)

^{३४}जब तिनीहरूले तलाउ पार गरे, त्यसपछि तिनीहरू गनेसेतको किनारामा पुगे।^{३५}त्यस स्थानका निवासीहरूले येशूलाई देखे। उहाँ वास्तवमा को हुन् भनेर तिनीहरूले जान्न पाए। तिनीहरूले त्यस क्षेत्रका वरिपरिका सबै मानिसहरूलाई येशूको आगमन बारेमा भने। मानिसहरूले धेरै रोगीहरूलाई येशूकहाँ पुर्‍याए।^{३६}तिनीहरूले उहाँको कोटको किनारा मात्र पनि छुनलाई अनुमति माँगे ताकि तिनीहरूको बिमार जाति होस्।

परमेश्वरका कानून अनि मानिसका नियम

(मर्कुस ७:१-२३)

१५ त्यसपछि केही फरिसीहरू र शास्त्रीहरू येशूकहाँ आए। तिनीहरू यरूशलेमबाट आएका थिए अनि भन्न लागे, “तपाईंका चेलाहरूले किन हाम्रा पुर्खाहरूले बनाएका नियमहरू भङ्ग गर्दछन्? खानभन्दा अघि तिनीहरू हात धुँदैनन्।”

^{३७}येशूले तिनीहरूलाई उत्तर दिनुभयो, “तिमीहरू पनि किन तिमीहरूका दस्तुरको निम्ति परमेश्वरको आज्ञा भङ्ग गर्दछौ? परमेश्वरले भन्नु भएको छ, ‘आफ्ना बाबु र आमाको आदर गर।’* फेरि उहाँले भन्नु भएको छ, ‘जसले आफ्ना बाबु अनि आमालाई अपमान गर्छ त्यसलाई मारुपर्छ।’*^{३८}तर तिमीहरू ती मानिसहरूलाई सिकाउँछौ कि उसले आफ्ना बाबु वा आमालाई यो भन्न सक्छ, ‘मसित तिमिले मदत मा उपयोग गर्ने केही छ, तर म तिमिले मदतगर्न त्यसको उपयोग गर्नेछैन किनभने म यो परमेश्वरलाई प्रदान गर्नेछु।’^{३९}तिमीहरू त्यस व्यक्तिलाई आफ्नो पिताको आदर नगर्नु भन्छौ। यसरी तिमीहरू आफ्नो नियमका निम्ति परमेश्वरको आदेश एकातिर साँच्चै।^{४०}तिमीहरू कपटीहरू हो। यशैयाले तिमीहरूको बारेमा सही बोले। यशैयाले भने,

“यी मानिसहरू मलाई आदर गरे भनी भन्छन् तर तिनीहरूको आफ्नो हृदय मदेखि टाढाछ।

तिनीहरूले मलाई अर्पण गरेको पूजा व्यर्थ छ। तिनीहरूले ती कुराहरू सिकाउँछन् जो केवल मानव निर्मित नियमहरू हुन्।”

यशैया २९:१३

^{४१}येशूले मानिसहरूलाई आफुकहाँ बोलाउनु भयो। उहाँले भन्नुभयो, “म तिमीहरूलाई केही भन्छु। सुन अनि यसलाई बुझ।^{४२}जे जतिकुरा मुखाभिन्न पस्तछ, त्यसले मानिसहरूलाई अशुद्ध गरौंउदै। तर जे मुखबाट बाहिर निस्कन्छ, त्यसैले मानिसहरूलाई अशुद्ध तुल्याउँछ।”

^{४३}तब चेलाहरू येशूकहाँ आए अनि उहाँलाई भने, “के तपाईंलाई थाहा भयो कि तपाईंले भन्नुभएको कुराबाट फरिसीहरू रिसाए भनेर?”

‘आफ्ना ... गर’ प्रस्थान २०:१२; व्यवस्था ५:१६।

‘जसले ... मारुपर्छ’ प्रस्थान २१:१७।

^{१३}येशूले भन्नुभयो, “स्वर्गको मेरा पिताले नरोपेको प्रत्येक बोट नै उखेलिनेछ। ^{१४}फरिस्सीहरूलाई छाडि देऊं। तिनीहरू मानिसहरूलाई अगुवाई त गर्छन्, तर तिनीहरूको अगुवाई एउटा अन्धाले अर्को अन्धालाई डोस्छाएको जस्तो हुन्छ। अनि जब एक अन्धाले अर्को अन्धालाई डोस्छाउँछ तब दुवै खाल्डामा पर्नेछन्।”

^{१५}पत्रुसले भने, “अघि तपाईंले मानिसहरूलाई भन्नु भएको कुराको हामीलाई व्याख्या गर्न हवस्।”

^{१६}येशूले सोध्नुभयो, “के तिमीहरूलाई पनि यसलाई बुझिना अझ कठिन परिरेको छ? ^{१७}तिमीहरू जान्दैनौ कि मुखबाट खाएको खानेकुरा पेटमा पुग्दछ। अनि त्यसपछि शरीरदेखि बाहिर जान्छ। अनि नालामा जान्छ। ^{१८}मुखबाट जे निस्कन्छ वास्तवमा त्यसको उत्पत्ति हृदयमा हुन्छ अनि त्यसैले मानिसलाई अशुद्ध तुल्याउछ। ^{१९}किनभने हृदयबाट यस्ता नाराप्ता कुराहरू आउँछ दुष्ट विचार, हत्या, व्यभिचार, यौन अनैतिकता, चोरी, कसम खाएर ढाँट्नु, निन्दा। ^{२०}यी कुराहरूले मानिसलाई अशुद्ध तुल्याउँछ। तर हात नधोई खानाले मानिसलाई अशुद्ध तुल्याउँदैन।”

येशूबाट अग्रहृदी स्त्रीहरूलाई मद्दत

(मर्कस ७:२४-३०)

^{२१}येशू त्यो ठाउँ छोडेर जानु भयो अनि टायर र सिडोनका क्षेत्रतिर जानुभयो। ^{२२}त्यस क्षेत्रकी कुनै एउटी कनानी स्त्री येशूकहाँ आई। तिनी चिच्याईन, “परमप्रभु, दाऊदका पुत्र, ममाथि दया गर्नुहोस्। मेरो छोरीलाई भूतले सताएको छ अनि ऊ साह्रै यातनामा छे।”

^{२३}तर येशूले त्यस स्त्रीलाई जवाब दिनु एउटा शब्द पनि भन्नु भएन। अनि चेलाहरू उहाँकहाँ आएर किन्ती गर्न लागे, “कृपया यो स्त्रीलाई पठाइदिनु हवस्, यसले हाम्रो पिछा गर्दै कराइरहेकी छे।”

^{२४}येशूले भन्नुभयो, “इस्राएलका हराएको भेडाको निमित्त मात्र जानु भनी परमेश्वरले मलाई पठाउनु भएको हो।”

^{२५}त्यो स्त्री फेरि येशूकहाँ आई। येशूको अघि नतमस्तक हुँदै त्यसले भनी, “प्रभु, मलाई सहायता गर्नुहोस्।”

^{२६}उहाँले उत्तर दिनु भयो, “नानीहरूको रोटी लिएर कुकुरलाई दिनु असल होइन?”

^{२७}त्यो स्त्रीले भनी, “हो प्रभु, तर कुकुरहरूले आफ्नो मालिकको टेबलबाट भरेको रोटीको टुक्रा खान्छन्।”

^{२८}तब येशूले भन्नुभयो, “हे नारी। तिमीमा ठूलो विश्वास रहेछ। तिमी जे चाहन्छौ म गर्नेछु।” अनि त्यसको छोरी त्यसैबेला निको भइहाली।

येशूले अनेक रोगहरू जाति गर्नु भयो

^{२९}त्यसपछि येशूले त्यो ठाउँ छोड्नुभयो अनि गालीली पोखरीको किनारमा जानुभयो। येशू डाँडामा चढ्नु भयो अनि त्यहाँ बस्नुभयो।

^{३०}धेरै, मानिसहरू येशूकहाँ आए। ती मानिसहरूले थुप्रै रोगीहरूलाई लिएर आए अनि येशूको अघि राखिदिए। लङ्गुडो, अन्धो, ढुँडो अनि बैहोमानिसहरू भीडद्वारा ल्याइएका थिए। येशूले यी सबैलाई निको पारिदिनु भयो। ^{३१}व्यक्तिहरू जो लाटा थिए बोल्न समर्थ भए। ढुँडा बलिया भए। जो लङ्गुडो थिए, हिउँन सके अनि मानिसहरू छक्क परे कारण कुँजोहरू बलवान भए। हिउँने नसक्नेहरू हिउँने भए। अन्धोहरूले देख्न सकेको थाहापाएर मानिसहरू आश्चर्य चकित भए। यी सबै देखेर तिनीहरूले इस्राएलका परमेश्वरलाई धन्यवाद चढाए।

चार हजारभन्दा अधिक मानिसहरूलाई

येशूले खुवाउनु भएको

(मर्कस ८:१-१०)

^{३२}येशूले आफ्ना चेलाहरूलाई बोलाउनु भयो अनि भन्नुभयो, “यी मानिसहरूप्रति म अति दुःखी छु। अहिले तिनीहरू मसँग तीनदिनसम्म छन्, अनि तिनीहरूको खानेकुरा छैन। म तिनीहरूलाई रित्तो पेट पठाउन सकिदैनौं। घर जाने बाटोमा तिनीहरू मुर्च्छा पर्न सक्छन्।”

^{३३}चेलाहरूले येशूलाई सोधे, “यी मानिसहरूलाई खुवाउनु यति विघ्न भोजन हामी कहाँ पाउनु सक्छौं? कुनै पनि शहरदेखि हामी धेरै टाडामा छौं।”

^{३४}येशूले उत्तर दिनु भयो, “तिमीहरूसित कतिवटा रोटी छन्?”

चेलाहरूले उत्तर दिए, “हामीसित सातवटा रोटी र केही ससाना माछा छन्।”

^{३५}येशूले सबैलाई भूँइमा बस्नु भन्नुभयो। ^{३६}येशूले सातवटा रोटी र माछा लिनुभयो। अनि आहारकोलागि परमेश्वरलाई धन्यवाद दिनुभयो। उहाँले त्यसलाई भाँचिर

चेलाहरूलाई दिनुभयो। तिनीहरूले मानिसहरूलाई बाँडिदिए।
^{३७}सबै मानिसले खाना खाए अनि तृप्त भए। चेलाहरूले उब्रेका आहार बटुले अनि सातवटा टोकरीभरि उठाए।
^{३८}प्रायः चार हजार मानिसहरू थिए। जसले खाना खाए। त्यसमा स्त्री र बालकहरू पनि थिए।
^{३९}जब तिनीहरूले खाए येशूले तिनीहरूलाई घर जानु भन्नुभयो। उहाँ एउटा डुङ्गामा चढेर मगदानको क्षेत्रमा जानुभयो।

यहूदी नेताहरूद्वारा येशूको परीक्षा

(मर्कुस ८:११-१३; लूका १२:५४-५६)

१६ फरिसीहरू र सदुकीहरू येशूकहाँ आए। तिनीहरू येशूको परीक्षा लिन चाहन्थे। अनि तिनीहरूले येशूलाई परमेश्वरबाट आएको हो भन्ने प्रमाणको निमित्त चमत्कार देखाउने विन्ति गरे।

^१येशूले भन्नुभयो, “जब तिमीहरूले सूर्यास्त भएको देख्छौ, तिमीहरू भन्छौ, आकाश रातो छ, मौसम राम्रो हुनेछ।”
^२अनि बिहान तिमीहरू भन्छौ। आकाश अन्धकार र रातो छ, यसकारण आज आँधी चल्ने छ। यी मौसमका संकेतहरू हुन्। जब तिमीहरू ती आकाशमा देख्छौ तिमीहरू त्यसको संकेत बुझ्छौ। एवरीतले, अहिले के भइरहेछ त्यो तिमीहरूले बुझ्नु पर्छ। यी पनि संकेतहरू हुन्। तर यी संकेतहरूको अर्थ तिमीहरू बुझ्दैनौ।
^३दुष्ट अनि पापी मानिसहरूले चिन्हको निमित्त चमत्कार खोज्छन्। तर तिनीहरूलाई योनाको चिन्ह * बाहेक अरु चिन्ह देखाइनेछैन।” त्यसपछि अन्यत्र कतै जानका निमित्त उहाँले त्यो स्थान छाड्नु भयो।

येशूद्वारा यहूदी नेताहरूका विरुद्ध चेतावनी

(मर्कुस ८:१४-२१)

^१येशू अनि उहाँका चेलाहरू गालिली पोखरीको अर्को तिर जानुभयो। तर चेलाहरूले रोटी लैजान भुले।
^२येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “आफैलाई बचाउ। फरिसीहरू र सदुकीहरूको खमीर चालबाट स्वयंलाई जोगाऊ।”

^३चेलाहरूले यो भनाइको अर्थ बहस गर्न थाले। तिनीहरूले भने, “उहाँले यसो भन्नु भयो किनभने हामीहरूले रोटी ल्याएनौ?”

योनाको चिन्ह योना ठूलो माछाको पेटभित्र तीन दिन भए जस्तै येशू चिहान भित्र तीन दिन रहनु हो। (योना १-२)

^४येशूले चेलाहरूका धारणा बुझ्नुभयो। अनि उहाँले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “किन रोटीको विषयमा तिमीहरू कुरा गर्न लागिरहेछौ? तिमीहरूसित प्यातुलो विश्वासछ।
^५तिमीहरूले अभै नबुझेको? पाँचवटा रोटी जो पाँचहजार मानिसहरू खुवाइएको कुरा अनि तिमीहरूले कतिवटा टोकरी बटुल्यौ तिमीहरूलाई याद भएन?
^६अनि त्यसरीनै चार हजार मानिसहरूले सातवटा रोटी खाएको कुरा अनि कति टोकरी तिमीहरूले बटुल्यौ, तिमीहरूलाई थाहा छैन? ^७यसर्थ तिमीहरू किन बुझ्दैनौ कि म रोटीको विषयमा बात गरिरहेछु भनी? म तिमीहरूलाई फरिसीहरू र सदुकीहरूको खमीरको विरुद्ध सावधान हुनु भन्दैछु।”

^८तब उहाँले रोटीको खमीरदेखि होइन, तर फरिसीहरू र सदुकीहरूको शिक्षा देखि तिनीहरू होशियार बस्नु भन्नु भएको रहेछ भनी बुभे।

पत्रुस भन्छन् येशू नै ख्रीष्ट हुन्

(मर्कुस ८:२७-३०; लूका ९:१८-२१)

^१जब येशू सिजरिया फिलिप्पीका इलाकामा पुगनुभयो। उहाँले आफ्ना चेलाहरूलाई सोध्नुभयो, “म मानिसको पुत्र हुँ। म त्यो हुँ भनी तिनीहरू कसलाई भन्छन्?”

^२चेलाहरूले उत्तर दिए, “कसैले तपाईंलाई बपतिस्मा दिने यूहन्ना भनेर भन्दछन्। कसैले तपाईंलाई एलिया हुन भन्दछन्। अनि कसैले तपाईंलाई यर्मिया अथवा कुनै अगमवक्ताहरूमा एकजना ठान्छन्।”

^३तब येशूले आफ्ना चेलाहरूलाई भन्नुभयो, “तिमीहरूको विषयमा चाहिँ? तिमीहरू मलाई को भनि भन्छौ?”

^४शिमोन पत्रुसले जवाफ दिए, “तपाईं ख्रीष्ट हुनुहुन्छ, जीवित परमेश्वरको पुत्र।”

^५येशूले भन्नुभयो, “तिमी धन्य हौ, हे योनाको छोरो शिमोन। कुनै पनि मानव जातिले तिमीलाई यो सिकाएको होइन। स्वर्गमा भएका मेरा पिताले तिमीलाई प्रकाश गरिदिनु भएको हो।
^६यसैले म भन्दछु, तिमी पत्रुस हौ। अनि म मेरो मण्डली यो चट्टानमाथि बनाउनेछु। मेरो मण्डलीलाई हराउन मृत्युको शक्तिहरू समर्थ हुनेछैन।
^७म स्वर्गको-राज्यको साँचोहरू (चाबी) तिमीहरूलाई दिनेछु। जब तिमी यो पृथ्वीमा न्यायकालागि बोल्नेछौ तब त्यो न्याय परमेश्वरको न्याय हुनेछ। जब

तिमीले यो पृथ्वीमा कसैलाई क्षमा दिनेछौ तब त्यो क्षमा परमेश्वरको क्षमा हुनेछ।” २०त्यसपछि येशूले उहाँका चेलाहरूलाई कसैलाई पनि उहाँ नै खीष्ट हो भनेर नभन्नु भनी चेतावनी दिनुभयो।

येशू भन्नुहुन्छ उहाँ मनु पर्छ

(मर्कुस ८:३१-९:१; लूका ९:२२-२७)

२१त्यसै बेलादेखि यसो येशूले आफ्ना चेलाहरूलाई यो स्पष्ट्याउन शुरू गर्नुभयो कि उहाँ यरूशलेम जानुपर्नेछ। अनि यहूदीहरूका अग्रज प्रमुखहरू, मुख्य पूजाहारीहरू अनि कानूनका शास्त्रीहरूले उहाँलाई धेरै यातनामा पार्नेछन्। अनि येशूले आफ्ना चेलाहरूलाई भन्नुभयो कि उहाँलाई मारिनु नै पर्नेछ। उहाँ तैस्त्रो दिनमा मृत्युबाट बौरी उठनु हुनेछ।

२२पुत्रसले येशूलाई एकलै एकातिर लगेर टिका पिपणी गर्न लागे। पुत्रसले भने, “परमेश्वरले तपाईंलाई यस्ता कुराबाट बचाउनु हुनेछ, हे परमप्रभु तपाईं माथि यस्तो कुरो आई पर्नेछैन।”

२३तब येशूले पुत्रसतिर फर्केर भन्नुभयो, “तिमी म देखि टाडो जाऊ, शैतान! तिमीले मलाई मदत गरिरहेका छैनौ। परमेश्वरले सोच्नु भएको जस्तो तिमीले सोच्दैनौ। तिमी मानिसहरूले सोचे जस्तै सोच्छौ।”

२४त्यसपछि येशूले आफ्ना चेलाहरूलाई भन्नुभयो, “यदि कसैले मलाई पछ्याउन चाहन्छ भने उसले आफूलाई चाहिएको चीजहरू प्रति अहँ भन्नु पर्छ। उसलाई प्रदान गरिएको क्रूस उसले स्वीकार गर्ने पर्छ अनि त्यसपछि मलाई उसले पछ्याउनु पर्छ। २५जसले आफ्नो जीवन बचाउन चाहन्छ उसले यसलाई गुमाउछ अनि जसले मेरो निमित्त जीवन गुमाउँछ उसले यसलाई रक्षागर्छ। २६कुनै व्यक्तिलाई के उत्तम वा लाभहुन्छ यदि उसले सम्पूर्ण संसार प्राप्त गर्छ तर आफ्नै जीवन गुमाउँछ? आफ्नो जीवन फिर्ता प्राप्त गर्नलाई कुनै व्यक्तिले के दिनसक्छ? २७आफ्ना पिताको महिमासित मानिसको पुत्र आफ्ना दूतहरूसँग आउनेछ। त्यसबेला मानिसका पुत्रले प्रत्येकलाई आफ्नो कामको निमित्त इनामहरू दिनेछ। २८म तिमीहरूलाई साँचो भन्दछु। कोही मानिसहरू जो यहाँ उभिरहेका छन्, तिनीहरूले आफ्नो मृत्युको अघि मानिसका पुत्रले आफ्नो राज्य लिएर आएको देखेछन्।”

येशू मोशा र एलिया संग थिए

(मर्कुस ९:२-१३; लूका ९:२८-३६)

१७

छ: दिनपछि, येशूले पत्रुस, याकूब अनि युहन्ना (याकूब को दाजु)लाई लिएर अनि तिनीहरूलाई एउटा अग्लो पर्वततिर लानु भयो। तिनीहरू एकान्तमा थिए। २ठीक तिनीहरूको आँखा अघि, येशू परिवर्तित हुनुभयो। उहाँको मुहार घाम जस्तै चम्किलो भयो। अनि उहाँको पहिरन प्रकाश वा ज्योति जस्तै सेतो भयो। ३तब तिनीहरूले दुइजना मानिसहरूलाई येशूसँग बातचीत गरिरहेका देखे। तिनीहरू मोशा र एलिया थिए।

४पुत्रसले येशूलाई भने, “प्रभु, यो उत्तम हो कि हामी यहाँ छौ। यदि तपाईंइच्छा गर्नुहुन्छ भने म यहाँ तीनवटा आश्रयहरू निर्माण गर्नेछु, एउटा तपाईंको निमित्त, एउटा मोशाको निमित्त अनि एउटा एलियाको निमित्त।”

५जब पुत्रस कुरा गरिरहेका थिए, एक्कासि एक उज्यालो बादलले तिनीहरूलाई ढाकिहाल्यो। बादलबाट एउटा आवाज आयो। आवाज यस्तो थियो, “यी मेरा पुत्र हुन् अनि म उनलाई प्रेम गर्दछु। म उनीसित अति आनन्दित छु। उसको आज्ञा मान।”

६चेलाहरूले यो आवाज सुने। तिनीहरू खूबै डराए, अनि तिनीहरू भूईँतिर अनुहार पारेर लडे। ७तर येशू आफ्ना चेलाहरूसँगै आउनुभयो। अनि तिनीहरूलाई छुनु भयो। उहाँले भन्नुभयो, “उठ। तिमीहरू डराउनु पर्दैन।” चेलाहरूले पुलुक्छ हेरे, तर कसैलाई देखेनन्। त्यहाँ केवल येशू हुनुहुन्थ्यो।

८येशू र उहाँका चेलाहरू पहाडबाट ओह्लँदै थिए। उहाँले चेलाहरूलाई आज्ञा दिनुभयो, “पहाडमा तिमीहरूले देखेको ती घटनाहरू बारे मानिसकोपुत्र मृत्युबाट बौरी नउठे सम्म कसैलाई केही भन्नु हुँदैन। त्यसपछि मात्र तिमीहरूले देखेका कुराहरू मानिसहरूलाई भन्नु।”

९चेलाहरूले येशूलाई प्रश्नगरे, “किन कानूनका शास्त्रीहरूले खीष्ट आउनुभन्दा पहिले एलिया आउनु पर्छ भनेका हुन्?”

१०येशूले भन्नुभयो, “एलिया आँउदैछन् भनेर तिनीहरूले ठीकै भनेका हुन्। अनि यो साँचो हो कि एलिया आउनेछन् अनि आएरै सबै कुराको ठीकसित व्यवस्था गर्नेछन्। ११तर म तिमीहरूलाई भन्दछु, एलिया अघिनै आइसकेका छन् तर तिनीहरूले उनलाई चिन्दैनन्। उनलाई तिनीहरूले आफूले जे चाहे त्यही गरे। त्यसरी नै

मानिसका पुत्रले पनि तिनीहरूका हातबाट यातना पाउने छन्।”

^{१३}तब चेलाहरूले येशूले तिनीहरूलाई बप्तिस्मा दिने यूहन्नाको बारेमा कुरा गरेको अर्थ बुझे।

येशूद्वारा रोगी बालकलाई निको

(मर्कुस ९:१४-२६; लूका ९:३७-४३)

^{१४}येशू अनि उहाँका चेलाहरू फेरि मानिसहरू कहौं जानुभयो जहाँ तिनीहरू थिए। एउटा मानिस येशूको अधि निहुरिए। ^{१५}त्यो मानिसले भन्यो, “परमप्रभु, मेरो छोरोप्रति दयालु हुनुहवस्। उसलाई छोरोरोग लागेको छ अनि यसैद्वारा पीडित छ। मेरो छोरो बारम्बार आगो र पानीमा लड्छ। ^{१६}मैले मेरो छोरोलाई तपाईंको चेलाहरूकहाँ ल्याएँ, तर तिनीहरूले उसलाई निको पार्न सकेनन्।”

^{१७}येशूले उत्तर दिनुभयो, “तिमीहरूमा विश्वास छैन। तिमीहरूको जीवननै भ्रष्ट छ। तिमीहरूसँग म कहिलेसम्म बस्न सक्छु? तिमीहरूसँग कहिलेसम्म म सहन गर्नु? त्यो बालकलाई यता ल्याऊ।” ^{१८}येशूले बालकभित्र भएको भूतलाई आज्ञा गर्नु भयो। त्यो भूत त्यो बालकबाट बाहिर निस्क्यो, अनि त्यसबेला देखि बालक जाती भयो।

^{१९}तब चेलाहरू येशूकहाँ एकान्तमा आए। तिनीहरूले भने, “हामीले बालकबाट भूत भगाउन पूरा प्रयास गरेका थियौं। तर हामीले त्यसलाई भगाउन सकेनौं। किन हामीहरूले भूत भगाउन सकेनौं?”

^{२०}येशूले उत्तर दिनुभयो, “तिमीहरूले भूत भगाउन सकेनौं, किनभने तिमीहरूमा एकदमै कम्ती विश्वास छ। म तिमीहरूलाई साँचो भन्दछु। यदि तिमीहरूको विश्वास तोरीको दाना भैं हुँदो हो, त पर्वतलाई तिमीहरूले आज्ञादिन सक्ने थियौं, “यहाँदेखि त्यहाँ जा।” अनि त्यो सर्न थियो। सबै कुरा तिमीहरूको निम्ति सम्भव बनेथियो।”

२१ *

येशू आफ्नो मृत्यु बारे चर्चा गर्नुहुन्छ

(मर्कुस ९:३०-३२; लूका ९:४३-४५)

^{२३}त्यसपछि, चेलाहरू गालिलीमा भेला भए। येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “मानिसको पुत्रलाई मानिसहरूको

नियन्त्रणमा सुम्पिइनेछ। ^{२३}ती मानिसहरूले मानिसको पुत्रलाई मारिदिनेछन्। तर त्सेत्रो दिनमा मानिसको पुत्र बौरी उठनेछन्।”

येशूलाई मारिनेछ भन्ने सुनेर चेलाहरू खुबै दुःखित भए।

येशूद्वारा कर तिर्ने बारे शिक्षा

^{२४}येशू अनि उनका चेलाहरू कफर्नहुममा जानुभयो। कफर्नहुममा केही मानिसहरू पत्रुसकहाँ आए। ती मानिसहरू दुइ ड्रकमा कर उठाउनेहरू थिए। तिनीहरूले सोधे, “के तिमीहरूका गुरूले दुइ ड्रकमा कर तिर्दछन्?”

^{२५}पत्रुसले जवाबदिए, “हो, येशूले ती करहरू तिर्नुहुन्छ।” त्यसपछि पत्रुस येशू भएको घरमा गए। पत्रुसले केही बोल्न अधि, भन्नुभयो, “यो संसारमा राजाले मानिसहरूबाट विभिन्न प्रकारका करहरू प्राप्त गर्दछन्। तर कर तिर्ने मानिसहरू को हुन्? के तिनीहरू राजाका बालकहरू हुन्? अथवा ती अरू मानिसहरू हुन्? तिम्रो यस प्रति के बिचार छ?”

^{२६}पत्रुसले उत्तर दिए, “अरू मानिसहरूले कर तिर्छन्।”

येशूले भन्नुभयो, “त्यसो भए राजाका बालकहरूले कर तिर्ने आवश्यकता पर्दैन। ^{२७}तर हामी यी कर उठाउनेहरूलाई रीस उठाउन चाँहदैनौं। यसर्थ यसप्रकारले कर बुभाऊ। पोखरीमा जाऊ अनि माछा समात्न बल्छीहान। तिमीले समातेको पहिलो माछा लेऊ, त्यसको मुख खोल अनि तिमीले चार ड्रकमाको एउटा मुद्रा पाउनेछौ। त्यो मुद्रा कर उठाउनेहरूलाई देऊ। त्यसैबाट तिम्रो र मेरो कर चुक्ता हुनेछ।”

येशू सोध्नुहुन्छ सबभन्दा महान को हो?

(मर्कुस ९:३३-३७; लूका ९:४६-४८)

१८

त्यसैबेला चेलाहरू येशूकहाँ आए अनि सोधे, “स्वर्गको राज्यमा सबभन्दा महान को होला?”

^{२३}येशूले एकजना सानो बालकलाई आफूकहाँ बोलाउनुभयो। अनि चेलाहरूको अधि त्यो बालकलाई उभ्याउनुभयो। ^{२३}अनि भन्नुभयो, “म तिमीहरूलाई साँचो भन्दछु। यदि तिमीहरू सानो बालकहरू जस्तै परिणत भएनौ भने तब तिमीहरू स्वर्गको राज्यमा कहिल्यै प्रवेश

गर्न सकनेछैनौ।^{१५}जसले आफूलाई यो सानो नानी भै नम्र बनाउन सक्छ स्वर्गको राज्यमा उही महान हुन्छ।

^{१६}“यदि कुनै व्यक्तिले मेरो नाममा यो बालकलाई ग्रहण गर्छ भने, उसले मलाई ग्रहण गरेको हुनेछ।

पापको बारेमा चेतावनी

(मर्कुस ६:४२-४८; लूका १७:१-२)

^१यदि यी कुनै एक सानो बालकले ममाथि विश्वास राख्छ भने, अनि कसैले त्यो बालकलाई पापमा पाछै भने यो त्यो व्यक्तिको निम्ति अति नराम्रो हुनेछ। त्यस्ताको निम्ति त घाँटीमा एउटा दूरो जाँतो भुण्ड्याएर स्वयंलाई अगाध समुद्रमा डुवाइदिनु बेस हुनेछ।^२जुन कारणले मानिसहरूलाई पाप गराउँछ यस संसारमा म ती मानिसहरूको निम्ति दुःख अनुभव गर्दछु। यस्तो घटना हुनेपर्छ। तर यस्तो गर्ने मानिसहरूलाई कहिल्यै राम्रो हुनेछैन।^३यदि तिम्रो हात वा खुट्टाले तिमीलाई पाप गर्नलाई भने त्यसलाई काट अनि फालिदेऊ। तिम्रो निम्ति शरीरको एक अँग नभई जीवन बिताउनु दुइहात अनि दुइ खुट्टाहरू लिएर नरकको अग्निमा जल्नु भन्दा उत्तम हुनेछ।^४यदि तिम्रा आँखाले तिमीलाई पाप गर्न लाउँछ भने त्यसलाई निकाल अनि फालिदेऊ। दुइवटा आँखा भएर सधैँ भरिलाई नरकको अग्निमा फालिनुभन्दा एउटा आँखा लिएर जीवनमा प्रवेशगर्नु तिम्रा निम्ति असल हुनेछ।

येशूद्वारा हराएको भेडाको कथा

(लूका १५:३-७)

^{१०}“होशियार बन। यी साना बालकलाई तुच्छ नठान। म तिमीहरूलाई भन्दछु कि यी बालकहरूका स्वर्गमा दूतहरू छन्। अनि ती दूतहरू स्वर्गमा मेरा पिताका साथमा छन्।^{११}*परमेश्वरको पुत्र हराएकाहरूलाई वचाउन आउनु भएकोछ।

^{१२}“तिमीहरू के सोच्छौ? यदि कुनै मानिसको १०० वटा भेडाहरू छन्, अनि कुनै एउटा हराएको छ, भने अरू ९९ वटा भेडालाई डाँडामा छोडेर उ हराएको एउटा भेडालाई खोज्न जाँदैन? के यो ठीक होइन?

पद ११ केही ग्रीक लिपिहरूमा पद ११ छ: “मानिसका पुत्र हराएकाहरूलाई रक्षा गर्न आएका हुन्।”

^{१३}अनि जब उसले हराएको भेडा भेट्दाँउँछ तब उ आफूसित भएका ९९ वटा भेडामा भन्दा त्यो एउटा भेडा पाएर गद्गद् हुनेछ। म तिमीहरूलाई साँचो भन्दछु।^{१४}त्यसरीनै तिम्रा स्वर्गको पिताको इच्छा यो छ कि यी कुनै पनि साना नानीहरू नहराओस्।

जब कसैले गल्ती गर्छ

(लूका १७:३)

^{१५}“यदि तिम्रा भाइ वा बहिनीले तिम्रो विरुद्ध केही गल्ती गर्छो भने जब उ एकान्तमा छ तिमी उसकोमा जाऊ। अनि भन उसको के गल्ती छ। यदि त्यो व्यक्तिले तिमीलाई सुन्न चाहे, भने उसलाई तिम्रा भाइ भएर रहन मद्द देऊ।^{१६}यदि उसले सुन्न अस्वीकार गर्छो भने अरू एक वा दुइ मानिसहरूलाई ल्याऊ जसमा कि ती दुइ वा तीन साक्षीहरूले त्यहाँ जे जति कुरा भए ती प्रमाणित गर्नेछन्।^{१७}यदि उसले तिनीहरूका कुरा पनि सुन्न नचाहे तब यसलाई मण्डली समुदाय समक्ष ल्याऊ। मण्डली समुदायलाई पनि उसले सुन्न नचाहे उसलाई परमेश्वरमा विश्वास नगर्ने भनेर अनि कर उठाउने सरह व्यवहार गर।

^{१८}“म तिमीहरूलाई साँचो भन्दछु। जब यो पृथ्वीमा तिमी न्यायको लागि बोल्दछौ, त्यो न्याय परमेश्वरबाट हुनेछ। जब तिमीले यो पृथ्वीमा क्षमाको वचन दिन्छौ, त्यो क्षमा परमेश्वरबाट हुनेछ।

^{१९}“म तिमीलाई भन्छु, “यो पृथ्वीमा केही कुराको बारेमा तिमीहरूमध्ये दुइजना एक भई सहमत भयौ भने त्यसको निम्ति प्रार्थना गर्नसक्छौ। अनि तिमीहरूले जुन चीजको निम्ति प्रार्थना गर्छौ त्यो मेरा स्वर्गको पिताबाट प्राप्त गर्नेछौ।^{२०}यो साँचो हो, किनभने दुइ वा तिनजनाले ममाथि विश्वास राख्छ, अथवा भेला हुन्छन् भने, म त्यहाँ तिनीहरूका साथमा हुन्छु।”

क्षमाको कथा

^{२१}त्यसपछि पत्रुस येशूकहाँ आएर सोधे, “प्रभु जब मेरा भाईले मप्रति घरिघरि गल्ती गर्दछ, तब मैले कति पटक सम्म उसलाई क्षमा गर्नु? के सातपटक सम्म?”

^{२२}येशूले उत्तर दिनुभयो, “म तिमीहरू सबैलाई भन्दछु, यदि उसले आफ्नो गल्ती गरिरहयो भने पनि तिमीले सात गुणा सत्तर पटकसम्म क्षमा दिनुपर्छ।”

^{२३}“यसकारण स्वर्गको राज्य राजा जस्तै छ जसले आफ्ना नोकरहरूबाट हिसाब मिलाउने निश्चय गर्छ।
^{२४}“राजाले हिसाब मिलाउन शुरू गरे। एक नोकर हजारौं चाँदीको सिक्काको ऋणी थियो।^{२५}त्यो नोकर आफ्नो ऋण तिर्न असमर्थ थियो। राजाले उसलाई, उसकी स्वास्नी, उसका नानीहरू अनि उसित भएका सबै कुरा उसले राजालाई तिर्नुपर्ने ऋणको परिमाण सम्म बेच्ने आदेश गरे।

^{२६}“तर त्यो नोकर मालिकको खुट्टामा पथ्यो अनि मालिकलाई विन्ती गर्‍यो, ‘मेरो निम्ति केही धैर्य राखि दिनुहोस्। अनि मलाई लागेको जे जति ऋण छ म तिर्नेछु।’^{२७}यो सुनेर मालिकलाई नोकरप्रति दया जाग्यो। मालिकले त्यो नोकरलाई भन्यो कि उसले उसको ऋण तिर्नु पर्ने छैन अनि उसलाई मुक्त जान दिए।

^{२८}“केही समय पछि, त्यो नोकरले अर्को नोकरलाई भेटायो, जसले उसबाट एकसय चाँदीका सिक्का ऋण लागेको थियो। उसले त्यसको घोक्रो अँठ्यायो अनि भन्यो, ‘मेरो ऋण तुरुन्तै तिरिहाल्!’

^{२९}“त्यो नोकर उसको घुँडा टेकेर विन्ती गर्न लाग्यो, ‘मेरो निम्ति धैर्य धारण गर्नुहोस् मलाई लागेको ऋण म चुक्ता गर्नेछु।’

^{३०}“तर त्यो पहिलो नोकरले धैर्य गर्न सकेन। त्यसले अर्को नोकरको विरुद्ध न्यायकर्तालाई नालिश गर्‍यो अनि उसलाई जेलमा पुर्‍याइदियो। ऋण चुक्ता नगर्‍योजेल उनी जेलमा बस्न पथ्यो।^{३१}अरू सबै नोकरहरूले यो घटना देखे। तिनीहरू दुःखी भए अनि तिनीहरूले आफ्ना मालिकलाई यो घटनाको वृत्तान्त सुनाइदिए।

^{३२}“तब मालिकले नोकरलाई बोलाए अनि उसलाई भने, ‘तिमी दुष्ट नोकर होऊ। तिमीले मबाट घेरै ऋण लागेका थियौ, अनि मैले त्यो क्षमा गरिदिए किनभने तिमीले मलाई याचना गर्‍यौ।^{३३}मैले तिमीलाई दया देखाए जस्तै तिमीले पनि तिम्रो सहनोकरलाई दयादेखाउन सकेनौ?’^{३४}मालिक खूबै रिसाएका थिए, अनि दण्डका निम्ति त्यस नोकरलाई जेलमा पठाए। सम्पूर्ण ऋण नतिरूजेल तिनी जेलमा नै बस्नुपथ्यो।

^{३५}“राजाले पनि स्वर्गमा भएका मेरा पिताले जे गर्नुहुन्छ त्यही गरे यदि तिमीहरू प्रत्येकले आफ्ना भाइ-बहिनीहरूलाई आफ्ना हृदयले क्षमा गरेनौ भने तब मेरा स्वर्गको पिताले तिमीहरूलाई पनि क्षमा दिनु हुने छैन।”

येशूद्वारा सम्बन्ध विच्छेद बारे शिक्षा

(मर्कस १०:१-१२)

१९

यी सबै कुराहरू सुनाएपछि येशूले गालीली छाड्नुभयो। यर्दन नदीको पारि पट्टि छेवमा भएको यहुदिया जिल्लाभित्र उहाँ पुग्नुभयो।^३धेरै मानिसहरूले येशूको पिछा गरे। येशूले रोगी मानिसहरूलाई त्यहाँ निको पारिदिनु भयो।

^४केही फरिसीहरू येशूकहाँ तिनको, परीक्षा गर्न ल्याए। तिनीहरूले येशूलाई सोधे, “के कुनै पनि निहुँमा कसैले आफ्नी स्वास्नीलाई त्याग्न सक्छ?”

^५येशूले उत्तर दिनुभयो, “के तिमीहरूले धर्मशास्त्रमा पढेका छैनौ? जब परमेश्वरले संसारको सृष्टि गर्नुभयो, ‘उहाँले नै नर र नारी बनाउनु भयो।’*^६अनि परमेश्वरले भन्नु भयो, ‘त्यसकारण मानिसले आफ्नो आमा-बाबुलाई आफ्नो स्वास्नीसँग मिल्नका निम्ति छोड्नु पर्छ। अनि यी दुइ व्यक्तिहरू एक हुनेछन्।’*^७यसर्थ दुइजना व्यक्तिहरू दुइ रैदैनन् एकहुन्छन्। परमेश्वरले यी दुईलाई एक पारेका हुन्। यसैकारणले कसैले तिनीहरूलाई अलग पार्नु हुँदैन।”^८फरिसीहरूले सोधे, “यदि त्यसो भए मोशाले किन एउटा मान्छेलाई प्रमाणपत्र लेखेर आफ्नी पत्नीसित छुटानाम गर्ने आज्ञा दिए?”

^९येशूले भन्नुभयो, “मोशाले तिमीहरूलाई आफ्नी स्वास्नीहरूसँग छुटानाम गर्ने अनुमति दिएको कारण के हो भने तिनीहरूले परमेश्वरको शिक्षालाई स्वीकार गर्न अस्वीकार गर्‍यौ। तर शुरूमा यो यस्तो थिएन।^{१०}जो म भन्दछु जसले आफ्नो स्वास्नीलाई त्यागेर अर्को स्त्रीसँग विवाह गर्दछ भने उसले व्यभिचार गर्दछ। एउटा मान्छेले आफ्नो स्वास्नीलाई त्यागेर अर्को स्वास्नीसँग त्यतिबेला विवाह गर्न पाउँदछ जब उसको पहिलेको स्वास्नीले अरू कुनै व्यक्तिसँग व्यभिचार गर्दछ।”

^{११}चेलाहरूले येशूलाई भने, “यदि त्यही कारणले मात्र एउटा मान्छेले आफ्नो स्वास्नीलाई त्याग्न सक्छ भने विवाह नगर्नु नै असल हुन्छ।”

^{१२}येशूले जवाफ दिनुभयो, “केही मानिसले यो सत्यतालाई मान्न सक्तैन। तर परमेश्वरले कसै-कसैलाई मात्र यसलाई मान्न सक्ने बनाउनु भएको छ^{१३}कोही मानिसहरूले किन विवाह गर्नसक्तैन भन्ने बारे विभिन्न

‘उहाँले ... भयो’ उत्पत्ति १:१७ वा प:२।

‘त्यसकारण ... एक हुन्छन्’ उत्पत्ति २:२४।

कारणहरू छन्। तिनीहरूमध्ये कोही जन्माउने क्षमता बिना नै जन्मेका हुन्छन्। अनि केही मानिसहरूलाई, अरू मानिसहरूले केही समय पछि त्यस्तो गराएको हुन्छ। कोही अरू स्वर्गको राज्यको निम्ति विवाह अस्वीकार गर्छन्। तर जसले विवाह गर्न सक्छ उसले विवाह बारे यो शिक्षा मान्नु पर्दछ।”

येशूद्वारा बालकहरूको स्वागत

(मर्कुस १०:१३-१६; लूका १८:१५-१७)

१३ त्यसपछि मानिसहरू आफ्ना बालकहरूलाई लिएर येशूकहाँ गए ताकि येशूले नानीहरू माथि आफ्ना हात राखेर आर्शिवाद दिऊन अनि प्रार्थना गरी दिऊन। जब उहाँका चेलाहरूले यो देखे, तिनीहरूले मानिसहरूलाई येशूकहाँ आफ्ना बालकहरू ल्याउंदा हप्काए। १४ तर येशूले भन्नुभयो, “ससाना बालकहरूलाई मकहाँ आउन तिनीहरूलाई नरोक। किनभने स्वर्गको राज्य ती मानिसहरू को हो जो यी साना बालकहरू समान छन्।” १५ त्यसपछि तिनीहरूमाथि हात राखेर येशू त्यहाँबाट जानुभयो।

धनी व्यक्तिद्वारा येशूलाई मान्नु अस्वीकार

(मर्कुस १०:१७-२१; लूका १८:१८-२०)

१६ एउटा मानिस येशूकहाँ आए अनि सोधे, “गुरुज्यू, के असल काम मैले गर्नु पर्ने जसद्वारा म अनन्त जीवन प्राप्त गर्नसक्छु?”

१७ येशूले उत्तर दिनुभयो, “असल के हो? तिमीले मलाई किन यसरी सोध्दैछौ? खालि परमेश्वर मात्र असल हुनुहुन्छ। यदि तिमी अनन्त जीवन पाउन चाहन्छौ भने, तिमीले आज्ञाहरू पालन गर्नु पर्दछ।”

१८ त्यस मानिसले सोधे, “कुन आज्ञाहरू?” येशूले उत्तर दिनुभयो, “कसैको हत्या नगर, कसैसित व्यभिचार नगर; नचोर, भूँठा गवाही नदेऊ, अरूको निन्दा गर्नु हुँदैन, १९ आफ्ना आमा-बाबुको आदर गर।” अनि ‘आफैलाई प्रेम गरे जस्तो अरूलाई पनि प्रेम गर।’* ”

२० त्यो जवान मानिसले भने, “मैले यी सब आज्ञाहरू पालन गरेको छु। अब अरू मैले के गर्नु पर्छ?”

२१ येशूले उत्तर दिनुभयो, “यदि तिमी सिद्ध हुन चाहन्छौ भने, आफूमा भएको जे जति चीजहरू छन् बिक्री गर। ती पैसा-रूपियाँ गरीबहरूलाई बाँड्। यदि तिमीले त्यसो गराउँ भने तिमीले स्वर्गमा भएको सम्पत्ति प्राप्त गर्नेछौ। तब तिमी आउँछौ अनि मेरो पछि लाग्छौ।”

२२ तर यो कुरा सुनेर त्यो जवान मानिस खूबै दुःखी बन्यो किनभने त्यो धनी मानिस थियो। यसर्थ तिनी येशूबाट गए।

२३ त्यसपछि येशूले आफ्ना चेलाहरूलाई भन्नुभयो, “म तिमीहरूलाई साँचो भन्दछु। एउटा धनी मानिसलाई स्वर्गको राज्यमा पस्न पाउनु खूबै कठिन हुन्छ। २४ धनी मानिसलाई परमेश्वरको राज्यमा पस्नु भन्दा बरू ऊँटलाई सियोको नाथ्रीबाट छिर्न सजिलो पर्नेछ।”

२५ जब चेलाहरूले यस्ता कुरा सुने, तिनीहरू खूबै अचम्भित भए। तिनीहरूले सोधे, “यदि यस्तो भए कसले उद्धार पाउन सक्छ त?”

२६ येशूले चेलाहरूलाई हेर्नुभयो अनि भन्नुभयो, “मानिसहरूको निम्ति यो असम्भव छ। तर परमेश्वरका निम्ति हरेक कुरा सम्भव छ।”

२७ त्रुसले येशूलाई भने, “हामीले हामीसित भएका प्रत्येक कुरा त्यागेर तपाईंको पछि लाग्यौं। हामीले के पाउनेछौं?”

२८ येशूले चेलाहरूलाई भन्नुभयो, “म तिमीहरूलाई साँचो भन्दछु। जब नयाँ संसारको सृष्टि हुनेछ। मानिसको पुत्र त्यो महान सिंहासनमा बस्ने छ। अनि तिमीहरू पनि इन्साएलका बाह कुलमाथि इन्साफ गर्दै बाह्र वटा सिंहासनहरूमा बस्नेछौ। २९ अनि ती जस-जसले मेरो निम्ति आफ्नो घर, दाजुभाइ, दिदी-बहिनी, बाबु-आमा, छोरा-छोरीहरू, अनि जग्गा-जमीनहरू छोडेको छ तिनीहरूले ती छोडेको भन्दा धेरै अधिक पाउनेछन्। अनि तिनीहरूले अनन्त जीवन पाउने छन्। ३० अहिले धेरै जसो जो उच्च ओहोदामा पुगेका छन् भविष्यमा हौचो स्थान पाउनेछन्। अनि अहिले धेरै जसो जो निम्न स्थानमा परेका छन् भविष्यमा उच्च ओहोदामा पुग्नेछन्।”

येशूद्वारा खेतालाहरूको कथा

२० “स्वर्गको राज्य एउटा जमीनको मालिक जस्तो हो जसको अङ्कुरको खेत थियो। एक बिहान सबै आफ्नो अङ्कुरको खेतमा काम गराउन खेतालाहरू

*कसैको हत्या ... आदर गर’ प्रस्थान २०:१२-१६।

‘आफैलाई ... प्रेम गर’ लेवी १६:१८।

ज्यालामा लिन गए। ^१प्रत्येक दिनको ज्याला भनेर उसले ती खेतालाहरूलाई चाँदीको एक सिक्का दिन मान्यो अनि आफ्नो अङ्कुर खेतमा काम गर्न तिनीहरूलाई पठाए।

^३“प्रायः नौ बजेतिर बजार गर्न भनी जब उनी बाहिर गए उसले केही मानिसहरू उभिरहेको देखे। ती मानिसहरू कामरहित थिए। ^४“अनि भूमिपतिले तिनीहरूलाई भन्यो, ‘यदि तिमीहरूलाई मेरो अङ्कुर खेतमा काम गर्ने इच्छा छ भने, म तिमीहरूले जति खट्‌तछौ त्यसको सही ज्याला दिन्छु।’ ^५त्यसपछि तिनीहरू काम गर्नलाई अङ्कुर खेतमा गए।

“फेरि त्यो मानिस एकपल्ट प्रायः बाह्र बजे अनि अर्कोपल्ट तीन बजेतिर बाहिर निस्कियो। दुवैपल्ट तिनले अङ्कुर खेतमा काम गर्नलाई ज्याला दिएर खेतालाहरूलाई ल्यायो। ^६फेरि प्रायः पाँच बजे उ बजार गर्न निस्कियो। फेरि केही मानिसहरूलाई केही नगरी त्यसै उभिरहेको देख्यो। उसले तिनीहरूलाई सोध्यो, ‘केही काम नगरी तिमीहरू किन यहाँ बसिरहेका छौ?’

^७मानिसहरूले भने, ‘कसैले हामीलाई काममा लाएनन्।’

“उसले भन्यो, ‘त्यसो भए तिमीहरू पनि मेरो अङ्कुरको खेतमा गएर काम गर्न सक्छौ।’

^८“जब साँझ पखो त्यो खेतको मालिकले खेतालाहरूको निरीक्षकलाई भन्यो, ‘सबै खेतालाहरूलाई बोलाऊ अनि तिनीहरूको ज्याला बाँडि देऊ। अन्तिम खेताला देखि प्रथमतिर भुक्तान शुरु गर।’

^९“पाँच बजेतिर आएका खेतालाहरू जसले पाँच बजे काम शुरु गरे तिनीहरूले आफ्ना खर्च पाए। प्रत्येकले एउटा चाँदीको सिक्का पाए। ^{१०}त्यसपछि पहिले ल्याएका खेतालाहरूले आफ्ना खर्च पाए। तिनीहरूले पहिले पाएका खेतालाहरूभन्दा अधिक खर्च पाउने आशा गरेका थिए। तर तिनीहरूले पनि अरूले जस्तै एक-एकवटा चाँदीको सिक्का मात्र पाए। ^{११}जब तिनीहरूले एउटा मात्र चाँदीको सिक्का पाए तिनीहरूले भूमिपतिसित विरोध गरे। ^{१२}खेतालाहरूले विरोध गरे, ‘पछिबाट आएकाहरूले खालि एक घण्टा मात्र काम गरेका छन्। तर तिनीहरूलाई पनि हामीलाई जस्तै एउटा चाँदीको सिक्का दिइयो। अनि हामीले भने सारा दिन प्रचण्ड घाममा काम गरेका छौं।’

^{१३}“तर त्यो मानिस जो जमीनको मालिक थियो, खेतालाहरूमध्ये एकजनालाई भने, ‘साथी, मैले तिमीलाई अन्याय गरेको छैन। एउटा चाँदीको सिक्कामा नै काम

गर्न मसित तिमी मानेको थियो। हो कि होइन? ^{१४}यसैले आफ्नो ज्याला थाप अनि जाऊ। मैले ज्यालामा ल्याएको अन्तिम खेतालालाई पनि तिमीलाई जस्तै दिन चाहन्छु। ^{१५}‘के मेरो पैसाले जे पनि गर्ने मेरो अधिकार छैन? अथवा म उदार छु भनेर तिमीलाई आहिस लाग्यो?’

^{१६}“त्यसरीने जो अहिले अन्तमा छ भविष्यमा उ पहिलो हुन्छ। अनि जो अहिले पहिलो स्थानमा छ भविष्यमा अन्तिम स्थानमा हुनेछ।”

येशुद्वारा आफ्नै मृत्यु बारे कुरा

(मर्कस १०:३२-३४; लूका १८:३१-३४)

^१येशू यरूशलेम जानु हुँदैथियो। उहाँका बाह्र चलाहरू पनि उहाँका साथमा थिए। जब उनीहरू जाँदै थिए, येशूले तिनीहरूलाई भेला गर्नुभयो अनि निजीरूपमा बात गर्नुभयो। एकजनासँग कुरा गर्नु भयो। उहाँले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, ^२“हामीहरू यरूशलेम जाँदैछौं। मानिसको पुत्रलाई मुख्य पूजाहारीहरू र कानूनका शास्त्रीहरूको हातमा सुम्पिनेछ। तिनीहरूले मानिसका पुत्रलाई मृत्यु दण्डदिनेछन्। ^३तिनीहरूले मानिसको पुत्रलाई अ-यहूदीहरूको हातमा सुम्पनेछन्। तिनीहरूले उहाँलाई गाली गर्नेछन्, कोराँ लाउनेछन् अनि कूसमा भुण्ड्याएर मार्नेछन्। तर मरेको तेस्रो दिनमा उहाँ बौरी उठ्नु हुनेछ।”

आमाद्वारा विशेष विन्ती

(मर्कस १०:३५-४५)

^१तब जबकी स्वाम्नी येशू कहॉ आइन्। उसको छोराहरू पनि साथमा थिए। उनले शिर निहुराएर येशूलाई दण्डवत गरीन अनि येशूसित केही कुरो मागिन्।

^२येशूले सोध्नुभयो, “तिमी के चाहन्छौ?”

उनले भनिन्, “तपाईंको राज्यमा यी मेरा छोराहरूमध्ये एकजनालाई तपाईंको दाहिने पट्टि र अर्कोलाई तपाईंको देब्रे हातपट्टि बस्न पाउनलाई बचन दिनुहोस्।”

^३अनि येशूले ती छोराहरूलाई भन्नुभयो, “तिमीहरू के मागिरहेका छौ त्यो तिमीहरूले बुभेका छैनौ। मैले जुन कष्ट भोग्न लागिरहेको छु के त्यस्तो तिमीहरू सहन गर्नसक्छौ?”

छोराहरूले उत्तर दिए, “हामी गर्नसक्छौं।”

^{२३}येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “निश्चयनै मैले जुन यातना भोग्ने छु त्यही तिमीहरूले पनि भोग्नुपर्छ। तर म कसैलाई मेरो दाहिने र देब्रेपट्टि बसाउन सक्तिकन। मेरा पिताले ती मानिसहरू निश्चित गरि सक्नु भएको छ जसले ती स्थान पाउने छन्। उहाँले नै ती स्थानहरू ती व्यक्तिहरूकालागि तयार पार्नु भएको छ। ती ठाउँहरू तिनीहरूकै हुनेछन्।”

^{२४}अरू दसजना चेलाहरूले यी कुराहरू सुने। तिनीहरू ती दुइ भाइसँग औधी रिसाए। ^{२५}येशूले सबै चेलाहरूलाई एकै ठाउँ भेला हुन बोलाउनु भयो। उहाँले भन्नुभयो, “तिमीहरू जान्दछौ कि अयहूदी मानिसहरूमा अधिकार दर्शाउन चाहन्छन्। अनि तिनीहरूका मुख्य मानिसहरू मानिसहरूमाथि नै आफ्नो अधिकार दर्शाउन चाहन्छन्। ^{२६}तर तिमीहरू यस्तो हुनु हुँदैन। यदि तिमीहरूमध्ये कोही ठूलो मान्छे हुन चाहन्छौ भने, उसले तिमीहरूको नोकर जस्तो सेवा गर्नुपर्छ। ^{२७}यदि तिमीहरूमध्ये कोही पहिलो व्यक्ति हुनचाहन्छौ भने, उसले दास जस्तो भएर तिमीहरूको सेवा गर्नुपर्छ। ^{२८}मानिसको पुत्रसँग पनि यस्तै हुनेछ। मानिसको पुत्र अरू मानिसबाट सेवा पाउन आएको होइन। तर मानिसको पुत्र अरू मानिसहरूको सेवागर्न आएको हो। मानिसको पुत्र आफ्नो सम्पूर्ण जीवनलाई धेरै मानिसहरूको रक्षाको निम्ति समर्पण गर्न आएका हुन्।”

येशूद्वारा दुइजना अन्धको उपचार

(मर्कुस १०:४६-५२; लूका १८:३५-४३)

^{२९}जब येशू अनि उहाँका चेलाहरू येरिकोबाट जाँदै थिए, धेरै मानिसहरूले उहाँलाई पछ्याए। ^{३०}बाटोको किनारमा दुइजना अन्धा व्यक्तिहरू बसिरहेका थिए। ती अन्धाहरूले येशू त्यतैतिर बाट पार हुँदै गरेको सुने। अनि ती अन्धाहरू चिच्याए, “प्रभू, दाऊदका पुत्र, हामीमाथि दया गर्नुहोस्।”

^{३१}सबै मानिसहरूले ती अन्धाहरूलाई हप्काए। तिनीहरूले ती अन्धाहरूलाई नबोल्नु भने। तर ती अन्धाहरू अझ जोडले चिच्याए, “प्रभु, दाऊदका पुत्र, हामीमाथि दया गर्नुहोस्।”

^{३२}येशू रोकिनु भयो, अन्धाहरूलाई बोलाउनु भयो अनि भन्नुभयो, “तिमीहरू मबाट के गरिएको इच्छा गर्छौ?”

^{३३}अन्धाहरूले उत्तर दिए, “परमप्रभु हामी देख्न चाहन्छौ।”

^{३४}येशूलाई अन्धाहरूप्रति दया जाग्यो। येशूले ती अन्धाहरूको आँखाहरू स्पर्श गर्नुभयो अनि तिनीहरू देख्ने योग्यका भए। त्यसपछि तिनीहरू येशूलाई पछ्याउन लागे।

येशू राजा भैं यरूशलेममा प्रवेश गर्नु भएको

(मर्कुस ११:१-११; लूका १९:२८-३८; यूहन्ना १२:१२-१६)

२१ येशू अनि उहाँका चेलाहरू यरूशलेम नजिक आइपुग्न लागेका थिए। तर तिनीहरू पहिले ‘जैतुन-डाडा’ को बेथफागेमा रोकिनु भयो। येशूले आफ्ना दुइ चेलाहरूलाई त्यहाँका एउटा नगरमा पठाउनु भयो। ^२येशूले आफ्ना चेलाहरूलाई भन्नुभयो, “तिमीहरूले देखेको शहरमा जाऊ। त्यहाँ प्रवेश गर्न साथ एउटा गधालाई बाँधिएको भेट्टाउनेछौ। त्यो गधासँग एउटा बछेडा पनि हुनेछ। तिनलाई फुकालेर मकहाँ ल्याऊ। ^३यदि कसैले तिमीहरूलाई केही प्रश्न गरे उसलाई भनिदेऊ, ‘मालिकलाई यी गधाहरूको जरूरत परेको छ। उहाँले ती चाँडै फर्काइदिनुहुनेछ।”

^४अगमकाले भनेको यो कुरा पूरा होस् भनेर यो यस्तो भएको हो:

^५ “सियोनको नगरलाई भन, ‘अब तिमीहरूको राजा आउनु हुँदैछ। उहाँ विनश्र हुनुहुन्छ अनि गधामा चढेर आउनु हुँदैछ, उहाँ एउटा भारी बोक्ने पशुमाथि आउनु हुँदैछ, जो काम गर्नकै खातिर जन्मेको पशु हो।”

जकरिया ९:९

^६चेलाहरू गए अनि येशूले निर्देश गरे अनुसार गरे। ^७चेलाहरू गधा र त्यसको बछेडालाई लिएर येशूकहाँ फर्की आए। तिनीहरूले आफ्ना वस्त्रहरू गधालाई ओडाइदिए, अनि येशू त्यसमाथि बस्नु भयो। ^८येशू यरूशलेम तिर जाने बाटोमा गधामा चढेर जानुभयो। धेरै मानिसहरूले येशूको निम्ति बाटोमा वस्त्रहरू ओछ्याइदिएका थिए। अरू मानिसहरूले रूखका हाँगाहरू काटे अनि बाटोमा ओछ्याइ दिए। ^९कोही मानिसहरू येशूको अधि-अधि हिँड्दै थिए। कोही मानिसहरू येशूको पछि-पछि हिँड्दै थिए। मानिसहरू कराउन लागे,

“दाऊदको पुत्र होसन्ना! * ‘प्रभुका नाउँमा आउने उनी धन्य हुन्!’

भजनसंग्रह ११८:२६

स्वर्गको परमेश्वरलाई प्रशंसा गर!”

^{१०}त्यसपछि येशू यरूशलेम भित्र जानुभयो। सम्पूर्ण नगर भ्रममा परे। तिनीहरूले सोधे, “यो को हो?”

^{११}येशूसँगै आएका मानिसहरूले जवाफ दिए, “उनी येशू हुन्। गालीली नगरको नासरतका अगमवक्ता उनी नै हुन्।”

येशू मन्दिरतर्फ जानुहुन्छ

(मर्कूस ११:१५-१६; लुका १६:४५-४८; यूहन्ना २:१३-२२)

^{१२}येशू मन्दिरतर्फ लाग्नुभयो। उहाँले सबै किन-बेच गर्नेलाई त्यहाँदेखि धपाउनु भयो। उहाँले पैसा लेनदेन गरिने मेचहरू पल्टाइदिनु भयो। अनि येशूले दुकुर बेच्नेहरूको बेचहरू पनि पल्टाइदिनु भयो। ^{१३}येशूले त्यहाँ भएका व्यक्तिहरूलाई भन्नुभयो, “धर्मशास्त्रमा यस्तो लेखिएको छ, ‘मेरो घरलाई प्रार्थनाको घर भनिनेछ।’ * तर तिमीहरू परमेश्वरको घरलाई डकैतहरूको ‘घाटीमा परिणत गरिरहेछौं।’ *”

^{१४}केही अन्ध्रा र केही लङ्गड़ा मानिसहरू मन्दिरमा येशूकहाँ आए। येशूले ती मानिसहरूलाई निको पारिदिनु भयो। ^{१५}मुख्य पूजाहारीहरू र शास्त्रीहरूले यो दृष्य देखे। तिनीहरूले येशूका चमत्कार कार्यहरू अनि मन्दिरमा बालकहरूले येशूलाई नै प्रशंसा गरिरहेका देखे। बालकहरू भन्दै थिए, “दाऊदका पुत्र, होसन्ना!” यसमा पूजाहारीहरू र शास्त्रीहरू क्रोधित भए।

^{१६}मुख्य पूजाहारीहरू र शास्त्रीहरूले येशूलाई सोधे, “बालकहरूले के भनिहेका छन् तपाँईले सुनु भो?”

येशूले उत्तर दिनुभयो, “अवश्य। के तिमीहरूले कहिले धर्मशास्त्रहरूमा पढेका छैनौ? ‘तिमीहरूले नानीहरूलाई स्तुति गर्नु भनी सिकायौ?’ *”

होसन्ना मद्दतका निम्ति परमेश्वरप्रति प्रार्थना।

‘मेरो ... भनिनेछ’ यशैया ५६:७।

‘घाटीमा ... गरिरहेछौ’ यर्मिया ७:११।

‘तिमीहरूले ... भनी सिकायौ?’ भजनसंग्रह ८:३।

^{१७}त्यसपछि येशूले त्यो ठाउँ र तिनीहरूलाई छोड्नुभयो अनि नगरदेखि बाहिर बेथानीमा जानुभयो। त्यो रात येशूले त्यहाँ बिताउनु भयो।

येशूद्वारा विश्वासको शक्ति प्रदर्शन

(मर्कूस ११:१२-१४; २०-२४)

^{१८}भोलिपल्ट बिहानै, येशू नगरतिर फर्किरहनु भएको थियो। उहाँ भोकाउनु भएको थियो। ^{१९}बाटोको किनारमा येशूले एउटा नेभाराको रूख देख्नु भयो। येशू नेभाराको रूखको छेउमा गएर उहाँले केही फल खाने इच्छा गर्नुभयो। तर त्यो नेभाराको रूखमा त्यस्तो खाने फल केही थिएन। त्यहाँ पातैपात मात्र थियो। अनि येशूले त्यो रूखलाई भन्नुभयो, “अब उप्रान्त तँमा फल लाग्ने छैन।” अचानक त्यो रूख ओइलायो अनि मर्यो।

^{२०}चेलाहरूले यी सब देखे। तिनीहरू चकित भए। तिनीहरूले सोधे, “कसरी नेभाराको रूख सुक्यो अनि भट्टै मरिहाल्यो?”

^{२१}येशूले उत्तर दिनुभयो, “म तिमीहरूलाई साँचो भन्दछु। यदि तिमीहरूमा विश्वास छ र त्यसमा शंका छैन भने, मैले जस्तै तिमीहरूले पनि गर्न सक्नेछौं। तिमीहरूले त्योभन्दा धेरै गर्नसक्नेछौं। तिमीले यस पहाडलाई भन्नु सक्छौं, ‘ए पहाड जा अनि समुद्रमा खस।’ यदि तिमीहरूमा विश्वास भए, यी सत्य हुनसक्नेछ। ^{२२}यदि तिमीहरूमा विश्वास भए, प्रार्थना द्वारा तिमीहरूले चाहेका कुनै पनि वस्तु प्राप्त गर्नसक्ने छौं।”

यहूदी नेताहरूद्वारा येशूको शक्ति माथि शंका

(मर्कूस ११:२७-३३; लुका २०:१-८)

^{२३}येशू मन्दिरतर्फ जानुभयो। जब उहाँले सिकाइरहनु भएको थियो, मुख्य पूजारीहरू र जन-साधारणका अग्रजहरू येशूकहाँ आए। तिनीहरूले येशूलाई भने, “हामीलाई भन्नुहोस्। यी कार्यहरू गर्न तपाईंको के अधिकार छ? यस्तो अधिकार तपाईंलाई कसले प्रदान गर्छो?”

^{२४}येशूले उत्तर दिनुभयो, “म पनि तिमीहरूलाई एउटा प्रश्न सोध्न चाहन्छु। यदि तिमीहरूले मलाई उत्तर दिनु भने, म पनि भन्नेछु कि कुन अधिकारले म यी कुराहरू गरिरहेछु। ^{२५}मलाई भन: यूहन्नाको बपतिस्मा परमेश्वरबाट वा मानिसबाट भयो?”

मुख्य पूजारीहरू र यहूदी अग्रज नेताहरूले येशूको यो प्रश्न बारे बहस गरे। तिनीहरू आफू बीचमा बात चीत गर्न थाले, “यदि हामीले यहून्नाको बपतिस्मा परमेश्वरबाटै भएको थियो, भन्यौ भने उहाँले भन्नु हुनेछ, ‘त्यसो भए तिमीहरूले यहून्नालाई किन विश्वास नगरेको?’”^{२६}यदि हामीहरूले ‘यो बपतिस्मा मानिसबाटै भएको थियो,’ भन्यौ भने सबै मानिसहरू हामीहरूसँग रिसाउने छन्। हामी मानिसहरूबाट सावधान हुनुपर्छ किनभने तिनीहरू सबै यहून्ना एकजना अगमवक्ता हो भनेर विश्वास गर्छन्।”

^{२७}त्यसपछि तिनीहरूले येशूलाई जवाफ दिए, “हामी जान्दैनौ कि यहून्नामा कहाँबाट त्यस्तो शक्ति आयो।”

तब येशूले भन्नुभयो, “त्यसो भए म पनि भन्ने छैन कि कुन अधिकारले म यी सब कार्यहरू गरिरहेछु।”

येशूद्वारा दुइजना पुत्रको कथा

^{२८}“तिमीहरू यसको बारेमा के सोच्छौ? एकजना व्यक्तिका दुइजना छोराहरू थिए। त्यो व्यक्तिले आफ्नो पहिलो छोरालाई भने, ‘छोरा, जाऊ अनि गएर आज अङ्कुरको खेतमा काम गर।’

^{२९}छोराले उत्तर दियो, ‘म जाँदिन।’ केही समयपछि उसले आफ्नो विचार बदल्यो, अनि गयो।

^{३०}“त्यसपछि पिता अर्को छोराकहाँ गए अनि भने, ‘छोरा, जाऊ अनि आज मेरो अङ्कुरको खेतमा काम गर।’ छोरोले जवाफ दियो, ‘हुन्छ, महाशय, म जान्छु अनि काम गर्छु।’ तर त्यो छोरा गएन।

^{३१}“अब यी दुइ छोराहरूमा कुन चाहिले तिनीहरूको पिताले चाहेको कुरा गर्छो?”

यहूदी नेताहरूले उत्तर दिए, “पहिलो छोरोले।”

येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “म सौँचो कुरा तिमीहरूलाई भन्दछु। तिमीहरू सौँचछौँ कर उठाउनेहरू र वेश्याहरू खराब मानिसहरू हुन्। तर परमेश्वरको राज्यमा तिमीहरूले प्रवेश पाउनको अघि तिनीहरूले प्रवेश पाउनेछन्।”^{३२}यहून्ना सही जीवन बाँच्ने उपाय देखाउनलाई आएका थिए। तर तिमीहरूले यहून्नालाई पटकै विश्वास गरेनौ। तर कर उठाउनेहरू र वेश्याहरूको यहून्ना प्रति विश्वास थियो। अनि कर उठाउनेहरू र वेश्याहरूले यहून्नालाई विश्वास गरेको तिमीहरूले देखेका थियौ। तर अबै पनि तिमीहरूले उनलाई विश्वास गर्न आफ्नो विचार परिवर्तन गरेनौ।

परमेश्वरले आफ्ना पुत्रलाई पठाउँनुहुन्छ

(मर्कस १२:१-१२; लुका २०:९-१६)

^{३३}“यो कथालाई सुन: कुनै मान्छेको जमीन थियो। उसले खेतमा अङ्कुरको बोट रोप्यो। उसले अङ्कुरको खेतको वरिपरि देवल निर्माण गर्‍यो। अनि त्यसभित्र अङ्कुर पेलने कोलखनेको थियो। फेरि त्यो मान्छेले एउटा मचान बनायो। उसले आफ्नो खेत कोही खेतालाहरूलाई लगानी दियो अनि उ यात्रामा गयो।”^{३४}केही समय पछि, फसल उठाउने समय भयो। अनि त्यस व्यक्तिले आफ्नो नोकरहरूलाई बालीको आफ्नो अंश बटुल्न पठायो।

^{३५}“तर खेतालाहरूले ती नोकरहरूलाई समाते अनि एकजनालाई पिटे, अर्कोलाई मारिदिए अनि अर्कोलाई दुइजाले हानेर मारिदिए।”^{३६}फेरि त्यो खेत-मालिकले खेतालाहरूकहाँ अरू नोकरहरूलाई पठायो। उसले पहिलेभन्दा धेरै नोकरहरू पठाएको थियो। तर खेतालाहरूले तिनीहरू प्रति त्यसरी नै व्यवहार गरे।”^{३७}त्यसपछि उसले आफ्नै छोरालाई खेतालाहरूकहाँ पठायो। उसले भन्यो, ‘खेतालाहरूले मेरो छोरालाई आदर देखाउनेछन्।’

^{३८}“तर खेतीवालहरूले जब छोरालाई देखे, तिनीहरूले एक अर्कोलाई भन्न थाले, ‘यो भूमि मालिकको छोरा हो। यो खेत उसको हुनेछ। हामी त्यसलाई शेष पारौं जसद्वारा उसको खेत हाम्रो हुनेछ।’”^{३९}अनि खेतालाहरूले छोरालाई समाते, उसलाई खेत बाहिर मारेर फ्याँकिदिए।

^{४०}“अब जब अङ्कुर खेतको मालिक आउँछ खेतालाहरूप्रति उसले कस्तो व्यवहार गर्नेछ?”

^{४१}ती यहूदी पूजाहारीहरू र नेताहरूले भने, “तिनले ती दृष्टहरूलाई भयानक मृत्युद्वारा मार्नेछन्। त्यसपछि तिनले आफ्नो खेत अरू खेतालाहरूलाई खजानामा दिनेछन्। तिनले त्यो अङ्कुरखेत ती किरायदारहरूलाई देलान् जसले फसल उठाएको समयमा तिनको आफ्नो अंश दिनेछन्।”

^{४२}येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “निश्चयमै तिमीहरूले यो धर्मशास्त्रमा पढेका छौ:

‘जुन दुइजालाई डकर्मीहरूले रद्द गरे, त्यही दुइजना कुनाको शिरमा मुख्य ठुँगौं बन्थे, यो परमप्रभुले गर्नु भएको हो अनि यो हाम्रो समक्ष विचित्रको छ।’

^{३३}“त्यसैकारण म तिमीहरूलाई भन्दछु, परमेश्वरको राज्य तिमीहरूबाट खोसिनेछ। त्यस पछि परमेश्वरले यस्ता मानिसहरूलाई दिनु हुनेछ जसले परमेश्वरले आफ्ना राज्यमा चाहनु भएका किसिमका फलहरू उत्पन्न गर्नेछन्।” ^{३४}अनि जो कोहीपनि त्यो दुइमाथि खसे उ टुक्रा टुक्रा बग्नेछ। यदि त्यो दुइमाथि खस्यो भने त्यसले त्यसलाई धूलोपिठो पार्नेछ।”

^{३५}येशूले भन्नु भएको यो कथालाई मुख्य पूजाहारीहरू र फरिशीहरूले सुने। येशूले तिनीहरूकै बारेमा बोल्दै छ भन्ने कुरा तिनीहरूले बुझे। ^{३६}तिनीहरू येशूलाई पक्रने उपाय खोजिरहेका थिए। तर तिनीहरू मानिसहरूदेखि डराउँथे। किनभने मानिसहरूलाई येशू अगमवक्ता हुन् भन्ने विश्वास थियो।

बेलुकीको भोजनमा बोलाइएका मानिसहरूको कथा

(लूका १४:१५-२४)

२२

मानिसहरूलाई बुझाउनका निम्ति येशूले थुप्रै कथाहरू भन्नुभयो। ^२“स्वर्गको राज्य राजा जस्तैहो, जसले आफ्ना छोराको विवाहमा भोजनको व्यवस्था गरिएको हुन्छ। ^३राजाले केही मानिसहरूलाई भोजनमा निमंत्रण गरेका थिए। जब भोज तयार भयो, राजाले आफ्ना नोकरहरूलाई ती मानिसहरूलाई बोलाउन पठाए। तर मानिसहरूले राजाको यस भोजनमा उपस्थित हुन अस्वीकार गरे।

^४“तब राजाले अभ धेरै नोकरहरू पठाए। राजाले नोकरहरूलाई भने, ‘मैले निम्ताएका ती मानिसहरूलाई खाना तयार भयो भनेर भन्नु। मैले मेरा गोरूहरू अनि पुच्छ्राएका पशुहरू मारेको छु। सबै कुरा तयारी छ। विवाहको भोजनमा सामेल हुनुहवस्।’

^५“नोकरहरूले ती मानिसहरूलाई भोजनमा आउने आग्रह गरे। तर तिनीहरूले नोकरहरूलाई उत्तर दिन अस्वीकार गरे। ती मानिसहरू अरू नै केही गर्न गए। एकजना आफ्ना खेतमा गए, अनि अर्को आफ्नो व्यापारतिर लागे। ^६कसैले नोकरहरूलाई समाते पीटे अनि तिनीहरूलाई मारि दिए। ^७यो सुनेर राजा क्रोधित भए। राजाले आफ्नो सेना पठाए, ती हत्याराहरूलाई मारे अनि तिनीहरूको शहर जलाएर भष्म पारिदिए।

^८“त्यसपछि, राजाले आफ्ना नोकरहरूलाई भने, ‘विवाहको भोजन तयारी छ। मैले ती मानिसहरूलाई बोलाएको हुँ, तर तिनीहरू यो भोजनमा सामेल हुन

योग्यको भएनन्। ^९यसकारण तिमीहरू गल्लीका कुना कुनामा जाऊ अनि देखेकाहरू जतिलाई भोजनमा सामेल हुन निम्त्याएर ल्याऊ। तिनीहरूलाई मेरो भोजनमा आऊ भनिदेऊ।’ ^{१०}अनि नोकरहरू गल्लीहरूतिर गए। तिनीहरूले भेटेसम्म सबैलाई भेला पारे। तिनीहरूले राम्रा नराम्रा मानिसहरू सबैलाई भोजनमा सामेल गराउन लगे। त्यो ठाउँ मानिसै-मानिसको भीडले भरियो।

^{११}“त्यसपछि ती खाँदैगरेका मानिसहरूलाई हेर्न भनी राजा आए। कुनै एकजनालाई विवाहको पोशाकमा नभएको राजाले भेट्टाए। ^{१२}राजाले भने, ‘मित्र, तिमी यहाँ भित्र कसरी आयौ? विवाहकोलागि लाउने पोशाक तिमीले लगाएका छैनौ।’ तर त्यो मानिसले केही बोलेन। ^{१३}अनि राजाले आफ्ना नोकरहरूलाई भने, ‘त्यसका हात खुट्टा बाँधेर त्यसलाई अँध्यारोमा फालिन्देऊ जहाँ मानिसहरू दुःखले रूवाबासी गर्दै र दाहा किट्टै बस्छन्।’

^{१४}“हो अवश्य, धेरै मानिसहरू बोलाइएका थिए। तर चुनिएका थोरै मात्र छन्।”

केही यहूदी नेताहरू येशूलाई छल गर्छन्

(मत्कस १२:१३-१७; लूका २०:२०-२६)

^१“त्यसपछि फरिशीहरूले त्यो स्थान छाडे जहाँ येशूले सिकाँउदै हुनुहुन्थ्यो। येशूलाई प्रश्नहरूको जालमा पार्न तिनीहरू सहमत भए। ^२फरिशीहरूले येशूलाई फँसाउन केही मानिसहरू पठाए। तिनीहरूले केही आफ्नै मानिसहरू र केही हेरोदी दलका मानिसहरूलाई पठाए। ती मानिसहरूले भने, “गुरुज्यू, तपाईं अति इमानदार हुनुहुन्छ भनेर हामी जान्दछौं। हामी जान्दछौं कि तपाईंले परमेश्वरको मार्ग बारे ठीकसित सिकाउनुहुन्छ। तपाईं कसैसित डराउनु हुन्न। तपाईंको अघि सबै मानिसहरू समान छन्। यसर्थ हामीलाई तपाईंको धारणा भन्नुहवस्।” ^३सिजरलाई कर तिर्नु मुनासिब हो कि होइन?”

^४“तर ती मानिसहरूले नराम्रो जालसाजी गर्दैछन् भनेर येशूले बुझी हाल्नुभयो। अनि उहाँले भन्नुभयो, “तिमीहरू कपटीहरू हो। केही भूँठो निहुँमा तिमीहरू मलाई फँसाउन चाहन्छौ? ^५कर तिर्नमा उपयोग गरिने सिक्का मलाई देखाऊ।” ती मानिसहरूले येशूलाई एक चाँदीको सिक्का देखाए। ^६येशूले फेरि भन्नुभयो, “सिक्कामा कसको चित्र छ? अनि कसको नाम त्यहाँ अंकित छ।”

^७ती मानिसहरूले उत्तर दिए, “यो सिजरको चित्र हो अनि सिजरको नाम अंकित छ।”

येशूले फेरि भन्नुभयो, “जो सिजरको हो त्यो सिजरलाई देऊ अनि परमेश्वरलाई देऊ जो परमेश्वरको हो।

^{२२}ती मानिसहरूले येशूले भन्नुभएको कुरा सुने, अनि तिनीहरू छक्क परे। येशूलाई त्यहीं छोडेर तिनीहरू गए।

केही सदुकीहरू येशूलाई फँसाउन चाहन्छन्

(मर्कुस १२:१८-२७; लूका २०:२७-४०)

^{२३}त्यही दिन केही सदुकीहरू येशूकहाँ आए। सदुकीहरू यो विश्वास गर्थे कि कुनै व्यक्ति मृत्युबाट बौरी उठ्ने छैन। सदुकीहरूले येशूलाई एउटा प्रश्न गरे; ^{२४}तिनीहरूले भने, “गुरुज्यू, मोशा अनुसार कुनै विवाहित पुरुष बालबच्चा नभइकन मरे, तब उसको भाइले आफ्ना दाजुका निम्ति नानीहरू जन्माउन त्यस विधवा आइमाईलाई विवाह गर्नु पर्छ। ^{२५}हामी बिच सात दाजुभाइ थियौं। जेठाले विवाह गर्‍यो अनि मर्‍यो। उसको कुनै बालबच्चा थिएन। यसर्थ उसको भाइले ती विधवी आइमाईलाई विवाह गरे। ^{२६}त्यसपछि त्यो दोस्रो भाइ पनि मरयो। त्यस्तै घटना तेस्रो भाइसँग पनि घट्यो अनि त्यस्तै अरू भाइहरूसँग गर्दै सात भाइसम्म घट्यो। ^{२७}तिनीहरू सबै मरेपछि त्यो आइमाई पनि मरी। ^{२८}तर ती सातैजना भाइहरूले त्यस आइमाईलाई विवाह गरेका थिए। जब तिनीलाई बौराई उठाइन्छ, को चाँहि त्यस स्त्रीको पति हुन्छ?”

^{२९}येशूले उत्तर दिनुभयो, “तिमीहरू गल्तीमा छौ, किनभने धर्मशास्त्रमा के लेखेको छ त्यो जान्दैनौ। अनि किनभने परमेश्वरको शक्तिको बिषयमा पनि तिमीहरू केही जान्दैनौ। ^{३०}त्यसबेला जब मानिसहरू मृत्युबाट बौरी जीवनमा आँउछ त्यहाँ विवाहको प्रश्न नै आँउदैन। मानिसहरू एका-अर्कामा विवाह गर्ने छैनन्। सबै मानिसहरू स्वर्गको दूतहरू भैं हुनेछन्। ^{३१}यसकारण मृत्युबाट बौरी उठेको बिषयमा परमेश्वरले तिमीहरूलाई के भन्नु भएको छ त्यो पढेका छैनौ। ^{३२}परमेश्वरले भन्नुभएको छ, ‘म अब्राहामको परमेश्वर, इसहाकको परमेश्वर, अनि याकूबको परमेश्वर हुँ।’* यसको मतलब परमेश्वर मृत मानिसहरूका परमेश्वर हुनुहुन्न तर जिँउदा मानिसहरूका परमेश्वर हुनुहुन्छ।”

^{३३}यी सबै कुराहरू मानिसहरूले सुने। येशूको शिक्षामा तिनीहरू छक्क परे।

सबैभन्दा ठूलो आज्ञा कुन हो?

(मर्कुस १२:२८-३४; लूका १०:२५-२८)

^{३४}फरिसीहरूले सुने कि येशूले सदुकीहरूलाई यस्तो प्रकारले उत्तर दिनु भयो कि येशूले तिनीहरूलाई चुप बनाई दिनु भयो अनि फरिसीहरू जम्मा भए। ^{३५}एकजना फरिसी मोशाका प्रखर कानुनी बक्ता थिए। त्यो फरिसीले येशूलाई परीक्षा गर्ने इच्छा गरे। ^{३६}फरिसीले येशूलाई सोधे, “गुरुज्यू, व्यवस्थामा सबैभन्दा ठूलो आज्ञा कुन हो?”

^{३७}येशूले उत्तर दिनुभयो, “‘तिमीले आफ्ना परमप्रभु परमेश्वरलाई प्रेम गर्नुपर्छ। आफ्नो सम्पूर्ण हृदयदेखि, सम्पूर्ण आत्मादेखि अनि सम्पूर्ण मनले प्रेम गर्नुपर्छ।’* ^{३८}यहीनै पहिलो र सर्वमहान आज्ञा हो। ^{३९}दोस्रो आज्ञा पहिलो जस्तै मुख्य छ: ‘आफूलाई जस्तै अरू मानिसलाई पनि प्रेम गर।’* ^{४०}अगमवक्ताहरूको सबै व्यवस्था र रचनाहरू यिनै दुई आज्ञाहरूमा आधारित छन्।”

येशूद्वारा फरिसीहरूलाई प्रश्न

(मर्कुस १२:३५-३७; लूका २०:४१-४४)

^{४१}जब फरिसीहरू सँगै थिए, येशूले तिनीहरूलाई एउटा प्रश्न गर्नुभयो, ^{४२}“ख्रीष्टको बिषयमा तिमीहरूको के धारणा छ? उहाँ कसको पुत्र हुनुहुन्छ?”

फरिसीहरूले उत्तर दिए, “ख्रीष्ट दाऊदका पुत्र हुन्।”

^{४३}त्यसपछि येशूले फरिसीहरूलाई भन्नुभयो, “यदि त्यसो भए दाउदले उहाँलाई किन ‘परमप्रभु’ भने? दाऊद पवित्र आत्माको शक्तिद्वारा बोलिरहेका थिए।

^{४४} दाऊदले भने, ‘प्रभुले मेरा प्रभुलाई भन्नुभयो, मेरो दाहिनेपट्टि बस, अनि म तिम्रा शत्रुहरूलाई तिम्रा वशमा राख्नेछु।’

भजनसंग्रह ११०:१

‘तिमीले ... प्रेम गर्नुपर्छ’ व्यवस्था ६:५।

‘आफूलाई ... प्रेम गर’ लेवी १९:१८।

‘म अब्राहामको ... परमेश्वर हुँ’ प्रस्थान ३:६।

^४“दाऊदले ख्रीष्टलाई ‘परमप्रभु’ भन्दछन्। त्यसो भए कसरी उ दाऊदको पुत्र हुनु सक्छ?” ^४कुनै पनि फरिसीहरूले येशूको यो प्रश्नको उत्तर दिन सकेनन्। अनि त्यसदिनदेखि कसैले पनि येशूलाई अभि अधिक प्रश्नहरू गर्ने साहस गरेनन्।

येशूद्वारा धार्मिक गुरुहरूको आलोचना

(मर्कुस १२:३८-४०; लूका ११:३७-५२; २०:४५-४७)

२३

तब येशूले मानिसहरू र आफ्ना चेलाहरूसँग कुराकानी गर्नुभयो। येशूले भन्नुभयो, ^२“कानूनका शास्त्रीहरू र फरिसीहरू मोशाको नियमको विषयमा शिक्षादिन अधिकारयुक्त छन्। ^३यसर्थ तिनीहरूले जे भन्नेछन् ती तिमीहरूले सुन्नु अनि पालन गर्नु। तिनीहरूले अहाएका जे पनि कामहरू गर्नु। तर तिनीहरूको जीवनशैली अनुसरण नगर। तिनीहरू केही गर्नु भनी तिमीहरूलाई अह्राउँछन् तर आफू ती केही गर्दैनन्। ^४मानिसहरूलाई पालनगर्नु अति कठिन पर्ने नियमहरू तिनीहरू बनाउँछन्। ती नियमहरू पालन गर्नु भनेर अरूलाई कर गर्दछन्। तर तिनीहरू आफैँ चाँहि कुनै नियम पालन गर्ने चेष्टा धरि गर्दैनन्।

^५“तिनीहरू मानिसहरूलाई देखाउनका निम्ति राम्रा कुरा गर्दछन्। तिनीहरू आफ्ना धर्मशास्त्रहरूका विशेष सन्दूक राख्छन्। तिनीहरू सन्दूकहरू ठूला-ठूला बनाउँछन्। अनि मानिसहरूले देख्न सकोस् भन्ने ठानेर तिनीहरू आफ्ना प्रार्थनामा लगाउने वस्त्रहरू लामा-लामा बनाउँछन्। ^६ती कानूनका शास्त्रीहरू र फरिसीहरू उत्सवहरूमा विशेष आसनहरू ओगट्दन् रूचाउँछन्। त्यसरी नै सभाघरहरूमा पनि मुख्य आसनहरू प्राप्त गर्न चाहन्छन्। ^७बजारहरूमा पनि तिनीहरू मानिसहरूबाट सम्मानको इच्छा गर्छन्। अनि तिनीहरूलाई ‘गुरू’ भनी सम्बोधन गरेको चाहन्छन्।

^८“तर तिमीहरूले ‘गुरू’ भनाउनु हुँदैन। तिमीहरू सबै दाजुभाईहरू अनि दिदी बहिनीहरू हो। तिमीहरूको एक मात्र ‘गुरू’ हुनुहुन्छ। ^९अनि यो पृथ्वीमा कसैले पनि कसैलाई ‘पिता’ भनी सम्बोधन नगर्नु। तिमीहरूको एक मात्र पिता हुनुहुन्छ। उहाँ स्वर्गमा हुनुहुन्छ। ^{१०}अनि तिमीहरूले ‘मालिक’ भनाउनु हुँदैन। तिमीहरूको एकमात्र मालिक हुनुहुन्छ, ख्रीष्ट। ^{११}तिमीहरूमाभ जो सबै भन्दा महान छ, उ तिमीहरूको सेवक हुनु पर्छ। ^{१२}जसले आफूलाई ठूलो देखाउँछ उसलाई नम्र तुल्याइने

छ। जसले आफूलाई नम्र बनाउँछ उसैलाई महान तुल्याइन्छ।

^{१३}“शास्त्रीहरू र फरिसीहरू तिमीहरूका निम्ति यो अति नराम्रो हुनेछ। तिमीहरू कपटीहरू हो। तिमीहरू स्वर्गको राज्यमा प्रवेश गर्न चाहने मानिसहरूको ढोका थुन्छौ। तिमीहरू आफैँ पनि प्रवेश गर्दैनौ, अनि प्रवेश गर्न इच्छा गर्ने अरूहरूलाई पनि बाधा दिन्छौ। ^{१४}*

^{१५}“तिमी शास्त्रीहरू र फरिसीहरूका निम्ति यो असुविधाजनक हुनेछ। तिमीहरू कपटीहरू हो! तिमीहरू एक व्यक्तिलाई आफ्नो मतमा ल्याउनकालागि समुद्र र भूमिका सबै स्थानहरू चाहँन्छौ। जब त्यस्तो कोही व्यक्ति भेट्टाउँछौ, तिमी त्यसलाई आफूभन्दा दोबर दुष्ट तुल्याउँछौ। अनि तिमीहरू यति नराम्रो हुन्छौ कि तिमीहरू नरकको योग्य हुन्छौ।

^{१६}“यी शास्त्रीहरू र फरिसीहरूलाई असुविधाजनक हुन्छ। तिमीहरू अन्धो छौ अनि तिमीहरू अरूलाई अगुवाइ गर्छौ। तिमीहरू भन्दछौ, ‘यदि कसैले मन्दिरको नाममा शपथ गर्छो भने तब त्यो अर्थहीन हुन्छ। तर यदि कसैले मन्दिरको सुन छोएर शपथ गर्छो भने, उसले त्यो शपथ पालन गर्नुपर्छ। ^{१७}तिमीहरू अन्धो-मूर्खहरू हो! सुन ठूलो हो कि सुनलाई पवित्र पार्ने मन्दिर ठूलो? ^{१८}अनि तिमीहरू भन्दछौ, ‘यदि कसैले वेदी छोएर शपथ गर्छो भने त्यो केही होइन। तर यदि कसैले बेदीमाथिको भेटी छोएर शपथ गर्छो भने त्यो आफ्नो कसमको ऋणी हुन्छ।’ ^{१९}तिमीहरू अन्धो हो। भेटी कि भेटीलाई पवित्र तुल्याउने वेदी ठूलो हो? ^{२०}जसले प्रतिज्ञा गर्नलाई वेदीको प्रयोग गर्छ उसले दुवै बेदी अनि त्यसमा भएका हरेक चीज छोएर प्रतिज्ञा गरेको हुन्छ। ^{२१}अनि जसले प्रतिज्ञा गर्नलाई मन्दिरको प्रयोग गर्छ जो कोही पनि मन्दिर अनि मन्दिरमा बस्ने ‘एक’ छोएर शपथ गरेको हुन्छ। ^{२२}अनि जसले स्वर्गका नाउँमा शपथ गर्छ उसले परमेश्वरको सिँहासन अनि त्यस सिँहासनमा बस्ने ‘एक’ छोएर शपथ गरेको हुनेछ।

^{२३}“शास्त्रीहरू र फरिसीहरूलाई यो नराम्रो हो। तिमीहरू कपटीहरू हो। आफूमा भएको हरेक चीजको,

पद १४ ग्रीक लिपिहरूमा यस्तो पाइन्छ: “कानूनको शास्त्री अनि फरिसीहरूका निम्ति यो अत्यन्त नराम्रो हो। तिमीहरू कपटीहरू हो। तिमीहरू विधवाहरूको घर लिन्छौ, अनि देखावटका निम्ति लामो प्रार्थना भन्छौ। यसर्थ तिमीहरूलाई धेरै अभि कडा रूपले दण्ड दिइनु पर्छ।”

पुदीना, सूप अनि जीरा को दश भागमा एक भाग मात्र परमेश्वरलाई दिन्छौ। तर तिमीहरू विश्वासीपना, दयापूर्ण, विश्वासी हुने जस्ता व्यक्तिका प्रमुख कुराहरू लत्याउँछौ। तिमीहरूले ती कुराहरू पनि नलत्याइकन यी कामहरू गर्नुपर्ने हो। ^{२५}तिमीहरू अन्धा छौ तर अरूलाई अगुवाइ गर्ने कोशिश गर्छौ। तिमीहरू भुसुना चाँहि चाल्दछौ तर ऊँटलाई चाँहि निल्दछौ। तिमीहरू त्यस्तै छौ।

^{२५}शास्त्रीहरू र फरिसीहरूका निम्ति यो नराम्रो हो। तिमीहरू कपटीहरू हो। तिमीहरू आफ्नो प्याला र थालीलाई बाहिरबाट मात्र थुँदछौ। तर तिनीहरू भित्र भने तिमीहरूले अरूलाई ठगेर हत्याएका बस्तुहरू अनि तिमीहरू स्वयंलाई सन्तुष्ट पार्नु उपयोग गरिने चिजहरूले भरिएका हुन्छन्। ^{२६}ए अन्धा फरिसीहरू पहिला प्यालाको भित्रपट्टि सफा गर अनि यसलाई चोखो बनाऊ। तब प्यालाको बाहिरी भाग पनि चोखो हुनेछ।

^{२७}कानुनका शास्त्रीहरू र फरिसीहरूलाई यो राम्रो हुँदैन। तिमीहरू कपटी हो। तिमीहरू चूना पोतेका चिहानहरू जस्ता छौ, जो बाहिरबाट सुन्दर देखा पर्छन्। तर भित्रपट्टि मरेका मानिसहरूको हड्डीहरू अनि जति भएका फोहोर चीजहरू छन्। ^{२८}तिमीहरू पनि त्यस्तै हो। बाहिरबाट मानिसहरूका निम्ति तिमीहरूलाई राम्रै देखिन्छ। तर भित्र तिमीहरूमा छल र कपटले परिपूर्ण छौ।

^{२९}शास्त्रीहरू र फरिसीहरूलाई यो राम्रो हुँदैन। तिमीहरू कपटीहरू हो। अधिका अगमवक्ताहरूकोलागि तिमीहरूले चिहान बनाउँथ्यौ। असल मानिसहरूको चिहानहरू सिंगारौ। ^{३०}अनि तिमी भन्दछौ, 'यदि हामी हाम्रा पूर्वाह्वरूका समकालीन हुँदा हो, ता ती अगमवक्ताहरूलाई मार्न हामी उनीहरूलाई सहयोग गर्ने थिएनौ।' ^{३१}धसरी अगमवक्ताहरू मार्नेका सन्तान हामी हौं भन्ने स्वीकार आफै तिमीहरू दिन्छौ। ^{३२}तब जाऊ अनि आफ्ना पूर्वाह्वरूले शुरू गरेका पापकर्मलाई समाप्तीमा ल्याऊ।

^{३३}तिमीहरू सर्पहरू हो। तिमीहरू विषालु सर्पका सन्तानहरू हो। परमेश्वर देखि तिमीहरू उम्कन सक्नेनौ। तिमीहरू सबै दोषी पाइनेछौ छौ अनि नरकमा जानेछौ। ^{३४}यसकारण म तिमीहरूलाई भन्दछु: 'म तिमीहरूकोलागि अगमवक्ताहरू बुद्धिमान मानिसहरू र शास्त्रीहरू पठाउँछु। यीमध्ये कतिपयलाई तिमीहरूले मार्नेछौ। तिमीहरू कसैलाई भुण्डाउनेछौ। तिमीहरूले कसैलाई तिम्रा सभाघरहरूमा

कोर्दा लाउने छौ अनि शहर शहर खेदो गर्नेछौ। ^{३५}अनि पृथ्वीमा भएका सबै राम्रा मानिसहरू जो मारिएका छन् तिनीहरूको रगतको निम्ति तिमीहरूलाई दोष्याइनेछ। हाबिल जस्ता राम्रा मानिसको रगतका निम्ति अनि बेराचियाको छोरो जकरियाको रगतका निम्ति जसलाई मन्दिर र बेदीको माभमा मारिएको थियो अनि जो पृथ्वीमा हाबिल देखि जकरियाको समयसम्म मारिएका सबै राम्रा मानिसहरूका रगतका निम्ति तिमीहरू दोषी ठहर्नेछौ। ^{३६}म तिमीहरूलाई साँचो भन्दछु। यी सबै कुरा तिमीहरू अहिले बाँचेका मानिसहरू माथि घटने छ।

येशूद्वारा यरूशलेमका मानिसहरूलाई चेतावनी

(लूका १३:२४-२५)

^{३७}हे यरूशलेम, यरूशलेमा तिमीहरूले अगमवक्ताहरूलाई मार्छौ अनि तिमीहरू कहाँ परमेश्वरद्वारा पठाइएका संदेशवाहकहरूलाई ढुङ्गाहान्छौ। धेरै पल्ट मैले तिम्रा मानिसहरूलाई मद्दत गर्न चाहेको हुँ। जसरी पोथीले आफ्ना चल्लाहरूलाई पखेटामुनि बटुल्छ त्यसरीनै मैले तिम्रा मानिसहरूलाई बटुल्न चाहेको हुँ। तर तिमीहरूले मलाई त्यसो गर्नु दिएनौ। ^{३८}तिमीहरूको घर पनि उजाड़ छोडिनेछ। ^{३९}म भन्दछु, अब उप्रान्त तिमीहरूले मलाई फेरि देख्ने छैनौ, जहिलेसम्म तिमीहरू भन्दैनौ: 'उनी धन्य हुनु जो परमप्रभुको नाउँमा आउँछन्।' *

मन्दिरको भविष्य ध्वंस

(मर्कस १३:१-२१; लूका २१:५-२२)

२४ जसै येशू मन्दिर छोडेर कतै जानु हुँदै थियो उहाँका चेलाहरू मन्दिरको भवनहरू देखाउन आए। ^२येशूले चेलाहरूलाई भन्नुभयो, "यी भवनहरू हेर? म तिमीहरूलाई साँचो भन्दछु यी भवनहरू ध्वंस गरिनेछन्। कुनै ढुङ्गा अर्को ढुङ्गामाथि छाडिने छैन।"

^३केही पश्चात् येशू भद्रासे डॉडामा बसिरहनु भएको थियो। चेलाहरू येशूको साथमा एकान्तमा आए। तिनीहरूले भने, "यो घटना कहिले हुनेछ कृपया हामीलाई पनि भन्नुहोस्। तपाईंको आगमनको अनि संसारको अन्तको संकेत के हुनेछ?"

^४येशूले भन्नुभयो, "होशियार बन। तिमीहरूलाई कसैले मुख बनाउनु नपाओस। ^५धेरै मानिसहरू आउनेछन् अनि

मेरो नाम लिनेछन्। तिनीहरूले भन्नेछन्, 'म नै ख्रीष्ट हुँ।' अनि तिनीहरूले धेरैलाई मूर्ख बनाउनेछन्।^६ तिमीहरूले लैङ्गाईका बारेमा सुन्नेछौ। अनि तिमीहरूले अब हुने लैङ्गाईको बारेमा पनि समाचार सुन्नेछौ। तर डराउनु पर्दैन। यी सब घटनाहरू हुनैपर्छ। तर अन्त अन्त भविष्यमा छ।^७ किनभने राष्ट्रले राष्ट्रको विरोध गर्नेछ अनि राज्यले राज्यको विरोध गर्नेछ। अनि धेरै ठाउँमा अनिकाल लाग्नेछ अनि भूँई चालो जानेछ।^८ तर यी सब कुनै कुराको नयाँ जन्म हुन अघि भएको व्यथा जस्तै हुनेछ।

^९“त्यसपछि तिमीहरूलाई मानिसहरूले नराप्नो व्यवहार गर्नेछन्। मानिसहरूले तिमीहरूलाई शासकहरूको अघि सुम्पनेछन् अनि घात गर्नेछन् र मार्नेछन्। तिमीहरूले ममाथि विश्वास गर्नाले मानिसहरूद्वारा तिमीहरू घृणित हुनेछौ।^{१०} त्यसबेला धेरै विश्वासीहरूले आफ्नो विश्वास हराउनेछन्। तिनीहरू एकअर्कामा विरोध गर्नेछन् अनि एकअर्काको घृणा गर्नेछन्।^{११} अनेकौँ भूँटा अगमवक्ताहरू निस्कनेछन्। तिनीहरूले मानिसहरूलाई भुँटो कुराहरूमा विश्वास गराउने कोशिश गर्नेछन्।^{१२} संसारैभरि थुप्रै दुष्टहरू देखा पर्नेछन्। अनि एकदमै विश्वासीहरूले प्रेम देखाउने छैनन्।^{१३} तर अन्तसम्मै जो दृढ रहन्छ उही नै सुरक्षित हुनेछ।^{१४} संसारैभरि परमेश्वरको राज्यको बारेमा सुसमाचारहरू प्रचार गरिनेछ। प्रत्येक राष्ट्रलाई नै यी कुराहरू भनिनेछ। त्यसपछि अन्त आउने छ।

^{१५}“दानियल अगमवक्ताले 'ध्वंस हुने कारणहरूको डरलाग्दा कुराहरू'* भने। तिमीहरूले यस्तो डरलाग्दा कुराहरू पवित्र ठाउँ मन्दिरमा उभिएर देखेछौ।” व्यक्ति जसले यो पढ्छ उसले यसको अर्थ बुझ्नुपर्छ।^{१६}“त्यसबेला यहूदियाका मानिसहरू पहाडतिर भाग्नुपर्छ।^{१७} मानिसहरू कतै नरोकिई कुनै समय खेर नफाली, भाग्नेछन्। यदि कुनै व्यक्ति घरको छानामा छ भने घरबाट केही लिनुलाई ऊ तल भर्नु हुँदैन।^{१८} यदि कोही खेतमा छ भने उ पनि कोट लिनालाई फर्की जानु हुँदैन।^{१९} त्यसबेला, गर्भवती भएका स्त्रीहरूलाई अनि दूध पिउने नानी भएका आमाहरूका निम्ति खूबै दुःखपूर्ण हुनेछ।^{२०} शबाथ र ठण्डाको समयमा यसरी भाग्न नपरोस् भनी प्रार्थना गर।^{२१} किन? किनभने त्यसबेला अत्यन्त दुःख पर्नेछ जुन सृष्टिको शुरू भएदेखि अहिलेसम्म संसारमा यस्तो

दुःख भएको थिएन। अनि पछि कहिल्यै पनि भविष्यमा यस्तो दुःख आइपर्ने छैन।^{२२} परमेश्वरले त्यो महासङ्कटको समय छोट्याएका छन्। यदि त्यो समय छोट्याइएन भने, कुनै मानिस पनि बाँच्ने छैन। तर आफूले चुनेका मानिसहरूलाई मदत गर्नलाई परमेश्वरले त्यो समयलाई छोटो पार्नु भएको छ।^{२३} त्यसबेला कसै-कसैले तिमीहरूलाई यसो भन्नसक्छ, 'हेर, ख्रीष्ट यहाँ हुनुहुन्छ।' अथवा अर्को कसैले भन्नसक्छ, 'उहाँ त्यहाँ हुनुहुन्छ।' तर तिमीहरूलाई विश्वास नगर।^{२४} भूँटो ख्रीष्ट र भूँटो अगमवक्ताहरू देखा पर्नेछन् अनि ठूला-ठूला कुराहरू र चमत्कारहरू गर्नेछन्। सम्भव भए परमेश्वरले चुनु भएका मानिसहरूलाई समेत थोका दिनका निम्ति तिनीहरूले यसो गर्नेछन्।^{२५} हेर, मैले अघिबाटै यस बारेमा तिमीहरूलाई सतर्क गराएको छु।

^{२६}“कसैले भन्नेछ, 'ख्रीष्ट मरूभूमिमा हुनुहुन्छ।' तर ख्रीष्टलाई भेट्न मरूभूमितिर नजाऊ। अरू कसैले भन्नसक्छ, 'ख्रीष्ट त्यो कोठामा हुनुहुन्छ।' तर त्यसलाई विश्वास नगर।^{२७} जब मानिसको पुत्र आउनुहुन्छ, उहाँलाई सबै मानिसहरूले देख्न पाउनेछ। यसबेला आकाशमा बिजुली चम्केर चारैतिर उज्यालो भएजस्तो हुनेछ। जसलाई चारैतिर देखिनेछ।^{२८} मेरो आगमन त्यस्तै स्पष्ट हुनेछ, जब तिमीहरू गिद्धहरू भेला भएका देखेछौ तिमीलाई थाहा हुन्छ त्यहाँ मृतदेह छ।

^{२९}“ती दिनका सङ्कटहरूको तुरन्तै पछि।

'घाम अँध्यारो हुनेछ, अनि जूनले पनि आफ्नो उज्यालो दिने छैन। ताराहरू आकाशबाट भर्नेछन्, अनि आकाशका सबै चीजहरू हेरफेर हुनेछ।'

यशैया १३:१०; ३४:५

^{३०}“त्यसबेला आकाशमा मानिसको पुत्रको चिन्ह हुनेछ। संसारभरिका सबै मानिसहरू रुनेछन्। सबै मानिसहरूले मानिसको पुत्रलाई आकाशमा बादलसँग आँउदै गरेको देखेछन्। मानिसको पुत्र शक्ति र महान गौरव लिएर आउनु हुनेछ।^{३१} मानिसको पुत्रले परमेश्वरका चुनिएका मानिसहरूलाई चार वायुहरूबाट, आकाशका एक छेउ देखि अर्को छेउसम्मबाट बटुल्नका निम्ति तुरहीको ठूलो आवाज सहित आफ्ना स्वर्गदूतहरूलाई पठाउनेछन्।

^{३२}“नेभाराको रूखले तिमीहरूलाई शिक्षा दिनेछ: जब नेभाराको रूखको हाँगाहरू हरियो देखिन्छ अनि कोमल

र नयाँ पातहरू लाग्दै छ भने, तिमीहरू जान्दछौं ग्रीष्म ऋतु नजिक छ।^{३३} तिमीहरूसित पनि यो यस्तै हो। जब तिमीहरू यस्तो भएको देख्छौं, त्यसबेला तिमीहरूलाई समय नजिक छ अनि आउन तयार छ भनी थाहा हुनेछ।^{३४} म तिमीहरूलाई साँचो भन्दछु। यी सबै कुराहरू यस पुस्ताका मानिसहरू जीवित रहेका समयमै हुनेछन्।^{३५} आकाश अनि पृथ्वी ध्वंस गरिनेछ, तर मैले बोलेका शब्दहरू कहिल्यै नाश हुनेछैन।

परमेश्वरले मात्र घटना हुने समय जान्दछन्

(मर्कुस १३:३२-३७; लूका १७:२६-३०, ३४-३६)

^{३६} कुनै व्यक्तिले पनि त्यो समय र दिन जान्दैन जब यी कुराहरू घट्छन्। पुत्र र स्वर्गदूतहरूले पनि जान्दैनन्। केवल पिताले जान्दछ।^{३७} जब मानिसको पुत्र आउनुहुन्छ, त्यसबेला त्यस्तै स्थिति हुनेछ जस्तो स्थिति नूहको समयमा भएको थियो।^{३८} त्यसबेला जल-प्रलय हुन अघि मानिसहरू खाइ पिइरहेका थिए। मानिसहरू विवाह गर्दै थिए अनि आफ्ना छोरा अनि छोरीहरूलाई विवाह गर्न दिइरहेका थिए। मानिसहरूले त्यतिबेला सम्म यसो गरिरहेका थिए जबसम्म नूह डुङ्गामा चढेका थिएनन्।^{३९} मानिसहरूले के भइरहेको थियो भनेर केही जानेका थिएनन्। तर त्यसैबेला जलप्रलय भयो अनि सबै नष्ट भए। मानिसको पुत्रको आगमनको समयमा पनि यस्तै हुनेछ।^{४०} दुइजना मानिसहरू खेतमा काम गरिरहेका हुनेछन्। एकजनालाई उठाइने छ अनि अर्कोलाई छोडिनेछ।^{४१} दुइजना स्त्रीहरू जाँतोमा अन्न पिँधिरहेका हुनेछन्। एउटालाई लगिनेछ अनि अर्कोलाई छोडिनेछ।

^{४२} "यसकारण सधैं तयार बस। कतिबेला तिम्रो परमप्रभु आउनु हुनेछ त्यो दिन तिमीलाई थाहा हुने छैन।^{४३} तिम्रो मनमा सम्भन्ना राख: यदि घर मालिकले कतिबेला चोर आउँछ भनेर जान्यो भने, तब तिनी तयार बस्ने छन्। तिनी सतर्क रहनेछन् अनि आफ्नो घरभित्र चोर पस्न दिने छैनन्।^{४४} यसकारण तिमीहरू पनि तयार बस। मानिसको पुत्र यस्तो समयमा आउनेछन् जसको तिमीहरूले आशा गरेका हुनेछैनौं।

असल नोकरहरू र खराब नोकरहरू

(लूका १२:४१-४८)

^{४५} "को चाँहि बुद्धिमान र विश्वासी नोकर छ अनि भूमिपतिले उसलाई आफ्ना सबै नोकरहरूको जिम्मा

अनि तिनीहरूलाई आफ्ना खाना ठीक समयमा दिने जिम्मा दियो।^{४६} जब मालिक आउँछ अनि नोकरलाई दिइएको काम गरिरहेको भेट्दछ, तब त्यो नोकर खुशी हुन्छ।^{४७} म तिमीहरूलाई साँचो भन्दछु। त्यो मालिकले उसलाई आफूसित भएको प्रत्येक वस्तुको जिम्मामा राख्छ। प्रत्येक कुराहरूको ख्याल गर्दछ।^{४८} तर नोकर नै दुष्ट छ र आफ्नो मालिक भट्ट आउँदैन भनेर सम्भन्ध भने त्यसबेला के हुन्छ?^{४९} त्यसपछि उसले अरू नोकरहरूलाई पिट्न थाल्छ। उ आफुजस्तै अरू मानिसहरूसँग बसेर खान र पिउन लाग्छ।^{५०} अनि जब आफूले मालिक आइपुग्नेछ भनि नसोचेको दिनमा मालिक आइपुग्नेछ अनि उसले त्यसबेला केही जानेको हुँदैन।^{५१} त्यसपछि मालिकबाट उसले दण्डित हुनुपर्छ। मालिकले उसलाई कपटीहरूसँग सामेल गराइदिनेछ। त्यहाँ मानिसहरू दाहा किटी रोइरहेका हुन्छन्।

दशजना कन्याहरूको कथा

२५ "त्यसबेला स्वर्गको राज्य दशजना कन्याहरू जस्तै हुनेछ, जो आ-आफ्ना दियो लिएर दुलहा पर्खन गए।^१ पाँचजना कन्याहरू मूर्ख थिए। अनि पाँचजना कन्याहरू बुद्धिमती थिए।^२ ती पाँचजना मूर्ख कन्याहरूले आफ्ना दीयो लिए तर ती सित फाल्टो तेल लगेनन्।^३ तर पाँचजना बुद्धिमती कन्याहरूले आफ्ना-आफ्ना दीयोहरू लिए अनि तिनीहरूले जगमा पनि तेल बोकेका थिए।^४ तर दुलहा आउन एकदमै ढीलो भयो। सबै कन्याहरू थकित भए अनि निदाउन थाले।

^५ "मध्यरातमा कोही करायो, 'दुलहा आउँदछन्। उनलाई भेट्न बाहिर आऊ।'

^६ "तब सबै कन्याहरू व्युँभिए। तिनीहरूले आ-आफ्ना दीयोहरू तयार पारे।^७ तब बुद्धिहीन कन्याहरूले बुद्धिमती कन्याहरूलाई भने, 'हामीलाई तिमीहरूको केही तेल देऊ किनभने हाम्रोमा भएको तेल सकियो अनि हाम्रा दीयोहरू निभ्दैछन्।'

^८ "बुद्धिमती कन्याहरूले उत्तर दिए, 'होइन! किनभने हाम्रोमा भएको तेल हामी अनि तिमीलाई पर्याप्त हुँदैन। बरू, यो असल हुन्छकि दोकानमा जाऊ अनि स्वयंका निमित्त केही (तेल) किन।'

^९ "त्यसपछि ती पाँचजना बुद्धिहीन कन्याहरू तेल किन्नलाई गए। जब तिनीहरू जाँदै थिए, त्यसैबेला दुलहा आइपुगे अनि तयार रहेकी सबै कन्याहरू

दुलहासंग विवाहको भोज गर्न गए। त्यसपछि ढोका थुनियो अनि ताला लगाइयो।

^{११}“केही समयपछि अरू कन्याहरू आए। तिनीहरूले भने, ‘स्वामी, स्वामी हामीलाई ढोका खोलिदिनुहोस् भित्र पस्छौं।’

^{१२}“दुलहाले उत्तर दिए, ‘म तिमीहरूलाई साँचो भन्दछु। म तिमीहरूलाई चिन्दैनं।’

^{१३}“यसकारण सँधै सतर्क बस। तिमीहरू जान्दैनौ कि मानिसको पुत्र कुन दिन वा कुन समयमा आउने हुन्।”

तीनजना नोकरहरूको कथा

(लूका १६:११-२७)

^{१४}“स्वर्गको राज्य त्यो व्यक्ति जस्तैछ जो आफ्नो घर देखि अर्को स्थान तर्फ यात्रा गर्छ। जानको अघि उसले आफ्नो नोकरहरू बोलाउँछन् अनि आफ्ना चिजहरूको जिम्मा तिनीहरूलाई सुम्पन्छ। ^{१५}उसले विचार गर्छो कि प्रत्येक नोकरले कति वस्तुको हेरचाह गर्न सक्छ। उसले एकजना नोकरलाई पाँच थैला पैसा दियो। अर्कोलाई दुइ थैला पैसा दियो। अनि तेस्रोलाई एक थैलो पैसा दियो। त्यसपछि उसले आफ्नो यात्रा शुरु गर्छो। ^{१६}नोकर जसलाई पाँच थैला पैसा दिइएको थियो त्यो तुरन्त व्यापार गर्न त्यो स्थान छोडेर हिँड्यो। उसले अरू पाँच थैलो पैसा बढाउने काम गर्छो। ^{१७}दुइ थैलो पैसा पाउनेले पनि त्यसै गर्छो। उसले पनि आफ्नो सबै रूपियाँ व्यापारमा लगायो अनि त्यत्तिकै दुइ थैलो पैसा कमायो। ^{१८}तर एक थैलो मात्र पैसा पाउने नोकर गयो अनि भूडूँमा दुलो खन्यो। त्यसले त्यो पैसा दुलो भित्र पुऱ्यो।

^{१९}“धेरै समयपछि मालिक घर फिरे। उसले नोकरहरूलाई ती रूपियाँहरू तिमीहरूले के के गर्छौ भनेर सोध्यो। ^{२०}पाँच थैलो पैसा पाउने नोकर पैसा लिएर मालिककहाँ गयो। त्यसले भन्यो, ‘महाशय, तपाईंले मलाई पाँच थैला पैसा विश्वास गरेर जिम्मा दिनुभएको थियो। यसकारण अरू पाँच थैलो पैसा कमाउनलाई मैले ती रूपियाँ उपयोग गरें।’

^{२१}“मालिकले उत्तर दिए, ‘तिमीले राम्रो गर्छौ। तिमी असल नोकर हो जसलाई विश्वास गर्न सकिन्छ। त्यत्ति थोरै पैसा लिएर तिमीले धेरै उन्नति गर्छौ। यसकारण म तिमीलाई अरू धेरै जिम्मावारी दिन सक्छु। आज अनि मसित खुशी बाँढ।’

^{२२}“त्यसपछि दुइ थैलो पैसा पाउने नोकर मालिककहाँ गयो। त्यसले भन्यो, ‘महाशय तपाईंले मलाई दुइ थैलो पैसा जिम्मा दिनुभएको थियो। यसकारण मैले त्यो पैसा उपयोग गरे अनि अरू दुइ थैलो कमाएँ।’

^{२३}“मालिकले जवाफ दिए, ‘तिमीले राम्रो गर्छौ। तिमी असल नोकर हो जसलाई विश्वास गर्न सकिन्छ। त्यत्ति थोरै पैसा लिएर तिमीले धेरै उन्नति गर्छौ। यसकारण म तिमीलाई अरू धेरै जिम्मावारी दिन्छु। आज अनि मसित खुशी बाँढ।’

^{२४}“त्यसपछि एक थैलो पैसा पाउने नोकर मालिककहाँ गयो। त्यसले भन्यो, ‘महाशय, मैले तपाईंलाई धेरै कठोर मानिसको रूपमा जान्न पाएँ। विरूवानै नरोपी तपाईंले फसल उठाउन चाहनु भयो। बिजु नै नरोपी तपाईंले अन्न बटुल्न चाहनु भयो। ^{२५}यसकारण म धेरै भयभित भएँ। मैले तपाईंको पैसा जमीनमा लुकाएँ तपाईंले दिनुभएको त्यो थैलो यही हो।’

^{२६}“मालिकले जवाफ दिए, ‘तिमी एक नराम्रो र अल्ले नोकर हो! तिमीले भन्यौ मैले जहाँ विरूवा रोपिँ त्यहाँ फसल उठाउन पठाएँ, अनि जहाँ बिजु रोपिँ त्यहाँ म अन्न उठाउन गएँ। ^{२७}यसकारण तिमीले मेरो पैसा बैकमा जम्मा गर्नु पर्दथ्यो। अनि म जब फर्केर आएको हुन्थे त्यसबेला ती सबै पैसा पाउनु सक्थे। साथै त्यो पैसा माथि सुद पनि पाउनु सक्थे।’

^{२८}“यसकारण मालिकले अरू नोकरहरूलाई भने, ‘त्यो नोकरबाट पैसाको थैलो खोस अनि त्यो जोसित दश थैलो पैसा छ उसैलाई देऊ। ^{२९}जो सित जति धेरैछ उसले अरू धेरै पाउनेछ। उसले चाहे भन्दा धेरै पाउनेछ। तर जोसित केही छैन, उसित भएको पनि उबाट खोसिनेछ।’ ^{३०}त्यसपछि मालिकले भने, ‘यो बेकामे नोकरलाई बाहिर अँध्यारोमा निकालि देऊ। जहाँ मानिसहरू दुःख र कष्टमा दाहा किट्टै रूवाबासी गरिरहेका छन्।’

मानिसका पुत्रद्वारा सबै मानिसहरूलाई न्याय

^{३१}“मानिसको पुत्र फेरि आउनु हुनेछ। उहाँ अत्यन्त गौरवसँग आउनु हुनेछ। सबै स्वर्गदूतहरू पनि उहाँसँग आइपुग्ने छन्। उहाँलाई राजाको रूपमा सिंहासनमा विराजमान गराउने छ। ^{३२}उहाँको अघि संसारभरका सबै मानिसहरू भेला हुनेछन्। अनि मानिसको पुत्रले ती मानिसहरूलाई दुई अलग अलग दलमा बाँड्नेछन्। यो

भेड़ा र बाखाहरूलाई अलग दलमा पारे जस्तै हुनेछ।
 ३३मानिसको पुत्रले भेड़ाहरूलाई आफ्नो दाहिनेपट्टि
 राख्नुहुनेछ अनि बाखाहरूलाई आफ्नो देब्रेपट्टि राख्नु
 हुनेछ।

३४“अनि राजाले आफ्नो दाहिने पट्टि बसेकाहरूलाई
 भन्नु हुनेछ, ‘आऊ, मेरा पिताले तिमीहरूलाई धेरै
 आशीर्वाद दिनुभएको छ। आऊ अनि परमेश्वरले तिमीप्रति
 प्रतिज्ञा गर्नु भएको राज्य ग्रहण गर। सृष्टिको शुरूदेखि
 नै यो तिमीहरूको निम्ति तयारी गरिएको थियो। ३५यो
 तिमीहरूको राज्य हो, किनभने म भोकाएको बेला
 तिमीहरूले मलाई खाना दिएका थियौं। म तिर्खाएको
 बेला तिमीहरूले मलाई पिउन दिएका थियौं। म एकलै
 र घरबाट टाडिएको थिएँ, अनि तिमीहरूले मलाई
 तिमीहरूको घरमा स्वागत गरेका थियौं। ३६म नाङ्गो
 थिएँ, अनि तिमीहरूले मलाई लुगाफाटा लाउन दिएका
 थियौं। म रोगी थिएँ, अनि तिमीहरूले मलाई स्याहार
 गर्नुभयो। म कैदी थिएँ, अनि तिमीहरूले मलाई हेर्न
 आएका थियौं।’

३७“तब धार्मिक मानिसहरूले जवाफ दिनेछन्, ‘परमप्रभु,
 हामीले तपाईंलाई कहिले, भोकाउनु भएको देख्यौं अनि
 हामीले खाना दियौं? हामीले तपाईं तिर्खाउनु भएको
 कहिले देख्यौं अनि हामीले पिउन दियो? ३८हामीले
 तपाईंलाई कहिले एक्लो अनि घरदेखि टाडिएको देख्यौं
 अनि हामीले तपाईंलाई हाम्रो घरमा निम्तो गर्नुभयो?
 ३९तपाईं कहिले नाङ्गो हुनुहुन्थ्यो र हामीले पहिरनका
 निम्ति लुगाफाटा दियौं। हामीले कहिले तपाईंलाई रोगी
 देख्यौं वा कैदमा पायौं र हामी तपाईंलाई सहयोग गर्न
 आयौं?’

४०“तब राजाले तिनीहरूलाई उत्तर दिने छन्, ‘म
 तिमीहरूलाई साँचो भन्दछु। यहाँ तिमीहरूले मेरा यी
 मानिसहरूका निम्ति जे जति गर्नुभयो, ती जतितै नगण्य
 भएता पनि तिमीहरूले मेरा निम्ति गरेको हो।’

४१“त्यसपछि आफ्नो देब्रेपट्टि बसेका मानिसहरूलाई
 राजाले भन्नेछन्, ‘मदेखि टाडो जाऊ। परमेश्वरले अघिनै
 तिमीहरूलाई दण्ड दिने निश्चय गर्नु भएको छ। जाऊ
 आगोमा पस जो सँधै जलिरहन्छ। त्यो आगो दुष्टहरू र
 तिनका दूतहरूकालागि बनेको हो। ४२तिमीहरू जाइहाल,
 किनभने म भोकाएको थिएँ, तिमीहरूले केही खान
 दिएनौं। म तिर्खाएको थिएँ, तिमीहरूले केही पिउन
 दिएनौं। ४३म घरदेखि एकलै र टाडोमा थिएँ, अनि

तिमीहरूले मलाई तिमीहरूको घरमा बोलाएनौं। म नागो
 थिएँ, अनि तिमीहरूले मलाई पहिरनलाई वस्त्रहरू
 दिएनौं। म रोगी थिएँ, अनि कैदमा थिएँ, अनि
 तिमीहरूले मेरो परवाह नै गरेनौं।’

४४“त्यसपछि तिनीहरूले पनि उत्तर दिए, ‘परमप्रभु,
 हामीले तपाईंलाई कहिले भोकाएको र तिर्खाएको देख्यौं?
 हामीले कहिले तपाईंलाई एक्लो घरदेखि टाडो भएको
 देख्यौं? अनि हामीले तपाईंलाई कहिले नाङ्गो वा विरामी
 वा कैदमा परेको देख्यौं? अनि यी सब देखेर हामीले
 मदत गरेनौं?’

४५“त्यसपछि राजाले तिनीहरूलाई उत्तर दिए, ‘म
 तिमीहरूलाई साँचो भन्दछु, ‘यी कुनैका निम्ति जे पनि
 तिमीहरूले गरेनौं, ती जतितै नगण्य भएता पनि तिमीहरूले
 मेरा निम्ति गरेनौं।’

४६“त्यसपछि ती नराम्रा मानिसहरू सदा दण्डित
 हुनका निम्ति जाने छन्। तर राम्रा मानिसहरू चाँहि
 अनन्त जीवन प्राप्त गर्न जानेछन्।”

यहूदी नेताहरूद्वारा येशूलाई मार्ने षडयन्त्र

(मर्कूस १४:१-२; लूका २२:१-२; यूहन्ना ११:४५-५३)

२६

यी सब प्रवचन शेष गरिसके पछि येशूले
 आफ्ना चेलाहरूलाई भन्नुभयो, “तिमीहरूलाई
 थाहै छ जुड दिन पछि निस्तार-चाड* शुरू हुनेछ। त्यसै
 दिन मानिसको पुत्रलाई क्रूसमा टाँगिनलाई उनका शत्रुहरू
 कहौं सुम्पिनेछ।” ३तब मुख्य पूजाहारीहरू र यहूदी
 अगुवाहरू प्रमुख पूजाहारीको ठाँउमा भेला भए। प्रमुख
 पूजाहारीको नाम कैयाफा थियो। ४त्यस सभामा येशूलाई
 कसरी पक्रिने भन्ने उपाय तिनीहरूले निकाले। तिनीहरूले
 केही भूटो निहुँ गरेर येशूलाई पक्रिने अनि मार्ने निश्चय
 गरे। ५तिनीहरूले भने, “निस्तार-चाडको दिनमा हामी
 येशूलाई पक्रन सक्नेौं। हामी मानिसहरू रिसाएको र
 दड्ढा गरेको चाहँदैनौं।

एउटी आईमाईद्वारा विशेष केही गराइ

(मर्कूस १४:३-६; यूहन्ना १२:१-८)

६येशू वेथानीमा हुनुहुन्थ्यो। उहाँ कुष्टरोगी शिमोनको

निस्तार-चाड यहूदीहरूको महत्वपूर्ण छुट्टीको दिन। मोशाको
 समयमा परमेश्वरले तिनीहरूलाई मिश्रमा दासत्वबाट मुक्त गराउनु
 भएको सम्झनामा यो दिन प्रत्येक वर्ष विशेष खाना खान्छन्।
 लेवी २३:४-८; व्यवस्था १६:१-८।

घरमा हुनुहुन्थ्यो।^१जतिबेला येशू त्यहाँ हुनुहुन्थ्यो, एउटी आईमाई तिनी कहाँ आइन्। उसँग भरी बहुमूल्य अत्तर हालेको एउटा सङ्गमर्मको भुँडुल्को थियो। येशूले खाँदै गर्नु भएको बेला त्यसले येशूको टाउकोमा त्यो सुगन्धित अत्तर खन्याइन्।

^२चेलाहरूले त्यो देखे अनि तिनीहरू त्यो आईमाई प्रति रिसाए। चेलाहरूले सोधे, “यो अत्तर किन नष्ट गरेको? ^३यसलाई धेरै दाममा बेचेर गरीबहरूलाई दिन सकिन्थ्यो।”

^४येशूले यी सब थाहा पाउनुभयो। येशूले भन्नुभयो, “तिमीहरूले यो आईमाईलाई किन दिक्दारी दिइरहेछौ? उसले मलाई असल कार्य गरेकी छिन। ^५ती गरीब मानिसहरू सदा तिमीहरू साथछन्।* तर म सँधै तिमीहरूको साथ रहने छैन। ^६त्यस स्त्रीले मेरो शरीरभरि अत्तर छरिदिइन्। उसले मलाई म मरे पछि मृत-संस्कारको निम्ति तयार पारेकी हुन्। ^७म तिमीहरूलाई साँचो भन्दछु। यो सुसमाचारहरू सारा संसारमा प्रचार गरिनेछ। अनि प्रत्येक ठाउँमा यो स्त्रीले गरेकी सु-कार्यहरूलाई पनि भनिनेछ। अनि मानिसहरूले तिनलाई सँधै सम्भन्ने छन्।”

यहूदा येशूको शत्रु

(मर्कस १४:१०-११; लूका २२:३-६)

^१त्यस पछि बाहजना चेलाहरूमध्ये एकजना मुख्य पूजाहारीहरूकहाँ गए। त्यो चेलाको नाउँ यहूदा इस्करयोती थियो। ^२यहूदाले भन्यो, “म तिमीहरूलाई येशू सुम्पनेछु। यसको लागि तिमीले मलाई कति पैसा दिन्छौ?” पूजाहारीहरूले तिनलाई चाँदीका ^३सिक्का दिए। ^४त्यसबेलादेखि यहूदाले येशूलाई सुम्पिदिने मौका खोज्न लाग्यो।

येशूले निस्तार-चाड भोज खानु भयो

(मर्कस १४:२१-२२; लूका २२:७-१४, २१-२३; यूहन्ना

१३:२१-३०)

^१अखमिरी रोटीको पहिलो दिन, चेलाहरू येशूकहाँ आए। चेलाहरूले भने, “निस्तार-चाडको भोजन गर्न हामी तपाईंलाई तयार पारिदिन्छौ। हामीले कहाँ खाना तयार गरेको तपाईं चाहनु हुन्छ?”

^२येशूले भन्नुभयो, “शहरतिर जाऊ। मैले चिनेको मानिसको घरमा जाऊ। उसलाई गुरूले यसो भन्नु भएको छ भनेर भन, ‘मेरो तोकिएको समय अति नजिक आएको छ। म निस्तार चाडको भोजन मेरा चेलाहरूसित तिम्रो घरमा खानेछु।’ ^३चेलाहरूले येशूको सल्लाह पूर्ण गरिदिए। तिनीहरूले निस्तार-चाडको भोज तयार पारे।

^४जब साँझ भयो, येशू आफ्ना चेलाहरूसाथ खानामा बसेका हुनुहुन्थ्यो। ^५तिनीहरू सबैले खाना खाइरहेका थिए। येशूले भन्नुभयो, “म तिमीहरूलाई साँचो भन्दछु। तिमीहरूमध्ये कुनै एकजनाले मलाई विश्वासघात गर्नेछौ।”

^६चेलाहरूले यो सुनेर दुःखी भए। प्रत्येकले उहाँलाई सोधे, “प्रभु, निश्चयनै म त्यो एक जना होइन-ठीक हो?” ^७येशूले जवाफ दिनुभयो, “जसले मेरो कचौरामा म सित हात डुबायो त्यसैले मलाई विश्वासघात गर्नेछ। ^८मानिसको पुत्र जानेछन् अनि मर्नेछन्, धर्मशास्त्रमा यस्तै लेखिएको छ। तर मानिसको पुत्रलाई मार्नुको निम्ति सुम्पने त्यस व्यक्तिले नराम्रो परिणाम भोग्नु पर्नेछ। यस्तो हुनुभन्दा त त्यो मान्छे नजन्मिएकै बेस थियो।”

^९अनि यहूदाले जसले येशूसित विश्वासघात गरे येशूलाई भने, “गुरूज्यू, निश्चयनै म त्यो एकजना होइन-ठीक हो?”

येशूले भन्नुभयो, “हो, यो तिमी नै हो।”

परमेश्वरको रात्री-भोजन

(मर्कस १४:२२-२६; लूका २२:१५-२०; १ कोरिन्थी ११:२३-२५)

^१जब तिनीहरू खाँदै थिए, येशूले रोटी लिनुभयो। येशूले रोटीको निम्ति परमेश्वरलाई धन्यवाद दिनुभयो र त्यसलाई टुक्रा पार्नुभयो। येशूले आफ्ना चेलाहरूलाई रोटी दिनुभयो। येशूले भन्नुभयो, “यी रोटीहरू लेऊ अनि खाऊ। यो रोटी नै मेरो शरीर हो।”

^२त्यसपछि येशूले एक प्याला दाखरस लिनुभयो। येशूले त्यसकोलागि परमेश्वरलाई धन्यवाद दिनुभयो अनि त्यो चेलाहरूलाई दिनुभयो। येशूले भन्नुभयो, “तिमीहरू प्रत्येकले यसबाट पिओ। ^३यो दाखरस मेरो रगत हो। मेरो रगतले परमेश्वरकोबाट उहाँको मानिसहरूकालागि नयाँ करारको प्रारम्भ गर्नेछ। यो रगत धेरै मानिसहरूलाई तिनीहरूको पापहरूको क्षमाको लागि दिइन्छ। ^४म तिमीहरूलाई भन्दछु: म यो दाखरस फेरि पिउँदिन

जबसम्म मेरो पिताको राज्यमा नयाँ जस्तै भएर हामीहरू एकै साथ पिउँदैनौं।”

^{३०}तिनीहरू सबैले एउटा भजन गाए। त्यसपछि उनीहरू 'भद्रासे पर्वतमा' गए।

येशूले भन्नुभयो उहाँका चेलाहरूले उहाँलाई छोड्नेछन्

(मर्कुस १४:२७-३१; लूका २२:३१-३४; यूहन्ना १३:३६-३८)

^{३१}येशूले चेलाहरूलाई भन्नुभयो, “आज मध्यरातमा मेरो कारणले तिमीहरूले आफ्नो विश्वास हराउनेछौ। किनभने यो धर्मशास्त्रहरूमा लेखिएको छ:

‘म गोठालोलाई प्रहार गर्नेछु, अनि बथानका भेडाहरू छरपष्ट हुनेछन्’

जकरिया १३:७

^{३२}म मरेपछि, म मृत्युदेखि बौरौ उठ्नेछु। त्यसपछि म गालिली जानेछु। तिमीहरू पुग्नु अघिनै म त्यहाँ जानेछु।”

^{३३}पत्रुसले भने, “सबै चेलाहरूले तपाईंको कारणले विश्वास हराउन सक्नेछन्। तर म मेरो विश्वास कहिल्यै हराउँदैन।”

^{३४}येशूले भन्नुभयो, “म तिमीहरूलाई साँचो भन्दछु। आज कै रातमा भाले बास्नु अघि तिमीले मलाई तीनपल्ट इनकार गरिसकेका हुनेछौ।”

^{३५}तर पत्रुसले उत्तर दिए, “म तपाईंलाई कहिल्यै इनकार गर्नेछैन म पनि तपाईं साथै मर्नु परेता पनि।” अनि सबै चेलाहरूले यही कुरा दोहोर्‍याए।

येशूद्वारा एकान्तमा प्रार्थना

(मर्कुस १४:३२-४२; लूका २२:३९-४६)

^{३६}त्यसपछि येशू आफ्नो चेलाहरूसँग गेटसमनी भन्ने ठाउँमा जानुभयो। येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “तिमीहरू यहीं बस, म चाँहि त्यहाँ गएर प्रार्थना गर्छु।”

^{३७}येशूले पत्रुस र जब्दीको दुइ छोराहरूलाई उहाँको साथमा लिनुभयो। अनि येशू खूबै दुःखी र विचलित बन्नुभयो। ^{३८}येशूले पत्रुस र जब्दीको दुइ छोराहरूलाई भन्नुभयो, “मेरा आत्मा दुःखै दुःखले भरिएको छ। मेरो हृदय पीरले छिया-छिया भएको छ। तिमीहरू यहाँ मसँग जागो बस अनि पर्खौ।”

^{३९}अनि येशू तिनीहरू भएदेखि केही परतिर जानुभयो। येशू भूडँमा घोटेर पर्नुभयो अनि प्रार्थना गर्न लाग्नुभयो, “मेरा पिता, सम्भव भए मलाई यातनाको यो प्याला नदिनुहोस्। तर यो मैले चाहेको रूपमा होइन तपाईंले

चाहनु भएको रूपमा होस्।” ^{४०}त्यसपछि येशू आफ्ना चेलाहरू भएकहाँ फर्किनुभयो। येशूले तिनीहरूलाई मस्त निदाइरहेको पाउनुभयो। येशूले पत्रुसलाई भन्नुभयो, “तिमी मेरो निम्ति एक घण्टा पनि जागा बस्न सक्तैनौ? ^{४१}जागा भएर बस अनि प्रार्थना गर, जसद्वारा तिमी आसक्तीमा पर्ने छैनौ। तिम्रो आत्मा राजी छ तर तिम्रो शरीर कमजोर छ।”

^{४२}त्यसपछि येशू फेरि दोस्रोपटक जानुभयो अनि प्रार्थना गर्न लाग्नु भयो, “मेरा पिता, यदि मैले यसलाई नपिए सम्म यो यातनाको प्याला मबाट हटाइन सम्भव न भए तपाईंले चाहनु भए जस्तै हुन दिनु हवस्।”

^{४३}येशू फेरि आफ्ना चेलाहरू भएकहाँ जानु भयो यस पल्ट पनि येशूले तिनीहरूलाई मस्त सुतिरहेका पाउनुभयो किनभने तिनीहरूको आँखाहरू भारी थिए। ^{४४}यसकारण तिनीहरूलाई छोडेर येशू केही पर जानु भयो अनि फेरि प्रार्थना गर्न लाग्नुभयो। तेस्रो पटकको प्रार्थनामा पनि उहाँले त्यही याचना गर्नुभयो।

^{४५}तब येशू चेलाहरूकहाँ जानुभयो अनि भन्नुभयो, “तिमीहरू अबै सुतिरहेको र विश्राम गरिरहेकै छौ? मानिसको पुत्रलाई पापीहरूको हातमा सुम्पिने समय नजिक आइसकेको छ। ^{४६}उठ! हामी गइहाल्न पर्छ। यहाँ मलाई विश्वासघात गर्ने आउँदै छ।”

येशू पक्राउ पर्नु भयो

(मर्कुस १४:४३-५०; लूका २२:४७-५३; यूहन्ना १८:३-१२)

^{४७}जतिबेला येशू बातचीत गर्दै हुनुहुन्थ्यो, यहूदा त्यहाँ आइपुगे। बाहजना चेलाहरूमध्ये यहूदा एकजना थिए। यहूदासँग थुप्रै मानिसहरू थिए। ती मानिसहरू मुख्य पूजाहारीहरू र जनताका अग्रजहरूले पठाएका थिए। यहूदाका ती मानिसहरू तरवार र भालाहरूद्वारा सज्जित थिए। ^{४८}यहूदाले येशूलाई चिनाउन भनेर तिनीहरूलाई यो संकेत दिए। यहूदाले भने, “म जसलाई म्वाइँ गर्छु उही नै येशू हो। उसैलाई पक्रनु।” ^{४९}अनि यहूदा सिधै येशूकहाँ गए अनि भने, “हे गुरुज्यू!” त्यसपछि यहूदाले येशूलाई म्वाइँ खाए।

^{५०}येशूले भन्नुभयो, “हे मित्र, तिमी के गर्न आएका छौ त्यो गर।”

त्यसिनै बेला मानिसहरू आए अनि येशूलाई हात हाले अनि उहाँलाई पक्रिए। ^{५१}जब यस्तो भयो तब येशूको साथमा भएका एकजना चेलाले आफ्नो हात

पसारै तरवार भिक्वयो। उसले प्रधान पूजाहारीको नेकरलाई हान्यो अनि कान चट्टु छिनाइदियो।

^{५३}येशूले तिनलाई भन्नुभयो, “तिम्रो तरवार त्यसकै ठाउँमा हाल। जसले तरवार चलाउँछ उसलाई तरवारले नै मार्दछ। ^{५३}तिमी यस्तो सोच्छौ कि मेरा पितालाई, मलाई सहायता गर्नुहोस् भनी म विन्ती गर्न सक्तिनँ अनि उहाँले स्वर्गदूतहरूका बाह्र पल्टन भट्टै पठाउनु हुन? ^{५४}तर त्यस अवस्थामा धर्मशास्त्रहरूमा लेखिएका कुरा कसरी पूर्ण हुनेछ? धर्मशास्त्रले भन्छ यो यस्तै हुनुपर्छ।”

^{५५}तब येशूले सबै मानिसहरूलाई भन्नुभयो, “तिमीहरू मकहाँ तरवार र भालाहरू लिएर आयौ, मानौं म एक अपराधी हूँ। म प्रत्येक दिन मन्दिरमा बसेर सिकाइरहेको हुन्थे अनि तिमीहरूले मलाई त्यहाँ पकेनौ। ^{५६}तर यी सबै कुराहरू अगमवक्ताहरूले लेखे अनुसार पूर्ण हुनका निमित्त भयो।” त्यसपछि येशूको सबै चेलाहरू उहाँलाई एकलो छोडेर भागे।

येशू यहूदी प्रमुखहरूको अघि

(मकुस १४:५३-६५; लूका २२:५४-५५, ६३-७१;

यूहन्ना १८:१३-१४, १६-१४)

^{५७}जसले येशूलाई पत्रेको थियो येशूलाई प्रमुख पूजाहारी कैयाफाको घरमा पुर्‍याए। शास्त्रीहरू र बूडा यहूदी अग्रजहरू त्यहाँ भेला भएका थिए। ^{५८}पत्रुसले येशूलाई पछ्याए, तर उ येशूको नजिक भएर होइन। जब येशूलाई प्रधान पूजाहारी कहाँ लगीदै थियो पत्रुस प्रधान पूजाहारीको घरको आँगनसम्म आए। उनी त्यहाँ गएर पालेहरूको नजिकमा बसे। यी सबै कुराहरू कसरी अन्त हुनेछ भनी पत्रुस हेर्न चाहन्थे।

^{५९}प्रधान पूजाहारीहरू र यहूदी नेताहरूको सम्पूर्ण महासभाले येशूको विरूद्धमा कुनै न कुनै भूँठो खोट देखाउने कोशिश गरे जसद्वारा तिनीहरू येशूलाई मार्न सक्थे। ^{६०}धेरै मानिसहरू आए अनि येशूको विरूद्ध भूँठा अभियोगहरू लगाए। तर महासभाले येशूलाई मार्नसकिने त्यस्तो कुनै अभियोग पाउन सकेनन्। तब दुइजना मानिस आएर भन्न लागे, ^{६१}“यो मानिसले भने ‘म परमेश्वरको मन्दिर भत्काउन सक्छु अनि तीन दिनभित्र फेरि म यसलाई बनाइदिन सक्छु।”

^{६२}अनि प्रमुख पूजाहारीले उठेर येशूलाई भन्नलागे, “यी मानिसहरूले तपाईंको विरूद्धमा अभियोग ल्याएका

छन् के आफूमाथि लगाइएका आरोपहरूप्रति तपाईंको जवाफ केही छैन? के तिमीहरूले ठीकै भनेका हुन?” ^{६३}येशूले केही भन्नु भएन।

तब प्रमुख पूजाहारीले येशूलाई भने, “अहिले तपाईं शपथमा हनु हुन्छ, जीवित परमेश्वरको नाउँमा हामीलाई सत्यकुरा भन्नु हवस भनी म तपाईंलाई आदेश गर्छु। हामीलाई भन्नुहोस् के तपाईं नै ख्रीष्ट, परमेश्वरको पुत्र हुनुहुन्छ?”

^{६४}येशूले भन्नुभयो, “हो, म नै हूँ। तर म भन्दछु भविष्यमा तपाईंले मानिसको पुत्रलाई परमेश्वरको दाहिनेपट्टि बसिरहेको अनि स्वर्गको बादलमा आउँदै गरेको देख्नु हुनेछ।”

^{६५}प्रमुख पूजाहारीले जब यो कुरा सुने उनी खूबै क्रोधित भए। आफ्नै वस्त्र च्यातै उनले भन्न लागे, “यो मानिसले परमेश्वरको निन्दा गरेको हो! हामीलाई अरू बेसी प्रमाणको के खाँचो छ? तिमीहरू सबैले यिनले परमेश्वरको विरूद्धमा निन्दा गरेका सुनौ। ^{६६}तिमीहरूको के राय छ?”

यहूदीहरूले जवाफ दिए, “उनी दोषी छन् उनी मृत्यु दण्डको योग्यछन्।”

^{६७}त्यसपछि मानिसहरूले येशूको मुखमा थुकिदिए। त्यसपछि तिनीहरूले उनलाई मुकाले हिकाए। कसै-कसैले येशूलाई भापट दिए। ^{६८}तिनीहरूले भने, “तिमी अगमवक्ता ख्रीष्ट हो भन्ने प्रमाण देखाउ! जसले तिमीलाई पिट्यो त्यो को हो?”

येशूलाई चिन्दछु भन्न पत्रुस डराए

(मकुस १४:६६-७२; लूका २२-५६-६२;

यूहन्ना १८:१५-१८, २५-२७)

^{६९}त्यसबेला, पत्रुस आँगन बाहिर बसिरहेका थिए। एउटी नोकर्नी केटी पत्रुसकहाँ आइपुगी। त्यो केटीले भनी, “तिमी येशूसँगै थियो, जो गालीलीबाट आउनुभएको थियो।”

^{७०}तर पत्रुसले त्यहाँ उपस्थित भएका सबै मानिसहरूको अघि यो कुरालाई अस्वीकार गरे। उनले भने, “मैले केही बुझिन कि तिमीहरू के कुरा गरिरहेका छौ?”

^{७१}त्यसपछि पत्रुसले त्यो ठाउँ छोडे। ढोकामा अर्को केटीले तिनलाई देखी। त्यहाँ भएका मानिसहरूलाई त्यसले भनी, “यही मानिस नासरतको येशूसँग थियो।”

^{७२}पत्रुसले फेरि अस्वीकार गऱ्यो। उनले भने, “परमेश्वरको नाउँमा शपथ खाएर भन्दछु कि यो मानिसको हो म चिन्दैनै!”

^{७३}केहीसमयपछि, केही उभिरहेका मानिसहरू पत्रुसकहाँ गए अनि भने, “हामी जान्दछौं कि तिनीहरू मध्ये तिमी एक येशूको चेला हो। तिम्रो कुरा गराइले त्यो प्रमाण गर्छ।”

^{७४}तब पत्रुसले धिक्कार्न लागे। दृढ़ भएर उनले भन्नलागे, “म परमेश्वरको नाउँमा शपथ खाएर भन्दछु कि यो मानिस को हो म चिन्दैनै।” पत्रुसले यसो भन्ने वित्तिकै भाले बास्यो। ^{७५}तब पत्रुसलाई येशूले भनेका कुराहरू सम्भना भयो: “भाले बास्रन अघिनै मलाई तिमिले तीनपल्ट अस्वीकार गर्नेछौ।” त्यसपछि पत्रुस बाहिर गएर धुस्धुस् रोए।

येशूलाई बडा हाकिम पिलातसकहाँ लगियो

(मर्कस १५:१; लूका २३:१-२; यूहन्ना १८:२८-३२)

२७

भोलिपल्ट बिहानै, सबै मुख्य पूजाहारीहरू र अग्रज प्रधानहरूले येशूलाई मार्न आपसमा सरसल्लाह गरे। ^२तिनीहरूले येशूलाई सांगलोलै बाँधि। त्यसपछि तिनलाई बडा हाकिम पिलातस कहाँ पुऱ्याए। तिनीहरूले येशूलाई पिलातसलाई सुम्पिदिए।

यहूदाको आत्महत्या

(मति १:१८-१९)

^३यहूदाले येशूलाई मृत्यु दण्ड दिएको बुभे। यहूदा एकजना थिए जसले येशूलाई विश्वासघात गरेका थिए। यहूदालाई यसमा अत्यन्त दुःख लाग्यो अनि उसले ३० वटा चाँदीका सिक्का मुख्य पूजाहारीहरू अनि बुढा यहूदी नेताहरू कहाँ फर्काइ दियो। ^४यहूदाले भने, “मैले पाप गरेँ, मैले एकजना निर्दोष मानिसलाई मार्न ल्याएँ।”

यहूदी प्रमुखहरूले भने, “हामीलाई यसको वास्ता छैन। यो तिम्रो समस्या हो, हाम्रो होइन।”

^५यसकारण यहूदाले चाँदीका जम्मै सिक्काहरू मन्दिरभित्र फालिदियो। त्यसपछि यहूदाले त्यो ठाउँ छाड्यो अनि आफै भुण्डिएर आत्महत्या गऱ्यो।

^६मुख्य पूजाहारीले सिक्काहरू बटुले। तिनीहरूले भने, “कानून अनुसार यस्ता पैसाहरू मन्दिरको पैसासँग मिसाउनु हुँदैन, किनभने यो पैसा कसैको मृत्युको लागि दिइएको हो।” ^७त्यसपछि तिनीहरूले ती सिक्काहरूबाट कुम्हालेको

खेत किन्ने निश्चय गरे। यो जमीनलाई तिनीहरूले यरूशलेममा घुम्न आउँदा मरेकाहरूको लाश गाड्ने ठाउँ बनाउने मतो गरे। ^८यसै कारणले आजसम्म त्यो खेतलाई रगतको जमीन भन्ने गरिन्छ। ^९यसरी यस्तो हुनेछ भनेर यर्मिया अगमवकाले जे भनेका थिए सो पूर्ण भयो।

“तिनीहरूले ३० वटा चाँदीका सिक्काहरू लिए। यहूदीहरूले त्यतिनै पैसा उहाँकै जीवनको लागि चुका गर्न निश्चय गरेका थिए। ^{१०}परमप्रभुले मलाई आदेश गर्नु भए भैं तिनीहरूले ती ३० वटा सिक्काहरू कुम्हालेको जमीन किन्न चलाए।”*

बडाहाकिम पिलातसद्वारा येशूलाई प्रश्नहरू

(मर्कस १५:२-५; लूका २३:३-५; यूहन्ना १८:३३-३८)

^{११}येशू बडा हाकिम पिलातसको अगाडि उभियो भयो। पिलातसले उहाँलाई प्रश्न गरे। उनले सोधे, “के तिमी नै यहूदीहरूको राजा हो?”

येशूले जवाफ दिनुभयो, “हो, म हुँ।”

^{१२}जब मुख्य पूजाहारीहरू र अग्रज यहूदी प्रधानहरूले येशू विरुद्ध अभियोग लगाए, उहाँले कुनै उत्तर दिनु भएन।

^{१३}अनि पिलातसले येशूलाई भने, “तिमीले तिमीमाथि लगाएका अभियोगहरू सुनेनौ। किन तिमीले उत्तर दिदैनौ?”

^{१४}तर येशूले पिलातसलाई केही जवाफ दिनु अस्वीकार गर्नुभयो। यसमा पिलातस खूबै चकित भए।

येशूलाई मुक्त गर्नु पिलातसको प्रचेष्टा असफल

(मर्कस १५:६-१५; लूका २३:१३-२५; यूहन्ना १८:३९-१९:१६)

^{१५}प्रत्येक वर्ष निस्तार चाडको समयमा बडा हाकिमद्वारा थुनुवामा परेका एकजना जसलाई मानिसहरू मुक्त गर्न भनी चाहन्छन्, मुक्त गरिने गरिन्छ। ^{१६}त्यसबेला एकजना एकदमै दुष्ट कैदी थुनुवामा परेका थियो। त्यसको नाम येशू बरब्बा थियो। ^{१७}सबै मानिसहरू पिलातसकै घरमा थुप्राएका थिए। पिलातसले मानिसहरूलाई भने, “तिमीहरूको लागि एकजना मानिसलाई मुक्त गरिन्छ। कुन मानिसलाई मैले मुक्त गरिदिएको चाहन्छौ: येशू बरब्बा, वा येशू

“तिनीहरूले ... किन्न चलाए” जकरिया ११:१२-१३; यर्मिया ३२:६-९।

जसलाई ख्रीष्ट भनिन्छ!" ^{१८}पिलातस जान्दथे कि मानिसहरूले नै इध्याको कारणले येशूलाई तिनीकहाँ सुम्पिएका हुन्।

^{१९}जब तिनी न्यायकर्ताको कुर्सीमा बसेका थिए, उनकी धर्मपत्नीले तिनलाई एउटा समाचार पठाइन्। समाचार यस्तो थियो: "त्यो निर्दोष मानिसको विरुद्ध केही नगर्नुहोस्। तिनको बारेमा आज राती मैले सपना देखेकी छु। अनि जसले मलाई अत्यन्त विचलित तुल्याएको छ।"

^{२०}तर मुख्य पूजाहारीहरू र यहूदी अग्रजहरूले बरब्बालाई मुक्त गरिदिनुपर्छ अनि येशूलाई मार्नुपर्छ भनी विन्ती गर्नु भनी मानिसहरूलाई सुझाए।

^{२१}पिलातसले भने, "बरब्बा र येशू मध्ये तिमीहरूको लागि मैले कसलाई छोडिदिनु पर्ने हो?"

मानिसहरूले उत्तर दिए, "बरब्बालाई मुक्त गरिदिनु हवस्!"

^{२२}पिलातसले सोधे, "त्यसो भए येशू जसलाई ख्रीष्ट भनेर भनिन्छ? के गर्नुपर्ने?"

सबै मानिसहरूले भने, "उसलाई क्रूसमा भुण्ड्याएर मार्नुपर्छ!"

^{२३}पिलातसले सोधे, "किन? उसले के गल्ती गरेको छ?" तर सबैले उच्च स्वरले कराएर भने, "उसलाई क्रूसमा भुण्ड्याएर मार्नुपर्छ।"

^{२४}पिलातसले देखे कि अब कसै गरेर पनि मानिसहरूको निर्णय बदलाउन सकिँदैन। अनि उनले यो पनि देखे कि मानिसहरू उतेजित भइरहेका थिए अनि भन भन जोडले कराउँदै थिए। पिलातसले सबैको अधि पानी लिएर अनि आफ्ना हातहरू धोई पखाले। त्यसपछि उनले भने, "मलाई यो मानिसको मृत्युको निमित्त दोषी ठहर्‍याइने छैन। दोष तिमीहरू माथि पर्नेछ।"

^{२५}सबै मानिसहरूले उत्तर दिए, "हामी साथ साथै हाप्पा छोरा छोरीहरू यो मानिसको मृत्युको भागी हुनेछौं।" ^{२६}अन्तमा पिलातसले तिनीहरूका निमित्त बरब्बालाई छोडिदिए। पिलातसले केही सैनिकहरूलाई येशूलाई कोरा लाउन लगाए। त्यसपछि उसले येशूलाई क्रूसमा भुण्ड्याएर मार्नलाई तिनीहरूको हातमा सुम्पिदिए।

पिलातसको सैनिकहरूद्वारा येशूको खिल्ली

(मर्कूस १५:१६-२०; यूहन्ना १९:२-३)

^{२७}त्यसपछि पिलातसका सैनिकहरूले येशूलाई

बडाहाकिमको महलमा ल्याई पुर्‍याए। सबै सैनिकहरू येशू वरिपरि भेला भए। ^{२८}तिनीहरूले येशूको लुगाफाटा उतारिदिए अनि रातो बस्त्र लगाइदिए। ^{२९}तब तिनीहरूले काँढाको मुकुट बनाए अनि येशूको टाउकोमा पहिराइदिए। अनि तिनीहरूले उहाँको दाहिने हातमा एउटा लठ्ठी थमाइदिए। त्यसपछि ती सैनिकहरू येशूको अधि घुँडा टेके अनि उनको खिल्ली उडाउन थाले। तिनीहरूले भन्न लागे, "हे यहूदीहरूको राजा हामी तिमीलाई सलाम गर्छौं।" ^{३०}सैनिकहरूले येशूलाई थुकिदिए। अनि उसको लठ्ठीले उनलाई नै टाउकामा चुट्न थाले। ^{३१}जब तिनीहरूले येशूको खिल्ली उडाइसके तब तिनीहरूले उनको बस्त्र उतारिदिए अनि फेरि उनकै बस्त्र लगाइदिए त्यसपछि येशूलाई भुण्ड्याएर मार्नलाई लिएर केही टाढा गए।

येशूलाई क्रूसमा भुण्ड्याइयो

(मर्कूस १५:२१-३२; लुका २३:२६-४३; यूहन्ना १९:१७-२७)

^{३२}सैनिकहरू येशूलाई लिएर शहरदेखि बाहिर गइरहेका थिए। सैनिकहरूले कुनै एउटा मानिसलाई जबरजस्ती गरेर येशूकोलागि क्रूस ल्याउन लगाए। सिरिनामा बस्ने त्यो मानिसको नाम शिमोन थियो। ^{३३}तिनीहरू गलगथा भन्ने ठाउँमा आइपुगे। (गलगथाको अर्थ "खप्परे ठाँउ" हो)। ^{३४}जब तिनीहरू गलगथामा पुगे सैनिकहरूले येशूलाई दाखरस पिउन दिए। यो दाखरससित पित्त मिसाइएको थियो। येशूले यसलाई चारखु भयो तर पिउन अस्वीकार गर्नुभयो। ^{३५}तब सैनिकहरूले येशूलाई क्रूसमा टँगाए। त्यसपछि सैनिकहरूले येशूको लुगाफाटा पाउनलाई आफूमाथि बाढ्नलाई चिट्टा गरे। ^{३६}तिनीहरू त्यहाँ वसे र खवाली गरे येशूको। ^{३७}तिनीहरूले येशूको विरुद्धमा लेखिएको एउटा दोष-पत्रलाई उहाँको टाउकोमाथि राखिदिए। यो पत्रमा लेखिएको थियो: "यी यहूदीहरूका राजा येशू हुन्।" ^{३८}येशूसँगै दुइजना डाकूहरूलाई पनि क्रूसमा भुण्ड्याइएको थियो। एउटा डाकूलाई येशूको दहिनेपट्टि र अर्को डाकूलाई उहाँको दक्षिणपट्टि भुण्ड्याइएको थियो। ^{३९}आउने जाने मानिसहरूले येशूलाई निन्दा गर्थे मानिसहरूले टाउको हल्लाएर निन्दा गर्दथे अनि भन्दथे ^{४०}"तिमीले नै भनेका हो" मन्दिर भत्काउ अनि म तीनदिन भित्रमा मन्दिर फेरि बनाइदिन्छु। अब आफूलाई बचाऊ! त्यो क्रूसबाट ओर्ल, यदि तिमी साँच्चै परमेश्वरको पुत्र हो भने!"

^{४१}मुख्य पूजाहारीहरू, शास्त्रीहरू, र अग्रज यहूदी प्रधानहरू पनि त्यहीं थिए। ती मानिसहरूले पनि येशूको खिल्ली उड़ाउन थाले। ^{४२}तिनीहरूले भने, “उनले अरूलाई बचाएका छन्। तर आफैलाई उनले बँचाउन सकेनन्। मानिसहरूका अनुसार उनी नै इस्त्राएलका राजा हुन्। यदि उनी नै इस्त्राएलका राजा हुन भने, अब उनलाई क्रूसबाट ओर्लनु देऊ। त्यसपछि हामी उनलाई विश्वास गर्नेछौं।” ^{४३}उनले परमेश्वरमाथि विश्वास राखे। यसकारण अब परमेश्वरले नै उनलाई बचाऊन्, यदि परमेश्वरले इच्छा गर्नु हुन्छ भने। उहाँ आफैले भन्नु भएको छ, म नै परमेश्वरको पुत्र हुँ।” ^{४४}अनि त्यस्तै प्रकारले येशूको छेउमा टांगिएका डाकूले पनि उहाँका निन्दा गरे।

मानिसहरू चिहानबाट बौरी उठे। ^{४५}जब येशू बौरी उठनुभए पछि, ती मानिसहरू जो चिहानबाट बौरी उठेका थिए पवित्र नगर भित्र गए अनि धेरैले तिनीहरूलाई देखे।

^{४६}सेनाका अधिकारी अनि सैनिकहरू जसले येशूको रक्षा गरिरहेका थिए तिनीहरूले भुँइचालो गएको र अरू विघ्न घटेको अनुभव गरे। तिनीहरू खूबै भयभीत भए अनि भने, “साँच्चै नै उहाँनै प्रमेश्वरको पुत्र हुनुहुन्थ्यो।”

^{४७}क्रूस देखि धेरै टाढा बसेर धेरै आईमाईहरूले हेरिरहेका थिए। ती आईमाईहरूले गालीलीदेखि येशूको साथ उनको देखेरेख गर्न आएका थिए। ^{४८}मरियम मगदलिनी, याकूब र यूसुफकी आमा मरियम अनि जब्दीका छोराहरूकी आमा ती स्त्रीहरू मध्ये थिए।

येशूलाई गाडियो

(मर्कस १५:४२-४७; लूका २३:५०-५६; यूहन्ना १९:३८-४२)

येशूको मृत्यु
(मर्कस १५:३३-४१; लूका २३:४४-४६; यूहन्ना १९:२८-३०)

^{४९}ठीक दिउँसो बाह्र बजे सम्पूर्ण देशमा नै अँध्यारो छायो। यस्तो अन्धकार प्रायः तीन घण्टा सम्म भइरहयो। ^{५०}प्रायः ३ बजे तिर येशू ठूलो स्वरमा कराउनु भयो, “एली, एली, लामा सबकथानी?” यसको अर्थ, “मेरा परमेश्वर, मेरा परमेश्वर, तपाईंले मलाई किन एकलै छाड्नु भयो?”*

^{५१}छेउमा उभिरहेका केही मानिसहरूले यी सबै सुने। अनि भने, “उहाँले एलियालाई बोलाउनु हुँदछ।”

^{५२}एकसि तिनीहरूमध्ये एक जनाले भट्टै दगुरेर गई एउटा स्पञ्ज लिएर आयो। त्यसले त्यो स्पञ्ज सिकालि भरेर एउटा लट्टीमा बाँधेर राखेको थियो। अनि उसले येशूलाई पिउन दिनका निम्ति स्पञ्ज उठाउन त्यसको उपयोग गरे। ^{५३}तर अरू मानिसहरूले भने, “हामी पखौं अनि हेरौं उहाँलाई बँचाउन एलिया आउने हुन् कि होइनन्।”

^{५४}येशू फेरि एक पल्ट ठूलो स्वरमा चिच्याउनु भयो। अनि प्राण त्याग्नु भयो।

^{५५}जब येशू मर्नु भयो, मन्दिरको पर्दा आफैँ दुई टुक्रा भएर च्यातियो। त्यो टुप्पादेखि फेदसम्म वार पार च्यातियो। एकाएक भौँचालो गयो अनि चट्टानहरू फाटे। ^{५६}चिहानहरू उभिए, अनि परमेश्वरका मरिसकेका धेरै

^{५७}त्यसै बेलुकी यूसुफ नाम गरेको एकजना धनी मानिस यरूशलेममा आए। अरिमिथिया नगरमा बस्ने उनी येशूकै एकजना चेला भएका थिए। ^{५८}यूसुफ पिलातसको सामु आए अनि येशूको लाशको निम्ति तिनलाई विन्ती गरे। पिलातसले आफ्ना सैनिकहरूलाई यूसुफलाई त्यो लाश दिनु भन्ने आदेश गरे। ^{५९}त्यसपछि यूसुफले त्यो लाश लिए अनि एउटा पातलो लुगाले बहे। ^{६०}यूसुफले येशूको त्यो लाशलाई एउटा नयाँ चिहानमा राखे जसलाई उनी आफैले भर्खरै चट्टानमा खोपी बनाएका थिए। तब उनले चिहानको ढोका एकदमै ठूलो ढुङ्गा लडाउँदै ल्याएर बन्द गरिदिए। यति गरेपछि यूसुफ आफ्नो बाटो लागे। ^{६१}मरियम मगदलिनी, अनि मरियम नाम गरेकी अर्को आईमाई पनि चिहानको अर्को पट्टि बसिरहेका थिए।

येशूको चिहानमा पहरा

^{६२}त्यस दिनलाई तयारीको दिन भनिन्थ्यो। भोलिपल्ट, मुख्य पूजाहारीहरू र फरिसीहरू पिलातसकहाँ पुगे। ^{६३}तिनीहरूले भने, “स्वामी, हामीलाई थाहा छ कि त्यस ठागाहाले त्यो जिउँदो ढँडा ‘तीन दिनपछि म फेरि बौरी उदनेछु’ भनेको थियो।” ^{६४}यसकारण तीन दिनसम्म त्यो चिहानमा पहरा दिने आदेश पालेहरूलाई दिनुहोस्। उसको चेलाहरू आएर त्यहाँबाट उसको लाश चोरेर लैजान सक्छन्। अनि तिनीहरूले मानिसहरूलाई ‘तिनी

मरेकोबाट जागे' भन्नुसक्छन्। यसपल्टको धोका पहिलेको भन्दा धेरै भयानक हुनसक्छ।”

^{६५}पिलातसले भने, “केही सैनिकहरूलाई लिएर जाऊ अनि आफूले सकेसम्म चिहानलाई सुरक्षित राख।”
^{६६}यसकारण तिनीहरू त्यहाँ गए अनि ढुङ्गाले बन्द गरेर मोहर लगाए अनि पालेहरू खटाएर चिहानलाई सुरक्षित बनाए।

येशू बौरी उठेको समाचार

(मर्कस १६:१-८; लूका २४:१-१२; यूहन्ना २०:१-१०)

२८ शबाथको पछिल्लो दिन सप्ताहको पहिलो दिन थियो। पहिलो दिनको भुक्भुके उज्यालो बेलामा मरियम मगदलनी र मरियम नाम गरेकी अर्की आईमाई चिहान हेर्न गए।

^१त्यसबेला त्यहाँ ठूलो भौँचालो गयो। स्वर्गाबाट प्रभुको एउटा दूत तल तिर ओर्ले। त्यो स्वर्गदूत चिहानतर्फ गए अनि चिहानको ढुङ्गालाई पल्टाएर पर सारे। त्यसपछि उनी त्यसमथि बसे। ^२ती स्वर्गदूत बिजुली जस्तै चम्किला थिए। उनको लुगाफाटा हिउँ जस्तो सेतो थियो। ^३ती स्वर्गदूतलाई देखेर सैनिकहरू डरले कामे अनि मृतप्रायः भएर लडे।

^४त्यो स्वर्गदूतले आईमाईहरूलाई भने, “तिमीहरू डराउनु पर्दैन। म जान्दछु तिमीहरू येशूलाई खोजिरहेका छौ, जसलाई क्रूसमा भुण्ड्याएर मारिएको थियो। ^५तर येशू यहाँ हुनु हुन्। उहाँ मृत्युबाट बौरी उठनु भएको छ, उहाँले अधि भने जस्तै। आज अनि त्यो स्थान हेर जहाँ उहाँको शरीर राखिएको थियो। ^६अनि भट्टै अब गएर उहाँका चेलाहरूलाई भनिदेऊ। तिनीहरूलाई भन, ‘येशू पुनर्जीवित हुनु भएको छ। उहाँ गालिली जानुहुन्छ। त्यहाँ तिमीहरूको अधि नै उहाँ पुगनु हुनेछ। त्यहाँनै उहाँलाई तिमीहरूले देख्न पाउनेछौ।’” फेरि ती स्वर्गदूतले भने, “मैले तिमीहरूलाई अहिल्यै भनेको छु।”

^७त्यसपछि ती आईमाईहरू त्यो चिहान छोडेर गए। तिनीहरू डराए, तर खुशी पनि भए। तिनीहरू उहाँका चेलाहरूलाई त्यहाँ भएको घटनाहरू सुनाउन दगुरे। ^८तर जब ती आईमाईहरू उहाँका चेलाहरूलाई भन्न दगुरे थिए, येशू तिनीहरूकै अधि उभिरहेको हुनुहुन्थ्यो। येशूले

भन्नुभयो, “अभिवादन छ!” आईमाईहरू येशूकहाँ गए। तिनीहरूले भट्टै उहाँको पाउ पकेर उहाँलाई उपासना गरे। ^९अनि येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “डराउनु पर्दैन। जाऊ अनि मेरा भाइहरूलाई गालिलीमा जान भनिदेऊ। तिनीहरूले मलाई त्यहाँ देख्न पाउनेछन्।”

यहूदी प्रमुखहरूलाई सूचना

^{११}तिनीहरू त्यहाँ उहाँका चेलाहरूलाई भन्न हिँडे। केही समय पछि चिहानलाई पहरा दिइरहेका सैनिकहरू शहरमा गए। तिनीहरू प्रमुख पूजाहारीहरू कहाँ गए अनि तिनीहरूलाई सम्पूर्ण घटना बारे सुनाए। ^{१२}तब मुख्य पूजाहारीहरू अनि अग्रज यहूदी भेटे अनि सर-सल्लाह गरे। तिनीहरूले सैनिकहरूलाई घुस दिने योजना मिलाए। ^{१३}तिनीहरूले सैनिकहरूलाई भने, “मानिसहरूलाई भन्नु कि राती हामी निदाइरहेको बेला येशूका चेलाहरू आएर उहाँको मृतदेह लिएर गए। ^{१४}कतै बडा हाकिमको कानमा यो खबर पुग्यो भने हामी उहाँलाई मनाएर तिमीहरूलाई कुनै पनि अच्टेरोबाट मुक्त गर्नेछौं।” ^{१५}तब तिनीहरूले सो पैसा लिए अनि पूजाहारीहरूले भने बमोजिम काम गरे। तिनीहरूका कथा यहूदीहरू माभ्र फैलिए अनि तिनीहरू माभ्र अहिले सम्म प्रचलित छ।

येशूको आफ्ना चेलाहरूसँग कुराकानी

(मर्कस १६:१४-१८; लूका २४:३६-४६;

यूहन्ना २०:१६-२३; प्रेरित १:६-८)

^{१६}एघाहरजना चेलाहरू गालिली गए। ^{१७}तिनीहरू येशूले भन्नुभएको डाँडामा पुगे। चेलाहरूले येशूलाई पर्वतमाथि देखे। तिनीहरूले येशूको उपासना गरे। तर केही चेलाहरूमा शंका थियो। ^{१८}येशूले तिनीहरूकहाँ आएर भन्नुभयो, “स्वर्ग र पृथ्वीका सारा अधिकार मलाई दिइएको छ। ^{१९}यसकारण जाऊ अनि सबै राष्ट्रका मानिसहरूलाई मेरा चेलाहरू बनाओ। तिनीहरूलाई पिता, पुत्र र पवित्र आत्माका नाममा बप्टिसमा देऊ। ^{२०}जे जे मैले तिमीहरूलाई आज्ञा गरे ती सबै पालन गर्न तिनीहरूलाई सिकाऊ। अनि संसारको अन्तसम्म म सदैव तिमीहरूको साथमा हुनेछु।”

मर्कूसले लेखेको सुसमाचार

येशूको आगमन

(मती ३:१-१२; लुका ३:१-६, १५-१७; यूहन्ना १:१६-२८)

१ येशूख्रीष्ट, परमेश्वरको पुत्रको सुसमाचार, अगमवक्ता यशैयाले भनेको घटनाबाटै आरम्भ हुन्छ।^१ यशैयाले लेखेका छन्:

“सुन! म मेरो सेवकलाई तिम्रो अगि-अगि पठाउँछु। जसले तिम्रो बायो तयार गर्नेछ।”

मलाकी ३:१

३ “मरूभूमिमा कोही कराइरहेको छ: ‘परमप्रभुको बायो तयारपार, उहाँका गोरेटोहरू सोभो बनाऊ।’”

यशैया ४०:३

^४बपतिस्मा दिने यूहन्ना आए अनि उजाड़-स्थानमा मानिसहरूको बपतिस्मा गर्ने काम गरे। तिनले मानिसहरूलाई भने आफ्नो जीवन परिवर्तन गर्न चाहेको देखाउनलाई बपतिस्मा* गरिनु पर्छ। यसरी तिनीहरूको पापहरू क्षमा हुनेछ।^५यहूदा र यरूशलेमका सम्पूर्ण मानिसहरू यूहन्ना कहाँ गए। तिनीहरूले आफूले गरेका पापहरूको पश्चाताप गरे। अनि तिनीहरूलाई यर्दन नदीमा यूहन्नाले बपतिस्मा दिए।^६यूहन्नाले ऊँटको रौंबाट तयार गरिएका लुगाफाटा पहिरिएका थिए। उनको कम्मरमा छालाको पेटी थियो। तिनले सलह र बनमह खान्थे।^७त्यसपछि यूहन्नाले मानिसहरूमा प्रचार शुरू गरे: “म भन्दा पछि एक व्यक्ति आउनु हुनेछ, उहाँ म भन्दा महान हुनुहुन्छ। म निहुरे उहाँको जुताको फिता खोलिदिन लायकको छैन।”^८म पानीद्वारा तिमीहरूलाई बपतिस्मा दिन्छु तर उहाँले तिमीहरूलाई पवित्र आत्माले बपतिस्मा दिनुहुनेछ।”

बपतिस्मा एउटा ग्रीक शब्द जसको अर्थ कुनै व्यक्ति, चीजलाई पानीमा हलुका डुवाउनु, अथवा चोबु।

येशूको बपतिस्मा भयो

(मती ३:१३-१७; लुका ३:२१-२२)

^९त्यसै बेला यूहन्ना भएको स्थानमा गालीलीको नासरत भन्ने शहरबाट येशू आउनु भयो। यर्दन नदीमा यूहन्नाले येशूलाई बपतिस्मा दिए।^{१०}जब येशू पानीदेखि बाहिर निस्कनु हुँदै थियो, उहाँले आकाश खुल्ला देख्नुभयो। पवित्र आत्मा ढुकुरको रूप लिएर येशूकहाँ ओर्लनु भयो।^{११}स्वर्गबाट एउटा आवाज आयो अनि भन्यो: “तिमी मेरो पुत्र हौ अनि म तिमीलाई प्रेम गर्दछु। म तिमीसँग धेरै आनन्दित छु।”

येशूको परीक्षा

(मती ४:१-११; लुका ४:१-१३)

^{१२}त्यसपछि पवित्र आत्माले येशूलाई मरूभूमितर्फ पठाउनुभयो।^{१३}चालिसदिनसम्म येशू त्यही मरूभूमिमा हुनुहुन्थ्यो। उहाँ त्यहाँ जंगली जानवारहरूसँग हुनुहुन्थ्यो। जबसम्म येशू मरूभूमिमा हुनुहुन्थ्यो, उहाँ शैतानदेखि परीक्षित बन्नुभयो। स्वर्गदूतहरू आए अनि येशूलाई मदत गरे।

येशूद्वारा चेलाहरूको चुनाव

(मती ४:१२-२२; लुका ४:१४-१५; ५:१-११)

^{१४}त्यसपछि यूहन्नालाई कैदमा पारियो। येशू गालील जानुभयो अनि परमेश्वरको सुसमाचार प्रचार गर्नु भयो।^{१५}येशूले भन्नुभयो, “यही नै उचित समय हो। परमेश्वरको राज्य नजीक छ। तिमीहरूले आफ्नो रहन-सहन र हृदय परिवर्तन गर अनि सुसमाचारहरूमा विश्वास गर।”

^{१६}गालीलीको फील भएर येशू हिँडिरहनु भएको थियो। येशूले शिमोन* र उसको भाइ अन्द्रियासलाई देख्नुभयो। यी दुवैजना माछा पक्रनेहरू थिए अनि पोखरीमा माछा समात्न जाल हान्दै थिए।^{१७}येशूले

शिमोन शिमोनको अर्को नाउँ पत्रुस थियो।

तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “आज अनि मसँग हिँड। म तिमीहरूलाई बेग्लै प्रकारको माछा पक्रनेहरू बनाउँछु। तिमीहरू मानिसहरू बटुल्ने काम गर्नेछौं माछाहरू होइन।”^{१८}त्यसकारण शिमोन र अन्द्रियासले तिनीहरूको जाल पर्याँकिदिए अनि येशूलाई पछ्याए।^{१९}येशू गालीली भौल भएर केही पर गइरहनु भएको थियो। उहाँले अरू जब्दीका दुइजना छोराहरू दाज्यु भाइ याकूब र यूहन्नालाई देख्नु भयो। तिनीहरू आफ्नो डुङ्गामा चढेर माछा मार्न जाल तयार गर्दैथिए।^{२०}तिनीहरूका पिता जब्दी र उनका काम गर्नेहरू पनि तिनीहरूसित डुङ्गामा नै थिए। जब येशूले यी दुइ दाजुभाइलाई देख्नुभयो, उहाँले तिनीहरूलाई आफूकहाँ बोलाउनु भयो। तिनीहरू आफ्ना पितालाई छोडेर येशूकहाँ आए।

येशूद्वारा दुष्टात्मा भएको मानिसको उद्धार

(लूका ४:३१-३७)

^{२१}येशू अनि उहाँका चेलाहरू कपर्नहूममा जानुभयो। त्यसैबेला उहाँले शबाथको दिनमा सभाघरमा पसी मानिसहरूलाई शिक्षा दिनलागनु भयो।^{२२}त्यहाँ मानिसहरू येशूको उपदेश सुनेर चकित भए। कानूनका शास्त्रीहरूले भैं येशूले तिनीहरूलाई सिकाउनु भएन। येशूले तिनीहरूलाई कुनै अधिकार भएको व्यक्तिले जस्तो सिकाउनु हुन्थ्यो।^{२३}जतिबेला येशू सभाघरमा हुनुहुन्थ्यो, त्यसबेला एकजना दुष्टात्मा लागेको मानिस त्यहाँ थिए।^{२४}त्यो चिच्यायो, “नासरतको येशू हामीदेखि तपाईं के चाहनु हुन्छ? के तपाईं हामीलाई सर्वनाश गर्न आउनु भएको हो? म तपाईंलाई जान्दछु। तपाईं—परमेश्वरकै पवित्र एक जन हुनुहुन्छ।”

^{२५}येशूले दुष्टात्मालाई हकार्नु भयो अनि भन्नुभयो, “चूपलाग!” त्यस मानिसबाट निस्केर बाहिर आइज।”^{२६}त्यो दुष्टात्माले उसलाई जोडले भट्काएको थियो। त्यसैबेला त्यो दुष्टात्मा ठूलो स्वरले चिच्याएर त्यसबाट बाहिर निस्क्यो।

^{२७}सबै मानिसहरू छक्क परे। तिनीहरूले एका-अर्कामा भन्नुलागे, “यहाँ के भइरहेको छ? शायद यो मानिसले केही नयाँ कुरो सिकाइरहेका होलान्। उहाँले अधिकारपूर्वक सिकाइरहनु भएको छ। उहाँले दुष्टात्मालाई आज्ञा गर्नसक्नु हुन्छ। अनि त्यो दुष्ट आत्माले उहाँको हुकुम पालन गर्छ।”^{२८}अनि यो हुने बित्तिकै चाडै नै येशूको खबर गालीलीको सबै मुलुकभरि जतातै फैलियो।

येशूद्वारा अनेकौं मानिसहरू निको भएका

(मती ८:१४-१७; लूका ४:३८-४१)

^{२९}येशू अनि उहाँका चेलाहरूले सभाघर छाड्नुभयो। तिनीहरू सबै याकुब र यूहन्नासँग शिमोन र अन्द्रियासको घरमा जानुभयो।^{३०}शिमोनको सासू ज्वरोले थलिएर ओछ्यान परेकी थिइन। मानिसहरूले येशूलाई तिनको बारेमा सबै कुरा सुनाए।^{३१}त्यसपछि येशू तिनको ओछ्यान छेउमा जानुभयो। येशूले ती स्त्रीको हात समात्नु भयो अनि तिनलाई उठनमा मद्दत गर्नुभयो। यो गर्न बित्तिकै जरो हरायो। तिनी जाति भइन्। त्यसपछि तिनले उहाँहरूको सेवा गरिन्।

^{३२}त्यस साँभ्रमा जब सूर्य अस्तायो, मानिसहरूले अनेकौं रोगीहरूलाई येशूकहाँ ल्याए। तिनीहरूले भूत लागेकाहरूलाई पनि ल्याए।^{३३}शहरका सारा मानिसहरू घरको ढोकामा भेला भएका थिए।^{३४}येशूले बेग्ला-बेग्लै रोग लागेकाहरू सबैलाई निको पार्नुभयो। येशूले मानिसहरूमा लागेका धेरै भूतहरू भगाउनु भयो। तर येशूले भूतहरूलाई बोल्न दिनु भएन, किनभने भूतहरूले उहाँ को हुनुहुन्छ भनेर जान्दथे।

येशूद्वारा सुसमाचार सुनाउने योजना

(लूका ४:४२-४४)

^{३५}भोलिपल्ट विहान, येशू चाँडै उठनुभयो। उहाँले घर छोड्नुभयो, जतिबेला अन्धकार नै थियो। येशू एकान्तमा जानुभयो अनि प्रार्थना गर्न लाग्नु भयो।^{३६}केही समयपछि, शिमोन र उनका साथीहरू येशूलाई खोज्न गए।^{३७}तिनीहरूले येशूलाई भेटे अनि भन्नलागे, “सबै मानिसहरू तपाईंलाई नै हेरिरहेका छन्।”

^{३८}येशूले भन्नुभयो, “हामी यहाँ वरिपरिका अर्को शहरहरूमा जानुपर्छ। त्यसर्थ ती ठाउँहरूमा पनि म प्रचार गर्न सक्नेछु। त्यसैले म आएको हुँ।”^{३९}अनि येशूले गालीलीको सबै ठाउँहरूमा यात्रा गर्नुभयो। उहाँले तिनीहरूका सभाघरहरूमा प्रचारार्गु भयो अनि मानिसहरूमा लागेका भूतहरू भगाइदिनु भयो।

येशूद्वारा एकजना रोगी निको भएको

(मती ८:१-४; लूका ५:१२-१६)

^{४०}एकजना कुष्ठ रोग लागेको मानिस येशूकहाँ आए। त्यसले घुँडा टेकेर येशूलाई बिन्ती गर्न लाग्यो,

“तपाईंमा त्यस्तो शक्ति छ, यदि तपाईंले चाहनु भयो भने म निको हुनसक्छु।”

४ येशूलाई त्यस मानिसप्रति दया लाग्यो। उहाँले त्यस मानिसलाई छुनुभयो र भन्नुभयो, “म तिमीलाई निको पार्न चाहन्छु। निको होऊ।” ५ त्यसपछि त्यस मानिसको कुष्ठरोग हरायो, अनि त्यो निको भयो।

६ येशूले त्यस मानिसलाई जाने आज्ञा दिनुभयो। उहाँले त्यसलाई कडा चेतावनी पनि दिनुभयो। ७ येशूले भन्नुभयो, “होशियार बन, तिम्रो निमित्त मैले गरेको काम बारे कसैलाई केही नभन्नु। तर पुजाहारीकहाँ गएर आफूलाई देखाऊ। अनि परमेश्वरलाई केही भेटी चढाऊ किमभने तिमी निको भएका छौ। मोशाले बताए बमोजिम भेटी चढाऊ। त्यसबाट मानिसहरूलाई तिमी निको भयो भन्ने थाहा हुने छ।” ८ पतर त्यो मानिस त्यहाँबाट गयो अनि येशूले आफूलाई निको पार्नु भएको बारेमा जताततै सबै मानिसहरूसँग कुरा गर्‍यो। अनि येशूको खबर फैलियो। यसकारण येशूले खुल्लमखुल्ला शहरमा प्रवेश गर्नु भएन। येशू मानिसहरू नबस्ने ठाउँतिर जानुभयो। तर सबै शहरहरूबाट मानिसहरू येशूलाई भेट्न आए।

येशूद्वारा पक्षाघातको रोगी मानिस निको भएको

(मती ९:१-८; लूका ५:१७-२६)

२ केही दिनपछि, येशू कफर्नहुममा फर्कनुभयो। येशू घरमा हुनु हुन्थ्यो भन्ने खबर सवैले थाहा पाए। ३ धेरै मानिसहरू येशूको शिक्षा सुन्न आए। भवन खचाखच थियो। त्यहाँ भित्र कुनै ठाउँ थिएन न ता ढोका बाहिर नै उभिने ठाउँ थियो। येशू ती मानिसहरूलाई सिकाइरहनु भएको थियो। ४ केही मानिसहरूले पक्षाघात रोगीलाई येशूकहाँ ल्याई पुर्‍याए। चारजना मानिसहरूले त्यो पक्षाघाती रोगीलाई बोकेका थिए। ५ तर ती मानिसहरूले त्यो रोगीलाई येशू कहाँ ल्याउन सकेनन् किनभने त्यहाँ मानिसहरूको अत्यधिक भीड थियो। यसकारण ती मानिसहरू येशू भएको छाना माथि चढेर गए, तिनीहरूले त्यहाँ छानामा एउटा प्वाल पारेका थिए। त्यसपछि तिनीहरूले त्यो पक्षाघात रोगीसुतेको ओखान् तलतिर फारे। ६ येशूले देख्नुभयो कि, ती मानिसहरूमा अत्यधिक विश्वास थियो। त्यसपछि येशूले ती पक्षाघात रोगीलाई भन्नुभयो, “ए युवक, तिम्रो पापहरू क्षमा भयो।”

७ केही कानुनको शास्त्रीहरू त्यहाँ बसिरहेका थिए। तिनीहरूले येशूले गर्नुभएको कार्यकलाप देखे, अनि

तिनीहरू स्वयं सोचन लागे। ८ उहाँले किन यस्तो कुरा गर्नु हुन्छ? उहाँले यस्तो कुरा गरिरहनु भएको छ जो परमेश्वरको विरुद्धमा छ। केवल परमेश्वरले पापहरूलाई क्षमा गर्नुसक्नु हुनेछ।”

९ येशूले शास्त्रीहरूले आफसमा उहाँको बारेमा के-के कुरा सोचिरहेका थिए भन्ने थाहा पाउनुभयो। अनि येशूले सोध्नु भयो, “किन तिमीहरूको मनमा यस्तो प्रश्न उठिरहेको छ? १० मानिसको पुत्रलाई पृथ्वीमा पापहरूलाई क्षमा गर्ने अधिकार छ। तर म यो कसरी तिमीहरूलाई प्रमाण गर्नसक्छु! यो पक्षाघात रोगीलाई के भन्नु सजिलो छ? ‘तिम्रा पापहरू क्षमा गरिएको छ,’ भन्नु वा, ‘उठ, आफ्नो बिस्तरा बोक अनि हिँडिहाल’ भन्नु? तर म तिमीहरूलाई अब देखाउनेछु कि पापहरू क्षमागर्ने मेरो अधिकार छ भनी।” यसो भनेर येशूले त्यो पक्षाघात रोगीलाई भन्नुभयो, ११ “म तिमीलाई भन्दछु उठ, आफ्नो विछौना बोक अनि घर जाऊ।” १२ त्यो पक्षाघातको रोगी जुरुक्क उठ्यो। उसले आफ्नो विस्तरा उठायो अनि कोठादेखि बाहिरियो। सबै मानिसहरूले देख्न सके। सबै मानिसहरू छक्क परे अनि परमेश्वरलाई प्रशंसा गर्न लागे। तिनीहरूले भने, “हामीले यस्तो चमत्कार कहिल्यै देखेका थिएनौ!”

लेवी (मती) येशूलाई पछ्याउँछन्

(मती ९:९-१३; लूका ५:२७-३२)

१ येशू फेरि भीलतिर जानुभयो। धेरै मानिसहरूले उहाँलाई पछ्याउन थाले। अनि येशूले तिनीहरूलाई शिक्षा दिनुभयो। २ येशू भीलतिर जानु हुँदै थियो। उहाँले अल्फयसको छोरो लेवीलाई देख्नुभयो। लेवी कर-कार्यालयमा बसिरहेको थियो। येशूले तिनलाई भन्नुभयो, “तिमी मसँग हिँड।” लेवी जुरुक्कै उठ्यो र येशूलाई पछ्याउन लाग्यो।

३ त्यस दिन, येशूले लेवीको घरमा नै खाना खानुभयो। त्यहाँ थुप्रै कर-उठाउनेहरू, पापीहरू येशू अनि उहाँका चेलाहरूसित खाना खाइरहेका थिए। त्यहाँ धेरै मनिसहरू थिए जसले येशूलाई पछ्याउन लागेका थिए। ४ केही शास्त्रीहरूले (तिनीहरू फरिसीहरू थिए) येशूलाई पापीहरू र कर उठाउनेहरूसँग खाना खाइरहेका देखे। तिनीहरूले येशूको चेलाहरूलाई भने, “किन उहाँले कर उठाउनेहरू र पापीहरूसँग खाना खानु भएको हो?” ५ येशूले यी कुरा सुन्नु भयो, अनि उहाँले तिनीहरूलाई भन्नुभयो,

“निरोगीहरूलाई वैद्यको आवश्यकता पर्दैन। रोगी मानिसहरूलाई नै वैद्यको आवश्यकता पर्छ। म असल मानिसहरूलाई बोलाउन यहाँ आएको होइन। म पापीहरूलाई बोलाउन यहाँ आएको हुँ।”

येशू अरु धार्मिक प्रमुखहरू भन्दा फरक

(मती ९:१४-१७; लूका ५:३३-३६)

१^८यूहन्नाका चेलाहरू र फरिसीहरू* उपवास बसेकाथिए। केही मानिसहरू येशूकहाँ आए अनि भन्न लागे, “यूहन्नाका चेलाहरू उपवास बसेका छन् अनि फरिसीहरूका चेलाहरू पनि उपवास बसेका छन्। तर तपाईंको चेलाहरू किन उपवास बस्दैनन्?”

१^९येशूले जवाफ दिनुभयो, “जब कुनै विवाह हुन्छ, दुलहाका अतिथिहरू तिनीहरूलाई दुलहा तिनीहरूको साथ रहेसम्म उपवास बस्ने कारण छैन। उनी तिनीहरूसाथ भए सम्म त्यहाँ उपवास हुन सक्दैन। २^०तर समय आउनेछ जब दुलहालाई तिनीहरूबाट अलग लगिन्छ। त्यसबेला तिनीहरूले उपवासलिन्छन्।

२^१कसैले पनि पुरानो कोटमा नखुम्चिएको टालो टाल्दैन। यदि उसले त्यसो गरे त्यो टालो खुम्चिनेछ अनि कोटबाट निस्कने छ। तब प्वाल अफ टूलो हुनेछ। २^२त्यसरी नै, कसैले पनि नयाँ दाखरस पुरानो दाखरसको थैलामा खन्याउन चाहँदैन। किन? किनभने नयाँ दाखरसले त्यो थैलो नै फटाउँछ अनि दाखरस र दाखरसको थैलाहरू दुवै नष्ट हुन्छ। यसर्थ मानिसहरूले नयाँ दाखरस नयाँ थैलोमा भर्न मन पराउँछन्।”

कोही यहूदीहरूद्वारा येशूको निन्दा

(मती १२:१-८; लूका ६:१-५)

२^३सबाथको दिनमा, येशू आफ्ना चेलाहरू साथ अन्नका खेतहरू भएर जाँदै हुनुहुन्थ्यो। चेलाहरूले हिँड्दै गर्दा अन्नका बालाहरू टिप्न लागे। २^४फरिसीहरूले यो देखेर येशूलाई भने, “तपाईंले देख्नु भयो, तपाईंका चेलाहरूले के गरिरहेकाछन्? सबाथको दिनमा यसो गर्नु कानूनको विरुद्ध हो।”

२^५येशूले भन्नुभयो, “तिमीहरूले कहिल्यै पढेका छैनौ कि जब दाऊद अनि उनका सङ्गीहरू भोकाएका

फरिसीहरू फरिसीको अर्थ “अलग गरिएको व्यक्ति”। फरिसीहरू यहूदीहरूको एक दल थियो। ख्रीष्टको समयमा यहूदीहरूमा तिनीहरूको शक्ति र प्रभाव ठूलो थियो।

थिए अनि खानेकुरा चाहन्थे त्यस बेला दाऊदले के गरे? २^६यस्तो घटना अवीथर जस्ता प्रधान पूजाहारीको समयमा भएको थियो। दाऊदले, परमेश्वरको घरमा पसेर परमेश्वरलाई चढाइएको रोटी खाएको थिए। अनि मोशाको कानून अनुसार खालि पूजाहारीहरूले रोटी खान सक्छन्। दाऊदले आफ्नो साथमा भएका सबै मानिसहरूलाई पनि केही रोटीहरू दिए।”

२^७त्यसपछि येशूले फरिसीहरूलाई भन्नुभयो, “शबाथको दिन, मानिसहरूलाई सहयोग गर्नु भनेर नै शुरू भएको हो। शबाथ दिनको नियमहरू पालन गर्नेपर्छ भनेर मानिसहरू बनेको होइन। २^८यसैले मानिसको पुत्र नै शवाथ दिनको पनि परमप्रभु हुन्।”

येशूद्वारा कोरीको हात निको

(मती १२:९-१४; लूका ६:६-११)

३^१अर्को दिन येशू सभाघरमा जानुभयो। त्यहाँ एकजना एउटा हात डुँडे भएको मानिस थियो। ३^२कोही यहूदीहरू त्यहाँ येशूले शबाथको दिनमा त्यसलाई निको पार्नुहुन्छ कि भनी उहाँको ध्यान सहित चियो गर्दैथिए। तब तिनीहरूले दोष लाउन सक्थे। ३^३येशूले त्यो डुँडे हात भएको मानिसलाई भन्नुभयो, “यहाँ खडा हौ अनि सबै मानिसहरूले तिमीलाई देख्नु सक्नेछन्।”

३^४अनि येशूले मानिसहरूलाई भन्नुभयो, “शबाथको दिनमा, कुन चाँहि काम गर्नु अनुमति दिइन्छ: असल गर्नु वा खराब गर्नु? कसैको प्राण बँचाउनु वा नाश गर्नु?” मानिसहरूले येशूलाई कुनै जवाब दिएनन्।

३^५येशूले चारै तिर मानिसहरूलाई रिसाएर हेर्नुभयो। उहाँ खूबै दुखित बन्नुभयो किनभने तिनीहरू कठोर हृदयका थिए। येशूले त्यस मानिसलाई भन्नुभयो, “तिम्रो हात मलाई देखाऊ।” त्यस मानिसले आफ्नो हात येशू कहाँ पसार्यो अनि तुरुन्तै निको भइहाल्यो। ३^६तब फरिसीहरू गए अनि हेरोदीयसहरूलाई लिएर येशूलाई कसरी मार्ने योजना बनाउन शुरू गरे।

अनेकौ मानिसहरू येशूको पछि लाग्छन्

३^७येशू आफ्ना चेलाहरूसित भेरीलतिर जानुभयो। गालीलीका अनेकौ मानिसहरूले उहाँलाई पछ्याए। ३^८यहूदीया, यरूशलेम इटुमिया यर्दननदीको अर्कोतिर्फ

अनि टायर र साइडनका इलाकाबाट पनि धेरै मानिसहरू त्यहाँ आई पुगे। ती मानिसहरू येशूले गरेका सबै कुराहरू सुनेर आएका थिए।^६ उहाँले ती सबै मानिसहरूलाई देख्नुभयो। अनि उहाँले आफ्ना चेलाहरूलाई एउटा सानो डुङ्गा तयार गर्नु भन्नु भयो। उहाँले यस्तो आदेश गर्नुभयो किनभने भीडको कारणले थिचोमिचो पो हुने होकि भन्ने डर थियो।^{१०} येशूले धेरै मानिसहरूलाई निको तुल्याउनु भएको थियो। यसर्थ सबै रोगी मानिसहरूले उहाँलाई छुन भनेर ठेलमठेला गर्दथे।^{११} कसैलाई दुष्टआत्मा लागेको थियो। जब ती दुष्टआत्माहरूले येशूलाई देख्यो, तिनीहरूले उहाँ अघि शिर निहुराए अनि कराए, “तपाईं परमेश्वरको पुत्र हुनुहुन्छ!”^{१२} तर उहाँ को हुनु हुन्छ मानिसहरूलाई नचिनाउनु भनी ती दुष्टआत्माहरूलाई कडा आज्ञा दिनुभयो।

येशूले आफ्ना बाह चेलाहरू छान्नु भयो

(मती १०:१-४; लूका ६:१२-१६)

^{१३} त्यसपछि येशू पहाडमाथि लाग्नुभयो। येशूले कोही मानिसहरूलाई आफू कहाँ बोलाउनु भयो। ती मानिसहरूलाई येशूले नै छान्नु भएको थियो। ती मानिसहरू येशू भएकहाँ पुगे।^{१४} येशूले बाहजनालाई चुन्नु भयो अनि तिनीहरूलाई प्रेरित भनेर भन्नुभयो। येशूले ती बाहजना मानिसहरूलाई उहाँसित बस्नु अनि प्रचारका निम्ति अरू स्थानमा पठाउन चाहनुहुन्थ्यो।^{१५} अनि येशूले ती मानिसहरूमा अरू मानिसहरूमा लागेको दुष्ट आत्मा हटाउने शक्ति प्राप्त होस् भन्ने चाहनुहुन्थ्यो।^{१६} येशूले छान्नु भएका ती बाहजना मानिसहरू थिए: शिमोन (जसलाई उहाँले पत्रुस नाउ दिनु भएको थियो);^{१७} याकूब र यूहन्ना, जब्दीका छोराहरू (जसलाई येशूले बोअनर्गेश नाउँ दिनु भएको थियो जसको अर्थ हुन्छ “गर्जनका छोराहरू”);^{१८} अन्द्रियास, फिलिप, बर्थालमै, मती, थोमा, याकूब (अल्फयसको छोरो), थेदियस, सिमोन कनानी*,^{१९} अनि यहूदा इस्करयीत जसले येशू सित विश्वासघात गरेको थियो।

कसैले येशूमा शैतान भएको ठान्छन्

(मती १२:२२-३२; लूका ११:१४-२३; १२:१०)

^{२०} त्यसपछि, येशू घर जानुभयो। तर फेरि अनेकौं

मानिसहरू त्यहाँ भेला भए। त्यहाँ यति विघ्न मानिसहरू थिए कि येशू र आफ्ना चेलाहरूले भोजन खान पनि पाउनु भएन।^{२१} येशूका परिवारका सदस्यहरूले यी सबै थाहा पाए। तिनीहरूले उहाँको मन ठेकानमा छैन भनी उहाँको जिम्मा लिन तिनीहरू आए।

^{२२} अनि यरूशलेमबाट आएका शास्त्रीहरूले भने, “बील्जीबुल (शैतान) उहाँभित्र रहेको छ! उसले दुष्टआत्माहरूको मालिकद्वारा अधिकार पाएर मानिसहरूमा भएको दुष्ट-आत्माहरू भगाउँदछ।”

^{२३} यसकारण येशूले सबैलाई एकत्र गर्नु भयो अनि मानिसहरूलाई शिक्षा दिनलाई नीति कथाहरूको दृष्टान्त दिनु भयो। येशूले भन्नुभयो, “शैतानले शैतानलाई मानिसहरूबाट कसरी निकाल्न सक्छ? ^{२४} यदि कुनै राज्य विभक्त भएर आफ्नै विरुद्ध भगडा गरे त्यो धेरै चलन सक्ने। ^{२५} अनि एक परिवार विभक्त भएर अनि फुट भएका अंश एक अकासित लडिरे त्यो परिवारको रूपमा खडा रहन सक्ने। ^{२६} अनि जब शैतान शैतानसँगै र आफ्नै मानिसहरूसँगै भगडा गर्छ भने त्यो धेरै दिन टिक्न सक्ने। यो अवस्थामा शैतानको अन्त हुनेछ। ^{२७} यदि कुनै व्यक्ति एकजना बलवान मानिसको घरमा उसका चीजबीज चोर्न भनी पस्न चाँहन्छ भने उसले पहिले त्यो बलवान व्यक्तिलाई डोरीले बाध्नु पर्छ। तब मात्र त्यसले त्यो बलवान मानिसको घरबाट चीजहरू लुट्न सक्छ। ^{२८} म तिमीहरूलाई साँचो भन्दछु। मानिसहरूले गरेका सबै पापहरू अनि निन्दाहरू क्षमा हुनेछ। ^{२९} तर पवित्र आत्माका* विरुद्ध कसैले गरेका खराब कुराहरू कहिल्यै क्षमा हुनेछैन। किनभने उ सधैं त्यो पापको दोषी बन्नु पर्नेछ।”

^{३०} येशूले यसो भन्नुभयो किनभने शास्त्रीहरूले येशूभित्र दुष्टआत्मा रहेको छ भनेका थिए।

येशूको चेलाहरू नै उहाँको साँचो परिवार

(मती १२:४६-५०; लूका ८:१६-२१)

^{३१} तब येशूका आमा र भाइहरू आए। उनीहरू बाहिरै खडा भएर एकजनालाई येशूलाई बोलाउन पठाए।^{३२} धेरै मानिसहरू येशूका वरिपरि बसेका थिए। तिनीहरूले

पवित्र आत्मा परमेश्वरको आत्मा, येशूको आत्मा अनि आरामदायक पनि भनिन्छ। परमेश्वरले औ र खीष्टसित मिलेर संसारमा मानिसहरू माफ्न उनले परमेश्वरको काम गर्छन्।

कनानी कनानीहरू एक यहूदी राजनैतिक दलकाहरू थिए।

येशूलाई भने, "तपाईंका आमा र भाइहरू तपाईंलाई पखैर बाहिर बसिरहेका छन्।"

^३येशूले उत्तर दिनु भयो, "को चाँहि मेरा आमा हुन्? को चाँहि मेरा भाइहरू हुन्?" ^३तब येशूले आफ्ना वरिपरि गोलो भएर बसेका मानिसहरूलाई हेर्नुभयो। उहाँले भन्नुभयो, "यी मानिसहरू नै मेरा आमा र भाइहरू हुन्।" ^४मेरा साँचा भाइहरू अनि बहिनीहरू र आमा तिनीहरूनै हुन् जसले परमेश्वरले चाहे अनुसार कर्म गर्दछन्।"

बीउ छर्ने खेतीवाल्को वारेमा नीतिकथा

(मती १३:१-६; लुका ८:४-८)

४ अर्को समय, येशू भीलको किनारमा हुनु हुन्थ्यो अनि मानिसहरूलाई उपदेश दिन लाग्नु भयो। धेरै धेरै मानिसहरू येशूका वरिपरि भेलाभए। यसर्थ येशू समुद्रमा एउटा डुङ्गामा चढ्नु भयो अनि त्यहाँ बस्नुभयो। सबै मानिसहरू समुद्रको किनारमा नै रहे। ^२येशूले डुङ्गाबाट सिकाउनु भयो। येशूले तिनीहरूलाई नीति कथाहरूको उपयोग गरेर धेरै कुराहरू सिकाउनु भयो। उहाँले भन्नुभयो, ^३"सुन! एकजना खेतीवाला बीउ छर्न गयो। ^४जब त्यसले बीउ छर्यो केही बीउहरू बाटोमा छरियो। चराचुरुङ्गीहरू आए अनि ती बीउहरू खाइविए। ^५केही बीउहरू चट्टान भएको भूँडमा छरिए जहाँ त्यति माटो थिएन। माटोको गहिराई नभएकोले त्यहाँ छिट्टै ती विरूवाहरू उम्रे। ^६तर जब घाम लाग्यो ती विरूवाहरूलाई डडाइदिए अनि ती सुकीगए किनभने तिनीहरूको जरा त्यति गहिरामा थिएन। ^७कतिपय बीउहरू काँडाघारीमा पर्यो, जब काँडाहरू बढेर आए अनि ती विरूवाहरूलाई त्यसले राम्ररी बढ्न दिएन। अनि ती विरूवाहरूमा फल लाग्न सकेन। ^८केही बीउहरू राम्रा माटोमा परे। राम्रा माटोमा ती उम्रिए। ती बढे अनि फल दिनसक्ने भए। केही बोटहरूले तीस गुणा, केहीले साठी गुणा र केहीले सय गुणा जति पनिफल फलाए।"

^९अनि येशूले भन्नुभयो, "तिमीहरू मध्येजसले सुनिरहेकाछौ, मेरो कुरा सुन।"

येशू भन्दछन् उहाँले किन वृष्टान्तहरू उल्लेख गर्नुभयो

(मती १३:१०-१७; लुका ८:९-१०)

^{१०}अनि जब येशू एकलै हुनु हुन्थ्यो, बाहजना

प्रैरितहरू* र उहाँका अरू चेलाहरूले उहाँले भन्नुभएको नीतिकथाहरूको बारेमा सोध्न थाले।

^१येशूले भन्नुभयो, "खालि तिमीहरूले मात्र परमेश्वरको राज्यको रहस्य बारे जान्नुसक्यौ। तर अरू मानिसहरूलाई म नीतिकथाहरू भनेर सबै कुरा दिन्छु।" ^२किनकि:

'तिनीहरू हेर्न ता हेर्छन्, तिनीहरू देख्छैनन्, तिनीहरू सुन्न ता सुन्छन्, तिनीहरू बुझ्दैनन् यदि तिनीहरूले देखे र बुझे भने, तिनीहरू बदलिनेछन् र क्षमा हुनेछ।'"

यशैया ६:९-१०

येशू बीउको व्याख्या गर्नुहुन्छ

(मती १३:१८-२३; लुका ८:११-१५)

^१येशूले आफ्ना चेलाहरूलाई भन्नुभयो, "के सित तुलना गर्न सक्छ? यदि तिमीहरूले बुझ्न सकेनौ भने कसरी अरू नीतिकथा बुझ्ने छौ?" ^२खेतीवाला एउटा व्यक्ति जस्तै हो जसले परमेश्वरको वचनलाई छर्दछ। ^३कहिलेकहीं ती वचनहरू बाटोतिर छरिन्छन्। यी सब ती मानिसहरू जस्तै हुन् जसले परमेश्वरको वचन सुन्दछ। अनि शैतान आउँछ अनि तिनीहरूमा रोपिएका वचनलाई लगेर जान्छ। ^४अरूहरू चट्टान भएको माटोमा छरिएका बीउहरू जस्तै हुन्। तिनीहरू वचन सुन्दछन् अनि तत्काल आनन्दसाथ स्वीकार गर्दछन्। ^५तर तिनीहरूले आफ्नो जीवनमा गहिरो रूपमा ती वचनहरू ग्रहण गर्दैनन्। तिनीहरूले क्षणिक रूपमा मात्र यसलाई ग्रहण गर्दछन्। अनि जब वचनको कारणले तिनीहरू संकट अनि खेदोमा पर्छन् भट्टै तिनीहरूले विश्वास छोडिदिन्छन्। ^६अरू मानिसहरू काँडाघारीमा परेको बीउहरू जस्तै हुन्। तिनीहरू बचनहरू सुन्दछन्। ^७अनि यी कुराहरू तिनीहरूका जीवनमा आइपर्छ: जीवनको चिन्ता, रूपियाँ-पैसाको लालच, अनि अरू त्यस्तै थोकहरूको चाहना। यस्ता कुराहरूको कारणले वचनहरूको विकास हुन सक्तैन। अनि वचनहरू तिनीहरूका जीवनमा फलदायी पनि हुँदैनन्। ^८अरू मानिसहरू मलिलो माटामा रोपिएका बीउहरू भैं हुन्छन्। तिनीहरू वचन सुन्दछन् अनि ग्रहण गर्दछन्। अनि वचनहरू तिनीहरूमा बढ्दछन् र फल दिने योग्य हुन्छन् कहिले

प्रैरितहरू येशूले आफ्नो खास सहायक चुम्बु भएको मानिसहरू।

तीस गुणा, कहिले साठी गुणा, अनि कहिले सय गुणा सम्मा।”

तिमीमा जे जति छ त्यो प्रयोग गर

(लूका ८:१६-१८)

^{२१}अनि येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “कि तिमीहरूले कुनै दीयोलाई पाथीमुनि वा ओछ्यानमुनि राख्नु भनेर ल्याउँछौ? होइन तिमीहरूले दीयोलाई सामदान माथि राख्नलाई ल्याउँछौ। ^{२२}लुकाइएका प्रयेक कुराहरू देखा पर्नेछ। सबै गुप्ति कुराहरू प्रकाशमा आउनेछ। ^{२३}तिमीहरू जसले मलाई सुनिरहेका छौ, सुन।”

^{२४}तब उहाँले भन्नुभयो, “तिमीहरूले जे पनि सुन्छौ त्यस कुराहरूमाथि राम्ररी बिचार गर। तिमीहरूले जे जति अरूलाई दिदैछौ त्यतिनै परमेश्वरले तिमीहरूलाई दिनुहुनेछ। ^{२५}तर परमेश्वरले तिमीहरूलाई अभ अधिक दिनुहुनेछ। जोसित छ उसले अभ धेरै पाउनेछ। तर जससित छैन, आफूसित भएको त्यो पनि उसले हराउनु पर्नेछ।”

येशू बीउको बारेमा भन्नु हुन्छ

^{२६}त्यसपछि येशूले भन्नुभयो, “परमेश्वरको राज्य एकजना मानिस जस्तै हो जसले जमीनमा बीउ छर्दछ। ^{२७}बीउहरू उम्रन्छन् बढ्न थाल्दछ। मानिस सुतेको होस वा उठेको त्यो दिन होस् कि रात होस् बीउ उम्र्दै जान्छ। मानिसहरूले जान्दैन त्यो कसरी उम्र्छ। ^{२८}कसैको सहयता नपाई नै जमीनले अन्न उर्माछ। पहिले बोट उम्र्छ। त्यसपछि बाला अनि त्यसरीनै बोटभरि अन्नको दाना लाग्दछ। ^{२९}जब अन्न पाक्छ, मानिसले त्यसलाई काट्दछ। यो नै फसलकाटने उचित समय हो।”

राज्य रायोको दाना जस्तै हो

(मती १३:३१-३२, ३४-३५; लूका १३:१८-१९)

^{३०}त्यसपछि येशूले भन्नुभयो, “परमेश्वरको राज्य यस्तै हो भनेर हामी के-को दृष्टान्त उपयोग गर्न सक्छौ? यसको वर्णन गर्न कुन दृष्टान्त हामी उपयोग गर्न सक्छौ? ^{३१}परमेश्वरको राज्य रायोको दाना जस्तै हो। रायोको दाना एकदमै सानो बीउ हो जसलाई भूँसमा छरिन्छ। ^{३२}तर जब तिमीहरूले यसको बीउ छर्दछौ, यो उम्र्दै बढ्छ अनि यो तिमीहरूको बगैँचामा सबैभन्दा अग्लो बोट भएर देखा पर्दछ। यसको ठूलठूला हाँगाहरू

हुन्छन्, जङ्गली चराचुरूङ्गीहरू आउँदछन् अनि गुँड बनाएर आफूलाई घामको पोलाइ वा भुस्लाइबाट जोगाउँदछ।”

^{३३}येशूले मानिसहरूलाई सिकाउन यस्ता थुप्रै दृष्टान्त भन्नुभयो। उहाँले तिनीहरूले जतिसम्म बुझ्दछन् त्यही स्तरसम्म सिकाउनुभयो। ^{३४}मानिसहरूलाई सिकाउनलाई येशूले दृष्टान्त उपयोग गर्नुभयो। तर जब येशू र उहाँका चेलाहरूमात्र एकान्तमा एकत्र भएका हुन्थे, येशूले तिनीहरूलाई सबै कुरा व्याख्या गरिदिनु हुन्थ्यो।

येशूले आँधी थान्नु भयो

(मती ८:२३-२७; लूका ८:२२-२५)

^{३५}त्यसदिन साँभमा येशूले आफ्ना चेलाहरूलाई भन्नुभयो, “हामी भील पारितर्फ तरौ।” ^{३६}येशू र चेलाहरूले मानिसहरूलाई त्यहाँ छोडे। उनीहरू सबै येशू पहिले चढिरहनु भएको डुङ्गाद्वारा गए। उनीहरूसँग अरू डुङ्गाहरू पनि थिए। ^{३७}समुद्रमा त्यस बेला डरलाग्दो आँधी चल्यो। समुद्रका छालहरूले डुङ्गाको छेउमा हान्यो अनि डुङ्गामा पानी पस्नलाग्यो। डुङ्गाप्रायः पानीले भरिन लाग्यो। ^{३८}येशू डुङ्गाको पछिल्लो पट्टि हुनुहुन्थ्यो सिरानीमा टाउको राखेर उहाँ सुतिरहनु भएको थियो। चेलाहरू गएर उहाँलाई ब्युँभाए। तिनीहरूले भने, “हे गुरुज्यू, हामीहरू डुब्दै छौ। के वास्ता गर्नु हुन्न?”

^{३९}तब येशू जुरूक उठनुभयो अनि त्यो आँधीलाई हकार्नु भयो। येशूले भीललाई भन्नु भयो, “चूपचाप बस। शान्त होऊ।” अनि तत्कालै आँधी थामियो अनि भील शान्त बन्यो। ^{४०}येशूले चेलाहरूलाई भन्नु भयो, “तिमीहरू किन यस्तो कायर? तिमीहरूमा अभपनि विश्वास छैन?” ^{४१}चेलाहरू खूबै डराए अनि एका अकासित बहस गर्न लागे, “उहाँ कस्तो प्रकारको मानिस हुनुहुन्छ? यतिसम्म कि आँधी र छालहरूले पनि उहाँको आज्ञा मान्दछ।”

दुष्तामा बाट छुटकारा एक व्यक्ति

(मती ८:२८-३४; लूका ८:२६-३९)

५ येशू र उहाँका चेलाहरू भीलको अर्को किनारतिर भएका गिरासीन मानिसहरूकहाँ जानुभयो। ^२जब येशू डुङ्गाबाट बाहिरिनु हुँदै थियो त्यसबेला चिहानबाट दुष्ट आत्मा लागेको एउटा मानिस उहाँलाई भेट्न आयो। ^३यो मानिस चिहानहरूमा बस्ने गर्दथ्यो। त्यसलाई

कसैले अधीन गर्न सकेनन्, यतिसम्म कि सांग्लाले बाँधेर पनि।^४ धेरैपल्ट मानिसहरूले त्यसको हात र खुट्टाहरू साँगोलोले बाँधेर राख्ने चेष्टा गरे। तर त्यसले आफ्ना हात र खुट्टामा बाँधिका सांगलोहरू चुँडाइदिन्थ्यो। त्यसलाई वशमा राख्न कसैको शक्ति थिएन।^५ रात र दिन चिहानको वरिपरि र पहाडतिर त्यो मानिस डुलिरहन्थ्यो। त्यो चिच्याएर रून्थ्यो अनि आफैले आफैलाई ढुंगाले काट्दै हिँड्थ्यो।

^६ जब येशू टाडामा हुनुहुन्थ्यो, त्यो मानिसले उहाँलाई देख्यो। त्यो येशूकहाँ दगुरेर गयो अनि उहाँको अधि निहुरियो।^७ “येशूले त्यस मानिसलाई भन्नुभयो, “ए दुष्टात्मा, यस मानिसबाट बाहिर निस्कौ।” अनि त्यो मानिस तिखो स्वरले चिच्यायो, “मबाट तपाईंले के चाहनुहुन्छ, येशू, सर्वोच्च परमेश्वरका पुत्र? म परमेश्वरमा शपथ हालेर तपाईंलाई बिन्ती गर्दछु मलाई शान्ति नदिनुहोला!”

^८ त्यसपछि येशूले त्यस मानिसलाई सोध्नु भयो, “तिम्रो नाम के हो?”

त्यसले उत्तर दियो, “मेरो नाउँ फौज* हो, किनभने हामीहरू धेरै छौं।”^९ ती आत्माहरूले येशूलाई घरि घरि त्यस इलाकाबाट बाहिर निकाला नगरियोस् भनि बिन्तीगरे।

^{१०} त्यहाँ नजिकैको एउटा पहाडमा धेरै सँगुरहरूको बथान चरिरहेको थियो।^{११} भूतामाहरूले येशूलाई बिन्ती गर्न लागे, “हामीलाई ती सँगुरहरू भएको ठाउँमा पठाइदिनुहोस्। हामीलाई तिनीहरू भित्र जानु दिनुहोस्।”^{१२} अनि येशूले तिनीहरूलाई त्यसै गर्न दिनुभयो। ती भूतामा मानिसलाई छोडेर सँगुरहरू मा पसे। त्यसपछि ती सँगुरहरू भिरालो पहाड अनि समुद्र तिर हुरिन लागे। सबै सँगुरहरू डुबे। त्यो बगालमा प्रायः २००० वटा सँगुरहरू थियो।

^{१३} सँगुर गोठालाहरू पनि भागिए। तिनीहरू शहर र बस्ती तिर गए। तिनीहरूले भएका सबै घटनाहरू मानिसहरूलाई सुनाए तब मानिसहरू भएको घटना हेर्न आए।^{१४} मानिसहरू येशूकहाँ आए। तिनीहरूले भूतामा लागेका मानिसलाई त्यहाँ देखे। त्यस मानिसले लुगाफाटा पहिरिएको थियो अनि त्यसको मानसिक अवस्था ठीकै थियो। सबै मानिसहरू भयभीत थिए।^{१५} कोही मानिसहरू त्यहाँ थिए जसले येशूले गरेका कुराहरू देखेका थिए।

फौज फौज नामको अर्थ हुन्छ अत्यन्तै धेरै। रोम सेनामा एउटा फौजमा प्रायः ५,००० मान्छेहरू थिए।

ती मानिसहरूले अरू मानिसहरूलाई नराप्नो आत्माले भेट्टाएको त्यस मानिसलाई के भएको थियो त्यो व्याख्या गरे। तिनीहरूले सँगुरहरूको बारेमा पनि सुनाए।^{१६} अनि मानिसहरूले बिन्ती गर्दै येशूलाई त्यहाँबाट कतै जानुहोस् भने।

^{१७} येशू डुङ्गामा चढ्दै हुनुहुन्थ्यो, दुष्टात्माहरूदेखि मुक्त भएको त्यस मानिसले येशूसँगै जानलाई बिन्ती गर्छो।

^{१८} तर येशूले त्यस मानिसलाई उहाँसँग जानलाई अनुमति दिनुभएन। येशूले भन्नुभयो, “आफ्नो घर-परिवार र साथीहरू भएकहाँ जाऊ। परमप्रभुले तिमीहरूकालागि जे जति गर्नुभएको छ त्यस बारे सबैलाई भन। परमेश्वरले मलाई दया गर्नु भयो भनी तिनीहरूलाई भन।”^{१९} तब त्यो मानिस गयो अनि त्यहाँका दस-शहरका* मानिसहरूलाई येशूले गर्नु भएको महान कार्यहरूको बारेमा सुनायो। सबै मानिसहरू चकित बनेका थिए।

येशूद्वारा मृत युवतीलाई प्राणदान अनि रोगी स्त्रीलाई

आरोग्य प्रदान

(मती ९:१८-२६; लूका ८:४०-५६)

^१ येशू डुङ्गामा चढेर समुद्रपार गरी भौलको अर्को तर्फ जानुभयो। समुद्रको त्यस किनारमा उहाँका वरिपरि धेरै मानिसहरू भेला भए।^२ सभाघरका एकजना प्रमुख जसको नाउँ याइरस थियो उहाँ भएरि आए। याइरसले येशूलाई देखे अनि येशूलाई दण्डवत गरे।^३ याइरसले येशूलाई एकोहोरो बिन्ती गरिरह्यो र भन्यो, “मेरी सानी छोरी मर्न आँटकी छे। कृपया भन्नु आउनुहोस् र उस माथि तपाईंको हात राख्नुहोस्। त्यसपछि उ निको हुनेछ अनि बाँचेछ।”

^४ अनि येशूले याइरसको साथ दिनुभयो। धेरै मानिसहरूले येशूलाई पछ्याए। येशूलाई वरिपरि घेरिएको भीडले उहाँलाई धकेलीरहेको थियो।

^५ ती मानिसहरूसँग एउटी आईमाई पनि थिई। त्यस आईमाईलाई बाह्र वर्ष अघिदेखि रगत बग्ने व्यथा थियो।^६ त्यो आईमाई खुबै पीडित थिई। धेरै डाक्टरहरूले त्यसको उपचार गरे। आफ्ना भए जति सबै सम्पत्ति त्यसले खर्च गरेकी थिई। तर उसमा सुधार पट्नै आएन। त्यसको व्यथा अभ्र बिग्रँदै गयो।^७ त्यस

दस-शहर गालीली भौलको किनारमा अवस्थित दसवटा त्यसबेलाका ग्रिसेलो शहरहरू।

आईमाईले येशूको बारेमा सुनेकी थिई। मानिसहरूको भीड़ भएर गई त्यस स्त्री पछिल्लिरबाट येशू कहाँ आई अनि उहाँको कोट छोई।^{२८} त्यसले बिचार गरी, “यदि मैले उहाँको कोट मात्रपनि छुन पाएँ भने म जाती हुनसक्छु।”^{२९} अनि जब त्यसले उहाँको कोट छोई तत्कालै रगत बग्नु बन्द भयो। त्यस आईमाईले आफ्नो सारा जीउ नै व्यथा मुक्त भएको अनुभव गरी।^{३०} अनि येशूले आफूबाट शक्ति सञ्चार भइरहेको अनुभव गर्नुभयो। उहाँ रोकिनु भयो अनि भीड़तर्फ फर्कनुभयो। अनि उहाँले सोध्नु भयो, “कसले मेरो वस्त्र छोयो?”

^{३१} चेलाहरूले येशूलाई भने, “तपाईंको वरिपरि यति विघ्न मानिसहरू छन्। तपाईंलाई ठेल्दैछन्। तर तपाईं सोध्नु हुन्छ ‘मलाई कसले छोयो?’”

^{३२} तर येशूले त्यो छुने मानिसलाई पत्ता लगाउन घरि-घरि हेर्न लाग्नु भयो।^{३३} त्यस आईमाईले आफु निको भएको ठानी। अनि त्यो आई अनि येशूको चरणमा घोप्टी। त्यो डरले काँपिरहेकी थिई। त्यसले सारा सत्य येशूलाई सुनाई।^{३४} येशूले त्यस आईमाईलाई भन्नुभयो, “हे स्त्री, तिमी निको भयौ किनभने तिमीले विश्वास गर्छौ। शान्तिसित जाऊ। अब तिमी तिम्रो रोगबाट मुक्त भयौ।”

^{३५} येशू अभैसम्म त्यहाँ बोलिरहुनु भएको थियो। केही मानिसहरू सभाघरका प्रमुखका घरबाट आए। तिनीहरूले भने, “तिम्रो छोरी मरी सकी। अब गुरूज्यूलाई दुःख दिने आवश्यकता छैन।”

^{३६} तर मानिसहरूले भनेका कुरामा येशूले वास्ता गर्नु भएन। येशूले सभाघरका प्रमुखलाई भन्नुभयो, “डराउनु पर्दैन; खाली विश्वास गर।”

^{३७} येशूले पन्नुस, याकूब, याकूबका भाइ यूहन्ना बाहेक अरू कसैलाई पनि उहाँको साथमा आउन अनुमति दिनु भएन।^{३८} येशू अनि उहाँका चेलाहरू सभाघरका प्रमुखका घरमा जानु भयो। येशूले अनेकौँ मानिसहरू चित्कार गरिरहेको अनि रोईरहेको सुन्नु भयो। त्यहाँ खूब अलमल थियो।^{३९} येशू घरभित्र पस्नुभयो अनि मानिसहरूलाई भन्नुभयो, “तिमीहरू किन चित्कार गरेर यत्रो हल्ला मच्चाइ रहेछौ? यो नानी मरेको छैन। उ सुती रहेकी छ खाली।”^{४०} तर तिनीहरूले येशूमाथि हाँसो गरे। येशूले सबै मानिसहरूलाई घरदेखि बाहिर जानुभन्नु भयो। उहाँले बालिकाको बाबु, आमा अनि आप्ना तीनजना चेलाहरूलाई लिनुभयो अनि त्यो

केटी भएको कोठाभित्र जानुभयो।^{४१} अनि बालिकाको हात समातेर येशूले भन्नुभयो, “तालिता कूमी!” (जसको अर्थ, “सानी बालिका, म तिमीलाई उठ भन्दैछु!”)^{४२} सानी बालिका जुरूकै उठी अनि हिँड्न लागी। (बालिका १२ वर्ष पुगेकी थिई।) बाबु, आमा र चेलाहरू यो देखी छक्क परे।^{४३} येशूले ती बाबु र आमालाई यस बारेमा कसैलाई पटक केही नभन्नु भनेर कडा निर्देश दिनुभयो। त्यसपछि येशूले त्यस युवतीलाई केही खानेकुरा दिनु भनेर अहाउनुभयो।

येशू आफ्नो शहरमा जानुहुन्छ

(मती १३:५३-५८; लूका ४:१६-३०)

६ येशूले त्यस ठाउँ छोड्नुभयो अनि उहाँ आफ्नो शहर फर्कनुभयो। उहाँका चेलाहरू उहाँसँगै गए।^१ शबाथको दिनमा येशूले सभाघरमा शिक्षा दिनु शुरू गर्नुभयो। धेरै मानिसहरू उहाँको शिक्षा सुनेर छक्क परे। तिनीहरूले भने, “यो मानिसले यो शिक्षा कहाँबाट पाए? यो ज्ञान उहाँले कहाँबाट पाएका हुन्? कसले उहाँलाई यो दिएका हुन्? अनि यस्तो चमत्कारहरू गर्न शक्ति उहाँले कहाँबाट पाएका हुन्? के उहाँ त्यही सिकर्मा होइनन्? अनि के उहाँकी आमा मरियम अनि याकूब, योसेफ, यहूदा र सिमोन भाइहरू होइनन्? अनि के उहाँका बहिनीहरू यहाँ हामीसँग छैनन्?” ती मानिसहरूले येशूलाई स्वीकार गर्न सकेनन्।

^२ येशूले मानिसहरूलाई भन्नुभयो, “अरू मानिसहरूले अगमवक्तालाई आदर गर्दछन् तर आफ्नै शहरमा आफ्नै आफन्तहरू अनि आफ्नै परिवार माफमा एक अगमवक्ताको आदर हुँदैन।”^३ येशूले त्यस शहरमा त्यति धेरै चमत्कारहरू गर्न सक्नु भएन। उहाँले केही पीडित मानिसहरूलाई तिनीहरूमाथि आफ्नो हात राखेर निको पारेको मात्रै हो।^४ ती मानिसहरूमा विश्वास थिएन भन्ने कुरामा येशू अत्यन्तै अचम्भित हुनु भयो। त्यसपछि येशू त्यसै इलाकाका गाउँहरूतिर जानुभयो अनि सिकाउन लाग्नुभयो।

येशू प्रचारका निमित्त आफ्ना प्रेरितहरूलाई पठाउनु हुन्छ

(मती १०:१, ५-१५; लूका ९:१-६)

^१ येशूले बाहजना चेलाहरूलाई आफूकहाँ बोलाउनुभयो। येशूले तिनीहरूलाई दुइ-दुइ जनाको दलमा पठाउनु भयो। येशूले दुष्टात्माहरूमाथि अधिकार जमाउने शक्ति

तिनीहरूलाई दिनुभयो। ^१येशूले चेलाहरूलाई भन्नुभयो: “यात्रामा जाँदा तिमीहरूले साथमा एउटा लौरो बाहेक केही नबोक्नु। रोटी नबोक, भोला नबोक अनि गोजीमा पैसाहरू पनि नबोक। ^२जुता लगाऊ, आफूले लगाएको लुगाफाटाहरू मात्र बोक। ^३जब तिमीहरूकुनै घरमा पस्छौ, तब त्यो शहर नछोड्नेसम्म त्यो घरपनि नछोड। ^४यदि कुनै शहरले तिमीहरूलाई स्वागत गरेन वा तिमीहरूका कुरा सुनेन भने त्यो शहर छोड। शहर छोडदा तिम्रा पैतालाका धुलोहरू पनि टक्टाकाइ देऊ। यही नै तिनीहरूलाई चेतावनी हुनेछ।”

^५चेलाहरूले त्यो ठाँउ छोडी अर्को ठाउँहरूमा गए। तिनीहरूले मानिसहरूमा प्रचार गरे अनि भने तिमीहरूले आफ्नो हृदय र रहन-सहन परिवर्तन गर्नुपर्छ। ^६चेलाहरूले मानिसहरूमा भएका धेरै दुष्टात्माहरूलाई भगाइदिए। अनि तिनीहरूले रोगीहरूलाई भद्रासेको तेल घसे अनि निको पारिदिए।

हेरोदले येशूलाई बप्तिस्मा दिने यूहन्ना नै ठान्दछन्

(मती १४:१-१२; लुका ६:७-९)

^१राजा हेरोदले येशूको बारेमा सुने, किनभने अहिलेसम्म येशूलाई सबैले चिनिसकेका थिए। कसै कसैले भने, “ऊ नै बप्तिस्मा दिने यूहन्ना हुन। मृत्युबाट उहाँलाई बौराइएको हो। यसैले उहाँले चमत्कारहरू गर्नु सक्नु हुन्छ।”

^२अरू कति मानिसहरूले भने, “उही नै एलिया हो।”

अरू मानिसहरूले भने, “येशू नै अगमवक्ता हुनुहुन्छ। उहाँ अगमवक्ताहरू जस्तै हुनुहुन्छ जो धेरै वर्ष अघि बाँचेका थिए।”

^३हेरोदले येशूको बारेमा यी सब कुरा सुनिसकेका थिए। तिनले भने, “मैले टाउँको काटेर यूहन्नालाई मारेको थिएँ। अहिले यूहन्नानै मृत्युबाट बौरी उठेको छ।”

बप्तिस्मा दिने यूहन्ना कसरी मारिए

^४हेरोद आफैले आफ्ना सिपाहीहरूलाई यूहन्नालाई पक्रनु भनेर हुक्म दिएका थिए। अनि यूहन्नालाई कैदमा राखियो। हेरोदले यी सब काम आफ्नो भाइ फिलिपकी स्वास्नी हेरोदियासलाई ऋणी तुल्याउन गरेका थिए। तर

हेरोदले हेरोदियासलाई विवाह गरेको थियो। ^५यूहन्नाले हेरोदलाई भनेका थिए, तिमीलाई तिम्रा भाइकी स्वास्नीसँग विवाह गर्नु अधिकार छैन। ^६यसैकारणले गर्दा हेरोदियासले यूहन्नालाई घृणा गर्न थालेकी थिइन। अनि हेरोदियास उसलाई मार्न चाहन्थिन। तर हेरोदियासले यूहन्नालाई मार्न सकेकी थिइन। ^७किन भने हेरोद यूहन्नालाई मार्न भयभीत थिए। हेरोदलाई थाहा थियो कि यूहन्नालाई मानिसहरूले एक धार्मिक र पवित्र मानिस हुन् भनेर मान्दथे। यसैले हेरोदले यूहन्नालाई जोगाए। यूहन्नाको शिक्षा वा उपदेश सुन्न हेरोदलाई आनन्द लाग्थ्यो। तर यूहन्नाका उपदेशले हेरोदलाई खूबै बाधा पनि भयो।

^८अब हेरोदियासले यूहन्नालाई मार्न सही समय पाइन। यो घटना हेरोदको जन्मदिनमा भयो। हेरोदले आफ्ना प्रमुख सरकारी अधिकारीहरू, सेनाका सेनापतिहरू, अनि गालीलीका सबै प्रमुख व्यक्तिहरूलाई आफ्नो जन्मत्सवमा बेलुकीको भोजको व्यवस्था गरे। ^९हेरोदियासकी छोरी आई अनि नाची अनि उसले हेरोद र उसका अतिथिहरूलाई जो उ सँग खाँदै थिए खुशी पारी।

अनि राजा हेरोदले आफ्नी छोरीलाई भने, “तिमीले चाहेको केही पनि माग म तिमीलाई त्यो दिनेछु।” ^{१०}हेरोदले शपथ खाएर बचन दिए “तिमीले जे पनि माग्दछौ म त्यो दिनेछु, तिमीलाई मेरो राज्यकै आधा हिस्सा समेत दिनेछु।”

^{११}छोरी त्यहाँबाट गई अनि आफ्नो आमालाई सोधी, “राजा हेरोदसँग म के चीज माँगू?”

उसकी आमाले जवाफ दिई, “बप्तिस्मा दिने यूहन्नाको टाउँको माग।”

^{१२}तत्कालै छोरी राजा भएकहाँ गई। अनि उसले राजालाई भनी, “दया गरी मलाई बप्तिस्मा दिने यूहन्नाको टाउँको दिनुहोस्। अहिले नै एउटा थालमा मलाई त्यो ल्याइदिनुहोस्।”

^{१३}राजा हेरोद खूबै दुःखित बने। तर छोरीले मागेको जे चीजपनि पुरा गर्न उसले कसम खाएको थियो। अनि खाना खानु बसेका मानिसहरूले उसले भनेका यी सबै कुरा सुनेका थिए। यसैले उसले मागेको कुरा अस्वीकार गर्न हेरोदले चाहेन। ^{१४}त्यसपछि हेरोदले एकजना सैनिकलाई यूहन्नाको टाउँको ल्याउनु भन्ने हुक्म गर्‍यो। त्यो सिपाही गयो अनि यूहन्नाको टाउँको झ्यालखानामा काट्यो। ^{१५}केही बेरपछि उसले यूहन्नाको टाउँको एउटा

थालमा लिएर आयो। त्यसले टाउँको त्यो केटीलाई दियो। अनि उसले त्यो आफ्नो आमालाई दिई।^{२६}यूहन्नाको चेलाहरूले यो घटना भएको सबै सुने। अनि तिनीहरू आएर यूहन्नाको देह लगे अनि त्यसलाई चिहानमा लगेर राखे।

येशूद्वारा पाँचहजार भन्दा अधिकलाई भोजन

(मती १४:१३-२१; लूका ९:१०-१७; यूहन्ना ६:१-१४)

^{३०}येशूले पठाउनु भएका प्रेतिहरू फर्केर उहाँ कहाँ आइपुगे। तिनीहरू उहाँको वरिपरि भेला भए अनि तिनीहरूले गरेका र सिकाएका सबै कुरा उहाँलाई सुनाए।^{३१}येशू र उहाँका चेलाहरू खूबै व्यस्त ठाउँमा थिए। त्यहाँ धेरै-धेरै मानिसहरू आई जाई गरिरहेकाथिए। येशू र उहाँका चेलाहरूलाई खानसम्म समय थिएन। उहाँले चेलाहरूलाई भन्नुभयो, “मकहाँ आज। हामी सबै एकान्त जगहमा जाऔं। त्यहाँ तिमीहरूलाई केही विश्राम मिल्नेछ।”

^{३२}यसकारण येशू र उहाँका चेलाहरू एउटा डुङ्गामा चढेर एउटा निर्जन ठाउँमा जानुभयो।^{३३}तर धेरै मानिसहरूले उनीहरूलाई गएको देखे। तिनीहरूले थाहा पाए ती येशू नै हुनुहुन्छ भनेर। अनि सबै शहरका मानिसहरू येशू भएकै तिर दगुरे। येशू पुग्नुभन्दा अघि नै मानिसहरू त्यहाँ पुगे।^{३४}जब येशू किनारमा पुग्नुभयो त्यहाँ अनेकौं मानिसहरू उहाँले देख्नु भयो। यो देखेर येशू तिनीहरूप्रति दयालु बन्नुभयो, किनभने तिनीहरू गोठालो बिनाको भेडाहरू जस्तै थिए। अनि उहाँले ती मानिसहरूलाई धेरै कुराहरू सिकाउनु भयो।

^{३५}सोँभको बेला थियो। येशूका चेलाहरू उहाँ कहाँ आए। तिनीहरूले भने, “यो एक टाढा स्थान हो अनि अहिले अबेर पनि भइसक्यो।^{३६}यसकारण यी मानिसहरूलाई, आफैलाई खानका निम्ति केही किन्न छेउछाउका खेत र शहरमा जानलाई पठाइदिनु हवस।”

^{३७}तर येशूले भन्नुभयो, “तिमीहरूले तिनीहरूलाई केही खाना देऊ।”

चेलाहरूले येशूलाई भने, “के! यत्रो मानिसलाई खुवाउन रोटीहरू किन्न हामी जानु? त्यति धेरै रोटीहरू किन्ने पैसा कमाउनलाई हामीले एक महिना काम गर्नु पर्नेछ।”

^{३८}येशूले चेलाहरूलाई भन्नुभयो, “तिमीहरूसँग अहिले कतिवटा रोटी छन्? जाऊ अनि हेर।”

चेलाहरूले तिनीहरूसित भएको रोटीहरू गिन्ती गरे। तिनीहरू येशूकहाँ आए अनि भन्नलागे, “हामीसँग पाँचवटा रोटी र दुइवटा माछाका टुक्रा छन्।”

^{३९}तब येशूले आफ्नो चेलाहरूलाई आदेश गर्नुभयो, “सबै मानिसहरूलाई भुण्ड-भुण्ड भएर हरियो घाँसमा बस्नु भन।”^{४०}अनि सबै गए अनि भुण्ड-भुण्डमा बसे। प्रत्येक भुण्डमा प्रायः ५० जना वा १०० जना मानिस थिए।^{४१}उहाँले पाँचवटा रोटी र दुइवटा माछाको टुक्रा लिनुभयो। उहाँले आकाशतर्फ हेर्नुभयो अनि रोटीको निम्ति परमेश्वरलाई धन्यवाद चढाउनु भयो। अनि उहाँले ती रोटीहरू टुक्रा पारेर मानिसहरूलाई दिनु भनी आफ्ना चेलाहरूलाई दिनु भयो। उहाँले ती माछाहरूलाई टुक्रा पार्नु भयो अनि प्रत्येकलाई दिनुभयो।^{४२}सबैले खाए अनि अघाए।^{४३}मानिसहरूले प्रशस्त खाना खाए पछि चेलाहरूले बाहवटा टोकरीहरू उब्रिएका रोटी र माछा का टुक्राहरूले भरे।^{४४}त्यहाँ पाँचहजार मानिसहरू थिए जसले खाना खाए।

येशू पानीमाथि हिँड्नुभएको

(मती १४:२२-२३; यूहन्ना ६:१५-२१)

^{४५}तब, येशूले आफ्ना चेलाहरूलाई डुङ्गामा चढेर बेथसेदा फीलको अर्कोतर्फ जान लगाउनु भयो। केहीसमय पछि उहाँ आउने छु भनी उहाँले भन्नु भयो। उहाँ ती सबै मानिसहरूलाई आ-आफ्ना घर पठाउन चाहनु हुन्थ्यो।^{४६}तिनीहरूलाई विदा गरेपछि, येशू पहाडतिर प्रार्थना गर्न जानुभयो।

^{४७}त्यस रात, डुङ्गा समुद्रको बीचमा थियो। अनि येशू चाहिँ एकलै भूमिमा हुनुहुन्थ्यो।^{४८}येशूले डुङ्गालाई समुद्रको धेरै टाडा पुगेको देख्नुभयो। उहाँले डुङ्गा खियाउनलाई चेलाहरूले कष्ट गरिरहेको देख्नुभयो। किनभने आँधी तिनीहरूको विरुद्ध बगिरहेको थियो। यो त्यस्तै तीन र छ बजे बिहान बीचको समय थियो। उहाँ डुङ्गा भएतिर जानुभयो। उहाँ पानी भएर हिँड्नु भयो। उहाँले लगातार हिँडेर डुङ्गालाई समेत पार गर्ने इच्छा गर्नुभयो।^{४९}यसैबेला चेलाहरूले येशूलाई पानीमा आँउदै गरेको देखे। तिनीहरूले सोचे त्यो भूत हो। चेलाहरू डरले चिच्याए।^{५०}सबै चेलाहरू उहाँलाई देखेर भयभीत भए। तर उहाँले तिनीहरूलाई तुरन्तै भन्नुभयो, “साहस राख। यो म नै हुँ! डराउनु पर्दैन।”^{५१}त्यसपछि उहाँ चेलाहरू सहित डुङ्गाभित्र जानुभयो। अनि आँधी शान्त

भयो। चेलाहरू एकदमै छक्क परे। ^{५२}तिनीहरू येशूले पाँचवटा रोटीलाई धेरै पारेका देखेका थिए। तर यसको अर्थ के हो भनेर तिनीहरू जान्दैनन् थिए। तिनीहरू यी सब बुझ्नलाई योग्य थिएनन्।

येशूले धेरै मानिसहरूलाई निको पार्नुभयो

(मती १४:३४-३६)

^{५३}येशूका चेलाहरूले भरील पार गरे। तिनीहरू गनेसरेतको किनारमा आइपुगे। तिनीहरूले डुङ्गालाई त्यहाँ बाँधेर राखे। ^{५४}जब तिनीहरू डुङ्गाबाट बाहिरिए, मानिसहरूले येशूलाई देखे। तिनीहरूले उहाँ को हुनुहुन्छ भनेर चिने। ^{५५}ती मानिसहरू त्यो क्षेत्रका वरिपरि दगुर्दै गएर मानिसहरूलाई येशू यहाँ हुनुहुन्छ भन्न लागे। उहाँ भएका ठाउँमा ती मानिसहरूले अनेकौं रोगीहरूलाई ल्याएर आए। ^{५६}येशू त्यस क्षेत्रको शहर, नगर र गाउँहरू सबै ठाउँमा जानुभयो। अनि जहाँ-जहाँ उहाँ जानुभयो मानिसहरूले रोगीहरूलाई बजारमा ल्याए। तिनीहरूले येशूलाई ती मानिसहरूलाई केवल उहाँका लुगाको छेउ छुन दिनुहवस् भनी बिन्ती गरे। अनि सबै मानिसहरू जसले येशूलाई छोए निको पनि भए।

परमेश्वरको नियम र आज्ञाले मानिसहरू बनिन्छन्

(मती १५:१-२०)

७ फरिसीहरू र कोही शास्त्रीहरू यरूशलेमबाट आएका थिए। तिनीहरू येशूको वरिपरि भेला भए। ^१तिनीहरूले येशूका कोही चेलाहरूले मैला हातले खाना खाइरहेको देखे। (“मैला हात”-को अर्थ मानिसहरूले हातहरू धोएका थिएनन्)। ^२फरिसीहरू र सबै यहूदीहरूले राम्ररी हातहरू यस्तो विशेषरूपले नधोई खाना खान बस्दैनन्। तिनीहरू आफ्ना पुर्खाहरूले दिएको शिक्षाको मुताबिक यसो गर्ने गर्छन्। ^३यहूदीहरूले बजारमा केही चीजहरू किने भने त्यसलाई पनि विशेषरूपले नधोई खाँदैनन्। तिनीहरूले आफ्ना पुर्खाहरूबाट प्राप्त गरेका अरु धेरै रीति-तिथिहरू पनि त्यसरी नै पालन गर्छन् जस्तै कचौराहरू, गाग्रो वा घैलाहरू र तामाका भाँडुकुँडाहरू माइने (धुने) इत्यादि।

^४यसकारण फरिसीहरू र शास्त्रीहरूले येशूलाई सोधे, “तपाईंको चेलाहरूले त हामीले जस्तो आफ्नो पुर्खाहरूको रीतिहरू पालन गर्दैनन्? तिनीहरूले किन फोहोर हातले खान्छन्?”

^६येशूले जवाफ दिनुभयो, “तिमीहरू सबै कपटीहरू हो। यशैयाले तिमीहरूको विषयमा ठीकै भनेका छन्। यशैयाले लेखेका छन्:

‘यी मानिसहरूले तिनीहरूका ओठद्वारा मलाई आदर गर्दछन्, तर तिनीहरूको हृदय मदेखि धेरै टाढा छन्।

^७ तिनीहरूको मप्रतिको भक्ति अर्थहिन हो। किनभने तिनीहरूले सिकाएका कुराहरू केवल मानिसहरूले बनाएका नियममात्र हुन’

यशैया २९:१३

‘तिमीहरूले परमेश्वरको आज्ञालाई त्यागेका छौ अनि तिमीहरू मानिसहरूको परम्परा मान्दछौ।”

^९तब येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “तिमीहरू ठान्दछौ तिमीहरू चलाख छौ भनेर। तिमीहरू आफ्नो परम्परालाई कायम राख्न परमेश्वरको आज्ञालाई परतिर सार्छौ ^{१०}‘मोशाले भनेका छन्, ‘तिमीहरूले आफ्नो आमा र बाबुलाई आदर गर्नुपर्छ।’* फेरि उनले भनेका छन्, ‘कसैले आफ्नो बाबु र आमाको खराब कुरा गर्छ भने त्यसलाई मार्नु पर्छ।’* ^{११}तर तिमीहरू भन्दछौ कि यदि कसैले उसको बाबु र आमालाई भन्नेछ, ‘ममा केही छ जसलाई तपाईंहरूको सहायताको निमित्त प्रयोग गर्नसक्छु। तर म तपाईंहरूको सहायताको निमित्त यसो गर्न चाहन्नँ किनभने मैले यसलाई परमेश्वर प्रति भेट को रूपमा अलग राखेको छु।’ ^{१२}तिमीहरू त्यस व्यक्तिलाई भन कि त्यसले आफ्ना बाबु र आमाको निमित्त केही गर्ने आवश्यकता छैन। ^{१३}यसकारण परमेश्वरले जे आदेश गर्नु भएको छ त्यो मान्नु त्यति महत्वपूर्ण होइन भनी तिमीहरू सिकाउँछौ तर तिम्रो नियमहरू मानिसहरूले पछ्याउनु अति महत्वपूर्ण छ। अनि त्यस्तै प्रकारले तिमीहरू अरू पनि धेरै यस्ता कुराहरू गर्छौ।”

^{१४}येशूले फेरि भीड़हरूलाई आफूकहाँ बोलाउनुभयो। उहाँले भन्नुभयो, “प्रत्येकले मलाई राम्ररी सुनुपर्छ अनि बुझ्नु पर्छ कि म के भनिरहेछु। ^{१५}यस्तो केही कुरा छैन जो कुनै व्यक्ति भित्र बाहिरबाट पस्छ जसले उसलाई

‘तिमीहरूले ... गर्नुपर्छ’ प्रस्थान २०:१२; व्यवस्था ५:१६।

‘कसैले ... मार्नु पर्छ’ प्रस्थान २१:१७।

अशुद्ध पार्छ। तर मानिसको भित्रबाट बाहिर आउने कुराहरूले नै मानिसलाई अशुद्ध पार्न सक्छन्।” १६*

१७त्यसपछि येशूले भीड़लाई छाड्नु भयो अनि घर जानुभयो। चेलाहरूले उहाँलाई त्यो दृष्टान्त बारेमा सोधे। १८येशूले भन्नुभयो, “के तिमीहरूलाई अबै पनि यो बुझ्न गाह्रो परिरेछ? के तिमीहरू जान्दैनौ कि कुनै व्यक्तिमा जे पनि बाहिरबाट पस्छ त्यसले उसलाई अशुद्ध पार्न सक्तैन? १९किनभने खाना मुटुभित्र जाँदैन तर भूँडीमा जान्छ अनि तब यो शरीरबाट बाहिर नालीमा आउँछ।” (जब येशूले यसो भन्नुभयो उहाँले यस कुरालाई स्पष्ट पार्नु भयो कि सबै खाद्यपदार्थ सफा हुन्छन्।)

२०फेरि येशूले भन्नुभयो, “जे कुराहरू मानिस बाहिर निस्कन्छ त्यसैले उसलाई अशुद्ध तुल्याउँछ। २१सबै अशुद्ध कुराहरू मानिसका भित्रबाटै आउँछ ती मानिसको हृदयबाट निस्कछ ती खराब विचार, व्यभिचार पापहरू, चोरी, हत्या, २२कुदृष्टि, स्वार्थीपन, निन्दा, धोका, अश्लीलता, इर्ष्या, अभद्रता, अहंकार, पापाचार, घमण्ड अनि मूर्खता हुन्। २३यी सबै नरात्रा कुराहरू मानिसका भित्रबाटै निस्कन्छन अनि अशुद्ध तुल्याउँछ।”

येशूद्वारा अयहूदी आईमाईलाई मद्दत

(मती १५:२१-२८)

२४येशूले त्यो ठाउँ छाड्नुभयो अनि टायरको जिल्लातिर जानुभयो। येशू त्यहाँको एउटा घरमा जानुभयो, उहाँ त्यहाँ नै भएको कुरा मानिसहरूले थाहा नपाओस् भन्ने चाहनुहुन्थ्यो। त्यहाँ उहाँको उपस्थितिलाई गुप्त राख्न सम्भव थिएन। २५एउटी आईमाईले येशू त्यहाँ हुनुहुन्छ भन्ने थाहा पाई। त्यसको छोरीलाई दुष्टात्मा लागेको थियो। यसकारण त्यो आईमाई येशूकहाँ आएकी थिई अनि उहाँका चरणमा परी। २६त्यो आईमाई यहूदी थिइन्। त्यो सिरियाको फोनिकेमा भन्ने ठाउँमा जन्मेकी ग्रीक थिई। त्यसले आफ्नो छोरीमा लागेको दुष्टात्मालाई भगाउन उहाँलाई बिन्ती गरी।

२७येशूले त्यस आईमाईलाई भन्नुभयो, “केटाकेटीहरूले खाने रोटी लिएर कुकुरहरूतिर पर्याँवु उचित होइन। पहिले केटा-केटीहरूले जे जति खान्छन् खाऊन्।”

२८आईमाईले भनी, “प्रभु, त्यो साँचो हो। तर टेबल मुनिका कुकुरहरूले पनि केटाकेटीले छोडेका खानेकुराहरू खान्छन्।”

२९तब येशूले त्यस आईमाईलाई भन्नुभयो, “यो खूबै राम्रो जवाफ हो। यसर्थ तिमी जानसकछौ। तिम्रो छोरीलाई दुष्टात्माले छोडिसकेको छ।”

३०त्यो आईमाई घर गई अनि छोरीलाई ओछ्यानमा पल्टिरेहेकी देखी। दुष्टात्मा गई सकेको थियो।

बैहो मानिस येशूद्वारा निको भएको

३१त्यसपछि येशूले टायरको इलाकाहरू छोड्नुभयो अनि सिडोन भएर डेका पोलिस* इलाका हुँदै गालीली भनीलतिर जानुभयो। ३२जब उहाँ त्यस ठाउँमा पुग्नुभयो, केही मानिसहरूले उहाँकहाँ एकजना मानिसलाई लिएर आए। त्यो मानिस बैहो र लाटो थियो। ती मानिसहरूले उहाँलाई त्यो मानिसमा उहाँको हात राखेर निको परिदिनुहोस् भनी बिन्ती गरे।

३३येशूले त्यस मानिसलाई भीडबाट उहाँसँगै अलग लानुभयो। उहाँले आफ्नो हातका औंलाहरू त्यो मानिसको कानहरूमा राख्नुभयो। त्यसपछि थुक्नुभयो अनि त्यो मानिसको जिब्रो छुनुभयो। ३४येशूले आकाशमा हेर्नुभयो अनि उहाँले लामो निःश्वास लिनु भयो। उहाँले त्यस मानिसलाई भन्नुभयो, “इष्फाता!” (यसको अर्थ “खोलिजा”) ३५जब येशूले त्यसो गर्नुभयो, त्यस मानिसको कान खोलियो अनि जिब्रो खकुलो भयो। अनि उ आफ्नो जिब्रो उ सुन्न सक्ने र स्पष्ट बोल्ने भयो।

३६येशूले यी सबै भएका घटना बारे कसैलाई नभन्नु भनेर तिनीहरूलाई कडा आज्ञा गर्नुभयो। उहाँले सँधै नै मानिसहरूलाई आफ्नो बारेमा केही नभन्नु भनेर आज्ञा गर्नु भएको छ। तर जति उहाँले मानिसहरूलाई उहाँको बिषयमा कसैलाई नभन्नु भन्नु भयो त्यति नै मानिसहरूले भने। ३७मानिसहरू साँच्चै चकित भए। तिनीहरूले भने, “येशूले जे पनि गर्नु भएको छ उचित गर्नुभएको छ। येशूले बैहोलाई पनि सुनसक्ने अनि लाटोलाई पनि बोल्न सक्ने बनाउनु हुन्छ।”

पद १६ ग्रीक लिपिहरूमा पद १६ मा पाइन्छ: “तिमीहरू जसले मलाई सुनिरहेकाछौ, सुन।”

डेका पोलिस दस शहर, गालीली भनीलको पूर्वपट्टिको एकसमथको दसवटा प्रमुख शहरहरू।

येशूद्वारा चार हजार भन्दा अधिक मानिसलाई भोजन

(मती १५:३२-३६)

८ अर्को एक समय येशूको साथमा धेरै मानिसहरू थिए। मानिसहरूसँग खानेकुरा केही थिएन। अनि उहाँले आफ्ना चेलाहरूलाई बोलाउनु भयो।^१ येशूले भन्नुभयो, “यी मानिसहरू प्रति मलाई अति दया लाग्छ। तीनदिनदेखि तिनीहरू मसँग छन्। अनि अहिलेसम्म तिनीहरूसँग खानेकुरा केही छैन।”^२ म तिनीहरूलाई भोकै तिनीहरूको घर पठाउन सकिँन किनभने, तिनीहरू बाटामा नै बेहोश हुनेछन्। कतिजना त यहाँदेखि धेरै टाढामा बस्ने गर्छन्।”

^३ येशूका चेलाहरूले भने, “तर हामी कुनै पनि शहरभन्दा टाढामा छौं। यति धेरै मानिसहरूका लागि त्यति धेरै रोटीहरू कहाँ पाइएला?”

^४ तब येशूले तिनीहरूलाई सोध्नु भयो, “तिमीहरूसँग कतिवटा रोटीहरू छन्?”

चेलाहरूले जवाफ दिए, “हामीहरूसँग सातवटा रोटीहरू छन्।”

^५ येशूले तिनीहरू सबैलाई भूइँमा बस्ने निर्देशन दिनुभयो। उहाँले सातवटा रोटीहरू लिएर परमेश्वरलाई धन्यवाद चढाउनुभयो, अनि रोटीहरू टुक्रा पार्नु भयो अनि चेलाहरूलाई ती रोटीहरू मानिसहरूलाई बाँड्न दिनु भयो चेलाहरूले त्यसै गरे।^६ चेलाहरूसँग केही माछाहरू पनि थिए। येशूले तिनीहरूका लागि परमेश्वरलाई धन्यवाद चढाउनुभयो अनि चेलाहरूलाई ती मानिसहरूमा बाँड्नु भन्नु भयो।^७ सबै मानिसहरूले खाए अनि तृप्त भए। तब उब्रिएका रोटीका टुक्राहरूद्वारा चेलाहरूले सात टोकरी भरे।^८ प्रायः त्यहाँ भएका चार हजार मानिसहरूले खाना खाए। तिनीहरूले खाइसके पछि, येशूले तिनीहरूलाई घरमा जानु भन्नुभयो।^९ त्यसपछि उहाँ आफ्ना चेलाहरूसँग दलमनुवाको जिल्लातिर डुङ्गामा चढेर जानुभयो।

फरिसीहरूले येशूको परीक्षा लिने प्रयास गरे

(मती १६:१-४)

^१ फरिसीहरू येशूकहाँ आए अनि उहाँलाई केही प्रश्नहरू सोधे। तिनीहरूले येशूको जाँच लिन चाहन्थे। तिनीहरूले येशू परमेश्वरबाट आउनु भएको हो भनी प्रमाणको निम्ति उहाँलाई चमत्कार गर्नुभने।^२ येशूले गहिरो निःश्वास लिनु भयो अनि भन्नुभयो, “तिमीहरूले

किन प्रमाणको रूपमा चमत्कार हेर्न चाहेको? म तिमीहरूलाई साँचो भन्दछु। कुनै यस्तो चमत्कार प्रमाणको रूपमा तिमीहरूलाई देखाइने छैन।”^३ तब येशूले तिनीहरूलाई छोड्नुभयो र डुङ्गामा चढ्नु भयो अनि भौलको अर्को तिर जानुभयो।

येशूद्वारा यहूदी प्रमुखहरूलाई चेतावनी

(मती १६:५-१२)

^१ डुङ्गामा भएको बेला चेलाहरूसँग खालि एउटा रोटी थियो। तिनीहरूले आफूसित धेरै रोटीहरू लैजान बिसर्का थिए।

^२ येशूले तिनीहरूलाई सतर्क गराउनु भयो, “होशियार बस! फरिसीहरूको खमीर र हेरोदको खमीरबाट आफूलाई रक्षा गर।”

^३ चेलाहरूले यसकुराको अर्थ बारे चर्चा गरे। तिनीहरूले भने, “उहाँले यसो भनेको कारण हामीसँग रोटी छैन भन्नु भएको हो।”

^४ चेलाहरूले रोटीकै बारेमा कुरा गरिरहेको हो भन्ने येशूले थाहा पाउनु भयो। अनि उहाँले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “रोटी छैन भन्ने बारेमा तिमीहरू किन बात गरिरहेछौ? अफसम्म तिमीहरूले नदेखेको अनि नबुझेको? तिमीहरू बुझनसक्नेनौ? ^५ के तिमीहरूको आँखाहरूले देख्न सक्नेन? के तिमीहरूको कानहरूले सुन्न सक्नेन? के तिमीहरूलाई थाहा छैन कि हामीसित प्रशस्त रोटी नहुँदा मैले के गरे! ^६ मैले पाँचवटा रोटीलाई पाँचहजार जना मानिसहरूको माफ्रमा बाँडेको थिएँ तिमीहरूलाई थाहा छैन? कतिवटा टोकरी भरी थाहा छैन? उब्रेका खानाहरू बढुल्यौ?”

चेलाहरूले उत्तर दिए, “हामीले बाह टोकरी खाना बढुल्यौं।”

^७ अनि त्यो पनि सम्भ्र कि मैले सात वटा रोटीलाई चारहजार जना मानिसहरूमाभ्र बाँडेको थिएँ। कतिवटा टोकरीहरूमा उब्रेका खानाहरू बढुलेका थियो त्यो तिमीहरूलाई थाहा छ?”

चेलाहरूले उत्तर दिए, “हामीले सात टोकरीहरू बढुल्यौं।”

^८ फेरि येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “यसकारण मैले गरेका ती कुराहरू सम्भ्रनु। तर अभै तिमीहरूले बुझ्न सकेका छैनौ?”

बेथसेदामा अन्धो मानिस निको भएको

^२येशू र उहाँको चेलाहरू बेथसेदामा आउनु भयो। कोही मानिसहरूले एक अन्धा मानिसलाई येशू कहाँ ल्याए र त्यसलाई छोडिदिनुहोस् भनेर बिन्ति गरे। ^{२३}अनि येशूले अन्धो मानिसको हात समातेर उसलाई गाउँ बाहिर लैजानु भयो। त्यस मानिसका आँखाहरूमा थुक्नु भयो अनि आफ्ना हातहरू त्यसमाथि राख्नु भयो, अनि अन्धालाई सोध्नुभयो, “तिमीले देख्न सक्छौ अहिले?”

^{२४}अनि उसले माथि हेरे अनि भने, “म मानिसहरूलाई रूखहरूजस्तै, हिँडिरहेका देख्छु।”

^{२५}फेरि येशूले आफ्नोहात त्यसको आँखा माथि राख्नुभयो, तब त्यो मान्छेले आफ्नो आखाँ पूरा खोल्‍यो। उसले आफ्नो दृष्टि फेरि प्राप्त गर्‍यो अनि उसले सबै कुरा स्पष्ट देख्यो। ^{२६}येशूले त्यसलाई घर जाऊ भनेर पठाउनु भयो अनि भन्नुभयो “शहरमा नजाउ।”

पत्रुस अनुसार येशू नै ख्रीष्ट हुन्

(मती १६:१३-२०; लूका ६:१८-२१)

^{२७}येशू र चेलाहरू सिजरिया फिलिप्पीका गाउँहरूमा जानुभयो। बाटोमा जाँदै गर्दा, येशूले आफ्ना चेलाहरूलाई सोध्नुभयो, “मानिसहरूले म को हुँ भनी भन्दछन्?”

^{२८}चेलाहरूले उत्तर दिए, “कति मानिसहरूले तपाईंलाई बपतिस्मा दिने यूहन्ना हुन् भन्छन्। कति मानिसहरूले तपाईंलाई एलिया* भन्दछन्। अनि अरू-कसैले तपाईंलाई अगमवक्ताहरूमा एक हुन् भन्दछन्।”

^{२९}त्यसपछि येशूले तिनीहरूलाई सोधे, “तिमीहरू म को हुँ भनी भन्दछौ?”

पत्रुसले जवाफ दिए, “तपाईं ख्रीष्ट हुनुहुन्छ।”

^{३०}येशूले चेलाहरूलाई कडासित भन्नुभयो, “कसैलाई म को हुँ भनेर नभन्नु।”

येशू भन्नुहुन्छ उहाँ मनु पर्छ

(मती १६:२१-२८; लूका ६:२२-२७)

^{३१}त्यसपछि उहाँले चेलाहरूलाई सिकाउन शुरू गरे कि मानिसको पुत्रले धेरै कष्टहरूको सामना गर्नुपर्छ। येशूले तिनीहरूलाई सिकाउनु भयो कि बृद्ध यहूदी प्रमुखहरू, मुख्य पूजारीहरू तथा शास्त्रीहरूले मानिसको पुत्रलाई अस्वीकार गर्नेछन्। उहाँले तिनीहरूलाई सिकाउनु

एलिया ख्री. पूर्व ८५० वर्ष अघि परमेश्वरको बारेमा बोल्ने व्यक्ति।

भयो कि मानिसको पुत्रलाई* मारिनु पर्छ अनि मरेको तीन दिनपछि बारी उठ्नेछन्। ^{३२}येशूले पछि घट्ने प्रत्येक घटनाहरूको बारेमा तिनीहरूलाई भन्नुभयो। उहाँले कुनै कुरालाई गुप्ति राख्नु भएन। पत्रुसले येशूलाई अलग्ग लगे अनि येशूले भनेका कुराहरूको आलोचना गरे। ^{३३}तर येशू फनक्क फर्के अनि चेलाहरूलाई हेर्नु भयो। अनि उहाँले पत्रुसलाई हर्कानुभयो। अनि उहाँले पत्रुसलाई भन्नुभयो, “शैतान! म देखि टाढो बस्! परमेश्वरले सोच्नु भए जस्तो तिमीले सोच्दैनौ। तिमीले मानिसहरूले जस्तै सोच्छौ।”

^{३४}तब येशूले मानिसहरूलाई आफूकहाँ बोलाउनुभयो। उहाँका चेलाहरू पनि त्यहीं थिए। अनि उहाँले भन्नुभयो, “यदि कसैले मलाई अनुशरण गर्नचाहन्छ भने, त्यसले स्वयंलाई ‘अस्वीकार’ गर्‍योस् उसले उसलाई दिइएका क्रूस (कष्टहरू)-लाई ग्रहण गर्नुपर्छ, अनि मलाई पछ्याउनु पर्दछ। ^{३५}जसले आफ्नो प्राण बँचाउन चाहन्छ उसले त्यो गुमाउनु पर्नेछ। अनि जसले ममाथि र सुसमाचारको लागि उसको जीवन गुमाउने गर्दछ उसले मात्र आफ्नो जीवनलाई बचाउन सक्नेछ। ^{३६}किनभने मानिसले सारा संसार हात पारेर पनि आफ्नो आत्मा गुमायो भने त्यसलाई के फाइदा भयो? ^{३७}किनभने आफ्नो आत्मा फिर्ता पाउनको निमित्त मानिसले केही पनि तिर्न सक्नेन। ^{३८}अहिले जो बाँचिरहेका छन् तिनीहरू अत्यन्त पापमय अनि नराम्रो समयमा बाँचिरहेका छन्। यदि कोही म र मेरो वचनदेखि शर्माउँछ भने म पनि ती मानिससँग शर्माउँछु। म त्यत्तिबेला लज्जित हुन्छु जब पिताको पूर्ण महिमामा र पवित्र दूतहरूसँग आउनेछु।”

६ त्यसपछि येशूले भन्नुभयो, “म तिमीहरूलाई साँचो भन्दछु। यहाँ उभिरहेका मध्ये केही मानिसहरूले तिनीहरूले मर्नभन्दा अधिबाटै परमेश्वरको राज्य आएको देख्नेछन्। परमेश्वरको राज्य शक्ति लिएर आउनेछ।”

येशू मोशा र एलियासँग

(मती १७:१-१३; लूका ६:२८-३६)

^३छ दिनपछि येशू, पत्रुस, याकूब र यूहन्नालाई लिएर अग्लो डाँडामा जानुभयो। त्यहाँ तिनीहरू मात्र थिए। जब

मानिसको पुत्र येशूले स्वयंलाई ‘मानिसको पुत्र’ भनेर पनि चलाउनु सम्बोधन गर्नु हुन्छ। दानिएल ७:१३-१४ यो नाउँ मसीहलाई पनि सम्बोधन गरेको थियो।

ती चेलाहरूले उहाँलाई हेरिरहेका थिए, त्यहाँ येशूको रूप नै बदलियो। ^३येशूको लुगाफाटा उज्यालो अनि चम्किलो भयो। लुगाफाटा यतिसम्म उज्यालो र सेतो भए कि पृथ्वीको कुनैपनि सेतो पार्नेले त्यति सेतो पार्न सकेन। ^४जब तिनीहरूले हेरिरहेका थिए दुइजना मानिसहरू हाजिर भए अनि तिनीहरू येशूसित बात गरिरहेका थिए। ती मोशा र एलिया थिए।

^५पत्रुसले येशूलाई भने, “गुरूज्यू, हामीलाई यसबेला यहाँ भएको असल छ। हामी यहाँ तपाईंकोलागि, मोशाकोलागि र एलियाको लागि डेरा बनाउँछौं।” ^६के भन्नु पर्नेहो सो पत्रुसलाई थाहा भएन किनभने उ आफै र अरू दुइजना चेलाहरू डराएका थिए।

^७त्यसपछि बादल आएर उनीहरूलाई ढाक्यो। बादलबाट एउटा आवाज आयो अनि भन्यो, “यो मेरो प्यारो पुत्र हो अनि म उसलाई माया गर्छु। उसले भनेको पालन गर!”

^८अचानक जब पत्रुस, याकूब र यूहन्नाले वरिपरि हेरे तिनीहरूले त्यहाँ कसैलाई पनि देखेनन्। येशू मात्र उनीहरू सित थिए।

^९येशू अनि चेलाहरू डाँडाबाट ओल्टै हुनुहुन्थ्यो, उहाँले चेलाहरूलाई आज्ञा गर्नुभयो, “डाँडामा देखेका कुराहरूलाई तिमीहरूले कसैलाई नभन्नु। मानिसको पुत्र मृत्युबाट बौरी नउठेसम्म पर्खने गर। त्यसपछि तिमीहरूले यहाँ जे देख्यौ ती मानिसहरूलाई भन्न सक्छौं।”

^{१०}तब चेलाहरूले येशूको कुरा माने अनि तिनीहरूले देखेका कुराहरू नभन्ने भए। तर तिनीहरूले येशूले भन्नु भएको “मृत्यु देखि बौरनु” भन्ने कुराको अर्थको विषयमा तिनीहरू स्वयं माभ्र बहस गर्दै थिए। ^{११}तब तिनीहरूले उहाँलाई सोधे, “किन शास्त्रीहरूले पहिला एलिया आउनुपर्छ भनेका होला?”

^{१२}येशूले उत्तर दिनुभयो, “यो सत्य हो कि एलिया पहिले आउँनेछन्। एलिया आउँनेछ अनि सबै कुरा जस्तो हुनुपर्छ त्यस्तै व्यवस्था गर्नेछ। तर धर्मशास्त्रमा यो किन लेखिएको छ कि मानिसको पुत्रले धेरै कष्ट भोग्नु पर्नेछ अनि मानिसहरूले उ प्रति किन खुबै नराम्रो व्यवहार गर्नेछन्? ^{१३}तर म तिमीहरूलाई भन्दछु, एलिया पहिल्यै नै आइसकेका छन्। अनि मानिसहरूले तिनीहरूले चाहे जति उनी प्रति गरे। धर्मशास्त्रमा उसमाथि यस्तै घटनाहरू हुनेछ भनेर लेखिएको छ।”

येशूद्वारा रोगी केटो निको भएको

(मती १७:१४-२०; लूका ६:३७-४३)

^१त्यसपछि येशू, पत्रुस, याकूब अनि यूहन्ना अरू चेलाहरू सित सामेल भए। उनीहरूले धेरै मानिसहरू आफ्ना वरिपरि देखे। चेलाहरूसँग शास्त्रीहरूको बहस चलिरहेको थियो। ^२जब मानिसहरूले येशूलाई देखे, तिनीहरू अत्यन्त छक्क परे। उहाँको स्वागत गर्न तिनीहरू दौडिए।

^३येशूले प्रश्नगर्नु भयो, “शास्त्रीहरूसँग तिमीहरू के को बारेमा बहस गरिरहेका थियो?”

^४भीडबाट एकजना मानिसले जवाफ दियो, “हे गुरूज्यू, मैले तपाईंकहाँ मेरो छोरो ल्याएको छु। मेरो छोरोलाई दुष्टात्मा लागेको छ। त्यो दुष्टात्माले मेरो छोरोलाई बोल्नमा नै वाधा दिइरहेको छ। ^५त्यो दुष्टात्माले मेरो छोरोलाई आक्रमण गर्छ अनि भूँड्या बजाछ। मेरो छोरोले मुखबाट फाँज निकाल्छ दाहा किटछ अनि कड़ा हुन्छ। मैले तपाईंको चेलाहरूलाई मेरो छोराबाट त्यस दुष्टात्मालाई हटाइ दिउन् भनी बिन्ती गरें, तर तिनीहरूले सकेनन्।”

^६येशूले उत्तर दिनुभयो, “तिमीहरूले विश्वास नै गर्दैनौ। तब कतिबेर म तिमीहरूसँग बस्नसक्छु। तिमीहरूसँग कतिबेर धैर्य लिएर म बस्नसक्छु? त्यो ठिटोलाई मकहाँ ल्याओ।”

^७त्यसपछि चेलाहरूले त्यो ठिटोलाई येशूकहाँ ल्याए। जब दुष्ट आत्माले येशूलाई देख्यो, त्यसैबेला त्यसले ठिटोलाई आक्रमण गर्‍यो। ठिटो भूँड्या लड्यो अनि छटपटाउन लाग्यो। त्यसले मुखबाट फाँजहरू निकालिरहेको थियो।

^८येशूले त्यस ठिटोको बाबुलाई सोध्नु भयो, “कहिले देखि यो ठिटो यी सबबाट पिडित छ?”

बाबुले जवाब दिए, “बाल्यकाल देखि नै। ^९दुष्टात्माले घरि-घरि त्यसलाई आगोमा अनि पानीमा फछारेर मार्न खोज्छ। यदि तपाईंले त्यसका निमित्त केही गर्नुसक्नु हुन्छ भने कृपया हामीमाथि, दया गरी मदत गर्नुहोस।”

^{१०}येशूले ठिटोको बाबुलाई भन्नुभयो, “‘तिमीले भन्यौ,’ यदि तपाईंले सक्नुहुन्छ भने? यदि कसैले विश्वास गर्‍यो भने हरेककुरा सम्भव हुन्छ।”

^{११}त्यस ठिटोको बाबु चाँहि यो सुनेर खुबै उत्तेजित भयो। त्यसले भन्यो, “म विश्वास गर्छु। मेरो विश्वास अझ बढाउनमा मलाई मदत गर्नुहोस्।”

^२येशूले देख्नुभयो कि धेरै मानिसहरू त्यहाँ के भइरहेको होला भनेर हेर्नलाई आइरहेका थिए। तब उहाँले दुष्टात्मालाई हकार्दै भन्नुभयो, “तँ दुष्टात्माले यी केटोलाई बहिरो अनि लाटो तुल्याएको छस्। म तँलाई आज्ञा गर्दछु कि त्यो ठिटोबाट बाहिर निक्लिहाल अनि अब कहिले पनि भित्र नपस्।”

^{२६}त्यो दुष्टात्मा करायो। ठिटोलाई तल भुँड्या पछाख्यो। अनि त्यो उसको शरीरबाट बाहिर निस्कियो। ठिटोलाई मरेको जस्तै देखियो। मानिसहरूले भने, “त्यो त मर्खो।”
^{२७}तर येशूले ठिटोको हात समाल्नु भयो अनि त्यसलाई उठ्नलाई मद्दत गर्नुभयो।

^{२८}त्यसपछि येशू घर्तर्फ लाग्नुभयो। उहाँका चेलाहरू मात्र उहाँसँग थिए। तिनीहरूले भने, “हामीले त्यो दुष्टात्मालाई बाहिर निकाल्न नै सकेनौं, किन होला?”

^{२९}येशूले भन्नुभयो, “त्यस प्रकारको आत्मालाई खालि प्रार्थना गरेर मात्र बाहिर निकाल्न सकिन्छ।”

येशूले आफ्नो मृत्यु बारे भन्नुभयो

(मती १७:२२-२३; लूका ९:४३-४५)

^{३०}त्यसपछि येशू अनि उहाँका चेलाहरूले त्यस ठाउँलाई छोड्नुभयो। तिनीहरू गालीली भएर गए। तर येशूले उनीहरू कहाँ छन् भनेर मानिसहरूले पत्तो नपाओस् भन्ने चाहेका थिए।
^{३१}येशूले उनको चेलाहरूलाई मात्र सिकाउन चाहनुहुन्थ्यो। उहाँले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “मानिसको पुत्रलाई मार्न मानिसहरूका हातमा सुम्पिदिनेछन्। तीन दिनपछि म मृत्युबाट बौरी उठ्नेछु।”
^{३२}तर चेलाहरूले केही बुझेनन् कि येशूले के भन्नुभएको हो। अनि उहाँले के भन्नुभएको हो भनेर सोध्न डराए।

येशू भन्दछन को महान हो

(मती १८:१-५; लूका ९:४६-४८)

^{३३}येशू र आफ्ना चेलाहरू कफर्नहम जानुभयो। जब उनीहरू एउटा घरमा थिए। अनि उहाँले आफ्ना चेलाहरूलाई सोध्नुभयो, “यात्रा गर्दै गर्दा तिमीहरूले के बहस गर्दै थियौं?”
^{३४}तर चेलाहरूले जवाफ दिएनन्, किनभने तिनीहरूले बाटोमा कुरा गर्दै आउँदा उनीहरूको माभ्रमा सबभन्दा महान को होला भन्ने कुराको चर्चा भएको थियो।

^{३५}येशू बस्नुभयो अनि बाहजना चेलाहरूलाई आफूकहाँ बोलाउनुभयो। उहाँले भन्नुभयो, “यदि कसैले आफूलाई

पहिलो बनाउन चाहन्छ भने, उसले आफूलाई अरू मानिसहरूलाई भन्दा अन्तिम व्यक्ति बनाउनु पर्छ अनि अरू सबैको सेवा गर्नुपर्छ।”

^{३६}त्यसपछि येशूले एउटा सानो बालकलाई लिएर आउनु भयो। उहाँले त्यस बालकलाई चेलाहरू अघि उभ्याउनु भयो। उहाँले बालकलाई आफ्नो बाहुमा लिनुभयो अनि भन्नुभयो, ^{३७}“यदि कसैले मेरो नाममा यस्तो बालकहरूलाई ग्रहण गर्छ भने, त्यसो त त्यस मानिसले मलाई पनि ग्रहण गरेको बराबर हुन्छ। यदि कसैले मलाई स्वीकार गर्छ भने त्यसले, जसले मलाई पठाउनु भयो उसलाई पनि स्वीकारेको हुनेछ।”

जो तिमीहरूको विरुद्धमा छैन, त्यो तिमीहरूपट्टि छ

(लूका ९:४९-५०)

^{३८}यसकारण यूहन्नाले भने, “गुरूज्यू, हामीले एकजना मानिसलाई तपाईंका नाम लिएर अर्को मानिसमा भएको दुष्टात्माहरू भगाउँदै गरेको भेट्यौं। त्यो हामीमध्ये कोही पनि होइन। त्यसैले, त्यसलाई हामीले रोक्न, किनभने त्यो हाम्रो दलको मानिस थिएन।”

^{३९}येशूले भन्नुभयो, “त्यसलाई नरोक। यदि मेरो नाममा कसैले शक्तिपूर्ण कामहरू गर्छ भने उसले मेरो बारेमा खराब कुरा गरेको हुँदैन।
^{४०}यदि कोही व्यक्ति हाम्रो विरुद्धमा छैन भने उ हामीसित छ।
^{४१}तिमीहरूलाई साँचो भन्दछु। तिमीलाई ख्रीष्टको मानिस मानेर यदि कसैले एक प्याला पानी दिई सहायता गर्छ भने, उसले आफ्नो इनाम कहिल्यै गुमाउने छैन।”

येशूले पापको बारेमा चेतावनी

(मती १८:६-९; लूका १७:१-२)

^{४२}यदि यी मध्ये कुनै एउटा सानो बालकले ममा विश्वास गर्दछ अनि अर्कोले त्यसलाई पाप गर्न लाउँछ भने उसको लागि यो राम्रो हुनेछ कि आफ्नो घाँटीमा जाँतो बाँधेर समुद्रमा हाम फालोस।
^{४३}यदि तिमीहरूको हातले तिमीहरूलाई पाप गर्न लाउँछ भने, त्यसलाई काटिदिनु पर्छ। तिम्रो निमित्त शरीरको एक अङ्ग न भए पनि असल जीवनमा प्रवेश गर्नु दुइ हात भएर पनि नरकमा जानु भन्दा उत्तम हो। जहाँ बलेको आगो कहिल्यै निभ्दैन।
^{४४}*
^{४५}यदि तिम्रो खुट्टाले तिमीलाई

पाप गर्नु लाउँछ भने त्यसलाई काटिदेऊ। तिम्रो शरीरको एक अँग बिना परमेश्वरको राज्यमा प्रवेश गर्नु दुवै खुट्टा भएर नरकमा जानु भन्दा उत्तम हो।^{४६*} ^{४७}यदि तिम्रो आँखाले तिमीलाई पाप गराउँछ भने त्यसलाई निकाल। तिम्रा निमित्त एउटा आँखा लिएर परमेश्वरको राज्यमा प्रवेश गर्नु दुइवटा आँखा भएर नरकमा फ्याँकिइनु भन्दा उत्तम हो।^{४८} नरकमा जसलाई कीरा लाग्दछ त्यो कहिल्यै मर्दैन। नरकमा, आगो पनि कहिल्यै निभ्दैन।^{४९} प्रत्येक आगोले दण्डित हुनेछ।

^{५०}नून राम्रो हुन्छ। यदि नूनले नूनको स्वाद नै हराएको छ भने त्यसलाई फेरि जुनिलो बनाउन सकिदैन। यसैले असल बन। अनि एका-अर्कामा शान्ति कायम गर।”

येशूद्वारा छुटानाम बारे शिक्षा

(मती १६:१-१२)

१० त्यसपछि येशूले त्यो ठाउँ छाड्नुभयो। उहाँ यहूदियाको र इलाका औ यर्दन नदीको पारिपट्टि जानुभयो। फेरि अनेकौं मानिसहरू उहाँ भएकहाँ आए। अनि उहाँले अधिभैँ मानिसहरूलाई सिकाउनुभयो।

केही फरिसीहरू येशूकहाँ आए। तिनीहरूले येशूलाई परीक्षा लिने कोशिश गरे। तिनीहरूले उहाँलाई भने, “के कुनै मानिसले आफ्नो स्वास्नीसँग छुटानाम गर्नु उचित हो?”

येशूले उत्तर दिनुभयो, “मोशाले तिमीहरूलाई कस्तो आज्ञा पालन गर्नु भन्नुभएको छ?”

फरिसीहरूले भने, “मोशाले अनुमति दिए कि मानिसले एउटा छुटानाम पत्र लेखेर आफ्नो स्वास्नीसँग छुटानाम गर्न सक्छ।”

येशूले भन्नुभयो, “मोशाले त्यो आज्ञा तिमीहरूलाई नै लेखिदिएको हो। किनभने परमेश्वरको शिक्षा ग्रहण गर्न तिमीहरूले चाहेका छैनौ।^१ तर जब परमेश्वरले संसार बनाउनु भयो, ‘उहाँले मानिसहरूलाई पुरुष र स्त्रीको रूपमा बनाउनु भयो।’^२ त्यसकारण कुनै मानिस आफ्नो बाबु र आमा त्याग्छ र आफ्ना स्वास्नीसँग बस्छ।^३ अनि तब ती दुइजना मानिस एक हुन्छन्।^४”

पद ४६ ग्रीक प्रलिपि मर्कूस ४८ मा जस्तै लेखिएको छ।

‘उहाँले ... बनाउनु भयो’ उत्पत्ति १:२७।

‘त्यसकारण ... एक हुन्छ’ उत्पत्ति २:२४।

त्यसकारण मानिसहरू अलग हुँदैन जसलाई परमेश्वरले एक बनाएका छन्। तिनी दुइजना रहँदैनन्, एक हुन्छन्।”

^१त्यसपछि, येशू र चेलाहरू घरभित्र थिए। चेलाहरूले येशूलाई फेरि छुटानाम बारे सोधे।^१ उहाँले भन्नुभयो, “यदि कुनै व्यक्तिले आफ्नो पत्नीदेखि छुटानाम गर्छ अनि अर्को स्त्रीसँग विवाह गर्छ भने त्यसले आफ्नो स्वास्नीसँग व्यभिचारको पाप गरेको ठहरिन्छ।^२ त्यसरी यदि कुनै स्त्रीले आफ्नो लोग्ने सँग छुटानाम गर्छ अनि अर्को लोग्नेसँग विवाह गर्छ भने त्यो पनि व्यभिचार हो।”

येशूद्वारा बालकहरूलाई ग्रहण

(मती १६:१३-१५; लुका १८:१५-१७)

^१मानिसहरूले तिनीहरूको बालकहरूलाई येशू समक्ष ल्याए ताकि उहाँले तिनीहरूलाई छुनु हुनेछ। तर चेलाहरूले मानिसहरूलाई बालकहरू लिएर आएकोमा हकारे।^२ त्यहाँ जे घटना घट्यो येशूले देख्नुभयो। उहाँले बालकहरूलाई उहाँकहाँ नआउनु भनेर रोकेकोमा क्रोध प्रकट गर्नुभयो। येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “साना बालकहरूलाई मकहाँ आउन देऊ। तिनीहरूलाई नरोक, किनभने परमेश्वरको राज्य तिनीहरूको नै हो जो यी बालकहरू जस्तै छन्।^३ म तिमीहरूलाई साँचो भन्दछु। तिमीहरूले परमेश्वरको राज्यलाई ग्रहण गर्ने पर्दछ, जसरी सानो बालकले दिइएको कुरा स्वीकार्दछ, नत्र भने तिमीहरू कहिल्यै त्यहाँ पस्न पाउने छैनौ।”^४ त्यसपछि येशूले त्यस बालकलाई आफ्नो बाहुमा लिनुभयो। उहाँले आफ्नो हातहरू तिनीहरूमाथि राख्नुभयो अनि आशीर्वाद दिनुभयो।

एकजना धनी मानिस येशूलाई फछ्याउन नवाहेको

(मती १६:१६-३०; लुका १८:१८-३०)

^१येशू हिड्न लाग्नु भयो, त्यसैबेला एउटा मानिस दगुर्दै आयो, येशूको अधि घुँडा टेक्नो। त्यस मानिसले उहाँलाई भन्नु भयो, ‘असल, गुरूज्यू, अनन्त जीवन प्राप्त गर्न मैले के गर्नु पर्छ?’

^२येशूले उत्तर दिनुभयो, “तिमीले मलाई किन असल भन्दैछौ? कुनै व्यक्ति असल छैन। खालि परमेश्वर मात्र असल हुनुहुन्छ।^३ यसैले म तिम्रो प्रश्नको उत्तर दिँदछु। तिमी आज्ञाहरू ता जान्दछौ: ‘तिमीले कसैको हत्या गर्नु हुँदैन, कसैलाई व्यभिचार गर्नु हुँदैन, चोर्नु हुँदैन, भट्टो

साक्षी दिनु हुँदैन, अरूलाई ठगु हुँदैन। तिमीले आफ्नो बाबु र आमालाई सम्मान गर्नुपर्छ।”*

^२त्यो मानिसले भने, “गुरुज्यू, मैले यी सब आज्ञाहरू मेरो बालकपनदेखि नै पालन गर्दै आएको छु।”

^३येशूले त्यस मानिसलाई फर्केर हेर्नुभयो। उहाँले त्यसलाई प्रेम दर्शाउनु भयो अनि भन्नुभयो, “तिमीले पालन गर्नु पर्ने अभै एक अधिक आज्ञा छ। जाऊ अनि आफ्नो सबै चीजहरू बेचिदेऊ। गरीब मानिसहरू माफ त्थो पैसा बाँडिदिऊ। यसको निम्ति स्वर्गमा तिमीलाई इनाम मिल्नेछ। त्यसपछि मकहाँ आऊ अनि मलाई पछ्याऊ।”

^४जब त्यस मानिसले येशूबाट यी सबै कुरा सुने उसको अनुहार अँध्यारो भयो। त्यो मानिस दुःखी बन्यो अनि गयो किनभने त्यो खुबै धनी थियो।

^५त्यसपछि येशूले आफ्नो चेलाहरूलाई हेर्नुभयो अनि तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “परमेश्वरको राज्यमा पस्नलाई एकजना धनी मानिसलाई निकै गाह्रो पर्छ।”

^६अनि येशूका कुरामा चेलाहरू अचम्ममा परे। तर येशूले तिनीहरूलाई फेरि भन्नु भयो! “हे मेरो नानीहरू परमेश्वरको राज्यमा पस्नु अति गाह्रो छ। ^७धनी मानिसलाई परमेश्वरको राज्यभित्र पस्नुभन्दा ऊँटलाई सियोको नाथ्रीबाट छिरेर जानु सजिलो छ।”

^८चेलाहरू अति अचम्भित भए अनि एक-अर्कामा चर्चा गर्न लागे, “त्यसो भए को चाँहि पस्नसक्छ?”

^९येशूले चेलाहरूलाई हेर्नुभयो अनि भन्नुभयो, “मानिसहरूको निम्ति यी सब असम्भव छ। तर यी सबै परमेश्वरमा असम्भव छैन। किनभने, परमेश्वरको निम्ति यी सबै सम्भव छ।”

^{१०}पन्ध्रसले येशूलाई भने, “हामीले सब त्याग्यौ अनि तपाईंको अनुशरण गर्छौ।”

^{११}येशूले भन्नुभयो, “म तिमीहरूलाई साँचो भन्दछु। प्रत्येक मानिस जसले मेरो निम्ति आफ्नो घर, दाजुभाई, दिदी-बहिनी, आमा, बाबु, बालकहरू वा खेत-जमीन छोडेर सुसमाचारमा लागेको छ ^{१२}उसले आफूले त्यागेको भन्दा सयौं गुणा अधिक पाउनेछ। यहाँ यस संसारमा त्यस मानिसले घरहरू दाजुभाइहरू, दिदी-बहिनीहरू, आमाहरू, बालकहरू अनि खेत सबै पाउनेछ। यी

सहित उसले यातना पाउने छ। तब आउने वाला संसारमा उसले अनन्त-जीवन पाउनेछ। ^{१३}अहिले धेरै जो पहिलो छन् भविष्यमा तिनीहरू अन्तमा पर्नेछन्। अनि अहिले धेरै जो अन्तमा छन् तिनीहरू भविष्यमा पहिलो हुने छन्।”

येशू आफ्नो मृत्यु बारे फेरि चर्चा गर्नुहुन्छ

(मती २०:१७-१९; लूका १८:३१-३४)

^१येशू र आफूसँग भएका अरु मानिसहरू यरूशलेम गइरहुनु भएको थियो। उहाँले मानिसहरूको अगुवाइ गरिरहुनु भएको थियो। येशूका चेलाहरू चकित भइरहेका थिए। अनि जो मानिसहरू तिनीहरूका पछि-पछि थिए तिनीहरू भने डराइरहेका थिए। उहाँले बाहजना चेलाहरूलाई फेरि भेला गर्नुभयो अनि तिनीहरूलाई भन्न लाग्नु भयो, उहाँलाई के हुनेवाला छ? ^२येशूले भन्नुभयो, “हामीहरू यरूशलेम जाँदैछौं। मानिसको पुत्रलाई मुख्य पूजाहारीहरू र शास्त्रीहरूका अधि सुम्पिने छन्। तिनीहरूले मानिसको पुत्रलाई मृत्यु दण्ड दिनेछन्। तिनीहरूले मानिसको पुत्रलाई अयहूदीहरूलाई सुम्पनेछन्। ^३तिनीहरूले उहाँलाई थुक्नेछन्, कोरालाउने छन् अनि उहाँलाई मार्ने छन्। तर उहाँको मृत्युको तीन दिनपछि, फेरि उहाँ बौरी उठ्नुहुने छ।”

याकूब र यूहन्ना आफ्नो निम्ति अनुरोध गर्छन्

(मती २०:२०-२८)

^१त्यसपछि जब्दीका छोराहरू याकूब र यूहन्ना उहाँ कहाँ आए। तिनीहरूले भने, “गुरुज्यू तपाईंले हाम्रो निम्ति हामी जे चाहन्छौं सो गरिदिनुहोस्।”

^२येशूले भन्नुभयो, “मैले तिमीहरूलाई के गर्नु पर्ने भनी चाहन्छौं?”

^३तिनीहरूले भने, “जब हामी तपाईंको महिमामा आउँछौं हामी एक जनालाई तपाईंको दाहिने तिर अनि अर्कोलाई तपाईंको देब्रे तिर बस्ने अनुमति दिनुहोस्।”

^४येशूले भन्नुभयो, “तिमीहरूले बुझ्दैनौं कि तिमीहरू के मागिरहेका छौं। के मैले भोग्नु पर्ने जस्तै कष्टहरू तिमीहरूले सहन गर्नसक्छौं? अथवा जुन बप्टिस्मा मैले लिएको छु, त्यो बप्टिस्मा तिमीहरू लिन सक्छौं?”

^५छोरोहरूले जवाफ दिए, “अवश्य, हामी सक्छौं।”

येशूले छोरोहरूलाई भन्नुभयो, “साँच्चै नै तिमीहरूले पनि मैले सहनुपर्ने जस्तै कष्टहरू सहनु मैले लिए जस्तै

बन्तिस्मा तिमीहरूले पनि लिनु पर्छ।^{४०}तर म मेरो दाहिने वा देब्रेपट्टि कसलाई बसाउनु पर्ने हो त्यो चुन्न सक्तिनै। यी स्थानहरू अरूका निम्ति हुन्। तिनीहरूकै निम्ति ती ठाउँहरू तयार पारिएका हुन्।”

^{४१}अरू दसजना चेलाहरूले यी सबै सुने। तिनीहरू याकूब र यूहन्नासँग रिसाए।^{४२}येशूले सबै चेलाहरूलाई उपस्थित हुन बोलाउनु भयो। उहाँले भन्नुभयो, “अथहूदीहरूको पनि आफ्ना मानिसहरू छन् तिनीहरूलाई शासकहरू भनिन्छ। तिमीहरूले जान्दछौ कि तिनीहरूले आफ्ना शक्तिको प्रभाव देखाउँदछन्। अनि तिनीहरूका प्रमुखहरूले आफ्नो सम्पूर्ण शक्तिहरू मानिसहरूमा प्रयोग गर्न मन पराउँछन्।^{४३}तर तिमीहरूसँग यस्तै अभ्यास चाँहि हुँदैन। यदि तिमीहरूमध्ये कसैले महान पुरुष हुन चाह्यौ भने तब उ तिम्रो नोकर हुनुपर्छ।^{४४}यदि तिमीहरूमध्ये कसैले प्रमुख बन्न चाह्यौ भने उ सबैको कमारो हुनुपर्छ।^{४५}त्यसरी नै, मानिसको पुत्र सेवा लिनु होइन तर सेवा गर्नु आएको हो। मानिसको पुत्र उनको आफ्नै जीवन दिन अनि अरू धेरै मानिसलाई बँचाउन आएका हुन्।”

येशूद्वारा अन्धो मानिस निको

(मती २०:२६-३४; लूका १८:३५-४३)

^{४६}तब उनीहरू यरीहो शहरमा आइपुगे। तब येशू आफ्ना चेलाहरू र अरू धेरै मानिसहरूसँग त्यो शहर छोड्दै हुनु हुन्थ्यो। एउटा अन्धो मानिस, बारतिमै (तिमैयुसको छोरो) नाम गरेको सडकको एक छेउमा बसिरहेको थियो। त्यसले सधैं पैसा मागिरहन्थ्यो।^{४७}त्यस अन्धो मानिसले नासरतदेखि येशू त्यसैतिर आउनु हुँदैछ भन्ने सुन्यो। त्यो चिच्याउन लाग्यो, “येशू दाऊदका पुत्र, कृपया मलाई मदत गर्नुहोस्।”

^{४८}धेरै मानिसहरूले त्यस अन्धो मानिसलाई हकारे अनि चुप लाग्नु भने। निन्दा गरे। तिनीहरूले त्यसलाई केही नबोल्नु हूकूम गरे। तर त्यो अन्धो मानिस भन भन चिच्याइने र्हायो, “ए दाऊदका पुत्र मलाई मदत गर्नुहोस्।”

^{४९}येशू त्यही रोकिनु भयो अनि भन्नुभयो, “त्यस मानिसलाई मकहाँ आउनु भन।”

अनि तिनीहरूले त्यस अन्धो मानिसलाई बोलाए। तिनीहरूले भने, “खुशी होऊ! उठ! येशूले तिमीलाई बोलाउनु हुँदैछ।”^{५०}त्यो अन्धो मानिस जुरुक्क उठ्यो।

उसले आफ्नो वस्त्र त्यहाँ पर्याँक्यो, उप्रच्यो अनि येशूकहाँ गयो।

^{५१}येशूले त्यस मानिसलाई भन्नुभयो, “मैले तिम्रो निम्ति के गरेको चाहन्छौ?”

त्यो अन्धो मानिसले जवाफ दियो, “हे गुरूज्यू! म फेरि मेरो दृष्टि चाहन्छु।”

^{५२}येशूले भन्नुभयो, “जाऊ, तिमी निको भयौ किनभने तिमीले विश्वास गर्छौ।” त्यसपछि त्यस अन्धो मानिसले फेरि दृष्टि प्राप्त गरे। त्यसले येशूलाई नै पछ्यायो।

राजा भैं येशूको यरूशलेममा प्रवेश

(मती २१:१-११; लूका १९:२८-४०; यूहन्ना १२:१२-१६)

११ येशू अनि उहाँका चेलाहरू यरूशलेम पुग्नै लागेका थिए। जैतून डाँडामा भएको बेथानी र बेथानी शहरमा उनीहरू आइपुगे। त्यहाँ येशूले आफ्नो दुइजना चेलाहरूलाई केही गर्न भनी पठाउनु भयो।^१येशूले चेलाहरूलाई भन्नुभयो, “शहरमा जाऊ अनि त्यहाँ देख्नेछौ। जब त्यहाँ पुग्नेछौ, तिमीहरूले त्यहाँ एउटा गधालाई सांग्लोले बाँधेर राखेको पाउनेछौ। त्यो गधामाथि अहिलेसम्म कोही चढेको छैन। त्यो गधालाई फुकालेर मकहाँ ल्याऊ।^२यदि कसैले त्यो गधालाई कहाँ लगिरहेको छै भनेर सोधे त्यसलाई भनिदिनु, ‘स्वामीलाई यो आवश्यकता छ। उहाँले त्यसलाई फेरि चाँडै फर्काइदिनुहुन्छ।’”

^३चेलाहरू शहर पुगे। तिनीहरूले त्यहाँ बाहिर गलिल्लमा एउटा घरको ढोकाको छेउमा एउटा जवान गधालाई बाँधेर राखेको पाए। चेलाहरूले गधालाई फुकाले।^४त्यहाँ उभिरहेका केही मानिसहरूले यी सब देखे। तिनीहरूले सोधे, “तिमीहरूले यो के गर्दैछौ? त्यो गधालाई त्यहाँबाट किन फुकालिरहेछौ?”^५चेलाहरूले येशूले भन्नु भए भैं उत्तर दिए। मानिसहरूले ती चेलाहरूलाई गधा दिन अनुमति दिए।^६त्यसपछि चेलाहरूले येशूकहाँ गधा पुर्‍याए। तिनीहरूले आफ्ना वस्त्रहरू गधामाथि चढाए अनि येशू त्यसमाथि वस्नु भयो।^७अनेकौ मानिसहरूले सडकमा येशूको निम्ति भनेर आफ्ना वस्त्रहरू ओच्छ्याए। कतिजनाले रुखका हाँगाहरू काटेर सडकमा ओच्छ्याए।^८केही मानिसहरू येशूको अधि-अधि हिँड्दै थिए। केही मानिसहरू उहाँकै पछि-पछि हिँड्दै थिए। सबै मानिसहरू कराउँदै थिए,

“उहाँको प्रशंसा गर!” स्वागत गर! परमेश्वरले उसलाई आर्शिवाद गरून जो प्रभुको नाउँमा आउनु हुँदछ!”

भजनसंग्रह ११८:२५-२६

१० हाम्रा पिता दाऊदको राज्यलाई परमेश्वरले आशीर्वाद दिऊन्। जुन राज्य आउनेछ! स्वर्गको परमेश्वरलाई प्रशंसा!”

११ येशू यरूशलेममा जानुभयो अनि मन्दिरभित्र फस्नुभयो। मन्दिरको वरिपरि उहाँले हेर्नुभयो। तर अबेर भइसकेको थियो। यसकारण उहाँ आफ्ना बाहजना प्रेरितहरूलाई लिएर बेथानी पुगनुभयो।

येशूले भन्नुभयो नेभाराको रूख मर्नेछौं

(मती २१:१८-१९)

१२ अर्कोदिन, तिनीहरूले बेथानी छोड्नुभयो। येशू भोकाउनु भएको थियो। १३ येशूले टाडामा एउटा नेभाराको रूख देख्नु भयो। त्यहाँ पुगेर केही नेभाराको फलहरू छ कि भनेर हेर्नुभयो। तर त्यहाँ पातहरू मात्रै थिए। किनकि त्यो समय नेभारा फल्ने समय थिएन। १४ अनि उहाँले त्यो रूखलाई भन्नुभयो, “मानिसहरूले अब उप्रान्त तेरो फलहरू फेरि कहिल्यै खाने छैन।” उहाँका चेलाहरूले यी सबै कुरा सुने।

येशूको मन्दिरतर्फ प्रस्थान

(मती २१:१२-१७; लूका १९:४५-४८; यूहन्ना २:१३-२२)

१५ तिनीहरू यरूशलेम जानुभयो। येशू मन्दिर जानुभयो। उहाँले मन्दिर इलाकाबाट बेच्ने र किन्नेहरूलाई बाहिर निकाल्नु भयो। उहाँले विभिन्न पैसा-रूपियाँका लेन-देन गर्नेहरूको टेबलहरू पल्टाइदिनु भयो। ढुक्कुर बेच्नेहरूको चौकीहरू पनि उहाँले पल्टाइदिनु भयो। १६ येशूले कसैलाई पनि मन्दिर भएर केही चीजहरू बोकेर ल्याउने अनुमति दिनु भएन। १७ तब उहाँले तिनीहरूलाई सिकाउनु भयो। उहाँले भन्नुभयो, “धर्मशास्त्रहरूमा यस्तो लेखिएको छ, ‘मेरो घर सबै जातिको निमित्त प्रार्थनाको घर कहलाइनेछ’* तर तिमीहरूले परमेश्वरको घरलाई ‘चोरहरू लुक्ने घर’* -मा परिवर्तन गरिरहेछौं।”

‘मेरो घर ... कहलाइनेछ’ यशैया ५६:७।

‘चोरहरू लुक्ने घर’ यर्मिया ७:११।

१८ मुख्य पूजाहारीहरू र शास्त्रीहरूले यी सब कुराहरू थाहा पाए। तिनीहरूले येशूलाई मार्ने उपाय रचन थाले। प्रायः सबै मानिसहरू येशूको शिक्षामा चकित परेका हुनाले तिनीहरू येशूसँग डराएका थिए। १९ त्यसै रात, येशू अनि उहाँका चेलाहरूले शहर छोड्नुभयो।

येशूद्वारा विश्वासको शक्ति-प्रदर्शन

(मती २१:२०-२२)

२० अर्को बिहान, येशू आफ्ना चेलाहरूसँग जाँदै हुनु हुन्थ्यो। तिनीहरूले नेभाराको रूख देखे जसलाई येशूले शराप दिनु भएको थियो। नेभाराको रूख जरादेखि टुप्यो सम्मै सुकिसकेको थियो। २१ पत्रुसले येशूलाई भने, “गुरूज्यू, नेभाराको रूखलाई हेर्नु हवस जसलाई तपाईंले हिजो सराप दिनु भएको थियो। अहिले त्यो सुकिसकेको र मरिसकेको छ।”

२२ येशूले जवाफ दिनुभयो, “परमेश्वरमा विश्वास राख। २३ म तिमीहरूलाई साँचो भन्दछु। तिमीहरूले यो पर्वतलाई भन्नसक्छौ, ‘जा अनि समुद्रमा खस्!’ अनि यदि तिमीहरूको मनमा कुनै शंकाहरू छैन अनि तिमीले विश्वास गरेको खण्डमा तिमीले भनेको कुरा घटने छ। तब परमेश्वरले तिम्रो निमित्त यसो गरिदिनु हुनेछ। २४ यसैले तिमीहरूले पाइने वस्तुको निमित्त प्रार्थना गर भन्दछु। अनि यदि विश्वास गर्छौ भने तिमीहरूले ती चीजहरू पाइसकेका छौ तब त्यो तिम्रो आफ्नै हुनेछ। २५ जब तिमीहरू प्रार्थनाका निमित्त तयार हुन्छौ, अनि कसैको विरुद्धमा तिमीहरूमा भएको नराम्रो भाव सम्भन्ना भयो भने, त्यसलाई क्षमा गरिदेऊ। यसो गर्छौ भने स्वर्गका पिताले पनि तिमीहरूका सबै पापहरू क्षमा गरिदिनु हुनेछ।” २६ *

यहूदी प्रमुखहरूद्वारा येशूको सामर्थ्यमाथि सन्देह

(मती २१:२३-२७; लूका २०:१-८)

२७ येशू अनि उहाँका चेलाहरू फेरि यरूशलेम जानुभयो। येशू मन्दिरको वरिपरि जाँदै हुनुहुन्थ्यो। मुख्य पूजाहारीहरू, शास्त्रीहरू र अग्रज यहूदी प्रमुखहरू उहाँकहाँ आए। २८ तिनीहरूले येशूलाई भने, “हामीलाई भन्नुहोस्! यत्रो के-के गर्नलाई तपाईंसँग कुन चाहिँ

पद २६ प्रारम्भिक ग्रीक लिपिहरू अनुसार: “यदि तिमीहरूले कसैलाई क्षमा गर्छौ भने स्वर्गका पिताले पनि तिमीहरूका सबै पापहरू क्षमा गरिदिनु हुनेछ।”

त्यस्तो अधिकार (शक्ति) छ?" कसले तपाईंलाई यो अधिकार दिएका हुन्?"

^{२६}येशूले भन्नुभयो, "म तिमीहरूलाई एउटा प्रश्न राख्छु। यदि तिमीहरूले मेरो प्रश्नको जवाफ दिऔं भने तब म तिमीहरूलाई भन्नेछु कि यी सब गर्नलाई मेरो के अधिकार छ। ^{३०}यूहन्नाको बपतिस्मा परमेश्वरबाट भएको हो वा मानिसबाट भएको हो? मलाई जवाफ देऊ।"

^{३१}ती यहूदी प्रमुखहरूले येशूको प्रश्न बारे बहस गरे। तिनीहरू एका-अर्कामाभ्रमा बात चीत गर्न लागे, "यदि हामीले जवाफ दिऔं, 'यूहन्नाको बपतिस्मा परमेश्वरबाट भएको हो,' येशूले भन्नु हुनेछ, 'त्यसो भए तिमीहरूले यूहन्नालाई किन विश्वास नगरेको?' ^{३२}तर यदि हामीले भन्यौं, 'यूहन्नाको बपतिस्मा मानिसबाट भएको हो,' मानिसहरू हामीसँग रिसाउनेछन्।" (ती मानिसहरूसँग भयभीत थिए। सबैलाई यूहन्ना एकजना अगमवक्ता हुनु भनेर विश्वास थियो)।

^{३३}तब तिनीहरूले येशूलाई जवाफ दिए, "हामी यसको सही उत्तर जान्दैनौं।"

तब उहाँले भन्नुभयो, "तब यी सब कामहरू गर्नलाई मसित कुन त्यसो अधिकार छ म पनि तिमीहरूलाई भन्दिनँ कि कुन अधिकारद्वारा म यी कुराहरू गरिरहेको छु।"

परमेश्वरले आफ्नो पुत्र पठाउँनु भयो

(मती २१:३३-४६; लूका २०:६-१६)

१२

येशूले मानिसहरूलाई सिकाउनलाई दृष्टान्तहरूको उपयोग गर्नु भयो। उहाँले भन्नुभयो, "कुनै एकजना मानिसले एउटा खेतमा अङ्गुर रोपे। त्यस मानिसले खेतको वरिपरि बार लगाए अनि त्यसमा एउटा कोल खोपे। त्यसपछि त्यसले एउटा मचान बनायो। त्यसले आफ्नो खेत केही खेतीवालहरूलाई भाडामा दिए। त्यसपछि त्यो मानिस परदेश लाग्यो। ^२केही समय पछि अङ्गुरको फसल उठाउने बेला आयो। त्यसपछि त्यस मानिसले आफ्नो अंश ल्याउनलाई खेतबारीमा एकजना नोकरलाई पठायो। ^३तर खेतालाहरूले त्यस नोकरलाई पत्रे अनि पिटे। तिनीहरूले नोकरलाई रितै हात फर्काइदिए। ^४फेरि त्यस मानिसले अर्को नोकरलाई पठाए। खेतीवालले त्यसलाई टाउकोमा हिकार्ए। तिनीहरूले त्यसलाई कुनै इज्जत दिएनन्। ^५फेरि त्यस मानिसले

अर्को ती खेतीवालाहरूकहाँ नोकरलाई पठाए। तर खेतीवालाहरूले त्यसलाई मारिदिए। त्यस मानिसले अरू धेरै नोकरहरूलाई पठाए। तर खेतीवालहरूले कतिजनालाई पिटे अनि कतिजनालाई मारिदिए।

^६"अब त्यस मानिससँग खेतीवालहरूकहाँ पठाउनलाई एउटै मात्र व्यक्ति रहेको थियो। त्यो व्यक्ति त्यही मानिसको छोरो थियो। त्यस मानिसले छोरोलाई माया गर्थ्यो। तर पनि त्यसले आफ्नो छोरोलाई खेतीवालहरूकहाँ पठाउने निश्चय गर्‍यो। उसले पठाउन सक्ने त्यो मात्र अन्तिम व्यक्ति थियो। त्यस मानिसले भन्यो, 'खेतीवालहरूले मेरो छोरोलाई त आदर गर्ने नै छन्।'

^७"तर खेतीवालहरूले आफूहरू माफ्नै बहस गरे, 'यो मालिकको छोरो हो। यो खेतबारी उसको हुन्छ। यसकारण हामी यसलाई मारौं तब यो खेतबारी हाम्रै हुनेछ।' ^८तब ती खेतालाहरूले छोरोलाई पक्रिए, मारे अनि अङ्गुर बारी बाहिर फेंकिदिए।

^९"यसकारण यो अङ्गुर बारीको मालिकले के गर्नेछ? त्यो अङ्गुर बारीमा जानेछ अनि ती खेतीवालहरूलाई मर्नेछ। तब त्यसले त्यो अङ्गुर बारी अरू नै खेतीवालहरूलाई दिनेछ। ^{१०}निश्चय नै तिमीहरूले धर्मशास्त्रमा यी वचनहरू पढेका होला:

'निर्माताहरूले अस्वीकार गरेका ढुंगाहरू नै कुनाको ढुङ्गा बनेको छ।

^{११} परमप्रभुले नै यस्तो गर्नु भएको हो, अनि हाम्रो निम्ति यो अचम्म भएको छ।"

भजनसंग्रह ११८:२२-२३

^{१२}ती यहूदी प्रमुखहरूले येशूले भन्नु भएको यो कथा सुन्न पाए। तिनीहरूले यो कथा तिनीहरूको आफ्नै बारेमा हो भन्ने बुझे। यसकारण कसरी हुन्छ येशूलाई पक्रने उपायमा तिनीहरूलागो। तर मानिसहरूदेखि तिनीहरूलाई डर पनि थियो। अनि ती यहूदी प्रमुखहरू येशूलाई छोडेर अन्यत्र कतै गए।

यहूदी प्रमुखहरूद्वारा येशूलाई छक्काउने चेष्टा

(मती २२:१५-२२; लूका २०:२०-२६)

^१त्यसपछि, यहूदी प्रमुखहरूले हेरोदीअन्स भन्ने दलका केही मानिसहरू र केही फरिसीहरूलाई येशू भएकहाँ पठाए। तिनीहरूले येशूलाई केही भूल गराए

पकन चाहन्थे।^{१४} फरिसीहरू र हेरोदीअन्सहरू येशूकहाँ पुगे अनि भन्न लागे, “हे गुरुज्यू, हामी जान्दछौं कि तपाईं एक इमान्दार मानिस हुनुहुन्छ। अरूले के भन्नुन् भनेर तपाईं डराउनु हुँदैन। सबै तपाईंको अगाडी एउटै हुन्। अनि तपाईंले परमेश्वरको मार्ग ठीकसित सिकाइरहनु भएको छ। हामीलाई भन्नुहोस्: के सिजरलाई कर बुभाउनु उचित छ? हामीले कर तिर्नु पर्ने हो कि नतिर्नु पर्ने हो?”

^{१५}तर येशूले तिनीहरूको कपट बुझ्नु भयो। उहाँले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “तिमीहरू मलाई किन जालमा पार्न खोज्दैछौ? ल्याऊ मलाई एउटा चाँदीको सिक्का। म त्यसलाई हेर्न चाहन्छु।”^{१६}तिनीहरूले येशूलाई एउटा सिक्का दिए अनि उहाँले सोध्नुभयो, “यो सिक्कामा कसको चित्र अङ्कित छ? अनि यसमा कसको नाउँ लेखिएको छ?” तिनीहरूले जवाफ दिए, “यो सिजरको चित्र हो अनि उसको नाउँ।”

^{१७}अनि येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “सिजरको चीजहरू सिजरलाई नै देऊ। अनि परमेश्वरको चीजहरू परमेश्वरलाई नै देऊ।” ती येशूको कुरा सुनेर छक्क परे।

केही सदुकीहरूद्वारा येशूलाई छक्काउने चेष्टा

(मती २२:२३-३३; लूका २०:२७-४०)

^{१८}तब केही सदुकीहरू येशूकहाँ आए। (सदुकीहरूमा विश्वास थियो कि मृत्युबाट कुनै पनि व्यक्ति बौरी उठ्ने छैन।) सदुकीहरूले उहाँलाई एउटा प्रश्न राखे।^{१९}तिनीहरूले भने, “गुरुज्यू, मोशाले लेखेका छन् कि यदि कुनै विवाहित मानिस मर्यो भने अनि उसको पत्निको कुनै सन्तान छैन भने त्यसबेला उसको भाइले त्यो विधवालाई आफ्नो दाजुकोलागि सन्तान जन्माउन विवाह गर्नु पर्छ। त्यसपछि आफ्नो दाजुकोलागि तिनीहरूले सन्तान बनाउन सक्नेछ।^{२०}सातजना दाजुभाइ थिए। पहिलो दाजुले विवाह गरे अनि मरे। उसको कुनै सन्तान थिएन।^{२१}त्यसपछि दोस्रो भाइले त्यस स्त्रीलाई विवाह गरे। उ पनि मर्यो अनि कुनै सन्तान भएन। त्यस्तै घटना घट्यो तेस्रो भाइसँग पनि।^{२२}सबै सात दाजुभाइले त्यस स्त्रीलाई विवाह गरे अनि प्रत्येक मरे। कुनै पनि सात दाजुभाइबाट सन्तान भएन। अन्तमा त्यो स्त्री पनि मरी।^{२३}तर सबै सातजना दाजुभाइले त्यसलाई विवाह गरेको थियो। यसकारण जब मानिस मरेर बौरी उठ्नेछ त्यसबेला त्यस स्त्रीको, चाँहि लोग्ने को हुने छन्?”

^{२४}येशूले जवाफ दिनु भयो, “तिमीहरू अत्यन्तै गल्तीमा छौ? किनभने धर्मशास्त्रहरूमा के लेखिएको कुरा पनि अनि परमेश्वरको शक्तिको बारेमा तिमीहरूले केही जानेका छैनौ।^{२५}जब मानिस मरेर बौरी उठ्नेछ त्यसबेला त्यहाँ कुनै विवाह हुने छैन। मानिसहरूले एक-अर्कामाथि विवाह गर्ने छैनन्। तिनीहरू स्वर्गमा स्वर्गदूतहरू जस्तै हुनेछन्।^{२६}मरेका मानिसहरूको पुनरूत्थानको विषयमा मोशाले लेखेको जल्दो पोथाको कथा पुस्तकमा तिमीहरूले पढेका छैनौ? परमेश्वरले भन्नु भएको छ: ‘म अब्राहामको परमेश्वर हुँ, इसहाकको परमेश्वर र याकूबको परमेश्वर।’^{२७}परमेश्वर मरेका मानिसहरूका परमेश्वर होइनन् तर जीवित मानिसहरूका परमेश्वर हुन्। तिमी सदुकीहरू भूलमा परेका छौ।”

कुन आज्ञा सबभन्दा महान हो?

(मती २२:३४-४०; लूका १०:२५-२८)

^{२८}कानुनको शास्त्रीहरूमा एकजना येशूकहाँ आए। उसले सदुकीहरू र फरिसीहरूसँग येशूले बहस गरिरहेको सुने। उसले येशूले तिनीहरूका प्रश्नहरूको ठीक जवाफ दिइरहेको सुने। अनि उहाँलाई सोधे, “कुन चाँहि आज्ञा सबभन्दा प्रमुख छ?”

^{२९}येशूले उत्तर दिनुभयो, “सबभन्दा महान आज्ञा यस्तो छ: ‘इस्त्राएलका मानिसहरू, सुन! परमप्रभु हाम्रो परमेश्वर नै एक प्रभु हुन्।^{३०}तिमीहरूले तिमीहरूको परमप्रभु परमेश्वरलाई सारा मनले, सारा आत्माले, सारा प्राणले र सारा शक्तिले उहाँलाई प्रेम गर्नुपर्छ।’^{३१}दोस्रो महान आज्ञा यस्तो छ: ‘तिमीहरूले आफूलाई प्रेम गरे जस्तो अरू मानिसहरूलाई पनि प्रेम गर।’^{३२}यी आज्ञाहरू भन्दा अन्य आज्ञाहरू महान छैन।”

^{३३}शास्त्रीहरूले उत्तर दिए, “हे गुरुज्यू, त्यही नै ठीक उत्तर हो। तपाईंले जे भन्नुभयो त्यो ठीक हो। परमेश्वर नै एक प्रभु हुन्, अनि अरू कुनै परमेश्वर छैनन्।^{३४}अनि एउटा मानिसले आफ्नो सारा मनले, सारा प्राणले, र सारा शक्तिले परमेश्वरलाई प्रेम गर्नुपर्छ। अनि आफूले आफूलाई प्रेम गरे जस्तै अरू मानिसहरूलाई पनि प्रेम गर्नुपर्छ। यी आज्ञाहरू सबै अर्पणहरू अनि

‘म ... परमेश्वर’ प्रस्थान ३:६।

‘इस्त्राएलका ... प्रेम गर्नुपर्छ’ व्यवस्था ६:४-५।

‘तिमीहरूले ... प्रेम गर’ लेवी १६:१८।

परमेश्वरलाई गरिएको अरू बलिदानहरू भन्दा अत्यन्त मुख्य छन्।”

^३येशूले त्यस मानिसले बुद्धिमानपूर्वक जवाफ दिएको पाउनु भयो। अनि उहाँले त्यस मानिसलाई भन्नुभयो, “तिमी स्वर्गको राज्य नजिक छौ।” त्यसपछि अरू कुनै मानिसले पनि उहाँलाई अरू धेरै प्रश्नहरू गर्ने साहस गरेनन्।

के ख्रीष्टनै दाऊदको पुत्र हुन् ?

(मती २२:४१-४६; लूका २०:४१-४४)

^३येशूले मन्दिरमा सिकाइरहनु भएको थियो। उहाँले भन्नुभयो, “किन शास्त्रीहरूले ख्रीष्ट नै दाऊदको पुत्र भनेका हुन्? ^{३६}पवित्र-आत्मामा दाऊद आफैले भन्नुभएको छ:

‘परमप्रभुले मेरो प्रभुलाई (ख्रीष्टलाई) भन्नु भएको छ:

मेरो छेउमा दाहिनेपट्टि बस, अनि म तिम्रा शत्रुहरूलाई तिम्रा वशमा पार्नेछु।’

भजनसंग्रह ११०:१

^{३६}दाऊद आफैले ख्रीष्टलाई ‘प्रभु’ भन्नुहुन्छ। तब कसरी ख्रीष्ट दाऊदको पुत्र हुनसक्छ?” धेरै मानिसहरूले येशूलाई खूबै आनन्दित भएर सुने।

येशूद्वारा शास्त्रीहरूको आलोचना

(मती २३:१-३६; लूका २०:४५-४७)

^{३६}येशूले लगातार सिकाउनु भयो। उहाँले भन्नुभयो, “शास्त्रीहरूदेखि होशियार बस। तिनीहरू लामा वस्त्रहरू पहिरिएर आफूलाई प्रमुख देखिनको निम्ति हिँड्न मन पराउँछन्। अनि तिनीहरू आफूलाई बजारमा हुँदा मानिसहरूले तिनीहरूलाई आदर गर्नु भन्ने चाहन्छन्। ^{३६}सभाघरहरूमा पनि तिनीहरूले अति मुख्य ठाउँहरू ओगट्न चाहन्छन्। अनि भोजहरूमा पनि त्यसरी नै सम्मानका ठाउँहरूमा बस्न चाहन्छन्। ^{४०}तिनीहरू विधवाहरूसँग कष्टयाई गर्दछन् र तिनीहरूलाई लुट्छन्। अनि आफैले लोकाचारको निम्ति लामो-लामो प्रार्थनाहरू गर्ने गर्दछन्। परमेश्वरले तिनीहरूलाई धेरै दण्ड दिनुहुनेछ।”

विधवाद्वारा भेटी चढाएको अर्थ बुझाउने चेष्टा

(लूका २१:१-४)

^४येशू मन्दिरको ढुकुटी सामु बस्नुभयो जहाँ आएर

मानिसहरूले पैसा चढाउने गर्दथे। उहाँले धेरै धनी मानिसहरूले मन्दिरको ढुकुटीमा धेरै पैसा हालेको हेर्नुभयो। ^४तब एकजना दरिद्र विधवा आई अनि दुइवटा ससाना तौँबाका सिक्काहरू दिई। ती सिक्काहरूको मूल्य एक पैसा भन्दा कम थियो।

^४येशूले आफ्ना चेलाहरूलाई आफूकहाँ बोलाउनु भयो। उहाँले भन्नुभयो, “म तिमीहरूलाई सौँचो भन्दछु। यो दरिद्र विधवाले खालि दुइवटा स-साना सिक्काहरू चढाई। तर वास्तवमा अरू धनी मानिसहरूले दिएको भन्दा त्यसले धेरै दिई। ^४ती मानिसहरूको धेरै छ; तर तिनीहरूले आफूलाई नचाहिएको मात्र दिएको हो। त्यो स्त्री धेरै गरीब छे। तर त्यसले आफूमा भएको सबै नै दिई। अनि त्यसले ती पैसाहरू आफूलाई मदत पुर्‍याउनकोलागि नै हो भन्ने ठानी।”

मन्दिरको भविष्य-संहार

(मती २४:१-४४; लूका २१:५-३३)

१३ येशूले मन्दिरको इलाका छोड्न लाग्नु भएको थियो। कुनै एकजना चेलाले उहाँलाई भने, “गुरुज्यू हेर्नुहोस्। यी मन्दिरको भवनहरू धेरै ठूला-ठूला ढुंगाहरूले बनेर अति सुन्दर भएको छ।”

येशूले भन्नुभयो, “के तिमीहरू यी ठूला भवनहरू देख्छौ? यी भवनहरू सबै ध्वंस हुनेछ। प्रत्येक ढुंगाहरू भूँड्मा फेँकिनेछ। एउटाको माथि अर्को कुनै ढुंगा त्यहाँ हुने छैन।”

^३त्यसपछि, येशू भद्रासे डौँडामा बसिरहनु भएको थियो। उहाँ पत्रुस, याकूब, यूहन्ना र अन्द्रियास सँग अलग्ग हुनुहुन्थ्यो। तिनीहरू सबैले मन्दिर देख्न सके। ^४तिनीहरूले येशूलाई सोधे, “हामीलाई भन्नुहोस्, कहिले यस्तो घटना घट्नेछ? अनि यी सब घटना हुनलाग्दा के संकेत हुनेछ?”

^५येशूले चेलाहरूलाई भन्नुभयो, “होशियार बस! कसैले तिमीहरूलाई मूर्ख नबनाओस्। ^६धेरै मानिसहरू मेरा नाममा आउनेछन्। तिनीहरूले भन्नेछन्, ‘म नै एक हुँ।’ अनि तिनीहरूले धेरै मानिसहरूलाई मूर्ख तुल्याउनेछन्। ^७तिमीहरूले लडाईं र लडाईंहरूको बारेमा सुन्न पाउनेछौ। अनि अरू हुने लँडाईंहरूको बारेमा पनि कथाहरू सुन्नेछौ। तर डराउनु पर्दैन। अन्तको समय आउन अघिनै यी घटनाहरू घट्नेछ। ^८राष्ट्रहरू अन्य राष्ट्रहरूसित लडाईं गर्नेछन्। राज्य-राज्यहरू माभ लडाईं चल्नेछ।

विभिन्न ठाउँहरूमा भूकम्प जानेछ। यस्तो समय पनि आउने छ जतिबेला खानलाई केही कुरा हुनेछैन। यी कुराहरू केही कुराहरू नयाँ जन्म हुने प्राथमिक समयमा जस्तै कष्टपूर्ण हुनेछ।

^६“तिमीहरू होशियारी बन। मानिसहरूले तिमीहरूलाई पक्रनेछ अनि न्यायकोलागि लैजानेछ। तिनीहरूले सभाघरहरूमा तिमीहरूलाई पिट्नेछन्। तिमीहरूलाई हाकिमहरू र राजाको सामु जबरजस्ती उभ्याइनेछ। तिमीहरूले मेरो बारेमा साक्षी दिनु पर्नेछ। तिमीहरूले मलाई पछ्याएको कारणले गर्दा यी सबै हुनेछ। ^{१०}यसभन्दा अघिनै सबै जातिहरू सुसमाचारहरू प्रचार गरिनु पर्छ। ^{११}तिमीहरूको पक्राउ हुनेछ अनि न्यायको भागी बन्नु पर्नेछ। तर तिमीहरूले त्यहाँ जे भन्नेछौ त्यस बारे डराउनु पर्ने छैन। त्यसबेला परमेश्वरले तिमीलाई जे दिनुहुन्छ त्यही भन्नु पर्नेछ। त्यसबेला वास्तवमा तिमी आफै बोलिरहेको हुने छैनौ। पवित्र-आत्मा बोलिरहेको हुनेछ।

^{१२}“दाजुभाइहरूले दाजुभाइहरूलाई मार्न विश्वासघात गर्नेछन्। बाबुहरू आफ्नै बालकहरूप्रति विश्वासघात गर्नेछन् अनि मार्नेछन्। बालकहरू पनि आफ्नै आमाबाबुहरूको विरुद्धमा उठ्नेछन् अनि ती आमाबाबुहरूलाई मार्ने छन्। ^{१३}सबै मानिसहरूले मलाई पछ्यायौ भनेर तिमीहरूलाई घृणा गर्नेछन्। तर जो चाँहि अन्तसम्म नै बलवान रहन्छ उ मात्रै बाँचे छ।

^{१४}“जहाँ यो हुनु हुँदैन थियो ‘त्यस स्थानमा उभिएर तिमीहरूले भनायक चिज देख्नेछौ’ ती कुरा जसले ध्वंस गर्नेछ।” (व्यक्ति जसले पढ्छ यसको अर्थ वास्तवमा के हुन्छ बुझ्नुपर्छ।) “त्यसबेला यहूदियाका मानिसहरू पहाडहरूतिर भाग्नु पर्छ। ^{१५}मानिसहरू समय नफाली भाग्नु पर्छ। यदि कुनै मानिस घरको छानामा छ भने घरबाट केही निकाल्नलाई उ तलतिर ओर्लेनु हुँदैन। ^{१६}यदि कुनै व्यक्ति आफ्नो खेतबारीमा छ भने त्यो पनि फर्केर आफ्नो वस्त्र ल्याउन त्यहाँ जानेछैन। ^{१७}त्यसबेला गर्भवती स्त्री वा ससाना नानीका आमाहरूलाई पनि भयानक हुनेछ। ^{१८}यस्तो घटना शीतको समयमा नहोस् भनेर प्रार्थना गर। ^{१९}किनभने ती दिनहरूमा जुन कष्ट हुन्छ त्यो यस्तो हुन्छ कि परमेश्वरले संसारको सृष्टि गरेको देखि अहिलेसम्म फेरि भएको छैन। अनि यस्तो दुःखहरू फेरि घट्ने छैन। ^{२०}उहाँका मानिसहरूको निम्ति परमेश्वरले त्यो भयानक समयलाई सीमित पार्ने निश्चय गर्नु भएको छ। यदि त्यो समय नछोटाइए कोही

पनि बाँचेन छैन। तर परमेश्वरले आफूद्वारा चुनिएका आफ्नै मानिसहरूका निम्ति सहायता पुःखाउनलाई त्यो समय छोड्नुपर्छ। ^{२१}त्यसबेला, यदि केही मानिसहरूले तिमीहरूलाई भने, ‘हेर, खीष्ट यहाँ हुनुहुन्छ।’ अथवा, ‘उहाँ त्यहाँ हुनुहुन्छ।’ यसलाई विश्वास नगर। ^{२२}भूटो खीष्टहरू र भूटो अगमक्ताहरू आउनेछन् अनि परमेश्वरले चुनेका मानिसहरूलाई धोका दिनु सम्भव भए संकेत र चमत्कारहरू गर्ने छन्। ^{२३}यसकारण होशियारी बन। यी सब हुन अघि नै मैले सतर्क गराएको छु।

^{२४}“तर त्यसपछिका दिनहरूमा यस्तो दुःखका समय पछि,

‘सूर्य अँध्यारो हुनेछ, अनि जूनले पनि ज्योति दिनेछैन।

^{२५} आकाशबाट ताराहरू भर्नेछन्, अनि आकाशका सबै शक्तिहरू डगमगाउने छन्।’

यशैया १३:१०; ३४:४

^{२६}“त्यसपछि मानिसहरूले मानिसको पुत्रलाई महान शक्ति र गौरवका साथ बादलमा भएर आउँदै गरेको देख्नेछन्। ^{२७}मानिसको पुत्रले आफ्ना स्वर्गदूतहरूलाई पृथ्वीको चारैतिर पठाउनु हुनेछ। स्वर्गदूतहरूले पृथ्वीका प्रत्येक कुनाबाट चुनिएका मानिसहरूलाई भेला गर्नेछन्।

^{२८}“नेभाराको रूखले हामीलाई पाठ पढाउनेछ: जब नेभाराको रूखको हाँगाहरू हरियो र कलिलो हुनेछ नयाँ पातहरू उम्रन थाल्नेछ, तब तिमीहरूले ग्रीष्म नजिक छ भनेर बुझ्नेछौ ^{२९}त्यसरीनै जब तिमीहरू यी कुराहरू घटेका देख्नेछौ तब तिमीहरूले पनि जान्ने छौ कि मैले तिमीहरूलाई भनेका कुराहरूको समय नजिकमा अनि ठीक ठोकामा छन्। ^{३०}म तिमीहरूलाई साँचो भन्दछु। यी सबै कुराहरू यही समयका मानिसहरू जीवित भएकै बेला हुनेछन्। ^{३१}स्वर्ग अनि पृथ्वी ध्वंस हुनेछ। तर मैले भनेका वचनहरू कहिल्यै नाश हुने छैन।

^{३२}“कसैले पनि त्यो दिन र समय थाहा पाउने छैन। पुत्र र स्वर्गमा भएको स्वर्गदूतहरूले समेत त्यो दिन र समय जान्ने छैन। त्यो दिन र समय केवल पिताले मात्र जान्नु हुन्छ। ^{३३}होशियार बस। सँधै तयारी बस! त्यो समय कहिले आउने भनी तिमीले जान्दैनौ। ^{३४}यो परदेश गइरहेको मानिस जस्तै हो अनि जसले घर छोड्छ। त्यो मानिसले आफ्नो नोकरहरूलाई घर जिम्मा दिएको हुन्छ। त्यसले प्रत्येक नोकरलाई विशेष काम गर्न लाएको हुन्छ

अनि उसले पालेलाई होशियार साथ ढोकाको रक्षा गरेर सतर्क बन्नु भनेर आज्ञा दिन्छ।^३ यसकारण तिमीहरू सधैं सतर्क बस। यो घरको मालिक कहिले फर्की आउला भनेर तिमीहरूले थाहा पाएकै हुँदैनौं। उ निश्चयनै बेलुका वा मध्य रातमा, वा अति बिहानै, वा घाम भुल्केपछि आउनेछ।^३ मालिक एकासि फकिनेछ। यदि तिमीहरू तयारी र सतर्क रह्यौ भने उसले तिमीहरूलाई सुतिरहेको पाउने छैन।^३ म तिमीहरूलाई यसो भन्दछु, अनि प्रत्येकलाई यसो भन्दछु, 'सतर्क बस!'"

यहूदी प्रमुखहरूद्वारा येशूलाई मार्ने योजना

(मती २६:१-५; लूका २२:१-२; यूहन्ना ११:४५-५३)

१४ अब केवल दुइ दिन रहयो निस्तार* र अखमिरी रोटीको चाइको निम्ति। मुख्य पूजाहारीहरू र शास्त्रीहरू येशूलाई पक्रने अनि मार्ने जाल साजीको भयानक खोजमा थिए।^२ तिनीहरूले भने, "तर चाइको समयमा हामीले येशूलाई पक्रन हुँदैन किनभने मानिसहरू क्रोधित हुनेछन् अनि दङ्गा मच्याउने डर हुन्छ।"

एउटी स्त्रीद्वारा विशेष केही गर्ने चेष्टा

(मती २६:६-१३; यूहन्ना १२:१-८)

येशू बेथानियामा हुनुहुन्थ्यो। सिमोन कुष्ठरोगीको घरमा एउटा मेचमा उहाँ खाना खाँदै हुनुहुन्थ्यो। त्यसैबेला एउटी स्त्री उहाँकहाँ आई। त्यस स्त्रीले एउटा अति मूल्यवान सिंगमर्मरको भुँडुल्को भरि अन्तरको सुगन्ध भरेर ल्याएकी थिई। त्यो सुगन्ध शुद्ध जटामसीद्वारा तयार गरिएको थियो। त्यस पछि त्यस स्त्रीले जारको बिक्रो खोली अनि येशूको टाउँकोमा सुगन्ध खान्दाइदिई।

^४केही चेलाहरूले जसले यी देखेर रिसाए अनि एक-अर्कामा भन्न लागे कुरा गर्न थाले। तिनीहरूले भने, "त्यसले किन यो सुगन्ध नष्ट गरेको? ^५त्यो सुगन्ध वर्षभरिको कमाइ हो। यसलाई बेच्न सकिन्थ्यो अनि पैसा गरीबलाई दिन सकिन्थ्यो।" अनि तिनीहरूले त्यस स्त्रीको कडा आलोचना गरे।

निस्तार यहूदीहरूको महत्वपूर्ण दिन। मोशाको समयमा परमेश्वरले तिनीहरूलाई मिश्रमा दासत्वबाट मुक्त गराउनु भएकै सम्भनानामा यो दिन प्रत्येक वर्ष विशेष खाना खान्छन्। लेवी २३:४-८; व्यवस्था १६:१-८।

^६येशूले भन्नुभयो, "त्यस स्त्रीलाई एक्लो छोडीदेउ। त्यसलाई तिमीहरूले किन दिक्दारी दिइरहेछौ? त्यसले मलाई खूबै राम्रो काम गरी। ^७गरीब मानिसहरू सधैं तिमीहरूसँग हुनेछन्। तिमीहरूले जतिबेला चाहन्छौ त्यतिबेला तिनीहरूलाई मदत गर्नसक्छौ। तर म सधैं तिमीहरूसँग हुने छैन। ^८त्यस स्त्रीले मलाई जे जति गर्न सक्थी त्यति गरी। त्यसले मेरो-शरीर माथि सुगन्ध छरि दिई। त्यसले मलाई मर्न अधिनाै गाइनको तयारीकालागि यसो गरी। ^९म तिमीहरूलाई साँचो भन्दछु। जहाँ कहींपनि सारा संसारका मानिसहरूलाई सुसमाचारहरू प्रचार गरिनेछ, अनि सारा जग्गामा सुसमाचारहरू सुनाऊ, त्यस स्त्रीले गरेको कुराहरू पनि उसको संभनाका निम्ति भनिनेछ।"

येशूको शत्रुहरूलाई सहयोग गर्न यहूदा तत्पर

(मती २६:१४-१६; लूका २२:३-६)

^{१०}त्यसपछि बाहजना विशेष सहयोगीहरूमध्ये एकजना चेला मुख्य पूजाहारीहरू भएकहाँ गयो। यो चेलाको नाम थियो यहूदा इस्कारियोत। यहूदाले येशूलाई तिनीहरूको हातमा सुम्पेको चाहन्थ्यो। ^{११}मुख्य पूजाहारीहरू यो सुनेर खुबै खुशी थिए। यसकोलागि तिनीहरूले उसलाई जतिपनि पैसा दिन तयार थिए। अनि येशूलाई तिनीहरूको हातमा सुम्पन उचित समयको प्रतीक्षा यहूदाले गरिरहेका थिए।

निस्तार चाइको भोज

(मती २६:१७-२५; लूका २२:७-१४, २१-२३;

यूहन्ना १३:२१-३०)

^{१२}यो अखमिरी रोटीको पहिलो दिन थियो। यो त्यस्तै समय थियो जुनबेला यहूदीहरूले निस्तारको पाठोहरूलाई बलिदान दिने गर्दथे। येशूको चेलाहरू उहाँकहाँ आइपुगे अनि भने, "हामी जानेछौ अनि निस्तार चाइको भोजन तिमीहरूले खानको निम्ति तयार पार्नेछौं। तपाईंले हामीहरूले कहाँ निस्तार चाइको भोज तयार गरेको चाहनुहुन्छ?"

^{१३}येशूले आफ्नो दुइजना चेलाहरूलाई नगर पठाउनु भयो। उहाँले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, "नगरमा जाऊ। त्यहाँ एउटा मानिसलाई जारमा पानी बोकेर आइरहेको भेटनेछौ। तिनको पछि लाग। ^{१४}त्यो मानिस एउटा घरभित्र पस्नेछ। त्यही घरमा गएर त्यो घरको मालिक सँग भन: 'गुरुज्यू भन्नुहुन्छ म अनि मेरा चेलाहरू

निस्तार चाडको भोज खाने कोठा कहाँ होला।^{१५} घर मालिकले तिमीहरूलाई माथिल्लो तलाको ठूलो कोठा देखाउनेछ जो सजाएर तयार पारेको छ। हाम्रा निम्ति त्यहाँ बन्दोबस्त गर।”

^{१६} यसकारण चेलाहरू गए अनि नगरमा पसे। येशूले भन्नु भएको जस्तै तिनीहरूले सबै कुराहरू भेट्टाए। यसर्थ तिनीहरूले नै निस्तार चाडको भोज तयार गरे।

^{१७} साँभमा, येशू आफ्ना बाहजना प्रेरितहरू लिएर त्यो घरमा जानुभयो। ^{१८} जब तिनीहरू खाँदै थिए, येशूले भन्नुभयो, “म तिमीहरूलाई साँचो भन्दछु। तिमीहरू बाहजनामध्ये कुनै एकजनाले मलाई विश्वास घात गर्नेछौ। त्यो एकजनाले मसँगै अहिले खाइरहेको छ।”

^{१९} चेलाहरू यो सुनेर खुबै दुःखी भए। तिनीहरू एक एकले येशूलाई भने, “निश्चयनै त्यो म होइन: ठीक हो?”

^{२०} येशूले भन्नुभयो, “उ बाहजना मध्ये एक हो। उ त्यही हो जसले मसँगै कचौरामा रोटी चोप्यैछ। ^{२१} मानिसको पुत्र जानेछन् अनि मर्नेछन्। किनकि उनको बारेमा धर्मशास्त्रहरूमा लेखिएको छ। तर त्यस व्यक्तिलाई धिक्कार छ जसद्वारा मानिसको पुत्रलाई विश्वासघात गरिनेछ। बरु त्यो व्यक्तिलाई यो धेरै राम्रो हुनेथियो यदि त्यो पहिल्यै नजन्मेको भए।”

प्रभुभोज

(मती २६:२६-३०; लूका २२:१५-२०; १ कोरिन्थी ११:२३-२५)

^{२२} जब उनीहरू खाँदै थिए, येशूले केही रोटी लिनुभयो अनि त्यसको निम्ति परमेश्वरलाई धन्यवाद दिनुभयो। तब उहाँले त्यसलाई टुक्रा-टुक्रा पार्नुभयो अनि आफ्नो चेलाहरूलाई दिनुभयो। उहाँले भन्नुभयो, “यो लेऊ यो मेरो शरीर हो।”

^{२३} त्यसपछि येशूले प्याला लिनुभयो अनि यसकोलागि परमेश्वरलाई धन्यवाद दिनुभयो। तब उहाँले त्यो आफ्ना चेलाहरूलाई दिनुभयो। तिनीहरूले प्यालाबाट पिए।

^{२४} त्यसपछि येशूले भन्नुभयो, “यो मेरो करारको रगत हो। यो रगत धेरै मानिसहरूका निम्ति पोख्छाडिएको हो। ^{२५} म तिमीहरूलाई साँचो भन्दछु। म यो मद्य फेरि त्यसबेलासम्म पिउँदिन जुनबेला सम्म म परमेश्वरको राज्यमा यसलाई नयाँ पिएको हुँदैन।”

^{२६} तब तिनीहरूले भजन गाए अनि भद्रासे-डौँडा तिर गए।

येशूका सबै चेलाहरूले उहाँलाई छोडे

(मती २६:३१-३५; लूका २२:३१-३४; यूहन्ना १३:३६-३८)

^{२७} त्यसपछि येशूले आफ्ना चेलाहरूलाई भन्नुभयो, “तिमीहरू सबैले आफ्नो विश्वास हराउनेछौ। यो कुरा धर्मशास्त्रहरूमा लेखिएको छ:

‘म गोतालोलाई मार्नेछु, अनि भेडाहरू छरस्पष्ट हुनेछन्।’

जकरिया १३:७

^{२८} तर म मरेपछि, म फेरि मृत्युबाट बौनेछु। त्यसपछि म गालीली जानेछु। तिमीहरू त्यहाँ पुग्न अघि नै म त्यहाँ पुगेको हुनेछु।”

^{२९} पत्रुसले भने, “यदि सबैले आफ्नो विश्वास हराए पनि म कहिल्यै मेरो विश्वास हराउने छैन।”

^{३०} येशूले जवाफ दिनुभयो, “म तिमीलाई साँचो भन्दछु। आजकेरात भाले दोस्त्रोपल्ट बास्नअघि तिमीले मलाई तीनपल्ट इन्कार गर्ने छौ।”

^{३१} तर पत्रुसले जोर दिएर भने, “म कहिल्यै तपाईंलाई इन्कार गर्ने छैन यदि म तपाईंसँगै मर्न परेता पनि!” त्यसरी नै अरु चेलाहरूले पनि त्यही कुरा भने।

येशूद्वारा एकान्तमा प्रार्थना

(मती २६:३६-४६; लूका २२:३६-४६)

^{३२} येशू अनि उहाँका चेलाहरू गेतसमनी नाउँ भएको एउटा ठाउँमा जानुभयो। उहाँले आफ्ना चेलाहरूलाई भन्नुभयो, “मैले प्रार्थना गरिञ्जेल यहाँ बस।” ^{३३} येशूले पत्रुस, याकूब र यूहन्नालाई आफूसँग बोलाउनु भयो। त्यसपछि उहाँ अत्यन्त दुःखी र खिन्न हुनुभयो। ^{३४} उहाँले पत्रुस, याकूब र यूहन्नालाई भन्नुभयो, “मेरो आत्मा दुःखे-दुःखले भरिन लागे जस्तो छ जस्तो कि म मर्न लागे। मलाई यहीं पर्ख अनि सतर्क बस।”

^{३५} अनि येशू तिनीहरू भएदेखि केही परसम्म जानुभयो र त्यसपछि भूईँमा लड्नु भयो अनि प्रार्थना गर्नुभयो कि यदि सम्भव भएमा यही बेला उहाँको कष्टका घडी उहाँबाट बितेर जावोस्। ^{३६} उहाँले प्रार्थना गर्नुभयो, “अब्बा, पिता! सबै कुराहरू तपाईंमा सम्भव छ। कृपया मबाट यो कचौरा हटाइदिनुहोस्। तर मेरो इच्छा बमोजिम होइन, तर तपाईं जे जस्तो चाहनुहुन्छ त्यही गर्नुहोस्।”

^{३७}तब येशू आपना चेलाहरू भएकहाँ फर्केर आउनुभयो। उहाँले तिनीहरूलाई सुतिरहेको पाउनु भयो। उहाँले पत्रुसलाई भन्नुभयो, “शिमोन, तिमी सुतिरहेको छौ? के मेरो निम्ति एकघण्टासम्म पनि जागा रहन सक्तैनौ? ^{३८}जागा बस अनि प्रार्थना गर, जसमा कि तिमी प्रलोभनमा पर्ने छैनौ। आत्मा राजी छ तर शरीर कमजोर छ।”

^{३९}फेरि येशू बाहिर जानु भयो अनि त्यही प्रार्थना गर्नुभयो। ^{४०}फेरि उहाँ आफ्ना चेलाहरू भएकहाँ फर्कनु भयो। फेरि उहाँले तिनीहरूलाई सुतिरहेकै पाए। तिनीहरूका आँखाहरू थकित देखिन्थे। तिनीहरूले जान्दैन थिए कि येशूलाई के भन्नु पर्ने हो।

^{४१}येशूले तेस्रो पटक प्रार्थना गरिसकेपछि, उहाँ आफ्ना चेलाहरू भएकहाँ जानुभयो। उहाँले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “के तिमीहरू अबै सुतिरहेको अनि विश्राम गरिरहेका छौ? अति भयो! मानिसको पुत्रलाई पापी मानिसहरूको हातमा सुम्पिने समय आइपुग्यो। ^{४२}उठ! हामी जानैपर्छ। यहाँ त्यो एकजना आउँदैछ जसले मलाई विश्वासघात गर्नेछ।”

येशू पक्राउ पर्नुभयो

(मती २६:४७-५६; लुका २२:४७-५३; यूहन्ना १८:३-१२)

^{४३}जब येशू अभ्र बोलिएको हुनुहुन्थ्यो, यहूदा त्यहाँ आइपुगे। यहूदा बाहजना चेलाहरू मध्ये एकजना थिए। यहूदासँग थुप्रै मानिसहरू थिए। ती मानिसहरूलाई मुख्य पूजाहारीहरू, शास्त्रीहरू र अग्रज यहूदीहरूले पठाएका थिए। ती मानिसहरूका साथमा तरवार र घोँचाहरू थिए।

^{४४}यहूदाले उनीहरूलाई यो संकेत दिएका थिए। “म जुन एकलाई म्वाई खान्छु उही नै येशू हो। उसैलाई पक्रनु र उसलाई लानु अनि रक्षा गर्नु।” ^{४५}यहूदा आजन साथ येशू कहाँ गए अनि भने, “गुरूज्यू!” त्यसपछि उसले उहाँलाई म्वाई खाए। ^{४६}तब मानिसहरूले येशूलाई अठ्याए अनि उहाँलाई पक्राउ गरे। ^{४७}कुनै एकजना उभिरहेको चेलाले आफ्नो तरवार निकाल्यो अनि त्यसले प्रधान पूजाहारीको एउटा नोकरलाई हान्यो अनि उसको कान काटिदियो।

^{४८}तब येशूले मानिसहरूलाई भन्नुभयो, “तिमीहरू तरवार र घोँचाहरू लिएर म कहाँ मलाई एक अपराधी भै मानेर आएका छौ?”

^{४९}प्रत्येक दिन म मन्दिर इलाकामा तिमीहरूसित सिकाइरहेको हुन्छु। त्यहाँ तिमीहरूले मलाई पत्रेनौ। तर धर्मशास्त्रहरूमा लेखिएका कुराहरू पूरा हुनैपर्छ।” ^{५०}त्यसपछि सबै चेलाहरूले उहाँलाई छोडेर गए अनि भागे।

^{५१}एउटा जवान मानिसले येशूलाई पछ्याइरहेको थियो। उसले खालि एउटा मलमल मात्र लगाएको थियो। तिनीहरूले उसलाई पनि पक्राउ गर्ने कोशिश गरे। ^{५२}तर त्यसले त्यो मलमलको बस्त्र छाड्यो अनि बस्त्र विहीन भाग्यो।

येशू यहूदी प्रमुखहरूको सामु

(मती २६:५७-६८; लुका २२:५४-५५, ६३-७१; यूहन्ना १८:१३-१४, १६-२४)

^{५३}येशूलाई पक्रने मानिसहरूले उहाँलाई प्रमुख पूजाहारीको घरमा पुर्‍याए। त्यहाँ सबै मुख्य पूजाहारीहरू, यहूदी अग्रजहरू र शास्त्रीहरू भेला भए। ^{५४}पत्रुसले येशूलाई पछ्याउँदै थियो, तर उ उहाँका त्यति नजिक थिएन। पत्रुसले येशूलाई प्रधान पूजाहारीको घरको चौक नपुगेसम्म पछ्याए। त्यो त्यहाँ रक्षकसाथ बसिरहेको थियो अनि आगो ताप्यै थियो।

^{५५}मुख्य पूजाहारीहरू, पूजाहारीहरू र पूरा यहूदी महासभाले येशूलाई मार्नका निम्ति येशू विरुद्ध भूटो प्रमाण खोजिरहेका थिए। तर तिनीहरूले कुनै त्यस्तो प्रमाण पाएनन्। ^{५६}अनेकौँ मानिसहरू आए अनि येशूको विरुद्धमा भूटो आरोपहरू लगाए। तर ती प्रमाणहरू एक अर्कामा मिल्दैनथ्यो।

^{५७}त्यसपछि केही मानिसहरू उठे अनि येशूको विरुद्धमा भूटो साक्षी दिए। तिनीहरूले भने, ^{५८}“हामीहरूले यस मानिसले भनेका सुनेका छौं, “मानिसहरूले बनाएको यो मन्दिर म ध्वंस गरिदिनेछु। त्यसको तीन दिनमा, म अर्को मन्दिर बनाइदिनेछु—जुन मन्दिर मानिसहरूले बनाएको हुँदैन।” ^{५९}तर यी मानिसहरूले भनेका कुरामा पनि कोही सहमत हुने होइन।

^{६०}त्यसपछि प्रमुख पूजाहारी सबै मानिसहरूको अधि खडा भए अनि येशूलाई भन्नलागे, “यी मानिसहरूले तपाईंको विरुद्धमा धेरै कुरा बोले। आफ्नो विरुद्धमा आएको यस्तो आरोपहरूको विरुद्धमा तपाईंको भन्नु पर्ने केही छ? के यी मानिसहरूले साँचो कुराहरू गरिरहेका

छन्?" ६१तर येशू चूप चाप बस्नु भयो। उहाँले कुनै उत्तर दिनु भएन।

प्रमुख पूजाहारीले उहाँलाई फेरि अर्को प्रश्न गरे: "के तपाईं परम धन्य परमेश्वरको पुत्र, ख्रीष्ट नै हुनुहुन्छ?"

६२येशूले जवाफ दिनुभयो, "हो, म नै परमेश्वरको पुत्र हुँ। तिमीहरूले मानिसको पुत्रलाई सर्वशक्तिमानको दाहिने पट्टि बसेर स्वर्गको बादलसित आउँदै गरेको देखेछौ।"

६३जब प्रमुख पूजाहारीले यो कुरा सुने, उनी खूबै रिसाए। उसले आफ्नो वस्त्र च्यात्यो अनि भने, "हामीलाई अब अरू धेरै गवाहीहरूको आवश्यकता छ र? ६४तिमीहरू सबैले यो मानिसले परमेश्वरको निन्दा गरेको सुन्यौ। तिमीहरूको के निर्णय छ?"

सबैले येशूलाई भूल ठहर गरे। अनि मारिनु पर्छ भने। ६५त्यहाँ भएका कतिजनाले येशूलाई थुके। तिनीहरूले येशूको अनुहार छोपिदिए अनि उहाँलाई हिकाए। तिनीहरूले भने, "तपाईं अगमवक्ता हो भनेर हामीलाई देखाउनुहोस्।" त्यसपछि सुरक्षाकर्मीहरूले उहाँलाई लगे अनि कुटे।

येशूलाई चिन्दछु भनेर भन्न पत्रुस डराए

(मती २६:६६-७५; लूका २२:५६-६२; यूहन्ना १८:१५-१८, २५-२७)

६६त्यति बेला पत्रुस चौकमा नै थियो। प्रमुख पूजाहारीको एकजना नोकर्नी केटी त्यहाँ आई। ६७त्यसले पत्रुसलाई आगो ताप्यै गरेको देखी। त्यो पत्रुसको नजिकै आएर हेरी।

तब त्यो केटीले भनी, "नसरतको येशूसँग तिमी पनि थियो?"

६८तर पत्रुसले अस्वीकार गर्‍यो। त्यसले भन्यो, "म जान्दिन अनि बुझ्दिन कि तिमीले के भनिरहेकी छौ।" तब पत्रुस त्यो ठाउँ छोडेर चौकको प्रवेशद्वारतिर गए। त्यसबेला भाले बास्यो।

६९त्यो नोकर्नी केटीले उनलाई त्यहाँ देखी। फेरि त्यस केटीले त्यहाँ उभिरहेकाहरूलाई सोधी, "यो मानिस तिनीहरूमध्ये के एकजना हो।" ७०फेरि पत्रुसले यी कुरा सार्चो होइन भनेर भने।

केहीक्षण पछि, केही मानिसहरू जो त्यहाँ उभिरहेका थिए, पत्रुसलाई भने, "हामी तिमीलाई ती मध्ये

हरूको एकजना हो भनेर चिन्दछौं किनभने तिमी बासी हो।"

७१त्यसपछि पत्रुसले धिक्कान लागे अनि उनले भने, "तिमीहरूले जुन मानिसको बारेमा कुरा गर्दैछौ तिनीहरूलाई म चिन्दैनं भनेर परमेश्वरको नाममा शपथ खाँदछु।"

७२अनि तुरन्तै, दोस्रोपलट भाले बास्यो। त्यसपछि पत्रुसले येशूले भन्नु भएको अधिका कुराहरू सम्भन थाले: "दुइपलट भाले बासन् अधिसम्म तिमीहरूले मलाई चिन्दैनं भनेर तीनपलट इन्कारनं छौ।" पत्रुस त्यसपछि खुबै दु:खित भए अनि रून् लागे।

पिलातस हाकीमद्वारा येशूप्रति प्रश्नहरू

(मती २७:१-२, ११-१४; लूका २३:१-५; यूहन्ना १८:२८-३८)

१५

अति विहनै, मुख्य पूजाहारीहरू, यहूदी अग्रजहरू, शास्त्रीहरू र सबै यहूदी महासभाले योजना बनाए। तिनीहरूले येशूलाई सांग्लोले बाँधि अनि पिलातस कहाँ पुर्याए। तिनीहरूले येशूलाई पिलातसकहाँ सुम्पिदिए। १पिलातसले येशूलाई सोधे, "के तिमी नै यहूदीहरूको राजा हो?"

येशूले भन्नुभयो, "हो, त्यो सत्य हो।"

२मुख्य पूजाहारीहरूले उनी विरुद्ध अनेकौं अभियोग लगाएका थिए। ३यसर्थ पिलातसले उनलाई फेरि एक प्रश्न गरे। "के तिमी जवाफ दिन चाहँदैनौ? हेर तिनीहरूले कतिवटा अभियोगहरू तिमी विरुद्ध गरिरहेछन्।?"

४तर येशूले उत्तर दिनु भएन। यसर्थ पिलातस एकदमै छक्क भए।

पिलातसद्वारा येशूलाई मुक्त गर्ने चेष्टा निष्फल

(मती २७:१५-३१; लूका २३:१३-२५; यूहन्ना १८:३६-१९:१६)

५प्रत्येक वर्ष निस्तार चाडको समयमा कैदमा परेका एकजनालाई हाकीमद्वारा जेलबाट मुक्त गरिन्थ्यो। मानिसहरूले चाहेकालाई कुनै पनि कैदीलाई उसले मुक्त गरिदिन्छ। ६त्यसबेला बरब्बा नाउँ गरेका एकजना द्रोही अरू साथ कैदमा थियो। ७तिनीहरूले दङ्गामा एउटा हत्या गरेको थियो। ८मानिसहरू उहाँकहाँ आए अनि उहाँले सँधै गरे भँ एकजना कैदीलाई मुक्त गरिदिन भनी आग्रह गरे।

९पिलातसले मानिसहरूलाई भने, "के तिमीहरूले यहूदीको राजालाई मैले छोडिदिएको चाहन्छौ?" १०पिलातसले

यसो भने किनभने मुख्य पूजाहारीहरूले येशूलाई उनीकहाँ सुम्पिदिएको अहिंसाको (इथ्या) कारणले हो भनी जान्दथे।^१ तर मुख्य पूजाहारीहरूले मानिसहरूलाई येशूको सदृशमा बारब्बाको मुक्तिको माँग गर्नु भनी उक्साए।

^२पिलातसले मानिसहरूलाई फेरि एकपल्ट सोधे, “तब यो मानिसलाई के गर्नुपर्ने जसलाई तिमीहरू यहूदीहरूका राजा भन्दछौ?”

^३मानिसहरू फेरि चिच्याए, “उसलाई क्रुसमा टाँगुहोस्।”

^४पिलातसले तिनीहरूलाई भने, “किन? उसले के त्यस्तो भूल गरेको छ?”

तर मानिसहरू भन जोर जोरसँग कराउन लागे, “उसलाई क्रुसमा टाँगुहोस्।”

^५पिलातसले मानिसहरूलाई खुशी तुल्याउन चाहन्थे, यसर्थ उसले बरब्बालाई तिनीहरूको निम्ति छोडिदियो। अनि पिलातसले सिपाहीहरूलाई येशूलाई कोरा लगाउने हुकूम दियो। तब पिलातसले येशूलाई क्रुसमा टाङ्गनका निम्ति सिपाहीहरूको हातमा जिम्मा दियो।

^६पिलातसका सिपाहीहरूले येशूलाई हाकीमको भित्र (जसलाई प्रेटोरियम भनिन्छ) ल्याए। तिनीहरूले सबै रक्षकहरूलाई एकत्रित गरे।^७ सिपाहीहरूले येशूलाई बैगुने लुगा लगाई दिए। अनि तिनीहरूले उहाँलाई लगाई दिनका निम्ति काँडको मुकुट बनाए।^८ त्यसपछि तिनीहरूले येशूलाई भने, “यहूदीहरूका राजा हामी तपाईंलाई सलाम गर्छौं!”^९ तिनीहरूले उहाँलाई टाउकोमा कैयौं पटक लट्टीले हिकाए। तिनीहरूले उहाँमाथि थुके अनि घुँडा टेकेर उनलाई पूजा गरे।^{१०} उहाँमाथि गिल्ला गरिसके पछि तिनीहरूले उहाँको बैगुने लुगाफाटा उतारिदिए, अनि उहाँको आफ्नै लुगाफाटा लगाइदिए। तब तिनीहरूले येशूलाई क्रुसमा भुण्ड्याउनलाई बाहिर ल्याए।

येशूलाई क्रुसमा भुण्ड्याएर मारियो

(मती २७:३२-४४; लूका २३:२६-४३; यूहन्ना १९:१७-२७)

^१साइरेनीका एकजना मानिस नगरतिर जाँदै थिए। उनी आलेकजाण्डर र रूफसको बाबु शिमोन थिए। शिमोन आफ्नो खेतबाट फर्किरहेथ्यो। सिपाहीहरूले शिमोनलाई येशूको क्रुस बोक्न जबरजस्ती गरे।^२ तिनीहरूले येशूलाई गलगथा भन्ने ठाउँमा पुर्‍याए। (गलगथाको अर्थ हुन्छ: “खोपडीको ठाँउ”) ^३गलगथामा सिपाहीहरूले

येशूलाई मद्य पिउन वाद्य गरे। यो मदसँग मीर* मिसाइएको थियो। तर येशूले पिउनु भएन।^४ तिनीहरूले उहाँलाई क्रुसमा काँटी ठोकेर टाँगि दिए। तब तिनीहरूले येशूका वस्त्रहरू भाग पारे तिनीहरू मध्ये अनि निर्णय गरे कि चिट्टामा तिनीहरू प्रत्येकले के पाउछन्।

^५तिनीहरूले येशूलाई क्रुसमा टाङ्गदा बिहानी पखको नौ बजेको थियो।^६ येशूको विरुद्धमा लगाइएको आरोपहरूको लिखित सूचना क्रुसमा थियो। सूचना-पत्रमा भनिएको थियो: **“यहूदीहरूको राजा।”**^७ तिनीहरूले दुइजना डाकूहरूलाई पनि क्रुसमा टाँगिका थिए। तिनीहरू एकजना येशूको दाहिनेपट्टि र अर्को देब्रेपट्टि थिए।^८ *^९ ओहोर-दोहोर गर्ने मानिसहरू येशूलाई खिशी गर्थे। तिनीहरू टाउको हल्लाउँदै भन्दथे, “तपाईं त्यही मानिस होइनौं जसले मन्दिर भत्काएर तीन दिन भित्रै बनाइदिन्छु भन्ने?”^{१०} अब क्रुसबाट तल ओर्लनुहोस् अनि आफैलाई बचाउनु हवस्।”

^{११}त्यस्तै प्रकारले मुख्य पूजाहारीहरू र शास्त्रीहरूले येशूलाई गिज्याए। तिनीहरू एक-अर्कामा भनिरहेका थिए, “उसले अरु मानिसहरूलाई बचायो। तर आफैलाई बँचाउन सकेन।^{१२} यदि ऊ ख्रीष्ट, इस्त्राएलको राजा हो भने, ऊ क्रुसबाट तल भरेर आओस जसद्वारा हामी यसलाई देख्न सकौं अनि उसमा विश्वास गरौं।” ती जसलाई उहाँ सँगै क्रुसमा भुण्ड्याइयो तिनीहरूले पनि उहाँको अपमान गरे।

येशूको मृत्यु

(मती २७:४५-५६; लूका २३:४४-४६; यूहन्ना १९:२८-३०)

^१मध्याह्नको बेला सारा देशमा अन्धकार भयो। अन्धकार तीनबजेसम्म लगातार रह्यो।^२ ठीक तीनबजे येशू ठूलो स्वरमा चिच्याउनु भयो, “एलोई, एलोई, लामा सबकथनी?” यसको अर्थ हो, “हे मेरा परमेश्वर, मेरा परमेश्वर, किन मलाई तपाईंले एकलै छोड्नुभयो?”*^३ त्यहाँ उभिरहेका केही मानिसहरूले यो सुने। तिनीहरूले भने, “सुन! उहाँले एलियालाई बोलाइरहनु भएको छ।”

मीर मदसँग मिसाइने एक प्रकारको दु:ख भुल्ने औषधि।

पद २८ धर्मशास्त्र अनुसार उहाँलाई अपराधीहरूको साथमा राखिएको थियो। अनि धर्मशास्त्रको कुरा पूर्ण भयो।

“हे मेरा ... छोड्नुभयो?” भजनसंग्रह २२:१।

^{३६}तुरून्तै एकजना मानिस दगुरे गयो अनि एउटा स्पञ्ज ल्याएर आयो। त्यस मानिसले स्पञ्जमा सिकां भख्यो अनि एउटा लट्टीमा लगाएर उसले येशूलाई पिउन दियो। त्यस व्यक्तिले भयो, “अब हामी पर्खौं अनि हेरौं एलिया आएर उहाँलाई क्रूसबाट तल ओराल्ने हुन् कि होइनन्।”

^{३७}तब येशू ठूलो स्वरले चिच्याउनु भयो अनि प्राण त्याग्नु भयो।

^{३८}जब येशू मर्नु भयो, मन्दिरको पर्दा टुप्पो देखि फेद सम्म दुइ टुक्रा भाएर आफै च्यातियो। ^{३९}सिपाहीका अधिकारी जो येशूको अधि उभिएका थिए उहाँ कसरी मर्नु भयो सो देखे अनि भने, “यो मानिस निश्चयनै परमेश्वरको पुत्र हुन्।”

^{४०}केही स्त्रीहरू केही पर टाडो उभिएर क्रूसतर्फ हेरिरहेका थिए। तिनीहरूमध्ये मग्दलिनी मरियम, सालोमी, अनि याकूब र यूसुफकी आमा मरियम पनि त्यहाँ थिई। (याकूब उसको कान्छो छोरो थियो) ^{४१}ती स्त्रीहरू तिनै थिए जसले गालीलीसम्म येशूको साथ दिएका थिए अनि उहाँको देखभाल गरेका थिए। अरु धेरै स्त्रीहरू पनि त्यहाँ थिए। तिनीहरू पनि येशूसँगै यरूशलेम आएका थिए।

येशू गाडिनु भयो

(मती २७:५७-६१; लूका २३:५०-५६; यूहन्ना १९:३८-४२)

^{४२}यो दिनलाई तयारीको दिन भनिन्थ्यो। (जसको अर्थ हो शबाथ दिनको अधिल्लो दिन) रात पर्दै थियो। ^{४३}अरिमथियाको यूसुफ नाम गरेका मानिस साहसपूर्वक पिलातस कहाँ गए अनि येशूको लाशको लागि विन्ति गरे। यूसुफ यहूदी महासभाको एक प्रभावशाली सदस्य थिए। मानिसहरूमध्ये तिनी नै एकजना यस्ता व्यक्ति थिए जसले परमेश्वरको राज्य आउने बाटो हेर्दथिए। ^{४४}येशू अघिनै मरिसक्नु भयो भन्ने सुनेर पिलातस छक्क परे। येशूलाई रक्षा गरिरहेको सैनिक अधिकारीलाई तिनले बोलाए। पिलातसले येशू अघिनै मरि सके भनी उसलाई सोधे। ^{४५}अनि सैनिक अधिकारीले पिलातसलाई येशू अघिनै मरिसकेको कुरा सुनाए। यसकारण पिलातसले यूसुफलाई नै उहाँको लाश दिने निश्चय गरे। ^{४६}यूसुफले केही पातलो लुगा किनेका थिए। तिनले क्रूसबाट उहाँलाई ओहाले अनि त्यो लुगामा उहाँलाई बेहे। त्यसपछि यूसुफले चट्टान खोपेर बनाएको एउटा चिहानमा उहाँलाई राखे। तब चिहानको द्वार बन्द गर्नालाई एउटा

चट्टान उहाँले पल्टाए। ^{४७}मग्दलिनी मरियम, र यूसुफकी आमा मरियमले त्यो स्थान देखे जहाँ येशूलाई लेटाइयो।

येशू मृत्युबाट बौरी उठेको समाचार

(मती २८:१-८; लूका २४:१-१२; यूहन्ना २०:१-१०)

१६ शबाथ दिनको अर्कोदिन, मग्दलिनी मरियम, सालोमी र याकूबकी आमा मरियमले केही सुगन्धित वस्तुहरू किने। तिनीहरूले ती सुगन्धित वस्तुहरू येशूको शरीरमा लगाइदिन चाहन्थे। ^२सप्ताहको पहिलो दिनको एकदमै बिहान, तिनीहरू चिहानमा गइरहेका थिए। यसबेलासम्म घाम भुल्केकै थिएन। ^३ती स्त्रीहरू एक-अर्कामा कुरा गर्दै थिए, “चिहानको ढोकामा त्यहाँ एउटा ठूलो ढुंगा छ। कसले त्यो ढुंगा हाम्रो निम्ति पल्टाइदला?”

^४जब स्त्रीहरूले देखे तिनीहरूले ढुंगा हटाइएको पाए। त्यो ढुंगा अति ठूलो थियो, तर ढोकाबाट यसलाई पल्टाइएको थियो। ^५तिनीहरू चिहान भित्र गए। त्यहाँ तिनीहरूले एकजना सेतो वस्त्र लाएको जवान मानिसलाई चिहानको दाहिने पट्टि बसिरहेको देखे। ती स्त्रीहरू डराए। ^६उसले भने, “डराउनु पर्दैन। तिमीहरूले नासतको येशूलाई, खोजिरहेछौ जसलाई क्रूसमा टाँगिका थिए। उहाँ मृत्युबाट बौरी उठ्नु भएको छ! उहाँ यहाँ हुनु हुन्। हेर, यहाँ त्यो स्थान छ जहाँ उहाँलाई मृत्यु पछि राखिएको थियो। ^७अब जाऊ अनि उहाँका चेलाहरूलाई खबर गर। अनि पत्रुसलाई पनि भनिदेऊ। तिनीहरूलाई भनिदेऊ, ‘येशू गालीली जानु भइरहेको छ। तिनीहरू पुग्नुभन्दा अघिनै उहाँ त्यहाँ हुनु हुनेछ। उहाँले अधिबाटै तिमीहरूलाई भने भैं उहाँलाई त्यहाँ देख्न पाउने छौ।”

^८ती स्त्रीहरू खूबै डराए अनि अल्मलमा परे। तिनीहरूले चिहान छोडे अनि दगुरे। डरको कारणले के घटना भएको थियो त्यसबारे तिनीहरूले कसैलाई केही भनेनन्।

(प्रस्तुत पुस्तकमा मर्कूसको पुराना ग्रीक प्रतिलिपीहरू यहाँ शेष हुन्छ।)

केही चेलाहरूले येशूलाई देख्छन्

(मती २८:९-१०; यूहन्ना २०:११-१८; लूका २४:१३-३५)

^९सप्ताहको पहिलो दिनमा येशू मृत्युबाट बौरी उठ्नु भयो। उहाँ पहिले मरियम मग्दलिनी सित देखा पर्नु

भयो। जसबाट उहाँले सातवटा भूतहरू निकाल्नु भएको थियो।^{१०}जब उसले येशूलाई देखी तिनी गईन अनि उहाँका चेलाहरूलाई भनी। उहाँका चेलाहरू उहाँका निमित्त दुःखी भएर विलाप अनि रोइ-कराई गरिरहेका थिए।^{११}मरियमलें येशू जीवित नै हुनुहुन्छ भनेर खबर गरिन अनि उनीले उहाँलाई देखें भनी तिनीहरूलाई भनिन। तर चेलाहरूले उसलाई विश्वास गरेनन्।

^{१२}त्यसपछि ती दुइ बाहिरखेतमा हिंडिरहेका बेला उहाँ तिनीहरूप्रति अर्को रूपमा देखा पर्नुभयो। तर उहाँ मारिन अधिको समयको जस्तो देखिंदैनथ्यो।^{१३}ती चेलाहरू फर्केर गए अनि अरू चेलाहरूलाई यी कुराहरू वर्णन गरे। तर तिनीहरूले पनि विश्वास गरेनन्।

येशू प्रेरितहरूसंग कुराकानी गर्नु भयो

(मती २८:१६-२०; लूका २४:३६-४६; यूहन्ना २०:१९-२३, प्रेरित १:६-८)

^{१४}पछि आफ्ना एघारजना चेलाहरू प्रति देखापर्नु भयो जब तिनीहरू खँदैथिए। येशूले तिनीहरूमा विश्वास कम भएकोमा अनि जसले उहाँलाई बौरी उठेको देखेर दिएको समाचारमा विश्वास नगरेकोमा तिनीहरूको आलोचना गरे।

^{१५}येशूले चेलाहरूलाई भन्नुभयो, "सारा संसारको हरेक स्थानमा जाऊ र प्रत्येकलाई सुसमाचार प्रचार गर।^{१६}जसले विश्वास गर्छ अनि बप्तिस्मा लिन्छ त्यो बाँच्ने छ। तर जसले विश्वासै गर्दैन भने दोषी हुनेछ।^{१७}अनि विश्वास गर्ने मानिसहरूले प्रमाणका निमित्त यी कुराहरू गर्नेछन्। तिनीहरूले दुष्टात्माहरू मेरो नाउँमा भगाउने छन्। तिनीहरूले कहिल्यै नसिकेका भाषाहरू बोल्नेछन्।^{१८}तिनीहरूले यदि सर्पहरू समाते पनि तिनीहरूलाई चोटपटक लाग्नेछैन। यदि तिनीहरूले घातक विष पिए पनि तिनीहरूलाई कुनै हानि हुनेछैन। यदि तिनीहरूले आफ्ना हात रोगीहरू माथि राखे भने तिनीहरू निरोगी हुनेछन्।"

येशूको स्वर्गरोहण

(लूका २४:५०-५३; प्रेरित १:९-११)

^{१९}यी सबै तिनीहरूलाई भानिसके पछि प्रभु येशूलाई स्वर्गतिर लगियो। त्यहाँ येशू परमेश्वरको दाहिनेपट्टि बस्नु भयो।^{२०}चेलाहरू पृथ्वीको सबै कुनामा गए अनि सुसमाचार प्रचार गरे। अनि परमप्रभुले तिनीहरूलाई सहायता गरे अनि चमत्कार गर्ने शक्ति चेलाहरूलाई दिइएकाले सुसमाचार प्रमाण भए।

लूकाले लेखेको सुसमाचार

येशूको जीवन बारेमा लूका लेख्छन्

१ प्रिय थियोफिलस, किनभने धेरै मानिसहरूले हाम्रा बीचमा घटेका घटनाहरूको विषयमा इतिहास लेख्ने चेष्टा गरेका छन्।^१ तिनीहरूले ती कुराहरू नै लेखेका छन् जुन कुराहरू शुरुदेखि नै हामीलाई ती मानिसहरू जो साक्षीहरू र परमेश्वरका संदेशको सेवकहरूले बर्ताउँदै आएका छन्।^२ हे माननीय, म आफैले शुरु देखि नै होशियार साथ सबै कुराहरूको अध्ययन गरेको छु। त्यसैले, मैले साँचै मैले पनि तिमीहरूका लागि क्रमानुसार यी कुराहरू लेख्ने पर्छ। यसैले, मैले यी कुराहरू एउटा पुस्तकमा समावेश गरेको छु।^३ तिमीहरूलाई बुझाउनुको लागि जुन तिमीहरूले सिकेका छौ त्यही कुराहरू नै सत्य हो भन्न, मैले यी कुराहरू लेखेको छु।

जकरिया अनि इलीशिबा

^४यहूदाका हेरोदको शासन कालमा जकरिया नाउँ गरेको एकजना पूजाहारी थिए। जकरिया अबिया पूजाहारी दलका थिए। जकरियाकी पत्नी हारून परिवारको थिईन। तिनको नाउँ इलीशिबा थियो।^५ ती दुवै जकरिया र इलीशिबा परमात्मा समक्ष असल व्यक्ति थिए। जहाँ सम्म प्रभुको जन्म आज्ञा र नियमहरूको सम्बन्ध छ तिनीहरू निष्कलंक थिए।^६ तर जकरिया र इलीशिबा निःसन्तान थिए। इलीशिबा गर्भवती हुन सकिन; अनि तिनीहरू दुवै वृद्ध भइसकेका थिए।

^७जब उनको दलको सेवा गर्ने पालो थियो जकरियाले परमेश्वर अघि मानिसहरूको सेवा पूजाहारी भएर गरे। यस्तै उसको दलको सेवा गर्ने समय थियो।^८ पूजाहारीहरूले सधैं एकजना पूजाहारीलाई धूप दिने गर्दथे। जकरिया यस्तै काम गर्नलाई छानिएको थियो। यसकारण उसले प्रभुको मन्दिरमा धूप जलाउनु पर्थ्यो।^९ त्यहाँ जन्मै मानिसहरू बाहिर एकत्रित भएका थिए। धूप दिइएकै

बेला तिनीहरू प्रार्थना गर्नमा तल्लीन थिए।^{१०} त्यसपछि धूप जलिरहेको दाहिनेपट्टि परमप्रभुको एक स्वर्गदूत जकरियाको अघिपट्टि उभिएको थियो।^{११} जब उसले स्वर्गदूतलाई देख्यो, जकरिया भ्रममा पर्‍यो अनि त्यो डरले आतियो।^{१२} त्यो दूतले त्यसलाई भनी, "जकरिया, नडराऊ। तिम्रो प्रार्थनालाई परमेश्वरले सुनिदिनु भएकोछ। तिम्री पत्नी इलीशिबाले एउटा शिशु जन्म दिनेछे। उसको नाउँ तिमीले यूहन्ना राखिदिनु।^{१३} उसले तिमीहरूमा आनन्द र खुशीयाली ल्याउनेछ। उसको जन्मले धेरै-धेरै मानिसहरूमा सुख ल्याउनेछ।^{१४} प्रभुको सामुने यूहन्ना एकजना महान व्यक्ति बनिनेछ। उसले दाखरस अथवा मदिरा कदापि लिने छैन। तिनको जन्मबाट नै तिनी पवित्र आत्माले* भरिएको हुनेछन्।^{१५} तिनी धेरै यहूदीहरूलाई तिनीहरूको परमेश्वर प्रभुतिर खिचिने माध्यम हुनेछन्।^{१६} आफै तिनी अग्रदूत भै परमप्रभुको अघि अघि जानेछन्। एलिया जस्तै तिनी पनि शक्ति-सम्पन्न व्यक्ति बन्नेछन्। एलियामा भएकै आत्मा उसमा पनि हुनेछ। बाबुहरू र छोरोछोरीहरू माभ उनैले नै शान्ति बनाई राख्नेछन्। तिनीहरू जसले परमेश्वरको आज्ञा पालन गर्दैनन् त्यस्ताहरूलाई धार्मिक व्यक्तिहरूले जस्तै साँच्ने बनाउने छन्। परमप्रभुको आगमनका निम्ति मानिसहरूलाई उसले नै तयारी पार्नेछन्।"

^{१७}जकरियाले स्वर्गदूतलाई भने, "यो कुरा साँचो हो भनेर म कसरी निश्चित हुनु? म एउटा बुद्धो मानिस हुँ, अनि मेरी स्वास्नी पनि बुद्धी नै छिन्?"

^{१८}त्यो दूतले जवाफ दिए, "म गब्रिएल हुँ। म परमेश्वरको अघि खडा रहन्छु। परमेश्वरले नै मलाई तिमीसित कुरा गर्न र यिनै खुशीको सुसमाचार दिन पठाउनु भएको हो।^{१९} अब सुन! यी कुराहरू पुरा

पवित्र आत्मा परमेश्वरको आत्मा, येशूको आत्मा अनि आरामदायक पनि भनिन्छ। परमेश्वरले औ खीटसित मिलेर संसारमा मानिसहरू माभ उनले परमेश्वरको काम गर्छन्।

नहुञ्जेल सम्म तिमी हुनेछौ र बोल्नसक्नेछैनौ। किन? किनभने मैले भनेको कुराहरू जो आफ्नो समयमा सत्य हुनेछ तिमीले विश्वास गरेका छैनौ।”

^२बाहिरपट्टि, मानिसहरूले जकरियालाई पखिरेहेका थिए। मन्दिरमा यति लामो समय सम्म बसेको देखेर तिनीहरू छक्क परिरहेका थिए। ^{२२}त्यसपछि जकरिया बाहिर आए, तर उनी बोल्न नसक्ने भएका थिए। उनी ती मानिसहरूका अघि देखा मात्र पर्न सक्थे। तब तिनीहरूले उसले मन्दिरभित्र केही दर्शन पाएको चाल पाए। उसले तिनीहरूसित इशारा मात्र गरिरहे अनि लाटा भैं बसिरहे। ^{२३}जब जकरियाको सेवाको दिन पूरा भयो, उ आफ्नो घरतिर लाग्यो।

^{२४}केही समय पछि जकरियाको स्वास्नी इलीशिबा गर्भवती भईन्। अनि पाँच महानासम्म उनी घरदेखि बाहिर निस्कनन्। इलीशिबाले भनिन्, ^{२५}“हेर, मलाई परमप्रभुले के गर्नु भएको छ! उहाँले मेरो एउटा नानी जन्मयोस भनी निर्णय लिनु भयो। परमप्रभुले ममाथि यति दया गर्नु भयो कि अब उसो मानिसहरूको सामुन्नेबाट मलाई लाजमुक्त पार्नु भयो।”

कन्या मरियम

^{२६-२७}इलीशिबाको छैटौं महानामा, गालीलको एउटा शहर नासरतमा बस्ने एउटा दूत गब्रिएलसँग परमेश्वरले एउटी कन्याकहाँ पठाइदिनु भयो। तिनी दाऊदको परिवारको एक यूसुफ नाउँ गरेको व्यक्तिसँग मगनी भएकी थिइन्। त्यो कन्याको नाउँ मरियम थियो। ^{२८}त्यो दूत मरियम कहाँ गए अनि भने, “शुभकामना छ। परमप्रभु तिमीसितै हुनुहुन्छ। तिमी उहाँको खुबै प्रिय छौ।”

^{२९}तर त्यो स्वर्गदूतले भनेका यी कुराहरूमा मरियम खुबै विचलित भईन्। मरियम छक्क परीन् र भनिन्, “यो अभिनन्दनको अर्थ के हो?”

^{३०}त्यो दूतले उसलाई भने, “डराउनु पर्दैन मरियम, किनभने परमेश्वर तिमीसित अत्यन्त खुशी हुनुहुन्छ। ^{३१}सुन! तिमी गर्भवती हुनेछौ अनि तिमीले एउटा छोरो जन्माउनेछौ। अनि उसको नाउँ तिमीले येशू राख्नु। ^{३२}उहाँ महान हुनुहुनेछ। मानिसहरूले उहाँलाई परम परमेश्वरका पुत्र कहलाउनेछन्। परमप्रभु परमेश्वरले उहाँलाई उहाँको पुर्खा दाऊदको सिंहासन दिनुहुनेछ।

^{३३}उहाँले याकूबका मानिसहरूमाथि सँधैका लागि शासन गर्नुहुनेछ। येशूको राज्यको अन्त कहिल्यै हुनेछैन।”

^{३४}मरियमले त्यो दूतलाई भनिन्, “जब म कन्या नै छु, यस्तो कसरी हुन सक्छ?”

^{३५}त्यो दूतले मरियमलाई भने, “पवित्र आत्मा तिमीमाथि आउनुहुनेछ अनि सर्वशक्तिमान परमेश्वरको शक्तिले तिमीलाई ढाक्नेछ। यसकारणले जुन पवित्र जन्मनेछ उसलाई परमेश्वरको पुत्र कहलाइनेछ। ^{३६}यस विषयमा ध्यान देऊ: तिम्रो सम्बन्धी इलीशिबा पनि गर्भवती छिन् तिनको अवस्था वृद्ध अनि बाँधी कहलाइए पनि अहिले तिनी छ महिनाबाट गर्भवती भएकी छिन्। ^{३७}किनभने परमेश्वर जस्तै कुरो गर्न सक्नुहुन्छ।”

^{३८}मरियमले भनी, “म परमप्रभुको सेवक हुँ। तपाईंले भने जस्तो म माथि घटनु सक्छ।” त्यसपछि त्यो दूत उनीबाट विदा भए।

जकरिया र इलीशिबासँग मरियमको भ्रमण

^{३९}लगत्तै मरियम तयारी भईन् अनि यहूदिया गाउँको पहाडी नगरमा हतारिएर गइन्। ^{४०}उ जकरियाको घरमा गईन् अनि इलीशिबालाई शुभकामना दिईन्। ^{४१}जब इलीशिबाले मरियमको शुभकामना सुनिन्, तब तिनको गर्भको नानी चल्यो। अनि इलीशिबा पवित्र-आत्माद्वारा पूर्ण भई। ^{४२}तिनले जोरले चिच्याएर भनी, “अरू स्त्रीहरूलाई भन्दा परमेश्वरले तिमीलाई धेरै आशीर्वाद दिनुभएको छ। अनि गर्भमा रहेको नानी पनि त्यस्तै अनुगृहित छ। ^{४३}यस्तो कसरी हुन सक्यो कि मेरा परमप्रभुकी माता मेरोमा आउनु पर्यो? ^{४४}जब मैले तिम्रो अभिनन्दन सुने, मेरो गर्भमा भएको बालक हर्षले उफ्र्यो। ^{४५}तिमीलाई आशीर्वाद छ किनभने प्रभुले तिमीलाई भन्नु भएको कुरा हुनेछ भन्ने तिमीमा विश्वास थियो।”

मरियमद्वारा परमेश्वरको प्रशंसा

^{४६}त्यसपछि मरियमले भनिन्:

^{४७} “मेरो आत्माले परमप्रभुको प्रशंसा गर्दछ; अनि मेरो हृदय परमेश्वरमा आनन्दित हुँदछ जो मेरा मुक्तिदाता हुनुहुन्छ।

^{४८} किनभने उहाँले आफ्नो क्षुद्र दासी प्रति कृपा

- गर्नु भयो हो, अब उप्रान्त सबै मानिसहरूले मलाई अनुग्रहित मान्नेछन्,
- ४६ किनभने सर्वशक्तिमान परमेश्वरले मेरो निम्ति ठूलो कार्यहरू गर्नु भएको छ। उहाँको नाउँ पवित्र छ।
- ५० जसले परमेश्वरलाई उपासना गर्छ उसको पुस्तौं सम्म उहाँ दयालु हुनुहुन्छ।
- ५१ उहाँले आफ्नु बाहुबलद्वारा कठिन कार्यहरू शक्तिशाली गर्नु भएको छ। उहाँले घमण्डीहरूलाई तिनीहरूको मनहरूको घमण्ड नष्ट गरिदिनु भएको छ।
- ५२ उहाँले शक्तिशाली शासकहरूलाई सिंहासनबाट हटाउनुभएको छ, अनि नम्रहरूलाई उचाल्नुभएको छ।
- ५३ उहाँले भोकाहरूलाई असल खाद्यहरूले तृप्त पार्नुभएको छ। तर स्वार्थी र धनीहरूलाई रिँत हात फर्काईदिनु भएको छ।
- ५४ उहाँ आफ्ना सेवक इस्त्राएललाई सहायता गर्नु आउनु भएको छ। उहाँले हामीलाई उहाँको कृपा दिनु भएको छ।
- ५५ उहाँले अब्राहाम र उनका सन्तानलाई दया गर्न हाम्रा पुर्खाहरूलाई दिएको वचन अनुसार सम्भन्नु भयो।”
- ५६ मरियम इलीशिबासंग प्रायः तीन महीनासम्म बसी। त्यसपछि घर फर्की।

यूहन्नाको जन्म

- ५७ जब इलीशिबाको जन्म दिने समय भयो तिनले एउटा छोरो जन्माइन्। ५८ उसको छिमेकीहरू र आफन्तहरूले उप्रति परमप्रभु परमेश्वरले अति नै अनुग्रह देखाएको सुनेका थिए। तिनीहरू मरियमसँग खुशी थिए।
- ५९ बालक आठ दिनको भएपछि तिनीहरू उसको खतना* गर्न आए। तिनीहरूले उसको नाउँ जकरिया राख्न चाहन्थे किनभने यो उसकै बाबुको नाउँ थियो। ६० तर उसकी आमाले भनिन, “होइन। उसको नाउँ यूहन्ना हुनेछ।”

खतना परमेश्वरले अब्राहामलाई गरेजस्तो प्रत्येक यहूदी बालकलाई गरिने, टाउकोको केश मुडुल्याउने कार्य। (उत्पत्ति १७:९-१४)।

६१ मानिसहरूले इलीशिबालाई भने, “तर तिमीहरूको परिवारमा यस्तो नाउँ भएको कोही छैन।” ६२ त्यसपछि तिनीहरूले तिनका बाबुलाई संकेत गरे, “तिमीले यसको नाउँ के राख्ने इच्छा गरेका छौ?”

६३ जकरियाले केही लेख्न पाटी माँग्यो। तब उसले लेखिदिए, “उसको नाउँ यूहन्ना हो।” तिनीहरू छक्क परे। ६४ त्यही बेला जकरियाको मुख खोलियो। उसको जिब्रो चल्थ्यो अनि उनी बोल्न थाले। उसले परमेश्वरको प्रशंसा गरे। ६५ अनि उसको सबै छिमेकीहरू डराए। यहूदियाको पहाडी क्षेत्रका बासिन्दाहरू यस विषयमा कुराहरू गर्न थाले। ६६ जम्मै मानिसहरू जजसले यी कुराहरू सुने तिनीहरू निकै प्रभावित भए “यो केटो पछि के बनिन्छ होला?” परमप्रभु त्यस बालक साथ हुनाले त्यस्तो सोचिएको थियो।

जकरियाद्वारा परमेश्वरको प्रशंसा

- ६७ त्यसपछि यूहन्नाको बाबु जकरियामा पवित्र-आत्मा भरियो। अनि तिनले यस्तो अगमवाणी दिन थाले:
- ६८ “इस्त्राएलका प्रभु परमेश्वरको प्रशंसा गर कारण उहाँले आफ्ना मानिसहरूलाई सहायता गर्नु भयो अनि तिनीहरूलाई स्वतन्त्र दिनुभयो।
- ६९ परमेश्वरकै सेवक दाऊदका परिवारबाट उहाँले हामीलाई शक्तिशाली मुक्तिदाता दिनु भएको छ।
- ७० उहाँले भन्नु भएको थियो कि उहाँले यी सब गर्नु हुनेछ। धेरै अधिनै उहाँका पवित्र अगमवक्ताहरूबाट उहाँले यी सब कुराहरू भन्नु भएको हो।
- ७१ उहाँले हामीलाई शत्रुहरूदेखि अनि हामीलाई घृणागर्ने शक्तिहरूदेखि जोगाउनु भएको छ।
- ७२ उहाँले हाम्रा पुर्खाहरूलाई दया गर्नेछु भन्नु भएको छ। उहाँले पवित्र-प्रण पनि स्मरण गर्नु भएको छ।
- ७३ उहाँले हाम्रा पुर्खा अब्राहामको अधि शपथ खानुभएको छ।
- ७४ उहाँले हामीलाई हाम्रो शत्रुहरूको पञ्जाबाट स्वतन्त्र राख्ने शपथ लिनु भएको छ औ हामीलाई निर्भयपूर्वक उहाँको सेवामा राख्नु हुनेछ।

- ७५ जब सम्म हामी जीवित रहन्छौ हामी पवित्र अनि परमेश्वर अघि सही मार्गमा रहने छौं।
- ७६ “ए बालक, तिमी महामहिमको अगमवक्ता कहलाइनेछौ। उहाँको आगमनको मार्ग तयारी पार्न तिमी सर्वप्रथम परमेश्वरको अघि जानेछौ।
- ७७ तिमीले उहाँका मानिसहरूलाई तिनीहरूको पापहरूबाट क्षमा पाएर कसरी बाँच्नेछन् त्यो जान्नु दिनेछौ।
- ७८ “परमेश्वरको प्रेमपूर्ण करुणा पाएर हाम्रा निम्ति स्वर्गबाट एउटा नयाँ उज्यालो दिन चम्कनेछ।
- ७९ उहाँले अन्धकारमा बसेका, मृत्युको डरमा परेकाहरूलाई मदत गर्नु हुनेछ। उहाँले हामीलाई शान्तिको मार्गतिर पथ-प्रदर्शन गर्नु हुनेछ।”

८० यसरी नै ती सानो बालक बढ्दै गयो र आत्मामा शक्तिमान हुँदै गयो। जबसम्म इस्त्राएलमा मानिसहरूलाई शिक्षा दिन तिनी आएरन् त्यतिबेला सम्म यूहन्ना मानिसहरूदेखि टाढा भएर बसे।

येशूको जन्म

(मती १:१८-२५)

२ त्यसैबेला अगस्टस सिजरले रोमको अधीनमा रहेका सबै देशहरूलाई एउटा आदेश पठाए। त्यो आदेश अनुसार जन्मै मानिसले आफ्नो नाउँ पंजिकृत गराउनु पर्थ्यो। २यो नै पहिलो पल्टको यस्तो जनगणना थियो। क्युरिनियस सिरियाको राज्यपाल हुँदा यो भएको हो। ३जन्मै मानिसहरू आफ्नो शहरहरूमा नाउँ पंजिकृत गराउनु गए।

४यूसुफ पनि गालीलको नासरत शहरबाट यहूदियाको बेतलेहेम नामक शहरमा गए। बेतलेहेम शहरलाई दाउदको शहर भनिन्थ्यो। यूसुफ त्यहाँ गए कारण तिनी दाउदका सन्तानका थिए। ५यूसुफ पंजिकरणको लागि मरियमसँगै गए किनभने मरियमसँग उसको विवाह निश्चित भइसकेको थियो। मरियम यसबेला गर्भवती थिइन्। ६यूसुफ र मरियम बेतलेहेममा हुँदा नै बालक जन्मने समय भएको थियो। ७अनि तिनले प्रथम पुत्र जन्माइन्। त्यसबेला धर्मशाला भित्र ठाउँ थिएन। त्यसैले तिनले आफ्नो बालकलाई लुगाहरूले बेरिन् अनि एउटा डुँडमा सुताइन्।

येशूको बारेमा केही गोठालाहरूले सुने

८त्यो राती त्यस क्षेत्रमा बाहिर खेतमा केही गोठालाहरू आफ्नो भैंडाहरू हेरचाह गरिरहेका थिए। ९परमप्रभुको एउटा दूत यसैबेला तिनीहरूको अघि उभिए। प्रभुको महिमा तिनीहरूको चारैतिर चम्किरहेको थियो। ती गोठालाहरू खुबै डराए। १०तर त्यो स्वर्गदूतले तिनीहरूलाई भने, “डराउनु पर्दैन, किनभने म तिमीहरूलाई शुभ समाचारहरू भन्नु लागेको छु। यसले सबै मानिसहरूलाई अत्यन्त हर्षित तुल्याउनेछ। ११किनभने आज नै दाउदको शहरमा तिमीहरूको निम्ति एकजना मुक्तिदाताको जन्म भएको छ। उहाँ ख्रीष्ट, प्रभु हुनुहुन्छ। १२उहाँलाई तिमीहरूले यसरी चिन्नेछौ: तिमीहरूले एउटा बालकलाई लुगाले बेहेको र डुँडमा लडाइरहेको भेट्टाउनेछौ।”

१३त्यसपछि अचानक अनगन्ति स्वर्गीय दूतहरू पहिलो दूतसँग भेला हुनेछन्। सबै दूतहरूले यसो भन्दै परमेश्वरको प्रशंसा गरिरहेका हुन्छन्:

१४ “स्वर्गमा परमेश्वरलाई महिमा। अनि जति मानिसहरूसँग परमेश्वर खुशी हुनुहुन्छ तिनीहरूमा शान्ति रहोस्।”

१५ती स्वर्गदूतहरूले गोठालाहरूलाई छोडे अनि स्वर्गतिर प्रस्थान गरे। गोठालाहरू आपसमा कुरा गरे, “अब हामी बेतलेहेम जाऊँ, अनि के भएको छ हेरौं, जसको विषयमा परमप्रभु परमेश्वरले हामीलाई थाहा दिनु भएको छ।”

१६तिनीहरू हतार हतार त्यहाँ गए अनि मरियम र यूसुफलाई भेटे अनि बालक डुँडमा सुतिरहेको थियो। १७गोठालाहरूले बालकलाई देखे। तब तिनीहरूले यो बालकको विषयमा दूतले जे भनेका थिए सुनाए। १८गोठालाहरूको कुरा सुनेर सबै छक्क परे। १९मरियमले यी सबै कुराहरू आफ्नै हृदयमा राखिन र ती विषयहरूमा सोचिरहिन्। २०गोठालाहरूले तिनीहरूले देखेका र सुनेका घटनाहरूको निम्ति परमेश्वरप्रति प्रशंसा गर्दै र महिमा गाउँदै आफ्ना भेडाहरू भएको ठाउँमा फर्के। स्वर्गदूतले तिनीहरूलाई वर्णन गरे भैं सबै सत्य सावित भयो।

२१जब बालक आठ दिनको भयो, उसको खतना गरियो अनि नाउँ येशू राखियो। यो त्यही नाउँ हो जुन बालक गर्भमा आउनु अघि नै स्वर्गदूतले भनेको थियो।

येशूलाई मन्दिरमा उपहारहरू प्रदान

^{२३}मोशाको व्यवस्था अनुसार जब मरियम र यूसुफलई चोख्याउने दिन आइपुग्यो तिनीहरूले बालकलाई प्रभु अघि साक्षात गराउनु यरूशलेम लगे। ^{२३}परमप्रभुको नियममा यस्तो लेखिएको छ: “यदि कुनै परिवारमा पहिलो सन्तान पुरुष जन्मे उसलाई ‘प्रभुको निम्ति पवित्र मानिन्छ।’”* ^{२४}अनि, “तिमीले एकजोडी दुकुर अथवा एकजोडी बच्चा परेवा बलिदान स्वरूप प्रदान गर्नु पर्छ।”* अनि यसकारण परमप्रभुको नियम अनुसार यो बलिदान प्रदान गर्न यरूशलेम गए।

शिमियोनले येशूलाई देखे

^{२५}शिमियोन नाउँ गरेको एकजना मानिस यरूशलेममा बस्थे। उनी भक्त र खुबै धार्मिक व्यक्ति थिए। उनी इस्त्राएलको मुक्ति हेर्न प्रतीक्षा गरिरहेका थिए अनि उनीमा पवित्र-आत्मा थिए। ^{२६}प्रभु ख्रीष्टलाई नदेखे सम्म तिमी मर्नेछैनौ, भनेर उनलाई पवित्र आत्माले भनेका थिए। ^{२७}आत्माले तिनलाई डोस्वाउँदै मन्दिरमा आए। यहूदी कानून अनुसार जे गर्नु पर्ने थियो त्यही गर्नलाई येशूका माता पिताले बालकलाई मन्दिरमा ल्याए। ^{२८}शिमियोनले आफ्नो पाखुरामा बालक लिए अनि परमेश्वरलाई प्रसंशा गरे अनि भने:

^{२६} “अब, हे प्रभु, आफ्नो वचन अनुसार तपाईंको सेवकलाई विदा दिनुहोस्

^{३०} किनभने मैले मेरा आँखाले तपाईंको उद्धार देखेको छु।

^{३१} जो तपाईंले नै समस्त राष्ट्रहरूको अघि तयार पार्नु भएको हो।

^{३२} तपाईंको पथ-प्रदर्शनमा अयहूदीहरूको लागि प्रकाश उनी नै हुन। उनले नै तपाईंका मानिसहरूलाई इस्त्राएलमा महिमा ल्याउने छन्।”

^{३३}उनको विषयमा शिमियोनले यस्तो कुरा गरेको देखेर येशूको आमा-बाबु छक्क परे। ^{३४}त्यसपछि शिमियोनले तिनीहरूलाई आर्शावाद दिए अनि मरियम, येशूकी आमालाई भने, “यो बालक इस्त्राएलमा धेरैको उत्थान र पतनको कारण हुनेछ। उनी चिन्ह हुनेछन् र जसलाई

कतिपयद्वारा अस्वीकार गरिनेछ। ^{३५}यसकारण धेरै मानिसहरूको विचारहरू प्रकाशमा आउनेछन्। अनि एउटा तरवारले तिप्रो मुटु पनि छेडेर जानेछ”

हन्नाले येशूलाई देखिन्

^{३६}हन्ना, एकजना अगमवादिनी-स्त्री पनि त्यहीं मन्दिरमा थिईन्। तिनी अशेर कुलको फनुएलकी छोरी थिईन्। हन्ना धेरै बुढी भइसकेकी थिइन। बिहे गरेर तिनले दाम्पत्य जीवन खाली सात वर्ष मात्र बिताइन। ^{३७}त्यसपछि तिनको लोग्ने मरेको थियो अनि तिनी विधवा भएकी थिइन औ अहिले तिनी चौरासी वर्ष पुगेकी थिइन। हन्ना सँधै मन्दिरमा हुने गर्थिन। उनी कहीं जाँदिन थिइन। रात दिन उपवास र प्रार्थना गर्दै मन्दिरमा परमेश्वरको आराधना गर्थिन। ^{३८}ठीक समयमा तिनी त्यो बालकको आमा-बाबुकाहाँ आई पुगिन औ परमेश्वरलाई धन्यवाद दिन थालिन। ती जम्मै जसले यरूशलेमको छुटकाराको निम्ति अपेक्षा गरिरहेका थिए तिनीहरूसँग उनको विषयमा बात गरिन्।

यूसुफ र मरियम घर फर्किँए

^{३९}यूसुफ र मरियमले परमप्रभुको व्यवस्था अनुसार सबै काम सिध्याए अनि तिनीहरू गालीलको आफ्नै शहर नासरतमा गए। ^{४०}सानो बालक दिनप्रति दिन बढ्दै गए। उनी बलियो हुँदै गए अनि ज्ञान भरियो। परमेश्वरको अनुग्रह तिनको साथ थियो।

येशूको बाल्यपन

^{४१}निस्तार* चाइको बेला प्रत्येक वर्ष नै येशूको आमा-बाबु यरूशलेम जानेगर्थे। ^{४२}जब येशू बाह्र वर्षको भए, सँधै भैं तिनीहरू त्यो भोजमा सामेल भए। ^{४३}जब भोज सिद्धियो तिनीहरू घर फर्किरहेका थिए। तर केटो येशू यरूशलेममा नै बसे। उनको विषयमा आमा-बाबुलाई केही थाहा भएन। ^{४४}तिनीहरूले सोचे कि तिनी अन्य यात्रीहरूसँग छन् अनि यसकारण तिनीहरू दिनभरी हिडिरहे। तब तिनलाई आफ्नो साथी तथा आफन्तहरू माभ तिनहरूले खोज्न लागे। ^{४५}तर किनभने यूसुफ र

*यदि कुनै ... पवित्र मानिन्छ” हेर्नेस प्रस्थान १३:२, १२।

*तिमीले ... गर्नु पर्छ” लेवी १२:८।

निस्तार यहूदीहरूको महत्वपूर्ण छुट्टीको दिन। मोशाको समयमा परमेश्वरले तिनीहरूलाई मिश्रमा दासत्वबाट मुक्त गराउनु भएको सम्भन्धामा यो दिन प्रत्येक वर्ष विशेष खाना खान्छन्।

मरियमले उहाँलाई ती तिनीहरू बीचमा नदेख्ता तिनीहरू तिनलाई खोजे यरूशलेम फर्के। ^{४६}तीन दिनपछि तिनीहरूले तिनलाई मन्दिरमा भेटे। येशू मन्दिरमा धार्मिक शिक्षकहरूसँग तिनीहरूका कुराहरू सुन्दै र तिनीहरूलाई प्रश्न गर्दै बसिरहेका थिए। ^{४७}जसले तिनलाई सुने तिनको समझ र उत्तरहरूमा छक्क परीरहेका थिए। ^{४८}जब तिनका माता पिताले तिनलाई भेटे तिनीहरू आश्चर्य चकित भए। तिनकी आमाले तिनलाई भनिन, “पुत्र, तिमीले हामीलाई किन यसो गर्छौ? तिमी बाबु अनि म तिमीलाई खोज्दा साहै चिन्तित थियौ।”

^{४९}तब येशूले तिनीहरूलाई भने, “तपाईंहरूले मलाई किन खोजिरहनु भएको? के तपाईंहरू जान्नु हुन्न कि मेरा पिताको कार्य जहाँ हुन्छ म त्यहाँ रहनु पर्छ?” ^{५०}तर तिनीहरूले येशूले उनीहरूलाई दिएको उत्तरको अर्थ बुझ्न सकेनन्।

^{५१}तब येशू तिनीहरूसँगै नासरत गए। उहाँले आफ्ना आमाबाबुले भनेका सबै कुराहरू माने। तर उनकी आमा भने अझै यही कुराहरूनै मनमा राखिरहेकी थिइन्। ^{५२}येशू शारीरिक गठनमा जति बढ्थे, तिनको बुद्धिमा पनि बढ्दै थिए अनि परमेश्वर र मानिसहरूबाट स्नेह पाइरहेका थिए।

यूहन्नाको प्रचार

(मती ३:१-१२; मर्कुस १:१-८; यूहन्ना १:१६-२८)

३ सिसर टाइबेरियसको पन्ध्रौं वर्षमा पन्तियस पिलातस यहूदियाका राज्यपाल थिए, अनि जब हेरोद गालीलीका शासक थिए तिनको भाइ फिलिप इजुरिया र त्राखोनितिसका शासक थिए अनि लुसानियस अबिलेनेका शासक थिए। ^१जब अन्नास र कैयाफा प्रधानपूजाहारीहरू भएका थिए उजाड़ स्थानमा जकरियाको छोरो यूहन्नाले परमेश्वरको वचन पाए। ^२तिनी यर्दन नदीको वरिपरिको जम्मै स्थानहरूमा गए। तिनीहरूको पापहरू मोचनको लागि बप्तिस्मा लिएर हृदय र जीवन परिवर्तन गरेको देखाउने तिनले मानिसहरूलाई प्रचार गर्दथिए। ^३यी सबै कुराहरू अगमवक्ता यशैयाले लेखेको पुस्तकको वर्णन अनुसार भयो:

“उजाड़स्थानमा कराइरहेको आवाज: ‘प्रभुका निमित्त मार्ग तयार राख। उहाँको पथहरू सोभो पार।’

^५ प्रत्येक भङ्याड पुरिनेछ। अनि हरेक डाँडा र डिस्कना सम्म पारिनेछ अप्टेरा बाटोहरू समतल पारिनेछ अनि दुर्गम बाटोहरू सहज बनाइनेछ ^६ सबै मानिसहरूले परमेश्वरको मुक्तिको दर्शन गर्नेछन्।”

यशैया ४०:३-५

^७यूहन्नाद्वारा बप्तिस्मा गराइनुलाई मानिसहरू आए। यूहन्नाले तिनीहरूलाई भने, “तिमीहरू विषालु साँपहरू जस्तै छौ! तिमीहरूलाई परमेश्वरको क्रोध जो आँउदैछ जसबाट भाग्न कसले भन्यो? ^८तिमीहरूले आफ्नो हृदय परिवर्तन गरिसकेका छौ भन्ने देखाउनलाई उचित कामहरू गर्नुपर्छ। घमण्ड नगर अनि भन, ‘अब्राहाम हाम्रा पिता हुन्।’ म तिमीहरूलाई भन्छु कि परमेश्वरले अब्राहामका लागि यी चट्टानहरूबाट पनि सन्तान उत्पन्न गर्न सक्नुहुन्छ। ^९रूखहरू काट्नलाई बच्चो पनि तयारी छ। प्रत्येक रूख जसले असल फल दिँदैन त्यसलाई काटिनेछ अनि आगोमा फालिनेछ।”

^{१०}मानिसहरूले यूहन्नालाई सोधे, “हामीले के गर्नुपर्ने हो?”

^{११}यूहन्नाले उत्तर दिए, “यदि तिमीहरूकोमा डुइवटा दौरा छ भने अर्को नहुनेलाई एटा देऊ। खानेकुरा छ भने पनि अरूसँग बाँड।”

^{१२}कर उठाउनेहरू पनि यूहन्नाकहाँ आए। तिनीहरूले बप्तिस्मा लिन चाहन्थे। तिनीहरूले यूहन्नालाई भने, “गुरुज्यू, हामीले के गर्नु पर्छ?”

^{१३}यूहन्नाले तिनीहरूलाई भने, “तिमीहरूलाई जति उठाउने आदेश छ त्यो भन्दा ज्यादा कर नउठाऊ।”

^{१४}कोही सिपाहीहरूले यूहन्नालाई सोधे, “हामीले चाँहि के गर्ने?”

यूहन्नाले तिनीहरूलाई भने, “बलपूर्वक मानिसहरूबाट पैसा नलेऊ। कसैको बारेमा भूटो नबोल। आफुले कमाएको जे जति पैसा छ त्यसैमा सन्तुष्ट होऊ।”

^{१५}सबै मानिसहरू खीष्ट आउनु हुन्छ भनेर आशामा थिए अनि यूहन्नाको बारेमा अचम्भ मानिरहेका थिए। तिनीहरूले सोचे, “के तिमीलाई लाग्दैन कि उहाँ नै खीष्ट हुनु हुन्छ?”

^{१६}यूहन्नाले प्रत्येकलाई उत्तरदिए, “म तिमीहरूलाई पानीद्वारा बप्तिस्मा दिन्छु, तर म पछि जुन एक आउने

छन् उहाँले मैले भन्दा धेरै महान कार्य गर्न सक्नु हुन्छ। म उहाँको जुताको फिता मात्र पनि खोल्न सक्ने योग्यको छैन। उहाँले तिमीहरूलाई पवित्र-आत्मा र आगोले बप्तिस्मा गर्नु हुनेछ।^{१७} उहाँले खला सफा पार्नु तयार हुनुहुन्छ। उहाँले राम्रो अन्नलाई भूसदेखि अलग पार्नु हुनेछ। उहाँले असल अन्नलाई उहाँको ढुकुटीमा थुपार्नु हुनेछ। अनि राम्रो जति उहाँले कहिल्यै ननिभ्ने आगोमा जलाइदिनु हुन्छ।”^{१८} त्यसपछि तिनले मानिसहरूलाई धेरै अरू कुराहरूले उत्साह दिए अनि सुसमाचारहरू उनीहरूलाई भने। यूहन्नाले सुसमाचारहरू लगातार सुनाउन थाले।

यूहन्नाको काम कसरी समाप्त भयो

^{१९} हेरोदले आफ्नो भाइकी स्वास्नी हेरोदियाससँग अनैतिक सम्बन्ध राखेकोले यूहन्नाले हाकिम हेरोदलाई भ्रपारेका थिए, हेरोदले गरेको अरू पनि धेरै दुष्ट कार्यहरूको निम्ति यूहन्नाले उसलाई भ्रपारेका थिए।^{२०} हेरोदले त्यस्तै राम्रो काम गरेको थियो: उसले यूहन्नालाई झ्यालखानामा पनि थुनेको थियो। हेरोदले गरेको राम्रो कामहरूमा यो एउटा थप हो।

यूहन्नाद्वारा येशूको बप्तिस्मा

(मती ३:१३-१७; मर्कुस १:९-११)

^{२३} जब सबै मानिसहरूलाई बप्तिस्मा गराइयो, येशू पनि आए अनि बप्तिस्मा लिए। येशूले प्रार्थना गरिरहनु भएको बेला आकाश खोलियो।^{२२} अनि शारीरिक रूपमा ढुकुर भै उनी माथि पवित्र आत्मा आयो। त्यसपछि स्वर्गबाट आवाज आयो, “तिमी मेरा पुत्र हौ अनि म तिमीलाई प्रेम गर्छु। म तिमीसँग अत्यन्त आनन्दित छु।”

योसेफको पारिवारिक इतिहास

(मती १:१-१७)

^{२३} जब येशूले उनको कार्य गर्न थाले त्यसबेला तिनको उमेर भण्डै तीस वर्ष पुगेको थियो। मानिसहरूले सौँचेका थिए येशू यूसुफको पुत्र थिए। यूसुफ एलीका पुत्र थिए।^{२४} एली मत्तातका पुत्र थिए। मत्तात लेवीका पुत्र थिए। लेवी मल्कीका पुत्र थिए। मल्की यान्नाका

पुत्र थिए। यान्ना यूसुफका पुत्र थिए।^{२५} यूसुफ मत्ताथियासका पुत्र थिए। मत्ताथियास आमोसका पुत्र थिए। आमोस नहूमका पुत्र थिए। नहूम इसलीका पुत्र थिए। इसली नगैका पुत्र थिए।^{२६} नगै माथका पुत्र थिए। माथ मत्ताथियासका पुत्र थिए। मत्ताथियास सेमैनका पुत्र थिए। सेमैन योसेखका पुत्र थिए। योसेख योदाका पुत्र थिए।

^{२७} योदा योआननका पुत्र थिए। योआनन रेसाका पुत्र थिए। रेसा यरुबाबेलका पुत्र थिए। यरुबाबेल शालतिएलका पुत्र थिए। शालतिएल नेरीका पुत्र थिए।^{२८} नेरी मल्कीका पुत्र थिए। मल्की अदीका पुत्र थिए। अदी कोसामका पुत्र थिए। कोसाम एलमादमका पुत्र थिए। एलमादम एरका पुत्र थिए।^{२९} एर यहोशूका पुत्र थिए। यहोशू एलीएजरका पुत्र थिए। एलीएजर योरीमका पुत्र थिए। योरीम मत्तातका पुत्र थिए। मत्तात लेवीका पुत्र थिए।

^{३०} लेवी शिमियोनका पुत्र थिए। शिमियोन यहूदाका पुत्र थिए। यहूदा यूसुफका पुत्र थिए। यूसुफ योआननका पुत्र थिए। योआनन एल्याकीमका पुत्र थिए।^{३१} एल्याकीम मलेआका पुत्र थिए। मलेआ भिन्नाका पुत्र थिए। भिन्ना मत्ताथाका पुत्र थिए। मत्ताथा नातानका पुत्र थिए। नातान दाऊदका पुत्र थिए।^{३२} दाऊद यिशैका पुत्र थिए। यिशै ओबेदका पुत्र थिए। ओबेद बोअजका पुत्र थिए। बोअज सल्मोनका पुत्र थिए। सल्मोन नहशोनका पुत्र थिए।

^{३३} नहशोन अम्मीनादाबका पुत्र थिए। अम्मीनादाब आरामका पुत्र थिए। आराम हेस्त्रोनका पुत्र थिए। हेस्त्रोन फारेसका पुत्र थिए। फारेस यहूदाका पुत्र थिए।^{३४} यहूदा याकूबका पुत्र थिए। याकूब इसहाकका पुत्र थिए। इसहाक अब्राहामका पुत्र थिए। अब्राहाम तेरहका पुत्र थिए। तेरह नाहोरका पुत्र थिए।^{३५} नाहोर सरूगका पुत्र थिए। सरूग रऊका पुत्र थिए। रऊ पेलेगका पुत्र थिए। पेलेग एबेरका पुत्र थिए। एबेर शेलहका पुत्र थिए।

^{३६} शेलह केनानका पुत्र थिए। केनान अर्पक्षदका पुत्र थिए। अर्पक्षद शेमका पुत्र थिए। शेम नूहका पुत्र थिए। नूह लेमेखका पुत्र थिए।^{३७} लेमेख मत्शेलहका पुत्र थिए। मत्शेलह हनोकका पुत्र थिए। हनोक येरेदका पुत्र थिए। येरेद महलालेलका पुत्र थिए। महलालेल केनानका पुत्र थिए।^{३८} केनान एनोशका पुत्र थिए। एनोश शेतका

पुत्र थिए। शेत आदमका पुत्र थिए। आदम परमेश्वरका पुत्र थिए।

^{११}यो पनि लेखिएको छः

शैतानद्वारा येशूप्रति परिक्षा

(मती ४:१-११; मर्कुस १:१२-१३)

^४येशू यर्दन नदीदेखि फर्किनु भयो। उहाँ पवित्र-आत्माले परिपूर्ण हुनुहुन्थ्यो। त्यो आत्माले उहाँलाई उजाड़स्थान तिर डोखायो। ^२त्यहाँ चालिस दिनसम्म उहाँलाई शैतानले परिक्षा लिए। उहाँले त्यसबेला केही पनि खानु भएन। जब ती दिनहरू बिते, उनी खुबै भोकाउनु भयो।

^३शैतानले उहाँलाई भन्यो, “यदि तिमी परमेश्वरको पुत्र हो, यो ढुङ्गालाई रोटी बनिनु आदेश देऊ।”

^४उहाँले उत्तर दिनुभयो, “धर्मशास्त्रमा यो लेखिएको छः

‘रोटी खाएर मात्र मानिसहरू जीउँदो रहदैन।’”

व्यवस्था ८:३

^५तब शैतानले येशूलाई एउटा अग्लो ठाँउमा लग्यो अनि एकै क्षणमा पृथ्वी भरी रहेका सबै राज्यहरू देखायो। ^६तब शैतानले येशूलाई भन्यो, “म तपाईंलाई यी सबै राज्यहरूको अधिकार, शक्तिहरू र तिनीहरूमा भएको गौरवसंगै दिनेछु। यी सबै मलाई दिइएको छ। म यी सब कसैलाई पनि दिनसक्छु। ^७यदि तँपाईंले मलाई उपासना गरे म यी सब तँपाईंलाई दिन्छु।”

^८उहाँले उत्तर दिनुभयो, “धर्मशास्त्रहरूमा यो लेखिएको छः

‘तिमीले परमप्रभु तिम्रो परमेश्वरको उपासना गर्नु पर्छ। अनि उहाँको मात्र सेवा गर्नुपर्छ।’”

व्यवस्था ६:१३

^९तब त्यो शैतानले येशूलाई यरूशलेममा पुर्खायो अनि उहाँलाई मन्दिरको गजुरमा उभ्यायो। त्यसले येशूलाई भन्यो, “यदि तपाईं परमेश्वरको पुत्र हुनुहुन्छ भने यहाँबाट फाल हान्नु होस! ^{१०}किनभने धर्मशास्त्रमा यो लेखिएको छः

‘उहाँले तिम्रो रक्षाको लागि आफ्नो स्वर्गदूतहरूलाई आदेश गर्नु हुनेछ।’

भजनसंग्रह ६१:११

‘तिनीहरूले तिमीलाई हातमै थाम्नेछन्, जसद्वारा तिम्रो पाउ ढुङ्गामा बजासिने छैन।’”

भजनसंग्रह ६१:१२

^{११}येशूले उत्तर दिए: “यो पनि धर्मशास्त्रमा भनिएको छः

‘परमप्रभु तिम्रो परमेश्वरको परीक्षा लिनु हुँदैन।’”

व्यवस्था ६:१६

^{१२}शैतानले येशूलाई प्रत्येक पक्षबाट सताई सके पछि उसको अनुकूल समय नआइञ्जेल सम्मको निमित्त छाडेर गयो।

येशूद्वारा मानिसहरूलाई शिक्षा

(मती ४:१२-१७; मर्कुस १:१४-१५)

^{१३}येशू पवित्र आत्माको शक्ति लिएर गालीलमा फर्के। गालीलभरि उहाँको बारेमा समाचारहरू फैलियो। ^{१४}उहाँले तिनीहरूको सभाघरहरूमा सिकाउन शुरू गर्नुभयो। सबै मानिसहरूले उहाँको प्रशंसा गरे।

येशू आफ्नो शहरमा जानुहुन्छ

(मती १३:५३-५८; मर्कुस ६:१-६)

^{१५}येशूले आफु हुर्केको शहर नासरतको पनि यात्रा गरे। शबाथको दिनमा अघि भैं उनी सभाघरमा गए। तिनी त्यहाँ (धर्मग्रन्थबाट) केही पढनलाई उभिए। ^{१६}यशैया अगमवक्ताद्वारा लेखिएको ग्रन्थ उनलाई दिइएको थियो। तिनले ग्रन्थ पढ्दाए अनि एक ठाउँ जहाँ निम्नलिखित कुरा लेखिएको भेट्टाए:

^{१८} “परमप्रभुको आत्मा ममाथि छ। परमेश्वरले मलाई अभिषेक गर्नु भएको छ केही पनि नभएका मानिसहरूमा सुसमाचारहरू सुनाउनलाई परमेश्वरले मलाई घोषणा गर्नु पठाउनु भएको छ, कैदीहरूलाई मुक्ति पार्न अनि अन्धो

मानिसहरूलाई देख्न सक्ने पार्न परमेश्वरले मलाई पठाउनु भएको छ भनेकौं यातनामा पिल्सिएका मानिसहरूलाई मुक्त पार्न।

१६ अनि घोषणा गर्नु कि आफ्नो मानिसहरूलाई बचाउने प्रभुलाई उचित समय आएको छ।”

यशैया ६१:१-२

२० उनले ग्रन्थ बन्द गर्नुभयो। उहाँले त्यो ग्रन्थ सहयोगीलाई दिएर त्यहाँ बस्नुभयो। सभाघरमा भएका प्रत्येक मानिसले उनलाई हेरिरहेका थियो। २१ येशू तिनीहरूसँग बोल्न थाले। उनले भने, “मैले तिमीहरू अघि जो धर्मग्रन्थको अंश पढें त्यो आज पढ्दै गर्दा नै पूर्ण भयो।”

२२ सबै मानिसहरूले येशूको प्रसंशा गरे। उनको मिठासपूर्ण शब्दहरूमा तिनीहरू लट्ट परे। तिनीहरूले भने, “कसरी उनले यसरी बोल्नु सकेका? के तिनी यूसुफका पुत्र होइनन्?”

२३ येशूले तिनीहरूलाई भने, “म जान्दछु कि तिमीहरूले मलाई यो उखान भन्नेछौं, ‘ए वैया! आफैलाई निको पार।’ तिमीले जे कफर्नहुममा गस्त्रौं त्यो हामीले सुन्यौं। अब तिमीले आफ्नै शहरमा पनि त्यही गर।” २४ त्यसपछि उनले भने, “म तिमीहरूलाई साँचो भन्दछु। अगमवक्तालाई आफ्नै गाँउ-शहरमा कहिल्यै स्वीकार गरिदैन। २५ म जे भन्दैछु त्यो साँचो हो। एलियाको समयमा साढे तीन वर्षसम्म इस्त्राएलको जमीनमा ठूलो अनिकाल पस्छो। सारा देशमा कतै पनि खाने कुरा थिएन। त्यसबेला इस्त्राएलमा विधवाहरू थुप्रै थिए। २६ तर एलियालाई ती कुनै विधवाकोमा पठाइएन। सिदोन प्रदेशको जरेपेठ भन्ने ठाउँमा चाँहि एलियालाई एउटी विधवाकोमा पठाइयो। २७ अनि अगमवक्ता एलिशाको समयमा इस्त्राएलमा धेरै कोडीका रोगीहरू थिए। तर नमान बाहेक कसैलाई पनि निको पारिएन। अनि नमान इस्त्राएलवासी नभई सिरियावासी थिए।”

२८ सबै मानिसहरू जो सभाघरमा थिए यो कुराहरू सुने अनि साहै रिसाए। २९ मानिसहरू उठे अनि येशूलाई शहर छाड्नु वाध्य गराए। तिनीहरूको शहर एउटा टाकुरामा अवस्थित थियो। तिनीहरूले येशूलाई टाकुराको किनारामा पुस्त्राए अनि तिनीहरू उनलाई तल खसाल्न चाहन्थे। ३० तर उनी तिनीहरूको माफबाट निस्केर गए।

येशूद्वारा दुष्टात्मा लागेको मानिस निको

(मर्कुस १:२१-२८)

३१ गालीलको कफर्नहुम भन्ने नगरमा येशू गए। तिनले शबाथको दिन मानिसहरूलाई शिक्षा दिए। ३२ तिनीहरू येशूको शिक्षामा छक्क पर्छे कारण उनी अधिकारसित सिकाउथे। ३३ सभाघरमा एकजना दुष्ट-आत्मा लागेको व्यक्ति थियो। त्यो मानिस ठूलो स्वरमा चिच्यायो। ३४ “नासरतको येशू! हामीबाट तपाईं के चाहनुहुन्छ? के हामीलाई नाश गर्नु तपाईं यहाँ आउनु भएको हो? म तपाईंलाई जान्दछु परमेश्वरका एक पवित्र जन।” ३५ तर येशूले त्यो दुष्टात्मालाई गाली दिनुभयो, “चूप लाग। यो मानिसदेखि निस्क हात्।” त्यो दुष्टात्माले मानिसहरूकै अधिपट्टि त्यो मानिसलाई भुँइमा पछारिदियो। त्यसपछि दुष्ट आत्माले त्यो मानिसलाई केही नोक्सान नगरी छाडी दियो।

३६ सबै मानिसहरू छक्क परे अनि आपसमा कुरा गरे, “यसको अर्थ के हो? येशूले त अधिकार अनि शक्तिसित दुष्ट आत्माहरूलाई निस्कन आदेश गर्छन औ तिनीहरू पनि निस्की हात्छन्।” ३७ त्यसपछि त्यस इलाकाको प्रत्येक ठाउँमा येशूको कीर्ति फैलियो।

येशूद्वारा पत्नसको स्वास्नीको आमा निको

(माती ८:१४-१७; मर्कुस १:२९-३४)

३८ येशूले सभाघर छाडे। तिनी शिमोनको घरमा गए। शिमोनको सासू कडा ज्वरोले सिकिस्त बिमार थिई। तिनीहरूले उहाँलाई तिनको निम्ति केही गरिदिनुहोस् भनी विन्ती गरे। ३९ येशू तिनको नजिक गए अनि जरोलाई हटने आदेश दिए। जरो भट्टै हरायो। तब तिनी उठिन अनि तिनीहरूको सेवामा लागिन।

येशूद्वारा धेरै मानिसहरू निको

४० घाम अस्ताउन लाग्दा सबै मानिसहरू जसका आफ्ना मानिसहरू बिरामीहरू थिए तिनीहरूलाई येशूकहाँ ल्याए। तिनीहरू बेग्ला-बेग्लै रोगले पिडित थिए। तिनले प्रत्येक बिरामीलाई छोए अनि तिनीहरूलाई जाती पारे। ४१ धेरै मानिसहरूदेखि भूतहरू बाहिर निस्क्यो। तिनीहरू चिच्याउँदै थिए, “तपाईं परमेश्वरका पुत्र हुनुहुन्छ।” तर तिनले ती भूतहरूलाई चुप बस्ने आदेश दिए। येशू नै ख्रीष्ट थिए भनेर भूतहरूले जानेका थिए।

येशूको विभिन्न शहरहरूमा प्रस्थान

(मर्कुस १:२५-३६)

४२ अर्को दिन येशू एकान्त ठाउँमा जानुभयो। तर भीड़ले उहाँलाई खोजिरहेको थियो औ तिनी भएको जग्गामा तिनीहरू आए। जब तिनीहरूले येशूलाई देखे, तिनीहरूले उहाँलाई तिनीहरूलाई नछाड्नु भनी विन्ती गर्दै थिए। ४३ तर येशूले तिनीहरूलाई भने, “मैले अरू शहरहरूमा पनि परमेश्वरको राज्य बारे सुसमाचारहरू भन्नु पर्छ। यही कारण मलाई पठाइएको छ।”

४४ तब येशूले यहूदियाका सभाघरहरूमा प्रचार गरे।

पत्रुस, याकूब र यूहन्ना येशूको पछि लागे

(मती ४:१८-२२; मर्कुस १:१६-२०)

५ येशू गेनेसरेत भरीलको किनारमा उभिर भयो। तिनको वरिपरि धेरै मानिसहरू भीड़लाग्दै थिए। तिनीहरू परमेश्वरको शिक्षा सुन्न चाहन्थे। २ येशूले भरीलको किनारमा दुइवटा डुङ्गा देखे। माछावालाहरू डुङ्गाबाट निस्के औ तिनीहरूको माछा मार्न जालहरू धुँदै थिए। ३ उहाँ एउटा डुङ्गामा चढ्नु भयो जुन शिमोनको थियो अनि उसलाई त्यो डुङ्गालाई किनारको अलिक छेउमा लाउन लगाउनु भयो। तब तिनी त्यसमा बसे अनि मानिसहरूलाई सिकाउनु थाले।

४ जब येशूले आफ्नो भनाई सके, तिनले शिमोनलाई भने, “यो डुङ्गालाई गहिरो पानी तिर लैजाऊ अनि माछा मार्न जाल फिजाऊ।”

५ शिमोनले उत्तर दिए, “मालिक, हामीले सारा रात परिश्रम गर्छौं र पनि एउटै माछा समात्न सकेनौं। तर किनभने तपाईंले भन्नु भयो, म जाल फिजाउँछु।” ६ तिनीहरूले आफ्नो जाल पानीमा फ्याँके। तिनीहरूको जाल भरि माछा परेर जाल फाट्न आँटको थियो। ७ तिनीहरूले अरू डुङ्गामा भएका आफ्ना साभेदारहरूलाई पनि सहायताको लागि संकेत दिए। साभेदारहरू आए अनि डुङ्गामा यति माछा लादे कि डुङ्गाहरू डुब खोज्यो।

८ थुप्रै माछाहरू समातेकोमा माछावालाहरू सबै नै छक्क परेका थिए। जब शिमोन पत्रुसले यी सब देखे, तिनले येशूको अधि दण्डवत गरे अनि भने, “मदेखि टाढा जानुहोस, परमप्रभु। म पापी मानिस हुँ।” ९ जब्दीका पुत्रहरू याकूब र यूहन्ना पनि छक्क परे। याकूब र यूहन्ना शिमोनसँगै माछा मार्दै थिए।

येशूले शिमोनलाई भने, “उराउनु पर्दैन। अब उसो तिमीहरू माछा मार्न छैनौं तर मानिसहरू समात्ने* छौं।”

१० तिनीहरूले आफ्ना डुङ्गाहरू किनारमा ल्याए। अनि तिनीहरूले ती सबै छोडेर येशूको पछि लागे।

येशूद्वारा एकजना बिमारी निको

(मती ८:१-४; मर्कुस १:४०-४५)

१२ जब एकपल्ट येशू एउटा शहरमा हुनु हुन्थ्यो, त्यहाँ एउटा शरीर कोडीले भरि पीडित व्यक्ति पनि थियो। जब त्यसले येशूलाई देख्यो, उनको अधि निहुरिएर विन्ती गर्न लाग्यो, “प्रभु, मलाई निको पारिदिनुहोस्। म जान्दछु तपाईंले चाहनु भयो भने मलाई जाती पार्नु सक्नु हुन्छ।”

१३ येशूले भने, “म तिमीलाई निको पार्न चाहन्छु। निको होऊ।” त्यसपछि उहाँले त्यस मानिसलाई छोए। भट्टै कोढले छोड्यो। १४ येशूले तिनलाई आदेश दिए, “यस्तो भएको कुरा कसैलाई नभन्नु। तर आफै गएर पूजाहारीलाई देखाउनु औ मोशाले भने भैं आफु निको भएकोमा परमेश्वरलाई बलि चढाउनु। यसबाट तिमी निको भएको प्रमाण हुन्छ।”

१५ तर येशूको विषयमा समाचार अभि प्रचार हुँदै गयो। धेरै मानिसहरू उनीबाट सुन्न आँउथे औ विमार निको भएर जान्थे। १६ येशू प्रायः नै एकान्त ठाउँमा प्रार्थना गर्न जानु हुन्थ्यो।

येशूद्वारा पक्षवातको रोगी निको

(मती ९:१-८; मर्कुस २:१-१२)

१७ एक दिन येशूले मानिसहरूलाई शिक्षा दिँदै हुनुहुन्थ्यो, फरिसीहरू र व्यवस्थाका शास्त्रीहरू पनि त्यहाँ नै बसिरहेका थिए। तिनीहरू यरूशलेम, यहूदिया र गालीलका सबै शहरहरूबाट आएका थिए। परमप्रभुले उनलाई निको पार्ने शक्ति दिएका थिए। १८ एकजना पक्षवातको रोगी त्यहाँ थियो। तब केही मानिसहरूले एकजना विमारीलाई एउटा खाटमा लिएर आए अनि तिनीहरूले भित्र ल्याउने र येशूको अधि राख्ने चेष्टा गर्दै थिए। १९ तर त्यहाँ मानिसहरूको त्यति भीड़ थियो कि येशू भएकहाँ पुग्नलाई बाटो थिएन। त्यसकारण ती मानिसहरू

मानिसहरू समात्ने मानिसहरूलाई खीष्ट प्रति आत्मिक तवरले ल्याउनु।

घरको छानामाथि चढे अनि केही भिँगटीहरू हटाएर प्वालबाट त्यो विमारी मानिसलाई उसको खाटसँगै भीडको विचमा औं येशूको अघि ओह्याले।^{२०}तिनीहरूको अटल विश्वास देखेर तिनले भने, “मित्र, तिम्रा पापहरू क्षमा भयो।”

^{२१}व्यवस्थाका शास्त्रीहरू र फारिसीहरू परस्परमा बात गर्न लागे, “यो मानिस को हो? उसले जे भन्दैछ, परमेश्वरको विरोधमा भन्दैछ। केवल परमेश्वरले मात्र पापहरूलाई क्षमा गर्न सक्छन्।”

^{२२}तर येशूले तिनीहरूले के सोचे थाहा पाए। उनले भने, “तिमीहरू मनमा यस्तो प्रश्नहरू किन गर्छौं? ^{२३}कुन चाँहि सजिलो छ: तिम्रो ‘पाप क्षमा भन्नु’ अथवा ‘उठ अनि जाऊ भन्नु?’ ^{२४}तर म तिमीहरूलाई देखाउनेछु कि धरतीमा मानिसको पुत्रसँग पापहरू क्षमा गर्ने अधिकार छ।” तब उहाँले त्यस पक्षवात रोगीलाई भन्नु भयो, “म तिमीलाई भन्छु, उठ, तिम्रो बिछौना बाँध अनि घर जाऊ।”

^{२५}सबैको अघि त्यो तुरन्तै उठ्यो, आफ्नो विच्छौना च्याप्यो अनि परमेश्वरको प्रशंसा गर्दै घरतिर लाग्यो। ^{२६}सबै मानिसहरू चकित भए। अनि परमेश्वरको प्रशंसा गर्न थाले। तिनीहरू भयभित भए अनि भने, “हामीले आज अचम्भका कुराहरू देख्यौं।”

लेवी (मती) येशूलाई पछ्याउँछन्

(मती ६:६-१३; मर्कूस २:१३-१७)

^{२७}यसपछि येशू बाहिर गए अनि कर-कार्यालयमा एकजना कर-संग्रहकर्तालाई बसिरहेको देखे। त्यसको नाउँ लेवी थियो। येशूले त्यसलाई भने, “मेरोपछि लाग।” ^{२८}लेवी जुरूक उठ्यो अनि प्रत्येक कुरा छोडेर येशूको पछि लाग्यो।

^{२९}तब लेवीले येशूको निम्ति आफ्नो घरमा एक भव्य भोजको व्यवस्था मिलायो। त्यहाँ कर-उठाउनेहरू र अरू मानिसहरूको पनि ठूलो भीड थियो जो तिनीहरूसँगै मेचमा खँदैथे। ^{३०}तर फरिसीहरू र नियमका शास्त्रीहरू चेलाहरूका विरुद्धमा यसो भन्दै गनगनाउन लागे, “तिमीहरू कर उठाउनेहरू र पापीहरूसित किन खान-पीन गर्छौं?”

^{३१}येशूले उत्तर दिए, “निरोगीलाई वैद्यको आवश्यक पर्दैन तर रोगीहरूलाई वैद्यको आवश्यक पर्छ। ^{३२}म

धार्मिक मानिसहरूलाई बोलाउनु आएको होइन, तर म त पापीहरूलाई तिनीहरूका हृदय र रहन-सहन परिवर्तन गर भनी बोलाउनु यहाँ आएको हुँ।”

येशूद्वारा उपवास-विषयको प्रश्नमा उत्तर

(मती ६:१४-१७; मर्कूस २:१८-२२)

^{३३}तिनीहरूले येशूलाई भने, “फरिसीहरूले भैं यूहनाको चेलाहरूले पनि समय समयमा उपवास र प्रार्थना गर्दछन्। तर तँपाईंको चेलाहरू त सधैं खान र पिउनमा मात्र छन्।”

^{३४}येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “कुनै पनि विवाहमा, जन्तीहरूलाई दुलहा तिनीहरूका साथमा बसुजेर उपवास बस्न सक्तैन। ^{३५}तर समय यस्तो आउँछ जब दुलहा तिनीहरूबाट छुट्टिनु पर्दछ। त्यस समय तिनीहरू उपवास बस्नेछन्।”

^{३६}येशूले तिनीहरूलाई यो दृष्टान्त सुनाउनु भयो: “कुनै मानिसले नयाँ लुगा च्यातेर पुरानो लुगा टाल्दैन। किन? किनभने त्यसो गरे नयाँ लुगा बिग्रन्छ, अनि टालेको टुक्रा पुरानो लुगासँग मिल्दैन। ^{३७}कसैले पनि नयाँ दाखरसलाई पुरानो दाखरसको भाँडामा कहिल्यै भँदैन। किन? किनभने नयाँ दाखरसले मशकहरू फुटाउँछ। जसले गर्दा दाखरस चुहेर जान्छ औं मशकहरू पनि नष्ट हुन्छन्। ^{३८}मानिसहरूले सधैं नयाँ दाखरसलाई नयाँ मशकमा राख्छन्। ^{३९}कसैले पनि पुरानो दाखरस लिए पछि नयाँ दाखरस पिउन खोज्दैन। किनभने उसले भन्छ, ‘पुरानो दाखरस नै असल।’”

शबाथको दिनको येशू प्रभु

(मती १२:१-८; मर्कूस २:२३-२८)

६ एक समय, शबाथको दिनमा येशू अन्नको खेतहरू भएर जाँदै थिए। उहाँका चेलाहरूले अन्नका बालाहरू टिप्दै तिनीहरूको हातमा माँडेर खाए। ^२कोही फरिसीहरूले भने, “तिमीहरू किन त्यसो गर्दछौं? शबाथको दिनमा यसो गर्नु मोशाको व्यवस्थाको विरुद्ध हो?”

^३येशूले उत्तर दिनु भयो, “तिमीहरूले पढेका छैनौं दाऊदले जब तिनी र तिनीसित हुनेहरू भोकाएका थिए तब के गरेका थिए? ^४दाऊद परमेश्वरका घर गए अनि तिनले परमेश्वरलाई चढाएको रोटी लिए अनि खाए। अनि तिनले रोटीहरू आफूसँग हुने मानिसहरूलाई बाँडे।

वास्तवमा यो मोशाको व्यवस्था विरुद्ध थियो। व्यवस्था अनुसार केवल पूजाहारीहरूलाई मात्र यस्तो रोटी खान अनुमति छ।^५ अनि येशूले फरिसीहरूलाई भने, “मानिसका पुत्र नै शबाथ दिनको प्रभु हुन्।”

शबाथको दिनमा येशूद्वारा एकजना मानिस निको

(मती १२:९-१४; मर्कुस ३:१-६)

^६अर्को एक शबाथको दिन येशू सभा घरमा गए। उनले मानिसहरूलाई उपदेश दिए। एकजना दाहिने हात सुकेको मानिस त्यहाँ थियो।^७ व्यवस्थाका शास्त्रीहरू र फरिसीहरू त्यो शबाथको दिन पनि येशूले कसैलाई निको पार्छन् कि भनेर हेर्दै बसिरहेका थिए। तिनीहरू चाहन्थे येशूबाट केही भूल होस् अनि उनलाई दोष लगाउन पाइयोस्।^८ तर येशूले तिनीहरूले के विचार गर्दछन् भनी बुझी हाल्नु भयो। उहाँले त्यो सुकेको हात भएको मानिसलाई भन्नुभयो, “उठ, अनि यी मानिसहरूको अघाडि उभ।” यसकारण त्यो मानिस जुरूकै उठ्यो अनि त्यहाँ उभियो।^९ येशूले तिनीहरूलाई भन्नु भयो, “म तिमीहरूलाई सोध्छु शबाथको दिनमा के काम गर्न उचित होला: राम्रो वा नराम्रो? जीवन बँचाउनु वा जीवन नाश गर्नु?”^{१०} येशूले ती वरिपरि बसेका सबैलाई हेर्नुभयो। अनि त्यस मानिसलाई भने, “खोई मलाई तिमी हात हेर्न देऊ।” त्यस मानिसले उहाँलाई हात देखायो। त्यसको हात तुरन्तै निको भइहाल्यो।^{११} फरिसीहरू र कानूनका शास्त्रीहरू साहै रिसाए। तिनीहरू आपसमा तर्क गर्न लागे, “येशूलाई हामी के गर्नु पर्ने हो?”

येशूद्वारा बाहजना चेलाहरूको चुनाव

(मती १०:१-४; मर्कुस ३:१३-१६)

^{१२}त्यस समयमा येशू एउटा डाँडामा गएर प्रार्थना गर्ने गर्नु हुन्थ्यो। सारा रात तिनले प्रार्थना गरेर विताउनु हुन्थ्यो।^{१३} भोलिपल्ट विहान, उनले आफ्नो चेलाहरूलाई बोलाए। तीमध्ये बाहजनालाई तिनले छाने। उहाँले तिनीहरूलाई “प्रेरित” नाउँ दिए। तिनीहरू थिए: ^{१४}शिमोन (येशूले तिनलाई पत्रुस नाउँ राख्नु भएको थियो) र अन्द्रियास पत्रुसको भाइ; याकूब र यूहन्ना, फिलीप र बर्थुलमाई; ^{१५}मती, थोमा, याकूब (अल्फाइको छोरो), अनि शिमोन (जसलाई जेलोट* पनि भनिन्छ), ^{१६}यहूदा

(याकूबको छोरो) अनि यहूदा इस्करयोती। यो यहूदा नै तीमध्ये एकजना हो जसले येशूलाई शत्रुहरूको हातमा सुम्पेको थियो।

येशूद्वारा मानिसहरूलाई शिक्षा अनि उपचार

(मती ४:२३-२५; ५:१-१२)

^{१७}येशू र प्रेरितहरू डाँडाबाट ओर्लेर आए। उनी त्यहीं एउटा सम्म जग्गामा उभिए। उहाँका चेलाहरूको एउटा ठूलो भीड त्यहाँ थियो। अनि टायर र सायडन सागरतटका नगरहरूबाट र यहूदियाका सबै ठाउँबाट, यरूशलेमबाट आएका धेरै मानिसहरू पनि त्यहाँ थिए।^{१८} तिनीहरू सबै त्यहाँ उहाँलाई सुन्न र आफुलाई निरोग पार्न आएका थिए। उहाँले शैतानको दुष्टात्माले पीडित मानिसहरूलाई निको पारिदिए।^{१९} सबैले येशूलाई छुने चेष्टा गरिरहेका थिए, किनभने उहाँबाट शक्ति ती सबैलाई निको पार्दै बाहिर निस्किरहेथ्यो।

^{२०}उनले आफ्ना चेलाहरूलाई हेरे अनि भने,

“हे दीन मानिसहरू, तिमीहरूलाई आर्शीवाद छ, किनभने परमेश्वरको राज्य तिमीहरूकै हो।

^{२१} तिमीहरू, जो अहिले भोकाएकाहरूलाई पनि आर्शीवाद छ, किनभने तिमीहरू तृप्त हुनेछौ। तिमीहरू, जो अहिले रोइरहेकाहरूलाई आर्शीवाद छ, किनभने तिमीहरू खुशीसँग हँस्नेछौ।

^{२२}मानिसको पुत्रको कारणले यदि तिमीहरूलाई मानिसहरूले घृणा गरे, आफ्नो समूहबाट निकाली दिए, तिनीहरूले मन्दा गरे, तिनीहरूले तिमीहरूलाई अस्वीकारे तिमीहरू धन्य हो।^{२३} त्यसबेला रमाऊ अनि खुशीले उफ्र किनभने स्वर्गमा तिमीहरूले ठूलो इनाम पाउनेछौ। तिनीहरूका पुर्खाहरूले अगमवक्ताहरूलाई त्यसै गरेथे, त्यसरीने ती मानिसहरूले तिमीहरूलाई पनि त्यही व्यवहार गर्नेछन्।

^{२४} “तर धनी मानिसहरू हो तिमीहरूलाई हाय, किनभने तिमीहरूले सुखी जीवन भोगेकाछौ।

^{२५} तिमी अघाएकाहरूलाई, हाय, किनभने तिमीहरू भोकाउनेछौ। तिमी अहिले हँसिरहेकाहरूलाई, हाय, किनभने तिमीहरू शोक गर्नु र रुनु पर्नेछ।

^{२६}“हाय, तिमीहरूको बारेमा मानिसहरूद्वारा प्रशंसा गरिएको भए पनि, किनभने तिनीहरूका पुर्खाहरूले पनि भूटो अगमवक्ताहरूलाई सधैं प्रशंसा गरे।

शत्रुहरूलाई प्रेम गर

(मती ५:३८-४८; ७:१२)

^{२७}“म तिमीहरूलाई भन्दछु जसले मलाई सुनिरहेका छौं, आफ्ना शत्रुहरूलाई प्रेम गर। जसले तिमीहरूलाई घृणा गर्छन तिनीहरूलाई पनि राम्रै गर। ^{२८}तिमीहरूलाई सरानेहरूलाई पनि आशीवाद देऊ। तिमीहरूसित दुर्व्यवहार गर्नेहरूको लागि पनि प्रार्थना गर। ^{२९}यदि कसैले तिमीहरूको गालामा थपड लगाए उसलाई अर्को गाला पनि थापी देऊ। यदि कसैले तिमीको कोट लगेको छ भने उसलाई कमीज लिन नरोक। ^{३०}जसले मागछ प्रत्येकलाई देऊ। यदि कसैले तिमीको केही लगेको छ भने उसलाई त्यो चीज फर्काई नमाग। ^{३१}अरूबाट तिमी जे मागछौं, अरूको निमित्त त्यही गरी देऊ। ^{३२}जसले तिमीहरूलाई प्रेम गर्छन तिनीहरूलाई मात्र प्रेम गरे, तिमीहरू कुनै प्रशंसाको योग्य हुन सक्छौं? अँह। पापीहरू पनि तिनीहरूलाई प्रेम गर्नेहरूलाई प्रेम नै गर्दछन्। ^{३३}यदि तिमी ती मानिसहरूको निमित्त मात्र भलाई गर्छौं जजसले तिमी भलाई गर्छन, भने के तिमी प्रशंसाको योग्य हुन सक्छौं? होइन, कारण यस्तो त पापीहरूले पनि गर्छन्। ^{३४}यदि फिर्ता पाउने आशामा तिमी कसैलाई ऋण दिन्छौ भने के तिमी प्रशंसाको योग्य हुन सक्छौं? होइन, पापीहरू पनि पापीहरूलाई त्यति नै फिर्ता पाउने आशामा ऋण दिन्छन्। ^{३५}यसैले आफ्ना शत्रुहरूलाई प्रेम गर। तिनीहरूसँग राम्रो गर, अनि तिनीहरूबाट केही आशा नराखी ऋण देऊ। यदि तिमीहरूले यसो गर्छौ भने तिमीहरूले ठूलो इनाम पाउनेछौं, तिमीहरू परम परमेश्वरका बालकहरू भै हुनेछौं किनभने परमेश्वर बैगुनी तथा दुष्टहरूप्रति पनि कृपालु हुनुहुन्छ। ^{३६}जस्तो तिमी पिता प्रेम र दयालु छन् त्यस्तै प्रेम र दयालु बन।

आफैले आफैलाई नियाल

(मती ७:१-५)

^{३७}अरूको न्याय नगर, अनि अरूले पनि तिमी न्याय गर्ने छैन। अरूलाई भर्त्सना नगर, अनि अरूले पनि तिमी भर्त्सना गर्दैन। अरूलाई क्षमा गर, अनि

तिमीले पनि क्षमा पाउने छौ। ^{३८}अरूलाई दिने गर अनि तिमीले पनि पाउनेछौ। तिमीहरूले राम्रो ओजनमा पाउने छौं, तिमीहरूलाई खाँदी खाँदी, हल्लाउँदै काखमा पोखिने गरी पाउनेछौ जुन नापले तिमी अरूलाई दिदछौ परमेश्वरले पनि तिमीहरूलाई त्यही नापले दिनेछन्।”

^{३९}येशूले तिनीहरूलाई यो दृष्टान्त भने: “के एउटा अन्धाले अर्को अन्धालाई डोस्वाउन सक्छ? अँह! दुवै नै खाइलमा जाकिनु पुग्छ। ^{४०}एउटा शिष्य आफ्नो गुरुभन्दा माथि हुन सक्तैन। तर प्रत्येक मानिस जसले पूर्णरूपले सिकिसक्छ तब मात्र उ गुरु भै बन्नसक्छ।

^{४१}“जब तिमी आफ्नो आँखामा गतिलो छेस्का पसेको थाहा पाउदैनौ, भाइको आँखामा परेको धुलो किन देख्छौ? ^{४२}तिमीहरूले कसरी आफ्नो भाइलाई भन्नसक्छौ, ‘ए भाइ, मलाई तिमी आँखामा भएको धुलो निकाल्न देऊ।’ जब तिमीहरूले आफ्नो आँखामा परेको ठूलो छेस्कालाई पनि देख्न सक्तैनौ। तिमीहरू कपटी छौ। पहिले, तिमीहरू आफैले आफ्नो आँखाबाट ठूलो छेस्का निकाल। त्यसपछि तिमीहरूले स्पष्टसँग तिमीहरूको भाइको आँखामा परेको धुलो निकाल्न देख्नेछौ।

डुङ्गा प्रकारले फल

(मती ७:१७-२०; १२:३४-३५)

^{४३}“एउटा खराब बोटले असल फल कहिल्यै दिँदैन। त्यसरी नै एउटा नराम्रो बोटले राम्रो फल दिनु सक्तैन। ^{४४}हरेक बोट त्यसले दिएको फलबाट चिन्न सकिन्छ। मानिसहरूले काँडे पोथ्राबाट नेभारा बटुल्न सक्तैनन्। अनि तिनीहरूले काँडे पोथ्राबाट अंगुर बटुल्न सक्तैनन्। ^{४५}एउटा असल मानिस आफ्नो हृदयमा असल कुरा नै राख्छ। अनि उसले आफ्नो हृदयबाट असल कुरा बाहिर निकाल्दछ। तर एउटा दुष्ट व्यक्तिले आफ्नो हृदयमा दुष्ट कुराहरू नै राखेको हुन्छ। अनि उसले नराम्रा कुराहरू नै बाहिर निकाल्दछ। जुन कुरो हृदयमा परिपूर्ण छ त्यही नै मुखबाट निस्कन्छ।

डुङ्गा प्रकारका मानिसहरू

(मती ७:२४-२७)

^{४६}“जब मैले भनेको मान्दैनौ भने किन मलाई ‘प्रभु, प्रभु’ भन्दछौ? ^{४७}हरेक मानिस जब म कहाँ आउँदछ अनि मेरो वचनहरू सुन्दछ र पालन गर्छ, म तिमीहरूलाई

उहाँ कस्ता हो देखाउनेछु।^{४८} उ एकजना घर बनाउने मानिस जस्तै नै हो। उसले गहिरो खनेर बलियो चट्टानमाथि जग बसाल्न सक्नेछ। जतिबेला नदीमा बाढी आँउछ पानीले घरलाई धक्का दिन्छ तर त्यसले घरलाई हल्लाउन सक्तैन कारण त्यो घर राम्ररी बनिएको हुन्छ।^{४९} तर जो मानिस मेरो वचन सुन्छ तर पालन गर्दैन भने त्यो मानिस राम्ररी घड़ेरी नबसाई घर बनाउने मानिस जस्तै हो जसको घर नदीको वाढीको भोक्छौं लाग्दै भट्टै पल्टिन्छ औ सम्पूर्ण रूपले ध्वंस हुन्छ।”

येशूद्वारा एकजना नोकर निको

(मती ८:५-१३; यूहन्ना ४:४३-५४)

७ जब येशूले मानिसहरूलाई उपदेश दिई सिध्याउनु भयो उहाँ कफर्नहुम जानु भयो।^१ कफर्नहुममा एकजना सैनिक अफिसर थियो। उसको एकजना नोकर सिक्किस्त बिमारी थियो; त्यो मर्ने लागेको थियो। त्यस अफिसरले नोकरलाई खुबै माया गर्ने गर्थ्यो।^२ जब उसले येशूको बारेमा सुन्यो तब बूढा यहूदी प्रधानहरूलाई उनीकहाँ पठाए। त्यस नोकरलाई बचाउनुको लागि आउन भनी विन्ती गर्न पठायो।^३ ती मानिसहरू येशूकहाँ गए, अनि त्यो अफिसरलाई सहायता गर्नु मार्मिक तरिकाले आग्रह गर्दै भने, “त्यो अफिसर तपाईंको सहायता पाउनु साँच्चै योग्यको छ।”^४ तिनले हाम्रा मानिसहरूलाई माया गर्छन र हाम्रो निम्ति सभाघर पनि बनाइदिएका छ।”

^५ यसकारण येशू ती मानिसहरूसँग गए। उनी घरबाट टाढा पुग्दै अफिसरले आफ्ना साथीहरूलाई उहाँसँग यसो भनी विन्ती गर्न पठायो, “हे प्रभु, तपाईं मेरो घरमा आउने कष्ट नगर्नुहोस्। तँपाईं जस्तो व्यक्ति मेरो घरमा पाउ कष्ट गर्न योग्यको म छैन।”^६ यसकारण म आफै पनि तपाईंकहाँ व्यक्तिगत रूपमा जान योग्यको सम्भिन्न तँपाईंले आदेश मात्र दिनुहोस् मेरो नोकर जाती हुन्छ।^७ तपाईंको अधिकार मलाई थाहा छ। म पनि अरू मानिसहरूको अधिकारको वशमा छु। अनि मेरो अधिकारमा सैनिकहरू छन् यदि म एकजना सैनिकलाई भन्दछु, ‘जाऊ’, अनि त्यो जान्छ। अनि अर्को सैनिकलाई भन्दछु, ‘आऊ’, अनि त्यो आउँछ। अनि यदि मेरो नोकरलाई भन्दछु, ‘यो गर’, अनि त्यसले गर्छ।”

^८ जब येशूले यी कुरा सुनुनु भयो, उहाँ छक्क पर्नु

भयो। येशू उनलाई पछ्याएर आउने मानिसहरू पट्टि फर्के अनि भने, “म तिमीहरूलाई भन्छु, मैले यस्तो विश्वास सारा इस्त्राएलमा पनि पाइना।”

^९ येशूलाई बोलाउन गएका सबै मानिसहरू घर फर्किए। तिनीहरूले त्यो नोकरलाई निको भइसकेको भेटे।

येशूद्वारा एकजना मानिसले जीवन पाउँछ

^{१०} अर्को दिन येशू नैन भन्ने शहरमा गए। उहाँका चेलाहरू र धेरै मानिसहरू पनि उनी सँगै गहरहेका थिए।^{११} जब येशू शहरको फाटक नजिक पुगे, उनले मुर्दा लगिरहेको देखे। एउटी विधवाको एउटै भएको छोरो मरेको थियो। जब लाश लगिरहेको थियो शहरका धेरै मानिसहरू ती विधवीसँग थिए।^{१२} जब प्रभु येशूले तिनलाई देखे तिनी त्यस विधवाको निम्ति हृदयबाट दुःखी भए। तिनलाई भने, “नरोऊ।”^{१३} येशू शवपेटिकाको नजिक पुग्नु भयो अनि त्यसलाई छुनु भयो। लाश लगिरहेका मलामीहरू टक्क अडिए। उनले त्यो मरेको केटोलाई भने, “ए युवक, म तिमीलाई भन्दछु, उठ।”^{१४} त्यसपछि त्यो मरेको केटो तत्कालै उठेर बस्यो अनि बात गर्न शुरू गर्‍यो। येशूले त्यस केटो त्यसको आमालाई सुम्पिदिए।

^{१५} सबै मानिसहरू छक्क परे अनि यसो भन्दै परमेश्वरलाई प्रशंसा गरे, “एकजना महान अगमवक्ता हामीकहाँ आउनु भएको छ।” अनि तिनीहरूले यो पनि भन्दै थिए, “परमेश्वरले आफ्ना मानिसहरूको हेरचाह गरिरहनु भएको छ।”

^{१६} उहाँको विषयको यो खबर सारा यहूदिया र यसको वरिपरि देशमा फिँजियो।

यूहन्नाद्वारा एउटा प्रश्न

(मती ११:२-१६)

^१ यूहन्नाका चेलाहरूले यी सब घटनाहरूको विषयमा तिनलाई जानकारी गराए। यूहन्नाले आफ्ना चेलाहरूमध्ये दुइजनालाई बोलाए।^२ यूहन्नाले तिनीहरूलाई प्रभु येशूसँग सोध्न पठाए, “एकजना जो आउनेवाला थिए तँपाईं नै हुनु हुन्छ? अथवा अझ अरूलाई नै पर्खनु पर्छ?”

^३ त्यसपछि मानिसहरू येशूकहाँ आए। तिनीहरूले भने, “बपतिस्मा दिने यूहन्नाले हामीलाई यो सोधेनलाई

तपाईं कहाँ पठाएका छन्, 'के आउनेवाला तपाईं नै हुनुहुन्छ, अथवा हामी अभ बाटो हेरौं?'"

^२त्यसै बेला, येशूले धेरैलाई तिनीहरूको रोग, व्यथा र शैतानबाट दुष्ट आत्माहरू छुटाउनु भयो। उनले धेरै अन्धो मानिसलाई पनि देख्नसक्ने बनाए। ^{२२}अनि उनले यूहन्नाको चेलाहरूलाई भने, "तिमीहरूले यहाँ जे कुराहरू देख्यौं अनि सुन्यौं गएर यूहन्नालाई भन। अन्धो मानिस पनि निको भयो र देख्ने भयो। लङ्गडाहरू हिँड्नथाले। कोडीहरू कोदरहित भए। बहिराहरूले सुन्न थाले। मरेकाहरूले जीव पाए। अनि गरीब मानिसहरू परमेश्वरको राज्यको सुसमाचारहरू सुनिरहेका छन्। ^{२३}कसैले मलाई ग्रहण गर्दा समस्यामा पर्दैन भने त्यो अनुगृहित पुरुष धन्य हो।"

^{२४}जब यूहन्नाको चेलाहरू गए, येशूले यूहन्नाको विषयमा भन्न लाग्नु भयो: "तिमीहरू उजाड-स्थानमा के हेर्न जान्छौं? बत्तासले हल्लाइरहेको निगालोलाई ? ^{२५}भरूभूमिमा तिमीहरू के हेर्न आयौं? एउटा सुन्दर वस्त्र लगाएको मानिस हेर्नलाई? होइन। सुन्दर र राम्रा वस्त्रहरू लगाउनेहरू त राज-दरवारमा बस्छन्। ^{२६}साँच्चै, तिमीहरू यहाँ के हेर्न आयौं? एकजना अगमवक्ता? अँ, म तिमीहरूलाई भन्दछु, यूहन्ना अगमवक्ता भन्दा पनि श्रेष्ठ हुन्। ^{२७}उनी ती व्यक्ति जसको विषयमा यस्तो लेखिएको छ:

'सुन! म आफ्नो सहयोगीलाई तिम्रो अघि पठाउँछु। उसले तिम्रो अघि बाटो तयार पार्नेछ।'

मलाकी ३:१

^{२८}म तिमीहरूलाई भन्दछु, यूहन्नानै अहिलेसम्म जन्मेका मानिसहरूमा सबभन्दा ठूलो हुन्। तापनि जो परमेश्वरको राज्यमा सानो छ त्यो तिनीभन्दा ठूलो छ।"

^{२९}जब मानिसहरूले यस विषयमा सुने, तिनीहरूले माने कि परमेश्वरको शिक्षा राम्रो छ। ती कर उठाउनेहरू पनि सहमत भए। ती मानिसहरूलाई यूहन्नाद्वारा नै बपतिस्मा गराइएको थियो। ^{३०}तर फरिसीहरू र व्यवस्थाका शास्त्रीहरूले तिनीहरूको लागि बनाइएको परमेश्वरको अभिप्रायलाई तिनीहरूको निमित्त यूहन्नाबाट बपतिस्मा लिन्न अस्वीकार गरेर रूढ गरे।

^{३१}यस युगको मानिसहरूको विषयमा मैले कसरी वर्णन गर्नु? तिनीहरू के जस्ता छन्? ^{३२}एलेका मानिसहरू

बजारमा बसिरहेका केटा-केटीहरू जस्तै छन्। एउटा दलको नानीहरूले अर्को दलको नानीहरूलाई बोलाउँछन् अनि भन्छन्:

'हामीले तिमीहरूको निमित्त बाँसुरी बजायौं, तर तिमीहरू नाचेनौं; हामीले बिलौनाका गीत गायौं तर तिमीहरू रोएनौं।'

^{३३}बपतिस्मा दिने यूहन्ना आए तर अरू मानिसहरूले जस्तो खानेकुरा खाएनन् अनि दाखरस पिएनन्। अनि तिमीहरू भन्दछौं, 'उसलाई भूत लागेको छ।' ^{३४}मानिसको पुत्र चाँहि अरू मानिसहरू भैं खार्दै र दाखरस पिउँदै आए। अनि तिमीहरू भन्दछौं, 'हेर उसलाई। खुब खान्छ अनि पिउँछ। कर-उठाउनेहरू र पापीहरूको मित्र हो उ।' ^{३५}तर कार्यहरूको आधारमा ज्ञान सही प्रमाणित हुन्छ।"

शिमोन फरिसी

^{३६}फरिसीहरूमध्ये एकले येशू सँगै बसेर खानु निम्त्याए। उनी फरिसीको घरमा गए अनि खानु बसे। ^{३७}त्यो शहरमा एकजना पापी स्त्री थिई। त्यसले येशूलाई फरिसीको घरमा खाना खाएको थाहा पाई। त्यसले एउटा स्फटिकको पात्रमा केही सुगन्धित लिएर आई। ^{३८}त्यो येशूको पछि चरण छेउमा रूदैं उभिई। त्यसले आफ्नो आँसुले येशूको चरण भिजाउनु थाली। त्यसले आफ्नो केश राशिले उहाँको चरण पुछी त्यसले चरणमा म्वाई खाई अनि सुगन्धित खनाइदिई। ^{३९}त्यो फरिसी जसले येशूलाई आफ्नो घरमा निम्तो दिएको थियो उसले पनि यी सब देखे। उसले मनमनै सोचे, "यदि यो मानिस अगमवक्ता हुँदो हो, उसले जान्ने थियो कि त्यो स्त्री जसले उसको पाउ छुइरहेकी छे उ को अनि कुन स्तरकी हो। किनभने त्यो पापिनी हो।"

^{४०}येशूले फरिसीलाई भन्नुभयो, "शिमोन, तिमीलाई मैले केही भन्नु छ।"

शिमोनले भने, "तपाईंले मलाई के भन्नु चाहनुहुन्छ? गुरुज्यू।"

^{४१}येशूले भने, "त्यहाँ दुइजना मानिस थिए। दुवैले एउटै महाजनबाट ऋण लिएका थिए। तिनीहरू मध्ये एकजनाले ५०० चाँदीको सिक्का लिएका थिए। अर्कोले ५० चाँदीको सिक्का लिएका थिए। ^{४२}तिनीहरूकोमा

त्यति पैसा थिएन, यसले गर्दा तिनीहरूले आफ्नो ऋण चुक्ता गर्नसकेनन्। तर महाजनले ती दुवैको ऋण मोचन गरिदियो। ती दुइजनाहरूमध्ये कसले त्यो महाजनलाई धेरै माया गर्थ्यो होला?"

^३शिमोनले भन्यो, "मेरो विचारमा जसले धेरै ऋण लगेको थियो त्यसैले उहाँलाई धेरै माया गर्थ्यो होला।"

येशूले शिमोनलाई भन्नुभयो, "तिम्रो कुरा ठीक हो।"

^४त्यसपछि उनले त्यस स्त्रीलाई हेरेर शिमोनलाई भन्नु भयो, "तिमीले यो स्त्रीलाई देख्यौ? जब म तिम्रो घरमा आएँ, तिमीले मेरो खुट्टा धुनु पानी दिएनौ। तर त्यसले मेरो खुट्टाहरू त्यसको आँसुले धोइ दिई अनि केश राशिले पछिदिई। ^५तिमीले मलाई म्वाई खाएनौ, तर उसले भने म यहाँ आएदेखि मेरो खुट्टामा म्वाई खान रोकिएकी छैन। ^६तिमीले मेरो टाउकोमा तेल घसिाएनौ, तर उसले मेरो चरणमा सुगन्ध दलिदिई। ^७यसकारण म तिमीलाई भन्दछु कि उसको धेरै पापहरू क्षमा भयो। यति स्पष्ट छ कि उसले धेरै माया देखाई। जसलाई केही पाप क्षमा गरिन्छ उसले कम्ती माया पोखाँउछ।"

^८त्यसपछि येशूले स्त्रीलाई भने, "तिम्रो पापहरू क्षमा भएको छ।"

^९खान बसेकाहरूले भन्न लागे, "यस मानिसले आफैलाई को हो भनी ठान्छन्? पापबाट पनि क्षमा गर्ने मानिस, यो को हो?"

^{१०}येशूले त्यस स्त्रीलाई भने, "तिम्रो विश्वासले तिमीलाई रक्षा गर्छो। अब तिमी शान्तिसित जाऊ।"

येशूसँग एउटा समूह

८ अर्को दिन, येशूले परमेश्वरको राज्यको बारेमा प्रचार र सुसमाचारहरू बतौँउदै गाँउ, शहर औ नगरहरू यात्रा गर्दै गए। बाहैजना प्रेरितहरू उनी सँगै थिए। त्यहाँ उनीसँग त्यस्ता स्त्रीहरू पनि थिए जसलाई उनले रोग मुक्त तथा दुष्टात्माबाट छुटकारा पारेका थिए। तिनीहरू माफ एकजना मरीयम नाउँ भएकी स्त्री पनि थिई। त्यो मगदलिन शहरको वासिन्दा थिई। उसकोबाट सातवटा भूतहरू निकालिएको थियो। ^३अरू पनि स्त्रीहरू: जोन्ना, चूजाकी पत्नी (हेरोदको सहयोगी) योअन्ना, सुजाना, र धेरै अरू स्त्रीहरू त्यस स्त्रीसँग थिई। ती स्त्रीहरूले येशू र उहाँको प्रेरितहरूलाई आफ्नै रूपैयाँ पैसा दिएर मदत पुर्‍याए।

येशूद्वारा बीउ छर्नेको कथा प्रयोग

(मती १३:१-१७; मार्कुस ४:१-१२)

^१येशूले यात्रा गर्नु भएको प्रत्येक शहरका मानिसहरू भेला भएर उनलाई घेरी रहेका थिए। उनले तिनीहरूलाई यो दृष्टान्त भने:

^२"एकजना खेतीवाला बीउ छर्नलाई निस्क्यो। जब त्यसले बीउ छर्न थाल्यो कतिपय बीउहरू बाटोतिर भस्यो। मानिसहरूले बीउहरू टेके अनि चरा-चुरुङ्गिले ती बीउहरू खाइदिए। ^३केही बीउहरू चट्टानमा छरिए। ती बीउहरू उम्रन थाले पनि चिसोपनको अभावले सुकी गयो। ^४कतिपय बीउहरू काँडाघारीमा छरिए। ती बीउहरू उम्रन थाले, तर पछिबाट ती काँडाहरू बढेर तिनीहरूलाई पनि बढ्न रोक्यो। ^५अनि कतिपय बीउहरू राम्रै जमीनमा परे। ती बीउहरू उम्रन लागे अनि सय गुणा धेरै अन्न दिनसक्ने भयो।"

उनले कथा भनेर शेष गर्नु भयो पछि भने, "तिमीहरू जसले मलाई सुन्दैछौ, सुन।"

^६चेलाहरूले उहाँलाई प्रश्न गरे, "यो कथाको अर्थ के हो?"

^७येशूले भन्नु भयो, "तिमीहरूलाई परमेश्वरको राज्यको रहस्य जान्नलाई मौका दिइएको छ। तर दृष्टान्तहरू म अरू मानिसहरूलाई पनि प्रयोग गर्दै छु। कारण के हो भने:

'तथापि तिनीहरू हेर्नेछन्, तर देख्दैनन्; अनि तिनीहरू सुन्दछन्, तर बुझ्दैनन्।'

यशैया ६:९

येशूद्वारा बीउको दृष्टान्त व्याख्या

(मती १३:१८-२३; मार्कुस ४:१३-२०)

^१"यो दृष्टान्तको अर्थ के हो भने: बीउ परमेश्वरको शिक्षा हो। ^२बाटोमा भरेको बीउहरू के भए होला? तिनीहरू पनि परमेश्वरको शिक्षा सुनेहरू जस्तै हुन्, तर तब शैतान आउँछ अनि तिनीहरूका मनबाट ती शिक्षाहरू लगेर जान्छ। त्यसैले त्यस्ता मानिसहरूले शिक्षामा विश्वास गर्दैनन् अनि जोगिनेछन्। ^३तर चट्टानमा भरेको बीउहरू चाँहि के हुन्? तिनी चाँहि परमेश्वरको शिक्षाहरू सुनेहरू जस्तै हुन् अनि खुशीसँग ग्रहण गर्छन्। तर ती मानिसहरू गहिरो हुँदैन। तिनीहरू केही समय सम्म मात्र

आफ्नो विश्वासमा रहन्छ। त्यसपछि जब केही परीक्षा आउँछ, तिनीहरू विश्वास गर्न छोड्छन् अनि परमेश्वरदेखि टाढा बस्छन्।^{१४} काँढाघारीमा भरेको बीऊहरू चाँहि के होला? तिनीहरू पनि ती मानिसहरू जस्तै हुन् जसले परमेश्वरको शिक्षा सुन्दछन्, तर तिनीहरू जीवनका चिन्ता, धन, सुख चैनमा परेर निसासिन्छन्। त्यसैले तिनीहरूबाट फलहरू लाग्न पाउँदैन।^{१५} अनि त्यो राम्रो जमीनमा परेको बीऊहरू चाँहि के होला? तिनीहरू पनि ती मानिसहरू जस्तै हुन् जसले परमेश्वरको शिक्षालाई असल र इमान्दार मनले सुन्दछन्। तिनीहरू परमेश्वरको शिक्षा पालन गर्दछन् अनि धैर्यसँग राम्रो फलहरू पनि फलाउँदछन्।

आफुले बुभेजति बुभाऊ

(मर्कुस ४:२१-२५)

^{१६} कुनै मानिसले पनि बत्ती बालेर भाँडाले छोप्दैन अथवा खाटमुनि राख्दैन। तर त्यो मानिसले बत्ती बालेर टेबलमा नै राख्छ जसद्वारा आउने मानिसहरूले प्रशस्त उज्यालो पाउँदछन्।^{१७} लुकेका प्रत्येक कुराहरूनै स्पष्ट देखिनेछ अनि उज्यालोमा ल्याइनेछ।^{१८} यसर्थ कसरी सुन्न पर्ने हो सतर्क हौऊ। जसले केही बुझ्न सक्तछ त्यसले अरू धेरै जान्न पाउँदछ। तर जसले बुझ्दैन, उसकोमा जति छ त्यो पनि हराउँछ।”

येशूको चेलाहरूनै उनको साँचो परिवार

(मती १२:४६-५०; मर्कुस ३:३१-३५)

^{१६} येशूको आमा र भाइहरू उनलाई भेट्न आए। अत्यन्तै भीड भएको कारणले तिनीहरूले उहाँलाई भेट्न गाह्रो पर्यो।^{२०} कसैले उहाँलाई भने, “तपाईंको आमा र भाइहरू तपाईंलाई बाहिर पर्खेर उभिरहेका छन्। तिनीहरू भेट्न चाहन्छन्।”

^{२१} येशूले तिनीहरू सबैलाई उत्तर दिनुभयो, “मेरा आमा र मेरा भाइहरू तिनीहरू हुन् जसले परमेश्वरको शिक्षा सुन्दछन् अनि त्यसलाई पालन गर्दछन्।”

चेलाहरू येशूको शक्ति हेर्दछन्

(मती ८:२३-२७; मर्कुस ४:३५-४१)

^{२३} एक दिन येशू अनि चेलाहरू एउटा डुङ्गामा चढे। उहाँले तिनीहरूलाई भने, “आज मसित भीलको अर्को

पट्टि जाऔं।” अनि तिनीहरू हिँड्न थाले।^{२३} जब तिनीहरूले डुङ्गा खियाए, येशू निदाइहाले। भीलमा एउटा ठूलो आँधी चलयो। डुङ्गामा पानी भरिनु थाल्यो औ तिनीहरू खतरामा पर्न गए।^{२४} चेलाहरू येशूकहाँ गए अनि उहाँलाई व्युँभाए। तिनीहरूले भने, “मालिक! मालिक! हामी डुब लाग्यौं।”

येशू उठनु भयो। उहाँले आँधी र छालहरूलाई आदेश दिए। आँधी थामियो, अनि भील शान्त बन्यो।^{२५} उहाँले चेलाहरूलाई भने, “तिमीहरूको विश्वास कहँ छ?”

चेलाहरू डराए अनि चकित भए। तिनीहरू आपसमा कुरा गर्न लागे, “उनी कस्ता मानिस हुन्? उनी आँधी र छाललाई आदेश दिन्छन् अनि तिनीहरू पनि उनको आदेश पालन गर्छन्।”

दुपत्यामा लागेको मानिस

(मती ८:२८-३४; मर्कुस ५:१-२०)

^{२६} तिनीहरू भीलमा डुङ्गा खियाउँदै थिए। उनीहरू गालील पारीको इलाकामा पुगे जहाँ गेरासिन मानिसहरू बस्थे।^{२७} जब येशू त्यो डुङ्गाबाट उत्रे, त्यसैबेला शहरबाट आएको एकजना मानिस उनलाई भेट्न आए। त्यस मानिसलाई भूत लागेको थियो। त्यस मानिसले धेरै समयदेखि लुगा लाउँदैन थियो। त्यो मानिस घरमा नबसेर चिहानघारी तिर बस्थ्यो।^{२८-२९} त्यसलाई भूतले धेरै पटक समात्ने गरेको थियो। त्यसलाई जेलमा राखियो अनि हात खुट्टाहरू साँगिले बाँधियो। तर त्यस मानिसले सधैं साँगिलोहरू चुडाउथ्यो, अनि उसलाई भूतले एकान्त ठाँउतिर खेदथ्यो। तर येशूले त्यस मानिसबाट त्यो भूत-आत्मालाई बाहिर निस्कने आदेश दिनुभयो। त्यो मानिस येशूको अघाडि घोप्टेर ठूलो स्वरले चिच्यायो, “हे, परमेश्वरको पुत्र येशू, मबाट तपाईं के चाहनुहुन्छ? हे सर्वोच्च परमेश्वरको पुत्र, दया गरी मलाई यातना नदिनुहोस्।”

^{३०} येशूले त्यसलाई सोध्नु भयो, “तिम्रो नाम के हो?” त्यस मानिसले जवाफ दियो, “लेजिन।” * त्यसले “लेजिन” भन्यो किनभने धेरै शैतानहरू उ भित्र पसेका छन्।^{३१} ती भूतहरूले तिनीहरूलाई अनन्त अँध्यारोमा

लेजिन धेरै मानिस, रोम सेनामा भएको ५,००० मानिसलाई लेजिन भनिन्छ।

नपुराइयोस् भनी याचना गरे। ^{३२}त्यस पहाडमा एउटा ठूलो बथान सुङ्गरहरू चरिरहेको थियो। ती भूतहरूले तिनीहरूलाई सुँगरहरूमा पसाइदिनुहोस् भनी येशूलाई बिन्ती गरे अनि उनले तिनीहरूलाई त्यसै गर्ने अनुमति दिनुभयो। ^{३३}तब भूतहरू त्यो मानिसबाट निस्क्यो अनि सुँगरहरूमा पर्यो। त्यति भएपछि सुँगरहरू पहाड र समुद्रको किनार तिर भागाभाग गर्न लाग्यो। सबै सुँगरहरू डुब्यो।

^{३४}जब सुँगर गोठालाहरूले चाल पाए, तिनीहरू पनि भागे। तिनीहरूले यो घटना त्यहाँको बस्ती र शहरमा सबैतिर सुनाए। ^{३५}मानिसहरू के भयो भनेर बाहिर निस्किए। तिनीहरू येशूकहाँ आए अनि त्यहाँ त्यो मानिस जसबाट भूतहरू भागेको थियो उनको खुट्टामा बसिरहेको पाए। त्यो मानिसले लुगा लगाएको थियो अनि त्यसको मनोस्थिति ठीकै थियो। मानिसहरू डराए। ^{३६}मानिसहरू जो त्यस घटनाको दर्शक थिए अरू मानिसहरूलाई येशूले कसरी त्यो भूत लागेको मानिसलाई निको पार्नु भयो बताए। ^{३७}गेरासनका सबै मानिसहरूले येशूलाई त्यस ठाँउ छाडी कतै जान बिन्ती गरे। तिनीहरू खुबै डराएका थिए।

अनि उनी एउटा डुङ्गामा चढ्नु भयो अनि गालीलीतर्फ जानु भयो। ^{३८}त्यो मानिस जसलाई उनले निको पार्नु भएको थियो त्यसले पनि येशूसँगै जान बिन्ती गर्‍यो। तर येशूले यसो भन्दै त्यो मानिसलाई जान लगाए, ^{३९}“घरतिर जाऊ अनि परमेश्वरले तिम्रो निमित्त जे गर्नु भयो त्यसबारे मानिसहरूलाई सुनाऊ।”

त्यसपछि त्यो मानिस येशूले त्यसको निमित्त के-के गरे सारा शहरका मानिसहरूलाई भन्दै हिंड्यो।

येशूद्वारा मृत युवतीलाई जीवन-दान अनि विमारी

स्त्रीलाई आरोग्य प्रदान

(मती ९:१८-२६; मर्कस ५:२१-४३)

^{४०}जब येशू गालील फर्के, मानिसहरूले उहाँलाई स्वागत गरे। सबैले उनकै निमित्त प्रतीक्षा गरिरहेका थिए। ^{४१}एकजना याइरस नाउँ भएको मानिस येशूकहाँ आए। याइरस सभाघरको प्रमुख थियो। त्यसले येशूको पाउमा परेर उहाँलाई आफ्नो घरमा जानु बिन्ती गर्‍यो। ^{४२}याइरसको एउटी मात्र छोरी थिई। त्यो बाह्र वर्ष पुगेकी थिई, अनि मर्न लागेकी थिई।

जब येशू याइरसको घरमा जानु हुँदैथ्यो, मानिसको भीडले तिनलाई वरिपरिबाट ठेलमठेल गरी रह्यो। ^{४३}एकजना बाह्र वर्षेछि रगत बग्ने व्यथा भएकी एउटी आइमाई पनि त्यहाँ थिई। आफ्नो सारा जेथा वैद्यको ओखती मूलोमा खर्च गर्दा पनि तिनलाई निको पार्न कोही निस्कैनन्। ^{४४}त्यो आइमाई पछिपट्टि आएर येशूको कोटको छेउ छोई। त्यसै समयदेखि त्यसको रगत बग्नु थामियो। ^{४५}अनि येशूले भने, “मलाई कसले छोयो?”

सबैले भने कि तिनीहरू कसैले उनलाई छोएका छैनन्। पत्रुसले भने, “गुरुज्यू, मानिसहरू वरिपरि छन् अनि तिनीहरूले तपाईंलाई ठेलिरहेका छन्।”

^{४६}तर येशूले भने, “कसैले मलाई छोयो। मैले मबाट शक्ति निस्केर गएको चाल पाँईं।” ^{४७}जब त्यो आइमाईले यी कुराहरू सुनी, ऊ लुक्न सकिन, उ काट्दै आई अनि येशूको अधि निहुरिएर दण्डवत गरी। ती जन्मै मानिसहरूको अधि त्यस आइमाईले येशूलाई स्पर्श किन गरी अनि कसरी भट्टै आफ्नो रोगबाट मुक्त भएकी थिई बताई। ^{४८}येशूले त्यस आइमाईलाई भने, “मेरी छोरी, तिम्रो विश्वासले तिम्रो निको भयो। शान्तिसँग जाऊ।”

^{४९}जब येशू बाट गरिरहेका थिए, एकजना सभाघर प्रमुखका घरवाट आए अनि भने, “तिम्रो छोरी मरिसकेकी छ। गुरुलाई अब कष्ट दिने कुनै कारण परेन।”

^{५०}येशूले यो कुरा सुने। उनले याइरसलाई भने, “नडराऊ! केवल विश्वास गर अनि तिम्रो छोरी निको भई हाल्नेछे।”

^{५१}येशू त्यो घरमा जानुभयो। उहाँले आफ्नो साथमा पत्रुस, यूहन्ना, याकूब र त्यो केटीको बाबु र आमालाई पनि लानु भयो। उहाँले अरू मानिसहरूलाई भित्र पस्न दिनु भएन। ^{५२}सबै मानिसहरू त्यो केटी मरेकोमा रुँदै शोक गरिरहेका थिए। तर येशूले भन्नुभयो, “नरोऊ। त्यो मरेकी छैन, उ सुतिरहेकी छे।”

^{५३}मानिसहरू येशूको कुरा सुनेर हाँसलागे किनभने त्यो केटी मरकी छ भनेर तिनीहरूलाई थाहा थियो। ^{५४}तर येशूले त्यो केटीको हात समात्नु भयो अनि भन्नुभयो, “सानो छोरी, उठ!” ^{५५}त्यसको प्राण फर्की आयो, अनि त्यो जुरूक उठी। येशूले भने, “यसलाई केही खान देऊ।” ^{५६}त्यो केटीका आमाबाबुहरू छक्क

परे। उनले यो घटनाको विषयमा तिनीहरूलाई कसैलाई नभन्नु भनी आदेश दिनु भयो।

येशूले बाहजना प्रेरितहरूलाई पठाए

(मती १०:५-१५; मर्कस ६:७-१३)

६ येशूले बाहजना प्रेरितहरूलाई एक साथमा बोलाउनु भयो। उहाँले विमारीहरूलाई निको पार्ने र भूतहरूलाई भगाउने शक्ति र अधिकार तिनीहरूलाई दिनुभयो।^१ येशूले तिनीहरूलाई परमेश्वरको राज्यको बारेमा घोषणा गर्नु विमारीहरू र रोग निको पार्न बाहिर पठाए।^२ उहाँले प्रेरितहरूलाई भन्नुभयो, “जब कतै हिँड्दछौ, साथमा लौरो खानेकुरा, भोला र पैसा-रूपियाँ केही नलैजाऊ। आफूले शरीरमा लगाएका लुगाफाटा मात्र साथमा लैजाऊ।^३ कुनै घरमा गयौ भने फकिने समय नभाएसम्म त्यही बस।^४ यदि शहरका मानिसहरूले तिमीहरूलाई स्वागत गरेनन् भने त्यो शहर देखि बाहिर जाऊ, अनि खुट्टाको धूलो समेत टक्कटाएर जाऊ। यो तिनीहरूको विरोधमा साक्षी हुनेछ।”

^५ त्यसकारण प्रेरितहरू बाहिर गए। तिनीहरू सुसमाचार प्रचार गर्दै र प्रत्येक विमारी मानिसलाई निको पार्दै सबै शहरहरूमा यात्रा गरे।

येशूको बारेमा हेरोद अन्याल

(मती १४:१-१२; मर्कस ६:१४-२६)

^१ हाकीम हेरोदले यी सब घटनाहरू थाहा पाए। तिनी अन्यालमा परे किनभने कतिजना मानिसले भने, “बपतिस्मा दिने यूहन्ना मृत्युबाट बँरी उठेका छन्।”^२ अरू मानिसहरूले भने, “एलिया हामीकहाँ आउनु भएको छ।” अनि अरू कोही मानिसहरूले भने, “धेरै समय अघिका अगमवक्ताहरूमा एकजना मृत्युबाट बँरी उठेका छन्।”^३ हेरोदले भने, “मैले यूहन्नाको टाउको छिनाएको हुँ। तर म जसको विषयमा सुन्दैछु त्यो मानिस को हो?” हेरोदले येशूलाई हेर्ने प्रयास गरे।

येशूद्वारा पाँच हजार भन्दा अधिक मानिसलाई भोजन

(मती १४:१३-२१; मर्कस ६:३०-४४; यूहन्ना ६:१-१४)

^१ जब प्रेरितहरू फर्कि आए, तिनीहरूले गरेका सम्पूर्ण विवरण सुनाए। त्यसपछि येशूले तिनीहरूलाई बेत्सैदा भन्ने एउटा शहरमा सुटुक्कै लिएर गए।^२ तर

तिनी कहाँ गए मानिसहरूले थाहा पाए। तिनीहरू उहाँको पछि लागे। तिनीहरूलाई येशूले स्वागत गरे अनि परमेश्वरको राज्यको बारेमा तिनीहरूलाई बताए। उहाँले विमारीहरूलाई निको पारे।

^३ साँभ्रमा बाहैजना प्रेरितहरू आए येशू कहाँ अनि भने, “यो ठाउँमा कुनै मानिस बस्दैन, यिनीहरूलाई फर्काइदेऊ, यी मानिसहरूलाई तिनीहरूको खाना र सुत्ने व्यवस्थाको लागि वरिपरिकै बस्ती र शहरहरूमा जाऊन्।”

^४ तर येशूले ती प्रेरितहरूलाई भने, “तिनीहरूको निमित्त खानाको व्यवस्था गर।”

प्रेरितहरूले भने, “हामीसँग पाँचवटा रोटी र दुई टुक्रा माछा मात्र छन्। के तपाईं चाहनु हुन्छ हामी गएर तिनीहरूका लागि खानेकुरा किनेर ल्याऊँ?”

^५ त्यहाँ तिनीहरू प्रायः पाँच हजार जति पुरुषहरू छन्।

उनले आफ्ना प्रेरितहरूलाई भने, “तिनीहरूलाई एक दलमा ५० जना गरेर बस्न लगाऊ।”

^६ त्यस पछि चेलाहरूले त्यसै गरे अनि सबै मानिसहरू भुँइमा बसे।^७ येशूले पाँचवटा रोटी र दुइवटा माछा लिए। उनले आकाशतर्फ हेरे अनि खानेकुराको निमित्त परमेश्वरलाई धन्यवाद चढाए। त्यसपछि तिनले ती खानेकुरा टुक्रा टुक्रा पारे अनि प्रेरितहरूलाई दिए। उनले खानेकुरा मानिसहरूलाई बाँड्नु प्रेरितहरूलाई अहाए।^८ सबैले अघाउञ्जेल खाना खाए अनि प्रेरितहरूले उब्रेको खाना बटुले जो बाह डालोमा भरी भयो।

पन्ध्रस भन्दा येशूने खीष्ट हुन्

(मती १६:१३-१६; मर्कस ८:२७-२९)

^१ एकपल्ट येशू एकलै प्रार्थनामा बसेका थिए। जम्मै चेलाहरू एकैसाथ त्यहाँ आए। येशूले तिनीहरूलाई सोधे, “मानिसहरूको विचारमा म को हुँ?”

^२ चेलाहरूले भने, “कसैले तँलाई बपतिस्मा दिने यूहन्ना हुन भन्छन्। कति मानिसहरूले तपाईंलाई एलिया भन्छन्। अनि कति मानिसहरूले पहिलेका अगमवक्ताहरू मध्ये जीवनमा फर्कि आएका हुन् भन्छन्।”

^३ त्यसपछि येशूले आफ्ना चेलाहरूलाई सोधे, “अनि तिमीहरूको विचारमा चाँहि म को हुँ?”

पन्ध्रसले भने, “परमेश्वरदेखि आउनु भएको तपाईं खीष्ट हुनुहुन्छ।”

^२येशूले यो कुरा कसैलाई नभन्नु भनेर तिनीहरूलाई चेतावनी दिए।

येशू भन्नुहुन्छ उहाँ मर्नु पर्छ

(मती १६:२०-२८; मर्कुस ८:३०-६:१)

^२त्यसपछि येशूले भने, "मानिसका पुत्रले धेरै कष्ट सहनु पर्छ। बूढा अगुवा यहूदीहरू, मुख्य पूजाहारीहरू र कानूनका शास्त्रीहरूले तिनलाई अस्वीकार गर्छन्। मानिसको पुत्रलाई मारिनेछ। तर मरेको तेस्रो दिन उनीलाई फेरि बौराई उठाइनेछ।"

^३येशूले तिनीहरूलाई भने, "यदि कसैले मलाई पछ्याउन चाहन्छ भने उसले आफ्नो सबै इच्छाहरू 'अस्वीकार' गर्नु पर्छ। उसले प्रत्येक दिन क्रूसको कष्ट भोग्नु पर्छ अनि मलाई पछ्याउनु पर्छ। ^४जसले आफ्नो जीवन बँचाउन चाहन्छ भने त्यसले त्यो हराउनु पर्छ तर जसले मेरो निमित्त जीवन दिन्छ त्यो चाँहि बाँच्न पाउँछ। ^५किनभने के लाभ हुन्छ यदि कसैले सारा संसार जितेर पनि आफैलाई नोक्सानमा पार्छ अथवा हराउँछ? ^६यदि कुनै व्यक्ति म र मेरो शिक्षासँग लजाउँछ भने जति बेला मेरा पिताको र मेरो महिमा लिएर पवित्र स्वर्गदूतहरूसँग आँउछु त्यति बेला त्यो सित म पनि लजाउँछु। ^७म तिमीहरूलाई साँचो भन्दछु तिमीहरूको मृत्यु अघि तिमीहरू मध्ये केही मानिसहरूले यहाँ उभिएर परमेश्वरको राज्य देख्नपाउने छन्।"

मोशा, एलिया र येशू

(मती १७:१-८; मर्कुस ९:२-८)

^{२८}प्रायः आठ दिनपछि येशूले यी कुराहरू भने, उनले पत्रुस, यूहन्ना र याकूबलाई लिएर अनि पर्वतमा गएर प्रार्थना गरे। ^{२९}जब येशूले प्रार्थना गरिरहेका थिए, उहाँको अनुहार बदलियो अनि उनले लगाएको वस्त्र सेतो भएर चम्कने भयो। ^{३०}दुइजना मानिस त्यहाँ प्रकट भएर आँ येशूसँग बात गर्न लागे। तिनीहरू मोशा र एलिया थिए। ^{३१}मोशा र एलिया पनि चम्के अनि तिनीहरू येशूसँग उनको मृत्यु विषयमा बात गर्दै जो यरूशलेममा हुनेवाला थियो। ^{३२}पत्रुस र अरूहरू मस्त निदाएका थिए। तिनीहरू बिउँभिएर अनि येशूको महिमा देखे। तिनीहरूले येशूको साथमा बसेका दुइजना उभिएका

मानिसलाई देखे। ^{३३}जब मोशा र एलिया जान लागेका थिए, पत्रुसले भने, "हे मालिक, हामीलाई यहाँ बस्नु असल छ। हामी यहाँ तीनवटा डेरा बनाउँछौं एउटा तपाईंलाई, एउटा मोशालाई अनि एउटा एलियाको लागि।" पत्रुसले जान्दैन थियो कि उसले के भनिरहेको छ।

^{३४}पत्रुसले जब यी कुराहरू भन्दै थिए, त्यसैबेला तिनीहरूलाई वरिपरिबाट बादलले ढाक्यो। पत्रुस, याकूब र यूहन्ना बादलले ढाकेको देखी डराए। ^{३५}बादलबाट एउटा आवाज यसो भन्दै आयो। "यो मेरो पुत्र हो। मैले उसलाई छानेको छु। उहाँको पालन गर।"

^{३६}जब त्यो आवाज आयो, येशू मात्र त्यहाँ थिए। पत्रुस, याकूब र यूहन्ना चुपचाप रहे। तिनीहरूले के देखे कसैलाई भनेनन्।

येशूद्वारा दुष्टात्मा लागेको ठिटो निको

(मती १७:१४-१८; मर्कुस ९:१४-२७)

^{३७}भोलिपल्ट, येशू, पत्रुस, याकूब र यूहन्ना पाहाडबाट तल भरे। मानिसको ठूलो भीडले उहाँलाई भेट्न आयो। ^{३८}भीडबाट एकजनाले चिच्याएर येशूलाई भने, "गुरुज्यू, दया गरी आउनुहोस् अनि मेरो पुत्रलाई हेरिदिनु होस्। त्यो मेरो एउटै पुत्र हो। ^{३९}शैतानको दुष्ट आत्मा मेरो पुत्रमा आउँछ अनि त्यो त्यति नै बेला चिच्याउँछ औ त्यसले आफुमाथि वश हराउँछ अनि मुखबाट फौज निकाल्छ। त्यो दुष्टआत्माले सँधै कष्ट दिन्छ अनि त्यसबाट फर्केर कहिल्यै जाँदैन। ^{४०}मैले तपाईंको चेलाहरूलाई पनि त्यसबाट दुष्टात्मा निकाली दिनु भने तर तिनीहरूले त्यसो गर्न सकेनन्।"

^{४१}येशूले उत्तर दिए, "हे अविश्वासी औ भइकिएका वंशकाहरू हो! कहिले सम्म म तिमीहरूसँग बस्नु अनि सहेर रहनु?" तब उनले त्यो मानिसलाई भने, "तिम्रो पुत्र यता ल्याऊ।"

^{४२}जब ठिटो आउँदैथियो, त्यो भूलेले त्यसलाई त्यहाँ भुँडमा पछारी दियो अनि त्यो केटो काट्दै थियो अनि आफ्नो नियन्त्रण बाहिर रह्यो। तर येशूले त्यस दुष्टात्मालाई कडा चेतावनी दिए। त्यसपछि त्यो केटोलाई निको पारी त्यसको बाबुलाई उनले सुम्पिदिए। ^{४३}परमेश्वरको महान शक्ति देखेर सबै मानिसहरू आश्चर्य चकित भए।

येशूद्वारा आफ्नै मृत्युको विवरण

(मती १७:२२-२३; मार्कुस ९:३०-३१)

येशूले गरेका चीजहरूदेखि मानिसहरू अश्कसम्म आश्चर्य चकित थिए। उनले आफ्नो चेलाहरूलाई भने, “अब म तिमीहरूलाई जे भन्दैछु कहिल्यै नबिर्सनु: मानिसका पुत्रलाई केही मानिसहरूको नियन्त्रणमा सुम्पिइनेछ।” ^{४५}तर चेलाहरू येशूले भनेको यी कुराहरूको केही अर्थ बुभेनन्। यसको अर्थ तिनीहरूले थाहा नपाउन् भनेर नै लुकाएर राखिएको थियो। तर चेलाहरू त्यस विषयमा उहाँलाई सोध्न डराए।

सबभन्दा मुख्य व्यक्ति

(मती १८:१-५; मार्कुस ९:३३-३७)

^{४६}येशूका चेलाहरू आफसमा तिनीहरूमध्ये को चाँहि सब भन्दा महान होला भनेर बहस गर्न थाले। ^{४७}येशूले तिनका चेलाहरूले गरेको बहसको विषय बुझिहाले। यसकारण उनले एउटा बालकलाई लिएर अनि आफ्नो छेउमा उभ्याए। ^{४८}अनि आफ्नो चेलाहरूलाई भने, “यदि कसैले मेरो नाम लिएर यस बालकलाई ग्रहण गर्छ भने, त्यसले मलाई पनि ग्रहण गरिरहेछ। अनि कसैले मलाई ग्रहण गर्छ भने, उसले ती मलाई पठाउनेलाई ग्रहण गर्छ। जुन व्यक्ति तिमीहरू माफ नगन्य छ, उही सब भन्दा महान हो।”

जो तिमीहरूको विरुद्धमा छैन, त्यो तिमीहरूपट्टि छ

(मार्कुस ९:३८-४०)

^{४९}यूहन्नाले जवाफ दिए, “गुरुज्यू मानिसहरूदेखि भूतहरू भगाउनलाई एकजना व्यक्तिले तपाईंको नाउँ लिँदैथ्यो। त्यो व्यक्ति हाम्रो दलमा नभएकोले हामीले उसलाई त्यसो गर्न वाधा दियौं।”

^{५०}येशूले यूहन्नालाई भने, “त्यसलाई नरोक। यदि कुनै व्यक्ति तिम्रो विरुद्धमा छैन भने त्यो तिमीपट्टि नै हुन्छ।”

समारिया शहर

^{५१}येशूको स्वगारिहणको समय नजीक आउँदै थियो। उनले यरूशलेम जाने निश्चय गरे। ^{५२}येशूले कोही मानिसहरूलाई आफू भन्दा अघि पठाए। ती मानिसहरू

येशूको निम्ति प्रत्येक कुरो तयार राख्नलाई सामरियाको एउटा शहरमा गए। ^{५३}तर त्यहाँका मानिसहरूले उहाँलाई ग्रहण गर्न मानेनन् किनभने उनी यरूशलेम तर्फ गई रहेका थिए। ^{५४}याकूब र यूहन्नाले र येशूका चेलाहरूले सबै देखे। तिनीहरूले भने, “प्रभु, के हामीले स्वर्गबाट आगो बोलाएर मानिसहरूलाई भष्म पार्नु भन्ने तपाईं चाहनुहुन्छ?”*

^{५५}तर येशूले पछि फर्केर तिनीहरूलाई हप्काए।* ^{५६}त्यसपछि येशू र उहाँका चेलाहरू अर्को शहरतिर लागे।

येशूको अनुसरण

(मती ८:१९-२२)

^{५७}उनीहरू सबै नै बाटोमा जाँदैथिए। कुनै एकले उहाँलाई भने, “तपाईं जहाँ जानुहुन्छ म पनि तपाईंसँगै जान्छु।”

^{५८}येशूले भने, “स्यालहरूको बस्ने दूलोहरू छन्। चराचुरुङ्गीहरूको बस्ने गुँडहरू छन्। तर मानिसको पुत्रलाई कुनै ठाउँ छैन जहाँ उसले आफ्नो शिर अडाउन सकोस्।”

^{५९}येशूले अर्को मानिसलाई भने, “मेरो पछि लाग।” तर त्यो मानिसले भन्यो, “प्रभु, पहिले मेरा बाबुलाई गाड्न जान दिनुहोस्।”

^{६०}तर येशूले तिनलाई भने, “मुदाहरूलाई आफ्नै मुदा मानिस गाड्न देऊ। तिमी जाऊ अनि परमेश्वरको राज्यको विषयमा प्रचार गर।”

^{६१}अर्को मानिसले भने, “प्रभु म तपाईंको पछि लाग्नेछु, तर पहिले मेरो आफन्तहरूबाट बिदा लिन दिनुहोस्।”

^{६२}येशूले भने, “यदि कुनै व्यक्तिले हलोमा हात लगाएर पछिल्लिर हेर्छ, त्यो परमेश्वरको राज्यको लायक छैन।”

पद ५४ केही ग्रीक प्रतिलिपिहरूमा यस्तो थपिन्छ: “... जस्तो एलियाले गर्छो।”

पद ५५ केही ग्रीक लेखहरूमा यस्तो छ- “अनि येशूले भने, ‘तिमीहरू जादैनु कि तिमीहरू कस्तो आत्मासित सम्बन्धित छौ। ५६ मानिसको पुत्र आत्मा नष्ट गर्न होइन तर बचाउन आएको हो।’”

१० येशूले बहातर जनालाई पठाउनु भयो
त्यसपछि, प्रभु येशूले ७२* जना मानिसहरूलाई
छान्नु भयो। उनले तिनीहरूलाई दुई दुई जनाको
दल बनाई आफू जुन जुन शहर र ठाउँहरू जान
चहान्थे ती ठाउँहरूमा आफ्नो अगुवा बनाई पठाए।
‘येशूले भने, “फसल त धेरै छ, तर खेतालाहरू कम
छन्। यसर्थ फसलका प्रभुलाई निवेदन गर ताकि उनले
आवश्यकता अनुसार खेतालाहरू पठाउन सकुन।^३ अब
तिमीहरू जानसक्छौ। तर सुन! म तिमीहरूलाई पठाउँदछु,
अनि तिमीहरू ब्वाँसोहरू माभ भेडा जस्तै हुनेछौ।
^४पैसा, भोला, जुता केही साथमा नलैजाऊ। बाटो
हिड्दा मानिसहरूसँग बोल्न नछाड।^५कसैको घरमा पस्न
अघि, भन, ‘यस घरमा तिमीहरूलाई शान्ति रहोस।’
^६यदि शान्तिप्रिय मानिस त्यहाँ छ भने, तिमीहरूको
शान्तिको आशीर्वाद उहीसँग रहनेछ। यदि त्यहाँ शान्तिप्रिय
मानिस छैन भने तिमीहरूको शान्तिको आशीर्वाद
तिमीहरूसँगै फिर्ता हुनेछ।^७ शान्त घरमा बस। मानिसहरू
जे खान-पिउन दिन्छन् खाऊ। किनभने एकजना कर्मचारीले
आफ्नो ज्याला पाउनु योग्य छ। अर्को घरमा बस्नलाई
पहिलो घर नछोड।^८ यदि तिमीहरू शहरमा जान्छौ र
मानिसहरूले त्यहाँ स्वागत गर्छन् भने, तिनीहरूले जे
खानेकुरा दिन्छन् खाऊ।^९ त्यस ठाँउका विमारीहरूलाई
निको पार। अनि तिनीहरूलाई भन, ‘परमेश्वरको राज्य
तिमीहरूको नजिक आएको छ।’^{१०} तर जब तिमीहरू
शहरमा जान्छौ, अनि मानिसहरूले त्यहाँ तिमीहरूको
स्वागत नगरे, शहरको गल्लिहरूमा आऊ अनि भन,
^{११} ‘तिमीहरूको विरोधमा हाम्रा पाइतालामा टाँसिएको
तिम्रो शहरको धूलो समेत टक्टाकाएर जाँदैछौ। तर यो
याद राख्नु परमेश्वरको राज्य नजिकै आएको छ।’^{१२} म
तिमीहरूलाई भन्छु, न्यायको दिन त्यो शहरका मानिसहरूको
अवस्था सदोमका मानिसहरूको भन्दा अभ्र दयनीय
हुनेछ।

येशूद्वारा विश्वास नगर्नेहरूलाई चेतावनी

(मती ११:२०-२४)

^{१३} ‘ए खोराजिन! तँलाई धिक्कार छ! ए बेत्सैदा!
तँलाई धिक्कार छ। मैले तिमीहरूमा धेरै चमत्कारहरू
गर्ने। यदि त्यही चमत्कारहरू टायर र सीदोनमा गरिएको

भए, त्यहाँका मानिसहरूले आफ्नो जीवनशैली परिवर्तन
अघि नै गरिसकेका हुन्थे अनि तिनीहरूले पाप गर्न
छोडिसकेका हुन्थे। तिनीहरूले अघि नै शरीरमा भाँप्रा
लगाएर र खरानी धसेर आफ्नो पापहरूको निम्ति
पश्चाताप गरी सकेका हुन्थे।^{१४} तर न्यायको दिनमा
टायर र सायडनका मानिसहरूका अवस्था भन्दा तिमीहरूको
अवस्था अभ्र दयनीय हुनेछ।^{१५} ‘ए कफर्नहुम! तिमी
स्वर्गमा उचालिने छौ? अँहँ! तिमीलाई पनि मृत्यूको
ठाउँमा खसालिनेछ।

^{१६} ‘उ जसले तिमीलाई सुन्छ भने मलाई सुनेको
हुन्छ। तर उ जसले तिमीलाई अस्वीकार गर्छ, मलाई
ग्रहण गर्न अस्वीकार गरेको हुन्छ। अनि जसले मलाई
ग्रहण गर्न अस्वीकार गर्छ, त्यसले ‘ती एक’ जसले
मलाई पठाए, उसलाई अस्वीकार गरेको हुन्छ।”

शैतान भर्दछ

^{१७} जब ती सतरी जना मानिसहरू फर्केर आए,
तिनीहरू खुबै खुसी थिए। तिनीहरूले भने, “प्रभु, जब
तपाईंको नाउँ हामीले आदेश दियो भूतहरूले पनि हाम्रो
आज्ञा माने!”^{१८} येशूले तिनीहरूलाई भने, “मैले शैतानलाई
स्वर्गबाट बिजुली चम्के भै खसिरहेको देखेँ।^{१९} सुन,
मैले तिमीहरूलाई साँपहरू र बिच्छिहरूलाई कुल्चने
शक्ति दिएको छु। मैले तिमीहरूलाई शत्रुहरूको सबै
शक्ति माथि अधिकार दिएको छु। अनि कसैले तिमीहरू
माथि हानी पुऱ्याउँदैन।^{२०} तर ती आत्माहरू तिमीहरूको
आज्ञालाई पालन गर्दछ भनेर तिमीहरू खुशी हुनु हुँदैन।
बरू तिमीहरूको नाम स्वर्गमा लेखिएको छ भनी त्यसमा
खुशी होऊ।”

येशूको पितामा प्रार्थना

(मती ११:२५-२७; १३:१६-१७)

^{२१} त्यसपछि येशूलाई पवित्र-आत्माले अत्यन्त खुशी
बनायो। उहाँले भन्नु भयो, “हे स्वर्ग र पृथ्वीका प्रभु
पिता! म तपाईंलाई धन्यवाद चढाउँछु। म तपाईंको
प्रशंसा गर्छु कि बुद्धिमान र समभदार मानिसहरूबाट
तपाईंले यी कुराहरू लुकाएर राख्नु भएको छ। तर
तपाईंले यी कुराहरू ती बालकहरू सरहका सरल
मानिसहरूमा देखाइदिनु भयो। हो पिता, तपाईंले यसो
गर्नुभयो किनभने त्यो तपाईंको रुचि थियो।

^{२३}मेरा पिताले मलाई सब थोकहरू दिनुभएको छ। कसैले जान्दैन कि 'पुत्र' को हो-केवल पिताले मात्र जान्नुहुन्छ। अनि पिता को हुन, कसैले जान्दैन-केवल पुत्रलाई थाहा छ। मानिसहरूमा पितालाई तिनीहरूले जान्दछन् जसलाई पुत्रले बताउनु खोजेको छ।"

^{२४}त्यसपछि येशू एकलै आफ्ना चेलाहरूसँग थिए, उहाँ तिनीहरू पट्टि फर्के अनि भने, "तिमीहरू धन्य हौं। जो तिमीहरूले देख्दछौं त्यो देख्छ। ^{२५}म तिमीलाई भन्छु, धेरै अगमवक्ताहरू अनि राजाहरूले हेर्न चाहन्थे जो तिमीहरूले देखिरहेका छौं, तर तिनीहरूलाई यी बस्तुहरू देखेनन्। अनि धेरै अगमवक्ताहरू र राजाहरू, सुन्न चाहन्थे तर तिनीहरूले ती सुनेनन्।"

असल सामरीको कथा

^{२६}त्यसपछि एकजना कानूनका शास्त्री त्यहाँ खडा भए अनि तिनले येशूलाई जाँचे चेष्टा गरे। तिनले भने, "गुरुज्यू मैले अनन्त जीवन पाउनलाई के गर्नुपर्छ?"

^{२७}येशूले तिनलाई भने, "व्यवस्थामा के लेखिएको छ? तिमीले त्यसमा के पढ्छौं?"

^{२८}त्यस मानिसले भन्यो, "तिमीले तिम्रो प्रभु-परमेश्वरलाई आफ्नो सारा हृदय, सारा आत्मा, सारा शक्ति अनि सारा मनबाट प्रेम गर्नु पर्छ।" अनि "तिमीले आफैलाई जस्तो अरू मानिसहरूलाई पनि प्रेम गर्नुपर्छ।"

^{२९}येशूले त्यस मानिसलाई भने, "तिम्रो उत्तर सही छ। त्यही गर अनि तिमीले अनन्त जीवन पाउनेछौं।"

^{३०}त्यस मानिसले उसको प्रश्नलाई सिद्ध गर्न चाहन्थ्यो। यसर्थ, उसले येशूलाई भन्यो, "तर ती मानिसहरू को को हुन् जसलाई मैले प्रेम गर्नु पर्छ?"

^{३१}यसको उत्तरमा येशूले भने, "एकजना मानिस यरूशलेमदेखि यरिाको गइरहेका थिए। केही डाकूहरूले तिनलाई घेरे। तिनीहरूले तिनको लुगा च्याते अनि कुटे। त्यसपछि त्यो मानिसलाई त्यहीं भुँडामा लडाएर छोडि राखे। त्यो मानिस प्रायः मरिसकेको थियो। ^{३२}संयोगवश एकजना यहूदी पूजाहारी त्यही समय त्यो बाटोमा गइरहेको थियो। त्यो पूजाहारीले जब उसलाई देखे, तिनी त्यस मानिसलाई मदत गर्न रोकिएनन्; तिनी हिँडिनै रहे।

^{३३}एकजना लेवी* पनि त्यही बाटो आयो। उसले त्यस घाइते मानिसलाई देख्यो, तर उ अर्को पट्टि लाग्यो।

^{३४}त्यसपछि एकजना सामरी* त्यही बाटोमा आयो। तिनी त्यो घाइते मानिस लडिरहेको ठाउँमा आए। तिनले जब त्यो घाइते मानिसलाई देखे तिनलाई त्यो मानिस माथि दया जाग्यो। ^{३५}सामरी त्यस मानिस भएकहाँ गए अनि जैतुनको तेल र दाखरस लगाएर उसको चोटहरूमा पट्टी बाँधिदियो। तब तिनले त्यो घाइते मानिसलाई गधामा चढाए अनि एउटा पौवामा लिएर गए। त्यस मानिसको स्याहार गरे। ^{३६}अर्को दिन, त्यो सामरीले दुइवटा चाँदीको सिक्का पौवाको मालिकलाई दिए। सामरीले भने, 'यो मानिसको हेरचाह गरिदिनुहोस्। यदि यस मानिसमाथि अभै तिमीले खर्च गरे, म फर्केर आउँदा तिर्नेछु।'"

^{३७}त्यसपछि येशूले भने, "यी तीन जना मध्ये डाकूहरूले घाइते बनाएको मानिसलाई कसले प्रेम दर्शायो?"

^{३८}नियमको शास्त्रीले उत्तर दिए, "त्यसैले जसले त्यो मानिसलाई मदत गरे।"

येशूले तिनलाई भने, "तिमी पनि जाऊ अनि त्यसै गर।"

मरियम र मार्था

^{३९}जब येशू र उहाँका चेलाहरू जाँदै थिए, येशू एउटा शहर भित्र पसे। मार्था नाउँ गरेकी एउटी स्त्रीले उनलाई आफ्नो घरमा सत्कार गरिन्। ^{४०}मार्थाको एउटी मरियम नाउँ गरेकी बहिनी थिइन्। मरियम येशूको पाउ नेर बसेर उहाँको शिक्षा सुनिरहेकी थिई। तर उसको दिदी मार्था चाँहि घरको काममा नै व्यस्त थिइन्। ^{४१}मार्थाले धेरै काम गर्नु पर्दा रिसाउँथी। मार्थाले गएर भनी, "प्रभु! मेरो बहिनीले मलाई एकलै घर धन्धामा छोडेकीमा तपाईं व्याकुल हुनु हुन्न? दयागरी त्यसलाई भनिदिनुस् त्यसले मलाई मदत गरोस्।"

^{४२}अनि प्रभुले त्यसलाई भने, "मार्था, मार्था, तिमीले धेरै कुराको विषयमा चिन्ता र फिक्की गर्दी रहेछौ। ^{४३}एउटै कुरा चाँहि महत्वपूर्ण हुन्छ। मरियमले आफ्नो

'तिमीले ... गर्नु पर्छ' व्यवस्था ६:५।

'तिमीले ... गर्नुपर्छ' लेवी १६:१८।

लेवी लेवीहरू लेवी समूहका मानिसहरू थिए जसले यहूदी पूजाहारीलाई मन्दिरमा सघाउँथे।

सामरी समारियामा बस्ने, केही मात्रामा यहूदी वर्गको, तर यहूदिहरूद्वारा अस्वीकृत र उपेक्षित मानिस।

लागि कुन असल हो छोनेकी छे अनि त्यो ऊबाट कहिल्यै खोसिने छैन।”

येशूद्वारा प्रार्थना बिषय-शिक्षा

(मती ६:९-१५; ७:७-११)

११ एक समय येशू कुनै एक ठाउँमा प्रार्थना गरिरहनु भएको थियो। जब प्रार्थना गरी सक्नु भयो, उहाँको चेलाहरू मध्ये एकजनाले उहाँलाई भने, “यूहन्नाले आफ्ना चेलाहरूलाई प्रार्थना कसरी गर्नु पर्छ सिकाए। प्रभु हामीलाई पनि प्रार्थना गर्नुपर्छ सिकाउनुहोस्।” येशूले चेलाहरूलाई भने, “जब तिमीहरू प्रार्थना गर्छौ, तब यसरी गर:

- ‘हे पिता! हामी प्रार्थना गर्छौं कि तपाईंको नाउँ सधैं पवित्र रहोस्। हामी प्रार्थना गर्दछौं कि तपाईंको राज्यको आगमन होस्।
- ३ दिनहुँ चाहिने भोजन हामीलाई दिनहोस्।
- ४ हामीले गरेका पापहरू क्षमा दिनुहोस्, जस्तो हामीले हामीसँग भूल गर्नेहरूलाई क्षमा दिएका छौं। अनि हामीलाई कठिन परीक्षामा नल्याउनुहोस्।”

लगातार प्रश्न

५^६फेरि येशूले तिनीहरूलाई भने, “मानिलेऊ, तिमीहरूमध्ये कोही एकजना तिमीहरूको साथीको घरमा आधा रातमा जाउला अनि भनौला, ‘मेरा एकजना मित्र मलाई भेट्न अर्को शहरबाट आएका छन्। तर उहाँलाई खाना खुवाउनलाई मसित केही छैन। दया गरी मलाई तीनवटा रोटी देऊ।’” घरभित्रबाट तिमी मित्रले भन्नेछ, ‘जाऊ, मलाई तकलीफ नदेऊ। ढोका अघि नै बन्द भइसकेको छ। म र मेरा पुत्रछोरीहरू ओछ्यानमा छौं। अहिले उठेर म तिमीलाई रोटी दिन सकिन्न।’” म के भन्दछु भने मित्रताको नाताले मात्र ऊ उठदैन अनि रोटी दिदैन, तर उसलाई चाहिएको वस्तु यदि उसले लगातार मागिरह्यो भने उसको ढीटपनाले गर्दा मित्रले उ उठेर मागेको कुरो दिनेछ। ६^६फेरि म तिमीहरूलाई भन्दछु, “माग अनि तिमीहरूलाई दिइने छ, खोज अनि तिमीहरू पाउने छौ, ढक्ढकाउ अनि तिमीहरूको निम्ति ढोका उघारिनेछ। १०^६किनभने हरेक जसले माग्दछ, उसले

पाउँदछ, अनि जसले खोज्दछ उसले पाउँदछ। अनि जसले ढक्ढकाउँछ, ढोका उघारिनेछ। ११^६तिमीहरूमध्ये कसको छोरो होला? यदि तिमी छोरोले माछा माँगो, तिमी उसलाईके दिन्छौ? के तिमी पुत्रलाई तिमी साँप दिन्छौ? अहँ! तिमी उसलाई माछा नै दिनेछौ। १२^६अथवा, तिमी पुत्रले अण्डा माग्यो भने, त्यसलाईके बिच्छी दिन्छौ? अहँ! १३^६तिमी पनि अरु मानिसहरू जस्तै दुष्ट छौ। तर तिमीहरू जान्दछौ आफ्ना बालकहरूलाई कसरी राम्रो चीजहरू दिनुपर्छ। तिम्रा स्वर्गका पिताले उहाँसित माग्नेहरूलाई पनि कति अधिक पवित्र आत्मा दिनु हुनेछ।

परमेश्वरबाट येशूले शक्ति पाउनु भएको

(मती १२:२२-३०; मार्कुस ३:२०-२७)

१४^६कुनै समयमा एकजना मानिसबाट येशूले लाटा बनाउने भूत निकाली दिए। जब त्यो भूत बाहिर निस्क्यो, त्यो मानिस बोल्नसक्ने भयो। मानिसहरू छक्क परे। १५^६तर कोही मानिसहरूले भने, “बालजिबुल, भूतहरूको मालिकको शक्ति प्रयोग गरेर उनले भूतहरू भगाउँछन्।”

१६^६अरूले पनि येशूको जाँच लिन चाहन्थे। तिनीहरूले उहाँलाई स्वर्गबाट ल्याइएको एउटा चिन्ह देखाउनु लगाए। १७^६तर येशूले तिनीहरूको विचार चाल पाए। यसकारण येशूले भने, “हरेक राज्य, जो बाँडिएको छ अनि आपसमा भगडा गर्छ भने त्यो आफै नाश हुन्छ। त्यसरी नै एउटा परिवार आपसमा भगडा गरिरहन्छ भने त्यो पनि नष्ट हुन्छ। १८^६यसर्थ, यदि शैतान पनि आपसमा भगडा गरे उसको राज्य कति दिन रहला? तिमीहरू भन्दछौ कि भूतहरू भगाउनलाई मैले बालजिबुलको शक्तिलाई काममा लगाएँ। १९^६यदि मैले बालजिबुलको शक्तिलाई लगाएर भूतहरू धपाउँछु भने, तिम्रो मानिसहरूले अरूबाट भूतहरू धपाउँनलाई कुन शक्तिको प्रयोग गर्छन्? यसर्थ तिम्रो आफ्नै मानिसहरूले तिमीहरू भूलमा छौ भन्ने प्रमाण दिन्छन्। २०^६तर म भूतहरू भगाउन परमेश्वरको शक्ति प्रयोग गर्छु। यसबाट प्रमाण हुन्छ कि परमेश्वरको राज्य तिमीहरूकहाँ आइसकेको छ।

२१^६जब कुनै बलवान मानिसले धेरै हात-हतियारहरू लिएर आफ्नो घरको रक्षा गर्दछ भने, त्यसको घरमा

सबै मालमत्ताहरू सुरक्षित नै रहन्छ। ^{२२}तर यदि उ भन्दा बलियो मानिस आएर उसलाई जित्छ भने तब त्यो अफ बलियो मानिसले सब हात हतियारहरू जसमाथि बलियो व्यक्तिको भरोशा थियो। खोसेर लैजान्छ। तब त्यो अफ बलियो मानिसले आफ्नो इच्छा अनुसार त्यो बलियो मानिसको मालहरू व्यवहार गर्छ।

^{२३}यदि कुनै मानिस मसँग छैन भने उ मेरो विरोधमा छ, जो मानिस मसँग काम गर्दैन उ मेरो विरोधमा छ।

रितो मानिस

(मती १२:४३-४५)

^{२४}जब एक मानिसबाट दुष्टात्मा निस्कन्छ, यो शबाथको निमित्त ओबानो ठाउँहरू खोजी हिड्छ। अनि जब यसले कतै आराम गर्ने ठाँउ पाउँदैन, यसले भन्छ, 'म जुन घरदेखि बाहिर आएको थिएँ त्यही फर्कन्छु।' ^{२५}जब त्यो आत्मा त्यो घर फर्कन्छ त्यसले त्यो घर बढारिएको पाउँछ। ^{२६}तब त्यो दुष्ट आत्मा अरू सातवटा दुष्ट आत्माहरू लिन जान्छ जो त्यो भन्दा अफ दुष्ट छन्। अनि ती सबै आत्माहरू एकसाथ गएर त्यो मानिसभित्र पस्छन् र बास गर्छन्। तब त्यस मानिसको अवस्था पहिलो भन्दा भन् खराब हुन्छ।"

मानिसहरू साँचो रूपमा खुशी थिए

^{२७}जब येशूले यी कुराहरू बोल्दै थिए एउटी स्त्री जो त्यहाँ थिई येशूलाई यसो भन्दै जोरले कराई, "धन्य हुन ती माता जसले तँपाईंलाई गर्भधारण गरीन अनि धन्य ती स्तन जसले तपाईंलाई खुवायो।"

^{२८}तर उहाँले भन्नुभयो, "मानिसहरू जसले परमेश्वरको वचनहरू सुन्छन् अनि पालन गर्छन् तिनीहरू वास्तविक रूपमा खुशी छन्।"

हामीलाई प्रमाण दिनुहोस्

(मती १२:३८-४२; मर्कुस ८:१२)

^{२९}मानिसहरूको भीड बिस्तार-बिस्तार बढ्दै गयो। येशूले भने, "यस युगमा रहेका मानिसहरू दुष्ट छन्। तिनीहरू चिन्हको रूपमा परमेश्वरबाट चमत्कार चाहन्छन्। तर कुनै चिन्ह तिनीहरूलाई दिइने छैन। केवल योनामा भएको चमत्कार मात्र चिन्ह हुनेछ।"

^{३०}योना निनवेका वासिन्दाहरूको लागि चिन्ह हुनेछ। त्यसरी नै यस पुस्ताको लागि मानिसका पुत्र पनि चिन्ह हुनेछ। ^{३१}न्यायको दिन दक्षिण देशकी रानी यो पुस्ताका मानिसहरू विरुद्ध उठ्नेछिन् अनि तिनीहरू दोषी हुन् भनी प्रमाण दिनेछिन्। किन? किनभने सुलेमानको ज्ञानमय शिक्षा सुन्न तिनी धेरै टाडोबाट आएका थिइन्। अनि म भन्दछु कि सुलेमान भन्दा म महान हुँ। ^{३२}न्यायको दिनमा निनवेका मानिसहरू यी पुस्ताको मानिसहरू विरुद्धमा उठ्नेछन् अनि तिनीहरू दोषी भएको प्रमाण दिनेछन्। किन? किनभने जतिबेला योनाले मानिसहरूलाई प्रचार गरे तिनीहरूले आफ्नो हृदय र रहन-सहन समेत परिवर्तन गरे। अनि म तिमीहरूलाई भन्दछु म योना भन्दा महान हुँ।

संसारका निमित्त ज्योति बन

(मती ५:१५; ६:२२-२३)

^{३३}कुनै पनि मानिसले बत्ती बालेर पाथीमुनि राख्दैन अथवा लुकाउँदैन। बरू भित्र परनेहरू सबैले देख्नु भनेर त्यो बत्ती सामदानमाथि राखिन्छ। ^{३४}तिम्रो शरीरको बत्ती तिम्रो आँखा हो। यदि तिम्रो आँखाहरू ठीक छन् भने, तिम्रो सारा शरीर उज्यालोलै भरिन्छ। यदि तिम्रो आँखाहरू नै खराब छ भने, तिम्रो सारा शरीर नै अँध्यारो हुनेछ। ^{३५}यसैले होशियार होज। तिमीमा भएको उज्यालो अंधारोमा परिणत नहोस्। ^{३६}अतः यदि तिम्रो शरीर पूर्ण उज्यालोलै भरिएको छ भने अनि यसको कुनै भाग अंधारो छैन भने त्यो पुरै चम्कन्छ, मानौ कुनै बत्तीको किरण तिमीमाथि चम्किरहेको छ।"

येशूद्वारा फरिसीहरूको चर्चा

(मती २३:१-३६; मर्कुस १२:३८-४०; लूका २०:४५-४७)

^{३७}येशू बोली सकेपछि, एकजना फरिसीले सँगै खाना खानु भनी आग्रह गरे। अनि येशू गए अनि खान बसे। ^{३८}तर खाना खान भन्दा अघि येशूले हात नधोएको देखेर फरिसी छक्क परे। ^{३९}यसमा प्रभुले भने, "तिमी फरिसीहरू खाली कचौरा अनि थालको बाहिर पट्टिमात्र धुन्छौ तर भित्र चाँहि तिमीहरू लोभ औ दुष्टताले भरिएका छौ।" ^{४०}तिमीहरू मुख्र हौ। जसले बाहिरी भाग बनाए उनैले भित्री भाग पनि बनाए। हो कि होइन? ^{४१}तर भित्रपट्टि जो जे छ त्यो गरीब

मानिसहरूलाई देऊ। त्यसपछि तिमी पनि पूर्णरूपले सफा हुनेछौ।^{४२} धिक्कार तिमी फरिसीहरूलाई! तिमीहरूकोमा भएको पुदिना, आरूद अनि बाँचामा भएका अन्य जम्मै चीजहरूको दशांश परमेश्वरलाई चढाउछौ, तर तिमीहरू परमेश्वर प्रति न्याय र प्रेम अबहेलना गर्छौ। यही कुराहरू तिमीहरूले गर्नु पर्ने हो जब तिमीहरू अन्य कामहरू गरिरहेका हुन्छौ।^{४३} धिक्कार तिमी फरिसीहरूलाई, तिमी सभाघरहरूमा मुख्य-मुख्य आसनहरू मात्र चाहन्छौ। त्यसरीनै बजार जाँदा मानिसहरूले तिमीहरूलाई आदर गर्नु भन्ने चाहन्छौ।^{४४} धिक्कार छ तिमी फारसीहरूलाई! किनकि तिमीहरू कसैबाट पनि याद नहुने चिहानहरू जस्ता छौ। मानिसहरू नजानीकन त्यही माथि भएर हिँड्छन्।”

येशू र यहूदी गुरूहरूको वार्तालाप

^{४५} व्यवस्थाका शास्त्रीहरू मध्ये एक जनाले येशूलाई भने, “गुरु, जब तपाईंले यी कुराहरू गर्नुहुन्छ, तपाईंले हामीलाई पनि निम्दा गर्नु हुँदैन।”

^{४६} येशूले उत्तर दिनुभयो, “धिक्कार तिमी व्यवस्थाका शास्त्रीहरूलाई! तिमीहरू मानिसहरूले पालन गर्न कठिन नियमहरू बनाउँछौ। तिमीहरू मानिसहरूलाई यी नियम पालन गर्न बाध्य गराउँछौ। तर तिमीहरू आफै भने ती पालन गर्ने चेष्टा समेत गर्दैनौ।^{४७} धिक्कार तिमीहरूलाई, किनभने तिमीहरू अगमवक्ताहरूको निमित्त चिहान बनाउँछौ। तर ती अगमवक्ताहरू तिनै हुन् जसलाई तिम्रा पूर्वाहहरूले मारेका थिए।^{४८} यसले यो सिद्ध हुन्छ भने तिमीहरू तिम्रा पुर्वाहहरूले गरेका कर्महरूमा सहमत भइरहेका छौ। तिनीहरूले अगमवक्ताहरूको हत्या गरे अनि तिमीहरू अगमवक्ताहरूको निमित्त चिहान बनाउँछौ।^{४९} यसैले परमेश्वरको ज्ञानले भन्यो, ‘म अगमवक्ताहरू र प्रेरितहरू तिनीहरूका निमित्त पठाउनेछु। तिनीहरूले कोही अगमवक्ताहरू र प्रेरितहरूलाई मार्नेछन् अनि अरूलाई सताउनेछन्।’^{५०} त्यसैले यो पृथ्वीको सृष्टिदेखि जति पनि अगमवक्ताहरू मारिए वर्तमान पुस्ताको तिमी मानिसहरू यसको निमित्त दण्डित हुनु पर्नेछ।^{५१} हाविल देखि जकारिया जसलाई वेदी र मन्दिर माभ मारिएका थिए तिनीहरू सबैको मृत्यूको निमित्त। हो, म तिमीहरूलाई भन्छु, आज जति पनि तिमी मानिसहरू बाँचिरहेका छौ ती काण्डको लागि सबै दण्डित हुनु हुनेछौ।

^{५२} धिक्कार तिमी नियमका शास्त्रीहरू! परमेश्वरका ज्ञानको कुराहरूको चाबी तिमीहरूले लगेका छौ। तिमीहरू आफैले सिकेनौ, अनि अरूहरूलाई सिक्न पनि बाधा गर्छौ।”

^{५३} जब येशू जान लागेका थिए, व्यवस्थाका शास्त्रीहरू र फरिसीहरूले धेरै कष्ट दिए। उहाँलाई धेरै प्रश्नहरूले आक्रमण गरे।^{५४} उहाँले केही भन्नु हुन्थ्यो कि भनेर तिनीहरूले जालमा फसाँउने चेष्टा गरे।

फरिसीहरू कै नबन

१२

हजारौ हजार मानिसहरू एकसाथ भेला भएका थिए। तिनीहरू यति विघ्न थिए कि तिनीहरू एकाकारमा कुल्चन्थे। मानिसहरूलाई सम्बोधन गर्न अघि येशूले उनका चेलाहरूलाई भने, “तिमीहरू फरिसीहरूको खमीर देखि होशियार बस। मेरो भन्नुको अर्थ तिनीहरूको कप्टाईमा होशियारी बस।^१ प्रत्येक कुरो जो लुकाइएको छ त्यो बाहिरिन्छ। प्रत्येक रहस्यका कुराहरू जान्न दिइनेछ।^२ ती वचनहरू जो तिमीले अन्धकारमा भनेका छौ त्यो उज्यालोमा सुनिनेछ। तिमीले कोठा भित्र कानेरुसी गरेको कुरो घरको छानाबाट घोषणा गरिनेछ।”

केवल परमेश्वरसँग डराउ

(मती १०:२८-३१)

^३ त्यसपछि येशूले मानिसहरूलाई भने, “म तिमीहरूलाई भन्दछु, ए मेरा साथीहरू! मानिसहरूदेखि नडराऊ। मानिसहरूले शरीरको हत्या गर्नसक्छ, तर त्योभन्दा बढी तिनीहरूले केही गर्न सक्ैन।^४ तर कोसित डराउनुपर्छ म तिमीहरूलाई बताउनेछु। तिमीहरू उहाँ एकसँग डराउनु पर्छ जससित मारे पछि नरकमा पर्याँकन सक्ने शक्ति छ। हो, मात्र उनी एक छन् जससित तिमीहरू डराउनु पर्छ।

^५ पाँचवटा ससाना चराचुरुङ्गीहरूको दाम दुइ पैसा मात्र पर्छ। तर परमेश्वरले ती मध्ये एउटा पनि भुल्दैनन्।^६ हो, तिमीहरूको शिरमा कति केश छन् त्यो पनि परमेश्वरलाई थाहा छ। यसकारण नडराऊ। ती चराचुरुङ्गीहरू भन्दा तिमीहरू धेरै मूल्यवान् छौ।

येशूबाट लज्जित हुनु पर्दैन

(मती १०:३२-३३; १२:३२; १०:१९-२०)

^७ “म तिमीहरूलाई भन्दछु, यदि कुनै व्यक्तिले अरू

मानिसहरूको सामुने उसलाई मेरो हो भन्छ भने, म पनि त्यसरी परमेश्वरको दूतहरूको सामुने भन्छु कि त्यो व्यक्ति मेरो हो।^१तर यदि कुनै व्यक्तिले अरू मानिसहरूको सामने उसलाई मेरो होइन भने म त्यसलाई मेरो होइन भन्नेछु। यी सब म परमेश्वरका दूतहरूको अघि भन्नेछु।

^१अ यदि कसैले मानिसको पुत्रको विरुद्धमा कुरा गरे त्यसलाई क्षमा हुनेछ। तर यदि कुनै व्यक्तिले पवित्र आत्माको विरुद्धमा निन्दा गरे त्यो क्षमा हुने छैन।

^२जब मानिसहरूले तिमीहरूलाई सभाघरहरूमा भएका शासक अनि अधिकारी अघि पार्छन के भन्नु र आफ्नो बचाऊको निम्ति कसरी के बोल्नु पर्ने त्यसमा हतास नहोऊ।^३त्यस समय पवित्र आत्माले नै तिमीलाई भन्नु पर्ने कुराहरू सिकाउनु हुनेछ।”

येशूद्वारा स्वार्थीपन-विरुद्ध चेतावनी

^१भीड़बाट एकजना मानिसले येशूलाई भने, “हे गुरु, हाम्रा पिता मर्नु भयो। आफ्नो पिताको धन-सम्पत्तिको मसँग अंश-वण्डा गर्नलाई मेरो दाजुलाई भनियु होस्।”

^२तर येशूले त्यसलाई भने, “कि मैले तिमीहरूको बाबुको सम्पत्ति तिमीहरू दुइजना माफ्न वितरण गर्न पर्छ? मलाई कसले निर्णायक बनायो?”^३फेरि येशूले तिनीहरूलाई भने, “होशियार होऊ अनि सबै प्रकारका स्वार्थीपनबाट आफुलाई जोगाऊ। कसैकोमा चाहिएको सम्पत्ति भन्दा वेशी हुनु सक्छ, तर त्यसले उसलाई जीवन दिन सक्नेन।”

^४अनि उहाँले यस्तो एउटा दृष्टान्त भन्नु भयो: “कुनै समयमा एकजना धनी व्यक्ति थियो। त्यसको जमीनमा असल अनि प्रशस्त अन्नबाली उब्जन्थ्यो।^५त्यो व्यक्ति आफैँ सौँचन्थ्यो, ‘मैले के गर्ने? मसित भएका यति प्रशस्त अन्न राख्ने ठाउँ नै छैन।’^६तब त्यस धनी व्यक्तिले भन्यो, ‘म जान्दछु मैले के गर्नु पर्ने हो। म मेरा भकारीहरू भत्काउँछु र त्यसलाई अफ्नो ठूलो पाछु। ती नयाँ भकारीहरूमा म सबै अन्नहरू र अरू मेरा राम्रो चीजहरू राख्नेछु।’^७तब म आफैँलाई भन्नेछु, मेरोमा प्रशस्त राम्रो राम्रो समानहरू छन्। आउने धेरै वर्षको लागि मैले थुपारेको छु। आरामसित बस, खाउ, पिउ अनि जीवनमा आनन्द मनाउ।’^८तर

परमेश्वरले त्यस मानिसलाई भने, ‘तिमी मूर्ख हौं, आज रातीनै तिमी मर्नेछौ। अनि तिमीले आफ्नै लागि तयार पारेका चीजहरू कसको हुनेछ?’

^९‘यसर्थ जसले आफ्नु निम्ति मात्र थुपार्छ त्यसले त्यो मानिसलाई के हुन्छ र परमेश्वरको अघि यस्ता व्यक्ति धनी होइन।’

परमेश्वरको राज्यलाई पहिलो ठान

(मत्ती ६:२५-३४; १६-२१)

^१येशूले आफ्ना चेलाहरूलाई भने, “यसकारण म तिमीहरूलाई भन्दछु, बाँचनका निम्ति खानेकुरा चाहिन्छ भन्ने विषयमा चिन्ता नगर। तिम्रो शरीरको विषयमा पनि चिन्ता नगर कि तिमी के लगाउँछौ? ^२खानेकुरा भन्दा जीवन धेरै मूल्यवान छ। अनि लुगाफाटा भन्दा शरीरको महत्व धेरै छ। ^३चराचुरुङ्गीहरूलाई हेर। तिनीहरू बीउ छर्दैनन् अनि वाली लाउँदैनन्। चराचुरुङ्गीहरूले भँडार अथवा भकारीहरूमा खानेकुरा थुपाउँदैनन्। तर परमेश्वरले तिनीहरूलाई पेट भरी खुवाउँछन्। अनि चराचुरुङ्गीहरू भन्दा तिमीहरू धेरै मूल्यवान हौ। ^४तिमीहरू कसैले चिन्ताद्वारा आफ्नु आयुमा केही समय थप्नु सक्छ? ^५यदि तिमीहरू ससाना कुराहरू नै गर्न सक्दैनौ भने, ठूला विषयको किन फिक्री गर्छौ? ^६जंगली फूलहरूलाई हेर। सोच, तिनीहरू कसरी उम्रन्छन्। तिनीहरू आफ्नै लागि केही गर्दैनन् न त वस्त्र नै बनाउँछन्। म तिमीहरूलाई भन्दछु कि सुलेमान जस्ता राजा आफ्नो समस्त वैभवको साथ पनि यी फूलहरूमा एउटा भैं वस्त्रहरू पहिरिएको थिएन। ^७परमेश्वरले नै जमीनमा ती घाँसलाई वस्त्र लगाइदिन्छन्, जुन आज यहाँ छ भोलि त्यसलाई आगोमा फालिन्छ। यसैले तिमीहरूले जान्न पर्छ कि परमेश्वरले नै तिमीहरूलाई अफ्नो धेरै राम्रो वस्त्र पहिराइ दिनेछन्। तिम्रो एकदमै थोरै विश्वास छ। ^८त्यसरी नै तिमीहरूले के खाउँला अनि के लाउँला भनी चिन्ता नगर। यस विषयमा कुनै चिन्ता नगर। ^९संसारका सबै मानिसहरू यी चीजहरूको पछि लाग्छन्। तर तिमीहरूका पिताले जान्दछन् कि तिमीहरूले यी सब चाहन्छौ। ^{१०}यसकारण तिमीहरूले खोज्नु पर्ने मुख्य त परमेश्वरको राज्य नै हो। तब तिमीहरूलाई यी सब बस्तुहरू पनि दिइनेछ।

सम्पत्तिमा भरोसा नगर

^{३२}हे साना भेडाहरू नडराऊ। तिमीहरूका पिताले तिमीहरूलाई राज्य दिन चाहनुहुन्छ। ^{३३}आफ्नोमा भएका सबै सम्पत्ति बेचेर जसलाई चाहिन्छ तिनीहरूलाई पैसा देऊ। धन यो संसारमा स्थायी रहँदैन। तर स्वर्गको भण्डार हासिल गर। त्यो भण्डार सँधैको निम्ति रहन्छ। स्वर्गमा तिम्रा भण्डार चोरहरूले चोर्न सक्ैन, न त किराहरूले नै नष्ट पार्न सक्छ। ^{३४}तिम्रो हृदय त्यहीं हुनेछ जहाँ तिम्रो भण्डार रहनेछ।

सँधै तयारी बस

(मती २४:४५-५१)

^{३५}तयारी बस! वस्त्र लगाऊ अनि तिम्रो बत्ती उज्यालो होस्। ^{३६}त्यो नोकरहरूले भैं व्यवहार गर जो विवाह भोजबाट फर्की आउने आफ्नो मालिकको लागि पर्खी रहेको हुन्छ। मालिक आउँछ अनि ढोका ढक्काउँछ। नोकरले मालिकका निम्ति ढोका खोल्दिन्छ। ^{३७}धन्य हुन ती नोकरहरू जो मालिक घर फर्कदाँ घरमा सतर्कता साथ बसेका हुन्छन्। म तिमीहरूलाई सँचो भन्छु, मालिक आफै आफ्नो काम गर्दा लाउने लुगा लगाउँछ अनि उसको नोकरहरूलाई कुसीमा बस्न लाउँछ। त्यसपछि मालिक स्वयंले तिनीहरूलाई खाना बाँड्दिन्छ। ^{३८}तर नोकरहरूले, सायद आफ्ना मालिकलाई मध्य रात सम्म अथवा त्यसपछि पनि पर्ख्नु पर्ला। तर तिनीहरू खुशी हुन्छन् कारण तिनीहरूका मालिक आउँदा तिनलाई पर्खिरहेका पाउने छन्। ^{३९}यो कुरा सम्झी राख: घरका मालिकले कति बेला चोर आउँछ भन्ने कुरा चाल पायो भने उसले चोरलाई घर फोर्न दिएको हुँदैन। ^{४०}यसर्थ, तिमीहरू पनि सतर्क हो! मानिसका पुत्र अचानक आउनेछ जब कि उनी आउने तिमीहरूले आशा नै गरेका हुँदैनौ।”

विश्वासी नोकर को होला?

^{४१}पत्रुसले भन्यो, “हे प्रभु! तपाईंले हामीलाई मात्र अथवा प्रत्येकलाई यो कथा भन्नु हुन्छ?”

^{४२}प्रभुले भने, “को चाँहि ज्ञानी र विश्वासी नोकर होला? विश्वासी नोकर त्यही हो जसमाथि अन्य नोकरहरूलाई ठीक समयमा तिनीहरूको भाग खाना दिन्छ भनी विश्वास गर्छ। ^{४३}मालिक आउँदा आफुले

अहाएको अनुसार नोकर काममा व्यस्त रहेको पायो भने त्यो नोकर अति खुशी हुनेछ। ^{४४}म तिमीहरूलाई सँचो भन्छु, मालिकले त्यस नोकरलाई आफ्नो जेथा जति छ त्यसको रक्षक नियुक्ति गर्छ। ^{४५}तर यदि नोकर दुष्ट प्रवृत्तिको छ र आफ्नो मालिक भट्टै फर्कदैन भन्ने सौँच्च भने त्यसको प्रतिफल के होला? त्यो नोकरले अरू नोकर पुरुष र स्त्रीहरूलाई कुट-पीट गर्ला अनि खाई पिई मातेर मस्त बस्ला। ^{४६}जब मालिक आँउछ उसलाई तत्पर रहेको पाउँदैन। यस्तो त्यस दिन आउनेछ, त्यो नोकरले मालिक आँउछ भन्ने सोचेकै हुँदैन मालिक आँउदैछ भन्ने पत्तो हुँदैन। मालिकले त्यस नोकरलाई सजाय दिनेछ अनि त्यसलाई अन्य अविश्वासीसित पाठाइदिन्छ।

^{४७}त्यो नोकरले जान्दथ्यो, उसको मालिकले के चाहन्थ्यो तर ऊ काम गर्न तत्पर रहँदैन अथवा मालिकले अहाएको काम गर्न चेष्टा गरेन, यसर्थ त्यस नोकरले अधिक सजाय पाँउछ। ^{४८}उसको मालिकले जे चहान्छ यदि त्यो नोकरले जान्दैन तर जे गर्छ सयाय योग्यको काम गर्छ, उसको के गति होला? त्यस नोकरले सजाय त पाँउछ नै, तर उसले भन्दा कम्ती सजाय पाउँछ जुन नोकरले मालिकले के चहान्छ जान्दछ तर गर्दैन। जुन व्यक्तिलाई बेसी दिइएको छ, उसको जिम्मेवारी पनि बेसी हुन्छ। अभ्र जसमाथि बेसी विश्वास गरिएको छ ऊबाट बेसी कै आशा पनि राखिएको हुन्छ।”

येशूको बारेमा मानिसहरूको असहमति

(मती १०:३४-३६)

^{४९}येशू बोली रहे: “म पृथ्वीमा आगो ल्याउन आएको हुँ। तर मैले कसरी आशा गर्ने कि यो अधिदेखि नै सल्किरहेको रहेछ भन्ने। ^{५०}म बपतिस्मा गरिने विभिन्न तरिकाबाट बपतिस्मित* हुन परेको छ। यो कामको अन्त नभइजेल सम्म म विचलित नै रहनेछु। ^{५१}के तिमीहरू सम्झन्छौ कि पृथ्वीलाई शान्ति दिन नै म आएको हुँ? अहँ! म पृथ्वीलाई भाग गर्न आएको हुँ। ^{५२}अहिले देखि पाँच जनाको एउटा परिवार

बपतिस्मा ... बपतिस्मित यहाँ यी शब्दहरूको खास अर्थ छ “बपतिस्मा गरिने” अथवा दुःखहरूमा “गाइन्छ”।

विभाजन हुनेछ, तीन जना दुइ जनाको विरुद्धमा जानेछ, अनि दुइजना तीन जनाको विरुद्धमा हुने छन्।

५३ पिता र पुत्रहरू विभाजनमा आउनेछ: पुत्र पिताको विरुद्धमा हुनेछ। अनि पिता पुत्रको विरुद्धमा हुनेछ। आमा र छोरीहरू माभ विभाजन आउनेछ: छोरी आमाको विरुद्धमा हुन्छे। आमा छोरीको विरुद्धमा हुन्छे। सासू र बुहारी माभ फाटो आउनेछ: बुहारी सासूको विरुद्धमा हुन्छे। सासू बुहारीको विरुद्धमा हुन्छे।”

समयलाई बुझ्दा

(मती १६:२-३)

५४तब येशूले मानिसहरूलाई भने, “जब तिमीहरूले पश्चिममा बादल बटुलिँदै गरेको पाउनेछौं, तिमीहरू भन्छौं, ‘आँधी-वेरी आउनेछ।’ अनि यस्तै हुन्छ। ५५त्यसरीनै, जब दक्षिणबाट बतास चलन थाल्छ, तिमीहरू भन्नेछौं, ‘अब गरमको दिन आउनेछन्।’ अनि तिमीहरू ठीक हौं। ५६तिमीहरू कपटीहरू हौं! तिमीहरू जान्दछौं कसरी आकाश र पृथ्वीको इशाराहरू बझ्नु।

आफ्नो समस्याहरू समाधान गर

(मती ५:२५-२६)

५७“के चाँहि सही हो भन्ने तिमीहरू माभ किन निर्णय लिन सक्नेनौं? “तब तिमीहरू किन बुझ्न सक्नेनौं अहिले के भइरहेको छ? ५८मानिलेऊ, कुनै व्यक्तिसँग तिमी भगडा छ, अनि तिमी न्यायालय जानु लागेका छौं। तर न्यायालय पुग्न अघि नै त्यो भगडा मिलाउन जे आवश्यक हुन्छ हरेक कुरो गर। यदि त्यसो नगरे विपक्षीले तिमीलाई न्यायधिश अघि उभ्याउने छ। अनि न्यायधिशले अधिकारीलाई सुम्पिनेछ औ उनले तिमीलाई जेलमा थुन्नेछ। ५९म तिमीलाई भन्छु, जब सम्म तिमी माथि तोकिएको पैसा पैसा सम्म तिमी चुक्ता गर्दैनौ तिमीले त्यहाँबाट छुटकारा पाउने छैनौं।”

तिमी हृदय परिवर्तन गर

१३ त्यसबेला कोही मानिसहरू येशूसँग थिए। ती मानिसहरूले गालीलीका मानिसहरूको विषयमा एउटा कथा येशूलाई सुनाए। पिलातसले कतिपय मानिसहरू

उपासना गरिरहेको बेला मारेका थिए। पिलातसले ती मानिसहरूको रगत परमेश्वरलाई बलिदान चढाएको पशुहरूको रगतसँग मिसाए। २येशूले उत्तर दिए, “तिनीहरूमाथि यस्तो घटना घट्यो भनी के तिमीहरू गालीलीका अन्य मानिसहरू भन्दा तिनीहरू अभि पापी थिए भन्ने सोच्छौं? ३होइन, तिनीहरू त्यस्ता थिएनन्। तर तिमीहरूले पनि आफ्नो हृदय र जीवन परिवर्तन गरेनौं भने तिमीहरू पनि सर्वनाश हुनेछौं। ४सिलोआमको धरहरा तिनीहरू माथि भरेर अठाह जना मर्म मानिसहरूको विषयमा तिमीहरू के सोच्छौं? के तिमीहरू तिनीहरूलाई यरूशलेमका अन्य सबै मानिसहरू भन्दा धेरै पापी सम्झन्छौं? ५तिनीहरू त्यस्ता थिएनन्। तर म तिमीहरूलाई भन्दछु, यदि तिमीहरूले आफ्नो हृदय र रहन-सहन परिवर्तन गरेनौं भने, तिमीहरू पनि त्यसरीनै नाश हुनेछौं?”

उपयोगी नभएको रूख

६येशूले यो वृष्टान्त कथा भने, “एकजना मानिसको एउटा नेभाराको रूख थियो। त्यसले त्यो रूखलाई आफ्नै अङ्गूर घारीमा रोपेको थियो। त्यो मानिस रूखमा फल लाग्यो कि भनेर हेर्न आयो, तर केही पाएन। ७त्यस अङ्गूर घारी हेरचाहको लागि त्यसले एकजना नोकर पनि राखेको थियो। त्यसर्थ त्यो मानिसले आफ्नो नोकरलाई भन्यो, ‘मैले तीन वर्ष अघिदेखि यो रूखमा फल खोजिरहेछु, तर मैले केही पाइँन। यसलाई काटी देऊ! किन त्यसै जमीन खेरा फाल्ने?’ ८तर नोकरले उत्तर दियो, ‘मालिक! फलको लागि अभि एक वर्ष यस रूखलाई राखौं। मलाई यसको वरिपरि खत दिनेस् अनि मल हाल्न दिनेस्। ९हुनसक्छ, आउँदो वर्ष यो रूखले अवश्यै फल देला यदि त्यसबेला सम्म पनि रूखले फल दिएन भने त्यसलाई काटी दिजँला।”

येशूद्वारा शबाथको दिनमा एउटी स्त्रीलाई निको पार्छ

१०शबाथको दिन येशूले सभाघरहरूमा शिक्षा दिए। ११सभाघरमा एउटी स्त्री थिई। ऊ भित्र दुष्टात्मा पसेको थियो जसद्वारा ऊ अठाह वर्षबाट कत्रेकी थिई। त्यसको ढाड कुप्रो थियो अनि सिधा उभिन सकिन्थी। १२जब येशूले उसलाई देखे, तिनले भने, “नारी, तिमी

रोगबाट मुक्त भयो।^{१३} येशूले ऊ माथि हात राखे। त्यसपछि ऊ उठ्न सकी अनि परमेश्वरको प्रशंसा गरी।

^{१४} शबाथको दिन यसरी येशूले जाती पारेकोमा सभाघरका प्रमुख येशूमाँग रिसाएका थिए। यसकारण उहाँले त्यहाँ उपस्थित मानिसहरूलाई भने, “छ दिन काम गरिन्छ। अनि कुनै दिन निको पार्नको लागि कोही आउन सक्छ। तर शबाथको दिन निको हुनको निम्ति नआउनु।”

^{१५} प्रभुले उनलाई भने, “तिमीहरू कपटी हो। तिमीहरू सबैले तिमीहरूको गोरू अथवा गधा खोलेर गोरू अथवा तवलाबाट तिनीहरूलाई पानी पियाउन लैजान्छौ। तिमीहरू यो शबाथको दिन पनि गछौं? ^{१६} यो स्त्री जसलाई मैले निको पारें उ हाम्रै यहूदीकी छोरी हुन्। तर शैतानले उसलाई अठार बर्ष सम्म बाँधेर राख्यो। के शबाथको दिन उसको बन्धनबाट छुटाउने काम ठीक थिएन?” ^{१७} जब येशूले यसो भने, सबै मानिसहरू जसले उनको निन्दा गरे तिनीहरू लज्जित भए। अनि भीडका सबै मानिसहरू येशूले गरेको त्यस्तो अचम्भित कार्यको निम्ति खुशी भए।

परमेश्वरको राज्य के जस्तो होला?

(मती १३:३१-३३; मर्कुस ४:३०-३२)

^{१८} त्यसपछि येशूले भने, “परमेश्वरको राज्य के जस्तो छ? त्यसलाई म के सित तुलना गरूँ? ^{१९} परमेश्वरको राज्य रायोको बीउ जस्तै छ जो कुनै मानिसले लियो अनि आफ्नो बगैँचामा रोप्यो। त्यो बीउ उम्रियो अनि बढेर रूख भयो। आकाशका चराहरूले त्यसको हाँगाहरूमा गुँड लगाए।”

^{२०} येशूले फेरि भने, “म परमेश्वरको राज्यलाई केसित तुलना गरूँ? ^{२१} यो खमीर जस्तो हो जो एक स्त्रीले कुनै एउटा ढूलो भाँडामा आँटासँग रोटी बनाउन मिसाउँछ। त्यो खमीरले सबै मुखेको आँटालाई फुलाउँछ।”

साँघुरो ढोका

(मती ७:१३-१४, २१-२३)

^{२२} येशू प्रत्येक गाउँ र शहरमा शिक्षा दिँदै गए। तिनी यरूशलेम जान यात्रा गरिरहेका थिए। ^{२३} कसैले उहाँलाई भने, “परमप्रभु! कतिजना मानिसहरूलाई मुक्ति दिनु सकिन्छ केवल कोही?”

येशूले भने, ^{२४} “साँघुरो ढोकाबाट नै पस्ने कडा कोशिश गर, किनभने यही स्वर्गको बाटो हो। धेरै मानिसहरू त्यहाँबाट पस्ने कोशिश गर्छन्, तर कोही पनि सफल हुन सक्तैन। ^{२५} यदि कुनै घर मालिक आफ्नो घर ढोकामा ताला लगाउँछ भने, तिमीले बाहिर उभिएर ढोका ढक्ढकाउनु सक्छौ, तर उसले ढोका खोल्दैन। तिमी भन्न सक्छौ, ‘महाशय, हाम्रो निम्ति ढोका खोलिदिनुहोस्।’ तर त्यो मानिसले भन्नेछ, ‘म जान्दिन तिमी कहाँबाट आएका हो?’ ^{२६} तब तिमी भन्नु शुरू गर्छौ, ‘हामीले एकसाथ खायाँ पियाँ। हाम्रो शहरका सडकहरूमा तपाईंले सिकाउनु भयो।’ ^{२७} अनि फेरि उसले भन्नेछ, ‘म तिमीलाई चिन्दैन, तिमी कहाँबाट आएका हो? मदेखि टाडा जाऊ। तिमीहरू सबैले नै भूल गर्छौ।’ ^{२८} तिमीहरूले परमेश्वरको राज्यमा अब्राहाम, इसहाक, याकूब र जम्मै अगमवक्ताहरूलाई भेटेनौ। तर तिमीहरू बाहिर पर्याँकिनेछौ। तब तिमीहरू रूनेछौ औ दाहा किटनेछौ। ^{२९} मानिसहरू पूर्व, पश्चिम, उत्तर र दक्षिणबाट आउनेछन्। परमेश्वरको राज्यमा तिनीहरू कुसीमा आसन लिनेछन्। ^{३०} अहिले जो तल्लो स्तरमा बसेका छन् परमेश्वरको राज्यमा तिनीहरूले उच्च स्थानमा बस्न पाउनेछन्। अनि जो अहिले उच्च आसनमा बसेका छन् परमेश्वरको राज्यमा तिनीहरू तल्लो आसनमा बस्नेछन्।”

यरूशलेममा येशूको मृत्युको भविष्यवाणी

(मती २३:३७-३९)

^{३१} त्यसैबेला कोही फारसीहरू येशूकहाँ आए अनि भने, “यहाँदिखि टाडा जाऊ अनि लुक। हेरोदले तपाईंलाई मार्न चाहन्छ।”

^{३२} येशूले तिनीहरूलाई भने, “जाऊ अनि त्यो स्याललाई भन, ‘आज र भोलि मानिसहरूमा भएको भूत आत्माहरू भगाउँछु अनि विमारहरू निको पार्ने काम गर्छु। तेस्रो दिन, मेरो सबै काम सिद्धिने छ।’ ^{३३} र आज र भोलि मैले मेरो काम गर्नु पर्छ। तब अर्को दिन, म जानै पर्छ, किनभने सबै अगमवक्ताहरू यरूशलेमा मर्ने पर्छ।

^{३४} ए यरूशलेम, यरूशलेम! तिमीहरूले अगमवक्ताहरूलाई मार्छौ अनि परमेश्वरले तिमीमा पठाएको ती मानिसहरूलाई ढुंगाले हिर्काउँछौ। धेरै पल्ट तिमीहरूको मानिसहरूलाई मैले सहयोग गर्न इच्छा गरें। मैले

तिनीहरूलाई कुखुराको पोथीले जसरी आफ्ना चल्लाहरूलाई पखेटा मुनि भेला गर्छ त्यसरी नै भेला गर्न चाहान्थे। तर तिमीहरूले मलाई त्यसो गर्न दिएनौ।^{३५} यसर्थ अब तिमीहरूको घर पूर्णरूपले उजाड हुनेछ। म तिमीहरूलाई भन्छु, यसकारण मलाई तिमीहरूले त्यतिजेल देख्न पाउने छैनौ जबसम्म तिमीहरूले भन्ने छैनौ कि 'स्वागत! परमेश्वरले तिनलाई आशिर्वाद दिऊन जो परमप्रभुको नाउँमा आउँछन्।'*

के शबाथको दिनमा उपचार गर्नु उचित छ?

१४ एक शबाथको दिन, कुनै एक मुख्य फरिसीको घरमा खाना खानु येशू जानु भयो। त्यहाँ भएका सबै मानिसहरूले उनलाई खुबै नजिकबाट जाँचिरहेका थिए।^१ एकजना जलोदर रोगीलाई येशूको अधि ल्याइएको थियो।^२ येशूले फरिसीहरू र शास्त्रीहरूलाई सोध्नु भयो, "शबाथको दिन कसैलाई निको पार्नु उचित हो वा होइन?"^३ तर तिनीहरूले येशूको प्रश्नको उत्तर दिन सकेनन्। यसकारण उनले त्यस मानिसलाई ल्याए अनि उसलाई निको पारे। तब उहाँले त्यस मानिसलाई पठाइदिनु भयो।^४ येशूले फारिसीहरू र व्यवस्थाहरूका शास्त्रीहरूलाई भने, "यदि तिमीहरूको पुत्र अथवा काम गर्ने जन्तु शबाथको दिन कुवामा जाकिए त्यसलाई भट्टै निकाल्दैनौ र?"^५ ती फरिसीहरू र व्यवस्थाहरूका शास्त्रीहरू येशूले भनेको कुरामा केही भन्न सकेनन्।

आफ्नै प्रशंसा नगर

^६तब येशूले देख्नु भयो कि केही अतिथिहरूले असल कुर्सिहरू रोजिरहेका थिए। यसकारण उनले यो दृष्टान्त कथा सुनाए: ^७"जब कसैले तिमीलाई विवाह भोजमा निम्त्याउछ, मुख्य आसन दखल नगर। ती व्यक्तिले तिमीहरू भन्दा पनि मुख्य व्यक्ति निम्त्याएको हुन सक्छ।^८ अनि यदि तिमी मुख्य आसनमा बसिरहेको छौ भने निम्त्याउने व्यक्तिले तिमीलाई सम्झाउनेछ, 'यो मानिसलाई तिमी आसन देऊ।' तब अन्तिम आसनमा गएर तिमीले बस्नु पर्नेछ। अनि तिमी बडो शर्ममा पर्नेछौ।^९ यसकारण जब कुनै व्यक्तिले तिमीलाई निम्त्याए, गएर निम्न स्तरीय आसन ओगोट। तब त्यो तिमीलाई निम्त्याउने व्यक्ति आएर भन्नेछ, 'मित्र, तिमी अभ्

मुख्य आसनमा बस।' त्यतिबेला सबै अतिथिहरूले तिमीलाई सम्मान गर्नेछन्।^{१०} किनभने जसले आफैलाई माथि उठाउँछ त्यो तल भर्नु पर्छ। तर जसले आफैलाई निम्न स्तरको मान्छ त्यसलाई उच्च तुल्याइनेछ।"

तिमीहरूलाई इनाम मिल्नेछ

^{११}त्यसपछि येशूले तिनलाई निम्त्याउने फरिसीलाई भने, "जब कुनै दिन तिमीहरूले बिहान वा बेलुकीको भोजन गराउन इच्छा गर्छौ, त्यसबेला केवल आफ्ना साथीहरू, दाजुभाइहरू, आफन्तहरू, र धनी छिमेकीहरूलाई मात्र नबोलाऊ। बदलामा तिनीहरूले पनि तिमीहरूलाई खाना खान निम्तो दिन्छन् अनि तिमी इनाम पाइहाल्नेछौ।^{१२} यसको सट्टामा, जब कुनै त्यस्तो भोज गर्छौ, ती गरीबहरू, कुजो, लड्झा र अन्धाहरूलाई बोलाऊ।^{१३} त्यसपछि तिमी धन्य हुनेछौ, किनभने क्षतिपूर्ण गर्न तिमीहरूकोमा केही हुँदैन। तिनीहरूको केही पनि हुँदैन। तर जब असल मानिस मृत्युबाट बौरी उदनेछ त्यसबेला तिमीहरूले इनाम पाउनेछौ।"

महाभोजको एउटा दृष्टान्त

(मती २२:१-१०)

^१येशूसँग बसिरहेका धेरै मानिसहरूमध्ये एकजनाले यो कुरा सुन्यो। त्यस मानिसले येशूलाई भन्यो, "तिनीहरू जसले परमेश्वरको राज्यमा भोज खान पाउँछन्, तिनीहरू साँच्चै धन्य हुन्।"

^२येशूले त्यस मानिसलाई भने, "कुनै एक मानिसले विशाल भोजको व्यवस्था गरेको थियो। त्यसले धेरै मानिसहरूलाई बोलाएको थियो।^३ जब खाना खाने बेला भयो, त्यस मानिसले आफ्नो नोकरलाई पाहुनाहरूलाई बोलाउनु पठायो, 'आउनुहोस् प्रत्येक चीज तयारी छ।' ^४तर सबै पाहुनाहरूले भने कि तिनीहरू जान असमर्थ थिए। प्रत्येकले एक एक वहना लगायो। पहिलो व्यक्तिले भन्यो, 'मैले भर्खरै एउटा खेत किनेको छु, यसर्थ यसलाई हेर्न म जानु पर्छ। दया गरी माफ गर्नुहोस्।'^५ अर्को व्यक्तिले भन्यो, 'मैले भर्खरै पाँच जोर गोरू किनेको छु, त्यसले गर्दा म तिनीहरूलाई काम सिकाउन जानु पर्छ। मलाई दया गरी माफ गर्नुहोस्।'^६ तेस्रो व्यक्तिले भन्यो, 'मैले भर्खरै विवाह गरेको छु। म आउन सकिनँ।'^७ त्यसपछि त्यो नोकर

फर्कियो। त्यसले आफ्नो मालिकलाई वृत्तान्त सुनायो। मालिक अत्यन्तै रिसायो अनि भन्यो, 'चाँदो गर। शहरका गल्ली र साँथुरो बाटो तिर जाऊ अनि गरीब मानिसहरू, लङ्गडा र अन्धो तथा छुलाहरूलाई ल्याऊ।' ^{२२}तब त्यस नोकरले मालिकलाई भन्यो, 'मालिक, तपाईंले जे भन्नु भएको थियो, त्यो मैले गरें, तर अब्हे अरू मानिसहरूलाई बसाउने ठाउँ छ।' ^{२३}मालिकले नोकरलाई भने, 'मूल सडकहरू र गाँउले बाटोतिर जाऊ मानिसहरूलाई यता आउन भन ताकि घर भरियोस। म तिमीलाई भन्छु। ^{२४}मैले निम्तो दिएकाहरू मध्ये कसैले पनि मसँग भोज चारख पाउने छैन।'''

तिमी पहिला योजना बनाऊ

(मती १०:३७-३८)

^{२५}धेरै मानिसहरूले येशूसँग यात्रा गरिरहेका थिए। उहाँ तिनीहरूपट्टि फर्कनु भयो अनि भन्नु भयो, ^{२६}'यदि कोही मानिस म कहाँ आँउछ भने, अनि मलाई भन्दा अधिक उसको बाबु, आमा, स्वास्नी, पुत्र-छोरी, दाजुभाइ तथा दिदी-बहिनीहरूलाई प्रेम गर्छ भने त्यो मानिस मेरो चेला हुन सक्तैन। कुनै पनि व्यक्तिले आफ्नो जीवनलाई भन्दा बढी मलाई धेरै प्रेम गर्नु पर्छ। ^{२७}यदि कसैले आफ्नो क्रूस (समस्या) नउठाई मलाई पछ्याउँछ भने त्यो व्यक्ति मेरो चेला हुन सक्तैन। ^{२८}यदि तिमी एउटा भवन बनाउन चाहन्छौ भने, तिमीले पहिले बसेर त्यो बनाउनलाई कति खर्च लाग्ने हो त्यसको छलफल गर्नु पर्छ। भवनको काम पुरा सिध्याउनलाई त्यत्ति तिप्रोमा भएको पैसाले पुग्छ पुरा नै त्यो हेर्नु पर्छ। ^{२९}यदि तिमीले यसो नगरे, काम त शुरू गर्न सक्छौ तर त्यसलाई पूरा गर्न सक्तैनौ। अनि यदि पूरा गर्न नसके सबै मानिसहरूले तिमीलाई खिसी गर्नेछन्। ^{३०}तिनीहरूले भन्ने छन्, 'यो मानिसले घर बनाउनु त शुरूगर्‍यो तर पूरा गर्नु भने सकेन।'

^{३१}यदि कुनै राजा अर्को राजासँग युद्ध गर्न जाँदैछ भने, पहिले उ बस्न पर्छ, योजना बनाउनुपर्छ। यदि त्यसको दश हजार मानिसहरू छन् अनि उसको विपक्षी बीस हजार मानिसहरू लिएर आँउदैछ भने, त्यसले निर्णय गर्नु पर्छ कि ऊ विजयी हुन सक्छ कि सक्तैन। ^{३२}यदि उसले त्यो राजालाई जित्न सक्तैन भने उसले आफ्नो मानिसहरू अर्को राजाकोमा शान्ति प्रस्ताव

राख्नुको निमित्त पठाउनु पर्छ। ^{३३}त्यसरी नै, तिमीहरूले पहिले योजना बनाउनु पर्छ। मलाई पछ्याउने हो भने तिमीहरूले प्रत्येक कुरालाई छाड्नु पर्छ। नत्र तिमीहरू मेरो चेला बन्न सक्तैनौ।

आफ्नो प्रभाव नहराऊ

(मती ५:१३; मर्कुस ६:५०)

^{३४}नुन असल चीज हो। तर यदि नुनले आफ्नो नुनिलो स्वाद हरायो भने, यो वेकामे हुन्छ। त्यसलाई फेरि नुनिलो बनाउन सकिदैन। ^{३५}त्यसलाई तिमीहरूले माटो सरह अथवा विरूवाका मलका लागि समेत प्रयोग गर्न सक्तैनौ। मानिसहरूले त्यसै पचाँकिदेनेछन्।

"जसले मलाई सुनिरहेका छौ सुन।"

स्वर्गमा आनन्द

(मती १८:१२-१४)

१५ अनेकौं कर उठाउनेहरू र पापीहरू येशूकहाँ उनलाई सुन आए। ^१तब फरिसीहरू र व्यक्थाका शास्त्रीहरूले विरोध प्रकट गर्न थाले, "हेर! यो मानिसले पापीहरूलाई पनि ग्रहण गर्छ अनि सँगै बसेर खान्छ।"

^२त्यसपछि येशूले तिनीहरूलाई यो दृष्टान्त सुनाए: ^३"तिमीहरू मध्ये कसैको सय वटा भैंडाहरू छन् अनि ती मध्ये एउटा हरायो, त्यो उनान्सय भैंडालाई छोडेर हराएको एउटा भेडा खोज्न जान्छ। त्यो भेडा जबसम्म पाउने छैन ऊ खोजी रहने छ। ^४अनि जब उसले हराएको भेडा पाउँछ ऊ अति खुशी हुन्छ। त्यो मानिसले भेडालाई आफ्नो काँधमा बोकेर ल्याउनेछ। ^५जब त्यो मानिस उसको घरमा फर्केर आँउछ, आफ्नो साथीहरू र छिमेकीहरूकोमा जान्छ अनि भन्छ, 'म जस्तै खुशी होऊ, किनभने मैले हराएको भेडा पाएँ।' ^६त्यस्तै प्रकारले म भन्छु, तिमीहरूलाई स्वर्गमा अति आनन्द हुन्छ जब एउटा पापीले आफ्नो हृदय परिवर्तन गर्छ अनि अन्य उनान्सय असल मानिसहरूले आफ्नो हृदय परिवर्तन गर्न कुनै आवश्यक पढैन।

^७मानीलेऊ एउटा स्त्रीसँग दशवटा चाँदीका सिक्काहरू छन्, यदि उसले एउटा सिक्का हराई, त्यसले बत्ती बाल्छे अनि त्यो घरमा खोज्दै बढाउँछ। जबसम्म उसले सिक्का पाँउदैन खुब ध्यानपूर्वक खोज्छे। ^८अनि जब उसले त्यो हराएको सिक्का पाउँछे, उसले आफ्नो साथीहरू र

छिमेकीहरूलाई बोलाएर भन्थे, 'मसित खुशी होऊ किनभने मैले हराएको सिक्का पाएँ।' ^{१०}त्यसरी नै, म भन्दछु, परमेश्वरको दूतहरूको अघि खुशी छाउंछ जब एकजना पापीले आफ्नो हृदय परिवर्तन गर्छ।"

उन्ना पुत्र

^१त्यसपछि येशूले भने, "एकजना मानिसको दुइ पुत्रहरू थिए। ^२कान्छो छोरोले आफ्नो बाबुलाई भन्यो, 'पिता हाम्रो सम्पत्तिमा मेरो भागमा जे जति अंश पछ मलाई दिनुहोस्।' अनि बाबुले आफ्नो धन-सम्पत्ति ती दुई पुत्रहरूलाई बाँडिदिए। ^३केही दिन पछि कान्छो छोरोले आफ्नो सबै सम्पत्ति बटुल्यो अनि गयो। त्यो टाडो देशमा गयो। त्यहाँ त्यसले मूर्खले भैं आफ्नो रूँपिया-पैसा सब खर्च गर्‍यो। ^४आफुमा जे जति थियो सबै त्यसले स्वाहा पार्‍यो। तब, त्यो ठाउँमा खडेरी पस्‍यो, अनि पानी पटक्कै परेन। देशभरी मानिसहरूले खानेकुरा पाउन छाडे। त्यो खुबै भोकायो अनि उसलाई पैसाको आवश्यक पनि पस्‍यो। ^५अनि त्यस ठाँउको कुनै एकजना मानिसकहाँ गयो अनि आफ्नो जीविकाको लागि त्यसले त्यहाँ काम लियो। अनि उसले त्यसलाई खेतमा सुँगुरहरू हेर्न पठायो। ^६त्यो व्यक्ति त्यति भोकाएको थियो कि उसले जुन चारो सुँगुरहरूले खाँदथ्यो खान खोज्यो। तर कसैले त्यसलाई केही दिएन। ^७तब उसले आफूलाई मूर्ख भएको अनुभव गर्‍यो। उसले भन्यो, 'मेरा बाबुको जति नोकरहरू छन् तिनीहरूकोमा आवश्यक भन्दा वेशी खाना छ। तर म यहाँ भोकले मर्न लागेको छु। ^८म उठ्छु अनि यहाँबाट बाबुकहाँ जान्छु अनि म उनलाई भन्नेछु बाबु! मैले परमेश्वर अनि तँपाईंको अघि पनि पाप गरेँ। ^९म तपाईंको छोरो भनिनु अब उसो योग्यको छैन। मलाई तपाईंका एकजना नोकर भैं राख्नु होस्।' ^{१०}त्यसरी त्यो केटो उठ्यो अनि आफ्नो बाबु भेट्न गयो।

छोरो फर्किन्छ

"जब निकै परै आउँदै थियो, त्यसको बाबुले देख्यो अनि आफ्नो छोरोप्रति बाबुको मनमा खुबै दया जाग्यो। अनि पिता छोरो भएकहाँ दगुर्दै गएर अंगालो हाले औ म्वाँई खाए। ^२छोरोले भन्यो, 'बाबु, मैले परमेश्वर र तपाईंको अघि पाप काम गरेको छु। म तपाईंको छोरो

भनिन अब उसो योग्यको छैन।' ^२तर उसको बाबुले उसको नोकरहरूलाई अहाए, 'चाँडो! राम्रा-राम्रा लुगाफाटा ल्याऊ अनि यसलाई लगाई देऊ। हातमा आँठी पनि लगाइदेऊ अनि खुट्टामा जुता पनि लगाइदेऊ। ^३त्यो मोटो बाछा ल्याऊ, त्यसलाई मार अनि हामी खाएर भोज मनाउँछौं। ^४किनभने यो मेरो छोरो मरेको थियो, तर अहिले ऊ जीवित फर्की आएको छ। उ हराएको थियो, तर उसलाई अहिले पाइएको छ।' त्यसपछि तिनीहरूले भोजको व्यवस्था शुरू गरे।

जेठो छोरोको आगमन

^१उसको जेठो छोरो खेतमा थियो। ऊ बिस्तारै घरमा आयो। उसले त्यहाँ नाच गान भइरहेको सुन्यो। ^२यसर्थ जेठो छोरोले एकजना नोकरलाई बोलाएर सोध्यो, 'यी सब किन भइरहेको छ?' ^३नोकरले उत्तर दियो, 'तिम्रो भाइ फर्केर आएको छ। तिम्रो बाबुले भोजको लागि मोटो बाछा मार्न लगाएका छन् किनभने भाइ सकुशल फर्केर आएकोमा तिनी अत्यन्तै खुशी थिए।' ^४त्यो जेठो छोरो रिसायो अनि भोजमा जान मन गरेन। यसर्थ उसको बाबु आफै गएर तिनलाई उत्सवमा सम्मिलित हुन आग्रह गरे। ^५त्यो छोरोले बाबुलाई भन्यो, 'मैले यत्रो वर्ष सम्म नोकर भैं तपाईंको सेवा गरेँ। मैले सँधै तपाईंको आज्ञा पालन गरेँ। तर मेरो निम्ति तपाईंले एउटा सानो पाठा सम्म दिनु भएन ताकि म मेरा मित्रहरूसँग भोज मनाउँन सकथे। ^६तर तपाईंको यो छोरोले आफ्नु पुरै सम्पत्ति वेश्याहरूको संगतमा उड़ाएको हो। अनि ऊ घर आउँदा चाँहि मोटो बाछो समेत मार्न लाउनु भयो।' ^७अनि बाबुले छोरोलाई भने, 'एई छोरो! तिमी त सँधै मसँगै छौ। मेरोमा भएको सारा सम्पत्ति तिम्रै हो। ^८हामी सबै खुशी हौं औ भोज गरौं। किनभने तिम्रो यो भाइ मरेको थियो अनि जिउँदो फर्की आएको छ। उ हराएको थियो तर अहिले पाइएको छ।"

असल सम्पत्ति

१६ येशूले आफ्ना चेलाहरूलाई भने, "एकजना धनी मानिस थिए। तिनले आफ्नो व्यापारको हेरचाहको निम्ति एकजना प्रबंधक नियुक्त गरेका थिए। केही समय पछि त्यो धनी मानिसले चाल पाए कि त्यस प्रबंधकले

उसको सम्पत्ति नष्ट पाउँ थियो।^१ यसकारण तिनले त्यो प्रबंधकलाई बोलाए अनि भने, 'मैले तिमी बारेमा सुनेको छु। तिमीले खर्च गरेको मेरो रूपियाँ-पैसाको विवरण देऊ। अब उसो तिमी मेरो प्रबंधक रहन पाउने छैनौ।' त्यसपछि त्यो प्रबंधकले आफै सोचन लाग्यो, 'मैले के गर्नु पर्ने हो? मेरो मालिक मलाई कामबाट निकाल्नेवाला छन्। खेतमा काम गर्ने मेरो शक्ति छैन। मलाई माग्न पनि लाज लाग्छ।^२ म जान्छु मैले के गर्नु पर्छ ताकि जब मैले मेरो काम गुमाउँछु, अरू मानिसहरूले मलाई तिनीहरूको घरमा बोलाउने छन्।'^३ यसकारण त्यो प्रबंधकले जसले पैसा लगेका थिए प्रत्येकलाई बोलायो। त्यसले पहिलो व्यक्तिलाई भन्यो, 'तिमीले मेरो मालिकलाई कति तिर्नुपर्छ?'^४ त्यस व्यक्तिले भन्यो, 'मैले तिनलाई चार हजार किलोग्राम जैतुन तेल दिनुपर्छ।' त्यो प्रबंधकले त्यसलाई भन्यो, 'यहाँ तिमी सूची छ; बसेर भट्टै सूची घटाउने कामगार र दुईहजार किलोग्राम लेख।'^५ त्यसपछि प्रबंधकले अर्को व्यक्तिलाई भन्यो, 'तिमीले मेरो मालिकलाई कति तिर्नुपर्छ?' त्यस मानिसले भन्यो, 'मैले तिनलाई एक सय बस्ता गहुँ दिनुपर्छ।' तब त्यो प्रबंधकले भन्यो, 'यहाँ तिमी सूची छ। यसलाई घटाऊ अनि अस्सी बस्ता लेख।'^६ पछि मालिकले त्यो इमान्दारहीन प्रबंधकको प्रशंसा गरे किनभने उसले चलाकी साथ काम गर्‍यो। हो, संसारिक मानिसहरू आत्मिक मानिसहरू भन्दा तिनीहरूको मानिसहरूसित व्यवसायमा चतुर हुन्छन्।

^६ "म तिमीहरूलाई भन्दछु, संसारमा भएका तिमी चिजहरू प्रयोग गरेर आफ्नो मित्रहरू बनाऊ। जब ती चीजहरू सकिन्छ, तब तिमीहरूलाई अनन्त बास स्थानमा स्वागत हुनेछ।^७ यदि कुनै व्यक्तिलाई सानो कुरोमा विश्वास गर्न सकिन्छ भने ठूलो ठूलो कुरामा पनि विश्वास गर्न सकिन्छ। यदि कुनै व्यक्ति सामान्य कुरामा इमान्दारहीन छ भने ठूला-ठूला कुरामा पनि इमान्दारहीन हुन्छ।^८ यदि तिमीलाई सांसारिक सम्पत्तिमा विश्वास गर्न सकिंदैन, तिमीहरूलाई कसरी साँचो सम्पत्तिको लागि विश्वास गरिन्छ।^९ यदि तिमीहरूले अर्काको सामानहरूमा विश्वासी प्रमाण गर्न सकेनौ भने तिमीहरूलाई कसले तिमीहरूकै समानहरू दिनेछ?

^{१०} एकै समयमा एउटा नोकरले दुइजना मालिकको सेवा गर्न सक्ने। त्यो नोकरले एकजना मालिकलाई घृणा गर्छ अनि अर्कोलाई प्रेम गर्छ, अथवा त्यो

एकजनाको भक्त हुन्छ भने अर्कोलाई मन पराउँदैन। एकै समयमा तिमीहरूले परमेश्वर र सम्पत्तिको सेवा गर्न सक्नेनौ।"

परमेश्वरको नियम परिवर्तन हुँदैन

(मती ११:१२-१३)

^१ फरिसीहरूले यी सब सुनिरहेका थिए। फरिसीहरूले येशूको निन्दा गरे किनभने तिनीहरू सबैले धनलाई प्रेम गर्थे।^२ येशूले ती फरिसीहरूलाई भने, "तिमीहरू मानिसहरूको अघि भलादमीको स्वभाव देख्छौ। तिमीहरू भित्र के छ परमेश्वर जान्नु हुन्छ। जुन कुरो मानिसको लागि मूल्यवान छ परमेश्वरको निम्ति त्यसको केही मूल्य छैन।

^३ परमेश्वरले मानिसहरू मोशाको नियम र अगमवक्ताहरूका ग्रन्थहरू अनुसार बाँचेको चहान्छन। तर बपतिस्मा दिने यूहन्ना आएपछि नै परमेश्वरको राज्यको सुसमाचारहरू सुनाइयो। अनेकौ मानिसहरू परमेश्वरको राज्यमा पस्न पाउनलाई परिश्रम गरिरहेका छन्।^४ नियमको सुक्ष्म अंश पनि परिवर्तन गरिनु भन्दा स्वर्ग र पृथ्वी नै अल्पिनु अझ सजिलो छ।

छुटानाम र पुनर्विवाह

^१ यदि कुनै व्यक्तिले आफ्नो स्वास्नीसँग छुटानाम गर्छ र अर्को स्त्रीलाई विवाह गर्छ भने, ऊ व्यभिचार पापको दोषी हुनेछ। अनि कुनै व्यक्तिले छुटानाम भएकी स्त्रीलाई विवाह गर्छ भने त्यसलाई पनि व्यभिचार गरेकै पाप लाग्नेछ।"

धनी मानिस र लाजरस

^१ येशूले भने, "एउटा धनी मानिस थियो। उसले बहुमूल्य लुगाहरू लगाउँथ्यो। त्यो त्यति धनी थियो कि प्रत्येक दिन भोज खुवाउन सक्थ्यो।^२ त्यहाँ लाजरस नाउँ गरेको एक गरीब मानिस बस्थ्यो। त्यो त्यस धनी मानिसको घरको ढोका अघि सुत्ती रहन्थ्यो। त्यसको शरीर घावै घावले भरिएको थियो।^३ यदि त्यसले त्यस धनी मानिसले खाएर उब्रेको खान पाए पनि सन्तुष्ट हुन्थ्यो। कहिले काँही कुकुरहरूले त्यसको घाव चाटिरहेका हुन्थ्यो।^४ केही समय पछि लाजरस मर्यो। स्वर्ग दूतहरूले लाजरसलाई बोकेर अब्राहामका हातमा सुम्पिदिए।

त्यो धनी मानिस पनि मख्यो अनि उसलाई दफनाइयो।
^२त्यसलाई पातालमा पठाइयो अनि खुबै कष्टमा पख्यो।
 त्यो धनी मानिसले टाडोबाट अब्राहामले लाजरसलाई
 आफ्नो हातमा लिएको देख्यो।^३त्यसले चिच्यायो,
 'पिता अब्राहाम, म माथि दया गर्नुहोस्! लाजरसलाई
 मकहाँ पठाइदिनुहोस् ताकि त्यसले आफ्नो आँला पानीमा
 चोबुन सक्छ र मेरो जिब्रोलाई शीतल पारी दिओस।'
 किनभने यो आगोमा म कष्ट पाइरहेकोछु।'^४तर
 अब्राहामले भने, 'मेरो बालक, सम्भ, तिमी कसरी
 बाचिरहेको थियो? तिम्रो जीवनमा दामीदामी धेरै चीजहरू
 थिए। लाजरसकोमा सबै नराम्रो चीजहरू मात्र थियो।
 अहिले त्यो यहाँ सुखमा छ, अनि तिमी चाहि कष्ट
 पाइरहेछौ।'^५तिमीहरू र हाम्रो बीचमा पनि एउटा ठूलो
 खाडल छ। यहाँबाट कोही पनि तिमीहरू भएकोमा पुग्न
 सक्तैन अनि त्यहाँबाट पनि कोही यता तर्न सक्तैन।'
^६त्यो धनी मानिसले भन्यो, 'तब हे पिता अब्राहाम।
 लाजरसलाई मेरो पृथ्वीमा बाबुको घर पठाइदिनुहोस्।'
^७मेरा पाँचजना भाइहरू छन्। यदि लाजरसले तिनीहरूलाई
 चेतावनी दिए भने, तिनीहरू यो कष्टमय ठाउँमा आउने
 छैनन्।'^८तर अब्राहामले भने, 'तिनीहरूको लागि पढ्नु
 मोशाको व्यवस्था र अगमवक्ताहरूको ग्रन्थहरू छन्,
 तिनीहरूले तिनीहरूबाट नै सुनुन।'^९तर त्यो धनी
 मानिसले भन्यो, 'अँह! पिता अब्राहाम! यदि कोही
 मरेकाहरूबाट एक जना त्यहाँ गए, तिनीहरूले विश्वास
 गर्नेछन् अनि हृदय र जीवन परिवर्तन गर्नेछन्।'^{१०}फेरि
 अब्राहामले भने, 'अँह! यदि तिम्रा भाइहरूले मोशा र
 अगमवक्ताहरूलाई सुन्दैनन् भने, तिनीहरूले मृत्युबाट
 उठेर आएकाहरूलाई पनि ध्यान दिदैनन्।'"

पापको कारण नबन र सबै क्षमा गर्न तयार हौं

(मती १८:६-७, २१-२२; मर्कुस ९:४२)

१७

येशूले उहाँको चेलाहरूलाई भने, "मानिसमा
 पाप गराउने घटनाहरू घट्छ नै। तर जसले
 त्यसो गर्छ, उसलाई अत्यन्तै दुःख हुन्छ।^१त्यो व्यक्ति
 जो दुर्वल व्यक्तिहरू माथि अन्याय गर्छ त्यसले कठोर
 प्रतिफल भोग्नु पर्छ। तर त्यसको लागि गलामा जाँतो
 बाँधेर सागरमा फर्काइनु असल हुनेछ।^२यसकारण
 होशियार बस।

"यदि तिम्रो भाइले पापहरू गर्दछ भने उसको दोष
 देखाइ देऊ। तर उसले पश्चाताप गर्छ पाप कर्म बन्द
 गर्छ भने उसलाई माफ देऊ।^३तिम्रो भाइ यदि दिनमा
 सातवटा भूल गर्छ र यदि उसले प्रत्येक पल्ट नै भूल
 स्वीकार्छ भने उसलाई माफ देऊ।"

तिम्रो विश्वास कति ठूलो छ?

^४प्रेरितहरूले प्रभुलाई भने, "हाम्रो विश्वास
 बढाईदिनुहोस्।"

^५प्रभुले भने, "यदि तिमीमा रायोको गेडा जत्रो मात्र
 विश्वास छ भने, तिमीहरू त्यस किम्बुको रूखलाई
 भन्न सक्छौ, 'तँ आफै उखेलिएर समुद्रमा रोपिन जा!'
 अनि त्यो रूखले तिमीहरूको आज्ञा पालन गर्नेछ।

विश्वासी नोकर हुने चेष्टा गर

^६"मानिलेज तिमीहरूमध्ये कसैको एकजना नोकर छ
 जो खेत जोतिरहेको हुन्छ अथवा भेडा चराइरहेको छ।
 जब काम सिध्याएर भित्र आँउछ, त्यसलाई तिमी के
 भन्छौ? 'आज अनि खाना खानु बस?'^७अँह! तिमी
 त्यो नोकरलाई भन्नेछौ, 'मेरो निम्ति खाना तयार पार
 अनि मलाई खाना दिनको लागि लुगा लगाऊ। जब म
 खाई पिई सक्छु तब तिमी खाऊ।'^८नोकरले त्यसरी
 आदेश पालन गरेकोमा त्यो अभारी हुन्छ? हुँदैन।
^९तिमीसँग पनि यस्तै हो। जब तिमीहरूलाई गर्नु दिएको
 प्रत्येक काम गर्दछौ, तिमीहरूले भन्नु पर्छ, 'हामी कुनै
 खास धन्यवाद पाउने योग्यको होइनौ। हामीले जे गर्नु
 पर्ने थियो त्यही काम मात्र गरेका छौ।'"

धन्यवादी बन

^१येशू यरूशलमतिर जाँदै हुनु हुन्थ्यो। उहाँ सामरिया
 र गालील हुँदै जानु भयो।^२उहाँ एउटा गाँउमा
 आइपुग्नु भयो। त्यहाँ उहाँलाई दसजना मानिसहरूले
 भेटे। ती मानिसहरू येशूको एकदम नजिक आएनन्,
 किनभने तिनीहरू सबै कोडीका विमारीहरू थिए।^३तर
 ती मानिसहरूले येशूलाई चर्को स्वरमा भने, "हे येशू
 गुरुज्यू! दया गरी हामीलाई सहयता गर्नुहोस्।"

^४जब येशूले ती मानिसहरूलाई देख्नु भयो, उहाँले
 भन्नु भयो, "जाऊ अनि पूजाहारीहरूलाई तिमीहरू
 आफैलाई देखाऊ।"

जब ती दसजना मानिसहरू पूजाहारीहरूकहाँ जाँदै थिए, तिनीहरू निको भए।^{१५}जब कुनै एकजना मानिसले आफु निको भएको थाहापायो, त्यो फर्केर येशूकहाँ गयो। त्यसले ठूलो स्वर्मा परमेश्वरलाई धन्यवाद चढायो।^{१६}त्यो येशूको चरणमा घोट्टियो अनि येशूलाई धन्यवाद चढायो। त्यो मानिस यहूदी नभई सामरी थियो।^{१७}येशूले भन्नु भयो, “दसजना मानिस निको भए, ठीक हो? अरू नौजना कहाँ छन्? ^{१८}के यो सामरी मात्र परमेश्वरलाई धन्यवाद चढाउन आएको?”^{१९}तब येशूले त्यसलाई भन्नु भयो, “उठ! तिमी जान सक्छौ। तिम्रो विश्वासले तिमी निको भयो।”

परमेश्वरको राज्य तिमीभित्रै छ

(मती २४:२३-२८, ३७-४१)

^{२०}कोही फरिसीहरूले येशूलाई सोधे, “परमेश्वरको राज्य कहिले बनिन्छ?”

येशूले भने, “परमेश्वरको राज्य बनिँदैछ तर त्यस्तो वर्निँदै नजुन तिम्रो आँखाले देख्न सक्छ। ^{२१}मानिसहरूले भन्ने छैनन्, ‘हेर, परमेश्वरको राज्य यहाँ छ!’ अथवा, ‘त्यो त्यहाँ छ!’ होइन, परमेश्वरको राज्य तिमी भित्रै छ।”

^{२२}तब येशूले चेलाहरूलाई भने, “समय आउनेछ जब तिमीहरूले मानिसको पुत्रको कुनै दिन हेर्नलाई खुबै चाहना गर्नेछौ, तिमीहरू हेर्न योग्यका हुने छैनौ। ^{२३}मानिसहरूले तिमीहरूलाई भन्नेछन्, ‘हेर, यो त्यहाँ छ!’ अथवा ‘हेर, यो यहाँ छ!’ जहाँ छौ तिमीहरू त्यहाँ बस, टाडा नजाऊ अनि नखोज।

जब येशू फेरि आउँछन्

^{२४}तिमीहरूले यो जानेछौ कि मानिसको पुत्र फेरि कहिले आउँछ। उहाँको आउने दिन बिजुली जस्तो हुनेछ जुन आकाशको एक अन्तबाट अर्को अन्त सम्म चम्कन्छ। ^{२५}तर त्यो भन्दा अघि, मानिसको पुत्रले अनेकौं कष्टहरू सहनुपर्छ अनि यो पुस्ताका मानिसहरूबाट अस्वीकृत हुनुपर्छ। ^{२६}मानिसको पुत्र आउँदा पनि त्यही हुनेछ जुन नूहको समयमा भएको थियो। ^{२७}नूहको समयमा, जब सम्म नूह डुङ्गामा पसेनन् मानिसहरू खान्थे, पिउँथे, विहे गर्दै थिए, अनि गराउँथे। तब बाढी आयो अनि सबै नष्ट पास्को। ^{२८}यो पनि

लूताको समय जस्तै हुनेछ जब परमेश्वरले सधोमको सर्वनाश गरे। ती मानिसहरू खाँदै थिए, पिउँदै थिए, किन्दै थिए, विक्री गर्दै थिए, रोप्दै थिए अनि आफ्नै लागि भवनहरू बनाउँदै थिए। ^{२९}लूताले शहर छाड्ने समय सम्म मानिसहरू यी सब गरिरहेकै थिए। तब आकाशबाट आगो र गन्धक बस्यो अनि प्रत्येकलाई नष्ट पास्को। ^{३०}जब मानिसको पुत्र आउनु हुन्छ, एकदमै त्यही हुनेछ।

^{३१}त्यसदिन, यदि कोही मानिस उसको घरको छानामा छ भने, अनि उसको समानहरू घरभित्र छ भने ऊ ती समानहरू लिन जानु पर्दैन। त्यसरी यदि कोही मानिस खेतमा छ भने त्यसले पनि नै घर फर्किनु पर्दैन। ^{३२}विचार गर, लूताकी पत्नीलाई के भएको थियो। ^{३३}जुन व्यक्तिले आफ्नो जीवन बँचाउन चाहन्छ उसले त्यो गुमाउनेछ। तर कसैले आफ्नो जीवन गुमाउँछ भने त्यसले यो बचाउँनेछ। ^{३४}त्यसबेला एउटा पलङ्गमा डुङ्गना व्यक्तिहरू एक साथ सुतिरहेको हुनेछन्, एकजनालाई लगिने छ अनि अर्कोलाई छोडिने छ। ^{३५}डुङ्गना स्त्रीहरू एक साथ काम गरिरहेको हुने छन, एउटीलाई लगिने छ अनि अर्कीलाई छोडिनेछ।” ^{३६}*

^{३७}चेलाहरूले येशूलाई भने, “यो कहाँ हुनेछ, प्रभु?”

येशूले उत्तर दिए, “जहाँ लाश हुन्छ त्यहाँ गिहहरू भेला हुन्छन्।”

परमेश्वरले मानिसहरूलाई उत्तर दिन्छन्

१८ त्यसपछि येशूले चेलाहरूलाई सँधै प्रार्थना गर्नु अनि कहिल्यै निराश नहुनु भनेर शिक्षा दिए। येशूले तिनीहरूलाई सिकाउन यस्तो दृष्टान्त भने: ^१“कुनै एउटा शहरमा एकजना न्यायाधीश बस्यो। उसले परमेश्वरबारे वास्तै गर्दैन थिए। उसले यो पनि वास्ता गर्दैन थिए कि मानिसहरूले उसको बारेमा के-के सोच्छन्। त्यही शहरमा एकजना नारी थिई। त्यसको लोभने मरिसकेको थियो। त्यो नारीले धेरै पल्ट त्यो न्यायाधीशलाई भनी, ‘यहाँ एउटा मानिस छ जसले मलाई अन्याय गर्दैछ। मेरो अधिकार बचाई दिनुहोस्।’ ^२तर न्यायाधीशले त्यस

पद ३६ लूताको केही यूनानी प्रतिहरूमा पद ३६ जोडिएको छ। डुङ्गना मानिसहरू एउटै खेतमा हुनेछन्, एउटालाई लगिनेछ र अर्कोलाई छोडिनेछ।

नारीलाई कुनै प्रकारको सहायता गर्न चाहेन। लामो समय पछि न्यायाधीशले बिचार गर्‍यो, 'परमेश्वरको बारेमा म वास्तै राखिनँ। अनि मानिसहरूले मेरो विषयमा के सोच्न् ल्यसको पनि म वास्ता गर्दिन।' तर यो विधवाले भने मलाई हैरान पारी। यदि त्यसले चाहेको न्याय गरिदिँ भने उसले मलाई छोडिदिने थिई। नत्र घरीघरी आउँछे अनि त्यसले मलाई हैरान बनाउँछे।"

५तब प्रभुले भन्नु भयो, "सुन! त्यो अन्यायी न्यायाधिशले जे भन्यो, त्यसमा केही अर्थ छ। ६के परमेश्वरले छानेका मानिसहरूलाई न्याय दिँदैनन्? तिनीहरू रात-दिन उनलाई कराउँछन्। परमेश्वरले आफ्नो मानिसहरूलाई जवाफ दिनलाई अल्छी गर्दैनन्। ७म तिमीहरूलाई भन्दछु, परमेश्वरले आफ्नो मानिसहरूलाई भट्टै न्याय दिनु हुने छ। तर जब मानिसको पुत्र फेरि आउनु हुन्छ, के उहाँले पृथ्वीमा उहाँलाई विश्वास गर्ने मानिसहरू पाउनु हुन्छ?"

परमेश्वरसँग ठीक बस

८कतिजना मानिसहरूले सोचे कि तिनीहरू खुबै असल थिए। तिनीहरूले प्रत्येकलाई हेला गर्छन्। येशूले तिनीहरूलाई उपदेश दिन एउटा यस्तो दृष्टान्त सुनाए: ९कुनै एक समयमा फरिसी र एकजना कर उठाउने व्यक्ति थिए। एकदिन ती दुवै मन्दिरमा प्रार्थना गर्न गए। १०फरिसी कर उठाउने देखि केही टाडो उभियो। जब त्यो फरिसीले प्रार्थना शुरू गर्‍यो, त्यसले भन्यो, 'हे परमेश्वर, तपाईंलाई धन्यवाद दिन्छु किनभने म अरू जस्तो नराम्रो मानिस होइन। म चोरी, ठग र व्यभिचारी पापहरू गर्दिन। म तपाईंलाई धन्यवाद चढाउँछु कारण म यो कर उठाउने जस्तो नराम्रो होइन।' ११म असल छु; म हप्तामा दुइपटक उपवास बस्छु अनि आफ्नो कमाईबाट दशांश दान गर्छु।'

१२त्यो कर उठाउने एकलै अलि पर उभिरहेको थियो। जब त्यसले प्रार्थना गर्‍यो, त्यसले स्वर्गपट्टि पनि हेरेन। त्यसले परमेश्वरको अधि आफूलाई अति तुच्छ पायो। त्यसले भन्यो, 'हे परमेश्वर, म प्रति दया गर्नुहोस्। म एउटा पापी हुँ।' १४म तिमीहरूलाई भन्दछु, जब त्यो घर गयो, त्यो परमेश्वरसँग ठीक थियो। तर त्यो फरिसी, जसले आफूलाई असल हुँ भन्ने सम्भन्ध्यो त्यो परमेश्वरसँग ठीक थिएन। जुन व्यक्तिले आफूलाई

ठूलो ठान्छ त्यो तुच्छ हुनेछ। तर जुन व्यक्तिले आफूलाई तुच्छ ठान्छ त्यो महान हुनेछ।"

परमेश्वरको राज्यमा को पस पाउने छ?

(मती १६:१३-१५; मार्कुस १०:१३-१६)

१५कोही मानिसहरूले आफ्ना केटाकेटीहरू येशूकहाँ ल्याउँदै थिए ताकि येशूले तिनीहरूलाई छोडि दिउन। तर चेलाहरूले जब देखे, तिनीहरूले मानिसहरूलाई हकारे। १६तर येशूले ती ससाना बालकहरूलाई बोलाए अनि चेलाहरूलाई भने, "ती ससाना बालकहरूलाई मकहाँ आउन देऊ। तिनीहरूलाई नरोक। किनभने परमेश्वरको राज्य यी बालकहरू जस्तै मानिसहरूको हो। १७म तिमीहरूलाई साँचो भन्दछु तिमीहरूले ससाना बालकले केही शोक ग्रहण गरे जस्तै परमेश्वरको राज्यलाई पनि ग्रहण गर्नु पर्छ। नत्र तिमीहरू कहिल्यै प्रवेश गर्ने छैनौं।"

एकजना धनी मानिसद्वारा येशूलाई एउटा प्रश्न

(मती १६:१६-३०; मार्कुस १०:१७-३१)

१८एकजना यहूदी नेताले येशूलाई सोधे, "हे असल गुरु, अनन्त जीवन पाउँन मैले के गर्नु पर्छ?"

१९येशूले तिनलाई भने, "तिमीले मलाई किन असल भन्दछौ? केवल परमेश्वर मात्र असल हुनुहुन्छ। २०तैपनि म तिम्रो प्रश्नको उत्तर दिन्छु। तिमीले परमेश्वरको आज्ञाहरू जान्दछौ: 'व्यभिचार नगर्नु, कसैको हत्या नगर्नु, नचोर्नु, अरूको विषयमा भूटो नबोल्नु, बाबु-आमालाई सम्मान गर।'*"

२१तर त्यो अगुवाले भने, "म सानोदेखि यी आज्ञाहरू पालन गर्दै आएको छु।"

२२जब येशूले यस्तो सुने, उहाँले त्यो नेतालाई भने, "तर त्यहाँ अझै एउटा तिमीले गर्नुपर्ने काम बाँकी छ। तिम्रोमा भएको सबै चीजहरू बिक्री गर अनि पैसाहरू गरीब मानिसहरूलाई बाडिदेऊ अनि स्वर्गमा तिमीले इनाम पाउनेछौ। त्यसपछि तिमी आज अनि मलाई पछ्याऊ।" २३तर जब उसले यी कुराहरू सुन्यो ऊ अत्यन्त दुःखी भयो किनभने त्यो मानिस साहै धनी थियो।

^{२५}जब येशूले ल्यो मानिसलाई दुःखी भएको देख्नु भयो, उहाँले भन्नुभयो भने, “सौँचै धनी मानिसलाई परमेश्वरको राज्यमा प्रवेश गर्नु कठिन छ। ^{२५}हो, धनी मानिसलाई परमेश्वरको राज्यमा प्रवेश गर्नु भन्दा त बरु ऊँटलाई सियोको नाश्रीबाट छिर्नु सजिलो पछि।”

कसले चाँहि उद्धार पाउँछ?

^{२६}जब त्यहाँ भएका मानिसहरूले यो सुने, तिनीहरूले भने, “त्यसो भए कसले उद्धार पाउँछ?”

^{२७}येशूले भन्नु भयो, “जे मानिसको निम्ति असम्भव काम छ परमेश्वरको निम्ति सम्भव छ।”

^{२८}पत्रुसले भने, “के हामीले सबै कुरा त्याग्यौं र तपाईंको अनुयायी भएका छौं?”

^{२९}येशूले भन्नु भयो, “म तिमीहरूलाई सौँचो भन्दछु। प्रत्येक व्यक्ति जसले आफ्नो घर, स्वास्नी, दाज्युभाइहरू, आमाबाबु, अथवा बालकहरू परमेश्वरको राज्यको निम्ति छोडेको छ ^{३०}तिनले यो जीवनमा यी सब भन्दा धेरै पाउनेछ। अनि जब त्यो मानिस मर्छ, त्यसले परमेश्वरसँग सधैंको लागि बस्ने मौका पाउनेछ।”

येशू आफ्नो मृत्यु बारे फेरि चर्चा गर्नुहुन्छ

(मती २०:१७-१९; मार्कुस १०:३२-३४)

^{३१}त्यसपछि येशूले बाह्रै प्रेरितहरूलाई अर्को तिर लानु भयो, उहाँले तिनीहरूलाई भन्नु भयो, “सुन! हामीहरू यरूशलेम जाँदैछौं। मानिसको पुत्रका विषयमा अगमवक्ताहरूले जे-जे लेखेका छन् ती सबै पूरा हुनेछ। ^{३२}उहाँकै मानिसहरू उहाँको विरुद्धमा जानेछन् अनि उहाँलाई अयहूदीहरूको हातमा सुम्पिदनेछ। तिनीहरूले उहाँको उपहास गर्नेछन्, अनि उनलाई थुक्ने छन्। ^{३३}तिनीहरूले उनलाई कोरा लगाउनेछन् अनि मार्नेछन्। तर उनी मरेको तीन दिनपछि, उनी फेरि बैरी उठनेछन्।” ^{३४}प्रेरितहरूले यी कुराहरूको अर्थ बुझ्ने चेष्टा गरे, तर ती वास्तविक कुरा बुझ्न सकेनन् कारण यो तिनीहरूबाट लुकेको थियो अनि तिनीहरूले केही पनि बुझेनन्।

येशूद्वारा अन्धो मानिस निको

(मती २०:२९-३४; मार्कुस १०:४६-५२)

^{३५}येशू यरीको शहर नजिक आइपुगे। त्यहाँ एकजना अन्धो मानिस बाटोको छेउमा बसिरहेको थियो। त्यो

अन्धोले मानिसहरूसँग भीख मागिरहेको थियो। ^{३६}जब त्यसले त्यही बाटोबाट भीड आएको चाल पायो, त्यसले सोध्यो, “के भइरहेको छ?”

^{३७}ती मानिसहरूले त्यसलाई भने, “नासरतको येशू यो बाटो आउँदैछन्।”

^{३८}त्यो अन्धो मानिस अत्यन्त हर्षित भयो अनि भन्यो, “येशू दाऊदका पुत्र। ममाथि दया गर्नुस!”

^{३९}मानिसहरू जो भीड अगाडि थिए त्यो अन्धो मानिसलाई गाली गर्न लागे। तिनीहरूले त्यसलाई नबोल्नु भने। तर त्यो अन्धो मानिस जोड जोडले चिच्यायो, “हे दाऊदका पुत्र! ममाथि दया गर्नुस।”

^{४०}येशू त्यहाँ उभिनु भयो अनि भन्नुभयो, “त्यो अन्धो मानिसलाई मकहाँ ल्याऊ।” जब त्यो अन्धो मानिस येशू भएकामा पुग्यो, उहाँले सोध्नु भयो, “^{४१}तिमीले मबाट के गरिदिएको चाहन्छौ?”

त्यो अन्धो मानिसले भन्यो, “प्रभु, म फेरि देख्न चाहन्छु।”

^{४२}येशूले त्यसलाई भन्नुभयो, “दृष्टि पाऊ, तिम्रो विश्वासले तिमीलाई बचाएको छ।”

^{४३}त्यसपछि त्यो मानिसले देख्न सके भयो। त्यसले परमेश्वरलाई धन्यवाद चढाउँदै येशूलाई पछ्याउन लाग्यो। जति पनि मानिसहरूले यी सब देखे तिनीहरूले परमेश्वरको प्रशंसा गर्न थाले।

जक्कै

१९ येशू यरीको शहर भर जाँदै हुनुहुन्थ्यो। यरीकोमा एकजना जक्कै नाउँ भएको मानिस बस्थे। तिनी कर उठाउने हाकीम औ धनवान व्यक्ति थिए। ^३तिनी येशू को थिए भनी हेर्न चाहन्थे। अरू मानिसहरू पनि त्यहाँ उहाँलाई हेर्न चाहन्थे। जक्कै एकदमै पुङ्को मानिस थिए अनि उनले मानिसहरूको भीडमा तिनले येशूलाई देख्न सके थिएनन्। ^४अनि येशू आउँदै गरेको ठाउँ पुग्न तिनी अधि दौडे। तिनी नेभाराको रूखमा चेदे जहाँबाट तिनले येशूलाई देख्न सक्थे। ^५जब येशू त्यो जग्गामा आइपुगु भयो उहाँले जक्कैलाई रूखमाथि देख्नु भयो उहाँले तिनलाई भन्नु भयो, “जक्कै, भट्टै! तल ओर्लेर आऊ! आज म तिम्रो घरमा बास बस्नु पछि।”

^६त्यसपछि जक्कै भट्टै तल ओर्लेर आए। तिनी आफ्नो घरमा येशूलाई स्वागत गर्न पाउँदा खुबै खुशी

भए।^{१५}सबै मानिसहरूले यो देखे। तिनीहरू यसो भन्दै विरोध गर्न लागे, “हेर येशू कस्ता मानिससंग बस्नु हुँदछ? जककै पापी हो।”

^{१६}जककैले प्रभुलाई भन्यो, “म असल काम गर्न चाहन्छु। म गरीबहरूलाई मेरो आधा सम्पत्ति दिनेछु। अनि यदि मैले कसैलाई ठगेकोछु भने तिनीहरूलाई चार गुणा अधिक तिर्नेछु।”

^{१७}येशूले भने, “यो मानिस असल हो। निश्चय नै यी अब्राहामको परिवारको हुनुपर्छ। आज जककै आफ्नो पापहरूबाट मुक्त भएको छ।^{१८}मानिसको पुत्रले हराएका मानिसहरूलाई खोज्नु र बचाउनु आएका छन्।”

परमेश्वरले दिनुभएको चीजहरूको प्रयोग

(मती २५:१४-३०)

^१येशू यरूशलेम नजीकै पुगेका थिए। कोही मानिसहरूले सोचे कि परमेश्वरको राज्य भन्नु आउँदछ।^२मानिसहरूले यस्तै साँचेका होलान् भनेर येशूले थाहा पाउनु भयो, अनि उहाँले तिनीहरूलाई यो कथा सुनाए: “एकजना कुलीन मानिस आफ्नो निमित्त राजा हुनु टाढा देशमा जानलाई तयारी गर्दै थिए। तब फर्केर घर आई आफ्ना मानिसहरूमा पनि शासन गर्ने थिए।^३यसकारण तिनले आफ्ना दशजना नोकरहरूलाई भेला गराए। तिनले प्रत्येकलाई एक-एक थैलो पैसा दिए। तिनले भने, ‘म फर्केर नआउञ्जेल यो तिमीहरूले व्यापार गर्दै गर।’^४तर राज्यमा भएका अरू मानिसहरूले उसलाई घृणा गरे। अनि तिनीहरूले एकदल आफ्ना मानिसहरूलाई यसो भन्न पठाए, ‘हामी यस मानिसलाई राजा बनाउन चाहँदैनौ।’

^५तर त्यो मानिसलाई राजा बनाइयो। जब तिनी आफ्नो देश फर्के तिनले भने, ‘ती नोकरहरूलाई बोलाऊ जससित मेरा पैसा छन्। म जान्न चाहन्छु तिनीहरूले ती पैसाबाट कतिसम्म कमाए।’^६पहिलो नोकर आयो अनि भन्यो, ‘मालिक, मैले दस थैलो पैसा कमाएँ तपाईंले दिनु भएको एक थैलो पैसाले।’^७राजाले त्यो नोकरलाई भने, ‘अति राम्रो! तिमी असल नोकर हो। तिमीहरू सानो कुरामा विश्वासी थियौं। यसकारण म मेरा दशवटा शहर शासन गर्न तिमीलाई नियुक्ती गर्छु।’^८दोस्रो नोकरले भने, ‘मालिक, मैले तपाईंको एक थैलो पैसाले अरू पाँच थैलो पैसा कमाएँ।’

^९राजाले त्यो नोकरलाई भने, ‘तिमीले पनि पाँचवटा शहरहरूमा शासन गर।’^{१०}त्यसपछि अर्को नोकर आयो। त्यसले राजालाई भन्यो, ‘मालिक! यहाँ तपाईंको पैसाको थैलो छ। मैले यसलाई लुगाले बेहेर लुकाइराखेको थिएँ।’^{११}मलाई तपाईंदेखि अति डर थियो किनभने तपाईं अत्यन्त कठोर मानिस हुनुहुन्छ। तपाईंले आफूले नकमाएको पनि लानु हुन्छ, तपाईंले बीउ नछरी वाली काटनु हुन्छ।’^{१२}त्यसपछि राजाले त्यो नोकरलाई भने, ‘तिमी खराब नोकर हो! म तिमीलाई त्रिप्रे शब्दहरूबाट न्याय गर्छु। तिमीले भन्यौ म कठोर मानिस हुँ। तिमीले यसो पनि भन्यौ कि मैले जे कमाएको थिइँ त्यो पैसा लिन्छु अनि जे रोपेको थिइँ त्यसको फसल उठाउँछु।^{१३}यदि यी सबै साँचो हो भने मेरो पैसालाई तिमीले व्याङ्गमा राख्न सक्थ्यौ। अनि जब म फर्केर आँए, मेरो रुपियाँले व्याज कमाएको हुन्थ्यो।’^{१४}त्यसपछि राजाले त्यहाँ उभिरहेका मानिसहरूलाई भने, ‘रुपियाँको थैलो यसबाट लेऊ, अनि जुन नोकरकोमा दस थैली रुपियाँ छ त्यसलाई नै देऊ।’^{१५}ती मानिसहरूले राजालाई भने, ‘तर मालिक, त्यो नोकरको त अधिबाटै दश थैलो रुपियाँ छ।’^{१६}राजाले भने, ‘म भन्छु जसकोमा धेरै छ उसलाई धेरै नै दिइन्छ, अनि जसकोमा छैन, त्यसकोमा जो छ त्यो पनि लगिन्छ।’^{१७}अहिले मेरो शत्रुहरू कहाँ छन्? खोई तिनीहरू कहाँ छन् जसले म राजा भएको चहादैनथे? ती शत्रुहरूलाई यहाँ ल्याऊ अनि मेरो अधि तिनीहरूको हत्या गर।”

येशू राजा भैं यरूशलेममा प्रवेश गर्नु भएको

(मती २१:१-११; मर्कुस ११:१-११; यूहन्ना १२:१२-१६)

^१यी सबै कुराहरू जब येशूले भनिसके उनी यरूशलेमतिर गए।^२उहाँ जैतून नाउँ गरेको पहाड नजीकको बेथफागे र बेथानी शहरमा पुगे। उहाँले आफ्ना दुइजना चेलाहरूलाई बोलाउनु भयो अनि^३‘तिनीहरूलाई भन्नु भयो, “यहाँ जुन गाउँ तिनीहरूको सामुने छ त्यहाँ जाऊ। जब शहरमा पस्न लागेका हुन्छौ त्यहाँ एउटा गधालाई बाँधिराखेको पाउनेछौ। त्यो गधामा पहिले कोही पनि चढेको छैन। गधाको लगम फुकाल, अनि त्यसलाई मकहाँ लिएर आऊ।’^४कसैले गधा किन खोल्दैछौ भनी तिमीलाई सोधे, भने, ‘यो गधा मालिकलाई चाहिएको छ।”

^{३३}दुवै चेलाहरू शहरतिर लागे। तिनीहरूले गधालाई येशूले भन्नु भएभैं पाए। ^{३३}जब ती चेलाहरूले गधालाई डोरी खोल्दैथे, गधाको मालिकहरूले चेलाहरूलाई सोधे, “किन तिमीहरू गधा खोल्दैछौ?”

^{३४}चेलाहरूले जवाफ दिए, “मालिकलाई यसको अवश्यकता छ।” ^{३५}यसकारण तिनीहरूले त्यो गधालाई येशूकहाँ ल्याए। चेलाहरूले आफ्ना लुगाहरू गधाको पिठ्यौंमा बिछ्याए। त्यसपछि तिनीहरूले येशूलाई त्यो गधामा चढाए। ^{३६}येशू गधामाथि चढेर यरूशलेम तर्फ लाग्नुभयो। मानिसहरूले येशूकालागि आफ्ना लुगाहरू बाटोमा ओछ्याए।

^{३७}येशू यरूशलेम पुग्नै लागेका थिए। उनी जैतन डोंडाको फेदीमा पुगेका थिए। चेलाहरूको सम्पूर्ण भीड नै खुशी थिए। तिनीहरू परमेश्वरलाई धन्यवाद चढाउँदै थिए। तिनीहरूले परमेश्वरको शक्तिपूर्ण कार्यहरू देखेर उहाँलाई कराई कराई धन्यवाद चढाउँदैथे। ^{३८}तिनीहरूले भने,

“धन्य हुन, ती राजा जो प्रभुको नाउँमा आउँछन्।”

भजनसंग्रह ११८:२६

स्वर्गमा शान्ति होस् अनि परमेश्वरमा महीमा होस्।”

^{३६}भीडमा उभिएर कोही फरिसीहरूले येशूलाई भने, “गुरुज्यू! यस्तो कुराहरू नभन्नु भनेर तपाईंका चेलाहरूलाई भन्नुहोस्।”

^{४०}तर उहाँले भन्नुभयो, “म तिमीहरूलाई भन्छु, यी कुराहरू भन्नै पर्छ। यदि मेरा चेलाहरूले यी कुराहरू भनेनन् भने, यी ढुङ्गाहरू यसको लागि चिच्याउनेछन्।”

यरूशलेमकालागि येशूको बिलौना

^{४१}येशू यरूशलेम नजीक आई पुगे। उनले शहरलाई हेरे अनि त्यसको निम्ति विलाप गरे। ^{४२}उनले यरूशलेमको विषयमा भने, “तिम्रोमा केले शान्ति ल्याउँछ यदि तिमीले आज बुभेकेको भए असल हुने थियो। तर तिमीले जान्दैनौ, किनभने यो तिम्रो आँखाबाट ओभेल परेको छ। ^{४३}एउटा समय आउँदैछ कि तिम्रो शत्रुहरूले तिम्रो वरिपरि वाधाहरू खडा गराउने छन्। तिमीलाई तिनीहरूले

वरिपरिबाट घेर्नेछन् अनि तिमी सबै तिरबाट घेरामा पर्नेछौ।” ^{४४}तिनीहरूले तिमीलाई र तिम्रा मानिसहरूलाई ध्वंस पार्नेछन्। तिम्रो भवनहरूको एक ढुङ्गा माथिको अर्को ढुङ्गा पनि छाडिने छैन। यो घट्नेछ कारण तिमी जान्दैनौ तिमीलाई बचाउन परमेश्वर कहिले आउँछन्।”

येशूको मन्दिरतर्फ प्रस्थान

(मती २१:१२-१७; मर्कुस ११:१५-१६; यूहन्ना २:१३-२२)

^{४५}येशू मन्दिरमा जानु भयो। त्यहाँ के के बेचेहरूलाई खेदनु भयो। ^{४६}उहाँले भन्नु भयो, “धर्मशास्त्रमा यस्तो लेखिएको छ, ‘मेरो घर प्रार्थनाको घर हुनेछ।’* तर तिमीहरूले यसलाई ‘डाँकुहरूको वास स्थलमा परिणत गरेका छौ।’*”

^{४७}येशूले मन्दिरमा दिनहुँ शिक्षा दिनु हुन्थ्यो। मुख्य पूजाहारीहरू, नियमका शास्त्रीहरू र कोही मानिसहरूका प्रमुखहरू येशूलाई मार्न दाऊ खोजिरहेका थिए। ^{४८}तर यस कामको लागि तिनीहरूले उपाय पाएनन किनभने सबै मानिसहरू ध्यान पूर्वक येशूका कुराहरू सुनिरहेका थिए। मुख्य पूजाहारीहरू, नियमका शास्त्रीहरू र प्रमुखहरूले येशूलाई कसरी मार्न पर्ने हो जान्दैन थिए।

यहूदि प्रमुखहरूद्वारा येशूलाई प्रश्न

(मती २१:२३-२७; मर्कुस ११:२७-३३)

२० एक दिन येशू मन्दिरमा थिए अनि मानिसहरूलाई शिक्षा दिइरहेका थिए। उहाँले परमेश्वरको राज्यको विषयमा सुसमाचारहरू भनिरहेका थिए। मुख्य पूजाहारीहरू, नियमका शास्त्रीहरू र बूढा यहूदी प्रमुखहरू तिनी भएकोमा प्रश्न गर्न आए। ^२तिनीहरूले सोधे, “हामीलाई भन्नु होस्, कुन अधिकारले तँपाईं यी सब काम गर्नु हुन्छ? कसले तपाईंलाई यस्तो अधिकार दियो?”

^३येशूले उत्तर दिए, “म पनि तिमीहरूलाई एउटा प्रश्न सोध्छु। भन मलाई: ^४जब यूहन्नाले मानिसहरूलाई बप्टिस्मा दिए त्यो अधिकार तिनले परमेश्वर अथवा मानिसबाट पाएका थिए?”

^५तिनीहरूले यस विषयमा आपसमा बहस गरे, “यदि हामीले भन्यौं, ‘यूहन्नाको बप्टिस्मा परमेश्वरबाट भएको थियो,’ तब उनले भन्नेछन्, ‘त्यसो भए यूहन्नालाई किन

‘मेरो ... हुनेछ’ यशैया ५६:७।

‘डाकुहरूको ... गरेका छौ’ यर्मिया ७:११।

विश्वास नगरे को?' 'तर यदि हामीले भन्यौं, 'यूहन्नाको बपतिस्मा मानिसद्वारा भएको हो,' तब सबै मानिसहरूले हामीलाई दुङ्गा हान्नेछन्, किनभने तिनीहरूले यूहन्नालाई अगमवक्ताको रूपमा विश्वास गर्छन्।' ^{१७}अनि तिनीहरूले भने, "यो कहाँबाट आयो हामी जान्दैनौं।"

^{१८}यसर्थ येशूले तिनीहरूलाई भने, "त्यसैले म यी कामहरू कुन अधिकारबाट गर्दछु, भन्दिन।"

परमेश्वरले पुत्रलाई पठाउँछन्

(मती २१:३३-४६; मर्कुस १२:१-१२)

^१त्यसपछि येशूले दृष्टान्त कथा सुनाए, "एकजना मानिसले खेतमा अङ्गूरहरू रोपे। उसले आफ्नो खेत केही खेतालाहरूलाई किरायमा दिए। त्यसपछि त्यो मानिस धेरै समयको लागि बाहिर गयो। ^२त्यसपछि, खेतमा अङ्गूरको फसल उठाउने समय आयो। अनि त्यो मानिसले आफ्नो एकजना नोकरलाई ती खेतालाहरूकहाँ आफ्नो पाउनु पर्ने अङ्गूरको भाग लिन पठायो। तर खेतालाहरूले त्यो नोकरलाई कूटपीट गरे अनि खाली हात पठाइदिए। ^३फेरि त्यो मानिसले अर्को नोकर पठायो। खेतालाहरूले त्यो नोकरलाई पनि पीटे। तिनीहरूले त्यसलाई कुनै सम्मान गरेनन्। ती खेतालाहरूले उसलाई खाली हात पठाए। ^४उसले अफ तेस्रो नोकर पठायो। खेतालाहरूले त्यसलाई नराम्रो प्रकारले कुटे अनि बाहिर पठाइदिए। ^५त्यो खेतको मालिकले भने, 'अब मैले के गर्नु पर्ने हो? म मेरो प्यारो छोरोलाई पठाउनेछु। हुनसक्छ खेतालाहरूले मेरो छोरोलाई आदर गर्छन।' ^६जब खेतालाहरूले छोरोलाई देखे, तिनीहरूले आपसमा भने, 'यो हाम्रो मालिकको छोरो हो। यो खेत उसकै हुनेछ। यसलाई मारौं, तब यो खेत हाम्रो हुनेछ।' ^७त्यसपछि खेतालाहरूले उसको छोरोलाई खेतबाट बाहिर निकालिदिए अनि त्यसलाई मारे।

"यो खेतको मालिकले अब के गर्नेछ? ^८तिनी आउनेछन्, अनि ती खेतालाहरूलाई मार्नेछन्। त्यसपछि तिनले त्यो खेत अन्य खेतालाहरूलाई दिनेछन्।"

मानिसहरूले यो कथा सुने। तिनीहरूले भने, "अहँ! यस्तो कहिल्यै नहोस्।" ^९तर येशूले तिनीहरूको आँखामा हेर्नुभयो अनि भन्नुभयो, "त्यसो भए, यो श्लोकको अर्थ के होला:

'डकर्मीहरूले नचाहेका ती दुङ्गा त्यही शीर्ष दुङ्गा बन्थे?'

भजनसंग्रह ११८:२२

^{१०}प्रत्येक मानिस जो ती दुङ्गामा बजारिनु पुग्छ चकनाचूर हुनेछ। अनि यदि त्यो दुङ्गा कसैमाथि खसे त्यसले तिनलाई धुलो पिठो पार्नेछ।"

^{११}येशूले भनेको यो कथा यहुदी प्रमुखहरूले सुने। तिनीहरूकै निम्ति भनिए भैं बुभे। त्यसर्थ तिनीहरूले त्यति बेलै येशूलाई पक्रिने चेष्टा गरे। अनि तिनीहरू मानिसहरूसँग पनि डराए।

यहुदी प्रमुखहरूद्वारा येशूको परीक्षा लिने चेष्टा

(मती २२:१५-२२; मर्कुस १२:१३-१७)

^१त्यसपछि कानूका शास्त्रीहरू र मुख्य पूजारीहरूले येशूलाई होसियारीसित चियो गरे। तिनीहरूले केही जासुसहरू येशूकहाँ पठाए अनि तिनीहरूलाई भद्र मानिस भैं व्यवहार गर्न भने। तिनीहरूले येशूको भनाईमा केही खोट निकाल्नु चाहान्थे। यदि तिनीहरूले कुनै खोट पाए येशूलाई राज्यपाल अधि सुम्पिदिने थिए, जसको येशूमाथि शक्ति अनि अधिकार थियो। ^२अनि तिनीहरूले येशूलाई सोधे, "गुरुज्यू, हामी बुझ्छौं कि तँपाई जे बोल्नु हुन्छ अनि शिक्षा दिनु हुन्छ त्यो सही छ। तँपाई सबै मानिसहरूलाई निष्पक्षसित त्यहीकुरा सिकाउनु हुन्छ। अनि तपाई सँधै नै परमेश्वरको मार्गको विषयमा सत्य सिकाउनु हुन्छ। ^३हामीलाई भन्नुहोस्, के हामीले कैसरलाई कर तिर्नु उचित छ वा छैन?"

^४तर येशूले तिनीहरूको चलाकी चाल पाइ हाले। यसर्थ उहाँले तिनीहरूलाई भने, ^५"एउटा सिक्का मलाई देऊ। यो सिक्कामा कसको नाम छ? अनि यसमा कसको चित्रको छाप छ?"

तिनीहरूले भने, "सिजरको।"

^६येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, "त्यसो हो भने सिजरको चीज सिजरलाई नै देऊ अनि परमेश्वरको परमेश्वरलाई नै देऊ।"

^७उहाँको ज्ञानमय उत्तर सुनेर तिनीहरू छक्क परे। तिनीहरूले केही भन्न सकेनन्। मानिसहरूको अधि तिनीहरूले येशूलाई केही कुरामा पनि पक्रन सकेनन्, यसर्थ तिनीहरू चुपचाप बसे।

कोही सडुकीहरूद्वारा येशूको परीक्षा लिने चेष्टा

(मती २२:२३-३३; मार्कुस १२:१८-२७)

^{२७}कोही सडुकीहरू येशूकहाँ आए। तिनीहरू विश्वास गर्दथे कि मानिस मरेपछि फेरि कहिल्यै बौरी उठ्दैन। तिनीहरूले येशूलाई भने, ^{२८}“गुरुज्यू, मोशाले लेख्नु भएको छ कि यदि कुनै विवाहित मानिस सन्तान नजन्माई मर्यो भने उसकी स्वास्नीलाई उसको भाइले दाजुको सन्तानको निम्ति बिहे गर्नुपर्छ अनि दाज्यूको लागि बच्चा जन्माउनु पर्छ। ^{२९}कुनै एक समयमा सातजना दाजुभाइ थिए। जेठा दाजुले एउटी स्त्रीलाई विवाह गरे, तर मरिहाले। उसको कुनै सन्तान थिएन। ^{३०}अनि दोस्रो भाइले त्यो विधवालाई विवाह गरे, अनि उ पनि मरिहाले। ^{३१}तब तेस्रो भाइले उसलाई विहे गर्‍यो अनि उ पनि मर्यो। त्यस्तै घटना अरू भाइहरूसित पनि घट्यो। तिनीहरू सबै बच्चाहरू नभई मरे। ^{३२}अन्तमा त्यो स्त्री पनि मरी। ^{३३}तर सबै सात दाजुभाइहरूले त्यसलाई विवाह गरेका थिए। अनि जब मानिसहरू मरेर बौरिन्छन् त्यो स्त्री कसकी स्वास्नी हुन्छे?”

^{३४}येशूले ती सडुकीहरूलाई भने, “पृथ्वीमा मानिसहरूले आपसमा विवाह गर्छन्। ^{३५}तर ती मानिसहरू जसलाई भविष्यको संसारको निम्ति योग्य ठानिन्छ अनि मृत्युबाट उठाई ल्याइन्छ तिनीहरू विहे गर्दैनन अथवा तिनीहरूको विहे गराइदैन। ^{३६}त्यतिवेला तिनीहरू स्वर्गदूत भैं हुनेछन् अनि मर्ने छैनन्। तिनीहरू परमेश्वरका बालकहरू हुन्। किनभने तिनीहरूलाई पुनर्जीवित गराइएका छन्।” ^{३७}मोशाले जलिरहेका पोशाको वर्णन गर्दा स्पष्टरूपले भनेका छन् कि मानिसहरू मृत्युबाट बौरी उठ्नेछन्। परमप्रभुलाई मोशाले ‘अब्राहामको परमेश्वर, इसहाकका परमेश्वर औं याकूबका परमेश्वरले भनेकाछन्।’* ^{३८}परमेश्वर मरेकाहरूको परमेश्वर होइन् तर उनी जीवित मानिसहरूका परमेश्वर हुन्। सबै मानिसहरू जो परमेश्वरका हुन् तिनीहरू जिउँदी छन्।”

^{३९}कोही शास्त्रीहरूले भने, “गुरु, तपाईंको उत्तर सही हो।” ^{४०}उहाँलाई अरू धेरै प्रश्न गर्ने साहस कसैलाई हुँदैन।

के ख्रीष्टनै दाऊदको पुत्र हुन् ?

(मती २२:४१-४६; मार्कुस १२:३५-३७)

^{४१}त्यसपछि येशूले भने, “मानिसहरूले किन ख्रीष्टलाई दाऊदको पुत्र भन्छन्? ^{४२}भजनको पुस्तकमा, दाऊद आफै भन्छन्:

‘प्रभु परमेश्वरले मेरा प्रभु ख्रीष्टलाई भनेका छन्: तिमी मेरो दाहिनेपट्टि बस,

^{४३} अनि म तिम्रा शत्रुहरूलाई तिम्रा शक्तिको वशमा पार्नेछु।’

भजनसंग्रह ११०:१

^{४४}दाऊदले ख्रीष्टलाई ‘प्रभु’ भनी सम्बोधन गर्छन्। तब कसरी ख्रीष्ट दाऊदको छोरो हुन सक्छन्?”

नियमका शास्त्रीहरू विरुद्ध चेतावनी

(मती २३:१-३६; मार्कुस १२:३८-४०; लूका ११:३७-५४)

^{४५}जब सबै मानिसहरूले सुनिरहेका थिए। येशूले आफ्ना चेलाहरूलाई भने, ^{४६}“व्यवस्थाका शास्त्रीहरूदेखि होशियार बस। तिनीहरू लामो बस्त्र लगाएर वरिपरि घुम्न चाहन्छन्। तिनीहरू बजारतिर जाँदा मानिसहरूले सम्मान गरून् भन्ने चाहन्छन्। सभाघरहरूमा महत्वपूर्ण आसन ओगट्न चाहन्छन्। भोजहरूमा तिनीहरू अभि वेशी सम्मानित आसन ओगट्न चाहन्छन्। ^{४७}तर तिनीहरू विधवाहरूलाई धोका दिन्छन् औं तिनीहरूको घर छुट्ट्याउँछन्। अनि तिनीहरू देखावटीको लागि लामा प्रार्थना गर्छन्। परमेश्वरले तिनीहरूलाई धेरै कडा दण्ड दिनेछन्।”

साँचो दान

(मार्कुस १२:४१-४४)

२१ येशूले कोही धनी मानिसहरूले मन्दिरको दान-पेट्टीमा उपहारहरू हाल्दै गरेको देखे। ^२त्यहाँ उहाँले एकजना गरीब विधवालाई डुडुवटा तौँबाका साना-साना सिक्काहरू पेट्टीमा हाल्दै गरेको देखे। ^३येशूले भने, “म तिमीहरूलाई साँचो भन्दछु, यो गरीब विधवाले अरू सबैले भन्दा धेरै दिई।” ^४किनभने धनीहरूले आफूलाई नचाहिएको सम्पत्तिबाट भेटी चढाए। तर यो विधुवा अत्यन्तै गरीब छे अनि उसले आफ्नो जति थियो सबै

दिई। त्यो पैसा त्यसलाई आफ्नै जीविकाको लागि चाहिन्थ्यो।”

मन्दिरको ध्वंस

(मती २४:१-१४; मार्कुस १३:१-१३)

५कोही चेलाहरू मन्दिरको विषयमा बात गरिरहेका थिए। तिमीहरूले भने, “सुन्दर ढुङ्गाहरूद्वारा बनाइएको यो एउटा सुन्दर मन्दिर हो। परमेश्वरलाई चढाइएको ती राम्रा-राम्रा चीजहरू हेर!”

६तर येशूले भन्नुभयो, “एउटा समय आउनेछ, अहिले यहाँ तिमी जो देख्छौ प्रत्येक चीज नै नाश हुनेछ। प्रत्येक ढुङ्गानै फ्याँकिनेछ। कुनै एउटा ढुङ्गा पनि अर्को माथि रहने छैन।”

७ती चेलाहरूले येशूलाई सोधे, “हे गुरु, कहिले यस्तो घटना हुनेछ? यी घटनाहरू हुनेवाला छ भनी जान्नालाई कस्तो संकेत पाइने छ?”

८येशूले भन्नुभयो, “सर्तक बस! मूर्ख नबनिनु। मेरो नाम लिदै धेरै मानिसहरू आउनेछन्। तिनीहरूले भन्नेछन्, ‘म नै ख्रीष्ट हुँ,’ अनि, ‘सही समय आएको छ!’ तर तिनीहरूलाई नपछ्याऊ। ९जब तिमीहरूले लडाइँ र हलचलको विषयमा सुन्नेछौ, नडराऊ। यही कुरा पहिले हुनेछ। त्यसपछि अन्त आउनेछ।”

१०तब येशूले तिमीहरूलाई भने, “राष्ट्र-राष्ट्रहरूमा भ्रम लडाइँ चल्नेछ। राज्य-राज्यहरूमा भ्रम गडा चल्नेछ। ११ठूलो भूकम्पहरू जानेछ, अनि विभिन्न ठाउँमा अनिकाल अनि विमारीहरू फैलिनेछ। भयानक घटनाहरू घटनेछ अनि स्वर्गबाट विशाल विशाल संकेतहरू दिइने छ।

१२तर यी घटनाहरू हुन अघि, मानिसहरूले तिमीहरूलाई पक्रिने छन् अनि तिमीहरूलाई सताउनेछन्। तिनीहरूका सभाघरहरूमा तिमीहरूको न्याय गरिनेछ अनि तिमीहरूलाई झ्यालखानामा हाल्नेछन्। राजाहरू र राज्यपालहरू अघि तिमीहरूलाई उभ्याइनेछ। मानिसहरूले तिमीहरूलाई यसो गर्नुको कारण तिमीहरू मेरा चेलाहरू हो। १३तर यसले मेरो विषयमा केही भन्ने मौका पनि मिल्नेछ। १४तिमीहरूले आफ्नो बचाऊको लागि के भनिनु पर्छ त्यस विषयमा चिन्ता गर्नु पर्दैन। १५म तिमीहरूलाई यस्तो शब्द ज्ञान दिनेछु कि तिमीहरूको कुनै शत्रुले पनि जवाफ दिन सक्तैन। १६तिमीहरूको बाबु-आमा, दाजुभाइहरू, आफन्तहरू, र मित्रहरूले

समेत तिमीहरू प्रशासनलाई सुम्पिनेछौ, अनि तिनीहरूले तिमीहरू मध्ये कतिलाई मार्ने पनि छन्। १७सबै मानिसहरूले तिमीहरूलाई मेरो अनुशरण गरेकोमा त्याग गर्नेछन्। १८तर यी सब कुराहरूले शिरको केश पनि नष्ट हुनेछैन। १९तिमीहरूको विश्वासले गर्दा यी सबै विजहरूबाट बाँच्ने छौ।

यरूशलेमको ध्वंस

(मती २४:१५-२१; मार्कुस १३:१४-१९)

२०तिमीहरूले यरूशलेमको वरिपरि सबै तिरबाट फौजले घेरेको पाउनेछौ। तब तिमीहरूलाई थाहा हुनेछ कि यरूशलेमको पतनको समय नजिक आएको छ। २१त्यसबेला यहूदाका मानिसहरू डाँडाकाँडातिर भाग्नु पर्छ। मानिसहरूले तत्कालै यरूशलेम छोड्नु पर्छ। यदि तिमीहरू शहर नजिकै छौ भने, त्यहाँभित्र नजाऊ। २२अगमवक्ताहरूले परमेश्वरले उहाँका मानिसहरूलाई दण्ड दिनेछन् भनी लेखेका छन्। त्यो यही समय हो जब ती जम्मै कुराहरू पुरा हुनेछ। २३त्यस समय गर्भवती महिला र दुधे बालकका आमाहरूको निम्ति भयानक हुनेछ। किन? किनभने यो भूमिमा अति कष्ट आइपर्नेछ। परमेश्वरको रीस ती मानिसहरू माथि पर्नेछ। २४कतिजना मानिसहरू सिपाहीहरूद्वारा मारिनेछन्। कतिजनालाई कैदी बनाई सबै देशहरूमा लगिनेछ। यरूशलेमको पवित्र शहरमा अयहूदी तिमीहरूको समय शेष नहुञ्जेल पाइताला टटाएर हिंडी रहनेछन्।

नडराऊ

(मती २४:२९-३१; मार्कुस १३:२४-२७)

२५सूर्य, चन्द्र र ताराहरूमा पनि आश्चर्यमय घटनाहरू घट्नेछन्। अनि पृथ्वीमा सबै राष्ट्रहरू सङ्कटमा पर्नेछन्। सागरका गर्जन र उल्लेका भोक्काहरूले तिनीहरूलाई अतालाउनेछ। २६मानिसहरू भयभित हुनेछन्। संसारमा के हुने हो भनी चिन्ताले तिनीहरू आतङ्कित हुनेछन्। आकाशको शक्तिहरू हल्लाइनेछ। २७तब मानिसको पुत्रलाई शक्ति र महामहिमाको साथ बादल माथि आँदैं गरेको देखिनेछ। २८जब यी सब चीजहरू शुरु हुनथाल्छ, नडराउनु। माथितिर हेर, अनि खुशी बन। किनभने जति बेला परमेश्वरले तिमीहरूलाई मुक्ति दिनु हुन्छ, त्यो समय नजीक छ।”

मेरा वचनहरू अनन्तसम्म रहनेछ

(मती २४:२२-२५; मर्कुस १३:२८-३१)

^{२६}त्यसपछि येशूले यस्तो दृष्टान्त कथा भन्नुभयो: “यी सबै रूखहरूलाई हेर। नेभाराको रूख यसको लागि असल उदाहरण हो। ^{२७}जब यो हरियो हुनेछ (बढ्नेछ), तिमीहरूलाई थाहा हुनेछ कि ग्रीष्म ऋतु नजिकै आयो। ^{२८}त्यसरीनै जब यी सब भइरहेको देख्नेछौ, तब परमेश्वरको राज्य नजिकै आइ पुग्न लागेको हुनेछ।

^{२९}म तिमीहरूलाई साँचो भन्दछु। जबसम्म यी घटनाहरू घटी सक्ने न वर्तमान पुस्ता तुरिएको हुँदैनन्। ^{३०}स्वर्ग र पृथ्वी ध्वंस हुनेछ; तर मैले भनेका वचनहरू कहिले खरो जाने छैन।

हर समय तयार बस

^{३१}होशियार बस! आफ्नो समय महाभोजहरूमा मात्र नबिताऊ। अथवा, संसारिक कुराहरूमा मात्र समय नफाल। किनभने त्यो दिन तिमीमा घरपार परे भैं भट्टै आई लाग्नेछ। ^{३२}पृथ्वीमा भएका सबै माथि यस्तो एक्कासी आइपर्नेछ। ^{३३}यसर्थ, हर समय तयार बस। प्रार्थना गर जसद्वारा तिमी ती आई पर्ने संकटबाट बाँच्न सक्ने छौ। प्रार्थना गर ताकि तिमीहरू मानिसको पुत्र अघि खडा हुन सक्नेछौ।”

^{३४}येशूले दिन भरी मन्दिरमा उपदेश दिए अनि राती शहर बाहिर गए अनि जैतुन भन्ने पाहाडमा बिताए। ^{३५}प्रत्येक बिहान मानिसहरू मन्दिरमा जान्थे अनि येशूको शिक्षा सुन्थे।

यहूदी नेताहरू येशूलाई मार्न चाहन्थे

(मती २६:१-५, १४-१६; मर्कुस १४:१-२, १०-११;

यूहन्ना ११:४५-५३)

२२

यहूदीहरूको अखिमिरी रोटीको चाडको समय नजिकै आइरहेको थियो। ^१मुख्य पूजाहारीहरू र शास्त्रीहरूले येशूलाई मार्नै उपाय खोज्दै थिए। तर मानिसहरूदेखि तिनीहरू डरौंउठे।

येशूको विरुद्ध यहूदाको योजना

^२येशूको बाहजना प्रेरितहरूमध्ये एकजनाको नाम यहूदा थियो जसलाई इस्कारयोत भनिन्थ्यो। शैतान यहूदाको भित्र पर्यो अनि त्यसलाई नराम्रो कार्य गर्न

प्रेरित गर्‍यो। ^३मन्दिरलाई पहरा दिइरहेका सिपाहीहरू र मुख्य पूजाहारीहरूसँग कुराकानी गर्नलाई यहूदा त्यहाँ गयो। यहूदाले तिनीहरूसँग येशूलाई सुम्पने विषयको उपाय बारे कुराकानी गर्‍यो। ^४यस विषयमा मुख्य पूजाहारीहरू अत्यन्त खुशी भए। यदि यहूदाले येशूलाई सुम्पेको खण्डमा तिनीहरूले रूपियाँ दिने कबुल गरे। ^५यहूदा सहमत भयो। त्यसपछि यहूदाले येशूलाई तिनीहरूकहाँ सुम्पने अवसर खोज्न थाल्यो। यो काम गर्दा भीड नरहोस भन्ने यहूदा चाहान्थ्यो।

निस्तार चाडको खाना तयारी

(मती २६:१७-२५; मर्कुस १४:१२-२१; यूहन्ना १३:२१-३०)

^६यो अखिमिरी रोटी खाने दिन थियो। त्यो दिन यहूदीहरूले निस्तारको पाठोहरू वलिदान गरे। ^७येशूले पत्रुस र यूहन्नालाई भन्नुभयो, “जाऊ अनि हाम्रो लागि निस्तार खाना तयार पार।”

^८पत्रुस र यूहन्नाले येशूलाई सोधे, “तँपाई हामीले कहाँ खाना तयार पार्न रूचाउनु हुन्छ?”

येशूले तिनीहरूलाई भने, ^९“सुन! जब तिमीहरू शहर जान्छौ, त्यहाँ तिमीहरूले एउटा मानिसलाई एक जार पानी ल्याउँदै गरेको भेट्ने छौ। त्यसलाई पछ्याऊ। त्यो त्यहाँ एउटा घरमा पर्नेछ। त्यसकै पछि तिमीहरू लाग। ^{१०}त्यस घरका मालिकलाई भन, ‘हाम्रा गुरुज्यूले तिनी र तिनका चेलाहरू निस्तार भोज कहाँ बसेर खाने सोध्न पठाएका छन्।’ ^{११}त्यसपछि त्यो घरको मालिकले आफ्नो घरको माथिल्लो तलाको ठूलो कोठा देखाउनेछ। यो कोठामै तिमीहरूको निमित्त तयार परिनेछ। निस्तारको भोज त्यहाँ तयार गर।”

^{१२}त्यसपछि पत्रुस र यूहन्ना त्यहाँदिखि निस्किए। येशूले भनेका प्रत्येक कुराहरू नै तिनीहरूले भेटे। अनि तिनीहरूले निस्तारको भोज पनि तयार पारे।

प्रभु भोज

(मती २६:२६-३०; मर्कुस १४:२२-२६; १ कोरिन्थी ११:२३-२५)

^१तिनीहरूको निस्तारको भोज गर्ने समय भएको थियो। येशू र प्रेरितहरू टेबलको वरिपरि बसिरहेका थिए। ^२येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “मेरो मृत्यु अघि तिमीहरूसँग बसेर निस्तारको भोजन गर्ने बडो इच्छा

थियो। ^{१६}किनभने जब सम्म परमेश्वरको राज्यमा यसको सही अर्थ पाइँदैन म निस्तार भोजन गर्ने छैन।”

^{१७}त्यसपछि उहाँले एक प्याला दाखरस लिनु भयो। उहाँले परमेश्वरलाई यसको निम्ति धन्यवाद दिनुभयो। त्यसपछि उनले भने, “यो कप लैजाऊ अनि यसैबाट सबैलाई बाँढ।” ^{१८}म तिमीहरूलाई भन्छु, “म चाँहि परमेश्वरको राज्य नआए सम्म पिँउदिन।”

^{१९}त्यसपछि येशूले केही रोटी लिनु भयो। उहाँले रोटीको लागि परमेश्वरलाई धन्यवाद दिए अनि टुक्रा पार्नु भयो। उहाँले ति प्रेरितहरूलाई दिनु भयो अनि उहाँले भन्नु भयो, “यो मेरो शरीर हो जुन म तिमीहरूलाई दिँदैछु। मेरो स्मृतिको निम्ति यसो गर।” ^{२०}त्यसरीनै, खाना खाई सकेपछि, येशूले प्याला उठाउनु भयो अनि भन्नु भयो, “यस प्यालाको तात्पर्य परमेश्वर र उहाँको मानिसहरू माभक्तको एउटा नयाँ करार हो। यो नयाँ करार मेरो रगतबाट शुरू हुन्छ जुन मैले तिमीहरूको लागि बगाँए।”

येशूको विरुद्ध को जानसक्छ

^{२१}येशूले भन्नुभयो, “तिमीहरूमध्ये कोही एकजनाले मलाई धोका दिनेछौं। उसको हात मेचमा मसँगै छ। ^{२२}परमेश्वरले जे योजना गरेका छन् त्यो मानिसको पुत्रले पुरा गर्नेछ। तर धिक्कार छ उसलाई जसले हत्याको निम्ति मानिसको पुत्रलाई सुपिन्छ।”

^{२३}त्यसपछि प्रेरितहरू आपसमा कुरा गर्न लागे, “हामी मध्ये कसले चाँहि येशूलाई त्यसो गर्छ होला?”

नोकर जस्तो व्यवहार गर

^{२४}तब तिनीहरू मध्ये को चाँहि सबै भन्दा महान होला भनी प्रेरितहरूले बहस गरे। ^{२५}तर येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “संसारका राजाहरूले तिनीहरूका मानिसहरूमाथि शासन गर्छन। जो मानिसहरू अधिकारमा छन् तिनीहरू आफैलाई ‘राष्ट्रको महा-सहायकहरू भनिनेछ।’ ^{२६}तर तिमीहरू चाँहि त्यस्तो नहुनु। तिमीहरूको माभक्ता जो महान छ ऊ सानो जस्तो हुनु पर्छ, अनि ऊ जो नेताहरू हो, नोकर जस्तो हुनुपर्छ। ^{२७}को चाँहि प्रमुख हुन: ऊ जो टेबलमा बसिरहेको छ वा उहाँलाई सेवा पुर्‍याइरहेको? टेबलमा बस्ने व्यक्ति चाँहि ठूलो हो, होइन र? तर तिमीहरूको माभक्ता म नोकर जस्तै हुँ!”

^{२८}“तिमीहरू तिनीहरू हौ जो मेरो संघर्षहरूमा छेउमा बसेका थियौं। ^{२९}मेरो पिताले मलाई एउटा राज्य दिनुभएको छ। म पनि मसित भएको शासन शक्ति तिमीहरूलाई दिनेछु। ^{३०}मेरो राज्यमा मेरो टेबलमा बसेर तिमीहरूले खाने र पिउनेछौं। तिमीहरू सिंहासनमा बस्नेछौं अनि इस्त्राएलको बाहेकवाट जातिको न्याय गर्नेछौं।

आफ्नो विश्वास नहराऊ

(मती २६:३१-३५; मार्कुस १४:२७-३१; यूहन्ना १३:३६-३८)

^{३१}शैतानले जाँच गर्न सोधे, कृषकहरूले तिनीहरूको गहुँ जाँच गरे जस्तै तिमीहरूको जाँच लिनेछ। ए शिमोन, शिमोन, ^{३२}मैले प्रार्थना गरेको छु कि तिमीहरूले विश्वास गुमाउने छैनौं। मकहाँ फर्के पछि तिमीहरूको दाजुभाइहरूलाई अफ्क समर्थ बनाउन मदत गर।”

^{३३}तर पत्रुसले येशूलाई भने, “प्रभु, म तपाईंसँग झ्यालखाना जानु तयार छु। म तपाईंसँगै मर्नु पनि तयार छु।”

^{३४}तर येशूले भन्नुभयो, “पत्रुस, आज भाले बासन् अधि नै, मलाई तिमीले चिन्छु भन्न तीन पल्ट अस्वीकार गर्नेछौं।”

कष्ट सहन तयार बस

^{३५}तब येशूले प्रेरितहरूलाई भन्नुभयो, “जब मैले तिमीहरूलाई मानिसहरूमा प्रचार गर्न, विना पैसा, भोला अनि जुचाहरू विना पठाएँ, के तिमीहरूलाई केही अभाव भयो?”

प्रेरितहरूले भने, “भएन।”

^{३६}येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “तर अब तिमीहरूसँग पैसा, थैली जे छ त्यो लैजाऊ। यदि तिमीहरूसँग तरवार छैन भने, आफ्नो कोट बेच र एउटा किनिराख। ^{३७}यो धर्मशास्त्रले भन्छ।

‘मानिसहरूले भने उनी अपराधी हुन।’

यशैया ५३:१२

धर्मशास्त्रमा लेखिएको कुरा साँचो हुनै पर्छ। यो मैरे विषयमा लेखिएको थियो, अनि अहिले साँचो भइरहेछ।”

^{३८}चेलाहरूले भने, “हेर्नुहोस्, परमप्रभु, यहाँ दुइवटा तरवारहरू छन्!”

येशूले तिनीहरूलाई भने, “दुइवटा नै प्रशस्त हुनेछ।”

येशूले प्रेरितहरूलाई प्रार्थना गर्नु भन्नुभयो

(मती २६:३६-४६; मार्कुस १४:३२-४२)

^{३९}येशूले शहर (यरूशलेम) छोड्नुभयो अनि सधैं भैं जेतुन पाहाडतिर जानुभयो। उहाँका चेलाहरू पनि उहाँसँगै गए। ^{४०}जब उहाँ त्यो ठाउँमा पुग्नु भयो, उहाँले चेलाहरूलाई भन्नुभयो, “प्रार्थना गर कि प्रलोभन सामना गर्नु नपरोस्।”

^{४१}तब येशू तिनीहरूदेखि पचास कदम टाढा जानुभयो। उहाँले घुँडा टेक्नुभयो अनि प्रार्थना गर्नुभयो, ^{४२}“हे पिता, यदि यो तपाईंको इच्छा हो भने, यो कष्टको कप मदेखि हटाइदिनुहोस्। तर यो तपाईंको इच्छा बमोजिम गरियोस मेरो इच्छा बमोजिम होइन।” ^{४३}त्यसपछि स्वर्गबाट एउटा दूत देखा पख्यो अनि येशूलाई दृढ बनायो। ^{४४}येशू अति संकष्टमा पर्नुभयो; उहाँले मानसिक तीव्र वेदनामा भट्टे प्रार्थना गर्नुभयो। रगत बगे जस्तै उहाँका अनुहारबाट पसीना चुह्यो। ^{४५}जब उहाँले प्रार्थना शेष गर्नुभयो, उहाँ आफ्ना चेलाहरूकहाँ जानु भयो। तिनीहरू मस्त निद्रामा थिए किनभने तिनीहरू सुताले क्लान्त थिए। ^{४६}येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “तिमीहरू किन सुतिरहेका छौ? भट्ट उठ अनि प्रार्थना गर ताकि तिमीहरूले प्रलोभनको सामना गर्नु नपरोस्।”

येशू पका पर्नुभयो

(मती २६:४७-५६; मार्कुस १४:४३-५०; यूहन्ना १८:३-११)

^{४७}जतिबेला येशू बोलिरहेनु भएको थियो, एक हूल मानिसहरू त्यहाँ आइपुगे। बाहजना प्रेरितहरूमध्ये एकजना जसलाई यहूदा भनिन्थ्यो त्यो हुललाई अगुवाई गरिरहेको थियो। यहूदा येशूको नजिकै उहाँलाई म्वाई खान आयो।

^{४८}तर येशूले उसलाई भन्नुभयो, “हे यहूदा, म्वाई खाएर तिमी मानिसको पुत्र सुम्पिदैछौ?” ^{४९}येशूका चेलाहरू पनि त्यहीं उभिरहेका थिए। तिनीहरूले के भइरहेको थियो बुझे। चेलाहरूले येशूलाई सोधे, “हे प्रभु, के हामीले हाम्रा तरवारहरू चलाउ?” ^{५०}अनि तिनीहरूमध्ये

एकजना चेलाले त्यसको तरवार चलायो अनि त्यसले प्रधान पूजाहारीको नोकरको दाहिने कान काटिदियो।

^{५१}येशूले भन्नुभयो, “थाम” तब उहाँले नोकरको कान छुनु भयो अनि त्यसलाई निको पारिदिनु भयो।

^{५२}येशूलाई पक्रनु आउनेहरूमा मुख्य पूजाहारीहरू, बूढा यहूदी प्रधानहरू र मन्दिरको सिपाहीहरू थिए। येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “तिमीहरू किन तरवारहरू र लठीहरू लिएर आएका छौ? के मलाई कुनै अपराधी जस्तो लाग्छ? ^{५३}म तिमीहरूसँगै प्रत्येक दिन मन्दिरमा हुने गर्थे। तिमीहरूले मलाई त्यहाँ किन पक्रेनौ? तर यो अन्धकारले शासन चलाउने समय हो।”

येशूलाई पत्रुसले अस्वीकार गरे

(मती २६:५७-५८, ६९-७५; मार्कुस १४:५३-५४, ६६-७२;

यूहन्ना १८:१२-१८, २५-२७)

^{५४}तिनीहरूले येशूलाई पक्रे अनि टाढामा लगे। तिनीहरूले उहाँलाई प्रधान-पूजाहारीको घरमा पुर्खाए। पत्रुस पनि तिनीहरूसँगै गए तर त्यो येशूको नजिक गएन। ^{५५}सिपाहीहरूले घरको आँगनको माभ्रमा आगो फुके पनि वरिपरि बसे। पत्रुस पनि तिनीहरूसँगै बसे। ^{५६}एउटी नोकनीले पत्रुसलाई त्यहाँ बसिरहेकी देखी। आगोको उज्यालोले गर्दा उसले उसलाई देख्न सकी। त्यस केटी पत्रुसको अनुहार नियाल्न नजिक गए हेरी। त्यसले भनी, “यो मानिस पनि उसैसँगै थियो।”

^{५७}तर पत्रुसले हो भन्न मानेन। त्यसले भन्यो, “हे आइमाई, म उहाँलाई जान्दिनँ।” ^{५८}केही समय पछि, अर्को मानिसले पनि पत्रुसलाई देख्यो अनि भन्यो, “तिमी पनि तिनीहरू मध्ये एक हौ।”

तर पत्रुसले भन्यो, “मानिस, म होइन।”

^{५९}प्रायः एकघण्टापछि, अर्को मानिसले भन्यो, “निश्चय यो मानिस उहाँसँगै थियो। किनभने यो पनि गालीलीबाट आएको हो।”

^{६०}तर पत्रुसले भन्यो, “हे मानिस, तिमिले के विषयमा कुरा गर्न लागिरेछौ म जान्दिनँ?”

जब पत्रुस बोलिरहेको थियो तुरन्तै भाले बास्यो। ^{६१}त्यसपछि प्रभु येशू फर्कनु भयो अनि पत्रुसलाई हेर्नुभयो। अनि पत्रुसले प्रभुले अघि भनेका कुराहरू सम्झ्यो: “आज भाले बास्यो अघि, तिमिले मलाई

तीनपल्ट अस्वीकार गर्नेछौं।” ^{६३}त्यसपछि पत्रुस बाहिर गयो अनि गवौं गवौं रूयो।

मानिसहरूद्वारा येशूको उपहास

(मती २६:६७-६८; मर्कुस १४:६५)

^{६३-६६}कोही मानिसहरू जसले येशूलाई पहरा दिइरहेका थिए तिनीहरूले येशूको उपहास यसरी गरे: तिनीहरूले आँखामा पट्टी बाँधिदिएर उहाँलाई देख्न नसक्ने बनाए। त्यसपछि तिनीहरूले उहाँलाई हिकाए अनि भने, “यदि तिमी अगमवक्ता हौ भने, भन तिमीलाई कसले हिकायो?” ^{६५}अनि धेरै तरिकाले तिनीहरूले उहाँको निन्दा गरे।

यहूदी अग्रजहरूको अघि येशू

(मती २६:५९-६६; मर्कुस १४:५५-६४; यूहन्ना १८:१९-२४)

^{६६}अर्को विहान, मानिसहरूका बूढा प्रधानहरू, मुख्य पूजाहारीहरू अनि कानुनको शास्त्रीहरू एक साथ आए। तिनीहरूले येशूलाई आफ्नो महासभामा लगे। ^{६७}तिनीहरूले भने, “यदि तपाईं नै ख्रीष्ट हुनुहुन्छ भने, हामीलाई सत्य बताउनु होस्।”

येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “यदि मैले म नै ख्रीष्ट हुँ भने, तिमीहरूले मलाई विश्वास गर्ने छैनौं। ^{६८}अनि यदि मैले तिमीहरूलाई सोधेँ भने त्यसको जवाफ पनि दिँदैनौं। ^{६९}तर अब उसो, मानिसको पुत्र परमेश्वरको सिंहासनको दाहिनेपट्टि बस्नेछ।”

^{७०}तिनीहरू सबैले भने, “त्यसो भए के तपाईं परमेश्वरको पुत्र हुनुहुन्छ?” येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “हो, तिमीहरूले जे भन्छौं, त्यो सही हो।”

^{७१}तिनीहरूले भने, “हामीलाई अरू साक्षी किन खाँचो पस्छो? हामी आफैले उसले यसो भनेका सुनेका हौं।”

बडा हाकीम पिलातसद्वारा येशूलाई प्रश्न

(मती २७:१-२, ११-१४; मर्कुस १५:१-५; यूहन्ना १८:२८-३८)

२३ त्यसपछि तिनीहरू सबै उठे अनि येशूलाई पिलातसकहाँ पुऱ्याए। ^२तिनीहरूले उहाँलाई दोष दिन थाले। तिनीहरूले पिलातसलाई भने, “उहाँले हाम्रा मानिसहरूलाई पथ भ्रष्ट गराउँदै थिए र हामीले उहाँलाई पक्रेका छौं। उहाँले सिजरलाई कर तिर्नु विरोध गर्नुहुन्छ। उहाँ दावी गर्नु हुन्छ, उहाँ ख्रीष्ट राजा हुन्छ।”

^३पिलातसले येशूलाई भने, “के तपाईं यहूदीहरूका राजा हुनुहुन्छ?”

येशूले उत्तर दिनुभयो, “हो, त्यो सही हो।”

^४पिलातसले मुख्य पूजाहारीहरू अनि अग्रज मानिसहरूलाई भने, “मैले यो मानिस माथि आरोप थोपन कुनै दोष पाइना।”

^५तिनीहरूले घरि-घरि भने, “तर यो मानिसले! यहूदीयाभरि मानिसहरूलाई उहाँको शिक्षाले उत्तेजित पारी रहनु भएको छ। उहाँले गालीलीमा शुरु गर्नुभयो, अनि अहिले यहाँ हुनुहुन्छ।”

पिलातसद्वारा येशूलाई हेरोदकहाँ पठाइन्छ

^६यो सुने पछि यो व्यक्ति गालीलीबाट आएको हो होइन पिलातसले सोधे। ^७पिलातसले चाल पाए कि येशू हेरोदको क्षेत्रका थिए। त्यस समय हेरोद यरूशलेममा नै थिए। त्यसैले पिलातसले उहाँलाई हेरोदकहाँ पठाए। ^८जब हेरोदले येशूलाई देखे, उनी अत्यन्त खुशी भए। हेरोदले येशूको विषयमा सबै सुनेका थिए। यसैले धेरै दिनदेखि येशूलाई भेट्ने उनको इच्छा थियो। येशूले केही चमत्कार देखाउनु भन्ने हेरोदले आशा गरे। ^९हेरोदले उहाँलाई अनेकौं प्रश्नहरू गरे, तर येशूले कुनै उत्तर दिनुभएन। ^{१०}मुख्य पूजाहारीहरू र नियमका शास्त्रीहरू त्यहीं उभरिहेका थिए। तिनीहरू येशूको विरुद्ध दोष लगाएर कराइरहेका थिए। ^{११}तब हेरोद र तिनका सिपाहीहरूले येशूलाई खिसी गरे। तिनीहरूले येशूलाई राजाको पोशाक पहिराइ दिएर उहाँको खिल्ली उड़ाए। त्यसपछि हेरोदले फेरि उहाँलाई पिलातस भएकहाँ नै पठाए। ^{१२}बितेका दिनहरूमा हेरोद र पिलातस माभ शत्रुता थियो। तर त्यसै दिन ती दुइमाभ मित्रता शुरु भयो।

येशूको प्राणान्त

(मती २७:१५-२६; मर्कुस १५:६-१५; यूहन्ना १८:३९-१९:१६)

^१पिलातसले मुख्य पूजाहारीहरू र यहूदी प्रमुखहरू लगायत सबै मानिसहरूलाई बोलाए। ^२पिलातसले तिनीहरूलाई भने, “तिमीहरूले यो मानिसलाई मकहाँ ल्यायो। तिमीहरूले भन्थौ कि यो व्यक्तिले मानिसहरूलाई उत्तेजित गराइरहेको छ। तर मैले तिमीहरूकै अघि उहाँलाई जाँचे। तर तिमीहरूले लगाएको कुनै पनि

दोषारोपनामा मैले उहाँमाथि कुनै दोष पाइन।^{१५} त्यसरीनै हेरोदले पनि उहाँमा कुनै दोष देखेनन्। तिनले त्यसैले गर्दा उहाँलाई हामीकहाँ पठाएका हुन्। हेर, येशूले कुनै दोष गर्नु भएको छैन कि उहाँले मृत्यु दण्ड पाउन्।^{१६} यसकारण, म उहाँलाई हलुका सजाय दिएर छोडिदिनेछु।”^{१७*}

^{१८}तर सबै मानिसहरू चिच्याए, “उसलाई मार्ने पर्छ। बरू बरब्बासलाई छोडिदिनुहोस्।”^{१९} बरब्बासले शहरमा दङ्गा फैलाएको कारणमा इयालखानमा परेका थिए। त्यसले हत्या पनि गरेको थियो।

^{२०}पिलातसले येशूलाई मुक्त गर्नु चाहन्थे। फेरि उनले येशूलाई छोडिदिने बारे तिनीहरूसँग कुरा गरे।^{२१} तर तिनीहरू चिच्याइरहे, “उसलाई क्रूसमा भुण्ड्याऊ, उसलाई क्रूसमा भुण्ड्याऊ।”

^{२२}तत्रोपल्ट पिलातसले मानिसहरूलाई भने, “किन? उहाँले त्यस्तो के गल्ती गर्नु भएको छ? उहाँ दोषी हुनुहुन्छ। उहाँलाई मार्ने पर्ने केही कारण भेट्टाईन। यसकारण सामान्य सजाय दिएर म उहाँलाई छोडिदिनेछु।”

^{२३}तर येशूलाई क्रूसमा भुण्ड्याएर मार्नु पर्छ भने विन्ति गर्दै मानिसहरू चिच्याइ रहे।^{२४} तिनीहरू यति साहो चिच्याए कि पिलातसले तिनीहरूको निवेदन पुरा गर्ने निर्णय लिए।^{२५} मानिसहरू बरब्बासलाई मुक्त गराउन चाहन्थे। बरब्बासले मानिसहरूको हत्या गरेको र आतङ्क फैलाएको आरोपमा कैदमा परेको थियो। पिलातसले बरब्बासलाई मुक्त गरिदिए। तिनीहरूको इच्छा अनुसार जे गर्नु चहान्थे त्यही गर्न तिनीहरूलाई येशूलाई तिनले सुम्पिए।

येशूलाई क्रूसमा भुण्ड्याएर मारियो

(मती २७:३२-४४; मार्कुस १५:२१-३२; यूहन्ना १९:१७-२७)

^{२६}सिपाहीहरूले येशूलाई मार्न टाडा लगेर गए। त्यसैबेला एउटा मानिस खेतबाट आफ्नो शहरतिर फर्किरहेको थियो। त्यसको नाम शिमोन थियो। शिमोन साइरेनीवासी थिए। सिपाहीहरूले शिमोनलाई येशूको पछि-पछि क्रूस बोकेर हिँड्न बाध्य गराए।

^{२७}धेरै मानिसहरू येशूको पछि लागे। कोही स्त्रीहरू दुखी भएर विलाप गरिरहेका थिए।^{२८} तर येशूले फर्केर ती स्त्रीहरूलाई भन्नुभयो, “ए यरूशलेमका स्त्रीहरू हो, मेरो निमित्त नरोओ। तिमीहरू आफ्नै निमित्त र आफ्नो पुत्र-छोरीको निमित्त विलाप गर।”^{२९} समय त्यस्तो आइरहेको छ कि मानिसहरूले भन्नेछन्, “धन्य हुन ती स्त्रीहरू जसले कहिल्यै पनि बालकहरूलाई दुध चुसाएनन्।”^{३०} त्यसपछि मानिसहरूले पर्वतहरूलाई भन्नेछन्, “हामीमाथि खस्।” अनि पहाडलाई भन्नेछन्, “हामीलाई छोप।”^{३१} जब जीवन सुखी हुँदा यदि मानिसहरूले यस्तो कर्म गर्छन भने, जब नराम्रो समय आएको बेला के हुने होला?”

^{३२}दुइजना अरू अपराधीहरूलाई पनि उहाँसँगै मार्न अधि लगाइएको थियो।^{३३} येशू र ती दुइ अपराधीहरूलाई “खप्पर” भन्ने ठाँउमा लगियो। सिपाहीहरूले येशूलाई काँटी ठोकेर क्रूसमा टाँगे। क्रूसको दुइ छेउमा तिनीहरूले ती दुइ अपराधीहरूलाई पनि टाँगे। तिनीहरूले एकजनालाई येशूको दाहिनेपट्टि र अर्कोलाई देब्रेपट्टि राखे।^{३४} येशूले भन्नुभयो, “पिता, तिनीहरूलाई माफ दिनुहोस् किनभने तिनीहरू के गरिरहेछन्, जान्दैनन्।”

सिपाहीहरूले चिट्टा उडाएर उनको लुगाहरू बाँडे।^{३५} मानिसहरू येशूलाई हेरेर उभिए। यहूदी प्रमुखहरू येशूलाई यसो भन्दै निन्दा गरे, “यदि ऊ नै परमेश्वरले छान्नु भएको, ख्रीष्ट हो भने, जसरी उसले अरूलाई बचायो उसले आफैलाई बचाउने काम गरौंस?”

^{३६}सिपाहीहरूले पनि येशूको खिल्ली उडाए। तिनीहरू येशूको नजीक गए अनि उहाँलाई दाखरस सँगको सिका-दिए।^{३७} ती सिपाहीहरूले भने, “यदि तिमी यहूदीहरूको राजा हो भने आफैले आफैलाई बचाऊ।”^{३८} क्रूसको माथिल्लो भागमा यी शब्दहरू लेखिएको थिए: “यो यहूदीहरूको राजा हो।”

^{३९} एकजना अपराधीले येशूलाई अपमान गर्दै भने, “के तपाईं ख्रीष्ट होइन? त्यसो हो भने आफुलाई बँचाउनुहोस् अनि हामीलाई पनि बँचाउनुहोस्।”

^{४०} तर अर्को अपराधीले गाली गस्यो अनि भन्यो, “के तिमी परमेश्वरसँग डराउँछौ? हामी चाँडै मर्नेछौं।”^{४१} तिमी र म अपराधी हौं; हामीले मर्ने पर्छ किनभने हामीले अपराध गरेका छौं। तर यस मानिसले केही भूल

पद १७ लूकाको केही ग्रीक लिपिमा पद १७ जोडिएको छ: किन कि प्रत्येक निस्तार चाडको समयमा तिनले तिनीहरूको निमित्त कैदीहरू मध्ये एक जनालाई छोडिदिनु पर्थ्यो।

मानिसहरूले ... ‘हामीलाई छोप!’ होशे १०:८।

गरेको छैन!" ^{४२}त्यसपछि उसले येशूलाई भन्यो, "हे येशू! जब तपाईं राजा भएर शासन गर्नुहुन्छ त्यसबेला मलाई सम्भन्नु होस्।"

^{४३}तब येशूले त्यसलाई भन्नुभयो, "सुन! म जे भन्दछु त्यो साँचो हो: आज नै तिमी पनि मसँग स्वर्ग-लोकमा हुनेछौं!"

येशूले प्राण त्याग्छन्

(मती २७:४५-५६; मार्कुस १५:३३-४१; यूहन्ना १९:२८-३०)

^{४४}मध्याह्नको समय थियो, अनि सारा देश भरि नै तीन बजे सम्म अन्धकार छायो। ^{४५}सूर्यको उज्यालो थिएन! मन्दिरको पर्दा दुइटुक्रा भएर वारवार च्यातियो। ^{४६}येशू चिच्याउनुभयो, "पिता, म तपाईंलाई मेरो आत्मा दिँदछु।" यति भनेर उहाँले प्राण त्याग्नु भयो।

^{४७}सैनिक अधिकारीले के भएको थियो देखे। तिनले परमेश्वरको प्रशंसा गर्दै भने, "निश्चय यी मानिस असल मानिस हुन्।"

^{४८}धेरै मानिसहरू यो दृश्य हेर्न त्यहाँ भेला भएका थिए। जब तिनीहरूले के भयो, देखे तिनीहरूले आफ्नो हृदय ग्रहौं गराए अनि गए। ^{४९}येशूका घनिष्ट सबै साथीहरू त्यहीं थिए। गालीलदेखि येशूलाई पछ्याएर आउने केही स्त्रीहरू पनि त्यहाँ थिए। तिनीहरू क्रूसदेखि धेरै टाडामा थिए अनि हेरिरेहेका थिए।

अर मथियाका जोसेफ

(मती २७:५७-६१; मार्कुस १५:४२-४७; यूहन्ना १९:३८-४२)

^{५०-५१}यहूदीहरूको अरमथिया शहरबाट आएको एकजना मानिस थिए। तिनको नाउँ यूसुफ थियो। तिनी असल र धार्मिक मानिस थिए। उ परमेश्वरको राज्य आउन भनी परिव्रहेका थिए। यूसुफ यहूदी महासभाका सदस्य थिए। तर तिनले येशूलाई मार्ने अरू यहूदी अगुवाहरूको निर्णयलाई तिनले सहमती दिएका थिएनन्। ^{५२}तिनी पिलातसकहाँ येशूको शरीर माग्नु गरे। पिलातसले तिनलाई येशूको शरीर दिन राजी भए। ^{५३}अनि यूसुफले क्रूसबाट शरीरलाई तल ओहालेर एउटा लुगाले बेहे। अनि तिनले येशूको शरीर लगे अनि चट्टानमा खनिएको चिहानामा राखे। यो चिहान अघि कहिल्यै चलाइएको थिएन। ^{५४}त्यो तयारीको दिन थियो। जब सूर्य अस्ताउँदथ्यो, शबाथको दिन शुरू हुनेथ्यो।

^{५५}गालीलबाट येशूसँगै आएका स्त्रीहरूले यूसुफलाई पछ्याउन लागे। तिनीहरूले चिहान अनि त्यस भित्र शरीर कसरी राखिएको थियो देखे। ^{५६}त्यसपछि तिनीहरू सुगन्धित मसाला तयार पार्न घर गए।

विश्रामको दिन मोशाको नियमको आदेश अनुसार तिनीहरूले विश्राम गरे।

येशू मृत्युबाट बौरी उठे

(मती २८:१-१०; मार्कुस १६:१-८; यूहन्ना २०:१-१०)

२४ सप्ताहको पहिलो दिन सखारै येशूको शरीर राखिएको चिहानमा आईमाईहरू आए। तिनीहरूले तयार पारेको सुगन्धित-मसलाहरू ल्याए। ^२चिहानको प्रवेशद्वारा बन्द गर्नलाई एउटा ठूलो ढुङ्गा राखिएको थियो। तर तिनीहरूले त्यो ढुङ्गा चिहान देखि कतै गुड्याइ पठाएको पाए। ^३तिनीहरू भित्र पसे तर प्रभु येशूको शरीर देखेनन्। ^४जब तिनीहरू यस विषयमा अलमल्ल परिरहेका थिए, दुइजना मानिसहरू अति नै उज्यालो पहिरनमा तिनीहरूको समिपमा उभिए। ^५ती स्त्रीहरू अत्यन्त डराए, तिनीहरूले आ-आफ्ना शीर निहुराए। ती दुइ मानिसहरूले ती स्त्रीहरूलाई भने, "जीउँदो मानिसलाई तिमीहरू किन मरेकोहरूको माभ्रमा खोजिरहेका छौं? ^६येशू यहाँ छैनन्। उहाँ मृत्युबाट बौरी उठनु भएको छ। उहाँले गालीलमा तिमीहरूलाई भन्नु भएको कुरा थाहा छ? ^७उहाँले भन्नु भएको छ कि मानिसको पुत्रलाई पापीको हातमा सुम्पिनेछ, क्रूसमा टाँगिनेछ, अनि मरेको तेस्रो दिन बौरी उठ्नेछन्।" ^८तब ती स्त्रीहरूले येशूले के भन्नु भएको थियो सम्भन्ना गरे।

^९ती स्त्रीहरूले चिहान छोडे अनि एघारजना प्रेरितहरू र अरू चेलाहरू भएकहाँ गए अनि सबै यी घटनाहरू बारे तिनीहरूले भने। ^{१०}ती स्त्रीहरू मरियम मगदलिनी, यूहन्ना याकूबकी आमा मरियम र अरू स्त्रीहरू थिए। तिनीहरूले ती प्रेरितहरूलाई भएका सबै घटनाहरू सुनाए। ^{११}तर प्रेरितहरूले ती स्त्रीहरूले तिनीहरूलाई भनेका कुरालाई फोस्रो सम्भेर पत्याएनन्। ^{१२}तर पत्रुस जुरूकै उक्तो अनि चिहान तिर दगुखो। त्यो निहुरियो अनि हेस्रो। सुतीको लुगा जुन येशूको शरीर लपेटिएको थियो वाहेक उसले केही देखेन। जे भएको थियो त्यस विषयमा अन्योलमा पर्दै त्यो घर गयो।

इम्माउसको बाटोमा

(मर्कुस १६:१२-१३)

१^३त्यसै दिन येशूका दुइजना चेलाहरू इम्माउस नाउँ गरेको शहर गइरहेका थिए। यो ठाउँ यरूशलेमदेखि सात माइल टाडो पथ्र्यो। १^४तिनीहरूले घटेका ती सब घटनाहरू बारे कुरा गरिरहेका थिए। १^५जब तिनीहरू यी कुराहरू गरिरहेका थिए, येशू आफै तिनीहरूको नजिक आउनुभयो अनि तिनीहरूसँगै हिँड्नु भयो। १^६तर ती दुइजनालाई येशूले चिन्न दिइएको थिएन। १^७त्यसपछि येशूले भन्नुभयो, “तिमीहरूले हिँड्दै गर्दा के विषयमा बात गरेको हो?”

ती दुइजना रोकिए। तिनीहरूको अनुहार दुःखी देखियो। १^८तिनीहरू मध्ये एकजना क्लेओपास नाउँ भएकोले भने, “यरूशलेमको एकजना मानिस यरूशलेममा घटेको घटनाहरू बारे नजान्ने व्यक्ति सायद तिमी मात्र होकी।”

१^९येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “कस्तो घटनाहरू?”

तिनीहरूले उहाँलाई भने, “यो नासरतको एकजना व्यक्ति येशूको विषयको कुरो हो।” उहाँले परमेश्वर अनि मानिसहरूको अधि कर्म अनि वचनले देखाउनु भयो कि उहाँ एकजना महान अगमवक्ता हुनु हुन्थ्यो। २^०तर हाम्रा मुख्य पूजाहारीहरू अनि नेताहरूले उहाँलाई मृत्यु दण्ड दिनु औ क्लृप्तमा टँग्याउनु सुम्पिए। २^१हामीले आशा गरेका थियौ कि उहाँ नै एक जना हुनु हुन्थ्यो जसले इस्त्राएललाई मुक्त गराउँनु हुँदै थियो। तर यी सब घटनाहरू घटे। यी सब घटना घटेको आज तेस्रो दिन हो। २^२तब आज हाम्रा केही स्त्रीहरूले हामीलाई आश्चर्यचकित कुराहरू भने। बिहानै उठेर ती स्त्रीहरू येशूलाई राखिएको चिहानमा गए। २^३तर तिनीहरूले उहाँको शरीर त्यहाँ पाएनन्। तिनीहरू फर्के अनि तिनीहरूले दुइजना स्वर्गदूतहरूको दर्शन पाएको कुरा बताए। स्वर्गदूतहरूले भने कि येशू जीवित हुनुहुन्छ! २^४त्यसपछि हाम्रा केही मानिसहरू पनि चिहानमा गए। ती स्त्रीहरूले भने भैं चिहान खाली थियो। तिनीहरू कसैले येशूलाई देखेनन्।”

२^५तब येशूले तिनीहरूलाई भन्नु भयो, “तिमीहरू मूर्ख हौ अनि अगमवक्ताहरूले भनेको प्रत्येक कुराहरू विश्वास गर्न ढिलो गर्छौ। २^६ती अगमवक्ताहरूले भनी सकेका थिए कि ख्रीष्टलाई उहाँको गौरव भित्र पस्न यी सब कुराहरू भोग्नु आवश्यक थियो।” २^७त्यसपछि

येशूले धर्मशास्त्रमा मोशा देखि लिएर अन्य जम्मै अगमवक्ताहरूद्वारा जे लेखिएको थियो प्रत्येक कुरो बताउनु शुरू गर्नु भयो। धर्मशास्त्रहरूमा उनी आफ्नु विषयमा जे लेखिएको थियो उहाँले बताउनु भयो।

२^८जब तिनीहरू इम्माउस छेउ पुगे अनि येशूले वहाना गर्नु भयो कि उहाँ त्यहाँबाट अर्भै जानु छ। २^९तर तिनीहरूले उहाँलाई यसो भन्दै अनेक बिन्ती गरे, “हामीसितै बस्नुहोस्, दिन धेरै बिन्ती सक्थो: प्राय: रात परी सक्थो!” तब उहाँ तिनीहरूसँग बस्नु राजी हुनु भयो।

३^०येशू जब मेचमा उनीहरूसँग बस्नु भयो उहाँले केही रोटीहरू लिनु भयो अनि त्यसको निम्ति धन्यवाद दिनु भयो। तब तिनले त्यो टुक्रा पार्नु भयो अनि तिनीहरूलाई दिनुभयो। ३^१त्यस बेला तिनीहरूको आँखा खोलियो अनि तिनीहरूले येशूलाई चिन्न सके तर उहाँ तिनीहरूबाट विलिन हुनु भयो। ३^२ती दुइजना आपसमा बात मारे, “जब येशू बाटामा हामीसँग बात गर्नु हुँदै थियो, हामीभित्र आगो जलिरहेको अनुभव गरेका थियौ। यो साँच्चै रोमांचित थियो कि जतिबेला उहाँले हामीलाई धर्मशास्त्रको साँचो अर्थ खोलिरहनु भएको थियो।”

३^३तब ती दुइजना जुरूक उठे अनि यरूशलेमतिर फर्किए। तिनीहरूले एघार जना प्रेरितहरू र अरू एक साथ एक ठाउँमा भेला भएका थिए। ती एघार चेलाहरू र तिनीहरूसँग भएका अरू मानिसहरूले भने, ३^४“प्रभु येशू साँच्चै नै मृत्युबाट बौरी उठ्नु भएको छ अनि उहाँ शिमोनको अधि देखा पर्नु भयो।”

३^५त्यसपछि ती दुइजनाले बाटोमा जे भएको थियो सुनाए। तिनीहरूले भने, उहाँले रोटी टुक्रा पार्दा कसरी येशूलाई चिने।

येशू चेलाहरू सामु देखा पर्नु भयो

(मती २८:१६-२०; मर्कुस १६:१४-१८; लूका २०:१६-२३;

प्रेरित १:६-८)

३^६जब ती दुइजना मानिसले यी कुराहरू गर्दै थिए, येशू आफै चेलाहरूको माभ्रमा उभिन भयो। उहाँले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “तिमीहरूलाई शान्ति होस्।”

३^७तर चेलाहरू अचम्भित भए अनि डराए। तिनीहरूले प्रेत देखिरहेछन् भन्ने पनि सोचे। ३^८तर उहाँले भन्नुभयो,

“तिमीहरू किन विचलित हुन्छौ? तिमीहरूले देखेकै कुरामा किन शंका गर्छौ? ^{३६}मेरा हात र खुट्टाहरू हेर। म साँच्चै हुँ। मलाई स्पर्श गर। हेर, मेरो मासु र हड्डी छ। एक भूतको शरीर र हड्डी हुँदैन।”

^४तब येशूले आफ्ना हातहरू खुट्टाहरू देखाउनु भयो। ^५तिनीहरू अत्यन्तै खुशी भएको कारणले अझ विश्वास गर्न सकेनन्। तिनीहरू अचम्भित भए। येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “के तिमीहरूसित यहाँ खाने कुरा छ?” ^६तिनीहरूले एकटुक्रा पकाएको माछा उहाँलाई दिए। ^७त्यो लिनु भयो तिनीहरूको अघि खानु भयो।

^८उहाँले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “जब म तिमीहरूसँग थिएँ मैले के भने त्यो सम्झना गर। मैले भने, मोशाको व्यवस्थामा अगमवक्ताहरूको पुस्तकमा मेरो विषयमा भनिएको अनि भजन संग्रहमा भनिएका प्रत्येक कुरा पुरा हुनेछ।”

^९त्यसपछि उहाँले धर्मशास्त्रहरूमा लेखिएका सबै कुराहरू बुझ्न मन खोली दिनु भयो। ^{१०}उहाँले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “यो लेखिएकै छ कि ख्रीष्टलाई मारिनेछ अनि तेस्रो दिनमा उहाँ बौरी उठ्नु हुनेछ। ^{११-१२}तिमीहरूले यी सबै घटना देख्यौ, तिमीहरू नै साक्षी छौ। तिमीहरू

जानु पर्छ अनि सबै मानिसहरूमा प्रचार गर कि तिनीहरूको पापहरू क्षमा गर्न सकिन्छ। तिनीहरूलाई भनिदेऊ कि तिनीहरूले आफ्नो हृदय परिवर्तन गर्ने पर्छ अनि आफ्ना पापहरूको दुःख प्रकट गर्नु। यरूशलेमबाट शुरू गरेर मेरो नाममा यी कुराहरू प्रचार गर। सारा संसारका मानिसहरूमा यो सुसमाचारहरू सुनाउने पर्छ। ^{१३}सुन! मेरा पिताले तिमीहरूको निमित्त केही दिने प्रतिज्ञा गर्नु भएको छ; म यो तिमीहरूलाई पठाउनेछु। तर तिमीहरू स्वर्गबाट शक्ति प्राप्त नगरूजेल यहाँ यरूशलेममा नै परिखरहो।”

येशूको स्वर्गरोहण

(मर्कूस १६:१६-२०; प्रेस्ति १:६-११)

^५येशूले आफ्ना चेलाहरूलाई बेथानीसम्म लैजानुभयो। उहाँले आफ्नो हात उचाल्नु भयो अनि तिनीहरूलाई आशीर्वाद दिनु भयो। ^६उहाँ तिनीहरूलाई आशीर्वाद दिँदै गर्दा, उहाँ तिनीहरूबाट छुट्टिनु भयो अनि स्वर्गमा लगियो। ^७चेलाहरूले उहाँको आराधना गरे। त्यसपछि तिनीहरू यरूशलेम फर्किए। तिनीहरू अत्यन्तै खुशी थिए। ^८सारा समय परमेश्वरकै प्रशंसा गर्दै तिनीहरू मन्दिरमा बसे।

यूहन्नाले लेखेको सुसमाचार

ख्रीष्ट संसारमा आउनु भयो

१ संसार सृष्टि हुन पहिल्यै त्यहाँ वचन* थियो। त्यो वचन परमेश्वर संग हुनुहुन्थ्यो, अनि वचन परमेश्वर हुनुहुन्थ्यो। २ उहाँको वचन नै शुरुमा परमेश्वर संग हुनुहुन्थ्यो। ३ उहाँकै माध्यमबाट विश्व सृजना हुन सक्यो। उहाँ बिना केही सृजना हुन सकेन। ४ उहाँ स्वयं जीवन हुनुहुन्थ्यो। त्यो जीवन मानिसहरूको निम्ति ज्योति थियो। ५ त्यो ज्योति अँध्यारोमा चम्कन्छ। अनि अन्धकारले ज्योतिलाई जित्न सक्दैन।

६ परमेश्वरद्वारा पठाइएको यूहन्ना* नाउँका एक मानिस थिए। ७ यूहन्ना त्यही ज्योतिको विषयमा साक्षी दिनु आएका थिए। उनकै माध्यमद्वारा मानिसहरूले ज्योति र विश्वासबारे जान्न-सुन्न पाए। ८ यूहन्ना ज्योति थिएनन्, तर उनी ज्योतिको बारेमा साक्षी दिनु आएका थिए। ९ सत्य-ज्योति संसारमा आईरहका छन् भनेर उनले बताई दिए। त्यो ज्योतिले सम्पूर्ण मानिसहरूलाई ज्योति दिनेछ। १० उहाँ संसारका हुनुहुन्थ्यो, संसार उहाँ द्वारा हुन आयो, तर संसारले उहाँलाई चिनेन। ११ उहाँ स्वयंले सृजना गरेको संसारमा आउनुभयो तर उहाँको आफ्नो मानिसहरूले उहाँलाई स्वीकार गरेनन्। १२ केही मानिसहरूले मात्र उहाँलाई स्वीकार गरे। ज-जसले उहाँलाई स्वीकार गरे उनीहरूलाई मात्र परमेश्वरको सन्तान हुने अधिकार उहाँले दिनुभयो। १३ ती बालकहरू प्राकृतिक तवरबाट जन्मेका थिएनन्। तिनीहरू तिनीहरूको आमा-बाबुको शरीरिक इच्छा अथवा योजनाबाट जन्मेका होइनन्। बद्लामा तिनीहरू परमेश्वरबाट जन्मेका थिए।

वचन ग्रीक शब्दमा "लोगोस," जसको अर्थ कुनै पनि प्रकारको संचार। यसलाई "समाचार" भनी रूपान्तर गर्न सकिन्छ। यहाँ, यसको अर्थ ख्रीष्ट हो, परमेश्वरले आफ्नो विषयमा मानिसहरूलाई यसरी भन्नु भयो।

यूहन्ना यूहन्ना जसले बपतिस्मा दिए, त्यही व्यक्ति जसले मानिसहरूलाई ख्रीष्ट आउनु हुँदैछ भन्ने कुरो बताए।

१४ वचन शरीर हुन आए र हामी माफ्न बसे। हामीले उहाँको महिमा देख्यौं, अनि हामीले पिताका एकमात्र पुत्रको महिमा जस्तो उहाँको महिमा देख्यौं। वचन अनुग्रह र सत्यले पूर्ण थियो। १५ यूहन्नाले ख्रीष्टकै सम्बन्धमा मानिसहरूलाई भने, "उहाँ एकजना हुनुहुन्छ जसका विषयमा म भनिरहेको थिएँ, जो म पछि आउनु हुन्छ, उहाँ म भन्दा महान हुनुहुन्छ। किनभने उहाँ मभन्दा पहिल्यै आउनु भएको थियो।"

१६ उहाँ वचन अनुग्रह र सत्यको भण्डार हुनुहुन्छ। हामीले उहाँबाट धेरै आशिष पाएका छौं। १७ मोशाबाट व्यवस्था प्रदान गरिएको थियो तर अनुग्रह र सत्यको बाटो येशू ख्रीष्टबाटै आउन गयो। १८ कसैले पनि कहिल्यै परमेश्वरलाई देखेका छैनन्। तर एकमात्र पुत्र जो परमेश्वर हुनुहुन्छ अनि जो पिताको अति नजिकमा हुनुहुन्छ र जसले हामीलाई परमेश्वर चिनाउनु भएको छ।

यूहन्नाले येशू विषय बताउनु हुन्छ

(मती ३:१-१२; मर्कुस १:२-८; लुका ३:१५-१७)

१९ यरूशलेममा यहूदीहरूले केही पूजाहारीहरू र लेवीहरू* यूहन्ना कहाँ पठाए। तिनीहरूलाई यूहन्ना को हो "तिमी को हो?" भनी सोध्न पठाए।

२० यूहन्नाले प्रत्युत्तर दिनलाई हिचकिचाएनन्, खुलस्त भनी दिए, "म ख्रीष्ट होइन।"

२१ यहूदीहरूले यूहन्नालाई सोधे, "तब तिमी को हो? तिमी एलिया हो?" यूहन्नाले उत्तर दिए, "होइन, म एलिया होइन।"

यहूदीहरूले सोधे, "तिमी अगमवक्ता हो?"

यूहन्नाले उत्तर दिए, "होइन, म अगमवक्ता होइन।"

लेवीहरू लेवीहरू लेवी समूहका मानिसहरू थिए जसले यहूदी पूजाहारीहरूलाई मन्दिरमा सघाउँथे।

^{२२}तब यहूदीहरूले सोधे, “तब तिमी को हो? आफ्नो विषयमा हामीलाई बताऊ कि जसले हामीलाई पठाए तिनीहरूलाई बताउनु सकूँ। तिम्रो विषयमा तिमी के भन्छौं?”

^{२३}यूहन्नाले तिनीहरूलाई अगमवक्ता यसैयाको वाणीहरू भने:

“मरूभूमिमा चिच्याई हिँड्ने व्यक्तिको म आवाज हुँ: ‘परमप्रभुको निमित्त सोभो बाटो बनाऊ भन्दै।”

यशैया ४०:३

^{२४}ती यहूदीहरू फरिसीहरूबाट* पठाइएका थिए। ^{२५}तिनीहरूले यूहन्नालाई सोधे, “यदि तिमी ख्रीष्ट होइनौं भने, एलिया होइनौं, भविष्यवक्ता होइनौं किन मानिसहरूलाई बप्तिस्मा दिन्छौ?”

^{२६}यूहन्नाले उत्तर दिए, “म पानीले मानिसहरूलाई बप्तिस्मा दिन्छु। तर एकजना व्यक्ति तिमीहरूसँगै अहिले हुनुहुन्छ जसलाई तिमीहरू चिन्दैनौ। ^{२७}ती एक मात्र व्यक्ति जो मेरो पछाडि आउनुहुन्छ, जसको म जुताको फिन्ता खोल्ने योग्य सम्म छैन।”

^{२८}यी सबै कुराहरू यर्दन नदीको अर्को स्थान बेथानियामा भइसकेको हो। जहाँ यूहन्नाले मानिसहरूलाई बप्तिस्मा दिइरहेका थिए।

^{२९}अर्को दिन येशूलाई आफूतिर आईरहनु भएको यूहन्नाले देखेर भने, “हेर, परमेश्वरका थुमा* जसले संसारको पापहरू उठाई लाने छ। ^{३०}त्यो उही हो जसको विषयमा मैले भनेको थिएँ। ‘एकजना पुरुष मेरो पछि आउनेवाला हुनुहुन्छ जो म भन्दा महान हुनुहुन्छ किनभने उ म भन्दा पहिले नै अस्तित्वमा थियो।’ ^{३१}उहाँ को हुनुहुन्छ भनेर पनि म जान्दिन थिएँ, तर म मानिसहरूलाई पानीले बप्तिस्मा दिँदै आँफै ताकि यहूदीहरूले जानुन कि उहाँ ख्रीष्ट हुनुहुन्छ भनेर।

^{३२-३३}तब यूहन्नाले भने, “ख्रीष्ट को थिए भनेर

पनि जान्दिन थिएँ। तर परमेश्वरले मलाई पानीले मानिसहरूलाई बप्तिस्मा दिन पठाउनु भएको हो। अनि परमेश्वरले मलाई भन्नुभयो, ‘तिमीले आत्मा ओर्लिँदै एक जना मानिसमाथि बसेको देखे छौं। त्यही मानिसले पवित्र आत्माद्वारा* बप्तिस्मा दिनेछन्।’ यूहन्नाले भने, ‘मैले यो सबै भइरहेको देखेको छु। मैले स्वर्गबाट आत्मा ओर्लिँदै गरेको देखें। मैले पवित्र आत्मालाई ढुङ्कुर जस्तै देखें अनि उहाँमाथि बसेको देखें। ^{३५}मैले यो देखेको हुँ र म प्रमाण दिन्छु कि उहाँ परमेश्वरका पुत्र हुन।”

येशूका प्रथम चेलाहरू

^{३५}अर्को दिन फेरि यूहन्ना त्यहाँ उपस्थित थिए। उनीसँगै उहाँका दुइजना चेलाहरू थिए। ^{३६}यूहन्नाले येशू हिडिरहेका देखे र उनले भने, “हेर, परमेश्वरका थुमा।”

^{३७}यूहन्नाको कुरा सुनिसके पछि ती दुइ चेलाहरू येशूको पछि लागे। ^{३८}येशू फर्केर हेर्नुभयो र उहाँको पछि ती दुइजना चेला आइरहेको देखेर उहाँले भन्नुभयो, “तिमीहरू के चाहन्छौ?”

ती दुइजनाले भने, “रब्बी, तपाईं कहाँ बस्नु हुन्छ?”

^{३९}येशूले उत्तर दिनुभयो, “मसँग आऊ अनि तिमीहरूले देखेको छौ।” तब ती दुइजना येशूसँग गए। तिनीहरूले येशू बस्नु भएको ठाउँ देखे। त्यस दिन येशूसँगै तिनीहरू बास बसे। त्यसबेला चार बजी सकेको थियो।

^{४०}यूहन्नाबाट येशूको विषयमा जाने पछि तिनीहरू येशूकै पछि लागे। ती दुइजना मध्ये एकजनाको नाउँ अन्द्रियास थियो। तिनी शिमोन पत्रुसको भाइ थिए। ^{४१}पहिले अन्द्रियासले आफ्नो भाई शिमोनलाई खोज्ने काम गरे। शिमोनलाई अन्द्रियासले भने, “हामीले मसीह* पाएका छौं”

^{४२}तब शिमोनलाई अन्द्रियासले येशूकहाँ ल्याए। येशूले शिमोनतर्फ हेर्दै भन्नु भयो, “तिमी योआननेसको छोरो शिमोन हो। तिमीलाई केफास* भनेर भनिन्छ।”

फरिसीहरू फरिसीको अर्थ “अलग गरिएको व्यक्ति”। यहूदी धार्मिक सम्प्रदायकाहरू जसले जेविस आज्ञा र नीतिको पालन सही रूपमा गर्दछन्।

थुमा भेडोको पाठा। बाइबलमा येशूलाई “लाम्पेड घेद” पनि भनिन्छ जसको अर्थ प्रभुको भेडो नभनेर यहाँ ‘प्रिय छोरो’ बनाईएको छ।

पवित्र आत्मा परमेश्वरको आत्मा, येशूको आत्मा अनि आरामदायक पनि भनिन्छ। परमेश्वरले औ ख्रीष्टसित मिलेर संसारमा मानिसहरू माफ्न उनले परमेश्वरको काम गर्छन्।

मसीह मसीहको अर्थ ‘ख्रीष्ट’ हो।

केफास जुन ग्रीक भाषामा पतरस जसको अर्थ चट्टान।

४३अर्को दिन गालील जानलाई येशूले निश्चय गर्नुभयो। येशूले फिलिपलाई भेट्नु भयो र भन्नु भयो “मलाई पछ्याउ।” ४४अन्द्रियास र पत्सुस जस्तै फिलिप पनि बेथसेदा शहरका थिए। ४५फिलिपले नथनेललाई भेट्टाए र भने, “मोशाले व्यवस्थामा के लेख्नु भएको थियो सम्भ। मोशाले एकजना मानिसको विषयमा आईरहेछ भनी लेख्नु भएको थियो जो आईरहेको छ। अगमवक्ताहरूले पनि उहाँको विषयमा लेख्नु भएको थियो। हामीले उहाँलाई नै पायौं। उहाँको नाउँ येशू हो, योसेफका पुत्र। उहाँ नासरतका हुनुहुन्छ।”

४६तर नथनेलले फिलिपलाई सोधे, “के नासरतबाट केही राम्रा कुरो आउन सक्छ?”

फिलिपले उत्तर दिए, “आऊ अनि हेर।”

४७येशूले नथानेलाई आफूतर्फ आईरहेको देख्नु भयो र भन्नुभयो, “यो आईरहेको मान्छे साँच्चि नै एकजना इसाएली हुन्। उनमा त्यस्तो कुनै खोट छैन।”

४८नथनेलले उनलाई सोधे, “मलाई कसरी तपाईंले चिन्नु हुन्छ?”

येशूले उत्तर दिनुभयो, “फिलिपले तिमीसँग मेरो विषयमा बात गर्न भन्दा पहिल्यै तिमी नेभाराको रूखमुनि हुँदै खेरी नै तिमीलाई देखे।”

४९तब नथनेलले येशूलाई भने, “गुरू तपाईं परमेश्वरका पुत्र हुनुहुन्छ। तपाईं इसाएलका राजा हुनुहुन्छ।”

५०येशूले नथनेललाई भन्नुभयो, “तिमी यसकारण विश्वास गर्दछौ कि मैले तिमीलाई नेभाराको रूख मुनि देखेको थिए भनेर? तिमीले यो भन्दा महान चीज देखे छौ।” ५१तब येशूले पनि भन्नुभयो, “म तिमीलाई सत्य भन्नेछु। तिमीहरू सबैले स्वर्ग उत्रिएको देखेछौं अनि तिमीले ‘परमेश्वरका स्वर्गदूतहरूलाई मानिसको पुत्रमाथि * जाँदै तल आँउदै’ * गरेको देखेछौं।”

कानामा विवाह-समारोह

२ दुइदिन पश्चात् गालीलको काना भन्ने शहरमा विवाह समारोह भइरहेको थियो। येशूको आमा त्यहाँ

हुनुहुन्थ्यो। २येशू अनि उनका चेलाहरूलाई पनि त्यहाँ निम्ताइएको थियो। ३विवाह समारोहमा प्रशस्त दाखरस थिए। दाखरस जति सकिसके पछि येशूकी आमाले उहाँलाई भनिन “तिनीहरूसँग अब रक्सी छैन।”

४येशूले उत्तर दिनुभयो, “प्रिय नारी, मैले के गर्न पर्छ, मलाई नभन मेरो समय अब आई सकेको छैन।”

५येशूकी आमाले नोकरहरूलाई भनिन्, “उनले जे भन्छन् त्यही गर।”

६त्यहाँ ढुंगाका ठूल-ठूला छ वटा पानीका घ्याम्पाहरू थिए। यहूदीहरूले आफ्ना शुद्धी धर्मनुष्ठानमा ती पानीका घ्याम्पाहरू चलाउने गर्दथे। प्रत्येक घ्याम्पाहरू बीस अथवा तीस गेलेन परिमाणको थियो।

७येशूले नोकरहरूलाई भन्नुभयो, “घ्याम्पाहरू पानीले भर।” तब: नोकरहरूले चुली-चुलीसम्म घ्याम्पाहरूमा पानी भरिदिए।

८तब येशूले नोकरहरूलाई भन्नुभयो, “अब केही पानी घ्याम्पाबाट निकाल र लगेर समारोहका अध्यक्षकहाँ पुर्खाऊ।” तिनीहरूले त्यसै गरे। ९विवाह समारोहका मुखियाले चाखे, पानी दाखरस भईसकेको थियो। दाखरस कहाँबाट आयो तिनलाई थाहा भएन। तर यो विषय नोकरहरूलाई मात्र थाहा थियो जसले पानी ल्याएका थिए। तब मुखियाले बेहुलालाई* बोलाउन पठाए र १०उनले बेहुलालाई भने, “मानिसहरूले पहिले राम्रो दाखरस सँधै बाँड्छन्। पछि पाहुनाहरू मात्दै गएपछि अलिक सस्तो रक्सी बाँड्न थाल्दछन्। तर तिमीले अहिलेसम्म राम्रो दाखरस जोगाएर राखेका रहेछौ।”

११येशूले सर्वप्रथम गालीलको काना शहरमा गर्नु भएको चमत्कार यही थियो। येशूले आफ्नो महानता देखाउनु भयो। अनि उहाँका चेलाहरूले उहाँमाथि विश्वास गरे।

१२त्यसपछि येशू कफर्नहुम शहर तर्फ जानु भयो। उहाँकी आमा, भाइहरू अनि चेलाहरू उहाँसँगै गए। तिनीहरू केही दिनको लागि मात्र कफर्नहुममा बास बसे।

मानिसको पुत्र येशूले स्वयंलाई ‘मानिसको पुत्र’ भनेर पनि चलाउनु सम्बोधन गर्नु हुन्छ। दानिएलमा ७:१३-१४ यो नाम मसिहीलाई पनि सम्बोधन गरेको थियो।

‘तिमीले ... तल आँउदै’ उत्पत्ती २८:१२।

बेहुला विवाहको निमित्त योग्य पुरुष।

येशूको मन्दिरतर्फ प्रस्थान

(मती २१:१२-१३; मार्कुस ११:१५-१७; लूका १९:४५-४६)

^{१३}यहूदीहरूको निस्तार चाड* अति नजिक थियो। अतः येशू यरूशलेमतर्फ जानु भयो। ^{१४}यरूशलेममा येशू मन्दिर तर्फ जानु भयो। उहाँले मन्दिरमा मानिसहरूले गाईगोरू, भेडा अनि परेवाहरू बेच्दै गरेको देख्नु भयो। अन्य मानिसहरू टेबलमाथि बसिरहेको देख्नु भयो। तिनीहरू लेनदेन र मानिसको पैसाको व्यापार गरिरहेका थिए। ^{१५}येशूले केही डोरीका टुक्राहरू लिएर कोरा बनाउनु भयो। तब जम्मै ती मानिसहरूलाई भंडा र गाई सहित मन्दिर बाहिर लघार्नु भयो। येशूले लेनदेन गरिएको पैसा छरपुष्ट पार्दै टेबल उल्टाई दिनुभयो। ^{१६}येशूले ती टुक्राहरू बेचीरहेका मानिसहरूलाई भन्नुभयो, “यी चीजहरू यहाँबाट लगेर गईहाल। मेरो पिताको घरलाई किनबेचको बजार जस्तो नबनाऊ।”

^{१७}यो भइसकेपछि येशूका चेलाहरूले धर्मशास्त्रमा के लेखिएको थियो त्यसको सम्झना गरे:

“तिम्रो घरको व्यग्रताले मलाई मार्ने छ।”

भजनसंग्रह ६९:९

^{१८}यहूदीहरूले येशूलाई भने, “यी चीजहरू गर्ने तपाईंको अधिकारको प्रमाणको लागि चमत्कार देखाउनु होस्।”

^{१९}येशूले भन्नुभयो, “यो मन्दिरलाई ध्वंश पार र फेरि म यसलाई तीन दिनमा बनाई दिनेछु।”

^{२०}यहूदीहरूले भने, “यो मन्दिर निर्माण गर्नलाई मानिसहरूलाई छयालीस वर्ष लागेको थियो। यसकारण यसलाई तीन दिन भित्रमा फेरि बनाउन सक्छु भनेर कसरी घोषणा गर्न सक्छौ?”

^{२१}वास्तवमा मन्दिरको संदर्भ येशूलाई आफ्नो देहसँग थियो। ^{२२}मृत्युबाट उहाँ बौरी उठी सकेपछि उहाँले त्यसो भनेको कुरा उनका चेलाहरूले सम्भे। तब येशूले भन्नुभएको वचन र धर्मशास्त्रमा तिनीहरूले विश्वास गरे।

^{२३}यहूदीहरूका निस्तार चाडको समय येशू यरूशलेममा हुनुहुन्थ्यो। उहाँको चमत्कारहरू देखिसकेपछि धेरै

निस्तार चाड यहूदीहरूको महत्वपूर्ण छुट्टीको दिन। मोशाको समयमा परमेश्वरले तिनीहरूलाई मीश्रमा दासत्वबाट मुक्त गराउनु भएको सम्झनामा यो दिन प्रत्येक वर्ष विशेष खाना खान्छन्। लेवी २३:४-८; व्यवस्था १६:१-८।

मानिसहरूले उहाँ माथि विश्वास गर्न थाले। ^{२४}तर येशूले तिनीहरूमाथि विश्वास राख्नुभएन। किन त्यसो गर्नु भयो? किनभने ती मानिसहरूले उहाँप्रति के सोचिरहेका हुन्थे, ^{२५}कसैले मानिसहरूको विषयमा उहाँलाई भन्नु पर्ने आवश्यक थिएन किनभने उहाँले मानिसको हृदयमा के छ जान्नु हुन्थ्यो।

येशू र निकोदेमस

३ त्यहाँ निकोदेमस नाउँ भएको एकजना मानिस थिए। ^२तिनी फरिसीहरू मध्ये एक अनि यहूदीहरूका अगुवाहरू मध्ये एकजना थिए। ^३एक रात निकोदेमस येशूकहाँ आए। उनले भने, “रब्बी* हामी जान्दछौ तपाईं परमेश्वरद्वारा पठाईएको एकजना शिक्षक हुनुहुन्छ। किनभने परमेश्वरको सहयोग बिना तपाईंले जुन चमत्कारहरू गर्नु हुँदछ कुनै मानिसले गर्न सक्तैन।”

^३येशूले उत्तर दिनु भयो, “म तिमीलाई सत्य कुरा भन्छु। मानिस फेरि एकपल्ट जन्मनु पर्छ। यदि मानिस फेरि जन्मेन भने, त्यसले परमेश्वरको राज्यमा प्रवेश पाउने छैन।”

^४निकोदेमसले भने, “एक व्यक्ति जो बुढो छ, उ फेरि कसरी जन्मन सक्छ? के उ पुनः आमाको गर्भभित्र दोस्रो पल्ट पस्न सक्छ अनि फेरि जन्मन्छ?”

^५तर येशूले भन्नुभयो, “म तिमीलाई सत्य कुरा भन्छु। मान्छे पानी र आत्माबाट जन्मनु नै पर्छ। यदि उ त्यसरी जन्मेन भने, परमेश्वरको राज्यमा प्रवेशगर्न सक्तैन। ^६मान्छेको शरीर आमा-बाबुबाट जन्मिन्छ। तर मान्छेको आत्मिक जीवन आत्माबाट जन्मिन्छ। ^७आश्चर्य नमान, मैले तिमीलाई भने, ‘तिमी पुनः जन्मिने पर्छ।’ हावा जता चाहन्छ त्यतै बहन्छ। तिमीले हावा बहेको सुन्छौ। ^८तर हावा कहाँबाट आउँदछ र कतातिर गईरहेछ तिमी जान्दैनौ। यसर्थ मान्छे त्यस्तै हुँदछ जो आत्माबाट जन्मन्छ।”

^९निकोदेमसले सोधे, “यी सबै कसरी सम्भव हुनसक्छ?”

^{१०}येशूले भन्नुभयो, “तिमी इस्त्राएलको एक शिक्षक हो। तर अफसम्म यी कुराहरू बुझ्दैनौ? ^{११}म तिमीलाई सत्य कुरा भन्छु। हामी जे जान्दछौ त्यसको विषयमा कुरा गर्नेछौ। हामीले जे देखेका छौ त्यसको साक्षी दिन्छौ। तर पनि तिमीले हाम्रो साक्षी स्वीकार गर्दैनौ।

रब्बी अर्थ गुरु।

^{१२}पृथ्वीमा भएका कुराहरूका विषयमा मैले भनि सकेकोछु। तर तिमी विश्वास गर्दैनौ। तब तिमिले कसरी विश्वास गर्ने छौ यदि मैले स्वर्गीय वस्तुहरूको विषयमा कुरा गरे भने? ^{१३}मानिसको पुत्र बाहेक कोही कहिल्यै स्वर्ग गएको छैन। उहाँ नै एक हुन जो स्वर्गबाट तल आए।

^{१४}“मोशाले मरूभूमिमा साँपलाई उठाउनु भयो। मानिसको पुत्रसँग पनि त्यस्तै छ। मानिसको पुत्र पनि उचालिनु पर्छ। ^{१५}त्यसर्थ उहाँमाथि विश्वास गर्ने प्रत्येकले अनन्त जीवन पाउनेछ।”

^{१६}हो, परमेश्वरले संसारलाई यति साहो माया गर्नु भयो कि आफ्ना एकमात्र छोरालाई दिनु भयो। परमेश्वरले आफ्ना छोरालाई दिनुभयो त्यस द्वारा उहाँमाथि विश्वास गर्ने हरेक नाशहुने छैन तर अनन्त जीवन प्राप्त गर्नेछ।

^{१७}परमेश्वरले आफ्ना छोरोलाई संसारको न्याय गर्नलाई पठाउनु भएको होइन। तर परमेश्वरले आफ्ना पुत्रलाई उबाट संसार बाँचोस् भनेर पठाउनु भएको हो। ^{१८}जसले परमेश्वरको पुत्र माथि विश्वास गर्दछ उ दोषी ठहरिँदैन। तर जसले विश्वास गर्दैन र उसको पहिल्यै न्याय भइसकेको छ उ वहिष्कृत हुन्छ। किन? किनभने त्यस व्यक्तिले परमेश्वरको एउटै पुत्र माथि विश्वास गरेको छैन। ^{१९}मानिसहरूको न्याय यही आधारमा गरिन्छ: संसारमा ज्योति आएको छ, तर मानिसहरूले ज्योतिको बदलीमा अन्धकार मन परायो। किन? किनभने तिनीहरूले दुष्ट कामहरू गरिरहेका थिए। ^{२०}प्रत्येक जसले दुष्ट-कर्महरू गर्दछ त्यसले ज्योतिलाई घृणा गर्छ। तिनी ज्योति तर्फ आउने छैन। किनभने उसको दुष्ट कामहरू ज्योतिमा देखिने छ। ^{२१}तर त्यो जसले सत्यको बाटो पहिल्याएर अनि ज्योति तर्फ आउँदछ यसर्थ यो देखाइने छ कि उसको काम परमेश्वर मार्फत गरिएको हो।*

येशू र बपतिस्मा दिने यूहन्ना

^{२२}त्यसपछि, येशू र उहाँका चेलाहरू यहूदियाको इलाकातिर गए। त्यहाँ येशू आफ्ना चेलाहरूसँग बस्नुभयो र मानिसहरूलाई बपतिस्मा* दिनु भयो। ^{२३}यूहन्नाले पनि एनोनमा मानिसहरूलाई बपतिस्मा दिइरहेका थिए। एनोन

पदहरू १६-२१ केही विद्वानहरू पदहरू १६ देखि २१ सम्म येशूको वचनहरू भनी सोच्छन्। अरूहरू भन्छन् यी यूहन्नाले लेखेका हुन्।

बपतिस्मा एउटा ग्रीक शब्द जसको अर्थ कुनै व्यक्ति, चीजलाई पानीमा हलुका डुवाउनु, अथवा चोबु।

भन्ने ठाउँ सालीमको छेउमा पर्दछ। यूहन्नाले त्यहीं बपतिस्मा दिए किनभने त्यहाँ प्रशस्त पानी थियो। मानिसहरू बपतिस्मा लिन त्यहाँ गइरहेका थिए। ^{२४}यो घटना यूहन्ना जेलमा थुनुवा पर्नु अगाडि यस्तो भयो।

^{२५}यूहन्नाका चेलाहरू र केही यहूदीहरू माभ धार्मिक शुद्धीकरण* विषय वाद-विवाद भइरहेको थियो। ^{२६}त्यसैले चेलाहरू यूहन्ना कहाँ आए। तिनीहरूले भने, “गुरूज्यू, के तपाईं त्यो मान्छेलाई सम्भन्नु हुन्छ जो तपाईंसँग यर्दन नदी पारी थियो? उनी त्यही एक मानिस हुन जसको विषयमा तपाईंले मानिसहरूलाई भनिरहनु भएको थियो। अहिले उनले मानिसहरूलाई बपतिस्मा दिइरहेछन् अनि धैरेजना उनी कहाँ गइरहेछन्।”

^{२७}यूहन्नाले उत्तर दिए, “मान्छेले त्यही मात्र पाउन सक्छ जो परमेश्वरले दिनुहुन्छ।” ^{२८}तिमीहरू आफैले सुनेका छौ कि ‘म ख्रीष्ट होइन भनेर। म एकमात्र त्यो व्यक्ति हुँ जसलाई उहाँको निम्ति बाटो तयार पार्न परमेश्वरले पठाउनु भएको हो।’ ^{२९}बेहुली बेहुलाकै मात्र हो। बेहुलाको साथी जो उसको छेउमा उभिन्छ उसको आवाज सुन्दा आनन्दित हुँदछ, म सँग त्यही आनन्द छ अनि अहिले यो आनन्द पूर्ण भएको छ। ^{३०}उहाँ अधिक महत्वपूर्ण हुनु पर्छ अनि म अल्प महत्वपूर्ण हुनु पर्छ।

उहाँ एकमात्र स्वर्गबाट आउनु भएको

^{३१}“तर एक जो स्वर्गबाट आउनु हुन्छ, उनी सबै भन्दा महान हुनुहुन्छ। जुन व्यक्ति पृथ्वीबाट आउँदछ उ पृथ्वीकै हो र उसले जे पनि पृथ्वीबाटै गर्दछ। जो एकमात्र स्वर्गबाट आउनुहुन्छ उहाँ सबैभन्दा महान हुनुहुन्छ। ^{३२}उहाँले जे देख्नु र सुन्नुभएको छ, त्यसको साक्षी उहाँ दिनुहुन्छ, तर मानिसहरूले उहाँको साक्षीलाई स्वीकार गर्दैनन्। ^{३३}उनीहरू जजसले उहाँको साक्षीलाई स्वीकार गर्छ। तिनीहरूले परमेश्वरले सत्य बोलेको साक्षी गर्दछ। ^{३४}उहाँले जो परमेश्वरद्वारा पठाइएको छ परमेश्वरको संदेश भन्नु हुन्छ। परमेश्वरले उहाँलाई सीमाहीन आत्मा प्रदान गर्नुभयो। ^{३५}पिताले पुत्रलाई प्रेम गर्नुहुन्छ अनि हरेक बस्तुमा शक्ति प्रदान गर्नु भएको छ। ^{३६}जुन व्यक्तिले पुत्रमाथि विश्वास गर्छ उसले अनन्त जीवन प्राप्त गर्दछ। तर जुन व्यक्तिले पुत्रको आज्ञा मान्दैन

धार्मिक शुद्धीकरण यहूदीहरूका धार्मिक नियम थियो, खान, आराधना गर्न र केही विशेष कार्य गर्न अगाडि शुद्धीकरण गर्ने नियम।

उसले त्यो जीवन देख्ने छैन। परमेश्वरको क्रोध उमाथि रहनेछ।”

येशू एक सामरी स्त्रीसँग बोल्नुहुन्छ

४ येशूले यूहन्नाले भन्दा धेरै चेलाहरू बनाउँनु हुँदैंछ साथै बपतिस्मा पनि दिनु हुँदैंछ भन्ने फरिसीहरूले सुने। ^२तर वास्तवमा येशू स्वयंले बपतिस्मा दिनु भएको थिएन। उहाँका चेलाहरूले उहाँकै निमित्त मानिसहरूलाई बपतिस्मा दिइरहेका थिए। फरिसीहरूले उहाँको विषयमा सुनीसकेका थिए भनेर येशूलाई थाहा थियो। ^३त्यसैले येशू यहूदिया छोडेर गालील फर्कनु भयो। ^४गालील जाँदा येशूलाई सामरी देशभएर जानु पर्थ्यो।

^५सामरी अन्तर्गत सिचार भन्ने नगरमा येशू आईपुग्नुभयो। यो नगर याकूबले आफ्ना छोरो यूसुफलाई दिएको जमीनको नगीच पर्थ्यो। ^६याकूबको कुवा त्यहाँ थियो। येशू आफ्नो लामो यात्राबाट थकेपछि त्यही कुवाकै छेउमा विश्राम गर्न बस्नुभयो। त्यसबेला प्रायः मध्याह्नको समय थियो। ^७एकजना सामरी स्त्री मानिस कुवामा पानी भर्नलाई आई। येशूले तिनलाई भन्नुभयो, “दया गरेर मलाई पिउने पानी देऊ।” ^८त्यस समय येशूका चेलाहरू खाना किन्न गएका थिए।

^९सामरी स्त्रीले उत्तर दिई, “तपाईंले पानी मागेको देखेर म छक्क परे। तपाईं यहूदी हुनुहुन्छ अनि म एकजना सामरी स्त्री!” यहूदीहरूको सामरीहरूसँग* कुनै सम्बन्ध छैन।

^{१०}येशूले उत्तर दिनुभयो, “यदि परमेश्वरले के प्रदान गर्नु हुन्छ अनि उ जसले पानी माग्दै छ, तिमीले जानेको भए, तिमी मलाई माग्ने थियौं र म तिमीलाई जीवनको पानी दिने थिएँ।”

^{११}त्यस स्वास्नी मानिसले भनी, “महोदय, त्यस्तो जीवनरूपी पानी कहाँ पाउनुहुन्छ? यो कुवा निकै गहिरो छ, पानी निकाल्न तपाईंसँग केही छैन।” ^{१२}तपाईं हाम्रो पूर्वा याकूबभन्दा पनि महान हुनुहुन्छ? याकूबले यो कुवा हामीलाई दिनुभयो। उहाँले यसैबाट पानी पिउनु भयो। उहाँका छोराहरू र उहाँका गाई-बस्तुहरूले यही कुवाबाट पानी लिए।”

सामरी यहाँ अनुवादमा नेपाली ‘सामरी’ बनाइएको छ। सामरीहरू वास्तवमा यहूदी समुदाय नै हुन। तर यहूदीहरूले तिनीहरूलाई शुद्ध वा खाटी यहूदी मान्दैनन्। यसैले सामरी स्त्रीले आफूलाई यहूदीहरूभन्दा निम्न ठान्दछन्।

^{१३}येशूले उत्तरमा भन्नुभयो, “प्रत्येक व्यक्ति जसले यसको पानी पिउँदछ तिनीहरू पुनः तिर्खाउने छन्।” ^{१४}तर त्यस व्यक्ति जसले, मैले दिएको पानी पिउँदछ उ फेरि तिर्खाउने छैन। मैले जुन पानी उसलाई दिन्छु त्यो व्यक्ति भित्र पानीको स्रोत बनिनेछ। जुन पानीले अन्त जीवन दिन्छ त्यही स्रोतबाट बहनेछ।”

^{१५}त्यस स्त्रीले येशूलाई भनी, “महोदय, मलाई यो पानी दिनुहोस् ताकि म कहिल्यै तिर्खाउने छैन अनि म अफ बेसी पानी भर्न यहाँ आईरहन पर्दैन।”

^{१६}येशूले तिनलाई भन्नुभयो, “जाऊ, तिमी पतिलाई बोलाऊ अनि यहाँ फर्केर आऊ।”

^{१७}त्यस स्त्रीले भनी, “तर मेरो पति छैन।”

येशूले तिनलाई भन्नुभयो, “तिमीले सही भन्यौ कि तिमी पति छैन।” ^{१८}तिमी पाँच जना पतिहरू थिए, अनि तिमीसित जुन पुरुष अहिले बसिरहेको छ त्यो तिमी पति होइन। “तिमीले जे भन्यौ सौँचो हो।”

^{१९}त्यस स्त्रीले भनी, “महोदय, अब म जान्न सक्छु कि तपाईं एक अगमवक्ता हुनुहुन्छ।” ^{२०}हाम्रा पुर्खाहरूले यो पर्वतमा उपासना गर्थे। तर तपाईं यहूदीहरू भन्नुहुन्छ कि यरूशलेम नै त्यो स्थान हो जहाँ हामीले परमेश्वरको उपासना गर्नु पर्छ।”

^{२१}येशूले भन्नुभयो, “मलाई विश्वास गर, नारी! एउटा समय आईरहेकोछ जब तिमीले पितालाई यो पहाडमा अथवा यरूशलेममा आराधना गर्ने छैनौं।” ^{२२}तिमी सामरीहरू जे आराधना गर्दछौं त्यो जान्दैनौं। हामी यहूदीहरू के आराधना गर्दछौं त्यो जान्दछौं। मुक्ति यहूदीहरूबाटै आउँदछ। ^{२३}समय आईरहेछ जब सत्य यहूदीहरूको आत्मा र सत्यतामा उपासना गर्नेछन्। अनि त्यो समय आइसकेको छ। यस किसिमका आराधकहरूलाई नै पिताले चाहनुहुन्छ। ^{२४}परमेश्वर आत्मा हुनुहुन्छ। यसैले जसले परमेश्वरलाई पुज्दछ उहाँलाई आत्मा र सत्यतामा नै पुज्नु पर्छ।”

^{२५}त्यस स्त्रीले भनी, “म जान्दछु मसीह (ख्रीष्ट भनिन्छ) आउनु हुँदैछ।” “जब उहाँ आउनु हुन्छ, उहाँले हामीलाई प्रत्येक कुराको व्याख्या गर्नु हुनेछ।”

^{२६}तब येशूले भन्नुभयो, “एक जो तिमीसित बोलिरहेछ, म मसीह हुँ।”

^{२७}त्यस समय येशूका चेलाहरू शहरबाट फर्केर आए। तिनीहरू येशूलाई एक जना स्त्रीसँग यसरी बात गरिरहेको देखेर छक्क परे। तर तिनीहरू कसैले पनि

सोधे आँट गरेरनु, "तँपाई के चाहानु हुन्छ?" वा "तपाई यस स्त्रीसँग किन बात गरिरहनु भएको छ?"

^{२८}तब त्यस स्त्रीले पानी भर्ने गाग्रो त्यतै छाडी र नगर तिर लागी। तिनले शहरवासीहरूलाई भनिन्, ^{२९}"एकजना मानिसले मैले गरेको सबै कुरा बताइदिनुभयो। आज उहाँलाई हेर। के उहाँ खीष्ट हुन सक्छ?" ^{३०}तब मानिसहरू शहर छाडे अनि येशू कहाँ गए।

^{३१}जब त्यस स्त्री नगरमा थिई, येशूका चेलाहरूले उहाँलाई आग्रह गरिरहेका थिए, "गुरुज्यू केही खानुहोस!"

^{३२}तर येशूले उत्तर दिनुभयो, "मसँग खाने भोजन छ, जुन तिमीहरूलाई थाहा छैन।"

^{३३}तब चेलाहरूले आपसमा सोधे, "के कसैले येशूलाई केही भोजनहरू ल्याई दिएका थिए?"

^{३४}येशूले भन्नुभयो, "मेरो भोजन जसले मलाई यहाँ पठाँउनु भएको छ उहाँको इच्छालाई अनुसरण गर्नु हो अनि उहाँले मलाई दिएको काम पुरा गर्नु हो।" ^{३५}जब तिमीहरू रोपाई गछौं र भन्छौ बाली काटन अब्भे चार महीना छ, तर तिमीहरू आफ्ना आँखा खोल र मानिसहरूलाई हेर। तिनीहरू पनि बाली काटने समय भएको खेतबारी जस्ता छन्। ^{३६}अहिले सम्म, जसले बाली काट्छ उसैले ज्याला पाउँछ। उसैले अनन्त जीवनको लागि फसल थुपाउँछ। यसैले जसले रोपाई गर्दछ र जसले बाली काट्दछ दुवै सँगै आनन्दित हुँदछ। ^{३७}यसर्थ त्यो भनाई, 'एकजना मान्छेले रोप्छ अनि अर्को मान्छेले बाली काट्छ यसो विषय सत्य छ।' ^{३८}तिमीहरूलाई मैले बाली काट्न पठाए जुन तिमीहरूले रोपेनौ। अरूले काम गरे र तिनीहरूका कामबाट तिमी लाभान्वित भयो।"

^{३९}त्यो नारीको प्रमाणको कारणले गर्दा सामरी नगरमा धेरै जसो मानिसहरूले विश्वास गरे। तिनले भनिन्, "उहाँले मैले जे गरेकी थिए प्रत्येक कुरा भन्नु भयो।" ^{४०}तब सामरीवासीहरू येशूकहाँ आए। येशूलाई उनीहरूसँगै बस्ने आग्रह गरे। तब येशू त्यहाँ दुइ दिन बस्नुभयो। ^{४१}तर अब्भे धेरै मानिसहरूले उहाँकै वचनको कारणले उहाँलाई विश्वास गरे।

^{४२}मानिसहरूले सामरीकी त्यस स्वास्नी मानिसलाई भने, "प्रथम हामीले तिमीले जे भन्यौ त्यसको कारणले गर्दा येशूमाथि विश्वास गछौ। तर अब हामीले आफ्नो लागि जे सुनेका छौं त्यही कारणले विश्वास गछौं।

हामीले अब बुझ्न थाल्यौ कि उहाँ मात्र एक त्यस्तो व्यक्ति हुनुहुन्छ जसद्वारा यो संसार बाँच्न सक्छ।"

येशूले एकजना अफिसरको छोरोलाई निको पार्नु भयो

(मती ८:५-१३; लुका ७:१-१०)

^{४३}दुइ दिन बितीसके पछि त्यो ठाँउ छाडेर येशू गालीलमा जानुभयो। ^{४४}येशूले अघि बाटै भनिसक्नु भएको थियो कि उहाँको आफ्नो शहरमा अगमवकाललाई आदर गरिदैन। ^{४५}यसर्थ जब येशू गालीलमा आईपुनु भयो तिनीहरूले उहाँलाई स्वागत गरे कारण तिनीहरूले येशूले यरूशलेमको निस्तार चाडमा गरेका सबै कुराहरू देखी सकेका थिए। तिनीहरू पनि चाडको लागि गएका थिए।

^{४६}येशू गालील अन्तर्गत कानामा फेरि जानुभयो जहाँ येशूले पानीलाई दाखरसमा परिवर्तन गर्नु भएको थियो। त्यहाँ कफर्नहुममा एकजना राजाका अधिकारी थिए। त्यो अधिकारीको छोरो बिमारी थियो। ^{४७}त्यस मानिसले यहूदियाबाट येशू गालीलमा तर्फ आइरहनु भएको भनी सुने। तब येशूलाई भेट्न तिनी कानातर्फ गए। उसले येशूलाई कफर्नहुममा आउने अनि उसको छोरोलाई निको पारीदिन बिन्ती गर्‍यो। उसको छोरो मर्न आँटको थियो। ^{४८}येशूले उनलाई भन्नुभयो, "तिमीहरूले आश्चर्यपूर्ण कुराहरू र चमत्कारिक संकेतहरू हेर्नु पर्छ नत्र तिमीहरूले विश्वास गर्ने छैनौ।"

^{४९}राजाको अधिकारीले भन्यो, "महोदय, मेरो छोरो मर्न अघि मेरो घरमा एकपल्ट आई दिनुहोस।"

^{५०}येशूले उत्तर दिनुभयो, "जाऊ, तिम्रो छोरो बाँचेछ।" येशूले भन्नु भएको कुरा त्यस मानिसले विश्वास गरे अनि घर फर्की आए। ^{५१}घर जाँदै गर्दा बाटामा उसको नोकरसँग भेट भयो। नोकरले भने, "तपाईंको छोरो ठीक भएको छ।"

^{५२}त्यस मानिसले सोधे, "कुन समयबाट त्यो निको हुन थाल्यो?" उसको नोकरले उत्तर दियो, "हिजो एक बजेदेखि तपाईंको छोरोको ज्वरो हट्यो।"

^{५३}त्यस अधिकारीले बुझ्यो कि येशूले उसलाई त्यही समयमा भन्नुभएको थियो, "तिम्रो छोरो जीवित रहनेछ।" यसर्थ उनी लगायत घरका सबै मानिसहरूले येशूमाथि विश्वास गरे।

^{५४}यहूदियाबाट गालीलमा आएपछिको यो दोस्रो चमत्कारपूर्ण कार्य येशूले गर्नुभएको हो।

तलाउको छेउमा भएको मानिसलाई

येशूले निको पार्नुहुन्छ

५ त्यसपछि येशू यहूदीहरूका विशेष चाडका लागि यरूशलेम जानुभयो। यरूशलेममा पाँचवटा दलानहरूले घेरिएको एक तलाऊ छ। यहूदीहरूका भाषामा यसलाई बेथेसदा भनिन्छ। यो तलाऊ भेडा-ढोकाको नगीचमा छ। धेरै रोगी मानिसहरू त्यही कुवाको ती दलानमा लडिरहेका थिए। तिनीहरूमा कोही अन्धाहरू, कोही लङ्गाहरू अनि कोही पक्षाघात भएकाहरू थिए।*
* त्यहाँ अर्तीस वर्ष देखि रोगले ग्रस्त भएको एकजना रोगी थियो।^१ येशूले त्यस व्यक्तिलाई त्यहाँ लडिरहेको देख्नु भयो। येशूलाई त्यो व्यक्ति लामो समयदेखि बिमार भएको थाहा थियो। अतः येशूले त्यस व्यक्तिलाई सोध्नु भयो, “तिमी निको हुन चाहन्छौ?”

^२ त्यस रोगीले उत्तर दियो, “महाशय, मलाई त्यो पानी च्लिरहेको बेला त्यहाँ पस्न सहायता गर्ने कोही छैन। मैले कोशिश गर्दा गर्दै मेरो अधि कुवामा मानिस पसि हाल्छ।”

^३ तब येशूले भन्नुभयो, “उठ! तिम्रो ओच्छ्यान उठाऊ र हिड”

^४ तब तुरन्तै त्यो मानिस निको भयो। त्यो मानिसले आफ्नो ओच्छ्यान उठायो र हिंड्न थाल्यो। त्यस्तो घटना भएको दिन शबाथको दिन* थियो।

^५ तब यहूदीहरूले त्यस मानिसलाई भने, “आजको दिन शबाथको दिन हो। शबाथको दिन यसरी ओच्छ्यान बोकेर जानु, हाम्रो व्यवस्थाको विरुद्ध हो।”

^६ तर त्यस मानिसले भन्यो, “जुन व्यक्तिले मलाई निको तुल्याउनु भयो, उनैले भन्नुभयो, ‘तिम्रो ओच्छ्यान उठाऊ र हिंड।’”

पद ३ ३ पदको अन्तमा ग्रीक प्रतिलिपिहरूमा थपिन्छ “अनि तिनीहरूले पानी हल्लिजेक पर्छौं।”

पद ४ केही पछिका प्रतिलिपिले पद ४ मा थपेको छ: “कुनै कुनै समयमा प्रभुको दूत पोखरीमा आए अनि पानी हल्लाए। दूतले यसो गरे पछि जो पहिलो व्यक्ति पोखरी भित्र जान्थ्यो त्यो उसको कुनै पनि विमारबाट निको हुन्थ्यो।”

शबाथको दिन जसको अर्थ विश्रामको दिन भनिएको छ। यहूदीहरूका सप्ताहको यो सातौं दिन हो। अनि यहूदीहरूका लागि यो विशेष धार्मिक पर्व पनि हो।

^१ यहूदीहरूले सोधे, “तिमीलाई त्यसरी ओच्छ्यान बोकेर जाउ भन्ने मानिस को हो?”

^२ तर त्यो मानिसले जसद्वारा आफू निको भएको थियो, उहाँ को हुनुहुन्थ्यो चिनेन। त्यस बेला त्यहाँ धेरै मानिसहरू थिए र येशू सुटुक्क गइसक्नु भएको थियो।

^३ केही समय पछि येशूले त्यस मानिसलाई मन्दिरमा भेटाउनु भयो। येशूले उनलाई भन्नु भयो, “हेर, अब तिमी ठीक भयौ। तर अब पाप नगर, तिमीमाथि अभ्र खराब घटनाहरू घट्नेछ।”

^४ तब त्यो मानिस यहूदीहरूकहाँ गयो र तिनीहरूलाई भनियो कि जसले तिनलाई निको पार्नु भयो उहाँ येशू हुनु हुँदोरहेछ।

^५ येशूले त्यस्ता कामहरू शबाथको दिनमा गर्नु भएको थियो। यसैले यहूदीहरूले येशू विरुद्ध नराम्रा कामहरू गर्ने थाले।^६ तर येशूले यहूदीहरूलाई भन्नुभयो, “मेरो पिताले कहिल्यै काम रोक्नु भएन। अनि यसैले म पनि काम गर्न रोक्दिन।” येशूले यी कुराहरू भने पछि, यहूदीहरूले उहाँलाई मार्ने अभ्र निश्चय गरे।

^७ किनभने, “येशूले शबाथको दिनमा व्यवस्था मात्र भङ्ग गरेनन्। उहाँले परमेश्वर नै उहाँको आफ्नो पिता हुन पनि भन्नु भयो। अनि यसप्रकारले येशूले आफूलाई परमेश्वरको समान तुल्याए।”

येशूमा परमेश्वरको अधिकार छ

^१ तर येशूले भन्नुभयो, “म तिमीहरूलाई साँचो भन्छु। पुत्रले एकैले केही गर्न सक्ैन। पिताले गरेको कामहरू देखे पछि मात्र पुत्रले त्यसै गर्दछ। पिताले जे गर्दछ पुत्रले त्यही गर्दछ।^२ पिताले पुत्रलाई माया गर्नुहुन्छ अनि आफूले गरेको सम्पूर्ण कार्यहरू पुत्रलाई देखाउनु हुन्छ। यो मानिस निको भयो। तर पिताले यो भन्दा पनि महान कार्य पुत्रलाई देखाउनु हुन्छ। तब तिमीहरू सबै छक्क पर्नेछौ।^३ पिताले मेरेका मानिसहरू उठाउनु भयो र तिनीहरूलाई जीवन दिनु भयो। त्यस्तै प्रकारले पुत्रले पनि जसलाई चाहनु हुन्छ तिनीहरूलाई जीवन दिनु हुन्छ।^४ अनि पिताले कसैको न्याय गर्नु हुन्न। न्याय गर्ने सम्पूर्ण अधिकार पिताले पुत्रलाई सुम्पनु भएको छ।^५ परमेश्वरले यसो गर्नु भएको छ, ताकि सबै मानिसहरूले पुत्रलाई आदर गर्ने छन् जसरी पितालाई आदर गरेका छन्। यदि उ जसले पुत्रलाई आदर गर्दैन

उसले पितालाई पनि आदर गर्दैन जसले उहाँलाई पठाउनु भयो।

^{२४}“म तिमीहरूलाई साँचो भन्दछु, यदि कुनै व्यक्तिले मेरो कुरा सुन्दछ र मेरा पितामा विश्वास गर्दछ भने उसले अनन्त जीवन पाउने छ। त्यो व्यक्तिलाई कहिल्यै न्याय गरिने छैन। उनी मृत्युबाट बाहिर आएका हुन् अनि जीवनमा प्रवेश गरेका हुन्। ^{२५}“म तिमीहरूलाई साचो भन्दछु, एउटा समय आइरहेको छ। वास्तवमा त्यो समय अहिले नै आइसकेको छ। मानिसहरू जो मरेका छन् उनीहरूले परमेश्वरको पुत्रको आवाज सुनेछन्। अनि जसले ती सुनेका कुराहरू मान्नेछन् उनीहरूले अनन्त जीवन पाउनेछन्। ^{२६}जीवन पिताबाट आउँदछ र पुत्रलाई पनि उहाँले जीवन-दान दिने अधिकार प्रदान गर्नुभएको छ। ^{२७}अनि पिताले आफ्ना पुत्रलाई मानिसहरूलाई न्याय गर्ने अधिकार दिनुभएको छ। किन? किनभने उहाँ मानिसको पुत्र हुनुहुन्छ। ^{२८}यसमा अचम्म नमान। समय आइरहेछ जब सम्पूर्ण मानिसहरू जो मरेका छन्, तिनीहरूले उहाँको आवाज सुनेछन्। ^{२९}तब तिनीहरू जसले राम्रो कामहरू गरेका छन् बौरी उठनेछन् अनि अनन्त जीवन पाउनेछन्। तर तिनीहरू जसले आफ्नो जीवनमा दुष्ट कामहरू गरेका छन्, दोषी ठहरिनुको लागि बौरिनेछन्।

येशूले यहूदीहरूसँग लगातार वार्तालाप गरिरहनु भयो

^{३०}“म एकलै केही पनि गर्दिनँ। म परमेश्वरबाट जस्तो सुन्छु त्यही प्रकारले न्याय गर्छु। यसैले मेरो निर्णय ठीक हुन्छ। किन? किनभने म आफैलाई खुशी पार्ने कोशिश गर्दिन। तर म उहाँलाई खुशी पार्न चाहन्छु जसले मलाई पठाउनु भयो।

^{३१}“यदि मैले आफ्नो साक्षी आफैले दिन्छु तब मेरो साक्षी समर्थित हुँदैन। ^{३२}तर त्यहाँ अन्य व्यक्ति छ जसले मेरो विषयमा मानिसहरूलाई बताउँदछ। अनि म जान्दछु, उनले जे भन्छन् ती सबै कुराहरू सत्य हुन्।”

^{३३}“तिमीहरूले यूहन्ना समक्ष मानिसहरू पठायो। अनि उनले तिमीहरूलाई सत्य कुरा भने। ^{३४}मलाई मेरो विषयमा भन्नलाई मान्छेको आवश्यकता छैन। तर म तिमीहरूलाई ती कुराहरू भन्नेछु ताकि तिमीहरू बाँच्न सकौ। ^{३५}यूहन्ना एक बत्ती थियो जुन बलेको थियो र प्रकाश दियो। अनि अल्प समयको लागि मात्र पनि त्यो ज्योति पाँउदा तिमीहरू आनन्दित भयो।

^{३६}“तर मसँग मेरै विषयमा जुन साक्षी छ त्यो यूहन्नाको भन्दा महान छ। जुन कामहरू म गरिरहेकोछु त्यही नै मेरो साक्षी हो। पिता जसले मलाई पठाउनु भयो त्यो कामहरू शेष गर्नलाई दिनु भयो। ^{३७}पिता जसले मलाई पठाउनु भयो उहाँले मेरो बारेमा साक्षी पनि दिनुभयो। तर तिमीहरूले उहाँको आवाज कहिले सुनेनौ र तिमीहरूले उहाँलाई कहिले देखेनौ। ^{३८}पिताको संदेशले पनि तिमीहरूमा काम गरिरहेको छैन। किनभने जसलाई पिताले पठाउनु भयो उहाँलाई विश्वास गर्दैनौ। ^{३९}तिमीहरूले धर्मशास्त्रमा सावधानसित अध्ययन गर किनभने तिमीहरू सोचदछौ कि ती धर्मशास्त्रद्वारा तिमीहरूले अनन्त जीवन पाउनेछौ अनि यिनै धर्मशास्त्रले मेरो विषयमा गवाही दिन्छन्। ^{४०}तर तिमीहरू जीवन पाउनलाई मकहाँ आउँन चाहँदैनौ।

^{४१}“म मानिसहरूबाट प्रशंसा चाहन्न। ^{४२}तर म तिमीहरूलाई जान्दछु तिमीहरूमा परमेश्वरको प्रेम छैन। ^{४३}म मेरो पिताबाट आएको हुँ- अनि म उहाँकै निमित्त बोल्दछु। तर तिमीहरूले मलाई ग्रहण गर्दैनौ। तर यदि कुनै व्यक्ति आँउछ अनि आफ्नै विषयमा बोल्छ भने, उसलाई तिमीहरू ग्रहण गर्नेछौ। ^{४४}तिमीहरू एकाअर्कामा प्रशंसा गरेको रूचाउँछौ। तर तिमीहरूले त्यो प्रशंसाको खोजी गर्दैनौ जो एक परमेश्वरबाट मात्र आँउछ। तब तिमी कसरी विश्वास गर्न सक्छौ? ^{४५}नसम्भ कि म पिता समक्ष तिमीहरूको विरोधमा भन्नेछु। मोशा ती व्यक्ति हुन् जसले तिमीहरू विरुद्ध बोल्छन्। अनि उनै एक हुन जसमाथि तिमीहरूले बचाऊको आशा गरयो। ^{४६}यदि तिमीहरूले साँच्चि नै मोशालाई विश्वास गरेको भए, तिमीहरूले मलाई पनि विश्वास गर्ने थियो? किनभने मोशाले मेरो विषयमा लेख्नु भएको छ। ^{४७}तर तिमीहरूले मोशाले के लेखे त्यसलाई विश्वास गर्दैनौ भने तब म जे भन्छु तिमीहरूले कसरी विश्वास गर्न सक्छौ?”

येशूले पाँच हजार भन्दा बेसीलाई खुवाउनु भयो

(मती १४:१३-२१; मार्कुस ६:३०-४४; लुका ९:१०-१७)

६ यसपछि, येशू गालीलको भ्नील पारि जानुभयो। ^२धेरै ठूलो भीडले येशूलाई पछ्यायो किनभने तिनीहरू विरामीहरूलाई निको पार्न चमत्कारहरू गर्नुभएको देखेका थिए। ^३येशू डाँडा माथि जानु भयो अनि आफ्ना

चेलाहरूसँग त्यहाँ बस्नु भयो। ^५त्यसबेला यहूदीहरूको निस्तार चाडको समय प्रायः आइसकेको थियो।

^५येशूले आफ्नो पलक उठाउनु भयो अनि धेरै मानिसहरू उहाँकहाँ आइरहेको देख्नु भयो। येशूले फिलिपलाई भन्नुभयो, “हामीले तिनीहरूलाई खुवाउनको निमित्त रोटीहरू कहाँ किन्न सक्छौं?” ^६येशूले यो प्रश्न फिलिपलाई जाँचलाई सोध्नु भएको थियो। उहाँलाई थाहा भइसकेको थियो कि उहाँले के गरिरहनु भएको छ।

^७फिलिपले उत्तर दिए, “यदि हामी सबैले महिना भरि काम गर्छौ भने पनि प्रत्येकलाई एक एक टुक्रा रोटी दिने पैसा पुग्ने छैन।”

^८त्यहाँ अर्को एक जना येशूका चेला थिए। तिनी शिमोन पत्रुसका भाइ अन्द्रियास थिए। ^९अन्द्रियासले भने, “यहाँ एक जना केटो छ। जसकोमा पाँच वटा जौको रोटी र दुइ टुक्रा साना साना माछा छन्। तर यो त्यति विघ्न मानिसहरूको लागि केही होइन।”

^{१०}येशूले भन्नुभयो, “मानिसहरूलाई बस्न लाऊ।” यो घाँसे घाँस भएको ठाउँ थियो। त्यहाँ ५,००० जति मानिसहरू बसिरहेका थिए। ^{११}येशूले रोटी लिनु भयो र परमेश्वरलाई यसको निमित्त धन्यवाद दिनुभयो, अनि त्यहाँ बसेका जम्मैलाई रोटी बाँड्नु भयो। माछा पनि त्यसरीनै बाँड्नु भयो। येशूले मानिसहरूलाई जति चाहन्थे त्यति नै दिनु भयो।

^{१२}जब तिनीहरूले खाई सके, येशूले आफ्ना चेलाहरूलाई भन्नुभयो, “उब्रेका टुक्राहरू बटुल। केही पनि नष्ट नपार।” ^{१३}तब चेलाहरूले उबिएको रोटीको टुक्राहरू बटुले। पाँचवटा जौको रोटीहरू मानिसहरूले खाएर उब्रेको टुक्राहरू तिनीहरूले ठूलोठूलो बाहवटा डोकोहरू भरे। पाँचवटा रोटीहरू र दुइवटा माछाबाट मात्र शुरू गरेका थिए। चेलाहरूले ती उब्रेका टुक्राहरू ठूलोठूलो बाह डोकोहरूमा भरे।

^{१४}येशूले त्यस्तो चमत्कार गर्नुभएको मानिसहरूले देखे। तिनीहरूले भने, “संसारमा जो अगमवक्ता आउनेवाला हुनु हुन्थ्यो साँच्चै उहाँ नै हुनु हुँदो रहेछ।”

^{१५}येशूले बुझ्नु भयो कि आउने अनि उहाँलाई जबरजस्ती राजा बनाउने योजना मानिसहरूले गर्दै थिए। यसकारण, तिनले त्यो ठाउँ छाडे अनि एकलै पहाडमा गए।

येशू पानीमा हिँड्नु हुन्छ

(मती १४:२२-२७; मार्कुस ६:४५-५२)

^{१६}त्यस साँझ येशूका चेलाहरू गालील भरील तर्फ गए। ^{१७}त्यसबेला अस्थायी भइसक्दा पनि येशू फर्कनु भएको थिएन। चेलाहरू डुङ्गामा चढे अनि कफर्नहुम जान लागे। कफर्नहुम समुद्रको अर्को पट्टि थियो। ^{१८}हावा जोडले चलेकोले गर्दा त्यस समुद्रमा ठूलो छाल उठेर डुङ्गालाई उल्टा घचेटिरहेको थियो। ^{१९}तिनीहरूले तीन-चार कोशसम्म डुङ्गा खियाएर लगे। तब तिनीहरूले येशूलाई देखे। उहाँ पानीमाथि हिँडिरहनु भएको थियो। उहाँ डुङ्गा भए तर्फ आउनु भयो। चेलाहरू डराए। ^{२०}तर येशूले तिनीहरूलाई भन्नु भयो, “नडराउ, यो म हुँ।” ^{२१}जब उहाँले तिनीहरूसँग बात गर्नुभयो उहाँलाई डुङ्गामा ल्याउन पाउँदा तिनीहरू आनन्दित भए। तब डुङ्गा जमीनतिर आई पुग्यो जुन ठाउँमा तिनीहरू पुग्न चाहन्थे।

मानिसहरूले येशूलाई खोजे

^{२२}अर्को दिन आई पुग्यो। कोही मानिसहरू समुद्रको अर्को किनारतिर बसेका थिए। येशू अब आफ्ना चेलाहरूसँग जानु भएन भन्ने कुरा ती मानिसहरूले थाहा पाए, तर तिनीहरू आफै छोडीए। तिनीहरूले पनि थाहा पाए त्यहाँ एउटा मात्र डुङ्गा थियो। ^{२३}तर तिबेरियासबाट केही डुङ्गाहरू आए। ती डुङ्गाहरू त्यही ठाउँ नजिक थामिए जहाँ परमप्रभुले परमेश्वरलाई धन्यवाद दिए पछि त्यो भीडले रोटी खाएको थियो। ^{२४}ती मानिसहरूले त्यहाँ अब न त येशू न उहाँका चेलाहरू नै देखे। यसर्थ तिनीहरू डुङ्गाहरू लिएर कफर्नहुमतिर लागे। किनभने तिनीहरू येशूलाई भेट्न चाहन्थे।

येशू जीवनको रोटी हुनुहुन्छ

^{२५}मानिसहरूले येशूलाई समुद्र पट्टि देखे। तिनीहरूले उहाँलाई सोधे, “गुरूज्यू, तपाईं यहाँ कहिले आई पुगु भयो?” ^{२६}उहाँले उत्तर दिनु भयो, “तिमीहरूले मलाई किन खोजिरहेछौ? के मेरो चमत्कारहरू जसले मेरो शक्तिको प्रमाण दिन्छ देखे पछि मलाई खोजिरहेका छौ? अहँ! म सत्य भन्छु, तिमीहरूले मलाई खोजेको कारण के हो भने तिमीहरूले रोटी खाँयो र पुरा अघायौ। ^{२७}जुन खाद्य नष्ट हुन्छ त्यसको निमित्त काम नगर तर जुन खाद्य नष्ट हुँदैन अनि अनन्त जीवन दिन्छ त्यसको

निमित्त काम गर। मानिसको पुत्रले तिमीहरूलाई त्यस्तो खाद्य दिनु हुन्छ। पिताले देखाएका छन् कि उनी मानिसका पुत्र सँग छन्।”

^{२८}मानिसहरूले येशूलाई सोधे, “परमेश्वरले हामीबाट कस्तो प्रकारको काम चाहनु हुन्छ।”

^{२९}येशूले उत्तर दिनुभयो, “परमेश्वरले तिमीहरूबाट कस्तो काम चाहनुहुन्छ भने तिमीहरू उहाँले पठाउनु भएको एक माथि विश्वास गर्नु पर्छ।”

^{३०}तब मानिसहरूले सोधे, “तपाईं परमेश्वरले पठाएको प्रमाण दिनलाई एक हो भने के चमत्कार गर्नु सक्नु हुन्छ? यदि हामीले तपाईंको चमत्कार देख्यौ भने तब तपाईं माथि विश्वास गर्नेछौ। तपाईं के गर्नु हुनेछ?”

^{३१}मरूभूमिमा हाम्रा पूर्वाहहरूले मन्न खाए। यो धर्मशास्त्रमा लेखिएको छ, ‘परमेश्वरले स्वर्गबाट रोटी खानलाई दिनुभयो।’* ”

^{३२}येशूले भन्नुभयो, “म तिमीहरूलाई साँचो भन्छु। मोशा तिनी एक होइनन् जसले तिमीहरूलाई स्वर्गबाट रोटी दिए। तर मेरा पिताले तिमीहरूलाई स्वर्गबाट साँचो रोटी दिनुहुन्छ। ^{३३}परमेश्वरको रोटी के हो? परमेश्वरको रोटी भनेको त्यो चीज हो जुन स्वर्गबाट आर्लेर संसारलाई जीवन दिनुहुन्छ।”

^{३४}मानिसहरूले भने, “प्रभु, त्यो रोटी हामीलाई सँधै दिनुहोस्।”

^{३५}तब येशूले भन्नुभयो, “म त्यो रोटी हुँ जसले जीवन दिँदछ। जुन व्यक्ति मेरोमा आउँदछ उ कहिल्यै भोको हुँदैन। जुन व्यक्ति मेमाथि विश्वास गर्दछ उ कहिल्यै तिर्खाउँदैन। ^{३६}तर मैले तिमीहरूलाई भनिसकेको छु कि यद्यपि मलाई देखेका छौ तापनि तिमीहरूले मलाई विश्वास गर्दैनौ। ^{३७}जुन मानिसहरू पिताले मलाई दिनुहुन्छ मकहाँ आउने छन्। मकहाँ जो आउँछन् म कसैलाई पनि फर्काउने छुइन। ^{३८}परमेश्वरले जे चाहनु हुन्छ त्यो काम गर्न म स्वर्गबाट आएको हु। मैले चाहेको काम गर्नलाई म आएको होइन। ^{३९}मैले कसैलाई पनि गुमाउनु हुँदैन जुन परमेश्वरले मलाई दिनुभयो अनि अन्तिम दिनमा मैले तिनीहरूलाई जीवनमा उठाउनु पर्छ। उहाँ एक जसले मलाई पठाउनु भयो, उहाँको यही इच्छा हो। ^{४०}प्रत्येक मानिस जसले परमेश्वरका पुत्रलाई चिने र विश्वास गरे तिनीहरूले

अनन्त जीवन पाए। म तिनीहरूलाई अन्तिम दिनमा उठाउने छु। यो मेरा पिता परमेश्वरको इच्छा हो।”

^{४१}यहूदीहरूले येशूको विषयमा गुनासो प्रकट गर्न शुरु गरे। येशूले भन्नु भएको थियो, “म नै रोटी हुँ जुन स्वर्गबाट तल आएकोछ।” ^{४२}यहूदीहरूले भने, “यो येशू हो। हामी उहाँका बाबु-आमा चिन्दछौ। उ यसुफको छोरो हो। उसले कसरी भन्न सक्छ, ‘म स्वर्गबाट तल आएको हुँ?’

^{४३}तर येशूले भन्नु भयो, “एकाअर्कामा गनगनाउनु बन्द गर।” ^{४४}पिता एक हुनुहुन्छ जसले मलाई पठाउनु भयो अनि मानिसहरूलाई म समक्ष ल्याइदिनु हुन्छ। तिनीहरूलाई म अन्तिम दिनमा जीवनमा उठाउने छु। कोही पनि आफ्नो मर्जीले आउन सक्तैन। केवल पिताले मात्र मकहाँ ल्याइदिनु सक्नुहुन्छ। ^{४५}अगमवक्ताहरूले लेखे: ‘परमेश्वरले सबैलाई सिकाउनु हुनेछन्।’* मानिसहरू जसले पितालाई सुनेछन् अनि उहाँबाटै सिक्ने छन् मकहाँ आउनेछन्। ^{४६}मैले यो भन्न खोजेको होइन कि पितालाई कसैले देखेकाछन्। तिनी मात्र एक हुन जो पिताबाट आएकाछन् जसले पितालाई देखेका छन्। ^{४७}म तिमीहरूलाई साँचो भन्दछु, जसले विश्वास गर्छ त्यससित अनन्त जीवन हुनेछ। ^{४८}म रोटी हुँ जसले जीवन प्रदान गर्दछ। ^{४९}तिमीहरूका पुर्खाहरूले मरूभूमिमा मन्ना खाए तरै पनि अन्य मानिसहरू जस्तै तिनीहरू मरे। ^{५०}म त्यो रोटी हुँ जो स्वर्गबाट आयो। यदि कुनै व्यक्तिले यो रोटी खाँदछ भने उ कहिल्यै मर्दैन। ^{५१}म जिउँदो रोटी हुँ जो स्वर्गबाट आएको हो। जो व्यक्तिले त्यो रोटी खाँदछ उ अनन्त सम्म बाँच्छछ। यो रोटी मेरो शरीर हो। म दिनेछु ताकि संसारका मानिसहरूले जीवन पाउने छन्।”

^{५२}तब यहूदीहरूको आपसमा वादविवाद शुरु भयो। तिनीहरूले भने, “यो मान्छेले कसरी आफ्नो शरीर खान दिन्छ?”

^{५३}येशूले भन्नु भयो, “म साँचो भन्छु। तिमीहरूले मानिसको पुत्रको शरीर खानै पर्छ। उसको रगत पिउनु नै पर्छ। यदि तिमीहरूले त्यसो गरेनौ भने तिमीहरूले जीवन पाउने छैनौ। ^{५४}तर जसले मेरो शरीर खान्छ र रगत पिउँछ उसको जीवन अमर हुन्छ। अन्तिम दिनमा म उसलाई उठाउनेछु। ^{५५}मेरो शरीर साँचो भोजन हो। मेरो रगत साँचो पिउने कुरा हो। ^{५६}जसले मेरो शरीर

खान्छ र रगत पिउँदछ तब त्यो व्यक्ति म भित्र र म उ भित्र हुनेछ। ^{५७}जीवित पिताले मलाई पठाएका हुन्। उहाँको कारणले म बाँच्छु। यसर्थ जसले मलाई खाँदछ मेरो कारणले पनि ऊ बाँच्ने छ। ^{५८}म त्यो रोटी जस्तो होइन जुन हाम्रा पुर्खाहरूले मरूभूमिमा खाए औ अन्य मानिसहरू सरह मेरो। म स्वर्गबाट आएको त्यो रोटी हुँ। उ जसले यो रोटी खाँदछ, अनन्त बाँच्ने छ।” ^{५९}येशूले ती कुराहरू त्यतिबेला गर्नुभयो जब उहाँ कफर्नहुम नगरको यहूदीहरूको एक सभाघरमा सिकाउनु हुँदैथ्यो।

धेरै चेलाहरूले येशूलाई छोडे

^{६०}धेरै येशूका चेलाहरूले यस्तो सुनेपछि भने, “यो शिक्षा बुझ्न गाह्रो छ। कसले यो शिक्षा ग्रहण गर्न सक्छ?”

^{६१}येशूले चेलाहरू गन्गनाउँदैछन् भने थाहा पाउनु भयो। तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “के यस शिक्षाले तिमीहरूलाई ठेस लाग्छ? ^{६२}तब तिमीहरूले मानिसको पुत्रलाई जहाँ उ पहिले थियो, त्यहाँ जाँदै गरेको देख्यौ भने के हुन्छ? ^{६३}त्यो आत्मा हो जसले मानिसलाई जीवन दिन्छ। शरीरबाट केही फाईँदा छैन। म जो चीज तिमीहरूलाई भन्छु त्यो आत्मा हो तिनीहरूले जीवन दिन्छ। ^{६४}तर तिमीहरू मध्ये कसैले विश्वास गर्दैनौ।” येशूलाई शुरुबाट नै थाहा थियो कस कसले विश्वास गरेनन् औ कसले धोका दिन्छ। ^{६५}येशूले भन्नु भयो “त्यसैले मैले भनेकोछु ‘पिताले अनुमति नदिए सम्म कोही पनि म भएकोमा आउन सक्तैन।”

^{६६}जब येशूले त्यसो भन्नुभयो, उनका धेरै चेलाहरू पछि हटे र उहाँको पछि लान छाडे।

^{६७}येशूले बाहजना चेलाहरूलाई भन्नुभयो, “तिमीहरू पनि छाड्न चाहन्छौ?”

^{६८}शिमोन पत्रुसले उहाँलाई जवाब दिए, “परमप्रभु हामी कसकोमा जाऊँ? तँपाईँकोमा शिक्षा छ जसले अनन्त जीवन दिन्छ। ^{६९}हामी तपाईँ माथि विश्वास गर्छौं। हामी जान्दछौ कि तपाईँ मात्र एक पवित्र हुनुहुन्छ जो परमेश्वरबाट आउनु भएको हो।”

^{७०}तब येशूले उत्तर दिनुभयो, “मैले तिमीहरू बाहजनालाई चुन्छु। तर पनि तिमीहरूमा एकजना दुष्ट छ।”

^{७१}येशूले यहूदाको विषयमा भनिरहेका थिए। यहूदा शिमोन इस्करियोतको छोरो थिए। यहूदा ती बाह

चेलाहरू मध्येका एकजना थिए। किनभने उसले उहाँलाई धोका दिनेवाला थिए।

येशू र उहाँका भाइहरू

७ यो घटनापछि, येशूले गालील देशको चारैतिर यात्रा गर्नुभयो। येशूले यहूदियामा भ्रमण गर्नु चाहानु भएन किनभने यहूदीहरूले उहाँलाई मार्ने मौका खोजी रहेका थिए। ^२त्यसबेला यहूदीहरूको छाप्रो वासको चाड* थियो। ^३तब येशूका भाइहरूले उहाँलाई भने, “तपाईँले यता छोडेर यहूदाको पर्वमा जानुपर्छ। तब तपाईँका चेलाहरूले त्यहाँ तपाईँले गर्नु भएका महान कार्य देख्न सक्ने छन्। ^४यदि कसैले आफूलाई जनसमूह माफ प्रकाश गर्न चाहन्छ भने, उसले आफ्नो काम गुप्तीरूपले गर्नु हुँदैन। संसारलाई आफू स्वयंले देखाऊ। तिमीले गरेका चमत्कारहरू तिनीहरूले देखुन।” ^५(येशूका भाइहरूले सम्म उहाँमाथि विश्वास गर्दैन थिए।) ^६येशूले उहाँका भाइहरूलाई भन्नुभयो, “मेरो निमित्त ठीक समय अबै आईयुगेको छैन। तर कुनै समय पनि तिमीहरूका लागि जानेबेला आउँछ। ^७संसारले तिमीहरूलाई घृणा गर्न सक्तैन। तर यो संसारले मलाई घृणा गर्छ। किनभने मैले तिनीहरूलाई तिनीहरूका कामहरू दुष्ट छन् भनी देखाएँ। ^८यसर्थ तिमीहरू पर्वमा जाऊ। म पर्वमा यस पल्ट जाँदिन। मेरो निमित्त ठीक समय अबै आएको छैन।” ^९त्यति भनिसकेपछि, उहाँ गालीलमा नै बस्नु भयो।

^{१०}तब येशूका भाइहरू पर्वतिर गए। तब उहाँपनि पर्वमा जानुभयो। तर येशू खुल्लम खुल्ला त्यहाँ जानुभएन, तर गुप्तरूपले जानुभयो। ^{११}त्यो पर्वमा यहूदीहरूले येशूलाई खोजे। तिनीहरूले भने, “त्यो मानिस कहाँ छ?”

^{१२}त्यहाँ धेरै मात्रामा मानिसहरूका घुइँचो थियो। तिनीहरू मध्ये कोहीले येशूको विषयमा गुप्त प्रकारले कुरा गरिरहेका थिए। कतिपय मानिसहरूले भने, “उहाँ एक असल मानिस हुनु हुन्छ।” तर कतिपयले भने, “होइन, मानिसहरूलाई मूर्ख बनाउँदछ।” ^{१३}तर कसैको पनि येशूको विषयमा खुल्लम खुल्ला प्रकारले कुरा गर्ने आँट थिएन। मानिसहरू यहूदी अगुवाहरूसँग डराउँदथे।

छाप्रो वासको चाड मोशाको समयमा यहूदीहरूका आफ्ना मानिसहरू मस्दानमा अल्मलि रहेको ४० दिनसम्मको संझना गर्ने दिन हो। यो पर्व जुन प्रत्येक वर्ष यहूदीहरूले मनाउँदछन्। यहाँ यहूदीहरूका विभ्रामको पर्व भनेर अनुदित छ।

येशूले यरूशलेममा शिक्षा दिनुभयो

^१त्यो पर्व आधा जस्तो सिद्धिन् थालेको थियो। तब येशू मन्दिरको प्राङ्गणमा जानुभयो अनि मानिसहरूलाई सिकाउनु शुरू गर्नुभयो। ^२यहूदीहरू छक्क परे। तिनीहरूले भने, “यो मानिस कहिल्यै स्कूलमा पढेन उसले कसरी यति विघ्न कुराहरू जाने?”

^३येशूले जवाफमा भन्नु भयो, “जुन कुराहरू म पढाइहेछु त्यो मेरो आफ्नै होइन। मेरो शिक्षा उहाँबाट आउँदछ जसले मलाई पठाउनु भयो। ^४यदि कुनै व्यक्तिले परमेश्वरको इच्छा अनुसार काम गर्न चाहन्छ भने तब उसले मेरो शिक्षण परमेश्वरबाटै आँउछ भनी बुझ्नेछ। यो मेरो आफ्नै शिक्षण होइन भनेर उसले जान्दछ। ^५कुनै व्यक्ति जसले आफ्नो विचार मात्र बताउँदछ उसले आफैँ मात्र सम्मान पाउनलाई प्रयास गर्दछ। तर जुन व्यक्ति जसले आफूलाई पठाउने को सम्मान ल्याउने प्रयास गर्दछ उसले सत्य बोल्दछ। अनि उसकोमा केही असत्य रहने छैन। ^६के मोशाले तिमीहरूलाई व्यवस्था प्रदान गर्नु भएन? तर तिमीहरू कसैले ती व्यवस्था पालन गरेनौ। किन तिमीहरू मलाई मार्न चाहन्छौ?”

^७मानिसहरूले जवाब दिए, “एक भूतआत्मा तिमीभित्र छ र त्यसले तिमीलाई बौलाहा बनाएको छ। कसले तिमीलाई मार्न चाहन्छ?”

^८येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “मैले एक चमत्कार गरें र तिमीहरू सबै छक्क पर्यौ। ^९मोशाले तिमीहरूलाई खतनाको बारेमा नियम प्रदान गर्नुभयो। तर खासमा खतनाको नियम मोशाबाट आएको होइन। खतना हाम्रो पिता पुर्खाबाट आएको हो जो मोशा भन्दा अगाडि थिए। कहिले काँही शबाथको दिनमा तिमीहरू एक शिशु को खतना गर्छौ। ^{१०}यसले के देखाउँछ भने एकजना व्यक्तिले मोशाको नियम उलङ्घन नहोस् भनी शबाथको दिनमा खतना लिन सक्छ। तब मैले शबाथकै दिनमा एकजना व्यक्तिको सम्पूर्ण शरीर निको पार्दा तिमीहरू मसित किन रिसाउँछौ? ^{११}बाहिरी रूपलाई जाँच गर्न छाडी देऊ। निष्पक्ष बन र सत्य अनुसार जाँच गर।”

येशू नै ख्रीष्ट हो भनेर मानिसहरू छक्क परे

^{१२}यरूशलेमका कोही बासिन्दाहरूले भने, “यो त्यही मानिस होइन जसलाई मानिसहरूले मार्ने चेष्टा

गरिरहेका छन्?” ^{१३}हेर, तिनी खुल्लम खुल्ला शिक्षा दिइरहेका छन्। यद्यपि कसैले उहाँलाई शिक्षा दिन रोक्ने चेष्टा गरिरहेका छैनन। के अग्रजहरूले उनी नै ख्रीष्ट हुन भन्ने निर्णय गरे?” ^{१४}तर हामी जान्दछौ उहाँ कहाँ बाट आएका हुन। जब ख्रीष्ट आउनु हुनेछ, उहाँ कहाँबाट आउनु हुन्छ कसैलाई थाहा हुँदैन।”

^{१५}येशूले मन्दिरको प्राङ्गणमा शिक्षा दिइरहनु भएको थियो। येशूले ठूलो स्वरमा भन्नु भयो, “हो, तिमीहरू म को हुँ र कहाँबाट आएको हो भनेर जान्दछौ। तर म आफ्नै अधिकारबाट आएको भने होइन। मलाई कसैले पठाएका हो जो सत्य हुनुहुन्छ। तिमीहरू उहाँलाई जान्दैनौ। ^{१६}तर म मात्र उहाँलाई जान्दछु अनि म उहाँबाटै आएको हुँ। उहाँले नै मलाई पठाउनु भएको हो।”

^{१७}जब येशूले त्यसो भन्नुभयो, मानिसहरूले उहाँलाई पक्रन चाहन्थे तर कसैले पनि उहाँलाई छुनसम्म सकेनन्। येशूलाई अहिले नै मारि हाल्नु पर्ने ठीक समय भएको थिएन। ^{१८}तर धेरै जनाले येशूमा विश्वास गरे। मानिसहरूले भने, “हामी ख्रीष्ट आउनु हुन्छ भनेर परिर्हेका छौ। जब ख्रीष्ट आउनु हुनेछ तब उहाँले यो मानिसले भन्दा अझ बढी चमत्कारहरू गर्न सक्छन्? होइन, अतः यही मान्छे ख्रीष्ट हुनुपर्छ।”

यहूदीहरूले येशूलाई पक्रने प्रयास गरे

^{१९}फरिसीहरूले येशूको विषयमा मानिसहरूले गुप्तीरूपमा कुराहरू गरेको सुने। यसैले प्रमुख पूजाहारीहरू र फरिसीहरूले येशूलाई पक्रन मन्दिरको कोही प्रहरीहरूलाई पठाए। ^{२०}तब येशूले भन्नुभयो, “अब केही क्षण म तिमीहरूसँग बस्नेछु। तब म उहाँकोमा जानेछु जसले मलाई पठाउनु भयो। ^{२१}तिमीहरूले मलाई खोज्ने छौ, तर तिमीहरूले मलाई भेट्ने छैनौ। अनि जहाँ म हुन्छु त्यस ठाउँमा तिमीहरू आउन सक्नेछैनौ।”

^{२२}यहूदीहरूले आपसमा भने, “उ कहाँ जानेछ कि हामीले उसलाई भेट्न सक्ने छैनौ? के उ यूनानीहरूमा जानेछ जहाँ हाम्रा मानिसहरू बस्दछन्? के तिनी यूनानी मानिसहरूलाई शिक्षा दिन जानेछन्? ^{२३}उसले भन्छ, ‘तिमीहरूले खोज्यौ भने पनि मलाई भेट्ने छैनौ।’ उसले यसो पनि भन्दछ, ‘म जहाँ छु तिमीहरू त्यहाँ आउन सक्नेनौ।’ यसको अर्थ के हो?”

पवित्र आत्माको विषयमा येशूले भन्नु हुन्छ

^{३७}पर्वको अन्तिम दिन थियो। यो एकदमै मुख्य दिन थियो। त्यसदिन येशू उभिनु भयो र दूरो स्वरमा भन्नुभयो, “यदि कुनै मानिसहरूलाई तीखा लागेको छ भने मकहाँ आऊ र पिऊ। ^{३८}यदि कुनै व्यक्तिले मलाई विश्वास गर्छ भने, उसको हृदयबाट जिउँदो पानी बग्ने छ। धर्मशास्त्रमा यही लेखिएकोछ।” ^{३९}येशूले वास्तवमा पवित्र आत्माको विषयमा बताइरहनु भएको थियो। आत्मा मानिसहरूलाई अभिसम्म दिइएको थिएन किनभने येशू अभिसम्म मरेको छैन अनि गौरवतर्फ नै उठेको छैन। तर पछि, ती जसले येशूमा विश्वास गरे आत्मा पाउने छन्।

येशूको विषयमा मानिसहरूको वादविवाद

^{४०}मानिसहरूले येशूले भन्नु भएका ती कुराहरू सुने। कोही मानिसहरूले भने, “यो मानिस साँच्चै नै अगमवक्ता हो।”

^{४१}अन्य मानिसहरूले भने, “उनी ख्रीष्ट हुन्।”

अन्यहरूले भने, “ख्रीष्ट गालीलबाट आएको होइन।

^{४२}धर्मशास्त्र अनुसार ख्रीष्ट दाऊदको परिवारबाट आउने छन्। अनि अभ धर्मशास्त्रले भन्छ कि ख्रीष्ट बेतलेहेमबाट आउने छन्, त्यो शहर जहाँ दाऊद बस्थे।” ^{४३}तब येशूको विषय लिएर परस्परमा तिनीहरू सहमती भएनन्। ^{४४}कोही मानिसहरूले येशूलाई पक्रन चाहन्थे। तर कसैले पनि तिनीमाथि आफ्ना हात हालेनन्।

यहूदी अगुवाहरूले विश्वास गर्न अस्वीकार गरे

^{४५}मन्दिरको पहरेदार, प्रमुख पूजाहारीहरू र फरिसीहरू भए कहाँ फर्के। तिनीहरूले मन्दिरका पहरेदारलाई सोधे, “तिमीले किन येशूलाई ल्याएनौ?”

^{४६}मन्दिरका पहरेदारले उत्तर दियो, “कुनै व्यक्तिले पनि अभ सम्म यस प्रकारले शिक्षा दिएको छैन।”

^{४७}फरिसीहरूले उत्तर दिए, “तब तिमीहरू पनि मूर्ख बनियौ।” ^{४८}अगुवाहरू कसैले येशूमा विश्वास गरेको छ, यही होइन? कुनै फरिसीहरूले उसमाथि विश्वास गरेको छ? होइन! ^{४९}तर ती मानिसहरू जो बाहिर छन् जसले व्यवस्थाको नियमको विषयमा केही पनि जान्दैनन् तिनीहरूले मात्र उहाँलाई विश्वास गरेकाछन्। परमेश्वरले तिनीहरूलाई श्राप दिनु भएको छ।”

^{५०}तर निकोदिमस् ती अगुवाहरूमध्ये एकजना थिए। निकोदेमस त्यो व्यक्ति थियो जो येशूलाई हेर्न पहिल्यै गएको थियो उनले भने, ^{५१}“हाम्रो व्यवस्थाले उबाट पहिले नसुनी तथा उसले के गरेकोछ नजानी एक व्यक्तिलाई दण्ड दिनु हामीलाई अनुमति दिँदैन।”

^{५२}यहूदी अगुवाहरूले उत्तर दिए, “तिमी पनि गालीलबाट आएको हो? धर्मशास्त्र अध्ययन गर अनि तिमीले जाने छौ कि कुनै पनि अगमवक्ता गालीलबाट आउँदैन।”

(यूहन्नाको यी पदहरू ७:५३-८:११ सम्म सबैभन्दा पुरानो र असल यूनानी लिपीहरूमा पाइँदैन।)

व्यभिचारमा आईमाई समातियो

^{५३}सबै यहूदी अगुवाहरू घर गए।

क येशू जैतून डाँडामा जानुभयो। ^{५४}बिहानै येशू मन्दिर तर्फ फर्कनुभयो। सबै मानिसहरू येशूकहाँ आए। येशू बस्नु भयो र तिनीहरूलाई सिकाउनु भयो। ^{५५}उ व्यवस्थाका शिक्षकहरू र फरिसीहरूले एकजना आईमाईलाई त्यहाँ ल्याए। त्यस आईमाईले व्यभिचार गरिरहेको बेला समातिएकी थिई। ती यहूदीहरूले त्यस आईमाईलाई बलजपती जनसमूह समक्ष ल्याए। ^{५६}तिनीहरूले येशूलाई भने, “गुरूज्यू, यस आईमाई पर-पुरुषसँग यौन सम्बन्धमा रहेको बेला समातिई।” ^{५७}मोशाको व्यवस्थाले आदेश गर्दछ कि यस्तो आईमाईलाई दुंगाले हानेर मार्नु पर्छ। अब तपाईं के भन्नु हुन्छ?” ^{५८}यहूदीहरूले येशूलाई जालमा पार्नका निम्ति त्यस्ता प्रश्नहरू गरिरहेका थिए। तिनीहरू येशूले गल्ती कुरा गरेको भन्ने चाहन्थे। ताकि तिनीहरूले उहाँलाई आरोप लगाउन सकु। तर येशू निहुसु भयो र आफ्ना आँलाले जमीनमा लेख्न थाल्नु भयो। ^{५९}यहूदीहरूले लगातार त्यही प्रश्न येशूलाई सोधिरहे। तब येशू उभिनु भयो अनि भन्नुभयो, “तिमीहरू माभ्रमा कुनै एक व्यक्ति जो पाप रहित छ त्यो व्यक्ति उसलाई ढुङ्गा हान्नु प्रथम व्यक्ति हुनुपर्छ।” ^{६०}तब फेरि येशू निहुँसु भयो र जमीनमा लेख्नु भयो।

^{६१}जब येशूले भनेको तिनीहरूले सुने तिनीहरू एक पछि अर्को गर्दै त्यहाँबाट जान थाले। बूढा मानिसहरूले पहिला छाडे र त्यसपछि अरूअरूले छाड्दै गए। येशू एक्लो छाडिनु भयो त्यस आईमाईसँग। त्यस आईमाई उहाँसम्म उभिरहेकी थिई। ^{६२}येशू उठनु भयो अनि

तिनलाई सोध्नु भयो, “नारी, तिनीहरू कहाँ छन्? तिनीहरू कसैले तिमीलाई दोषी ठहराउन सकेनन्?”

^{११}उसले भनी, “महोदय, मलाई कसैले दोषी ठहराउन सकेन।”

तब येशूले भन्नुभयो, “तब म पनि तिमीलाई दोषी ठहराउँदिन, तिमी जान सक्छौ, तर फेरि पाप नगर्न।”

येशू संसारको ज्योति हुनुहुन्छ

^{१२}त्यसपछि, येशू फेरि मानिसहरूसँग कुराकानी गर्न थाल्नु भयो। उहाँले भन्नुभयो, “म संसारको ज्योति हुँ। जुन व्यक्ति मेरो पछि लाग्दछ उ कहिल्यै अन्धकारमा पर्ने छैन। त्यस व्यक्तिले ज्योति पाउने छ जसले जीवन प्रदान गर्दछ।”

^{१३}तब फरिसीहरूले येशूलाई भने, “तपाईं आफै आफ्नु साक्षी दिइरहनु भएको छ। यसर्थ तपाईंको साक्षी अमान्य ठहरिन्छ।”

^{१४}येशूले जवाब दिनुभयो, “हो, यदि मैले यी कुराहरू आफ्नै विषयमा भनि रहेको छु। तर मैले भनेका कुरा सत्य हुन्। किनभने म जान्दछु म कहाँबाट आएको हुँ र कहाँ जान्छु। म तिमीहरू जस्तो होइन। तिमीहरू जान्दैनौ म कहाँबाट आएँ र कतातिर गइरहेछु। ^{१५}तिमीहरूले मलाई अन्यमानिसलाई सरह न्याय गर्दछौ। म कुनै व्यक्तिलाई न्याय गर्दिनँ। ^{१६}तर यदि मैले न्याय गर्ने भने, मेरो न्याय सत्य हुनेछ। किन? किनभने जब म न्याय गर्दछु म एक्लो हुन्छु। पिता जसले मलाई पठाउनु भयो उहाँ मसँगै हुनुहुन्छ। ^{१७}तिमीहरूको आफ्नै व्यवस्था छ कि यदि दुइ जना गवाहीले एउटै कुरा भन्यो भने तिमीहरूले स्वीकार गर्नुपर्छ। ^{१८}म त्यस्तै एक गवाही हुँ जसले आफ्नै विषयमा भन्दछ। अनि पिता जसले मलाई पठाउनु भयो उहाँ अर्को गवाही हुनुहुन्छ।”

^{१९}मानिसहरूले सोधे, “तपाईंको पिता कहाँ छ?”

येशूले जवाबमा भन्नुभयो, “तिमीहरूले मलाई अथवा मेरो पितालाई चिन्दैनौ। यदि तिमीहरूले मलाई चिन्दछौ भने, तिमीहरूले मेरो पितालाई पनि चिन्दछौ।” ^{२०}येशूले यी कुराहरू मन्दिरमा सिकाई रहनु भएको बेलामा भन्नुभयो। उहाँ त्यस ठाउँको छेवमा हुनुहुन्थ्यो जहाँ सबै जना मानिसहरू भेटी चढाउन आउँथे। तर कुनै व्यक्तिले पनि उहाँलाई पक्रेनन्। येशूको ठीक समय अभ आइपुगेको थिएन।

येशूको विषयमा यहूदीहरूले बुझेनन्

^{२१}फेरि, येशूले मानिसहरूलाई भन्नुभयो, “म तिमीहरूलाई छोडेर जानेछु। तिमीहरूले मलाई खोज्ने-छौ, तर तिमीहरू आफ्नै पापले मर्नेछौ। जहाँ म गइरहेछु त्यहाँ तिमीहरू आउन सक्नेनौ।”

^{२२}तब यहूदीहरूले आपसमा सोधे, “के येशूले आफैलाई मार्नेछ? के यसको अर्थ यो हो जब उहाँले भन्नु भयो, “जहाँ म गइरहेको छु त्यहाँ तिमीहरू आउन सक्नेनौ?”

^{२३}तर येशूले ती यहूदीहरूलाई भन्नुभयो, “तिमीहरू यहाँ तलबाट आएका हो। तर म माथिबाट आएको हुँ। तिमीहरू यस संसारका हो, तर म यस संसारको होइनँ। ^{२४}मैले भनिसके तिमीहरू आफ्नै पापहरूमा मर्नेछौ। हो, तिमीहरू आफ्नै पापहरूमा मर्नेछौ, यदि तिमीहरूले मलाई म उही हो* भनेर विश्वास गरेनौ भने।”

^{२५}यहूदीहरूले सोधे, “तब तिमी को हो?”

येशूले जवाब दिनुभयो, “शुरूदेखि नै मैले तिमीहरूलाई जे भनिरहेछु म त्यही हुँ। ^{२६}तिमीहरूका विषयमा मलाई धेरै कुराहरू भन्नु छ। तिमीहरूलाई म तिम्रो न्याय गर्न सक्थे, तर उहाँ एक जसले मलाई पठाउनु भयो सत्य उहाँ नै हुनुहुन्छ। उनैकोबाट जे कुरा मैले सुने ती कुरा हरू बोल्छु।”

^{२७}येशू कुन विषयमा कुरा गरिरहेछन् भनेर मानिसहरूले बुझ्दैनन्। येशूले तिनीहरूलाई पिताको विषयमा भनिरहनु भएको थियो। ^{२८}यसैले येशूले मानिसहरूलाई भन्नुभयो, “तिमीहरूले मानिसको पुत्रलाई उठाउने छौ त्यतिबेला मात्र म उही हुँ भनेर तिमीहरू जान्ने छौ। तिमीहरूले जान्नेछौ कि जुन कुराहरू म गरिरहेछु त्यो मेरो आफ्नै अधिकारबाट गरेको होइन। तिमीहरूले जान्नेछौ कि मैले जे जति कुराहरू भन्दैछु त्यो पिताबाट मैले जानेको हो। ^{२९}परमेश्वर जसले मलाई पठाउनु भयो उहाँ मसँगै हुनुहुन्छ। म सधैं त्यही कुरा गर्दछु जसले उहाँलाई खुशी दिँदछ। यसैले उहाँले मात्र मलाई एकलै छोड्नु भएन।” ^{३०}जब येशूले यी कुराहरू गरिरहनु भएको थियो, धेरै मानिसहरूले उहाँलाई विश्वास गरे।

म उही हो यसको अर्थ ‘म येशू हुँ’ हुन्छ यसैले यहाँ अनुवादमा ‘म उही हुँ’ गरिएको छ।

येशूले मुक्त हुने विषय बताउनु हुन्छ

^{३१}तब येशूले भन्नुभयो कि यहूदीहरू जसले उहाँमा विश्वास गरे, “यदि तिमीहरूले लगातार मेरो शिक्षाहरू पालन गरिरह्दा भन्ने तिमीहरू साँच्चै मेरो चेलाहरू हौं। ^{३२}तब मात्र तिमीहरूले सत्य जान्नेछौ। अनि सत्यले तिमीहरूलाई मुक्ति गराउने छ।”

^{३३}यहूदीहरूले जवाब दिए, “हामी अब्राहामका सन्तान हौं। अनि हामी कहिल्यै कसैको दास भएका छैनौ। तब किन भन्छौ, ‘तिमी,’ स्वतन्त्र हुनेछौ?”

^{३४}येशूले जवाब दिनुभयो, “म साँचो भन्छु। प्रत्येक मानिस जसले लगातार पाप गर्छ उ पापको दास हो। पाप उसको मालिक हो। ^{३५}दास सदैव मालिकको परिवारसँग बस्दैन। तर छोरो सधैं परिवारसँग बस्छ। ^{३६}यसर्थ जब पुत्रले तिमीहरूलाई स्वतन्त्र पार्दछ, तब तिमीहरू सत्यरूपमा स्वतन्त्र हुनेछौ। ^{३७}म जान्छु तिमीहरू अब्राहामका सन्तान हौं। तर तिमीहरू मलाई मार्न चाहन्छौ। किन? किनभने तिमीहरू मेरो शिक्षा स्वीकार गर्न चाहँदैनौ। ^{३८}म भनिरहेछु कि जे पिताले मलाई देखाउनु भयो तर तिमीहरूले त्यो काम गर्दछौ जो तिम्रा पिताबाट तिमीहरूले सुन्यौ।”

^{३९}यहूदीहरूले भने, “हाम्रा पिता अब्राहाम हुन्।”

येशूले भन्नुभयो, “यदि तिमीहरू साँच्चि नै अब्राहामका सन्तानहरू हुँदा हो ता तिमीहरूले त्यही कुराहरू गर्ने थियौ जुन कुरो अब्राहामले गरे। ^{४०}म मानिस हुँ जसले परमेश्वरबाट सुनेको सत्य बताए। तर तिमीहरू मलाई मार्ने प्रयास गर्छौ। अब्राहामले त्यस्ता कुरा गरेनन्। ^{४१}तब तिमीहरूले त्यही कुराहरू गरिरहेकाछौ जो तिम्रा आफ्नै पिताले गर्छन्।”

तर यहूदीहरूले भने, “हामी त्यस्ता अवैद्य बालकहरू होइँौ जसले कहिल्यै पनि आफ्ना पिता को थिए जानेनौ। परमेश्वर नै हाम्रा पिता हुन्। हाम्रा अरू पिता छैनन्।”

^{४२}येशूले ती यहूदीहरूलाई भन्नु भयो, “यदि परमेश्वर साँच्चै तिमीहरूका पिता भएको भए तिमीहरूले मलाई प्रेम गर्ने थियौ। म परमेश्वरबाट आएको हुँ, र म यहाँ छु। म आफ्नै अधिकारबाट आएको होइन। परमेश्वरले मलाई पठाउनु भयो। ^{४३}तिमीहरूले यी कुराहरू किन बुझ्दैनौ, जो म सिकाउँछु? किनभने तिमीहरूले मेरो शिक्षा स्वीकार गर्न सक्तैनौ। ^{४४}तिमीहरूका पिता शैतान हो। तिमीहरू उसका सन्तान हौ। उसले जे चाहन्छ

तिमीहरू त्यही गर्दछौ। शैतान आदिकालदेखि नै हत्यारा थियो। उ सधैं सत्यको विरुद्ध छ अनि उ भित्र सत्य छैन। जब उ भूटो बोल्छ तब उसले त्यो भूटो स्वभाविक रूपले बोल्छ हो शैतान असत्यवादी अनि असत्यको पिता हो। ^{४५}म साँचो भन्छु। त्यसैले तिमीहरू मलाई विश्वास गर्दैनौ। ^{४६}म पापको दोषी छु भनेर तिमीहरूमा कसले प्रमाण दिन सक्छौ? म तिमीहरूलाई सत्य भन्छु किन तिमीहरू मलाई विश्वास गर्दैनौ? ^{४७}जो परमेश्वरको हो उसले परमेश्वरले भन्नु भएका कुरा मान्दछ। तर तिमीहरू परमेश्वरले जे भन्नु हुन्छ त्यो स्वीकार्दैनौ, किनभने तिमीहरू परमेश्वरका होइनौ।”

येशूले आफ्नै र अब्राहामको विषयमा भन्नुहुन्छ

^{४८}यहूदीहरूले उत्तर दिए, “हामीहरूले भन्थौ तिमी सामरी हौं। अनि दुष्टात्मा तिमी भित्र छ। के यस्तो भन्नु हामी सही छैनौ?”

^{४९}येशूले उत्तर दिनुभयो, “म भित्र दुष्टात्मा छैन। म आफ्ना पितालाई सम्मान गर्छु तर तिमीले मलाई सम्मान गर्दैनौ। ^{५०}म आफ्नै सम्मान पाउने कोशिश गरिरहेको छुँइन उहाँ एक हुनुहुन्छ जसले मेरो निम्ति सम्मान चाहानु हुन्छ। उहाँ न्यायकर्ता हुनुहुन्छ। ^{५१}म साँचो भन्छु। यदि कुनै व्यक्तिले मेरो शिक्षा पालन गर्छ भने, त्यो व्यक्ति कहिल्यै मर्ने छैन।”

^{५२}यहूदीहरूले येशूलाई भने, “अब हामी पक्का भयौं कि तिमीभित्र दुष्टात्मा छ अनि अगमवक्ताहरू अनि अब्राहाम पनि मेरो। तर तिमी भन्छौ, ‘जुन व्यक्तिले तिम्रो शिक्षा पालन गर्दछ उ कहिल्यै मर्ने छैन।’ ^{५३}के तिमी आफैलाई हाम्रा पिता अब्राहामभन्दा महान सोच्छौ? अब्राहाम मेरो। अनि अगमवक्ताहरू पनि मेरो। तिमी आफूलाई के सम्भन्छौ?”

^{५४}येशूले जवाब दिनुभयो, “यदि मैले आफूलाई सम्मान दिएको भए, त्यो सम्मान व्यर्थ हो। जसले मलाई सम्मान दिनुभयो उहाँ मेरा पिता हुनुहुन्छ। अनि जसलाई तिमीहरू आफ्नो परमेश्वर भन्छौ। ^{५५}तिमीहरू वास्तवमा उहाँलाई चिन्दैनौ। म उहाँलाई चिन्दछु। यदि मैले मेरा पितालाई चिनिँ भने म तिमीहरू जस्तै भूटो हुनेछु। तर म उहाँलाई चिन्दछु। अनि म उहाँले जे भन्नुहुन्छ पालन गर्छु। ^{५६}तिम्रा पिता अब्राहाम म आउने दिन हेर्नलाई हर्षित थिए। उनले त्यो दिन देखे र हर्षित भए।”

^{५७}यहूदीहरूले येशूलाई भने, “तिमीले अब्राहामलाई देखका छौ? तिमी ५० वर्ष पनि पुगेका छैनौ!”

^{५८}येशूले उत्तर दिनुभयो, “म तिमीलाई साँचो भन्छु। अब्राहाम जन्मन अघि म छु।” ^{५९}जब येशूले त्यसो भने, मानिसहरूले उहाँमाथि ढुंगाहरू टिपेर हाने। तर येशू लुक्नु भयो र मन्दिर छाडेर जानुभयो।

अन्धा जन्मेको मानिसलाई येशूले निको पार्नु भयो

६ जब येशू हिडिरहनु भएको थियो, उहाँले एकजना अन्धो मान्छेलाई देख्नु भयो। त्यो मान्छे जन्मै देखि अन्धा थियो। ^२येशूका चेलाहरूले सोधे, “गुरूज्यू यो मान्छे जन्मै देखि को अन्धो हो। कसको पापले उसलाई अन्धा जन्मायो? उसको आफ्नै पाप वा उसको मातापिताको पाप?”

^३येशूले उत्तर दिनुभयो, “यो नत उसको नत उसकी माताको पापहो जसले उसलाई अन्धा सृष्टिगरिन्। उ जन्मै देखिको अन्धो हो ताकि उसलाई निको पारेर मानिसहरूलाई परमेश्वरको शक्ति देखाउन सकियोस्। ^४अहिले जब दिनको समय छ हामीले उनैको कामहरू गर्नु पर्छ जसले मलाई पठाउनु भयो। रात पर्न आँटको छ। अनि कसैले पनि राती काम गर्दैन। ^५जब म संसारमा छु, म संसारको ज्योति हुँ।”

^६यसो भनिसकेर, येशूले भूँड्मा थुक्नु भयो र त्यसबाट केही माटोको हिलो बनाउनु भयो अनि येशूले त्यसलाई त्यस मानिसको आँखामा राखिदिनु भयो। ^७येशूले त्यस मानिसलाई भन्नुभयो, “जाऊ सिलोआमको पोखरीमा गएर पखाल।” (सिलोआमको अर्थ हुन्छ ‘पठाउनु’) तब त्यो मानिस पोखरीमा गयो र धोयो। अब उ देख्ने लायकको भयो।

^८कोही मानिसहरूले पहिले त्यस मानिसलाई भीख मागिरहेको देखेका थिए। ती मानिसहरू र उनको छिमेकीहरूले भने, “हेर! यो त्यही मान्छे होइन जो सधैं बसेर भिख माग्दथ्यो?”

^९कोही मानिसहरूले भने, “हो! त्यो त्यही हो।” तर अन्य मानिसहरूले भने, “अहँ, उ त्यो मान्छे होइन, उ त्यस्तै देखिएको मात्र हो।”

तब त्यस मानिसले भन्यो, “म त्यही मानिस हुँ जो पहिले अन्धो थिएँ।”

^{१०}मानिसहरूले जान्न चाहन्थे, “के भयो? तिमीले कसरी दृष्टि प्राप्त गर्यौ?”

^{११}त्यस मानिसले जवाब दिए, “त्यो मानिस जसलाई येशू भन्दछौ उहाँले धुलोबाट हिलो बनाउनु भयो। उहाँले त्यो मेरो आँखामा राखिदिनु भयो। तब उहाँले मलाई भन्नुभयो, “सिलोआमा जाऊ र पखाल। तब म सिलोआमा गएँ र पखालें। अनि तब मैले देख्न थालें।”

^{१२}मानिसहरूले त्यस मानिसलाई सोधे, “त्यो मान्छे कहाँ छ?”

त्यस मानिसले भन्यो, “मलाई थाहा छैन।”

येशूले निको पार्नु भएको त्यस मान्छेलाई यहूदीहरूले प्रश्न गरे

^{१३}त्यसपछि मानिसहरूले त्यस मान्छेलाई फरिसीहरूकहाँ ल्याए। यो त्यही मानिस थियो जो पहिला अन्धो थियो। ^{१४}येशूले धूलोको हिलो बनाएर त्यस मानिसको आँखा निको पारिदिनु भयो। जुन दिन येशूले त्यस्तो काम गर्नुभयो त्यो दिन शबाथको दिन थियो। ^{१५}फरिसीहरूले पनि त्यस मानिसलाई सोधे, “कसरी तिमीले तिम्रो दृष्टि पायौ?”

त्यस मानिसले उत्तर दियो, “उहाँले धूलोको हिलो मेरो आँखामा राखीदिनुभयो। मैले मेरो आँखा पखाले र अब मैले देख्न सकेँ।”

^{१६}कोही फरिसीहरूले भने, “त्यस मानिसले शबाथको दिन पालन गर्दैन। यसैले उ परमेश्वरबाट आएको होइन।”

अन्य मानिसहरूले भने, “तर जो मानिस पापी छ उसले यस्तो चमत्कारहरू गर्न सक्न।” ती यहूदीहरू आपसमा सहमत हुन सकेनन्।

^{१७}यहूदी अगुवाहरूले फेरि त्यस मानिसलाई सोधे, “यो मान्छेले तिमीलाई निको पार्यो अनि तिमीले देख्न सक्थौ। तिमी उसको बारेमा के भन्छौ?”

त्यस मानिसले उत्तर दिए, “उहाँ एक अगमवक्ता हुनुहुन्छ।”

^{१८}यहूदीहरूले त्यस मानिस त्यसरी निको भएको घटनामा विश्वास गरेनन्। तिनीहरूले त्यो मान्छे पहिले अन्धा र पछि निको भएको विश्वासै गरेनन्। यसर्थ तिनीहरूले उसको आमा बाबुलाई बोलाए। ^{१९}अनि यहूदीहरूले त्यसको आमा बाबुलाई सोधे, “यो तिमीहरूको छोरो हो? तिमीहरू भन यो जन्मैले अन्धो थियो। तब अहिले उसले कसरी देख्न सक्यो?”

^{२०}त्यसको आमा-बाबुले उत्तर दिए, “हामी जान्दछौं यो मेरो छोरो हो। अनि हामी जान्दछौं उ जन्मन्दै अन्धो थियो। ^{२१}तर अहिले उसले कसरी देख्न सक्छ हामी जान्दैनौं। अनि हामी जान्दैनौं कसले उसलाई दृष्टि दियो। उसैलाई सोध्नुहोस्। उ अहिले ठूलो भएको छ अनि आफ्नो विषयमा उत्तर उ आफैले दिने छ।” ^{२२}उनको आमा-बाबुले यहूदी अगुवाहरूको डरले गर्दा त्यसो भनेको हुन्। यहूदी अगुवाहरूले पहिल्यै निर्णय लिइसकेका थिए कि जसले येशूलाई खीष्ट भन्छन उ दण्डित हुनेछ। अनि ती मानिसहरूलाई सभाघरबाट* निकालिदिनेछन। ^{२३}यसैकारणले गर्दा उसको आमा-बाबुले भने, “उ ठूलो भएकोछ उसैलाई सोच्नु होस्।”

^{२४}तब यहूदी अगुवाहरूले त्यस मानिस जो पहिला अन्धो थियो फेरि दोस्रोपल्ट बोलाएर भने, “तिमीलाई परमेश्वरको महिमा राख्न सत्य बोल्नु पर्छ। हामी जान्दछौं कि यो मानिस पापी हो।

^{२५}त्यस मानिसले उत्तर दियो, “उहाँ पापी हुन भनेर म जान्दिन। तर म यति मात्र जान्दछु: म अन्धो थिएँ र अहिले देख्न सक्ने भएँ।”

^{२६}यहूदीहरूले सोधे, “उसले के गर्‍यो? तिम्रो आँखा कसरी निको पायो?”

^{२७}त्यस मानिसले उत्तर दियो, “मैले तपाईंहरूलाई पहिल्यै भनिसकेको छु। तर तपाईंहरूले सुन्नु नै भएन। किन तपाईंहरू फेरि सुन्न चाहनु हुन्छ? के तपाईंहरू पनि उहाँको चेलाहरू हुन चाहनु हुन्छ?”

^{२८}यहूदी अगुवाहरू एकदम रीसले चर् भए अनि त्यस मानिसलाई अपशब्दद्वारा गाली गरे। तब तिनीहरूले भने, “तिमी त्यस मानिसको चेला हो। हामी मोशाका चेलाहरू हौं। ^{२९}हामी जान्दछौं कि परमेश्वर मोशासँग बोल्नु भयो। तर हामी त्यस मानिसको विषयमा चाहिँ एकदमै जान्दैनौं, उ कहाँबाट आएको हो।”

^{३०}त्यस मानिसले उत्तरदियो, “यो कस्तो अचम्भको कुरो हो। येशू कहाँबाट आउनु भयो, तपाईंहरू जानु हुन्। तर उहाँले मेरो आँखालाई निकोपारि दिनु भयो। ^{३१}हामी सबै जान्दछौं कि परमेश्वरले पापीहरूको कुरा सुन्नु हुन्। तर परमेश्वरले हरेक व्यक्तिबाट सुन्नु हुन्छ जो भक्त छ अनि परमेश्वरले चाहे जस्तै गर्छ। ^{३२}यस्तो

कहिल्यै पनि सुनिएको थिएन कि कसैले एक जन्मको अन्धा व्यक्तिलाई दृष्टि दियो। ^{३३}त्यो मान्छे परमेश्वर बाटै आएको हुनपर्छ। यदि उनी परमेश्वरबाट नआएको भए उसले यस्तो कुनै कुरा गर्न सक्ने थिएनन्।”

^{३४}यहूदी अगुवाहरूले उत्तर दिए, “तिमी पापैपापले भरिएर जन्मिएको रहेछौं। तिमीले हामीलाई सिकाउन खोज्छौं?” तिनीहरूले त्यस मानिसलाई घच्याडेर निकालिदिए।

आत्मिक अन्धोपन

^{३५}यहूदीहरूले त्यस मानिसलाई निकालीदिएको येशूले चाल पाउनु भयो। येशूले त्यस मानिसलाई भेटेर भन्नुभयो, “तिमी मानिसको पुत्रमाथि विश्वास गर्छौं?”

^{३६}त्यस मानिसले सोध्यो, “मानिसको पुत्र को हुन्, महोदय? मलाई बताउनु होस, तब म उहाँमा विश्वास गर्न सक्छु।”

^{३७}येशूले त्यस मानिसलाई भन्नुभयो, “तिमीले उसलाई देखिसकेका छौ। मानिसको पुत्र उही हुन जो तिमीसँग अहिले बोलिरहेको छ।”

^{३८}त्यस मानिसले भन्यो, “हो, प्रभु म विश्वास गर्छु।” त्यसपछि उसले येशूलाई दण्डवत् गर्‍यो।

^{३९}येशूले भन्नुभयो, “म यस संसारमा न्याय गर्न आएको हुँ। म त्यसकारणले आएको हुँ कि अन्धा मानिसहरूले देख्न सकोस्। म त्यसकारणले आएको हुँ कि देख्न सक्नेहरू अन्धा होउन।”

^{४०}कोही फरिसीहरू येशूको नजिकै थिए। तिनीहरूले येशूले त्यसो भन्नु भएको सुने। तिनीहरूले सोधे, “हामी पनि अन्धा छौ भनेर तिमी भनिरहेछौं?”

^{४१}येशूले भन्नुभयो, “यदि तिमीहरू साँच्चि नै अन्धा भएको भए तिमीहरू पापको दोषी हुने थिएनौं। तर अहिले तिमीहरूले देख्छु भन्यौं यसकारण तिमीहरूको दोष रहिरहन्छ।”

भैंजावाला र उसको भैंजा

१० येशूले भन्नुभयो, “म तिमीहरूलाई साँचो भन्दछु। जब कुनै पनि एक व्यक्ति भैंजा-गोठभित्र पस्दछ, उ ढोकाबाट पस्दछ। यदि त्यो अर्को तिरबाट पस्छ भने त्यो चोर अनि डाकु हो। ^२तर कुनै व्यक्ति ढोका खोलेर गोठमा पस्दछ तब उ गोठाला हो। ^३जसले ढोकाको देखरेख गर्छ उसैले गोठालाको लागि ढोका खोल्दछ। अनि भैंजाले पनि उसैको कुरा सुन्छ। गोठालाहरूले

नामद्वारा आफ्नो भेडाहरूलाई डाक्दछन अनि गोठ बाहिर निकाल्दछन्। ^५गोठालाले सबै भेडाहरू बाहिर निकाल्दछ। तब उ सबैको अघि जाँदछ तिनीहरूको अगुवाई गर्दछ। भेडाहरू उसैको पछि लाग्दछन् किनभने तिनीहरूले उसको आवाज चिन्दछन्। ^६भेडाहरूले नचिनेको व्यक्तिलाई पछ्याउँदैन। तिनीहरू त्यस्ता नचिनेको मान्छेदेखि टाडा भाग्दछन्, किनभने तिनीहरूले उसको आवाज चिन्दैनन्।” ^७यसरी येशूले मानिसहरूलाई एउटा कथा सुनाउनु भयो। तर त्यस कथाको तात्पर्य के हो तिनीहरूले बुझेनन्।

येशू असल गोठालो हुन्

^८येशूले फेरि भन्नुभयो, “म साँचो भन्दछु। म भेडाहरूको लागि ढोका हुँ। ^९जो मेरो अघि आए, तिनीहरू सबै चोरहरू र डाकुहरू हुन्। भेडाले तिनीहरूलाई ध्यान दिएनन्। ^{१०}म ढोका हुँ। जुन व्यक्ति मद्दारा पस्दछ उ जोगिन्छ। त्यो व्यक्ति भित्र आउने र बाहिर जाने योग्य हुँदछ। उसले चाहेको जति सबै कुराहरू पाउने छ। ^{११}एक चोर चोर्नु, मार्नु र ध्वंस गर्न मात्र आउँदछ। तर म जीवन-दान गर्न आएँ-त्यस्तो जीवन जुन पूर्ण र असल छ।

^{१२}“म असल गोठालो हुँ। असल गोठालाले भेडाको निम्ति आफ्नो जीवन प्रदान गर्दछ। ^{१३}पैसा दिएर राखेको कर्मी र खास गोठालोमा भिन्नता हुँदछ। तलब दिएर राखेका गोठालाहरूको आफ्नो भेडा हुदैन। जब उसले ब्याँसो देख्दछ, उ भेडालाई छाडेर भाग्दछ। तब ब्याँसोले भेडाहरू माथि आक्रमण गरेर छरस्पष्ट पार्दछ। ^{१४}किन भने उ तलबमा राखिएको मान्छे हो। त्यसकारणले भाग्छ। उसले भेडाको देखेरै गर्दैन। उसलाई भेडाको चिन्ता हुँदैन। उसलाई भेडासँग कुनै मतलब रहँदैन।

^{१५-१७}“म त्यो गोठालो हुँ जसले भेडालाई साँचो मनले रक्षा गर्छ। म मेरा भेडाहरू चिन्दछु जसरी पिताले मलाई चिन्दछन्। अनि भेडाले पनि मलाई चिन्दछ जसरी म पितालाई चिन्दछु। म ती भेडाहरूका लागि जीवन अर्पण गर्छु। ^{१८}मसँग अन्य भेडाहरू पनि छन्। तिनीहरू यस भुण्डमा छैनन्। मैले तिनीहरूलाई पनि अगुवाई गर्नु पर्छ। तिनीहरूले मेरो आवाज सुनेछन्, तब तिनीहरू एउटै भुण्डमा हुनेछन् तब त्यहाँ, एउटा बगाल अनि एउटै गोठालो हुँदछ। ^{१९}मेरो पिताले मलाई प्रेम गर्नुहुन्छ किनभने म मेरो जीवन दिनु तयार छु ताकि त्यो म फेरि फिर्ता लिनेछु। ^{२०}मबाट कसैले जीवन लिन

सक्दैन, मेरो आफ्नै जीवन आफ्नो इच्छाले दिन्छु मेरो आफ्नो जीवन दिने अधिकार छ। अनि त्यसैलाई पुनः प्राप्त गर्ने अधिकार पनि छ। यही नै त मेरा पिताले मलाई गर्नु भन्नुभयो।”

^{२१}फेरि यहूदीहरूको आपसमा सहमती भएन, किनभने येशूले यी कुराहरू भन्नु भएको थियो। ^{२२}धेरै यहूदीहरूले भने, “दुष्टात्मा उसमा छ र उ बौलाहा भएको छ। किन उसलाई ध्यान दिनु?”

^{२३}तर अन्य यहूदीहरूले भने, “दुष्टात्माले भेट्टाएको मान्छेले यस्तो प्रकारको कुरा गर्नसक्छ। के दुष्टात्माले अन्धा मान्छेहरूका आँखा निको पार्न सक्छ? अहँ!”

येशूको विरुद्ध यहूदीहरू

^{२४}यरूशलेममा हिउँदको बेला थियो साथै समर्पणको पर्व* पनि आयो। ^{२५}येशू मन्दिरको प्राङ्गण अन्तर्गत सुलेमानका दलानमा टहलिरहनुभएको थियो। ^{२६}यहूदीहरूले येशूलाई वरिपरि घेरे। तिनीहरूले भने, “कहिलेसम्म तिम्रो विषयमा हामीलाई रहस्यमा राख्छौ? यदि तिम्री ख्रीष्ट नै हो भने, हामीलाई स्पष्ट पार।”

^{२७}येशूले उत्तर दिनुभयो, “मैले तिम्रीहरूलाई पहिल्यै भनिसकेको छु, तर तिम्रीहरूले विश्वास गरेनौ। म चमत्कारहरू गर्छु, मेरो पिताको नाममा। ती चमत्कारहरूले मेरो बारेमा प्रमाण दिन्छ। ^{२८}तिमीहरू तर विश्वास गर्दैनौ। किन? किनभने तिम्रीहरू मेरा भेडाहरू होइनौ। ^{२९}मेरो भेडाहरू मेरो आवाज सुन्दछन्। म तिनीहरूलाई जान्दछु र तिनीहरूले मलाई पछ्याउँदछन्। ^{३०}म मेरा भेडाहरूलाई अमर जीवन दिँदछु। तिनीहरू कहिल्यै मर्ने छैनन्। अनि कसैले पनि तिनीहरूलाई मेरो हातबाट खोसेर लान सक्छैन। ^{३१}मेरा पिताले मेरो भेडा मलाई दिनु भयो। उहाँ सबैभन्दा महान हुनुहुन्छ। कसैले पनि मेरो पिताको हातबाट भेडा खोसेर लान सक्छैन। ^{३२}पिता र म एकै हौं।”

^{३३}फेरि यहूदीहरूले येशूलाई मार्न दुंगा टिपे। ^{३४}तर येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “मेरा पिताबाट तिम्रीहरूलाई मैले धेरै राम्रा कामहरू देखाइसकेको छु। ती चीजहरू मध्ये कुन चाँहि कामको लागि मलाई दुगाले हिकाउन खोज्छौ?”

समर्पणको पर्व यहूदीहरूले पौष महिनाको एउटा हप्तामा मनाउने उत्सव।

^{३३}यहूदीहरूले भने, “तिमीले कुनै राम्रो काम गरेकोमा तिमीलाई हामी ढुङ्गाले हानेर मार्ने छौं। तर तिमीहरूले भनेका ती कुराहरू परमेश्वरको विरुद्ध छन्। तिमी खाली मान्छे मात्र हौं, तर तिमी भन्छौ तिमी परमेश्वर समान हौ। त्यही कारणले गर्दा हामीले तिमीलाई ढुंगाले हिकारि मार्न खोजेका हौं।”

^{३४}येशूले उत्तर दिनुभयो, “यो तिमीहरूको व्यवस्थामा लेखिएको छ, ‘मैले भने, तिमीहरू देवहरू हौ।’* ^{३५}यो धर्मशास्त्रले तिनीहरूलाई देव भन्यो। मानिसहरू जसले परमेश्वरको सुसमाचार ग्रहण गरे। अनि धर्मशास्त्रमा सधैं सत्य छ। ^{३६}यसर्थ तिमीहरू मलाई किन भन्छौ, “तिमी परमेश्वरको निन्दा गर्छौ, किनभने मैले भने, ‘म परमेश्वरको पुत्र हुँ?’ पिताले मलाई चुन्नु भयो अनि संसारमा पठाउनु भयो। ^{३७}यदि मैले मेरा पिताको कामहरू गर्दिन भने मलाई विश्वास नगर। ^{३८}तर यदि मैले मेरा पिताका कामहरू गरे भने तिमीहरूले मलाई विश्वास गर्नु पर्छ। यदि तिमीले मलाई विश्वास गरेनौ भने, म जे गर्छु मेरो काममा विश्वास गर। तब तिमीहरूले थाहा पाउने छौ अनि बुझ्ने छौ कि म परमेश्वरमा छु औ परमेश्वर ममा हुनुहुन्छ।”

^{३९}यहूदीहरूले येशूलाई फेरि पक्रने प्रयास गरे। तर येशू तिनीहरूबाट उम्कनु भयो।

^{४०}त्यसपछि येशू फेरि यर्दन नदीको क्षेत्र पार गरेर जानु भयो। येशू त्यस ठाउँ जानु भयो जहाँ यूहन्नाले पहिला बप्तिस्मा दिएका थिए। ^{४१}येशू त्यहाँ बस्नु भयो र उहाँ कहाँ धेरै मानिसहरू आए। मानिसहरूले भने, “यूहन्नाले कहिल्यै चमत्कार देखाएन। तर यूहन्नाले जुन मानिसको विषयमा जो सबै भन्नुभयो त्यो साँचो थियो।” ^{४२}अनि त्यहाँ धेरै मानिसहरूले येशूमा विश्वास गरे।

लाजरसको मृत्यु

११ त्यहाँ लाजरस नाउँ गरेका एकजना मानिस थियो जो बिमार थिए। उनी बेथानी भन्ने नगरमा बस्थे। यो त्यो शहर थियो जहाँ मरियम र उनको बहिनी मार्था बस्थे। ^२मरियम त्यही नारी थी जसले प्रभुमाथि अन्तर लगाई दिएकी थी र आपना केशले उहाँको खुट्टा पुछेकी थी। लाजरस मरियमको दाजु थिए, जो हालमा

बिमार थियो। ^३मरियम र मार्थाले येशूकहाँ समाचार पठाए, “प्रभु, तपाईंको प्रिय मित्र लाजरस बिमार छ।”

^४जब येशूले त्यस्तो सुनुभयो, उहाँले भन्नुभयो, “यो बिमारले उसलाई मृत्यु गराउनेछैन। तर यो बिमारी परमेश्वरको महिमाको निम्ति हो। यस्तो घटना परमेश्वरको पुत्रको महिमा ल्याउनलाई भएको छ।” ^५येशूले मरियम, मार्था र लाजरसलाई प्रेम गर्नु भयो। ^६जब येशूले लाजरसको बिमारीको विषयमा सुनु भयो, उहाँ जहाँ हुनुहुन्थ्यो त्यहाँ अर्भक दुईदिन सम्म बस्नु भयो। ^७तब येशूले उहाँका चेलाहरूलाई भन्नुभयो, “हामी यहूदिया जानु पर्छ।”

^८चेलाहरूले उत्तर दिए, “तर गुरुज्यू यहूदियामा यहूदीहरू तपाईंलाई ढुंगाले हिकारिउ चाहन्छन्। जो केही अघि भएको थियो। तपाईं त्यहाँ किन जानु चाहनु हुन्छ?”

^९येशूले उत्तर दिनुभयो, “दिनमा बाह्रघण्टा प्रकाश रहन्छ होइन? यदि कुनै मानिस दिनको समयमा हिंडछ भने उ ठोक्किने छैन र लड्ने छैन। किन? किनभने उसले यो संसारको ज्योतिले देख्न सक्छ?” ^{१०}तर जो मान्छे राती हिंड्छ उ ठोकिन्छ। किन? किनभने देख्नको लागि उसकोमा कुनै ज्योति हुँदैन।”

^{११}येशूले ती कुराहरू भनिसकेपछि, उहाँले भन्नुभयो, “हाम्रा मित्र लाजरस सुतीरहेछन्। तर म त्यहाँ उसलाई उठाउन जानेछु।”

^{१२}चेलाहरूले उत्तर दिए, “प्रभु, यदि उ सुन्छ भने, उ निको हुनेछ।”

^{१३}येशूको मतलब थियो लाजरस मरीसकेको थियो भनेर। तर चेलाहरूले बुझे कि उहाँले भन्नु भएको अर्थ उनी स्वाभाविक निद्रामा थिए। ^{१४}त्यसपछि येशूले स्पष्ट प्रकारले भन्नु भयो, “लाजरस मरीसक्यो।” ^{१५}अनि म खुशी छु कि म त्यहाँ थिइँँ। म तिमीहरूको लागि खुशी छु किनभने तिमीहरूले ममा विश्वास राख्ने छौ अब हामी उनी कहाँ जाँऊ।”

^{१६}तब थोमाले (जसलाई दिदुमस भनिन्थ्यो) अन्य चेलाहरूलाई भने, “हामी पनि जानेछौ अनि येशूसँगै यहूदियामा मर्नेछौ।”

बेथानीमा येशू

^१येशू बेथानीमा आईपुग्नु भयो। त्यहाँ येशूले लाजरस पहिल्यै मरीसकेको र चार दिन देखि चिहानमा परेको

चाल पाउनु भयो। ^{१८}बेथानी यरूशलेम देखि प्रायः तीन किलोमिटर टाडा थियो। ^{१९}धेरै यहूदीहरू मार्था र मरियम कहाँ आएका थिए। यहूदीहरू उनीहरूलाई दाजु लाजरसको मृत्युमा सान्तवना दिनलाई आएका थिए।

^{२०}मार्थाले सुनी कि येशू तिनीहरूलाई भेट्न आई रहनु भएको छ। तिनी येशूलाई अभिनन्दन गर्नलाई गइन। तर मरियम चाँहि घरमा नै बसी। ^{२१}मार्थाले येशूलाई भनी, “प्रभु, यदि तपाईं यहाँ हुनु भएको भए, मेरा दाजु मर्मै थिएनन्।” ^{२२}तर अहिले पनि म जान्दछु कि तपाईंले परमेश्वरसँग जे मागे पनि उहाँले तपाईंलाई दिनु हुनेछ।”

^{२३}येशूले भन्नुभयो, “तिम्रो दाजु जीउँदो हुनेछ।”

^{२४}मार्थाले उत्तर दिइन, “म जान्दछु कि उ फेरि जागे छ र जीउँदो हुनेछ जब मानिसहरू अन्तिम दिनमा पुनरुत्थान हुनेछन्।”

^{२५}येशूले उनलाई भन्नुभयो, “पुनरुत्थान र जीवन म नै हुँ।” जुन व्यक्तिले ममा विश्वास गर्दछ उ मरे पनि उसले जीवन पाउने छ। ^{२६}अनि जुन व्यक्ति ममा बाँच्छ अनि ममा विश्वास गर्छ उ वास्तवमा कहिल्यै मर्मै छैन। मार्था, तिमी यसमा विश्वास गर्छौं?”

^{२७}मार्थाले उत्तर दिई, “हो, प्रभु, म विश्वास गर्छु तपाईं नै ख्रीष्ट हुनुहुन्छ, परमेश्वरको पुत्र। तपाईं मात्र एक हुनुहुन्छ जो संसारमा आउनु भएको थियो।”

येशू र्नु हुन्छ

^{२८}मार्थाले त्यसो भनीसके पछि उनी आफ्नो बहिनीकहाँ गईन अनि गुप्तरूपमा मार्थाले मरियमलाई भनी, “गुरूज्यू यहाँ हुनुहुन्छ। उहाँले तिमीलाई सोधी रहनुभएको छ।”

^{२९}जब मरियमले त्यस्तो सुनी, तिनी जुरूकक उठिन र येशूकहाँ गईन। ^{३०}येशू गाँउ भित्र आईसक्नु भएको थिएन। उहाँ अफसम्म त्यही ठाउँमा हुनुहुन्थ्यो जहाँ मार्थासँग भेट भएको थियो। ^{३१}यहूदीहरू मरियमसँग घरमा थिए। तिनीहरूले उनलाई सान्तवना दिइरहेका थिए। तिनीहरूले मरियमलाई छिट्टै उठेर गएको देखे। तिनीहरूले सोचे कि तिनी लाजरसको चिहानमा गएकी हुन्। तिनीहरूले सोचे कि उनी त्यहाँ रून गएकी हुन्। तिनीहरूले उनलाई पछ्याए। ^{३२}मरियम त्यस ठाउँमा गइन जहाँ येशू हुनुहुन्थ्यो। जब उनले येशूलाई देखिन उ भुकेर चरणमा ढोगिन। मरियमले भनी, “प्रभु, यदि तपाईं त्यहाँ हुनु भएको भए, मेरा दाजु मर्मै थिएन।”

^{३३}येशूले मरियम रोएकी देख्नु भयो। येशूले उनको पछि यहूदीहरू आइरहेको देख्नु भयो। तिनीहरू पनि रोई रहेका थिए। येशू एकदम उदास अनि विचलित हुनु भयो। ^{३४}येशूले सोच्नुभयो, “तिमीले उसलाई कहाँ राखेका छौं।”

तिनीहरूले भने, “प्रभु, आउनु होस् अनि हेर्नुहोस।”

^{३५}येशू र्नुभयो।

^{३६}अनि यहूदीहरूले भने, “हेर! येशूले लाजरसलाई खुबै माया गर्नु हुन्थ्यो।”

^{३७}तर कोही यहूदीहरूले भने, “येशूले अन्धा मान्छेको आँखा निको पारिदिनु भयो। के उहाँले उसलाई बचाउन केही गर्नु सक्नु हुने थिएन उसलाई मर्नबाट रोक्न सक्नु हुने थिएन?”

^{३८}येशू फेरि हृदय भित्रबाट अति शोकित हुनुभयो।

येशूले लाजरसलाई फेरि जीउँदो पार्नुहुन्छ

येशू चिहानमा जानु भयो जहाँ लाजरसलाई राखिएको थियो। चिहान ओझर जस्तो बनाइएको थियो जो ढुंगाले ढाकिएको थियो। ^{३९}येशूले भन्नुभयो, “ढुंगा हटाऊ।”

मार्थाले भनिन, “तर प्रभु, लाजरस मरेको चार दिन भइसक्यो तपाईंलाई नरागो गन्ध आउनेछ।” मार्था लाजरसको बहिनी थी।

^{४०}तब येशूले मार्थालाई भन्नुभयो, “के मैले तिमीलाई भनेको थिइन? कि यदि तिमीले विश्वास गर्छौ भने परमेश्वरको महिमा देख्ने छौ?”

^{४१}तब तिनीहरूले प्रवेशद्वारको ढुंगा हटाई दिए। तब येशूले आफ्ना आँखा उठाउनु भयो र भन्नुभयो, “पिता, तपाईंले मलाई सुन्नु भएकोमा म धन्यवाद प्रकट गर्छु।” ^{४२}म जान्दछु कि तपाईंले सधैं मलाई सुन्नुहुन्छ। तर मैले यो कुराहरू भने किनभने मानिसहरू मेरो वरिपरि छन्। म तिनीहरूलाई विश्वास दिलाउन चाहन्छु। कि तपाईंले मलाई पठाउनु भएको हो।” ^{४३}येशूले यति भनिसकेपछि उहाँले जोड आवाजमा डाक्नुभयो, “लाजरस निस्क, बाहिर आऊ!” ^{४४}मृत मान्छे बाहिर निस्क्यो। उसका हात र खुट्टाहरू मलमलका लुगाका टुक्राहरूले बेहिएका थिए। उसको अनुहार रूमालले ढाकिएको थियो।

येशूले मानिसहरूलाई भन्नुभयो, “उसको लुगाहरू खोलीदेऊ र उसलाई जान देऊ।”

यहूदी अगुवाहरूले येशूलाई मार्न योजना गरे

(मत्ती २६:१-५; मर्कुस १४:१-२; लूका २२:१-२)

४५ मरियमलाई हेर्न भनी त्यहाँ धेरै यहूदीहरू आए। तिनीहरू येशूले गर्नु भएका अचम्मको काम देखे। अनि ती मध्ये धेरै यहूदीहरूले येशूमा विश्वास गरे। ४६ तर कोही यहूदीहरू फरिसीहरू भएकहाँ गए। येशूले गर्नुभएको कुरा फरिसीहरूलाई बताइदिए। ४७ तब प्रमुख पूजाहारीहरू र फरिसीहरूले यहूदी परिषदको एक सभा डाके। तिनीहरूले भने, “हामीले के गर्नु पर्ने? यो मानिसले धेरै चमत्कारहरू गरिरहेछ। ४८ यदि हामीले उनलाई त्यस्तो गर्न दिइरह्यौ भने सबै मानिसहरूले उमाथि विश्वास गर्नेछन्। तब रोमीहरू आउनेछन् र हाम्रा मन्दिर अनि राष्ट्र लानेछन्।”

४९ तिनीहरू मध्ये कयाफा भन्ने एकजना मानिस थिए। उनी त्यस वर्षका प्रमुख पूजाहारी थिए। कयाफाले भने, “तिमीहरू केही पनि जान्दैनौ। ५० सम्पूर्ण राष्ट्र ध्वंस हुनुभन्दा मानिसहरूका निम्ति एक जना मर्नु उत्तम हो। तर तिमीहरू यो बुझ्दैनौ।”

५१ कयाफाले जे भने त्यो तिनले आफ्नै भनेनन्। त्यस वर्षको उनी प्रमुख पूजाहारी थिए। यसर्थ उ वास्तवमा भविष्यवाणी गर्दै थिए कि येशू यहूदी मानिसहरूका निम्ति मर्नु हुनेछ। ५२ तर, येशू यहूदी मानिसहरूका निम्ति मर्ने छन्। तर येशू उहाँ ती छरिएकाहरूलाई एक बनाउनका लागि मर्नुहुनेछ।

५३ त्यस दिन यहूदी अगुवाहरूले येशूलाई मार्न योजना शुरू गरेका थिए। ५४ यसैले खुल्ला भएर येशू यहूदीहरूका माभ्रमा हिंडु बन्द गर्नुभयो। येशू यरूशलेम छोडेर मरूभूमि छेउकै स्थानमा जानु भयो। उहाँ इफ्राइम भन्ने शहरमा जानु भयो। येशू आफ्ना चेलाहरूसँग त्यहाँ बस्नु भयो।

५५ त्यसबेला यहूदीहरूका निस्तार पर्वको समय नजिक आइरहेको थियो। धेरै मानिसहरू यो चाड अगाडि नै यरूशलेम तर्फ लागे। तिनीहरू केही विशेष चीज बनाउन गए आफैलाई शुद्ध पार्नलाई। ५६ मानिसहरूले येशूलाई खोजे। तिनीहरू मन्दिरको क्षेत्रमा उभिए अनि परस्परमा सोधपूछ गरे, “तिमीहरू के भन्छौ? के उहाँ निस्तार चाडमा आउनु हुने छैन?” ५७ तर येशूको विषयमा प्रधान पूजाहारीहरू र फरिसीहरूले विशेष आदेश दिएका थिए। तिनीहरूले भने कि यदि कसैले येशू कहाँ थियो

भनेर थाहा पायो भने त्यस व्यक्तिले तिनीहरूलाई भन्ने पर्छ, ताकि तिनीहरूले पक्रन सक्थे।

येशू आफ्ना मित्रहरूसँग बेथानीमा

(मत्ती २६:६-१२; मर्कुस १४:३-६)

१२ निस्तार चाड हुनुभन्दा छ दिन अघि येशू बेथानी तर्फ जानुभयो। बेथानी त्यो शहर थियो जहाँ लाजरस बस्थे। लाजरस येशूले मृत्युबाट उठाएका मानिस हुन्। २ बेथानीमा तिनीहरूले येशूको निम्ति रात्री-भोजको व्यवस्था गरेका थिए। मार्थाले भोजन बाँड्ने काम गरी। लाजरस येशूसँग बसेर खानेहरू मध्ये एकजना थिए। ३ मरियमले शुद्ध जटामसीबाट बनिएको सुगन्धित महलम ल्याई। मरियमले त्यो मलहम येशूको खुट्टामा खन्याइ दिई। त्यसपछि उहाँको खुट्टा आफ्ना केशले पुछीदिई। अनि त्यो सुगन्ध सम्पूर्ण घरभरि फैलियो।

४ यहूदा इस्करयोती त्यहाँ थिए। यहूदा येशूका चेलाहरूमा एक थिए। (उ मात्र एक थियो जो पछि येशूका विरोधी भए।) यहूदाले मरियमले त्यसो गरेको मनपराएन। ५ उसले भन्यो, “त्यो सुगन्धको मूल्य तीनसय चाँदीका सिक्का पर्छ। यो बेचन सकिन्थ्यो अनि वदलामा पैसा गरीबहरूलाई दिनु पर्थ्यो।” ६ यहूदा आफै गरीबहरूसँग सम्बन्धित थिएन। यहूदाले यसो भनेको कारण उ स्वयं चोर थियो। यहूदाले चेलाहरूका पैसाको बक्सा राख्थ्यो र उसले बेला बेलामा पैसा त्यो बक्साहरूबाट चोर्थ्यो।

७ तब येशूले भनुभयो, “उसलाई दिक्क नदेऊ। आजको लागि यो सुगन्ध उसले बाँचाएकी थिई। आज कै दिनमा मेरो दफनको निम्ति तयार गर्नु छ। ८ गरीब मानिसहरू सधैं तिमीसँग हुने छन्।” तर म तिमीहरूसँग सधैं बस्ने छैन।”

लाजरस विरुद्ध षडयन्त्र

९ येशू बेथानीमा हुनुहुन्छ भनेर धेरै यहूदीहरूले सुने। तब तिनीहरू येशूलाई हेर्न त्यहाँ गए। तिनीहरू त्यहाँ लाजरसलाई पनि हेर्न गए। लाजरस जसलाई येशूले मृत्युबाट जगाउनु भएको थियो। १० यसैले प्रमुख पूजाहारीहरूले लाजरसलाई पनि मार्न योजनाहरू गरे। ११ लाजरसले गर्दा, धेरै यहूदीहरूले आफ्ना प्रमुख अगुवाहरूलाई छोडेर येशूलाई विश्वास गर्न थालेका थिए। त्यही कारणले गर्दा यहूदी अगुवाहरूले लाजरसलाई मार्न चाहेका थिए।

येशू राजा भैं यरूशलेममा प्रवेश गर्नु भएको

(माती २१:१-११; मर्कुस ११:१-११; लूका १९:२८-४०)

^{१२}अर्को दिन येशू यरूशलेमतिर आईरहनु भएको छ भनेर त्यहाँका मानिसहरूले सुने। तिनीहरूमा धेरैजसो यहूदीहरूका निस्तार चाडमा आउनेहरू थिए। ^{१३}मानिसहरूले ताडको रूखको हाँगाहरू लिए अनि येशूलाई भेट्न गए। मानिसहरू कराए,

“उहाँको प्रशंसा गर!” स्वागत गर! परमेश्वरले उसलाई आर्शिवाद गरून जो प्रभुको नाउँमा आउनु हुँदछ!”

भजनसंग्रह ११८:२५-२६

परमेश्वरले इस्राएलका राजालाई आशीष दिनुहुन्छ।”

^{१४}येशूले एउटा गधा पाउनु भयो र त्यसमा चढनु भयो। यो धर्मशास्त्रमा भने जस्तै भयो:

^{१५} सियोन नगर* नडराऊ! हेर! तिम्रो राजा आइरहेछ।
उहाँ गधाको बछेडामाथि चढेर आइरहेका छन्।”
जकरिया ९:९

^{१६}येशूका चेलाहरूले त्यसबेला के भइरहेको थियो बुझेनन्। तर येशूको पुनरूत्थान पछि तिनीहरूले येशूको महिमा सम्भके कि यी कुराहरू उहाँकै विषयमा लेखिएको थियो अनि मानिसहरूले उहाँकै निमित्त यी कुराहरू गरेकाथिए।

मानिसहरूले येशूको विषयमा भने

^{१७}जब येशूले लाजरसलाई चिहानबाट जगाउनु भयो अनि तिनलाई चिहानबाट बोलाउनु भयो त्यसवेला त्यहाँ धेरै मानिसहरू येशूसँग थिए। अब ती मानिसहरूले येशूले के गर्नुभयो अरूहरूलाई बताउन थाले। ^{१८}धेरै मानिसहरू येशूलाई हेर्न भनेर बाहिर निस्के कारण तिनीहरूले सुनेका थिए कि येशूले चमत्कार पूर्ण कार्यहरू गर्नु भएको थियो। ^{१९}यसर्थ फरिसीहरूले एकाअर्कामा भने, “हेर, हामीले कुनै कार्य सम्पन्न गर्न

सकेका छैनौ। व्यर्थको सबै मानिसहरू उनलाई पछ्याउँदछन्।”

येशूले जीवन र मृत्यु विषय भन्नुहुन्छ

^{२०}तिनीहरूमा कोही मानिसहरू ग्रीकका पनि थिए। तिनीहरू कोही ती मानिसहरू थिए जो यरूशलेममा निस्तार चाडमा आएका थिए। ^{२१}ती ग्रीकका मानिसहरू फिलिप कहौं गए। फिलिप गलिलीमा बेत्सैदाबासी थिए। ग्रीस मानिसहरूले भने, “महोदय, हामी येशूलाई हेर्न चाहन्छौं।” ^{२२}फिलिप गएर अन्द्रियासलाई भने। अनि फिलिप र अन्द्रियास गएर येशूलाई भने।

^{२३}येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “मानिसको पुत्रलाई महिमा ग्रहण गर्ने बेला आइपुग्यो। ^{२४}म तिमीहरूलाई साँचो भन्दछु। गहुँको दाना भूँँमा भर्नु पर्छ अनि मर्छ। तब यो बढ्छ र धेरै बीऊहरू उब्जाउँछ। तर यो मरेन भने यो सधैं खाली एउटै बीउमात्र रहन्छ। ^{२५}जसले आफ्नो जीवनको माया गर्दछ उसले जीवन गुमाउँदछ। तर जसले आफ्नो जीवनलाई घृणा गर्दछ यस संसारमा उसले अनन्त जीवन पाउँदछ। ^{२६}जसले मेरो सेवा गर्दछ उसले मलाई पछ्याउनु नै पर्छ। तब मात्र मेरो सेवक म जहाँ-जहाँ हुँदछु त्यतै मसँग हुँदछ। मेरो पिताले तिनीहरूलाई सम्मान दिनुहुन्छ जसले मेरो सेवा गर्छन्।

येशूले आफ्नै मृत्युको विषयमा भन्नुहुन्छ

^{२७}“अहिले मेरो हृदय व्याकुल छ। मैले के भन्नु पर्ला र? के मैले भन्नु पर्छ, ‘पिता मलाई कष्टको बेलाबाट बचाई दिनु होस्? होइन, यस्तो बेलामा म आउनको कारण नै दुःख पाउनुको निमित्त हो।” ^{२८}पिता, तपाईंको नामको महिमा प्रदान गराउनु होस्।”

तब स्वर्गबाट आवाज आयो, “मैले त्यो नाउँमा महिमा ल्याएको छु। अनि म फेरि महिमा ल्याउनेछु।”

^{२९}उभिरहेका मानिसहरूको भीडले त्यो आवाज सुने। ती मानिसहरूले यसलाई गर्जन भने।

तर अरू मानिसहरूले भने, “स्वर्गदूत उहाँसँग बोले।”

^{३०}येशूले मानिसहरूलाई भन्नुभयो, “त्यो आवाज तिमीहरूको लागि हो, मेरो लागि होइन। ^{३१}अब संसार (दुष्ट)को न्याय गर्ने बेला आयो। अब यस संसारको शासक पर्नाकिने छ। ^{३२}म पृथ्वीबाट उचालिने छु। अनि जब यस्तो हुँदछ, म सबै मानिसहरूलाई मकहाँ ल्याउने

सियोन यहाँ सियोन नगरवासी गरिएको छ। यसको शाब्दिक अर्थ हो सियोनका छोरी, अर्थ यरूशलेम।

छु।” ^{३३}उहाँको मृत्यु कुन प्रकारले हुनेछ त्यो संकेत दिनलाई उहाँले त्यसो भन्नुभयो।

^{३४}मानिसहरूले भने, “तर हाम्रो व्यवस्थाले भन्छ ख्रीष्ट अनन्त बाँच्ने छ यसर्थ तपाईं कसरी भन्नुहुन्छ, ‘मानिसको पुत्र उचालिनु पर्छ? यो मानिसको पुत्र’ भनेको को हो?”

^{३५}तब येशूले भन्नु भयो, “ज्योति अभ्र केही समयको लागि तिमीहरूसँग रहनेछ। यसर्थ जति वेला सम्म उज्यालो छ त्यति वेला सम्म हिडडुल गर ताकि अंधारोले तिमीहरूलाई समात्ने छैन। जो व्यक्ति अन्धकारमा हिड्छ उसले उ कहाँ गई रहेछ थाहा पाउँदैन। ^{३६}यसर्थ ज्योति जबसम्म तिमीहरूसँग रहन्छ त्यसमा विश्वास राख। तब तिमीहरू ज्योतिको सन्तानहरू हुनेछौं।” यति भनि सकेर येशू जानुभयो। येशू त्यस्तो जगगामा जानु भयो जहाँ कसैले उहाँलाई भेट्न सक्तैन।

यहूदीहरूले येशूमा विश्वास गरेन्

^{३७}येशूले यी धेरै चमत्कारहरू गर्नुभयो। ती मानिसहरूले त्यस्तो देखिसके पश्चात् पनि उहाँमाथि विश्वास गरेन्न्। ^{३८}यो भयो अगमवक्ता यशैयाको वचन पुरा होस्:

“प्रभु, हामीले भनेका कुराहरूमा कसले विश्वास गर्छो? परमप्रभुको शक्ति कसले देख्यो?”

यशैया ५३:१

^{३९}यसकारण मानिसहरूले विश्वास गरेन्न्। किनभने यशैयाले अभ्र भने,

^{४०} “परमेश्वरले मानिसलाई अन्धा बनाइदिनु भयो। परमेश्वरले उनीहरूका हृदय कठोर पारिदिनु भयो। परमेश्वरले यसो गर्नुको कारण तिनीहरूले आफ्नै आँखाले नदेखोस् भनेर तिनीहरूले हृदयले बुझ्न नसकोस भनेर नत्रता तिनीहरू मकहाँ निको हुन फर्कने छन्।”

यशैया ६:१०

^{४१}यशैयाले यसो भनेको कारण उनले उहाँको महिमा देखेका थिए। अनि उनको विषयमा भने।

^{४२}तर धेरै मानिसहरूले येशूमा विश्वास गरे। कतिपय यहूदी अगुवाहरू सम्मले येशूमा विश्वास गरे। तर

तिनीहरू फरिसीहरू देखि डराउँथे। यसैले तिनीहरूले येशूमा विश्वास गरे भनेर खुल्लम-खुल्ला भनेनन्। तिनीहरूलाई सभाघरबाट निकाली देला कि भन्ने डर थियो। ^{४३}ती मानिसहरू परमेश्वरबाट धेरै प्रशंसा गरिनु भन्दा मानिसहरू बाटै प्रशंसा गरिएको मन पराउँथे।

येशूको उपदेशले मानिसहरूलाई न्याय गर्नेछ

^{४४}तब येशू जोडले कराएर भन्नुभयो, “जसले मलाई विश्वास गर्दछ उसले मलाई मात्र विश्वास गर्दैन जसले मलाई पठाउनु भयो उहाँलाई पनि विश्वास गर्छ। ^{४५}जसले मलाई देख्दछ उसले उहाँलाई देख्दछ जसले मलाई पठाउनु भयो। ^{४६}म ज्योति हुँ र यस संसारमा आएँ र जसले मलाई विश्वास गर्दछ उसले अन्धकारमा बस्न पर्दैन।

^{४७}“म मानिसहरूलाई न्याय गर्न यस संसारमा आएको होइन। म संसारमा मानिसहरूलाई बचाउन आएँ। म एक होइन जसले मानिसहरूलाई न्याय गर्छ। जसले मेरो शिक्षा सुन्दछ तर पालन गर्दैन। ^{४८}जसले मलाई अस्वीकार गर्छ र मैले भनेका कुराहरू मान्दैन उसको लागि न्यायकर्ता छँदैछ। मैले जुन संदेश भने त्यसैले अन्तिम दिनमा त्यस व्यक्तिको निम्ति न्याय गर्नेछ। ^{४९}किन? किनभने जुन कुराहरू मैले बताए त्यो मेरो आफ्नै थिएन। पिता जसले मलाई पठाउनु भयो र के भन्नु र के शिक्षा दिनु भने त्यही गरे। ^{५०}म जान्दछु कि अमर जीवन उहाँकै आज्ञाबाट आउनेछ। यसकारण म जे भन्दछु पिताले जे जे भन्नु भएको छ।”

येशूले आफ्ना चेलाहरूको खुट्टा धुनुभयो

१३ यो प्रायः यहूदीहरूको निस्तार चाड आइसकेको बेला थियो। येशूले जान्नु हुन्थ्यो कि अब उहाँको संसार छोड्ने समय आइपुगेको छ। अब आफ्ना पिता कहाँ फर्की जाने समय आइपुगेको छ। येशूले सधैं तिनीहरूलाई प्रेम गर्नु भयो जो उहाँसँग त्यस संसारमा थिए। अब येशूले तिनीहरूलाई आफ्नो पूर्ण प्रेम देखाउने समय आएको थियो।

^१येशू र उहाँका चेलाहरूको, निम्ति बेलुकाको भोजन थियो। शिमोन इस्करयोतीको छोरा यहूदालाई येशूको विरुद्ध हुने कुरा अधिबाटै दुष्टात्माले प्रेरित गराएको थियो। ^२पिताले येशूलाई सबै कुरा माथि शक्ति दिनु भएको थियो। येशूले यी कुराहरू जान्नुहुन्थ्यो। उहाँ

यो पनि जान्नु हुन्थ्यो कि उहाँ परमेश्वरबाट आएको हो। अनि परमेश्वर तर्फै फर्किरहेका थिए भन्ने पनि जान्नु हुन्थ्यो। ^५जब तिनीहरूले खाई रहेका थिए, येशू उठ्नु भयो र आफ्ना पोशाकलाई पन्साउनु भयो। उहाँले तौलिया लिएर आफ्नो कम्मरमा बेहनुभयो। ^६तब येशूले भाँडामा पानी खन्याउनु भयो। उहाँले तब चेलाहरूका खुट्टा धुन थाल्नु भयो। र आफ्ना कम्मरमा बेहेरेको तौलियाले उनीहरूका खुट्टा पुछिदिनुभयो।

^७येशू शिमोन पत्रुस कहाँ आउनु भयो। तर पत्रुसले येशूलाई भने, “प्रभु, मेरो खुट्टा धुनु पर्दैन।”

^८येशूले जवाबमा भन्नुभयो, “अहिले मैले के गरिरहेछु तिमी जान्दैनौ। तर पछि बुझ्ने छौ।”

^९पत्रुसले भने, “अहँ! तपाईंले मेरो खुट्टा कहिल्यै धुनु हुँदैन।”

येशूले भन्नुभयो, “यदि मैले तिम्रो खुट्टा धोईन भने मसँग तिम्रो कुनै अंश रहने छैन।”

^{१०}शिमोन पत्रुसले भने, “प्रभु, मेरो खुट्टा मात्र होइन मेरो हात र टाउको पनि धोईदिनु हवस्।”

^{११}येशूले भन्नुभयो, “जुहाईसकेपछि एक व्यक्ति सम्पूर्ण रूपले सफा हुँदछ। उसको खुट्टा मात्र धुनु पर्दछ। तिमीहरू सबैजना शुद्ध छौ तर कोही कोही मात्र छैन।” ^{१२}येशूले उहाँको विरुद्ध को जाने छ चिन्नुहुन्थ्यो। त्यसैकारणले येशूले भन्नुभयो, “तिमीहरूमा सबै शुद्ध छैौ।”

^{१३}येशूले तिनीहरूका खुट्टा धोईसक्नु भयो। तब आफ्ना पोशाक लगाई टेबलतर्फ फर्की जानुभयो। उहाँले भन्नुभयो, “तिमीहरू जान्दछौ मैले तिमीहरूलाई के गर्ने?” ^{१४}तिमीहरूले मलाई ‘गुरूज्यू’ र ‘प्रभु’ भनेर बोलाउँछौ। अनि यो ठीक हो किनभने म त्यही हुँ। ^{१५}म तिमीहरूका प्रभु र गुरू हुँ। किनभने मैले तिमीहरूका खुट्टा एक नोकरले जस्तो धोएँ। यसैले तिमीहरूले पनि एकअर्काको खुट्टा धुनु पर्छ। ^{१६}मैले तिमीहरूको अघि उदाहरणको लागि यो गर्ने। र तिमीहरूले एकाअर्कामा त्यसै गर्नुपर्छ जस्तो मैले गर्ने। ^{१७}म सत्य भन्छु। एक नोकर उसको मालिक भन्दा ठूलो हुँदैन जसलाई केही कार्यको निम्ति पठाइएको छ उ ती पठाउने भन्दा ठूलो होइन। ^{१८}यदि तिमीहरूले यी कुराहरू जान्दछौ, गधौ भने सुखी हुनेछौ।

^{१९}मैले तिमीहरू सबैको विषयमा भनिरहेको होइन। मैले छानेका मानिसहरू म चिन्दछु। तर धर्मशास्त्रमा जे

भनिएको छ त्यो हुन्छ: ‘जसले मेरो भोजन खायो उ नै शत्रु भयो।’ ^{२०}अब यसो हुन अगाडि नै म भनिरहेछु। जब यस्तो घटनेछ तब म उहीनै हुँ भनेर तिमीहरूले विश्वास गर्नेछौ। ^{२१}यसर्थ म साँचो भन्छु। जसले मैले पठाएको व्यक्तिलाई ग्रहण गर्दछ तब उसले मलाई पनि ग्रहण गर्दछ। र जसले मलाई ग्रहण गर्छ भने उसले मलाई जसले पठाउनु भयो उहाँलाई पनि ग्रहण गर्छ।”

येशूले धोखा दिनेको विषयमा भन्नुहुन्छ

(मती २६:२०-२५; मर्कुस १४:१७-२१; लूका २२:२१-२३)

^{२१}जब येशूले यी कुराहरू भनी सकेपछि, येशू आत्मामा अत्यन्तै दुःखित हुनुभयो। उहाँले खुल्लम-खुल्ला भन्नुभयो, “म साँचो भन्छु कि तिमीहरू मध्ये एकजना मेरो विरुद्ध हुनेछौ।”

^{२२}येशूका चेलाहरूले एकअर्कालाई हेरे। तिनीहरूले बुझेनन् कि येशूले कसको विषयमा भनिरहनु भएको थियो। ^{२३}उहाँका चेलाहरू मध्ये एकजना उहाँकै छेउमा बसिरहेका थिए। तिनलाई येशूले अत्यन्त प्रेम गर्नु हुन्थ्यो। ^{२४}शिमोन पत्रुसले त्यस चेलालाई इशारा गरेर सोध्नु लगाए कि उहाँले भन्नुभएको व्यक्ति को होला।

^{२५}त्यो चेला उहाँको छातीमा अडेस लाग्यो अनि सोध्यो, “प्रभु त्यो को होला जो तपाईंको विरुद्ध जाने छ?”

^{२६}येशूले जवाफ दिनुभयो, “म यो रोटी प्यालामा चोबने छु र जसलाई म त्यो चोबेको रोटी दिन्छु उ नै मेरो विरुद्ध हुनेछ।” यसर्थ येशूले रोटीको एक टुक्रा लिनु भयो। उहाँले त्यो चोबु भयो र शिमोन इस्करयीतीको छोरो यहूदालाई दिनुभयो। ^{२७}जब यहूदाले त्यो रोटीको टुक्रा लियो शैतान उसकोभित्र पर्यो, येशूले यहूदालाई भन्नु भयो, “तिमीले जे गर्नु छ त्यो भन्नु गरिहाल।” ^{२८}भोजनमा बसिरहेकाहरू कसैले येशूले यहूदालाई त्यसो भन्नुभएको तात्पर्य बुझेनन्। ^{२९}यहूदा मात्र एक त्यस्ता चरित्रको थियो जसले पैसाको बाकस् राख्दथ्यो। अरूहरूले के सोचे भने येशूले यहूदालाई भोजको निम्ति आवश्यक चीजहरू किन्नलाई पठाउनु भयो। अर्थात् यसो पनि अरूहरूले सम्भे कि येशूले गरीबहरूका लागि केही किन्न यहूदालाई पठाउनु भयो भनेर।

^{३०}यहूदा येशूले दिनुभएको त्यो रोटीको टुक्रा ग्रहण गर्दा र तुरुन्तै बाहिर निस्की हाल्यो। त्यसबेला रात परिसकेको थियो।

येशूले आपनो मृत्यु विषय भन्नु हुन्छ

^{३१}यहूदा जब गइसकेको थियो, तब येशूले भन्नु भयो, “अब मानिसको पुत्रले महिमा प्राप्त गर्छ अनि परमेश्वरले मानिसको पुत्रबाट महिमा प्राप्त गर्नुहुन्छ।
^{३२}यदि परमेश्वरले पनि उसको माध्यमबाट महिमा प्राप्त गर्दछ भने, उहाँले छोरोलाई स्वयंबाट महिमा दिनुहुनेछ तुरून्तै।”

^{३३}येशूले भन्नुभयो, “मेरा बालकहरू म तिमीहरूसँग केही समय सम्म मात्र रहने छु। तिमीहरूले मलाई खोज्ने छौ। अनि यहूदीहरूलाई मैले जे भने त्यो तिमीहरूलाई भन्नेछु अब जहाँ म गइरहेछु त्यहाँ तिमीहरू आउन सक्तैनौ।

^{३४}“म तिमीहरूलाई नयाँ आज्ञा दिन्छु: एकअर्कामा प्रेम गर। तिमीहरूले मैले जस्तो एकाअर्कामा प्रेम गर्न पर्छ।
^{३५}यदि तिमीहरूले आपस्तमा प्रेम गर्छौ भने यस तरीकाबाट सबै मानिसहरूले जानेछन् कि तिमीहरू मेरा चेलाहरू हो।”

येशूले भन्नुहुन्छ कि पत्रुसले उहाँलाई इनकार गर्नेछ

(मती २६:३१-३५; मार्कुस १४:२७-३१; लूका २२:३१-३४)

^{३६}शिमोन पत्रुसले येशूलाई सोधे, “प्रभु, तपाईं कहाँ जानु हुँदैछ?”

येशूले जवाब दिनुभयो, “जहाँ म गइरहेछु त्यहाँ तिमी पछ्याउन सक्तैनौ अब। तर पछि मात्र सक्ने छौ पछ्याउन।”

^{३७}पत्रुसले सोधे, “प्रभु, अहिले म तपाईंलाई किन पछ्याउन सकिन? म तपाईंको निम्ति मर्न तयार छु।”

^{३८}येशूले जवाब दिनुभयो, “साँचिने तिमी आफ्नो जीवन मेरो निम्ति त्याग्न सक्ने छौ? म साँचो भन्छु। भाले बासन् अधि, तिमीले तीनपल्ट भन्नेछौ कि तिमीले मलाई चिन्दैनौ।”

येशूले आफ्ना चेलाहरूलाई दाढस दिनुहुन्छ

१४ येशूले भन्नुभयो, “आफ्ना हृदयहरूलाई दु:खी हुन नदेऊ। परमेश्वरमा भरोसा गर। अनि ममा भरोसा गर। त्यहाँ मेरा पिताको घरमा धेरै कोठाहरू छन्। यदि यो सत्य नभएको भए म तिमीहरूलाई भन्ने थिइँनँ। म त्यहाँ तिमीहरूको व्यवस्था मिलाउन गइरहेछु।
^२म गए पछि तिमीहरूको लागि सबै व्यवस्था मिलाईसके पछि म फर्की आउनेछु। तब म तिमीहरूलाई त्यहाँ

लानेछु। तब तिमीहरू म जहाँ छु त्यहाँ हुनेछौ।
^५म जुन ठाउँमा गइरहेछु तिमीहरू त्यो बाटो जान्दछौ।”

^६थोमाले भने, “प्रभु, तपाईं कहाँ गइरहुनु भएको छ हामी जान्दैनौ। तब हामीले बाटो कसरी जान्ने?”

^७येशूले भन्नुभयो, “म नै बाटो हुँ, म नै सत्य र जीवन हुँ। पिताकोमा जाने माध्यम हुँ।
^८यदि तिमीहरूले मलाई चिनेको भए तब मेरो पितालाई पनि चिन्नेछौ। तर अब तिमीहरू पितालाई जान्नेछौ। तिमीहरूले उहाँलाई देखेका छौ।”
^९फिलिपले येशूलाई भने, “प्रभु, हामीलाई पिता देखाइदिनुहवस्। त्यही हामीलाई पर्याप्त हुनेछ।”

^{१०}येशूले जवाफ दिनु भयो, “फिलिप धेरै समय देखि म तिमीहरूसँगै छु र पनि मलाई चिन्दैनौ भन्नुहुँ? जसले मलाई देखेको छ उसले मेरो पितालाई पनि देखेको छ। यसर्थ तिमी कसरी भन्छौ, ‘हामीलाई पिता देखाउनु होस?’
^{११}के तिमीहरू विश्वास गर्छौ कि म पिताभित्र छु र पिता मभित्र हुनुहुन्छ भनेर? जुन कुराहरू मैले भने त्यो मबाट आएको होइन। पिता मभित्र बाँच्नु हुन्छ अनि उहाँले आफ्नो काम आफै गर्नुहुन्छ।
^{१२}मैले पहिल्यै भनी सके कि विश्वास गर, ममा पिता हुनुहुन्छ र पितामा म हुन्छु। अथवा मैले गरेको कामहरूको कारणले गर्दा पनि विश्वास गर।
^{१३}म तिमीहरूलाई सत्य भन्छु। जसले ममा विश्वास गर्छ उसले पनि त्यस्तै काम गर्नेछ जो म गर्छु। उसले वास्तवमा त्यो भन्दा पनि महान काम गर्नेछ। किनभने म पिताकहाँ गइरहेछु।
^{१४}अनि मेरो नाममा केही पनि माग्यौ भने, म तिमीहरूको लागि गार्दिनेछु। तब पिताको महिमा पुत्रको माध्यमबाट देखिने छ।
^{१५}यदि तिमीहरूले मेरो नाममा केही माग्यौ भने, म दिनेछु।

पवित्र आत्माको प्रतिज्ञा

^{१६}“यदि तिमीहरू मलाई प्रेम गर्नुहुँ भने, तब तिमीहरूले मेरो आज्ञा पालन गर्नेछौ।
^{१७}म मेरो पितालाई माग्ने छु र उहाँले तिमीहरूलाई अर्को सहायक* दिनु हुनेछ। उहाँ तिमीहरूसँग सधैं रहने सहायक दिनुहुनेछ।
^{१८}सहायक सत्यको आत्मा* हो। संसारले उहाँलाई

सहायक अथवा, “आरामदायक,” पवित्र आत्मा।

सत्यको आत्मा पवित्र आत्मा। परमेश्वरको सत्य येशूको चेलाहरूलाई बुझाउन यो उहाँको कार्य हो। हेर्नुहोस् यूहन्ना १६:१३।

स्वीकार गर्न सक्तैन। किन? किनभने संसारले उहाँलाई देखेन र बुझ्दैन। तर तिमीहरू उहाँलाई जान्दछौ। उहाँ तिमीहरूसँग बाँच्नु हुन्छ र उहाँ तिमीहरूभित्र नै हुनु हुनेछ।

^{१८}“म तिमीहरूलाई आफ्ना आमा-बाबुले अनाथहरू छोडे जस्तो एकलै छाड्ने छैन। म तिमीहरूकहाँ फर्कि आउने छु। ^{१९}केही समय पछि बाटै मलाई संसारमा मान्छेहरूले फेरि देख्ने छैन। तर तिमीहरूले मलाई देख्ने छौ। तिमीहरू बाँच्ने छौ किनभने म बाँच्छु। ^{२०}त्यस दिनमा तिमीहरूले जान्ने छौ कि म पितामा छु। तिमीहरूले जान्ने छौ कि तिमीहरू ममा र म तिमीहरूमा हुनेछु। ^{२१}यदि कसैले मेरो आज्ञाहरू ग्रहण गर्छ र यसलाई पालन गर्दछ, त्यस व्यक्तिले मलाई प्रेम गर्दछ। अनि मेरा पिताले तिनलाई प्रेम गर्दछन् जसले मलाई प्रेम गर्दछ। अनि म त्यस व्यक्तिलाई प्रेम गर्छु। म उमाधि प्रकट हुनेछु।”

^{२२}तब यहूदाले (इस्करयोत यहूदा होइन) भन्यो, “तर प्रभु, किन तपाईंले आफूलाई हामी समक्ष प्रकट गर्नुहुन्छ र संसार समक्ष किन गर्नुहुन्छ?”

^{२३}येशूले भन्नुभयो, “यदि कसैले मलाई प्रेम गर्छ भने, उसले मेरो शिक्षा पालन गर्दछ। अनि मेरो पिताले पनि तिनलाई प्रेम गर्नुहुन्छ। म र मेरो पिता तिनीकहाँ आउनेछौ र तिनीसँगै बस्ने छौ। ^{२४}तर जसले मलाई प्रेम गर्दैन उसले मेरो शिक्षा पालन गर्दैन। यो शिक्षा जुन तिमीले सुन्दैछौ वास्तवमा मेरो होइन। यो पिताबाट आएको हो जसले मलाई पठाउनु भयो।

^{२५}“मैले यी सबै कुराहरू भनिसकेको छु तिमीहरूसँग रहँदा नै। ^{२६}तर सहायकले सबै कुराहरूको शिक्षा दिनेछन्। सहायकले मैले जे भने ती सबै कुराहरू सम्झना गराउने छ। यो सहायक नै पवित्र आत्मा हो जसलाई पिताले मेरो नाममा पठाउनु हुनेछ।

^{२७}“म तिमीहरूलाई मेरो शान्ति छाड्दछु, यो मेरो आफ्नै शान्ति तिमीहरूलाई दिँदछु। म तिमीहरूलाई शान्ति दिन्छु, यो त्यो शान्ति होइन जुन संसारले दिन्छ। यसकारण तिमीहरूको हृदय विचलित नहोस् अनि कुनै विषयमा पनि नडराऊ। ^{२८}म गईरहेछु भनेको तिमीले सुन्यौ, तर फेरि तिमीहरूकहाँ आउने छु। यदि तिमीहरूले मलाई प्रेम गरेको भए तिमीहरू खुशी हुने थियौ कि म पिताकहाँ गईरहेछु। किन? किनभने पिता मभन्दा महान हुनुहुन्छ। ^{२९}यो हुनुभन्दा पहिल्यै मैले यो कुरा भनिसकेको

छु। जव यी सबै हुनेछ अनि तिमीहरूले विश्वास गर्ने छौ। ^{३०}तिमीहरूसँग कुरा गर्ने समय छैन। यो संसारको शासक आइरहेछ। तर ममाथि उसको शक्ति चल्दैन। ^{३१}तर संसारले जान्ने पछि कि मैले मेरो पितालाई प्रेम गर्छु। यसैले म त्यही जस्ताको तस्तै गर्दछु, जुन उहाँले मलाई गर्नु भन्नु भयो।

“आऊ अब, हामी यस ठाउँलाई छोडी जाऊ।”

येशू अङ्गुरको बोट

१५ येशूले भन्नुभयो, “म साँचो अङ्गुरको बोट हुँ, मेरो पिता माली हुनुहुन्छ। ^२म मेरो प्रत्येक हाँगा जसमा फल फल्दैन त्यो उहाँ काटिदिनु हुन्छ। अनि उहाँले प्रत्येक हाँगाहरू छाँट्नु र सफा गर्नुहुन्छ ताकि त्यसले फल फलाउन सकोस्; त्यसो गर्दा यसले अझ बढ्ता फल दिनेछ। ^३मेरो उपदेशको कारणले गर्दा तिमीहरू पहिल्यै शुद्ध भइसकेका छौ। ^४मभित्र बस, म तिमीहरू भित्र रहनेछु। कुनै पनि एक्लो हाँगाले फल दिँदैन। त्यो मूल बोटमा अन्तर्निहित भएको हुनैपर्छ। तिमीहरूसँग पनि यही कुरा लागू हुँदछ। तिमीहरू एकलै फल फलाउन सक्तैनौ। तिनीहरू ममा हुनुपर्छ।

^५“म अङ्गुरको बोट* हुँ र तिमीहरू त्यसका हाँगाहरू हौ। यदि जो कोही ममा रह्यो भने त्यसले धेरै फल दिनेछ। किनभने म बिना तिमीले केही गर्न सक्तैनौ। ^६यदि कोही ममा रहँदैन भने तब उ त्यो हाँगा जस्तो हुन्छ जो पर्योकिएर जान्छ। त्यो हाँगा मर्दछ। मानिसहरूले त्यस्तो मरेको हाँगाहरू टिपेर आगोमा हालिदिन्छ र तिनीहरू जल्छन्।

^७“यदि तिमीहरू ममा रह्यौ र मेरो शिक्षाहरू तिमीहरूमा रह्यो भने, तब तिमी जे पनि चाहन्छौ माग अनि त्यो तिमीलाई दिने छ। ^८तिमीले अधिक फलहरू फलाऊ र सिद्ध गर कि तिमीहरू मेरा चेलाहरू हौ। यसले मेरो पितालाई महिमा दिदछ। ^९म तिमीहरूलाई प्रेम गर्दछु जसरी मलाई पिताले गर्नुहुन्छ। अब मेरो प्रेममा निरन्तर रहौ। ^{१०}मैले मेरो पिताको आज्ञा पालन गरौ र निरन्तर उहाँको प्रेममा रही रहकोछु। यस्तै प्रकारले यदि तिमीहरूले मेरो आज्ञा पालन गर्छौ भने

अङ्गुरको बोट नेपाली बाइबलको अनुवादमा ‘दाख’ को बोट भनिएको छ जुन साधारण मानिसले बुझ्दैनन् जति ‘अङ्गुरको बोट’ भन्दा बुझ्छ।

तिमीहरू मेरो प्रेममा निरन्तर रहने छौं।^{११}मैले यी कुराहरू भनिसकेको छु, यसैले तिमीहरूले त्यस्तै आनन्द पाउन सक्नेछौं जुन मसँग छ। म तिमीहरूको आनन्द एक पूर्ण आनन्द भएको देख्न चाहन्छु।^{१२}यसैकारणले म तिमीहरूलाई आज्ञा गर्दछु: एकअर्कामा प्रेम गर जसरी मैले तिमीहरूलाई प्रेम गरें।^{१३}महान प्रेम त्यस व्यक्तिले देखाउन सक्छ जसले आफ्नो मित्रको लागि आफ्नो जीवन वलिदान दिनसक्छ।^{१४}तिमीहरू मेरो भित्र हौं यदि तिमीहरूले मेरो आज्ञा अनुसार काम गर्खौं भने।^{१५}म तिमीहरूलाई नोकरहरू भनेर डाक्ने छैन। एक नोकरले उसको मालिकले के गर्छ भनेर केही पनि जान्दैन। अब म तिमीहरूलाई मित्र भनेर बोलाउँछु किनभने मेरा पिताले मलाई जे-जे भन्नुभयो ती सबै तिमीहरूलाई भनि सकेको छु।^{१६}तिमीहरूले मलाई चुनेनौं; मैले तिमीहरूलाई चुने। अनि मैले तिमीहरूलाई नियुक्ति गरेकोछु: जाऊ अनि फल फलाऊ। म यो फल तिमीहरूको हृदयमा फलीरहेको देख्न चाहन्छु। तब पिताले तिमीहरूले जे पनि चाहन्छौं त्यो मेरो नाममा दिनुहुनेछ।^{१७}यही मेरो आज्ञा हो: एकाअर्कालाई प्रेम गर।

येशूले आफ्ना चेलाहरूलाई सावधान गर्नुहुन्छ

^{१८}“यदि यो संसारले तिमीहरूलाई घृणा गर्छ भने याद गर कि संसारले मलाई प्रथम घृणा गर्खो भनेर।^{१९}यदि तिमीहरू संसारकै थियौं भने तिमीहरूलाई उसकै आफ्नै मानिसहरू सरह प्रेम गर्ने नै छ। तर मैले तिमीहरूलाई संसारबाट छाने। यसैले तिमीहरू संसारसँग सम्बन्धित छैनौं। यसैकारणले संसारले तिमीहरूलाई घृणा गर्दछ।^{२०}मैले तिमीहरूलाई भनेका कुराहरू सम्झ: एक नोकर उसको मालिक भन्दा श्रेष्ठ हुँदैन। यदि मानिसहरूले मलाई सताए भने तिमीहरूलाई पनि सताउनेछन्, यही मानिसहरूले मेरो शिक्षा पालन गरे भने तिनीहरूले तिमीहरूको आज्ञा पालन गर्नेछन्।^{२१}मानिसहरूले यी सबै कुराहरू मेरो कारणले गर्दा तिमीहरूलाई गर्नेछन्। उहाँलाई तिनीहरूले चिन्दैनन् जसले मलाई पठाउनु भयो।^{२२}यदि म नआएको भए र संसारका मानिसहरूलाई नबताएको भए तब तिनीहरू पापका-दोषी हुने थिएनन्। तर अब मैले तिनीहरूलाई जनाए र अब तिनीहरूको पापबाट माफी हुने छैन।^{२३}जसले मलाई घृणा गर्दछ, उसले मेरो पितालाई पनि घृणा गर्दछ।^{२४}मैले ती

मानिसहरू माभ जस्तो कुराहरू गरे अन्य कुनै व्यक्तिले कहिल्यै गरेन। यदि मैले त्यस्तो कुराहरू नगरेको भए, तिनीहरू पापको-दोषी हुने नै थिएनन्। तर मैले जे-जे गरें ती सबै तिनीहरूले देखी सकेका छन्। तथापि तिनीहरूले मलाई र मेरा पितालाई घृणा गर्छन्।^{२५}तर यस्तो भयो किनकि उनीहरूको व्यवस्थामा लेखिएको कुरा सत्य हुने भयो: यस्तो लेखिएको छ ‘कुनै कारण बिना नै तिनीहरूले मलाई घृणा गरे।’

^{२६}“म तिमीहरूलाई पिताबाट सहायक पठाइदिनेछु। सहायक सत्यको आत्मा हो जो पिताबाट आउँदछ। जब उनी आउँछन्, उसले मेरो विषयमा बताउने छन्।^{२७}अनि तिमीहरूले मेरो विषयमा मानिसहरूलाई भन किनभने तिमीहरू शुरुदेखिनै मसँग छौ।

१६ “मैले यी कुराहरू तिमीहरूलाई भने ताकि तिमीहरूले आफ्नो विश्वास हराउने छैनौं।^२तिनीहरूले तिमीहरूलाई सभाघरहरू*बाट बाहिर निकालिदिने छन्। समय आउँदछ ताकि मानिसहरूले तिमीहरूलाई मारेर परमेश्वरको सेवा गर्दछौं भने सोच्नेछन्।^३मानिसहरूले यी सबै कुराहरू गर्नेछन् कारण न त तिनीहरूले पितालाई चिनेका छन् न त मलाई नै चिन्दछन्।^४यी कुराहरू म तिमीहरूलाई अहिले भन्दैछु। अतः जब यी कुराहरू हुने समय आउनेछ, तब तिमीहरूले मैले होशियारी गराएको सम्झनेछौं।

पवित्र-आत्माको कार्य

“मैले यी कुराहरू तिमीहरूलाई शुरुमा भनिन, किनभने म त्यसबेला तिमीहरूसँगै थिएँ।^५अब म उहाँकैमा गईहेकोछु जसले मलाई पठाउनुभयो। तर तिमीहरू कसैले पनि मलाई सोधेनौं, ‘तपाईं कहाँ गइरहुन भएको छ?’^६तिमीहरूका हृदय उदासिनताले भरिएको छ किनभने मैले तिमीहरूलाई ती कुराहरू भने।^७तर म तिमीहरूलाई साँचो भन्दछु। तिमीहरूको भलाईको निमित्त म टाड्दिनु नै राम्रो छ। किन? किनभने जब म जानेछु तिमीहरूका लागि सहायक पठाइदिने छु। तर यदि म गईन भने, सहायक तिमीहरूकहाँ आउनुहुनेछैन।^८जब सहायक आउँछन्, उहाँले संसारलाई यी विषयहरूमा प्रमाण दिनु हुनेछ: पापको विषय, धार्मिकताको विषय र

सभाघर यहूदीहरूले धर्मशास्त्र पढ्ने, प्रार्थना गर्ने ठाउँ हो।

न्यायको विषयमा।^६ सहायकले मानिसहरूको जीवनमा पाप छ भनेर प्रमाण गर्ने छन् किनभने तिनीहरूले ममा विश्वास गर्दैनन्।^७ उसले मेरो धर्मिकताको प्रमाण तिनीहरूलाई गराउने छन्, किनभने म पिताकहाँ नै गई रहेछु। तब तिमीहरूले मलाई फेरि देख्ने छैनौ।^{११} अनि सहायकले न्यायको विषयमा सत्य कुराको प्रमाण संसारलाई गराउने छ, किनभने यस संसारको शासकलाई पहिल्यै नै जाँची सकेको छ।

^{१२}“मलाई अब तिमीहरूसँग धेरै कुराहरू भन्नु छ। तर अहिले ती कुराहरू तिमीहरूलाई अधिक हुनेछ र ग्रहण गर्न साहो पर्नेछ।^{१३} तर जब सत्यको आत्मा आउँदछ, उहाँले तिमीहरूलाई सबै सत्यतामा अगुवाई गर्नु हुनेछ। उहाँले भविष्यका कुराहरू घोषणा गर्नु हुनेछ। उहाँले आफ्नो कुराहरू भन्नु हुनेछन् उहाँले जे सुन्नु हुन्छ त्यही बताउनु हुन्छ।^{१४} सत्यको आत्माले मकहाँ महिमा ल्याउनु हुनेछ। कसरी? उसले मबाट कुराहरू पाउने छन् र तिमीहरूलाई ती सबैकुरा व्याख्या गर्नेछन्। सबै कुराहरू जो पितासँग छन् ती सबै मेरा हुन्।^{१५} त्यसैकारणले म भन्दैछु त्यस आत्माले जे कुराहरू मबाट पाउने छन् र ती सबै तिमीहरूलाई घोषणा गर्नेछन्।

उदासीनता खुशीयालीमा परिवर्तन

^{१६}“केही बेरपछि तिमीहरूले मलाई देख्ने छैनौ। अनि अर्को केही पछि मलाई फेरि तिमीहरूले देख्ने छौ।”

^{१७}कोही चेलाहरूले आपसमा भने, “येशूले जब त्यसो भन्नु हुन्छ त्यसको मतलब के हो, ‘केही बेरपछि तिमीहरूले मलाई देख्ने छैनौ अनि तब केही बेरपछि मलाई फेरि देख्ने छौ?’ ‘त्यसो जब भन्नु हुन्छ म पिताकहाँ जाँदैछु त्यसको अर्थ के हो?’”^{१८} चेलाहरूले सोधे, “केही बेरपछि भन्नुको ‘उहाँको तात्पर्य के हो?’ उहाँले के भनिरहनु भएको छ हामीले केही बुझेनौ।”

^{१९}येशूले जान्नुभयो कि चेलाहरूले त्यस विषयमा उहाँलाई सोध्न चाहन्छन्। तब येशूले आफ्ना चेलाहरूलाई भन्नुभयो, “तिमीहरू आपसमा सोधिरहेछौ मेरो भन्नुको तात्पर्य जब मैले भने, ‘केही बेरपछि तिमीहरूले मलाई देख्ने छैनौ। तिमीहरूले यो जान्नलाई आपसमा बहस गरेका छौ। त्यसपछि फेरि अर्को केही बेरपछि देख्ने छौ?’^{२०} म साँचो तिमीहरूलाई भन्छु। तिमीहरू रुने छौ

र दुःखी हुनेछौ तर संसार प्रसन्न हुने छ। तिमीहरू दुःखी हुने छौ तर तिमीहरूका दुःख आनन्दमय हुने छ।^{२१} जब एक नारीले बालकलाई जन्म दिने समय हुन्छ, उसलाई पीडा हुँदछ, किनभने उनले जन्माउने समय आएको हुँदछ। तर जब बालक जन्मिसवदछ, उनले अधिका पीडाहरू भुल्छिन, किनभने उनले बालक संसारमा जन्मिएको खुशीमा अधिका पीडाहरू त्यसै भुल्दछिन।^{२२} तिमीहरूसँग पनि ठीक त्यस्तै हुनेछ। अहिले तिमीहरू दुःखी छौ। तर म तिमीहरूलाई फेरि देख्नेछु र तिमीहरू खुशी हुने छौ। अनि कसैले पनि तिमीहरूको खुशी खोसेर लाने छैन।^{२३} त्यस दिन तिमीहरूले मलाई केही पनि सोध्ने छैनौ। म तिमीहरूलाई साँचो भन्दछु। मेरो नाममा जे मागे पनि मेरा पिताले तिमीहरूलाई दिनु हुनेछ।^{२४} तिमीहरूले अझसम्म मेरो नाममा केही पनि मागेकै छैनौ। माग अनि तिमीहरूले पाउनेछौ। अनि तिमीहरूका आनन्द पूर्ण हुनेछ।

संसार माथि विजय

^{२५}“यी कुराहरू मैले तिमीहरूलाई अर्थ लुकाएर भनिसकेको छु। तर समय आउँदैछ म तिमीहरूसँग खुल्ला पारेर यी कुराहरू भन्नेछु। मेरा पिताको विषयमा म तिमीहरूलाई सरल भाषामा भन्नेछु।^{२६} त्यस समय मेरो नाममा मेरा पितालाई बिन्ती गर्ने छौ। तर मैले भनिरहेको छैन कि तिमीहरूको निमित्त म मेरा पितालाई भन्नेछु।^{२७} किनभने पिता आफैले तिमीहरूलाई प्रेम गर्नुहुन्छ। उहाँले तिमीहरूलाई प्रेम गर्नुहुन्छ किनभने तिमीहरूले मलाई प्रेम गरेकाछौ। त्यसकारणले तिमीहरूले विश्वास गर्छौ कि म परमेश्वरबाट आएको हुँ।^{२८} म पिताबाट संसारमा आँ। अब म यो संसार छोडेर पिता कहाँ फर्केर जाँदैछु।”

^{२९}तब येशूका चेलाहरूले भने, “तपाईंले अहिले हामीलाई खुल्लस्त भन्नुभयो। त्यस्तो बुझ्ने नसक्ने अठ्ठेरो नबनाई तपाईंले भन्नु भएन।^{३०} हामीले अब बुझ्न सक्छौ कि तपाईंले प्रत्येक कुरा जान्नु हुन्छ। तपाईंले सोध्न अगाडि नै कुनै पनि व्यक्तिको उत्तर दिन सक्नुहुन्छ। यही कारणले हामीलाई विश्वास दिलाउँछ कि तपाईं परमेश्वर बाटै आउनु भएको हो।”

^{३१}येशूले भन्नुभयो, “यसर्थ: अब तिमीहरूले विश्वास गर्छौ? ^{३२}ध्यानले सुन, तिमीहरू छरिएर बस्ने समय

आईरहेछ। तिमीहरू प्रत्येक आफ्नै घरमा छरस्पष्ट हुने छौं। त्यो समय अब आएको छ। तिमीहरूले मलाई छाड्नेछौ। म एकलो रहनेछु। तर म वास्तवमा एक्लो रहने छैन किनभने पिता मसँगै रहनु हुनेछ।

^{३३}“मैले तिमीहरूलाई यी कुराहरू भनेको छु ताकि तिमीहरूलाई ममा शान्ति रहोस। यस संसारमा तिमीहरूलाई संकट हुनेछ। तर साहसी बना। मैले संसारलाई पराजित गरेको छु।”

आफ्ना चेलाहरूका लागि येशू प्रार्थना गर्नुहुन्छ

१७

यति कुराहरू भनिसकेपछि येशूले स्वर्गातिर हेर्नु भयो र प्रार्थना गर्नु भयो, “पिता ठीक समय आइपुग्यो। यसकारण तपाईंको पुत्रलाई महिमा प्रदान गर्नु हवस् ताकि पुत्रले तपाईंलाई महिमा दिन सकोस्। ^१तपाईंले सबै मानिसहरू भन्दा माथि पुत्रलाई शक्ति दिनुभयो ताकि पुत्रले सबैलाई अनन्त जीवन दिन सकोस् जुन तपाईंले तिनलाई दिनुभएकोछ। ^२यो अनन्त जीवन हो: मानिसहरूले तपाईंलाई मात्र साँचो परमेश्वर भनेर चिनुन र येशू ख्रीष्टलाई चिनुन जसलाई तपाईंले पठाउनु भयो। ^३जुन काम तपाईंले मलाई सुम्पिनु भएको थियो त्यो मैले पूर्ण गरेँ। पृथ्वीमा तपाईंको महिमा ल्याएँ। ^४अनि अब पिता, मलाई महिमा प्रदान गर्नुहोस् तपाईंसँग। मलाई त्यो महिमा दिनु हवस् तपाईंको जो मसँग संसार बनिनु पहिल्यै थियो।

^५“तपाईंले मलाई केही मानिसहरू संसारबाट दिनु भयो। मैले तिनीहरूलाई तपाईं को हुनुहुन्छ देखाई सकेको छु। ती मानिसहरू तपाईंकै हुन् र मलाई दिनुभयो। तिनीहरूले तपाईंको शिक्षा पालन गरे। ^६अब तिनीहरूले बुझे कि सबै थोक जुन मलाई दिनु भयो ती तपाईंबाटै आएको हो। ^७मैले ती मानिसहरूलाई तपाईंले मलाई दिएका शिक्षाहरू दिएकाछु। तिनीहरूले ती शिक्षाहरू स्वीकारे। तिनीहरूले बुझे कि म साँच्चिनै तपाईंबाट नै आएको हुँ अनि तिनीहरूले विश्वास गरे कि तपाईंले नै मलाई पठाउनु भएको हो। ^८तिनीहरूकै निमित्त अब म प्रार्थना गर्दछु। म तिनीहरूका निमित्त प्रार्थना गरिरहेको छैन जो संसारमा छन्। तर म तिनीहरूका निमित्त प्रार्थना गरिरहेको छु जो तपाईंले मलाई दिनुभयो। किनभने तिनीहरू तपाईंकै हुन्। ^९जे ममा छ त्यो सबै तपाईंकै हो, अनि जे जति तपाईंकोमा छ त्यो मेरे हो। अनि ती

मानिसहरूले मेरो लागि महिमा ल्याउँछन्। ^{१०}अब म तपाईं कहाँ आईरहेछु। म अब संसारमा बस्ने छैन। तर ती मानिसहरू संसारमा रहने छन्। पवित्र पिता, तिनीहरूलाई सुरक्षा गर्नु हवस। तिनीहरूलाई तपाईंको नामको शक्तिद्वारा सुरक्षित राख्नु हवस (नाउँ जुन मलाई दिनु भयो), तब तिनीहरू एक हुनेछन्, तपाईं र म जस्तै एक। ^{११}जब सम्म म तिनीहरूसँग थिएँ मैले तिनीहरूलाई सुरक्षित राखें। मैले तिनीहरूलाई तपाईंको नामको शक्तिबाट सुरक्षित राखें जुन तपाईंले मलाई दिनुभयो। मैले तिनीहरूलाई जोगाएँ। अनि तिनीहरू मध्ये एकजना मात्र लुप्त भयो। उनी लुप्त हुनलाई आफै छानिएका थिए। ऊ लुप्त भयो जसबाट धर्मशास्त्रमा लेखिएको कुरा पूर्ण भयो।

^{१२}“म तपाईं कहाँ आईरहेछु। तर जबसम्म म यस संसारमा हुनेछु म तिनीहरूका निमित्त प्रार्थना गर्नेछु। यी कुराहरू म भन्दछु ताकि तिनीहरूले मेरो आनन्द प्राप्त गर्नुन्। म तिनीहरूले सबै मेरा आनन्द पाउन भन्दछु। ^{१३}मैले तिनीहरूलाई तपाईंको सबै शिक्षाहरू दिएँ र संसारले तिनीहरूलाई घृणा गर्छो, किनभने तिनीहरू यस संसारका होइनन् जस्तै म यो संसारको होइन। ^{१४}मैले तपाईंसँग तिनीहरूलाई संसारबाट लगिदिनुहोस् भनेर भनिरहेको छैन। तर तिनीहरूलाई दुष्टबाट जोगाई राख्नु होस् चाँहि भनिरहेछु। ^{१५}तिनीहरू संसारका होइनन् जस्तो कि म पनि यस संसारको होइन। ^{१६}तपाईंको सत्यद्वारा तिनीहरूलाई आफ्नो सेवामा राख्न तयार पार्नुहोस। तपाईंको शिक्षा सत्य हो। ^{१७}जसरी तपाईंले मलाई संसारभित्र पठाउनु भयो त्यसरी नै मैले तिनीहरूलाई संसारभित्र पठाएको छु। ^{१८}अब म स्वयंलाई सेवा गर्न तयार पारिरहेछु। यो म तिनीहरूकै लागि गर्छु ताकि साँचो रूपमा तिनीहरू तपाईंको सेवा गर्न तयार होउन।

^{१९}“म ती मानिसहरूका लागि प्रार्थना गर्छु अनि म प्रत्येकको लागि प्रार्थना गरिरहेछु जसले मलाई उनीहरूको शिक्षाको कारणले विश्वास गर्छन्। ^{२०}पिता, म प्रार्थना गर्छु कि जसले म मा विश्वास गर्छन, तिनीहरू एक होऊन्। जसरी तपाईं ममा हुनुहुन्छु, म तपाईंमा। म प्रार्थना गर्छु ताकि तिनीहरू हामीमा एक होऊन। संसारले यो विश्वास गर्नेछ कि तपाईंले नै मलाई पठाउनु भएको हो। ^{२१}तपाईंले दिनु भएको महिमा मैले तिनीहरूलाई दिएको छु। त्यो महिमा दिएँ कि तिनीहरू एक होऊन, जसरी तपाईं र म एक हौं। ^{२२}जस्तो म तिनीहरूमा अनि तपाईं ममा तिनीहरू एकरूपले एक

होऊन तब त्यसबाट संसारले जान्नेछ कि मलाई तपाईंले पठाउनु भएको हो अनि संसारले जान्ने छ तपाईंले तिनीहरूलाई प्रेम गर्नुहुन्छ जस्तो तपाईंले मलाई प्रेम गर्नुहुन्छ।

^{२४}“पिता, म जहाँ हुन्छु तिनीहरू, जो तपाईंले मलाई दिनुभएको छ, म संग नै होऊन। म यो इच्छा गर्छु तिनीहरूले मेरो महिमा देखुन। यो महिमा तपाईंले मलाई दिनुभएको हो किनभने संसार बनिनु भन्दा अगाडि तपाईंले मलाई प्रेम गर्नु हुन्थ्यो। ^{२५}धार्मिक पिता, संसारले तपाईंलाई चिन्दैन, तर म तपाईंलाई जान्दछु। अनि यी मानिसहरूले मलाई तपाईंले पठाउनु भएको हो भनेर जान्दछन्। ^{२६}मैले तिनीहरूलाई तपाईं कस्तो हुनु हुन्छ देखाएँ। अनि अझ म तिनीहरूलाई तपाईं कस्तो हुनुहुन्छ देखाउने छु। तब तिनीहरूले मैले तपाईंबाट पाए जस्तै प्रेम पाउन सक्छन्। अनि म तिनीहरूमा बाँच्ने छु।”

येशू पक्राउनु भयो

(मती २६:४७-५६; मर्कुस १४:४३-५०; लूका २२:४७-५३)

१८ जब येशूले प्रार्थना सिध्याउनु भयो, उहाँले आफ्ना चेलाहरू लिएर जानुभयो। तिनीहरू किट्टोन घाटीपारि गए। अर्कोपट्टि त्यहाँ ओलिब रूखहरूको बगैँचा थियो। येशू र उहाँका चेलाहरू त्यहाँ गए।

^१यहूदा, उहाँको विश्वासघातकले पनि त्यो ठाउँ चिन्दथ्यो, किनभने आफ्ना चेलाहरूसँग त्यहाँ उसलाई भेट्नु हुन्थ्यो। यहूदाले एकदल सेनाहरू लगेर त्यसै वगैँचातिर गयो। यहूदाले प्रमुख पूजाहारीहरू र फरिसीहरूबाट पनि केही प्रहरीहरू ल्याएको थिए। तिनीहरूले मशाल, बत्ति र हतियारहरू बोकेर आएका थिए।

^२येशू यी सबै घटनाहरू उहाँमाथि हुनेछ भनेर जानु हुन्थ्यो। येशूले बाहिर आएर सोध्नु भयो, “तिमीहरू कसलाई खोजी रहेका छौं?”

^३ती मानिसहरूले भने, “नासरतको येशूलाई।”

येशूले भन्नुभयो, “म येशू हुँ।” यहूदा जो येशूका विश्वासघातक त्यहाँ उभिरहेको थियो। ^४जब येशूले भन्नुभयो, “म येशू हुँ,” तब मानिसहरू पछि पछि हटे अनि भूड्ँमा लोटे।

^५येशूले तिनीहरूलाई फेरि सोध्नु भयो, “तिमीहरू कसलाई खोजीरहेका छौं?” मानिसहरूले भने, “नासरतको येशूलाई।”

^६येशूले भन्नुभयो, “मैले तिमीहरूलाई भने म येशू हुँ। यसर्थ: यदि तिमीहरूले मलाई नै खोजीरहेका हो भने, यी अरू मानिसहरूलाई जान्दछौ।” ^७उहाँले यो भन्नु भयो ताकि उहाँले जे भन्नुभएको थियो त्यो पुरा हुन सक्थ्यो, “तपाईंले मलाई दिनु भएको मध्ये कसैलाई पनि गुमाइरौं।”

^८शिमोन पत्रुसकोमा एउटा तरवार थियो। उसले तरवार निकालेर प्रमुख पूजाहारीको नोकरलाई प्रहार गर्‍यो। पत्रुसले त्यसको दाहिने कान काटिदियो। त्यस नोकरको नाउँ माल्कस थियो। ^९येशूले पत्रुसलाई भन्नुभयो, “तिम्रो तरवार म्यानमा राख! संकटको प्याला पिताले मलाई दिनुभएको छ के मैले त्यो नपिउँनु?”

अन्नासको अगाडि येशूलाई लगियो

(मती २६:५७-५८; मर्कुस १४:५३-५४; लूका २२:५४)

^१त्यसपछि सिपाहीहरू र तिनीहरूका सेनापति अनि यहूदीका प्रहरीहरूले येशूलाई पक्रे। ^२तिनीहरूले येशूलाई बाँधि अनि पहिले उहाँलाई अन्नासको अगाडि लगे। अन्नास प्रधान पूजाहारी कैयाफाका ससुरा थिए जो यसवर्षको निम्ति प्रधान पूजाहारी थिए। ^३कैयाफा तिनी हुन् जसले यहूदीहरूलाई भनेका थिए कि जम्मै मानिसहरूको निम्ति एउटा मान्छे मर्नु उचित छ।

पत्रुसले भूट बोले येशूको बारेमा

(मती २६:६९-७०; मर्कुस १४:६६-६८; लूका २२:५५-५७)

^१शिमोन पत्रुस र येशूका अर्का चेला उहाँ सँगै गए। ती चेलाले प्रमुख पूजाहारीलाई चिनेका थिए। यसर्थ उनी येशूसँग प्रमुख पूजाहारीको घरको प्रांगण भित्र गए। ^२तर पत्रुस बाहिरै ढोका नजिक बस्यो। ती चेला जसले प्रमुख पूजाहारीलाई चिन्यो र बाहिर आयो। उनी त्यस केटीसँग बोले जसले मानिसहरूलाई ढोका खोलीदिई। तब उसले पत्रुसलाई भित्र ल्याए। ^३द्वारपाल केटीले पत्रुसलाई भनी, “तिमी पनि त्यस मानिसको चेलाहरू मध्ये एक हो?”

पत्रुसले जवाब दियो, “अहँ, म होइन।”

^४जाडोको दिन थियो। यसैले नोकरहरू र द्वारपालहरू आगोको भुइँसो बनाए। तिनीहरू आगोको वरिपरि उभिएँ आफूलाई न्यानो पारिरहेका थिए। पत्रुस पनि तिनीहरू सँगै उभिरहेका थिए।

प्रधान पूजाहारीले येशूलाई प्रश्नहरू गरौं

(मती २६:५९-६६; मार्कुस १४:५५-६४; लूका २२:६६-७१)

^{१९}प्रधान पूजाहारीले येशूलाई उनका चेलाहरू र उनको शिक्षाको विषयमा सोधे। ^{२०}येशूले उत्तर दिनुभयो, “म सधैं सबै मानिसहरूसँग खुल्लम-खुल्ला बोलेको छु। मैले सधैं सभाघर र मन्दिरको क्षेत्रमा जहाँ सबै यहूदीहरू जम्मा हुन्छन् खुल्लम-खुल्ला शिक्षा दिएको छु। मैले कहिले पनि कुनै कुरो गुप्त राखिनँ।” ^{२१}यसर्थ किन प्रश्न गर्नुहुन्छ? जस जसले मेरो शिक्षा सुनेका छन् ती मानिसहरूलाई सोध्नु होस्। मैले के भने तिनीहरू निश्चय जान्दछन्।

^{२२}जब येशूले त्यसो भन्नु भयो, एकजना द्वारपालले, जो नजिकै उभिरहेको थियो उहाँलाई हिकार्यो। त्यस द्वारपालले भन्यो, “तैले प्रमुख पूजाहारीसँग त्यसरी बात गर्ने होइन।”

^{२३}येशूले उत्तरमा भन्नुभयो, “यदि मैले केही गल्ती भनेको भए, यहाँ जो व्यक्तिहरू छन् तिनीहरूको सामुने प्रमाण गर के भूल् छ। यदि मैले सही कुराहरू गरे भने, मलाई तिमी किन हिकार्यौ?”

^{२४}तब अनासले येशूलाई कैयाफा मुख्य पूजाहारी कहाँ पठाए। त्यसबेला सम्म येशू बाँधिपकै हुनुहुन्थ्यो।

पत्रुसले फेरि भूट बोल्थो

(मती २६:७१-७५; मार्कुस १४:६९-७२; लूका २२:५८-६२)

^{२५}शिमोन पत्रुस आगोको छेउमा आफूलाई न्यायो पाउँ उभिरहेको थियो। केही मानिसहरूले पत्रुसलाई भने, “तिमी त्यस मान्छेको चेलाहरू मध्ये एक हो?”

तर पत्रुसले अस्वीकार गर्दै भन्यो, “अहँ, म होइन।”

^{२६}प्रमुख पूजाहारीको एकजना नोकर त्यहाँ थियो। त्यो नोकर त्यस मान्छेको आफन्त थियो जसको कान पत्रुसले काटेको थिए। नोकरले भन्यो, “तिमीलाई उसँग मैले बगैँचामा देखेको होइन।”

^{२७}तर फेरि पत्रुसले भन्यो, “अहँ! म उनीसँग थिइनँ।” अनि त्यहीबेला भाले बास्यो।

पिलातसको समक्ष येशूलाई ल्याइयो

(मती २७:१-२, ११-३१; मार्कुस १५:१-२०; लूका २३:१-२५)

^{२८}त्यसपछि यहूदीहरूले येशूलाई कैयाफाबाट लिएर रोम राज्यपालको महलतर्फ गए। यो बिहानी पख थियो।

यहूदीहरू महलभित्र पसेनन्। तिनीहरू आफूले आफूलाई अशुद्ध राख्न चाहेनन् किनभने तिनीहरूले निस्तार चाडको भोज खानु थियो। ^{२९}यसर्थ पिलातस बाहिर निस्केर यहूदीहरूलाई सोधे, “यस मानिसको विरुद्धमा तिमीहरूले के अभियोग लगाएका छौ?”

^{३०}यहूदीहरूले भने, “यो अपराधी हो, त्यसैले तपाईंको समक्ष ल्याएका छौं।”

^{३१}पिलातसले यहूदीहरूलाई भने, “तिमीहरू यिनलाई आफैँ लैजाऊ अनि र तिमीहरूकै व्यवस्था अनुसार न्याय गर।”

यहूदीहरूले भने, “तर तपाईंको कानुनले कुनै मानिसलाई मृत्यु दण्ड दिनु हामीलाई अनुमति दिँदैन।” ^{३२}यस्तो भयो ताकि येशूले कस्तो मृत्यु वरण गर्ने उहाँको वचन पुरा हुन सक्थ्यो।

^{३३}त्यसपछि पिलातस महलभित्र फर्के। पिलातसले येशूलाई बोलाएर सोधे, “तिमी यहूदीहरूका राजा हो?”

^{३४}येशूले भन्नुभयो, “यो तपाईंको आफ्नै प्रश्न हो कि अरूले तपाईंलाई मेरो विषयमा सोध्न लगाएको हो?”

^{३५}पिलातसले भने, “म यहूदी होइन! तिम्रै मानिस र तिनीहरूका प्रमुख पूजाहारीहरूले तिमीलाई मलाई सुम्पिए। तिमीले के भूल गरेका छौ?”

^{३६}येशूले भन्नुभयो, “मेरो राज्य यस संसारको होइन। यदि म यस संसारको हुँदो हुँ तब मेरा सेवकहरूले मलाई यहूदीहरूको हातमा पर्नबाट बचाउनुको निमित्त लडाईं गर्ने थिए। तर मेरो राज्य भिन्दै जग्गाको हो।”

^{३७}पिलातसले भन्यो, “यसर्थ तिमी राजा हो?”

येशूले उत्तर दिनुभयो, “तिमीले भन्यौ म राजा हुँ। त्यो सत्य हो। सत्यको साक्षीको लागि म जन्मेको थिए। त्यसैकारणले गर्दा म संसारमा आएको हुँ। अनि प्रत्येक मानिस जो सत्यको पक्षमा छ, मेरो कुरा सुन्दछन्।”

^{३८}पिलातसले भने, “सत्य के हो?” पिलातसले त्यसो भने पछि, तिनी फेरि बाहिर यहूदीहरूकहाँ गए अनि भने, “मैले यस मानिस माथि आरोप लगाउनु केही दोष पाइन।” ^{३९}तिमीहरूको एक रीति अनुसार मैले तिमीहरूको निस्तार चाडको समयमा एक जना कैदीलाई मुक्ति दिनु छ। तिमीहरू यस ‘यहूदीहरूका राजालाई’ मुक्ति दिओस् भनेर चाहन्छौ?”

^{४०}यहूदीहरूले फेरि चिच्याउँदै भने, “अहँ, यसलाई होइन! बारब्बालाई मुक्त गरियोस्!” (बारब्बा एक डाकू थिए।)

१९ तब पिलातसले येशूलाई लैजाने र कोराँ लगाउने आदेश दिए। ^१सिपाहीहरूले काँडादार हाँगाहरूका एक मुकुट गुँथे अनि येशूको टाउकोमा लगाई दिए। त्यसपछि तिनीहरूले बैगुनी रंगको वस्त्र उनको शरीरमा पहिराइ दिए। ^२सिपाहीहरूले धेरैपल्ट येशूको छैउमा आउँदै भने, “प्रणाम, हे यहूदीहरूका राजा!” भन्दै उहाँको अनुहारमा थप्पड लगाए।

^३फेरि पिलातस एक पल्ट बाहिर निस्के र यहूदीहरूलाई भने, “हेर! म येशूलाई तिमीहरू कहाँ ल्याउँदैछु किनभने मैले उसको विरुद्धमा आरोप लगाउने कुनै कारण पाइँनँ।” ^४येशू बाहिर आए। उहाँले काँडादार मुकुट र बैगुनी वस्त्र लगाउनु भएको थियो। पिलातसले यहूदीहरूलाई भने, “त्यो मान्छे यही हो।”

^५जब अगुवा पूजाहारीहरू र यहूदीका द्वारपालहरूले येशूलाई देखे, तिनीहरू चिच्याए, “कूसमा यसलाई टांग्नुहोस, कूसमा यसलाई टांग्नुहोस।

तर पिलातसले भने, “तिमीहरू यिनलाई लैजाऊ र कूसमा टांग। मैले उनीमाथि आरोप लगाउने कुनै कारण नै पाइँनँ।”

^६यहूदीहरूले उसलाई उत्तर दिए, “हाम्रो व्यवस्था बमोजिम उ मर्ने पछि, किनभने उसले दावी गरेको छ कि उ परमेश्वरको पुत्र हो भनेर।”

^७जब पिलातसले यो सुने, उनी साह्रै डराए। ^८पिलातस महल भित्र फेरि पसे। उनले येशूलाई सोधे, “तिमी कहाँबाट आएका हौ?” तर येशूले उसलाई जवाब दिनुभएन। ^९पिलातसले भने, “के तिमी मसँग बोल्दैनौ? याद गर, तिमीलाई मुक्त पार्ने अधिकार ममा छ। अनि तिमीलाई कूसमा टाङ्ने अधिकार पनि ममा छ।”

^{१०}येशूले जवाफ दिनुभयो, “तिमीलाई माथिबाट नदिइएको भए ममाथि तपाईंको केही अधिकार हुने थिएन। त्यसले ती मानिस जसले मलाई तिमीलाई सुम्पियो उ तिमी भन्दा महापापको दोषी हो।”

^{११}त्यसपछि, पिलातसले येशूलाई मुक्त पार्ने कोशिश गरे। तर यहूदीहरूले तिनलाई कराउँदै भने, “कसैले आफैलाई राजा बनाउछ भने त्यो सिजर विरोधी हो। यसर्थ उसलाई तपाईं छुटकारा दिनु हुन्छ भने तपाईं सिजरको मित्र हुनु हुन्।”

^{१२}पिलातसले यहूदीहरूले के भने सुने। यसैले उसले येशूलाई महल बाहिर ल्याए त्यस ठाउँलाई “ढुंगाको पाटी” भनिन्छ। जसलाई हिब्रू भाषामा “गब्बथा” भनिन्छ। त्यो न्याय-आसनमा पिलातस बसे। ^{१३}यो प्रायः निस्तार चाडको तयारीको दिनको मध्याह्न थियो। पिलातसले यहूदीहरूलाई भने, “तिमीहरूका राजा यहाँ छ?”

^{१४}यहूदीहरू चिच्याए, “त्यसलाई उतै लानु होस, लानु होस! त्यसलाई! कूसमा मारु होस्।”

पिलातसले यहूदीहरूलाई सोधे, “के मलाई तिमीहरूको राजालाई कूसमा टांग्नु लगाउँछौ?”

प्रमुख पूजाहारीहरूले भने, “सिजर मात्र हाम्रो राजा हुनुहुन्छ।”

^{१५}तब येशूलाई कूसमा भुण्ड्याएर मारन भनेर तिनीहरूलाई पिलातसले सुम्पे।

येशू कूसमा मर्नुभयो

(मती २७:३२-४४; मर्कस १५:२१-३२; लूका २३:२६-४३)

सिपाहीहरूले येशूलाई लगे। ^१येशूले आफ्नो कूस बोक्नुभयो अनि उहाँ “खोपडी ठाउँ” तर्फ जानु भयो (हिब्रू भाषामा “गलगथा” भनिन्छ) ^२गलगथामा येशूलाई कूसमा टाँगे। तिनीहरूले दुइजना मानिसहरू उहाँको दुई पट्टि अनि येशूलाई बीचमा राखे। ^३पिलातसले “संकेत पट्टामा लेखे अनि कूसमा टाँसिदिए। त्यो संकेतपट्टामा लेखिएको थियो **“नासरतको येशू यहूदीहरूको राजा।”** ^४पिलातसले त्यो हिब्रू, ल्याटिन र ग्रीक भाषामा लेखेका थिए। धेरै यहूदीहरूले त्यो संकेतपट्टा पढे किनभने कूसमा येशूलाई टाँगेको ठाउँदेखि शहर नगीचमा थियो। ^५यहूदीहरूका मुख्य पूजाहारीहरूले पिलातसलाई भने, “यहूदीहरूका राजा भनेर, नलेख्नु होस, बरु लेख्नुहोस, “यो मान्छेले भनेको छ, म यहूदीहरूका राजा हुँ।”

^६पिलातसले उत्तर दिए, “मैले जे लेखें-लेखें, बदली गरिने छैन।”

^७कूसमा येशूलाई टाँगिसकेपछि सिपाहीहरूले उहाँका वस्त्र उतारिदिए र त्यस वस्त्रलाई तिनीहरूले चार टुक्रामा च्याते प्रत्येक सिपाहीले एक-एक गरेर पाए। तिनीहरूले कुर्ता सम्म खोलिदिए जो एउटै छुगाको टुक्रालाई माथि देखि तलसम्म सिलाएको थियो। ^८यसर्थ सिपाहीहरूले आपसमा भने, “यसलाई हामीले भाग गर्न

च्यात्न हुँदैन। यसलाई चिद्दा गराऊ कसको नाउँमा पर्छ।" धर्मशास्त्रमा भने जस्तै त्यो हुनगयो:

"तिनीहरूले आपसमा मेरा लुगामा बाँडे अनि मेरो लुगामा चिद्दा गरे।"

भजनसंग्रह २२:१८

सिपाहीहरूले त्यसै गरे।

^{२५}येशूकी आमा क्रूसकै नजीक उभिएकी थिइन। उहाँकी आमाको बहिनी क्लिओफसकी धर्मपत्नी पनि मरियम सँग उभिरहेकी थिइन। मगदलिनी मरियम पनि उभिरहेकी थिइन। ^{२६}येशूले आफ्नी आमालाई देख्नु भयो। उहाँले ती उभिनैहरूमा आफ्ना चेलाहरूलाई पनि देख्नु भयो। उहाँले आफ्नो आमालाई भन्नु भयो, "प्रिय नारी तिम्रो पुत्र यहाँ छ।" ^{२७}त्यसपछि आफ्ना चेलालाई भन्नुभयो, "यहाँ तिम्री आमा हुनुहुन्छ।" तब त्यसपछि, ती चेलाहरूले येशूकी आमालाई आफ्ना घरमा लगे।

येशू मर्नु भयो

(मती २७:४५-५६; मर्कुस १५:३३-४१; लूका २३:४४-४६)

^{२८}त्यसपछि, येशूले जान्नुभयो कि सबै कामहरू सिद्धियो। उहाँले धर्मशास्त्रमा लेखिएको सिद्ध होस भनी भन्नुभयो, "मलाई तिर्खा लाग्यो।" ^{२९}त्यहाँ सिकाले भरिएको एउटा भाँडे थियो। यसर्थ सिपाहीहरूले स्पञ्जमा त्यो शोष्यो र हिसप उद्भिदको हाँगामा त्यसलाई डुबाए। त्यसलाई तिनीहरूले येशूको मुखसम्म पुऱ्याइदिए। ^{३०}उहाँले सिक्रा खानु भयो, खाद लिनु भयो। तब उहाँले भन्नुभयो, "सिद्धियो।" येशूको शिर फुक्‍यो र उहाँले अन्तिम सास फेर्नु भयो।

^{३१}यो तयारीको दिन थियो। अर्को दिन विशेष शबाथको दिन थियो। यहूदीहरूले शबाथको दिन त्यो मृत शरीर क्रूसमा फुण्ड्याई राख्न चाहेन्न्। तब तिनीहरूले पिलातसलाई ती मानिसहरूको खुट्टा भाँचको निमित्त आदेशमागे ताकि तिनीहरू छिटो मर्न सकुन। अनि तिनीहरूको मृत शरीर क्रुसबाट तल निकाल्न सकियोस। ^{३२}सिपाहीहरू आए र पहिला येशूको छेउको क्रुसको मान्छेको खुट्टा भाँचे। त्यसपछि तिनीहरूले क्रुसमा भएको येशूकै छेउको अर्को मान्छेको खुट्टा भाँचे। ^{३३}तर जब

ती सिपाहीहरू येशूको छेउमा गए, तिनीहरूले देखे उहाँ अघि नै मरिसक्नु भएको थियो। यसैले तिनीहरूले उहाँको खुट्टा भाँचिन्न्। ^{३४}तर एकजना सिपाहीले भालाद्वारा उहाँको कोखामा घोच्यो। रगत र पानी बाहिर निस्कियो। ^{३५}उ जसले त्यो देख्यो उ साक्षी भयो अनि उसको साक्षी सत्य छ। उसले जान्दछ कि उसले साँचो बोलिरहेको छ। उसले साक्षी दिन्छ ताकि तिमीहरूले पनि विश्वास गर्न सकछौ। ^{३६}यी सबै कुराहरू घटे ताकि धर्मशास्त्र साँचो हुनेछ: "उहाँको एउटै हड्डी पनि भाँचिने छैन।" ^{३७}अर्को धर्मशास्त्र भन्छ: "मानिसहरूले उनलाई हेर्नेछन् जसलाई भालाले रोप्ने छन्।" *

येशू गाड्नुभयो

(मती २७:५७-६१; मर्कुस १५:४२-४७; लूका २३:५०-५६)

^{३८}त्यसपछि अरिमथियावासी योसेफ नाम भएकोले पितालसलाई येशूको मृतशरीर लैजान पाऊँ भनेर विन्ती गरे। योसेफ येशूका चेलाहरू मध्ये एक थिए। तर तिनले यहूदीहरूको डरले यो गुप्त राखे। पिलातसले योसेफलाई येशूको शरीर लान सक्छ भनेर अनुमति दिए त्यसकारण योसेफ येशूको शरीर लिए गए। ^{३९}निकोदेमस योसेफसँग गए। निकोदेमस त्यो एक मानिस थिए जो येशूकहाँ राती आउदथ्यो र बात गर्दथ्यो। निकोदेमसले १०० पाउण्ड जति मसलाहरू त्यहाँ ल्याए। त्यो गन्धरस र एलवाको मिश्रण थियो। ^{४०}यी दुइ मानिसहरूले येशूको मृत शरीर लगे। उहाँको शरीर तिनीहरूले गन्धरस सहित सुती कपडाले बाँधि। यसरी नै यहूदीहरूले मानिसहरूलाई गाड्दथे। ^{४१}जुन ठाउँमा येशूलाई क्रूसमा टाँगिए, त्यहाँ एक बगैँचा थियो। बगैँचामा एक नयाँ चिहान थियो। कुनै मानिस पनि पहिल्यै कहिले त्यहाँ गाडेको थिएन। ^{४२}मानिसहरूले येशूलाई त्यही नयाँ चिहानमा राखे कारण यो नजिक थियो अनि यहूदीहरू आफ्ना शबाथको दिन तयारी गर्न थालेका थिए।

केही चेलाहरूले येशूको चिहान रितो पाए

(मती २८:१-१०; मर्कुस १६:१-८; लूका २४:१-१२)

२०

सप्ताहको पहिलो दिन बिहानै मरियम मगदलिनी येशूको चिहानमा गई। तिनले देखिन कि त्यो

ठूलो चट्टान जो चिहानको द्वारमा राखिएको थियो ल्यो दुंगा हटाइएको देखी।^२ यसैले मरियम शिमोन पत्रुस र अन्य चेलाहरू कहाँ गई (जसलाई येशूले माया गर्नुहुन्थ्यो।) मरियमले तिनीहरूलाई भनिन, “तिनीहरूले प्रभुको देहलाई चिहानबाट लगेछन्। हामी जान्दैनौ तिनीहरूले उहाँलाई कहाँ राखेका छन्।”

^३ यसकारण पत्रुस र अन्य चेलाहरू चिहानमा जानलागे।^४ तिनीहरू दुवै दुगारे, तर अन्य चेलाहरू पत्रुस भन्दा छिटो दगुरे। यसैले अरू चेलाहरू चिहानमा पहिले पुगे।^५ चेलाहरूले निहुरिएर तलतिर हेरे। उनले सुती लुगाको टुक्राहरू मात्र त्यहाँ रहेको देखे, उनी भित्र झरेनन्।^६ त्यसपछि शिमोन पत्रुस उसको पछि आईपुगयो। पत्रुस चिहान भित्र गयो। उसले सुती लुगाको टुक्रा मात्र त्यहाँ रहेको देख्यो।^७ उसले येशूको टाउँको बाँधिएको लुगा पनि देख्यो। ल्यो लुगा पट्टाएर सुतीको कपडाका टुक्रादेखि अलग्ग राखिएको थियो।^८ त्यसपछि अर्को चेला पनि पस्यो। यो मानिस अधि चिहानमा पहिलो पुगेन चेला थियो। तिनले भित्र पुगेर जे देखे ल्यो विश्वास गरे।^९ ती चेलाहरूले अभ्र बुभेका थिएनन कि धर्मशास्त्रले भनेकाछन् कि येशू मृत्युबाट जागी उठनै पछि।

येशू मरियम मगदलिनीको अधि देखा पर्नु भयो

(मर्कूस १६:९-११)

^{१०} त्यसपछि चेलाहरू घर फर्के।^{११} तर मरियम चिहानकै बाहिर उभिएर, रोईही। जब रोई रहेकी थिइन् चिहान भित्र हेर्न तिनी निहुरिइन्।^{१२} मरियमले सेतो वस्त्रमा दुइ स्वर्गदूतहरू देखी। तिनीहरू जहाँ येशूको शरीर थियो त्यही बसीरहेका थिए। एकजना स्वर्गदूत येशूको टाउँकोपट्टि र अर्को दूत येशूको खुट्टापट्टि बसीरहेका थिए।

^{१३} स्वर्गदूतहरूले मरियमलाई सोधे, “हे! नारि, किन रोईरहेकी छौं?”

मरियमले जवाबदिई, “कसैले मेरा प्रभुको शरीर लगेर गएछ। तिनीहरूले कहाँ राखेका छन् मलाई थाहा छैन।”^{१४} मरियमले यति भनिसकेर जब फर्की उनले उहाँलाई त्यहाँ उभिरहेनु भएको देखी। तर उनले येशू भनेर चिनिनन्।

^{१५} येशूले उनलाई सोध्नुभयो, “नारि, तिमी किन रोइरहेछौ? तिमी कसलाई खोजीरहेछौ?”

मरियमले उहाँलाई त्यहाँ बगैँचाको माली सम्झी। तब मरियमले उहाँलाई सोधी, “के तिमीले येशूलाई लग्यौ, महोदय? भन उहाँलाई कहाँ राखेका छौ। म त्यही जाने छु र उहाँलाई लाने छु।”

^{१६} येशूले उसलाई भन्नुभयो, “हे मरियम।”

मरियम येशू तर्फ फर्की र यहूदी भाषामा भनि, “रब्बोनी।” (अर्थ “गुरूज्यू”) ^{१७} येशूले उसलाई भन्नुभयो, “मलाई नछोऊ। म अझसम्म पिताकोमा गई सकेको छुईँन। तर मेरा दाजु-भाइहरू भएकोमा जाउँ र तिनीहरूलाई यसो भन: ‘म मेरो र तिमीहरूका पिताकहाँ फर्की जाँदैछु। म मेरो र तिमीहरूको प्रभुकहाँ फर्की जाँदैछु।’”

^{१८} मरियम मगदलिनी चेलाहरू कहाँ गईन् अनि उनीहरूलाई भनिन, “मैले प्रभुलाई भेटें।” अनि येशूले जे भन्नु भएको थियो ती सब भनिदिइन्।

येशू चेलाहरूकहाँ देखा पर्नु भयो

(मती २८:१६-२०; मर्कूस १६:१४-१८; लुका २४:३६-४९)

^{१९} सप्ताहको पहिलो दिन थियो। चेलाहरू ल्यो बेलुकी भेला भएका थिए। यहूदीहरूको डरले दैलोहरू बन्द थियो। तब येशू आउनु भयो र तिनीहरूका सामुने उभिनु भयो। येशूले भन्नुभयो “शान्ति तिमीहरूसँग रहोस्।” ^{२०} येशूले यति भनेपछि उहाँले आफ्ना हात र कोखादेखाउनु भयो। जब चेलाहरूले प्रभुलाई देखेर धेरै खुसी भए।

^{२१} त्यसपछि येशूले फेरि भन्नुभयो, “शान्ति तिमीहरूसँग रहोस्। पिताले मलाई पठाउनु भयो। त्यस्तै प्रकारले अब म तिमीहरूलाई पठाइरहेछु।” ^{२२} यति भनिसकेपछि, येशूले चेलाहरूलाई फुकुनुभयो अनि भन्नुभयो, “पवित्र आत्मा ग्रहण गर” ^{२३} यदि तिमीहरूले मानिसहरूका पाप क्षमा गरिदियौ भने तिनीहरूका पापहरू क्षमा हुनेछ। यदि त्यसो गरेनौ भने तिनीहरूका पापहरू क्षमा हुनेछैन।”

येशू थोमासंग देखापर्नुभयो

^{२४} थोमा जसलाई दिदिमस भनिन्छ, येशू चेलाहरूकहाँ आउनु हुँदा थिएनन्। बाहजना मध्ये थोमा एक थिए। ^{२५} अरू चेलाहरूले थोमालाई भने, “हामीले प्रभुलाई देख्यौं।” थोमाले भने, “म त्यति बेला सम्म विश्वास गर्दिन जबसम्म काँटीले छेडिएका दागहरू उहाँको हातमा

देखिद अनि औला त्यो काँटीको दागहरूमा राखिद अनि उहाँको कोखामा मेरो हात राखिद।”

^{२६}एक हप्तापछि सबैजना चेलाहरू घरमा जम्मा भएका थिए। थोमा तिनीहरूसँग थिए। दैलो बन्द थियो, तर येशू आउनु भयो र तिनीहरू समक्ष उभिनु भयो। उहाँले भन्नुभयो, “शान्ति तिमीहरूमा रहोस।” ^{२७}त्यसपछि येशूले थोमालाई भन्नुभयो, “आज तिम्रो औँला यहाँ छिराऊ।” मेरा हातहरू हेर तिम्रा हात मेरा कोखामा पसाऊ। शंका गर्न छाड अनि विश्वास गर्न थाल।”

^{२८}थोमाले येशूलाई भने, “मेरा प्रभु अनि मेरा परमेश्वर।”

^{२९}येशूले थोमालाई भन्नुभयो, “तिमीले मलाई विश्वास गर्खौ किनभने तिमीले मलाई देख्यौ। ती मानिसहरू धन्यहुन् जस-जसले मलाई नदेखीकनै विश्वास गरे।”

यूहन्नाले यो पुस्तक किन लेखे

^{३०}येशूले धेरै अन्य चमत्कारहरू देखाएको उहाँका चेलाहरूले देखेका थिए। ती चमत्कारहरू यस पुस्तकमा लेखिएको छैन। ^{३१}तर ती कुराहरू लेखिए ताकि तिमीहरूले विश्वास गर्न सकौ कि येशू नै ख्रीष्ट हो; जो परमेश्वरको पुत्र हो भनी जब तिमीहरू उहाँलाई विश्वास गर्छौ, तिमीहरूले उहाँको नाममा जीवन पाउन सकौ।

येशू सातजना चेलाहरूसँग देखा पर्नु भयो

२१ त्यसपछि, येशू फेरि आफ्ना चेलाहरू समक्ष देखा पर्नु भयो। यो तिबिरियास भौलको छेउमा भएका थियो। यो यसरी हुन गयो। ^३कोही चेलाहरू भेला भएका थिए। तिनीहरू शिमोन पत्रुस, थोमा (दिदिमस भनिने), गालीलको कानाका नथानेल, जबदीका दुइ छोराहरू र अन्य दुइजना उनका अन्य चेलाहरू त्यहाँ थिए। ^३शिमोन पत्रुसले भन्यो, “म माछा पक्रन जान्छु।”

अरू चेलाहरूले भने, “हामी तिमीसितै जाने छौ।” तब सबै चेलाहरू गए र डुङ्गामा चढे। त्यसरात तिनीहरूले केही पक्रन सकेनन्।

^४अर्को मिरमिरे बिहानमा येशू किनारमा उभिनुभयो। तर चेलाहरूले येशू हुनुहुन्थ्यो भनेर चिनेनन्। ^५तब येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “साथीहरू हो! तिमीहरूले कुनै माछा पक्रियौ?”

चेलाहरूले भने, “अहँ!”

^६येशूले भन्नुभयो, “माछा मार्ने जाल पर्यौ कि तिमीहरूको डुङ्गाको दाहिने पट्टि। तिमीहरू त्यहाँ केही माछाहरू पाउने छौ।” तिनीहरूले त्यसै गरे। तिनीहरूले यति धेरै माछाहरू पक्रे कि तिनीहरूले डुङ्गातर्फ जाल तान्न पनि सकेनन्।

^७येशूले प्रेम गर्नु हुने चेलाले पत्रुसलाई भन्यो, “ती मानिस प्रभु हुन्।” पत्रुसले “ती मानिस प्रभु हुन्” भनेको सुने र आफ्ना ओढ्ने बेरेर पानीमा हामफाले किनभने तिनले काम गर्नलाई लुगा खोलेका थिए। ^८अन्य चेलाहरू डुङ्गामा चढेर किनारमा आए। तिनीहरूले माछाले भरिएको जाल ताने। तिनीहरू किनार देखि टाडा थिएनन्। तिनीहरू लगभग सय गज भित्रथिए। ^९जब तिनीहरू किनारमा पुगे, तिनीहरूले जलीरहेको तातो कोइला देखे। त्यहाँ आगोमा केही माछा अनि केही रोटीका टुक्रा थिए। ^{१०}येशूले भन्नुभयो, “तिमीहरूले भरखै पक्रेको केही माछाहरू ल्याऊ।”

^{११}शिमोन पत्रुस डुङ्गातर्फ गए र किनार तिर जाल ताने। त्यो ठूलठूलो माछाले भरिएको थियो। त्यहाँ जम्मा एक सय त्रिपनओटा माछाहरू थिए। माछाहरू एकदमै ग्रहौं थियो र पनि जाल फाटेन। ^{१२}येशूले तिनीहरूलाई भने, “आऊ अनि खाऊ।” कुनै पनि चेलाहरूले उहाँलाई सोध्ने आँट गरेनन्, “तपाईं को हुनुहुन्छ?” तिनीहरूलाई उहाँ प्रभु नै हुनुहुन्छ भनेर थाहा थियो। ^{१३}येशू गए अनि रोटी लिए। उहाँले रोटी लिएर तिनीहरूलाई दिनुभयो। येशूले माछा पनि लिएर तिनीहरूलाई दिनुभयो।

^{१४}यस्तो प्रकारले येशूले आफ्नो मृत्युबाट पुनरुत्थान भएर चेलाहरू सित यो तेस्रोपल्ट देखा पर्नु भयो।

पत्रुससँग येशूको वार्तालाप

^{१५}जब तिनीहरूले खाईसके, येशूले शिमोन पत्रुसलाई भन्नुभयो, “योआनेसको पुत्र शिमोन, यी अन्य मानिसहरूले भन्दा ज्यादा तिमी मलाई प्रेम गर्छौ?”

पत्रुसले जवाबमा भने, “गुरुज्यू प्रभु, तपाईं जानु हुन्छ म प्रेम गर्छु तपाईंलाई।”

त्यसपछि येशूले पत्रुसलाई भन्नुभयो, “मेरा भंडाहरूलाई सम्हाल।”

^{१६}फेरि पत्रुसलाई भन्नुभयो, “शिमोन योआनेसको पुत्र, तिमी मलाई प्रेम गर्छौ?”

पत्रुसले जवाब दिए, “गुरूज्यू, प्रभु, तपाईं जान्नु हुन्छ म तपाईंलाई प्रेम गर्छु।”

त्यसपछि येशूले भन्नुभयो, “मेरा भेंडाहरूको* हेरचाह गर।”

^{१७}तेस्रोपल्ट येशूले पत्रुसलाई सोध्नुभयो, “शिमोन, योआनेसको पुत्र, तिमी मलाई प्रेम गर्छौं?”

पत्रुस उदास भए किनकि येशूले उसलाई तेस्रो पल्ट सोध्नुभयो, “तिमी मलाई प्रेम गर्छौं?” पत्रुसले भने, “प्रभु तपाईं सब थोक जान्नुहुन्छ। मैले तपाईंलाई प्रेम गर्छु भनेर पनि जान्नुहुन्छ।”

येशूले पत्रुसलाई भन्नुभयो, “मेरा भेंडाहरूलाई सम्हाल। ^{१८}म तिमीलाई साँचो भन्छु। जब तिमी जवान थियौ, तिमिले आफ्नो पेटी स्वयं कस्थ्यौ र जहाँ इच्छा छ त्यहाँ जान्थ्यौ। जब तिमी बूढा हुनेछौं तिमी हात छाड्नेछौं र कोही अरूले पेटी कसिदिनेछ। त्यही व्यक्तिले तिमीलाई अगुवाई गर्नेछ जहाँ जान तिमी इच्छा नभएतापनि।”

^{१९}येशूले देखाउनु चाहान्थे कस्तो मृत्युले पत्रुसले परमेश्वरलाई महिमा प्रदान गर्नेछ। त्यसपछि उहाँले पत्रुसलाई भन्नुभयो, “मेरो पछि लाग।”

^{२०}पत्रुसले फर्केर हेर्दा देखे जुन चेलाहरू येशूलाई

प्रेम गर्थे उहाँको पछि हिंड्न थाले। त्यो त्यही चेला जो साँझको भोजमा प्रभुको छातीमा अडैसिएर बसेका थिए र भनेका थिए, “प्रभु, त्यो को होला जसले तपाईंलाई विश्वासघात गर्ने छ?” ^{२१}जब पत्रुसले त्यस भक्तलाई देखे, उसले येशूलाई सोध्यो, “प्रभु, उसलाई के गर्ने?”

^{२२}येशूले जबाब दिनुभयो, “यदि म चाहन्छु कि जब सम्म म आउँदैन त्यो जीवित रहे तिमीलाई के भयो त? तिमी मेरो पछि लाग।”

^{२३}यसरी यो कुरा भाइहरूमा यति सम्म फैलिन गयो कि उसको त्यो चेला मर्दैन। तर येशूले त्यो मर्दैन भनी भन्नु भएको थिएन। तर यो भन्नु भएको थियो कि, “यदि म यो चाहन्छु कि जबसम्म म आउँदैन त्यो यहाँ जीवित रहे तिमीलाई के भयो त?”

^{२४}उही यो चेला हो जसले यस भनाइको साक्षीदिन्छ औ जसले यी लेखेका छन्। हामी जान्दछौ कि उसको साक्षी सत्य छ।

^{२५}येशूले अरूपनि धेरै कामहरू गर्नु भएको छ। ती विषयमा एक एक गरेर सबै लेखिए भने म सोच्छु कि जो पुस्तकहरू लेखिन्छ ती यति अधिक हुनेछ कि सारा पृथ्वीमा त्यो अटाउने छैन।

प्रेरितहरूका काम

लूकाले अर्को किताप लेख्छन्

१ प्रिय थियोफिलस, मैले मेरो प्रथम पुस्तकमा, येशूले जे-जे गर्नु भयो र सिकाउनु भयो पत्येक कुरो लेखेँ। भैले येशूको सम्पूर्ण जीवन बारे लेखेँ, प्रारम्भदेखि उहाँ स्वर्ग तिर उचालिनु भए सम्म। यो घटना हुनु अघि उहाँद्वारा चुनिएका प्रेरितहरूसित* उहाँले बातचित गर्नु भयो। प्रेरितहरूले के गर्नु पर्छ भन्ने कुरा पवित्र आत्माको* सहयोग लिएर उहाँले बताउनुभयो। ३यी सबै घटनाहरू येशूको मृत्यु पछि भयो, अनि उहाँले आफ्ना प्रेरितहरूलाई आफू जिउँदो रहेको शक्तिशाली प्रमाणहरूले प्रमाण गर्नु भयो। येशू मृत्युबाट बौरी उठे पछि प्रेरितहरूले उहाँलाई चालीस दिनको अवधिमा धेरै पल्ट देखे। उहाँले तिनीहरूसँग परमेश्वरको राज्यको विषयमा बताउनु भयो। ४एक समय जब येशू तिनीहरूसँग खाई रहनु भएको थियो, उहाँले तिनीहरूलाई यरूशलेम नछोड्ने कुरा भन्नुभयो। उहाँले भन्नुभयो, “पिताले तिमीहरूका लागि प्रतिज्ञा गर्नु भएकोछ, जुन मैले तिमीहरूलाई पहिल्यै भनिसकेको छु। त्यो प्रतिज्ञा प्राप्त गर्नलाई तिमीहरूले यरूशलेममा पखिनु पर्छ। ५यूहन्नाले मानिसहरूलाई पानीसित बप्तिस्मा* दिए, तर थोरै दिनमा तिमीहरूले पवित्र आत्माद्वारा बप्तिस्मा लिने छौं।”

येशूको स्वगरीहण

६प्रेरितहरू जम्मा भए। तिनीहरूले येशूलाई सोधे,

प्रेरितहरू येशूले आफ्नो खास सहायक चुनु भएको मानिसहरू।

पवित्र आत्मा परमेश्वरको आत्मा, येशूको आत्मा अनि आरामदायक पनि भनिन्छ। परमेश्वर औ र्खीष्टसित मिलेर संसारमा मानिसहरू माफ उनले परमेश्वरको काम गर्छन्।

बप्तिस्मा एउटा ग्रीक शब्द जसको अर्थ कुनै व्यक्ति चीजलाई पानीमा हलुका डुवाउनु अथवा चोग्नु।

“प्रभु के यो इच्चाएललाई राज्य फेरि फिर्ता दिने तपाईंको समय यही हो?”

७येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “पिता मात्र एक हुनुहुन्छ जसको मिति र समयहरू निर्णय गर्ने अधिकार छ।” तिमीहरू यी कुराहरू बारे जान्न सक्तैनौ। ८तर पवित्र आत्मा तिमीमाथि आउनु हुनेछ अनि तिमीहरूले शक्ति पाउने छौ। तिमीहरू मानिसहरूमा मेरो साक्षी हुनेछौ। पहिले तिमीहरू यरूशलेमका मानिसहरूको निम्ति साक्षी हुनेछौ। तब तिमीहरूले यहूदियामा, सामरियामा अनि संसारका प्रत्येक ठाउँका मानिसहरूलाई बताउने छौं।”

९येशूले प्रेरितहरूलाई ती कुराहरू भनिसके पछि उहाँमाथि आकाश सम्म उचालिनु भयो। प्रेरितहरूले हेर्दा हेर्दै येशू बादलभित्र पस्नु भयो अनि तिनीहरूले उहाँलाई देख्न सकेनन्। १०येशू टाढा गइरहनु भएको थियो अनि प्रेरितहरूले आकाश तर्फ हेरिरहेका थिए। अचानक दुइजना मानिसहरू सेतो वस्त्र धारण गरेर तिनीहरूका छेउमा उभिए। ११ती दुइजना मानिसहरूले प्रेरितहरूलाई भने, “गालीलका मानिसहरू, तिमीहरू यहाँ किन आकाशतर्फ हेर्दै उभिरहेकाछौ? तिमीहरूले येशूलाई तिमीहरू देखि स्वर्ग आरोहण भएको देख्यौ। जसरी तिमीहरूले उहाँलाई जानु भएको देख्यौ त्यसरी नै उहाँ फर्की आउनु हुनेछ।”

एक नयाँ प्रेरित चुनिए

१२त्यसपछि प्रेरितहरू जैतुन पर्वतदेखी यरूशलेम तिर लागे। यो पर्वत यरूशलेम देखि प्राय आधा माईल टाढो छ। १३प्रेरितहरू शहरभित्र पसे। तिनीहरू त्यही ठाउँमा गए जहाँ तिनीहरू बसेका थिए; यो कोठा माथिल्लो तलामा थियो। प्रेरितहरू थिए: पत्रुस, यूहन्ना, याकूब, अन्द्रियास, फिलिप, थोमा, बर्थुलमै, मत्ती, याकूब

(अल्फयसको छोरो) र शिमोन (कनानी*) र यहूदा (याकूबको छोरो)।

^१प्रेरितहरू एक साथ थिए। एकै उद्देश्यको लागि तिनीहरूले लगातार प्रार्थना गरिरहेका थिए। केही नारीहरू, र मरियम येशूको आमा, अनि उनका भाइहरू पनि त्यहाँ प्रेरितहरूसँग थिए।

^१केही दिन पश्चात् त्यहाँ विश्वास गर्नेहरूको सभा भइरहेको थियो। सभामा भण्डै एक सय बीस जना मानिसहरू थिए। पत्रुस उभिए र भने, ^{१६-१७}“भाइहरू हो, दाऊदको माध्यम पवित्र आत्माले केही घटनाहरू घटनेछन् भनी धर्मशास्त्रमा भनेका थिए। उनी यहूदाको विषयमा बात गरिरहेका थिए जो हाम्रा दलका एक जना थिए। यहूदाले हामीसित सेवा गरेका थिए अनि ती मानिसहरूका मार्ग दर्शक भए जसले येशूलाई पके।”

^{१८}यहूदालाई पैसा दिएर त्यसो गर्न खटाइएको थियो। आफ्नो दुष्ट कामको पैसाले एउटा जमीन किन्यो। तर यहूदा उँधो मुण्टो भएर पछारियो, त्यसको शरीर खुल्ला भएर फुट्यो, सबै आन्द्रा भुँडीहरू निस्किए। ^{१९}यो घटनाबाट सम्पूर्ण यरूशलेमका जनसाधारणले शिक्षा पाए। त्यसै कारणले गर्दा त्यो खेतको नाउँ मानिसहरूले हकल्दामा राखे। तिनीहरूको भाषामा हकल्दामाको अर्थ, “रगतको खेत” हुन्छ।

^{२०}पत्रुसले भने, “भजनसंग्रहमा यहूदाको विषयमा यस्तो लेखिएको छ:

‘उसको घर जनहीन होस्। कोही पनि त्यहाँ नबसुन।’ भजनसंग्रह ६६:२५

अनि यस्तो पनि लेखियो:

‘त्यसको काम अरू कसैले लैजाओस।’ भजनसंग्रह १०६:८

^{२१-२२}यसर्थ अब अर्को मान्छे हामीसँग सम्मिलित होस र येशूको पुनरुत्थान हुनुभएको साक्षी बनोस्। यो मान्छे हाम्रै टोलीको हुनुपर्छ जो प्रभु येशूको जीवनकाल भरि हामीसँग रहेको हुनु पर्दछ। यो मान्छे यूहन्नाले

मानिसहरूलाई बपतिस्मा दिएको दिनदेखि येशूको स्वर्ग आरोहण भएको दिनसम्म हामीसँग रहेको हुनुपर्छ।”

^२प्रेरितहरूले दुइजना मान्छेहरू टोलीको समक्ष राखे। एकजना योसेफ बर्णबास थिए। जसलाई जस्तस पनि भनिन्थ्यो। अर्को मानिस मत्तियास थियो। ^{२४-२५}प्रेरितहरूले प्रार्थना गरे, “प्रभु, तपाईंले सबैको मनका कुराहरू जान्नु हुन्छ। हामीलाई देखाउनु होस यी दुइजना मध्ये कसलाई यो काम गराउन तपाईंले छान्नु भएको छ। यहूदाले छाने अनि तिनी वास्तवमा कहाँका थिए त्यहीं गए। प्रभु, हामीलाई देखाउनुहोस् कि कुन मान्छेले एक प्रेरितको स्थान लिनु पर्ने हो।” ^{२६}प्रेरितहरूले दुइजनाबाट एकजना छान्नलाई चिढ्दा गरे। चिढामा मत्तियासको नाउँ पर्यो। यसैकारणले अन्य एघारजना प्रेरितहरू सहित ऊ पनि एक प्रेरित हुन पुगे।

पवित्र आत्माको आगमन

२ जब पेन्तिकोसको* दिन आइपुग्यो, प्रेरितहरू सबै एकै ठाउँमा जम्मा भएका थिए। ^२अचानक स्वर्गबाट जोडले हुरी वतास चले जस्तै एउटा आवाजले तिनीहरू जुनकोठामा बसिरहेका थिए सम्पूर्ण प्रकारले ढाकियो। ^३तिनीहरूले आगोका ज्वालाहरू जस्तो देखे। ती ज्वालाहरू विभाजित भएर प्रत्येक व्यक्ति माथि बस्यो। ^४तिनीहरू सबै पवित्र आत्माले परिपूर्ण भए र तिनीहरूले विभिन्न भाषाहरूमा बोलन थाले। पवित्र आत्माले तिनीहरूलाई त्यसो गर्न शक्ति प्रदान गर्नुभयो।

^५त्यसबेला यरूशलेममा केही धार्मिक यहूदीहरू बस्ये। तिनीहरू संसारको प्रत्येक राष्ट्रबाट आएका थिए। ^६तिनीहरू धेरै जसो आवाज सुने पछि आए। प्रेरितहरूले आआफ्ना भाषामा बोलेको सुनेर तिनीहरू छक्क परे। ^७यी सबै यहूदीहरू यसमा आश्चर्य चकित भए। तिनीहरूले बुझेनन् कि कसरी प्रेरितहरू यस्तो गर्न सक्षम भए। तिनीहरूले भने, “हेर! यी मानिसहरू जो बोलिरहेका छन् तिनीहरू सबै गालीलबाट आएका हुन्।” ^८तर हामी तिनीहरूले बोलेका शब्दहरू हाम्रो आफ्नै भाषामा सुनिरहेका छौं। यो कसरी सम्भव भयो? हामी विभिन्न ठाउँहरूबाट आएका हौं: ^९पार्थीया, मेदीया, एलाम, मेसोपोटामिया, यहूदिया, कपोदिसिया, पोन्टस, एशिया, ^{१०}फ्रिगिया,

कनानी कनानीहरू एक यहूदी राजनैतिक दलका थिए। जसले अहिंसाद्वारा पनि रोमीहरूबाट इस्त्राएल स्वतन्त्र गराउने चेष्टा गरिरहेको थिए।

पेन्तिकोस यहूदीहरूको गहुँ फसल उठाउने उत्सव। यो निस्तार भन्दा पचासदिन पछि आँउन्थ्यो।

प्याम्फिलिया, मिस्रदेश, साईरिन छेउको लिविया, रोम
 ११क्रेती र अरबीयाबाट। हामी कतिपय जन्मजात यहूदीहरू
 हौं अनि अरू कसैलाई यहूदी धर्ममा परिवर्तन गरिएको
 छ। हामी ती विभिन्न देशहरूबाट आएका हौं। तर हामी
 ती मानिसहरूलाई हाम्रो आफ्नै भाषामा सुन्न सक्छौं।
 हामी तिनीहरूले परमेश्वरको विषयमा भनेका सबै महान
 कुराहरू बुझ्न सक्छौं।” १२मानिसहरू सबै आश्चर्य
 चकित र अलमल्ल भए। तिनीहरूले आपसमा प्रश्न गरे,
 “यसको मतलब के हुन सक्थ्यो?” १३तर अन्य मानिसहरू
 तिनीहरू माथि हौंसिरहेका थिए। ती मानिसहरूले सोचे
 कि प्रेरितहरूले खुब दाखरस पिए अनि माते।

पन्थुको मानिसहरूलाई सम्बोधन

१४त्यसपछि पन्थुस अन्य एघार जना प्रेरितहरूसित
 उभिए। सबै जनसमुदायले सुन्ने गरेर उनले जोडसँग
 कराएर भने। उनले भने, “मेरा यहूदी दाजु-भाइहरू र
 यरूशलेमका बासिन्दाहरू, मलाई ध्यान दिएर सुन! म
 तिमीहरूले जान्नु पर्ने आवश्यक कुराहरू भन्न लागेको
 छु। १५यी मानिसहरू तिमीहरूले सोचे जस्तै मातेका
 छैनन्। अहिले बिहानको भर्खर नौ मात्र बजेको छ।
 १६आज यहाँ भइरहेका कुरा अगमवक्ता योएलले भनेका
 हुन्:

१७ ‘परमेश्वरले भन्नु हुन्छ:

अन्तिम दिनहरूमा सबै मानिसहरूमाथि मेरो
 आत्मा खन्याईदिनेछु, तिम्रा छोरा अनि छोरीहरूले
 अगमवाणी गर्नेछन्। तिम्रा जवान मानिसहरूले
 दर्शनहरू देख्नेछन्। तिम्रा बूढा मानिसहरूले
 विशेष दर्शनहरू देख्नेछन्।

१८ त्यसबेला, म मेरो आत्मा खनाउनेछु, मेरो
 सेवकहरू, पुरुष र स्त्रीहरूमाथि, अनि तिनीहरूले
 अगमवाणी गर्नेछन्।

१९ म छक्क पर्दो चीजहरू माथि आकाशमा देखाउनेछु,
 तल पृथ्वीमा, म प्रमाणहरू दिनेछु त्यहाँ रगत,
 आगो, र घन धुँवा हुनेछ।

२० घाम अन्धकारमय भई बदल्दिने छ अनि जुन
 रगत सरह रक्तिम हुनेछ तब महान र महिमामयी
 प्रभुको दिन आउनेछ।

२१ अनि हरेक व्यक्ति ज-जसले प्रभु माथि विश्वास
 गर्नेछ बचाइनेछ।’

योएल २:२८-३२

२३मेरो यहूदी दाजु-भाइहरू, यी शब्दहरूमा ध्यान
 देऊ: नासरतको बासिन्दा येशू विशिष्ट मानिस हुनुहुन्थ्यो।
 परमेश्वरले यो स्पष्ट रूपमा तिमीहरूलाई देखाउनु भयो।
 परमेश्वरले येशूको माध्यमद्वारा शक्तिशाली अनि
 आश्चर्यजनक कुराहरू गरेर यसलाई प्रमाण गर्नुभयो।
 तिमीहरू सबै जनाले यी कुराहरू देखेका छौं। २३येशूलाई
 तिमीहरूमा सुम्पिएको थियो अनि तिमीहरूले उहाँलाई
 माखौं। ती मानिसहरूका सहायता लिएर जोसित परमेश्वरको
 नियम छैन तिमीहरूले येशूलाई कूसमा किला ठोक्यौं।
 तर परमेश्वरलाई यी सबै घटना हुने थियो भनेर थाहा
 थियो। यो परमेश्वरकै योजना थियो। परमेश्वरले यो
 योजना धेरै अघि बनाउनु भएको थियो। २४येशूले
 मृत्युको पीडा खप्नु पर्यो, तर परमेश्वरले उहाँलाई
 मृत्युबाट छुटकारा दिनुभयो। मृत्युले येशूलाई समाल्न
 सकेन। परमेश्वरले येशूलाई मृत्युबाट ल्याउनु भयो।
 २५दाऊदले येशूको विषयमा यस्तो भनेका थिए:

‘सँधै मैले प्रभुलाई सम्मुख देखेँ मलाई बचाउँन
 उहाँ मेरो दाहिनेतिर हुनु हुन्छ।’

२६ यसैले मेरो हृदय आनन्दित छ र मेरो मुखले
 आनन्दसित बोल्दछ। मेरो शरीर पनि आशामा
 बाँच्नेछ,

२७ किनभने तपाईंले मेरो प्राणलाई पातालमा छोड्नु
 हुने छैन। तिमीहरूले आफ्ना एक पवित्रलाई
 चिहानमा कुहुनु दिने छैनौं।

२८ तिमीहरूले मलाई कसरी बाँच्न सिकायौं तिमीहरू
 मेरो छेउमा आउने छौं अनि मलाई आनन्दले
 भरिदिने छौं।’

भजनसंग्रह १६:८-११

२९“मेरा दाजु-भाइहरू, म तिमीहरूलाई पूर्ण रूपले
 हाम्रा पूर्वा दाऊदको विषयमा भन्न सक्छु। उहाँ मर्नु
 भयो र गाडियो। उहाँको चिहान अफ सम्म हामीसँग
 छ। ३०दाऊद एक अगमवक्ता थिए अनि परमेश्वरले
 भन्नु भएका कुराहरू जान्दथे। परमेश्वरले दाऊदलाई
 वचन दिनु भएको थियो कि उनकै परिवारबाट कुनै
 एकजनालाई दाऊद जस्तै राजा बनाउने छु। ३१यस्तो
 घटना हुन अगावै दाऊदलाई यो कुरा थाहा
 थियो। यसैकारण येशूको पुनरुत्थानको विषयमा दाऊदले
 भने:

‘उहाँलाई नरकमा छाडिएको थिएन। उहाँको शरीर चिहानमा सङ्गेन।’

३२ यो उनै येशू हुन जसलाई परमेश्वरले मृत्युबाट बौराए, हामी सबै त्यस सत्यको साक्षी छौं। ३३ यसकारण परमेश्वरले उनको दाहिने पट्टि येशूलाई उठाए। परमेश्वरले उहाँलाई पवित्र आत्मा दिनु भयो, जो उहाँले दिनु प्रतिज्ञा गर्नु भएको थियो। अनि उहाँले त्यो पवित्र आत्मा खनाए जो तिमीहरूले अहिले देख्छौं अनि सुन्छौ। ३४ दाऊद स्वर्गमा गएका छैनन्। यो त येशू हुनुहुन्थ्यो जो स्वर्ग जानुभयो। दाऊद आफैले भने:

‘प्रभुले मेरो प्रभुलाई भन्नु भयो: मेरो दाहिने तर्फ बस,

३५ जबसम्म तिम्रा शत्रुहरू तिम्रो पाइताला मुनि राखिदैन।’

भजनसंग्रह ११०:१

३६ यसैले सबै यहूदी मानिसहरूले यो सत्यलाई जानु पर्छ: परमेश्वरले येशूलाई प्रभु र ख्रीष्ट बनाउनु भयो। उहाँ त्यही मानिस हुनुहुन्थ्यो जसलाई तिमीहरूले क्रूसमा किला ठोक्थौ।’

३७ जब मानिसहरूले त्यो सुने तिनीहरू अत्यन्तै दुःखीत भए। तिनीहरूले पन्त्रुस र अन्य प्रेरितहरूलाई सोधे, “हे भाइहरू हो, हामीले के गर्नु पर्ने?”

३८ पन्त्रुसले तिनीहरूलाई भने, “तिमीहरूका हृदयहरू अनि जीवनहरू परिवर्तन गर, तब तिमीहरू प्रत्येकलाई येशू ख्रीष्टको नाउँमा बप्तिस्मा हौं। तब तिमीहरूका पापहरूलाई क्षमा दिनेछ र तिमीहरूले पवित्र-आत्माको उपहार पाउने छौं। ३९ यो प्रतिज्ञा तिमीहरूको लागि अनि तिमीहरूको बालकहरूको लागि अनि ती सबै मानिसहरूका लागि पनि हो जो टाढामा छन्। यो ती प्रत्येक मानिसहरूका लागि हो जसलाई प्रभु हाम्रा परमेश्वरले आफैमा बोलाउनु हुन्छ।”

४० पन्त्रुसले तिनीहरूलाई यी अनि अन्य अनेक शब्दहरूद्वारा चेतावनी पनि दिए, “उनीहरूलाई आग्रह गरे कि स्वयं तिमीहरूले यी दुष्ट सन्तानहरूबाट जोगाऊ।”

४१ तब ती मानिसहरू जसले पन्त्रुसका सन्देश माने, बप्तिस्मा लिए। त्यस दिनमा भण्डै तीन हजार जति मानिसहरू विश्वासीहरूको भुण्डमा थपिए। ४२ ती विश्वासीहरू लगातार आपसमा भेटघाट गरिरहे। तिनीहरूले आफ्ना समय प्रेरितहरूले दिएका शिक्षा सिक्नमा प्रयोग

गरे। तिनीहरू एकअर्कामा साभेदार भए। तिनीहरू एक साथ खँदै थिए अनि एक साथ प्रार्थना गर्दै थिए।

विश्वासीहरूको बाँदाई

४३ प्रेरितहरूले धेरै शक्तिपूर्ण र आश्चर्यपूर्ण कामहरू गरे। अनि प्रत्येक मान्छेले आश्चर्य मिश्रित भय अनुभव गरे। ४४ सबै विश्वासीहरू सँगै बसे। सबै कुराहरू आपसमा बाँड्नुहुँदो गरे। ४५ विश्वासीहरूले आफ्नो जमीनहरू र आफ्नो जे जति सम्पत्तिहरू थिए, सबै बेचे अनि बेचेर पाएको पैसा हरेक व्यक्तिको आवश्यकताको अनुपातमा बाँडे। ४६ तिनीहरू प्रत्येक दिन मन्दिरको प्राङ्गणमा भेट्थे। तिनीहरू सबैको एउटै उद्देश्य थियो। तिनीहरू आनन्दित भएर औ इमान्दारी हृदय लिएर आफ्ना घरमा सँगै रोटी टुक्राए अनि खाए। ४७ तिनीहरूले परमेश्वरको प्रशंसा गरे अनि सबै मानिसहरूले उनीहरूलाई मन पराउँथे। अधिक भन्दा अधिक मानिसहरूले संरक्षण पाए र प्रभुले तिनीहरूलाई विश्वासीहरूको हूलमा सम्मिलित गरे।

पन्त्रुसले एक लङ्गडो मान्छेलाई निको पार्छ

४८ एकदिन पन्त्रुस र यूहन्ना मन्दिर गए। त्यतिबेला अपरान्हको तीन बजेको थियो। यो दैनिक प्रार्थना गर्ने बेला थियो। ४९ जब तिनीहरू मन्दिर प्राङ्गण तिर गइरहेका थिए, त्यहाँ एकजना मानिस थिए। जीवनभरि नै त्यो मान्छे लङ्गडो थियो। उ हिँड्न सक्तैन थियो, यसैले केही साथीहरूले उसलाई बोक्ने गर्थे र प्रत्येक दिन मन्दिरमा ल्याउने गर्थे। तिनीहरूले त्यो लङ्गडो मान्छेलाई मन्दिर बाहिर एउटा ढोकाको मध्ये छेउमा राखे जसलाई सुन्दर-द्वार भनिन्थ्यो। त्यहाँ त्यस मान्छेले मन्दिर जाने मान्छेहरूसँग पैसा माग्ने गर्थ्यो। ५० त्यसदिन त्यो मान्छेले पन्त्रुस र यूहन्नालाई मन्दिरको प्राङ्गणभित्र गइरहेको देख्यो। उसले तिनीहरूसँग पैसा माग्यो। ५१ पन्त्रुस र यूहन्नाले त्यस लङ्गडो मान्छेलाई एक टक लाएर हेरे अनि पन्त्रुसले भने, “हामीलाई हेर!” ५२ त्यस मान्छेले तिनीहरूबाट केही पाउने आशाले तिनीहरूलाई ध्यान लगाएर हेर्यो। ५३ तर पन्त्रुसले भने, “मसँग कुनै सुन अथवा चाँदी छैन, तर मसँग जे छ त्यो तिमीलाई दिनेछु। नासरतको येशू ख्रीष्टको शक्तिले-जुरूक उठ र हिँड्।” ५४ त्यसपछि पन्त्रुसले त्यस मान्छेको दाहिने हात पकेर उठाए अनि अचानक उसको खुट्टा अनि गोली गाँठाहरू

तगड़ा भयो।^८ त्यो मान्छे उफ्रियो र जुरुछ खडा उभियो र हिंड्न थाल्यो। त्यो मन्दिरको प्राङ्गणभित्र तिनीहरू सँगै गयो। त्यो हिड्दै, उफ्रँदै, परमेश्वरको स्तुति गाइरहेको थियो।^{९-१०} सबै मानिसहरूले उसलाई चिने। मानिसहरूले चिने कि त्यो मान्छे लङ्गडो थियो र उ प्रत्येक दिन मन्दिरको सुन्दरद्वारको सामु बसेर पैसा माग्दथ्यो। अब तिनीहरूले त्यही मान्छेलाई हिंड्दै र प्रभुको स्तुति गाउँदै गरेको देखे। मानिसहरू छक्क परे। तिनीहरूले यो कसरी हुन सक्यो भनेर बुझ्न सकेनन्।

पत्रुस मानिसहरू सँग बोल्दछ

^{११}त्यो मानिसले पत्रुस र यूहन्नालाई लगातर समाति रह्यो। सबै मानिसहरू चकित भएका थिए कारण त्यो लङ्गडो मान्छे निको भएको थियो। तिनीहरू पत्रुस र यूहन्ना भएको सुलेमानको दलानमा दगुरे।^{१२} जब पत्रुसले यस्तो देखे, उनले मानिसहरूलाई भने, “मेरा यहूदी दाजु-भाइहरू हो! तिमीहरू किन यसमा अचम्भ मानिरहेका छौ?” तिमीहरूले हामीलाई यस्तो प्रकारले हेरिरहेकाछौ कि मानौं, हामीले हाम्रो शक्ति र भक्तिले त्यो मान्छेलाई हिंड्ने सामर्थ्य बनायौ।^{१३} होइन! यो परमेश्वरले गर्नु भएको हो! उहाँ अब्राहामका परमेश्वर, इसहाकका परमेश्वर र याकूबका परमेश्वर हुनुहुन्छ। उहाँ हाम्रा सबै पुर्खाहरूका परमेश्वर हुनुहुन्छ। उहाँले उहाँका खास सेवक येशूलाई गौरान्वित तुल्याउनु भयो जसलाई तिमीहरूले मार्न भनी सुम्पियौ। पिलातसले येशूलाई मुक्त गरिदिने निर्णय गरेका थिए। तर तिमीहरूले येशूलाई हामी चाहँदैनौ भन्यौ।^{१४} येशू पवित्र र असल हुनुहुन्थ्यो, तर तिमीहरूले भन्यौ तिमीहरू उनलाई चाहँदैनौ। तिमीहरूले येशूको सट्टामा ज्यानमारालाई छोड़ी माग्यौ।^{१५} अनि तिमीहरूले एक यस्तो व्यक्तिलाई माग्नु जो जीवन श्रोत हुनुहुन्छ! तर परमेश्वरले उहाँलाई मृत्युबाट बौराउनु भयो। हामी त्यस्को साक्षी छौं- हामीले आफ्नै आँखाले देखेका हौं।^{१६} येशूमा विश्वास रहेकै कारण यो व्यक्ति अहिले निको भयो। यस्तो हुन गएको कारण चाहिँ हामी येशूको शक्तिमा पूर्ण विश्वास राख्दछौ। येशूमा विश्वास भएको कारणले यो व्यक्ति निको भएको छ। तिमीहरूले उसलाई देख्छौं अनि तिमीहरूले उसलाई चिन्छौ।

^{१७}मेरा दाजु-भाइहरू, तिमीहरूले येशूलाई के के गर्छौ, म जान्दछु। तिमीहरूले आफैले बुभेनौ तिमीहरू

के गरिरहेका थियौ, तिमीहरूका नेताहरूले पनि बुभेनन्।^{१८} परमेश्वरले सबै अगमवक्ताहरूको माध्यमद्वारा भनिसक्नु भएको थियो कि ख्रीष्ट पीडित हुनेछन र मर्नेछन्। मैले तिमीहरूलाई भनेको छु कसरी परमेश्वरले यी कुराहरू पूर्ण गर्नुभयो।^{१९} यसैले तिमीहरूले आफ्ना हृदयहरू र जीवन परिवर्तन गर्ने पर्छ! परमेश्वर तर्फ फर्क अनि उहाँले तिमीहरूको पापहरूलाई क्षमा दिनुहुन्छ।^{२०} त्यसपछि प्रभुले तिमीहरूलाई आत्मिक विश्रामको समय दिनुहुनेछ। उहाँले येशूलाई पठाउनुहुनेछ, जसलाई उहाँले तिमीहरूका निम्ति ख्रीष्टको रूपमा चुन्नु भएको छ।^{२१} तर येशू त्यसबेला सम्म स्वर्गमा बस्ने पर्छ, जब सम्म हरेक थोक फेरि व्यवस्थित हुँदैन। परमेश्वरले यस समयको विषयमा धेरै पहिल्यै उहाँको पवित्र अगमवक्ताद्वारा भनिसक्नु भएको थियो।^{२२} मोशाले भन्नुभयो, ‘प्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले तिमीहरूलाई एकजना अगमवक्ता दिनुहुनेछ। त्यो अगमवक्ता तिमीहरूका आफ्नै सम्प्रदायबाट आउनेछन्। उ म जस्तै हुनेछ। ती अगमवक्ताले भनेका सबै कुराहरू तिमीहरूले पालन गर्नुपर्नेछ।^{२३} यदि कुनै व्यक्तिले त्यो अगमवक्ताको भनाई पालन गरेन भने उसलाई परमेश्वरको मानिसहरूबाट अलग्ग गरिनु पर्छ अनि ध्वंस पारिनु पर्छ।’*^{२४} शामूल र सबै अन्य अगमवक्ताहरू जो उनी पछि आए परमेश्वरको निम्ति बोले अनि तिमीहरूले यो समयको बारेमा भने।^{२५} तिमीहरूले अगमवक्ताहरूले जे भने ती ग्रहण गरिसकेका छौ। तिमीहरूले परमेश्वर अनि तिमीहरूका पुर्खाहरू माफ भएको सम्भ्रौता स्वीकार गरिसकेकाछौ। प्रभुले तिमीहरूका पिता अब्राहामलाई भन्नुभयो, ‘पृथ्वीमा भएको सबै राष्ट्रहरू तिमीहरूका सन्ततिद्वारा धन्य हुनेछ।’*^{२६} परमेश्वरले उहाँका खास सेवक पठाउनु भयो। उहाँले उनलाई पहिले तिमीहरू कहाँ नै पठाउनु भयो। तिमीहरू प्रत्येकलाई दुष्ट पथबाट हटाएर आशीष दिनुलाई परमेश्वरले येशूलाई पठाउनु भयो।”

यहूदी सभा समक्ष पत्रुस र यूहन्ना

जब पत्रुस र यूहन्ना मानिसहरूसँग बोलिरहेका थिए, केही मानिसहरू तिनीहरूकहाँ आए। तिनीहरू यहूदी पूजाहारीहरू मन्दिरको देखरेख गर्नेहरूको कप्तान र

*प्रभु तिमीहरूका ... पारिनु पर्छ’ व्यवस्था १८:१५, १६।

*‘पृथ्वीमा ... हुनेछ’ उत्पत्ति २२:१८; २६:२४।

केही सटुकीहरू* थिए। ^२पत्रुस र यूहन्नाले जे जति कुराहरू मानिसहरूलाई सिकाए त्यसकारणले तिनीहरू रिसाइसकेका थिए। ती दुइ प्रेरितहरूले भन्दै थिए मानिसहरू मृत्युबाट जग्नेछन्। येशूको उदाहरण दिएर तिनीहरूले यो सिकाए। ^३यहूदी अगुवाहरूले पत्रुस र यूहन्नालाई पक्रे अनि जेलमा थुनामा राखे। रात परिसकेको थियो, यसैले तिनीहरूले पत्रुस र यूहन्नालाई अर्को दिन सम्म जेलमा राखे। ^४तर धेरै मानिसहरू जजसले पत्रुस र यूहन्नाको समाचार सुनेका थिए, तिनीहरू विश्वासी बनिए। यसर्थ अहिले त्यहाँ प्रायः पाँच हजार पुरुषहरू विश्वासीहरूको हूमा थिए।

^५अर्को दिन यहूदी अगुवाहरू, बूढा यहूदी अगुवाहरू र शास्त्रीहरू यरूशलेममा भेट्न भए। ^६हन्नास प्रधान पूजाहारी केफास, यूहन्ना र अलेकजाण्डरहरू त्यहाँ थिए। सबै मानिसहरू जो प्रधान पूजाहारी चुनिने एक परिवारका थिए, त्यहाँ थिए। ^७तिनीहरूले पत्रुस र यूहन्नालाई सबैजना समक्ष उभ्याए। यहूदी अगुवाहरूले तिनीहरूलाई धेरै पल्ट सोधे, “यस लङ्गडो मान्छेलाई तिमीहरूले कसरी ठीक पाख्यौ? के शक्तिले तिमीहरूले यो काम गख्यौ? कसको अधिकार लिएर तिमीहरूले यसो गख्यौ?”

^८तब पवित्र आत्माले पत्रुस परिपूर्ण भयो। उनले तिनीहरूलाई भने, “मानिसहरूका अगुवाहरू र बूढा अगुवाहरू: ^९तिमीहरूले यस्ता असल काम गरेको विषयमा अहिले हामीलाई प्रश्न गरिरहेछौ कि यो लङ्गडो मान्छे कसरी निको भयो? ^{१०}तिमीहरू सबै, यहूदी मानिसहरूले जानोस कि यो लङ्गडो मान्छे नासतका येशू ख्रीष्टको शक्तिद्वारा निको भएको हो! जसलाई तिमीहरूले क्रूसमा किला ठोक्थौ। परमेश्वरले उहाँलाई मृत्युबाट जीवनमा बौराउनु भयो। यो मानिस लङ्गडो थियो, तर अब ठीक छ। उ तिमीहरू सामु उभिन सामर्थ छ येशूको शक्तिले गदा! ^{११}येशू हुनुहुन्छ

‘यो दुंगालाई तिमी डकर्मीहरूले कुनै महत्व नै दिएनौ तर यो दुंगा मूल-दुंगा हुनगएको छ।’

भजनसंग्रह ११८:२२

^{१२}येशू मात्र एक त्यस्तो हुनुहुन्छ जो मानिसहरूलाई बचाउन योग्य हुनु हुन्छ। उहाँको नाँउ मात्र यो संसारका मानिसहरूलाई दिइएको एक शक्ति हो, जसद्वारा हामीलाई बचाउन सकिन्छ।”

^{१३}यहूदी अगुवाहरूले जाने कि पत्रुस र यूहन्नामा कुनै त्यसो खास प्रशिक्षण र शिक्षा छैन रहेछ भनेर। तर अगुवाहरूले पत्रुस र यूहन्ना निडरसाथ बोलेका पनि देखेका थिए। यसैले तिनीहरू छक्क परेका थिए। त्यसपछि मात्र तिनीहरूले पत्रुस र यूहन्ना येशूसँगै रहन्थे भनेर थाहा पाए। ^{१४}त्यो लङ्गडो मान्छे दुई प्रेरितहरूको छेउमा बसेका देखे। तिनीहरूले त्यो मान्छे निको भएको थियो। यसैकारणले तिनीहरूले ती प्रेरितहरूले भनेको विरुद्ध केही उत्तर दिन सकेनन्। ^{१५}यहूदी अगुवाहरूले तिनीहरूलाई महासभाबाट बाहिर जान भने। त्यसपछि ती यहूदी नेताहरू आपसमा अब के गर्नु पर्ने भन्ने कुरामा वदश गरे। ^{१६}तिनीहरूले भने, “हामीहरूले ती प्रेरितहरूसित के गर्नु पर्ने? यरूशलेमका प्रत्येक मानिसहरूले जान्दछन् कि तिनीहरूले दूटो आश्चर्यकर्म गरेकाछन्। यो छल्लङ्ग छ। हामी यसलाई सत्य होइन भनेर भन्न सक्तौनौ। ^{१७}तर हामीहरू तिनीहरूलाई येशूको विषयमा मानिसहरूलाई अभ् धेरै नबताउनु भनेर धम्काऔं। तब यो विषय मानिसहरू बीच अभ् फैलिने छैन।”

^{१८}यसर्थ यहूदी अगुवाहरूले पत्रुस र यूहन्नालाई फेरि भित्र बोलाए। तिनीहरूले तिनीहरूलाई कुनै कुरा मानिसहरूलाई येशूको नाउँमा नसिकाउनु भनी आदेश गरे। ^{१९}तर पत्रुस अनि यूहन्नाले उत्तर दिए, “परमेश्वर समक्ष के सही छ? तिमीलाई सुनु कि परमेश्वरलाई? तिमीहरू आफै निर्णय गर।” ^{२०}हामी चुपचाप बस्न सक्तौनौ। हामीले जे-जे सुन्यौ र देख्यौ हामीले ति मानिसलाई भन्नु पर्छ।” ^{२१-२३}यहूदी अगुवाहरूले तिनीहरूलाई दण्ड दिने कुनै त्यस्तो आधार पाएन किनभने जे भएको थियो त्यसमा सबै मानिसहरू परमेश्वरको प्रशंसा गरिरहेका थिए। यो चमत्कार नै परमेश्वरबाट प्रमाण थियो। जुन मानिस निको पारियो तिनी चालीस वर्षभन्दा ज्यादा उमेर पुगेका थिए! यसैकारणले यहूदी अगुवाहरूले ती प्रेरितहरूलाई घरिघरि चेटावनी दिए अनि तिनीहरूलाई पठाइ दिए।

पत्रुस र यूहन्ना विश्वासीहरू कहाँ फर्किए

^२पत्रुस र यूहन्नाले यहूदी अगुवाहरूका सभा छोडे

सटुकीहरू एक प्रमुख यहूदी धार्मिक गुट, तिनीहरूले खाली पुरानो नियमको प्रथम पाँचवटा पुस्तकहरूलाई मात्र मानेका छन्। तिनीहरूको विश्वासमा मानिसहरू मृत्यु पछि फेरि जन्मदैनन्।

अनि आपना हूलतिर गए। तिनीहरूले आफना हूललाई मुख्य पूजाहारीहरू अनि बूढा यहूदी अगुवाहरूले के-के भनेका थिए सबै बताई दिए।^{२५} जब विश्वासीहरूले यो सुने, तिनीहरू सबैले परमेश्वरलाई एउटै हृदयले प्रार्थना गरे। तिनीहरूले प्रार्थना गरे, "प्रभु, तँपाई नै एक हुनु हुन्छ जसले पृथ्वी, अकाश, समुद्र र तिनीहरूमा भएका प्रत्येक वस्तु यस पृथ्वीमा बनाउनु भयो।^{२५} हाम्रा पिता दाऊद तपाईंको सेवक हुनुहुन्थ्यो। पवित्र आत्माद्वारा उनले यी शब्दहरू लेखे:

'किन संसारका मानिसहरू परमेश्वरको विरुद्ध योजनाहरू तयार पार्छन्? यी सबै आशाहीन छन्।

^{२६} पृथ्वीका राजाहरू, शासकहरू परमप्रभु र उहाँका ख्रीष्ट विरुद्ध लडाईं लड्न एक ठाँउमा भेला भए।'

भजनसंग्रह २:१-२

^{२७}यी कुराहरू साँच्चि नै घटेका थिए जब हेरोद, पन्तियस पिलातस, जातिहरू अनि यहूदीहरू येशूको जो तिमीहरूका पवित्र सेवक हुनु हुन्छ, जसलाई तिमीहरूले ख्रीष्ट हुनुको लागि नियुक्ति दियो विरुद्धमा यरूशलेममा 'एकत्रित भयो'।^{२८} यी सबै मानिसहरू तपाईंले तपाईंको शक्ति अनि ज्ञानले योजना गरेका सबै कर्म गर्नु एकत्रित भए।^{२९} अनि, अब, सुन्नुहोस परमप्रभु! तिनीहरूले के भनीरहेछन्। तिनीहरूले हामीलाई डर देखाउने कोशिश गरीरहेछन्! परमप्रभु, हामी तपाईंको सेवकहरू हौं। हामीलाई ती कुराहरू भन्नलाई सहयोग गर्नुहोस जुन तपाईं हामी द्वारा साहससँग भनेको चाहनु हुन्छ।^{३०} प्रमाणहरू दिएर अनि तपाईंको पवित्र सेवक येशूको नाँउद्वारा चमत्कारहरू गरेर ती रोगी व्यक्तिहरूलाई निको पारी तपाईंको शक्ति देखाउनु होस।"

^{३१} विश्वासीहरूका प्रार्थना पछि, तिनीहरू जहाँ जुन ठाउँमा भेला भएका थिए त्यो ठाउँ हलिल्यो। तिनीहरू पवित्र आत्माले पूर्ण भए, र तिनीहरूले परमेश्वरको सन्देश साहससाथ भने।

विश्वासीहरूको अंश

^{३२} विश्वासीहरू हृदय अनि आत्माका एक भएका थिए। त्यस टोलीमा भएका कसैले पनि आफना चीजहरूलाई

आफ्नो भनेनन्। बरु सट्टामा, तिनीहरूसित प्रत्येक भएका थोकमा साभेदार भए।^{३३} प्रभु येशूको मृत्युबाट पुनरुत्थान भएको बारेमा प्रेरितहरूले ठूलो शक्तिसंग साक्षी दिए। अनि परमेश्वरले सबै विश्वासीहरूलाई धेरै आशीर्वाद दिनुभयो।^{३४} तिनीहरूले चाहेका सबै वस्तुहरू प्राप्त गरे। जजसका आफना जमीन र घरहरू थिए पैसाको निम्ति बेची दिए।^{३५} तिनीहरूले बिक्रीबाट पाएको पैसा प्रेरितहरूलाई दिए। त्यसपछि हरेकलाई उसको आवश्यकता अनुसार दिइए।

^{३६} विश्वासीहरू मध्ये एकजनाको नाउँ यूसुफ थियो। प्रेरितहरूले तिनलाई बर्णाबास भन्दथे। 'बर्णाबास' नाउँको अर्थ हुन्छ "व्यक्ति जसले अरूलाई सहयोग गर्छ।" उनी साइप्रस देशका एकजना लेवी* थिए।^{३७} यूसुफको आफ्नै खेत थियो। त्यो उनले बेची दिए अनि उसले बिक्रीबाट पाएको पैसा प्रेरितहरूलाई दिए।

हननिया र सफीरा

पहननिया नाँउ भएको एक मानिस थिए। उसकी स्वास्नीको नाउँ सफीरा थियो। हननियाले केही सम्पति बेचे।^२ तर उनले बेचेर पाएको पैसाको केही अंश मात्र प्रेरितहरूलाई दिए। उसले बचेको पैसाको केही अंश आफ्नो लागि राख्यो। उनकी स्वास्नीलाई त्यो कुरा थाहा थियो तर उ पनि सहमत थिई।^३ पत्रुसले भने, "हननिया, तिमीले किन आफ्नो हृदय शैतानलाई नियन्त्रण गर्नु दियो? तिमीले पवित्र आत्मालाई धोका दिने प्रयास गर्छौ। तिमीले तिम्नो जमीन बेच्यौ, तर आफ्नै लागि तिमीले किन बेचेको पैसाबाट केही अंश राख्यौ? ^४ जमीन बेचन अगाडी, त्यो तिम्नो थियो। अनि त्यो बेची सकेपछि पनि, तिमी त्यो पैसा तिमीले चाहेको कुरामा चलाउन सक्थ्यौ। यस्तो नराम्रो काम गर्ने विचार तिम्नो मनमा किन आयो? तिमीले परमेश्वरलाई ढाँड्यौ हामी मान्छेलाई होइन।"^५ ^६ जब हननियाले त्यस्तो सुने, उ लड्यो र मरिहाल्यो। केही युवाहरू आए अनि उसको शरीर ढाकिदिए। त्यसपछि त्यसलाई बाहिर निकालेर गाडिदिए। अनि प्रत्येक मानिसले त्यस्तो घटनाको विषयमा सुनेपछि भयभीत बने।

लेवी लेवीहरू लेवी समूहका मानिसहरू थिए जसले यहूदी पूजाहारीलाई मन्दिरमा सघाउँथे।

प्रयः तीन घण्टा पछि तिनकी स्वास्नी सफीरा भित्र आई। उसलाई आफ्नो लोग्ने प्रति त्यस्तो घटना घटन गएको थाहा थिएन। पत्रुसले उसलाई भन्यो, “जमीन बेचेर तिमीले कति पैसा पायौ, मलाई भन। यति पैसामै तिमीले जमीन बेच्यौ?”

सफीराले उत्तर दिइ, “हो, हामीले जमीन बेचेर पाएको पैसा त्यति नै हो।” पत्रुसले भन्यो, “किन तिमी र तिमी लोग्ने प्रभुको आत्मा जाँचन सहमत भयौ? सुन! तिमीले ती पदचापहरू सुन्यौ? यी ती मानिसहरूका हुन जो भर्खर तिमी लोग्नेलाई दफन गरेर दैलोमा आइपुगेका छन्! तिनीहरूले तिमीलाई पनि त्यसै गरी बोकेर बाहिर लानेछन्।” त्यति नै बेला सफीरा उसको खुट्टामा लड्डी र प्राण त्यागि। ती युवाहरू आए अनि उसलाई मरिसकेको भेट्टाए। तिनीहरूले उसलाई त्यसरी नै बाहिर लगे अनि उसलाई उसको लोग्नेकै छेउमा गाडिदिए। जम्मै विश्वासीहरू र अन्य मानिसहरूले ती घटनाहरू सुनेपछि सबै भयप्रस्त भए।

प्रभुका प्रमाणहरू

प्रेरितहरूले मानिसहरू माभ अनेक चमत्कारहरू अनि आश्चर्यमय कार्यहरू गरे। प्रेरितहरू एकैसाथ सुलेमानको दलानमा थिए। तिनीहरू सबैको एउटै उद्देश्य थियो। कसैले पनि प्रेरितहरूसँग सामेल हुने आँट गरेनन् तर सबै मानिसहरूले प्रेरितहरूको विषयमा राम्रै कुरा गरे। अनि धेरै मानिसहरू, दुवै पुरुषहरू र नारीहरूले प्रभुमा विश्वास गरे अनि विश्वासीहरूको टोलीमा सामेल गरिए। अतः तिनीहरूले बिमारी मानिसहरूलाई गल्लीहरूमा ल्याए। पत्रुस आईरहेकाछन् भन्ने मानिसहरूले सुनेका थिए। यसैले तिनीहरूले बिमारीहरूलाई ओछ्यान अनि चट्टाइहरूमा राखे। किनभने तिनीहरूले सोचे यदि पत्रुसको छाया सम्म पनि बिमारीहरूमा पर्खो भने ती बिमारीहरूलाई निको हुन यथेष्ट हुनेछ। मानिसहरू यरूशलेम वरिपरि को शहरहरूबाट आएका थिए। तिनीहरूले बिमारीहरू र साथै तिनीहरूलाई पनि ल्याए जसलाई दुष्ट आत्माहरूले सताएको थियो। तिनीहरू सबै निको भए।

यहूदीहरूले प्रेरितहरूलाई रोक्ने प्रयास

प्रधान पूजाहारी र उनका साथीहरू (त्यस टोलीलाई सदुकीहरू भनिन्थ्यो) इष्याले भरिए। तिनीहरूले

प्रेरितहरूलाई पक्रे अनि जेलमा थुने। तर राती प्रभुको दूतले जेलको दैलोहरू खोलिदिए अनि तिनीहरूलाई बाहिर ल्याए अनि भने, “जाऊ र मन्दिरमा उभिनू अनि मानिसहरूलाई यो नयाँ जीवनको विषयमा प्रत्येक कुरा वर्णन गर।” जब प्रेरितहरूले यो सुने, तिनीहरू मन्दिरमा विहानै गए अनि सिकाउन शुरू गरे।

प्रमुख पूजाहारी र उनका साथीहरू आई पुगे। तिनीहरूले यहूदी मानिसका समस्त अगुवाहरू सहित सभाघरको सभा डाके। तिनीहरूले प्रेरितहरूलाई कैदखानाबाट ल्याउन भनी केही मानिसहरू पठाए। जब तिनीहरू जेल गए तिनीहरूले प्रेरितहरूलाई पाउन सकेनन्। तब तिनीहरू फर्केर आए अनि यस विषयमा यहूदी अगुवाहरूलाई बताए। तिनीहरूले भने, “जेल बन्द र सुरक्षित रूपले ताल्चा मारेको थियो। प्रहरीहरू दैलोमा उभिरहेका थिए। तर जब हामीले दैलो खोल्थौ, जेल खाली थियो।” मन्दिरका प्रहरीका कप्तान र मुख्य पूजाहारीहरूले त्यो सुने। तिनीहरू अन्यायमा परे। तिनीहरू यसबारेमा अश्चर्यचकित भए अनि भने, “यसको परिणाम अब के हुने हो?” तब अर्को मान्छे आयो र तिनीहरूलाई भन्यो, “ध्यान दिनुहोस! जसलाई तपाईंहरूले जेलमा हाल्नुभएको थियो तिनीहरू मन्दिरको प्राङ्गणमा उभिरहेका छन्। तिनीहरूले मानिसहरूलाई शिक्षा दिइरहेका छन्।” त्यसपछि कप्तान र उनका मान्छेहरू बाहिर निस्के अनि प्रेरितहरूलाई पक्रे अनि तिनीहरूलाई ल्याए। तर सिपाहीहरूले तिनीहरूलाई बलजपती गरेनन्, किनभने तिनीहरू जनतासँग डराउँथे। सिपाहीहरू डराए किनभने मानिसहरू क्रोधित हुनेछन् अनि तिनीहरूलाई ढुङ्गा हान्ने छन्।

सिपाहीहरूले प्रेरितहरूलाई यहूदी सभामा ल्याए अनि यहूदी अगुवाहरू समक्ष उभ्याए। प्रधान पूजाहारीले सोध खोज गरे। उनले भने, “यस मानिसको विषयमा मानिसहरूलाई कहिले पनि केही नसिकाउनु भनी हामीले तिमीहरूलाई कडा आदेश दिएका थियौं। तर हेर, तिमीहरूले के गरेका छौं! तिमीहरूले यरूशलेम नै तिमीहरूको शिक्षाले भरिदियो। तिमीहरूले यस मानिसको मृत्युको जिम्मेवार हामीलाई ठहर्‍याउने कोशिश गरिरहेछौं।”

पत्रुस र अन्य प्रेरितहरूले जवाब दिए, “हामीले मानिसहरूलाई भन्दा परमेश्वरलाई मान्नु पर्छ। तिमीहरूले येशूलाई मार्छौ। तिमीहरूले उहाँलाई क्रूसमा झुण्ड्यायौ।

तर परमेश्वरले जो हाम्रा पुर्खाहरूका परमेश्वर हुन उहाँलाई मृत्युबाट बौराउनु भयो। ^३येशूलाई परमेश्वरले अगुवा अनि मुक्ति दाताको रूपमा आपना दाहिने तर्फ उठाउनु भयो। परमेश्वरले यसो गर्नुभयो ताकि सबै यहूदीहरूले आपना हृदय र जीवन परिवर्तन गर्न सकुन अनि पापहरूका निम्ति उहाँबाट क्षमा प्राप्त गर्न सकुन। ^३हामी यी कुराका साक्षी छौं। अनि पवित्र आत्मा पनि जो परमेश्वरले तिनीहरूलाई दिनुभएको थियो जसले उहाँको आज्ञा पालन गरे, यी कुराहरूको लागि साक्षी छन्।”

^३यहूदी नेताहरू यी कुरा सुनेपछि रीसले चुर भए। तिनीहरूले प्रेरितहरूलाई मार्न चाहन्थे। ^३फरिसीहरू* मध्ये एकजना त्यस सभामा जुद्ध उठे, उसको नाउँ गमलिले थियो। उनी शास्त्री थिए र सबै जनताले उनलाई इज्जत गर्थे। तिनले मानिसहरूलाई केही क्षणको लागि प्रेरितहरूलाई सभागृहबाट बाहिर लैजान भने। ^३त्यसपछि उनले तिनीहरूलाई भने, “इस्राएलका मानिसहरू हो, यी मानिसहरू प्रति तपाईंहरूले जे गर्ने योजना गर्नु हुँदछ त्यसमा सावधान हुनु होस। ^३यद्यपि गर केही समय अघि के भएको थियो जब थ्यूदास प्रकट भयो? तिनले आफू मुख्य मानिस भएको दावी गरे। भण्डै चार सय मानिसहरूले उनलाई साथ दिए। तर उसलाई मारियो। उसको अनुयायीहरू छरपष्ट भए अनि आन्दोलन त्यसै शेष भयो। ^३त्यसपछि गालीलवासी यहूदा नाउँ भएको एकजना मानिस आए। यो जनगणनाको समय थियो। उसले केही मानिसहरूलाई आफूपछि लाग्न पनि लगाए र अगुवाई गर्‍यो। उ पनि मारियो। अनि तिनका पछि लाग्नेहरू छरपष्ट भए। ^३यसर्थ अब म तिमीहरूलाई भनिरहेछु: ती मानिसहरूबाट टाढा रहौं। तिनीहरूलाई एकलै छाडीदेऊ। यदि तिनीहरूको योजना मानिसहरूबाट अथवा जे तिनीहरूले गरिरहेका छन् त्यो मानिसहरूबाट हो भने यो असफल हुनेछ। ^३तर यदि यो परमेश्वरबाट भएको हो भने, तब तिमीहरूले तिनीहरूलाई रोक्नु सक्ने छौं। तिमीहरूको लडाईं परमेश्वर स्वयंको विरुद्ध को लडाईं भएर समाप्त होला।”

गमलिले भनेको कुरामा यहूदी अगुवाहरू सहमत भए। ^४तिनीहरूले प्रेरितहरूलाई फेरि बोलाए। तिनीहरूले

फरिसीहरू फरिसीको अर्थ “अलग गरिएको व्यक्ति”। फरिसीहरू यहूदीहरूको एक दल थियो। ख्रीष्टको समयमा यहूदीहरूमा तिनीहरूको शक्ति र प्रभाव ठूलो थियो।

तिनीहरूलाई कुट-पिट गरे अनि येशूको विषयमा मानिसहरूलाई केही अभि रू नबताउनु भने। त्यसपछि तिनीहरूले तिनीहरूलाई छाडी दिए। ^४प्रेरितहरू त्यो सभा छाडेर गए। येशूको नाउँमा यसरी अपमानित पाइनु योग्य भएकोमा उनीहरू खुशी भए। ^४तिनीहरूले मानिसहरूलाई शिक्षा दिन छाडेनन् अनि येशू नै ख्रीष्ट हुनु हुन्छ भन्ने सुसमाचार मानिसहरूलाई भन्न छाडेनन्। तिनीहरूले प्रत्येक दिन मन्दिरमा, घर-घरमा त्यसरी नै प्रचार गरे।

विशेष कामको लागि सातजना चुनिए

६ धेरै भन्दा धेरै मानिसहरू येशूका चेला हुन थाले। तर त्यही अवधिमा, ग्रीक-भाषी चेलाहरूले यहूदी भाषी चेलाहरूको विरुद्ध नालिस गरे। तिनीहरूले दावी गरे कि तिनीहरूका विधवाहरूलाई दैनिक वितरणमा ठीक भाग पाइरहेका छैनन्। ^५यसर्थ बाहजना प्रेरितहरूले ती सबै समूहका चेलाहरूलाई एक साथ बोलाए र तिनीहरूलाई भने, “हामीले आहार वितरणमा सहायता गर्नका निम्ति परमेश्वरको वचन सिकाउने काम लत्याएका छौं तर यो हाम्रो निम्ति उचित होइन। ^५यसैले दाजु-भाइहरू हो, तिमीहरूबाटै सात जना मानिसहरू चुन। तिनीहरू सबै पुरुष जाति हुनपर्छ जसको बारेमा मानिसहरूले ती असल छन् भनोस। तिनीहरू जो चुनिन्छन् ज्ञान अनि पवित्र-आत्माको परिपूर्ण भएको हुनपर्छ। हामी तिनीहरूलाई यो काम गर्न नियुक्त गर्ने छौं। ^५यसप्रकारले हामी हाम्रो समय प्रार्थना गर्नमा र परमेश्वरको वचन प्रचार गर्नमा लगाउन समर्थ हुनेछौं।”

^५चेलाहरूका जम्मै टोलीले त्यस्तो विचार मन पराए। तब तिनीहरूले यी सातजना मानिसहरू छाने: स्तिफनस (विश्वासपूर्ण र पवित्र आत्माको परिपूर्ण भएको मानिस) फिलिप, प्रखुरस, निकनोर, तीमोन, पर्मिनास र निकोलस एन्टोकोको, जो पहिले यहूदी भएका थिए। ^६त्यसपछि तिनीहरूले यिनीहरूलाई लगे अनि प्रेरितहरूकहाँ उपस्थित गराए। तिनीहरूले प्रार्थना गरे अनि आपना हातहरू ती मानिसहरूमाथि राखे।

^६परमेश्वरको वचन धेरै मानिसहरूकहाँ पुग्यो। यरूशलेममा चेलाहरूको संख्या बढ्दै गइरहेको थियो। धेरै यहूदी पूजाहारीहरू पनि यस विश्वासका चेला बने।

स्तिफनसको विरुद्ध यहूदीहरू

स्तिफनस एक अनुग्रही अनि शक्तिशाली व्यक्तिले मानिसहरू माफ आश्चर्यमय कुराहरू अनि चमत्कार गरे।^१ तर कतिपय यहूदीहरू आए अनि स्तिफनससँग तर्क गरे। यी यहूदीहरू स्वाधीन सभाघरबाट आएका थिए। यी यहूदीहरू साइरिनीबाट आएका थिए। अलेक्जेड्रिया अनि सिलिसिया अनि एशियाका थिए। तिनीहरूले स्तिफनससँग बहस गरे।^२ तर आत्माले स्तिफनलाई बुद्धिमानीसँग बोल्न सघाइरहेको थियो। यसर्थ यहूदीहरूले तिनी सित बहस गर्न सकेनन्।^३ तब उनीहरूले केही मानिसहरूलाई घुस दिएर बोल्न लगाए, “हामीले मोशा र परमेश्वरका विषयमा स्तिफनसले धर्म निन्दा गरेको सुनेका छौं।”^४ यसो गरेर तिनीहरूले मानिसहरू, अग्रज यहूदी अगुवाहरू र शास्त्रीहरूलाई उक्साए (चम्काए)। तिनीहरू क्रुद्ध भए अनि तिनीहरू आए अनि स्तिफनसलाई समाते अनि तिनीहरूले उनलाई यहूदी सभाघरमा यहूदीहरूका सभामा उपस्थित गराए।^५ तिनीहरूले केही भूटा साक्षीहरू पनि ल्याए। ती भूटा साक्षीहरूले भने, “यस मान्छेले सदैव यो पवित्र स्थान अनि मोशाको नियम विरुद्ध बोल्छ।^६ नासरतका येशूले यो ठाउँ ध्वंस पार्नेछ अनि मोशाले हामीलाई दिनुभएको दस्तुरहरू बदल्नेछ भनी यो मानिसले भनेको सुनेका छौं।”^७ सभामा बसीरहेका सबै मानिसहरूले स्तिफनसलाई आँखा गाडेर हेरे। उनको अनुहार स्वर्गदूतको जस्तो देखिन्थ्यो, हेरेकले त्यो देख्यो।

स्तिफनसको भाषण

७ प्रधान पूजाहारीले स्तिफनसलाई भने, “के यी कुराहरू सत्य हुन्?”^१ स्तिफनसले उत्तर दिए, “मेरा यहूदी पिताहरू र दाजु-भाइहरू, मलाई ध्यानसित सुन। हाम्रा पुर्खा अब्राहाम समक्ष महिमामय परमेश्वर प्रकट हुनुभयो। अब्राहाम त्यसबेला मेसोपोटामियामा थिए। यो उहाँ हारानमा रहनु भन्दा पहिलेको कुरा हो।^२ परमेश्वरले अब्राहामलाई भन्नुभयो, ‘तिम्रो देश र त्यहाँका तिम्रा मानिसहरूलाई छोड अनि त्यो देशमा जाऊ, म तिमीलाई देखाउने छु।’^३ यसैले अब्राहामले क्यालिडिया छाडे अनि हारानमा बस्न गए। अब्राहामको पिताको मृत्युपछि उनलाई परमेश्वरले यो ठाउँमा पठाउनु भयो, जहाँ

अहिले तिमी बस्छौ।^४ तर उहाँले अब्राहामलाई त्यो जमीनको कुनै टुक्रा आफ्नो बनाउनु दिनुभएन, खाली यसको एक फुट मात्र पनि दिनुभएन। तर तिनले प्रतिज्ञा गरे कि भविष्यमा त्यो जमीन उसको अनि उसको उत्तराधिकारीको हुनेछ। यद्यपि त्यस बेला अब्राहामको कुनै सन्तान थिएन।^५ परमेश्वरले उनलाई भन्नुभयो, ‘तिम्रो सन्तानहरूले यो ठाउँ छोड्नु पर्नेछ अनि परदेशीको रूपमा अर्को ठाउँमा बस्नु पर्नेछ। त्यहाँका मानिसहरूले तिनीहरूलाई दास बनाउने छन् र चार सय वर्षसम्म कुव्यवहार गरेर राख्नेछन्।^६ तर म त्यो राष्ट्रलाई दण्ड दिनेछु जुन राष्ट्रले तिनीहरूलाई दास बनाउनेछन्।’^७ परमेश्वरले पनि भन्नुभयो, ‘तब तिम्रा मानिसहरू त्यस देशबाट निस्की आउनेछन् अनि तिनीहरूले यस ठाउँमा मलाई आराधना गर्नेछन्।’^८ परमेश्वरले अब्राहामसँग एक करार बाँध्नुभयो; यस करारको संकेत खतना थियो। यसर्थ जब अब्राहामको छोरो भयो, उनले त्यो आठ दिनको पुदा खतना गरिदिए। उनको छोरोको नाउँ इसहाक थियो। पछि उसले आफ्नो छोरो याकूबको पनि खतना गरे। पछि याकूबले आफ्ना छोराहरूलाई त्यसै गरे। ती छोराहरू पछि बाहजना पिताहरू भए।

९ “त्यसपछि ती पिताहरू योसेफसँग डाह गर्ने भए। योसेफलाई मिश्रदेशमा दास बनाउन बेचे। तर योसेफसँग परमेश्वर हुनुहुन्थ्यो।^१ योसेफले धेरै दुःख-कष्टहरू सामना गर्नु पर्यो, तर परमेश्वरले उनलाई ती सबै दुःख-कष्टहरूबाट बचाउनु भयो। फिरऊन मिश्रदेशका राजा थिए। उहाँले योसेफलाई मन पराउनु भयो अनि आदर पनि गर्नु भयो किनभने योसेफमा परमेश्वरबाट पाएको ज्ञान थियो। उसले युसुफलाई मिश्र देशका राज्यपाल बनाए अनि तिनलाई उहाँको घरका सम्पूर्ण मानिसहरू माथि शासन गर्ने अधिकार दिए।^२ तर सम्पूर्ण मिश्रदेश र कनानमा अनिकाल लागेको थियो। यसले मानिसहरूलाई अत्यन्त यातना भोगायो। हाम्रा पिताहरूले खाने-कुरा केही पाउन सकेनन्।^३ तर याकूबले त्यहाँ मिश्रदेशको गोदामहरूमा अन्नको राश छ भनेर थाहा पाए। अतः उनले हाम्रा पिताहरूलाई त्यहाँ पठाए। तिनीहरूको त्यो प्रथम मिश्रदेश यात्रा थियो।^४ पछिबाट तिनीहरू त्यहाँ दोस्रोपल्ट गए। त्यसबेला योसेफले आफ्ना

‘तिम्रो ... बनाउनेछन्’ उत्पत्ति १५:१३-१४।

‘तब तिम्रा ... गर्नेछन्’ उत्पत्ति १५:१४; प्रस्थान ३:१२।

भाइहरूलाई ऊ को हो बतायो। अनि फिरऊनले योसेफको परिवारको विषयमा जान्न पायो।^{१४}तब योसेफले उनका पिता याकूबलाई मिश्रदेशमा निमन्त्रण गर्न केही मानिसहरू पठाए। उनले जम्मै आफन्तहरू पनि निम्त्याए (जम्मा पचहत्तर जना मानिसहरू)।^{१५}अतः याकूब मिश्रदेश आए। याकूब र हाम्रा पिताहरू नमरूजेल सम्म त्यहाँ बसे।^{१६}त्यसपछि तिनीहरूका शरीरहरू शक्रेममा पठाइयो अनि तिनीहरूलाई चिहानमा राखियो। यो त्यही चिहान हो जुन अब्राहामले शक्रेममा हमोरका छोराहरूबाट चाँदी दिएर किनेको थियो।

^{१७}मिश्रदेशमा यहूदीहरूका संख्या बढेर गयो। त्यहाँ अधिक भन्दा अधिक हाम्रा मान्छेहरू उपस्थित थिए। परमेश्वरले अब्राहामलाई दिनु भएको वचन पूरा हुने समय नजिक आइरहेको थियो।^{१८}त्यसपछि एक अर्को राजाले मिश्रदेशमा शासन गर्न थाल्यो। उसले यूसुफको विषयमा केही पनि जानेन।^{१९}त्यस राजाले हाम्रो मानिसहरूलाई हानी पुर्याउन धूर्त तरिकाहरू प्रयोग गर्‍यो। उसले तिनीहरूको भर्खर जन्मेका नानीहरू मरोस भनी बाहिर राख्न वाध्य गरायो।^{२०}यो त्यसबेलाको कुरा हो जब बालक मोशा जन्मेको थियो। त्यो एउटा खुबै सुन्दर अनि परमेश्वरलाई खुशी पार्ने बालक थियो। उसलाई तीन महीनासम्म आफ्नो पिताको घरमा पाले।^{२१}जब तिनीहरूले मोशालाई बाहिर निकाले, फिरऊनकी छोरीले तिनलाई आफ्नै छोरो सरह स्याहार सुसार गरिन।^{२२}मिश्रदेशवासीहरूले तिनलाई तिनीहरूले जानेको प्रत्येक विषयको प्रशिक्षण दिए। तिनी वचन अनि कर्ममा दृढ भए।

^{२३}जब मोशा चालीस वर्षका भए, उनको आफ्ना यहूदी दाजु-भाइहरूलाई भेट्ने निर्णय लिए।^{२४}मोशाले एक यहूदीलाई मिश्रदेशवासीले नराम्रो व्यवहार गरेको देखे। यसर्थ तिनी त्यो यहूदीको रक्षा गर्न गए अनि त्यो मिश्रदेशीलाई मारे जसले यहूदीमाथि कुव्यवहार गरिरहेको थियो।^{२५}परमेश्वरले उनलाई उनीहरूकै बचाउको लागि प्रयोग गरिरहनु भएको तिनको यहूदी भाइहरूले बुझलान भन्ने मोशाले सोचे। तर तिनीहरूले त्यो बुझेनन्।^{२६}अर्को दिन मोशाले दुइ यहूदीहरूलाई आपसमा भगडा गरेको देखे। उनले तिनीहरूलाई शान्त गराउन खोजे। उनले भने, 'ए मानिस हो! तिमीहरू दाजु-भाइहरू हो! किन तिमीहरू एकाअर्का प्रति नराम्रो व्यवहार गरिरहेछौ?'^{२७}जुन मान्छेले अर्को मान्छेसित कुव्यवहार गर्दथ्यो

त्यसले मोशालाई घचेट्यो अनि भन्यो, 'कसले तिमीलाई हाम्रो शासक अनि न्यायधिश बनायो?'^{२८}जसरी तिमीले हिजो मिश्रदेशवासीलाई मास्नै त्यसरी नै मलाई माछौं?'^{२९}जब मोशाले त्यस्तो सुने तिनले मिश्रदेश छोडे। उनी मिदयानको देशमा नौला व्यक्ति जस्तै बस्न थाले अनि त्यहीं उनका दुइ छोराहरू भए।

^{३०}चालीस वर्षपछि मोशा सानै पर्वतको मरूभूमिमा थिए। बलिरहेको पोथ्राको ज्वालामा एकजना स्वर्गदूत तिनको अघाडि देखापरे।^{३१}जब मोशाले यस्तो देखे, उनी अचम्भित भए। जब उनी नियालेर हेर्न नजिक गए, मोशाले प्रभुको आवाजले भन्दै गरेको सुने।^{३२}प्रभुले उनलाई भन्नुभयो, 'म तिम्रा पिताहरूको परमेश्वर, अब्राहामका परमेश्वर, इसहाकका परमेश्वर, याकूबका परमेश्वर हुँ।' मोशा डरले काम्न थाले। उसलाई त्यस बन्दै गरेको पोथ्रामा हेर्न साहस भएन।^{३३}प्रभुले उनलाई भन्नुभयो, 'तिम्रा जुताहरू खोल, किनभने जुन ठाउँमा तिमी उभिरहेकाछौ त्यो पवित्र भूँई हो।'^{३४}मैले मेरा मानिसहरूलाई मिश्रदेशमा अत्यन्तै कष्ट पाइरहेको देखें। मैले तिनीहरूको विलाप सुने। म तिनीहरूलाई बचाउन तल भरे। अब आऊ, म तिमीलाई मिश्रदेश पठाउँछु।'

^{३५}यो मोशा त्यही व्यक्ति थियो जसलाई यहूदीहरूले चाँहिदैँन भनेका थिए। तिनीहरूले उनलाई भनेका थिए, 'कसले तिमीलाई हाम्रो शासक र न्यायधिश बनायो?'^{३६}त्यही मानिसलाई परमेश्वरले शासक र उद्धारकको रूपमा पठाउनु भएको थियो। परमेश्वरले मोशालाई स्वर्गदूतको माध्यम पठाउनु भएको थियो जो जल्दै गरेको पोथ्रामा उनी अघि देखापरेको थियो।^{३७}तब मोशाले मानिसहरूका अगुवाई गरे। उनले आश्चर्यमय कुराहरू अनि चमत्कारहरू मिश्रदेशमा लाल सागरमा अनि मरूभूमिमा चालीस वर्ष सम्म गरे।^{३८}उनी त्यही मोशा थिए जसले यहूदीहरूलाई भनेका थिए, 'परमेश्वरले तिमीहरूको लागि तिमीहरूकै माफबाट एक अगमवक्ता पठाउनु हुनेछ। उनी म जस्तै नै हुनेछन्।'^{३९}उनी त्यही

'कसले ... मलाई माछौं?' प्रस्थान २:१४।

'म तिम्रा ... हुँ' प्रस्थान ३:६।

'तिम्रा जुताहरू ... पठाउँछु' प्रस्थान ३:५-१०।

'कसले ... बनायो?' प्रस्थान २:१४।

'परमेश्वरले ... हुनेछन्' व्यवस्था १८:१५।

मोशा हुन जो यहूदीहरूकै जमघटमा एकत्रित भएर मरूभूमिमा सँगै थिए। तिनी त्यो स्वर्गदूतसँग जो सनी पर्वतमा तिनीसित बोले अनि हाम्रा पिताहरूसँग थिए। मोशाले परमेश्वरबाट समाचारहरू प्राप्त गरे जेले जीवन दिन्छ। मोशाले हामीलाई ती समाचारहरू दिए।

३६“तर हाम्रा पिताहरूले मोशाका आज्ञा पालन गर्न चाहनेनन्। तिनलाई स्वीकार गरेनन्। अनि तिनीहरूले मिश्रदेश फर्की जाने इच्छा गरे। ४०हाम्रा पिताहरूले हारून्लाई भने, ‘मोशाले हामीलाई मिश्रदेश बाहिरा निकालेर ल्याए। तर उसलाई के भयो हामी जान्दैनौ। हाम्रो निम्ति केही देवताहरू सृष्टि गरिदेऊ जो हाम्रो अधि जानेछन् अनि हामीलाई अगुवाइ गर्नेछन्।’* ४१धसकारणले मानिसहरूले बाछो जस्तो देखिने एउटा मूर्ति बनाए। त्यसपछि तिनीहरूले त्यसलाई बलिहरू चढाए। मानिसहरू आफ्नै हातले त्यस्तो चीज बनाए भनेर अत्यन्त खुशी थिए। ४२तर परमेश्वर तिनीहरूबाट टाढा जानुभयो अनि तिनीहरूलाई आकाशको भूटो देवताहरूको पूजा गर्न छाडिदिनु भयो। अगमवक्ताहरूका पुस्तकमा लेखिए जस्तै यो घट्यो:

‘तिमी यहूदीहरूले चालीस वर्षसम्म यो मरूभूमिमा मेरा निम्ति पशु-बलि अनि भेटीहरू अर्पण गरेनौ। ४३ तिमीहरूले तिमीहरू सित मोलेकको तम्बू अनि तिम्रो देवता रिफमका तारा ल्यायौ। तिनीहरू मूर्तिहरू थिए जो तिमीहरूले पुज्जलाई बनायौ। ती मूर्तिहरू थिए जसलाई आराधनाको निम्ति बनाइएको थियो। यसैकारण म तिमीहरूलाई बेबिलोन देखि निकै टाढा पठाउने छु।’

अमोस ५:२५-२७

४४“हाम्रा पिताहरूसँग मरूभूमिमा “पवित्र मण्डप” थियो। कसरी तम्बू बनाउन मोशालाई परमेश्वरले बताउनु भयो। तिनले परमेश्वरले देखाउनु भएको योजना अनुसार बनाए। ४५तब यहोशूले हाम्रा पिताहरूलाई अरू राष्ट्रहरूको जमीन हत्याउनुमा अगुवाइ गरे। हाम्रा मानिस जमीन भित्र पसे अनि परमेश्वरले अन्य राष्ट्रहरूलाई बाहिर खेदु भयो। जब हाम्रा मानिसहरू त्यस नयाँ जमीनमा

गए, तिनीहरूले आफूसित त्यही मण्डप लगेर गए। हाम्रा मानिसहरूले त्यो मण्डप आफ्ना पिताहरूबाट प्राप्त गरेका थिए, अनि तिनीहरूले त्यसलाई दाऊदको समय सम्म जोगाएर राखे। ४६परमेश्वर दाऊदसँग अत्यन्त खुशी हुनुभयो। दाऊदले परमेश्वरलाई याकूवको परमेश्वरको निम्ति भवन निर्माण गर्न दिनुहोस भनी परमेश्वरलाई आग्रह गरे। ४७तर सुलेमान जसले उहाँको लागि भवन निर्माण गरे।

४८“तर मानिसको हातले बनाएको भवनहरूमा सर्वश्रेष्ठ परमेश्वर बस्नु हुन्न। जस्तो अगमवक्ताले भन्छन्:

‘प्रभुले भन्नु हुन्छ स्वर्ग मेरो सिंहासन हो।

४९ पृथ्वी त्यो ठाउँ हो जहाँ मेरा खुट्टाहरू आराम गर्दछ। कस्तो प्रकारको घर तिमी मेरो लागि बनाउन सक्छौ? मैले आराम गर्न सक्ने स्थान त्यहाँ कहाँ छ?

५० के मेरा हातहरूले यी सबै कुराहरू बनाएको होइन?”

यशैया ६६:१-२

५१तब स्तफनसले भने, “तिमी अट्टेरी यहूदी अगुवाहरू! तिमीहरूले आफ्ना हृदय परमेश्वरलाई दिएका छैनौ! तिमीहरूले उहाँलाई कहिल्यै सुनेनौ! पवित्र-आत्माले तिमीहरूलाई जे भन्छ, त्यो तिमीहरूले सधैं विरोध गर्छौ। तिम्रा पुर्खाहरूले त्यसै गरे अनि तिमीहरू उनीहरू जस्तै छौ। ५२तिमीहरूका पुर्खाहरूले नसताएका कुनै अगमवक्ता होलान? ती अगमवक्ताहरूले एक धार्मिक आउनु हुनेछ भनेर पहिल्यै भनिसकेका थिए। तर तिमीहरूका पुर्खाहरूले तिनीहरूलाई मारे। अनि अहिले तिमीहरूले एक धार्मिक व्यक्ति प्रति विश्वासघात गर्छौ अनि उहाँलाई माछौ। ५३तिमीहरू त्यही मानिसहरू हौं जसले स्वर्गका दूतहरूले दिएको मोशाको नियमलाई ग्रहण गर्छौ तर तिमीहरूले पालन गरेनौ।”

स्तफनस मारियो

५४जब यहूदी नेताहरूले यी कुरा सुने तिनीहरू रीसले चूर भए अनि उनको विरुद्ध दाहा किटन थाले। ५५तर स्तफनस पवित्र-आत्माले परिपूर्ण थिए। स्तफनसले उँभो आकाश तिर हेरे। उनले परमेश्वरको महिमा देखे। उनले येशूलाई परमेश्वरको दाहिने तर्फ उभिरहेको

देख्यो। ^{५६}स्तिफनसले भने, “हेर! मैले स्वर्ग खुल्ला अनि मानिसको पुत्र परमेश्वरको दाहिने तर्फ उभिरहेको देख्छु!”

^{५७}तुरुन्तै समस्त यहूदी अगुवाहरू एकसाथ ठूलो स्वरमा चिच्याए। तिनीहरूले आफ्ना हातले कान बन्द गरे। तिनीहरू सबै एकसाथ स्तिफनस तिर दौड़े। ^{५८}तिनीहरूले उनलाई शहर बाहिर पर्योकि अनि ढुंगा हान्न थाले। ती मानिसहरू जजसले स्तिफनसको विरुद्ध भूटो कुरा गरेकाथिए तिनीहरूले आफ्ना पोशाक खोलेर शाऊल नाउँको एक युवकलाई दिए। ^{५९}अनि त्यसपछि तिनीहरूले स्तिफनस माथि ढुंगा हान्न शुरू गरे। तर स्तिफनस प्रार्थना गरिरहेका थिए। उनले भने, “प्रभु येशू मेरो आत्मा ग्रहण गर्नुहोस!” ^{६०}तब उनी घुँडा टेके अनि जोडले चिच्याए, “प्रभु, यिनीहरूलाई यो पापको निमित्त दोष नदिनुहोस! यति भनिसके पछि स्तिफनसले देह त्याग गरे।

८ शाऊलले स्तिफनसलाई मार्न आफ्नो सहमती दिए।

विश्वासीहरूलाई सतावट

^२केही भक्त जनहरूले स्तिफनसलाई गाडे। तिनीहरूले उनको निमित्त शोक गरे। त्यही दिन देखि यहूदीहरूले यरूशलेममा विश्वासीहरूलाई खुबै यातना दिन थाले। शावलले पनि मण्डली ध्वंश गर्ने प्रयास गरिरहेका थिए। उ तिनीहरूको घरमा गए। उसले पुरुष र स्त्रीहरूलाई समाते, तान्दै बाहिर निकाले अनि जेलमा थुने। सम्पूर्ण विश्वासीहरूले यरूशलेम छोडेर गए। त्यहाँ प्रेरितहरू मात्र बसे। विश्वासीहरू यहूदीया र सामरिया भरि फैलिएका थिए। ^५विश्वासीहरू जो चारैतिर छरिएका थिए, जहाँ तिनीहरू गए, परमेश्वरको सुसमाचार मानिसहरूलाई सुनाए।

फिलिपले सामरियामा प्रचार गर्छ

^५फिलिप सामरिया शहरमा गए अनि ख्रीष्टको विषयमा प्रचार गरे। ^६मानिसहरूले त्यहाँ फिलिपले चमत्कारहरू गरेका सुने अनि देखे। फिलिपले भनेको कुराहरू मानिसहरूको भीडले एक मनले ध्यान लगाएर सुने। ^७धेरै जसो मानिसहरू दुष्ट आत्माहरूले भेट्टाएका थिए। तर दुष्ट आत्माहरू जोडले चिच्याएर मानिसहरूबाट बाहिर निस्के। पक्षाघात लागेको र लड्गडो मानिसहरू

निको भए। ^८त्यही कारणले गर्दा त्यस शहरमा मानिसहरू अत्यन्त आनन्दित थिए।

^९तर त्यस शहरमा शिमोन नाउँ गरेको एकजना मानिस थिए। फिलिप त्यहाँ आउन भन्दा अघि तिनी जादू गर्दै थिए अनि सामरियाका मानिसहरूलाई चकित पारेका थिए। शिमोनले घमण्ड साथ आफूलाई महान-व्यक्ति दावी गर्थे। ^{१०}निम्नस्तरका देखि अति प्रमुख व्यक्तिहरूले शिमोन प्रति खूबै ध्यान दिए। तिनीहरूले भने, “यस मानिसकोमा ईश्वरीय शक्ति छ त्यसैलाई ‘महान शक्ति’ भनिन्छ!” ^{११}शिमोनले आफ्ना जादू-कलाद्वारा मानिसहरूलाई धेरै समयदेखि प्रभावित पारेका थिए अनि तिनीहरू उनका भक्त भएका थिए। ^{१२}तर फिलिपले मानिसहरूलाई परमेश्वरको राज्यको विषयमा सुसमाचार एवं येशू ख्रीष्टको नाउँको विषयमा बताइदिए। पुरुष-स्त्रीहरू जसले विश्वास गरे तिनीहरूले बपतिस्मा लिए। ^{१३}शिमोन स्वयंले विश्वास गरे अनि बपतिस्मा लियो। फिलिप एकदम नजिकमा बसे। उनले फिलिपले गरेका चमत्कारहरू अनि महान कार्यहरू देखे। शिमोन छक्क परे।

^{१४}प्रेरितहरू अभिसम्म यरूशलेमा नै थिए। तिनीहरूले सामरियाका मानिसहरूले परमेश्वरको वचनलाई स्वीकार गरे भन्ने बारेमा सुने। यसैकारणले तिनीहरूले पत्रुस र यूहन्नालाई सामरिया पठाए। ^{१५}जब तिनीहरू सामरिया पुगे, तिनीहरूले सामरियाका विश्वासीहरूले पवित्र-आत्मा पाओस् भनेर प्रार्थना गरे। ^{१६}ती मानिसहरू प्रभुयेशूको नाउँमा बपतिस्मा भएका थिए, तर पवित्र-आत्मा तिनीहरू कसैमाथि पनि आईपुगेको थिएन। यही कारणले गर्दा पत्रुस र यूहन्नाले प्रार्थना गरे। ^{१७}तब ती प्रचारकहरूले तिनीहरूका हात मानिसहरूमा राखी दिए अनि तब तिनीहरूले पवित्र-आत्मा प्राप्त गरे।

^{१८}प्रेरितहरूले तिनीहरूमाथि हात राखिदिँदा मानिसहरूलाई पवित्र आत्मा दिइएको शिमोनले देखे। अतः शिमोनले प्रेरितहरूलाई पैसा दिँदै। ^{१९}शिमोनले भने, “यो शक्ति मलाई पनि दिनुहोस ताकि जब मैले कसै माथि हात राख्दा उसले पवित्र आत्मा प्राप्त गरोस।”

^{२०}पत्रुसले तिनलाई भने, “तिमी र तिमी पैसा दुवै नष्ट भई जाओस! किनभने तिमीले सोच्यौ कि तिमीले प्रभुको उपहार पैसाले किन्न सक्छौ। ^{२१}यस काममा हामीसँग अंश ग्रहण गर्न सक्तौनौ। किनभने तिमी हृदय परमेश्वर समक्ष सही छैन। ^{२२}तिमी हृदय बदल अनि यी

कुका महरू देखि टाडा भई हाल। प्रभुलाई प्रार्थना गर। हुनसक्छ तिम्रो यस्तो सोंचाइलाई उहाँले क्षमा गरिदनु हुन्छ।^{२३} किनभने तिमी कटु इर्ष्या अनि पापको अधीनमा भएको म देख्दछु।”

^{२४} शिमोनले जवाब दिए, “तिमीहरूले मेरो लागि प्रभुलाई प्रार्थना गरिदिऊ। प्रार्थना गरिदिऊ कि तिमीहरूले भनेका कुनै पनि कुरा म माथि नघटोस्।”

^{२५} त्यसपछि, ती दुइ प्रेरितहरूले आफ्नो साक्षी दिए अनि परमप्रभुको सन्देश सुनाए। अनि त्यसपछि तिनीहरू यरूशलेम फर्के। तिनीहरू जाँदा हुँदा सामरीयाका धेरै शहरहरू भएर गए अनि जता-जता पस्दै गए त्यतातिर मानिसहरूलाई सुसमाचार प्रचार गरे।

एथियोपियावासीलाई फिलिपले शिक्षा दिए

^{२६} परमेश्वरको एक दूतले फिलिपलाई भन्यो, “भट्ट तयार हो र दक्षिणतर्फ जाऊ। यरूशलेम देखि गाजातर्फ जाने बाटो जाऊ- त्यो बाटो मरूभूमि भएर जान्छ।”

^{२७} अतः फिलिप तयार भए अनि गए। बाटोमा उनले एकजना एथियोपियावासी मान्छेलाई देखे जो नपुंसक थिए। उनी एथियोपिया देशकी रानी कन्दकीको ठूलो अधिकारी थिए। उनी रानीका जम्मै पैसा-रूपियाँका जिम्मेवार थिए। त्यो मानिस आराधना गर्न यरूशलेम गएका थिए।^{२८} अहिले उ आफ्नो रथमा बसेर घर तर्फ गईरहेका थिए। तिनी अगमवक्ता यशैयाको पुस्तक पढिरहेका थिए।^{२९} आत्माले फिलिपलाई भने, “त्यस रथमा जाऊ र त्यसको छेउमा बस।”^{३०} तब फिलिप रथको छेउमा दगुरे अनि त्यो मान्छेले पढी रहेको सुने। उसले यशैया अगमवक्ताको पुस्तक पढिरहेको थियो। फिलिपले उसलाई भने, “के तिमीले पढेको कुरा बुझ्दैछौ?”

^{३१} त्यस मानिसले भन्यो, “म कसरी बुझ्न सक्छु? मलाई त्यस्तो मान्छेको खोंचो छ जसले व्याख्या मलाई गरिदिन सक्छ।” त्यसपछि उसले फिलिपलाई चढेर उसको छेउमा आएर बस्नु निमन्त्रण गर्‍यो।^{३२} उसले पढ्दै गरेको धर्म शास्त्रको अंश यस्तो थियो:

“जसरी भेडा काटिन लगिन्छ भेडाको पाठा कत्रनेको चुपचाप सामु उभिन्छ, त्यसरी नै उनी रहे।

^{३३} उनको उपहास गरियो अनि उनका अधिकारहरू खोसिए। पृथ्वीमा उनको जीवन समाप्त भयो

अनि उनको संन्तानहरूको विषयमा भन्नु को समर्थ हुनेछ?”

यशैया ५३:७-८

^{३४} त्यस अधिकारीले फिलिपलाई भने, “दया गरेर मलाई भन्नुहोस अगमवक्ताले कसको विषयमा भनेका हुन्? उनले आफ्नै विषयमा कि अन्य कसैको विषयमा भनेका हुन्?”^{३५} फिलिपले बताउन थाले। उनले त्यही धर्मशास्त्रको अंशबाट शुरु गरे अनि येशूको विषयमा सुसमाचार उसलाई भने।

^{३६} उनीहरू बाटोमा गइरहेको बेला तिनीहरू पानी भएको ठाउँमा पुगे। अधिकारीले भन्यो, “हेर! यहाँ पानी छ! कसले मलाई बप्तिस्मा हुन देखि रोक्न सक्छ?”^{३७} * ^{३८} त्यसपछि अफिसरले रथ थाम भनेर आदेश गर्‍यो। दुवै फिलिप र अधिकारी पानी भए तिर ओह्रालिए अनि फिलिपले तिनलाई बप्तिस्मा गरिदिए।^{३९} जब तिनीहरू पानी बाहिर आए प्रभुको आत्मा फिलिपबाट खोसियो अधिकारीले उनलाई फेरि कहिल्यै पनि देखेन्। अधिकारी आफ्नो घरको बाटो लागे। उनी खुशी थिए।^{४०} तर फिलिप अश्वोदको शहरमा देखा परे। उनी सिजरियाको शहर तिर गईरहेका थिए। अश्वोद देखि सिजरिया जाँदा बाटोमा पर्ने प्रत्येक शहरमा उनले सुसमाचार प्रचार गरे।

शावलको जीवन परिवर्तन

६ त्यसैबेला शावलले यरूशलेममा परमप्रभुका अनुयायीहरूलाई अभै उर देखाउँदै अनि तिनीहरूलाई मार्ने प्रयास गरिरहेको थियो। यसैले तिनी प्रधान पूजाहारी कहाँ गए।^२ शावलले प्रधान पूजाहारीलाई दमीशकमा सभाघरहरूलाई खीष्टका मार्ग पहिल्याउनेहरू खोजीनिकाल्ने उनलाई अधिकार दिँदै चिट्टीहरू लेखी दिनुहोस भने। उसले यदि कुनै पुरुष वा स्त्री विश्वासीहरू भेट्टाए भने तिनीहरूलाई पत्रेर यरूशलेम फर्काई ल्याउनेछ।

^३ तब शावल दमीशक गए। जब उ शहरको नजीक पुग्यो, अचानक आकाशबाट प्रज्वलित ज्योति उनको

पद ३७ प्रकाशको केही पछिल्लो प्रतिनिपिहरूमा पद ३७ थपिन्छ: “फिलिपले उत्तर दिए, ‘यदि तिमी तिम्रो सम्पूर्ण हृदयले विश्वास गर्छौ भने, तिमी गर्न सक्छौ।’ अधिकारीले भने, ‘म विश्वास गर्छु कि येशू खीष्ट परमेश्वरकै पुत्र हुनु हुन्छ।’”

चारैतिर चम्कियो। ^१शावल भूङ्गमा लडे। उसले एउटा आवाज उसैसँग बोलीरहेको सुने, “शावल, शावल! तिमी मलाई किन सताईरहेछौ?”

^२शावलले भन्यो, “तपाईं को हुनुहुन्छ प्रभु?”

त्यो आवाजले जवाब दियो, “म येशू हुँ। जसलाई तिमी दुःख दिइरहेछौ। ^३उठ अनि शहर तर्फ जाऊ। त्यहाँ कसैले तिमीलाई के गर्नु पर्ने बताई दिने छ।”

^४शावलसँग यात्रा गरीरहेका मानिसहरू त्यहाँ ठिङ्गै उभिए। ती मानिसहरूले आवाज सुने तर कतै पनि कोही पनि देखेनन्। ^५शावल भूङ्गबाट उठे। उसको आँखा खोलियो तर केही देख्न सकेन। अतः शावलसँग आएका मानिसहरूले उनको हात पत्रेर तिनलाई दमीशकसम्म लगे। ^६तीनदिन सम्म शाऊलले नदेख्न सक्थ्यो, न खायो न पियो।

^७दमीशकमा येशूका एक चेला थिए। उनको नाउँ हननिया थियो। प्रभुले हननियासँग सपनामा भन्नुभयो, “हननिया!”

हननियाले उत्तर दियो, “म यहाँ छु, प्रभु।”

^१प्रभुले हननियालाई भन्नुभयो, “उठ अनि ‘सोभो गल्ली’ भन्ने गल्लीतिर जाऊ। यहूदाको घर पत्ता लगाऊ। टार्सस भन्ने ठाउँका शावल नाउँ भएको मान्छेलाई खोज। उ अहिले त्यहाँ प्रार्थना गरिरहेछ। ^२शावलले दर्शन देख्यो। आफ्नो सपनामा उसले हननिया भन्ने मान्छे आफू भएतिर आयो र तिनका हातहरू आफू माथि राखिदियो। जसद्वारा उसले फेरि देख्न सकून्।”

^३तर हननियाले उत्तर दियो, “प्रभु धेरै जनाले मलाई यस मानिसको विषयमा भनिसकेको छ। तिनीहरूले भने यस मानिसले यरूशलेममा तपाईंका पवित्र मानिसहरूलाई कतिको सताएको छ। ^४अहिले ऊ दमीशकमा आइपुगेको छ। मुख्य पूजाहारीहरूले तँपाईंमा विश्वास गर्ने मानिसहरू सबैलाई पक्रनु भनेर उसलाई अधिकार दिएको छ।”

^५तर प्रभुले हननियालाई भन्नुभयो, “जाऊ! मैले शावललाई मेरो विषयमा राजाहरूलाई, यहूदीहरूलाई र अन्य जातिहरूलाई बताउनुको निमित्त एक पात्रको रूपमा चुनेको छु। ^६म उसलाई सबै कुरा देखाउनेछु जसले गर्दा मेरो नाउँको लागि उसले कष्ट भोग्नु पर्छ।”

^७अतः हननिया त्यहाँबाट यहूदाका घरतर्फ लाग्यो। उसले आफ्नो हात शावलमा राखे अनि भने, “शावल, मेरो भाइ, प्रभु येशू जो तिमी आउँदा बाटोमा देखापर्नु

भयो उहाँले मलाई तिम्रोमा पठाउनु भएको छ तकि तिमिले फेरि देख्न सक र पवित्र आत्माद्वारा तिमी भरिपूर्ण होऊ।” ^८तुरुन्तै, माछाको कल्लाहरू जस्तो केही उसको आँखाबाट खस्यो। शावल फेरि देख्न सक्ने भयो! उ उठे र बपतिस्मा लिए। ^९त्यसपछि उसले अलिकति भोजन गरे र शरीरमा पुन शक्ति प्राप्त गरे।

शावलले दमीशकमा प्रचार गर्छन्

शावल केही दिनसम्म येशूका चेलाहरूसँग दमीशकमा बसे। ^२चाँडै उसले यहूदीहरूका सभाघरहरूमा येशूको विषयमा प्रचार गर्न थाले। उनले मानिसहरूलाई भने, “येशू परमेश्वरका पुत्र हुनुहुन्छ।”

^३सबै मानिसहरू शावलको त्यस्तो कुरा सुनेर छक्क परे। तिनीहरूले भने, “यो त्यही मान्छे होइन जो यरूशलेममा थियो अनि यही नाउँमा विश्वास गर्ने मानिसहरूलाई नष्ट गर्ने प्रयास गर्दै थियो? के उ यहाँ येशूका अनुयायीहरूलाई पक्रन अनि तिनीहरूलाई यरूशलेममा मुख्य पूजाहारीहरूको लान आएको होइन?”

^४तर शावल भन भन प्रभावशाली भए अनि येशू नै ख्रीष्ट हुनुहुन्छ भनी सिद्ध गर्दै दमीशकमा बस्ने यहूदीहरूलाई अल्मल्ल पारिदिए।

शावल यहूदीहरूबाट बाँचे

^१धेरै दिन पछि यहूदीहरूले शावललाई मार्न योजनाहरू बनाए। ^२यी यहूदीहरूले रात-दिन शहरको ढोकामा शावललाई ढुकिरहेका थिए। तिनीहरू उनलाई मार्न चाहन्थे। तर शावलले तिनीहरूका योजना जानि सकेका थिए। ^३एक रात उनका केही विश्वासीहरूले त्यस शहरबाट भाग्न उनलाई मद्दत गरे। तिनीहरूले शावललाई एउटा टोकरी भित्र हाले अनि नगर पर्खालको एउटा प्वालबाट छिराएर तल भारे।

शावल यरूशलेममा

^१त्यसपछि शाऊल यरूशलेमतिर गए। उनले विश्वासीहरूको भण्डमा सम्मिलित हुन कोशिश गरे तर तिनीहरू उनीबाट डराए। किनभने शावल साँच्चि नै येशूका चेला हुन भनेर विश्वास गरेनन्। ^२तर बर्णाबसले उनलाई स्वीकार गरे अनि प्रेरितहरू कहाँ ल्याए अनि कसरी शावलले दमीशकको बाटोमा प्रभुलाई देखेका थिए अनि कसरी प्रभु उनीसित बोल्नु भयो सो

तिनीहरूलाई वर्णन गरे। अनि उसले शाऊलले कुनै डरबिना येशूको विषयमा दमीशकमा कसरी प्रचार गरे सो पनि भने।

^{२८}अनि त्यसकारण शाऊल विश्वासीहरूसँगै बसे। उनी जतातै निर्भय भएर यरूशलेममा प्रभुको प्रचार गर्दै हिंडे। ^{२९}शावल प्रायः ती यहूदीहरूसँग वार्तालाप गर्थे जसले ग्रीक भाषा जान्दथे। तिनीहरूसँग उनले तर्क-वितर्क पनि गरे। तर उनीहरूले शाऊललाई मार्ने प्रयास गरे। ^{३०}जब चेलाहरूले त्यो कुरा थाहा पाए कि तिनीहरूले शाऊललाई सिजरिया भन्ने शहरमा लगे। त्यहाँ देखि तिनीहरूले उनलाई टार्सस शहरमा पठाए।

^{३१}त्यसरी चारैतिर यहूदीया, गालील र सामरियाका मण्डलीहरूमा शान्ति छायो। विश्वासीहरूको समुदाय पराक्रमी भए किनकि तिनीहरू प्रभुको डरमा बसेका थिए अनि पवित्र आत्माले उत्साहित तुल्याएका थिए। त्यसैले गर्दा विश्वासीहरूको संख्यामा वृद्धि हुन थाल्यो।

पत्रुस लिड्डामा र जोप्यामा

^{३२}पत्रुसले यरूशलेम वरिपरिका सम्पूर्ण शहरहरू यात्रा गरे। तिनले ती विश्वासीहरूलाई भेटघाट गरे जो लिड्डामा बस्थे। ^{३३}लिड्डामा तिनको एकजना आठ वर्ष देखि पक्षघात बिमारले ग्रस्त भएको एनियास भन्ने मान्छेसँग भेट भयो। एनियास आफ्नो विच्छाैनाबाट चल्न सक्तैन थियो। ^{३४}पत्रुसले तिनलाई भने, "एनियास, येशू ख्रीष्टले तिमीलाई निको पार्नु हुन्छ, उठ अनि तिम्नो विच्छाैना मिलाऊ।" एनियास तत्काल जुरूक उठ्यो। ^{३५}लिड्डा अनि शारोनमा सबै मानिसहरूले उसलाई देखे अनि प्रभु येशू तर्फ फर्किए।"

^{३६}जोप्या भन्ने शहरमा येशूका एकजना चेला थिए। उनको नाउँ तबिता थियो। उनको ग्रीक नाउँ डोरकस् थियो जसको अर्थ हो "हरिणी"। तिनले मानिसहरूका लागि सदैव असल कामहरू गरेकी थिईन अनि खाँचो परेकाहरूलाई सधैं पैसा दिन्थिन। ^{३७}पत्रुस लिड्डामा भएको बेला तबिता बिमार भई अनि मरी। तिनीहरूले उनको शरीर धोई-पखालेर माथिल्लो तल्लामा राखीदिए। ^{३८}जोप्यामा भएका चेलाहरूले पत्रुस लिड्डामा थियो भन्ने सुने। लिड्डा जोप्याको छेउमा थियो। यसर्थ तिनीहरूले पत्रुस कहाँ दुइजना मान्छेहरू पठाए। तिनीहरूले उनलाई बिन्ती गरे, "दया गरेर हामी भएको ठाउँमा छिटो आउनुहोस!" ^{३९}पत्रुस तयार भए अनि तिनीहरूसँग

लागे। जब तिनी आइपुगे तिनीहरूले तिनलाई माथिल्लो कोठामा लगे। सबै विधवाहरू पत्रुसका वरिपरि रूँदै उभिए। तिनीहरू रोई-कराई अनि विलाप गरिरहेका थिए। तबिता जीउँदो हुँदाखेरी बनाएकी कोठहरू साथै अन्य पोषाकहरू तिनीहरूले देखाए। ^{४०}पत्रुसले ती सबैजनालाई बाहिर जान भनेर पठाए। उनले थुँडा टेके अनि प्रार्थना गरे। त्यसपछि तिनी तबिताको मृतशरीरपट्टि फर्किए र भने, "तबीता जुरूक उठ!" उनले आँखाहरू खोल्नु। जब तिनले पत्रुसलाई देखिन तिनी थपक ठाडो बसिन्। ^{४१}पत्रुसले तिनलाई हातको साहरा दिएर उठाए। त्यसपछि उनले विश्वासीहरूलाई डाके, विधुवीहरूलाई कोठाभित्र बोलाए। तिनले तबिता जीउँदो भएकी तिनीहरूलाई देखाए। ^{४२}जोप्याका चारैतिरका मानिसहरूले त्यो घटनाको विषयमा सुने। धेरैजना प्रभु पट्टि लागे। ^{४३}पत्रुस जोप्यामा धेरै दिनसम्म बसे। उनी शिमोन नाउँको छालाको काम गर्ने कर्मसँग बसे।

पत्रुस र कर्नीलियस

१० सिजरिया भन्ने शहरमा कर्नीलियस नाउँ भएको एकजना मानिस थिए। उनी रोमन एकाईका पल्टनका एक जना कप्तान थिए जसलाई "इटालियन" भनिन्थ्यो। ^२कर्नीलियस एक धार्मिक मानिस थिए। उनी र अन्य मानिसहरू जो उनकै घरमा बस्थे सत्य साँचो परमेश्वरलाई आराधना गर्थे। उनले गरीबहरूलाई यथाशक्य पैसा-रूपिया दिन्थे। कर्नीलियसले नित्य परमेश्वरको प्रार्थना गर्थे। ^३एक पल्ट अपरान्ह तीन बजेतिर, कर्नीलियसले स्पष्ट एक दर्शन देखे। त्यहाँतिनले एक स्वर्गदूत आफूतिरै "कर्नीलियस!" भन्दै आइरहेको देखे।

^४कर्नीलियसले स्वर्गदूतलाई डराएर हेरे अनि भने, "तपाईं के चाहनु हुन्छ, प्रभु?"

स्वर्गदूतले भने, "परमेश्वरले तिम्नो प्रार्थना सुन्नु भयो अनि गरीब, दुःखीहरूप्रति गरेको दान देख्नु भयो। परमेश्वरले तिम्नो सम्भन्ना गर्नु हुँदछ। ^५केही मानिसहरू जोप्या शहरमा पठाऊ। शिमोनलाई फर्काई ल्याउन तिम्ना केही मानिसहरू पठाऊ जसलाई पत्रुस पनि भनिन्छ। ^६शिमोन जुन मान्छेकोमा बरदैछ उसको नाउँ पनि शिमोन नै हो। उ छालाको काम गर्ने हो। उसको घर समुद्रको नजिकमा थियो।" ^७कर्नीलियससँग बोल्ने स्वर्गदूत गयो। कर्नीलियसले आफ्ना दुइजना नोकरहरू र एकजना सिपाहीलाई बोलाए। त्यो सिपाही धार्मिक प्रवृत्तिका

व्यक्ति थिए। तिनी कर्नीलियसको व्यक्तिगत सहयोगी थियो। ^८कर्नीलियसले ती तीनैजनालाई राम्ररी गरेर कुरा सम्भायो। त्यसपछि तिनीहरूलाई जोप्या पठाईदिए।

^९अर्को दिन ती तीनैजना यात्रा गरिरहे अनि जोप्या शहर नजीक आईपुगे। त्यसबेला पत्रुस छत माथि प्रार्थना गर्न भनी गए। त्यो मध्याह्नको बेला थियो। ^{१०}पत्रुस भोको थिए। तिनी खान चाहन्थे। तिनीहरूले भोजन तयार गरीरहेको बेला दर्शन देखे। ^{११}उनले आकाश खुल्ला देखे अनि ठूलो लुगाको टुक्रा जस्तो केही तल खसीरहेथ्यो। त्यो ठूलो लुगा त्यसका चार कुना द्वारा अडिएको थियो अनि भूडूमा भरिएको थियो। ^{१२}प्रत्येक किसिमका प्राणी त्यहाँ थिए- हिंड्ने प्राणीहरू, धस्रिने प्राणीहरू, अनि हावामा उड्ने चरा-चुरूङ्गीहरू। ^{१३}त्यसपछि एक आवाजले पत्रुसलाई भन्यो, “उठ पत्रुस, कुनैपनि एउटा सजीव प्राणी मारेर खाऊ।”

^{१४}तर पत्रुसले भने, “म त्यस्तो कहिल्यै गर्नु छैन, प्रभु! मैले त्यस्तो कुनै पनि अशुद्ध र अपवित्र खाना खाएको छैन।”

^{१५}तर आवाजले उसलाई दोस्रो पल्ट भन्यो, “परमेश्वरले ती सबै कुराहरू शुद्ध भएको घोषणा गर्नु भएको छ। यसर्थ तिमी त्यसलाई ‘अपवित्र’ नसोच!” ^{१६}यस्तो घटना तीनपल्ट भयो। त्यसपछि सबै चीजहरू आकाशतिरै फर्काएर लायो।

^{१७}यस्तो दर्शनको मतलव के होला भनेर पत्रुस छक्क परिरहे।

यसबेला कर्नीलियसले पठाएका मान्छेहरूले शिमोनको घर पत्ता लगाए। तिनीहरू दैलोमा उभिरहेका थिए। ^{१८}तिनीहरूले जोडले बोलाए अनि सोधे, “के शिमोन पत्रुस यहाँ बस्दछ?”

^{१९}पत्रुस त्यही दर्शनको विषयमा सोचिरहेका थिए। तर आत्माले उनलाई भन्नुभयो, “हेर! तीन जना मान्छेहरूले तिमीलाई खोजिरहेछ।” ^{२०}उठ अनि तल्लो तल्लामा जाऊ। ती मानिसहरूसँग अष्टेरो नमानी जाऊ। मैले तिनीहरूलाई तिमी कहाँ पठाएको हुँ।” ^{२१}तब पत्रुस ती मानिसहरू भएकहाँ तल्लो तल्लामा ओर्ले। उनले भने, “तिमीहरूले खोजीरहेको मानिस म हुँ। तिमीहरू किन यहाँ आयौं?”

^{२२}ती मानिसहरूले भने, “कर्नीलियस एक सैनिक अफिसर हुन्। उनी धार्मिक प्रवृत्तिका मानिस हुन्; उनी परमेश्वरको आराधना गर्दछन्। सम्पूर्ण यहूदीहरूले उहाँलाई

सम्मान गर्दछन्। एक पवित्र स्वर्गदूतले उहाँको घरमा तपाईंलाई निमन्त्रणा गर्नु भन्नु भएथ्यो ताकि उहाँले तपाईंबाट केही सन्देशहरू सुन्न सक्नुन।” ^{२३}पत्रुसले तिनीहरूलाई भित्र आउने र आज राती केवल त्यही बस्ने आग्रह गरे।

अर्कोदिन पत्रुस तयार भएर ती तीनजना मानिसहरूसँग गए। केही जोप्याका चेलाहरू पनि पत्रुस सँग गए। ^{२४}अर्कोदिन तिनीहरू सिजरिया भन्ने शहरमा आईपुगे। कर्नीलियसले तिनीहरूलाई पर्खीरहेका थिए। उनले पहिल्यैबाट आफ्ना सन्तानहरू र आफ्नो साथीहरूलाई घरमा भेला गरिसकेका थिए। ^{२५}जब पत्रुस घर भित्र पसे, कर्नीलियसले उनीसँग भेट गरे अनि पत्रुसको पाउमा निहुरिएर श्रद्धा गरे। ^{२६}तर पत्रुसले उनलाई उठ्ने आग्रह गरे। पत्रुसले भने, “उठ! म केवल तिमी जस्तै मान्छे हुँ।” ^{२७}पत्रुस कर्नीलियससँग वार्तालाप गर्दै भित्र पसे अनि त्यहाँ बढी मात्रमा मानिसहरू भेला भएका देखे। ^{२८}उनले तिनीहरूलाई भने, “तिमीहरूले जान्दछौं कि यहूदी भएर अरु वंशका मानिसहरूसँग यसरी संगत गर्नु अथवा मानिसहरूकोमा जानु यहूदीहरूको व्यवस्थाको विरुद्ध हो। तर परमेश्वरले मलाई देखाई सक्नु भएको छ कि मैले कसैलाई ‘अपवित्र’ अथवा ‘अशुद्ध’ भनेर भन्नु हुँदैन। ^{२९}त्यसैकारणले म यहाँ कुनै आक्षेप विनै आएँ। अब मलाई भन्नु के कारणले मलाई यसरी बोलाएको हो।”

^{३०}कर्नीलियसले भने, “चार दिन अघि, त्यसबेला म घरमा प्रार्थना गरीरहेको थिए। त्यो अपरान्ह तीन बजेको थियो। त्यही समयमा भएको हो। अचानक एकजना स्वर्गदूत चम्किलो लुगा लगाएर मेरो सामुने उभिए। ^{३१}तिनले भने, “कर्नीलियस! परमेश्वरले तिम्रो प्रार्थना सुन्नु भयो अनि गरीब-दु:खीहरूलाई तिमीले दान दिएको देख्नु भयो। परमेश्वरले तिमीलाई याद गर्नु हुन्छ। ^{३२}त्यसैले शहर जोप्यामा मान्छेहरू पठाऊ र शिमोनलाई यहाँ आउने निवेदन गर जसलाई पत्रुस पनि भनिन्छ। पत्रुसलाई आउने आग्रह गर। उनी शिमोन छालाको कर्मीको घरमा बसेका छन्। उसको घर समुद्रको छेउमा छ।” ^{३३}यसकारण मैले तँपाईंलाई तुरन्त लिएर आउन भनि मान्छे पठाए। तपाईं आईदिनु नै हाम्रो लागि राम्रो भयो। यहाँ हामी अब परमेश्वर समक्ष छौं ती सबै कुराहरू सुन्नुलाई जो प्रभुले भन्नु भनी तँपाईंलाई आदेश दिनु भएको छ।”

कर्नीलियसको घरमा पत्रुसको भाषण

^३पत्रुसले बोल्न शुरू गरे, “अब मैले साँच्चै बुझ्छु कि परमेश्वरको निम्ति सबै मानिसहरू एक समान हुन्। ^{३५}अनि हरेक राष्ट्रमा परमेश्वरले त्यसलाई स्वीकार गर्नुहुन्छ, जसले उहाँको आराधना गर्छ अनि जे सही छ त्यो गर्छ। ^{३६}परमेश्वर यहूदीहरूसँग बोल्नु भएको छ। परमेश्वरले येशू ख्रीष्टको जो सबै मानिसका परमप्रभु हुनुहुन्छ जसको माध्यमद्वारा शान्तिको सुसमाचार उनीहरूका लागि पठाउनु भयो। ^{३७}यहूदीया भरि के भयो भन्ने कुरा तिमीहरूलाई थाहा होला। यो गालीलमा यहून्नाले बपतिस्माको बारेमा मानिसहरूलाई प्रचार गरे पछि शुरू भएको हो। ^{३८}तिमी नासरतका येशूको विषयमा जान्दछौ। परमेश्वरले उहाँलाई पवित्र-आत्मा र शक्ति प्रदान गरेर ख्रीष्ट बनाउनु भयो। येशू चारैतिर मानिसहरूका लागि राम्रो काम गर्दै जानुभयो अनि प्रेतात्मा वा दुष्टात्मा लागेका मानिसहरूलाई उहाँले निको पार्नुभयो। यसले परमेश्वर येशूको साथमा भएको प्रमाण दिँदछ। ^{३९}हामीले उहाँले यहूदीया र यरूशलेममा गर्नु भएका सम्पूर्ण कार्यहरू देख्यौं। हामी त्यो देखिरहेका छौं। त्यसको साक्षी बनिरहेछौं। तर तिनीहरूले उहाँलाई काठले बनाएको क्रूसमा भुण्ड्याएर मारे। ^{४०}तर, उहाँको मृत्यु भएको तीन दिन पछि परमेश्वरले उहाँलाई बौराउनु भयो अनि मानिसहरूलाई छर्लक येशूलाई देखाइदिनु भयो। ^{४१}तर येशूलाई सबै मानिसहरूले देख्न सकेनन्। जजसलाई परमेश्वरले साक्षीको रूपमा छान्नु भएको थियो तिनीहरूले मात्र येशूको दर्शन पाए। हामी ती साक्षीहरू हौं उहाँ मृत्युबाट बौरै पछि हामीले येशूसँगै खानापिना गर्छौं। ^{४२}येशूले हामीलाई प्रचार गर्नु अनि मानिसहरूलाई भन्नुभयो कि उहाँलाई मात्र परमेश्वरले जीउँदो मानिसहरू अनि मृतहरूको पनि न्याय गर्नका निम्ति छान्नु भएको हो। ^{४३}प्रत्येक मानिस जसले येशू माथि विश्वास गर्दछ येशूको नाउँमा उसले पापहरू माफ पाउनेछ। सम्पूर्ण अगमवक्ताहरूले उनको सत्यता सावित गरे।”

अ-यहूदीहरूसँग पवित्र-आत्मा

^{४४}पत्रुस बोलिरहेको बेला सन्देश सुन्ने ती सबै मानिसहरूमा पवित्र आत्मा उत्रनु भयो। ^{४५}यहूदी विश्वासीहरू जो पत्रुससँग त्यहाँ आएका थिए तिनीहरू छक्क परे किनकी अ-यहूदीहरूमा पनि पवित्र-आत्माको उपहार बर्षिएको थियो। ^{४६}यहूदीहरूले ती अ-यहूदीहरूले

विभिन्न भाषाहरू बोलेका र परमेश्वरको स्तुति गरेको सुने। त्यसपछि पत्रुसले भने, ^{४७}“के कसैले पानीलाई रोक्न सक्छ जसद्वारा यी मानिसहरूलाई बपतिस्मा गर्नबाट रोक्न सकिन्छ? तिनीहरूले पनि हामीहरूले जस्तै पवित्र आत्मा प्राप्त गरेका छन्।” ^{४८}तब पत्रुसले कर्नीलियस, उनका सन्तानहरू अनि साथीहरूलाई येशू ख्रीष्टको नाउँमा बपतिस्मा दिने आज्ञा दिए। तब मानिसहरूले पत्रुसलाई केही दिनसम्म त्यही बसीदिने बिन्ती गरे।

पत्रुस यरूशलेम फर्कन्छन्

११ यहूदीयामा प्रेरितहरू र दाजु-भाइहरूले अ-यहूदीहरूले पनि परमेश्वरको शिक्षालाई स्वीकार गरेको थाहा पाए। ^१तर जब पत्रुस यरूशलेम फर्किए कतिपय यहूदी विश्वासीहरूले उनीसँग त्यस विषयमा बहस गरे। ^२तिनीहरूले भने, “तपाईं ती अ-यहूदीहरूका घर जानुभयो। तपाईंले त्यस्ता मानिसहरूसँग बसेर भोजन सम्म गर्नुभयो।”

^३पत्रुसले तिनीहरूलाई सम्पूर्ण कथा विस्तार गरेर बताए। ^४उनले भने, “म जोप्पा शहरमा थिएँ। मैले प्रार्थना गरीरहेको बेला मैले एउटा दर्शन पाएँ। त्यस दर्शनमा मैले ठूलो लुगा जस्तो केही आकाशबाट तल ओर्लिरहेको देखें। त्यसलाई त्यसको सबै चारै कोणबाट समातिएको थियो। त्यो म भएकोमा आयो। ^५जब मैले भित्र हेरें मैले त्यहाँ चारखुट्टे स्थलचर पशुहरू जंगली जनावर, घस्त्रने सर्प जातिय प्राणि अनि आकाशका चराचुरुद्धीहरू देखे। ^६तब मैले एक आवाजले मलाई भनिरहेको सुने, “उठ पत्रुस! कुनै पनि जीवित प्राणी मार र खाऊ!” ^७तर मैले भने, ‘म कदापि त्यसो गर्ने छैन, प्रभु! मैले त्यस्तो कुनै चीज खाएको छैन जुन अपवित्र अथवा अशुद्ध हो।’ ^८तर आकाशबाट आएको आवाजले फेरि भन्यो, ‘परमेश्वरले घोषणा गर्नुभयो कि यी सबै चीजहरू शुद्ध छन्। यसर्थ तिमी तिनीहरूलाई अपवित्र नसोच!’ ^९यस्तो तीनपल्ट भयो। त्यसपछि सम्पूर्ण थोक आकाश तिरै लगियो। ^{१०}त्यसै समयमा म बसिरहेको त्यस घरमा तीनजना मानिसहरू आए। ती तीनजना मान्छेहरूलाई सिजरिया शहरबाट मेरो निम्ति पठाइएका थिए। ^{११}आत्माले मलाई नहिक्किचाइ कन जाऊ भन्नुभयो। यी छ: जना दाजु-भाइहरू पनि मसँग गए। हामी कर्नीलियसको घरमा गएौं। ^{१२}कर्नीलियसले घरमा उभिरहेको स्वर्गदूतलाई देखेको कुरा गरे। स्वर्गदूतले उनलाई भने,

‘केही मानिसहरू जोप्पातिर पठाऊ अनि शिमोन पत्रुसलाई आउनु भन्ने निमन्त्रण गर।’^{१४} उनले तिमीहरूलाई ती कुरा भन्नेछन् जसले तिमीलाई अनि तिम्रा घरमा बस्ने सबै मानिसहरूलाई बचाउँने छन्।’^{१५} जब मैले भाषण शुरू गरें, पवित्र आत्मा तिनीहरूमा त्यसरीनै आउनु भयो जसरी प्रारम्भमा हामी कहाँ आउनुभएको थियो।^{१६} तब मलाई प्रभु येशूको वचनको सम्झना भयो। प्रभुले भन्नुभएको थियो, ‘यूहन्नाले मानिसहरूलाई पानीले बप्तिस्मा गरे, तर तिमी पवित्र आत्माद्वारा बप्तिस्मा हुनेछौ।’^{१७} प्रभुले ती मानिसहरूलाई त्यही उपहार दिनु भयो जुन हामीलाई दिनुभएको थियो जसले परमप्रभु येशू ख्रीष्ट माथि विश्वास गरे। तब म को हुँ परमेश्वरको काम बन्द गर्ने?”

^{१८} जब यहूदी विश्वासीहरूले यी कुराहरू सुने, तिनीहरूले तर्क गर्न छाडे। तिनीहरूले परमेश्वरको प्रशंसा गरे र भने, “तब परमेश्वरले अ-यहूदीहरूलाई पनि हृदय परिवर्तन गर्ने अनि हाम्रो जस्तै जीवन प्राप्त गर्ने अनुमति दिनु भयो।”

एन्टिओक तर्फ सुसमाचार

^{१९} स्तिफनस माथि ए पछि खेदो शुरू गरिएको कारणले विश्वासीहरू चारै तर्फ छरपष्ट भए। कतिपय विश्वासीहरू फोनिसिया, साइप्रस र एन्टिओक जस्ता टाढाटाढा ठाउँहरूमा गए। तर तिनीहरूले यहूदीहरूलाई मात्र सुसमाचार भने।^{२०} कतिपय ती विश्वासीहरू साइप्रस र साइरेनीका नागरिकहरू थिए। जब ती मानिसहरू एन्टिओक आईपुगे, तिनीहरू ग्रीकहरूसँग पनि बोल्न लागे अनि तिनीहरूलाई प्रभु येशूको विषयमा सुसमाचार भने।^{२१} प्रभुको शक्ति तिनीहरूसँग थियो। अनि ठूलो संख्यामा मानिसहरूले परमप्रभुलाई विश्वास गर्न अनि अनुसरण गर्न लागे।

^{२२} एन्टिओकमा नयाँ विश्वासीहरू भएका समाचारहरू यरूशलेमको मण्डलीमा पुग्यो। यसैले तिनीहरूले बर्णाबासलाई एन्टिओकमा पठाए।^{२३-२४} बर्णाबास एक असल व्यक्ति थिए। उ पवित्र-आत्मा र विश्वासले परिपूर्ण थियो। जब उनी त्यहाँ आइपुगे पछि बर्णाबासले एन्टिओकका मानिसहरूमा परमेश्वरले अत्यन्त अधिक आशीर्वाद दिएको देखे। यसले उनलाई अत्यन्त खुशी बनायो। उनले त्यहाँका सम्पूर्ण विश्वासीहरूलाई प्रोत्साहन दियो। उनले तिनीहरूलाई भने, “आपना विश्वासहरू कहिल्यै नहराऊ। सधैं परमप्रभुको आज्ञा भित्री हृदयले

पालन गर।” अधिक भन्दा अधिक मानिसहरू परम प्रभुका विश्वासीहरू भए।

^{२५} त्यसपछि, बर्णाबास टार्सस भन्ने शहरतर्फ लागे। उनी शावललाई खोजीरहेका थिए।^{२६} शावललाई जब उनले भेट्टाए, बर्णाबासले तिनलाई एन्टिओक लगे। शावल र बर्णाबास त्यहाँ पुरा एक वर्ष बसे। तिनीहरूले त्यहाँ मण्डलीका सभाहरूमा भाग लिए अनि धेरै मानिसहरूलाई शिक्षा दिए। प्रथमपल्ट एन्टिओकमा विश्वासीहरूलाई “ख्रीष्टियनहरू” भनिए।

^{२७} यस समयमा केही अगमवक्ताहरू यरूशलेमबाट एन्टिओक तिर गए।^{२८} तिनीहरू मध्ये एकजना अगाबस थियो। एन्टिओकमा अगाबस उभिए अनि पवित्र-आत्माको मार्फत अगमवाणी गरे, “सम्पूर्ण संसारभरि महा अनिकाल हुनेछ।” (यो सम्राट क्लौडियसको समयमा घट्यो)।^{२९} चेलाहरूले यहूदीयामा बस्ने आफ्ना दाजू-भाइ र दिदी-बहिनीहरूलाई सहायता पठाउने निर्णय गरे। प्रत्येकले आफूले जति सकिन्छ दिने निर्णय लिए।^{३०} तिनीहरूले पैसा बटुले र बर्णाबास र शावललाई दिए। तिनीहरूले ती पैसा यहूदीयाका अग्रजहरूलाई दिए।

हेरोद अग्रिपाले मण्डलीलाई सताए

१२

त्यति नै बेला (त्यही समयमै) राजा हेरोदले मण्डलीका कतिपय मानिसहरूलाई सताउन थाले। हेरोदले याकूबलाई तरवारले मारुन् भन्ने हुकुम गरे। याकूब यहूनाका भाइ थिए।^३ हेरोदले देखे कि यहूदीहरूले त्यो मन पराए। यसकारण उनी अघि गए अनि पत्रुसलाई पनि पक्रे। यो घटना यहूदीहरूको निस्तार चाइको* समयमा घटेको थियो।^४ हेरोदले पत्रुसलाई पक्रेर जेलमा थुनामा राखे। सोह-जना सिपाहीहरूले पत्रुसलाई कड़ा नजरमा राखे। हेरोदले पत्रुसलाई निस्तारचाइको पछि जनता समक्ष ल्याउने योजना गरे।^५ यसैले उनले पत्रुसलाई जेलमा राखे। तर मण्डलीले पत्रुसको लागि परमेश्वरलाई लगातर प्रार्थना गरीरहे।

पत्रुसले जेल छोड्छन्

^६ पत्रुस दुइजना सिपाहीहरूका माभ्रमा सुतीरहेका थिए। उनलाई दुइटा साइलाले बाँधिएको थियो। अरू

निस्तार चाइ यहूदीहरूको महत्वपूर्ण दिन। मोशाको समयमा परमेश्वरले तिनीहरूलाई मिश्रमा दासत्वबाट मुक्त गराउनु भएको सम्झनामा यो दिन प्रत्येक वर्ष विशेष खाना खान्छन्।

सिपाहीहरू कैदखानाको ढोकामा पहरा दिइरहेका थिए। यो रातको समय थियो। हेरोदले पत्रुसलाई भोलिपल्ट जनतासमक्ष ल्याउन सँचिरीहेथ्यो।^७ अचानक परमप्रभुको स्वर्गदूत त्यहाँ उभियो। कोठाभरि प्रकाश चम्कियो। स्वर्गदूतले पत्रुसलाई एकपट्टि स्पर्श गरेर उनलाई व्यूँझाए। दूतले भने, “चौँडो, उठ!” साङ्गलाहरू पत्रुसका हातहरूबाट सुल्किए।^८ स्वर्गदूतले पत्रुसलाई भने, “तयार हौं, तिम्रा जुत्ताहरू लगाऊ।” पत्रुसले त्यसै गरे। दूतले भन्यो, “तिम्रो वस्त्र लगाऊ र मेरो पछि लाग।”^९ तब स्वर्गदूत त्यहाँबाट निस्किए र पत्रुस पनि उनैको पछि लागे। पत्रुसले जानेन कि स्वर्गदूतले जे गरिरहेका थिए त्यो साँचो थियो। उसले सोच्यो कि उसले दर्शन देखिरहेछन्।^{१०} पत्रुस र स्वर्गदूत पहिलो त्यसपछि दोस्रो पहरै चौकीहरू भएर निस्किए। तब तिनीहरू फलामको द्वार भए तिर पुगे जसले तिनीहरूलाई शहरदेखि छुट्याएको थियो। त्यो प्रवेशद्वार तिनीहरूको निम्ति आफै खुलियो। त्यस द्वार भएर तिनीहरू बाहिर निस्के र एक खण्डको दूरी पार गरेर गए। त्यसपछि अचानक स्वर्गदूत अल्पियो।

^{११} तब पत्रुसले के भएको थियो भनेर थाहा पाए अनि आफैलाई भने, “अब मैले थाहा पाएँ कि यो वास्तवमा सत्य रहेछ। परमप्रभुले आफ्ना स्वर्गदूत पठाउनु भयो अनि मलाई हेरोदबाट बचाउनु भयो। यहूदीहरूले ममाथि केही अप्रिय घटना हुन्छ भनी सोचे होलान्। तर मलाई प्रभुले ती सबै कष्ट (विपत्त) हरूबाट मुक्त पार्नु भयो।”

^{१२} त्यसको विषयमा जाने पछि पत्रुस मरियमको घरतर्फ लागे। मरियम यहून्नाकी आमा थिइन्। यहून्नालाई मर्कूस पनि भनिन्थ्यो। धेरै मानिसहरू त्यहाँ जम्मा भएका थिए। तिनीहरू सबैले प्रार्थना गरीरहेका थिए।^{१३} पत्रुसले बाहिरबाट दैलो ढकढकाए। रोदा नाउँ गरेकी केटी ढोका खोल्न भनी गई।^{१४} रोदाले पत्रुसको आवाज चिनी र खुशी भई। खुशीले गर्दा उसले ढोका खोल्न सम्म भुली। उनी भित्र गई र जम्मा भएका भुण्डलाई भनी, “पत्रुस ढोकामा हुनुहुन्छ!”^{१५} तिनीहरूले रोदालाई भने, “तँ पागल होस!” तर उसले यो साँचो हो भनी रही। ती भुण्डले भने, “यो पत्रुसको स्वर्गदूत हुनुपर्छ।”

^{१६} तर पत्रुसले दैलो ढकढकाई रहे। जब चेलाहरूले ढोका उघारे तब उनीहरूले पत्रुसलाई देखे। तिनीहरू उनलाई देखेर छक्क परे।^{१७} पत्रुसले हातको ईशारा गरेर

तिनीहरूलाई चुपचाप बस्नु भने। उनले, कसरी परमप्रभुले उनलाई जेलबाट मुक्त गराईदियो भयो, वर्णन गरे। उनले भने, “याकूब र अन्य दाजु-भाइहरूलाई पनि बताई दिनु।” पछिबाट पत्रुस अर्को ठाँउ तर्फ लागे।

^{१८} अर्कोदिन सिपाहीहरू अत्तालिए। तिनीहरू छक्क पर्दै थिए पत्रुसलाई के भएको हुन सक्थ्यो? पत्रुस यसरी हराएकोमा तिनीहरू अन्योलमा परे।^{१९} राजा हेरोदले पत्रुसलाई चारैतिर खोज तलाश गरे तर उसलाई पाउन सकेनन्। तब हेरोदले सिपाहीहरूलाई सोधखोज गर्न थाले। पत्ता नलाग्दा सिपाहीहरूलाई नै मार्ने हुकुम दिए।

हेरोद अग्रिपाको मृत्यु

पछि हेरोद यहूदीयाबाट सिजरिया शहर तर्फ लागे र केही समयको लागि त्यही बसे।^{२०} हेरोद टायर र सायडनवासीहरूसँग अत्यन्त रिसाएका थिए। यसर्थ तिनीहरू एक समूहको रूपमा हेरोद कहाँ आए। तिनीहरूले हेरोदका निजी सेवक बलस्तको सहयोग प्राप्त गरे अनि हेरोदलाई शान्तिको लागि बिन्ती गरे। किनभने तिनीहरूले राजा हेरोदको देशबाट नै भोजन प्राप्त गर्दै थिए।

^{२१} हेरोदले तिनीहरूसँग एकदिन भेट्ने ठीक गरे। त्यस दिन हेरोदले सुन्दर शाही-पोषाक लगाएका थिए। उनी राजसिंहासनमा बसे अनि मानिसहरूलाई सम्बोधन गरे।^{२२} मानिसहरू चिच्याए, “यो त परमेश्वरको आवाज हो मान्छेको होइन!”^{२३} हेरोदले यस्तो प्रशंसा ग्रहण गरे अनि प्रभुको महिमालाई मान्यता दिएन। यसैले परमप्रभुका दूतले उनलाई रोगी तुल्याए। उसलाई भित्र भित्र करीराले खायो अनि मरे।

^{२४} परमेश्वरको सन्देश चारैतर्फ फिँजिरहेथ्यो अनि अधिक भन्दा अधिक मानिसहरूलाई पूर्ण प्रभाव पाऱ्यो। विश्वासीहरूका भुण्डहरू धेरै गुणा बढेर जान लाग्यो।

^{२५} बर्णाबास र शावलले यरूशलेममा आफ्ना काम सिद्धाए पछि एन्टिओक फर्के। तिनीहरूका साथमा याकूब मर्कूस पनि थियो।

बर्णाबास र शावलले खास काम प्रदान गरे

१३

एन्टिओकको मण्डलीमा केही अगमवक्ताहरू र शिक्षकहरू थिए। तिनीहरू बर्णाबास, सिमिओन (उसलाई पनि भनिन्थ्यो) लुसियस (साइरिनीवासी) मनेन (हेरोद राजासँगै हुर्किएको थियो) र शावल थिए।^२ ती

मानिसहरू सवैले प्रभुको सेवा गरिरहेका थिए अनि उपवास लिएका थिए। पवित्र आत्माले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “खास कामको लागि मलाई बर्णाबास र शावल देऊ। मैले तिनीहरूलाई त्यो काम गर्नलाई छानेको छु।”

तब तिनीहरूले उपवास र प्रार्थना गरे, तिनीहरूले बर्णाबास र शावल माथि आफ्नो हात राखे अनि बाहिर पठाए।

साइप्रसमा बर्णाबास र शावल

बर्णाबास र शावललाई पवित्र आत्माले पठाउनु भएको थियो। तिनीहरू सिल्युसियामा शहरतर्फ गए। तिनीहरू सिल्युसियाबाट जलयाना गर्दै साइप्रस पुगे। जब तिनीहरू सलामिस भन्ने ठाउँमा पुगे, त्यहाँ यहुदीहरूका सभाघरहरूमा तिनीहरूले परमेश्वरको समाचारको प्रचार गरे। यूहन्ना मर्कूस पनि सहयोगीको रूपमा तिनीहरूसँगै थिए।

तिनीहरूले सम्पूर्ण टापु पार गरेर पाफोस भन्ने शहरमा आईपुगे। तिनीहरूले त्यहाँ एक यहुदी जादूवाला भेटे। उसको नाउँ बारयेशू थियो। उनी एक भूटो अगमवक्ता थिए। बारयेशू सँधै नै सर्गियस पौलस प्रशासक सित बस्दथ्यो। सर्गियस पौलस एक बुद्धिमानी व्यक्ति थिए। उनले बर्णाबास र शावललाई बोलाए। उनी परमेश्वरको सन्देश सुन्न चाहन्थे। तर जादूगर इलुमास बर्णाबास र शावलको विरोधमा थियो। ग्रीक भाषामा येशूलाई इलुमास भनिन्छ। इलुमासले प्रशासकलाई येशू माथि विश्वास गर्न देखी रोक्न चाहन्थे। तर शावल पवित्र आत्माले पूर्ण भएका थिए। पावल (शावलको अर्को नाउँ) ले इलुमासलाई हेरे। अनि भने, “तँ शैतानको छोरो! तँ सबै सही कुराको शत्रु होस्! तँमा शैतानी छक्कापञ्जा मात्र छ। के तैले सधैँ परमप्रभुको सत्यहरूलाई भूटहरूमा परिणत गर्न छोड्दैनस! अब प्रभुले तँलाई छुनु हुनेछ अनि तुरन्तै तँ अन्धा हुनेछस्। केही समय सम्मलाई तँ केही देख्न सक्ने छैनस् घामको किरणसम्म पनि।”

तुरन्तै इलुमास माथि धुम्म अनि अन्धकार भत्को। उ वरिपरि घुम्थो, अनि हात समातेर उसको मार्ग देखाउनलाई मानिसहरू खोज्यो। जब प्रशासक सर्गियस पावलले यो देखे, उनले विश्वास गरे। प्रभुको शिक्षाको विषयमा उनी आश्चर्य चकित भए।

पावल र बर्णाबासले साइप्रस छाडे

पावल र उनीसँग भएका मानिसहरू पाफोसबाट जहाजमा गए। तिनीहरू प्याम्फिलियाको एक शहर पर्गामा आई पुगे। तर यूहन्ना मर्कूसले तिनीहरूलाई छाडे, उनी यरूशलेममा फर्के। तिनीहरूले आफ्ना यात्रा जारी राखे अनि पर्गा देखि पिसिदिया शहरको एन्टिओकतिर गए। शबाथको समयमा, तिनीहरू यहुदीहरूका सभाघर भित्र गए र बसे। मोशाका नियमहरू र अगमवक्ताहरूको पुस्तकहरू पाठ गरिए। त्यसपछि सभाघरको कर्मचारीहरूले पावल र बर्णाबासलाई एक समाचार पठाए। यो समाचारमा भनिएको थियो: “बन्धुहरू, यदि तँपाईंहरू केही हुन्छ, जो मानिसहरूका निम्ति लाभदायक छ भने, कृपया भन्नुहोस।”

पावल उभिए। उनले आफ्नो हात उठाए र भने, “मेरा यहुदी दाजु-भाइहरू एवं अन्य जनसमूह जसले साँचो प्रभुलाई श्रद्धा गर्दछ, कृपया मेरो कुरालाई ध्यान सित सुनि देऊ! इस्त्राएलका परमेश्वरले हाम्रा पिताहरू छान्नु भयो। प्रभुले जब तिनीहरू मिश्रदेशमा परदेशी भएर बसेको बेला परमेश्वरले तिनीहरूलाई सफल हुनका निम्ति सहयोग गर्नुभएको थियो। परमेश्वरले तिनीहरूलाई मिश्रदेशबाट आफ्ना महान शक्तिद्वारा निकाली ल्याउनु भयो। अनि परमेश्वरले उनीहरूको व्यवहार त्यस मरुभूमिमा चालीस वर्ष सम्म सहनु भयो। परमेश्वरले कनान देशमा सातवटा राष्ट्रहरूलाई पूर्ण नष्ट पार्नु भयो। उहाँले ती जमीनहरू केवल उहाँका मानिसहरूलाई दिनुभयो। यी सम्पूर्ण दयाभाग लगभग ४५० वर्षको अवधि सम्म थियो।

त्यसपछि, परमेश्वरले अगमवक्ता शामूलको अवधिसम्म तिनीहरूलाई न्यायकर्ताहरू दिनुभयो। तब मानिसहरूले राजाको माग गरे। परमेश्वरले क्रूसका छोरो शावललाई दिनुभयो। शावल बिन्यामीन कुलका थिए। उनले उनी चालीस वर्षसम्म राजा भएर राज गरे। शावललाई हराउनु भएपछि परमेश्वरले दाऊदलाई तिनीहरूका राजा बनाउनु भयो। परमेश्वरले दाऊदको विषयमा यसो भन्नु भयो: ‘यस्सीको छोरा दाऊद एउटा व्यक्ति हो जसले मैले सोचे जस्तो सोच्छ। मैले चाहे अनुसार सबै कामहरू उसले गर्नेछ।’ परमेश्वरले आफ्नो वचन अनुसार दाऊदको एक सन्तानलाई एक मुक्तिदाताको रूपमा इस्त्राएलमा पठाउनु भयो। त्यो वंश येशू हुनुहुन्छ। येशू आउन अघि यूहन्नाले सबै

यहूदीहरूमा प्रचार गरे। यहून्नाले तिनीहरूलाई भने तिमीहरू स्वयं परिणत हुन चाहन्छौ भनी देखाउनका निम्ति बत्तिस्मा लेऊ।^{२५} यहून्नाले आफ्नो काम सिध्याउने बेलामा भने, 'म को हुँ भनेर तिमीहरू ठान्छौ? म खीष्ट होइन। तर उहाँ म पछि आउनु हुनेछ। म उहाँको जुता फुकाल्ने सम्मको योग्यको छैन।'

^{२६}मेरा दाजु-भाइहरू, अब्राहाम परिवारका नानीहरू अनि तिमी धर्मभीरू अ-यहूदीहरू, ध्यान दिएर मेरो कुरा सुन। यो मुक्तिको समाचार हामी कहाँ पठाइसकेको छ।^{२७} यरूशलेमका निवासीहरू अनि तिनीहरूका अगुवाहरूले येशू स्वयं नै मुक्तिदाता हुन् भनेर जान्दै जानेनन्। अगमवक्ताहरूले येशूको विषयमा लेखेका शब्दहरू हरेक शबाथका दिनमा मानिसहरू प्रति पढिन्छ तर तिनीहरूले ती बुभेनन्। यहूदीहरूले येशूलाई निन्दा गरे। तर अगमवक्ताहरूले भनेको शब्दहरू पूर्ण भयो।^{२८} तिनीहरूले येशू किन मर्नु पर्छ भन्ने त्यस्तो कुनै खास कारण भेटाएनन्, तर तिनीहरूले उहाँलाई मार्न भनी पिलातस सित माग गरे।^{२९} यी यहूदीहरूले येशूको विषयमा के हुनेवाला थियो, धर्मशास्त्रमा लेखिएका सबै पुरा गरे। तब तिनीहरूले येशूलाई क्रूसबाट भारे अनि चिहानमा हाले।^{३०} तर परमेश्वरले उहाँलाई मृत्युबाट बौरी उठाउनु भयो!^{३१} यस घटनापछि, धेरै दिन, मानिसहरू जो-जो येशूसँग गालिलीदेखि यरूशलेमसम्म साथ गएका थिए उनीहरूले उनलाई देखे। अहिले ती मानिसहरूले उहाँको अरू मानिसहरूका निम्ति साक्षी हुन।^{३२} हाम्रा पूर्वजहरूलाई दिएको प्रतिज्ञाको बारेमा सुसमाचार हामी तिमीहरूलाई भन्छौ।^{३३} हामी तिनीहरूका बालकहरू हौं अनि परमेश्वरले यो प्रतिज्ञा हाम्रा निम्ति येशूलाई मृत्युबाट बौराइ उठाउनु भएर पूरा गर्नु भएको छ। हामीले भजनसंग्रहमा पनि यो कुरा पढ्छौं:

'तिमीहरू मेरा पुत्र हौं। आज म तिमीहरूका पिता भए'

भजनसंग्रह २:७

^{३४} परमेश्वरले येशूलाई मृत्युबाट बौराउनु भयो। येशू फेरि कहिल्यै पनि चिहानभित्र पस्नु हुनेछैन न त धुलो नै हुनुहुनेछ। तब परमेश्वरले भन्नुभयो:

'म तिमीहरूलाई पवित्र र सत्य प्रतिज्ञाहरू दिनेछु जुन मैले दाऊदलाई दिए।'

यशैया ५५:३

^{३५} तर अर्को ठाउँमा परमेश्वरले भन्नुहुन्छ:

'तिम्रो पवित्र एको शरीरलाई चिहानमा कुहुन दिइने छैन।'

भजनसंग्रह १६:१०

^{३६} दाऊदले आफ्नो अवधि भरि परमेश्वरको इच्छा अनुसार सेवा गरे। त्यसपछि दाऊदको मृत्यु भयो अनि उनका आफ्नै पिताहरूसँग दफन गरियो। अनि उसको शरीर चिहानमा सड्यो।^{३७} तर 'एक' जसलाई परमेश्वरले मृत्युबाट बौराउनु भयो उहाँको शरीर चिहानमा कुहेन।^{३८-३९} दाजु-भाइहरू तिमीहरूले यो बुझ्नुपर्छ: उहाँको मार्फत तिमीहरूलाई तिमीहरूको पापहरूको निम्ति क्षमा प्रदान गरिएको छ। अनि हरेक व्यक्ति जसले उहाँमा विश्वास गर्छ ती सबै कुराहरूबाट मुक्त गरिन्छ जसको निम्ति मोशाको व्यवस्थाले तिमीलाई मुक्त गर्न सकेन।^{४०} अगमवक्ताहरूले केही घटना घट्नेछ भनेर भने होशियार! सावधन! यस्तो घटनाहरू आफूमा घटन नदेऊ। अगमवक्ताले भने:

^{४१} 'जसले शंका गर्छन्, सुन! तिमीहरू छक्क पर्न सक्छौ, तर मेरो नजरदेखि टाढा हौं अनि तुरन्तै मर किनभने तिमीहरूको अवधिमा म केही गर्नेछु जुन तिमीहरू विश्वास गर्ने छैनौ। यदि कसैले तिमीलाई त्यसको वर्णन दिँदा पनि तिमीहरूले विश्वास गर्नेछैनौ!''

हबकूक १:५

^{४२} पावल र बर्णाबासले सभाघर छोडेर गईरहेको बेला मानिसहरूले फेरि अर्को विश्रामको दिनमा आउनुहोस् भने अनि यी कुराहरूबाट अभ अधिक भन्नुहोस भनी तिनीहरूलाई विन्ती गरे।^{४३} सभा सिद्धिए पछि धेरै यहूदीहरूले अनि धेरै मानिसहरू जो यहूदी धर्ममा परिणत भएका थिए अनि सत्य परमेश्वरको आराधना गर्दथिए, तिनीहरूको पछि गए। पावल अनि बर्णाबास तिनीहरूसित बोले अनि परमेश्वरको अनुग्रह पाइरहनु उत्साह दिए।

^{४४} अर्को विश्रामको दिनमा, शहरका प्रायः जम्मै मानिसहरू प्रभुको वचन सुन्नुलाई एकत्रित भए।^{४५} जव यहूदीहरूले ती मानिसहरूलाई त्यहाँ देखे तिनीहरूमा

खुबै डह उत्पन्न भयो। तिनीहरूले नराम्रा शब्दहरू भने अनि पावलसँग तर्क वितर्क गरे।^{४६} तर पावल र बर्णाबासले निडर भएर बोले। "परमेश्वरको सन्देश पहिला तिमी यहूदीहरूलाई भन्न आवश्यक थियो। तर तिमीहरूले सुन्न अस्वीकार गर्छौं। तिमीहरू आफैले आफूलाई अन्नत जीवनको निमित्त अयोग्य ठान्यौं अब हामी अन्य जातिहरू तर्फ फर्कने छौं।"^{४७} यही नै परमप्रभुले हामीलाई गर्नु भनी आदेश गर्नु भएको छ। परमप्रभुले भने:

‘मैले तिमीहरूलाई अन्य जातिको लागि ज्योति बनाएको छु, ताकि तिमीहरूले मुक्तिको मार्ग सारा संसारमा देखाउन सकौं।’

यशैया ४९:६

^{४८} जब अ-यहूदीहरूले पावलले त्यसो भनेको सुने तिनीहरू खुशी भए। तिनीहरूले प्रभुको सन्देशलाई सम्मान दिए। अनि कतिपय मानिसहरूले त्यो सन्देशमा विश्वास गरे। तिनीहरू त्यही मानिसहरू थिए जसलाई अन्नत जीवनको लागि छानिएका थिए।

^{४९} अनि प्रभुको सन्देशले सारा क्षेत्रभरि प्रचार पाइरहेथ्यो।^{५०} तर यहूदीहरूले शहरका कतिपय मुख्य नारीहरू जो सत्य परमेश्वरको आराधना गरिरहेका थिए, अनि मुख्य पुरुषहरूलाई पावल र बर्णाबासको विरुद्ध उस्काए। ती मानिसहरूले पावल र बर्णाबासलाई सताउने काम शुरू गरे अनि तिनीहरूलाई शहरबाट बाहिर निकाले।^{५१} यसै कारणले पावल र बर्णाबासले तिनीहरूको विरुद्ध आफ्ना खुट्टाका धुलाहरू टक्टाकाए। त्यसपछि तिनीहरू आइकोनियम भन्ने शहरतर्फ लागे।^{५२} तर एन्टिओकमा भएका चेलाहरू आनन्दित र पवित्र आत्माले परिपूर्ण थिए।

पावल र बर्णाबास आइकोनियममा

१४ पावल र बर्णाबास आइकोनियम शहरमा गए। तिनीहरू यहूदीहरूका सभाघर भित्र पसे (उनीहरूले प्रत्येक शहरमा गरे जस्तै) तिनीहरूले यस्तो प्रकारले बोले कि धेरै यहूदीहरू अनि अ-यहूदीहरूले उनीहरूले भनेका कुरामा विश्वास गरे।^१ तर केही यहूदीहरूले विश्वास गरेनन्। ती यहूदीहरूले अ-यहूदीहरूलाई उक्साए अनि विश्वासीहरूको विरुद्ध कुभावना सृष्टि गरे।^२ तब

पावल र बर्णाबास आइकोनियममा लामो समय सम्म बसे र प्रभुको विषयमा निडर भई प्रचार गरे। तिनीहरूले परमेश्वरको दयाको प्रचार गरे। अनि प्रभुले तिनीहरूलाई चमत्कारहरू र आश्चर्यमय कुराहरू गर्ने शक्ति दिनु भएर तिनीहरूका सन्देश प्रमाणित गर्नुभयो।^३ कतिपय मानिसहरू यहूदीहरूका पक्षमा थिए, जब अन्य मानिसहरू पावल र बर्णाबासको पक्षमा थिए। यसरी त्यो शहरका मानिसहरू दुइ भागमा बाँडिए।

^४ कतिपय अ-यहूदीहरू, कतिपय यहूदीहरू अनि यहूदीहरूका अगुवाहरूले पावल र बर्णाबासलाई हानि पुऱ्याउने प्रयास गरे। तिनीहरूले उनीहरूलाई ढुंगाले हिकोएर मार्न चाहन्थे।^५ जब पावल र बर्णाबासले त्यस्तो षडयन्त्रहरू थाहा पाए तब तिनीहरूले त्यो शहर छोडे अनि लाइकाओनियाका लिस्त्रा अनि डर्बी शहरहरू अनि त्यसका वरिपरिका क्षेत्रहरू तर्फ गए।^६ तिनीहरूले त्यहाँ पनि सुसमाचार प्रचार गरे।

पावल लिस्त्रा र डर्बीमा

^७ लिस्त्रामा एकजना लङ्गडो मानिस थियो। उ जन्मै देखि लङ्गडो थियो अनि कहिले पनि हिँडेको थिएन।^८ उसले पावलले भनेका कुराहरू सुन्यो। पावलले उसलाई सोभैं हेरे अनि यो थाहा पाए कि उसमा जाति हुन्छ भन्ने प्रशस्त विश्वास थियो।^९ यसर्थ पावल जोडले चिच्याए, "आफ्नो खुट्टामा उभो!" त्यो मान्छे उफ्रियो र वरिपरि हिँड्न थाल्यो।^{१०} जब पावलले जे गरे त्यो मानिसहरूले देखे तिनीहरू लाइकाओनिया भाषामा चिच्याए। तिनीहरूले भने, "देवताहरू मानिसहरू जस्तै भएका छन् अनि तिनीहरू हामी कहाँ आएका छन्!"^{११} मानिसहरूले बर्णाबासलाई "जिउस"* र पावललाई "हर्मस"* भन्न लागे किनभने उनी प्रमुख वक्ता थिए।^{१२} जिउसको मन्दिर शहरको नजिकमा थियो। त्यस मन्दिरका पूजाहारीले नगरका द्वारहरूमा केही सँढिहरू अनि फूलका मालाहरू ल्याए। त्यो पूजाहारी र त्यहाँका बस्ने मानिसहरूले पावल र बर्णाबास प्रति बलि अर्पण गर्न चहान्थे।

^{१३} तर जब ती प्रेरितहरू पावल र बर्णाबासले त्यस्तो कुरा थाहा पाए, तिनीहरूले तिनीहरूको आफ्नै लुगाहरू

जिउस ग्रीकका मुख्य देवता।

हर्मस अर्को देवता ग्रीकका। विश्वास छ अन्य देवताहरूका स्वर्गदूत।

च्याते।* मानिसहरू तिर दौडै अनि चिच्याए: ^{१५}हे मानिसहरू हो! तिमीहरूले किन यसो गरिरहेछौ? हामी देवताहरू होइनौ! हामी तिमीहरू जस्तै मानिसहरू मात्र हौं! हामी तिमीहरूलाई सुसमाचार भन्न आयौं ताकि तिमीहरू यस्ता बेकारका कुराहरूबाट हट्न सक्छौ अनि जीवित परमेश्वर तर्फ फर्कन्छौ। उहाँ नै 'एक' हुनुहुन्छ जसले आकाश, पृथ्वी, समुद्र अनि यिनीहरूमा भएका हरेक थोक बनाउनु भयो। ^{१६}बितेका दिनहरूमा उहाँले सबै जातिहरूलाई आफ्नो इच्छा अनुसार बाँच दिनुभयो। ^{१७}तर ईश्वरले गर्नु भएको कार्यले परमेश्वरको वास्तविकताको प्रमाण गःयो। उहाँले तिमीहरूका लागि असल कामहरू गर्नुभयो। उहाँले तिमीहरूलाई आकाशबाट वर्षा दिनुभयो। उहाँले ठीक समयमा नै तिमीहरूलाई फसल दिनु भयो। उहाँले तिमीहरूलाई प्रशस्त आहार दिनुभयो र साथै तिमीहरूका हृदय आनन्दले परिपूर्ण पारीदिनु भयो।" ^{१८}पावल र बर्णाबासले तिमीहरूलाई ती कुराहरू भने। तरै पनि तिमीहरूले ती भीडलाई तिनीहरू प्रति बलिहरू अर्पण गर्न नदिनुलाई निकै संघर्ष गर्नु पःयो।

^{१९}त्यसपछि एन्टिओक र आइकोनियमबाट केही यहूदीहरू आए। तिनीहरूले पावल र बर्णाबासको विरुद्ध मानिसहरूलाई भडकाए अनि त्यसैकारणले तिनीहरूले पावल माथि ढुंगा हिकाए र शहरदेखि बाहिर तानी निकाले। मानिसहरूले पावललाई मारियो भनी सोचे। ^{२०}येशूका चेलाहरू (विश्वासीहरू) पावलको वरिपरि जम्मा भए। अनि उनी उठे र शहरतिर फर्किए। अर्कोदिन उनी र बर्णाबासले त्यो शहर छाडे अनि डर्बी तिर लागे।

एन्टिओक तिर फर्काई

^{२१}पावल र बर्णाबासले डर्बीमा सुसमाचार प्रचार गरे। धेरै मानिसहरू येशूका चेला भए। पावल र बर्णाबास लिस्त्रा, आइकोनियम र एन्टिओक शहर तिर फर्किए। ^{२२}ती शहरहरूमा तिनीहरूले चेलाहरूलाई आत्मिकरूपले पराक्रमी तुल्याए। तिनीहरूले उनीहरूलाई विश्वासमा दृढ रहन सहायता गरे। तिनीहरूले भने, "हामी परमेश्वरको राज्यमा अनेक यातनाद्वारा प्रवेश गर्नु पर्छ।" ^{२३}तिनीहरूले हरेक मण्डलीको निमित्त अग्रजहरू नियुक्त गरे। तिनीहरूले

ती अग्रजहरूका निमित्त उपवास र प्रार्थना गरे। ती अग्रजहरूले प्रभुमा आफ्ना विश्वास सुम्पे अनि यसैकारणले पावल र बर्णाबासले तिनीहरूलाई उहाँको देखरेखमा छाडे।

^{२४}पावल र बर्णाबास पिसिदिया देश भएर गए। त्यसपछि तिनीहरू प्यामफिलिया भन्ने देशमा आए। ^{२५}तिनीहरूले सन्देश पर्गा शहरमा प्रचार गरे अनि अटालिया भन्ने शहर तर्फ गए। ^{२६}अनि त्यहाँबाट समुद्र यात्रा गरेर तिनीहरू सिरिया अन्तर्गत एन्टिओकतिर गए। यो त्यस्तो शहर थियो जहाँ विश्वासीहरूलाई परमेश्वरको अनुग्रहमा सुम्पिए अनि यो काम गर्न पठाइए। अब तिनीहरूले त्यो काम सिद्ध्याएका थिए।

^{२७}जब पावल र बर्णाबास त्यहाँ आईपुगे तिनीहरूले मण्डलीका सदस्यहरूको एक सभामा बोलाए। परमेश्वरले तिनीहरूसँग जे गर्नु भयो सो वृत्तान्त कुराहरू तिनीहरूले विश्वासीहरूलाई बताइदिए। तिनीहरूले भने, "परमेश्वरले ढोका उघारिदिनु भयो ताकि अन्य जातिहरूले पनि विश्वास गर्न सकून्!"

^{२८}पावल अनि बर्णाबास चेलाहरूसित धेरै लामो समय सम्म एण्टिओकमा बसे।

यरूशलेममा सभा

१५ त्यसपछि कतिपय मानिसहरू यहूदियाबाट एन्टिओकमा आए। तिनीहरूले अ-यहूदी दाजु-भाइहरूलाई शिक्षा दिन शुरु गरे: "मोशाको व्यवस्था अनुसार जबसम्म खतना हुदैनौ तबसम्म तिमीहरूको मुक्ति हुने छैन।" ^२पावल र बर्णाबास यस्तो शिक्षाको घोर विरोधी थिए अनि तिनीहरूले यस विषयमा ती मानिसहरूसँग वादविवाद गरे। तब मण्डलीले पावल, बर्णाबास र अन्य मानिसहरूलाई यरूशलेम पठाउने निर्णय लिए। ती मानिसहरू त्यस विषयमा प्रेरितहरू र अग्रजहरूसँग अझ वहस गर्न गए।

^३उनीहरूको यात्रालाई मण्डलीले सहयोग गःयो। तिनीहरू फोनिशिया र सामरिया भएर गए। ती देशहरूमा तिनीहरूले कसरी अ-यहूदी मानिसहरू सत्य परमेश्वरतर्फ मोडिए भनेर बताए। यो खबरले सबै दाजु-भाइहरूलाई खुबै आनन्द तुल्यायो। ^४पावल, बर्णाबास र अन्य मानिसहरू यरूशलेम आईपुगे। त्यहाँका प्रेरितहरू, अग्रजहरू र सम्पूर्ण विश्वासीहरूले तिनीहरूलाई स्वागत गरे।

पावल, बर्णाबास र अन्य मानिसहरूले परमेश्वरले उनीहरूबाट गर्नु भएको सबै कुराहरू भने।^५ यरूशलेममा कतिपय विश्वासीहरू जो फरिसीहरूको दलका थिए उठे अनि भने, “अ-यहूदी विश्वासीहरूले खतना गर्ने पछि। मोशाको व्यवस्था मान्ने पछि भनेर हामीले भन्नु पछि!”

^६तब प्रेरितहरू, अग्रजहरू यस समस्या माथि एकत्रित भएर अध्ययन गर्न थाले।^७ यस विषयमा त्यहाँ लामो तर्क सभा बस्यो। पत्रुस उभिए अनि भने, “मेरा दाजु-भाइहरू, प्रारम्भिक दिनहरूमा के भयो तपाईंहरू राम्रोसँग जान्नु हुन्छ। परमेश्वरले तपाईंहरू माफबाट नै उहाँको सुसमाचारको संदेश अ-यहूदीहरूलाई प्रचार गर्नलाई मलाई छान्नु भयो। तिनीहरूले मबाट सुसमाचार सुने र विश्वास गरे।^८ परमेश्वरले प्रत्येकको हृदय जान्नु हुन्छ अनि उहाँले यी अ-यहूदीहरूलाई स्वीकार गर्नभो। परमेश्वरले हामीलाई उहाँले दिए जस्तै तिनीहरूलाई पवित्र आत्मा दिएर हामीलाई यो देखाउनु भएको छ।^९ परमेश्वरको लागि ती मानिसहरू कुनै पनि खण्डमा हामी भन्दा भिन्न छैनन्। विश्वासद्वारा परमेश्वरले उनीहरूका हृदय शुद्ध पारीदिनु भयो।^{१०} तिमीहरू किन अ-यहूदी दाजु-भाइहरूको धिन्त्रोमा जुवा बाँधिविनु चाहन्छौ? के तिमीहरू परमेश्वरलाई क्रोधित बनाउन प्रयास गरीरहेका छौ? हामी र हाम्रा पिताहरू त्यो जुवा बोक्न असमर्थ थिए।^{११} होइन, हामी विश्वास गछौ कि दुवै हामी र यी मानिसहरू प्रभु येशू को दयाबाट बचाइने छौ।”

^{१२}त्यसपछि सम्पूर्ण दल नै शान्त भए। तिनीहरूले पावल र बर्णाबासको कुराहरू ध्यान दिएर सुने। पावल र बर्णाबासले तिनीहरूका माध्यम अ-यहूदीहरू माफ परमेश्वरले गर्नु भएका जम्मै चमत्कारहरू र आश्चर्यजनक कामहरू बारे वृत्तान्त सुने।^{१३} तिनीहरूले भनी सकेपछि याकूबले भने, “मेरा दाजु-भाइहरू, ध्यान लगाएर मलाई सुन।^{१४} शिमोनले तिमीहरूलाई कसरी परमेश्वरले अ-यहूदीहरूलाई आफ्नो प्रेम प्रकट गर्नु भयो सोही कुरा बताए। प्रथमपल्ट परमेश्वरले अ-यहूदीहरूलाई ग्रहण गर्नुभो अनि तिनीहरूलाई आफ्नो मानिस बनाउनु भो।^{१५} अगमवक्ताहरूको वचनहरू यो सँग सहमत छ:

^{१६} ‘म त्यसपछि फर्की आउने छु। म दाऊदको घर फेरि बनाउने छु, जुन ढलेको छ। उसको घरको भागहरू फेरि बनाइदिने छु। जुन ध्वंश

भएको छ। अनि म उसको घर नयाँ बनाउनेछु।^{१७} तकि अन्य सबै मानिसहरूले प्रभुलाई खोज्नेछन् अन्य सबै अ-यहूदीहरू पनि मेरा आफ्ना मानिसहरू हुन्। प्रभुले त्यसै भन्नु भयो। अनि उहाँ मात्र एक हुनुहुन्छ जसले सबै यी चीजहरू गर्नुहुन्छ।

अमोस ६:११-१२

^{१८} ती चीजहरू प्रारम्भको कालदेखि नै जानिएको हो।’

^{१९}यसैले हामीले अ-यहूदीहरूलाई बोध दिनुहुँदैन जो परमेश्वरप्रति फर्केकाछन्।^{२०} बरू हामीले तिनीहरूलाई यी कुराहरूमा बताउँदै एउटा चिट्ठी लेख्नु पछि:

मूर्तिलाई चढाएको चीजहरू नखाऊ। यसले खाद्य अशुद्ध पछि। कुनै यौन पापहरू नगर। रात नखाऊ। निमोठेर मारिएका पशुहरू नखाऊ।

^{२१}तिनीहरूले त्यसो गर्नु हुँदैन किनभने त्यहाँ अभै त्यस्ता मानिसहरू छन् जसले मोशाको व्यवस्था सिकाउदछन्। मोशाको वचनहरू धेरै वर्ष देखि प्रत्येक शबाथको दिनमा सभाघरमा पढिन्दैछ।”

अ-यहूदी विश्वासीहरूलाई चिट्ठी

^{२२}तब प्रेरितहरू, अग्रजहरू र समस्त मण्डलीले निर्णय लिए कि पावल र बर्णाबासको साथमा आफ्नै केही मानिसहरू एन्टिओकमा पठाउने। तिनीहरूले यहूदा जसलाई बर्णाबास पनि भनिन्छ र सिलासलाई छाने। ती मानिसहरूलाई यरूशलेमका दाजु भाइहरूले खुबै सम्मान गर्थे।^{२३} मण्डलीले तिनीहरूका हातमा यो चिट्ठी पठाए।

एन्टिओक नगर औ सिलिसिया र सिरिया देशका अयहूदी दाजु भाइहरूलाई तिमीहरूका दाजु भाइ प्रेरितहरू, अग्रजहरूबाट अभिवादन: प्रिय दाजु-भाइहरू,

^{२४}हामीले सुनेका छौ कि कतिपय हाम्रा मण्डलीका मानिसहरू तिमीहरू कहाँ आए अनि तिनीहरूले भनेका कुराहरूले तिमीहरूलाई दुःखी र खिन्न पार्यो। तर हामीले तिनीहरूलाई त्यसो भन

भनेर भनेनौ! ^{२५}तिमीहरूकोमा केही चुनिएका मानिसहरू पठाउन एकमत भएका छौं। तिनीहरू हाम्रा प्रिय मित्र बर्णाबास र पावल सँग आउनेछन्। ^{२६}तिनीहरूले प्रभु येशू ख्रीष्टको सेवामा आफ्नो जीवन समर्पण गरेका छन्। ^{२७}त्यसैले हामीले उनीहरूसँग यहूदा र सिलासलाई पनि पठाउँदै छौं। तिनीहरूले त्यही चिट्ठीमा भएका कुराहरू मुखले भन्न गइरहेका छन्। ^{२८}पवित्र आत्माले सोच्यो कि हामीहरूले तिमीहरूलाई अधिक जिम्मेवारी दिनु हुँदैन। अनि त्यसमा हामी सहमत छौं। तिमीहरूले यति मात्र गर्नु आवश्यक छ:

^{२९} मूर्तिहरूलाई अर्पण गरिएको खाद्य नखाऊ। रात नखानु निमोठेर मारिएको पशुहरू नखानु कुनै प्रकारको पनि यौन पापहरू नगर्नु। यदि तिमीहरू उपर्युक्त कुराहरूबाट टाढा रहन्छौ भने, तिमीहरूले राम्रो गर्नेछौ। अब हामी बिदा भन्छौ।”

^{३०}यसर्थ पावल, बर्णाबास, यहूदा र सिलासले यरूशलेम छाडेर एन्टिओक गए। त्यहाँ तिनीहरूले विश्वासीहरूको समूह भेला पारे अनि तिनीहरूलाई चिट्ठी दिए। ^{३१}विश्वासीहरूले त्यो चिट्ठी पढिसके पछि त्यसले उत्साहित पारेकोमा तिनीहरू आनन्दित भए। ^{३२}यहूदा र सिलास पनि अगमवक्ताहरू थिए। तिनीहरूलाई उत्साह दिनु र दृढ़ बनाउनु तिनीहरूले पनि निकै कुराहरू गरे। ^{३३}त्यहाँ केही समय बसे पछि यहूदा र सिलास फर्के। तिनीहरूले विश्वासीहरूबाट शान्तिको आशीर्वाद पाए पछि यरूशलेमका दाजु भाइहरू जसले तिनीहरूलाई त्यस काममा पठाएका थिए तिनीहरूकहाँ फर्के। ^{३४*}

^{३५}तर पावल र बर्णाबास एन्टिओकमा नै बसे। तिनीहरू र अन्य मानिसहरूले त्यहाँ सुसमाचार प्रचार गरे अनि र प्रभुको संदेश सिकाए।

पावल र बर्णाबास छुट्टिए

^{३६}केही दिन पछि, पावलले बर्णाबासलाई भने, “हामीले धेरै शहरहरूमा प्रभुको सन्देश भन्यौं। हामी ती

शहरहरूमा हाम्रा दाजुभाइ विदी-बहिनीहरू के गर्दै होलान भनेर हेर्नलाई एकपल्ट भेट्न जानु पर्छ।” ^{३७}बर्णाबासले यूहन्ना मर्कूसलाई पनि सँगै लैजान चाहन्थे। ^{३८}तर तिनीहरूको प्रथम यात्रामा नै तिनीहरूलाई यूहन्ना मर्कूसले छाडेका थिए। प्याम्फिलियामा; उनले तिनीहरूसँग एक साथ काम गरेनन्। यसैले पावलले उनलाई साथमा नलिनु जोड गरे। ^{३९}पावल र बर्णाबास माफ्रमा यस विषयमा गहन चर्चा भयो। तिनीहरू छुट्टिए अनि भिन्दा भिन्दै बाटोहरू लागे। बर्णाबास मर्कूसलाई लिएर समुद्रयात्रा गर्दै साइप्रसतिर लागे। ^{४०}पावलले सिलासलाई चुने अनि गए। एन्टिओकका दाजु-भाइहरूले पावललाई प्रभुको रेखदेखमा राखे अनि बाहिर पठाइदिए। ^{४१}मण्डलीहरू अफ्र बलियो बनाउँदै पावल र सिलास सिरिया र सिलिसिया देशहरू हुँदै गए।

तिमोथी पावल र सिलाससँग गए

१६ पावल डर्बी र लिस्त्रा नगरहरूमा पुगे। ख्रीष्टका एकजना चेला तिमोथी त्यहाँ थिए। तिमोथीकी आमा यहूदी थिइन तर येशूमा विश्वास गर्थिन। उसको बाबु ग्रीक थिए। ^२लिस्त्रा र आइकोनियमवासी विश्वासीहरूले तिमोथीलाई सम्मान गर्दथे। तिनीहरूले उनको विषयमा राम्रो कुरा गर्थे। ^३पावलले आफ्नो यात्रामा तिमोथीलाई साथ लान चाहन्थे। तर त्यस इलाकामा बस्ने यहूदीहरूलाई उनको बाबु यहूदी होइन ग्रीक हुन भनेर थाहा थियो। यसैले पावलले यहूदीहरूलाई खुशी पार्नका लागि तिमोथीलाई खतना गरे। ^४तिनीहरू नगरहरू हुँदै यात्रा गरे अनि यरूशलेमका प्रेरितहरू र अग्रजहरूले दिएको निर्णयहरू र नियमहरू विश्वासीहरूलाई बताए अनि तिनीहरूलाई यी नियमहरू पालन गर्न भने। ^५यसकारण मण्डलीहरू विश्वासमा बलियो बनिदै अनि दिन प्रति दिन संख्यामा बढ्दै थियो।

पावललाई एशियाबाट बोलाइयो

^६पावल र तिनीसँग अन्य मानिसहरू फ्रिगिया र गलतिया भन्ने देश हुँदै गए। पवित्र आत्माले तिनीहरूलाई एशिया देशमा सुसमाचार प्रचार गर्ने अनुमति दिनुभएन। ^७पावल र तिमोथी माइसिया देश तिर लागे। तिनीहरू बिथनियामा देश जान चाहन्थे। तर येशूको आत्माले त्यतातिर जाने अनुमति दिनुभएन। ^८यसर्थ तिनीहरू

माडिसिया देश भएर त्रोआस शहर गए। ^६त्यस रात पावलले एउटा दर्शन देखे। उनको दर्शनमा एकजना मानिस म्यासिडोनियाबाट उनकोमा आयो। त्यस मानिस त्यहाँ उभियो र विन्ती गर्खो, “म्यासिडोनिया पार गर्नु होस अनि हामीलाई सहयोग गर्नुहोस्!” ^७पावलले त्यस्तो सपना देखे पछि। हामी तुरन्त म्यासिडोनिया जान तयार भयौं। हामीले बुझ्यौं कि परमेश्वरले हामीलाई ती मानिसहरूलाई सुसमाचार भन्न बोलाउनु भएको हो।

लिडियाको परिवर्तन

^१एउटा जहाजमा त्रोआस छाडी हामी समुद्रयात्रा गर्दै सोमोथ्रेसको टापूतिर गयौं। अर्कोदिन हामी समुद्रयात्रा गरेर नियापोलिस नगर आई पुग्यौं। ^२त्यसपछि हामी फिलिप्पी गयौं। यो म्यासिडोनिया अञ्चलको मुख्य नगर हो अनि यो रोमीहरूको नगर हो। हामीहरू यहाँ केही दिन बस्थ्यौं।

^३शबाथको दिनमा हामी नगरको मुख्य फाटकबाट निस्क्यौं अनि नदी तिर गयौं। हामीले सोच्यौं कि त्यहाँ प्रार्थना गर्ने एउटा ठाउँ हुन सक्थ्यो। केही स्वास्नी मानिसहरू त्यहाँ भेला भएका थिए। यसकारण हामी बस्थ्यौं अनि तिनीहरूसँग बात गर्न लाग्यौं। ^४त्यहाँ थाइआटीरा भन्ने नगरबाट लिडिया नाउँकी एक स्वास्नी मानिस पनि थिई। उसको पेशा बैगुनी लुगा बेच्ने थियो। तिनले साँचो परमेश्वरको आराधना गर्थी। लिडियाले पावल बोलेको सुनिरहेकी थिई अनि प्रभुले पावलले भनेको कुरा विश्वास गराउन उसको हृदय उगारीदिनु भयो। ^५तिनी र उनका घरमा बस्ने सबैलाई बपतिस्मा गरियो। त्यसपछि लिडियाले आफ्नो घरमा हामीलाई निम्तो गरिन्। तिनले भनिन्, “यदि तपाईंहरूले मलाई प्रभु येशूको साँचो विश्वासी मान्नु हुन्छ भने, मेरो घरमा आउनु होस अनि बस्नु होस।” तिनले आफ्ना घरमा हामीलाई बस्न भनी जोड गरिन्।

पावल र सिलास जेलमा

^६एक समय जब हामी प्रार्थना स्थलमा गईरहेको बेला यो घटना घट्यो। एउटी नोकर्नी केटीले हामीलाई भेटी। उभित्र एउटा खास आत्मा* थियो। त्यस आत्माले उसलाई भविष्यमा के हुन सक्छ भन्ने कुरा बताउने

शक्ति दियो। त्यसो गरेर त्यस नोकर्नीले आफ्नो मालिकहरूको निम्ति धेरै पैसा कमाउने गर्थी। ^७त्यस केटीले पावल र हामीलाई फर्खाई। त्यो चिच्याई अनि भनी, “यी मानिसहरू एकदमै सर्वोच्च परमेश्वरको सेवक हुन्! तिनीहरूले मुक्तिको बाटो तिमीहरूलाई बताइरहेछन्।” ^८उसले यस्तो धेरै दिनसम्म गरी। यसले पावललाई दिक्क लाग्यो अनि यसैले उ फर्क्यो अनि त्यो आत्मालाई भन्यो, “येशू ख्रीष्टको शक्तिले म तँलाई आज्ञा गर्छु, त्यस केटीबाट बाहिर निस्कौ!” त्यो आत्मा लगत्तै बाहिर निस्क्यो।

^९त्यस केटीका मालिकहरूले त्यो देखे अनि तिनीहरूलाई थाहा भयो अनि तिनीहरूले बुभे कि अब त्यस केटीलाई पैसा कमाउन लाउन सक्तैनन्। यसैले तिनीहरूले पावल र सिलासलाई पक्रे अनि मुख्य ठाउँमा पुर्खाए जहाँ नगर अधिकारीहरू थिए। ^{१०}पावल र सिलासलाई पक्रेर ल्याए अनि हाकिमहरूलाई भने, “यी मानिसहरू यहुदी हुन्। यिनीहरूले हाम्रो शहरमा गडबडी गराइरहेछन्।” ^{११}यिनीहरूले दस्तुरहरू निकाल्दैछन् जो हामीलाई ग्रहण गर्न अनुमति छैनन्। हामी रोमन नागरीकहरू हौ र ती कुराहरू गर्न सक्तैनौं।” ^{१२}भीडले मानिसहरूलाई पावल र सिलासमाथि आक्रमण गर्न साथ दियो। त्यहाँका हाकिमहरूले पावल र सिलासको लुगाहरू च्याती दिए र मानिसहरूलाई कुट्ने आदेश दिए। ^{१३}तिनीहरूले पावल र सिलासलाई धेरैपल्ट कुटपिट गरे अनि तिनीहरूलाई जेलमा थुने। जेलका अधिकारीलाई तिनीहरूले भने, “यिनीहरूलाई खुबै होशियारी साथ पहरा दिनु!” ^{१४}जेलको अधिकारीले त्यस्तो विशेष आदेश सुनेपछि पावल र सिलासलाई निक्कै भित्र पुग्ने जेलमा थुने। उनले तिनीहरूका खुट्टा ठिङ्गरामा कसे।

^{१५}मध्यरात तिर पावल र सिलासले प्रार्थना र प्रभुको भजनहरू गाइरहेका थिए। अन्य कैदीहरूले तिनीहरूलाई सुने। ^{१६}अचानक त्यहाँ ठूलो भूईँचालो आयो जसले जेलको जग पनि हल्लियो। त्यसपछि तुरुन्तै जेलको सबै ढोकाहरू खोलिए। सबै कैदीहरू बाँधिएका साङ्गलाहरूबाट मुक्त भए। ^{१७}जेल अधिकारी जागे। उसले जेलका सबै ढोकाहरू खोलिएका देखे। कैदीहरू अघि नै भागी सकेको कुरा उसले साँचो। अतः तरवार निकालेर जेल अधिकारी आफैलाई मार्न तयार भएको थियो। ^{१८}तर पावल चिच्यायो, “आफैलाई घात नगर। हामी सबै जना यहीं छौं।”

खास आत्मा भूतवाट भएको एक आत्मा जसले खास बुद्धि दियो।

^{२६}जेल अधिकारीले बत्ती ल्याउन आदेश गरे। त्यसपछि उ डरले काम्दै भित्र दौड्यो उ पावल र सिलासको सामु लड्यो। ^{२७}त्यसपछि तिनीहरूलाई बाहिर निकाल्यो अनि भन्यो, “महोदयहरू! मुक्ति पाउनलाई मैले के गर्नु पर्ला?”

^३तिनीहरूले उसलाई भने, “प्रभु येशूमा विश्वास गर तब तिमी र तिम्नो घरका मानिसहरूले मुक्ति पाउनेछन्।” ^३असर्थ पावल र सिलासले प्रभुको सन्देश जेल अधिकारी र उसको घरमा भएका सबैलाई भने। ^३तिनै रात छिप्सिकेको थियो, त्यसकारण जेल अधिकारीले पावल र सिलासलाई लिएर तिनीहरूका घाउहरू धोइदिए। तुरन्तै जेल अधिकारी र उसको जम्मा कुटुम्बलाई बत्तिसमा दिइयो। ^३तब जेल अधिकारीले पावल र सिलासलाई आफ्नो घर लगे अनि केही भोजन गराए। उ र उसको कुटुम्बका सबै मानिसहरू अत्यन्तै खुशीभए किनभने तिनीहरूले परमेश्वरलाई विश्वास गरेका थिए।

^३अर्को बिहान हाकीमहरूले केही सिपाहीहरूलाई जेल अधिकारीकहाँ खबर दिएर पठाए; “ती मानिसहरूलाई छोडीदिनु!”

^३जेल अधिकारीले पावललाई भन्यो, “हाकीमहरूले यी सिपाहीहरू तिमीहरूलाई छोड्न लाउन पठाएका हुन। तपाईंहरू अब शान्तिले जान सक्नु हुन्छ।”

^३तर पावलले सिपाहीहरूलाई भने, “तिम्नो हाकीमहरूले हामीले गल्ती गरेको कारण प्रमाण गर्न सकेनन्। तर तिनीहरूले हामीलाई मानिसहरूका अगाडि कुट-पिट गरे अनि जेलमा थुने। हामी रोमी नागरिक हौं, यसैले हाम्रो अधिकार छ। अहिले तिनीहरूले हामीलाई गुप्ती रूपमा पठाउन चहान्छन्? होइन! तिनीहरू स्वयं आउनु पर्छ अनि हामीलाई बाहिर निकाल्नु पर्छ।”

^३सिपाहीहरूले जे पावलले भने ती हाकीमहरूलाई सुनाई दिए। जब हाकीमहरूले पावल र सिलास रोमी नागरिक भनेर जाने, तिनीहरू भयग्रस्त भए। ^३अतः तिनीहरू पावल र सिलासकहाँ आएर आफ्नो भूल प्रति क्षमा-याचना गरे। तिनीहरूले पावल र सिलासलाई जेलबाट निकालेर शहर छाडी जाऊ भने। ^४तर तिनीहरू जेलबाट निस्के पछि सिधैं लिडियाको घरतिर लागे। तिनीहरूले त्यहाँ कतिपय दाजु-भाइहरूलाई देखे र तिनीहरूलाई उत्साह दिए। त्यसपछि पावल र सिलास आफ्नो बाटो लागे।

थिस्सलोनिकामा पावल र सिलास

१७

पावल र सिलास अम्फिपोलिस र अपोल्लोनिया भएर आफ्नो यात्रातिर लागे। तिनीहरू थिस्सलोनिका भन्ने शहरमा आई पुगे। जहाँ यहूदीहरूको एउटा सभाघर थियो। ^२पावल त्यस सभाघरमा यहूदीहरूलाई हेर्न सधैं भैं गए। ती विश्राम दिनहरूमा धर्मशास्त्रको विषयमा पावलले उनीहरूसँग चर्चापरिचर्चा गरे। ^३पावलले यहूदीहरूसित धर्मशास्त्रको व्याख्या गरिरहे अनि उनले ख्रीष्ट मर्ने पछि र मृत्युबाट जाग्न पछि भन्ने यथार्थ बताए। पावलले भने, “यी मानिस येशू जसको विषयमा म तिमीहरूलाई घोषणा गरी रहेछु उहाँ ख्रीष्ट हुनुहुन्छ।” ^४कतिपय यहूदीहरूले उनको कुरा विश्वास गरे अनि पावल र सिलाससँग सम्मिलित हुने निर्णय गरे। त्यहाँ अनेकौं धर्मभक्त ग्रीक पुरुषहरू र अनेक विशिष्ट नारीहरू जो थिए तिनीहरू पनि पावल र सिलाससँग सामेल भए।

^५तर जुन यहूदीहरूले विश्वास गरेनन्, डाह गरे। तिनीहरूले केही दुष्ट मानिसहरू जो बजारमा घुमिदिइथे भाडामा ल्याए। ती दुष्ट मानिसहरूले त्यहाँ थुपेर शहरमा खैलाबैला मच्चाउन थाले। तिनीहरू पावल र सिलासलाई खोज्न जेसनको घर गए। तिनीहरू पावल र सिलासलाई जनसमक्ष ल्याउन चाहन्थे। ^६तर ती मानिसहरूले पावल र सिलासलाई भेटेनन्। यसैले जेसन र अन्य विश्वासीहरूलाई तान्दै घचेट्दै नगरका अधिकारीहरू समक्ष ल्याए। तिनीहरू कराए, “यी मानिसहरूले संसारको प्रत्येक ठाँउमा नै समस्या खडा गरेका छन्। अहिले तिनीहरू यहाँसम्म पनि आईपुगे! ^७जेसनले आफ्ना घरमा तिनीहरूलाई बास दिए। तिनीहरू सबैले सिजरको नियमहरू विरुद्ध काम गरिरहेछन्। तिनीहरू भन्छन्, येशू नाउँको अर्कै एक जना राजा छन्।”

^८नगर अधिकारीहरू र अन्य मानिसहरूले ती आरोपहरू सुने अनि तिनीहरू एकदम खिन्न भए। ^९तिनीहरूले जेसन र अन्य विश्वासीहरूलाई जरिमाना तिर्न लगाए अनि तिनीहरूलाई छाडी दिए।

पावल र सिलास बिरिया तिर जान्छन्

^{१०}त्यही रात विश्वासीहरूले पावल र सिलासलाई बिरिया भन्ने नगर तर्फ पठाए। बिरियामा तिनीहरू यहूदीहरूका सभाघरमा गए। ^{११}यी यहूदीहरू थिस्सलोनिकामा भन्दा असल थिए। तिनीहरूले खुबै

चासो लिएर पावल र सिलासले भनेको संदेश सुनिरहेथे। यहूदीहरूले प्रत्येक दिन धर्मशास्त्र पढ्ने गर्थे। तिनीहरू कुरा सत्य नै हो की भनेर जान्न चाहन्थे।^{१२} तिनीहरू धेरैले विश्वास गरे औ धेरै प्रमुख ग्रीक पुरुष र नारीहरूले पनि ती कुराहरू विश्वास गरे।^{१३} तर जब यहूदीहरूले बिरियामा पनि पावल र सिलासले परमेश्वरको वचनको विषयमा प्रचार गरिरहेको थिस्सलोनियामा थाहा पाए, तिनीहरू बिरियामा पनि आए। अनि तिनीहरूले आएर बिरियाका मान्छेहरूलाई भड्काए अनि आन्दोलित पार्न शुरू गरे।^{१४} यसैले विश्वासीहरूले पावललाई समुद्रतटमा भट्टै पठाए। तर सिलास र तिमोथी त्यही बिरियामा बसे।^{१५} विश्वासीहरू जो पावलसँग गए तिनीहरूले पावललाई एथेन्स सम्म पुऱ्याए। तब तिनीहरू तिमोथी र सिलासलाई पावलको खबर लिएर गए। खबरमा थियो: “जतिसवदो चाँडो मकहाँ आईहाल।”

एथेन्समा पावल

^{१६} पावलले तिमोथी र सिलासलाई एथेन्समा पखिँहेका थिए। पुरा नगर नै मूर्तिहरूले भरिएको देखेर पावलको हृदय विचलित थियो।^{१७} सभाघरमा पावल यहूदीहरू र धर्मभक्त ग्रीकहरूसँग बात गरे। पावलले बजारमा डुली हिड्ने मानिसहरूसँग पनि बात गरे।^{१८} त्यहाँ कतिपय इपिक्युरिया र स्तोइक दार्शनिकहरूसँग निकै विचार-विमर्ष भयो।

तिनीहरू मध्ये कतिले भने, “यो कथा वाचकले के भन्न खोजिरहेको छ?” जब पावलले येशू अनि उहाँको मृत्युबाट बौरी उठेको वर्णन गरिरहेथे। केही अरूले भने, “उसले अन्य कोही देवताहरूका विषयमा कुरा गरेको जस्तो लाग्छ।”^{१९} तिनीहरूले पावललाई अरैयापागस महासभामा लगे। तिनीहरूले भने, “जुन नयाँ शिक्षा तपाईं प्रचार गर्नु हुदैं हामीलाई यो विषयमा केही बताउनु सक्नु हुन्छ? ^{२०} यस्तो प्रकारको कुरा हामीले अधि कहिल्यै सुनेका थिएनौं।” हामी तैपाईंको शिक्षाको अर्थ बुझ्न चाहन्छौं।”^{२१} एथेन्सका सम्पूर्ण मानिसहरू र अन्य देशहरूबाट आएका मानिसहरू जो एथेन्समा थिए तिनीहरू अत्यन्तै नयाँ विचारको विषयमा कुरा गरेर र सुनेर आफ्नो सबै समय बिताइरहन्थे।

^{२२} त्यसपछि पावल अरैयापागस महासभा अगाडि उभिए र भने, “एथेन्सका मानिसहरू, म तपाईंहरूलाई प्रत्येक तरिकामा अति धार्मिक पाउँछु। ^{२३} म तपाईंहरूको

नगर भित्र गएँ अनि तपाईंहरूले पुज्ने कुराहरू पनि देखे। मैले त्यहाँ एउटा वेदी पनि पाए जहाँ लेखिएको रहेछ: ‘अनजान देवतालाई।’ तपाईं त्यस देवतालाई पूज्नु हुँदो रहेछ जसलाई जान्नुहुन्न। म उही परमेश्वरको विषयमा भनीरहेछु! ^{२४} उहाँ त्यही परमेश्वर हुनुहुन्छ जसले सारा संसार बनाए र संसारका सबै थोक बनाए। उहाँ धरती र स्वर्गका परमप्रभु हुनुहुन्छ। उहाँ मानिसहरूले बनाएका मन्दिरहरूमा बस्नु हुन्न। ^{२५} उहाँनै जीवन, प्राण र प्रत्येक चीज मानिसहरूलाई दिनुहुन्छ। उहाँलाई मानिसहरूको कुनै सहयोगको खाँचो छैन। उहाँलाई चाहेका सबै कुराहरू उहाँसँग छन्। ^{२६} परमेश्वरले प्रारम्भमा एकजना पुरुष बनाउनु भयो अनि त्यही मानिसबाट विभिन्न मानव जाति बनाउनु भयो। परमेश्वरले तिनीहरूलाई संसारको प्रत्येक ठाउँमा पनि बस्न दिनुभयो। परमेश्वरले तिनीहरूलाई कति समय सम्म र कुन अञ्चलमा बस्ने पक्का गरिदिनु भयो। ^{२७} परमेश्वरले उहाँलाई मानिसहरूले खोजेको चाहनु हुन्थ्यो। हुन सक्छ तिनीहरूले वरिपरि उहाँलाई अध्यारोमा खोज्नु अनि पाउलान। तर वास्तवमा उहाँ हामी प्रत्येकबाट टाढो हुनुहुन्न।

^{२८} ‘हामी उहाँसँगै बाँच्छौं। हामी उहाँसँगै हिड्छौं। हामी उहाँसँगै छौं।’

जस्तो तपाईंहरूका कविहरूले पनि भने:

‘हामी उहाँकै बालकहरू मात्र हौं।’

^{२९} हामी परमेश्वरका बालकहरू हौं। यसैले, हामीले यस्तो सोच्नु पर्दैन कि परमेश्वर सुन, चाँदी अथवा ढुङ्गाका मूर्ति जस्ता हुनुहुन्छ। उहाँ मानव कल्पनाले बनिएका कुनै कला जस्तो हुनुहुन्न। ^{३०} बितेका दिनहरूमा मानिसहरूले परमेश्वरलाई बुझ्ने, तर उहाँले ध्यान दिनु भएन। तर अब, परमेश्वरले सबै मानिसहरूलाई प्रत्येक ठाउँमा आफ्नो हृदय र जीवन परिवर्तन गर्न आदेश दिनु हुन्छ। ^{३१} परमेश्वरले संसारका सारा मानिसहरूलाई ठीक सँग जाँच एक दिन निर्णय गरी सक्नु भएको छ। यो गर्नुको लागि उहाँले एकजना मानिसलाई उपयोग गर्नुहुन्छ। परमेश्वरले पहिल्यै एक व्यक्ति चुन्नु भएको थियो अनि परमेश्वरले मृत्युबाट बौराएर यो प्रत्येकलाई प्रमाण दिनुभयो!”

^३जब तिनीहरूले येशू मृत्युबाट बौरी उठेको विषयमा सुने कतिपयले गिल्ला गरे। तर अरूले भने, “कोही अर्को समयमा यस विषयमा तिमिले हामीलाई अभिमानेछौ।” ^३पावल तिनीहरूबाट गए। ^४तर कतिपय मानिसहरूले पावलसँग सम्मिलित भए अनि विश्वासी बने। ती विश्वास गर्नेहरूमा एकजना डियुसियस थिए। उनी अरियोपेगस महासभाका एक सदस्य थिए। अर्को विश्वास गर्ने व्यक्ति एक डामारिस नाउँ भएकी स्त्री थिई र केही अरूहरूले पनि विश्वास गरे।

कोरिन्थमा पावल

१८ पछि, पावलले एथेन्स छोडे अनि कोरिन्थ गए। ^१तिनले त्यहाँ अक्वीला नाउँ भएको एकजना यहूदी भेटे। अक्वीला पोन्टस भन्ने प्रदेशमा जन्मिएका थिए। तर उनी र उनकी पत्नी प्रिस्किला भर्खरै इटालीबाट कोरिन्थ आईपुगेका थिए किनभने क्लौडियसले* सबै यहूदीहरूले रोम छोड्नु पर्छ भन्ने आदेश गरेका थिए। पावल तिनीहरूलाई भेट्न गए। ^२तिनीहरूको काम पावलले जस्तै तम्बू बनाउने गर्थे। पावल तिनीहरू सँगै बसे र तिनीहरूसँग तम्बू बनाउने काम गरे। ^३प्रत्येक शबाथको दिन पावल सभाघरमा यहूदीहरू र ग्रीकहरूसँग कुरा गर्थे। तिनले येशूमा विश्वास पार्न लगातार तिनीहरूलाई प्रयत्न गरिरहे।

^४सिलास र तिमोथी म्यासिडोनियाबाट पावललाई भेट्न कोरिन्थमा आए। त्यसपछि आफ्ना समय मानिसहरूलाई सुसमाचार भन्नमा बिताए। उनले यहूदीहरूलाई येशू नै ख्रीष्ट हुन भनेर देखाए। ^५तर यहूदीहरूले पावलको शिक्षाहरू ग्रहण गरेनन्। यहूदीहरूले एकदमै निम्दनीय वचनहरू लगाए। अतः पावलले आफ्नो लुगाहरूबाट धुला भारे। उनले यहूदीहरूलाई भने, “यदि तिमीहरू मुक्ति चाँहदैनौ भने, त्यो तिमीहरूकै गल्ती हुनेछ! मैले आफूले सक्दो गरेँ। अब म अयहूदीहरू कहार्ँ जानेछु।” ^६पावल सभाघरबाट बिदा लिए अनि टाइटस जुसटस नाउँ भएको मानिसको घरमा गए। त्यस मानिस सत्य परमेश्वरको पूजाहारी थियो। उसको घर सभाघरकै अर्कोपट्टि थियो। ^७क्रिस्पस सभाघरको प्रमुख थिए। क्रिस्पस र अन्य सबै मानिसहरू जो उनको घरमा बस्दथे उनीहरूले प्रभुमा विश्वास गरे। कोरिन्थका धेरै

मानिसहरूले पनि पावलको समाचार ध्यान लगाएर सुने अनि विश्वास गरे अनि बपतिस्मा लिए।

^८राती पावलले दर्शन पाए। यो दर्शनमा प्रभुले तिनलाई भने, “नडराऊ! लगातार मानिसहरूसँग बोलीरहौं! नरोक! ^९म तिमीसँग छु। तिमीलाई नोकसान पार्न कुनै प्रयत्न सफल हुदैन। मेरा धेरै मानिसहरू यस नगरमा छन्।” ^{१०}पावल त्यहाँ डेढ वर्षसम्म बसे, अनि तिनीहरू माफ परमेश्वरको वचनको शिक्षा दिए।

पावललाई गल्लियो सामु ल्याइयो

^१गल्लियो अखैयाका अञ्चलका राज्यपाल भए। कोही यहूदीहरूले उनीसित मिलेर पावलको विरोध गरे। तिनीहरूले पावललाई न्यायलयमा लगे। ^२यहूदीहरूले गल्लियोलाई भने, “यस मानिसले हाम्रो कानुनको विरुद्ध ईश्वर पूज्नु भनेर मानिसहरूलाई फकाउने चेष्टा गर्दछ।”

^३पावलले केही भन्न लागेका थिए तर गल्लियोले यहूदीहरूलाई भने, “म तिमीहरूका कुरा सुने थिएँ, यदि यी कुराहरू गल्ती अथवा अपराधपूर्ण कामका भए। ^४तर यी शब्दहरू, नाउँहरू र तिमीहरूकै व्यवस्था विषयको हो। यसर्थ यी समस्याहरू तिमीहरू आफैँ मिलाऊ। म त्यस्ता प्रकारका कुराहरूमा न्यायकर्ता हुन चाहन्नु।” ^५तब तिनीहरूलाई गल्लियोले न्यायलयबाट विदा दिए।

^६तब तिनीहरूले सभाघरका अध्यक्ष सोस्थेनिजलाई पक्रे अनि न्यायलय सामुने तिनलाई कुटे। तर गल्लियोले यसमा केही चासो देखाएन।

पावल एन्टोकि फर्के

^१पावल दाजुभाइहरू सँग धेरै दिन बसे। त्यसपछि विदा लिएर जलपथबाट सिरिया गए। प्रिस्किला र अक्वीला पनि तिनीसँगै थिए। क्रियायामा परमेश्वरसँग आफ्नो प्रतिज्ञा पुरा गर्न पावलले आफ्नो केश कटाए। ^२त्यसपछि तिनीहरू एफिससमा गए। त्यहाँ तिनले प्रिस्किला र अक्वीलालाई छाडी राखे। तिनी एफिससमा हुँदा सभाघरमा गए अनि यहूदीहरूसँग बात गरे। ^३तिनीहरूले पावललाई अभैँ केही दिनसम्म बस्ने आग्रह गरे तर तिनले मानेनन्। ^४पावलले विदा लिएर हिँड्ने बेलामा भने, “यदि परमेश्वरको इच्छा भयो भने म तपाईंहरूकोमा आउनेछु।” अनि तिनी एफिससबाट जलयात्रा गरेर गए।

^२पावल सिजरिया नगरमा गए। तब मण्डलीलाई अभिवादन गर्न उनी यरूशलेम सम्म गए अनि तब एन्टिओक भरे। ^३त्यहाँ तिनी केही समय बसे। त्यसपछि त्यहाँबाट तिनी गलातिया र फ्रिगिया प्रदेशहरूमा गए। अनि चेलाहरूको उत्साह बढाए।

अपोल्लस एफिसस र अखैयामा

^२अपोल्लस नाउँ भएको एकजना यहूदी एफिससमा आए। उनी अलेक्जेन्ड्रिया भन्ने नगरमा जन्मिएका थिए। उनी एक विद्वान व्यक्ति थिए। उनलाई धर्मशास्त्रमाथि राम्रो ज्ञान थियो। ^२उनले प्रभुको मार्गको विषयमा राम्ररी सिकेका थिए अनि पुरा उत्साहित थिए। येशूका विषयमा उनले जे जति कुरा गरे सबै सही थियो। तर उनले यूहन्नाले बताएको बपतिस्माको विषयमा मात्र जान्दथे। ^२उनी सभाघरमा निर्धक्क बोल्न थाले। प्रिस्किला र अक्वीलाले उनले भनेको सुने। तिनीहरूले उनलाई आफ्नो घरमा लगे अनि परमेश्वरको बाटोको विषयमा उनलाई अभि स्पष्ट पारेर बुझाई दिए। ^२अपोल्लस अखैया देशमा जान इच्छुक थिए। यसैले एफिससका दाजुभाईहरूले उनलाई सहयोग गरे। अखैयामा भएका येशूका चेलाहरूलाई तिनीहरूले त्यहाँ अपोल्लसलाई लिनु पनि चिठ्ठी लेखे। अखैयामा प्रभुको अनुग्रहले गर्दा येशू प्रति यी चेलाहरूका विश्वास थियो अनि अपोल्लस तिनीहरूको ठूलो सहायक भने। ^२उनले सबै मानिसहरूका समक्ष यहूदीहरूको विरोधमा वहस गरे। अपोल्लसले प्रत्यक्ष यहूदीहरू गलत भएको प्रमाण गरे। उनले धर्मशास्त्रको आधारमा येशू नै ख्रीष्ट हुन भन्ने प्रमाण दिए।

पावल एफिससमा

१९ अपोल्लस कोरिन्थ नगरमा भएको बेला, पावल एफिससको बाटो भएर धेरै ठाउँहरू भ्रमण गरिरहेका थिए। एफिससमा पावलले कतिपय चेलाहरू भेटे। ^३पावलले उनीहरूलाई सोधे, “के तिमीहरूले विश्वास गर्दा पवित्र आत्मा पायौ?”

तिनीहरूले भने, “हामीले कहिल्यै पनि पवित्र-आत्मा छ भन्ने सुनेका छैनौ।”

^३तब पावलले सोधे, “कस्तो प्रकारको बपतिस्मा तिमीहरूले लियो?” तिनीहरूले भने, “यूहन्नाले बताएको अनुसार बपतिस्मा हामी लिएका छौ।”

^४पावलले भने, “यूहन्नाले मानिसहरूलाई आफ्नो जीवन परिवर्तन गर्ने चाहनेलाई बपतिस्मा दिन्थे। यूहन्नाले भन्थे एकैजनालाई मात्र विश्वास गर जो उ पछि आईरहेछन्। तिनी येशू हुन्।”

^५जब तिनीहरूले यो सुने, तिनीहरूले प्रभु येशूको नाउँमा बपतिस्मा लिए। ^६त्यसपछि पावलले तिनीहरूमाथि हातहरू राखीदिए अनि पवित्र आत्मा तिनीहरूमा आउनुभयो। तब तिनीहरूले विभिन्न भाषाहरू बोल्न थाले र अगमवाणीहरू गर्न थाले। ^७तिनीहरू यो हूलमा लगभग बाहजना थिए।

^८पावल सभाघरमा गए अनि सहाससँग बोले। तीन महिनासम्म पावलले त्यसै नै गरे। उनले यहूदीहरूसँग वहस गर्थे अनि तिनीहरूलाई परमेश्वरको राज्यको विषयमा प्रेरित गर्थे। ^९तर कतिपय यहूदीहरू कठोर थिए। तिनीहरूले विश्वास गरेनन्। तिनीहरूले परमेश्वरको बाटोको विषयमा धेरै निन्दनीय कुराहरू मानिसहरू समक्ष गरे। यसर्थ पावलले तिनीहरूलाई छाडे अनि चेलाहरूलाई साथमा लिएर हिँडे अनि हरेक दिन टिरान्सको पाठशालामा गएर वहस गर्नेगर्थे। ^{१०}पावलले यस्तो काम दुईवर्षसम्म गरे। यस्तो कार्यको कारणले गर्दा, प्रत्येक यहूदी र ग्रीकले एशिया देशमा प्रभुको वचन सुने।

स्केवाका छोराहरू

^१परमेश्वरले केही असाधारण चमत्कारहरू गर्नलाई पावललाई प्रयोग गर्नु भयो। ^२पावलले चलाएका रूमालहरू र लुगाहरू लगेर तिनीहरूले विमारीहरूमाथि राखे। जब तिनीहरूले यसो गरे तिनीहरू निको हुन्थे अनि दुष्ट आत्माहरू तिनीहरूबाट बाहिर निस्कन्थे।

^{३-४}कतिपय यहूदीहरू ठाउँ ठाउँ डुल्दै दुष्ट आत्माहरू मानिसहरूबाट हटाइदिन्थे। स्केवाका सातजना छोराहरूले त्यस्तो गर्थे (स्केवा प्रमुख पूजाहारी थिए) तब यी यहूदीहरूले प्रभु येशूको नाउँ प्रयोग गरी मानिसहरूबाट दुष्ट आत्माहरू भगाउने चेष्टा गर्थे। तिनीहरू भन्थे, “म तँलाई त्यो येशूको नाउँमा जसको नाउँ पावलले प्रचार गर्छ, आदेश गर्छु, बाहिर आइज।”

^५तर एक पल्ट एउटा दुष्ट आत्माले ती यहूदीहरूलाई भन्यो, “म येशूलाई चिन्दछु, अनि पावललाई चिन्दछु, तर तिमीहरू चाँहि को हो?”

^६तब त्यस मान्छे जसमा दुष्ट आत्मा चढेको थियो त्यो उफ्रिएर ती यहूदीलाई भन्थ्यो। उ सबै भन्दा

वलियो थियो। उसले तिनीहरूलाई कुट्यो र तिनीहरूको लुगाहरू च्यातिदियो। ती यहूदीहरू त्यस घरबाट नाङ्गै र घाइते अवस्थामा भागे। ^{१९}एफिससका सम्पूर्ण मानिसहरू, यहूदीहरू र ग्रीकहरूले यी कुराहरू थाहा पाए अनि निकै डराए अनि तिनीहरू सबैले प्रभु येशूको नाउँमा धेरै भन्दा धेरै सम्मान गर्न थाले। ^{१८}धेरै मानिसहरू पनि जो विश्वासी भएका थिए, अघि आए अनि तिनीहरूको दुष्ट कार्यहरू सबैको सामु स्वीकारे। ^{१९}कतिपय विश्वासीहरूले टुनामुना प्रयोग गरेका थिए। तिनीहरूले आफ्नो टुनामुनाका पुस्तकहरू ल्याए अनि सबैको अघि ती पुस्तकहरू जलाए। ती पुस्तकहरूको मूल्य भण्डै पचास हजार चाँदीका सिक्काहरू जति अनुमान गरियो। ^{२०}यस्तो प्रकारले, प्रभुको वचन चारैतिर फैलिन थाल्यो अनि मानिसहरूमा जोडले प्रभाव पार्दै गयो।

पावलको यात्रा गर्ने योजना

^{२१}तब कुराहरू भइसकेपछि, पावलले म्यासिडोनिया र अख्रैया अनि यरूशलेम जाने योजना बनाए। पावलले सोचे, “यरूशलेम भ्रमण गरिसके पछि म रोम भ्रमण गर्छु।” ^{२२}तिमोथी र इरास्तस दुइजना पावलका सहकर्मीहरू थिए। पावलले तिनीहरूलाई म्यासिडोनिया अगाडि नै पठाए। पावल केही समयको लागि एशियामै बसे।

एफिससमा अशान्त

^{२३}तर त्यस समयमा एफिससमा ठूलो अशान्ति भएको थियो। यो अशान्ति परमेश्वरको मार्गको विषय लिएर भएको थियो। ^{२४}त्यहाँ डेमेत्रियस नाउँ भएको एकजना मानिस थिए। उनले चाँदीको काम गर्थे। उनले देवी आर्तेमिस मन्दिरको चाँदीको सानो नमुनाहरू बनाए। यसरी यस्तो शिल्पी कर्मीहरूलाई निकै काम दिएर पैसा दिए। ^{२५}डेमेत्रियसले यी सबै सुनारहरूलाई र यस्ता व्यवसायसित सम्पर्कित मानिसहरूलाई भेला गरे अनि तिनीहरूलाई भने, “तिमीहरू राम्ररी जान्दछौ, यस कामबाट हामीले निकै पैसा कमाउँछौ।” ^{२६}तर हेर, यो पावल भन्ने मान्छेले के गरिरहेछ! सुन उसले के भनिरहेछ! पावलले धेरै जनालाई प्रभावित र परिवर्तन गरिसक्यो। उसले यहाँ एफिससमा र एशियाको सारा देशहरूमा यस्तो कार्यहरू गरिसकेको छ। पावलले भन्दछ कि मानिसहरूले बनाएको देवताहरू साँचो देवताहरू होइनन्। ^{२७}पावलले भनेका त्यस्ता कुराहरूले मानिसहरू हाम्रो

पेशा विरुद्ध हुने खतरा हुन्छ। तर त्यहाँ अर्को खतरा पनि छ: मानिसहरूले सोचन सक्लान कि महान देवी आर्तेमिसको मन्दिर कुनै महत्वपूर्ण कुरो होइन! त्यस अवस्थामा उनको महानता नष्ट हुनेछ। आर्तेमिस देवी सारा एशिया र संसारको प्रत्येक ठाउँमा नै पूजिन्छन्।”

^{२८}यस्तो कुरा सुनेपछि तिनीहरू क्रोधित भए। तिनीहरू चिच्चाउन थाले, “आर्तेमिस, एफिससका महान देवी हुन्।” ^{२९}नगरका सबै मानिसहरू अस्तव्यस्त भए। तिनीहरूले गायस र अरिस्तार्खसलाई समाते। (यी दुई मानिसहरू म्यासिडोनियावासी थिए र पावलसँग यात्रा गरीरहेका थिए) सबै मानिसहरू रङ्ग-भवन तिर दगुरे। ^{३०}पावल पनि त्यस भित्र जान चाहन्थे, अनि मानिसहरूको भीडलाई सम्बोधन गर्न चाहन्थे तर येशूका चेलाहरूले तिनलाई जान दिएनन्। ^{३१}त्यस देशका कतिपय नेताहरू पावलका मित्र थिए। तिनीहरूले उनलाई खबर पठाए। तिनीहरूले पावललाई तमाशा-घरभित्र नजानु भनेर भने। ^{३२}कतिपय मानिसहरू एउटा कुरामा चिच्याई रहेका थिए कतिपय अर्को कुरामा चिच्याई रहेका थिए। त्यो सभा अन्योलपूर्ण थियो। धेरै मानिसहरूले त्यहाँ आफू किन आएका थिए बुझ्दै बुझेका थिएनन्। ^{३३}यहूदीहरूले अलेकज्याण्डर नाउँ भएको एकजना मानिसलाई जनताको अगाडि उभ्याए। मानिसहरूले उनलाई के गर्नु अब भनेर भने। अलेकज्याण्डरले आफ्नो हात ती भीड भएतिर हल्लाए किनभने उसले तिनीहरूलाई व्याख्या गरेर बुझाउन चाहन्थे। ^{३४}तर जब मानिसहरूले चाल पाए कि अलेकज्याण्डर एक यहूदी थिए, तिनीहरू सबैबाट दुई घण्टा सम्म एउटै स्वर आयो, “एफिससवासीहरूको आर्तेमिस महान हुन्।”

यो आवाज दुई घण्टा सम्म चालिरह्यो।

^{३५}त्यसपछि नगरका हाकीमले तिनीहरूलाई शान्त पार्ने प्रयास गरे अनि भने, “एफिससका मानिसहरू हो! के संसारमा कोही मानिस छन् जसले एफिसस नगरको महा देवी आर्तेमिस मन्दिर छ अनि उनको मूर्ति जो स्वर्गबाट भरेको हो भन्ने जान्दैन? ^{३६}कुनै मानिसले पनि त्यो सत्य होइन भन्न सक्तैन। यसर्थ तिमीहरू शान्त हौ अनि केही गर्न भन्दा अगाडि सोच।” ^{३७}तिमीहरूले यी मानिसहरूलाई ल्यायौ, तर तिनीहरूले हाम्रो देवी विरुद्ध एक शब्द पनि निन्दा गरेका छैनन्। तिनीहरूले मन्दिरबाट केही पनि चोरेका छैनन्। ^{३८}हाम्रो न्यायालयहरू छन् अनि त्यहाँ निर्णायकहरू छन्। डेमेत्रियस र उनका

कारीगरहरूको कसैको विरोधमा केही छ भने तिनीहरू न्यायलयहरू जाऊन्। न्यायलयमा तिनीहरूले आपसमा दोषारोपन गर्नु। ^{३६}अरु अभ्र केही चर्चा गर्न बाँकी रहे ती कुराहरू नगरवासीहरूको नियमित सभाले मिलाउने छ। ^{४०}किनभने आज यहाँ घटेको घटनाको कारणले अब दङ्गाको दोष आउने सम्भावना छ। किनभने आजको यस सभाको जब कुनै ठोस कारणै छैन, यस समस्याको विषयमा वास्तवमा वयान दिन सकिँदैन।” ^{४१}शहरका हाकिमले यति भनेर सबैलाई घर-घर जान भन्नुभयो।

पावल म्यासिडोनिया र ग्रीस जाँदछ

२० जब गडबडी शान्त भयो, पावलले येशूका चेलाहरूलाई उनलाई भेट्न भनी बोलाए। उनले तिनीहरूलाई उत्साह दिए र विदा लिए। पावल तिनीहरूसँग विदा लिएर म्यासिडोनिया गए। ^२म्यासिडोनिया भएर जाँदा उनले येशूका चेलाहरूलाई उत्साह दिन धेरै कुरा गरे। तब उनी ग्रीस गए। ^३उनी त्यहाँ तीन महिना बसे। उनी समुद्रयात्राबाट सिरिया जान ठीकठाक पर्दैथे, तर उनको विरुद्धमा कोही यहूदीहरूले षडयन्त्रहरू रचेका थिए। यसैले पावलले म्यासिडोनिया भएर सिरिया जाने निर्णय लिए। ^४कतिपय मानिसहरू उनीसँग थिए। तिनीहरू थिए: पाईरसको छोरो बिरियावासी सोपाटर, थिस्सलोनिकावासी, अरिस्तार्खस र सिकन्दस, डर्बी शहरका निवासी गायस, तिमोथी अनि एशियाबाट दुईजना जो टाडिकिकस र त्रोफिमस थिए। ^५तिनीहरू हामी भन्दा अघि गए अनि तिनीहरूले हामीलाई त्रोअसमा परिचय दिए। ^६अखमीरी रोटीको चाड पछि हामी समुद्रयात्रा गरेर फिलिपीतिर गयौं। हामीले ती मानिसहरूलाई पाँचदिनपछि त्रोआसमा भेट्यौं। हामी त्यहाँ सात दिन बस्यौं।

त्रोआसमा पावलको अन्तिम यात्रा

^१सप्ताहको पहिलो दिन, हामी सबै प्रभुको भोज खान एकत्रित भयौं। पावलले अर्को दिन विदा लिने सम्झी तिनीहरूसँग बात मारे। पावलले मध्यरातसम्म गफ जारी राखे। ^२हामी माथिल्लो तल्लामा जहाँ भेला भएका थियौं। त्यहाँ धेरै बत्तीहरू झिलिमिलि बलिरहेको थियो। ^३त्यहाँ एक युटाइकस नाउँको युवा थियो जो इयालमा बसिरहेको थियो। पावल गफमा मस्त थिए, अनि युटाइकसलाई निद्राले ग्रस्त पार्यो। अन्तमा, युटाइकस

त्यही निदायो अनि खिरकीबाट तेस्रो तल्लाबाट भूँड्या पछारियो। जब मानिसहरू उनलाई उठाउन भनी गए तब तिनी मरीसकेका थिए। ^४पावल युटाइकस कहाँ ओर्लिए। उनले घुँडा टेकेर अड्कालो हाले। पावलले अन्य विश्वासीहरूलाई भने, “सुर्ता नगर, यिनी जिउँदै छन्।” ^५पावल फेरि माथिल्लो तल्लामा गए। उनले रोटी टुक्राए अनि खाए। पावल तिनीहरूसँग धेरै बेरसम्म कुरा गरिरहे। उनको गफ सकिन्दा मिर्मिरे बिहान भईसकेको थियो। त्यसपछि पावल गए। ^६मानिसहरूले त्यस युवकलाई लिएर घर गए। उनी जिउँदै थिए अनि तिनीहरूलाई आराम भयो।

त्रोआस देखि मिलेटसको यात्रा

^१हामी अस्सोस तिर समुद्रयात्रामा पावल भन्दा अघि गयौं। हामीले प्रथम पावललाई नै भेट्यौं। उनले हामीसँग अस्सोसमा भेट्ने र जहाजमा सामेल हुने योजना गरे। पावलको जमीनबाटै अस्सोस जाने इच्छाले गर्दा यस्तो कार्यक्रम बनाए। ^२पछि पावललाई हामीले अस्सोसमा भेट्यौं। अनि उनी हामीसँग जहाजमा आए। हामी सबै मितिलेनेमा गयौं। ^३हामी जाहजबाटै गयौं अनि अर्को दिन चिओस टापु पुग्यौं। अर्को दिन हामी समुद्रयात्रा गरेर सामोस भन्ने टापू गयौं। एकदिन पछि हामी मिलेटस पुग्यौं। ^४पावलले पहिले नै एफिससमा नरोकिने भनेर निर्णय लिएका थिए। उनी एशियामा धेरै दिन बस्न पनि चाहैनन्। उनी हतारमा थिए किनभने उनी सम्भव भए पेन्तिकोस पर्वमा यरूशलेममा हुन चाहन्थे।

पावल एफिससवासी बुजुकहरूसँग बोल्दछ

^१मिलेटसबाट पावलले एफिससमा खबर पठाएँ अनि त्यहाँ खबरमा पावलले एफिससका मण्डलीका अग्रजहरूलाई उनी कहाँ आई दिने निमन्त्रण गरे। ^२जब अग्रजहरू आए, पावलले तिनीहरूलाई भने, “म एशियामा पहिलो पल्ट आएको दिनदेखि नै तिमीहरू जान्दछौं, तिमीहरूसँग जति समय बिताएँ, म कस्तो प्रकारले बसे। ^३तर यहूदीहरूले मेरो विरुद्ध धेरै षडयन्त्रहरू गरे जसले गर्दा मैले धेरै दुःख पाँए। तर नम्रता र आँशुले मैले प्रभुकै सेवा गरे। ^४मैले प्रत्येक दिन तिमीहरूकै भलाईको लागि जति पनि काम गरेँ। मैले येशूको विषयमा सुसमाचार तिमीहरूलाई भने अनि मैले मानिसहरूको अघि अनि तिमीहरूको प्रत्येक घरमा

सिकाँए। ^{२१}मैले सबै यहूदीहरू अनि ग्रीकहरूलाई हृदयहरू परिणत गर्न परमेश्वरमा आउनु भनें। मैले तिनीहरू सबैलाई हाम्रो प्रभु येशूमाथि विश्वास गर भनें। ^{२२}तर अब पवित्र आत्माको आदेश पालन गर्ने पर्छ। म यरूशलेम जानै पर्छ र म जान्दिन त्यहाँ मेरो के गति हुन्छ। ^{२३}म यति जान्दछु कि प्रत्येक नगरमा पवित्र आत्माले भन्छ कि बन्धन र कष्टहरूले यरूशलेममा मलाई परिवर्तित गरेको छ। ^{२४}म मेरो आफ्नै जीवनलाई ध्यान दिन्। मुख्य कुरो मैले मेरो कार्य गरी सक्नु पर्छ। म त्यो कार्य सिद्धाउन चाहन्छु जुन प्रभु येशूले सुम्पिनु भयो मानिसहरूलाई परमेश्वरको अनुग्रहको सुसमाचार भन्नु।

^{२५}अनि अब मलाई ध्यान दिएर सुन। म जान्दछु कि तिमीहरू कसैले पनि मलाई फेरि कहिल्यै देख्ने छैनौं। म तिमीहरूसँग सधैं थिए, मैले तिमीहरूलाई परमेश्वरको राज्यको विषयमा सुसमाचार भने। ^{२६}यसर्थ आज म भन्न लागीरहेछु कि म निःसन्देह छु -यदि तिमीहरू मध्ये कसैले मुक्ति पाएनौ भने परमेश्वरले मलाई दोष लगाउनु हुने छैन! ^{२७}म यो भन्न सक्छु किनभने म जान्दछु कि मैले तिमीहरूलाई सबै कुराहरू भने जुन तिमीहरूले जानोस् भन्ने परमेश्वर चाहनु हुन्थ्यो। ^{२८}तिमीहरू आफै र सबै बगालको निमित्त सावधान बस। पवित्र आत्माले तिमीहरूलाई त्यो बगालको हेरचाह गर्न अनि परमेश्वरको मण्डलीको गोठालो गर्न सुम्पिनु भएको छ, जुन परमेश्वरले मण्डलीलाई आफ्नै रगतले किन्नु भएको छ। ^{२९}म जान्दछु कि म गई सके पछि कतिपय पुरुषहरू तिमीहरूका दलमा आउनेछन्। तिनीहरू क्रुर ब्वाँसोहरू जस्ता हुन। तिनीहरूले यो बथानलाई ध्वंस पार्ने कोशिश गर्नेछन्। ^{३०}तिमीहरूका आफ्नै भ्रुण्डबाट पनि त्यस्ता मानिसहरू देखा पर्नेछन् जसले सत्य कुरोलाई बढ्याउने छन्। तिनीहरूले येशूका चेलाहरूलाई विभाजित गराउन चेष्टा गर्नेछन् अनि तिनीहरूलाई पछ्याउनु भन्नेछन्। ^{३१}यसैले सावधान रहौं! प्रत्येक दिन यो कुरा याद गर्नु: म तिमीहरूसँग तीन वर्षसम्म थिए। त्यस समय भरि मैले तिमीहरूलाई चेतावनी दिइरहेँ। मैले रात-दिन तिमीहरूलाई शिक्षा दिए। म प्रायः तिमीहरूको लागि रोएँ पनि।

^{३२}अब म तिमीहरूलाई परमेश्वरको जिम्मामा अनि उहाँको अनुग्रहको संदेशमा छाडेर जाँदछु जसले तिमीहरूलाई बलियो बनाउनेछ। त्यो सन्देशले तिमीहरूलाई आशीवाद दिनेछ जुन परमेश्वरले उनका सबै पवित्र मानिसहरूलाई

दिनुहुन्छ। ^{३३}मैले कहिल्यै पनि आफ्नो लागि कसैको पैसा र लुगाहरू चाहिनँ। ^{३४}तिमीहरू जान्दछौ मैले आफ्नो र जो मसँग थिए तिनीहरूको खाँचो पूर्ति आफै गर्नु। ^{३५}मैले तिमीहरूलाई सधैं म जस्तै खट भनेर देखाएँ अनि जो दुर्बल छन तिनीहरूलाई मद्दत गर भनें। मैले प्रभु येशूको वचन याद गर्न सिकाँए। येशूले भन्नुभयो, 'लिनु भन्दा पनि दिनुमा नै धेरै आनन्द छ।'

^{३६}जब पावलले ती कुराहरू भनिसके, उनी घुँडा टेकेर बसे र प्रत्येकले मिलेर प्रार्थना गरे। ^{३७-३८}तिनीहरू प्रत्येक नै रोए, धेरै रोए। तिनीहरू अत्यन्त उदास भए कारण पावलले भनेका थिए कि विशेष गरी अब तिनीहरूले उनलाई कहिल्यै देख्ने छैनन्। तिनीहरूले पावललाई अङ्गालो हाले र चुम्बन गरे। तिनीहरू उनलाई विदा दिन जहाज सम्म गए।

पावल यरूशलेम जाँदछ

२१ हामीले अग्रजहरू अलग पारे पछि जहाज चल्न शुरू भयो। हामी समुद्रयात्रा गरेर सोभ्रे कस टापू गयौं। अर्कोदिन रोडसको टापूमा आयौं। त्यहाँ देखि पटारा पुग्यौं। ^२पटारामा हामीले एक जहाज पायौं जो फोनिसिया पार गरेर गईरहेथ्यो। हामी जहाजमा समुद्रयात्रा गरेर गयौं। ^३हामी साइप्रस टापूको छेउमा पुग्यौं। हामी त्यसलाई उत्तरदिशा तर्फ हेर्न सक्दथ्यौ तर हामी रोकिएनौं। हामी सिरिया देशमा गयौं। हामी टायर नगरमा थामियौं किनभने जहाजले बोकेको माल वस्तु फार्नु थियो। ^४हामीले टायर नगरमा येशूका चेलाहरू भेट्यौं र उनीहरूसँगै सात दिन बस्यौं। तिनीहरूलाई पवित्र आत्माले दिएको खबरको आधारमा तिनीहरूले पावललाई यरूशलेम नजानु भनी चेतावनी दिए। ^५तर जब हामीले त्यहाँको भ्रमण शेष गर्छौं, विदा लियौं र यात्रा जारी नै राख्यौं। सबै येशूका चेलाहरू यहाँ सम्म कि स्वान्सीमानिसहरू र केटाकेटीहरूले पनि हामीलाई विदा दिन नगर बाहिरसम्म आए। हामी सबैले किनारमा घुँडा टेक्यौं अनि प्रार्थना गर्छौं। ^६त्यसपछि हामीले विदा लिएर जहाजमा चढ्यौं। चेलाहरू घरतिर फर्के।

^७हामी टायर देखि आफ्नो यात्रा जारी राख्दै टोलेमाइस नगरमा गयौं। हामीले चेलाहरूलाई स्वागत गर्छौं र उनीहरूसँग एकदिन बस्यौं। ^८अर्को दिन टोलेमाइस नगर छाड्यौं अनि सिजरिया नगरमा गयौं। हामी फिलिपको

घरमा गयो र बस्यौ। फिलिप सुसमाचार प्रचार गरेर परमेश्वरको सेवा गरिरहेका थिए। उनी सातजना विशेष सहयोगी मध्ये एकजना थिए।^६ उनका चारजना अविवाहित छोरीहरू थिए र तिनीहरूले अगमवाणी गर्ने प्रतिभा पाएका थिए।^७ त्यहाँ धेरै दिन बसेपछि, एकजना अगमवक्ता अगाबस यहूदीयाबाट आए।^८ तिनी हामी कहाँ आए र पावलको पेटी मागे। त्यसपछि अगाबसले त्यो पटीले हात र खुट्टा बाँधि अनि भने, "पवित्र आत्मा, भन्नुहुन्छ, 'यो पेटी जसको हो उसलाई यसरी यरूशलेमा यहूदीहरूले बाँधेछन्। त्यसपछि तिनीहरूले उसलाई अ-यहूदी मानिसहरू कहाँ सुम्पिन्छन्।'"

^९हामी सबैले ती शब्दहरू सुन्यौं। यसैले हामीहरू र येशूका अरू स्थानीय चेलाहरूले पावललाई यरूशलेम नजानु भनेर विन्ती गर्यौं।^{१०} तर पावलले भने, "तिमीहरू किन रोई रहेछौ? किन मलाई यति साह्यो खिन्न पारी रहेछौ? म यरूशलेममा बाँधिनु तयार छु। म प्रभु येशूको नाउँको निम्ति मर्न सम्म तयार छु।"

^{११}हामीले उनलाई यरूशलेमबाट टाढा राख्न सकेनौं। अतः हामीले उनलाई विन्ती गर्न छोडी दियौ र भन्यौ, "हामी प्रार्थना गर्छौ कि जे प्रभुले चाहनु हुन्छ त्यही हुनेछ।"

^{१२}त्यसपछि हामी यरूशलेमतिर जान तयार भयौं।^{१३}सिजरियावासी येशूका कतिपय चेलाहरू हामीसँग गए। ती चेलाहरूले हामीलाई साइप्रसका मानिस मनासोनको घरमा लगे। मनासोन येशूका एकजना एकदम पुरानो चेला थिए। तिनीहरूले हामीलाई उनको घरमा लगे र हामी त्यही बस्यौं।

पावल याकूबलाई भेट गर्न जाँदछ

^{१४}यरूशलेममा विश्वासीहरू हामीलाई देखेर अत्यन्त खुशी भए।^{१५} अर्कोदिन, याकूबलाई भेट्न पावल हामीसँग गए। सबै अग्रजहरू पनि त्यहाँ थिए।^{१६} पावलले प्रत्येकलाई अभिवादन गरे अनि परमेश्वरले अयहूदीहरूको बीचमा उनको सेवकहरूको माध्यमले सबै कामहरू गरे एक एक गरी वृत्तान्त सुनाए।^{१७} जब अग्रजहरूले यी कुराहरू सुने, तिनीहरूले परमेश्वरको प्रशंसा गरे। त्यसपछि तिनीहरूले पावललाई भने, "भाइ, तिमीहरूले देख्छौ कि कति हजारौ यहूदीहरू विश्वासीहरू भए। तर तिनीहरू सबैले सोच्छन् कि मोशाको व्यवस्था खुबै महत्वको हो।^{१८} अरू देशहरूमा अयहूदीहरू माभ्रमा

बस्ने यहूदीहरूलाई तिमीले मोशाको व्यवस्था पालन नगर्नु भनी शिक्षा दियो भन्ने तिनीहरूले सुनेका छन्। तिनीहरूले सुनेका छन् कि यहूदीहरूका छोरा-छोरीहरूलाई खतना गर्नु पर्दैन र हाम्रो रीतिरिवाज मान्नु पर्दैन भनी तिमीले शिक्षा दियो।^{१९} के गर्नु पर्ने? यहाँ यहूदी विश्वासीहरूले तिमी आएको निश्चय चाल पाउनेछन्।^{२०} यसर्थ के गर्नु पर्ने हो हामी बताउँछौ: हाम्रा चारजना मानिसहरूले परमेश्वरलाई वाचा गरेका छन्।^{२१} धिनीहरूलाई लिएर जाऊ र तिनीहरूसँगै आफू पनि चोखिए। तिमीले तिनीहरूको केश खोरेने पैसा देऊ। यसो गरे यो प्रमाण हुनेछ कि तिम्रो विषयमा तिनीहरूले जे सुने त्यो सत्य होइन। तिनीहरूले तिमीले मोशाको नियम तिम्रो आफ्नै जीवनमा पालन गरेको देखेछन्।^{२२} अ-यहूदी विश्वासीहरूको विषयमा हामीले तिनीहरूलाई चिठी यसो भन्दै पठाएका छौ:

'मूर्तीहरूमा चढाएको खाद्य नखानू रगत नखानू निमोठेर मारेको पशु नखानू कुनै प्रकारको यौन-पाप नगर्नु।'"

पावलको पत्राङ्क

^{२३}पावल ती चारजना मानिसहरू आफ्नो साथ लिएर गए र तिनीहरूका चोखिने उत्सवमा भाग लिए। त्यसपछि चोखिने दिनको समापन कहिले हुने अनि तिनीहरू प्रत्येकलाई भेटी दिइने त्यसको उद्घोषणा गर्न तिनी मन्दिर भित्र गए।

^{२४}जब सात दिन बित्न लागेको थियो कतिपय एशियाका यहूदीहरूले पावललाई मन्दिर प्राङ्गणमा देखे। तिनीहरूले सबै मानिसहरूलाई उत्तेजित बनाए अनि पावललाई पत्रे।^{२५} तिनीहरू जोडले चिच्याए, "यहूदीहरू हो, हामीलाई सघाऊ। यही मानिस हो जसले मोशाको व्यवस्थाको विरुद्ध, आफ्नै मानिसहरूका विरुद्ध, यी मन्दिरको विरुद्ध शिक्षा दिइरहेछ। यो मानिसले यी कुराहरू सबै मानिसहरूलाई चारैतिर सिकाइरहेछ। अनि उसले कतिपय अयहूदीहरूलाई मन्दिरको प्राङ्गणमा ल्याएको छ। उसले यस पवित्र ठाउँलाई अशुद्ध पारेको छ।"^{२६} यहूदीहरूले यसो भनेको कारण उनीहरूले एफिससका त्रोफिमसलाई पावलसँग यरूशलेमा देखेका थिए अनि सोचे कि उसलाई पावलले मन्दिर क्षेत्र भित्र ल्याएको छ।

पावल मानिसहरूसँग बोल्छ

^{३०}यरूशलेममा खलबल मच्चियो। मानिसहरू सबै तिरबाट दौडेर आए अनि पावललाई पक्रे अनि तानेर मन्दिरको क्षेत्रबाट बाहिर निकाले। मन्दिरको प्रवेशद्वारहरू तुरून्तै बन्द भए। ^{३१}जब मानिसहरूको भीडले पावललाई मार्न तरखर गर्दै थिए रोमन सेनापतिले सम्पूर्ण नगरमा गण्डागोल भइरहेको सूचना पाए। ^{३२}सेनापति तुरन्त त्यस ठाउँमा पुगे केही सेना अधिकारीहरू र सेनाहरू साथमा लिएर पुगे। मानिसहरूले सेनापति र सेनाहरू आएका देखे, तिनीहरूले पावललाई कुटपिट गर्न छोडे। ^{३३}तब सेनापति पावलको छेउमा गएर पक्राउ गरे। सेनापतिले आफ्ना सेनाहरूलाई उसलाई दुड्टा साङ्गलाहरूले बाँध्नु भनी हुकूम दिए। त्यसपछि सेनापतिले सोधे, “यो मानिस को हो? उसले के गल्ती गरेको छ?” ^{३४}कतिपय मानिसहरूले एकथरीका कुराहरू गरिरहेका थिए अनि अन्य कतिपय मानिसहरूले अर्को थरीका कुराहरू गरिरहेका थिए। यस्तो अन्योलका कुराहरूले गर्दा सेनापतिले सत्य कुरा पत्ता लगाउन सकेनन। तसर्थ, सेनापतिले सेनाहरूलाई सेना भवनमा पावललाई लैजान भन्ने हुकूम गरे। ^{३५-३६}सम्पूर्ण जनसमूह तिनीहरूका पछि आए। जब सिपाहीहरू सिंढीका छेउमा आईपुगे, तब तिनीहरूले मानिसहरूको दङ्गाको कारणले पावललाई बोकेर लगे। मानिसहरू तिनीहरूलाई पछ्याउदै कराए, “त्यसलाई मार!”

^{३७}सेनाहरू पावललाई सैन्यभवनमा लैजान तयार थिए। तर पावल सेनापतिसँग बोले। उनले सोधे, “तपाईंलाई केही भन्न सक्छु?”

सेनापतिले भने, “अरे! तिमी ग्रीक भाषा बोल्छौ?” ^{३८}मैले सोचेको व्यक्ति तिमी होइन रहेछौ? मैले तिमीलाई मिश्रदेशवासी सम्भरहेको थिए जसले (सरकारको विरुद्ध) केही अधि विद्रोह गर्न थालेको थियो। र उ मरूद्यानमा चार हजार ज्यानमाराहरूका अगुवा भएका थिए।”

^{३९}पावलले भने, “म सिलिसियाका देशबाट आएको यहूदी हुँ म त्यहाँ प्रसिद्ध नगर टारसको नागरीक हुँ। दया गरेर, मलाई मानिसहरूसँग बोल्न दिनुहोस्।”

^{४०}सेनापतिले पावललाई मानिसहरूसँग बोल्नु अनुमति दिए। अतः उनी सिंढीमा उभिए अनि उनले हातको इशाराले मानिसहरू शान्त हुनु भने। जब मानिसहरू शान्त भए पावल तिनीहरूसँग बोले। उनले यहूदी भाषामा तिनीहरूसँग बोले।

२२

पावलले भने, “मेरा दाजु-भाइहरू, र पिताहरू मलाई ध्यान दिएर सुन! तिमीहरूका सामु म आफ्नो बचाउको पक्षमा कुरा गर्नेछु।” ^१पावलले यहूदी भाषामा बोलेको यहूदीहरूले सुने। जब पावलले यहूदी भाषा बोलेको यहूदीहरूले सुने तिनीहरू भन चुपचाप बसे। पावलले भने, ^२“म एक यहूदी हुँ। म सिलिसिया प्रदेशको टारसमा जन्मेको हुँ। तर म यही नगरमा हुर्किएको हुँ। म गमलीयको* शिष्य थिए। उहाँले मलाई हाम्रा पिता पुर्खाहरूका नियम अनुसार कडासँग प्रशिक्षण गराउनु भयो। म परमेश्वरमा अत्यन्त उत्साही छु तिमीहरू जस्तै आज जो यहाँ छौ। ^३जसले येशूको मार्ग अपनाए तिनीहरूलाई मैले मृत्युको मुखसम्म खेदो गरे। मैले पुरुष र नारीहरूलाई पक्रे अनि जेलमा थुने। ^४प्रधान पूजाहारीहरू र सम्पूर्ण बूढा यहूदी अगुवाहरू यसका साक्षी छन्। दमीशकका यहूदी दाजु-भाइहरूको निम्ति तिनीहरूबाट मैले चिट्ठी लिएँ। म त्यहाँ पनि येशूका चेलाहरूलाई पक्राउन र तिनीहरूलाई दण्ड दिलाउनु यरूशलेम ल्याउन भनी गएको थिए।

पावलले आफ्नो परिवर्तन बारे भन्छ

^५“म दमीशकको बाटो जाँदै गर्दा अचानक एक घटना घट्यो। त्यति बेला मध्याह्न भएको थियो जब म दमीशक नजिक पुगेको थिएँ। अचानक आकाशबाट एक शक्तिशाली ज्योति मेरो वरिपरि चम्कियो। ^६म भूडँमा लडे। मलाई केही भनिरहेको एक आवाज सुनेँ, ‘शावल, शावल, तिमीले किन मलाई सताइरहेछौ?’ ^७मैले सोधेँ, ‘तपाईं को हुनुहुन्छ प्रभु?’ त्यस आवाजले भन्यो, ‘म नासरतको येशू हुँ, जसलाई तिमीले सताइरहेछौ।’ ^८मानिसहरू जो मसँग थिए तिनीहरूले ज्योति देखे, तर ती ‘एक’ मसँग जो बात गर्दै हुनुहुन्थ्यो, त्यो आवाज तिनीहरूले सुनेनन्। ^९मैले भने, ‘मैले के गर्नु पर्ला प्रभु?’ प्रभुले जवाब दिनु भयो, ‘उठ अनि दमीशक जाऊ। तिमीले गर्नु पर्ने मैले ठीक गरेको काम त्यहाँ तिमीलाई भनिने छ।’ ^{१०}मैले केही देख्न सकिन किनभने त्यो तीब्र उज्यालो ज्योतिले मलाई अन्धा बनायो। मसँग

भएका मानिसहरूले मलाई मेरो हात समातेर दमीशक लगे।

^{१२}“दमीशकमा एकजना हनानिया नाउँ भएको मानिस थिए। उनी मोशाको व्यवस्था पालन गर्ने श्रद्धालु भक्त थिए। त्यहाँ बस्ने यहूदीहरूले उनलाई सम्मान गर्थे। ^{१३}हनानिया मकहाँ आए अनि भने, ‘भाइ शावल! तिमी दृष्टि प्राप्त गर!’ अचानक मैले उनलाई देख्न सकेँ। ^{१४}हनानियाले भने, ‘हाम्रा पिता पुर्खाहरूका परमेश्वरले तिमीलाई उहाँको इच्छा जान्न, ती धार्मिकतालाई देख्न अनि उहाँको मुखबाट शब्दहरू सुन्न पहिल्यै चुनिसक्नु भएको थियो। ^{१५}सबै मानिसहरूको निम्ति तिमी उहाँको साक्षी बन्ने छौ। तिमीले उनीहरूलाई आफुले देखेका र सुनेका कुराहरू भन्ने छौ। ^{१६}अब तिमी बेसी नपर्ख। उठ, उहाँको नाउँमाथि विश्वास गरेर बप्तिस्मा लेज र तिमा पापहरू परखाल।’

^{१७}त्यसपछि, म यरूशलेम फर्केँ। जब म मन्दिरमा प्रार्थना गरिरहेको थिएँ मैले एक दर्शन पाँए। ^{१८}मैले येशूलाई देखे र उहाँले मलाई भन्नुभयो, ‘भक्तृ गर, यरूशलेम छोडी हाल तुरुन्तै किनभने मानिसहरूले मेरो विषयमा तिमीले दिएको साक्षी स्वीकार्ने छैनन।’ ^{१९}मैले भने, ‘तर प्रभु, मानिसहरूले जान्दछन् कि म नै एक हुँ जो तपाईंको विश्वासीहरूलाई सभाघरहरूभित्र पक्रन र कुट्न गर्छे।’ ^{२०}मानिसहरूले यो पनि जान्दछ कि तपाईंको साक्षी, स्तिफनसको जब रगत बग्यो, म त्यहाँ पनि त्यस काण्डमा सहयोग गर्दै उनलाई मार्नेहरूको लुगाहरू रूँगेर बसेको थिएँ।’ ^{२१}तर येशूले मलाई भन्नु भयो, ‘गर्दि हाल तुरुन्तै अब म तिमीलाई टाढा अ-यहूदीहरू भएकोमा पठाउने छु।’

^२पावलले भनेको यो अन्तिम कुराहरूमा मानिसहरूले ध्यान दिनु। उनीहरूले उनको कुरा उनले त्यति भनुजेल सम्म सुने। तब प्रत्येक व्यक्ति चिच्याए, “उसलाई मार! उसलाई संसारदेखि हटाई देऊ। यो बाँचन योग्य छैन!” ^३तिनीहरूले कराउँदै उनीहरूका लुगाहरू फ्याँकी दिए। तिनीहरूले धूलोहरू हावामा उडाए। ^४तब सेनापतिले सिपाहीहरूलाई भने पावललाई सैन्य भवनमा लैजाऊ। उनले सिपाहीहरूलाई कुटपीट गरेर तिनलाई जाँच गर्न आदेश दिए। यसो गर्दा कतै मानिसहरू किन यसरी तिनको विरोधमा कराइरहेछन् जान्न सकिने तिनी आशा गर्दै थिए। ^५यसैले कुटपीट गर्न सिपाहीहरूले पावललाई बाँधे थिए। तर पावलले त्यहाँ उभिरहेको

सेना अधिकारीलाई भने, “के एक रोमी नागरिकलाई जो दोषी हो भन्ने प्रमाण नै भएन, तिमी कोरा लगाउने अधिकार छ?”

^६जब सेना अधिकारीले त्यस्तो सुने उ सेनापति कहौँ गएर ती कुरा भने। सेना अधिकारीले भन्यो, “तिमी जान्दछौ तिमीले के गरिरहेका छौ? यो व्यक्ति रोमी नागरिक हो।”

^७सेनापति पावलकहाँ आए र भने, “मलाई भन तिमी साँच्चै रोमी नागरिक हो?”

पावलले जवाब दिए, “हजुर।”

^८सेनापतिले भने, “मैले एक रोमी नागरिक हुनलाई धेरै पैसा खर्च गरेको र तिरको छु।”

तर पावलले भन्यो, “म रोमी नागरिक भएँ जन्मेको थिएँ।”

^९ती मानिसहरू जसले पावललाई प्रश्नहरू गर्न तयार भइरहेका थिए, पावललाई छोडेर गए। सेनापति डराई रहेका थिए किनभने उसले पावललाई अधिबाटै बाँधिसकेको थियो अनि पावल एक रोमी नागरिक थिए।

पावल यहूदी अगुवाहरूसँग बोल्दछ

^१सेनापतिले यहूदीहरू किन पावललाई दोष्याइरहेछन् बुझ्न चाहन्थे। यसर्थ अर्को दिन उनले मुख्य पूजाहारीहरू, यहूदीहरू अनि सारा महासभालाई भेला हुने आदेश दिए। सेनापतिले पावललाई बाँधिका साङ्गलाहरू खोलिदिए। त्यसपछि पावललाई ल्याए अनि तिनीहरूको सामुन्ने उभ्याए।

२३ पावलले यहूदी-महासभालाई हेरे अनि भने, “मेरा दाजु-भाइहरू हो, मैले आज सम्म मेरो जीवन राम्रो विचारमानै बिताँए।” ^२हनानिया, प्रधान पूजाहारी पनि त्यहाँ थिए। हनानियाले पावलले भनेको सुने र मानिसहरूलाई आदेश दिए जो पावलकै मुखमा हिकाउनु जो छेउमा उभिएका थिए। ^३पावलले हनानियालाई भने, “परमेश्वरले पनि तिमीलाई हिकाउनु हुनेछ। तिमी एकमैला भिन्ना जस्तो छौ जुन सेतो रंगले पोतेको छ। मोशाको व्यवस्था अनुसार मेरो न्याय गर्न तिमी त्यहाँ बसिरहेका छौ यद्यपि तिमी मलाई हिकाउने आदेश दिएर कानुन अमान्य गरिरहेका छौ।”

^४पावलको छेउमा उभिरहेका मानिसहरूले भने, “तिमीले त्यसरी प्रभुको प्रधान पूजाहारीसँग बात गर्नु हुँदैन,

तिमीले उनलाई निन्दा गरीरहेछौ!" ^५पावलले भने, "दाजु-भाइहरू, मलाई थाहा थिएन कि उनी प्रधान पूजाहारी हुन। धर्मशास्त्रमा यस्तो लेखिएको छ, 'तिमीले तिम्रा मानिसहरूका अगुवाको विषयमा खराब कुराहरू गर्नु हुँदैन।'*"

^६सभामा कतिपय मानिसहरू सदुकीहरू थिए र अन्य फरिसीहरू थिए। यो सोचेर पावलले एउटा विचार निकाले। उनी महासभाप्रति चिच्याएँ, "मेरा दाजु-भाइहरू, म फरसीको फरसी छोरो हुँ। म यहाँ मुद्दामा छु किनभने म विश्वास गर्छु मानिसहरू मृत्युबाट बौरी उठने छ!"

^७जब पावलले त्यसो भने, त्यहाँ फरिसी र सदुकीहरू माफ गहन तर्कहरू शुरु हुन थाल्यो। ती सभा विभाजन भयो। ^८सदुकीहरूको विश्वास थियो मानिसहरू मरेपछि तिनीहरू फेरि जिउँदो हुँदैनन्, अनि स्वर्गदूत अथवा आत्मा हुँदैन। तर फरिसीहरू यी सबैमा विश्वास गर्छन्। ^९ती सबै जना यहूदीहरू जोड-जोडले चिच्याउन थाले। कतिपय शास्त्रीहरू, जो फरसीहरू थिए उभिए र तर्क गरे, "हामीले यस मानिसको विरुद्ध कुनै गल्ती पाएनौ। हुनसक्छ दमीशकको बाटोमा स्वर्गदूतले अथवा आत्माले उर्सेंग बोल्थो होला!"

^{१०}तर्क लडाईंमा बदलियो। यहूदीहरूले पावललाई टुक्रा टुक्रा पार्नेछन् भनेर सेनापति डराए। यसैले सेनापतिले सिपाहीहरूलाई तल गएर पावललाई यहूदीहरूबाट लिईकन सैन्य-भवनमा राख्न लगाए।

^{११}अर्को रात, प्रभु येशू आउनु भयो अनि पावलको छेउमा उभियो। "सहासी बन! जसरी तिमीले यरूशलेममा मेरो विषयमा भन्यौ, रोममा पनि गएर मेरो विषयमा बताउनु पर्छ।"

केही यहूदीहरूले पावललाई मार्न योजना

^{१२}अर्को बिहान कतिपय यहूदीहरूले पावललाई मार्न योजना बनाए। तिनीहरूले जब सम्म पावललाई मार्दैनौ न खाने नै छौ न पिउने नै छौ भन्ने प्रतिज्ञा गरे। ^{१३}चालीस जना भन्दा धेरै यहूदीहरू त्यस समूहमा थिए जसले यस षडयन्त्रमा भाग लिए। ^{१४}ती यहूदीहरू मुख्य पूजाहारीहरू र बूढा अगुवा पूजाहारीहरू भएकामा गए अनि भने, "हामी आफैले प्रतिज्ञा गरेको छौ कि हामी

पावललाई नमारुञ्जेल सम्म न केही पिउँछौ न केही खाने छौ।" ^{१५}अतः यसैले हामी तपाईंहरूलाई यस्तो गराउन चाहन्छौ: तँपाईंहरूसँग अनि यहूदी अगुवाले सेनापतिलाई पावल तँपाईंहरूसँग ल्याउनु भनी खबर पठाउनु होस। तिनलाई भन्नुहोस् कि पावलसँग तँपाईंले धेरै प्रश्नहरू गर्नु छ। पावल यहाँ आई पुग्न अघि नै हामी उसलाई मार्न तयारी भई बस्नेछौं।"

^{१६}तर पावलको भानिजले यो षडयन्त्र थाहा पाए। उनी सैन्य भवनमा गए र पावललाई सुनाइदिए। ^{१७}तब पावलले एकजना सेना अधिकारीलाई बोलाए अनि भने, "यस जवानलाई सेनापतिकहाँ लिएर जाऊ। उसकोमा उनको निमित्त खबर छ।" ^{१८}अतः सेना अधिकारीले त्यस जवान मानिसलाई सेनापतिकहाँ लगे। अधिकारीले भन्यो, "कैदी पावलले भन्यो कि यस जवान मानिसलाई तँपाईं कहाँ लैजाउनु, किनभने यसकोमा तपाईंको लागि खबर छ।"

^{१९}सेनापतिले त्यस जवान मानिसलाई एकांत ठाउँमा लगे, जहाँ उनीहरू खुलासँग बात मार्न सक्थे। सेनापतिले भने, "तिमीले मलाई केही भन्नु चहान्छौ?"

^{२०}त्यस जवान मानिसले भन्यो, "यहूदीहरूले पावललाई अभ्र धेरै प्रश्न गर्ने निहँमा तपाईंलाई भोलि महासभामा पावललाई ल्याई मान्ने निर्णय गरेका छन्।" ^{२१}तर तिनीहरूलाई विश्वास नगर्नुहोस। त्यहाँ चालीस जना भन्दा धेरै मानिसहरू छुकेर पावललाई मार्न बसेकाछन्। तिनीहरूले उनलाई नमारे सम्म न पिउने, न खाने कसम खाएका छन्! अहिले तिनीहरू तपाईंको सम्मतिको निमित्त परिवर्तितका छन्।"

^{२२}सेनापतिले त्यस जवानमानिसलाई यसो भनेर पठाईदिए। "कसैलाई पनि तिमीले यसो भने भनेर नभनू!"

पावललाई सिजरिया पठाईयो

^{२३}त्यसपछि सेनापतिले दुइ सैन्य अधिकारीहरूलाई डाके। अनि भने, "सिजरिया जानको निमित्त २०० सिपाहीहरू ७० घोड सवार र २०० भालाधारी सिपाहीहरू तयार पार। तिनीहरू राती ६ बजे हिड्नु तयार हुनु पर्छ।" ^{२४}केही घोडाहरू पावलको लागि पनि ल्याऊ ताकि पावललाई राज्यपाल फेलिक्सकहाँ सुरक्षित पुर्‍याउन सकिन्छ।" ^{२५}सेनापतिले यस्तो एउटा चिट्ठी पनि उनलाई लेखे।

^{२६}क्लौडियस लायसिअसबाट महामहि राज्यपाल फेलिक्सलाई: नमस्कार।

^{२७}यहूदीहरूले यो मानिसलाई पत्रेका थिए अनि मार्ने योजना गरिरहेका थिए। मैले चाल पाएँ कि उनी एक रोमी नागरीक रहेछन्। अतः म मेरा सिपाहीहरूसँग गएँ अनि उसलाई बचाएँ। ^{२८}म जान्नु चाहन्थे कि तिनीहरूले उनलाई किन दोष लगाईरहेका छन्। यसैले मैले तिनीहरूका महासभामा उनलाई पुर्खाएँ। ^{२९}मैले थाहा पाएँ कि तिनीहरूकै व्यवस्थाको प्रश्नहरूको सम्बन्धमा तिनलाई दोषी ठह्राइएको रहेछ। तर ती विषयहरूमा तिनलाई जेल पठाउनु तथा मृत्यु दण्ड दिनु कुनै पनि योग्य ठहरिँदैन। ^{३०}मलाई सुनाइयो कि कतिपय यहूदीहरूले उनलाई मार्ने षड्यन्त्र गरिरहेका थिए। यसैले मैले उनलाई तपाईंकहाँ तुरुन्तै पठाएँ। यहूदीहरू जसले तिनलाई दोष्याउँदैछन् तपाईं अघि उनको विषयमा यहूदीहरूसँग भएको दोष देखाउन पनि लगाएको छु।

^{३१}सिपाहीहरूले तिनीहरूलाई भनेका कुराहरू गरे। सिपाहीहरूले पावललाई लिएर एन्टियाट्रिस नगरमा राती नै लगे। ^{३२}अर्को दिन घोडसवार पावलसँग सिजरिया गए। तर अन्य सिपाहीहरू र भालाधारीहरू यरूशलेम सैन्य-भवन तिरै फर्केर आए। ^{३३}घोडसवार सिपाहीहरू सिजरियाभित्र पसे अनि राज्यपाललाई चिट्ठी दिए। त्यसपछि उनीकहाँ पावललाई सुम्पे। ^{३४}राज्यपालकले चिट्ठी पढेर पावललाई सोधे, “तिमी कुन देशका हौं?” राज्यपालकले पावल सिलिसियाका हुन भनेर जाने। ^{३५}राज्यपालकले भने, “तिमीलाई दोष्याउनेहरू यहाँ आउँदा म तिम्रो मुद्दा लिने छु।” अनि त्यसपछि उनले पावललाई हेरोदको राजमहलमा सुरक्षित राख्न आदेश दिए।

यहूदीहरूले पावललाई दोष लगाए

२४ पाँचदिन पछि हनानिया सिजरिया गए। उनी प्रधान पूजाहारी थिए। उनले कतिपय बूढा यहूदी अगुवाहरू र तर्तुल्लस नाउँका वकीललाई आफ्नो

साथमा ल्याए। तिनीहरू राज्यपालकको सामु पावलको विरुद्ध मुद्दा उठाउन सिजरिया गए। ^२पावललाई सभामा डाकियो अनि तर्तुल्लसले उनको विरुद्ध यसो भन्दै मुद्दा पेश गर्न थाले,

“महामहिम फेलिक्स, तँपाईंले गर्दा नै हाम्रा मानिसहरूले शान्ति उपभोग गरिरहेका छन् अनि तपाईंके दूददर्शिताले हाम्रो देशमा हुन पर्ने सुधारहरू भए। ^३हामी ती कुराहरूका लागि तपाईंलाई प्रत्येक ठाउँमा र हरेक तरिकाले धन्यवाद प्रकट गर्छौं। ^४तर म तपाईंको धेरै समय नष्ट गर्न चाहिँदैन। यसर्थ म केही शब्दमा तपाईं अघि मुद्दा पेश गर्नेछु। दया गरी, धैर्यधारण गरिदिनुहोला। ^५यो मानिस एक समस्या ल्याउने व्यक्ति हो र यसले जताततै संसारभरि यहूदीहरू माभ्र दङ्गा मचाउँछ। यो नासरीदलका नेता हो। ^६यसले मन्दिर अपवित्र बनाउन खोजिरहेका थियो तर हामीले उसलाई रोक्नौं।* जब तपाईंले यस व्यक्तिलाई जाँच गर्नु हुनेछ हामीले उ माथि लगाएको सबै दोषहरू सत्य हुन भनी आफै बुझ्नु हुनेछ।” ^७अन्य यहूदीहरू सहमत भए अनि भने, “यी कुराहरू साँचिनै सत्य हुन्।”

पावल फेलिक्सको अगाडी

^१राज्यपालकले पावललाई बोल्न संकेत गर्नुभयो। अतः पावलले राज्यपाललाई जवाब दिए, “राज्यपाल फेलिक्स, म जान्दछु कि तपाईं धेरै समय देखि यस राष्ट्रको न्यायकर्ता हुनुहुन्छ। यसर्थ म आफ्नो बचाउ पक्ष पेश गर्न पाउँदा खुशी छु। ^२म यरूशलेममा आराधना गर्नलाई बाह्र दिन अघि मात्र गएँ। तपाईं आफै यो सत्य हो भनेर जाँच्नु सक्नु हुन्छ। ^३यी यहूदीहरू जसले मलाई दोष लगाए उनीहरूले मलाई मन्दिरमा कसैसँग बोलेको भेटेनन्। मैले कतै सभाघर अथवा यो नगरको अन्यत्र कतै समस्या खडा गर्न भीड जम्मा गरेको छैन। ^४ती यहूदीहरूले मेरो विरुद्धमा अहिले जे दोषारोपण गरे त्यसको प्रमाण दिन सकेनन्। ^५तर म तपाईंलाई भन्दैछु: म हाम्रा पिता पुर्खाहरूका परमेश्वरलाई येशूका

पदहरू ६-८ पछि “... हामीले उसलाई रोक्नौं।” केही ग्रीक प्रतिलिपिहरूमा ६ र ८ थपिन्छ: “अनि हामी आफ्नै कानूनद्वारा परिश्रित हुनु चाहान्छौं। ७तर अधिकारी ल्यास आए अनि हामीबाट उसलाई लैजानु धेरै बल प्रयोग गरे। ८अनि हामीलाई दोष्याउनु हामी भएकोमा आउनु उनका मानिसहरूलाई आदेश दिए।”

चेलाले जस्तै आराधना गर्दछु। यहूदीहरू भन्छन् येशूको मार्ग गलत हो। तर मोशाको व्यवस्थाहरूमा बताएको प्रत्येक कुरो अनि अगमवक्ताहरूले कितापमा लेखेकाहरू म विश्वास गर्छु।^{१५} म परमेश्वरमा त्यही आशा गर्छु जो यी यहूदीहरू गर्छन कि धर्मी अनि अधर्मी मृत्युबाट वारी उठनेछ।^{१६} यही कारणले म सधैं परमेश्वर अनि मानिसहरूको अधि त्यही गर्ने प्रयास गर्छु जुन मेरो विश्वासमा सही हुन्छ।

^{१७} म धेरै वर्षदिखि यरूशलेमबाट टाढा रहेको थिए। म त्यहाँ मेरा मानिसहरूका निमित्त केही दानको उपहारहरू लिएर बलि चढाउनु फर्केको थिएँ।^{१८} जति बेला तिनीहरूले मलाई मन्दिरमा भेटे मैले शुद्धिकरण विधि सिद्धाएको थिएँ। मैले मेरो वरिपरि कुनै भीड जम्मा गरेको थिइन न त त्यहाँ मैले कुनै प्रकारको अशान्ति नै बनाएको थिएँ।^{१९} तर कतिपय एशियाबाट आएका यहूदीहरू त्यहाँ थिए। यदि तिनीहरूसँग साँच्चै मेरो विरोधमा केही साक्षी भए त्यो प्रमाण गर्न तिनीहरू यहीं हुन पर्ने।^{२०} अथवा ती यहूदीहरूलाई जो यहाँ छन् सोध्नुहोस यदि तिनीहरूले मेरो विरुद्ध केही गल्तीहरू पाएका छन् कि जति बेला म यरूशलेममा यहूदीहरूको एक महासभामा थिए।^{२१} मैले खाली तिनीहरूको समक्ष एउटै कुरोको घोषणा गरेको थिएँ: 'आज मेरो न्याय गरिदैंछ किनभने मानिसहरू मृत्युबाट जाग्नेछन् भनेर विश्वास गर्दछु।''

^{२२} फेलिक्सले येशूमाग्न विषयमा धेरै कुराहरू जान्दथे। उनले मुद्दा स्थगित गरे अनि भने, "जब सेनापति, लायसिसअस यहाँ आउछन्, म यी कुराहरूको विषयमा निर्णय गर्नेछु।"^{२३} फेलिक्सले सैन्य अधिकारीलाई पावललाई सुरक्षामा राख्न भने। तर तिनले सैन्य अधिकारीलाई भने कि पावललाई केही स्वतन्त्र दिनु अनि उनको आवश्यकता पुरा गर्न उनको साथीहरूलाई वाधा नदिनु।

पावल फेलिक्स र उहाँको पत्नीसँग बोल्दछ

^{२४} केही दिन पछि फेलिक्स आफ्नी यहूदी पत्नीसँग आए। उनको नाउँ द्रूसिल्ला थियो। फेलिक्सले पावललाई ल्याउनु भनेर आज्ञादिए। फेलिक्सले ख्रीष्ट येशूमा विश्वासप्रति पावलले भनेको कुराहरू सुने।^{२५} तर फेलिक्स डराए जब पावलले धार्मिक जीवन, आत्मा संयम र भविष्यमा हुने न्यायको विषयमा भने। फेलिक्सले भने, "अहिले जाऊ। जब मसँग समय हुन्छ म

तिमीलाई फेरि बोलाउने छु।"^{२६} तर फेलिक्सको पावलसँग बात गर्ने अर्को कारण थियो। फेलिक्सले पावलबाट घुस पाउने आशा गरेका थिए। यसर्थ उनले पावललाई बार्म्बार बोलाएर कुराकानी गर्थे।

^{२७} तर दुइ वर्ष पछि पोर्सिस फेस्तस राज्यपाल भए। फेलिक्स अब राज्यपाल रहेनन्। तर फेलिक्सले पावललाई कैद नै बनाएर राखे। किनभने उनले यहूदीहरूलाई खुशी पार्न चाहन्थे।

पावलले सम्राट सिजरलाई भेट्न चाहन्थे

फेस्तस राज्यपाल भए, अनि तीन दिन पछि उनी सिजरियाबाट यरूशलेम गए।^{२८} मुख्य पूजाहारीहरू र अति मुख्य यहूदी अगुवाहरूले पावलको विरुद्ध तिनीहरूको मुद्दा पेश गरे।^{२९} तिनीहरूले फेस्तसलाई तिनीहरूको लागि सहायता गरिदिने विन्ती गरे; यहूदीहरू फेस्तसबाट के चाहन्थे भने पावललाई यरूशलेम पठाइयोस। तिनीहरूले बाटैमा पावललाई मार्ने षडयन्त्र गरेका थिए।^{३०} तर फेस्तसले जवाब दिए, "हुँदैन! पावललाई सिजरियामा राखिने छ। म स्वयं पनि सिजरिया चाँडै जान्छु।"^{३१} तिमीहरूका अगुवाहरू पनि मसँग जानु पर्छ। यदि उसले केही गल्ती साँच्चिने गरेका भए तिनीहरूले सिजरियामा पावललाई आरोप लगाउन सक्छन्।

^{३२} फेस्तस यरूशलेमा आठ-दश दिन भन्दा धेरै बसेनन्। त्यसपछि उनी सिजरिया फर्केर गए। अर्को दिन फेस्तसले सिपाहीहरूलाई पावललाई उहाँकहाँ ल्याउनु अहाए। फेस्तस न्याय-आसनमा बसे।^{३३} पावल न्यायालयमा आए। यरूशलेमबाट आएका यहूदीहरू उनको वरिपरि उभिए। यहूदीहरूले पावलको विरोधमा निकै दोष देखाई धेरै अनि गम्भीर आरोपहरू ल्याए। तर तिनीहरूले त्यसको प्रमाण दिनसकेनन्।^{३४} तब पावलले आफ्नो बचाऊ पक्षमा भने, "मैले यहूदीहरूको कानून, मन्दिर अथवा सिजरको विरुद्ध कुनै काम गरेको छैन।"

^{३५} तर फेस्तस यहूदीहरूलाई खुशी पार्न चाहन्थे। यसैले उसले पावललाई सोधे, "के तिमीमाथि लगाइएको यी आरोपहरूमा मेरो अधि न्याय पाउन यरूशलेम जान चाहन्छौ?"

^{३६} पावलले भने, "म अहिले सिजरको न्यायालय अधि उभिएकोछु, अनि यस ठाउँमा मैले न्याय गरिनु पर्छ। मैले यहूदीहरूका विरुद्ध केही गल्ती काम गरेको छैन: यो सत्य तपाईं राम्ररी जान्नु हुन्छ।"^{३७} यदि म कुनै

अपराधको दोषी छु भने अनि मलाई मृत्यु दण्ड भोगाँउछ भने म मृत्यु दण्डदेखि भाग्ने प्रयास गर्ने छैन। तर ममाथि लगाईएका आरोपहरू आधारहीन निस्किए तब कुनै पनि व्यक्तिले मलाई यी यहूदीहरूलाई सुम्पिनु सक्तैन। म चाहन्छु मेरो मुद्दा सिजरले सुनी दिउन्।”

^{१३}फेस्तसले आफ्ना महासभासँग परामर्श गरे। त्यसपछि उनले भने, “तिमी सिजरलाई उजुर गर। यसर्थ तिमि सिजरकहाँ जाऊ।”

पावल हेरोद अग्रिपा समक्ष

^{१३}केही दिनपछि राजा अग्रिपा र वर्णिस फेस्तसलाई भेटन सिजरिया आए। ^{१४}तिनीहरू त्यहाँ धेरै दिन बसे। फेस्तसले राजालाई पावलको मुद्दाबारे बताए अनि भने, “यहाँ एकजना मानिस छ जसलाई फेलिक्सले कैदमा राखी छोडेको छ। ^{१५}जब म यरूशलेम गएँ त्यहाँका मुख्य पूजाहारीहरू र बुद्धा यहूदी अगुवाहरूले उनको विरुद्ध मुद्दा हालेकाछन्। यी यहूदीहरू मबाट उसलाई मृत्युदण्ड दिलाउनु चाहन्छन्। ^{१६}तर मैले तिनीहरूलाई भने, ‘जब केही दण्डनीय अपराध गरेको विरुद्धमा आरोप लगाईन्छ, रोमीहरूकोमा त्यो रीति छैन कि त्यस मानिसलाई अभियोक्ताहरू कहाँ गल्ती सुम्पने। प्रथम उसलाई दोषारोप गर्ने मानिसहरूसँग मुखामुख हुनुपर्छ, अनि उसले ती दोषारोपनहरूको विरुद्ध स्वयं बचाऊ गर्ने मौका पाउनु पर्छ।’ ^{१७}यसर्थ ती यहूदीहरू म सँग आए। अनि मैले समय नष्ट गरिँने। अर्को दिन म न्याय-आसनमा बसे अनि त्यस मानिसलाई यहाँ ल्याउने आदेश दिएँ। ^{१८}यहूदीहरू उठे अनि आरोप लगाए। तर यहूदीहरूले कुनै नरात्रो अपराधको लागि दोषाएनन् जुन आशा गरेको थिए। ^{१९}जुन कुरा तिनीहरूले भने त्यो आरोप खाली तिनीहरूको आफ्नै धर्मको विषय माथि मतभेद र येशू नाउँ भएको मानिसको विषयमा मात्र थियो। येशू मरे तर पावल भन्दछ उ अभै पनि जिउँदो छ। ^{२०}म यस विषयमा धेरै कुरा जान्दिन, यसैकारण मैले प्रश्नहरू गरिँने। तर मैले पावललाई भने, ‘के तिमि यरूशलेम जान्छौ, यी कुराहरूमा त्यहाँ न्याय गराउन?’ ^{२१}तर पावललाई सिजरियामा नै राखियो कारण उनी सिजरबाट निर्णय चाहन्थे। यसैले मैले आदेश दिएँ कि म जब सम्म पावललाई सिजरकहाँ पठाउन सक्तिन उसलाई ल्हा राख्नु।”

^{२२}अग्रिपाले फेस्तसलाई भने, “म त्यो मानिसको कुरा सुन्न चाहन्छु।”

फेस्तसले भने, “भोलि तपाईंले सुन्न सक्नु हुन्छ।”

^{२३}अर्कोदिन अग्रिपा र बर्णिस निकै गर्वका साथ आए। तिनीहरू न्यायालयभित्र सेनापतिहरू र नगरका प्रमुख मानिसहरू लिएर पसे। अग्रिपा र बर्णिस, सैन्य अधिकारी, सिजरियाका प्रमुख मानिसहरू न्याय-कक्षमा गए। फेस्तसले सिपाहीहरूलाई पावललाई भित्र ल्याउनु भनेर हुक्म गरे। ^{२४}फेस्तसले भने, “राजा अग्रिपा र तिमीहरू सबैजना हामीसँग भेला भएका छौं, यस व्यक्तिलाई हेर। यहाँ भएका सबैजना यहूदीहरू र यरूशलेममा भएका यहूदीहरूले यस व्यक्तिको विरुद्ध गुनासो पोखेका छन् र कराए कि उसको बाँच्ने अधिकार छैन। ^{२५}जब मैले जाँचिरहेको थिएँ उसले केही यस्तो भूल गरेको मैले पाइन ताकि उसलाई मृत्यु दण्ड दिइयोस। अनि आफैले सिजरकहाँ अपील गरे। यसैकारण यिनलाई मैले रोम पठाउने निर्णय गरे। ^{२६}तर मैले उनको विषयमा सिजरलाई के लेख्ने कुनै निश्चित आधार पाइन। यसकारण उनलाई मैले तपाईंहरू सबैको समक्ष, अनि खासगरी तँपाईं राजा अग्रिपाको समक्ष उभ्याँए। म आशान्वित छु कि तपाईंहरूको प्रश्न पश्चात तपाईंहरूले सुभाक्वहरू मलाई दिनुहुनेछ ताकि म सिजरलाई केही लेख्न सक्छु। ^{२७}उसको विरोधमा दोषहरू नआँल्याई केही कैदीहरू सिजरकहाँ पठाउनु मूर्खता हो भन्ने म विश्वास गर्छु।”

पावल राजा अग्रिपा समक्ष

२६ अग्रिपाले पावललाई भने, “तिमी आफ्नो सुरक्षाको लागि बोल्न सक्ने छौ।”

यसर्थ पावलले आफ्नो हात उठाए अनि यसो भन्दै बोल्न थाले। ^{२८}“राजा अग्रिपा, तपाईंहरू अधि उभिनु पाउनु मेरो भाग्य हो, यहूदीहरूले म माथि थोपरेको दोषहरूको म जम्मै उत्तर दिनेछु। ^{२९}म अत्यन्तै खुशी छु कि म तपाईंहरूको सामुन्ने बोल्न योग्यको छु किनभने तपाईंहरू यहूदी रीतिहरू र प्रश्नहरू जुन विषयमा तिनीहरूले तर्क गर्छन् सो जान्नुहुन्छ। कृपया धैर्यसाथ मलाई सुनिदिनु होस्।

^{३०}“सबै यहूदीहरूले मेरो सम्पूर्ण जीवनको विषयमा जान्दछन्। मेरो देशमा अनि यरूशलेममा पनि मेरो जीवन शैलीको विषयमा तिनीहरू जान्दछन्। ^{३१}यी यहूदीहरूले

धेरै समय देखि मलाई चिन्छन्। यदि तिनीहरूले इच्छा गरे मलाई एक असल फरिसी मान्न सक्छन्। अनि फरिसीहरूले यहूदी धर्मको व्यवस्थाहरू अन्य कुनै यहूदी समुदायले भन्दा अझ कट्टर प्रकारले मान्दछन्।^६ परमेश्वरले हाम्रा पुर्खाहरूलाई दिनुभएको प्रतिज्ञाको भरोसामा म यस परीक्षामा अहिले खडा छु।^७ यो प्रतिज्ञा प्राप्त गर्ने आशामा हाम्रा बाह्र जातिहरू निमग्न रात-दिन परमेश्वरको आराधना गरिरहेका छन्। हे राजान्, यही आशाको निम्ति म यी यहूदीहरूद्वारा दोषिएको हुँ।^८ तपाईंहरूलाई परमेश्वरले मेरो मानिसहरू वौरांउनु हुन्छ भन्ने कुरा ग्रहण गर्न किन अप्ठेरो परेको?

^९“जब म फरिसी थिएँ, मैले यस्तो पनि सोचे कि नासरतका येशूको नाउँ विरुद्ध धेरै कुराहरू मैले गर्नुपर्छ।^{१०} अनि यरूशलेममा मैले विश्वासीहरूका विरुद्ध धेरै कामहरू गरे। मुख्य पूजाहारीहरूले ती विश्वासीहरूलाई जेलमा थुन्ने अधिकार दिएका थिए। जब येशूका विश्वासीहरू मारिए मैले यो राम्रो कुरा भयो भनेर सहमत दिएँ।^{११} जम्मै सभाघरहरूमा मैले तिनीहरूलाई धेरै पल्ट येशूको विषयमा जबरजस्ती नराम्रो कुरो भनाएर दण्ड दिएँ। म यति क्रोधित थिएँ कि म विदेशका नगरहरूमा पनि तिनीहरूको खेदो लाउनु गएँ।

पावलले येशूलाई देखेको कुरा भन्दछ

^{१२}“एक समय, मुख्य पूजाहारीहरूले मलाई दमीशक शहर जाने अनुमति औ अधिकार दिए।^{१३} हे राजन! दमीशक जाने बाटोमा, मैले एउटा ज्योति आकाशबाट आइरहेको देखेँ। यो मध्यान्हको समय थियो। त्यसको प्रकाश सूर्यको भन्दा ज्यादा चम्किलो थियो। त्यो प्रकाश म र मसँग जाने मानिसहरूका वरिपरि चम्कियो।^{१४} हामी सबै जना भूडौंमा लड्यौं। त्यसपछि मैले यहूदी भाषामा एक आवाज सुने। त्यो आवाजले मलाई भन्यो, ‘शावल, शावल, किन मलाई सताइरहेका छौ? तिमी मसँग लडेर केवल आफैलाई चोट पुऱ्याइरहेका छौ।’^{१५} मैले भने, ‘तिमी को हो प्रभु?’ प्रभुले भन्नुभयो, ‘म येशू हुँ। म त्यही हुँ जसलाई तिमी सताइरहेछौ।^{१६} उठ अनि उभिऊ! मैले तिमीलाई मेरो सेवक चुनेको छु। तिमी मेरो साक्षी भएर मानिसहरूलाई मेरो विषयमा तिमीले के देख्यौ अनि मैले के प्रकट गर्छु सबै बताउने छौ। यसैकारण म आज तिमीकहाँ आएँ।^{१७} म तिमी आफ्नै मान्छेहरूलाई तिमीमाथि घात पार्नु दिने छैन।

अनि म तिमीलाई अयहूदीहरूबाट पनि जोगाउने छु। म तिमीलाई ती मानिसहरू कहाँ पठाउँदछु।^{१८} तिमीले मानिसहरूलाई सत्य देखाउने छौ। मानिसहरू अन्धयोरोबाट उज्यालोमा फर्कने छन्, बल्किने छन् अनि शैतानको शक्तिबाट परमेश्वरमा ढल्किनेछ। त्यसपछि तिनीहरूको पापहरू क्षमा गरिनेछ अनि मेरो विश्वासले जो मानिसहरू पवित्र पारिएको छ तिनीहरूसँग एक बनाइनेछ।”

पावलले आफ्नो कार्यको विषयमा भन्दछ

^{१९}पावल लगातार बोलीरहे: “राजा अग्रिपा, स्वर्गबाट यो दर्शन मैले पाए पछि यसलाई पालन गर्न मैले अश्वीकार गरिन।^{२०} मैले मानिसहरूलाई आफ्ना हृदय र जीवन शैली परिवर्तन गर भन्न थाले। उनीहरूलाई परमेश्वर प्रति फर्क र यस्तो कार्य गर जसद्वारा तिमीहरूको हृदय अनि जीवन शैली वास्तवमा परिवर्तन भएको चाल पाइनेछ भने यी कुरा सर्वप्रथम मैले दमीशकमा भने। त्यसपछि म यरूशलेम गए अनि यहूदियाको प्रत्येक ठाउँमा गएर यी कुरा भने। म यी कुराहरू भन्न अयहूदीहरूकोमा पनि गए।^{२१} यही कारणले यहूदीहरूले म मन्दिरमा भएको समय पत्रे अनि मलाई मार्न चेष्टा गरे।^{२२} आज सम्म पनि मैले परमेश्वरको सहायता पाइरहेकोछु अनि यसर्थ म यहाँ उभिरहेको छु अनि जे देखेँ भनिरहेको छु। तर मैले नयाँ कुरा भनिरहेको छैन। मोशा र अगमवक्ताहरूले जे हुन्छ भनेका छन् म त्यही भनिरहेको छु।^{२३} तिनीहरूले भने कि ख्रीष्ट मनेछ र मृत्युबाट बौरी उठने प्रथम व्यक्ति उही हुनेछ। मोशा र अगमवक्ताहरूले भनेका थिए कि ख्रीष्टले यहूदी र अयहूदीहरूमा प्रकाश ल्याउने छ।”

पावलले अग्रिपालाई मनाउन खोज्यो

^{२४}पावलले आफ्नो बचाऊको लागि ती कुराहरू भनिरहेको बेला, फेस्तस चिच्यायो, “पावल तिमी पागल हो। तिम्रो अधिक बिद्याले तिमीलाई पागल बनायो।”

^{२५}पावलले भने, “महामहिम फेस्तस, म पागल होइन। जे कुराहरू मैले भने ती सत्य हुन्। मेरो शब्दहरू गम्भीर छन्।^{२६} राजा अग्रिपाले यी कुराहरूको विषयमा जान्नु हुन्छ। म उहाँसँग स्वतन्त्र रूपमा कुरा गर्न सक्छु। म निश्चित छु कि उहाँ कुनै यी कुराहरूमा अपरिचित हुनुहुन्ना। किनभने यी कुराहरू कुनै गुप्ती जगामा घटेन।^{२७} राजा अग्रिपा! के तपाईं अगमवक्ताहरूले

लेखेको कुरामा विश्वास गर्नु हुन्छ? म जान्दछु तपाईं विश्वास गर्नु हुन्छ।

^{२८}राजा अग्रिपाले पावललाई भने, “के तिमी मलाई यति सहजै ख्रीष्टियन बनाउन सक्छौ?”

^{२९}पावलले भने, “यो सजिलो अथवा अपठेरो मेरो निमित्त मुख्य होइन। म परमेश्वरसित प्रार्थना गर्दछु कि तपाईं मात्र किन, मलाई बाँधिएको साडलो वाहेक आजका जम्मै मेरो श्रोताहरू म जस्तै हुनेछन्।”

^{३०}राजा अग्रिया, राज्यपाल फेस्तस, बर्णिस अनि तिनीहरू सँगै बसिरहेका अन्य मानिसहरू सबै जराक-जस्क उठे। ^{३१}सभाघर छाडेर गए अनि आपसमा यसो भन्दै बात गर्न लागे, “यो मान्छेलाई मारु हुँदैन, जेलमा पनि राख्नु हुँदैन; साँचि नै उसले त्यस्तो नराम्रो काम गरेको छैन जसमा कि उसलाई मृत्यु दण्ड अथवा कारावास होस।” ^{३२}अनि अग्रिपाले फेस्तसलाई भने, “यदि यस व्यक्तिले सिजरलाई अपील नगरेको भए ऊ छोडिनु सक्थ्यो।”

पावल समुद्रयात्राद्वारा रोम

२७ यो निश्चय गरिएको थियो कि हामी समुद्रयात्राबाट इटाली जाँदैथ्यौं। एक सैन्य अधिकारी जुलियसले पावल र अन्य केही कैदीहरूलाई पहरा दिइरहेका थिए। जुलियस सम्राटको पल्टनका थिए। ^२हामी एड्रिमिटियमबाट आएको एशियाको विभिन्न ठाउँ हुँदै जाने जहाजमा चढ्यौं जुन जानु तयार थियो। हामीसँग अरिस्तारखस थिए। तिनी म्यासिडोनियामा थिस्सलोनिकाका एक नागरीक थिए। ^३अर्कोदिन हामी सायडन शहर आई पुग्यौं। जुलियसले पावललाई भद्र व्यवहार गरे। उनले पावललाई आफ्नो साथीहरूसँग भेटन जानु दिए, ताकि तिनीहरूले पावलको आवश्यकतालाई ध्यान दिउन। ^४हामीले सायडन शहर छोड्यौं अनि हामी साइप्रस टापूको छेउ लागेर गयौं किनभने बतास हाम्रो विपरीत बहँदै थियो। ^५हामीले सिलिसिया र प्याम्फिलिया तट हुँदै समुद्र पार गस्त्रौं। त्यसपछि हामी लाइसियामा माइरा आईपुग्यौं। ^६माइरामा त्यस सैन्य अधिकारीले अलेकजाण्डरियाको जहाज पाए जुन इटाली गईरहेको थियो। अतः उसले हामीलाई यस जहाजमा राखिदिए।

^७हामी समुद्रयात्रा गरेर धेरै दिनसम्म बिस्तारै हिँड्ने रह्यौं किनभने बतास हाम्रो मार्गको विरुद्ध चलिरहेको थियो अनि स्नाइडस भन्ने ठाउँमा खुब कठिन साथ

पुग्यौं। त्यस प्रकारले हामी धेरै टाडा जान सकेनौं। अतः हामी सालमोन छेउ क्रेट टापूको दक्षिण तिर लाग्यौं। ^८खुबै कठिन साथ हामी किनारा भएर गयौं। त्यसपछि हामी सुरक्षित बन्दरगाह भन्ने ठाउँमा आयौं। लसिया भन्ने नगर त्यहाँ देखि नगीचै थियो।

^९तर हामीले निकै समय नष्ट गरेका थियौं। यो समुद्रयात्रा गर्नु भयंकर डरलाग्दो थियो किनभने यहूदीहरूका उपवासको दिन भइसकेको थियो। यसैले पावलले तिनीहरूलाई सावधान गराए र भने, ^{१०}“हेर मानिसहरू हो, म देख्छु हाम्रो यात्रा विपदजनक हुनेछ अनि नोकसान दायी केवल जहाज र सामानको निमित्त मात्र होइन हाम्रो आफ्नो ज्यानको सम्म क्षति हुनेछ।” ^{११}तर जहाजका कप्तान र मालिकले पावलको कुरामा सहमत दिएन। यसैले सेना अधिकारीले पावलले भनेको मानेन। बरु उसले मालिक र जहाज कप्तानले भनेको कुरा माने। ^{१२}अनि सुरक्षित बन्दरगाहमा शीतकालमा जहाज राख्न उचित जग्गा थिएन। यसैले धेरै मानिसहरूले जहाज त्यहाँ नराख्ने निर्णय लिए। मानिसहरूले फोनिक्स जान सकिने आशा गरे। शीतकालमा जहाज त्यहाँ रोकिन अथवा रहन सक्थ्यो। फोनिक्स एउटा दक्षिण पश्चिम अनि उत्तर पश्चिम पट्टि फर्केको क्रेट टापूको नगर थियो।

औंधी-तूफान

^{१३}त्यसपछि, मन्द बतास दक्षिणबाट बहन थाल्यो। जहाजका मानिसहरूले सोचे, “यस्तै बतासको प्रतिक्षा गरिरहेका थियौं, ऐले हामीले त्यस्तै पायौं!” अतः तिनीहरूले लङ्गर ताने। जहाजलाई क्रेटको किनार पारि लगे। ^{१४}तर त्यतिबेला तेज “उत्तरपूर्वी” बतास लो टापू पार गरेर आयो। ^{१५}त्यस बतासले जहाजलाई आफ्नो दिशातिर लगेको कारण हामी त्यसको विपरीत जान सकेनौं। यसर्थ हामीले जहाजमा आफ्नो नियन्त्रण छाड्यौं औं बतास र छाल पट्टि नै जहाज जान दियौं। ^{१६}हामी तलतिर सानो टापू क्लौदा गयौं। तब हामीले खुब कठिनसाथ जीवनरक्षक ढुंगा जहाजमा ल्याउन सक्थौं। ^{१७}जीवन रक्षक ढुंगालाई जहाजमा ल्याए पछि तिनीहरूले जहाजको वरिपरि एक साथ राखलाई डोरीले बाँधि। तर जहाज सिरटिसको बलौटे धापमा फस्न सक्छ भनेर मानिसहरू डराए। यसैले तिनीहरूले जहाजलाई वतासले नै उठावोस भनेर पाल मुनी भारे। ^{१८}अर्को

दिन, आँधीको भोक्काले जहाजलाई निकै हिकार्यो कि मानिसहरूले समानहरू जहाजबाट फर्काए।^{१६} एकदिन पछि तिनीहरूले जहाजको यन्त्रहरू पनि फर्काए।^{१७} धेरै दिनसम्म यस्तो बाक्लो आँधीले गर्दा हामीले घाम, ताराहरू केही पनि देखेनौं। आँधी एकदमै डरलाग्दो गतिमा चलयो। हामीले बाँचे आशा त्याग्यौं। हामी मर्न रहेछौं भनेर सोच्यौं।

^{१८} धेरैदिन सम्म मानिसहरूले केही खाएनन्। तब एकदिन पावल तिनीहरू समक्ष उभिए अनि भने, “मानिसहरू हो, तिमीहरूलाई मैले क्रेट छोड्नु हुँदैन भनेको थिए। तिमीहरूले मेरो कुराहरू सुन्नु पर्थ्यौं। तब तिमीहरूले यस्तो प्रकारको दुःख र नोक्सान खप्नु पर्ने थिएन।^{१९} तर अब म भनिरहेछु सहासी हौं। तिमीहरू कोही पनि मर्न छैनौं! तर जहाज हराउने छ।^{२०} हिजो राति परमेश्वरबाट स्वर्गदूत मकहाँ आए। उहाँ उही परमेश्वर हुनुहुन्छ; जसको म हुँ र जसलाई म सेवा गर्छु।^{२१} उनले भने, पावल भयभीत न हौं! तिमी सिजर समक्ष उभिनै पर्छ। अनि परमेश्वरले तिम्रो खातिर तिमीसँग समुद्रयात्रा गर्नेहरू सबैलाई बचाउनु हुनेछ।^{२२} मानिसहरू हो, सहास नगुमाऊ! म परमेश्वरमा विश्वास गर्छु। उहाँको दूतले मलाई भने जस्तै सबै हुनेछ।^{२३} तर पनि हामी कुनै एक टापूमा धक्का खानै पर्छ।”

^{२४} चौधौँ रात सम्ममा पनि हामी एड्रिया समुन्द्र वरिपरि बहिरहेथ्यौं। जहाज चालकहरूले कुनै जमीनको छेउतिर पुगेको विचार गरे।^{२५} तिनीहरूले डोरीको टुप्पामा एक गडुङ्गो चीज बाँधेर समुद्रमा फालिदिए। त्यसो गर्दा तिनीहरूले पानीको गहिर्याई १२० फीट पता लगाए। तिनीहरू अझ केही पर सम्म गएर फेरि डोरी समुन्द्रमा फाले। यस पल्ट ६० फीट गहिर्रो पाए।^{२६} तिनीहरू जहाज चट्टानसँग ठोकिन पुगला भनेर डराई रहेका थिए। अतः तिनीहरूले लङ्गर फर्काए अनि तब तिनीहरूले दिनको उज्यालो आओस भनी प्रार्थना गरे।^{२७} कतिपय चालकहरू जहाज छोडेर भाग्न चाहन्थे। तिनीहरूले जीवन रक्षक डुंगाहरू पानीमा ओहाले। तिनीहरूले यस्तो भान पारे कि तिनीहरू जहाजको अधिलिखरबाट अर्भै लङ्गरहरू भाउँछन्।^{२८} तर पावलले सैन्य अधिकारी र अन्य सिपाहीहरूलाई भने, “यदि यी मानिसहरू जहाजमा बस्दैनन् भने तब तँपाईहरू बाँच्नु हुनेछैन!”^{२९} तब त्यो जीवन रक्षक डुंगा पानी भित्रै जाओस भनेर सिपाहीहरूले

डोरी काटिदिए।^{३०} प्रातःकाल हुन भन्दा पहिले पावलले मानिसहरूले केही खाउन भनी मनाउन थाले। उनले भने, “बितेका चौध दिनदेखि तिमीहरू पखिरहेछौं अनि हेरिरहेछौं। तिमीहरू चौध दिनदेखि भोकै छौं। तिमीहरूले केही खाएका छैनौं।^{३१} अब म बिन्ती गरीरहेछु केही खाऊ। यो तिमीहरूलाई बाँच्नका लागि आवश्यक हो। तिमीहरू कसैको पनि टाउकोको एउटा केश पनि नष्ट हुँदैन।”^{३२} पावलले यसो भनिसके पछि, उसले केही रोटी लिए र परमेश्वरलाई प्रत्येकको अघाडि धन्यवाद चढाए। उनले रोटी टुक्राहरू पाउँ खान थाले।^{३३} तिनीहरू सबैले सहास बढुले अनि खान थाले।^{३४} हामी जम्मा दुइ सय छयहत्तर मानिसहरू जहाजमा थियौं।^{३५} जति हामीले चाँडो त्यति नै खायौं। तब तिनीहरूले जहाजबाट गर्हुँ समुद्रमा जहाजलाई हलुङ्गो पार्न फर्काए।

जहाज नष्ट भयो

^{३६} जब उज्यालो भयो जहाज चालकहरूले जमीन देखे। तर यो कुन जग्गा हो तिनीहरूलाई थाहा भएन। यदि सम्भव भए तिनीहरूले जहाजलाई किनारमा लैजान खोज्थे।^{३७} यसर्थ तिनीहरूले लङ्गरको डोरी काटिदिए अनि त्यसलाई समुद्रमा फर्काए। तब तिनीहरूले डोरी खोले जसमा पतवारहरू अझिएको थियो। तिनीहरूले अधिलिखरको पाल बतासको लागि उठाए र किनार तिर गयो।^{३८} तर जहाज बालुवाको धापमा परोयो। जहाजको अधिलिखो भाग त्यहीं अडकियो अनि जहाज चलन सकेन। तर टूल्टूला छालहरूले जोडले हिकार्यो अनि जहाजको पछिल्लो भाग टुक्राटुक्रा पारिदियो।

^{३९} सिपाहीहरूले कैदीहरूलाई मार्न चाहे ताकि तिनीहरू पौरिसु नपाउन अनि भाग्न नसकुन।^{४०} तर सैन्य अधिकारीले पावललाई जिउँदै बचाउन चहान्थे। यसैले उनले कैदीहरूलाई मार्न अनुमति दिएनन्। उनले कैदीहरू जसले पौडिन सक्थे पहिले हाम फाल्न र जमीनमा जाने आदेश दिए।^{४१} अन्य मानिसहरूले तक्ता अथवा काठको टुक्राहरू प्रयोग गरेर जान सक्थे। यसरी प्रत्येक व्यक्ति जमीनमा पुगे। कोही मानिसहरू पनि मरेनन्।

माल्टाको टापूमा पावल

२८ जब हामी सुरक्षितसँग जमीनमा ओर्लियौं जान्न पायौं कि यो टापूलाई माल्टा भनिंदो रहेछ। पानी परिरहेको थियो र जाडो थियो। तर मानिसहरू जो

त्यहाँका रैथाने थिए तिनीहरू हामीहरूसित साथी भैं भए। तिनीहरूले हाम्रो लागि आगो बालिदिए र हामी सबैलाई निम्तो गरे। ^३पावलले दाउराको भिन्ज्राहरू जम्मा गरे अनि आगोमा हालिदिए। तातोले गर्दा एक विषालु साँप बाहिर आयो अनि पावलको हातमा डस्यो। ^४त्यहाँ बस्नेहरूले पावलको हातमा साँप भुण्डिरहेको देखे। तिनीहरूले भने, “यो मान्छे हत्यारा हुनैपर्छ। उ पानीमा मरेन, तर न्यायले* उसलाई बाँच दिएन।” ^५तर पावलले हात भङ्काले अनि साँपलाई आगोमा हालिदिए। पावललाई अलिकति पनि केही भएन। ^६मानिसहरूले सोचे कि पावल सुनिन्छ, अथवा हटात लडेर मर्छ। तिनीहरूले निकै बेरसम्म पावललाई हेरे र मर्छ कि भनी पर्खिरहे तर त्यस्तो कुनै नराम्रो घटना पनि घटेन। अतः पावलप्रतिको आफ्नो धारणा मानिसहरूले बदली गरे। तिनीहरूले भने, “उनी परमेश्वर हुन्।”

^७त्यहाँ छेउछाउमा केही जमीन थियो। त्यहाँ टापूका एक प्रमुख मानिस थिए। उसको नाउँ पब्लियस थियो। छेवैमा तिनको जग्गा-जमीनहरू थियो। उनले हामीहरूलाई आफ्नो घरमा निम्त्याए, अनि तिनले हामीसित शिष्ट व्यवहार गरे। उनको घरमा हामी तीन दिन सम्म बस्यौं। ^८पब्लियसको बाबु बिमार थिए। उनी ज्वरो र रगत मासीले थलो परेका थिए। तर पावल उनीकहाँ गए अनि प्रार्थना गरे। प्रार्थना पछि उनले आफ्नो हातहरू उनीमाथि राखीदिए र निको पारे। ^९यस्तो घटना पछि त्यस टापूका सबै बिमारीहरू पावलकहाँ आए। पावलले तिनीहरूलाई पनि निको पारी दिए। ^{१०-११}त्यस टापूका मानिसहरूले हामीलाई धेरै सम्मान गरे। हामी त्यहाँ तीन महिना सम्म बस्यौं। जब हामी हिंड्न तयार भयौं तब त्यहाँका मानिसहरूले चाहिने सामग्रीहरू हामीलाई दिए।

पावल रोम जाँछ

^{१२}हामी अलेक्जेन्ड्रियाबाट जहाजमा चढ्यौं। जहाज ठण्डा महीनाको बेला माल्टामा रहेको थियो। जहाजको अगिल्लि जमल्याहा देवताहरूको चिन्ह थिए। ^{१३}हामी सिराक्युस नगरमा पुग्यौं। त्यहाँ हामी तीन दिनसम्म बस्यौं अनि तब गयौं। ^{१४}हामी रेगियम नगरमा आइपुग्यौं।

अर्को दिन दक्षिणपश्चिमबाट बतास बहनु थाल्यो, अतः हामी जान सक्थौं। एक दिनपछि हामी पटिओली नगरमा आइपुग्यौं। ^{१५}हामीले त्यहाँ कोही दाजु-भाइहरू पायौं। तिनीहरूले हामीलाई त्यहाँ एक हप्ता बस्न अनुरोध गरे। अन्तमा रोम आइपुग्यौं। ^{१६}त्यहाँका विश्वासीहरूले आइपुगेका थाहा पाए। तिनीहरू हामीलाई भेट्न अप्पियस बजार र तीन-धर्मशाला भन्ने ठाउँमा आए। जब पावलले तिनीहरूलाई देखे परमेश्वरलाई धन्यवाद दिए अनि उनी सहासी भए।

पावल रोममा

^{१७}त्यसपछि हामी रोम गयौं। पावललाई रोममा एकलै बस्न दिइयो। तर उनको सुरक्षाको निम्ति एकजना सेना बसे।

^{१८}तीन दिन पछि पावलले त्यहाँका मुख्य-मुख्य यहूदीहरू बोलाई पठाए। जब तिनीहरू एक साथ आए, पावलले भने, “मेरा यहूदी दाजुभाइहरू! मैले हाम्रो मानिसहरूका विरुद्धमा केही गरेको छैन। न त मैले मेरा पुर्खाहरूको रीतिरिवाज विरुद्ध नै केही गरेको छु। तर मलाई यरूशलेममा पक्राइयो र रोमीलाई सुम्पिदियो। ^{१९}रोमीहरूले धेरै प्रश्नहरू गरे। तर तिनीहरूले मलाई मृत्यु दण्ड दिनुलाई कारण पाएनन्। यसर्थ तिनीहरूले मलाई स्वतन्त्र दिन चाहे। ^{२०}तर यहूदीहरूले विरोध गरे। अतः सिजरको अधि मेरो जाँच गराउनु मलाई रोम पठाइयोस भनी मैले भन्नु पर्छो। तर मैले मेरा आफ्नो मानिसहरूको विरोधमा केही आपत्ति गर्नु छैन। ^{२१}यही कारण म तिमीहरूसँग भेट्नु र बोल्न चाहन्छु। म यो साङ्गलाले बाँधिएको छु किनभने इस्त्राएलको आशामा म विश्वास गर्छु।”

^{२२}यहूदीहरूले पावललाई उत्तर दिए, “हामीले तिम्रो विषयमा यहूदियाबाट कुनै चिट्ठीहरू पाएका छैनौं। न त हाम्रा कुनै यहूदी दाजु-भाइहरू जो यहूदियाबाट आए केही खबरहरू नै ल्याए न तिम्रो विषयमा केही खराब भने। ^{२३}हामी तिम्रो विचारहरू सुन्न चाहन्छौं। हामी जान्दछौं कि यस पन्थको विषयमा मानिसहरूले चारैतिर खराब भनिरहेका छन्।”

^{२४}पावल र यहूदीहरूले सभा गर्ने दिन रोजे। त्यस दिन धेरै जना यहूदीहरूले पावललाई घरमा भेटे। दिनभरि पावल तिनीहरूसँग बात गरिरहे। पावलले परमेश्वरको राज्यको विषयमा तिनीहरूलाई व्याख्या गरे।

पावलले मोशाका व्यवस्था र अगमवक्ताहरूले लेखेका कुराहरूको उपयोग गरेर येशूको विषयमा तिनीहरूलाई विश्वास गराउनु खोजे। ^{२४}कतिपयले उनको कुरामा विश्वास गरे तर कतिपयले गरेनन्। ^{२५}तिनीहरूमा तर्क भयो। यहूदीहरू जान लागेका थिए तर पावलले अभि तिनीहरूलाई एउटा कुरा भने: “पवित्र आत्माले यशैया अगमवक्ताको माध्यमद्वारा तिम्रा पुर्खाहरूको विषय सत्य छ भने। उनले भने,

^{२६} ‘यो मानिस भए तिर जाऊ र तिनीहरूलाई भन: सुन्न त सुन्छौ तिमीहरूले, तर तिमीहरू बुझेछैनौ! तिमीहरू हेर्छौ अनि देख्छौ तर तिमीहरू जे देख्छौ बुझेछैनौ!

^{२७} हो, यी मानिसहरूका मन बन्दछन् अहिले यी मानिसहरूका कानहरू छन् तर तिनीहरूले सुन्दैनन् अनि यी मानिसहरू सत्य हेर्न मान्दैनन्। यस्तो

भएको छ, यसैले तिनीहरूले आफ्ना आँखाहरूले देख्ने छैनन्, आफ्ना कानहरूले सुन्ने छैनन् आफ्ना मनले बुझ्ने छैनन्। यस्तो भएको छ यसैले तिनीहरू मपट्टि फर्किने छैनन् तिनीहरूलाई निको पार्नी।’

यशैया ६:९-१०

^{२८}“म चाहान्छु तिमी यहूदीहरूले जान कि परमेश्वरले अयहूदीहरूको निम्ति मुक्ति पठाउनु भएको छ। तिनीहरूले सुन्ने छन्!” ^{२९}*

^{३०}पावल पुरा दुइ वर्ष आफ्नो भाइको घरमा बसे। उनले सबै मानिसहरूलाई स्वागत गरे जो उकहाँ भेट्न आए। ^{३१}पावलले परमेश्वरको राज्यको विषयमा प्रचार गरे। उनले प्रभु येशू ख्रीष्टको विषयमा भने। उनी एकदम निर्भय थिए अनि कसैले पनि उनलाई बोल्न रोक्न सकेनन्।

पद २६ पछि आएका कतिपय पद २६ मा जोडिएको हो: “पावलले भनी सकेपछि, यहूदीहरू गए। तिनीहरूले परस्परमा निक्कै तर्क-वितर्क गरे।”

रोमीहरूलाई पावलको पत्र

१ ख्रीष्ट येशूका सेवक पावलबाट। परमेश्वरले मलाई एक प्रेरित* भनेर बोलाउनु भयो अनि सबै मानिसहरूलाई सुसमाचार भन्न मलाई छान्नु भएको छ।

परमेश्वरले धेरै पहिले नै आफ्ना अगमवक्ताहरूद्वारा उहाँका मानिसहरूलाई सुसमाचार दिनु भनेर वचन दिनुभएको थियो। त्यो वचन पवित्र धर्मशास्त्रहरूमा लेखिएको छ।^{३-४} सुसमाचार भन्नु नै हाम्रा प्रभु येशू ख्रीष्ट, परमेश्वरको पुत्रको विषयमा बताउनु हो। व्यक्तिको रूपमा उहाँ दाऊद* परिवारमा जन्मिनु भएको थियो। तर पवित्र आत्माको माध्यमबाट येशूलाई परमेश्वरको पुत्र भनेर देखाउनु भयो। उहाँलाई परमेश्वरको पुत्र भनेर महान शक्ति मृत्युबाट जगाएर देखाउनु भयो।^५ ख्रीष्टको माध्यमबाट परमेश्वरले मलाई प्रेरितको खास काम सुम्पिनु भयो। परमेश्वरले यो काम सारा राष्ट्रहरूका जातिहरूलाई डोस्वाएर प्रभुमाथि विश्वास गर्न र उहाँको कुरा पालन गर्नु भनेर सुम्पिनु भयो। यो म ख्रीष्टको निमित्त गर्दछु।^६ अनि रोममा भएका मानिसहरू तिमीहरूलाई पनि येशू ख्रीष्टकै परिवार बन्नु भनेर बोलाइयो।

^७ यो पत्र तिमीहरू सबै रोमवासीहरूलाई हो कि प्रभुले तिमीहरूलाई आफ्ना पवित्र मानिसहरू भनेर बोलाउनु भएको छ। तिमीहरू ती मानिसहरू हो जसलाई परमेश्वरले प्रेम गर्नुहुन्छ।

तिमीलाई हाम्रा पिता परमप्रभु र येशू ख्रीष्टबाट अनुग्रह र शान्ति।

धन्यवादको प्रार्थना

^८ सर्वप्रथम तिमीहरू सबै जनाको लागि येशू ख्रीष्टको माध्यमबाट मेरा परमेश्वरलाई म धन्यवाद प्रकट गर्दछु। म मेरा परमेश्वरलाई त्यस कारणले धन्यवाद प्रकट गर्दछु

प्रेरित येशूले आफ्नो खास सहायक चुन्नु भएको मानिस।

दाऊद ख्रीष्ट भन्दा प्रायः १००० वर्ष अधिका इस्त्राएलका राजा।

कि संसारमा चारैतिर मानिसहरूले तपाईंको विश्वासको विषयमा कुरा गरिरहेका छन्।^{९-१०} प्रत्येक समय म प्रार्थना गर्दछु र सधैं सम्झना गर्दछु। प्रभुलाई यो सत्य हो भन्ने थाहा छ। परमेश्वर एक हुनुहुन्छ। जसको सेवा म आफ्नो आत्मामा उहाँकै पुत्रको सुसमाचारको प्रचारद्वारा गर्दछु। म प्रार्थना गर्छु कि मलाई तिमीहरूलाई भेट्ने अनुमति दिइयोस। परमेश्वरले चाहनु भयो भने मात्र यी सबै हुनेछ।^{११} म तपाईंहरूलाई हेर्न एकदमै इच्छुक छु। म तिमीहरूलाई कुनै आत्मिक उपहार दिन चाहन्छु जसले तिमीहरूलाई दरिलो बनाओस्।^{१२} मेरो भन्नुको तात्पर्य हामी प्रत्येकलाई विश्वासले परस्परमा प्रोत्साहन गरौं। तिमीहरूका विश्वासले मलाई सहयोग गर्छ अनि मेरा विश्वासले तिमीहरूलाई सहयोग गर्दछ।^{१३} दाजु-भाइहरू अनि दिदी-बहिनीहरू, तिमीहरूले जान कि म धेरै पटक तिमीहरू कहाँ आउने योजना गरें। म तिमीहरूकहाँ आउन चाहन्थे ताकि तिमीहरूलाई आत्मिक तवरले सहायता पुर्‍याउन सकूँ। म तिमीहरूलाई अन्य अ-यहूदीहरूलाई जस्तै सहयोग गर्न चाहन्छु।

^{१४} मलाई लाग्छ मैले सबै मानिसहरूलाई सेवा गर्ने परेको छः ग्रीकहरू, अ-ग्रीकहरू, ज्ञानी र मूर्ख मानिसहरू।^{१५} यसैले म रोममा तिमीहरूलाई पनि सुसमाचार प्रचार गर्न इच्छुक छु।

^{१६} म सुसमाचारको गौरव गर्दछु। सुसमाचार त्यस्तो शक्ति हो जुन परमेश्वरले प्रयोग गर्नुहुन्छ जसले उहाँमाथि विश्वास गर्छ पहिले यहूदी र अ-यहूदीहरूलाई रक्षा गर्नलाई प्रयोग गर्नुहुन्छ।^{१७} सुसमाचारले मानिसहरूलाई उहाँसँग धार्मिक बन्ने कुरो प्रकट गरेको छ। परमेश्वरको बाटोले मानिसहरूलाई प्रारम्भदेखि अन्तसम्म विश्वासद्वारा धार्मिकतातिर डोस्नाउँदछ। जस्तो धर्मशास्त्रमा भनिएको छ, "जुन मान्छे परमेश्वरको विश्वासमा ठीक रहँदछ उ अनन्तसम्म बाँच्ने छ।"*

"जुन मान्छे ... बाँच्ने छ" हबकूक २:४।

सबै गलत गरे

^{१८}परमेश्वरको क्रोध स्वर्गबाट देखियो। परमेश्वर मानिसहरूले उहाँको विरुद्धमा दुष्ट र नराम्रा कामहरू गरेकोले रिसाउनुभयो। तिनीहरूसँग सत्य छ, तर त्यो सत्य उनीहरूका दुष्ट-कार्यले लुकाई दिएको थियो। ^{१९}परमेश्वरले आफ्नो क्रोध देखाउनुभयो, किनभने उहाँ बारे जान्नपर्ने प्रत्येक कुरो परमेश्वरले स्पष्टसित देखाइदिनु भएको छ। हो, उहाँले आफ्नो बारे सबैकुराहरू स्पष्ट बताइ दिइसक्नु भएको छ। ^{२०}परमेश्वरको विषयमा धेरै कुराहरू छन् जुन मानिसहरूले देख्न सक्ैनन् - उहाँकै अनन्तको शक्ति र अन्य थोकहरू जसले उहाँलाई परमेश्वर बनाउँछ। तर संसारको प्रारम्भदेखि नै ती सबै चीजहरू बुझ्न मानिसहरूलाई सजिलो भयो। ती थोकहरू स्पष्ट पारे जुन परमेश्वरले बनाउनु भएको थियो। यसैले ती सबै मानिसहरू आफूले गरेको खराब कामहरूबाट परमेश्वरदेखि उम्कन पाउँदैनन्। ^{२१}मानिसहरूले परमेश्वरलाई चिने। तर तिनीहरूले उहाँलाई परमेश्वरको रूपमा महिमा गरेनन् र धन्यवाद पनि प्रकट गरेनन्। मानिसहरूका विचारहरू निरर्थक भए अनि अन्धकारले तिनीहरूको मुख बुद्धि ढाक्यो। ^{२२}मानिसहरूले आफूलाई ज्ञानी भनेर ठाने अनि तिनीहरू मूर्ख बने। ^{२३}तिनीहरूले परमेश्वरको महिमा गर्न छोडिसके जो अनन्त हुनुहुन्छ। मानिसहरूले परमेश्वरको महिमालाई सांसारिक बस्तु जस्ता देखिने मूर्ति-पूजासित साटे। मानिसहरूले परमेश्वरको महिमालाई चरा-चुरूङ्गी, पशुहरू र सर्पहरू जस्ता देखिने बनाइएका मूर्ति-पूजा सित साटे।

^{२४}मानिसहरू पापले भरिएका थिए, तिनीहरू दुष्ट कामहरू गर्न चाहन्थे। यसैले परमेश्वरले तिनीहरूलाई पापपूर्ण जीवनमै जीउनु भनेर छोडिदिनु भयो। त्यसैले तिनीहरूले एका-अर्कामा आफ्ना शरीरहरूको अनादर गर्दै यौन-पापहरू गरे। ^{२५}ती मानिसहरूले परमेश्वरको सत्यलाई भूटमा परिवर्तन गर्न थाले। ती मानिसहरू ती थोकहरू पुज्नु र सेवा गर्न थाले जुन ती आफैद्वारा बनाइएको थियो। तर प्रभुले बनाउनु भएको कुराहरूको उनीहरूले न त पूजा गरेन सेवा गरे। परमेश्वरको प्रशंसा सधैं हुनपर्छ। आमिन।

^{२६}मानिसहरूले त्यस्तो कार्यहरू गरेकोले गर्दा परमेश्वरले तिनीहरूलाई लाजमर्दो काम गर्नलाई छोडिदिनु भयो जुन तिनीहरू गर्न चाहन्थे। स्वस्नी मानिसहरूले पुरुषहरूसँग प्राकृतिक यौन सम्पर्क छोडेर स्त्रीसंग नै

अप्राकृतिक यौन सम्पर्क गर्न थाले। ^{२७}त्यस्तै प्रकारले लोग्ने-मानिसहरूले पनि स्त्रीसंगको प्राकृतिक यौन छोडेर अन्य लोग्ने-मानिसहरूसँग अप्राकृतिक सम्बन्ध राख्न थाले। तिनीहरूले आपसमा शर्मजनक कामहरू गरे। अनि तिनीहरूले गलत काम गरेकोले गर्दा आफ्ना शरीरले कष्ट पाए।

^{२८}परमेश्वरको सत्य ज्ञान राख्नु पर्छ भन्ने कुरालाई मानिसहरूले महत्व दिएनन्। यसैले मानिसहरूले न गर्नु पर्ने काम गर्नु हुँदैन। यसैले व्यर्थकै कामहरू गरोस् भनेर परमेश्वरले छाडिदिनु भयो। ^{२९}तिनीहरूको मन हरेक प्रकारको पाप, दुष्ट्याइँ, स्वार्थपन र घृणाले भरिए। ती मानिसहरू आपसिक डाह, हत्याको भावना, लडाइँ, भूट र एक-अर्कामा दुर्विचारले भरिए। तिनीहरू गफ गर्छन्, ^{३०}आपसमा दुष्ट्याइँ पूर्ण कुराहरू गर्छन्। तिनीहरू परमेश्वरको घृणा गर्छन्। तिनीहरू रूखा, अहंकारी र ढीट छन्। तिनीहरूले नराम्रा कामहरू गर्ने नयाँ बाटोहरू खोजिहिँड्छन्। तिनीहरूले आफ्ना माता-पितालाई पनि टेढैनन्। ^{३१}तिनीहरू मूर्ख छन् र तिनीहरूले आफ्नो भाकलहरू पूरा गर्दैनन्। तिनीहरूमा अरूहरू प्रति प्राकृतिक ममता हुँदैन अनि कसैलाई पनि दया देखाउँदैनन्। ^{३२}तिनीहरूले परमेश्वरको विधान जान्दछन्। त्यस्ता मानिसहरू मर्ने पर्छ भन्ने परमेश्वरको नियम तिनीहरू जान्दछन्। तथापि तिनीहरूले ती गलत कामहरू गरी मात्र रहेनन् तर अरूले त्यसो गरेको पनि ठीकै ठाने।

तिमी यहूदीहरू पनि पापपूर्ण छौ

२ यदि तिमिले अरूलाई जाँच गर्नसक्छु भनेर सोच्छौ भने, तब तिमि भूल धारणामा छौ। तिमिहरू पनि पापको दोषी छौ। तिमिले अरू मानिसहरूलाई जाँच गर्छौ तर तिमिहरूले पनि त्यस्तै नराम्रो कामहरू गरेका हुन्छौ। अतः जब तिमि तिनीहरूलाई जाँच गर्छौ तब तिमि आफैले आफूलाई जाँच गरिरहेका हुनेछौ। ^२जसले नराम्रा कामहरू गर्दछन् उनीहरूलाई परमेश्वरले न्याय गर्नुहुन्छ। अनि हामी जान्दछौ कि परमेश्वरको न्याय ठीक हुँदछ। ^३तिमीहरूले पनि ती गलत काम गर्नेलाई जाँच गर्दछौ। तर तिमि आफै पनि त्यस्तै नराम्रो काम गरिरहेका हुनेछौ। यसैले तिमिहरूलाई थाहा छ कि परमेश्वरले निश्चय न्याय गर्नुहुनेछ अनि त्यसबाट तिमिहरू भाग्न पाउने छैनौ। ^४के तिमि परमेश्वरका

दया, सहनशीलता र धैर्यलाई नकार्न सक्छौ? के तिमीहरू उहाँको दया तिमीहरूकै हृदय र जीवन परिवर्तनको निमित्त हो भन्ने कुरालाई अमान्य ठान्छौ? ^५तर तिमीहरू आफूलाई परिवर्तन गर्ने कुरामा अत्यन्त उग्र र हठी छौ। अतः तिमीहरूले आफै प्रति परमेश्वरको क्रोधलाई उकास्दै छौ जुन परमेश्वरको न्यायको बेला बुझ्ने छौ। ^६परमेश्वरले मानिसहरूका आ-आफ्नो कर्म अनुसार पुरस्कार अथवा दण्ड दिनुहुनेछ। ^७कतिपय मानिसहरू परमेश्वरको महिमा, सम्मान, र जीवनको लागि बाँच्छन् जुन कहिल्यै नष्ट गर्न सकिँदैन। ती मानिसहरू जो यी कुराहरूका निमित्त बाँच्छन्, उनीहरू सधैं असल कर्म गर्दछन्। परमेश्वरले तिनीहरूलाई अनन्तको जीवन दान गर्नु हुँदछ। ^८तर अन्य मानिसहरू स्वार्थी र सत्य पछ्याउन अस्वीकार गर्दछन्। तिनीहरूले अधार्मिकताको बाटो अपनाउँदछन्। परमेश्वरले उनीहरूलाई दण्ड र क्रोध दिनुहुँदछ। ^९जसले दुष्ट कामहरू गर्दछन् उनीहरूलाई परमेश्वरले दुःख र पीडाहरू दिनुहुन्छ—पहिले यहूदीहरूलाई र अ-यहूदीहरूलाई पनि। ^{१०}तर जसले असल कर्म गर्दछ उनीहरूलाई परमेश्वरले गौरव, सम्मान र शान्ति प्रदान गर्नुहुनेछ पहिले यहूदीहरूलाई र त्यसपछि गौर-यहूदीहरूलाई। ^{११}परमेश्वरले सबैलाई समान न्याय गर्नु हुनेछ।

^{१२}जस-जसले व्यवस्था* बिना पापकर्म गरेका छन्, तिनीहरू व्यवस्था बिना नै नाश हुनेछन्। जसले व्यवस्था पाएर पनि पाप कर्महरू गर्छन् तिनीहरूको न्याय व्यवस्थाको अनुसार गरिने छ। ^{१३}व्यवस्था सुनेर मात्र मानिसहरू परमेश्वरको अधि धार्मिक ठहरिँदैनन्, तर व्यवस्थाको पालन गरेर धार्मिक बन्दछन्। ^{१४}अ-यहूदीहरूसँग व्यवस्थानै छैन। तर जब उनीहरूले व्यवस्था अनुरूपका कुराहरू स्वभावतः गर्छन् भने तिनीहरूसँग व्यवस्था नभए ता पनि व्यवस्था भएकै बराबर हो। ^{१५}किनकि तिनीहरूले सिद्ध गर्छन् कि व्यवस्थाले भने अनुसारको कुरा उनीहरूको हृदयमा लेखिएको हुन्छ। र उनीहरूका विवेकले पनि उनीहरूलाई त्यसै भन्छ। अनि उनीहरूका कर्म अनुसारका विचारहरूले तिनलाई दोष्याउँछन् वा समर्थन गर्छन्। ^{१६}यी सम्पूर्ण कुराहरू त्यस दिनमा मात्र हुने गर्दछ जब परमेश्वरले मानिसहरूका हृदयका गुप्त

कुराहरूको न्याय गर्नुहुनेछ। अनि जुन सुसमाचारले म प्रचार गर्दछु यही भन्छ कि परमेश्वरको न्याय खीष्ट येशूको माध्यमबाट हुनेछ।

यहूदीहरू र व्यवस्था

^{१७}तिमी को हो? तिमी आफैले आफूलाई यहूदी भन्दछौ। तिमी व्यवस्थामा भरोसा गर्दछौ अनि आफ्नो परमेश्वरको घमण्ड गर्दछौ। ^{१८}तिमी जान्दछौ कि परमेश्वरले तिमीहरूबाट के चाहनु हुन्छ। अनि तिमीहरू कुन कुरो मुख्य छ त्यो जान्दछौ, किनभने तिमीहरूलाई व्यवस्थाले सिकाएको छ। ^{१९}तिमी सोच्छौ कि तिमीहरू नै जनताको मार्गदर्शक हो जसले ठीक मार्ग जान्दैनौ। तिमी सोच्छौ कि तिमीहरू जनताको निमित्त ज्योति हौं जो स्वयं न-अन्धकारमा छौ। ^{२०}तिमीले आफूलाई ती अज्ञानी मानिसहरूलाई सहीकुरा सिकाउने भनेर संभ्रन्दछौ। अनि तिमीहरू आफूलाई मानिसहरूका उपदेशक भनेर ठान्दछौ जसले धेरै सिक्नु परेको छ। तिमीहरूसँग व्यवस्था छ यसैले तिमीहरू सोच्छौ कि सबै कुराहरू जान्दछौ र सबै सत्य तिमीहरूसँगै छ। ^{२१}तिमीहरूले अन्य मानिसहरूलाई सिकाउँदछौ। अतः तिमीहरू आफैलाई किन पढाउँदैनौ? तिमीहरू अरूलाई नचोर किन भन्छौ जब आफैचाहिँ चोर्दैछौ? ^{२२}तिमीहरू मानिसहरूलाई व्यभिचारको पाप न गर्नु भन्छौ। तर तिमीहरू आफै चाँहि त्यस्ता पाप गर्दछौ। तिमीहरू मूर्ती-पूजालाई घृणा गर्दछौ। तब तिमीहरू आफै मूर्तिको मन्दिरहरूको धन किन लुटछौ? ^{२३}परमेश्वरको व्यवस्थाको विषयमाथि तिमीहरू घमण्ड गर्दछौ। तर तिमीहरूले परमेश्वरको व्यवस्था भङ्ग गरेर उहाँलाई अनादर गर्दछौ। ^{२४}धर्मशास्त्रमा लेखिएको छ: “तिमीहरूको कारणले, अन्य अ-यहूदीहरूद्वारा परमेश्वरको अपमान भएको छ।”*

^{२५}यदि तिमीहरूले व्यवस्था अनुसरण गरेका भए तिमीहरूका खतनाको माने रहने थियो। तर यदि तिमीहरूले व्यवस्था भङ्ग गर्छौ भने तिमीहरू कहिल्यै खतना नभएको ठहर्ने छौ। ^{२६}अ-यहूदीहरूको खतना भएको हुँदैन। तर यदि तिमीहरूले व्यवस्था अनुसार त्यसो गरे भने तिमीहरू खतना भएका ठहर्दछन्। ^{२७}तिमी यहूदीहरूसँग लिखित व्यवस्था र खतना छ, तर तिमीहरूले व्यवस्था

व्यवस्था परमेश्वरको व्यवस्था। यो मोशाको व्यवस्थामा जनाइएको छ।

“तिमीहरूको ... भएको छ” यशैया ५२:५।

भङ्ग गर्खौ। अतः ती मानिसहरू जसको शारीरिक खतना भएको छैन, तर तिनीहरूले व्यवस्थालाई मान्दछन्, यसले तिमीहरू दोषी भएको देखाउँदछ।

^{२८}यदि एक व्यक्ति शारीरिक रूपले मात्र यहूदी हो भने उ साँचो अर्थमा यहूदी होइन। सत्य खतना शारीरिक खतना मात्र होइन। ^{२९}एक व्यक्ति मनको भित्री तहबाट मात्र साँचो यहूदी हुँदछ। साँचो खतना आत्माद्वारा हृदयमा भएको हुँदछ विधानद्वारा होइन। यो आत्माले गरेको हुँदछ, लिखित विधानले गरेको हुँदैन। हृदयमा खतना भएको व्यक्तिले मात्र परमेश्वरबाट प्रशंसा पाउँदछ, अनि मानिसहरूबाट होइन।

३ यसकारण के यहूदीहरूमा अन्य अ-यहूदीहरूमा नभएको कुरा छ त? खतनामा के विशेषता छ? 'हो, यहूदीहरूसँग धेरै विशेष कुराहरू छन्। मुख्य कुरा यो हो: परमेश्वरले आफ्ना शिक्षाहरूबाट यहूदीहरूलाई विश्वास गर्नु भयो। ^३यो सत्य हो कि कतिपय यहूदीहरू परमेश्वरको आज्ञाकारी थिएनन्। तर त्यसले के परमेश्वरको भाकल पूरा गर्न रोक्ने छ? ^५अहँ! परमेश्वर सत्य भाएरै रहनु हुन्छ, सबै मानिसहरू भूटो भए पनि। धर्मशास्त्रहरूमा लेखिएको छ:

“तिमीहरू आफ्ना वचनहरूमा सच्चा प्रमाणित हुने छौं जब बोल्दछौं, अनि तिमीहरूले जित्ने छौं जब तिमीहरूको न्याय हुनेछ।”

भजनसंग्रह ५१:४

^५जब हामी गल्ती गर्छौं, त्यसले परमेश्वर सही हुनुहुन्छ भने कुरा अझ स्पष्ट पाउँदछ। अतः के हामी भन्न सक्छौं कि परमेश्वरले हामीलाई दण्ड दिनुहुँदा उहाँ बेठीक हुँदछ? म मानव विचारको अनुसार बोल्दैछु। ^६होइन! यदि परमेश्वरले हामीलाई दण्ड दिनसक्नु भएन भने, उहाँले संसारलाई न्याय गर्न सक्नुहुन्।

^७कुनै व्यक्तिले भन्नसक्ला, “जब म भूटो बोल्लु, यसले परमेश्वरलाई अभै बढी महिमा दिँदछ, किनभने मेरो भूटले परमेश्वरको सत्यलाई प्रकट गर्दछ। अतः म किन पापीको रूपमा न्याय गरिऊँ?” ^८तब हामी भन्न सक्छौं, “हामीले दुष्ट काम गर्न पर्छ ताकि असल चीज आउला।” कतिपय मानिसहरूले हामीलाई निन्दा गर्दाँ भन्दछन् कि हामी नै त्यस्ता कुरा सिकाउँछौं। ती भर्त्सना हुनैपर्छ।

सबै मानिसहरू दोषी छन्

^९अतः हामी यहूदीहरू के अन्य मानिसहरू भन्दा श्रेष्ठ छौं? होइन, कदापि छैनौं। हामीले पहिल्यै भनिसकेका छौं कि यहूदीहरू र अ-यहूदीहरू सबै समानरूपले पापको शक्तिमुनि छौं। ^{१०}धर्मशास्त्रले भन्दछ:

“त्यहाँ पापहित मानिस कोही छैनन्। एउटै पनि छैनन्।

^{११} त्यहाँ कोही बुझकी मान्छे छैनन्। त्यहाँ परमेश्वरको खोजी गर्ने एकैजना पनि छैन

^{१२} सबैले परमेश्वरपट्टि पीठ फर्काएका छन् अनि सबै निकम्मा भएका छन्। असल कर्म गर्ने कोही छैन। एकैजना पनि छैन”

भजनसंग्रह १४:१-३

^{१३} “मानिसहरूका मुख खुल्ला चिहानहरू जस्ता छन् तिनीहरू जिब्रोले अरूलाई धोका दिँदछन्।”

भजनसंग्रह ५:६

“तिनीहरूले जुन कुराहरू भन्दछन् ती सर्पका विष जस्ता हुँदछन्,”

भजनसंग्रह १४०:३

^{१४} “तिनीहरूका मुखहरू श्राप र तीतोपनले परिपूर्ण छन्,”

भजनसंग्रह १०:७

^{१५} “तिनीहरूका खुट्टा हत्या गर्नमा छोटो कुद्दछन्।

^{१६} जता-जता तिनीहरू जान्छन् त्यहाँ सर्वनाश र विपत्ति ल्याउँदछन्।

^{१७} तिनीहरू शान्तिको बाटो जान्दैनन्।”

यशैया ५६:७-८

^{१८} “तिनीहरूमा परमेश्वरको डर छैन।”

भजनसंग्रह ३६:१

^{१९}हामी जान्दछौं कि व्यवस्थाले भने भैं, त्यो व्यवस्थाकै अधीनमा हुनेहरूलाई हो। यसले सारा मानवीय बहानाहरूको अन्त गर्नेछ र सम्पूर्ण संसारलाई परमेश्वरको न्यायको अधीनमा ल्याउने छ। ^{२०}किनभने व्यवस्थालाई

पछ्याएर कोही पनि परमेश्वरको अधि धर्मी हुन सक्तैन।
व्यवस्थाले हाम्रो पापलाई मात्र औँल्याउँदछ।

प्रभुले कसरी मानिसहरूलाई ठीक बनाउनु हुन्छ

^२तर अब व्यवस्था बिना नै मानिसहरूलाई धार्मिक बनाउने परमेश्वरको नयाँ बाटो देखापरेको छ। व्यवस्था र अगमवक्ताहरूले हामीलाई त्यस नयाँ बाटोको विषयमा भनेका छन्। ^{२२}परमेश्वरले हामीलाई येशू ख्रीष्टमा विश्वासको माध्यमद्वारा धर्मी बनाउनु हुन्छ। परमेश्वरले कुनै पक्षपात बिना नै सबैलाई बनाउनु हुन्छ जसले ख्रीष्टमा विश्वास गर्छ। ^{२३}सबै मानिसहरूले पाप गरे अनि परमेश्वरको महिमा गुमाए। ^{२४}मानिसहरू परमेश्वरको अनुग्रहद्वारा धर्मी बनाइए। यो सित्तैको उपहार हो। येशू ख्रीष्टको माध्यमद्वारा परमेश्वरले मानिसहरूलाई पापबाट मुक्त गराउँदै धर्मी बनाउनु हुन्छ। ^{२५}परमेश्वरले हामीहरूका पापहरूको छुटकाराको निमित्त येशूलाई पठाउनु भयो। तिनीहरूका विश्वासको कारणले परमेश्वरले येशूका रक्तद्वारा मानिसहरूलाई पापको क्षमा दिनुहुन्छ। उहाँ धार्मिक हुनुहुन्छ भन्ने देखाउनलाई परमेश्वरले यसो गर्नु भयो। आफ्नो धैर्यको कारणले परमेश्वरले मानिसहरूलाई तिनीहरूले गरेको पापहरूको निमित्त सजाय दिनुभएन। ^{२६}अहिले धरी पनि उहाँ धार्मिक नै हुनुहुन्छ भन्ने देखाउन परमेश्वरले यसो गर्नुभयो। परमेश्वरले यस्तो देखाउन गर्नुभयो कि उहाँ न्यायी हुनुहुन्छ र येशूमा उनीहरूको विश्वासद्वारा मानिसहरूलाई धार्मिक पनि बनाउन सक्नु हुन्छ।

^{२७}अतः हामीले आफैले त्यस्तो घमण्ड गर्ने कुनै ठाउँ छ? अहँ, कुनै ठाउँ छैन। किन ठाउँ छैन? किनभने यो विश्वासको मार्ग हो अथवा व्यवस्थाको मार्ग हो। ^{२८}किन? किनभने हामी विश्वास गर्दछौं कि एउटा व्यक्ति व्यवस्था विनै विश्वासद्वारा धार्मिक बनाइन्छ। अनि हामी यही विश्वास गर्छौं। ^{२९}परमेश्वर यहूदीहरूका मात्र परमेश्वर हुनुहुन्। उहाँ अ-यहूदीहरूका पनि परमेश्वर हुनुहुन्छ। ^{३०}परमेश्वर एउटै मात्र हुनुहुन्छ। उहाँले यहूदीहरूलाई तिनीहरूका विश्वासद्वारा धर्मी बनाउनु हुनेछ। त्यसरी नै अ- यहूदीहरूलाई पनि तिनीहरूको विश्वासद्वारा धर्मी बनाउनुहुनेछ। ^{३१}अतः हामीले विश्वासको बाटोमा लागेर व्यवस्था नष्ट गरिदिनु? होइन! विश्वासले हामीलाई त्यही बनाउँछ जुन व्यवस्थाले चाहन्छ।

अब्राहामको उदाहरण

४ यसकारण हाम्रा मानिसहरूका पुर्खा अब्राहामबारे हामी के निष्कर्षमा पुग्छौं? विश्वासको बारेमा उनले के सिके? ^२यदि उनले गरेको कर्मबाट धार्मिक बनाइएको हो भने, तब उनीबाट घमण्ड गर्ने कारण थियो। तर अब्राहामले परमेश्वरको सामु घमण्ड गर्न सकेनन्। ^३धर्मशास्त्रले भन्छ, “अब्राहामले परमेश्वरमा विश्वास गरे। अनि उनको विश्वास परमेश्वरले एक धर्मीको रूपमा गन्तुभयो।”*

^४जब कुनै मानिसले काम गर्दछ, उसलाई उपहारको रूपमा ज्याला दिईदैन। उसले पाउनु पर्ने ज्याला कमाउँछ। ^५कसैले त्यस्तो काम गर्न सक्दैन जसले उसलाई धर्मी बनाउने छ। यसैले मानिसले परमेश्वरमा विश्वास गर्नु पर्दछ जसले उसलाई धर्मी बनाउनुहुन्छ। तब परमेश्वरले उसको विश्वास ग्रहण गर्नुहुन्छ र उसलाई धर्मी बनाउनु हुन्छ। ^६त्यस्तै प्रकारले, दाऊदले त्यस व्यक्तिको प्रसन्नता व्यक्त गरे जसलाई परमेश्वरले उसको कर्महरू नविचारी धर्मी ठहराउनु हुन्छ। दाऊदले भने:

^७ “धन्य हुन तिनिहरू जसका दुष्कर्महरू क्षमा भए र पापहरू ढाकिए। धन्य हुन ती जसको पापको लेखा परमेश्वरले लिनु हुन्।

^८ अनि जब परमप्रभु पापहित मानिसलाई स्वीकार गर्नुहुँदछ, त्यो मानिस साँच्चि नै खुसी हुँदछ।”

भजनसंग्रह ३२:१-२

^९यस्ता आशिष त्यस्ता मानिसहरूलाई मात्र हुन् जसले खतना गरेका छन्? अथवा ती खतना नगर्नेहरूलाई पनि हो? हामीले भनिसकेका छौं अब्राहामको विश्वास एउटा धर्मीको रूपमा गनिएको थियो। ^{१०}यो कसरी हुन गयो? के परमेश्वरले अब्राहामलाई उनले खतना गर्नआगि अथवा खतना गरेपछि स्वीकार गर्नुभयो? परमेश्वरले उनलाई खतना गर्नआगि स्वीकार गर्नु भएको थियो। ^{११}परमेश्वरले स्वीकार गर्नुभयो भनेर देखाउनका लागि अब्राहामले पछि खतना गरे। परमेश्वरले स्वीकार गरेको देखाउनका लागि उनले आफ्नो खतना अगि परमेश्वरको विश्वास गरेको प्रमाणित गरे। यसैले अब्राहाम सबैका पिता हुन् जसलाई खतना नगरेकाहरूले पनि विश्वास

गर्दछन्। जसले विश्वास गर्दछ उसलाई पनि धर्मीको रूपमा ग्रहण गरिने छ। ^{१३}अनि अब्राहाम ती खतना गर्नेहरूका पनि पिता हुन्। तर तिनीहरूका खतनाले गर्दा मात्र अब्राहाम उनीहरूका पिता भएका होइनन्। उनी तिनीहरूका पनि पिता हुन् यदि तिनीहरू हाम्रा पिता अब्राहामको विश्वास जस्तै अनुसरण गर्दछन् जुन उनले आफ्नो खतना गर्न भन्दा अघि देखाएका थिए।

विश्वासद्वारा परमेश्वरको प्रतिज्ञा पाउन सकिन्छ

^{१३}अब्राहाम र उनका भावी सन्तानले परमेश्वरको प्रतिज्ञा पाएकै उनीहरूले। सारा संसार पाउने छन्। अब्राहामले त्यो प्रतिज्ञा पाएको व्यवस्थालाई विश्वास गरेको कारणले होइन। अब्राहामले परमेश्वरको प्रतिज्ञा पाएको कारण उनी आफ्नो विश्वासले गर्दा धर्मी थिए। ^{१४}यदि मानिसहरूले व्यवस्था पछ्याएर परमेश्वरको वचन पाउने भए, तब विश्वास मूल्यहीन बन्ने छ, र परमेश्वरको अब्राहाम संगको प्रतिज्ञा निकम्मा बन्ने छ। ^{१५}किन? किनभने जब मानिसहरूले व्यवस्था पालन गर्दैनन् तब व्यवस्थाले परमेश्वरलाई रिस उठाउँछ। तर यदि त्यहाँ कुनै व्यवस्था छैन भने, त्यहाँ अनाज्ञाकारीताको कुनै प्रश्न आउँदैन।

^{१६}अतः परमेश्वरको विश्वास प्रतिज्ञाको फल हो। त्यसैले परमेश्वरको प्रतिज्ञा सित्तैको उपहार जस्तै पाउन सकिन्छ। अनि यदि प्रतिज्ञा सित्तैको उपहार भए, अब्राहामका विश्वास हुने सबै मानिसहरूले त्यो वचन पाउन सक्छन्। यो प्रतिज्ञा ती मानिसहरूका लागि मात्र होइन जो मोशाको व्यवस्थाको अधीनमा छन्। प्रतिज्ञा सबैको निमित्त हो जो अब्राहाम जस्तै विश्वासी थिए। अब्राहाम हामी सबैका पिता हुन्। ^{१७}धर्मशास्त्रमा यस्तो लेखिएको छ, “मैले तिमीलाई सबै जातिका पिता बनाएँ।”* यो परमेश्वर समक्ष सत्य छ। अब्राहामले परमेश्वरमा विश्वास गरे जसले मृतहरूलाई जीवन दिनुहुन्छ र जुन कुराहरू अहिलेसम्म भएको छैन त्यसको निर्णय दिनुहुन्छ।

^{१८}अब्राहामको सन्तान हुनेछ भन्ने आशा थिएन। तर अब्राहामले परमेश्वरमा विश्वास गरे र आशा जीवित राखे। त्यही कारणले अब्राहाम धेरै जातिका पिता भए। परमेश्वरले जस्तो उनलाई भन्नुभयो, “तिमीसँग धेरै

सन्तानहरू हुनेछन्।”* ^{१९}अब्राहाम प्रायः एकसय वर्ष उमेर पुगिसकेका थिए, यसैले उनको शरीरले सन्तानहरू हुने उमेर बितिसकेको थियो। साराबाट पनि कुनै छोरा-छोरीहरू भएनन्। अब्राहामले यसको विषयमा सोचेका थिए। तर परमेश्वरप्रतिको उनको विश्वास कमजोर भएन। ^{२०}परमेश्वरले प्रतिज्ञा गरेको कुरा गर्नुहुनेछ भन्ने कुरामा अब्राहामले कहिल्यै शंका गरेनन्। अब्राहामले आफ्नो विश्वास गुमाएनन्। बरू, उनको विश्वास अफ दृढतर भयो अनि उनले परमेश्वरको प्रशंसा गरे। ^{२१}आफूले दिनुभएको प्रतिज्ञा पूर्ण गर्नमा परमेश्वर समर्थ हुनुहुन्छ भन्ने कुरामा अब्राहाम पूर्णरूपले निश्चिन्त थिए। ^{२२}यसैले, “परमेश्वरले अब्राहामको विश्वासलाई ग्रहण गर्नु भयो। त्यसले उनलाई धर्मी बनाउनु भयो।”* ^{२३}ती शब्दहरू “परमेश्वरले उनको विश्वासलाई मानि लिए” भने अब्राहामको लागि मात्र लेखिएको थिएन। ^{२४}ती शब्दहरू हाम्रो निमित्त पनि थियो। परमेश्वरले हामीलाई पनि ग्रहण गर्नुहुन्छ जसले उहाँमा विश्वास गर्दछ; जसले हाम्रा प्रभु येशूलाई मृत्युबाट जगाउनु भयो। ^{२५}येशूलाई हाम्रो पापहरूका निमित्त मर्नुको निमित्त दिइयो। अनि हामीलाई धर्मी बनाउन उहाँ मृत्युबाट जीवनमा आउनु भयो।

परमेश्वरसंग शान्ति

पहाम्रो विश्वासको कारणले गर्दा हामी परमेश्वरसँग धर्मी बनेका छौं। यसर्थ हाम्रा प्रभु येशू ख्रीष्टको माध्यम हामी परमेश्वरबाट शान्ति पाउँछौं। ^२ख्रीष्टको माध्यम र हाम्रो विश्वासको कारण हामीले अनुग्रहमा प्रवेश पाएका छौं जहाँ हामी अहिले खडा छौं अनि परमेश्वरको महिमा पाउने आशामा हामी आनन्द मनाइरहेछौं। ^३त्यति मात्र होइन हामी आफ्ना दुःखहरूमा पनि खुशी छौं। किन हामी आफ्ना दुःखहरूसँग पनि खुशी छौं? किनभने हामी जान्दछौं कि ती दुःखहरूले हामीलाई संयमी बनाउँदछ। ^४अनि यही संयमले हामीलाई प्रमाण गर्दछ कि हामी बलियो छौं। अनि यस्तो प्रमाणहरूले हामीलाई आशा प्रदान गर्दछ। ^५अनि यस आशाले हामीलाई कहिल्यै निराशा बनाउँदैन। किनभने परमेश्वरले आफ्नो प्रेमको बर्षाले हाम्रा हृदयहरू भरिपूर्ण

*“तिमीसँग ... हुनेछन्” उत्पत्ति १५:५।

*“परमेश्वरले ... बनाउनु भयो” उत्पत्ति १५:६।

*“मैले ... बनाएँ” उत्पत्ति १७:५।

पारिदिनु भयो। पवित्र आत्माद्वारा उहाँले हामीलाई आफ्नो प्रेम दिनुभयो। त्यो पवित्र आत्मा परमेश्वरबाट हामीलाई उपहार हो।

^१जब हामी अभक्त कमजोर थियौं, ठिक त्यसै बेला ख्रीष्ट हामी दुष्ट मानिसहरूको लागि मर्नु भयो। ^२साम्राज्यव्यक्तिहरूको निमित्त मर्ने साह्रै कठिनले कोही राजी हुन्छन्। तर कोही भने अति असल मानिसको निमित्त मर्न निश्चय गर्न सक्छन्। ^३यद्यपि हामीहरू अभक्त पापी जीवन जिउँदा-जिउँदै पनि ख्रीष्ट हाम्रो निमित्त मर्नुभयो। यस प्रकारले परमेश्वरले आफ्नो प्रेम हामीलाई देखाउनु भयो।

^४हामी ख्रीष्टको रगतद्वारा परमेश्वरसँग धर्मा बनियौं। यसैले, निःसन्देह हामी ख्रीष्टकै माध्यमबाट परमेश्वरको क्रोधबाट जोगिने छौं। ^५मेरो मतलब के हो भने जब हामी परमेश्वरका शत्रु थियौं उहाँले आफ्नो पुत्रको मृत्युद्वारा हामीलाई आफ्नो मित्र बनाउनु भयो। यसैले जब हामी अहिले परमेश्वरका मित्र छौं, हामी निश्चय छौं आफ्नो पुत्रको जीवनको माध्यमबाट उहाँले हामीलाई रक्षा गर्नु हुनेछ। ^६यस बाहेक, हामी हाम्रा प्रभु येशू ख्रीष्टको माध्यमबाट परमेश्वरसँग खुशी छौं, येशूको कारणले गर्दा अहिले हामी परमेश्वरका मित्र बनेका छौं।

आदम र ख्रीष्ट

^१पाप संसारमा एकजना मानिसको कारणले आएको हो। अनि पापसँग मृत्यु पनि आयो। यसैले गर्दा सबै मानिसहरू मर्ने पर्ने भयो, किनभने सबैले पाप गरेका छन्। ^२मोशाको व्यवस्थाअघि पनि संसारमा पाप थियो। तर त्यहाँ व्यवस्था नभएको भए परमेश्वरले मानिसलाई पापको दोषी ठहर्याउनु हुने थिएन। ^३तर आदमको समयदेखि मोशाको समयसम्म, सबै मानिसहरूलाई मर्नु नै थियो। आदमले परमेश्वरको आज्ञा पालन नगर्नाले मर्नु पर्यो। तर आदमले जस्तो अन्य मानिसहरूले पाप नगरे तापनि तिनीहरूले मर्नु पर्यो।

आदम ख्रीष्ट जस्तै थिए जो भविष्यमा संसारमा आइरहेका थिए। ^४तर परमेश्वरको निःशुल्क उपहार आदमको पाप जस्तो होइन। धेरै जना त्यस एकजना मानिसको पापको कारणले गर्दा मरे। तर परमेश्वरको अनुग्रह अत्यन्त महान थियो। धेरै मानिसहरूले परमेश्वरबाट

जीवन-दान पाए त्यो एउटै मानिस येशू ख्रीष्टको अनुग्रहद्वारा पाएको हो। ^५जब आदमले पाप गरे, उनी पापी भनेर न्याय गरिए। तर परमेश्वरको उपहार भित्रै छ। परमेश्वरको मुल्यरहित उपहार धेरै पापहरू भए पश्चात आएको हो। अनि त्यो उपहारले मानिसहरूलाई धर्मी तुल्याउँदछ। ^६एकजना मानिसको पापले गर्दा मृत्युले सबैमाथि राज गर्‍यो। अतः जसले परमेश्वरको पूर्ण अनुग्रह र उहाँको धार्मिकताको महान उपहार स्वीकार गर्छन् तिनीहरूले सत्य जीवन पाउँछन् र एक मात्र येशू ख्रीष्टद्वारा शासित हुन्छन्।

^७यसैले एउटा मानिसको पापले सबै मानिसहरूमाथि मृत्युको दण्ड ल्यायो। तर त्यस्तै प्रकारले, ख्रीष्टले एउटा असल काम गर्नुभयो जुन कामले सबै मानिसहरूलाई धार्मिक बनाउँदछ र अनन्त जीवन ल्याउदछ। ^८एकजना मानिसको अनाज्ञाकारिताले धेरै मानिसहरू पापी भए। तर त्यस्तै प्रकारले एकजना मानिसको आज्ञा माने धेरै मानिसहरू धार्मिक बनाइन्छन्। ^९पाप बढ्ला कि भनेर व्यवस्था बनियो। तर जति पाप बढ्दै गयो परमेश्वरको अनुग्रह अभक्त धेरै बढ्दै गयो। ^{१०}जसरी मृत्युले पापद्वारा शासन गर्‍यो उसरी नै परमेश्वरको अनुग्रहले मानिसलाई धार्मिक बनाउन शासन गर्नेछ। यसले हाम्रा प्रभु येशू ख्रीष्टद्वारा अनन्त जीवन ल्याउने छ।

पापलाई मृत्यु तर ख्रीष्टमा जीवन

६ हामीले के भन्ने? परमेश्वरको धेरै भन्दा धेरै अनुग्रह प्राप्त गर्नलाई हामीले अभक्त धेरै पाप गरिरहनु पर्ने? होइन! हामी हाम्रा पापले मर्छौं। अतः हामी कसरी लगातार पापमा बसिरहनु? ^२के तिमीहरूले भुल्यौं, जब हामी बप्टिस्मा भयौं तबदेखि नै हामी येशू ख्रीष्टका एक अंश बन्यौं? हामीले बप्टिस्मा लियौं, हामी उहाँको मृत्युमा भागीदार बन्यौं। ^३यसै कारण जब हामी बप्टिस्मा भयो, हामी ख्रीष्ट सँगै गाडियौं र उहाँको मृत्युमा भागीदार बन्यौं। हामी ख्रीष्टसँगै दफन भयौं ताकि हामी जगाइन सकौं अनि नयाँ जीवन बाँच्न सकौं। यस्तै प्रकारले, पिताको अचम्मको शक्तिले ख्रीष्ट मृत्युबाट जीवित हुनुभयो।

^४ख्रीष्ट मर्नु भयो, र हामी पनि उहाँको मृत्युकै अनुरूपमा उहाँसित मिल्नौं। अतः हामी उहाँको बौराइको अनुरूपमा पनि ख्रीष्टसितै मिल्ने छौं। ^५हामी जान्दछौं हाम्रो पुरानो जीवन ख्रीष्ट सँगै क्रूसमा मर्‍यो। यो त्यस्तै

भयो जसमा कि हाम्रो पापपूर्ण स्वभावले हामीमाथि नियंत्रण गर्ने थिएन र अब हामी आफै पापको दास हुने थिएनौं।^१ जो मर्दछ उ पापको नियंत्रणबाट मुक्त हुँदछ।

^२ यदि हामी ख्रीष्टसँगै मरेका छौं भने, हामी जान्दछौं कि हामी पनि उहाँसँगै बाँच्ने छौं।^३ ख्रीष्ट मृत्युबाट जागु भयो। अनि हामी जान्दछौं कि उहाँ कहिल्यै फेरि मर्नुहुने छैन। उहाँमाथि मृत्युको कुनै प्रभाव छैन।^४ हो, जब ख्रीष्ट मर्नुभयो, उहाँ पापको शक्तिलाई जित्न एकैपल्ट मर्नुभयो। अब उहाँसँगै नयाँ जीवन छ अनि त्यो नयाँ जीवन परमेश्वरसँग छ।^५ त्यस्तै प्रकारले तिमीहरूले पनि पापको कारणले मरेको संभ्र। अनि ख्रीष्ट येशूमा परमेश्वरको निम्ति जीवित भएका ठान।

^६ अतः पापलाई तिमीहरूको पार्थिव जीवन नियंत्रण गर्न नदेऊ। तिम्रा पापपूर्ण स्वभावलाई तिमीमा राज गर्नु दिनु हुदैन जसले तिमीलाई उसले गर्न चाहे जस्तो गर्न लगाउँछ।^७ तिम्रा शरीरका अंगहरू पापकर्म र दुष्टकर्महरू गर्नलाई अर्पण नगर। तर स्वयंलाई परमेश्वरप्रति समर्पित गर। मरेका र अहिले जीवित भएका मानिस जस्ता होऊ। राम्रो कामको लागि तिम्रा शरीरका अंग परमेश्वरको सेवामा अर्पण गर।^८ पाप तिम्रो स्वामी हुनेछैन। किन? किनभने तिमी व्यवस्थाको अधीनमा छैनौं। तिमीहरू अब परमेश्वरको अनुग्रहमा छौं।

धार्मिकताको कमारो

^१ तब हामी के गर्नु पर्ने? हामी व्यवस्थाको अधीनमा छैनौं तर प्रभुको अनुग्रहमा छौं भनेर पाप गर्नु पर्ने? होइन! ^२ निःसन्देह तिमीहरू जान्दछौं कि जब तिमीहरूले आफैलाई कसैको आज्ञापालन गर्ने दास बनाउँछौं, तब तिमीहरू त्यही व्यक्तिको दास हो। जुन व्यक्तिको आज्ञा तिमी पालन गर्छौं त्यही तिम्रो स्वामी हुनेछ। तिमीहरू पापको पछि लाग कि परमेश्वरको आज्ञा पालन गर; पापले आत्मिक मृत्यु ल्याउँदछ। तर परमेश्वरको आज्ञा पालन गर्छौं भने तिमीहरू धार्मिक बनाइने छौं।^३ विगतमा तिमीहरू पापको दास थियौं। पापले तिमीहरूलाई अधीनमा राखेको थियो। तर परमेश्वरलाई धन्यवाद छ, तिमीहरूले ती आदेश हृदयले पालन गर्छौं जुन तिमीहरूलाई दिइयो।^४ तिमीहरू पापदेखि मुक्त भयौं। अनि अब तिमीहरू धार्मिकताका दास भयौं।^५ म यसको व्याख्या उदाहरण दिएर गरिरहेछु जुन तिमीहरू जान्दछौं। मैले यस्तो उदाहरण दिएर व्याख्या गरिरहेछु किनभने तिमीहरूलाई

बुझ्न गाह्रो हुन्छ। विगतमा, तिमीहरूले पापको निम्ति आफ्ना शरीरका अंगहरू अर्पण गर्छौं र पापकै दास भयौं। तिमीहरू दुष्ट कुराहरूको लागि मात्र बाँच्यौं। त्यस्तै प्रकारले, तिमीहरूले धार्मिकताको लागि शरीरको अंगहरू समर्पण गर। त्यसपछि मात्र तिमीहरू परमेश्वरको निम्ति बाँच्ने छौं।

^६ विगतमा तिमीहरू पापप्रति दासहरू थियौं अनि धार्मिकताले तिमीहरूलाई नियन्त्रण गरेन।^७ तिमीहरू दुष्ट कर्महरू गर्दै बाँच्यौं। ती कुराहरूका लागि अहिले तिमीहरू लज्जित छौं। के ती कुराहरूले तिमीहरूलाई साथ दियो? अहं! ती कुराहरूले आत्मिक मृत्यु ल्याउँछ।^८ तर अब तिमीहरू पापबाट मुक्त छौं। अब तिमीहरू परमेश्वरका दास हो। अनि यसले तिमीहरूलाई यस्तो जीवन ल्याउँदछ जुन परमेश्वरको निम्ति मात्र हुन्छ। अनि त्यहाँबाट तिमीहरूले अनन्त जीवन प्राप्त गर्ने छौं।^९ जब मानिसहरूले पाप गर्दछन्, तिनीहरूले पापको ज्याला कमाउँदछन् जो चाँहि मृत्यु हो। तर परमेश्वरले आफ्ना मानिसहरूलाई मूल्य रहित उपहार दिनु हुन्छ जुन हाम्रा ख्रीष्ट येशू प्रभुमा अनन्त जीवन हो।

विवाहबाट एउटा उदाहरण

७ दाजु-भाइ, दिदी-बहिनीहरू तिमीहरू सबैले मोशाको व्यवस्था बुझ्दछौं। अतः निःसन्देह, तिमीहरू जान्द छौं कि व्यवस्थाले कुनै पनि व्यक्तिलाई उ बाँचुञ्जेल मात्र आफ्नो अधीनमा राख्दछ।^२ म तिमीहरूलाई एउटा उदाहरण दिँदछु: एकजना स्वास्नीमाग्छे आफ्नो लोग्ने बाँचुञ्जेलसम्म उसँगै बस्नु पर्दछ। तर यदि उसको लोग्ने मर्यो भने उ विवाहको निम्ति विवाह विधानबाट मुक्त हुन्छ।^३ तर यदि त्यस स्वास्नी माग्छेले आफ्नो लोग्ने छँदाछँदै अर्को पर-पुरुषसँग विवाह गरी भने त्यसलाई व्यभिचारिणी भनिनेछ। तर यदि उसको लोग्ने चाँहि मर्यो भने उ विवाहको विधानबाट मुक्त बन्छे अनि यदि आफ्नो लोग्ने मरेपछि उसले अर्को पुरुषसँग विवाह गरी भने, उनलाई व्यभिचारिणीको दोष लाग्दैन।

^४ त्यस्तै प्रकारले, मेरा दाजु-भाइ, दिदी-बहिनीहरू, तिम्रा पुराना स्वभावहरू मरिसकेका छन् र तिमीहरू पनि ख्रीष्टका शरीरद्वारा व्यवस्थाबाट मुक्त बन्यौं। अब तिमीहरू कसैको भयौं। तिमीहरू ख्रीष्टको भयौं जो मृत्युबाट जगाइनु भयो। हामी ख्रीष्टका छौं, र जसमा कि हामी परमेश्वरको सेवामा हुनसक्छौं।^५ विगतमा हामी हाम्रा

पापपूर्ण स्वभावले शासित थियौं। व्यवस्थाले हामीमा पापपूर्ण कार्यहरू गर्ने इच्छा जगायो जसले हाम्रो शरीर अधीनमा राख्यो। अतः जुन कुराहरू हामीले गर्यौं त्यसले हाम्रो आत्मिक मृत्यु भयो।^६ विगतमा, व्यवस्थाले हामीलाई कैदी बनायो। तर हाम्रा पुराना स्वभावहरू मरेर गए अनि हामी व्यवस्थावाट मुक्त गरियौं। यसैले अब हामी परमेश्वरलाई आत्माको नयाँ ढङ्गले सेवा गर्दछौं, नियमहरूमा लेखिएको पुरानो ढङ्गले होइन। अब, हामी परमेश्वरलाई आत्माद्वारा नयाँ ढङ्गले पुज्दछौं।

पापको विरुद्ध हाम्रो लडाईं

^७हामीले के भन्नु पर्ने हो? के व्यवस्था पापको समान हो? होइन, तर व्यवस्था त एक मात्र त्यस्तोबाटो हो जहाँबाट मैले पाप भनेको के हो बुझ्न सकें। यदि व्यवस्थाले पाप भनेको के हो भन्ने नवताएको भए मैले कहिल्यै बुझ्न सक्ने थिइँन। तर व्यवस्थाले भन्यो, “अरूसँग भएको कुराहरूको चाहना तिमिले गर्नु हुँदैन।”^८ तर पापले त्यस आज्ञावाट अवसर पायो र ममा धेरै प्रकारको इच्छा जागृत गरायो किन कि पाप व्यवस्था बिना मृत बन्यो।^९ एक समय म व्यवस्था बिना नै जीवित थिएँ। तर जब आज्ञा आयो, पापले जीवन पायो।^{१०} अतः पापको कारणले गर्दा म आत्मिक रूपले मरेँ। आज्ञाको अर्थ थियो जीवन ल्याउनु तर मेरो लागि त्यसले मृत्यु ल्यायो।^{११} आज्ञा प्रयोग गरेर पापले मलाई मूर्ख बनाउने ठाउँ पायो। ममा आज्ञा प्रयोग गरेर पापले मलाई आत्मिक रूपले मार्यो।

^{१२} तब त्यसैले व्यवस्था नै पवित्र हो, अनि आज्ञा पनि पवित्र, धार्मिक र राम्रो हो।^{१३} ममा मृत्यु ल्याउने कुरो राम्रो भनेको हो? होइन! तर पापले त्यो राम्रो भन्ने कुरो प्रयोग गरेर ममा मृत्यु ल्यायो। त्यसो भएकोले गर्दा खासमा पाप भनेको के हो त्यो बुझ्न सकें। त्यसैले पाप भन्ने कुरो खुबै राम्रो हो भन्ने देखाइयो। अनि आज्ञा यही देखाउनलाई प्रयोग गरियो।

मानसिक द्वन्द्व

^{१४} हामी जान्दछौं कि व्यवस्था आत्मिक हो। तर म आत्मिक छैन। पापले ममाथि शासन गर्छ मानौं म त्यसको दास हुँ।^{१५} म केही जान्दैनं म के गरिरहेछु।

किनकि म केही जान्दैनं म के गर्न चाहन्छु। यसको सट्टामा म त्यही गर्छु जुन कुरो गर्न घृणा गर्छु।^{१६} यदि मैले नचाहेको काम गर्ने भने म व्यवस्था राम्रो छ भनेर मान्छु।^{१७} तर म एकमात्र होइन जसले यस्तो खराब काम गरिरहेछु। पाप जुन म भित्र बसेको छ, त्यसैले यस्तो कामहरू गर्दछु।^{१८} हो, म जान्दछु कि राम्रो भन्ने केही कुरो ममा छैन, मतलब मेरो अनात्मिक मानव स्वभावमा म असल कुरा गर्न चाहन्छु तर गर्न असमर्थ छु।^{१९} आफूले चाहेको असल कुरा पनि म गर्दिनँ। त्यसको बदली, गर्न नचाहेको नराम्रो कुरा चाहिँ म गर्छु।^{२०} यदि आफूले नचाहेको कुरो म गर्छु भने ती कुराहरू गर्ने म होइन। मभित्र रहेको पापले नै ती सब गर्दछ।

^{२१} त्यसैले मैले आफैमा एउटा विधान भेटे: जव म असल गर्न चाहन्छु मभित्र संघर्ष दुष्ट रहन्छ।^{२२} भित्रीरूपले म परमेश्वरको व्यवस्थासंग खुशी छु।^{२३} तर म मेरो शरीरमा अर्कै व्यवस्थाले काम गरिरहेको पाउँछु। त्यो विधान मभित्रको विधानसित भगडा गरिरहेछ। त्यो अर्को विधान पापको विधान हो अनि त्यसले मलाई कैदी बनाउँछ।^{२४} म कति दयनीय छु! मलाई मृत्यु ल्याउने यस कुरावाट मलाई कसले बचाउँछ? ^{२५} परमेश्वरले मलाई बचाउनु हुनेछ! म उहाँलाई हाम्रो प्रभु येशू ख्रीष्टको माध्यमबाट धन्यवाद चडाउँदछु! अतः अब म मानसिक रूपले परमेश्वरको व्यवस्थाको दास हुँ। तर मेरो पापपूर्ण स्वभावमा म पापको विधानको दास छु।

आत्माका जीवन

क यसैले, अब जो-जो ख्रीष्ट येशूका साथ छन् उनीहरूलाई दोषी ठहराईने छैन।^२ किन म दोषी भनेर मानिँनँ? किनभने ख्रीष्ट येशूमा, जीवनदाता आत्माको विधान मृत्यु र पापको विधानबाट मलाई मुक्त गर्‍यो।^३ व्यवस्था शक्तिहीन थियो किनभने त्यो व्यवस्था हाम्रा पापपूर्ण स्वभावहरूले कमजोर बनायो। तर व्यवस्थाले गर्न नसकेको काम परमेश्वरले गर्नु भयो। परमेश्वरले आफ्नो पुत्र मनुष्य चोला दिएर यस पृथ्वीमा पठाउनु भयो जुन चोला पाएर मानिसहरूले पापपूर्ण कामहरू गर्छन्। परमेश्वरले आफ्ना पुत्रलाई पापको निमित्त बलिको रूपमा पठाउनु भयो अनि उहाँले पापको भर्त्सना गर्न मनुष्य चोला प्रयोग गर्नु भयो।^४ परमेश्वरले त्यसो गर्नुभयो ताकि तोकिएको व्यवस्था हामीमा परिपूर्ण होस्,

जो आपनो पापपूर्ण प्रकृति अनुसार बाँचदैनौं तर आत्मा अनुसार बाँच्छौं।

^५जो पापपूर्ण स्वभाव लिएर बाँचिरहेका छन् तिनले आफ्ना पापपूर्ण स्वभाव अनुसारै सौँच्छन्। जो आत्मा अनुसार जिउँदछन् उनीहरू आत्माको इच्छा अनुसारै बाँच्छन्। ^६यदि कुनै व्यक्तिको मन पापपूर्ण स्वभावले नियंत्रित छ भने उसको आत्मिक मृत्यु हुँदछ। यदि कुनै व्यक्तिको मन आत्माले नियंत्रित छ भने उसलाई जीवन र शान्ति हुनेछ। ^७यो किन सत्य हो? किनभने, जब कुनै मानिसको विचार पापपूर्ण स्वभावको अधीनमा हुन्छ तब उ परमेश्वरको विरुद्धमा हुँदछ। त्यस व्यक्तिले परमेश्वरको व्यवस्था मान्दैन अनि वास्तवमा त्यो व्यक्ति परमेश्वरको व्यवस्था पालन गर्न असमर्थ हुँदैन। ^८ती मानिसहरू जो पापपूर्ण स्वभावको अधीनमा छन् भने परमेश्वरलाई कहिल्यै खुशी पार्न सक्ैन।

^९तिम्रो लागि, यदि परमेश्वरको आत्मा तिमीमा बस्छ। तिमी आफ्ना पापपूर्ण स्वभावबाट नियंत्रित छैनौं, तर आत्माबाट छौं। तर यदि कसैमा ख्रीष्टको आत्मा छैन भने उ ख्रीष्टसित हुँदैन। ^{१०}किनभने तिमीहरूको शरीर पापले गर्दा मरेको छ। तर यदि तिमीमा ख्रीष्ट हुनुहुन्छ भने, तब आत्माले जीवन दिँदछ जस्तो ख्रीष्टले तिमीहरूलाई परमेश्वर सित धर्मा तुल्याए। ^{११}परमेश्वरले येशूलाई मृत्युबाट उठ्याउनु भयो। अनि यदि तिमीहरूमा उहाँको आत्माले वास गर्छ भने, उहाँले तिमीहरूका शरीरलाई पनि जीवन-दान दिनुहुनेछ, जुन मरणशील छ। उहाँले तिम्रो शरीरमा आत्माद्वारा जीवन-दान दिनु हुनेछ जुन आत्मा तिमीहरूमा बस्छ।

^{१२}अतः मेरा दाजु-भाइ, दिदी-बहिनीहरू, हामी आफ्ना पापपूर्ण स्वभावद्वारा नियंत्रित हुनुहुँदैन। हामीले पापपूर्ण स्वभावले डोखाएको बाटामा लाग्नुहुँदैन। ^{१३}यदि तिमीहरू आफ्ना पापपूर्ण स्वभावको चाहनाको पछि लाग्छौं भने तिमीहरू आत्मिक रूपले मर्ने छौं। तर यदि तिमीहरू कुकर्म गर्नुदिखि आफूलाई रोक्न आत्माका शक्ति प्रयोग गर्छौं भने तिमीले सत्य-जीवन पाउने छौं।

^{१४}परमेश्वरका साँचो छोरा-छोरीहरू भनेका ती नै हुन् जो परमेश्वरकै आत्माद्वारा डोखाइएका हुन्छन्। ^{१५}जुन आत्मा तिमीले पाएका छौं त्यो तिमीलाई फेरि दास बनाउने र डर देखाउने आत्मा होइन। हामीले पाएको आत्माले हामीलाई परमेश्वरका छोरा-छोरी बनाउँछ अनि त्यही आत्मासँगै हामी भन्छौं, “पिता, प्रिय पिता।”

^{१६}अनि त्यो आत्मा आफैले हाम्रो आत्मालाई साक्षी दिन्छ, कि हामी परमेश्वरको नानीहरू हौं। ^{१७}यदि हामी परमेश्वरका सन्तान हौं भने हामीले आशीर्वाद पाउने छौं जुन परमेश्वरसित आफ्ना मानिसहरूका लागि छ। हामीले ती आशीर्वाद परमेश्वरबाट ख्रीष्टसितै पाउने छौं। तर हामीले ख्रीष्टले जस्तै दुःख-पीडा खप्नु पर्छ त्यसपछि मात्र हामीले पनि ख्रीष्टले जस्तै गौरव प्राप्त गर्ने छौं।

हामीले भविष्यमा महिमा पाउने छौं

^{१८}अहिले घरी हामी कष्टमा छौं। तर जुन कष्ट अहिले हाम्रो छ त्यो भविष्यमा हामीलाई दिने महिमासँग तुलना गर्दा त्यो केही होइन। ^{१९}परमेश्वरले बनाउनु भएको प्रत्येक वस्तुले ठूलो उत्सुकताको साथ त्यस समयलाई पर्खिरहेको छ जब परमेश्वरले उहाँका छोराहरूको हुन् भनेर देखाउनु हुनेछ। त्यो विशेष समय हेर्न सारा संसारको उत्कट अभिलाषा छ। ^{२०}प्रत्येक वस्तु जुन परमेश्वरले बनाउनु भयो त्यो मूल्यहीन भएर गयो। त्यसले परिवर्तन गर्न चाहेन, तर परमेश्वरकै इच्छा अनुसार यस्तो भयो। तथापि त्यहाँ यस्तो आशा थियो: ^{२१}परमेश्वरले बनाउनु भएको हरेक कुरा नाशहुनबाट मुक्त बनाइने छ र परमेश्वरका छोरा-छोरीहरूले महिमा र स्वतन्त्रता प्राप्त गर्ने छन्।

^{२२}हामी जान्दछौं कि सिर्जना सारा संसारले प्रसव-वेदनाले तडपिरहेको एउटी स्वास्नी-मानिसले भैं आजसम्म उत्सुकता पूर्वक पर्खिरहेको छ। ^{२३}यो संसारले मात्र होइन, हामीले पनि आन्तरिक पीडा बोकेर पर्खिरहेका छौं। हामीमा परमेश्वरको प्रतिज्ञाको प्रथम अंश सरह आत्मा छ। यसैले हामीलाई उहाँले आफ्ना सन्तान कहिले बनाउनु हुने हो भनेर उत्सुकता पूर्वक पर्खिरहेका छौं। मेरो भन्नुको तात्पर्य, हामीलाई उहाँले आफ्ना शरीरहरूबाट कहिले मुक्ति दिनुहुनेछ भनेर पर्खिरहेका छौं। ^{२४}हामीहरू बचाइयौं र हामीमा यो आशा छ। यदि हामीले पर्खिरहेका कुरा देख्न सके, त्यो साँचैकै आशा हुने छैन। मानिसहरूले त्यस कुराको आशा गर्दैनन् जुन तिनीहरूले पहिल्यै पाइसकेका हुँदछन्। ^{२५}तर हामी केही चीजको आशा गरिरहेछौं जुन हामीले अहिलेसम्म पाएका छैनौं। हामीले ठूलो धैर्यसित त्यो पर्खिरहेका छौं।

^{२६}आत्माले नै हामीलाई हाम्रो कमजोरतामा सहायता गर्छ। हामीले कसरी प्रार्थना गर्नु पर्ने हो त्यो जान्दैनौं। तर आत्माले गंभीर भावले परमेश्वरसँग हाम्रो पक्षमा

याचना गरिदिने छ जुन शब्दहरूमा वर्णन गर्न सकिदैन।
^{२७}परमेश्वरले हाम्रो हृदयमा के छ देख्न सक्नु हुन्छ।
 अनि उहाँले आत्माको मनमा के छ बुझ्नुहुन्छ किनभने
 आत्मा आफ्ना मानिसहरूका लागि परमेश्वरसँग उहाँकै
 इच्छाले बोल्नुहुन्छ।

^{२८}हामी जान्दछौं कि परमेश्वरले प्रत्येक कुरामा
 तिनीहरूको भलाइको लागि गर्नुहुन्छ जसले उहाँलाई
 प्रेम गर्दछ। ती मानिसहरू हुन् जसलाई परमेश्वरले
 बोलाउनुभयो किनभने त्यो उहाँकै योजना थियो। ^{२९}यो
 संसार बनाउन भन्दा अघि देखि नै परमेश्वरले ती
 मानिसहरूलाई जान्नु हुन्थ्यो। अनि परमेश्वरले तिनीहरू
 आफ्नै पुत्र जस्तै होउन् भन्ने निर्णय गर्नुभयो। त्यसै
 कारण येशू धेरै दाजु-भाइहरू र दिदी-बहिनीहरूमा जेठो
 हुनुभयो। ^{३०}परमेश्वरले ती मानिसहरू आफ्नै पुत्र जस्तै
 होइन् भन्ने योजना गर्नुभयो। अनि परमेश्वरद्वारा
 बोलाएका तिनीहरूलाई पनि धर्मा बनाइयो। अनि
 परमेश्वरद्वारा धर्मा बनाएका तिनीहरूलाई उहाँले महिमा
 पनि दिनुभयो।

येशू ख्रीष्टमा परमेश्वरको प्रेम

^{३१}अतः यस विषयमा हामीले के भन्ने? यदि
 परमेश्वर हाम्रा निमित्त हुनुहुन्छ भने, हामीलाई कसले
 पराजय गर्न सक्छ? ^{३२}परमेश्वरले हाम्रो निमित्त जे पनि
 गर्नुहुनेछ। परमेश्वरले उहाँका आफ्नै पुत्रलाई कष्ट
 भोग्नुबाट जोगाउनु मात्र भएन तर हाम्रा निमित्त बलि
 दिनुभयो। तब के परमेश्वरले हामीलाई येशूका साथै
 हरेक उपहार दिनुहुन र? ^{३३}परमेश्वरले चुन्नुभएका
 मानिसहरूलाई कसले दोष लगाउन सक्छ? कसैले
 सक्तैन! परमेश्वर मात्र एक हुनुहुन्छ जसले आफ्ना
 मानिसहरूलाई धर्मा बनाउनुहुन्छ। ^{३४}परमेश्वरका
 मानिसहरूलाई कसले भर्त्सना गर्न सक्छ? कसैले सक्तैन!
 ख्रीष्ट येशू हाम्रा निमित्त मर्नुभयो, तर त्यति मात्र होइन,
 उहाँ मृत्युबाट जीवित पनि हुनुभयो। अनि उहाँ परमेश्वरको
 दाहिनेपट्टि हुनुहुन्छ र हाम्रा निमित्त परमेश्वरलाई विन्ती
 गरिरहनु भएको छ। ^{३५}ख्रीष्टको प्रेमबाट हामीलाई
 अलग गर्न सक्ने कुनै थोक छ? छैन। के दुःखले
 हामीलाई ख्रीष्टको प्रेमबाट अलग गर्नसक्छ? सक्दैन!
 के कठिनाई वा सतावटले हामीलाई ख्रीष्टको प्रेमबाट
 अलग गर्नसक्छ? सक्दैन। के अनिकाल वा नांगोपनाले
 हामीलाई ख्रीष्टको प्रेमबाट अलग गर्नसक्छ? अहं। के

कुनै आपद वा मृत्युले हामीलाई ख्रीष्टको प्रेमबाट
 अलग गर्न सक्छ? अहं सक्दैन। ^{३६}धर्मशास्त्रले भन्छ:

“तिमीहरूका निमित्त हामीहरू दिनभरि नै मृत्युको
 मुखमा छौं मानिसहरू सौँचदछन् हामी मारिने
 भंडा जस्ता छौं।”

भजनसंग्रह ४४:२२

^{३७}तर परमेश्वरको प्रेमको कारणले हामी ती सबै
 कुराहरूमा पूर्ण विजयी बन्छौं। ^{३८-३९}हो, म निश्चित
 छु कि केहीले पनि हामीलाई परमेश्वरको प्रेमबाट
 अलग पार्न सक्तैन न मृत्यु वा जीवनले, न स्वर्गदूतहरू
 वा शासन गर्ने आत्माहरूले, न त कुनै वर्तमानका वा
 भविष्यका कुराले, न त कुनै माथिका वा तलका
 शक्तिले, न त सारा संसारको कुनै अरू सिर्जित कुराले
 हाम्रो परमेश्वरको प्रेमबाट हामीलाई अलग गर्न सक्नेछ
 जो हाम्रा प्रभु ख्रीष्ट येशूमा छ।

परमेश्वर र यहूदी मानिसहरू

६ म ख्रीष्टमा छु र सत्य कुरा बोलिरहेछु। म भूट
 बोल्दिनँ। मेरो अन्तरात्मा पवित्र-आत्माद्वारा नियंत्रित
 छ। अनि यो अन्तरात्मा निश्चित गर्छ कि म भूटो
 होइनँ: ^२मलाई दूले अफसोस छ र मेरो हृदयमा अटूट
 वेदना छ यहूदी जातीको निमित्त। ^३तिनीहरू मेरा दाजु-भाइ
 दिदी-बहिनीहरू हुन्, पृथ्वीमा मेरा सन्तानहरू हुन्। यदि
 यसले तिनीहरूलाई सहायता गर्न सक्थे भने म ख्रीष्टबाट
 श्राप पाउन र उहाँसित छुट्टिन पनि इच्छा गर्थेँ।
^४तिनीहरू इस्राएलका मानिसहरू हुन्। जसलाई परमेश्वरले
 आफ्ना सन्तान बनाउन चुन्नु भएको छ। तिनीहरूसँग
 परमेश्वरको महिमा र उहाँ अनि उहाँका मानिसहरू
 माभको करार छ। परमेश्वरले उनीहरूलाई आराधना र
 संकल्प गर्ने तरिका भएको मोशाको व्यवस्था दिनुभयो।
^५ती मानिसहरू हाम्रा पुर्खाहरूका सन्तानहरू हुन्। अनि
 तिनीहरू ख्रीष्टका पार्थिव परिवार हुन्। ख्रीष्ट सबै
 प्राणीहरूमाथिका परमेश्वर हुनुहुन्छ। सदा उहाँको प्रशंसा
 गर! आमिन।

^६हो, म यहूदीहरूका लागि दुःख अनुभव गर्छु। म
 भन्दिनँ कि परमेश्वर उनीहरूका लागि आफ्नो प्रतिज्ञा
 राख्नमा चुक्नुभयो। तर इस्राएलका कतिपय मानिसहरू
 मात्र परमेश्वरका साँचो मानिस छन्। ^७अनि अब्राहामका

सन्तानहरू मध्ये थोरै मात्र अब्राहामको साँचो सन्तान थिए। यही कारण परमेश्वरले अब्राहामलाई भन्नुभयो: "इसहाक मात्र खालि कानूनी छोरो हुनेछ।"* ^८यसले बताउँछ अब्राहामका सबै सन्तानहरू परमेश्वरका खास छोराछोरीहरू होइनन्। परमेश्वरले अब्राहामलाई प्रतिज्ञाको आधारमा अब्राहामका खास छोराछोरीहरू ती हुन् जो परमेश्वरका छोराछोरीहरू भए। ^९परमेश्वरले अब्राहामलाई यो प्रतिज्ञा दिनुभएको थियो: "निश्चित समयमा म फर्कने छु अनि साराले एउटा छोरो पाउनेछिन्।"*

^{१०}अनि यति मात्र होइन। रिबेक्काको पनि छोराहरू थिए। अनि ती छोराहरूका एउटै पिता थिए। उनी हाम्रा पिता पूर्खा इसहाक थिए। ^{११-१२}तर दुइजना छोराहरू जन्मनु भन्दा अगाडि परमेश्वरले रिबेक्कालाई भन्नुभयो, "ठूलो छोराले सानालाई स्याहार्ने छ।"* केटाहरू जन्मनु भन्दा र तिनीहरूले राम्रो वा नराम्रो कुनै काम गर्न भन्दा आगाडि भएको थियो। आफूले चुनेको केटो आफ्नो योजनाकै आधारमा होस् भन्नालाई परमेश्वरले यसो भन्नुभएको थियो। परमेश्वरकै चाहनाले उनी चुनिएका थिए तर ती केटाहरूले केही गरेको कारणले होइन। त्यो परमेश्वरको इच्छा थियो। ^{१३}जस्तो धर्मशास्त्रमा भनिएको छ, "मैले याकूबलाई प्रेम गरेँ तर एसावलाई घृणा गरेँ।"*

^{१४}अतः यस विषयमा हामीले के भन्नपर्छ? के परमेश्वरमा कुनै अन्याय छ? निश्चय छैन। ^{१५}परमेश्वरले मोशालाई भन्नुभयो, "जसलाई म कृपा दर्शाउनु चाहन्छु उसैलाई दर्शाउँछु। अनि जसलाई सहानुभूति दर्शाउनु चाहन्छु उसलाई सहानुभूति दर्शाउँछु।"* ^{१६}यसैले हरेक कुरो परमेश्वरको कृपामा निर्भर छ, अनि मानिसको इच्छामा वा प्रयासमा निर्भर छैन। ^{१७}धर्मशास्त्रमा परमेश्वरले फिरऊनलाई भन्नुभयो, "मैले तिमीलाई राजा बनाएँ ताकि मेरो निमित्त तिमीले केही गर्न सकौला। म मेरो शक्ति तिम्रो माध्यमद्वारा प्रदर्शन गर्न चाहन्थे। म चाहन्थे मेरो नाउँ संसारभरि घोषित होस्।"* ^{१८}यसैले, परमेश्वरले

"इसहाक ... हुनेछ" उत्पत्ति २१:१२।

"निश्चित ... पाउनेछिन्" उत्पत्ति १८:१०,१४।

"ठूलो ... छ" उत्पत्ति २५:२३।

"मैले ... गरेँ" मलाकी १:२-३।

"अनि ... दर्शाउँछु" प्रस्थान ३३:१६।

"मैले ... होस्" प्रस्थान ६:१६।

जसलाई चाहनु हुन्छ उसैमाथि कृपा दर्शाउनुहुन्छ। अनि परमेश्वरले जसलाई हठी बनाउन चाहनुहुन्छ उसलाई हठी बनाउनु हुन्छ।

^{१९}अतः तिमीहरूमध्ये कसैले पनि प्रश्न गर्नसक्छौ: "यदि परमेश्वरले हामीले गरेका सबै कुराहरूमा नियंत्रण गर्नुहुन्छ भने परमेश्वरले हाम्रो पापहरूको निमित्त हामीलाई किन दोष दिनुहुन्छ?" ^{२०}हे मानिस, तिमी आफूलाई को हुँ भन्ने सम्झन्छौ? परमेश्वरलाई प्रश्न गर्ने तिमी को हो? के एउटा माटाको हाँडीले कुमालेलाई "मलाई किन यस्तो बनायो" भनेर सोध्छ? ^{२१}कुमालेको अधिकार छ एउटै माटोबाट उसले विशेष प्रयोगमा आउने एक किसिमको भाँडो बनाउँछ भने सामान्य प्रयोगमा आउने अर्को किसिमको भाँडो पनि बनाउँछ। यो के ठीक होइन?

^{२२}यस्तै प्रकारले परमेश्वरले पनि काम गरे। परमेश्वरले आफ्नो क्रोध मानिसहरूमा प्रकट गर्न चाहनुभयो, जसमा कि उनीहरूले उहाँको शक्ति देखेनन्। तर परमेश्वरले ठूलो धैर्यसित ती मानिसहरूलाई सहनुभयो जो विनाश हुनैआँटिका थिए। ^{२३}परमेश्वरले धैर्यतापूर्वक पर्खनुभयो जसमा कि उहाँका कृपा पाउनेहरूलाई उहाँले आफ्नो सम्पन्न महिमा देखाउन सकून्। परमेश्वरले ती मानिसहरूलाई आफ्नो महिमा प्राप्त गर्न तयार गर्नुभयो। ^{२४}हामी तिने मानिसहरू हौं। परमेश्वरले हामीलाई यहूदी र अ-यहूदी दुवै सम्प्रदायबाट चुन्नु भएको छ। ^{२५}होशेको कितावमा धर्मशास्त्रले भन्दछ:

"जो मानिसहरू मेरा होइनन्, म भन्नेछु ती मेरा मानिसहरू हुन्। अनि ती मानिसहरू जसलाई मैले प्रेम गरिनेँ, म भन्नेछु तिनीहरूलाई प्रेम गर्छु।"

होशे २:२३

^{२६} "अनि त्यही ठाउँमा जहाँ परमेश्वरले भन्नुभयो, 'तिमीहरू मेरा मानिसहरू होइनौं' त्यसै ठाउँमा तिनीहरूलाई जीउँदा परमेश्वरका पुत्रहरू भनेर भनिने छ।"

होशे १:१०

^{२७}अनि इस्त्राएलको विषयमा यशैया कराए:

"इस्त्राएलका मानिसहरू समुद्र किनारका वालुवाका कणहरू भैं अनगन्ती छन्। तर

तिनमा थोरै मात्रको उद्धार हुनेछ।^{२६}हो, परमेश्वरले चाँडै नै यस पृथ्वीमा मानिसहरूको जाँच गरिसक्नु हुनेछ।”*

^{२६}यस्तै कुरा यशैयाले भने:

“परमप्रभु सर्वशक्तिमान छन्। प्रभुले हाम्रा निमित्त उहाँका कतिपय मानिसहरूलाई बचाउनु भयो। यदि उहाँले त्यसो नगर्नु भएको भए अहिले हामी सदोम जस्तै हुने थियौं अनि हामी गमोरा* जस्तै हुने थियौं।”*

^{३०}अतः यी सबले के बुझाउँछ? यसको तात्पर्य हो: अ-यहूदीहरूले धर्मी बन्न खोजिरहेका थिएनन्। तर तिनीहरू विश्वासमा आधारित धर्मी बनाइए।^{३१}अनि इस्त्राएलका मानिसहरूले व्यवस्थालाई पछ्याएर धर्मी बन्ने कोशिश गरे। तर तिनीहरू आफ्नो उद्देश्यमा सफल भएनन्।^{३२}किन असफल भए? किनभने, आफ्ना कामहरूको आधारमा तिनीहरूले आफैलाई धर्मी बनाउने कोशिश गरे, विश्वासको आधारमा होइन। तिनीहरू त्यस ढुंगामा ठेस लागेर लडे जसले मानिसलाई लडाउँछ।^{३३}त्यस ढुंगामाको विषयमा धर्मशास्त्र भन्छ:

“हेर, सियोनमा* म एउटा ढुंगा राख्छु, जसमा मानिसहरूलाई ठेस लाग्छ। यो एउटा चहान हो जसले मानिसलाई पाप गर्नु लाउँछ। तर चट्टानमा कसैले विश्वास गर्दछ भने उसलाई लज्जित पारिने छैन।”

यशैया ८:१४, २८:१६

१० दानु-भाइहरू र दिदी-बहिनीहरू, यहूदीहरूको उद्धार हुनसकोस् भनेर म हृदयबाटै चहान्छु। यो मेरो परमेश्वरप्रति प्रार्थना छ।^२यति मात्र म यहूदीहरूको विषयमा भन्न सक्छु: तिनीहरू साँचि नै परमेश्वरलाई

“इस्त्राएलका ... हुनेछ” यशैया १०:२२-२३।

सदोम, गमोरा नराम्रा मानिसहरू बस्ने नगरहरू। परमेश्वरले तिनीहरूलाई तिनीहरूको नगरहरू ध्वंश पारेर सजाय दिनुभयो।

“परमप्रभु ... थियौं” यशैया १:६।

सियोन यरूशलेमको अर्को नाउँ हो, परमेश्वरका मान्छेको शहर।

पछ्याउन चाहन्छन्। तर तिनीहरू ठीक बाटो जान्दैनन्।^१तिनीहरूले धर्मी बनाउने परमेश्वरको बाटो जानेनन्। तिनीहरूले आफ्नै तरिकाबाट धार्मिक बन्न चाहे, अनि त्यसैले मानिसहरूलाई धर्मी बनाउने परमेश्वरको बाटो तिनीहरूले स्वीकार गरेनन्।^२ख्रीष्टले व्यवस्था समाप्त गरिदिनुभयो ताकि प्रत्येक व्यक्ति जसले विश्वास गर्छ उ धर्मी बन्न सक्छ।

^३व्यवस्थाले दिएको धार्मिकता बारे मोशा भन्दछन्: “व्यवस्थाको अनुसार हिँड्ने मानिस त्यसबाटै बाँच्ने छ।”*^४तर विश्वासले दिएको धार्मिकताको विषयमा धर्मशास्त्रले भन्छ: “तिमीहरू स्वयंले नसोध, ‘स्वर्गमा को जानेछ?’” (जसको अर्थ हुँदछ, “ख्रीष्टलाई पृथ्वीमा उतार्न को स्वर्ग जानेछ?”)^५तर नभन, ‘पातालमा को जानेछ?’” (जसको अर्थ हुँदछ, “ख्रीष्टलाई मृत्युबाट फर्काउन पातालमा को जानेछ?”)^६धर्मशास्त्रले यसरी भन्छ: “परमेश्वरको शिक्षा तिमीहरूको नजिक छ; त्यो तिम्रो मुखमा र तिम्रो हृदयमा छ।”* यो शिक्षा विश्वासको शिक्षा हो जुन हामी प्रचार गर्छौं।^७यदि तिमीहरूले “येशू नै प्रभु हुनुहुन्छ,” भन्न मुख खोल्नु भने अनि यदि परमेश्वरले येशूलाई मृत्युबाट जगाउनुभयो भन्ने कुरामा तिमीहरू विश्वास गर्छौं भने, तिमीहरूको उद्धार हुनेछ।^८हो, हामी हृदयले विश्वास गर्दछौं त्यसैले हामी धर्मी बनाइएका छौं। अनि हामी विश्वास गर्छौं भन्ने स्वीकार गर्न हामी आफ्ना मुख खोल्दछौं त्यसैले हामी बचाइएका छौं। खोल्नु र विश्वास गर्नु हो हाम्रो उद्धार भयो।^९हो, धर्मशास्त्रले भन्छ, “जसले पनि उहाँमा विश्वास गर्छ भने, उ लज्जित हुने छैन।”^{१०}किनभने यहूदी र अ-यहूदीहरूमा भिन्नता छैन। उनै परमप्रभु सबैका लागि प्रभु हुनुहुन्छ। ज-जसले उहाँमा विश्वास राख्दछ ती सबैलाई उहाँ पूर्ण आशिष दिनुहुन्छ।^{११}हो, धर्मशास्त्रले भन्छ, “जसले परमप्रभुमा भरोसा राख्छ उसको उद्धार हुँदछ।”*

^{१२}तर तिनीहरूले प्रभुलाई पत्याउन भन्दा पहिले उहाँमा विश्वास गर्नुपर्छ? अनि विश्वास गर्नअघि, तिनीहरूले उहाँको बारेमा सुनुपर्छ। तर उहाँको बारेमा सुन्नलाई

“व्यवस्थाको ... छ” लेवी १८:५।

पद ६-८ व्यवस्था ३०:१२-१४।

“जसले ... छैन” यशैया २८:१६।

“जसले ... हुँदछ” योएल २:३२।

कसैले उहाँ बारे तिनीहरूलाई प्रचार गर्नुपर्छ।^{१५} तर कसैले प्रचार गर्नुभन्दा अघि, उसलाई पठाइनु पर्छ। धर्मशास्त्रले भन्छ: “सुसमाचार ल्याउनेहरूका खुट्टा सुन्दर हुन्छन्।”*

^{१६}तर सबै यहूदीहरूले त्यो सुसमाचार स्वीकार गरेनन्। यशैयाले भने, “परमप्रभु हाम्रो सन्देशलाई कसले विश्वास गरे?”* ^{१७}यसैले सुसमाचार सुनेपछि विश्वास आउँदछ। अनि यदि कसैले मानिसलाई ख्रीष्टको विषयमा बताए तिनीहरूले सुसमाचार सुनेछन्।

^{१८}तर म सोध्छु, “के तिनीहरूले सुसमाचार सुने?” हो, तिनीहरूले सुने। धर्मशास्त्रले भन्छ:

“तिनीहरूका आवाज सारा संसारमा फैलियो।
तिनीहरूका शब्द संसारका चारै दिशा तर्फ
पुगे”

भजनसंग्रह १६:४

^{१९}फेरि म सोध्छु, “के इस्त्राएलका मानिसहरूले बुझेनन्?” हो, तिनीहरूले बुझे। मोशा पहिले परमेश्वरका कुरा भन्छन्:

“म ती मानिसहरूलाई प्रयोग गरेर तिनीहरूमा
इर्ष्या उत्पन्न गराउँछु, जो एक जाति होइन।
एउटा मूर्ख जातिलाई प्रयोग गरेर म तिमीहरूलाई
क्रुद्ध बनाउँछु।”

व्यवस्था ३२:२१

^{२०}त्यसपछि यशैया अभिर्भयताका साथ परमेश्वरलाई भन्छन्:

“जुन मानिसहरूले मलाई खोज्दै खोजेका थिएनन्,
तिनीहरूले मलाई पाए। जसले मलाई सोध्दै
सोधेका थिएनन्, म तिनीहरू कहाँ प्रकट
भएँ।”

यशैया ६५:१

^{२१}परमेश्वरले यी कुराहरू यशैयाको माध्यमबाट अ-यहूदीहरूलाई भन्नुभयो। तर यहूदीहरूका बारेमा परमेश्वर भन्नुहुन्छ, “सारा दिन मैले ती मानिसहरूलाई पर्खें, तर तिनीहरूले मेरो आज्ञा मानेनन् अनि मलाई पछ्याएनन् पनि।”*

आफना मानिसहरूलाई परमेश्वरले विर्सनुभएन

११

तब मैले सोधें, “के परमेश्वरले आफना मानिसहरूलाई फालिदिनु भयो त?” त्यसो होइन!

म स्वयं एक इस्त्राएली हुँ। म अब्राहामको परिवारको हुँ। म बिन्यामीनको कुलको हुँ।^२तिनीहरू जन्मनुभन्दा पहिल्यै परमेश्वरले इस्त्राएलीहरूलाई आफना मानिसको रूपमा चुन्नु भएको थियो। अनि परमेश्वरले ती मानिसहरूलाई निकालेर फाल्नु भएन। निःसन्देह, तिमीहरू जान्दछौ धर्मशास्त्रले एलिया बारेको कथामा के भन्छ। धर्मशास्त्रले भन्छ, एलियाले परमेश्वरलाई इस्त्राएलका मानिसहरूका विरुद्धमा यस प्रकारले प्रार्थना गरिरहेका थिए, ^३“परमप्रभु, मानिसहरूले तपाईंका अगमवक्ताहरूलाई मारे। अनि तपाईंका वेदीहरू सबै भत्काई दिए। म मात्र एकजना अगमवक्ता अभिर्भयताका बाँचिरहेछु। अनि मानिसहरूलाई मार्न खोजिरहेछु।”* ^४तर परमेश्वरले एलियालाई कस्तो उत्तर दिनुभयो? उहाँले भन्नुभयो, “मैले अभिसम्म मलाई पुज्नु सात हजार मानिसहरू राखेको छु। ती सात हजार मानिसहरूले बाललाई* पुजेनन्।”* ^५यस्तै प्रकारले, परमेश्वरको अनुग्रहले चुनिएका अहिले पनि इस्त्राएलमा त्यहाँ कतिपय मानिसहरू छन्। ^६अनि यो परमेश्वरको अनुग्रह कै फल हो भने, त्यो मानिसहरूको कामको फल होइन। नत्र भने परमेश्वरको अनुग्रह अनुग्रह नै रहने थिएन।

^७यसैले त्यो यस्तो हुनगयो: इस्त्राएलका मानिसहरूले धर्मी बन्ने कोशिश गरे। तर ती सफल बन्नसकेनन्। तर परमेश्वरले चुन्नुभएका मानिसहरू भने धर्मी बने। अरू मानिसहरू कठोर थिए र परमेश्वरको कुरा सुन्न चाहनेनन्। ^८जस्तो धर्मशास्त्रमा लेखिएको छ:

“सारा ... पछ्याएनन् पनि।” यशैया ६५:२।

“परमप्रभु ... खोजिरहेछन्” १ राजा १६:१०, १४।

बाल कृत्रिम देवता वा मूर्तिको नाउँ।

“मैले ... पुजेनन्” १ राजा १६:१८।

“सुसमाचार ... हुन्छन्” यशैया ५२:७।

“परमप्रभु ... गरे” यशैया ५३:१।

“परमेश्वरले मानिसहरूका इन्द्रियलाई चेतनाहीन बनाइदिनु भयो।”

यशैया २६:१०

“परमेश्वरले तिनीहरूका आँखा बन्द गरिदिनु भयो ताकि तिनीहरूले देख्न नसकून्। उहाँले तिनीहरूका कान बन्द गरिदिनुभयो ताकि तिनीहरूले सुन्न नसकून्। अफसम्म त्यही भइरहेछ।”

व्यवस्था २६:४

६ अनि दाउद भन्छन्:

“तिनीहरूका भोजहरूमा, तिनीहरू पासोमा परून् र प्रकाउ खाऊन्। तिनीहरूले ठोक्कर खाउन् र ती लडून्, तिनीहरू दण्डित होऊन्।

१० तिनीहरूका आखा बन्द रहून्, तब ती देख्न सक्दैनन्। अनि ती सदा कष्टमा परि रहून्।”

भजनसंग्रह ६६:२२-२३

११ त्यसैले म सोध्छु: जब यहूदीहरूले ठोक्कर खाए, त्यस ठोक्करले के ती ध्वंश भए? भएनन्। तिनीहरूका गल्लीले अ-यहूदीहरूलाई मुक्ति प्रदान गर्‍यो र यहूदीहरूलाई इर्ष्यालु बनायो। १२ यहूदीहरूको ठोक्करले संसारलाई ठूलो आशिष ल्याएको छ, अनि तिनीहरूले जे गुमाए त्यसले अ-यहूदीहरूलाई ठूलो आशिष ल्याएको छ। अतः कल्पना गर परमेश्वरले तिनीहरूलाई जस्तो हुनु चाहनुहुन्छ ती त्यस्तै भइदिए संसारले कति महान् आशिष पाउने थियो!

१३ अब म तिमीहरूसँग बोलिरहेछु जो यहूदीहरू होइनौ। म अ-यहूदीहरूको प्रेरित हुँ। यसैले जति बेला म सँग हुन्छ, म यथासक्य असल गर्छु। १४ म आशा गर्छु कि म आफ्नै मानिसहरूलाई इर्ष्यालु बनाउन सक्छु। त्यस्तै प्रकारले म आशा गर्छु म तिनमा कतिपयलाई उद्धार गर्न सक्छु। १५ परमेश्वर यहूदीहरूसँग रिसाउनु भयो भनेको, उहाँ संसारका अन्य मानिसहरूसँग मित्र बन्नुभयो भनेको हो। त्यसैले कल्पना गर, परमेश्वरले यहूदीहरूलाई पुनः स्वीकार गर्नुभयो भने के होला? त्यसले मृत्युपछि जीवन ल्याउने छ।

१६ यदि रोटीको पहिलो टुक्रा परमेश्वरलाई अर्पण गरे, जम्मै रोटी पवित्र हुन्छ। यदि एउटा रूखका जराहरू पवित्र छन् भने त्यसका हाँगाहरू पनि पवित्र हुनेछन्।

१७ भद्राक्षको रूखका केही हाँगाहरू भाँचिएका थिए। अनि जंगली भद्राक्ष रूखको हाँगा (जस्तो अ-यहूदी) तिमीहरू त्यस भद्राक्षका हाँगाहरूमा कलमी हानिएकाहरू थियो। अब त्यसै भद्राक्ष रूखको शक्ति र जीवनको साभेदारी तिमीहरूले गर्नेछौ। १८ यसैले भाँचिएका हाँगाहरूभन्दा ठूला बन्ने घमण्ड नगर। तिमीहरूले घमण्ड गर्ने कुनै कारण छैन। किन? तिमीहरूले त्यो जरामा प्राण भर्दैनौ। त्यो जराले पो तिमीहरूलाई प्राण दिन्छ। १९ तिमीहरूले भन्ने छौ, “हागाँहरू भाँचिए गए जसमा कि म रूखमा कलमी बनाउन सकूँ।” २० त्यो सत्य हो। ती हाँगाहरू भाँचिएका थिए किनभने तिनीहरूले विश्वास गरेनन्। अनि तिमीहरू आफ्नो विश्वासको कारणले त्यस रूखमा ठाउँ पाउँछौ। घमण्डी नबन तर कातर बना। २१ परमेश्वरले प्राकृतिक हाँगाहरूलाई नजोगाए जस्तै यदि तिमीहरूले विश्वास गरिरहेनौ भने उहाँले तिमीहरूलाई जोगाउनु हुने छैन।

२२ अतः बुभ्र, परमेश्वर कति दयालु हुनु सक्नु हुन्छ, तर साथै बुभ्र, परमेश्वर कठोर पनि हुनु सक्नुहुन्छ, जसले परमेश्वरको बाटो पछ्याउन छाड्छ उसित उहाँ कठोर हुनुहुन्छ। तर तिमी उहाँका दयाभित्र रहिरह्यौ भने परमेश्वर दयालु हुनुहुन्छ। तर तिमीले त्यसो गरेनौ भने तिमी रूखका हाँगाहरू काटिए भैं काटिने छौ। २३ अनि यदि यहूदीहरूले परमेश्वरमा फेरि विश्वास राख्न थाले, परमेश्वरले तिमीहरूलाई फेरि ग्रहण गर्नुहुनेछ। परमेश्वरमा तिनीहरूलाई फेरि फर्काई ल्याउने क्षमता छ जहाँ तिनीहरू पहिले थिए। २४ एउटा असल भद्राक्ष रूखमा जंगली भद्राक्ष रूखका हाँगाहरू कलम सार्नु प्राकृतिक कुरो होइन। तर तिमी अ-यहूदीहरू जङ्गली भद्राक्ष रूखका हाँगाहरू जस्ता हौ, जो असल भद्राक्षको रूखमा कलमी सारिएको छ। तर यहूदीहरू असल भद्राक्ष रूखका हाँगाहरू जस्ता हुन्। अतः निःसन्देह तिनीहरू मूल रूखमा कलमी सार्न सकिन्छ।

२५ दानु-भाइहरू र दिदी-बहिनीहरू, म तिमीहरूलाई यो गुप्त कुरा बताउन चाहन्छु। यसले तिमीहरूलाई नबुभेका सबै कुराहरू बुभन्नामा सहयोग गर्नेछ। सत्य यो हो: इस्त्राएलको एउटा भाग हठी भयो। तर त्यो परिवर्तन हुनसक्ने छ जब प्रशस्त अयहूदीहरू परमेश्वर कहाँ आउँदछन्। २६ अनि त्यसै गरी सारा इस्त्राएलीहरूलाई बचाइने छ। यो धर्मशास्त्रमा लेखिएको छ:

“उद्धारक सियोनबाट आउनुहुने छ, उहाँले याकूबका परिवारबाट दुष्घाई हटाउनुहुनेछ

२७ अनि म तिनीहरूसँग यो वाचा गर्नेछु, जब तिनीहरूका पापहरू म हरण गर्नेछु।”

यशैया ५६:२०-२१, २७:६

२८ यहुदीहरू सुसमाचार ग्रहण गर्न अस्वीकार गर्छन्, अतः तिनीहरू परमेश्वरका शत्रुहरू हुन्। यो तिमी अ-यहुदीहरूलाई सहायता गर्नको लागि भएको हो। तर तिनीहरू चुनिएका मानिसहरू हुनाको कारण परमेश्वरले अभि पनि प्रेम गर्नुहुन्छ। किनभने तिनीहरूका पिताहरूलाई वचन दिनुभएको थियो। २९ परमेश्वरले मानिसहरूलाई आफूले दिनुहुने उपहारको बारेमा अनि आफ्नो बोलावटको बारेमा आफ्नो मन परिवर्तन गर्नुहुने छैन। ३० एक समयमा तिमीहरूले परमेश्वरलाई मान्न अस्वीकार गरेका थियौ। तर अहिले तिमीहरूले परमेश्वरको कृपा पायौ कारण तिनीहरूले आज्ञा पालन गर्न मानेनन्। ३१ अनि अहिले तिनीहरूले परमेश्वरको आज्ञा पालन गर्न अस्वीकार गर्छन् किनभने परमेश्वरले तिमीहरू प्रति कृपा दर्शाउनुभयो। तिनीहरूले पनि परमेश्वरबाट कृपा प्राप्त गरून् भनी लसो भएको थियो। ३२ सबै मानिसहरू अनज्ञाको कारागारमा यसकारण थुनिएका छन् कि परमेश्वरको कृपा सबैमा पुग्न सकोस्।

परमेश्वरको प्रशंसा गर

३३ हो, परमेश्वरको एश्वर्य को सीमा छैन! उहाँको ज्ञान र बुद्धिको कुनै अन्त छैन! कसैले पनि परमेश्वरले गर्नुभएको निर्णयको व्याख्या गर्न सक्तैन। कसैले पनि परमेश्वरको बाटोहरू बुझ्दैन। ३४ जस्तो धर्मशास्त्रमा लेखिएको छ:

“परमप्रभुको मन कसले जान्दछ? उहाँको सल्लाह कसले दिनेछ?”

यशैया ४०:१३

३५ “कसैले कहिल्यै परमेश्वरलाई केही उपहार दिएको छ? जसमा कि बदलीमा परमेश्वरले पनि उसलाई उपहार दिनपरोस्।”

अय्यूब ४१:११

३६ हो, परमेश्वरले सबै थोकको सृजना गर्नुभयो। सबै कुरा उहाँकै कारणले र उनैको निमित्त चलिरहेछ। परमेश्वरको महिमा रहिरहोस्! आमिन।

परमेश्वरलाई तिमीहरूको जीवन देऊ

१२

यसैले दाजु-भाइहरू र दिदी-बहिनीहरू, केही गर भनेर म बिन्ती गर्दछु। परमेश्वरले हामीलाई ठूलो दया देखाउनुभयो। अतः परमेश्वरलाई प्रसन्न गर्दै आफ्नो जीवनलाई जीवित बलिदानको रूपमा अर्पण गर। यही तिमीहरूको आत्मिक उपासना हो। सांसारिक स्तरमा आफूलाई परिवर्तन नगर। तर विचारको नयाँ बाटो अपनाएर आफूलाई आन्तरिक रूपले परिवर्तन गर। अनि त्यसपछि तिमीहरू राम्रो के हो, उहाँलाई के मन पर्छ र संपूर्णता के हो, आफै परमेश्वरको इच्छा पत्तो लाउन समर्थ हुने छौ।

३ परमेश्वरले मलाई अनुपम अनुग्रहको वरदान दिनुभएको छ, म तिमीहरू सबैलाई भन्छु: आफू जे छौ त्यो भन्दा बड्ता आफूलाई नसंभ। परमेश्वरले दिनुभएको विश्वासको आधारमा तिमी वास्तवमा बाचिरहेका छौ त्यो स्वयं हेर। ४ हामी प्रत्येकको एउटै शरीर छ अनि यो धेरै भागमा बाँडिएको छ। यी भागहरूको एउटै काम हुँदैन। ५ उसै गरी, हामी धेरै मानिसहरू छौं, तर ख्रीष्टमा हामी एक शरीर हौं। अनि प्रत्येक अंग अरू भागहरूका हुन्। ६ हामी सबैसँग विभिन्न वरदानहरू छन्। हरेक वरदानहरू परमेश्वरको अनुग्रहबाट आएको छ। यदि कसैसँग अगमवाणी गर्ने वरदान छ भने उसले आफ्नो विश्वासको अनुसार त्यसको उपयोग गर्नुपर्छ। ७ यदि कसैसँग सेवाको वरदान छ भने उसले सेवा गर्नुपर्छ। यदि कसैसँग उपदेशको वरदान छ भने उसले उपदेश दिनुपर्छ। ८ यदि कसैसँग उत्साहको वरदान छ भने उसले अरू मानिसलाई उत्साह दिनुपर्छ। यदि कसैसँग अरूलाई सहयोग गर्ने वरदान छ भने उसले उदारतापूर्वक उपयोग गर्नुपर्छ। यदि कसैसँग नेतृत्व गर्ने वरदान छ भने उसले प्रवीणता पूर्वक नेतृत्व दिनुपर्छ। यदि कसैसँग दया देखाउने वरदान छ भने उसले खुशीको साथमा अरूलाई दया देखाउनु पर्छ।

९ तिमीहरूको प्रेम शुद्ध हुनुपर्छ। ती कुराहरूलाई घृणा गर जुन कुरामा दुष्घाई छ। असल कुराहरू मात्र गर। १० एकाअकारमा दाजु-भाइ, दिदी-बहिनीहरूलाई जस्तो प्रेम गर। तिमी आफूलाई जस्तो चाहन्छौ आफ्ना दाजु-भाइ, दिदी-बहिनीहरूलाई त्योभन्दा अभि बड्ता सम्मान देऊ। ११ परमप्रभुको काममा अल्छे नबन। आत्मिक रूपले इच्छालु भएर उहाँको सेवा गर। १२ खुशी रहौ किनभने तिमीहरूसँग आशा छ। दुःखमा धैर्य धारण

गर। सधैं प्रार्थना गर।^{१३}परमेश्वरका मानिसहरूले सहायता खोजेको देखे आफूमा कुरो बाँडेर भएको सहायता देऊ। अनि मानिसहरूलाई आफ्नो घरमा स्वागत गर।

^{१४}ती जसले तिमीहरूको नराम्रो गर्छ उसित मीठो वचन बोल। तर तिनीहरूलाई नसराप।^{१५}जब अरूहरू खुशी हुँदछन् तिमी पनि तिनीहरूसँग खुशी हुनुपर्छ। अनि जब अरूहरू रुन्छन् तिमी पनि तिनीहरूसँगै रुनुपर्छ।^{१६}परस्परमा शान्तिपूर्वक मिलेर बस। अंहकार नगर। निम्न पदका मानिसहरूसित मित्रता राख। अभिमानी नबन।

^{१७}यदि तिमीलाई कसैले चोट पुर्‍याउँछ भने तिमीले त्यसको बदला नलेऊ। सबै मानिसलाई राम्रो गर्ने प्रयास गर।^{१८}यदि यो तिम्रो पक्षबाट सम्भव भए सबैसँग शान्तिसित बस।^{१९}हे मेरा मित्रहरू, तिमीहरूलाई नराम्रो गर्नेलाई दण्डदिने कोशिश नगर। परमेश्वरलाई पर्छ, उहाँले क्रोधको बेलामा तिनीहरूलाई दण्ड दिनुहुनेछ। लेखिएको छ: “दण्ड दिने काम मेरो हो; म साटो फेर्ने छु।” * परमप्रभु भन्नुहुन्छ।^{२०}यसर्थ तिमीहरूले यसो गर्नु: “यदि तिम्रो शत्रु भोको छ भने, उसलाई खुवाऊ। यदि तिम्रो शत्रु प्यासा छ भने तिनलाई पानी देऊ। यस प्रकारले तिमीले ती मानिसहरूलाई लज्जित पार्ने छौ।” *^{२१}दुष्टले तिमीलाई नजितोस्, तर भलाइले दुष्टलाई जित।

सरकारको शासकहरूको आज्ञा मान्नु

१३ तिमीहरू सबैले शासकहरूको आज्ञा मान्नुपर्छ। किनभने शासकहरूलाई अधिकार प्रदान गर्ने परमेश्वर हुन्। अनि अहिले घरि शासन गर्नेहरू परमेश्वरबाट नियुक्त गरिएका हुन्।^१यसैले जो शासकहरूको विरोधमा जान्छ उ परमेश्वरको नियुक्तिको विरोधमा जान्छ। जो शासकको विरोधमा जान्छ उ दण्डित हुनेछ।^२जसले उचित काम गर्दछन् उनीहरूलाई शासकहरूदेखि डराउने काम छैन। तर जसले अनुचित काम गर्दछन् उनीहरूलाई शासकहरूदेखि डराउनु पर्छ। के तिमीहरू शासकहरूका डरबाट मुक्त हुन चाहन्छौ? तब उचित काम गर, शासकहरूले तिमीहरूको प्रशंसा गर्नेछन्।^३शासकवर्ग

तिमीहरूलाई सहयोग गर्ने परमेश्वरको सेवक हुन्। तर तिमीले अनुचित काम गर्‍यो भने, तिमी डराउँछौ। शासकसँग दण्ड दिने अधिकार छ अनि उसले यो अधिकार चलाउँछ। अनुचित काम गर्नेलाई दण्ड दिने उ परमेश्वरको सेवक हो।^४तिमीले शासकको आज्ञा मान्ने पर्छ, तिमीले मान्ने पर्छ किन कि मानेनौ भने तिमीले दण्ड पाउन सक्छौ। तिमीले मान्नु पर्छ किनभने तिमी जान्दछौ कि असल काम गरिनु पर्छ।

^५अनि यसैकारण तिमीहरूले कर पनि तिर्नु पर्दछ। शासकहरू परमेश्वरको सेवा गरिरहेछन् अनि त्यसैको लागि तिनीहरूले आफ्नो समय दिन्छन्।^६तिमीले जे दिनुपर्छ सबै मानिसलाई देऊ। तिमीले जसलाई कर र महसूल तिर्नु परेको हुन्छ उसलाई तिर। आदर गर्नुपर्ने मानिसलाई आदर गर। सम्मान गर्नुपर्ने मानिसलाई सम्मान गर।

अरूलाई प्रेम गर्नु नै व्यवस्था हो

^७तिमी कसैप्रति ऋणी हुनु हुँदैन। तर तिमीहरू सधैं एकाअर्कामा प्रेमको ऋणी हुनुपर्छ। जसले अरूलाई प्रेम गर्दछ उसले सम्पूर्ण व्यवस्था मान्दछ।^८म यो किन भन्दैछु? किनभने व्यवस्थाले भन्दछ, “व्यभिचारको पाप नगर, हत्या नगर, कुनै कुरो नचोर, अरूको चीजको लोभ नगर।” * यी सबै आदेशहरू र अन्य आदेशहरू एउटै आदेशमा समाहित छन्: “आफूलाई प्रेम गरे जस्तै अरूलाई प्रेम गर।” *^९प्रेमले कसैलाई चोट पुर्‍याउँदैन। अतः प्रेम गर्नु नै सबै व्यवस्थाको पालन गर्नु हो।

^{१०}मेरो भनाइको कारण यो हो कि हामी अप्ठ्यारो समयमा बाँचिरहेछौ। हो, अब निद्राबाट व्यूँभिने तिम्रो समय आएको छ। किनभने जतिबेला हामीले विश्वास गर्‍यो त्यस बेलाको भन्दा अहिले हाम्रो मुक्ति हामी नजिक भएको छ।^{११}“रात” * प्रायः सिद्धिसव्यो “दिन” * लगभग यहाँ आइसक्यो। यसर्थ: हामीले कामगर्न रोक्न पर्दछ जुन अन्धकारको हो, अनि हामीले आफूलाई उज्यालाका कामहरू शुरू गर्न तयार बनाउनु पर्छ।^{१२}दिनका मानिसहरू जस्तो हामीले स्वच्छतापूर्वक काम

“व्यभिचारको ... लोभ नगर” प्रस्थान २०:१३-१५, १७।

“आफूलाई ... गर” लेवी १९:१८।

“दण्ड ... फेर्ने छु” व्यवस्था ३२-३५।

“यदि तिम्रो ... पर्ने छौ” हितोपदेश २५:२१-२२।

रात पापपूर्ण संसारको प्रतीक।

दिन असल समयको आगमनको प्रतीक।

गर्नुपर्छ। हामी जंगली र खर्चिलो भोजमा भुलिनु हुँदैन। हामी मालु हुँदैन। हामीले व्यभिचारको पापहरू गर्नु हुँदैन र हामीले आफ्ना शरीरले कुनै पाप गर्नु हुँदैन। हामीले भ्रगडा गर्नु हुँदैन र ईर्ष्या गर्नु हुँदैन।^{१४} त्यसको सदृशमा आफूले प्रभु येशू ख्रीष्टलाई पहिर। आफ्नो पापमय स्वभाव र त्यसको पापमय इच्छाहरूलाई सन्तुष्टी नदेऊ।

अरूको भर्त्सना नगर

१४ कमजोर विश्वास भएका आफ्ना समूहका सदस्यहरूलाई अप्नाउन अस्वीकार नगर। अनि तिनीहरूको विचारमाथि तिनीहरूसित तर्क नगर।^२ आफूलाई जे मन पर्छ त्यो खानसक्छु भन्ने विश्वासहरू एउटा व्यक्तिको हुन सक्छ। तर कमजोर विश्वास हुने अर्को व्यक्तिले सोचन सक्छ कि उ खालि सागसब्जी मात्र खान सक्छ।^३ अनि जे पनि खान सक्छु भन्ने मान्छेले त्यो सागसब्जी मात्र खाने मान्छे भन्दा उत्तम छु भनेर आफूलाई ठान्नु हुँदैन। अनि सागसब्जी मात्र खाने मान्छेले पनि सबै खाने मान्छे गलत हो भनेर सोच्नु हुँदैन। परमेश्वरले ती दुवैलाई ग्रहण गर्नुहुन्छ।^४ तिमीले अरूको सेवकलाई जाँच सक्तौ। उसको स्वामीले मात्र त्यसको ठीक र बेठीकको निर्णय गर्नसक्छ। अनि परमप्रभुको सेवक ठीक बनेछ किनभने प्रभु तिनलाई ठीक बनाउनु समर्थ हुनुहुन्छ।

^५ कुनै व्यक्तिले एउटा दिनलाई अर्को दिनभन्दा महत्वपूर्ण ठान्नसक्छ। अनि अर्को व्यक्तिले सबै दिन एकै ठान्न सक्छ। हरेक व्यक्ति आफ्नो विश्वासमा निश्चित हुनुपर्छ।^६ जसले एउटा दिन भन्दा अर्को दिन महत्वपूर्ण भनेर सोच्दछ उसले त्यो परमप्रभुको लागि सोच्दछ। अनि जसले सबै थोक खान्छु भन्छ त्यसले प्रभुको लागि खाँदछ। हो, त्यस खानाको लागि उसले प्रभुलाई धन्यवाद दिँदछ। अनि जसले केही थोक खान अस्वीकार गर्दछ उसले प्रभुकै लागि अस्वीकार गरिरहेछ। उसले पनि परमेश्वरलाई धन्यवाद दिँदछ।^७ हो, हामी सबैजना प्रभुको लागि बाँच्छौं। हामी आफ्नै निम्ति बाँच्दैनौं अथवा आफ्नै निम्ति मर्दैनौं पनि।^८ यदि हामी बाँच्छौं भने, हामी प्रभुको लागि बाँचिरहेछौं। अनि यदि हामी मर्छौं भने, हामी प्रभुको लागि मर्दछौं। यसैले हामी मरौं कि हामी बाँचौं हामी प्रभुकै हौं।

^९ यही कारणले गर्दा ख्रीष्ट मर्नुभयो र मृत्युबाट बाँच्य। ख्रीष्टले त्यसै गर्नुभयो र उहाँ मरेकाहरूका लागि पनि र बाँचेकाहरूका लागि पनि प्रभु हुनसक्नु भयो।^{१०} तब तिमी ख्रीष्टमा भाइ भनेर किन जाँच्छौ? अथवा तिमीले आफूलाई आफ्ना दाजु-भाइभन्दा ठूला किन ठान्छौ? हामी सबैजना परमेश्वरका सम्मुख उभिनु पर्छ। अनि उहाँले हामीसबैलाई जाँच्नुहुन्छ।^{११} हो, यो धर्मशास्त्रमा लेखिएको छ:

“प्रत्येक मानिस मेरो सामु भूवने छ; अनि प्रत्येकले परमेश्वरलाई मान्नेछ। निःसन्देह म बाँचे जस्तै, यी कुराहरू हुनेछन्, परमप्रभु भन्नु हुन्छ।”

यशैया ४५:२३

^{१२} अतः हामी प्रत्येकले परमेश्वरको अगाडि आफ्नो हिसाब दिनु पर्नेछ।

अरूलाई पापी भनेर दोष नलगाऊ

^{१३} यसैले एकअर्कालाई जाँच्ने काम बन्द गरौं। त्यसको सदृशमा तिमीले दाजु-भाइका वा दिदी-बहिनीका बाटोमा वाधा नहान्ने वा केही त्यस्तो नगर्ने निश्चय गर जसले गर्दा ती पाप गर्न तिर डोरिन सक्लान्।^{१४} म प्रभु येशूमा छु। अनि म जान्दछु कुनै खाद्य आफैमा फोहोर छैन। तर यदि कसैले फोहोर भनेर विश्वास गर्छ भने त्यो उसैको लागि फोहोर छ।^{१५} केही खाँदामा यदि तिमीले आफ्ना दाजु-भाइ दिदी-बहिनीको भावनामा चोट पुर्याउँछौ भने तिमीले प्रेमको बाटो पछ्याउँदैनौ। कसैले गलत संभेको खाना खाएर तिमीले उसलाई नष्ट गर्नु हुँदैन। ख्रीष्ट त्यस व्यक्तिको लागि पनि मर्नुभयो।^{१६} आफूलाई असल लागेको कुनै कुराको निन्दा हुन नदेऊ।^{१७} परमेश्वरको राज्यमा खानु र पिउनुको कुनै महत्व छैन। परमेश्वरको राज्यमा महत्वपूर्ण कुरा त यी हुन्: धार्मिकता, शान्ति र पवित्र आत्मामा आनन्द।^{१८} कसैले यस प्रकारले ख्रीष्टको सेवा गरे परमेश्वरलाई खुशी पार्दछ। अनि त्यो व्यक्ति अरूहरूद्वारा स्वीकृत हुनेछ।

^{१९} यसैले कठोर परिश्रमको साथ त्यस्तो काम गरौं जसबाट शान्ति छाउँछ। अनि त्यस्तो काम गरौं जसमा कि त्यो एकाअर्कामा सहयोग बन्न सकोस्।^{२०} खानालाई

परमेश्वरको कार्य नष्ट गर्न नदेऊ। हरेक खाद्य खान लायकको हुन्छ। तर अर्कालाई पापमा पार्ने खाना खानु अनुचित हो।^{२१} मासु वा दाखरस वा अरू कुनै थोक जसले तिम्रा दाजु-भाइ, दिदी-बहिनीलाई पापमा धकेल्दछ, त्यो नखानौ असल।

^{२२} धी चीजहरूमा तिम्रो विश्वास परमेश्वर र आफूमाभ राख्नु पर्छ। अपराध बोध नगरी आफूले उचित ठहर्‍याएको काम गर्ने व्यक्ति धन्य हो। उसलाई परमेश्वरबाट आशिष प्रदान गरिन्छ।^{२३} तर कसैले शंका गर्दै केही कुरो खान्छ भने उ स्वयं नै दोषी हुँदछ। किन? किनभने उसलाई त्यो उचित हो भन्ने भरोसा भएन अनि भरोसा नभई गरेको जे कुरा पनि पाप हो।

१५ हामीहरूमध्ये जो विश्वासमा दरिला छौं कमजोर व्यक्तिलाई सहयोग गर्नु पर्छ। कमजोर व्यक्तिहरूलाई हामीले सघाउनुपर्छ। हामीले आफैलाई मात्रै खुशी तुल्याउन हुँदैन।^१ तिनीहरूलाई विश्वासमा दरिला बनाउन र तिनीहरूका भलाइको लागि हामी प्रत्येकले अरूलाई खुशी पार्नुपर्छ।^२ ख्रीष्ट पनि आफू स्वयंलाई खुशी राख्ने कोशिश गर्नुभएन। उहाँको विषयमा धर्मशास्त्रमा भनिएको छ: “जसले तिमीलाई अपमान गरे ती अपमान ममाथि परे।”^३ बितेका दिनहरूमा लेखिएका हरेक कुरो हामीलाई शिक्षा दिनु लेखिएको थियो। हामीले आशा गर्न सक्ौं भनेर नै ती लेखिएका थिए। धर्म शास्त्रबाट आउने धैर्य र बलबाट हामी आशा प्राप्त गर्न सक्ौं।^४ धैर्य र बल परमेश्वरबाट उत्पन्न हुन्छ। अनि म प्रार्थना गर्छु कि परमेश्वरले तिमीहरूलाई ख्रीष्ट येशूको उदाहरण अनुसार तिमी आफैहरूमाभ मेल-मिलापमा राख्नु।^५ त्यसपछि तिमीहरू सबै एक भएर मिल्नेछौ। तिमीहरू सबै एक भएर हाम्रा प्रभु येशू ख्रीष्ट पिता प्रति महिमा प्रदान गर्नेछौ।^६ ख्रीष्टले तिमीहरूलाई ग्रहण गर्नुभयो। यसैले परमेश्वरको महिमाको निमित्त तिमीहरूले एकाअर्कालाई स्वीकार गर्नुपर्छ।^७ म तिमीहरूलाई भन्दछु कि परमेश्वरको विश्वासनीयताको निमित्त र यहूदी पुर्खाहरूलाई आफूले दिनुभएको प्रतिज्ञालाई पक्का गर्नको निमित्त ख्रीष्ट यहूदीहरूका सेवक बन्नुभयो।^८ ख्रीष्ट सेवक बन्नुभयो ताकि अ-यहूदीहरूले परमेश्वरप्रति उहाँको करूणाको प्रशंसा गर्नु। धर्मशास्त्रले भन्छ:

“यसैले म अ-यहूदीहरूमा तिमीहरूलाई धन्यवाद दिनेछु; म तिमीहरूका नामको स्तुति गाउने छु।”

भजनसंग्रह १८:४६

^९ धर्मशास्त्रले यसो पनि भन्छ:

“तिमी अ-यहूदीहरू परमेश्वरका मानिसहरूसँगै खुशी होऊ।”

व्यवस्था ३२:४३

^{१०} अनि फेरि त्यसले भन्छ:

“तिमीहरू सबै अयहूदीहरू! परमप्रभुको प्रशंसा गर; सबैले उहाँको प्रशंसा गर्नुपर्छ।”

भजनसंग्रह ११७:१

^{११} अनि यशैयाले भनेका छन्:

“एकजना व्यक्ति यस्सीका परिवारबाट* आउने छन्। ती व्यक्तिले अयहूदीहरूमाथि राज गर्नेछन्; अनि ती व्यक्तिको कारणले अ-यहूदीहरूले आशा प्राप्त गर्नेछन्।”

यशैया ११:१०

^{१२} तिमीहरूले परमेश्वरमा विश्वास गर्ने हुनाले, परमेश्वर जो आशाको मुहान हुनुहुन्छ, उहाँले तिमीहरूलाई आनन्द र शान्तिले पूर्ण गर्नु। तब तिमीहरूको आशा पवित्र आत्माको शक्तिद्वारा परिपूर्ण बनेछ।

पावल आफ्नो कार्यबारे भन्दछन् *

^{१३} भेरा दाजु-भाइहरू र दिदी-बहिनीहरू, म निश्चित छु कि तिमीहरू भलाइले भरिएका छौ। म जान्दछु तिमीहरूसँगै चाहे जाति सम्पूर्ण ज्ञान छ अनि तिमीहरूले एक अर्कालाई उपदेश दिनसक्छौ।^{१४} मैले तिमीहरूलाई संभाउनलाई केही कुराहरू खुलस्त गरी लेखेको छु। मैले यसो गरेको कारण परमेश्वरले मलाई यो विशेष

उपाहार दिनु भएको छ। ^{१६}अ-यहूदीहरूलाई सहयोग गर्नु भनेर परमेश्वरले मलाई खीष्ट येशूका सेवक बनाउनु भएको छ। उहाँको सुसमाचारहरू प्रचार गरेर मैले परमेश्वरको सेवा गरें। मैले यसो गर्नाको उद्देश्य अ-यहूदीहरू परमेश्वरका ग्रहणयोग्य बलिहरू बन्नसक्नु भन्ने हो। पवित्र-आत्माद्वारा तिनीहरू पवित्र पारिए।

^{१७}यसैले म ती कुराहरूका घमण्ड गर्दछु जुन मैले परमेश्वरका निम्ति खीष्ट येशूमा गरें। ^{१८}अ-यहूदीहरूलाई परमेश्वरको आज्ञाकारी बनाउनमा वचन र कर्मद्वारा खीष्टले मेरो मार्फत जे गर्नु भएको छ त्यसबारे मात्र बोल्ने आँट म गर्नेछु। ^{१९}अनि तिनीहरूले परमेश्वरको आत्माको शक्तिद्वारा गरिएका चमत्कारहरू र आश्चर्यलाई देखेर आज्ञा पालन गरे। पूरै यरूशलेमदेखि इल्लिरिकमसम्म खीष्टको सुसमाचार प्रचार गर्ने काम मैले सिद्ध्याएँ। ^{२०}जहाँ-जहाँ खीष्टलाई जानिदैन ती-ती ठाउँहरूमा मात्र सुसमाचार प्रचार गर्ने इच्छा सदा मेरो रहेको छ। मैले यसो गरें कारण कसैले पहिल्यैबाट थालिसकेको काममाथि निर्माण गर्न मैले चाहिनँ। ^{२१}तर धर्मशास्त्रमा लेखिएको छ:

“मानिसहरू जसलाई उहाँको विषयमा भनिएको छैन, तिनीहरूले देखेछन्; मानिसहरू जसले उहाँको विषयमा सुनेका छैनन्, तिनीहरूले बुझेछन्।”

यशैया ५२:१५

पावलको रोम भ्रमण गर्ने इच्छा

^{२२}यही कारणले गर्दा म तिमीहरूकहाँ आउन धेरै पल्ट रोकिएको छु।

^{२३}अब यस भेकमा मैले आफ्ना कामहरू सिद्ध्याएँ। अनि धेरै वर्षदेखि म तिमीहरू कहाँ आउन चिन्तित थिएँ। ^{२४}यसैले स्पेन जाँदा म तिमीहरूलाई भेट्ने आशा गर्छु। निश्चय, म स्पेन भएर जाँदाखेरि तिमीहरूलाई भेट्ने आशा गर्छु। केही बेर तिमीहरूका साथमा आनन्द मनाउने आशा गर्छु अनि त्यसपछि तिमीहरूले मेरो यात्रामा साथ दिन सकछौ। ^{२५}अहिले म परमेश्वरका मानिसहरूलाई मदत गर्न यरूशलेम गइरहे छु। ^{२६}यरूशलेममा परमेश्वरका कतिपय मानिसहरू गरीब छन्। ^{२७}म्यासिडोनिया र अब्रैयाका विश्वासीहरू यरूशलेमका ती मानिसहरूलाई चन्दा दिएर सघाउन

खुशी थिए। तिनीहरू सहयोग दिन खुशी थिए। वास्तवमा, यरूशलेमका गरीबहरूलाई मदत गर्न ती वाध्य छन्। यहूदीहरूको आत्मिक आशिर्वादमा सहभागी भएकाले ती अ-यहूदीहरूले सघाउनु पर्छ। त्यसैले तिनीहरूले आफ्ना भौतिक वस्तुहरू तिनीहरूलाई सघाउन उपयोग गर्नुपर्छ। यसको लागि तिनीहरू यहूदीहरूका ऋणी छन्। ^{२८}मैले निश्चित गर्नु छ कि यरूशलेमका गरीबहरूले ती सबै पैसा पाऊन् जुन तिनीहरूलाई दिइएको छ। यो काम सकेर म स्पेन जान्छु। स्पेन जाँदाहुँदा, म तिमीहरूकहाँ आउँछु। ^{२९}जब म तिमीहरूलाई भेट्न आउँछु म खीष्टको सम्पूर्ण आशिषसितै आउँछु।

^{३०}दाजु-भाइ र दिदी-बहिनीहरू, म तिमीहरूलाई बिन्ती गर्दछु, मेरो निम्ति परमेश्वरलाई प्रार्थना गरेर मलाई मेरा काममा सहयोग गर। हाम्रा प्रभु येशू खीष्टको नाममा र पवित्र आत्माले दिने प्रेमद्वारा म यो विन्ती गर्दछु। ^{३१}प्रार्थना गर कि म यहूदियाका अविश्वासीहरूबाट जोगिन सकूँ। मैले उनीहरूका निम्ति लगेको सहयोगलाई यरूशलेममा परमेश्वरका मानिसहरूले सहर्ष स्वीकार गर्नु भनेर पनि प्रार्थना गर्दिछ। ^{३२}त्यसपछि परमेश्वरले चाहनुभयो भने म तिमीकहाँ आउने छु। म खुशीले आउने छु तिमीहरूसँगै विश्राम लिन छु। ^{३३}परमेश्वर जो शान्तिका स्रोत हुनुहुन्छ, तिमीहरू सबैसित रहून्। आमिन।

अन्तिम शब्दहरू

१६ म तिमीहरूलाई हाम्री बहिनी फिबीसँग परिचित गराउन चाहन्छु। उनी सिनक्रिया मण्डलीकी सेविका हुन्। ^२परमप्रभुका मानिसहरूलाई सुहाउँदो हिसाबले उनलाई प्रभुको नाउँमा उनले चाहेका कुरामा जसरी भए पनि सघाऊ। उनले मलाई खुबै सहयोग गरेकी छन् र उनले धेरै अरूहरूलाई पनि सघाएकी छन्।

^३प्रेस्कीला र अक्वीलालाई नमस्कार गर। खीष्ट येशूमा तिनीहरूले मसँगै काम गर्छन्। ^४तिनीहरूले मेरो जीवन बचाउन आफ्ना जीवन पनि जोखिममा हालेका थिए। म तिनीहरूलाई धन्यवाद दिँदछु र अ-यहूदीहरूका सबै मण्डलीहरूले पनि कृतज्ञ छन्। ^५अनि उनीहरूका घरमा भेला हुने मण्डलीलाई पनि नमस्कार।

मेरा प्रिय मित्र इपेनितसलाई नमस्कार। एशियामा खीष्टलाई मान्ने उनी प्रथम व्यक्ति हुन्। ^६मरियमलाई पनि नमस्कार। उनले तिमीहरूका लागि कठिन काम

गरेकी छन्।^७ एन्ड्रोनिकस र युनिसलाई पनि नमस्कार। तिनीहरू मेरा आफन्त हुन् र मसँगै जेलमा थिए। तिनीहरू प्रेरितहरूद्वारा सम्मानित छन्। तिनीहरू मभन्दा अगाडि ख्रीष्टका विश्वासीहरू बनेका थिए।^८ परमप्रभुको नाउँमा एमप्लिआतसलाई नमस्कार।^९ उर्बनिसलाई नमस्कार। उनी ख्रीष्टका एक सह-सेवक हुन्। मेरा प्रिय मित्र स्ताकिसलाई पनि नमस्कार।^{१०} अपोल्लसलाई पनि नमस्कार। उनी ख्रीष्टका साँचो विश्वासीको रूपमा जाँचिएका थिए र प्रमाणित पनि भए। अरिस्तोबलस परिवारका सबै सदस्यहरूलाई नमस्कार।^{११} हेरोदियनलाई नमस्कार, उनी मेरा कुटुम्ब हुन्। नर्सिसस परिवारलाई पनि नमस्कार जो प्रभुमा छन्।^{१२} त्रिफेना र त्रिफोसालाई पनि नमस्कार। ती नारीहरू प्रभुमा खुबै खटेका छन्। मेरा प्रिय मित्र परसीसलाई पनि नमस्कार। उनी पनि प्रभुमा खुब खटिन्।^{१३} रूफसलाई पनि नमस्कार। उनी प्रभुमा विशेष व्यक्ति हुन्। उनकी आमालाई पनि नमस्कार। उनी मेरी पनि आमा हुन्।^{१४} अर्सिक्रितस, पलेगन, हर्मस, पत्रोबास अनि ख्रीष्टमा भएका सबै दाजु-भाइ दिदी-बहिनीहरूलाई पनि नमस्कार।^{१५} फिलोलोगस र जुलिया, नेरियस र उनकी बहिनी ओलिम्पासलाई नमस्कार। अनि उनीहरूसँग भएका सबै विश्वासीहरूलाई नमस्कार।^{१६} जब तिमीहरू भेट हुन्छौ एकअर्कालाई, पवित्र चुम्बनद्वारा अभिवादन गर। ख्रीष्टका सम्पूर्ण मण्डलीहरू तिमीहरूलाई अभिवादन चडाउँछन्।

^{१७} दाजु-भाइहरू र दिदी-बहिनीहरू, परस्परमा फुट ल्याउनेहरूसँग होशियार रहौ। अरूहरूको विश्वासमा वाधा ल्याउनेहरूसँग पनि होशियार बस। तिमीहरूले पाएको शिक्षाको उल्टो तिनीहरूले सिकाउँछन्। ती मानिसहरूबाट अलग बस।^{१८} त्यस किसिमका मानिसहरूले हाम्रा प्रभु ख्रीष्टको सेवा गर्दैनन्। तिनीहरू आफैँ खाँचोको निम्ति मात्र काम गर्दछन्। सीधासादाहरूलाई ती आफ्ना चिप्ला कुरा र खुशामदीले मूर्ख बनाउँदछन्।^{१९} सबै विश्वासीहरू जान्दछन् कि तिमीहरूले परमेश्वरको

आज्ञा पालन गर्दछौ। त्यही कारणले गर्दा म तिमीहरूसँग अत्यन्त खुशी छु। तर म चाहन्छु असल कुरामा तिमीहरू बुद्धिमानी बन्नुपर्छ। अनि दुष्ट कुरामा तिमीहरू अबोध बन्नुपर्छ भन्ने म चाहन्छु।

^{२०} परमेश्वर जसले शान्ति ल्याउनुहुन्छ उहाँले शैतानलाई चाँडै हराउनु हुनेछ र उहाँले तिमीहरूलाई त्यसमाथि शक्ति प्रदान गर्नुहुनेछ। हाम्रा प्रभु येशूको अनुग्रह तिमीहरूलाई होस्।

^{२१} तिमोथी, मेरा सहकर्मीले तिमीहरूलाई नमस्कार चडाउँदछन्। लूसियस, यासोन, अनि सोसिपेटरले (जो मेरा आफन्तहरू हुन) पनि तिमीहरूलाई नमस्कार पठाउँदछन्।

^{२२} म तर्तियस हुँ, पावलले जे बोले ती कुराहरू म लेख्दैछु। अनि परमप्रभुमा म तिमीहरूलाई नमस्कार गर्दछु।

^{२३} गायसले यहाँ मलाई साथै सम्पूर्ण मण्डलीलाई आफ्नो घर चलाउनु दिइराखेका छन्। उनले पनि तिमीहरूलाई नमस्कार भनेका छन्। इरास्तस अनि हाम्रा भाइ क्वार्टसले पनि तिमीहरूलाई नमस्कार भनेका छन्। इरास्तस यस शहरका खजाञ्ची हुन्।^{२४} *

^{२५} परमेश्वरको महिमा होस्। परमेश्वरले मात्र तिमीहरूका विश्वासलाई बलियो पार्न सक्नु हुन्छ। उहाँले सुसमाचारको उपयोग गर्न सक्नुहुन्छ जुन म तिमीहरूको विश्वास दरिलो बनाउन प्रचार गर्दछु। त्यो सुसमाचार जुन म प्रचार गर्छु त्यो येशू ख्रीष्टको बारेमा छ।^{२६} त्यो सुसमाचार गुप्त-सत्य जुन परमेश्वरले प्रकट गर्नुभयो। अनि त्यो गुप्त-सत्य सृष्टि काल देखि नै लुप्त थियो। तर त्यो गुप्त-सत्य अगमवक्ताहरूका लेखाइद्वारा हामीलाई ज्ञान गराइएको छ। अनन्त परमेश्वरको आज्ञाले यो गुप्त-सत्य अ-यहूदीहरूलाई ज्ञान गराइयो। यसले आज्ञाकारिता उत्पन्न गर्छ जुन विश्वासबाट आउँदछ।^{२७} येशू ख्रीष्ट मार्फत एक मात्र सर्वज्ञानी परमेश्वरको महिमा होस्। आमिन।

कोरिन्थीहरूलाई पावलको पहिलो पत्र

१ पावलबाट प्रणाम। परमेश्वरले इच्छा गरेकाले म ख्रीष्ट येशूको प्रेरित* बन्न परमेश्वरद्वारा बोलाइएको छु।

हाम्रा ख्रीष्टमा भाइ सोस्थनेसबाट पनि।

कोरिन्थमा भएका परमेश्वरको मण्डली जसलाई ख्रीष्ट येशूमा पवित्र गराइएका छन्, औ जसलाई परमेश्वरले उहाँको पवित्र मानिसहरू हुन बोलाइएका छन्। तिमीहरूलाई पनि प्रत्येक ठाउँका अरू सबै मानिसहरूसँगै निम्त्याएको छ, जसकोमा ख्रीष्टमाथि विश्वास छ-जो हाम्रो तथा तिनीहरूका परमप्रभु हुन्। हाम्रा पिता परमेश्वर र प्रभु येशू ख्रीष्टबाट तिमीहरूलाई अनुग्रह र शान्ति।

पावल परमेश्वरलाई धन्यवाद चढाउँछन्

परमेश्वरले ख्रीष्ट येशूको माध्यममा तिमीहरूलाई दिइएको अनुग्रहको निम्ति म आफ्ना परमेश्वरलाई सधैं धन्यवाद चढाउँछु। येशूमा तिमीहरू हरतरहले आर्शिवाद पाएका छौ। तिमीहरू आफ्ना जन्मै बोली-बचन र सारा ज्ञानमा धन्य छौ। ख्रीष्टको सत्य बारे तिमीहरूमा प्रमाणित भएको छ। यसैले हाम्रा प्रभु येशू ख्रीष्टको पुनरागमन परिर्वाहुञ्जेल तिमीहरूलाई परमेश्वरको कुनै उपहारहरूको अभाव हुने छैन। परन्तु येशूले तिमीहरूलाई सदा सुदृढ राख्नु हुनेछ कि हाम्रा प्रभु येशू ख्रीष्टको पुनरागमनको दिनमा पनि तिमीहरूलाई केही दोष हुने छैन। परमेश्वर विश्वास योग्य छन्। एक उनै हुन् जसले तिमीहरूलाई आफ्ना पुत्र येशू ख्रीष्ट, हाम्रा प्रभुसित संगत गर्नु बोलाएका छन्।

कोरिन्थको मण्डलीमा फाटो

हाम्रा प्रभु येशू ख्रीष्टको नाउँमा म विनयपूर्वक भन्दछु, दाजु भाइहरू र दिदी-बहिनीहरू हो, तिमीहरू

आपसमा मिलेर बस जसले गर्दा तिमीहरू बिचमा फाटो नआओस्। एउटै विचार र एउटै उद्देश्य लिएर तिमीहरू एक भई बस भन्ने मेरो विन्ती छ। मेरा भाइ-बहिनीहरू हो, क्लोएको परिवारबाट मैले तिमीहरूका बारेमा सुनेको छु कि तिमीहरूको बिचमा भगडाहरू छ। मेरो भन्नुको तात्पर्य: यही हो तिमीहरूमध्ये कसैले “म पावललाई मान्छु”; कसैले “म अपोल्लोसलाई मान्छु”; कसैले “म केफासलाई मान्छु”; अनि कसैले “म ख्रीष्टलाई मान्छु” भन्छौ अरे। ख्रीष्टलाई विभिन्न दलमा बाँट्न सकिन्न। के पावल तिमीहरूका निम्ति क्रूसमा मरेका हुन् र? होइनन्! के पावलको नाउँमा तिमीहरू बपतिस्मा* भएका हौ र? होइनौ! परमेश्वरलाई धन्यवाद चढाउँछु कि तिमीहरूमध्ये क्रिसपस र गायसलाई बाहेक मैले कसैलाई पनि बपतिस्मा दिएको छैन। यसको निम्ति कृतज्ञ छु किनभने तिमीहरू मेरो नाउँमा बपतिस्मा भयो भनेर कसैले भन्न सक्ने छैन। हो, मैले स्तिफनसको परिवारलाई मात्र बपतिस्मा दिएको हुँ। तर अरू कसैलाई म आफूले बपतिस्मा दिएको कुराको मलाई सम्भन्ना छैन। ख्रीष्टले मलाई बपतिस्मा दिन पठाउनु भएको छैन। उहाँले मलाई शुभ सन्देश* सुनाउने काम अहाउनु भएको छ। तर शुभ संदेश सांसारिक ज्ञानको शब्दहरूमा सुनाउन होइन। शुभ सन्देश सुनाउँदा मैले सांसारिक ज्ञानका शब्दहरू प्रयोग गरे भने त ख्रीष्टको क्रूसले आफ्नो शक्ति हराउनेछ।

परमेश्वरको शक्ति र ख्रीष्टमा ज्ञान

पथभ्रष्टहरूका निम्ति क्रूस बारेको शिक्षा मूर्खतापूर्ण

बपतिस्मा एउटा ग्रीक शब्द जसको अर्थ कुनै व्यक्ति, चीजलाई पानीमा हलुका डुवाउनु, अथवा चोबु।

शुभ सन्देश पापबाट क्षमा र परमेश्वरसित अनन्त वास दिन भनेर मानिसहरूका निम्ति परमेश्वरबाट गरिएको एउटा उपाय; आमवाणी, सुसमाचार।

प्रेरित येशूले आफ्नो खास सहायक चुन्नु भएको मानिस।

ठहर्छ। तर हामी उद्धार पाइरहेकाहरूका निम्ति यो परमेश्वरको शक्ति हो। ^{१६}शास्त्रमा लेखिएको छ:

“म ज्ञानीहरूको ज्ञानलाई नष्ट गर्नेछु म बुद्धिमानीहरूको बुद्धिलाई शून्य पार्नेछु।”

यशैया २६:१४

^२ज्ञानी कहाँ छ? शिक्षित कहाँ छ? यस युगको दार्शनिक कहाँ छन्? परमेश्वरले यस संसारको ज्ञानलाई मूर्ख तुल्याएका छन्। ^{२१}परमेश्वरले आफ्ना ज्ञानद्वारा के चाहन्छन् भने: ज्ञानद्वारा संसारका मानिसहरूले परमेश्वरलाई चिनेन। त्यसैकारण परमेश्वरले जसले विश्वास गर्छन तिनीहरूको उद्धारको निम्ति मूर्खतापूर्ण लामे सुसमाचार दिनु भयो। ^{२२}यहूदीहरू प्रमाणको निम्ति चमत्कारहरू माग्छन्। ग्रीकहरू ज्ञान चाहन्छन्। ^{२३}तर हामी यही प्रचार गर्छौं: ख्रीष्ट कूसमा मारिनुभयो। तर यहूदीहरूको निम्ति यो एउटा ठूलो समस्या बन्छ। अयहूदीहरूलाई यो एउटा मूर्खता हो। ^{२४}तर ती जो परमेश्वरले छानेका ती यहूदी र अयहूदीहरूका निम्ति ख्रीष्ट उनै परमेश्वरको शक्ति र ज्ञान हुनुहुन्छ। ^{२५}किनकि परमेश्वरको मूर्खता धरि मानिसहरूको ज्ञान भन्दा ज्ञानी हुन्छ। परमेश्वरको दुर्बलता धरि मानव शक्ति भन्दा बलवान् हुन्छ।

^{२६}भाइ बहिनीहरू, परमेश्वरले तिमीहरूलाई बोलाए। यो विचार गर। अनि संसारले आफ्नै बुद्धिले पारख गरे अनुसारले तिमीहरूमध्ये धेरै बुद्धिमानी हौला। तिमीहरूमध्ये धेरै जना खुबै प्रभावशाली नहौला, अनि कोही मानिसहरू महत्वपूर्ण परिवारबाट आएको हुन सक्छ। ^{२७}तर ज्ञानी मानिसहरूलाई शर्ममा पार्न परमेश्वरले संसारका मूर्ख कुराहरू छान्छन्। बलिया मानिसहरूलाई लाज पार्न परमेश्वरले संसारका निर्धा कुराहरू छान्छन्। ^{२८}अनि परमेश्वरले संसारका ती तुच्छ मानिसहरूलाई छाने जो संसारले अवहेलना गर्छो अनि केही जस्तो मानेन। संसारले जुन कुरालाई महत्वपूर्ण ठान्छ तिनीहरूलाई नष्ट पार्न परमेश्वरले तिनीहरूलाई छान्नु भयो। ^{२९}उनको अघि कसैले घमण्ड नगरोस् भनेर नै परमेश्वरले यसो गरेका हुन्। ^{३०}परमेश्वरले तिमीहरूलाई ख्रीष्ट येशूको एक अंश बनाएका छन्। परमेश्वरबाट ख्रीष्ट हाम्रा लागि ज्ञान बन्नु भएको छ। ख्रीष्टको कारणले नै हामी परमेश्वर प्रति धार्मिक छौं; अनि हामी पापरहित छौं। अनि ख्रीष्टकै कारणले हामी पवित्र छौं। ^{३१}जस्तो धर्म

शास्त्रले भन्छ, “कसैले गर्व गर्छ भने उसले केवल प्रभुमा गर्व गरौस्।”*

कूसका ख्रीष्ट सम्बन्धी सुसमाचार

२प्यारा दाज्यु भाइ दिदी-बहिनीहरू हो, जब म तिमीहरूकहाँ आएँ, मैले तिमीहरूलाई परमेश्वरको सच्चाइ घोषणा गरे। तर मैले आलंकारीक शब्द लगाएर वा ज्ञानको कुरा गरिँन। ^२जतिजेल सम्म म तिमीहरूसित थिएँ, येशू ख्रीष्ट र उनको कूसको मृत्यु बाहेक अरू सब कुरा बिरुँ भन्ने मैले निश्चय गरेको थिएँ। ^३जब म तिमीहरूकहाँ आएँ, म कमजोर थिएँ अनि डरले कामिरहेको थिएँ। ^४मेरो वचन र प्रचार मानिसहरूलाई फुस्लाउने ज्ञानीका शब्दहरू थिएन, तर मेरो शिक्षाको प्रमाण शक्ति थियो जुन आत्मादेखि* आउँछ। ^५तिमीहरूको विश्वास मानिसको ज्ञानमा होइन तर परमेश्वरको शक्तिमा आधारित होस् भनी मैले त्यसो गरे।

परमेश्वरको ज्ञान

^६पाको भएका मानिसहरूलाई हामी ज्ञान दिदछौं। तर हामी जुन ज्ञान सिकाउछौं सांसारिक ज्ञान होइन। यो यस संसारका शासकहरूको ज्ञान पनि होइन। ^७तर हामी परमेश्वरका गुप्त ज्ञान बताउँदछौं जुन ज्ञान लुकाइएको छ। परमेश्वरले यस ज्ञान हाम्रो भलाईको लागि तयार गरेका हुन्। संसार सृष्टि हुनु भन्दा अघि नै उहाँले यो योजना बनाइसकेका थिए। ^८यस संसारका कुनै शासकहरूले यो ज्ञान बुभेनन्। यदि तिनीहरूले बुभेका भए तिनीहरूले महिमाका प्रभुलाई कूसमा टाँग्ने नै थिएनन्। ^९तर, जस्तो शास्त्रमा लेखिएको छ:

“कुनै आँखाले पनि नदेखेको, कुनै कानले पनि नसुनेको, कसैले चिन्ता सम्म नगरेको कुरा आफूलाई प्रेम गर्नेहरूका निम्ति परमेश्वरले तयार परेका छन्।”

यशैया ६४:४

^{१०}परमेश्वरले यी कुराहरू हामीलाई आत्माद्वारा देखाएका छन्।

“कसैले ... गरौस्” यर्मिया ६:२४।

आत्मा पवित्र आत्मा। परमेश्वरको आत्मा, येशूको आत्मा अनि आरामदायक पनि भनिन्छ। परमेश्वर र ख्रीष्टसित मिलेर संसारमा मानिसहरू माभ उनले परमेश्वरको काम गर्छन्।

आत्माले प्रत्येक कुरो बुझ्छ। परमेश्वरको गंभीर रहस्य समेत आत्माले बुझ्छ। ^१जसरी कसैले पनि अर्को मानिसको विचारहरू बुझ्न सक्दैन, खालि त्यो आत्मा जुन मानिसभित्र रहन्छ, त्यसले मात्र विचारहरू बुझ्छ। परमेश्वरको विषयमा पनि त्यस्तै हो। परमेश्वरका विचारहरू कसैले जान्दैन। तिनीहरू परमेश्वरकै आत्माले मात्र जान्दछ। ^२अब हामीले संसारमा भएको आत्मा पाएका छैनौं तर हामीले परमेश्वरबाट आत्मा पाएका छौं। हामीले यो आत्मा परमेश्वरले हामीलाई दिएका कुराहरू जान्न सक्ौं भनेर पाएका हौं। ^३जब हामी यी कुराहरू गछौं, हामी मानिसको ज्ञानले सिकाएको शब्दहरूमा भन्दैनौं। हामी आत्माले सिकाएका शब्दहरू नै प्रयोग गछौं। आत्मिक चीजहरू बताउनुलाई आत्मिक शब्दहरू नै बोल्छौं। ^४जो मानिस आत्मिक छैन उसले परमेश्वरको आत्माबाट आएका कुराहरू ग्रहण गर्दैन। उसले यी सब कुराहरू मूर्खतापूर्ण सम्भन्छ। उसले आत्मको कुरो बुझ्न सक्दैन, किन कि ती कुराहरूलाई आत्मिक रीतिले मात्र जाँचन सकिन्छ। ^५तर आत्मिक मानिस सबै कुराहरू खुट्ट्याउन समर्थ हुन्छ र अरू मानिसहरूले उसलाई जाँचन सक्दैनन्। शास्त्रले भन्छ:

^६ “परमप्रभुको मनलाई कसले जान्न सक्छ? के परमप्रभुलाई कसैले अहाउन सक्छ?”

यशैया ४०:१३

तर हामीसँग त ख्रीष्टको मन छ।

मानिसलाई मात्र भूलो हो

^३ दाजु-भाइ दिदी-बहिनीहरू, यसभन्दा अघि पनि मैले तिमीहरूसित आत्मिक मानिसहरूसित बोले भैं बोल्न सकेको थिइँ। मैले तिमीहरूसित सांसारिक मानिसहरूसित जस्तै बोल्नु परेको थियो, ख्रीष्टमा बालकहरूसित जस्तो। ^२मैले दिएको शिक्षा दूध जस्तै थियो, खँदिलो आहार थिएन। मैले त्यसो गर्नुको कारण तिमीहरू ठोस खाद्यको निम्ति योग्य थिएनौं। अनि अहिले पनि तिमीहरू खँदिलो आहारको निम्ति तयार भइसकेका छैनौं। ^३तिमीहरू अझै पनि आत्मिक मानिस बनेका छैनौं। आपस्तमा तिमीहरूको इर्ष्या र भगडा छँदैछ। यसले बुभाउँछ तिमीहरू आत्मिक होइनौं। सांसारका मानिसहरूको जस्तै तिमीहरूको व्यवहार छ। ^४तिमीहरूमै

कुनै एकले भन्छ, “म पावललाई मान्छु” अनि अर्कले भन्छ, “म अपोल्लोसलाई मान्छु।” जब तिमीहरू माभमा त्यस्तै कुरा चलछ भने के यसले तिमीहरूलाई सांसारिक मानिस भैं देख्छाउँदैन र?

^५अपोल्लोस ठूलो हो? होइन! के तिमी पावल ठूलो मानिस हो भन्ने सम्भन्छौं? होइन! हामी त केवल परमेश्वरका सेवक मात्र हौं जसले तिमीहरूलाई विश्वास गर्न सधाउँछौं। हामी सबैले परमेश्वरले हामीलाई गर्न खटाएको हाम्रो भाग गरेकाछौं। ^६मैले बिजन रोपें अनि अपोल्लोसले त्यसमा पानी हाले। तर परमेश्वरले बिरूवालाई बढाए। ^७यसकारण रोप्ने मानिस ठूलो होइन, अनि पानी हाल्ने पनि ठूलो होइन। केवल परमेश्वर महान हुन्, किन कि उनले बिरूवा स्याहाल्न र बढाउछन्। ^८रोप्ने मानिस र पानी हाल्ने मानिसको उद्देश्य एउटै हो अनि प्रत्येक मानिसले आ-आफ्नो परिश्रमको निम्ति इनाम पाउनेछ। ^९हामी केवल परमेश्वरको लागि साथ काम गर्ने खेतालहरू हौं।

अनि तिमीहरू परमेश्वरका खेत जस्तै हौं र घर हौं जो परमेश्वरका हो। ^{१०}परमेश्वरले दिएका पुरस्कारकै आधारमा मैले एउटा सिपाजु बढाइले भैं एउटा घरको जग बसालेको छु। अरूहरूले त्यसै घरेटीमाथि घर बनाउँदैनन्। तर प्रत्येक व्यक्तिले कसरी बनाउँछ, त्यस बारेमा उसले सोच्नु पर्छ। ^{११}जग बसालिसकिएको छ। कसैले अर्को जग बसाल्न सक्ने छैन। बसालि सकिएको त्यो जग येशू ख्रीष्ट हुनुहुन्छ। ^{१२}त्यो जगमाथी, कसैले सुन, चाँदी, अमूल्य पत्थर, काठ, स्याउला वा परालले बनाउन सक्छ। ^{१३}प्रत्येक व्यक्तिको काम देखिनेछ किनभने त्यस दिनद्वारा नै सफासँग त्यो देखाइनेछ। त्यो दिन* आगोसँग आउनेछ अनि प्रत्येकको कामको गुणस्तरको परख आगोले लिनेछ। ^{१४}त्यही जगमाथि उभ्याएको कुनै व्यक्तिको भवन यदि रह्यो भने, उसले त्यसको निम्ति इनाम पाउने छ। ^{१५}तर त्यो भवन जल्यो भने, उसले नोक्सान खप्नु पर्ने छ। उसलाई बचाइनेछ तर उ आगोबाट फुत्के भैं हुनेछ।

^{१६}तिमीहरूले बुझ्नु पर्छ कि तिमीहरू परमेश्वरका मन्दिर हौं। तिमीहरूभित्र परमेश्वरको आत्माले वास गर्छ। ^{१७}यदि कसैले परमेश्वरको मन्दिरलाई नष्ट गर्छ भने परमेश्वरले त्यस व्यक्तिलाई नष्ट गर्नेछन्। किन?

दिन त्यो दिन जुन दिन ख्रीष्ट जन्मै मानिसहरूलाई न्याय गने आउनु हुन्छ।

किनभने परमेश्वरको मन्दिर पवित्र हुन्छ। तिमीहरू स्वयं परमेश्वरको मन्दिर हो।

^{१८}कसैले आफैलाई धोखा नदिओस। यदि तिमीहरू मध्ये कसैले यस संसारमा आफूलाई ज्ञानी संभन्छ भने मूर्ख बन्नु पर्छ तब मात्र उ साँच्चिकै ज्ञानी बन्न सक्छ। ^{१९}किन? किनभने परमेश्वर समक्ष यो संसारको ज्ञान मूर्खता हो। धर्म शास्त्रमा यस्तो लेखिएको छ। “उहाँले ज्ञानी व्यक्तिको लागि तिनीहरूकै आफ्नो चलाकीमा फसाउँछन्।” * ^{२०}धर्मशास्त्रमा यस्तो पनि लेखिएको छ: “परमेश्वर ज्ञानी व्यक्तिको विचार बुझ्दछन्। उनले जान्दछन् कि तिनीहरूको विचार बेकामे हो।” * ^{२१}यसैले तिमीहरूले मानिसहरूको गर्व गर्नु पर्दैन। किनभने सबै थोकहरू तिमीहरूकै हुन्: ^{२२}पावल, अपोल्लोस र केफास: संसार, जीवन, मृत्यु, वर्तमान, भविष्य यी सबै तिमीहरूकै हुन्। ^{२३}अनि तिमीहरू ख्रीष्टका हौ र ख्रीष्ट परमेश्वरका हुन्।

ख्रीष्टका प्रेरितहरू

४ हामीबारे मानिसहरूले के संभनु पर्छ भने: हामी ख्रीष्टका सेवकहरू हौं। परमेश्वरको गोपनीय कुराहरू लिएर हामीलाई विश्वास गरिएको छ। ^२यदि कुनै कुराको निमित्त विश्वास गरिएको मानिसले प्रमाण गर्नु पर्छ कि उ त्यो विश्वासको योग्य छ। ^३यदि तिमीहरूबाटै म जाँचिन्छु भने मलाई केही छैन र कुनै मानव-अदालतद्वारा जाँचिन्छु भने पनि मलाई केही छैन। म आफै पनि आफूलाई जाँचिँनँ। ^४मेरो हृदयमा विश्वास छ कि मैले कुनै त्रुटी गरेको छैन। तर यसको अर्थ यो हुँदैन कि म निर्दोष छु। मलाई जाँच एउटै मात्र छन् जो परमेश्वर हुन्। ^५यसर्थ ठीक समय अघि मलाई नजाँच, प्रभु नआजेल सम्म मलाई पर्छ। उहाँले अन्धकारमा लुकेका कुराहरूमा प्रकाश छर्नेछन्। मानिसहरूका मनमा लुकेका कुराहरू उदांगो पारिदिने छन्। तब प्रत्येक मानिसले परमेश्वरबाट उसले पाउनु पर्ने प्रशंसा पाउनेछ।

^६दाजु-भाइ दिदी-बहिनीहरू! मैले अपोल्लोस र आफैलाई पनि तिमीहरूका अघि उदाहरणको रूपमा देखाँए। मैले यसो गरें किनभने यसबाट तिमीहरूले यसको अर्थ के हो बुझ्न सक्ने छौ। “लेखिएकोबाट

बाहिर नजाऊ।” तब तिमीहरूले एकलाई सुविस्ता र अर्कोको तिरस्कार गर्ने छैनौ। ^७तिमीहरू अरुभन्दा असल छौ भनेर कसले भन्छ? के तिमीहरूसित छ त्यो तिमीहरूलाई दिइएको हो। यसैले जब तिमीहरूसित भएको हरेक थोक तिमीहरूलाई दिइएको हो भने ती आफ्नो शक्तिले अर्जेको जस्तो त्यसको लागि किन घमण्ड गर्दछौ?

^८तिमीहरू संभन्छौ तिमीहरूलाई जे चाहिन्छ तिमीहरू सम्पन्न छौ अनि हामी बिने तिमीहरू राजा भएका छौ। म आशा गर्छु तिमीहरू साँच्चै राजाहरू हुन्थ्यौ। त्यसो भए हामी पनि तिमीहरूसँगै राजा हुनेथ्यौं। ^९तर मलाई यस्तो लाग्छ परमेश्वरले मलाई र अरु प्रेरितहरूलाई सबै भन्दा पछि पार्नु भएको छ। मरूभूमिमा मृत्यु दण्ड दिनुलाई निश्चित गरिएका मानिस भैं हामी छौं। सारा संसार देवदूत र मानिसहरूका लागि हामी तमाशा जस्तो बनाइएका छौं। ^{१०}ख्रीष्टका निमित्त हामी मूर्ख हौं। तर तिमीहरू चाँहि संभन्छौ तिमीहरू ख्रीष्टका निमित्त खुबै बुद्धिमानी छौ। हामी कमजोर छौं, तर तिमीहरू संभन्छौ तिमीहरू बलिया छौ। मानिसहरू तिमीहरूलाई आदर गर्छन्, तर हामीलाई अनादर गर्छन्। ^{११}अहिले पनि हामीले प्रशस्त खान र पिउन पाएका छैनौं अनि हाम्रा लुगा-फाटा पनि प्रशस्त छैन। हामी कहिले-कहीं कुटाइ समेत खाँदछौं। हाम्रा घर छैन। ^{१२}जिउनुको लागि हामी आफ्नै हातहरूले कठोर परिश्रम गर्दछौं। मानिसहरू हामीलाई सराफन्छन् तर हामी तिनीहरूलाई आशीर्वाद दिन्छौं। मानिसहरू हाम्रो खेदो गर्छन् तर हामी सहन्छौं। ^{१३}मानिसहरू हाम्रो बारे निन्दा गर्छन्, तर हामी उनीहरूसँग मित्रता भावले बोल्छौं। अहिलेसम्म मानिसहरू हामीलाई संसारको कसिगार र धरतीको मैला जस्तो संभन्छन्।

^{१४}तिमीहरूलाई लाज परोस् भन्ने मेरो मनसाय होइन। तर तिमीहरूलाई आफ्नै प्यारो बालकहरू जस्तो संभन्धी सम्भाउनुलाई म यी कुराहरू लेख्दैछु। ^{१५}ख्रीष्टमा तिम्रो दस हजार शिक्षकहरू हुन सक्लान् तर तिम्रा धेरै पिताहरू हुदैनन्। सुसमाचार* द्वारा ख्रीष्ट येशूमा म तिमीहरूका पिता भएँ। ^{१६}यसैले तिमीहरू पनि म जस्तै होऊ भनी बिन्ती गर्छु। ^{१७}यसकारण म तिमीथीलाई तिमी भएकोमा पठाउँदैछु। परमप्रभुमा उनी मेरा पुत्र हुन्।

*“उहाँले ... फसाउँछन्” अय्यूब ५:१३।

*“परमेश्वर ... बेकामे हो” भजनसंग्रह ६४:११।

सुसमाचार पापको क्षमा र परमेश्वर सितको अनन्त बासको निमित्त परमेश्वरले दिनुभएको युक्तियुक्त समाचार।

म तिमीथीलाई माया गर्छु, उनी विश्वासनीय छन्। म ख्रीष्ट येशूमा कुन प्रकारले रहेको छु त्यो उनले तिमीहरूलाई संभाउने छन्। यही जीवन मार्ग म सबै ठाउँहरूका मण्डलीहरूलाई सिकाउँछु।

^{१८}तिमीहरूमध्ये कति जना घमण्ड गरिहेका होलान् किनभने तिनीहरू सम्भन्धन् कि म फेरि तिमीहरू भएकोमा आउँदिन। ^{१९}तर म चाँहि सबै तिमीहरूकहाँ चाँहि आउने छु। परमप्रभुले चाहे म अवश्यै आउनेछु। तब म केवल हेर्दिन कि यी घमण्डीहरू के भन्न सक्दो रहेछन् तर म यो हेर्छु कि तिनीहरू के गर्नु सक्दो रहेछन्। ^{२०}किनकि परमेश्वरको राज्य कुरामा व्यक्त गरिदिन, तर शक्तिमा छ। ^{२१}तिमीहरू कुन चाँहि चाहन्छौ:

म तिमीहरूकहाँ डन्डा लिएर आउनु अथवा प्रेम र नम्रता लिएर आउनु?

मण्डलीमा नैतिक समस्या

प तिमीहरू माभ यौन पाप छ भन्ने कुरो मानिसहरूले गर्दछन्। वास्तवमा यस्तो अनैतिकता त परमेश्वरको बारेमा नजान्नेहरूमा पनि पाइँदैन। मानिसहरू भन्छन्, कसैले आफ्नै बाबुकी स्वास्नीलाई पनि राखेको। ^२अनि अभै पनि तिमीहरू आफ्नो गर्व नै गर्दछौ! तिमीहरूलाई त दुःख पो लाग्नु पर्ने हो। जुन मानिसले यस्तो पाप गर्छ त्यसलाई त आफ्नो दलबाट अलग गर्नु पर्ने थियो। ^३मेरो शरीर तिमीहरूसित छैन तर आत्मामा म तिमीहरूसितै छु। अनि मैले त्यस मानिसलाई अधिबाटै न्यायगरि सकेको छु जसले यो यौन पाप गरेको छ। म आफू उसित भएकै जस्तो मैले उसलाई न्याय गरी सकेको छु। ^४हामी हाम्रा प्रभु येशूको नाउँमा एकत्रित होऊ। मेरो आत्माले म तिमीहरूसित हुनेछु र तिमीहरूको प्रभु येशूको शक्ति तिमीहरू सित हुनेछ। ^५अनि त्यस मानिसलाई शैतानको हातमा सुम्पिदेऊ, जसमा कि त्यसको पापी शरीर नष्ट होस् र उसको आत्मा चाँहि प्रभुको दिनमा बचाउन सकियोस्।

^६तिमीहरूको घमण्ड राम्रो संकेत होइन। “थोरै खमीरले* जम्मै डल्ला नै खमीरी बनाउँछ” यो जानेकै छौ। ^७बासी खमीर निकालि देऊ, तब मात्र तिमीहरू ताजा आँटाका डल्ला बन्नेछौ। तिमीहरू साँच्चै खमीर

बिनाको रोटी हो। हो, ख्रीष्ट जो हाम्रा निस्तारको पाठो हुन, पहिल्यै मारिएका थिए। ^८यसैले हामी निस्तार भोजन खाऊँ, तर वासी खमीर भएको रोटी चाँहि होइन। बासी खमीर पाप र दुष्कर्मको खमीर हो। तर हामी बिना खमीरको रोटी खाऊँ। पवित्रता र सच्चाइको रोटी यही हो।

^९मैले आफ्नो पत्रमा तिमीहरूलाई व्यभिचारको संगत देखि अलग बस्नु भनेर लेखेको थिएँ। ^{१०}तर यस संसारका पापीहरूका संगत नगर्नु भन्ने मेरो उपदेशको अर्थ होइन। यस संसारका ती मानिसहरू यौन पाप गर्छन अथवा स्वार्थी छन् अथवा एकाकालि ठगछन् अथवा मूर्तिहरू पूजा गर्छन। यदि तिमीहरू तिनीहरूबाट अलग रहने हो भने त तिमीहरूले यो संसार नै त्याग्नु पर्ने छ। ^{११}म यति नै भन्नलाई यो लेख्दैछु कि कुनै यस्तो मानिसको चाँहि संगत नगर्नु जो आफूलाई ख्रीष्टमा भाइ हुँ भन्छ तर व्यभिचार गर्छ, वा स्वार्थी हुन्छ, वा मूर्तिको पूजा गर्छ, वा मानिसको निन्दा गर्छ, वा मात्छ, वा अरूलाई ठगछ। यस्ता व्यक्तिसँग खाना पनि नखाऊ।

^{१२-१३}ती जो मण्डली बाहिरका हुन् तिनहरूलाई जाँचि रहने मेरो काम होइन। तिनीहरू त परमेश्वर आफैँ द्वारा जाँचिने छन्। तर जो मण्डलीका भाग हुन् तिनको जाँच तिमीहरूले गर्ने पर्छ। धर्म शास्त्रमा यस्तो भनिएको छ, “दुष्ट मानिसलाई आफ्नो समूहबाट अलग गर।*”

ख्रीष्टियनहरूमाभ न्यायको समस्या

६ तिमीहरूमा कसैको विरोधमा केही कुरो भए कचहरी किन जान्छौ? ती परमेश्वरका निम्ति धर्मी होइनन्। त्यसैले को न्यायपूर्ण छ त्यसको निर्णय गर्न किन त्यस्ता मानिसहरूलाई दिन्छौ? तिमीहरूले लाज मान्नु पर्छ। किन परमेश्वरका मानिसले तिम्रो समस्यामा न्याय गर्दैन? ^३के तिमीहरूलाई थाहा छैन परमेश्वरका मानिसहरू संसारकै न्याय गरिरहेकाछन्? यदि तिमीहरूले संसारको न्याय गर्दछौ भने तिमीहरूको आपसको सानो कलह किन मिलाउदैनौ? ^३तिमीहरू जान्दछौ भविष्यमा हामी स्वर्गदूतहरूको न्याय गर्ने छौ। तब हामी राम्ररी यस्ता दैनिक जीवनका विषयका कुराहरू न्याय गर्न सक्छौ।

“यसर्थ न्याय गरिनु पर्ने त्यस्ता मतभेद भए त्यसलाई किन बाहिरका मानिसहरूकहाँ लैजान्छौ? मण्डलीको निम्ति तिनीहरू कोही पनि होइनन्।”^५ म तिमीहरूलाई शर्ममा पार्न यो भन्छु। तिमीहरूका समूहमा, कोही न कोही ज्ञानी जनहरू अवश्यै होलान् जसले दुइ भाइहरूको माभको कलह न्याय गर्न सकलान्।^६ त अहिले, एउटा भाइ अर्को भाइको विरुद्धमा अदालत जान्छ। अफ यो भन्दा खराब त तिमीहरू यस्ता मानिसहरूलाई अपील गर्छौ जो विश्वासीहरू होइन।

“एक-अर्काको विरुद्धमा मामला लगाउनु सबै कुनै प्रकारले हानु हो। किन आफैलाई त्रुटीपूर्ण हुन दिदैनौ? बरु किन आफै ठगिदैनौ? तिमि आफै गल्ती गर्छौ अनि अरूलाई ठगौ। अनि त्यो पनि आफ्नै खीष्टको दाज्यू-भाइहरू माभ!”

६-१० अन्याय गर्नेहरूले परमेश्वरको राज्य पाउने छैनन् भन्ने कुरा तिमीहरू अवश्यै जान्छौ। आफै धोका नखाऊ। जसले अनैतिक गर्छ, जसले मूर्तिपूजा गर्छ, जो यौन व्यभिचार, जो पुरुषगामी, समलिङ्गी गमन, जसले चोरी गर्छ, जो स्वार्थी छ, जो मात्छ, जसले अर्काको निन्दा गर्छ र अरूलाई ठग्न त्यस्ताहरू परमेश्वरको राज्यको हकदार हुनेछैनन्।^{११} अधि-अधि कतिपय तिमीहरू पनि यस्तै थियौ। तर अब तिमीहरू धोइएका छौ, पवित्र बनाइएका छौ अनि हाम्रा प्रभु खीष्टको नाउँमा अनि हाम्रा परमेश्वरको आत्माद्वारा तिमीहरू परमेश्वरको निम्ति धार्मिक बनाइएका छौ।

परमेश्वरको महिमाको निम्ति शरीरको उपयोग

१२-५ “म केही पनि गर्न सक्छु।” तर सबै थोक राम्रो छैनन्। “म केही पनि गर्नु स्वतन्त्र छु।” तर म कुनैलाई आफ्नो मालिक हुन दिने छैन।^{१३} “भोजन पेटको निम्ति हो र पेट भोजनको निम्ति हो।” यो ठिक हो। तर परमेश्वरले ती दुवैलाई शेष पार्नेछन्। शरीर यौन अपराधको निम्ति होइन। शरीर प्रभुको निम्ति हो र प्रभु शरीरका निम्ति हुन्।^{१४} परमेश्वरले आफ्नो शक्ति प्रभु येशूलाई मृत्युबाट उठाए। परमेश्वरले हामीलाई पनि मृत्युबाट उठाउने छन्।^{१५} तिमीहरूको शरीरहरू खीष्टका अंगहरू हुन् यो कुरो तिमीहरूलाई थाहा छ। यसैले मैले खीष्टका अंगहरूलाई कुनै वेश्याको अंगसित एक बनाउनु लानु हुदैन।^{१६} शास्त्रमा लेखिएको छ: “ती

दुइजना मानिसहरू एक जीउ बन्नेछ।”^{*} यसैले तिमीहरूले बुझ्नु पर्छ वेश्यासित यौन सम्बन्ध राख्ने मानिस वेश्याकै शरीरसित एक बन्नेछ।^{१७} तर जो प्रभुसित जोडिन्छ त्यो मानिस आत्मामा प्रभु सितै एक बन्दछ।

१८ यसैकारण यौन पाप देखि अलग रहौ। मानिसले अरू जुन सुकै अपराध गरिस् त्यो शरीरदेखि बाहिर हुँदछ तर उसले गरेको यौन अपराध आफ्नै शरीरको विरुद्ध हुनेछ।^{१९} तिमीले बुझ्नु पर्छ कि तिम्रो शरीर पवित्र आत्माको मंदिर हो। पवित्र आत्मा तिमीभित्र छ। परमेश्वरबाट तिमीले त्यो पवित्र आत्मा पाएका छौ। यसकारण तिमी आफ्नो मालिक होइनौ।^{२०} परमेश्वरद्वारा मोल तिरि तिमी किनिएका छौ। यसैले आफ्नो शरीरद्वारा परमेश्वरको सम्मान गर।

विवाहको विषयमा

७ अब तिमीहरूले मलाई लेखेका कुराहरूको विषयमा म चर्चा गर्दछु। लोग्ने मानिसले विवाह नगरेको असल हो।^२ तर यौन अपराधको कारणले, प्रत्येक पुरुषको आफ्नो पत्नी हुनु पर्छ अनि प्रत्येक स्त्रीको आफ्नो पति हुनु पर्छ।^३ पतिले आफ्नी पत्नीलाई सब थोकहरू दिओस् जुन एउटी पत्नीले पाउनु पर्छ र पत्नीले पनि आफ्ना पतिलाई सबकुटा देओस्, जुन एउटा पतिले पाउनु पर्छ।^४ आफ्नो शरीरमाथि पत्नीको कुनै अधिकार रहँदैन। उसको शरीरमाथि उसको पतिको अधिकार रहन्छ। अनि आफ्नो शरीरमाथि पतिको कुनै अधिकार रहँदैन। उसको शरीरमाथि उसको पत्नीको अधिकार रहन्छ।^५ एकाकाको शरीरलाई अस्वीकार नगर। तर तिमीहरू दुवै केही समयको निम्ति यौन-सम्बन्धबाट अलग बस्न सहमत हो। तिमीहरूले प्रार्थनाको लागि यसो गर्नु सक्छौ अनि तब फेरि एक साथ होऊ। यसो गरेमा शैतानले तिम्रो कमजोरीद्वारा आकर्षण गराउन सक्तैन।^६ केही समयको निम्ति अलग रहनु भनेर म अनुमतिको रूपमा भन्दैछु। यसलाई आज्ञा नमान।^७ म त चाहन्छु सबै म जस्तै होऊन् तर प्रत्येक मानिसले परमेश्वरबाट आफ्नो निम्ति वरदान पाएको छ। एक जनाले एक किसिमको वरदान पाएको छ भने अर्काले अर्कै किसिमको।

८ अब विवाह नगरेकाहरूलाई र विधवाहरूलाई म भन्छु: उनीहरूलाई म जस्तै एकलो बस्नु राम्रो हो।^९ तर

उनीहरूले आफूलाई वशमा राख्न सक्दैनन् भने, विवाह गर्नु। यौन-इच्छाले जल्नु भन्दा विवाह गर्नु असल हो।

^{१०}अब म विवाह गर्नेहरूलाई यो आज्ञा दिन्छु। यो आज्ञा मबाट होइन, यो प्रभुबाट हो। पत्नीले आफ्ना पतिलाई नछोडोस् ^{११}तर छोडिहाली भने पनि उसले फेरि विहे नगरोस्। कि त उ आफ्नै पतिसँग फेरि मिलोस्। पतिले पनि आफ्नी पत्नीलाई नत्यागोस्।

^{१२}अरू सबैलाई म यो भन्छु। यी कुराहरू म भन्दैछु, प्रभुबाट होइन। ख्रीष्टमा एक भाइको यस्ती पत्नी हुन सक्छे जो ख्रीष्ट विश्वासी होइन। यदि त्यस्ती पत्नी उसित बस्न राजी छे भने उसले त्यसलाई नत्यागोस्। ^{१३}अनि ख्रीष्टमा एक स्त्रीको अविश्वासी लोग्ने हुन सक्छ। तर यदि त्यो उसित बस्न राजी छ भने उसले पनि त्यसलाई नत्यागोस्। ^{१४}एक अविश्वासी पति विश्वासी पत्नीद्वारा पवित्र बन्दछ। अनि अविश्वासी पत्नी पनि विश्वासी पतिद्वारा पवित्र बन्दछे। यसो नहुँदो हो त तिमीहरूका छोरा-छोरी अशुद्ध हुने थिए। तर अहिले उनीहरू पवित्र छन्।

^{१५}तर विश्वास नगर्नेले त्याग्न खोजे, उसलाई त्यसो गर्न देऊ। त्यसो भएको खण्डमा ख्रीष्टमा भाइ वा बहिनी बन्धनमा रहैदैनन्। ^{१६}परमेश्वरले हामीलाई शान्तिमय जीवनको निम्ति बोलाएका छन्। पत्नीहरू, तिमीहरूले नै आ-आफ्ना पतिलाई बचाउन सकौला; र पतिहरू, तिमीहरूले नै आ-आफ्ना पत्नीलाई बचाउन सकौला। पछि के हुने हो तिमीहरू अहिले जान्दैनौ।

परमेश्वरले भने जस्तै बाँच्

^{१७}जे जस्तो सुक्रे भए पनि जुन अवस्थामा परमेश्वरले उसलाई बोलाएको समयमा उ त्यो अनि जुन अवस्थामा उसलाई अहिले परमेश्वरले राखेका छन् उसरीनै प्रत्येक व्यक्ति बाँच्नु पर्छ। यही नियम हो जो म सबै मण्डलीहरूलाई दिन्छु। ^{१८}यदि कुनै मानिस बोलाइदा पहिल्यैबाट खतना* भएको थियो भने उसले आफ्नो परिवर्तन गर्नु पर्दैन। यदि खतना नगरिएको मानिस बोलाइयो भने उसले खतना गरिरहनु पर्दैन। ^{१९}मानिस

खतना गरिएको छ कि छैन त्यो कुनै मुख्य कुरो होइन। खास कुरो त परमेश्वरको आज्ञाको पालन गर्नु हो। ^{२०}प्रत्येक मानिस त्यही अवस्थामा बसोस् जुन अवस्थामा उसलाई परमेश्वरबाट बोलाइयो। ^{२१}परमेश्वरले तिमीलाई बोलाउँदा तिमी कमारा थियौ भने त्यसको परवाह नगर। तर तिमी मुक्त हुन सक्छौ भने तिमीलाई दिएको मौकाको प्रयोग गर। ^{२२}परमेश्वरले बोलाउँदा कुनै मानिस कमारा थियो भने उ प्रभुमा मुक्त हुन्छ अनि उ प्रभुको हुन्छ। उसरी नै परमेश्वरले बोलाउँदा यदि उ मुक्त थियो भने उ ख्रीष्टमो कमारा हुन्छ। ^{२३}तिमीहरू मूल्य चुकाएर किनिएकाहरू हो। त्यसैले मानिसका कमारा हुन्छौ। ^{२४}दाजु-भाइ दिदी-बहिनीहरू हो! अब परमेश्वरसितको नयाँ जीवनमा, तिमीहरू परमेश्वरद्वारा बोलाउँदा जुन अवस्थामा थियौ त्यही अवस्थामा रहनु पर्छ।

विवाह बारेको प्रश्नहरू

^{२५}अब म अविवाहितहरूको विषयमा लेख्छु। यस बारे मलाई प्रभुबाट आज्ञा छैन तथापि म आफ्नो विचार पोख्छु। मलाई विश्वास गर्न सक्छौ किन कि प्रभुले मलाई दया गर्नु भएको छ। ^{२६}त्यो दुःखको घडी हो। यसैले म सोंच्छु तिमीहरू जुन अवस्थामा छौ त्यही अवस्थामा बस्नु राम्रो हो। ^{२७}तिमीहरूको पत्नी छ भने उबाट अलग हुने चेष्टा नगर। यदि तिम्रो विवाह विच्छेद भएको भए, पुनर्विवाह पट्टि नलाग। तिमीहरू अविवाहित भए पत्नी खोज्ने चेष्टा तर्प नलाग। ^{२८}तर तिमीले विवाह गरे त्यो कुनै पाप होइन। अनि कन्य केटीले विवाह गर्छ भने त्यो पाप होइन। तर विवाह गर्नेहरूले जीवनमा दुःखै पाउँछन् अनि म चाहन्छु कि तिमीहरू त्यस्तो कठिनाईहरूबाट मुक्त रहौ।

^{२९}दाजु-भाइ दिदी-बहिनीहरू हो! मेरो भन्नुको तात्पर्य: हाप्नो लागि समय छोटो छ। जस-जसको पत्नीहरू छन्, पत्नी नहुनेहरू भैं बस। ^{३०}जो दुःखित छन् तिमीहरू दुःख नपाएको जस्तै बसून्। जो हर्षित छन् तिमीहरू हर्ष नभएको जस्तै बसून्। जसले जिनीस-पत्रहरू किनेका छन् तिमीहरू केही नभएको जस्तै बसून्। ^{३१}जो सांसारिक वस्तु व्यवहार गर्छन्, तिमीहरू ती वस्तुहरूमा चासो नभए भैं गरी बसुन। तिमीहरू यसरी नै बस्नु पर्छ किन कि यो संसार, जुन अवस्थामा अहिले छ, चाँडै बितेर जाने छ।

खतना यो प्रत्येक यहूदी बालकको गरिन्थ्यो। परमेश्वरले अब्राहामसित गरेको संभ्रौताको निशानी मानिन्थ्यो। (उत्पत्ति १८:१-२४)।

^{३२}तिमीहरू चिन्ताबाट मुक्त होऊ भन्ने म चाहन्छु। एक अविवाहित मानिस प्रभुको काममा पूर्णरूपले मग्न रहन्छ। उसको उद्देश्य नै प्रभुलाई खुशी तुल्याउनु हो। ^{३३}तर विवाहित मानिस सांसारिक वस्तुसंग सम्बन्धित हुन्छ। उसको लक्ष्य आफ्नी स्वास्नीलाई खुशी पार्नु हुन्छ। ^{३४}उसको ध्यान दुइवटा लक्ष्य तिर छुट्टिन्छ। एउटी अविवाहित स्त्री अथवा एउटी कन्या प्रभुको सम्बन्धमा व्यस्त रहन्छ। उ आफ्नो सम्पूर्ण शरीर र आत्मा प्रभुलाई अर्पण गर्न चाहन्छे। तर विवाहिता स्त्री सांसारिक कुराहरूमै सम्बन्धित रहन्छे। उसको प्राथमिक कर्तव्य आफ्नो पतिलाई खुशी पार्नु रहन्छ। ^{३५}तिमीहरूकै भलाईको निम्ति म यी कुराहरू गर्दछु। मैले तिमीहरूलाई नियन्त्रण गर्न खोजेको होइन। तर तिमीहरू ठीक ढंगले बाँच्न सक् भन्ने म चाहन्छु। अनि आफ्ना समय अरू कुराहरूतिरबाट मुक्त गराई पूर्णतया प्रभुमा लगाएको मन पराउँछु।

^{३६}विवाहको उमेर ढल्किन लागेकी आफ्नी कन्या प्रति मैले ठीक गरेको छैनँ भनी कसैले सोच्न सक्ला र विवाह गरिदिने पछि भन्ने सम्झ्न सक्ला। त्यस अवस्थामा उसले जे चाहन्छ गरोस्। तिनीहरूलाई विवाह गर्न दिइयोस्। त्यो पाप होइन। ^{३७}तर कोही यस्तो बलियो मनको पनि हुन सक्ला र सोच्ला विवाहको कुनै आवश्यकता छैन, उ पनि आफ्नो इच्छामा स्वतन्त्रै छ। यदि त्यस मानिसले आफ्नी कन्यालाई अविवाहित राख्ने निश्चय गरेको छ भने उसले ठीक गर्दछ। ^{३८}अर्थात् जसले आफ्नो कन्याको विवाह गर्छ उसले राम्रो गर्छ। र जसले आफ्नो कन्याको विवाह गरिदिँदैन उसले अभै राम्रो गर्छ।*

पद ३६-३८ अर्को संभाव्य अनुवाद हुन्छ: "कसैले सोच्न सक्छ कि एउटी कन्या प्रति उसले अन्याय गरिरहेकोछ, जो सँग उसको मगनी भइसकेको छ, त्यो केटीको उमेर पनि ढल्कंदैछ, र उसले पनि विहे गर्न चाहन्छ भने, उसले विहे गरोस्, त्यो पाप होइन। ३७कोही अर्कोले यस्तो आवश्यक नमान्ला। उ आफ्नो हृदयमा द्रष्ट छ अनि निश्चित रहन्छ कि उसले जे चाहन्छ उ त्यो जान्दछ। उसले आफ्नो हृदयमा निश्चय गरेको छ कि उसकी मगनी भएकी केटीको कुमारीत्वलाई उ सम्मान गर्न चाहन्छ। उसले ठीक काम गर्नेछ। ३८ यसर्थ जसले आफ्नो मगनी भएकी केटी विहे गर्छ, उसले ठीक गर्छ। अनि जो व्यक्तिले उसलाई विहे गर्दैन उसले भन्न राम्रो गर्छ।"

^{३६}जबसम्म पति जीवित रहन्छ उसकी स्त्री बन्धनमा रहन्छे। तर पति मर्यो भने, त्यस स्त्रीले आफूले रूचाएको मानिस सित विवाह गर्न सक्छे। तर उसले प्रभुमा विवाह गर्नु पर्छ। ^{४०}यदि उ त्यही अवस्थामा बसे अझ सुखी रहने थिई। यो म जस्तो विचार गर्छु अनि म पक्का विश्वास गर्छु कि परमेश्वरको आत्मा ममा छ।

मूर्तिमा चढाइएका खाना बारे

८ अब मूर्तिमा बलि चढाइएका पशुहरूको मासुको विषयमा म लेख्छु। हामी जान्दछौ कि "हामी सबैमा ज्ञानछ" "ज्ञान"-ले तिमीहरूलाई घमण्डी तुल्याउँछ, तर प्रेमले अरू विकसित हुन सहायता गर्छ। ^२जसले केही जान्दछु भन्ने संभन्छ उसले जान्नु पर्ने खास केही कुरो जानेको हुँदैन। ^३तर परमेश्वरलाई प्रेम गर्ने मानिस परमेश्वरले चिन्छन्।

^४यसर्थ मूर्तिमा बलि चढाएको मासु खान दिने विषयमा: हामी जान्दछौं, संसारमा मूर्ति वास्तवमा केही होइन। अनि हामी जान्दछौं परमेश्वर एक छन्। ^५धेरै वस्तुहरू छन् कि मानिसहरूले दुवै स्वर्गमा र पृथ्वीमा देवताहरू भन्छन्। यसको कुनै महत्त्व छैन, तर वास्तविकता चाँहि यो छ मानिसहरू धेरै वस्तुहरूलाई देवताहरू र मालिकहरू मान्छन्। ^६तर हाम्रा निम्ति त एउटै परमेश्वर छन्। उनी हाम्रा पिता हुन्। अनि उनैबाट प्रत्येक चीज आयो र हामी उनैका निम्ति छौं। अनि प्रभु पनि एकैजना छन् उनी येशू ख्रीष्ट हुन्। येशूको तर्फबाटै प्रत्येक कुरा उब्जाइयो अनि हामीमा जीवन उहाँबाटै छ।

^७तर सबैले यो सत्य जान्दैनन्। धेरै समय अधिबाट कति मानिसहरूले मूर्ति पूजा गर्थे। औ तिनीहरू यसमा चढाएको मासु खान्छन्, तिनीहरू त्यस मूर्तिलाई चढाएको मासु जस्तो सम्भन्छन्। तिनीहरू आफै निश्चित छैनन् कि त्यो मासु खानु उचित हो अथवा होइन। यसर्थ जब तिनीहरू खान्छन् आफैलाई दोषी सम्भन्छन्। ^८तर खाने कुराले हामीलाई परमेश्वरको नजीकमा ल्याउँदैन। यदि हामीले खानु अस्वीकार गर्छौ भने हामी वर्तमान जस्तो छौं त्यस भन्दा निम्न स्तरको हुँदैनौ अनि खाँदै हाम्रो स्थिति जस्तो छ त्यस भन्दा असल हुने होइन।

^९तर आफ्नो स्वतंत्रताको ख्याल राख। ताकि तिम्रो स्वतंत्रताले गर्दा ती कमजोर विश्वास भएका मानिसहरू

पापमा नपरुन। ^{१०}तिमीसित बुद्धि छ यसर्थ मूर्तिको मन्दिरमा बस्नु अनि खानु तिमीलाई स्वतन्त्र लाग्छ। दुर्बल विश्वास भएका कुनै मानिसले तिमीलाई त्यहाँ खाँदै गरेको देख्न सक्छ, यसर्थ उसलाई मूर्तिमा चढाएका मासु खानु उत्साह हुन्छ, यद्यपि वास्तवमा उसले यो भूल काम सम्भन्धछ। ^{११}यसैले त्यो दुर्बल विश्वास भएको भाइ, जसको लागि ख्रीष्ट मरे, नष्ट हुनेछ कारण तिम्रो ज्ञानले गर्दा। ^{१२}जब तिमी तिम्रो ख्रीष्टमा भएका दाजु-भाइ तथा दिदी बहिनीहरूको विरोधमा यस्तो पाप गर्दछौ तिनीहरूको विवेकमा चोट पुऱ्याउने छौ अनि ख्रीष्टको विरुद्ध तिमी पाप गर्नेछौ। ^{१३}यसैले यदि खाना खाइले मेरो भाइलाई पापमा तान्छ भने म फेरि कहिल्यै मासु खाने छैन ताकि म मेरो भाइलाई पाप गराउने छैन।

६ म स्वतंत्र छु! म एकजना प्रेरित हुँ। मैले हाम्रा प्रभु येशूलाई देखेको छु। तिमीहरू प्रभुमा मेरो कामको फल हो। ^२अरूले मलाई एउटा प्रेरितको रूपमा स्वीकार नगर्लन तर तिमीहरूले मलाई एकजना प्रेरितको रूपमा स्वीकार गर्नेछौ। म एकजना प्रेरित हुँ भन्ने प्रभुमा सत्यको मेरो प्रमाण तिमीहरू नै हो।

^३कसै-कसैले मेरो अधिकारको विषयमा प्रश्न गर्छन। तिनीहरूको निमित्त मेरो जवाब यही हुन्छ: ^४खाने र पिउने हाम्रो अधिकार छ। छैन र? ^५यात्रा गर्दा पत्नी जो विश्वासी छ साथमा लिएर हिंड्ने हाम्रो अधिकार छ। छैन र? अरू प्रेरितहरू, प्रभुमा भाइहरू र केफास सबैले यसो गर्छन्। ^६तर के बर्णाबास र मैले मात्र आफ्नो जीविकाको निमित्त काम गर्ने पर्छ? ^७आफ्नो खर्च आफै भरेर सेनामा काम गर्ने कुनै सिपाही छ? कोही यस्तो होला जसले अगुंरको खेती लगाएर एउटा पनि फल नखाने? कोही गोठालो होला जसले भेडाको दुध पिउँदैन?

^८यी सब कुराहरू मानव विचार मात्र हुन? के परमेश्वरको नियमले पनि त्यसै भन्दैन? ^९मोशाको नियममा लेखिएको छ: “दाँडै गर्ने गोरूको मुखमा मोहला नलगाऊ र त्यसलाई अन्न खानबाट नरोक।”* के परमेश्वरका गोरूहरूमा मात्र चासो छ? ^{१०}होइन, वास्तवमा परमेश्वर हाम्रै बारे बोल्दै थिए। हो, धर्म शास्त्र हाम्रै लागि लेखिएको हो, “जोत्दा र दाँडै गर्दा

खेतीवालाले केही अन्न पाउने आशा गर्छ।” ^{११}हामीले तिमीहरूमा आत्मिक बिज छरेकाछौ? यसर्थ यदि हामीले तिमीहरूबाट केही भौतिक चीजको आशा गर्दा त्यो अधिक हुन्छ र? ^{१२}जब तिमीहरूबाट सहायता पाउन अरूले अधिकार प्रयोग गर्छन् भने के हामी त्यो भन्दा अधिक अधिकार खोज्न सक्नेछौ? तर हामी अधिकार माग्दैनौं। हामी सबै चीज सहन गर्छौं ताकि ख्रीष्टको सुसमाचार पालन गर्न कोही पनि विरोधी नहोस्। ^{१३}के तिमीहरू जान्दैनौ मन्दिरमा सेवा गर्नेले मन्दिरबाटै खाना पाउँछन्? के तिमीहरू जान्दैनौ वेदीमा भेटी चढाउनेहरूले भेटीको भाग पाउँछन्? ^{१४}सुसमाचार प्रचार गर्नेहरूलाई पनि त्यस्तै हो। सुसमाचारका प्रचारकहरूले प्रचार कर्मबाटै आफ्नो जीवन निर्वाह गर्नु पर्छ भनी आज्ञा दिनु भयो।

^{१५}तर यो कामबाट मैले कुनै अधिकार उपयोग गरेको छैन। र मैले यसबाट केही पाउने कोशिश पनि गरिरहेको छैन। तिमीहरूलाई यो लेख्ने मेरो उद्देश्य होइन। कसैलाई मेरो गर्व केवल रित्तो भाँडा प्रमाण गर्ने मौका दिनु भन्दा त म मर्म मन पराउँछु। ^{१६}म सुसमाचार प्रचार गर्छु तर प्रचार मेरो गर्वको आधार होइन। यो त मेरो कर्तव्य नै हो मैले गर्ने पर्छ। मेरो लागि दुःखको कुरो हो यदि मैले सुसमाचार प्रचार गरिन भने। ^{१७}यदि मैले आफ्नै खुशीले सुसमाचार प्रचार गर्ने भने म केही इनाम पाउनु सक्छु। तर मेरो कुनै चयन छैन। मैले सुसमाचार प्रचार गर्ने परेको छ। जब ममाथि यो काम सुम्पिएको छ, म मेरो काम गरिरहेको छु। ^{१८}यस्तो हुनाले म के इनाम पाउँछु र? मेरो इनाम त यही हो: विना मूल्य सुसमाचार प्रचार गर्नु। यसरी सुसमाचार प्रचारमा जो अधिकार दिइन्छ कुनै पनि म उपयोग गर्दिन।

^{१९}म स्वतंत्र छु। म कसैको होइन। तर जति सक्दो सम्भव छ अधिक मानिसलाई बचाउनलाई सहायता गर्नु मैले आफूलाई सबैको दास बनाएको छु। ^{२०}यहूदीहरूलाई बचाउन यहूदीहरूका निमित्त म यहूदी जस्तै भाएँ। म आफै कुनै नियमको अधीनमा छैन। तर नियमको अधीनमा बसेका मानिसहरूको लागि तिमीहरूलाई बचाउनु म पनि एकजना नियमको अधीनमा बस्ने मानिस जस्तै भइदिने। ^{२१}ती जो नियमको अधीनमा छैनन तिनीहरूलाई बचाउनु म पनि नियमको अधीनमा नभएको जस्तो भाएँ। वास्तवमा परमेश्वरको नियमबाट म स्वतन्त्र छैन। म ख्रीष्टको नियमको अधीनमा छु। ^{२२}कमजोर मानिसहरूको

लागि म कमजोरै भइदिँ जसमा कि म तिनीहरूलाई सहायता गर्नु सकूँ। म सबै किसिमका मानिसहरूको निम्ति सबै थोक भएको छु ताकि कुनै न कुनै तरहले मानिसलाई बचाउनु सकूँ।^२ सुसमाचारकै कारणले म यी सब चीज गर्छु ताकि सुसमाचारको आशिष-मा सहभागी बन्नसकूँ।

^३ तिमीहरू सबैले जान्छौ, दौडमा धेरै जना दुगुर्छन् तर पुरस्कार चाँहि खालि एकजनाले पाउँछ। यसर्थ त्यसरी दुगुर ताकि तिमीले पुरस्कार जित्न सक।^४ खेलमा भाग लिने सबैले कठोर अनुशासनको पालना गर्नु पर्छ। पुरस्कार जिउँ भनेर नै तिनीहरू त्यसो गर्छन्। त्यो माला केही काल सम्म मात्र खप्दछ। तर हामीले पाएको पुरस्कार सदाकाललाई हुँदछ।^५ यसैले म कुनै निश्चित दुइन्नो भएको मान्छे जस्तै दुगुर्छु। मुक्रेबाजले जस्तै म केही चीजलाई मुडक्याउँछु-हावालाई होइन।^६ नियन्त्रणको लागि म आफ्नै शरीरलाई कठोर व्यवहार गर्छु। मैले यसो गरेको खण्डमा अरू मानिसहरू माभ्र प्रचार गरे पछि म आफै परमेश्वरबाट तिरस्कृत हुने छैन।

यहुदीहरू जस्तै नहोस्

१० दाजु-भाइ दिदी-बहिनीहरू, हाम्रा पुर्खाहरूमाथि के बिल्यो त्यो तिमीहरूले जान भन्ने म चाहन्छु। तिनीहरू सबै बादल मुनि थिए, अनि ती सबै समुद्र भएर हिँड्थे।^१ तिनीहरू सबैले बादल र समुद्रमा मोशामा बन्तिस्मित थिए।^२ तिनीहरू सबैले एकै किसिमको आत्मिक खाना खाए।^३ अनि तिनीहरू सबैले एकै किसिमको आत्मिक पेय पिए। तिनीहरूले त्यस आत्मिक पहराबाट पिए जुन उनीहरूसँगै थियो। त्यो पहरा ख्रीष्ट हुनु हुन्थ्यो।^४ तिनीहरूमध्ये धेरै जनासित परमेश्वर संतुष्ट हुनु भएन। तिनीहरू मरूभूमिमा मारिए।

^५ यी कुराहरू, जो घटेका थिए हाम्रो लागि उदाहरण भयो। यी उदाहरणहरूले हामीलाई तिनीहरूले गरे जस्तो खराब सोच्नुबाट रोक्नु पर्छ।^६ तिनीहरूमा कोही मानिसहरूले जस्तो मूर्ति पूजा नगर। शास्त्रमा यो लेखिएको छ: “मानिसहरू खानालाई र पिउनलाई बसे। अनि नाचलाई उठे।”^७ ती कतिपयले जस्तो हामी यौन अपराधी नगरौ। तिनीहरू मध्ये एकै दिनमा तेईस हजार मरे।^८ जसरी तिनीहरू मध्ये कसैले प्रभुको परीक्षा लिएका

थिए औ साँपहरूद्वारा मारिए, हामीले त्यसरी परीक्षा लिनु हुदैन।^९ अनि तिनीहरू मध्ये कतिले गरे जस्तो गन्गन पनि नगर अनि तिनीहरू संहारकर्ता स्वर्गदूतद्वारा मारिए।

^{१०} तिनीहरूलाई जे जति आइपस्यो, ती उदाहरणहरू हुन। अनि हाम्रै चेटावनीको निम्ति ती लेखिएका थिए। हामी त्यस्तो समयमा बाँचिरहेकाछौं, ती सबै विगत इतिहासहरू अन्त भइसकेका छन्।^{११} यसैले त्यो जो दहिलोसंग उभिन्छु भनी सोच्छ त्यो होशियारी साथ उभियोस ताकि उ लड्न नपरोस्।^{१२} हामीमा पनि अरूमा जस्तै प्रलोभनहरू छ। तर तिमीले परमेश्वरमाथि भरोशा राख्न सक्छौ। उहाँले तिमीले सहनु सक्ने भन्दा बढता परीक्षा लिनु दिने छैनन्। जब तिमी प्रलोभित हुन्छौ परमेश्वरले तिमीलाई त्यो परीक्षाबाट बाँचनलाई पनि सहायता गर्नेछन्। तब तिमी त्यो सहन समर्थ हुनेछौ।

^{१३} यसकारण, मेरा प्रिय मित्रहरू हो, मूर्ति-पूजादेखि टाढा बस।^{१४} तिमीहरू बुद्धिमान छौ भनी म यो कुरा गर्दछु; म के भन्दछु तिमीहरू आफै जाँच।^{१५} आशिषको कचौरा* जसको लागि हामी परमेश्वरलाई धन्यवाद चढाउँछौं, त्यसको अर्थ ख्रीष्टको रगतको अंश-ग्रहण हो। होइन र? अनि रोटी, जुन हामी भाँज्दछौं, ख्रीष्टकै शरीरको अंश-ग्रहण हो। होइन र? ^{१६} त्यहाँ एउटै रोटी छ। अनि हामी धेरै जना छौं। तर त्यही एउटा रोटीबाट हामी भाग गर्छौं। यसैले हामी खासमा एउटै शरीर हौं।

^{१७} इस्राएलका मानिसहरूको बारेमा सोच। तिनीहरू बलि खान्छन् अनि वेदीमा भाग लिन्छन्। खाँदैनन् र? ^{१८} मेरो मतलब यो होइन कि मूर्तिमा चढाइएको मासु अरू साधारण मासु भन्दा अझ दामी हो। अनि म सम्भ्रदिन कि त्यो मूर्ति पनि साधारण मूर्ति भन्दा कुनै दामी मूर्ति हो।^{१९} तर म यसलाई के भन्छु भने: मानिसले बलि चढाउछन् त्यो शैतानलाई चढाएको हो, परमेश्वरलाई होइन। र तिमीहरू शैतानसित कुनै कुराको भागीदार बन भन्ने म चाहन्न।^{२०} तिमीहरू शैतानको कचौराबाट र प्रभुको कचौराबाट पनि पिउदै गरेको हुन्। तिमीहरूले प्रभुको टेबलमा र शैतानको टेबलमा पनि खाँदै गरेको हुनु सक्दैनौ।^{२१} के तिमी प्रभुलाई रिस उठाउनु चहान्छौ? हामी उहाँ भन्दा बलिया छौ र? छैनौ।

आफ्नो स्वतंत्रता परमेश्वरको महिमाको लागि लगाउ

^{२३}सबै कुरामा अनुमति छ।" तर सबै कुरा हाम्रो निमित्त राम्रो छैन। "सबै कुरामा अनुमति छ।" तर जम्मै कुराहरूले सबैलाई बलियो बनाउँदैन। ^{२४}तिम्रो आफ्नो मात्र काम गर्ने कोशिश नगर। अरू मानिसको लागि भलो हुनेकाममा पनि कोशिश गर्नु पर्छ।

^{२५}मासु दोकानमा बेचन राखिएको कुनै पनि मासु खाऊ। मासु बारे खानु उचित छ कि छैन भन्ने प्रश्न नगर। ^{२६}तिमीले त्यो खान सक्छौ "किन कि यो धरती र यसको हर चीज प्रभुकै हो।"*

^{२७}यदि कुनै विश्वास नगर्ने मानिसले तिमीलाई उसित भोजन गर्न बोलाउला अनि तिमी जान चाहन्छौ भने तिम्रो अधिल्लि तराई राखिन्छ खाऊ। खानु उचित छ अथवा छैन भन्ने प्रश्न नगर। ^{२८}तर कसैले "त्यो मासु त मूर्तिमा बलि पो चढाइएको थियो" भनेछ भने त्यो नखाऊ, जुन मानिसले तिमीलाई भन्यो कि त्यो मासु मूर्तिमा चढाइएको थियो उसको निमित्त अनि ती मानिसहरूको निमित्त जसले त्यस्तो मासु खानु अनुचित मान्छन्। ^{२९}तिमीले नै त्यो अनुचित ठानौला भन्ने मलाई लाग्दैन। तर अरूले त्यो अनुचित हो भनी ठान्न सक्छ। त्यही एउटा कारणले म त्यो मासु खाँदिन। अर्को मानिसको सोचाईको आधारमा म मेरो स्वतन्त्रतालाई विचार गर्न दिदिन। ^{३०}यदि म कृतज्ञतापूर्वक भोजन खाँदछु, म किन केही चीजको लागि परमेश्वरलाई धन्यवाद दिँदा कटुआलोचित हुनु?

^{३१}यस कारण तिमीहरू खाऊ, पिऊ, जे सुकै गर, तर त्यो परमेश्वरको महिमाको लागि गर। ^{३२}त्यस प्रकारले कुनै काम नगर जसले अरूको विचारमा चोट पुर्खाउनु सक्छ: जस्तै यहूदीहरू, ग्रीकहरू अथवा परमेश्वरको मण्डली। ^{३३}म त्यसै गर्छु। म हरेकलाई हस्तारहले खुशी पार्न खोज्छु। मैले कहिल्यै पनि आफूलाई मात्र लाभ गराउने कुनै काम गर्ने कोशिश गरेको छैन। म धेरैभन्दा धेरै मानिसको भलाई गर्ने कुराहरूको कोशिश गर्छु जसमा कि मैले तिनीहरूलाई बचाउनु सक्छु।

११

मेरो उदाहरण लिने चेप्टा गर जस्तो म ख्रीष्टको उदाहरण लिन्छु।

मालिकको अधीनमा हुनु

^{३४}म तिमीहरूको प्रशंसा गर्दछु कारण तिमीहरूले सबै कुरामा मलाई सम्झन्छौ अनि मैले दिएको शिक्षालाई तिमीहरूले ठीकसँग पालना गर्दछौ। ^{३५}म चाहन्छु कि तिमीहरूले यो पनि जानि राख: प्रत्येक मानिसको शिर ख्रीष्ट हुन्छ। अनि स्त्रीको शिर पुरुष हो। र ख्रीष्टको शिर परमेश्वर हुन्। ^{३६}हरेक पुरुष जसले शिरलाई छोपेर अगमवाणी गर्दछ वा प्रार्थना गर्दछ उसले शिरलाई अनादर गर्दछ। ^{३७}तर हरेक स्त्री जसले प्रार्थना वा अगमवाणी गर्दछ उसले आफ्नो शिर ढाक्नु पर्छ। यदि उसको शिर छोपिएन भने उसले आफ्नो शिरलाई अनादर गरेकी हुन्छ। तब उ शिर खोरेकी स्त्री जस्तै हुन्छे। ^{३८}कुनै स्त्रीले आफ्नो शिर छोपिदिन भने, तब यो उसले जम्मै केश काटेको जस्तै छ। तर जब कपाल काट्नु वा शिर खोरेनु एउटी स्त्रीको लागि शर्मको कुरा हुन्छ यसैले उसले आफ्नो शिर छोप्नु पर्छ। ^{३९}पुरुषले आफ्नो शिर ढाक्नु पर्दैन। किन? उ परमेश्वरको प्रतिरूप हो उ परमेश्वरको महिमा हो। तर महिला पुरुषको महिमा हो। ^{४०}पुरुष स्त्रीदेखि आएको होइन, तर स्त्री पुरुषदेखि आएको हो। ^{४१}अनि पुरुष स्त्रीकोलागि बनिएको होइन तर स्त्री पुरुषको लागि बनिपकी हो। ^{४२}त्यसैकारणले अधीनताको चिन्ह स्वरूप स्त्रीले आफ्नो शिर केही चीजले छोपेकी हुनुपर्छ। स्वर्गादूतहरूको कारणले उसले यसो गर्नु पर्दछ।

^{४३}तथापि प्रभुमा स्त्री पुरुषको लागि महत्वपूर्ण छ र पुरुष स्त्रीको लागि महत्वपूर्ण छ। ^{४४}यो साँचो हो कि स्त्री पुरुष देखि आएकी हो तर पुरुष पनि स्त्रीबाट जन्मेको हो। वास्तावामा सबै कुरो परमेश्वरबाटै आउँदछ। ^{४५}यो आफै निर्णय गर: के स्त्रीले आफ्नो शिर नढाकी प्रार्थना गर्नु ठीक होला? ^{४६}लामो केश राख्नु पुरुषको निमित्त शर्मको कुरो हो भन्ने कुरो प्रकृति धरिले हामीलाई सिकाउँछन्। ^{४७}तर लामो केश हुनु स्त्रीको निमित्त सम्मानको कुरो हुन्छ। स्त्रीलाई आफ्नो शिर ढाक्नलाई लामो केश दिइएको छ। ^{४८}यस विषयमा कोही व्यक्ति अभै बहस गर्न खोज्छन्। हामी र परमेश्वरका मण्डलीहरूको त्यस्तो व्यवहार छैन।

प्रभुको भोज

^{४९}अब यी विषयहरूमा म तिमीहरूलाई भन्छु, तिमीहरूको प्रशंसा गर्दिनौं। तिमीहरूका सभाले सहायता

भन्दा तिमीहरूलाई खति नै गर्छ।^{१८} पहिलो कुरो त, म सुन्दैछु कि मण्डलीमा जब तिमीहरू भेला हुँदछौ तिमीहरू बाँझिन्छौ। अनि केही अंशमा म यस कुरालाई पत्याउँछु।^{१९} तिमीहरूको बीचमा फाटो आउनु आवश्यक छ, त्यसले तिमीहरू मध्ये को चाँहि वास्तविक विश्वासी हो बुझाइदिन्छ।^{२०} जब तिमीहरू सबै एकत्र हुन्छौ तिमीहरूले वास्तमा प्रभुको भोज* खाइरहेका हुँदैनौ।^{२१} किन? किनभने जब तिमीहरू खान्छौ एउटाले अर्कालाई नपर्छी खान्छौ। कतिले अलिकति पनि खानै वा पिउनै नपाई कति चाँहि टन्न भइसक्छन्।^{२२} तिमीहरू आफ्नै घरमा खान अनि पिउन सक्छौ! यस्तो लाग्छ, तिमीहरू सोंच्छौ कि परमेश्वरको मण्डली महत्वहीन छ। जो गरीब छ तिनलाई तिमीहरू शर्ममा पार्दछौ। म के भनू? म तिमीहरूको प्रशंसा गर्दिन।

^{२३} तिमीहरूलाई म त्यही शिक्षा दिँदैछु जुन मैले प्रभुबाट पाएँ: त्यो रात जब येशूलाई शत्रु समक्ष दिइयो, उहाँले रोटी लिनुभयो।^{२४} र त्यसको निम्ति धन्यवाद दिनुभयो। अनि उहाँले रोटी च्यात्नुभयो र भन्नुभयो, “यो मेरो शरीर हो, यो तिमीहरूको लागि हो। मलाई सम्भ्रदा यसो गर।”^{२५} उसरी नै उनीहरूले खाएपछि येशूले दाखरसको कचौरा लिनुभयो। येशूले भन्नुभयो, “यो दाखरस परमेश्वरबाट आफ्ना मानिसलाई नयाँ करार हो। यो नयाँ करार मेरो रगतसित शुरू हुँदछ। जहिले पनि तिमीहरू यो पिउँछौ मेरो सम्भ्रनामा गर्ने गर। यसै गर्नु।^{२६} जब-जब तिमीहरू यो रोटी खाँदछौ र यो कचौराबाट पिउँदछौ उहाँ नआउञ्जेल प्रभुको मृत्युको घोषणा गर्नु।

^{२७} त्यसैकारण कसै अयोग्य रीतिले रोटी खान्छ वा कचौराबाट पिउँछ भने, उसले प्रभुको शरीर र रगतको निम्ति पाप गर्छ।^{२८} हरेकले रोटी खान र कचौरा पिउन अघि आफ्नो हृदय जाँचु पर्छ।^{२९} यदि कसैले त्यो प्रभुको शरीर हो भन्ने नचिनी रोटी खायो र कचौराबाट पियो भने उसको खाई र पियाईले आफैमा न्यायको लागि विवेचना निम्त्याउछ।^{३०} त्यसै कारणले तिमीहरूका समाजमा धेरै जना रोगी औ कमजोरीहरू छन्। र कति मरेर गए।^{३१} तर हामीले आफैलाई ठीकसित जाँच्यौ भने परमेश्वरले हामीलाई जाँचु हुँदैन।^{३२} तर जब प्रभुले हामीलाई जाँचु हुन्छ उहाँले सही मार्ग प्रदर्शनको

लागि हामीलाई अनुशासित गराउनु हुन्छ ताकि यो संसारका अरू मानिसहरू सरह। तिमीहरूलाई दण्ड नहोस भनी उहाँले यसो गर्नु हुन्छ।

^{३४} यसैले मेरा दाजु-भाइ, दिदी-बहिनीहरू हो, जब तिमीहरू खानुको निम्ति भेला हुन्छौ एका-अर्कालाई पर्ख।^{३५} कोही भोकाएको छ भने आफ्नै घरमै खाओस्। यसै गर जसमा कि तिमीहरूको जमघटले तिमीहरूमाथि नै परमेश्वरको दण्ड ननिम्त्याओस्। अरू कुराहरू बारे के कसो गर्नु त्यो म जब आउँछु र भन्नेछु।

पवित्र आत्माको उपहारहरू

१२ दाजु-भाइ दिदी-बहिनीहरू, अब म चाहन्छु कि तिमीहरूले आत्मिक उपहारहरू बारे जान।^१ तिमीहरूले विश्वासी बन्न अघि आफूले विगत जीवनको संभ्रना गर। तिमीहरू केही रहस्यमय शक्ति तिर खिचीएर जीवनहीन मूर्ति पूज्न लागेका थियौ।^२ म तिमीहरूलाई भन्छु कसैले परमेश्वरको आत्मा विना बोल्ने छैन, “येशू श्रापित होऊन” अनि कसैले पनि पवित्र आत्माको सहायता बिना “येशू प्रभु हुन” भन्न सक्दैन।

^३ आत्मिक उपहारहरू थरिथरिका हुन्छन् तर ती सबै एउटै आत्माबाट हुन्छ।^४ सेवा गर्ने विभिन्न तरिकाहरू छन्। सबै ती उपायहरू एउटै उही प्रभुबाट हो।^५ अनि परमेश्वरले मानव जातिमा गर्ने कामका उपायहरू पनि धेरै छन्, तर यी सबै उपायहरू एउटै परमेश्वरबाट हुन्। प्रत्येक कुरो गर्न परमेश्वरले हामी सबैमा काम गर्नु हुन्छ।^६ प्रत्येकमा आत्माको उपहार देख्न सकिन्छ। आत्माले सबैको भलोको निम्ति उपहार दिन्छ।^७ आत्माले एक व्यक्तिलाई ज्ञानी कुरा गर्ने उपहार दिन्छ। अनि त्यही आत्माले अर्कोलाई बुद्धिमानी कुरा गर्ने उपहार दिन्छ।^८ त्यही आत्माले कसैलाई विश्वास दिलाउँछ। अनि त्यही एक आत्माले अरू कसैलाई रोग निको पार्ने उपहार दिन्छ।^९ त्यही आत्माले एउटालाई चमत्कार देखाउने शक्ति दिन्छ अनि अर्कोलाई अगमवाणी गर्ने शक्ति, अवैर्कलाई शुद्ध र अशुद्ध आत्मा खुट्ट्याउन सक्ने शक्ति दिन्छ। त्यही आत्माले नै एउटालाई विभिन्न भाषा बोल्ने वरदान दिन्छ र कोही अर्कोलाई ती भाषाहरू अनुवाद गर्ने वरदान दिन्छ।^{१०} एउटै आत्मा, अनि त्यही आत्माले यी सब थोक गर्छ। प्रत्येकलाई के दिनु पर्ने त्यो आत्माले नै निर्णय गर्छ।

प्रभुको भोज येशूले आफ्ना शिष्यहरूलाई आफ्नो संभ्रनाको निम्ति खान लाउनुभएको विशेष भोज। हेर्नेस् लूका २२:१४:२०।

ख्रीष्टको शरीर

^{१३}मानिसको शरीर एउटै मात्र हो तर यसका अनेक अंगहरू हुन्छन्। हो, शरीरका धेरै अंगहरू छन्, तर ती सब अंगहरूले एउटै शरीर बनाउँछन्। ख्रीष्ट पनि त्यस्तै हुनुहुन्छ: ^{१३}हामीहरूमा कति यहूदीहरू छौं र कति अ-यहूदीहरू छौं। हामीहरूमा कति कमाराहरू छौं र कति मुक्त छौं। तर हामी सबै एउटै शरीर बनिनु बप्तिस्मित भएका छौं। हामी सबैले त्यही एउटै आत्मा पाएका छौं।

^{१४}मानिसको शरीर एउटा अंगले मात्र बनिएको हुँदैन तर धेरै अंगहरू हुन्छन्। ^{१५}खुट्टाले भन्नु सक्ला, “म हात होइन यसकारण म शरीरको होइन।” तर त्यसो भन्दैमा, खुट्टालाई भन्न सक्तैन, यो शरीरको एक अंग होइन। ^{१६}कानले भन्नु सक्ला, “म आँखा होइन। यसकारण म शरीरको होइन।” तर यसो भन्दैमा कानलाई भन्न सकिँदैन, कान शरीरको होइन। ^{१७}यदि जन्मै शरीर एउटा आँखो हुँदो हो त शरीरले कसरी सुन्ने थियो। यदि जन्मै शरीर एउटा कान हुँदो हो त शरीरले कसरी सुन्ने थियो? ^{१८-१९}यदि शरीरको प्रत्येक अंग एउटै मात्र हुँदो हो त त्यहाँ शरीरै हुने थिएन। तर साँच्चै परमेश्वरले शरीरमा आफूले चाहे जस्तै गरी ती अंगहरूलाई राखिदिनु भयो। उहाँले प्रत्येक अंगलाई आफ्नो ठाँउमा राख्नु भयो। ^{२०}अहिले यो जुन अवस्थामा छ अंगहरू धेरै छन् तर शरीर एउटै छ।

^{२१}आँखाले हातलाई भन्न सक्दैन। “मलाई तिमी खार्चो छैन” अनि टाउकोले खुट्टाहरूलाई “मलाई तिमी खार्चो छैन” भन्न सक्दैन। ^{२२}होइन। शरीरका ती अंगहरू जसलाई हामी दुर्बल सम्झन्छौं वास्तवमा तिनीहरू खुबै महत्वपूर्ण हुन्छन्। ^{२३}अनि शरीरका तुच्छ ठानिएका ती अंगहरूलाई खुबै बचाइन्छ। अनि शरीरका जुन अंगहरूलाई हामी लुकाउन चाहन्छौं तिनीहरूलाई हामी विशेष ध्यान दिदछौं। ^{२४}हाम्रो शरीरका अभ्र सुन्दर अंगहरूलाई धेरै विशेष ध्यान दिइन्छ। तर परमेश्वरले शरीरको यसरी गठन गर्नु भएको छ कि उहाँले ती सम्मान नभएका अंगहरूलाई अभ्र धेरै सम्मान दिनु भएको छ। ^{२५}हाम्रो शरीरको भाग भाग नछुट्टियोस् भनी परमेश्वरले यसो गर्नु भएको हो। विभिन्न अंगहरूले आपस्तमा उसरी नै ध्यान दिने गर्छन्। परमेश्वर त्यही चाहनु हुन्छ। ^{२६}शरीरको कुनै एक अंगले दुःख पायो भने सम्पूर्ण शरीरले दुःख पाउँछ। अथवा यदि हाम्रो शरीरको एउटा अंगले सम्मान

पाए अरू जन्मै अंगहरूले पनि समान रूपले सम्मानित बन्ने छन्।

^{२७}तिमीहरू जन्मै सामूहिक रूपले ख्रीष्टको एक शरीर हो। तिमीहरू प्रत्येक शरीरका अंग हो। ^{२८}अनि मण्डलीमा, परमेश्वरले प्रेरितहरूलाई पहिलो, अगमवक्ताहरूलाई दोस्रो र शिक्षकहरूलाई तेस्रो स्थान दिनु भएको छ। त्यसपछि परमेश्वरले चमत्कारहरू गर्नहरूलाई, रोग निको पार्ने वरदान पाएकाहरूलाई, मदद गर्नसक्नेहरूलाई, अगुवाइ गर्न सक्ने क्षमता भएकाहरूलाई अनि विभिन्न थरिका भाषा बोल्ने वरदान पाएकाहरूलाई स्थान दिनु भएको छ। ^{२९}सबै मानिस प्रेरितहरू होइनन्। सबै अगमवक्ताहरू होइनन्, सबै शिक्षकहरू होइनन्। चमत्कार सबैले गर्न सक्दैनन्। ^{३०}रोग निको पार्ने वरदान सबैले पाएका छैनन्। सबैले विभिन्न थरको भाषा बोल्न सक्तैनन्। सबैले ती भाषाहरू उल्थाउँदैनन्। ^{३१}तर तिमीहरूले आत्माको अभ्र ठूलो वरदान लिनु चाहेको हुनुपर्छ।

प्रेम सर्वोत्तम उपहार हो

अनि अब म सबै भन्दा महत्वपूर्ण मार्ग बताउने छु।

१३ मानिसहरूका र स्वर्गदूतहरूका विभिन्न भाषाहरू म बोल्न सक्छुंला। तर मसित प्रेम नै छैन भने म खालि एउटा टडटडे घंटी वा झ्याम झ्याम झ्याम्टा मात्र हुँ। ^२मसित अगमवाणी गर्न सक्ने वरदान होला। म परमेश्वरको जन्मै रहस्य बुझूँला र हरेक कुरो जानूँला, अनि मसित यति ठूलो विश्वास होला कि म पहाडहरू पनि हल्लाउन सक्ूँला। तर यतिको शक्ति ममा आर्जित हुँदा पनि यदि ममा प्रेम नभए म केही हुँदैन। ^३मानिसहरूलाई खुवाउन आफूसित भएको सब कुछ दिन सक्ूँला र आफ्नो शरीर समेत आहुतिको रूपमा जलाउन सक्ूँला। तर यदि मसित प्रेम छैन भने म केही पाउँदैन।

^४प्रेम धैर्य हो, प्रेम दया हो, प्रेमले ईर्ष्या गर्दैन यसले घमण्डी गर्दैन। ^५प्रेम रुखो हुँदैन, प्रेम स्वार्थी हुँदैन र प्रेम सजिलै रिसाहा बन्दैन। प्रेमले आफ्नो विरुद्ध गरिएको खराबीको हिसाब रारब्दैन। ^६प्रेम खराबमा खुशी हुँदैन तर प्रेम सत्यसित आनन्दित हुन्छ। ^७प्रेमले सबै कुरा धैर्यपूर्वक सहन्छ। प्रेमले सँधै विश्वास गर्छ, सँधै आशा गर्छ र यो दरिलो उभिन्छ।

प्रेम कहिल्यै सिद्धिदैन। अगमवाणीहरू टुँगिन्छन्। भाषाहरू बोल्ने उपहार समाप्त हुन्छ, ज्ञानका उपहार समाप्त हुन्छ। ^६यी कुराहरू सिद्धिन्छन्, किनभने हामीमा भएको ज्ञान र यी अगमवाणीहरू पूर्ण छैनन्। ^१तर जब धेरै पूर्णता आउँछ तब ती अपूर्णताको अन्त्य हुनेछ। ^१जब म बालक थिएँ, म बालक जस्तै बोलेँ, बालक जस्तै सोचेँ, बालकले जस्तै योजनाहरू बनाएँ। जब म एउटा मानिस बनें, मैले ती बालकपनको तरिकाहरू त्यागिदिँ। ^१हामीसित पनि त्यस्तै हो। अहिले हामी धमिलो ऐनामा हेरे जस्तै देख्दैछौं। तर त्यस बेला, हामी सफासित देख्ने थियौं। अहिले म खालि एक अंश मात्र जान्दछु। तर त्यस बेला म पुरै जान्ने छु जस्तो परमेश्वरले मलाई जान्दछन्। ^१यसैले, यी तीन कुराहरू रहि रहनेछन्: विश्वास, आशा र प्रेम। अनि यिनमा सबैभन्दा ठूलो हो प्रेम।

आत्मिक वरदानहरूलाई मण्डलीको मद्दतमा लगाउ

१४ प्रेम तिमीहरूको लक्ष्य हुनु पर्छ। तिमीहरूले साँच्चै आत्मिक वरदानहरू पाउने इच्छा राख्नु पर्छ खास गरी अगमवाणी गर्ने उपहार। ^२किनभने जो विभिन्न भाषाहरूमा बोल्छ मानिससँग बोल्दैन, तर उ परमेश्वरसित बोल्छ। कसैले उसलाई बुझ्दैन। उ आत्माद्वारा गुप्ती सत्य बोल्छ। ^३तर जसले अगमवाणीहरू गर्छ उसले मानिसहरूसित बोलिरहेको हुन्छ। उसले मानिसहरूलाई बल, उत्साह र सुख दिन्छ। ^४जसले अन्य भाषामा बोल्छ आफूलाई मात्र मद्दत गरिरहेको हुन्छ। तर जसले अगमवाणीहरू बोल्छ उसले सारा मण्डलीलाई मद्दत पुर्‍याइरहेको हुन्छ। ^५म तिमीहरू सबैलाई विभिन्न भाषा बोल्ने वरदान मिलोस भन्ने चाहन्छु। तर अबै, म तिमीहरूले अगमवाणी गर्नु पर्छ भन्ने चाहन्छु। विभिन्न भाषाहरूमा बोल्न सक्ने भन्दा जसले अगमवाणी गर्छ ठूलो हो। तर ती भाषाहरूको उल्टा पनि गर्नसक्ने भए त्यो विभिन्न भाषाहरूमा बोल्ने पनि अगमवाणी गर्ने जतिकै हो। त्यसो हो भने उसले जे भन्छ त्यसबाट मण्डली पनि उपकृत हुन्छ।

^६दाजु-भाइ दिदी-बहिनीहरू, यदि म विभिन्न भाषाहरूमा बोल्दै तिमीहरू कहाँ आएँ भने त्यसले तिमीहरूलाई केही फायदा हुन्छ? गर्दैन। यदि म तिमीहरू कहाँ कुनै नयाँ सत्य, अथवा केही ज्ञान अथवा केही अगमवाणी वा केही शिक्षा लिएर आएँ भने मात्र

तिमीहरूलाई फायदा हुन्छ। ^७त्यो खाली निर्जीव चीजहरूबाट निकालेको आवाज जस्तो मात्र हुनेछ, बाँसुरी अथवा सारङ्गी। यदि संगीतको आवाज स्पष्ट छैन भने के गीत बजाइदैंछ तिमीहरूले बुझ्ने छैनौं। गीत बुझ्नुको लागि प्रत्येक आवाज स्पष्ट हुनु पर्छ। ^८युद्धमा यदि तुरहीले स्पष्ट स्वर निकालेन भने युद्धको लागि को तयार हुनेछ? ^९तिमीहरूलाई पनि त्यस्तै हो। तिमीहरूको जिब्राबाट शब्द प्रष्ट हुनुपर्छ। यदि तिमीले प्रष्टसित बोल्न सकेनौं भने तिमीले के भन्दैछौं कसैले बुझ्न सक्दैन। त्यो खाली तिमी हावासित बोलेको जस्तो मात्र हुनेछ। ^{१०}त्यो साँचो हो, संसारमा घेरै किसिमका भाषाहरू छन् अनि ती सबैको अर्थ हुन्छन्। ^{११}यसैकारण, यदि कसैले मलाई केही भनेको अर्थ मैले बुझिनँ भने म संभन्धु उसले विदेशी कुरा गर्दैंछ र उसले मलाई विदेशी संभन्धु। ^{१२}तिमीहरूलाई पनि त्यस्तै हो। तिमीहरू पनि खुब आत्मिक वरदानहरूको निम्ति इच्छा गर। यसैकारण जुन वरदानले मण्डली अभ्द दरिलो हुन्छ त्यही पाउने इच्छा गर।

^{१३}यसकारण जसले विभिन्न भाषा बोल्ने वरदान पाएको छ उसले आफूले बोलेका कुराहरूको अनुवाद पनि गर्न सक्ने हुने प्रार्थना गरोस्। ^{१४}यदि म एउटा विभिन्न भाषामा प्रार्थना गर्छु भने मेरो आत्माले प्रार्थना गर्छ तर मेरो मन त्यसमा संलग्न हुँदैन। ^{१५}तब मैले के गर्नु पर्छ? म मेरो आत्माले प्रार्थना गर्नेछु र मेरो मनले पनि प्रार्थना गर्नेछु। मेरो आत्माले गाउँनेछ र मनले पनि गाउँनेछ। ^{१६}तिमी तिम्रो आत्माले परमेश्वरको प्रशंसा गरौला तर साधारण मानिसले तिम्रो धन्यवादमा “आमिन”* भन्न सक्दैन। किन? किनभने तिमीले के भन्दैछौं उसले बुझ्नु सक्तैन। ^{१७}परमेश्वरलाई तिम्रो धन्यवाद असल भए पनि, तर त्यसले अरू मानिसलाई दरिलो बनिन सहायता गर्दैन।

^{१८}म परमेश्वरलाई धन्यवाद दिदछु कारण तिमीहरू सबैको भन्दा म धेरै विभिन्न भाषाहरू बोल्न सक्षम छु। ^{१९}तर मण्डली अन्य विभिन्न भाषाका हजारौं शब्दहरू भन्नु भन्दा म जुन भाषा बोल्नु त्यसको पाँचवटा शब्द बोल्नु रूचाउँछु। बरू म बुभेर बोल्छु जसमा कि म अरूलाई सिकाउन सकूँ।

^{२०}दाजु-भाइ दिदी-बहिनी-हरू हो! केटाकेटीहरूले

आमिन जब कसैले “आमिन” भन्छ त्यसको अर्थ भनिएको कुरालाई उसले स्वीकार गर्छ।

जस्तो नसोंच। नराभ्रा कुराहरुमा बालकहरु जस्ता होऊ। तर आफ्ना विचारमा तिमीहरु परिपक्व मानिस जस्ता बन।^{२१}व्यवस्थामा लेखिएको छ:

“विभिन्न भाषा बोल्ने मानिसहरु लिएर अनि विदेशीहरुकै ओठ चलाएर तिनीहरुसित म बोल्छु, तथापि तिनीहरुले मलाई सुन्दैनन्।”

यशैया २८:११-१२

प्रभु त्यसै भन्नुहुन्छ।

^{२२}यसैकारण विभिन्न भाषामा बोल्ने वरदान विश्वास नगर्ने मानिसहरुको प्रमाण हो, विश्वास गर्नेहरुको होइन। अनि अगमवाणी तिनीहरुको निम्ति हो जसले विश्वास गर्छन्, विश्वास नगर्नेहरुलाई होइन।^{२३}मानिलेऊ, मण्डलीका सारा सदस्यहरु एक ठाउँमा भेला भएका छन् अनि तिमीहरु विभिन्न भाषाहरुमा बोल्छौ। यदि कतिपय मानिसहरु जसले बुझ्दैन अथवा त्यहाँ कतिपय विश्वास नगर्ने मानिसहरु सभामा आउँछ। ती मानिसहरुले तिमीहरुलाई बोलाहा भन्ने छैनन्? ^{२४}तर मानिलेऊ, तिमीहरु सबै अगमवाणी बोल्दैछौ अनि कुनै विश्वास नगर्ने मानिस भित्र पस्छ वा कुनै अबुभक्त मानिस भित्र पस्छ। त्यस मानिसलाई उसको पाप देखाइन्छ, अनि तिमी सबैले बोलेका कुराहरुबाट उ जाँचिन्छ।^{२५}त्यस मानिसको हृदयका गुप्त कुराहरु प्रकट हुँदछ। तब त्यो मानिस भुक्नेछ अनि परमेश्वरको आराधना गर्नेछ। उसले भन्नेछ, “साँच्चै, परमेश्वर तिमीहरुसितै रहेछन्।”

तिम्रा सभाहरुले मण्डलीको मद्दत गरौ

^{२६}यसकारण दाजु-भाइ विदी-बहिनीहरु हो। तिमीहरुले के गर्नु पर्छ? जब तिमीहरु भेला हुन्छौ, कसैसित गीत हुन्छ, अर्कासित शिक्षा हुन्छ, कसैसित परमेश्वरको नयाँ सत्य हुन्छ, फेरि अर्को एकजनासित विभिन्न भाषा बोल्ने हुन्छ अनि अर्को चाँहिले त्यो भाषा व्याख्या गरिदिने हुन्छ। यी सब कुराको उद्देश्य मण्डलीलाई दरिलो बनाउनु हो।^{२७}जब तिमीहरु भेला हुँदछौ, यदि कुनै मानिसले समूहसित अर्कै भाषामा बोल्छ, तब त्यसो गर्नलाई खालि दुइजना होऊन् अथवा तीनजना भन्दा वेशीले नबोल्नु। तिनीहरु एक पछि अर्को पालैसित बोल्नु। अनि अर्को मानिसले तिमीहरुले बोलेको भाषा अनुवाद गरिदिनु पर्छ।^{२८}तर यदि त्यहाँ कुनै दोषाे छैन भने त्यो विभिन्न भाषा बोल्ने मानिस मण्डलीको सभामा

चुपचाप बसोस्। त्यस मानिसले खालि आफैसित र परमेश्वरसित मात्र बोल्नु पर्छ।

^{२९}अनि खालि दुइ वा तीनजना अगमवक्ताहरु मात्र बोल्नुपर्छ। अरूहरुले के भनिन्छ त्यो जाँचु पर्छ।^{३०}अनि बसिरहेको कुनै मानिसलाई परमेश्वरबाट सन्देश आयो भने बोल्दै गर्ने पहिलो मानिस रोकिनु पर्छ।^{३१}तिमीहरु सबैले एकपछि अर्काले अगमवाणी दिन सक्छौ। त्यस प्रकारले सबै मानिसलाई सिकाउनु र उत्साहित तुल्याउनु सक्छौ।^{३२}अगमवक्ताहरुको आत्मा अगमवक्ताहरुकै अधीनमा हुन्छ।^{३३}किनभने परमेश्वर गोलमालका परमेश्वर हुनु हुन्न, तर शाक्तिका परमेश्वर हुनु हुन्छ।

^{३४}मण्डलीको सभामा स्त्रीहरु चुपचाप बस्नुपर्छ। परमेश्वरका मानिसहरुको सबै मण्डलीहरुमा यस्तै हुनुपर्छ। स्त्रीहरुलाई बोल्ने अनुमति छैन। तिनीहरु अधीनमा रहनुपर्छ, जस्तो मोशाको नियमले पनि भन्छ।^{३५}यदि स्त्रीहरुले कुनै कुरो जान्न चाहे तिनीहरुले आ-आफ्नै पतिहरुलाई घरमा सोध्नु पर्छ। मण्डलीको सभामा बोल्नु स्त्रीहरुको निम्ति शर्मको कुरा हो।^{३६}के परमेश्वरको शिक्षा तिमीहरुबाट आएको हो? होइन। कि त्यो शिक्षा पाउने तिमीहरु मात्र हो? होइनौ।

^{३७}यदि कसैले आफू अगमवक्ता हुँ अथवा आत्मिक वरदान पाउने हुँ भन्ने सम्भ्रन्छ भने त्यस मानिसले बुझोस् कि मैले तिमीहरुलाई जे लेख्दैछु त्यो प्रभुको आज्ञा हो।^{३८}यदि त्यस मानिसले यो जान्दैन भने उसले परमेश्वरलाई जान्दैन।

^{३९}यसैकारण मेरा प्रिय दाजु-भाइ विदी-बहिनीहरु, तिमीहरुले अगमवाणी गर्ने साँचो चाहना गर। अनि विभिन्न भाषाहरुमा बोल्नु नछोड।^{४०}तर प्रत्येक कुरो राम्रो र व्यवस्थित ढंगले गरिनु पर्छ।

खोप्टको बारेमा सुसमाचार

१५ अब दाजु-भाइ विदी-बहिनी-हरु, मैले तिमीहरुलाई जुन सुसमाचार भनें त्यसको संभ्रना गराउन चाहन्छु। तिमीहरुले त्यो सुसमाचार पायौ, र तिमीहरु त्यसमा दरिलो बनिएका छौ।^२सुसमाचारको कारणले तिमीहरु बचाइयौ। तर मैले यो प्रचार गरेको तरिकाको विश्वासमा अझीक बस। नत्र तिमीहरुको विश्वास व्यर्थको विश्वास हो।

मैले पाएकै समाचार तिमीहरूलाई दिएँ। मैले खुबै महत्वपूर्ण कुरो तिमीहरूलाई दिएँ: कि हाम्रो पापहरूको निम्ति ख्रीष्टको मृत्यु भयो, जस्तो धर्म शास्त्रले भन्छ: ^४कि ख्रीष्ट गाडिए अनि तीन दिन पछि बौरिए, जस्तो धर्मशास्त्रले भन्छ; ^५अनि पत्रुसकहाँ र पछि बाह जना प्रेरितहरू कहौं एउटै समयमा ख्रीष्ट देखा परे। ^६त्यसपछि पाचौं सय भन्दा बड्ता भाइहरूकहाँ ख्रीष्ट एकैचोटि देखा परे। कतिपय दाजुभाइहरू आजसम्म जीवित छन् त कोही मरिसके। ^७अनि ख्रीष्ट याकूबकहाँ देखापरे र केही-पछि सबै प्रेरितहरूकहाँ देखा पर्नुभयो। ^८सबैभन्दा पछि ख्रीष्ट मकहाँ देखा पर्नु भयो। म स्वभाविक समय भन्दा पहिल्यै जन्मेको बालक जस्तो थिए। ^९जम्मै प्रेरितहरू मभन्दा ठूला छन् किनभने मैले परमेश्वरको मण्डलीको खेदो गरें। त्यसैले म चेला कहलाइनु पनि लायकको छैन। ^{१०}तर म जे छु, परमेश्वरको अनुग्रहले छु। अनि उहाँले मलाई दिनुभएको अनुग्रह व्यर्थमा गएन। मैले अरू सबै प्रेरितहरूले भन्दा धेरै कठिन काम गरें। वास्तवमा काम गर्ने म होइन तर त्यो मसित भएको परमेश्वरको अनुग्रह हो। ^{११}यसर्थ मैले प्रचार गरेको अरू प्रेरितहरूले तिमीहरूलाई प्रचार गरेको यो कुनै महत्वपूर्ण कुरो होइन। तर हामी त्यही प्रचार गर्दछौं; जुन तिमीहरूले विश्वास गरेकाछौं।

हामी मृत्युबाट बौराइन्छौं

^{१२}ख्रीष्ट मृत्युबाट बौरा उठे भन्ने प्रचार गरिन्छ। तब तिमीहरूमा कति जनाले किन भन्छन् कि पुनरुत्थान भएको छैन? ^{१३}यदि मानिसहरू मृत्युबाट कहिल्यै पुनरुत्थान हुँदैनन् भने, ख्रीष्ट पनि मृत्युबाट बौरैका थिएनन्। ^{१४}अनि यदि ख्रीष्ट नबौरिएको भए, हाम्रो प्रचार व्यर्थ छ। अनि तिमीहरूको विश्वास व्यर्थ हुन्छ। ^{१५}अनि ख्रीष्टलाई परमेश्वरले बौराई उठाएका थिए भन्ने प्रचारको लागि परमेश्वर समक्ष हामी दोषी बनिने छौं। किनभने यदि मृत्युबाट पुनरुत्थान थिएन भने तब परमेश्वरले येशूलाई कदापि बौराएनन्। ^{१६}यदि मानिस मृत्युबाट बौराइनु सकिदैन भने ख्रीष्ट पनि मृत्युबाट बौराइएनन्। ^{१७}अनि यदि ख्रीष्ट मृत्युबाट बोरिएका थिएन भने तिमीहरूको विश्वास व्यर्थ हो; तिमीहरू अबै आफ्नो पापको दोषी छौं। ^{१८}अनि ती ख्रीष्टमा मर्नेहरू पनि नष्ट भए। ^{१९}यदि ख्रीष्टमा हाम्रो आशा संसारमा यसै जुनिको

लागि मात्र हो भने हामी अरू जम्मै मानिसहरू भन्दा ज्यादा दुःखी छौं।

^{२०}तर वास्तवमा ख्रीष्ट मृत्युबाट बौराइनु भएको थियो - मृत्युमा निदाएका ती सबै विश्वासीहरू मध्ये उहाँ प्रथम बौराइएका हुनु हुन्छ। ^{२१}एउटा मानिसको कारणले पनि मानिसहरूमा मृत्यु आएको हो। यसर्थ एउटै मानिसको कारणले पनि मृत्युबाट बौराई आयो। ^{२२}आदममा जम्मै मानिसहरू मरे त्यसरी नै ख्रीष्टमा हामी सबै फेरि जीवित तुल्याइन्छौं। ^{२३}तर हरेक मानिसलाई उचित क्रमले जीवनमा बौराइन्छ। बौरनेहरूमा ख्रीष्ट प्रथम थिएँ। त्यसपछि जब ख्रीष्ट आउनु हुन्छ, ख्रीष्टमा हुने सबै मानिसहरूलाई फेरि बौराइने छ। ^{२४}अनि तब अन्त आउने छ। ख्रीष्टले जम्मै शासकहरूलाई, अधिकारीहरूलाई र शक्तिलाई नष्ट पार्नेछन्। तब उहाँले पिता परमेश्वरको हातमा राज्य सुम्पने छन्। ^{२५}जब सम्म परमेश्वरले जम्मै शत्रुहरूलाई ख्रीष्टको पाउमुनि दवाएर राख्ने छैनन् त्यतिजेल सम्म ख्रीष्टले राजाले भैं शासन चलाउनु पर्छ। ^{२६}नष्ट गरिनु पर्ने शत्रुहरूमा मृत्यु अन्तिम हुनेछ। ^{२७}जस्तो धर्मशास्त्रमा भनिन्छ, “परमेश्वरले प्रत्येक थोक उहाँको अधीनमा गर्नुभयो।” * जब धर्मशास्त्रमा भनिन्छ कि प्रत्येक वस्तु उहाँको अधीनमा गराइयो स्पष्ट अर्थ लाग्छ कि परमेश्वरलाई यसमा सम्मिलित गराइएन। उहाँ परमेश्वर नै हुनुहुन्छ जसले सबै थोक अधीनमा राख्नु भयो। ^{२८}जब प्रत्येक थोक ख्रीष्टको अधीनमा राखियो परमेश्वरनै एक हुनु हुन्छ जसले सब कुछ ख्रीष्टको अधीनमा राख्नु भयो। ख्रीष्ट तब पुत्र आफै पनि परमेश्वरको अधीनमा राखियो। परमेश्वरको अधीनमा राखिएको छ, तब परमेश्वर सब कुराको पूर्ण शासक हुनु हुन्छ।

^{२९}एक पल्ट मरिसकेका मानिसहरूलाई बौराइदैन भने मरेकाहरूका निम्ति बप्टिस्मा लिनेहरूले के गर्छन्? यदि मरेकाहरू फेरि बौरैदैनन् भने तिनीहरूको निम्ति बप्टिस्मा किन लिइन्छ?

^{३०}अनि हाम्रो चाँहि के हुन्छ त? हामी आफूले आफैलाई किन प्रत्येक घण्टा आपद्मा पार्दछौं ? ^{३१}म हरेक दिन मछुं। यो साँचो हो, मेरा भाइहरू हो। यो त्यही प्रकारले साँचो हो जति ख्रीष्ट येशू हाम्रा प्रभुमा तिमीहरू भएकोमा म गर्व गर्दछु। ^{३२}यदि खाली

मानवताको कारणले, मैले एफिससमा जंगली जानवरसित लडाईं गर्ने भने मैले के लाभ पाएँ। यदि मानिसहरूलाई मृत्युबाट बौराईदैन भने “खाऊँ, पिऊँ किनकि भोलि हामी मर्छौं!”*

^३भ्रममा नपर: “खराब संगतले असल बानी नष्ट गर्छ।” ^{३४}उचित बिचारमा आऊ र पाप गर्न छोड। तिमीहरूमा कतिले परमेश्वरलाई जान्दैनौ। तिमीहरूलाई शर्ममा पार्नु म यसो भन्छु।

हाम्रो कस्तो किसिमको शरीर हुने छ?

^{३५}तर कसैले सोध्न सक्छन् “मरेकाहरू कसरी बौरन्छन्? तिनीहरूको शरीर कस्तो हुन्छ?” ^{३६}यी सबै मूर्ख प्रश्नहरू हुन्। जब तिमी केही रोप्छौ, भने बाँच्न र बढ्न अघि त्यो बीऊ माटोमा मर्छ। ^{३७}जब तिमीले केही रोप्छौ त्यसको त्यही रूप हुँदैन, जस्तो पछि हुन्छ। जब तिमीले छरेका थियो त्यो बीऊ मात्र थियो चाहे गहु होस् अथवा अन्य कुनै। तर परमेश्वरले जे योजना गर्नु भएको छ त्यसले त्यही शरीर पाउँछ। ^{३८}परमेश्वरले प्रत्येक बीऊलाई उसको शरीर दिनुहुन्छ। ^{३९}सबै शरीरको मासु एकै हुँदैन: मानिसहरूको मासु एक प्रकारको हुन्छ, औ पशुहरूको मासु अर्को प्रकारको हुन्छ, पंछीहरूको भिन्दै हुन्छ, अनि माछाहरूको अर्कै प्रकारको मासु हुन्छ। ^{४०}स्वर्गीय शरीरहरू र पार्थिव शरीरहरू छन्। तर स्वर्गीय शरीरहरूको शोभा एक किसिमको हुन्छ। पार्थिव शरीरहरूको शोभा भिन्दै किसिमको हुन्छ। ^{४१}सूर्यको एक प्रकारको सुन्दरता छ, चन्द्रमाको अर्को किसिमको सुन्दरता छ र ताराहरूको अर्कै प्रकारको सुन्दरता छ अनि हरेक तारा आफ्नो सुन्दरतामा भिन्न छ।

^{४२}जीवित तुल्याइएका मृतहरूको पनि त्यस्तै हुन्छ। “रोपिएको” शरीर कुहुने हुन्छ। तर जब त्यस शरीरलाई जीवित तुल्याइन्छ त्यो नष्ट हुँदैन। ^{४३}जब शरीर “रोपिन्छ” त्यसको आदर हुँदैन तर जब त्यसलाई बौराइन्छ त्यसले महिमामा पाउँछ। जब शरीर रोपिन्छ, त्यो कमजोर हुन्छ तर जब बौराइन्छ त्यसको शक्ति हुन्छ। ^{४४}शरीर जुन “रोपिन्छ” त्यो भौतिक शरीर हो। जब त्यसलाई बौराइन्छ त्यो आत्मिक शरीर हुन्छ।

भौतिक शरीर छ र त्यहाँ आत्मिक शरीर पनि छ। ^{४५}धर्मशास्त्रमा जस्तो लेखिएको छ: “प्रथम मानिस एउटा जीवित थोक भयो। तर अन्तिम आदम आत्मा भयो जसले जीवन दिन्छ।”* ^{४६}आत्मिक मानिस पहिले आएन। भौतिक मानिस पहिले आयो। तब त्यसपछि आत्मिक मानिस आयो। ^{४७}पहिलो मानिस पृथ्वीको धूलोबाट आयो। दोस्रो मानिस स्वर्गबाट आयो। ^{४८}मानिसहरू पृथ्वीको हुन्। तिनीहरू पृथ्वीको पहिलो मानिस जस्तो हुन्। तर ती मानिस जो स्वर्गका हुन् ती स्वर्गको मानिस जस्तै हुन्। ^{४९}जसरी हामीहरू पृथ्वीका मानिस जस्तै बनाइयौं त्यसैले हामी स्वर्गका त्यो मानिस बनिनुको पनि बदली गराइन्छौं।

^{५०}दाजु-भाइ विदी-बहिनीहरू हो! म तिमीहरूलाई यो भन्छु: भौतिक शरीरले परमेश्वरको राज्यमा भाग लिन पाउँदैन। जुन नखर कुरो त्यो कुनै अनखर कुरोमा भागलिन सक्तैन। ^{५१}तर सुन, म यो रहस्य तिमीहरूलाई भन्छु: हामी सबै मर्ने छौं, तर हामी सबै बदलाइन्छौं। ^{५२}यसको लागि खालि एक लाग्छ। आँखा भिन्के जत्तिकै छिटो हामी बदलन्छौं। जब अन्तिम तुरही बज्छ तब यो हुनेछ। तुरही बज्नेछ र मरेकाहरू अविनाशी जीवनमा उठ्ने छन्। अनि हामी पनि सबै बदली हुनेछौं। ^{५३}यो शरीर जुन नाश हुन्छ, अविनाशी वस्त्र पहिरिने पछि। अनि यो शरीर जुन मरणशील छ यसले अमरताको वस्त्र पहिरिने पछि। ^{५४}यसैले यो शरीर जुन नष्ट हुन्छ त्यसले अविनाशी पहिरिन्छ र यो शरीर जुन मरणशील छ त्यसले अमरता पहिरिन्छ। जब यस्तो हुन्छ तब यस धर्म शास्त्रको भनाई सत्य ठहरिन्छ:

मृत्यु निलियो। विजय भयो।

यशैया २५:८

^{५५} “हे मृत्यु! तेरो विजय कहाँ छ? चिहान! तेरो विषदन्त शक्ति कहाँ छ?”

होशे १३:१४

^{५६}मृत्युको बिषदन्त नै पाप हो। अनि पापको शक्ति नियम हो। ^{५७}तर हामी परमेश्वरलाई धन्यवाद दिदछौं। उनले हामीलाई हाम्रा प्रभु येशू ख्रीष्टद्वारा विजय दिन्छन्।

^{५८}यसैकारण मेरो प्रिय दाजु-भाइ दिदी-बहिनीहरू हो, दरिलोसित खडा हो। कुनै कुराले तिमीहरूलाई आफ्नो स्थानबाट विचलित नपरोस्। सँधै आफूलाई प्रभुको काममा लगाऊ। तिमीहरू जान्दछौ प्रभुमा तिमीहरूको काम कहिल्यै व्यर्थमा जानेछैन।

अरू विश्वासीहरूको लागि संग्रह

१६

अब परमेश्वरका मानिसहरूका लागि अर्थ संग्रह बारेमा म लेख्छु। मैले गलातियाका मण्डलीहरूलाई जसो गर्नु भनेको छु तिमीहरूले पनि उसै गर्नु: ^१प्रत्येक साताको पहिलो दिनमा तिमीहरू प्रत्येकले आफूले कमाएकोबाट जति पैसा सकछौ बचाउनु। तिमीहरूले त्यो पैसा विशेष ठाउँमा राख्नु र त्यहाँ रहोस्। यसर्थ जब म आउँछु पैसा संग्रह गर्ने आवश्यक हुँदैन। ^२जब म आउँला म कसैलाई तिमीहरूको दान यरूशलेम लैजान पठाउँला। ती मानिसहरू तिमीहरू सबैले पठाउनु भने खोजेकै मानिस हुनेछन्। म तिनीहरूलाई परिचय-पत्रहरू सहित पठाउने छु। ^३अनि यदि उचित ठहरिए, तिनीहरू मसँगै जानेछन्।

पावलको योजना

^४म्यासिडोनिया भएर जाँदा म तिमीहरूकोमा आउने योजना छ। किनभने म्यासिडोनिया भएर मेरो यात्रा गर्ने इच्छा छ। ^५यदि सम्भव हुन सके, केही दिन म तिमीहरूसित बस्नुंला। म हिउँद भरि पनि तिमीहरूसित बस्न सक्छु। तब जहाँ-जहाँ म जान्छु तिमीहरूले मेरो यात्रामा सहायता गर्न सकछौ। ^६तिमीहरूलाई भेट्न म यात्री जस्तो आउन चाहँदिन। यदि प्रभुको अनुमति भए, म तिमीहरू सँग लामो समय सम्म बस्ने इच्छा छ। ^७तर म एफिससमा पेन्तिकोस* सम्म बस्ने छु। ^८म त्यहाँ बस्ने छु किनभने त्यहाँ प्रभावपूर्ण कार्यको एउटा विशाल मौका हात लाग्ने वाला छ। अनि धेरै जना त्यस कार्यको विरोधमा पनि काम गर्दैनन्।

^९तिमोथी तिमीहरूकहाँ आउन सकलान्। तिमीहरूसित ल्याँहा बस्दा उसलाई केही आराम अनुभव होस्। तिनीले पनि मैले गरे जस्तै प्रभुको काममा व्यस्त छन्।

^१यसकारण तिमोथीलाई स्वीकार गर्नु तिमीहरू कसैले आनाकानी गर्ने छैनौ। उनलाई शान्तिसित यात्रा गर्न सघाउनु जसमा कि उनी मकहाँ आउन सकुन्। उनी भाइहरूका साथमा आउनु भनी म अपेक्षा गरिरहेछु।

^२अब हाभ्रा भाइ अपोल्लोसको बारेमा: मैले उनलाई अरू भाइहरूसित तिमीहरूकहाँ जान उत्साहित पारेको छु। अहिले उनी आउने कुरामा पक्का थिए। तर मौका पाए भने उनी तिमीहरूकहाँ आउनेछन्।

पावल आफ्नो पत्र टुंग्याउँछन्

^३सावधान बस। विश्वासमा दरिलो बन्दै बस। साहसी होऊ र दृढ़ बन। ^४हरेक कुरो प्रेमपूर्वक गर।

^५तिमीहरू जान्दछौ स्तिफनस र उनको परिवार अखैयामा पहिलो विश्वासीहरू थिए। तिनीहरूले आफूलाई परमेश्वरका मानिसहरूको सेवामा अर्पका छन्। प्रिय दाजु-भाइ दिदी-बहिनीहरू हो! म तिमीहरूसँग उपदेश दिन्छु कि ^६यस्तै मानिसहरूको र उनीहरूसित काम गर्ने र सेवा गर्ने कुनै पनि अरू मानिसको अगुवाइमा हिँड।

^७स्तिफनस, फोर्दुनाटस, र अखाइकस आएकाका म हर्षित छु। तिमीहरू यहाँ छैनौ तर तिनीहरू तिमीहरूका ठाउँमा छन्। ^८तिनीहरूले मेरो आत्मालाई र तिमीहरूको आत्मा-लाई विश्राम दिएका छन्। यस्ता मानिसहरूको मूल्य तिमीहरूले चिनु पर्छ।

^९एशियाका मण्डलीहरूले तिमीहरूलाई शुभेच्छा पठाउँछन्। अक्वीला र प्रिस्क्लिलाले पनि प्रभुमा तिमीहरूलाई शुभेच्छा पठाउँछन्। तिनीहरूका घरमा भेला हुने मण्डलीले पनि तिमीहरूलाई शुभेच्छा पठाउँछन्। ^{१०}यस ठाँउका सबै दाजु-भाइहरू र दिदी-बहिनीहरूले तिमीहरूलाई शुभेच्छा जनाएका छन्। जब तिमीहरू भेट्छौ एक-अर्कामा पवित्र चुम्बन देऊ।

^{११}म पावल हुँ र मेरो शुभेच्छा म आफ्नै हातले लेख्दैछु।

^{१२}जसले परमेश्वरलाई प्रेम गर्दैन, उ श्रापित होस्।

आउनु होस्, हे प्रभु!*

^{१३}प्रभु येशूको अनुग्रह तिमीहरूसित रहोस्।

^{१४}ख्रीष्ट येशूमा हुने तिमीहरू सबै प्रति मेरो प्रेम!

कोरिन्थीहरूलाई पावलको दोस्रो पत्र

१ ख्रीष्ट येशूको एकजना प्रेरित* पावलबाट। परमेश्वरले इच्छा गरे अनुसार मलाई एक प्रेरित रोज्नु भयो।

हाम्रा ख्रीष्टमा भाइ तिमीथीबाट पनि कोरिन्थीमा बस्ने परमेश्वरको मण्डलीलाई र सारा अखैया देशमा बस्ने परमेश्वरका मानिसहरूलाई प्रणाम:

हाम्रा पिता परमेश्वर र प्रभु येशू ख्रीष्टबाट अनुग्रह र शान्ति।

पावल परमेश्वरलाई धन्यवाद चढाउँछन्

परमेश्वर र हाम्रा प्रभु येशू ख्रीष्टका पितालाई धन्यवाद। परमेश्वर पिता हुनुहुन्छ, जो दयामय हुनु हुन्छ। उहाँ पूर्ण सुखमय परमेश्वर हुनुहुन्छ।^१ जहिले-जहिले हामीलाई दुःख आइपर्थ, उहाँले हामीलाई सान्त्वना दिनुहुन्छ ताकि हामीले पनि अरूलाई दुःख परेको बेला सान्त्वना दिन सकौं। हामी उनीहरूलाई त्यही सान्त्वना दिन सक्छौं जुन परमेश्वरले हामीलाई दिनुभयो।^२ ख्रीष्टका धेरै कष्टहरूमा हामी सहभागी बन्छौं, उसरी नै, ख्रीष्टबाट हामीले धेरै सान्त्वना पाउँछौं।^३ यदि हामीले कष्टहरू पायौं भने त्यो तँपाईंको सान्त्वना र मुक्तिको निम्ति हो। यदि हामीले सान्त्वना पाए त्यो तिमीहरूको निम्ति हो। त्यसले तिमीहरूलाई हामीहरूमा भैं धैर्यसित कष्ट सहन सहायता दिन्छ।^४ तिमीहरूमाथि हाम्रो दरिलो आशा छ। हामी जान्दछौं तिमीहरू हाम्रा कष्टहरूमा भागीदार हौं। त्यसैले हामी जान्दछौं कि हाम्रा सान्त्वनामा पनि तिनीहरू भागीदार बन्नेछौं।

दाज्यू-भाइ र दिदी-बहिनीहरू हो! एशिया प्रदेशमा हामीले भोगेका कष्टहरूको बारेमा पनि तिमीहरूले जानिराख बन्ने हामी चाहन्छौं। त्यहाँ हामी ठूलो कष्टमा थियो। हाम्रो सहने शक्ति भन्दा कष्ट धेरै थियो। हामीले त बाँच्ने आशा पनि छोडिसकेका थियौं।^५ हामीले साँच्चै सोच्यौं कि हामी निश्चय मर्ने छौं, यो यस्तो भयो

कि हामीले आफूमा भन्दा परमेश्वरमा विश्वास गर्नु पर्छ। परमेश्वरले मानिसहरूलाई मृत्युबाट उत्थान गराउँछन्^६ परमेश्वरले हामीलाई मृत्युको खतराबाट बचाए। अनि परमेश्वरले हामीलाई सदा सर्वदा रक्षा गर्ने छन् हामीले उनमा आशा गर्छौं ताकि उहाँले हामीलाई बचाई राख्नेछन्।^७ अनि तिमीहरूले आफ्ना प्रार्थनाद्वारा हामीलाई सहायता गर्न सक्ने छौं। धेरै मानिसहरूले हाम्रो निम्ति परमेश्वरलाई धन्यवाद दिनेछन् किनभने तिनीहरूको प्रशस्त प्रार्थनाले गर्दा परमेश्वरले हामीलाई आर्शिवाद दिए।

पावलको योजनामा परिवर्तन

^१ यही कुराको लागि हामी घमण्ड गर्नु सक्छौं अनि हाम्रो पूर्ण हृदय खोलेर भन्न सक्छौं कि यो साँचो हो। संसारमा हामीले जे जति गरेका छौं, हामीले परमेश्वरको इमान्दारी र शुद्ध हृदयबाट गरेका छौं। अनि यो हाम्रो तिमीहरूसितको व्यवहारमा अफ धेरै सत्य छ। यो हामीले परमेश्वरको अनुग्रहबाट गरेका हौं, तर मानव ज्ञानले होइन।^२ हामी तिमीहरूलाई तिनै कुराहरू मात्र लेख्छौं जुन तिमीहरूले सम्पूर्ण रूपले पढ्न र बुझ्न सक्छौं। अनि म आशा गर्छु तिमीहरूले पुरै बुझ्नेछौं।^३ तिमीहरूले हाम्रो विषयमा केही कुराहरू बुझिसकेका छौं। त्यो दिन जब हाम्रा प्रभु येशू ख्रीष्ट आउनु हुनेछ, म आशा गर्छु तिमीहरूले बुझ्ने छौं, जब हामी तिमीहरू प्रति गर्व गरे भैं तिमीहरू पनि गर्वान्वित हुनेछौं।

^४ म यी कुराहरूमा दुःख थिएँ। त्यसैले मैले पहिले तिमीहरूकहाँ आउने योजना बनाएँ। तब तिमीहरूले दुइ पल्ट आर्शिवाद पाउने थियो।^५ म्यासिडोनिया जाँदा हुँदा मैले तिमीहरूलाई भेट्न सोचेको थिएँ। अफ फर्कदा हुँदा पनि तिमीहरूलाई भेट्ने योजना थियो। मैले आफ्नो यहूदीया यात्रामा तिमीहरूबाट सहायता लिन सोचेको थिएँ।^६ के तिमीहरू मैले गहिरो विचार नगरी यी

प्रेरित येशूले आफ्नो खास सहायक चुन्नु भएको मानिस।

योजनाहरू बनाएको सोच्छौ? अथवा तिमीहरू सम्झौला कि म संसारिक मानिस भैं योजना बनाउँछु अनि एकै चोटी “हो, हो” अनि “होइन, होइन” भन्छु।

^{१८}तर यदि तिमीहरू परमेश्वरमाथि विश्वास गर्न सक्छौ भने, तब हामी तिमीहरूलाई जे भन्छौ त्यो कहिल्यै पनि “हो” र “होइन” दुवै हुँदैन। ^{१९}परमेश्वरको पुत्र येशू ख्रीष्ट जसको बारेमा, सिल्भानस, तिमोथी र मैले तिमीहरू माभ गरेको प्रचारमा दुवै “हो” र “होइन” थिएन। ख्रीष्टमा यो सँधै “हो” हो। ^{२०}परमेश्वरका जम्मै प्रतिज्ञाहरू ख्रीष्टमा “हो” हुन्छ। अनि यस सच्चाइले हामी ख्रीष्टद्वारा परमेश्वरको गौरवमा “आमिन” भन्छौ। ^{२१}अनि एक मात्र परमेश्वर हुन् जसले हामीलाई र तिमीहरूलाई ख्रीष्टमा दरिलो बनाउनु हुन्छ। परमेश्वरले हामीलाई विशेष रूपले आशिष दिएका छन्। ^{२२}हामी उनैका हौं भन्ने प्रमाण गर्न, उनले हामीमा छाप मारु भएको छ। उहाँको प्रतिज्ञाको पक्का प्रमाण स्वरूप हाम्रो हृदयमा उहाँको आत्मा दिनुभएको छ।

^{२३}म तिमीहरूलाई यो भन्छु, अनि यो साँचो हो भनी प्रमाण गर्न म परमेश्वरलाई साक्षी बसिदिनु होस भन्छु। म कोरिन्थमा फर्केर नआएको कारण यही थियो कि म तिमीहरूलाई शास्ति दिनु वा तिमीहरूको चित्त दुखाउनु चाहन्नथें। ^{२४}मैले यो भन्न खोजेको होइन कि हामी तिमीहरूको विश्वास माथि नियन्त्रण राख्न चाहन्छौ। तिमीहरू विश्वासमा दृढ़ छौ। तर तिमीहरूकै आनन्दको लागि हामी तिमीहरूसित काम गर्ने छौं।

२ यसैले, मैले निश्चय गरे कि मेरो अर्को भ्रमणले तिमीहरू दुःखी बनिनु पर्दैन। ^१मैले तिमीहरूलाई दुःखित बनाएँ भने कसले मलाई खुशीयाली दिन्छ? केवल तिमीहरूले मात्र मलाई खुशी पार्न सक्छौ जसलाई मैले दुःख बनाए। ^२यही कारणले मैले तिमीहरूलाई पत्र लेखें: जब म भ्रमणमा आए जसले मलाई खुशी बनाउँछन् तिनीहरूबाट म दुःखी हुनु पर्दैन। तिमीहरूको विषयमा बेफिक्री छु। म पक्का विश्वासमा छु कि तिमीहरू मेरो प्रसन्नतालाई आफ्नो प्रसन्न सम्भन्छौ। ^३अघि जब मैले लेखें मेरो मन खुबै विचलित र दुःखित थिएँ। मैले त्यो चिट्ठी आफ्नो आँसुले लेखेको थिएँ। मैले तिमीहरूलाई दुःखित तुल्याउनु लेखेको थिइन। तिमीहरू प्रति मेरो मायाको गहिराई बुझाउन लेखेको थिएँ।

भूल गर्नेलाई क्षमा देऊ

^४तिमीहरूका मण्डलीमा कसैले दुःखित पायो। उसले मलाई दुःखित बनाएन तर तिमीहरू सबैलाई केही मात्रमा दुःखी बनायो, वास्तवमा त्यो जति छ म त्यसलाई अभ् बढाउन चाहँदिएँ। ^५तिमीहरूका मण्डलीबाट धेरैले उसलाई जो दण्ड दिए उसको लागि मनगो छ। ^६तर अब यो अभ् असल हो कि तिमीहरूले उसलाई क्षमा दिनु पर्छ उसलाई सुख दिनु पर्छ। त्यसले उसलाई अचाक्ली दुःख र एकदमै हरेस खानुबाट जोगाउँछ। ^७यसकारण म विन्ती गर्छु कि तिमीले उसलाई तिम्रो प्रेम देखाऊ। ^८यसैले मैले तिमीहरूलाई लेखेको हुँ। हरेक कुरामा तिमीहरू आज्ञाकारी छौ कि छैनौ भन्ने जाँच र हेर्न म चाहन्थें। ^९कसैलाई तिमीले क्षमा दियो भने, म पनि त्यस मानिसलाई क्षमा दिन्छु। अनि मैले जे क्षमा दिएको छु-ममा क्षमा दिने केही भए-मैले त्यो ख्रीष्टको उपस्थितिमा तिम्रा लागि दिएँ। ^{१०}शैतानले हामीबाट केही नखिनेोस् भनेर मैले त्यसो गरेको हुँ। शैतानको के-के योजनाहरू छन् त्यो हामी राम्ररी जान्दछौं।

त्रोआसमा पावलको इच्छा

^{११}ख्रीष्टको सुसमाचार प्रचार गर्न म त्रोआसमा गएँ, प्रभुले मलाई उहाँको सेवा गर्ने राम्रो मौका दिनु भएको थियो। ^{१२}तर मैले मनको शान्ति पाइन, किन कि मैले मेरा भाइ तीतसलाई त्यहाँ भेटिँ। त्यसैले मैले विदा लिएँ र म्यासिडोनिया तिर लागें।

ख्रीष्टद्वारा विजय

^{१३}तर परमेश्वरलाई धन्यवाद होस्। जसले हामीलाई सँधै ख्रीष्टद्वारा विजयतर्फ दोस्त्राउनु हुन्छ। परमेश्वरले हामीलाई उहाँको ज्ञान सुगन्धित वासना जस्तो चारैतिर फिँजाउन प्रयोग गर्नुहुन्छ। ^{१४}परमेश्वरमा हाम्रो यही भेटीहरू छ: कि ती जो बचाइदैंछन् अनि ती जो नष्ट गरिँदैंछन् तिनीहरूको बीचमा हामी ख्रीष्टको मिठो गन्ध हौं। ^{१५}मानिसहरू जो नष्ट गराइदैंछन् तिनीहरूको लागि हामी मृत्युको गन्ध हौं जसले मृत्यु ल्याउँछ। तर बचाइनेहरूलाई हामी जीवनका गन्ध हौं जसले जीवन ल्याउँदछ। यसकारण यस कार्यको निम्ति को योग्य छ? ^{१६}हामी लाभको निम्ति परमेश्वरका वचन बेचदैंनौं जस्तो धेरै अरूहरूले गर्छन्। होइन! तर ख्रीष्टमा हामी

परमेश्वरको अधि सत्य बोल्दछौं। हामी परमेश्वरबाट पठाइएका मानिसहरू भैं बोल्दछौं।

परमेश्वरका सेवकहरूको नयाँ करार

३ फेरि के हामी हाम्रै विषयमा गर्व गर्छौं? अरूहरू जस्तै तिमीहरूलाई वा तिमीहरूबाट परिचय-पत्रको खाँचो पर्छ? ^१तिमीहरू नै हाम्रो परिचय पत्र हो। त्यो परिचय पत्र हाम्रा हृदयमा लेखिएको छ। त्यो सबैले जानेको र पढेका छन्। ^२यो देखाऊ कि तिमीहरू ख्रीष्टद्वारा हामी मार्फत पठाइएका परिचय पत्र हो। त्यो पत्र मसीले लेखिएको छैन तर शाश्वत परमेश्वरको आत्माको लेखिएको छ। त्यो ढुंगाका पाटीहरूमा* लेखिएको छैन। त्यो मानव हृदयहरूमा लेखिएको छ।

^३हामी यसरी कुरा गर्न सक्छौं किनभने ख्रीष्ट मार्फत परमेश्वरको अधि हामी ढुक्क छौं। ^४हामी भन्दैनौं कि कुनै पनि काम हामी आफै राम्रो गर्न सक्छौं। परमेश्वर नै शक्तिको श्रोत हुनुहुन्छ, जे हामी गर्छौं त्यो गर्न योग्य बनाउनु हुन्छ। ^५(परमेश्वरबाट उनका मानिसलाई दिइएको) नयाँ वाचाको सेवक बन्न परमेश्वरले हामीलाई योग्य बनाउनु भएको छ। यो नयाँ वाचा लिखित नियम होइन। यो आत्माको हो। लिखित वाचाले मृत्यु ल्याउँछ, तर आत्माले जीवन दिन्छ।

नयाँ वाचाले बढि महिमा ल्याउँछ

^६मृत्यु ल्याउने सेवा शब्दहरू ढुंगामा खोपिएको थियो। अनि यो परमेश्वरको महिमासँग आयो। मोशाको अनुहार यति उज्यालो भयो कि इस्त्राएलका मानिसहरूले उनको अनुहार हेर्न सकेनन्। त्यो महिमा पछि लुप्त भयो। ^७यसैले कुनै खण्डमा पनि त्यो सेवा जसले आत्मा ल्याउँछ त्यो अभि महिमामय हुन्छ। ^८मेरो भनाइको अर्थ हो: सेवामा मानिसहरूलाई पापको दोष निर्णय गर्नु तर यसले महिमा लियो। त्यसैले जुन सेवामा मानिसहरूलाई धार्मिक बनाउँछ त्यसको अभि बढि महिमा हुँदछ। ^९त्यस प्राचीन सेवामाको महिमा अभि बढि थियो। तर जब नयाँ सेवामाको महान महिमासँग त्यसलाई दजाइन्छ, त्यो सेवामाको महिमा हराउँछ। ^{१०}त्यो सेवामाको जुन लुप्त भयो त्यो महिमासँग आएको भए, तब यो

ढुंगाका पाटीहरू, ढुंगा अर्थात परमेश्वरले मोशालाई दिएको करारहरू ढुंगाका पाटीमा लेखिएका थिए (प्रस्थान २४:१२, २५:१६)।

सेवा जो सदा सर्वदा रहनेछ त्यसको अभि विशाल महिमा हुने थियो।

^{११}हामीसित यो आशा छ, यसैले हामी खुबै साहसी छौं। ^{१२}हामी मोशा जस्ता छैनौं। उनले आफ्ना अनुहारमा घुम्टो हालेका थिए। इस्त्राएलका मानिसहरूबाट अनुहार लुकाउनु मोशाले आफ्नो अनुहार छोपेका थिए। महिमा अल्पदैथ्यो अनि मोशा चाहँदैन थिए कि तिनीहरूले त्यसको अन्त्य देखुन। ^{१३}तर तिनीहरूका मनहरू बन्द छन् तिनीहरूले बुझ्न सकेनन्। आज पनि जब तिनीहरू पुरानो करार पढ्छन् त्यही ढकनीले अर्थ छोपिन्छ। ढकनी खोलिएको छैन। यो खालि ख्रीष्टद्वारा हटाइन्छ। ^{१४}तर आज सम्म पनि जब ती मानिसहरू मोशाको व्यवस्था पढ्छन्, तिनीहरूका मनहरूमा घुम्टो लागेको हुन्छ। ^{१५}तर जब कुनै व्यक्ति बदलन्छ र प्रभुलाई पछ्याउँछ, त्यो घुम्टो हटाइन्छ। ^{१६}प्रभु आत्मा हो। अनि जहाँ प्रभुको आत्मा छ त्यहाँ स्वतन्त्र हुन्छ। ^{१७}हाम्रो अनुहार ढाकिएको छैन। हामी सबै प्रभुको महिमा देखाउँछौं। हामी उनी जस्तै हुन परिवर्तन हुँदछौं। यस परिवर्तनले हामीमा भन भन महिमा ल्याउँछ।

माटाका भाँडामा आत्मिक धन

४ परमेश्वरले, आफ्नो दयाले हामीलाई यो काम गर्न दिनु भएको छ, यसकारण हामी यो काम छोड्दैनौं। ^१तर हामीले गुप्त र लज्जाजनक तरिका ल्यागेका छौं। हामी छल कपट प्रयोग गर्दैनौं र परमेश्वरको शिक्षा परिवर्तन गर्दैनौं। अहं! ठयाम्मे गर्दैनौं। हामी सत्य सजिलोसित बुझाउँछौं। हामी को हौं भन्ने कुरो मानिसहरूलाई हामी यसरी नै देखाउँछौं। अनि हामी अनि परमेश्वर समक्ष हामी कस्ता मानिस हौं त्यो पनि उनीहरूले आफ्नो हृदयमा जान्न सक्छन्। ^२हामीले प्रचार गरेको सुसमाचार लुकेको होला तर यो तिनीहरूकै लागि लुकेको हो जो अल्मलिएका छन्। ^३यस संसारको शासनकर्ता* जसले विश्वास गर्दैनन् ती मानिसहरूको मन अन्धा बनाइदिएको छ। यसर्थ तिनीहरूले ख्रीष्टको महिमाको सुसमाचारको प्रकाश देख्न सकेनन्। ख्रीष्ट नै एक हुनुहुन्छ जो एकदमै परमेश्वर जस्ता हुनुहुन्छ। ^४हामी आफ्नो बारेमा प्रचार गर्दैनौं। तर हामी येशू ख्रीष्ट प्रभु हुनुहुन्छ भन्ने सत्य कुरा प्रचार गर्छौं। अनि हामी

शासनकर्ता शाब्दिक रूप परमेश्वरको।

प्रचार गर्छौं कि येशूको निम्ति हामी तिमीहरूका सेवक हौं। ^६परमेश्वरले एकपल्ट भन्नु भएको थियो, “अन्धकारबाट ज्योति चम्कने छ!” अनि उहाँ तिनै परमेश्वर हुनुहुन्छ जसले हाम्रो हृदयमा आफ्नो ज्योति प्रकाशित हुन दिनुभयो। ख्रीष्टको अनुहारमा परमेश्वरको महिमा भल्काएर उहाँले हामीलाई प्रकाश दिए।

^७परमेश्वरले हामीलाई यो धन दिनुभयो। तर हामी यस्तो धन राख्न माटाका भाँडाहरू जस्ता मात्र छौं। यसले बुझाउँछ कि यो महान शक्ति परमेश्वरबाट हो, हामीबाट होइन। ^८हामी दुःखै दुःखले घेरिएका छौं, तर हामी हराइएका छैनौं। कहिले काँही हामी अल्मलमा पर्छौं र के गर्नु पर्ने जान्दैनौं, तर हामी त्याग्दैनौं। ^९हामी सताइरहेका छौं तर परमेश्वरले हामीलाई छोड्नु हुन्न। कहिले कहीं हाम्रो चित्त दुखाइन्छ तर हामी नष्ट गरिएका छैनौं। ^{१०}येशूको मृत्यु हाम्रै शरीरमा छ। हामी यो प्रत्येक ठाउँ मृत्यु लिई हिँड्छौं जसमा कि येशूको जीवन हाम्रा शरीरमा पनि देख्न सकियोस्। ^{११}हामी जीवित छौं तर येशूको निम्ति हामी सँधै मृत्युको खतरामा छौं। हामीमा यस्तै हुन्छ जसमा कि हाम्रो मरणशील शरीरमा येशूको जीवन पनि भल्कन सकोस्। ^{१२}यसैले मृत्युले हामीमा काम गर्दछ, अनि जीवनले तिमीहरूमा काम गर्दछ।

^{१३}धर्मशास्त्रमा यो लेखिएको छ, “मैले विश्वास गरेँ, यसकारण म बोलें।”* हाम्रो विश्वास पनि त्यस्तै नै छ। हामी विश्वास गर्छौं र हामी बोल्छौं। ^{१४}परमेश्वरले प्रभु येशूलाई मृत्युबाट जिवन दिनुभयो। अनि हामी जान्दछौं परमेश्वरले हामीलाई पनि येशूसित जगाउनु हुन्छ। परमेश्वरले हामीलाई तिमीहरूसितै ल्याउनु हुनेछ अनि हामी उनका अधि उभिने छौं। ^{१५}यी सबै कुराहरू तिमीहरूको निम्ति हो ताकि परमेश्वरको महिमा धेरै मानिसहरूमा बाँडिदछ। यसकारण, यसरी उहाँको महिमाको निम्ति परमेश्वरले धेरै धन्यवाद पाउनु भइरहेको छ।

विश्वासमा जीउनु

^{१६}त्यसैकारणले हामी कहिल्यै कमजोर बन्दैनौं। हाम्रो भौतिक शरीर जीर्ण र कमजोर हुँदछ तर हामीभित्रको आत्मा हरेक दिन नयाँ बनिदछ। ^{१७}यस घरी केही समयको निम्ति साना साना समस्याहरू सामना गर्दछौं।

तर ती समस्याहरूबाट हामीले अनन्त महिमा पाउने सहायता पाइरहेका छौं त्यो अनन्त महिमा समस्याहरू भन्दा धेरै महान छ। ^{१८}त्यसैले हामीले देख्न नसकिने कुराहरू हामी सोचौं तर जे देख्छौं ती विषयमा होइन। प्रत्यक्ष देखिने कुराहरू क्षणिक हुन्छन् अनि हामीले देख्न नसकिने कुराहरू चाँहि सँधै-सँधैको लागि हुनेछ।

५ हामी जान्दछौं, यस धरतीमा हामी जुन तम्बूमा बस्छौं त्यो नष्ट हुनेछ। तर जब त्यो नष्ट हुनेछ, हामीले बस्ने घर परमेश्वरबाट पाउनेछौं। त्यो घर मानिसले बनाएको होइन। यो घर स्वर्गमा हुन्छ र अनन्त रहनेछ। ^२हामीलाई हाम्रो वर्तमान घरमा वाक्छ दिक्क लागिसकेको छ अनि स्वर्गीय घर पाउने इच्छा गरिरहेका छौं अनि परमेश्वरले हामीलाई दिनु हुनेछ। ^३त्यसैले हामीलाई पहिराइ दिनेछ र हामी नान्छो हुने छैनौं। ^४जतिजेल हामी यस शरीरमा बस्छौं, हामी भाग्यस्त छौं, र गन्नाउँछौं। मेरो भनाईको अर्थ यो होइन कि हामी यस घरलाई छोड्न चाहन्छौं तर हामी हाम्रो स्वर्गीय घरमा ओतित चाहन्छौं अनि जब यो शरीर अन्त हुन्छ यो जीवनले ढाकिने छ। ^५परमेश्वरले हामीलाई यसैको लागि सृष्टि गर्नु भएको छ। अनि उहाँले वाचा स्वरूप हामीलाई आत्मा दिनु भएको छ ताकि उहाँले हामीलाई नयाँ जीवन दिनु हुनेछ।

^६यसैकारण हामी सँधै भरोशामा छौं। हामी जान्दछौं कि जति समय सम्म हामी यस शरीरमा रहन्छौं, हामी प्रभुबाट टाढा हुन्छौं। ^७हामी विश्वासको मार्ग दर्शनमा बाँचेका छौं-जे देख्छौं त्यसले होइन। ^८त्यसैले त म भन्छु हाम्रो भरोसा छ। अनि वास्तवमा हामी यस शरीरबाट टाढा रहन इच्छा गर्छौं अनि प्रभु जहाँ हुनुहुन्छ त्यही बस्नु खोज्छौं। ^९हाम्रो उद्देश्य परमेश्वरलाई सन्तुष्ट पार्नु हो। यस शरीरमा रहौं अथवा प्रभुसित रहौं हामी उहाँलाई सन्तुष्ट पार्न चाहन्छौं। ^{१०}न्यायको निम्ति हामी सबै परमेश्वरको अधि उभिने पर्छौं। प्रत्येकले यस पार्थिव शरीरमा हुदाँ जे गरेको छ, उसले त्यो पाउने पर्छ राम्रो अथवा नराम्रो पाउने नै छ।

मद्दतकारी मानिस परमेश्वरका मित्र बन्छन्

^{११}परमप्रभुको डरको अर्थ हामी जान्दछौं। यसकारण मानिसलाई सत्य ग्रहण गर्न हामी सघाउँछौं। हामी वास्तवमा के हौं, परमेश्वर जान्नुहुन्छ। अनि म आशा

गर्हु तिमीहरू पनि आफ्नो हृदयमा हामीलाई जान्दछौ।
^१हामी आफूलाई तिमीहरू अघि प्रमाणित गर्ने कोशिश फेरि गर्दैनौं तर हामी तिमीहरूलाई आफ्नै बारेमा भन्दैछौं। हाम्रा बारेमा किन गर्वित बन्ने कारणहरू तिमीहरूलाई दिंदैछौं। तब बाहिरी कुराहरूमा जो देखिन्छन् गर्व गर्नेहरूको निम्ति तिमीहरूलाई जवाब हुनेछ। कसको हृदयमा के छ ती मानिसहरूले वास्ता राख्दैनन्।^२यदि हामी पागल हौं भने, त्यो परमेश्वरको लागि हो। यदि हाम्रो मन ठीक छ भने, त्यो तिमीहरूको लागि हो।
^३ख्रीष्टको प्रेमले हामीलाई वशमा राख्दछ। किनभने हामी जान्दछौं हामी सबैको लागि ख्रीष्टले मृत्यु वरण गनुभयो।^४ख्रीष्टले सबैको लागि प्राण दिनु भयो जसमा कि अब उसो जो बाँचेकाछन् तिनीहरू आफ्नो लागि मात्र बाँच्न हुँदैन। उहाँले तिनीहरूकै लागि प्राण दिनुभयो। औ तिनीहरूको लागि बौद्याइनु भयो, यसर्थ ती मानिसहरू उहाँको लागि बाँच्नु पर्छ।

^५अब उसो संसारले मानिसहरूलाई जस्तो सम्भन्छ त्यस्तो हामी मानिसहरूलाई संभन्ने छैनौं साँचो हो, हामीले पनि पहिले ख्रीष्टलाई संसारले संभे जस्तै संभन्थ्यौं तर अब हामी त्यसरी संभन्दैनौं।^६यदि कोही ख्रीष्टमा छ भने त्यो नयाँ मानिस बनिएको छ। पुराना कुराहरू बितेर गए, हरेक कुरो नयाँ छ।^७यी सब परमेश्वरबाटै हुन्। ख्रीष्टद्वारा, परमेश्वरले हामी र उहाँको माभ्रमा शान्ति बनाए। परमेश्वरले हामीलाई मानिसहरू बीच र उहाँसित शान्ति ल्याउने काम दिए।^८मेरो भन्नाको तात्पर्य, संसार र आफू माभ्र शान्ति बनाउँदै परमेश्वर ख्रीष्टमा हुनुहुन्थ्यो। ख्रीष्टमा, परमेश्वरले मानिसहरूलाई तिनीहरूको पापहरूको निम्ति दोषी ठहराएनन्। अनि उहाँले मानिसहरूलाई भन्नु हामीलाई यो शान्ति समाचार दिए।^९यसर्थ हामी ख्रीष्टको पक्षमा बोल्न पठाइएका छौं। यो मानिसहरूलाई परमेश्वरले हाम्रो मार्फत बोलाएको जस्तै हो। हामी ख्रीष्टको निम्ति बोल्छौं अनि परमेश्वर सित शान्ति कायम गर्न तिमीहरूलाई विन्ती गर्छौं।^{१०}ख्रीष्टमा पाप थिएन। तर परमेश्वरले उहाँलाई पापी बनाउनु भयो। परमेश्वरले यो हाम्रो लागि गर्नुभयो ताकि हामीहरू ख्रीष्टमा परमेश्वरसित धार्मिक रहन सकौं।

६ परमेश्वरसित हामी कर्मीहरू हौं। यसैले, हामी तिमीहरूलाई विन्ती गर्छौं जुन अनुग्रह परमेश्वरबाट पाएका छौं व्यर्थ हुन नदेऊ।^१परमेश्वर भन्छन्:

“ठीक समयमा मैले तिमीलाई सुनें अनि मुक्तिको दिनमा मैले तिमीलाई सहायता गरें।”

यशैया ४६:८

तिमीहरूलाई म भन्दछु “ठीक समय” अहिले नै हो “मुक्तिको दिन” आजै हो।

^२मानिसहरूले हाम्रा काममा कुनै भूल नभेट्नु भन्ने हामी चाहन्छौं। त्यसैले अरु मानिसहरूलाई समस्या बन्ने कुनै काम हामी गर्दैनौं।^३तर दुःखमा, अप्ठेरोमा, ठूलूला समस्याहरूमा अनि जम्मै परिस्थितिहरूमा हामी आफैलाई परमेश्वरका कर्मीहरू हौं भन्ने देखाउँछौं।^४हामी यस्तो गर्छौं, जब हामी कुटाइ खान्छौं, हामी जेलमा हुन्छौं, जब मानिसहरूले हाम्रो विरोधमा आवाज उठाउँछन्, जब हामीले कठिन परिश्रम गर्नु पर्छ, जब हामी सुत्न पाउदैनौं अनि हाम्रोमा खाने वस्तु हुँदैन।^५हामी हाम्रो समभद्रारीले, धैर्यले, दया अनि परिशोधित जीवनद्वारा परमेश्वरको कर्मीहरू आफै देखाउँछौं।^६हामी पवित्र आत्माबाट, साँचो प्रेमबाट, सत्य प्रचार गर्दै र परमेश्वरको शक्ति मार्फत यस्तो देखाउँछौं। हरेक कुराबाट आफ्नो रक्षा गर्न हामी धार्मिक जीवनको उपयोग गर्छौं।^७कसैले हामीलाई आदर गर्छन् तर कसैले शर्मिन्दा तुल्याउँछन्। कसैले हाम्रो बारेमा प्रशंसा गर्छन् तर कसैले निन्दा गर्छन्। कसैले भन्छन् हामी ढुँडुवा हौं तर हामी सत्य बोल्छौं।

^८कति मानिसहरूको लागि हामी अपरिचित छौं, यद्यपि हामी सुपरिचित छौं। हामी मर्न लागेका ठानिन्छौं, तर हेर! हामी बाँचिराखेका छौं। हामी दण्डित छौं, तर हामी मारिएका छैनौं।^९हामी धेरै दुःखी छौं, तर हामी खुशी मनाइरहेका छौं। हामी गरीब हौं, तर हामीले धेरै मानिसहरूलाई धनी बनाइरहे छौं। हामीसित केही छैन, तर पनि वास्तवमा हामीसित प्रत्येक चीज छ।

^{१०}कोरिन्थीवासी, तिमीहरूलाई हामीले खुल्ला साथ भनेका छौं। तिमीहरूसित हामीले हाम्रा हृदय खोलेका छौं।^{११}तिमीहरू प्रति हाम्रो प्रेम को स्रोतमा रूकावट परेको छैन। तर हामीप्रति तिमीहरूको प्रेमभाव भने रोकिएको छ।^{१२}तिमीहरू मेरा नानीहरू हौं जस्तो गरी म तिमीहरूसित बोल्छु, तिमीहरूको निम्ति हामीले जे गर्छौं हाम्रो निम्ति त्यही गर! हाम्रो लागि तिमीहरूको हृदय उदाइयो पार।

अन्यजातिहरूसंग जीवन बारे चिन्ता

^{१४}अविश्वासीहरू जस्ता तिमीहरू होइनौं। यसैले उनीहरूसंग सहभागी नहोऊ। असल र खराबको एकाकारमा साधारणतः एक होइन। अँध्यारो र उज्यालो एकैसाथ हुन सक्दैन। ^{१५}ख्रीष्ट र बेलियालले कसरी सम्झौता गर्न सक्छन्? एक विश्वासीले अविश्वासीबाट के पाउन सक्छ? ^{१६}परमेश्वरको मन्दिर र मूर्तिहरूसित सम्झौता हुन सक्तैन। अनि हामी जीवित परमेश्वरका मन्दिर हौं। जस्तो परमेश्वर भन्नु हुन्छ:

“म तिमीहरूसित बस्छु, तिमीहरूसितै हिँड्छु म तिमीहरूका परमेश्वर हुनेछु अनि तिमीहरू मेरा मानिसहरू हुनेछौं।”

लेवि २६:११-१२

^{१७} “यसैले ती मानिसहरूबाट निस्केर आज आफूलाई तिमीहरूबाट अलग गराऊ, प्रभु भन्छन्, केही नखोऊ जो अशुद्ध छ अनि म तिमीहरूलाई स्वीकार गर्ने छु।”

यशैया ५२:११

^{१८} “म तिमीहरूका पिता बन्नेछु अनि तिमीहरू मेरा छोरा-छोरीहरू सर्वशक्तिमान् प्रभु भन्नु हुन्छ।”

२ शामुएल ७:१४, ७:८

७ प्यारा साथीहरू! हामीले परमेश्वरबाट यी प्रतिज्ञाहरू पाएका छौं। यसकारण मैला पार्ने हरेक कुराबाट हाम्रा शरीर वा हाम्रा आत्मालाई पवित्र बनाउनु पर्छ। हाम्रो जीउने तरिकामा परिपक्व हुने कोशिश हामीले गर्नुपर्छ, किन कि हामी परमेश्वरलाई आदर गर्छौं।

पावलको आनन्द

हाम्रो लागि आफ्नो हृदय उचार। हामीले कसैको नराम्रो गरेका छैनौं, हामीले कसैको विश्वास नष्ट गरेका छैनौं। हामीले कसैलाई शोषण गरेका छैनौं। ^३मैले यो तिमीहरूलाई दोष्याउनको लागि भनेको होइन। मैले अघि नै भनें हामी तिमीहरूलाई यति विघ्न माया गर्छौं कि हामी तिमीहरूको जीवन र मृत्युसंगै मिलेका छौं, ^५म तिमीहरूसित औधि ढुक्क अनुभव गर्छु। म

तिमीहरू प्रति गर्वित छु। तिमीहरू मलाई धेरै उत्साह दिन्छौ र हाम्रा सारा दुःखहरूमा पनि म बढो अनिन्दित छु।

^५जब हामी म्यासिडोनियामा आयौं, हाम्रो विश्राम थिएन। हामीले आफ्नो चारैतिर दुःख दुःख देख्यौं। बाहिर-बाहिर हाम्रो लडाइँ थियो तर भित्र-भित्र डर। ^६तर दुःखमा पर्नेहरूलाई परमेश्वरले सुख दिनुहुन्छ। अनि जब तीतस आए, परमेश्वरले हामीलाई सुख दिनुभयो। ^७तिनको आगमन अनि तिमीहरूले उनलाई दिएको सुखले हामीहरू सुखी भयौं। तीतसले भने कि तिमीहरू मलाई भेट्न चाहन्छौं। आफूले गरेको कामको लागि तिमीहरूले दुःख मान्यौ भनी उनले मलाई भने। अनि तिमीहरूले मेरो खुब याद गर्छौ भनेर पनि उनले मलाई भने। यो सुनेर म अत्यन्तै खुशी भएँ।

^८मैले लेखेको पत्रले तिमीहरूलाई खिन्न तुल्यायो भने पनि, त्यो लेखेकोमा म दुःखित छैनौं। तर, त्यसले शुरूमा तिमीहरूलाई खिन्न बनायो नै, म पनि पहिले त त्यसको लागि दुःखी भएँ। तर त्यसले तिमीहरूलाई थोरै समयको लागि मात्र खिन्न तुल्यायो। ^९अनि अहिले म हर्षित छु। तिमीहरूलाई खिन्न बनाएर म हर्षित भएको होइन। तर म यसकारणले हर्षित छु कि तिमीहरूका खिन्नताले तिमीहरूको हृदय बदली गरायो। तिमीहरूको यो यस्तो दुःख हो जुन परमेश्वरले चाहनु हुन्छ। यसर्थ हामीले तिमीहरूलाई कुनै प्रकारले पनि चोट पुऱ्याइँनौं। ^{१०}परमेश्वरले चाहनु भए जस्तो पीरले एक व्यक्तिको हृदय र जीवनमा परिवर्तन ल्याउँछ। यसले मानिसलाई मुक्ति तर्फ डोऱ्याउँछ, र हामी त्यसको लागि कुनै पीर मान्न सक्तैनौं। तर सांसारिक दुःखले मृत्यु गराउँछ। ^{११}तिमीले पाएको त्यो पीर चाँहि परमेश्वरले चाहेको पीर नै थियो। अब तिमी बुझ्छौ कि त्यस पीरले तिमीमा के ल्यायो। त्यस पीरले तिमीलाई अभ्र गम्भीर बनायो अनि आफू भूलमा भएको प्रमाण गराउन प्रेरित गरायो। त्यसले तिमीलाई क्रुद्ध र कातर बनायो। त्यसले तिमीमा मलाई भेट्ने इच्छा जगायो। त्यसले तिमीहरूलाई उत्साहित गरायो र न्याय गर्नु पर्ने रहेछ भन्ने इच्छा गरायो। त्यस चीजहरूबाट तिमी यो समस्यामा नरहेको प्रत्यक्ष बनायो। ^{१२}त्यो चिट्ठी मैले लेख्नुको कारण यो होइन कि व्यक्तिले भूल गऱ्यो तर कारण यो हो कि व्यक्ति भूलमा थियो। वास्तवमा परमेश्वरको अघि तिमीहरू हामीलाई कति धेरै याद गर्छौं सो जान्नु त्यो चिट्ठी

तिमीहरूलाई लेखिएको हो।^{१३} त्यसैकारण हामी सुखी थियौं।

हामी खुबै आनन्दित थियौं किनभने तीतस धेरै आनन्दित थिए। तिमीहरूले गरेको व्यवहारमा तिनी अत्यन्तै खुशी थिए।^{१४} मैले तीतससित तिमीहरूबारे गर्व गरेको थिएँ। अनि मैले ठीकै गरें भन्ने तिमीहरूले प्रमाण गरायौं। हामीले तिमीहरूलाई भनेको हरेक कुरो साँचो थियो। अनि तीतससित हामीले गरेको गर्व पनि साँचो थियो भन्ने तिमीहरूले नै साबित गरिदियौं।^{१५} अनि उनको तिमी प्रति प्रेम अभङ्ग ठूलो हुन्छ जब उसले सम्भन्धु कि तिमीहरू सबै आज्ञाकारी थियौं। तिमीहरूले डर र आदरसित उनलाई स्वागत गरायौं।^{१६} म खुबै आनन्दित छु किनभने तिमीहरू माथि म पुरै विश्वास गर्न सक्छु।

ख्रीष्टिय दान

८ अनि अब, दाजु-भाइ-दिदी-बहिनीहरू! तिमीहरूलाई अनुग्रह बारे जनाउनु चाहन्छौं जुन परमेश्वरले म्यासिडोनियामा त्यहाँका मण्डलीहरूलाई दिनुभयो।^१ ती विश्वासीहरूलाई अत्यन्तै कष्ट दिएर परीक्षा लिइन्थ्यो। ती साह्रै गरीब मानिसहरू थिए। तथापि ठूलो हर्षसाथ तिनीहरूले मुट्टी खोलेर दिए।^२ म भन्न सक्छु आफ्नो गच्छेले पुगेसम्म तिनीहरूले दिए। ती विश्वासीहरूले, आफूले दिन सक्ने भन्दा पनि धेरै नै दिए। उनीहरूले उदारतापूर्वक दिए। कसैले तिनीहरूलाई त्यसो गर्न भनेको थिएन।^३ तर तिनीहरूले हामीलाई घरिघरि सोध्थे परमेश्वरका मानिसहरूको यस सेवामा भागीदार बन्न पाऊँ भनेर हामीलाई विन्ती गर्थे।^४ अनि तिनीहरूले यस प्रकारले दिए कि जुन हामीले आशै गरेका थिएँनौं। तिनीहरूले आफ्नो दान दिनु अघि नै आफैँ प्रभुमा पहिले समर्पण गरे। यी नै परमेश्वर चाहन्छन्।^५ यसैले यो विशेष पूनित कार्य सिद्धयाउन हामीले तितसलाई तिमीहरूलाई सघाइ माग्यौं। तितस नै एकजना हुन् जसले यो काम शुरू गरे।^६ तिमीहरू हरेक कुरामा धनी छौं-विश्वासमा, वचनमा, सहायता गर्ने चाहनामा अनि हामीबाट सिकेको प्रेम गर्नमा। र त्यसैले दान दिने काममा पनि तिमीहरू महान बन भन्ने हामी इच्छा गर्छौं।

^७ मैले दिनु भनेर तिमीहरूलाई आज्ञा गरिरहेको छैँँ। तर तिमीहरूको प्रेम सत्य प्रेम नै रहेछ कि भन्ने हेर्न खोज्दैछु। अरू मानिसहरू मदत गर्न इच्छुक छन् भन्ने

देखाउन मात्र म यी कुराहरू गर्छु।^८ हाम्रा प्रभु येशू ख्रीष्टको अनुग्रह त तिमीहरू जान्दछौं। अनि तिमीहरू यो पनि जान्दछौं कि ख्रीष्ट परमेश्वरमा धनी थिए, तर तिमीहरूको निम्ति उनी गरीब भए। आफू गरीब बनेर तिमीहरू धनी हुन सक् भनेर नै उनले त्यसो गरेका हुन्।

^९ अनि त्यस विषयमा मैले मेरो राय दिँँ, अनि यो मैले भनँँ किनभने म विश्वास गर्छु कि यो तिमीहरूको लागि राम्रो हो। पोहोर दान दिनु इच्छा गर्नेहरूमा तिमीहरू प्रथम थियौं। साँच्चैँ नै तिमीहरू दिनुमा प्रथम थियौं।^{१०} यसर्थ तिमीहरूले शुरू गरेको काम अवशेष गर। तब मात्र तिमीहरूको “गर्ने इच्छा” अनि तिमीहरूको “कर्म” समतुल्य हुनेछ। तिमीहरूसित जे छ त्यहीबाट दान देऊ।^{११} तिमीहरू दिन चाहन्छौं भने मात्र तिमीहरूको दान थापिन्छ। र तिमीसित भएकोबाट तिम्रो दान जाँचिन्छ, तर तिमीहरूसँग नभएकोबाट होइन।^{१२} जब अरूहरू सुखी रहँदा तिमीहरूलाई चाँहि कष्टमा होऊ भन्ने हामी चाहँँदैनौं। हामी सबै थोक बराबरी होस् भन्ने चाहन्छौं।^{१३} यसधरि तिमीहरूसित प्रशस्त छ। तिमीहरूसित भएका यी कुराले अरू मानिसहरूलाई खाँँचो परेको कुरो टार्न मदद पुग्नेछ। अनि पछि जब उनीहरूसित प्रशस्त हुन्छ उनीहरूले तिमीहरूको खाँँचो टारिदिन सक्छन्। तब सबै बराबर हुनेछन्।^{१४} धर्मशास्त्रमा यस्तै लेखिएको छ:

“जसले धेरै बढुल्यो उसको धेरै रहेन, जसले थोरै बढुल्यो उसकोमा अलिकति मात्र रहेन।”

प्रस्थान १६:१८

तितस र उनका साथीहरू

^{१५} म परमेश्वरलाई धन्यवाद चडाउँछु किनभने उनले तितसलाई तिमीहरू प्रति त्यही प्रेम दिए जुन मेरो तिमीहरू प्रति छ।^{१६} हामी उनलाई जे गराउन निवेदन गरेका थियौं, उनले त्यही स्वीकार गरे। उनी तिमीहरूकहाँ जान आँधि चाहँँथे। यो उनको आफ्नै विचार थियो।^{१७} तितसको साथमा हामी एक जना भाइलाई पठाउँदै छौं जसको प्रशंसा सबै मण्डलीहरूबाट भएको छ। सुसमाचार प्रचारमा उनको सेवाको कारणले यी भाइ प्रशंसित छन्।^{१८} हामीले यस्तो दान लिएर हिँड्दा हुँँदि यी भाइ हामीसित हिँड्न मण्डलीहरूबाट छानिएका थिए। प्रभुमा महिमा ल्याउनु, हामी साँच्चैँ सघाउन चाहन्छौं भन्ने देखाउन हामी यो सेवा गर्दौँछौं।

^{२०}यो धेरै धन व्यवहार गर्दा कसैले हामीलाई दोष लाउन मौका नपाओस्। यसर्थ हामी खुवै सतर्क छौं।
^{२१}हामी ठीक काम गर्ने कोशिश गर्छौं। प्रभुले जस्तो ठीक मान्नु हुन्छ र मानिसहरूले पनि जुन ठीक ठान्छन् हामी त्यही गर्न चाहन्छौं।

^{२२}अर्को एकजना भाइलाई पठाउँदछौं जो मदद गर्न भने पछि सँधैँ अधि सक्छन्। उनको सहायता गर्ने इच्छा अनेकौँ पल्ट प्रमाण गरिसकेका छन्। अनि अहिले पनि उनी अझै धेरै सहयता गर्न चाहन्छन्, किनकी तिमीहरूमाथि उनको त्यस्तो विश्वास छ।

^{२३}अब तितसको बारेमा-उनी मेरा सहकर्मी हुन्। तिमीहरूलाई सहायता गर्न उनी मसँगै काम गर्दछन्। अनि अरू भाइहरूको बारेमा तिनीहरू मण्डलीहरूबाट पठाइएका हुन् र तिनीहरूले पनि ख्रीष्टमा महिमा ल्याउँछन्।^{२४}त्यसकारण यी मानिसहरू प्रति तिमीहरूले आफ्नो प्रेम देखाऊ। हामी तिमीहरू प्रति किन गर्वित छौं त्यो तिनीहरूलाई देखाऊ। ताकि जम्पै मण्डलीहरूले त्यो देखेछन्।

ख्रीष्टियन साथीहरूलाई सहायता गर

६ परमेश्वरका मानिसहरूलाई गरिने सहायताको विषयमा मैले तिमीहरूलाई लेख्नु पर्दैन।^२म जान्दछु तिमीहरू सहायता गर्न इच्छुक छौं। म्यासिडोनियाका मानिसहरूसित म यसबारे प्रशंसा गरिरहन्छु। अरब्रैयाका बासिन्दाहरू हो, तिमीहरू पोहोर्देखि नै दान दिनु तयार थियौं भनेर मैले तिमीहरूलाई जनाइसकेको छु। अनि तिमीहरूले दान दिनु चाहेकोले, यहाँका धेरै अरू मानिसहरू उत्साहित बनिए अनि अहिले त्यसो गर्न इच्छुक छन्।^३तर म यी भाइहरूलाई तिमीहरूकहाँ नै पठाउँदछु। म पक्का गराउन चाहन्छु कि तिमीहरूको बारेमा हामी जो गर्व गर्छौं यस विषयमा व्यर्थ सावित नहोस्। तिमीहरूको विषयमा जे भनियो त्यसको लागि म चहान्छु कि तिमीहरू तयार वस।^४यदि कुनै मानिस जो म्यासिडोनियाबाट मसित आउँछ र तिमीहरू तयार नरहेको पाए भने हामीलाई लाजमर्दो हुनेछ। हामी लजित हुनेछौं कारण तिमीहरू माथि हामीले भरोशा गरेका थियौं। अनि वास्तवमा तिमीहरू पनि लजित हुने छौं।^५त्यसैले मैले निर्णय गरे कि हामी आउन अधि यी भाइहरूलाई तिमीहरूकहाँ पठाउनुपर्छ। तिमीहरूले बचन दिए अनुसारको यो उपहार उनीहरूले तयार पार्नेछन्। तब, जब हामी आइपुग्ने छौं,

उपहार तयार हुनेछ, अनि त्यो इच्छापूर्वकको उपहार हुनु पर्छ, अनि त्यो तिमीहरूले असन्तुष्ट भएर दिए जस्तो नहोस्।

^६याद गर: जसले अलिकति रोष्ट उसले अलिकति नै बाली उठाउँछ। त्यसरी नै जसले धेरै रोष्ट उसले धेरै बाली उठाउँछ।^७हरेकले आफ्नो मनमा जति दिन्छु भनेर चिताएको छ त्यति नै देओस्, विना इच्छा कसैले नदिवोस्। जबर्जस्तीमा कुनै व्यक्तिले नदियोस् जसले खुशी भएर दान गर्छ। उसलाई परमेश्वरले प्रेम गर्छन्।^८अनि परमेश्वरले तिमीलाई प्रशस्त मात्रमा आशीर्वाद दिनु हुनेछ। तब तिम्रोमा सधैं पशस्त रहेनछ अनि प्रत्येक शुभकर्मको लागि मुक्तहस्तले दान दिन सक्नेछौं।^९धर्म शास्त्रमा यो लेखिएको छ:

“उसले उदारतापूर्वक गरीबहरूलाई दिदछ उसको दयाभाव सदा-सर्वदा रहिरहन्छ।”

भजनसंग्रह ११२:६

^{१०}परमेश्वर नै एक हुन्, जसले रोप्नेलाई बिउ दिन्छन्। अनि उनले खानलाई रोटी दिन्छन्। अनि परमेश्वरले तिमीहरूलाई बिउ दिन्छन् र ती बिउ बढाउँछन्। तिम्रो दयाभाव बाट उनले मनगो बाली उठाउँछन्।^{११}परमेश्वरले तिमीलाई हरतरहले धनी बनाउने छन् जसमा कि तिमी सँधैँ मुक्तभावले दान दिनु सक्ने छौं। अनि हाम्रा मार्फत दिइने तिम्रो दानको निमित्त मानिसहरूले परमेश्वरलाई धन्यवाद चढाउने छन्।^{१२}तिमीहरूले यस सेवालाले दिइरहेको दानले परमेश्वरका मानिसहरूको खाँचो टार्छ। तर तिम्रो दयाभावले यति नै मात्र गर्दैन, यसले परमेश्वर प्रति धन्यवाद वृद्धि गराउँछ।^{१३}यो सेवा जुन तिमी गरिरहेकाछौं त्यो तिम्रो विश्वासको प्रमाण हो। यसकै कारणले मानिसहरूले परमेश्वरको प्रशंसा गर्नेछन्। तिनीहरूले परमेश्वरको प्रशंसा गर्छन् किन कि तिमीहरू ख्रीष्ट को सुसमाचारलाई मान्छौं-जुन समाचारलाई तिमीहरू विश्वास गर्छौं भन्छौं। मानिसहरूले परमेश्वरको प्रशंसा गर्ने छन् किन कि तिमीहरू मुक्तभावले तिनीहरूसित र सबैसित मिल्दछौं।^{१४}अनि जब तिनीहरू तिमीहरूको लागि प्रार्थना गर्दछन् तिनीहरू तिमीहरूलाई भेटने इच्छा गर्छन्। किनभने परमेश्वरले तिमीहरूलाई दिएको असीम अनुग्रहले तिनीहरूलाई यस्तो लाग्छ।^{१५}उनको वयान गर्न नसक्ने दानको लागि परमेश्वरलाई धन्यवाद देऊ।

पावल आफ्नो सेवकाइको प्रतिरक्षा गर्छन्

१० म, पावल, तिमीहरूलाई ख्रीष्टको नम्रता र दयासित वित्ती गर्छु। कसै कसैले भन्छन्, जतिजेल म तिमीहरूसित रहन्छु म नम्र देखिन्छु तर जब टाढा हुन्छु म साहसी बन्छु।^१फेरि कसैले सम्मन्छन् हामी संसारी तौरले बाँच्छौं। अब, जब म आउँछु तिमीहरूका निम्ति साहसी बन्ने इरादा गर्छु। म बिन्तीगर्छु कि जब म आउँछु मलाई साहसीपना देखाउने आवश्यक नपर्ला।^२हामी संसारमै बास गर्छौं। तर संसारिक मानिसहरूले भैँ हामी लडाइँ गर्दैनौं।^३हामी त्यो हतियारहरू लिएर लडाइँ गर्छौं जुन संसारले चलाउने हतियारहरू भन्दा भिन्दै छ। हाम्रा हतियारहरूमा परमेश्वरको शक्ति छ। यो हतियारले शत्रुहरूका बलियो दुर्ग समेत नाश पार्न सक्छ। हामी मानिसहरूका तर्कहरू नाश गर्छौं।^४अनि परमेश्वरको ज्ञानको विरुद्धमा उठेको हरेक अहमलाई नाश गर्छौं। अनि हामी हरेक विचारलाई फर्कन्छौं र त्यसलाई त्याग्ने वा ख्रीष्टलाई मान्ने बनाउँछौं। जसले मान्दैन त्यसलाई हामी दण्ड दिनु तयार हुन्छौं।^५तर पहिले तिमीहरूले नै पुरापुरी मान्नु पर्छ भन्ने हामी आशा गर्छौं।

^६तिमीहरूले आफ्ना अधिलिखितको तथ्यलाई हेर्नुपर्छ। यदि कसैले आफू ख्रीष्टमा भएको निश्चितरूपले मान्छ भने उसले संभन्नु पर्छ हामी पनि उही जस्तो ख्रीष्ट मै छौं।^७त्यो साँचो हो, प्रभुले मलाई दिनु भएको अधिकारको कुरो लिएर म मुक्त रूपले गर्व गर्छु। तर उहाँले मलाई यो शक्ति तिमीहरूलाई दरिलो बनाउनलाई दिनु भएको हो, तिमीहरूमा चोट पुऱ्याउनुलाई होइन। त्यसैले म मेरो गर्व गराईमा लज्जित छैन।^८यो पत्रद्वारा तिमीहरूलाई तर्साउदैछु भन्ने तिमीहरूले सोचेको म चर्हाँदिन।^९कोही मानिसहरू भन्छन्, “पावलका पत्रहरू त जोरदार र गहकिला हुन्छन्। तर जब उनी हामीसित रहन्छन्, उनी कमजोर रहन्छन्, अनि उनको भाषण योग्यता प्रशंसा गर्ने खालको रहँदैन।” यसो भन्ने मानिसहरूले यो जान्नुपर्छ: हामी यस समय तिमीहरूसित छैँँ यसकारण हामी यी कुराहरू पत्रमा लेख्छौं। तर जब हामी त्यहाँ तिमीहरूसित हुन्छौं, हामी त्यही शक्ति देखाउँछौं जुन हामी आफ्ना पत्रहरूमा देखाउँछौं।

^{१०}हामी आफैँलाई त्यस्ता मानिसहरूको स्तरमा राख्ने आँट गर्दैनौं जो आफूलाई खुबै महत्वपूर्ण संभन्छन्। हामी आफूलाई तिमीहरूसित दाँज्दैनौं। तिमीहरू आपसमा

आफू आफैँ तुलना गर्छन्, तुलनाको स्तर तिमीहरू आफैँ हुन ओ तुलनाको नापदण्ड आफैँलाई बनाउँछन्। यसले तिमीहरू केही जान्दैनन् भन्ने देखाउँछ।^{११}तर हामी सही सीमा बाहिर गर्व गर्दैनौं। हाम्रो गर्वको सीमा परमेश्वरले हामीलाई अहाएको काम सम्म हुनेछ। यो काम हाम्रो तिमीहरूसितको काम अन्तर्गत पर्छ।^{१२}हामी ज्यादा गर्व गर्दैनौं। यदि हामी तिमीहरू भएकोमा अहिले सम्म नपुगेको भए, हामी निकै गर्व गर्थ्यौं। तर हामी वास्तवमा तिमीहरूकहाँ आईपुगेकाछौं। हामी तिमीहरूकहाँ ख्रीष्टको सुसमाचार लिएर आयौं।^{१३}हामी आफ्नै कार्य क्षेत्रमा मात्रै आफ्नो गर्वलाई सीमित राख्छौं। अरूले गरेको काममा गर्व गर्दैनौं। हामी आशा गर्छौं, तिमीहरूको विश्वास बढ्छ, तिमीहरूले हाम्रो कामको क्षेत्र अभैँ व्यापक बनाउनमा सहायता गर्ने छौं।^{१४}हामी तिमीहरूको शहर बाहिरी क्षेत्रमा पनि सुसमाचार प्रचार गर्न चहाँन्छौं। अर्को इलाकामा अधि नै भइसकेको काममा हामी गर्व गर्दैनौं।^{१५}तर “जसले गर्व गर्छ उसले प्रभुमा गर्व गर्नु पर्छ।”^{१६}किनभने असल व्यक्ति उसलाई मानिन्छ जसलाई प्रभुले ग्रहण गर्नु भएको छ, तर उसलाई होइन जसले आफैँलाई असल मान्छ।

पावल र भूटा प्रेरितहरू

११ जब म मूर्ख बनिन्छु आशा छ तिमीहरू मलाई सहनेछौं। तर तिमीहरू मलाई सहिरहेका पनि छौं।^१मलाई तिमीहरूको ईर्ष्या लाग्छ। अनि यो ईर्ष्या परमेश्वरबाट हो। मैले तिमीहरूलाई ख्रीष्टलाई सुम्पने बचन दिएँ ताकि उनी तिमीहरूका एक मात्र पति बन्नु। म तिमीहरूलाई ख्रीष्टको हातमा एउटी शुद्ध कन्याको रूपमा सम्पिनु चाहन्छु।^२तर तिमीहरूको मन भ्रष्ट हुन सक्छ अनि ख्रीष्ट प्रति तिमीहरूको सत्यता र पवित्रता डगला कि भन्ने मलाई डर छ। यो त्यस्तो हुनसक्छ जस्तै आफ्नो सर्पको धूर्ताले हज्वालाई धोका दिएको थियो।^३यदि कसैले तिमीहरूलाई हामीले बताएको येशू भन्दा अर्कै येशूको बारे बताउँछ भने तिमीहरू उसलाई आनन्दले ग्रहण गर्ने छौं। यदि उसले तिमीहरूलाई हामीले बताएको सुसमाचार र दिएको आत्मा भन्दा अर्कै सुसमाचार र आत्मा बताउँछ भने पनि त्यसलाई

तिमीहरू खुशिले स्वीकार गर्ने छौ। यसर्थ मलाई पनि त्यही इच्छा देखाऊ।

^५तर म विश्वास गर्दिन कि ती “महान प्रेरितहरू” म भन्दा राम्रा हुन। ^६साँचो हो म प्रशिक्षित वक्ता होइन। तर मेरोमा ज्ञान छ। यो हामीले तिमीहरूलाई हरतरहले स्पष्ट गरिदिएका छौं।

^७कुनै वेतन बिना तिमीहरूलाई मैले परमेश्वरको सुसमाचार सुनाएँ। तिमीहरूलाई माथि उठाउनु मैले आफूलाई तल भारें। त्यो भूल भयो र? ^८मैले अरु मण्डलीहरूबाट वेतन लिएँ। तिमीहरूको सेवा गर्न सक्नु भनेर मैले तिनीहरूबाट पैसा लिएँ। ^९जब म तिमीहरूसित थिएँ त्यसबेला पनि खाँचो पर्दा मैले तिमीहरू कसैलाई दुःख दिइनेँ। मलाई चाहिने जति सबै म्यासिडोनियाबाट आउने भाइहरूबाट नै मैले लिएँ। तिमीहरूमाथि मैले आफूलाई कुनै किसिमको भार हुन मन पराइन। अनि कहिल्यै भार बन्ने छैन पनि। ^{१०}यस विषयमा गर्व गर्नु मलाई अखैयामा कसैले रोक्ने छैन। ममा भएका ख्रीष्टको सत्यतासित म यो भन्नसक्छु। ^{११}अनि किन म भार थिइन? मैले तिमीहरूलाई प्रेम गरेको छैन भनेर? होइन। परमेश्वर जन्दिन्छन् म तिमीहरूलाई प्रेम गर्छु।

^{१२}अहिले मैले जे गरिरहेछु त्यो म गरिरहेछु। म त्यसो गरिरहेछु किनभने म आशा गर्छु ती घमण्ड गर्न मौका खोज्ने मानिसहरूलाई वाधा दिन्छु। तिनीहरू जुन कार्यको निम्ति घमण्ड गर्छन् त्यो हामीले गरेको कार्यको बराबरी हो भन्ने देखाउन तिनीहरू इच्छा गर्छन्। ^{१३}तिनीहरू भूटा प्रेरितहरू हुन्। तिनीहरू धोकावाजहरू हुन्। मानिसहरूलाई छक्क्याउन ख्रीष्टका प्रेरित रुपमा छद्मभेषी हुन तिनीहरू। ^{१४}त्यसमा कुनै अचम्म छैन। किन? शैतान धरिले मानिसलाई छक्क्याउन आफूलाई ज्योतिर्मय-दुतको* रूप लिन्छ। ^{१५}यसर्थ यदि शैतानका सेवकहरू धार्मिक मानिसहरूको भेषमा आउँछन् भने हामीले अचम्म मान्ने कुरो छैन। तर अन्तमा, ती मानिसहरूले आफ्नो भूल कर्मको निम्ति दण्ड पाउनेछन्।

पावल आफ्ना कष्टहरू कहन्छन्

^{१६}म फेरि भन्दैछु। मलाई कसैले मूर्ख सम्झनु पर्दैन। तर यदि मलाई मूर्ख नै संझन्छौ भने एउटा

ज्योतिर्मय-दूत परमेश्वरको दूत। शैतानले मानिसलाई मूर्ख बनाउँछ र मानिसहरू उसलाई स्वर्गबाटै आएको संझन्छन्।

मूर्खलाई जसरी व्यवहार गर्छौं म सँग पनि त्यसरी नै व्यवहार गर। तब मेरोमा पनि गर्व गर्नु केही रहनेछ।

^{१७}म गर्व गर्छु किन कि म आफूमा विश्वस्त छु। तर मैले यो प्रभुले बोले जस्तो बोलेको होइन। मैले एउटा मूर्खले जस्तो गर्व गर्दैछु। ^{१८}धेरैले आफ्नो सांसारिक जीवन बारे घमण्ड गर्छन्। यसर्थ म पनि घमण्ड गर्छु। ^{१९}तिमीहरू ज्ञानी छौ यसैले मूर्खको कुराहरू पनि सहन्छौ। ^{२०}यदि कसैले तिमीहरूलाई जोर जबर्जस्ती गर्छ, शोषण गर्छ, अथवा तिमीहरूमाथि मौका लिन्छ पनि आफै घमण्ड गर्छ अथवा अनुहारमा थप्यु हिकाए पनि म जान्दछु तिमीहरूले सहने छौ। ^{२१}तिमीहरू माथि त्यस्तो व्यवहारमा म लज्जित हुन्छु, तर हामी अति “दुर्बल” छौं।

तर यदि कसैले गर्व गर्ने हिम्मत गर्छ भने म पनि हिम्मती हुन्छु र गर्व गर्छु। मुख भैँ बात गर्दैछु। ^{२२}के तिनीहरू हिब्रु हुन्? म पनि हुँ। तिनीहरू इस्राएली हुन् र? म पनि हुँ। के तिनीहरू अब्राहामका सन्तान हुन्? म पनि हुँ। ^{२३}तिनीहरू ख्रीष्टको सेवा गर्छन्? म अझ धेरै गर्छु। म पागल जस्तै बात गरिरहेको छु। तिनीहरूले भन्दा धेरै कठिन-कठिन कामहरू मैले गरेको छु। म तिनीहरू भन्दा धेरै चोटी जेल भोगेको छु। मैले अझ धेरै कुटाइ खाएको छु। धेरै पटक म भण्डै भण्डै मरेको हुँ। ^{२४}मैले पाँच पल्ट यहूदीहरूबाट उन्चालिस कोरा खाएको छु। ^{२५}तीन पल्ट लट्टीले कुटाइ खाएको छु। एक पल्ट त म ढुंगाले हानेर भण्डै मारिएँ। तीन पल्ट म चडेको जहाज डुब्यो र एक पल्ट त रातभरी र भोलि पल्ट पनि समुद्रमा बिताएँ। ^{२६}मैले धेरै यात्रा गरिरहेकोछु। मलाई नदीहरूबाट, चोरहरूबाट, र मेरा आफ्नै मानिसहरूबाट र अयहूदीहरूको खतरा थियो। मलाई शहरमा, निर्जन ठाउँमा र समुद्रमा खतरा थियो। म आडम्बरी भाइहरू देखि पनि खतरामा थिएँ। ^{२७}मैले कठोर र अथक परिश्रम कति रात नसुती गरेको छु। म खाना औ पानी बिना बस्नु पर्थ्यो। धेरै पल्ट नखाई बस्नु पर्थ्यो। मेरा लुगाहरू थिएनन् अनि जोडामा काभ्दै बस्नु पर्थ्यो। ^{२८}अनि अरु धेरै समस्याहरू थिए। यी सब बाहेक पनि मण्डलीहरूको लागि मैले हेरचाह गर्नु पर्थ्यो। प्रत्येक दिन तिनीहरूको विषयमा चिन्ता गर्छु। ^{२९}कसैलाई कमजोर देख्दा आफूलाई कमजोर भए जस्तो लाग्थ्यो। र कोही पापमा अघि सर्दा मेरो अन्तर पिरोलिन्थ्यो।

^{३०}यदि मैले गर्व कै कुरा गर्नेपछि भने म ती कुराहरू गर्छु जुन मेरा दुर्बलताहरू हुन्। ^{३१}परमेश्वर जान्दछन् म असत्य बोलिरहेको छैन। उनी परमेश्वर हुन् र प्रभु येशू ख्रीष्टका पिता हुन् जो सदा धन्यवादका पात्र छन्। ^{३२}जब म दमीशकमा थिएँ, राजा अरित्सका राज्यपालले शहरका चारैतिर पालेहरू राखेर मलाई पक्रन खोजे। ^{३३}तर केही साथीहरूले मलाई एउटा टोकरिमा हालेर पर्खालको दूलोबाट तल फार्न दिए र म त्यस राज्यपालको हातबाट फुत्कें।

पावलको जीवनमा विशेष आशिस

१२ अब मैले गर्व गर्ने पछि, यसले केही फाइदा हुने त होइन। तर म प्रभुको दर्शनहरू र सत्य प्रकाशहरू बारे बोली नै रहनेछु। ^३म ख्रीष्टमा विश्वासी एक जना यस्तो मानिसलाई चिन्छु जसलाई तेस्रो स्वर्गमा सोभै चडाइएको थियो। यो चौदह वर्ष अधिको कुरो हो। त्यस मानिसलाई शरीरसितै कि शरीर बिना लगिएको थियो त्यो त म जान्दिनँ तर परमेश्वर जान्दछन्। ^{३५}म यति नै जान्दछु त्यस मानिसलाई स्वर्गमा* लगियो शरीरसितै अथवा शरीर बिना, म जान्दिनँ। तर उसले त्यहाँ जुन कुरा सुन्यो त्यो शब्दमा वर्णन गर्न सकिदैन। उसले जे सुन्यो त्यो बताउनु कुनै मनुष्यलाई अनुमति छैन। ^५म त्यस्तो मानिसको गर्व गर्नसक्छु। तर म आफ्नै बारेमा गर्व गर्दिनँ। आफ्नो त दुर्बलताहरूकै मात्र गर्व गर्नेछु। ^६यदि मैले आफ्नो बारेमा गर्व गरिन भने म मूर्ख हुने छुइन, मलाई मूर्ख भन्न सक्ने कारण म सत्य बोल्छु। तर म आफ्नो बारेमा गर्व गर्दिनँ। किन? किन कि म चाहँदिन कि तिनीहरूले मैले गरेको देख्छ अथवा भनेको सुन्छ त्यस भन्दा ज्यादा मेरो बारेमा सोचोस्।

^७मैले देखेका आश्चर्यजनक कुराहरूलाई लिएर म गर्वित हुँदिन। मलाई एउटा दुःखको समस्या दिइएको थियो। त्यो समस्या शैतानबाट आउने एउटा दूत हो। त्यो मलाई पिट्न र गर्वित बनिनुबाट रोक्न पठाइएको थियो। ^८यस समस्याबाट बाँचलाई मैले प्रभुसित तीन पटक बिन्ती गरें। ^९तर प्रभुले मलाई भने "मेरो अनुग्रह नै तिम्रो लागि यथेष्ट छ। दुर्बलतामा नै मेरो शक्ति भन पक्का परिलक्षित हुन्छ।" यसैले म आफ्नो दुर्बलताको गर्व

स्वर्ग त्यो एउटा ठाउँ जहाँ असल मानिसहरू आफ्नो मृत्यु पछि जान्छन्।

खुशीसित गर्छु। तब ख्रीष्टको शक्ति म माथि रहनेछ। ^{१०}यसैले ख्रीष्टको निम्ति आफ्नो दुर्बलताहरूमा म खुशी छु। यदि कसले मेरो निन्दा गरे पनि, जब म अचिरो अवस्थामा पर्छु, सताइन्छु औ कष्टमा पर्छु, म खुशी हुन्छु। यी सब ख्रीष्टका लागि हुन्। अनि म यी समस्याहरूमा प्रसन्न छु, किन कि जब म दुर्बल छु, तब त्यति बेला म वास्तवमा सबल हुन्छु।

कोरिन्थका ख्रीष्टियन प्रति पावलको प्रेम

^{११}म मूर्ख जस्तो बाँदै छु। तर यसो गर्न मलाई तिमीहरूले नै लगायो। तिमीहरूले मेरो विषयमा राम्रो भन्नु पछि। म केही पनि हुँइन, तर ती "महान् प्रेरितहरू" कुनै खण्डमा पनि म भन्दा श्रेष्ठ होइनन्। ^{१२}जब म तिमीहरूसित थिएँ मैले त्यस्तो कार्य गरे जसबाट प्रमाण भयो कि म एक प्रेरित थिएँ। मैले संकेतहरू, अचम्भितहरू र अलौकिकहरू देखाएँ। महाधैर्यसित मैले ती कार्यहरू सम्पन्न गरें। ^{१३}कुन विषयमा तिमीहरू अन्य मण्डलीहरू भन्दा निम्न स्तरका थियो? यसमा मात्र अन्य कुनै कुरोमा म आफै तिमीहरूको लागि भार भइन। यस विषयमा म तिमीहरू भन्दा तल भए मलाई क्षमा देऊ।

^{१४}तेस्रो पल्ट म तिमीहरूकहाँ आउनु तयार छु। म तिमीहरूको भार हुने छुइन। तिमीहरूसित भएको कुनै कुरोमा मेरो कुनै चासो छैन। मेरो चासो केवल तिमीहरू मात्र है। आफ्नो आमा बाबुहरूको लागि जोगाइ गर्नु केटाकेटीहरूको कर्तव्य होइन् तर आमा-बाबुले नानीहरूको निम्ति गर्नु पछि। ^{१५}यसकारण मेरोमा भएको सबै तिमीहरूलाई दिनु म खुशी छु। तिमीहरूको निम्ति म आफैलाई पनि सुम्पन्छु। यदि मैले तिमीहरूलाई अत्यन्तै माया गरें भने के तिमीहरूले मलाई कम्ती माया गर्छौं?

^{१६}यो प्रष्ट छ कि म तिमीहरूको भार भइदिएको छैन। तर तिमीहरू भन्न सक्छौ कि म यति चलाख कि तिमीहरूलाई फँसाउन मैले धूर्त्यौ प्रयोग गरें। ^{१७}तिमीहरूकहाँ पठाइएको ती मानिसहरूद्वारा मैले तिमीहरूबाट शोषण गरें? तिमीहरू जान्दछौ, मैले तिमीहरूलाई शोषण गरिन। ^{१८}मैले तितसलाई तिमीहरूकहाँ पठाएँ अनि उनीसित हाम्रा भाइ पठाएँ। तितसले तिमीहरूबाट लाभ उठाएनन्। उनले उठाए अहाँ? तिमीहरू जान्दछौ तितस र मैले यी कुराहरू एउटै मनोवृत्तिले गर्छौं।

^{१९}के यतिजेल हामीले यी सब आफ्नै बचाउको लागि भन्दैथ्यौं? होइन। म परमेश्वर अघि अनि प्रभुको

अघि भन्छु। तिमीहरू हाम्रा प्रिय मित्रहरू हो। अनि जति हामी गछौं, तिमीहरूलाई दरिलो बनाउन गछौं।^{२०}म यसो गर्छु किन कि मलाई डर छ, म तिमीहरूकहाँ आउँदा म जस्तो चहान्छु त्यस्तो नपाउँछु। अनि तिमीहरूले मलाई जस्तो चहान्छौं त्यस्तो नपाउँछौं। मलाई डर छ कि तिमीहरू माभ तर्क, डाह, रिस, भगडा, टूलटूला कुराहरू, दुष्टकुरा, घमण्ड र गडबडी होला।^{२१}मलाई डर छ, म तिमीहरूकहाँ फेरि आउँदा मेरो परमेश्वरले मलाई तिमीहरूका सामु लजित पार्नु हुनेछ। धेरै जना जसले पहिले पाप गरेका थिए तर आफ्नो अनैतिकता, यौन पाप अनि लाजमर्दो कर्मको निम्ति पछुतो गर्न, आफ्नो हृदय परिवर्तन गरेका छैनन् र मैले तिमीहरूको लागि शोक गर्नु पर्छ।

अन्तिम चेतावनी र शुभकामना

१३ म तिमीहरूकहाँ फेरि आउने छु। त्यो तेस्रो पटक हुनेछ। अनि याद गर, “हरेक विवरणको लागि दुई अथवा तीन जना सम्म मानिसहरूले प्रमाण गर्न पर्छ।”^{*} ^२जब म तिमीहरूसित दोस्रो पल्ट थिएँ, जसले पापहरू गरेका थिए तिमीहरूलाई मैले चेतावनी दिएको थिएँ। अहिले म तिमीहरूदेखि टाढा छु तिमीहरूलाई र अरू रहेकाहरूलाई म चेतावनी दिन्छु। जब म फेरि तिमीहरूकहाँ आउँछु तिमीहरूको पापको लागि म दण्ड दिनेछु।^३ख्रीष्ट मबाट बोल्दैछन् भन्ने प्रमाण चाहन्छौं भने मेरो प्रमाण छ कि ख्रीष्ट तिमीहरूलाई दण्ड दिन दुर्बल हुनुहुन्न। वास्तवमा उनी तिमीहरूको बीचमा बलियो हुनुहुन्छ।^४यो साँचो हो कि ख्रीष्ट दुर्बल थिए। जति बेला क्रूसमा टाँगिए। तर यसघरी उनी परमेश्वरको शक्तिले जीवित छन्। अनि यो पनि साँचो हो कि हामी

ख्रीष्टमा दुर्बल छौं। तर तिमीहरूका लागि परमेश्वरको शक्तिले हामी ख्रीष्ट सित रहनेछौं।

^५तिमी आफैलाई नियालेर हेर। तिमीहरू विश्वासमा बाँचे का छौ कि छैनौ, आफै जाँच गर। येशू ख्रीष्ट तिमीहरूमा छन् भन्ने कुरो जान्दछौ। तर त्यो जाँचमा सफल भएपौ भने ख्रीष्ट तिमीहरूका अन्तरमा छैनन्।^६तर म आशा गर्छु, तिमीहरूले जान्ने छौ कि हामी यस जाँचमा विफल बनेका छैनौं।^७परमेश्वरलाई हाम्रो प्रार्थना छ, तिमीहरूले कुनै नराम्रो काम गर्ने छैनौं। हामी जाँचमा सफल बनेको अरू मानिसहरूले देख्नु भन्ने कुरो हाम्रो होइन। तर ठुलो कुरो त यो छ कि यदि परीक्षामा हामी आफै असफल भएको मानिसहरूले सोचे पनि जुन असल हो तिमीहरू त्यही काम गर।^८सत्यको विरुद्ध हामी केही गर्न सक्दैनौं। हामी सत्यको निम्ति जे छ त्यो गर्न मात्र सक्छौं।^९तिमीहरू दरिलो बन्यौ भने हामी दुर्बल हुनुमा खुशी छौं। हाम्रो प्रार्थना छ तिमीहरू दरिलो बन्दै जानेछौ।^{१०}तिमीहरूसित नहुँदा म यी कुराहरू लेख्दैछु जसमा कि आउँदा खेरि मैले मेरो अधिकार कडासँग प्रयोग गर्न नपरोस्। तिमीहरूलाई विनाश गर्ने होइन तर बलियो बनाउने त्यो शक्ति प्रभुले मलाई दिनभयो।

^{११}दाजु-भाइ दिदी-बहिनीहरू! अब म विदा लिन्छु। परिपक्व हुने कोशिश गर। मैले तिमीहरूलाई भनेका कुरा गर। एक अर्कासित मिल र शान्तिसित बस। तब प्रेम र शान्तिका परमेश्वर तिमीहरूसित हुनुहुनेछ।

^{१२}एक अर्काको अभिवादन पवित्र चुम्बनले गर।
^{१३}परमेश्वरका सबै पवित्र जनहरूले तिमीहरूलाई नमस्कार पठाएका छन्।

^{१४}प्रभु येशू ख्रीष्टको अनुग्रह परमेश्वरको प्रेम अनि पवित्र आत्माको सहभागिता तिमीहरूमा सधै होस्।

गलातीहरूलाई पावलको पत्र

१ पावल, प्रेरितबाट प्रणाम। प्रेरित* हुनलाई, मलाई न त मानिसहरूले चुने न म कुनै मानिसद्वारा पठाइएँ। येशू ख्रीष्ट अनि पिता परमेश्वरले नै मलाई प्रेरित नियुक्त गर्नु भएको हो। परमेश्वर नै एक हुनुहुन्छ जसले येशूलाई मृत्युबाट बौराई ल्याउनु भएको थियो।

भसित भएका जम्मै ख्रीष्टमा भाइहरूबाट गलातियामा भएका मण्डलीहरूलाई प्रणाम।

परमेश्वर पिता र हाम्रा प्रभु येशू ख्रीष्टले तिमीहरूलाई अनुग्रह र शान्ति दिउन्। परमेश्वर र हाम्रा पिताको इच्छा अनुसार यस वर्तमान दुष्ट संसारबाट हामीलाई छुटकारा दिनका लागि उनले आफैलाई हाम्रा पापहरूका निमित्त बलि दिए। उनको सदा सर्वदा महिमा रहिरहोस्। आमिन।

साँचो सुसमाचार एउटै मात्र छ

केही समय अघि परमेश्वरले तिमीहरूलाई उनको अनुसरण गर्नु बोलाए। उनले तिमीहरूलाई आफ्नो अनुग्रहले बोलाए जुन ख्रीष्ट मार्फत आँउछ। तर अहिले तिमीहरूलाई देखेर म छक्क परे कि तिमीहरूले बाटै बिराएका छौ र अर्कै सुसमाचारमा विश्वास गर्न थालेका छौ। वास्तवमा, कुनै अर्को सुसमाचार साँचो छैन। तर कति मानिसहरूले तिमीहरूलाई अल्मल्याइरहेका छन्। तिनीहरू ख्रीष्टको सुसमाचारलाई अर्को तिर बदलन चाहन्छन्। हामीले तिमीहरूलाई साँचो सुसमाचार भनेका छौ। यसैले हामी त के, स्वर्गका स्वर्गदूत धरिले अर्कै सुसमाचार भन्छन् भने उसको भर्त्सना गर्नुपर्छ। हामीले यो अघि नै भनिसकेका छौ। र अहिले पनि भन्दैछु। तिमीहरूले साँचो सुसमाचारलाई स्वीकार गरिसकेका छौ। यसर्थ यदि कसैले तिमीहरूलाई मुक्तिको अर्कै उपाय बताउँछ भने त्यसको भर्त्सना गर्नुपर्छ।

अनि के मलाई नै स्वीकार गर्नु भनी मानिसहरूलाई मैले विश्वास गराउने चेष्टा गर्दैछु भन्ने तिमीहरू संभन्धौ? होइन! मैले परमेश्वरलाई मात्र खुशी पार्न चेष्टा गर्दैछु। मैले मानिसहरूलाई खुशी पार्न चाहेको छु र? यदि अर्कै मानिसहरूलाई नै खुशी पार्नु चेष्टा गर्दै थिए भने म येशू ख्रीष्टको सेवक बन्ने थिइँ।

पावलको अधिकार परमेश्वरबाट हो

दाजु-भाइहरू हो! म इच्छा गर्छु कि तिमीहरूले जान, जुन सुसमाचार मैले प्रचार गरें त्यो मानिसले बनाएको होइन। मैले मानिसहरूबाट सुसमाचार पाइँ। कसैले मलाई सुसमाचार सिकाएको होइन। येशू ख्रीष्ट आफैले मलाई यो प्रकट गर्नु भएको हो।

मेरो बितेको जीवन बारे तिमीहरूले सुनिसकेका छौ। म यहूदी धर्मालम्बी थिएँ। मैले परमेश्वरको मण्डलीलाई खुवै सताए। म मण्डलीलाई भक्ताउने कोशिश गर्थेँ। म यहूदी धर्म विश्वासी थिएँ। म यहूदी धर्मका नेता बन्न लागेको थिएँ। मैले मेरा समकालीन नव युवक यहूदीहरूलाई उछिनेको थिएँ। पुराना रीतिथिति मान्न म अरूभन्दा ज्यादै उत्साहित थिएँ। ती सब रीति-रिवाजहरू हामीले आफ्ना पुर्खाहरूबाट पाएका थियौं।

तर म जन्मनुभन्दा अघि नै परमेश्वरले मेरो लागि यो योजना बनाएका रहेछन्। यसकारण उनले उनको अनुग्रहले मलाई बोलाए। परमेश्वरले मलाई आफ्ना पुत्रको सुसमाचार अयहूदीहरू माभ भन्न इच्छा गरे। यसैले परमेश्वरले मलाई आफ्ना पुत्रको दर्शन गराए। परमेश्वरले बोलाउँदा मैले कसैबाट कुनै सल्लाह र सहायता लिइँँ। परमेश्वरले ममा प्रेरितहरूलाई भेट्न गइँँ जो मभन्दा अधिका थिए। तर, अवेर नगरी म अरब देशमा गएँ र त्यहाँबाट दमस्कस शहरमा फर्केर आएँ।

प्रेरित येशूले आफ्नो खास सहायक चुन्नु भएको मानिस।

^{१८}तीन वर्षपछि म यरूशलेम गएँ; म पत्रुसलाई भेट्न चाहथे। पत्रुससित म पन्द्र दिन बसे। ^{१९}मैले अरू प्रेरितहरूलाई भेटिनै-खालि याकूबलाई भेटे जो प्रभुका भाइ हुन्। ^{२०}परमेश्वर जान्दछन् मैले लेखलागेका यी कुराहरू भूटा होइनन्। ^{२१}तब म सिरिया र सिलिसिया गएँ।

^{२२}यहूदीयामा ख्रीष्टका मण्डलीले यसभन्दा अघि मेरो अनुहार देखेका थिएनन्। ^{२३}मेरो बारेमा तिनीहरूले खालि यति सुनेका थिए: "यस मानिसले हामीलाई खुब सताउने गथ्यो तर उही नै अहिले मानिसहरूलाई त्यही विश्वासका कुराहरू गरिदिइछ जुन विश्वासलाई उ नष्ट गर्ने चेष्टा गथ्यो।" ^{२४}यी विश्वासीहरूले मेरो कारणले परमेश्वरको धेरै प्रशंसा गाए।

अरू प्रेरितहरूले पावललाई माने

२ चौध वर्ष बितेपछि बर्णाबाससित म फेरि यरूशलेम गएँ। र तीतसलाई साथमा लगें। ^२म गएँ, कारण परमेश्वरले मलाई त्यहाँ जानै पर्ने देखाउनु भयो। मैले विश्वासीहरूका नाइकेहरूलाई त्यहाँ भेटें। जब हामी एकान्त भयौं मैले तिनीहरूलाई त्यही सुसमाचार व्याख्या गरें जुन म अ-यहूदीहरू माफमा प्रचार गर्छु। तिनीहरूले मेरो काम बुझ्नु भन्ने म चाहन्थेँ जसमा कि मेरा विगतका कामहरू र वर्तमानका प्रयासहरू खरा नजाऊन्। ^३तीतस मसितै थिए। तीतस ग्रीक थिए। तर ती विश्वासीहरूले तीतसलाई खतना गर्नु कर लगाएनन्। हामी यस्तै समस्याहरू बारे कुरा गर्न चाहन्थ्यौं, किन कि कतिपय अविश्वासीहरू गुप्त रूपले हाम्रा दलमा पसेका थिए। ख्रीष्ट येशूमा हाम्रो स्वतंत्रता बुझ्न तिनीहरू जासूस बनेर पसेका थिए। ^४तर हामी ती भूटा भाइहरूले चाहेका कुरामा अलिकति पनि भुकेनौं जसमा कि तिमीहरूमा सुसमाचारको सत्यता रहिरहोस्।

^५तर ठूला-बडा मानिसहरूले मैले प्रचार गरेको सुसमाचारलाई अदल-बदल गरेनन्। तिनीहरू "ठूला-बडा" होला कि नहोला त्यसले मलाई केही फरक पर्दैन। परमेश्वरको निम्ति सबै एक समान छन्। ^६तर ती नाइकेहरूले देखे कि परमेश्वरले पत्रुसलाई यहूदीहरू माफ अनि मलाई अयहूदीहरू माफ सुसमाचार प्रचार गर्न लगाए। ^७परमेश्वरले पत्रुसलाई यहूदीहरूको प्रेरित भएर काम गर्नु लगाए। अनि मलाई पनि अयहूदीहरूको प्रेरित भई काम गर्न लगाए। ^८याकूब, पत्रुस र यूहन्ना

नाइके जस्ता मानिन्छ। तिनीहरूले बुभे कि परमेश्वरले मलाई विशेष उपहार दिएका छन्। यसकारण तिनीहरूले बर्णाबास र मलाई स्वीकार गरे। तिनीहरूले भने, "पावल र बर्णाबास, हामी मान्छौं कि तिमीहरू ती मानिसहरू कहाँ जाऊ जो यहूदी होइनन् र हामी चाँहि यहूदीहरू माफ जान्छौं।" ^९तिनीहरूले हामीलाई एउटा कुरो भने कि गरीबहरूलाई सहायता गर्न नभुल्नु। अनि मैले सधैं त्यो कुरा गर्ने भस्सक प्रयास गरेको छु।

पत्रुस भूला थिए भन्ने पावलले आँखाँउछन्

^{१०}जब पत्रुस एन्टिओकमा आए उनले गरेको काम सरासर भूल थियो। त्यसैकारण मैले उनको मुखामुखी विरोध गरें। ^{११}यो कसरी भयो भने: जब पत्रुस पहिलो पटक एन्टिओकमा आए उनी अयहूदीहरूसँग स्वतंत्ररूपले घुमे। जब याकूबकहाँबाट केही यहूदीहरू आए पत्रुसले ती अयहूदीहरूसित संगत गर्न छोडे। उनले आफैले आफूलाई अयहूदीहरूदेखि अलग राखे, उनी यहूदीहरूसँग डराए। ^{१२}त्यहाँ भएका अरू यहूदी ख्रीष्टियनहरूले पनि पत्रुसको कप्ट्याइँमा साथ दिए। बर्णाबास पनि तिनीहरूबाट प्रभावित बने अनि कपटीले जस्तो काम गरे। ^{१३}मैले यी यहूदीहरूको मन हेरें। उनीहरूले सुसमाचारको सत्यतालाई पछ्याइरहेका थिएनन्। यसकारण सारा मण्डलीहरूको सामुन्ने मैले पत्रुसलाई भने: "पत्रुस तिमी यहूदी हो। तर यहूदीले जस्तै तिमीले आफ्नो जीवन बिताइरहेका छैनौ। तिमी अयहूदीहरू सरह बसिरहेका छौ। यदि यसो हो भने तिमी किन अयहूदीहरूलाई यहूदीहरू जस्तो बाँच्न कर लगाँउछौ?"

^{१४}हामी यहूदीहरू जन्मैका यहूदी हौं, अयहूदी जो पापीहरू जस्ता होइन्। ^{१५}हामी जान्दछौं, व्यवस्था मान्दैमा कोही पनि परमेश्वरको सामु धर्मी बन्दैनौं। येशू ख्रीष्टमा विश्वास गरे मात्र मानिस परमेश्वरमा धर्मी बन्न सक्छ। यसकारण हामी पनि येशू ख्रीष्टमा विश्वास गर्छौं। अनि परमेश्वरको माध्यममा ख्रीष्टमा विश्वास राखेर नै हामी परमेश्वरको सेवक बनेका छौं-व्यवस्था मानेर होइन। किनकि व्यवस्था मानेर कोही पनि धर्मी बन्न सक्दैन।

^{१६}धर्मी बन्न हामी ख्रीष्टमा आयौं। यसबाट हामी पनि पापीहरू थियौं भन्ने स्पष्ट छ। यसबाट के ख्रीष्टले हामीलाई पापी बनाँउछन्? पक्कै होइन। ^{१७}यदि मैले फेरि त्यही छोडि सकेको व्यवस्था प्रचार गरें भने मैले

स्वीकारें कि मैले व्यवस्था भङ्ग गरेँ।^{१६}व्यवस्थामा बाँच्न मैले त्यागिसकेको छु। त्यही व्यवस्थाले मलाई मास्छो। ती व्यवस्थाको लागि म मरिसकेको छु ताकि म परमेश्वरको लागि बाँचेको छु। म ख्रीष्टसितै कुसमा टाँगिएँ।^{२०}यसैले म बाँचिरहेको छैन तर ख्रीष्ट हुनुहुन्छ जो ममा बाँचिरहनु भएको छ। म मेरो शरीरमा अर्भै जीवित छु तर म परमेश्वरका पुत्रको विश्वासमा जीवित छु। मलाई उहाँले प्रेम गर्नुभयो अनि मलाई बचाउनु उहाँले मेरो निम्ति आफैलाई अर्पणु भयो।^{२१}परमेश्वरबाट पाएको यो उपहार मलाई खुबै महत्वपूर्ण छ। किनभने यदि व्यवस्थाले हामीलाई परमेश्वरको धर्मी बनाउँदो हो त, ख्रीष्टलाई मर्न कुनै दरकार थिएन।

परमेश्वरको आशिष विश्वासबाट आउदछ

३ हे गलातीवासीहरू, क्रूसमा येशू ख्रीष्ट को मृत्युबारे तिमीहरूका आँखाअधि स्पष्टसित भल्काइएकै थियो। तर तिमीहरू मूर्ख रहेछौ। कसैले तिमीहरूलाई छक्काएछ। भलाई यो एउटै कुरो भनः तिमीहरूले पवित्र आत्मा कसरी पायौ? के व्यवस्था पालन गरेर नै आत्मा पाएका हौ? होइन। तिमीहरूले सुसमाचार सुनेर अनि विश्वास गरेर आत्मा पाएका छौ।^३तिमीहरू यति मूर्ख कसरी बन्नसक्छौ? तिमीहरूले आत्मासित ख्रीष्टमा जीवन शुरू ग्छौ। अनि अब के आफ्नै शक्तिले पूर्ण गर्ने कोशिश ग्छौ? यो मूर्खता हो।^४तिमीहरूले धेरै कुराको अनुभव गरेका छौ। के ती सबै खरेो गए? म आशा गर्छु ती खरेो गएनन्।^५व्यवस्था मान्छौ भनेर परमेश्वरले येशूको आत्मा दिनुभएको हो? होइन। व्यवस्था मान्छौ भनेर परमेश्वरले तिमीहरूबीच चमत्कार गरेका हुन्? होइन। तिमीहरूले सुसमाचार सुन्यौ र यसमा विश्वास ग्छौ भनेर परमेश्वरले आफ्नो आत्मा दिएका र चमत्कार गरेका हुन्।

^६अब्राहामको बारेमा शास्त्रले त्यही भन्छ। “अब्राहामले परमेश्वरलाई विश्वास गरे अनि परमेश्वरले उनको विश्वासलाई स्वीकार गरे। त्यसले अब्राहामलाई परमेश्वरको धर्मी बनायो।”^७यसैकारण, तिमीहरूले जान्नुपर्छ कि जोसित विश्वास छ तिनीहरू नै अब्राहामका साँचो सन्तान हुन्।^८धर्म शास्त्रले भनेको थियो कि अयहूदीहरूलाई विश्वासद्वारा परमेश्वरको धर्मी बनाइन्छ। अब्राहामलाई यो

सुसमाचार अधि नै सुनाइएको थियो, जस्तो शास्त्रले भन्छ, “तिम्रो माध्यममा सम्पूर्ण जातिहरूलाई आशीर्वाद दिइनेछ।”^९अब्राहामले यो विश्वास गरे अनि उनी धन्य भए। आज पनि यो त्यस्तै छ। जस-जससित विश्वास थियो तिनीहरू सबैले अब्राहामले जस्तै आशीर्वाद पाए।^{१०}तर व्यवस्था पछ्याउनमा भर पर्नेहरूले श्राप पाए किन भने शास्त्रले भन्छ: “व्यवस्थामा लेखिएका सबै कुरा प्रत्येकले मान्ने पर्छ। जसले मान्दैन उ माथि सराप हुन्छ।”^{११}यसैबाट यो प्रष्ट हुन्छ कि व्यवस्था द्वारा कसैलाई परमेश्वरमा धार्मिक बनाउन सकिँदैन। “जो मानिस विश्वासको माध्यम परमेश्वरको सोभो छ, उ सधैं बाँचिरहन्छ।”^{१२}व्यवस्था विश्वासमा अडेको छैन। व्यवस्थाले भन्छ, “जसले यी कामहरू गरेर बाँच्न चहान्छ उसले व्यवस्थाले भनेकै कुराहरू पालन गर्नुपर्छ।”^{१३}व्यवस्थाले हामीमा श्राप ल्यायो तर ख्रीष्टले त्यो श्राप हामीबाट हटाइदिनु भयो। हाम्रो ठाउँ उहाँले लिनुभयो र आफैले त्यो श्राप थान्नुभयो। शास्त्रमा यो लेखिएको छ, “जब कसैको शरीर रूखमाथि भुण्ड्याइन्छ त्यो श्रापित हो।”^{१४}परमेश्वरको आशिष सबै मानिसले पाउन सक्नु भनी ख्रीष्टले त्यसो गर्नु भएको हो। परमेश्वरले अब्राहामलाई यो आशिष प्रतिज्ञा गरे जुन ख्रीष्ट येशू मार्फत आउँदछ। येशू मर्नु भयो जसमा कि पवित्र आत्मा जुन परमेश्वरले प्रतिज्ञा गरेको, हामी पाउन सकौ। हामी यो प्रतिज्ञा विश्वासद्वारा पाउँछौं।

व्यवस्था र वचन

^{१५}दानु-भाइ दिदी-बहिनीहरू हो, म एउटा उदाहरण दिन्छु: जब कसैले इच्छापत्र लेख्छ र त्यो अधिकृत हुन्छ, तब कसैले त्यसलाई पन्छाउन सक्दैन अथवा न त्यसमा केही थपन नै सक्छ।^{१६}परमेश्वरले अब्राहाम र उनका सन्तानलाई प्रतिज्ञा गरेका थिए। परमेश्वरले “अनि तिम्रा सन्तानहरूलाई” भन्नुभएन, जसको अर्थ एक जना व्यक्ति ख्रीष्ट मात्र हुन्छ।^{१७}मेरो भन्नुको मतलब: परमेश्वरले करार बनिनु भन्दा धेरै वर्ष अधि नै

“तिम्रो ... दिइनेछ” उत्पत्ति १२:३।

“व्यवस्थामा ... हुन्छ” व्यवस्था २७:२६।

“जो मानिस ... बाँचिरहन्छ” हबकूक २:४।

“जसले यी ... पालन गर्नुपर्छ” लेवी १८:५।

“जब ... श्रापित हो” व्यवस्था २१:२३।

“अब्राहामले ... बनायो” उत्पत्ति १५:६।

यो करार अब्राहामसँग गरेका थिए। व्यवस्था त चार सय तीस वर्षपछि मात्र बनिएको हो। यसैले व्यवस्थाले करार रद्द गराउन सक्दैन र अब्राहामलाई परमेश्वरले दिएका प्रतिज्ञालाई बदल्न सक्दैन।^{१८} करारलाई मान्दा परमेश्वरले गरेको प्रतिज्ञा पाइन्छ र? पाइँदैन। यदि व्यवस्था मान्दा ती वस्तुहरू हामीले पाइने भए त्यो प्रतिज्ञाबाट होइन। तर अब्राहामको पक्षमा आफ्नो प्रतिज्ञाको आधारमा उपहार स्वरूप परमेश्वरले उनलाई आशिष दिए।

^{१९}त्यसो हो भने व्यवस्था किन आवश्यक पर्छो? मानिसहरूले भूल गर्छन् भन्ने देख्दाउनलाई व्यवस्था दिइएको थियो। अब्राहामको खास सन्तान नआउञ्जेल सम्म त्यो व्यवस्था चल्तिरह्यो। परमेश्वरको प्रतिज्ञा यिनै सन्तानको विषयमा थियो। व्यवस्था स्वर्गद्वारा दिइएको थियो। स्वर्गद्वारा मानिसहरूलाई व्यवस्था दिँदा मोशालाई मध्यस्थ राखे।^{२०} तर यो एक पक्षीय भए मध्यस्थ आवश्यक पर्दैन अनि परमेश्वर केवल एउटै थिए।

मोशाको व्यवस्थाको उद्देश्य

^{२१}किसले व्यवस्था परमेश्वरको प्रतिज्ञाको विरुद्ध हो भन्ने अर्थ लाउँछ? होइन। मानिसहरूलाई जीवन दिने त्यस्तो व्यवस्था हुँदो हो, हामी व्यवस्था पालन गरेरै धार्मिक बनिने थियौं।^{२२} तर यो साँचो होइन, किन कि धर्मशास्त्रले घोषणा गर्छ कि सबै मानिसहरू पापका कैदी हुन्। यसको अर्थ हुन्छ कि मानिसहरूलाई दिइएको प्रतिज्ञा विश्वासद्वारा दिइन्छ। येशू ख्रीष्टमा विश्वास राख्ने मानिसहरूलाई दिइएको थियो।

^{२३}यो जबसम्म विश्वास आएको थिएन हामीहरू व्यवस्थाको कैदी थियौं। जबसम्म परमेश्वरले आउन पर्ने विश्वास आउँदैन, हामी स्वतन्त्र हुँदैनौं।^{२४} यसैले गर्दा ख्रीष्टको आगमनसम्म व्यवस्था हाम्रो अभिभावक थियो। ख्रीष्ट आए पछि यो विश्वासद्वारा हामी धर्मी बन्न सक्थौं।^{२५} अब विश्वासको बाटो खुलेको छ र हामी व्यवस्थाको अभिभावकत्वमा छैनौं।

^{२६}यसकारण अब यो विश्वासद्वारा ख्रीष्टमा तिमीहरू परमेश्वरका बालकहरू हो।^{२७} तिमीहरू सबै ख्रीष्टमा बपतिस्मा लिएर तिमीहरूले ख्रीष्ट नै पहिरेका छौं।^{२८} अब ख्रीष्टमा कुनै व्यक्ति यहूदी अथवा ग्रीक, कमारा अथवा फुक्का अनि स्त्री अथवा पुरुषमा पनि कुनै भिन्नता भएन। किनभने ख्रीष्ट येशूमा तिमीहरू सब

एक हो।^{२९} तिमीहरू ख्रीष्टमा हो भने तिमीहरू अब्राहामका सन्तान हो। यसको अर्थ अब्राहामलाई परमेश्वरले प्रतिज्ञा गरेको जन्मै आशिष पाउने छौं।

४ म यो तिमीहरूलाई भन्न चाहन्छु: उत्तराधिकारी बालक छउञ्जेल उ र कमारा बीचमा कुनै भिन्नता रहँदैन। यो सत्य हो यद्यपि उसले आफ्नो अधिकारमा रहेको प्रत्येक कुरो पाउँछ।^३ किन? किनभने बालक छउञ्जेल उसले आफ्नो अभिभावक र संरक्षकको आज्ञा मान्नुपर्छ। तर बालक जब आफ्ना बाबुले तोकिएको उमेरमा पुग्छ, उ मुक्त बन्छ।^३ हामीसँग पनि त्यस्तै हो। एक समयमा हामी पनि बालक-बालिका जस्तै थियौं। हामी यस संसारका व्यर्थका व्यवस्थाका कमारा थियौं।^४ तर उचित समयमा परमेश्वरले आफ्नो पुत्र पठाए। परमेश्वरका पुत्रले एउटी स्त्रीको कोखमा जन्म लिए। उनी पनि व्यवस्थाको अधीनमा बसे।^५ परमेश्वरले यसो गर्नुको कारण व्यवस्थाका अधीनमा बस्नेहरूलाई मुक्ति दिनु थियो। हामीलाई आफ्ना बालक बनाउने परमेश्वरको इच्छा थियो।

^६ तिमीहरू परमेश्वरका छोरा-छोरीहरू हो। त्यसैकारण परमेश्वरले आफ्ना पुत्रको आत्मा तिमीहरूको हृदयमा पसाइदिए। त्यही आत्माले पुकार्छ, “बाबा, पिता।”^७ यसैकारण, अब तिमीहरू अघिजस्तो कमारा छैनौं। तिमीहरू परमेश्वरको पुत्र हो। आफूले गरेको प्रतिज्ञा परमेश्वरले पूरा गर्नेछन्, किनभने तिमी उनको पुत्र हो।

गलातीका ख्रीष्टियनहरू प्रति पावलको प्रेम

^८ अधि-अधि तिमीहरूले परमेश्वरलाई चिनेका थिएनौं। तिमीहरू त्यस्ता देवताहरूको दास थियौं जो साँचो थिएनन्।^९ अब तिमीहरूले साँचो परमेश्वरलाई चिन्छौं। वास्तवमा परमेश्वरले तिमीहरूलाई चिने। यसकारण अधि-अधि मानिएको ती कमजोर र निकम्मा व्यवस्थाहरू तिर फेरि किन फर्कन्छौं? फेरि त्यसकै कमारा बन्न चाहन्छौं? ^{१०} तिमीहरूले अबै पनि व्यवस्थाका शिक्षा अनुसार खास दिन, महीना, ऋतु र वर्ष मनाउँछौं।^{११} तिमीहरूबारे मलाई डर लाग्छ कि तिमीहरूका लागि मैले जे जति परिश्रम गरेँ ती सब व्यर्थ त भएनन्।

^{१२} चाजु-भाइ दिदी-बहिनीहरू, म पनि तिमीहरू जस्तै थिएँ, यसकारण दया गरी अब म जस्तै भइदेऊ। अधि तिमीहरू मेरोलागि खुबै राम्रा थियौं।^{१३} संभक्त त, म किन तिमीहरू भएमा पहिल्यै आएँ। किन कि मलाई

सानचो थिएन। तब मैले तिमीहरूमा सुसमाचार प्रचार गरें।^{१४} मेरो बिसञ्चो तिमीहरूलाई भार बन्यो। तर तिमीहरूले म प्रति घृणा दर्शाएनौ। तिमीहरूलाई छोड्न मलाई वाध्य गरेनौ। तिमीहरूले मलाई यस्तो स्वागत गर्खौ कि म परमेश्वरबाट आएको दूत नै हुँ। तिमीहरूले मलाई स्वयं येशू ख्रीष्टलाई भै स्वीकार्खौ।^{१५} त्यसबेला तिमीहरू खुबै प्रसन्न थियौ। कता अल्पियो त्यो खुशी अहिले? मलाई संभना छ हुनसक्ने सब किसिमको सहायता मलाई दियो। यदि सम्भव हुन्थ्यो भने आफ्नो आँखा पनि निकाल्थ्यौ अनि मलाई दिन्थ्यौ।^{१६} के अहिले म तिमीहरूको शत्रु भएको छु किनकि म सत्य बोल्छु?

^{१७} ती मानिसहरू तिमीहरूमाथि खुबै चासो राख्दैछन्, तर तिनीहरूको मनसाय राम्रो छैन। तिमीहरूको लागि त्यो राम्रो होइन। तिनीहरू चाहन्छन् कि तिमीहरू हाम्रो विरोधमा खडा हौ। तिनीहरू चाहन्छन् कि तिमीहरूले तिनीहरूलाई मात्र पछ्याउनु अनि अरूलाई होइन।^{१८} जब मानिसहरूले तिमीमा चासो लिन्छन भने, त्यो सधैं राम्रो छ यदि उद्देश्य राम्रो छ भने। त्यो सधैं सत्य हो, म तिमीहरूसित हुँदा होस् कि नहुँदा होस्।^{१९} मेरा साना बालकहरू हो! जन्म दिदा आमालाई जस्तो प्रसुति पीडा हुन्छ, मलाई पनि त्यस्तै पीडा अनुभव भइरहेछ। तिमीहरू ख्रीष्ट जस्तै नहोउजेल म त्यही पीडा अनुभव गरिँदै रहन्छु।^{२०} मलाई लाग्छ यदि म अहिले तिमीहरूसित हुँदा हुँ, त म मेरो स्वरको लय नै बदल्ने थिएँ, किन कि म अन्योलमा परेको छु।

हागार र सारको उदाहरण

^{२१} तिमीहरूमध्ये कतिजना मोशाको व्यवस्थाको अधीनमा रहन चाहन्छौ। भन त, व्यवस्थाले के भन्छ तिमीहरू सुन्दैनौ? ^{२२} धर्मशास्त्रले भन्छ, अब्राहामका दुइ छोराहरू थिए। तिनीहरूमध्ये एउटाकी आमा कमारी थिई र अर्को चाँहिकी आमा मुक्त स्त्री थिई। ^{२३} अब्राहामको कमारी पट्टिको छोरो सामान्य मानव रूपले जन्मेको थियो भने मुक्त स्त्री पट्टिको छोरो परमेश्वरले अब्राहामलाई दिएको प्रतिज्ञा अनुसार जन्मेको थियो।

^{२४} यो सत्य कथाले हाम्रो अघि एउटा चित्र खडा गर्छ। ती दुइ स्त्रीहरू परमेश्वर र मानिस बीचको करार (अनुबन्ध) स्वरूप हुन्। एउटा करार सौने पाहाड* को परमेश्वरले बनाएको व्यवस्था हो। यस संभौताको

अधीन रहने मानिसहरू कमारा जस्ता हुन्। हागार नाउँकी आमा त्यही करार जस्तो हो।^{२५} हागार अरब देशमा सौने पाहाड जस्तो हो र उ यरूशलेमको वर्तमान नगरको यहूदीको प्रतिरूप हो। यो नगर एउटा कमारा हो र यसका मानिसहरू (यहूदी) कमाराहरू हुन्।^{२६} तर स्वर्गीय यरूशलेम एउटी मुक्त नारीको प्रतीक हो। यिनी हाम्री माता हुन्।^{२७} धर्मशास्त्रमा यो लेखिएको छ:

“खुश होऊ हे बाँधी नारी जसले कुनै बालकलाई जन्म दिन सकिनौ हर्षले कराऊ, जोडले चिच्याऊ कि प्रसव पीडा तिमीले कहिल्यै अनुभव गरिनौ। त्यो नारी जसको पति छैन, उसैका धेरै सन्तान होलान्, पतिसितै रहने स्त्रीको बरू त्यतिका छोरा-छोरी नहोलान्।”

यशैया ५४:१

^{२८-२९} अब्राहामको एउटा छोरो सामान्य रूपले जन्मेको थियो। अर्को छोरो परमेश्वरको प्रतीज्ञा अनुसार आत्माको शक्तिले जन्मेको थियो। मेरा दाजु-भाइ, दिदी-बहिनीहरू! तिमीहरू पनि ती इसहाक जस्तै प्रतीज्ञाका छोरा-छोरीहरू हो। सामान्य रूपमा जन्मने छोरोले अर्को छोरासँग दुर्व्यवहार गरेको थियो। आज पनि त्यस्तै भइरहेछ।^{३०} तर धर्मशास्त्रले के भन्छ? “कमारी र उसको छोरोलाई निकालि देऊ! मुक्त स्त्रीको छोरोले आफ्ना पिताका सबैथोक पाउने छ। तर कमारीको छोरोले केही पाउने छैन।”* ^{३१} यसैकारण मेरा दाजु-भाइ र दिदी-बहिनीहरू हो! हामी कमारीको छोरा-छोरी होइँौ। हामी स्वतंत्र स्त्रीका छोरा-छोरीहरू हौं।

अहिले हामी मुक्त छौ

प ख्रीष्टले हामीलाई स्वतंत्र बनाउनु भयो, साहासी होऊ। बदली भएर व्यवस्थाकै कमारा नबन। सुन! म पावल हुँ। म भन्छु, यदि खतना गरी तिमीहरू फेरि (व्यवस्थामै) फर्कन्छौ भने तिमीहरूका लागि ख्रीष्ट असल हुनुहुन्न।^३ फेरि म प्रत्येकलाई चेताउनी दिन्छु, यदि खतना गर्न राजी छौ भने तिमीहरूले

सौने पाहाड अरब देशको एउटा पाहाड जहाँ परमेश्वरले मोशालाई आफ्ना व्यवस्थाहरू दिएका थिए (प्रस्थान १६ र २०)।

“कमारी ... पाउने छैन” उत्पत्ति २१:१०।

मोशाको सबै व्यवस्था पालन गर्नु वाध्य हुने छौं।^५ यदि व्यवस्थौ मानेर धर्मी हुनखोज्छौ भने ख्रीष्टसितको तिमीहरूको जीवन शेष भयो। तिमीहरू परमेश्वरको अनुग्रहदेखि बाहिर निस्क्यौ।^६ हाम्रो लागि भने, विश्वासद्वारा मात्रै परमेश्वरको धर्मी बन्ने आशा गर्न सकिन्छ। अनि त्यो आशा आत्माबाट पाउन हामी पखिबसेका छौं।^७ कोही ख्रीष्ट येशूमा छ भने त्यसको खतना भएको छ कि छैन त्यो कुनै मुख्य कुरो होइन। तर मुख्य कुरो त हो विश्वास, जुन प्रेमबाट आफै अभिव्यक्त हुन्छ।

^८ तिमीहरू राम्रो दौड दौडिरेह्यौ। सत्य पालना गरिहेका थियौ। सत्य बाटो हिंडनमा तिमीहरूलाई कसले रोक्यो? ^९ यो रोकावट तिमीलाई परमेश्वरबाट भएको होइन जसले तिमीहरूलाई छान्नुभयो। ^{१०} होशियार होऊ, “अलिकति खमीरले पनि जम्मै पीठोको डल्लालाई फुलाउँछ।” ^{११} मलाई परमेश्वरले पुरा भरोसा दिन्छन् कि तिमीहरूले त्यस्तो विचारलाई स्वीकार्नै छैनौ। त्यस्ता विचारमा कसैले तिमीहरूलाई अल्मल्याउँदै छ। ऊ जो सुकै होस् दण्ड पाउने नै छ।

^{१२} मेरा दाजु-भाइहरू हो! मानिसले खतना गर्नुपर्छ भनेर मैले सिकाएको छैन। त्यस्तै सिकाउँदैछु भने, फेरि मेरो खेदो किन गरिन्छ? मैले मानिसहरूलाई खतना गर्न सिकाएकै हो भने ख्रीष्टबारे मेरो प्रचारमा कुनै समस्या नै बन्ने थिएन। यदि मैले खतना गर्न मानिसहरूलाई सिकाई रहेको छैन भने, तब क्रूसको विषयमा मेरो शिक्षा कुनै समस्या नै होइन। ^{१३} म त चाहन्छु, कसैले खतनाको दुःख बेसाउँछ भने तिमीहरू आफ्नो काममा अघि बढ्दै जाऊ अनि तिनीहरू नै खसी बन्नु।

^{१४} मेरा दाजु-भाइ, विदी-बहिनीहरू हो! परमेश्वरले तिमीहरूलाई स्वतन्त्र बन्न बोलाउनु भएको हो। तर त्यस स्वतन्त्रतालाई आफ्नो पापपूर्ण विचार गर्ने बहाना नबनाऊ। तर आपसमा प्रेमको बर्तालाप गर। ^{१५} सम्पूर्ण व्यवस्था यही एक आदेशमा समेटिएको छ: “आफूले आफूलाई जस्तो प्रेम गर्छौ त्यस्तै प्रेम अरूलाई पनि गर।”* ^{१६} त्तर आपसमा पिटापिट र च्याताच्यात गर्खौ भने, अन्तमा तिमीहरू आपसमै नाश हुने छौ।

आत्मा र मानवता

^{१७} यसैले म भन्छु: आत्मा अनुसार बाँच। त्यसो

गर्खौ भने तिम्रा पापपूर्ण स्वभावले चाहेको खराब काम गर्ने छैनौ। ^{१८} हाम्रो पापपूर्ण स्वभावले यस्तो कुरो चाहन्छ जुन आत्माको विरुद्ध हुन्छ। अनि आत्माको चाँहि यस्तो कुरो चाहन्छ जुन हाम्रो पापपूर्ण स्वभावको विरुद्ध हुन्छ। यी दुइ कुराहरू एक अर्कासित विपरीत छन्। यसैकारण तिमीले साँच्चै गर्नु चाहेको कुरो गर्न सक्तैनौ। ^{१९} त्तर आत्माबाट डोरियो भने तिमी व्यवस्थाको अधीनमा रहने छैनौ।

^{२०} हाम्रा पापपूर्ण स्वभावले खराबी गर्छ जो यी हुन: यौन पाप, अशुद्धता, अनेतिकता, ^{२१} मूर्ति-पूजा, तन्त्र-मन्त्र, दुश्मनी, भै-भगडा, इर्ष्या, क्रोध, स्वार्थ, फूट, गुटबन्दी, ^{२२} डाह, मदपान, मोजमज्जा र यस्तै अरूहरू। मैले पहिले पनि चेताउनी दिएकै हुँ र अहिले पनि दिन्छु: जसले यस्ता कामहरू गर्छन् ती परमेश्वरको राज्यमा जाने छैनन्। ^{२३} त्तर आत्माको प्रेम, आनन्द, शान्ति, धैर्य, दया, भलाइ, विश्वस्तता, ^{२४} नम्रता, संयम दिदछ। यी कुराहरू भूल हुन् भन्ने कुनै व्यवस्थामा छैन। ^{२५} ख्रीष्ट येशूमा हुनेहरूले आफ्ना यस्ता पापपूर्ण स्वभावहरूलाई क्रूसमा भुण्ड्याएका हुन्छन्। तिनीहरूले आफ्ना वासना र अशुभ कामना जो तिनीहरूको पाप स्वभावले चाहन्छ, त्यागी सेकेका हुन्छन्। ^{२६} आत्माबाट हामीले नयाँ जीवन पाउँदछौं। जीवनको पथ प्रदर्शनको निमित्त हामीले आत्मालाई पछ्याउनु पर्छ। हामी रूमाले हुनुहुँदैन। ^{२७} हामीले अर्कलाई चम्काउनु हुँदैन। र हामीले एक-अर्काको डाह गर्नु हुँदैन।

एक अर्कालाई सघाऊ

६ दाजु-भाइ र विदी-बहिनीहरू हो! तिमीहरूमध्ये कसैले भूल गर्न सक्छौ। तिमीहरूमा जो आत्मिक छौ भूल गर्ने मानिसकहाँ जाऊ र उसलाई नम्रतापूर्वक ल्याऊ। यो काम नम्र बनेर गर्नु पर्छ। तर होश गर! ताकि तिमी पनि पापतिर नतामिनु सक्छौ। एक-अर्काको दुःखमा सहायता गर। यसो गर्खौ भने तिमीले ख्रीष्टको व्यवस्थालाई साँचोसित पालना गरेका हुने छौ। ^३ यदि कोही मान्य नहुँदा-नहुँदै पनि आफूलाई मान्य नै संभन्छ भने उसले आफैलाई धोखा दिइरहेको छ। ^४ कसैले आफ्नै प्राप्ति अर्काकोसित तुलना नगरोस्। आफ्नो काम आफैले जाँचोस्। तब मात्र ऊ गर्वित हुनसक्छ। ^५ प्रत्येकले आफ्नो अभिभारा आफै स्वीकार गरोस्।

^६जसले परमेश्वरको शिक्षा लिइरहेको छ उसले आफूमा भएको सबै सद्गुणहरू आफ्ना प्रशिक्षकहरूमा बाँडोस्।

जीवन खेत रोपे जस्तो हो

^७आफूले आफैलाई धोखा नदेऊ, तिमी परमेश्वरलाई ठग्न सक्दैनौ। मानिसले जे रोप्छ त्यही फल्छ। ^८यदि कसैले आफ्नै पापपूर्ण खेतमा खेती गर्छ भने उसले विनाश उब्जाउँछ। तर कसैले आत्माको खेतमा खेती गर्छ भने उसले आत्माबाट अनन्त जीवन उब्जाउँछ। ^९राम्रा काम गर्नामा हामी थाक्नु हुँदैन। यदि हामी कर्म गर्न रोकिएनौ भने ठीक समयमा हामी बाली उठाउन पाउँछौ। ^{१०}जब हामीले अवसर पाउँछौ, सबैलाई सहायता गरौं। विशेष गरी तिनीहरूलाई जो विश्वासी परिवारका छन्।

पावल आफ्नो पत्र समाप्त गर्छन्

^{११}यो म आफै लेख्दैछु। हेर, कतिलामो चिट्ठी म लेख्छु। ^{१२}कसैले तिमीहरूलाई खतना गर्न कर लगाउला। अरूले तिनलाई मानुन् भन्ने आशामा मात्र तिनीहरूले

त्यसो गर्छन्। ख्रीष्टको क्रूसलाई मात्र मान्दा तिनीहरूको खेदो होला कि भनेर ती डराउँछन्। ^{१३}जसले खतना गराउन बल दिन्छन्, तिनीहरू आफै व्यवस्था मान्दैनन् तर तिमीहरूलाई खतना भने गराउन चाहन्छन्। यदि तिनीहरू आफ्नो इच्छा पुरा गराउन सके तिनीहरू आफूमा गर्व गर्छन्। ^{१४}म चाहिँ त्यस्ता कुरामा गर्व गर्दिन भन्ने आशा गर्छु। म हाम्रा प्रभु येशू ख्रीष्टको क्रूसमा गर्व गर्छु। क्रूसद्वारा संसार मेरो लागि मरेको छ र संसारको लागि म मरिसकेको छु। ^{१५}खतना गर्नु कि न गर्नु त्यो कुनै महत्वपूर्ण कुरा होइन। महत्वपूर्ण कुरा हो परमेश्वरले बनाएको नयाँ मानिस हुनु। ^{१६}यो व्यवस्था पालन गर्ने परमेश्वरका सम्पूर्ण जनहरू अनि परमेश्वरका जन्मै मानिसहरू प्रति शान्ति र करुणा रहोस्।

^{१७}अब उसो कसैले मलाई धेरै कष्ट नदेऊ। मेरो शरीरभरि चोटका दागहरू छन्। यी दागहरूले प्रमाण गर्छ कि म ख्रीष्ट येशूकै हुँ।

^{१८}मेरा दाजु-भाइ दिदी-बहिनीहरू! हाम्रा प्रभु येशू ख्रीष्टको अनुग्रह तिमीहरूको आत्मामा रहिरहोस् भनी म प्रार्थना गर्छु। आमिन।

एफिसीहरूलाई पावलको पत्र

१ परमेश्वरको इच्छा अनुसार प्रेरित* बनेको पावलबाट परमेश्वरका पवित्र जनहरूलाई जो एफिससमा छन् तथा ख्रीष्ट येशूमा विश्वास राख्नेहरूलाई लेखछ।

हाम्रा पिता परमेश्वर र प्रभु येशू ख्रीष्टबाट सबैलाई अनुग्रह र शान्ति होस।

ख्रीष्टमा हुनेहरूलाई आत्मिक आशिष

३उहाँले हामीलाई स्वर्गीय स्थानहरूमा प्रत्येक ख्रीष्टमा रहेको आत्मिक आशिष दिएका छन्। हाम्रा प्रभु येशू ख्रीष्टका पिता परमेश्वरमा प्रशंसा। ४ख्रीष्टमा हुने हामीलाई परमेश्वरले संसारको सृष्टि गर्न भन्दा पहिल्यै छान्नुभयो किनभने परमेश्वरले आफ्नो सामुन्ने निर्दोष र पवित्र जन रहन सक्न भनी हामीलाई प्रेमले छानेका हुन्। ५अनि संसारको सृष्टि हुन भन्दा पहिल्यै परमेश्वरले हामीलाई येशू ख्रीष्ट द्वारा आफ्ना बालकहरू बनाउने निश्चय गरे। यो उहाँको इच्छा थियो। यसैमा उनी प्रसन्न थिए। ६उनको यही आश्चर्यजनक अनुग्रहको कारण उनी प्रशंसनीय छन्। आफ्ना प्यारा पुत्र जसलाई उनले माया गर्छन् परमेश्वरले हामीलाई आफ्नो अनुग्रह प्रशस्त दिए। ७हामी जो ख्रीष्टमा छौं उहाँका रगतबाट मुक्त गराएका छौं। परमेश्वरकै असीम अनुग्रहले आफ्ना पापहरूबाट हामीले क्षमा पाएका छौं। ८परमेश्वरले ज्ञान र समभसँग यो अनुग्रह अत्यन्तै उदारतापूर्वक दिनुभयो। ९आफ्ना गुप्त योजना हामीलाई जनाएका छन्। परमेश्वर यही चाहन्थे र उहाँले यो ख्रीष्टद्वारा गर्ने योजना गरे। १०ठीक समयमा आफ्नो योजना पूर्ण गर्ने परमेश्वरको उद्देश्य हो। स्वर्ग र पृथ्वीका सबै थोक ख्रीष्टको अगुवाईमा ख्रीष्टमा एकत्र गर्ने उनको योजना थियो।

११परमेश्वरका जन बन्न ख्रीष्टमा हामी छानिएका छौं। उनको इच्छा र योजना अनुसार परमेश्वरले हामीलाई उनको मानिस बनाउनु चाहन्थे। उनले प्रत्येक चीज नै

आफ्नो इच्छा सँग मिल्ने बनाउँछन्। १२ख्रीष्टमा आशा राख्ने हामी पहिलो जन हौं। अनि हामी छानिएका हौं ताकि उनको महिमामा हामीले प्रशंसा ल्याउन सकौं। १३तिमीहरू पनि त्यस्तै हौं। तिमीहरूले आफ्नो मुक्तिको बारेमा सौँचो शिक्षा-सुसमाचार सुनि हाल्यौं। सुसमाचार सुनेपछि तिमीहरूले ख्रीष्टमा विश्वास गर्यौं। अनि परमेश्वरले आफ्नो विशेष छाप तिमीहरूमा लगाए र तिमीहरूलाई पवित्र आत्मा दिए जुन उहाँले प्रतिज्ञा गर्नुभएको थियो। १४पवित्र आत्मा चाँहि परमेश्वरले आफ्ना मानिसहरूलाई प्रतिज्ञा गरेका कुराहरू पाउँछौं नै भन्ने एउटा जमानत हो। यसले परमेश्वरमा हुनेहरूलाई पूर्ण स्वतंत्रता दिनेछ। यी सब को उद्देश्य हो परमेश्वरको महिमाको प्रशंसा ल्याउनु।

पावलको प्रार्थना

१५-१६त्यसैले मेरा प्रार्थनाको समयमा म सधैं तिमीहरूलाई संभन्धु र तिमीहरूको निम्ति परमेश्वरलाई धन्यवाद दिन्छु। मैले त्यसै बेलदेखि यसो गर्न थालेको हुँ जब मैले प्रभु येशूमा तिमीहरूको विश्वास र परमेश्वरका सबै मानिसहरू प्रति तिमीहरूको प्रेम बारे सुनें। १७म सधैं हाम्रा प्रभु येशू ख्रीष्टका महिमामयी पिता परमेश्वरलाई प्रार्थना गर्दछु कि उहाँले तिमीहरूलाई यस्तो आत्मा दिऊन् जसले परमेश्वरको बारेमा ज्ञान र द्रष्टि होस् र उहाँलाई पुरै बुझ्न सक्ने बनाओस्। १८म प्रार्थना गर्दछु, कि उहाँले तिमीहरूको हृदयको आँखा खोलि दिऊन् ताकि तिमीहरू आशालाई चिन्न सक जसको निम्ति परमेश्वरले तिमीहरूलाई चुने। अनि परमेश्वरले आफ्ना पवित्र जनहरूलाई वचन दिनुभएको आशिष कति सम्पन्न र महिमाशाली रहेछ त्यो पनि जान्नेछौं। १९अनि हामी विश्वास गर्नेहरूका लागि परमेश्वरको शक्ति अति महान छ भन्ने कुरो पनि बुझ्ने छौं। २०त्यही महा शक्ति द्वारा परमेश्वरले ख्रीष्टलाई

प्रेरित येशूले आफ्नो खास सहायक चुनु भएको मानिस।

मृत्युबाट उठाएका थिए र स्वर्गमा उनले आफ्नो दाहिनेपट्टि राखेका थिए। ^{२१}परमेश्वरले ख्रीष्टलाई सबै शासक, अधिकारी, शक्तिशाली राजाहरूभन्दा पनि बढ्ता महत्वपूर्ण बनाए। कुनै यो संसारको दास अथवा भविष्यको संसारको दास, कुनै पनि शक्ति भन्दा ख्रीष्ट महत्वपूर्ण छन्। ^{२२}परमेश्वरले हरेक कुरालाई ख्रीष्टको अधीनमा राखिदिए अनि मण्डलीको हरेक कुरामा उनले ख्रीष्टलाई नै सर्वोच्च अधिकारी बनाए। ^{२३}मण्डली भनेको ख्रीष्टको शरीर हो। मण्डली ख्रीष्टले परिपूर्ण छ जसले सब थोक सब तरहले भरपूर गरिदिन्छन्।

परमेश्वरको यो एउटा उपहार हो। ^{२४}तिमीहरू आफ्नो काम-कुराले बाँचेका हुँदै होइनौ। यसैले कसैले यसको गर्व गर्न सक्दैनौ। ^{२५}हामी जस्तो छौं त्यस्तो परमेश्वरले नै बनाएका हुन्। ख्रीष्ट येशूमा असल काम गर्नलाई हामीलाई नयाँ जीवन दिइएको छ। हाम्रा लागि ती राम्रा कर्महरू परमेश्वरले अधिवाटे मिलाएका हुन्छन्। राम्रा काम गर्दै हामीहरू बाँचौं भनेर परमेश्वरले यसो गरेका हुन्।

ख्रीष्टमा एक

^१तिमीहरू अ-यहूदी भएर जन्म्यौ। यहूदीहरूले तिमीहरूलाई “खतनाहीन” भन्छन्। तिमीहरूलाई ‘अशिशनेदित’ भन्ने यहूदीहरू आफूलाई चाहिँ खतनाका भन्छन्। तिनीहरूको शरीर मानव हातले खतना गरिएको छ। ^२यद्यपि रहोस्, बितेका दिनहरूमा तिनीहरू ख्रीष्ट विनाका थियौ। तिमीहरू इस्राएलका नागरिक थिएनौ। अनि प्रतिज्ञाको अनुबन्ध तिमीहरूसित थिएन जुन परमेश्वरले उहाँका मानिसहरूसित गरेका थिए। तिमीहरू आशा बिनाको संसारमा बाँचेका थियौ र तिमीहरूले परमेश्वरलाई चिन्दैनथियौ। ^३हो, एक समयमा तिमीहरू परमेश्वरदेखि टाढा थियौ। तर अहिले तिमीहरूलाई परमेश्वरको खुबै नजिक ल्याइएको छ। ख्रीष्टको रगतद्वारा तिमीहरूलाई परमेश्वरको खुबै नजिक ल्याइएको छ। ^४ख्रीष्टको कारणले अहिले हामीले शान्ति पाएका छौं। ख्रीष्टले हामी दुवैलाई एक बनाएका थिए। यहूदी र अ-यहूदीहरू बीचमा पर्खाल लागे जस्तै छुट्टिएका थिए। तिनीहरू आपस्तमा घृणा गर्थे। तर ख्रीष्टले आफ्नै शरीरले घृणाको पर्खाल भत्काइदियो भयो। ^५यहूदी नियममा धेरै विधान र आज्ञाहरू थिए। तर ख्रीष्टले व्यवस्थालाई समाप्त गरिदिए। मानिसहरूका यी दुइ अलग समूहलाई आफुमा एउटै नयाँ मानिस बनाउने र यसरी शान्ति ल्याउने ख्रीष्टको उद्देश्य थियो। ^६कूसद्वारा ख्रीष्टले दुइ समूह बीचको घृणा समाप्त गरिदिए अनि तिनीहरूलाई एउटा शरीरमा सम्मिलित गराउनुभयो। ख्रीष्टले तिनीहरूलाई परमेश्वरतिर तान्न चाहान्थे। उहाँले यो कामको घृणा कूसमा मारेर गरे। ^७ख्रीष्ट आए अनि तिमीहरू बीच शान्तिको प्रचार गरे जो परमेश्वरदेखि टाढा थियौ। अनि तिनीहरूलाई शान्तिको प्रचार गरे जो परमेश्वरको नजिक थिए। ^८हो, ख्रीष्ट मार्फत हामी सबैलाई एक आत्माद्वारा पिताकहाँ आउने अधिकार दिइयो।

मृत्युदेखि जीवन

२ बितेका दिनहरूमा आफ्ना पापहरू र परमेश्वर विरोधी कर्महरूले गर्दा तिमीहरूका आत्मिक जीवन मृत थियो। ^२हो पनि, अधि तिमीहरू त्यस्तै पापहरूमा बसेका थियौ। तिमीहरूले सांसारिक मानिसहरू भँदै बाँचिरहेका थियौ। तिमीहरूले वायु मण्डलको दुष्ट शक्तिहरूको शासकलाई पछ्यायौ। अभै पनि परमेश्वरलाई नमान्नेहरूमा त्यही आत्माले काम गर्दैछ। ^३एका दिनहरूमा हामीहरू पनि सबै ती मानिसहरू जस्तै बाँचेका थियौं। हामी आफ्नो पापमय प्रकृतिलाई खुशी पार्ने कोशिशमा थियौं। हाम्रा प्रवृत्ति र मनले चाहे अनुसार नै हामी सबकुरो गर्थ्यौं। हामी दुष्ट मानिस थियौं। हामी जुन प्रकारले रहेका थियौं हाम्रो पापले गर्दा त हामीले परमेश्वरको क्रोध भोग्ने पर्ने थियो। हामी अरू जस्तै थियौं।

^४तर परमेश्वरको कृपा महान छ अनि परमेश्वरले हामीलाई खुबै माया गर्छन्। ^५हाम्रो पापहरूको कारणले हामी आत्मिक रूपले मृत थियौं। तर परमेश्वरले हामीलाई ख्रीष्टसित नयाँ जीवन दिए। हामीहरू परमेश्वरको अनुग्रहले नै बचाइएका छौं। ^६अनि परमेश्वरले हामीलाई ख्रीष्टसितै उठाएर आफूसित स्वर्गीय ठाउँमा बसाए। यसो हुनका कारण हामी ख्रीष्ट येशूमा सम्मिलित भएकोले हो। ^७भविष्यमा आउने सबै सन्तानलाई आफ्नो अनुग्रह कति सम्पन्न छ भन्ने अगाध दौलत देखाउनलाई परमेश्वरले यसो गरेका हुन्। ख्रीष्ट येशूमा हुने हामीहरू प्रति दयावान बेर परमेश्वरले त्यो अनुग्रह देखाउँछन्। ^८तिमीहरू अनुग्रहले बचाइएका छौं। अनि त्यो अनुग्रह विश्वासद्वारा पाएका हौ। तिमीहरू आफैले तिनीहरूलाई बचाएनौ।

^{१६}यसकारण अब तिमीहरू पाहुना र परदेशी होइनौ। तिमीहरू पनि परमेश्वरका पवित्र जनसितै नागरिक बनेका छौ। तिमीहरू परमेश्वरका परिवारका सदस्यहरू सित पनि मिलेका छौ। ^{२०}तिमी विश्वासीहरू परमेश्वरका भवन हौ जुन प्रेरितहरू र अगमवक्ताहरूद्वारा जग बसाइएको घडेरीमा बनाइएको छ। ख्रीष्ट स्वयं भवनका जग-ढुंगा हुन्। ^{२१}त्यो सम्पूर्ण भवन ख्रीष्टमा गाँसिएको छ। यो प्रभुमा पवित्र मन्दिर बनेर बढ्दछ। ^{२२}अनि ख्रीष्टमा तिमीहरू पनि अरूहरूसितै निर्मित छौ। आत्माद्वारा तिमीहरू पनि यस्तो एउटा स्थान बनिदैछौ जहाँ परमेश्वर बस्छन्।

अन्यजातीहरूमा पावलको काम

३ यसर्थ म, ख्रीष्ट येशूको कैदी हुँ, र तिमीहरूको पनि एक कैदी जो यहूदीहरू होइनौ। ^२अवश्य तिमीहरू जान्दछौ कि परमेश्वरले आफ्ना अनुग्रहले तिमीहरूलाई सहायता गर्न मलाई यो काम सुम्पेका छन्। ^३परमेश्वरले मलाई आफ्नो गुप्त योजना दर्शाउनु भयो। यसबारे मैले केही लेखिसकेकै छु। ^४अनि मैले लेखेका ती कुराहरू पढ्यौ भने ख्रीष्ट बारेको गुप्त सत्यता मैले बुझेको रहेछु भन्ने तिमीहरू जान्नसक्छौ। ^५अधि-अधिका मानिसहरूलाई त्यो गुप्त सत्यता दर्शाइएको थिएन तर अहिले आत्माद्वारा त्यो गुप्त रहस्य उहाँको पवित्र प्रेरितहरू र अगमवक्ताहरूलाई दर्शाइएको छ। ^६गुप्त सत्यता यही हो: परमेश्वरले आफ्ना यहूदी मानिसहरूलाई दिएका त्यही कुराहरू अ-यहूदीहरूले पनि पाउनेछन्। अ-यहूदीहरू यहूदीहरूसितै एक जीउमा समाहित हुनेछन् अनि ख्रीष्ट येशूमा दिइएको परमेश्वरको वचनको सहभागी हुनेछन्। सुसमाचारको कारणले अ-यहूदीहरूले यी सबै पाउनेछन्।

^७परमेश्वरको विशेष अनुग्रहले, म सुसमाचारको एक जना सेवक बनौं। उहाँले आफ्नो शक्तिद्वारा मलाई यो अनुग्रह दिनुभएको छ। ^८परमेश्वरका मानिसहरूमध्ये म सबभन्दा तुच्छ हुँ। तर उहाँले मलाई ख्रीष्टको अनन्त धनरूपी सुसमाचार बारे अ-यहूदीहरू माफ प्रचार गर्ने यो उपहार दिए। त्यस धनको महिमा बुझिनसक्नुको छ। ^९अनि परमेश्वरले मलाई उनको गुप्त सत्यताको योजना बारे सबै मानिसलाई भनि दिने काम दिनुभयो, त्यो सत्यता आदि कालदेखि नै उनमा लुकेको थियो। उनै परमेश्वर हुन् जसले सब कुछ सृष्टि गरे। ^{१०}उहाँको

उदेश्य थियो कि स्वर्गीय ठाँउका जन्मै शासकहरू र अधिकारीहरूले परमेश्वरले आफ्नो ज्ञान विभिन्न प्रकारले प्रदर्शन गर्नुहुन्छ भन्ने जानून्। ^{११}युगौं अधि परमेश्वरले बनाउनुभएको योजना अनुसार यो गरिएको छ। आफूले योजना गरेकै अनुरूप उहाँले यो गर्नुभयो। उनले यो हाम्रा प्रभु ख्रीष्ट येशू मार्फत गरे। ^{१२}ख्रीष्टमा हामीहरू परमेश्वरको अधि निर्भय साथ विश्वाससित उभिन सक्छौं। ख्रीष्टमा विश्वासद्वारा हामी यो गर्न सक्छौं। ^{१३}यसैले म तिमीहरूलाई बिन्ती गर्दछु, तिमीहरूका कारण, मेरा कष्टहरू देखेर तिमीहरूले हरेश खानु हुँदैन र आशा पनि मान्नुहुँदैन। मेरा कष्टहरूले तिमीहरूमा आदर ल्याउने छ।

ख्रीष्टको प्रेम

^{१४}यसर्थ, पिताअधि प्रार्थनामा म भुक्छु। ^{१५}स्वर्गको र पृथ्वीको प्रत्येक परिवारले उहाँबाट नै यसको नाम लिन्छ। ^{१६}म पितालाई आफ्नो महिमाय्ती सम्पत्ति अनुसार तिमीहरूलाई शक्ति प्रदान गर्न प्रार्थना गर्दछु, जसमा कि आफ्ना आत्मामा तिमीहरू दरिला बन्न सक्छौ। उहाँको आत्माद्वारा उहाँले तिमीहरूलाई त्यो शक्ति दिनेछन्। ^{१७}तिमीहरूका विश्वासको कारणले ख्रीष्ट तिमीहरूका हृदयमा बसून् भनी म प्रार्थना गर्दछु। म प्रार्थना गर्दछु, ख्रीष्टको प्रेमको महानता बुझ्न शक्ति परमेश्वरका सबै मानिसहरूले पाऊन्। ^{१८}अनि प्रार्थना गर्छु कि परमेश्वरका जन्मै तिमीहरूलाई र परमेश्वरको पवित्रजनले ख्रीष्टको प्रेमको महानता बुझ्ने शक्ति पाउन। म यो पनि प्रार्थना गर्छु कि उहाँको प्रेमको चौडाइ, लमाइ, उचाइ अनि गहिराइ तिमीहरूले बुझ्न सक। ^{१९}ख्रीष्टको प्रेम मानव समभदारी देखि बाहिर छ। तर तिमीहरूले त्यो प्रेम बुझ्न सक भन्ने मेरो प्रार्थना छ। तब नै तिमीहरू परमेश्वरको पूर्णताले परिपूर्ण हुने छौ।

^{२०}परमेश्वरको शक्ति जो हामी भित्र काम गरिरहेको छ, त्यसले हामीले याचना गरेको वा कल्पना गरेको भन्दा धेरै गर्न सक्छ। ^{२१}मण्डलीमा अनि ख्रीष्ट येशूमा सदा सर्वदा र युग-युगमा उहाँको महिमा भइरहोस्। आमिन।

शरीरमा एकता

४ म कैदमा छु किन कि म प्रभुको हुँ। परमेश्वरले तिमीहरूलाई उनका मानिस बन्न छाने। अब म

तिमीहरूलाई परमेश्वरका मानिस भएर कसरी बस्नु पर्छ त्यो बताउछु।^२सँधै नम्र र कोमल बन। धैर्य बन र आपस्तमा प्रेम पूर्वक रह।^३आत्मा मार्फत तिमीहरू शाक्तिपूर्वक एक-अर्कामा सम्बन्धित छौ। शाक्तिको बन्धनले यस सम्बन्धलाई अटूट राख्ने भरसक कोशिश गर।^४शरीर एउटै छ र आत्मा एउटै छ। आशा पनि एउटै छ जसकोलागि परमेश्वरले तिमीहरूलाई बोलाए।^५एउटै प्रभु, एउटै विश्वास र एउटै बपतिस्मा छ।^६परमेश्वर एउटै छन् जो सबका पिता हुन्। उहाँ सर्वोपरी हुनुहुन्छ, हरेक कुराबाट काम गर्छन्, अनि हरेकमा हुनुहुन्छ।

^७ख्रीष्टले हामी प्रत्येकलाई एक-एकवटा विशेष उपहार दिएकाछन्। प्रत्येकले त्यही उपहार पाएको छ जुन उहाँले दिन चाहेका थिए।^८त्यसैले शास्त्रमा यस्तो भनिएको छ:

“उहाँ माथि आकाशमा जानुभयो, आफूसित बन्दीहरू लानु भयो अनि उहाँले मानिसलाई उपहारहरू दिनुभयो।”

भजनसंग्रह ६८:१८

^९“उहाँ माथिजानु भयो” भन्दा के बुझ्न सकिन्छ? यसको अर्थ, पहिले उहाँ तल पृथ्वीमा आउनु भयो।^{१०}येशू तल आए र उनी नै हुन जो माथि गए। उनी सबभन्दा अल्गो आकाशमा गए। त्यो आफुमा पूर्णहोस् भनेर ख्रीष्टले यस्तो गर्नुभयो।^{११}अनि ख्रीष्ट हुन जसले मानिसहरूलाई उपहारहरू दिनुभयो जब उहाँले दिनुहुँदै कसैलाई प्रेरितहरू, कसैलाई अगमवक्ताहरू, कसैलाई प्रचारकहरू, कसैलाई गोठाला र कसैलाई शिक्षक बनाउनुभयो।^{१२}ख्रीष्ट-परिवारलाई मजबूत बनाउन भनी परमेश्वरका मानिसहरूलाई आफ्नो सेवामा तयार पार्न ख्रीष्टले ती उपहारहरू दिनुभयो। यसले गर्दा ख्रीष्टको शरीर ताकि ख्रीष्टको शरीर बलियो बनियोस।^{१३}हामी सबै एउटै विश्वासमा नबन्धितउज्जेल, परमेश्वरको पुत्रलाई पूर्णरूपले नचिनुज्जेल, हामी परिपक्व मानिस नबनिउज्जेल, हामी ख्रीष्ट जस्तै उन्नत नहुज्जेल र उहाँको पूर्णता प्राप्त नगरुज्जेल यो काम गरि नै रहनुपर्छ।

^{१४}तब हामी नानीहरू जस्तो हुने छैनौ। हामी छालमा जहाजले यता र उता छल्काइएका मानिसहरू जस्ता हुने छैनौ। हामी प्रत्येक नयाँ शिक्षाद्वारा प्रभावित हुने छैनौ जसले हामीलाई धोका दिने प्रयास गर्छ। ती मानिसहरूले चलाकसँगै कार्य गर्छन् र मानिसहरूलाई भूल बाटामा

तान्न हर प्रकारको चेष्टा गर्छन्।^{१५}तर, हामी प्रेमपूर्वक सत्य बोल्छौं। तर हामी हर तरहेले ख्रीष्ट जस्तै नहुज्जेल बढिरहनेछौं। ख्रीष्ट शिर हुन् र हामी शरीर हौं।^{१६}सम्पूर्ण शरीर ख्रीष्टद्वारा थेगिएको छ। शरीरको प्रत्येक अंग एक-अर्कामा जोडिएको छ र शरीरको जोडतीले एक गरेको छ। प्रत्येक अंगले आ-आफ्नै काम गर्छ। अनि यसैले सम्पूर्ण शरीर विकसित गर्छ र प्रेममा दृढ हुन्छ।

बाँच्ने तरिका

^{१७}म यो भन्छु र प्रभुको सम्बन्धमा चेतावनी दिन्छु: परमेश्वरलाई नचिनेहरू जस्तो भएर नबस। तिनीहरूका विचार निकम्मा हुन्छन्।^{१८}ती केही बुझ्न सक्दैनन्, अनि केही जान्दैनन् किन कि तिनीहरू सुन्न अस्वीकार गर्छन् त्यसैले परमेश्वरले दिएको जीवन जस्तो तिनीहरूको जीवन हुँदैन।^{१९}दलजा अनुभव गर्ने क्षमता तिनीहरूले गुमाएका छन्। कुकर्म गर्न मै तिनीहरूका जीवन पूर्णरूपले लागेका छन्। हर प्रकारको नीच काम गर्न ती सधै तम्सन्छन्।^{२०}तर तिमीहरूले सिकेको ख्रीष्टको कुरा त्यस्तो होइन।^{२१}म जान्दछु, तिमीहरूले ख्रीष्टको बारेमा सुनेका छौं अनि तिमीहरू उनमा छौ, यसर्थ तिमीहरूले सत्यता सिक्नु हो, खासमा, सत्यता येशूमा छ।^{२२}तिमीहरूलाई आफ्नो पुरानो स्वभाव छोड्न सिकाइयो। त्यसको अर्थ, अधिका दिनहरूमा पछ्याइ हिंडिको कुमार्गलाई तिमीहरूले त्याग्नुपर्छ। त्यो स्वभाव त्यसैका धोखापूर्ण इच्छाहरूले त्यसलाई थोत्रा बनाइसकेका छन्।^{२३}तिमीहरू आफ्ना मन र आत्मामा नयाँ बनाइनु पर्छ।^{२४}तिमीहरू नयाँ व्यक्ति बन्नुपर्छ, जस्तो विश्वास अनुसार धर्मी र पवित्र जीवन बाँच्न परमेश्वरले तिमीहरूलाई आफ्नै अनुरूपमा सिर्जनु भएको छ।

^{२५}त्यसैले तिमीहरूले भूट बोल्नु छोड्नुपर्छ। आपसमा सँधै साँचो बोल। किनभने हामी आपस्तमा एउटै शरीरका अंगहरू हौं।^{२६}जब तिमी रिसाउँछौ, त्यस रिसले कुनै पाप नगराओस्। अनि दिनभरि नरिसाइ रह।^{२७}शैतानलाई जित्ने मौका नदेऊ।^{२८}यदि कसैले चोर्ने गर्छ भने त्यसले त्यो बानी छोडोस्। उसले काम गर्नुपर्छ र आफ्नो जीवन निर्वाह गर्नुपर्छ। उसले आफ्ना हात असल काम गर्नमा लगाओस्। तब मात्र गरीब मानिसहरूलाई दिने उसको केही हुनेछ।

^{२६}बात गर्दा चोट पर्ने शब्द नचलाऊ। मानिसलाई चाहिने कुरो मात्र गर जसले मानिसलाई बलियो बनाउछ। तब मात्र तिम्रा कुरा सुन्नेहरू लाभान्वित हुन्छन्। ^{३०}पवित्र आत्मालाई दुखित नतुल्याऊ। आत्मा नै प्रमाण हो कि तिमी परमेश्वरका हौ। उपर्युक्त समयमा परमेश्वरले तिमीलाई मुक्त गर्नेछन् भन्ने देखाउनलाई नै उनले त्यो आत्मा दिएका हुन्। ^{३१}तितोपना, रिस र आवेग त्याग कहिल्यै रिसमा नचिच्याउ र अर्काको निन्दा नगर। कुनै प्रकारको कुकर्म कहिल्यै नगर। ^{३२}आपसमा दयालु र कृपालु बना। परमेश्वरले ख्रीष्टमा तिमीहरूलाई क्षमा दिए जस्तै तिमीहरूले पनि एक-अर्काको क्षमा देऊ।

५ तिमीहरू परमेश्वरका नानीहरू हौ जसलाई उनले प्रेम गर्छन्। यसैले परमेश्वर जस्तै बन्ने कोशिश गर। प्रेमको जीवन बिताऊ। ख्रीष्टले हामीलाई प्रेम गर्नु भए जस्तै अरूलाई प्रेम गर। ख्रीष्टले हाम्रा निम्ति आफूलाई सुगन्धित उपहार अनि परमेश्वरको बलिको रूपमा चढाउनुभयो।

^३तिमीहरूका विचमा यौन अपराध हुनुहुँदैन। कुनै प्रकारको अनैतिकता अथवा लालच अभै धेरै हुनुहुँदैन। किन? किनभने यस्ता कुराहरू परमेश्वरका जनलाई उचित छैन। ^४तिमीहरू माभन नराम्रा बातचीत हुनु हुँदैन। मूर्ख कुरा नगर अनि अनुचित ठठ्यौली पनि नगर। यी कुराहरू तिमीहरूलाई ठीक छैन। सट्टामा तिमीहरूले परमेश्वरलाई धन्यवाद दिनुपर्छ। ^५यसमा निश्चय होऊ: यदि तिमीहरूले यौन अपराध गरे अथवा बेइमान्दारी बने अथवा आफ्नै निम्ति लोभी बने भने ख्रीष्ट औ परमेश्वरको राज्यमा तिमीहरूले ठाउँ पाउने छैनन्। लोभी चाँहि मूर्तिपूजक हो।

^६मिथ्या कुराले तिमीहरूलाई मूर्ख नबनाओस्। अनाज्ञाकारी मानिसहरूमाथि यस्ता कुराहरूले परमेश्वर रिसाउँछन्। ^७तिनीहरूसित त्यस्ता काम गर्नु हुँदैन। ^८बितेका दिनहरूमा अन्धकारले पूर्ण थियो, तर अहिले तिमी प्रकाशले पूर्ण छौ। यसैले, प्रकाशका बालकहरू जस्तै बाँच। ^९प्रकाशले सब किसिमको भलाई, नैतिक जीवन र सत्यता ल्याउँदछ। ^{१०}प्रभु के कुराले खुशी हुन्छन् त्यो बुझ्ने कोशिश गर। ^{११}अन्धकारका मानिसहरूले गर्ने काम नगर। त्यस्ता कामहरूले ती गर्नेलाई कुनै राम्रो गर्दैन। तर असल कामहरू गेर अंध्याराका कामहरू मिथ्या हुन भन्ने देखाऊ। ^{१२}अन्धकारमा मानिसहरूले गर्ने कुराहरूको चर्चा गर्नु पनि शर्मको कुरा हो। ^{१३}तर

जब हामी ती गुप्तरूपले अंध्यारामा गरिएका कुराहरू उदाङ्गो बनाउँछौं, प्रकाशले ती कुराहरूलाई प्रत्यक्ष पारि दिन्छ। ^{१४}अनि ज्योति नै हो जसले हरेक कुरो प्रत्यक्ष पार्छ। त्यसैले हामी भन्छौ:

“जाग, हे निदाएकाहरू हो! मृत्युबाट ऊठ अनि तिमीहरूमाथि ख्रीष्ट चम्कनु हुनेछ।”

^{१५}यसकारण तिमीहरू कसरी जिउँछौ त्यस बारे खुबै सतर्क होऊ। मूर्खहरू जस्तो नबाँच तर बुद्धिमानीपूर्वक बाँच। ^{१६}हामीले बाँचेका दिनहरू खराब छन्, यसर्थ आफ्नो समयलाई सुकर्म गर्नमा लगाऊ। ^{१७}यसर्थ मूर्ख नबन। सट्टामा, प्रभुले तिमीलाई के गराउन चाहनुहुन्छ, बुझ। ^{१८}दाखरस खाएर नमात। त्यसले तिम्रो आत्मिकताको नाश गर्नेछ। आत्माको पूर्ण होऊ। ^{१९}आपसमा भजन, स्तुति र आत्मिक गीतहरू सुनाऊ। प्रभुलाई आफ्नो हृदयमा संगीत बनाऊ। ^{२०}सधैं सबै कुराको लागि पिता परमेश्वरलाई धन्यवाद देऊ। हाम्रा प्रभु येशू ख्रीष्टको नाममा उहाँलाई धन्यवाद देऊ।

पति र पत्नीहरू

^{२१}एक-अर्काको मान्न इच्छुक होऊ किन किन तिमीहरू ख्रीष्टलाई आदर गर्छौं।

^{२२}पत्नीहरू हो, प्रभुको अधीनमा रहे जस्तै आ-आफ्ना पतिको अधीनमा बस। ^{२३}जस्तो येशू ख्रीष्ट मण्डलीका शिर हुन्, पति पत्नीका शिर हुन्। मण्डली ख्रीष्टको शरीर हो, उसरी ख्रीष्ट शरीरमा रक्षक हुनुहुन्छ। ^{२४}जसरी मण्डली ख्रीष्टको अधिकारमा छ उसरी पत्निहरू पनि हरेक कुरामा पतिहरूको अधिकारमा रहनु पर्छ।

^{२५}पतिहरू हो, आफ्ना पत्नीलाई प्रेम गर जस्तो ख्रीष्टले मण्डलीलाई प्रेम गर्नु भयो। ख्रीष्टले मण्डलीको निम्ति प्राण दिए। ^{२६}मण्डलीलाई पवित्र बनाउन उहाँले आफ्नो प्राण बलि दिनुभयो। मण्डलीलाई पत्नीले धोएर शुद्ध पार्न ख्रीष्टले सुसमाचार प्रयोग गरे। ^{२७}उहाँले मण्डलीलाई महिमित दुलही बनाउन तथा कलंक, चाउरी वा त्यस्तै कुनै त्रुटि रहित बनाउन तथा उनलाई शुद्ध र निर्दोष पार्न आफैलाई बलि दिए। ^{२८}अनि पतिहरूले पनि आफ्ना पत्नीहरूलाई त्यसरी नै प्रेम गर्नुपर्छ। आफ्नो शरीरलाई प्रेम गरे जस्तै आफ्नो पत्नीलाई प्रेम गर। पत्नीलाई प्रेम गर्नेले आफैलाई प्रेम गर्छ। ^{२९}अनि

कसैले पनि आफ्नो शरीरलाई कहिल्यै धृष्टता गर्दैन। हरेकले आफ्नो शरीरलाई, स्याहारछ अनि खाना दिन्छ। अनि मण्डलीको निम्ति खीष्टले पनि त्यसै गर्छन्।^३किन कि हामी उनको शरीरका अंग हौं।^३धर्मशास्त्रले भन्छ, “त्यसैले मानिसले आफ्ना माता-पितालाई छोड्दछ र आफ्नो पत्नीसित मिल्दछ र ती दुई एक हुन्छन्।”^४ यो गुप्त सत्यता खुबै महत्वपूर्ण छ। मलाई लाग्छ यसको अभिप्राय खीष्ट र मण्डली सित छ।^३तर तिमीहरूमा प्रत्येकले आफ्नो पत्नीलाई प्रेम गर्नु पर्छ जस्तो आफुले आफैलाई प्रेम गर्छ। अनि पत्नीले पनि आफ्नो पतिलाई आदर गर्नु पर्छ।

बालकहरू र आमा-बाबुहरू

६ बालकहरू हो, प्रभुले चाहेको जस्तो, आफ्ना आमा-बाबुले भनेको मान। त्यो बाहेक, गर्नु पर्ने राम्रो कुरो यही हो: “शास्त्रले भन्छ, “तिमीहरूले आफ्ना आमा-बाबुको आदर गर्नु पर्छ।”^५ यो पहिलो आज्ञा हो, यसमा प्रतिज्ञा पनि छ।^३त्यो प्रतिज्ञा हो: “तब तिम्रो हरेक कुरो ठीक हुन्छ र संसारमा तिमिले लामो आयु पाउनेछौं।”^६

^५पिताहरू हो, आफ्ना बालकहरूलाई रिस नउठाऊ। तिनीहरूलाई प्रभुको शिक्षा र तालीममा हुर्काऊ।

कमाराहरू र मालिकहरू

^५कमाराहरू हो, पृथ्वीमा आफ्ना पार्थीव मालिकहरूको आज्ञा डर र आदर सहित सम्पूर्ण हृदयले पालन गर जसरी खीष्टको आज्ञा पालन गर्दछौं।^६तिनीहरूले हेरिरहेको बेला तिनिहरूको मन जित्न तिनीहरूले सामुन्नेमा मात्र तिनीहरूले आज्ञा पालन गर्नु होइन तर तिमीहरूले खीष्टको आज्ञा पालन गरे भैं तिनीहरूलाई मान।^७आफ्नो कर्तव्य खुशीसाथ गर। प्रभुको निम्ति कर्तव्य गरे भैं गर औ मानिसको निम्ति गरेको जस्तो होइन।^८याद राख, उ कमारा होस् कि मुक्त होस् राम्रो काम गर्ने हरेकलाई पुरस्कार दिने प्रभु नै हुनुहुन्छ।

^६अनि मालिकहरू, तिमीहरूले पनि आफ्ना कमाराहरू सित उस्तै व्यवहार गर। तिनीहरूलाई नधम्काऊ। मनमा राख कि तिमीहरूका मालिक र उनीहरूका मालिक उही एक हुन् अनि उनी स्वर्गमा छन्। उनले हरेक मानिसलाई एकै प्रकारले जाँचछन्।

परमेश्वरको हात-हथियार धारण गर

^{१०}मेरो पत्रको उपसंहारमा, म भन्छु प्रभुमा र उहाँको महान शक्तिमा दृढ बन।^{११}परमेश्वरले दिएको पूर्ण कवच लगाऊ ताकि तिमीहरूले शैतानको कुचालको सामना गर्न सकौं।^{१२}हाम्रो लडाइँ पृथ्वीका मानिसहरूसित छैन। हामी त यस संसारको अन्धकारको शासक, अधिकारी र शक्तिहरूसित लडिरहेछौं। हाम्रो लडाइँ त स्वर्गीय स्थानको दुष्ट आत्मिक शक्तिहरूको विरुद्ध छ।^{१३}त्यसैले तिमीहरूले परमेश्वरको पूर्ण कवच पाउनु जरूरी छ। अनि मात्र त्यस दुर्दिनको सामना दृढतापूर्वक गर्न सकौं। जम्मै लडाइँ शेष गरिसकेपछि पनि अभै उभि रहन सकौं।^{१४}यसैले, कम्मरमा सत्यको पटुका कसेर, धर्मिक जीवनको छाती-पाता पहिरेर अनि^{१५}प्रचारको निम्ति तयार हुनलाई शान्तिको सुसमाचारको जुता जस्तो तिम्रो खुट्टामा लगाऊ।^{१६}अनि यी सँगै विश्वासको ढाल प्रयोग गर जसले दुष्टात्माको जम्मै जल्दो वाणलाई निभाउँद छ।^{१७}परमेश्वरको मुक्तिलाई आफ्नो शिर रक्षक बनाऊ अनि परमेश्वरको वचन समात जुन आत्माको तरवार हो।^{१८}सँधै पवित्र आत्मामा प्रार्थना गर। सब किसिमका प्रार्थनाहरू सहित प्रार्थना गर अनि आफुलाई चाहिएको हर थोक माग। यसो गर्न तिमी सदा तयार बस। प्रार्थना गर्न कहिल्यै नछोड। सँधै परमेश्वरका सबै मानिसहरूका लागि प्रार्थना गर।^{१९}मेरा लागि पनि प्रार्थना गर कि जब म बोल्छु परमेश्वरले मलाई शब्दहरू दिऊन् र सुसमाचारको गुप्त सत्यतालाई म निर्भयसंग भन्न सकूँ।^{२०}सुसमाचारको पक्षमा बोल्ने काम मलाई दिइएको थियो। यो म अहिले यहाँ कैदमा बसेर पनि गर्छु। प्रार्थना गर कि जब म सुसमाचारको प्रचार गर्छु, मैले बोल्न परे जस्तै निर्भयसित बोल्न सकूँ।

अन्तिम अभिवादन:

“त्यसैले ... हुन्छ” उत्पत्ति २:२४।

“तिमीहरूले ... गर्नु पर्छ” प्रस्थान २०:१२, व्यवस्था ५:१६।

“तब ... पाउनेछौं” प्रस्थान २०:१२, व्यवस्था ५:१६।

^{२१}हाम्रा प्यारा भाइ टाइकिक्सलाई तिमीहरूकहाँ पठाइएकोछ। उनी प्रभुको काममा एक विश्वासी सेवक हुन्। मेरो बारेमा उनले सबै कुरा बताउने छन्। र म

कस्तो छु, के गर्दैछु त्यो उनले बताउने छन्। ^{२२}यसको लागि, मैले उनलाई पठाउँदै छु। हाम्रो भलाकुसारी बुझ्नु भन्ने म चाहन्छु। तिमीहरूको उत्साहको निमित्त म उनलाई पठाउँदैछु।

^{२३}तिमीहरूलाई पिता परमेश्वर र प्रभु येशू ख्रीष्टले शान्ति र प्रेमको साथै विश्वास दिउन्। ^{२४}तिमीहरू जम्मै जसले हाम्रा प्रभु येशू ख्रीष्टलाई अनन्त माया गर्छौं, तिमीहरूमा परमेश्वरको अनुग्रह रहोस्।

फिलिप्पीहरूलाई पावलको पत्र

१ ख्रीष्ट येशूका सेवक पावल र तिमोथीबाट प्रणाम।
ख्रीष्ट येशूमा भएका फिलिप्पीमा बस्ने परमेश्वरको सबै पवित्रजनलाई अनि तिमीहरूको सबै अग्रजहरू तथा विशिष्ट सहायकहरूलाई।
पिता परमेश्वर र प्रभु येशू ख्रीष्टको अनुग्रह र शान्ति तिमीहरू सबैलाई रहेस।

पावलको प्रार्थना

जहिले पनि म तिमीहरूलाई सम्झन्छु, परमेश्वरलाई धन्यवाद चढाउँछु। प्रत्येक पल्ट म तिमीहरू सबैको लागि परमेश्वरलाई प्रार्थना गर्छु, म आनन्दले प्रार्थना गर्छु। मानिसहरूलाई सुसमाचार सुनाउँदा तिमीहरूले मलाई सहयोग गरेकोमा म परमेश्वरलाई धन्यवाद चढाउँछु। तिमीहरूले विश्वास गरेको दिन्देखि अहिलेसम्म सघाउँदैछौ। परमेश्वरले तिमीहरूमा असल काम गर्न थाले अनि अहिलेसम्म गरिरहेका छन्। जब ख्रीष्ट येशू आउँछन् परमेश्वरले तिमीहरूमा त्यो काम गरी सिध्याउनेछन्। म यस कुरामा निश्चिन्त छु।

तिमीहरू मेरो हृदयमा भएकोले, मलाई लाग्छ तिमीहरूको विषयमा यस्तो सोध्नु म ठिकै छु। जब सुसमाचारको सत्यताको प्रमाण दिँदै र रक्षा गर्दै म जेलखानामा छु, तिमीहरू यो काम गर्ने आशीर्वादमा मसँग सहभागी छौ। म तिमीहरूलाई भेट्न अति इच्छुक छु, यो कुरो परमेश्वरले जान्दछन्। ख्रीष्ट येशूको प्रेम सितै म तिमीहरूलाई प्यारो गर्दछु।

तिमीहरूको निम्ति मेरो यही प्रार्थना छ कि:

बुद्धि र विवेक तिमीहरूको प्रेमसितै निरन्तर बड्दै जाओस्।

१० म प्रार्थना गर्छु कि तिमीहरू असल र खराबको भेद छुट्ट्याउन योग्य होऊ, अनि के असल हो, चुस्त योग्य होऊ ताकि ख्रीष्ट येशू जुन दिन

आउँछन्, तिमीहरू पवित्र औ दोषरहित हुन सकौ।

११ म प्रार्थना गर्छु कि परमेश्वरको महिमा औ प्रशंसाको निम्ति येशू ख्रीष्टको सहयोगले धेरै सुकर्महरू गर्न सकौ।

पावलको कष्ट परमेश्वरको काममा सहायक

दाजु-भाइहरू र दिदी-बहिनीहरू हो, तिमीहरूले जान भन्ने म चाहन्छु कि मैले भोगेको कष्ट सुसमाचारमा अभ् विकसित गराउन सहयोग बनियो। म किन बन्दी भएको छु त्यो स्पष्ट छ। म बन्दी छु किनभने म ख्रीष्ट विश्वासी हुँ। सम्राटका महलका सबै प्रहरीहरूले तथा सबै मानिसहरूले यो बुझेका छन्। म अझै बन्दी छु, तर धेरै जसो विश्वासीहरू सुसमाचार सहास र निर्भय साथ प्रचार गर्न यसले सहासी बनेका छन्।

कोही मानिसहरू डाह र तिकताले अनि कसैले अरूलाई सहायता गर्ने इच्छाले ख्रीष्टबारे प्रचार गर्छन्। यी मानिसहरूले प्रेमले प्रचार गर्छन कारण तिनीहरू जान्दछन् कि सुसमाचार सुरक्षित राख्न म अहाइएकोछु। तर अरू वेइमान्दारी र स्वार्थमा ख्रीष्ट विषयमा प्रचार गर्छन् किनभने तिनीहरू सम्झन्छन कि म भेलखानामा हुँदा मलाई कष्ट दिनु तिनीहरू सक्षम हुन्छन्।

तिनीहरूले मलाई कष्टमा पारे तापनि म पर्वाह गर्दिँ। तिनीहरूले पनि मानिसहरूलाई ख्रीष्टबारे सुनाउँछन्, त्यही महत्वपूर्ण कुरा हो। म चाहन्छु तिनीहरूले प्रचार गरून नै। म चाहन्छु कि तिनीहरूले राम्रो उदेश्यले यसो गरून। यदि खराब भावनाले यो भएता पनि म खुशी नै छु कारण तिनीहरूले ख्रीष्ट विषयमा नै प्रचार गर्छन। अनि म खुशी नै भइरहन्छु। तिमीहरूले मेरो लागि प्रार्थना गर्दैछौ, अनि येशू ख्रीष्टको आत्माले मलाई सहायता गर्छ। यसैले म जान्दछु कि यो सम्पूर्ण चीजले मेरो मुक्ति ल्याउँछ। मेरो दृढ इच्छा अनि आशा त्यो

हो कि कुनै कुरोमा पनि म ख्रीष्टलाई भुल्ने छैन। म आशा गर्छु कि सधैं भैं, जब सम्म म यस शरीरमा रहनेछु ख्रीष्टको महानता देखाउनु अहिले ठूलो र आँट पाउनेछु। म मरँ अथवा जिउँदै रहूँ यो काम गरी रहनेछु। ^{२१}मेरो निम्ति मेरो जीवनको उद्देश्य ख्रीष्ट हुन र मृत्युको अर्थ लाभ हो।* ^{२२}यदि म शरीरमा बाँचिरहे म प्रभुको लागि काम गरिरहनेछु। तर कुन छान्-जीवन कि मरण? म भन्न सकिदैन। ^{२३}जीवन र मरणमा एउटालाई छान्नु साहो छ। म त यो शरीर छोडेर ख्रीष्टसितै बिल्नु चाहन्छु। त्यो धेरै उत्तम हो। ^{२४}तर तिमीहरूको लागि यस शरीरमा रहनु धेरै आवश्यक छ। ^{२५}जब यो म जान्दछु म यही बस्छु अनि तिमीहरूसित रहन्छु। आत्मिक विकास गराउनु अनि विश्वासबाट आउने आनन्द लिनु, म तिमीहरूलाई सहयोग पुर्याउने छु। ^{२६}जब म तिमीहरूसित फेरि हुनेछु मैले गर्दा ख्रीष्ट येशूमा तिमीहरूको आनन्द फेरि उल्लिख।

^{२७}होशियारी हौं, कि तिमीहरूको जीवन ख्रीष्टको सुसमाचार सित मिल्दो होस्। तब मात्र म तिमीहरूकहाँ आए पनि, तिमीहरूदेखि टाडै बसे पनि तिमीहरू बारे राम्रै कुरा सुनेछु। तिमीहरू एउटै उद्देश्य लिएर अघि बढ्दैछौ र सुसमाचारबाट रहेको विश्वासको निम्ति एक भएर काम गर्दै छौ भन्ने म सुनेछु। ^{२८}अनि आफ्ना विरोधीहरूसित तिमीहरू कुनै प्रकारले पनि डराउने छैनौ। यी सब परमेश्वरका प्रमाणहरू हुन् कि तिमीहरू बचाइने छौ र तिमीहरूका शत्रुहरू हराइने छन्। ^{२९}परमेश्वरले तिमीहरूलाई ख्रीष्टमा विश्वास गर्ने सहूलियत दिएका छन्। तर त्यही अन्त होइन। परमेश्वरले तिमीहरूलाई ख्रीष्टको निम्ति दुःख भोग्ने सहूलियत पनि दिएका छन्। यी दुवैले ख्रीष्टमा महिमा ल्याउछ। ^{३०}जब म तिमीहरूसित थिएँ मैले गरेको संघर्ष तिमीहरू जान्दछौ अनि अहिले मैले गर्दै गरेको संघर्ष बारे पनि सुन्दैछौ। तिमीहरूको पनि त्यस्तै संघर्ष छ।

एकतामा रहौ र एक-अर्कोलाई ध्यान देऊ

२ मैले तिमीहरूलाई ख्रीष्टमा केही गर भन्नु सक्नु पर्ने केही छ? के तिमीहरूको मायाले तिमीहरूलाई मलाई सुख देऊ भन्छ? तिमीहरू आत्मामा हामीसँग सहभागी हुन्छौ? तिमीहरूमा कृपा र दया छ? ^२यदि यी

मेरो निम्ति ... लाभ हो पावल भन्छन् मृत्युले उनलाई ख्रीष्टको नजिक पु-याउने छ।

कुराहरू तिमीहरूमा छन् भने मेरो निम्ति केही गरिदेऊ भन्ने बिन्ती गर्छु। यसले मलाई खुबै खुशी तुल्याउने छ। तिमीहरू सबैको हृदयले त्यही कुराहरू सँचोस अनि त्यहाँ त्यही प्रेम रहोस। मेल मिलापसँग एउटै लक्ष्य लिएर बाँच। ^३जब केही कुरोहरू गर्छौ, स्वार्थ वा मूर्खताको गर्वमा नगर। नम्र होऊ र आफूलाई भन्दा अरू अफ सम्मान योग्य भएको मान। ^४आफ्नै लागि मात्र रूचि नराख, तर अरूहरूका जीवनमा पनि रूचि राख्ने गर।

निस्वार्थ बन्न ख्रीष्टबाट सिक्

^५आफ्नो जीवनमा ख्रीष्ट येशूले जस्तै सोच र गर।

^६ख्रीष्ट आफै हरेक कुरामा परमेश्वर जस्तै हुनुहुन्थ्यो। उनी परमेश्वर बराबरी थिए। तर उनले परमेश्वरसित रहेको बराबरीलाई आफ्नो निम्ति राखिनु पर्ने सम्पत्ति झैं मानेनन्।

^७परमेश्वरसित उनको ठाँउ उनले छोडिदिए र मानव हुन जन्मिए अनि सेवक भए। ^८जब उनी यस पृथ्वीमा थिए, उनले आफैलाई खुबै नम्र बनाए। उनी मृत्यु अँगाल्नु सम्म आज्ञाकारी भए अनि क्रूसमा मरे।

^९ख्रीष्टले परमेश्वरको आज्ञापालन गरे। यसर्थ परमेश्वरले तिनलाई उच्च स्थानमा पुऱ्याए। परमेश्वरले ख्रीष्टको नाउँलाई अरू सबै नाउँहरू भन्दा महान बनाए। ^{१०}तिनले यसो गरे ताकि स्वर्गमा, पृथ्वीमा औ पातालमा प्रत्येक वस्तु येशूको नाउँमा घुँडा टेकोस। ^{११}“येशू ख्रीष्ट प्रभु हुन” भनी प्रत्येक जिब्रोले स्वीकारोस। जब मानिसहरूले यसो भन्छन्, यसले पिता परमेश्वरमा महिमा ल्याउनेछ।

परमेश्वरले चाहे जस्तै मानिस बन

^{१२}भेरा प्रिय साथीहरू! तिमीहरूले सँधै भनेको कुरा मानेका छौ। जब म तिमीहरूसित थिएँ, तिमीहरू परमेश्वरको आज्ञाकारी थियौ। यो अफ धेरै महत्वपूर्ण कुरो छ कि अहिले मेरो अनुपस्थितिमा पनि तिमीहरूले परमेश्वरको आज्ञा मान्छौ। मेरो सहायता बिना पनि तिमीहरूले आफ्नो मुक्तिको लागि कोशिश गर। परमेश्वरको डर र आदर गरेर यसो गर। ^{१३}परमेश्वरले तिमीहरूमा काम गर्दैछन्। उनलाई केले खुशी पार्छ त्यो गर्न उनले नै सहयता गर्छन् अनि शक्ति दिन्छन्। अनि यस्तो गर्ने शक्ति पनि उनले नै दिन्छन्।

^{१४}कुनै गनगन वा बहस नगरी सबै काम गर।
^{१५}तब तिमीहरू दुष्ट मानिसहरू समक्ष निर्दोष, परिपूर्ण परमेश्वरका निष्कलंकित नानीहरू, संसारमा चम्कने तारा भै हुनेछौ। ^{१६}जीवन पाउने शिक्षा तिनीहरूलाई देऊ तब ख्रीष्ट फेरि आउनु हुँदा मेरो दौडाई नष्ट भएन औ मेरो चेष्टा खेरो गएन भनी म तिमीहरूको गर्व गर्न सक्छु।

^{१७}तिमीहरूका विश्वासबाट तिमीहरूका जीवनलाई परमेश्वरको सेवामा एक बलि हुनेछ। तिमीहरूको बलि पूर्ण गराउनु मैले आफ्नो रगत दिनु पर्छ भने पनि म तिमीहरू जन्मसित खुशी अनि आनन्दमयी हुनेछु। ^{१८}त्यसरी नै तिमीहरू पनि मसँगै खुशी अनि आनन्दमयी हुनुपर्छ।

तिमोथी र इपाफ्रोडाइट्सको खबर

^{१९}तिमोथीलाई तिमीहरूकहाँ चाडै पठाउँला भन्ने म प्रभु येशूमा आशा गर्दछु। तिमीहरूको बारेमा सुनेर म हर्षित हुनेछु। ^{२०}तिमोथी जस्तो अरू मानिस मसित छैन। उनको तिमीहरूमा साँचो चासो छ। ^{२१}अरूहरू त आफैमा मात्र मस्त छन्। ख्रीष्ट येशूको काममा तिनीहरूलाई कुनै चासो छैन। ^{२२}तिमोथी कस्ता व्यक्ति हुन तिमीहरूले जान्दछौ। एउटा छोराले कसरी बाबुको सेवा गर्छ त्यसरी नै सुसमाचारको प्रचारमा उनले मसित सेवा गरेका छन् भन्ने कुरो तिमीहरू जान्दछौ। ^{२३}म उनलाई चाँडै पठाउने प्रयास गर्दछु। मलाई के हुन्छ त्यो जान्ने बित्तिकै म तिनलाई पठाउनेछु। ^{२४}म पुरै भरोशामा छु कि तिमीहरूलाई चाँडै भेट्न जानु प्रभुले सहायता गर्नेछन्।

^{२५}इपाफ्रोडाइट्स ख्रीष्टमा हुने मेरा भाइ हुन्। ख्रीष्टको दलमा उनी पनि मसित काम र सेवा गर्छन्। जब मलाई सहायताको खाँचो परेको थियो, तिमीहरूले उसलाई मकहाँ पठाइदियौ। अब उसलाई तिमीहरू भएकोमा नै पठाइदिनु पर्छ भन्ने बिचारिँदछु। ^{२६}म उनलाई यसकारण पनि पठाउनेछु कि तिमीहरूलाई भेट्न उनी पनि खुबै व्याकुल छन्। जब तिमीहरूले उनी बिमार छन् भन्ने सुने देखि उनी चिन्तित थिए। ^{२७}हो, उनी साँचै बिमारी थिए र मृत्युकै मुखमा पुगेका थिए। परमेश्वरले उनीमाथि मात्र दया नगरेर ममाथि पनि गरे, ताकि मैले धेरै चिन्ता लिनु परेन। ^{२८}यसैकारणले उसलाई पठाउन म खुबै इच्छुक छु। उनलाई देखेपछि तिमीहरू पनि खुशी हुने छौ र मैले तिमीहरूको फिक्री गरिरहनु पर्दैन। ^{२९}प्रभुमा

उनलाई महा आनन्दमा स्वागत गर। इपाफ्रोडाइट्स जस्तो मानिसलाई आदर गर्नपर्छ। ^{३०}ख्रीष्टको कामको निम्ति उसको झण्डै मृत्युभयो। मेरो सहायता गर्नमा उनले आफ्नो प्राणलाई नै संकटमा पारे। त्यस्तो सहायता दिनु तिमीहरूले सकेनौ।

सबैभन्दा महत्वपूर्ण ख्रीष्ट नै हुन्छ

३ अनि अब मेरा दाजु-भाइ दिदी-बहिनीहरू, प्रभुमा आनन्दित होऊ। जब यसले तिमीहरूलाई अभ सुरक्षित राख्नेछ त्यही कुरो घरी घरी लेखिरहनु मलाई केही कष्ट लाग्दैन। ^२दुष्ट्याइँ काम गर्नेहरूदेखि होशियार बस। ती कुकुरहरू जस्ता हुन्छन्। तिनीहरू शरीर लुछ्न खोज्छन्। ^३तर हामी साँचै खतना गरिएका छौं। हामी परमेश्वरलाई आत्माद्वारा आराधना गर्छौं। हामीले हाम्रो विश्वास ख्रीष्ट येशूमा राख्छौं अनि हामी के गर्न सक्छौ त्यसमा होइन। ^४म आफैमा भर पर्नु सक्छु, तर म पर्दिन। यदि कसैले भन्छ कि ऊ आफैमा भरोशा गर्न सक्छ तब म त्यो भन्दा ज्यादा गर्न सक्छु। ^५म जन्मेको आठौँ दिनमा मेरो खतना भएको हो। म इस्त्राएल राष्ट्रको हुँ र बिन्यामीन वंशको हुँ। म एक जना यहूदी हुँ र मेरा आमा-बाबु पनि यहूदी नै थिए। मोशाको व्यवस्था मेरो लागि महत्वपूर्ण थियो। त्यसैले म फरिसी* भएँ। ^६म यहूदी धर्मको कट्टर समर्थक थिएँ। मैले मण्डलीलाई खेदो गरें। मैले जुन प्रकारले मोशाको व्यवस्था पालन गरेँ त्यसमा कसैले भूल भेट्न सक्दैनथे। ^७एक समयमा यी सब मेरो लागि महत्वपूर्ण थिए। तर मैले ठानें, ख्रीष्टको अघि ती सब व्यर्थका रहेछन्। ^८त्यति मात्र होइन, म सम्भन्धु, मेरा प्रभु येशू ख्रीष्टको महानतालाई बुझ्नेको तुलनामा प्रत्येक कुरो नगन्य रहेछ। ख्रीष्ट भेट्टाउँ भनी मैले नै प्रत्येक कुरो छोडिदिएँ अनि अहिले ती सबै वेकार ठान्छु। ^९अनि यसले मलाई ख्रीष्ट अपनाउन दियो। ख्रीष्टमा म धार्मिक छु, अनि यो उपयुक्त नियम पढ्याएकोले होइन। यो परमेश्वरमा विश्वासको माध्यमद्वारा आउँछ। परमेश्वरले मलाई धार्मिक बनाउनु ख्रीष्टमा मेरो विश्वासलाई प्रयोग गरे। ^{१०}म ख्रीष्टलाई मात्र र जेले उनलाई मृत्युबाट बौरायो त्यो शक्तिलाई जान्न चाहन्छु। म ख्रीष्टको कष्टको सहभागी

फरिसी फरिसीहरू यहूदी धार्मिक समुदायका थिए जसले जमौ यहूदी नियम र दस्तुरहरू गंभीरतापूर्वक मान्छौं भन्ने दावी गर्थे।

बन्न चाहन्छु र उनको मृत्युमा उनी जस्तै हुन चाहन्छु।
 ११ अनि ममा आशा छ म पनि मृत्युबाट बौरी उठ्ने
 थिएँ।

लक्ष्यमा पुग्ने प्रयास

१२ परमेश्वरले मलाई चाहे जस्तै म भइसकेको छु
 भन्ने मेरो भनाई होइन। म त्यस लक्ष्यमा पुग्न सकेको
 छैन। तर त्यहाँ पुग्नु र लक्ष्य हासिल गर्न म निरन्तर
 चेष्टा चलाई रहेको छु। ख्रीष्टले पनि त्यही चहान्छन् र
 मलाई उनको बनाए। १३ दाजु-भाइ दिदी-बहिनीहरू म
 जान्दछु, म अझै त्यस लक्ष्यमा पुगेको छैन। तर एउटा
 कुरा जुन म सधैं गर्छु, त्यो हो: म बितेको कुरा
 भुलिदिन्छु अनि आफ्नो अधिल्लतरकै लक्ष्यमा पुग्नु म
 सक्दो कोशिश गर्छु। १४ लक्ष्यमा पुग्ने र पुरस्कार पाउने
 कोशिश म गरिनैरहन्छु। त्यो पुरस्कार मेरो निम्ति पक्का
 गरिएको छ किनकि परमेश्वरले मलाई ख्रीष्टद्वारा जीवन्माथि
 बोलाइएको छु।

१५ हामी जो आत्मिक पाको भएका छौं सबैले यस
 प्रकारले नै सोंच्नु पर्छ। अनि यदि कसैले केही विषयमा
 तिम्रा विचारसित नमिल्ने कति यस्ता भिन्दै प्रकारले
 सोच्छ भने परमेश्वरले उसलाई स्पष्ट पारिदिनेछन्।
 १६ तर हामीमा पहिले देखि भएको सत्यलाई भने छोड्नु
 हुँदैन।

१७ दाजु-भाइ, दिदी-बहिनीहरू, तिमीहरू सबैले म
 बाँचे भै बाँच्ने चेष्टा गर्नुपर्छ। अनि ती मानिसहरूलाई
 पछ्याउ जजसले हामीले बताएका तरिकामा बाँचिरहेका
 छन्। १८ धेरै मानिसहरू ख्रीष्टको क्रूसको शत्रु जस्ता
 भएर बाँचेका छन्। मैले त्यस्ता मानिसहरूका बारेमा
 बारम्बार भन्दै आएको छु अनि अहिले पनि म आँसु
 खसाउँदै तिनीहरूका बारेमा भनिरहेछु। १९ तिनीहरू जुन
 तरिकामा बाँचेका छन् त्यसले तिनीहरूलाई विनाश तिर
 घचेटेन्छ। तिनीहरू परमेश्वरको सेवा गर्दैनन्। ती आफैलाई
 खुशी राख्न मात्र बाँच्छन्। ती शर्म लाग्दो काम गर्छन्
 र त्यसमा गर्व गर्छन्। २० तर हामी स्वर्गका बासिन्दा हौं।
 हाम्रा मुक्तिदाताको स्वर्गबाट आगमनको निम्ति हामी
 पर्खिबसेका छौं। प्रभु येशू ख्रीष्ट हाम्रा मुक्तिदाता हुन।
 २१ उहाँले हाम्रो दुर्बल शरीर बदली गरेर उनको शक्तिले
 आफ्नै जस्तो महिमाशाली शरीर बनाइदिनेछन्। त्यही
 शक्तिले उनी प्रत्येक चीजलाई आफ्नो अधीनमा ल्याउनु
 योग्य हुनेछन्।

गर्न पर्ने कामहरू

४ मेरा प्रिय दाजु-भाइ दिदी-बहिनीहरू, म तिमीहरूलाई
 माया गर्छु र भेट्न चाहन्छु। तिमीहरूले मलाई खुशी
 पार्छौ अनि तिमीहरूमाथि गर्वित तुल्यायौ। मैले सिकाए
 जस्तै प्रभुलाई पछ्याउनु नछोड।

३ मैले इयोदिया र सिन्तकेलाई पनि प्रभुमा त्यही मन
 लगाउनु बिन्ती गरेकोछु। ३ मेरा साथीहरू, जब तिमीहरूले
 मसित विश्वासी भएर सेवा गर्छौ मैले तिमीहरूलाई यी
 दुई स्त्रीहरू जसले मसँग सुसमाचार प्रचार गर्न संघर्ष
 गरे, तिनीहरूलाई सहायता गर भन्छु। मसित खट्ने
 क्लेमेट र अरूहरूसितै यिनीहरू पनि खटेकाछन्।
 जीवनको पुस्तकमा* तिनीहरूको नाउँ पनि राखिएकोछ।

४ सधैं प्रभुमा आनन्द होऊ, म दोहोर्खाँउछु आनन्द
 होऊ।

५ मानिसहरूले देख्नु कि तिमीहरू नम्र र दयालु छौ।
 प्रभु चाँडै आउनेछन्। ६ कुनै कुराको फिक्री नगर। बरु
 चाहिएको हरेक कुराको लागि परमेश्वरलाई याचना र
 प्रार्थना गर। अनि प्रार्थना गर्दा परमेश्वरलाई धन्यवाद
 देऊ। ७ परमेश्वरले दिएको शान्तिले तिमीहरूको मन र
 हृदयलाई येशू ख्रीष्टमा राख्ने छ। शान्ति जो परमेश्वरले
 दिन्छन्, यति महान हुन्छ कि हामी बुझ्न सक्दैनौं।

८ दाजु-भाइहरू र दिदी-बहिनीहरू हो, जुन-जुन कुराहरू
 अति राम्रा र प्रशंसा गर्न लायकका छन् त्यसै बारे सोच।
 जुन-जुन कुराहरू सत्य र माननीय पवित्र र उचित,
 सुन्दर र आकर्षणीय छन् तिनैको मात्र विचार गर। ९ जुन
 कुराहरू तिमीहरूले सिक्नौ, ग्रहण गर्छौ, सुन्नौ र ममा
 देख्यौ, ती कुराहरू गर! अनि शान्तिका परमेश्वर
 तिमीहरू सित रहनेछन्।

ख्रीष्टिय धर्म फिलिप्पीहरूलाई पावलबाट धन्यवाद।

१ प्रभुमा म खुबै प्रसन्न छु कि म प्रति तिमीहरूले
 फेरि चासो देखायौ। वास्तवमा तिमीहरूको चासो त
 थियो तर देखाउने मौका पाएका थिएनौ। ११ म यी
 कुराहरू गर्दैछु, तर मैले भन्नुको अर्थ यो होइन कि
 मलाई केही कुराको आवश्यक छ। मैले त आफूसित
 जो छ त्यसैमा सन्तोष गर्न प्रशिक्षण लिएको छु। १२ म
 जान्दछु गरीब हुदाँ कसरी बस्नु पर्छ अनि जब मेरोमा

जीवनको पुस्तक परमेश्वरको पुस्तक जसमा परमेश्वरले
 छानेका सबैको नाउँ लेखिन्छ। (प्रकाश ३:५; २१:२७)

प्रशस्त हुँदा पनि म जन्द्धु। सबै परिस्थितिसँग कसरी मेल खाने त्यो रहस्य मैले सिकेकोछु। भर पेट खानु पाउँदा र आधा पेट बस्नु पर्दा कसरी जीवन बिताउनु पर्छ मैले सिकेको छु। चाहिएको कुरा सबै पाउँदा पनि, केही नपाउँदा पनि खुशी हुनु मैले सिकेको छु। ^{१३}म सब कुराहरू गर्न समर्थ छु किनभने ख्रीष्टले मलाई शक्ति प्रदान गर्छन्।

^{१४}तरै पनि मलाई आवश्यक परेको समयमा जब तिमीहरूले सहायता गर्छौ, उत्तम गर्छौ। ^{१५}मैले पहिले-पहिले सुसमाचार प्रचार गरेको तिमी फिलिप्पीहरूलाई थाहा छ। जब म म्यासिडोनिया हिंडेँ त्यस बेला तिमीहरूकै मात्र एउटा मण्डली थियो जसले मलाई सहायता गर्छो। ^{१६}जब म थिस्सालोनिकामा थिएँ धेरै पल्ट तिमीहरूले मलाई चाहिएको चीजहरू पठाई दियौ। ^{१७}म तिमीहरूबाट उपहार चाहन्छु भन्ने पटक होइन। तर दानबाट जे पाइन्छ त्यो पुरस्कार तिमीहरूले पाऊ त्यो म चाहन्छु। तर म तिमीहरूले त्यो उपहार पाऊ भन्ने चाहन्छु जुन दानबाट आँउछ। ^{१८}आफूलाई चाहिएको जम्मै कुरा मसित छन् र चाहिए भन्दा बढ्दै पनि भएको

छ। इपाफ्रोडाइटसलाई तिमीहरूले पठाएका सौगातहरू लिएर आए यसर्थ मलाई चाहिएको प्रत्येक कुरो मसित छ। तिमी भेटी त परमेश्वरलाई अर्पण गरिएको अत्यन्तै सुगन्धित बलिदान रहेछ। परमेश्वरले यो ग्रहण गर्छन अनि यसले उनलाई प्रसन्न पार्छन। यो परमेश्वरको बलिदान हो र उनलाई प्रसन्न पार्छ। ^{१९}मेरो परमेश्वरसँग ख्रीष्ट येशूमा पाइने महिमामय सम्पत्ति छ अनि उनले तिमीहरूको प्रत्येक खाँचो पुरा गर्नेछन्। येशूको महिमाले मेरा परमेश्वर खुबै धनी हुनुहुन्छ र ती धन ख्रीष्टमा हुने तिमीहरूका हरेक खाँचो पूरा गर्न खर्च गर्नुहुनेछ। ^{२०}हाम्रा पिता र परमेश्वरको महिमा सदा सर्वदा भइरहोस्। आमिन।

^{२१}ख्रीष्टमा हुने परमेश्वरका हरेक विश्वासीलाई हाम्रो नमस्कार सुनाइदिनु। ^{२२}जम्मै मसित जो भाइहरू छन् तिनीहरू पनि नमस्कार पठाउँछन्। परमेश्वरमा हुनेहरूबाट विशेष जो सिजरको महलमा छन्, तिमीहरूलाई नमस्कार भनेका छन्।

^{२३}हाम्रा प्रभु येशू ख्रीष्टको महिमा तिमीहरू प्रत्येकमा रहोस।

कलस्सीहरूलाई पावलको पत्र

१ ख्रीष्ट येशूको प्रेरित* पावलबाट। म एक जना प्रेरित हुँ किनकि परमेश्वरले यही चाहनु भयो।

तिमोथी ख्रीष्टमा भएका हाम्रा भाइबाट पनि।

२ कलस्सेमा बस्ने जो ख्रीष्टमा भएका पवित्र र विश्वासी दाज्यू-भाइ विदी-बहिनीहरूलाई। तिमीहरूलाई हाम्रा पिता परमेश्वरबाट अनुग्रह र शान्ति मिलोस।

३ जब हामी तिमीहरूको लागि प्रार्थना गर्छौं, परमेश्वरलाई, जो हाम्रा प्रभु येशू ख्रीष्टका पिता हुन, सधैं धन्यवाद चढाउँछौं। ४ हामी परमेश्वरलाई धन्यवाद दिन्छौं किन कि ख्रीष्ट येशूमा तिमीहरूको विश्वास र परमेश्वरका सबै जनहरूमा प्रेम भएको कुरा हामीले सुन्यौं। ५ तिमीहरूमा आशा भएको कारणले नै तिमीहरूको ख्रीष्टमा विश्वास छ र परमेश्वरका सबै जनहरूलाई तिमीहरू प्रेम गर्छौं। तिमीहरूले आशा गरेको कुरो तिमीहरूका लागि स्वर्गमा सँचैर राखिएको छ भन्ने तिमीहरू जान्दछौं। तिमीहरूले यो आशा बारे सत्य शिक्षाबाट सुसमाचार सिक्नु जुन तिमीहरूलाई भनिएको छ। ६ संसारको जम्मै कुनाहरूमा त्यस सुसमाचारले आशिष र फलहरू ल्याउँदै छ। त्यो सुसमाचार सुनेपछि र परमेश्वरको अनुग्रह बारे सत्य कुरो बुझे पछि तिमीहरूले पनि त्यही अनुभव गरिरहेका छौं। ७ परमेश्वरको अनुग्रह बारे तिमीहरूले इपाफ्रासबाट सिकेका छौं। इपाफ्रास हामीसँगै काम गर्छन्, अनि हामी उसलाई माया गर्छौं। हाम्रा लागि उनी ख्रीष्टका विश्वासी सेवक हुन्। ८ पवित्र आत्माबाट तिमीहरूले पाएको प्रेमको बारेमा इपाफ्रासले हामीलाई बताए।

९ तिमीहरूको बारेमा यी सब कुराहरू हामीले सुनेको दिनदेखि, हामी तिमीहरूको लागि लगातार प्रार्थना गरिरहेका छौं। हामी निम्नलिखित कारणहरूको लागि प्रार्थना गर्छौं:

परमेश्वरको इच्छा अनुसार जम्मै कुराहरूमा तिमीहरूको परिपक्व ज्ञान होस, आत्मिक कुराहरू बुझ्नलाई ज्ञान र शक्ति बढोस,

१० तिमीहरू यस्तो तरहले बाँच्न सक् कि तिमीहरूले प्रभुमा गौरव ल्याउने छौं अनि प्रत्येक तरिकाले उहाँलाई खुशी पार्नेछौं। तिमीहरूले सबै असल गर्ने छौं अनि परमेश्वरको ज्ञानमा विकसित हुन सक्छौं।

११ तिमी परमेश्वरको गौरवमय शक्तिले शक्तिशाली बन्न सक्ने छौं ताकि तिमी धैर्य हुनेछौं अनि सबै कष्टहरू सहन सक्ने छौं।

तब तिमीहरू खुशी हुन सक्छौं। १२ अनि तिमीले पितालाई धन्यवाद चढाउँने छौं, जसले तिमीलाई परमेश्वरका मानिसहरू जो प्रकाशमा बाँच्छन् परमेश्वरले तिनीहरूको निम्ति तयार गरेका चीजहरूमा भाग लिन योग्य गराउनु भयो। १३ अँध्यारोको शक्तिबाट परमेश्वरले हामीलाई मुक्त गर्नु भएको छ। अनि उहाँले हामीलाई आफ्ना प्यारा पुत्रको राज्यमा ल्याउनु भएको छ। १४ हामीलाई उहाँले मुक्त पार्नु भयो अनि उहाँमा हाम्रो पापहरू माफ गरिएकोछ।

जब हामी ख्रीष्टलाई हेर्दछौं, हामी उहाँमा परमेश्वर पाउँछौं

१५ परमेश्वरलाई कसैले देख्न सक्दैन। तर परमेश्वर हुबहु येशू हुनुहुन्छ। सृष्टिका सम्पूर्ण थोकमाथि येशू शासक हुनुहुन्छ। १६ उहाँकै शक्तिद्वारा सारा थोक सिर्जित छ स्वर्ग र पृथ्वीका कुराहरू, दृश्य र अदृश्य कुराहरू, सिंहसम अथवा शक्तिहरू, शासकहरू अथवा अधिकारहरू, यी सब कुराहरू ख्रीष्टद्वारा अनि ख्रीष्टकै निम्ति बनाइएका हुन्। १७ सबै चीजहरू बनिनु अघि पनि ख्रीष्ट हुनुहुन्थ्यो। अनि उहाँ द्वारा प्रत्येक चीज एक साथ

प्रेरित येशूले आफ्नो खास सहायक चुनु भएको मानिस।

राखिएको छ चालू रहन। ^{१८}ख्रीष्ट शरीरको शिर हुनुहुन्छ। शरीर मण्डली हो। अनि उहाँ प्रभु* हुनुहुन्छ जो मृत्युबाट बौद्धाइनिएको थियो। यसैले सबै कुरामा येशू नै एक अति महत्वपूर्ण हुनु हुन्छ। ^{१९}यो परमेश्वरको इच्छा थियो कि उनको सम्पूर्णता ख्रीष्ट मै बाँचिरहोस्। ^{२०}अनि यो परमेश्वरको इच्छा थियो कि उहाँले स्वर्ग अनि पृथ्वीको जम्मै वस्तुहरू ख्रीष्ट मार्फत फेरि उहाँमा ल्याउने। क्रूसमा परमेश्वरले ख्रीष्टको रगतबाट शान्ति ल्याउनु भयो।

^{२१}एक समय तिमीहरू परमेश्वरदेखि अलग गरिएका थियौ। तिमीहरूको दुष्ट कर्महरू जो परमेश्वर विरोधी रहेको कारणले तिमीहरू परमेश्वरका शत्रु थियौ। ^{२२}तर ख्रीष्टले तिमीहरूलाई फेरि परमेश्वरको मित्र बनाइदियो भएकोछ, आफ्नो मृत्युद्वारा त्यो गर्नुभयो जब उहाँ शरीरमा हुनुहुन्थ्यो। परमेश्वरको अघि तिमीहरूलाई पवित्र, निष्कलंक अनि कुनै प्रकारले तिमीलाई निन्दारहित बनाई उभ्याउनुलाई उहाँले त्यसो गर्नु भयो। ^{२३}तिमीहरूले सुनेको सुसमाचारमा विश्वास गर्खौ भने ख्रीष्टले यो गर्नु हुनेछ। तिमीहरू आफ्नो विश्वासमा दृढ र निश्चल बस्नु पर्छ। सुसमाचारले दिएको आशाबाट नडग। त्यही सुसमाचार संसारका सबै मानिसहरूलाई सुनाइएको छ। म, पावल त्यही सुसमाचारको सेवक हुँ।

मण्डलीको लागि पावलको काम

^{२४}तिमीहरूका लागि दुःखहरू उठाउनु परेकोमा म खुशी छु। ख्रीष्टको शरीरले दुःख झेल्नु पर्ने अझै धेरै छ। जो मेरो शरीरले पाउने पर्ने कष्टहरू हुन म ग्रहण गरिरहेकोछु। म उहाँको शरीर-मण्डलीको निम्ति दुःख उठाउँछु। ^{२५}म मण्डलीको सेवक बनै किन कि परमेश्वरले मलाई एक विशेष काम गर्न भनी अहाउनु भयो। यस कामले तिमीहरूलाई नै सहायता गर्नेछ। परमेश्वरको संदेश सम्पूर्ण रूपले बताउनु मेरो काम हो। ^{२६}यो गोप्य सत्य शुरूदेखि नै सबै मानिसहरूबाट लुकाइएको थियो। तर अब परमेश्वरको पवित्र जनलाई यो गोप्य सत्य प्रकट गराइएको छ। ^{२७}त्यो धनी र महिमामयी सत्य आफ्ना मानिसले जान्नु भन्ने निश्चय परमेश्वरले गर्नुभयो। त्यो महान सत्य सबै जातिहरूको लागि हो। अनि उहाँ सत्य हुनुहुन्छ ख्रीष्ट स्वयं, जो तिमीहरू सबैमा हुनुहुन्छ।

परमेश्वरको महिमामा भागीदारी हुनु उहाँ हाम्रो एक आशा हुनुहुन्छ। ^{२८}यसैले हामी ख्रीष्ट बारे लगातार भनिरहन्छौं। हरेक मानिसलाई सम्झाउनु र हरेकलाई शिक्षा दिनु हामी सम्पूर्ण ज्ञानलाई काममा लगाउँछौं ताकि प्रत्येक व्यक्तिलाई ख्रीष्टमा परिपक्व बनाई परमेश्वर अघि ल्याउनु सकौं। ^{२९}यसो गर्न, म ख्रीष्टले दिनुभएको तेज अनि शक्तिलाई काममा लाउँदै संघर्ष अनि काम गर्छु। मेरो जीवनमा त्यही शक्तिले काम गर्छ।

२ तिमीहरूलाई सहायता गर्न म भ्रममदूर कोशिश गर्दैछु भन्ने कुरो जनाउन चाहन्छु। अनि म अरूको साथ सँधैँ लाओडिसियामा मानिसहरूलाई सहायता गर्ने प्रगाड कोशिशमा छु जसले मलाई देखेकै छैन। ^३म तिमीहरूलाई दृढ र प्रेमले संगठित बनाउन चाहन्छु। म तिमीहरूलाई दरिलो विश्वासमा धनी बनाउन चाहन्छु जुन समझदारीबाट आउँदछ। मेरो भन्नुको तात्पर्य हो परमेश्वरले प्रकट गरेको गोप्य सत्य तिमीहरूले पूर्णरूपले जान्नु पर्छ। त्यो सत्य ख्रीष्ट स्वयं हुनुहुन्छ। ^४ज्ञान र बुद्धिको सारा भण्डारहरू ख्रीष्टमा गुप्तरूपले राखिएको छ।

^५म तिमीहरूलाई यी कुराहरू भन्दैछु ताकि कसैले पनि तिमीहरूलाई प्रभावपूर्ण तर्कमा मूर्ख बनाउनु नसक्नु। ^६म तिमीहरूसित त्यहाँ छैन तर मेरो हृदय त्यहाँ छ। तिमीहरूले असल जीवनधान्न शुरू गरेको र ख्रीष्टमा दरिलो विश्वास राखेको देखेर म आनन्दित छु।

ख्रीष्टमा स्थिर होऊ

^७तिमीहरूले ख्रीष्ट येशूलाई प्रभुको रूपमा पायो। उहाँमै बस। ^८तिमीहरू ख्रीष्टमा जरा गाड अनि तिमीहरूको उसलाई घडेरी हुन देऊ। जसले कि तिमीहरूलाई सत्य सिकायो, त्यस विश्वासमा दृढ अनि विश्वासी बन अनि सधैं परमेश्वरलाई धन्यवाद चढाऊ।

^९सतर्क बन ताकि कसैले भूठो र व्यर्थका विचारले तिमीहरूलाई धोका नदिवोस। त्यस्ता विचारहरू मानिसबाट आउँछन्, अनि ख्रीष्टबाट होइन। त्यस्ता विचारहरू संसारका मानिसहरूको अयोग्य विचार हुन्। ^{१०}परमेश्वरको सम्पूर्णता ख्रीष्टमा शारीरिक रूपमा छ। ^{११}अनि ख्रीष्टमा तिमीहरू पूर्ण छौ। जो सबै शासक र शक्तिहरूका शिर हुनुहुन्छ।

^{१२}ख्रीष्टमा तिमीहरूको भिन्नै खतना गरियो। यस्तो खतना मानिसबाट गरिँदैन। मेरो मतलब, तिमीहरू आफ्नो पापपूर्ण प्रकृतिको शक्तिबाट मुक्त गरिएकाछौ।

ख्रीष्टले गर्नु हुने खतना यस्तो प्रकृतिको हुन्छ।^{१२} यस्तो भयो जब तिमीहरू बप्टिस्माको माध्यम ख्रीष्टसित गाडिएका थियौं अनि उहाँसितै बौराई उठाइयो किनभने परमेश्वरको शक्तिमा तिमीहरूले विश्वास गरेका छौं। ख्रीष्टलाई मृत्युदेखि उठाएर परमेश्वरले आफ्नो शक्ति देखाउनु भयो।^{१३} तिमीहरूको पापहरूको कर्मले गर्दा अनि आफ्नो पापमय प्रकृतिबाट मुक्त नभएकाले गर्दा तिमीहरू मरेका थियौं। तर परमेश्वरले तिमीहरूलाई ख्रीष्टसितै जीवित तुल्याउनु भयो अनि हाम्रा सम्पूर्ण पापहरूलाई क्षमा गर्नु भयो।^{१४} हामी ऋणी छौं किन कि हामीले परमेश्वरको नियम तोडेका थियौं। त्यस ऋण-पत्रमा नियमको सूची थिएन जुन हामीले मानेका थिएनौं। तर परमेश्वरले हामीलाई त्यस ऋणदेखि पनि मुक्त परिदिनु भयो। परमेश्वरले त्यो ऋण लगेर क्रूसमा ठोकिदिनु भयो।^{१५} परमेश्वरले आत्मिक शक्ति र अधिकारहरूलाई जित्नुभयो। क्रूसले परमेश्वर विजयी बन्नुभयो अनि ती अधिकारहरू, शक्तिहरूलाई परास्त गर्नुभयो। तिनीहरू शक्तिहीन थिए, भन्ने कुरो परमेश्वरले संसारलाई देखाउनु भयो।

मानिसहरूले बनाएको नियमहरू नमान

^{१६} यसकारण तिमीहरूको खाना पिना अथवा यहूदी दस्तुरहरूको विषयमा कसैले आलोचना नगरोस (उत्सव, औंसी पर्व* अथवा शवाथको दिन*)।^{१७} पहिले यी चीजहरू भविष्यमा हुने कुराहरूको छाया थियो। ती चीजहरू ख्रीष्टमा नै भेटिन्छ।^{१८} कसै-कसैले वहना गर्न मन पराउछन् अनि कसैले स्वर्गदूतहरूको आराधना गर्न मन पराउँछन्। तिनीहरू भन्छन् तिनीहरूले दर्शनहरू देखेका छन्। तिनीहरूलाई भन्ने अनुमति दिनु हुँदैन, “तिमीहरू भूल बाटोमा छौं, किनभने तिमीहरू यी चीजहरू गर्दैनौं।”^{१९} ती मानिसहरू ख्रीष्टको अधीनमा रहन रूचाउँदैनन्। सम्पूर्ण शरीर ख्रीष्टमा भर पर्छ। ख्रीष्टकै कारणले शरीरका जम्मै अंगहरू एक-अर्काका लागि याद गर्छन औं सहायता गर्छन। यसले शरीरलाई शक्तिशाली बनाउँछ अनि एक साथ राख्छ। अनि शरीर परमेश्वरले इच्छा गरे भैं बढ्छ।

औंसीको पर्व यहूदी महीनाको पहिलो दिन। यो यहूदीहरूको लागि पवित्र दिन थियो।

शवाथ हप्ताको सातौं दिन। यहूदीहरूको लागि यो विशेष धार्मिक दिन थियो।

^{२०} तिमीहरू ख्रीष्टसितै मरेका छौं र संसारका व्यर्थका नियमहरूबाट मुक्त बनेका छौं। त्यसकारण अब तिमी यही संसारको हौं भन्ने अभिनय किन गर्छौं? म के भन्छु भने यस्तो नियमहरू किन मानिरहेका छौं? ^{२१} “यो नखाऊ”, “त्यो नचाख”, “त्यो नछुव” भन्ने! ^{२२} यी जम्मै संसारिक नियमहरू यस्ता चीजहरूसँग सम्बन्धित छन् जो एक पल्ट व्यवहार गर्दा शेष हुन्छ। यी त मानिसहरूका निर्देशन र आज्ञाहरू हुन्, परमेश्वरका होइनन्। ^{२३} यस्ता नियमहरू सुन्दर र बुद्धिमानी देखिन्छन्, तापनि यी मानिसले बनाएको धर्मका अंगहरू हुन्। यसले मानिसहरूलाई विनम्र बनिएको बहना गर्छ, अनि शरीरलाई दुःख दिन्छ। तर धर्मले मानिसलाई तिनीहरूको पापमय प्रकृतिले चाहेको दुष्ट कुराहरू गन्दिखि रोक्दैन।

ख्रीष्टमा तिम्रो नयाँ जीवन

३ जब तिमीहरू मृत्युबाट ख्रीष्टसितै उठाइयो स्वर्गका ती वस्तुहरू पाउने कोशिश गर जहाँ परमेश्वरको दाहिने तर्फ ख्रीष्टलाई बसाइएकोछ।^२ स्वर्गकै कुराहरू मात्र सोच, पार्थिव होइन।^३ तिमीहरूको पुरानो पापमय जीवन मरिसकेको छ, अनि तिमीहरूको वर्तमान नयाँ जीवन परमेश्वरमा ख्रीष्टसित छ।^४ ख्रीष्ट तिम्रो जीवन हो। जब उहाँ आउनु हुन्छ, तिमीहरू उहाँसितै महिमामा देखा पर्नेछौं।

^५ यसकारण सबै कुकर्महरूलाई आफ्नो जीवनदेखि पन्छाइदेऊ-जस्तो व्यभिचार, अशुद्धता, कुइच्छा, लोभ जुन मूर्ति पूजा जस्तै हो।^६ यस्ता कुराहरूले आज्ञा नमान्नेहरू माथि परमेश्वरलाई रिस उठाउँछ।*^७ अधि-अधि तिमीहरू पनि यस्तै कर्म गर्दै यसरी नै जीवन बिताउँथ्यौं।

^८ तर अब यी कुराहरूलाई आफ्नो जीवनदेखि अलग राख। रिस, क्रोध, डाह, निन्दा अनि बातचीत गर्दा हुँदी लाजलाग्दो शब्दहरूको प्रयोग नगर।^९ तिमीहरू आपस्तमा भूटो नबोल। किन? किन कि तिमीहरूले आफ्ना पापमय जीवन र त्यस जीवनसँग चल्ने कुरोहरू पर्याँकी सकेका छौं।^{१०} अब तिमीहरू नयाँ जीवनमा बाँच्न थालेका छौं। नयाँ जीवनमा तिमीहरू लगातार नयाँ भई रहने छौं। तिमीहरू आफ्नो विधाता भैं बन्दैछौं। यस नयाँ जीवनले तिमीहरूलाई परमेश्वरलाई साँचो रूपमा चिनाउन लैजाने छ।^{११} यस नयाँ जीवनमा ग्रीक र **पद ६** केही ग्रीक प्रतिहरूमा यी शब्द जोडिएका छन्: “तिनीहरूका विरुद्ध जो परमेश्वरको आज्ञालाई भन्दैनन्।”

यहूदीहरू बीच कुनै भिन्नता छैन। खतना गरेका र नगरेका मानिसहरू अथवा विदेशी वा सिथियान बीच कुनै अन्तर छैन। कमरा र फुक्का मानिस बीच कुनै फरक छैन। तर ती सब विश्वासीहरूमा ख्रीष्ट हुनु हुन्छ र ख्रीष्ट नै सर्वोपरी हुनुहुन्छ।

^{१३}परमेश्वरले तिमीहरूलाई छान्नुभयो र पवित्र बनाउनु भयो। उहाँले तिमीहरूलाई प्रेम गर्नुहुन्छ। यसर्थ तिमीहरूमा कोमल मायाहरू, दया, मनको नम्रता, दीनता अनि धैर्य हुनु पर्छ र धैर्यवान बन। ^{१३}एक-अर्कामा सहनशील होऊ। यदि कसैको कसैमाथि नालिस भए उसलाई माफ देऊ। तिमीले अरूलाई क्षमा देऊ जसरी प्रभुले तिमीलाई क्षमा दिनु भयो। ^{१४}यी सबै गर अनि सबभन्दा मुख्य कुरो आपस्तमा प्रेम गर। यो प्रेम नै हो जेले तिमीहरूलाई पक्का एकतामा रहन एकत्रित गरायो। ^{१५}ख्रीष्टको शान्तिले तिमीहरूको हृदयलाई नियन्त्रण गरेको। तिमीहरूले शान्ति पाऊ भनी एउटै शरीरमा* बोलाइएका छौ। सदा सर्वदा धन्य होऊ। ^{१६}ख्रीष्टको संदेश तिमीहरूभित्र समृद्ध भावमा रहेोस्। एक-अर्कामा शिक्षा दिनु र दृढ बनाउन सम्पूर्णा बुद्धि खटाऊ। परमेश्वरलाई हृदयले धन्यवाद चढाउँदै भजन, गीत र आत्मिक स्तुतिहरू गाऊ। ^{१७}तिमीहरू जे पनि बोल्छौ, जे गर्छौ तिमी प्रभु येशूको लागि गर येशूद्वारा पिता परमेश्वरलाई धन्यवाद देऊ।

अरूसित तिमी नयाँ जीवन

^{१८}पत्नीहरू, आफ्ना पतिका अधीनमा रहौ। प्रभुका अनुयायीहरूको लागि यो ठिक हो।

^{१९}पतिहरू, तिमीहरूका पत्नीहरूलाई प्रेम गर, अनि उनीहरू प्रति कोमल बन।

^{२०}बालकहरू, तिमीहरूका आमा-बाबुले भनेको प्रत्येक कुरो मान। यसले प्रभुलाई खुशी तुल्याउँछ।

^{२१}पिताहरू, तिमीहरूका बालकहरूलाई निराश नतुल्याऊ। यदि तिमीहरूलाई खुशी पार्न कठिन परे, तिनीहरूले चेष्टा छाड्नेछन्।

^{२२}सेवकहरू, हर कुरामा आफ्नो संसारिक मालिकहरूले भनेको मान। मालिकहरूको अनुपस्थितिमा पनि इमान्दारी सित काम गर। किनभने तिमीहरू मानिसहरूलाई खुशी पार्न चेष्टा गरिरहेका छौ। तिमीहरू प्रभु स्वयंलाई खुशी पार्न चेष्टा गरिरहेका छौ। यसकारण इमान्दारीपूर्वक आज्ञा

शरीर ख्रीष्टको आत्मिक शरीर, जसको अर्थ मण्डली अथवा उहाँको मानिसहरू।

पालन गर किन कि तिमीहरूले प्रभुलाई सम्मान गर्दछौ। ^{२३}काम जस्तो सुकै होस्, तिमी योग्यताले भेटे सम्म राम्रो गर। प्रभुको सेवा गर्दछौ त्यस प्रकारले गर, अनि मानिसलाई होइन। ^{२४}याद राख, परमप्रभुले तिमीहरूलाई पुरस्कार दिनुहुनेछ। उहाँले आफ्ना मानिसहरूलाई के दिने प्रतिज्ञा गर्नु भएको छ त्यो तिमीलाई दिनु हुनेछ। तिमीहरूले प्रभु ख्रीष्टको सेवा गर्दछौ। ^{२५}याद गर कसैले भूल गरे, त्यही अनुसार उसले दण्ड भोग्नु पर्नेछ। प्रभुले हरेकलाई एक समान व्यवहार गर्नुहुनेछ।

४ मालिकहरू, आफ्ना सेवकहरूलाई काम अनुसार जे उचित र राम्रो छ देऊ। याद राख कि स्वर्गमा तिमी पनि मालिक हुनुहुन्छ।

ख्रीष्टियनहरूलाई पावल केही गर्नालाई सल्लाह दिन्छ

^३आफैलाई प्रार्थनामा अर्पण गर। अनि जब प्रार्थना गर्छौ सधैं परमेश्वरलाई धन्यवाद चढाऊ। ^४हाम्रो लागि पनि प्रार्थना गर। परमेश्वरलाई प्रार्थना गर कि उहाँले उहाँको संदेश मानिसहरूलाई भन्ने मौका हामीलाई दिऊन। प्रार्थना गर कि परमेश्वरले ख्रीष्ट बारेमा खोली दिनु भएको साँचो रहस्य प्रचार गर्न हामी योग्य हुन सकौं। म कैदमा छु किन कि म यो सत्य सिकाउँछु। ^५तिमीहरू प्रार्थना गर्न सक्छौ कि स्पष्ट सत्य म मानिसहरूलाई व्याख्या गर्न योग्य बनौं। मैले त्यही गर्नु परेको छ।

^६अविश्वासीहरूसित व्यवहार गर्ना बुद्धिमानी होऊ। सर्वोत्तम तरिकामा तिमीलाई दिइएको अवसरहरू उपयोग गर। ^७जब तिमी बात माछौ नम्रता र बुद्धिमानीसित व्यवहार गर। बन। यस प्रकारले हरेक मानिसलाई ठीकसित उत्तर दिनु तिमीहरू योग्य हुनेछौ।

पावलका साथीहरूको समाचार

^८टाइकिकस ख्रीष्टमा मेरा प्रिय भाइ हुन्। प्रभुमा उनी एक विश्वासी सेवक र मेरा सहकर्मी हुन्। मसित घटेका सबै कुराहरूको बारेमा उनले तिमीहरूलाई भन्ने छन्। ^९त्यसैले म उनलाई तिमीहरूकाहां पठाउँदैछु। हामी के-कस्तो अवस्थामा बाँचिरहेका छौं, त्यो तिमीहरूले जान भन्ने म चहान्छु। तिमीहरूको उत्साहको निमित्त उनलाई पठाउँदैछु। ^{१०}ओनेसिमससित उनी आउँदैछन्। ओनेसिमस एकजना र विश्वासयोग्य अनि प्यारो भाइ

हुन्। उनी तिमीहरूकै समूहका हुन्। टाइकिकस, ओनेसिमसले तिमीहरूलाई यहाँको जम्मै हालखबर भन्नेछन्।

^{१०}अरिस्तार्खसले नमस्कार पठाएका छन्। उनी पनि मसितै कैदमा छन्। अनि बर्णाबासका काकाका छोरा भाइ मर्कूसले पनि नमस्कार भनेका छन्। मर्कूसको विषयमा तिमीलाई निर्देशन दिएकोछु। यदि उनी आए भने उनलाई स्वागत गर्नु। ^{११}येशूले (उनलाई जस्तस पनि भनिन्छ) पनि आफ्नो नमस्कार पठाउँदैछन्। यहाँ यहूदी विश्वासीहरू मात्रै छन् जो मसित परमेश्वरको राज्यको निम्ति काम गर्दैछन्। यिनीहरू मेरा लागि सुखका कारण भएकाछन्।

^{१२}येशू ख्रीष्टका सेवक इपाफ्रासले पनि आफ्नो नमस्कार पठाएका छन्। उनी तिमीहरूकै समूहका हुन्। उनी सधैं तिमीहरूका लागि प्रार्थना गर्दछन्। तिमीहरू आत्मिक रूपले परिपक्व होऊ र परमेश्वरले चाहेका

सबै कुरा तिमीहरूसित होस् भन्दै उनी प्रार्थना गर्छन्। ^{१३}तिमीहरूका लागि र लाओडिसियाका तथा हिरापोलिसका मानिसहरूका लागि अनि हिरापोलिसमा उनी खुबै खटेका छन्, यो म जान्दछु। ^{१४}डेमास र हाभ्रा प्रिय साथी वैद्य लूकाले नमस्कार पठाउँदैछन्।

^{१५}लाओडिसियाका दाजु-भाइ अनि दिदी-बहिनीहरूलाई हाम्रो नमस्कार सुनाइदिनु। हाम्रो नमस्कार निम्फसलाई अनि मण्डलीलाई जो उनको घरमा जुट्छ, पनि भनिदिनु। ^{१६}यो चिट्ठी तिमीहरूले पढे पछि निश्चय होऊ कि यो चिट्ठी लाओडिसियामा पनि पढियो। अनि जुन चिट्ठी मैले लाओडिसियामा पढाए, तिमीहरूले पढ्यौ। ^{१७}“प्रभुले उनीमाथि भरोशा गरेको सेवाको काम निश्चित भएर गर्नु” भनी अखिपसलाई भन।

^{१८}म, पावल आफ्नै हातले तिमीहरूलाई नमस्कार लेख्दैछु। याद राख्नु, म कारागारमा छु। परमेश्वरको अनुग्रह तिमीहरूमा रहोस्।

थिस्सलोनिकीहरूलाई पावलको पहिलो पत्र

१ पावल, सिलवानस र तिमोथी थिस्सलोनिकीमा बस्ने मण्डलीलाई अभिवादन गर्छन, जुन मण्डली परम पिता परमेश्वर र प्रभु येशू ख्रीष्टमा छ। परमेश्वरको अनुग्रह र शान्ति तिमीहरूलाई होस्।

थिस्सलोनिकीहरूको जीवन र विश्वास

प्रार्थना गर्दा हामी सधैं तिमीहरू सबैलाई सम्भन्ध्यौं र तिमीहरू सबैको लागि परमेश्वरलाई धन्यवाद चढाउँछौं।^१ तिमीहरूको विश्वासको लागि अनि जुन कुरो तिमीहरूले गरेकाछौं त्यसको लागि हामी सधैं प्रार्थना गर्दा परमेश्वर हाम्रा पितालाई धन्यवाद दिंदछौं। अनि प्रेमको कारणले तिमीहरूले गरेको कामको निम्ति उहाँलाई धन्यवाद दिंदछौं। हाम्रा प्रभु येशू ख्रीष्टमा तिमीहरूको आशाको कारणले दृढ़ रहेकोमा हामी तिमीहरूलाई धन्यवाद दिंदछौं।^२ दाजु-भाइहरू अनि दिदी-बहिनीहरू, परमेश्वरले तिमीहरूलाई प्रेम गर्नुहुन्छ। हामी जान्दछौं उनले तिमीहरूलाई आफ्नो बनाउन छान्नुभयो।^३ हामीले तिमीहरूकहाँ सुसमाचार ल्यायौं। तर हामीले शब्द मात्र दिएनौं, त्यो सुसमाचारसित शक्ति पनि दियौं। यो हामीले पवित्र आत्मासित* अनि निश्चित बुद्धिद्वारा ल्यायौं जुन यो सत्य हो। त्यसको साथै, हामी तिमीहरूसित रहँदा कसरी रह्यौं त्यो पनि तिमीहरूले जान्यौं।^४ अनि तिमीहरू हामी जस्तै र प्रभु जस्तै भयो। तिमीहरूले धेरै दुःख पायौं र पनि शिक्षालाई आनन्दपूर्वक ग्रहण गर्नुभयो। त्यो आनन्द पवित्र आत्माको दिएको हो।^५ म्यासिडोनिया र अखैयाका सबै विश्वासीहरूका निम्ति तिमीहरू एक उदाहरण बन्यौं।^६ तिमीहरूबाटै म्यासिडोनिया र अखैयामा परमेश्वरको संदेश फिजियो। र परमेश्वर प्रति तिमीहरूको विश्वास प्रत्येक ठाँउका मानिसहरूले बुझे। यसकारण तिमीहरूका विश्वासबारे

हामीले केही भन्नु पर्दैन।^७ हामी त्यहाँ छँदा तिमीहरूले जुन असल तरिकाले हामीलाई स्वीकार गर्नुभयो, त्यो कुरा सबैतिर गरिन्छ। तिमीहरूले कसरी मूर्ति पूजन छोड्यौं र जीवित र सत्य परमेश्वरको सेवा गर्न थाल्यौं यस बारे पनि तिमीहरू कुरा गर्नुभयो।^८ परमेश्वरको पुत्र स्वर्गबाट आउनुहुने प्रतीक्षामा तिमीहरूले मूर्ति-पूजा छोड्यौं। परमेश्वरले उहाँको पुत्रलाई मृत्युबाट बौराउनु भयो। उहाँ येशू हुनुहुन्छ, जसले परमेश्वरको आगामी रीसबाट हामीलाई बचाउनु हुनेछ।

थिस्सलोनिकीमा पावलको काम

२ दाजु-भाइहरू अनि दिदी-बहिनीहरू, तिमीहरू जान्दछौं, हामी तिमीहरूकहाँ आएको व्यर्थ भएन।^१ हामी त्यहाँ आउनु भन्दा अघि फिलिप्पीमा ठूलो दुःख पायौं। त्यहाँका मानिसहरूले हाम्रो विरुद्धमा नराम्रा-नराम्रा कुरा गरे। यी सब तिमीहरू जान्दछौं। अनि जब हामी तिमीहरूकहाँ पुग्यौं, त्यस बेला पनि धेरै जना हाम्रो विरुद्धमै थिए। तर हाम्रो परमेश्वरले हामीलाई निर्भयतासित तिमीहरूलाई यो सुसमाचार दिनु सहायता गर्नुभयो।^२ हामीलाई कसैले धोका दिएनन्। हामी दुष्ट होइनौं। हामी कसैलाई छल गर्ने चेष्टा गर्दैनौं। यसकारण मानिसहरूलाई हामी जो विश्वास गराउनु उत्साह दिन्छौं त्यो यी कारणहरूबाट कुनै एउटा पनि होइन।^३ होइन, हामी सुसमाचार सुनाउँछौं किनकि परमेश्वरले हामीलाई परीक्षा लिनु भएको छ र यसो गर्नको लागि विश्वास गर्नुभएको छ। यसकारण जब हामी बोल्यौं हामी मानिसहरूलाई खुशी पार्ने कोशिश गर्दैनौं। हामी त परमेश्वरलाई खुशी पार्न चाहन्छौं। परमेश्वर नै एक हुनुहुन्छ जसले हाम्रो हृदय जाँच्नु हुन्छ।^४ तिमीहरूको प्रशंसा गरेर हामीले तिमीहरूलाई प्रभावित पार्न खोजेका छैनौं, यो तिमीहरू जान्दछौं। हामीले तिमीहरूबाट पैसा लिने कोशिश पनि गरेका छैनौं। तिमीहरूबाट हाम्रो

पवित्र आत्मा परमेश्वरको आत्मा, येशूको आत्मा अनि आरामदायक पनि भनिन्छ। परमेश्वरले औ ख्रीष्टसित मिलेर संसारमा मानिसहरू माफ्न उनले परमेश्वरको काम गर्नुभयो।

स्वार्थ लुकाउनु केही छैन। परमेश्वर जानु हुन्छ, यो साँचो हो। ^६हामीले कुनै मानिसबाट प्रशंसा पनि खोजेका छैनौं, न तिमीहरूबाटै, न अरूबाटै।

^७हामी ख्रीष्टका प्रेरितहरू* हौं। र जब हामी तिमीहरूसित बसिरहेका थियौं हामीले आफ्ना अधिकार पनि प्रयोग गर्न सक्ने थियौं र तिमीहरूलाई हाम्रो काम गर्ने बनाउन सक्ने थियौं। तर हाम्रो व्यवहार तिमीहरूसित भद्र बन्यो जस्तो एउटी आमाले आफ्ना नानीहरूको हेरचाहमा गर्दछिन्। ^८हामीले तिमीहरूलाई धेरै माया गर्छौं। त्यसैले तिमीहरूलाई परमेश्वरको सुसमाचारको भागीदार बनाउन चाहौं। तर त्यति मात्र होइन हामीले आफ्नो जीवन पनि तिमीहरूसित बाँड्नु चाहेका छौं। ^९दाजु-भाइहरू र दिदी-बहिनीहरू, सायद तिमीहरूलाई थाहा होला हामीले कति परिश्रम गर्छौं। हामीले परमेश्वरको सुसमाचार प्रचार गर्दा दिन रात काम गर्छौं, किनभने हामी तिमीहरूमाथि भार हुन खोजेनौं।

^{१०}जब हामी तिमी विश्वासीहरूसित थियौं, हामी पवित्रता, धार्मिक, निष्कलंक बयौं। यो सत्य तिमीहरू र परमेश्वरलाई थाहा छ। ^{११}जस्तो तिमीहरूलाई थाहा छ हामीले तिमीहरूसित त्यस्तै व्यवहार गर्छौं जस्तो एक जना बाबुले आफ्ना बालकहरूसित गर्छन्। ^{१२}हामीले तिमीहरूलाई उत्साह दियौं, ढाडस दियौं र परमेश्वरको लागि पवित्र जीवन बाँच्ने आग्रह गर्छौं। परमेश्वरले तिमीहरूलाई आफ्नो राज्य र महिमामा बोलाउँदछन्।

^{१३}तिमीहरूले हामीबाट परमेश्वरकै वचन भैं ग्रहण गरेको कारणले हामी सधैं परमेश्वरलाई धन्यवाद दिंदछौं। जब तिमीहरूले त्यो वचन हामीहरूबाट सुन्यौं, तिमीहरूले इच्छापूर्वक ती वचनहरू परमेश्वरबाट पाए भैं ग्रहण गर्छौं अनि मानिसहरूबाट आए भैं होइन। वास्तवमा त्यो वचन परमेश्वरकै हो। त्यस वचनले तिमी विश्वासीहरूमा कार्य गर्छो। ^{१४}दाजु-भाइहरू र दिदी-बहिनीहरू, ख्रीष्ट येशूमा तिमीहरू यहुदीयामा परमेश्वरको मण्डलीहरू जस्ता हो। यहुदीयामा परमेश्वरका जनहरूले त्यहाँका अरू यहुदीहरूबाट खुबै कष्ट खपेका थिए। अनि तिमीहरूले पनि आफ्नै देशवासीहरूबाट उस्तै दुःख भोग्यौं। ^{१५}ती यहुदीहरूले प्रभु येशूलाई र अगमवक्ताहरूलाई मारे। तिनीहरूले हामीलाई हाम्रो देश छोड्न बाध्य गराए। परमेश्वर तिनीहरूसित खुशी हुनु हुन्छ। तिनीहरू सबैका

विरुद्ध छन्। ^{१६}तिनीहरूले अयहूदीहरूलाई प्रचार गर्न वाधा दिए। हामी अ-यहूदीहरूलाई प्रचार गर्छौं ताकि तिनीहरू पनि बाँच्न सक्नुन। तर ती यहुदीहरू आफ्ना पुराना पापहरू माथि पनि अभै पापहरू थुपाउँछन्। अब तिनीहरूमाथि परमेश्वरको रिस पुरै आउनेवाला छ।

तिनीहरूलाई फेरि भेट्ने पावलको इच्छा

^१हे दाजु-भाइहरू र दिदी-बहिनीहरू, छोटो समयको लागि हामी तिमीहरूबाट छुट्टिएका थियौं। हामी शारीरिक रूपमा तिमीहरू सित छैनौं तर हाम्रो सोचाइमा तिमीहरू सितै छौं। तिमीहरूलाई भेट्न हामी खुबै उत्सुक थियौं र हामीले गर्नु कडा चेष्टा पनि गर्छौं। ^२हो, हामी तिमीहरूलाई भेट्न चाहन्छौं। म, पावल तिमीहरूकहाँ आउन धेरै चोटी साँच्चै चेष्टा चलाएँ, तर त्यसो गर्न शैतानले हामीलाई सधैं बाधा पुऱ्यायो। ^३जब हाम्रा प्रभु येशू ख्रीष्ट आउनु हुन्छ तब तिमीहरू नै हाम्रा गर्वको विषय हुनेछौं, किनभने तिमीहरू हाम्रो आशा, हाम्रो मुकुट अनि हाम्रो आनन्द हौं। ^४तिमीहरू नै साँच्चै, हाम्रा महिमा र आनन्द हौं।

३ हामी तिमीहरूकहाँ आउन सकेका छैनौं अनि पर्खन पनि निकै गाह्रो भइ राखेकोछ। हामीले तिमोथीलाई तिमिकहाँ पठाउने, र आफू एथेन्समा बस्ने निर्णय गर्छौं। तिमोथी हाम्रा भाइ हुन्। उनी परमेश्वरसित ख्रीष्टको सुसमाचार मानिसहरू माभक्त प्रचार गर्ने काम गर्छन्। तिमीहरूलाई आफ्नो विश्वासमा दृढ र उत्साह दिन हामीले तिमोथीलाई पठाएका छौं। ^२हामीले तिमोथीलाई पठाएका छौं ताकि हामीले सामना गर्नु परेको विपत्तिले तिमीहरू हतोत्साह हुनु नपरोस। तिमीहरूलाई यादै थियो, कि हामी माथि यी विपत्तिहरू पर्ने नै छ। ^३जब हामी तिमीहरूसँग थियौं हामीले तिमीहरूलाई भनेका थियौं कि हामीले विपत्ति सामना गर्नुपर्छ। अनि तिमीहरू जान्दछौ कि जस्तो हामीले भनेका थियौं त्यही भयो। ^४त्यसैकारण तिमोथीलाई तिमीहरूकहाँ तिमीहरूको विश्वासको विषयमा जान्न पठाइएको थियो। जब मैले केही क्षण पनि पर्खन सकिन उनलाई पठाएँ। मलाई डर थियो कहीं शैतानले तिमीहरूलाई परिक्षा लियो अनि हाम्रो सम्पूर्ण परिश्रम व्यर्थ भयो।

^५तर तिमोथी तिमीहरू कहाँ आफ्नो भ्रमणबाट भर्खर फर्केर आई तिमीहरूको विषयमा प्रेम र विश्वासको शुभ समाचार हामीलाई सुनाए। उनीबाट बुझ्यौं कि

तिमीहरूले हामीलाई सधैं संभ्रमा रहेछौ र हामीलाई भेटने ठूलो इच्छा रहेछ। हामीलाई पनि त्यस्तै भइरहेछ।^५यसकारण, दाजु-भाइहरू र दिदी-बहिनीहरू, तिमीहरूका विश्वासले गर्दा हामी दुःख छौं। हामीलाई धेरै दुःख तकलीफ छ तर पनि हामी तिमीहरूको विश्वासको बारेमा सुनेर निश्चिन्त छौं।^६तिमीहरू परमप्रभुमा दरिलोसित उभिन सक्थौ भने हाम्रो जीवन वास्तवमा पूर्ण हुन्छ।^७तिमीहरूकै कारणले परमेश्वरको अधि हामी हर्षित छौं। यसर्थ, त्यसैको लागि हामी परमेश्वरलाई धन्यवाद दिन्छौं। यही सब आनन्दको निम्ति हामी परमेश्वरलाई प्रशस्त धन्यवाद दिनु सक्थौ।^८हामी रात-दिन तिमीहरूका लागि उत्साह पूर्वक परमेश्वरसित प्रार्थना गरिरहेकाछौं ताकि तिमीहरूलाई भेट्न जान हामीलाई सम्भव होस् अनि तिमीहरूको विश्वासमा आएको कुनै पनि कमीमा हामी आपूर्ति गर्न सकौं।

^९हाम्रो प्रार्थना छ कि हाम्रा पिता परमेश्वर र हाम्रा परमप्रभु येशू ख्रीष्टले तिमीहरूकहाँ आउने बाटो खोलिदिनु हुनेछ।^{१०}हाम्रो प्रार्थना छ कि परमप्रभुले तिम्रो प्रेमलाई बढाइदिनु हुनेछ, ताकि तिमीहरूको एक अर्कामा र जम्मै मानिसहरूमा प्रेम लगातार परिपूर्ण भई बढेस्। हामी प्रार्थना गर्छौं कि हामीले तिमीहरूलाई प्रेम गरे जस्तै प्रत्येकमा प्रेम गर।^{११}तिमीहरूको हृदय दृढ बनेस् भनेर हामी यो प्रार्थना गर्दछौं। जब हाम्रो प्रभु येशू आफ्ना सबै पवित्र जनहरूसित आउनु हुनेछ, तिमीहरू परमेश्वर हाम्रा पिताका अधि पवित्र र निष्कलंक हुनेछौं।

परमेश्वरलाई प्रसन्न पार्ने जीवन

४ दाजु-भाइहरू र दिदी-बहिनीहरू, अब मेलै तिमीहरूलाई केही अर्कै कुरो भन्दैछु। परमेश्वरलाई खुशी राख्ने हिसाबले कसरी जिउनु पर्छ त्यो हामीले तिमीहरूलाई सिकाएका छौं अनि त्यसरी नै तिमीहरू बसिरहेका छौं। अब हामी तिमीहरूलाई भन्छौं अनि उत्साह दिन्छौं कि प्रभु येशूमा त्यही प्रकारले अभि अधिक बाँचिरहु।^१तिमीहरू जान्दछौ कि हामीले तिमीहरूलाई के गर्नु शिक्षा दिएका छौं। हामीले ती कुराहरू प्रभु येशूको अधिकारले भनेका हौं।^२परमेश्वर चाहनु हुन्छ तिमीहरू पवित्र जीवन बिताऊ अनि यौन पापहरूबाट टाढो बस।^३परमेश्वर इच्छा गर्नुहुन्छ कि तिमीहरूले आफ्नो शरीर

नियंत्रणमा राख्नु सिकेको हुनुपर्छ। परमेश्वरलाई सम्मान गर्न तिमीहरूले शरीर पवित्र राख।^४आफ्नो शरीरलाई यौन-पापको काममा नलगाऊ। तिनीहरू जजसले परमेश्वरलाई जान्दैनन तिनीहरू त्यसो गर्छन्।^५यस विषयमा तिमीहरू कसैले ख्रीष्टमा भएका भाइसँग भूल काम गर्नु हुँदैन अनि तिनको शोषण गर्नु हुँदैन। यस्तो कुकर्महरूलाई परमप्रभुले दण्ड दिनुहुनेछ। यसबारे पहिल्यै भनिसकेका छौं र चेतावनी पनि दिइसकेका छौं।^६परमेश्वरले हामीलाई पवित्र भएर बस्न बोलाउनु भएको हो अपवित्रतामा होइन।^७यसकारण जसले यो शिक्षालाई मान्न अस्वीकार गर्छ उसले परमेश्वरलाई मान्न अस्वीकार गर्छ, मान्छेलाई होइन। परमेश्वर तिमीहरूलाई आफ्नो पवित्र आत्मा दिनुहुन्छ।

^८ख्रीष्टमा भाइ-बहिनीहरूलाई प्रेम गर भनेर लेखिरहने कुनै आवश्यकता देख्दैनौं। आपस्तमा प्रेम गर भन्ने आज्ञा परमेश्वर स्वयंले दिइसक्नु भएको छ।^९अनि वास्तवमा तिमीहरूले म्यासिडोनियाका सबै दाजु-भाइहरू र दिदी-बहिनीहरूलाई प्रेम गर्दछौं। दाजु-भाइ, दिदी-बहिनीहरू, तिनीहरूलाई अभै कसिलो प्रेम गर। यो हाम्रो हौसला हो।

^{१०}शान्तिपूर्ण जीवन बाँच्ने कोशिश गर। आफ्नै धन्या याद गर, आफ्नै हातले काम गर। हामीले तिमीहरूलाई यी कार्यहरू गर भनी बताइसकेका छौं।^{११}यदि तिमीहरूले यस्तो काम गरे विश्वास नगर्नेहरूले पनि तिम्रो जीवन शैलीको आदर गर्नेछन्। अनि आफ्नै आवश्यकताको लागि कसैमाथि भर पर्नु पर्दैन।

प्रभु आउनु हुँदछ

^१दाजु-भाइहरू र दिदी-बहिनीहरू, हामी चाहन्छौं, जो मृत्युको मुखमा परे तिनका विषयमा पनि तिमीहरूले जान। हामी चाहँदैनौ कि अरु आशा नभएका मानिसहरूले जस्तो तिमीहरूले शोक गर्नु परोस्।^२हामी विश्वास गर्दछौ कि येशूको मृत्यु भयो। तर हामी यो पनि विश्वास गर्छौ कि येशू फेरि बौरी उठनुभयो। यसैले येशूकै कारणले, परमेश्वरले ती मृतहरूलाई फेरि येशूसितै एक साथ ल्याउनु हुनेछ।^३अब तिमीहरूलाई हामी जे भन्दैछौ त्यो सन्देश परमप्रभु स्वयंबाट आएको हो। हाम्रो बीचमा जो अहिले जीवित छन्, परमप्रभु आँउदा पनि केही जीवित रहने छन्। हामीहरू जो त्यस समय जीवित रहने छौं, परमप्रभुसँग रहने छौं, तर जो पहिले

मरिसकेकाहरू भन्दा अघि होइन। ^{१६}परमप्रभु स्वयं स्वर्गबाट आउनु हुनेछ। त्यसबेला एउटा ठूलो आवाजमा आदेश सुनिनेछ। आदेश प्रधान स्वर्गदूतको* स्वरमा र परमेश्वरको तुरहीको स्वरमा हुनेछ। अनि अघि जो मरेकाछन् अनि ख्रीष्टमा थिए, पहिला उठ्ने छन्। ^{१७}त्यसपछि त्यतिजेल सम्म जीवित रहेका हामीहरूलाई भेला गर्नुहुनेछ। हामी बादलमा लगिनेछौं र प्रभुलाई हावामा भेट्ने छौं। अनि हामी सदाकाल प्रभुसितै रहने छौं। ^{१८}यसकारण यस्ता शब्दहरूले एक-अर्कालाई उत्साहित तुल्याउँदै गर।

प्रभुको आगमनको लागि तयार बस

५ अब, दाजु-भाइहरू अनि दिदी-बहिनीहरू, समय र मितिको विषयमा लेख्न कुनै आवश्यकता छैन। ^१तिमीहरू सबैले जान्दछौं जुन दिन प्रभु आउनुहुन्छ त्यो दिन घरमा राती चोर पसेको जस्तै हुन्छ। ^२मानिसहरू भन्नेछन्, “हामीलाई शान्ति छ, हामी सुरक्षित छौं। तर तिनीहरूमाथि एक्कासि विनाश आइलाग्न जसरी गर्भवती स्त्रीलाई एक्कासि प्रसव वेदनाले चाप्दछ। अनि त तिनीहरूले भाग्ने मौका धरी पाउने छैनन्। ^३तर तिमी दाजु-भाइहरू र दिदी-बहिनीहरू अन्धकारमा छैनौं। त्यसकारण, त्यस दिनले तिमीहरूलाई चोरले जस्तै चकित पार्ने छैन। ^४तिमीहरू सबै उज्यालो र दिनमा छौं। हामी अन्धकार र रातसित सम्वन्धित छैनौं। ^५यसैले हामी अरू जस्तो हुनु हुँदैन। हामी अरूहरू जस्तो सुतिरहनु हुँदैन, तर जाग्रत र आत्म नियन्त्रित हुनुपर्छ। ^६सुत्नेहरू रातमा सुत्छन्, मान्नेहरू रातमा मात्छन्। ^७तर हामी दिनसंग सम्वन्धित छौं, यसकारण हामी आफैले आफूलाई नियन्त्रित राख्नु पर्छ। हामीले आफ्नो रक्षा गर्न कवच जस्तो प्रेम र विश्वास पहिरिनु पर्छ मुक्तिको आशा हाम्रो शिर-रक्षक हुनुपर्छ। ^८परमेश्वर हामीलाई उहाँको रिसको भागी बन्न होइन, तर हाम्रा प्रभु येशू ख्रीष्टद्वारा मुक्ति पाउनुको निम्ति छानिएका हौं। ^९येशूले हाम्रो निम्ति प्राण दिनु भयो जसमा कि हामी उहाँसितै बस्न सकौं। जब उहाँ आउनुहुन्छ हामी जीवित रहौं कि मृत, यो कुनै महत्वको कुरो होइन। ^{१०}यसकारण एक-अर्का

उत्साह देऊ, एक-अर्काको बल देऊ। अनि त्यो त तिमीहरू गरिरहेका छौं।

अन्तिम निर्देशन र अभिवादन

^१दाजु-भाइहरू अनि दिदी-बहिनीहरू, अब हाम्रो निवेदन छ कि जसले तिमीहरू माभ्र कठोर परिश्रम गरे, जसले तिमीहरूलाई परमप्रभु तर्फ डोखाए र असल शिक्षा दिए तिनको सम्मान गर। ^२हामी निवेदन गर्छौं कि तिनीहरूले गरेको कामको सम्मानको निम्ति सम्मानको विशेष प्रेम दर्शाऊ।

परस्परमा शान्तिपूर्वक बस। ^३दाजु-भाइहरू अनि दिदी-बहिनीहरू अल्छेहरूलाई चेतावनी दिनु, डरपोकहरूलाई उत्साह दिनु, दुर्बलहरूलाई सहायता दिनु र सबैसित धैर्य राख्नु भनी हामी तिमीहरूलाई विन्ति गर्छौं। ^४याद गर, कसैले गलत कामको बदला नलियोस। तर प्रत्येकले एक-अर्काको अनि प्रत्येकको भलाई गर्ने लक्ष्य बनाउनु पर्छ।

^५सधैं प्रसन्न बस। ^६प्रार्थना गर्न कहिल्यै नछोड। ^७सधैं परमेश्वरलाई धन्यवाद देऊ। ख्रीष्ट येशूमा हुने तिमीहरूबाट परमेश्वर यही चाहनु हुन्छ।

^८पवित्र आत्माको काममा कहिल्यै बाधा नदेऊ। ^९भविष्यवाणीलाई महत्वहीन नठान। ^{१०}हेरक कुरालाई जाँच र असल जति राख। ^{११}हर प्रकार को दुष्क्राइँदेखि टाढा बस।

^{१२}शान्तिको स्रोत परमेश्वर स्वयंले तिमीहरू उहाँमा हुनेहरूलाई पवित्र पारून भन्ने हाम्रो प्रार्थना छ। हाम्रो प्रार्थना छ कि तिमीहरूका पूर्ण स्वयं आत्मा, प्राण र शरीर हाम्रा प्रभु येशू ख्रीष्ट आँउदा पूर्णरूपले दोषरहित बनाइ राख। ^{१३}उहाँ नै एक जसले तिमीहरूलाई बोलाउनु भयो, तिम्रो लागि यी सब थोक गर्नु नै हुनेछ। तिमीहरूले उहाँलाई विश्वास गर्न सक्छौं।

^{१४}दाजु-भाइहरू अनि दिदी-बहिनीहरू, हाम्रा लागि पनि प्रार्थना गर। ^{१५}जब भेट गर्छौं सब भाइ बहिनीहरूलाई पवित्र चुम्बनले अभिवादन गर। ^{१६}प्रभुको अधिकार लिएर म भन्दैछु, यो पत्र सबै दाजु-भाइ अनि दिदी-बहिनीहरूलाई पढेर सुनाइदिनु पर्छ। ^{१७}हाम्रा परमप्रभु येशू ख्रीष्टको अनुग्रह तिमीहरू सबैमा रहोस्।

थिस्सलोनिकीहरूलाई पावलको दोस्रो पत्र

१ पावल, सिल्वानस, र तिमोथीबाट थिस्सलोनिका मण्डलीलाई प्रणाम। तैपाईहरू हाम्रा पिता परमेश्वर र प्रभु येशू ख्रीष्टमा हुनुहुन्छ।

२ तिमीहरूलाई हाम्रा पिता परमेश्वर र प्रभु येशू ख्रीष्टको अनुग्रह र शान्ति रहोस्।

३ तिमीहरूको लागि हामी परमेश्वरलाई सधैं धन्यवाद दिन्छौं। त्यसो गर्नु हामीलाई ठिक छ कारण तिमीहरूको विश्वास भन भन बढिरहेको छ। तिमीहरूले एक अर्कामा गरेको प्रेम पनि बढिरहेको छ। ४ यसैले परमेश्वरका अरू मण्डलीहरूमा हामी तिमीहरू बारे गर्व गर्छौं। तिमीहरू आफ्नो विश्वासमा अफै दरिलो बन्दै गएको कुरा हामी अरू मण्डलीहरूमा पाउँछौं। तिमीहरू अनेक कष्टले सताइँदैछौं ता पनि विश्वास छोडेका छैनौं, तर यसको सट्टामा दृढ हुँदै जाँदैछौं।

पावल परमेश्वरको न्याय बारे बोल्छन्

५ यसले यो स्पष्ट पार्छ कि परमेश्वर आफ्नो न्यायमा सत्य हुनुहुन्छ। परमेश्वरले तिमीहरूलाई उहाँको राज्यको योग्य मानिसहरू बनिएको चाहनुहुन्छ। तिमीहरूको यातना त्यही राज्यको लागि हो। ६ परमेश्वरले जे गर्नु हुन्छ ठिकसँग गर्नुहुन्छ। तिमीहरूलाई जसले कष्ट दिन्छन् तिमीहरूलाई परमेश्वरद्वारा कष्ट भोगाइनेछ। ७ अनि कष्टमा परेका जो तिमीहरूलाई परमेश्वरले शान्ति दिनुहुन्छ। परमेश्वरले यस्तै सहायता गर्नुहुन्छ जब प्रभु येशू आउनु हुन्छ। उहाँको शक्तिशाली स्वर्गदूतहरूसित स्वर्गबाट येशू तल आउनु हुनेछ। ८ परमेश्वरलाई नचिन्नेहरू तथा हाम्रा प्रभु येशू ख्रीष्टको सुसमाचारलाई नमान्नेहरूलाई दण्ड दिनु उहाँ स्वर्गबाट बल्दो अगुलो लिएर आउनु हुनेछ। ९ तिमीहरूलाई अमन विनाशको दण्ड दिइनेछ। तिमीहरूलाई प्रभुसित बस्न दिइनेछैन। उहाँका सर्वोच्च शक्तिदेखि धेरै दाडा तिमीहरूलाई राखिने छ। १० यो त्यस दिन हुन्छ जुन दिन प्रभु येशू आउनु हुनेछ। उहाँ आफ्नो पवित्र

सन्तहरूसित महिमा लिन आउनु हुनेछ। अनि तिमीहरू जजसले विश्वास गर्छन येशूलाई देखेर आश्चर्यचकित हुनेछन्। तिमीहरू तिनै विश्वासीहरू मध्ये हुनेछौं किन कि हामीले दिएको साक्षी तिमीहरूले विश्वास गरेका छौं।

११ त्यसैकारण हामी सधैं तिमीहरूको भलाईको लागि प्रार्थना गर्दछौं। उहाँले तिमीहरूलाई बोलाएको जीवन शैलीमा तिमीहरूलाई हाम्रो परमेश्वरले बाँचे योग्य बनाई दिनु हुन हामी प्रार्थना गर्छौं। तिमीहरूमा भएको असल गुणले तिमीहरूलाई गुणस्तरीय कार्यहरू गर्न उत्साह दिन्छ अनि तिमीहरूकोमा भएको विश्वासले तिमीहरूलाई असल कार्य गर्ने बनाउने गराउँछ। हामी प्रार्थना गर्छौं कि परमेश्वरले तिमीहरूलाई अभ्र बेसी यस्तो असल कार्य गर्न योग्य पारुन। १२ हामी यी सब तरिकाले प्रार्थना गर्छौं ताकि हाम्रा परमप्रभु येशू ख्रीष्टको नाउँ तिमीहरूमा महिमित हुन सकोस अनि तिमीहरूले पनि उहाँमा महिमा पाउन सकौं। त्यो महिमा हाम्रा परमेश्वर अनि प्रभु येशू ख्रीष्टको अनुग्रहबाट आउँछ।

दुष्ट घटना घटेछ

२ दाजु-भाइ अनि दिदी-बहिनीहरू, हाम्रा प्रभु येशू ख्रीष्टको आगमन बारे हामीले केही कुरा भन्नु छ। हामी त्यस बेलाको कुरा गर्न चाहन्छौं जब हामी उहाँसित एक साथ भेट गर्छौं। ३ यदि कतैबाट तिमीहरूले प्रभुको आगमन भइसकेको चाल पाए तिमीहरू सजिलै बिचलित हुने अथवा डराउने पर्दैन। कसै-कसैले भन्थान कि यो अगमवाणीमा छ अथवा सुसमाचारमा छ अथवा तिमीहरू चिट्टी पढ्नु सकौं जुन तिमीहरूले भन्छन् कि तिनीहरू हामीबाट आएका हुन। ४ कुनै खण्डमा पनि तिमीहरूलाई कसैले धोखा नदियोस्। जब सम्म परमेश्वरको विरुद्ध विद्रोह हुँदैन त्यो दिन आउने छैन। जब सम्म विनाशकारी मानिस आँउदैन तब सम्म त्यो दिन आँउदैन।

विनाशकारी मानिस नरकको हो। ^४परमेश्वर वा कुनै पनि चीज जो मानिसहरूले पूजा गर्छन त्यसले विरोध गर्छ। त्यो स्वेच्छाचारी मानिस आफैले आफूलाई परमेश्वर अथवा मानिसहरूको आराधना भन्दा माथि राख्छ। त्यो परमेश्वरको मन्दिरमा पनि जान्छ र त्यहाँ बस्छ र आफू परमेश्वर हुँ भन्ने घोषणा गर्छ।

^५मैले पहिल्यै यी सब घटनाहरूको सत्य बताइ सकेको छु। याद छ? ^६अनि तिमीहरू जान्दछौं त्यो स्वेच्छाचारी केले रिकिराखिएको छ। ठीक समयमा देखा पर्न भनेर नै त्यसलाई रोकीइरहेको छ। ^७पापको गुप्ती शक्तिले अहिले पनि संसारमा काम गरिरहेकै छ। तर एउटा छ जसले त्यो दुष्टको शक्तिलाई रोकिराखेको छ। र त्यसलाई बाटादेखि नपन्छ्याइजेर उसलाई यसरी नै रोकेरै राखिनेछ। ^८त्यसपछि त्यो स्वेच्छाचारी निस्कने छ र प्रभु येशूले त्यसलाई आफ्नो मुखको श्वासले मारिदिनु हुनेछ। परमप्रभुले दुष्ट मानिसलाई आफ्नो गौरवमय आगमनले नाश गरिदिनेछन्। ^९त्यो स्वेच्छाचारी मानिस शैतानको शक्तिमा आउँछ। त्यसकोमा धेरै शक्ति रहनेछ र किसिम-किसिमका भूटा चमत्कार, लक्षण र आश्चर्यकर्महरू देखाउँछ। ^{१०}दुष्ट मानवले भ्रष्ट मानिसहरूलाई थरि-थरि को छल-प्रपञ्च देखाउँछ। तिनीहरू भ्रष्ट हुन किनभने तिनीहरूले सत्य स्वीकारेनन्। सत्यलाई स्वीकार गरेका भए तिनीहरूलाई बचाइने थियो। ^{११}तर तिनीहरूले सत्यलाई स्वीकारेनन, यसकारण परमेश्वरले तिनीहरूलाई सत्यबाट भड्काउन केही शक्तिशाली चीज पठाउनु हुनेछ। त्यस शक्तिले गर्दा तिनीहरू असत्यमै विश्वास गर्न लाग्छन्। ^{१२}त्यसकारण जस-जसले सत्यमा विश्वास गर्दैनन् ती दण्डित हुन्छन्। तिनीहरूले सत्यता स्वीकारेनन तर तिनीहरू दुष्टाई कर्महरूमा आनन्दित भए।

तिमीहरू मुक्तिको लागि छानिका है

^१दाजु-भाइहरू अनि दिदी-बहिनीहरू, प्रभुले तिमीहरूलाई माया गर्नु हुन्छ। तिमीहरूको मुक्तिको लागि परमेश्वरले शुरूदेखि नै तिमीहरूलाई छान्नुभएको हो। यसैले तिमीहरूका लागि हामी परमेश्वरलाई सधैं धन्यवाद दिन्छौं। आत्माद्वारा* पवित्र बनेर अनि सत्यमा

आत्मा परमेश्वरको आत्मा, येशूको आत्मा अनि आरामदायक पनि भनिन्छ। परमेश्वरले औं ख्रीष्टसित मिलेर संसारमा मानिसहरू माफ उनले परमेश्वरको काम गर्छन्।

विश्वासी बनेर तिमीहरू बाँचेका छौ। ^१त्यही मुक्ति पाउन परमेश्वरले तिमीहरूलाई बोलाउनु भएको हो। उहाँले आफ्ना सुसमाचारद्वारा बोलाउनु भयो जुन हामी प्रचार गर्छौं। तिमीहरू हाम्रा प्रभु येशू ख्रीष्टको महिमाको भागीदार हुन सक् भनेर बोलाइएका हो। ^१धसैले दाजु-भाइहरू अनि दिदी-बहिनीहरू, हामीबाट पाएको शिक्षाहरूमा विश्वास लगातार गरिरहौ र दृढ़ बन। हामीले मुखले बोलेर होस् कि चिट्ठीमा लेखेर होस्, तिमीहरूलाई यी कुराहरू सिकाएका छौं।

^{१६-१७}हामी प्रार्थना गर्छौं कि हाम्रो प्रभु येशू ख्रीष्ट आफैले र हाम्रा पिता परमेश्वरले तिमीहरू प्रत्येक असल कार्य जे गर्छौं अनि भन्छौं तिमीहरूमा उत्साह अनि शक्ति दिनुहुनेछ। परमेश्वरले हामीलाई माया गर्नुभयो अनि आफ्नो अनुग्रहद्वारा उनले हामीलाई असल आशा र अनन्त उत्साह दिनुभयो।

हाम्रो लागि प्रार्थना गर

२ अनि अब दाजु-भाइहरू अनि दिदी-बहिनीहरू, हाम्रा लागि प्रार्थना गर कि परमप्रभुको वचन फैलियोस् र तिमीहरूले गरे जस्तै अरूहरूले त्यसको सत्कार गर्नु। ^३अनि यो पनि प्रार्थना गर कि पापी र कुकर्मीहरूको हातबाट हामी बाँच्न सकौं। सबैले परमप्रभुमा विश्वास गर्दैनन्।

^३तर प्रभु विश्वासी हुनुहुन्छ। उहाँले तिमीहरूलाई समर्थ गराउनु हुन्छ र त्यो एक दुष्टबाट बचाउनु हुन्छ। ^४हामीले दिएको शिक्षा तिमीहरूले मान्दछौ भन्ने प्रभुले हामीलाई प्रतिश्रुति दिनुहुनेछ। ^५हामी प्रार्थना गर्छौं कि परमप्रभुले तिमीहरूको हृदयलाई परमेश्वरको प्रेम औं ख्रीष्टको धैर्य तिर डोखाउन।

काम गर्न वाध्यता

^६दाजु-भाइहरू अनि दिदी-बहिनीहरूलाई हामी हाम्रा प्रभु येशू ख्रीष्टको अधिकार लिएर आज्ञा दिंदछौं कि काम गर्न जसले अस्वीकार गर्छ तिनीहरूबाट टाढा बस। ती मानिसहरूले हामीबाट पाएको शिक्षा अनुसरण गर्न अस्वीकार गर्छन। ^७तिमीहरू जान्दछौ कि हामी बाँचे जस्तै तिमीहरू पनि बाँच्नु पर्छ। जब हामी तिमीहरूसित थियौं हामी अल्ल्छी थिएनौं। ^८अनि जैले पनि हामीले अरूको खाना खायाँ, हामीले दाम तिखौं। तिमीहरू कुनै एकजनाको पनि भार नबनिनु हामीले कडा मेहनत

गस्यौ। हामीले रात-दिन काम गस्यौ। ^६यसको अर्थ यो होइन कि तिमीहरूको सहायता माग्ने अधिकार हाम्रो छैन। तर तिमीहरूको लागि उदाहरण बन्नु ताकि तिमीहरूले अनुसरण गर, हामी आफ्नो हेरचाहको लागि आफै खट्यौं। ^{१०}हामी जतिजेल तिमीहरूसित थियौं हामीले यो नियम तिमीहरूको निमित्त दियौ: “यदि कसैले काम गर्दैन भने उसले खाने पनि छैन।”

^{११}हामीले सुनेका छौं तिमीहरू मध्ये कसै-कसैले पटक्कै काम गर्दैनन् र अर्काको काममा हस्तक्षेप मात्र गरिहिँड्छन्। ^{१२}हामी ती मानिसहरूलाई आदेश दिन्छौं कि तिनीहरूले अरू मानिसहरूलाई दुःख नदिउन। हामी तिनीहरूलाई आदेश दिन्छौं कि तिनीहरू आफ्नो छाक जुटाउन आफै मेहनत गरून्। प्रभु येशू ख्रीष्टको निमित्त तिनीहरूले यस्तो गरून् भनी हामी सविनय विन्ति गर्छौं। ^{१३}दाजु-भाइहरू अनि दिदी-बहिनीहरू, असल कार्यहरू गर्न कहिल्यै नथाक।

^{१४}यदि कसैले यस पत्रद्वारा दिएको आदेश नमाने त्यसलाई याद गरिराख। त्यससित सम्बन्धै नराख जसमा कि त्यो लज्जित होस्। ^{१५}तर त्यससित शत्रु जस्तो व्यवहार नगर बरू भाइलाई जस्तो चेतावनी देऊ।

अन्तिम शब्द

^{१६}हामी प्रार्थना गर्छौं, शान्तिका परमप्रभुले तिमीहरूलाई शान्ति प्रदान गरून्। हामी प्रार्थना गर्दछौं कि उहाँले तिमीहरूलाई सधैं हर तरिकाले शान्ति प्रदान गरून्। प्रभु तिमीहरू सबैसित रहून्।

^{१७}म पावल हुँ र म यो अभिवादन आफ्नै हातले लेख्दैछु। मैले लेखेको प्रत्येक चिट्ठीमा यो सत्यता चिन्ह हो। यो मेरो लेख्ने तरिका हो।

^{१८}हाम्रा प्रभु येशू ख्रीष्टको अनुग्रह तिमीहरू सबै माथि होस्।

तिमोथीलाई पावलको पहिलो पत्र

१ ख्रीष्ट येशूको प्रेरित* पावलबाट प्रणाम। हाम्रा मुक्तिदाता परमेश्वर र हाम्रा आशा ख्रीष्ट येशूको आज्ञाले म प्रेरित हुँ।

तिमोथीलाई, जो विश्वासमा मेरा सच्चा पुत्र हुन, हाम्रा पिता परमेश्वर र हाम्रा प्रभु ख्रीष्ट येशूबाट अनुग्रह, करुणा र शान्ति।

भूटा शिक्षाहरूको विरुद्ध चेतावनी

जब म म्यासिडोनियातर्फ गएँ त्यस बेला मैले तिमोलाई एफिससमै बस्नु भनेर भनेको थिएँ। त्यहाँ एफिससमा कसै-कसैले भूटा शिक्षाहरू दिइरहेछन्। त्यहाँ बसेर तिमिले ती मानिसहरूलाई ती कुराहरू नसिकाउनु भनी निर्देशन दिन सक्छौ। तिनीहरूलाई पौराणिक कथा र लम्बेतान पारिवारिक वंशावली भन्नमा ध्यान नदेऊ भनी निर्देशन दिन सक्छौ। यस्ता कुराहरूबाट खालि विवाद उत्पन्न हुन्छ, अनि परमेश्वरको काममा सहायता हुँदैन। परमेश्वरको काम विश्वासद्वारा गर्न सकिन्छ। यस आज्ञाको उद्देश्य मानिसहरूमा प्रेम ल्याउनु हो। यो प्रेम उत्पन्न गर्नलाई मानिसहरूको हृदय शुद्ध हुनुपर्छ, तिनीहरूले जानेको जे उचित छ त्यसैको आधारमा तिनीहरूले कामगर्नु पर्छ अनि तिनीहरूमा सत्य विश्वास हुनुपर्छ। कति मानिसहरूले यस्ता कुराहरूबाट मुख फर्काए अनि व्यर्थका कुरातिर लागे। त्यस्ता मानिसहरू शास्त्री बन्न खोज्छन् तर उनीहरू के बोलिरहेका छन् त्यो उनीहरूलाई नै थाहा हुँदैन। अनि उनीहरूले ती कुराहरू बुझ्दैनन् जसलाई उनीहरू सत्य भन्छन्।

हामी जान्दछौं कि हामीले ठीकसित उपयोग गरे व्यवस्था* राम्रो हो। हामी यो पनि जान्दछौं, व्यवस्था भला मानिसहरूको लागि बनिएको होइन। व्यवस्था त

प्रेरित येशूले आफ्नो खास सहायक चुनु भएको मानिस।

व्यवस्था व्यवस्था सम्भवत परमेश्वरले मोशालाई सौंनै पर्वतमा दिएको व्यवस्था हुनु सक्छ। (प्रस्थान १९ अनि २०)

उनीहरूको निम्ति बनिएको हो जो विधान विरोधी र अनाज्ञाकारी छन्, जो दैव विरोधी र पापमय छन्; जो अपवित्र र अधर्मी छन् जो मातृ पितृ घातक र हत्यारा छन्। जो यौन-पापीहरू र समलङ्गीहरू छन्, जो दास व्यापारीहरू र मिथ्यावादीहरू छन्, जो भूटा गवाहीहरू दिने र सत्य शिक्षा विरोधी छन्। मानिसहरू जो कसम खाएर भूटो कुरा बोल्छन् अनि कोही पनि जसले साँचो शिक्षाको विरुद्ध काम गर्छन्, व्यवस्था तिनीहरूको निम्ति होइन। यो सत्य शिक्षा सुसमाचारकै एउटा भाग हो जो परमेश्वरले मलाई प्रचार गर्न सुम्पनुभयो। यो महिमामय सुसमाचार धन्यमय परमेश्वरबाट आएको हो।

परमेश्वरलाई उहाँको कृपाको निम्ति धन्यवाद

हाम्रा प्रभु ख्रीष्ट येशूलाई म धन्यवाद दिँदछु किनभने उहाँले मलाई विश्वास गर्नुभयो र उहाँको सेवा गर्ने यो काम मलाई दिनुभयो। उहाँले यो गर्न मलाई शक्ति दिनुभयो। अघि-अघि म ख्रीष्टको विरुद्ध बोल्थेँ, उहाँलाई सताउँथेँ र उहाँलाई चोट लाग्ने कामकुरो गर्थेँ। तर परमेश्वरले ममाथि कृपा गर्नुभयो किनकि म के गर्दै थिएँ त्यसबारे म अज्ञानी थिएँ। मैले सबै यस्ता कुराहरू त्यस बेला गरेँ जब मेरो ख्रीष्ट प्रति विश्वास थिएन। तर मैले पूर्णरूपले उहाँको अनुग्रह पाएँ। अनि त्यही अनुग्रहसित ख्रीष्ट येशूमा प्रेम अनि विश्वास पाएँ।

म जे भन्दैछु त्यो सत्य हो अनि तिमिले यसलाई पूर्णरूपले स्वीकार गर्नुपर्छ: ख्रीष्ट येशू पापीहरूलाई बचाउनु यस संसारमा आउनुभयो। म पापीहरूमा पनि महापापी हुँ। तर म प्रति कृपा यसकारणले देखाइयो कि ख्रीष्ट येशूले उहाँका अनन्त धैर्य ममा देखाउन सक्नुभयो। ख्रीष्टले म प्रति ठूलो धैर्य देखाउनुभयो जो पापीहरूमध्ये निकृष्ट थिएँ। ख्रीष्टले मलाई तिनीहरूका निम्ति एउटा उदाहरणको रूपमा लिनुभयो। जसले भविष्य

प्रति विश्वास गर्छ अनि अमत्त जीवन चाहन्छ। तिनीहरूको निम्ति ख्रीष्ट मलाई एक उदाहरण बनाउन चाहनु हुन्थ्यो।^{१७} जसले सदा-सर्वदा शासन गर्छन्, सम्मान अनि महिमा उनै राजा प्रति होस्। उनको अस्तित्व मेटाउन सकिदैन अनि देख्न सकिदैन। एकमात्र परमेश्वर प्रति सदा सर्वदा सम्मान अनि महिमा रहोस्। आम्नि।

^{१८}तिमोथी, तिमी मेरा पुत्र जस्ता हौ। म तिमीलाई यो आज्ञा दिँदछु। यो आज्ञा त्यो अगमवाणीसित सम्मत हुनेछ जो तिम्रो बारेमा पहिल्यै भनिएको थियो। म तिमीलाई यो भन्दछु कि तिमी त्यो अगमवाणी अनुसार कार्य गरौला अनि विश्वासको असल लडाइँ लडाँला।^{१९} विश्वास राखिराख र जे उचित छ भनी तिमी जान्दछौ त्यो गर। कति व्यक्तिले यसलाई अनुसरण गरेन् अनि तिनीहरूको विश्वास नष्ट भयो।^{२०} हाइमिनियस र अलेकज्याण्डरले त्यसै गरेका थिए। तिनीहरूले परमेश्वरको विरुद्धमा बोल्नु नहुनेहेछ भन्ने पाठ सिकून् भनेर मैले ती दुइलाई शैतानको हातमा सुम्पिदिएँ।

पुरुष र स्त्रीहरूको लागि नियमहरू

२ प्रथमतः म तिमीलाई सबैको लागि प्रार्थना गर भनेर निवेदन गर्छु। परमेश्वरसित सबैको बारेमा कुरा गर। मानिसहरूलाई चाहिएको कुरो उहाँसित माग र उहाँलाई धन्यवाद चढाऊ।^२ राजाहरू अनि उनीहरू सबैको लागि जो अधिकार-सम्पन्न छन्, प्रार्थना गर जसमा कि हामी शान्तिसित अनि कुनै वाधाबिना जिउन पाऊँ, जसमा कि हामी हरेक प्रकारले परमेश्वरको आराधना गर्न सकूँ अनि उहाँ प्रति सम्मान देखाउन पाऊँ।^३ यही राम्रो हुन्छ र यसले हाम्रा उद्धारकर्ता परमेश्वर प्रसन्न हुनुहुन्छ।^४ परमेश्वर सबैको उद्धार भएको चाहनुहुन्छ अनि उहाँ यो पनि चाहनुहुन्छ कि यो सत्यलाई सबैले जानून्।^५ परमेश्वर एकमात्र हुनुहुन्छ अनि मानिसहरूको उहाँकहाँ पुग्ने बाटो पनि एउटै छ। त्यो बाटो येशू ख्रीष्ट मार्फत हो, जो एकजना मानिस पनि हुनुहुन्छ।^६ सबै मानिसहरूको पापहरूको मूल्य चुकाउन येशूले स्वयंलाई बलिदान गर्नु भयो। येशू प्रमाण हुनुहुन्छ कि सबैको उद्धार होस् भन्ने परमेश्वर चाहनुहुन्छ। अनि उहाँ ठीक समयमा आउनुभयो।^७ त्यसैले सुसमाचार भन्न म एक प्रेरितको रूपमा छानिएको छु। म सत्य बोल्दैछु, मैले भूट्टो बोलेको छैनँ। म अथहूदीहरूको निम्ति एक शिक्षकको रूपमा छानिएँ।

म तिनीहरूलाई विश्वास गर्न अनि सत्यको अनुसरण गर्न सिकाउँछु।

^८मानिसहरूले जहाँ पनि प्रार्थना गरून् भन्ने म चाहन्छु। प्रार्थनामा जसले आफ्ना हात उठाउँछन् ती मानिसहरू पवित्र हुनुपर्छ। तिनीहरू रिसालु र भगइलु हुनुहुँदैन।

^९स्त्रीहरूले पनि ठीकसित वस्त्र पहिरिऊन् भन्ने म चाहन्छु। उनीहरूले स्वयंलाई उपयुक्त अनि सामान्य बस्त्रले सजाउनु पर्छ, चुल्ठा बाटेर, सुन वा मोती भल्काएर वा वहुमूल्य बस्त्र पहिरेर होइन।^{१०} तर तिनीहरूले आफूलाई असल कामहरूले सजाउनु पर्छ। यो ती स्त्रीहरूलाई उपर्युक्त हुन्छ जसले भन्छन् कि तिनीहरू परमेश्वरको पूजा गर्छन्।

^{११}स्त्रीहरूले शान्तपूर्वक र पूरा आज्ञाकारी भएर सिकून्।^{१२} तर म कुनै स्त्रीलाई शिक्षा दिने तथा कुनै पुरुषमाथि अधिकार जमाउने अनुमति दिँदैनँ, तर स्त्री चुपचाप बस्नुपर्छ।^{१३} किनभने पहिले आदमको सृष्टि भयो अनि पछि हव्वाको।^{१४} शैतानद्वारा ठगिने आदम थिएन। त्यो स्त्री थिई जो ठगिई अनि पापी बनी।^{१५} तर स्त्रीहरू नानी जन्माउनाले मुक्त हुन्छन्। तिनीहरू विश्वास, प्रेम अनि पवित्रतामा लागिरेहै अनि उचित तरिकाले आत्म संयममा लागिरेहै तिनीहरूले मुक्ति पाउँछन्।

मण्डलीका अगुवाहरू

३ म जे भन्छु त्यो साँचो हो: यदि कसैले मण्डलीको अगुवा हुने इच्छा गर्छ भने उसले राम्रो कामको इच्छा गरेको हो।^२ अगुवा खुबै असल मानिस हुनुपर्दछ ताकि कसैले पनि उसको आलोचना गर्न नसकोस्। उसको एउटै मात्र पत्नी हुनुपर्छ। उ आत्मनियंत्रित र बुद्धिमानी हुनुपर्छ। उसले अरूबाट मान्य हुनुपर्छ। उ मानिसहरू प्रति सत्कारशील हुनुपर्छ। उ एक असल शिक्षक हुनुपर्छ।^३ उसले अति धेरै दाखरस पिउनुहुँदैन र भगइलु पनि हुनुहुँदैन। उ विनयी अनि शान्त हुनुपर्छ। उ पैसाको लोभी हुनुहुँदैन।^४ उ आफ्नो परिवारलाई असलसित अगुवाइ गर्नमा योग्य हुनुपर्छ। मतलब उसका छोरा-छोरीहरूले पूर्ण आदरपूर्वक उसको आज्ञा पालन गर्नुपर्छ।^५ यदि उ आफ्नो परिवारको अगुवाइ गर्न अयोग्य भए, उसले परमेश्वरको मण्डलीको देखरेख कसरी गर्ला।^६ अगुवा नव-परिवर्तित विश्वासी हुनुहुँदैन।

नत्र उ स्वयं घमण्डी बनेछ। तब उसको घमण्डको निम्ति दुष्टात्मालाई दण्ड दिए भैं उसलाई पनि दण्ड दिइनेछ।^७ उ मण्डलीदेखि बाहिरका मानिसहरूद्वारा पनि मान गरिने हुनुपर्छ। तब उ अरुद्वारा आलोचित हुने छैन अनि उ शैतानको जालमा पर्ने छैन।

मण्डलीका सहायकहरू

त्यसरी नै जसले विशेष सहायकहरूको रूपमा मण्डलीको सेवा गर्छन् तिनीहरू मानिसहरूबीच माननीय हुनुपर्छ। तिनीहरू बातचीतमा इमान्दार हुनुपर्छ अनि तिनीहरूले अधिक दाखरस पिउनुहुँदैन। अरुलाई ठगेर तिनीहरूले धनी बन्ने कोशिश गर्नु हुँदैन।^८ तिनीहरू परमेश्वरले हामीलाई बताएको सत्यमा दृढ़ रहनुपर्छ अनि तिनीहरूले जे ठीक छ भनी विश्वास गर्छन् सबै त्यही गर्नुपर्छ।^९ त्यस्ता मानिसहरूलाई अधिबाटे जाँच। यदि तिनीहरूमा कुनै गलत कुरा छैन भने तिनीहरूले विशेष सहायकहरूको रूपमा काम गर्न सक्छन्।^{१०} उसरी नै स्त्रीहरू पनि मानिसहरू माफ माननीय हुनुपर्छ। तिनीहरूले अर्काको सिंवा गर्नु हुँदैन। तिनीहरू हरेककुरामा आत्मनियन्त्रित र विश्वासी हुनुपर्छ।^{११} विशेष सहायकहरूको रूपमा सेवा गर्ने मानिसको एउटा पत्नी मात्र हुनुपर्छ। तिनीहरू आफ्ना बालबच्चाहरूको अनि आफ्नो परिवारको योग्य अगुवा हुनुपर्छ।^{१२} असल प्रकारले सेवा गर्ने यी विशेष सहायकहरूले स्वयंलाई माननीय पदको योग्य तुल्याउने छन्। तिनीहरूले ख्रीष्ट येशूमा आफ्नो विश्वासको विषयमा ठूलो भरोसा पाउनेछन्।

हाम्रो जीवनको रहस्य

^{१३} म तिमी भएकोमा चाँडै आउन सक्ँला कि भन्ने आशा छ। अहिलेलाई म यो पत्र लेख्दैछु।^{१४} यदि म तिमीकहाँ भेट्टै आउन सकिने भने पनि परमेश्वरको परिवारमा मानिसहरूले के गर्नुपर्छ त्यो तिमिले जानेकै छौ। त्यो परिवार जीवित परमेश्वरको मण्डली हो। अनि परमेश्वरको मण्डली सत्यको खाँबा र घडेरी हो।^{१५} निःसन्देह हाम्रो आराधनाको जीवनको रहस्य महान् छ:

उहाँ हाम्रो निम्ति मानिसको रूपमा प्रकट हुनुभयो, आत्माद्वारा उहाँ सत्य सावित हुनुहुन्छ। उहाँ स्वर्गदूतअधि देखा पर्नुभयो, सुसमाचार

अन्य जातिहरूमा प्रचारित गरियो, विश्वका मानिसहरूले उहाँलाई विश्वास गरे। अनि महिमामा उहाँ स्वर्गसम्म उचलिनुभएको छ।

भूटा शिक्षकहरू बारे सावधान

४ पवित्र आत्मा स्पष्टसित भन्नुहुन्छ कि भविष्यमा कति मानिसहरू सत्य शिक्षा प्रति विश्वास गर्न छाड्ने छन्। तिनीहरूले धोखेबाज आत्माहरूलाई मान्ने छन् अनि भूतप्रेतको शिक्षाहरूको अनुसरण गर्नेछन्।^१ यस्ता शिक्षाहरू भूटा अनि धोखेबाजहरूबाट आँउदछ जसले सही र गलत के हो त्यो पनि छुट्याउन सक्दैनन्। तिनीहरूको विवेक तातो फलामले पोलेको हुन्छ।^२ ती व्यक्तिहरूले मानिसहरूलाई विवाह गर्न अनि कुनै-कुनै खाने कुराहरू खान दिँदैनन्। तर सबै खानेकुराहरू परमेश्वरले सृष्टि गर्नुभएको हो। यसकारण, जसको विश्वास छ अनि जसले सत्य जान्दछ तिनीहरूले धन्यवाद सहित ती खान सक्छन्।^३ परमेश्वरले सृष्टि गर्नुभएको जुनै कुरो पनि राम्रो छ। परमेश्वरलाई धन्यवाद सहित ग्रहण गरेको कुनै कुरो पनि अस्वीकार गर्नुहुँदैन।^४ परमेश्वरको वचन अनि प्रार्थनाद्वारा हरेक कुरो पवित्र बन्दछ।

ख्रीष्ट येशूको असल सेवक बन

^५ यी सबै कुराहरू त्यहाँका दाजु-भाइ अनि दिदी-बहिनीहरूलाई सुनाऊ। यसले तिमिलाई ख्रीष्ट येशूको असल सेवक हो भन्ने देखाउँछ। तिमिले अनुसरण गरेको सत्य विश्वासको वचन र असल शिक्षाले तिमिलाई दरिलो बनाएको छ भनी तिमी देखाउने छौ।^६ मानिसहरू यस्ता मूर्ख कथाहरू सुनाउँछन् जसको परमेश्वरको सत्यतासित कुनै सम्बन्ध छैन। त्यस्ता कथाहरूका शिक्षा पालन नगर। तर तिमिले स्वयंलाई इमान्दारीपूर्वक परमेश्वरको सेवा गर्न सिकाऊ।^७ शारीरिक व्यायामले तिमिलाई केही मात्रामा सहायता गर्नेछ। तर परमेश्वर प्रति अर्पण गरेको सेवालै तिमिलाई हरेक कुरामा सहायता गर्नेछ। परमेश्वरको सेवामा यो जीवन अनि अर्को जीवनको पनि आशीर्वादको भाकल निहित हुन्छ।^८ मैले जे पनि भनँ त्यो सत्य हो अनि तिमिले त्यसलाई पूर्णरूपले स्वीकार गर्नुपर्छ।^९ त्यसैको निम्ति हामी परिश्रम र संघर्ष गर्छौं। हामी जीवित परमेश्वरमा

आशा गर्छौं। उहाँ सबैका मुक्तिदाता हुनुहुन्छ विशेष गरी तिनीहरूको जो उहाँमाथि विश्वास गर्छन्।

^{११}थिनै कुराहरूका आदेश र शिक्षा देऊ। ^{१२}तिमी जवान छौ तर तिम्रो उमेरको कारणले तिमीलाई हेला गर्न कसैलाई नदेऊ। तिनीहरू कसरी जिउनु पर्छ भनी विश्वासीहरूको निमित्त एउटा उदाहरण बन्ने कोशिश गर। तिनीहरूलाई आफ्नो भनाई, आफ्नो रहन-सहन, आफ्नो प्रेम, आफ्नो विश्वास अनि आफ्नो पवित्र जीवनद्वारा देखाऊ। ^{१३}म नआउञ्जेल मानिसहरूलाई धर्मशास्त्र पढेर सुनाउँदै गर्नु तिनीहरूलाई दृढ बनाउँदै गर्नु शिक्षा दिँदै गर्नु। ^{१४}तिमीमा भएको वरदानलाई काममा लाउने कुरो याद गर। त्यो वरदान तिमीलाई अगुवाहरूको समूहले तिमीमाथि हात राखेर अगमवाणी गरी दिएका छन्। ^{१५}यी कुराहरू प्रति विचार गरि रहू, ती कुराहरू गर्नमा तिम्रो जीवन समर्पण गर। तब हरेक व्यक्तिले तिम्रो उन्नति देख्न सक्ने छन्। ^{१६}आफ्नो जीवनको र आफ्नो शिक्षणको ध्यान राख। उचित रूपले जीवन जिउँदै अनि शिक्षा दिँदै जाऊ। तब तिमीले आफैलाई अनि तिम्रा शिक्षा सुन्नेहरूलाई बचाउने छौ।

जिउने नियमहरू

प आफूभन्दा ठूला मानिसहरूसित रिसाएर नबोल तर तिनीसित आफ्ना पितालाई जस्तै व्यवहार गर। साना मानिसहरूसित आफ्ना भाइहरूलाई जस्तै व्यवहार गर। ठूला स्त्रीहरूसित आफ्नी आमालाई जस्तै व्यवहार गर अनि सानाहरूसित बहिनीहरूलाई जस्तै अनि शुद्ध मनले व्यवहार गर।

^१विधवाहरूलाई मान गर जो साँच्चै असहाय छन्। ^२तर कुनै विधवाका छोरा-छोरी वा नाती-नातीना छन् भने तिनीहरूले सिक्नु पर्ने पहिलो कुरो हुन्छ: आफ्नो परिवार को देखरेख गर्ने। जब तिनीहरूले यसो गर्छन् तिनीहरूले आफ्ना आमा-बाबु तथा बाजे-बोज्यूको ऋण चुकाउने छन्। यसद्वारा परमेश्वर पनि खुशी हुनु हुनेछ। ^३कुनै एक विधवा जो साँच्चै अभावमा छन्, जसलाई देखेरेख गर्ने कोही छैन, जसले आफ्नो आशा परमेश्वरमाथि मात्र राखेकी छन् उनले दिनरात परमेश्वरसंग प्रार्थना गर्छिन्। उनले परमेश्वरसंग सहायता माग्छिन्। ^४तर आफ्नो आनन्दको लागि कुनै विधवा बाँच्ने भने उ जीवित भएता पनि मरेकै बराबर हो। ^५यी कुराहरू गर्नु भनी ती विश्वासीहरूलाई निर्देश गर, जसमा कि कसैले

पनि यो भन्न नसक्नु कि तिनीहरूले भूल गर्दछन्। ^६मानिसहरूले आफ्नै मानिसहरूको ख्याल राख्नुपर्छ विशेष गरी आफ्नै परिवारहरूको। यदि कसैले त्यसो गर्दैन भने उसले सत्य शिक्षालाई त्यागेको छ। त्यस्ता मानिस त अविश्वासीभन्दा पनि खराब हो।

^७विधवाहरूको सूचीका निमित्त कुनै पनि विधवा ^८०वर्ष वा त्यसभन्दा अधिक उमेरको हुनुपर्छ। उसका एउटैमात्र पति भएको हुनुपर्छ। ^९उसले राम्रो कामहरू गरिन् भनेर उनी जानिएको हुनुपर्छ। जस्तो आफ्ना बालबच्चाको पालन-पोषण गर्ने, मानिसहरूको सत्कार गर्ने, परमेश्वरका मानिसहरूको पाउ धुने, कष्टमा परेका मानिसहरूको सहायता गर्ने र आफ्नो जीवन हर प्रकारको असल काममा लगाउनेहरू।

^{१०}तर तरुणी विधवाहरूलाई आफ्नो सूचीमा न लेख। तिनीहरूले आफूलाई स्त्रीष्टमा समर्पित गरेता पनि आफ्नो शारीरिक इच्छाहरूले प्रायः नै तिनीहरूलाई स्त्रीष्टबाट तान्छ अनि विवाह गर्न चाहन्छन्। ^{११}तिनीहरूले पहिलाको प्रतीज्ञा भङ्ग गरेको कारणमा तिनीहरूको न्याय गरिने छ। ^{१२}यस बाहेक, ती तरुणी विधवाहरू घर-घर घुम्ने, कुराउटे हुने र अर्काको जीवनमा हस्तक्षेप गर्ने बानी लिन्छन् अनि नगर्नु पर्ने कुराहरूमा समय बिताउँछन्। ^{१३}यसकारण म चाहन्छु कि तरुणी विधवाहरूले विवाह गरून्, बालकहरू जन्माऊन् र आफ्नो घरको देखभाल गरून्। यदि तिनीहरूले यसो गरे हाम्रा शत्रुहरूले तिनीहरूको आलोचना गर्ने अवसर पाउने छैनन्। ^{१४}कतिपय तरुणी विधवाहरू शैतानको अनुसरण गर्न फर्किसकेका छन्।

^{१५}यदि कुनै विश्वासी स्त्रीको घरमा विधवाहरू भए उसले तिनीहरूको देख-रेख गर्नु पर्छ। तिनीहरूको देख-रेखका निमित्त मण्डलीलाई बाधा दिनु हुँदैन। तब तिनीहरूको देख-रेख मण्डलीले गर्न सक्नेछ। जो साँचो अर्थमा अभावग्रस्त विधवा छन्।

^{१६}अगुवाहरू जसले प्रभावकारी ढङ्गले अगुवाका रूपमा कार्य गरिरहेछन्, मण्डलीले तिनलाई दोबर पुरस्कार दिनु पर्छ। विशेषगरी यो तिनीहरूलाई प्रयुक्त हुन्छ जसले प्रचार गर्न र सिकाउनमा परिश्रम गर्दछन्। ^{१७}किनभने धर्मशास्त्रले भन्छ: "गोरूले दाईं गर्दैछ भने त्यसको मुखमा मोहोला नलगाऊ।"* अर्को ठाउँमा धर्म

शास्त्रले नै भन्छ, “मजदूरलाई उसको योग्य ज्याला दिनुपर्छ।”*

^१यदि कसैले अगुवालाई दोष्याउँछ भने उसलाई ध्यान दिनु हुँदैन। यदि दुइ वा तीन व्यक्तिहरू ल्यो दोषको साक्षी दिन्छन् भने मात्र त्यस व्यक्तिको कुरा सुन। ^२जब तिनीहरू पाप गर्छन्, मानिसहरूलाई भन कि तिनीहरू गलत छन्। यो कुरा सम्पूर्ण मण्डलीको समक्ष गर। तब अरूहरूले पनि चेतावनी पाउने छन्।

^३परमेश्वर, ख्रीष्ट येशू अनि छानिएका स्वर्गदूतहरूका सामु म तिमीलाई यसो गर्ने आदेश दिदैंछु। तर तिमीले सत्य नजानेसम्म मानिसहरूको न्याय नगर। अनि सबैलाई समानरूपले यसो गरिनु पर्छ।

^४धर्मगुरु बनाउनका निम्ति कसैमाथि तिम्रो हात राख्नको अघि होशियारीसित सोच। अरूका पापहरूका सह भागी नहोऊ। आफूलाई शुद्ध राख।

^५तिमोथी साधारणतः तिमी पानी मात्र पिउँछौ। यसो नगर, केही दाखरस पनि पिउने गर। त्यसले तिम्रो पेटलाई सहायता गर्छ अनि तिमी घरिघरि विमारी पर्ने छैनौ।

^६कोही मानिसहरूको पापहरू सजिलैसित देख्न सकिन्छ अनि तिनीहरूले देखाउँछन् कि तिनीहरूको न्याय गरिन्छ। तर कति अन्य पापहरू केही समय पछि मात्र देखिन्छ। ^७मानिसहरूले गर्ने असल कामबारे पनि यस्तै हो। मानिसहरूले गर्ने असल कुराहरू सजिलै देख्न सकिन्छ। कहिले काहीँ यी असल कुराहरू सजिलै न देखिएतापनि तिनीहरूलाई लुकाउन सकिँदैन।

६ ती जो दासत्वको वशमा छन् तिनीहरूले आफ्ना मालिकहरूलाई पूर्ण आदर दर्शाउनु पर्छ। यदि तिनीहरूले त्यसो गरे परमेश्वरको नाउँ अनि हाम्रो शिक्षाको भूटो निन्दा हुने छैन। ^२केही दासहरूका मालिकहरू विश्वासी छन्। ती दासहरू अनि मालिकहरू दाजु-भाइहरू हुन। तर दासहरूले मालिक प्रतिको आफ्नो आदर स्त्कारमा कुनै कमी देखाउनु हुँदैन। बरू तिनीहरूले आफ्ना विश्वासी मालिकहरूको अभ्र रात्ररी सेवा गर्नुपर्छ। किन? किनभने दासहरू तिनीहरूले प्रेम गर्ने ती विश्वासी मालिकहरूलाई सहायता गर्छन्।

भूटो शिक्षा र सौँचो धन

मानिसहरूलाई तिमीले यी कुराहरू गर्न भन्नु र सिकाउनु पर्छ। ^३कोही मानिसहरूले भूटो कुराहरू सिकाउँछन्। यी कुराहरू हाम्रा प्रभु येशू ख्रीष्टका सत्यशिक्षा अनि परमेश्वरको सेवाको सत्य मार्गसित मेल खाँदैन। ^४भूटपूर्वक शिक्षा दिने मानिस अहंकारी हुन्छ र केही बुझ्न नसक्ने हुन्छ। यस्तो व्यक्ति बहस-प्रेमी हुन्छ अनि वचनहरू बारे भगडा गर्छ। यसले इर्ष्या, भगडा, अपमान अनि कुआशंका ल्याउँछ। ^५यसले दुषित मन हुने मानिसहरूबाट तर्कवितर्क पनि ल्याउँदछ। जसले सत्य गुमाएका हुन्छन्। तिनीहरू संभन्छन् कि परमेश्वरको सेवा गर्नु धनवान बन्ने मार्ग हो।

^६निश्चयनै, परमेश्वरको सेवालै व्यक्तिलाई धनवान तुल्याउँछ यदि आफूसित भएको कुरामा उसलाई सन्तोष छ भने। ^७जब हामी संसारमा आयौ, हामीले हामीसित केही पनि ल्याएनौं, उसरी नै, जब हामी मछौं यस संसारबाट हामी केहीपनि लान सक्तैनौं। जब हामी संसारमा आयौं हामी रिक्तो हात आयौं। अनि जब हामी मछौं हामी रिक्तो हात जान्छौं। ^८यसकारण यदि हामीसित भोजन अनि बस्त्र भए हामी त्यसैमा सन्तुष्ट रहनेछौं। ^९तर मानिसहरू जो धनी हुन चाहन्छन् ती लोभमा फँस्छन् अनि जालमा पर्छन्। तिनीहरू मूर्खतापूर्ण अनि हानिकारक चाहनाको विकाश गर्ने कुरा गर्छन। जुन कुराहरूले तिनीहरूलाई ध्वंस अनि नष्ट बनाउँदछ। ^{१०}पैसा प्रतिको प्रेमले हर प्रकारको खराबीलाई सृष्टि गर्छ। कसैले त सत्य विश्वासलाई नै त्यागिसकेका छन् किनभने तिनीहरूमा धेरैभन्दा धेरै धन संग्रह गर्ने प्रबल इच्छा थियो। तर त्यसो गरेर तिनीहरूले आफैलाई घोर दुःख अनि अफसोसमा पारेका छन्।

याद गर्नु पर्ने कुराहरू

^१तर तिमी परमेश्वरका मानिस हो। अनि त्यसैले यस्ता सबै कुराहरूबाट तिमी अलग बस्नु पर्छ। असल धार्मिकता, दैविकता, विश्वास, प्रेम, धैर्य र नम्रता अपनाउने भरसक कोशिश गर। ^२आफ्नो विश्वासको रक्षा गर्नु दौडमा दगुर्नु जस्तै हो। त्यो दौड जित्न सक्दो आफ्नो कोशिश गर। अन्तत जीवन प्राप्त गर्ने कोशिशगर जसको निम्ति तिमीलाई आह्वान गरिएकोछ। अनि तिमीले ख्रीष्ट बारे महान् सत्यलाई यस प्रकारले देखेर साक्षी दिएका छौ कि धेरैले त्यो सुनेका छन्। ^३परमेश्वर अनि

ख्रीष्ट येशूको समक्ष म तिमीलाई आज्ञा दिँदछु। ख्रीष्ट येशू नै एक हुनुहुन्छ जसले महान सत्यलाई पन्तियस पिलातसको समक्ष स्वीकार गर्नु भएको थियो। अनि परमेश्वर नै एक हुनुहुन्छ जसले हरेकलाई जीवन दिनुहुन्छ। अब म तिमीलाई भन्छु: ^{१४}तिमीलाई आज्ञा दिए अनुसार कामहरू गर। हाम्रा प्रभु येशू ख्रीष्टको आगमन सम्म यी कुराहरू कुनै त्रुटि र दोष बिना गर्दै गर। ^{१५}ठीक समय भएपछि परमेश्वरले यसो गरिदिनु हुनेछ। परमेश्वर परम धन्य, एक मात्र शासक, राजाहरूका राजा र प्रभुहरूका परमप्रभु हुनुहुन्छ। ^{१६}परमेश्वर एक मात्र अमर हुनुहुन्छ। परमेश्वर यति उज्यालो प्रकाशमा बस्नुहुन्छ कि मानिस त्यसका छेउसम्म पनि जान सक्दैन। परमेश्वरलाई कसैले कहिल्यै देखेको छैन। र कसैले परमेश्वरलाई देख्न सक्दैन। परमेश्वर प्रति सदा सर्वदा सम्मान अनि शक्ति। आम्नि।

^{१७}यो आदेश तिनीहरूलाई देऊ जो यो पृथ्वीका चीजहरूद्वारा धनी भएका छन्। तिनीहरूलाई घमण्डी नहुनु भन। तिनीहरूलाई आफ्नो आशालाई सम्पत्ति माथि

नराख्नु भन, किनभने सम्पत्ति अनिश्चित बस्तछ। त्यसको सट्टा तिनीहरूले आफ्नो आशा परमेश्वरमाथि राख्नु पर्छ जसले हामीलाई हरेक कुरो पर्याप्त प्रदान गर्नु हुन्छ। ^{१८}धनीहरूलाई राम्रो काम गर्नु अनि राम्रो काम गरेर धनीहुनु भनेर भन्नु। अनि दिनुमा र बाँड्नुमा खुशी हुनु भनेर भन्नु। ^{१९}त्यसो गरेर तिनीहरूले आफ्नो लागि स्वर्गमा सम्पत्ति सञ्चय गर्ने छन्। त्यो सम्पत्ति नै एउटा गतिलो घडेरी बन्नेछ-जस माथि तिनीहरूले आफ्नो भविष्यको जीवन निर्माण गर्न सक्ने छन्। तब तिनीहरूले सत्य जीवन पाउने छन्।

^{२०}तिमोथी, परमेश्वरले तिमीलाई जुन कुरा सुम्पुन भएको छ त्यसको रक्षा गर्नु। मूर्ख कुरा अनि धर्म-निन्दा गर्नेहरूदेखि टाढा बस्। सत्यको विरुद्ध विवाद गर्नेहरूदेखि तिमी स्वयं अलग बस। तिनीहरूसित केही छ जसलाई तिनीहरू "ज्ञान" भन्छन् तर त्यो वास्तविक ज्ञान होइन। ^{२१}कोही भन्छन् कि तिनीहरूसित "ज्ञान" छ। तिनीहरूले सत्य विश्वासलाई त्यागेका छन्।

परमेश्वरको अनुग्रह तिमीहरू सबै प्रति रहोस्।

तिमोथीलाई पावलको दोस्रो पत्र

१ ख्रीष्ट येशूका एक प्रेरित* पावलबाट। परमेश्वरले मलाई प्रेरित बनाउन चाहनुभयो। उहाँले मलाई ख्रीष्ट येशूमा जीवनको प्रतीज्ञाबारे प्रचार गर्ने निर्देशन दिनु भएको छ।

भैरो प्यारो छोरो तिमोथी प्रति। पिता परमेश्वर अनि हाम्रो प्रभु ख्रीष्ट येशूबाट तिमोथीलाई, अनुग्रह कृपा र शान्ति मिलोस्।

उत्साह अनि धन्यवाद

३दिन अनि रात आफ्नो प्रार्थनामा म तिमोथीलाई संभन्नु। मेरा प्रार्थनाहरूमा म तिमी लागि परमेश्वरलाई धन्यवाद चढाउँछु। मेरा पुर्खाहरूले सेवा गरेका परमेश्वर उहाँ नै हुनुहुन्छ। जुन कुरो गर्नु उचित हो भन्ने म ठान्छु, तिनै कुराहरू गरेर म सदैव उहाँको सेवा गर्छु। ५म मेरो मनमा तिमिले आँसु खसालेको सम्भन्नु, यसर्थ म तिमोथीलाई भेट्न उत्सुक छु जसद्वारा म आनन्दले परिपूर्ण बनेँ। ६म तिमी सत्य विश्वास पनि सम्भन्नु। तिमी बोज्यू लोइस र तिमी आमा युनिसमा त्यस किसिमको विश्वास थियो। अहिले म निश्चित छु तिमी पनि त्यस्तै विश्वास छ। ७त्यसैले म तिमोथीलाई परमेश्वरले प्रदान गर्नु भएको त्यो वरदान बारे संभाउन चाहन्छु। जब मैले आफ्नो मेरो हात तिमोथीमा राखें परमेश्वरले तिमोथीलाई त्यो वरदान दिनुभयो। अब म चाहन्छु कि तिमिले त्यो वरदानको उपयोग गर अनि आगो दन्केर ज्वाला निकाले भै बढोस। ८परमेश्वरले हामीलाई कातरको आत्मा दिनु भएन। उहाँले हामीलाई शक्तिको आत्मा, प्रेम अनि आत्म संयमको आत्मा प्रदान गर्नु भएको छ।

९यसकारण हाम्रा प्रभु येशूको बारेमा मानिसहरूलाई भन्न नलाजाऊ। अनि म कैदमा छु भनेर पनि लाज नमान। तर सुसमाचारको निम्ति मसित दुःख सहभोग

गर। त्यसो गर्न परमेश्वरले हामीलाई शक्ति दिनु हुन्छ। १०परमेश्वरले हामीलाई बचाउनु भएको छ अनि हामीलाई आफ्ना पवित्र मानिस तुल्य बनाउनु भएको छ। यो हामीले केही गरेर भएको होइन। होइन, परमेश्वरले यो उहाँको इच्छा अनि अनुग्रहले गर्दा हामीलाई बचाउनु भयो अनि उहाँका मानिस हुन आह्वान गर्नु भयो। यो अनुग्रह ख्रीष्ट येशूद्वारा हामीलाई अनादि काल अघि दिइएको थियो। ११त्यो अनुग्रह हामीलाई आजसम्म देखाइएको थिएन। हाम्रा मुक्तिदाता ख्रीष्ट येशू आए पछि त्यो देखाइयो। येशूले मृत्युलाई नष्ट गर्नु भयो र जीवनको मार्ग देखाउनु भयो। हो सुसमाचारद्वारा येशूले हामीलाई अनन्तजीवनको त्यो मार्ग देखाउनु भयो। १२त्यही सुसमाचार प्रचार गर्नका निम्ति एक शिक्षक अनि प्रेरितको रूपमा मलाई नियुक्त गरिएको हो। १३त्यही सुसमाचार प्रचार गर्नका निम्ति अहिले मैले कष्ट भोग्न परिरहेको छ। तर म लज्जित छैनँ। म उहाँ एक जनालाई जान्दछु जसलाई मैले विश्वास गरें। म विश्वस्त छु कि मलाई उहाँले सुम्पनु भएको कामको रक्षा गर्न त्यस दिनसम्म उहाँ समर्थ हुनु हुन्छ। १४मबाट सुनेको सत्य शिक्षाहरूको अनुसरण गर। ख्रीष्ट येशूमा भएको हाम्रो प्रेम र विश्वास सित यी शिक्षाहरूको अनुसरण गर। ती शिक्षाहरू तिमी शिक्षणका निम्ति उदाहरणहरू हुन्। १५तिमोथीलाई दिइएको सत्यको रक्षा गर। हामीमा बसेको पवित्र आत्माको सहायताले ती कुराहरूको रक्षा गर।

१६तिमोथीलाई थाहा छ कि एशियामा मलाई सबले छोडे। फाइगेलस र हर्मोजेनस धरिले मलाई छोडे। १७ओन्सिफरसका परिवारलाई प्रभुले कृपा गरून् भनी म प्रार्थना गर्छु। ओन्सिफरसले मलाई मेरो कष्टमा धेरै पल्ट सघाए। मलाई बन्दी देखेर उनी लजाएनन्। १८अहँ, जब उनी रोममा आए मलाई नभेटुञ्जेल उनले मलाई निरन्तर खोजिरहे। १९म प्रार्थना गर्छु त्यस दिन* प्रभुले

प्रेरित येशूले आफ्नो खास सहायक चुनु भएको मानिस।

ओन्सिफरसलाई कृपा गरून्। तिमी राम्ररी जान्दछौ कि एफिससमा उनले मलाई धेरै प्रकारले सहायता गरे।

ख्रीष्ट येशूको स्वामी भक्त रक्षक

२ तिमोथी! तिमी मेरो छोरो जस्तो हौ। ख्रीष्ट येशूमा भएको हाम्रो अनुग्रहमा दृढ़ बन। ^२मैले सिकाएको कुरा तिमीले सुनेका छौ। अरू धेरैले पनि ती कुरा सुनेका छन्। तिमीलाई पत्यार लागेका मानिसहरूलाई ती कुराहरू सुम्पी देऊ जसद्वारा तिनीहरूले पनि अरूलाई सिकाउन योग्य हुनेछ। ^३हाम्रो दुःखहरूको भागीदार बन। ख्रीष्ट येशूको सच्चा सिपाहीले जस्तो दुःखलाई स्वीकार गर। ^४सिपाहीले आफ्ना नायकलाई सन्तुष्ट तुल्याउन खोज्छ। त्यस कारणले उ सामान्य जीवन कार्यमा फँसँदैन। ^५यदि कुनै खेलाडीले दौडमा भाग लिने इच्छा गर्छ भने इनाम जित्नको लागि उसले खेलको नियम पालन गर्नुपर्छ। ^६किसान जसले कठिन परिश्रम गर्छ उनै आफूले उमारेको अन्नको पहिलो अधिकारी हुनुपर्छ। ^७मैले भनेका कुराहरूमा विचार गर, प्रभुले तिमीलाई यी सब बुझ्ने सामर्थ्य दिनुहुने छ।

^८येशू ख्रीष्टको सम्भन्ना गर। उहाँ दाऊदका सन्तान हुनुहुन्छ। येशूलाई मृत्युपछि बौराइएको थियो। यही सुसमाचार म मानिसहरूलाई भन्छु। ^९अनि त्यो सुसमाचार भन्दा मैले दुःख पाइरहेछु। अपराधीलाई जस्तै साङ्गलाले बाँधिने अवस्थामा मैले कष्ट पाइरहेछु। तर परमेश्वरको शिक्षा साङ्गलाले बाँधिँदैन। ^{१०}यसैकारण म यी सब कष्टहरू धैर्यपूर्वक भोगिरहेको छु। परमेश्वरले चुनेका ती सबैका निम्ति म यसो गर्छु। ख्रीष्ट येशूमा हुने ती मानिसहरूले मुक्ति पाउनु भनेर नै म यी यातनाहरूलाई स्वीकार गर्छु। त्यही मुक्तिबाट महिमा आउँदछ जो अन्नत हुन्छ।

^{११}यो एक साँचो शिक्षा हो:

यदि हामी उहाँसित मरेका भए, तब हामी पनि उहाँसितै जिउने थियौं।

^{१२}यदि हामीले दुःख र कष्ट सह्यौ भने हामी उहाँसितै शासन गर्नेछौं। यदि हामीले उहाँलाई स्वीकारन अस्वीकार गर्छौं भने उहाँले पनि हामीलाई स्वीकार गर्न अस्वीकार गर्नु हुने छ।

दिन त्यो दिन जुन दिन ख्रीष्ट जम्मै मानिसहरूलाई न्याय गर्न आउनु हुन्छ अनि आफ्नो मानिसहरूलाई उहाँसँगै बस्न लैजानु हुन्छ।

^{१३}यदि हामी विश्वासी नभए पनि उहाँ अझ विश्वासी हुनुहुन्छ किन कि उहाँ आफ्नो स्वभावलाई अस्वीकार गर्नु सक्नु हुँदैन।

परिचित कर्मी

^{१४}मानिसहरूलाई यी कुराहरू भनी बस। अनि परमेश्वर समक्ष तिनीहरूलाई चेतावनी देऊ जसद्वारा तिनीहरूले वचनलाई लिएर कुनै बहस नगरून्। वचनहरू बारे तर्क गर्नले केही लाभ हुने छैन। वास्तवमा त्यसले सुन्नेहरूलाई पनि नष्ट गर्छ। ^{१५}परमेश्वरको समक्ष यस्तो प्रकारले स्वयं उपस्थित हुने भ्रमसक कोशिश गर कि उहाँले तिमीलाई अनुमोदन गर्नु हुनेछ। आफ्नो काममा लज्जित नबन। सत्य शिक्षालाई उचित रूपले उपयोग गर्ने कर्मी बन। ^{१६}जो परमेश्वरबाट आएको होइन त्यस्ता व्यर्थका कुरा गर्नेहरूबाट अलग बस। त्यस्ता कुराले मानिसलाई परमेश्वरको भ्रम, भ्रम विरोधी बन्न अग्रसर गराउँछ। ^{१७}तिनीहरूका भूटो शिक्षा शरीरमा रोग जस्तै फैलिनेछ। हाइमेनियस र फिलेतस त्यस्तै मानिसहरू हुन्। ^{१८}तिनीहरूले साँचो शिक्षा त्याग गरे। तिनीहरू सिकाउँछन् कि मृत्युबाट बौराइ त पहिल्यै भइसक्यो। यही रीतले ती दुइले कति मानिसहरूका विश्वास ध्वंश पार्दैछन्। ^{१९}तर परमेश्वरको सुदृढ़ घडेरी सुदृढ़ नै रहिरहन्छ। त्यस घडेरीमा यी शब्दहरू लेखिएका छन: “प्रभु आफ्ना मानिसहरूलाई चिनुहुन्छ।”* अनि यी शब्दहरू पनि लेखिएका छन्: “प्रत्येक व्यक्ति जसले प्रभुमा विश्वास छ भने दावा गर्छ उसले पापपूर्ण कार्य गर्नु छोड्नु पर्छ।”

^{२०}एउटा ठुलो भवनमा सुन र चाँदीले बनिएका समानहरू छन, तर त्यहाँ काठ र माटाले बनिएका वस्तुहरू पनि छन्। कोही विशेष कामका लागि हुन्छन् भने कुनै साधारण कामका लागि हुन्छन्। ^{२१}यदि कसैले आफूलाई नराम्रा कर्महरूबाट विशुद्ध बनाउँछ भने उसलाई विशेष काममा उपयोग गरिनेछ। त्यो व्यक्ति पवित्र बन्छ अनि उ घरको मालिकको निम्ति उपयोगी हुन्छ। उ सबै असल कामको निम्ति लायक हुन्छ।

^{२२}जवानीको वासना देखि टाडो बस। सठीक जीवन जिउनुलाई विश्वास, प्रेम र शान्ति प्राप्त गर्न महान प्रयास गर। यी कुराहरू शुद्ध हृदय भएका अनि

परमप्रभुमा विश्वास भएका मानिसहरूको सङ्गतमा गर्ने प्रयास गर। ^{२३}मूर्ख र लट्क तर्कहरू छाड। तिमी जान्दछौ यस्ता तर्क बढेर विवादमा परिणत हुन्छन्। ^{२४}प्रभुका सेवकले भगइ गनु हुँदैन। उसले सबैप्रति दयालु हुनु पर्छ। प्रभुको सेवक असल शिक्षक हुनुपर्छ। उ सहनशील हुनुपर्छ। ^{२५}आफूसित सहमत नहुने मानिसहरूलाई उसले नम्रतापूर्वक सिकाउनुपर्छ। परमेश्वरले तिनीहरूको हृदय परिवर्तन गरिदिन सक्नुहुन्छ अनि तिनीहरूले सत्यलाई स्वीकार गर्न सक्छन्। ^{२६}त्यस्ता मानिसहरू शैतानको जालमा परेका हुन्छन् अनि शैतानले चाहे जस्तै काम गर्छन्। तर तिनीहरू जाग्न अनि शैतानको जालबाट उम्कन सक्छन्।

अन्तिम दिनहरू

३ यो याद गर। अन्तिम दिनहरूमा आपदको समय हुने छ। ^१ती दिनहरूमा मानिसले आफूलाई र पैसालाई मात्र माया गर्नेछन्। ती अहंकारी, घमण्डी र अर्कालाई गाली गर्ने हुन्छन्। मानिसहरूले आफ्ना माता पिताका आज्ञा पालन गर्ने छैनन् अनि कृतज्ञ बन्ने छैनन्। ती परमेश्वरले मन पराउनु हुने मानिसहरू हुनेछैनन्। ^२मानिसहरूले अर्कालाई प्रेम गर्ने छैनन्। तिनीहरूले अरूलाई क्षमा गर्न अस्वीकार गर्ने छन्। तिनीहरूले नराम्रा कुराहरू बोल्ने छन्। तिनीहरूमा आत्मा संयम हुने छैन। तिनीहरू भड्ङ्गे र नीच हुनेछन् अनि असल कुरालाई हेला गर्ने हुनेछन्। ^३अन्यका दिनहरूमा मानिसहरू आफ्नै साथीका शत्रु बन्ने छन्। केही विचारै नगरी तिनीहरू मूर्ख काम गर्छन्। ती कपटी बन्नेछन्। तिनीहरू परमेश्वरलाई भन्दा सुखभोगलाई अधिक प्रेम गर्ने हुन्छन्। ^४तिनीहरूले परमेश्वरको सेवा गरे जस्तो त गर्ने छन्। तर व्यवहारमा तिनीहरूले परमेश्वरको सेवा गर्दैनन्। तिमोथी, त्यस्ता मानिसहरूबाट टाढा बस। ^५त्यस्ता कति मानिसहरू घर जान्छन् र पापले पूर्ण भएका स्त्रीहरूलाई आफ्ना अधीनमा राख्छन्। तिनीहरूले गर्न चाहने धेरै नराम्रा कुराहरूद्वारा तिनीहरूलाई पाप तिर तानिन्छन्। ^६ती स्त्रीहरू सदैव नयाँ शिक्षाहरू सिक्न चाहन्छन् तर तिनीहरू सत्यलाई पूर्णरूपले बुझ्न कहिल्यै पनि योग्य छैनन्। ^७जेन्स र जेम्ब्रसलाई नै संभ्र। तिनीहरू मोशाको विरुद्ध थिए। यी मानिसहरू पनि त्यस्तै हुन्। तिनीहरू सत्यका विरोधी हुन्। तिनीहरूको विचार बहकिएको छ।

तिनीहरू सत्यको अनुसरण गर्न चुकेका छन्। ^८तर तिनीहरू आफ्ना काममा सफल हुन सक्ने छैनन्। सबले जान्ने छन् कि मूर्खछन्। जेन्स र जेम्ब्रसको मामलामा जस्तै प्रत्येकले जान्नेछन् कि तिनीहरू मूर्ख हुन्।

अन्तिम सल्लाह

^१मेरो बारेमा तिमी सबै जान्दछौ। म के सिकाउँछु, कसरी बस्छु, तिमी जान्दछौ। तिमी मेरो जीवनको लक्ष्य, मेरो विश्वास, धैर्य र प्रेम पनि जान्दछौ। तिमी जान्दछौ कि कोशिश गर्न म कहिल्यै छोडिदिँ। ^२तिमी मेरो कष्टहरू र यातनाहरू जान्दछौ। एन्टिओक, आइकोनियम र लिस्त्रामा म माथि घटेका घटनाहरू तिमी सबै जान्दछौ। ती स्थानहरूमा मैले सामना गर्न परेका कष्टहरू तिमीलाई थाहा छ। तर प्रभुले मलाई ती विपदहरूबाट बचाउनु भयो। ^३ख्रीष्ट येशूमा जसले परमेश्वरले चाहेको अनुसार बाँच्न चाहन्छ उसले कष्टहरू भोग्ने पर्छ। ^४मानिसहरू जो दुष्ट अनि अरूलाई धोका दिनेहरू छन् ती नराम्रो देखि अभ्र नराम्रो हुँदै जान्छन्। तिनीहरू अरूलाई मूर्ख तुल्याउँछन् तर तिनीहरू स्वयंलाई मूर्ख बनाइरहेका हुन्छन्।

^५तिमीले सिकेको शिक्षालाई तिमीले अनुसरण गर्नुपर्छ किनभने ती सत्य हुन् भनी तिमीलाई भरोशा छ। यो कुरा तिमी जान्दछौ किनकि तिनीहरू जसले तिमीलाई ती सिकाए तिनीहरू भरोसा योग्य छन्। ^६तिम्रो बाल्यकाल देखि नै तिमीलाई पवित्र शास्त्र थाहा छ। ती धर्मशास्त्रले तिमीलाई ज्ञानी तुल्याउने छ। अनि त्यो ज्ञानले ख्रीष्ट येशूमा विश्वासद्वारा मुक्ति तर्फ डोर्खाउँछ। ^७सबै धर्मशास्त्रहरू परमेश्वरले दिनु भएको हो। ती धर्मशास्त्रहरू शिक्षा दिनु अनि मानिसको जीवनमा भएका गलत कुराहरू देखाइ दिने काममा उपयोगी छन्। धर्मशास्त्रहरू गल्तीहरू सुधार्न अनि उचित जीवन कसरी जिउनु त्यो सिकाउनुमा उपयोगी छन्। ^८परमेश्वरको प्रत्येक सेवक धर्मशास्त्रको प्रयोग गरेर तयार हुनेछ अनि हर किसिमको उत्तम कार्य गर्न उसलाई आवश्यक हरेक कुरा प्राप्त हुनेछ।

४ परमेश्वर अनि येशू ख्रीष्टको नाउँमा म तिमीलाई आदेश दिँदछु। जीवित अनि मृतहरूको न्याय गर्नु हुने एक मात्र ख्रीष्ट येशू हुनुहुन्छ। उहाँको राज्य छ अनि उहाँ प्रकट हुनुहुँदछ। त्यसैले म तिमीलाई यो आदेश दिन्छु: ^१मानिसहरूलाई सुसमाचार भन, हर

स्थितिमा यो भन। मानिसहरूलाई तिनीहरूले गर्नु पर्ने काम बताऊ। तिनीहरूको गल्ती हुँदा तिनीहरूलाई भन। तिनीहरूलाई उत्साह देऊ। यी सब कुराहरू ठूलो धैर्य र सावधान शिक्षाद्वारा गर। ^३समय आउने छ जब मानिसहरूले सत्य शिक्षा सहने छैन। तिनीहरूले धेरै शिक्षकहरू पाउने छन् जो ती मानिसहरूको इच्छाहरूसँग तिनीहरू मिल्नेछन्। ती शिक्षकहरूले तिनीहरूलाई तिनीहरूले सुन्न चाहने कुराहरू सिकाउने छन्। ^४मानिसहरूले सत्य सुन्न छाड्ने छन्। तिनीहरू भूटा कथाहरूकै पछि लाग्ने छन्। ^५तर तिमीले सदैव आफूलाई संयम गर्नुपर्छ। यदि दुःख आइपरे त्यसलाई स्वीकार गर। सुसमाचार प्रचार गर्ने काम नछोड। परमेश्वरको सेवकले गर्नु पर्ने जे पनि छ सबै गर।

^६मेरो जीवनलाई परमेश्वर समक्ष वेदीमा वलिदान दिइँदैछ। मैले यो जीवनलाई छाड्ने समय आएको छ। ^७मैले लडाइँ लडेको छु र दौड सिद्ध्याएको छु। मैले विश्वास राखेकोछु। ^८अब एउटा मुकुटले मलाई परिवर्सेको छ। म परमेश्वरसँग ठिक रहेकोले गर्दा मैले त्यो धार्मिकताको मुकुट पाउने छु। हो, उहाँले मलाई त्यो मुकुट त्यस दिन दिनु हुनेछ। उहाँले त्यो मुकुट ती समस्त मानिसहरूलाई दिनु हुनेछ जसले, उहाँको आगमन चाहेका छन् अनि जसले उहाँको प्रतीक्षा गरेका छन्।

व्यक्तिगत वचनहरू

^९जति चाँडो सम्भव हुन्छ, म कहाँ आउने कोशिश गर। ^{१०}डेमसले संसारलाई खूबै प्रेम गर्थ्यो अनि उ मलाई छाड्दैछ, उ थिस्सलोनिका गयो। क्रेसेन्स गलतिया गयो अनि तीतस डालमितियामा गए। ^{११}अहिले लूका मात्र म सित छ। मर्कूसलाई भेट र तिमी आउँदा उसलाई तिमीसित लिएर आऊ। उसले मलाई यहाँ मेरो काममा सघाउन सक्छ। ^{१२}टाइकिक्सलाई मैले एफिसस पठाँँ।

^{१३}त्रोआसमा हुँदा त्यहाँ कार्पसकहाँ मैले कोट छोडे। तिमी आउँदा त्यो पनि ल्याइदिनु। मेरा किताबहरू जो चर्मपत्रहरू हुन ल्याइदिनु। ती अत्यन्त आवश्यकीय छन्।

^{१४}धातुकार अलेकज्याण्डरले मलाई अत्यन्त क्षति गरेको छ। प्रभुले उसलाई योग्य दण्ड दिनु हुनेछ। ^{१५}तिमी पनि सतर्क बस जसद्वारा उसले तिमीलाई क्षति पुर्याउन नसकोस्। हाम्रो शिक्षाको उसले तीव्र विरोध गरेको छ।

^{१६}पहिलो सुनवाइमा मलाई आफ्नो बचाउ गर्नु भनियो मलाई समर्थन दिने त्यहाँ कोही थिएन। प्रत्येकले मलाई छोडे। म प्रार्थना गर्छु कि परमेश्वरले तिनीहरूलाई क्षमा गर्नेछन्। ^{१७}तर प्रभु मेरो साथ हुनुहुन्थ्यो। उहाँले मलाई शक्तिवान तुल्याउनु भयो जसद्वारा मैले अयहूदीहरूलाई सुसमाचार व्याख्या गर्न सकेँ। प्रभु चाहनुहुन्थ्यो कि सबै अयहूदीहरूले सुसमाचार सुन्नु पर्छ। म सिंहको मुखबाट उम्किँँ। ^{१८}यदि कसैले मलाई क्षति गर्न खोजे, प्रभुले मलाई उद्धार गर्नु हुनेछ। उहाँले मलाई बचाउनु हुने छ अनि आफ्नो स्वर्गीय राज्यमा ल्याउनु हुनेछ। उहाँको महिमा सदा सर्वदा रहि रहोस्। आमिन।

अन्तिम अभिवादन

^{१९}प्रिस्किला र अक्वीलाको साथै ओन्सिफरसको सबै परिवारलाई प्रणाम छ। ^{२०}इरास्तस कोरिन्थमै बसे। अनि मैले त्रोफिमसलाई मिलेतसमा छोडिराखे। उ अलि विसच्चो थियो। ^{२१}शीत ऋतुभन्दा अघि नै मकहाँ आउने सक्दो कोशिश गर्नु।

युबलसले तिमीलाई नमस्कार पठाउँदै छ। पुडेन्स, लिन्स, क्लोदिया अनि यहाँ भएका समस्त दाजु-भाइ, दिदी-बहिनीहरूले आफ्ना प्रणाम पठाउँदै छन्।

^{२२}परमेश्वर तिम्रो आत्मा साथ रहून्। तिम्रो साथ अनुग्रह रहोस्।

तीतसलाई पावलको पत्र

१ परमेश्वरको सेवक र येशू ख्रीष्टका प्रेरित पावलको प्रणाम। परमेश्वरले छानेका मानिसहरूको विश्वासलाई सहायता गर्नु अनि मानिसहरूलाई सत्य बताउनुको निम्ति मलाई पठाइएको हो। परमेश्वरको सेवा कसरी गर्ने त्यो सत्यले मानिसलाई सिकाउँछ। त्यो विश्वास र त्यो ज्ञान अनन्त जीवनको हाम्रो आशाबाट उत्पन्न हुन्छ। त्यो जीवन दिने वचन परमेश्वरले हामीलाई अनादि कालमै दिएका हुन्-परमेश्वर कहिल्यै भूटो बोल्दैनन्।^३ ठीक समयमा परमेश्वरले संसारलाई त्यो जीवन बारे जान्न दिनु भयो। परमेश्वरले त्यसलाई प्रचारद्वारा जान्न दिनु भयो। त्यो काम परमेश्वरले मलाई सुम्पनु भयो। मैले त्यो हाम्रो मुक्तिदाता परमेश्वरको आदेशमा प्रचार गरें।

^४तीतसलाई प्रणाम। हाम्रो साझा विश्वासमा तिमी मेरा साँचो छोरा हो।

पिता परमेश्वर र हाम्रा मुक्तिदाता ख्रीष्ट येशूबाट शान्ति र अनुग्रह होस्।

क्रेटमा तितसको काम

^५मैले तिमीलाई क्रेटमा यसकारणले छोडें कि त्यहाँ बाँकीरहेको काम पूर्ण होस्। अनि हरेक शहरमा धर्मगुरुहरूलाई पनि नियुक्त गर्नु भनी मैले छाडें।^६ धर्मगुरु यस्तो मानिस हुनुपर्छ जो गलत जीवन बिताइरहेको अभियुक्त नहोस्। उसको एउटै मात्र पत्नी हुनु पर्छ। उसका केटाकेटीहरू विश्वासी हुनु पर्छ, असभ्य जीवन बाँचेको वा आज्ञाकारी नभएको अभियुक्त होइन।^७ धर्मगुरुको कार्य परमेश्वर प्रतिको कामको ख्याल राख्नु हो। यसर्थ कुनै गलत कर्मको निम्ति उनी अभियुक्त हुनु हुँदैन। उ घमण्डी अनि स्वार्थी हुनु हुँदैन वा भड्कने हुनु हुँदैन। उ पियङ्कड हुनु हुँदैन। उ झगडाल अनि ठगेर धनी हुने आकांक्षा भएको हुनु हुँदैन।^८ धर्मगुरुले मानिसहरूलाई आफ्ना घरमा लगेर सहायता गर्नु पर्छ। उसले जे असल छ त्यसलाई प्रेम गर्नु पर्छ,

ज्ञानी हुनुपर्छ, सही अनि पवित्र जीवन जिउनु पर्छ। उसित आत्म संयम हुनुपर्छ।^९ धर्मगुरुले हामीले सिकाएको सत्य विश्वासपूर्वक मान्नु पर्छ। उ, सही अनि सत्य शिक्षाको उपयोगद्वारा मानिसहरूलाई सहायता गर्न समर्थ हुनुपर्छ अनि मानिसहरू जो सत्य शिक्षाको विरुद्ध छन् तिनीहरू गलत छन् भनी प्रमाणित गर्नु समर्थ हुनुपर्छ।

^{१०} आज्ञापालन नगर्ने धेरै छन्। तिनीहरू व्यर्थका कुराहरू गर्छन् अनि मानिसहरूलाई गलत तरिकाले अगुवाई गर्छन्। म विशेष गरी तिनीहरूका बारेमा कुरा गर्दछु जो यहूदीमतबाट बाहिर भएका छन्। धर्मगुरुले मानिसहरू भूल्मा छन् भनी देखाउन पर्छ अनि तिनीहरूलाई यस्ता व्यर्थका कुराबाट रोक्नु पर्छ।^{११} तिनीहरूले नसिकाउनु पर्ने कुराहरू सिकाएर त्यस्ता मानिसहरूले पूरै परिवारहरूलाई बिगारिरहेका छन्। खालि मानिसहरूलाई ठगुनु अनि पैसा कमाउनु मात्र तिनीहरू त्यस्तो शिक्षा दिन्छन्।^{१२} तिनीहरूका आफ्नै एकजना देशवासी जो तिनीहरूका अगमवक्ताले भने, “क्रेटका मानिसहरू सधैं झूटो बोल्छन्। ती जङ्गली पशुहरू जस्तै छन् अनि तिनीहरू अल्छे छन्, तिनीहरूले कसरी खानु त्यो मात्र जानेका छन्।”^{१३} अगमवक्ताले भनेका ती कुराहरू ठीक हुन्, यसर्थ तिमीले तिनीहरूलाई देखाउनु पर्छ कि तिनी गलत छन्। तिमी तिनीहरूसित कठोर बन्नुपर्छ जसमा कि तिनीहरूले सत्य विश्वास अनुसरण गर्नेछन्।^{१४} तब तिनीहरूले यहूदी कथाहरू सुन्ने अनि ती मानिसहरूका आदेश मान्ने छैनन् जसले सत्यलाई तुच्छ सम्भन्छन्।^{१५} शुद्ध हृदय हुनेहरूलाई सबै कुरा शुद्ध छन्। तर तिनीहरूका निम्ति, जो पापद्वारा प्रदुषित अनि अविश्वासीहरूको निम्ति केही पनि शुद्ध छैन। साँच्चै, तिनीहरूको विचारै खराब भइसकेको छ अनि उचित के हो त्यो चिन्ने तिनीहरूको शक्ति नष्ट भइसकेको छ।^{१६} तिनीहरू परमेश्वरलाई जान्दछौं भनेर दावी गर्छन्, तर तिनीहरूको कर्मद्वारा यो स्पष्ट हुन्छ कि

तिनीहरू उहाँलाई मान्दैनन्। तिनीहरू भयंकर मानिसहरू हुन्, तिनीहरू अनाज्ञाकारी छन् अनि तिनीहरू कुनै किसिमको राम्रो कामको निमित्त लायकका छैनन्।

साँचो शिक्षाको अनुसरण गर्नु

२ तर, तिमीले मानिसहरूलाई साँचो शिक्षाको अनुसरण गर्न तिनीहरूले के-के गर्नु पर्छ त्यो बताउनु पर्छ।^१ पाका मानिसहरूलाई आत्म संयमी, गंभीर र ज्ञानी बन्ने कुरा सिकाऊ। तिनीहरू विश्वासमा, प्रेममा र धैर्यमा दृढ़ बन्नुपर्छ।

^२बूढ्छ स्त्रीहरूलाई पनि आफ्ना जीवन मार्गमा पवित्र बन्न सिकाऊ। तिनीहरूले अर्काका विरुद्ध कुरा गर्नु हुँदैन भनी अनि ज्यादा दाखरस पिउने बानी गर्नु हुँदैन। ती स्त्रीहरूको लागि के राम्रो हुन्छ त्यो सिकाऊ।^३ त्यही प्रकारले तिनीहरूले जवान स्त्रीहरूलाई आफ्ना पति र बालकहरूलाई माया गर्न सिकाउनु पर्छ।^४ तिनीहरूलाई बुद्धिमानी र पवित्र हुन, आफ्नो घरको ख्याल राख्नु, आफ्ना पतिहरू प्रति दयालु अनि आज्ञाकारी हुनु भनी सिकाऊनै पर्छ। यस्तो स्थितिमा परमेश्वरले हामीलाई दिनु भएको शिक्षाको बारेमा कुनै आलोचना हुने छैन।

^५त्यसरी नै नवयुवाहरूलाई ज्ञानी बन्ने उत्साह दिनु।^६ ती नवयुवाहरूका निमित्त हरेक कुरामा असल-असल काम गर्दै तिमी एक उदाहरण बन्नु पर्छ। जब तिमी तिनीहरूलाई सिकाउँछौं इमान्दार अनि गम्भीर बन।^७ जब तिमी सत्य बोल्यौ, यस्तो प्रकारले बोल, जसमा कि कसैले तिमी आलोचना गर्ने छैन अनि तब तिमी विरोधमा हुने कुनै मानिस आफै लज्जित भएको अनुभव गर्ने छन्। किन कि हाम्रो विरोधमा बोल्ने उसित केही हुनेछैन।

^८अनि यी कुराहरू दासहरूलाई पनि भन। तिनीहरूले सधैं आफ्ना मालिकहरूको आज्ञा पालन गर्नु; तिनीहरूले आफ्ना मालिकहरूलाई खुशी राख्ने कोशिश गर्नु, तिनीहरूले आफ्ना मालिकहरूसित तर्क गर्नु हुँदैन,^९ तिनीहरूले मालिकको कुनै कुरा चोरी गर्नु हुँदैन अनि आफ्ना मालिकले तिनीहरूमाथि पूर्ण विश्वास गर्न सक्छन् भनेर देखाउनु पर्छ। यदि दासहरूले यस्तो गरे तिनीहरूका प्रत्येक कामले हाम्रा मुक्तिदाता परमेश्वरको शिक्षा राम्रो रहेछ भन्ने प्रमाण गर्नेछ।

^{१०}हामी यसरी जिउनु पर्छ किन कि परमेश्वरको अनुग्रह हामी कहाँ पुगेको छ। त्यो दयाले हरेकलाई

बचाउनुसक्छ। अनि त्यो दया हामीलाई दिइएको छ।^{११} त्यही अनुग्रहले हामीलाई परमेश्वरको विरुद्ध न बाँच्नु भन्ने सिकाउँछ अनि संसारले चाहेको जस्तो कुकर्म गर्नबाट हामीलाई रोक्छ। त्यो अनुग्रहले हामीलाई पृथ्वीमा ज्ञानी अनि सही तरिकाले हाम्रो जीवन जिउन सिकाउँछ जसले हामी परमेश्वरको सेवा गर्छौं भन्ने देखाउँछ।^{१२} हाम्रा परम परमेश्वर र मुक्तिदाता येशू ख्रीष्टको आगमनलाई परिर्खा हामीले हाम्रो जीवन यसरी नै बाँच्नुपर्छ। उहाँ हाम्रा महान आशा हुनुहुन्छ, उहाँ आफ्ना महिमा सहित आउनु हुनेछ।^{१३} उहाँले स्वयंलाई जम्मै दुष्ट्याउँबाट हामीलाई मुक्ति दिनु समर्पण गर्नु भयो। हामीलाई केवल उहाँका मानिस तुल्याउन अनि जो सदैव असल कुराहरू गर्नु उत्सुक रहने तुल्याउन उहाँले प्राण त्याग्नु भयो।

^{१४}यी कुराहरू मानिसहरूलाई भन। तिमी पूर्ण अधिकार छ। यसकारण मानिसहरूलाई सुदृढ़ तुल्याउन अनि तिनीहरूले के गर्नु पर्छ भनी तिनीहरूलाई भन्न त्यो अधिकार प्रयोग गर। अनि सावधान बन कि कसैले पनि तिमीलाई महत्वहीन संझेर त्यस्तै व्यवहार नगरून्।

जिउने असल तरिका

३ मानिसहरूलाई यी कुरा गर्नु नभुल्नु, भनी भन; शासक र सरकारी अगुवाहरूका अधिकारमा रहनु, ती अधिकारीहरूको आज्ञा पालन गर्नु अनि सबै किसिमका राम्रो कामको निमित्त तयार बस्नु;^१ कसैको विरुद्ध नराम्रो कुरा नगर्नु; अरूहरूसित शान्तिले बस्नु, अन्य मानिसहरू प्रति सहनशील अनि अति भद्र बन्नु। विश्वासीहरूलाई सबै मानिसहरूसित यस्तो गर्नु भनी भन।

^२अधि-अधि हामी मूर्ख थियौं। हामीले आज्ञा पालन गरेनौं, हामी गलत थियौं अनि आफ्ना शरीरका वश थियौं, जसले नराम्रा कुरा गर्न चाहन्थे। हामीले दुष्टता अनि इर्ष्याको जीवन बाँच्यौं। मानिसहरूले घृणा गरेको जीवन बाँच्दै थियौं अनि हामीले तिनीहरूलाई घृणा गर्छौं।^३ तर हाम्रा मुक्तिदाता परमेश्वरले मानिसहरूको लागि उहाँको दया अनि उहाँको प्रेम हामीलाई जनाउनु भयो।^४ उहाँले हामीलाई आफ्नो दयाद्वारा नै बचाउनु भयो- परमेश्वर प्रति सही हुन्छौं भनी हामीले गरेका असल कामको कारणले होइन। उहाँले हामीलाई धोएर बचाउनु भयो जसले हामीलाई नयाँ मानिस तुल्यायो।

उहाँले हामीलाई पवित्र आत्माद्वारा नयाँ तुल्याएर हामीलाई बचाउनु भयो। ^६परमेश्वरले त्यो पवित्र आत्मा हाम्रा मुक्तिदाता येशू ख्रीष्टद्वारा हामीमाथि पूर्णरूपले खन्याउनु भयो। ^७उनको अनुग्रहले हामी धर्मी ठहरियौं। अनि परमेश्वरले हामीलाई अनन्त जीवन प्राप्त गर्न आत्मा दिनुभयो। हामी त्यसैको आशामा थियौं। ^८त्यो शिक्षा साँचो हो।

अनि म चाहन्छु कि मानिसहरूले यी कुराहरू बुझ्नु पर्छ भनी निश्चित गर। तब परमेश्वरका मानिसहरूले तिनीहरूको जीवनमा असल कार्य गर्न तिनीहरू स्वयंलाई अर्पण गर्ने छन्। यी कुरा असल छन् अनि यी कुराहरूले मानिसहरूलाई असल बन्मा सहयोग दिनेछ।

^९मूर्खतापूर्ण बहस गर्ने, वंशावली कथाहरू भन्ने, व्यवस्थाले सिकाउने कुराहरू बारे तर्क गर्नेहरूबाट अलग बस। यस्ता निरर्थक कुराहरूले कसैलाई लाभ गर्दैन। ^{१०}यदि कसैले तर्क गर्न चाहे, उसलाई चेतावनी देऊ। यदि अझै पनि तर्क गरिरहे उसलाई फेरि चेतावनी देऊ अनि अब पनि तर्क गरिरहे त्यो उसैलाई छाडिदेऊ। ^{११}यस श्रेणीको व्यक्ति नराम्रो अनि पापी हुन् भनी

तिमीले जान्नु पर्छ। उसको पापले उ गलत छ भन्ने प्रमाण दिन्छ।

याद गर्नुपर्ने कुराहरू

^{१२}अर्तिमास र टाइकिक्सलाई म तिमी भएकहाँ पठाउँदछु। तिनीहरूलाई पठाएपछि निकोपोलिसमा म सँग मिल्ने तिमी सक्दो कोशिश गर। यो ठण्डा मैले त्यहाँ बिताउने निश्चय गरेको छु। ^{१३}क्कील जीम्स र अपोल्लसले आफ्ना यात्रा यहाँदिखि जािराखने छन्। तिनीहरूको यात्राका निमित्त तिमीले जतिसक्छौ तिनीहरूलाई सघाऊ। तिनीहरूलाई चाहिने सबै थोकको व्यवस्था होस्। ^{१४}असल काम गरेर अनि आवश्यक परेकाहरूलाई सहायता गरेर आफ्नो जीवन जिउने तरिका हाम्रा मानिसहरूले सिक्नुपर्छ। जब तिनीहरू त्यसो गर्छन् तब तिनीहरूको जीवन फलहीन हुनेछ।

^{१५}ती सबै जो मसित छन् तिमीलाई प्रणाम जनाएका छन्। त्यहाँका ती मानिसहरू सबैलाई जो विश्वासमा प्रेम गर्छन्, हाम्रो प्रणाम छ।

तिमीहरू सबै प्रति परमेश्वरबाट अनुग्रह रहोस्।

फिलेमोनलाई पावलको पत्र

ख्रीष्ट येशूको एक कैदी पावल र हाम्रो भाइ तिमीथीबाट

हाम्रा प्रिय बन्धु तथा सहकर्मी फिलेमोनलाई अभिवादन। साथै हाम्री बहिनी अप्पियालाई, सहकर्मी अर्खिप्पसलाई र तिम्रा घरमा भेला हुने मण्डलीलाई पनि!

परमेश्वर हाम्रा पिता अनि प्रभु येशू ख्रीष्टबाट अनुग्रह अनि शान्ति तिमीहरू साथ रहोस्।

फिलेमोनको प्रेम र विश्वास

आफ्नो प्रार्थनामा म तिमीलाई सम्झन्छु र तिम्रो निम्ति म सधैं मेरो परमेश्वरलाई धन्यवाद चढाउँछु। परमेश्वरका पवित्र मानिसहरू प्रति तिम्रो प्रेम र प्रभु येशूमा तिम्रो विश्वासको कुरा म सुन्छु। म प्रार्थना गर्छु कि तिमीले हामीसित सहभोग गरेको विश्वासले ख्रीष्टमा भएको हाम्रा हरेक असल कुरो गहनपूर्वक बुझ्नमा तिमीलाई सहायता दिनेछ। मेरा भाइ! तिमीले परमेश्वरका मानिसहरूलाई प्रेम गर्छौ अनि तिनीहरूलाई प्रफुल्लित तुल्यायौ। यसले मलाई आनन्द अनि सुविस्था प्रदान गरेको छ।

ओनेसिमसलाई एक भाइको रूपमा स्वीकार गर

तिमीले केही गर्नु छ। ख्रीष्ट प्रति भएको मेरो अधिकारको कारणले म तिमीलाई यसो गर भन्न सक्छु। तर मैले तिमीलाई आदेश दिएको होइन, केवल प्रेमको नाउँमा म तिमीलाई निवेदन गर्दछु। म पावल हुँ अनि अहिले म बुद्ध मानिस हुँ अनि ख्रीष्ट येशूको लागि बन्दी छु। म मेरो छोरो ओनेसिमसको बारेमा निवेदन गरिरहेछु। म कारागारमा छँदा उ मेरो छोरो बन्यो। बितेका दिनहरूमा उ तिम्रो लागि विकामे थियो। तर वर्तमान समयमा तिमी र म दुवैको लागि उ उपयोगी व्यक्ति भएको छ।

^{१३}म उसलाई फेरि तिमीकहाँ मेरो हृदयसितै पठाउँदैछु। ^{१३}म कारागारमा रहेको बेला मलाई सहायता गर्नका निम्ति म आफै उसलाई यहाँ सुसमाचारको निम्ति राख्न चाहन्थेँ। मलाई सहायता गरेर उसले तिम्रो सेवा गर्ने थियो। ^{१४}तर तिम्रो सम्मति नलिई म केही गर्न चाहँदैन। त्यसो हुँदा तिमीले मेरो निम्ति गर्ने असल कार्य तिमीले स्वयं गर्न चाहेको हुनेछौ अनि मैले कर लाएको हुने छैन।

^{१५}ओनेसिमस तिमीसित केही समयको लागि छुट्टिएको थियो। यसो भएको हुन सक्छ कि त्यसलाई तिमीले सदाको निम्ति फिर्ता पाउने छौ। ^{१६}अभ्र एक दासको रूपमा होइन, तर दास भन्दा अधिक अनि एक प्रिय भाइको रूपमा ग्रहण गर। म उसलाई खुबै माया गर्छु। तर तिमीले उसलाई अझ बेसी माया गर्ने छौ। तिमीले उसलाई एउटा व्यक्तिको रूपमा अनि प्रभुमा भाइको रूपमा पनि माया गर्ने छौ।

^{१७}यसर्थ यदि मलाई साथी भनेर स्वागत गर्छौ भने ओनेसिमसलाई पनि स्वागत गर। मलाई स्वीकार गरे जस्तै उसलाई स्वीकार गर। ^{१८}ओनेसिमसले तिमीसित केही भूल गरेछ भने मलाई दोष्याऊ। यदि उसले केही तिर्नु परे मलाई तिर्न लगाऊ। ^{१९}म पावल हुँ। यो म मेरो आफ्नै हातले लेख्दैछु। यदि ओनेसिमसले केही बाँकी तिर्नु छ भने त्यो म तिर्छु। आफ्नो जीवनको लागि तिमी मेरो कति ऋणी छौ त्यस बारे म केही भन्न चाहँदैन। ^{२०}हो, मेरा भाइ, प्रभुका निम्ति मेरो लागि केही गरिदेऊ। ख्रीष्टमा मेरो हृदय शान्त गराऊ। ^{२१}तिमीले मेरो आशा पुरा गर्ने छौ भने पूर्ण विश्वासमा म यो पत्र लेख्दैछु। म जान्दछु तिमीले मैले भनेको भन्दा अधिक गर्नेछौ।

^{२२}ध्या गरी मलाई बस्नको लागि एउटा कोठा को व्यवस्था गरीदेऊ। म आशा गर्छु कि परमेश्वरले तिम्रो प्रार्थना सुन्नेछन् अनि म तिमी कहाँ आउन सक्ने छु।

अन्तिम अभिवादन

^{२३}भरो साथी इपाफ्रास पनि ख्रीष्ट येशूको निम्ति म
सित बन्दी छ। उसले तिमीलाई अभिवादन पठाउँछ।
^{२४}अनि मर्कूस, अरिस्तार्खस, डेमास र लूकाले पनि

तिमीलाई अभिवादन गर्न म सँग एक साथ छन्। यी
सबै मैसित काम गर्दछन्।
^{२५}हाम्रा प्रभु येशू ख्रीष्टको अनुग्रह तिमी आत्मासित
रहोस्। अमिन।

हिब्रूहरूको निम्ति पत्र

परमेश्वर आफ्ना पुत्रद्वारा बोल्नु भयो

१ अघि-अघि परमेश्वर हाम्रा पुर्खाहरूलाई अगमवक्ताहरूद्वारा बोल्नुहुन्थ्यो। परमेश्वर धेरै पटक धेरै प्रकारले बोल्नुभयो।^२ अनि अब यी आखिरी दिनहरूमा परमेश्वर हामीलाई आफ्ना पुत्रद्वारा बोल्नुभएको छ। उहाँले आफ्ना पुत्रद्वारा यो संसार बनाउनु भयो अनि उहाँले आफ्ना पुत्रलाई सबैकुराको आफ्ना उत्तराधिकारी बनाउनुभयो।^३ पुत्रले परमेश्वरको महिमा प्रतिबिम्बित गर्नुहुन्छ। उहाँ परमेश्वरको स्वभावको पूर्ण प्रतिरूप हुनुहुन्छ। उहाँले हरेक कुरालाई आफ्नो शक्तिशाली आदेशको अधीनमा राख्नुहुन्छ। उहाँले मानिसलाई उनीहरूको पापहरू देखि स्वच्छ तुल्याउनु भयो र स्वर्गमा परमेश्वरको दाहिने हातपट्टि बस्नुभयो।^४ परमेश्वरले उहाँलाई एउटा नाउँ दिनुभयो जुन कुनै पनि स्वर्गदूतहरूको नाउँभन्दा उच्च छ। त्यसैले उहाँ स्वर्गदूतहरूभन्दा महान् हुनुहुन्छ।

^५ परमेश्वरले यी कुरा कुनै स्वर्गदूतहरूलाई भन्नुभएको थिएन:

“तिमी मेरा पुत्र हौ, आज म तिम्रा पिता बनेको छु।”

भजनसंग्रह २:७

उहाँले कुनै स्वर्गदूतलाई यो कुरो भन्नुभएन:

“म उनको पिता बन्नेछु र उनी मेरा पुत्र बनेछन्।”

२ शमूएल ७:१४

^६ अनि जब परमेश्वरले आफ्नो पहिलो पुत्रलाई* यस संसारमा विनाउनुहुन्छ, उहाँ भन्नुहुन्छ:

पहिलो पुत्र परमेश्वरका सन्तानहरूमा प्रथम र महत्वपूर्ण बच्चा।

“परमेश्वरका सारा स्वर्गदूतहरूले उहाँलाई आराधना गरून्।”

व्यवस्था ३२:४३

^७ स्वर्गदूतहरूको बारेमा परमेश्वर भन्नुहुन्छ,

“परमेश्वरले आफ्ना स्वर्गदूतहरूलाई वायु* जस्तो बनाउनुभयो, अनि आफ्ना सेवकहरूलाई आगोको ज्वाला जस्तो बनाउनुभयो।”

भजनसंग्रह १०४:४

^८ तर आफ्ना पुत्रको बारेमा परमेश्वरले भन्नुभयो:

“तिम्रा हे परमेश्वर, तपाईंको सिंहासन सदा सर्वदा रहिरहने छ समुचित न्यायपूर्वक तपाईंले आफ्नो राज्य चलाउनुहुनेछ।

^९ तपाईं धार्मिकतालाई प्रेम गर्नुहुन्छ अनि अधार्मिकतालाई घृणा गर्नुहुन्छ त्यसैले, हे परमेश्वर, तपाईंका परमेश्वरले तपाईंलाई तपाईंको संगीहरूलाई दिएको भन्दा महान आनन्द दिनु भएको छ।”

भजनसंग्रह ४५:६-७

^{१०} परमेश्वर अबै भन्नुहुन्छ:

“हे प्रभु, आदिमा तपाईंले धरतीको जग बसाउनुभयो अनि आकाशमण्डल तपाईंका हातका कामहरू हुन्।

^{११} “यी सब विनाश भएर जाने छन् तर तपाईं सदाकाल रहिरहनु हुनेछ अनि सबै थोकहरू वस्त्र भै पुराना बन्ने छन्

वायु यसको अर्थ पनि “आत्माहरू” हुन सक्छ।

^{१२} तपाईं त्यसलाई पोशाकलाई भैं पट्ट्याउनु हुने छ। ती फेरि वस्त्र भैं बद्लिने छन्, तर तपाईं कहिल्यै बदलिनु हुने छैन। तपाईंको जीवनको अन्त कहिल्यै हुने छैन।”

भजनसंग्रह १०२:२५-२७

^{१३} अनि परमेश्वरले यो कुरो स्वर्गदूतलाई कहिल्यै भन्नुभएन:

“तपाईं मेरो दाहिनेहातपट्टि बस्नुहोस्, जबसम्म तपाईंका शत्रुहरूलाई तपाईंका पाउमा ल्याइदैनौं।”

भजनसंग्रह ११०:१

^{१४} सबै स्वर्गदूतहरू आत्मा हुन् जो परमेश्वरको सेवा गर्छन् अनि उद्धार पाउनेहरूको सहायता गर्न तिनीहरूलाई पठाइन्छन्।

हाम्रो उद्धार विधानभन्दा दूरो हो

२ यसकारण सिकाइएका कुराहरू अनुसरण गर्दा अभै धेरै होशियार हुनुपर्छ जसमा कि हामी सत्यको मार्गबाट नबहकियौं। ^१स्वर्गदूतहरूको मार्फत परमेश्वरले दिनुभएको शिक्षा साँचो हो भन्ने देखाइएको थियो। अनि जहिले पनि यहूदीहरूले त्यस शिक्षाको विरोध गरे अथवा त्यसको अनुसरण गरेनन् तिनीहरूले उचित दण्ड पाए। ^२हामीलाई दिइएको उद्धार धेरै महान् हो। यसर्थ यदि हामीले त्यस उद्धारको अवहेलना गर्छौं भने हामी दण्डबाट कसरी उम्कन सकौंला? उद्धारको बारेमा मानिसहरूलाई पहिले भन्नुहुने प्रभु नै हुनुहुन्थ्यो। अनि उहाँलाई सुन्ने मानिसहरूले उद्धार साँचो हो भन्ने कुरो हामीलाई प्रमाणित गरे। ^३परमेश्वरले पनि अचम्महरू, लक्षणहरू र विभिन्न किसिमका चमत्कारहरूले प्रमाणित गरिदिनुभयो। अनि पवित्र आत्माद्वारा मानिसहरूलाई उपहारहरू दिएर त्यो प्रमाणित गरिदिनुभयो। उहाँले ती उपहारहरू आफ्नो इच्छा अनुसार दिनुभयो।

मानिसहरूलाई बचाउन खीट मानिस जस्तै बन्नुभयो

^४आउन लागेको त्यो नयाँ संसारको शासक बन्न परमेश्वरले स्वर्गदूतहरूलाई छान्नुभएन। त्यो भविष्यको त्यो संसार हो जुन हामीले चर्चा गर्न लागेका छौं। ^५धर्मशास्त्रमा कहीं लेखिएको छ:

“तपाईंले किन मानिसलाई संभन्नु पर्छ? किन तपाईंले मानिसको पुत्रबारे सौँचु पर्छ? उ यति महत्वपूर्ण छ?

- ^७ छोटो अवधिको निमित्त तपाईंले उसलाई स्वर्गदूतहरूभन्दा निम्न बनाउनुभयो तपाईंले उहाँलाई मान र महिमाको मुकुट लगाइदिनुभयो।
^८ अनि सबैकुराहरू तपाईंले उसैको अधीनमा ल्याइदिनुभयो।”

भजनसंग्रह ८:४-६

परमेश्वरले “सबैकुरा उसैको अधीनमा ल्याई दिनुभयो” भन्ने भनाइले भन्दा उहाँको अधीनदेखि बाहिर केही रहेन भन्ने बुझिन्छ। तर हामी उहाँले सबैमाथि शासन गरेको देख्यौं। ^६केही कालको निमित्त येशू स्वर्गदूतहरूभन्दा निम्नको बनाइनुभएको थियो। तर अहिले हामी उहाँलाई मान र महिमाको मुकुट लगाउनु भएको देख्यौं किन कि उहाँले कष्ट भोग्नु भयो र क्रूसमा मर्नुभयो। किनभने परमेश्वरको अनुग्रहले येशूले प्रत्येक व्यक्तिको निमित्त मृत्युको अनुभव गर्नुभयो।

^{१०}परमेश्वर नै हुनुहुन्छ जसले आफ्नो महिमाको लागि सबैकुरा बनाउनुभयो। उहाँले आफ्नो महिमाको भागीदार बनाउन उहाँले धेरै छोराहरू चाहनुभयो। यसर्थ परमेश्वरले जे-जे गर्नु परेको थियो त्यही गर्नुभयो। परमेश्वरले उहाँलाई एक पूर्ण व्यक्ति बनाउनुभयो जसले सबैलाई मुक्तिर्तर्फ डोस्नुहुन्छ। परमेश्वरले उहाँको यातनाद्वारा येशूलाई पूर्ण बनाउनुभयो।

^{११}उनै एक जसले मानिसलाई पवित्र बनाउनुहुन्छ र ती पवित्र बनाएकाहरू एउटै परिवारबाट आएका छन्। यसकारण उहाँ तिनीहरूलाई आफ्ना दाजु-भाइहरू अनि दिदी-बहिनीहरू भन्न लजाउनु हुन्न। ^{१२}त्यसैले उहाँ भन्नुहुन्छ:

“हे परमेश्वर! तपाईंको बारेमा म आफ्ना भाइ-बहिनीहरूलाई भन्नेछु। तपाईंका सबै मानिसहरूका अधि म तपाईंको प्रशंसाको गीत गाँउनेछु।”

भजनसंग्रह २२:२२

^{१३}उहाँ यसो पनि भन्नुहुन्छ,

“म परमेश्वरमा भरोसा गर्छु।”

येशैया ८:१७

अनि उहाँ भन्नुहुन्छ,

“म यहाँ छु अनि मसित ती छोराछोरीहरू छन् जो परमेश्वरले मलाई दिनुभएको छ।”

येशैया ८:१८

१५ती छोराछोरीहरू भौतिक शरीरमा छन् जो मानिसहरू हुन्। अनि येशू पनि ती मानिसहरू जस्तै बन्नुभयो र तिनीहरूको जस्तै अनुभव बटुल्नु भयो। त्यसैकारण उहाँले मृत्युलाई अङ्गालेर त्यसलाई अर्थात् शैतानलाई नष्ट गर्नुभयो जससित मार्ने शक्ति छ। १५येशू ती मानिसहरू जस्तै बन्नुभयो र मर्नुभयो जसले गर्दा तिनीहरूलाई मुक्त गर्न सकून्। आफ्नो मृत्युको भयले गर्दा तिनीहरूले सारा जीवन कमाराले जस्तै बिताए। १६यो स्पष्ट छ कि, येशूले स्वर्गदूतहरूलाई होइन, तर अब्राहामका सन्तानहरूलाई सहायता गर्नुहुन्छ। १७यसैकारणले येशूले आफूलाई हरतरहले आफ्ना भाइ बहिनीहरू जस्तै बनाउनु आवश्यक थियो ता कि उहाँ परमेश्वरको सेवामा दयालु र विश्वस्त प्रधानपूजाहारी बन्नसकून् अनि यस प्रकारले मानिसहरूलाई पापहरूको क्षमा दिनसकून्। १८अनि अब येशूले ती मानिसहरूलाई सहायता गर्न सक्नु हुन्छ जो परीक्षित छन्। येशू तिनलाई सहायता गर्न समर्थ हुनुहुन्छ किन कि उहाँ आफैले कष्ट भोग्नु भयो र परीक्षित हुनुभयो।

मोशाभन्दा येशू महान हुनुहुन्छ

३ यसैले तिमीहरू सबैले येशूको बारेमा सोच्नुपर्छ। परमेश्वरले येशूलाई हामी भएकोमा पठाउनु भएको छ अनि उहाँ हाम्रा विश्वासका प्रधान पूजाहारी* हुनुहुन्छ जुन विश्वास हामीले राखेका छौं। मेरा पवित्र दाजु-भाइ, दिदी-बहिनीहरूलाई म भन्छु! तिमीहरू परमेश्वरबाट बोलाइएकाहरू हो। २परमेश्वरले येशूलाई हाम्रो माभ्रमा पठाउनुभयो अनि उहाँलाई प्रधान पूजाहारी बनाउनुभयो। येशू पनि मोशा जस्तै परमेश्वरप्रति विश्वासी हुनुहुन्थ्यो। मोशाले ती सबै कामहरू गर्नुभयो जुन परमेश्वरले आफ्ना घरमा गर्न चाहनु हुन्थ्यो। ३यदि कसैले घर बनाउँछ तब मानिसहरूले घरलाई भन्दा घर

प्रधान पूजाहारी परमेश्वरको मानिसहरूको लागि अति महत्वपूर्ण पूजाहारी।

बनाउनेलाई बड़ी आदर गर्छन्। त्यसै गरी मोशालाई भन्दा येशूलाई बढ्ता आदरको अधिकारी मान्नुपर्छ। ४हेरेक घर कुनै मानिसद्वारा बनाइन्छ। तर परमेश्वरले सबै थोक बनाउनुभयो। ५परमेश्वरको घरमा मोशा एउटा विश्वसनीय सेवक जस्तो हुनुहुन्थ्यो। उनले मानिसहरूलाई ती कुराहरू बताए जुन भविष्यमा परमेश्वरले बताउने छन्। ६तर परमेश्वर द्वारा संचालित घरमा ख्रीष्ट एउटा विश्वसनीय छोरो जस्तो हुनुहुन्छ। हामी विश्वासीहरू परमेश्वरको घर हौं। यदि हामी आफूमा भएको आशाप्रति निश्चित र गर्वित रहिरह्यौं भने हामी परमेश्वरकै घर हौं।

हामीले परमेश्वरको अनुसरण गरिरहनु पर्छ

७त्यसैकारण पवित्र आत्मा भन्नुहुन्छ:

“आज यदि तिमीहरूले परमेश्वरको आवाज सुन्यौं भने,

८ अतीतमा जस्तै तिमीहरू हठधर्मी नबन, जतिबेला तिमीहरूले परमेश्वरको विरोधमा विद्रोह गर्छौ। त्यसै बेला मरुभूमिमा परमेश्वरको परीक्षा लियौं।

९ चालिस वर्ष सम्म मरुभूमिमा मैले के के गरे त्यो तिम्रा मानिसहरूले देखे। तर तिनीहरूले मेरो धैर्यको परीक्षा लिए।

१० त्यसैले म तिनीहरूसित रिसाएँ र मैले भने: ‘तिनीहरूका विचार सँधै गलत छन् तिनीहरूले कहिल्यै मेरो बाटो बुझेनन्।’

११ त्यसैले म रिसाएँ र शपथ लिएँ कि ‘तिनीहरूले कहिल्यै प्रवेश पाउने छैनन् र मसित विश्रान्ति पाउने छैनन्।’”

भजनसंग्रह ६५:७-११

१२त्यसकारण दाजु-भाइहरू र दिदी-बहिनीहरू, होशियार रह जसमा कि तिमीहरूमा कोही पापी नहोऊ, विश्वासलाई अस्वीकार नगरोस् र जीवित परमेश्वरलाई नछोडोस्। १३तर हेरेक दिन एक-अर्काको उत्साह बढाऊ। “आज” नै यो गर। एक अर्काको सहायता गर जसमा कि कोही पाप र यसको कपटपूर्ण तरिकाले कोही पनि कठोर नबनोस्। १४हामी सबै ख्रीष्टका सहभागी छौं हामीले शुरुमा पाएको विश्वास अन्तसम्म थामिरह्यौं भने यो सत्य रहने छ। १५धर्मशास्त्रले भनेको छ:

“यदि आज तिमीहरूले परमेश्वरको आवाज सुन्दछौ भने, अतीतमा जस्तै हठधर्मी नबन, जतिबेला तिमीहरूले परमेश्वरको विरोधमा विद्रोह गरेका थियौ।”

भजनसंग्रह ६५:७-८

१६ती को थिए जसले परमेश्वरको आवाज सुने र उहाँको विरोधमा विद्रोह गरे? ती सबै मोशाद्वारा मिश्रबाट लिएकाहरू थिए। १७अनि परमेश्वरको संग चालीस वर्षसम्म रिसाउनुभएको थियो? परमेश्वर तिनैहरूसित रिसाउनुभएको थियो जसले पाप गरे र जो मरूभूमिमा मेरे। १८अनि परमेश्वरले कसका बारेमा शपथ खानुभएको थियो जो प्रवेश र विश्राम नपाउनेहरू थिए? परमेश्वरले तिनैका बारेमा भन्नुहुँदैथ्यो जसले उहाँको आज्ञा मानेनन्। १९यसकारण हामी बुझ्छौ कि अविश्वासको कारणले ती मानिसहरूलाई प्रवेश र परमेश्वरको विश्राम निषिद्ध थियो।

४ परमेश्वरले तिनीहरूलाई दिएको प्रतिज्ञा हामीलाई अभै पनि हो। त्यो प्रतिज्ञा यो हो कि हामी प्रवेश गर्न र परमेश्वरको विश्राम लिन सकौं। हामी सतर्क हुनुपर्छ कि हामीले त्यो प्रतिज्ञा पाउन चुक्नु हुँदैन। २जस्तो तिनीहरूलाई मानियो त्यस्तै प्रकारले बाँच्ने उपाय हामीलाई पनि बताइएको छ। तर तिनीहरूले सुनेको उपदेशले तिनीहरूलाई सहायता गरेन। तिनीहरूले उपदेश त सुने तर विश्वाससित ग्रहण गरेनन्। ३हामी विश्वासीहरू परमेश्वरको विश्राममा प्रवेश पाउँछौं। जस्तो परमेश्वरले नै भन्नुभयो:

“म रिसाएँ र प्रतिज्ञा लिएँ कि “तिनीहरूले कहिल्यै प्रवेश गर्ने छैनन् र मेरो विश्रान्ति पाउने छैनन्।”

भजनसंग्रह ६५:११

परमेश्वरले यसो भन्नुभयो। तर परमेश्वरले यस संसारको सृष्टि गर्नुभएपछि उहाँले आफ्नो काम समाप्त गर्नु भयो। ४धर्मशास्त्रमा कहाँ परमेश्वरले सातौँ दिनको कुरा गर्नुभएको छ: “अनि सातौँ दिनमा परमेश्वरले आफ्नो सबै कामहरूबाट विश्राम लिनुभयो।”* ५उपरोक्त अंशमा यो पनि भनिएको छ, “ती मानिसहरू मेरो विश्राममा पस्न पाउने छैनन्।”

“अनि सातौँ ... लिनुभयो” उत्पत्ति २:२।

६यो अभै सत्य छ कि कतिपय मानिसहरूले प्रवेश गर्नेछन् र परमेश्वरको विश्राम पाउने छन्। तर ती मानिसहरू जसले पहिले मुक्तिको उपाय सुने त्यहाँ पस्न योग्यको थिएनन् किन कि तिनीहरूले आज्ञा मानेनन्। ७यसकारण परमेश्वरले अर्कै विशेष दिनको योजना गर्नुभयो। त्यसलाई “आज” भनियो। दाऊदद्वारा परमेश्वरले त्यस दिन बारे धेरैपछि बताउनुभयो। हामीले त्यो धर्मशास्त्र अधि नै उपयोग गर्छौं।

“यदि तिमीहरूले परमेश्वरको आवाज आज सुन्यौ भने, अतीतमा जस्तै हठधर्मी नबन।”

भजनसंग्रह ६५:७-८

८हामी जान्दछौं यहाँशूले पनि मानिसहरूलाई विश्रामतिर डोखाएनन्। हामी यो बुझ्छौ किन कि परमेश्वरले पछिबाट अर्को विश्रामको दिन बताउनुभयो। ९यसले देखाउँछ कि परमेश्वरका मानिसहरूलाई सातौँ दिनको विश्राम अझै आउँदछ। १०आफ्नो काम सकेर परमेश्वरले विश्राम लिनुभयो। यसकारण जसले प्रवेश गर्छ र परमेश्वरको विश्राम पाउँछ उसले परमेश्वरले गरिसक्नु भए जस्तै आफ्नो काम गरिसकेको हुन्छ। ११समर्थ हामी पनि परमेश्वरको विश्राममा प्रवेश गर्ने सक्दो कोशिश गरौं। हामीले सक्दो कोशिश गर्नुपर्छ ता कि परमेश्वरको आज्ञा नमान्नेहरूको नमूना बनेर हामी नष्ट नहोऔं।

१२परमेश्वरको वचन जीवित छ र क्रियाशील छ। उहाँको वचन कुनै दुईधारे तरवारभन्दा धारिलो छ। परमेश्वरको वचनले हामीलाई गहिरो गरी काट्छ। यसले आत्मा र प्राण, जोडिएको ठाउँमा काट्छ। यसले जोर्नी र हड्डीसमेत काट्छ। यसले मित्री भाव र विचारसम्म जाँच्छ। १३संसारको कुनै थोक परमेश्वरबाट लुकाउन सकिदैन। उहाँ सबकुछ स्पष्ट देख्नुहुन्छ। हरेक कुरा उहाँ अधि उदांगो छ। अनि उहाँलाई हामीले हाम्रो जीवनको लेखाजोखा बुझाउनुपर्छ।

परमेश्वरको अधि उभिन येशूले सहायता गर्नुहुन्छ

१४हाम्रोमा महा प्रधान पूजाहारी छन् जो स्वर्गको परमेश्वरकहाँ जानुभएको छ। उहाँ परमेश्वरका पुत्र, येशू हुनुहुन्छ। यसर्थ, हामीले स्वीकार गरेको विश्वासमा दृढ रहौं। १५हाम्रा प्रधान पूजाहारी, येशू हुनुहुन्छ जो

हाम्रा कमजोरीहरूमा बुझ्न समर्थ हुनुहुन्छ। जब येशू यस संसारमा हुनुहुन्थ्यो उहाँ हरेक कुरामा परीक्षित हुनुभयो जसरी हामी परीक्षित छौं, तर उहाँले कहिल्यै पाप गर्नु भएन। ^{१६}येशू हाम्रा प्रधान पूजाहारी हुनुभएकोले परमेश्वरको अनुग्रहको सिंहासनअधि उभिन होमीलाई स्वतंत्रता छ। त्यहाँ हामी सहायताको निमित्त करुणा र अनुग्रह पाउँछौं जब ती चाहन्छौं।

५ कुनै पनि यहूदी प्रधान पूजाहारी मानिसहरू माभ्रबाट छानिएका हुन्छन्। मानिसहरूले परमेश्वरलाई गर्न पर्ने कुराहरू गर्न सघाउनु उहाँ नियुक्त हुनुभएको छ। पापको प्रायश्चित्तमा ती प्रधान पूजाहारीले परमेश्वरको अधि भेटीहरू र बलीहरू चढाउने पर्छ। ^३प्रधान पूजाहारी स्वयं सबै मानिसहरू जस्तै कमजोर हुन्छन्। त्यसैकारण बुझ्न नसक्नेहरूसित र गलत काम गर्नेहरूसित उनी नम्र बन्न सक्छन्। ^३प्रधान पूजाहारीले मानिसहरूका पापकोलागि बली चढाउँछन् तर उनी स्वयं कमजोर व्यक्ति भएकाले आफ्नै पापको लागि पनि बली चढाउनु पर्छ।

^४प्रधान पूजाहारी हुनु सम्मानको कुरा हो। तर यस कामको निमित्त आफूले आफैलाई कसैले छान्दैनन्। हारून्लाई* जस्तो, परमेश्वरले छान्नु पर्छ। ^५उसै गरी ख्रीष्टले प्रधान पूजाहारी हुनलाई अनि त्यसको महिमा पाउनलाई आफैलाई छान्नु भएन। तर परमेश्वरले उहाँलाई छान्नुभयो। परमेश्वरले ख्रीष्टलाई भन्नुभयो:

“तिमी मेरा पुत्र हौं आजदेखि म तिम्ना पिता भएँ।”

भजनसंग्रह २:७

^६अनि धर्मशास्त्रको अर्को भागमा उहाँले भन्नुभयो:

“मल्कीसेदेक जस्तो तिमी सदा सदाको लागि पूजाहारी बन्ने छौं।”

भजनसंग्रह ११०:४

^७जब ख्रीष्ट संसारमा हुनुहुन्थ्यो उहाँले परमेश्वरलाई प्रार्थना गर्नुभयो र सहायता माग्नुभयो। त्यहाँ एकैजना मात्र हुनुहुन्थ्यो जसले उहाँलाई मृत्युबाट बचाउनु सक्नुहुन्थ्यो र येशूले आँसु र आर्तनाद सहित प्रार्थना गर्नुभयो। येशू

नम्र र आज्ञाकारी हुनुहुन्थ्यो, त्यसैले परमेश्वरले उहाँको प्रार्थनाको उत्तर दिनुभयो। ^८येशू परमेश्वरका पुत्र हुनुहुन्थ्यो तर उहाँले कष्ट भोग्नुभयो र त्यसबाट उहाँले आज्ञाकारी बन्न सिक्नुभयो। ^९तब नै येशू पूर्ण बनाइनुभयो अनि उहाँको आज्ञा मान्नेहरू सबैको निमित्त अनन्त मुक्तिको स्रोत बन्नुभयो। ^{१०}अनि परमेश्वरले मल्कीसेदेकलाई जस्तै येशूलाई प्रधान पूजाहारी बनाउनुभयो।

पतनको विरुद्ध चेतानी

^{११}हामीले यसबारे तिमीहरूलाई धेरै कुरा भन्नुछ। तर तिमीहरूले सिक्ने इच्छा गरेनौं तिमीहरूलाई यो बुझाउन खुबै कठिन भएको छ। ^{१२}वास्तवमा यस बेलासम्म ता तिमीहरू शिक्षा दिने बनिस्वन्तु पर्ने थियो। अबै पनि तिमीहरूलाई कसैले परमेश्वरका शिक्षाको पहिलो पाठ सिकाउनु आवश्यक भएको छ। तिमीहरूलाई त अबै दूध नै चाहिएको छ, ठोस आहार होइन। ^{१३}दूध खाने अझपनि नानी नै हुन्छ अनि त्यसले उचित शिक्षाबारे केही जान्दैन। ^{१४}तर ठोस आहार त परिपक्वहरूको लागि हो। जसले आफ्ना आत्मिक इन्द्रियहरूलाई असल र खराबबीचको भिन्नता छुट्ट्याउन निरन्तर अभ्यास गरेका छन्।

६ यसकारण अब हामीले ख्रीष्टबारेको प्रारंभिक पाठहरू छोड्नु पर्छ र पूर्णतातिर जानुपर्छ। हामी शुरुतिरै फर्कनु हुँदैन। मृत कर्महरूलाई पछि नै छोडेर अनि परमेश्वरमा विश्वास गरेर हामीले ख्रीष्टमा हाम्रो जीवन शुरू गरेका थियौं। ^२त्यसबेला, हामीलाई बपतिस्माहरू*, मानिसहरूमाथि हातहरू राख्ने विशेष कर्म, मृतको पुनरुत्थान र अनन्त न्यायको बारेमा सिकाइएको थियो। तर अब हामीले अरू परिपक्व शिक्षा तर्फ बड्नुपर्छ। ^३परमेश्वरले चाहे हामी त्यो पनि गर्छौं।

^{४-६}मानिसहरूले ख्रीष्टलाई छोडिदिएपछि, तिनीहरूका जीवनको बाटो फेरि बदल्न सकिएला? सत्य सिक्नेहरू बारे म भन्दैछु। तिनीहरूले परमेश्वरबाट उपहार लिएका छन् र पवित्र आत्माको भागीदार बनेका छन्। तिनीहरूले परमेश्वरले भन्नुभएको वचन सुनेका छन्, र परमेश्वरको नयाँ संसारको महाशक्ति देखेका छन्। अनि ती कुराहरू खुबै राम्रा थिए भनेर तिनीहरूले बुझेका छन्। तर

बपतिस्मा यहाँ यो शब्दले ख्रीष्टियनहरूको बपतिस्मा बुझाउँछ (पानीमा सुक्ष्म डुबाई), अथवा यसले यहूदीको धार्मिक आनुष्ठानिक धुवाई बुझाउन सक्छ।

त्यसपछि तिनीहरूले ख्रीष्टलाई छोडे। अब तिनीहरूलाई फर्काएर फेरि ख्रीष्टमै ल्याउन असंभव छ। किन? किन कि तिनीहरूले ख्रीष्टलाई फेरि क्रूसमा टाँगेर काँटी ठोक्दैछन्। तिनीहरूले मानिसहरूको सामू ख्रीष्टलाई लजित तुल्याउँदै छन्।

^{१०}तिनीहरू खेत जस्ता हुन् जसले घरिघरि पानी पाउँछ र खेती गर्नेलाई अन्न उमाछ। यस्ता खेतले परमेश्वरको आशिर्वाद पाउँछ। ^{११}तर यदि त्यस जमीनले काँडा र सिउँडीहरू उमाछ भने त्यो बेकार छ। त्यस जमीनले परमेश्वरबाट श्राप पाउने डर छ र त्यसलाई आगोले डडाउने छ।

^{१२}प्रिय मित्रहरू, यद्यपि हामी तिमीहरूलाई यी कुराहरू भन्छौं। तथापि हामी दुःख छौं कि तिमीहरूको अवस्था त्यो भन्दा धेरै राम्रो छ र त्यसले तिमी मुक्तिको जमानत दिन्छ। ^{१३}परमेश्वर न्यायसंगत हुनुहुन्छ। परमेश्वरले तिमीहरूले गरेको कामको याद गर्नुहुने छ। उहाँका मानिसहरूलाई सहायता गरेर तिमीहरूले देखाएको आफ्नो प्रेमलाई तिमीहरूको अटूट सहायतालाई परमेश्वरले संभन्नु हुनेछ। तब तिमीहरूको आशा पनि पूर्ण गरिने छ।

^{१४}तिमीहरू प्रत्येकले आफ्नो जीवन भर यस्तै कठिन कामहरू गर्दै जाऊ भन्ने हामी चाहन्छौं। तब तिमीहरूको आशा पूर्ण हुने छ। ^{१५}अल्छे नहोऊ, हामी तिमीहरूलाई तिनीहरू जस्तै होऊ भन्ने चाहन्छौं जसले परमेश्वरका वचन वद्ध कुराहरू पाए। तिनीहरूले परमेश्वरका वचनहरू पाउँछन् किन कि तिनीहरूको विश्वास र धैर्य छ।

^{१६}परमेश्वरले अब्राहामलाई प्रतिज्ञा दिनु भएको थियो। परमेश्वरभन्दा ठूलो कोही छैन, यसर्थ परमेश्वर स्वयंले आफ्नो नाउँमा उनलाई शपथ दिनुभयो कि उहाँले आफ्नो वचन पूरा गर्नु हुनेछ। ^{१७}परमेश्वरले भन्नुभयो, “म तिमीलाई निश्चितरूपले आशिर्वाद दिँदछु। म तिमीलाई धेरै सन्तान दिनेछु।” * ^{१८}यो कुरो हुनलाई अब्राहामले धैर्यसाथ पर्खे। अनि पछि, अब्राहामले परमेश्वरको वचन पाए।

^{१९}शपथ लिँदा मानिसले आफूभन्दा ठूलोको नाउँ लिँदछन्। तिनीहरू के भन्छन्, त्यो शपथले साँचो छ भनी निश्चित गर्छ अनि विवादलाई निशेष गर्दछ। ^{२०}जसले त्यो पाउनुपर्छ उसलाई आफ्नो वचन सत्य छ भन्ने कुरो परमेश्वर प्रमाण गर्न चाहनुहुन्थ्यो। उहाँको निर्णय कहिल्यै

बद्लिने छैन भन्ने कुरो तिनीहरूले स्पष्ट रूपले बुझ्नु भन्ने पनि परमेश्वर चाहनुहुन्थ्यो। परमेश्वरले शपथ लिएर जे भन्नुभयो त्यसलाई उहाँले प्रमाणित गर्नुभयो। परमेश्वरले जब केही भन्नुहुन्छ उहाँले ढाँट्न सक्नु हुन्न, अनि जब उहाँले कुनै शपथ लिनुहुन्छ उहाँले ढाँट्न सक्नुहुन्न। ^{२१}यी दुइ कुराहरू बद्लिन सक्दैनन्। अनि तिनीहरूले हामीलाई हाम्रो अघि रहेको आशामा दृढ़ रहन शक्तिशाली उत्साह दिन्छन् जतिखेर हामी सुरक्षाको लागि परमेश्वरकहाँ आयौं। ^{२२}हाम्रो आशा एउटा लंगूर जस्तो हो। यो मजबूत र निश्चित छ र यसले हाम्रो प्राण बचाउँछ। यो स्वर्गमा मंदिरको पवित्र स्थानको पर्दाको पछि समेत परेदछ। ^{२३}येशू अधिबाटै त्यस ठाउँमा पसिसक्नुभएको छ र हाम्रोलागि बाटो खोल्दिनुभएको छ। यसरी येशू मल्कीसेदेक जस्तै प्रधान पूजाहारी बन्नु भएको छ।

पूजाहारी मल्कीसेदेक

७ मल्कीसेदेक शालेमका राजा थिए र सर्वोच्च परमेश्वरका पूजाहारी थिए। जब अब्राहाम लडाइँ जितेर आउन लागेका थिए, मल्कीसेदेकले उनलाई भेटे र आशिर्वाद दिए। ^२अनि अब्राहामले मल्कीसेदेकलाई आफूसित जति थियो त्यसको दशांस भाग दिए। ‘मल्कीसेदेक’ नाउँको दुइवटा अर्थ छ। पहिलो अर्थ हुन्छ धार्मिकताको राजा। “शालेमका राजा” को पनि अर्थ हुन्छ “शान्तिको राजा”। ^३मल्कीसेदेकका माता-पिताको थिए र कहाँबाट आएका थिए त्यो कसैले जान्दैन। अनि उनी कहिले जन्मे र कहिले मरे त्यो पनि अज्ञात नै छ। उनी परमेश्वरको पुत्र जस्तै हुन् र उनी सबकाल पूजाहारी भइरहन्छन्। ^४यसबाट, तिमीहरू बुझ्नसक्नु कि मल्कीसेदेक एक जना खुबै महान पुरुष थिए। पितृ-प्रमुख अब्राहामले मल्कीसेदेकलाई आफूले युद्धमा जितेको जम्मैको दशांस भाग दिए। ^५अब नियमले भन्छ, लेवीको सन्तानबाट जो पनि पूजाहारीहरू बन्छ, मानिसहरूबाट उसले दशांस पाउनु पर्छ। पूजाहारीहरू र तिनका मानिसहरू दुवै अब्राहामकै परिवारबाट हुन। तथापि पूजाहारीहरूले आफ्नै मानिसहरूबाट दशांस उठाउँछन्। ^६मल्कीसेदेक लेवीका सन्तानबाट आएका थिएनन्। तथापि उनले अब्राहामबाट दशांस पाए। अनि उनले अब्राहामलाई आशिर्वाद दिए जसलाई परमेश्वरले

वचन दिएका थिए।^७ अनि सबै मानिसहरूले जान्दछन् कि जो ठूला मानिसहरू छन् सानामानिसहरूलाई आशिरवाद दिन्छन्।^८ ती पूजाहारीहरू दशांस पाउँछन् तर ती सबै बाँच्ने र मानिसहरू मात्र हुन्। तर मल्कीसेदेक जसले अब्राहामबाट दशांस पाए, सदाकाल बाँचिरहन्छन्, जस्तो धर्मशास्त्रले भन्छ।^९ लेवीले मानिसहरूबाट दशांस पाउछन्। तर यसो पनि भन्नसकिन्छ कि जब अब्राहामले मल्कीसेदेकलाई दशांस दिए लेवीले पनि दिए।^{१०} लेवी त्यस बेला जन्मेका थिएनन्। उनी त आफ्ना पुर्खा अब्राहामकै शरीरमा थिए जब मल्कीसेदेकलाई अब्राहामले भेटे।

^{११} यदि लेवी पूजाहारी-पद्धतिबाट आत्मिक पूर्णता पाउन सके अनि यदि यसै पूजाहारी-पद्धतिको आधारमा यी मानिसहरूलाई नियम दिइएको भए, हास्नको पूजाहारी दर्जाबाट नआई, मल्कीसेदेकको पूजाहारी दर्जामा अर्कै पूजाहारी आउने के दरकार थियो? ^{१२} अनि जब अर्कै किसिमको पूजाहारीपन चलाइन्छ भने विधान बद्लन पर्छ। ^{१३} हामी यो कुरा खीष्टको बारेमा भन्दैछौं। उहाँ अर्कै उपजातिका हुनुहुन्थ्यो। त्यस उपजाति कसैले पनि वेदीमा कहिल्यै सेवा गरेका थिएनन्। ^{१४} यो स्पष्ट छ कि हाम्रा प्रभु यहूदाको वंशबाट आउनुभयो तर मोशाले त्यस वंशबाट पूजाहारीहरू हुने बारे केही कुरा गरेनन्।

येशू मल्कीसेदेक जस्तै एक पूजाहारी हुनुहुन्छ

^{१५} अर्का एक पूजाहारी आउनु हुनेछ जो मल्कीसेदेक जस्तै छन्, भन्ने तथ्य बारे यो बड्ता स्पष्ट हुँदछ। ^{१६} उहाँ मानव नियम र विधानहरू अनुसार पूजाहारी हुनुभएन। उहाँ आफ्नो अनन्त जीवनको शक्तिद्वारा पूजाहारी हुनुभयो। ^{१७} धर्मशास्त्रमा उहाँ बारे यो भनिएको छ: “तिमी मल्कीसेदेक जस्तै सधैंको निम्ति पूजाहारी हौ।” *

^{१८} अधिका नियम अब समाप्त भयो किन कि त्यो कमजोर र बेकार थियो। ^{१९} मोशाको व्यवस्थाले कुनै कुरालाई पूर्ण बनाउन सकेन। अनि अब हामीलाई अभ असल आशा दिइएको छ जसबाट हामी परमेश्वरको नजीक आउन सकौं।

^{२०} महत्वपूर्ण कुरो यो छ कि परमेश्वरले जब येशूलाई प्रधान पूजाहारी बनाउनुभयो, उहाँले प्रतिज्ञा लिनुभयो। जब अरूहरू पूजाहारी बने त्यहाँ कुनै प्रतिज्ञा

थिएन। ^{२१} तर खीष्ट चाँहि परमेश्वरको प्रतिज्ञाद्वारा पूजाहारी बन्नुभयो। परमेश्वरले उहाँलाई भन्नुभयो:

“परमेश्वरले प्रतिज्ञा लिनुभयो उहाँले आफ्नो मन परिवर्तन गर्नुहुने छैन। ‘तिमी सदा-सदालाई पूजाहारी हौ।’”

भजनसंग्रह ११०:४

^{२२} यसको अर्थ हो, येशू एक उत्तम करारको साक्षी हुनुभयो।

^{२३} अन्य पूजाहारीहरूलाई पूजाहारी भइरहनबाट मृत्युले रोक्यो। त्यसैले धेरै पूजाहारीहरू भए। ^{२४} तर येशू सदा जीवित हुनुहुन्छ र आफ्नो पूजाहारीपन छोड्नुहुन। ^{२५} यसैले जो पनि उहाँको मार्फत परमेश्वरकहाँ आउँछन् खीष्टले तिनीहरूलाई बचाउनु हुन्छ। खीष्टले यो सदाकाल गर्नसक्नु हुन्छ, किनभने जो परमेश्वर कहाँ आउँछ त्यसको सहायताको निम्ति उहाँ सधैं बाँच्नुहुन्छ।

^{२६} यसर्थ उहाँ हामीलाई चाहिएको जस्तै प्रकारको प्रधान पूजाहारी हुनुहुन्छ। उहाँ पवित्र र निर्दोष हुनुहुन्छ। उहाँ शुद्ध र पापीहरूका प्रभावदेखि टाढा हुनुहुन्छ। अनि उहाँ स्वर्गभन्दा पनि माथि उठेको हुनुहुन्छ। ^{२७} उहाँ अरू पूजाहारीहरू जस्ता हुनुहुन जसले प्रत्येक दिन बली चढाउनु पर्थ्यो। तिनीहरूले पहिले त आफ्नै पापहरूको लागि बली चढाउनु पर्थ्यो र त्यसपछि अरूहरूका पापको लागि। तर खीष्टलाई त्यसो गर्नुपर्ने दरकार छैन। उहाँले आफैलाई सधैंको लागि एकै पल्ट बलीको रूपमा चढाउनु भयो। ^{२८} व्यवस्थाले त तिनैलाई प्रधान पूजाहारीहरू छान्छन् जो अरूहरू जस्तै कमजोर मानिसहरू हुन्छन्। तर परमेश्वरको प्रतिज्ञा व्यवस्थापछि आयो। परमेश्वरले लिनु भएको शपथका शब्दहरूले परमेश्वरका पुत्रलाई प्रधान पूजाहारी हुने बनायो। अनि ती पुत्र सधैंको लागि पूर्ण हुनुभयो।

येशू हाम्रा प्रधान पूजाहारी

८ हामी के भन्दै छौं त्यसको सार यो हो: हाम्रा प्रधान पूजाहारी हुनुहुन्छ। उहाँ स्वर्गमा परमेश्वरको सिंहासनको दाहिनेपट्टि बस्नु भएको छ। ^२ उहाँ परमपवित्र स्थानमा सेवा गर्नुहुन्छ। मानिसले होइन, परमेश्वरले बनाउनुभएको सत्य मन्दिरमा सेवा गर्नुहुन्छ।

^३ हरेक प्रधान पूजाहारीको काम हुन्छ परमेश्वरलाई भेटी र बली चढाउने। यसर्थ, हाम्रा प्रधान पूजाहारीले

पनि परमेश्वरलाई केही चढाउनु पर्छ। ^{१२} यदि हाम्रा प्रधान पूजाहारी पृथ्वीमा हुनुभएको भए, उहाँ पूजाहारी हुनुहुँदैन थियो। म यसकारण यो भन्दैछु व्यवस्थाले चाहेको भेटी चढाउन त्यहाँ पूजाहारीहरू छँदैछन्। ^{१३} वास्तवमा पूजाहारीहरूले गरेको सेवा त केवल स्वर्गमा भएका कुराहरूको नक्कल र छायाँ मात्र हुन्। त्यसैकारण मोशाले जब पवित्र तम्बू तान्दै थिए परमेश्वरले उनलाई चेतावनी दिनुभयो, “याद गर तिमीले हरेक कुरो त्यसैको अनुसार बनाउनु जुन तिमीलाई मैले पाहाडमा देखाएँ।” * ^{१४} तर येशूलाई सुम्पिएको काम अरू पूजाहारीहरूको कामभन्दा धेरै ठूलो थियो। उसै गरी, नयाँ करार जुन येशूले परमेश्वरबाट आफ्ना मानिसहरूलाई ल्याउनुभएको छ त्यो पनि पुरानो करारको भन्दा धेरै ठूलो छ। अनि नयाँ करार उत्तम प्रतिज्ञामा आधारित छ।

^{१५} पहिलेको करार मा कुनै गल्ती नभएको भए दोस्रो करारको खाँचो पर्ने थिएन। ^{१६} तर परमेश्वरले मानिसहरूमा केही भूल भेटाउनुभयो। उहाँले भन्नुभयो:

“समय आउँदछ जब म इस्त्राएलका मानिसहरूलाई र यहूदाका मानिसहरूलाई एउटा नयाँ करार दिनेछु। प्रभु भन्नुहुन्छ,

^{१७} यो करार त्यस्तो हुने छैन जस्तो मैले तिनका पुर्खाहरूलाई दिएँ। त्यो करार मैले दिएँ जब मैले तिनीहरूका हात पत्रे र मिश्रदेशबाट ल्याएँ। तर मैले दिएको करारको अनुसरण तिनले गरेनन् तब मैले तिनीहरूबाट आफ्नो मुख फर्काएँ, परमेश्वर भन्नुहुन्छ।

^{१८} “म यो नयाँ करार इस्त्राएलका मानिसहरूलाई भविष्यमा दिनेछु, परमेश्वर भन्नुहुन्छ। म आफ्नो करार तिनका मनमा हालिदिनेछु। म आफ्नो करार तिनका हृदयमा लेखिदिनेछु। म तिनका परमेश्वर बनेछु र ती मेरा प्रजाहरू बनेछन्।

^{१९} अब उप्रान्त कसैले आफ्ना सह-वासीलाई अथवा आफ्ना भाइ बहिनीले प्रभुलाई चित्र सिकाउनु पर्दैन, किन? किन कि सबै मानिसले चाहे ठूलाबडा होऊन् चाहे सानातिना होऊन् मलाई चिन्नेछन्।

^{१२} मेरो विरोधमा तिनीहरूले गल्ती कुराहरू गरे, म क्षमा दिनेछु, अनि अरू उप्रान्त म तिनका पापहरूको ख्याल राख्ने छैनँ।”

यर्मिया ३१:३१-३४

^{१३} यसर्थ परमेश्वरले यसलाई नयाँ करार भन्नुभयो र पहिलेलाई पुरानो ठहर्‍याउनु भयो। अनि पुरानो र बेकार चाँडै हराएर जानेछ।

पुरानो करार अनुसार आराधना

६ अधिल्लो करारमा आराधनाको तरिकाहरू छन्। अनि आराधनाको लागि मानिसले बनाएको ठाउँ थियो। ^१ त्यो ठाउँ पालभित्र हुन्छ। पालभित्रको पहिलो कोठालाई पवित्रस्थान भनिन्थ्यो जहाँ परमेश्वरलाई दीप रोटी चढाउनलाई टेबल हुन्थे। ^२ दोस्रो पर्दा पछिल्लि, दोस्रो कोठा हुन्थ्यो जसलाई महा-पवित्रस्थान भनिन्थ्यो। ^३ त्यस ठाउँमा स्वर्णवेदी हुन्थ्यो जहाँ सालधूप बालिन्थ्यो। त्यहाँ, वरिपरि सुनले मोहोरैको पुरानो करार राखेको बाकस थियो त्यस बाकसभित्र मन्नाको* स्वर्ण पात्र र हारूनको लौरो थियो जुन लौराको एक समय पात पलाउँथ्यो। बाकसभित्र, दुइ फलेटा पत्थर थिए जसमा पुरानो करारको दश आज्ञा कुँदिएका थिए। ^४ बाकसको मास्तिर करुणाको आसनमथि परमेश्वरको महिमा दर्शाउन युगल करुब स्वर्गादूतहरू थिए। तर अहिले हामी यी कुराहरूको विस्तारपूर्वक चर्चा गर्न सक्दैनौं।

^५ यस प्रकारले पाल मिलाइएको हुन्थ्यो। तब प्रतिदिन पूजाहारीहरू आराधनाको लागि प्रथम कक्षमा पर्‍थे। ^६ तर दोस्रो कक्षमा प्रधान पूजाहारी मात्र पस्न पाउँथे, त्यो पनि वर्षमा एक पल्ट, अनि त्यसबेला पनि आफूसित रगत नलिई उनी पस्नु सक्दैन थिए। उनले त्यो रगत परमेश्वरलाई उनको आफ्नै र अरू मानिसहरूका अन्जानमा भएका पापहरूको लागि चढाउँथे, ^७ पवित्र आत्माले ती दुइ अलग-अलग कक्ष हामीलाई यो सिकाउन प्रयोग गर्नुहुन्थ्यो कि जातिजेल त्यहाँ प्रथम कक्ष थियो हाम्रा निम्ति परम पवित्र स्थान खुल्ला हुँदैन थियो। ^८ आज यो हामीलाई एउटा उदाहरण भएको छ। यसले स्पष्ट गर्छ कि परमेश्वरलाई चढाएको बलि र भेटीले आराधना गर्ने स्वच्छ बनाउन सक्दैन थियो। यो

मन्ना परमेश्वरले मरुभूमिमा यहूदी मानिसहरूलाई दिनु भएको खाना।

बलिहरूले आराधना गर्नेलाई हृदयमा पूर्ण पाउँन थियो।^{१०}ती बलिहरू र भेटीहरू त खालि खाने, पिउने र सविशेष नुहाउने विषयमात्र थिए। ती खालि शरीरका विधिहरू मात्र थिए हृदयका थिएनन्। परमेश्वरको नयाँ तरिका नआउञ्जेलसम्म परमेश्वरद्वारा यी विधिहरू बनाइएका थिए।

नयाँ करार अनुसार आराधना

^{११}प्रधान पूजाहारीको रूपमा ख्रीष्ट राम्रा कुराहरूका निमित्त भएर आउनुभएको छ जुन कुरा आज हामीसित छ। तर उहाँले अरू पूजाहारीहरूले गरे भैं पालमा आराधना गर्नुहुन्छ। उहाँको आराधनास्थान पालभन्दा राम्रो र पक्का छ जुन यस संसारमा छैन र मानिसद्वारा बनाइएको होइन।^{१२}ख्रीष्ट परम पवित्र स्थानमा सधैंको लागि एकै पल्ट पस्नुभयो उहाँ परम पवित्र स्थानमा आफ्नै रगत लिएर पस्नु भयो बाखा र बहरहरूको रगत होइन। ख्रीष्ट त्यहाँ पस्नुभयो र सदाको निमित्त हामीलाई छुटकारा दिलाउनु भयो।^{१३}अशुद्ध मानिसहरूलाई बाखाको र बहरको रगत अनि कोरलीको खरानी छेकेर शुद्ध पारिन्थ्यो। तर रगत र खरानीले मानिस शारीरिक रूपले मात्र शुद्ध हुन्थ्यो।^{१४}यसकारण ख्रीष्टको रगतले यी कुराहरू भन्दा धेरै कुरा गर्नसक्छ। ख्रीष्टले आफैलाई अनन्त आत्माद्वारा परमेश्वरप्रति पूर्ण बलि चढाउनु भयो। उहाँको रगतले हाम्रो हृदयलाई दुष्कर्महरूदेखि शुद्ध बनाउँछ, जसमा कि हामीले जीवित परमेश्वरलाई आराधना गर्न सकेौं।

^{१५}ख्रीष्टले परमेश्वरबाट आफ्ना मानिसहरूलाई एउटा नयाँ करार ल्याउनुहुन्छ, जसमा कि परमेश्वरले बोलाउनुभएका मानिसहरूले उहाँका वचन अनुसारका सबै कुरा पाउन सक्छन्। परमेश्वरका मानिसहरूले ती कुराहरू सधैंको लागि राख्न सक्छन्। पहिलो करारमा रहेर मानिसहरूले गरेको पापको मोचनको निमित्त ख्रीष्टले आफ्नो प्राण दिनुभयो र त्यसकारण परमेश्वरका मानिसहरूले अब ती कुराहरू पाउनसक्छन्। मानिसहरूलाई ती पापहरूबाट मुक्त गर्न, ख्रीष्टले आफ्नो प्राण दिनुभयो।

^{१६}जब मानिस मर्छ, उसले आफूपछि इच्छा-पत्र छोड्दछ। तर इच्छा-पत्र बनाउने मानिस मरेको प्रमाण हुनुपर्छ।^{१७}मानिस जीवित रहूजेल उसको इच्छा-पत्रको कुनै अधिकार हुँदैन। इच्छा-पत्रलाई मानिसको मृत्युपछि मात्र चलाउन सकिनेछ।^{१८}पहिलो करार पनि त्यस्तै हो।

नियम उपयोगमा ल्याउनअघि त्यहाँ रगत हुनु पर्ने थियो।^{१६}पहिले, मोशाले सबै मानिसहरूको अघि नियमको एक-एक आज्ञा सुनाउँथे त्यसपछि बाछा र बाखाको रगत पानीसित मिसाएर नियमको पात्रो अनि रातो उनी लाउथे र सबै मानिसहरूमाथि हिसपको हाँगाहरूले छर्किदिन्थे।^{२०}अनि मोशाले भने, “यो परमेश्वरले तिमीहरूलाई अनुसरण गर्न भनी दिनुभएको नियमको रगत हो।”^{२१}उसरी नै मोशाले त्यो रगत पवित्र पाल र उपासनामा प्रयोग गरिने सबै समानहरूमाथि छर्किन्थे।^{२२}व्यवस्थाले भन्छ, प्रायः सबै जसो चीजहरू रगतले पखाल्छ। अनि रगत बिना पाप क्षमा हुन सक्दैन।

येशूको बलिदानले पापहरू पखालिन्छ

^{२३}यी सब स्वर्गका कुराहरू नक्कल मात्र हुन्। यी सबै नक्कलहरूलाई पशुको बलिले शुद्ध्याउनु पर्थ्यो। तर स्वर्गका सकली कुराहरू यीभन्दा असल बलिहरूले स्वच्छ पार्नुपर्छ।^{२४}ख्रीष्ट परम पवित्र स्थानमा जानुभयो जुन स्थान मानिसले बनाएको थिएन। त्यो नक्कल थिएन तर मौलिक स्थान थियो। ख्रीष्ट हाम्रो सहायताको निमित्त परमेश्वरको अघि अहिले देखापर्नु स्वर्गमा जानु भयो।^{२५}प्रधान पूजाहारी परमपवित्र स्थानमा वर्षमा एकपटक पर्छन्। उनले त्यहाँ चढाउनलाई रगत लिएर जान्छन्। तर उनले आफ्नै रगत अर्पण गर्दैनन् जस्तो ख्रीष्टले गर्नुभयो। ख्रीष्ट स्वर्ग जानुभयो तर अरू पूजाहारीहरूले जस्तो घरिघरि चढाए जस्तो आफूलाई धेरै पटक चढाउन होइन।^{२६}यदि ख्रीष्टले आफूलाई धेरै पटक चढाउनुभएको भए, सृष्टिको शुरूदेखिनै उहाँले धेरै पल्ट कष्टभोग्नु पर्ने थियो। तर ख्रीष्ट आउनुभयो अनि एकै पल्टमात्र आफूलाई अर्पण गर्नुभयो। अनि एउटै अर्पण सधैं भरको लागि पर्याप्त थियो। जब यो संसार अन्त्य तिर नजिकिँदै थियो, येशू यस संसारमा आउनुभयो। आफैलाई एउटा बलि बनाएर पाप हटाउनलाई ख्रीष्ट आउनुभयो।^{२७}सबैले एकपल्ट मर्नुपर्छ। मरेपछि उसको निर्णय हुन्छ।^{२८}यसर्थ धेरैका पापहरू हटाउन, ख्रीष्टले एकै पल्ट आफूलाई बलि दिनुभयो। ख्रीष्ट दोस्रो पटक आउनुहुँदछ तर मानिसको पापको निमित्त होइन, उहाँ दोस्रो पटक तिनीहरूको मुक्तिको निमित्त आउनुहुनेछ जसले, उहाँलाई परिखरेहेका छन्।

ख्रीष्टको बलिदानले हामीलाई पूर्ण बनाउँछ

१०

व्यवस्थाले त हामीलाई भविष्यमा आउने असलियत वास्तविकताको धर्मिलो चित्र मात्र देखायो। व्यवस्था वास्तविकताको सांचो मित्र होइन। त्यस व्यवस्थाले त मानिसहरूलाई हरेक साल त्यही-त्यही बलि चढाउन सिकाउँछ। परमेश्वरलाई पुजन आउनेहरूले त्यही बलि चढाउन छोड्दैनन्। तर व्यवस्थाले ती मानिसहरूलाई कहिल्यै पूर्णतातिर डोस्न सकेन।^१ व्यवस्थाले तिनीहरूलाई पूर्णतातिर डोस्न सक्ने भए बलिहरू धेरै अधि नै शेष भइसकेका हुने थिए। ती मानिसहरू आफ्ना पापहरूसँग पहिल्यै साफ भइसके। अनि आफ्ना पापहरूका लागि तिनीहरूले आफूलाई अपराधी अनुभव गर्ने थिएनन्। तर व्यवस्थाले त्यो गर्न सक्दैन।^२ यी बलिहरूले त प्रत्येक वर्ष मानिसहरूलाई आफ्ना पापहरूसँग भाउने काम मात्र गर्छ।^३ किनकि बहर र बाखाहरूको रगतले पापहरू पखाल्न सक्दैन।

^४ तसर्थ जब येशू पृथ्वीमा आउनुभयो उहाँले भन्नुभयो:

“तपाईं बलि र भेटीहरू चाहनुहुन्न, तर तपाईंले मेरो निम्ति एउटा शरीर तयार गर्नुभयो।

^६ बलि चढाइएका र डडाइएका पशुहरूले तपाईं प्रसन्न हुनुहुन्। पापहरू पन्छाउन चढाइएका बलिले तपाईं प्रसन्न हुनुहुन्न।

^७ तब मैले भने, ‘परमेश्वर म यहाँ छु। व्यवस्थाको किताबमा मेरो बारे लेखिएको छ। तपाईंले चाहने काम गर्न म आएको छु।’”

भजनसंग्रह ४०:६-८

^८ उहाँ पहिले भन्नुहुन्छ, “तपाईं भोग र अर्पण, होम-बलि र पाप-बलिहरू तपाईं चाहनु हुन्न र तिनीहरूले तपाईं प्रसन्न पनि हुनुहुन्।” यी बलिहरू चढाइन्छ किनभने यिनीहरू व्यवस्थाले चहान्छ।^९ त्यसपछि उहाँले भन्नुभयो, “हे परमेश्वर, म यहाँ छु। तपाईंले चाहनुहुने काम पूरा गर्न म आएको छु।” यसरी परमेश्वरले बलि चढाउने पहिलेको चलनलाई समाप्त गर्नुहुन्छ र आफ्नो नयाँ तरिका शुरु गर्नुहुन्छ।^{१०} येशू ख्रीष्टले परमेश्वरले चाहनुभएको काम गर्नुभयो। त्यसै कारणले ख्रीष्टको शरीरको बलिदानले हामी पवित्र तुल्याइएका छौं। ख्रीष्टले सदालाई एकै पल्ट आफूलाई बलिदान गरि दिनुभयो।

^{११} प्रत्येक दिन, पूजाहारीहरू खडा हुन्छन् र आफ्नो धार्मिक कर्म गर्छन्। पूजाहारीहरूले त्यही बलि घरि घरि

चढाउँछन्, तर ती बलिहरूले कहिल्यै पापहरू हटाउँदैनन्।^{१२} तर ख्रीष्टले पापको निम्ति सधैँलाई एकै पल्ट बलि चढाउनुभयो तब ख्रीष्ट परमेश्वरको दाहिनेपट्टि बस्नुभयो।^{१३} अब उहाँ आफ्ना सारा शत्रुहरू आफ्नो नियंत्रणमा नआउञ्जेल परिवर्तन भएको छ।^{१४} एउटै बलिले सधैँको निम्ति ख्रीष्टले तिनीहरूलाई परिपक्व बनाउनु भयो, जसलाई उहाँको बलिले पवित्र गराउँदछ।

^{१५} पवित्र आत्माले पनि हामीलाई यसबारे साक्षी दिन्छ। पहिले उहाँ भन्नुहुन्छ:

^{१६} “त्यो करार यही हो जुन भविष्यमा आफ्ना मानिसहरूलाई बनाउनेछ। म आफ्ना नियम तिनका हृदयमा हालिदिन्छु। म आफ्ना नियम तिनका मनमा राखिदिन्छु, प्रभु भन्नुहुन्छ।”

यर्मिया ३१:३३

^{१७} तब उहाँ भन्नुहुन्छ:

“अनि म तिनका पापहरू र अधर्मलाई क्षमा दिनेछु। म यी कुराहरू उप्रान्त फेरि संभन्ने छैनौं।”

यर्मिया ३१:३४

^{१८} अनि जब यी सबको क्षमा हुन्छ त्यहाँ पापहरूको निम्ति बलिदानको फेरि कहिल्यै खाँचो पर्ने छैन।

परमेश्वरको नजिक आउ

^{१९} तसर्थ, दाजु-भाइ, दिदी-बहिनीहरू, परम पवित्र स्थानमा पस्न हामी पूर्ण स्वतंत्र छौं। येशूको रगतको कारणले हामी बिना कुनै डर जानसक्छौं।^{२०} अनि येशूले हाम्रो निम्ति खोलिदिनु भएको एउटा नयाँ र जिउँदो बाटोबाट हामी प्रवेश पाउन सक्छौं। यस नयाँ बाटाले पर्दातिर डोस्न, जुन ख्रीष्टको शरीर हो।^{२१} र हाम्रा महा प्रधान पूजाहारी हुनुहुन्छ जसले परमेश्वरका घर चलाउनु हुन्छ।^{२२} शुद्ध जलले हाम्रा शरीर धोइएका छन्, हामी शुद्ध पारिएका छौं र अपराध बोध मुक्त बनाइएका छौं। यसकारण हामी चोखो हृदय लिएर आफ्ना विश्वासले ढुक्क भएर परमेश्वरको नजिक आउँछौं।^{२३} हामीले आफूमा भएको आशालाई थाम्नुपर्छ र आफ्नो आशा बारे, मानिसहरूलाई बताउन छोड्नु हुँदैन। आफूले

वचन दिनुभएको कुरा परमेश्वरले गर्नुहुनेछ भन्ने कुरा हामी पत्याउनसक्छौं।

विश्वासमा ढुङ्गा रहौ र परस्परलाई सघाऊ

^२हामीले एक अर्कालाई विचार गर्नुपर्छ अनि प्रेम देखाउन र राम्रो काम गर्न हामी एक-अर्काको कतिसम्म सक्रियतापूर्वक उत्साहित गर्न सक्छौं त्यो हेनुपर्छ। ^३हामी सँगै भेट हुनाबाट तर्किनु हुँदैन। कातिपय मानिसहरू त्यसै गर्दछन्। हामीले एक अर्काको भेट्नु र सघाउनु पर्छ, तिमीहरूले यसै गर्नुपर्छ किन कि दिन* अभै नजिक-नजिक आउँदै छ।

ख्रीष्टबाट मुख नफर्काऊ

^२सत्यको ज्ञान पाएपछि पनि हामीले जानी-जानी पाप गर्न छोड्दैनौं भने त्यो पापहरू परखाले कुनै बलिदान हुने छैन। ^३यदि हामी सधैं पापकर्ममा लागि रह्यौं भने, हामीले एउटा भयंकर निर्णय र भयंकर अग्निलाई पर्खिनु पर्नेछ जसले परमेश्वरका विरोधमा भएकाहरूलाई नष्ट गर्नेछ। ^४यदि कसैले मोशाको व्यवस्थालाई अस्वीकार गरे उ दुइ वा तीन साक्षीहरूको प्रमाणको आधारमा उ दोषी ठहरिन्छ। उसलाई क्षमा दिइँदैन थियो तर उसलाई मृत्युदण्ड दिइँथ्यो। ^५जसले परमेश्वरका पुत्रलाई हेला गर्छ र नयाँ करारको रगतलाई आदर गर्दैन र जसले अनुग्रहको आत्मालाई अपमान गर्छ। त्यस्ता व्यक्तिलाई तिमीहरू के संभन्छौं? त्यस व्यक्तिले निश्चय नै खुबै कठोर दण्ड पाउने छ। त्यस रगतले उसलाई पवित्र बनाएको थियो। ^६हामी जान्दछौं कि परमेश्वरले भन्नु भयो, “म मानिसहरूलाई तिनका गलत कामहरूको निमित्त दण्ड दिनेछु। म तिनीहरूलाई तिनका कामको प्रतिफल दिनेछु।”* परमेश्वरले यसो पनि भन्नुभयो, “परमप्रभुले आफ्ना मानिसहरूलाई न्याय गर्नुहुनेछ।”* ^७जीवित परमेश्वरको हातमा पर्नु पापीलाई डरलाग्दो कुरो हो।

आफूसित भएको उत्साह र आनन्द नगुमाऊ

^१ती दिन संझ जब प्रथम पल्ट तिमीहरूले सत्यको

दिन सम्भवत ख्रीष्ट फेरि आउनु हुने समय।

“म ... दिनेछु” व्यवस्था ३२:३५।

“परमेश्वरले ... गर्नुहुने छ” भजनसंग्रह १३५:१४।

शिक्षा पाएका थियौं। तिमीहरूले ठूलो संघर्ष गर्नुपरेको थियो र धेरै दुःख खप्नु परेको थियो, तर तिमीहरू ढुङ्गा नै रह्यौं। ^२कहिले-कही मानिसहरूले तिमीहरूलाई फोहोरी कुरा गरे अनि धेरैका अघि गाली गरे। अनि कहिले-कहीं यस्ता व्यवहार गरिएकाहरूलाई तिमीहरूले सघायौं। ^३हो तिमीहरूले त्यस्ता मानिसहरूलाई जेलमा सघायौं र तिनका दुःखहरू बाँड्यौं। अनि आफूसित भएको हरेक थोक हरिंदा पनि हर्षितै रह्यौं। तिमीहरू प्रसन्नै रह्यौं किन कि तिमीहरूसित केही थियो जो उत्तम छ र त्यो सदाकाल रहिरहने छ भन्ने जान्दथ्यौं। ^४यसर्थ उत्साह नहराऊ जुन तिमीहरूको अतीतमा थियो। तिमी उत्साहलाई प्रशस्त पुरस्कार दिइँन्छ। ^५तिमीहरूलाई चाहिएको धैर्य हो। परमेश्वरले चाहनुभएको कुरो गरेपछि उहाँले वाचा गरेको कुरो तिमीहरूले पाउने छौं। ^६चाँडै नै,

“जो आउनुहुँदछ आउनु नै हुनेछ। उहाँले विलम्ब गर्नु हुनेछैन।

^७ जो मसित धर्मी छ उसको विश्वासको कारणले जीवन पाउने छ। तर यदि त्यस व्यक्तिले भयले मुख फर्काउँछ भने म उसित प्रसन्न रहनेछैनौं।”

हबकूक २:३-४

^८तर हामी तिनीहरू मध्येका होइनौं जो डरले फर्कन्छन् र नष्ट भएकाछन्। होइन हामी त विश्वास भएका मानिसहरू हौं, र बचाइएका छौं।

विश्वास

११ विश्वासको अर्थ हो, हामीले आशा गरेका कुराहरूको निश्चित। अनि विश्वासको माने हुन्छ हामीले कुनै कुरालाई नदेखेता पनि त्यो वास्तविक छ भन्ने जान्नु। ^१प्राचीन कालका मानिसहरूसित परमेश्वर प्रसन्न हुनुहुन्थ्यो; किन कि तिनीहरूमा यस्तै विश्वास थियो।

^२विश्वासद्वारा हामी बुझ्दछौं कि परमेश्वरले आफ्नो आदेशद्वारा यो संसारको सृष्टि गर्नुभयो। यसले बुझाउँछ कि जो दृश्य छ त्यो कुनै अदृश्यद्वारा बनाइएको थियो। ^३कथिन र हाबिल दुवैले परमेश्वरलाई भेटीहरू चढाए। तर हाबिलको विश्वास थियो, त्यसैले उनले परमेश्वरलाई असल भेटीहरू चढाए। परमेश्वर हाबिलको भेटीहरूले

प्रसन्न बन्नुभयो। अनि उनको विश्वासको कारणले, उनी असल मानिस कहलिए। हाबिल मरे तर उनको विश्वास अझै बोल्लै छ।

^५हनोकलाई यस संसारबाटमाथि उठाइयो। उनी मरेनन्। धर्मशास्त्रले भन्छ, उनी माथि लागिनुभन्दाअघि उनले साँचोसित परमेश्वरलाई प्रसन्न गरे। पछि मानिसहरूले हनोकलाई देखेनन्, कारण परमेश्वरले उनलाई आफूसित हुन उठाइसकेका थिए। हनोकको विश्वासकै कारणले यस्तो भएको थियो। ^६विश्वास बिना कसैले परमेश्वरलाई खुशी बनाउन सक्दैन। जो परमेश्वरमा आउँछ उसले परमेश्वर सत्य हुनुहुन्छ भन्ने जान्नुपर्छ र जसले साँचोसित उहाँलाई पाउन चाहन्छ तो मानिसहरूलाई परमेश्वरले पुस्कृत गर्नुहुन्छ भन्ने विश्वास गर्नुपर्छ।

^७नूहले अफ सम्म जुन देखेकै थिएनन् त्यसको लागि उनलाई परमेश्वरले चेतावनी दिनुभयो, परमेश्वर प्रति नूहको विश्वास र श्रद्धा थियो। यसर्थ उनले आफ्नो परिवारलाई बचाउन एउटा ठूलो जहाज बनाए। आफ्नो विश्वासले संसार गलत छ भन्ने उनले देखाए। अनि विश्वासद्वारा परमेश्वरका धर्मी बन्ने ती मानिसहरूमध्ये उनी एकजना भए।

^८परमेश्वरले अब्राहामलाई अर्कै ठाउँको यात्रा गर्न अहाउनु भयो जुन उहाँले उनलाई दिन वचन दिनुभएको थियो। त्यो अर्को ठाउँ कुन हो र कहाँ छ, त्यसको ज्ञान अब्राहामलाई थिएन। तर परमेश्वरको आज्ञा मानेर उनले यात्रा शुरू गरे किन कि उनको विश्वास थियो। ^९परमेश्वरले उनलाई दिन्छु भनी वचन दिएको देशमा गएर उनी बसे। अब्राहाम त्यस देशमा एउटा परदेशी जस्तो भएर बसे किन कि उनी त्यहाँका थिएनन्। उनले यसै गरे किनभने उनको विश्वास थियो। उनी त्यस देशमा गए अनि इसहाक र याकूबसित पालमा बसे। इसहाक र याकूबले पनि परमेश्वरबाट यस्तै वचन पाएका थिए। ^{१०}अब्राहाम एउटा मजबूत जग भएको नगरको प्रतीक्षामा थिए, जुन परमेश्वर नियोजित तर निर्मित छ।

^{११}अब्राहाम नानीहरू जन्मानुन नसक्ने बूढा थिए र सारा पनि बाँझो थिइन। तर परमेश्वरमा विश्वासकै कारणले उनी बाबु बने। उहाँले वचन पूरा गर्नुहुन्छ भनी अब्राहामले परमेश्वरलाई पत्थार गरे। ^{१२}उनी यति बूढा थिए कि उनी प्रायः मृत नै थिए। बाँचन आशा समेत कमै थियो। तर त्यस्ता व्यक्तिबाट संसारमा ताराहरू जति

कै असंख्य र बगरमा बालुवाकोकणहरू जतिकै अनगन्ती सन्तानहरू जन्मे।

^{१३}यी सबै मानिसहरू आमरण विश्वासमा बाँचे। तिनीहरूले परमेश्वरको वचन अनुसारका कुराहरू पाएनन्। तर टाङ्गाबाट तिनलाई देखे र सन्तुष्ट बने अनि त्यसैमा आनन्दित बने। आफू त यस संसारमा यात्री र परदेशी मात्र हौं भन्ने तथ्य तिनीहरूले स्वीकारे। ^{१४}जब मानिसहरूले यसलाई त्यसरी नै स्वीकार गर्दछन्, तिनले देखाउँछन् कि तिनीहरू योभन्दा एउटा आफ्नै देशको प्रतीक्षामा छन्। ^{१५}तिनीहरूले आफूले छोडेको देशको याद गर्दा हुन् त फर्केर जाने अवसर तिनीहरूले पाउनसक्ने थिए। ^{१६}तर तिनीहरू एउटा उत्तम देश, एउटा स्वर्गीय देशको प्रतीक्षामा थिए। यसर्थ परमेश्वरले तिनीहरूका परमेश्वर ठहरिनुमा लज्जित हुनुहुन, किन भने परमेश्वरले तिनीहरूका निम्ति एउटा नगर बसाइदिनुभएको थियो।

^{१७-१८}अब्राहामको विश्वासको परीक्षा लिन परमेश्वरले उनलाई इसहाकको बलि दिन अहाउनु भयो। अब्राहामले विश्वासले त्यसो गरे। उनलाई परमेश्वरले प्रतीक्षा गराउनुभएको थियो। परमेश्वरले अब्राहामलाई पहिल्यै भन्नुभएको थियो “इसहाकबाटै तिम्रा सन्तान बढ्ने छन्।” * तर, अब्राहाम आफ्नो एक मात्र छोरोको बलि दिन तयार थिए। उनले विश्वासले यसो गरे। ^{१९}अब्राहामलाई विश्वास थियो कि परमेश्वरले मानिसलाई मृत्युबाट समेत उठाउन सक्नुहुन्छ। अनि साँचै जब परमेश्वरले इसहाकलाई मृत्युदेखि बचाउनुभयो, अब्राहामले इसहाकलाई मृत्युबाट फिर्ता पाए।

^{२०}इसहाकको पनि विश्वास थियो त्यसैले उनले याकूब र एसावलाई तिनीहरूका भविष्यको लागि आशिर्वाद दिए। ^{२१}अनि उनले आफ्नो मृत्यु-शैश्यामा आफ्नो लौराको टुप्पामा अडिई परमेश्वरको उपासना गर्दै, यूसुफका प्रत्येक पुत्रलाई आशिष दिए। किन कि याकूबको विश्वास थियो।

^{२२}अनि उहाँको मृत्युकालमा यूसुफले इस्त्राएलीहरूले मिश्रदेश छोड्ने भविष्यवाणी गरे। विश्वासकै कारणले उनले आफ्नो दफनबारे आदेश दिए।

^{२३}विश्वासकै कारणले, मोशाका मातापिताले तिनलाई तीन महिनासम्म तिनलाई लुकाएर राखे। मोशा सुन्दर बालक थिए। तिनीहरू राजाको आदेश अस्वीकार गर्न

डराएनन्। ^{२४}मोशा बड़े ठूला भए। आफनो विश्वासको कारणले उनले आफूलाई फिरऊनकी पुत्रीको पुत्र कहलाउन चाहनेन्। ^{२५}उनले पापको आनन्द मनाउन चोहनन्। यी आनन्दहरू क्षणिक हुन्छन्। बरू परमेश्वरका मानिसहरूसित रही कष्ट झेल्नै रूचाए। उनले यो विश्वासको कारणले गरे। ^{२६}मोशाले मिश्रदेशको भण्डार भन्दा खीष्टको लागि भोगेको दुःख अझ ठूलो सम्पत्ति हो भन्ने विचार गरे। मोशाले परमेश्वरबाट पुरस्कार पर्खिरहेथे। ^{२७}विश्वासकै कारणले उनले मिश्रदेश छोडे। उनी राजाको सिपदेखि डराएनन्। उनी डटिरहे, जस्तो कि अदृश्य परमेश्वरलाई उनी देख्नसक्छन्। ^{२८}उनले निस्तार-चाडको* भोज तयार गरे अनि मृत्यु दूतलाई यहूदीहरूका जेठा छोराहरू मार्नबाट रोक्न उनले दैलामाथि रगत छर्के। यो उनले विश्वासले गरे।

^{२९}अनि मोशाले डोखाएका सबै मानिसहरूले सुखा जमीनमाथि जस्तो लाल समुद्र हिँडेर तरे। तिनीहरूले यो विश्वासले गरे। तर मिश्रदेशवासीहरू त्यसरी नै तर्न खोज्दा डुबे।

^{३०}परमेश्वरका मानिसहरूको विश्वासको कारणले, यरीहेको पर्खाल ढल्यो। उनीहरू पर्खालका वरिवरि सात दिनसम्म घुमेपछि त्यो ढल्यो।

^{३१}राहाब भन्ने एउटी वेश्याले इस्राएली जासूसहरूलाई साथीहरूलाई भैँ स्वागत र सहायता गरी। अनि उसको विश्वासको कारणले आज्ञा नमान्ने अरू मानिसहरूसित उ चाँहि मारिइन्। ^{३२}मैले अभै धेरै उदाहरणहरू दिइरहनु पर्छ? गिदोन, बाराक, शिमसन, यिफ्तहका बारेमा, दाऊद, शामूएल र अगमवक्ताहरूका बारेमा भन्न मसित पर्याप्त समय छैन। ^{३३}आफ्ना विश्वासको कारणले कसैले राज्यहरू जिते, अरू कसैले असल कर्महरू गरे, कसैले परमेश्वरको वचन पाउन सफल भए। आफ्नो विश्वासले नै कसैले सिंहहरूका मुख थुने। ^{३४}कसैले आगोको ज्वाला रोके र कोही तरवारका धारबाट उम्के। विश्वासको कारणले तिनीहरूले यी सब गरे। दुर्वलहरू शक्तिशाली बनाइए, युद्धमा शक्तिशाली भए, तिनीहरूले शत्रुहरूमाथि विजय पाए। ^{३५}मृतहरूलाई बौराई उठाइयो र घरमा तिनका स्त्रीहरूका हातमा सुम्पिदिइयो। अरूहरूले छुटकारा हुनदेखि आफैले मनाह

निस्तार-चाड यहूदीहरूको महत्वपूर्ण दिन। मोशाको समयमा परमेश्वरले तिनीहरूलाई मीश्रमा दसत्वबाट मुक्त गराउनु भएको सम्भनामा यो दिन प्रत्येक वर्ष विशेष खाना खान्छन्।

गरे। तिनीहरूलाई सताएर मारियो। तिनीहरूले यसै गरे किन कि तिनीहरू अझ राम्रो जीवनमा उठ्न चाहन्थे। ^{३६}कति जनाको हँसी उड़ाइयो कतिलाई कोरले चुटियो, अनि कतिलाई साडलाले बाँधेर कैदखानामा फालियो। ^{३७}कतिलाई ढुंगाले हिकाएर मारियो, र कतिलाई चिरेर दुइ प्याक पारियो। कतिलाई तरवारले छिनाइयो। कसै कसैले भेंडा र बाखाका छाला लाउँथे, तिनीहरू गरीब, सताइएका र अरूले दुर्व्यवहार गरिएकाहरू थिए। यस्ता मानिसहरू पाउन संसार योग्य थिएन। ^{३८}यी पुरुषहरूलाई राख्न यो संसार उचित थिएन। तिनीहरू पाहाड र मरूभूमिहरूमा भट्किहिँडथे, पृथ्वीका ओडार र गुफातिर बसिहिँडथे।

^{३९}यी सबै तिनका विश्वासमा परिचित छन्। तर परमेश्वरको वचन तिनीहरू कसैले पाएनन्। ^{४०}परमेश्वरले हामीलाई केही ठूलै कुरो दिने योजना गर्नु भएको थियो ताकि हामीसँग तिनीहरू पूर्ण बनाइन सकिन्छ।

हामीले येशूको उदाहरणको अनुसरण गर्नुपर्छ

१२ हाम्रा वरिपरि विश्वासी मानिसहरू धेरै छन्। तिनीहरूका जीवनीले विश्वास के हो त्यो हामीलाई सिकाउँछ। यसर्थ, हामी तिनीहरू जस्तै हुनुपर्छ। हामीले पनि आफ्नो दौड नरोकिई दगुनु पर्छ। यदि दौडमा केही तगारो लाग्छ भने त्यसलाई पर्याकु पर्छ। अनि हामीलाई सजिलै फँसाउने पापलाई पनि मिल्काउनु पर्छ। ^२हामीले सदा येशूको उदाहरणको पनि अनुसरण गर्नु पर्छ। हाम्रा विश्वासको निम्ति येशू अगुवा हुनुहुन्छ र उहाँले हाम्रा विश्वासलाई पूर्ण गर्नुहुन्छ। उहाँले कुसमा मृत्यु अँगाल्नु भयो। परमेश्वरको अधि आनन्दको लागि, उहाँले क्रूसको कष्टलाई झेलनुभयो। अहिले उहाँ परमेश्वरको सिंहासनको दाहिनेपट्टि बस्नुभएको छ। ^३येशू बारे सोच। जब पापीहरूले उहाँलाई सताए, उहाँले सहनु भयो। हताश नबन? तर धीरजी बन अनि येशूको बारेमा संभ।

परमेश्वर पिता जस्तै हुनु

^४तिमीहरू पापको विरुद्ध लड्दै छौ, तर अहिलेसम्म तिमीहरूलाई रगत बगाउन लगाइएको छैन। ^५तिमीहरू परमेश्वरका पुत्रहरू हौ, त्यसैकारण तिमीहरूलाई उहाँ अर्ती दिनुहुन्छ। तिमीहरूले उहाँका शब्दहरू भुलेका छौ:

“मेरो छोरा! परमेश्वरको अनुशासन हल्कासित नलेऊ तिमी हताश नबन जब प्रभुले तिमीहरूलाई सुधार्नुहुन्छ।

६ जसलाई प्रभुले प्रेम गर्नुहुन्छ, उसलाई उहाँ अनुशासित गर्नुहुन्छ जसलाई उहाँ आफ्नो छोरा ठान्नुहुन्छ प्रत्येकलाई उहाँ दण्ड दिनुहुन्छ।”

हितोपदेश ३:११-१२

७ त्यसैले हरेक दुःखलाई पिताको अनुशासन संभो सहन गर्नुपर्छ। जसरी पिताले पुत्रलाई सजाय दिन्छन् उसरी परमेश्वरले पनि तिमीलाई सजाय दिनुहुन्छ। सबै छोराहरूले आफ्ना पिताबाट सजाय पाउँछन्। ८ हरेक छोरोले जस्तो तिमीले कहिल्यै सजाय पाएका छैनौ भने तिमी खास छोरा नै होइनौ। ९ यस पृथ्वीमा, हामी सबैका आ-आफ्ना पिताहरू छन् जसले हामीलाई अनुशासित गर्छन्। अनि हामी उनीहरूको आदर गर्छौं नै। यसर्थ अझ बढी हामीले आफ्ना आत्मिक पिताको अनुशासन स्वीकार गर्नुपर्छ। यसो गर्छौं भने हामीले जीवन पाउनेछौं। १० हाम्रा सांसारिक पिताहरूले हामीहरूलाई उनीहरूले उचित सम्भेको अनुशासनको निमित्त केही समयको लागि सजाय दिए। तर उहाँ जस्तै पवित्र हुनलाई हाम्रा आत्मिक पिताले हामीलाई अनुशासित गराउँनु हुन्छ। ११ सजाय पाउँदा हामी खुशी हुँदैनौ किन कि त्यसबेला यो कष्टकर हुन्छ। तर पछि सजायबाट शिक्षा पाए पछि हामीलाई शान्ति दिन्छ किनकि हामी उचित प्रकारले बस्न थाल्दछौं।

सावधानीपूर्वक बाँचौ

१२ तिमीहरू कमजोर भएका छौ। त्यसैले आफूलाई फेरि दरिलो बनाऊ। १३ असल तरिकाले बाँच जसमा कि तिमीहरू सुरक्षित रहनेछौ र आफ्ना कमजोरीबाट नष्ट हुनेछैनौ।

१४ सबैसित शान्तिपूर्वक बस्ने कोशिश गर अनि पापदेखि मुक्त जीवन बिताऊ। यदि कसैको जीवन पवित्र छैन भने उसले प्रभुलाई देख्नेछैन। १५ सतर्क बस ताकि कोही पनि परमेश्वरको अनुग्रहबाट बंचित नबनोस्। अनि तिमीहरूमध्ये कोही पनि तीतेपाती जस्तो बड्नु हुँदैन र अरूलाई बिगार्नु हुँदैन। १६ कसैले यौन अपराध गर्नुहुँदैन, अथवा एसाव जस्तो सांसारिक मनको हुनुहुँदैन। एसाव जेठो छोरो थियो र बाबुको सम्पत्तिको उत्तराधिकारी थियो। तर ती सब उसले एक छाक खानाको लागि

बेचु पख्यो। १७ तिमीहरू जान्दछौ, पछिबाट, उसले आफ्ना पिताको आशिर्वादको लागि रूनु पख्यो। तर उसलाई आशिर्वाद दिन अस्वीकार गरे। किन कि एसावले आफूले गरेका कुराहरू बदल्ने उपाय पाउन सकेन।

१८ तिमीहरू नयाँ ठाउँमा आएका छौ। तिमीहरू छुनसकिने, आगोले नजल्ने पाहाडमा आएका छैनौ। न त अन्धकारमा, विषादमा, आँधीमा आएका छैनौ। यही पाहाड हो जहाँ इस्त्राएलीहरू आएका थिए। १९ यहाँ तिनिहरूले सुनेको जस्तो तुरहीको आवाज र बोलेको स्वर पनि सुन्दैनौ। जब तिनीहरूले यस्ता आवाज सुने, तिनीहरूले एउटै आवाज पनि सुन्न नपरोस, भनेर अनुनय गरे। २० तिनीहरूले आदेशलाई थाम्नसकेनन्: “यदि पशुसम्मले पनि यो पाहाड छोए त्यसलाई ढुंगाले हिकाएर मारिन्छ।” * २१ तिनीहरूले जो देखेका थिए त्यो यति डरलाग्दो थियो कि मोशाले भने, “म डरले थरथरी काँपिरहेछु।” *

२२ तर तिमीहरू त्यस्ता ठाउँमा आएका छैनौ। तिमीहरू सियोन पाहाडमा आइपुगेका छौ। तिमीहरू जीवित परमेश्वरको शहर, स्वर्गीय यरूशलेममा आइपुगेका छौ। तिमीहरू हजारौ स्वर्गदूतहरूको सामूहिक आनन्दमा आइपुगेका छौ। २३ तिमीहरू परमेश्वरका प्रथम पुत्रहरूका जमातमा आइपुगेका छौ जसका नाउँहरू स्वर्गमा लेखिएका छन्। तिमीहरू सबै मानिसहरूका निर्णयकर्ता परमेश्वरकहाँ आएका छौ। अनि तिमीहरू धर्मी मानिसहरूका आत्मा भएको ठाउँमा आएका छौ जो पूर्ण बनेका छन्। २४ तिमीहरू येशू कहाँ आएका छौ जसले परमेश्वरबाट उहाँका मानिसहरूका लागि नयाँ करार ल्याउनुभयो। तिमीहरू रगत छर्केको ठाउँमा आएकाछौ जसले हामीलाई हाबिलको रगतले भन्दा असल कुराहरू भन्दछ।

२५ होशियार बस र परमेश्वरको बोली सुन्न अस्वीकार नगर। जब परमेश्वरले पृथ्वीमा तिनीहरूलाई चेतावनी दिनुभयो ती मानिसहरूले उहाँलाई सुन्न अस्वीकार गरे र तिनीहरू भागेनन्। अहिले परमेश्वर स्वर्गबाट बोल्दै हुनुहुन्छ। अनि उहाँलाई सुन्न हामीले अस्वीकार गर्छौ भने हामी कसरी भाग्न सक्छौ? २६ त्यस बेला जब उहाँ

“यदि ... मारिन्छ” प्रस्थान १६:१२-१३।

“म ... काँपिरहेछु” व्यवस्था ६:१६।

बोलनुभयो उहाँको आवाजले पृथ्वी थर्कियो। तर अहिले उहाँले प्रतिज्ञा गर्नुभएको छ: "एकपल्ट अभै म धरती मात्र होइन तर स्वर्ग समेत थर्काउँछु।"* २^७यहाँ "एकपल्ट अभै" भन्ने शब्दले स्पष्ट देखाउँदछ कि सृष्टिको हरेक चीज नष्ट हुनेछ। तर ती कुराहरू जो हल्लाउँदैनन्, रहिरहन्छन्। २^८यसर्थ, हामी कृतज्ञ बन्नुपर्छ किन कि हामीले एउटा राज्य पाउँदै छौं जो हल्लिन सक्दैन। अनि हामीले उहाँलाई प्रसन्न तुल्याउने तरिकाले आदर र भयले पूज्नुपर्छ। २^९किनभने हाम्रा परमेश्वर आगो जस्ता हुनुहुन्छ जसले सखाप पार्नुहुन्छ।

१३ ख्रीष्टमा तिमीहरू दाजु-भाइ र दिदी-बहिनीहरू जस्ता हौ र आपसमा प्रेम गर्न छोड्नु हुँदैन। ३मानिसहरूलाई आतिथ्य दिएर सहायता गर्न कहिल्यै नभूल। यसो गर्दा कसैले अनजानमै स्वर्गदूतहरूको सहायता गरे। ३जो कैदमा छन् तिनलाई नभूल। तिनीहरू जस्तै आफू पनि तिनीहरूसितै कैदमा रहेको संझ। अनि दुःखमा परेका मानिसहरूलाई नभूल, किनभने भविष्यमा तिमीहरू पनि त्यही हालतमा हुन सक्छौ।

४विवाहलाई सबैले सम्मान दिनुपर्छ। विवाहलाई दुइजना विचमा विशुद्ध राख्नु पर्छ। जसले यौन-पाप र व्यभिचार गर्छ त्यसलाई परमेश्वरबाट अपराधीलाई जस्तो न्याय गरिन्छ। ५पैसाको मोह देखि आफूलाई टाडा राख। आफूसित जो छ त्यसैमा सन्तुष्ट होऊ। परमेश्वरले भन्नुभएको छ:

"म तिमीलाई कहिल्यै छोडिदैनं म तिमीदेखि कहिल्यै भागिदैनं।"

व्यवस्था ३१:६

६तसर्थ ढुक्कसित भनौ:

"प्रभु मेरा सहायक हुनुहुन्छ अतः मलाई केही डर हुने छैन। कसैले मलाई केही अनर्थ गर्न सक्छ?"

भजनसंग्रह ११८:६

७आफ्ना अगुवाहरूलाई संझ। तिनीहरूले तिमीहरूलाई परमेश्वरको संदेश सिकाए। ती कसरी बाँचे र मरे त्यो विचार गर अनि तिनीहरूका विश्वासको उदाहरणलाई

अनुसरण गर। ८येशू ख्रीष्ट हिजो, आज र सधैं एक समान हुनुहुन्छ।

९किसिम-किसिमका नौला शिक्षाहरूले आफूलाई कुबाटोमा लैजान न्देऊ। परमेश्वरको अनुग्रहले तिमीहरूका हृदय मजबूत बन्नू, खानाको नियम पछ्याउनाले होइन। त्यस्ता नियम जसले पछ्याए त्यसले कसैको लाभ गरेको छैन।

१०हाम्रो एउटा वेदी छ जसबाट ती पवित्र पालमा सेवा गर्नेहरूलाई खाने अधिकार छैन। ११पापको निम्ति अर्पणको रूपमा प्रधान पूजाहारीले पशुको रगत परम पवित्र स्थानमा लान्छन्। तर पशुहरूका मासु चाँहि शिविर बाहिर पोल्छन्। १२त्यसरी नै येशूले पनि शहर बाहिर कष्ट भोग्नुभयो। आफ्ना मानिसहरूलाई पवित्र पार्न येशूले आफ्नै रगत अर्पण गर्नुभयो। १३यसर्थ हामी शिविर बाहिर येशू कहाँ जानुपर्छ। येशूले जस्तै हामीले पनि अपमान सहनु पर्छ। १४यस धरतीमा रहिरहने शहर राम्रो छैन। तर भविष्यमा आउने शहरको प्रतिक्षामा हामी छौं। १५यसकारण येशूको मार्फत परमेश्वरलाई बलि चढाउन हामीले छोड्नु हुँदैन। उहाँको नाउँ उच्चारण गर्न हाम्रा आँठबाट निस्केको प्रशंसा नै त्यो बलि हो। १६अनि अर्काको भलाई गर्न र अरूका भागीदार बन्न नभूल। बलिहरू विनै हुन् जसले परमेश्वरलाई प्रसन्न तुल्याउँछ।

१७आफ्ना अगुवाहरूको आज्ञा मान र तिनका अधिनमा बस, तिनीहरू तिम्रा जिम्मेवार छन् र तिम्रा आत्मा बचाउनको निम्ति ती तिमीहरूको निगरानि गर्छन्। तिनीहरूलाई आज्ञा मान ताकि तिनीहरूले आफ्ना काम दुःखसाथ होइन, ती आफ्ना काममा आनन्द लिन सक्छन्। तिनका काम सरल हुनेछ। आनन्दसाथ गर्न सक्नु। अनि तिनीहरूले आफ्ना काम दुखित बनेर गर्छन् भने त्यसले तिम्रो सहायता गर्दैन। १८हाम्रा निम्ति प्रार्थना गर्न नछोड। हाम्रो काम बारे हामी विश्वस्त छौ किन कि हामी सधैं जुन उत्तम छ त्यही गर्ने प्रयास गर्छौं। १९म तिमीहरूले प्रार्थना गरि देऊ भन्छु ताकि परमेश्वरले मलाई चाँहि तिमीहरू भएकोमा पठाऊन्। योभन्दा बड्ता म केही चाहन्न।

२०-२१म प्रार्थना गर्छु, शान्तिका परमेश्वरले तिमीहरूले चाहेका सबै असल कुराहरू दिनुहुनेछ जसमा कि उहाँले चाहनु भएको काम तिमीहरूले गर्न सक्छौ। उनै परमेश्वर हुनुहुन्छ जसले भेडाका ठूला गोठाला हाम्रा

प्रभु येशूलाई मृत्युबाट पुनरुत्थान गर्नुभयो। आफ्ना रगत द्वारा उहाँले अनन्त करार शुरू गर्नुभयो। म प्रार्थना गर्दछु, परमेश्वरले आफू खुशी हुने काम हामीमा येशू ख्रीष्टद्वारा गराउनु हुनेछ। येशूको सदा महिमा होस्।
आमिन।

^{२३}मेरा दाजु भाइ र दिदी-बहिनीहरू, मैले के भनें धैर्यपूर्वक सुन। तिमीहरूलाई मजबूत बनाउन मैले यी

कुराहरू गर्ने। अनि यो चिट्ठी साहै लामो छैन। ^{२३}हाग्नो भाइ तिमोथी कैदबाट निस्के। म यो तिमीहरूलाई जनाउन चाहन्छु। अनि यदि उनी म भएकोमा छिटै आएछन् भने हामी दुवै तिमीहरूलाई भेट्न आउने छौं।

^{२४}तिमीहरूको अगुवाहरू र परमेश्वरका सबै जनलाई नमस्कार भनिदिनु। इटालीयाबाट आएका सबैको नमस्कार।

^{२५}परमेश्वरको अनुग्रह तिमीहरू सबैमाथि होस्।

याकूबको पत्र

१ परमेश्वर अनि परमप्रभु येशू ख्रीष्टको एक सेवक याकूबद्वारा अभिवादन:

परमेश्वरको सम्पूर्ण मानिसहरू प्रति, जो संसारमा हरेक स्थानमा छरिएका छन्: अभिवादन!

विश्वास अनि ज्ञान

२ मेरा दाजु-भाइ अनि दिदीबहिनीहरू, जब तिमीहरूकोमा नाना थरीका कष्ट हुन्छ तिमीहरू खुशी हुनुपर्छ।
३ किन? किनभने तिमीहरू जान्दछौ, कि यस्ता कुराले तिमीहरूको विश्वासलाई जाँच गर्दछ। अनि यसले तिमीहरूमा धैर्य सिर्जना गर्नेछ।
४ तिमीहरूले जे गर्छौ, त्यसमा तिमीहरूको पूरा धैर्य भल्काइदेऊ। तब तिमीहरू परिपक्व अनि पूर्ण हुनेछौ, तिमीहरूलाई जे आवश्यक पर्छ प्रत्येक चीज पाउनेछौ।
५ तर, तिमीहरू मध्ये कसैमा ज्ञानको कमी छ भने तिमीहरूले परमेश्वरसित माग्नु पर्छ। परमेश्वरले सबै मानिसहरूलाई मुक्त हस्तले आनन्दसित दिनु हुनेछ। यसर्थ, परमेश्वरले तिमीहरूलाई ज्ञान दिनु हुनेछ।
६ तर, जब तिमीहरूले परमेश्वरसित केही वस्तुको लागि याचना गर्छौ, तिमीहरूले विश्वास गर्नु पर्छ। परमेश्वर प्रति सन्देह नगर। व्यक्ति, जसले सन्देह गर्छ, त्यो सागरको लहर जस्तै हो। हावाले लहरलाई तल र माथि गराउँछ। व्यक्ति जसले सन्देह गर्छ, त्यो लहर जस्तै हो।
७ व्यक्ति जसले सन्देह गर्छ, एकै समयमा दुई भिन्न कुराहरू सोचिरहेको हुनेछन्। त्यसले गर्ने कुनै पनि कुरामा निर्णय लिनु सक्ैन। त्यस्तो व्यक्तिले परमप्रभुबाट कुनै पनि कुरा प्राप्त गर्नेछु भनी सोच्नुहुँदैन।

साँचो धन

८ यदि विश्वासी निर्धन भए उ गर्वित हुनुपर्छ, किनभने परमेश्वरले उसलाई धनी बनाउनु भएको छ।
९ यदि विश्वासी धनी भए उ गर्वित हुनुपर्छ किनभने ऊ गरीब छ। धनी व्यक्ति जङ्गली फूल सरी मर्नेछ।

१० सूर्यको उसको पोल्ने तापसित उदय हुन्छ। सूर्यको तापले पौधालाई अति सुखा तुल्याउँछ। फूल भर्छ, फूल सुन्दर थियो, तर अहिले त्यो भूईंमा भर्यो। धनी व्यक्तिसित त्यही कुराहुन्छ। उसको व्यापारको योजना गर्दा गर्दै मर्छन।

प्रलोभन परमेश्वरबाट आउँदैन

११ जब कुनै व्यक्ति प्रलोभित हुन्छ अनि अभङ्ग बलवान नै रहन्छ, ऊ खुशी हुनुपर्छ। किन? किनभने उसले आफ्नो विश्वास प्रमाणित गर्छ परमेश्वरले उसलाई अनन्त जीवन दान गर्नु हुनेछ। परमेश्वरले सबैलाई यो प्रतिज्ञा दिनु भएको छ, जसले उहाँलाई माया गर्छ।
१२ यदि एकजना व्यक्ति प्रलोभित तुल्याउँदैन भने, उसले यो भन्नुहुँदैन, “परमेश्वरले मलाई प्रलोभित गराउँदै हुनु हुन्छ।” दुष्टले परमेश्वरलाई प्रलोभित तुल्याउन सक्ैन। अनि परमेश्वर स्वयंले कुनै पनि व्यक्तिलाई प्रलोभित तुल्याउनु हुन्न।
१३ एकजना व्यक्तिलाई आफ्नै दुष्ट कुराले प्रलोभित तुल्याउँछ। उसको आफ्नै दुष्ट इच्छाले बाहिर तान्छ अनि उसलाई जालमा फसाउँछ।
१४ दुष्ट इच्छाबाट पाप उब्जन्छ। जब पाप बढ्छ, यसले मृत्यु उब्जाउँछ।

१५ मेरा प्रिय भाइ-बहिनीहरू, मूर्ख नबन।
१६ सबै असल कुरा परमेश्वरबाट आउँछ। अनि हरेक पक्का उपहार परमेश्वरबाट आएको हो। यी सब असल उपहारहरू उहाँ पिताबाट आउँछन् जसले स्वर्गका सम्पूर्ण ज्योतिहरू निर्माण गर्नु भयो। तर छँया ती ज्योतिहरूबाट बद्दिए जस्तो परमेश्वर कहिल्यै परिवर्तन हुनुहुँदैन। उहाँ सदैव समान रहनुहुन्छ।
१७ सत्यको वचनबाट परमेश्वरले हामीलाई उहाँको बालक बनाउने निर्णय लिनु भयो। उहाँले सृजना गरेको वस्तुहरू मध्ये हामीलाई सब भन्दा महत्वपूर्ण बनाउनु इच्छा गर्नुभयो।

सुनु अनि पालन गर्नु

^{१६}मेरा प्रिय भाइ-बहिनीहरू यसमा ध्यान देऊ: “चाँडो सुन्ने, बिस्तारो बोल्ने र ढिलो रिसाउने गर। ^{२०}एकजना क्रोधित व्यक्ति परमेश्वरले चाहे जस्तो धार्मिक भई बाँच्न सक्ने। ^{२१}यसर्थ तिमीहरूको जीवनबाट हरेक दुष्ट कुरा अनि दुष्ट कर्म बाहिर पर्याकित्तेऊ। विनम्र बन अनि परमेश्वरको वचन स्वीकार जो परमेश्वरले तिमीहरूको हृदयमा रोपिदिनु भएको छ। यो उपदेशले तिम्रा जीवनलाई बचाउनेछन्।

^{२२}परमेश्वरको शिक्षा अनुसरण गर। खाली सुन्ने काम मात्र नगर। किनभने जब तिमी बस्छौ अनि केवल सुन्छौ, तिमीले स्वयंलाई मूर्ख तुल्याउँछौ। ^{२३}यदि एकजना व्यक्तिले परमेश्वरको वचन सुन्छ अनि अनुसरण गर्दैन भने ऊ यस्तो हुन्छ: ऊ त्यो मान्छे जस्तै हुन्छ जसले आफ्नो अनुहार पेंनामा हेर्छ। ^{२४}त्यो मान्छेले ऊ आफैलाई देख्छ, त्यस पछि जान्छ अनि ऊ के देखिएको थियो सो भट्टै बिर्सिहाल्छ। ^{२५}तर वास्तवमा सुखी व्यक्ति त्यो हो जसले परमेश्वरको सही नियम अध्ययन गर्छ, जसले मानिसहरूलाई स्वतन्त्र तुल्याउँछ। उसले त्यसलाई अध्ययन गरिरहन्छ। उसले परमेश्वरको वचन सुन्छ अनि उसले जे सुन्यो त्यो बिसर्दैन। तब वचनमा जे भनिएको छ पालन गर्छ। त्यस व्यक्ति जसले त्यसो गर्छ, सुखी हुनेछ।

परमेश्वरको आराधना गर्ने साँचो तरिका

^{२६}कोही व्यक्ति आफूलाई धार्मिक सम्भन सक्छ। तर यदि त्यो व्यक्तिले होशियारसित बोल्दैन भने उसले स्वयंलाई मूर्ख तुल्याइरहेको हुन्छ। उसको “धर्म” कुनै काममा आउँदैन। ^{२७}पवित्र अनि असल धर्म जो परमेश्वरले स्वीकार गर्नु हुन्छ त्यो यस्तो छ: दुहुरोहरू अनि विधवाहरू जसलाई सहायताको आवश्यकता छ तिनीहरूको हेरचाह गर अनि आफू स्वयंलाई संसारको नराम्रो जीवनबाट मुक्त राख। यो नै धर्म हो जसलाई परमेश्वरले शुद्ध अनि असल ठानेर स्वीकार गर्नु हुनेछ।

समस्त मानिसहरूलाई प्रेम गर

२ मेरा प्रिय दाजु-भाइ अनि दिदी-बहिनीहरू, तिमीहरू हाम्रा गौरवमय प्रभु येशू ख्रीष्टका विश्वासीहरू हौ। यसर्थ यस्तो नसोच कि कोही मानिसहरू अन्य मानिसहरू भन्दा मुख्य छन्। ^२मानौं, कोही एकजना तिम्रो मण्डली भित्र प्रवेश गर्छ। उसले खूबै सुन्दर वस्त्र अनि सुनको

औठी पहिरेको छ। त्यही समयमा एक गरीब मानिस पुरानो, मैला लुगा लागेर आउँछ। ^३तिमीहरू त्यो मानिस जो सुन्दर बस्त्र लगाएको छ त्यसलाई विशेष ध्यान दिन्छौ। तिमीहरू भन्छौ, “यो राम्रो आसनमा बस्नुहोस्” तर गरीब मानिसलाई तिमीहरू भन्छौ, “त्यहाँ उभ” वा “तिमीहरूको पाउ छेउको पटाईमा बस्” ^४तिमीहरू के गरिरहेछौ? तिमीहरूले कुनै एक व्यक्तिलाई भन्दा अर्को व्यक्तिलाई अधिक महत्व दिइरहेका छौ। तिमीहरूको दुष्ट मनले निर्णय लिइरहेका छौ, एक व्यक्ति भन्दा अर्को व्यक्ति राम्रो छ।

^५सुन मेरा प्यारा भाइ अनि बहिनीहरू, अनि यसपछि के परमेश्वरले गरीबहरूलाई विश्वासमा धनी हुन चुन्नु भएको छैन? तिनीहरूको निमित्त जसले उहाँलाई प्रेम गर्छन, परमेश्वरले ती मानिसहरूलाई उहाँले प्रतिज्ञा गर्नु भएको राज्य प्राप्त गर्न चुन्नु भयो। ^६तर तिमीहरूले गरीब मानिसप्रति सम्मान देखाउँदैनौ। अनि तिमीहरू जान्दछौ कि धनी मानिसहरू ती मानिसहरू हुन् जसले सदैव तिमीहरूलाई आफ्नो वशमा राख्ने कोशिश गर्छन्। अनि ती मानिसहरूनै हुन जसले तिमीहरूलाई न्यायलय तिर पुर्खाउँछन्। ^७अनि, यो ती धनी मानिसहरू हुन्, जसले येशूको नाउँको निन्दा गर्छन् जसद्वारा तिमीहरू बोलाइन्छौ।

^८बरू तिमीहरू शास्त्रमा पाइने राजकीय नियम पालन गर, त्यो धर्मशास्त्रमा पाइन्छ: “अन्य मानिसहरूलाई त्यसरीने प्रेम गर जसरी तिमीहरू स्वयंलाई प्रेम गर्छौ।” * यदि तिमीहरूले यो नियम पालन गर्छौ भने तब तिमीहरूले ठिक काम गर्छौ। ^९तर, यदि एक व्यक्तिलाई अर्कोलाई भन्दा अधिक महत्व दियो भने, तिमिले पाप गर्छौ अनि परमेश्वरको राजकीय नियम भङ्ग गरेकोमा दोषी ठहरिनेछौ। ^{१०}कुनै व्यक्ति परमेश्वरको सबै व्यवस्था पालन गर्दा कुनै एउटामा चुक्यो भने त्यो व्यक्ति जम्मै व्यवस्था भङ्ग गरेको दोषमा पर्नेछ। ^{११}परमेश्वरले भन्नु भएकोछ, “व्यभिचार नगर” * उनै परमेश्वरले भन्नु भएको छ, “हत्या नगर।” * यसर्थ, यदि तिमीहरूले व्यभिचार गरेनौ तर तिमीहरूले कुनै व्यक्तिलाई मास्नै भने पनि तिमीहरू परमेश्वरको व्यवस्था भङ्ग गरेका

“अन्य मानिसहरूलाई ... प्रेम गर्छौ” लेवी १९:१८।

“व्यभिचार नगर” प्रस्थान २०:१४, व्यवस्था ५:१८।

“हत्या नगर” प्रस्थान २०:१३, व्यवस्था ५:१७।

दोषी ठहरिन्छौ।^{१२}तिमीहरू त्यो नियमद्वारा जाँच गरिन्छौ, जुन नियमले मानिसहरूलाई मुक्त तुल्याउँछ। तिमीहरूले दैनिक बोल चाल औ कर्ममा यस कुरोलाई याद राख्नु पर्छ।^{१३}यदि तिमीहरू अरूलाई दया गर्न चुकेका छौ भने तिम्रो न्याय भइरहेको समयमा परमेश्वरले तिमीलाई दया दर्शाउनु हुन्। तर त्यो व्यक्ति जसले दया देखाउँछ, उसको न्याय गरिएको समयमा ऊ निर्भय भएर रहन सक्ने छ।

विश्वास अनि असल कार्यहरू

^{१४}मेरा प्रिय भाइ-बहिनीहरू, यदि कुनै व्यक्तिले उसित विश्वास छ भन्छ तर केही गर्दैन, तब त्यो विश्वास बेकामको हो। त्यस्तो विश्वासले उसलाई बचाउन सक्छ? अहँ! ^{१५}परमप्रभु ख्रीष्टमा विश्वास गर्ने भाइ वा बहिनीलाई बस्त्रहरू अनि भोजनको आवश्यक पर्न सक्छ। ^{१६}अनि त्यो व्यक्तिलाई तिमीहरू भन्छौ, “शान्ति साथ जाऊ। म आशा गर्छु तिम्रोमा गरम लुगाहरू र प्रशस्त भोजन छन्।” यद्यपि तिमीहरू उसको खाँचो पुरा गर्दैनौ, तिमीहरूका शब्दहरू अर्थहीन छन्। ^{१७}यो कुरा विश्वासको सम्बन्धमा पनि यस्तै हो। यदि विश्वासले केही गर्दैन भने त्यो विश्वास मृततुल्य हो किनभने त्यो विश्वास एक्लो भई मरेको हुन्छ।

^{१८}एकजना व्यक्तिले भन्न सक्छ, “तिमीसँग विश्वास छ, तर मेरोमा कम छ। जब तिम्रो विश्वासले केही काम गर्दैन भने तिम्रो विश्वासको प्रमाण गर। मेरो विश्वासले गरेको कामबाट म विश्वास प्रमाण गर्न सक्छु।” ^{१९}तिमीहरू विश्वास गर्छौ परमेश्वर एक हुनुहुन्छ। साँच्चै नै! तर भूतहरूले पनि विश्वास गर्छन्, अनि तिमीहरू भयले काप्छन्।

^{२०}तिमी मूर्ख व्यक्तिहरू! के तिमीहरूलाई प्रमाण दिनु पर्छ कि बिना कर्मको विश्वास बेकामे हो? ^{२१}अब्राहाम हाप्रो पूर्वज हुनुहुन्छ। जब तिनले आफ्नो छोरो इसहाकलाई परमेश्वर समक्ष वेदीमा चढाए, उनको कर्मबाट परमेश्वर अघि अब्राहामलाई धार्मिक बनाइयो। ^{२२}यसर्थ, तिमीहरू देख्छौ कि अब्राहामले विश्वास गरे अनि उनले गरेका कुराहरूको साथ साथ काम गरे। उनको कर्मले देखायो कि उनको विश्वास पूर्ण थियो। ^{२३}यसैले धर्मशास्त्रको स्पष्ट अर्थ भल्काउँछ: “अब्राहामले परमेश्वरमाथि विश्वास गरे अनि परमेश्वरले अब्राहामको विश्वास स्वीकार गर्नु भयो अनि परमेश्वरले अब्राहामलाई

धार्मिक माने।”* अब्राहामलाई “परमेश्वरको मित्र मानिन्थ्यो।”* ^{२४}यसरी तिमीहरूले देख्छौ कि एक व्यक्ति उसले गरेका कर्मद्वारा परमेश्वरसित सही बन्दछ अनि उसको विश्वासबाट मात्र होइन।

^{२५}अर्को उदाहरण छ राहाब। राहाब एक वेश्या थिइन्। तर उसको कर्मको कारणले, जब तिनले गुप्तचरहरू लुकाइन अनि तिनीहरूलाई अर्कै बाटोबाट उम्कन सहायता गरिन, परमेश्वरको अघि तिनी धार्मिक देखिइन।

^{२६}आत्मा बिनाको शरीर मृततुल्य हो। विश्वासको मूल्य पनि यस्तै हो। विश्वास जसले केही गर्दैन त्यो मृत-तुल्य हो।

हामीले भनेका कुराको नियन्त्रण

३ मेरा भाइ अनि बहिनीहरू, तिमीहरूमा धेरै शिक्षक हुनु हुँदैन। किन? किनभने तिमीहरू जान्दछौ कि हामी जसले शिक्षा दिन्छौ अन्य मानिसहरू भन्दा कठिन प्रकारले जाँच गरिन्छौ। ^२हामी सबैले अनेकौ गल्तीहरू गर्छौ। यदि कसैले कहिल्यै पनि कुक्कन बोलेनौ भने त्यो पक्का व्यक्ति बन्देछ। ऊ आफ्ना सम्पूर्ण शरीरलाई नियन्त्रणमा राख्न समर्थ हुनेछन्। ^३घोडालाई नियन्त्रणमा राख्न, हामी लगाम लगाइदिन्छौ। घोडाहरूका मुखमा लगाइएको लगामले हामी तिनीहरूको सम्पूर्ण शरीरलाई अधीनमा राख्न सक्छौ। ^४जहाजहरू पनि यस्तै हुन्छ। जहाज अत्यन्त विशाल हुन्छ अनि यसलाई शक्तिशाली वायुले धकेल्छ। तर सानो पतवारले विशाल जहाजलाई नियन्त्रण गर्छ अनि नाविकले जहाज कता जानु पर्ने निर्णय गर्छ। ^५हाप्रो जिब्रो पनि यस्तै हो। यो शरीरको एक सुक्ष्म अङ्ग हो। तर यसले महान कुराको गर्व गर्छ।

एउटा सानो फिलुंगोले अरण्य सखाप पार्न सक्छ। ^६जिब्रो आगोको फिलुंगो जस्तै हो। हाप्रो शरीरका अंशहरू मध्ये यो दुष्टताको संसार हो। कसरी? जिब्रोले सारा शरीर नष्ट पार्छ। यसले हाप्रो सम्पूर्ण अस्तित्व नै ध्वंस पार्न सक्छ। जिब्रोले यो आगो नर्कबाट पाउँछ। ^७मानिसहरूले हरेक किसिमका जङ्गली पशु चरा-

“अब्राहामले ... धार्मिक माने” उत्पत्ति १५:६।

“परमेश्वरको मित्र मानिन्थ्यो” २-इतिहास २०:७; यशैया ४१:८।

चुरूङ्गीहरू, घस्नेने प्राणीहरू अनि सामुद्रिक प्राणीहरू ख्वाउनु सक्छन्। मानिसहरूले यी सब प्राणीहरूलाई अधिनै ख्वाइसकेका छन्। ^८कसैले कहिल्यै जिब्रोलाई ख्याउनु सकेको छैन। यो जंगली अनि दुष्ट हुन्छ। जिब्रो विषले परिपूर्ण हुन्छ जसले मार्न सक्छ। ^९हामी हाम्रा जिब्रोलाई हाम्रो परमप्रभु अनि पिताको स्तुतिमा उपयोग गर्छौं। अनि अभै त्यही जिब्रोले हामी मानिसहरूलाई सराफ्छौं जसलाई परमेश्वरको सक्कलमा बनाइएको छ। ^{१०}स्तुति अनि सराप एउटै मुखबाट निस्कन्छन्। मेरा भाइ अनि बहिनीहरू, यस्तो हुनु हुँदैन। ^{११}एउटै मूल उद्गमबाट मिठो र तितो पानी एकैचोटी बग्छ? अहँ। ^{१२}मेरा दाजु भाइ अनि दिदी बहिनी हो, के नेभाराको बोटमा भद्रासे फल्न सक्छ? सक्ैन। के अङ्कुरधारीमा नेभारा फल्छ? सक्ैन। तब, के नुनिलो उद्गमले मोठो पानी दिन सक्छ।

सोचो ज्ञान

^{१३}यहाँ तिमीहरू माभ कुनै यस्तो व्यक्ति छ जो ज्ञानी अनि बुभक्की छ? तब उसले ठीकसित बसेर आफ्नो ज्ञानको प्रमाण दिनु पर्छ। उसले ज्ञानबाट आउने नम्रतासित काम गर्नु पर्छ। ^{१४}यदि तिमीहरू स्वार्थी छौं अनि तिमी हृदय ईर्ष्या पूर्ण छ भने तिमीले तिमी ज्ञान वारेमा गर्व गर्ने केही कारण नै छैन। तिमी गर्व गराई भूटो सिवाय केही पनि होइन। ^{१५}यस किसिमको “ज्ञान” माथिका परमेश्वरबाट आउँदैन। यस “ज्ञान” संसारबाट आउँछ। त्यो आध्यात्मिक होइन, त्यो शैतानबाट हो। ^{१६}जहाँ ईर्ष्या अनि स्वार्थ छ त्यहाँ अव्यवस्थित अनि हरेक किसिमको दुष्टाई हुन्छ। ^{१७}तर ज्ञान जो माथिका परमेश्वरबाट आउँछ त्यो यस्तो हुन्छ: प्रथम त्यो शुद्ध हुन्छ। त्यो शान्तिमय नम्र र तर्क संगति हुन्छ। यो ज्ञान सर्वदा जो मानिसहरू समस्यामा छन् तिनीहरूलाई सहायता गर्न सधैं तत्पर रहन्छ अनि अन्य मानिसहरूको लागि उपकार गर्ने हुन्छ। यो ज्ञान सदैव निष्पक्ष अनि इमान्दार हुन्छ। ^{१८}मानिसहरू जो शान्तिको निमित्त शान्ति साथ कार्य गर्छन् तिनीहरूले उपकारक चीजहरू पाउँछन् जो धार्मिक जीवन बँचाईबाट आउँछ।

परमेश्वरमा समर्पण

४ के तिमीहरूलाई तिमीहरूको भगडा र लडाईँको श्रोत थाहा छ? तिमीहरूका भगडा अनि बहसहरू

स्वार्थपूर्ण इच्छाहरूबाट जसले अन्तरमा द्वन्द्व मच्चाउँछ, ^२तिमीहरू चाहन्छौं तर पाउँदैनौं जे तिमीहरू चाहन्छौं। यसर्थ तिमीहरू हत्या गर्छौं अनि अन्य मानिसहरू प्रति ईर्ष्या गर्ने हुन्छौं। तैपनि जे इच्छा गर्छौं तिमीहरूले पाउँदैनौं। तिमीहरू भन बहस गर्छौं अनि जुद्धौं। तिमीहरूले इच्छा गरेको बस्तुहरू पाउँदैनौं किनभने तिमीहरूले परमेश्वरसित माँग्दैनौं। ^३अथवा, जब तिमीहरू माग्छौं तिमीहरूले पाउँदैनौं। किन? किनभने तिमीहरूको माग्ने तरिका त्रुटीपूर्ण छ। तिमीहरू वस्तु चाहन्छौं केवल आफ्नै आनन्दको निमित्त।

^४अविश्वासीय मानिस तिमीहरू यो संसारलाई माया गर्नु परमेश्वरलाई घृणा गर्नु जस्तै हो। यसर्थ यदि कोही व्यक्ति संसारको मित्र हुन चाहन्छ भने उसले आफैलाई परमेश्वरको शत्रु तुल्याउँछ। ^५के तिमीहरू धर्मशास्त्रलाई वेकामे ठान्छौं? यसले भन्छ, “परमेश्वरको माध्यम जुन आत्मा हामीमा बस्छ, खाली उसकै लागि मात्र हामीलाई चाहन्छ।” ^६तर परमेश्वरको दया जो हामीलाई दिइएको छ, त्यो महान छ। धर्म शास्त्रले भनेको जस्तै, “घमण्डी मानिसहरूको विरुद्ध परमेश्वर हुनुहुन्छ, तर उहाँले ती मानिसहरूलाई दया प्रदान गर्नु हुन्छ जो विनम्र छन्।”*

^७यसर्थ तिमीहरू स्वयंलाई परमेश्वरमा अर्पण गर। शैतानको विरोधमा बस, अनि तिमीहरू देखि शैतान भाग्नेछ। ^८परमेश्वरको नजिक आऊ अनि परमेश्वर तिमीहरूको नजिक आउनु हुनेछ। तिमीहरू पापी हौ। यसर्थ तिमीहरूको जीवनदेखि पाप धोई पठाऊ। जब तिमीहरू दुवै परमेश्वरको अनि संसारको सेवा गर्छौं तिमीहरूको दुइवटा मन छ। यसर्थ तिमीहरूको विचार शुद्ध तुल्याऊ। ^९उदास बन, दुःखी बन अनि विलाप गर। तिमीहरूको हँसोलाई रोदनमा परिणत गर। तिमीहरूको खुशीलाई अफसोसमा परिवर्तन गर। ^{१०}परम प्रभुको सामुन्ने विनम्र बन अनि उहाँले तिमीहरूलाई महान तुल्याउनु हुनेछ।

तिमीहरू न्यायधिश होइनौ

^{११}भाइ अनि बहिनीहरू, एक अर्काको विरुद्ध केही पनि नभन। जब तिमीहरू ख्रीष्टमा विश्वासी भाइलाई जाँच्छौं, तब तिमीहरू उनले अनुसरण गरेको नियम जाँच गरिरहेछौं। अनि जब तिमीहरू नियमको जाँच

गरिहेका हुन्छौ, तिमीहरू नियम अनुसरण गर्ने हुँदैनौ। तिमीहरू नियमको न्यायधिश हो।^{१२}परमेश्वरले मात्र नियमहरू बनाउनु हुन्छ। उहाँमात्र न्यायधिश हुनुहुन्छ। केवल परमेश्वरमात्र हुनुहुन्छ जसले बचाउन अनि ध्वंश गर्नसक्नु हुन्छ। यसर्थ अन्य व्यक्तिको न्याय गर्नु तिमीहरूका निम्ति उचित हुँदैन।

परमेश्वरले तिम्रो जीवनमा योजना गरुन

^{१३}तिमीहरू कसैले भन्छौ, “आज अथवा भोलि हामी कुनै नगरमा जानेछौ। हामी त्यहाँ वर्ष दिन बस्छौं व्यापार गर्छौं अनि पैसा कमाउँछौं।” सुन! यस विषयमा सोच: ^{१४}भोलि के हुनेछ तिमीहरू जान्दैनौ। तिमीहरूको जीवन वाफ जस्तो छ। त्यसलाई तिमीहरू क्षण-भरको निम्ति देख्नसक्छौ, तर त्यस पछि त्यो अल्पिन्छ।^{१५}यसर्थ तिमीहरूले भन्नु पर्छ, “यदि परमप्रभुले चाहनु हुन्छ भने हामी जीवित रहनेछौं अनि यो वा त्यो गर्ने छौं।”^{१६}तर अहिले तिमीहरू घमण्डी छौं अनि तिमीहरू घमण्ड गर्छौं। यी सब घमण्ड गराइ भूल हो।^{१७}अनि जब एक व्यक्ति भलाई कसरी गर्नु जान्दछ, तर भलाई गर्दैन, तब उसले पाप गरिरहेछ।

स्वार्थी धनी मानिसहरू ढिङ्कत हुनेछन्

पतिमी धनी मानिसहरू, सुन! विलाप गर अनि अत्यन्त शोकाकुल बन किनभने तिमीहरूमाथि अनेक आपदहरू आई पर्नेछ।^२तिमीहरूको धन नष्ट हुनेछ अनि बेकार हुनेछ। तिमीहरूको वस्त्रहरू माऊले खानेछ।^३तिमीहरूका सुन चाँदीमा कस लाग्नेछ अनि त्यो कसले तिमीहरूको विरोधमा साक्षी दिनेछ। त्यो कसले तिमीहरूको शरीरलाई आगोले भैँ खानेछ। तिमीहरूले सम्पत्ति आखिरी दिनमा सञ्चित गरेकाछौ।^४मानिसहरूले तिमीहरूको खेतमा काम गरे, तर तिमीहरूले तिनीहरूलाई ज्याला दिएनौ। ती मानिसहरू तिमीहरूको विरुद्ध आवाज गरिरहेछन्। ती मानिसहरूले तिमीहरूको फसलहरू काटे। अहिले तिनीहरूले कराएको आवाज स्वर्गका परमप्रभुको सेनाहरूले सुने।^५पृथ्वीमा तिमीहरूको जीवन सम्पत्तिले सम्पन्न जीवन थियो। तिमीहरूले, आफूले चाहेका हरेक बस्तुद्वारा स्वयंलाई खुशी तुल्यायौ। तिमीहरू स्वयंले मारुको निम्ति तयार पारेको मोटो पशु जस्तो तुल्यायौ।^६तिमीहरूले निर्दोष मानिसहरूको भर्त्सना गर्नु, र मारी दिनु जसले प्रतिरोध गरेनन्।

धैर्य धारण गर

^७दाज्यु-भाइ अनि दिदी बहिनीहरू, धैर्य धारण गर, प्रभु येशू आउनु हुँदैछ। यसर्थ, त्यस समयसम्म धैर्य धारण गर। कृषकहरू खुबै धैर्यवान छन्। कृषकले बहुमूल्य अन्न भूमिबाट उम्रनका निम्ति प्रतीक्षा गर्छ। कृषकले धैर्य साथ आफ्ना फसलले प्रथम वृष्टि अनि अन्तिम वृष्टि प्राप्त नगरुञ्जेल प्रतीक्षा गर्छ।^८तिमीहरू धैर्यवान हुनुपर्छ। आशा नमारा! प्रभु येशू चाँदै आउनु हुँदैछ।

^९दाज्यु-भाइ अनि दिदी-बहिनीहरू, एक अर्काको विरुद्ध नगनगनाऊ। यदि तिमीहरूले अरूको विरुद्धमा नालिस गर्न छाड्ने भने तिमीहरू दोषी जाँचिने छौ। अनि न्यायधिश आउनुलाई तयार हुनुहुन्छ।^{१०}दाज्यु-भाइ अनि दिदी-बहिनीहरू, अगमक्ताहरूलाई अनुसरण गर जसले परमप्रभुको निम्ति बोले। तिनीहरूले अनेक अप्ठेरो परिस्थितिको सामना गरे। तर तिनीहरूले धैर्य धारण गरे।^{११}हामी तिनीहरूलाई खुशी ठान्छौ जसले धैर्यपूर्वक अप्ठेरो परिस्थितिको सामना गरे। तिमीहरूले अय्यूबको धैर्यको बारेमा सुनेका छौ। तिमीहरूलाई थाहा छ, अय्यूबले सबै यातना सामना गरे पछि परमप्रभुले तिनलाई सहायता गर्नु भयो। यसले यो भल्काउँछ कि परमप्रभु दयामयी हुनुहुन्छ।

तिमी जो भन्छौ त्यसमा होशियार बन

^{१२}मेरा दज्यु-भाइ औ दिदी-बहिनीहरू, जब केही गर्न वचन दिन्छौ, तिमीहरूले कसम खानु हुँदैन। तिमीहरूको वचन प्रमाण गर्न स्वर्ग, पृथ्वी अथवा कुनै चीजको नाउँको उपयोग नगर। जब तिमी बुझ्छौ “हो” भन्ने केवल “हो” मात्र भन। यदि तिमी बुझ्छौ “होइन” भन्ने “होइन” मात्र भन। त्यसो गर ताकि तिमीहरू दोषी जाँचिने छैनौ।

प्रार्थनाको शक्ति

^{१३}यदि तिमीहरू मध्ये एक जनाले कष्टहरू भोगिरहेको छ भने उसले प्रार्थना गर्नु पर्छ अनि यदि तिमीहरू मध्ये एकजना सुखी छ भने, उसले गीतहरू गाउनु पर्छ।^{१४}यदि तिमीहरू मध्ये एकजना विरामी छ भने, उसले मण्डलीका अग्रजहरूलाई बोलाउनु पर्छ। अग्रजहरूले उसलाई परम प्रभुको नाउँमा तेल मालिस गरिदिनु पर्छ अनि तिनीहरूले उसको निम्ति प्रार्थना गरिदिनु पर्छ।

^{१५}विश्वाससित गरेको प्रार्थनाले विमारीमा आरोग्य ल्याउँछ। परमप्रभुले उसलाई निको पार्नु हुन्छ। अनि यदि त्यो व्यक्तिले पाप गरेको भए परमेश्वरले उसलाई क्षमा प्रदान गर्नु हुनेछ। ^{१६}सधैं तिमीहरू एक अर्कामा पाप स्वीकार गर। तब एक अर्काको निम्ति प्रार्थना गर। यसो गर, तब परमेश्वरले तिमीहरूलाई निको पार्नु हुन्छ। यदि एकजना धार्मिक व्यक्तिले श्रद्धापूर्वक प्रार्थना गर्छ भने, महान कुरो घट्न सक्छ। ^{१७}एलिया पनि हामी जस्तै व्यक्ति थिए। तिनले पानी नपरोस् भनी, गम्भीरता पूर्वक प्रार्थना गरे, त्यस भूमिमा तीन वर्षसम्म वृष्टि भएन। ^{१८}तब एलियाले पानी परोस् भनी प्रार्थना गरे। अनि

आकाशबाट पानी पर्यो अनि भूमिले फेरि फसल उमास्यो।

आत्माहरू बैचाउ

^{१९}मेरा दाजु-भाइ अनि दिदी-बहिनीहरू, तिमीहरू मध्ये एकजना सत्यदेखि भड्कन सक्छौ। अनि अर्को व्यक्तिले उसलाई सत्यतर्फ फर्काउन सहायता गर्न सक्छ। ^{२०}यसलाई स्मरण गर: कुनै व्यक्ति जसले एक पापीलाई नराम्रो मार्गबाट फर्काइ ल्याउँछ, उसले त्यस पापीको आत्मालाई मृत्युबाट बैचाउनेछ। यसो गरेर त्यस व्यक्तिले धेरै पापहरू प्रति क्षमाप्राप्त गराउनेछ।

पत्रुसको पहिलो पत्र

१ पत्रुस, येशू ख्रीष्टका प्रेरित द्वारा अभिवादन
परमेश्वरद्वारा चुनिएका जो आफ्ना घरदेखि टाढामा पोन्टस्, गलातिया, क्यापडोसिया, एशिया अनि बिथिनिया भरि फैलिएर बसेका मानिसहरू प्रति।^१ परमेश्वरले तिमीहरूलाई पवित्र मानिस बनाउनु धेरै अधि नै योजना बनाएका थिए। तिमीहरूलाई पवित्र तुल्याउने कार्य आत्माको* हो। परमेश्वरको आज्ञाकारी औ येशू ख्रीष्टको रगतले अभिषेक गरी शुद्ध पार्न तिमीहरू चुनिएका थियौ। परमेश्वरको अनुग्रह तिमीहरूमा अधिक भन्दा अधिक बढेर जाओस्।

जिउँदै आशा

^२ परमेश्वर जो हाम्रा प्रभु येशू ख्रीष्टका पिता हुन उनको प्रशंसा होस्। परमेश्वरमा सीमाविहिन कृपा छ र उनको कृपाको कारणले हामीलाई नयाँ जीवन दिइएको छ। यो नयाँ जीवनले मृत्युदेखि येशू ख्रीष्टको बौराई मार्फत हामीप्रति सजीव आशा ल्याउँछ।^३ अब हामी आशिर्वादको आशा राख्छौ जो उनको नानीहरूको निमित्त उनकोमा छ। यो आशिर्वाद तिमीहरूको निमित्त स्वर्गमा जोगाएर राखिएको छ। यी आशीर्वादहरू ध्वंश, नष्ट अथवा धमिलो हुनेछैन। जब सम्म तिमीहरूले मुक्ति पाउँदैनौ^४ तिमी विश्वास मार्फत परमेश्वरको शक्तिले तिमीहरू संरक्षित रहन्छौ। यो मुक्ति तयार राखिएको छ अनि यो तिमीहरूलाई समयको अन्तमा दिइनेछ।^५ यसले तिमीहरूलाई अत्यन्त सुखी तुल्याउनु पर्छ यद्यपि क्षणिक समयको लागि सबै प्रकारको कष्ट भोग्दा तिमीहरूलाई दुःखी बनाउँछ।^६ यी दुःख-कष्टहरू किन हुन्छन्? तिमीहरूको विश्वास शुद्ध छ भनी प्रमाण गर्नु। विश्वासको

शुद्धतामा सुन भन्दा अधिक मुल्य छ। सुनको शुद्धता अग्निद्वारा प्रमाणित गर्न सकिन्छ, तर सुन नष्ट हुन्छ। जब येशू ख्रीष्ट आउँछन् विश्वासको शुद्धताले तिमीहरूमा प्रशंसा, महिमा अनि सम्मान ल्याउनेछ।^७ तिमीहरूले ख्रीष्टलाई देखेका छैनौ तर पनि तिमीहरू उहाँलाई प्रेम गर्छौ। तिमीहरूले अहिले उनलाई देख्न सक्तैनौ तर तिमीहरू उनीमाथि विश्वास गर्छौ। तिमीहरू अकथनीय अनि गौरवमय आनन्दले परिपूर्ण छौ।^८ तिमीहरूको विश्वासको एक लक्ष्य छ। त्यो लक्ष्य तिमीहरूको आत्मा बचाउँनु हो। अनि तिमीहरूले तिमीहरूको लक्ष्य जो मुक्तिको निमित्त हो त्यो प्राप्त गर्दैछौ।

^९ अगमवक्ताहरूले सावधानपूर्वक अध्ययन गरे अनि यो मुक्तिको विषयमा जान्ने कोशिश गरे। ती अगमवक्ताहरूले अनुग्रहको बारेमा अगमवाणी गरे जो तिमीहरूलाई देखाइयो।^{१०} ख्रीष्टको आत्मा ती अगमवक्ताहरूमा थियो। अनि आत्माले ती दुःख-कष्टहरूको बारेमा, जो ख्रीष्टमाथि घट्ने थियो अनि त्यो महिमा जो ती दुःख कष्टहरू पछि आउनेछ, भनिरहेथ्यो। ती अगमवक्ताहरूले तिनीहरूलाई त्यो आत्माले के देखाइ रहेछन्, त्यसबारे जान्ने कोशिश गरे। ती कुराहरू कहिले घट्नेछन् अनि त्यसबेला संसारको अवस्था कस्तो हुनेछ, तिनीहरूले यो जान्ने कोशिश गरे।^{११} यो तिनीहरूलाई देखाइयो कि जुन सेवा तिनीहरूले गरे तिनीहरू स्वयंको निमित्त होइन। ती अगमवक्ताहरूले तिमीहरूको सेवा गरिरहेको थियो जब तिनीहरूले यो कुराको विषयमा भने जो अहिले तिमीहरूले सुन्यौ। तिनीहरू जसले तिमीहरूलाई सुसमाचार प्रचार गरे तिमीहरूलाई ती कुराहरू भने। तिनीहरूले तिमीहरूलाई त्यो पवित्र आत्माको सहायताले भने, जसलाई स्वर्गबाट पठाइएको थियो। तिमीहरूलाई भनिएका कुराहरू ती कुराहरू हुन जुन स्वर्गदूतहरू पनि जान्नु उत्सुक छन्।

आत्मा, पवित्र आत्मा परमेश्वरको आत्मा, येशूको आत्मा अनि आरामदायक पनि भनिन्छ। परमेश्वरले औ ख्रीष्टसित मिलेर संसारमा मानिसहरू माफ्न उनले परमेश्वरको काम गर्छन्।

पवित्र जीवनको निम्ति आह्वान

१३यसर्थ सेवाको निम्ति मनलाई तयार पार अनि आत्म-नियन्त्रण गर। तिमीहरूले अनुग्रहको लागि आशा गर्नु पर्छ जुन तिमीहरूलाई दिइनेछ, जब येशू ख्रीष्ट आउनु हुन्छ। १४विगतमा तिमीहरूले यस विषयमा बुभेनौ, यसर्थ तिमीहरू नराम्रा कुराहरूले डोखाइएका थियौ। तर अहिले तिमीहरू परमेश्वरका आज्ञाकारी नानीहरू हौ। यसर्थ बितेको समयमा जसरी बाँचेका थियौ, त्यसरी नबाँच। १५तर परमेश्वर जस्तै पवित्र होऊ अनि तिमीहरूले गर्ने सबै कुरामा पवित्र बन। परमेश्वर एक हुनुहुन्छ जसले तिमीहरूलाई अह्वान गर्नुभयो। १६यो धर्मशास्त्रमा लेखिएको छ, “पवित्र बन, किनभने म पवित्र छु।” *

१७तिमीहरू परमेश्वरलाई प्रार्थना गर्छौ अनि उनलाई पिता भनी सम्बोधन गर्छौ। परमेश्वरले मानिसको कार्यलाई पक्षपात बिना जाँच गर्नेछन्। यसर्थ, पृथ्वीमा पर्यटकहरू भैं बाँचिरहेको समयमा परमेश्वरको भय मानेर तिमीहरू बाँच्नु पर्छ। १८तिमीहरू जान्दछौ कि विगत समयमा तिमीहरू लक्ष्यहीन भइ बाँचेका थियौ। तिमीहरूले त्यस तरिकाले जीवित रहने कुरा ती मानिसहरूबाट सिक्नौ जो तिमीहरू भन्दा अघि बाँचिरहेका थिए। तर तिमीहरूलाई त्यस तरिकाले बाँचबाट बाँचाइयो। तिमीहरू किनियौ ती वस्तुहरूद्वारा होइन जो सुन वा चाँदि जस्तै नष्ट हुन्छ। १९तर तिमीहरूलाई ख्रीष्टको बहुमूल्य रगतले किनियो, दोष रहित भेडाको पाठो। २०विश्व निर्माण अघि नै ख्रीष्टले चुनिनु भएको थियो। तर तिमीहरूको लागि यी अन्तिम समयमा उनलाई संसारमा चिनाइयो। २१ख्रीष्टद्वारा तिमीहरू परमेश्वरमाथि विश्वास गर्छौ। परमेश्वरले ख्रीष्टलाई मृत्युबाट बौराए। तब परमेश्वरले उनलाई महिमा दिए। यसर्थ तिमीहरूको विश्वास अनि आशा परमेश्वरमा छ।

२२अहिले, तिमीहरूले साँचो भातृ प्रेम भल्काउनु, सत्यको पालन गरेर स्वयंलाई शुद्ध तुल्याएका छौ। यसर्थ एक-अर्कामा पूर्ण हृदयबाट गहिरो प्रेम गर। यसर्थ तिमीहरूको पूर्ण हृदयबाट एक अर्कामा गहिरो प्रेम गर। २३तिमीहरू फेरि जन्माइएका छौ। यो नयाँ जीवन नष्टमय वस्तुबाट आएको होइन तर यो जीवन नष्ट नहुने वस्तुबाट आएको छ। तिमीहरू सर्वदा रहिरहने

परमेश्वरको अन्त नहुने सजीव सन्देशद्वारा जन्माइएका हौ। २४धर्मशास्त्रले भन्छ:

“मानिसहरू संधै बाँच्नैन्, तिनीहरू घाँस भैं हुन तिनीहरूको महिमा घाँसको फूल भैं हुन्। घाँस ओइलिन्छ, अनि फूलहरू फर्छन्।

२५ तर परमेश्वरको वाणी सदैव बाँचिरहन्छ।”

यशैया ४०:६-८

अनि त्यो, यो वचन हो जुन तिमीहरूलाई भनियो।

सजीव दुंगा अनि पवित्र राष्ट्र

२ यसर्थ, अरूलाई चोट पुखाउने केही कुरा पनि नगर, झूटो नबोल, कपटी नबन, इर्ष्या नगर, अर्काको निन्दा नगर। यी सब कुराहरू तिमीहरूको जीवनबाट हटाऊ। २भर्खर जन्मेका नानीहरू जस्तो होऊ। शुद्ध आत्मिक दुधको निम्ति भोकाऊ जसले तिमीहरूलाई बढन र मुक्ति हासिल गर्न सहायता गर्छ। ३अहिले तिमीहरूले परमप्रभुको दयाको स्वाद पाएका छौ।

४प्रभु येशू सजीव “पत्थर” * हुन्। संसारका मानिसहरूले निश्चय गरे कि तिनीहरू त्यो पत्थर चाहँदैनन्। तर उहाँ परमेश्वरले चुन्नुभएको पत्थर हुन्। परमेश्वरका निम्ति उनी धेरै मूल्यवान छन्। यसर्थ उनी भएकोमा आऊ। ५तिमीहरू पनि सजीव पत्थरहरू जस्तै छौ। परमेश्वरले एक आध्यात्मिक मन्दिर निर्माण गर्नलाई तिमीहरूलाई उपयोग गर्दै हुनुहुन्छ। तिमीहरूले त्यस मन्दिरमा पवित्र पूजाहारीहरूको रूपमा आत्मिक बलि चढाऊ जुन येशू ख्रीष्टबाट परमेश्वरलाई स्वीकार्य हुनेछ। ६धर्मशास्त्रले भन्छ:

“मैले एक बहुमूल्य कुनाको दुङ्गाछानेको छु, अनि मैले त्यो दुङ्गा सियोनमा राख्छु, जो व्यक्ति उनलाई विश्वास गर्छ, कहिले पनि लज्जित हुनपर्दैन।”

यशैया २८:१६

७त्यो पत्थर तिमीहरूको निम्ति, जसले विश्वास गर्छन्, अति मूल्यवान छ। तर विश्वास नगर्ने मानिसहरूको निम्ति उनी छन्:

पत्थर परमेश्वरको आत्मिक मन्दिरको अथवा घरको सबै भन्दा महत्वपूर्ण पत्थर।

“निर्माण कर्ताहरूले अस्वीकार गरेको दुःख, तिनीहरूलाई आवश्यक छैन। त्यो पत्थर आधारशीला भयो।”

भजनसंग्रह ११८:२२

जसले विश्वास गर्दैन तिनीहरूको निम्ति उनी छन्:

“एक दुःख जसले मानिसहरूलाई ठेस लगाउँछ, एक दुःख जसले मानिसहरूलाई लडाउँछ।”

यशैया ८:१४

मानिसहरूलाई ठेस लाग्छ किनभने तिनीहरू परमेश्वरले भनेका कुरा पालन गर्दैनन्। यो परमेश्वरको योजना अनुसार हुन्छ।

तर तिमीहरू चुनिएका मानिसहरू हो। तिमीहरू राजाका पूजाहारीहरू हो। तिमीहरू मानिसहरूका पवित्र जाति हो। तिमीहरू ती मानिसहरू हो जो परमेश्वरका हुन्। परमेश्वरले गरेका आश्चर्यजनक कुराहरूको विषयमा भन्न तिमीहरू चुनिएका हो। उनले तिमीहरूलाई अन्धकार देखि बाहिर उनको आश्चर्यमय प्रकाशमा बोलाए।^{१०} एक समयमा तिमीहरू परमेश्वरको मानिस थिएनौ। तर अब तिमीहरू परमेश्वरका मानिस हो। विगत समयमा तिमीहरूले कहिल्यै पनि कृपा पाएका थिएनौ तर अहिले तिमीहरूले परमेश्वरबाट कृपा पाएका छौ।

परमेश्वरका निम्ति बाँच

^{११}प्रिय मित्रहरू, तिमीहरू यो संसारमा पर्यटक अनि परदेशीहरू हो। यसर्थ तिमीहरूलाई तिम्रा शरीरले चाहेको नराम्रा कर्महरू देखि टाढा रहनु भनी म निवेदन गर्छु। यी कुराहरू तिमीहरूका आत्माको विरुद्ध जुड्छन्।^{१२} मानिसहरू जसले विश्वास गर्दैनन् तिनीहरूले वरिपरि घेरेका छन्। ती मानिसहरूले तिमीहरूले भूल गरी रहेका छौ भनी निन्दा गर्छन्। यसर्थ असल जीवन बिताऊ। तब तिमीहरूले गरेका असल कुराहरू तिनीहरूले देखेछन् अनि तिमीहरूले परमेश्वरलाई महिमा प्रदान गर्नेछौ। जब उनी आउँछन्।

ठीक काम गर

^{१३}परम प्रभुको निम्ति प्रत्येक मानव अधिकारको आज्ञा पालन गर। राजाको आज्ञा पालन गर जो सर्वोच्च

अधिकारी हुन्।^{१४} अनि राज्यपालहरूको आज्ञा पालन गर जो राजाद्वारा पठाइएका हुन्। जसले नराम्रो गर्छ त्यसलाई सजाय दिनु र जसले राम्रो काम गर्छन प्रशंसा गर्न तिनीहरू पठाइएका हुन्।^{१५} यसर्थ जब तिमीहरू असल कर्म गर्छौ, जसले अन्जानमा तिमीहरूको विषयमा मूर्खतापूर्वक कुरा गर्नेहरूको मुख थुन। परमेश्वरले चाहनु भएको कुरा यही हो।^{१६} मुक्त मानिसहरू जस्तै होऊ। तर तिमीहरूको स्वतन्त्रता कुकर्मको लागि उपयोग नगर। परमेश्वरको सेवा गर्दै गरे झैं बाँच।^{१७} सबै मानिसहरू प्रति सम्मान दर्शाऊ। परमेश्वरका परिवारका सबै भाई-बहिनीहरूलाई प्रेम गर। परमेश्वरमाथि डर राख अनि राजा प्रति आदर जनाऊ।

ख्रीष्टको यातनाको उदाहरण

^{१८} दासहरू हो! तिमीहरूको मालिकको अधीन स्वीकार गर। पूर्ण सम्मान साथ यसो गर। तिमीहरूले मालिकहरूको आज्ञा पालन गर्नुपर्छ जो असल अनि दयालु छन्। अनि मालिक नराम्रो भए पनि उसको आज्ञा पालन गर्नु पर्छ।^{१९} एक व्यक्तिले कुनै नराम्रो काम नगरेको भएता पनि यातना भोग्नु पर्छ, तर यदि त्यस व्यक्तिले परमेश्वरलाई सम्झन्छ अनि पीडा सहन्छ भने त्यसले परमेश्वरलाई खुशी तुल्याउँछ।^{२०} तर तिम्रो कुकर्ममा यदि तिमी सजाय पाउँछौ अनि त्यो तिमी सहन्छौ त्यसमा तिम्रो प्रशंसा गर्ने कुनै कारण हुँदैन। तर तिमीले सुकर्म गरेकोमा पनि यदि तिमीलाई सजाय दिइयो अनि तिमीले धैर्य धारण गर्छौ भने, तब त्यसले परमेश्वरलाई खुशी तुल्याउनेछ।^{२१} तिमीहरूलाई त्यसैको निम्ति बोलाइएको हो। ख्रीष्टले अनुसरण गर्न भनी उदाहरण दिएका छन्। तिमीहरूले उनको ठिक अनुसरण गर्नु पर्छ। जब तिमीहरू कष्ट पाउँछौ, धैर्य धारण गर्नु पर्छ कारण तिमीहरूको निम्ति ख्रीष्टले कष्ट भोगे।

^{२२} “उनले पाप गरेनन्, अनि उनको मुखमा भूटो कुरो पाइएन।”

यशैया ५३:६

^{२३} मानिसहरूले ख्रीष्ट प्रति नराम्रा कुराहरू भने, तर उनले तिनीहरूलाई नराम्रो भनेनन्। ख्रीष्टले यातना भोगे, तर उनले मानिसहरूलाई भय देखाएनन्। अहँ! ख्रीष्टले आफूलाई परमेश्वरमा सुम्पनु भयो जसले सही न्याय गर्नुहुन्छ।^{२४} ख्रीष्टले हाम्रा पापहरू आफ्नो शरीर

कूसमा बोक्नु भयो। उनले यसो गर्नुभयो ताकि हामी पापको निम्ति बाँच्न छाडौं अनि जे उचित छ त्यसको निम्ति बाँच्ने गरौं। उनको चोटहरूले तिमीहरू निको पारिथौ।^{३५} तिमीहरू भेंडा जस्तै छौ जो भूल मार्गतिर लागेका छन्। तर अहिले तिमीहरू गोठाला अनि तिमीहरूका प्राणको रक्षक तर्फ फर्कि आएकाछौ।

पत्नी अनि पतिहरू

३ त्यसरीनै तिमी पत्नीहरूले आफ्ना पतिहरू अघि समर्पण गर। तब, यदि तिमीहरू कसैका पतिले परमेश्वरको शिक्षा स्वीकार गर्दैन भने केही नभनी तिमीहरूको व्यवहारले नै तिनीहरू जित्नेछन्।^{३६} पतिहरूले तिमीहरूको जीवनमा पवित्र, सम्मानित चरित्र देख्ने छन्।^{३७} तिमीहरूको सुन्दरता बाहिरी गहनाहरूबाट जस्तै चुल्ठो बाटेर, सुनको गहना पहिरेर अथवा बहुमूल्य लुगा लगाएर, आउनु हुँदैन।^{३८} अहँ, तिमीहरूको सुन्दरता तिमीहरूको भित्रबाट आउनु पर्छ। त्यो नम्र अनि शान्त आत्माको सुन्दरता हो। त्यो सुन्दरता कहिले पनि धमिलिदैन। यो परमेश्वर अघि अत्यन्तै मूल्यवान हो।^{३९} यस प्रकारले ती पवित्र स्त्रीहरू जो धेरै अघि जीवित थिए अनि परमेश्वरमाथि आशा गरेकाले तिनीहरू आफै सुन्दर बनिएका थिए। तिनीहरूले आफैलाई आफ्ना पतिहरूमा सुम्पेका थिए।^{४०} म 'सारा' जस्ती स्त्रीहरूको विषयमा बात गरिरहेछु। तिनले आफ्ना पति अब्राहामको आज्ञा पालन गरिन्। अनि तिनलाई आफ्ना मालिक मानिन्। अनि तिमी स्त्रीहरू 'सारा'-का साँचो सन्तानहरू हौ, यदि तिमीहरू सुकर्म गरेकी छौ अनि भयभीत भएकी छैनौ भने।

^{४१} त्यसरी नै तिमी पतिहरू आफ्ना पत्नीहरूसित समझदारीको भावमा बस्नु पर्छ। तिमीहरूले आफ्ना पत्नीहरू प्रति आदर जनाउनु पर्छ। तिनीहरू तिमीहरू भन्दा कमजोर छन्। तर परमेश्वरले तिमीहरूका पतिहरूलाई त्यस्तै आशीर्वाद दिन्छन् जस्तो तिमीहरूलाई दिन्छन्। आर्शिविाद अनुग्रह हो जसले सत्य जीवन प्रदान गर्छ। यी कर्महरू गर जसद्वारा कोहीले पनि तिमीहरूका प्रार्थनालाई बाधा पुऱ्याउन सकैन।

असलको निम्ति यातना

^{४२} त्यसरी, तिमीहरू सबै एकसाथ शान्तिसित रहनु पर्छ। तिमीहरूले एक-अर्कालाई बुझ्ने प्रयत्न गर्नु पर्छ।

एक-अर्का प्रति दाजु-भाईलाई जस्तै प्रेम गर। दयावान अनि बिनम्र बन।^{४३} मानिसहरूले तिमीहरूलाई नराप्नो गरे तिमीहरूले प्रतिशोधमा नराप्नो कर्म नगर। यदि कसैले तिमीहरूलाई अपमान गरे प्रतिशोधमा उसलाई कुचन नभन। तर त्यस व्यक्तिलाई आशीर्वाद देऊ भनी परमेश्वरसित प्रार्थना गर, किनभने तिमीहरूलाई आशीर्वाद प्राप्त गर्न आह्वान गरिएको हो।^{४४} धर्मशास्त्रले भन्छ,

"व्यक्ति जसले जीवन प्रति माया गर्न चाहन्छ अनि असल समयको आनन्द भोग गर्न चाहन्छ, उसले कुचन बोल्नुबाट जिब्रो जोगाउनु र भूटा कुरा गर्नु बन्द गर्नुपर्छ।

^{४५} त्यस व्यक्तिले कुकर्म गर्नु छाड्नुपर्छ अनि असल कार्य गर्नुपर्छ, त्यस व्यक्तिले शान्ति खोज्नु पर्छ अनि त्यसलाई प्राप्त गर्ने प्रयत्न गर्नुपर्छ।

^{४६} परम प्रभुले धार्मिक मानिसहरूलाई हेर्छन्, अनि प्रभुले तिनीहरूको प्रार्थना सुन्छन्: तर प्रभु ती मानिसहरूको विरुद्ध हुनुहुन्छ जसले कुकर्म गर्छन्।"

भजनसंग्रह ३४:१२-१६

^{४७} यदि तिमीहरू सदैव के असल हो असल गर्ने प्रयत्न गरिरहेछौ भने तिमीहरूलाई कसले नोकसान गर्न सक्छ? ^{४८} तर, धर्म गर्दा तिमीहरूले दुःखको सामना गर्न सक्छौ। यदि तिमीहरूलाई त्यस्तो भए तिमीहरू धन्य हुनेछौ। "तिमीहरूलाई कष्ट दिने मानिसहरूसित भयभीत नहौऊ; चिन्तामा नपर।"^{४९} तर तिमीहरूको हृदयमा खीष्टलाई प्रभु सरह पवित्ररूपले सम्मान गर। तिमीहरू प्रत्येकलाई व्याख्या दिन तयार बस जसले तिमीहरूसँग भएको आशाको विषयमा पुष्टी गराउन विन्ती गर्छ।

^{५०} तर ती मानिसहरूलाई आदर सहित नम्र प्रकारले उत्तर देऊ। यो अनुभव गर्न समर्थ बन कि तिमीहरूले सही कार्य गरिरहेकाछौ। जब तिमीहरू यस्तो प्रकारले काम गर्छौ खीष्टमा तिमीहरूको चरित्रको विषयमा निन्दा गर्नेहरू लज्जित हुनेछन्।^{५१} सुकार्य गरेर यातना भोग्नु कुकार्य गरेर सुख भोग्नु भन्दा उत्तम हो। यही सबै भन्दा उत्तम हो, यदि परमेश्वरले चाहनु भएको त्यही हो

भने। ^{१८}तिमीहरूको निम्ति ख्रीष्टले सधैंको निम्ति जीवन वलिदान दिनुभयो। उनी दोषी थिएनन्, तर उनी तिमीहरूको निम्ति मरे, जो दोषी थिए। तिमीहरू सबैलाई परमेश्वरकहाँ ल्याउनु उनले यसो गरे। उनी शरीरमा मरे, तर उनलाई आत्मामा जीवित तुल्याइयो। ^{१९}अनि उनी आत्मा स्वरूप बन्दी आत्माहरूलाई शिक्षा दिन गए। ^{२०}ती आत्माहरू तिमीहरू हुन, जसले नूहको समयमा परमेश्वरको आज्ञा पालन गर्न अस्वीकार गरेका थिए। परमेश्वरले तिमीहरूलाई धैर्यसित प्रतिक्रिया गरिरहेका थिए जुन बेला नूहले जहाज बनाइरहेका थिए। केवल केही मानिसहरू जम्मा आठजना त्यस जहाजमा बाँचेका थिए। ती मानिसहरूलाई पानीले बचाएको थियो। ^{२१}त्यो पानी बप्तिस्मा जस्तै थियो जसले अहिले तिमीहरूलाई बचाउँछ। बप्तिस्मा शरीरको मैला धुने होइन। बप्तिस्मामा हामी परमेश्वरसित पवित्र हृदयको निम्ति याचना गरिरहेका छौं। यसले तिमीहरूलाई बचाउँछ किनभने येशू ख्रीष्टलाई मृत्युबाट उठाइएको थियो। ^{२२}अहिले येशू स्वर्गमा जानु भएको छ। उहाँ परमेश्वरको दाहिने तर्फ हुनुहुन्छ। उनी स्वर्गदूतहरू, अधिकारीहरू अनि शक्तिहरूमाथि शासन चलाउनु हुन्छ।

परिवर्तित जीवन

४ जब ख्रीष्ट आफ्नो शरीरमा थिए, उहाँले यातना भोग्नु भयो। यसर्थ तिमीहरूले ख्रीष्ट कै विचारमा स्वयंलाई तयार पार्नु पर्छ। एक व्यक्ति जसले आफ्नो शरीरमा रहँदा यातना भोगेका छन् उसले पाप समाप्त गर्छो। ^२तिमीहरू स्वयंलाई तयार पार जसद्वारा तिमीहरू परमेश्वरको इच्छा अनुसारको कार्यमा बाँचेको जीवन उपयोग गर्नेछौं अनि मानिसहरूको विचार अनुसार होइन। ^३बितेका समयमा तिमीहरूले ती कुराहरू गरेर अत्याधिक समय नष्ट गर्छौं जो विश्वास नगर्नेहरूले गर्छन्। तिमीहरू यौन-पाप वासना, अभिलाषा, मोजमजा, मतवालापन अनि निषेधित मूर्ति पूजामा संलग्न रह्यौ। ^४तिमीहरू त्यस्ता असभ्य वस्तुहरूमा भाग नलिँदा तिमीहरू आश्चर्य मानिरहेका छन्। यसैले तिमीहरू निन्दनीय कुरा गर्छन्। ^५तर ती मानिसहरूले ख्रीष्टलाई विवरण दिनेछन् जो मरेका र जिउँदा मानिसहरूको न्याय गर्न तयार छन्। ^६ती मानिसहरूलाई सुसमाचार प्रचार गरियो जो अहिले मरिसकेका छन् किनभने तिमीहरूले आफ्नो जीवन कालमा गरेका कर्मको लागि अरु

सबैलाई गरिए जस्तै तिमीहरूलाई न्याय गरिनेछ। तर तिमीहरू प्रति सुसमाचार प्रचार गरियो जसद्वारा तिमीहरू परमेश्वर जीवित रहनु भए झैं आत्मामा जीवित रहन सक्छन्।

परमेश्वरका उपहारहरूको असल व्यवस्थापक बन

^१समय नजिक आइरहेको छ जब सबै कुराको अन्त हुन्छ। यसर्थ आफ्नो मन स्वच्छ राख अनि स्वयंलाई नियन्त्रण गर। यसले तिमीहरूलाई प्रार्थना गर्नमा सहायता दिनेछ। ^२सबै भन्दा मुख्य, एक अर्कांलाई गहन प्रेम गर। प्रेमले धेरै पापहरू ढाक्छ। ^३विना विरोध एक अर्कामा अथिती सत्कार गर। ^४तिमीहरू प्रत्येकले परमेश्वरबाट आत्मिक उपहार प्राप्त गरेका छौं। विभिन्न तरिकामा तिमीहरूलाई परमेश्वरले आफ्नो अनुग्रह भल्काएका छन्। अनि तिमीहरूले सेवकहरू जस्तै दायित्व बहन गरेका छौं, यसर्थ परमेश्वरको उपहारको सदुपयोग गर। ^५व्यक्ति जो बोल्छ उसले परमेश्वरको बचन बोल्नुपर्छ। व्यक्ति जसले सेवा गर्छ उसले त्यो शक्तिद्वारा सेवा गर्नु पर्छ जो परमेश्वरले दिएका छन्। तिमीहरूले त्यस प्रकारले कार्य गर्नु पर्छ जसद्वारा प्रत्येक कुरामा येशू ख्रीष्ट मार्फत परमेश्वर प्रशंसनीय हुनेछन्। शक्ति अनि महिमा सदा सर्वदा उहाँकै हो। आमिन।

ईसाईको रूपमा यातना भोग्नु

^१मेरा मित्रहरू, तिमीहरूले भोगिरहेको भयानक कष्टमा आश्चर्य नमान। यो तिमीहरूको विश्वास जाँच गर्नलाई हो। नसोच कि तिमीहरूमाथि कुनै अलौकिक घटना घटिरहेछ। ^२तर तिमीहरू खुशी हुनु पर्छ किनकि तिमीहरू ख्रीष्टका कष्टमा सहभागी बनिरहेका छौं। तिमीहरू खुशी हुनेछौं अनि आनन्दले पूर्ण रहने छौं जब ख्रीष्टले आफ्नो महिमा देखाउनेछन्। ^३तिमीहरूले ख्रीष्टलाई अनुसरण गरेकोमा जब मानिसहरूले गाली गर्छन् तिमीहरू धन्य हुन्छौं किनभने महिमाको आत्मा, तिमीहरूसंग हुन्छ। ^४तिमीहरू कसैले पनि हल्यारा, चोर अनि नराम्रो कर्म गर्ने अथवा अर्काको विषयमा हस्तक्षेप गर्नेहरू जस्तो यातना भोग्न नपरोस। ^५तर आफू ईसाई भएकोमा यदि तिमीले कष्ट भोग्छौ भने तिमी लज्जित हुनु पर्दैन। त्यस नामको लागि बरु तिमीहरूले परमेश्वरको प्रशंसा गर्नु पर्छ। ^६न्याय गरिने समय आएको छ। यो

कार्य परमेश्वरको परिवारबाट शुरु गरिने छ। तर यदि त्यो न्याय गरिने कार्य हामीबाट शुरु भयो भने जसले परमेश्वरको सुसमाचार स्वीकार गर्दैनन् तिनीहरूको के अवस्था हुनेछ?

१८ “यदि धार्मिक व्यक्तिलाई पनि बचाउन अत्यन्तै गाह्रो पर्छ भने त्यो व्यक्ति जो परमेश्वरको विरुद्धमा छ अनि महापापी छ, उ माथि के आउने हो?” *

हितोपदेश ११:३१

१९यसर्थ, ती मानिसहरू जो परमेश्वरले चाहेको तरिकामा कष्ट भोग्छन् तिनीहरूले आफ्ना प्राणहरू उनलाई सुम्पिनु पर्छ। परमेश्वर एक छन् जसले तिनीहरूलाई सृष्टि गर्नु भयो अनि तिनीहरूले उनी माथि विश्वास राख्न सक्छन्। यसर्थ तिनीहरूले धार्मिक कार्यहरू गरिरहनु पर्छ।

परमेश्वरका बथान

५ अब तिमीहरूको समूहमा भएका अग्रजहरूसँग मेरो कुरा छ। म पनि एक अग्रज हुँ। म आफैले ख्रीष्टले यातना भोगेको देखेको छु। अनि म त्यो महिमाको अंशदार हुनेछु जो हामीलाई देखाइनेछ। २जुन ती मानिसहरूको तिमीहरू जिम्मावारी छौ, तिनीहरूको हेरचाह गरिदिनु भनी म निवेदन गर्छु। तिनीहरू परमेश्वरका बथान हुन्। ती मानिसहरूको समूहलाई हेरचाह गरिदिऊ तिमी चाहान्छौ भने, तर वाध्यतामा होइन। यसो गर किनभने तिमीहरू सेवा गर्नमा खुशीछौ, यसो होइन कि तिमीहरू पैसाको निम्ति लोभी छौ। ३तिमीहरूको दायित्वमा रहेका मानिसहरूमा तिमी शासक जस्तो व्यवहार नगर। तर ती मानिसहरूका निम्ति असल उदाहरण बन। ४तब, जब मुख्य भेडा गोठाला आउछन्, तिमीहरूले महिमाको मुकुट प्राप्त गर्नेछौ। अनि त्यसले आफ्नो सुन्दरता कहिले हराउने छैन।

५हे युवकहरू, तिमीहरूलाई पनि मेरो केही भन्नु छ। तिमीहरूले अग्रजहरूको अधीन स्वीकार गर्नु पर्छ। तिमीहरू सबै एक अर्कामा अत्यन्त विनम्र हुनुपर्छ।

“परमेश्वर अहंकारी मानिसहरूको विरुद्ध छन्, तर उनले विनम्र मानिसहरूलाई अनुग्रह प्रदान गर्नुहुन्छ।”

हितोपदेश ३:३४

६यसर्थ परमेश्वरको शक्तिशाली हातको छत्रछायामा विनम्र बन। तब उहाँले तिमीहरूलाई उँभो उठाउनु हुनेछ जब सही समय आउँछ। ७जब उहाँले तिमीहरूको हेरचाह गर्नुहुन्छ तिमीहरूको चिन्ता सब उनको अघाडी सुम्पिदेऊ।

८स्वयंलाई नियन्त्रण गर अनि सावधान बस। शैतान तिमीहरूको शत्रु हो। त्यो सिंहले शिकार खोजे जस्तै कसैलाई खानु चारै तिर घुमी हिँड्छ। ९शैतानको अनुशरण गर्न अस्वीकार गर। आफ्नो विश्वासमा दृढतापूर्वक बस। तिमीहरू जान्दछौ कि संसार भरि तिमीहरूका भाइ बहिनीहरू त्यस्तै यातना भोगिरहेछन् जस्तो यातनामा तिमीहरू थियौ।

१०यो सही हो, तिमीहरूले अल्प समयको निम्ति यातनाको सामना गर्नु पर्छ। तर त्यसपछि परमेश्वरले हरेक कुरा ठीक गरिदिनु हुन्छ। तिमीहरूलाई उहाँले बलवान तुल्याउनु हुन्छ। उनले तिमीहरूलाई साहारा दिनु हुनेछ अनि तिमीहरूलाई लड्नबाट थाम्नु हुनेछ। उहाँ सबै अनुग्रहका परमेश्वर हुनु हुन्छ। उहाँले तिमीहरूलाई ख्रीष्ट येशूमा उहाँको महिमाको सहभागी हुन आह्वान गर्नु भएको छ। त्यो महिमा सदा सर्वदा रहने छ। ११सबै शक्ति सदा-सर्वदा उहाँकै रहने छ। आमिन।

आखिरी अभिवादन

१२मैले सिल्वानसको सहयोगमा यो चिट्टी लेखें। म जान्दछु कि उनी विश्वासी भाइ हुन्। मैले तिमीहरूलाई उत्साह दिन औ यो परमेश्वरको साँचो अनुग्रह हो भनी साक्षी दिनु यो छोटो पत्र लेखेको हुँ। यो अनुग्रहमा दृढ भएर बस।

१३बेबिलोनको मण्डलीले तिमीहरू सबैलाई नमस्कार जनाउँछ। ती मानिसहरू, पनि तिमीहरू जस्तै चुनिएका थिए। मर्कूस, जो ख्रीष्टमा मेरो छोरो हो उ पनि नमस्कार दिन्छ। १४एक अर्का प्रति प्रेमको चुम्बन प्रदान गर, जब तिमीहरूको भेट हुन्छ।

तिमीहरू सबैलाई शान्तिहोस्, जो ख्रीष्टका साथ छौ।

पत्रुसको दोस्रो पत्र

१ येशू ख्रीष्टको प्रेरित औ सेवक शिमोन पत्रुसद्वारा अभिवादन।

तिमी सबै मानिसहरू प्रति, जसको विश्वास छ, जो हाम्रो जस्तो मूल्यवान छ। तिमीहरूले त्यो विश्वास प्राप्त गरेका छौ किनभने हाम्रा परमेश्वर अनि उद्धारकर्ता येशू ख्रीष्ट न्यायपूर्ण हुनुहुन्छ। उहाँ जे उचित छ त्यही गर्नु हुन्छ।

^२तिमीहरूलाई अधिक भन्दा अधिक अनुग्रह अनि शान्ति प्रदान गरियोस्। तिमीहरूले अनुग्रह अनि शान्ति प्राप्त गर्नेछौ, किनकि तिमीहरूले परमेश्वर अनि हाम्रा प्रभु येशूलाई चिन्दछौ।

हामीलाई चाहिएका हरेक चीज परमेश्वरले प्रदान गर्नु भएको छ

^३येशूसित परमेश्वरको शक्ति छ। उहाँको शक्तिले हामीलाई जीउनु अनि परमेश्वरको सेवा गर्नु चाहिएको हरेक चीज प्रदान गरेको छ। हामीसित यी कुराहरू छन्, किनभने हामी उनलाई जान्दछौ। येशूले उहाँको महिमा अनि भलोपनद्वारा हामीलाई आह्वान गर्नुभयो। ^४उहाँको महिमा अनि भलोपनद्वारा येशूले हामीलाई महान अनि मूल्यवान प्रतिज्ञाहरू प्रदान गर्नुभयो। ती प्रतिज्ञाहरूबाट तिमीहरू दिव्य-तत्त्वमा अंश ग्रहण गर्नु अनि दुष्ट वासनाहरूले गराएको संसारको ध्वंसबाट उम्कन सक्नेछौ।

^५यसकारण यी कुराहरू तिमीहरूको जीवनमा थप्न सके सम्म प्रयास गर। तिमीहरूको आफ्नो विश्वासमा भलोपन अनि ज्ञानमा भलोपन थप। ^६अनि तिम्रो बुद्धिमा आत्मा नियन्त्रण थप, अनि तिम्रो आत्मा नियन्त्रणमा धैर्य थप, अनि तिम्रो धैर्यमा परमेश्वरको सेवा थप। ^७अनि तिम्रो परमेश्वर प्रतिको सेवामा तिम्रा भाइ-बहिनीहरू प्रति स्नेह थप, अनि आफ्ना भाइ-बहिनीहरू प्रतिको स्नेहमा प्रेम थप। ^८यदि यी जम्मै कुराहरू तिमीहरूमा छन् अनि तिनीहरू वृद्धि हुँदैछन् भने यी कुराहरूले

तिमीहरूलाई निकम्मा नबनिनुमा मद्दत दिनेछन्। यी कुराहरूले तिमीहरूलाई हाम्रा प्रभु येशू ख्रीष्टको विषयमा पूर्ण ज्ञान लिनु सबैले सहयोग पुर्‍याउने छ। ^९तर यदि कुनै व्यक्तिगत यी कुराहरू छैन भने उसले स्पष्ट देख्न समर्थ हुँदैन। त्यो व्यक्ति अन्धा हो। उसले यो भूलेको छ कि उसलाई विगत पापहरूबाट स्वच्छ तुल्याइएको छ।

^{१०}मेरा भाइ-बहिनीहरू, परमेश्वरले तिमीहरूलाई बोलाउनु भएको छ अनि उनको मानिस बनिनु चुनेकाछन्। तिमीहरू बोलाइएका हौ औ आफ्नो मानिसहरू बनाउनु चुनिएका हौ भन्ने प्रमाण गर्नु भरमगुर चेष्टा गर्नु पर्छ। यदि तिमीहरूले ती सबै कुराहरू मान्यौ भने तिमीहरू कहिल्यै ढल्ने छैनौ। ^{११}अनि तिमीहरूलाई हाम्रा प्रभु अनि उद्धारकर्ता येशू ख्रीष्टको राज्यमा विशाल स्वागत गरिनेछ। त्यो राज्य सदा सर्वदा चलिरहन्छ।

^{१२}तिमीहरू यी कुराहरू जान्दछौ। तिमीहरूसित भएका सत्यताको विषयमा तिमीहरू दृढछौ। तर तिमीहरूलाई यी कुराहरू सम्झना गराउन म सदैव सहायता गर्नेछु। ^{१३}म सम्भ्रन्धु यो पृथ्वीमा जब सम्म बाँच्छु, तिमीहरूलाई यी कुराहरू सम्झाउन उचित सम्झन्छु। ^{१४}म जान्दछु मैले यो शरीर चाँडै त्याग गर्नुपर्छ। हाम्रा प्रभु येशू ख्रीष्टले त्यो मलाई दर्शाउनु भएको छ। ^{१५}म जति सक्छु तिमीहरूलाई सदैव यी कुराहरू स्मरण गराउने कोशिश गर्नेछु। म इच्छा गर्छु कि मेरो मृत्यु पछि पनि यी कुराहरू सम्झन तिमीहरू समर्थ बनी रह।

हामीले ख्रीष्टका महिमा देख्यौ

^{१६}हामीले तिमीहरूलाई हाम्रा प्रभु येशू ख्रीष्टको शक्तिको बारेमा व्याख्या गरेकाछौं। हामीले तिमीहरूलाई उनको आगमनको विषयमा भन्यौ। हामीले तिमीहरूलाई जे व्याख्या गर्यौं ती मानिसहरूले रचेका चतुर कथाहरू होइन्। हामीले आफ्नै आँखाले येशूको महानता देख्यौ।

^{१९}येशूले महानतम महिमाको आवाज सुने। त्यो त्यस समयको कुरा हो जब येशूले पिता परमेश्वरबाट सम्मान अनि महिमा पाउनु भयो। त्यो आवाजले भन्यो, “यो मेरो प्रिय छोरो हो, अनि म यसलाई प्रेम गर्छु। म उसित अत्यन्त खुशी छु।” ^{२०}अनि हामीले त्यो आवाज सुन्यौं। जब हामी येशूसित पवित्र पर्वतमा थियौं यो स्वर्गबाट आयो।

^{१९}यसले हामीलाई अगमवक्ताहरूले भनेका कुराहरूमा अधिक निश्चित तुल्याउँछ। अनि अगमवक्ताहरूको भनाई अनुसरण गरेर तिमीहरूले राम्रो गर्नेछौं। उनीहरूको भनाई अन्धकारमा बत्ति चम्केको जस्तै हो। यो बत्ति बिहान नहुञ्जेलसम्म र बिहानी तारा तिमीहरूको हृदयमा प्रकाश दिन नभुल्केसम्म रहने छ। ^{२०}तिमीहरूले बुझ्नु पर्ने मुख्य कुरा यो छ: धर्मशास्त्रको अगमवाणी* कुनै अगमवक्ताको व्याख्याबाट आएको होइन। ^{२१}किनभने अगमवाणी मानिसको इच्छाबाट आएन। तर मानिसहरूलाई पवित्र आत्माले डोखाएको थियो अनि परमेश्वरका वचनहरू भने।

भूटा शिक्षकहरू

२ विगत समयमा भूटा अगमवक्ताहरू परमेश्वरका मानिसहरूको बीचमा थिए। त्यसरी नै भूटा शिक्षकहरू तिमीहरूको समूहमा रहन्छन्। तिनीहरूले भूटा शिक्षाहरू दिन्छन्, ती शिक्षाहरूले मानिसहरूलाई ध्वंशतिर तान्छ। तिनीहरूले मालिकलाई ग्रहण गर्न पनि अस्वीकार गर्छन् जसले तिनीहरूको लागि मुक्ति ल्याए। अनि तिनीहरू स्वयंलाई चाँडै ध्वंश पार्नेछन्। ^२धेरै मानिसहरू तिनीहरूले गरेका नराम्रा कुराहरू अनुसरण गर्छन्। तिनीहरूले गर्दा सत्य पथलाई अरू मानिसहरूले आलोचना गर्छन्। ^३ती भूटा शिक्षकहरूले तिमीहरूबाट पैसा मात्र चाहने छन्। यसरी तिनीहरूले तिमीहरूलाई भूटा कथाहरू भनेर शोषण गर्नेछन्। तर ती भूटा शिक्षकहरूको विरुद्ध धेरै अधि नै न्याय तयार भएको छ। अनि उनी एकबाट जसले तिनीहरूलाई ध्वंश पार्नेछन् तिनीहरू उम्कन पाउने छैनन्।

^४जब स्वर्गदूतहरूले पाप गरे तिनीहरूलाई दण्ड विहीन जान दिइएन। अहँ परमेश्वरले तिनीहरूलाई नरकमा पठाए। परमेश्वरले ती स्वर्गदूतहरूलाई अन्धकार

गुफामा राखे। तिनीहरूलाई न्याय नगर्जेल त्यहीँ राखेछन्। ^५अनि परमेश्वरले ती मानिसहरूलाई दण्ड दिए जो धेरै अधि जीवित थिए। परमेश्वरले संसारमा बाढी ल्याउनु भयो जुन मानिसहरूले भरिएको थियो जो परमेश्वर विरोधी थिए। तर परमेश्वरले नूहसित सात अन्य मानिसहरूलाई बचाए। नूह त्यो व्यक्ति थिए जसले मानिसहरूलाई ठीक ढङ्गले बाँच्नु उपदेश दिन्थे। ^६अनि परमेश्वरले दुष्ट नगरहरू सवेम अनि गमोराहरूलाई दण्ड दिए। परमेश्वरले ती नगरहरूलाई खरानीमा परिवर्तन नहुञ्जेल जलाए। परमेश्वरले ती नगरहरूलाई जो पछि आउने समयमा परमेश्वरको विरुद्ध जानेहरूमाथि उदाहरण स्वरूप उपयोग गरे। ^७तर परमेश्वरले ती नगरहरूबाट लूतलाई बचाए। लूत खुबै असल व्यक्ति थिए। नराम्रा मानिसहरूको फोहोर जीवनको कारण तिनले कष्ट पाए। ^८लूत एक असल व्यक्ति थिए, तर तिनी प्रतिदिन ती दुष्ट मानिसहरूसँग बसेका थिए। लूतको असल हृदय तिनले दिनहु देखेका अनि सुनेका नराम्रा कुराहरूमा दुःखी भएको थियो। ^९हो, परमेश्वरले यी सबै कुरा गरे। जब कष्ट आई पर्छ जसले आफ्नो सेवा गर्छन् तिनीहरूलाई बचाउनु प्रभु परमेश्वर जान्नु हुन्छ। अनि उहाँले जान्नु हुन्छ न्यायको दिन सम्म ती दुष्ट मानिसहरूलाई कसरी अडकाउनु पर्छ। ^{१०}जो मानिसहरू तिनीहरूको पापमय तत्वको वासना अनुसार कुकर्म गरेर बाँच्ने औ ती मानिसहरू जो परमेश्वरको अधिकार अस्वीकार गर्नेहरूलाई परमेश्वरले खास दण्ड दिनुहुनेछ।

यी भूटा शिक्षकहरू आफूले चाहेका केही पनि गर्दछन्, अनि तिनीहरू स्वयं गर्व गर्छन्। तिनीहरू महिमाय स्वर्गदूतहरूको विरुद्ध नराम्रा कुरा गर्न डराउँदैनन्। ^{११}स्वर्गदूतहरू यी भूटा शिक्षकहरू भन्दा अधिक पराक्रमी अनि शक्तिशाली छन्। तर स्वर्गदूतहरूले भूटा शिक्षकहरूलाई दोषारोप गर्दैनन् अनि तिनीहरूको बारेमा प्रभु अधि निन्दा गर्दैनन्। ^{१२}तर यी भूटा शिक्षकहरू तिनीहरूले बुझेका कुरामा निन्दा गर्छन्। यी भूटा शिक्षकहरू, जंगली पशुहरू जस्तै मान्नुको निमित्त मात्र जन्मेका छन्, केही विचार नगरी काम गर्छन्। अनि यी भूटा शिक्षकहरू जंगली पशुहरू जस्तै नष्ट हुनेछन्। ^{१३}यी भूटा शिक्षकहरूले धेरै मानिसहरूलाई चोट पुर्याउँछन्। यसर्थ तिनीहरूले पनि चोट पाउनेछन्। त्यो तिनीहरूले गरेको कर्मको ज्याला हुनेछ। यी भूटा शिक्षकहरू, सबै मानिसहरू समक्ष आनन्द लिइने खेल

भैं कुकर्मलाई लिन्छन्। तिनीहरू कुकर्ममा आनन्द लिन्छन् यसले तिनीहरूलाई खुशी पार्छ। यसर्थ तिनीहरू तिमीहरूमाझ फोहोर कलङ्क अनि दागहरू जस्तै हुन्। तिमीहरूसित साधारण भोजनमा भाग लिन्छन्। तिमीहरूलाई लजित तुल्याउँछन्।^{१४} हरेकपल्ट तिनीहरू स्त्रीलाई ताक्छन्, अनि तिनीहरू उसैलाई चाहन्छन्। यी भूटा शिक्षकहरू सदैव पाप गरिरहन्छन्। तिनीहरूले कमजोर मानिसहरूलाई पापको जालमा फसाउँछन्। तिनीहरू आफैले स्वार्थी हुन प्रशिक्षण लिएका छन्। तिनीहरू प्रापित छन्।^{१५} यी भूटा शिक्षकहरूले उचित मार्ग छोड्दाका छन् अनि तिनीहरूको जीवनलाई अनुचित मार्गमा लगेका छन्। तिनीहरूले त्यही मार्ग अनुसरण गरे जुन मार्गमा बालाम हिँडेका थिए। बालाम बोअरका छोरा थिए। नराम्रो काम गरेको ज्याला उसले उत्साहले स्वीकार गरे।^{१६} तर एउटा गधाले बालामको कुकर्ममा ध्यानाकर्षण गरायो। अनि गधा एउटा पशु हो जो बोल्न सक्तैन। तर त्यो गधा मानिसको आवाजमा बोल्यो अनि त्यसले बालामलाई उसको पागल सोचाईलाई रोक्‍यो।

^{१७} ती भूटा शिक्षकहरू ती जल श्रोत जस्तै हुन् जसमा पानी छैन। तिनीहरू ती मेघहरू जस्तै हुन् जसलाई आँधिले उडाउँछ। तिनीहरूका निम्ति घोर अन्धकारमा एक स्थान राखिएको छ।^{१८} ती भूटा शिक्षकहरू त्यस्ता वचनहरूमा गर्व गर्छन् जसको केही अर्थ छैन। तिनीहरूले मानिसहरूलाई पापको जालमा फसाउँछन्। तिनीहरूले, यस्ता मानिसहरूलाई आकर्षित गराइरहेछन् जो मानिसहरू कुकर्म गर्नेहरूबाट टाढा रहन शुरू गर्दछन्। ती भूटा शिक्षकहरूले, आफ्ना पापपूर्ण प्राकृतिक वासनाबाट हुने दुष्ट कर्मको सहायताले यो गर्छन्।^{१९} ती भूटा शिक्षकहरू स्वतंत्रता प्राप्तिको वचन दिन्छन्। तर ती भूटा शिक्षकहरू स्वयं स्वतंत्र छैनन्। तिनीहरू ती ध्वंशात्मक कुराहरूका दास हुन्। एक व्यक्ति त्यस वस्तुको दास बन्दछ जसले उसलाई अधिकारमा राख्छ।^{२०} ती मानिसहरू संसारका नराम्रा कुराहरूबाट मुक्त तुल्याइएका थिए। तिनीहरूलाई हाम्रा प्रभु अनि उद्धारकर्ता येशू ख्रीष्टलाई विनर मुक्त गराइएका थिए। तर यदि तिनीहरू अझ ती चीजहरू तिर फर्किन्छन् अनि तिनीहरूको नियन्त्रणमा रहन्छन भने तिनीहरूको अहिलेको अवस्था शुरूमा भन्दा खराब रहनेछ।^{२१} हो, तिनीहरूलाई दिइएको पवित्र शिक्षाबाट सही मार्ग चिन्नु अनि त्यसबाट फर्कनु भन्दा सही मार्ग तिनीहरूले

कहिल्यै नचिनेको असल हुनेथ्यो।^{२२} तिनीहरूलाई जे भयो त्यसले यो उखानलाई सिद्ध गर्छ: "जब एउटा कुकुरले बान्ता गर्छ त्यो आफूले बान्ता गरेको तिर फर्की आउँछ।"* अनि "सुँगुरलाई नुहाइदिए पछि त्यो फेरि हिलोमा लडी-बडी गर्न फर्कन्छ।"

येशू फेरि आउनु हुनेछ

३ मेरा मित्रहरू, यो तिमीहरूलाई मेरो दोस्रो पत्र हो। मैले तिमीहरूको इमान्दारी हृदयहरूलाई केही चीजहरू सम्झनु सहायता होस् भनी यी दुइवटा चिट्ठीहरू लेखें।^३ धेरै अधि पवित्र अगमवक्ताहरूले भनेको कुराहरू तिमीहरूले याद राख् भन्ने म चाहन्छु। अनि ती आदेश सम्भ जो हाम्रा प्रभु अनि उद्धारकर्ताले हामीलाई दिनुभयो। हामीलाई त्यो आदेश उहाँले तिमीहरूका प्रेरितहरू मार्फत दिनु भयो।^३ तिमीहरूले बुझ्ने पर्छ कि अन्तिम दिनहरूमा के हुनेछ। मानिसहरू आउनेछन् जसले तिमीहरूलाई खिसी गर्नेछन्। ती मानिसहरू तिनीहरूको इच्छाले मागेको कुकर्महरू गरेर बाँचेका छन्।^५ ती मानिसहरूले भनेका छन्, "उनले फेरि आउने प्रतिज्ञा गरेका छन्। यो प्रतिज्ञा के भयो? हाम्रा पुर्खा मरे। तर संसार सृष्टि भएको समय देखि प्रत्येक वस्तु त्यही प्रकारले चलिरहेको छ।"^५ तर ती मानिसहरू, धेरै अधि के घटेको थियो सो सम्भन चाहँदैनन्। आकाशहरू थिए अनि परमेश्वरले जलबाट जल र पृथ्वी सृष्टि गर्नु भयो। यी सबै परमेश्वरको वचन अनुसार हुन गयो।^६ तब त्यस संसार जो अस्तित्वमा रहेको थियो, बाढी आयो अनि पानीले ध्वंश पार्यो।^७ अनि परमेश्वरको त्यही वचनले आकाश अनि पृथ्वी आगोले नष्ट पार्न राखिएको छ। आकाशहरू अनि पृथ्वी न्यायको दिनको निम्ति आरक्षित राखिएको छ अनि परमेश्वरका विरुद्धका सबै मानिसहरू संहार गरिनेछ।

^८ यो एक कुरा नबिस, प्रिय मित्रहरू: प्रभुका निम्ति एक दिन हजार वर्ष जस्तै अनि हजार वर्ष एकदिन जस्तै हो।^९ जस्तो अरू मानिसहरूले सुस्त बुझेका छन्, प्रभु आफ्नो प्रतिज्ञा पुरा गर्न सुस्त हुनु हुँदैन। तर परमेश्वर, तिमीहरू प्रति धैर्यवान हुनुहुन्छ। कुनै पनि व्यक्ति हराओस् भनी परमेश्वर चाहनु हुन्न। परमेश्वर

इच्छा गर्नु हुन्छ कि हरेक व्यक्तिले आफ्नो हृदय परिवर्तन गर्नु पर्छ अनि पाप गर्न बन्द गर्नु पर्छ।

^{१०}तर, त्यो दिन जब परमप्रभु आउनु हुन्छ, चोर जस्तै एक अचम्म प्रकारले आउनु हुनेछ। आकाश एक प्रबल गर्जनले अदृष्य हुनेछ। आकाशमा भएका सबै थोकहरू आगोले नष्ट पार्नेछ। अनि पृथ्वी एवं यसमा भएका सबै थोकहरू आगोले जलाउनेछ। ^{११}यसर्थ, मैले भनेको जस्तै हरेक कुरा नष्ट हुनेछ। यसर्थ तिमी कस्तो किसिमको मानिस हुनुपर्छ? तिमीहरूले पवित्र जीवन जिउनु पर्छ अनि परमेश्वरको सेवा गर्नुपर्छ। ^{१२}तिमीहरूले परमेश्वरको दिनको प्रतीक्षा गर्नु पर्छ। तिमीहरूले त्यो दिनको आगमनको दृढतासँग चाहना गर्नु पर्छ। जब त्यो दिनको अगमन हुन्छ, आकाशहरू अग्निदेखि ध्वंश पार्नेछ, अनि आकाशहरूको हरेक वस्तु उचापद्वारा पगलने छन्। ^{१३}तर परमेश्वरले हामीलाई प्रतीक्षा गर्नु भएको छ। अनि हामी उहाँको प्रतीक्षाको प्रतीक्षा गरिरहेका छौं। एक नयाँ आकाश अनि एक नयाँ पृथ्वी। त्यस स्थानमा भलोपन स्थापना हुनेछ।

^{१४}प्रिय मित्रहरू, हामी यस्तो घटना घट्ने प्रतीक्षा गरिरहेका छौं। यसर्थ पापारहित अनि दोषरहित रहनु

तिमीहरू प्रगाढ़ प्रयत्न गर। परमेश्वरसित शान्तिमा रहने प्रयास गर। ^{१५}स्मरण राख कि हामीहरू बैचाइएका छौं, किनभने हाम्रा प्रभु धैर्यवान हुनुहुन्छ। हाम्रा प्रिय भाइहरू पावलले तिमीहरूलाई त्यही कुरा भन्नु भयो जब उनले परमेश्वरले प्रदान गर्नु भएको ज्ञानद्वारा तिमीहरूलाई लेख्नु भयो। ^{१६}पावलले यी कुराहरूको बारेमा उनका सबै पत्रहरूमा यस्ता लेख्छन्। उनको पत्रहरूमा केही विषयहरू बुझ्नु गाह्रो पर्छ। कोही मानिसहरू ती कुराहरूलाई भूल प्रकारले व्याख्या गर्छन्। कोही मानिसहरू अज्ञानी अनि विश्वासमा दुर्बल छन्। ती मानिसहरू नै अन्य धर्मशास्त्रहरू पनि झूटो प्रकारले व्याख्या गर्छन्। तर तिमीहरूले त्यसो गरेर स्वयंलाई नै नष्ट गरिरहेका हुन्छन्।

^{१७}प्रिय मित्रहरू, तिमीहरूले यस विषयमा पहिल्यै जानेका छौं। यसर्थ होशियार बन। ती दुष्ट मानिसहरूलाई, तिमीहरूलाई भूल शिक्षातिर लान नदेऊ। सावधान बन, जसद्वारा तिमीहरू आफ्ना दृढ स्थितिबाट भर्ने छैनौं। ^{१८}तर हाम्रा प्रभु अनि उद्धारकर्ता येशू ख्रीष्टको अनुग्रह अनि ज्ञानमा अधि बढ। अहिले अनि सधैंको निम्ति उहाँमा महिमा रहोस्। आमिन।

यूहन्नाको पहिलो पत्र

१ हामी अब तिमीहरूलाई संसारको सृष्टि अधिबाट जे अस्तित्वमा थियो त्यस विषयमा भन्छौं:

हामीले यो सुन्यौं: हामीले आफ्नै आँखाले देख्यौं, हामीले हेर्छौं यो, हामीले हाम्रा हातले स्पर्श गर्छौं।

हामी तिमीहरूलाई त्यो वचनको बारेमा भन्दैछौं जसले जीवन प्रदान गर्छ। त्यो जीवन हामीमा देखापरेको छ। हामीले त्यसलाई देख्यौं। हामी यस बारे तिमीहरूलाई प्रमाण दिन सक्छौं। अब हामी तिमीहरूलाई त्यो जीवनको विषयमा भनी रहेका छौं। यो त्यो जीवन हो जो चिरस्थायी छ। यो त्यो जीवन हो जो परमेश्वर पितासित थियो अनि हाम्रो अघि देखा पर्यो। अब हामी तिमीहरूलाई हामीले देखेका अनि सुनेका कुराहरू भन्छौं। किनभने हामी चाहान्छौं कि हामीसित तिमीहरूको सङ्गति रहोस्। सङ्गति जो हामी एक साथ सहभोग गर्छौं त्यो पिता परमेश्वर अनि उनको पुत्र येशू ख्रीष्टसित हुन्छ।^५हामी तिमीहरूलाई यी कुराहरू लेखिरहेकाछौं जसद्वारा तिमीहरू आनन्दले परिपूर्ण हुन सक्नेछौं।

परमेश्वरले हाम्रा पापहरू क्षमा गर्नुहुन्छ

^६हामीले परमेश्वरबाट साँचो सन्देश सुन्यौं। अब हामी यो तिमीहरूलाई भनिरहेकाछौं कि परमेश्वर ज्योति हुनुहुन्छ। परमेश्वरमा अन्धकार हुँदैन।^७यसर्थ, यदि हामी परमेश्वरसित हाम्रो सङ्गति भएको दावी गर्छौं, तर हामी अन्धकारमा बस्छौं भने हामी भूटो हौं, हामी सत्यको अनुसरण गरिरहेका छैनौं।^८परमेश्वर ज्योतिमा रहन्छन्। हामी पनि ज्योतिमा बस्नुपर्छ। यदि हामी ज्योतिमा बस्छौं भने हामी एक अर्कामा सङ्गतिको सहभागी हुन्छौं। अनि जब हामी ज्योतिमा बस्छौं, येशूको रगतले हामीलाई सम्पूर्ण पापबाट धुन्छ।

^९यदि हामी, हामीमा पाप छैन भन्छौं भने हामीले स्वयंलाई धोका दिइरहेछौं, अनि हामीमा सत्य छैन।^{१०}तर यदि हामी हाम्रा पापहरू स्वीकार गर्छौं तब परमेश्वर जो विश्वासी अनि धर्मी हुनु हुन्छ हाम्रा पापहरू अनि हामीले गरेको जम्मै गल्तीहरू क्षमा गर्नुहुन्छ। परमेश्वरमा जे उचित छ त्यही गर्नुहुन्छ।^{११}यदि हामी भन्छौं, हामीले पाप गरेका छैनौं तब हामीले परमेश्वरलाई भूटो बनाउँछौं। यसैले देखौंउछ कि हाम्रो हृदयमा परमेश्वरको साँचो सन्देश राखेका छैनौं।

येशू हाम्रा सहयोगी हुनुहुन्छ

^{१२}मेरा प्रिय नानीहरू, म तिमीहरूलाई यो पत्र लेखिरहेकोछु, जसमा कि तिमीहरूले पाप गर्ने छैनौं। तर यदि कुनै व्यक्तिले पाप गर्छ भने, येशू ख्रीष्टले पिताको अघि हामीलाई बचाउनु हुनेछ। येशू धर्मी हुनुहुन्छ।^{१३}येशू त्यो हाम्रो पाप हरण गर्ने माध्यम हुनुहुन्छ अनि सम्पूर्ण संसारका मानिसहरूको पापहरू पनि हरण गराउनु हुन्छ।

^{१४}यदि उहाँको आदेश पालन गर्छौं भने हामी निश्चित हुन्छौं कि हामीले परमेश्वरलाई चिन्थौं।^{१५}एक व्यक्तिले भन्न सक्छ, “म परमेश्वरलाई चिन्छु।” तर यदि त्यस व्यक्तिले परमेश्वरका आदेशहरूको पालन गर्दैन भने त्यो व्यक्ति भूटो हो, उसकोमा सत्य हुँदैन।^{१६}तर एक व्यक्तिले परमेश्वरको शिक्षा पालन गर्छ तब त्यस व्यक्तिला परमेश्वरको प्रेमको लक्ष्य रहेको हुन्छ। यसरी नै हामी जान्न सक्छौं कि हामी परमेश्वरको अनुसरण गरिरहेछौं।^{१७}यदि कुनै व्यक्तिले उ परमेश्वरमा बाँच्न चाहन्छ भने ऊ येशू बाँचे भैं बाँच्नु पर्छ।

येशूले भनु भयो अरूलाई प्रेम गर

^{१८}मेरा प्रिय मित्रहरू, म तिमीहरूको निमित्त नयाँ आदेश लेखिरहेको छैन। यो त्यही आदेश हो जो तिमीहरूले शुरूदेखि पाएका थियौं। यो आदेश तिमीहरूले

अधि नै सुनिसकेको शिक्षा हो। ^८तर पनि म तिमीहरूको निम्ति यो आदेशलाई नयाँ आदेशको रूपमा लेख्दैछु। यो आदेश सत्य छ; अनि यसको सत्यता येशू अनि तिमीहरू स्वयंमा देख्न सक्छौ। अन्धकार हट्दैछ अनि सत्य ज्योति अधि देखि चम्किरहेछ। ^९एक व्यक्तिले भन्ला, "म प्रकाशमा छु। तर यदि त्यो व्यक्तिले आफ्ना भाईहरूलाई घृणा गर्छ भने त्यो अभ्र अन्धकारमा छ। ^{१०}जसले आफ्ना भाई अनि बहिनीहरूलाई प्रेम गर्छ, त्यो प्रकाशमा बसेको हुन्छ अनि जसले पाप गरौँउछ त्यस्तो त्यस व्यक्तिला केही पनि हुँदैन। ^{११}तर व्यक्ति जसले आफ्ना भाईहरूलाई घृणा गर्छ तब उ अन्धकारमा हुन्छ। त्यस व्यक्ति अन्धकारमा हुन्छ अनि त्यो व्यक्तिले आफ्नो गन्तव्य स्थान जान्दैन। किनभने अन्धकारले उसलाई अन्धा तुल्याएको हुन्छ।

^{१२} प्रिय बालकहरू, म तिमीहरूलाई लेख्छु, किनभने तिमीहरूका पापहरू ख्रीष्टद्वारा क्षमा गरिएका छन्।

^{१३} पिताहरू, म तिमीहरूलाई लेखिरहेछु, किनभने तिमीहरू उनी 'एक' लाई चिन्दछौ, जो शुरुदेखि अस्तित्वमा छन्। युवा मानिसहरू, म तिमीहरूलाई लेख्दैछु किनभने तिमीहरूले दुष्टलाई परास्त गरेका छौ।

^{१४} बालकहरू, म तिमीहरूलाई लेख्दैछु, किनभने तिमीहरू पितालाई चिन्दछौ। पिताहरू, म तिमीहरूलाई लेख्दैछु, किनभने तिमीहरू त्यो एकलाई चिन्छौ जो शुरुदेखि अस्तित्वमा छन्। युवा मानिसहरू, म तिमीहरूलाई लेख्दैछु किनभने तिमीहरू बलियो छौ, अनि परमेश्वरको वचन तिमीहरूमा बस्छ अनि तिमीहरूले दुष्टलाई परास्त गरेका छौ।

^{१५}संसारलाई अथवा संसारमा भएका कुराहरूलाई प्रेम नगर। यदि कुनै व्यक्तिले संसार प्रति प्रेम गर्छ भने, पिताको प्रेम त्यस व्यक्ति माथि हुँदैन। ^{१६}संसारमा भएका नराम्रा कुराहरू यी हुन्:

हाम्रो पापपूर्ण आत्मालाई खुशी तुल्याउने कुराहरूको चाहाना गर्नु, हामीले देखेका पापपूर्ण वस्तुहरूको चाहाना गर्नु, हामीसित भएका कुराहरू प्रति घमण्ड गर्नु।

तर ती कुराहरू पिताबाट आएका होइनन्। ती सबै कुराहरू संसारबाट आएका हुन्। ^{१७}मानिसहरूको इच्छा अनुसारको चीजहरू लिएर संसार अधि बढिरहेका छन्। तर त्यो व्यक्ति जो परमेश्वरले चाहेको गर्छ त्यो चिरस्थायी रहनेछ।

ख्रीष्टको शत्रुहरूलाई नपछ्याऊ

^{१८}मेरा प्यारा बालकहरू, अन्त धेरै नजिक छ। तिमीहरूले सुनेका छौ कि ख्रीष्टको शत्रु आउँदैछ। अनि अहिले ख्रीष्टको अनेक शत्रुहरू यहाँ छन्। यसर्थ हामी जान्दछौ कि अन्त नजिक छ। ^{१९}ख्रीष्टका शत्रुहरू हाम्रा समूहमा थिए। तर तिनीहरूले हामीलाई त्याग गरे। तिनीहरू वास्तवमा हामीसित थिएनन्, यदि तिनीहरू हाम्रो समूहमा रहेको भए हामीसित रहने थिए। तर तिनीहरूले छोडे। यसले यो दर्शाउँछ कि तिनीहरू कोही पनि वास्तवमा हामी सितका थिएनन्।

^{२०}तिमीहरूसित पवित्र "एक"ले प्रदान गर्नु भएको बरदान छ। यसर्थ तिमीहरू सबैले सत्य जान्दछौ। ^{२१}मैले तिमीहरूलाई किन लेख्नु? के, मैले तिमीहरूलाई सत्य जान्दैनौ भनेर लेख्नु? अहँ! म यो पत्र तिमीहरूले सत्य जान्दछौ भनेर लेख्छु। अनि तिमीहरू जान्दछौ कि कुनै पनि असत्य सत्यबाट आउँदैन।

^{२२}यसर्थ, भूटो को हो? यो त्यो व्यक्ति हो जसले येशू ख्रीष्ट छैनन् भन्छ अनि उ ख्रीष्टको शत्रु हो। उसले पिता र पुत्रलाई अस्वीकार गर्छ। ^{२३}त्यो व्यक्ति जसले पुत्रलाई अस्वीकार गर्छ, उसको पिता पनि छैन। तर त्यो व्यक्ति जसले पुत्रलाई स्वीकार गर्छ उसका पिता पनि छन्।

^{२४}जुन तिमीहरूले शुरुदेखि सुन्दै आएको शिक्षा छ त्यसलाई दरिलोसित राख। यदि तिमीहरूले शुरुदेखि सुन्दै आएको शिक्षा तिमीहरूमा रहन्छ भने तिमीहरू पुत्र र पितामा रहनेछौ। ^{२५}अनि यही नै हो जो पुत्रले हामी सित प्रतिज्ञा गरेको अन्त जीवन।

^{२६}म ती मानिसहरूको बारेमा यो पत्र लेखिरहेको छु, जो तिमीहरूलाई धोका दिने कोशिश गरिरहेका छन्। ^{२७}ख्रीष्टले तिमीहरूलाई विशेष उपहार दिनु भएको छ। यो उपहार तिमीहरूसित अभ्र छ। यसर्थ तिमीहरूलाई कसैबाट शिक्षा लिन आवश्यक पर्दैन। उनले तिमीहरूलाई दिएको उपहारले हरेक कुराको बारेमा सिकाउनु हुनेछ। यो उपहार सत्य छ, यो भूटो छैन। यसर्थ जस्तो

त्यो उपहारले तिमीहरूलाई सिकाएको छ त्यसैमा अझी बस।

^{२८}हे, मेरा प्यारा बालकहरू, उहाँमा बाँची रहौं। यदि हामीले यसो गर्छौं भने त्यसदिन जब ख्रीष्ट आउँछन्, हामी निर्भय रहन सकौं। अनि हामी उहाँको अधि लज्जित हुनु पर्दैन। ^{२९}तिमीहरूलाई थाहा छ कि ख्रीष्ट धर्मपरायण छन्। यसर्थ तिमीहरू जान्दछौ कि यदि सबै मानिसहरू जे धर्म हो त्यसलाई अनुसरण गर्छन भने तिनीहरू परमेश्वरका बालकहरू हुन्।

हामी परमेश्वरका बालकहरू हौं

३ हामीलाई पिताले यति विघ्न प्रेम गरेका छन् कि हामी परमेश्वरको बालकहरू भनिनु योग्यका छौं। अनि वास्तवमा हामी परमेश्वरका बालकहरू हौं। तर संसारका मानिसहरू यो बुझ्दैनन् कि हामीहरू परमेश्वरका बालकहरू हौं, किनभने तिनीहरूले उहाँलाई चिनेका छैनन्। ^३प्रिय मित्रहरू, अब हामी परमेश्वरका बालकहरू हौं। हामीलाई अभ यो देखाइएको छैन कि भविष्यमा हामी के हुनेछौं। हामी जान्दछौ कि जति बेला ख्रीष्ट आउँनु हुन्छ हामी उहाँ जस्तै हुनेछौं किनभने हामी उहाँको वास्तविक रूप देखेछौं। ^४ख्रीष्ट शुद्ध हुनुहुन्छ। अनि हरेक व्यक्ति, जसको ख्रीष्टमा आशा छ, स्वयंलाई ख्रीष्ट जस्तै शुद्ध राख्नेछ। ^५जब एक व्यक्तिले पाप गर्छ, उसले परमेश्वरको नियम भङ्ग गर्छ। हो, पाप गर्नु परमेश्वरको नियम विरुद्ध बाँचेको जस्तै हो। ^६तिमीले जान्दछौ कि ख्रीष्ट मानिसहरूको पापहरू हटाउन आउनु भएको हो। ख्रीष्टमा पाप छैन। ^७यसर्थ जो व्यक्ति ख्रीष्टको विश्वासमा बस्छ उसले पाप गरिरहँदैन। यदि कुनै व्यक्तिले पाप गरिरहन्छ भने उसले कहिल्यै पनि वास्तविक रूपले ख्रीष्टलाई देखेको हुँदैन अनि कहिले पनि ख्रीष्टलाई जानेको छैन।

^८प्यारा बालकहरू, कुनै व्यक्तिलाई पनि तिमीहरूलाई धोका दिनु नदेऊ। ख्रीष्ट धर्मपरायण छन्। ख्रीष्ट जस्तो बन्नका निमित्त एक व्यक्तिले जो सही छ त्यो अनुसरण गर्नु पर्छ। ^९शुरुदेखि नै शैतानले पाप गरिरहेछ। त्यो जसले पाप गरिरहन्छ त्यो शैतानको व्यक्ति हो। परमेश्वरका पुत्र आउनको कारण शैतानको कामहरू नष्ट गर्नु हो।

^{१०}जब परमेश्वरले एक व्यक्तिलाई उनको बालक बनाउनु हुन्छ, तब त्यस व्यक्तिले पाप गरिरहँदैन। किनभने परमेश्वरले प्रदान गर्नु भएको नयाँ जीवन

उसमा रहेको हुन्छ। यसर्थ त्यो व्यक्ति पाप गरिरहन सक्तैन। किनभने उ परमेश्वरको बालक बनेको हुन्छ।

^{१०}यसरी हामी चिन्न सकौं कि परमेश्वरका बालकहरू को हुन्। हामी यो पनि जान्न सकौं कौ शैतानका बालकहरू को हुन्। मानिसहरू जसले जे उचित छ त्यो गर्दैन, तिनीहरू परमेश्वरका बालकहरू होइनन्। अनि व्यक्ति जसले आफ्ना भाइलाई प्रेम गर्दैन उ परमेश्वरको बालक होइन।

हामीले एक अर्कामा प्रेम गर्नु पर्छ

^{११}यो त्यो शिक्षा हो जो तिमीहरूले शुरुदेखि नै सुन्दै आएका छौ। हामी एक-अर्कालाई प्रेम गर्नु पर्छ। ^{१२}कथिन जस्तो नबन। कथिन दुष्ट 'एक' को हो। कथिनले आफ्नो भाई हाबिललाई माखो। तर कथिनले आफ्नो भाईलाई किन माखो? किनभने उनले गरेका कुराहरू गलत थियो अनि तिनका भाईले गरेका कुराहरू असल थियो।

^{१३}भाई अनि बहिनीहरू, जब यस संसारका मानिसहरूले तिमीहरूलाई घृणा गर्छन्, आश्चर्यचकित नबन। ^{१४}हामी जान्दछौ कि हामीले मृत्युलाई नाघेर जीवनमा आएका छौं। हामी यो जान्दछौं किनभने हामी ख्रीष्टमा भएका हाम्रा भाई अनि बहिनीहरूलाई प्रेम गर्छौं। व्यक्ति जसले प्रेम गर्दैन उ अभ मृत्युमा छ। ^{१५}हरेक व्यक्ति जसले आफ्ना भाईलाई घृणा गर्छ उ हत्यारा हो। अनि तिमी जान्दछौ कि कुनै पनि हत्याराको उसमा अनन्त जीवन हुँदैन। ^{१६}साँचो प्रेम के हो त्यो यसरी हामी जान्दछौ: येशूले हाम्रा निमित्त आफ्ना जीवन अर्पण गरे। यसर्थ हामीले हाम्रो जीवन ख्रीष्टमा भएका हाम्रा भाई बहिनीहरूका निमित्त अर्पण गर्नु पर्छ। ^{१७}मानौ: कुनै धनी विश्वासकर्ताकोमा उसलाई चाहिने प्रत्येक वस्तु उसकोमा छ। ख्रीष्टमा विश्वास गर्ने भाईलाई उसले भेट्छ जो गरीब छ अनि आफूलाई चाहिने जोगाड गर्न समर्थ छैन। तर यदि उसले त्यो गरीब भाईलाई सहायता गर्दैन भने तब यसको अर्थ उसको हृदयमा परमेश्वर प्रति प्रेम छैन। ^{१८}मेरा बालकहरू, हाम्रो प्रेम केवल शब्द अनि बातमा मात्र हुनु हुँदैन। हाम्रो प्रेम साँचो प्रेम हुनुपर्छ। हामीले हाम्रो प्रेम हाम्रो कर्मद्वारा दर्शाउनु पर्छ।

^{१९-२०}त्यस प्रकारले जान्दछौ कि हामी सत्य मार्गका हौ। अनि जब हाम्रा विवेकले हामीलाई भर्त्सना गर्छ, परमेश्वर समक्ष हामी हाम्रो हृदयलाई पुनः सान्त्वना

गराउन सक्छौं। किनभने परमेश्वर हाम्रो विवेक भन्दा महान हुनुहुन्छ। परमेश्वरले सबै कुरा जान्नु हुन्छ।

^{२१}मेरा प्रिय मित्रहरू, यदि हाम्रो विवेकले हामीलाई भर्त्सना गर्दैन भने, जब हामी परमेश्वर समक्ष जान्छौं हामी निडर हुनेछौं। ^{२२}अनि परमेश्वरले हामीलाई हामीले याचना गरेका कुराहरू दिन्छन्, किनभने हामी परमेश्वरको आदेश पालन गर्छौं अनि परमेश्वर के कुराले खुशी हुनु हुन्छ हामी त्यही गर्छौं। ^{२३}यो त्यही हो जो परमेश्वरले आज्ञा गर्छन्: उनका पुत्र येशू ख्रीष्टमा विश्वास गर अनि एक-अर्कामा प्रेम गर। यही उनको आदेश हो। ^{२४}व्यक्ति जसले परमेश्वरका आदेशहरू पालन गर्छ उ परमेश्वरमा जीवित रहन्छ। अनि परमेश्वर उसमा बस्नु हुन्छ। परमेश्वर हामीमा छन् भन्ने हामी कसरी जान्दछौं? हामी आत्माको कारणले जान्दछौं जो परमेश्वरले हामीलाई प्रदान गर्नु भएको छ।

भूटा शिक्षकहरूको विरुद्ध यूहन्नाको चेतावनी

४मेरा प्रिय मित्रहरू, अनेक भूटा अगमवक्ताहरू अहिले यो संसारमा छन्। यसर्थ प्रत्येक आत्मालाई विश्वास नगर। तर आत्माहरूलाई जाँच्ने गर कि तिनीहरू परमेश्वरबाट आएका हुन् वा होइनन्। ^२परमेश्वरको आत्मा तिमीहरू कसरी चिन्न सक्छौं? “यस्तो प्रकारले तिमीहरूले परमेश्वरको आत्मा चिन्न सक्छौं। प्रत्येक आत्मा जसले येशूलाई ख्रीष्ट भनी स्वीकार गर्छ अनि उनी मानव रूपमा पृथ्वीमा आउनु भयो उ परमेश्वरबाट हो।” ^३अनि प्रत्येक आत्मा जसले येशूको बारेमा यो स्वीकारदैन, त्यो परमेश्वरबाट होइन। यो ख्रीष्टको शत्रुको आत्मा हो। तिमीहरूले सुनेका छौं कि ख्रीष्टको शत्रु आउँदैछ। अनि अहिले ख्रीष्टको शत्रु यो संसारमा आइसकेको छ।

^४मेरा प्रिय बालकहरू, तिमीहरू परमेश्वरका हौं। यसर्थ तिमीहरूले भूटो शिक्षकहरूलाई परास्त गरेका छौं। किनभने त्यो ‘एक’ जो संसारका मानिसहरूसँग भन्दा ती ‘एक’ जो तिमीहरूमा छन् महान हुनुहुन्छ। ^५अनि ती भूटो शिक्षकहरू संसारका हुन्। यसैले तिनीहरूको शिक्षा पनि संसारकै हो। अनि तिनीहरू जे भन्छन् संसारले सुन्छ। ^६तर हामी परमेश्वरबाटका हौं अनि प्रत्येक जसले परमेश्वरलाई चिन्छ, अनि सुन्छ। त्यसरी हामी कुन आत्मा सत्य हो र कुन भूटो हो चिन्छौं।

प्रेम परमेश्वरबाट आउँछ

^७प्रिय मित्रहरू, हामीले एक अर्कालाई प्रेम गर्नुपर्छ, किनभने प्रेम परमेश्वरबाट आउँछ। एक जसले प्रेम गर्छ परमेश्वरको बालक भएको हुन्छ अनि परमेश्वरलाई चिन्छ। ^८व्यक्ति जसले प्रेम गर्दैन उसले परमेश्वरलाई चिन्दैन, किनभने परमेश्वर प्रेम हुनुहुन्छ। ^९यसरी परमेश्वरले हामीलाई उनको प्रेम दर्शाउनु भएको छ: परमेश्वरले उनको एउटै पुत्र यस संसारमा पठाउनु भयो यसर्थ उहाँको मार्फत हामी जीवन पाउन सक्छौं। ^{१०}सत्य प्रेम हाम्रो निमित्त परमेश्वरको प्रेम हो, परमेश्वरको निमित्त हाम्रो प्रेम होइन। परमेश्वरले हामीलाई प्रेम गर्नु भयो अनि जुन माध्यमले हाम्रो पापहरू मोचन गर्न सकिन्छ त्यसको निमित्त आफ्नो पुत्र पठाउनु भयो।

^{११}प्रिय मित्रहरू, जब परमेश्वरले हामीलाई प्रेम गर्नु हुन्छ। हामीले एक अर्कालाई प्रेम गर्नु पर्छ। ^{१२}कसैले पनि परमेश्वरलाई कहिल्यै देखेका छैनन्। तर यदि हामीले एक-अर्कालाई प्रेम गर्छौं भने तब परमेश्वर हामीमा रहनु हुन्छ अनि उहाँको प्रेम हामीमा पक्का बनिने थियो।

^{१३}हामीलाई थाहा छ कि हामी परमेश्वरमा रहन्छौं अनि परमेश्वर हामीमा रहनु हुन्छ। हामी यो जान्दछौं किनभने परमेश्वरले हामीलाई उनको आत्मा प्रदान गर्नु भएको छ। ^{१४}हामीले देख्यौं कि पिताले आफ्ना पुत्रलाई संसारको उद्धारकर्ताको रूपमा पठाए अनि त्यही कुरा हामी मानिसहरूमा जाँचिरहेका छौं। ^{१५}यदि कुनै व्यक्तिले भन्छ, “म विश्वास गर्छु कि येशू परमेश्वरका पुत्र हुन्,” तब परमेश्वर त्यस व्यक्तिमा रहनु हुन्छ। अनि त्यो व्यक्ति परमेश्वरमा रहन्छ। ^{१६}अनि यसरी परमेश्वरको प्रेम हामी प्रति रहेको जान्दछौं। अनि हामी त्यो प्रेममा विश्वास गर्छौं।

परमेश्वर प्रेम हुनुहुन्छ। व्यक्ति जो प्रेममा रहन्छ उ परमेश्वरमा रहेको हुन्छ। अनि परमेश्वर त्यस व्यक्तिमा रहनुहुन्छ। ^{१७}यदि हामीमा परमेश्वरको परिपक्व प्रेम भए तब त्यो दिन जब उनी जाँचको लागि आउनु हुन्छ हामीमा डर रहने थिएन कारण यो संसारमा उहाँ हामी जस्तै हुनुहुन्छ। ^{१८}जहाँ परमेश्वरको प्रेम हुन्छ त्यहाँ भय हुँदैन। किनभने परमेश्वरको सम्पूर्ण प्रेमले भय हटाइदिन्छ। परमेश्वरको दण्ड नै भयको कारण हो। यसरी जुन व्यक्तिमा भय रहन्छ तिनमा परमेश्वरको प्रेम पक्का भएको हुँदैन।

^{१६}हामी प्रेम गर्छौं किनभने परमेश्वरले पहिला हामीलाई प्रेम गर्नु भयो। ^{२०}यदि कसैले भन्छ “म परमेश्वरलाई प्रेम गर्छु” तर आफ्ना भाई अथवा बहिनीहरूलाई घृणा गर्छ भने त्यो व्यक्ति भ्रूटो हो। यदि आफ्नो भाई अथवा बहिनी जसलाई उसले देख्न सक्छ, उसले प्रेम गर्न सक्तैन भने परमेश्वर जसलाई उसले कहिल्यै देखेकै छैन, कसरी प्रेम गर्न सक्छ? ^{२१}अनि परमेश्वरले हामीलाई आदेश दिनु भएको छ: व्यक्ति जसले परमेश्वरलाई प्रेम गर्छ उसले आफ्नो भाईलाई पनि प्रेम गर्नुपर्छ।

परमेश्वरका बालकहरूले संसार जिच्छन्

५ प्रत्येक जसले येशू नै ख्रीष्ट हुनु हुन्छ भनी विश्वास गर्छ, त्यो परमेश्वरको बालक हो। जसले पितालाई प्रेम गर्छ उसले उनको बालकलाई पनि प्रेम गर्छ। ^२हामी कसरी जान्दछौं कि हामी परमेश्वरका बालकहरूलाई प्रेम गर्छौं? हामी जान्दछौं, किनभने हामी परमेश्वरलाई प्रेम गर्छौं अनि हामी उनको आदेशहरू पालन गर्छौं। ^३परमेश्वरलाई प्रेम गर्नुको अर्थ उनको आदेशहरू पालन गर्नु हो। अनि परमेश्वरका आदेशहरू हाम्रा निमित्त त्यति कठिन हुँदैन। ^४किनभने हरेक व्यक्ति जो परमेश्वरको बालक हो, उसित यो संसारको विरुद्ध विजय गर्ने शक्ति हुन्छ। ^५यो हाम्रो विश्वास हो जसले संसारलाई विजय गरेको छ। यसर्थ त्यो को व्यक्ति हो जसले संसारमा विजय प्राप्त गर्छ? केवल त्यही व्यक्ति, जसले येशू परमेश्वरका पुत्र हुनुहुन्छ भनी विश्वास गर्छ। परमेश्वरले हामीलाई उहाँको पुत्रको बारेमा भन्नु भयो:

^६येशू ख्रीष्ट “एक” हुनुहुन्छ जो रगत र पानीसित आउनु भयो। येशू पानीबाट मात्र आउनु भएन। येशू पानी अनि रगत दुवैबाट आउनु भयो। अनि आत्मा नै एक छ जसले यो परीक्षा गर्छ। आत्मा सत्य हो।

^७यसर्थ, येशूको विषयमा तीन साक्षीहरू छन्:

^८आत्मा, पानी अनि रगत। यी तीन साक्षीहरू परीक्षामा सहमत छन्। ^९हामी मानिसहरूको साक्षीलाई विश्वास गर्छौं। यसर्थ परमेश्वरले दिएको साक्षी अधिक महत्वपूर्ण छ। किनभने यो परमेश्वरको पुत्रको विषयको साक्षी हो। ^{१०}व्यक्ति जसले परमेश्वरका पुत्रमा विश्वास गर्छ उसमा परमेश्वर आफै साक्षी छन्। व्यक्ति जसले परमेश्वरलाई विश्वास गर्दैन उसले परमेश्वरलाई भ्रूटो

तुल्याउँछ। किनभने त्यस व्यक्तिले परमेश्वरले आफ्ना पुत्रको बारेमा हामीलाई दिएको साक्षीमा विश्वास गरेको छैन। ^{११}परमेश्वरले दिएको साक्षी यो हो: परमेश्वरले हामीलाई अनन्त जीवन दिनु भएको छ। अनि यो अनन्त जीवन उनका पुत्रमा छ। ^{१२}व्यक्ति जोसित पुत्र छ उसित त्यो जीवन हुन्छ। तर व्यक्ति जोसित परमेश्वरका पुत्र छैनन् उसको त्यो जीवन हुँदैन।

हाम्रो अनन्त जीवन छ

^{१३}तिमीहरू जो परमेश्वरका पुत्रमा विश्वास गर्छौं म तिमीहरूलाई यो पत्र लेख्दैछु ताकि अब तिमीहरूले अनन्त जीवन के रहेछ भनी जान्ने छौं। ^{१४}अनि हामीमा भरोशा छ कि यदि कुनै वस्तुको लागि प्रार्थना गरे उनको इच्छा अनुसार उनले हामीलाई दिनेछन्। ^{१५}हामी जान्दछौं जब हामी परमेश्वरसँग केही विन्ती गर्छौं भने उहाँले हामीलाई सुन्नु हुन्छ। यसर्थ, हामी जान्दछौं कि, उहाँसँग हामीले जे पनि मागेका छौं, उहाँले हामीलाई दिनुहुन्छ।

^{१६}यदि कुनै व्यक्तिले आफ्नो भाइ अथवा बहिनीले पाप गरेको देख्छ जुन पापले अनन्त मृत्यु पट्टि लान्छ, उसले आफ्नो भाई अथवा बहिनीको लागि प्रार्थना गर्नु पर्छ। तब परमेश्वरले तिनीहरूलाई जीवन प्रदान गर्नुहुन्छ। म ती मानिसहरूको बारेमा भनिरहेको छु, जसको पापले तिनीहरूलाई अनन्त जीवन तिर तान्दैन। पाप जसले अनन्त मृत्यु तिर लैजान्छ। यो पापको निमित्त प्रार्थना गर भनी म भनिरहेको छैन। ^{१७}भूल गर्नु सदैव पाप हो। तर त्यहाँ पाप हुन्छ जसले अनन्त मृत्यु तिर अग्रसर गराउँदैन।

^{१८}हामी जान्दछौं कि कुनै व्यक्ति जसलाई परमेश्वरको बालक तुल्याइएको छ, उसले पाप गरिरहँदैन। परमेश्वरको पुत्रले परमेश्वरको बालकलाई सुरक्षित राख्नु हुन्छ। दुष्टले त्यस व्यक्तिलाई आघात पुर्‍याउन सक्तैन। ^{१९}हामीलाई थाहा छ कि हामी परमेश्वरका हौं। तर दुष्ट ‘एक’ ले सारा संसारलाई नियन्त्रणमा राख्छ। ^{२०}अनि हामीलाई थाहा छ कि परमेश्वरका पुत्र आउनु भएको छ। परमेश्वरका पुत्रले हामीलाई समभकारी प्रदान गर्नु भएको छ अनि हामी परमेश्वरलाई जान्न सक्छौं। अनि हाम्रो जीवन त्यो सत्य परमेश्वरमा अनि उनका पुत्र येशू ख्रीष्टमा छ। ^{२१}यसर्थ प्रिय बालकहरू! तिमीहरू स्वयंलाई भ्रूटो देवताहरूबाट टाढा राख।

यूहन्नाको दोस्रो पत्र

अग्रजबाट अभिवादन

परमेश्वरद्वारा चुनिएको महिला अनि तिनका बालकहरू प्रति:

म तिमीहरू, सत्यमा रहेका सबैलाई प्रेम गर्छु। ती सबै, जसले तिमीहरूलाई प्रेम गर्ने सत्यतालाई जान्दछन् तिमीहरूलाई पनि। ^२यही प्रेमको कारणले जो हामीमा छ, हामी तिमीहरूलाई प्रेम गर्छौं। त्यो सत्य हामीमा शाश्वत रहने छ।

^३अनुग्रह, कृपा अनि शान्ति, पिता परमेश्वर अनि उनका पुत्र येशू ख्रीष्टको मार्फत हामीसँग हुनेछ। हामी सत्य अनि प्रेमबाट यी आशीर्वाद प्राप्त गर्छौं।

^४तिम्रो कोही बालकहरू जो तिनीहरू पिताले हामीलाई दिएको आदेश अनुसार सत्यको मार्ग अनुसरण गरिरहेछन् भने जान्न पाउँदा म खुशी भए। ^५अनि, अब प्रिय महिला, म तिमीलाई भन्छु: हामी सबैले एक-अर्काको प्रेम गर्नु पर्छ। यो नयाँ आदेश होइन। यो त्यही आदेश हो जो हामीसित शुरू देखि नै थियो। ^६अनि प्रेम गर्नुको अर्थ उनले हामीलाई दिएको आदेश अनुसार रहनु हो। अनि परमेश्वरको आदेश यो हो: प्रेमको जीवन बाँच। तिमीले यो आदेश शुरूदेखि नै सुन्दै आएको छौ।

^७यो संसारमा अनेकौं भ्रुटो शिक्षकहरू छन्। यी

भ्रुटो शिक्षकहरू येशू ख्रीष्ट पृथ्वीमा मानवको रूपमा आएको अस्वीकार गर्छन्। व्यक्ति जो यो कुरा अस्वीकार गर्छ उ भ्रुटो शिक्षक अनि ख्रीष्टको शत्रु हो। ^८होशियारी होऊ ताकि पुरस्कार जुन हाम्रो परिश्रमबाट प्राप्त भएको छ त्यो गुमाउने छैनौ, तर तिमीले तिम्रो जम्मै पुरस्कार प्राप्त गर।

^९एउटा व्यक्तिले ख्रीष्टको शिक्षा मात्र अनुसरण गर्नुपर्छ। यदि व्यक्तिले ख्रीष्टको शिक्षा परिवर्तन गर्छ भने परमेश्वर त्यो व्यक्तिले पाउँदैन। तर यदि त्यस व्यक्तिले ख्रीष्टको शिक्षा अनुसरण गरिरहन्छ भने उसकोमा पिता अनि पुत्र दुवै हुन्छन्। ^{१०}यदि कुनै व्यक्ति यो शिक्षा बिना तिम्रोमा आँउछ भने तिम्रो घरमा उसलाई नलैजाऊ अथवा त्यसलाई स्वागत नगर। ^{११}यदि तिमीले उसलाई स्वागत गर्छौ भने तिमीले उसको कुकार्यमा सहयोग पुर्याइरहेको हुनेछौ।

^{१२}मैले तिमीलाई भन्ने कुरा धेरै छ। तर कागज अनि मसीको उपयोगमा म यो गर्न चाहँदैन। बरू म तिमीलाई भेट्न आउने आशा गर्छु अनि मुखा मुखी बात गर्छु। त्यसले हामीलाई अति आनन्दित तुल्याउँछ। ^{१३}तिम्रो बहिनीका बालकहरूले, जसलाई परमेश्वरले चुन्नु भएको छ, तिमीलाई अभिवादन पठाउँछन्।

यूहन्नाको तेस्रो पत्र

अग्रजप्रतिबाट:

मेरा प्यारा मित्र गायस, जसलाई सत्यमा म प्रेमगर्छु।

^२मेरा प्रिय मित्र, म जान्दछु तिमी आत्मिक रूपले असल गरिरहेछौ। यसर्थ म प्रार्थना गर्छु कि तिमीमा प्रत्येक कुरो असल भइरहोस् अनि तिप्रो स्वस्थ राम्रो रहोस। ^३ख्रीष्टमा विश्वास रहेका कोही भाईहरू आए अनि तिप्रो जीवनमा रहेको सत्य बताए। तिनीहरूले भने कि तिमीले सत्यको मार्ग अनुसरण गरिरहेका छौ। यसले मलाई अति आनन्दित तुल्यायो। ^४जब म मेरा नानीहरू सत्यको बाटोमा हिंडिरहेका छन् भन्ने सुन्छु त्यसले मलाई उच्चतम आनन्द दिन्छ।

^५मेरा प्रिय मित्र, तिमी ख्रीष्टमा रहेका भाईहरूलाई सहायता गरेर विश्वासीपन देखाइरहेछौ। तिमीले ती अपरिचित भाईहरूलाई पनि सहयोग गरिरहेछौ। ^६यी भाईहरूले तिप्रो प्रेमको बारेमा मण्डलीलाई भने। दया गरी तिनीहरूलाई आफ्नो यात्रा जारी राख्न सहयोग गरिदेऊ। तिनीहरूलाई यस्तो तरिकाले सहयोग गर जसले परमेश्वरलाई खुशी तुल्याउनेछन्। ^७यी भाईहरू ख्रीष्टको सेवाको लागि यात्रामा गए। तिनीहरूले ती मानिसहरूबाट कुनै सहायता स्वीकार गरेनन् जो विश्वासीहरू होइनन्। ^८यसर्थ हामीले यस्ता भाईहरूलाई सहयोग प्रदान गर्नुपर्छ। जब हामी तिनीहरूलाई सहयोग गर्छौं, हामी सत्यको निमित्त तिनीहरूले गरेको कार्यमा सहभागी बन्छौं।

^९मैले मण्डलीलाई एउटा पत्र लेखें। तर डियोत्रिफसले हामी जे भन्छौ त्यो सुनि रहेको छैन। उ सदैव

तिनीहरूका नेता बन्न चाहन्छ। ^{१०}जब म आउँछु, डियोत्रिफसले के गरिरहेछ त्यसबारे भन्नेछु। उसले ढाँट्छ अनि हाम्रो निन्दा गर्छ। तर उसले यो भन्दा अभ धेरै गर्छ। उसले ती भाईहरूलाई सहायता गर्न अस्वीकार गर्छ। जसले ख्रीष्टको सेवा गरिरहेका छन्। उसले ती मानिसहरू जसले भाईहरूलाई सहयोग गर्न चहान्छन् तिनीहरूलाई पनि वाधा दिन्छ अनि मण्डली छाड्न वाध्य गराउँछ।

^{११}मेरा प्रिय मित्रहरू! जे नराम्रो छ त्यसको अनुसरण नगर, जे राम्रो छ त्यसको अनुसरण गर। व्यक्ति जसले जे राम्रो छ त्यो गर्छ भने उ परमेश्वरबाट आएको मानिस हो। तर कुनै एक जसले नराम्रो काम गर्छ त्यसले कहिल्यै पनि परमेश्वरलाई देखेको हुँदैन।

^{१२}सबै मानिसहरूले डेमेट्रियसको विषयमा असल कुराहरू गर्छन्। अनि त्यो सत्य तिनीहरूले भनेको कुरासित मिल्छ। हामी पनि उसको विषयमा असल कुरा गर्छौं। अनि तिमीहरू जान्दछौ कि हामी जे भन्छौ त्यो सत्य हो।

^{१३}मेरो तिमीहरूलाई धेरै कुराहरू भन्ने इच्छा छ। तर म कलम अनि मसी यसको लागि उपयोग गर्न चाहन्छु। ^{१४}म तिमीहरूसित चाँडै भेट्ने आशा गर्छु। तब हामी एक साथ बसेर मुखा मुखी बात गर्न सक्छौ। ^{१५}तिमीहरूमा शान्ति रहोस्। यहाँ भएका साथीहरूले तिमीहरूलाई अभिवादन जनाएका छन्। त्यहाँ भएका मित्रहरू हरेकलाई हाम्रो अभिवादन सुनाइ दिनु।

यहूदाको पत्र

येशू मसीहका सेवक अनि याकूबका एक भाई, यहूदाबाट। ती सबै मानिसहरू प्रति जसलाई परमेश्वरद्वारा चुनिएका छन्। पिता परमेश्वरले तिमीहरूलाई प्रेम गर्छन अनि तिमीहरू येशू ख्रीष्टको विश्वासमा सुरक्षित राखिएका छौ।

^३सम्पूर्ण कृपा, शान्ति अनि प्रेम तिमीहरूमा रहोस्।

खराब काम गर्ने मानिसहरूलाई परमेश्वरले दण्ड दिनेछन्।

^३प्रिय मित्रहरू, म तिमीहरूलाई हामी सबैले एकसाथ सहभोग गरिने उद्धारको बारेमा लेख्न खूबै इच्छुक थिए। तर तिमीहरूलाई अन्य विषयमा लेख्नु पर्ने खाँचो मैले अनुभव गरे। म तिमीहरूलाई परमेश्वरले उनको पवित्र मानिसहरूलाई प्रदान गरेको विश्वासको निमित्त कठिन संघर्ष गर्ने उत्साह प्रदान गर्न इच्छा गर्छु। परमेश्वरले यो विश्वास एकै पल्ट प्रदान गर्नुभयो अनि यो सबै समयको निमित्त प्रयाप्त भयो। ^४कोही मानिसहरू तिमीहरूको समूहमा सुदृक्क पसेका छन्। तिनीहरूले गरिहेका कुराको निमित्त दोषी ठहर्याई सकिएकोछ। धेरै अधि, अगमवक्ताहरूले तिनीहरूको विषयमा लेखेका थिए। तिनीहरू परमेश्वरका शत्रुहरू हुन्। तिनीहरूले हाम्रा परमेश्वरको अनुग्रहलाई प्रत्येक तरहको पापकर्म गर्ने अनुमति पत्र बनाएका छन्। तिनीहरू हाम्रा एक मात्र मालिक एवं प्रभु येशू ख्रीष्टलाई अस्वीकार गर्छन्।

^५तिमीहरूले जानिसकेको कुराहरू तिमीहरूलाई स्मरण गराउनमा म सहायता गर्न चाहन्छु: याद गर कि प्रभुले मिस्त्रदेशबाट बाहिर ल्याएर उनका मानिसहरूलाई बँचाउनु भयो। तर उहाँले ती सबै मानिसहरूको संहार गर्नु भयो जसले विश्वास गरेनन्। ^६अनि याद गर, ती स्वर्गदूतहरूलाई जोसित अधिकार थियो तर उहाँले राख्नु भएन। तिनीहरूले आफ्नै घर त्याग गरे। यसर्थ प्रभुले ती स्वर्गदूतहरूलाई अन्धकारमा राख्नु भयो। तिनीहरूलाई सदा रहिरहने

बन्धनमा बाँध्नु भयो। उनले त्यो महान दिवसमा न्याय गर्नु तिनीहरूलाई राख्नु भयो। उहाँले तिनीहरूलाई महान दिनमा न्याय गर्न राख्नु भयो।

^७सदोम अनि गमोरा नगरहरू अनि वरिपरिका अन्य शहरहरूलाई स्मरण गर। तिनीहरू पनि ती स्वर्गदूतहरू जस्तै हुन्। ती शहरहरू यौन-पाप अनि अप्राकृतिक आनन्द मनाइरहेका थिए। तिनीहरूले अनन्त जलनको दण्ड भोग्छन्। तिनीहरूको दण्ड हाम्रो निमित्त उदाहरण हो। ^८ती तिमीहरूका दलमा पस्ने मानिसहरू पनि त्यही अनुसरण गर्छन। तिनीहरूलाई तिनीहरूको सपनाले डोखाएको छ अनि तिनीहरूले स्वयंलाई अनैतिक पारेका छन्। तिनीहरू आफैलाई अनैतिक बनाउँछन्। तिनीहरू परमेश्वरलाई अस्वीकार गर्छन अनि महिमामय स्वर्गदूतहरूको निन्दा गर्छन। ^९प्रमुख स्वर्गदूत मिखाएलले पनि यसो गरेनन्। मिखाएलले शैतान सँग मोशाको शरीर छ भन्ने कुरामा मानेन। तर मिखाएलले निन्दनीय वचनहरूले शैतानलाई गाली गर्ने आँट गरेनन्। यसकारण, मिखाएलले भने, "परमप्रभुले तिमीलाई दण्डित तुल्याउने छन्।" ^{१०}तर यी मानिसहरू जुन कुराहरू आफैले बुभेका छैनन् त्यस बारेमा निन्दनीय शब्दहरू प्रयोग गर्छन्। अनि तिनीहरूले जे बुझ्छन् बुद्धिद्वारा होइन तर लाटा विवेक अनि शून्य पशुले भैं बुझ्छन्। अनि यी कुराहरूद्वारा तिनीहरू ध्वंस हुन्छन्। ^{११}यो तिनीहरूका निमित्त अत्यन्तै नराम्रो हुनेछ। यी मानिसहरूले कयिन हिँडेको मार्ग अनुसरण गरेका छन्। धन कमाउन तिनीहरूले बालाम हिँडेको बाटोमा हिँडिरहेका छन्। तिनीहरू परमेश्वरको विरोधमा कोरह भैं लड्छन्। यसर्थ कोरह भैं तिनीहरू पनि सड्छन्।

^{१२}यी मानिसहरू तिमीहरूको समूह भोजमा भएका फोहोर दागहरू जस्तै हुन। तिनीहरू तिमीहरूको भोजनमा साथ दिन्छन् अनि निर्भय साथ खान्छन्। तिनीहरू आफ्नै स्वार्थ केन्द्रित गोठालाहरू हुन। ती वृष्टिहीन मेघहरू

हुन्। हावाले तिनीहरूलाई चारैतिर उड़ाउँछ। तिनीहरू ती बृक्षहरू हुन् जुनले समयमा फल दिँदैन, अनि भूँडूबाट उखेलिन्छन्। यसरी तिनीहरू पूर्णरूपले मर्छन्।^{१३} तिनीहरू समुद्रका भयानक छाल जस्तै हुन्। छालले फिँज सृष्टि गर्छ। यी मानिसहरूले, छालले फिँज उत्पन्न गरे भैं लज्जापूर्ण कुराहरू गर्छन्। यी मानिसहरू ती ताराहरू जस्तै हुन् जो आकाशमा निरुद्देश्य घुम्छन्। तिनीहरूको निमित्त चुक भैं कालो ठाँउ सदैवको लागि राखिएको छ।

^{१४} आदमका सातौँ सन्तान हनोकले तिनीहरूको बारेमा यसो भनेका छन्: “हेर, परमप्रभु उनका हजारौँ हजारौँ पवित्र दूतहरूसँग आउँनु हुँदछ।^{१५} परमप्रभुले हरेक व्यक्तिको न्याय गर्नु हुनेछ। परमप्रभु सबै मानिसहरूको न्याय गर्न अनि जो परमेश्वरका विरुद्ध छन्, तिनीहरूलाई दण्ड दिन आउँनु हुँदछ। परमेश्वरले तिनीहरूले गरेको परमेश्वर विरोधी जम्मै कुराहरूको निमित्त तिनीहरू सबैलाई दण्ड दिनु हुनेछ। उहाँले यी पापीहरूलाई, जो परमेश्वरका विरुद्धमा जति कर्णकटु कुरा गरे ती सबैको निमित्त दण्ड दिनु हुनेछ।

^{१६} यी मानिसहरू सदैव विरोध जनाउँछन् अनि अरूको त्रुटि खोज्छन्। तिनीहरूले सदैव तिनीहरूले गर्न चाहेका कुकर्महरू गर्छन्। तिनीहरू आफ्नै गर्व गर्छन्। तिनीहरूले अन्य मानिसहरूको विषयमा राम्रो कुरा भन्नुको एउटा कारण तिनीहरू जे चाहन्छन् त्यो प्राप्त गर्नु हो।

चेतावनी अनि कर्तव्य

^{१७} प्रिय मित्रहरू, हाम्रा प्रभु येशू ख्रीष्टका प्रेरितले के अगमवाणी गरेका छन्, याद गर।^{१८} प्रेरितले

तिमीहरूलाई भनेका थिए, “आखिरमा त्यहाँ मानिसहरू हुने छन् जो परमेश्वर बारे आक्षेप गर्नेछन्। तिनीहरूले आफ्नो इच्छा पुरा गर्न अनि परमेश्वर विरुद्धका कुराहरू गर्नेछन्।^{१९} यी मानिसहरू नै हुन्, जसले तिमीहरूलाई विभाजन गर्छन्। यी मानिसहरू तिनीहरूका पापमय आत्माले खोजेको मात्र गर्छन्। तिनीहरूको आत्मा हुँदैन।

^{२०} तर प्रिय मित्रहरू, तिमीहरू स्वयंलाई ढूढ तुल्याउनका निमित्त तिमीहरूका अति पवित्र विश्वास उपयोग गर। पवित्र आत्मासित प्रार्थना गर।^{२१} तिमीहरू स्वयंलाई परमेश्वरको प्रेममा राख। तिमीहरूलाई सदाको निमित्त जीवन प्रदान गर्न उनका कृपा सहित प्रभु येशू ख्रीष्टको प्रतीक्षा गर।

^{२२} जो मानिसहरू सन्देह गर्छन तिनीहरूलाई दया देखाऊ। तिमीहरूले कोही मानिसहरूलाई बँचाउनु आवश्यक छ।^{२३} तिमीहरू तिनीहरूलाई आगोबाट खोस। तर खुबै सावधान बन जब तिमी अन्य मानिसहरूलाई सहायता गर्छौँ। तिनीहरूका वस्त्र समेतलाई घृणागर जुन पापले फोहोर भएका छन्।

परमेश्वरको स्तुति गर

^{२४} परमेश्वर शक्तिशाली हुनुहुन्छ अनि तिमीहरूलाई पतन हुनबाट सहयोग गर्न योग्य हुनुहुन्छ। कुनै दोष अनि महा आनन्द बिनै उहाँको महिमामय उपस्थिति अधि तिमीलाई ल्याउन योग्य हुनुहुन्छ।^{२५} उनी एक मात्र परमेश्वर हुनुहुन्छ जसले हामीलाई बचाउनु सक्नु हुन्छ। सबै बितेका समय, अहिले, अनि सदा सर्वदा हाम्रा प्रभु येशू ख्रीष्ट मार्फत महिमा, महानता, शक्ति अनि अधिकार उहाँका साथ रहून्। आम्नि।

यूहन्नालाई भएको प्रकाश

यूहन्ना यस पुस्तकको विषयमा भन्छन्

१ यो येशू ख्रीष्टको अभिव्यक्ति हो। परमेश्वरले येशूलाई यी कुराहरू, अब चौँडै जे घटनेवाला छ सो उनका सेवकहरूलाई दर्शाउनका निम्ति, प्रदान गरे। ख्रीष्टले आफ्ना सेवक यूहन्नालाई यी कुराहरू दर्शाउनका निम्ति आफ्ना स्वर्गदूत पठाउनु भयो।^२ यूहन्नाले आफूले देखेका कुरा भने। यही सत्य हो कि येशू ख्रीष्टले तिन्लाई भन्नु भयो अनि यो परमेश्वरको सन्देश हो।^३ त्यो व्यक्ति धन्य हो जसले यो पढिरहेको छ अनि तिनीहरू धन्य हुन जो यी अगमवाणीको शब्दहरू सुन्दछन् र यही अनुसार कामहरू गरिरहेका छन्। किनभने धेरै समय बाँकी छैन।

यूहन्ना येशूका सन्देशहरू मण्डलीहरूलाई लेख्छन्

^४ यूहन्नाबाट,

एशिया प्रान्तका सात ओटा मण्डलीहरू प्रति:

अनुग्रह अनि शान्ति रहोस् तिमीहरूलाई उनी उहाँद्वारा जो अहिले छन्, जो सदैव थिए, अनि जो आउँदैछन्, अनि उहाँको सिँहासन अधिका सात आत्माहरूद्वारा^५ अनि विश्वासी साक्षी येशू ख्रीष्टद्वारा। मृत्युबाट बौराइएका उहाँ पहिलो हुनुहुन्छ। येशू पृथ्वीका राजाहरूका शासक हुनुहुन्छ।

येशू नै एकजना हुनुहुन्छ जसले हामीलाई प्रेम गर्नु हुन्छ र हाम्रो पापबाट आफ्नो रगतले स्वतन्त्र तुल्याउनु भयो।^६ येशूले हामीलाई एउटा राज्यमा परिणत गर्नु भयो। उहाँले आफ्नो पिताको सेवाको लागि हामीलाई पूजाहारीहरू बनाउनु भयो। सदाको निम्ति येशूमा महिमा अनि शक्ति रहिरहोस्। आमिन।

^७ हेर, येशू मेघहरूमा आँउदै हुनुहुन्छ। उहाँलाई सबै मानिसहरूले, ती मानिसहरू जसले उनलाई घाँचेका थिए तिनीहरूले पनि देख्नेछन्। उहाँको कारणले पृथ्वीका

सम्पूर्ण मानिसहरू जोडले कराउनेछन्। यो सत्य हो, यो घट्ने छ। आमिन।

^८ प्रभु परमेश्वर भन्नुहुन्छ, “म अल्फा अनि ओमेगा* हुँ। म नै एक हुँ जो अहिले छ, जो सदैव थियो अनि जो आउँदै हुनुहुन्छ। म सर्व शक्तिमान हुँ।”

^९ म यूहन्ना हुँ अनि म तिमीहरूको भाइ जो कष्टमा, राज्यमा अनि धैर्यपूर्वकको सहनशीलतामा सहभागिता गर्छ। म पत्मास टापूमा थिएँ किनभने म परमेश्वरको सन्देश अनि येशूको सत्य प्रति विश्वासी थिएँ।^{१०} परमप्रभुको दिनमा आत्माले मलाई अधिकारमा लियो। मैले मेरो पछि एक ठूलो आवाज सुने। त्यो तुरहीको आवाज जस्तो सुनियो।^{११} त्यो आवाजले भन्यो, “तिमीले जे देखेछौ एउटा पुस्तकमा लेख अनि त्यसलाई सात मण्डलीहरूमा: एफिसस, स्मर्ना, पगामिम, थिआटायरा, सार्डिस, फिलाडेल्फिया अनि लाओडिसियामा यो पत्र पठाऊ।”

^{१२} को हो जो मसित बात गर्दैछ भनी हेर्न म पछि फर्केँ। जब म फर्किँएँ, मैले सुनका सातवटा दीप-दानी देखे।^{१३} मैले ती दीप-दानी माभ्रमा कसैलाई देखेँ जो “मानिसको पुत्र” जस्तै थिए। तिनी खुट्टा छुने एक लामो पोशाक लगाइरहेका थिए। तिनको छाती वरिपरि सुनौलो पेटी बाँधिएको थियो।^{१४} तिनको शिर अनि केश हिउँको ऊन जस्तो सेतो थियो। तिनका आँखा आगोको ज्वाला जस्तो थियो।^{१५} तिनका पाउहरू भट्टीमा चम्किरहेको काँसा जस्तो थियो। तिनको आवाज बाढी आएको समयको छालको जस्तो थियो।^{१६} तिनको हातमा सातवटा ताराहरू थिए। एउटा दुई पट्टि धार भएको लाग्ने तरवार तिनको मुखबाट निस्कियो। तिनको अनुहार सर्वाधिक चम्किलो हुने समयमा चम्केको सूर्य जस्तै देखिन्थ्यो।^{१७} जब मैले उहाँलाई देखेँ, म एक मरेको व्यक्ति जस्तै

अल्फा, ओमेगा ग्रीक वर्णमालाको पहिलो अनि अन्तिम अक्षरहरू जसको अर्थ शुरु अनि अन्त।

तिनको गोडामा परें। उहाँले आफ्नो दाहिने हात ममा राखे अनि भने, “भयभीत नहोऊ। म आदि अनि अन्त हुँ।^{१८} म नै एक हुँ जो बाँचेको छ। डर छेरूवा नबन। म नै आदि अनि अन्त हुँ। एक जो जीवित छ म नै हुँ। म मरेको थिए। तर हेर, म सदा-सर्वदाको लागि जीवित छु। अनि मसँग मृत्यु र पातालको साँचो छ।^{१९} यसर्थ तिमीले जो देख्यौ लेख। ती लेख जो भइरहेको छ, अनि जो पछि भविष्यमा के हुनेवाला छ।

^{२०}तिमीले मेरो दाहिने हातमा देखेका सातवटा ताराहरू अनि तिमीले देखेका सातवटा सुनौलो दीप-दानीहरूको गुप्त अर्थ यस्तो छ। ती सातवटा दीप-दानीहरू सातवटा मण्डलीहरू हुन्। ती सातवटा ताराहरू सातवटा मण्डलीका स्वर्गदूतहरू हुन्।

एफिससको मण्डलीलाई येशूको पत्र

२ “एफिससको मण्डलीका स्वर्गदूतलाई यो लेख:

“तिनी जसले आफ्नो दाहिने हातमा सातवटा ताराहरू लिएका छन् अनि सातवटा सुनौलो दीप-दानी माझ हिँडेछन्, तिमीहरूलाई यी कुराहरू भनिरहेका छन्।^३ मलाई तिमीहरूको कार्य, कठीन परिश्रम र धैर्य थाहा छ अनि थाहा छ कि तिमीहरूलाई दुष्ट मानिसहरू सहन असम्भव हुन्छ। तिमीहरूले तिनीहरूलाई जो आफै प्रेरितहरू हौं भन्ने दावी गर्छन, जाँचेका छौ। तिमीहरूले तिनीहरूलाई भूटो पायौ।^४ तिमीहरूले लगातार कोशिश गरिरह्यौ। तिमीहरूले मेरो नाउँका निमित्त दुःख-कष्ट सह्यौ अनि तिमीहरू यसो गर्नुमा थकित भएनौ।

^५“तर तिमीहरूको विरुद्ध मेरो यस्तो कुरो छ: तिमीहरूसित शुरूमा भएको प्रेम तिमीहरूले त्यागेका छौ।^६ यसर्थ याद राख, तिमीहरूको पतन हुन अघि तिमीहरू कहाँ थियौ। तिमीहरूको हृदय परिवर्तन गर अनि तिमीहरूले पहिला गरेका कुराहरू गर। यदि तिमीहरू परिवर्तन भएनौ भने, म तिमीहरू कहाँ आउनेछु। म दीप-दानी त्यसको स्थानबाट हटाउनेछु।^७ तर तिमीहरूको पक्षमा केही छ, तिमीहरू निकोलाइहरूले* गरेका कुरा तिसकार गछौं। तिनीहरूले जे गर्छन् त्यो म पनि घृणा गर्छु।

^८उ जसले सुन्छ आत्माले के भन्छ मण्डलीहरूले सुन्नु पर्छ। त्यो व्यक्ति जसले विजय प्राप्त गर्छ, म

उसलाई जीवनरूपी रूखको फल खाने अधिकार दिन्छु। यो रूख परमेश्वरको बगैचामा छ।

स्मर्नाको मण्डलीलाई येशूको पत्र

^९“स्मर्नाको मण्डलीका स्वर्गदूतलाई यो लेख:

“तिनी एक जो आदि अनि अन्त हुन् तिमीहरूलाई यो कुरा भन्दैछन्। उनी नै एक हुन जो मरे अनि फेरि मृत्युबाट जीवनमा फर्की आए।^{१०} मलाई तिमीहरूको कष्ट थाहा छ। अनि मलाई थाहा छ कि तिमीहरू निर्धन छौ। तर वास्तवमा तिमीहरू धनवान छौ। कोही मानिसहरूले तिमीहरूको विरोधमा भनेको नरात्रा कुराहरू मलाई थाहा छ। तिनीहरू दावी गर्छन कि तिनीहरू यहूदीहरू हुन्। तर तिनीहरू साँचो यहूदीहरू होइनन्। तिनीहरू शैतानको सभाघर हुन्।^{११} तिमीहरूले पाउने कष्टहरूमा भयभीत नबन। म तिमीहरूलाई भन्दछु, शैतानले तिमीहरू मध्ये कसैलाई कैदखानामा परीक्षा लिनको निमित्त हाल्नेछ। तिमीहरूले दशै दिनसम्म यातना भोग्नेछौ। तिमीहरूले जीवनको मूल्य चुकाउनु परे पनि विश्वासी भई रहन्। यदि तिमीहरू विश्वासी रह्यौ भने, म तिमीहरूलाई जीवनको मुकुट प्रदान गर्नेछु।

^{१२}“जसले सुन्न सक्छ मण्डलीहरूलाई आत्माले के भनिरहेको छ, सुन्नु पर्छ। जसले विजय प्राप्त गर्छ उसलाई दोस्रो मृत्युले चोट पुर्‍याउने छैन।

पगामिमको मण्डलीलाई येशूको पत्र

^{१३}“पगामिमको मण्डलीका स्वर्गदूतलाई यो लेख:

“जोसित लाग्ने दुइधारे तरवार छ, तिमीहरूलाई यी कुराहरू भनिरहेछन्।^{१४} मलाई थाहा छ तिमीहरू कहाँ बस्छौ। तिमीहरू त्यहाँ बस्छौ जहाँ शैतानको आफ्नो सिंहासन छ। तर तिमीहरू म प्रति विश्वासी छौ। तिमीहरूले एन्टिपासको समयमा पनि म प्रतिको विश्वास बारे भन्न अस्वीकार गरेनौ। एन्टिपास मेरा विश्वासी साक्षी थिए जसलाई तिमीहरूको नगरमा मारियो। तिमीहरूको नगर त्यही हो जहाँ शैतान बस्छ।

^{१५}“तर तिमीहरू विरुद्ध मेरो केही कुराहरू छ: तिमीहरूको समुदायमा केही मानिसहरू छन् जो बालामको शिक्षा पालन गर्छन्। इज्राएलका मानिसहरूलाई मूर्ति अघि चढाइएका बलि खानु र यौन पाप गर्नु प्रलोभित पार्नु बालामले बालकलाई सिकाए।^{१६} तिमीहरूको सम्प्रदायमा पनि यस्तै छ। तिमीहरूमाभ निकोलाइट्सको

शिक्षा अनुशरण गर्ने मानिसहरू छन्।^{१६} यसर्थ तिमीहरूको हृदय परिवर्तन गर। यदि तिमीहरू परिवर्तन भएनौ भने, मेरो मुखबाट निस्कने तरवार लिएर ती मानिसहरूसँग लड्न म चाँडै तिमीहरू भएकोमा आउनेछु।

^{१७}“जसले सुन्नु सक्छ मण्डलीहरूलाई आत्माले के भन्दैछ सुन्नु पर्छ।

“म त्यस विजयलाई प्राप्त गर्ने हरेक व्यक्तिलाई लुकाई राखेको मन्ना दिनेछु। म त्यस व्यक्तिलाई सेतो पत्थर पनि दिनेछु। यो पत्थरमा नयाँ नाउँ लेखिएको छ। त्यो व्यक्तिले जसले मात्र त्यो पत्थर पाउँछ, त्यो नयाँ नाम जान्नेछ।

थिआटीराको मण्डलीलाई येशूको पत्र

^{१८}“थिआटीराको मण्डलीका स्वर्गदूतलाई यो लेख:

“परमेश्वरका पुत्रले यी कुराहरू भनिरहेका छन्। उनी नै एक हुन जसको आँखा आगो जस्तै जल्दैछ अनि पाउ चम्किलो काँसा जस्ता छन्। उनले तिमीहरूलाई जे भन्छन्, त्यो यस्तो छ: ^{१९}तिमीहरूले के गरेका छौ मलाई थाहा छ। म तिमीहरूको प्रेम, विश्वास, सेवा अनि धीरजको बारेमा जान्दछु। मलाई थाहा छ तिमीहरूले अहिले शुरुमा जे गरेका थियौ त्यो भन्दा अधिक गर्दैछौ। ^{२०}तर तिमीहरू विरुद्ध मेरो यस्तो छ: तिमीहरूले जिजेबेल नाउँकी स्त्रीलाई उसले चाहेको कुरा गर्न दियौ। उसले दावी गर्छ कि उ एक अगमवक्ता हो। तर उसले मेरा मानिसहरूलाई आफ्ना शिक्षाद्वारा टाढा लगिरहेकी छे। जिजेबेलले मेरा मानिसहरूलाई यौन पाप गर्न अनि मूर्तिहरू अघि अर्पण गरेको खाद्य पदार्थ खान अग्रसर पारिरहेकी छे। ^{२१}मैले उसलाई आफ्नो हृदय परिवर्तन गर्ने अनि आफ्नो पापदेखि मुक्त हुने मौका दिएको छु। तर उ परिवर्तन हुन चाहँदैन। ^{२२}अनि, यसर्थ म उसलाई यातना शैल्यामा राखे छु। अनि सबै मानिसहरू, जो उसित यौन पाप गर्छन, तिमीहरूले साहै कष्ट भोग्नेछन् यदि उसको दुष्ट जीवन शैली अनुशरण गर्न नछोडे। ^{२३}म उसको अनुयायीहरूलाई पनि मार्ने छु। अनि सबै मण्डलीहरूले, म नै एक हुँ जसले मानिसहरूका मन औ हृदय जान्दछ। अनि म तिमीहरूको कर्म अनुसार जे दाम पाउँछौ, दिनेछु।

^{२४}“तर थिआटीराका तिमीहरू जस्ता अन्य मानिसहरूले उसको शिक्षा स्वीकार गरेका छैनन्। तिमीहरूले ती कुराहरू जानेका छैनौ जुन तिनीहरू शैतानको गहन

रहस्य भनी दावी गर्छन। म तिमीहरूलाई जे भन्छु त्यो यो हो: म तिमीहरू माथि अरू भारी लडाउने छैन। ^{२५}म नआए सम्म तिमीहरू यही तरीकामा बस।

^{२६}“जसले विजय प्राप्त गर्छ अनि अन्तिम सम्म मैले चाहेका कुराहरू गरिरहन्छ म ती प्रत्येक त्यसलाई राष्ट्रहरूमाथि अधिकार दिनेछु:

^{२७} ‘उसले तिनीहरूमाथि अत्यन्तै कडा शासन चलाउनेछ। उसले त्यसलाई फुटेको माटाका भाँडाहरू जस्तै टुक्रा पार्नेछ।’

भजनसंग्रह २:९

^{२८}जस्तो मैले मेरा पिताबाट अधिकार पाएँ, म त्यस व्यक्तिलाई दिनेछु, म त्यस व्यक्तिलाई प्रातः तारा पनि दिनेछु। ^{२९}हरेक व्यक्ति जसले यी कुराहरू सुन्छ मण्डलीहरूलाई आत्माले जे भन्छ त्यो पनि सुन्नु पर्छ।

सार्डिसको मण्डलीलाई येशूको पत्र

^{३०}“सार्डिसको मण्डलीका स्वर्गदूतलाई यो लेख:

“उनी जसकोमा सात आत्माहरू अनि सात ताराहरू छन् तिमीहरूलाई यस्तो भनिरहेका छन्: तिमीहरूले गर्दै गरेका कुरा मलाई थाहा छ। मानिसहरूले भन्दछन् कि तिमीहरू जीवित छौ। तर वास्तवमा तिमीहरू मृत हो। ^{३१}उठ! जब तिमीहरूसित केही शेष छ, सम्पूर्ण रूपले मर्न भन्दा स्वयंलाई बलियो तुल्याऊ। मैले यो थाहा पाएँ कि तिमीहरूको कार्यहरू परमेश्वरले इच्छा गरे झैं भएन। ^{३२}यसर्थ तिमीहरूले जे प्राप्त गरेका छौ अनि जुन तरिकाले सुन्थौ त्यो याद राख त्यसको पालन गर। तिमीहरूको हृदय अनि जीवनलाई परिवर्तन गर। तिमीहरू व्युँझी उठने पर्छ नत्र म तिमीहरूकहाँ आउने छु अनि चोरले जस्तै आश्चर्य चकित तुल्याउने छु। म कहिले आउने छु त्यो तिमीहरूले थाहा पाउने छैनौ। ^{३३}तर सार्डिसको तिमीहरूसित तिमीहरूको समूहमा कोही मानिसहरू छन् जसले तिनीहरू स्वयंलाई स्वच्छ राखेका छन्। ती मानिसहरू मसित हिँड्नेछन्। तिनीहरूले सेतो बस्त्र पहिरिने छन् किनभने तिनीहरू त्यसको योग्य छन्। ^{३४}हरेक व्यक्ति जसले विजय प्राप्त गर्छ, यी मानिसहरूले जस्तै सेतो बस्त्र लाउनेछ। म त्यस व्यक्तिको नाउँ जीवनको पुस्तकबाट हटाउने छैन। म दावी गर्नेछु कि उ

मेरो हो। म यो कुरा मेरा पिता अनि उनका स्वर्गदूतहरूको समक्ष भन्नेछु।^६ हरेक व्यक्ति जसले यी कुराहरू सुन्छ आत्माले मण्डलीहरूलाई जे भनिरहेको छ उसले त्यो सन्नुपर्छ।

फिलाडेल्फियाको मण्डलीलाई येशूको पत्र

^७“फिलाडेल्फियाको मण्डलीका स्वर्गदूतलाई यो लेख: “उहाँ जो पवित्र अनि सत्य छन्, तिमीहरूलाई यी कुराहरू भन्छन्। उनीसित दाऊदको चाबी छ। जब उनले केही खोल्छन् कसैले त्यसलाई बन्द गर्न सक्तैन। अनि यदि उहाँले केही बन्द गरे, कसैले खोल्न सक्तैन।^८ मलाई तिमीहरूले गरेका कुराहरू थाहा छ। मैले तिमीहरूको समक्ष ढोका खुला राखेको छु। कुनै व्यक्तिले त्यसलाई बन्द गर्न सक्तैन। तिमीहरूको शक्ति सीमित छ भनी मलाई थाहा छ। तर तिमीहरूले मेरो उपदेश अनुशरण गरेका छौ। मेरो नाउँ उच्चारण गर्न तिमीहरू डराएका थिएनौ।^९ सुन, त्यहाँ एक सभाघर छ जो शैतानको हो। तिनीहरू दावी गर्छन कि तिनीहरू यहूदीहरू हुन् तर भ्रूटो हो। तिनीहरू साँचो यहूदीहरू होइनन्। म तिनीहरूलाई तिमीहरू समक्ष आउन अनि तिमीहरूको अधि झुक्नु वाध्य गराउँछु। तब तिमीहरूले थाहा पाउनेछन् कि मैले प्रेम गरेका मानिसहरू तिमीहरू नै हौं।^{१०} तिमीहरूले धैर्यपूर्वक मेरो आदेश अनुशरण गर्खौ। यसर्थ म तिमीहरूलाई दुःख कष्टको समयमा रक्षा गर्नेछु जो सम्पूर्ण संसारको निमित्त आउनेछ। यो दुःख कष्टले पृथ्वीमा बस्ने मानिसहरूलाई जाँच गर्नेछ।

^{११}“म चाँडै आउँदैछु। तिमीहरू अहिले कै स्थितिमा बस। तब कुनै पनि व्यक्तिले तिमीहरूको मुकुट खोस्ने छैन।^{१२} व्यक्ति जसले विजय प्राप्त गर्छ उसलाई म मेरा परमेश्वरको मन्दिरको स्तम्भ बनाउनेछु। त्यस व्यक्तिले फेरि कहिल्यै पनि परमेश्वरको मन्दिर छोड्नु पर्नेछैन। म मेरा परमेश्वरको नाउँ अनि मेरा परमेश्वरको नगरको नाउँ त्यस व्यक्तिलाे लेख्नेछु। त्यो नगर नयाँ येरूशलेम हो जुन स्वर्गद्वारा तल झरिरहेको छ। म मेरो नयाँ नाउँ पनि त्यस व्यक्तिलाे लेखिदिनेछु।^{१३} त्यो व्यक्ति जसले यी कुराहरू सुन्छन् मण्डलीहरूलाई आत्माले जे भनिरहेको छ त्यो सन्नु पर्छ।

लाउडिसियाको मण्डलीलाई येशूको पत्र

^{१४}“लाउडिसियाको मण्डलीका स्वर्गदूतलाई यो लेख:

“आमिन* एक हुन जसले तिमीहरूलाई यी कुराहरू भनिरहेका छन्। उनी विश्वासी अनि साँचो साक्षी हुन्। उनी परमेश्वरको सम्पूर्ण सृष्टिका शासक हुन्। उनी यसो भन्छन्: ^{१५} तिमीहरूले जे गर्छौं म जान्दछु। तिमीहरू न तातो छौ वा न चिसो। म इच्छा गर्छु, तिमीहरू न तातो होऊ न चिसो होऊ।^{१६} तर तिमीहरू केवल मन-तातो छौ, न तातो न चिसो। यसर्थ मेरो मुखबाट म तिमीहरूलाई उगेल्न तयार छु।^{१७} तिमीहरू दावी गर्छौं तिमीहरू धनवान छौ। तिमीहरू सोच्छौ तिमीहरू सम्पत्तिवान भयौ अनि केही कुरा चाहिँदैन। तर तिमीहरू जान्दैनौ कि तिमीहरू वास्तवमा भयानक, दयनीय, गरीब, अन्धा अनि नग्न छौ।^{१८} म तिमीहरूलाई आगोमा शुद्ध पारिएको सुन मेरोबाट किन्ने सल्लाह दिन्छु। तब तिमीहरू साँच्चै धनवान हुन सक्ने छौ। म तिमीहरूलाई यो भन्दैछु। तिमीहरूको लज्जास्पद औ नग्नता ढाक्नु सेतो बस्त्र मबाट किन, अनि आँखामा लाउने औषधि किन। तब तिमीहरू साँच्चै देख्न सक्नेछौ।

^{१९}“जसलाई म प्रेम गर्छु म सच्याउँछु अनि अनुशासित पार्छु तिमीहरूलाई यसर्थ सके सम्म चेष्टा गर। तिमीहरूको हृदय अनि जीवनलाई परिवर्तन गर।^{२०} म यहाँ छु! म ढोकामा उभिन्छु अनि ढकढकाउँछु। यदि कुनै व्यक्तिले मेरो स्वर सुन्छ अनि ढोका खोल्छ, भने म भित्र पर्नेछु अनि म तिनीसँग भोजन गर्नेछु। अनि उसले मसित भोजन गर्नेछ।

^{२१}“म हरेक व्यक्तिलाई, जसले विजय प्राप्त गर्छ, मेरो सिंहासनमा मसित बस्न अधिकार दिनेछु। त्यसरी मैले विजय प्राप्त गरे अनि मेरो उनीसित उनको सिंहासनमा बसें।^{२२} प्रत्येक व्यक्ति, जसले यी कुराहरू सुन्छ, मण्डलीहरूलाई आत्माले जे भनिरहेछ, त्यो सन्नु पर्छ।”

यहूनाले स्वर्ग देखे

✪ तब मैले हेरेँ अनि मेरो अगाडी स्वर्गमा एउटा ढोका खोलिएको थियो। अनि मैले लयी आवाज सुनेँ जो मैले अधि सुनेको थिएँ। त्यो आवाज तुरहीको आवाज जस्तो थियो। त्यो स्वरले भन्यो, “यहाँ माथि आऊ, अनि म तिमीलाई यसपछि के हुनु पर्छ त्यो देखाउने छु।”^२ तब आत्माले मलाई नियन्त्रणमा लियो। स्वर्गमा

आमिन यहाँ येशूको नाम जस्तो प्रयोग गरिएको छ, यसको अर्थ केही सत्य छ भनी एकदमै मान्नु।

मेरो अधि एउटा सिंहासन थियो। त्यस सिंहासनमा कोही बसिरहेको थियो। ^३उनी एक जो सिंहासनमा बसेका थिए, मुल्यवान पत्थर-जास्पर अनि गोमेद जस्तै देखिन्थे। सिंहासनको वरिपरि पन्ना जस्तै स्पष्ट रङ्ग सहितको इन्द्र-धनुष थियो। ^४सिंहासनको वरिपरि चौबीसवटा अन्य सिंहासनहरू थिए। ती चौबीस सिंहासनमा चौबीस जना अग्रजहरू बसिरहेका थिए। ती अग्रजहरू सेतो लुगामा थिए अनि तिनीहरूका शिरमा सुनको मुकुट थियो। ^५सिंहासनबाट बिजुली चम्किरहेथ्यो अनि गङ्गाङ्ग गुड्डको आवाज आइरहेको थियो। सिंहासनको अधि सातवटा दीप बलिरहेका थिए। ती दीपहरू परमेश्वरका सातवटा आत्माहरू हुन्। ^६सिंहासनको अधि काँचका समुद्र झैं केही थियो। त्यो स्फटिक जस्तै स्वच्छ थियो।

सिंहासनको सामुने अनि प्रत्येक छेउमा चारवटा सजीव बस्तु थिए। ती सजीव बस्तुहरूका अघाडि, पछाडि सम्पूर्ण शरीर भरी आँखाहरू थिए। ^७पहिलो सजीव बस्तु सिंह जस्तै थियो। दोस्रो गाई जस्तै थियो। तेस्रोको अनुहार मान्छेको अनुहार जस्तै थियो। चौथो उडिरहेको गरूड जस्तो थियो। ^८यी प्रत्येक चार सजीव बस्तुहरूका छः वटा पखेटाहरू थिए। यी सजीव बस्तुहरूका शरीर भरी, भित्र अनि बाहिर आँखाहरूले भरिएका थिए। तिनीहरू यसो भनिरहन दिन रात रोकिएन्न्:

“पवित्र, पवित्र, परमप्रभु परमेश्वर पवित्र छन्, सर्व शक्तिवान छन्। उनी सर्वदा थिए, उनी छन् अनि उनी आउँदैछन्।”

^९यी सजीव बस्तुहरूले त्यहाँ “एक” जो सिंहासनमा थिए, तिनलाई महिमा, सम्मान अनि धन्यवाद अर्पण गर्छन्। उनी एक छन् जो सदासर्वदा रही रहन्छन्। अनि हरेक समय ती जीवित बस्तुहरू यसो गर्छन्, ^{१०}ती चौबीस जना अग्रजहरू उनी एक जो सिंहासनमा बस्छन्, उनको अधि शिर झुकाउँछन्। जो सदा सर्वदा जीवित रहन्छन्, अग्रजहरू उनलाई पूजा गर्छन्। अग्रजहरू आफ्ना मुकुट सिंहासन मुनि राख्छन् अनि भन्छन्:

^{११} “हाम्रा परमप्रभु अनि परमेश्वर। तँपाईंलाई महिमा, सम्मान अनि शक्ति प्राप्त गर्न योग्य छौं। तँपाईंले सबै बस्तुहरू सृष्टि गर्नु भयो। हरेक बस्तुको अस्तित्व छ अनि ती सृष्टि भएका

छन्, किनभने तँपाईंले यस्तो चहानु भएको छ।”

^५ तब मैले जो सिंहासनमा विराजमान थिए तिनको दाहिने हातमा एक मूठा बेहेको चर्म पत्र देखें। त्यो बेहेको पत्रको दुवै पट्टि केही लेखिएको थियो। त्यो बेहिएको पत्र सातवटा मोहरले बन्द गरिएको थियो। ^२अनि मैले एक शक्तिशाली स्वर्गदूतलाई देखें। त्यो स्वर्गदूतले ठूलो स्वरमा भन्यो, “यसको मोहर फुटाएर यो बेहिएको चर्मपत्र खोल्नु योग्य को छ?” ^३तर स्वर्गमा वा पृथ्वी वा पृथ्वी मुनि कोही पनि थिएन जसले त्यो बेहिएको चर्म-पत्र खोल्न वा भित्र हेर्न सक्थ्यो। ^४म साहै रोएँ किनभने त्यो बेहिएको चर्मपत्र खोल्ने वा हेर्ने कोही थिएन। ^५तर अग्रजहरू मध्ये एक जनाले मलाई भने, “नरोऊ! यहूदाका परिवार समूहबाट सिंहले विजय प्राप्त गर्‍यो। उनी दाऊदका सन्तान हुन्। उनी त्यो बेहिएको चर्मपत्र अनि त्यसका सातवटा मोहर खोल्न उपयुक्त छन्।”

^६तब मैले ती चार सजीव बस्तुहरू अग्रजहरूले वरिपरि घेरिएको सिंहासनको अगाडी एउटा भेंडाको पाठा उभिरहेका देखें। त्यो भेंडाको पाठा मारिएको जस्तो देखिन्थ्यो। त्यसको सातवटा सिङ्ग अनि सातवटा आँखाहरू थिए, यी परमेश्वरका सात-आत्माहरू हुन् जो सम्पूर्ण संसारमा पठाइएका थिए। ^७त्यो भेंडाको पाठो आयो अनि जो सिंहासनमा बसिरहेका थिए तिनको दाहिने हातबाट त्यो बेहिएको पत्र लियो। ^८जब भेंडाको पाठोले त्यो बेहिएको पत्र लियो ती चार सजीव पशुहरू अनि चौबीस जना अग्रजहरूले भेंडाको पाठोको समक्ष निहुरिए। तिनीहरू प्रत्येकसित वीणा अनि सुनौलो धूप-दानी थियो। यी सुनौलो धूप पात्रहरू परमेश्वरका पवित्र-मानिसहरूको प्रार्थना हुन्। ^९अनि तिनीहरू सबैले भेंडाको पाठा प्रति एउटा नयाँ गीत गाए:

“तिमी त्यो बेहिएको चर्मपत्र लिन अनि त्यसको मोहर खोल्न योग्य छौ, किनभने तिमी मारिएको थियौ। अनि, तिमी रगतद्वारा तिमिले परमेश्वरका निमित्त हरेक जाति, भाषा, मानिसका कूल अनि राष्ट्रबाट मानिसहरूलाई किन्यौ।

^{१०} यी मानिसहरूलाई तिमिले राज्यको रूप दियौ अनि, तिमिले यी मानिसहरूलाई हाम्रा परमेश्वरका

निमित्त पूजाहारीहरू बनायौ। अनि तिनीहरूले पृथ्वी माथि शासन गर्ने छन्।”

^{११}तब मैले हेरे, अनि मैले धेरै स्वर्गदूतहरूको आवाज सुनें। ती स्वर्गदूतहरू सिंहासनको, ती चार सजीव वस्तुहरूको, अनि ती अग्रजहरूको वरिपरि थिए। त्यहाँ हजारौं स्वर्गदूतहरू थिए-त्यहाँ दशहजार स्वर्गदूतहरू थिए। ^{१२}ती स्वर्गदूतहरूले ठूलो स्वरमा भने:

“त्यो भैंडाको पाठा जसलाई मारियो, योग्यको छ शक्ति, सम्पत्ति, ज्ञान अनि पराक्रम, सम्मान, महिमा अनि प्रशंसा पाउन।”

^{१३}तब मैले स्वर्गमा भएका, पृथ्वीमा भएका, पृथ्वी मुनि भएका अनि सागरमा भएका हरेक सजीव वस्तुहरूबाट भन्दै गरेको सुनें। मैले यी स्थानहरूका हरेक वस्तुबाट सुने। मैले तिनीहरू सबैले यो भनेको सुनें:

“उहाँ एक, जो सिंहासनमा बसेकाछन्, उहाँ अनि भैंडाको पाठा प्रति सम्पूर्ण स्तुति अनि सम्मान अनि गौरव अनि शक्ति सदा सर्वदा रहून्।”

^{१४}ती चार सजीव वस्तुहरूले भने, “आमिन!” अनि अग्रजहरूले घुँडा टेके अनि पूजा गरे।

६ तब, भैंडाको पाठाले सातवटा मोहर मध्ये पहिलो मोहर खोलेको बेला मैले हेरेँ। मैले ती चार सजीव वस्तुहरू मध्ये एक वस्तु गर्जन भएको जस्तै आवाजमा बोलेको सुने, “आऊ।” ^२मैले देखेँ अनि त्यहाँ मेरो अघि एउटा सेतो घोडा थियो। घोड सवारको धनु थियो। घोड सवारलाई मुकुट प्रदान गरियो। अनि तिनी विजेता झैं अझ विजय हासिल गर्न अघि बढे।

^३भैंडाको पाठाले दोस्रो मोहर खोल्यो। तब मैले दोस्रो सजीव वस्तुले “आऊ” भनेको सुनें। ^४तब अर्को घोडा बाहिर आयो। त्यो रातो घोडा थियो। त्यो घोड सवारलाई पृथ्वीदेखि शान्ति उठाएर लाने अनि मानिसहरूलाई एक अर्कामा हत्या गराउने अधिकार प्रदान गरियो। त्यस घोड सवारलाई एक विशाल तरवार दिइयो।

^५त्यो भैंडाको पाठाले तेस्रो मोहर खोल्यो। तब मैले तेस्रो सजीव वस्तुले “आऊ” भनेको सुनें। मैले हेरे,

अनि त्यहाँ कालो घोडा थियो। घोड सवारले आफ्नो हातमा एक जोर तराजु लिएको थियो। ^६तब मैले केही आवाज जस्तै सुनें। त्यो स्वर ती चार सजीव वस्तुहरू भएको स्थानबाट आएको थियो। त्यो आवाजले भन्यो, “एक दिनको परिश्रमिक एक किलो गहुँ अनि एक दिनको परिश्रमिक तीन किलो जौ, तर तेल अनि दाखरस नष्ट नपर्नु।”

^७त्यो भैंडाको पाठाले चौथो मोहर खोल्यो। तब मैले चौथो सजीव वस्तुले “आऊ” भनेको सुने। ^८मैले हेरेँ अनि त्यहाँ मेरो अघि पहेंलो रङ्गको घोडा थियो। त्यो घोडसवार मृत्यु थियो। उसको पछि पाताल लोकले पछ्याइरहेथ्यो। तिनीहरूलाई एक-चौथाइ पृथ्वी-माथि र तरवार, अकाल, महामारी अनि पृथ्वीका जङ्गली पशुहरूद्वारा मानिसहरूलाई मार्ने अधिकार दिइएको थियो।

^९त्यो भैंडाको पाठाले पाँचौं मोहर खोल्यो। तब मैले वेदी मुनि केही आत्माहरू देखेँ। ती आत्माहरू ती मारिएका मानिसहरूको थियो किनभने तिनीहरू परमेश्वरको सन्देश अनि तिनीहरूले प्राप्त गरेका सत्य प्रति विश्वासी थिए। ^{१०}यी आत्माहरूले ठूलो स्वरमा कराए, “पवित्र अनि सत्य परमप्रभु, हाम्रो हत्या गरेकोमा पृथ्वीका मानिसहरूको न्याय गर्नुमा अनि उनीहरूलाई दण्ड दिनमा कति लामो समय पर्खिरहनु हुन्छ?”

^{११}त्यसपछि ती आत्माहरू प्रत्येकलाई सेतो पोशाक दिइयो। तिनीहरूलाई अल्प समय प्रतीक्षा गर्नु भनियो। तिनीहरूका अभ्र कोही भाईहरू जसलाई तिनीहरू जस्तै मारिनु थियो ख्रीष्टका सेवामा तिनीहरूसित थिए। ती आत्माहरूलाई यो मार्ने काम पुरा नभए सम्म प्रतीक्षा गर्नु भनियो।

^{१२}तब, त्यो भैंडाको पाठाले छैटौं मोहर खोल्यो। त्यहाँ डरलाग्दो भूईँचालो गयो। सूर्य, केशले बनिएको बस्त्र जस्तै कालो भयो। पूर्ण चन्द्रमा रगत जस्तै रातो भयो। ^{१३}आकाशका ताराहरू, तेज हावाले नेभारोको रूखबाट नेभाराहरू झरे जस्तै पृथ्वीमा भरे। ^{१४}आकाश पत्र बेहिए भैं हरायो। अनि हरेक पर्वत अनि द्वीप आफ्ना ठाँउबाट सरे।

^{१५}तब समस्त मानिसहरू गुफाहरूमा अनि पर्वतका चट्टानहरूमुनि लुके। त्यहाँ संसारका राजाहरू, शासकहरू, सेनाध्यक्षहरू, धनवान मानिसहरू अनि शक्ति सम्पन्न मानिसहरू थिए। हरेक व्यक्ति, दास अनि मुक्त सबैले स्वर्गलाई लुकाए। ^{१६}मानिसहरूले पर्वत अनि चट्टानहरूलाई

भने, “हामीमाथि खस। हामीलाई सिंहासनमा बस्ने तिनी एकबाट लुकाऊ। हामीलाई भैंडाको पाठाको क्रोधबाट बचाऊ।”^१ “तिनीहरूको क्रोध दिवस आई पुग्यो अनि यसको विरुद्धमा को उभिन सक्छ?”

इस्त्राएलका एकलाख चवालीस हजार मानिसहरू

७ यो घटना पछि मैले चारवटा स्वर्गदूतहरूलाई पृथ्वीका चारकुनामा उभिएको देखें। ती स्वर्गदूतहरूले वायुलाई भूमिमा वा समुद्रमा वा कुनै वृक्षमा वहनदेखि रोक्नुको लागि पृथ्वीका चारै वायुलाई समातिरहेका थिए।^२ त्यसपछि मैले अर्को स्वर्गदूतलाई पूर्वबाट आइरहेको देखें। त्यो स्वर्गदूतको साथमा सजीव परमेश्वरको मोहर थियो। त्यो स्वर्गदूतले ठूलो स्वरमा ती चार स्वर्गदूतहरूलाई बोलाए। ती चार स्वर्गदूतहरू ती थिए जसलाई परमेश्वरले पृथ्वी अनि समुद्रलाई चोट पुऱ्याउने शक्ति दिनु भएको थियो। त्यो स्वर्गदूतले ती चार स्वर्गदूतहरूलाई भने, “भूमि वा समुद्र वा वृक्षहरूलाई, हाम्रा परमेश्वरको सेवा गर्ने मानिसहरूको निधारमा हामीले चिन्ह नलगाउजेल चोट न पुऱ्याऊ।”^३ तब मैले, कति जना मानिसहरूलाई चिन्हित गरियो, त्यो सुनें। त्यहाँ एकलाख चवालीस हजार थिए। तिनीहरू इस्त्राएलका मानिसहरूको हरेक परिवार समूहबाट थिए।

५यहूदाको परिवार समूहबाट	१२,०००
रूबेनको परिवार समूहबाट	१२,०००
गादको परिवार समूहबाट	१२,०००
६आशेरको परिवार समूहबाट	१२,०००
नप्तालीको परिवार समूहबाट	१२,०००
मनश्शेको परिवार समूहबाट	१२,०००
७शिमियोनको परिवार समूहबाट	१२,०००
लेवीको परिवार समूहबाट	१२,०००
इस्साखारको परिवार समूहबाट	१२,०००
८जबूलूनको परिवार समूहबाट	१२,०००
यूसुफको परिवार समूहबाट	१२,०००
बेन्यामीनको परिवार समूहबाट	१२,०००

विशाल भीड

९ त्यसपछि मैले हेरेँ, अनि त्यहाँ धेरै कसैले गनिनसक्ने मानिसहरू थिए। तिनीहरू पृथ्वीका हरेक राष्ट्र, जाति, कूल अनि विभिन्न भाषाबाटका मानिसहरू थिए। तिनीहरू

सिंहासन अनि भैंडाको पाठा सामुन्ने उभिरहेका थिए। तिनीहरू सबै सेतो पोशाकमा थिए अनि तिनीहरूका हातमा खजूरका हाँगो थियो।^{१०} तिनीहरू ठूलो स्वरमा कराए, “हाम्रा परमेश्वर जो सिंहासनमा विराजमान छन् अनि भैंडाको पाठाको जय होस्।”^{११} अग्रजहरू अनि ती चार सजीव वस्तुहरू त्यहाँ थिए। सबै स्वर्गदूतहरू तिनीहरूको अघि सिंहासनको वरिपरि थिए। ती स्वर्गदूतहरूले सिंहासनको अघि घुँडा टेके अनि परमेश्वरको उपासना गरे।^{१२} तिनीहरूले भने, “आमिन! प्रशंसा, महिमा, ज्ञान, धन्यवाद, सम्मान, शक्ति अनि पराक्रम सदा-सर्वदा हाम्रा परमेश्वरमा रहेस्। आमिन।”

१३ तब एकजना अग्रजले मलाई सोधे, “यी सेता पोशाकका मानिसहरू को हुन्? तिनीहरू कहाँबाट आएका हुन्?”

१४ मैले उत्तर दिएँ, “महाशय, तँपाईले चिन्नु हुन्छ।” अनि अग्रजले भने, “यी ती मानिसहरू हुन् जसले महा-यातना भोगेर आएका छन्। तिनीहरूले भैंडाको रगतले आफ्ना पोशाक धोएका छन्। अब तिनीहरू शुद्ध अनि सेता भएका छन्।^{१५} यसर्थ अहिले यी मानिसहरू परमेश्वरको सिंहासन सामुन्ने छन्। तिनीहरू दिन रात परमेश्वरको उपासना उनको मन्दिरमा गर्छन्। अनि उनी एक, जो सिंहासनमा बस्छन तिनीहरूलाई रक्षा गर्नेछन्।^{१६} तिनीहरूले कहिल्यै भोकाएको महशुस गर्ने छैनन्। तिनीहरू फेरि कहिल्यै तृषित हुने छैनन्। सूर्यले तिनीहरूलाई कहिले क्षति पुऱ्याउने छैन। तिनीहरूलाई गर्मीले पोल्ने छैन।^{१७} सिंहासनको माझमा भएको भैंडाको पाठा तिनीहरूको गोठाला हुनेछ। उनले तिनीहरूलाई पानीको मुल तिर लानेछन् जसले जीवन प्रदान गर्नेछ। अनि परमेश्वरले तिनीहरूका आँखाबाट हरेक थोपा आँसु पुछिदिने छन्।”

सातौँ मोहर

८ भैंडाको पाठाले सातौँ मोहर खोल्‍यो। तब प्रायः आधा घण्टासम्म स्वर्गमा निरवता छायो।^२ अनि मैले देखें सात स्वर्गदूतहरूलाई, जो परमेश्वरको सामुन्ने उभिएका थिए। तिनीहरूलाई सातवटा तुरही दिइयो।

३ अर्को स्वर्गदूत आयो अनि वेदीमा उभियो। त्यो स्वर्गदूत सित सुनौलो धूप-दानी थियो। त्यो स्वर्गदूतलाई, परमेश्वरका समस्त पवित्र मानिसहरूको प्रार्थना सहित अर्पण गर्नका निम्ति धेरै धूप दिइयो। त्यो स्वर्गदूतले यो

भेटी सिँहासन अधिको सुनौलो बेदीमा राखे। ^५धूपको धुवाँ स्वर्गदूतको हातबाट उँभो उठेर परमेश्वर कहाँ गयो। त्यो घुवाँ परमेश्वरका मानिसहरूको प्रार्थनासितै उँभो गयो। ^६त्यसपछि स्वर्गदूतले बेदीको आगो धूपदानीमा भरे। स्वर्गदूतले त्यो धूपदानी पृथ्वीमा प्याँके। तब त्यहाँ बिजुली चम्क्यो, गर्जन अनि आवाजहरू आयो अनि भूकम्प गयो।

सात स्वर्गदूतहरूले तुरही बजाए

^६तब सात तुरही सहितका ती सात-स्वर्गदूतहरू आफ्ना तुरहीहरू बजाउन तयार भए।

^७पहिलो स्वर्गदूतले तुरही बजाए। तब रगत मिसिएको असिना अनि आगो पृथ्वीमा भस्यो अनि पृथ्वीको एक-तिहाइ अंश अनि सबै हरिया घाँसहरू अनि एक-तिहाइ रूखहरू जले।

^८दोस्रो स्वर्गदूतले आफ्नो तुरही बजाए। तब आगोले जलेका पहाड जस्तै केही समुद्र तर्फ प्याँकियो। अनि समुद्रको एक-तहाइ अंश रगत बन्यो। ^९अनि एक-तिहाइ समुद्रका प्राणीहरू मरे, अनि एक-तिहाइ जहाजहरू नष्ट भयो।

^{१०}तेस्रो स्वर्गदूतले आफ्नो तुरही बजाए। तब, राँको बेलको जस्तो एक विशाल तारा आकाशबाट झर्यो। त्यो तारा एक-तिहाइ अंश नदीहरू अनि पानीको मुलमा खस्यो। ^{११}त्यो ताराको नाउँ "नागदौना" थियो। अनि सबै एक तिहाइ अंश पानी तितो भयो। त्यो तितो पानी पिएर धेरै मानिसहरू मरे।

^{१२}चौथो स्वर्गदूतले आफ्ना तुरही बजाए। तब एक-तिहाइ अंश सूर्य, एक-तिहाइ अंश चन्द्रमा अनि एक-तिहाइ अंश ताराहरू माथि प्रहार पार्यो। ती जन्मैको एक तिहाइ अंश अंधारो भयो। दिन अनि रातको पनि एक तिहाइ अंश प्रकाश रहित भयो।

^{१३}जब म हेर्दै थिएँ मैले माथि आकाशमा गरूड उडिरहेको आवाज सुनेँ। त्यो गरूडले ठूलो स्वरमा भन्यो, "कष्ट, कष्ट, मानिसहरूलाई जो पृथ्वीमा बस्छन्, तिनीहरूलाई कष्ट, कष्ट होस। त्यो कष्ट बाँकी रहेका अन्य तीन स्वर्गदूतहरूले तुरही बजाएको आवाज सुने पछि शुरु हुनेछ।"

६ पाँचौँ स्वर्गदूतले आफ्ना तुरही बजायो। तब मैले आकाशबाट एउटा तारालाई पृथ्वीमा झर्दै गरेको देखेँ। त्यो तारालाई गहिरो प्वालको चाबी दिइयो जुन

प्वाल अतुलनिय खाल्डातिर जान्छ। ^३अतुलनिय खाल्डो तिर जाने प्वाल उसले खोल्थ्यो। भट्टीबाट निस्के जस्तै धुँवा त्यस प्वालबाट निस्कँदै थियो अनि त्यसले गर्दा घाम र अकाश अंधारो भयो। ^४तब त्यो धुवाँबाट सलह पृथ्वी तिर आयो। तिनीहरूलाई बिच्छीहरूले जस्तै चिल्ने शक्ति दिइएको थियो। ^५ती सलहहरूलाई पृथ्वीको घाँस, वा कुनै पौधा वा बृक्षलाई हानी नपुर्खाउनु भनिएको थियो। तिनीहरूले ती मानिसहरूलाई मात्र हानी पुर्खाउन सक्थे जसको निधारमा परमेश्वरको चिन्ह अंकित थिएन।

^६ती सलहहरूलाई, मानिसहरूलाई पाँच महीना सम्म कष्ट दिने शक्ति दिइएको थियो। तर ती सलहहरूलाई मानिसहरूलाई मार्ने अधिकार दिइएको थिएन। अनि त्यो कष्ट मानिसहरूले अनुभव गरे जुन कुनै व्यक्तिलाई विच्छीले चिले जस्तै थियो। ^७ती दिनहरूमा मानिसहरू मर्ने उपाय खोज्नेछन्, तर तिनीहरूले पाउने छैनन्। तिनीहरू मर्न चहान्छन् तर मृत्यु तिनीहरू देखि छुक्नेछ।

^८ती सलहहरू युद्धका निमित्त तयार गरिएका घोडाहरू जस्तै देखिन्थे। तिनीहरूको शिरमा तिनीहरूले सुनको मुकुटहरू जस्तै देखिने लगाएका थिए। तिनीहरूको अनुहार मानवको जस्तै देखिन्थ्यो। ^९तिनीहरूको केश स्त्रीहरूको केश जस्तै थियो। तिनीहरूको दाँत सिँहको जस्तै थिए। ^{१०}तिनीहरूका छाती फलामका कवच जस्तै देखिन्थे। तिनीहरूको पखेटाले उत्पन्न गरेको आवाज युद्धतर्फ हतारिएका धेरै रथहरूले उत्पन्न गरेका आवाज जस्तै थिए। ^{११}ती सलहहरूको पुच्छर विच्छीका जस्ता खिलहरू भएका थिए। मानिसहरूलाई पाँच महीनाको निमित्त कष्ट दिने शक्ति तिनीहरूको पुच्छरमा थियो।

^{१२}ती सलहहरूका राजा थियो। त्यो राजा अतल खाइलको स्वर्गदूत थियो। हिब्रू भाषामा उनको नाउँ एबाडोन* थियो। यूनानी भाषामा तिनको नाउँ अपोलिलियोन थियो।

^{१३}पहिलो महाकष्ट पार भयो। अझ दुइ अन्य महा विपत्तहरू आउनेछ।

^{१४}छैटौँ स्वर्गदूतले उसको तुरही बजायो। तब परमेश्वरको समक्ष सुनौलो बेदीमा भएको सिङ्गबाट आएको स्वर मैले सुनेँ। ^{१५}त्यो आवाजले छैटौँ स्वर्गदूत, जो सित तुरही थियो, त्यसलाई भन्यो, "ती चार स्वर्गदूतहरूलाई मुक्त गर जो महानदी यूफ्रेटिसमा बाँधिएका छन्।"

एबाडोन पुरानो नियममा मृत्युको ठाउँको नाम भनिन्छ। (अथ्यूब २६:६; भजनसंग्रह ८८:११)।

^{१५}यी चार स्वर्गदूतहरूलाई यस घडी, दिन, महीना अनि वर्षको निमित्त तयार राखिएको थियो। यी स्वर्गदूतहरूलाई पृथ्वीमा भएका एक तिहाइ सबै मानिसहरूलाई मार्न भनी मुक्त गरिए। ^{१६}मैले सुनें तिनीहरूको सेनामा घोडा-सवार सैनिक कतिजना थिए। त्यहाँ बीस करोड थिए।

^{१७}मेरो दिव्य दृष्टिमा मैले घोडाहरू अनि घोडा-सवारहरूलाई देखें। तिनीहरू यस्ता देखिन्थे: तिनीहरूका कवचहरू आगो जस्तो थियो जो रातो, गाढा नीलो अनि गन्धक झैं पहेंलो थियो। घोडाका शिरहरू सिंहका शिरहरू जस्तै देखिन्थे। घोडाहरूको मुखबाट आगो, धुवाँ अनि गन्धक निस्किरहेथ्यो। ^{१८}पृथ्वीका सम्पूर्ण मानिसहरूका एक-तिहाइ अंश घोडाको मुखबाट निस्केका यी तीन नराम्रा कुराहरू: आगो, धुवाँ अनि गन्धक द्वारा मारिए। ^{१९}ती घोडाहरूका शक्ति तिनीहरूको मुख अनि पुच्छरमा थियो। तिनीहरूको पुच्छर सर्प जस्तै थियो जसको टाउँकाहरूले मानिसहरूलाई डस्ने अनि घात पुऱ्याउनको लागि थियो।

^{२०}पृथ्वीका अन्य मानिसहरू बिषालु पदार्थले मारिएनन्। तर यी मानिसहरूले आफ्नो हृदय अनि जीवन परिवर्तन गरेनन् अनि तिनीहरूले आफ्नै हातले निर्माण गरेका कुराहरूबाट तिनीहरूले मुख फर्काएनन्। तिनीहरूले दानवहरू अनि सुन, चाँदी, काँसा, पत्थर अनि काठमूर्तिलाई जो देख्न वा सुन्न वा हिँड्न सक्नेनन्, पूजा गर्न छाडेनन्। ^{२१}यी मानिसहरूले आफ्ना हृदय अनि जीवन परिवर्तन गरेनन् अनि अरू मानिसहरूलाई मार्न छाडेनन्, तिनीहरू आफ्ना जाडु-डुनामुना, आफ्ना यौन-पाप, चोरी कर्म देखि पर सरेनन्।

स्वर्गदूत अनि सानो पुस्तिका

१० तब, मैले अर्को शक्तिवान स्वर्गदूतलाई स्वर्गबाट ओर्लिरहेको देखें। त्यो स्वर्गदूतले बादलको पोशाक लगाएको थियो। तिनको शिर इन्द्रेणीले घेरिएको थियो। त्यो स्वर्गदूतको अनुहार सूर्य जस्तो थियो, उसको पाउहरू आगोको स्तम्भहरू जस्तो थियो। त्यो स्वर्गदूत एउटा पुस्तिका सित थिए। त्यो पुस्तिका उसको हातमा खोलिएको थियो। त्यो स्वर्गदूतले उसको दाहिने खुट्टा समुद्रमा अनि देब्रे खुट्टा भूमिमा राखेको थियो। त्यो स्वर्गदूत सिंह गर्जेको जस्तो ठूलो स्वरले करायो। स्वर्गदूत कराए पछि, सात-गर्जनले पनि बोल्यो। ^५ती

सात गर्जनले बोले, अनि मैले लेख्न शुरू गरें। तर, तब मैले स्वर्गबाट आएको स्वर सुनें। त्यो स्वरले भन्यो, “ती सात गर्जनले भनेका कुरा नलेख। तिनीहरूलाई गुप्त राख।”

^५तब, मैले समुद्र अनि भूमिमा पाउ राख्ने स्वर्गदूतले आफ्नो दाहिने हात स्वर्गतिर उठाएको देखें। ^६त्यो स्वर्गदूतले, उनी एक जो सदासर्वदा रहन्छन्, उनको शक्तिद्वारा प्रतिज्ञा गर्‍यो। उनी नै एक हुन् जसले आकाश अनि त्यसमा देखिएका सबै सृष्टि गरे। उनले पृथ्वी अनि त्यसमा भएका सबै कुरा सृष्टि गरे अनि उहाँले समुद्र अनि त्यसमा देखिएका सबै सृष्टि गरे। त्यो स्वर्गदूतले भन्यो, “अब अधिक प्रतिक्षा हुने छैन। ^७ती दिनहरूमा जब सातौँ स्वर्गदूत आफ्नो तुरही फुक्न तयार हुन्छ, परमेश्वरको गुप्त योजना पूर्ण हुनेछ। यो योजना, परमेश्वरले आफ्ना सेवकहरूलाई भनेको सुसमाचार हो, जो अगमवक्ताहरू हुन्।”

^८तब मैले फेरि स्वर्गबाट त्यही आवाज सुनें। त्यो आवाजले मलाई भन्यो, “जाऊ अनि त्यो खुल्ला पुस्तिका लेऊ जो स्वर्गदूतको हातमा छ। यो त्यही स्वर्गदूत हो जो सागर अनि भूमिमा उभिरहेको छ।”

^९यसर्थ म त्यो स्वर्गदूतकहाँ गएँ अनि त्यो सानो बेहेको पुस्तिका मलाई दिनु भनी माँगें। त्यो स्वर्गदूतले मलाई भन्यो, “यो सानो पुस्तिका लेऊ अनि यसलाई खाऊ। तिम्रो भुँडीमा यो अमिलो हुनेछ।” तर तिम्रो मुखमा यो मह जस्तो मीठो हुनेछ।” ^{१०}यसर्थ मैले स्वर्गदूतको हातबाट त्यो सानो बेहेको पुस्तिका लिएँ अनि मैले त्यो खाँएँ। मेरो मुखमा त्यो मह जस्तो मीठो भयो। तर मैले त्यो खाई सके पछि त्यसको स्वाद भुँडीमा अमिलो भयो।” ^{११}तब मलाई भनियो, “तिमीले फेरि अनेक जाति, धेरै राष्ट्रहरू, अनेक भाषाहरू अनि राजाहरूको बारेमा अगमवाणी गर्नु पर्छ।”

दुइ साक्षीहरू

११ त्यसपछि मलाई नापने दण्ड जस्तै एउटा टेक्ने लट्टी दिइयो। मलाई भनियो, “जाऊ अनि परमेश्वरको मन्दिरको वेदीको नाप लेऊ, अनि त्यहाँ पूजा गर्नेहरूको संख्या गन्ति गर।” ^२तर मन्दिर बाहिरको आँगन छोडिदेऊ। त्यसलाई ननाप। त्यो अयहूदीहरूलाई दिइएको छ। तिनीहरू बयालीस महीनासम्म पवित्र नगरमा

पाइताला टटाएर हिँडेछन्।^३ अनि म मेरा दुइ साक्षीहरूलाई अधिकार दिनेछु। अनि तिनीहरूले एकहजार दुइसय साट्टी दिन अगमवाणी गर्नेछन्। तिनीहरू पशुको भुत्लाको वस्त्र पहिरेका हुनेछन्।"^४ यी दुइ साक्षीहरू दुइ भद्रासेका बृक्षहरू हुन् अनि दुइ दीप-दानी जो पृथ्वीका परमप्रभु अघि खडा छन्।^५ यदि कुनै व्यक्तिले ती साक्षीहरूलाई घात गर्ने प्रयास गरे ती साक्षीहरूका मुखबाट आगो निस्कने छ अनि आफ्ना शत्रुलाई मार्ने छन्। कुनै व्यक्ति जसले तिनीहरूलाई घात पुर्‍याउने चेष्टा गर्छ, यसै प्रकारले मारिन्छ।^६ यी साक्षीहरूसित, तिनीहरूले अगमवाणी गरिरहेको समयमा आकाशलाई वृष्टि गराउनुबाट रोक्ने शक्ति छ। तिनीहरूसित पानीलाई रगत तुल्याउने शक्ति छ। तिनीहरूसित हरेक किसिमका कष्ट पृथ्वीमा पठाउने शक्ति छ। तिनीहरूले जति पल्ट यसो गर्न चाहन्छन् गर्न सक्छन्।

^७ जब ती दुइ साक्षीहरूले आफ्ना प्रमाण सिध्याएका हुन्छन्, पशु तिनीहरूको विरुद्ध लड्ने छ। यो त्यो पशु हो जो पातालबाट माथि आउँछ। त्यो पशुले तिनीहरू सबैलाई जित्ने छ अनि तिनीहरूलाई मार्नेछ।^८ ती दुइ साक्षीहरूको शरीर महान नगरको गल्लीमा हुनेछ। यो नगरको नाउँ सोदोम अनि मिस्रदेश हो। नगरका यी नाउँहरूमा विशेष अर्थ छ। यो त्यही नगर हो जहाँ प्रभुलाई मारिएको थियो।^९ हरेक वंश, जाति, भाषा अनि राष्ट्रका मानिसहरूले साँढे तीन दिन सम्म ती दुइ साक्षीहरूको शवलाई हेर्नेछन्। तिनीहरूलाई गाढन मानिसहरूले अस्वीकार गर्नेछन्।^{१०} किनभने यी दुइ मरेकोमा पृथ्वीका बासिन्दाहरू खुशी हुनेछन्। तिनीहरू भोज गर्नेछन् अनि एक अर्कालाई उपहार दिनेछन्। किनभने यी दुइ अगमवक्ताहरूले पृथ्वीमा बस्ने मानिसहरूमा अनेक यातना दिए।

^{११} तर साँढे तीन दिनपछि परमेश्वरले ती दुइ अगमवक्ताहरूमा परमेश्वरबाट फेरि जीवन पस्यो। तिनीहरू आफ्ना खुट्टामा उभिए। सबै मानिसहरू जसले तिनीहरूलाई देखे खुबै डराए।^{१२} तब ती अगमवक्ताहरूले स्वर्गबाट ठूलो आवाज सुने, "यहाँ माथि आऊँ।" अनि ती दुइ अगमवक्ताहरू बादलमा माथि स्वर्ग गए। तिनीहरूका शत्रुहरूले तिनीहरूलाई माथि गएको देखे।

^{१३} त्यसैबेला त्यहाँ ठूलो भूकम्प गयो। एक दशौंश नगर नष्ट भयो। अनि सात हजार मानिसहरू त्यस भूकम्पमा मरे। मानिसहरू जो मेरेनन्, तिनीहरू अत्यन्त

भयभीत थिए। तिनीहरूले स्वर्गका परमेश्वरलाई महिमा प्रदान गरे।

^{१४} दोस्रो विपती पूर्ण भयो। तेस्रो विपती चाँडै आइरहेछ।

सातौं तुरही

^{१५} सातौं स्वर्गदूतले आफ्ना तुरही बजाए। तब स्वर्गमा ठूलो आवाजहरू भयो। आवाजहरूले भने,

"संसारको राज्य अब हाम्रा परमप्रभु परमेश्वरको अनि ख्रीष्टको भएको छ। अनि उहाँले सदसर्वदा शासन गर्नेछन्।"

^{१६} तब ती चौबीस अग्रजहरूले शिर झुकाए अनि परमेश्वरको आराधना गरे। तिनीहरू ती अग्रजहरू हुन् जो परमेश्वरको सामुन्ने आफ्ना सिंहासनमा बस्छन्।^{१७} ती अग्रजहरूले भने:

"प्रभु परमेश्वर जो सर्वशक्तिमान हुनुहुन्छ हामी तपाईंलाई धन्यवाद चढाउँछौं। तँपाईं नै एक हुनुहुन्छ जो छ, जो सर्वदा थिए। हामी तपाईंलाई धन्यवाद टकाउँछौं किनभने तपाईंले आफ्नो महान शक्ति लिनुभयो अनि शासन गर्नु शुरू गर्नुभयो।

^{१८} संसारका राष्ट्रहरू क्रोधित थिए, तर अब तपाईं क्रोधित हुने समय हो। अब, मृत मानिसहरूको न्याय गर्ने समय हो। अब, तपाईंका सेवकहरू अनि अगमवक्ताहरूलाई पुरस्कृत गर्ने समय हो, अनि तपाईंको पवित्र मानिसहरूलाई पुरस्कृत गर्ने समय हो, ती ठूलो अनि साना मानिसहरू जो तपाईंलाई सम्मान गर्छन्। यो ती मानिसहरूलाई संहार गर्ने समय हो, जसले पृथ्वीको संहार गर्छन्।"

^{१९} त्यसपछि स्वर्गमा परमेश्वरको मन्दिर खोलियो। त्यो पवित्र सन्दूक जसमा परमेश्वरले उनका मानिसहरूलाई दिएको करार थियो, उनको मन्दिरमा देख्न सकिन्थ्यो। तब त्यहाँ विजुली चम्क्यो, हल्ला भयो, गर्जन भयो, भूकम्प आयो अनि धेरै असीना पस्यो।

स्त्री अनि विशाल सर्प

१२

अनि त्यसपछि स्वर्गमा एक महा-संकेत देखा पस्को। त्यहाँ एक स्त्री थिइन् जसले सूर्य पहिरिरहेकी थिइन्। चन्द्रमा उसको पाउ मुनि थियो। उसको शिरमा बाह्रवटा तारा लगाइएको मुकुट थियो।^१ ती स्त्री गर्भवती थिइन्। तिनी पीढाले कराइन् किनभने तिनी शिशुलाई जन्म दिने अवस्थामा थिइन्।^२ त्यसपछि स्वर्गमा अर्को संकेत देखा पस्को। त्यहाँ एक विशाल रातो सर्प थियो। त्यो विशाल सर्पको सातवटा शिर र दशवटा सिंग थियो। त्यसको शिरमा सातवटा मुकुटहरू थियो।^३ त्यो विशाल सर्पको पुच्छरले आकाशको ताराहरूको एक तिहाइ अंश सोहोरेर पृथ्वीमा खसालि दियो। त्यो विशाल सर्प त्यस स्त्रीको सामुने खडा थियो जो स्त्री शिशु जन्म दिनु तयार थिइन्। त्यो सर्प त्यस स्त्रीको बालक जन्मने बित्तिकै त्यसलाई खान चाहन्थ्यो।^४ त्यो स्त्रीले छोरो - एक पुरुष बालकलाई जन्माइन्। उसले फलामको छडद्वारा सम्पूर्ण राष्ट्रहरूमा शासन गर्नेछ। अनि त्यस स्त्रीको छोरोलाई परमेश्वरकहाँ अनि सिँहासनमा लगियो।^५ त्यो स्त्री परमेश्वरले उसको निम्ति तयार गरिदिनु भएको स्थान मरूभूमितर्फ भागिन्। उसलाई त्यो मरूभूमिमा एकहजार दुइसय साठी दिनसम्म हेरचाह गरिने छ।

^६ त्यसपछि स्वर्गमा एक युद्ध भयो। माइकल* अनि तिनका दूतहरू त्यस विशाल सर्पका विरोधमा लडे। त्यो सर्प अनि त्यसका दूतहरू प्रतिकारमा लडे।^७ तर त्यो विशाल सर्प त्यति शक्तिशाली थिएन। त्यो विशाल सर्प अनि त्यसका दूतहरूले स्वर्गमा आफ्ना स्थान गुमाए।^८ त्यो विशाल सर्प त्यसका दूतहरू सहित पृथ्वीमा फालियो। त्यो विशाल सर्प त्यही पुरानो सर्प हो जसलाई दानव अथवा शैतान भनिन्छ, त्यसले सम्पूर्ण संसारलाई नै कुमार्गमा डोस्छ। उसका दूतहरू पनि उसैगै पृथ्वी तल फालियो।^९ तब मैले स्वर्गमा ठूलो स्वरमा भनेको सुने: "हाम्रा परमेश्वरको विजय, शक्ति, अनि राज्य अनि खीष्टको अधिकार अब आइपुगेको छ। किनभने हाम्रा भाइहरूलाई दोषारोपन गर्न फ्याँकिएको छ। उसले हाम्रो भाइहरूलाई परमेश्वरको अधि दिन रात दोष लगाई रहेको थियो।^{१०} हाम्रा भाइहरूले तिनलाई भैँडाको पाठाको रगत अनि सत्य प्रचार गरेर परास्त गरेका छन्।

तिनीहरूले आफ्ना जीवनलाई त्यति प्रेम गरेनन् यसर्थ तिनीहरू मृत्युसित डराएका थिएनन्।^{११} यसर्थ तिमी स्वर्गहरू अनि सबै जो त्यहाँ बस्छन्, सुखी होऊ। तर पृथ्वी अनि समुद्रको निम्ति नराम्रो हुनेछ किनभने शैतान तिमीहरू कहाँ गएको छ। जब त्यसलाई थाहा छ कि उसको समय अति कम्ती छ त्यो क्रोधपूर्ण छ।"

^{१२} त्यो विशाल सर्पले देख्यो कि त्यो पृथ्वी तलतिर फ्याँकिएको छ। यसर्थ उसले त्यस स्त्रीलाई खेदो जसले एउटा छोरो जन्म दिएकी थिई।^{१३} तर त्यस स्त्रीलाई विशाल गरुडको दुइ पखेटा दिइयो। यसर्थ तिनी त्यस स्थानमा उडेर जान सक्थिइन् जो मरूभूमिमा तिनको निम्ति तयार गरिएको थियो। त्यस स्थानमा साढेँ तीन वर्षसम्म तिनको हेरचाह गरिने थियो। त्यहाँ तिनी त्यो सर्पदेखि टाढो बस्न सक्थिन।^{१४} तब त्यस सर्पले आफ्नो मुखबाट नदीले जस्तो पानी पोखायो। त्यस सर्पले त्यस स्त्री तिर पानी खन्यायो जसद्वारा उसलाई बाढीले बगाउन सक्थ्यो।^{१५} तर त्यस स्त्रीलाई पृथ्वीले सहायता गऱ्यो। पृथ्वीले आफ्नो मुख खोल्थ्यो अनि त्यस सर्पको मुखबाट निस्केको पानी निल्यो।^{१६} तब त्यो विशाल सर्प त्यस स्त्री प्रति खूबै क्रोधित भयो। त्यो सर्प त्यस स्त्रीको अन्य बालकहरूको विरुद्ध लडाईँ गर्न हिँड्यो। त्यस स्त्रीका बालकहरू तिनीहरू थिए जसले परमेश्वरको आदेशको पालन गर्थे। येशूले सिकाएको सत्य तिनीहरूसित थियो।^{१७} त्यो विशाल सर्प समुद्र किनारमा खडा भयो।

दुइ पशुहरू

१३

त्यसपछि मैले समुद्रबाट एक पशु उठिरहेको देखें। त्यसको दशवटा सिङ्ग अनि सातवटा टाउँको थिए। त्यसको प्रत्येक सिङ्गमा एउटा मुकुट थियो। त्यसको प्रत्येक टाउँकोमा नराम्रो नाउँ लेखिएको थियो।^१ यो पशु भालूको जस्तो खुट्टा भएको चितुवा जस्तो देखिन्थ्यो। त्यसको सिँहको जस्तो मुख थियो। त्यो विशाल सर्पले त्यस पशुलाई आफ्ना सबै शक्ति, उसको सिँहासन अनि महान अधिकार दियो।^२ त्यस पशुको एउटा टाउँको चोट लागेको अनि मारिएको जस्तो देखिन्थ्यो। तर त्यो मृत्यु-घाउ निको भएको थियो। संसारका समस्त मानिसहरू आश्चर्य चकित भए अनि सबैले त्यस पशुलाई पछ्याए।^३ मानिसहरूले त्यस विशाल सर्पको उपासना गरे किनभने त्यसले आफ्नो शक्ति त्यस पशुलाई दिएको थियो। अनि मानिसहरूले

त्यस पशुको पनि उपासना गरे। तिनीहरूले सोधे, “त्यो पशु जस्तो शक्तिशाली को छ?” को त्यसको विरुद्धमा लडाईं गर्न सक्छ?”

५त्यस पशुलाई अहँकारी बचन अनि ईश्वर निन्दा गर्न अनुमति दिइयो। त्यो पशुलाई बयालीस महीनासम्म त्यसको शक्ति उपयोग गर्न दिइयो। ६त्यो पशुले परमेश्वरको पक्षमा नराम्रा कुरा भन्नलाई मुख उघास्यो। त्यो पशुले परमेश्वरको नाउँको विरुद्ध, त्यो स्थानको विरुद्ध जहाँ परमेश्वर बस्छन्, अनि ती सबै, जो स्वर्गमा बस्छन् उनीहरूको विरुद्ध कुरा भन्यो। ७त्यो पशुलाई परमेश्वरको पवित्र मानिसहरूको विरुद्ध युद्ध गर्ने अनि उनीहरूलाई परास्त गर्ने शक्ति दिइएको थियो। त्यो पशुलाई हरेक जाति, वंश, भाषा अनि राष्ट्र माथि अधिकार दिइएको थियो। ८समस्त मानिसहरू जो पृथ्वीमा बस्छन्, त्यो पशुको उपासना गर्नेछन्। यी सबै मानिसहरू संसारको प्रारम्भ देखि नै छन् जसको नाउँ भँडोको पाठाको जीवनको पुस्तकमा लेखिएको छैन। त्यो भँडोको पाठा उनी एक हुन् जसलाई मारिएको थियो।

९यदि कुनै व्यक्ति सुन्नु सक्छ भने, उसले यो कुरा सुन्नु पर्छ:

१० कुनै व्यक्ति यदि कैदी हुनु छ भने, तब त्यो व्यक्ति कैदी हुने नै छ। कुनै व्यक्ति तरवारले मारिनु पर्छ भने, त्यो व्यक्ति तरवारले नै मारिनेछ।

यसको मतलब यो हो कि परमेश्वरको पवित्र मानिसहरूसँग धैर्य र विश्वास हुनु पर्छ।

११त्यसपछि मैले अर्को पशुलाई पृथ्वीबाट आइरहेको देखें। त्यसको भँडोको पाठाको जस्तो दुइवटा सिङ्ग थियो, तर त्यो विशाल सर्प भँडो कुरा गर्थ्यो। १२यो पशु पहिलेको पशु अघि उभिन्छ। अनि पहिलो पशु जस्तै शक्तिको उपयोग गर्छ। त्यसले यो शक्ति पृथ्वीमा बस्ने सबै मानिसहरूलाई पहिलो पशुको पूजा गराउनुमा उपयोग गर्छ। त्यो पहिलो पशु त्यो पशु हो जसको टाउँकोमा निको भएको डर लाग्दो घाउ थियो। १३यो दोस्रो पशुले महान चमत्कारहरू गर्छ। मानिसहरूको आँखा अघि स्वर्गबाट आगो पृथ्वीमा भर्न लगायो। १४त्यो दोस्रो पशुले उसलाई दिइएको शक्ति प्रयोग गरेर पृथ्वीमा बस्ने मानिसहरूलाई धोका दिन्छ। त्यसले यी चमत्कारहरू पहिलो पशुको सेवाको निमित्त गर्छ। दोस्रो पशुले पहिलो पशुलाई सम्मान गर्नका निमित्त मानिसहरूलाई

एउटा मूर्ति बनाउने आदेश दियो। यो त्यो पशु हो जसलाई तरवारको चोट लागेको थियो, तर मरेन। १५त्यो दोस्रो पशुलाई त्यो पहिलो पशुको मूर्ति जीवित तुल्याउने शक्ति दिइएको थियो। तब त्यो मूर्ति बोल्न सक्थ्यो अनि त्यसलाई पूजा-गर्ने सबैलाई मार्ने आदेश दिन सक्थ्यो। १६त्यो दोस्रो पशुले ठूला अनि साना, धनी अनि गरीब, मुक्त अनि दास, सबै मानिसहरूलाई तिनीहरूको दाहिने हात अथवा निधारमा चिन्ह लाउन विवश तुल्यायो। १७यो चिन्ह भएका मानिसहरू बाहेक कसैले केही पनि किन्न वा बेच्न सक्तैनथ्यो। चिन्ह त्यो पशुको नाउँ वा त्यसको नाउँको संख्या थियो। १८कोही पनि जसकोमा बुद्धि छ उसले त्यस पशुको संख्या थाहा लगाउनु सक्थ्यो। यहाँ बुद्धिको आवश्यक छ। यो संख्याले मान्छेको नाम प्रतिनिधित्व गर्छ। यो ६६६ हो।

मुक्त व्यक्तिको गीत:

१४ त्यसपछि मैले हेरेँ, अनि त्यहाँ मेरो अघि भँडोको पाठा थियो। उ सियोन पर्वतमा उभिरहेको थियो। त्यहाँ उसित एक लाख चवालीस हजार मानिसहरू थिए। तिनीहरू सबैको निधारमा उसको अनि उसका पिताको नाउँ लेखिएको थियो। १५अनि मैले बाढी आएको आवाज अथवा ठूलो गर्जनको आवाज जस्तो स्वर्गबाट आएको सुनेँ। मैले सुनेको आवाज वीणा बजाउँदा मानिसहरूको आवाज जस्तै थियो। १६मानिसहरूले सिँहासन, ती चार सजीव वस्तु अनि अग्रजहरू अघि एउटा नयाँ गीत गाए। केवल ती मानिसहरू जसले नयाँ गीत सिक्न सके, एक लाख चवालीस हजार थिए जसलाई पृथ्वीबाट मुक्त गरिएका थिए। अन्य कसैले त्यो गीत सिक्न सकेनन्। १७यी एक लाख चवालीस हजार मानिसहरू जसले स्त्रीहरूसित अनुचित कर्म गरेनन् अनि स्वयंलाई शुद्ध राखे। तिनीहरूले भँडोको पाठा जता गयो त्यतै पछ्याए। यी एक लाख चवालीस हजारलाई पृथ्वीका मानिसहरूबाट मुक्त गरिएको थियो। परमेश्वर अनि भँडोको पाठालाई अर्पण गरिएका तिनीहरू नै पहिलो मानिसहरू थिए। १८यी मानिसहरूले कहिल्यै झुटो बोलेनन्। तिनीहरू दोषरहित थिए।

तीन स्वर्गदूतहरू

१९तब मैले अर्को स्वर्गदूतलाई आकाशमा उडिरहेको देखें। पृथ्वीमा बस्ने मानिसहरू प्रत्येक राष्ट्र, जाति,

भाषा अनि वंशलाई प्रचार गर्नका निम्ति त्यो स्वर्गदूतसित अनन्त सुसमाचार थियो।^१ त्यो स्वर्गदूतले ठूलो आवाजमा भन्यो, “परमेश्वरको भय राख अनि उहाँको स्तुति गर। सबै मानिसहरूको न्याय गर्ने परमेश्वरको समय आएको छ। परमेश्वरको उपासना गर। जसले स्वर्ग, पृथ्वी, समुद्र अनि जल श्रोत सृष्टि गरे।”

^२तब दोस्रो स्वर्गदूतले पहिलो स्वर्गदूतको अनुसरण गःयो अनि भन्यो, “उ नष्ट भई। महान नगर बेबिलोनको नष्ट भयो। उसले सम्पूर्ण राष्ट्रहरूलाई आफ्नो व्यभिचारको अनि परमेश्वरको क्रोधबाट निस्किएको दाखरस पिउन लगाइ।”

^३तेस्रो स्वर्गदूतले पहिलो दुइ स्वर्गदूतहरूको अनुसरण गरे। त्यो तेस्रो स्वर्गदूतले ठूलो आवाजमा भने, जसले त्यस पशु अनि पशुको मूर्तिको पूजा गर्छ, अनि आफ्ना निधार अथवा हातमा पशुको चिन्ह अंकित गर्छ, त्यस व्यक्तिको निम्ति नराग्रो हुनेछ।^४ त्यस व्यक्तिले परमेश्वरको क्रोधको दाखरस पिउनेछ। परमेश्वरको प्यालामा कड़ा दाखरस हालिएको छ। त्यो व्यक्तिले पवित्र स्वर्गदूतहरू अनि भैंडाको पाठाको अधि पोल्ने गन्धकद्वारा प्रचण्ड यातना पाउनु पर्छ।^५ अनि तिनीहरूको निम्ति कष्टदायक धुवाँ सदा सर्वदा रहनेछ। ती मानिसहरू जसले पशुको अनि त्यसको मूर्तिको पूजा गर्नेछन् अथवा त्यसको नाउँ खोपाउने छन्, तिनीहरूको निम्ति दिन रात आराम रहने छैन।

^६यसको मतलब-परमेश्वरको पवित्र मानिसहरूमा धैर्य हुनुपर्छ। तिनीहरूले परमेश्वरको आदेशहरू पालन गर्नुपर्छ अनि आफ्ना विश्वास येशू माथि राख्नु पर्छ।

^७तब, मैले स्वर्गबाट यस्तो भन्दै गरेको आवाज सुने, “यसलाई लेख: परमप्रभुमा जो मरे तिनीहरू धन्य हुन।”

आत्माले भन्छ, “हो, त्यो सत्य हो। ती मानिसहरू तिनीहरूका कठिन परिश्रम देखि विश्राम गर्नेछन् किनभने तिनीहरूले गरेका कुराहरू तिनीहरू सितै रहनेछन्।”

पृथ्वीको फसल

^१मैले हेरे अनि मेरो अधि त्यहाँ सेतो बादल थियो। त्यो सेतो बादलमा जो बसेका थिए तिनी मानिसको पुत्र जस्तै देखिन्थे। उनको शिरमा सुनौलो मुकुट अनि हातमा धारिलो हँसिया थियो।^२ तब, मन्दिर बाहिर अर्को स्वर्गदूत आयो। त्यो स्वर्गदूतले जो बादलमाथि बसेका

थिए तिनलाई भन्यो, “तिम्रो हँसिया लेज अनि बाकी काट। फसल काट्ने समय आयो। पृथ्वीको फल पाक्यो।”^३ यसर्थ उनी जो बादलमा बसेका थिए, पृथ्वीमाथि आफ्नो हँसिया चलाए अनि पृथ्वीको फसल काटियो।

^४तब स्वर्गमा मन्दिर बाहिर अर्को स्वर्गदूत निस्के। त्यो स्वर्गदूत सित पनि धारिलो हँसिया थियो।^५ त्यसपछि वेदीबाट अर्को स्वर्गदूत आए। यो स्वर्गदूतको आगोमाथि अधिकार थियो। यो स्वर्गदूतले धारिलो हँसिया हुने स्वर्गदूतलाई भन्यो। उसले भन्यो, “तिम्रो धारिलो हँसिया लेज अनि पृथ्वीको अङ्कुर घारीबाट अङ्कुरका झुप्पा सँग्रह गर। पृथ्वीका अङ्कुरहरू पाकेका छन्।”^६ त्यो स्वर्गदूतले उसको हँसिया पृथ्वीमाथि चलाए अनि स्वर्गदूतले पृथ्वीका अङ्कुरहरू संग्रह गरे अनि परमेश्वरको क्रोधको बृहत दाख दानीमा हालिदिए।^७ नगर बाहिर दाख दानीमा अङ्कुरहरू निचोरियो। दाख दानी बाहिर रगत बग्यो। यो दुइसय माइल टाढासम्म घोइको लगामहरू भन्दा अग्लो फैलियो।

आखिरी महामारीहरू सहित स्वर्गदूतहरू

१५ तब मैले स्वर्गमा अर्को संकेत देखे। यो महान अनि अदभूत थियो। त्यहाँ सात विपती ल्याउने सात स्वर्गदूतहरू थिए। ती अन्तिम विपतीहरू थिए। किनभने यी विपतीहरू पछि परमेश्वरको प्रकोप समाप्त हुनेछ।

^१मैले आगोसित मिसिएको काँचको समुद्र जस्तै केही चीज देखे। समस्त मानिसहरू जसले त्यो पशु अनि त्यसको मूर्ति अनि त्यसको नाउँका संख्याहरूमाथि विजय प्राप्त गरेका थिए, समुद्रको छेउमा उभिरहेका थिए। यी मानिसहरूसित वीणा थियो जो परमेश्वरले दिएका थिए।^२ तिनीहरूले परमेश्वरको सेवक मोशा अनि भैंडाका पाठाका गीत गाए।

“परमप्रभु-परमेश्वर, सर्वशक्तिमान,

तपाईंले जे गर्नु हुन्छ, महान अनि आश्चर्यपूर्ण छन्।

राष्ट्रहरूका राजा,

तपाईंका विचार सबै सही अनि सत्य छन्।

^३हे परमप्रभु, समस्त मानिसहरू तपाईंसित भयभीत हुनेछन्। सबै मानिसहरूले तपाईंको नाउँको स्तुति गर्नेछन्। किनभने तपाईं मात्र पवित्र हुनुहुन्छ।

सम्पूर्ण मानिसहरू आउने छन् अनि तपाईंको सामुने प्रशंसा गर्ने छन्, किनभने यो स्पष्ट छ कि तपाईं त्यो कुरा गर्नुहुन्छ जो सही छन्।”

५तब मैले स्वर्गमा साक्षीको मन्दिर देखे जुन खुल्ला थियो। ६अनि सात विपतीहरू ल्याउने स्वर्गदूतहरू मन्दिर बाहिर आए। तिनीहरूले सफा चम्किलो मलमलको लुगा लुगाएका थिए। तिनीहरूले आफ्नो छाती सुनौला पट्टीले बाँधेका थिए। ७तब चार मध्ये एक सजीव वस्तुले ती सात स्वर्गदूतहरूलाई सातवटा सुनौला कचौरा दिए। ती कचौराहरू शाश्वत परमेश्वरको क्रोधले भरिएको थियो जो सदा सर्वदा बस्नेछन्। ८मन्दिरमा परमेश्वरको महिमा अनि शक्तिको धुवाँले भरिएको थियो। सात स्वर्गदूतका सात विपतीहरू पुरा नहुजेल सम्म मन्दिरभित्र कसैले पनि प्रवेश गर्न सक्ैनथ्यो।

परमेश्वरको प्रकोप भरिएका कचौराहरू

१६ तब मैले मन्दिरबाट आएको ठूलो आवाज सुने। त्यो आवाजले ती सात स्वर्गदूतलाई भन्यो, “जाऊ अनि परमेश्वरको क्रोधका सात कचौराहरू पृथ्वीमा खन्याइ देऊ।”

१ पहिलो स्वर्गदूत गए। उसले आफ्नो कचौरा जमीनमा खन्याए। तब समस्त मानिसहरूले, जसकोमा त्यस पशुको चिन्ह थियो अनि जसले त्यसको मूर्तिको पूजा गर्थे तिनीहरूलाई अति दुःखदायक औ घिनलाग्दो घाउहरू भयो। २दोस्रो स्वर्गदूतले समुद्रमा उसको कचौरा खन्यायो। तब समुद्र मरेको मानिसको रगत जस्तै बन्यो। समुद्रका हरेक जीवित वस्तु मर्यो।

३तेस्रो स्वर्गदूतले आफ्नो कचौरा नदीहरू अनि पानीको मुहानमा खन्यायो। नदीहरू अनि पानीको मुहानहरू रगतमा परिणत भयो। ४तब मैले पानीको स्वर्गदूतले परमेश्वरलाई भनेका सुने:

“तँपाईं नै एक हुनुहुन्छ जो छ अनि जो हुनु हुन्थ्यो। तपाईं नै एक पवित्र हुनुहुन्छ। तपाईं यो न्यायहरू गर्नुमा सही हुनुहुन्छ,

६ मानिसहरूले तँपाईंका पवित्र मानिसहरू अनि तपाईंका अगमवक्ताहरूको रगत बगाइदिए। अहिले तिनीहरूलाई तँपाईंले रगत पिउनु दिनु भएको छ। तिनीहरू त्यसैको योग्य छन्।”

९अनि मैले वेदीले भन्दै गरेको सुनें:

“हो, परमप्रभु परमेश्वर, सर्वशक्तिमान तपाईंको न्याय सत्य अनि उचित छ।”

८तब चौथो स्वर्गदूतले आफ्नो कचौरा सूर्यमा खन्याए। सूर्यलाई मानिसहरूलाई आगोले पोल्ने शक्ति दिइयो। ९मानिसहरू प्रचण्ड तातोले डडे। ती मानिसहरूले परमेश्वरको नाममा सरापे जसको नांममा यी महामारीहरू थिए। तर मानिसहरूले आफ्ना हृदय परिवर्तन गर्न अनि परमेश्वरलाई महिमा प्रदान गर्न अस्वीकार गरे।

१०पाँचौ स्वर्गदूतले आफ्नो कचौरा त्यो पशुको सिंहासनमाथि खन्याए। अनि पशुको राज्यमा अन्धकारले ढाक्यो। मानिसहरूले कष्टमा आफ्ना जिब्रो टोके। ११मानिसहरूले तिनीहरूले पाएको पीडा अनि घाउको कारण स्वर्गका परमेश्वरलाई सरापे। तर तिनीहरूले आफ्नो कुकर्मको लागि पश्चताप गर्न अस्वीकार गरे।

१२छैटौँ स्वर्गदूतले आफ्नो कचौरा विशाल नदी यूफ्रेटिसमा खन्याए। पूर्वबाट आउनु पर्ने राजाहरूको पथ निमार्णको निम्ति त्यो नदीको पानी सुक्यो। १३तब मैले तीनवटा दुष्ट आत्माहरू देखे जो भ्यागुतो जस्तै देखिन्थ्यो। तिनीहरू त्यो विशाल सर्पको मुखबाट, त्यो पशुको मुखबाट अनि भ्रूटा अगमवक्ताको मुखबाट भ्यागुताहरू निस्के। १४यी दुष्ट आत्माहरू दानवहरूका आत्मा थिए। तिनीहरूमा चमत्कार गर्ने शक्ति थियो। यी दुष्ट आत्माहरू संसारका राजाहरूकहाँ जान्छन्। तिनीहरू परमेश्वर-सर्वशक्तिमानको महा-दिवसमा लडाइ गर्न राजाहरू बुटुलन जान्छन्।

१५“सुन! म चोर पसे जस्तो गरी आउने छु। धन्य हो जुन व्यक्ति नसुती बस्छ अनि आफ्ना वस्त्रहरू आफूसित राख्छ। तब उ वस्त्रविहीन हुने छैन अनि उसमा मानिसहरूले नाङ्गोपना देखा लज्जास्पद हुनु पर्ने छैन।”

१६त्यसपछि ती दुष्ट आत्माहरूले राजाहरूलाई त्यस स्थानमा भेला गर्छन जसलाई हिब्रू भाषामा अर्मागिदोन भनिन्छ।

१७सातौँ स्वर्गदूतले आफ्नो कचौरा हावामा खन्यायो। तब मन्दिरभित्र भएको सिंहासनबाट ठूलो आवाज आयो। आवाजले भन्यो, “यो अब समाप्त भयो।” १८तब बिजुली चम्क्यो, हो हल्ला, गर्जन भयो अनि ठूलो

भूकम्प गयो। यो भूकम्प मानिसहरू पृथ्वीमा सृष्टि भए पछिको भयानक भूकम्प थियो। ^{१६}त्यो विशाल नगर तीन भागमा टुक्रियो। राष्ट्रहरूका नगरहरू नष्ट भए। अनि परमेश्वरले विशाल बेबिलोन नगरलाई दण्ड दिनु बिर्सनु भएन। उहाँले त्यस नगरलाई उहाँको अर्को भयानक प्रकोपको प्याला दिनु भयो। ^{२०}हरेक द्वीपहरू लुप्त भयो अनि त्यहाँ पर्वतहरू रहेनन्। ^{२१}ठूला ठूला असिना आकाशबाट मानिसहरू माथि झर्यो। यी असिनाहरू प्रत्येकको ओजन लगभग एकसय पाउण्ड थियो। मानिसहरूले परमेश्वरलाई यो असिनाबाट पाएको कष्टको कारणले सरापे। यो कष्ट एक भयानक कष्ट थियो।

पशुमाथिकी स्त्री

१७ सातवटा कपहरू हुने स्वर्गदूतहरू मध्ये एकजना आए अनि मलाई भने, “आऊ, म तिमीलाई त्यो दण्ड देखाउँछु जो त्यस महावेश्यालाई दिइनेछ। उ धेरै पानीमाथि बसेकी छे। ^३पृथ्वीका राजाहरूले उसित यौन पाप गरेका छन्। पृथ्वीका मानिसहरू उसको यौन-पापको दाखरस लिएर बेहोस भएका छन्।”

^३तब त्यो स्वर्गदूतले मलाई बोकेर मरूभूमिमा आत्माको नजिक लगे। त्यहाँ मैले एउटी स्त्रीलाई रातो पशुमाथि बसेकी पाँए। त्यो पशु जुन परमेश्वरको वदनामी लेखिएका नामहरूले ढाकिएको थियो। त्यो पशुका सातवटा टाउँको अनि दशवटा सिङ्गहरू थिए। ^५त्यो स्त्रीले बैजनी अनि रातो रङ्गको बस्त्र पहिरेकी थिई। त्यो उसले लाएका सुन, रत्न अनि मोतीहरूमा चम्किरहेकी थिई। उसको हातमा एक सुनौलो प्याला थियो। त्यो प्याला भयानक वस्तुहरू अनि त्यस स्त्रीको अशुद्ध यौन पापले भरिएको थियो। ^५उसको निधारमा उपाधि लेखिएको थियो। त्यो उपाधिको गुप्ती अर्थ थियो। यो लेखिएको थियो:

महान बेबिलोन

वेश्याहरू अनि पृथ्वीका दुष्ट कुराहरूको जम्नी।

^६मैले देखें कि त्यस स्त्री मातेकी थिई। उसले परमेश्वरको पवित्र मानिसहरू अनि जसले येशूमा आफ्नो विश्वास बताएका थिए तिनीहरूको रगत लिएर मातेकी थिई। जब मैले त्यस स्त्रीलाई देखें, म पुरै आश्चर्य चकित भएँ। ^७तब त्यो स्वर्गदूतले मलाई भने, “तिमी

किन आश्चर्य चकित भयौ? म तिमीलाई यस स्त्रीको अनि उ चढेको पशुको जसको सातवटा टाउँको अनि दशवटा सिङ्ग छ गुप्ती अर्थ बताउने छु। ^८त्यो पशु जसलाई तिमीले देख्यौ, एक समयमा जीवित थियो। तर अहिले त्यो पशु जीवित छैन। तर त्यो पशु जीवित हुनेछ अनि अतल खाल्डोबाट निस्केर नष्ट हुनलाई जानेछ। पृथ्वीमा बस्ने मानिसहरू, आश्चर्य चकित हुनेछन्। जब तिनीहरूले त्यो पशु देख्छन् तिनीहरू आश्चर्य चकित हुनेछन् किनभने एक समयमा त्यो पशु जीवित थियो, अहिले जीवित छैन, तर त्यो फेरि आउनेछ। यी मानिसहरू ती हुन् जसका नाउँहरू संसारको सृष्टि भएदेखि जीवनको पुस्तकमा लेखिएका छैनन्।

^६“यसलाई बुझना निम्ति तिमीलाई ज्ञानपूर्ण हृदयको खोजो छ। त्यो पशुमा भएका सात टाउकाहरू सातवटा पहाडहरू हुन् जहाँ त्यो स्त्री बस्छे। तिनीहरू सात राजाहरू पनि हुन्। ^{१०}पाँच जना राजाहरू मरिसकेका छन्। एकजना राजा अहिले जीवित छन्। अनि अन्तिम राजा आइरहेका छन्। जब उनी आउँछन्, छोटो समय मात्र रहनेछन्। ^{११}त्यो पशु जो एक समयमा जीवित थियो, तर अहिले मरेको छ त्यो आठौँ राजा हो। यो आठौँ राजा पनि पहिलो सात राजाहरूका अनि उ नष्ट हुनको लागि जानेछ।

^{१२}“तिमीले देखेका दशवटा सिङ्गहरू दश राजाहरू हुन्। यी दश राजाहरूले अहिलेसम्म राज्य पाएका छैनन्। तर तिनीहरूले एक घण्टाको निम्ति त्यो पशुसित शासन गर्ने अधिकार प्राप्त गर्नेछन्। ^{१३}यी सबै दश राजाहरूको एउटै उद्देश्य छ। अनि तिनीहरूले आफ्नो शक्ति अनि अधिकार त्यो पशुलाई दिनेछन्। ^{१४}तिनीहरूले भैंडाको पाठासित लडाईँ गर्नेछन्। तर भैंडाको पाठाले तिनीहरूलाई परास्त गर्नेछ, किनभने उहाँ परमप्रभुका प्रभु अनि राजाहरूका राजा हुन्। उसले तिनीहरूलाई उसको चुनेका अनि बोलाएका विश्वासी चेलाहरूद्वारा परास्त गर्नेछन्।”

^{१५}तब स्वर्गदूतले मलाई भने, “तिमीले त्यो वेश्या जहाँ बसेकी थिई त्यो पानी देख्यौ। त्यो पानी संसारका धेरै मानिसहरू, भिन्न भिन्न वंशहरू राष्ट्रहरू अनि भाषाहरू हुन्। ^{१६}त्यो पशु अनि दश सिङ्गहरू जसलाई तिमीले देख्यौ, त्यो वेश्यालाई तिरस्कार गर्नेछन्। त्यो सित भएका हरेक चीज तिनीहरूले लिनेछन् अनि त्यसलाई नाङ्गो पारेर छाडिदिने छन्। तिनीहरूले त्यसको

मासु खानेछन् अनि आगोले डडाउनेछन्।^{१७} परमेश्वरले ती दश सिङ्गेलाई आफ्नो उद्देश्य पुरा गर्ने इच्छुक बनाए। तिनीहरू शासन गर्न आफ्नो शक्ति त्यो पशुलाई दिनु राजी भए। आफ्नो शक्ति प्रदान गर्न राजी भए। परमेश्वरले भनेका कुराहरू पूर्ण हुजेल सम्म तिनीहरूले शासन गर्नेछन्।^{१८} तिमीले देखेको त्यस स्त्री त्यो महानगर हो जसले पृथ्वीका राजाहरूमाथि शासन गर्छे।”

बेबिलोन ध्वंशभयो

१८ तब मैले स्वर्गबाट तल झर्दै गरेको अर्को स्वर्गदूतलाई देखें। यो स्वर्गदूतको महा शक्ति थियो। त्यस स्वर्गदूतको महिमाले पृथ्वी उज्यालो भयो।^१ त्यो स्वर्गदूत जोडले करायो:

“उसको संहार भयो। बेबिलोन महानगर संहार भयो! उ अशुद्ध आत्माको बासस्थान बनियो उ हरेक दुषित आत्मा बस्ने स्थान बनियो। उ सबै किसिमका अस्वच्छ पंक्षीहरू बस्ने नगर बनियो। उ हरेक अस्वच्छ औ घृणित पशुहरूको नगर बनियो।

^३ पृथ्वीका समस्त राष्ट्रहरूले उसको व्यभिचारको अनि परमेश्वरको प्रकोपको दाखरस पिएका छन्। पृथ्वीका राजाहरूले उसित व्यभिचारीको पाप गरेकाछन्। अनि संसारका व्यापारीहरू उसको भोग विलासको सम्पत्तिबाट धनी बनेका छन्।”

^४ त्यस पछि मैले स्वर्गबाट अर्को आवाजमा भन्दै गरेको सुने:

“मेरा मानिसहरू, त्यस नगरबाट बाहिर निस्क जसद्वारा तिमी उसको पापमा सहभागी हुनेछैनौ। तब उ माथि थोपरिएको कुनै पनि कष्ट तिमीले भोग्ने छैनौ।

^५ त्यो नगरको पाप आकाश सम्म थाक लागेका छ। त्यसले गरेका अपराध परमेश्वरले बिसर्नु भएको छैन।

^६ उसले जस्तो गरेकी थिई, ठीक त्यही गर, यसले जति गरेको छ त्यसको दोब्बर उसलाई देऊ। उसले अरूलाई जस्तो दाखरस तयार

पारेकी थिई, त्यो भन्दा दोब्बर शक्ति भएको तयार पार।

^७ त्यसले स्वयंलाई अधिक गौरव अनि वैभव दिई। उसलाई त्यतिकै यातना अनि उदासीपन देऊ। उ आफैले भन्चे, ‘म सिंहासनमा बसेकी रानी हुँ। म विधुवा होइन, मैले कहिल्यै दुःख अनुभव गरिन।’

^८ यसर्थ यी कष्टहरू ऊ माथि आउनेछन्: मृत्यु, संतप्त, अनि अनिकाल। किनभने परमप्रभु परमेश्वर शक्तिशाली छन् जसले न्याय गर्नेछन् यसर्थ तिनलाई आगोले नष्ट गरिनेछ।

^९ “पृथ्वीका राजाहरू जसले उसित यौन-पाप गरे अनि त्यसको सम्पत्तिमा सह-भोग गरे तिनीहरूले त्यो बल्दै गरेको धुवाँ देखेछन्। तब ती राजाहरू रूने छन् अनि उसको मृत्युमा अफसोस गर्ने छन्।^{१०} ती राजाहरू त्यसको यातनामा भयभीत हुनेछन अनि उदेखि टाढै रहनेछन्। ती राजाहरूले भन्नेछन्:

‘हे! शक्तिशाली नगर बेबिलोन! दुःखै दुःख होस तिमीलाई एक घण्टा भित्रैमा तिमीले सजाय पायौ।’

^{११} “पृथ्वीका व्यापारीहरू रूनेछन् अनि उसको निमित्त अफसोस गर्ने छन्। तिनीहरू शोकित हुनेछन् अति रूनेछन् किनभने त्यहाँ तिनीहरूको चीजहरू किन्नु कोही आउने छैनन्।^{१२} तिनीहरू सुन, चाँदी, रत्न, मोती, मलमल बस्त्र, बैजनी बस्त्र, रेशम अनि रातो बस्त्र, सबै किसिमका सुगन्धित काठ, अनि हात्तीको हात बहुमूल्य काठ, काँसा, फलाम अनि सिङ्गमरमरले बनिएको सबै प्रकारका चीजहरू बेच्छन्।^{१३} ती व्यापारीहरू दालचिनी, मसाला, धूप, सुगन्धित अत्तर, अति सुगन्धित धूप, दाखरस, अनि भद्रासेको तेल, मैदा, गहुँ, गाई-बस्तु, भैंडा, घोडा, रथ, कमारा अनि कठपुतली मानवहरू पनि बेच्छन्। तिनीहरू विलाप गर्नेछन् अनि भन्नेछन्:

^{१४} ‘हे बेबिलोन, तिम्रो इच्छाका आकर्षित बस्तुहरूले, तिमीलाई त्यागे, तिम्रो विलासी औ बहुमूल्य बस्तुहरू अल्पिए। तिमीले ती बस्तुहरू फेरि कहिल्यै पाउने छैनौ।’

^{१५}ती व्यापारीहरू त्यसको यातना देखि भयभित हुनेछन् अनि त्यो देखि टाढै रहनेछन्। यी मानिसहरू नै हुन् जो यस्ता चीजहरू बेचेर धनवान भए। तिनीहरू रूनेछन् अनि शोक गर्नेछन्। ^{१६}तिनीहरूले भन्नेछन्:

‘कष्ट! कष्ट महानगरलाई, उ मिहीन मलमल, बैजनी, अनि रातो बस्त्रको पहिरनमा थिई। उ सुन, रत्न अनि मोतीहरूद्वारा चम्किरहेको थिई!
^{१७} यी सबै वैभवहरू घण्टा भरमा ध्वंस भयो।’

“प्रत्येक जहाजको कप्तान, समस्त मानिसहरू जो जहाजमा यात्रा गर्छन्, नाविकहरू अनि सम्पूर्ण मानिसहरू जो समुद्रमा पैसा कमाउँछन्, बेबीलोन देखि टाढै रहे। ^{१८}तिनीहरूले त्यो जलेको धुवौं देखे। तिनीहरूले ठूलो स्वरमा भने, “यो महान नगर जस्तो महानगर कुनै नगर थिएन!” ^{१९}तिनीहरूले आफ्ना शिरमा धूलो हाले। तिनीहरूले विलाप गरे अनि अफसोस गरे। तिनीहरूले ठूलो आवजमा भने:

‘कष्ट! महानगरको निम्ति कति कष्ट! सबै मानिसहरू जसका समुद्रमा जहाजहरू थिए, उसको सम्पत्तिद्वारा धनवान भए। तर घण्टा भरमा त्यसको ध्वंस भयो।

^{२०} हे स्वर्ग! उसलाई जे भयो, त्यसको निम्ति खुसी होऊ खुसीबन, परमेश्वरका पवित्र मानिसहरू प्रेरितहरू अनि अगमवक्ताहरू। किनभने परमेश्वरले त्यसको व्यवहारको निम्ति दण्ड दिएका छन्।”

^{२१}त्यसपछि एक शक्तिवान स्वर्गदूतले एक विशाल चट्टान टिपे। यो चट्टान जाँतो जत्रै ठूलो थियो। स्वर्गदूतले त्यो चट्टान समुद्रमा हाने अनि भने:

“महानगर बेबिलोन यसरी नै पर्योकिइने छ अनि फेरि कहिल्यै पाइनेछैन।

^{२२} वीणा अनि अरू वाद्य यत्र जस्तै वाँसुरी अनि तुरहीहरूबाट कहिल्यै मानव संगीत सुनिनेछैन। तेरोमा फेरि कुनै व्यवसायको कर्मी पाइने छैन। तेरोमा कहिल्यै जाँतोको आवाज सुनिने छैन।

^{२३} तेरोमा बत्तिको ज्योति फेरि कहिल्यै चम्कने छैन। वेहुला वेहुलीको स्वर तेरोमा सुनिने छैन।

तेरा व्यापारीहरू संसारका महामानवहरू थिए, समस्त राष्ट्रहरू तेरो जादू-टुना मुनाले छलिएका थिए।

^{२४} अगमवक्ताहरू अनि परमेश्वरका पवित्र मानिसहरू अनि सबै मानिसहरू जो पृथ्वीमा मारिएका छन्, तिनीहरूको रगतको दोषी छ बेबिलोन।”

स्वर्गमा मानिसहरू परमेश्वरको स्तुति गर्छन्

१६ तब मैले स्वर्गमा धेरै मानिसहरूको बढी भीडले गरेको गर्जन जस्तै आवाज सुनें। तिनीहरू भन्दै थिए:

“हल्लेलूयाह! विजय, महिमा अनि शक्ति हाम्रा परमेश्वरमा रहिरहून्।

^२ किनभने उहाँको न्याय सत्य अनि सही छ। हाम्रा परमेश्वरले वेश्यालाई दण्डित तुल्याए। उ नै हो जसले आफ्नो व्यभिचार द्वारा पृथ्वीलाई भ्रष्ट पारी परमेश्वरले वेश्यालाई दण्ड दिए, आफ्ना सेवकहरूको खुनको बदला लिए।”

^३स्वर्गका मानिसहरूले यो पनि भने:

“हल्लेलूयाह! त्यो जल्दैछे अनि त्यसको धुवौं सदा-सर्वदा उँभो जान्छ।”

^४त्यसपछि चौबीस अग्रजहरू अनि चार सजीव बस्तुहरू निहुँए अनि परमेश्वरको उपासना गरे। जो सिँहासनमा बसिरहेका थिए यसो भन्दै:

“आमिन, हल्लेलूयाह!”

^५त्यसपछि सिँहासनबाट एउटा आवाज आयो। आवाजले भन्यो:

“तिमी सबै मानिसहरू जो उनको सेवा गर्छौं, हाम्रा परमेश्वरको स्तुति गर। तिमीहरू सबै साना ठूलो मानिसहरू जसले उनको सम्मान गर्छौं, हाम्रा परमेश्वरको स्तुति गर।”

^६त्यसपछि मैले ठूलो भीडले गरेको आवाज जस्तै, बाढीको पानीको आवाज जस्तै ठूलो गर्जनको आवाज जस्तै यसो भन्दै गरेको सुने:

“हल्लेलूयाह। हाम्रा परमप्रभु परमेश्वरले शासन गर्नु हुन्छ। उनी महाशक्तिशाली छन्।

७ हामी खुशी मनाऔं अनि खुशी होऊ अनि परमेश्वरलाई महिमा प्रदान गरौं! भैंडाको पाठाको विवाहको समय यही हो। अनि भैंडाको पाठाकी बधूले स्वयंलाई तयार पारेकी छ।

८ बधूको पहिरनको लागि उत्तम मलमल दिइएको थियो। मलमल चम्किलो र सफा थियो।”

उत्तम मलमल को अर्थ परमेश्वरको मानिसहरूको सुकर्मी।

९ तब त्यस स्वर्गदूतले मलाई भने, “यो लेखः धन्य हुन ती मानिसहरू जसलाई भैंडाको पाठाको विवाह-भोजमा निमंत्रण गरियो। तब त्यस स्वर्गदूतले भने, “यी परमेश्वरका सत्य वचन हुन्।”

१० उसलाई आराधना गर्नका निमित्त स्वर्गदूतको पाउमा भूकें। तर स्वर्गदूतले मलाई भने, “मलाई आराधना नगर! म, तिमी अनि तिम्रो भाइहरू जस्तै सेवक हुँ जोसित येशूको सत्यता छ। यसर्थ परमेश्वरको आराधना गर किनभने अगमवाणीको आत्मा नै येशूको सत्यता हो।”

सेतो घोडामा सवार

११ तब मैले खोलिएको स्वर्ग देखें। मेरो सामुन्ने एउटा सेतो घोडा थियो। घोडै सवारलाई विश्वासी अनि सत्य भनिन्छ। तिनी ठीक न्याय गर्छन अनि साँचो लडाईं लडाउँछन्। १२ तिनका आँखा बल्दो आगो जस्तो थियो। तिनका शिरमा अनेक मुकुटहरू छन्। तिनको नाम तिनीमाथि लेखिएको छ। तर तिनी मात्र एक जना छन् जसले त्यो नाउँ जान्दछन्। अन्य कुनै व्यक्तिले त्यो नाउँ जान्दैन। १३ तिनले रगतमा डुबाएको पोशाक पहिरेका थिए। तिनको नाउँ परमेश्वरको वचन हो। १४ स्वर्गका सेनाहरू तिनलाई पछ्याइ रहेका थिए। तिनीहरू सेता घोडामा सवार थिए। तिनीहरू सेतो अनि सफा चिल्लो मलमलका पहिरनमा थिए। १५ घोडैसवारको मुखबाट एक धारिलो तरवार बाहिर निस्कन्छ। तिनले राष्ट्रहरूलाई परास्त गर्नका निमित्त यो तरवार प्रयोग गर्नेछन्। तिनले फलामे डण्डाले राष्ट्रहरूमाथि शासन गर्ने छन्। तिनले सर्वशक्तिमान परमप्रभुको भयानक प्रकोपको दाख-भट्टीमा

अड्कुर निचोर्ने छन्। १६ तिनको पोशाक अनि तिनको फिलामा यो नाउँ लेखिएको थियो:

राजाहरूका महाराजा अनि प्रभुहरूका महाप्रभु

१७ त्यसपछि मैले सूर्यमा उभिएका एउटा स्वर्गदूतलाई देखें। त्यो स्वर्गदूतले ठूलो स्वरमा माथि आकाशमा उडिरहेका सबै पक्षीहरूलाई भने, “परमेश्वरको महाभोजमा सम्मिलित हुनु एक साथ आऊ। १८ राजाहरू, सेनाका सेनाध्यक्षहरू अनि प्रसिद्ध मानिसहरूको मासु खानु एक साथ आऊ। घोडाका अनि तिनका सवारहरूका अनि सबै मुक्त, दास, साना अनि ठूलो मानिसहरूको मासु खानु एक साथ आऊ।”

१९ त्यसपछि मैले त्यो पशु अनि पृथ्वीका राजाहरू देखें। तिनीहरूका सेनाहरू घोडै-सवार अनि तिनका सेनासित युद्ध गर्नका निमित्त एकसाथ एकत्र भएका थिए। २० तर त्यो पशुलाई कब्जा गरियो। भूटो अगमवक्तालाई पनि कैद गरियो। यो भूटो अगमवक्ता त्यो थियो जसले त्यो पशुको निमित्त चमत्कारिक संकेतहरू गरेको थियो। भूटो अगमवक्ता त्यो थियो जसले त्यो पशुको लागि चमत्कारिक संकेतहरू गर्थ्यो। असत्य अगमवक्ताले ती व्यक्तिकहरूलाई जसमा पशुको चिन्ह लगाइको थियो अनि पशुका मूर्तिलाई पूजा गर्थे, छक्काउन चमत्कारिक कर्महरू गर्थ्यो। त्यो भूटो अगमवक्ता अनि पशुलाई गन्धक बल्ने आगोको कुवामा पर्याँकी दिए। २१ तिनीहरूका सेनाहरू घोडैसवारको मुखबाट निस्केको तरवार द्वारा मारिए। सम्पूर्ण पक्षीहरूले पेट भरूजेल ती शवहरू खाए।

एकहजार वर्ष

२० मैले एक स्वर्गदूतलाई स्वर्गबाट ओर्लिरहेको देखें। त्यो स्वर्गदूतसित अतल खाडलको चाबी थियो। त्यो स्वर्गदूतले आफ्नो हातमा एक बृहत सिक्री पनि समातेको थियो। २१ त्यो स्वर्गदूतले त्यो विशाल सर्पलाई अँक्याए। त्यो विशाल सर्प दानव अथवा शैतान हो। त्यो स्वर्गदूतले त्यसलाई त्यो सिक्रीले एक हजार वर्षको निमित्त बाँधि। २२ त्यो स्वर्गदूतले त्यो सर्पलाई त्यो अतल खाल्डामा हालि दिए अनि त्यसलाई बन्द गरिदिए। त्यो स्वर्गदूतले सर्पलाई ताला लगाइ दिए ताकि एक हजार वर्ष सम्म राष्ट्रहरूलाई छल्न नसकांस। एकहजार

वर्ष पछि केही समयको निम्ति त्यो सर्पलाई मुक्त पार्नु पर्छ।

१८तब मैले केही सिंहासनहरू जहाँ मानिसहरू बसेको देखें। यी मानिसहरू तिनीहरू थिए जसलाई न्याय गर्ने अधिकार प्रदान गरिएको थियो। अनि मैले ती मानिसहरूको आत्मा देखें जसलाई मारिएको थियो, किनभने तिनीहरू येशूको सत्यता अनि परमेश्वरको सन्देश प्रति विश्वासी थिए। ती मानिसहरूले त्यो पशु अनि त्यसको मूर्तिको उपासना गरेनन्। तिनीहरूले आफ्ना निधार वा आफ्ना हातमा त्यो पशुको चिन्ह अङ्कित गरेनन्। ती मानिसहरू फेरि जीवित भए अनि ख्रीष्टसंग एक हजार वर्ष सम्म शासन गरे। १९एक हजार वर्ष पुरा नहुञ्जेल सम्म अन्य मानिसहरू फेरि जीवित भएनन्। यो मृत्यु पछि वौरिने प्रथम पल्ट हो। २०ती मानिसहरू जो पहिलो पुनर्जागरणको सहभागी भए तिनीहरू धन्य अनि पवित्र हुन्। यी मानिसहरूमाथि दोस्रो मृत्युको कुनै अधिकार छैन। ती मानिसहरू परमेश्वर अनि ख्रीष्टको निम्ति पूजाहारीहरू हुनेछन्। तिनीहरूले एक हजार वर्षको निम्ति शासन गर्नेछन्।

शैतानको पराजय

२१जब एक हजार वर्ष पूर्ण हुन्छ शैतानलाई उसको कैदबाट मुक्त गरिनेछ। २२शैतान पृथ्वीका सम्स्त राष्ट्रहरू गोग अनि मागोगलाई छल गर्न जानेछ। शैतानले लडाईंको निम्ति मानिसहरू भेला गर्नेछ। त्यहाँ ठूलो ठूलो भीड लाग्नेछ अनि तिनीहरू समुद्र किनारको बालुवा सरी अनगन्ति हुनेछन्। २३शैतानको सेना पृथ्वी पारी गए अनि परमेश्वरका मानिसहरूका शिविर अनि परमेश्वरको प्यारो नगर वरिपरि एकत्रित भए। तर स्वर्गबाट आगो आयो अनि शैतानको सेनालाई ध्वंश पार्छो। २४अनि शैतान जसले मानिसहरूलाई छल गरिरहेको थियो, जल्जिरहेको गन्धकको पोखरीमा हालिदियो जहाँ भूटो अगमवक्ता अनि त्यो पशु अधि नै पर्योकिएका थिए। त्यहाँ दिन रात सदासर्वदा तिनीहरूलाई सजाय भोगाइनेछ।

संसारको मानिसहरूको न्याय

२५तब मैले एक विशाल सेतो सिंहासन देखें। मैले एक उनीलाई देखें जो सिंहासनमा थिए। उनीदेखि पृथ्वी अनि आकाश भागे अनि अल्पिए। २६अनि मैले ती महान अनि साधारण मानिसहरू जो मरिसकेका थिए,

सिहाँसन अधि उभिएका देखें। अनि त्यो जीवनको पुस्तक खोलियो। त्यहाँ अन्य पुस्तकहरू पनि खुल्ला थिए। यी मेका मानिसहरूलाई तिनीहरूले गरेका कर्महरूको आधारमा जुन ती कितापहरूमा लेखिएको थिए न्याय गरियो। २७समुद्रले ती मृत मानिसहरू दियो जो त्यसमा थिए। मृत्यु अनि पातालले तिनीहरूसंग भएका मृत मानिसहरू दिए। प्रत्येक व्यक्तिलाई उसले गरेका कर्मको आधारमा न्याय गरियो। २८अनि मृत्यु एवं पाताललाई अग्नि-कुण्डमा हालियो। यो अग्नि-कुण्ड दोस्रो मृत्यु हो। २९यदि कुनै व्यक्तिको नाउँ जीवनको पुस्तकमा लेखिएको नभेट्टाइए त्यो व्यक्तिलाई अग्नि-कुण्डमा हालिन्थ्यो।

नयाँ यरूशलेम

२१ तब मैले एउटा नयाँ स्वर्ग अनि नयाँ पृथ्वी देखें। पहिलो स्वर्ग अनि पृथ्वी अदृश्य भयो। अब त्यहाँ सागर थिएन। २२अनि मैले पवित्र नगरलाई स्वर्ग अनि परमेश्वर तलतिर भरिरेहेको देखें। यो पवित्र नगर नयाँ यरूशलेम हो। यसलाई आफ्नो पतिको निम्ति सिंगारिएकी दुलही जस्तै बनाइएको थियो। २३मैले सिंहासनबाट आएको ठूलो आवाज सुनेँ। त्यो आवाजले भन्यो, “अब परमेश्वरको भवन मानिसहरूसंग छ। उनी तिनीहरूसंग रहेनछन्। तिनीहरू उनका मानिसहरू हुनेछन्। परमेश्वर स्वयं तिनीहरूसित हुनेछन् अनि तिनीहरूका परमेश्वर बन्नेछन्। २४परमेश्वरले तिनीहरूको आखाँबाट जम्मै आँशु पुल्नेछन्। अब उसो त्यहाँ मृत्यु, शोक, रोदन वा पीडा केही हुने छैन। सबै पुरानो वस्तुहरू बितेर गए।”

२५उनी एक जो सिंहासनमा थिए तिनले भने, “हेर! अहिले म हरेक कुरालाई नयाँ तुल्याउँदैछु। तब उनले भने, “यसलाई लेख, किनभने यी वचनहरू विश्वास योग्य अनि सत्य छन्।”

२६उनी जो सिंहासनमा थिए तिनले मलाई भने, “यो समाप्त भयो। म नै अल्फा अनि ओमेगा, आदि अनि अन्त हुँ। म कुनै पनि व्यक्ति जो तिर्खाएको छ उसलाई जीवन जल श्रोतबाटै मुक्त रूपले दिनेछु। २७कुनै व्यक्ति, जसले विजय प्राप्त गर्छ, यो सबै प्राप्त गर्नेछ। अनि म उसको परमेश्वर हुनेछु। अनि उ मेरो छोरो हुनेछ। २८तर मानिसहरू जो कातर, अविश्वासी धृष्टाजनक कर्म गर्ने, हल्यारा व्यभिचारी जादूवाला, मूर्तिपूजक अनि जम्मै मिथ्यावादी छन् तिनीहरूले गन्धकको अग्नि कुण्डमा ठाँउ पाँउछन्। यो दोस्रो मृत्यु हो।”

९सात स्वर्गदूतहरू मध्ये एकजना दूत मेरोमा आए। तिनी स्वर्गदूतहरू मध्येका एक हुन जसकोमा अन्तिम आखिरी कष्टहरूले भरिएका सात कचौराहरू थिए। ती स्वर्गदूतले भने, “मसित आज। म तिमीहरूलाई भैंडाको पाठाको बेहुली देखाउँछु जो भेडाको पाठाकी स्वस्नी हो।” १०ती स्वर्गदूतले मलाई आत्मामा बोकेर अत्यन्त विशाल अनि उच्च पर्वतमा लगे अनि पवित्र नगर, यरूशलेम देखाए। त्यो नगर परमेश्वरको स्वर्गबाट-तलतिर भरिरहेथ्यो। ११यो परमेश्वरको महिमाले चम्किरहेथ्यो। यसको चमक बहुमूल्य रत्न यशब भैं उज्ज्वल थियो। १२त्यो नगरमा बाह्र ढोकाहरू सहित एक विशाल उच्च पर्खाल थियो जहाँ बाह्रजना स्वर्गदूतहरू थिए। प्रत्येक ढोकामा इस्राएलीहरूका बाह्र वंशहरू मध्ये एक वंश परिवारको नाउँ लेखिएको थियो। १३पूर्वपट्टि तीन ढोका, उत्तरपट्टि तीनवटा ढोका, दक्षिणपट्टि तीनवटा ढोका अनि पश्चिम पट्टि तीनवटा ढोकाहरू थिए। १४नगरका पर्खाल बाह्रवटा आधार शिला माथि निर्माण गरिएको थियो। शिलाहरूमा भैंडाको पाठाको बाह्र-प्रेरितहरूको नाउँ लेखिएको थियो।

१५त्यो स्वर्गदूत जसले मसित बात गरे, तिनको हातमा सुनको नान्ने डण्डा थियो। त्यो स्वर्गदूतसित भएको डण्डा, त्यसको ढोका अनि पर्खालहरू नापको लागि थियो। १६त्यो नगर एक वर्गाकार क्षेत्रमा निर्माण गरिएको थियो। त्यसको लम्बाई र चौडाई बराबर थियो। स्वर्गदूतले त्यो डण्डाले नगरको नाप गरे। त्यो नगर बाह्र हजार स्टेडिया लामो, बाह्रहजार स्टेडिया चौडा अनि बाह्रहजार स्टेडिया अग्लो थियो। १७स्वर्गदूतले पर्खाललाई पनि नापे। त्यो एक सय चवालीस हात थियो। यो मानिसहरूको नपाई हो जो स्वर्गदूतले चलाए। १८पर्खाल यशबले बनाइएको थियो। त्यो नगर शुद्ध काँच जस्तो शुद्ध सुनले निर्माण भएको थियो। १९त्यो नगरको पर्खालका आधार शिलामा हरेक किसिमका मूल्यवान मोतीहरू थिए। पहिलो आधार शिला यशब, दोस्रो नीलम, २०तेस्रो स्फटिक, चौथो पन्ना, पाँचौँ गोमेद, छैटौँ मानक, सातौँ पीतमणि, आठौँ पिरोजा, नवौँ पोखराज, दशौँ लहसूने, एघारौँ धुम्रकान्त अनि बाह्रौँ चन्द्रकान्त रत्नहरू थिए। २१बाह्र ढोकाहरू बाह्र मोतीहरू थिए। प्रत्येक ढोका एक एक मोतिद्वारा निर्माण गरिएको थियो। नगरको गल्ली सफा काँच भैं शुद्ध सुनको बनाइएको थियो। त्यो सुन काँच जस्तै स्वच्छ थियो।

२२मैले नगरमा मन्दिर देखिन। सर्व-शक्तिमान परमप्रभु परमेश्वर अनि भेडाको पाठा नगरको मन्दिर थियो। २३नगरलाई उज्यालो पार्न सूर्य अनि चन्द्रमा चाहिँदै-थ्यो किनभने परमेश्वरको महिमाले त्यो नगरलाई प्रकाश दिन्छ अनि भैंडाको पाठा नगरको बत्ती हो। २४संसारका राष्ट्रहरू नगरको प्रकाशमा हिँडेने छन्। पृथ्वीका राजाहरूले आफ्ना गौरव त्यो नगरमा ल्याउने छन्। २५नगरका ढोकाहरू कुनै दिन, बन्द रहेन, किनभने त्यहाँ रात छैन। २६राष्ट्रहरूका महानता अनि सम्पति त्यो नगरमा ल्याइनेछ। २७नगरमा अस्वच्छ वस्तुहरू कोही पस्न पाउने छैन। कुनै पनि व्यक्ति जो लज्जाजनक कुराहरू गर्छ वा भूटो बोल्छ यो नगरमा कहिल्यै प्रवेश गर्ने छैन। केवल ती मानिसहरू, जसका नाउँ भैंडाका पाठाको पुस्तकमा लेखिएको छ, नगरमा प्रवेश गर्नेछन्।

२२ तब त्यो स्वर्गदूतले मलाई जीवन-जलको नदी देखाए। नदी स्फटिक जस्तो चम्किलो थियो। त्यो नदी परमेश्वर अनि भैंडाको पाठाको सिँहासनबाट बगिरहेको थियो। २त्यो नगरको गल्लीको माझबाट बगिरहेकोथ्यो। जीवन वृक्ष वर्षेनी बाह्र वटा फल फल्दै नदीको एकापट्टि थियो। प्रत्येक महिना यसमा फल फल्छ। वृक्षका पातहरू मानिसहरूको विमार निको पार्नुलाई थिए। ३परमेश्वरको सराप परेको कुनै वस्तुले त्यो नगरमा स्थान पाउने छैन। परमेश्वर अनि भेडाको पाठाको सिँहासन नगरमा रहने छ। परमेश्वरका सेवकहरूले उहाँलाई आराधना गर्नेछन्। ४तिनीहरूले उनको चेहेरा देखेछन्। परमेश्वरको नाउँ तिनीहरूको निधारमा हुनेछ। ५त्यहाँ फेरि रात पर्ने छैन। मानिसहरूलाई सूर्यको प्रकाशको आवश्यकता पर्ने छैन। परमप्रभु परमेश्वरले तिनीहरूलाई प्रकाश दिनेछन्। अनि तिनीहरूले सदासर्वदा राजाहरूले जस्तै शासन गर्नेछन्। ६त्यो स्वर्गदूतले मलाई भने, “यी वचनहरू विश्वासनीय अनि सत्य हुन्। परमप्रभु अगमवक्ताहरूको आत्माहरूका परमेश्वर हुन। परमेश्वरले आफ्ना सेवकहरूलाई ती कुराहरू, जो चाँडै हुनु पर्नेछ, देखाउन स्वर्गदूतलाई पठाए।”

७“सुन! म चाँडै आउँदैछु। त्यो व्यक्ति, जसले यस पुस्तकका अगमवाणीका शब्दहरू पालन गर्छ, धन्य हुन।”

८म यूहन्ना हुँ। म नै त्यो हुँ जसले यी कुराहरू सुन्यो अनि देख्यो। यी कुराहरू सुने अनि देखे पछि, त्यो स्वर्गदूतले मलाई यी कुराहरू देखाए, म उनको

पाउ सामुन्ने उनलाई उपासना गर्न भूकैँ।^६ तर त्यस स्वर्गदूतले मलाई भने, “मेरो उपासना नगर। तिमी अनि तिम्रो भाइ अगमवक्ताहरू छन् त्यस्तै म एक सेवक हुँ। म जम्मै अरू मानिसहरू जस्तो हुँ जसले यो पुस्तकमा भएको शिक्षाको पालन गर्छ। तिमीले परमेश्वरको उपासना गर्नु पर्छ।”^७ तब स्वर्गदूतले मलाई भने, “यस पुस्तकको अगमवाणीका वचनहरूलाई गुप्त राख्नु हुँदैन। यी कुराहरू पुरा हुनलाई समय आई सकेको छ।^८ त्यो व्यक्तिलाई, जसले नराम्रो गर्दछ, गर्न देऊ। व्यक्ति जो अस्वच्छ छ उसलाई अस्वच्छ रहन देऊ। व्यक्ति जसले सही कुरा गर्दछ गर्न देऊ। व्यक्ति जो पवित्र छ, पवित्र रहन देऊ।”

^९ “सुन! म चाँडै आउँदैछु। मसित पुरस्कारहरू ल्याउने छु। प्रत्येक व्यक्तिले जे गरेको छ त्यसको मुल्य चुकाउनेछु।^{१०} म नै अल्फा अनि ओमेगा हुँ, प्रथम अनि अन्तिम हुँ, प्रारम्भ अनि शेष हुँ।

^{११} “ती मानिसहरू धन्य हुने छन् जसले आफ्ना वस्त्रहरू सफा धुन्छन्। जीवन बृक्षबाट फल खाने अधिकार तिनीहरूले पाउने छन। तिनीहरू नगरका ती ढोकाहरूबाट पस्छन्।^{१२} नगर बाहिर कुकुरहरू, जाडूवालाहरू यौन-पापीहरू, हत्याराहरू, मूर्ति पूजकहरू अनि असत्य मन पराउने अनि असत्य बोल्ने मानिसहरू

छन्।^{१३} मैले मण्डलीहरूको निम्ति यी कुराहरू तिमीलाई भन्न मेरो स्वर्गदूत पठाएँ। म दाऊद परिवारको सन्तान हुँ। म चम्किलो प्रातः तारा हुँ।”

^{१४} आत्मा अनि वेहुलीले भन्छन्, “आऊ!” हरेक श्रोता “आऊ” भन्नु पर्छ। यदि व्यक्ति तृषित छ भने उसलाई आउन देऊ, कसैले पनि चाहान्छ भने जीवन-जल स्वतन्त्र रूपले लिन देऊ।

^{१५} म हरेक व्यक्तिलाई चेतावनी दिन्छु जसले यो पुस्तकमा भएका अगमवाणीका वचनहरू सुन्छः यदि कुनै व्यक्तिले यी वचनहरूमा कुनै पनि कुरा थप्छ, तब परमेश्वरले त्यस व्यक्तिलाई यस पुस्तकमा लेखिएको कष्टहरू दिनु हुनेछ।^{१६} अनि यदि कुनै व्यक्तिले यो पुस्तकको अगमवाणीका वचनहरू हटाउँछ, तब परमेश्वरले जीवनको बृक्ष अनि पवित्र नगरको, जसको बारेमा यस पुस्तकमा लेखिएको छ, त्यस व्यक्तिको अंश हटाइ दिनु हुनेछ।

^{१७} येशू नै उनी एक हुन जसले भन्छन् कि यी कुराहरू सत्य हुन्। अहिले उनले भन्छन्, “हो, म चाँडै आउँदैछु।”

आमिन। प्रभु येशू! आउनु हवस्।

^{१८} प्रभु येशूको अनुग्रह समस्त मानिसहरू साथ रहोस्। आमिन।

License Agreement for Bible Texts

World Bible Translation Center

Last Updated: September 21, 2006

Copyright © 2006 by World Bible Translation Center

All rights reserved.

These Scriptures:

- Are copyrighted by World Bible Translation Center.
- Are not public domain.
- May not be altered or modified in any form.
- May not be sold or offered for sale in any form.
- May not be used for commercial purposes (including, but not limited to, use in advertising or Web banners used for the purpose of selling online ad space).
- May be distributed without modification in electronic form for non-commercial use. However, they may not be hosted on any kind of server (including a Web or ftp server) without written permission. A copy of this license (without modification) must also be included.
- May be quoted for any purpose, up to 1,000 verses, without written permission. However, the extent of quotation must not comprise a complete book nor should it amount to more than 50% of the work in which it is quoted. A copyright notice must appear on the title or copyright page using this pattern: "Taken from the HOLY BIBLE: EASY-TO-READ VERSION™ © 2006 by World Bible Translation Center, Inc. and used by permission." If the text quoted is from one of WBTC's non-English versions, the printed title of the actual text quoted will be substituted for "HOLY BIBLE: EASY-TO-READ VERSION™." The copyright notice must appear in English or be translated into another language. When quotations from WBTC's text are used in non-saleable media, such as church bulletins, orders of service, posters, transparencies or similar media, a complete copyright notice is not required, but the initials of the version (such as "ERV" for the Easy-to-Read Version™ in English) must appear at the end of each quotation.

Any use of these Scriptures other than those listed above is prohibited. For additional rights and permission for usage, such as the use of WBTC's text on a Web site, or for clarification of any of the above, please contact World Bible Translation Center in writing or by email at distribution@wbtc.com.

World Bible Translation Center

P.O. Box 820648

Fort Worth, Texas 76182, USA

Telephone: 1-817-595-1664

Toll-Free in US: 1-888-54-BIBLE

E-mail: info@wbtc.com

WBTC's web site – World Bible Translation Center's web site: <http://www.wbtc.org>

Order online – To order a copy of our texts online, go to: <http://www.wbtc.org>

Current license agreement – This license is subject to change without notice. The current license can be found at: <http://www.wbtc.org/downloads/biblelicense.htm>

Trouble viewing this file – If the text in this document does not display correctly, use Adobe Acrobat Reader 5.0 or higher. Download Adobe Acrobat Reader from: <http://www.adobe.com/products/acrobat/readstep2.html>

Viewing Chinese or Korean PDFs – To view the Chinese or Korean PDFs, it may be necessary to download the Chinese Simplified or Korean font pack from Adobe. Download the font packs from: <http://www.adobe.com/products/acrobat/acrrasianfontpack.html>